

<36637673070014

The Third (Concluding) part
will be published in Autumn
1862.



TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY.

A COMPREHENSIVE TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY OF HIGH AND LOW TAMIL,

BY

THE REV. MIRON WINSLOW, D.D.
AMERICAN MISSIONARY, MADRAS.

ASSISTED BY COMPETENT NATIVE SCHOLARS:

IN PART

FROM MANUSCRIPT MATERIALS OF THE LATE REV. JOSEPH KNIGHT,

AND OTHERS.

MADRAS:
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AMERICAN MISSION PRESS, 167, POPHAM'S BROADWAY.
1862.

PREFACE.

THIS Comprehensive Tamil and English Dictionary, as its title indicates, embraces both the Common and Poetic Dialects of the Tamil language, including its principal Astronomical, Astrological, Mythological, Botanical, Scientific and Official terms; as also the names of many authors, poets, heroes and gods. Containing, as it does, upwards of 30,000 words more than any similar work, it will, it is hoped, be found a most important help in acquiring such a knowledge of the language, as will enable the student really to profit by its literature. It will also be found useful to those who may wish for condensed information on the philosophy, the religion, the superstitions, and the customs of the Hindus. A few remarks on the relation of the Tamil to some other languages, may not be here out of place.

Professor MAX MULLER, in his celebrated lectures, divides nearly all the languages of the world into three main families—the Aryan, Semitic, and Turanian. The *Aryan* includes the Sanscrit, Greek, and Latin; the *Semitic* is divided into Aramaic, Hebraic, and Arabic; and the *Turanian* consists of the Tungusic, Mongolic, Turkic, Finnic and Samoyedic of the North, and the Tamulic, Bhotiya, Taic and Malaic to the South.

According to this classification Tamil belongs to the Turanian family. The REV. R. CALDWELL, LL.D. has conclusively shewn that all the Dravidian languages are from the Scythian, and especially, its Finnic branch. But from affinities traced out by him, in addition to those hereafter given, it would seem that we may go farther back for many roots and forms in these tongues, to some common fountain both for them and for the languages of the Indo-European family, including Sanscrit; nearer to the time when "the whole earth was of one language." He specifies 85 words in the Dravidian, as having Scythian affinities, 31 as Semitic, and 106 connected with the West Indo-European family, distinct from those in Sanscrit.

It appears that some Aryans from the North, as missionaries of religion and civilization, had in a measure humanized the tribes in the Southern part of the Peninsula, previous to any warlike irruption; which perhaps never affected the Southern tribes as it did the Northern. When Rama, a fabled incarnation of Vishnu, conducted his army of monkeys, or wild men of the woods, from Oude to Ceylon, he found in his march holy ascetics from Ar'yavarta, lying between the Imaus and the Vind'hya mountains. Subsequently in the sixth or seventh century before Christ, at the head of a similar Colony, we find the celebrated Agastya, called the father of Tamil. He is said to have learned it from Skanda, the second son of Siva. We are not to suppose that he formed the Tamil Alphabet. The words எழுத்து, letter, and சுவடு, book, are original Tamil; and show that such existed before there were any innovations from Sanscrit, which Agastya himself commenced. He formed the first Tamil Grammar. It contained 12,000 Sutras. All is now lost except some fragments preserved by Tolkâpyan, in a Grammar which bears his own name. Agastya wrote voluminously, both in Tamil and Sanscrit, especially on Medicine; but probably few if any of the works now bearing his name are genuine. In the opinion of the REV. WILLIAM TAYLOR, the able Editor of Dr. Rottler's Dictionary, "there was originally one simple homogeneous dialect, spoken by rude, simple aborigines from the Himalaya to Cape Comorin." Mr. Taylor thinks that, "the earliest probable refinement of it was the Pali of the North, and the Tamil of the extreme South;" and that, "the Sanscrit assumed its own form by engrafting numerous Chaldaic terms of science and others of common use on the old Pali." It is evident from their names, that the Pali must have been anterior to the Sanscrit, the former signifying *root* or *original*, and the latter *finished* or *polished*. It is stated by Colonel Sykes, that very ancient inscriptions on rocks and coins, are found in Pali and Pracrit four hundred years earlier than in Sanscrit.*

It is said that the language of the Mountaineers of Rajah Mahal abounds in terms identified with Tamil and Telugu. What is more singular, the names by which the ivory, apes, and peacocks, conveyed by Solomon's

* Asiatic Journal, vol. xli. p. 415.

ships of Tarshish were known, are the same with those still used in Tamil; seeming to imply that the traders visited Ceylon or India, and obtained with these novelties their Tamil names, DANTA, KAPI, and TOGAI, as found in the Hebrew Bible.

The Tamil is not a vulgar dialect. Before the principal basis of the English had a written character, it was a highly polished language. Its name signifies *sweetness*, and though not so musical as the Telugu, in its poetic form especially, it is not without its claim to euphonic charms, and "linked sweetness."

Unlike several of the Vernaculars of India, it is not, as some have supposed, a daughter of the Sanscrit. Its Alphabet differs not only in character, but in sound; and is more limited. Its Grammar, though conformed to the Sanscrit, as far as the genius of the language would allow, is still very different. It has no article, no relative pronoun, no dual number, no optative mood. It differs in its numerals, in many nouns, verbs, and adverbs, and in technical terms in grammar. In the declension of its nouns, the conjugation of its verbs, and the arrangement of its sentences, it more resembles the Latin.

While nearly all the Vernaculars of India have been greatly enriched from the Sanscrit, that wonderful language has condescended to borrow even from the Dravidian group, of which the Tamil is the oldest, and the principal. Dr. Caldwell in his learned Dravidian Comparative Grammar, instances 31 words in Sanscrit taken from Dravidian tongues, and 25 borrowed by both from some common source. He is of opinion that the Sanscrit derived its cerebral consonants from the Dravidian.

It is evident that there was an early literature in Tamil independent of Sanscrit; and now, within certain ranges of thought, omitting terms of art, science, religion in a great measure, and certain abstract forms, we may write in pure Tamil, as in English we may in pure Saxon. In fact the nearer we approach the Shen-Tamil the less we need Sanscrit. Dr. Caldwell has well said, "the Tamil the most cultivated, *ab-intra*, of all the Dravidian idioms, can dispense with the Sanscrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish, without its aid." It is certain that Tamil could do without Sanscrit much better than English without Latin. In many respects, it would have been well, if the aboriginal tribes at the South had been left without Aryan civilization. Undoubtedly the Brahmans improved their dialects, and taught them much of useful art and science; but by bringing them under the influence of the Puranic system of idolatry, they shackled their intellects, perverted their moral sense, and bound them fast to error by the chains of caste. The reason why Tamil is more independent of Sanscrit than the Northern languages, and even than the other Dravidian tongues, is, that it has not been left, like those, principally to the cultivation of the Brahmans. The Cural of Tiruvalluvar, or sacred Pariah priest, written perhaps in the ninth century, A. D., and containing 1,330 distichs, is regarded as one of the finest productions in the Tamil language; but its author was a Pariah. A reputed sister of his, called Auveiyar, or Matron, wrote brief epigrammatic moral verses, of much merit, now used in all the Native Schools. The Chintamani "a brilliant romantic epic" of 15,000 lines, was written, probably in the tenth century, A. D., by a Jaina; and the Nannul, a High Tamil Grammar of great value, a little later, also by a Jaina. The *imitation*, not translation, of the Ramayana, was composed about the eleventh century, A. D., by Kamban, the son of a king, and not of the priestly tribe. His production, consisting of 12,016 stanzas, in five books, is considered by learned Tamilians as superior to the original.

The Tamil has certainly been greatly enriched from the Sanscrit, and has borrowed from it some letters, rather, however, as a convenience than necessity. There is no reason for rejecting this aid, within proper bounds. By it, the language has become copious, as before, it was precise, philosophical, and energetic. A native author of repute, well versed in English, as well as his own vernacular, has said, adopting the words of Mr. Taylor before mentioned, "*it is one of the most copious, refined, and polished languages spoken by man.*"* This Author has added, what may admit of doubt, "few nations on earth can perhaps boast of so many poets as the Tamils." As, however, all their earlier literature was in poetry, even Dictionaries and Grammars, and works on Medicine, Law, Architecture and Theology, the number of poets, so called, must have been great. The Chola, Sera, and Pândyan kings of Southern India, especially the latter, from the 6th century before Christ, to the 14th century after, were liberal patronizers of the Poets. A college of literati, called the Madura *sangam*, was long in existence. The sunshine of royal favor brought many poets into light, if not into life. Their works were

* Tamil Plutarch by Simon Casie Chitty, Esq.—*Preface.*

mostly destroyed by the Mohammedans in the early part of the 14th century. It is not perhaps extravagant to say, that, in its poetic form, the Tamil is more polished and exact than the Greek, and in both dialects, with its borrowed treasures, more copious than the Latin. In its fulness and power it more resembles English and German than any other living language. Its prose-style is yet in a forming state, and will well repay the labor of accurate scholars in moulding it properly. Many Natives, who write poetry readily, cannot write a page of correct prose.

In one respect the Tamil has an advantage over the other vernaculars of India. It has a greater amount of Christian literature. As the number of Native Christians speaking Tamil is two or three times greater than of those speaking any other vernacular, so the books prepared in that language are proportionably more numerous.

It will be seen, therefore, that a Lexicon which will enable a student to read their books in poetry, as well as prose, is very necessary. Hitherto the Dictionary of Dr. Rottler has been the only one professing to give any aid to the student in reading Native books, except of the most elementary kind, and that, though very valuable, is too limited in its vocabulary, and deficient in Astrological, Mythological and Scientific terms, fully to answer the purpose. It is very much confined to the Tamil of the Continent, not embracing much that is in good use in Ceylon.

To those who may wish to know something of the history of this work, it may be stated, that it was commenced before any part of ROTTLER'S dictionary was printed, by the REV. J. KNIGHT, Church Missionary at Jaffna, assisted by MR. GABRIEL TISSERA, a learned Native connected with the American Mission there. The plan embraced not only a Tamil-English Lexicon of the common and poetic dialects, but, on a smaller scale, an English-Tamil Dictionary, and one of Tamil synonyms. Mr. Knight, who was an accurate Tamil scholar, labored diligently, as far as other duties allowed, in collecting materials for these publications, and was ably assisted by the REV. PETER PERCIVAL, then of Jaffna, now Professor of Sanscrit and Vernacular Literature in the Presidency College, and other Missionaries, as also by Native scholars. After four or five years a voyage to England, in 1838, on account of ill health, obliged him to suspend the work; and his death, followed immediately on his return to Ceylon.

The materials collected were transferred to the American Mission, in Jaffna, which had borne the expense of their collection. From them, in part, the REV. LEVI SPAULDING, M. A., brought out the contemplated Tamil Dictionary, and the REV. SAMUEL HUTCHINGS, M. A., removing from Jaffna to Madras in 1842, continued the printing of the English and Tamil work. At the same time he carried on the preparation for the larger Dictionary. In little more than a year his health failed, and he left India with no prospect of returning. It then devolved upon the present Compiler to take charge of all the materials collected, to carry on the preparation for the larger work, and to finish the correcting and printing of the English-Tamil Dictionary; of which about one fourth remained unfinished. This was done in a few months. Subsequently in 1852 Mr. Spaulding, who had assisted in first preparing the work, brought out a second edition in Jaffna.

It is unnecessary to state all the causes of delay in commencing, and of subsequent interruption in prosecuting the principal work. One or two circumstances may be mentioned to show why, between the time of undertaking its preparation and its final completion, so many years elapsed. It is evident that a Missionary with the entire care of a station, having a Native church, a large English school, and several schools in the vernacular, could not devote a great proportion of his best hours to any literary pursuit, however important. Besides these occupations, there was, in the present case, an extra draught of four hours a day, for three or four months, in as many successive years, in the revision of the Tamil Scriptures, to say nothing of labor as Secretary of a Mission, and, through most of these years as financial agent for two other Missions.

The task to be accomplished was also great. Besides large deficiencies in the materials collected, they were arranged on a plan which it was thought best not to follow, and however valuable, as a whole, were somewhat like fish brought to shore in a net, good and bad together. A selection had to be made, and the Vocabulary required to be greatly increased.

So far as the materials had been arranged, the words collected were placed alphabetically, without reference to their origin, whether Tamil or Sanscrit, or to their being primitives or derivatives. The representative of

the verb was the past verbal, after the manner of Sadur-Agaradi. This is convenient, but exposes to error; because the verbal has sometimes a different meaning from other parts of the verb. After much consultation, it was thought best to take the *root* of the verb, as of other parts of speech, for the leading word. This is the imperative singular. All the parts of the verb flow naturally from that. This arrangement, though the most simple, as well as most philosophical, had not been adopted in any Dictionary, and required an entire re-casting of the copy so far as prepared. It was also thought necessary to separate the Sanscrit from the Tamil words, designating the primitives by an asterisk, and, in important cases, giving a reference to WILSON's Sanscrit Dictionary, which had not been done at all in the copy. Often a single word stood for both Sanscrit and Tamil. The derivatives, too, were to be brought under their primitives, when it could be done without making it too difficult to find them. On this account it was necessary to write and re-write the copy several times. But what was a vastly greater labor, Tamil renderings were to be added to all the principal words, and the various meanings, with translations of the examples. This was for the double purpose of fixing the definitions more precisely, and of making the Dictionary useful to natives not understanding English.

Though a very small part of the copy was at that time in any sense complete, a commencement in printing was made in 1853, and proceeded with by the Compiler to September 1855, when he was obliged, by loss of health, to leave for his native land; and was absent nearly two and a half years. The Rev. Peter Percival, before mentioned, very kindly undertook the supervision of the preparation and printing, for a time; and continued his labors about a year, when his professional duties obliged him to suspend them. Only 280 pages were then printed. When resumed in 1858, and 80 pages added, there was what threatened to be a final stop to the undertaking for want of money. The American Board of Commissioners for Foreign Missions, who had hitherto borne all the expense, could not, on account of a large debt, make further advances, even to save themselves from the almost entire sacrifice of all that had been done.

To prevent the waste, in great measure, of what had been printed, the loss of the manuscripts prepared, and the failure of bringing out a book so much needed, after application to Government for aid—which was unsuccessful, except to the extent previously promised of taking one hundred copies of the book when finished—the Compiler proposed to carry on the undertaking by dividing the expense into 70 shares of Rupees 200 each, and to allow to every share 10 Copies of the Lexicon; which would be at the rate of Rupees 20 for each copy. If all were taken the estimated expense would be met, and 500 copies of the edition remain for the American Board, toward their previous large outlay.

This proposal was responded to only in part, as will be seen by reference to the list of Subscribers. To the present time,—including the subscription from Government—the amount subscribed is scarcely more than a moiety of the estimated expense. Had this been as great as was expected, there would be Rupees 7,000 to be provided for. It has been considerably less. Still it leaves a debt of more than Rupees 5,000, to be met by the gradual sale of the work. This of course rests on the Compiler, who commenced it on his own private responsibility, with the expectation of probable loss, and with no chance of gain. Whatever is realized, above the actual expense, is to go to the American Board. When only a small part of the money needed was given, or promised, the printing was re-commenced in September 1859, and steadily prosecuted to its conclusion, in July 1862; or in a little less than three years.

In the preparation of the work the Compiler has been aided at different times by competent Natives. Of these, the first was Ramanuja Cavi Rayar, long well known as a leading Munshi in Madras. He is not living. The next, and for some years, until he was appointed Head Munshi in the Presidency College, was T. Vizagaperumal; then, until he also left for the College, Veerasawmy Chetty. For the last two years, Athimoolum Moodelly, and for a longer time Mr. Abraham Alliene, a good native scholar. The sheets as issued from the Press have had the benefit of correction, for a short time, by Mr. B. Kellogg, connected with the Department of Public Instruction, and for most of the remainder by D. C. Visvanatha Pillai, B. A. To all these the Compiler would express his obligations, also to Mr. Nevins who was with him for a year after recommencing the printing; but more especially to Mr. Percival, as having charge of the preparation and printing of the work during the absence of the Compiler.

For the neatness of the typography, and general accuracy and taste of the printing, all who use the Lexicon will feel themselves indebted to Mr. HUNT, Superintendent of the American Mission Press, and his Assistants.

The work was begun and has been prosecuted, principally, to promote Christian Missions, by assisting Missionaries to acquire the Tamil language. This is not to be learned by a few vocabularies, or from Dictionaries of the common dialect only. Who could fancy that he had a knowledge of Latin or Greek if he had not read a single poem in those languages? It is not that Missionaries should use high words in their conversation or preaching, that they ought to know something of the poetic dialect, but, on the contrary, that they may know how to avoid them, and use good words neither too high nor too low, that is too vulgar. As, however, the natives are exceedingly pleased with any thing in the shape of poetry, or song, a preacher who would address them with most effect, should be able sometimes to quote from the songs, and poetic sayings, of the "wise men" among the Hindus.

A missionary, who has a fair acquaintance with Tamil, stated publicly that it was long before he learned that the Tamilians have a high and low language, and that he was, while in this state of ignorance, not understood by the people, because he used the former, as learned from books. But his mistake consisted not in using good words, such as he might learn from well written books, or from good speakers in public or in conversation, but in not using the right words in the right place; or, perhaps in not pronouncing them correctly; for most foreigners fail more in pronunciation than in the use of words. No one need to employ vulgarisms, or imitate the patois of horse-keepers, or any other low dialect, to be understood. The common people understand a grammatical sentence, and the proper use of finite verbs, as well as one ungrammatical, in which the persons and tenses are merged in some imperfect form of the verb. If a scholar, leaving the proper rules of the language, tries to learn the various vulgar dialects, which a native may use intelligibly, he will be constantly liable to make ludicrous mistakes. Who but an Irishman would undertake to use the English of a low Irishman, or who but a Highland Scotchman venture upon Gælic forms? The truth is there is not a high and low Tamil, except of the poetic and common dialect; but there is a simple grammatical Tamil, intelligible to high and low, as in English, unless interlarded with high words—as may be done in any language, if one wishes to show his learning, or knows no better—and there are endless varieties of provincialisms, cant-words, words peculiar to a trade or profession, and vulgarisms differing in different places, and among different classes, and not intelligible to all, even of the Natives; and much less at proper command by a foreigner. The missionary has little to do with these, except to avoid them.

An accurate knowledge of the language is indispensable to every Missionary to the Tamilians, who would, in the highest sense, magnify his office. One reason of the comparative inefficiency of many who speak and preach in a vernacular, whether foreigners or natives, is their limited acquaintance with its richness and power. Even those principally employed in teaching Native youth through the medium of English, would find themselves possessed of a new faculty, if able freely to use the mother tongue of the pupil. They could then ascertain whether their teaching was understood; and could not only *teach* but *educate.* The great desideratum in all Anglo-Vernacular Institutions is, to make the pupils thorough in their knowledge of their own language, as well as the English, that they may be able to transfer the treasures of the latter into the former. The actual *fact* is, that many natives who are good English scholars, neglect, if they do not despise, their own tongue. To all Government officers among the Tamil people; to all educated Native youths in their midst; and to all Oriental scholars, a knowledge of this language is important.

There is an increasing conviction of the value of this knowledge. The Government have given a wide-spread stimulus to the study of the Vernaculars, by requiring many of their agents, both in the Civil and Military service, to cultivate them, and by establishing Examinations to test the fitness of natives as well as other applicants for employment, as in other respects, so also, in an acquaintance with some vernacular. In the Missionary Schools, and Government Institutions, more attention is paid than formerly to the native languages. The Press is also aiding in the work. A brighter day is thus dawning upon the natives of India.

Amidst the various hinderances and discouragements which have attended the prosecution of this work, and made its wheels drag heavily, and sometimes to stop, it is only by the special blessing of God, that it has been concluded. At the feet of Jehovah-Jesus it is humbly laid; to all Missionaries among the Tamil people, it is respectfully dedicated.

M. WINSLOW.

American Mission House, Chintadrepettah,
Madras, August, 1862.

THE PLAN OF THE LEXICON.

In using this Lexicon its plan should be understood. It is intended to combine, as far as possible, a philosophical and alphabetical arrangement of the words, without repetition. The derivatives are brought under their primitives—which are arranged alphabetically, in large type—when the initial letters are the same or changed by common grammatical rules. If different, the important words are given as principals, with a reference to the root. The verbs also are given as principals in large type. The derivatives are in a medium type, and are arranged, with the exception mentioned, under their primitives, either alphabetically or in the order of the definitions with which they are connected. The DIRECTIONS FOR USING must therefore be consulted.

When verbal nouns are given, it is to fortify the definition of the word by reference to the Sadur, or because the verbal, as is sometimes the case, differs somewhat from the verb, or one form of a verbal from another. Those ending in ல் and in பு often differ, as the latter takes more the meaning of a substantive, and is regularly declined. Though it has been intended to place the definitions, generally, in the order of their importance, the most common are not always given first. There are other considerations to be taken into account, in determining the extent of a meaning, which are not in every case obvious.

It will be noticed that Adjectives, Adverbs and some Particles are given as primaries. This may not be strictly correct, according to Tamil grammarians, who make little distinction between these and Nouns, especially the two former; but it is convenient.

Adjective forms of abstract nouns, as அருமை, கருமை, கொடுமை, சிறுமை, பெருமை, &c., might be arranged under their nouns, but in some of them, as for instance the two last, it is more simple to make the adjective also a primary. In some cases it may be doubtful which is the root. Adjectives proper are not very numerous, their place being generally supplied, by nouns and participles, but there are some, and these of course, are primaries, as நல் or நல்ல, சில, பல, and மற்ற. We might add புது and பொது, but they may be formed from the abstract nouns புதுமை and பொதுமை.

The grammatical rules occasionally given for the change, omission, or reduplication of letters, may be considered by some as superfluous; but to many they will be a convenience. The reference of important words to Wilson's Sanscrit Dictionary, Second Edition, when found in that, is for the better satisfaction of those who can thus verify the meanings there. When authorities are given, as Rottler, Beschi, Ellis, or சது, for சதுரகராதி, Sadur-Agaradi, especially in regard to the last, it is not to be understood that other words have not like authority, though not given, or that the definition rests only on such authority; but that these especially sanction the word in the use given. The former of them, within the limited plan of its Vocabulary, and making allowance for the meanings being given by Synonyms, is usually correct. There is scarcely a word of which several exact synonyms can be given, much less will each of those be words synonymous with every other. For instance, while under அச்சம், twenty-five synonyms are given, scarcely half a dozen of them could be used for as many others in the list. This source of error is to be guarded against, in using the Sadur.

Great assistance has been derived from Dr. Rottler's Dictionary. When doubt existed as to his renderings, and they seemed not fully supported by others, his name is given. In Botanical names he has been often followed, because the old system is better known, except to professed botanists. Other authorities have, however, been consulted; and sometimes the new classification has been adopted. As to Beschi, and the Old Dictionary, they are not authority, except as to the fact of the word having been in use. The addition of *prov.* for provincial, has a general, but not exclusive reference to Jaffna usage, and that of *local* to Madras. *Poetic (p.)* implies that there is only poetic authority for the word, and *(c.)* for common, that it is frequent, but not classical, while *(v.)* for vulgar carries its own meaning.

In the first part of the Lexicon to the name of some medicinal and other plants *M. Dic.* is annexed to show the authority to be a Medical Dictionary, as Ainslie or some other; but as reference for these is sometimes to Ainslie, sometimes to a Botanical Dictionary, and sometimes to Drury on the Useful Plants of India, this reference is omitted in most of the pages.

DIRECTIONS FOR USING THE LEXICON.

Look for the root of the word sought, which in verbs is the imperative, among those in the largest type. If the first two or three letters are known the word will easily be found. If there be a change from these in the derivatives, it will generally be sufficient to recollect the usual rules for the mutation of letters. For instance you have கற்க, and do not find it in this form, you will, of course, look under கல்; or for நிற்க, under நில். Imperatives, however, though capable of being traced further back to a primitive root, are given as primaries, for ease of reference. Thus you find சுருட்டு, though it comes from சுருள். Whatever part of a verb you may have, look for the imperative, which will be its first letter, or first two or three letters, unless changed by rule. If a word supposed to be a derivative is not found as such, it is to be looked for as a primary, for the reason before mentioned. It is to be remembered that the alphabetical order is followed for each distinct class, whether primaries or secondaries, and, therefore, the search for a word is not to be given up until both have been carefully examined, bearing in mind the rules for the change of letters. Let it also be remembered that the letters ப் and வ் are often used interchangeably, also க் and ன், and that ன் sometimes stands for ண், and ற் for ர் with a mute following. Thus for பாவம் is பாபம், for சிநேகம் is சினேகம், for வண்ணம் is வன்னம், and for நிர்ப்பாக்கியம், you may have நிற்பாக்கியம். For the Sanscrit form கர்த்தா you find கருத்தர், கர்த்தர் and even கத்தர்; for சாஸ்திரம், you have the Tamil form சாத்திரம், for அஷ்டம், you see அட்டம், for சூஸ்திரம்—சூத்திரம் for குஷ்டம்—குட்டம், and for பிறியம்—பிரியம்; for the vulgar forms மிறுகம், and கிறிகை, you have மிருகம், and கிரியை. These are only examples to be borne in mind in looking for words not readily found. With the leading word, notice any that may be connected with it, or mentioned subsequently, whether as common or vulgar.

In words like ஒத்த, remember that the root may be only the first vowel, as in this case ஒ, and look for that. When there is a verb in which the consonant of the root is doubled, but you do not find the imperative in that form, look for the root with a single consonant, as அண் for அண்ணு. For முயற்சி, உருட்சி, &c., refer to முயல், உருள், &c., and for எடை and உடை, see the roots எடு and உடு. In compound words of a genus and species, the former, as the root, will often be the last part of the word, as, கூட்டச்சாலை, a road shaded by thick trees; சிலாபாகம், a hard style in writing.

Observe that verbal nouns are usually placed after the other derivatives of the verb, unless, as sometimes, they are made primaries; and that Tamil words, and Tamil letters, take precedence of the Sanscrit. The letter ஷ் follows ட். The Sanscrit prefixes, whether they are privative, or otherwise, are followed by their compounds, as அப, privation, அபகாரம், ingratitude. Such Sanscrit words as முக்யம் and சக்தி are found in their Tamil form முக்கியம் and சத்தி.

As ர and ல are not properly initial letters, இ or உ will usually be found placed before them, but some foreign words, and a few others, are given with these initials. Some beginning with ஜ, and two or three other Sanscrit letters, are entered, being frequently found in print.

The *Abbreviations* scarcely need explanation. The principal are, *prov.* at the beginning of a sentence, provincial; at the end, Proverb; *St.* or *Sans.* Sanscrit; *Hind.* Hindustanî; *Ar.* Arabic; *Pers.* Persian; *for.* foreign; *Mah.* Mahratta; *fig.* figurative; *inf.* infinitive; *v. noun,* verbal noun; *appel. n.* appellative noun; *priv.* privative.

PATRONAGE.

The London Missionary Society kindly took four shares; the Church Missionary Society, two; the American Board for its Ceylon and Madura Missions, two; the American Reformed Dutch Church, one and a half; the Vernacular Christian Education Society, one; H. Stokes, Esq., one; W. H. Bayley, Esq., one-half; W. E. Dodge, Esq., New York, one; London Missionaries, South Travancore, one; a Lady, one; Jaffna Missionaries, one; Messrs. Spicer Brothers, London, one; Messrs. Trübner and Co., London, one. Besides these there have been subscriptions for separate copies from Missionaries, and other friends, in India and America, amounting to about seven shares, of which the Wesleyan Missionaries took half a share, and the Missionaries in Tinnevelly one share. The names of these and of the Jaffna Missionaries, are in the List of Subscribers below. In the List will also be found the names of many others who were pleased to patronize the undertaking in this way, in its earlier and later stages; and of *donations* generously made by the Honorable J. F. Thomas, Esq., George Arbuthnot, Esq., and some others in England and America; and of Lieut. Col. J. Maitland in India.

SUBSCRIPTIONS. (*In advance.*)*

His Excellency Sir W. T. Denison, K. C. B.	1	copy.
D. E. Carmichael, Esq.	1	do.
Rev. C. E. Kennet, Tinnevelly,	1	do.
Rev. J. Seller.	1	do.
Rev. Robert Caldwell, LL. D.	1	do.
Rev. J. F. Kearns, Paid Rs. 10.	1	do.
Rev. J. Earnshaw,	1	do.
Rev. T. Brotherton, M. A.	3	copies.
Rev. E. E. Jenkins, M. A. Madras.	1	copy.
Rev. Henry Bower,	1	do
Rev. Alexander MacCallum,	1	do.
D. H. Paterson, Esq. M. D.	1	do.
Rev. S. E. Symons.	1	do.
Hon. C. Pelly, Esq.	1	do.
J. D. Bourdillon, Esq.	1	do.
Walter Elliot, Esq.	1	do.
C. F. Chamier, Esq.	2	copies.
J. D. Sim, Esq.	1	copy.
G. S. Hooper, Esq.	1	do.
Rev. David Fenn, North Tinnevelly,	1	do.
Rev. Levi Spaulding, M. A. Jaffna,	1	do.
Rev. M. D. Sanders, M. A.	1	do.
Rev. E. P. Hastings, M. A.	1	do.
Rev. James Quick,	1	do.
Rev. Robert Pargiter,	1	do.
Rev. John Kilner,	1	do.
Rev. C. C. Arthur,	1	do.
Rev. Richard Wilson,	1	do.
Mr. Robert Breckenridge,	1	do.
Rev. P. Rajahgopaul, Madras,	1	do.
Rev. Robert Halley, M. A.	2	copies.
Rev. R. J. Sargent,	1	copy.
G. T. Beauchamp, Esq.	1	do.
Thomas Clarke, Esq.	2	copies.
Sir Arthur Cotton, K. C. B	1	copy.
J. Townsend Fowler, Esq.	1	do.
Captain M. W. Carr,	1	do.
Rev. W. O. Simpson,	2	copies.
Rev. A. F. Wolff,	1	copy.
Rev. P. Batchelor,	1	do.
Rev. A. Levell,	1	copy.
Rev. G. Hobday,	1	do.
Rev. W. H. Dean,	2	copies.
John Cassie Chetty, Esq.	3	do.
G. Worthington, Esq.	1	copy.
Rev. W. Talbot,	1	do.
Rev. C. F. Kremmer,	1	do.
R. Speeling, Esq.	1	do.
M. E. Saminaden,	1	do.
Rev. R. Watson,	1	do.
Rev. A. B. Valpy,	1	do.
Captain R. J. Mainwaring,	1	do.
Rev. S Hobbs,	1	do.
A. C. Burnell, Esq.	1	do.
James Short, Esq.	1	do.
W. E. Jellico, Esq.	1	do.
Mr. T. Garnier,	1	do.
Rev. W. Clarke,	1	do.
Rev. W. Stachlin,	1	do.
Rev. E. Webb,	1	do.
Rev. D. C. Scudder, M. A.	1	do.
Rev. J. C. Smith, M.A.	1	do.
S. W. Ambalavanen,	1	do.
F. B. Mainguy, Esq.	1	do.
S. Ambalavanen, Esq.	3	copies.
Captain. J C. Macdonald,	1	copy.
J. W. Weir,	1	do.
Lieut. C. A. Porteous,	1	do.
E. Carper,	1	do.
J. Page,	1	do.
Rev. W. Tracy, M. A.	1	do.
A. F. Sealy, Esq.	1	do.
Rev. J. Whitechurch,	1	do.
Rev. J. F. Gannaway,	1	do.
Rev Willam Taylor, Madras,	1	do.
Rev. Edward Chester,	1	do.
R. O. D. Asbury, Jaffna,	1	do.
A. Gnanamuttu, Kandy,	3	copies.
Professor E. E. Salisbury, New Haven, America.	3	do.
Professor Green, Georgia, America,	5	do.

* The names on the list are generally in the order of Subscription.

SUBSCRIPTIONS. (*In arrears.*)

His Excellency Sir Charles Trevelyan, K. C. B.... ...	1	copy.	T. L. Strange, Esq.	1	copy.
Rev. E. Sargent, Tinnevelly, ...	1	do.	Hatley Frere, Esq.	1	do.
Rev. J. Spratt, ...	1	do.	Hon. F. Maltby, Esq.	1	do.
Rev. J. Gritton,...	1	do.	Free Church of Scotland, ...	1	do.
Miss Richard, ...	1	do.	Rev. J. Guest, ...	1	do.
Rev. Peter J. Evers, Madras, ...	1	do.	William Underwood, Esq.	1	do.
Rev. John Jones, Trichinopoly, ...	1	do.	T. Pycroft, Esq.	1	do.
Arthur Hall, Esq., Madras, ...	1	do.	Messrs. Trübner and Co., London, ...	10	copies.
W. Hudleston, Esq....	1	do.	Rev. D. Warren Poor, D. D. America.	1	copy.

The Madras Government 100 Copies [at share-price.]

DONATIONS.

		RS.			RS.
Honorable J. F. Thomas, Esq.	England, ...	50	John Walker, Esq.	England, ...	10
George Arbuthnot, Esq.	do.	50	General Alexander,	do.	5
J. M. Strachan, Esq....	do.	10	Lieut. Col. J. Maitland, Madras,	... ...	50
Colonel Lavie,	do.	10	Mrs. Ireland, New York	... ...	10
Colonel Smith,	do.	10			

TAMIL AND ENGLISH

DICTIONARY.

அ

அ. The first letter of the Tamil alphabet, முதலெழுத்து. 2. A demonstrative prefix, சுட்டெழுத்து, as, அக்கொற்றன் for அந்தக்கொற்றன். 3. Termination of the neuter plural of verbs, அஃறிணைப்பன்மைவிகுதி, as, வந்தன. 4. A sign of the 6th case followed by plural nouns, as, தனகைகள். 5. An interposed vowel, சாரியை, as in வந்தது. 6. Sign of the number 8, எட்டென்னும் எண்ணின்குறி. 7. A vowel affix to every consonant not a mute, மெய்யெழுத்துக்களியக்கும் சாரியை. 8. A privative prefix from the Sanscrit, as, ஞானம், அஞ்ஞானம்.

அஆ. An interjection expressive of surprise or pity, அதிசயவிரக்கக்குறிப்பு. 2. Hiatus, a dissonance in metre, விட்டிசை. (p.)

அஃகம், s. Grain, தானியம், as, அஃகஞ்சுருக்கேல், Make not grain scarce (dear.) (p.)

அஃகரம், s. The வெள்ளெருக்கு, shrub. (Medical Dictionary.)

அஃகான், s. The letter அ, முதலெழுத்து. (p.)

அஃகு, pres. கிறேன், past அஃகினேன், fut. குவேன், inf. அஃக, v. n. To diminish, shrink; be shortened as a vowel; be reduced, as wealth, &c. குறைய. 2. To become closed or compressed, as a flower, umbrella, &c. சுருங்க. 3. To be acute, refined, as knowledge, நுண்மையாக. (p.)

அஃகியதனிநிலை, s. The letter ஃ shortened.

அஃகியவறிவு, s. Penetration, acumen, discrimination.

அஃகுல்லி, s. A kind of cake, பிட்டு. 2. Any light food, சிற்றுண்டி. (p.)

அஃகேனம், s. A name of the letter ஃ, ஆய்தவெழுத்து. (p.)

அஃது, dem. That thing, the thing distant from the speaker, அஃறிணை யொருமைச்சுட்டு. (p.)

அஃபோதம், s. The bartavelle or Greek partridge. See கௌதாரி. (p.)

அஃறிணை, s. Names of the inferior class, whether animate or inanimate; [ex அல், not, et திணை, class,] not the superior class, உயர்திணையல்லாதது. (p.)

அகக்கடவுள், s. God, as inhabiting the soul, உயிர்க்குள்ளிறைவன். 2. The soul as God, the divinity within, ஆன்மா.—Note. Other derivatives from அகம் will be found under that word.

அகங்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be proud, haughty, arrogant, self-conceited, இறுமாக்க.

அகங்களிக்க, inf. To be joyous, happy; ex அகம் mind. (p.)

அகங்களிப்பு, v. noun. Joy, hilarity, gladness of heart.

அகங்காரம், s. Pride, self-consequence, கர்வம். 2. One of the four intellectual powers, the energy which excites to action, அந்தக்கரணங்களிலொன்று. (See இந்திரியம்.) 3. Self-consciousness, individuality, regarding one's self as performing actions instead of the deity as operating within, நானென்னுஞ்செருக்கு. 4. (p.) An operating cause of transmigration, பிறவிக்குமூலம்; ex அகம் myself, et காரம் that which acts.

அகங்காரகிரந்தி—அகங்காரக்கிரந்தி, s. The bond of the three evil principles, மும்மலம், which bind the soul from eternity, and subject it to births. (p.)

அகங்காரத்திரயம், s. The three அகங்காரம், viz. முக்கியவகங்காரம், முக்கியமுக்கியவகங்காரம், and அமுக்கியவகங்காரம். (p.)

அகங்காரி, s. A proud person.

அகங்கை, s. The palm of the hand, உள்ளங்கை; ex அகம், inside, et கை.

*அகசியம், s. Mimicry, ridicule, making sport. See ஆசியம். (c.)

அகசியகாரன், s. One who makes sport. 2. A king's jester.

*அகசு, s. Time, பொழுது. 2. Day-time, பகல். Wilson's Sanscrit Dictionary p. 100. Ahan.

அகச்சுட்டு, s. The demonstrative prefixes, அ, இ and உ, when they form part of the word with which they are connected; as, அவன், இவன், உவன்; ex அகம், interior, et சுட்டு.

*அகடம், s. [priv. அ et கடம், justice.] Injustice, அநீதி. 2. A wile, trick, விகடம். (c.)

அகடவிகடம், s. Chicanery, stratagem, treachery, circumlocution, தட்டுமாற்று.

அகடன், s. An unjust, deceitful, treacherous man.

*அகடனம், s. That which cannot or ought not to be done, (opp. to கடனம்) செய்யப்படாதது. 2. Hurt, mischief, கேடு. (p.)

அகடியம், s. Injustice, அநீதி.

அகடு, s. Wickedness, பொல்லாங்கு. (c.) 2. Interior, inside, உள். 3. Middle, நடு. 4. The belly, paunch, வயிறு. (p.)

அகடுசெய்ய, inf. To tease, vex; with the accusative.

அகடூரி, s. A snake, பாம்பு; ex ஊர், to crawl. (p.)

அகணி, s. Interior, as of the fibrous part of the bark of a tree, உள். 2. An inland, agricultural, rice district, மருதநிலம். (p.)

*அகணிதம், s. [priv. அ et கணிதம்.] Innumerable quantity, கணக்கின்மை. 2. Mental calculation, counting differently from the usual mode, மனக்கணிதம்; (p.)—Note. The words beginning with அ and having a negative sense are generally formed in the same manner.

அகணித பஞ்சாங்கம், s. An almanac made by mental calculation.

*அகண்டம், s. [priv. அ et கண்டம்.] That which is without parts, entireness, அபின்னம். Wils. p. 5. Akhanda. (p.)

அகண்டமாய், adv. Entirely, wholly.

அகண்டன், s. The undivided One, the Deity; also used for Siva, Vishnu and Argha. (p.)

அகண்டாகண்டன், s. The Supreme Being. (p.)

அகண்டாகாரம், s. Wideness, expanse, boundlessness. (p.)

அகண்டாகாரஞானம், s. Perfect wisdom. (p.)

அகண்டாகார விருத்தி, s. Boundless desire, spiritual aspirations. (p.)

அகண்டம், s. [vul.] An earthen lamp, மண்விளக்கு.

அகண்டி, s. A kind of musical instrument, ஓர்வாத்தியம். (p.)

*அகண்டிதம், s. [priv. அ et கண்டிதம்.] Entireness, immensity, முழுமை. Wils. p. 5. Akhandita. (p.)

*அகதி, s. [priv. அ et கதி.] A destitute person, வறியவன்.

அகதி, s. An acacia tree, வேலமரம், Mimosa, L. 2. A tree, Excæcaria agallocha, L., தில்லைமரம். (M. Dic.)

*அகத்தி, s. A class of leguminous trees, Coronilla grandiflora, *L.*, including three species, the leaves of which are edible, தீமரம். (c.) Wils. p. 5. AGASTY.

சாழையகத்தி, s. A fruit tree.

செவ்வகத்தி, s. A small tree with red flowers.

சிற்றகத்தி, s. A small tree used for medicine.

அகத்திட, *inf.* [ex அகம், inside, *et* இடு, to give.] To insert, inclose, infold, உள்ளிட. (*p.*)

அகத்தீடு, *v. noun.* Embracing, an embrace.

அகத்திணை, s. Rules for amatory poems, &c. opp. to புறத்திணை. 2. Mental delectation, especially in love, அகத்தூய்கைப்பொருள். See அகப்பொருள். (*p.*)

அகத்திணைப்புறம், s. as அகப்புறப்பொருள் or கைக்கிளையும் பெருந்திணையும். Voluptuous desire on the part of one only in sexual intercourse. (*p.*)

*அகத்தியம், s. A grammar of அகத்தியன், of which little remains, நூல். 2. (*Improperly,*) needfulness, indispensableness, அவசியம்.

*அகத்தியன்—அகஸ்தியன், s. A poet and sage celebrated in the Ramayanam, Skandam and other works of antiquity. He is regarded as the former of the Tamil language which he is said to have learned of Skanda the son of Siva. He is also the reputed author of several works, still extant, in whole or in part, in the Tamil language; such as, a Grammar, Materia Medica, a work on Astrology, Astronomy, and several essays on the unity of the divine being, as opposed to the popular system of polytheism, &c. He is regarded as the son of both Mythra and Varuna by Urvasi; is represented to be of very short stature, and to have been born in a water jar. He is famed for having compressed and swallowed the ocean, for the sake of the celestials. Other wonderful stories are also told of him, and received with undoubted credence. He is considered as the regent of the star Canopus, குறுமுனி. Wils. p. 5. AGASTYA.

அகத்தியர்குழம்பு, s. A famous compound cathartic. See குழம்பு.

அகத்தியா, s. An immense, unfathomable abyss, எட்டாத ஆழம். 2. The ocean, சமுத்திரம்.

*அகந்தை, s. Pride, self-conceit, arrogance, insolence, இறுமாப்பு. (c.)

அகந்தையினுலழிதல். Falling by pride.

அகப்பகை, s. [ex அகம், inside, *et* பகை.] Secret enmity, hatred among relatives, உட்பகை.

அகப்பக்கம், s. Ground of inference (in logic.) See பக்கம். (*p.*)

அகப்பட, *inf.* [ex அகம், inside, *et* படு.] To be obtained, கிடைக்க. [*with dat.*] as அது எனக்ககப்படாது. 2. [*with nom.*] To be ensnared, entangled, உட்பட as தந்திரத்தில் நானகப்பட்டேன். 3. [with *nom.* and *dat.*] To be within one's power, influence, advice, &c., வசப்பட as ஒருவனுக்கும் நானகப்படேன். 4. To submit, become subordinate, கீழ்ப்பட as கட்டளைக்கவனகப்படான். (*c.*)

அகப்படுத்த, *inf.* To entrap, ensnare, involve, உட்படுத்த.

அகப்பத்தியம், s. Abstinence from venery as a medical prescription; *ex* அகம், mind.

அகப்பரம், s. A raised area for sitting, வேதிகை. (*p.*)

அகப்பற்று, s. Self-attachment. See பற்று; *ex* அகம், mind.

அகப்பா, s. A parapet or raised area within a fortification, மதிலுண்மேடை. 2. A surrounding wall, மதில். 3. A ditch round a fort, அகழ். (*p.*)

அகப்பாட்டுவண்ணம். s. A kind of poetry in which the subject is complete but the verse incomplete, முடியாது போன்றமுடிவது. (*p.*)

அகப்பாட்டுறுப்பு, s. The twelve members of அகப்பொருள் or அகத்திணை, viz.

1. இயல்பகத்திணை. Method of defining a thing or showing its nature, quality, &c.
2. வகையகத்திணை. Amplification, or detailing at large what has been said briefly.
3. பொதுவகத்திணை. The rule for summing up or recapitulating.
4. சிறப்பகத்திணை. The rule for discriminating, or explaining the difference of things.
5. உவமவகத்திணை. The rule for illustrating a subject by metaphors, comparisons, &c.
6. புறநிலையகத்திணை. The rule for exemplifying a subject by examples.
7. எதிர்நிலையகத்திணை. The rule for elucidating a circumstance by its opposite.
8. காரண or கருவியகத்திணை. Showing the condition or quality of a thing by its original cause.
9. காரியவகத்திணை. Proving a thing by its effects.
10. காரகவகத்திணை. The rule for relating an action, event, &c., to which belong the following:—1. செய்பவன், who. 2. செய்தொழில், what. 3. கருவிகள், by what helps. 4. பயன், why. 5. இடம் or நிலம், where. 6. காலம், when. 7. திறன், in what manner or how.
11. முன்னவையகத்திணை. The rule for foretelling events from signs.
12. பின்னவையகத்திணை. The rule for foretelling the consequences of any action. (*p.*)

அகப்பு, s. Depth, ஆழம். (*p.*)

அகப்புறம், s. Enjoyment in love on the part of one only, கைக்கிளையும் பெருந்திணையும். 2. Ten enjoyments treated of in the book called அகப்பொருள், viz., காந்தள், வள்ளி, சாலடை, முதுபாலை, தாபதம், தபுதாரம், குற்றிசை, குறுங்கலி, இல்லவன்முல்லை, and பாசறைமுல்லை. (*p.*)

அகப்புறத்திணை—அகப்புறப்பொருள், s. as அகப்புறம். Partial enjoyment in love. (*p.*)

அகப்புறப்பாட்டு, s. A poem made concerning any of the 10 things mentioned in அகப்புறம். (*p.*)

அகப்பேய்ச்சித்தன், s. The author of a poem on abstract devotion. See சித்தன்.

அகப்பை, s. A ladle or large spoon, usually of cocoanut shell, சட்டுகம். (*c.*)

அகப்பைக்காம்பு, s. Handle of a ladle.

தட்டகப்பை, s. A ladle used in cooking cakes, *com.* சட்டகப்பை.

சாந்தகப்பை, s. [*prov.*] A trowel.

சிற்றகப்பை, s. A small kind of ladle.

அகப்பொருள், s. [*ex* அகம், mind, *et* பொருள்.] Rules for amatory poems, அகப்பொருள்விதி. 2. Rules for reasoning, தர்க்கவிதி. 3. Mental enjoyments in love, இன்பம். 4. A book treating of mental delectation, நூலிலக்கணம். அகப்பொருள் is developed in these three constituents, viz., 1. முதற்பொருள், primary arrangements of nature with regard to (*a*) நிலம், soil, in five varieties, and (*b*) பொழுது, time, in two grand divisions. 2. கருப்பொருள், natural peculiarities incidental to each of the divisions of the soil under 14 heads viz., (*a*) ஆரணங்கு, peculiar gods belonging to a place, tutelary deities or penates, (*b*) உயர்ந்தோர், chiefs or lords of the district, (*c*) இழிந்தோர், subjects or inhabitants under them, (*d*) புள், birds, (*e*) விலங்கு, beasts, (*f*) ஊர், city or town, (*g*) நீர், water, (*h*) பூ, flowers, (*i*) மரம், trees, (*j*) உணா, food, (*k*) பறை, drum, (*l*) யாழ், musical instruments, (*m*) பண், tune, and (*n*) தொழில், occupation, trade or mode of earning a livelihood. 3. உரிப்பொருள், essential characteristics of lovers. The subject matter of this treatise, to which the two former are auxiliary or conducive, is developed in five dispositions or actions, either mental or coporal, viz., (*a*) புணர்தல், union or the state in which husbands and wives are together in their family, (*b*) பிரிதல், separation when for lawful purposes, (*c*) இருத்தல், the state in which they continue solitary, especially the bride, (*d*) ஊடல், love quarrels, (*e*) இரங்கல், weeping and lamentation in any period of their life for any cause. These five characteristics are respectively ascribed to the above five species of soil, as appropriately adapted to their nature, as புணர்தல் to குறிஞ்சி, பிரிதல் to பாலை, இருத்தல் to முல்லை, ஊடல் to மருதம், and இரங்கல் to நெய்தல். இந்த ஐந்து ஒழுக்கத்தைபுங்குறித்துப் பாடும்பொருளது அதற்குக்குறித்த திணையிலுள்ள கருப்பொருள்களையெடுத்துப் பாடுதன்முறைமை. (*p.*)

அகப்பொருட்கோவை, s. A poem which treats of அகப்பொருள்.

*அகமம், s. A tree in general, மரப்பொது. Wils p. 5. AGAMA. (*p.*)

அகமார்க்கம், s. Singing in a low, deep voice without opening the mouth. In திவா, defined by அருமைமிடற்பாடல். (*p.*)

அகம், s. Interior, inside, within, உள்.

அகக்கணு, s. In *anatomy*, inner tuberosity, அந்தப்பர்வம்.

அகக்காழ்—அகங்காழ், s. The inside, solid part of timber, the heart of a tree.

அகதேசி, s. [*vul.* அரதேசி.] A religious mendicant in his own country—used in opposition to பரதேசி.

அகநிலை, s. The self-existent God, கடவுள். 2. Inside, உள்நிலை.

அகவிதழ், s. Inner petals as found in the lotus and some other flowers; ex இதழ். (p.)

அகம், s. House, dwelling, மனை.

அகத்தடியாள்—அகவாட்டி, s. A wife. 2. A female domestic.

அகத்தார், s. Those of one's own family friends, relatives; opp. to புறத்தார்.

அகமுடையான், s. A householder. 2. A landholder. 3. A caste man.

அகம்படியார், s. A caste among the Hindus formerly employed as servants in the palace and in temples.

அகர், s. The earth, பூமி. 2. Depth, ஆழம். 3. Place, இடம். 4. Form of the 7th case or locative, ஏழனுருபு. 5. Grain, தானியம், as அகம் used in almanacs. (p.)

அகவிலை, s. The price of grain.

*அகம், s. Mind, heart, will, one's self, மனம்.

அகத்துறுப்பு, s. Qualities of the mind or heart, as kindness, mercy. 2. Internal organs, &c., opp. to புறத்துறுப்பு. (p.)

அகமகிழ்ச்சி—அகமலர்ச்சி, s. Pleasure, joy, inward happiness, expansion of the mind.

அகம்பிரமம், s. Self-importance, self-will. 2. Pride.

*அகம், s. Sin, பாவம். Wils. p. 8. Agha. 2. Tree in general, மரப்பொது. Wils. p. 5. Aga. (p.)

அகமருடணம்—அகமருஷணம். s. An incantation repeated while bathing; ex மருஷ, wash.

அகமருடணதீர்த்தம், s. A species of bathing when the above incantation is repeated.

*அகம்மியம், s. Ten thousand quintillions, ஒரெண். (p.)

*அகம்மியை, s. A harlot, concubine, பொதுமகள். (p.)

அகம்மியாகமனம், s. Committing adultery; ex அகம்மியா, et கமனம், going.

அகம்மியாகமனம் பண்ண, inf. To commit adultery.

அகம்மியாகமனம் பண்ணுகிறவன். He who commits lewdness.

*அகரம், s. The name of the letter அ. ஒரெழுத்து. 2. A suffix of consonants, ஒற்றெழுத்திற்சாரியை, as மகரம். 3. A town or village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 4. A village of brahmins, பார்ப்பனச்சேரி. 5. Mercury, quicksilver, இரதம். (M. Dic.)

*அகர்ஷணம், s. [priv. அ et கர்ஷணம், drawing, &c.] (St.) Dislike, வெறுப்பு. 2. Sorrow, துக்கம். (p.)

*அகரு, s. A fragrant wood. See அகில். Wils. p. 5. Agaru. (p.)

*அகர்த்தா, s. [priv. அ et கர்த்தா, maker.] One not a creator, one without action, செய்கையற்றவன். (p.)

அகர்த்தத்துவம், s. Not creating, but having power to continue the order prescribed at the creation—one of the three prerogatives of the Supreme Being.

*அகர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்—அகர்மகர்த்தாப்பிரயோகம், s. [priv. அ et கர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்.] The neuter verb, செயப்படுபொருள்குன்றியவினை. (p.)

*அகர்முகம், s. (St.) Morning, the dawn, வைகறை. (p.)

அகராதி, s. A dictionary, vocabulary. 2. An alphabetical index, table of contents; ex அகரம், et ஆதி, first.

அகலம், s. Width, breadth, extension, விரிவு. 2. The breast, chest மார்பு; ex அகல், distance. (p.)

அகலக்கட்டை, s. Narrowness, want of breadth. (c.)

அகலவுரை, s. One of the four modes of explaining verse, explanation at large, exposition, as விருத்தியுரை. See உரை. (c.)

*அகலிகை, [prop.] அகலியை, s. One of the five matrons and wife of Gautama a sage and philosopher, பஞ்சகன்னிகைகளிலொருத்தி. Wils. p. 100. Ahalya.

அகலிடம், s. The earth, பூமி. (p.)

அகலியம், s. Tree in general, மரப்பொது. (p.)

அகலு—அகல், கிறேன், அகன்றேன், வேன், அகல, v. n. To leave, yield to, retire from, நீங்க. 2. To prosper, increase, அதிகரிக்க. 3. To remove from, become distant, பிரிய. 4. To spread, widen, extend, பரவ. 5. To escape, get away, விலக; ex அகல், width.

அகலநிற்றல். Standing afar off.

அகலர், s. Low persons, out-casts, persons excluded from society, சண்டாளர். (p.)

அகலல்—அகறல், v. noun. The state of being removed or separated. 2. A going or wearing off.

அகலுகை—அகல்கை, v. noun. Going out of the way, stepping aside, retirement.

அகல்வு, s. Wideness, extension, expanse.

அகல்வோர், s. Out-casts who must keep at a distance.

அகன்றவறிவு, s. Extensive knowledge.

கள்ளமகன்றின்சொல்லைக்காத்தவர், they who observe a courteous address without guile.

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லை, the envious will not prosper, (குறள்.)

அகலுள், s. Breadth, extension, அகலம். 2. Town, village, ஊர். 3. A country, inhabited district, நாடு. 4. Greatness, honor, பெருமை. (p.)

அகல், s. The hollow or bowl of an open lamp, தகழி. (c.) 2. An euphemism for the mons veneris, அல்குல். 3. A tree, பெருமரம். Ailanthus excelsa, L. 4. Width, breadth, expanse, விரிவு. (p.)

அகவல், s. The call or cry of a peacock, மயிற்குரல். 2. A dance, கூத்து. 3. A species of verse called ஆசிரியப்பா. 4. A peculiar musical sound, ஓர்பாவோசை. (p.)

அகவலுரிச்சீர்—அகவற்சீர், s. A species of feet of two syllables, chiefly found in அகவற்பா.

அகவலோசை, s. A musical sound in which the verse, அகவல் is sung.

அகவற்பா, s. A kind of verse See ஆசிரியப்பா.

அகவு, கிறேன், அகவினேன், வேன், அகவ, v. a. To call, அழைக்க. 2. v. n. To dance, play, ஆட. (p.)

அகவல், v. noun. Calling.

அகவை, s. Interior, internal thing or quality. (in சிலப்பதி) உட்பொருள். 2. Age, வயது (திருவிளை.) (p.)

அகழு—அகழ், கிறேன், அகழ்ந்தேன், வேன், அகழ, v. a. To dig out, excavate a well or ditch, form a hole as a rat, &c., தோண்ட. 2. To dig, turn up the earth, plough, உழ. (p.)

அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம்போல, &c. [குறள்.] as the ground which supports the ploughmen.

அகழான்—அகழெலி, s. A large kind of field-rat.

அகழானெடுத்தல், s. v. Burrowing and casting out the earth, as rats.

அகழி—அகழ், s. The ditch round a fortification, மதில்சூழ்கிடங்கு.

*அகளங்கம், s. [priv. அ et களங்கம், spot.] Purity, சுத்தம். 2. A kind of arsenic, சிங்கபாஷாணம். (p.)

அகளங்கமூர்த்தி—அகளங்கன், s. The spotless one, God. 2. Budha.

அகளம், s. A large earthen pot, மிடா. 2. A water pot, தாழி. (p.)

அகளி, s. An earthen pot with a large mouth used as a reservoir for water, pickles, &c., தாழி. (p.)

அகற்று, கிறேன், அகற்றினேன், வேன், அகற்ற, v. a. To remove, put away, expel, disperse, dissipate, chase away, banish, நீக்க. 2. (p.) To extend, augment, increase, விருத்தியாக்க. (சிந்தா.) ex அகல், widen.

அறிவகற்றும், it will increase knowledge, expand the mind, augment wisdom.

*அகனம், s. (St.) [priv. அ et கனம்.] Want of weight, பாரமின்மை. 2. Want of honor, பெருமையின்மை. (p.)

அகன்மணி, s. A flat gem. See மணி; ex அகல், width, et மணி. (p.)

அகன்றில், s. The male of அன்றில், a bird noted for attachment to its mate, ஆணன்றில். (p.)

அகாடி, adv. (Hin.) Before, in advance, முன். 2. s. The rope with which a horse's fore-feet are tied, குதிரைமுன்னங்கால்கயிறு. (c.)

*அகாதம், s. [priv. அ et காதம், fixed place.] Bottomless depth, ஆழம். 2. (p.) A hole, chasm, பொந்து. 3. A river or body of water of swimming depth, நீந்துபுனல். 4. (c.) Cunning, artifice, falsehood, வஞ்சகம். Wils. p. 5. Agatha.

அகாதப்பஞ்சமயம். A time of extremity or adversity.

அகாதன், s. A cunning, crafty man, (lit.) a deep fellow.

*அகாத்தியம், s. [priv. அ. prop. அகிராத்தியம்.] Deceit, wickedness, பொல்லாங்கு. (p.)

*அகாரணம், s. [priv. அ et காரணம், cause.] Accident, casualty, the state of being uncaused, absence or non-existence of a cause, தற்செயல். Wils. p. 2. Akarana. (p.)

அகாரணன், s. The Deity, கடவுள்.

அகாரம், s. Name of the letter அ. ஒரெழுத்து. 2. An adjunct used to help the pronunciation of a consonant, மெய்யெழுத்தையியக்குஞ்சாரியை.

*அகாரம், s. [ex அக mountain, et ரு, to rise.] A house as rising like a hill, வீடு. Wils. p. 5. AGARA. (p.)

அகாரி, s. A name of the Deity, கடவுள்; ex அகம், sin, et அரி d royer.

*அகாரியம், s. [priv. அ et காரியம், affair.] An unimportant affair, useless, unpromising pursuit, காரியமற்றது. Wils. p. 2. AKARYA. (p.)

*அகாலம், s. [priv. அ et காலம்.] Unseasonableness, untimeliness, பருவமின்மை. 2. (p.) Unlimited duration, அளவில்காலம். 3. (c.) Time of affliction or distress from want of food, பஞ்சகாலம். Wils. p. 2. AKALA.

அகாலமிருத்து, s. Untimely death.

*அகி, s. A snake, பாம்பு. 2. Iron, இரும்பு. Wils. p. 101. AHI. (p.)

அகிபதி—அகீசன், s. The king of serpents.

அகிபுசம், s. The brahminy kite. 2. The peacock; ex புஜ, to eat. (p.)

*அகிகை, s. The silk cotton tree, இலவு. Wils. p. 101. AHIKA. (p.)

*அகிஞ்சனன், s. (St.) A poor person, தரித்திரன். Wils. p. 2. AKINJANA. (p.)

*அகிதம், s. [priv. அ et ஹிதம்.] A disliked, unpleasant thing, இதமின்மை. 2. Hurtfulness, hostility, malefaction, பகை. 3. Unfitness, unsuitableness, ஏலாமை. 4. Without right, having no claim, உரிமையின்மை.

அகிதர், s. Foes, enemies. Wils. p 101. AHITA.

*அகிருத்தியம், s. [priv. அ et கிருத்தியம், what may be done.] Improper conduct, non-conformity to rule, அக்கிரமம். (c.)

அகிர், s. [prov.] A kind of scurf upon the head. See அசர்.

*அகிலம், s. [priv. அ et கிலம், separated.] All, the whole, எல்லாம். Wils. p. 5. AKHILA. 2. The earth, பூமி. (p.)

அகிலரூபன், s. Equivalent to எல்லாமாரூபன், he who is of every form, he who is all.

அகிலாண்டம், s. All worlds, the universe, சருவலோகம்; ex அண்டம், world. (p.)

அகிலாண்டகோடி, s. An immense number of worlds.

அகிலாண்டவல்லி, s. (fig.) Parvati, பார்வதி.

*அகில், s. A fragrant wood the smoke of which is used for perfuming the hair. Aquila, or eaglewood—Xylaloo, ஓர்மரம். (c.)

அகிற்கட்டை—அகிற்குறடு, s. A block of Aquila, sandal.

அகிற்கூட்டு, s. A compound of five ingredients, viz., சலம், an unguent, கருப்பூரம், pure camphor, ஏரிகாசு, spices, சந்தனம், sandal wood, and தேன், honey—used for perfuming the hair. (p.)

அகிற்புகையூட்ட, inf. To fumigate the hair with the fragrant smoke of the அகில்.

*அகீர்த்தி, s. [priv. அ et கீர்த்தி.] Disgrace, ill-fame, துர்க்கீர்த்தி. Wils. p. 2. AKEERTY.

அகுடம், s. A kind of cathartic medicine, the கடுரோகிணி. (M. Dic.)

*அகுட்டம், s. Pepper, மிளகு. (M. Dic.)

*அகுணம், s. [priv. அ et குணம்.] Defect, a fault, குற்றம். 2. Absence of good qualities, badness, குணவீனம். 3. Being void of attributes, இலட்சணமின்மை. Wils. p. 5. AGUNA.

அகுணி, s. An ill-natured, mischievous man. 2. One who is maimed or lame. (p.)

அகும்மை, s. A plant, as கவிழ்தும்பை, Borago Ind., L. (M. Dic.)

*அகூபாரன், s. A tortoise, the king turtle, the tortoise which is supposed to uphold the world, ஆதிகூர்மம். Wils. p. 3. AKOOPARA. (p.)

அகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To break as a stick, ஒடிக்க. 2. To break with violence, முரிக்க. 3. To beat, அடிக்க. 4. To cause to go, to drive a carriage, &c. செலுத்த. 5. To inflict suffering, வருத்த. 6. To part or cut asunder, அறுக்க. 7. To elevate, எழுப்ப. (p.)

அகைப்பு, v. noun. Breaking, cutting, driving, afflicting, elevating.

அகைப்புவண்ணம், s. Want of flow or harmony in a poem, அறுத்தறுத்தொழுகுஞ்சந்தம்; ex அகைப்பு, breach, et வண்ணம். (p.)

*அகோ, inter. An exclamation of surprise, concern, bravado, அதிசயக்குறிப்பு. Wils. p. 101. AHOE.

*அகோசரம், s. [priv. அ et கோசரம்.] Incomprehensibleness, the state of being not perceivable by the senses, அறிபொணாமை. (p.)

*அகோதாரை, s. Pouring in pencil forms, &c., as rain, மிகப்பொழிகை.

அகோதாரையானமழை. A pouring rain.

*அகோத்திரம், s. [priv. அ.] Want of ancestry, i. e. of a bad descent, குலமின்மை. (p.)

*அகோபிலம், s. A place sacred to Vishnu, N. W. of Madras, ஓர்தலம். (c.)

*அகோரம், s. Fierceness, severity, fervency, formidableness, கொடுமை. (c.) 2. One of the five faces of Siva—that to the south, சிவன் ஐம்முகத்தொன்று. (p.)

அகோரதபசி மிபரீதசோரன், one who performs severe penance is a great rogue.

*அகோராத்திரம், s. [ex அஹந், day et ராத்திரி, night.] Day and night, பகலுமிரவும்.

அகோரை, s. An astrological division of the day into sections of one hour, or two and a half nalikies each, in which the seven planets reign successively, succeeding each other once in every cycle of seven hours. The order of succession is as follows, Sun, Venus, Mercury, Moon, Saturn, Jupiter and Mars. From this it follows as a matter of course, that the planet which gives name to the day commences its reign at sun-rise, ஹோரையென்பதுமது.

அக்கசாலை, s. A mint, கம்பட்டசாலை. 2. A jeweller's shop, அணிகலஞ்செய்யுமிடம். 3. A mechanic's or smith's shop, கம்மசாலை. (p.)

அக்கசாலையர், s. Smiths, workers in metals. 2. Jewellers, goldsmiths.

அக்கடி, s. [prop. அக்கடி.] Difficulty, disaster, trouble in a voyage or journey, peril, அலைவு. (c.)

அக்கணம்—அச்சணம், s. [ex அ dem. et க்ஷணம்.] That time, that instant, அந்தக்ஷணம். See க்ஷணம். (c.)

அக்கணம், s. A kind of alum, as பொரிகாரம். See அக்கணம். (M. Dic.)

அக்கணு, s. A tree, Terminalia, L., தான்றிமரம். (M. Dic.)

அக்கதேகி, s. A grass, சேனைப்புல். (M. Dic.)

*அக்கதை—அட்சதை, s. Whole rice used in some ceremonies to secure an auspicious result, மங்கலஅரிசி. Wils. p. 3. AKSHATA. (p.)

அக்கந்தம், s. A tree, தான்றிமரம், Terminalia, L. (M. Dic.)

அக்கந்து, s. [prov.] The last range of chaff in the threshing floor, கொத்துளைப்புறத்த விலக்கியபதர். See பொலிக்கந்து.

*அக்கபாடம், s. An area, a boxing or wrestling ground, மற்களரி. Wils. p. 4. AKSHAPADA. (p)

அக்கப்பாடு, s. A disaster at sea, loss, or injury of the lading of vessels, மரக்கலச்சேதம்; ex படு, loss. (c.)

அக்கம், s. Grain, தானியம். See அகம்; [prop. அக்கம்.] 2. Rope, cord, கயிறு. 3. A tree, as தான்றிமரம். (p.) 4. (c.) Side, பக்கம், as அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பேசினான், he looked about him and spoke.

*அக்கம்—அாக்கம், s. Terrestrial latitude, பூகோளாட்சம். 2. Metal, gold, money, பொன். 3. Price, cost, தானியவிலை. (p.)

*அக்கம்—அட்சம், s. Eye, கண். 2. The seed of the elæocarpus, worn as a bead by religious mendicants, உருத்திராட்சம். (p.)

அக்கமணி—அட்சமணி, s. A bead of the seed of the elæocarpus, worn by religious mendicants.

அக்கமாலை—அட்சமாலை, s. A rosary, a string of beads, especially of the elæocarpus.

*அக்கரம்—அட்சரம், s. A letter of the alphabet, a character, the marks on an amulet, எழுத்து. Wils. p. 4. AKSHARA. (p.)

அக்கரசுதகம்—அட்சரசுதகம், s. A kind of play in writing, arranging letters in a fanciful manner, மிறைக்கவியொன்று.

அக்கரவிலக்கணம்—அட்சரலட்சணம், s. The properties, forms, names, powers, &c. of letters, orthography. 2. One of the sixty-four கலைஞானம்; ex இலக்கணம்.

அக்கராரம்பம்—அட்சராரம்பம், s. Beginning to teach a child the letters of the alphabet, with appropriate ceremonies, on the fifth year.

*அக்கரம்—அச்சரம்—அட்சரம், s. A disease of the stomach causing eruptions on the tongue and lips; thrush, aphthæ, ஓர்நோய். (c.)

அக்கராகாரம், s. A medicinal plant, Anthemis Pyretheum, ஓர்பூண்டு.

அக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To rejoice, exult, மனமகிழ. See அகங்களிக்க. (c.)

அக்கறை, s. (Tel.) Concern, necessity, அவசியம். (c.)

*அக்கன், s. A dog, நாய். (p.)

*அக்கா, s. A mother, தாய். (p.)

அக்கா, s. [prop. அக்காள்.] Elder sister, முன்பிறந்தாள். (c.)

அக்காதேவி, s. The goddess of evil, மூதேவி, the elder sister of இலக்குமி. (p.)

*அக்காரம், s. Sugar, சருக்கரை. 2. Cloth, clothes, சீலை. (ib.) (p.)

அக்காள், s. Elder sister, தமக்கை, voc. அக்கா. (c.)

*அக்கி, s. [ex அக்ஷி.] Eye, கண். (p.) 2. (c.) A kind of scabby disease or erysipelas on the breast or back, chiefly found in children, அக்கிக்காய்ப்பன். 3. Heat, உட்டணம். 4. An insect, ஒர்பூச்சி.

அக்கிதாரை, s. The eye-ball.

அக்கிபடலம், s. A disease of the eye. (M. Dic.)

*அக்கியாதம்—அஞ்ஞாதம், s. [priv. அ et ஞாதம்.] Obscurity, மறைவு. (p.)

அக்கியாதவாசம், s. (properly and elegantly, அஞ்ஞாதவாசம்.) A life of privacy, living incognito under a feigned name.

*அக்கியானம், s. [priv. அ et கியானம் for ஞானம்.] Ignorance, lack of wisdom, destitution of spiritual knowledge. See அஞ்ஞானம்.

அக்கியானி, s. An ignorant person, one destitute of the knowledge of God; as அஞ்ஞானி.

*அக்கிரமம், s. [priv. அ et கிரமம்.] Want of order, or arrangement, confusion, irregularity, ஒழுங்கின்மை. 2. Wrong, injustice, அநீதம். 3. Daring impiety, கொடுமை. Wils. p. 3. Ackrama.

*அக்கிரம், s. The point of any thing, நுனி. 2. In astronomy, amplitude, கிரகம் கீழ்மேல் வீதிபகறல். (p.)

அக்கிரசங்கை—அக்கிரசம்பாவனை, s. Civilities, honors, respect as paid to the first in order of a company.

அக்கிரசர்மம், s. Foreskin, நுனித்தோல்; ex சர்மம், skin.

அக்கிரசன்மன், s. A priest. 2. Elder brother. 3. Brahma.

அக்கிரபூசனை—அக்கிரபூசை, s. The respect paid to the principal person at a feast, or to the principal deity of a temple.

அக்கிரமாமிசம், s. The heart.

அக்கிரன்—அக்கிரியன், s. Elder brother.

*அக்கிரகாரம்—அக்கிராகாரம், s. [vul. அக்கிராரம்.] A village or street of brahmins' houses, பார்ப்பனச்சேரி. (c.)

அக்கிரசந்தானி, s. The register of human actions kept by Yama, the judge of the dead, recording all actions from the original birth, சமனகணக்கு.

*அக்கிரசா—அக்கிரமச்சா—அக்கிரமச்சியை, s. Versed sine.

*அக்கிரச்சா, s. The sine of the amplitude.

அக்கிராக்காரம், s. A kind of root which is used as an ingredient in a medicine, கோஷ்டாதிசெய்யத்தொன்று.

அக்கிரு, s. A finger, விரல். (p.)

அக்கினி, s. Urine, மூத்திரம். 2. Saltpetre, வெடியுப்பு. 3. Solder, பைச்சாரம். (M. Dic.)

*அக்கினி, s. Fire, தீ. 2. The god of fire and regent of the south-east, அக்கினிபகவான். (See திக்குபாலகர்.) 3. (M. Dic.) The plant செங்கொடிவேலி. There are reckoned different kinds of அக்கினி, (a) ஆயுர்வேதாக்கினி, of three kinds, for preparing medicines, as சமனாக்கினி, காடாக்கினி, தீபாக்கினி, which see. (b) Three other kinds called வேதாக்கினி for sacrificial purposes, as, காருகபத்தியம், தக்கணாக்கினியம், ஆகவனீயம். See தீ. (c) The fire which will consume the world, ஊழியக்கினி. Wils. p. 6. Agni.

அக்கினிகணம், s. The same as தீக்கணம், an inauspicious measure. See கணம். (p.)

அக்கினிகர்ப்பம், s. A spark. 2. A crystal with fabulous qualities. 3. A decayed cuttle-fish bone, Os sepiæ, கடனுரை.

அக்கினிகலை, s. Breath coming from the nostrils, in சரசாத்திரம்.

அக்கினிகோத்திரம், s. One of the twenty-one யாகம். 2. One of the princely races.

அக்கினிக்கட்டு, s. Restraining the power of fire by magic.

அக்கினிக்கண்ணன், s. A fiery man, one having a terrible countenance.

அக்கினிசன்மன், s. One born of fire, Skanda. See அக்கினிபூ.

அக்கினிசாந்தி, s. [in astrology.] Offerings to fire; this is done with ghee, plantains, cakes, &c., after repeating an incantation one hundred and eight times to avert evil from அக்கினிதேவன். These offerings are made particularly at the time of marriage and of doing penance.

அக்கினிசாலம், s. Tricks or artifices made by the agency of fire.

அக்கினிச்சிலம், s. A plant, Gloriosa superba, L., கார்த்திகைக்கிழங்கு.

அக்கினிச்சேர்வை, s. [prov.] A blister-plaster.

அக்கினிட்டோமம்—அக்கினிஷ்டோமம், s. One of the twenty-one யாகம்.

அக்கினித்தம்பம்—அக்கினிஸ்தம்பம், s. A pillar of fire. 2. Stopping the power of fire by magic. 3. One of the sixty-four கலைஞானம்.

அக்கினித்தம்பன், s. Siva as a column of fire. See தம்பம்.

அக்கினித்திரயம், s. The aggregate of the three fires maintained by the Brahmin householder, the Garhapatya, காருகபத்தியம், Dakshanagniyam, தட்சணாக்கினியம், and Ahavaneya, ஆகவனீயம். See தீ.

அக்கினித்திராவகம், s. Fire-water—such as nitric acid, &c.

அக்கினிநாள்—அக்கினிநட்சத்திரம், s. [astrol.] An inauspicious nakshatra or day. There are three in a year, viz., when the sun is in the last quarter of the second nakshatra, பரணி, when in the 3d nakshatra, கார்த்திகை, and when in the 1st quarter of the 4th nakshatra, உரோகணி.

அக்கினிபஞ்சகம், s. Danger of fire as an astrological result of the aggregate of five items.

அக்கினிபயம், s. [in calendars.] Danger or fear of fire.

அக்கினிப்பிரவேசம், s. Entering into or passing through fire, as a religious act.

அக்கினிப்பிழம்பு, s. A body or flame of fire.

அக்கினிப்பிளப்பு, s. A volcano, volcanic eruption.

அக்கினிமண்டலம், s. The seat of fire in the system—the abdomen.

அக்கினிமந்தம், s. Indigestion.

அக்கினிமலை, s. A volcanic mountain.

அக்கினிமிதிக்க, inf. To tread on fire, one of the thirty-two kinds of self-torture.

அக்கினிமூலை, s. The south-east region.

அக்கினியாதேயம், s. One of the twenty-one யாகம், sacrifices.

அக்கினியாஸ்திரம், s. A kind of arrow, ஒரஸ்திரம். (c)

அக்கினியோகம், s. An inauspicious conjunction of the days of the week with the tithi திதி, as follows: 1. When the 5th or 11th tithi, Lunar day (திதி) occurs on Monday. 2. When the 5th tithi occurs on Wednesday. 3. When the 6th or 9th occurs on Thursday. 4. When the 8th or 10th occurs on Friday. 5. When the 9th or 11th occurs on Saturday. 6. When the 12th occurs on Sunday.

*அக்கினித்தம்பனம், s. Stopping the power of fire by magic, அக்கினிக்கட்டு. 2. One of the sixty-four கலைஞானம், கலைஞானமறுபத்துநான்கிலொன்று.

*அக்கினிபூ, s. [ex அக்கினி et பூ blossom.] Skanda, who led the celestial armies against the Asuras. Siva having cast his seed into the flame for the purpose of generating a warrior able to subdue Daruka one of the chief Asuras, Skanda was produced. In the Skanda Purana, where his wars are described at large, his birth is given differently, அக்கினிசன்மன்.

அக்கு, s. Little shells, cowries, பலகறை. 2. Beads or rings made of conch shells, சங்குமணி. 3. Beads of religious mendicants, of seeds of the elæocarpus, உருத்திராட்சம். 4. The hump on an ox's back, எருத்துத்திமில். 5. Bone, எலும்பு. 6. The fruit of a tree, the Dellenia, L., உகாக்காய்.

அக்குமாலை, s. A necklace of sacred beads.

அக்குருக்கி, s. Consumption of the bones.

அக்குத்து, s. [prov.] Crisis, இரண்டுகெட்டநிலை. 2. Doubt, uncertainty, instability, சந்தேகம். 3. Condition, terms of agreement, பொருத்தம்.

அக்குத்தொக்கில்லாதவன், s. One destitute of food and clothing, one without friends and relations.

அக்குரன், s. One of the seven of the 2d class of alms-giving princes, இடைப்பெழுவள்ளலிலொருவன். (p.)

அக்குரூரன், s. The prime minister of கஞ்சன், கஞ்சன்முதன்மந்திரி. (p.)

*அக்குரோணி—அக்கோணி—அக்கோகிணி, s. [prop. அக்ஷௌகிணி.] A complete army consisting of 109,350 foot, 65,610 horse, 21,870 chariots and 21,870 elephants, ஒர்படைத்தொகை; ex அட்ச, a carriage, et உகிணி, assemblage. Wils. p. 5. AKSHOWHINY.

அக்குள்—அஃகுள், s. The armpit, கக்கம். (c.)

*அக்கை, s. Elder sister, அக்கா. (c.)

அக்கோ, inter. An exclamation of surprise, pity or distress, அதிசயவிரக்கச் சொல். (p.)

அக்கோலம், s. The தேற்று tree, and its nut. (M. Dic.)

அங்கசாலைக்காரன், s. A village servant, the same as கிராமப்பணிசெய்வான், who by order of the head of the village calls a meeting of the inhabitants, procures things wanted.

*அங்கணம், s. A court, a yard, முற்றம். Wils. p. 10. ANGANA. 2. A water pipe, aqueduct, a covered gutter or drain, சலதாரை. (p.) 3. Mud, mire, சேறு. 5. Borax, வெண்காரம். (M. Dic.)

அங்கணன், s. Siva, சிவன். 2. Vishnu, விட்டுணு. 3. Argha, அருகன் (p.)

அங்கணி, s. Parvati, பார்வதி. (p.) 2. Kali, காளி. 3. The கற்றாழை plant, aloe. (M. Dic.)

அங்கண், s. That place, (used adverbially) there, as அக்கண். (p.)

*அங்கதம், s. Epaulet, a bracelet formerly worn over the shoulders. தோளணி. Wils. p. 10. ANGATHA. 2. A snake, பாம்பு. 3. Abuse, contemptuous language, sarcasm or offensive allusion வசைச்சொல். 4. Falsehood, பொய். 5. Elephant's food, யானையுணவு. (p.)

*அங்கதன், s. The name of a celebrated monkey, one of the heroes of the Ramayana, the son of Bali, வாலிமைந்தன். (c.) Wils. p. 10. ANGATHA.

அங்கத்தி, s. A term of respect used in addressing pandarams, which answers to தம்கள். (c.)

*அங்கம், s. A limb, member, part or organ of the body, அவயவம். 2. Body, உடல். 3. Mark, sign, அடையாளம். 4. Skeleton, எலும்புக்கூடு. 5. Symmetry, well formed human or other shape as of letters, &c., as பாவனை. 6. (p.) A division of learning comprehending such science as is considered dependent on the Vedas; hence called வேதாங்கம், சாங்கம், உபாங்கம் and பிரத்தியாங்கம். 7. A country, ஓர்தேயம். 8. A language, ஓர்பாஷை. 9. A bedstead, கட்டில். Wils, p. 9. and 10. ANGA.

அங்கசன், s. Kama, The Indian Cupid, மன்மதன்; ex ஜ, to be born. (p.)

அங்கசாதனம், s. A sign, mark. (c.) 2. The signs of the stars, &c., at one's birth.

அங்கசாதனம்பிடித்தல். Finding out any thing by signs or circumstances fixing suspicion upon one.

அங்கசேட்டை—அங்கசேஷ்டை, s. Distortion of the countenance from habit, grimace; ex சேஷ்டை, gesture.

அங்கநியாசம், s. A mental appropriation or the assignment of various parts of the body to tutelary divinities, by touching the several parts, and applying sacred ashes, accompanied with incantations, according to the usual mode of Hindu worship; ex நியாஸ, arrangement. (p.)

அங்கபடி—அங்கவடி, s. Stirrup, குதிரைப்பக்கபடி. (c.)

அங்கப்பிரதக்கணம்—அங்கப்பிரதட்சிணம், s. A mode of worship by rolling round a temple after a car, &c., turning to the right, in performance of a vow, &c.; (c.) ex பிர, before, et தட்சிணம், right.

அங்கப்பிராயச்சித்தம், s. Expiation for bodily impurity, especially the oblation offered by the heir at the first funeral obsequies to remove the impurity contracted during the period of mourning. (c.)

அங்கமாலை, s. A பிரபந்தம் or poem describing the principal members of the body, such as the eye, face, breasts, &c., in the female, and shoulders, arms, breast, &c., in the male. The order of description must be from the feet to the hair of the head, or from the head to the feet. (p.)

அங்கயோகம், s. The eight qualities of a Yogi. See யோகம். (p.)

அங்கரக்கா, s. [local] அங்கரட்சா. A jacket, மெய்ச்சட்டை.

அங்கரட்சிணி, s. A coat of mail. (p.)

அங்கராகம், s. Anointing the body with perfumes, sacred ashes, sandal, &c.; ex ராகம், anointing. (p.)

அங்கர், s. Inhabitants of the country, அங்கம்.

அங்கர்கோமான், s. Kannan the king of the அங்கம், country, கன்னன். (p.)

அங்கவியல், s. The constituents of royalty. See அரசியல். (p.)

அங்கவீனன், s. One who has bodily defects, குரூபி. (c.)

அங்காதிபாதம், s. A system of anatomy; ex ஆதி first, et பாதம். (p.)

அனங்கன், s. [priv. அந்.] One without body, உடலிலி. 2. The Deity, கடவுள். 3. Kama, மன்மதன். (p.)

அங்கரங்கம், s. All kinds, with வைபோகம், as, அங்கரங்கவைபோகம், all worldly enjoyments. (p.)

அங்கலாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To lament, be grieved, துக்கிக்க. 2. To covet, desire greatly, இச்சிக்க; ex அகம் et கலாய். (c.)

*அங்கனை, s. A woman, a female, a damsel, பெண். Wils. p. 10. ANGANA. (p.)

அங்கா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To gape, open the mouth freely, yawn, வாய்திறக்க. (p.)

அங்கா, v.noun. Opening the mouth. ஆய்தக்கிடக்கதலையங்காமுயற்சி, (நன்.) The letter ஃ originates in the head, and is pronounced by opening the mouth.

அங்காடி, s. [Tel. அங்கடி.] Bazaar, street of shops, கடைவீதி. (c.)

அங்காடிக்கூடை, s. A peddler's basket.

*அங்காரகம்—அங்காரம், s. Charcoal, burning or not, கரி. Wils. p. 10. ANGARACA. (p.)

*அங்காரகன்—அங்காரன், s. Fire or the god of fire, நெருப்பு. 2. The planet Mars, from his fiery color, செவ்வாய். Wils. p. 10. ANGARACA. (p.)

*அங்காரவல்லி, s. [also written அங்கரவல்லி.] A plant, குறிஞ்சா. Wils. p. 11. ANGARAVULLY. (M. Dic.)

அங்காரி, s. Borax, வெண்காரம்.

அங்காளி, s. The goddess Kali, அங்காளம்மை. (c.)

*அங்கி, s. A cloak, long garment, gown, surplice, நெடுஞ்சட்டை. (c.) 2. (p.) A person, one with a body, அங்கத்தையுடையவன், ex அங்கம். 3. (p.) The third lunar asterism of the Hindus, கார்த்திகை. 4. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 5. Fire, அக்கினி. 6. The god of fire, அக்கினிதேவன்.

அங்கி வழிபாடெல்லாஞ்செய்தவன், I perform all rites due to fire. (பாரதம்.)

அங்கிதாரணை, s. The principle of fire as operative in the body.

அங்கிநாள், s. The third lunar asterism. 2. The thirteenth lunar asterism, the day on which the god of fire was born.

அங்கிகரி—அங்கீகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To accept, receive, approve, welcome, ஏற்றுக்கொள்ள.

*அங்கிகாரம்—அங்கீகாரம், s. Acceptance, approval, ஏற்றுக்கொள்ளுகை. Wils. p. 11. ANGEKARA.

அங்கீகாரஞ்செய். Receive me, gratify me.

*அங்கிசம், s. One of the thirty-two உபகிடதம். உபகிடதம்முப்பத்திரண்டிலொன்று. (p.)

அங்கிடுதத்தி—அங்கிடுதுடுப்பன், s. One who frequently changes his party or place, நாடோடி. 2. One of fickle or vagrant habits, as to dwelling or otherwise, நிலைகெட்டவன். (c.)

*அங்கிதம், s. A scar, mark on the body, உடற்றழும்பு. 2. Name given to the hero of a poem, பாட்டுடைத்தலைவன். (p.)

அங்கிரன், s. The name of a son of Brahma, a Rishi, one of the seven sages who were transferred to the skies where they appear as the stars of the great bear, ஆங்கிரசன். (p.)

*அங்கிரி, s. Foot, கால். (p.)

அங்கினி, s. A species of aloes, ஓர்விதக்கற்றாழை. (M. Dic.)

அங்கு, [adverbially.] There, in that place, yonder, thither, in that life or state, in yonder world, அவ்விடம். (c.) 2. (p.) A poetic expletive, அசைநிலை.

அங்கங்கே. There and there.

அங்கே. There.

அங்குசபிசாரி—அங்குசவி, s. Horse gram. Glycine, L. கொள். (M. Dic.)

*அங்குசம், s. An elephant's goad, யானைத்தோட்டி. Wils. p. 9. ANGUSHA. (p.)

அங்குசதாரி, s. Yellow sulphuret of arsenic, அரிதாரம். 2. (p.) Ganesa, விநாயகன். 3. An elephant keeper, யானைப்பாகன்.

அங்குசபாசதரன்—அங்குசபாசமேந்தி, s. A name of Ganesa as bearing a cord and goad. (p.)

அங்குசபாணி, s. Ganesa, விநாயகன், as holding a goad. 2. Kali as having a goad in her hand. (p.)

அங்குசரோசனம், s. The flour of the root Curcuma angustifolia, கூவைக்கிழங்கு. (M. Dic.)

அங்குசோசாலி, s. The அறுகு, grass, நீர்புல்.

அங்குஸ்தான், s. (For.) A wild goose, பெருநாரை. (c.)

* அங்குட்டம்—அங்குஷ்டம், s. The thumb, பெருவிரல். 2. (fig.) A dwarfish person, beast, &c. குறுகு.

அங்குட்டான்—அங்குஷ்டான், s. Thimble, a word used by Moormen, விரற்புட்டில். (c.)

* அங்குரம், s. Germ, shoot, sprout from a seed, blade, முளை. 2. A kind of shrub, குப்பைமேனி. Wils. p. 9. ANKURA. (p.)

அங்குரார்ப்பணம், s. A ceremony preliminary to a religious or nuptial feast, in which seed is made to sprout, as an auspicious sign; ex அர்ப்பணம், placing.

அங்குரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To sprout, shoot, முளைக்க. 2. To occur, appear, originate—used only in the third person neuter, உண்டாக. (p.)

* அங்குலம், s. A finger, விரல். 2. Finger's breadth, விரற்கடை. 3. (c.) Digit, one twelfth part of any dimensions. Wils p. 11. ANGULA.

* அங்குலி—அங்குலீ, s. A finger, toe, விரல். 2. Tip of the elephant's trunk, யானைக்கைநுனி. (p.)

அங்குலிகம்—அங்குலியம், s. A finger-ring, மோதிரம். (p.)

அங்குலிதோரணம், s. The trilineal mark of the Siva sect, திரிபுண்டரம்; ex தோரணம், row. (p.)

* அங்கூரம், s. A process in bone. முளை. (Anat.)

அங்கை, s. Palm of the hand, உள்ளங்கை. (Contraction of அகங்கை.) (p.)

அங்கோலம், s. A tree whose bark, leaves, roots and seeds are medicinal, அழிஞ்சில். (p.)

அங்ஙனம்—அங்ஙன், s. (used adverbially.) There, in that place, அவ்விடத்தில். 2. So, in that manner, அவ்விதமாய். (p.)

அசகண்டர், s. A plant, Cleome, L., வேளைப்பூண்டு. (M. Dic.)

அசகம், s. A mountain sheep, மலையாடு. (p.)

* அசகியம், s. [vul. அசங்கியம்.] Disgust, dislike, அருவருப்பு. (p.)

* அசக்கியம், s. [priv. அ et சக்கியம்.] An impossibility, இயலாமை. (c.) 2. Sand with zinc, நாகமணல்.

அசக்கியன், s. An incompetent person.

* அசங்கதம், s. [vul.] Dis-respect, dis-esteem, contempt, இகழ்ச்சி. 2. Falsehood, பொய். 3. Irregularity, ஒழுங்கின்மை

* அசங்கமம்—அசங்கம், s. [priv. அ et சங்கமம், சங்கம்.] Disunion, opposition, புணர்ச்சியின்மை. 2. Opposition of the sun and of a planet, கிரகங்கள் சூரியனுக்கு எதிர்க்கிறகை. Wils. p. 93. ASANGAMA. (p.)

அசங்கியம். A nuisance, அருவருப்பு.

அசங்கு, கிறேன், அசங்கினேன், வேன், அசங்க, v. n. To move, stir, அசைய. (c.)

அசங்கை, s. [priv. அ, prov.] Dishonor, மதிப்பின்மை. (p.)

அசசுரம், s. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus. 2. A tree, Hyperanthera Moringa. முருக்கை. (M. Dic.)

* அசஞ்சலம், s. [priv. அ et சஞ்சலம்.] Immobility, firmness, tranquillity of mind, அசைவின்மை. (p.)

அசடு, s. Meanness, lowness, கீழ்மை. (p.) 2. Fault, குற்றம். 3. (c.) A small splint, a loose, uneven portion of a surface, as on a plate of metal, the finger nail, &c., உலோகக்களிற் பேருமசடு.

அசடர், s. Low-caste people, ill-bred persons, கீழ்மக்கள்.

அசட்டை, s. [priv. அ et சட்டை.] Neglect, inattention, heedlessness, recklessness, indifference, வேண்டாமை. 2. Contempt, disdain, disesteem, disrespect, மதியாமை. (c.)

அசட்டைபண்ண, v. a. To neglect, disregard, contemn, disdain.

அசதி, s. Ridicule, scoffing, laughter, joking, pleasantry, சிரித்துப்பேசகை. (p.) 2. (பஞ்.) Suddenness, சடுதி. 3. Lightness, carelessness, (often used for அயர்தி.) 4. Drowsiness, சோர்வு. 5. The name of a certain man who was praised by ஔவையார், supposed to be a shepherd, ஔவையார் கோவைபாடப்பெற்றவன். (c.) 6. (St.) An unchaste woman, வசவி. (p.)

அசதிக்கோவை, s. The name of a book wherein a shepherd named அசதி is praised by ஔவையார்; it contains four hundred stanzas like all கோவை books.

அசதிசன்னி, s. Apoplexy. (M.Dic.)

அசதியற, (used adverbially.) Attentively, giving the whole attention, free from other cares.

காதலர்தாய்தந்தையைக்குறிஅசதியாடிலர், they indulge not in laughter in the presence of the father and mother of their husbands.

* அசத்தம், s. [priv. அ et சத்தம்.] Absence of sound, சத்தமின்மை. (p.)

* அசத்தி, s. [priv. அ et சத்தி.] Incapability, weakness, impotence, பலவீனம். (p.)

* அசத்தியம், s. [priv. அ et சத்தியம்.] Untruth, falsity, பொய். (c.)

* அசத்து, s. [priv. அ et சத்து.] That which is vile, தீமை (பஞ்). 2. Unreality, உண்மையல்லாதது. (c.)

* அசத்துரு, s. [priv. அ et சத்துரு.] A friend, நேசன். (p.)

* அசத்துவம், s. [priv. அ et சத்துவம்.] Want of power, வலியின்மை. (p.)

* அசந்தர்ப்பம், s. [priv. அ et சந்தர்ப்பம்.] Inconvenience, சமயமின்மை. 2. Unfitness, சரிப்படாமை. (c.)

* அசந்துஷ்டி, s. [priv. அ et சந்துஷ்டி.] Discontent, dissatisfaction, திருத்தியின்மை.

* அசந்தோடம்—அசந்தோஷம், s. [priv. அ et சந்தோஷம்.] Displeasure, dissatisfaction, regret, வெறுப்பு.

* அசபம்—அசபை, s. A particular muntra, அசபை. Wils. p. 12. AJAPA. (p.)

* அசப்பியம், s. [priv. அ et சப்யம்.] Vulgar and obscene language unfit for an assembly, commonly அசப்பியம்.

* அசமதாகம்—அசமோதகம்—அசமோதம், s. Omum, Ethiopian cumin. Sison Ammi, ஓமம். (M. Dic.)

* அசமந்தம், s. A mountain fig, மலையத்தி. 2. [priv. அ.] Drowsiness, stupidity, laziness, மந்தகுணம். (c.) 3. Unconformity, சம்பந்தமின்மை.

அசமந்தன், s. A lazy, stupid person.

* அசமயம், s. [priv. அ et சமயம்.] An unsuitable, inconvenient, unpropitious or improper time, ஒவ்வாச்சமயம்.

* அசமானம், s. [priv. அ et சமானம்.] Unlikeness, incomparableness, உவமையின்மை.

* அசம், s. Goat, sheep, ஆடு. 2. Three years old paddy, மூவருடநெல். 3. An onion, வெங்காயம். Wils. p. 12. AJA. (p.)

அசகசாந்தரம், s. A phrase meaning as different as a sheep is from an elephant, widely different; ex கசம், elephant, et அந்தரம், difference. (c.)

* அசம்பவம், s. [priv. அ et சம்பவம்.] Improbability, an extraordinary event, அதிசயம். 2. One of the three defects in composition, தருக்கநூலின் முக்குற்றத்திலொன்று. See தோஷம். 3. Non-existence, பிறவாமை. (p.)

* அசம்பாவிதம், s. [priv. அ et சம்பாவிதம்.] Improbability, சம்பவிக்கக்கூடாதது. (பஞ்ச.) (p.)

அசம்பி—அசம்பை, s. A bag, budget, a double bag, a traveller's wallet, தோட்பை. (c.)

* அசம்மதம், s. [priv. அ et சம்மதம்.] Disapprobation, சம்மதமின்மை.

* அசரம், s. [priv. அ et சரம் locomotion.] A motionless, inanimate thing, அசைவில்லாதது. (p.)

அசராது, s. The கொன்றை, tree, Cassia, L.

* அசரீரி, s. [priv. அ et சரீரி.] An incorporeal being, a spirit, voice or word spoken from the skies, the speaker being invisible, ஆகாசவாணி.

அசரு—அசர், கிறேன், அசர்ந்தேன், வேன், அசர, v. n. To become faint, careless, drowsy, &c., for அயரு. (c.)

அசர்ந்துபோனான், he was fatigued.

அசறை—அசறை, s. A small lamprey, river fish, ஓர்மீன். (c.)

அசர், s. [prop. அசறு.] Scurf, dandruff, scab, தலைச்சுண்டு. (c.)

* அசலம், s. [priv. அ et சலம் motion.] Fixedness, immobility, அசையாநிலை. 2. A mountain, மலை. 3. The earth, பூமி. (p.)

அசலன், s. The Supreme Being, the immovable, immutable, God as not affected by emotions or passions, கடவுள். (p.)

* அசலனம், s. [priv. அ et சலனம்.] Immovableness, அசைவின்மை. (p.)

*அசலை, s. The earth, பூமி. (p.)

அசல், s. [prop. அயல்.] Vicinity, neighborhood, அருகாண்மை.

அசல், s. (Hin.) A very excellent thing, a first rate thing, உயர்ந்தது. 2. The original, முதற்பிரதி. (c.)

அசவல், s. A gnat, a very small mosquito, கொசுகு. (p.)

*அசனை, s. Name of a muntra, ஓர் மந்திரம். (p.)

அசறு, s. Scab, dandruff, scurf, புண்ணின்பசடு. (c.) 2. (p.) Mud, mire, சேறு. 3. A small insect, ஓர்வண்டு.

அசறுக்கம், s. A dark red color used in painting, தம்பிரவருணம். (p.)

*அசனம், s. Food, போசனம். 2. Boiled rice, சோறு. Wils. p. 88. Assana. 3. (p.) The வேங்கை, tree. Wils. p. 94. Asana.

அசனப்பிரியம், s. Epicurism, gluttony. See under பாதகம்.

*அசனி, s. The thunderbolt as one of the twelve sources of pain or death, இடி. 2. Weapon of Indra, வச்சிராயுதம். Wils. p. 88. Assany. 3. A tree, அரிச்சம். (p.)

*அசன், s. [priv. அ—prop. அயன்.] The unborn, an underived being; used for Brahma, Vishnu, Siva and Kama, பிறப்பிலி. 2. Father of Dasarada, தசரதன்றந்தை. Wils. p. 12. Aja. (p.)

அசன்றிகா, s. A plant, Cleome, L. வேளைப்பூண்டு. (p.)

அசா, s. Weakness, faintness, தளர்ச்சி. (p.)

அசாஅத்தானுற்றவருத்தம், distress from lassitude. (In நாலடி, சுற்றந்தழால்.)

அசாவாமை, s. Vigor as opposed to faintness, as தளர்ச்சியின்மை.

*அசாக்கிரதை, s. [priv. அ et சாக்கிரதை.] Unwatchfulness, inattentiveness, விழிப்பின்மை. (c.)

*அசாதாரணம், s. [priv. அ et சாதாரணம், common.] Speciality, species, a special quality, பொதுவின்மை. (p.)

*அசாதுரியம், s. [priv. அ et சாதுரியம்.] Want of eloquence, சொற்றிறமின்மை. See சாதுரியம். (p.)

*அசாத்தியம், s. [priv. அ et சாத்தியம்.] Impracticability, unprofitableness, இயலாமை. 2. Incurableness, irremediableness, குணமாகாமை. 3. Uncertainty, doubt, suspicion, நிலையின்மை.

*அசாரம், s. [priv. அ et சாரம்.] Insipidity, unsavoriness, சாரமின்மை. 2. Unprofitableness, பிரயோசனமில்லாமை.

*அசாவேரி, s. [priv. அ et சாவேரி.] One of the thirty-two tunes of the Hindus, ஓர்இராகம். (c.)

*அசி, s. The soul as identified or combined with the Deity. (உப. 69.) 2. A sneer, contemptuous smile, அவமதிச்சிரிப்பு. 3. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 4. A sword, cimeter, வாள். (p.)

அசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To ridicule, நகைக்க. 2. To destroy, அழிக்க. (p.)

*அசிதம், s. One of the twenty-eight A'gamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று. See சிவாகமம். (p.)

*அசித்து, s. [priv. அ et சித்து.] Matter, சடம். See சித்து. (p.)

அசித்துப்பொருள், s. Matter, material substance. சடப்பொருள்.

*அசிந்தியம், s. [priv. அ.] A number, a thousand quadrillions, ஓரெண். 2. Inconceivableness, சிந்தைக்கெட்டாமை. (p.)

*அசினம், s. The skin of an animal used as a seat, bed, &c. by religious devotees, தோலாசனம். Wils. p. 13. Ajina. (p.)

*அசீரணம், s. [priv. அ.] Indigestion, சமியாமை. (c.)

அசீரணபேதி, s. Diarrhœa from indigestion, indigested discharges.

அசீரணவாயு, s. Flatulency from indigestion, dyspepsy.

அசீர், s. (Hin.) Readiness, preparation. ஆயத்தம். (c.)

அசுகுசு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be disgusted with, அருவருக்க. 2. To suspect, surmise, சந்தேகிக்க. (c.)

அசுகுணி, s. A kind of eruption, chiefly about the ears, ஓர்வகைக்கரப்பன். 2. A small insect bred in plants and feeding on them, ஓர்பூச்சி. (c.)

அசுகை, s. [prop. அசைகை.] A conjectural circumstance, ஐயம். (c.)

*அசுசி, s. [priv. அ.] Impurity, pollution, சுசியின்மை. 2. (fig.) Disgust, அருவருப்பு. (c.)

அசுசிப்பட, inf. To be defiled, polluted, soiled, அசுத்தப்பட.

அசுசிப்படுத்த, inf. To defile, pollute.

அசுணமா—அசுணம், s. A species of bird which is said to be charmed by music, and while under the charm, to die, கேகயப்புள். (p.)

அசுணமாச் செவிப்பறையடித்ததுபோலும், (Ram.) As the sound of a drum to the bird அசுணம்.

*அசுதந்தரம், s. [priv. அ.] Dependence, subjection, destitution, சுதந்தரமில்லாமை.

*அசுத்தம், s. [priv. அ.] Impurity, pollution, uncleanness, defilement, சுத்தமின்மை. 2. Unchasteness, வேசிமார்க்கம். (c.)

அசுத்தப்பட, inf. To be defiled, polluted, soiled.

அசுத்தப்படுத்த, inf. To defile, pollute, soil.

*அசுபம், s. [priv. அ.] Inauspiciousness, unpropitiousness, அமங்கலம். (c.)

*அசுபம், s. A plant. Physalis, L., அமுக்கிரா. (p.)

அசுப்பு, s. [vul.] Suddenness, unexpectedness, சடுதி.

அசுமாற்றம், s. [prov.] Suspicion, ஐயம். 2. A hint, a conjectural circumstance. சைகை.

அசுமாற்றங்காட்ட, inf. To give a hint commonly as one thief to another, or to make a noise as a thief, to ascertain whether people are at home or awake.

அசுமாற்றப்பட, inf. To be heard as a noise, or seen as a sight exciting suspicion of thieves or of mischief at hand.

அசுமானகிரி, s. (Hin.) A tester, canopy, மேற்கட்டி. (c.)

அசும்பு, s. Mud, moist land, slippery ground, வழுக்குநிலம். 2. A well, கிணறு. 3. Bad ground, பொல்லாநிலம். (p.)

*அசுரர், s. (sing. அசுரன்.) A class of evil demi-gods the foes of the Devas, அவுணர். Wils. p. 96. Asura.

அசுரகுரு, s. The planet Venus, சுக்கிரன்.

அசுரசந்தி, s. Afternoon, evening, சாயங்காலம். (c.)

அசுரநாள், s. The nineteenth lunar asterism, மூலநாள், which is the natal nakshatra of the demons, and therefore considered very unlucky. (p.)

அசுரமணம், s. One of the eight kinds of marriage. See மணம். (p.)

அசுரமந்திரி—அசுரர்மந்திரி, s. The planet Venus, or its regent, being the Guru of the Asuras, as Brahaspata is of the Suras, சுக்கிரன்.

*அசுவசட்டிரம், s. A plant, as நெருஞ்சில். (p.)

*அசுவம், s. A horse, குதிரை. (p.)

அசுவகந்தி, s. A medicinal shrub, அமுக்கிரா, having the smell of a horse.

அசுவகந்திசூரணம், s. The medicinal root of that plant.

அசுவகந்திதையிலம், s. An ointment from the oil of this root.

அசுவசாத்திரம், s. Horsemanship as a science, அசுவபரிட்சை.

அசுவதாட்டி, s. The swiftness of a horse, குதிரையின்வேகம்.

அசுவத்தாமன், s. One of the seven சிரஞ்சீவியர், which see, துரோணன்மகன். (c.)

அசுவபரி, s. A shrub, அலரி. (p.)

அசுவபரிட்சை—அசுவபரீக்ஷை, s. One of the sixty-four கலைஞானம். The knowledge of the good or bad qualities of a horse. 2. The act of trying the animal.

அசுவமேதம், s. The sacrifice of a horse, as practiced by former Hindu kings, ஓர்யாகம்.

அசுவலட்சணம், s. The qualities and temper of a horse.

*அசுவதி, s. [vul., prop. அச்சுவினி.] The first constellation, or lunar asterism, of the Hindus; which, besides indicating both the horns in the ram's head, and by two stars the base of the greater triangle of the head, comprehends one in the left foot of Andromeda. It is depicted in the form of a horse's head, முதனாள்.

அசுழம், s. A dog, நாய். (p.)

*அசூசம்—அசூசி, s. [priv. அ.] Uncleanness in general, சுத்தமின்மை. 2. Ceremonial uncleanness, சூதகம். (p.)

*அசூதி, s. [priv. அ.] A barren woman, மலடி. (p.)

*அசூயை, s. Envy, பொறாமை. 2. Calumny, அவதூறு. Wils. p. 97. Asooya. (p.)

*அசேஷம், s. [priv. அ.] All, the whole, முழுதும். Wils. p. 88. Assasha. (p.)

*அசேதனம், s. [priv. அ.] Irrationality, unconsciousness, ignorance, அறிவின்மை. See சேதனம். (p.)

அசை, s. An expletive, அசைநிலை. 2. Accent, இசைப்பிரிவு. 3. (c.) The cud, இரைமீட்பு. 4. (p.) Metrical syllable, செய்யுளுறுப்பாகிய அசை. There are two kinds of அசை, viz.

(a.) நேரசை, when there is a single syllable, தனிசு.
1. When there is a long vowel, as ஆ.
2. When the vowel is short, as ம.
3. When the short vowel is joined with a mute, as பெண்.
4. When the long vowel is joined with a mute, as கோல்.

(b.) நிரையசை, when there is a compound syllable, சகவு.
1. When two short vowels are joined, as வெறி.
2. When a short and long vowel are joined, as சுறா.
3. When two short vowels are joined with a mute, as in நிறம்.
4. When a short and long vowel are joined with a mute, as விளாம்.

அசைச்சீர், s. A foot of one syllable, as நாள் and மலர்.

அசைச்சொல்—அசைநிலை, s. An expletive, அசைநிலைச்சொல்.

அசைபோட—அசையிட—அசைவெட்ட, inf. To chew the cud, to ruminate.

அசையடி, s. One of the members of கலிப்பா. கலிப்பாவிலொருறுப்பு.

அசையந்தாதி, s. A poem in which the last syllable of one verse and the first of the succeeding are the same.

அசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To move, stir, tremble, ஆட. 2. To waver, quiver, totter, not being able to support a weight—as a slender waisted woman is poetically described to waver in walking, from the weight of her breasts, தள்ளாட. 3. (p.) To lodge, sojourn, dwell in an appropriate place—as men in houses, towns, &c. beasts in the forest, fishes in water, &c., தங்குதல். 4. (c.) To walk or ride for recreation, be active, be engaged in the performance of works, in distinction from the quiescence of the Gnani, உலாவ. 5. To be indolent, inactive, idle, சோம்ப. 6. To be disturbed, discomposed, agitated, கலங்க. 7. To be weary, exhausted, faint, தளர. 8. To fluctuate, hesitate, be confused by a rebuke, தத்தளிக்க.

அசைகை, v. noun. Motion, moving, அசைவு. 2. Conjectural circumstance—as a rustling among leaves may excite conjecture of a snake being there, ஐயம்.

அசையாநிலை, s. A fixed state, immovableness, steadfastness.

அசையாமணி, s. A bell seldom rung; attached to the royal palace to inform the sovereign of any calamity or other extraordinary event, ஆராய்ச்சிமணி.

அசையாமை, neg. v. noun. Firmness, fixedness, immovableness.

அசைவாட, inf. To hover, move or stir—as wind on the surface of water.

அசைவு, v. noun. Shaking, moving, motion, அசைதல். 2. A kind of swinging shelf, உறி. 3. Motion, passion, emotion as applicable to the qualities of the mind, மனவெழுச்சி. 4. Stir, bustle, agitation, சஞ்சலம். 5. Weariness, failure, fainting, சோர்வு.

அசை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To shake, move, stir, agitate, ஆட்ட. 2. To tie, bind, fasten with a tie, bandage, &c., கட்ட. 3. To warble in singing, lengthen the sound quaveringly, modulate the voice, இசைபெருக்க. 4. To transact, perform, operate in nature and in all sentient beings, as the deity the sole spring and operator in all their movements and actions; to cause action, growth, &c. throughout the universe, இயக்க.

அசைத்தல்—அசைப்பு, v. noun. Shaking, moving, ஆட்டுகை. 2. Tying, binding, கட்டுகை. 3. Speaking, சொல்லுகை. 4. s. (fig. prov.) Arrogance, இறுமாப்பு.

*அசோகம், s. [priv. அ, et சோகம்.] Cheerfulness, freedom from sorrow and suffering, சோகமின்மை. 2. The Ashoca tree, செயலை, Uvaria longifolia, L., an evergreen. 3. One of the five arrows of Kama, மன்மதன் கணையிலொன்று. Wils. p. 88. Ashoca. 4. The Plantain tree, வாழை. 5. A tree, மருதமரம்.

அசோகன், s. Argha, the god of the Jainas, to whom the Ashoca is sacred, அருகன். (p.)

அசோகு, s. The Ashoca tree, அசோகமரம். 2. One of the arrows of Kama, மன்மதன்கணையிலொன்று.

அசோணம்—அசோண்டி, s. A plant, சவரிவேர்த்திரம், Trichosanthes, L.

*அசௌசம், s. [priv. அ.] Uncleanness, அசுசி. Wils. p. 89. Ashowcha.

அச்சகம், s. A plant, நீர்முள்ளி, Barleria, L.

அச்சகாரம்—அச்சாரம், s. (Tel.) Earnest money, money given in advance as security for the completion of a bargain, முன்பணம்.

அச்சத்தி, s. A plant, கத்தரி, Solanum, L.

அச்சபாரம், s. A grass, நாணற்புல், Saccharum, L.

அச்சமம், s. A grass, முசுறுப்புல், Pommereullia, L.

அச்சம், s. The Agathy class of trees, அகத்தி, Coronilla, L. 2. Fear, dread, alarm, apprehension of danger, பயம். 3. Timidity, diffidence—as one of the four feminine qualities, மகளிர்நாற்குணத்திலொன்று. 4. Thinness—as in a metal plate, இலேசு. 5. A plate of metal, தகடு. (p.) 6. [vul.] Pureness, clearness, சரிபொருப்பு; as அவனச்சந்தகப்பனைப்போலிருக்கிறான். He is the pure likeness of his father.

அச்சக்குறிப்பு, s. The use of words which express by their sound, the emotions of fear, surprise, &c., பயப்பாட்டுக்குறி.

அச்சுறுத்த, inf. To alarm, intimidate, frighten.

அச்சறுக்கை, s. A threat, பயமுறுத்துகை. 2. Caution, care, எச்சரிப்பு.

*அச்சயன், s. [priv. அ et க்ஷிய, destruction.] The Supreme Being, the imperishable being, கடவுள். Wils. p. 4. Akshaya.

அச்சரம், s. The thrush, நாவில்வருமோர்வியாதி. (c.) See அக்கரம்.

அச்சல், s. Repetition, turn, succession, தரம். (c.)
மழையச்சலச்சலாய்ப்பெய்கிறது. It rains shower after shower, one cloud following another.

அச்சன், s. Father, master, தந்தை, [prov.] of the Coorg country.

அச்சாணிமூலி—அஞ்சாணிமூலி, s. The உத்தாமணி shrub, Cynanchum, L.

அச்சி, s. Acheen, a country, ஓர்தேசம்.

அச்சிநறுவிலி, s. A tree, Cordia, L. See நறுவிலி.

*அச்சு, s. Sanscrit vowels, வடமொழியுயிர். 2. Type, mould, stamp, கட்டளைக்கருவி. 3. Axle of a carriage, also the cross beam supporting a well shaft, அச்சலக்கை. 4. A weaver's reed, நெய்வார்கருவியிலொன்று. 5. Soul, the form taken by the soul in any transmigration according to the actions of previous births, உயிர். 6. Mark, print, impression, அடையாளம். 7. An epoch, யுகம். (Kalasankalita.)

அச்சடிக்க—அச்சுப்பதிக்க, inf. To print.

அச்சடியன், s. Printed cloth, chintz.

அச்சாணி, s. A linch-pin, தேர்முதலியவற்றின்கடையாணி.

அச்சுக்கம்பி, s. An iron ramrod.

அச்சுக்கம்பு, s. A ramrod of wood.

அச்சுப்பலகை, s. The weaver's reed.

அச்சுப்பூட்டியிழுக்க, inf. To pass the thread through the loom.

அச்சுருவாணி, s. [impr. for அச்சுருவாணி.] The central bolt of a car.

அச்சுலக்கை, s. The axle or cross beam of a well sweep.

அச்சுறை, s. The body, as the case of the soul.

அச்செழுத்து, s. Printed letters, words in print. 2. Sanscrit vowels.

*அச்சுதம், s. [priv. அ et சுதம்.] Permanency, fixedness, indestructibleness, கெடுதலின்மை. Wils. p. 12. Achyuta.

அச்சுதன், s. The imperishable deity, அழியாமையுள்ளோன். 2. Vishnu, விட்டுணு. 3. Argha, அருகன். (p.)

அச்சுதன்முன்னோன்வந்தோன், s. The eighth incarnation of Vishnu, பலபத்திரன்.
அச்சுதானந்தகோவிந்தனே. O Govinda of imperishable bliss.

அச்சுதம், s. A mixture of white rice, kusha grass, turmeric, and powdered sandal wood, put on the foreheads at weddings, and while muntras are repeated, அறுகுவெள்ளரிசிகூட்டியணிவது. (p.)

அச்சுரம், s. A plant, the same as நெருஞ்சில், Tribulus, L. 2. A tree, முருங்கை, Hyperanthera Moringa, L.

*அச்சுவத்தம், s. A species of Banyan, the holy fig tree, அரசமரம், Ficus religiosa, L. (p.)

*அச்சுவம், s. Horse, குதிரை. See அசுவம். Wils. p. 90. Ashva. (p.)

அச்சுவசாத்திரம், s. The art or science relating to horses.

அச்சுவமுகாதனம், s. One of the hundred and eight positions of the Yogi, in which he sits cross-legged, places his elbows on his knees and rests his cheeks on the palm of his hands, கால்மடித்து இரண்டு முழந்தாளினும் முழங்கையூன்றியிரண்டுகன்னங் கைகளையும் கன்னத்திலேவைத்திருப்பது.

* அச்சுவினி, s. The first lunar mansion. (p.) See அசுவினி. Wils. p. 91. ASHVINEE.

அச்சுவினிதேவர்—அச்சுவினிதேவதைகள், s. The two physicians of the gods, மருத்துவர், as born from the nostrils of a horse.

அச்சோ, inter. An exclamation of wonder, அதிசயச்சொல். 2. Expression of pity or grief, இரக்கச்சொல். (p.)

அஞர், s. The ignorant, அறிவிலார். 2. Affliction, distress, grief, துன்பம். (p.)

ஆரஞர், s. Extreme sorrow.

அஞலம்—அஞல், s. A gnat, mosquito, கொசுகு. (p.)

* அஞ்சம், s. A bird resembling a swan, அன்னம். (p.) See அம்சம்.

அஞ்சபாதம், s. The footstep of a swan; the mark + resembling it, ஒர் புள்ளடி.

* அஞ்சலி, s. Worship or respect by closing the hands, and, commonly, carrying them towards or over the head, கும்பிடு. Wils. p. 14. ANJALI.

அஞ்சலி, s. A shrub, வறட்சுண்டி. Mimosa, L. 2. A bat, வௌவால். 3. A tree, மாவிலங்கை. 4. A shrub, சுக்குப்பி. 5. A creeper. See ஆடுதின்னாப்பாளை.

அஞ்சலிகை, s. A bat, வௌவால். (p.)

அஞ்சல், s. Post, express sent by authority, தபால். 2. Mail-stage, resting place on a journey, தங்கல். (c.)

அஞ்சற்காரன், s. A post man, messenger, courier, தபாற்காரன்.

அஞ்சற்குளச்சி, s. The same as குங்குமபாஷாணம், one of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

* அஞ்சனம், s. Blackness, darkness, black coloring, கறுப்பு. 2. A collyrium or black paint for the eyelids, கண்ணுக்கிடுமை. 3. A black coloring or magic ointment put on the hand, &c. to assist in discovering lost, stolen, or concealed property; a species of magic, சோரப்பொருள் முதலியகாட்டுமை. 4. One of the eight elephants which support the world, being that of வருணன், regent of the west point, மேற்றிசையானை. Wils. p. 14. ANJANA. 5. Medicine for the eye when a person is bitten by a venomous snake, and also for one who has fits, கலிக்கம். 6. A black stone, marble, சலவைக்கல். (p.)

அஞ்சனக்கலிக்கம், s. A magic ointment rubbed on the eyes or palms of the hand of one who wishes to discover any thing lost.

அஞ்சனக்கல், s. Sulphuret of antimony, a combustible used in fireworks, giving a blue flame. See கிமிலி. (M. Dic.)

அஞ்சனக்காரன், s. A soothsayer, conjurer, sorcerer.

அஞ்சனக்கோல், s. A paint brush or pencil to blacken the eyelids.

அஞ்சனத்திரயம், s. Three species of magical ointments, viz., பூதாஞ்சனம், that which assists in discovering whether a person is possessed or not; சோராஞ்சனம், that which assists in discovering stolen property; and பாதாளாஞ்சனம், that which assists in discovering treasure buried under ground.

அஞ்சனபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of native arsenic.

அஞ்சனமெழுத, inf. To paint the eyes.

அஞ்சனவண்ணன், s. Vishnu, the blue colored, திருமால்.

அஞ்சனாவதி, s. The female of the elephant supporting the north-east, or the eighth angle, of the world, வடகீழ்த்திசையானைக்குப்பெண்யானை.

அஞ்சனி, s. A small flower-tree, காயா, Memecylon, L. 2. A grass, கணைப்புல், Saccharum, L. (p.)

* அஞ்சனை, s. Female of the elephant supporting the north, or seventh angle of the world, வடதிசையானைக்குப்பெண்யானை. 2. Mother of Hanuman, அநுமான்றாய், also called அஞ்சனாதேவி. Wils. p. 14. ANJANA.

அஞ்சிக்கை, s. [impr. for அஞ்சகை.] Fearing.

அஞ்சிதம், s. Existence, உண்டாயிருக்கை. 2. Agreement, union, பொருந்துகை. 3. Worship, வணக்கம்.

அஞ்சிதமுகம், s. One of the fourteen expressions of the countenance; the reclining of the head on the shoulders from pain or lassitude—as one bitten by a serpent, தலைசாய்த்திருதோள்மேல் விழுகை. See முகம், சு.

அஞ்சு, s. Five. See ஐந்து.

அஞ்சாம்வருணம், s. The fifth caste, Pariahs, &c.

அஞ்சாலியிடையர், s. [prop. அஞ்சாலி இடையர்.] A tribe of cowherds; whose women wear, in their marriage neck jewel, five ornaments, or ஐந்தாலி.

அஞ்சாறைப்பெட்டி, s. [prop. அஞ்சறைப்பெட்டி.] A box that has five compartments, one in the middle and four surrounding, made of palmyra leaves or other materials for containing flowers, spices, &c.

அஞ்சுருவாணி, s. (as அச்சுருவாணி.) An iron bolt passing through the five tiers of a car.

அஞ்சமூன்றுமுண்டானால்அரியாப்பெண்ணும்கறியாக்கும். Even a young girl will be able to make a curry, when she has the following three and five things, viz., புளி, souring; மிளகு, pepper; உப்பு, salt; கடுகு, mustard; and சீரகம், cumin—which are the five; and the three are நீர், water; நெருப்பு, fire; and விறகு, fire-wood—said by an angry husband to his wife when the curry is not good.

பூதங்கள் அஞ்சம் அகத்தேநகும். The five elements will laugh within themselves. (குறள்.)

அஞ்சு, கிறேன், அஞ்சினேன், வேன், அஞ்ச, v. a. [used with the dative, sometimes with the accusative.] To fear, dread, பயப்பட, as அவனுக்கஞ்சுகிறேன், I fear him; அவனையஞ்சினான். He feared him.

அஞ்சல், v. noun. Fearing, dreading, பயப்படல். Also the optative, வியங்கோண்முற்று. 2. Defeat, தோல்வி.

அஞ்சாப்பட்டயம், s. [prov.] A certificate from the king, formerly inscribed on metal, clearing a man from the charge of guilt and re-establishing his rights as a citizen; a writ of authority, a security against oppression or ill-treatment. 3. A passport or writ of protection in passing through a country, தந்தவபரிபாலனபத்திரம்.

அஞ்சாமை, neg. v. noun. Fearlessness, கலக்கமின்மை.

அஞ்சுகம், s. A parrot in general, கிளி.

* அஞ்சுமான், s. One of the twelve suns, பன்னிரண்டு சூரியரிலொருவன். 2. One of the twenty-eight A'gamas or sacred books of the Saivites, சிவாகமமிருபத்தெட்டிலொன்று. 3. Grandson of சகரன், சகரன்பௌத்திரன்.

அஞ்சுவனத்தார், s. A tribe of weavers, chiefly Mussulmans, நெய்வாரிலொருபேதம்.

* அஞ்ஞத்துவம், s. [priv. அ.] Ignorance, destitution of spiritual knowledge, ஞானமின்மை. Wils. p. 13. ANGNATVA.

* அஞ்ஞன், s. [priv. அ.] An ignorant person, அறிவிலான்.

* அஞ்ஞானம், s. [priv. அ.] Ignorance, spiritual ignorance, worldly illusion, belief in external appearances, destitution of the knowledge of the true God. This is the state of the soul from the beginning, and its condition till its மலம் is removed. When the fruits of its former actions are worked out, in sufferings and enjoyments, the soul begins to be enlightened by the grace of the Deity, its அஞ்ஞானம் then ceases, and ஞானம் commences, increases and ripens for its union with the Deity. Wils. p. 13. ANGNANA.

அஞ்ஞானி, s. An ignorant person, a heathen.

* அஞ்ஞை, s. An ignorant person, அறிவில்லான். 2. Ignorance of spiritual things or the beclouding of the understanding as the result of former actions or worldly attachments, மூடம். (p.)

அடகு, s. (p.) Greens, vegetables, பச்சிலை. 2. Leaves used as food, இலைக்கறி. 3. (c.) Pledge, pawn, ஒற்றிவை. (கி. 227.)

அடக்கம், s. Restraint, repression, compression, அடங்குகை. 2. Subordination, submission, கீழ்ப்படிவு. 3. Restraining the senses, self-control, forbearance, பொறிவெறுக்கம். 4. Continency, command over the appetites, temperance, modesty, chastity, good behaviour, இச்சையடக்கம். 5. Concealment, sepulture, interment of a dead body, பிரேதமடக்குகை. 6. Retiredness, reservedness silence, taciturnity, மௌனம். 7. Contents of a box, &c., that which is comprehended, அடங்கியது. 8. Contents of a book, &c., epitome, abstract, summary, import, substance, பொழிப்பு. 9. Shrinking, compressing,—as a tortoise its members; reduction, condensation, compression, &c. of the powers of the mind, syncope from snake bite, &c., ஒடுக்கம். 10. [prov.] Fireworks in layers, producing successive discharges, பாணம். 11. Treasure kept in concealment, or laid by unobserved by others, புதைபொருள். 12. Erudition, profound knowledge connected with paucity of words and gravity of manners, மிக்கறிவு; ex அடக்கு or அடங்கு.

அடக்கமெழும்ப, *inf.* To revive as from the stupor caused by the bite of a snake, a fit, &c.

அடக்கம்பண்ண, *inf.* To bury, inter, entomb.

அடக்கு, *s.* Restraint, &c., as அடக்கம்.

அடக்கு, கிறேன், அடக்கினேன், வேன், அடக்க, *v. a.* To subject, control, curb, bring to order—as foes, &c., compress, coerce, restrain, tame, break—as a horse—constrain, repress, cause to recede, bring one to terms, to still, compose, கீழ்ப்படுத்த. 2. To reduce, lessen, condense, abbreviate, குறைக்க. 3. To deposit, conceal, stow away, cover, inter, infold, புதைக்க. 4. To contain, hold, கொள்ள. 5. To encroach upon, seize unjustly, கவர. 6. To engross, monopolize, கைவசஞ்செய்ய. 7. To embody, incorporate, திரட்ட.

அடக்கி, *s.* A taciturn person, one who conceals his real circumstances, ability, &c.

அடங்கு, கிறேன், அடங்கினேன், வேன், அடங்க, *v. n.* To obey, yield, become subject to, be subdued, கீழ்ப்படிய. 2. To shrink, become compressed, be reduced in size or vigor, be crammed into, condensed, குறைய. 3. To recede, be repressed, suppressed, restrained, ஒதுங்க. 4. To settle, subside, be laid—as dust, அமைய. 5. To be embodied, incorporated, திரள. 6. To be reduced low—as the system when near death, &c., சாக, ஒடுங்க.

அடங்கல், *s.* All, the whole, முழுமை.

புரமடங்கலுஞ்செற்றகணை. The arrow which destroyed the whole of the three cities. (In காந்தம்.)

அடங்கலர்—அடங்காதார், *s.* Foes, insubordinate persons, பகைவர். (*p.*)

அடங்கன்முறை, *s.* A book which treats of the ceremonies of the Saiva sect, தேவாரம்.

அடங்காப்பற்று—அடங்கார்பதி, *s.* A rebellious province, கீழ்ப்படியாதார் இருக்கும் நாடு.

அடங்காமாரி, *s.* An audacious, contumacious, insubordinate woman, முரண்டானவள்.

அடங்காமை, *neg. v. noun.* Insubordinateness, rudeness, haughtiness, untractableness, கீழ்ப்படியாமை.

அடங்காவாரிதி, *s.* Urine, மூத்திரம். 2. Sea salt, கடலுப்பு.

பிராணனடங்க, *inf.* To faint, be in a trance as dead.

அடடா, *inter.* Exclamation of surprise or vexation, அதிசயக்குறிப்பு.

அடடா அவன் எவ்வளவு இரசமாய்ப்பாடுகிறான். O! how sweetly he sings.

அடதாளம், *s.* A mode of beating time, one of the seven தாளம்.

அடத்தி, *s.* Premium for ready money, வாசி. (*c.*)

அடந்தாளம், *s.* [*prop.* அடதாளம்.] A mode of beating time in music.

அடப்பம், *s.* [*prop.* அடைப்பை.] A betel pouch, வெற்றிலைப்பை. 2. A barber's bag, கருவிப்பை.

அடப்பனார்—அடப்பன், *s.* [*prov.*] An honorific appellation among fishermen, செம்படவர் பட்டப்பெயர்.

*அடம், *s.* Obstinacy, pertinacity, violence, பிடிவாதம். Wils. p. 967. HATHA. 2. Disgrace, contempt, ஈனம். 3. Intercourse, wandering, சஞ்சாரம். (*c.*)

அடஞ்சாதிக்க, *inf.* To withstand, oppose each other.

அடம்பண்ண, *inf.* To do evil, injure. (பஞ். 71.)

அடவாதி, *s.* An obstinate or revengeful person.

அடம்பாரம், *s.* The whole at once, altogether, in the mass, முழுதும். (*p.*)

அடம்பு, *s.* A running flower plant, including two species, viz., ஆட்டுக்காலடம்பு, and மான்குளம்படம்பு, ஓர்கொடி.

அடம்பங்கொடி—அடப்பங்கொடி, *s.* The above creeper.

அடம்பங்கொடியுந்திரண்டால்மிடுக்கு. Even the அடம்பு creeper when several are combined will be strong, i. e. very weak persons, when several are joined together, may be strong.

அடம்பம்பூ—அடப்பம்பூ, *s.* Its flower.

அடர், *s.* Closeness, crowdedness, செறிவு. 2. Pressing, oppressing, urging, நெருக்குகை. 3. A thin and flat plate of metal, &c., தகடு. (*p.*)

அடரடிபடரடி, *s.* Close onset, desperate fighting, hard scuffle—some falling and others treading on them, &c.; confusion as from trees beaten down in a storm, முற்றுமழிக்கை.

அடர்—அடரு, கிறேன், அடர்ந்தேன், வேன், அடர, *v. n.* To be close together, thick, crowded—as trees, stones, men, &c., நெருங்க. 2. To fight with, பொர. 3. To follow in close succession, நெருங்கித்தொடர. (*p.*)

அடரார், *s.* Foes, பகைவர். (*p.*)

அடர்ச்சி, *v. noun.* [*impr.* அடர்த்தி.] Closeness of trees, the hair, the threads in linen, the lines in a book, &c., நெருக்கம்.

அடர்த்திப்பலகை, *s.* [*prov.*] A thick plank.

அடர்ந்தேற்றம்—அடர்ந்தேற்றி, *s.* [*prov.*] Great vigor, oppression, force, violence, கொடுமை.

அடர்பு—அடர்வு, *v. noun.* Thickness, closeness, நெருக்கம். 2. Thinness, flatness, being the qualities of a plate of metal, நுண்மை. 3. Thin plate of metal, &c., அச்சுத்தகடு. 4. Close succession, நெருங்கித்தொடர்கை.

அடர்ப்பம், *s.* [*prov.*] Thickness, closeness, நெருக்கம்.

அடர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To press, oppress, urge, நெருக்க. 2. To attack, make an onset, பொர.

அடர்ப்பு, *v. noun.* Attack, onset, battle, போர். 2. Crowding, நெருக்குகை. 3. Urgency, oppression practised or suffered, நெருக்கிடை.

அடலை, *s.* Ashes, சாம்பல். 2. Battle field, போர்க்களம். (*p.*)

அடலைமுடலை, *s.* [*prov.*] Vain words.

அடல், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன். [*prov.*] 2. Power, strength, வலி. 3. War, conflict, போர். 4. Victory, success, வெற்றி. 5. Murder, கொலை. 6. (as a *v. noun* from the root அடு.) Cooking, சமைக்கை. 7. The optative mood of the verb அடு, வியங்கோள் முற்று. (*p.*)

அடலார், *s.* Foes, enemies, சத்துருக்கள். 2. Warriors, soldiers, போர்வீரர். (*p.*)

அடவி, *s.* Forest, jungle, a hilly forest, காடு. 2. A grove, சோலை. 3. (*fig.*) Collection, assemblage, கூட்டம். (*p.*) See சந்தாடவி, சடாடவி and பணாடவி.

அடவிக்கச்சோலம், *s.* A kind of drug. See கச்சோலம்.

அடவிச்சொல், *s.* Bezoar, கோரோசனை.

அடா, *s.* [*prop.* எடா or ஏடா.] A term of calling, used to inferiors only, இழிமகனைவிளிக்குஞ்சொல். 2. An exclamation indicative of anger, contempt, reproof, surprise, &c., ஓரிரக்கவொலி.

ஏனடா. Why, what, sirrah.

அடாசனி, *s.* The புளியாரை plant, Oxalis, *L.*

அடாசு, *s.* [*vul.*] Putrified matter, any substance spoiled or damaged, an old, abject, mean, contemptible thing, மட்கிச்கெட்டது.

அடாசு, கிறேன், அடாசினேன், வேன், அடாச, *v. n.* [*prov.*] To recede, give place to, விலக. *v. a.* To stuff in, cram, திணிக்க.

அடாணா, *s.* One of the forty-two new Tamil tunes, ஓரிராகம்.

அடாத்தியம், *s.* [*prov.*] Impropriety, injustice, அடாதது.

அடாத்து, *s.* [*prov. impr. for* அடாதது.] Insult, indignity, provocation, impropriety, தகாதது.

அடாவந்தி, *s.* Impropriety, அநியாயம். 2. Grievance, துன்பம். 3. False reproach, இட்டேற்றம். (*c.*)

அடி, *s.* Source, origin, bottom, foundation, beginning, basis, ஆதி. 2. Lower part of a tree, mountain, page, &c., மரமுதலியவற்றினடி. 3. Lineage, ancestry, stock or family, descent, வமிசவழி. 4. Root or primitive of a word, the radical, முதனிலை. 5. A line in poetry, செய்யுளினோருறுப்பு. (See உறுப்பு). 6. A man's foot, கால். 7. A measure, twelve inches the length of a person's foot, also of a pace, step, ஓரளவைபளவு. 8. The print of a foot-step, foot-print, vestige, காற்சுவடு. 9. The sole of a sandal, shoe, &c., மிதியடியினடி. 10. Vicinity, neighborhood, nearness, proximity, சமீபம். 11. Underside, lower part, கீழ். (பஞ். உச.)—*Note.* There are five kinds of அடி as a metrical line. 1. குறளடி. 2. சிந்தடி. 3. அளவடி, or நேரடி. 4. நெடிலடி. 5. கழிநெடிலடி, which see.

அடிகொள்ள, *inf.* To begin, originate, be founded, தொடங்க.

அடிகோல, *inf.* To lay a foundation for any building, அஸ்திவாரம்போட. 2. To take measures, undertake, make preparations, முயற்சிசெய்ய.

அடிக்கடி, *adv.* Frequently, often, repeatedly, reiteratedly, பலமுறை.

அடிக்குடி, *s.* Suburbs; *ex* குடி, village.

அடிக்குடில், *s.* The suburb of a town. 2. A village of the Vedda people.

அடிக்குள்ளே. Within a moment, in the same moment, before the next step is taken.

அடிச்சால், *s.* The first furrow in ploughing.

அடிச்சீப்பு, *s.* The first formed and best plantains of the bunch.

அடிச்சுவடு, *s.* Footsteps, காற்சுவடு.

அடிச்சூடு, *s.* Heat felt in the sole of the foot when walking.

அடிச்சேரி, *s.* Suburbs. See சேரி.

அடிநிலை, *s.* Order, regularity, வரன்முறை. 2. Upside down, கீழ்மேல். 3. Beginning and end, ஆதியந்தம்.

அடிநிலைதடுமாற்றம், *s.* Confusion, derangement, முறைதடுமாற்றம்.

அடித்தட்டு, *s.* The lowermost deck of a ship.

அடித்தலம், *s.* Principal place, முதலிடம். 2. Lower part, கீழிடம். 3. Foundation of a wall, அஸ்திவாரம்.

அடித்தழும்பு, *s.* The print of a footstep, vestige, காற்சுவடு. 2. The mark of a stripe, points of a rod, அடிபட்டதழும்பு.

அடித்தளம், *s.* A ground-floor, தளவரிசைபோட்ட நிலம். 2. Lower part or foundation of a well, அடிப்பார். 3. Lower stratum or laying of a pile, அடிவரிசை. 4. The rear of an army, பின்னணி.

அடிநா, *s.* The root or lower part of the tongue, நாவினடி.

அடிபணிய, *inf.* To fall at one's feet, reverence, submit, obey, சமஸ்காரஞ்செய்ய.

அடிபிடிக்க, *inf.* To get a clue to a thing, மூலத்தைப்பற்ற. 2. To pursue, பின்றொடர. 3. To discover one's footstep, காலடையாளம்பார்க்க.

அடிபெயர, *inf.* To start, take a step, move from the spot where one stands, போக.

அடிப்பட, *inf.* To be in subjection, கீழ்ப்பட.

அடிப்படுத்த, *inf.* To subdue, subject a country, a foe, bring into possession, கீழ்ப்படுத்த.

அடிப்படை, *s.* The chief division of an army. 2. The first layer in a well, &c.

அடிப்பட்டகாந்தி, *s.* One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

அடிப்பட்டசாந்தி, *s.* Great meekness.

அடிப்பட்டசான்றோர், *s.* Ancient sages.

அடிப்பதற, *inf.* To tremble as the feet, காலதெக்க. 2. (fig.) [*prov.*] To fail in business, lose a situation, wife or property. 3. To be perplexed in consequence of failure, &c.

அடிப்பந்தி, *s.* Head of the table or row of guests.

அடிப்பலம், *s.* The first benefit or advantage received by a person, முதற்பலன்.

அடிப்பற்ற, *inf.* To be scorched—as rice by heat with want of water, &c., கன்றிப்பற்ற. 2. To stick to the bottom of a vessel when boiling, அடிபிடிக்க? அடிப்பிடிக்க.

அடிப்பாடு, *s.* Path, way, beaten path, பாதை. 2. Usage, custom, பழக்கம்.

அடிப்பாய, *inf.* To leap as a child over a mark, play at leap-frog, தாண்ட.

அடிப்பாரம், *s.* Ballast, the first layer of goods in a vessel.

அடிப்பார்க்க, *inf.* To deliberate, think how to act யோசிக்க. 2. To measure time by the shadow, நிழலளந்து பொழுதறிக்க.

அடிப்பிணை, *s.* Sand mixt with lead, வங்கமணல்.

அடிப்போட, *inf.* To begin, undertake, make the first effort, effect an object, தொடங்க.

அடிமடக்கு, *s.* [*in prosody.*] Repetition of a word or words with different meanings in the beginning of a line, or the repetition of a line in a verse with different meanings, சித்திரக்கவியிலொன்று, as, ஆகங்கண்டகாலத்தவடவர், ஆகங்கண்டகாலத்தவன்பினர்.

அடிமடி, *s.* A secret place in the waistcloth, உள்மடி.

அடிமடை, *s.* The commencement of a water channel, முதல்மடை.

அடிமண், *s.* The earth adhering to one's feet, taken for enchantments against him (வசியம்) or for witchcraft, காலிலொட்டியமண்.

அடிமயக்கு, *s.* Transposing the lines of a verse without destroying the sense, அடிமாற்றுகை. 2. A verse so formed, ஓர்பா, as, அங்கண்மதியமரவின்வாய்ப்பட்டெனப், பூசல்வாயாப்புலம்புமனைகலந்தி.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, *s.* One of the four kinds of ஆசிரியம், the lines of which are interchangeable at pleasure, the meaning remaining the same, ஓர்வகையாசிரியப்பா.

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள், *s.* Construction in which the lines of a stanza are interchangeable, the harmony and meaning remaining the same, or the harmony only slightly affected. See பொருள்கோள், as, சுரையாழவம்மிமிதப்பவரையனைய, யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலையென்ப கானக்காடன் சுனை.

அடிமுகனை, *s.* [*vul.*] Beginning—as of a story, &c.

அடிமுடி, *s.* Order, regularity, வரன்முறை. 2. From beginning to end, ஆதியந்தம். 3. Upside down, கீழ்மேல். 4. Head and foot, காலுந்தலையும்.

அடிமுரண்டொடை, *s.* One of the forty-three kinds of rhyme in which the first word of a line has a meaning opposite to that of the next, செய்யுட்டொடையிலொன்று, as, இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கின், நிலவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, where darkness and moonlight are opposite.

அடிமோனைத்தொடை, *s.* One of the forty-three kinds of rhyme in which each line begins with the same letter, ஓர்வகை மோனைத்தொடை.

அடியடியாக, *adv.* [*prov.*] In succession, as the descent of title, &c., தலைமுறை தலைமுறையாக.

அடியந்தாதி, *s.* A repetition in verse. See அந்தாதி.

அடியளபெடை, *s.* Prolonging the sounds of long vowels at the beginning of every line, தொடைவிகற்பத்தொன்று.

அடியறுக்கி, *s.* A flat piece of wood by which the potter marks his work and cuts it from the wheel below, மட்கலமறுக்குங்கருவி.

அடியறுதி, *s.* Time immemorial, antiquity, தொன்றுதொட்டுள்ளகாலம்.

அடியார், *s.* [*sing.* அடியான்—அடியாள்.] Slaves, servants as applied to devotees in reference to their deity, and used by persons of themselves in addressing superiors, to show respect, obedience or submission, தொண்டர்.

அடியிட, *inf.* To set on foot, commence an undertaking, a law suit, &c., தொடங்க. 2. To make a beginning in braiding—as the bottom of a basket, the first end of a mat, &c., பாய்முதலியவை முடைதற்கு அடியிட.

அடியுரம், *s.* [*prov.*] Ancestral property, original stock. 2. Crop of a past year reserved for the sustenance of the following. 3. Manure put on the soil round a tree, &c., எரு. 4. Strength from food, power of wealth, &c.; *ex* உரம், strength.

அடியெடுத்துவைக்க, *inf.* To begin to walk as children.

அடியெதுகைத்தொடை, *s.* One of the forty-three kinds of rhymes in which the second letters of each line are of the same class, ஒரெதுகைத்தொடை.

அடியேன், *s.* I your slave, your humble servant.

அடியோடுகெட, *inf.* To be destroyed utterly, extirpated.

அடியோட்டி, *s.* A triangular instrument with spikes, which, however placed, has one spike upward to pierce the feet of men or cattle; used in war, &c., a caltrop.

அடிவயிறு, *s.* The lower part of the belly, the abdomen, கீழ்வயிறு.

அடிவரலாறு, *s.* Source, principle, cause, காரணம். 2. Beginning, origin, bottom of a thing, தொடக்கம். 3. Ancient lines of ancestry, வமிசவரலாறு.

அடிவரலாறுகத்தெரிதல். Understanding from the first.

அடிவருட, *inf.* To chafe, stroke, or shampoo the legs of another.

அடிவாரம், *s.* The foot of a hill, சாரல்.

அடிவானம், *s.* Horizon, திகாந்தம்.

அடிவிட—அடிவிரிய—அடிவிள்ள, *inf.* [*prov.*] To be cracked as the bottom of a chatty, &c. by use, அடியுடைய.

அடிவைக்க, *inf.* To step, set a step, காலடிவைக்க. 2. To begin to walk as a child, நடக்கத்தொடங்க. 3. To intrude one's self into an affair, தலையிட. 4. To begin a work, ஆரம்பிக்க.

மலையடிப்பட்டி, *s.* A village at the foot of a hill.

சிற்றடி, *s.* A small or delicate foot.

அடி, s. A blow, stroke, lash, stripe, a puff or blast of wind, அடிக்கும் அடி. (c.)

அடிபட—அடியுண்ண, *inf.* To be beaten, அறைபுண்ண. 2. To be proclaimed, published, made common, பகிரங்கப்பட. 3. To be consumed, expended, செலவாக.

கலாசாரிபங்களிலுமடிபட்டவன். One versed in, or acquainted with many things.

அடிபிடி, s. [*vul.*] A scuffle, fight, சண்டை.

அடி, s. [*prop.* எடி.] A word for calling a female of lower caste, or an inferior; as, வாடி, come here, you. (*c.*)

அடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To beat, lash, smite, scourge, stamp, blow or beat as wind, வீச. 2. To defeat, overcome, wash away, carry away as waves, flowing water, &c., to flap, (as with wings) மோத. 3. [*vul.*] To kill, slay, slaughter, கொல்ல. 4. To fasten, make firm, drive in, அறைய. 5. To act with force and energy, make thorough work of, முடிவுபடச்செய்ய. 6. *v. n.* To emit as a scent, வாசனையடிக்க—*Note.* This word joined to other verbs increases their intensity, as, மழையடித்துப்பெய்கிறது, It rains very hard. பேசிமேலடித்துவிட்டான், He confuted by argument,—spoke with fluency and overwhelming eloquence. அடித்துச்சொல்லிக்கொண்டுபோ, Speak fast, forcibly, fluently, &c. Added to neuter infinitives, it makes them active, as, சிதறடிக்க, to disperse.

அடிகாற்று, s. [*prov.*] A very powerful wind, a strong gale, a tempest.

அடித்துக்கொள்ள, *inf.* To beat one's self.

அவனுக்கு அதிஷ்டம் அடிக்கிறது. Good fortune abounds to him.

அடிகள், s. (*sing. and plu.*) Deity, கடவுள். 2. A lady, தலைவி. 3. Gurus, குருக்கள். 4. Munis or holy sages, முனிவர். 5. Elders, seniors, மூத்தோர். (சது.)

அடிசில் s. Boiled rice, provisions, சோறு; *ex* அடு, to cook. (*p.*)

அடிமை, s. Slavery, bondage, service, தொண்டுசெய்தன்மை. 2. Slave, servant, devotee, தொண்டுகாரன். (*c.*)

அடிமைகொள்ள, *inf.* To receive, or use one as a slave, or servant.

அடிமைபூண, *inf.* To become the bond-servant of the deity, &c. (*p.*)

அடிமைப்பட, *inf.* To become a slave.

அடிமைப்படுத்த, *inf.* To enslave.

அடு, கிறேன், அட்டேன், வேன், அட, *v. a.* To cook, dress food, boil, roast, fry, &c., தீப்பாகமாக்க. 2. To destroy, kill, கொல்ல. 3. To conquer, subdue, subject, suppress as the passions, senses, &c., வெற்றிகொள்ள. (கு. 104. 3.) (*p.*)

அடுகளம், s. Field of battle, போர்க்களம்; *ex* களம், area.

அட்டாலும்பால்சுவைகுன்றாது. Though milk be boiled, its flavour does not diminish. (ஔவை.)

அட்டு, *v. part.* of அடு, (*used substantively.*) [*prov.*] Cooked or prepared provisions, சமைக்கப்பட்டது.

அடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*used with the accusative.*] To approach, approximate, come in contact with, கிட்ட. 2. To be near, close, adjacent, proximate, to propinquate, சேர. 3. To adhere, unite with, apply for protection, சார. 4. *v. n.* (*with dative.*) To belong, pertain, relate to, be fit for, suitable to, deserving of, conformable to, becoming, உரித்தாக. 5. To happen, occur, சம்பவிக்க.

எனக்கடுத்தவர்கள். The people associated with or belonging to me, our own people, kindred.

அவள் இவனுக்கடுத்தபெண். She is a suitable woman for him.

ஒரு சொல்லிரண்டுமூன்று நாலுசொல்லோ முறைஅடுக்கும். The same word will be repeated twice, thrice, or four times. (*Nan.*)

அடாதது, *appel. n.* That which is improper, unfit.

அவனுன் வீட்டிலே வரல் அடாது. It is bad for you to have him come to your house.

அடாநிந்தை, s. Injustice, unfounded reproach.

அடுகிடை—அடுகிடைபடுகிடை, *v. noun.* [*prov.*] Lying down at a person's house determined not to leave till the thing asked is obtained, எழும்பாக்கிடை.

அடுக்க, *inf.* [*used adv.*] Near, near at hand.

அடுத்தடுத்துச்சொல்ல, *inf.* To reiterate.

அடுத்ததண்டனை, s. Deserved punishment.

அடுத்ததின்றன்மையான்மாவாகும். The associations of the soul determine its character. (In சிவாகமம்.)

அடுத்தவீடு, s. The next house.

அடுத்தார், s. Adherents, relations, சேர்ந்தார்.

அடுத்தாற்போலே. Very nigh, next to, near.

அடுத்திருந்து கழுத்தறுக்க, *inf.* To kill one by treachery.

அடுத்துவர, *inf.* To follow closely, come immediately after, in time or place, தொடர்ந்துவர.

அடுக்கவிட, *inf.* [*prop.* அடுக்கிவிட.] To pound paddy the second time, clear it well of the husks, &c., நெல்லைப்பிரண்டாம்முறைகுற்ற. (*c.*)

அடுக்கல், s. A mountain, மலை. (*p.*) 2. *v. noun.* Heaping one upon another, குவித்தல்.

அடுக்களை, s. A kitchen, a cook-house, சமையல்வீடு. (*c.*)

அடுக்கு, s. A pile, row, tier, regular arrangement of goods or things, regular series, order, adjustment, system, வரிசை. 2. Orderly arrangements of subjects, the beads or topics in a writing or discourse, &c., ஒழுங்குமுறை. 3. Four threads of yarn—in use among weavers, நாலிழை. (*c.*) 4. Repetition of a phrase implying alarm, &c., with no other words intervening, அடுக்குச்சொல், as தீத்தீத்தீ, fire, fire, fire. (*p.*) 5. [*in anat.*] A layer, சிரேணி.

அடுக்கடுக்காகவைக்க, *inf.* To arrange many things in rows, pile up in order.

அடுக்கானகன்னி, s. A perfect woman.

அடுக்குக்குலைக்க, *inf.* To put in disorder, as things in a row, pile, &c.

அடுக்குக்குலைய, *inf.* To become disordered, deranged as business affairs, to go to decay as one's circumstances.

அடுக்குத்தீபம், s. A kind of lamp in temples, used by the priests before the idol.

அடுக்குத்தொடர், s. Repetition of a word or phrase two or three times, as, பாம்புபாம்பு.

அடுக்குப்பண்ண, *inf.* To arrange, put in order, prepare.

அடுக்குப்பார்க்க, *inf.* [*prov.*] To rehearse as stage players, previous to the public exhibition. (ஒத்திக்கைபார்க்க is used on the continent.)

அடுக்குப்பானை, s. Pots arranged, especially in a cook-house, one upon another for various uses.

அடுக்குமல்லிகை, s. A species of the Arabian Jasmine, இருமல்லிகை.

அடுக்குமுள்ளி, s. A species of the முள்ளி shrub.

அடுக்குமெத்தை, s. A couch with pillows placed one upon another. 2. A house built of different lofts, or stories.

அடுக்கூமத்தை, s. A species of the ஊமத்தை.

அடுக்கு, கிறேன், அடுக்கினேன், வேன், அடுக்க, *v. a.* To pile up in order, place in rows, pack, arrange, put in contact, ஒழுங்காகவைக்க. 2. To arrange in a series, தொடுக்க.

அடுக்குகை, *v. noun.* A heaping up or laying in heap.

அடுசிலேக்காரம், s. The செந்நாயுருவி plant.

அடுத்தி, s. Usury, extra premium for money, (used in the Southern provinces of the Peninsula) வட்டி. (*c.*)

அடுப்பு, *v. noun.* Adhering, joining, சேர்க்கை; [*ex* அடு, approach.] 2. s. Hearth, fire place for cooking, as கல்லி; [*ex* அடுக்கு, the fire place being made of three stones or pieces of dried clay to support the pots.] 3. The star B'harani, the second lunar asterism of the Hindus, பரணி. 4. Fear, அச்சம்.

அடுப்பங்கரை, s. The front of the hearth; *ex* அடு, *et* கரை, margin.

குட்டடுப்பு, s. A moveable heating apparatus, chafing dish, &c.

கிளையடுப்பு—கொடியடுப்பு, s. A side hearth.

அடுவல், s. [*prov.*] The mixture of paddy, and other grain, meslin, வரகும் நெல் லுங்கலப்பு.

அடை, s. Resort, attaining to, அடைதல். 2. A kind of cake, wafer, ஒப்பனிகாரம். 3. Cake or bread in general அப்பவருக்கம். 4. Incubation, அவயம். 5. A leaf, இலை. 6. Gravity, weight, கனம். 7. A slight support or prop, தாங்கி. 8. [*in grammar.*] A prefix, qualifying word, or clause, adjunct, accompaniment, அடைமொழி. In this meaning it includes உரிச்சொல் or adjectives and adverbs. (*p.*) 9. A pledge, ஒற்றை. 10. Tribute, the king's proportion of the produce of the land whether one-sixth or one-tenth, or otherwise, நிலவிறை. (*c.*)

அடைகாக்க—அடைகிடக்க, *inf.* To sit on eggs, incubate.

அடைகாய், *s.* Betel and areca nut.

அடைகொடுக்க, *inf.* To render the king's share of the produce.

அடைகோழி, *s.* A hen that sits on eggs.

அடைக்காய், *s.* Areca nut.

அடைக்குத்தகை, *s.* [*prov.*] Revenue from grain as farmed out by government.

அடைச்சீட்டு, *s.* [*prov.*] Receipt for the payment of tithe or tax.

அடைப்பை, *s.* A betel pouch, வெற்றிலைப்பை.

அடைப்பைக்காரன், *s.* The servant who carries the betel pouch, &c. of a great person.

அடையடுத்தவாகுபெயர், *s.* A species of metonymy, as, மருக்கொழுந்துநட்டான், he planted a twig of the absinthium, that is, the plant itself.

அடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், அடைய, *v. a.* To approach, frequent, gain access to, reach, arrive at, சேர். 2. To obtain, get, enjoy, suffer, பெற. 3. *v. n.* To drift ashore, கரைசேர. 4. To apply for refuge or protection, take shelter with one, சரண்புக. 5. To subside, sink to the bottom, be deposited as a sediment, வண்டல்படிய. 6. To collect, adhere as dust, தூசிபடைய. 7. To be choked, filled up, inclosed, stopped up, தூர். 8. To be contiguous, adjacent, border upon, கிட்ட. 9. [*prov.*] To settle, become close, compact, hard—as bread not well leavened, sand by rain, &c., உரக்க. 10. To be preserved as pickles, &c., அடைகாயடைய. 11. To incline towards a color, கிறம்பற்ற. 12. To die, as a great or holy person, obtain bliss, absorption, &c., முத்தி, being understood.

அடைகல், *s.* The anvil.

அடைகாய், *s.* Pickled fruits, ஊறுகாய்.

அடைகுறடு, *s.* An anvil. 2. Tongs.

அடைகை, *v. noun.* Approximation, நெருங்குகை. 2. Attainment, acquisition, பெறுகை.

அடைகோட்டை, *s.* A blockaded fort.

அடைசொல்—அடைமொழி, *s.* A particle qualifying nouns, verbs, &c.

அடைமாங்காய், *s.* Unripe mango cut in pieces salted and dried in the sun.

அடையலர்—அடையலார், *s.* Opponents, foes, பகைவர். (*p.*)

அடையல், *s.* Any thing settled, drifted, deposited. 2. All. 3. A verbal from அடை.

கண்ணடைந்தபால், *s.* Milk partly spoiled from keeping.

அடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To shut, close, stop up, சாத்த. 2. To lock, பூட்ட. 3. To block up a passage, obstruct, தடுக்க, (see குறள். அன்புடைமை. Ellis 215.) 4. To enclose, encompass, shut up, encage, fold cattle, &c., புகுத்த. 5. To secure, keep safely, conceal, காப்புச்செய்ய.

சுவாமிநினைவுஎத்தடைத்தார். Swamy thought—kept in his mind.

அடைகல், *s.* A stone placed at the entrance of a sluice to prevent the water from flowing, மதகடைக்குங்கல்.

அடைகுளம், *s.* [*prov.*] A tank with no outlet, pent up, stagnant water.

அடைசீலை, *s.* Cloth steeped in a medical preparation and put in the mouth for a sore throat, &c., அடைச்சுபொட்டணம்.

அடைத்தகுரல், *s.* A hoarse, husky voice.

அடைபட, *inf.* To be closed, shut up, அடைக்கப்பட. 2. To be obstructed, as a passage, &c., தடைபட.

அடைப்பன், *s.* Obstruction of the throat, quinsy in cattle, ஓர்வியாதி.

அடைப்பு, *v. noun.* Shutting, closing, stopping. 2. *s.* Obstruction. 3. Enclosure. 4. Trees, &c., enclosed. 5. A plug, stopper, peg. 6. A door.

காதடைப்பு, *s.* Obstruction of the ears or dullness of hearing, from cold, hunger. (*c.*)

மாரடைப்பு, *s.* Obstruction of the breast.

அடைமழை, *s.* Continual rain, விடாமழை.

அடைக்கலம், *s.* Obtaining protection, taking refuge, or shelter, சரண்புகல். 2. A deposit entrusted to one, பாதுகாவற்கொப்பித்தபொருள். 3. Asylum, refuge, place of shelter, புகலிடம்.

அடைக்கலக்குருவி—அடைக்கலங்குருவி, *s.* A Sparrow that resorts for protection to houses, &c., commonly, அடைக்கலாங்குருவி.

அடைக்கலங்காக்க, *inf.* To protect a refugee, to take care of a deposit—on which the Indian law is very strict.

அடைக்கலப்பொருள், *s.* A deposit, a thing deposited with one for safety.

அடைக்கலம்புக, *inf.* To fly to one for shelter, take refuge with one.

அடைக்கலம் வெளவுதலின்று. The appropriation of a deposit is improper. Ellis 298. (பஞ் 62.)

அடைசு, கிறேன், அடைசினேன், வேன், அடைச, *v. n.* To deviate from a course, recede, give place to, ஒதுங்க. 2. To incline towards a color, கிறஞ்சார. 3. To crowd, get close together, increase, நெருங்க. 4. *v. a.* To stuff in, compress as cotton in a pillow, grass in a basket, &c., put or keep in the mouth as betel, ஒதுக்க. 5. To cleave or adhere to, கிட்ட. 6. [*prov.*] As அடைய.

அடைசிப்போ. Give way, make room.

அடைசுபலகை, *s.* A board to fill the space above a door frame.

அடைச்சு, கிறேன், அடைச்சினேன், வேன், அடைச்ச, *v. a.* To adorn the head with flowers, stick flowers in the hair, மலர்சூட்ட. (*p.*)

கள்ளறுசெய்தலுக்கதுப்புறவடைச்சி. Sticking in their hair the mellifluent and fragrant neythal flowers. (In கிலப்பதிகாரம்.)

அடைப்பம், *s.* A small bag in general, சாமக்கை. 2. Barber's case, அம்பட்டனுபகரணம். (*c.*) 3. (*vul.*) [*ex* அடை, leaf.] A betel pouch, வெற்றிலைப்பை.

அடைமானம், *s.* Means, method, வழிவகை. 2. Pledge, pawn, ஈடு. 3. An equivalent, பிரதி. 4. Resemblance, comparison, உவமானம். (*c.*)

அடையாளம், *s.* Mark, sign, symbol, emblem, representation, இலக்ஷணம்.

அடைவு, *s.* Manner, fitness, order, propriety, succession, வழி. 2. Pledge, equivalent, ஈடு. 3. Resemblance, comparison, உவமானம். 4. All, the whole, எல்லாம். (*p.*) 5. *v. noun.* [*ex* அடை.] Resorting, attaining, &c., including all the meanings of அடை, அடைதல்.

சாவடைவிலேதருமஞ்செய். Practise acts of benevolence daily. (சாலடிபுகை.)

*அட்சதை, *s.* An entire grain of rice, முழுவரிசி. Wils. p. 3. Akshata. 2. Whole rice mixed with saffron and put on the forehead of an idol, or of its worshipper or given to a Brahman, மங்கலவரிசி. (*p.*)

அட்சதைப்பொட்டு, *s.* Mark made on the forehead with அட்சதை.

*அட்சம், *s.* Eye, கண். 2. Terrestrial latitude, அக்கம். Wils. p. 3. Aksha.

அட்சி, *s.* A seer.

அட்சகன்னம், *s.* Argument of latitude.

அட்சபாகை, *s.* Degree of latitude.

அட்சபாதன், *s.* A name of கௌதம, Rishi, the author of தருமசாஸ்திரம், and தருக்கசாஸ்திரம்; who had an eye in the foot. 2. A follower of Nyaya system of philosophy.

அட்சமாலை, *s.* A Rosary. See அக்கமாலை.

அட்சவித்தியாசம், *s.* Difference of latitude.

*அட்சய, *s.* One of the sixty years which form the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

*அட்சயம், *s.* [*priv.* அ.] Permanence, that which will not waste or decay, கேடின்மை. (*p.*) Wils. p. 4. Akshaya.

அட்சயதூணி, *s.* A quiver of Arjuna, அருச்சுனனம்புக்கூடு.

அட்சயபாத்திரம், *s.* The vessel or plate given to the Pandawars by the sun, பாண்டவருக்குச் சூரியன்கொடுத்தபாத்திரம். 2. A beggar's basket carried by the Vishnu Brahmans, வைணவர்கள் ஐயமேற்கும்பாத்திரம்.

*அட்சரம், *s.* (See அக்கரம்.) A letter, character, எழுத்து. (*p.*) Wils. p. 4. Akshara.

அட்சரகணிதம், *s.* Algebra, பீசகணிதம்.

அட்சரசுத்தி, *s.* Correct utterance, exact pronunciation, உச்சரிப்புத்திருத்தம். 2. Correct chirography, எழுத்துத்திருத்தம்.

அட்சரதாபனம், *s.* Enclosing letters or incantations in magical circles for amulets.

அட்சரப்புல், *s.* A kind of grass, பீனசப்புல், Panicum, *L.*

*அட்சி, *s.* Eye, கண். Wils. p. 4. Akshi.

மீனாட்சி, *s.* Parvati, the fish-eyed goddess.

அட்டகாசம், s. A loud or horse laugh as in defiance of an enemy before an attack, பெருநகை. (p.)

அட்டணே, adv. Across, குறுக்கே.

அட்டணைக்கால், s. Folded feet. (c.)

அட்டம்—அஷ்டம், s. Nutmeg, சாதிக்காய்.

•அட்டம், adv. Cross-wise, across, குறுக்கு. 2. s. [prov.] Side, vicinity, பக்கம்.

அட்டங்கால், s. Sitting cross-legged.

•அட்டம்—அஷ்டம், s. Eight, எட்டு. (p.) Wils. p. 92. Ashtan.

அட்டகணம்—அஷ்டகணம், s. [in poetry.] The eight kinds of feet with which the invocation of a poem may begin; four indicative of good, and four of evil. See கணம்.

அஷ்டகம், s. A collection or series of eight things, எட்டின்கூட்டம். 2. A Sanscrit poem, every eight stanzas of which are of the same kind of verse, வடமொழிச்செய்யுட்பிரபந்தம். Wils. p. 91. Ashtaka.

அஷ்டகருமம், s. The eight kinds of கருமம். (p.) See கருமம்.

அஷ்டகிரி, s. The eight sacred mountains. See கிரி.

அஷ்டகுற்றம், s. The eight imperfections of creatures. See குற்றம்.

அஷ்டகுன்மம், s. Eight different kinds of disease occasioned by obstructions. See குன்மம்.

அஷ்டகை, s. The eighth திதி, as அட்டமி. 2. One of the twenty-one sacrificial rites, இருபத்தொருயாகத்திலொன்று.

அஷ்டகோணம்—அஷ்டதிக்கு, s. The eight regions or cardinal points, எட்டுத்திசை. See கோணம்.

அஷ்டசித்தி—அஷ்டமாசித்தி, s. The eight super-human powers, எண்வகைச்சித்தி. See சித்தி.

அஷ்டசுபம்—அஷ்டமங்கலம், s. The eight auspicious objects, to meet which is thought a favorable omen. See மங்கலம்.

அஷ்டதந்திரவாதம், s. One of the eighty disorders from flatulency, combining eight bad symptoms.

அஷ்டதனம், s. The eight special advantages; viz. 1. ரூபம், beauty. 2. சம்பத்து, acquisitions. 3. வித்தை, skill. 4. விவேகம், wit, ingenuity. 5. குணம், good disposition. 6. தனம், gold. 7. நல்குலம், good caste. 8. வயது, age.

அஷ்டதானபரீட்சை, s. The eight symptoms of disease. See பரீட்சை.

அஷ்டதிக்கயம், s. The eight elephants of the cardinal points, எட்டுத்திசையானை. See திக்கயம்.

அஷ்டதிக்குப்பாலகர், s. The regents of the eight cardinal points, எண்டிசைப்பாலகர். See திக்குப்பாலகர்.

அஷ்டநாகம்—அஷ்டமாநாகம், s. The eight serpents, எண்வகைநாகம். See நாகம்.

அஷ்டபந்தனம், s. One of the eight forms of puja. 2. Binding the cardinal points by incantations, &c. See திக்குக்கட்டு.

அஷ்டபந்தனஞ்சாத்த, inf. To put a mixture of wax, resin, vermilion, frankincense, butter, &c., in the niche around a stone idol.

அஷ்டபோகம், s. The eight species of enjoyment. See போகம்.

அஷ்டப்பிரமாணம், s. The eight laws of evidence. See பிரமாணம்.

அஷ்டமணம், s. The eight kinds of marriage. See மணம்.

அஷ்டமச்சனி—அஷ்டமத்துச்சனி, s. Saturn situated in the eighth sign from that of one's birth, when his influence is deemed the most malignant, எட்டாமிடத்துச்சனி.

அஷ்டமாந்தம், s. The eight kinds of disease in children. See மாந்தம்.

அஷ்டமி, s. The eighth day of the moon, either waxing or waning, எட்டாந்திதி. 2. The eighth of any series or number, எட்டாவது.

அஷ்டமூர்த்தம், s. The eight forms assumed by Siva, spiritual and natural, regarded as his bodies.

அஷ்டமூர்த்தி, s. Siva, சிவன். See the preceding.

அஷ்டமூலம், s. The eight medicinal roots. See மூலம்.

அஷ்டமெய்ப்பரிசம்—அட்டமெய்ப்பரிசம், s. The eight sensations of the body. See மெய்ப்பரிசம்.

அஷ்டயோகம்—அஷ்டாங்கயோகம், s. The eight things to be observed by a Yogi. See யோகம்.

அஷ்டலட்சணம், s. The eight attributes of God. See குணம்.

அஷ்டலட்சுமி, s. The goddess of fortune, or patroness of wordly things, எண்வகையிலக்குமி, viz. 1. தனலட்சுமி, patroness of riches. 2. தானியலட்சுமி, patroness of grain. 3. தைரியலட்சுமி, patroness of boldness. 4. சௌரியலட்சுமி, patroness of bravery. 5. வித்தியாலட்சுமி, patroness of science. 6. கீர்த்திலட்சுமி, patroness of fame. 7. விசயலட்சுமி, patroness of victory. 8. இராச்சியலட்சுமி, patroness of kingdoms.

அஷ்டலோகபஸ்பம், s. A medicine composed of eight metals: 1. பொன், gold. 2. வெள்ளி, silver. 3. செம்பு, copper. 4. இரும்பு, iron. 5. வெண்கலம், white copper. 6. தரா, brass. 7. ஈயம், lead. 8. துத்தநாகம், zinc, with different salts and vegetable juices; the whole prepared by fire and reduced to powder to be used in various diseases.

அஷ்டவசுக்கள், s. The eight வசுக்கள், a class of தேவர் or gods. See வசுக்கள்.

அஷ்டவணிககுணம், s. The eight qualities of a good tradesman. See வணிககுணம்.

அஷ்டவருக்கம், s. The eight things used for medicines: 1. சீரகம், cumin. 2. கருஞ்சீரகம், black cumin. 3. சுக்கு, dry ginger. 4. மிளகு, pepper. 5. திப்பிலி, long pepper. 6. இந்துப்பு, rock salt. 7. பெருங்காயம், assafœtida. 8. ஓமம்—அசமதாகம், the omum seed. 2. The eight astrological divisions of the rising sign at the time of one's birth.

அஷ்டவருக்கு, s. Impr. for அஷ்டவருக்கம் in the latter meaning.

அஷ்டவிகாரம், s. The eight evil dispositions of men. See விகாரம்.

அஷ்டவூறு, s. The eight perceptions of the senses. See ஊறு.

அஷ்டவெச்சம், s. The eight natural defects of the body. See எச்சம்.

அஷ்டவெற்றி, s. The eight kinds of conquest. See புறத்திணை.

அஷ்டவெற்றிமாலை, s. The eight kinds of wreaths with which conquerors were crowned. See வெற்றிமாலை.

அஷ்டாங்கம், s. The eight parts of the body, viz.; the feet, hands, shoulders, forehead, breast.

அஷ்டாங்கநமஸ்காரம், s. Worship with the eight members of the body, the feet, hands, shoulders, breast and forehead, கால்கள், கைகள், தோள்கள், மார்பு, நெற்றி என்னும் எண்வகையுறுப்புக்களுஞ் செய்யும் வணக்கம்.

அஷ்டாங்கநிலந்தோய்தல், v. noun. Prostrating on the face, causing the above eight members to come in contact with the ground.

அஷ்டாங்கயோகம், s. The eight qualities and observances of a Yogi. See யோகம்.

அஷ்டாதசகணம், s. The eighteen classes of celestials. See கணம்.

அஷ்டாதசகுணம், s. The eighteen properties of the body, யாக்கைக்குற்றம் பதினெட்டு. See யாக்கை.

அஷ்டாதசதருமசாஸ்திரம், s. The eighteen books of the Hindu law and doctrine. See தருமநூல்.

அஷ்டாதசபாடை, s. The eighteen languages of India. See பாடை.

அஷ்டாதசபுராணம், s. The eighteen Puranas. See புராணம்.

அஷ்டாதசமூலம், s. The eighteen kinds of medicinal roots; viz.

1. கொடிவேலி. A shrub, Plumbago Zeylanica, L.
2. எருக்கு. A shrub, Asclepias gigantea, L.
3. நொச்சி. A medicinal tree, Vitex Negundo, L.
4. முருங்கை. The Moringa tree, Hyperanthera Moringa, L.
5. மாவிலங்கை. A tree, Cratæva Tapia, L.
6. சங்கங்குப்பி. A shrub, Volkameria inermis, L.
7. தழுதாழை. A tree, Clerodendrum Phlomidis, L.
8. குமிழ். A shrub, Gmelina Asiatica, L.
9. பாதிரி. A tree, Bignonia Chelonoides, L.
10. வில்வம். A sacred tree, Cratæva religiosa, L.
11. கண்டங்கத்தரி. A medicinal plant, Solanum Jacquini, L.
12. கறிமுள்ளி. A thorny plant, Solanum Indicum, L.

13. சிற்றுமல்லி. The wild jasmine, Jasminum augustifolium, *L.*

14. பேராமல்லி. A spreading jasmine, Jasminum undulatum, *L.*

15. வேர்க்கொம்பு. Green ginger, Amomum Zingiber, *L.*

16. கரந்தை. A plant, Oivmum Basilicum, *L.*

17. தூதளை. Three lobed nightshade, Solanum trilobatum, *L.*

18. நன்னாரி. Country sarsaparilla, Periploca Indica, *L.*

அஷ்டாதசோபபுராணம், *s.* The eighteen treatises on history and mythology; [*ex* அஷ்டாதச-உப-புராணம்.] viz. 1. உசனம். 2. கபிலம். 3. காளி. 4. சனற்குமாரம். 5. சாம்பவம். 6. சிவதன்மம். 7. சௌரம். 8. துருவாசம். 9. நந்தி. 10. நாரசிங்கம். 11. நாரதீயம். 12. பாராசரம். 13. பார்க்கவம். 14. ஆங்கிரம். 15. மாரீசம். 16. மானவம். 17. வாசிட்டலைங்கம். 18. வாருணம்.

அஷ்டாவதானம், *s.* The art of attending to eight things or studies at once, ஒரே வேளையிலெட்டுக்காரியத்தைச் சிந்திக்கை.

அஷ்டாவதானி, *s.* One who is skilled in the above art.

அஷ்டைச்சுவரியம், *s.* Essentials for prosperity, or eight kinds of wealth, எண்வகைச்செல்வம். See ஐசுவரியம்.

அட்டம்பாரிக்க, *inf.* [*prov.*] To enlarge in bulk as a tree, பருக்க. 2. To pass side by side, walk abreast, பக்கஞ்சாய்த்துசெல்ல; *ex* அட்டம், side. (*c.*)

அட்டவணை, *s.* Index, table of contents, register, வரிசைக்குறிப்பு. (*c.*)

அட்டாதுஷ்டம்—அட்டாதுஷ்டி, *s.* Abuse of power, overbearing cruelty, atrocity, insubordination, அடாததுஷ்டத்தனம். (*c.*)

*அட்டாலம், *s.* An upper room, or pavilion on the flat roof of an Indian house, மேன்மாடம். (*p.*) Wils. p. 15. ATTHALA.

அட்டாலை—அட்டாளை, *s.* [*prov.*] A kind of roofed seat or stage in a garden, field, sheep-fold, &c. in which a person may watch, காவற்பரண். 2. An upper room, மேன்மாடம். (*c.*)

அட்டாளைமரம், *s.* A tree, Ficus Acetosa, *Nob.*

அட்டி, *s.* (*Tel.*) Hinderance, impediment, procrastination, delay, தடை, (பஞ். அக.) 2. Licorice, அதிமதுரம், (திவா.) 3. Red Sandal wood, செஞ்சந்தனம். (சது.) See மதுகம்.

அட்டிசொல்ல, *inf.* [*used with the dative.*] To put off, postpone, prolong, procrastinate, speak in disapprobation of, தடைசொல்ல.

அட்டிகை, *s.* [*vul.*] A necklace worn close to the neck, ஓர்வகைக்கழுத்தணி.

அட்டிமை, *s.* Sison, or Bishop's weed, ஓமம்.

அட்டில், *s.* A kitchen, மடைப்பள்ளி; *ex* அடு, *imper.* cook. (*p.*)

அட்டு, கிறேன், அட்டினேன், வேன், அட்ட, *v. a.* To pour out, வார்க்க. (*p.*) (குறள். 110. அதி.)

அட்டை, *s.* A leech, also several kinds of small reptiles as centipedes, &c., சீர்வாழ்வனவற்றிலொன்று. (*c.*) 2. [*Madr.*] The sole of a shoe, செருப்பினடி.

அட்டோலகம், *s.* [*prov. impr. for* ஒட்டோலகம்.] Mirth, festivity, show, pomp, magnificence, ஆடம்பரம்.

அணங்கு, *s.* An inferior deity, a divinity not supreme, தெய்வம். 2. A female deity, goddess, a female inhabitant of Svarga, தெய்வப்பெண். 3. Women in general, பெண்கள். 4. Beauty, அழகு. 5. Desire, ஆசை. 6. Pain, affliction, suffering, வருத்தம். 7. Disease, நோய். 8. Killing, கொலை. 9. Fear, அச்சம். 10. A species of devil-dancing to obtain the aid of a deity to remove sickness, தேவர்க்காடுங்கூத்து. 11. Dance to Skanda, வேலனுடல். (திவா.) (*p.*)

அணங்காட, *inf.* To be possessed by a spirit so as to utter oracles, attended with various gestures and actions, சன்னதம்.

அணங்காட்டு, *v. noun.* Possession with its accompanying gestures, வெறியாட்டு.

அணங்கு, கிறேன், அணங்கினேன், வேன், அணங்க, *v. a.* To kill, கொல்ல. 2. To desire, விரும்ப. 3. To fear, அஞ்ச. 4. *v. n.* To suffer, be in distress, வருந்த. (*p.*)

அணம்—அணரி, *s.* The palate or roof of the mouth, மேல்வாய். (*p.*)

அணல், *s.* The lower part of the mouth, கீழ்வாய். 2. Throat, windpipe, மிடறு. (*p.*)

அணவு, *s.* Middle, நடு. (*p.*) (சது.)

அணவு, கிறேன், அணவினேன், வேன், அணவ, *v. n.* To approximate, come close to, சேர. 2. To unite, join, coalesce, இணைய.

அணாப்பு, கிறேன், அணாப்பினேன், வேன், அணாப்ப, *v. a.* [*prov.* not approved.] To deceive, cheat, ஏய்க்க. (*c.*)

அணாப்பு, *v. noun.* Cheating, deception, ஏய்க்கை.

*அணி, *s.* Boundary, limit, எல்லை. Wils. p. 15. ANI.

அணி, *s.* Ornament, adorning, decoration, அலங்காரம். 2. Jewels, ஆபரணம். 3. Beauty, அழகு. 4. A rhetorical embellishment, a figure of speech. ஓரணியிலக்கணம். 5. Rhetoric, அணியிலக்கணநூல். 6. Order, regularity, ஒழுங்கு. 7. Row, rank or file of an army, சேனாநிரை. 8. A main body or division of an army, படைவகுப்பு. 9. A garland, wreath or string of flowers, மாலை. 10. Greatness, பெருமை. 11. Goodness, நன்மை. 12. Instruments, tools, utensils, implements, எந்திரங்கள். 13. Materials, தளவாடம். 14. Stores, சம்பாரம். (*p.*)

அணிபடுத்த, *inf.* To arrange, regulate, set in order, in rows, in array.

அணிவகுக்க, *inf.* To arrange troops, set in array.

அணிவகுப்பு, *s.* Battle array, படைவகுப்பு.

அணிவடம், *s.* Ornamental string of jewels, necklace.

அணிவிரல், *s.* The ring finger, மோதிரவிரல். (*p.*)

பேரணி, *s.* Main body, or centre of an army.

பின்னணி, *s.* Rear, or rear-guard.

முன்னணி, *s.* The van, or advance guard.

அணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், அணிய, *v. a.* To put on jewels, garlands, clothes, &c., பூண. 2. To adorn with ornaments, beautify, embellish, garnish, அலங்கரிக்க. 3. To put on, wear, உடுக்க.

அணிகலம்—அணிகலன், *s.* An ornament, dress, jewels; *ex* கலம்.

அணிகலச்செப்பு, *s.* A jewel casket.

அணிந்துரை, *s.* Preface, introduction, பாயிரம் as புனைந்துரை, which see.

பெற்றம் அணிந்தநல்லோய். O! excellent man adorned by virtue. Ellis 141.

அணிகம், *s.* A palankeen, litter, சிவிகை. (*p.*)

அணிச்சை, *s.* The நாகமல்லிகை plant, Justicia, *L.*

அணிஞ்சில், *s.* [*prov. impr. for* அழிஞ்சில்.] A tree, ஓர்மரம்.

அணிநுணா, *s.* [*prov. and foreign.*] A kind of tree, bullock's heart or custard apple, சீதா.

அணிந்தம், *s.* The seat or pial near the entrance of a pagoda, கோபுரவாசலின்மேடை. (*p.*)

*அணிமா, *s.* The faculty of reducing one's self, or any thing else, to the size of an atom, one of the eight சித்தி, which see, அஷ்டசித்தியிலொன்று; *ex* அணு, atom. Wils. p. 15. ANIMAN. (*p.*)

அணிமுலை, *s.* The பூசணி creeper, Cucurbita, *L.*

அணிமை, *s.* Nearness, proximity, either of time or place, சமீபம். (*p.*)

அணித்து, *appel. n.* That which is near.

அணியம், *s.* The prow or head of a vessel, கப்பலின்முற்பக்கம். 2. (*fig.*) Means, readiness, tools, &c., ஆயத்தம். (*c.*)

அணியல், *s.* Garland or necklace, மாலை. 2. The optative mood of அணி, வியங்கோள்முற்று, Put not on. (*p.*)

அணிலன், *s.* One of the eight வசுக்கள் or demigods, அஷ்டவசுக்களிலொருவன்.

அணில், *s.* A squirrel, அணிற்பிள்ளை. (*c.*)

அணில்வரியன், *s.* [*prov.*] A kind of streaked water-melon, ஓர்வகைவெள்ளரி. 2. A species of streaked jack fruit, ஓர்வகைப்பலாப்பழம். 3. A striped kind of silk, ஓர்வகைப்பட்டு. 4. A cow with a grey stripe on its back, ஓர்கிடாப்பசு.

அணில்வாற்றினை, *s.* [*prov.*] A kind of white millet with ears, supposed to resemble the tail of the squirrel, ஓர்வகைத்தினை.

அணு, *s.* An atom, a minute or elementary particle of matter, நுண்மைபாகு. 2. Smallness, subtileness, சிறுமை. Wils. p. 15. ANU. 3. Soul, spirit, ஆன்மா.

அணுச்சைவம், *s.* One of the sixteen varieties of the Siva religion, பதினறுசைவத்தொன்று.

அணுரூபம், *s.* The minuteness or form of an atom.

அணுரூபி, *s.* Soul, spirit, ஆன்மா. 2. The Deity, கடவுள். (சூ. 20.)

அணுகு, கிறேன், அணுகினேன், வேன், அணுக, *v. n.* To draw near, approach, கிட்ட.

அணுகல், v. noun. Drawing near, approaching, கிட்டுகை. 2. The optative of அணுகு, வியங்கோள்முற்று, Approach not.

அணுகலர், s. Enemies, பகைவர்.

அணை, s. An artificial bank, dam or ridge for retaining water in fields, வரம்பு. 2. An embankment, causeway, (as Adam's bridge, so called.) அணைக்கட்டு. 3. A bank of a tank, river, sea shore, &c., கரைப்பொது. 4. Pillow, cushion, mattress, மெத்தை. 5. (c.) A support, prop, buttress; anything to recline or lean on, முட்டு. 6. Protection, help, assistance, accessoriness to a crime, &c., உதவி. 7. Accompaniment, attendance, adjunct, துணை. 8. A yoke of oxen with a prefix of number; as, ஓரணை, one yoke of oxen, ஈரணை, two yokes of oxen, மூவணை, three yokes of oxen.

வெள்ளம்வருமுன்னேயணைபோடவேண்டும். Before the flood comes and the water rise, we must cast up the dam.

அணைக்கட்டு, s. An anicut.

அணைசொல், s. A word spoken to assist another, a prompting, துணைச்சொல். 2. An expletive, அசைச்சொல்.

அணையாடை, s. A clout or strip of cloth put under an infant, விரித்தடில். 2. [local.] Cloth tied over the navel of an infant, தொப்புளிற்கட்டுஞ்சீலை.

பஞ்சணை, s. The five kinds of beds, or mattresses.

தலையணை, s. A pillow.

புல்லணை. A layer of grass.

பூவணை, s. A bed of flowers.

முன்னணை, s. A crib, a manger. 2. The court before a house, the hall.

அணை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To become joined, to unite with, come or be in contact with, சேர். 2. To lean against, (as children against their parents) resort or have recourse to a person or thing, சார். 3. To copulate, புணர். (p.) 4. (c.) To be quenched, extinguished, தணிய. 5. [in grammar.] To accrue, be derived from, உண்டாக; as தவத்தாலணைந்தபுதல்வன், a child obtained by penance.

விளக்கணைந்தது. The lamp is extinguished.

வினையாலணையும்பெயர், s. Inflections of verbs declined like nouns, as நடந்தான், he walked, or he who walked; நடந்தானை, him who walked; நடந்தானால், by him who walked, &c.

அணைவு, s. Help, support, protection, safeguard, as a cover to a book, a thing joined, annexed, &c.

அணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To embrace, hold, clasp in the arms, adhere to, தழுவ. 2. To join, bring or put to—as earth to a tree, the calf to the cow, &c., அணைவச்செய்ய. 3. To get or win over persons to one's side or party, to influence, சேர்த்துக்கொள்ள. 4. To brood over, gather, சிறகின்கீழ்ச்சேர்க்க. 5. To quench, extinguish, அவிக்க. (c.)

மரத்துக்குமண்ணணைத்தான். He put earth round the tree.

சத்துருவைத்தன்னுடனணைத்தான். He won over his enemy.

அணைகயிறு, s. The cord with which a calf is tied to the cow's forefoot, when she is to be milked.

அருகணைத்து, v. part. Closely embracing.

யானையணைதறி, s. The pillar or post to which they tie elephants.

அணைக்கை—அணைத்தல்—அணைப்பு, v. noun. Embracing, an embrace.

அணைசு, கிறேன், அணைசினேன், வேன், அணைச, v. n. [prov.] To give way, step aside, விலக. 2. To take protection ஒதுங்க. (Rott.)

அணேகசகம், s. [prop. அனேகசகம்.] A tree in general, மரப்பொது. (சது.) (p.)

அண், s. A leash for dogs, a running knot, வேட்டைநாயிழுகயிறு. 2. (Rott.) A notch, தடியில்வெட்டியவரை.

அண்—அண்ணு, கிறேன், அண்ணி னேன், அண்ணுவேன், அண்ண, v. n. To approach, approximate, be near, சேர். 2. To cleave to, be attached, join, unite with, அணைய. (p.)

அண்ணிசு—அண்ணிது, appel. noun. That which is near by. (p.)

அண்டகம், s. The குப்பைமேனி plant, Acalypha, L.

அண்டகை, s. Pastry, cakes, bread, அப்பவருக்கம். (p.)

அண்டங்காகம்—அண்டங்காக்கை, s. A raven, a crow entirely black, having no ash-colored ring round its neck like the common crow, ஓங்கக்கை, Corvers Corone, L. (c.)

*அண்டம், s. An egg, முட்டை. 2. Testicle, பீசம். Wils. p. 15. Anda. 3. The solar system, உலகம். 4. An imaginary shell surrounding the earth and its accompanying sphere, அண்டகோளம். 5. The sky, the visible heavens, வானுலகம். 6. Ether, one of the five elements. See பூதம்.

அண்டகடாகம்—அண்டகோளம், s. The shell supposed to surround the earth and its attendant spheres.

அண்டகோசம், s. The egg-shaped universe, முட்டை வடிவான அண்டம். 2. An astronomical treatise, ஓர்நூல்.

அண்டச்சுவர், s. Wall or shell of the mundane egg, அண்டபித்திகை.

அண்டபகிரண்டம்—அண்டரண்ட பகிரண்டம், s. This world and the worlds beyond the mundane sphere; ex பகிர்—பகிஸ், outside.

அண்டபிண்டம், s. The universe and the body; the latter is said to contain in embryo, or miniature, every thing found in the former.

அண்டத்திலுள்ளதுபிண்டத்தில் உண்டு. What is in the world is also in the human body.

அண்டமுகடு, s. The highest part or top of the imaginary shell that surrounds the solar system.

அண்டயோனி, s. The sun, சூரியன்; ex யோனி, the place of birth.

அண்டரண்டம், s. The world of the gods; ex அண்டர், gods.

அண்டர், s. The celestials or inhabitants of the supernal world, the gods, வானோர். 2. Foes, opponents, enemies, பகைவர். 3. Herdsmen, cowherds, shepherds, இடையர். (p.)

அண்டவாணர், s. The gods, celestials.

அண்டவாதம்—அண்டவாயு, s. Rupture, scrotal hernia, ஓர்நோய்.

பிரமாண்டம், s. Microcosm, or the little world. 2. Capaciousness.

*அண்டசம், s. Animals produced from eggs or spawn, oviparous animals, முட்டையிற்பிறப்பன, viz. 1. All kinds of lizards from the newt to the alligator, பல்லி, உடும்பு, அரணைமுதலியன. 2. The turtle, ஆமை. 3. Frogs, தவளை. 4. Crabs, நண்டு. 5. Birds, பறவை. 6. Snakes, பாம்பு. 7. Fishes, மீன். 8. Shell fish and others, இப்பியும்பிறவும். See சேற்றம்; ex ஜ, what is born. Wils. p. 15. Andaja.

அண்டா, s. (Tel. అండా.) A large copper boiler, பெரும்பாத்திரம்.

அண்டிகம், s. A species of wild dog, செந்நாய். (p.)

அண்டில், s [prov.] A worm troubling the eyes of cattle and of horses, மாடு முதலியவற்றின் கண்ணிற்பற்றும்பூச்சி.

அண்டு, கிறேன், அண்டினேன், வேன், அண்ட, v. a. To approach, approximate to, கிட்ட. 2. To join, unite with, சேர். 3. To resort, or have recourse to, அடைய. 4. v. n. To be bruised, injured or hurt by pressure, or contact, அமுங்க.

ஆசையண்டாதெனிலல்லலண்டாது. If free from desire (if it approach thee not) thou wilt be free from sorrow.

ஒருவனையண்டிப்பிழைக்க. To live by one's favor.

அண்டலர், s. Foes, enemies, பகைவர்.

அண்டல்—அண்டுகை—அண்டுதல், v. noun. Approaching, resorting to.

அண்டை, s. Nearness, vicinity, side, சமீபம். 2. A thing attached, annexed, &c., as a piece to stop a hole, a patch, ஒட்டு. (c.) 3. [prov.] A support, முட்டு. 4. The raised side of a field, வரம்பு; as அண்டை வெட்டல், marking a boundary.

அண்டை அயலாருடன்பேசுகிறது. Speaking with one in secret; (lit.) Speaking with near neighbors.

அண்டையிற்சமர்த்தனில்லாதராசனுக்கு அபகீர்த்தி வரும். Disgrace will happen to the king who has not a competent person near him. (பஞ். 7.)

மரணத்திற்கு நாலண்டையும்வழி. There are ways to death in every direction; (lit.) on four sides; ex பகிர், outside. (பஞ். 31.)

அண்டைபோட, inf. To patch, to clout.

அண்டையர், s. Neighbors.

அண்டைவீடு, s. A neighboring house.

அந்தண்டை, s. That side.

இந்தண்டை, s. This side.

என்னண்டை, s. My side.

அண்ணகன், s. [prov.] Eunuch, பேடி.

அண்ணாந்தாள்—அண்ணாந்தாள், s. A kind of torture, in which a cord is fastened round the neck, and the head tied close to the great toe, while the hands are kept behind, கழுத்திற்கும்கால்விரலுக்கும் பூட்டுங்கயிறு; ex அண்ணா, et தாள்.

அண்ணம், s. Palate, the upper part of the mouth, மேல்வாய். 2. The uvula or small rounded process which hangs from the soft palate at the posterior part of the mouth, உண்ணா.

அண்ணால், s. Greatness, dignity, exaltation, loftiness, பெருமை. 2. A superior, a great man, பெருமையிற்சிறந்தோன். 3. An elder brother, தமையன். 4. The god of the Jainas, அருகன். 5. God of the Buddhists, புத்தன். 6. A king, அரசன். 7. A ruler in a jungle district, முல்லைநிலத்தலைவன். (p.)

அண்ணான், s. Elder brother, தமயன். (c.)

அண்ணணி, s. Wife of an elder brother.

அண்ணு, s. Uvula, அண்ணுக்கு. 2. Vocative of அண்ணன்.

அண்ணு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. (used in the past tense and in the imperative.) To look upward, மேனோக்க. 2. To open the mouth looking upward, அங்காக்க. (c.)

அண்ணுக்கயிறு, s. [impr. for அரைஞாண்.] A girdle, (not in good use.)

அண்ணுக்கு, s. The uvula, உண்ணுக்கு. (c.)

அண்ணுமலை, s. As அருணசலம், the name of a mountain.

அண்ணுவி, s. [prov.] A teacher, உவாத்தி.

அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு, s. [impr. for அன்றெரிந்தான்பூண்டு.] A little shrub which can be used as fuel as soon as cut down, ஓர்பூண்டு.

அண்மு, கிறேன், அண்மினேன், வேன், அண்ம, v. n. To approach, be near, கிட்ட. (p.)

அண்மியதேர். The chariot which is coming on close. (In காந்தம்.)

அண்மினர். They approached.

அண்மை, s. Nearness, that which is near, சமீபம். (p.)

அணித்து, sym. v. That which is near.

அண்மைச்சுட்டு, s. [in gram.] The demonstrative which refers to a person, place or thing near, opposed to சேய்மைச்சுட்டு, as இவன்கொடியன்.

அதகடி, s. [prov.] Menace, threat, persisting in a claim, unreasonable hector, &c., அதட்டு. (Not a classical word.)

அதகம், s. A medicine, medicament, மருந்து. (கல்லாடம்.) (p.) 2. The பெருமருந்து creeper, Aristolochia, L.

அதக்கு, கிறேன், அதக்கினேன், வேன், அதக்க, v. a. To grind or rub in the hand, கசக்க. 2. To soften fruit, press softly, இளக்க. 3. To turn in the mouth as betel, குதப்ப. (c.)

*அதடம், s. Precipice, செங்குத்து. Wils. p. 15. Atata.

அதட்டம், s. The poisonous breath of snakes, அரவுமிப்பு. 2. The fang of a serpent, நச்சுப்பல். (p.)

அதட்டு, கிறேன், அதட்டினேன், வேன், அதட்ட, v. a. To rebuke authoritatively and vehemently, கண்டிக்க. 2. To make a sudden or vehement noise to frighten beasts, &c., வெருட்ட. 3. To rant, hector, bluster, upbraid, &c., in order to awe, or silence, உறுக்க. 4. (மெ.) To attempt to refute one by sophistry and blustering, அமட்ட.

அதட்டிப்பார்க்க, inf. To sound one's mind by menacing.

அதட்டிமாடோட்டினன். Making a noise he drove away the beast.

அதட்டல், v. noun. Reproving, &c.

அதட்டு, v. noun. Rebuke, reproof, refutation, rant, hector, உறுக்கு.

அதப்பியம், s. [prop. அசப்பியம்.] Obscenity, low abuse, filthy talk, கலைக்கடாத சொல்.

அதப்பியம்பேச, inf. To express one's self indecently, or vulgarly.

*அதமம், s. Inferiority, lowness, கடைத்தரம். 2. Vileness, baseness, கேடு. Wils. p. 21. Ad'hama.

அதமதானம், s. Giving for the sake of praise, or through fear, partiality, &c., which is of the lowest merit, as கடைப்பட்டதானம்.

அதமபட்சம், s. The lowest kind or class, lowest degree.

அதமன், s. A mean, vile, abandoned man.

அதமாங்கம், s. The foot, கால்.

அதமாதமன், s. The vilest of the vile, most worthless, the most abandoned.

*அதம், s. Lowness, a low place, downward course, தாழ்வு. 2. Low land, hole, hollow, &c., பள்ளம். 3. The lower worlds, பாதாளம். Wils. p. 21. Ad'has. 4. Destruction, destroying, சங்காரம். Wils. p. 968. Hata.

அதமாக, inf. To perish, die, அழிய.

அதமாக்க—அதம்பண்ண, inf. To destroy, kill, அழிக்க.

அதம், s. The fig tree. See அத்தி. (சது.)

அதம்பம். One of the thirty-two kinds of native arsenic, சப்பாஷாணம்.

அதம்பு, கிறேன், அதம்பினேன், வேன், அதம்ப, v. a. To rebuke, upbraid, அதட்ட. (c.)

*அதரம், s. The under lip, கீழுதடு. 2. The lips, உதடு. 3. (St.) Pudendum muliebre, பெண்குறி. Wils. p. 21. Ad'hara.

அதரபானம், [in erotics.] Moisture imbibed from another's lips in embraces.

*அதரிசனம், s. [priv. அ.] Invisibility, imperceptibility, காணப்படாமை. Wils. p. 20. Adarshana. 2. Blindness, குருடு.

அதரிசனன்—அதரிசி, s. The unseen god, கடவுள். 2. A blind person, குருடன்.

*அதரித்திரன், s. [priv. அ.] Name of an ancient king, கன்னன், famed for liberality. 2. A rich man, செல்வன்.

*அதருமம்—அதர்மம்—அதன்மம், s. [priv. அ.] Injustice, wickedness, பாவம், the opposite of தருமம். Wils. p. 21. Ad'harmma.

அதருமாத்திகாயம், s. A body assumed by the soul after death, to undergo suffering for sin in the inferior regions, யாதனாசரீரம்; ex அதர்மம், sin, et அகாயம், body.

அதர், s. Way, path, வழி. 2. A way made by beasts in jungles, &c., விலங்குசெல்வழி. 3. Fine sand, நுண்மணல். 4. Dust, புழுதி. 5. A kind of wattle or excrescence, sometimes hanging under the neck of goats and sheep; a dew-lap, ஆட்டின்கழுத்திலுதர். (p.) 6. [prov.] A lengthened excavation, for a hedge or foundation, கிளக்கிடங்கு.

அதர்கொளல்—அதர்கோள், v. noun. Highway robbery, வழிப்பறித்தல்.

அதர்பறிக்க—அதர்வெட்ட, inf. To dig a ditch, moat, trench.

*அதர்வணம்—அதர்வம், s. The fourth Veda, காண்காம்வேதம். Wils. p. 19. Atharvana.

அதலகுதலம், s. [vul.] Tumult, bustle, கலகம்.

அதலகுதலம்பண்ண, inf. To make a tumult, put into confusion, or disorder.

*அதலம்—அதலலோகம், s. The first of the abysses or seven nether worlds, கீழேழுலகத்தொன்று. Wils. p. 15. Atala.

அதவம்—அதவு, s. The fig tree, அத்திமரம், Ficus, L.

அதவிடம், s. Impr. for அதிவிடயம், which see.

அதழ், s. A petal, பூவிதழ். (p.)

அதளி, s. Noise, confusion, அமளி. (p.)

அதளிபண்ண, inf. To hurry, put into a bustle, raise a tumult.

அதளை, s. A plant with bitter fruit, which is eaten when boiled, கிலப்பிக்கு, Cucumis tuberosus, L. 2. A large pot, ஓர் பெரும்பாத்திரம். 3. A ball made of the pulp of tamarind fruit, புளியதளை. 4. A hut for the shelter of those who watch the harvest, வயல்வெளியிற்காட்டுக்காவற்குடிசை.

அதளைவற்றல், s. Preserves made of the அதளை fruit.

அதள், s. Skin, cuticle, தோல். (p.)

அதறு, கிறேன், அதறினேன், வேன், அதற, v. n. [prov.] To be confused, put out of order, பதற.

அதனம், s. [vul. prop. அதனு.] Excess, மிகி.

அதனப்பற்று, s. Much, too much.

அதனப்பிரசங்கி, s. One who talks in a forward, impudent manner.

அதனப்பிரதி, s. What is over and above the settled or usual quantity.

*அதனு, s. Largeness, greatness, மிகுதி. 2. Excess, மிதி. Wils. p. 15. Atanu.

*அதாதிரு. s. [priv. அ.] A miser, one who is extremely parsimonious, உலோபி. Wils. p. 20. Adatri.

*அதி. A particle used as a prefix to words from Sanscrit to increase their meaning, மிகுதிப்பொருளைக்காட்டுமிடைச்சொல். Wils. p. 15. Ati.

அதிகதை, s. A speech or expression which has no sense, a nonsensical speech, வெற்றுரை.

அதிகாசம், s. Violent or loud laughter, horse laugh, பெருநகை. Wils. p. 18. Atihasa.

அதிகாலம்—அதிகாலே, s. The early part of the morning.

அதிசங்கலிதம், s. The summation of a series in geometrical progression whose first term is one, and ratio two.

அதிசாக்கிரதை, s. Great circumspection.

அதிசீக்கிரம், s. Great speed, மிகுவேகம்.

அதிசூக்குமம்—அதிசூட்சுமம், s. The state of being very minute, subtile, மிகுநுண்மை. See சூக்குமம்.

அதிதீவிரம், s. Great haste.

அதிநுட்பம், s. Criticalness, discrimination, niceness, subtileness.

அதிபயம், s. Great fear.

அதிபாதகம், s. Heinousness, sin, the worst of the great sins. Wils. p. 17. Atipataka.

அதிபாரகம், s. A mule, கோவேறுகழுதை. Wils. p. 17. Atib'haraga.

அதிபாரம், s. A very heavy or great weight. Wils. p. 17. Atib'hara.

அதிமதுரம், s. Licorice, (the plant or root) அதிங்கு, Glycyrrhiza glabra, L. 2. Excessive sweetness, மிகுவினிமை.

அதிமூர்க்கம். s. Rage, violent anger, vehement fury.

அதிமூர்க்கன், s. A rageful, violent man.

அதிமோகம், s. Lasciviousness, amorousness.

அதியுஷ்ணம், s. Excessive heat.

அதிரசம், s. A species of sweet cake, ஓர்பணிகாரம். 2. A kind of drink, மதுபானம்.

அதிரோகம், s. Complicated disease, மிகுபிணி. 2. Consumption, சயம். Wils. p. 17. Atiroga.

அதிவிநயம், s. Excessive obeisance, affected humility, fawning, hypocritical flattery, மரியாதம்.

அதிவியாப்தி, s. Redundancy of matter, as one of the three faults of composition, மிகைபடக்கூறல். See தோஷம். Wils. p. 17. Ativyapti.

அதிவிருஷ்டி, s. Heavy rain, கனமழை. Wils. p. 17. Ativrishti.

அதிவெள்ளைச்சிந்தூரம், s. The sublimate of mercury, சவ்வீரம்.

அதிவேகம், s. Great velocity, மிகுகதி.

*அதி. A Sanscrit prefix, implying superiority, in place, quality or quantity, உயர்வுப்பொருளைக்காட்டுமிடைச்சொல். Wils. p. 22. Ad'hi.

அதிகதம், s. That which is out of reach, past, சென்றது; ex கதம், gone. Wils. p. 22. Ad'higata.

அதிகரணம், s. Supremacy, superiority. Wils. p. 22. Ad'hikarana.

அதிகுணன், s. The deity, he who is possessed of all attributes, or according to Hinduism, he who is above all attributes, who is without attributes, கடவுள்.

அதிதூதன், s. A chief ambassador, a chief messenger. See வார்த்தைக்கணம்-க.

அதிதேவதை, s. A specific or tutelary deity, as Saraswati presiding over the arts, &c. Wils. p. 22. Ad'hidevata.

அதிரதம், s. The first of the four kinds of royal chariots used in war, நால்வகைத்தேரிலொன்று.

அதிரதன், s. A warrior of a particular class fighting in a car, one who protects his chariot and army and destroys his enemy, முழுத்தேரரசன். Wils. p. 17. Atiratha. Also see Wils. p. 23. Ad'hiratha.

அதிரூபம், s. A superior form, fine features, excellence of figure.

அதிவாசம், s. The day before a feast, preparation day. 2. A religious ceremony, with perfumes and other ingredients to purify a house, person, &c. 3. Great perfume.

அதிவேதனம்., s. Marrying again while the former wife is living, மனைவியிருக்கவேறொருத்தியைவிவாகம்பண்ணுகை; ex வேதனம். Wils. p. 23. Ad'hivedana.

*அதிகடம், s. An elephant, யானை.

*அதிகண்டம், s. The sixth of the twenty-seven yogas of the lunar path. (See யோகம்.) Wils. p. 16. Atiganda. 2. The pains of death, மரணவஸ்தை.

அதிகநாரி—அதிகற்றுதி, s. An acrid plant. See கொடிவேலி.

*அதிகம், s. Much, மிகுதி. 2. Abundance, plenty, பொலிவு. Wils. p. 22. Ad'hika. 3. Pre-eminence, மேன்மை. 4. (p.) Gain, profit, இலாபம். 5. Name of a tree, குருக்கத்தி. 6. Army, படை.

அதிகப்பட, inf. To exceed, surpass, excel, be above mediocrity, predominate, increase, மிஞ்ச. See படு.

அதிகப்படுத்த, inf. To promote, enhance, aggravate, further, facilitate, மிகச்செய்ய.

அதிகப்பற்று, s. What is taken in excess.

அதிகப்பிரசங்கம், s. Talking proudly, extravagantly or too much. 2. Sauciness, sulkiness. 3. Insubordinate talk.

அதிகப்பிரசங்கி, s. A mischievous person.

அதிகமாதம், s. An intercalated month, occurring once in six years.

அதிகன், s. A chief personage. 2. God the Supreme Being.

*அதிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To increase, enlarge, excel, exceed, surpass, அதிகப்பட. 2. To be aggravated, excessive, superior, (in rank, quality, authority, learning, &c.) to preponderate, predominate, விசேஷிக்க. 3. To be the theme of a section or chapter, சிறக்க; ex அதிகாரம்.

வியாதியதிகரிக்கிறது. The sickness increases.

அதிகரிக்கை—அதிகரிப்பு, v. noun. Increasing, improvement, surpassing, &c., மிகுகை.

அதிகல், s. A Jasmin plant. See காட்டுமல்லிகை.

அதிகற்றுதி, s. A plant, plumbago, கொடிவேலி.

*அதிகாந்தம், s. (St.) A precious stone, ஓர்கல். 2. Great beauty, மிகுவழகு.

*அதிகாயன், s. One of the sons of Ravana, இராவணன்மக்களிலொருவன்.

*அதிகாரம், s. Power, authority, rule, dominion, prerogative, ஆளுகை. 2. Chapter, section, அதிகாரப்பு. Wils. p. 22. Ad'hikara. 3. Ownership, சுதந்திரம். (In பாரதி.) 4. Predominancy, excess, அதிகரிப்பு. 5. One of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை, which see. 6. (St.) Order, regularity, ஒழுங்கு. 7. Fitness, competency, worthiness, eligibility, தகுதி. 8. Disposition, nature, பண்பு; ex அதி, et காரம்.

அதிகாரஞ்செல்ல, inf. To extend authority. 2. To take effect.

அதிகாரத்தலைவன், s. A chief, ruler.

அதிகாரப்புறனடை, s. Explanatory notes on a chapter in a literary work.

அதிகாரவுரை, s. One of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை.

அதிகாரன்—அதிகாரி, s. Superintendent, director, ruler, master, one in authority, a superior, மேல்விசாரணைக்காரன்.

அதிகாரி—அதிகாரிகன், s. [in grammar.] One of the eleven subjects treated of in the introduction of a book, கற்போன். (See பாயிரம்.) 2. [in philosophy, literature, &c.] The persons, for whom a work is written, as it regards competency, eligibility, worthiness, &c., as the ஞானநூல் for such as act up to the prescribed rules. The persons are three, கருமகாண்டி, பத்திகாண்டி, ஞானகாண்டி, who are the principal, and the following eight who are subordinates, சரமி, முமுட்சு, அப்பியாசி, அனுபவி, ஆரூடன், விவேகி, விரத்தன், தேவகதியன்.

*அதிகிருச்சிரம், s. A kind of fasting, ஓர்விரதம். Wils. p. 16. Atikrichchra.

அதிகும்பை, s. The கையாந்தகரை plant, Eclipta, L.

அதிகோலம், s. The அழிஞ்சில் tree, Alangium, L.

*அதிக்கிரமம், s. Transgression, impiety, iniquity, அக்கிரமம்; ex அதி, et கிரமம். Wils. p. 16. Atikrama.

*அதிக்கிரமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To exceed proper bounds அளவுக்குமேற்பட. 2. To transgress, violate, மீற. 3. To neglect, disregard, அசட்டைசெய்ய; ex அதிக்கிரமம்.

*அதிக்கிராந்தபிந்து, s. [in the Agama philosophy.] The principle or type of the male semen, as one of the nine different forms or constituent portions of the Deity, or one of the higher characters, in which no form is developed. See நவபேதம், பிந்து and விந்து.

அதிக்குதி, s. [prov.] Acting very ostentatiously, assumingly, &c., through prosperity, வீம்பானநடை.

அதிங்கம், s. The Licorice plant, either the runner or the root. See அதிமதுரம்.

*அதிசயம், s. Astonishment, surprise, wonder, admiration, delight, captivation, ஆச்சரியம். 2. An extraordinary occurrence, any thing wonderful, strange, miraculous, அற்புதம். 3. News, information, புதுமை. 4. One of the eighteen defects of the body, பதினெண்குற்றத்தொன்று. 5. [*in rhetoric.*] Hyperbole or exaggerated description, உயர்வுநவிற்சியணி.

அதிசயச்சொல், s. A word indicating wonder, surprise, an exclamation

அதிசயவிரக்கச்சொல், s. A word expressing wonder and pity.

அதிசயன், s. God of the Jainas, அருகன். (*p.*)

அதிசயிக்க, *inf.* To wonder, be surprised, delight in, or be enraptured with.

அதிசயோக்தி, s. Hyperbole, மிகக்கூறலலங்காரம். Wils. p. 18. ATISHAYOKTI.

அதிசரம், s. Suspiration, sigh, நெட்டுயிர்ப்பு. (*p.*)

*அதிசரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To pass as a planet from one sign to another, கிரகஞ்செல்ல; *ex* அதிசாரம்.

அதிசரித்துவக்கிரிக்க, *inf.* To pass as a planet from a sign and return to the same, by retrogression.

*அதிசாமியம், s. The வெண்குன்றி plant. Wils. p. 18. ATISAMYA.

அதிசாரணம், s. The மாவிலங்கை tree, Cratæva, *L.*

*அதிசாரம், s. Diarrhœa, dysentery, உஷ்ணபேதி. Wils. p. 18. ATISARA. 2. The passage of a planet from a sign before the expiration of its proper period, to which it will return by retrogression, கிரகநடை.

அதிசாரத்திரவியங்கள், s. Different kinds of medicine used for the disease, viz.: 1. வெட்பாலையரிசி. 2. அதிவிடயம். 3. வட்டத்திருப்பி. 4. வறட்சுண்டி. 5. கக்கு. 6. கிழங்குநெல்லி. 7. இலவம்பிசின். 8. ஓமம். 9. சுக்கு. 10. மாம்பருப்பு. 11. திப்பிலி. 12. சிறுகாஞ்சொறி. 13. இருபுலர் i. e. வறட்புலர் and சிறுபுலர். 14. சாதிக்காய். 15. சிறுநன்னாரி. 16. முத்தக்காசு. 17. குங்கிலியம். 18. காட்டாத்திப்பூ. 19. இரும்பு. 20. கருங்காலிப்பிசின். 21. ஆவிரை. 22. புளியம்வேர். 23. வாழை. 24. வெள்ளிலோத்திரம். 25. மாதுளம்பிஞ்சு. 26. கருவேல். 27. தேன். 28. புளியங்கொட்டைத்தோல். 29. தென்னம்பாளை.

அதிசாரபேதி, s. A kind of dysentery united with fever.

அதிசாரவக்கிரம், s. The passage and retrogression of a planet. See அதிசரித்துவக்கிரிக்க.

அதிட்டச்செல்வி, s. See இந்திரபாக்ஷணம்.

*அதிஷ்டம்—அதிட்டம், s. Luck good or bad, (*commonly good*) fortune, propitious events happening as the fruit of actions performed in previous births, நல்வினைப்பயன்; *ex* திட்டம். Wils. p. 29. ADRISHTA.

அதிஷ்டக்காரன்—அதிஷ்டசாலி—அதிஷ்டவான், s. A lucky, blessed, fortunate man.

அதிஷ்டவீனர், s. Unlucky persons.

அதிட்டம், s. Pepper, மிளகு.

அதிஷ்டானம்—அதிட்டானம், s. Situation, location, நிலை. 2. Prescribed rule, நியமம். Wils. p. 23. AD'HISHTANA.

அதிட்டானசைதன்னியம், s. The passive, immoveable essence of the Supreme Being, the Deity in abstract.

அதிஷ்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be situated, abide, நிலைப்பட. 2. To inhabit, possess, ஆவேசிப்பிக்க. 3. To become inspired with divinity as an image, ஆவாகனமாக. (*p.*) (உப. 163, 164, 197, 205.)

விக்கிரகத்திற்கவாமியதிஷ்டித்தார். The god has inspired the image.

விக்கிரகம்கடவுளாலதிஷ்டிக்கப்பட்டது. The image is inspired by the god.

அதிதலசிலேட்டுமம், s. A kind of phlegmatic disease, ஒர்நோய்.

அதிதனு, s. Gold, பொன். (*p.*)

அதிதாரம், s. The இலந்தை tree, Zizyphus, *L.*

*அதிதி, s. The daughter of Daksha, mother of the gods, or devas, one of the thirteen wives of Kasyapa, காசிபப்பிரமாவின்மனைவிகளிலொருத்தி. Wils. p. 20. ADITI. 2. A guest, விருந்தன். (*p.*) 3. A stranger applying for hospitality, or received as a guest; an unknown, religious mendicant, பரதேசி. Wils. p. 16. ATITHI. (சாகிகா.) 4. The anniversary of one's death occurring inauspiciously on a part of two tithis, so that the ceremonies cannot be performed, சிராத்தத்திற்கொவ்வாததிதி. 5. One of the seven பிதிர், whose manes are propitiated in funeral ceremonies, சத்தப்பிதிர்களிலொருவர்.

அதிதிநாள், s. The seventh lunar constellation, புனர்பூசநாள்.

அதிதிபூசை, s. Hospitality.

அதிபசமி, s. The கொன்றை tree, Cassia. (*M. Dic.*)

*அதிபதி, s. King, sovereign, இராசா. 2. Lord, master, superior, protector, தலைவன்; *ex* அதி, *et* பதி, master. Wils. p. 22. AD'HIPATI.

அதிபறிச்சம், s. The seed of வாலுளுவை, used medicinally, வாலுளுவையரிசி.

*அதிபன், s. A lord, master, owner, எசமான். 2. The Supreme Being, எப்பொருட்குமிறைவன். 3. A king, sovereign, இராசா; *ex* அதி, *et* ப, who preserves. Wils. p. 22. AD'HIPA.

அதிமலம், s. A tree. See மாவிலங்கை.

அதியாமம், s. A kind of grass, முயற்புல்.

அதிரல், s. A low jungle of considerable extent, விரிதுறு. (*p.*)

அதிராகம், s. Sulphur, கந்தகம்.

*அதிராத்திரம். One of the twenty-one sacrifices. See யாகம்.

*அதிராயம், s. Astonishment, wonderfulness, அதிசயம்.

*அதிரிசம்—அதிரிசியம், s. [*priv.* அ.] Invisibility, தோன்றாமை. Wils. p. 20. ADRISH and ADRISHYA. 2. Deity, கடவுள். 3. The power of becoming invisible, கரப்புவிச்சை. 4. One of the sixty-four கலைஞானம். 5. Blindness, want of sight, privation of vision, குருடு.

அதிரிசன், s. The Deity, the invisible being, கடவுள். 2. A blind m n, குருடன்.

அதிரு—அதிர், கிறேன், அதிர்ந்தேன், வேன், அதிர, *v. n.* To shake, quake, as by an earthquake, the fall of a tree, or the rolling of chariots, கம்பிக்க. 2 To be startled, alarmed as by the sound of a cannon, the report of thieves, the prevalence of an epidemic, &c., thrill, நடுங்க. 3. To resound attended with a shock, as by thunder, by an earthquake; to sound as a drum, &c., reverberate, vibrate, roar as beasts, tinkle as bells or ornaments, ஆரவாரிக்க.

பூமியதிரநடவாதபுண்ணியவான். A good man, one who is careful not to give offence.

அதிர்குரன்முரசம். The loud sounding drum.

பூமியதிரல், *v. noun.* An earthquake, trembling of the earth.

அதிர், *v. noun.* Commotion, shaking, trembling, fear, நடுக்கம். 2. *s.* Sound, ஒலி.

அதிர்வெடி—அதிர்வேட்டு, s. The explosion or report of small cannons, &c., to excite alarm. 2. [*prov.*] The cannon itself.

அதிர்ச்சி, *v. noun.* Quaking, shaking, trembling as of the earth by an earthquake, thunder, or the fall of a tree &c., அசைவு. 2. Resonance, repercussion, concussion, reverberation, எதிரொலி. 3. Agitation, stir, கலக்கம். 4. A great noise, a loud report, an explosion, பேரொலி.

அதிர்ப்பு, *v. noun.* A shock, concussion, &c., attended with noise, தாக்கிமொலிக்கை. 2. Clamor, shouting, vociferation, ஆரவாரம். 3. Tremor, trembling, நடுக்கம். 4. Fear, alarm, அச்சம்.

*அதிரேகம், s. Wonderfulness, அதிசயம். 2. Pre-eminence, மேம்பாடு. (இராமாயணம்.) Wils. p. 17. ATIREKA.

அதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To thunder, roar as the sea, முழங். 2. To shout in order to alarm, to intimidate, &c., ஆரவாரிக்க. 3. *v. a.* To cause to shake, அதிரச்செய்ய. 4. To speak, dictate, சொல்ல. (In பிங்கலந்தை.) 5. To rebuke, menace, அதட்ட. (*p.*)

அதிர்த்தல், *v. noun.* Reproof. 2. Dictation.

அதிவிடயம், s. A medicinal root used for dysentery, as அதிசம்.

*அதீதம், s. Exaltedness, pre-eminence, that which excels or goes beyond, எட்டாதது. 2. That which is beyond reach, exceeding the power of human comprehension, கடந்தது. 3. An attribute of the Deity, கடவுளதோர்தன்மை. (*p.*)

மனோவாக்குக்கதீதமாக. In an incomprehensible and ineffable manner.

அதீதப்பிரமம், s. The Deity as beyond human comprehension.

அதீதர், s. The celestials, வானோர். 2. Ascetics, wise men who by their austerities have obtained great eminence, முனிவர்.

அதீதாவஸ்தை, s. The state of the soul abstracted from sensible objects by meditation, insensibility, துரியாதீதம்.

•அதீனம், s. [commonly ஆதீனம்.] Propriety, the relation which property bears to the owner, right of possession, உரித்து. (p.) 2. Dependence, சார்பு.

அது, pro. That thing, it, the thing remote from the speaker, அஃது. 2. A form of the sixth or possessive case singular, ஆறாவதுவேற்றுமையுருபு; as அவனதுகை, His hand.

அதுவே. That very thing.

அதற்கப்புறம். Beyond that, further, besides.

அததற்கு. To each respectively.

அதற்குள், adv. Within that, it, &c. 2. By the time, in that, within that time, in the mean time.

அதேதென்றால். I (you) ask holy that (is) for, because, wherefore.

•அதுக்கம், s. [priv. அ.] State of being free from grief, துக்கமின்மை.

அதுக்கு, கிறேன, அதுக்கினேன், வேன், அதுக்க, v. a. To press, squeeze, &c., as a boil, a ripe fruit, &c. with the fingers, compress as in the hand, or in a vessel, stuff in as cotton, &c. to a small space, press food, &c. to one side of the mouth, move it about in the mouth in tasting or chewing it, அமுக்க. 2. To slap with the hand, slap beasts to hasten them forward, அடிக்க. (In Scanda and சிந்தா.) (p.)

அதுக்கல், v. noun. A pressure, a squeeze. 2. A beating.

அதுங்கு, கிறது, அதுங்கினது, ம், அடங்க, v. n. To remove to another place, விலக. 2. To be forced out or in by pressure, as matter in a boil, the pulp in a melon fruit, &c., to be pressed, stuffed in, compressed, &c. அமுங்க. (p.)

•அதுலம், s. [priv. அ, et துலம், equality.] Incomparableness, that which is unequalled, உவமையின்மை. Wils. p. 18. Atula. (p.) 2. [prov.] A number, (according to Beschi) one thousand quintillions, ஒரெண்.

அதுலன், s. The supreme Being, God, the unequalled, கடவுள்.

•அதுலிதம், s. [priv. அ, et துலிதம், weighed, equalled.] Unchangeableness, மாறாமை. 2. State of being unequalled, ஒப்பின்மை. (p.)

•அதுல்லியம், s. [priv. அ, et துல்லியம், equal.] Incomparableness, ஒப்பின்மை. (p.) Wils. p. 18. Atulya.

அதெந்து, (Tel. అదెందు, used in Tam. poetry.) Fear not, பயப்படாதே. (In சிந்தா.)

அதை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rebound as a ball, spring or start back, unbend with force, recover straightness as a bent bow, தாக்கிமீள. 2. To swell, puff up, வீங்க. (c.)

இவனுக்கதைத்துப்போயிற்று. He has grown arrogant of late, he is become too proud; when said of a woman, it denotes immoral character.

அதைத்தமுகம், s. A swelled face.

அதைத்தவில்லு, s. An unbent bow.

அதைப்பு, v. noun. Rebounding தாக்கிமீளுகை. 2. Swelling, prominence, protuberance, வீக்கம்.

•அதைரியம், s. [priv. அ.] Timidity, want of fortitude, dispiritedness, தைரியமின்மை. Wils. p. 24. Ad'hairya.

அதோ. A word used for calling attention, lo, behold, சேய்மைச்சுட்டு. (c.)

•அதோகதி, s. Downward course or tendency, descent, இறக்குகை. 2. Valley, low ground, பள்ளம். 3. Hell. நரகம்; ex அதஸ், below, et கதி, going. Wils. p. 24. Ad'hogati.

•அதோமாயை, s. One of the five kinds of மாயை. See மாயை. (ஓ.)

•அதோமுகம், s. A down-cast look, the head inclined downwards, கீழ்முகம். 2. The junction or confluence of a river with the sea, ஆற்றுச்சிக்கழிமுகம்; ex அதஸ், et முகம். Wils. p. 24. Ad'homukha.

அதோமுகி, s. A plant whose flower bends downwards; as, கவிழ்தும்பை.

•அதோலம்பம், s. A perpendicular, செங்குத்து; ex அதஸ், et லம்பம், hanging. Wils. p. 24. Ad'holamba.

•அதோவாயு, s. Wind downwards, அபானவாயு; ex அதஸ், et வாயு. Wils. p. 24. Ad'hovayu.

அத்தகோரம், s. The வில்வி tree. (p.)

•அஸ்தமம்—அத்தமம்—அஸ்தம் —அத்தம், s. Disappearance, setting, vanishing, அஸ்தமிக்கை. 2. The western mountain behind which the sun and planets are supposed to set, அத்தகிரி. Wils. p. 97. Astam.

அத்தப்பிரகரன், s. One of the unseen planets, &c., சாக்குறைகோள்களிலொன்று. See கோள்.

அஸ்தமனம்—அத்தமனம், s. Setting, disappearing as the sun or other heavenly bodies, படுகை. (Opp. to உதயமனம்.) (p.)

•அஸ்தமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To set, go down as the sun, moon, &c. vanish, disappear, மறைய. 2. To perish, become extinct, கெட; ex அஸ்தமம்.

அஸ்தமிக்கை—அத்தமிப்பு, v. noun. Setting, disappearing, படுகை.

•அஸ்தம்—அத்தம், s. The hand, கை. 2. The thirteenth lunar mansion, நாட்சத்திரம். (p.) Wils. p. 972. Hasta.

அத்தகடகம், s. A bracelet, கைவளை.

அத்தகண்டாதனம், s. One of the hundred and eight positions of the Yogi in which he stands on one foot, extends the other, presses one hand on the ground, and, with the other, takes hold of the extended foot, ஒருகால்மேனிட்டி பதை பொருகையாற் பற்றி மற்றைக்கையை நிலத்தூன்றியிருப்பது.

•அத்தம், s. Signification as of a word or sentence, half, &c. See அர்த்தம். (p.) Wils. p. 69. Artha, and 71. Ardd'ha.

அத்தகோளம், s. A hemisphere.

அத்தசகாயம், s. Pecuniary aid, பொருளுதவி.

அத்தசாமம்—அத்தராத்திரி, s. Midnight. Wils. p. 71. Ardd'haratra.

அத்தசாமப்பூசை, s. Pooja performed at midnight. See பூசை.

அத்தநாரீசுரன், s. Siva, he who is half woman. Wils. p. 71. Ardd'hanarisha.

அத்தமண்டபம், s. The court in a temple next to the sacred shrine. See கருப்பக்கிரகமண்டபம்.

அத்தாதுரம், s. Desire for wealth, covetousness, பொருளாசை.

அத்தோதயம்—அர்த்தோதயம், s. The rising of the sun and moon, in conjunction, at the beginning of which, the sun is in Capricorn on a Sunday in the month of January, and the moon in the 22d asterism, and the 17th யோகம்; deemed a most auspicious moment for religious bathing, alms-giving and other duties. These five things do not occur together oftener than once in sixty years. An important circumstance is the half rising of the sun, with which are connected the four other things abovementioned, நாள்வேட்கை.

அத்தோதயஸ்நானம், s. Bathing at the auspicious period of the அத்தோதயம்.

அத்தம், s. A way, road, வழி. Wils. p.25. Adhvan. 2. A difficult way, அருநெறி. 3. A jungle, காடு. 4. A gum, bdellium, குக்கிலியம். 5. A drug, as குக்கில். 6. A medicinal root, as அதிவிடயம். 7. A mirror, கண்ணாடி. (p.)

அத்தர், s. (Hin.) Attar or otter of roses. 2. A kind of ointment which is used as a perfume by females for their lovers, &c., நாள்வாசனைத்தயிலம்.

அத்தவாளம், s. An upper garment falling down loose to the waist behind and held up by the arms in front, மேலாடையின்மேல். 2. A jungle, காடு. 3. Pleasantness, gaiety, foppishness, உல்லாசம். (p.)

அத்தனை, adj. So many, thus much. See தனை.

அத்தன், s. Father, தகப்பன். 2. The supreme Being, கடவுள். (சத்த-உச.) 3. Priest, குரு. 4. A person of dignity or eminence, உயர்ந்தோன். 5. Elder, முத்தோன். 6. Siva, சிவன். 7. The god of the Jainas, அருகன். (p.) 8. The same as கடுக்காய், a fruit, Terminalia, L. (M. Dic.) 9. The same as வெள்ளீயம்.

அத்தன்மை. In that manner. See தன்மை.

அத்தர், s. The distinguished sages, முனிவர். 2. The gods, தேவர். (p.)

அத்தாட்சி, s. Proof, evidence, demonstration, testimony, திருட்டாந்தம். (c.)

அத்தாட்சிகாட்ட, inf. To show proof. See காட்டு.

அத்தாட்சிகாண, inf. v. a. To have proof. 2. v. n. To be demonstrated.

அத்தாட்சிகொடுக்க, inf. To prove, make evident, verify.

அத்தாணி, s. A throne, அரசிருக்கை. (சூ.) (p.)

அத்தாணிமண்டபம், s. Senate house, presence chamber, அரசிருக்கைமண்டபம்.

அத்தாயம், s. [prov.] The treadle of a turner's lathe, கடைச்சற்சக்கரத்தின்மிதிதடி. (Rott.)

அத்தானம், s. Gateway of a temple, &c., an abreviation of ஆஸ்தானம், which see.

அத்தான், s. A brother-in-law, elder sister's husband, அக்காள்கணவன். 2. A cousin, மைத்துனன். (c.)

அத்தி, s. A tree whose fruit is eaten and the leaf, fruit and bark are medicinal; the wood forms one of the nine kinds of fuel employed in sacrificial fires, ஓமம்; Ficus racemoso, L. Several species are mentioned, as காட்டத்தி, விழலத்தி, பேயத்தி, மலையத்தி, கொடியத்தி, கல்லத்தி, which see. (c.)

*அஸ்தி—அத்தி, s. An elephant, யானை. Wils. p. 972. Hastin. 2. Long-pepper, திப்பிலி. 3. A bone, எலும்பு; as அஸ்தி. Wils. p. 98. Asthi. 4. One of the ten நாடி, தசநாடியிலொன்று.

அத்திசுரம், s. Fever settled in the bones, எலும்பைப்பற்றினசுரம்.

அத்தித்திப்பிலி, s. A large kind of long pepper, யானைத்திப்பிலி.

அத்திபஞ்சரம், s. A skeleton, என்புக்கூடு; ex அஸ்தி bone, et பஞ்சரம், cage. Wils. p. 98. Asthipanjara.

அத்திபேதி, s. A medicine for elephants, ஓர்மருந்து.

*அத்தி, s. Killing, murder, கொலை. Wils. p. 968. Hatya. 2. Sea, ocean, கடல். Wils. p. 51. Abd'hi.

அத்திசயனன்—அத்திசயன், s. Vishnu as having slept on the sea of milk, விட்டுணு. Wils. p. 52. Abd'hishayana.

பிரமகத்தி, s. The slaying of a Brahman. Wils. p. 608. Brahmahatya.

பிரமகத்திபிடிக்க, inf. To be possessed with madness consequent on the performance of the above act. 2. To be deranged.

ஸ்திரியத்தி, s. The slaying of a woman. Wils. p. 951. Strihatya.

கோவத்தி, s. The slaying of a cow. Wils. p. 302. Gohatya.

சிசுவத்தி, s. The slaying of a child.

அத்திகோபம், s. A disease in the eye, ஓர்நயனரோகம்.

அத்திகோலம், s. A tree, அழிஞ்சில், Alangium, L.

அத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To halve, பாதியாக்க. See அர்த்தி; ex அர்த்தம். (p.)

*அத்திசம், s. A plant, நீர்முள்ளி, Barleria, L; ex அத்தி, ocean, et ஜ, what is born.

அஸ்திபாரம்—அத்திபாரம்—அத்திவாரம், s. Foundation, அடிப்படை. (c.)

அத்தியக்கினிட்டோமம், s. One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று. (p.)

*அத்தியட்சரம், s. The mysterious syllable O'm, ஓம். (p.)

*அத்தியட்சன், s. An overseer, a superintendent, மேல்விசாரணைக்காரன்.

*அத்தியந்தம், s. Much, excessiveness, boundlessness, unchangeableness, அநந்தம். Wils. p. 18. Atyanta. 2. A number, ten thousand quintillions, ஓரெண்; ex அதி, beyond, et அந்தம், boundary. (p.)

அத்தியந்தபணிவு, s. Profound humility.

அத்தியந்தபிரியமானபிராணன். The inestimably precious life. (பஞ்.)

அத்தியந்தாபாவம், s. [in logic.] Absolute negation or non-existence, முழுதுமின்மை.

*அத்தியயம், s. Destruction, அழிவு. 2. Transgression, vice, குற்றம். Wils. p. 19. Atyaya.

*அத்தியயனம்—அத்தியாயனம், s. Study, reading, especially of the sacred books, one of the six duties of Brahmans, வேதமோதுகை. Wils. p. 24. Ad'hyayana.

அத்தியயனம்பண்ண, inf. To study religious doctrines.

*அத்தியாகாரணம், s. Supplying an ellipsis, சொற்குறைநிறைப்புகை. 2. Reasoning, discussing, வாதுபேசுகை. (p.)

*அத்தியாசம்—அத்தியாரோபம்—அத்தியாரோபணம், s. [in பிரபுலிங்.] Mistaking one thing for another, illusion, ஆரோபம். (p.) Wils. p. 25. Ad'hyasa, and Ad'hyaropana.

*அத்தியாசனம், s. A part of the ceremony of சேஷிட்டம், presenting the ashes of the burned bones to the Brahman, அபரக்கிரியையிலோர்பகுதி.

*அத்தியாத்துமிகம்—அத்தியான்மிகம், s. Disease occasioned by one's own misconduct, தன்னால்வருந்துன்பம். (உப. 191.) See தாபத்திரயம்.

அத்தியாத்துமிகநூல்—அத்தியான்மிகநூல், s. Three shasters of human composition concerning God and the souls of men; the three are, சாங்கியம், பாதஞ்சலியம் and வேதாந்தம்.

*அத்தியாபகன், s. A teacher of the Vedas, வேதமோதுவிப்போன். Wils. p. 24. Ad'hyapaka.

*அத்தியாபனம், s. Teaching the sacred books, one of the six duties of Brahmans, வேதமோதுவிக்கை. Wils. p. 24. Ad'hyapana.

*அத்தியாயம், s. Section or division of a book, படலம். 2. A chapter or lecture of the Vedas, வேதநூலைப்பிரிக்கவிலக்கிடப்பட்டு. 3. Sacred writings, வேதம். Wils. p. 24. Ad'hyaya.

*அத்திரதர், s. The charioteers of the 4th and lowest order in war, இரதவீரரில் நான்காம் வகையார். (p.)

*அஸ்திரம்—அத்திரம், s. [priv. அ.] Unsteadiness, uncertainty, that which is unworthy of confidence, as the world and its enjoyments, நிலையின்மை. (உப, உசு—உசஉ.) Wils. p. 99. Asthira.

*அஸ்திரம்—அத்திரம், s. An arrow, அம்பு. 2. A dart thrown forward, முன்விடும்பு. 3. Any missile weapon, கைவிடுபடைப்பொது. Wils. p. 98. Astra. 4. An ass, கழுதை. 5. A horse, குதிரை. 6. A mountain, மலை. (p.)

அஸ்திரசஸ்திரம்—அத்திரசத்திரம், s. Both missile and projectile weapons.

அஸ்திரசந்தானம், s. Vollies of arrows in succession.

அஸ்திரசாஸ்திரம், s. Archery as a science, வில்வித்தை.

அஸ்திரதேவர், s. An image in form of a weapon preceding the god of the temple in processions, a weapon god, ஆயுததேவர்.

அஸ்திரபரீட்சை, s. Practice of archery, வில்வித்தைகற்கை. One of the sixty-four கலைஞானம்.

அஸ்திரப்பிரயோகம், s. Discharge of arrows.

அஸ்திராதரம்—அஸ்திராதாரம், s. A quiver, அம்புறைதுணி.

*அத்திராசம், s. Fearlessness, பயமின்மை. Wils. p. 19. Atrasa.

*அத்திரி, s. An ass, கழுதை. 2. A horse, குதிரை. 3. A camel, ஒட்டகம். 4. A forge bellows, உலைத்துருத்தி. 5. An arrow, கணை. 6. The atmosphere, விண். 7. One of the eighteen treatises on தருமம், தருமநூலிற்பதினெட்டிலொன்று. 8. A mountain, மலை. (p.) 9. One of the seven stars of the ursa major, or great bear, supposed by the Hindus to be the seven great Rishis, அத்திரிமாமுனி.

அத்திரு, s. A tree, அரசு, Ficus, L.

அத்திலை, s. A shrub, the செருப்படை.

அஸ்திவாரம்—அத்திவாரம், s. A foundation; as அத்திபாரம்.

*அஸ்தினபுரம்—அத்தினபுரம்—அத்தினபுரம், s. Name of a city, ஓர்பட்டணம். Wils. p. 972. Hastinapura.

*அஸ்தினி—அத்தினி, s. The lowest of the four classes of women. (See பெண்வகை.) 2. A female elephant, பெண்யானை; ex ஹஸ்த, a trunk. Wils. p. 972. Hastini.

அத்து, s. A woman's girdle or waist-ornament, அரைப்பட்டிகை. 2. Redness, சிவப்பு. 3. Accuracy, correctness, straightness, செவ்வை. (p.) 4. (Tel. ஹத்து.) Boundary, எல்லை.

அத்து, கிறேன், அத்தினேன், வேன், அத்த, v. a. To join, attach, unite, make to agree, to combine, இசைக்க. (p.) 2. To apply as medicine to a wound, மருந்தொத்த. 3. To lean, rest, stay upon, சார, also (fig.) to depend upon, தஞ்சப்பற்ற. 4. v. n. To reach, arrive at, அடைய.

இரண்டுதுண்டையொன்றாயத்தித்தைத்தான். He united and sewed the two pieces.

மருந்தைக்காயத்தின்மேலத்தினைத்தான். He applied the medicine to the wound.

என் தோளையத்திக்கொண்டிருப்பதாகாதா. Is it wrong for you to lean on my shoulder?

அந்தச்சமாசாரம்எசமான்காதிலத்திப்போய்விட்டது. That news has reached our master's ears.

அத்து, v. noun. Uniting, joining, making to agree, இசைப்பு. 2. A seam, the joining of cloth, &c., தைக்கை.

அத்து. A சாரியை used in declining nouns ending in ம், and others, as மரத்தை, the tree; மரத்திலை, the leaf of the tree. 2. An expletive, அசைச்சொல். (p.)

*அஸ்து, (St.) Be, let be, be it so, (the 3d person singular, imperative act. of the Sanscrit verb அஸ் "to be,") a term used in salutation, &c. See சதாஸ்து, சுபமஸ்து, ததாஸ்து, ததாஸ்து, &c., amen, அப்படியேயாகக்கடவது.

அத்துகமானி, s. The அரசு tree, Ficus, L. (p.)

அத்துகம், s. A tree from the kernels of which the castor oil is extracted, ஆமணக்கு, Ricinus, L. (p.)

*அத்துச்சம், s. The most auspicious degree in the vertical sign, in which a planet may be placed, கிரகநிற்குமுச்சம். (p.)

அந்நுணே, **adj.** So much, so many. See தனை. (p.)

அந்நுமம், **s.** A shrub, as அரத்தை, (*M. Dic.*)

அந்நுலாக்கி, **s.** A plant, கருஞ்சீரகம், Nigella, *L.* (*M. Dic.*)

*அத்துவம், **s.** A way, road, வழி. Wils. p. 25. Ad'hvan. 2. Redness, சிவப்பு.

அத்துவாக்காயம், **s.** The கருஞ்சீரகம், Cuminum, *L.*

*அத்துவாந்தம், **s.** Twilight, காலைமாலைவெளிச்சம். Wils. p. 25. Ad'hvanta.

அத்துவானம், **s.** A desert, desolate place, பாழ்ங்காடு. (c.) (சி. 19.)

*அத்துவிதம்—அத்துவைதம், **s.** [*priv.* அ.] Unity, oneness, the existence of but one principle in the universe, the deity as indivisible and inseparable from creation, so that every thing is a part of god, பரமாத்துமாவுஞ் சீவாத்துமாவுமொன்றென்கை; *ex* துவைதம், duality. (p.) Wils. p. 21. Advaita.

அத்தாரம், **s.** A medicinal tree, the மாமஞ்சள்.

அந்தை, **s** A lady, a woman of rank or eminence, தலைவி. 2. The wife of a priest, குருவின்மனைவி. 3. A mother, a matron, தாய். 4. A father's sister, a mother-in-law, மாமி. 5. A poetic expletive joined to the second person, முன்னிலையசைச்சொல்.

சொல்லியாந்தைநின்வெகுளி. Pour out thine anger.

உன்னிச்செல்லந்தை. Go thoughtfully.

அத்தோ, **inter.** An exclamation of wonder, pity and distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (p.)

*அநகம், **s.** [*priv.* அந்.] Sinlessness, பாவமின்மை. Wils. p. 25. Anag'ha.

*அநங்கம், **s.** [*priv.* அந்.] Immateriality, உடலின்மை. Wils. p. 25. Ananga. (p.)

அநங்கன், **s.** See அனங்கன்.

*அநந்தம், **s.** [*priv.* அந்.] Immensity, eternity, &c., அளவின்மை. (See அனந்தம்—also for all the derivatives); *ex* அந்தம். (p.) Wils. p. 26. Ananta.

*அநந்தரம், **adv.** [*priv.* அந்.] Next, after, &c. (See அனந்தரம்) *ex* அந்தரம். (p.) Wils. p. 26. Anantara.

அநபிமிதகருத்தன், **s.** [*in grammar.*] The agent, எழுவாய்—வினைமுதல். (p.)

அநரவன், **s.** A plant, வெந்தோன்றி, Gloriosa, *L.*

*அநருகம், **s.** [*priv.* அந்.] Unfitness, தகுதியின்மை. See அருகம். Wils. p. 27. Anarha.

*அநர்த்தம், **s.** [*priv.* அந்.] That which is without meaning, foolishness, nonsense, பயனின்மை.

*அநாதரம், **s.** [*priv.* அந்.] Disrespect, மதியாமை. Wils. p. 28. Anadara.

*அநாதன், **s.** [*priv.* அ.] One who has no master or protector, ஆதரவில்லாதவன். Wils. p. 28. Anatha.

அநாதசனங்கள், **s.** Poor, helpless, destitute people.

அநாதரட்சகர், **s.** Patron of the helpless, *particularly*, God.

*அநாதி, **s.** [*priv.* அந்.] The eternal; God, கடவுள். 2. That which has no beginning. See அனாதி. Wils. p. 28. Anadi.

*அநாமிகை, **s.** [*priv.* அ.] The ring finger, the third finger, அணிவிரல், the nameless. Wils. p. 29. Anamika.

*அநாயகம், **s.** [*priv.* அ.] Want of government, anarchy, political distraction, அரசாட்சியின்மை.

*அநாரதம், **s.** Duration, the same as அனவரதம். (p.) Wils. p. 29. Anarata.

*அநாவிருஷ்டி—அநாவிருட்டி, Drought, மழைக்குறைவு. Wils. p. 29. Anavrishti.

அநாவிலன், **s.** The planet Venus, சுக்கிரன். (இரே.)

*அநிகம்—அநீகம், **s.** A part of an army containing three சங்கம், which see. Wils. p. 30. Anika.

*அநிக்கிரகம், **s.** [*priv.* அ.] Unrestrainedness, liberty, கட்டுப்பாடின்மை. (தி. 5. 78.) Wils. p. 29. Anigraha.

*அநிசம், **s.** [*priv.* அ.] Eternity, that which is eternal, நித்தியம். Wils. p. 30. Anisha.

*அநிஷ்டை—, **s.** [*priv.* அ.] Unsteadfastness, unsteadiness, உறுதியின்மை. Wils p. 30. Anishtha.

*அநிதம்—அநியதம், **s.** [*priv.* அ.] Transientness, அநித்தியம். (உரிச.)

*அநித்தம்—அநித்தியம், **s.** [*priv.* அ.] That which is temporal, worldly illusion, transientness, time in opposition to eternity, நிலையின்மை: [*ex* நித்தம்.] Wils. p. 29. Anitya. 2. Falsehood, பொய்.

அநித்தியகாலம், **s.** Limited time.

*அநிமாலினம், **s.** Death, சாவு.

*அநியமம், **s.** [*priv.* அ.] That which is undecided, unascertained, uncertain, undetermined, நியமமின்மை. 2. Improper conduct, தப்பானநடை. Wils. p. 30. Anyama.

அநியமச்சிலேடை, **s.** [*in rhetoric.*] Ambiguous terms in verse employed in an indeterminate sense, சிலேடையணியிலொன்று.

அநியமவுவமை, **s.** A figure in Rhetoric, உவமையணியிலொன்று.

*அநியாயம், **s.** [*priv.* அ.] Unreasonableness, injustice, a wrong action, illogicalness, நீதியின்மை. Wils. p. 41. Anyaya.

*அநிருத்தன், **s.** [*priv.* அ.] Grandson of Krishna the invincible, கிருட்டிணன் பௌத்திரன். Wils. p. 30. Aniruddha.

*அநிர்தம், **s.** [*priv.* அ.] Unsubstantialness, delusion—as in the mirage. See மாயை.

*அநீதம்—அநீதி, **s.** [*priv.* அ.] The same, as அநியாயம். Wils. p. 31. Aniti.

அநீதர்—அநீதியர், **s.** The unjust, unrighteous, அநியாயஞ்செய்வோர்.

*அநு, **s.** The jaw, see அனு. Wils. p. 968. Hanu.

*அநு. A particle in Sanscrit, signifying together, &c. See அனு. for this and most of its combinations. Wils. p. 31. Anu.

அநுகூலம், **s.** Favor, auspices, kindness propitiousness, விக்கினமின்மை. Wils. p. 31. Anukula. 2. Success, prosperity, the accomplishment of an object, a happy issue, consummation, காரியசித்தி. See அனுகூலம். (c.)

அநுகூலப்பட, **inf.** To prove successful.

அநுதாபம், **s.** Repentance, மனஸ்தாபம். Wils. p. 32. Anutapa.

அநுநாதம், **s.** An echo, எதிரொலி. Wils. p. 33. Anunada.

அநுலாபம், **s.** Tautology, repetition, கூறியதுகூறல். Wils. p. 35. Anulapa.

அநுவக்கிரகம், **s.** The retrograde transit of a planet. See அனுவக்கிரம்.

அநுவசனம், **s.** Concordance of words or sentences with each other, ஒத்தவாக்கியம். Wils. p. 35. Anuvachana.

*அநுசிதம், **s.** [*priv.* அந்.] Falsehood, பொய். (நிக.) 2. Unfitness, unsuitedness, தகுதியின்மை. Wils. p. 32. Anuchita.

*அநுஷ்ணம், **s.** [*priv.* அந்.] Idleness, supineness, சோம்பல். (See பருசம்.) 2. Chilliness, coldness, குளிர். Wils. p. 36. Anushna.

*அநுதாத்தம், **s.** [*priv.* அந்.] The grave accent in chanting the vedas, வேதசாத்திரவொன்று. Wils. p. 32. Anudata.

*அந். A particle of negation prefixed to Sanscrit words. எதிர்மறையுபசர்க்கை.

அந்த, **pron. adj.** That, a demonstrative prefix in colloquial use for அ. as, அந்தமரம், that tree.

அந்தந்த, **adj.** Some, several, each distributively, severally.

அந்தகம், **s.** A shrub, ஆமணக்கு, Ricinus, *L.*

*அந்தகன், **s.** Destroyer, அழிப்போன். 2. Yama the god of death, யமன். Wils. p. 37. Antaka. 3. A blind person, குருடன். Wils. p. 39. And'haka. 4. The planet Saturn, சனி. 5. Soap, சவுக்காரம்.

அந்தகசயன், **s.** Siva, he who overcame Yama, சிவன்.

அந்தகாரி, **s.** Siva the foe of Yama; *ex* அரி, foe.

*அந்தகாரம், **s.** Darkness, gloom, இருள். 2. Mental darkness, மனவிருள். Wils. p. 39. And'hakara. 3. Hell, நரகம்; *ex* அந்தம். blind, *et* காரம், that which makes.

அந்தகோரம், **s.** The நெல்லி tree, Phyllanthus, *L.*

*அந்தக்கரணம், **s.** The intellectual faculties—embracing, 1. மனம், The mind or organ of thought; 2. புத்தி, Reason, the organ of consciousness, or apprehension; 3. ஆங்காரம், Energy, any one of the passions; 4. சித்தம், Will, resolution, desire; *ex* அந்தர், within, *et* கரணம். (p.) Wils. p. 37. Antahkarana.

அந்தக்கரணசாட்சி, **s.** Conscience.

அந்தணன், **s.** The supreme Being, கடவுள். 2. Brahma, பிரமன். 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். 5. A sage, recluse, முனிவன். 6. A Brahman, பார்ப்பான். 7. The planet Jupiter, வியாழம். 8. Saturn, சனி; *ex* அம், beauty, *et* தண்மை, coolness, kindness. (p.)

அந்தணநாபி, s. A sacerdotal antidote for a kind of poison. See நாபி.

அந்தணர்வாக்கு, s. The vedas, வேதம்.

அந்தணாளர், s. Brahmans, பார்ப்பார். 2. One of the five confidential servants of a king, a king's household priests, அரசர்க்குறுதிச்சுற்றத்திலொருவர். 3. Recluses, முனிவர்.

அந்தஸ்து, s. (*Hin.*) Order, regularity, ஒழுங்கு. 2. Condition, நிலை. உன்னந்தஸ்துக்கிதுபோக்கியமல்ல. This does not agree with your circumstances.

*அந்தப்புரம், s. A place for kings' wives, &c. (*p.*) See அந்தப்புரம், under அந்தர். Wils. p. 37. Antahpura.

*அந்தம், s. End, termination, கடை. 2. Death, சாவு. Wils. p. 37. Anta. 3. Beauty, handsomeness, comeliness, அழகு. 4. (பெ.) Musk, கஸ்தூரி. 5. [*in anat.*] Extremity of a bone, என்பினந்தம்.

அந்தக்காரி, s. A fair, handsome woman.

அந்தக்கேடு, s. Deformity, ugliness, அழகீனம்; *ex* கேடு, ruin.

உடலந்தம், s. The end or perishing of the body, i. e at death, dissolution.

அந்தர், s. Low caste persons, கீழ்மக்கள்.

அந்தந்தலே, s. End and beginning, முடிவுமுதலும்.

அந்தாதி, s. A species of verse. (See தொடை.) 2. A poem of அந்தாதி verses, ஓர்பிரபந்தம். 3. God—the first and last, பரபரம்.

எழுத்தந்தாதி, s. See எழுத்து.
அசையந்தாதி, s. See அசை.
அடியந்தாதி, s. See அடி.
சீரந்தாதி, s. See சீர்.

அந்தாதித்தொடை, s. A consonance or connexion in a stanza, wherein the syllable, word or words, which end one line, begin the following. See தொடை.

*அந்தரம், s. Open space, வெளி. 2. Intermediate space, இடை. 3. Ether, as the vehicle of light and sound—supposed to pervade all things and to extend through the universe, பஞ்சபூதத்திலொன்று. 4. The sky, atmosphere, ஆகாயம். Wils. P. 37. Antara. 5. Temple, தேவர்கோயில். 6. Singleness, loneliness, solitariness, தனிமை. 7. Disaster, mishap, dilemma, தீமை. (பஞ். 49.) 8. End, taken distributively, end of each, முடிவு. 9. Difference, dissension, பேதம். 10. Measure, அளவு. 11. Remainder after subtraction, difference, சேஷம். 12. Period of time, காலம். (சது.) 13. Darkness, இருள். 14. Crowd, கூட்டம். (*p.*)—*Note.* All the meanings may be referred to the idea of *within* and *without.* (*S. Dic.*) In combination some variety of meaning is found, as, தேசாந்தரம், a foreign country; வருஷாந்தரம், every year; மாதாந்தரம், every month; முகாந்தரம், on account of; தீவாந்தரம், the remotest isle, &c.

அந்தரஆண்டு, s. The time between any given points. [அந்தரம். 2.]

அந்தரகாமி, s. A horse which goes above the earth, through the air, ஆகாயமார்க்கமாய்ச்செல்லும்பரி. [அந்தரம். 4.]

அந்தரசைவம், s. One of the divisions of the Saiva religion, ஓர்சைவம்.

அந்தரச்சிந்து, s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சற்பாஷாணம்.

அந்தரதிசை, s. A nine-fold subdivision of the period of a planet's influence on a person's life, கிரகநிலை. [அந்தரம். 2.]

அந்தரத்தாமரை, s. A species of lotus whose roots float in the water, not adhering to the soil, ஆகாயத்தாமரை. [அந்தரம். 4.]

அந்தரத்திலேவிடுக, *inf.* To be forsaken by all, be abandoned. [அந்தரம். 1.] என்னையந்தரத்திலேவிட்டான். He has forsaken me.

அந்தரபவனி, s. Motion through the air, ஆகாயகமனம். 2. (*fig.*) Very great swiftness, மிகுவேகம். 3. [*prov.*] Any thing that goes swiftly, வேகமாய்ச்செல்லுவது. [அந்தரம். 4.]

அந்தரப்பிசாசுகள், s. The evil spirits of the air. [அந்தரம். 4.]

அந்தரமத்திமபுத்தி, s. Difference between the mean and true daily motion of the sun, or of a planet. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவல்லி, s. A medicinal creeper, கொல்லன்கோவை. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவனம், s. An uninhabited desert land. [அந்தரம். 1.]

அந்தரவாசம், *v. noun.* Dwelling in the air, ஆகாயத்தில்வசிக்கை. 2. *s.* A medicinal shrub, ஓர்மருந்துப்பூடு. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவாயு, s. Hydrocele, வீமபீசம். [அந்தரம். 2.]

அந்தரவீச்சு, *v. noun.* Beating the air.

அந்தரவீச்சுக்காரன், s. One who beats the air, a cheat, a fraudulent man. [அந்தரம். 4.]

அந்தராயம், s. Disaster, obstacle, mishap, dilemma, exigency, impediment தீமை. (*p.*) Wils. p. 38. Antaraya. [அந்தரம். 7.]

அந்தராளம், s. Middle, intermediate space, நடு. Wils. p. 38. Antarala. (*p.*) See கர்ப்பகிரகம். [அந்தரம். 2.]

அந்தராளன், s. The son of an அநுலோம father, and பிரதிலோம mother, அநுலோமத்தந்தைக்கும் பிரதிலோமத்தாய்க்கும்பிறந்தபிள்ளை.

அந்தரி, s. A goddess as inhabiting the aerial regions, ஆகாயவாணி. 2. Durga, துர்க்கை. 3. Parvati, பார்வதி. (*p.*) [அந்தரம். 4.]

அந்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be forlorn, solitary, lonely, தனித்திருக்க. 2. To be friendless, helpless, forsaken, without means of subsistence, to be in difficulty, or extremity, உதவியற்றிருக்க. (*c.*) 3. (*p.*) *v. a.* To find the difference between two quantities, சேஷமறிய.

அந்தரிப்பு, *v. noun.* Forlornness, solitariness, தனித்திருக்கை. 2. Helplessness, being without means of subsistence, உதவியின்மை.

*அந்தரிலம்பம், s. An acute-angled triangle, கூர்முக்கோணம்; *ex* அந்தர், *et* லம்பம். Wils. p. 38. Antarlamba.

*அந்தர், s. The interior, inside—used only in combination, உள். Wils. p. 37. Antar.

அந்தரங்கம், s. Privacy, secrecy, what is said in confidence, இரகசியம். (R. 91.) 2. The interior, the mind, உள்ளம். Wils. p. 38. Antaranga. 3. Separateness, ஏகாந்தம்.

அந்தரங்கஸ்தானம், s. The private parts.

அந்தரங்கன், s. One who keeps a secret, one who may be trusted with secrets.

அந்தரிந்திரியம், s. The internal senses, of which there are four, as specified under, அந்தக்கரணம்.

அந்தரியாகம், s. Internal or mental worship, உட்பூசை. (சூ. 68, தத்வ. 144.) See பகிரியாகம்.

அந்தரியாமி, s. The deity, கடவுள். Wils. p. 38. Antaryami.

அந்தர்க்கதம், *v. noun.* Disappearing, becoming invisible, மறைந்திருக்கை. Wils. p. 38. Antargata.

அந்தர்த்தானம், s. A secret place, மறைவிடம். 2. The privy parts, அந்தரங்கஸ்தானம். 3. Disappearance, concealment, மறைகை. Wils. p. 38. Antardd'hana.

அந்தர்ப்புரம், s. A place for kings' wives, the queen's apartments in a palace, zenana, seraglio, women's apartments, அரசன்தேவியிருக்கை.

அந்தலே, s. [*prov.*] End, extremity, border, முடிவு. 2. Result, object, பேறு. 3. Juncture, சந்திப்பு. 4. Projection as of a roof, மேடு. இந்தக்காரியத்தினந்தலேயெங்கேபோ தெரியாது. I cannot tell where the affair will terminate.

அந்தளம், s. Coat of mail, கவசம். (சது.)

அந்தளி, s. A temple, தேவர்கோயில். (சது.)

*அந்தன், s. A blind man, குருடன். Wils. p. 39. And'ha. 2. The planet Saturn, சனி.

அந்தாளிபாடை, s. A kind of tune, ஓர்பண். (திவா.)

அந்தி, s. Evening, evening twilight as joining the day with the night, மாலைக்காலம். 2. (*p.*) The meeting of three ways or the place where three ways meet, முச்தெருக்கூடுமிடம்.

அந்திகாவலன், s. The guardian deity of the evening twilight, supposed to walk the streets, &c.

அந்திக்காலம்—அந்திப்பொழுது, s. The evening.

அந்திசந்தி, s. Morning and evening. 2. Continuance, perpetuity.

அந்திநட்சத்திரம், s. The evening star.

அந்திமந்தாரம்—அந்திமந்தாரை, s. A flower plant that blossoms in the afternoon, அந்தியிற்புஷ்பிக்கும் பூண்டு, Polyanthes, *L.*

அந்திவண்ணன், s. Siva, he whose color is that of the evening clouds—red, சிவன்.

அந்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To unite, join, be connected, பொருந்த. (*p.*)

*அந்திகம், s. Nearness, proximity, அயல். Wils. p. 39. ANTIKA.

*அந்திகை. s, Night, இரா. 2. A woman, பெண். 3. A disease of the eye, நேத்திரரோகம். Wils. p. 39. AND'HIKA. 4. A fire place, அடுப்பு. Wils. p. 39. ANTIKA, or ANDIKA. 5. Blindness, குருடு.

அந்திமான், s. One of the seven of the second class of liberal kings, இடைபெருவள்ளலிலொருவன்.

*அந்தியபம், s. The twenty-seventh or last of the lunar asterisms, இரேவதி. Wils. p. 39. ANTYAB'HA.

*அந்தியம், s. End, termination, முடிவு. Wils. p. 39. ANTYA. 2. Death, மரணம்.

அந்தியகருமம், s. Funeral ceremonies. See ஈமக்கடன். Wils. p. 39. ANTYAKARMA.

அந்தியகாலம், s. The time of death.

அந்தியவர்ணம், s. The fourth caste, சூத்திரசாதி. Wils. p. 39. ANTYAVARNA.

அந்தியேஷ்டி, s. Funeral obsequies performed for the benefit of progenitors, உத்தரகிரியைமிலொன்று; [ex இஷ்டி, sacrifice.] Wils. p. 39. ANTYESHTI.

அந்திரக்கொடிச்சி, s. Sulphur, கெந்தகம்.

*அந்திரம், s. Intestine, குடல். Wils. p. 39. ANTRA.

அந்திரவசனம், s. Betel-nut, கொட்டைப்பாக்கு. (*M. Dic.*)

அந்தில். A particle of place, there, அவ்விடம்; as, சேயிழை அந்திற்கொழுநற்காணிய சென்றனள், the woman went there to see her husband. 2. An expletive, அசைச்சொல்; as, அந்திற்கச்சினன்கழலினன், one who wears a girdle and foot-rings. (*p.*)

அந்து, s. A small insect found in stored grain, நெற்பூச்சி. (*c.*)

*அந்துகம், s. A ring or chain for the ankle, சங்கிலி. 2. An elephant's chain fastened to the foot, யானைச்சங்கிலி. Wils. p. 39. ANDUKA.

அந்தேசம், s. [*prov.*] Extremity, great straits, அந்தரிப்பு.

அந்தோ, inter. Alas! an exclamation of surprise, pity or distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

அந்தோர், s. The நெல்லி tree. (*p.*)

அந்நலார், s. Those females, அப்பெண்கள். 2. The fair sex, females, அழகியபெண்கள்; [ex அ, those, or அம், beauty, et நல்லார், females.] (*p.*)

*அந்நியம், s. A strange or foreign thing, &c. See அன்னியம். Wils. p. 40. ANYA.

*அப, prep. A particle—prefixed to Sanscrit words—implying inferiority, privation, separation, contrariety, &c. குறைச்சல். Wils. p. 42. APA.

அபகரணம், s. Impropriety, ill-treatment, injury, இடையூறு. Wils. p. 42. APAKARANA.

அபகாரம், s. Ingratitude, ungrateful acts, நன்றியற்றசெய்கை. 2. Injury, offence, effrontery, insult, mischief, தீமை; opp. to உபகாரம். Wils. p. 42. APAKARA.

அபகாரி, s. An ingrate, நன்றிகெட்டவன். 2. A defrauder, cheat, எத்தன். 3. One who does evil to another, an evil-doer, துஷ்டன். Wils. p. 42. APAKARIN.

அபகீர்த்தி, s. Infamy, disgrace, dishonor, disrepute, அவமானம். Wils. p. 42. APAKIRTI.

அபகீர்த்திபெற்றவன். One who is dishonored.

அபக்கியாதி, s. Disrepute, disesteem. See அவக்கியாதி; opp. to பிரக்கியாதி.

அபக்கியாதியானகாரியம், s. A shameful, ignominious thing.

அபக்கிரோசம், s. Reviling, abusing. Wils. p. 42. APAKROSHA.

அபசகுனம், s. A bad omen, துர்க்குறி.

அபசத்தம், s. Ungrammatical language, வழூஉமொழி. 2. Vain talk, வீண்பேச்சு. 3. Inauspicious expression, அசுபமொழி. Wils. p. 45. APASHABDA.

அபசயம்—அபஜெயம், s. Defeat, vanquishment, தோல்வி.

அபசயப்பட, inf. To be defeated, தோற்க. See பட, v.

அபசரணம், s. Departure, egress, புறப்பாடு. Wils. p. 46. APASARANA.

அபசரிதம்—அபசரிதை, s. History of bad transactions, துர்ச்சரித்திரம். 2. Improper conduct, துன்னடை.

அபசவ்வியம், s. The right side, வலதுபக்கம். Wils. p. 46. APASAVYA.

அபசாரம், s. Incivility, disrespect, affront, irreverence, impropriety, உபசாரமின்மை. 2. Non-conformity to the Shasters, wrong conduct, misbehavior, குற்றம்; [ex சர, to move, go.] Wils. p. 42. APACHARA.

உபசாரஞ்செய்தவர்க்கபசாரம்பண்ணுகிறது. To return civility with incivility.

உமக்கென்னைவென்ன அபசாரம்வந்தது? What injury have I done you? or what reproach have I brought upon you?

அபசாரி, s. An impolite man, one who deviates from the Shasters, a bad man, மரியாதையில்லாவன். Wils. p. 42. APACHARIN.

அபச்சாயை—அவச்சாயை, s. A shadowless being, as a deity or celestial being, சாயையற்றது. 2. An unlucky shadow, துர்மரணக்குறி. 3. Deduction according to the time of the year from the length of the person's shadow, cast by the sun or moon, in calculating the hour of the day or night, நிழற்குறிபடிநிழல்; [ex சாயா, shadow.] (*p.*) Wils. p. 42. APACHCHAYA.

அபதேசம், s. Evasion, prevarication, disguise by dress, &c., pretence, contrivance, தந்திரம்; [ex திச, to show.] (*p.*) Wils. p. 43. APADESHA.

அபமிருத்து, s. Sudden death, dying of some casualty, not of sickness or decay, அகாலமரணம். Wils. p. 43. APAMRITYU.

அபரூபம், s. Deformity, ugliness அவலட்சணம். (*p.*) Wils. p. 45. APARUPA. 2. Scarceness, அருமை. (*c.*)

அபவருக்கம், s. Final beatitude, deliverance from births, exemption from farther transmigration, முத்தி; [ex வர், to leave.] Wils. p. 45. APAVARGA.

அபவாகம், s. Inference, deduction, அருத்தாபத்தி. Wils. p. 45. APAVAHA.

அபவாதம், s. Censure, abuse, reproach, பழிச்சொல். 2. Defamation, slander, scandal, பொய்ச்சாட்டு. 3. Contradiction, opposition, தவ்வாப்பேச்சு. Wils. p. 45. APAVADA. 4. Defence, (in law) replication, பிரதிவாதம்; [ex வாத, speech.] 5. Comprehending fully without mistake, உள்ளபடியறிகை.

புலி மனிதரை படித்துத்தின்கிறதென்று லோகாபவாதம். It is a common saying that tigers kill and eat people. (பஞ். 31.)

அபவாரணம், s. Concealment, disappearance, மறைவு. Wils. p. 45. APAVARANA.

அபாகரணம், s. Liquidation of a debt, கடனிறுக்கை. Wils. p. 46. APAKARANA.

அபாங்கம், s. The outer corner of the eye, கடைக்கண். Wils. p. 47. APANGA. 2. A side glance, கடைக்கண்பார்வை.

அபாதானம், s. The meaning of the fifth case denoting removal, ஐந்தாம்வேற்றுமையினெல்லைப்பொருள். Wils. p. 47. APADANA.

அபாமார்க்கம், s. The plant நாயுருவி, Achyranthes, *L.* Wils. p. 47. APAMARGA.

அபாயம், s. Loss, injury, நஷ்டம். 2. Disaster, mishap, calamity, dilemma, இடையூறு. Wils p. 47. APAYA. 3. An unforeseen danger, jeopardy, an unexpected evil, சடுதியாய்வருமாபத்து. 4. A trick, stratagem, scheme, mischievous device, சதியோசனை.

அபாயதந்திரம், s. Artifice, trick.

அபாயம்பண்ண, inf. To deceive, defraud, act treacherously.

அபாயோபாயம், s. Expedient, shift, what is done by hook or by crook, by any means direct or indirect.

அபானம், s. The anus, குதம். 2. One of the ten vital airs, தசவாயுவிலொன்று; as, அபானன்; [ex அந, to breathe.] Wils. p. 47. APANA.

அபானவாயு—அபானன், s. Wind from the anus.

*அபகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To seize by fraud, dispossess, defraud, usurp, steal, வஞ்சனையாய்க்கவர. 2. To bereave, deprive of, plunder, கொள்ளையிட; [ex அபகாரம்.]

*அபக்குவம், s. [*priv.* அ.] Immatureness, unripeness, [*vul.*] over-ripeness, what is past the proper age, பக்குவமின்மை; [ex பக்குவம், ripeness.] Wils. p. 42. APAKVA.

அபக்குவர், s. Unfit, unworthy persons, persons ineligible for an advanced, தீட்சை.

*அபங்கம், s. [*priv.* அ.] Want of defect, perfectness, பழுதின்மை. 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, கௌரிபாஷாணம்.

அபட்டை, s. One of the lower poisonous fangs of a snake, பாம்பின் நச்சுப் பல்லிலொன்று.

*அபட்சம், s. [priv. அ.] Dislike, opposition, பட்சமின்மை. Wils. p. 42. APAKSHA.

அபதூறு—அவதூறு, s. Ill-report, slander, scandal, பழிமொழி. 2. Rapine, கொள்ளை.

*அபத்தம், s. Mistake in speech, error, nonsense, untruth, falsehood, பொய். Wils. p. 51. ABADD'HA.

அபத்தம், s. [prov.] Disaster, accident, calamity, மோசம்.

*அபத்தி, s. [priv. அ.] Impiety, பத்தியின்மை. Wils. p. 52. AB'HAKTI.

*அபத்தியம், s. [priv. அ.] Improper, unfit or unsuitable diet or regimen in medicine, deviation from prescribed diet, பத்தியத்தவறு. 2. Transgression of abstinence from venery as a medicinal prescription, இச்சாபத்தியம்மீறுகை. Wils. p. 43. APATHYA.

*அபநயனம், s. Removing, destroying; liquidating a debt, கடனிறுக்கை. Wils. p. 43. APANAYANA.

*அபநோதம், s. Taking away, removing, நீக்குகை. Wils. p. 43. APANODA.

*அபமம், s. Declination, in Astronomy, கிழ்க்கதி. Wils. p. 43. APAMA.

*அபயம், s. [priv. அ.] Fearlessness, intrepidity, அச்சமின்மை. Wils. p.52. AB'HAYA. 2. An appeal, ஓலம். 3. (fig.) A place of refuge, shelter, அடைக்கலம். (p.) அபயமென்றடைந்தோர். Those who have applied for protection.

அபயகரம்—அபயாஸ்தம்—அபயாத்தம், s. The right hand of a deity, idol or great person raised in token of dispelling fear and in assurance of protection, பயந்தீரவமைக்குங்கை.

அபயங்கொடுக்க—அபயஸ்தங்கொடுக்க, inf. To dispel fear, cheer, encourage, dispel fear by raising the hand or otherwise, to give assurance of protection. See கொடு, v.

அபயமிட, inf. To call for succor, cry for protection, appeal as in a suit. See இடு.

அபயர், s. Warriors, veterans, போர்வீரர். (p.)

அபயவாக்கு, s. Assurance (given) of protection, encouragement, அஞ்சாதேயெனுஞ்சொல்.

அபயன், s. One who removes fear, அச்சமறுப்போன். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. A warrior, hero, வீரன். 4. A king of the Solar dynasty, சோழன். (p.)

அபரஞ்சி, s. (Tel. అపరంజి.) Fine gold, புடமிட்டபொன்.

*அபரம் s. The end, after part, பிற்பக்கம். 2. The back, முதுகு. 3. The hind quarter, or hind leg of an elephant, யானைப் பின்கால். 4. Variance, discord, பிணக்கு. 5. The west, மேற்கு. Wils. p. 44. APARA. 6. Hell, நரகம். 7. The stern of a ship, கப்பலின்பிற்பக்கம். 8. Coat of mail, கவசம். (p.)

அபரசன், s. A younger brother, பின்னோன்; [ex ஜ, born,] also written, அவரசன், which see.

அபரஞானம், s. Limited and superficial knowledge obtained by the senses, &c., and subject to interruption, oblivion, &c., பொறிகளாலறியுமறிவு.

அபரநாதம், s. One of the five powers or தத்துவம் belonging to Siva. (உப. 157.)

அபரபக்ஷம்—அபரபக்கம்—அபரபட்சம், s. The second fortnight of the moon, the moon in its decrease, தேய்பிறை.

அபரமுத்தி, s. An inferior heaven, பதமுத்தி.

அபரராத்திரம், s. The last watch, கடைச்சாமம். Wils. p. 44. APARARATRA.

அபரவயசு, s. Advanced age. (த. 229.)

அபரவாக்கியம், s. A resulting equation, or correction following a calculation. 2. [in Hindu Astronomy.] The equation of a given tabular number or argument answering to the preceding one.

அபரவிந்து, s. One of the five powers or தத்துவம் of Siva. (உப. 157-158, ஞானவா. 33.)

அபராசிதன், s. A name of Siva and Vishnu, (lit.) the unsurpassed. Wils. p. 44. APARAJITA.

அபராணம், s. The afternoon, the fourth part of the day or from twelve minutes past one till thirty-six minutes past three, பின்னேரம். Wils. p. 44. APARAHNA.

*அபராதம், s. Offence, transgression, fault, guilt, insult, affront, குற்றம். Wils. p. 44. APARAD'HA. 2. Amercement, penalty, mulct, தெண்டம்; [ex அப, et ராத, to accomplish.] (சூ. 38.) என்னபராதத்தைப்பொறுத்திரட்சிப்பாய். Pardon my fault and save me.

அபராதஞ்செய்ய, inf. To transgress, offend. See செய், v.

அபராதி, s. A faulty or guilty person, an offender, குற்றவாளி. (பஞ். 13.)

*அபரிச்சதம், s. [priv. அ.] Nudity, nakedness, நிருவாணம்; [ex பரிச்சத, covering.] Wils. p. 44. APARICHCHHADA.

*அபரிமாணம், s. [priv. அ.] Immeasureableness, immensity, அளவின்மை. Wils. p. 44. APARIMANA.

*அபரிமிதம், s. [priv. அ.] Unlimitedness, immensity, அளவின்மை. Wils. p. 44. APARIMITA. 2. (சது.) Greatness, பெருமை.

*அபரியந்தம், s. [priv. அ.] Immensity, மட்டில்லாமை.

*அபரோட்சம், s. [priv. அ.] Union with the deity, a state of proximity to liberation from births and of absorption in the deity, கடவுளோடிருத்திநிற்கை. One of the seven அவத்தை.

அபரோட்சஞானம், s. Consciousness, or knowledge of identity with the deity.

*அபலம், s. [priv. அ.] Weakness, want of strength, பலவீனம். Wils. p. 51. ABALA. 2. Unprofitableness, uselessness, unfruitfulness, vainness, unproductiveness, பயனின்மை. Wils. p. 51. APHALA.

அபலச்சா—அபலமானசா, s. An ignominious death.

*அபவித்திரம், s. [priv. அ.] Impurity, uncleanness, புனிதமின்மை; [ex பவித்திரம், purity.] Wils. p. 45. APAVITRA.

*அபாகம், s. [priv. அ.] Immatureness, rawness, unripeness, பாகமின்மை. Wils. p. 46. APAKA.

*அபாக்கியம், s. [priv. அ.] Unfortunateness, wretchedness, நிர்ப்பாக்கியம். Wils. p. 52. AB'HAGYA.

அபாக்கியன், s. An unhappy man.

*அபாசம், s. [priv. அ.] Want of desire, விருப்பின்மை.

அபாசம், s. Distortion, as ஆபாசம்.

*அபாஷணம்—அபாடணம், s. [priv. அ.] Silence, மௌனம். Wils. p. 52. AB'HASHANA.

*அபாண்டம், s. A false accusation or report, இடுகிறை. என்மேலேப்பாண்டம்போட்டான். He charged me falsely with a crime.

*அபாத்திரம், s. [priv. அ.] Unfitness, unworthiness, பாத்திரமின்மை. Wils. p. 47. APATRA.

*அபாரணை, s. [priv. அ.] Fasting, omitting a meal after a partial fast, பாரணைமுன்னுறை.

*அபாரம், s. Boundlessness, immensity, எல்லைப்படாதது. Wils. p. 47. APARA. 2. The supreme Being, கடவுள்.

*அபாவம், s. [priv. அ.] Nonexistence, absence of a quality or thing, nonentity, இன்மை. 2. [in Rhetoric and Logic.] Negation, absence or destitution, கிரபாவலிரேகணை. 3. Annihilation, நிருமூலம். Wils. p. 52. AB'HAVA. [ex பாவம், being.]

சமிசாகாபாவம். Universal negation.

அன்னியோன்னியா பாவமுண்டு. There is mutual negation.

அபாவஅளவை—அபாவப்பிரமாணம், s. One of the eight laws of evidence of non-existence, the certainty of the non-existence of a thing, இல்லாததற்குவமை.

*அபி. A Sanscrit particle used only in combination, implying superiority, &c., ஒருபசர்க்கம். Wils. p. 52. AB'HI.

அபிதாபம், s. Great heat, மிகுவெப்பம். 2. Agitation, affliction, கலக்கம். Wils. p. 53. AB'HITAPA.

*அபிகாதம், s. Striking, wounding, அடித்தல். 2. Pain, torture, வருத்தம். Wils. p. 53. AB'HIG'HATA.

*அபிகாயம், s. A pulmonary complaint, phthisic, ஓக்காளம். 2. [prov.] Irascibility, irritability arising from a disease, impatience, malice, envious or revengeful feelings leading to sudden retaliation, அமற்சி; [ex அபி, et காய, phthisic.]

*அபிகாரம், s. Robbing, கொள்ளையிடுகை. 2. Attack, வருத்துகை. 3. Taking up arms, படையெழுச்சி. Wils. p. 56. AB'HIHARA.

*அபிசரன், s. A companion, follower, தோழன். Wils. p. 56. AB'HISARA.

•அபிசாரம், s. Magic for a malevolent purpose, practised with sacrificial fire, spells, diagrams, &c., supposed to produce mental aberration, love, hatred, loss of mental powers, paralysis and death, மந்திரவித்தை. Wils. p. 53. AB'HICHARA.

•அபிசாரி—அபிசாரிகை, s. A courtezan, வேசி. 2. An unchaste woman, விபசாரி. Wils. p. 56. AB'HISARIKA.

•அபிசித்து, s. An expunged nakshatra, sometimes introduced after the 21st, for astrological purposes, thus increasing the number to 28, இருபத்தெட்டாம்நாள். 2. One of the eight muhurttas or hours, நல்முகூர்த்தம். Wils. p. 53. AB'HIJIT.

•அபிஷங்கம்—அபிடங்கம், s. curse, oath, சபம். Wils. p. 56. AB'HISHANGA.

•அபிஷேகம்—அபிடேகம், s. Sacred or royal bathing, or anointing as an inaugurating ceremony a king, a guru, &c.; the daily bathing of an idol with Ganges' water, oil, ghee, milk, திருமுழுக்கு. Wils. p. 56. AB'HISHEKA.

அபிஷேகக்கூட்டு, s. Macerated spices, &c.. for anointing an idol.

அபிஷேகம்பண்ண, inf. To anoint, pour water, milk, butter, honey, fruit, &c., upon an idol.

கனகாபிஷேகம், s. The pouring of gold.

பட்டாபிஷேகம், s. Unction, the act of initiating into office.

அன்னாபிஷேகம், s. The pouring of boiled rice.

•அபிட்டம், s. Quicksilver, இரசம்.

•அபிதானம்—அபிதேயம், s. Name, appellation, பெயர். Wils. p. 53. AB'HID'HANA and AB'HID'HEYA.

•அபிநயம், s. Indication of passion, purpose, &c., by gesture in dramatic personification, acting, gesture, கைமெய்காட்டல். Wils. p. 53. AB'HINAYA. 2. A treatise on gesticulation, அபிநயநூல்.

அபிநயர், s. Actors, dancers, கூத்தர்.

அபிநயிக்க, inf. To express sentiments, as anger, sorrow, joy, &c., by gesture; to assume an appearance, feign, அபிநயஞ்செய்ய. (பஞ். 54.)

•அபிநவம், s. Novelty, an extraordinary or wonderful thing, புதிது. Wils. p. 53. AB'HINAVA.

•அபிநிவேசம், s. Engagement in a particular business or department, தொழிற்பிரவேசிக்கை. Wils. 54. AB'HINIVESHA.

•அபிப்பிராயம், s. Object, internal design, real purpose, intention or motive, உட்கருத்து. 2. The main object, design or scope of a writer, நோக்கம். 3. The real or hidden meaning, மறைபொருள். (உப. 389.) 4. Opinion, judgment, advice, counsel, எண்ணம். Wils. p. 54. AB'HIPRAYA.

இச்சொல்லுக்கபிப்பிராயமென்ன. To what does this word allude.

உன் மனதிலிருக்கிறவபிப்பிராயத்தைச் சொல்லு. Speak from the heart, disclose your thoughts.

•அபிமதம், s. Consent, pleasure, liking, wish, assent, சம்மதம்; [ex அபி, consent, et மத, thought.] Wils. p. 54. AB'HIMATA.

•அபிமந்திரணம், s. Conjuration, enchantment, மந்திரவித்தை. 2. Consecration, பிரதிஷ்டை. Wils. p. 54. AB'HIMANTRANA.

அபிமந்திரிக்க, inf. To conjure, enchant by means of incantation with sacred ashes, &c., held by a magician in his hand and afterwards thrown on the person to be enchanted and into his mouth; applied also to cure a disease, or to effect some specific object; to repeat incantations with the reception or administration of medicine, மந்திரவித்தை செய்ய. 2. To consecrate, பிரதிஷ்டை பண்ண.

•அபிமன்—அபிமன்னு, s. Son of Arjuna, அருச்சுனன்மகன். Wils. p. 54. AB'HIMANYU.

•அபிமானம், s. High esteem, special estimation, கன்மானம். 2. Care, love, affection, நேசம். 3. Regard, respect, honor, (to others) கனம். 4. The sense or feeling of honor which leads one to abstain from mean or unworthy actions, magnanimity, greatness of mind, intrinsic dignity, nobility of soul, உயர்குணம். 5. Glorying in, களிப்பு. (உப. 294, 15.) Wils. p. 54. AB'HIMANA.

அபிமானக்குறைச்சல்பண்ணல், v. noun. Dishonoring, disgracing a person.

அபிமானபுத்திரன், s. A son adopted after the proper age, or otherwise disqualified.

அபிமானமுள்ள சிநேகிதன், s. A familiar friend, one dearly beloved.

அபிமானி, s. A very honorable person, கனவான். (உப. 59.)

அபிமானிக்க, inf. To honor, esteem highly, மெச்ச. 2. To regard, love, respect, கனம்பண்ண. 3. To prize, value, appreciate, take great care of, glory in, boast of, மதிக்க. (உப. 124. சத. 55.)

•அபிமுகம், s. Presence, nearness, சம்முகம். Wils. p. 55. AB'HIMUKHA.

ஒருவனையபிமுகமாயழைத்த. Calling one into one's presence.

•அபியிதகருத்தன், s. [in grammar.] The agent or nominative to the verb, எழுவாய்க்கருத்தன்.

•அபியோகம், s. Challenging to fight, போருக்கழைக்கை. 2. War, battle, போர். 3. Prohibition, prevention, தடை; [ex அபி, before.] Wils. p. 55. AB'HIYOGA.

அபிரங்கி, s. The கருநெல்லி tree.

•அபிரட்சை, s. Universal protection, benevolence, சர்வரட்சணம். Wils. p. 55. AB'HIRAKSHA.

•அபிரதி, s. Pleasure, இன்பம். 2. Practice, occupation, தொழில். Wils. p. 55. AB'HIRATI.

•அபிராமம், s. Beauty, அழகு; [ex அபி, before, et ரம, to sport.] Wils. p. 55. AB'HIRAMA.

அபிராமி, s. One of the seven beautiful females, சத்தமாதரிலொருத்தி. 2. Parvati, பார்வதி. 3. Saraswati, சரஸ்வதி. (p.)

•அபிருசி, s. Ambition, desire of fame, கீர்த்திப்பிரியம்; [ex அபி, before, et ருசி, light.] Wils. p. 55. AB'HIRUCHI.

•அபிரூபன், s. A learned man, அறிவுடையோன். 2. Name of Kama, Siva, Vishnu and the Moon, காமன், சிவன், விட்டுணு, சந்திரனிவர்கள்பேர்; [ex அபி, before, et ரூப, to have form.] Wils. p. 55. AB'HIRUPA.

•அபிலாசம், s. Desire, விருப்பம்; [ex அபி, before, et லஷ or லஸ, to like.] Wils. p. 55. AB'HILASHA, or AB'HILASA.

•அபிவியத்தம், s. Clearness, distinctness, தெளிவு. 2. That which is revealed, வெளிப்படை; [ex அபி, to, et வியக்த, plain.] Wils. p. 55. AB'HIVYAKTA.

•அபிவியாத்தி, s. Omnipresence, சருவவியாபகம்; [ex அபி, everywhere, et வியாப்தி, spreading.] Wils. p. 55. AB'HIVYAPTI.

•அபிவிருத்தி, s. Increase, augmentation, continued increase, growth, accession, மிகப்பெருகுகை. 2. Advancement, சிறப்பு.

அபினி, s. (Hin.) Opium, ஓர்மருந்து.

அபின், s. Opium, ஓர்மருந்து, Papaver Somniferum.

•அபின்னம், s. [priv. அ.] Sameness, identity, unity, homogeneousness, as of heat in the sun or in fire, ஒற்றுமை. Wils. p. 54. AB'HINNA.

அபின்னசத்தி, s. Visible nature, or maya as identified with the deity, மாயை.

•அபீடனம், s. [priv. அ.] Kindness, gentleness, சாந்தம். Wils. p. 48. APEEDANA.

•அபீஷ்டம்—அபீட்டம், s. Great desire, wish, love, that which is beloved, மிகவிருப்பம்; [ex அபி, superiority.] Wils. p. 57. AB'HEESHTA.

மனோபீஷ்டம், s. Great desire of the mind.

•அபீரன், s. [ex அபி.] A cowherd, இடையன். Wils. p. 57. AB'HEERA.

•அபூதம் s. [priv. அ, et பூத, been.] Non-existence, absence, இல்லாமை. Wils. p. 57. AB'HUTA.

அபூதவுவமை, s. A rhetorical figure, இல்பொருளுவமம்.

•அபூபம், s. [priv. அ.] Cakes, pastry, அப்பவருக்கம். Wils. p. 48. APUPA.

•அபூருவம்—அபூர்வம், s. [local and improp. அபுருபம்.] [priv. அ.] Rareness, unfrequency, an extraordinary or wonderful act or thing, அருமை. Wils. p. 48. APURVA.

•அபேட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To desire earnestly, மிகவிரும்ப; [ex அபேட்சை.]

அபேட்சிப்பு, v. noun. Desiring.

•அபேட்சை, s. Desire, hope, expectation, desire and love united, anxious desire, eagerness, ஆசை. Wils. p. 48. APEKSHA.

•அபேதம், s. [priv. அ.] That which is not discordant, or different, &c., union, concord, similarity, பேதமின்மை. Wils. p. 57. AB'HEDA.

*அபேனம், *s.* Opium, அபினி. Wils. p. 51. APHENA.

*அப்தசதம், *s.* A century, நூறாண்டு; [*ex* அப்தம், an era, *et* சதம், 100.] Wils. p. 51. ABDASHATA.

*அப்தோரியாமம், *s.* One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

அப்ப—அப்பப்ப. An interjection of admiration, from which, by adding அடா, is formed அப்படா; expressing also admiration, but more frequently lamentation; ah, alas! அதிசயச்சொல்.

அப்படி, *adv.* Thus, so. See படி. (*c.*)

அப்பட்டா, *s.* The வட்டத்திருப்பி plant, Cissampelos, *L.*

அப்பணை, *s.* [*prov.*] License, leave, உத்தரவு. 2. Security, bail, பிணை. 3. Prop, support. ஆதாரம்.

அப்பத்தாள், *s.* [*prov.*] Elder sister, அக்காள்.

அப்பம், *s.* Rice cakes, bread, pastry. [*Anglice.*] hoppah, சிற்றுண்டி. 2. The புட்டுத்திருப்பி plant, Cissampelos, *L.*

அப்பஞ்சுட, *inf.* To bake cakes, bread, &c. See சுடு.

அப்பவருக்கம், *s.* Various kinds of cakes, pastry, &c.

அப்பர், *s.* One of the three celebrated votaries of Siva, who composed a portion of the poem தேவாரம், சிவனடியார் மூவரிலொருவர். 2. Fathers, தந்தையர்.

அப்பளம், *s.* A kind of thin cake, அப்பவருக்கத்தொன்று. (*c.*)

உழுந்தப்பளம்—சோற்றப்பளம், *s.* Thin cakes made the first, of உழுந்து, the second, of rice.

அப்பளாகாரம், *s.* One of the twenty-five bodies possessing sharpness with saltness, உறைப்புமுவர்ப்புமுள்ள ஓர்வஸ்து.

அப்பரூத்தூணி, *s.* An unfailing quiver for arrows, அம்புக்கூடு; [*ex* அம்பு, arrow, the ம் changed to ப், *et* அறு, negative of அறு, to cease—unceasing, unfailing, *et* தூணி, arrow case.]

அப்பன், *s.* Father, தகப்பன்.

பெரியப்பன், *s.* Father's elder brother. (*c.*)

சிற்றப்பன், *s.* Father's younger brother. (*c.*)

அப்பா, *s.* Vocative of அப்பன். 2. A word used by parents towards their young children; sometimes to others in calling, especially inferiors; and commonly a word of respect to aged men. 3. An exclamation of surprise, grief or pain. (*c.*)

அப்பாட்டன், *s.* [*prov.*] A great grand-father, முப்பாட்டன்.

அப்பால், *adv.* Further, beyond, on that side, furthermore, moreover, after that, afterwards, மேலும்; [*ex* அ, *et* பால்.]

அப்பாவி, *s.* A harmless, artless, undesigning person, கபடமில்லாதவன். 2. A simpleton, பேதை. (*c.*)

அப்பி, *s.* [*prov.*] Elder sister, அக்காள்.

*அப்பியங்கம்—அப்பியங்கனம், *s.* Anointing the head and body preparatory to bathing, முழுக எண்ணெய்பூசுகை. Wils. p. 57. AB'HYANGA.

அப்பியங்கஸ்நானம், *s.* Bathing after anointing with oil.

*அப்பியஞ்சனம், *s.* Smearing the body with oil, எண்ணெய்பூசுகை. 2. Applying collyrium to the eye-lashes, மைதீட்டுகை. Wils. p. 57. AB'HYANJANA.

*அப்பியந்தம், *s.* Procrastination, postponement, delay, தாமதம்.

*அப்பியாகதன், *s.* Visitor, guest, அதிதி. Wils. p. 58. AB'HYAGATA.

*அப்பியாசம், *s.* Exercise, practice, application, custom, பயிற்சி. Wils. p. 58. AB'HYASA.

எனக்கப்பியாசமில்லை. I have no practice, no experience.

அப்பியாசமாய்ப்போதல், *v. noun.* Becoming acquainted, accustomed, habituated.

அப்பியாசி, *s.* A practiser, one who accustoms himself to any exercise, பயிற்சியுள்ளோன்.

அப்பியாசிக்க, *inf.* To practise, exercise one's self, பழக. (*c.*)

*அப்பிரகம், *s.* Mica or talc, ஓர்வகைலோகக்கல். Wils. p. 59. AB'HRAKA. Of this are five kinds:—1. பொன்னப்பிரகம், gold-colored mica. 2. வெள்ளியப்பிரகம், silver-colored mica. 3. தேனப்பிரகம், honey-colored mica. 4. இருப்புப்பிரகம், black-colored mica. 5. கெந்தகப்பிரகம், yellow-colored mica.

அப்பிரகசிந்தூரம், *s.* Red oxide of talc.

அப்பிரகத்தகடு, *s.* A plate or lamina of mica.

அப்பிரகநவநீதம், *s.* Mica made into an ointment.

அப்பிரகபற்பம், *s.* Oxide of talc.

அப்பிரகபாஷாணம், *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state.

*அப்பிரகாசம், *s.* [*priv.* அ.] Darkness, absence of light, இருள். Wils. p. 49. APRAKASHA.

*அப்பிரசித்தம், *s.* [*priv.* அ.] Being uncelebrated or unpublished, பிரபலியமின்மை. Wils. p. 50. APRASIDD'HA.

*அப்பிரதக்ஷிணம்—அப்பிரதட்சிணம், *s.* [*priv.* அ.] Walking around an object of worship, or a temple, keeping it on the left side, இடசாரியாய்ச்சுற்றுகை; opp. to பிரதக்ஷிணம்.

*அப்பிரதானம், *s.* [*priv.* அ.] That which is unimportant, a non-essential, முக்கியமற்றது. Wils. p. 50. APRAD'HANA.

அப்பிரதானி, *s.* An insignificant or unimportant person. (பஞ்ச.)

*அப்பிரமாணம் *s.* [*priv.* அ.] That which is the cause or origin of true wisdom, i. e. God, கடவுள்.

*அப்பிரமாணிக்கம்—அப்பிரமாணிக்கம், *s.* [*priv.* அ.] Unfaithfulness, பிரமாணமின்மை.

அப்பிரமாணிக்கன், *s.* A liar.

*அப்பிரமு—அப்பிரமை, *s.* Female of the male elephant supporting the east, கிழக்குத்திசையானைக்குப்பெண்யானை. Wils. p. 59. AB'HRAMU.

*அப்பிரமேயம், *s.* [*priv.* அ.] Unboundedness, immeasurableness, அளவிலாதது. Wils. p. 50. APRAMEYA. 2. A number, a hundred quintillions, தசமகாபூரி; [*ex* பிரமேயம், measurableness.]

அப்பிரமேயன், *s.* One unlimited, the Deity, கடவுள்.

*அப்பிரம், *s.* A cloud, மேகம். Wils. p. 59. AB'HRA.

*அப்பிரயோசனம், *s.* [*priv.* அ.] Uselessness, unprofitableness, fruitlessness, பயனின்மை.

*அப்பிரயோகிகம், *s.* [*priv.* அ.] Any thing useless, பிரயோசனமற்றது.

*அப்பிராகிருதம், *s.* [*priv.* அ.] Uncommonness, superiority, newness, விசேஷம். Wils. p. 50. APRAKRUTA.

அப்பிராகிருதசரீரம், *s.* Superior or immortal body.

*அப்பிராணி, *s.* [*priv.* அ.] A poor, pitiable person, ஏழை. 2. A harmless, undesigning person, கபடமில்லான். (*c.*)

அப்பு, *s.* A tree, பாதிரிமரம், Bignonia, *L.* 2. An arrow, அம்பு. 3. (*Tel.* అప్పు.) A debt, கடன். (*p.*)

*அப்பு, *s.* Water, நீர். 2. The sea, கடல். (*p.*) Wils. p. 42. AP.

அப்புவின்குணம், *s.* The property of water, நீர்ந்தன்மை.

அப்பு, கிறேன், அப்பினேன், வேன், அப்ப, *v. a.* To stick or clap on with the hand, as sandal paste, plaster, &c., or with a trowel, as mortar against a wall, சாத்த. 2. To snatch at, as a dog, கௌவ. 3. To apply in a patting manner, as, a lotion, a fomentation, ஒற்ற. 4. [*prov.*] To beat gently with the hands, as in washing muslin, கும்ம.

நாய் அப்பிக்கொண்டுபோய்விட்டது. The dog snatched and carried it away.

அப்பல், *v. noun.* Beating, clapping. 2. Plastering with mortar, &c.

அப்புது, *s.* The sound which the elephant-keeper makes to excite the animal, பாகனையைப்பாகனதட்டுமோசை. (சது.)

அப்புறம், *s.* [*used adverbially.*] Further, beyond, on that side, furthermore, henceforth, afterward, after that. See புறம்.

அப்புறத்தைக்கப்புறம். Let the future take care of itself.

அப்புறப்பட, *inf.* To become more distant.

அப்புருத்தூணி, *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சரக்கடபாஷாணம்.

அப்பை, *s.* A plant, அப்பைக்கோவை, Bryonia Rostrata, *L.* 2. A tree, கொன்றை, Cassia, *L.*

அப்பொழுது—அப்போது, [*vul.*] அப்போ, [*poetic.*] அப்போழ்து, *s.* [*used adverbially.*] Then, at that time, அக்காலத்தில். 2. Then, in that case, in such circumstances, or under such condition, அப்படியிருக்க; [*ex* அ, *et* பொழுது.]

அப்போதைக்கப்போது. On proper occasions, forthwith, henceforth, from time to time.

*அமங்கலம், s. [priv. அ.] Inauspiciousness, மங்கலமின்மை. Wils. p. 59. AMANGALA.

அமங்கலி—அமங்கலை, s. A widow, கைம்மை; opp. to சுமங்கலை, a married woman.

அமசடக்கம், s. [prov.] Cover, concealment, மறைப்பு.

அமசடக்கமாய்ச்செய்ய, inf. To act with secrecy.

அமசடக்கம்பண்ண, inf. To keep under cover, wrap up. 2. To preserve, protect. 3. To do a thing without noise, quietly.

அமச்சன், s. A king's minister, மந்திரி. 2. The planet Jupiter, வியாழம். (p.)

அமச்சு, s. The office of a minister, மந்திரித்தொழில். 2. A minister, மந்திரி. (p.)

அமச்சர், s. King's ministers, statesmen, senators, officers of state, மந்திரிகள்.

அமச்சியல், s. Office of a minister, மந்திரித்துவம். 2. A cabinet, council, மந்திராலோசனை. 3. A chapter on the duties of a minister, குறளின்பொருட்பாலு ளோரியல்.

அமஞ்சி—அமிஞ்சி, s. (For.) Compelled service, கூலிகொடாமல் வாங்கும்வேலை. (c.)

அமஞ்சியாள். s. A pressed workman.

அமடு, s. Inveigling, entrapping, மடிப்பு. (c.)

அமடுபண்ண, inf. To inveigle, take one in.

அமட்டு, கிறேன், அமட்டினேன், வேன், அமட்ட, v. a. To reprimand, upbraid, அதட்ட. 2. To inveigle, entrap, ensnare, சிக்குப்படுத்த. 3. To hector, bully, overpower by sophistry, உறுக்க. 4. To move tiles, &c., புரட்ட. 5. To overcome one, as sleep, மேற்கொள்ள. 6. v. n. To wabble, turn aside, be unsteady as a bench with uneven legs, புரள.

என்னைத்தூக்கமமட்டுகிறது. Sleep overcomes me.

அமட்டு—அமட்டுகை, v. noun. Threatening, threat, menace.

அமணம், s. Twenty thousand betel-nuts, இருபதினாயிரம்பாக்கு. See அவணம்.—Note. In poetry it is used for அம்மணம், nakedness.

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கிருந்தனள் பைந்தொடியே. In this the number பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு is the same as அரையமணம், half naked, and so the verse is ambiguous and may mean, she was naked.

அமண், s. The Jaina religion, சமணமதம். (p.)

அமணர், s. The Jainas as a sect. See சமணர்.

*அமண்டம், s. The castor-plant, ஆமணக்கு. Wils. p. 59. AMANDA.

*அமதி, s. [priv. அ.] Want of knowledge, ignorance, மதியின்மை. Wils. p. 59. AMATI.

அமரசிலைக்கெந்தகம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, ஓர்வகைக்கந்தகம்.

*அமரம், s. A Sanscrit vocabulary, the Amara Kosha, ஓர்கிரந்தநிகண்டு.

அமரம், s. A disease of the eye, கண்ணோய். 2. The revenue of a village granted by the king to any one, சுவந்திரிகம். 3. The command of one thousand footmen, ஆயிரங்காலாட்கண் யாளுகை. 4. [prop. அபரம்.] The stern or hinder part of a vessel, தோணியின்பிற்பக்கம்.

அமரக்காரன், s. The commander of one thousand infantry.

*அமரர், s. [priv. அ.] The Devas, inhabitants of Swarga, foes of the Asuras, the immortals, celestials, வானோர்; [ex மரி, those who die.] Wils. p. 60. AMARA.

அமரமாதர்—அமரர்மாதர், s. Goddesses, the females of the Devas, தேவப்பெண்கள்.

அமரர்பதி, s. God, கடவுள். 2 Indra, இந்திரன். 3. World of the gods, தேவலோகம்.

அமராவதி, s. The capital of Indra, இந்திரன்நகரம். Wils. p. 60. AMARAVATI.

அமராவதியோன், s. Indra, தேவேந்திரன்.

அமரேசன், s. Indra, இந்திரன். Wils. p. 60. AMARESHA.

*அமராசயம்—அமராசயம், s. [in physiology.] One of the ஆசயம் of the body, the stomach, அசனாசயம்.

அமரி, s. Ambrosia or nectar, அமிர்து. 2. Urine, சிறுநீர். 3. The goddess Durga, துர்க்கை. 4. Poison, விஷம். (p.)

அமரியுப்பு, s. Urine salt, the salt taken from urine, சிறுநீரிலெடுக்கிறவுப்பு, one of the five kinds of உப்பு.

அமரிக்கை, s. Quietness, stillness, tranquillity, calmness, அமைவு; [ex அமர், to be quiet.] (c.)

அமரியம், s. A tree, the குருந்து, Trichilia, L. 2. The செண்பகப்பூ, flower of the Michelia, L.

அமர், s. War, fighting, strife, with all the din of war, போர். 2. Wall around a fort, மதில். 3. Rage, fury, crisis of a disease, the violence or paroxysm of a fever, delirium, உக்கிரம். (p.)

அமரர், s. Foes, enemies, பகைவர். (p.)

அமராட—அமரியற்ற, inf. To fight, war. See ஆடு and இயற்று.

அமராபரணன், s. An undaunted hero, one who considers his wounds received in close action as ornaments. (கந்தபுரா.)

அமர்க்களம், s. [impr. அமக்களம்.] Field of battle, போர்க்களம் 2. A confused noise, stir, bustle, tumult, agitation, conviviality, ஆரவாரம்.

விருந்தமர்க்களம், s. Stir and bustle, as talking, cooking, going out and coming in.

வேளாண்மையமர்க்களம், s. Stir and bustle of harvest.

அமர்—அமரு, கிறேன், அமர்ந்தேன், வேன், அமர, v. n. To be or become still, tranquil, settled, quiet, hushed, calm, serene; to become pacified, appeased, obedient, submissive, அமைய. 2. To rest, repose, enjoy repose, இளைப்பாற. 3. To settle, sink, be deposited as a sediment; to subside, become close and hard as sand by rain, அடங்க. 4. To agree, பொருந்த. 5. To become compressed, condensed, படிய. 6. To abide, dwell, remain, இருக்க. (திருவிளை.) 7. To rejoice, be placid, cheerful, களிக்க. 8. To abound, be abundant, பொலிய. 9. To be magnanimous, பெருமையாக. 10. To wish, desire, விரும்ப. (குறள்.) 11. [vul.] To be obtained, வாய்க்க. (p.)—Note. This verb forms a past. part. அமரிய, as well as the usual, அமர்ந்த; as, அமரியசேனை, the army which fought.

காற்றமர்ந்துவிட்டது. The wind has subsided.

புழுதியமர்ந்தது. The dust is settled.

குலத்துக்கமர்ந்ததொழில். Office agreeing with his rank.

அகனமர்ந்து. Rejoicing in heart.

முகனமர்ந்தீதல். Giving with a shining face.

அவனுக்குச்சேவகமமர்ந்தது. He has obtained service.

அமரார், s. Foes, enemies, the insubordinate, பகைவர். (p.)

அமர்த்து, கிறேன், அமர்த்தினேன், வேன், அமர்த்த, v. a. To make quiet, tranquillize, settle, make steady, quell, mitigate, appease, &c., அடக்க. 2. To press down, put or keep down, (a person or thing inclined to rise,) put or hold down, suppress or curb pride, anger, &c., repress, restrain, அமரச்செய்ய. (c.) 3. To prepare, எத்தனம்பண்ண. 4. To engage, employ, ஏற்படுத்த. 5. v. n. To engage in battle, பொர. (p.)

பூசைக்குவேண்டியவைகளையமர்த்தினேன். He has prepared things necessary for the puja.

பந்தியமர்த்த, inf. To seat a company in rows at a feast.

*அமலம், s. [priv. அ.] Purity, beauty, புனிதம். Wils. p. 60. AMALA. 2. Spotlessness, immaculateness, அழுக்கின்மை.

அமலன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. A pure person, மலமிலி. 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். 5. Vishnu, விட்டுணு.

*அமலை, s. The goddess Lakshmi, இலக்குமி. Wils. p. 60. AMALA. 2. Parvati, உமையாள்.

அமலை, s. Noise, din, sound, ஒலி. 2. Boiled rice, சோறு. 3. Abundance, மிகுதி.

அமல்—அமறல், s. Abundance, மிகுதி. (திவாகரம்.) (p.)

அமளி, s. Tumult, uproar, bustle, stir, press of business, ஆரவாரம். (c.) 2. Bed, mattress, &c., for sleeping on, மெத்தை. (p.) 3. Sleeping room, பள்ளியறை. 4. [prov.] Abundance, fruitfulness, மிகுதி.

அவன் வீட்டிலேயின்றைக்கு மிகவுமமளியாயிருப்பதேது. What is the bustle in his house to-day?

பனம்பழமிப்போதகலவமளியாயிருக்கும். Now palmyra fruit will be more abundant.

அமளிபண்ண, inf. To scuffle, contend, wrangle, scold at.

அமனோ, s. A plant, ஓர்பூடு.

*அமாத்தியர், s. King's ministers, councillors, மந்திரிகள். Wils. p. 60. AMATYA.

அமார், s. (Port.) A cable, அமைக்கயிறு.

*அமார்க்கம், s. [priv. அ.] Heresy, irreligion, வேதப்புறட்டு. 2. Viciousness, துன்மார்க்கம். Wils. p. 61. AMARGA.

*அமாவசி—அமாவாசி—அமாவாசியை, s. The new moon, conjunction of the sun and moon, இரவிமதியோகம்; [ex அமா, et வசு, to abide.] Wils. p. 61. AMAVASI and AMAVASYA.

அமாவாசிகூடுதல், v. noun. The ending of the tithi preceding the new moon, the commencement of the new moon.

*அமானம், s. [priv. அ.] Immensity, countlessness, அளவின்மை.

அமானி, s. [Arab.] Land or other sources of revenue not rented but under the direct control of the Government officers, இராசவிசாரணைக்குள்ளானநிலம்.

*அமிசம், s. Part, portion, a fraction, பங்கு. 2. The numerator of a fraction, மேல்வாயிலக்கம். Wils. p. 1. AMSHA. 3. Good fortune, அதிஷ்டம். See அம்சம்.

*அமிசு, s. The sun, சூரியன். 2. An atom, அணு. 3. Light, ray of light, splendor, பிரபை. Wils. p. 1. AMSHU.

*அமிதம், s. [priv. அ.] Immensity, boundlessness, அளவின்மை. Wils. p. 61. AMITA.

*அமித்திரன்—அமித்துரு, s. [priv. அ.] Foe, enemy, பகைவன். Wils. p. 61. AMITRA.

*அமிருதம், (St.) அமிர்தம், s. Immortality, அழியாமை. 2. Ambrosia, nectar, milk, honey, அமிழ்தம். 3. A restorative, a reviving medicine, stimulant, மூர்ச்சைதீர்த்துயிர்தருமருந்து. 4. Sweetness, இனிமை. 5. Water, நீர். 6. Final emancipation, மோட்சம். Wils. p. 61. AMRITA.

அமிர்தகலசம், s. That which contains nectar, (fig.) a woman's breast.

அமிர்தகலை, s. A phase of the moon.

அமிர்தகிரணன், s. The moon.

அமிர்தங்கலங்க, inf. To be disturbed, shocked, &c. as the brain by a blow, மூளைகலங்க.

அமிர்தசஞ்சீவினி, s. A medicament supposed to restore the slain to life.

அமிர்தபிந்து, s. One of the thirty-two உபநிடதம்.

அமிர்தரசம், s. An ambrosial juice.

அமிர்தவல்லி, s. A creeper. See அமுதவல்லி.

அமிர்தன், s. An immortal, God, கடவுள். (p.) Wils. p. 61. AMRITA.

அமிர்தாசனர்—அமுதாசனர், s. The gods, தேவர். Wils. p. 62. AMRITASHANA.

*அமிர்னதை, s. (St.) Immortality, imperishableness, அழிவின்மை. Wils. p. 61. AMRITA.

அமில்தார், s. (Hin.) An officer employed in collecting revenue, ஒரதிகாரி.

அமிழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், அமிழ, v. n. To be immersed, plunged; to sink, ஆழ.

துக்கசமுத்திரத்திலமிழ்ந்துவிட்டான். He sunk in a sea of sorrow.

அமிழ்தம், s. Ambrosia, nectar, the elixir of life, தேவருணவு. (p.)

அமிழ்து, s. Ambrosia, nectar, அமிர்தம். 2. Sweetness, any sweet thing, இனிமை. (p.)

அமிழ்த்து, கிறேன், அமிழ்த்தினேன், வேன், அமிழ்த்த, v. a. To immerse, ingulf, sink a thing, ஆழ்த்த. 2. To press down, into or under another substance, as pressing a thing into the earth, &c., to lower, அமுக்க.

அமிழ்ந்து, கிறேன், அமிழ்ந்தினேன், வேன், அமிழ்ந்த, v. n. As அமிழ்; which see.

அமீனு, s. (Hin.) An inferior officer in charge of village affairs under the Amildar, ஒருத்தியோகஸ்தன்.

அமுக்கிரா—அமுக்குரா, s. A medicinal shrub, branched winter cherry with a tuberose root, having deobstruent and diuretic qualities. It is pulverized and taken as a decoction, ஒருமருந்துப்பூடு, Physalis Flexuosa, L.

அமுக்கிராக்கிழங்கு, s. The root of the same.

அமுக்கு, கிறேன், அமுக்கினேன், வேன், அமுக்க, v. a. To crush, press or squeeze, as a fruit, a boil, &c., அமுத்த. 2. Press down, press in or under, as a vessel into water, immerse, depress, press down or in, indent by pressure, அமிழ்த்த. 3. (fig.) To oppress, நெருக்க.

நீரிலேசெம்பையமுக்கிமொண்டுவா. Sink the brass pot in the water, draw it up, and bring it.

அமுக்கு, v. noun. Compression, depression, oppression as by nightmare, pressure as by the hand of the bailiff, அமுத்துகை. 2. That which compresses, depresses, &c., an incumbent weight, அமுக்குபாரம்.

அமுக்குண்டு கதறிக்கொண்டுகிடக்கிறான். He lay crying out, prostrate under the burden.

அமுக்கன், s. One who does things secretly, இரகசியத்திற்கருமமுடிப்போன். 2. A sly, cunning person, dissembler, a deceiver, தந்திரகாரன். (c.) 3. [prov.] Nightmare, நித்திரையிலமுக்குமரவி.

அமுக்கொத்தி, s. [local.] A cleaver. ஓர்வகைக்கத்தி.

அமுங்கு, கிறேன், அமுங்கினேன், வேன், அமுங்க, v. n. To be pressed, crushed, to yield to pressure, (as a ripe fruit, a boil, &c.,) become shrivelled, dried up as a blister, அமுக்க. 2. To sink, அமிழ். (c.)

வீடுவிழுகையில்எல்லாருமமுங்கிப்போனார்கள். The house falling, they were all crushed.

அமுசம், s. A shrub, சிறுசெருப்படை.

அமுசு, s. Soot, ஒட்டறை.

அமுதங்கம், s. A shrub, as சதுரக்கள்ளி.

*அமுதம்—அமிருதம், s. Ambrosia, nectar, the food of the gods, obtained by churning the sea of milk, தேவருணவு. 2. Sweetness, இனிமை. 3. Milk, பால். 4. Water, நீர். 5. A medicine, a medicament that restores to life, a cordial, ஒருமருந்து. 6. Final emancipation of the soul or eternal felicity according to Hindu philosophy, முத்தி. 7. A kind of liquor supposed to ooze from the brains of a class of yogis, on which they subsist. (See அமுததாரணை.) 8. Curds, தயிர். 9. Three kinds of medicinal fruits, திரிபலை. 10. Three kinds of spices, திரிகடுகு. 11. A plant, சீந்தில்.

அமுதகம், s. The sea of milk, பாற்கடல். 2. Water, சலம். 3. The female breast, கொங்கை. (p.)

அமுதகுலர், s. Shepherds, இடையர். 2. The learned, the great, சான்றோர்.

அமுதங்கரந்தநஞ்சு, s. A poisonous substance enclosing something valuable, as the covering of ginger root, which is to be rejected, &c. 2. A person with harsh words and good disposition.

அமுதசருக்கரை, s. A medicinal sugar prepared from the சீந்தில் root or stem.

அமுததாரணை, s. The nectarine principle in the head or brain from which the silent, motionless devotee is supposed to obtain nutrition, support and enjoyment, when living without external food.

அமுதபுட்பம், s. A creeping plant, சிறுகுறிஞ்சா, Periploca, L.

அமுதப்பார்வை, s. A favorable or propitious look, as of a lady towards her admirer, குளிர்ந்தபார்வை.

அமுதமேந்தல், v. noun. Giving food to ascetics and other virtuous persons, guests, as one of the nine kinds of புண்ணியம், and of the sixteen உபசாரம்.

அமுதயோகம், s. [in astrology.] The auspicious conjunction of a certain day of the week, phase of the moon and lunar constellation. See யோகம்.

அமுதர், s. Celestials, வானோர். 2. Herdsmen, இடையர். (p.)

அமுதவல்லி, s. A creeper, as சீந்தில்.

அமுதவெழுத்து, s. Letters deemed propitious and proper to begin a poem, or to be in other important places. They are the vowels, அ, இ, உ, எ, and the consonants, க, ச, த, ந, ப, ம, வ, or all the letters but the நஞ்செழுத்து.

அமுதாசனர், s. The gods, as அமிர்தாசனர்.

அமுதாரி, s. A plant, the பூனைக்காலி, Dolichos, L.

அமுது, s. Ambrosia, அமுதம். 2. Sweetness, இனிமை. 3. Water, நீர். 4. Milk, பால். 5. Boiled rice, சோறு. 6. Food in general, போசனம். 7. A restorative medicine, elixir, cordial, ஒருமருந்து. 8. Taste, சுவை. (p.)

அமுதுசெய்ய, inf. To take food, (applicable to superiors.)

அமுதுபடி, s. Raw rice.

அமுதமோர், *s.* Sour milk used for curdling.

அமுதூட்ட, *inf.* To give food, nurse or suckle a child. See ஊட்டு.

கட்டமுது, *s.* Rice tied up for a journey.

அமுத்தம், *s.* A vegetable poison, as வசநாபி.

அமுரி, *s.* Urine, சிறுநீர்.

அமுரியுப்பு, *s.* Urine salt, சிறுநீர் விருக்ஷெடுக்குமுப்பு. One of the five kinds of உப்பு.

அமுல், *s.* (*Hin.*) Theft, detection of theft, smuggled property, களவு.

அமுல்பிடித்தான். He detected a theft, he brought out a thief.

*அமூர்த்தம், *s.* [*priv.* அ.] That which is formless, shapeless, unembodied, incorporeal, உருவில்லது. Wils. p. 61. AMURTTA.

அமூர்த்தன்—அமூர்த்தி, *s.* An incorporeal or immaterial being, as the deity or the soul in the கேவலம் state.

அமூர்த்திசாதாக்கியம், *s.* One of the immaterial benevolent states of Siva, சிவனதிரட்சண்ணியவுருவத்திலொன்று.

*அமேத்தியம், *s.* [*priv.* அ.] Uncleanness, excrement, அசுத்தம். Wils. p. 62. AMED'HYA.

அமை, *s.* Bamboo, மூங்கில். (*p.*)

அமை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To yield, come to a right state, submit, comply, obey, acquiesce, சம்மதிக்க. 2. To become settled, peaceable, quiet; to subside, படிய. 3. To be at one's disposal, as a thing that may be effected, acquired, brought to good order, &c., வசமாக. 4. To fit, suit, join nicely, be adapted to, இசைய. 5. To be destined, be subject to a divine appointment or destiny, good or bad, விதிக்குட்பட. 6. To be made, formed, adjusted, திருந்த. 7. To be satisfied, contented, composed, comfortable, resigned, திருத்திபட. 8. (in the third person only) To be enough, sufficient, போதுமாக. 9. To happen, occur, come to pass, சம்பவிக்க. 10. To belong to, be connected or combined with, be appropriate to, பொருந்த. 11. To be obtained, அமர. (*p.*)—*Note.* Most of the meanings of this word have reference to the mind.

அவன்சாஸ்திரத்திற்கமைந்தடக்கிறவன். He is one who obeyed the shasters.

ஐம்புலனமைந்தவன், *s.* One who has suppressed the five senses, or to whom the senses are subject.

இது என்விசாரணைக்கமைந்த காரியம். It is a matter at my disposal.

என்விருப்பத்திற்கமைக்கப்படிநடக்கிறது. It has occurred to my satisfaction.

நன்மைதீமை ஊழின்படி அமையும். Good and evil are appointed according to former character.

செய்யவியலாமைக்கமைந்து. Owing to dissatisfaction at inability to do charity. (குறள். உஉ. அதி.)

அமைவுவுண்மின். Eat enough.

இரட்சிப்பு இறைவனுக்கமைந்தது. Salvation is of God.

அமையாமை, *neg. v. noun.* Unsubmission, insubordination, disquietness, unfitness, இசைப்படியாமை.

அமைவு, *v. noun.* Subjection, subordination, acquiescence, பொருந்தமை. 2. Composure of mind, tranquillity, contentment, மனவமைதி. 3. Repression of the senses, subjection of the mental powers, அடக்கம்.

அமைவடக்கம், *s.* Concealment, security, silence.

அமைவன், *s.* The god of the Jainas, அருகன். 2. An ascetic, தவத்தோன். 3. A ஞானி. 4. (in general.) One who controls the passions, அடக்கமுடையோன். 5. A learned man, அறிவுடையோன். (*p.*)

அமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To settle, compose, cause to yield, reduce to order, adjust, subject or bring to a right state, adapt, prepare, சரிப்படுத்த. 2. To get into possession, secure unjustly, get over to one's interest, secure, வசமாக்க. (பஞ். 21.) 3. To appoint (divinely), destine, institute, fix, விதிக்க. 4. To make, create, form, produce, உண்டுபண்ண. 5. To effect, accomplish, bring about, perform, manufacture, செய்துமுடிக்க. 6. To cook, prepare food, சமைக்க. (*p.*)

கடவுளமைத்தபடிநடக்கும். It will take place as God has appointed.

அமைப்பு, *v. noun.* Appointment, institution, destination, destiny, கட்டளை.

அமைச்சு, *s.* The office of a minister, மந்திரித்தொழில். 2. A minister of state, மந்திரி. (*p.*)

அமைதி, *s.* Quietude, peace, stillness, calmness, submission, obedience, subjection, subordination, acquiescence, அடக்கம். 2. (*p.*) Greatness, excellence of character, glory, மாட்சிமை. 3. Quality, property, தன்மை. 4. Opportunity, சமயம். 5. Satisfaction, contentment, திருத்தி. 6. Time, காலம். 7. Place of residence, வாசஸ்தலம்.

அமையம், *s.* Time, காலம். 2. Opportunity, சமயம். See அமயம். (*p.*)

*அமோகம், *s.* [*priv.* அ, *et* மோகம், *vain, barren.*] Plenty, abundance, மிகுதி. (*p.*)

அமோகமாய்விளைந்தது. There is a rich, abundant harvest, or crop.

அம், *s.* Beauty, அழகு. 2. Water, நீர். 3. Cloud, மேகம். 4. A connecting particle, சாரியை, as புளியங்காய், Tamarind fruit. 5. Termination of a verb, வினைவிகுதி, as, காணுங்கீழும் வக்தனம், also of some verbal nouns, வினைப்பெயர்விகுதி, as, வாட்டம், கோட்டம். (*p.*)

*அம்சம், *s.* {*in Tamil,* அஞ்சம்.] A goose, gander, swan, அன்னம். Wils. p. 967. HUMSA.

*அம்பகம், *s.* Eye, கண். Wils. p. 62. AMBAKA. 2. Elevation, எழுச்சி. 3. Grant, leave, permission, dismission, உத்தரவு. 4. Copper, செம்பு. (*p.*)

அம்பகம், *s.* [*prov.*] Money agreed to be given to an actor in a comedy, கூத்தாடிக்குப்பொருத்தியகூலி.

அம்பகன், *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, பிறப்பாஷாணம்.

அம்படம், *s.* The shrub புழுக்கொல்லி.

அம்படலம், *s.* [*not common.*] A grinding stone, அம்மி. 2. A chariot, இரதம். 3. A boat, ஓடம். 4. The open air, வெளி. 5. Silver, வெள்ளி. 6. Lead, ஈயம். 7. A corn-measure, மரக்கால். (இரேவணு.)

*அம்பட்டன்—அம்பஷ்டன், *s.* A barber; the barber caste, நாவிதன். (*c.*) Wils. p. 62. AMBASHTHA.

அம்பட்டக்கத்தி, *s.* A razor.

அம்பட்டத்தி, *s.* [*prop.* அம்பட்டச்சி.] Barber's wife.

அம்பணத்தி, *s.* Durga, the evil goddess, துர்க்கை. (*p.*)

அம்பணம், *s.* A corn measure, மரக்கால். (சிலப்பதி.) 2. Tortoise, ஆமை. 3. Water, சலம். 4. Plantain tree, வாழை. 5. Beam of weighing scales, துலாக்கோல். (*p.*)

அம்பணவர், *s.* The name of a caste, ஒர்சாதியார்.

*அம்பரம், *s.* The sky, atmosphere, ether, as one of the elements, ஆகாசம். 2. Cloth, clothes, apparel, சீலை. Wils. p. 62. AMBARA. 3. Region or point of the compass, திசை. 4. Sea, ocean, கடல். 5. (சது.) Bed, மஞ்சம்.

அம்பரா, *s.* Bismuth, நிமிளை.

அம்பராதம், *s.* Mica, as அப்பிரகம்.

அம்பர், *s.* That place, there, அவ்விடம். 2. Name of a town in சோழதேசம், ஒரூர். 3. Amber, Succinum, *L.* See ஒக்கோலே.

மீனம்பர், *s.* Ambergris, amber of an ash or black color.

பொன்னம்பர், *s.* Amber of a yellow color.

அம்பலத்தி, *s.* The தான்றி tree, Terminalia, *L.* 2. The தில்லை tree.

அம்பலம், *s.* An open building in a village for public concourse or for transacting affairs of justice, சபை. 2. Open space, public, வெளி. 3. An ornamented or painted room, a room containing pictures and statues, சித்திரகூடம். (*p.*)

அம்பலம்பண்ணுகிறீரோ. Do you transact public affairs?

ஏழைபேச்சுஅம்பலமேறுமோ. Will the poor be heard in the court? 2. Justice is overruled by power.

அரைச்சொற்கொண்டம்பலமேறலாமோ. Can one partially informed come before an assembly; i. e. for discussion.

அம்பலக்காரன், *s.* A chief of the Karller caste, as கள்ளச்சாதித்தலைவன். 2. He who publishes the decrees of the assembly. (*p.*)

அம்பலமாக, *inf.* To be left to the wide world, be abandoned. 2. To be made manifest, to become public.

திருச்சிற்றம்பலம், *s.* One of the names of the pagoda of Chellambrum.

அம்பலவிருக்கம், *s.* The தில்லை tree.

அம்பல், *s.* Private conversation concerning an improper action of others, especially concerning love intrigues, சிலர்சிந்துபுறங்கூறல். 2. Detraction, ill-report founded on truth, defamation, abusive language, பழிமொழி. (*p.*) 3. (*c.*) Name of the country of சேந்தன், an eminent man, ஒர்தேசம்.

அம்பாயம், *s.* Pains of childbirth, பிரசவவுபாதி. 2. Pain in general, உபாதி. (*c.*)

அம்பாரம், *s.* Heaps of tobacco, palm leaves, corn, &c., whether in or out of doors, குவியல். (*c.*)

அம்பாரி, s. (Hin.) A howda or seat placed on an elephant, யானைமேற்றவிசு.

*அம்பாலிகை, s. Mother of பாண்டு, பாண்டுவின்றாய். Wils. p. 62. AMBALIKA. 2. Durga, துர்க்கை. 3. The goddess தருமதேவதை.

அம்பால், s. A garden, தோட்டம்.

அம்பாவனம், s. Name of a bird with eight feet, in Hindu mythology, சரபப்பட்சி. (p.)

அம்பி, s. A raft, float, தெப்பம். 2. A small boat, மரக்கலம். 3. Dhoney, ஓடம். 4. An instrument or beam for raising water for irrigation, water works, சலகுத்திரம். 5. A well-basket, a basket for casting forth water, இறைகூடை. 6. A rope used for drawing water, தாம்பு. 7. Water pot, மிடா. (p.)

*அம்பிகை, s. Parvati, பார்வதி. (p.) 2. Mother of Dhritarashtra, திரிதராட்டிரன்றாய். Wils. p. 62. AMBIKA. 3. தருமதேவதை. 4. Kali, காளி.

அம்பிகைமலர்க்கிலக்அம்பகமொருகாலும். Ambigai did not open her eyes at all. (பாரதம்.)

அம்பிகைதனயன், s. Ganesa, விநாயகன்.

அம்பிகைபாகன், s. Siva (lit.) who possesses Parvati as half of himself.

அம்பு, s. Arrow, அத்திரம். 2. The lime tree, எலுமிச்சை. 3. Young and tender leaf, தளிர். 4. Bamboo, மூங்கில். 5. One of the thirty-two kinds of arsenic, சரகண்டபாஷாணம். 6. The பாதிரி tree, Bignonia, L.

அம்பறாத்தூணி—அம்புறைதூணி, s. An inexhaustible quiver. See அப்பறாத்தூணி.

அம்பிற்குதை—அம்புக்குதை, s. The feather of an arrow.

அம்புக்கூடு, s. A quiver.

அம்புமாரி, s. A shower of arrows.

அம்புவிடுதூரம், s. A bowshot distance.

*அம்பு, s. Water, நீர். Wils. p. 63. AMBU. 2. Cloud, மேகம்.

அம்புசம்—அம்புசாதம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMBUJA.

அம்புதம், s. Cloud, மேகம். Wils. p. 63. AMBUDA. 2. Water, நீர்; [ex த, what gives.] (p.) 3. A grass, கோரை, Cyperus, L.

அம்புதி—அம்புநிதி, s. Sea, ocean, சமுத்திரம். Wils. p. 63. AMBUD'HI and AMBUNID'HI.

அம்புயம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMBUJA. 2. Well-basket, இறைகூடை. (p.)

அம்புயத்தவன்—அம்புயன், s. Brahma, (lit.) he who sits on the lotus.

அம்புராசி, s. Sea, ocean, கடல், (lit.) collection of water. Wils. p. 63. AMBURASHI.

அம்போசம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMB'HOJA.

அம்போசன், s. The moon, சந்திரன். Wils. p. 63. AMB'HOJA.

அம்போருகம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMB'HORUHA.

அம்புலி, s. The moon, சந்திரன். 2. One of the ten parts of infant poetry—showing the moon to the infant, அம்புலிப்பருவம். (p.)

அம்புலிமான், s. The moon, சந்திரன். (c.)

அம்புலிமான்காட்டுதல், v. noun. Showing the crescent moon to a child.

அம்புவாகினி, s. The lime tree, எலுமிச்சை. 2. The பாதிரி tree, Bignonia, L.

அம்புவி, s. The earth, சகம்; [ex அம், water, et புவி, land.] (p.)

*அம்பை, s. One of the three daughters of kasirajan, காசிராசன்புத்திரி.

அம்பை, s. A kind of odoriferous root, வெட்டிவேர்; Andropogan, L.

*அம்போதரங்கம், s. One of the seven members of ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, in which the lines increase and diminish like the waves of the sea, கலிப்பாவிலோருறுப்பு; [ex அம்பல், water, et தரங்கம், wave.] (p.)

*அம்போதி, s. The sea, ocean, கடல். Wils. p. 63. AMB'HOD'HI.

அம்போதி, s. Wind, காற்று. 2. Meaning of a poem, பாட்டினருத்தம். (p.)

அம்ம. A word calling for attention, கேளெனல், as அம்மகொற்று. Listen, Kottan. 2. An expletive, உரையசைச்சொல், as, பயனின்றுமன்றம்மகாமம். It is plain that lust is injurious. (p.)

அம்மட்டு, adv. So much, so far. See மட்டு.

அம்மணம், s. Nakedness, நிருவாணம். 2. [prov.] Obscenity, lewdness, சோரமார்க்கம்.

அம்மம், s. The female breast, முலை. (p.)

அம்மனை, s. A kind of play with balls, அம்மானை. 2. Balls used in the game, அம்மானைக்காய். 3. A mother, தாய். (p.)

அம்மன், s. Mother, தாய்.

அம்மா, s. Mother, தாய். 2. Matron or lady, எசமானி. (c.) 3. An exclamation of grief, sympathy or surprise, probably from அம்ம, அதிசயக்குறிப்பு. (p.) 4. An expletive, ஓரசைச்சொல். 5. Vocative of அம்மாள், mother.—Note. It is used by the Romanists as an honorific, as மரியம்மா, இத்தேரியம்மா, பிரகாசியம்மா.

அம்மாத்திரம், adv. So much. See மாத்திரம்.

அம்மாய், s. Maternal grandmother, தாயைப்பெற்றாள். 2. A coaxing expression, dear mother. (c.)

அம்மாள், s. A mother, தாய். 2. Any matron by way of respect, மூத்தாள். (c.)

அம்மானை, s. The same as அம்மனை. A play with balls by females, ஓர்விளையாட்டு. 2. A species of verse originally sung with the game, but now not so limited, ஓர்பிரபந்தம்.

அம்மான், s. Mother's brother, the maternal uncle, தாய்மாமன். 2. The father's sister's husband, அத்தைகணவன். (c.) 3. A father, தகப்பன். (p.)

நல்லம்மான், s. Mother's brother, uncle by the mother's side.

அம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, சித்திரப்பாலாவி, Euphorbia hypericifolia, L.

சிவப்பம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, Euphorbia rosea, L.

பெரியம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia pilulifera, L.

வெள்ளையம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia incana, L.

வயலம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia decumbens, L.

சிற்றம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, Euphorbia macrophylla, L.

அம்மி—அம்மிக்கல், s. A horizontal stone to grind on, for macerating fine mortar, curry seeds, &c., அரைகல். (c.)

அம்மிக்குழவி, s. The roller or cylindric stone used in grinding seeds, &c., the muller.

குழியம்மி, s. An oval stone with a hollow in the middle for macerating medicines.

அம்மியம், s. Toddy, கள். 2. A trumpet, காளம். 3. A small trumpet, சிறுசின்னம். (p.)

அம்மு, கிறேன், அம்மினேன், வேன், அம்ம, v. n. To dissemble on hearing a thing spoken of by seeming to know nothing of it, to act with reserve and duplicity wanting ingenuousness, மரிசம்பண்ண. 2. கிறது, அம்மினது, ம், அம்ம. [prov. impr. for பம்பு.] To cover thickly as a mass of motionless clouds, overspreading the heavens, obscuring the rays of the sun, &c., மூட. 3. To feel the sensation of weight in the head, as the effect of cold, தலைகனக்க.

அம்முக்கள்ளன், s. A cheat, a fraudulent fellow, one who is void of honest principles, one that is a rogue within.

அம்மெனல். A particle imitative of sound, a hum, ஒலிக்குறிப்பு.

அம்மை, s. The small pox as the sport of the goddess Parvati, வைசூரி. (c.) 2. Mother, a matron, தாய். (p.) 3. Parvati, பார்வதி. 4. Beauty, அழகு. 5. One of the eight beauties of versification, the use of very short sounds easily pronounced in verse, பாவினெண்வனப்பிலொன்று. 6. The next birth or state, the next transmigration, வருபிறப்பு. 7. A nun or female recluse of the Jaina sect, தவப்பெண்.

அம்மைப்பால், s. Lymph of small pox pustules.

அம்மையார்கூந்தல், s. See எலிச்செவி, a plant.

அம்மைவடு, s. Small pox-pits.

அம்மைவார்க்க, inf. To have the small pox.

அம்மைவிளையாட்டு, s. The progress of the disease.

அயகம், s. The periploca creeper, சிறுகுறிஞ்சா. 2. Calamus, வசம்பு. (M. Dic.)

அயசு, s. Slippery ground, வழுக்கல்நிலம்.

*அயசு, s. Iron, steel, உருக்கு. Wils. p. 65. AYAS.

அயசுபடில், s. Sand mixed with tin, வெள்ளியமணல்.

அயநி, s. The திருநாமப்பாலை, a creeper, Sarsaparilla, L.

அயமரம், s. The oleander. See அலரி. (பிங்.) (p.)

அயபி, s. A plant, வெண்கடுகு, Mustard, Sinapis, *L.*

*அயம், s. Sheep or goat, ஆடு. Wils. p. 12. Aja. 2. Horse, குதிரை. Wils. p. 968. Haya. 3. Iron, இரும்பு. Wils. p. 65. Ayas. 4. Good luck, caused by deeds of former births, favorable fortune, நல்வினை. Wils. p. 64. Aya.

அயவாகனன், s. The god of fire, who has a goat for his vehicle—one of the eight guardians of the world, தீத்தெய்வம்.

அயக்கிரீவன், s. Vishnu, திருமால் பரிமுகத்தவதாரத்தொன்று. 2. The name of a giant who had the neck of a horse, ஓரசுரன்; [*ex* கிரீவம், neck.] Wils. p. 968. Hayagreeva.

அயக்கிரீவகன், s. Vishnu, as the destroyer of அயக்கிரீவன், திருமால். Wils. p. 969. Hayagreevahan.

அயக்களங்கு, s. Oxidized iron used as a medicine, இரும்புத்தூள்.

அயக்காந்தம், s. Loadstone, magnet, ஊசிக்காந்தம். Wils. p. 65. Ayaskanta.

அயச்சிந்தூரம், s. Red oxide of iron, இரும்புச்சிந்தூரம்.

அயத்தின்சாரம், s. Iron dust, இரும்புக்கிட்டம்.

அயத்தி, s. One of the thirty-two kinds of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

அயபற்பம்—அயபஸ்பம், s. Oxide of iron.

அயவெள்ளை, s. Iron reduced to a medicinal powder.

அயோற்கம், s. Iron filings, அரபொடி.

அயம், s. A festival, feast, விழா. 2. Mud, mire, சேறு. 3. Water, நீர். 4. Tank, pond, குளம். 5. Ground, earth, நிலம். 6. Oleander shrub, அலரிச்செடி. 7. A ditch, hole, pit, குழி.

அயர், s. Distress, languor, வாட்டம். (*p.*)

அயர், கிறேன், ந்தேன், வேன், அயர, *v. a.* To do, perform, execute, discharge duties, rites, &c., exercise, practise, செய்ய. In this meaning it seems commonly, associated with pleasant and gratifying sensations, as, விருந்தயர், to perform the rites of hospitality. 2. *v. n.* To faint, swoon, languish, தளர். 3. To lose the power of consciousness, as in faintness, drowsiness, sleep, &c., சோர். 4. To become weary, droop, இளைக்க.

விளையாட்டயர்ந்தான். He has played.

அவன்கண்ணயர்ந்ததைப்பார்த்து. Seeing him drowsy. (பஞ். 80.)

அயரப்போட—அயரவிட, *inf.* To let rest for a better opportunity, as thieves, till persons are less on their guard, or as persons in a law suit.

அயர்ந்தநித்திரை, s. Deep sleep, profound sleep.

அயர்ச்சி, *v. noun.* Forgetfulness, மறதி. 2. Languor, faintness, spiritlessness, உணர்வழிவு. 3. Laziness, drowsiness, சோம்பு. 4. Weakness, பலவீனம். 5. Distress, affliction, வருத்தம். 6. Disgust, வெறுப்பு.

அயர்தி, *v. noun.* Fainting, swooning, languor, weariness, drowsiness, stupor, சோர்வு. 2. Forgetfulness, forgetting, liability to forget, மறதி. (*c.*)

அயர்வு, *v. noun.* Fainting, languor, weariness, drowsiness, தளர்வு. 2. Affliction, distress, pain, வருத்தம். 3. (*fig.*) Disgust, hatred, வெறுப்பு. 4. Dulness, stupor, உன்மத்தம். 5. Laziness, சோம்பு. 6. Breadth, அகலம்.

அயர்வுயிர்த்தல், *v. noun.* Rousing from languor, stupor, distress, &c., வருத்தந்தீர்தல்.

அயர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To forget, மறக்க.

அயர்ப்பு, *v. noun.* Forgetfulness, liability to forget, மறதி. (*c.*)

அயர்வு, s. Breadth, width, அகலம்.

அயல், s. Neighborhood, nearness, adjacency, that which is next in place, அருகிடம். 2. Place, இடம். 3. What is outward, or foreign, அன்னியமானது.

அயலகத்தார்—அயலவர்—அயலார்—அயலோர், s. Neighbors, those at hand. 2. Strangers, பிறர், persons not of the same family.

அயலுதவி—அயற்றுணை, s. A neighbor or neighbors, regarded as a help by night or otherwise.

அயல்வீடு, s. Neighboring house

ஈற்றயல், s. [*in grammar.*] The penultimate.

அயவாரி, s. Acorus Calamus, *L.*, வசம்பு.

அயவி, s. The சிற்றரத்தை plant.

*அயனம், s. A road, path, வழி. 2. Course, especially the half yearly course of the sun, வருடப்பாதி. 3. Equinoctial or solstitial points. Wils. p. 64. Ayana.

அயனகாலம், s. The interval between the equinoxes, அயனங்களினிடைநிகழ்காலம். Wils. p. 64. Ayanakala. 2. The time of the commencement of the tropical year, months, or either of the two; this is commonly called அயனப்பிறப்பு.

அயனசலனம், s. Amount of the precession of the equinoxes at any given time.

அயனமண்டலம், s. Colures, equinoctial colure.

அயனமாதம், s. The month reckoned from the true equinox.

அயனவாண்டு, s. The year reckoned from the true equinox.

உத்தராயணம், s. The course of the sun from south to north, north declination. Wils. p. 142. Uttarayana.

தட்சணாயனம்—தக்ஷிணாயனம், s. The course from north to south. Wils. p. 395. Dakshinayana.

அயனம், s. Birth, பிறப்பு.

*அயன், s. Brahma, பிரமன். 2. The son of Raghu, and father of Dasharatha, தசரதன்றந்தை. Wils. p. 12. Aja. 3. Argha, god of the Samanar, அருகன். (*p.*)

அயனாள், s. The fourth lunar mansion, உரோகணிநாள். 2. The age of Brahma, பிரமன்வாழ்நாள்.

அயனூருவிலுதித்தோர், s. Those who proceeded from the thigh of Brahma, the agricultural and mercantile tribes, வைசியர்.

அயன்பதத்திலுதித்தோர், s. Those who sprang from the feet of Brahma—Sudras, the servile tribe, சூத்திரர்.

அயன்மனைவி, s. Saraswati, the wife of Brahma, சரச்சுவதி.

அயன்முகத்துதித்தோர், s. Those who came from the face of Brahma—Brahmans, பிராமணர்.

அயன்றோளுதித்தோர், s. Those who came from Brahma's shoulders—the military tribe, க்ஷத்திரியர்.

அயா, s. Distress, affliction, languor, fatigue, வருத்தம். (*p.*)

அயாவுயிர்க்க, *inf.* To recover or be relieved from fainting, distress, &c., வருத்தம்நீங்க. See உயிர், *v.*

அயிகம், s. The ஊமத்தை plant, Datura, *L.*

*அயிக்கம், s. Union, fellowship. See ஐக்கம். (*c.*) Wils. p. 173. Aikya.

*அயிணம், [*prop.* ஐணம்.] Deerskin, மான்றோல். See ஏணம், antelope. Wils. p. 174. Aina.

அயிரம், s. Sugar-candy, கண்டசருக்கரை. (*p.*)

அயிராணி, s. Wife of Indra, இந்திராணி. 2. Parvati, பார்வதி. (*p.*)

*அயிராவணம்—அயிராவதம், s. Elephant of Indra, தேவேந்திரன்யானை. See ஐராவதம். Wils. p. 174. Airavana and Airavata.

அயிராவதப்பாகன்—அயிராவதன், s. Indra, தேவேந்திரன்.

அயிரி, s. A knife for taking out the bones of fish, மீன்முள்ளெடுக்கத்தி. 2. Long grass, நெட்டிப்புல். (*p.*)

அயிரியம், s. A plant, நெட்டி, Aeschynemene aspera, *L.*

அயிரை, s. A species of very small fish, ஓர்சிறுமீன். 2. Fine sand, நுண்மணல். (பிங்.)

அயிர், s. Fineness, minuteness, sharpness, நுண்மை. 2. Fine sand, நுண்மணல். 3. Jaggery or a kind of moist sugar, சருக்கரை. (*p.*)

அயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To suspect, surmise, conjecture, suppose, doubt, ஐயப்பட. 2. To infer, incline to an opinion, have doubt partly removed, perceive or ascertain indistinctly, அநுமானிக்க. (*p.*)

அயிலவாள்யவனர்க்கயிராதுபுக்கு. Entering unsuspected by the sword armed Moorish guards.

அயிர்ப்பு, *v. noun.* Suspicion, surmising, conjecture, ஐயம்.

அயில், s. Sharpness, keenness, கூர்மை. 2. Javelin, கைவேல். 3. Steel, iron, இரும்பு. 4. A plough, கலப்பை (?) (சது.) 5. A kind of grass, கோரைப்புல். 6. Beauty, அழகு. (*p.*)

அயிலான், s. Kumara, the younger son of Siva, bearing a javelin, குமரன்.

அயில்—அயிலு, கிறேன், அயின்றேன், வேன், அயில, *v. n.* To eat, drink, take food, make a meal, உண்ண. (*p.*)

அயில்—அயில்வு—அயிறல்—அயிற்றல், *v. noun.* Eating, taking food, உண்கை.

அயினி, *s.* Boiled rice, சோறு. (*p.*)

அயின்றாள், *s.* Mother, தாய்.

*அயுக்தம்—அயுத்தம், *s.* [*priv.* அ.] Unfitness, incongruity, a term in Rhetoric in which an effect is ascribed to a contrary cause, நிலைக்காரம். (*p.*) Wils. p. 65. Ayukta.

*அயுதம், *s.* Ten thousand, பதினாயிரம். Wils. p. 65. Ayuta.

*அயோக்கியம், *s.* [*priv.* அ.] Unsuitableness, impropriety, incompetency, பொருந்தாமை. Wils. p. 65. Ayogya.

அயோக்கியதை—அயோக்கியத்தனம், *s.* Unfitness, impropriety. Wils. p. 65. Ayogyata. 2. A reprobate or abandoned state.

அயோக்கியப்பட, *inf.* To become unfit, unsuitable.

அயோக்கியன், *s.* An unfit, unworthy, improper person.

*அயோத்தி, *s.* Oude, the capital of Rama; one of the seven sacred cities, சத்தபுரியிலொன்று. See புரி. Wils. p. 65. Ayod'hya.

அய்யோ, *inter.* Alas! See ஐயோ.

அரக்கம், *s.* The நன்னாரி creeper, Hemidesmus Indicus, *L.*

அரக்கர், *s.* A feigned race of beings, foes to the devas or inferior gods, a class of demons. See இராக்கதர்.

அரக்கி, *s.* [*mas.* அரக்கன்.] A female Raksha, இராக்கதப்பெண்.

அரக்கு, *s.* Redness, சிவப்பு. 2. Lac, stick-lac, gum-lac, &c., from which a red color is extracted by boiling, ஒட்டுமெழுகு. 3. Sealing wax, இலாக்கிர்மெழுகு. (*p.*) 4. (*For.*) Arrack, சாராயம். (See the poem of பத்திலகிரி, and பொன்னுசிதி.) 5. Honey, தேன்.

அரக்காம்பல், *s.* A water plant—the red nymphæa, செவ்வல்லி, Nymphæa rubra, *L.*

அரக்குக்காந்தம், *s.* A kind of loadstone used in medicine, one of the one hundred and twenty kinds of ore.

அரக்குமஞ்சள், *s.* The saffron of a deep yellow, Curcuma longa, *L.*

கொம்பரக்கு, *s.* Stick-lac, as from the tree; [*ex* கொம்பு.]

அவலரக்கு, *s.* A coarse kind of lac, in form of a wafer; [*ex* அவல்.]

அரக்கு—கிறேன், அரக்கினேன், வேன், அரக்க, *v. a.* To waste or wear away by rubbing, அழிக்க. (பிங்.) 2. To mash with the palm of the hand or the sole of the foot by a wriggling motion, தேய்க்க. 3. [*prov.*] To push, drag, or otherwise move a heavy body, as the wooden frame of a house, இருப்புவீட்டைப் பெயர்க்க. 4. *v. n.* (*c.*) To move in a hitching or wriggling manner or by jerks, hitch along on a seat, crawl as a child or snake, hobble or walk with difficulty, waddle as one drunk, செலிக்குநடக்க.

அரக்கியரக்கிநடக்கிறான். He walks hitching along.

அரக்கல், *v. noun.* The act of rubbing or grinding.

*அரங்கம், *s.* A theatre, stage, ballroom, நாடகசாலை. 2. A field of battle, போர்க்களம். 3. A place where acting, singing, gaming, &c., are learned and practised, சூதாடுங்களம்பயிலுமிடம். 4. A square hall, சதுரச்சாலை. 5. Fencing school, சிலம்பக்கூடம். 6. A place of public entertainment, சத்திரம். 7. An assembly especially of learned men, சபை. 8. A school, a place where literature is taught, கல்விச்சாலை. Wils. p. 693. Ranga. 9. An island formed by a river or rivers, ஆற்றிடைக்குறை. (*p.*)

அரங்கு, *s.* A place, இடம். 2. Room, lodging place, அறை. 3. A theatre or place of public exhibition, an assembly room, an arena, நாடகசாலை. 4. A public assembly, சபை. 5. The squares on a chest board, சூதாடுங்கருவிக்குத்தறை. (*p.*) Wils. p. 693. Ranga.

அரங்கின்றிவட்டாடலுமறிவின்றிப்பேசுதலுமொன்று. To attempt playing draughts without squares, and a fool speaking of things which he does not understand, are the same.

அரங்கேற, *inf.* To be exhibited, as a dancing girl, for the first time. 2. To be produced at court before the king or in a public assembly, as a new work.

அரங்கேற்ற, *inf.* To exhibit a poem, a drama, dance, &c. in a public assembly, சபையிலேற்ற.

அரங்கேற்றம்—அரங்கேற்று, *v. noun.* The exhibition of a new art, book, &c., the performance of a new dance, drama, &c. in a public or learned assembly, சபையிலேற்றுகை.

அரங்கு, கிறேன், அரங்கினேன், வேன், அரங்க, *v. n.* To become depressed, lowered, pressed down, அமுக்க. (*p.*)

அரங்க, *inf.* [*used adverbially.*] Thoroughly, entirely. (*p.*)

மரத்தைஅரங்கத்தறி. Prune the tree thoroughly.

அரங்கக்கற்றோர். Those who are well versed in a science.

அரங்கல், *v. noun.* Becoming depressed, lowered, pressed down.

அரசன், *s.* (*plu.* அரசர்.) A king, prince, இராசா. 2. A supreme master, God, எப்பொருட்குமிறைவன். 3. The planet Jupiter, வியாழம். 4. The title of the chief of the முக்குவர் caste, முக்குவர்தலைவன்.—*Note.* There were three famous kings; viz.: 1. சேரன். 2. சோழன். 3. பாண்டியன், which see. (*p.*)

அரசவொளி, *s.* The splendor or glory of kings; it is of four kinds; viz.: 1. கொடை, gifts. 2. தலையளி, condescension. 3. செங்கோல், justice. 4. குடியோம்பல், care of his subjects.

அரசர்குணம், *s.* The three properties of kings; viz.: 1. துணிவு, decision. 2. கல்வி, learning. 3. துணிவு, prowess.

அரசர்க்குக்குழு, *s.* The five different officers of a king; viz.: 1. Ministers, மந்திரியர். 2. Soothsayers, புரோகிதர், 3. Generals, சேனாபதியர். 4. Messengers, தூதர். 5. Spies, சாரர்.

அரசர்க்குத்துணைவர், *s.* The eight assistants of a king; viz.: 1. Ministers, மந்திரியர். 2. Rulers, கருமாதிகாரர். 3. Relations, சுற்றம். 4. Door-keepers, கடைகாப்பாளர். 5. Citizens of his capital, நகரமாக்கள். 6. Commanders, படைத்தலைவர். 7. Cavaliers, இவுளிமறவர். 8. Warriors on elephants, யானைவீரர்.

அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம், *s.* The five confidential servants of a king, as, Companions, நட்பர்; Brahmans, அந்தணர்; Cooks, மடையர்; Physicians, மருத்துவர், and Prophets, நிமித்திகர்.

அரசர்சின்னம், *s.* The twenty-one distinguishing marks of a king. See இராசசின்னம்.

அரசர்நால்வகையியல்பு, *s.* The four special qualities of kings; viz.: 1. அஞ்சாமை, fearlessness, fortitude. 2. ஈகை, bountifulness. 3. அறிவு, discernment. 4. ஊக்கம், prowess.

அரசர்வல்லமை, *s.* The four acts or powers of kings; viz.: 1. இயற்றல், making acquisitions. 2. ஈட்டல், collecting his revenues. 3. காத்தல், securing them. 4. வகுத்தல், distributing or expending them.

அரசாணை, *s.* The order or decree of a king, சாசனம்.

அரசனுயிர்காத்தோன், *s.* A unicorn, as the fabled protector of a king, காண்டாமிருகம்.

அரசன்விருத்தம், *s.* A kind of poem describing the country and magnificence of the king, ஓர்பிரபந்தம்.

அரசி, *s.* A queen, இராசஸ்திரீ. 2. A lady, தலைவி.

அரசன், *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic, சார்முதிருபாஷாணம். 2. The same prepared, பாஷாணசெந்தி. 3. A kind of vitriol, துருசு.

அரசன்விரோதி, *s.* The கோவை creeper, Bryonia, *L.*

அரசு, *s.* Royalty, government, இராசாங்கம். 2. A king, இராசா. 3. A kingdom, the territory of a sovereign, இராச்சியம். 4. The planet Jupiter, வியாழம். (*p.*)

அரசடைந்தான். He is come to the throne, he has obtained the kingdom.

அரசங்கம், *s.* The six safe-guards of royalty; viz.: படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்.

அரசளிக்க, *inf.* To govern.

அரசாள, *inf.* To reign, govern.

அரசாட்சி, *v. noun.* Reign, government, the exercise of government, the right of possession to the throne, இராசரீகம்.

அரசியல், *s.* Royalty, இராசாங்கம். 2. The duties or functions of a king, இராசரீகமுறைமை. They are six; viz.: அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம்.

அரசிருக்கை, *s.* The place of a king, or throne.

அரசிறை, *s.* The king's tribute.

அரசுசெய்ய, *inf.* To exercise the functions of government, govern, reign.

அரசு—அரசமரம், *s.* A tree—the Ficus religiosa, Peepul, or poplar-leaved fig-tree—forming one of the nine kinds of wood used in burnt offerings, சமித்து. (See சமித்து.) Its seed is used for medicinal purposes.

அரசாணிக்கால், *s.* A bough of this tree, which together with others from the கலியாணமுருக்கு, (or erythrina,) &c. is fixed between two of the interior posts of the marriage pandal, round which the parties pass, performing particular ceremonies.

அரசிலை, *s.* The leaves of the அரசு. 2. The figure of a leaf as branded on beasts, &c., அரசிலைக்குறி.

அரசிலைத்தூக்கம்—அரசிலைத்தொங்கல், *s.* Hangings, resembling the அரசு leaves.

கொடியரசு, *s.* A different species of Ficus.

பூவரசு, *s.* The portia tree, பூப்பருத்தி, Thespesia populnea, *L.*

ஆற்றரசு, *s.* Another species of Ficus growing in the vicinity of rivers.

அரட்டர், *s.* (*sing.* அரட்டன்.) Kings of small territories, governors, குறுநிலமன்னர். (*p.*)

அரட்டி, *s.* Fear, terror, அச்சம்; [*ex* அரள், imper. grow terrified.]

அரணம், *s.* Protection by forests, &c., காவற்காடு. 2. A fort, கோட்டை. 3. Wall, மதில். 4. Hedge, enclosure, வேலி. 5. A jacket or coat of mail, கவசம். 6. A door, கதவு. 7. A dart, a javelin, வேல். 8. A bed, மஞ்சம். 9. A sandal, செருப்பு. (*p.*)

*அரணி, *s.* A wooden instrument for kindling fire by attrition, தீக்கடைகோல். 2. The sun, சூரியன். Wils. p. 66. Arani.

அரணி, *s.* A jacket or coat of mail, கவசம். 2. A fortress, wall or fortification, மதில். (*c.*) 3. A jungle, forest, காடு. (வியாக்கிரபுராணம்.) (*p.*)

அரணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To fortify, defend, அரணாக்க. 2. To adorn, சிறப்பிக்க. (*p.*) 3. *v. n.* [*in the third pers. sing.*] [*prov.*] To grow hard as a boil, உரைக்க.

அரணித்தபரு, *s.* A hard boil.

அரணிப்பு, *v. noun.* Being fortified or defended, a strong or fortified place, அரண்செய்ப்பு. 2. Ornament, decoration, சிறப்பிக்கை. 3. Hardness as of a boil, or other hard swelling, கெட்டிப்பு.

*அரணியம், *s.* Jungle, forest, காடு. Wils. p. 66. Aranya. (*p.*)

அரணியா, *s.* The காட்டுக்கருணை plant whose root is medicinal, ஓர்பூடு, Dracontium polyphyllum, *L.*

அரணை, *s.* A species of streaked lizard, very smooth and shining; its licking is considered poisonous. (See அரண்டசம்.) Lacerta interpunctala, *L.*

அரண், *s.* Beauty, அழகு. 2. Defence, fortification, including four kinds; viz.: (*a.*) Walls, மதில்; (*b.*) Seas, rivers, கடல்; (*c.*) Mountains, மலை; (*d.*) Forest, காடு. 3. Fortress or castle, கோட்டை. 4. A jungle for defence, காவற்காடு. 5. A fortifying wall, மதில். (*p.*)

படைமிகுந்தாலரணில்லை. A fort is no defence when the defenders are mutinous.

அரணனைபட்டணம், *s.* A fortified city.

அரணிருக்கை, *s.* A fort.

அரண்பண்ண, *inf.* To fortify.

அரதனம், *s.* A gem, precious stone, jewel, the best of any thing, அலங்காரம். (See இரத்தினம், of which this is the poetic form, *Sans.* ரத்ந); [*ex* ரம, to sport.] 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, மிருதபாஷாணம். 3. A trinket of gold or silver, worn on the feet by women, சிலம்பணி. (*p.*)

*அரதி, *s.* [*priv.* அ.] Dissatisfaction, dislike, disgust, வேண்டாமை; [*ex* ரதி, pleasure.] Wils. p. 66. Arati.

அரதேசி, *s.* [*improp. for* அகதேசி.] A pilgrim, used only with பரதேசி. (*c.*)

*அரத்தம், *s.* Blood, இரத்தம். 2. Red color, சிவப்பு. Wils. p. 690. Rakta. 3. Coral, பவளம். 4. The shoe-flower, செம்பரத்தை. 5. The red water lily, செங்குவளை, (Nymphæa rubra.) 6. The Cadamba tree bearing red flowers, கடம்பு. 7. A species of red cotton, செம்பஞ்சு. 8. Red sealing wax or lac, அரக்கு. 9. Gold, பொன். 10. Nicety, neatness, செம்மை; [*ex* ரக்த, dyed, tinged.] (*p.*)

அரத்தன், *s.* Mars, the planet செவ்வாய்.

அரத்தோற்பலம், *s.* Red water lily, (Nymphæa rubra.) Wils. p. 692. Raktotpala.

அரத்தை, *s.* A shrub whose root is medicinal and forms a drug, ஓர்மருந்துச்செடி, Galanga, *L.*

பேரரத்தை, *s.* Alpinia Galanga major.

சிற்றரத்தை, *s.* Alpinia Galanga minor.

அரந்தை, *s.* Affliction, sorrow, distress, துன்பம். (*p.*)

அரபி, *s.* Nutgall, கடுக்காய், Terminalia chebula, *L.*

அரப்பு, *s.* [*prop.* அரைப்பு. which see.] Ground stuff.

அரமகள், *s.* (*plu.* மகளிர்.) Goddess, தெய்வமகள். (*p.*)

அரமனை, *s.* King's house, royal palace, contr.-form of அரசன்மனை. (*c.*)

*அரமியம், *s.* A palace, a mansion, அரமனை. Wils. p. 971. Harmya. 2. A terrace on the top of a house for a walk by moonlight, வீட்டின்மேலுலாவும்வெளி; [*ex* ரம்ய, pleasing.] 3. The பிரமி plant, (*p.*)

அரம், *s.* A file, rasp, ஓர்கருவி. 2. (*p.*) A cellar, cell, cavern or subterraneous room, நிலறை. 3. The abyss including all the nether worlds, பாதாளம். (திருச்செந்.)

அரபொடி, *s.* Filings, iron filings, இரும்புத்தூள்.

அரமுறி, *s.* A kind of herb useful for its root, இரும்புமுறிச்செடி.

அரம்பிலம், *s.* The abyss, infernal worlds.

*அரம்பை, *s.* A plantain tree, வாழை, Musa paradisiaca, *L.* 2. One of the dancing girls, courtezans, in the world of the gods, தேவலோகதாசி, Wils. p. 697. Rambha. 3. The ஓமம் plant.

*அரயன், *s.* [*generally* அரசன்] A king.

*அரரம், *s.* A door, கதவு. Wils. p. 66. Arara.

அரலை, *s.* A wen, கழலைக்கட்டி. 2. The sea, கடல். 3. A fort, கோட்டை. (*p.*) 4. A plant, மரல், Sansevera zeylanica, *L.*

அரவணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To embrace, fondle, தழுவிக்கொள்ள. (*c.*)

*அரவம், *s.* Sound in general, a rustling, rushing, roaring, &c., ஒலி. 2. A confused noise, clamor as in a bazaar, outcry as in danger; stir, bustle as at a feast, the birth of a child, &c., பேரொலி. Wils. p. 697. Rava. 3. Foot-rings with bells, சிலம்பு. (*p.*)

அரவம், *s.* A snake, பாம்பு. 2. The ninth lunar constellation, ஆயிலியநாள். (*p.*)

அரவமாட்டேல். Play not with a snake.

அரவக்கொடியோன்—அரவுயர்த்தோன், *s.* An ancient king of Delhi called துரியோதனன், whose banner was a serpent.

அரவச்சுடிகை, *s.* A snake's crest found chiefly on the head of the cobra.

*அரவிந்தம், *s.* The lotus, தாமரை, Nelumbium speciosum, *L.* Wils. p. 66. Aravinda. 2. One of Kama's five arrows, காமனைங்கணையிலொன்று.

அரவு, *s.* A snake, பாம்பு, as அரவம். (*p.*)

அரவணிந்தோன், *s.* Siva as wearing a snake, சிவன்.

அரவணை, *s.* The serpent அனந்தன் as a bed for Vishnu.

அரவணைச்செல்வன், *s.* Vishnu, விட்டுணு.

அரவினாள்—அரவுநாள், *s.* The ninth lunar constellation, ஆயிலியநாள்.

அரவுயிர்ப்பு, *s.* The breath of a snake when hissing, considered poisonous.

அரளி, *s.* The பீநாறி tree, Sterculia fœtida, *L.*

அரளித்தொக்கு, *s.* Its medicinal bark.

அரளு—அரள், கிறேன், அரண்டேன், வேன், அரள, *v. n.* To be amazed, grow terrified, பயமிக்க. (*p.*)

அரற்று, கிறேன், அரற்றினேன், வேன், அரற்ற, *v. n.* To cry, weep aloud, bewail, அழ. 2. To make a noise, sound with quick and continued repetitions, ஒலிக்க. (*p.*)

*அரன், *s.* Siva, சிவன். Wils. p. 969. Hara. 2. One who has supreme power, எப்பொருட்குமிறைவன்.

அரனிடத்தவள், *s.* Parvati, பார்வதி.

அரன்மகன், s. Skanda, முருகன். 2. Ganesa, விநாயகன். 3. Veerapattran, வீரபத்திரன்.

அரன்வெற்பு, s. The same as கைலைமலை, silver mount, Siva's mountain.

அரன்றோழன், s. Kuvera as a friend of Siva, குபேரன்.

அரா—அர, s. Snake, பாம்பு. (p.)

அராவைரி, s. The kite, கருடன். 2. Peacock, மயில். 3. Mangoose, கீரி; [ex வைரி, enemy.]

*அராகம், s. [priv. அ.] Absence of desire, coolness, இச்சையின்மை. Wils. p. 66. Araga.

அராகம், s. Insatiable desire, greediness, covetousness, இச்சையடக்காமை. 2. A tune, இராகம். 3. The sound of certain notes on the lute, supposed to have some reference to a barren soil, பாலையாழ்த்திறம். 4. Red as a color, செவப்பு. See இராகம். 5. A succession of short letters in verse rapidly repeated, முடுகியல். 6. Gold, பொன். (p.)

அராநட்பு, s. [prov.] Indifference, coolness in friendship, வேண்டாவெறுப்பு.

அராபதம், s. A humming insect, வண்டு. (பாரதம். 12. போர்.) (p.)

அராமம், s. A grove, சோலை. 2. Growing grain, பயிர். (p.)

அராவு, கிறேன், அராவினேன், வேன், அராவ, v. a. [vul.] To file, polish, அழுத்த. 2. To grate as in the friction of two pieces of metal, to rub, stroke, &c., உராச. 3. To revolve a thing in the mind, ruminate, சிந்திக்க. 4. v. n. To use sarcasm, jeers, &c. reciprocally, to be in a state of collision, to clash, disagree, jar, மிண்ட.—Note. The root of this word may also be அரா, and [prov.] அராத்து.

*அரி, s. An enemy, சத்துரு. 2. Wheel, சக்கரம். Wils. p. 66. Ari. 3. Green, பச்சைநிறம். 4. A horse, குதிரை. 5. A lion, சிங்கம். 6. Leo the constellation, சிங்கவிராசி. 7. The sun, சூரியன். 8. Vishnu, விட்டுணு. 9. Yama, யமன். 10. Air, wind, காற்று. 11. The moon, சந்திரன். 12. Indra, தேவேந்திரன். 13. A ray of light, கிரணம். 14. A parrot, paroquet, கிளி. 15. A monkey, குரங்கு. 16. A snake, பாம்பு. 17. A frog, தவளை. 18. One of the nine divisions of the known continent, நவகண்டத்தொன்று. 19. Fire, தீ. Wils. p. 969. Hari and Harit. 20. An emerald, மரகதம். 21. Color, நிறம். 22. Smoke, புகை. 23. Hatred, பகை. 24. Keenness, sharpness, கூர்மை. 25. Arms, weapons, ஆயுதப்பொது. 26. A saw, ஈர்வாள்.

அரிகரபுத்திரன்—அரியரபுத்திரன், s. Ayanar, ஐயனார்.

அரிகள், s. Foes, enemies, பகைவர்.

அரிச்சுவடி—அரிவரி, s. The child's first book, the alphabet—thus called from the Hindus prefixing to it the name of Vishnu.

அரிதாரம், s. Lukshmi, wife of Vishnu, இலக்குமி. 2. Yellow sulphuret of arsenic, yellow orpiment, ஓர்மருந்து.

கட்டரிதாரம்—கல்லரிதாரம், s. Orpiment or arsenic in lumps.

தகட்டரிதாரம்—மடலரிதாரம், s. Leaf orpiment.

பொன்னரிதாரம், s. Orpiment of gold-color.

அரிப்பிரியை, s. Lukshmi. Wils. p. 970. Haripriya.

அரிமந்திரம், s. A lion's den.

அரிமருகன், s. Skanda, முருகன். 2. Ganesa, விநாயகன்; as the nephews of Vishnu.

அரிமா, s. A lion, சிங்கம். 2. A male lion, ஆண்சிங்கம். 3. Leo of the zodiac, சிங்கவிராசி.

அரிமாநோக்கம் or சிங்கநோக்கம், s. [in grammar.] Lion-look, one of the four kinds of சூத்திரநிலை, which see.

அரியணை, s. A throne, சிங்காசனம்; [ex அணை, a seat or cushion,] a seat supported by artificial lions.

அரியணைச்செல்வன், s. Argha, அருகன்.

அரியமன், s. One of the twelve suns, துவாதசாதித்தரிலொருவன். Wils. p. 72. Aryaman.

அரியமா, s. The sun, சூரியன். 2. A class of manes or deified ancestors, ஓர்பிதிர்தேவதை. Wils. p. 72. Aryama.

அரியயற்கரியோன், s. Siva.

அரியேறி, s. Durga, who rides on a lion, துர்க்கை.

அரி, s. A reaped handful of paddy, &c., அரிப்பிடி. 2. An ear of rice, நெற்கதிர். 3. A car, தேர். 4. A grove, சோலை. 5. Gold, wealth, பொன். 6. Lines in the white of the eye, கண்வரி. 7. Line, streak, வரி. 8. The sea, கடல். 9. A humming insect, வண்டு. 10. A ram, செம்மறியாட்டுக்கடா. 11. A hog, pig, பன்றி. 12. Any hollow thing as an elephant's trunk, &c., உட்டுளைப்பொருள். 13. A bamboo, மூங்கில். 14. Closeness, thickness, (as of bushes, hair, &c.) நெருக்கம். 15. Thinness, as of a plate of metal, ஐமைவடிவு. 16. Narrowness, அடிப்பு. 17. Soft, drizzling rain, மழைத்துவலை. 18. A garland, மாலை. 19. Pebbles, small pieces of metal put into the hollow of a dancer's ankle rings to cause a tinkling sound, சிலம்பின்பருக்கைக்கல். 20. Dancers' or children's ankle rings, formerly worn by women, சிலம்பு. 21. Strength, force, வலி. 22. The solid part of timber, மரவயிரம். 23. A bedstead, couch, a bed or other thing to sleep on, கட்டில். 24. A board, bench to sit or sleep on, படுக்கை. 25. A drum, பறை. 26. A hill, mountain, மலை. 27. Fermented liquor, toddy, கள். 28. Fault, blemish, குற்றம். 29. The strings of a drum, விசி. (p.)

அரிபடித்தார்கள். They have shaken out the sheaves.

அரிக்கட்டு, s. A sheaf or bundle of reaped grain, அரிவிக்கட்டு.

அரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To cut, (commonly by applying the instrument to the thing cut) cut off, nip, strike off, rip, part asunder, chop off, amputate, mince, chip, அறுக்க. 2. To saw, வாளாலரிய. (c.) 3. [prov.] To cut off the excess of clay from the mould in making bricks, செங்கல்லறுக்க.

நெல்லரியும்பருவம். The season for cutting (harvest) rice.

அரிதாள், s. Stubble, கதிரறுத்ததாள்.

அரிநெல்லி, s. A tree yielding a sour fruit, sometimes called country gooseberry, ஓர்மரம், Cicca disticha, L., so called from its sulcated fruit, which appears as if it had been carved out with a knife.

அரிவாள், s. A sickle, reaping hook, கொய்யுமாயுதம். 2. A saw, ஈர்வாள்.

அரிவாட்சொண்டன்—அரிவாண்மூக்கன், s. [prov.] A kind of sea-bird, one of the heron-species, ஓர்கொக்கு.

அரிவாள்மணை, s. An instrument, like a knife, fastened to a plank for cutting in pieces, fish, meat, &c., கறிகுறைக்குங்கருவி.

கருக்கரிவாள், s. A jagged sickle.

வெட்டரிவாள், s. A hook, a crooked knife to slay victims.

அரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To itch acutely as in a cutaneous disease, or from the bite of vermin; to irritate, as a cough, தினவுபிடிக்க.

சிரங்கரிக்கிறது. The itch itches.

அரிகரப்பன், s. An eruption attended with itching, ஓர்கரப்பன்.

அரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sift, separate larger and smaller bodies with the hand, sieve, riddle, &c., கொழிக்க. 2. To separate rubbish from dried leaves with the hand, in order to gather the latter for fuel, சருகரிக்க. 3. To beat and wash away, as flowing water on sand, or waves on the shore, washing away the earth and leaving the pebbles, &c. behind, கீழ்மணலையரிக்க. 4. To wash rice, separate dust and grit from rice, &c., by washing; or particles of gold, silver, &c., கழுவிப்பிரிக்க. 5. To gnaw as white ants and other vermin, செல்முதலியவரிக்க. 6. To corrode, as rust, &c., cut away, as caustics, consume, mar, as moths, கல்ல. 7. To tease, vex by importunity, as creditors, an urgent child, &c., மனதையலைக்க. 8. To take away one's property by little and little, சிறிதுசிறிதாகக்கவர. 9. [in arith.] To divide, பகுக்க.

அரித்தரித்துக்கேட்கிறான். He teases or vexes by incessant entreaties, (lit.) he stings or bites as lice.

மணிகளையரித்தெடுத்தான். He separated and took the precious stones.

அரிகறையான், s. A teasing person, (lit.) a gnawing white ant.

அரிபிளவை, s. A cancerous formation, constantly eating into the flesh, ஓர்வகைப்புரு.

அரிபுழு, s. Worms constantly gnawing and causing itching irritation, &c. (c.)

அரிபெட்டி, s. A sieve or cullender, சல்லடை.

அரிமணல், s. Fine sand.

அரிப்பு, v. noun. Sifting, separating. 2. Nibbling, gnawing, &c. 3. Itching. 4. Corrosion. 5. Smartness. (c.)

அரிப்பன்—அரிப்பான்—அரிப்புக்காரன், s. A sifter, one who sifts sand in the street, or the dust of the goldsmith.

அரிப்புக்கூடை, s. A riddle.

*அரிகண்டம், s. An iron grate, or frames of cross bars, worn on the neck by devotees, as a mode of self-torture, ஒர்விரத வேலை. 2. Teasing, annoying, vexing as the continual application of creditors for payment or other constant troubles, தொந்தரை; [ex *அரி, et கண்டம்.] (பணவிடுதூது.)

அரிகூடம், s. A room under the tower at the entrance to a castle or pagoda, கோபுரவாயில். (p.)

அரிசனம், s. Indian saffron, turmeric, மஞ்சள். (p.)

அரிசா, s. A tree, as பெருங்குமிழ், Gmelina, L.

அரிசி, s. Rice obtained from paddy, தண்டுலம். Oryza sativa, L. 2. Any kind of grain cleared from the husk, as millet, &c., தினையரிசிமுதலியன. 3. Bamboo rice, மூங்கிலரிசி.—Note. The six medicinal species of அரிசி, are அசாவரிசி, sweet fennel, உருளரிசி, coriander, ஏலரிசி, cardamom, காப்பரிசி, the seed of a plant, கடுகரிசி, dill, and வெட்பாலையரிசி, Merium antidysentiricum.

அரிசிச்சாதம்—அரிசிச்சோறு, s. Rice not well boiled.

*அரிச்சந்தனம், s. One of the five trees that grow in the world of Indra, இந்திரவிருக்ஷம். (See தரு.) Wils. p. 969. HARICHANDANA.

*அரிச்சந்திரன், s. The name of one of the seven kings of the middle class famed for liberality, இடைவள்ளலிலொருவன். Wils. p. 970. HARISHCHANDRA.

*அரிச்சிகன், s. Chandra, the moon, சந்திரன். (p.)

*அரிடணம், s. One of the twenty-seven astrological yogas. See யோகம். Wils. p. 971. HARSHANA.

அரிடம், s. The கடுகுரோகணி plant, Helleborus niger, L.

*அரிடிகம், s. One of the thirty-two divisions, or orders of architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

*அரிட்டம்—அரிஷ்டம், s. Vinous spirit, toddy, &c., கள். 2. A crow, காக்கை. 3. Disaster, ruin, கேடு. 4. Evil portent to the child, or some of its relatives, from an unfavorable configuration of the planets at its birth, generally limited to a certain period of life, commonly under the sixteenth year, ஜன்மதோஷம். 5. Butter-milk, மோர். 6. Garlic, வெள்வெங்காயம். 7. A house where a woman is confined, பிரசவவீடு. Wils. p. 67. ARISHTA. 8. An egg, முட்டை.

அரிட்டநிவாரணம், s. Expiation or doing away of the unlucky அரிட்டம் or period.

அரிட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To kill, கொல்ல. (சது.) (p.)

*அரிணம், s. A deer, மான். 2. Whiteness, வெண்மை. Wils. p. 969. HARINA.

அரிணம், s. Gold, பொன். 2. Redness, சிவப்பு. 3. Elephant, யானை.

அரிணி, s. A creeper, வஞ்சிக்கொடி. (p.)

அரிணை, s. Toddy, கள். (சது.) (p.)

*அரிதகி, s. The gall-nut tree, கடுக்காய்மரம். Wils. p. 970. HAREETAKEE. (p.)

*அரிதம், s. Greenness, verdancy, பச்சை. 2. Gold-color, one of the two colors of gold, பசுமை. 3. A meadow, pasture, land with green grass growing on it, பசும்புல்நிலம். Wils. p. 969. HARITA. 4. A quarter or region, one of the points of the compass, திசை. (p.)

*அரிதாளம், s. [commonly அரிதரம்.] Orpiment, பொன்னரிதாரம். Wils. p. 970. HARITALA.

அரிநாளம், s One of the nine kinds of musical measure, சங்கீதத்தொன்று.

அரிநின்வயச்சி, s. The நன்னாரி creeper.

அரிது, s. Difficulty, unattainableness, rareness, preciousness, அருமை. 2. (p.) Greenness, பச்சை. (சது.)

*அரித்திரம், s. Indian saffron, turmeric, மஞ்சள், Curcuma longa, L. Wils. p. 970. HARIDRA. 2. A rudder, சுக்கான். Wils. p. 66. ARITRA.

*அரித்திராபம், s. Yellow, gold-color, பொன்னிறம். (சது.) Wils. p. 970. HARIDRAB'HA.

*அரித்து, s. Greenness, verdure, பச்சை. (p.) Wils. p. 969. HARIT.

அரித்தை, s. Pain, துன்பம். 2. Sorrow, கிலேசம். (சது.) (p.)

*அரிநி, s. One of the four kinds of women, as சித்தினி. Wils. p. 969. HARINI.

*அரிந்தமன், s. A conqueror, victorious man, வெற்றியாளன். Wils. p. 66. ARINDAMA. 2. Vishnu, விட்டுணு.

*அரிபாலுகம், s. The name of a shrub and of its nut, தக்கோலம். Wils. p. 970. HARIBALUKA.

அரிப்பு, s. Fault, குற்றம். (p.)

*அரிமஞ்சரி, s. A plant, குப்பைமேனி. Acalypha indica. (Roab.)

அரிய, adj. Difficult, see under; [ex அருமை.]

அரியதமிழ், s. High, difficult Tamil.

அரியகாட்சி, s. A rare sight.

அரியம், s. A name for musical instruments, வாச்சியம். (p.)

அரியல், s. Toddy or other fermented or vinous liquor, கள். (p.)

அரில், s. Fault, defect, blemish, குற்றம். 2. Dissension, variance, discord, பிணக்கு. (பிங்.) 3. Hatred, பகை. 4. A thicket, small tract of low jungle, சிறுதூறு. (p.)

அரிவாள்மணைப்பூண்டு, s. A plant, Sida lanceolata. (Retz.)

அரிவி, s. [prov.] Sheaf, reaped corn, handful of reaped grain, அரிப்பிடி.

அரிவிகொய்ய, inf. To reap. See கொய். (Imper.)

அரிவியரிவாள், s. A sickle, a reaping hook.

அரிவிமயிர், s. The feathers with which soldiers adorn the tops of their lances or spears, taken from certain birds that frequent rivers in Ceylon.

அரிவை, s. A woman, lady, damsel, பெண்பொது. 2. A woman from the age of twenty to twenty-five, இருபத்தைந்துவயதுப்பெண். 3. A beautiful woman, divine woman, தெய்வப்பெண். (p.)

அரீடம், s. Black hellebore, கடுகுரோகணி.

அரு, s. That which is formless, destitute of shape, incorporeal, spiritual, உருவமற்றது. 2. (fig.) Deity, the Supreme Being, கடவுள். 3. Intellect, அறிவு. 4. Minuteness, atom, அணு. (p.)

அருகசனி, s. The பேரேலம் plant, Cardamom, Elettaria cardamum.

அருகணி, s. The பிரண்டை plant, Cissus quadrangulus, L.

*அருகம், s. Fitness, தகுதி. 2. Holiness, பரிசுத்தம். 3. The religion of the Jainas, சமணமதம். Wils. p. 72. ARHAT.

அருகர், s. The Jainas, சமணர்.

அருகன், s. A worthy person, one fit or competent for a privilege or employment, யோக்கியன். 2. A partisan, associate, friend, சிநேகிதி. 3. God of the Jainas, சமணதேவன்.

அருகனைமுடிதரித்தாள், s. An excellent woman, தருமதேவதை.

அருகி, s. A worthy, qualified female, யோக்கியமுள்ளவள்.

அருகு, s. Toddy, கள். (p.)

அருகியாத்தம், s. A plant; the same as பூனைக்காலி.

அருகு, s. Neighborhood, nearness, contiguity, சமீபம். 2. Border, edge, ஓரம். 3. A shade or light carried before a great man, கிட்டி.

அருகணைக்க, inf. To embrace closely.

அருகிலுள்ளார், s. Those at hand, associates.

அருகுற, inf. To approach, come, or be near, கிட்ட. See உற.

அருகே, adv. Near.

அருகு, கிறேன், அருகினேன், வேன், அருக, v. n. [prin. 3d person neuter.] To become scarce, be reduced, diminish, குறைய. 2. To happen rarely, be of uncommon occurrence, அருகிவர. 3. To die, சாக. 4. [improp. அருவ.] To drip, dribble, drop, ஒழுக. 5. To approach, embrace, அணைய. 6. To smart, prick, &c. as the eye from dust, கண்ணருக.

அருகவெட்டல், v. noun. Cutting closely.

நீரருகிப்பாய்தல். The water dripping, little by little.

அருகல், v. noun. An embrace, அணைகை. 2. Approaching, கிட்டுகை. 3. Diminution, குறைகை. 4. Dying, சாதல். (p.)

*அருக்கம்—அர்க்கம், s. A milky shrub, எருக்கு, including two species, Asclepias gigantea, L. 2. The water crow, நீர்க்காக்கை.

அருக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be frightened, பயப்பட. (c.) 2. [vul.] To loathe, abominate, அருவருக்க.

அருக்களிப்பு, v. noun. Fear, terror, loathing.

*அருக்கன்—அர்க்கன், s. The sun, சூரியன். Wils. p. 68. Arka.

அருக்கபுத்தி, s. The daily motion of the sun in his apparent orbit, சூரிய கதி, also used for its mean motion for some stated days.

அருக்கவிக்கேபம்—அருக்கவிக்ஷேபம்—அருக்கவிட்சேபம், s. The latitude of the sun, சூரியாட்சம்.

அருக்கனிலே, s. The place of the sun, astrologically considered, சூரியனிலே.

அருக்கன்வீதி, s. The ecliptic divided into three parts of four signs each.

அருக்காணி, s. Rareness, preciousness, nobleness, அருமை. 2. Shifts, reluctance to accommodate, closeness in a bargain, &c., அழுத்தம். (c.)

அருக்காணிகாட்ட, inf. To be backward, show unwillingness or reluctance.

அருக்காணிபண்ண, inf. To grudge.

*அருக்கியம்—அர்க்கியம், s. A libation of water poured from both hands united, மந்திரநீர்இறைக்கை. 2. A respectful oblation to the gods, venerable men, &c., of rice, sacrificial grass, flowers, &c., with water only in a small vessel, பூசைமுறைபு செள்று. Wils. p. 69. Arg'hya.

அருக்கு, கிறேன், அருக்கினேன், வேன், அருக்க, v. a. To diminish, குறைக்க. 2. To make scarce, reduce in quantity, சுருக்க. 3. v. n. To keep back from others' use, (as keeping up grain, making it scarce and dear,) to stand out in bargaining, stickle, haggle, அருக்காணிபண்ண. 4. To grudge, spare reluctantly, give sparingly, show unwillingness to serve or benefit another, அழுக்காறுடைய. (நிரிகடுகம்.)

நீருக்கிமோர்பெருக்கி செய்யுருக்கியுண்பவர்தம் பே ருரைக்கப்போமே பிணி. He who drinks his water after boiling, his curds diluted, and his butter made ghee, will find sickness flee at the sound of his name.

அருக்கு, v. noun. Scarceness, அருமை. 2. Haggling in a bargain, reluctance to do a kindness, &c., அருக்காணி. 3. Fearing, அச்சகை.

*அருசி, s. [priv. அ.] Aversion, dislike, disrelish, வெறுப்பின்மை. Wils. p. 67. Aruchi.

*அருச்சகன்—அர்ச்சகன், s. A priest, பூசாரி. Wils. p. 69. Archaka.

*அருச்சனை—அர்ச்சனை, s. Pûja, a species of worship—the homage paid to the deities, and to superiors, by oblations of rice, sacrificial grass, flowers, &c., with water, பூசை. Wils. p. 69. Archana.

அருச்சி—அர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To offer pûja in worship, perform the daily service in the temple, பூசிக்க.

அருச்சிதன்—அர்ச்சிதன், s. One who is worshipped, பூசிக்கப்படுவோன். Wils. p. 69. Archita.

அருச்சிப்பு, v. noun. The act of worshipping with flowers, &c., பூசிக்கை.

*அருச்சியம்—அர்ச்சனியம்—அர்ச்சியம், s. Veneration, dedication, வணக்கம். (p.) Wils. p. 69. Archya.

*அருச்சுனம்—அர்ச்சுனம், s. The மருதம் tree, Terminalia alata, L. 2. Whiteness, வெண்மை. Wils. p. 69. Arjuna. 3. The எருக்கு shrub. 4. Gold, பொன். (p.)

*அருச்சுனன், s. The third of the Pandavas and son of Indra, விசயன். 2. The name of a king with a thousand arms, கார்த்தவீரியன். Wils. p. 69. Arjuna.

அருட்டம், s. The கடுரோகணி.

அருட்டு, கிறேன், அருட்டினேன், வேன், அருட்ட, v. a. To excite, wake one from sleep or from inactivity, rouse to exertion, எழுப்பிவிட. (c.)

அருட்டி, v. noun. Waking, excitation, agitation, கலக்கம்.

அருட்டு, v. noun. Waking, rousing, exciting, எச்சரிப்பு.

*அருணம், s. Red, dark red, bright red, the color of the dawn, மிகுசிவப்பு. 2. A dawn, அருணோதயம். Wils. p. 67. Aruna.

அருணவூரி, s. The cochineal insect, இந்திரகோபம்.

அருணன், s. The sun, சூரியன். 2. The dawn as charioteer of the sun, சூரியனதேர்ப்பாகன். Wils. p. 67. Aruna. 3. The planet mercury, புதன்.

அருணாசலம், s. A famous hill sacred to Siva, திருவண்ணாமலை; [ex அசலம், mountain.]

அருணாசலபுராணம், s. The history of this mountain.

அருணோதயம், s. Sun rising, சூரியோதயம். 2. Daybreak, வைகறை; [ex உதயம்.] Wils. p. 67. Arunodaya.

அருணம், s. A deer, மான். 2. A sheep, ஆடு. 3. The lime tree, எலுமிச்சை. Citrus Limetta Riss. 4. A country, also the language spoken in it, நாதேசம். 5. Gold, பொன். 6. Elephant, யானை.

*அருணவம், s. The ocean, கடல். Wils. p. 69. Arnava.

அருணினம், s. A creeper, நன்னாரி.

அருணை, s. Same as அருணாசலம், a hill sacred to Siva.

*அருத்தம்—அர்த்தம், s. Meaning signification, import, motive, கருத்து. 2. Wealth, property, substance, gold, பொருள். 3. Fruit, profit, result, consequence, பயன். 4. Gold, பொன். 5. Added to Sanscrit words in the sense of the dative case "for," thus: மோக்ஷார்த்தம், for liberation. Wils. p. 69. Artha. 6. Half, பாதி. (See அர்த்தம்.) Wils. p. 71. Ardd'ha.

அருத்தகோளம்—அர்த்தகோளம், s. A hemisphere.

அருத்தசந்திரன், s. The crescent moon, the moon in the first quarter. Wils. p. 71. Ardd'hachandra.

அருத்தசந்திரபாணம், s. An arrow used in ancient wars with a head like the crescent moon.

அருத்தசாமம், s. Half a watch, one and a half hours. Wils. p. 71. Ardd'hayama. 2. [vul.] Midnight.

அருத்தசாமபூசை, s. The midnight sacrifice.

அருத்தநாரீசன்—அருத்தநாரீசுரன், s. Siva. Wils. p. 71. Ardd'hanareesha.

அருத்தபாகை, s. The meaning or essence of the Vedas, வேதநூற்பொருள். See கருமபாகை, and ஞானபாகை.

அருத்தலோபம், s. Covetousness, avarice. See under பாதகம். Wils. p. 70. Arthalob'ha.

அருத்தவிற்பத்தி, s. Skill in explaining the meaning of a word or sentence.

அருத்தவேதம், s. One of the four secondary Vedas.

அருத்தாங்கீகாரம், v. noun. Being half-minded, undecided.

அருத்தாந்தரநியாசம், s Difference of meaning, a secondary or figurative sense, வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. Wils. p. 70. Arthantaranyasa.

அருத்தாபத்தி—அருத்தாபத்திப்பிரமாணம், s. [in logic.] Deduction or conclusion from premises given, an inference from circumstances, உள்ளுறைப்பொருட்குறிப்பு. (See அளவை;) [ex ஆபத்தி, gaining.] Wils. p. 70. Arthapatti.

அருத்தி, s. Desire, ஆசை. 2. Dance, கூத்து. 3. Foot, பாதம். (p.)

அருத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To divide into two parts, halve, divide in two, பாதியாக்க; [ex அர்த்தம்.] (p.)

அருத்து, கிறேன், அருத்தினேன், வேன், அருத்த, v. a. To feed (a person) give food, ஊட்ட. 2. To cause to enjoy, or suffer the fruits of actions, performed in former births, புசிப்பிக்க. (p.)

*அருந்தோதயம், s. A rare planetary conjunction in the month of January supposed by the Hindus to be very auspicious for bathing, அத்தோதயம்; which see.

*அருந்ததி, s. Wife of the ascetic Vasishta, வசிட்டன்மனைவி. 2. A star in the great bear supposed to be the wife of Vasishta, a pattern of female chastity, அருந்ததிநட்சத்திரம். Wils. p. 67. Arund'hati.

அருந்ததிகாட்ட, inf. To point out to the bride the star அருந்ததி, at the time of marriage, urging her to follow the example of the said star in chastity.

அருந்தல், s. Scarceness, rareness, dearness, அருமை. (c.)

மாம்பழம்மிக அருந்தலாயிருக்கிறது. Mango fruit is now very dear, rare to be found.

அருந்து, கிறேன், அருந்தினேன், வேன், அருந்த, v. a. To eat or drink, take food, betel-nut, உண்ண. 2. To enjoy, experience either good or evil, pleasure or pain, receive the fruits of actions done in former births, அநுபவிக்க. (p.)

அருப்பம், s. Killing, கொலை. 2. Disease, வியாதி. 3. Sorrow, grief, துக்கம். 4. A town, village, ஊர். 5. A village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 6. Slippery ground, வழுக்குநிலம். 7. (பாரநிதம்.) Vinous liquor, toddy, கள். 8. Butter-milk, மோர். 9. A kind of meal cake, பிட்டு. 10. Flour, மா. 11. A forest, காடு. 12. A shrub, the தொட்டி, Rhamnus, L. 13. Fort, கோட்டை. (p.)

அருப்பலம், s. A flowering tree, the அவிச்சமரம். (p.)

அருமதாளம், s. One of the nine methods of keeping time in music, ஒன்பது தாளத்தொன்று.

அருமலதி, s. A musical mode, இராகம்.

அருமை, s. Rareness, scarceness, scantiness, அரும்பல். 2. Preciousness, desirableness, pre-eminence, மேன்மை. 3. Difficulty, laboriousness, வருத்தம். 4. Impossibility, unattainableness, கூடாமை. 5. Delicacy, சிறப்பு.—*Note.* As an adjective, மை is dropped before a consonant with a change of that, when required in combination, and அரு may be changed into அரிய with or without ய, or the last vowel may be dropped, and the first lengthened as in ஆருயிர், precious life.

அருங்கலைநாயகன், s. Buddha, the lord of eminent sciences, புத்தன்.

அருங்கலைவினோதன், s. One devoted to learning, one whose time is spent in cultivating the arts and sciences.

அருங்கிடை, s. Extreme hunger from long abstinence, &c., பட்டினி.

அருங்கிடைகிடக்க, inf. To be in a starving condition.

அருங்கேடன், s. One who is imperishable, who will always prosper. (குறள்.) 2. (c.) A very treacherous man, a profligate wretch.

அருங்கோடை, s. Vehement heat. 2. Severe drought.

அருஞ்சிறை, s. Rigorous servitude, கடுஞ்சிறை. (Ram.) 2. Hell, நரகம்.

அருநரகம், s. A cruel hell.

அருநிலை, s. Difficult standing said of a fort when impassable.

அருநிழல், s. A slight shade.

அருநெறி, s. A narrow or difficult way. 2. Gate-way or entrance.

அருந்தமிழ், s. Elegant Tamil.

அருந்தவம், s. Rigid austerities.

அருந்தவர், s. Ascetics.

அருந்துதன், s. A tormentor, one who inflicts pain, வேதனைசெய்வோன்.

அருமருந்து, s. Nectar, அமிர்தம். In classical works, this in the form அருமருந்தன்னபிள்ளை is contracted to அருமந்த, precious as nectar, as, அருமந்தபிள்ளை. A very dear child, அருமந்ததேர். A very costly chariot.

அருமறை, s. The sacred Vedas. Ell. 145. 4.

அருமறைக்கொடியோன், s. A name of Dronácharya, the military preceptor of the Pándavas and Kurus, because of the Vedic device on his banner.

அருமைப்படுத்த, inf. To make scarce, hard, difficult. 2. To impart reluctantly, make much of.

அரும்பண்டம், s. A rare article, choice wares, valuable commodity.

அரும்பிணி, s. An incurable disease. (சாவடி.) Ell. 118.

அரும்பூட்டு, s. [prov.] A girdle, waist-string, necklace, &c., so short as scarcely to be brought to meet, a string, rope, &c., so short as to be tied with difficulty, a bow-string so short as to be liable to break if brought up too far, any thing too little, too short, too narrow, &c., எட்டாப்பூட்டு. 2. Difficulty in settling a negotiation, agreement, &c., இணக்கக்கடாமை. 3. Entanglement, ensnarement, மோசத்திலகப்படுகை. 4. Forced connection in language, clauses disconnected or not joined naturally, difficult or unnatural construction, தொடர்ச்சியின்மை.

சொற்களையரும்பூட்டாய்ச் சேர்த்துப்பேசினான். He spoke in an unconnected manner.

அரும்பொருள், s. Excellent advice, hard doctrine, a rare or difficult meaning. 2. A choice or precious article.

அருவினை, s. A great sin.

அருவினைகளைந்து. The five great sins.

தெய்வமொருவனென்றேத்தி யொருமித்திருந்தால் அருவினைகளைந்துமறும். The five great sins will be forgiven him who worships the one God with singleness of heart. (கம்பன்.)

அரும்பாலை, s. A tune or musical mode, இசிராகம்.

அரும்பு, s. A bud, a flower bud, மொட்டு. 2. Small globules or granules of gold, &c., in imitation of flower-buds in jewelry, பொன்முதலியவற்றாற்செய்தவரும்பு. 3. Soft hair or young beard, மென்மியமயிர்.

அரும்புமணி, s. A necklace of gold beads set with granules of gold.

அரும்பூதுகை, v. noun. Making globules of gold by blowing.

அரும்பு, கிறது, அரும்பினது, ம், அரும்ப, v. n. To shoot up as the teeth, horns, முளைக்க. 2. To swell as a flower-bud, blossom, முகைக்க. 3 To appear, spring forth, issue as particles of perspiration, fruit, as tears in the eye, பொடிக்க. 4. To smile, showing the teeth a little, புன்னகைக்க. 5. To sprout or grow as the hair and beard, or the breasts of a young female, வளர.

அருவம், s. Destitution of shape, formlessness, incorporealness—a quality of the Deity, உருவமின்மை. (p.) 2. [vul. prov.] Scarceness, rareness, அருக்கல்.

அருவரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To loathe, abhor, abominate, experience loathing at the sight of impure or disgusting objects, feel disgust, வெறுக்க. (c.)

அருவருப்பு, v. noun. Disgust, loathing. 2. (fig.) Abomination.

அருவாணம், s. (For.) A platter made of copper, தாலம்.

அருவாநாடு, s. One of the districts where the common Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ்நாட்டிலொன்று.

அருவாவடதலைநாடு, s. Another district where the common Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ்நாட்டிலொன்று.

அருவி, s. A mountain stream, a water-fall, மலையின்வீழ்நீர். 2. The mouth of a river, கழிமுகம். 3. Millet stubble, தினைத்தாள். 4. [prov.] Sheaf of grain, as அரிசி.

அருவிபாய்தல், v. noun. The flowing of a mountain stream.

அருவு, கிறது, அருவினது, ம், அருவ, v. n. [improp. for அருகு.] To stir, move, go out by little and little, flow as water by small degrees from a spring or from stage to stage down a mountain, மெல்லெனச்செல்ல. 2. As அருந்தலாக, to be scarce. 3. To approach, கிட்ட. 4. To smart as the eyes, கண்கரிக்க.

அருளகம், s. A shrub, வெள்ளெருக்கு, Asclepias gigantea, L.

அருளாசி, s. A medicinal plant, the குடசப்பாலை, Holanhena Codaga, L.

அருளவம், s. A tree, the அழிஞ்சில், Alangium decapetalum, L.

அருளுறுதி, s. The margosa tree, Melia Azadirachta, L.

அருள். s. Grace, mercy, kindness, favor, benevolence, கிருபை. 2. The act of giving, ஈகை. 3. Power, சத்தி. 4. (fig.) Permission, command, கட்டளை. (p.)

அருட்கண், s. A gracious eye.

அருட்குடையோன், s. God, as benevolent, கடவுள்.

அருட்கொடிவேந்தன், s. Argha, god of the Jainas, as a gracious sovereign, அருகன்.

அருட்கொடையோன், s. God, as granting mercy, கடவுள்.

அருட்சித்தி, s. Quick-silver, பாதரசம்.

அருட்செல்வம், s. Divine grace, as the true felicity, கடவுட்கடாட்சம். 2. Benevolence, kindness, or mercy to creatures, as distinguished from, பொருட்செல்வம்.

அருட்சோதி, s. God, பராபரம். 2. A kind of arsenic, the கவுரிபாஷாணம்.

அருணினைவு, s. Benevolence, one of the three good qualities of the mind, மனநினைக்குணம்மூன்றினொன்று. The others are, ஆசையறுத்தல், and தவப்பற்று.

அருளாழிவேந்தன், s. God, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

அருளுடைமை, s. Benevolence, kindness to all creatures.

அருள்சுரத்தல், v. noun. Abounding in grace. 2. Displaying grace.

அருள்புரிதல், v. noun. Exercising grace, being gracious.

அருள்—அருளு, கிறேன், அருளினேன், வேன், அருள, v. a. To be gracious to, favor, grant, bestow, கிருபைசெய்ய. 2. To create, உண்டாக்க. 3. To preserve, காக்க. 4. To say, சொல்ல. 5. (fig.) To command, permit, உத்தரவுபண்ண. (p.)—*Note.* It is used also as an auxiliary to other verbs, as செய்தருளும், graciously do it.

*அரூபம், s. [priv. அ, et ரூபம், form, &c.] Formlessness, destitution of shape, incorporeality, invisibleness, உருவமின்மை. Wils. p. 67. Arupa.

அரூபி, s. An invisible being, spirit, உருவமில்லாதவன். 2. The deity, கடவுள். 3. Siva, சிவன்.

அரூபி, s. Camphor, கருப்பூரம்.

அரேசகண்டு, s. A plant, the கருணைக்கிழங்கு, Dracontium polyphyllum, L.

அரேசிகம், s. The plantain tree, வாழை.

அரேணுகம், s. Long pepper, வால் மிளகு, Piper longim, L. 2. Root of the nut-gall tree, கடுக்காய்மரவேர்.

அரை, s. Half, பாதி, (marked ௨, ௵, or ௲.) 2. Waist, middle, loins, இடை. 3. That part of the trunk of a tree, or shrub, which reaches from the ground to where the branches begin, (occurs only in composition) thus: கோழரை, a smooth trunk, like the plantain; பொரியரை, a rough trunk, like the tamarind or mangoe; முள்ளரை, a thorny trunk.

அரைக்கச்சு—அரைக்கச்சை, s. A girdle, a belt, zone worn round the waist.

அரைக்கால், s. The eighth part of the whole, half a quarter, (marked ௺, ௹.)

அரைச்சதங்கை, s. A string of bells worn by children round the waist.

அரைஞாண்—அரைநாண்—அரைநூல், s. A cord worn round the loins to which the cloth to cover the nakedness is attached, or sometimes worn over the inner cloth, and made of gold, silver, &c., called, பொன்னரைஞாண், வெள்ளியரைஞாண், பட்டையரைஞாண். &c.

அரைநலவன், s. [prov.] A bull not well castrated.

அரைநாவை, s. A part of the plough which receives the share bent one side and unfit for use, the tip of a hoe bent one side.

அரைநாள், s. The half of a day.

அரைப்பட்டிகை, s. A golden or silver plate or girdle worn by dancing girls and some other women round the waist, sometimes also by men, இடையணியினொன்று.

அரைப்பூட்டு. Girdle, இடைக்கட்டு. 2. A joint of the loins, இடுப்பின் பொருத்து.

அரைமூடி, s. A small plate of metal worn by little girls over the private parts.

அரையாப்பு—அரையாப்புக்கட்டி, s. A venereal swelling, tumor or bubo about the groin, மேகரோகவிடைபிறங்கட்டும்பரு.

அரைவடம், s. A string of beads worn round the waist. (p.)

அரைவட்டம், s. A semi-circle, 2. A small plate of metal worn by very small female children, as அரைமூடி.

அரைவயிறன், s. [prov.] Rice husks half full, or with the grains half perished, for want of rain, &c., சருக்காய்.

அரைவாசி, s. Half. (c.)

அரைவாய், s. Half a mouthful. 2. A flat mouth with thin lips.

அரைவெறி, s. The state of being half drunk, partial intoxication.

அரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become ground, macerated, pulverized, &c., அரைபட. 2. To be grazed, galled, உரிஞ. 3. To decay, degenerate, wane, அழிய. (c.)

அரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. a. To grind, macerate, mash, pulverize, triturate, தேய்க்க. 2. To rub, grind as the wheels of a carriage, நசுக்க. 3. To trail, graze, gall, destroy by rubbing against, உரிஞ. 4. To cause to wane, to destroy, அழிக்க. (c.)

பஞ்சரைக்க, inf. To pick cotton.

கூட்டரைக்க, inf. To grind curry stuff.

மாவரைக்க, inf. To grind grain in a mill.

அரைப்பு, v. noun. Grinding, triturating, &c., அரைக்கை. 2. s. Any thing ground, macerated, &c., அரையல். 3. The refuse, residuum of இருப்பை seeds, இருப்பைப்பிண்ணாக்கு.

அரைப்புக்கட்டி, s. The refuse of இருப்பை seeds.

அரைப்புத்தேய்த்துமுழுகுகை, v. noun. Bathing after rubbing the refuse of இருப்பை seed on the head, for extracting the oil, previously rubbed on.

அரையல், s. Any thing ground, &c., a kind of seasoning, துவையல்.

அரையலிடுகை, v. noun. Rubbing and wearing away a place by standing or sitting.

அரையல்—அரையலன், s. [prov. vul.] A slow, inactive, spiritless person, சோம்பன்.

அரையன், s. A king, அரசன். (p.)

அரோ. A poetic expletive, அசைச்சொல், as கூறுவாமரோ, we will speak. (p.)

*அரோசகம்—அரோசம், s. Loathing of food, loss of appetite, போசனவெறுப்பு. Wils. p. 68. AROCHAKA. 2. (fig.) Disgust, aversion, வெறுப்பு.

அரோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To loathe food, abhor, dislike, feel aversion to, அருவருக்க.

அதெனக்கரோசித்துப்போயிற்று. I have taken a disgust at it.

அரோசிப்பு, v. noun. Loathing of food, dislike, aversion, அருவருப்பு.

*அரோசிகம், s. Disgust, nausea, aversion, ஓக்காளம்.

அர்க்கம், s. A shrub. See அருக்கம்.

அர்ச்சியசிஷ்டர், s. [Roman Catholic use.] Saints, பரிசுத்தவான்கள்; [ex அர்ச்சிய, adorable, et சிஷ்ட, excellence.]

*அர்த்தம், s. Meaning, signification, &c. See அருத்தம்.

அர்த்தசா, s. Arc of a circle, also used for sine.

அர்த்தமண்டபம், s. The court in a temple next to the sacred shrine. See, கருப்பக்கிரகமண்டபம்.

அர்த்தம்பண்ண, inf. To explain, interpret.

அர்த்தாதுரம், s. Desire for wealth, avarice, பணவாசை.

*அர்த்தி, (St.) A beggar, இரவலன். Wils. p. 70. ARTHIN.

வித்தியார்த்தி, s. One who asks learning, a disciple.

*அர்ப்பணம், s. [impr. அற்பணம்.] Making an oblation, நிவேதிக்கை. Wils. p. 71. ARPANA.

இவ்வுடம்பை யுனக்கர்ப்பணமாக்கினேன். This body have I given to you.

தேவார்ப்பணம், s. An offering acceptable to the gods.

அர்ப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make an offering at a shrine, நிவேதிக்க.

*அர்ப்பிதம், s. An offering, anything offered, an oblation, நிவேதனம். Wils. p. 72. ARPITA.

*அர்ப்புதம், s. A hundred millions, நூறுகோடி. Wils. p. 72. ARBBUDA.

அலை, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be distressed with anxious desire, troubled, harassed, be wretched, be in distress, வருத்தப்பட.

அலந்தார், s. The distressed, those who are in want.

அலகம், s. A large kind of long pepper, யானைத்திப்பிலி.

அலகரி—அலகிரி, s. A large wave or surf, a flow or influx of tide, பிரவாகம். See, இலகிரி. (p.)

அலகு, s. The blade of a weapon or instrument, the top or head of an arrow, ஆயுதத்தினலகு. 2. Weapon, arms in general, ஆயுதப்பொது. 3. Glow worm, மின்மினி. 4. A bird's beak, பறவைமூக்கு. 5. An ear of rice or other grain, பயிர்க்கதிர். 6. Number, calculation, எண். 7. Poetic numbers of feet or syllables, செய்யுளலகு. 8. Cowries, small shells used as signs of numbers in reckoning, பலகறை. 9. Seeds of மகிழ் tree, மகிழம்விதை, Mimusops elengi, L. 10. Grains of paddy, நென்மணி. 11. A broom, a besom, துடைப்பம். (p.) 12. (c.) The mandibles, jaws, சொண்டு. 13. [prov.] Breadth, extension, விசாலம். 14. A weaver's stay or staff to adjust a warp, நெசவுத்தறியினலகு.

அரணை அலகுதிறக்கிறதில்லை. The eft does not bite, (lit.) does not open its jaws.

அலகிட, inf. To reckon, compute, number, கணக்குப்பார்க்க. 2. To measure verse, scan, செய்யுட்சீரைப்பிரித்துப்பொருட்டலகிட. 3. To sweep the sacred precincts of a temple as one of the duties of the சரியைக்காரன், or religionist of the lowest degree in the Siva system, கோயிலலகிட.

அலகுகட்ட, inf. To bind (charm) the mouth of a serpent, a dog, &c. 2. To charm a weapon to prevent its cutting, &c. 3. To settle an account.

அலகுகழிக்க, inf. To subtract or deduct a number in reckoning with kernels, seeds, &c.

அலகுகிட்டுகை, v. noun. Having the lock-jaw.

அலகுகூடை, s. A basket made of twigs closely twisted together, used to draw water.

அலகுநிலை, s. The result of a reckoning, as the sum in addition, product in multiplication, &c.

அலகுநிறுத்தல், *v. noun.* Placing a sword upright. This is a ceremony performed in the pagoda of துரோபதை, before the festival in honor to her is commenced. A sword is set up—the point downwards—on the side of a vessel filled with water, and if it does not move, they think that the ceremony will be attended with success. This is also done in private houses.

அலகுபருப்பு, *s.* A kind of pea.

அலகுபனை, *s.* The long, flat leaved palmyra, Borassus flabelliformis, *L.*

அலகுபாக்கு, *s.* Betel-nut sliced thin and boiled in water in which its husk has been boiled, giving it a reddish hue.

அலகுபோட, *inf.* To perform a penance, in which the tongue is pierced with an iron wire, strings are drawn through the sides of the loins, or the breast cut with a knife. (*c.*)

அலகுப்பூட்டு, *v. noun.* Closing the mouth in penance.

அலகுவிறைப்பு, *v. noun.* Becoming cold and stiff as the jaws in child-birth, fits, hunger, &c.

வேப்பலகு, *s.* The rib or small stalk of the leaves of the margosa tree.

திருவலகு, *s.* A broom used in pagodas.

சோற்றலகு, *s.* A sort of rice strainer, made of ribs of palm leaves.

அலகுநிசம், *s.* Glow worm, மின்மினி. (*p.*)

அலகை, *s.* Devil, evil spirit, demon, பிசாசம். 2. Wild aloes, காட்டுக்கற்றாழை. (*p.*)

அலகைக்கொடியாள், *s.* The goddess Kali, on whose banner a devil is painted.

அலகைமுலையுண்டோன், *s.* Vishnu, who, when an infant in his ninth incarnation, suckled the breast of Puthaky (பூதகி) a female demon, so as to kill her at last, திருமால்.

அலக்கண், *s.* Sorrow, distress, misery, துன்பம். (*p.*)

அலக்கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், *க்க, v. a.* [*impr. for* அலைக்கழி.] To vex, distress. (*c.*)

அலங்கம், *s.* A rampart, a bulwark, கொத்தளம். (பாதம்.) 2. A fortification, அரண். (*p.*)

*அலங்கரணம், *s.* Ornament, decoration, அலங்கரிப்பு. Wils. p. 73. ALANKARANA.

அலங்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், *க்க, v. a.* To adorn, decorate, ornament, deck, embellish, garnish, சிங்காரிக்க.

அலங்கரிப்பு, *v. noun.* Ornament, decoration, embellishment, adorning, garnishing, சிங்காரிப்பு.

அலங்கல், *s.* A sprout, தளிர். 2. A garland, a wreath, பூமாலை.

அலங்கஞரி, *s.* A pearl-oyster shell, முத்துச்சிப்பி; [*ex* அலங்கல், brightness, *et* அரி, woman.]

*அலங்காரம், *s.* Ornament, decoration, embellishment, சிறப்பு. 2. Beauty, அழகு. 3. Rhetorical ornament, figures of language, rhetoric, அணியிலக்கணம். 4. One of the sixty-four கலைஞானம், கலைஞானமறுபத்தைந்திலொன்று. Wils. p. 73. ALANKARA. There are thirty-five figures of language; viz.: 1. தன்மை, a word or phrase expressing the nature of a thing. 2. உவமை, a parable. 3. உருவகம், metaphor. 4. தீவகம், a word once used and understood in the other parts of the sentence. 5. பின்வருநிலை, the repetition of the word beginning a sentence with the same or a different signification. 6. முன்னவிலக்கு, rejecting a truth asserted, by showing its absurdity. 7. வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, establishing the truth of a particular fact by a general truth. 8. வேற்றுமை, contrast. 9. விபாவனை, separating effects from their proper causes and attributing them to other causes alluded to. 10. ஒட்டு, an allegory. 11. அதிசயம், hyperbole or exaggerated description. 12. தற்குறிப்பேற்றம், a principal kind of metaphor. 13. ஏது, a figure showing the cause, &c. 14. நுட்பம், a figure which presents a suitable idea, by a corresponding hint, &c. 15. இலேசம், a figure in which a trifling excuse is given, as a cloak for a thing of greater magnitude. 16. நிரனிறை, one of the eight kinds of construction of a sentence, i. e. the separate successive arrangements of a series of nouns and their verbs in natural or reverse order. 17. ஆர்வமொழி, an affectionate word or phrase. 18. சுவை, the passions or emotions of the mind expressed by gesture, exhibited in action and transferred to poetry. 19. தன்மேம்பாட்டுரை, self-adulation. 20. பரியாயம், a figure in rhetoric by which one thing is told and another connected with it is intended. 21. சமாயுதம், the accomplishing of one's object by indirect means. 22. உதாத்தம், a figure which expresses copiousness, richness, enterprise, &c. 23. அவநுதி, denying the character, quality or essence of a person or thing in order to attribute the same to others. 24. சிலேடை, a word of double interpretation. 25. விசேடம், distinguishing a cause by ascribing to it effects which it is inadequate to produce. 26. ஒப்புமைக்கூட்டம், enumeration of analogous words, &c. 27. விரோதம், opposition. 28. மாறுபடுபுகழ்நிலை, praising a person or thing to the disparagement of another. 29. புகழாப்புகழ்ச்சி, praise, flattery, &c., couched in terms of dispraise. 30. நிதரிசனம், feigning a thing in nature as doing good or evil to another, a species of personification as a mode of moral instruction. 31. புணர்நிலை, a figure in which the same epithets or attributes are adapted to two or more different subjects. 32. பரிவருத்தனை, a figure in rhetoric, describing an exchange of beauties, excellencies. 33. வாழ்த்து, congratulation. 34. சங்கீரணம், the blending of several figures. 35. பாவிகம், moral instruction, inference, applications, &c., from events related in epic poems.

அலங்காரநைவேத்தியம், *s.* An offering made in front of a temple, for show.

அலங்காரபஞ்சகம், *s.* A poem of a hundred verses, (*lit.*) the five forms of beauty. It is a series of five kinds of verses; viz.: வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், சந்தவிருத்தம். (இவ்வகைபே மாறிமாறி நூறுசெய்யுள் அந்தாதித்துப்பாடுவது.)

அலங்காரப்படுத்த, *inf.* To adorn, சிங்காரிக்க.

அலங்காரப்பிரியன், *s.* Vishnu.

அலங்காரப்பேச்சு, *s.* Fine, elegant language, flattery.

*அலங்கிருதம்—அலங்கிருதி, *s.* Ornament, beauty, embellishment, அலங்காரம்; [*ex* அலம், ornament, *et* கிருத, made.] Wils. p. 73. ALANKRITA.

அலங்கு, கிறேன், அலங்கினேன், வேன், அலங்க, *v. n.* To shine, glitter, flash, ஒளிசெய்ய. 2. To dangle as a garland or locks of hair, move, shake, swing as branches of trees, be in motion as waves, அசைய. 3. To be agitated in mind, be troubled, be in grief, தத்தளிக்க. 4. To pity, sympathize, yearn, grieve, be distressed, இரங்க. (*p.*)

அலங்கை, *s.* A plant, the துளசி.

அலங்கோலம், *s.* Disorder, slovenliness, confusion, (in dress) want of comeliness in appearance, கிரமமின்மை. (*c.*) எல்லாமலங்கோலமாயிருக்கின்றன. All things are in confusion.

அலசல், *s.* Laziness, சோம்பல். 2. Langor, சோர்வு. 3. A cloth thinly woven, இழைவிலக்கமானவஸ்திரம். 4. What is huddled, carelessly or negligently put up, சிக்கல்கிடப்பது. 5. [*Metaphorically.*] A business which instead of succeeding, grows worse, பயனற்றவேலை. (*c.*)

அலசி, *s.* A kind of muscle or shellfish, that sticks to the keel of ships, to rocks, &c. Ostria edulis, an oyster, ஓர்வகை நத்தை.

அலசு, கிறேன், அலசினேன், வேன், அலச, *v. a.* To wash, rinse a vessel, &c. கழுவ. (*c.*)

*அலஞ்சரம், *s.* An earthen water-jar, ஓர் நீர்ச்சாடி. Wils. p. 73. ALANJARA.

*அலட்சியம், *v. noun.* [*priv.* அ.] Undistinguishableness, undefinableness, விளங்காமை 2. Meanness, contempt, அவமதிப்பு. Wils. p. 73. ALAKSHYA.

அலட்சியம்பண்ண, *inf.* To despise, contemn.

அலட்டு, கிறேன், அலட்டினேன், வேன், அலட்ட, *v. a.* To tease, trouble, importune, annoy, perplex, தொந்தரவுசெய்ய. 2. *v. n.* To rave, talk much—as a crazy or delirious person, be boisterous, பிதற்ற. (*c.*)

அலட்டி, *s.* [*prov.*] A bully, a blusterer, அலப்பி.

அலட்டு—அலட்டுகை, *v. noun.* Teasing, importunity, அலைக்கழிப்பு. 2. Raving, incoherent talk, delirium, பிதற்று. 3. Trouble, vexation, perplexity, urgency, தொந்தரவு. (*c.*)

அலட்டுச்சன்னி, *s.* A kind of convulsive fit attended with raving.

*அலத்தகம்—அலத்தம், *s.* Red cotton from which a red dye is derived, செம்பஞ்சு. Wils. p. 73. ALAKTAKA, and ALAKTA.

அலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொனடி. Feet adorned with gold and covered with sandals of red cotton.

அலத்தி, *s.* A glow worm, மின்மினி. (*p.*)

அலந்தலை, *s.* Distress, vexation, great perplexity, துன்பம். (*p.*)

அலந்தல், s. The செங்கத்தாரி plant.

அலந்தை, s. Trouble, vexation, துன்பம். 2. Tank, pond, குளம். (p.)

அலப்பு, கிறேன்—அலப்பினேன், வேன், அலப்ப, v. n. [vul.] To chatter, babble, talk in vain, வீண்பேசப்பேச. (c.)

அலப்பன், s. [impr. அளப்பன்.] A babbler, prattler.

அலமரு, கிறேன், அலமந்தேன், வேன், அலமர, v. n. To whirl, சுழல. 2. To be confused, agitated, distressed, கலக்க. 3. To be afraid, பயப்பட. 4. To have vexation, to be agitated, வருந்த. (p.)

அலமரல், v. noun. Spinning, whirling, சுழலல். 2. Being confused, agitated as the sea, &c., perturbed, distressed, கலக்கல். 3. Fearing, அஞ்சல். 4. Vexation, agitation, வருத்தம். (p.)

அலமலக்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. (fig.) To be eager for, அங்கலாய்க்க. 2. To be confused in mind, கலக்க. (c.)

அலமாரி, s. [improp. அலவாரி.] A covetous man, அவாவுள்ளோன்.

*அலம், s. A plough, கலப்பை. 2. Water, நீர். Wils. p. 971. HALA. 3. Scorpio of the Zodiac, விருச்சிகவிராசி. 4. The sting in the tail of a scorpion, தேளின் கொடுக்கு. 5. A scorpion, தேள். Wils. p. 72. ALA. 6. A term expressive of sufficiency, போதுமென்கை. Wils. p. 73. ALAM. இந்தவருத்தம் அலம் அலம். This suffering is enough.

அலாயுதன், s. Balarama, one of the ten incarnations of Vishnu, who used the plough as a weapon, பலபத்திரன்; [ex ஆயுத, weapon.] Wils. p. 971. HALAYUD'HA.

அலம், s. Whirling, சுழற்சி. 2. Agitation of mind, சஞ்சலம். (p.)

அலம்பு, கிறேன், அலம்பினேன், வேன், அலம்ப, v. a. To wash, rinse, கழுவ. (c.) 2. v. n. (p.) To sound, tinkle as little bells, murmur as a brook, as the sea when calm, ஒலிக்க. 3. (c.) To move, wabble as water when carried in a full vessel ready to overflow, ததும்ப. 4. To fluctuate, or be uncertain in condition, as a person whose situation is become doubtful, அலைய. 5. To swerve from a proper line of conduct, as a woman becoming loose in character, தவற.

அலம்பல், v. noun. Vexation, trouble, encumbrance with business, வருத்தம். (c.) 2. s. [prov.] The small branches or boughs of a tree or bushes cut for mending hedges, அலக்குத்தடி. அலம்பலுமலசடியும்பட்டேன். I am vexed and troubled, I have suffered hardships.

*அலம்புரை—அலம்புருடை, s. One of the ten (நாடி) nerves, or blood vessels of the human body, தசநாடியிலொன்று.

அலரி, s. Sweet scented Oleander, Nerium odorum, L. It is deemed sacred, and is generally planted about the temples and tanks; the flowers being used in daily oblation to the deities; its root is poisonous, சாவீசம். (c.) 2. (p.) Streaks or lines in the white of the eye, கண்வரி. 3. A flower in general, பூப்பொது. 4. The sun, சூரியன். 5. Beauty, அழகு. 6. A bee, தேனீ. 7. Vapor, steam, நீராவி.

அடுக்கலரி, s. A species of double Oleander.

சுழுத்தலரி, s. A tree, Plumieria alba, L.; [ex சுழும், gold.]

நீரலரி, s. A plant, Polygonum barbatum, L.

குங்குமவலரி, s. A yellow Oleander.

செவ்வலரி, s. The red Oleander.

வெள்ளலரி, s. The white Oleander.

ஆற்றலரி, s. The river அலரி. Bearded Polygonum, L.

அலர், s. A blown flower, மலர்ந்தபூ. 2. Water, நீர். 3. Public exposure or report of faults or of secret affairs, as of love intrigues, பலரறிந்தபழிமொழி. 4. Ill-report, ill-rumor, பழிச்சொல். 5. (fig.) A garland, பூமாலை. (p.)

அலர்மகள், s. Lukshmi, இலக்குமி.

அலர்—அலரு, கிறது, அலர்ந்தது, அலரும், அலர, v. n. To blossom, open as a flower, பூமலர. 2. To spread or be diffused as the rays of the sun, water, news, &c., to expand, விரிய.

அலர்கதிர்ஞாயிறு, s. The beam-spreading sun.

அலர்ந்தகாதல், s. Expanded love. (சிந்தாமணி.)

அலர்ந்தபூ, s. A full-blown flower.

அலர்முலை, s. Distended breasts.

அலர்ச்சி, v. noun. Blossoming, blooming, மலர்கை.

அலவலை—அலவல், s. That which is loosely woven, விலக்கமாய் செய்யப்பட்டது. [prov. vul.] 2. A bad state, either of conduct or of circumstances, அற்பகாரியம். (நான்மணிக்கடிகை.)

அலவன், s. Crab, நண்டு. 2. The male of the crab, ஆணண்டு. 3. Cancer of the Zodiac, கர்க்கடகவிராசி. 4. Chundra or the moon, சந்திரன். 5. A cat, பூனை. (p.)

அலவாங்கு, s. A crow-bar, கடப்பாரை. (c.)

அலவாட்டு, s. (Tel. అలవాటు.) [vul.] Custom, வழக்கம்.

அலறு, கிறேன், அலறினேன், வேன், அலற, v. n. To cry out, vociferate, roar with grief, pain, &c., bellow as a cow for its calf, கதற. 2. To scream, make an unnatural sound in crying, வீரிட. 3. To sing with a grating, harsh or unmusical sound, வெடிப்பாயொலிக்க. (c.)

அலன்றல், v. noun. Dying, சாதல். (p.)

அலாக்கு, s. (Hin.) [vul.] Wrong, injury, தீங்கு.

அலாதா—அலாது, s. (Hin.) That which is separate, distinct, unconnected, alone, வேறு. 2. That which is unemployed, at liberty, at leisure, தொழிற்படாதது.

*அலாபம், s. [priv. அ.] Loss, நஷ்டம். Wils. p. 74. ALAB'HA. 2. Detriment, mischief, injury, தீமை. 3. Mishap, casualty, disaster, accident, இடையூறு.

*அலாபு, s. A gourd, the bottle-gourd, சுரை, Lagenaria vulgaris, L. Wils. p. 74. ALABU.

அலாரிநா, s. The oleander shrub, அலரிச்செடி.

அலி, s. That which is neuter, a hermaphrodite—applicable to human beings and to animals in general, பேடி. 2. (p.) Trees soft, pithy, without heart, unfit for timber, வயிரமில்லாமரம். 3. The name of a tree, சுரவலிமரம். 4. Yama, இயமன். (சது.) 5. Fire, நெருப்பு.

அலிக்கிரகம், s. A neuter planet—either Mercury or Saturn.

அலிநாள், s. A neuter lunar mansion.

அலியெழுத்து, s. In the Alphabet, the guttural letter, ஆய்தம்.

*அலி, s. Baladeva, பலதேவன். (பாரதம்.); [ex கலை, plough.] Wils. p. 971. HALIN.

*அலிகம்—அளீகம், s. The forehead, நெற்றி. Wils. p. 74. ALIKA and ALEEKA.

அலீசா, s. Striped stuff, gingham, கெண்டை. 2. An oar, தண்டு.

அலு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be discouraged, dispirited, harassed, wearied, fatigued, tired with a person or thing, to prove tedious, அலைக்கழிவுபட. அய்ய மிகவும் அலுத்தோம் அலுத்தோமே. My lord, we are greatly fatigued. (வசன.)

அலுப்பு, v. noun. Weariness, discouragement, சோர்வு.

அலுக்கு, கிறேன், அலுக்கினேன், வேன், அலுக்க, v. n. To strut, swagger, பிலுக்குப்பண்ண.

அலுக்குத்து, s. (For.) An ear-jewel worn by Mohammedans, ஒர்காதணி.

அலுக்குலைவு, v. noun. Becoming disorganized, deranged—as a lock or watch, or a family by death, &c., தாறுமாறுதல். (c.)

அலுசிலும்பல், s. [prov.] Disorder, derangement, confusion, குழப்பம்.

அலுவலுவெனல், v. noun. Babbling, chatting without ceasing, அலப்பல்.

அலுவல், s. Business, engagement, employment, occupation, வேலை. 2. Affair, concern, கருமம். (c.) உனக்கலுவலுண்டோ? Are you engaged?

அலுவா, s. (Hin.) A kind of cake, ஒர்பலகாரம்.

அலுவிகம், s. The Bilba tree, வில்வமரம், Ægle marmelos, L.

*அலேகம், s. [priv. அ.] A blank book, either of palm leaves or paper, வெள்ளேடு; [ex லேக, a letter or writing.]

அலேகம், s. Iron-sand, லோகமணல்.

அலை, s. A wave, billow, கடற்றிரை. 2. A ripple, புனற்றிரை. 3. The sea, கடல். 4. Black sand washed by the waves, கருமணல். (p.)

அலைமகள், s. Lukshmi, இலக்குமி.

அலையெடுக்க, inf. To rise as waves, அலைமெழ. 2. To wash as waves, திரையலைக்க.

அலைவாய்க்கரை, s. The very brink of the sea shore.

அலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To move, wave, shake, play in the wind, move as a reflection in water, ஆட. 2. To go to and fro for an object, roam, wander, waver, திரிய. 3. To be lazy, சோம்பலாக. 4. To be agitated, harassed, vexed, வருந்த. 5. To suffer, be distressed, agitated and afflicted by births and deaths, or subject to transmigration, பிறந்திறந்தலைய. 6. To stagger, totter, தள்ளாட. 7. To be engaged in the performance of works in opposition to the quiescent state of the advanced gnani, கிரியையிலலைய. (*c.*)

அலைதாடி, *s.* Dewlap or excrescence, found chiefly on the necks of goats, கலகம்பலம்; [*ex* தாடி, beard.]

அலைதல், *v. noun.* Affliction, distress.

அலைவு, *v. noun.* Moving, waving, அலைகை. 2. Agitation, அமைவின்மை. 3. Trouble, distress, வருத்தம்.

அலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To move, shake a thing, அலையச்செய்ய. 2. To reduce a family to poverty, ruin, கெடுக்க. 3. To disturb, harass, vex, afflict, annoy, வருத்த. (*c.*) 4. (*p.*) To slap, beat, அறைய.

வயிறலைக்க, *inf.* To slap the belly, as a woman when overcome with grief at the death of her husband, or near relatives. (இராம.)

அலைப்பு, *v. noun.* Moving, shaking, அசைப்பு. 2. Teasing, harassing, வருத்தகை. 3. Disturbance, distress, trouble, வருத்தம். 4. One of the nine varieties of dancing, கூத்தின்விகற்பம்.

அலைந்தழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be agitated, vexed, harassed, troubled, disappointed, உலைய. (*c.*)

அலைக்கழிவு, *v. noun.* Continued trouble, a labor attended with repeated disappointments, vexation, derangement, ill-success, &c., உலைவு.

அலைக்கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To vex, perplex, disconcert, molest, tease by continual disappointment, உலைக்க. 2. To ruin, disappoint, கெடுக்க. (*c.*)

அவளையலைக்கழித்தான். He has seduced and left her. (தண்டலையார்சதகம்.)

அலைசடி—அலைசடை, *s.* [*vul.*] Trouble, vexation, தொந்தரவு.

அலைசல், *s.* Affliction, துன்பம். 2. Wandering, அலைவு. 3. Laziness, சோம்பு. (*c.*)

அலைசு, கிறேன், அலைசினேன், வேன், அலைச, *v. a.* To wash, rinse, shake as water in a bottle, சிலுலைச. (*c.*)

அலைசிக்குடிக்க, *inf.* To drink, having shaken the liquor.

அலைசிக்கொப்பளிக்க, *inf.* To rinse the mouth with water and eject it.

அலைசோலி, *s.* [*prov.*] Trouble, annoyance, vexation, அலைக்கழிவு. See சோலி.

அலைசோலிப்பட, *inf.* To be vexed, annoyed, harassed. See படு.

அலைச்சல், *s.* [*vul.*] Weariness, vexation, uneasiness, molestation, தொந்தரவு.

அலைச்சற்பட, *inf.* To be vexed, troubled, molested.

அலைத்துவம், *s.* Excessiveness, superfluity, மிகுதி. (*p.*)

அலைவாய், *s.* The name of a town, திருச்செந்தூர். (*p.*)

அலோசி, *s.* An herb, பசளை.

அலோமி, *s.* The பொற்றலைக்கையாந்தகரை plant, Wedelia calendulacea, *L.*

*அல், *s.* The Sanscrit consonants, வடமொழிமெய்யெழுத்து.

அல், *s.* Night, இரா. 2. Darkness, இருள். 3. Wall, மதில். (*p.*)

அல்லும்பகலும். Night and day.

அல்லோன், *s.* The moon, சந்திரன்.

அல். No, not—the root of a symbolic negative verb affixed to nouns, pronouns and other verbs, எதிர்மறை. (See இல்.) Except as a personal termination of other verbs, (see 2) it expresses a partial negation of the quality, thing or action in question, and invariably implies the existence of some other, as அதுபாலல்ல, that is not milk but something else. 2. A verbal affix or negative poetic termination of the second person singular imperative, எதிர்மறையேவலொருமைவிகுதி; as போகல், go not. 3. It sometimes expresses not only the absence of good qualities, but the presence of bad, as அல்லவைதேயவறம்பெருகும், as vice diminishes, virtue increases. 4. An expletive affix joined to the root of the verb and, like other optatives, common to the different numbers, persons and genders, வியங்கோள்விகுதி, as ஏற்பனகொளல், take what is suitable. 5. A termination of the first person singular, future, எதிர்காலத்தன்மையொருமைவிகுதி, as உண்பல், I will eat. 6. A poetic expletive, சாரியை, as தொடையல், a chain or garland—அல் being affixed merely for euphony. 7. A termination of many verbal nouns, தொழிற்பெயர்விகுதி, as எண்ணல், counting. (*p.*)

அல்பொருள், *s.* A rhetorical figure, as அவர்ணியம், which see.

அல்ல—அல. Plurals of the defective அல், of which அன்று and அலது are singular. In common usage, a simple negative not, as அவையல, not those, அவனல்ல, not he, (some other.) In this usage it is regularly used for all persons and genders and in both numbers. It is also used substantively in a negative sense, and added to nouns, pronouns and participles. (*c.*)

அல்லது, *conj.* If not, the adversative conjunction.

நீ அதைத்தின்றுபோ அல்லதொருவனுக்குக்கொடுத்தாயோ? Hast thou eaten it, or given it away to some one else?

அல்லர்—அல்லாதார்—அல்லார்—அல்லோர், *s.* Evil persons, the wicked. (*p.*)

அல்லவென்ன, *inf.* To say no, to deny.

அல்லவேயல்ல. Not at all.

அல்லாதது, *appel. noun.* That which is unfit.

அல்லாதவழியாற்பொருளீட்டல் காமந்துய்த்தலிவைபாகா. Wealth must not be sought, nor the pleasure of love, &c., obtained by evil means. (கூர்மபுராணம்.) See குறள், p. 128.

அல்லாமல், *prep.* Without, as அவனையல்லாமல், without him; இதுவுமல்லாமல், besides this, moreover.

அல்வழி, *s.* [*in grammar.*] The mode of combining two words without the forms of declension, வேற்றுமையல்லாதவழி; [*ex* வழி, way.] (*p.*)

அல்வழிப்புணர்ச்சி, *s.* The agreement of two words of which the first is undeclined by case; of this there are fourteen kinds; viz.: 1. வினை, verbs, as கொல்யானை. 2. பண்பு, adjective, as கருங்குவளை. 3. உவமை, comparison, as மதிமுகம். 4. உம், the words having the particle உம் suppressed, as இராப்பகல். 5. அன்மொழி, the words having the பயனிலை suppressed, &c., as பொற்றொடி. 6. எழுவாய், nominative, as கொற்றன்வந்தான். 7. விளி, vocative, as கொற்றகொள். 8. பெயரெச்சம், relative participle, as உண்டசாத்தன். 9. வினையெச்சம், verbal participle, as உண்டுபோனான். 10. தெரிநிலைவினைமுற்று, a declarative verb in the terminative form, as உண்டான்சாத்தன். 11. குறிப்புமுற்று, a suppressed verb in the terminative form, as குழையன்கொற்றன். 12. இடை, conjunction, preposition and interrogation or participle and expletive, as அணைக்குகொல். 13. உரி, adjective and adverb, as தவப்பேசை. 14. அடுக்கு, repetition, as பாம்புபாம்பு.

அல்கல், *s.* Night, இரா. 2. Day, நாள். 3. Destitution, want, poverty, தரித்திரம். (*p.*)

அல்கு, கிறது, அல்கினது, ம், அல்க, *v. n.* To diminish, lessen, shrink, diminish in quantity gradually, குறைய. 2. To stay, abide, sojourn, lodge, தங்க. (*p.*)

அல்கல், *v. noun.* Reduction, diminishing, diminution, குறைவு.

அல்குகழி, *s.* A diminutive salt river, or small creek, சிற்றாறு. (நல்வெளி. 16.)

அல்குகழிநிறைஞ்செல்லாதோகடல்? Will not an ocean fill a small creek?

அல்குல், *s.* A woman's buttocks, the circumference between the hip and the loins, நிதம்பம். 2. (*fig.*) *Mons veneris*, பெண்குறியின்மேற்பக்கம். (*p.*)

அல்லகண்டம், *s.* Distress, affliction, துன்பம். (*p.*)

அல்லத்தட்ட, *inf.* [*vul.*] To refuse, refuse compliance, object to, abrogate, disown, disavow, தடுக்க. 2. To frustrate, disappoint, நம்பிக்கைகெடுக்க.

அல்லம், *s.* (*Tel.* అల్లము.) Undried ginger, இஞ்சி.

அல்லரியல், *s.* [*prov.*] That which is slightly woven, or braided, கண்ணறைபுள்ளது, as, அல்லரியற்புடைவை, a cloth thinly woven.

அல்லல், *s.* Suffering, affliction, distress, sorrow, evil, misfortune, adversity, grief, துன்பம்.

அல்லற்பட, *inf.* To suffer, be grieved, to regret. See படு.

அல்லற்பட்டாற்றாதழுத கண்ணீரன்றே செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை? Will not the unendurable grief, (*lit.* tears) of a people become a file, to wear away the wealth—i. e. of their oppressor?

அல்லாரி, *s.* A water plant, வெள்ளல்லி, Nymphæa stellata, *L.*

அல்லி, *s.* The lily, ஆம்பல், Nymphæa rubra, *L.* 2. Inner petals of the lotus, அகவிதழ். 3. The filament of the flower, பூந்தாது. 4. The காயா tree. 5. Night, இரா; [*ex* அல், night—a night flower, or not—not a day flower.] (*p.*) 6. [*prov.*] A new root shooting out, இளவேர்.

அல்லித்தண்டு, s. Peduncle or flower stalk of the அல்லி.

அல்லிப்பிஞ்சு, s. A very young fruit.

செவ்வல்லி, s. Red lily.

வெள்ளல்லி, s. The white lily.

சிற்றல்லி, s. As சிற்றாம்பல். Nymphæa stellata, *L.*

அல்லிகம், s. A creeper, பேய்க்கொம்மட்டி, Cucumis colocynthis, *L.*

அல்லியம், s. A village of herdsmen, இடையர்சேரி. (பிங்கலந்தை.) 2. One of the dances of Vishnu, the other two being, குடம், and மல், விட்டுணுகூத்து. 3. The கொட்டி plant. (*p.*)

அல்லியன், s. [*com.* அலியன்.] A single elephant separated from the fold, தன்குழுவைப்பிரிந்தயானை. (*Rott.*)

அல்லியாமரம், s. A long oar, படவுவலிக்குந்தண்டு.

அல்லு, v. a. (*Tel.* అల్లు.) To knit, braid, plat, முடைய.

அல்லை, s. A creeper, a running plant, the root of which forms an article of food, நீர்கொடி. (*c.*) 2. (*p.*) Poetic form of the 2d person singular, of the finite conjugated appellative, முன்னிலையொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று.

அல்லைக்கிழங்கு, s. The edible root of the அல்லை creeper.

*அல்லை, s. [*in dramatic language.*] A mother, தாய். Wils. p. 75. Alla.

அவகதவாய், s. The கீழ்காய்நெல்லி. [*vul.* கீழாநெல்லி.] A plant, Phyllanthus, *L.*

*அவகாசம், s. Time, opportunity, சமயம். 2. Place, situation, space, extent, இடம்; [*ex* அவ, between, *et* காச, to shine.] Wils. p. 75. Avakasha.

அவகாசம், s. Ability, means, திராணி. (*c.*)

கடன் இறுக்க எனக்கு அவகாசம் இல்லை. There is no way to discharge the debt.

அவகாசப்பெயர்ச்சி, s. [*prov.*] Pecuniary or other ability.

அவக்கவக்கெனல், v. noun. Snapping, reaching forth the head as in snapping, barking, kicking, &c., விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*) 2. Being afraid, அச்சக்குறிப்பு.

அவக்கவக்கென்று சத்திபெய்கிறான். He vomits profusely.

அவக்கவக்கென்று தள்ளுகிறார்கள். They push him forward by the neck.

அவக்கவக்கென்று நாய்குலைக்கிறது. The dog barks terribly.

அவக்கவக்கென்றுவிழுகை, v. noun. Falling on one rapaciously.

அவக்கிரசம், s. Vinegar, காடி.

*அவசம், s. [*priv.* அ, *et* வச.] • Suspension, a bewildering or obstruction of the senses as in delirium, swooning, &c., பரவசம். Wils. p. 81. Avasha.

அவசமாதல், v. noun. Fainting, பரவசமாதல்.

*அவசரம், s. Occasion, opportunity, juncture, crisis, சமயம். Wils. p. 81. Avasara. 2. Hurry, haste, urgency, exigency, pressure, விரைவு. 3. [*vul.*] Necessity, need, want, அவசியம்; [*ex* அவ, *et* சிரு, to go.]

*அவசியம், s. Necessity, urgency, want, need அவசரம். 2. Certainty, நிச்சயம்; [*ex* அவ, *et* சிஐ, to go.] Wils. p. 81. Avashya.

அவசியமாய்த்தருவேன். I will certainly give it.

அவசியமாய் நான் வீட்டிற்குப்போகவேண்டும். I must necessarily go home.

*அவச்சின்னம், s. Division, separation, insulation, பிரிவு; [*ex* அவ, *et* சிந்த, cut.] Wils. p. 77. Avachhinna.

*அவடி, s. A hole in the ground, a cavity, குழி. 2. [*in anatomy.*] A sinus, தூர். Wils. p. 77. Avati. 3. A screen, curtain, திரைச்சீலை.

அவணம், s. Twenty-thousand betel-nuts, அமணம். (*c.*)

அவணன், s. A strong man, திண்ணியன். 2. A man of influence, புகழுடையோன். (*p.*)

அவணி, s. Good, benefit, நன்மை.

அவண், s. There, that place, அவ்விடம். (*p.*)

*அவதரம், s. Occasion, juncture, as அவசரம்.

அவதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To stay, lodge, abide, தங்க. 2. To be born, become incarnate, assume a body and sojourn in it—as a deity, &c., பிறக்க; [*ex* அவதாரம், birth.] (*p.*)

*அவதாதம், s. Whiteness, வெண்மை; [*ex* அவ, *et* தை, to cleanse.] Wils. p. 78. Avadata.

*அவதாரணம், s. A spade, hoe, மண்வெட்டி; [*ex* அவ, down, *et* திரு, to tear, rend.] Wils. p. 78. Avadaran'a.

அவதாரம், s. [*prov.*] Tearing, dividing, பிரிக்கை.

தலையவதாரம்பண்ண, inf. To behead.

*அவதாரம், s. Birth of a great or divine person, the assumption of a body by a deity, incarnation, பிறப்பு; [*ex* அவ, down, or over, *et* திரு, to cross or pass.] Wils. p. 78. Avatara.—*Note.* For the ten incarnations of Vishnu, see திருமால்.

அவதாரமெடுக்க, inf. To become incarnate, assume a body, as a deity, to be born.

மனிதாவதாரம், s. The incarnation of a deity in the human form.

*அவதானம், s. Attention, intentness of mind, கவனிக்கை. 2. Care, carefulness, சாவதானம். 3. Retention of memory, remembrance, ஞாபகம். Wils. p. 78. Avad'hana. 4. Skill, சாதுரியம். 5. Flight of imagination, பாவனை; [*ex* அவ, *et* தா, to have or hold.]

அவதானமாயெடுத்துக்கொள்ள, inf. To steal in an artful way.

அவதானமாய்ப்பிழைக்க, inf. To live circumspectly.

அவதானம்பண்ண, inf. To commit to memory, learn a lesson, fix or retain in mind, பாடம்பண்ண. 2. To be attentive, think, be studious, சிந்திக்க.

அட்டாவதானம்—அஷ்டாவதானம், s. A capacity—depending upon a strong memory—of doing eight different things simultaneously.

அவதானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To commit to memory, learn a lesson, fix or retain in mind, பாடம்பண்ண. 2. To be attentive, think, be studious, சிந்திக்க; [*ex* அவதானம்.]

அவதானிப்பு, v. noun. The act of learning by heart, attention.

*அவதி, s. Period, time, season, தவணை. 2. Expiration of a term, limit, termination, எல்லை. Wils. p. 78. Avad'hi.

போன அவதியில் நாம்மிகவருத்தப்பட்டோம். We suffered much the last time.

அவதிதப்ப—அவதிபோக, inf To go beyond the limit, to pass beyond the term, to fail at the promised time. (*c.*)

அவதி, s. Calamity, disaster, ஆபத்து. 2. Suffering, distress, வருத்தம். [*ex* அவ, *et* தா, to have.]

அவதிப்பட, inf. To suffer, be in great extremity.

அவதிகத்தம், s. A sea shell eaten by age, கடல்நுரை. (*M. Dic.*) (*p.*)

அவதிக்காரகம், s. [*in grammar.*] The fifth case—showing removal, &c. as தமரிற்நீங்கினான். He has relinquished his relations. (*p.*)

*அவதூதம், s. Renunciation of the world, entire devotion to an ascetic life, முற்றத்துறக்கை; [*ex* அவ, *et* தூத, shaken.] Wils. p. 78. Avad'huta.

அவதூதகீதை, s. The name of the book which treats of the attainment of the அவதூத state. (*p.*)

அவதூதன்—அவதூதி, s. A naked mendicant of the Sannyasi class, one who has renounced every thing for an ascetic life, முற்றத்துறந்தவன். Wils. p. 78. Avad'huta.

அவத்தம், s. Falsehood, uselessness, See அபத்தம். (*p.*)

அவத்திரியம், s. Suffering, distress, ஆபத்து. (*c.*)

*அவத்தை—அவஸ்தை, s. State, situation, age, or position as what belongs to any stage of life; also enjoyments or sufferings from the actions of former births, நிலை; [*ex* அவ, *et* ஸ்தா, to stand.] Wils. p. 82. Avastha. 2. Agony, வேதனை. 3. End, முடிவு. 4. A physical and intellectual state, the local position of the soul in the body, சாக்கிரம் முதலிய உயிர்நிலைபுரதி. Of these there are five, பஞ்சாவத்தை, showing the place of the soul in the body and the consequences, viz.: 1. சாக்கிரம், vigilance or the soul in the forehead with all its powers awake and in full force. 2. சொப்பனம், dreaming, the soul situated in the neck and its powers suspended or reduced as in dreaming, &c. 3. சுழுத்தி, entire insensibility, the soul situated in the breast and its powers still more reduced as in deep sleep, fainting, fits, &c. 4. துரியம், the fourth place, the soul sunk to the navel, abstraction of mind, absorption, trance. 5. துரியாதீதம், beyond, the soul having sunk to the மூலாதாரம் or last stage and just about to depart; (in கூ.ய. 20, the seven அவத்தை are given.)

அவத்தைப்பிரயோகம், s. One of the sixty-four கலைஞானம், the power of stationing the soul at pleasure in any of the five stages—in full energy—by virtue of abstract devotion for converse with the deity. 2. The art of killing by sorcery.

மரணாவஸ்தை, s. The death agony.

அவநாசி, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

*அவநுதி, s. A species of figure in rhetoric—one of the thirty-five, embracing several varieties, முப்பத்தைந்தலங்காரத்தி லொன்று, அஃதாவது சிறப்பு, பொருள் இவற்றிலொன்றை யை மறுத்துப் பிறிதொன்றுரைப்பது.

அவந்தனை—அபந்தனை, s. Confusion, குழப்பம். 2. Injury, damage, uselessness, waste, சேதம். (c.)

அவந்தனையாய்ச்சாக, inf. To die forlorn and desolate, perish.

அவந்தனையாய்ச்செய்ய, inf. To do in vain, to no purpose.

அவந்தனையாய்ப்போக, inf. To become vain, fruitless.

*அவந்தி, s. Avanthy or the modern Ougein, one of the seven sacred cities, சத்தபுரிகளிலொன்று. See புரி. Wils. p. 79. AVANTI.

*அவந்திகை, s. The same as அவந்தி. Wils. p. 79. AVANTIKA. 2. A parrot, கிளி.

*அவப்பிரஞ்சம், s. Vulgar, ungrammatical language, இழிச்சொன்மொழி; [ex அப, et பிரஞ்ச, to fall.] Wils. p. 43. APAB'H-RAMSHA.

*அவம், s. Uselessness, futility, abortiveness, பயனின்மை. 2. Fault, defect, குற்றம். As a prefix, it expresses negation, contrariety, privation, also from, out, inferior, &c. Wils. p. 75. AVA.

அவகடம், s. Vile deception, trick, wrong, guile, கபடம்; [ex அவ, et கடம், right.] [vul.] also commonly, அகடம். Wils. p. 75. AVAKADA.

அவகாதம், s. Sudden or violent death, a violent or fatal blow, அவக்கொலை. Wils. p. 77. AVAG'HATA.

அவகாலம், s. An unlucky, unpropitious time, துர்த்தினக்காலம். [vul.] 2. (c.) Time of public calamity as death, epidemic, famine, &c., கெடுகாலம்.

அவகிருத்தியம், s. Unlucky circumstances, அமங்கலச்சங்கதி. 2. Evil action, தீச்செய்கை.

அவகீதம், s. Disgrace, நிந்தை. 2. A satirical song, வசைப்பாட்டு. 3. Bad singing, இகழ்ச்சுதப்பாடுகை. Wils. p. 76. AVAGEETA.

அவகீர்த்தி, s. Ill-fame, disgrace, as அபகீர்த்தி. Wils. p. 42. APAKEERTI.

அவகுணம், s. A bad symptom, துர்க்குறி. 2. A bad disposition, கெட்டகுணம்.

அவகேசி, s. A barren tree, பூத்துக்காய்யாமரம்; [ex கேசம், hair, here fruit.] Wils. p. 76. AVAKESHIN.

அவகேடு, s. Calamity, loss by casualty, ill-luck, disaster, மிகுகேடு.

அவக்கியாதி—அபக்கியாதி, s. An ill-report, slander, disrespect, disrepute, dishonor, துர்க்கீர்த்தி.

அவக்குறி, s. An ill-omen, a bad sign, unfavorable symptom, கெட்டகுறி.

அவக்கொடை, s. Rewards or gifts bestowed in vain or for the encouragement of vice, idleness, &c., as to prostitutes, strolling players, jugglers, &c.

அவசகுனம், s. A bad sign in augury, an ill-omen, துன்னிமித்தம்.

அவசங்கை, s. Dishonor, discredit, disgrace, துன்மதிப்பு.

அவச்சாவு, s. An untimely death, பிராயமின்றிவருஞ்சாவு.

அவதந்திரம், s. A bad device, scheming trick, an underhand dealing, a stratagem, சதிமோசம்.

அவதந்திரந் தனக்கந்தரம். Evil scheming promotes self-ruin. Prov.

அவதந்திரி, s. A scheming dissembler, &c.

அவநம்பிக்கை, s. Unbelief, distrust, doubt.

அவநியாயம், s. Injustice.

அவபத்தி, s. Impiety, irreligion, superstition, atheism.

அவபத்தியம், s. [prop.] அபத்தியம், which see.

அவபாதம், s. An evil, injury. Wils. p. 79. AVAPATA.

அவபுத்தி, s. Bad advice, துர்ப்புத்தி.

அவப்பெயர், s. An ill-name, ill-fame.

அவப்பொழுது, s. Time mis-spent.

அவப்பொழுதிலுந் தவப்பொழுது. Better is the time spent in penance than that spent in vain.

அவமதி, s. Insulting treatment.

அவமதிக்க, inf. To treat with disrespect, despise, contemn, insult, disgrace one, நிந்திக்க. (பாதம்.)

அவமதிச்சிரிப்பு, v. noun. A grin, a scornful laughter.

அவமதிப்பு, v. noun. Disrespect, disregard, contempt, indignity, provocation, நிந்தனை.

அவமரணம், s. An untimely death, a violent death—whether by suicide or otherwise, அகாலமரணம்.

அவமரியாதை, s. Incivility, impoliteness, disrespect.

அவமழை, s. Unseasonable, excessive and injurious rain, அகாலமழை.

அவமாக்க, inf. To make useless, abortive.

அவமானம்—அவமானிதம், s. Disgrace, dishonor, shame, indignity, மானவீனம். 2. Lowness, baseness. See அபமானம், and இழிவு. Wils. p. 79. AVAMANA and AVAMANITA.

அவமானிதம்பண்ணுகை, v. noun. Despising, disdaining, disregarding.

அவரோகணம், s. Descent, descending, alighting, இறங்குகை; [ex ருக, to mount.] Wils. p. 80. AVAROHAN'A.

அவலக்கணம்—அவலட்சணம், s. Deformity, uncomeliness, unseemingliness, ugliness, impropriety, inelegance, indecency, &c., in language or otherwise, அழகின்மை.

அவலட்சணன். s. A homely person, rude fellow.

அவயம், s. A grass whose root is fragrant, இலாமிச்சை, Andropogon, L. 2. Brood, அடை.

அவயக்கோழி, s. A brooding hen.

அவயங்காக்க, inf. To sit on eggs, brood, அடைகாக்க.

கோழியவயங்காக்கிறது. The hen is hatching.

அவயமிட, inf. To call for succor, &c. See அபயமிட.

*அவயவம், s. A limb, member, a part of a body, part of a building, of a tree, animal, &c., உறுப்பு. 2. Body, (of a man or other animal,) உடல். 3. [in rhetoric.] A subdivision under the description of metaphor, அவயவவுருவகம்; [ex அவ, et யு, to join.] Wils. p. 80. AVAYAVA.

அவயவி, s. The body, உடல். 2. A whole or system having members, divisions or component parts, உறுப்பி. 3. [in rhetoric.] The counter part to அவயவம். See உருவகம். Wils. p. 80. AVAYAVIN.

*அவரசன். s. [ex அவர, et ஜ, born.] A younger brother, தம்பி. Wils. p. 80. AVARAJA.

அவரை, s. A kind of pulse including several species, அவரைக்கொடி, Dolichi and Phaseoli, L.

முறுக்கவரை, s. Psophocarpus Tetragonolobus, L.

காட்டவரை, s. Wild beans, காட்டுமொச்சை, Lablab vulgaris, L.

கொத்தவரை—சீனியவரை, s. A kind of pulse whose fruits are in bunches.

சிவப்பவரை—செவ்வவரை, s. A red species of pulse, Lablab cultratus, L.

பேயவரை—கோழியவரை, s. A kind of bean used in medicines, canavalia Gladiata, L.

நகரவரை, s. Dolichos Rugosus. (Rott.)

பேரவரை, s. A large species of bean.

பாலவரை—வெள்ளவரை, s. Pulse that brings forth white fruits, Lablab cultratus, L.

கணுவவரை, s. Pulse that brings forth fruits in boughs also.

தீவாந்தரவவரை, s. A bean from the eastern islands.

வாளவரை, s. Lablab cultratus, L.

சிற்றவரை, s. A small kind of pulse.

அவர், pron. They, அவர்கள். 2. He, (honorifically) for அவன்.

*அவர்ணியம், s. [priv. அ.] [in rhetoric.] The thing with which another is compared—as, பால்போலுமின்சொல், words sweet as milk.

*அவலம், s. [priv. அ, et பலம், strength.] Weakness, feebleness, பலவீனம். 2. Suffering, pain, sorrow, distress, extreme sympathy, துன்பம். 3. Fainting, swooning, syncope, சோர்வு. 4. [in rhetoric.] Despair, dismay, intense grief, one of the nine passions or emotions. See இரசம். (p.)

அவலக்கடல், s. Sea of distress. (சத. 67.)

*அவலம்பம், s. Asylum, support, prop, stay, பற்றிடம். 2. A perpendicular, நிறுதிட்டவரி. Wils. p. 80. AVALAMBA.

அவலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To suffer, be distressed in mind, வருந்த. 2. To regret, lament, weep, bemoan, புலம்ப; [ex அவலம்.] (சற்பப்புராணம்.)

*அவலேகனம், s. Licking with the tongue, நக்குகை; [ex அவ, et லேஹந, licking.] Wils. p. 81. AVALEHANA.

அவலேசம், s. That which is small, unimportant, of little value, diminutive, அற்பம். 2. Disgrace, discredit, அவமானம். (c.)

அவல்—அவையல், s. Unhusked rice steeped in water and then dried and bruised, ஒர்சிற்றுணவு. 2. (p.) Low or hollow land, பள்ளம். 3. A tank, குளம்.

அவற்காளான், s. A very small kind of fungus, ஒர்காளான். (c.)

அவற்பதம், s. Gram or other grain so boiled as to be suitable for அவல்.

*அவனிகை, s. Curtain, திரைச்சீலை.

அவளோதுவளோ, s. [prov. vul.] A mixture of rice, curry, ghee, curd, &c., கதம்பவுணவு.

அவள், pron. fem. She, that woman, அப்பெண்.

அவற்கம், s. [prov.] Conjee, கஞ்சி.

*அவனி, s. The earth, பூமி; [ex அவ, to preserve.] (p.) Wils. p. 79. AVANI.

அவனிபாலகன்—அவனிபாலன், s. A king, இராசா, the affix, பாலகன், being protector. Wils. p. 79. AVANIPALA.

அவன், pron. mas. sing. (plu. அவர்—அவர்கள்.) He, that man, that person.

அவனவன், pron. Each one, every one.

அவா, s. Desire, eagerness, avidity, greediness, craving, cupidity, ஆசை. 2. Intense or sensual desire, as lust, avarice, great hunger, thirst, &c., ஆசைப்பெருக்கம். 3. Descent, இறங்குகை. (p.)

அவாவயின்விதும்பல், v. noun. The longing of a loving and affectionate husband and his wife when separated.

அவாவறுக்க, inf. To extirpate the desires arising from the senses, ஆசைநீக்க, [ex அறு.]

அவாவின்மை, s. Freedom from desire, exemption from avarice, lust and other sensual appetites, suppression of the passions, விருப்பமின்மை.

*அவாசி—அவாசீனம், s. South, southern direction, தெற்கு; [ex அவ, down, downwards, et அஞ்ச, to go, the south being considered downwards.] Wils. p. 82 and 83. AVACH and AVACHEENA.

அவாசியர், s. People of the south country, தென்னாட்டார். 2. The learned, wise men, ஞானிகள். (பாரதிமைபச்சிமைகாண்டம்.)

*அவாந்தரம், s. A void, vacuum, வெறுவெளி. 2. Interim, intermediate time or place, மத்தி; [ex அவ, et அந்தர, inner.] Wils. p. 83. AVANTARA. 3. A desolate or solitary state, உதவியின்மை. 4. Ruin, waste, அழிவு.

அவாந்தரத்திலேயக்கினிபிறக்கிறது. Fire breaking out in the air.

அவாந்தரமானவெளி, s. A desert plain, a wilderness.

அவாலுதார், s. (Hin.) A havildar, a non-commissioned native officer, a sergeant, ஒர்தளகர்த்தன்.

அவாவு, கிறேன், அவாவினேன், வேன், அவாவ, v. a. To desire, want, விரும்ப. 2. To desire intensely, crave, covet, burn with lust, பேராசைகொள்ள. 3. (fig.) To approach, கிட்ட. 4. v. n. To descend, இறங்க. (p.)

அவாய்நிலை, s. An elliptical form, needing some thing to complete the sense. 2. Agreement of words—as of a nominative with a verb. (சூத்திரம், and குறள்.)

அவாவுதல், v. noun. Descending, இறங்குதல். 2. Desiring, விரும்புதல்.

*அவி, s. Boiled rice and other things offered in sacrifice to the gods, தேவருணவு. 2. Ghee, clarified butter, நெய். 3. Rice boiled, சோறு. Wils. p. 972. HAVIS.

அவிப்பாகம், s. [prop. அவிர்ப்பாகம்.] Portion of an oblation.

அவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become sodden, boiled, cooked by boiling or by steam, as rice or other substances in liquid, வேக. 2. To become extinguished as a light, the sight of the eye, &c., become extinct or suppressed (as the senses of an ascetic by austerities.) தணிய. 3. To perish, become ruined or destroyed, அழிய. 4. [impersonally.] To feel hot attended with perspiration, to swelter, புழுக்க. 5. To heat as moist straw, fruit, &c. heaped up, to ferment as vegetable matter, வெதும்ப. 6. To become salivated, heated, corroded, sore, &c., as the mouth or skin with lime or other caustics, or the flesh by a tight bandage, வாய்வேக. 7. To be in the state of raw sores, small blisters, eruptions, &c., as found in some cutaneous diseases, புண்ணாகிய. 8. To be hot, close, confined, as in a crowded room by the exclusion of air, &c., உஷ்ணமாக. 9. To be afflicted, வருந்த. (c.)

அவிந்ததானியம், s. Spoiled, damaged grain.

அவியாதநெருப்பு, s. Inextinguishable fire.

அவியல், v. noun. Boiled food, அவித்தது. 2. A kind of curry without acid, ஒர்கறி. 3. Heat of the body with perspiration in sultry weather, sweltering, புழுக்கம். 4. Fermentation, heating of vegetable matter, of grain, &c., வெப்பம். 5. Soreness of the mouth occasioned by heat in the system—chiefly found in children—canker, salivation, &c., வாய்ப்புண். 6. Heat from a crowd of people, உட்டணம். (c.)

அவியல்மணம், s. The offensive smell of fermenting vegetable matter, &c.

அவியற்கறி, s. Boiled meat.

அவியற்காய், s. Boiled fruit, fruits fermented, spoiled, &c.

அவியற்பல், s. Soiled teeth.

அவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To boil in a liquid, seethe, par-boil, cook by boiling or by steaming, வேவிக்க. 2. To quench, extinguish (light, &c.), suppress or extinguish the senses, &c., தணிக்க. 3. To ruin, destroy, அழிக்க. 4. To salivate, burn with caustics, வாய்வேகடிக்க. (c.)

*அவிகசம், s. [priv. அ, et விகசம், expansion.] That which is closed, shut, குவிந்தது. 2. (Anat.) Contraction, குவிவு. Wils. p. 83. AVIKACHA.

*அவிகாரம், s. [priv. அ, et விகாரம், change.] Sameness, unchangeableness, விகாரமின்மை. 2. [in grammar.] That which is not varied from its original form, இயல்பு. Wils. p. 83. AVIKARA.

அவிகாரன்—அவிகாரி, s. One free from the desires of sense, one not subject to change, modification, as the deity, கடவுள்.

*அவிக்கினம், s. [priv. அ, et விக்கினம், obstacle.] Freedom from distress, obstacles and impediments, விக்கினமின்மை. Wils. p. 84. AVIG'HNA.

*அவிசாரம், s. [priv. அ, et விசாரம், discussion.] Want of investigation or judgment, error, folly, incautiousness, விசாரமின்மை. 2. Freedom from care and anxiety, tranquillity, கவலையின்மை. Wils. p. 84. AVICHARA.

*அவிசாரி, s. A harlot, prostitute. See அபிசாரி.

*அவிசு, s. Food of the gods, தேவருணவு, as அவி. 2. Pure food consisting of milk, raw rice, &c., without salt, வெறுஞ்சோறு. Wils. p. 972. HAVIS.

அவிப்பாகம், s. Ghee, rice, &c., apportioned to different deities in a meat offering, தேவருணவு; [ex அவிசு, et பாகம், share.]

அவிப்பாகங்கொடுக்க—அவிப்பாகமிட, inf. To present the essence of food, &c., in oblation to a deity or an idol.

*அவிசுவாசம், s. [priv. அ, et விசுவாசம், belief.] Unbelief, faithlessness, infidelity, அவநம்பிக்கை. Wils. p. 85. AVISHVASA.

அவிசுவாசி, s. An unbeliever, infidel. Wils. p. 85. AVISHVASIN.

*அவிச்சின்னம், s. [priv. அ.] Continuity either of things, place or time, that which is unseparated, பகுபாடின்மை. Wils. p. 84. AVICHHINNA.

*அவிச்சை—அவித்தை, s. [priv. அ, et வித்யா.] Mental illusion, spiritual ignorance, அஞ்ஞானம். (p.)

அவிடி, s. A curtain, திரைச்சீலை. (சது.) (p.)

அவிட்டம், s. The twenty-third lunar mansion of the Hindus, the Delphin of the Europeans, ஒர்நட்சத்திரம்.

*அவிதி, s. [priv. அ, et விதி, rule.] Irregularity, that which is contrary to rule, முறைமையின்மை. Wils. p. 84. AVID'HI. 2. [local, corruption of அவதி.] Distress, straits, வருத்தம்.

*அவிநயம், s. Indication of passion by look, gesture, &c., theatrical gesture or action, நாட்டியம். 2. A work on Prosody, ஒர்நூல். See அபிநயம். (p.)

அவிநயசாலை, s. A dancing room, play house, theatre, நாடகசாலை.

அவிநயர். s. Players, actors, நாடகர்.

*அவிநாபாவம்—அவினாபாவம், s. An inherent or essential quality, அசாதாரணதர்மம்; [ex அ, et விநா, without, et பாவ, property.] Wils. p. 84. AVINAB'HAVA.

*அவிமுத்தி, s. [priv. அ, et விமு க்த.] A holy place, a city near Benares, famous for the resort of pilgrims, ஓர் புண்ணியபூமி.

*அவியாத்தி, s. [corruption of அபி வியாத்தி.] Too great conciseness, one of the three faults in composition. See சேரசம், and அப்வியாத்தி.

*அவிரதம், adv. [priv. அ, et விரத.] Always, எப்பொழுதும். Wils. p.85. Avirata.

அவிருதம், s. A medicinal plant, also, அதிவிடயம் and அத்தம்.

*அவிரோதம், s. [priv. அ, et விரோ தம், opposition.] Concord, concurrence, non-opposition, விரோதமின்மை. Wils. p. 85. Avirod'ha.

அவிரோதச்சிலேடை, s. A figure in Rhetoric in which a sentence is taken in different meanings or one opposite to its apparent sense.

அவிரோதவுந்தியார், s. The name of a book composed by சாந்தலிங்கசாமி.

அவிர், s. Light, splendor, பிரகாசம். 2. Grass, புல். (பாரதம்.)

அவிர்—அவிரு, கிறது, அவிர்ந்தது, அவிரும், அவிர, v. n. To glitter, glimmer, corruscate, shine, பிரகாசிக்க. 2. To tear, rend, பீற. (சது.) (p.)

அவிர்மதி, s. The shining moon.

*அவிவாதம், s. [priv. அ, et விவா தம், discord.] Concurrence, concord, consent, இசைவு. Wils. p. 85. Avivada.

*அவிவேகம், s. [priv. அ, et விவே கம், sagacity.] Dulness of intellect, stupidness, unskilfulness, விவேகமின்மை. (p.) Wils. p. 85. Aviveka.

அவிவேகி, s. A foolish person. Wils. p. 85. Avivekin.

அவிழ், s. A single grain of boiled rice, ஓர்சோறு. (c.)

அடித்தபானையிலோரவிழுங்கிடையாது. A single grain of rice will not be found in a well cleaned vessel.

கலவுமிதின்றாலோரவிழ்தட்டாதா? If you eat twelve marcals of husks, will not one grain of rice touch (your teeth?) i. e. if you take much trouble, will you not derive some benefit ?

அவிழ்—அவிழு, கிறது, அவிழ்ந்தது, அவிழும், அவிழ, v. n. To become loose, untied, unfastened as a knot, &c., கட்டவிழ. 2. (p.) To open, expand, &c., as a flower, மலர.

முகையவிழ்கோதை. A garland of opening buds.

கள்ளவிழ்சோலை. The honey-distilling flower-groves.

அவிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To loosen, slacken, untie, unbind, unpack, unfasten, unsew, முடியவிழ்க்க. 2. To cause to open, as the sun opens flowers. Humming insects are also described by poets as opening the flowers, மலர்ச்செய்ய. 3. To solve an enigma, unriddle, explain a difficulty, விடுகதைவிடுவிக்க.

அவன்காலாற்முடிந்ததைக்கையாலவிழ்க்கக்கூடாது. What he has bound with his foot, none can unbind with their hands; i. e. he is a crafty man whose schemes no body, though ever so skilful, can defeat.

*அவினாபூதம், s. A natural affinity or relation, சுபாவசம்பந்தம்.

அவுக்கவுக்கெனல், v. noun. Sounding as hawking, vomiting, &c., severely and in quick succession, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Being eager, hasty, earnest, விரைதல். (c.)

அவுக்கவுக்கென்றுதின்கிறான். He eats greedily, hastily, &c.

அவுக்கவுக்கென்றுவாந்திபண்ணுகிறான். He is vomiting greatly.

நாய் அவுக்கவுக்கென்று விழுகிறது. The dog attacks (us) barking eagerly.

அவுக்கவுக்கென்று வேலைசெய்கிறான். He works with great diligence, or with eagerness, for his pay.

அவுக்கவுக்கென்றோடுகிறான். He runs about his business with great eagerness.

அவுசு, s. [prop. அவிசு.] Neatness, trimness, சுத்தம்.

அவுசாக, adv. Neatly, compactly.

அவுசுக்காரன், s. One too fond of dress.

அவுசுக்காரி, s. Feminine of the above.

*அவுஷதம்—அவுடதம், s. Medicine, a medicament or drug, an antidote, remedy. See ஔடதம். Wils. p. 177. Oushad'ha.

அவுஷதப்பிரயோகம், s. Medical means, medicament, மருந்துசெய்கை.

அவுணன், s. (plu. அவுணர்.) The name of an Asura, மாவலி. 2. An Asura, அசுரன்.

அவுதா, s. (Hin.) A seat on an elephant or camel, யானைமேற்றவிசு.

*அவுத்திரிதிட்சை, s. Instruction of a disciple by a Guru through symbolic characters, of which there are two kinds, ஞானவுத்திரி and கிரியாவுத்திரி. See தீட்சை.

அவுபலபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of native arsenic, ஓர் வைப்பாஷாணம்.

அவுரி, s. [improp. அவிரி and அவ ரி.] The indigo plant, நீலப்பூண்டு. Indigofera tinctoria, L.

அவுறுதம், s. A bilious disease, பித் தாதிக்கம். 2. Venereal disease, கிரந்தி. (M. Dic.)

அவை, pron. neut. pl. They, those things, அஃறிணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயர். 2. s. An assembly of poets or learned men, a council of state, சபை. 3. An assembly in a public office, கூட்டம். 4. Poets, புலவர். 5. The place of an assembly, a king's court, அம்பலம்; [ex அ, et வை.] (p.)

அவையாவை. Such as, they are.

அவையடக்கம், s. The professed modesty of an author, or the apology he makes in entering on his work, in order to disarm criticism. 2. The modest behavior of a speaker or singer in a public assembly.

அவை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bruise or beat rice, &c., in a mortar, to pound, press so as to bruise, செக்குமுதலியனகுத்த. (பிங்.) 2. To crack, break, நெரிக்க. (p.)

அவைத்தல், v. noun. Cracking, breaking. 2. Beating of rice. 3. Stabbing.

அவையல், s. Collection, திரட்சி. (p.)

அவ், pron. neut. pl. They, அஃறி ணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயர். As அவை.

அவ்வியானை, s. Those elephants.

*அவ்வியத்தம், s. [priv. அ, et வி யக்த.] A thing that cannot be fully perceived or comprehended, an attribute of the deity, (Linga Purana,) விளங்கக்காணப் படாதது. Wils. p. 86. Avyakta. 2. A number, sextillion, ஓரெண்.

அவ்வியம், s. Wrath, மனக்கோட் டம். (See ஔவியம்.) 2. Scandal, reproach, reports of jealousy, அழுக்காறு. (p.)

*அவ்வியம், s. An offering made to the gods—a word used by brahmans, தேவர்க்கிடப்படுவது. Wils. p. 972. Huvya.

*அவ்வியயம், s. [priv. அ, et வியய.] An indeclinable word or particle. Wils. p. 87. Avyaya.

அவ்வை, s. (See ஔவை.) Mother, தாய். 2. A female ascetic, தவப்பெண். (p.) 3. A female authoress, ஔவையார்.

அழகர், s. The வெள்ளெருக்கு shrub, Asclepias, L.

அழகியவாணன், s. A coarse kind of rice, ஓர்நெல். (c)

அழகு, s. Beauty, comeliness, handsomeness, elegance, propriety, fineness, யௌவனம். (c.) 2. The beauties or graces of language or style, நூலின்பத்தழகு. These as given in the பாயிரம் of நன்னூல், are ten; viz.: 1. சுருங்கச்சொல்லல், speaking concisely. 2. விளங்கவைத்தல், treating a subject clearly and plainly. 3. நவின்றோர்க் கினிமை, acceptableness to the educated. 4. நன்மொழிபுணர்த்தல், using elegant words, suitable expressions. 5. ஓசையுடைமை, being pleasant to the ear with a good rhythm and cadence. 6. ஆழமுடைத்தாதல், being comprehensive, profound. 7. முறையின்வைப்பு, systematic arrangement, method. 8. உலக மலையாமை, being without obscurity or contrariety. 9. விழுமியதுபயத்தல், giving a good sense, as allegorical, &c. 10. விளங்குதா ரணத்ததாகுதல், having common examples so as to be understood by all. 3. One of the eight வனப்பு, in composition, the proper choice of words. (See வனப்பு.) 4. Jaggary, coarse sugar சருக்கரை. (M. Dic.) (p.)

அழகன், s. [fem. அழகி.] A handsome man. 2. [Per antonomasia.] The god Vishnu, honorifically, அழகர்.

அழகர்மலை, s. One of the hundred and eight places sacred to Vishnu. 2. One of the six places sacred to Subramania.

அழகாரம், s. Brilliancy of expression, சித்திரமாகப்பேசுகை. 2. Mere, empty compliment, வீண்புகழ்ச்சியாகப்பே சுகை. (p.)

அழகுகாட்ட, inf. To display one's beauty, ornaments, make a parade of dress, &c., 2. To make odd gestures, as children, &c., mimic, mock by gestures, சாகசஞ்செய்ய. (c.)

அழகுத்தேமல், s. A beauty spot. See தேமல்.

அழகுதுளைப்பெண், s. A kind of prepared arsenic, இந்திரபாஷாணம்.

அழத்தியன், s. Assafœtida, பெ ருங்காயம்.

அழல், s. Fire, நெருப்பு. 2. Heat, உட்டணம். 3. The eighteenth lunar mansion, கேட்டை. 4. The planet Mars, செவ்வாய். 5. Hell, நரகம். 6. Pungency of heat upon the tongue from acrimonious plants, &c., எரிவு. 7. Envy, jealousy, rage, கோபம். 8. Smarting of a wound, கொதிப்பு. 9. The burning of a fever, சுரக்கடு. 10. The heat or burning of poison in the system, விடத்தெரிவு.

அழலவன்—அழலோன், s. The sun, ஆதித்தன். 2. Mars the planet, செவ்வாய். 3. God of fire, அக்கினிதேவன்.

அழலாடி—அழலேந்தி, s. Siva, சிவன்.

அழல்விரியன், s. A poisonous snake, as எரிவிரியன்.

அழற்கண்ணன், s. Siva, சிவன்.

அழற்கண்வந்தோன், s. Veerapattra, வீரபத்திரன்.

அழற்பித்தம், s. A kind of bilious disease.

அழற்பிரவை, s. One of the seven hells in which fire is the instrument of punishment, நரகு.

அழுஞகம், s. A species of snake, the bite of which causes insufferable burning, தீப்பாம்பு.

அழல்—அழலு, கிறேன், அழன்றேன், வேன், அழல, v. n. To burn, be hot, glow as coals on fire, காய. 2. To be impatient, irritable; to burn with envy, jealousy, rage, கோபிக்க. 3. To smart as a wound, be inflamed as the body when poisoned with the bite of a snake, &c., to smart as the mouth after eating pungent spices, &c. எரிய.

அழலிக்கை, v. noun. A burning, smart pang.

அழற்சி, v. noun. Burning, heating, smarting, raging, &c. 2. s. Envy, jealousy, irritation, irritability, கோபம்.

அழற்று, கிறேன், அழற்றினேன், வேன், அழற்ற, v. a. To burn, scorch, heat (as the sun), cauterize, cause heating, smarting, &c. as a sore, a burn, a caustic, poison, &c., to inflame, irritate, exacerbate, சுட.

அழனம், s. A corpse, a carcass, பிணம். 2. Fire, தீ.

அழன், s. A corpse, a carcass, பிணம்.

அழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், அழிய, v. n. To decay, degenerate, perish, be corrupted, ruined, wasted, blighted, effaced, obliterated, abolished, demolished, annihilated, கெட. 2. To fail (as a promise), be frustrated as a hope, &c., be refuted, தவற.

அழிகரு, s. Abortion, கருவழிவு.

அழிகுட்டி, s. A miscarriage, an abortion applied chiefly to brutes—the casting of the young, கர்ப்பம்விழுந்தது.

அழிந்தோரைநிறுத்தல், v. noun. One of the eight constituent parts of virtue, அறத்துறுப்பு.

அழிபுண், s. A foul ulcer, ஆறாப்புண். (M. Dic.)

அழிமதி, s. Waste, extravagance, malicious intention, கெடுபுத்தி.

அழிமுதல், s. Waste of property, as of capital, principal, &c. முதலழிவு.

அழிம்பு, s. [vul.] The non-payment of a debt or the non-restoration of another's property from dishonest motives, புரட்டு. 2. Ruin, devastation, injury, damage, கேடு.

என்னுடைமைக்கழிம்புபேசுகிறான். He talks of destroying my property.

அழிம்புசெய்ய, inf. To damage a thing. 2. To debauch a woman.

அழிம்பன், s. [vul.] A spendthrift, a profligate, ஊதாரி. 2. One who makes excuses for not paying debts, restoring property, &c., புரட்டன்.

அழியாதபத்தினி, s. A name of D'hurupaty, the wife of the Pandu princes.

அழியாமுதல், s. Property devoted or entailed in perpetuity to a temple or other charity, நிலையான ஆஸ்தி. 2. God, கடவுள்.

அழியாமை, neg. v. noun. Incorruption, immortality, imperishableness, கெடாமை.

அழிவழக்கு, s. An unjust lawsuit, a groundless prosecution, a frivolous or groundless defence, a lost lawsuit, அநியாயவழக்கு.

கற்பழியாதபெண், s. A pure virgin.

அழிகை, v. noun. Destruction, decay, ruin, சிதைவு.

அழிவு, v. noun. Decay, injury, ruin, loss, desolation, the act of perishing. கேடு. 2. That which has perished of itself, கெட்டது. 3. Fault, immorality, (in a restricted sense,) deviation from rule, குற்றம்.

அன்றுகண்டமேனிக்கழிவில்லை. Just the same appearance as before.

அழிவின்மை, neg. v. noun. Freedom from decay.

அழிவுகாலம், s. The time of a universal deluge and destruction at the end of an age, யுகமுடிவு.

கடையழிதல், v. noun. Suffering extremely.

நிறையழிதல், v. noun. Being disheartened, dispirited, without hope.

அழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To blight, blast, ruin, கெடுக்க. 2. To waste, injure, damage, பழுதாக்க. 3. To abolish, consume, annihilate, destroy, demolish, exterminate, சங்கரிக்க. 4. To efface, obliterate, குலைக்க. 5. To refute an argument, கண்டிக்க.

தேடாதழிக்கிற்பாடாமுடியும். If you spend what you have not earned, you will suffer. (ஔவை.)

கருவழித்திடநன்றே. It would be better to destroy the foetus, (to cause abortion.)

வறிதினழித்திடார். They will waste nothing in vain. (சாதிசன்டம்.)

அழிகட்டு, s. A fabrication either verbal or written to deprive another of his right, a forgery, (a law term), பொய்க்கட்டு. 2. An excuse, pretence, subterfuge, வீண்போக்கு. 3. Obstacle, impediment, hinderance, தடை. 4. Means used for counteracting magic, poison, &c. மாற்று.

அழிச்சாட்டியம், s. Improper treatment, an unlawful or wicked proceeding.

வாங்கின கடனைக்கொடாமல் அழிச்சாட்டியம் பண்ணுகிறான். He gives much trouble by delaying to pay the debt.

அழிச்சாட்டியக்காரன், s. A turbulent fellow, a bully.

அழிப்பு, v. noun. Destroying, ruining, wasting, consuming in an active sense, அழிக்கை.

அழிப்பாளி, s. A spendthrift, squanderer, prodigal, profligate, ஊதாரி.

அழிஞ்சில், s. A medicinal tree whose root, bark, fruit, leaves, flowers, &c., are an antidote against poison, செம்மரம், Alangium decapitalum, L.—Note. From this is extracted wood-oil, a medicine for looseness, கிராணித்திரவியம்.

அழிது, s. A hermaphrodite, அலி. (சந்தபடாணம்.)

அழிவி, s. The mouth of a river in which the tide ebbs and flows, கழிமுகம்.

அழு, கிறேன், தேன், வேன், அழ, v. n. To weep, cry, இரங்க. 2. To bewail, lament, புலம்ப. 3. To whine, சிணுங்க. 4. To low, bellow, (as a cow for its calf), bleat, (as a sheep), mew, (as a cat), caw, (as a crow), cry or hoot, (as an owl), கத்த. In some of these a cry of distress or anxiety is indicated as of the dam for its young.

குடல்கூழுக்கழக்கொண்டைபூவுக்கழுகிறதா? Would you be adorning your hair with flowers while your belly is craving food?

ஆண்டாண்டுதோறுமழுதுபுரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில்? What though we roll in sorrow from year to year, can the deceased return again to this nether world?

அழுகண்ணி, s. A species of plant from which water is continually oozing and dropping, ஓர்பூடு.

அழுகள்ளன், s. A hypocritical weeper.

அழுகுணி, s. A crying one, அழுவோன்.

அழுகை, v. noun. Weeping, crying.

அழுகு, கிறது, அழுகினது, ம், அழுக, v. n. To rot, putrify, decay, corrupt, பதனழிய. 2. To be raw as sores, ulcers, &c. புண்ணழுக.

அழுகல். s. Rotten fruit, &c., anything rotten or putrified, அழுகினது.

அழுகிக்கெட்டுப்போதல், v. noun. Decaying gradually.

அழுகுசப்பாணி, s. A sore on the hands or feet—supposed to be from the lick of a poisonous reptile—causing the flesh to putrify and drop off by little and little, ஓர்விடநோய். 2. The poisonous reptile causing the sore, அழுகுசர்ப்பம்.

அழுகுசர்ப்பம், s. The name of a reptile whose lick is supposed to be poisonous, ஓர்விஷஜெந்து.

அழுகுணி, s. A kind of eruption, chiefly about the ears, ஓர்சரப்பன்.

அழுக்காறு, s. Envy, grudging, பொறாமை. 2. Falsehood, deceit, guile, பொய்.

அழுக்கு, *s.* Filth, impurity, stain, taint, pollution, moral defilement, மாசு. 2. Envy, பொறாமை. 3. Excrement, மலம். 4. A tortoise, ஆமை, change of அழுங்கு.
தலையழுக்காயிருக்கிறாள். She has an unclean head, i. e. she has her menses.

அழுக்ககற்றி, *s.* Lie or lixivium.

அழுக்கடைய, *inf.* To grow unclean, dirty.

அழுக்கணவன், *s.* A small insect, blight, &c., about plants, leaves, &c., தெள்ளு; [*ex* அண், adhering, *et* அன், termination.]

அழுக்கறுக்க, *inf.* To be envious, to show envy, பொறாமைகொள்ள. (குறள்.)

அழுக்காமை, *s.* A species of tortoise whose shell is used for the handle of penknives, &c., ஓராமை.

அழுக்கானமனம், *s.* An envious mind.

அழுக்கின்மை, *s.* Purity, immaculateness, spotlessness.

அழுங்காமை—அழுங்கு, *s.* The armadillo, அழுங்கு. 2. (சது.) A tortoise, ஆமை.

அழுங்குப்பிடி, *v. noun.* Pertinacity, persistence, obstinate determination.

அழுங்கோடு, *s.* The scales of the armadillo.

அழுங்கு, கிறேன், அழுங்கினேன், வேன், அழுங்க, *v. n.* To suffer, be in distress, வருந்த. 2. To be injured, ruined, கெட. 3. To grieve, sorrow, regret, be in anguish, &c., be anxious for, தன்பப்பட. 4. To cry, weep, அழ. 5. To pity, இரங்க. 6. To sink down, be depressed, pressed tight, &c., அழுந்த. 7. To become dim, ஒளிமழுங்க. 8. To be diseased, பிணிபட. 9. To sound, resound, ஒலிக்க. 10. To fear, அஞ்ச. 11. To be idle, inactive, சோம்ப. 12. To be unsettled, அலைய. 13. [*in love poetry.*] To loiter, leave home reluctantly, தாமதிக்க. (*p.*)

அழுத்தம், *s.* Compactness, tightness, firmness, closeness of texture, இறுக்கம். 2. Hardness, கடினம். 3. Tenacity, close-fistedness, பிடிமானம். 4. Impression, imprinting, பதிப்பு. 5. Reservedness of mind, closeness, அடக்கம். 6. Obstinacy, pertinacity, energy, உறுதி. 7. Hard study, close application of mind, மிகுந்தகவனம். 8. (*fig.*) Avarice, உலோபம். (*c.*)
திரவியத்திலழுத்தமானவன் செத்தாலும் கொடான். A miser would rather lose his life than give any thing from his fortune.

அழுத்தக்காரன், *s.* An obstinate man. 2. A hard-hearted, an inexorable man. 3. A reserved man. 4. A courageous man.

அழுத்தமாகப்பார்க்க, *inf.* To be strict, exact to the utmost in dealing. 2. To be precise, particular, to make much of a little fault, to be rigid. 3. To criticise.

அழுத்து, கிறேன், அழுத்தினேன், வேன், அழுத்த, *v. a.* To press, press hard as in writing with a heavy hand, impress, imprint, அழுந்தச்செய்ய. 2. To make firm, compact, உரப்பிக்க. 3. To set diamonds, &c., enchase, inlay fine gold in jewels, பதிக்க. 4. To repeat, reiterate sentiments or arguments in order to make an impression on the minds of others, to insist upon, maintain tenaciously, உறுதிபிடிக்க. (*c.*)
இதை புன்மனதிலே யழுத்திப்பார். Imprint this on your mind and attend to it.

அழுத்திப்பேச, *inf.* To speak impressively, emphatically.

அழுத்து—அழுத்துகை, *v. noun.* Closeness.

அழுந்து, *s.* Depth of water, நீராழம். (சதுரப்புராணம்.) 2. (*c.*) The ridge in which betel is planted, வெற்றிலைகொம்பாட்டி.

அழுந்து, கிறேன், அழுந்தினேன், வேன், அழுந்த, *v. n.* To become pressed, be impressed, pressed close or hard, அமுங்க. 2. To become firm, close, fast, compact, to be pressed together, உறுதியாயிருக்க. 3. To be immersed, to sink, be overwhelmed, ingulphed, plunged, (in sorrow, joy, disease,) அமிழ. 4. To be enchased, inlaid, imprinted, பதிய. (*c.*)
நரகத்திலேயழுந்துவான். He will suffer long and greatly in hell.
இன்பசாகரத்திலேயழுந்தினார்கள். They were immersed in an ocean of joy.
நன்றாகவழுந்தவெழுது. Write so as to indent well, (on the ola.)
காலின்கீழழுந்த. To be trodden under foot, pressed into the earth.

அழுந்தக்கட்ட, *inf.* To tie fast.

அழுந்தல்—அழுந்துதல், *v. noun.* Depression, humiliation, the state of being sunk, sinking, suffering by a disease, pain, &c.

அழுப்பு, *s.* Boiled rice, சோறு. (சது.) (*p.*)

அழுப்புகம், *s.* World of the gods, Swerga, தேவலோகம். (*p.*)

அழுவம், *s.* Extension, an extended surface, (of country, sea, &c.) an extended level, a plain, பரப்பு. 2. Country, நாடு. 3. Sea, கடல். 4. Muddy, slippery ground, வழுக்குநிலம். 5. A hill fort, துருக்கம். (திவா.) 6. Greatness, பெருமை. 7. Trembling, நடுக்கம். 8. A drum, முரசு. 9. A field of battle, போர்க்களம். 10. Various kinds of cakes, அப்பவருக்கம். 11. Filthy ground, அழுக்குநிலம். (*p.*)

அழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To invite, bid, call, accost respectfully, cite, summon, வரவென்ன. 2. To invoke the deity, &c., to adjure a spirit to take temporary possession of a person, in order to utter an oracle, வேண்டியழைக்க. 3. To lead, conduct, &c., கூட்டிப்போக. 4. To introduce as into an assembly, சபைக்கழைக்க. 5. To call (a snake, evil spirit, &c.) by incantation, enchantment, &c., மந்திரத்தாலழைக்க. 6. To evoke, charm, invite or draw into union with, சேர்த்தழைக்க.
அருந்தேனே யடியேனுனைச்சித்தழைத்தாலெந்தவேயென்றருளாயே. Oh! divine father, if I reverently invoke thee, thou wilt condescend to own me as thine. (திருவாசகம்.)
அவனையழைத்துக்கொண்டுவந்தான். He called and brought him.

விருந்துக்கழைக்க, *inf.* To invite to a meal, or an entertainment.

அழைக்கை, *v. noun.* A call, a calling, கூவுகை.

அழைப்பு, *v. noun.* Invitation, request, citation, summons, invocation, விளிக்கை.

அள, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To measure, fathom, explore, estimate, அளவுசெய்ய. 2. To apportion, mete out, measure out, பங்கிட. 3. To extend, reach, எட்ட.
விசும்பளந்தகொடிகொடிஞ்சிகளை. The turrets which reached to the sky.
மரக்காலைப்பாய்ச்சியளக்கிறான். He measures thrusting in the marcal; i. e. into the heap.
பறைவெட்டியளக்கிறான் — பறைதட்டியளக்கிறான். He measures by striking off the excess of the grain.
இயலளந்தபடி. As God allots.

அளக்கை—அளத்தல், *v. noun.* Measuring.

அளபு, *v. noun.* Measurement, அளவு 2. The lengthening of the sound of a letter, அளபெடை.

அளபெடுக்க, *inf.* To lengthen a letter, whether vowel or consonant, by the insertion of another short letter or mute, as the case may be, for the sake of the poetry, and sometimes for euphony, as, கடூஉ for கடு; மாத்திரைமிக்கொலிக்க.

அளபெடை, *v. noun.* The lengthening of a letter chiefly for the sake of the verse. There are two ways of doing this. 1. உயிரளபெடை, the addition of a short vowel to a long one, either in the beginning, middle, or end of a word—as ஈஇ கை, gift—for ஈகை; படாஅகை, banner—for படாகை; and குழூஉ, multitude—for குழு. Again this is divided into இயற்கையளபெடை, and செயற்கையளபெடை. 2. ஒற்றளபெடை, the lengthening of the mutes. ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், and ஃ by being repeated twice either in the middle or end of a word when they are placed after one or two short syllables, as அரங்ங்கம், முரஞ்ஞ்சு, மண்ண்ணு, அம்ம்பு, கொள்ள்க, விலஃஃகி.

அளப்பம்—அளப்பு, *v. noun.* Measuring, அளக்கை. 2. (*fig.*) Fate, destiny, ஊழ். 3. Needless repetition, chatter, அலப்பு. 4. Expressing dissatisfaction, முறுமுறுக்கை.
மங்கையரளப்பிலர். The damsels are without number.

அளப்பளக்க, *inf.* To repeat, use needless repetitions, prate, chatter, அலப்ப. 2. To complain, grumble, express dissatisfaction, முறுமுறுக்க.

அளப்பன், *s.* [*prop.* அலப்பன்.] A babbler, prater, chatterer, வீணாகப்பேசுவோன்.

அளவு, *s.* Measure, degree, proportion, quantity, magnitude, size, capacity, bound, limit, compass, number, standard, வரையறை. 2. The proper or required measure, the complement number, size, weight, &c., மட்டு. 3. With உம், it expresses a limited extent of measure, time, distance, &c., as அவ்வளவும், only so far, even so much. 4. Suffixed to participles, it means when, as soon as—as பார்க்குமளவில், as soon as seen. 5. A measure or thing to measure with, அளவுகருவி. There are four kinds of measurement; viz.: 1. எண்ணல், computation. 2. எடுத்தல், weight, measurement by balance. 3. முகத்தல், measurement of capacity—as dry or fluid measure. 4. நீட்டல், measurement of extension, a long measure and land measure.—Some add a fifth தெறித்தல், jerking with finger.
இராசா அளவிற்கேறிற்று. It has gone up to (the limit of) the king; i. e. it is too late now to adopt measures to prevent it.

காரியத்தளவிலேபொன்றுமில்லை. There is no importance in the thing—it matters not.

குலத்தளவேயாகுங்குணம். According to the caste will be the disposition.

அவன்வருமளவும். Till he comes.

மேகமண்டலமளவும். As high as, or as far as the region of the clouds.

என்னளவிலேயிப்படிநடந்தது. It has so happened to me; at least in my case, &c.

தன்னளவிலே கொண்டாடிக்கொண்டான். He limited the feast to his own circle.

அளவடி, s. A line containing four metrical feet, நாற்சீரல்வருமடி.

அளவடிவிருத்தம், s. A விருத்தம் verse of four lines, each of which contains four feet, கொடிவிருத்தம்.

அளவழித்தாண்டகம், s. A kind of poem, ஓர்பிரபந்தம்.

அளவறுக்க, inf. To find out, ascertain a number and decide, வரையறுக்க.

அளவற்றது—அளவில்லாதது. appel. n. That which is beyond number, measure, weight, &c.

அளவாக, inf. [used adverbially.] Moderately, to a limited extent, according to.

அளவிட, inf. To estimate, calculate. 2. To guess, conjecture. 3. To measure, explore, fathom. 4. To investigate, examine, search into.

அவனை அளவிடக்கூடாது. One cannot fathom him.

அளவிடப்படாத, neg. rel. part. Incomprehensible.

அளவிடை, v. noun. Measuring, admeasurement, அளவிடுகை. 2. Estimation, calculation, guess, மதிப்பிடுகை. 3. s. Weight, நிறை. 4. Capacity, extent of one's power. நிருவாகம்.

சத்துருவையளவிடைபார். Estimate an enemy's power.

அளவியற்றாண்டகம், s. A kind of poem.

அளவிறக்க, inf. To exceed the measure, the appointed limit, &c., எல்லைகடக்க. 2. To transgress, violate a rule, மீற. 3. To exceed all bounds, be immeasurable, inconceivable, எண்ணிறக்க.

அளவிறந்தபொருள், s. Immense property beyond the power of calculation, a thing incomprehensible, a mystery.

அளவின்மை, neg. v. noun. Immeasurableness, countlessness, immensity.

அளவுகோல், s. A land measurer's rod.

அளவுநாழி, s. A stamped measure.

அளவுபடுத்த, inf. To measure, ascertain, to limit.

அளவெடுக்க, inf. To take a measure, dimensions, &c., of a thing.

அவ்வளவு—இவ்வளவு, s. So much, so many.

அவ்வளவும். Even so much, only so far, that is all.

எவ்வளவு, s. How much, how many.

நேற்றளவு. Up to or till yesterday, in the course of yesterday.

நேற்றையளவிலேசெய்திப்படி. The news were so up to yesterday.

இன்றளவும். Until this day, in the course of to-day.

அளவை, s. Measure, a definite quantity, அளவு. 2. Bound, limit, எல்லை. 3. A measure, or thing to measure with, அளவுக்கருவி. 4. A medium of knowledge, சாட்சியாதியப்பிரமாணங்கள். 5. The name of a logical work, அளவைநூல். 6. Day, நாள். There are eight ways of obtaining the true knowledge of a thing or occurrence; viz.: 1. காட்சி, by the senses, especially the sight—by experiments, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம். 2. அனுமானம், by inference, by drawing conclusions from what has been admitted or is supposed true—as நெருப்பிற்கு வியாப்பியம் புகையென்றறிதல், where smoke is, there is fire. 3. ஆகமம், by the testimony or assertions of great men, either orally or in writing, பெரியோர்வாய்ச்சொல். 4. அருத்தாபத்தி, by deduction established from premises, அர்த்தாபத்தி—as இராவுணவில்லாமற் பகலுண்ணுதலுக்குப் பருத்தல்கூடாதென்றுமுணர்ச்சி. 5. உவமானம், by similarity or likeness, comparison, மரை பசப்போலென்றுமுணர்ச்சி. 6. அபாவம், proof of non-existence—as முன்னில்லை, பின்னில்லை, முழுதுமில்லை, ஒன்றின்மற்றொன்றில்லை. 7. ஐதிகம், by traditional testimony—as இம்மரத்திற்பேயுளதென்பது, this tree is haunted by the devil. 8. சம்பவம், proof of co-existence—as ஆயிரத்தினூறண்டென்னல், where a thousand is, there is a hundred. (p.)

அளவையாகுபெயர், s. A metonymy in reference to measure, weight, number, &c. In Nannool, four kinds are given, எண்ணலளவையாகுபெயர், எடுத்தலளவையாகுபெயர், முகத்தலளவையாகுபெயர், and நீட்டலளவையாகுபெயர்.

*அளகம், s. A curl of hair, மயிர்ச்சுருள். Wils. p. 72. ALAKA. 2. Woman's hair, பெண்மயிர். (p.)

அளகபந்தி, s. A knot of woman's hair, மகளிர்கூந்தலின்பந்தி.

அளகம், s. Water, நீர். 2. A porcupine's quill, பன்றிமுள். (p.)

அளகளப்பு, s. [corrupted from அளவளப்பு.] Sociableness, sociality, ஐக்கம். (c.)

*அளகாபுரி—அளகை, s. The name of the city of Kuvera, குபேரன் நகரம். Wils. p. 72. ALAKA.

அளகையாளி, s. Kuvera, the king of அளகாபுரி.

அளகு, s. The hen of an owl, fowl, or peacock, கூகை, கோழி, மயில் இவற்றின்பெண். (தொல்காப்.) 2. The hen of a swan, அன்னப்பெடை. (இரகு.) 3. A cock, சேவல். (திருவிளை.) 4. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். (p.)

அன்னமயல்செல அளகுமாடேமேதகவெறுப்ப. As the cock-swan approached, its hen declined embracing it.

அளகைப்பொறித்த கொடியினோன். Skanda whose banner is painted with the figure of a cock.

அளக்கர், s. The salt-marsh, உப்பளம். 2. The sea, ocean, கடல். 3. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 4. The loam, குழைசேறு. 5. A long road, நீள்வழி. 6. The earth, பூமி. (p.)

அளப்பம், s. Measurement, அளப்பு; [ex அள.] (p.)

அளம், s. Salt-pans, salt-works, a place where salt is formed, உப்பளம். 2. (p.) A maritime district, one of the five kinds of land, நெய்தனிலம். 3. Sharpness—as of a sword, &c., also of intellect, கூர்மை. 4. Closeness, நெருக்கம்.

அளத்தியர், s. Females of the salt-making caste, உப்பமைப்போர்பெண்கள்.

அளத்துநிலம். s. Brackish and barren ground. See களர்நிலம்.

அளத்துப்பச்சை, s. A plant growing by the sea and in brackish soil, மருக்கொழுந்துச்செடி.

அளத்துப்புல், s. A kind of grass, Pommerullia cornucopiæ, L.

அளத்துப்பூளை, s. A species of Illecebrum, Illecebrum brachiatum, L.

அளவர், s. (sing. அளவன்.) Salt-manufacturers,(the caste,) உப்பமைப்போர்.

அளவளாவு, கிறேன், அளவளாவினேன், வேன், அளவளாவ, v. n. To be very intimate, live sociably, converse freely, கலக்க. (p.)

அளவளாதல்—அளவளாவல்—அளவளாவு—அளவளாவுதல். v. noun. Being very intimate, sociable, ஐக்கமாயிருத்தல்.

அளவளாவில்லாதான்வாழ்க்கை குளவளாக்கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று. The prosperity of the man who does not cultivate sociality with his friends, is like a tank full of water without banks.

அளாவன், s. The சோரபாஷாணம். One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

அளறு, s. Mire, mud, a slough, குழைசேறு. 2. Hell, நரகம். (p.)

அளறு, கிறேன், அளறினேன், வேன், அளற, v. n. To split or become mauled or shattered—as a tree in lopping off the branches with a blunt instrument, சிதைந்தொடிக்க. 2. To split—as a palmyra tree in falling, பிளக்க. 3. To be fractured—as the skull by a fall or blow, to be broken or bruised as any part of the body, also as palmyra fruits, நெரிய.

அளாவு, கிறேன், அளாவினேன், வேன், அளாவ, v. n. To converse, hold social intercourse, &c., ஊடாட. 2. v. a. To mingle, mix, கலக்க. 3. To reach up to, reach forth, extend as an elephant its trunk, throw out the arms to catch something, தாவ. 4. To grope in the dark, scrape after something—as for particles in sand, தடவ. 5. To cool by stirring, or dry by waving, to poke, stir in water, துழாவியாற்ற. (p.)

பாலோடளாவியநீர். Water mixed with milk.

வானத்தையளாவினமலை. The mountain that reached to the skies.

*அளி, s. A beetle, வண்டு. 2. Fermented liquor, intoxicating spirits, &c., மது. Wils. p. 74. ALI. (p.)

அளி, s. Gift, present, கொடை. 2. Love, kindness, clemency, affection, favor, அருள். 3. Coolness, குளிர்ச்சி. 4. Honey, தேன். 5. Sweetness, மதுரம். 6. Unripe fruit, காய். 7. Poverty, wretchedness, எளிமை. (p.) 8. [prov.] A lattice, grate, கிராதி.

அளிபோடுவேன். I will bestow (it) freely.

ஆஅ வளியவலவன். Oh! the poor, forlorn crab.

அளியன், s. One who is kind and affectionate, இரக்கமுள்ளவன். 2. A poor, mean, destitute person, எளியன்.

அளி, இறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become over-ripe, mellow, mature, அறக்கனிய. 2. To be over-boiled as rice, become as pap, குழைய.

அளிய இகழ்விற்சோறலினிது. It is better to suffer death than disgrace.

சோறளிந்தபோயிற்று. The rice is over-boiled, or reduced to pap by over-boiling.

அளிந்தபழம், s. A fruit well ripened or over-ripened.

அளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To preserve, protect, defend, keep or take care of, nourish, cherish, காக்க. 2. To give, present, grant, bestow, be liberal to, ஈய. 3. To consign to one's care, deliver over, கையளிக்க. 4. To yield, produce, beget, ஈன. 5. To keep, store up, lay up for future use, பத்திரப்படுத்த. 6. To share, பகிர. 7. v. n. To come near, நெருங்க. (p.)

உலகளித்தவள். The mother of the world, she who produced all worlds.

மைந்தனையளித்தான். He has begotten a son.

வீழ்வாரளிக்குமளி. The love which lovers bestow.

அளித்தல், v. noun. Preservation, இரட்சிக்கை. 2. The act of bestowing, granting, அருளுகை.

*__அளிகம், s.__ Brow, forehead, நெற்றி. Wils. p. 74. ALIKA. 2. Great beauty, கட்டழகு. (p.)

*__அளிந்தம், s.__ A terrace before a house, கோபுரவாயிற்றிண்ணை. 2. A verandah at the gate of a tower or at the outside of the entrance to a pagoda, வீட்டின்வெளித்திண்ணை. Wils. p. 74. ALINDA. (p.)

அளுக்கல், s. A term expressive of fear, அச்சக்குறிப்பு. (c.)

அளுக்கு, கிறேன், அளுக்கினேன், வேன், அளுக்க, v. n. To terrify, frighten, அஞ்சவிக்க. (c.)

அளுங்கு, s. prop. அழுங்கு, which see.

அளை, s. A hole, a hollow in the ground, in a tree, &c., (as a rat's hole or snake's hole,) a hole or cavity at the side of a tank or well, the resort of alligators, வளை. 2. (p.) A cave, a cavern in a mountain or rock, மலைக்குகை. 3. The hole of an ant-hill, புற்று. 4. A place, இடம். 5. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 6. Curds, curdled milk, தயிர். 7. Whey, butter-milk, மோர்.

அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோள், s. Construction in which the sense begins at the end and goes backward to the beginning—One of the eight பொருள்கோள்.

அளைவெடுக்க—அளைவைக்க, inf. To burrow, வளைசெய்ய. 2. To grow hollow as an ulcer, புரைவைக்க.

அளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To mix up, mingle, macerate as food, paste, &c., with the fingers or hands, கலக்க. 2. (p.) To handle, finger, (as a boil, &c., in applying medicines, &c.,) வருட. 3. To mingle dust as children in play, handle any thing dirty, dirty one's self, புழுதிக்கோர்ள. 4. (c.) To caress, put the hands or arms about a person so as to cause defilement, தொட்டுருக்காக. 5. (p.) To roll and mix one's self with—as bees in the pollen of flowers, தாதுளைய.

தாதளைந்தினவண்டு. Swarms of humming insects that work among the filaments of the flower.

அளைந்தசேறு, s. Moistened clay for potter's work.

அளைந்தசோறு, s. Boiled rice that has been handled by persons eating it.

அளைதல்—அளைவு, v. noun. Mixture.

அள்—அள்ளு, s. The ear, காது. 2. The cheek, கன்னம். 3. Sharpness, keenness of an edge or point, கூர்மை. (p.) 4. A cramp, a clasp, a clamp, a metal plate fastened round the corners of a box, &c., a ring or other iron bandage to hold pieces together, a cramp-iron, a ferrule, iron band, bandage, cincture, பற்றிரும்பு. 5. (p.) Closeness—as of hair, branches, &c., நெருக்கம். 6. [prov.] A disease among children, atrophy, ஒட்டுநோய்.

அள்ளுக்கட்ட, inf. To fasten with cramps, with plates of iron, sew together with wire, &c., பற்றிரும்புகட்ட. 2. (fig.) To confirm, பலப்படுத்த.

அள்ளல், s. Mud, mire, குழைசேறு. 2. One of the seven hells, எழுநரகத்தொன்று. (p.)

அள்ளாத்தி, s. The name of a fish, ஒருமீன். (c.)

அள்ளு, கிறேன், அள்ளினேன், வேன், அள்ள, v. a. To take up a handful, lade, bale, take up in the hollow of the hand—as water, sand, grain, &c., கையால்முகக்க. 2. To sweep away as a flood, carry off in large quantities or great numbers as an epidemic, famine, thief, &c., to ravage, plunder, pillage, spoil, devastate, வாரிக்கொள்ள. (c.)

அள்ளாதகுறையாது சொல்லாது பிறவாது. If nothing be taken, nothing will be wanting; if nothing be spoken, nothing will be rumored; i. e. there is no rumor however vague, but has some truth in it.

அரிசியள்ளுகிறகாகம்போலே திரிகிறான். He wanders about as greedy (of gain) as the crow is of the rice which it steals.

கையையள்ளிப்போட்டது. It has grazed or taken off the skin of my hand (whether a bow, hot iron, or any thing else.)

அள்ளிக்கொட்ட, inf. To take up from a quantity and shoot down elsewhere. 2. To give liberally.

அள்ளிருள், s. Thick darkness, or darkness so dense that it may be grasped.

அள்ளுகொள்ளை, s. Great waste, profusion, extravagance or taking more than what is right, பெருங்கொள்ளை.

அள்ளு, v. noun. A handful of grain, &c., given to the man who measures, அளவுகூலித்தானியம்.

அள்ளெடுக்கிறவன், s. The man who receives the handful of grain for measuring.

அள்ளுதல், v. noun. Being narrow, close, நெருக்கல். 2. Taking up a handful of water, rice, grain, &c., getting water in a basket, pot, &c., taking out rice, milk, &c., by a spoon from a cup, &c., அள்ளுகை.

அள்ளை, s. A devil, a spirit, பிசாசம். (p.)

அறக்குளாமீன், s. A kind of fish, குளாமீன். (c.)

அறங்கை, s. [improp. for அகங்கை.] Palm of the hand, உள்ளங்கை.

அறம்—அறன், s. Moral or religious duty, virtue; the performance of good works according to the shasters—including justice, hospitality, liberality, &c., also what is prescribed as the duty to be practised by each particular caste. Compare தருமம். The thirty-two acts of charity are the following; viz.: 1. ஆதுலர்க்குச்சாலை, building houses for the poor. 2. ஓதுவார்க்குணவு, giving maintenance and education. 3. அறுசமயத்தார்க்குண்டி, feeding persons of either of the six religious sects. 4. பசுவுக்குவாயுறை, feeding cows. 5. சிறைச்சோறு, feeding prisoners. 6. ஐயம், giving alms. 7. தின்பண்டநல்கல், providing for travellers. 8. அறவைச்சோறு, feeding the destitute. 9. மகப்பெறுவித்தல், rendering assistance in child-birth. 10. மகவுவளர்த்தல், nourishing children. 11. மகப்பால்வார்த்தல், giving milk to infants. 12. அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், burning or burying the poor. 13. அறவைத்தூரியம், furnishing clothes to the destitute. 14. சுண்ணம், giving chunam to use with betel. 15. நோய்மருந்து, giving medicine to the sick. 16. வண்ணார், paying for washing the clothes of the poor. 17. நாவிதர், the same for shaving. 18. கண்ணாடி, giving a looking glass. 19. காதோலை, giving cadjan or palmyra leaves to women for their ears. 20. கண்மருந்து, giving black paint to women for the eyes. 21. தலைக்கெண்ணெய், giving oil for the head. 22. பெண்போகம், aid to enjoy a woman. 23. பிறர்துயர்காத்தல், redressing injuries. 24. தண்ணீர்ப்பந்தல், keeping water pandals to give drink to the thirsty. 25. மடம், erecting inns or buildings for the reception of Brahmans, pilgrims, &c. 26. தடம், making tanks. 27. சோலை, planting topes, groves, &c. 28. ஆவுரிஞ்சுதறி, erecting stakes at which cows may rub themselves. 29. விலங்கிற்குணவு, feeding all kinds of animals. 30. ஏறுவிடுதல், giving a bull for covering a cow. 31. விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், giving money to save life. 32. கன்னிகாதானம், giving assistance towards marriage. (p.)

அறஞ்செயவிரும்பு. Desire to do charity.

அறக்காடு, s. A desert place for burning the dead, சுடுகாடு.

அறக்கொடியோன், s. God; He whose banner is charity, கடவுள்.

அறங்கடை—அறன்கடை, s. Sin, what is opposed to virtue; nonconformity to the shasters, பாவம்.

அறன்கடைநிற்செல்லார். They who will not enter in the way of vice.

அறச்சாலை, s. An alms-house, a hall or room where the thirty-two acts of charity are practised.

அறச்செல்வி—அறத்தின்மூர்த்தி, s. Parvati, பார்வதி, famous for alms-giving. 2. A name of தருமதேவதை.

அறத்தின்மைந்தன்—அறன்மகன், s. The elder of the five Pandavas.

அறத்துப்பால்—அறப்பால், s. A section of the book குறள், which treats of அறம்.

அறத்துறுப்பு, *s.* The attributes or constituent parts of charity or virtue, including dispositions and actions. Eight are given; viz.: 1. ஐயப்பாடின்மை, being void of doubt or scepticism. 2. விருப்பின்மை, freedom from covetousness or of inordinate desire for any supposed good. 3. வெறுப்பின்மை, freedom from disgust. 4. மயக்கமின்மை, being void of perplexity. 5. பழிமை நீக்கல், avoiding reproaches, being void of censoriousness. 6. அழிந்தோரை நிறுத்தல், relieving the distressed or ruined. 7. அறம்விளக்கல், bringing into light the nature of benefaction and expounding it. 8. பேரன்புடைமை, the possession of abundant love.

அறத்தைக்காப்போன், *s.* The god ஐயன்.

அறநிலை, *s.* The practice of virtue, a virtuous state or condition, தருமம். 2. One of the eight kinds of marriage—as பிரமமணம். See மணம்.

அறநிலைப்பொருள், *s.* One of the six அரசியல்—the collection of revenues justly. 2. Wealth gotten by continuance in a proper course of duty and by industry.

அறநிலையறம், *s.* One of the six அரசியல்—the duty of a king to preserve his subjects from breaking the rules of the respective castes.

அறநிலையின்பம், *s.* One of the six அரசியல்—pleasure from a virtuous course; marrying a virgin of proper age, caste and good manners (including conduct prescribed by the Shasters) and of good disposition.

அறநெறி, *s.* The path of virtue.

அறப்புறம், *s.* A place for the practice of virtuous actions. (See அறச்சாலை.) 2. A hall for learning or reciting the Vedas.

அறவர்—அறவோர், *s.* The virtuous, those celebrated for charity and other good deeds, தருமநெறியோர். 2. Ascetics, தவவோர். 3. Brahmans, பார்ப்பார். 4. Sages, முனிவர்.

அறவன், *s.* Buddha, புத்தன்.

அறவாழி, *s.* The sea of virtue.

அறவாழியந்தணன், *s.* Siva. 2. Vishnu. 3. Argha.

அறவாழியந்தணன்றாள் சேர்ந்தார்க்கல்லாற் பிறவாழி நீந்தலரிது. It is very difficult to swim and escape from the sea of vice, except for those who worship at the feet of him who is the sea of virtue.

அறவாழிவேந்தன், *s.* God, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

அறவோன், *s.* A charitable man. 2. A sage, an anchorite. 3. A Brahman. 4. Argha.

இல்லறம், *s.* Domestic life.

துறவறம், *s.* Religious or ascetic life.

ஈரறம், *s.* The two species of life above-mentioned.

அறல், *s.* Water, நீர். 2. Wave, ripple, &c., புனற்றிரை. 3. Black sand found on the sea-shore, &c., கருமணல். 4. Low jungle, சிறுகாடு. (*p.*) 5. *v. noun.* [*ex* அற.] (*c.*) Ruin, destruction, extinction, நாசம்.

அறற்கருங்கூந்தற்பேதையணிகள். The jewels of the maiden whose hair hangs down in black and glossy braids.

அறளை, *s.* [*prov.*] The teasing, fretfulness, murmuring, &c. of old people, repining, babbling, &c., as of the old or sick, தொந்தரை. 2. A disease, நோய்.

அறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To know, understand, comprehend, recognize, be acquainted with; have a carnal knowledge of, தெரிய. (*c.*)

புத்தியறிந்தபெண். A marriageable girl.

வல்லமையறிவோம். We will find out which is the most competent, (by way of bravado.)

தன்னையறிதலறிவாகும் பின்னையறிவது பேயறிவாமே. To know one's self is knowledge, other knowledge is inferior.

அறிகருவி, *s.* The organs of sense.

அறிகுறி, *s.* A sign, mark, token, symbol.

அறிஞன், *s.* A man of knowledge, especially of divine things, அறிவுடையோன். 2. A poet, புலவன். 3. A sage, முனிவன். 4. Mercury the planet, புதன். 5. Buddha, புத்தன்.

அறிதுயில், *s.* A kind of sleep or meditation, in which the person understands all that passes about him—an attribute supposed to belong to the gods and sages, especially to Vishnu.

அறிதுயிலமர்ந்தமூர்த்தி, *s.* Vishnu, திருமால்.

அறிமடம், *s.* Indisposition to reduce to practice what is learned. 2. Inability to recall to memory, stupidity in learned persons from infatuation. 3. Feigned ignorance.

அறிமுகம், *s.* Acquaintance with persons (and in vulgar use) with things, slight familiarity.

அறியக்கொடுக்க, *inf.* To inform against one, indict, impeach. 2. To communicate information, instruction, &c.

அறியாமை, *neg. v. noun.* Ignorance.

அறியாவினு, *s.* One of the six forms of interrogation—as when one asks for information.

அறியொணாமை, *neg. v. noun.* The impossibility of knowing.

அறிவினு, *s.* One of the six forms of interrogation; questioning in order to teach.

அறிகை, *v. noun.* Knowing, understanding, knowledge, உணர்வு.

அறிக்கை, *s.* [*prop.* அறிவிக்கை.] Notice, information, communication, acknowledgment, confession, avowal, profession, விளம்பரம்.

அறிக்கைபண்ண—அறிக்கையிட, *inf.* To notify, inform, apprize, confess, avow, acknowledge, advertise.

அறிக்கைப்பத்திரிகை, *s.* Advertisement, notification, written notice, proclamation.

அறிவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. To inform, publish, announce, make known, relate, communicate, convince, தெரிவிக்க. (*c.*)

அறிவிப்பு, *v. noun.* Notice, communication.

அறிவு, *s.* Knowledge, wisdom, learning, science, erudition, one of the four ஆதேசகுணம், ஞானம். 2. Intelligence, intellect, reason, புத்தி. 3. Feeling, perception, comprehension, உணர்வு. 4. The senses as the medium of knowledge or knowledge acquired by them, பொறியுணர்வு. 5. Instruction, advice, போதனை. (*c.*)

அறிவழி, *s.* Toddy or other inebriating liquor, கள். 2. A devil, பிசாசு; [*ex* அழி, to ruin.] (*p.*)

அறிவழிய, *inf.* To lose one's reason, be bereft of sense, be under a delusion, be infatuated.

அறிவறை, *s.* One destitute of spiritual knowledge. 2. Destitution of spiritual knowledge, delusion, infatuation, illusion; [*ex* அறை, bereft.] (*p.*)

அறிவறைபோயினர். They became bewildered.

அறிவன், *s.* A wise man, a skilful or learned person, அறிவுடையோன். 2. An artificer, கம்மாளன். 3. The planet Mercury, புதன். 4. The twenty-sixth lunar mansion, உத்திரட்டாதிநாள். 5. The planet Mars, செவ்வாய். 6. God, கடவுள். 7. Argha, அருகன். 8. Vishnu, விட்டுணு. 9. Siva, சிவன். (*p.*)

அறிவனாள், *s.* The twenty-sixth lunar mansion.

அறிவாகரன், *s.* A person of profound erudition; [*ex* ஆகரம், seat.] (*p.*)

அறிவாளன்—அறிவாளி, *s.* A wise, skilful or intelligent person.

அறிவிலான்—அறிவிலி—அறிவில்லான்—அறிவீனன், *s.* An ignorant person, one without spiritual knowledge.

அறிவில்லாமை—அறிவின்மை—அறிவீனம், *neg. v. noun.* Ignorance.

அறிவுகொடுக்க—அறிவுகொளுத்த, *inf.* To impart instruction, teach, instruct. 2. To allow a lucid interval, as to a dying person after a season of stupor, delirium, &c.

அறிவுகொடுத்துக் கொல்லும். (Death, disease, &c.) will allow a lucid interval and then kill (him.)

அறிவுசொல்ல, *inf.* To communicate instruction, give good advice, exhort.

அறிவுடைமை, *v. noun.* Knowledge, the possession of knowledge.

அறிவுணர்த்த—அறிவுபயிற்ற—அறிவுறுத்த, *inf.* To instruct, communicate instruction.

அறிவுதிக்க, *inf.* To dawn as wisdom.

அறிவுபிறக்க, *inf.* To dawn as knowledge in the mind, to become instructed, enlightened, informed. 2. To be restored as the senses, consciousness, &c.

அறிவுப்பயிற்சி, *s.* Education.

அறிவுமயக்கம், *s.* Loss of consciousness.

அறிவுமயங்க, *inf.* To faint, lose consciousness either by swooning, fits, sleep, or the approach of death, &c. 2. To be surprised.

அறிவுள்ளவன், s. A wise or skilful person. 2. A grateful person.

அறிவொப்புக்காண்டல். v. noun. Questioning to ascertain if another's views correspond with one's own. (p.)

நுண்ணறிவு, s. Minute or exact knowledge.

பேரறிவு, s. Perfect knowledge.

சிற்றறிவு, s. Imperfect knowledge.

அறு, num. adj. Contraction of ஆறு, six, used in combination.

அறுகால்—அறுபதம், s. A bee or beetle, வண்டு. (p.)

அறுகாற்பீடம், s. A pedestal of an altar, or the altar sacred to மீனாட்சி at Madura—of mystic virtues.

அறுகுணன், s. God, கடவுள். (p.)

அறுகோணம், s. A hexagon, hexangular figure.

அறுசரம், s. A sweet sounding lute. (p.)

அறுசுவை, s. The six flavors.

அறுதொழிலோர், s. Brahmans. See தொழில். (p.)

அறுநூறு, s. Six hundred.

அறுபது, s. Sixty, six times ten, அறுபான்.

அறுபத்துநாலடிச்சிந்து, s. The best kind of சிந்து, odes of sixty-four lines.

அறுமீன்—அறுவாய், s. The pleiades regarded as six stars being the third lunar constellation of the Hindus, கார்த்திகைநாள். (p.)

அறுமீன்காதலன், s. Skanda, குமரன்.

அறுமுகன், s. Skanda, குமரன்.

அறு, கிறது, ந்தது, ம், அற, v. n. To be parted, detached, separated; to break as a rope, அறுபட. 2. To cease, become extinct, perish, end, vanish, அழிய. 3. To be decided, ended, தீர. (c.)

அற, inf. [used adverbially.] With a verb it expresses; 1. Wholly, entirely, quite, முழுதும். 2. Intensely, excessively, மிகவும். 3. Negation, being without, as குற்றமற, without fault.

அறச்செட்டுமுழுநஷ்டம். Selling things too dearly will cause entire loss; i. e. avarice causes loss.

அறப்படித்தான். He has learnt all perfectly.

வாசித்தறவாசி. Read with distinct articulation.

அறக்கட்ட, inf. To tie tightly, இறுக்கக்கட்ட. 2. To monopolize, ஒருமிக்கக்கொள்ள.

அறக்காய, inf. To be over-dried, over-boiled, over-heated.

அறக்கூட்ட, inf. To sweep clean or thoroughly.

அறக்கூர்மை, s. Excessive sharpness as of a writing style.

அறச்சிவப்பு, s. Deep red, extremely red.

அறச்சிறியது, appel. n. The smallest.

அறப்பாடல், v. noun. [commonly, அறம்பாடல்.] Composing poetry containing imprecations or spells.—Note. Verses of this kind are supposed sometimes to be made without design, and thus to injure the maker and others.

அறப்பார்க்க, inf. To examine thoroughly, sift. 2. To take measures to defeat, ruin or injure one by defamation.

அறமிகுந்தால், v. part. At most, at the utmost, by any means, with the greatest effort.

அறமிகுந்துவந்தாலும்வரட்டும். If it must come (if no effort will avert it) let it come.

அறவிளக்க, inf. To polish thoroughly.

அறவூத—அறவைக்க, inf. To refine metals by fire, புடமிட.

அறுவிலை, s. An exorbitant price.

அறுகுறை, s. A headless body, கவந்தம்.

அறுந்தருணம், s. Emergency, exigency.

அறுந்தொகை, s. A sum, number, &c. in dividing, in which there is no remainder.

அறுவாய், s. The parting made in sawing a piece of timber. 2. The opening of a cut or wound. 3. A junction, a conjunction of two periods of time, extremity, end. 4. Deficiency, what is wanted to complete a whole; [ex அற, parted, et வாய், opening.]

அறுவாய்நிறைந்தஅவிர்மதி. The bright moon whose waning is restored.

அற்றறுதி, s. A complete end, entire ruin.

அற்றறுதிபற்றறுதியாய்விட்டது. All communion is withdrawn.

அற்றான், s. A poor man, தரித்திரன். 2. A sage, முனிவன்.

அற்றுப்போக, inf. To be lost, to cease to be.

தடையற, inf. [used adverbially.] Without impediment.

அறவு, v. noun. Cessation, ceasing, extinction. 2. Parting, separation, breach.

அறவுளி, s. Incantations performed over a sick person in order to restore him. 2. Cessation, end, முடிவு.

அறுதல், v. noun. Finishing, liquidating a debt. 2. s. A broken thread, string, rope, bandage, &c. அறுந்திருப்பது. 3. A mean, despicable or faulty person, உதவாதவன்.

அந்த அறுதலையிங்கேவரவிடலாகாது. You must not allow that vagabond to be here.

தாம்புஅறுதல் தோண்டியும்பொத்தல். A broken rope and a leaky water-pot.

அறுதலி, s. A widow, கைம்பெண்; [ex அறுதல், being plucked off (the marriage jewel), et இ, fem. termination; or அற, torn off, et தலி, contracted from தாலி, the badge of marriage.]

அறுதலிமகனுக்கங்கமெல்லாஞ்சேஷ்டை. The son of a widow is mischievous throughout his whole frame.

அறுதி, v. noun. End, close, termination, முடிவு. 2. Decision, decisiveness, determination—as a decisive sale, entire renunciation of a title to landed property, தீர்ப்பு. 3. s. The purchaser's possession or title to property purchased, விற்கிரயச்சீட்டு. 4. Absence, non-existence, இல்லாமை. 5. Death, சாவு.

அறுதியாய்ப்போயிற்று. It is settled, completed, ended.

அறுதியிட்டுச்சொன்னான். He spoke decisively.

கைக்குக்கிடைத்தது நமக்கறுதி. Thus much is realized and we shall not have to part with it.

அந்தப்பழக்கத்தையறுதியாய்விட்டுவிட்டேன். I have relinquished that custom entirely.

அறுதிக்கணை, s. The proper and just division or distribution of land.

அறுதிச்சாதனம்—அறுதியுறுதி, s. A deed of transfer, அறுதிச்சீட்டு.

அறுதிச்சொல், s. A decisive word or sentence.

அறுதிப்பங்கு, s. What is given in full of all demands, a final allotment.

அறுதிப்பாடு, s. Being accomplished, finished, decided.

அறுதியிட, inf. To determine, to point a day, &c.

அறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cut off, part asunder, cut or break off as a string, வெட்ட. 2. To reap, செந்நெல்லறுக்க. 3. To disjoin by cutting or untying—as the marriage string, to separate, sever, பிரிக்க. 4. To extirpate, exterminate, வேரோடழிக்க. 5. To saw asunder, வாளாலறுக்க. 6. To kill by severing the wind-pipe of beasts, &c., to slay, கழுத்தறுக்க. 7. To burrow, excavate, form subterraneous passages, சுரங்கமறுக்க. 8. To mould bricks, செங்கல்லறுக்க. 9. [with கணக்கு.] To settle accounts, தீர்க்க. 10. [with வகை.] To explain, define things clearly, finish a dispute, தீர்மானிக்க. (c.)

அறுத்தகோழி துடிக்குமாப்போல். Agitated (with sorrow, anxiety, &c.,) as a fowl with its throat cut.

அறுத்தறுத்துப்பேசுகிறான். He speaks distinctly. 2. He speaks decisively. 3. He uses cutting words.

தடையறுத்துக்கொடுப்பேன். I will remove the obstacles, obviate objections, break the enchantments which prevent success—as in fishing, &c.

வீரனுமவன்றலையறுத்தான். And Veeran cut off his head.

இருளறுத்தெழுங்கதிர். The rising sun which exterminates the darkness.

அறுமணை, s. An instrument for cutting vegetables, fish, &c. 2. A slut, slatterer. 3. A woman ugly or deformed in features. (c.)

அறுவடை, v. noun. The act of reaping the corn.

அறுவரி, s. A tax paid at fixed times.

அறுவிதி, s. Decision.

வழக்கறுக்க, inf. To decide a case.

ஆடறுக்க, inf. To slay sheep.

அறுப்பு, *v. noun.* Sundering, separating, cutting a part, reaping, &c., அரிகை. 2. A piece, section, அறுத்ததுண்டு. 3. An imprecation of widowhood—in allusion to the sundering of the marriage ornament at the death of the husband, தாலியறுக்கை. 4. The opening of a wound, an open cut, &c., அறுவாய். 5. The opening made in sawing a piece of timber, மரமறுத்தவிடைவெளிவாய். 6. Confutation, refutation of another's arguments, ஆட்சேபிக்கை.

அறுப்புக்காலம், *s.* The time of harvest.

அறுப்புண்க, *inf.* To be cut asunder, to be divided, be severed by cutting.

அறுகு, *s.* A kind of grass deemed sacred to Ganesa and others, தூர்வை. Agrostis linearis, *L.* (*c.*) 2. (*p.*) A lion, சிங்கம். 3. The yali—a fabulous beast, யாளி. 4. Male tiger, ஆண்புலி. 5. An elephant, யானை.

அறுகரிசி, *s.* Sacred grass and rice combined and put on the thighs, shoulders and heads, of the new married pair, at the time of marriage, as an auspicious ceremony.

உப்பறுகு—கொடியறுகு—ஆனையறுகு—கூந்தலறுகு—வெள்ளறுகு—சிற்றறுகு, *s.* Different kinds of அறுகு.

அறுபதம், *s.* A plant, கையாந்தகரை, Eclipta prostrata, *L.*

அறும்பு, *s.* Scarcity of corn, dearth, பஞ்சம். 2. Wantonness, wickedness, துஷ்டத்தனம்.

அறும்பன், *s.* A wicked fellow.

அறுவை, *s.* A cloth, ஆடை. 2. The fourteenth lunar constellation, சித்திரைநாள். (*p.*)

அறை, *s.* The sound of a letter, எழுத்தினோசை. 2. A word or sentence as uttered (not as written), சொல். 3. A rock, பாறை. 4. Peak of a mountain, மலையுச்சி. (*p.*) 5. A room, a chamber, cell, a separate apartment of a house, அறைவீடு. 6. (*c.*) Drawer of a box or otherwise, பெட்டியறை. 7. (*p.*) The apartment in a chess-board, அரங்கு. 8. The cells in a bee-hive, தேன்கூட்டின்அறை. 9. Hanging ornaments, தூக்கங்கள். 10. A curtain, திரைச்சீலை. 11. An excavation, cavern, முழைஞ்சு.

அறைகுறை, *s.* Wants, necessities, troubles.

அறைகுறைபார்க்க, *inf.* To repair damages.

அறைகூவ, *inf.* To challenge, summon to combat. (*p.*)

அறைக்கட்டுக்கட்ட, *inf.* To build rooms and apartments in a house. 2. To construct a temporary temple on a certain festival.

அறைபோக, *inf.* To undermine, make an underground passage, கீழறுக்க. 2. To desert to an enemy.

அறைமுறையிட, *inf.* To complain, state one's wants and complaints.

அறையுங்குறையுமான, *rel. part.* Incomplete, unfinished, half-done. 2. Injured, loose, defective, torn.

அறைவீடு, *s.* A house with separate rooms or cells. 2. A room, chamber, room for security.

நிலவறை, *s.* A cellar, a dungeon.

அறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To slap, strike with the open hand or with any thing flat, அடிக்க. 2. To hammer a nail, &c., கடாவ. 3. To beat a drum, முழக்க. 4. To beat as wind, also as a wave, to dash as a mountain torrent, மோத. 5. (*p.*) To speak, say, declare, சொல்ல.

ஆணியறைய, *inf.* To drive a nail.

பறையறைய, *inf.* To beat a tom-tom.

கன்னத்திலறைய, *inf.* To beat on the cheek.

அறை, *v. noun.* A slap with the hand, a blow with a hammer, &c., அடி. 2. A gust of wind, காற்றடிக்கை. 3. The dashing of a wave or of a mountain torrent, அலையடிக்கை. 4. The beating of a drum, பறையடிக்கை.

அறையுண்ண, *inf.* To be struck.

மண்ணறை, *s.* Smearing clay on a wall, daubing as plaster, throwing or clapping on, &c.

அறைக்கீரை, *s.* A species of கீரை. Amaranthus tristis, *L.* See under கீரை. (*c.*)

அற்கல், *s.* Knowledge, அறிவு. (*p.*)

அற்கு, கிறேன், அற்கினேன், வேன், அற்க, *v. n.* To be permanent, to remain, endure, நிலைக்க. (*p.*)

அற்கவியல்பிற்றுச்செல்வம் அதுபெற்றலற்குப வாங்கேசெயல். Riches are not permanent in their nature; if you get them, do with them what will prove permanent; i. e. practise virtue.

அற்கல், *v. noun.* Duration, permanency.

அற்காமை, *neg. v. noun.* Want of permanence, instability. 2. Ignorance.

*அற்பணம், *s.* Oblation, delivering, offering, &c., காணிக்கைசெலுத்துகை. Wils. p. 71. Arpan'a. (*p.*)

சுவாமிக்கற்பணமாச்சுது. The offering has been made to God.

அற்பணஞ்செய்ய, *inf.* To make an offering.

கிருஷ்ணாற்பணம், *s.* An offering to Krishna.

இராமாற்பணம், *s.* An offering to Rama.

சிவாற்பணம், *s.* An offering to Siva.

*அற்பம், *s.* Littleness, any thing of trifling import, of small consequence, insignificance, சிறுமை. 2. Inferiority, a trifle, இழிவு. Wils. p. 74. Alpa. 3. Slightness, இலேசு. 4. (*p.*) A dog, நாய்.

அற்ப ஆசை கோடிதவத்தைக்கெடுக்கும். The coveting of a small thing destroys the penance of years.

இதொரு அற்பகாரியம். This is a trifling thing.

அற்பசங்கை—அற்பாசமனம், *s.* The act of making urine, *modestè*—in reference to those who wear the string.

அற்பத்தனம், *s.* Vileness, meanness.

அற்பபுத்தி, *s.* Low wit, folly, silliness.

அற்பமாய், *adv.* Meanly, basely, vilely.

அற்பன், *s.* (*pl.* அற்பர்.) An inferior, low-caste or ill-bred person, a mean person.

அற்பனுக்குப்பவிஷுவந்தாலர்த்தராத்திரியிற்குடைபிடிப்பான். If a mean person has obtained wealth, he will carry an umbrella even at midnight.

அற்பரம், *s.* A bed, mattress, &c. for sleeping on, மக்கட்படுக்கை. (*p.*)

*அற்பருந்தம், *s.* Plantain, வாழை. (*p.*)

*அற்பிதம், *s.* That which is given as an offering, காணிக்கையாகக்கொடுக்கப்பட்டது. Wils. p. 72. Arpita. (*p.*)

அற்பு, *s.* Affection, love, friendship. See அன்பு, of which this is another form. (*p.*)

*அற்புதம், *s.* Miracle, what excites wonder or astonishment, அதிசயம். Wils. p. 20. Adbhuta. 2. A hundred millions, நூறுகோடி. Wils. p. 72. Arbbuda. 3. (*p.*) Beauty, அழகு. 4. Wisdom, ஞானம்.

அற்புதமூர்த்தி, *s.* The Deity or performer of miracles, the wonder-working or wisdom-embodied God.

அற்புதர், *s.* Wise men, sages. 2. Smiths, artificers, mechanics of five kinds.

அற்புதவாதம், *s.* A convulsive disease by which the body is distorted, ஓர்வாதரோகம்.

அற்புதவுருவகம், *s.* A kind of mixed metaphor.

அற்புதவுவமை, *s.* [*in rhetoric.*] A species of simile, a comparison of what cannot take place.

அற்புதன், *s.* The Supreme Being, God the wonderful. 2. Vishnu. 3. Siva. 4. An artificer.

அற்புதாகமம், *s.* The apocalypse. (Besch.)

அற்றம், *s.* Leisure, opportunity, சமயம். 2. Distraction, stupor, சோர்வு. 3. Secrecy, a secret, மறைவு. 4. Ruin, அழிவு. 5. Leanness, மெலிவு. 6. Truth, உண்மை. 7. Fear, அச்சம்; [*ex* அற.] (*p*).

அற்றத்துக்குத்தக்கது. According to one's present means.

அற்றமறைத்தலோ புல்லறிவுதம்வயிற் குற்றமறையா வழி. It is vain to cover our nakedness, (small faults) while our crimes are exposed to view; i. e. not relinquished.

அற்று. A symbolic verb or a particle of similitude, as, so, like, &c., அத்தன்மைத்து. 2. An expletive சாரியை, chiefly employed in declining neuter plurals in அ, as அவற்றால், by them. (*p.*)

பாலொடுதேன்கலந்தற்றே. Like honey mixed with milk.

பலவற்றுக்கோடு, *s.* The branches of many (trees) or the horns of many (beasts.)

அற்றை, *s.* [*ex* அன்று.] That day, generally used adjectively, அன்றைத்தினம். 2. [*prov.*] Smallness, அற்பம்—as அற்றைக்கூலி, that day's hire, i. e. hire for the day, trifling wages.

அற்றைவரைக்கும். Till that day.

அற்றைக்காரியம், *s.* A little thing.

அற்றைவாக்கியம், s. The moon's tabular longitude, two hundred and forty-eight of which, are registered in the Panchanka Vaikia—it is always to be added to (மதித்துருவம்.) Mathithuruvam.

*அனகம், s. [priv. அந், et அகம், sin.] Sinlessness, purity, பாவமின்மை. Wils. p. 25. Anag'ha. (p)

அனகன், s. The Deity, the Supreme Being, the sinless one, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

அனங்கம், s. A running flower plant, Arabian jasmine, மல்லிகை. Jasminum sambac, L. 2. Another flowering runner, இருவாட்சி. (p.)

*அனங்கன், s. [priv. அந், et அங்க, body.] Kama, the Hindu cupid, மன்மதன். Wils. p. 25. Ananga. (p.)

*அனந்தம், s. [priv. அந், et அந்த, end.] Immensity, அளவின்மை. Wils. p. 26. Ananta. 2. (p.) Ether pervading all space, the first of the five elements and that into which, at the termination of things, all become involved, ஆகாயம். (அமரம்.) 3. A number—one hundred thousand quintillions, பத்துக்கோடிகோடாகோடி. 4. Gold, பொன். 5. One of the thirty-two kinds of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

அனந்தநாதன், s. Lord of all.

அனந்தமுடிச்சு, s. A gold-ornament worn by females.

அனந்தலோசனன், s. The deity. 2. Buddha.

அனந்தவிசயம், s. The shell of D'harmaraja; [ex விஜய, victory.] Wils. p. 26. Anantavijaya.

*அனந்தன், s. The deity, கடவுள், 2. Vishnu, விஷ்ணு. 3. Argha, அருகன். 4. Balarama, பலதேவன். 5. One of the eight நாகம், அஷ்டநாகத்தொன்று. 6. Siva, சிவன். 7. The king of serpents, ஆதிசேடன். Wils. p. 26. Ananta. (p.)

அனந்தசயனம், s. The chief of the Naga or serpent race, as the couch of Vishnu, சர்ப்பசயனம். 2. A town, ஒரூர்.

அனந்தசயனன், s. Vishnu, விட்டுணு.

அனந்தவிரதம், s. A ceremony in honor of Vishnu. Wils. p. 26. Anantavrata.

அனந்தை, s. Parvati. 2. The earth. Wils. p. 26. Ananta.

அனந்தர், s. Drowsiness, stupor, loss of consciousness, delirium, derangement, மயக்கம். 2. Sleep, நித்திரை. 3. Bile, பித்த. 4. A peacock's crest, மயிற்குடுமி. 5. The பருத்தி shrub. (p.)

அனந்தல், s. Sleep, soft or gentle sleep, particularly the morning sleep, உறக்கம். (p.)

அனந்தலாடேல். Indulge not morning sleep.

அனந்தற்பந்தி, s. An arbor to rest in during the heat of the day.

*அனலம், s. Fire, நெருப்பு. Wils. p. 27. Anala. 2. Heat, வெட்டணம். 3. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று; [ex அன், to be.] (p.)

*அனலன், s. The god of fire, அக்கினிதேவன். 2. One of the eight வசுக்கள். Wils. p. 27. Anala. (p.)

அனலு—அனல், கிறேன், அனன்றேன், வேன், அனல, v. n. To glow, be hot, to cause heat as the sun, fire, fever, or disease in the system, &c., வெம்மையுற. 2. To blaze, flame, எரிய.

அனல், s. Heat as of fever, warmth, a glow, வெட்டணம். 2. (p.) Fire, தீ. 3. One of the twelve afflictions which a living body suffers, உயிர்வேதனையிலொன்று.

அனலசனபட்சி, s. A bird said to devour burning coals, &c., the ostrich, தழல்விழுங்கி. (p.)

அனலி, s. The sun, சூரியன். (p.)

அனலேறு, s. [ex ஏறு, entering.] The thunderbolt. (p.)

அனலோடுவேந்தன், s. A kind of native arsenic.

அனல்வீச, inf. To flame, be heated by taking spices, &c.

அனற்பொறி, s. A spark of fire. (p.)

வடவனல், s. The submarine fire, ஊழித்தீ. (p.)

*அனவரதம், s. [priv. அந், et அவரத, stopped, ceased.] [used adverbially.] Always, continually, eternally, எப்பொழுதும். Wils. p. 28. Anavarata.

அனற்று, கிறேன், அனற்றினேன், வேன், அனற்ற, v. a. To heat, make hot, give heat, சுட. 2. To burn, எரிக்க. (p.)

*அனாகதம், s. [priv. அந், et ஆகத, beaten.] One of the six ஆதாரம் or mystical chakras, situated in the heart, ஆதாரத்தொன்று. Wils. p. 29. Anahata. (p.)

*அனாசாரம், s. [priv. அந், et ஆசார, civility.] Irregularity, nonconformity to the shasters, ஒழுக்கமின்மை. 2. Incivility, impoliteness, உபசாரமின்மை. 3. Ceremonial defilement, சுத்தமின்மை. Wils. p. 28. Anachara.

*அனாதரம், s. [priv. அந், et ஆதர, respect.] Disregard, inattention, disaffection, அலட்சியம். Wils. p. 28. Anadara. 2. Being without aid, helplessness, சகாயமின்மை. (p.)

அனாதரவு, s. [corruption of அனாதரம்.] Disrespect, அலட்சியம். 2. Helplessness, being without aid, உதவியின்மை. (p.)

என்கதையையனாதரவுபண்ணினீ. Not treating my story with respect.

*அனாதி, s. [priv. அந், et ஆதி, beginning.] That which has no beginning, ஆதியின்மை. Wils. p. 28. Anady. 2. (p.) [in grammar.] Priority to the immediate cause—as cotton to cloth made from it, the latter being preceded by the former; or a Sanscrit word to the same in Tamil characters, where the Tamil letters are ஆதிகாரணம், and the Sanscrit அனாதிகாரணம். 3. கடவுள். 4. Siva, சிவன். 5. Vishnu, விட்டுணு.

அனாதிகாரணம், s. First cause or the cause of secondary causes—as cotton of cloth, thread, &c. (p.)

அனாதிநாதர், s. One of the nine சித்தர். (p.)

அனாதிமுத்தன், s. One eternally free from births and their attendant entanglements; i. e. the Supreme Being, கடவுள். (p.)

*அனாரதம், adv. [priv. அந், et ஆ, prefixed to ரம, to be pleased, et க்த, affixed; having no cessation.] Always, eternally, எப்பொழுதும். Wils. p. 29. Anarata. (p.)

*அனாவிருஷ்டி—அனாவிருட்டி, s. [priv. அந், et ஆ, before, et விருஷ்டி, rain.] Drought, மழைக்குறைவு. Wils. p. 29. Anavrishti. (p.)

*அனாவிலன், s. [priv. அந், et ஆவிலம், turbidness.] A name of Venus the planet, சுக்கிரன். (இரேவது.) (p.)

அனிச்சம்—அனிச்சை, s. A species of sensitive tree, celebrated by poets, whose flower droops when exposed or even smelled, அருப்பலம். (p.)

*அனிச்சை, s. [priv. அந், et இச்சா, desire.] Want or absence of desire, aversion, indifference, suppression or extinction of the sensual or earthly desires, இச்சையின்மை. Wils. p. 29. Anichchha. (p.)

*அனிட்டம்—அனிஷ்டம், s. [priv. அந், et இஷ்டம், pleasure.] Unpleasantness, unacceptableness, விரும்பப்படாதன்மை. Wils. p. 30. Anishta.

*அனிலம், s. [ex அந, to breathe, et இலட், affix.] Air or wind, காற்று. Wils. p. 30. Anila. 2. Birth, பிறப்பு. (p.)

அனிலநாள், s. The fifteenth and sixteenth lunar asterisms, சோதிநாள், and விசாகநாள்.

அனிலன், s. God of the wind, வாயுபகவான். 2. The name of one of the vasus, அட்டவசுக்களிலொருவன். Wils. p. 30. Anila. 3. The name of a giant, ஒரசுரன்.

*அனீகம்—அனீகினி, s. [ex அந், et ஈகக்.] (sometimes written, அனிகம்.) An army, சேனை. 2. A certain division of an army or force, one tenth of an அக்குரோணி. Wils. p. 30. Aneeka and Aneekinee. (p.)

அனீசு, s. Star-anise, பெருஞ்சீரகம். Illicium anisatum, L.

*அனு, s. [sans. அநு.] The jaws, mandibles, அலப்பு. Wils. p. 968. Hanu. 2. prep. Following close, succeeding, together, தொடர்ச்சி. 3. Alliteration in poetry. மோனை. 4. Like, equal to, சமம். 5. A prefix to words from the Sanscrit implying after, like, in the same manner, with, together with, severally, each by each, &c. Wils. p. 31. Anu. (p.)

அனுகமனம் s. Accompanying, உடன்போகுதல். Wils. p. 31. Anugamana.

அனுகரணம், s. Imitation, doing a thing like another, ஒன்றுபோற்செய்கை. Wils. p. 31. Anukaran'a.

அனுகரணவோசை, s. Imitative sound.

அனுகூலம், s. Favor, auspices, kindness, propitiousness, விக்கினமின்மை. 2. Success, prosperity, the accomplishment of an object, a happy issue, consummation, காரியசித்தி. Wils. p. 31. Anukoola.

இரண்டுபேருக்கு மனுகூலம்போலே தோன்றி. Appearing favorable to both parties.

அனுகூலப்பட, inf. To succeed, be successful.

அநுகூலன், s. Patron, benefactor. 2. (கலைக்கொத்து.) A husband who does nothing in breach of his faith to his wife—one of the four சிங்காரமயக்.

அநுகூலி, s. Patron, benefactor.

அநுகோதம், s. (*Anat.*) Cerebellum.

அநுக்கிரகம், s. Favor, grace, benignity, அருள். Wils. p. 32. ANUGRAHA. 2. Illumination of souls,—one of the five acts ascribed to Siva, பஞ்சகிருத்தியத்தொன்று. See கிருத்தியம்.

அநுக்கிரககர்த்தா, s. The gracious Creator.

அநுக்கிரகஞ்செய்ய—அநுக்கிரகம் பண்ண, *inf.* To exercise favor, be merciful.

அநுக்கிரகாங்குரம், s. The sprouting of grace.

அநுக்கிரகிக்க, *inf.* To be gracious, benignant, to bestow favor, show kindness, grant, be propitious, அருள்செய்ய.

அநுக்கிரகிப்பு, v. *noun.* Favoring, aiding.

அநுக்கிரமம், s. Order, regularity, train, கிரமம். Wils. p. 31. ANUKRAMA.

அநுசந்தானம், s. Search, inquiry, investigation, ஆராய்வு. 2. Meditation, contemplation (on an image of the deity) in the mind, விடாயோகம். Wils. p. 36. ANUSAND'HANA.

அநுசந்தானம்பண்ண, *inf.* To fix an arrow in the bow, வில்லிலம்புபூட்ட.

அநுசந்திக்க, *inf.* To contemplate, meditate, விடாதுதியானிக்க. 2. To attach constantly as the arrow to the bow, அம்பிடைவிடாமற்பிரயோகிக்க.

அநுசரணம்—அநுசரணை, s. Custom, habit, usage, conformity to usage, as, ஆசாரம். 2. Cleaving unto, பற்றி நடக்கை. 3. Attention, kindness, உபசாரம். Wils. p. 36. ANUSARAN'A.

அநுசரன்—அநுசாரி, s. A follower, adherent, சார்ந்தோன். 2. A companion, assistant, உதவிக்காரன். Wils. p. 32. ANUCHARA and ANUCHARIN.

அநுசரிக்க, *inf.* To follow, practise, adhere to (a friend, a deity, religious opinion, &c.,) பின்பற்ற. 2. To worship, serve, reverence, வழிபட. 3. To celebrate, observe, keep a day, rite, &c., கொண்டாட. 4. To apply, wait upon, make persevering application to, சார. 5. To join one's party, embrace one's opinion, unite with one, become a proselyte to, சேர.—*Note.* Perseverance is always implied; [*ex* அநு, சரம்.]

இராசாவை யநுசரித்தப்பப் பெற்றேன். By continual application to the king, I have obtained promotion.

அநுசரிக்கை—அநுசரிப்பு, v. *noun.* Following, celebrating, worshipping, &c.

அநுசன்—அநுசாதன், s. A younger brother, தம்பி. Wils. p. 32. ANUJA and ANUJATA. (*p.*)

அநுசாரம், s. Adherence to custom, following after, accompanying, &c., தொடர்தல். Wils. p. 36. ANUSARA. 2. Retrogression of a planet, வக்கிரம்.

அநுட்டானம்—அநுஷ்டானம், s. Exercise of prescribed daily duties, performance of religious rites, அநுட்டிப்பு; [*ex* அநு, according to, *et* ஸ்தா, to stay.] Wils. p. 36. ANUSHTANA.

அநுட்டானச்செம்பு, s. A pure pot used in the daily worship.

அநுட்டிக்க, *inf.* To perform religious rites and ceremonies—as fasting, penance, bathing, repeating incantations, &c. விரதமுதலியவநுட்டிக்க. 2. To practise, habituate one's self, observe, விடாதுதொட.

துராசாரமநுட்டித்துக் கெட்டுப்போனான். By an evil course of life he was ruined.

அநுட்டிப்பு, v. *noun.* Performing, practising, (religious rites, &c.) observance.

அநுதினம். Daily, எப்பொழுதும். Wils. p. 32. ANUDINA.

அநுதினமும். Day by day, every day.

அநுபந்தசதுஷ்டயம்—அநுபந்தம், s. Union, connection, இசைவு. Wils. p. 34. ANUBUND'HA. The four அநுபந்தம் or properties of a book to be mentioned in the preface are, விடயம் contents ; சம்பந்தம், order ; பிரயோசனம், object ; and அதிகாரி, persons for whom intended.

அநுபல்லவி, s. The stanza immediately following the chorus in the species of verse called பதம். See முத்திரைப்பல்லவம்.

அநுபவம், s. Feeling, experience, enjoying or suffering the results of actions done in former births. Wils. p. 34. ANUB'HAVA.

அநுபவப்பட, *inf.* To be realized, 2. To be attended with success.

அநுபவிக்க, *inf.* To enjoy, suffer, experience good or evil, enjoy or suffer the effects of actions performed in former births, enjoy the benefit of, துய்க்க; [*ex* அநுபவம்.]

சுகதுக்கங்களிரண்டையுமநுபவிக்கிறோம். We experience both joy and sorrow.

ஒருவன்வீட்டைப்பிறனொருவன் பத்தாண்டளவும் பாவருஷியநுபவித்தால் அவ்வீடவனதே. If any one have the possession of the house of another for ten years, and this be generally known, the house becomes his.

அநுபவிப்பு, v. *noun.* Enjoying, suffering, experiencing.

அநுபாகம், s. (*Anat.*) Maxillary portion; [*ex* ஹநு, jaw.]

அநுபானம், s. A fluid vehicle in medicine, drink taken with or after medicine. 2. An ingredient to take with, or after medicines, as sugar, &c. Wils. p. 33. ANUPANA.

அநுபூதி, s. A boon or blessing obtained from the Supreme Being connected with or leading to final bliss, divine knowledge, favor, grace in reference to divine things. 2. Superhuman knowledge ascribed to or obtained from Siva. Wils. p. 34. ANUB'HOOTI. 3. Sentiment, சிந்தனை.

அநுபோகம், s. Experience, practice, அப்பியாசம். 2. Enjoyment or suffering, அநுபவம். 3. Delight, mutual delight, இன்பம். 4. Venery, புணர்ச்சி.

அநுபோகிக்க, *inf.* To enjoy, have mutual delight, sexual intercourse, experience good or evil.

அநுமதி, s. Assent, approbation, consent, சம்மதி. 2. Order, command, கட்டளை. Wils. p. 34. ANUMATI.

அவருடைய அநுமதிப்படி. By his order or in his name.

அநுமரணம், s. The voluntary death of a widow on the funeral pile with the deceased husband, உடன்கட்டையேறுகை. Wils. p. 34. ANUMARAN'A. 2. A system of architecture. See சிற்பநூல்.

அநுமானம், s. Inference, illation—one of the modes in logic of arriving at a conclusion, as from smoke to infer the presence of fire, காரியத்தாற்காரணமறிகை. Wils. p. 34. ANUMANA. Some reckon the following four kinds; viz.: 1. தடபொருட்டநுமானம். 2. பிரபொருட்டநுமானம். 3. அன்னுவயவநுமானம். 4. வெதிரேகவநுமானம். In அநானை the four are; 1. ஏதுவநுமானம், inference of an existing cause from sight of the effect, as of fire from the appearance of smoke. 2. பொதுவநுமானம், inference of the existence of a thing or reality of a thing by the presence of another, which is not wholly conclusive but probable and consistent. 3. எச்சவநுமானம், inference of a past cause from a present effect—as fishes in the rivers show that torrents have fallen on the mountains. 4. முதலநுமானம், inference of a future effect from a present cause—as that rainy clouds will bring rain. Another. 1. பூர்வக்காட்சி, inference of a thing from previous knowledge of its properties—as when we see a flower, we identify it from its smell. 2. அநுமானவநுமானம், inference from an inference—as when we infer that a man is learned from his mode of treating a subject. 3. ஆகமவநுமானம், inference from the rules of Agamas—as the punishment is owing to former deeds. 2. Doubt, hesitancy uncertainty, conjecture, சமுசயம்.

அநுமானப்பிரமாணம், s. One of the eight laws of evidence, inference, காரியத்தாற்காரணத்தைக்காட்டுவது.

அநுமானிக்க, *inf.* To neigh as a horse, குதிரைகனைக்க. 2. To doubt, hesitate, சந்தேகிக்க. 3. v. a. To imagine, infer, understand or determine by inference, காரியத்தாற்காரணமறிய.

அநுமானிதம், v. *noun.* The neighing of a horse.

அநுமேயம், s. The thing sought to be known as fire which is infered from smoke. Wils. p. 34. ANUMEYA.

அநுமை, s. [*in logic.*] Inference, conclusion from premises, அர்த்தாபத்தி. Wils. p. 34. ANUMA. 2. Front of the temples close to the back of the eye, கண்ணிமையினடி.

அநுராகம், [*ex* ரஞ்ச, desire.] Attachment, fondness, faithful love of a husband and wife. Wils. p. 35. ANURAGA.

அநுராகபோகம் s. Sexual enjoyment.

அநுராகமாலை s. A poem.

அநுரூபம், s. Likeness, resemblance. Wils. p. 35. ANUROOPA.

அநுலோமசன்—அநுலோமன், *s.* The child or descendant of a high caste father by a low caste mother; [*ex* லோம, hair of the body.] Wils. p. 35. ANULOMAJA.

அநுவக்கிரம், *s.* The transit of a planet in retrogression into the preceding sign.

அநுவக்கிரேஷ்டம், *s.* The quantity expressed by இம்ஷ்டம், 3° 20´.

அநுவதிக்க, *inf.* To repeat what has been said before, திரும்பச்சொல்ல.

அநுவாதம், *s.* Repetition of a reason or argument—opposed to பூர்வபக்ஷம், வழிமொழிதல். 2. Abuse, reviling, கிந்திக்கை; [*ex* வத, to speak.] Wils. p. 35. ANUVADA.

அனுர்த்துவாஸ்தி, *s.* (*Anat.*) Upper maxillary bone.

அனுகம், *s.* Red sandal wood, செஞ்சந்தனம், Pterocarpus santalinus.

அனுக்கம், *s.* Suffering, distress, pain, grief, வருத்தம். 2. Lethargy, indolence, சோம்பு. 3. Fear, பயம். 4. Sandal tree, சந்தனமரம். 5. A snake, பாம்பு. 6. Weakness from fever, &c., வாட்டம். (*p.*)

அனுக்கமாகப்பேசினான். He spake with a weak voice.

அனுக்கமாகவாசிக்கிறான். He reads mumblingly.

அனுக்காட்ட, *v. n. inf.* [*prov.*] To appear slightly, சிறிதுதோன்ற. 2. To give a slight hint, சமிக்கைகாட்ட.

நோவனுக்காட்டிற்று. The possession returned to him and showed a few and slight symptoms.

காய்ச்சலனுக்காட்டிற்று. The fever was slight and of short duration.

அனுக்கு, கிறேன், அனுக்கினேன், வேன், அனுக்க, *v. a.* To distress, cause to suffer, oppress one, வருத்த. (*p.*) 2. To touch or strike undesignedly—as in the play, கொக்கான், ஒன்றோடொன்றுமுட்டச்செய்ய.

இக்கருப்பனுக்குமாக்குயிற்கிளவி. The lady whose cooil-bird-like voice, oppresses (by its sweetness) the sweet sugar-cane.

அனுக்கியடித்தல்—அனுங்கியடித்தல், *v. noun.* A play, ஓர்விளையாட்டு.

*அனுக்கை, *s.* Permission, order, command, உத்தரவு. Wils. p. 32. ANUJNA.

அனுங்கு, கிறேன், அனுங்கினேன், வேன், அனுங்க, *v. n.* To suffer pain, be in distress, affliction, &c., வருந்த. 2. To groan, sigh, moan with pain, புலம்ப. (*p.*) 3. [*prov.*] To read or speak with a mumbling tone, to mumble, mutter, மினுமினுக்க. 4. (*p.*) To be weak or slight as fever, flame, &c., கெட. 5. [*prov.*] To be reluctant, unwilling, backward, இழுக்க. 6. (*c.*) To be touched undesignedly, causing a forfeit in the கொக்கான் play, &c., முட்டுண்ண.

அனுக்கம், *v. noun.* Groaning, moaning, புலம்புகை.

*அனுசிதம், *s.* [*priv.* அந், *et* உசிதம், *fitness.*] Impropriety, unfitness, தகுதியின்மை. Wils. p. 32. ANUCHITA. 2. Uncleanness, ceremonial impurity, abhorrence, அசுத்தம். 3. Falsehood, untruth, பொய்.

அவர்சொல்லுகின்றவநுசிதமாயிருக்கையால்நாமொவ்வாறுடன்படலாம்? How can we agree to the impropriety which he proposes?

*அனுடம்—அனுஷம், *s.* The seventeenth lunar asterism, ஓர்நட்சத்திரம்.

*அனுட்டணம், *s.* [*priv.* அந், *et* உஷ்ணம், *heat.*] Idleness, supineness, சோம்பு—One of the seven பாதகம். 2. Coolness, வெப்பமின்மை. Wils. p. 36. ANUSHN'A.

*அனுதாத்தம், *s.* [*priv.* அந், *et* உத், *high, et* ஆத்த, *pronounced.*] One of the three accents to be observed in reading the Vedas, (the grave accent.) 2. That which is unaccented, படுத்தலோசை. Wils. p. 32. ANUDATTA. See உதாத்தம். (*p.*)

*அனுத்தம், *s.* A lie, falsehood, பொய். (*p.*)

*அனுபபத்தி—அனுபபத்தியேது, *s.* [*priv.* அந், *et* உபபத்தி, *demonstration.*] [*in logic.*] Not supporting an assertion by good argument, inconclusive argumentation. 2. Non-completion, not effecting or accomplishing, failure. Wils. p. 33. ANUPAPATTI.

*அனுபமம், *s.* [*priv.* அந், *et* உபமம்.] Incomparableness, being without similitude as an attribute of the deity, the state of having no parallel, ஒப்பின்மை. Wils. p. 33. ANUPAMA. (*p.*)

*அனுபமை, *s.* [*priv.* அந், *et* உபமை, *comparison.*] Incomparableness, excellence, மேன்மை. 2. Female of the elephant at the south-west point, தென்மேற்றிசையானையின்பெண்யானை. See திக்கியானை. Wils. p. 33. ANUPAMA. (*p.*)

*அனுபவத்தி—அனுபவத்தியேது, *s.* [*in logic.*] The absence of the cause inferred from the absence of the effect—as, the absence of cold shows that there is no dew falling, காரியமின்மை காரணமின்மையைக்காட்டல்.

அனுப்பு, கிறேன், அனுப்பினேன், வேன், அனுப்ப, *v. a.* To send, despatch, send away, dismiss, remit, போகச்செய்ய. 2. To accompany one a little way out of respect, வழியனுப்பிவிட. (*c.*)

அனுப்பிவிட, *inf.* To send away, to dismiss.

அனுப்புவித்துக்கொள்ள, *inf.* To bid farewell, to take leave.

செய்தியனுப்ப, *inf.* To send a message.

வழியனுப்ப, *inf.* To accompany one a little way.

ஆளனுப்ப, *inf.* To send a messenger.

*அனுமந்தன்—அனுமன், *s.* Hanuman, ஆஞ்சநேயன். Wils. p. 968. HANUMAT.

அனுமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To infer, ascertain, determine by inference, காரியத்தாற்காரணமறிய; [*ex* அநுமானம்.]

அனுவழி, *s.* Mercury—the planet, புதன். (*p.*)

*அனூரு, *s.* [*priv.* அந், *et* ஊரு, *thigh.*] A cripple, a lame man, முடவன். 2. Charioteer of the sun, சூரியன்றேர்ப்பாகன். Wils. p. 37. ANOORU. (*p.*)

அனூரு, *s.* The planet Mercury, புதன். (*p.*)

*அனேகம், *s.* [*used as an adj.*] [*priv.* அந், *et* ஏக, *one.*] Many, multiform, plural, much, பல. Wils. p. 37. ANEKA. (*c.*)

அனேகந்தரம், *s.* Many times, often.

அனேகம்பேர், or அனேகர், *s.* Many persons.

அனேகாங்கவுருவகம், *s.* A figure in rhetoric, ஒன்றினங்கம்பலவற்றையுருவகஞ்செய்தல். (*p.*)

அனை, *s.* A kind of fresh water-fish, ஓர்மீன். 2. (*p.*) Mother, தாய், (an abbreviation of அன்னை.)

*அனைக்கியம், *s.* [*priv.* அந், *et* ஐக்கியம், *union.*] Want of union, anarchy, ஐக்கியமின்மை. Wils. p. 37. ANAIKYA. (*p.*)

அனைத்தும், *s.* Entireness, universality, all things, எல்லாம். (*p.*) *Note.*—This and the following word receive the termination of the cases before the final syllable உம்—as அனைத்தையும், &c.

அனைவரும்—அனைவோரும், *s.* All the persons, யாவரும்.

*அனைய — அன்ன. The crude form of a symbolic verb derived from the demonstrative அ, having two distinct uses. As a term of similitude, it is an affix but regularly conjugated in two forms, being complete in each, in all its persons, varieties and uses, as a verb, a participle, a noun, &c., the same as other symbolic verbs. It also expresses likeness to the person or thing indicated by the word to which it is affixed, உவமவுருபு. 2. It is sometimes equivalent to the simple pronoun; as, அன்னான். Such a man. (*p.*)

Singular.

அனையன்—அனையேன். I am like.
அனையாய்—அனையை. Thou art like.
அனையன்—அனையான். He is like.
அன்னான். Such a man.
அன்னாள். Such a matron.
அன்னது. Such a thing.

Plural.

அனையெம்—அனையேம்—அனையோம். We are like.

அனையிர்—அனையீர். Ye are like.
அனையர்—அனையார். They are like.
அன்னார்—அன்னோர். Such persons.
அனைய—அனையன—அன்ன. They (things) are like.

அனையமன்னரந்தழிவுமுண்டாங்கொலோ? Can such a prince ever be ruined?

பவளமனையவாய். The coral-mouthed.

எம்மனோர்க்கியம்புதற்கே. It is not possible for mortals like me to declare, &c.

மயிலன்னாய். You who are (elegant) as a peacock, (addressed to a lady.)

அன். An increment, ஓர்சாரியை—as, கடத்தனர். 2. A termination of the third person masc. sing. ஆண்பாற்படர்க்கைபொருண்மைவிகுதி. 3. A termination of the first person singular, தன்மையொருமைவிகுதி. 4. A termination of some appellative nouns, பெயர்விகுதி—as, மலையன். (*p.*)

அவன்வருவன். He will come.

யான்வருவன். I will come.

அன்பகர், s. The சமுத்திரசோகி. A plant, Convolvulus, *L.*

அன்பு, s. Love, affection, attachment, friendship, சேசம். 2. Grace, favor, kindness, tenderness, தயை. 3. Desire, complacency, ஆசை.

அற்புத்தளை, s. The bond of love. (*p.*)

அற்போருரு, s. Love embodied. (*p.*)

அன்பகன், s. A good hearted man; [*ex* அகம், heart.] (*p.*)

அன்பன், s. A husband, கணவன். (*p.*) 2. An associate, friend, beloved person, சோழன். 3. A pious man, தெய்வபத்தன்.

அன்புகாட்ட, *inf.* To manifest kindness, affection, benevolence, &c.

அன்புகூர—அன்புற, *inf.* To love, feel or cherish kindness, abound in affection.

அன்புசாதிக்க, *inf.* To cultivate love—divine or human.

அன்புசெய்ய—அன்புவைக்க, *inf.* To be affectionate, show affection, kindness, attachment.

அன்புடைமை, s. Love, affection, kindness, loving kindness—especially of married persons. (*p.*)

அன்புறுத்த, *inf.* To create or produce affection. 2. To act so as to increase kindness or friendship. (*p.*)

அன்மை, s. Negation, the negation or non-existence of a quality, அல்லாமை. (*p.*)

அன்மொழித்தொகை, [*in grammar.*] One of the six தொகைநிலை. See also, அல்வழிப்புணர்ச்சி. (*p.*)

அன்றில், s. The nightingale of India, much celebrated by poets for attachment to its mate, which it is said never to leave nor long to survive, ஓர்புள்; [*ex* அன்று, without, *et* இல், not.] 2. The nineteenth lunar asterism, மூலநாள். (*p.*)

அன்று, s. That day, then, any time but the present, அக்காள். 2. (The third person masc. sing. of the defective verb, அல்.) It is not (that, but something else), அல்லது. 3. An expletive, அசைச்சொல்—as, ஆயதன்றே; for ஆயது, it happened. 4. [*in poetry.*] அன்று, is used for அன்றி—as, சானன்றுபோகி, for சானன்றிப்போகி.

அன்றன்று. Daily, every day.—*Note.* In the high dialect, words which imply time and end in று, or றி, are made adjectives by changing the preceding ன், or ண், into ற், or ட், and உ, into ஐ—as அன்று, is made அற்றை, இன்று-இற்றை; also ஆண்டு-ஆட்டை, yearly.

அன்றாடம், *adv.* Daily. (*c.*)

அன்றினர், s. Foes, opponents, பகைவர்; [*ex* இனம்.] (பிரபுலிங்.)

அன்றுமுதல். From that day forward.

அன்றெரிந்தான், s. A small shrub, ஓர்பூண்டு.

அன்றே—அன்றைத்தினம்—அன்றையதினம், s. That very day.

அன்றே. Not that, *emphatically*, or is it not that?

அன்னதாழை, s. The pine-apple plant, அன்னாசி, Ananassa sativa.

அன்னபேதி—அன்னவேதி, s. A drug, sulphate of iron or green vitriol, sulphur which is said to liquefy boiled rice, ஓர்மருந்து; [*ex* அன்னம், boiled rice, *et* பேதி.]

*அன்னம், s. Boiled rice, food in general, சோறு. Wils. p. 40. ANNA.

அன்னக்களை, s. Faintness through hunger; languor on eating too much food when weak.

அன்னக்காவடி, s. Boiled rice carried with ceremony under a canopy, &c., to be presented to the idol. 2. Boiled rice begged from house to house, to be distributed to mendicants.

அன்னக்கொடி, s. A flag hoisted on a choultry to give notice that rice is distributed gratuitously.

அன்னக்கொடை, s. Liberality in giving boiled rice.

அன்னசத்திரம்—அன்னசாலை, s. A choultry where boiled rice is distributed gratuitously.

அன்னசாரம்—அன்னரசம், s. The essence of food, chyle. Wils. p. 40. ANNARASA. 2. Conjee, rice-gruel, கஞ்சி.

அன்னசுத்தி, s. Ghee, நெய்.

அன்னதாதா—அன்னதாதிரு, s. One who gives food, a charitable person. Wils. p. 40. ANNADATRU.

அன்னதானம், s. The giving of boiled rice as alms; [*ex* தானம்.] Wils. p. 40. ANNADANA.

அன்னதானப்பிரபு, s. A very liberal man who gives boiled rice daily, &c.

அன்னபானம், s. Food and drink.

அன்னபானாதிகள், s. Food, drink, &c.

அன்னப்பாகு, s. (*Anat.*) Chyme.

அன்னப்பால், s. The water strained from boiled rice, conjee.

அன்னப்பிராசனம், s. The ceremony of feeding a child with rice for the first time—if a boy, on the sixth or any other even month afterwards, as the eighth, tenth, &c.—if a daughter, on any odd month after the sixth. The direction is given in சரிசாண்டம், and is regularly practised by Brahmans, குழந்தைக்குமுன்னிச்சோறூட்டல். Wils. p. 40. ANNAPRASHANA.

அன்னமயகோசம், s. The gross material body, sustained by food—as one of the investitures or supports of any soul, சரீரம். See கோசம். Wils. p. 40. ANNAMAYAKOSHA.

அன்னரேகை, s. [*in palmistry.*] A line on the hand indicating abundance of the means of support to him who has it, சைப்ரேகைப்பெலன்று.

அன்னவஸ்திரம், s. Food and clothing.

அன்னவூறல், s. Rice-gruel, or water in which rice has been boiled, கஞ்சி.

அன்னாபிடேகம்—அன்னாபிஷேகம், s. Anointing an idol with boiled rice.

அன்னாலாத்தி, s. Lamps of boiled rice before an idol, or a new married couple, to dispel the fascination of unlucky eyes. See ஆலாத்தி.

அன்னம், s. A swan, அன்னப்புள். 2. (*p.*) The bosgrunniens, or yak, as கவரிமா.

அன்னக்கொடி, s. The swan as the banner of Brahma, பிரமன்கொடி.

அன்னக்கொடியோன், s. Brahma. (*p.*)

அன்னக்கொப்பு, s. An ear-ornament with a circle and the swan engraved on it, மகரக்கொதணிப்பெலன்று.

அன்னத்தூவி, s. Down of the swan. See சுவலம்.

அன்னவூசல், s. A kind of swing turned by a person unseen.

அன்னவூர்தி, s. The swan as a vehicle, அன்னவாகனம். 2. The god Brahma—as riding on the swan, பிரமா. (*p.*)

அன்னம்பாற, *inf.* To complain; to utter expressions of regret, grief, sorrow, &c., again and again, புலம்ப. (*c.*)

அன்னவம், s. The sea, கடல். Wils. p. 69. ARN'AVA. (*p.*)

அன்னாசி, s. The pine-apple, ஓர்பூண்டு.

*அன்னியம், s. That which is other, different, heterogeneous, வேறு. 2. That which is strange, foreign, another's, alien, exotic, புறத்தேயுத்தன்னது. 3. [*in logic.*] That which is of a different species, விசேஷியசமானவருக்கம். Wils. p. 40. ANYA. 4. The Indian cuckoo, குயில்.

அன்னியகுலம், s. A different tribe.

அன்னியசாதி, s. A strange caste. 2. A low caste.

அன்னியதாகர்த்தத்துவம், s. Government through subordinate agencies —one of the three prerogatives of the Supreme Being.

அன்னியபுட்டம், s. The cooil bird, or Indian cuckoo, குயில்; [*ex* புஷ்ட, nourished.] Wils. p. 40. ANYAPUSHTA. The crow is supposed to sit upon the eggs of the குயில்.

அன்னியர், s. Others, strangers, aliens, foreigners.

அன்னியோன்னியம், s. Mutuality, reciprocity, interchange, union, friendship, intimacy, sociability, ஐக்கியம். Wils. p. 41. ANYONYA.

அன்னியோன்னியாபாவம். [*in logic.*] Absence of mutual relation—as, குடத்திற்படமில்லை படத்திற்குடமில்லை. There is not the (substance of) cloth in the pot, nor the (substance of) pot in the cloth. Wils. p. 41. ANYONYAB'HAVA.

*அன்னுவயம், *s.* [*in logic.*] The connection of cause and effect, of proposition and conclusion, தொடர்பு. 2. Syntactical construction of words, சொல்லிசைவு. Wils. p. 41. ANVAYA.

அன்னுவயம்பண்ண, *inf.* To parse syntactically.

அன்னுவயவிலக்கணம், *s.* The specialities of grammatical construction, embracing five particulars; viz.: 1. விசேடணம், qualifying terms. 2. விசேடியம், the thing qualified. 3. கருத்தா, the agent. 4. கருமம், the object. 5. கிரியை, the action or attribute—as அருளுடையஞானிகதியடைந்தான். The pious devotee obtained bliss; wherein the first term அருளுடைய is விசேடணம், ஞானி is விசேடியம் and கருத்தா, கதி is கருமம், and அடைந்தான், the verb or கிரியை.

அன்னை, *s.* A mother, தாய். 2. Elder sister, அக்காள். 3. A companion, தோழி. (*p.*)

அன்னையும்பிதாவுமுன்னறிதெய்வம். The first objects of adoration are the father and mother.

அன்னோ, *inter.* O! admiration, அதிசயச்சொல். 2. O! pity or distress, இரக்கச்சொல்.

அன்னோன்றி, *s.* [*priv.* அல், *et* சோன்மை, *strength—or* சோன்றல், *bearing as pain, &c.*] A person of a weak or feeble constitution, பலமற்றவன்.

ஆ

ஆ. The second vowel of the alphabet, இரண்டாமுயிரெழுத்து. 2. A contraction of the infinitive ஆக, to become—as பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள், one become (born) a woman. 3. *s.* A neat, a cow or bull, பசுப்பொது. 4. A cow, பெண்பசு. 5. A she buffalo, பெண்ணெருமை. 6. A she elk, gayal, பெண்மரை. 7. An interjection of pity, regret, pain, desire, contempt, admiration, இரக்கச்சொல். 8. A particle expressive of eager desire, gaping for a thing—as, ஆவென்றுதிரிகிறான், he wanders in quest of what he can get. (See ஆவென்ல்.) 9. An affix of interrogation, வினா—as விழித்தானா? is he awake? 10. The termination of the neg. neut. plural of verbs, எதிர்மறை பலவின்பால் பன்மைவிகுதி—as, அவைசெல்லா, they will not go. 11. A contracted form of the negative gerund, எதிர்மறை வினையெச்சவிகுதி—as உண்ணாவந்தான்; for உண்ணாமல்வந்தான், he came, not having eaten. 12. A contracted form of the neg. rel. participle, எதிர்மறைப்பெயரெச்சவிகுதி—as ஓடாக்குதிரை; for ஓடாதகுதிரை, a horse that will not run. 13. A poetic form of the gerund, வினையெச்சவிகுதி—as பாராவணங்கமகிழ்ந்தான், he saw, worshipped and rejoiced;—பாராவணங்கா for பார்த்துவணங்கி. 14. A neg. particle which may be expressed or understood before the termination of any verb except the neut. plural—as நடவாதான், he will not walk; நடவாய், you will not walk, &c. 15. A poetic contraction of ஆறு, way or manner—as, யான்வந்தவாசென்றுசெப்புதியேல், if you will go and give information of my arrival. 16. A poetic name of the ஆச்சாமரம். 17. One of the letters on which to exercise the voice in singing, running through the notes of the octave—a musical mode, இசைவிலேசை. 18. A prefix to Sanscrit words—as, ஆகன்னம், ஆகட்ச.

ஆ கெட்டேன். Ah! I am undone.

ஆ கொடுப்பாய். Oh! thou wouldst give thyself—i. e. thyself and thy family—to Yama the god of death; [*vul.*] generally used by women.

ஆதீண்டுகுற்றி—ஆவுரிஞ்சுதறி, *s.* A rubbing post or stone for cows, erected as a meritorious deed of charity.

ஆப்பி—ஆமயம், *s.* Cow-dung, கோமயம்.

காட்டா, *s.* A wild cow.

காரா, *s.* Buffalo, (*lit.*) a black cow or ox.

ஆ—ஆகு, கிறேன், ஆகினேன்—ஆயினேன்—ஆவேன், ஆவேன், ஆக, *v. n.* To become, happen, occur of itself, come into existence, சம்பவிக்க. 2. To be done, become finished, completed, முடிய. 3. To be, exist, உண்டாக. 4. To be fit, proper, agreeable, தகுதியாக. 5. [*Sometimes.*] To be prosperous, வாழ.

ஆக, *inf.* A particle of comparison, உவமைஉருபு, 2. (*c.*) (*as an adverb.*) Wholly, entirely, absolutely, முற்றும்.

ஆகட்டும். Let it be done.

இது ஆகப்பொய். This is a positive lie.

ஆகத்தொகை, *s.* Total, grand total.

ஆகவே. Whence, therefore, it being so, wherefore, then, of course, since it is so, ஆகையால்.

ஆகா. The third pers. plu. neg. neut. of the verb ஆ. 2. A contraction of the neg. relative participle ஆகாத.

ஆகாதவெழுத்தைத் தம்பிரானெழுதியிருக்கிறான். God has pronounced an evil destiny upon me—has written an evil fate in my head.

ஆகுங்காரியம், *s.* A proper thing, a thing fit to be done, a practicable thing.

ஆகுபெயர், *s.* The figurative use of a word—metonymy, ஒன்றன்பெயரதற்குச்சம்பந்தமான பிறிதொன்றிற்காதல்;—as புகையிலைநட்டான். He has planted tobacco leaf—the leaf being used for the plant. தாமரைசூடினன். He wore a lotus (wreath)—the plant being used for the flower. It includes several kinds, as பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், சினையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், அளவையாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், காரணவாகுபெயர், காரியவாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், உவமையாகுபெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர், இருபெயரொட்டாகுபெயர், இருமடியாகுபெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், விடாதவாகுபெயர், விட்டும்விடாதவாகுபெயர், &c.

ஆங்காலம், *s.* The season when fortune favors, and all things prove successful, நற்காலம்.

ஆனமானவன், *appel. noun.* [*vul.*] A worthy respectable person, சிறந்தவன்.

ஆதல்—ஆகுகை, *v. noun.* Becoming.

ஆகை, *v. noun.* Becoming, being, happening, சம்பவிக்கை. 2. The ablative of this word, when in the beginning of a sentence, means therefore—as ஆகையாலே;—and because, when it is subjoined to a word—as வந்தானாகையால்.

ஆஆ. An interjection expressive of surprise, pity, grief, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

ஆகடியம், *s.* Mockery, ridicule, banter, பரிகாசம். 2. Injustice, cruelty, அநியாயம். (*c.*)

ஆகடியக்காரன், *s.* A mocker, scoffer, a sycophant.

ஆகடியம்பண்ண, *inf.* To mock, deride.

*ஆகண்டலன், *s.* Indra, இந்திரன். Wils. p. 104. AKHANDALA. (*p.*)

*ஆகமம், *s.* Sacred writings, divine science, shasters prescribed by the deity, முதல்வன்வாக்கு. 2. A set of sacred works connected with the Siva sect, twenty-eight in number, containing directions for the various rites of the system and much other abstruse matter, not deemed proper to be read by the vulgar, சிவாகமம். 3. [*in grammar.*] Insertion of letters and particles, மிகுதல். (வீரசோழியம்.) Wils. p. 105. AGAMA. 4. Learning, கல்வி. (*p.*)

ஆகமப்பிரமாணம், *s.* One of the eight laws of evidence or modes of ascertaining truth from the instructions of learned men. (*p.*)

ஆகமமலைவு, *s.* Any thing contrary to the doctrines of the Agamas, ஆகமவிதிக்குமுரண்.

ஆகமவளவை, *s.* See அளவை.

ஆகமம், *s.* [*prop.* அகமம்.] A tree in general, மரப்பொது. (*p.*)

*ஆகமனம், *s.* Reaching a place, arrival, வந்துசேரல். Wils. p. 105. AGAMANA. (*p.*)

ஆகம், *s.* Breast, மார்பு. 2. The body, a body as connected with transmigrations or as assumed by a deity, உடல். (*p.*)

*ஆகம்பிதம், *s.* Shaking, trembling, நடுக்கம். Wils. p. 102. AKAMPITA. (*p.*)

ஆகம்பிதமுகம், *s.* The nod of the head expressive either of approbation or disapprobation—one of the fourteen aspects of the face.

*ஆகரம், *s.* (Abbr. of ஆகாரம்.) An abode, dwelling, seat, உறைவிடம். 2. A house, inner chamber, closet, வீடு. (*p.*)

ஆகரன், *s.* One who dwells, has his seat, &c. (in combination.)

ஆகரம், *s.* One of thirty-two kinds of native arsenic, சலாங்கபாஷாணம்.

ஆகரி, *s.* A kind of tune for midnight, ஓரிராகம். (*p.*)

*ஆகருடணம்—ஆகருஷணம்—ஆகருடணை, *s.* Pulling, drawing, attracting, இழுக்கை. Wils. p. 102. AKARSHAN'A. 2. Inviting, calling, attracting, a summons, அழைக்கை. 3. Summoning or invoking a spirit, or absent person, visibly into one's presence, by means of incantations—it is one of the அட்டகருமம், and also one of the sixty-four கலைஞானம்; [*ex* ஆ, *et* கிருஷ, to draw.] (*p.*)

*ஆகருஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *inf.* To invoke or adjure a demon, அழைக்க. (*p.*)

*ஆகவம், *s.* War, போர். Wils. p. 128. AHAVA. (*p.*)

ஆகவபூமி, *s.* A field of battle, போர்க்களம்.

ஆகவம், *s.* Cloth, சீலை. (*p.*)

*ஆகவனீயம், *s.* Consecrated fire, வேதாக்கினிமூன்றிலொன்று. See தீ. Wils. p. 128. AHAVANEEYA.

*ஆகன்னம், *adv.* As far as the ear, காதுபரியந்தம். (*p.*)

ஆகா. An exclamation, வியப்புச்சொல். See ஆஅ.

*ஆகா, *s.* The name of a celestial singer, a gand'harba, ஓர்கந்தருவன். Wils. p. 974. HAHA. (*p.*)

ஆகாக்களங்கு, *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic, மிருதாரசிங்கி.

*ஆகாங்கிசை—ஆகாங்கிஷை, *s.* The affinity of one word with another, அவாய்நிலை. Wils. p. 102. AKANGSHA. (*p.*)

*ஆகாசம்—ஆகாயம், *s.* Air, ether, பஞ்சபூதத்தொன்று. 2. The sky, the visible heavens, வான். Wils. p. 103. AKASHA. 3. One of the eight கணம், (see கணம்,) a measure in poetry of three அசை, two dissyllabic, and one monosyllabic—as கருவிளங்காய்.

ஆகாசகமனம்—ஆகாயகமனம், *s.* Passing through the air. 2. An art supposed to be acquired by the power of incantations and magical medicaments—one of the sixty-four கலைஞானம்.

ஆகாசகருடன்—ஆகாயகருடன், *s.* A creeper, கொல்லங்கோவை, Bryonia epigea.

ஆகாசகனா—ஆகாசக்கனாக்கட்டு—ஆகாசபாலம், *s.* A fancy, chimera, deception, மனோராச்சியம்.

ஆகாசகாமி—ஆகாயகாமி, *s.* One of the three kinds of horses—that which has power to walk through the air.

ஆகாசக்கத்தரி—ஆகாயக்கத்தரி—ஆகாயவழுதலை, *s.* A plant yielding an edible fruit, Hibiscus longifolius, *L.*

ஆகாசக்கல், *s.* An atom from the airy regions which it is supposed strikes the eye, which does not recover till the same hour next day, ஆகாசத்திற்பறக்குமணு.

ஆகாசத்தாமரை, *s.* A water plant, Pistia stratiotes, the roots of which float in the water, அந்தரத்தாமரை. 2. (*fig.*) An aerial or sky-lotus; i. e. a fanciful or ideal thing, absurdity, impossibility, பொய்.

ஆகாசபட்சி, *s.* The sky-lark, சாதகப்புள்.

ஆகாசமண்டலம், *s.* The aerial regions, வானமண்டலம். Wils. p. 103. AKASHAMANDALA. 2. A kind of dancing, ஓர்கூத்து.

ஆகாசமயம், *s.* Emptiness, that which is void of substance.

ஆகாசமார்க்கம், *s.* The aerial way as passed by gods, by the planets, and other heavenly bodies regarded as gods; and by men who by austerities, incantations, magical rites, &c. have acquired superhuman powers.

ஆகாசவல்லி, *s.* A running plant, ஓர்கொடி, Menyanthes cristata. (*Roxb.*)

ஆகாசவாசிகள், *s.* The inhabitants of the ethereal regions, ஓர்தேவகணம்—one of the eighteen கணம்.

ஆகாசவாணி—ஆகாயவாணி, *s.* A voice from heaven, an oracle delivered by an invisible being, அசரீரிவாக்கு; [*ex* வாணி, speech.] Wils. p. 103. AKASHAVAN'I.

ஆகாயப்பிரவேசம், *s.* The power of self-concealment, in the ether of the atmosphere, by means of magical spells—one of the sixty-four கலைஞானம், which see.

ஆகாத்தியம், *s.* Opposition, obstinacy, எதிரிடை. (*c.*)

*ஆகாமியம், *s.* Vileness, impiety, deviation from the rules prescribed in the shasters, அதிக்கிரமம். 2. (*p.*) The actions of the present life in reference to their effects in future births. See கன்மம்.

*ஆகாரம், *s.* A name of the letter ஆ, ஓரெழுத்து. 2. Shape, form, figure, outline, structure, வடிவம். Wils. p. 102. AKARA. 3. Food, meat and drink, nourishment, sustenance, உணவு. Wils. p. 128. AHARA. 4. Ghee, melted butter, நெய். Wils. p. 106. AG'HARA. 5. A house, dwelling, வீடு, as அகாரம். Wils. p. 105. AGARA; [*ex* ஆ, *et* கிரு, to make.] 6. Body, உடல். (*p.*)

ஆகிரா, *s.* A city—Agra, ஓர்பட்டணம்.

*ஆகிருதி, *s.* Figure, form, shape, structure, வடிவு. Wils. p. 103. AKRITI. (*p.*)

ஸ்தம்பாகிருதி, *s.* A round figure, cylinder.

ஆகிருநனந்தம், *s.* The புன்கு tree, Dalbergia arborea, *L.*

*ஆகு, *s.* A large kind of rat—as பெருச்சாளி the vehicle of Ganesa. 2. The common rat, எலி. Wils. p. 104. AKHU. (*p.*)

ஆகுபாஷாணம், *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic.

ஆகுபுகு, *s.* A cat, பூனை; [*ex* ஆகு, *et* புஜ், eating.] Wils. p. 105. AKHUB'HUJ.

ஆகுரதன்—ஆகுவாகனன், *s.* Ganesa, விநாயகன். Wils. p. 105. AKHURATHA.

ஆகு, *s.* The navel, கொப்பூழ். 2. The tail of the bosgrunniens, used as a fan for idols; as சாமரம். (*p.*)

ஆக்கம், *s.* An abstract from ஆகுதல், or ஆக்குதல், indicating change from one state or quality to another—as in இவன் நல்லவனானான், he has become a good man. 2. Gain, profit, acquisition, இலாபம். 3. Wealth, prosperity, riches, fortune, affluence, செல்வம். 4. Gold, பொன். 5. Lakshmi, இலக்குமி. 6. The front division of an army, கொடிப்படை. 7. Elevation, எழுச்சி. 8. Enlargement, increase, பெருக்கம். (*p.*)

ஆக்கச்சொல், *s.* A word or phrase used metonymically, ஆகுபெயர்ச்சொல்; such as, விட்டவாக்கச்சொல், விடாதவாக்கச்சொல், விட்டும்விடாதவாக்கச்சொல்.

ஆக்கஞ்செப்பல், *v. noun.* One of the ten அவத்தை—talking much of a loved one.

ஆக்கப்பெயர், *s.* Nouns or names given at pleasure, arbitrary signs differing slightly from the pure, இடுகுறிப்பெயர். It is of two kinds; viz.: 1. இடுகுறியாக்கப்பெயர்; as முட்டை, though already an arbitrary sign to denote an egg has yet the signification of Subramanian, as a name given to him subsequently by பொய்யாமொழிப்புலவர், at his own request. 2. காரணவாக்கப்பெயர்; as மலைமகண்மகன், the son of Parvati—the above Subramanian himself.

ஆக்கப்பொருள், *s.* A meaning given to a word or phrase not originally and directly belonging to it, ஆகுபெயர்ப்பொருள்.

ஆக்கவினைக்குறிப்பு, *s.* A verb indicating a natural change of state or quality, ஓர்குறிப்புவினை; as இவன் நல்லவனாயிருக்கிறான்.

*ஆகுதி, *s.* Offering oblations with ghee and fire to a deity, with prescribed forms and incantations, ஓமாக்கினியிலெய்முதலியவற்றைப்பெய்கை. Wils. p. 128. AHUTI. (*p.*)

*ஆகுலம், *s.* Confusion, confused state, கலக்கம். Wils. p. 103. AKULA. 2. Grief, sorrow, distress, anguish. (See வியாகுலம்.) 3. Sound, ஒலி. 4. Clamor, turbulent noise, ஆரவாரம். (*p.*)

ஆகுலி, *s.* The class of ஆவிரை shrub.

ஆகுலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be distressed, to suffer grief, துன்புற. 2. To bemoan, cry, weep, அழ. (*p.*)

ஆகுளி, *s.* A small drum, சிறுபறை. (*p.*)

ஆகுனிவாதம், *s.* One of the eighty kinds of வாதம் or humor, a disease proceeding from that cause, ஓர்நோய்.

*ஆகேடகம், *s.* The chase, hunting, fishing, &c., வேட்டை. Wils. p. 105. AKHEDAKA. (*p.*)

*ஆக்கினேயம், *s.* The south-east quarter of which Agni is regent, தென்கீழ்த்திசை. Wils. p. 105. AGNEYA. 2. One of the eighteen Puranas which treats of the god of fire, பதினெண்புராணத்தொன்று.

*ஆக்கியம், *s.* Name, appellation, term, நாமம். Wils. p. 105. AKHYA.

*ஆக்கியாபிக்க, *inf.* To command, கட்டளையிட.

*ஆக்கியானம், s. A tale, legend, கட்டுக்கதை. Wils. p. 105. AKHYANA.

ஆக்கியோன், s. Author of a book, author, maker, செய்தோன்; [ex ஆக்கு.] (p.)

*ஆக்கிரகம், s. Power, ability, valor, display of military bravery, prowess, &c., chiefly shown by gestures before an opponent or an opposing army, வலிமை. Wils. p. 105. AGRAHA. 2. Great anger, மாவுக்கிரம். (p.)

*ஆக்கிரகாயணி, s. One of the constellations, consisting of three stars, one of which is λ Orionis, figured by an antelope's head, மிருகசீரிடம். Wils. p. 105. AGRAHAYAN'EE.

ஆக்கிரகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To display one's power, ability, prowess, வலிமைகாட்ட. 2. To take by violence, வலோற்காரமாயெடுக்க; [ex ஆக்கிரகம்.] அவனென்வீட்டையாக்கிரகித்துக்கொண்டான். He seized my house violently.

*ஆக்கிரந்திதம், s. [prop. ஆஸ்கந்திதம்.] One of the five paces of a horse—trotting, குதிரைவிரைவுநடை. Wils. p. 126. ASKANDITA.

*ஆக்கிரமம், s. Might, valor, invading, attacking, falling upon, surpassing, மேலெழுச்சி. Wils. p. 104. AKRAMA.

ஆக்கிரமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To go or rise, to combat with bravery and indignation, to display power and bravery, சினத்தவீரங்கொண்டெழும்ப.

*ஆக்கிரயணம், s. One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

*ஆக்கிராணம், s. Smelling, மணத்தல். Wils. p. 106. AG'HRAN'A. 2. The nose, மூக்கு. 3. A kind of medicinal snuff intended to dispel humors from the head, to clear the brain, &c., மூக்கிற்போடுமோர்மருத்துப்பொடி. (p.)

ஆக்கிராணப்பொடி, s. Snuff.

ஆக்கிராணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To smell, snuff up, மணக்க. (p.)

*ஆக்கிரிஷம், s. Anger, கோபம்.

*ஆக்கினை, s. Order, command, mandate, the exercise of sovereign power and authority, கட்டளை. Wils. p. 107. AGNA. 2. Punishment, penalty, chastisement—generally corporeal, தண்டனை. 3. Severe or rigorous treatment, torture, ordeal, சோதனைதண்டனை. 4. One of the six ஆதாரம், which see.

எல்லோருமெங்களாக்கினைக்குட்பட்டேவல்கேட்கெடக்கும்படிக்கு. In order that all may submit to our power, and act in obedience to our commands.

ஆக்கினைசக்கரம், s. The discus-weapon, as held by some ancient kings, in token of absolute and universal power. (See சக்கரம்.) 2. The mystical circle or diagram, described by the Tantras.

ஆக்கினைசெலுத்த, inf. To exercise royal or other jurisdiction.

ஆக்கினைப்பிரகாரம். According to command.

ஆக்கு, கிறேன், ஆக்கினேன், வேன், ஆக்க, v. a. To cause to be, create, effect, make, உண்டாக்க. 2. To cook, to mature, to accomplish, சமைக்க. 3. To raise one from obscurity, want, distress, danger, கைதூக்கிவிட. It is frequently joined with nouns to form compound verbs, as குணமாக்குதல், &c.; [ex ஆ, v.]

ஆக்கல்—ஆக்குகை—ஆக்குதல், v. noun. Making, creating, &c., உண்டாக்குகை.

*ஆக்குரோசம், s. Abuse, censuring, a curse or oath, வைதல். 2. An angry, clamorous sound, ஆரவாரம். Wils. p. 104. AKROSHA. 3. Great rage, கடுங்கோபம். (p.)

*ஆக்குவயம், s. Name, appellation, term, பெயர். See ஆக்கியம். Wils. p. 128. AHVAYA.

ஆக்கை, s. (A contraction of யாக்கை.) Body, the human body, உடம்பு. (p.)

ஆங்க. A poetic expletive, ஓரசைகிலை. (p.)

ஆங்காரம், s. Pride, vanity, haughtiness, self-will, அகங்காரம். See அகங்காரம் for its three-fold distinction.

ஆங்காரங்காட்ட, inf. To act proudly, be vain.

ஆங்காரி, s. A proud, vain, conceited person.

ஆங்காரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be proud, vain, consequential, conceited, &c., கருவங்கொள்ள.

*ஆங்கிரசம், s. One of the eighteen தருமநூல், தருமநூல்பதினெட்டிலொன்று.

*ஆங்கிரசன்—ஆங்கிரன்—ஆங்கிரா, s. One of the seven Rishis, represented by the seven stars forming the constellation of the great bear, சத்தவிருடிகளிலொருவன்.

*ஆங்கிரம், s. One of the secondary Puranas, உபபுராணத்தொன்று.

*ஆங்கிரச, s. One of the sixty years of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம்.

ஆங்கு. There, in that place, அவ்விடம். 2. A particle of comparison or similitude, expressing as, so, like, thus, &c., உவமையுருபிடைச்சொல்; as பறந்தாங்குவாம்பரி. A horse running as swiftly as if flying. 3. A poetic expletive, அசைநிலை; as விருந்தொக்கலுமெனன்றாங்கு. The guests, kindred, and self. (p.)

ஆங்ஙனம், adv. So, in like manner, அத்தன்மை. 2. In that place, அவ்விடம்; as அங்ஙனம். (p.)

*ஆசங்கை, s. Doubt, uncertainty, fear, சந்தேகம். Wils. p. 123. ASHANKA. 2. Hesitancy, apprehension, inquiry. See சங்கை. (p.)

ஆசங்கிக்க, inf. To doubt, hesitate.

*ஆசட்சு, s. The eye, கண். (p.)

*ஆசத்தி, s. Desire, விருப்பம். Wils. p. 126. ASAKTI. (p.)

*ஆசந்தி, s. A bier, பாடை. Wils. p. 126. ASANDI.

*ஆசமனம், s. Sipping water before religious ceremonies, before and after meals, &c., from the palm of the hand and swallowing it. The ceremony is followed by touching various parts of the body, and repeating in Sanscrit short mystical expressions or incantations of homage to the respective gods, which are supposed to ward off evil and secure benefits, மந்திரத்தாவீர்வாயிற்கொள்கை; [ex ஆ, et சமு, to eat.] Wils. p. 106. ACHAMANA.

*ஆசமனீயம், s. Water for rinsing the mouth, ஆசமனம்பண்ணும் நீர். Wils. p. 106. ACHAMANEEYA. 2. The water drunk with incantations, மந்திரத்தாலுட்கொள்ளுநீர். (p.)

*ஆசமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To drink, குடிக்க. 2. To swallow, விழுங்க. 3. To sip water with the repetition of the purifying incantation, மந்திரத்தாலீரையுட்கொள்ள; [ex ஆசமனம்.] (p.)

*ஆசம், s. Laughter, சிரிப்பு. Wils. p. 974. HASA. (p.)

*ஆசயம், s. Asylum, abode, retreat, உறைவிடம். 2. A receptacle, a recipient, a containing vessel of the body—as கருப்பம். Wils. p. 123. ASHAYA. (p.)

*ஆசரணம்—ஆசரணை, s. Observance, instituted rites, அனுஷ்டானம். 2. Usage, practice, வழக்கம். Wils. p. 106. ACHARAN'A. (p.)

ஆசரணைபண்ண, inf. To perform a religious rite or duty.

ஆசரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To celebrate, solemnize a day, a festival, &c., observe with due rites or forms, to keep holy, to hallow, consecrate, அனுசரிக்க. 2. To pay worship, reverence, &c. to a deity, வணங்க. 3. To show civilities, be courteous, be polite, civil, obliging, mannerly, obeisant, respectful, உபசரணைபண்ண. 4. To practise, follow habitually, work out, operate, அனுட்டிக்க. (p.)

ஆசரிப்பு, v. noun. Celebrating, observing, worshipping, &c., அனுசரிப்பு.

ஆசார், s. (Hin.) Readiness, being ready at hand, ஆயத்தம்.

*ஆசவம், s. Toddy, any fermented or spirituous liquor, மது. Wils. p. 126. ASAVA. (p.)

ஆசறுதி, s. End, termination, முடிவு.

*ஆசனம், s. A seat, any thing to sit on—whether a mat placed on the ground or a raised seat, பீடம். 2. A tiger's skin, a plat of sacrificial or other prescribed article on which the worshipper squats, or the more advanced devotee sits for the performance of his worship, புலித்தோன்முதலியவாசனம். 3. An altar on which sacrifices, oblations, &c. are offered, regarded as the seat of the divinity, பலிபீடம். 4. A throne, சிங்காசனம். 5. The fundament, posteriors, seat, பிட்டம். 6. Any of the prescribed postures of the யோகி, or silent devotee, அஷ்டயோகத்திலொன்று, of which are nine attributes. 1. சுவத்திகம். 2. கோமுகம். 3. பதுமம். 4. வீரம். 5. கேசரி. 6. பத்திரம். 7. முத்தம். 8. மயூரம். 9. சுகம். 7. Sitting, இருக்கை. Wils. p. 126. ASANA.

ஆசனமேற்ற, inf. To seat one, provide a seat for a great person.

ஆசனவழியாய், *adv.* By way of the posteriors.

சிங்காசனம், *s.* A throne.

நியாயாசனம், *s.* The judgment-seat.

பத்திராசனம, *s.* A royal throne.

*ஆசனன், *s.* The planet Venus, சுக்கிரன். (*p.*)

ஆசாசி, *s.* A creeper, the சிந்தில்.

*ஆசாடம்—ஆஷாடம், *s.* The month of July, ஆடிமாதம். 2. The twenty-first and twenty-second lunar mansions, பூராட உத்திராடநட்சத்திரங்கள். 3. The Malaya mountain, பொதியமலை. Wils. p. 125. Ashadha. 4. A stick of முருக்கு tree.

*ஆசாட்டம், *s.* Indistinct vision—as of a person whose sight is imperfectly affected by the sun, &c; a slight, indistinct appearance—as of a thing at a distance, தெரிவுற்றதோற்றம்; [*ex* ஆசு, small, *et* ஆட்டம், motion.] (*c.*)

*ஆசாபாசம், *s.* Enticement, snares, the attractions of the senses, the allurements to which the soul is subject during its various transmigrations, ஆசைமயக்கம்; [*ex* ஆசை, *et* பாசம்.]

*ஆசாரம், *s.* The performance of prescribed rites, walking according to sacred rules, ordinary conduct, அனுட்டானம். Wils. p. 106. Achara. 2. Purity, ceremonial or personal cleanliness, சுத்தம். 3. Custom, practice, usage, the rule or distinctions of a caste, propriety, order, ஒழுக்கம். 4. Civility, respect, politeness, manners, reverence, courteousness, courtesy, affability, complaisance, urbanity, salutation, உபசாரம். 5. Ordinances, observances, நெறி. 6. (*p.*) Consecration, பிரதிஷ்டைபண்ணுகை; [*ex* ஆ, *et* சர to go.] 7. A king's residence, அரசிருக்கை. 8. Cloth, சீலை. 9. A heavy shower, பெருமழை.

ஆசாரக்கள்ளன், *s.* A flatterer, fawning rogue, flattering impostor, முகத்துதிசெய்பவன். 2. A person who walks externally according to rule, but who is privately irregular and vicious, மாயக்காரன்.

ஆசாரக்கள்ளி, *s.* A base woman who outwardly appears faithful to her husband.

ஆசாரச்சாவடி, *s.* King's court, கொலுமண்டபம்.

ஆசாரத்துடனிருக்க, *inf.* To remain uncontaminated, unpolluted after ablution.

ஆசாரபோசன், *s.* A person of very respectable and dazzling appearance.

ஆசாரப்பிழை, *s.* Ill-manners. 2. Want of cleanliness.

ஆசாரப்புடவை, *s.* Silk cloth, or some other, worn when the daily rites are performed. The former is deemed the more sacred and not needing to be dipped in water for purification. Those unable to keep silk for the purpose, wear cotton cloths and dip them every time to purify them.

ஆசாரவாசல்—ஆசாரவாயில், *s.* The outer hall in a king's court, where his subjects may assemble. 2. A room at the outer gate, or place of entrance of a house, தலைவாசல்.

ஆசாரோபசாரம், *s.* Civilities, politeness, compliments.

ஆசாரி, *s.* A title of respect applied to head masons and carpenters, an architect, கம்மாளன்.

*ஆசாரி, *s.* A term applied to Brahman—gurus, பிராமணகுரு. Wils. p. 106. Acharya. 2. One who walks orderly, ஒழுக்கமுள்ளவன்.

*ஆசாரியன், *s.* A spiritual teacher and guide, the Guru who initiates the disciples into the mysteries of his religion, குரு. 2. A master or teacher of science or general literature, a preceptor, doctor, professor, உபாத்தியாயன். 3. A name of Drona the military preceptor of the Pandavas and Gurus, துரோணாசாரியன். Wils. p. 106. Acharya.

ஆசாரியபட்டம், *s.* The authority or title of a priest given him at his ordination.

ஆசாரியபிஷேகம்—ஆசாரியாபிடேகம்—ஆசாரியாபிஷேகம், *s.* The anointing or ordination of a Guru or Priest.

ஆசாரியபுருஷன், *s.* As ஆசாரியன்.

*ஆசானுபாகு—ஆசானுவாகு, *s.* Hands reaching to the knees, or the person having such hands—deemed an excellence, முழந்தாளளவுநீண்டகையுடையோன். (புருஷலக்ஷணம்.) (*p.*)

ஆசான், *s.* A Guru, priest, குரு. 2. A teacher of religion, literature, science, a preceptor, superior, உபாத்தியாயன். 3. A division of tunes or musical mode, as பாலையாழ்த்திறம். 4. The planet Jupiter, வியாழம். 5. Venus, சுக்கிரன். 6. Argha, அருகன். 7. Skanda, குமரன். 8. A senior, முத்தோன். (*p.*)

ஆசாள், *s.* A lady married or unmarried, தலைவி. 2. A priest's wife, குருவின்றேவி.

*ஆசி, *s.* Blessing, benediction, வாழ்த்து. Wils. p. 124. Ashis. (*p.*)

ஆசிகூற, *inf.* To bless, ஆசீர்வதிக்க. 2. To wish prosperity, felicity to another.

ஆசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To desire intensely, wish earnestly, covet, long for, விரும்பு.

ஆசிக்கல், *s.* One of the one-hundred and twenty kinds of ore, காகச்சிலை.

ஆசிடை, *s.* Blessing, auspicious wishes, வாழ்த்து. 2. Cloth, சீலை. 3. A company, கூட்டம். (*p.*)

ஆசிதையன், *s.* A barber, நாவிதன். (*p.*)

ஆசியம், *s.* Mirth, laughter, laughing in contempt, one of the passions of the mind, அவமதிச்சிரிப்பு. See இரசம். Wils. p. 174. Hasya. 2. Face, முகம். Wils. p. 127. Asya.

*ஆசிரமம், *s.* An anchorite's abode, &c. See ஆச்சிரமம். Wils. p. 124. Ashrama. (*p.*)

*ஆசிரயம், *s.* A place of refuge, an asylum, புகலிடம். Wils. p. 124. Ashraya.

ஆசிரியம்—ஆசிரியப்பா, *s.* A kind of verse of a peculiar metre, being the second of the பா class and giving name to three species of similar character; viz.: தாழிசை, துறை, விருத்தம்; ஆசிரியம் being prefixed to each, அகவற்பா. See பா. (*p.*)

ஆசிரியச்சீர், *s.* The kind of poetic foot peculiar to the ஆசிரியம் verse, also called இயற்சீர் or ஈரசைச்சீர்.

ஆசிரியன், *s.* A priest, Guru or spiritual teacher, குரு. 2. A teacher of science and literature, உபாத்தியாயன். 3. A military preceptor, படைக்கலம்பயிற்றுவோன். 4. A doctor of science or literature, சாத்திரங்கற்பிப்போன். 5. The author of any scientific work, நூலாசிரியன். (*p.*)

ஆசிரியவசனம், *s.* Aphorism, quotations or textuary proofs from other authors—one of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை. See உரை.

மூவாசிரியர், *s.* Three classes of teachers; viz.: 1. நூலாசிரியன், the author of a scientific work. 2. உரையாசிரியன், a commentator. 3. போதகாசிரியன், a teacher.

ஆசினி, *s.* A species of jack tree, ஈரப்பலா. 2. The sky, the visible heavens, as ஆகாயம். 3. The hard or solid part of trees, மரவயிரம். 4. The tree, the bark of a tree which is used by hermits for clothing, மரவுரி. (*p.*)

ஆசீயம், *s.* The country Fennell, a plant, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa.

*ஆசீர்வசனம்—ஆசீர்வாதம், *s.* Blessing, benediction, ஆசிமொழி; [*ex* ஆசிஸ், *et* வசன.] Wils. p. 124. Ashirvachana and Ashirvada.

ஆசீர்வதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bless, pronounce benedictions; when by brahmans, they spread open the left hand, (no others bless with this form) உயர்ந்தோரிழிந்தோருக்காசிகூற.—*Note.* The person who blesses is supposed to have the power of bestowing good or of securing it by his merit.

ஆசீவகர், *s.* The priests, teachers, and ascetics among the Jainas, சமணமுனிவர். (*p.*)

ஆசீவகப்பள்ளி, *s.* The convent of the priests of the Jaina sect.

*ஆசு, *s.* Rapidity, quickness, swiftness, சீக்கிரம். Wils. p. 124. Ashu. 2. Extemporaneous poetry, &c., பாடுகவென்ற அளவிற்பாடும்பாட்டு. 3. Subject given for an extemporaneous poem, சமிசை.

ஆசுகவி, *s.* An extemporaneous poem made by request; the theme, the kind of verse and some of the rhetorical figures to be wrought into, being given—one of the four kinds of கவி, பாடென்ற அளவிற்பாடுங்கவி. 2. The poet who writes such a poem, ஆசுகவிபாடும்புலவன்.

ஆசு, s. Fault, defect, blemish, stain, குற்றம். 2. A trifle, any thing small or mean, அற்பம். 3. Armor, coat of mail, கவசம். 4. One or two அசை affixed to the penultimate foot of the second line of an ஆசிடைவெண்பா, நேரிசைவெண்பாவிற்றனிச்சொற்குமுன் கூட்டப்படுமசை. 5. A small tube through which the yarn is conducted from the spindle of a spinning wheel to a machine, நூலிழைக்குங்கருவிகளிலொன்று. 6. A small particle used in soldering metals, பற்றாசு. 7. A mark or butt, இலக்கு. (c.) 8. A kind of arsenic, ஒர்விதபாஷாணம். (p.)

ஆசிட, inf. [in poetry.] To affix either one or two syllables to the third foot of the second line of an ஆசிடைவெண்பா. 2. To cement the particles of gold, &c.

ஆசிடையிட்டெதுகை—ஆசெதுகை, s. The consonance of the second and third letters in each line of a stanza, with this license, that one of the four consonants ய், ர், ல், ழ், inserted after the first letter of the first line, is omitted after the first letter of the second line, and vice versa, ஒரெதுகை—as வாய்க்குமின்னே மடக்கைபாக்கின் போக்கிடாமலன்றே, &c.

ஆசிடைவெண்பா, s. A வெண்பா of four lines in general, to the penultimate foot of the second line of which ஆசு is affixed, ஆசிடையிட்டவெண்பா.

ஆசுமணை, s. A flat, oblong board with ten pins, on which the yarn is made into skeins.

* ஆசுகம், s. Wind, காற்று. 2. An arrow, அம்பு. Wils. p. 124. ASHUGA. 3. A bird in general, பறவைப்பொது. (p).

ஆசுகன், s. Wind, காற்று. 2. God of the wind, வாயுதேவன்.

* ஆசுகி, s. A bird in general, பறவைப்பொது.

* ஆசுரம், s. One of the eight kinds of marriage, அசுரமணம். See மணம். Wils. p. 126. ASURA.

* ஆசுரவைத்தியம், s. Surgery as one of the modes of healing, இரணவைத்தியம்.

* ஆசுவயம், s. Speed, haste, விரைவு. (p.)

* ஆசுவலாயநியம், s. One of the thirty-two உபநிடதம், உபநிடதமுப்பத்திரண்டிலொன்று.

* ஆசுவினம்—ஆசுவீசம், s. The month of October or Aswin, ஐப்பசிமாதம். Wils. p. 125. ASHVINA.

* ஆசூசம், s. Uncleanliness, ceremonial impurity, குதகம். (St. ஆசௌசம்.) (p.)

* ஆசை, s. Desire, attachment, strong inclination, விருப்பம். 2. Avarice, lust, cupidity, concupiscence, இச்சை. (c.) 3. (p.) A quarter, region, any of the eight points of the compass, திசை. Wils. p. 124. ASHA. 4. Gold, treasure, பொன்.—Note. The desires of the senses are supposed to be all comprised in மண், பெண் and பொன்—as மண்ணாசை, the desire of land or dominion. 2. பெண்ணாசை, lust or sexual desires. 3. பொன்னாசை, desire of wealth, avarice.

ஆசைகாட்ட, inf. To present a bait, attraction, to excite desire, allure.

ஆசைகொள்ள—ஆசைப்பட, inf. To desire, yield to the first impressions of love, desire sexually.

ஆசைபுகட்ட—ஆசையூட்ட, inf. To engross the affections, captivate, ensnare, ஆசைபிறக்கச்செய்ய.

ஆசைப்பெருக்கம், s. Cupidity, lust, strong desire, அவா.

ஆசைப்பேச்சு s. Flattery, தித்திக்கப்பேசும்பேச்சு. 2. Persuasive speech, மயக்கும்பேச்சு.

ஆசைமருந்திட, inf. To administer a love potion, give a philter, தன்வசமாக்க மருந்திட.

ஆசையறுக்க, inf. To extinguish the desires or passions—one of the four good qualities, விருப்பொழிக்க.

ஆசைவைக்க, inf. To desire, long for, place the affections on an object.

ஆசோதை, s. (Tel. ఆసోదె.) Cessation from work, rest, இளைப்பாறுகை. (c.)

* ஆசௌசம்—ஆசவுசம், s. Uncleanness, அசுத்தம். 2. Ceremonial impurity, குதகம். Wils. p. 124. ASHOUCHA.

* ஆச்சந்திரகாலம். As long as the moon exists.

* ஆச்சந்திராற்க்கம். As long as the moon and sun endure.

* ஆச்சரியம், s. Amazement, admiration, surprise, astonishment, wonder, அதிசயம். Wils. p. 124. ASHCHARYA.

ஆச்சரியப்பட, inf. To be surprised, astonished, amazed, to wonder, admire.

ஆச்சல், s. [perhaps for அசைத்தல்.] Impulse, beat, gust, &c., as பாய்ச்சல். (c.)

ஆச்சா, s. A kind of timber tree, ebony, ஒர்மரம், Diospyros ebenaster.

ஆச்சாட்டு, s. A state of ground neither wet not dry, getting dry, &c., as a field—used only in combination, சிற்றீரம். (c.)

ஆச்சாட்டுப்பயிர், s. Growing grain, crop, &c. from land newly dry.

ஆசாட்டுவிதைப்பு, v. noun. Sowing in land when becoming dry.

ஆச்சிபூச்சி, s. A kind of play among children, ஒர்விளையாட்டு. (c.)

* ஆச்சியம், s. Ghee, melted butter, நெய். (p.)

ஆச்சியசுத்தி, s. Purification with ghee in a puja, நக்கிருதசுத்தி.

* ஆச்சிரமம், s. Hermitage, the residence of an ascetic, முனிவரிருப்பிடம். 2. Religious condition as prescribed especially for the Brahmans, including four degrees or orders, நிலை; viz.: 1. பிரமசாரியாச்சிரமம், the state or condition of a bachelor, who, from the time of his investment with the sacred cord, is required to tend the sacred fires and to follow his studies under or in the presence of his preceptor. 2. கிரகஸ்தாச்சிரமம், the state of a house-holder, who, from his marriage, must strictly observe his religious duties, maintain the sacred fires, and liberally practise hospitality for the support of the other three orders. 3. வானப்பிரஸ்தாச்சிரமம், the state of an anchorite or recluse, who, with or without his wife, relinquishes domestic life, retires to the desert feeding on leaves, roots and fruits, or on the hospitality of the second order, and continues to perform his daily rites. 4. சன்னியாசியாச்சிரமம், the state of a religious mendicant who performs no rite whatever and lives only on alms, sometimes appearing in a state of nudity. The fourth order embraces four distinctions and each of the others two. See Ellis. Wils. p. 124. ASHRAMA. (p.)

ஆச்சிரமி, s. One who belongs to either of the four religious orders.

* ஆச்சிரயம், s. [corruptly ஆச்சிரமம்.] Support, protection, defence, பாதுகாப்பு. Wils. p. 124. ASHRAYA.

* ஆஸ்தானம், s. An assembly, கூட்டம். 2. Royal audience. See ஆத்தானம். Wils. p. 127. ASTHANA. (p.)

ஆஸ்தானக்கோழை, s. A timid man unfit to speak before a senate.

ஆஸ்தானசந்தோஷம், s. Buffoonery, mimicry in dances, a farce, விகடக்கூத்து.

ஆஸ்தானசந்தோஷி, s. A buffoon.

* ஆஸ்தி, s. [in poetry, ஆத்தி.] Property, estate, riches, சொத்து. (c.)

* ஆஸ்பதம், s. A place of refuge, asylum, புகலிடம். 2. Substance, solidity, strength, சத்து;—as இந்தநெல்லிலேயொருஸ்பதமுமில்லை. There is no substance in this paddy, it contains no nourishment. (p.)

ஆஞா—ஆஞ், s. [prov.] A father, தகப்பன்.

* ஆஞ்சனேயன், s. Hanuman, அனுமான். Wils. p. 108. ANJANEYA.

ஆஞ்சான், s. [in seamen's language.] A halliard or rope for hoisting a sail, கப்பற்கயிறு. 2. A rope for lifting weights with a pulley or otherwise, a hawser, கயிறு. 3. The lone, slender stem of a tree, சிறுபதனிக்கொப்பு; [ex ஆசை.] (c.)

ஆஞ்சான்பற்றி, s. A beam across the stern of a dhoney to which the halliard, &c. is tied.

சின்னஆஞ்சான், s. A small stay rope, as பனிஞ்சிக்கயிறு.

ஆஞ்சி, s. Motion, vibration, அசைவு. 2. Idleness, laziness, சோம்பு. 3. Dancing, play, கூத்து. 4. Cardamom, ஏலம். (p.)

ஆஞ்சில், s. The சங்கு shrub, Monetia tetracantha.

* ஆஞ்ஞை, s. An order, command, ஆணை. Wils. p. 107. AKNGA. 2. One of the ஆதாரம், that is situate in the forehead, ஆறாதாரத்தொன்று. (p.)

ஆடகத்தி, s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, குக்குமபாஷாணம்.

* ஆடகம், s. Gold, பொன். 2. One of the four kinds of gold, regarded as of a greenish hue, and likened to the wings of a parrot, ஒர்வகைப்பொன். (See பொன்வகை.) Wils. p. 973. HADAKA. 2. A shrub, the துவரை. (p.)

* ஆடகி, s. A kind of shrub, துவரை, Cytisus, L. Wils. p. 108. AD'HAKI.

ஆடகூடம், s. A mountain containing brass, செம்புமலை.

ஆடம், s. [prov.] A measure of oil containing twenty படி, நாழி.

*ஆடம்பரம், s. Pomp, parade, ostentation, state, ஒட்டோலகம். (c.)

ஆடவர், s. (Sing. ஆடவன்.) Male persons, ஆண்மக்கள். 2. Men between the ages of thirty-two and forty-eight, புருடர். 3. Young persons, இளையோர். (p.)

ஆடவள், s. A woman in the prime of life, மங்கைப்பருவப்பெண்.

ஆடவை, s. The third of the twelve signs of the zodiac, மிதுனவிராசி. (p.)

ஆடாதோடை, s. A medicinal kind of shrub, ஓர்செடி. 2. Malabar nut, Adhatoda vasica.

ஆடி, s. The month of July, கர்க்கடமாதம். (c.) 2. (p.) The twenty-first lunar asterism, உத்திராடநாள். 3. Mirror, கண்ணாடி.

ஆடிக்கரு, s. Dark clouds in July regarded as indicative of plentiful rains in the ensuing monsoons.

ஆடிக்கருவழிந்தால் மழைகுறைந்துபோம். If the teeming clouds in July discharge their contents, the rains will fail in the ensuing season.

ஆடிக்கழைக்க, inf. To take away or separate the newly married woman from her husband, and to put her under her parents during the month of July of their first year of marriage. This separation is indispensable to prevent conception in that month, and delivery in the coming April, which is believed to bring ruin upon the family.

ஆடிப்பண்டிகை, s. The first day of July (ஆடி.) a day of feasting, mutual visits, &c., when the sun is supposed to enter on its southern course.

ஆடிப்பெருக்கு, s. A festival held on the day when the Cavery over-flows in July.

ஆடு, s. A goat, sheep, (the word is common to both,) அசம். (c.) 2. The sign Aries of the zodiac, மேடவிராசி. 3. Victory, success, வெற்றி. (p.)

ஆடுதின்னாப்பாலை, s. A plant, (lit.) that which the goat will not eat, புழுக்கொல்லி, Aristolochia bracteata, L. See பாலை.

ஆடுமாடு, s. Cattle, the mixed multitude of cow and sheep kinds. The varieties are காட்டாடு, a wild sheep; குறும்பாடு, a crump-horned, fleecy sheep; கொடியாடு, வெள்ளாடு or காராடு, a long legged sheep or goat; செம்மறியாடு, a reddish sheep; பள்ளையாடு, a prolific goat or goat of low size, and வரையாடு, a mountain sheep.

ஆட்டிறைச்சி, s. Mutton.

ஆட்டுக்கடா, s. A he goat or ram, ஆணாடு.

ஆட்டுக்கடாத்தானம், s. The gift of a he goat, with money, to avert or counteract the evil effects of an unpropitious planetary influence—made to a Brahman who is to offer incantations for the party for a certain number of days.

ஆட்டுக்கல், s.. The bezoar of the sheep, பாஷாணத்தொன்று.

ஆட்டுக்கால், s. The அடம்பு creeper.

ஆட்டுக்காற்கல், s. Coral stone, கொக்கைக்கல்.

ஆட்டுக்கிடை, s. A sheep-fold.

ஆட்டுக்குட்டி, s. A lamb or kid.

ஆட்டுச்செவிப்பதம், s. A certain immature stage in the growth of the kernel of the cocoanut, the maturest state in which the இளநீர் can be eaten, தேங்காய்வழுக்கைப்பருவம்.

ஆடு, கிறேன், ஆடினேன், வேன், ஆட, v. n. To move, wave, shake, vibrate, swing, அசைய. 2. To dance, play, sport, gesticulate, to act a part in play, கூத்தாட. 3. (p.) To wash, bathe, play in water, குளிக்க. 4. To war, fight, join in battle, பொர. 5. To copulate, புணர. 6. [in combination.] To do, to act, செய்ய. 7. To speak, சொல்ல.

பணத்துக்காடுகிறான். He is urgently soliciting money.

ஆடவை, s. Place of dancing, கிருத்தசபை.

ஆடி, s. A dancer.

ஆடித்திரிய, inf. To make much ado about a thing. 2. To go around or be too much in company.

ஆடுகால், s. The supporters of a lever for a well-sweep.

ஆடுதொடை, s. The inner fleshy part of the thigh.

ஆடுமாலை, s. [prov.] A gay, lively, laughing girl, young woman.

ஆடல், v. noun. Moving, shaking, rocking, &c. 2. Fighting, battle, war. 3. Being powerful. 4. Victory. 5. Playing. 6. Coition. 7. Dancing. 8. Washing, bathing. 9. Boasting, friendly word or conversation. 10. Saying.

ஆடல்பாடல், s. Singing and dancing.

ஆடற்றரு, s. A dancing song used in comedies.

ஆட்டம், v. noun. Motion, vibration, agitation, vacillation, rocking, swinging, rolling or pitching (at sea, &c.), அசைவு. 2. Dance, play, game, prank, an act of play, a turn-about, a turn, once playing the game, விளையாட்டு. 3. Likeness, the assumption of a character, profession, conduct, shape in imitation, தன்மை. 4. Moving about, energy, vigor, action, முயற்சி. (c.)

அங்கேபோக ஆட்டமாடுகிறான். He insists on going there, (contrary to advice.)

இந்த ஆட்டத்துக்கெல்லாமவனசையான். He will not be moved by this agitation.

அவன் ஆட்டமடங்கிற்று. His power, bustle, agitation, harassing, &c. has come to an end.

அவனிரண்டாட்டம் விளையாடினான் ஒராட்டந் தோற்றுப்போனான். He played two games and lost one of them.

ஆட்டமடித்தல், v. noun. A play among children in which the புள்ளு, or small stick, being swung round so as to fly to a distance, is struck by the கிட்டி, or larger stick.

ஆட்டமெடுக்க, inf. To enter on a rash or odd enterprise, to beat another in the above play.

ஆடூஉ, s. A man, a male of the human species, ஆண்மகன். (p.)

ஆடூஉவறிசொல், s. Words of the masculine gender, ஆண்பாற்கிளவி.

ஆடை, s. Cream, scum, thick concretion on the surface of liquids, ஏடு. (c.) 2. Cloth, clothing, dress, garment, சீலை. 3. A thin film or spot on the eye, நேத்திரப் படலம். 4. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள். (p.) 5. [prov.] Inner skin of edible palmyra roots, பனங்கிழங்கினுட்டோல்.

ஆடையாபரணம், s. Clothes and jewels, attire.

ஆடையொட்டி, s. An amaranth, பேய்ப்புல், Desmochæta atropurpurea. 2. Lice in clothes, சீலைப்பேன்.

பட்டாடை, s. A garment of silk.

பாவாடை, s. A petticoat.

நடைபாவாடை s. Cloths spread in the road at a great solemnity.

உள்ளாடை, s. A woman's under-garment, a shift.

சிற்றாடை, s. A cloth or garment for a little girl.

*ஆட்சேபம், s. Abuse, reviling, தூஷணை. 2. Censure, blame, reproach, குற்றம். 3. A figure in rhetoric, அலங்காரம். Wils. p. 104. AKSHEPA. 4. Objection, adverse argument, சங்கை. 5. Confutation, the refutation of an argument, நிராகரணம். (p.)

ஆட்சேபசமாதானம், s. The rejoinder to an objection, சங்கைக்குத்தரம்.

ஆட்சேபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To reject, obviate, refute an argument, நிராகரிக்க.

ஆட்டி, s. A lady, a woman of rank, தலைவி. 2. A woman in general, பெண். 3. An affix joined to some nouns forming an appellative—as மனையாட்டி, பெண்டாட்டி, மலையாட்டி; [ex ஆள், rule.]

ஆட்டு, கிறேன், ஆட்டினேன், வேன், ஆட்ட, v. a. To shake, rock, swing, wave, move, agitate, brandish, joggle, ஆடச்செய்ய. 2. To teach or cause to dance, நடிப்பிக்க. 3. To harass, trouble, vex, அலைக்க. 4. To bathe, anoint, நீராட்ட. 5. To spin a top, பம்பரமாட்ட. 6. To grind or triturate—as medicines, sandal wood, &c., அரைக்க; [ex ஆடு, v.]

ஆட்டி, s. One who causes monkeys, snakes, &c. to play, dance, &c.—as பாம்பாட்டி, a snake-dancer.

ஆட்டுக்கல், s. A stone-mortar for grinding.

ஆட்டு, v. noun. Dancing, கூத்து. 2. Gesticulation, agitation, அசைப்பு. 3. Power, energy, action, வல்லமை.

ஆட்டுவிக்க, inf. To teach or train persons for acting, dancing, &c. in a play.

ஆட்டை, s. [in combination.] A year, வருடம். (c.)

ஆட்டைக்கருமம்—ஆட்டைத்திதி—ஆட்டைத்திவசம், s. The first anniversary funeral ceremony, performed on the same day of the moon on which the person died. (c.)

மூவாட்டைநெல், s. Rice three years old. (c.)

ஆணம், s. Soup, or a thick, consistent, liquid curry, any liquid food thickened with spices, &c., broth, porridge, குழம்பு. (c.) 2. (p.) Love, friendship, affection, அன்பு. 3. A vessel, கொள்கலம்.

மிளகாணம், s. Pepper broth.

கோழியாணம், s. Chicken broth.

ஆணர், s. Singers, panegyrists, பாணர். 2. Goodness, நன்மை. 3. Prosperity, fruitfulness, வளமை. (p.)

ஆணவம், s. Pride, arrogance, manliness, கர்வம். 2. Self-importance, self-will, conceit of doing some thing one's self, instead of ascribing all transactions, to the deity; in which sense, it is one of the three evil principles or மலம், in which the soul is involved from eternity, and by which it is excited to the performance of moral actions and kept from union with the deity. These must be subjected and annihilated, for the soul's liberation, by the அருள் of the deity. It is used as a means of benefit to the soul, as the acid in fruit becomes a luscious juice, முன்மலத்தொன்று; [ex ஆள்.] 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, கௌரிபாஷாணம்.

ஆணவப்பிணிப்பு, v. noun. The bondage of moral evil, original sin, ஆணவமலபந்தம். (p.)

ஆணவமலம், s. One of the three kinds of மலம்.

ஆணவமறைப்பு, v. noun. The illusion or blindness in which the soul is held through the power of ஆணவம், மூலமலத்தடை.

*ஆணி, s. Nail, spike, pin, peg, கீலகம். Wils. p. 108. An'i. 2. A piece of gold, used as a standard, for comparing the quality of other gold, உரையாணி. 3. (p.) Style for writing, எழுத்தாணி.

ஆணிகடாவ, inf. To drive nails, to nail.

ஆணிக்கோவை, s. A string of gold-pins for testing the quality of gold.

திருகாணி, s. A screw.

வரிச்சாணி—வரிச்சலாணி—வலிச்சலாணி, s. A nail for ledgers, reapers.

கட்டாணி, s. A pin for ear-rings.

பட்டாணி, s. [prov.] A clasp, a clamp, a clamp-iron, a clincher.

வேம்பாணி, s. A little nail.

மார்பாணி, s. A capital or principal nail.

கையாணி, s. A nail used in joining the spars of a roof.

கடையாணி, s. The axle or linch-pin. 2. The fastening of a neck-lace or other ornaments.

குடையாணி—சடையாணி—குமிழாணி, s. A nail with the head.

உரையாணி, s. A golden pin, or test, used by goldsmiths in assaying gold.

கூராணி, s. A pick.

காலாணி, s. Pegs fixed for supporting the roof of Indian houses.

மரவாணி, s. A plug, wooden pin.

சுள்ளாணி, s. A very small nail.

ஆணி, s. Excellence, principal or transcendent qualities, மேன்மை. 2. (c.) A kind of corn on the feet, supposed to be caused by the prick of a thorn, &c., காலில் தோன்றுங்குரூராணி. 3. A kind of block set into the mortar, when that is worn too low, உரலாணி.

ஆணிக்குருத்து, s. The heart, or prime part of a palmyra shoot.

ஆணிச்சிதல், s. [vul.] The core of a suppuration.

ஆணித்தங்கம்—ஆணிப்பொன், s. The best kind of gold.

ஆணித்தரம், s. First quality, முதற்றரம். 2. [in pearls.] Superior pearl, நல்லமுத்து. 3. (fig.) Firmness, உறுதி.

ஆணித்தரமானவன், s. An excellent man, one of first rate accomplishments.

ஆணிப்பூ, s. A disease of the eye—a kind of cataract.

ஆணிமுத்து, s. A very superior pearl.

ஆணிவேர், s. The principal root of a tree, as உச்சிவேர்.

மார்பாணி, s. A kind of venereal disease, an eruption upon the breast.

குதியாணி, s. A corn in the heel.

காலாணி, s. A corn on the toes, or sole of the foot.

உரலாணி, s. A pestle. 2. A kind of block set into the mortar.

ஆணிச்செருக்கம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, இலவணபாஷாணம்.

ஆணு, s. Sweetness, deliciousness, இனிமை. 2. Goodness, a benefit, நன்மை. (p.)

ஆணை, s. Oath, as in a court of justice, &c., சத்தியம். 2. Oath, as in profane swearing, வீண்சபதம். 3. Truth, மெய். 4. Conjuration, adjuration, obstructing a procedure by oath; checking by oath a beast ready to fall on one, or a law proceeding; an appeal by oath to a superior—as to the deity, the king, &c., obstructing or hindering—as the water from flowing over one's land, &c., கட்டு. 5. [Sans. Akgna.] An exercise of sovereign power and authority, a command, jurisdiction, mandate, order, an injunction, edict, ஆக்ஞை. 6. The sign or insignia of authority—as the sceptre, national colors, the seal, the stamp, the badge of office, the impress on the coin, &c., அடையாளம். 7. Conquest, victory, வெற்றி. 8. Rules, injunctions, usages, &c. established by the learned of old, சான்றோர்கட்டளை.

கண்ணாணை. By my eyes.

அப்பாணை. I swear by my father.

உன்தகப்பனாணை. I conjure you by your father.

உன்னாணை. By thee.

ஆணைசெலுத்த, inf. To sway the sceptre, exercise the functions of government.

ஆணைச்சக்கரம், s. Sceptre. 2. (fig.) Royal power.

ஆணைமீற, inf. To disregard conjuration or interdiction.

ஆணையிட, inf. To take an oath, swear. 2. To adjure one.

ஆணைவழிநிற்றல், v. noun. Subjection to the king—one of the ten good qualities or virtues of the liberal.

ஆணைவிட, inf. To release from an oath.

ஆண், s. A male of the human race, or inferior animals, ஆண்பாற்பொது. 2. The male of human species, man, ஆண்மகன். 3. (p.) Manliness, eminence, superiority, தலைமை.

ஆணங்காய், s. The branched spadix of the flowers of a palm tree, ஆண்பனைபின்காய். (c.)

ஆணரி, s. Male jackall, நரி.

ஆணுப்பிறந்தவன், s. A male, one born a male.

ஆணுள், s. [in astrology.] The male division of the lunar asterisms, observed in horoscopes, ஆண் நட்சத்திரம்.

ஆணெழுத்து, s. A short vowel, or a short animated consonant, குற்றெழுத்து.

ஆண்கிரகம், s. In the Hindu system of astrology, any one of the three planets, Mars, Jupiter, or the Sun, ஆண்கோள்.

ஆண்குறி, s. Membrum virile.

ஆண்கூத்து, s. A male character in the drama.

ஆண்டகை, s. A king, அரசன். 2. A manly person, சிறந்தோன்; [ex தகை, befitting.] (p.)

ஆண்டகைமை, s. Manliness, fortitude, inherent bravery, வீரம். (p.)

ஆண்டொழில், s. Exploits, mighty deeds, heroism. (p.)

ஆண்டொழின்மைந்தன், s. Arjuna, அருச்சுனன். (p.)

ஆண்பறவை, s. The cock, the male of any bird, சேவல்.

ஆண்பனை, s. The male of the palmyra tree.

ஆண்பன்றி, s. A hog, boar, ஒருத்தல்.

ஆண்பாடு, s. The male energy, ஆண்குணம். 2. Man's affair or work. ஆண்பாடுபெண்பாடுபட்டது. The man and woman labored.

ஆண்பால், [in grammar.] The masculine gender, male sex, புல்லிங்கம். 2. Masculine qualities, ஆண்டன்மை; [ex பால், class, nature.] (p.)

ஆண்பிள்ளை, s. A male child, a boy, a person of the male sex in general. 2. A man of priority, a head-man. 3. A clever man, or a man of capacity.

ஆண்பிள்ளைசிங்கம், s. A bold, heroic, intrepid man, one who does bravely, signalizes himself—a term of applause, வீரன்.

ஆண்மகன், s. An eminent man. 2. A man. 3. A husband. 4. A son. (p.)

ஆண்மரம், s. The class of trees whose interior is hard, solid and suitable for timber, உள்வயிரமுள்ளமரம். 2. The செம்மரம்.

ஆண்மாரி, s. A masculine woman, a scold, a termagant, an amazon.

ஆண்மை, s. Manliness, courage, fortitude, intrepidity, energy, manhood. 2. Strength, vigor, virility. 3. (p.) Truth, certainty.

சாமென்றபாண்மை. Presumption, self-conceitedness, pedantry.

ஆண்வழி, s. Family descent in the male line, any peculiarity in the male line.

ஆண்டலை, s. The gallinaceous fowl—cock or hen, கோழி. (p.)

ஆண்டலைக்கொடியோன், s. Skanda, கந்தன். (p.)

ஆண்டி, s. A religious beggar of the Siva sect, பண்டாரம்.

ஆண்டு, s. A year, வருடம். 2. (p.) That place, அவ்விடம்.

ஆண்டளப்போன், s. Jupiter the planet, வியாழம்; [ex அளப்போன், who measures], he who passes through one sign of the zodiac every year. (p.)

ஆண்டையர், s. Men, mankind, the human race, மனிதர். (p.)

*ஆதங்கம், s. Mishap, calamity, affliction, distress, ஆபத்து. 2. Sound of a drum, பறையினோசை. Wils. p. 108. ATANKA. (p.)

*ஆதபம்—ஆதவம், s. Sunshine, வெயில். Wils. p. 108. ATAPA. 2. Lustre, light, ஒளி. 3. (fig.) An umbrella, குடை. (p.)

ஆதபத்திரம், s. A large umbrella of silk or leaves, used in the east, குடை. Wils. p. 108. ATAPATRA. 2. An umbrella, a white umbrella—one of the insignia of royalty, வெண்குடை. (p.)

*ஆதபன்—ஆதவன், s. The sun, சூரியன். 2. A brahman, பார்ப்பான். (p.)

ஆதம், s. Protection, ஆதரவு. 2. The கூந்தற்பனை, Caryota wrens, L. (p.)

ஆதம்பாதமில்லாதவன், s. One who is destitute of protection or support. (c.)

ஆதம்பேதி, s. The செப்புநெருஞ்சில் plant, Indigofera enneaphylla, L.

ஆதரம், s. Desire, ஆசை. 2. Love, affection, kindness, regard, அன்பு. 3. Town, ஊர். 4. Ankle-rings, சிலம்பு. (p.)

*ஆதரம், s. Freight, கேழ்வு. Wils. p. 108. ATARA.

ஆதரவு, s. [with dative of per.] Protection, support, patronage, defence, shelter, succour, உதவி. 2. Desire, love, affection, kindness, regard, அன்பு. 3. [with சொல்.] Comfort, consolation, தேற்றரவு. 4. A support, prop, stay, buttress, basis, &c., ஆதாரம். (c.)

ஆதரவற்றவன், s. A destitute person, one without friends or property.

ஆதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. a. To support, protect, defend, uphold, nourish, regard, patronize, shelter, உதவிசெய்ய. 2. To desire, wish for, crave, ஆசைகூர. 3. To console, comfort, தேற்றரவு பண்ண. 4. To worship, solemnize, அர்ச்சிக்க.

*ஆதரிசம், s. A mirror, கண்ணாடி. 2. A commentary, உரை. 3. Original manuscript, கையெழுத்துப்பிரதிமூலம். Wils. p. 110. ADARSHA. (p.)

*ஆதரிசனம், s. A mirror, looking glass, கண்ணாடி. Wils. p. 110. ADARSHANA. (p.)

ஆதல், s. Science, கல்விநூல். 2. Dance, கூத்து. 3. Vision, தரிசனம். 4. Minuteness, நுணுக்கம். (p.)

ஆதளை, s. A species of the ஆமணக்கு tree, Jatropha glauca, Glaucous leaved physic-nut, காட்டாமணக்கு.

ஆதளைமாதளை, s. [prov.] Great agony, வருத்தம்.

*ஆதனம், s. [in Anat.] Diastole, விரிதல். Wils. p. 108. ATANA. 2. (p.) Seat or throne, ஆசனம். 3. Cloth, சீலை. St. Asana.

ஆதனமூர்த்தி, s. An image—as the seat of a deity. 2. The linga, or phalic emblem of Siva. (p.)

ஆதன், s. Life, soul, உயிர். 2. An ignorant person, பேதை. 3. A guru, குரு. 4. Argha, அருகன். (p.)

*ஆதாயம், s. Profit, gain, advantage, proceeds, இலாபம். (c.) 2. [in astrology.] The favorable influence of the planets and constellations—as ஆதாயஞ்செலவு. 3. [in almanac.] Income and expenditure for the year, as incident to persons born in given signs, இலாபவிரயம்.

*ஆதாரம், s. Support, stay, security, protection, basis, foundation, pedestal, ஆதரவு. Wils. p. 111. AD'HARA. 2. (p.) The body as a receptacle for the soul, உடல். 3. Rain, (a change of ஆசாரம்,) மழை. 4. A region of the body, ஆறாதாரம். In Indian physiology six regions are given; viz.: 1. மூலாதாரம், situated between the anus குதம், and the genitals, குய்யம். 2. சுவாதிட்டானம், situated in the genitals, இலிங்கபீடம். 3. மணிபூரகம், in the navel, உந்திக்கமலம். 4. அநாகதம், in the heart, இருதயகமலம். 5. விசுத்தி, in the root of the tongue, அடிநா. 6. ஆஞ்ஞை or ஆக்கினை, in the forehead, புருவமத்தியம்.

ஆதாரசிலை, s. The base or fundamental stone of a pillar, pedestal, &c. (p.)

ஆதாளி, s. [vul.] Noise, bustle, stir—as in a quarrel—the roaring of the sea, பேரொலி. 2. Boasting, bragging, ostentation attended with noise, bravado, படாடோபம். 3. Agitation, perturbation, கலக்கம்.

ஆதாளிக்காரன், s. A bragger, boaster, vaunter.

ஆதாளிமன்னன், s. A bear, கரடி. (p.)

*ஆதி, s. Source, cause, primitiveness, beginning, மூலம். 2. Excellency, முதன்மை. 3. The Supreme Being, கடவுள். 4. An independent sovereign, a supreme ruler, an emperor, இறைவன். 5. A master, proprietor or one to whom a right or duty is owing, சுவாமி. 6. The sun, சூரியன். 7. Running in a direct course, நேரோடுகை. 8. Antiquity, பழமை. 9. Siva, சிவன். 10. Vishnu, விட்டுணு. 11. Brahma, பிரமன். 12. Argha, அருகன். 13. Buddha, புத்தன். 14. Joined with a noun, it includes the thing mentioned and the rest of its series—as பிரமாதி. 15. A mode of time or measure in music, ஆதிதாளம். 16. (சது. for மதி.) A circular course, மண்டலமாயோடுகை. (p.)

ஆதிகடவுள், s. The primeval deity.

ஆதிகாரணம், s. A primary cause.

ஆதிக்கஞ்சாரி, s. Solder, a metallic cement said to consist of nine salts, நவச்சாரம்.

ஆதிக்கல்நாதம்—ஆதிக்கல்பேதம், s. A drug—green vitriol, sulphate of iron, அன்னபேதி.

ஆதிக்குடி, s. Soap, சவுக்காரம்.

ஆதிக்குரு, s. Earth impregnated with soda, பூநீறு.

ஆதிசாரம், s. One of the thirty-two kinds of architecture, சிற்பநூல்முப்பத்திரண்டிலொன்று.

ஆதிசேஷன்—ஆதிசேடன், s. A fabulous serpent supposed to support the earth on his head—king of the serpents, அனந்தன். He is said to have existed prior to the creation of the world and to continue to exist after its destruction; [ex சேஷன், who remains.]

ஆதிச்சனி, s. The tenth lunar mansion, மகம். (p.)

ஆதித்தாய், s. The first mother—Eve. (Christian usage.)

ஆதிநாதர், s. One of the nine Sidd'has. See சித்தர். (p.)

ஆதிநாராயணன், s. Vishnu, விட்டுணு. 2. The diamond, வச்சிரக்கல்.

ஆதிநூல், s. The Vedas, the sacred writings, வேதம். 2. [in grammar.] As முதனூல். (p.)

ஆதிபகவன், s. God—as in அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றே யுலகு. (p.)

ஆதிபத்தியம், s. Supreme or paramount government. (p.)

ஆதிபரன், s. The primeval God—the Supreme Being as the cause of all things. (p.)

ஆதிபலம், s. Nut-meg, சாதிக்காய்.

ஆதிபாடை, s. The original or ancient language—Sanscrit.

ஆதிபுங்கவன், s. The deity, கடவுள். 2. Argha, அருகன். (p.)

ஆதிமகாகுரு, s. Blue vitriol, துரிசி.

ஆதிமகாநாதம், s. Iron-sand, உலோகமணல்.

ஆதிமடக்கு, s. Repetition of a word at the beginning of a line. (p.)

ஆதிமார்க்கம், s. The principal or high road, the right and straight way.

ஆதிமுதல்—ஆதிமூலம், s. Rudiment, first principle, primeval cause, முதற்காரணம். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. [in astrology.] The governing planet, ஆட்சிக்கிரகம். (p.)

ஆதிமூர்த்தி—ஆதியங்கடவுள், s. The deity as the source of all. (p.)

ஆதியந்தகாலம்—ஆதியந்தகாலநாடி, s. The full duration of an eclipse expressed in Naliki and Vinaliki, &c.

ஆதியந்தபாதிச்சா, s. Tabular correction for the parallax of the orbit of the planets, from the first of Capricornus to six signs, ஆறிராசி உச்சம்—also called, மகாசா.

ஆதியந்தமில்லாதவர், s. He who has no beginning nor end—the eternal godhead.

ஆதியமாடிமடைமடக்கு, s. The repetition of a word in the beginning and middle of a line with different meanings, முதலிடைமடக்கு. (p.)

ஆதியொமேகடைமடக்கு, s. Repetition of a word in the beginning and end of a line. (p.)

ஆதிவராகன், s. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

ஆதிவருணர், s. The first caste—Brahmans, பார்ப்பார். (p.)

ஆதி, s. A kind of prepared arsenic, as சர்க்கரபாஷாணம்.

ஆதி. A finite form of ஆ, answering to ஆவாய். (p.)

ஆதிகம், s. A creeper, Gymnema sylvestris, the சிறுகுறிஞ்சா.

*ஆதிக்கம், s. Superiority, priority, dignity of office, power or trust, முதன்மை; [ex அதிகம், more.] 2. Right to possession, உரிமை.

ஆதிக்கன், s. A person of dignity, in high office, &c., a superior. 2. An heir.

*ஆதிட்டம்—ஆதிஷ்டம், s. Fragments or leavings of a meal, உண்டசேடம். Wils. p. 111. ADISHDA. (p.)

*ஆதித்தர், s. The celestials, தேவர். Wils. p. 111. ADITYA. (p.)

*ஆதித்தன்—ஆதித்தியன், s. The sun, சூரியன். Wils. p. 111. ADITYA.

ஆதித்தநோக்கு, s. Heliocentric aspect.

ஆதித்தபுடம், s. The longitude of the sun.

ஆதித்தபுத்தி, s. The daily motion of the sun, as அருக்கபுத்தி.

ஆதித்தமண்டலம், s. The solar system, சூரியமண்டலம். 2. (p.) The region of the stomach or heart of human bodies, உடலிலோர்ஸ்தானம்.

ஆதித்தமத்திமபுத்தி, s. The mean daily motion of the sun, given in minutes.

ஆதித்தன்கடாமை, s. One of the thirty-two kinds of arsenic, இலவண பாஷாணம்.

*ஆதித்தியம், s. Attention to a guest, hospitality, உபசாரம். (p.)

ஆதித்தியம்பண்ண, inf. To show civilities, to entertain, feed, &c.

*ஆதிபத்தியம், s. Majesty, royalty, sovereignty, அதிகாரம். 2. Right to possession, சுதந்திரம். Wils. p. 112. AD'HIPATYA. (p.)

*ஆதிபன், s. An emperor, sovereign, அரசன். 2. A master, chief, lord, எசமானன். (p.)

ஆதியதிவஞ்சம், s. One of the six divisions of swerga or சொர்க்கம். (p.)

ஆதிரம், s. Melted butter, நெய். (p.)

ஆதிரவிச்சிலே, s. Reddle, செங்கழுநீர்க்கல்.

ஆதிரன், s. A great personage, பெரியோர். (p.)

*ஆதிரை, s. The sixth lunar mansion, திருவாதிரைநாள். Wils. p. 120. ARDRA. (p.)

ஆதிவிந்து, s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, பிறவிபாஷாணம்.

ஆதிவிராகன், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

ஆதிவிராட்டியன், s. A name of two of the thirty-two kinds of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம் and குதிரைபாஷாணம்.

*ஆதீனம், s. [properly அதீனம்.] Proprietorship, hereditary inheritance, &c., சுதந்திரம்

பராதீனன், s. One who serves under another.

சுவாதீனன், s. One who is his own master, a free man.

தெய்வாதீனம், s. God's disposal and direction, God's right of bestowing.

ஆது. A form of the sixth or possessive case singular, ஆறனுருபு. 2. s. The sound made for driving elephants onward, யானையைப்பாகரேவுமொலி. 3. A raft, தெப்பம். (p.)

*ஆதுரம், s. Strong desire, பேராசை. (p.)

ஆதுரன், s. A diseased person, நோயுற்றோன். Wils. p. 109. ATURA. 2. An avaricious or covetous man, a miser, ஆசையுற்றோன். (p.)

*ஆதுலன், s. A poor person, தரித்திரன். (p.)

*ஆதுவம், s. Toddy, கள். (p.)

*ஆதெரிசம், s. Looking glass, கண்ணாடி. See ஆதரிசம். (p.)

*ஆதேசம், s. [in grammar.] Transmutation or change of letters, எழுத்துத்திரிபு. Wils. p. 111. ADESHA. (p.) 2. [prov.] [improp. for ஆதாயம்.] Gain, profit.

*ஆதேயம், s. A thing upheld, supported, &c. (opposite to ஆதாரம், support) சுமக்கப்பட்டது. Wils. p. 112. AD'HEYA. (p.) 2. [prov.] [improp. for ஆதாயம்.] Gain.

ஆதொண்டை, s. A creeper, Capparis horrida, ஒரு கொடி. (c.)

*ஆதோரணர், s. Elephant-riders, drivers, &c., யானைப்பாகர். Wils. p. 112. AD'HORAN'A. (p.)

ஆத்தன், s. A friend, companion, an associate, சிநேகிதன். 2. A great person, a superior, முதல்வன். 3. The Divine Being, கடவுள். 4. Argha, அருகன். (p.)

ஆத்தா, s. The custard-apple tree, சீத்தா, Anona squamosa, L. (c.)

மனிலாவாத்தா, s. The bullock's heart, or coarse custard-apple, Anona reticulata.

ஆத்தாள், s. A mother, தாய். (c.) 2. (p.) Parvati—as mother of the world, பார்வதி.

*ஆத்தானம்—ஆஸ்தானம், s. An assembly of state, the royal auditory, the senate, இராசசபை. Wils. p. 127. ASTHANA. 2. A senate-house, court of justice, நியாயஸ்தலம். 3. The gate of a tower—being the place of audience, கோபுரவாயில். (p.)

ஆஸ்தானமண்டபம், s. The room at the gate of a tower—as the place of audience. 2. A place where the jurymen assemble together.

ஆத்தி, s. A tree, ஓர்மரம், Bauhinia racemosa, L.—Note. There are two species; viz.: 1. காட்டாத்தி, the rind of which is used for withes, Bauhinia parviflora, L. 2. திருவாத்தி, a flower-tree sacred to Siva, also medicinal, Bauhinia tomentosa, L. (c.)

ஆத்திசூடி, s. Siva so called as wearing a garland of flowers from the ஆத்தி tree, சிவன். 2. A book composed by ஔவை, so called from its beginning with this word, ஒர்நூல். (p.)

*ஆத்திரதம், s. Undried ginger, இஞ்சி, Zingiber officinalis. (p.)

ஆத்திரம், s. (Tel. ఆత్రము.) Necessity, emergency, அவசரம். 2. Hastiness in anger, &c., கோபவிரைவு. (c.)

அவன் மிகவும் ஆத்திரப்படுகிறான். He is pressed with great necessity.

ஆத்துமபுத்தர், s. The பூனைக்காலி plant, Mucuna prurita.

*ஆத்துமம்—ஆத்துமா, s. The soul, life, சீவாத்துமா. 2. A living creature, an animate or sentient being, சீவசெந்து. Wils. p. 109. ATMA and ATMAN.

ஆத்துமசன், s. A son, புதல்வன். Wils. p. 109. ATMAJA. (p.)

ஆத்துமசுத்தி, s. Purity of the soul, freedom from sin, spiritual purity. Wils. p. 110. ADMASHUD'HI.

ஆத்துமஞானம்—ஆத்துமபோதம், s. Individual consciousness. 2. Spiritual knowledge, instruction. Wils. p. 109. ATMAKGNANA and ATMABOD'HA.

ஆத்துமதத்துவம், s. Faculties of the soul. Wils. p. 109. ATMATATVA.

ஆத்துமதரிசனம், s. The soul's perception, spiritual illumination, a consciousness that the deity is the operator in the actions of the soul. Wils. p. 109. ATMADARSHANA.

ஆத்துமநிவேதனம், *s.* Dedication of the soul.

ஆத்துமயோனி, *s.* Brahma. 2. Siva. 3. Vishnu. 4. Kama; [*ex* யோனி.] Wils. p. 109. Atmayoni. (*p.*)

ஆத்துமார்த்தம், *s.* Any thing done for the sake of one's self, தற்பிரயோசனம். Wils. p. 110. Atmarttha. 2. Any thing done for the benefit of the soul, ஆத்துமலாபத்திற்குரியது; [*ex* அர்த்த, begged or gained.] (*p.*)

மகாத்துமா, *s.* A patriarch, an illustrious, eminent, or holy person. Wils. p. 649. Mahatman.

பரமாத்துமா, *s.* The supreme soul—God, கடவுள். Wils. p. 504. Paramatman.

சீவாத்துமா, *s.* The soul—the spirit of life. Wils. p. 352. Jeevatman.

ஆத்தை, *s.* Mother, தாய். 2. (*c.*) An exclamation of surprise or pity, அதிசயவிரக்கச்சொல்.

ஆத்தையாத்தை. [*vul.*] Oh! dear, Oh! dear—a cry of distress, grief, &c.

*ஆநாயம், *s.* A net, வலை. Wils. p. 113. Anaya. 2. (*Anat.*) Air-cells, வாயுக்கண்ணறை.

ஆநாயகலை, *s.* Cellular tissue.

*ஆநிலன், *s.* Hanuman, அனுமான். 2. Bhima, வீமன். Wils. p. 113. Anila. (*p.*)

ஆநின்று. A form of the present tense of affirmative verbs, நிகழ்காலவிடைநிலை—as போகாநின்றேன். I go. (*p.*)

*ஆந்திரம், *s.* One of the five dravidas—countries or languages; the Telugu language, பஞ்சதிராவிடத்தொன்று. Wils. p. 114. And'hra. (*p.*)

*ஆந்திரிகம் *s.* Viscera, குடர். Wils. p. 114. Antrika. (*Anat.*)

ஆந்திரிகவிலக்கணம், *s.* Splanchnology, or visceral science.

ஆந்தை, *s.* An owl with large eyes, ஓர்பட்சி. (*c.*)

ஆந்தைக்காதல், *s.* The screeching of owls, ஆந்தைகூவுகை; [*ex* காதல். desire—affection for its mate which it calls.] 2. Augury by the screech of the owl, ஆந்தைகூறல். (*p.*)

ஆந்தைவிழி, *s.* An owl's look. 2. Eyes like an owl's.

*ஆந்தோளி, *s.* A tune, ஓரிராகம். (*p.*) 2. [*prov.*] A kind of palankeen, ஓர்வகைச்சிவிகை.

*ஆபகம்—ஆபகை, *s.* A river, ஆறு. Wils. p. 114. Apaga. (*p.*)

*ஆபச்சைசவன், *s.* One of the eight demigods, அஷ்டவசுக்களிலொருவன். (*p.*)

*ஆபணம், *s.* A bazaar, market, a ware-house, கடை. [*in Tamil*]; [*ex* ஆ, *et* பண, to trade, deal, &c.] Wils. p. 114. Apan'a. (*p.*)

*ஆபணியம்—ஆபணீயம், *s.* A market, any thing belonging to a bazaar, கடைவீதி. 2. Ware for sale in a bazaar, கடைச்சரக்கு.

*ஆபதம், *s.* Straits, calamity, adversity, exigence, peril, ஆபத்து. Wils. p. 114. Apadam. (*p.*)

ஆபதோத்தாரணன், *s.* One who disperses calamity. 2. A name of Bhairavan, வைரவன்; [*ex* உத்தாரணம்.] (*p.*)

*ஆபத்தம்பம், *s.* One of the eighteen treatises which treat of laws, ஓர்தருமநூல். (*p.*)

ஆபத்தம்பசூத்திரம், *s.* The rule, order and statutes which a certain class of Brahmans follow, observe and recite, ஆபஸ்தம்பரால்செய்யப்பட்டசூத்திரம்.

*ஆபத்து, *s.* Straits, calamity, adversity, exigency, extremity, உபத்திரவம். Wils. p. 114. Apad. 2. Agony, anguish, peril, விபருதம்.

ஆபத்சன்னியாசம், *s.* Taking the degree of ascetic when at the point of death—as Brahmans, &c., மரிக்குங்காற்பெறுந்துறவு. (*p.*)

ஆபத்துசம்பத்து, *s.* Loss and gain; adversity and prosperity; sometimes death and matrimony, வாழ்வுதாழ்வு. (*c.*)

*ஆபரணம், *s.* Ornament, decoration—as jewels, &c., அணிகலம். Wils. p. 115. Ab'haran'a. 2. (*சது.*) Clothes, garments, சீலை.

ஆபரணச்செப்பு, *s.* A casket, jewel-box.

ஆபரணதிகள், *s.* Jewels and other ornaments—as clothes.

*ஆபாசம், *s.* Disorder, damage, injury, ruin, கெடுதல். 2. [*in logic.*] Semblance of a reason, fallacy, erroneous argument, போலிநியாயம். Wils. p. 115. Ab'hasa.

ஆபாசவிசுவாசம், *s.* Violated faith.

இரசாபாசம், *s.* Concealment of sentiment, attributing evident emotions to some cause different from the real one. Wils. p. 698. Rasab'hasa. 2. Loss of flavor, virtue, juice. (*p.*)

*ஆபாடம்—ஆபாஷம், *s.* Introduction, preface, proem, prologue, பாயிரம். Wils. p. 115. Ab'hasha.

*ஆபாதசூடம்—ஆபாதமத்தகம்—ஆபாதமத்தம், *adv.* From foot to head, all, the whole, உச்சிமுதலடியீறுள்ளளவைக்கும். (*p.*)

*ஆபானம், *s.* A tavern, liquor-shop, மதுக்கடை. Wils. p. 114. Apana.

*ஆபீரம், *s.* A village of herdsmen, இடையர்சேரி. Wils. p. 116. Ab'heera. (*p.*)

*ஆபீனம், *s.* A cow's udder, பசுவின்மடி; [*ex* ஆ, a cow, *et* பீனம், fat.] Wils. p. 114. Apeena. 2. (*p.*) A street of sculptors, சிற்பர்வீதி.

*ஆபோசனம், *s.* Swallowing up, drinking from the palm of the hand—as Agastiar is said to have swallowed the sea. விழுங்குகை.

ஆபோசனம்பண்ண, *inf.* To devour, swallow.

ஆப்பு, *s.* A wedge used in splitting palmyra rafters, &c., மரம்பிளக்குமாப்பு. (*c.*)

ஆப்பென்பு, *s.* The cuneiform bone. (*Anat.*)

ஆமணக்கு, *s.* The castor plant, ஏரண்டம், Ricinus and jatropha, *L.*

ஆமணக்கங்கொட்டை—ஆமணக்குமுத்து, *s.* The seed of the castor plant.

ஆமணக்குக்குலை, *s.* The bunch or spike of the shrub called Palma Christi.

ஆமணக்கெண்ணெய், *s.* Castor oil, Ricinus communis.

காட்டாமணக்கு, *s.* An angular leaved shrub whose nut is used in medicine, Jatropha curcas, *L.*

பறங்கியாமணக்கு, *s.* A tree of the species Carica papaya, *L.*

எலியாமணக்கு, *s.* A small castor plant, Jatropha glauca, *L.*

மலையாமணக்கு, *s.* The coral tree, Jatropha multifida.

பேராமணக்கு, *s.* The smooth-fruited Palma Christi, Ricinus inermis, *L.*

கடலாமணக்கு, *s.* A variety of the same.

புல்லாமணக்கு, *s.* A grass, Melanthium indicum, *L.*

செவ்வாமணக்கு, *s.* The reddish variety of the castor plant.

சிற்றாமணக்கு, *s.* A plant from which the castor oil is extracted, Ricinus communis, *L.*

*ஆமம், *s.* Rawness, state of being un-dressed, un-ripe or un-annealed, பாகஞ்செய்யப்படாமை. (*p.*) 2. A kind of disease, ஓர்நோய். Wils. p. 116. Ama.

ஆமகணம், *s.* Diarrhœa, சீதக்கடுப்பு.

ஆமசன்னி *s.* A fit of apoplexy in children, caused by ஆமம்.

ஆமசிராத்தம், *s.* Raw or un-dressed articles of food, presented to the officiating brahman, at the annual ceremony, for the dead. (*p.*)

ஆமசுரம், *s.* A certain fever in children.

ஆமசூலை, *s.* One of the சூலை, an arthritic disease.

*ஆமயம், *s.* Disease, நோய்; [*ex* ஆம, sickness, *et* ய, from யா, to obtain.] Wils. p. 116. Amaya.

ஆமரி, *s.* A word, வார்த்தை. (*p.*)

*ஆமலகம், *s.* A kind of tree, the நெல்லி, Phyllanthus emblica, including three species. 2. Crystal, பளிங்கு. Wils. p. 116. Amalaka. (*p.*)

கரதலாமலகம்போலக்கண்டேன். I saw it as clearly as the transparent நெல்லி fruit in my hand.

ஆமா, *s.* The wild ox or cow, the gayal or bos grunniens, whose lick is supposed to cause death, காட்டா. (*p.*)

ஆமாகோளா, *s.* The flower of gall-nut, கடுக்காய்ப்பூ, Terminalia chebula.

ஆமாசயம், *s.* [*in physiology.*] The stomach—as the receptacle of food taken, இரைப்பை; [*ex* ஆமம், hardness of the fæces, *et* ஆசயம், receptacle.] Wils. p. 116. Amashaya.

*ஆமாத்தியர்—ஆமாத்திரர், s. [com. அமாத்தியர்.] Kings' ministers, councillors, மந்திரிகள். Wils. p. 116. AMATYA. 2. Physicians, doctors, வைத்தியர். (p.)

*ஆமிரம், s. The mango tree, மாமரம், Mangifera indica, L. Wils. p. 171. AMRA. 2. Sourness, புளிப்பு. (p.)

*ஆமிலம்—ஆமிலிகை, s. Acidity, sourness, புளிப்பு. 2. The tamarind tree, புளியமரம். Wils. p. 117. AMILA and AMLIKA. (p.)

*ஆமுகம், s. Prologue, proem, prelude, commencement, ஆரம்பம். Wils. p. 116. AMUKHA.

*ஆமூலாக்கிரம், adv. From root to stem—the whole, வேர்தொடங்கிநுனிமட்டும்; [ex மூலம், root, et அக்கிரம், top, point.]

ஆமை, s. A turtle, tortoise, கூர்மம், Testudo gracca, L. 2. A kind of disease, ஓர்நோய்.

ஆமைக்கல், s. A hexangular brick, or stone for flooring.

ஆமைப்பூட்டு, s. Padlock, ஓர்வகைப்பூட்டு.

ஆமைமடி, s. A small, close udder yielding much milk, சிறுமடி.

ஆமையாழ், s. A kind of lute, சேங்கோட்டியாழ்த்திறம்.

ஆமையோடு, s. A tortoise-shell.

*ஆமோதம், s. Fragrancy, a good smell, perfume, சுகந்தம். 2. Joy, pleasure, மிகுமகிழ்ச்சி; [ex ஆ, et முத, to be pleased.] Wils. p. 117. AMODA. (p.)

ஆம், s. Water, நீர். 2. Moisture, humidity, ஈரம். (p.)

ஆம், s. One of the poetic expletives, அசைநிலை. 2. An expletive, அசைநிலை. 3. A termination of the first person plural, in verbs of both classes, தன்மைப்பன்மைவிகுதி. 4. A termination of the plural of verbs embracing the first and second person, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவிகுதி. 5. A contraction of ஆகும், used to denote a quotation—as பெரியனாம், it is said "he is great." 6. A contraction of the future of ஆ, in the third person neuter. 7. A particle of assent, yes; it is often doubled —as ஆம் ஆம், written, ஆமாம், and contracted to ஆமா. 8. A particle of comparison, இருள் உவமக்குழல்—as அல்லங்குழலாள், a woman whose hair is black as darkness. (p.)

வந்தோம். We came.

பணியுமாமென்றும் பெருமை. Greatness is always humble.

நானும் நீயுஞ்சென்றோம். I and you went.

ஆங்காலம், s. The season when fortune favors and all things prove successful.

ஆந்தனையும்—ஆமளவும். As much as possible.

ஆமாறு, s. The proper manner of doing a thing, ஆகுமுறை. (p.)

ஆமானவன், s. A worthy, competent, respectable person, சிறந்தவன். (c.)

ஆம்படி. In the manner which is agreeable to, or sufficient for.

ஆம்புத்தி, s. Good or suitable advice, discrimination, cleverness, skill.

ஆம்போலே. Agreeably to, possibly, perhaps.

மண்ணாங்கட்டி, s. A clod.

ஆம்பல், s. The water-lily including two kinds, அல்லி; viz.: செவ்வாம்பல், the red lily—and வெள்ளாம்பல், the white water-lily, Nymphæa alba, L. the globe amaranth. 2. The bamboo tree, மூங்கில். 3. A species of wind-instrument, a kind of reed, pipe of bamboo, ஒருவகைக்குழல். 4. A hunter's horn, ஊதுகொம்பு. 5. An elephant, யானை. 6. Toddy, கள். 7. Tunes played on the reed-pipe, பண். 8. The moon, சந்திரன். 9. Affliction, துன்பம். 10. A number, ஒரெண். 11. Praise, துதி. 12. Arrangement, order, ஒழுங்கு. (p.)

ஆம்பி, s. A mushroom, காளான். 2. Sound, ஒலி. 3. A basket for irrigation, இறைகூடை. (p.)

*ஆம்பிகேயன், s. A name of Dhritarashtra, திருதராட்டிரன். 2. A name of Skanda, சுப்பிரமணியன். Wils. p. 117. AMBIKEYA.

ஆம்பியம், s. Mercury, இரதம். (M. Dic.)

ஆம்பிரம், s. Sourness, acidity, புளிப்பு. 2. A sour species of mango tree, புளிமா. 3. The common mango tree, மாமரம். (p.)

*ஆம்பிலம், s. Sourness, acidity, புளிப்பு. 2. The tamarind tree, புளியமரம். 3. Toddy, கள். (p.)

ஆம்பு, s. A plant, காஞ்சொறி, Tragia involucrata, L. (M. Dic.)

ஆம்புலம்—ஆம்பூறு, s. A thorny shrub, சூரை, Zizyphus glabrata, L.

ஆயக்கசுரம், s. A kind of fever, முறைக்காய்ச்சல்.

ஆயக்கல், s. A kind of caustic stone or mineral, காரக்கல்.

ஆயக்கால், s. A prop to a wall, or roof of a house, குத்துக்கால். 2. A staff or pole on which a palankeen, or similar vehicle may rest, தாங்குகால். (c.)

ஆயக்கோல், s. The forked sticks on which the bamboo of an old fashioned palankeen rests, or to which it is fastened, சிவிகைக்கொம்புதாங்குகால். (c.)

ஆயதம், s. Length, extension, an oblong figure, நீளம். (p.)

ஆயத்தம், s. Preparation, readiness, promptness, எத்தனம். (c.)

ஆயத்துருக்கருத்தன், s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, அஞ்சனபாஷாணம்.

ஆயமானம், s. The vital parts, உயிர்நிலை. 2. A secret, இரகசியம். (p.)

*ஆயம், s. Gain, profit, income, revenue, ஆதாயம். Wils. p. 117. AYA. 2. Duty, custom, toll, சுங்கம். 3. Dice, கவறு. 4. The cast of dice in a game, சூதாடுந்தாயம். 5. An assembly of women, female attendants on a lady, மாதர்கூட்டம். 6. A female companion, தோழி. 7. Mother, தாய். 8. Bow-string, நாணி. 9. A kind of drum, மல்லரி. 10. Length, extension, நீளம். (p.)

ஆயத்துக்குள்ளேயாயம். A small gain in a small traffic.

ஆயக்கட்டு, s. A deceitful fabrication, used with மாயக்கட்டு. 2. The total extent of land in a district. (c.)

ஆயக்கட்டாகப்பேச, inf. To utter a falsehood so as to deteriorate one's character.

ஆயக்காரன், s. A tax-gatherer, a custom-house officer, a publican, சுங்கம்வாங்குவோன்.

ஆயத்தலம்—ஆயத்துறை, s. A custom-house, or place where toll is paid.

ஆயந்தீர, inf. To pay toll or duty.

ஆயம்வாங்க, inf. To take toll.

ஆயமுற்காவலன், s. Kuvera, குபேரன். (p.)

*ஆயனம், s. A year, வருடம். Wils. p. 973. HAYANA. (p.)

ஆயன், s. A cow-keeper, one of the cow-herd caste, இடையன். 2. A name of Kristna, as a herdsman—the ninth incarnation of Vishnu, கிருஷ்ணன். (p.)

ஆயர்பாடி—ஆய்ப்பாடி, s. A Village of shepherds. 2. A name of the town where Vishnu, in his Kristna avatar, was concealed and bred up. (p.)

ஆய்க்குழல், s. A shepherd's horn. (p.)

*ஆயாசம், s. Fatigue, weariness, faintness, lassitude, languor, weariness of mind, இளைப்பு. Wils. p. 118. AYASA. 2. Dissatisfaction, displeasure, மனவருத்தம். 3. Regret, துக்கம். (c.)

நான்சொன்னதுமக்காயாசமாயிருக்கிறதா? Do you feel displeased at what I said?

ஆயாசந்தீர, inf. To be relieved after fatigue, to be refreshed.

ஆயாள், s. Mother, nurse, செவிலித்தாய். 2. Mother's mother, பாட்டி. (c.)

*ஆயானம், s. Natural disposition, இயற்கைக்குணம். Wils. p. 118. AYANA. (p.)

ஆயி, s. Mother, தாய். (c.)

பெரியாயி, s. The mother's elder sister.

சின்னாயி, s. The mother's younger sister.

ஆயிரம், s. A thousand, ஓரெண். (c.)

ஆயிரக்காலி, s. A milliped, a wood-louse, மரவட்டை. 2. A broom, துடைப்பம். (p.)

ஆயிரங்கண்ணன், s. Indra, இந்திரன். (p.)

ஆயிரங்கதிரோன்—ஆயிரங்கிரணன்—ஆயிரஞ்சோதி, s. The sun—the thousand-rayed, சூரியன். (p.)

ஆயிரங்காய்ச்சி, s. A very productive cocoa, or jack tree. (c.)

ஆயிரநாமன், s. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

*ஆயிலியம்—ஆயில், s. The ninth of the lunar mansions, that in cancer, ஆயிலியநாள். (p.)

ஆயில், s. The name of a large timber tree, yielding Chittagong wood, ஓர்மரம், Chickrassia tabularis. (p.)

ஆயிழை, *s.* Choice ornaments, விசேஷித்தவாபரணம். 2. A woman, lady, damsel, பெண்; [*ex* ஆய், select, *et* இழை, ornament.] 3. The tip of a sickle, அரிவாளுனி. (*p.*)

ஆயின்மேனி, *s.* An emerald, பச்சைக்கல்.

*ஆயு—ஆயுஷியம்—ஆயுள், *s.* [*impr.* ஆயுசு.] Age, duration of life life-time, வாழ்நாள். Wils. p. 118. Ayus.

ஆயுகாரகன், *s.* Saturn, who, as the god of life, fixes the age of man, சனி. (*p.*)

ஆயுசுவிருத்தி—ஆயுவர்த்தனை, *s.* Longevity, long life.

தீர்க்காயுசு, *s.* A long life.

அற்பாயுசு, *s.* A short life.

ஆயுசுவிருத்தி, *s.* Iron-sand, உலோகமணல்.

ஆயுட்டானம்—ஆயுத்தானம், *s.* [*in astrol.*] The eighth sign from that which the moon occupied during the time of one's birth.

*ஆயுதம், *s.* A weapon, arms in general, படைக்கலம். Wils. p. 118. Ayud'ha. 2. (*c.*) A tool, implement, instrument கருவி. 3. (*p.*) Dancing place, கூத்தப்பயிலிடம்.

ஆயுதசாலை, *s.* An armory, arsenal.

ஆயுதந்தரிக்க, *inf.* To bear arms, to be armed.

ஆயுதபரிக்கை—ஆயுதபரிட்சை—ஆயுதப்பயிற்சி, *s.* Military exercise, the art of fencing, &c.

ஆயுதபாணி, *s.* An armed man, one under arms. (*p.*)

ஆயுதபூசை, *s.* An annual festival in September, when worship for nine days is offered to different kinds of weapons, tools, books, &c.—as a personification of Durga, Lukshmi and Sarasvati, the goddesses of war, wealth and learning; three days being appropriated to each, and no learning, or special exercise attended to, during this time, நவராத்திரி.

ஆயுதவகை, *s.* The two kinds of weapons; viz.: 1. missiles, அஸ்திரம். 2. Those held in the hand, சஸ்திரம்.

ஆயுதவருக்கம், *s.* Armor in general, different kinds of arms, panoply.

*ஆயுருவேதம்—ஆயுள்வேதம், *s.* One of the four உபவேதம், that which teaches medicine, உபவேதத்திலொன்று. 2. The medical art, pharmacy, வைத்தியம். Wils. p. 118. Ayurveda. (*p.*)

ஆயுருவேதாக்கினி, *s.* A kind of fire used in preparing medicines, which consists of three kinds; viz.: 1. தீபாக்கினி, flame of a lamp. 2. கமலாக்கினி, fire glowing as the lotus flower. 3. காடாக்கினி, immoderate fire. (*p.*)

ஆயுள்வேதியர், *s.* Physicians, doctors, medical practitioners, வைத்தியர். (*p.*)

*ஆயோகம், *s.* Offering of flowers and perfumes in worship, அர்ச்சனை. Wils. p. 118. Ayoga. (*p.*)

*ஆயோதம்—ஆயோதனம், *s.* War, battle, போர். Wils. p. 118. Ayod'hana. 2. Army, சேனை; [*ex* ஆ, *et* யுத, to war.] (*p.*)

ஆயோதனமுகத்திலாயுதந்தேடுகிறதுபோல. Like searching for arms before the battle.

ஆய், *s.* Distress, suffering, வருத்தம். 2. Fineness, minuteness, நட்பம். 3. Mother, தாய். 4. The termination of the 2d person singular, முன்னிலையொருமை விகுதி. (*p.*)

ஆய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஆய, *v.a.* To select, choose, cull, தெரிந்தெடுக்க. 2. To separate, garble, pick out the refuse—as stones from rice, withered leaves from greens, &c., கோர்ந்துவிட. 3. To inquire, investigate, examine, consider, reflect, determine after investigation, ஆராய. (*p.*) 4. [*prov.*] To gather, pluck, nip off, பறிக்க.

ஆய்ந்தோய்ந்துபாராதான் முன்சாவக்கடவன். He who does a thing inconsiderately should suffer loss.

மணற்சோற்றிலேகல்லாய்தல். Selecting stones from the sand, represented as rice, by children in play. This is used for expressing that a writing, &c. is full of blunders.

கீரையிற்புல்லாய்தல். Picking grass out of pot-herbs, when boiled and dished.

ஆயாநெல், *s.* Rice uncleaned, unsifted.

ஆயுமுதியோர், *s.* The aged who should be cared for. (*p.*)

ஆயும்யாழ்முனி. *s.* The sage skilful on the lyre—Narada, நாரதர். (*p.*)

ஆய்ந்தோர், *s.* Persons of knowledge and research, சான்றோர். 2. Brahmans, பார்ப்பார். (*p.*)

ஆய்மதி, *s.* Intelligence. (*p.*)

ஆய்மயில், *s.* A beautiful pea-cock. (*p.*)

ஆய்மலர், *s.* Selected flower. 2. Lotus-flower. (*p.*)

ஆய், *v. noun.* Searching, selecting. (*p.*)

ஆய்தல், *v. noun.* Being nice, fine, subtle, minute, நட்பமாய்ப் பார்த்தல். 2. Silent contemplation of the deity, தியானித்தல். (*p.*)

ஆய்வு, *v. noun.* Investigation, examination, attention, &c., ஆராய்ச்சி. (*p.*)

ஆய்ச்சல், *s.* [*prov.*] A turn, a heat, an impulse, a bout, முறை—for அசைத்தல்.

ஆய்ச்சலாய்ச்சலாய் மழைபெய்கிறது. It rains shower after shower.

வந்த ஆய்ச்சலிலே. In the heat or velocity of (his) coming.

ஆய்ச்சி, *s.* [*prov.*] Mother, தாய். 2. (*p.*) A female of the herdsmen tribe, இடைச்சி.

ஆய்தம், *s.* The letter ஃ, so called from the indistinctness of its sound, or from the peculiarity and minuteness of its form. It is chiefly a consonant, but sometimes occurs as a vowel; yet it cannot be confounded with another letter, தனிநிலை. (*p.*)

ஆய்தக்குறுக்கம், *s.* A contracted sound of the letter ஃ—as in the words, கஃறீது and முஃடீது, formed from கல்தீது and முள்தீது.

ஆய்தப்புள்ளி, *s.* The letter ஃ.

*ஆரகம், *s.* A divisor, ஈயுமெண். Wils. p. 973. Haraka. 2. The denominator of a fraction, ஆரம்.

ஆரகம், *s.* Blood, இரத்தம். (*p.*)

*ஆரகூடம்—ஆரகூலம், *s.* Brass, பித்தளை. Wils. p. 118. Arakooda; [*ex* ஆர், what goes, *et* கூட, a heap composed of metals.]

ஆரக்கம், *s.* The wood of a superior kind of sandal tree, அகிலக்கட்டை. (*M. Dic.*)

*ஆரக்குவதம்—ஆர்க்குவதம், *s.* A tree, கொன்றைமரம், Cassia fistula, *L.* Wils. p. 118. Aragvad'ha. and p. 119. Argvad'ha. (*p.*)

*ஆரணம், *s.* Sacred writings of the Hindus—the vedas, வேதம். 2. The sacred or mystic part of the vedas, வேதத்தின்ஞானபாகை. 3. One of the thirty-two auspicious words that may begin the first verse in a treatise, செய்யுட்குரியசோர்மங்கலமொழி. (*p.*)

ஆரணவாணர், *s.* Brahmans, பார்ப்பார். (*p.*)

ஆரணன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. A brahman, பார்ப்பான். 3. Siva, சிவன். 4. Vishnu, விட்டுணு. (*p.*)

ஆரணி, *s.* Parvati, பார்வதி. 2. Kali, காளி. (*p.*)

*ஆரணியம்—ஆரண்ணியம், *s.* Forest, jungle, காடு. Wils. p. 118. Aran'ya. (*p.*)

ஆரதம், *s.* [*prov.*] Food purely cooked, according to Hindu notions, without flesh, eggs, &c., சுத்தபோசனம்.

ஆரதக்கறி, *s.* Curries of vegetables only without fish, &c.

ஆரதமாய்ச்சாப்பிட, *inf.* To eat, or feed on pure food.

*ஆரதி, *s.* Waving lights before an image, சோடச உபசாரத்தொன்று. Wils. p. 118. Arati. 2. A kind of offering made to prevent the effects of the evil eye, ஆலாத்தி. (*p.*)

*ஆரம், *s.* A pearl, முத்து. 2. A string or garland of pearls, முத்துமாலை. 3. The divisor in arithmetic, or denominator of a fraction, கீழ்வாயிலக்கம். Wils p. 973. Hara. 4. A breast-plate—as an ornament, பதக்கம். 5. A flower-garland, பூமாலை. 6. A necklace, மாதாணிவடம். 7. A string of gems, இரத்தினவடம். 8. An ornament, ஆபரணம். (*p.*) 9. The ring round the neck of some doves, parrots, snakes, &c.; variegated or spotted parts in birds, &c., புறாமுதலியவற்றின்கழுத்துவரி; [*ex* ஆ to seize the mind.] 10. [Wils. p. 118. Ara.] Brass, பித்தளை. 11. Oxide of iron, காவிதம்.

ஆரம்விழுந்தகிளி, *s.* The streak-necked parrot.

ஆரவடம், *s.* A string of pearls, முத்துவடம். (*p.*)

ஆரம், s. The pendant membrane on the under part of the neck of the goat, &c., ஆட்டுத்தாடி. 2. A kind of arrow, நீர்வாணம். 3. A flower-garden, சந்தனவனம். 4. The ஆத்தி tree, Bauhinia racemosa, L. 5. The sandal tree, சந்தனமரம். 6. The கடம்பு tree, Eugenia, L. 7. The கோடகசாலை plant, Justicia, L. (p.) 8. One of the thirty-two kinds of native arsenic, அஞ்சனபாஷாணம்.

ஆரமாலையன், s. A king of the Sola race who wears a wreath of flowers of the ஆரம் tree. (p.)

*ஆரம்பம், s. Beginning, commencement of a thing, introduction, prelude, prologue, தொடக்கம். 2. Preparation, readiness, சந்நம்; [ex ஆ, et ரபி, to commence.] Wils. p. 119. ARAMB'HA. (c.) 3. A great noise, பேரொலி.

ஆரம்பசூரன், s. A forward person, one more ready to undertake, than patient to execute, தொடக்கத்திலேவீரனுமிருப் போன். 2. A boaster, blusterer, வீம்பு பேசுவோன்.

ஆரம்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To begin, commence, enter upon, undertake, தொடங்க. (c.) 2. To sound, resound—as instrument, to roar—as the sea, ஒலிக்க.

ஆரலம், s. Hatred, enmity hostility, பகை. (p.)

ஆரல், s. A kind of fish—the lamprey, ஆரல்மீன். (c.) 2. A plant, நீர்முள்ளி. 3. (p.) Fire, நெருப்பு. 4. The planet Mars, செவ்வாய். 5. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 6. The wall of a garden, &c. covered at top, மதில்.

*ஆரவம், s. Sound, ஒலி; [ex அங், et ரு, to sound.] Wils. p. 119. ARAVA. (p.)

*ஆரவாரம், s. Sound, a loud noise, sounding of instruments, shouting, roaring, clamor, stir, bustle, பேரொலி.

ஆரவாரம், s. [prov.] Mirth, joviality, jubilation, festivity, pomposity, ostentation, ஆடம்பரம். (p.)

சேவலும்பேடுமாரவாரஞ்செய்கின்றன. The cock and hen birds are amorous.

ஆரவாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound, clamor, roar, shout, &c., மிகவொலிக்க.

ஆராகவரியம், s. As அரசு tree, Ficus religiosa, L.

ஆராட்டு, கிறேன், ஆராட்டினேன், வேன், ஆராட்ட, v. a. (A contraction of தாலாட்டு.) To lull a child to sleep, தாலாட்ட.

ஆராதனை, s. Temple-service, offering flowers, &c. before an idol, பூசை. 2. Worship, adoration, divine service, வணக்கம். Wils. p. 119. ARAD'HANA.

ஆராதனைசெய்ய, inf. To worship, adore, venerate.

ஆராதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To worship by offering flowers, &c., to adore, பூசிக்க.

ஆராதூரி, s. [vul.] Prodigality, extravagance, profusion, அளவிறந்தசெலவு. 2. Lasciviousness, wantonness, துஷ்டத்தனம். 3. A prodigal, spendthrift, அழிம்பன். (c.)

ஆராத்தியர்—ஆராத்திரியர், s. A sort of Saiva brahmans, who wear the lingum on the breast, லிங்கதாரிப்பார்ப்பார்.

ஆராத்திரவியம், s. Royal wealth, great treasures, அரசிபொருக்கம். (p.)

*ஆராத்திரிகம், s. Waving lamps at night before an image, ஆலாத்திவிளக்கு. Wils. p. 119. ARATRIKA.

ஆராப்பத்தியம், s. [prov.] Very rigid diet, கடும்பத்தியம். 2. A very trifling thing, அற்பம்.

*ஆராமம், s. A grove, சோலை. 2. A flower-garden, பூந்தோட்டம்; [ex ஆம், et ரம, to please.] Wils. p. 119. ARAMA. (p.)

ஆராய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஆராய, v. a. To investigate, scrutinize, examine, inquire, deliberate, contemplate, explore, சோதிக்க. 2. To seek, seek for, தேட; [ex ஆர், et ஆய்.]

கண்டாராய்மனமே. Consider well, O my soul.

ஆராய்ந்துபார்க்க, inf. To examine well, search into, inquire after.

ஆராய்ச்சி, v. noun. Search, examination, investigation, deliberation, சோதனை. 2. [pers. noun.] [prov.] A sheriff or bailiff, one who has the command of the inferior officers in a court or office, a superintendent, தலையாரி.

ஆராய்ச்சி—ஆராய்ச்சிமணி, s. A bell attached to a royal palace, rung by those who seek for justice from the king.

ஆராய்வு, v. noun. Search, examination, investigation. 2. Extensive acquaintance with science and general knowledge, நுண்ணறிவு.

ஆரால், s. A fish, ஆரல்மீன்.

ஆரி, s. The name of the Sola dynasty that formerly reigned in the Carnatic, சோழன். 2. Excellence, eminence, மேன்மை. (p.)

*ஆரி, s. Durga, துர்க்கை. 2. Parvati, பார்வதி. (p.)

*ஆரிடம்—ஆரிஷம், s. That which is related, belonging to, or derived from the Rishis, இருஷிசம்பந்தமானது. 2. One of the eight forms of marriage, அஷ்டமணத்தி லொன்று. See மணம். 3. The Vedas, வேதம். Wils. p. 120. ARSHA. 4. Science, learning, கல்வி. 5. Moral, religious and judicial knowledge, learning communicated by Rishis, ஆகமம்; [ex ரிஷி, a Rishi or sage.] 6. Worship, பூசை. 7. Slippery ground, வழுக்குநிலம். (p.)

ஆரிடர், s. The Jainas, சமணர். 2. Rishis, இருடிகள். (p.)

*ஆரிதம், s. One of the eighteen codes of laws, தருமசாஸ்திரத்திலொன்று. (p.)

ஆரியப்பாவை, s. A curious kind of dance, a puppet-show, நிப்பாவைக்கூத்து.

ஆரியப்பூமாலை, s. Wife of Kattavarayan, காத்தவராயன்மனைவி. 2. A gay, sprightly, wanton, young woman, அடங்கா ப்பெண்.

*ஆரியம், s. The country extending from the eastern to the western sea, and bounded on the north and south by the Hymalaya and Vindia mountains, நிலதேசம். 2. Beauty, அழகு. 3. The Sanscrit language, சமஸ்கிருதம். 4. Wealth, treasure, பண்டம். (p.)

ஆரியப்பிராமணர், s. A class of brahmans.

ஆரியமொழி, s. A Sanscrit word.

ஆரியவராடி, s. A class of musical modes, consisting of three varieties—a sub-division of வராடி.

ஆரியவேளாகொல்லி, s. A class of musical modes or tunes—a sub-division of கொல்லி.

*ஆரியன், s. A learned man, a sage, அறிவுடையோன். 2. A guru or priest, குரு. 3. A poet, புலவன். 4. A superior, மேலவன். 5. A physician, வைத்தியன். 6. An out-cast, an unclean stranger of a foreign faith, மிலேச்சன். 7. Eyanar, ஐயனர். 8. The sun, சூரியன். 9. A buffoon, juggler, தொம்பன். (p.)

ஆரியக்கூத்து, s. A curious kind of dancing, with pole and ropes. See கம்பம்.

ஆரியக்கூத்தாடினும் காரியத்தின்மேற்கண்ணுயிரு. Though it be a sight ever so alluring, yet draw not your attention from your aim.

*ஆரியை, s. Parvati, பார்வதி. Wils. p. 120. PARVATI. 2. Durga, துர்க்கை. 3. Kali, காளி. (p.)

ஆரியைதனயன், s. The son of Parvati—Bhairavan, வயிரவன். (p.)

*ஆரு, s. A crab, நண்டு. 2. A hog, பன்றி. 3. A pitcher, கலசம். Wils. p. 119. ARU.

*ஆருகதம்—ஆர்கதம், s. The religion of the Jainas, சமணசமயம். Wils. p. 120. ARHATA.

ஆருகதர், s. The Jainas, சமணர். Wils. p. 120. ARHATA.

ஆருகதம், s. The நாவன்மரம், Eugenia caryophyllifolia. (p.)

*ஆருணி, s. One of the thirty-two Upanishat, உபநிடதத்திலொன்று. (p.)

*ஆருத்திரை—ஆர்த்திரை, s. The sixth asterism, திருவாதிரைநாள். Wils. p. 120. ARDRA. (p.)

*ஆருபதம், s. Brass, பித்தளை. (p.)

*ஆருப்பியம், s. Lead ore, வங்க மணல்.

ஆருவம், s. Water, நீர். (p.)

*ஆரூடம், s. Rising, the state of being risen or having ascended, ஏறுகை. Wils. p. 119. AROOD'HA. (p.) 2. The point in reference to the zodiac, where a person stands to consult the astrologer—or the sign designated by that, mentioned at the time—one of the three parts in divination made by astrologers. See கவிப்பு and உதயம்.

ஆரூடம்பார்க்க, inf. To foretell, to divine by the aspect of the planets and the signs of the zodiac, in reference to the place where the person stands; also by consulting the five kinds of birds, according to the rules of augury.

ஆரூடன், s. One in a religion who has retired from the world, ஞானத் திற்றேறினவன். (p.)

கருடாரூடன், s. Vishnu riding on a hawk. (p.)

இரதாரூடன், s. One riding on a chariot. (p.)

இடபாரூடன், s. Siva riding on a bull. (p.)

ஆரூபம், s. Disagreement, ஒவ்வாமை. 2. Continuance, நீங்காமை. (p.)

ஆரை, s. A kind of water-plant, the leaves of which are eaten, கீரை, Marsilea quadrifolia, L. 2. A surrounding wall, மதில். 3. A mat made of grass or rushes, புற்பாய். (p.)

புளியாரை, s. A medicinal plant, Oxalis corniculata, L.

வல்லாரை, s. A medicinal plant, Hydrocotyle asiatica, L.

செவ்வாரை, s. A four-leafed plant of a red color, found on hills.

வறளாரை, s. A plant on dry soils, used for fodder; [ex வறள், dry.]

*ஆரோகணம், s. Ascension, எழுச்சி. 2. Rising, ஏறுகை. 3. Step or flight of steps, a stair-case, stone-steps, சோபானம். Wils. p. 119. AROHAN'A. 4. An inclined roof, தாழ்வாரம். (p.)

ஆரோகணகதி, s. Sounding the lute from the lowest note to the highest. 2. Rising up, upward passage, &c.

ஆரோகணசுரம், s. The singing of the gamut from the lowest note to the highest.

*ஆரோக்கியம், s. [priv. ஆ, et ரோகம், to be sick.] Return of health, salubrity, freedom from disease, செளக்கியம். 2. Wholesomeness, safety, comfort, வருத்தமின்மை. 3. Soundness, safeness, right, சுகம். Wils. p. 119. AROGYA.

*ஆரோபணம், s. Elevating, placing in or on ஏற்றுகை. Wils. p. 119. AROPAN'A. (p.)

துவசாரோபணம், s. The hoisting of a flag.

*ஆரோபம், s. Mistaking one thing for another, ஒன்றைமற்றொன்றாயெண்ணுகை; [ex ஆ, et ருக, to mount.] Wils. p. 119. AROPA.

*ஆரோபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To lay or place upon another, impute, attribute, ascribe to one thing the qualities of another, சாத்த. 2. To accuse falsely, பொய்யாய்க்குற்றஞ்சாற்ற.

*ஆரோபிதம், s. That which is attributed or ascribed, deposited, ஆரோபிக்கப்பட்டது. Wils. p. 119. AROPITA. 2. Laying, attributing a false charge against one, சுமத்தல்.

ஆர். Who, the interrogative pronoun common to both numbers and all persons, in the rational class, though properly the third person plural—contracted from யாவர் or யார். (c.)

நீயார்? Who art thou?

அவனார்? Who is he?—Note. When உம் is added to ஆர், it implies all, and with a negative, none—as யாரும், all; யாருமில்லை, no one—also when it is doubled, it is used distributively—as ஆராருக்குக் கொடுத்தான்? To whom did he give?

ஆர், s. Fulness, completion, density, நிறைவு. 2. Sharpness, pointedness, கூர்மை. 3. Lightness, lustre, splendor, சோதி. 4. The bars passing through the five floors of the car, தேர்க்கால்வெளி. 5. A kind of tree, ஆத்திமரம். 6. The spokes of a wheel, வண்டியுருளை. 7. Syrup from sugar, பாகு. 8. Delicateness, நுண்மை. 9. A tree, கொன்றை, Cassia, L. 10. The earth, பூமி. 11. The axle-tree hole, வண்டியச்சாணி. (p.)

ஆமையாருறுப்பைந்தும். The five delicate members of the turtle, which it projects out of its shell.

ஆரின்மாலையன்—ஆர்க்கண்ணியன்—ஆத்தார்க்கோன், s. சோழன், who uses garlands of flowers of ஆத்தி tree.

ஆர். A termination of the third person plural of the rational class, பலர்பாற்படர்க்கைவிகுதி—as வந்தார், they came. Also honorific for the singular, as வந்தார். 2. It is sometimes affixed to a noun, as an additional termination, ஒருவனையுயர்த்திக்கூறுமிடத்துச்சேர்க்கப்படும்விகுதி—as தந்தையார், father; தாயார், mother; கூலனார், the god of death.

ஆர்—ஆரு, கிறேன், ஆர்ந்தேன், வேன், ஆர, v. n. To become full, complete, entire, crowded, to abound, நிறைய. 2. To abide, stay, தங்க. 3. To join, belong to, பொருந்த. 4. v. a. To eat, drink, take food, சாப்பிட. 5. To suffer, enjoy, experience, receive the fruit of actions, performed in former births, வினைப்பயனுகர. (p.)

ஆர்த்தமர்ந்துசெய். Be expeditious but with caution; i. e. let not your haste out-run your wit.

அமையாரும்வெற்ப. O! king of the hills covered by the bamboos.

ஆரஞர், s. Abundant sorrow, மிகுதுக்கம்.

ஆரருள், s. Full grace, perfect benevolence.

ஆர்மதி, s. The sign cancer of the zodiac, கற்கடகவிராசி. 2. A crab, நண்டு; [ex ஆர், abiding, et மதி, moon—the sign deemed peculiar to the moon.]

வாக்கார—வாயார, adv. With open mouth, mouthfully.

நெஞ்சார—மனதார, adv. With willingness, readily.

கண்ணாரக்காண, inf. To see clearly—as an eye-witness.

காதாரக்கேட்க, inf. To hear with open ears, well, plainly.

கையார, adv. With full, open hands, with a prompt hand.

ஆர்வு, v. noun. Fulness, abundance, நிறைவு. 2. Eating, feeding, புசிப்பு. 3. Drinking, குடிக்கை. 4. Investigation, ஆராய்தல். (p.)

ஆர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fill, நிறைக்க. 2. To bind, tie, கட்ட. 3. To put on clothes, jewels, &c., அணிய. 4. To cause to join, unite, knit, பொருத்த. 5. To give food, ஊட்ட. 6. To war, fight, join battle, பொர. 7. v. n. To sound, resound, roar as the sea, as thunder, to cry aloud, ஒலிக்க. (p.)

ஆர்த்துக்குதித்துவிழ. To fall eagerly on an object of desire.

ஆர்த்துவிரைந்துபோக. To go in great eagerness, anxiety, with shouts of joy, victory, &c.

சோதிக்கும்வேலான். One armed with a dart emitting splendid rays.

அடிச்சிலம்பார்ப்பச்சென்றாள். She passed on, her ankle rings resounding.

பகிரண்டம்வெடிக்கவார்த்தான். He shouted so loud as to burst even the surrounding globes. (இராம.)

ஆர்த்தல், v. noun. Dressing, அணிதல். 2. Sounding, ஒலித்தல். 3. Binding, கட்டல். 4. Fighting, பொருதல்.

ஆர்ப்பு, v. noun. A loud noise, roaring, clamor, பேரொலி. 2. Laughter, hearty laughing, neighing, சிரிப்பு. 3. A battle, போர். 4. A tie, bandage, கட்டு. (p.) 5. [prov.] A small particle of a broken thorn, &c. found in ulcers, முள்முதலியமுறிந்ததுகள்.

குதிரையினார்ப்பு. The neighing of horses.

ஆர்கதி, s. Long pepper, திப்பிலி.

ஆர்கலி, s. The sea, ocean, கடல். 2. (fig.) Rain, மழை. (p.)

ஆர்க்கம், s. Blood, இரத்தம். (சது.) (p.) 2. [prov.] Profit, இலாபம்.

ஆர்க்கு, s. A species of shell-fish of the cockle kind, நத்தை.

ஆர்க்கை, s. A band, bandage, கட்டு. (p.) 2. [prov.] The shred of a palm-leaf, taken off lengthwise, வாரை.

*ஆர்ச்சனம்—ஆர்ச்சனை—ஆர்ச்சிதம், s. Acquisition, accumulation, சம்பாதியம்.

அர்த்தார்ச்சனை—திரவியார்ச்சனை, s. Acquisition of wealth.

பிதிரார்ச்சனை, s. Patrimony.

ஆர்ச்சிக்க, inf. To acquire, accumulate, சம்பாதிக்க.

ஆர்துபம், s. The அரத்தை plant, Alpinia galanga, L.

*ஆர்த்தபம், s. The menstrual discharge, monthly evacuation, catamenia, மகளிர்சூதகம். Wils. p. 119. ARTTAVA.

ஆர்த்தர், s. Distressed persons, the afflicted, the poor, துயருறுவோர். 2. The great, the wise, the exalted in spiritual attainments, சான்றோர். (p.)

*ஆர்த்தி, s. Pain, affliction, sorrow, துன்பம். Wils. p. 119. ARTTY. 2. Desire, enjoyment or suffering, experience, exercise of the mental or bodily faculties, அநுபவம். 3. One of the five feminine forms of Siva, corresponding to அகோரசத்தி. 4. The end of a bow, வில்நுனை. (p.)

இப்படியார்த்திப்படவோ? Can I thus suffer? [vul. ஆத்தி.]

*ஆர்த்திரகம், s. Ginger in the undried state, இஞ்சி, Zingiber officinalis. Wils. p. 120. ARDRAKA.

ஆர்பதம், s. A beetle, வண்டு. 2. Shade, நிழல். (இரேவணு.)

ஆர்ப்பரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To shout, exclaim, cry out for joy, huzza, ஆரவாரிக்க. 2. To roar as the sea, clamor as opposing armies, resound as drums or other instruments; to vociferate, roar as beasts, clamor, சத்திக்க.

ஆர்மை, s. Keenness, sharpness, கூர்மை. 2. Wall, மதில். (p.)

ஆர்வம், s. Desire, pleasure, gratification, விருப்பம். 2. Affection, love, அன்பு. 3. Sound, ஒலி. 4. Hell, நரகம். 5. Cloth, சீலை. (p.)

ஆர்வமொழி, s. A figure in rhetoric—an expression of love, affection, &c.

ஆர்வலன், s. A kind or affectionate person, அன்புடையான். 2. A friend, lover, சினேகிதன். 3. A husband, கணவன். (p.)

ஆலங்காடு, s. The name of a place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

*ஆலசியம், s. Idleness, slothfulness, apathy, laziness, a tardy disposition, சோம்பல். Wils. p. 121. Alasya. 2. Delay, tarrying, postponement, தாமதம்.

ஆலம், s. Water, நீர். 2. Rain, மழை. 3. A blossom, a blown flower, மலர்ச்சி. 4. A battle-axe, மழு. 5. The banian tree which throws down roots from the branches, ஆலமரம். 6. Lead, ஈயம். 7. Powerful poison—as of serpents, பாம்பினஞ்சு. 8. (சது.) A quiver, அம்புக்கூடு. (p.)

ஆலகண்டன், s. Siva in whose throat remains the poison vomited by வாசுகி. (p.)

ஆலகாலம், s. Poison, strong animal poison, the poison ejected by snakes, விடம். Wils. p. 973. Halahala. (p.)

ஆலக்கொடிச்சி, s. Orpiment, or an arsenic in its natural state, அரிதாரம்.

ஆலமுடையோன், s. Blue vitriol, துரிசு.

ஆலமுண்டோன், s. Siva who swallowed the poison of the serpent Vasuki, which it disgorged into the sea of milk. (p.)

ஆலவாய், s. The city of Madura—as encircled by a coiled serpent whose mouth and tail are joined, மதுரை. (p.)

ஆலவிருட்சம், s. [improp. ஆலாவிருட்சம்] The banian tree, ஆலமரம், Ficus indica. 2. (fig.) Any large tree, பெரியமரம். (c.)

*ஆலம்பம், s. A prop, support, பற்றுக்கோல். 2. An asylum, a refuge, அடைக்கலம். 3. A perpendicular, இலம்பம்; [ex ஆ, et லம்பி, to go.] Wils. p. 120. Alamba.

*ஆலயம், s. An abode, asylum, a residence, receptacle, தங்குமிடம். 2. A temple, place of worship, church, கோயில். 3. A brahman's residence, பிராமாலயம். 4. A house, வீடு. Wils. p. 121. Alaya. 5. An elephant's stall, a shed in which to keep elephants, யானைக்கூடம். (p.)

ஆலயங்கட்ட, inf. To build or erect a temple.

ஆலயம்பழுதுபார்க்க, inf. To repair a temple.

சிவாலயம், s. A temple or pagoda of Siva.

தேவாலயம், s. A heathen temple. 2. [in christ. usage.] The temple of Jerusalem, a synagogue.

ஆலலம், s. A garment given by the bride-groom, to the bride, at the time of marriage, கூறை. (p.)

ஆலவட்டம், s. A circular form made of cloth, roots or palm-leaves, carried to decorate processions, also before great persons, கால்செய்வட்டம். 2. (p.) A small fan, விசிறி.

சிற்றாலவட்டம், s. A small circular fan. (p.)

*ஆலவாலம், s. A trench for water, round the foot of a tree, மரத்தடிப்பாத்தி. Wils. p. 121. Alavala. 2. A corn-field, வயல். 3. Garden beds, or plats made with ridges round them, so as to contain water, சிறுபாத்தி. (p.)

ஆலா, s. A large water-bird, the white-headed sea-eagle, ஓர்பட்சி. (c.)

ஆலாங்கட்டி, s. Hail, hail-stones, மழைக்கட்டி; [ex ஆலம், water, et ஆம், connective, et கட்டி, congelation.] (c.)

*ஆலாதம், s. A fire-brand, நெருப்புக்கொள்ளி. Wils. p. 121. Alata.

ஆலாத்தி, s. [in poetry, sometimes contr. to ஆலத்தி.] The ceremony of waving lighted camphor, to avert the blight of the eyes of unlucky persons, on marriage or other special occasions; also in front of the idol, after the procession, before it is taken into the temple. The term is applied both to the light, &c. waved, and the waving—as ஆரதி.

ஆலாத்திகாட்ட, inf. To wave the above offering.

ஆலாத்தித்தட்டு, s. The salver in which the ஆலாத்தி is waved. 2. One of the decks in a ship.

ஆலாத்தியெடுக்க, inf. To take lighted camphor, &c. before the idol and wave it round; also before a new-married couple, &c.

*ஆலாபம்—ஆலாபனம், s. Conversation, speaking, சம்பாஷணை. Wils. p. 121. Alapa and Alapana.

ஆலாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To raise a tune, &c., சுருதிகூட்ட. 2. To speak, utter, பேச. (p.)

*ஆலாலம், s. Poison, நஞ்சு. Wils. p. 973. Halahala. 2. A bat, வௌவால். (p.)

*ஆலாவர்த்தம், s. A fan made of cloth, ஆலவட்டம். Wils. p. 121. Alavartta.

*ஆலானம், s. [in Tam. ஆளானம்.] The post to which an elephant is tied, யானைகட்டுந்தறி. 2. A rope or string, கயிறு. 3. A rope to tie an elephant, யானைகட்டுங்கயிறு. 4. Tying, binding, கட்டுகை. Wils. p. 121. Alana.

*ஆலி, s. Rain-drops, மழைத்துளி. 2. Rain, மழை. 3. Hail, ஆலங்கட்டி. 4. Wind, காற்று. 5. Toddy or fermented liquor, கள். 6. Nectar, ambrosia, அமுதம். (p.)

*ஆலி—ஆளி, s. A woman's female friend, தோழி. 2. A scorpion, தேள். 3. A bee, தேனீ. 4. A row, range, a continuous line, தொடர்ச்சி. 5. A ridge or mound of earth, crossing ditches, dividing fields, &c., வரம்பு. Wils. p. 121. Ali.

*ஆலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be joyous, cheerful, களிக்க. (p.)

ஆலிக்குமந்தணர் வாழ்கின்றதில்லை. Chillumbrum where brahmans rejoice. (திருப்பல்லாண்டு.)

*ஆலிங்கனம், s. An embrace, embracing, தழுவுகை. 2. Copulation, the conjugal embrace, புணர்ச்சி. Wils. p. 121. Alingana. (p.)

ஆலிங்கனம்பண்ண, inf. To embrace.

*ஆலீடம், s. One of the four positions of archers, அம்பெய்வோர்க்குரியநிலைகளிலொன்று. Wils. p. 121. Aleed'ha.

*ஆலு, s. A pitcher, a small water-jar, நீர்க்குடம். Wils. p. 121. Alu.

ஆலு, கிறேன், ஆன்றேன், வேன், ஆல, v. n. To dance, play, ஆட. 2. To sound, make a noise, ஒலிக்க. 3. To become complete, நிறைய. (p.)

ஆலல், v. noun. Waving, dancing—as a snake its head, ஆடுதல். 2. Sounding, making a noise, shrieking, ஒலித்தல். 3. Crying, or screaming as a peacock, மயிற்குரல். (p.)

*ஆலேகனம், s. Writing, painting, எழுதுகை. Wils. p. 121. Alekhana.

ஆலை, s. A press for pressing sugar-cane, &c., கரும்பாலை. 2. (p.) Vinous or spirituous liquor, கள். 3. (fig.) Oppression, affliction, உபத்திரவம்.

ஆலையில்லாவூருக்கிருப்பைப்பூச்சர்க்கரை. The flower of the இருப்பை tree is sugar, where there is no sugar-cane-press; i. e. a person of mean abilities is esteemed in those places, where men of superior talents are rare.

ஆலைபாய்தல், v. noun. Working at the sugar-cane-press. (p.) 2. (c.) Being undecided, vacillating, மனச்சுழற்சி.

ஆலைபாரவம். The sound of working at the sugar-cane-press. (சேதுபு.)

ஆலைமாலை, s. Trouble, vexation, அலைச்சல்.

ஆலையாட்ட, inf. To press sugar-cane in the mill, to express juice in the sugar-cane-press.

*ஆலோகம்—ஆலோகனம், s. Sight, பார்வை. 2. Light, பிரபை. 3. Flattery, compliment, முகமன். Wils. p. 121. Aloka and Alokana.

ஆலோகன், s. An intelligent man, தெளிந்தவன். (p.)

*ஆலோசனை, s. Sight, seeing, காட்சி. Wils. p. 121. Alochana. 2. Counsel, consultation, யோசனை. 3. Deliberation, reflection, consideration, சிந்திப்பு. 4. (fig. usage.) Advice, புத்தி.

ஆலோசனைசொல்ல, inf. To give counsel, advice.

ஆலோசனைச்சங்கத்தார், s. The privy council of a king, &c.

ஆலோசனைபண்ண, inf. To take counsel, to consult.

ஆலோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To take counsel, consult, deliberate in assembly, யோசிக்க. 2. To deliberate, consider, reflect, think, சிந்திக்க. (c.)

*ஆலோலம், s. Trembling, agitation, சலனம். Wils. p. 122. ALOLA. 2. Whooping, calling, &c., to drive away birds, புள்ளோச்சுகை. 3. The sound of water when running, or poured, நீரொலி; [ex ஆ, et லோல, shaking.] (p.)

*ஆலோலிதம், s. Desire, joy, பிரியம்; [ex ஆ, et லோலித, wishing.] (p.)

ஆலோலிதமுகம், s. A countenance blooming with joy.

ஆலோலன், s. The moon, சந்திரன். (p.)

ஆல், s. That species of banian tree which casts roots from its branches—deemed sacred to Vishnu, and commonly regarded as the abode of goblins. Its roots form one of the kinds of sacrificial fuel, ஆலமரம், Ficus indica, L. (c.)

ஆல்போற்றழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி மூங்கில்போற்சுற்ற முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பீர். May you flourish as a banian tree, put forth roots and spread as the creeping stems of the arugu grass, and prosper being encircled by kinsmen as thickly crowded bamboos.

ஆலமர்கடவுள், s. Siva, சிவன். (p.)

ஆலம்விழுது, s. The roots growing down from the branches of the banian tree.

ஆலின்மேற்புல்லுருவி or புல்லூரி, s. A mistletoe that destroys the tree on which it grows, even the ஆல், which otherwise is never known to die, as it throws down its roots and continues to spread itself.

கல்லால்—குறுவால்—சிற்றால், s. The இத்தி tree, Ficus virens. (p.)

ஆல். The chief form of the third case, or instrumental ablative—implying cause, agency, instrumentality, expressing *by*, *by means of*, *with*, *by way of*, *in consequence of*, மூன்றும்வேற்றுமையுருபு. 2. A poetic expletive, usually annexed to the finite verb, also to nouns, அசைச்சொல். 3. A form of the subjunctive, joined to the gerund, or in poetry, to the finite verb, expressing *if*, வினையெச்சவிகுதி. 4. An optative termination expressing *may*, *let*, &c., வியங்கோள்விகுதி. 5. A negative form of the optative—as அழால், don't weep. 6. A form of affirmation, for yes, ஆமெனல். This definition, though given in Saturagarady and Negundu, is not proved by examples. 7. A form of the third case, expressing *each*, *every*, distributively. (p.)

நீவந்தால். If you come.

நாடாமால். It is a country, or one's native land.

ஊரொலொருதேவகுலம். A temple in every country.

மீஇயதோரால். May you know—or know—know you what has happened.

வாளால்வெட்டினான். He cut with a sword.

அரசனாலாகியமனை. A house built by the king.

ஆல்வாட்டு, s. The drying of a thing in the sun, உலர்த்தி. (c.)

ஆல்வாட்டுப்பதத்திலேயெடுத்த நிழலிலேவை. Take (the grain,) when a little dry and put it in the shade.

ஆல்வாட்டு, கிறேன், ஆல்வாட்டினேன், வேன், ஆல்வாட்ட, v. a. To dry a little in the sun, dry to a proper degree of temperature, சிறிதாயச்செய்ய. (c.)

ஆல்வு, s. What is wide, broad or extensive, அகலமானது. (p.)

*ஆவசியகம், s. A necessary thing, necessity, அவசரம். Wils. p. 122. AVASHYAKA.

ஆவணம், s. A bazaar or market, கடை. 2. A bazaar-street, street in general, வீதி. 3. The seventh lunar mansion, புனர்பூசம். 4. A deed or bond, முறிச்சீட்டு. 5. Right to property, உரிமை. 6. A sign or mark, அடையாளம். 7. The inner part of a car, in which the idol is placed, தேர்மொட்டுப்பொருந்தியபீடம். (p.)

ஆவணி, s. August—the month, ஓர்மாசம். (c.) 2. The twenty-third lunar mansion, அவிட்டநாள்; [ex சிராவணம், the asterism.] (p.)

ஆவணிமூலம், s. The nineteenth lunar mansion of the month of August. This day is considered as auspicious for divine worship, among the Hindus.

ஆவணியவிட்டம், s. The twenty-third lunar mansion of the month of August. That day is considered by Hindus, as appropriate for changing the sacred thread.

*ஆவணீயம, s. A market-street, that which belongs to a bazaar, &c. See ஆபணீயம். (p.)

ஆவத்து, s. [*prop* ஆபத்து.] Distress, affliction, sorrow, critical time, துன்பம். (c.)

ஆவம், s. A quiver, case for arrows, அம்புக்கூடு. 2. A bowstring, நாணி. 3. A tree, குங்குமமரம். (p.)

ஆவநாழி, s. A quiver or arrow-case, அம்புக்கூடு; [ex நாழி or நாழிகை, a hollow thing.]

*ஆவரணம், s. A shelter, screen, covering, மறைப்பு. 2. A fort, கோட்டை. 3. A wall, மதில். 4. A cloth or garment, சீலை. 5. A shield, கேடகம்; [ex ஆ, et விரு, to screen.] Wils. p. 122. AVARAN'A. (p.)

ஆவரணசத்தி, s. The power of illusion—that which veils the real nature of things. Wils. p. 122. AVARAN'ASHAKTI.

ஆவரி, s. An arrow, அம்பு. (p.)

*ஆவர்த்தம், s. One of the seven classes of clouds—that which yields rain; also one of the seven classes of rainy clouds, சத்தமுகிலிலொன்று. (p.)

ஆவலம், s. Noise made with the mouth in defiance, வாயாலார்த்தல். 2. An enclosed garden, கொல்லை. (சது.) (p.)

ஆவலங்கொட்ட, *inf.* To make a noise with the mouth, patting it at the same time with the hand—a sign of triumph, or defiance feigned to have been the practice of demons, and considered disgraceful to other races, and inauspicious, வாயாலார்த்திட. (p.)

ஆவலாதி, s. [*prov.*] A base slander, infamous report, தூற்றுதல்.

*ஆவலி—ஆவளி, s. A row, range, a continuous line, series, lineage, dynasty, ஒழுங்கு; [ex ஆ, et வல, to move.] Wils. p. 122. AVALI. (p.)

உரோமாவலி, s. A row or line of hair, growing down the bosom of females—described in poetry as an ornament. Wils. p. 712. ROMAVALI.

ஆவலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To desire eagerly, long for, yearn after, ஆசைகூர. 2. To weep, cry, lament, புலம்ப. 3. [*in Skandam.*] To gape, கொட்டாவிவிட. (p.)

பாவைகளலாராவலித்தார். The females wept.

ஆவல், s. Great desire, longing, yearning—as of a mother, for her absent child, காதல். 2. Insatiable desire, hunger, avarice, lust, &c., craving, பேராசை. 3. Zeal, earnestness in a cause, அவா. (பாரதம்.) 4. (சது.) A bend, turn, வளைவு.

ஆவலர், s. Friends, partisans, those attached to one, உற்றோர். 2. Husbands, கணவர். (p.)

ஆவலாதி, s. [*vul.*] Covetousness, cupidity, avarice, ஆசை; [ex ஆதி, beginning, as of avarice, &c.]

ஆவறி, s. [*prov.*] Eagerness, intense desire, earnestness, exigency, urgency, அவா.

ஆவறியாவறியென்றோடுகிறான். He runs with great eagerness.

ஆவா. An expression of pity, இரக்கக்குறிப்பு. 2. An expression of surprise, அதிசயக்குறிப்பு.

ஆவாகுறவர்தவமாரளக்கவல்லாரே. Oh! who can calculate the merit of the penance performed by Kuravars; i. e. it is incalculably meritorious.

*ஆவாகனம், s. The deifying of an image, causing the god to enter it by incantations, &c., ஸ்தாபனம். Wils. p. 122. AVAHANA. (p.)

ஆவாகனம்பண்ண, *inf.* To inspire an image with its god.

ஆவாகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. The same as ஆவாகனம்பண்ண. (p.)

*ஆவாசம், s. A house, வீடு. Wils. p. 122. AVASA. (p.)

*ஆவாபனம், s. A loom, நெய்வார்தறி. 2. A reel for winding thread, ஆசுமணை. Wils. p. 122. AVAPANA.

ஆவாரை, s. Cassia auriculata. The ஆவிரஞ்செடி. 2. The நிலவாகை.

ஆவாலம், s. A bat, வெளவால். (p.)

*ஆவாலம், s. A hollow for water round the foot of a tree, மரத்தினடியிற்சேரவியபாத்தி. Wils. p. 122. AVALA.

ஆவி, s. Life, spirit, soul, உயிர். 2. A vowel, உயிரெழுத்து. 3. The breath—as emitted by opening the mouth, breath, சுவாசம். 4. Steam, vapor, exhalation, நீரிலெழுமாவி. 5. Smoke, புகை. 6. Smell, fragrance, scent, odor—good or bad, வாசனை. 7. A pond, tank, குளம். 8. A species of meal-cake, (dressed in steam) பிட்டு. 9. [*in christian use.*] Ghost, spirit, அரூபியானது.

அந்த ஆண்மாரிபினாவிபட்டு அவனுயுள் குறைந்துபோயிற்று. Being exposed to the breath of that masculine woman, his life was shortened.

ஆவிக்கொழுக்கட்டை, s. A superior kind of pastry, cooked in steam. (c.)

ஆவிசீவானம், *s.* [*prop.* யாவச்சீவ.] One's goods—body and life.

ஆவிபறிய, *inf.* To be exhaled—as steam from hot food, &c. 2. [*prov.*] To expire, to die; (*lit.*) the breath to fly, சாவ.

ஆவிபோக, *inf.* To depart as the life—to die.

ஆவிவாங்க, *inf.* To take away another's life, உயிர்வாங்க. 2. To take away one's strength, property, &c., like life. வருத்த. 3. To inhale, சுவாசத்தையுள் வாங்க.

ஆவிவிட, *inf.* To die voluntarily—as on the funeral pile, in war, &c., to destroy one's self, commit suicide.

ஆவிவீச, *inf.* To spread as odors, to become diffused—as an unpleasant smell.

• ஆவிந்தம், *s.* An awl, drill, gimblet, திருகூசி. Wils. p. 123. AVIT'HA.

• ஆவிபத்தம், *s.* The பேராமுட்டி plant, Pavonia odorata.

ஆவியம், *s.* Spirit, life, bodily strength, உயிர். 2. The body, receptacle of the soul, சரீரம். (பிங்கலந்தை.)

இராசகோபித்ததினலவன்பட்டது ஆவியங்கெட்டுப் போனதுபோல். Being reproved by the king, he became like one bereft of life.

ஆவியர், *s.* Hunters, வேடர். 2. Agriculturists, வேளாளர். (*p.*)

ஆவிரம், *s.* A village or town of herdsmen, இடையர்சேரி. (*p.*)

• ஆவிருத்தி, *s.* Term, times—when added to a number, முறை. 2. A complete number of the revolutions of a planet—as பரிவிருத்தி. Wils. p. 123. AVRITTI. (*p.*)

இரண்டாவிருத்திவந்தான். He came twice.

ஆவிரை, *s.* A shrub, including several species, நிசெடி, Eared cassia—Cassia auriculata, *L.* (*c.*)

ஆவிரங்காய், *s.* The fruit of the above shrub.

ஆவிரம்பூ, *s.* Its flower.

நிலாவிரை, *s.* Senna Cassia, *L.* (medicinal.)

செவ்வாவிரை, *s.* The peacock-flower tree.

வெள்ளாவிரை, *s.* A species with white flowers.

பொன்னாவிரை, *s.* Gold-colored flower tree, Cassia sophera *L.*

• ஆவிலம், *s.* Foul or turbid water, puddle, கலங்கலநீர். Wils. p. 123. AVILA. (*p.*)

ஆவுடையார், *s.* The lingum representing both sexes, பாணவட்டம்.

• ஆவேசம், *s.* A spectre, ghost, ஆவி. 2. The entrance of a spirit or demon into a devotee naturally, or as effected by incantations, for the purpose of uttering oracles, சன்னதம். 3. A paroxysm of religious frenzy, through excessive zeal, மருள். Wils. p. 123. AVESHA.

• ஆவேசனம், *s.* A street of artists, சித்திரக்காரர்வீதி. 2. The disc of the sun, இரவிமண்டலம். Wils. p. 123. AVESHANA.

ஆவோ. A particle of admiration, pity or distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

ஆழம், *s.* Depth, profundity, great depth, abyss, குட்டம். 2. Mature thought, learning, discrimination, comprehensiveness of mind, ஆழ்ந்தகருத்து. 3. That which cannot be easily understood, அறிதற்கரியது. (*c.*)

ஆழஞ்சோதிக்க, *inf.* To prove, examine, examine one's depth of knowledge, &c.

ஆழமானகருத்து, *s.* Abstruse idea, profundity of meaning, deep or profound wisdom, sense.

ஆழமுடைத்தாதல். Comprehensiveness of language—being one of the ten beauties of composition, நூலழகுபத்தி லொன்று.

ஆழம்பார்க்க, *inf.* To sound the depth of any place. 2. To sound or sift one.

ஆழியன், *s.* An impostor, deceiver, one who conceals his opinion.

ஆழல், *s.* White ants, termites, கறையான். (*p.*)

ஆழாக்கு, *s.* A dry or liquid measure, the eighth of a படி, marked thus, ஹ or ஜ, அரைக்கால்படி. (*c.*)

ஆழி, *s.* A circle, வட்டம். 2. The discus weapon, சக்கரம். 3. A ring, மோதிரம். 4. A wheel, carriage-wheel, தேருருள். 5. A car, carriage, வண்டி. 6. The sea, the great deep, கடல். 7. The sea-shore, bank of a river, tank, &c., கரைப்பொது. 8. The tip of an elephant's trunk, யானைக்கைநுனி. (*p.*)

ஆழிவித்து, *s.* A pearl.

ஆழிவிரல், *s.* The fourth or ring-finger, பவித்திரவிரல்.

ஆழிவெம்முரசோன், *s.* Kama, மன்மதன். (ஆழி. 6.)

கணையாழி, *s.* A seal-ring.

காலாழி, *s.* A foot-ring.

திருவாழி, *s.* A signet, seal.

ஆழிக்க, *v. a. inf.* To fix deep, ஆழமாய்நாட்ட.

ஆழிவிரை, *s.* A small plant, Linum usitatissimum, the seed of which is medicinal, China wall-cress, நிபூடு. 2. Linseed flax. (*M. Dic.*)

ஆழு—ஆழ், கிறது, ஆழ்ந்தது, ஆழும், ஆழ, *v. n.* To be depressed, be deep, profound, &c., அமுக்க. 2. To sink, be immersed, be overwhelmed, to plunge, அமுங்க. 3. To be intense, severe, உரக்க.

ஆழ்துயர்க்கடலிலாழ்ந்தான். He plunged into a sea of the deepest affliction.

அவனாழ்துயிலுற்றபின். After he has fallen into deep sleep. (பாரதம்.)

ஆழ்ந்தகருத்து, *s.* Deep sense—as of a verse, not easily made out by ordinary minds.

ஆழ்ந்தசமுத்திரம், *s.* The deep ocean.

ஆழ்ந்தவறிவு, *s.* Deep knowledge, profound wisdom.

ஆழல், *v. noun.* Becoming deep.

ஆழ்த்து, கிறேன், ஆழ்த்தினேன், வேன், ஆழ்த்த, *v. a.* To sink into the earth or water, to immerse, plunge, involve, தாழ்க்க. 2. To bind or build, கட்ட.

செருக்காழ்த்திவிடல். Do not plunge into pride. (சுடர்மொழி.)

ஆழ்வார், *s.* The twelve devotees, or disciples of Vishnu.

ஆழ்வார்பாடல், *s.* A poem in honor of Vishnu by his twelve disciples.

ஆளகம், *s.* A creeper, bottle gourd, சுரை, Lagenaria vulgaris, *L.* (*p.*)

• ஆளானம், *s.* A plough, கலப்பை. 2. A stake or post to which an elephant is tied, யானைகட்டுந்தறி. 3. The post to which a cow, or other beast is tied, கட்டுத்தறி; [*ex* ஆல, to fasten.] See ஆலானம்.

ஆளி, *s.* The lion as the king of beasts, சிங்கம். 2. A governor, a master, ஆட்சியோன். 3. Leo the zodiacal sign, சிங்கராசி. 4. A fabulous animal (the யாளி,) like a lion, but with a proboscis as an elephant. 5. A kind of seed, ஆளிவிதை. 6. An embankment, or boundary for keeping up water, செய்கரை. 7. Bank in • general, கரைப்பொது. 8. [*vul.*] An oyster, மட்டி. 9. An appellative affix, mas. or fem. joined to nouns—implying a ruler, owner, manager, master, one who owns a thing, possesses a quality, &c.,—as from பகை is formed, பகையாளி.

ஆளியூர்தி, *s.* Kali and Durga, so called because conveyed on an animal of the lion kind.

ஆள், • *s.* A person, grown man, ஆண்மகன். 2. A man of property, power, influence, consequence, &c., ஆடவன். 3. A servant, slave, அடிமை. 4. A laborer, messenger, கூலியாள். 5. A devotee, தொண்டன். 6. The common termination of the third person singular feminine, பெண்பாற்படர்க்கை யொருமைவிகுதி.

ஆளானான். He has attained to manhood, has become a person of consequence.

அவனதற்காளோ? Is he competent for that?

மரங்களாளாய்ப்போயின. The trees have arrived at maturity.

ஆட்காட்டி, *s.* The forefinger, சுட்டுவிரல். 2. A bird, the lapwing which screeches on the approach of a person by night, நிப்புள்.

ஆட்கூலி, *s.* The hire of a workman.

ஆட்கொல்லி, *s.* A murderer, manslayer, homicide, assassin, கொலைகாரன். 2. (*fig.*) Gold, money, பணம்.

ஆட்கொள்ள, *inf.* To employ as a servant, admit as a worshipper, devotee, &c.—used in reference to the deity, or a great person—implying grace or condescension in the receiver, and benefit to the person taken, அடிமைகொள்ள.

ஆட்பட, *inf.* To become a servant, devotee, &c., commonly to a deity. 2. [*prov.*] To rise from obscurity, become a man of some property, or consequence. 3. To come to manhood. 4. To regain strength, &c., after sickness.

அவனென்னாலேயாட்பட்டான். He became eminent by me.

ஆட்படுத்த, *inf.* To adopt one as a devotee, servant, &c. 2. To raise a person from obscurity. 3. To rear, bring up a person from a child to a man, cherish, nourish.

ஆட்பார்க்க, *inf.* To seek another. 2. To watch as a thief, guard himself against detection. 3. To look for persons for any bad purpose—as a prostitute, &c.—as Yama the god of death.

ஆட்பார்த்துழலுமருளில்கூற்றுண்மையால். Since Yama the merciless god of death, who goes about looking for his victims, does actually exist. (நாலடி.)

ஆளரி, *s.* Vishnu in his incarnation as a lion.

ஆளன்கீழ்ப்பெண்சாதி, *s.* A wife.

ஆளானவன், *s.* One who is arrived at the state of manhood. 2. One who is become eminent, or exalted over others.

ஆளொட்டி—ஆளொதுங்கி, *s.* A hiding place, மறைவு. 2. A sentry-box, காவற்கூடு.

ஆளோட்டி, *s.* A slave-driver, task-master, overseer of workmen, ஆள்வேலைகொள்வோன்.

ஆள்தேறுதல், *v. noun.* Recovering strength or stoutness.

ஆள்த்திட்டம்—ஆட்டிட்டம், *s.* Depth, capacity of a person. 2. Marks for recognizing a person, recognizance.

ஆள்வணங்கி, *s.* A tree, Ficus, *L.*

ஆள்வினை, *s.* Energy, alacrity, diligence, application, exertion, perseverance, an enterprise, முயற்சி. 2. Bravery, உற்சாகம். (*p.*)

ஆள்வினையுடைமை, *s.* The possession of energy. (*p.*)

வீட்டாள், *s.* A house-servant.

சிற்றாள், *s.* A servant boy.

ஆள்—ஆளு, கிறேன், ஆண்டேன், வேன், ஆள, *v. a.* To rule, reign, exercise royal power, whether supreme or delegated, அரசசெய்ய. 2. To possess and employ slaves, அடிமையாள. 3. To possess and enjoy the produce of land, the use of a house, &c., ஆட்சிசெய்ய. 4. To govern a wife, household, &c., குடும்பத்தையாள. 5. To accept, adopt—as a servant, slave, &c., receive into protection, ஆட்கொள்ள. 6. To use, establish usage—as in language, மொழியாட்சிசெய்ய. 7. To cherish, maintain, cultivate, exercise, ஓம்ப. 8. To manage, direct, கையாள. (*c.*)—*Note.* An appellative affix is formed from ஆள் by adding அன், for the singular, and அர் for the plural—as பகையாளன், a foe; பகையாளர், foes.

ஆளமாட்டாதவனுக்குப்பெண்டேன்? What does he want with a wife, who cannot govern her?

எடுத்தாளாதபொருளுதவாது. A thing not used becomes useless.

என்னைமகிழ்வாலிசைத்தாளில். If thou receivest me with cheerfulness into thy protection.

நட்பாள்பவர். Those sincerely united in friendship.

யாமத்துமாளுந்தொழில். Employed even by night. (குறள்.)

சான்றோராளப்பட்டசொல். A word used by the learned ancients.

மன்னுயிரோம்பியருளாள்வார்க்கு. They who cherish and exercise charity toward all living.

அல்லலருளாள்வார்க்கில்லை. Evil cannot assail the charitable.

ஆண்டவன்—ஆண்டான், *appel. noun.* A ruler, governor, lord, master, ஆள்வோன்.

ஆண்டி, *s.* [*fem.* ஆண்டிச்சி.] A religious mendicant of the Siva sect, a devotee, சிவனடியான். 2. A ruler, an appellative of the deity, transferred to the devotee.

ஆண்டை, *s.* [*fem.* ஆண்டைச்சி.] A master, lord, landlord—as spoken by low castes, in reference to their feudal chief of superior caste, எசமானன்.

சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேனாண்டைகேளீர். My lord, listen to me; I will confess the truth. (ஞானவெட்.)

ஆட்சி, *v. noun.* Possession, heritage, inheritance, title, உரிமை. 2. Government, domination, rule, reign, ஆளுகை. 3. Use, practice, occupancy, usage—especially in language by classical writers, வழக்கம்.

ஆட்சித்தானம்—ஆட்சிராசி, *s.* [*in astrology.*] One of the five situations in which a planet has government—that of its being in a sign deemed its own, during which it exerts special benignity—an occurrence favorable to the birth of a child, &c.

ஆட்சிப்பட, *inf.* To become one's right by long possession, தற்கிழமையாக.

கெடுவோளையவனுக்காட்சிப்பட்ட தெய்வம். A spirit or demon that has long been subject to him, or with which he has long been familiar.

ஆட்சிப்படுத்த, *inf.* To secure a title by long possession, தற்கிழமையாக்க.

ஆளுகை, *v. noun.* Rule, government, domination, authority.

ஆளுகைசெய்ய, *inf.* To exercise government.

ஆள்வாரில்லாமாடு, *s.* A cow or bull appropriated to a temple, which is left to stray as it likes; such are well received and fed.

ஆள்வள்ளி, *s.* The Tapioca plant, whose root is edible, ஓர்கிழங்குச்செடி, Jatropha manihot. (*c.*)

ஆறகோரம், *s.* The கொன்றை tree, Cathartocarpus fistula, *L.*

ஆறதிகம், *s.* Asbestos, கல்நார்.

ஆறுட்டம், *s.* The anxiety of a sick man, நோயுற்றோர்கலக்கம். (*c.*)

அவனுக்குமெத்த ஆறுட்டமாயிருக்குது. He is in great trouble and pain, anxiety.

ஆறுட்டப்பட, *inf.* To be anxious.

ஆறுதாறு, *s.* Slander, calumny, பழிதூற்றல். (*c.*)

ஆறு, *s. and adj.* Six (சு.) six things, ஓரெண். 2. As a prefix to words beginning with consonants, the initial is often shortened, especially when the number is specific—as அறுசுவை, the six flavors. (*c.*)

அவ்வாறு. Six by six, six to each, six of each.

அறுகுணன், *s.* The deity—he who possesses the six attributes, கடவுள்; [*ex* குணம், quality.] (*p.*)

அறுகோணம், *s.* A hexagon. 2. A magical diagram of two equilateral triangles, one laid over the other so that their sides may be parallel, making six outward and six inward angles.

அறுசமயம், *s.* The six systems of religion maintained by Hindus. See சமயம்.

அறுதொழிலோர், *s.* Brahmans—from the six duties prescribed to them, வேதியர். See தொழில், office.

அறுபகை, *s.* The six hurtful propensities—as காமம், &c. See பகை.

அறுபருவம், *s.* The six seasons of the year—as கார், கூதிர், &c. See பருவம்.

அறுபொழுது, *s.* The six different portions of the day; 1. மாலை, the first four hours after sunset, or ten nalikies. 2. யாமம், four hours, or ten nalikies after மாலை. 3. வைகறை, four hours after யாமம் or before sunrise. 4. காலை or விடியல், four hours after sunrise or வைகறை. 5. நண்பகல், from eleven A. M. to two P. M. 6. எற்பாடு, from three to six P. M.

அறுவர், *s.* Six persons—men or women. (*p.*)—*Note.* For other similar words, see அறு.

ஆறங்கம், *s.* The six subjects embraced in வேதாங்கம்; which see. (*p.*)

ஆறுமீனறவோட்டு, *s.* The transit of the sun through the pleiades, regarded by seamen, as a critical or disastrous season, when rough weather is to be looked for.

ஆறுகட்டி, *s.* A kind of ear-ring worn by a set of Pandarams.

ஆறுகாடு, *s.* [*commonly* ஆற்காடு.] A town near Vellore, சடாரணியம். (*p.*)

ஆறு, *s.* A river, natural current, brook, channel or passage through shallows, a canal, நதி. (*c.*) 2. (*p.*) Way, road, path, mode, manner, rule, method, order, custom, circumstance, வழி. In this sense, in verse, the ற, is sometimes omitted. 3. Morality, virtue, good conduct, way in a moral sense, the good or right way, ஒழுக்கம்.

சாருலகெய்துமாறளித்தான். He endowed him with the bliss of the gods, or literally, granted that he should attain to the world of the gods.

யான்வந்தவாசென்றியம்புதி. Go and tell that I am come—ஆ for ஆற.

என்றவாறு. A form added to explanations of grammatical rules, &c., implying such is the meaning.

ஆறலைக்க, *inf.* To rob in the highway, infest the road, வழிப்பறிக்க. (*p.*)

ஆறலை—ஆறலைப்பு. *v. noun.* Highway-robbery, street-robbery, வழிப்பறிக்கை.

ஆறலைக்கள்வருமனியராயினர். Even the highway-robbers have proved friends. (நைட.)

ஆருடி, s. A lascivious, idle fellow, a vagabond, a pest. 2. One not to be relied on, a changeling, man without character.

ஆறுகட்ட, inf. To construct a dam across a river, construct the banks of a river.

ஆறுகாட்டி, s. A guide, pilot, வழிகாட்டி.

ஆறை—ஆற்றூர், s. The name of a town in the Carnatic. (p.)

ஆறைநகர்காவலன், s. The king of that town.

ஆற்றங்கரை, s. The bank of a river, shore of a river.

ஆற்றிடைக்குறை, s. Blank, or dried spots in a river, an inlet, ait, அரங்கம்; [ex இடை, intermediate, et குறை, wanting.]

ஆற்றிடைப்பட, inf. To be in the way, வழியிலிருக்க. 2. To meet in the way, வழியெதிர்ப்பட. (p.)

ஆற்றுக்காலாட்டியர், s. Agricultural women of low caste, உழத்தியர். (p.)

ஆற்றுக்கால், s. A dike, channel for conveying water to the fields, ஆற்று வாய்க்கால்.

ஆற்றுச்சுழி, s. A whirlpool, vortex, ஆற்றுநீர்ச்சுழி.

ஆற்றுச்செருப்படி, s. A small water-plant, ஓர்பூடு.

ஆற்றுணா, s. Rice tied up for a journey, கட்டுச்சோறு. (p.)

ஆற்றுத்தும்மட்டி, s. Colocynth, பேய்க்கொம்மட்டி, Citrullus colocynthis, L.

ஆற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், s. The natural construction of a sentence. See பொருள்கோள்.

ஆற்றுநெட்டி, s. The நீர்ச்சுண்டி, a water-plant, Aeschynomene paludosa.

ஆற்றுப்பச்சை, s. A curious, greenstone—one of the one-hundred-and-twenty kinds of minerals—as சரகப்பச்சை.

ஆற்றுப்படுத்த, inf. To lead, direct or conduct a person into the right way, வழிப்படுத்த. 2. To give advice, to conduct into the path of virtue, சன்மார்க்கத்திலுட்படுத்த. (p.)

ஆற்றுப்படை, v. noun. The act of conducting, directing, &c., either physically or morally. 2. A poem, the object of which is to conduct one to a superior.

விறலியாற்றுப்படை, s. A songstress directing another to a benevolent man.

பாணராற்றுப்படை, s. A singer directing another to a patron.

கூத்தராற்றுப்படை, s. An actor on the stage directing another to a generous man.

பொருநராற்றுப்படை, s. A buffoon directing another to a prince.

ஆற்றுப்பாசி, s. A water-plant, ஓர்பூடு, Caulinia indica, L.

ஆற்றுப்பித்தல்—ஆற்றோரம், s. Side or bank of a river.

ஆற்றுப்பூவரசு, s. A tree, ஓர்மரம், Trewia nudiflora, L.

ஆற்றுப்பெருக்கு, s. A swelling of a river.

ஆற்றுமடை, s. The channel or bed of a river, ஆற்றுக்கால்மடை.

ஆற்றுமரி, s. A shrub, நீருமரி.

ஆற்றுமல்லிகை, s. A species of the Arabian Jasmin, ஓர்மல்லிகை, Jasminum sambac.

ஆற்றுமுகத்துவாரம், s. The mouth of a river.

ஆற்றுமுள்ளி, s. A thorny plant growing by the river, ஓர்பூடு, Dilivaria ilicifolia.

ஆற்றுமேலழகி, s. A plant, ஓர்பூடு, Celsia coromandeliana, L.

ஆற்றுவாளை, s. A river-fish. See வாளை.

ஆற்றெதிர்ப்பட, inf. To meet on the road.

ஆற்றொழுக்கு, v. noun. The flowing of a river, stream, current, ஆற்றுநீரோட்டம். 2. Rules following each other in regular and natural order, (lit.) the flowing of a river—one of the four aspects of a grammatical rule. See சூத்திரநிலை.

தீயாறுடையான், s. An immoral man.

நல்லாறுடையான், s. A moral person, one whose conduct is agreeable to rule.

சிற்றாறு, s. A rivulet, a brook.

ஆறு, கிறேன், ஆறினேன், வேன், ஆற, v. n. To abate, relax, cool, grow cold, be refreshed, குளிர். 2. To be appeased, alleviated, mollified, தணிய. 3. To heal as a wound, hurt, &c., சொஸ்தமாக. 4. To rest, repose, இளைப்பாற. (c.)

ஆறுவதுசினம். Anger should be appeased.

புண்ணாறிற்று. The wound is healed.

ஆறாப்பசி, s. An insatiable hunger.

ஆறாப்புண், s. An incurable sore, ulcer, &c.

மனதாற, inf. To be appeased when angry, be consoled.

ஆறுதல், v. noun. Abating, being alleviated, consoled, mitigated, refreshed.

ஆற்றிபண்ண, inf. To relieve, aid one by carrying his load, &c., give one rest, respite.

*ஆற்பதம்—ஆஸ்பதம், s. Virtue, essence, vigor, strength, சாரம்.

ஆற்பதங்கெட்டவன். One whose strength is reduced.

இந்தச்சோற்றிலேயாற்பதமில்லை. There is no substance, nourishment, in this rice.

ஆற்றல், s. Strength, power, prowess, ability, வலிமை. 2. Energy, spirit, முயற்சி. 3. Abundance, much copiousness, மிகுதி. 4. Wisdom, knowledge of divine things, ஞானம். 5. Stability, fixedness, firmness, நிலையுடைமை. For the verbal meanings of this word, see under ஆற்று. v.

ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை மாற்றுவாராற்றலிற்பின். Though the fortitude with which those who practise austerities endure their hunger is very great, yet it is inferior to the energy of the generous who feed the hungry.

ஆற்றல்கேடு. s. Great weakness from sickness, great fatigue, வலியழிவு. (c.)

ஆற்றறுக்க, inf. To deprive one of power, reduce his strength, &c., desert him in time of need, வலிகெடுக்க.

ஆற்றின்வித்து, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of minerals, கர்ப்பூரசிலாசத்து.

ஆற்று, s. The outer door, or entrance to a house, தலைக்கடை.

ஆற்று, கிறேன், ஆற்றினேன், வேன், ஆற்ற, v. a. To cool, refresh, குளிரச்செய்ய. 2. To assuage, appease, alleviate, soothe, console, compose, lull, mitigate, தணிக்க. 3. To slack, loosen what is tied or twisted, முறுக்குத்தளர்த்த. (c.) 4. (p.) To do, act, perform a duty, செய்ய. 5. To bear a weight, தாங்க. 6. To carry, or sustain a burden or calamity, பொறுக்க.—Note. This verb is sometimes used impersonally—as இந்த வழிபென்னாலேயாற்றாது. I cannot get along this road.

ஆற்ற, inf. [used adverbially.] Greatly, exceedingly, மிகுதியாய்.

அமிழ்தினுமாற்றவினிதே. Sweeter than nectar. (குறள்.)

கணவராற்றமுனிக்தே. The husbands greatly resenting.

ஆற்றாக்கேடு, s. Extreme poverty, indigence exigence, great necessity.

ஆற்றாச்சண்டி, s. One who perversely persists in application for aid through poverty, one past shame, an insatiable wretch.

ஆற்றாத்தனம், s. Insatiableness.

ஆற்றாப்பட்சம், s. What cannot be borne, intolerableness—as ஆற்றாமை.

ஆற்றாமை, neg. v. noun. Inability to bear—as excessive hunger, pain, &c., சகிக்கக்கூடாமை. 2. Impatience, பொறாமை. 3. Voracity, voraciousness, insatiableness, திருத்தியின்மை.

ஆற்றார், s. Foes, opponents, rivals, those who envy one, பகைவர். 2. The poor, the afflicted, தரித்திரர். (p.)

ஆற்றிக்கொடுக்க, inf. To cool and give. 2. To help or relieve one at work.

ஆற்றித்தேற்ற, inf. To soothe and console.

ஆற்றிப்போற்றிக்கொள்ள, inf. To treat guests with civility, விருந்தினரை புபசரிக்க. 2. To render aid—as to a sick person, to help one in distress, தன்புற்றோரைக்காக்க. 3. To console, ஆற்ற.

ஆற்றுவிக்க, inf. [causal.] To console, cherish, afford consolation, தணிபச்செய்ய. 2. To inspire with courage, வலிதர. 3. To enable to bear, or endure, உறுதிசெய்ய.

ஆற்றல், v. noun. Cooling, assuaging, consoling, &c. 2. Enduring, bearing patiently. 3. Bearing a load.

ஆனகம், *s.* One of the ever-greens of Swerga, the Kalpaka tree, தேவதரு. (*p.*)

*ஆனகம், *s.* A large military drum beaten at one end, பேரிப்பறை. 2. A double drum, or two drums put together to be beaten at once, மேளம். 3. A small drum, தம்பட்டம். 4. A thunder-cloud, முழங்குமுகில்; [*ex* ஆன், *et* அக, to sound.] Wils. p. 112. ANAKA. 5. (*Anat.*) The tympanum, காதிலுட்சவ்வு.

*ஆனகதுந்துபி, *s.* Vasudevan the father of Kristna, வசுதேவன். 2. [*as* ஆனகம். 1.] A large drum with one head. Wils. p. 112. ANAKADUNDUB'HI.

ஆனத்தேர், *s.* A shrub, விடத்தேர்ச்செடி, Mimosa, *L.*

ஆனந்த, *s.* The forty-eighth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

*ஆனந்தம், *s.* Great joy, bliss, supreme delight, happiness, பேரின்பம்; [*ex* ஆ. *et* நதி, to be or make happy.] Wils. p. 112. ANANDA.

ஆனந்தக்களிப்பு, *s.* Exceeding great joy, superior enjoyment. 2. A devotional poem composed by yogis.

ஆனந்தநித்திரை, *s.* Abstract meditation in the state of ஞானம், on the deity, யோகநித்திரை.

ஆனந்தபயிரவி, *s.* The name of one of the thirty-two tunes, ஓர்இராகம். (*p.*)

ஆனந்தபரவசம், *s.* Extacy of joy, especially in divine things. (*p.*)

ஆனந்தபாட்பம்—ஆனந்தபாஷ்பம், *s.* Tears of joy, weeping from excessive joy, ஆனந்தக்கண்ணீர். (*p.*)

ஆனந்தமயகோசம், *s.* The state of insensibility produced by excessive joy, being one of the forms in which the soul is manifested, பஞ்சகோசத்தொன்று. Wils. p. 113. ANANDAMAYAKOSHA.

ஆனந்தம்பொழிய, *inf.* To be very jovial, happy, &c., ஆனந்தஞ்சொரிய.

ஆனந்தவருவி, *s.* Tears of delight, flowing in streams, ஆனந்தக்கண்ணீர்ப்பெருக்கு. (*p.*)

ஆனந்தன், *s.* The Supreme Being, கடவுள். Also in Negundu—Siva, சிவன், and Argha, அருகன். (*p.*)

ஆனந்தி—ஆனந்தை, *s.* Parvati, பார்வதி. (*p.*)

ஆனந்தம், *s.* A medicinal root, அரத்தை, Alpinia galanga, *L.* 2. A supposed inauspicious form of construction in poetry, பாக்குற்றங்களிலொன்று. It is of six kinds; viz.: 1. எழுத்தானந்தம், lengthening the final long vowel or mute of the name of the patron of a poem, பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர் சார்ந்தியலெழுப்பாடுவது; உ-ம். நறுமாலைதாராய்திரையவோவென்பன் செறுமாலைசென்றடைந்தபோழ்து. 2. சொல்லானந்தம், using a word in a poem, so that an undesigned, inauspicious meaning may be applied to its patron, இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமழிக்குந்தொழிற் சொற்புணர்ப்பது; உ-ம். தண்மதியமின்னிவரிந்திலங்கும்வெண்குடைச்செங்கோல்விசய னெரிந்திலங்கும் வேலினெழும். 3. பொருளானந்தம், inauspicious expressions of different kinds, in poems as following. (*a*) Stating in a poem written in praise of a king, or a great man, that the productions of his land are injured or ruined, இறைச்சிப்பொருள்பழுதுபடக்கூறுதல்; உ-ம். குட்டிபுக்தாயுமல்விடாகம்புக்குவிழுந்தன வீழக்குரங்குகளெல்லாமவற்றுக்கிரங்கி யழுதுபெரியதோரார வாரமெழுந்ததவ்வரையை யொருவிப்போமென்றான். (*b*) Stating inauspicious actions as praise, மங்கலமழியக்கூறுகை; உ-ம். பீலிவிரித்தறப்பலமயிலிருந்தென வழிவருதலைத்தவ்வருத்தத்தாற்றத்தங்கேசங்களைபெடுத்து முடிக்கில்லாதுவிரித்திருப்பாரவன் வரைமேல். (*c*) Stating an inapplicable comparison, உவமைக்காட்சிபொருள்தோன்றக்கூறுவது; உ-ம். பெயலொரு வைகிய வியன்கணிரும்பனத் தகலிருவிசும்பிலுஅரல்போலவாவிதின்மலர்ந்தபுன்கொடிமுசுண்டை. (*d*) Stating that a calamity or injury happened to that which is compared to the patron of the poem, பாட்டுடைத்தலைவனை வுவமிக்கப்பட்டதற் கிடையூறுபடச் சொல்லுவது; உ-ம். வெற்பினிற்பொருத விறலோனன்ன பொற்புறு பருஉத்தாட்போதகந்துரந்த. (*e*) Comparing the patron of a poem to the meanest thing, இறப்பவிழிந்தவானந்த உவமை; உ-ம். வச்செயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழா மெள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும் வள்ளற்கு மாலார்கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டானை மேலாருமேலார் விரைந்து. (*f*) Comparing the meanest person or thing to the highest, இறப்ப வுயர்ந்த வானந்தவுவமை; உ-ம். இந்திரனேபோலுமிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு மந்தரமேபோன்றுளது மல்லாகம் மந்தரத்துத் தாழருவிபோன்றுளதார் மாலையம்மார்பு பேழுலகுசூழுமிவை. (*g*) Comparing the patron of a poem to a thing that loses its power or eminence, இறந்துபாட்டுவமையானந்தம்; உ-ம். சென்றுபடுபெரிதிற்சிறந்ததோற்றத்தை. 4. யாப்பானந்தம், constructing a poem so that the name of its patron may follow a noun which is preceded by a word placed after the rhyming word of the stanza, முதற்றொடைமருங்கின் மொழிசிறந்தொருபெயரிடைப்படுத்தவ்வழிப்பிரிச்சேர்ப்படப்பாடுவது; உ-ம். ஊரத்திரனென்மல்குசோலையுமிகுயர்வரைவாய் மேகத்திறனும்னறுமெலிந்தகைகத வாகத்திறனேற்கருளாவென்பணியுமைவாய் நாகத்திறன்மால் கடைந்திட்டப்பட்ட நளிகடலே. 5. தூக்கானந்தம், constructing a musical poem so that the name of its patron shall be inauspiciously, indistinctly, or abruptly pronounced, யாமொழிபுணர்ந்தபாவிற்பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர் அமங்கலமாகத்தொனிக்கவும், ஒருவற்குப்புலனாகாதிருக்கவும், பிரிந்திசைக்கவும்பாடுதல். 6. தொடையானந்தம், placing the name of the patron of a poem at the beginning of the stanza, so that it may rhyme with அளபெடை; அளபெடைத்தொடைப்பாட்டினுட்பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்சார்த்தியளபெடுப்பத்தொடுப்பது; உ-ம். வாஅ வழுதிமதுரைமறுகினிற்பொலிபகைமுனைப்போர்.

ஆனந்தவாதி *s.* A kind of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

ஆனந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be glad, to rejoice, experience spiritual joy, பெருமகிழ்ச்சியுற. (*p.*)

ஆனமானவன், *s.* [*vul.*] See under ஆ or ஆகு, *v.*

ஆனம், *s.* Toddy, any fermented, or inebriating liquor, கள். (திவா.)

*ஆனயம்—ஆனயனம், *s.* Bringing, கொண்டுவருகை. 2. The ceremony of investing a young Hindu of any of the first three classes, with the sacred thread worn over the left shoulder. See உபநயனம். Wils. p. 113. ANAYA and ANAYANA.

*ஆனனம், *s.* Face, முகம். See ஆநனம். Wils. p. 112. ANANA. (*p.*)

ஆறுமை, *s.* An abstract noun belonging to a kind of defective negative verb—that which is inseparable; not leaving, unceasing, நீங்காமை. 2. The twenty-first constellation of the Hindus, உத்திராடம். (*p.*)

ஆனி, *s.* June—the month, ஓர்மாதம். 2. (*p.*) The eighteenth Nakshattra, கேட்டை. 3. The nineteenth lunar mansion, மூலம். 4. The twenty-first lunar mansion, உத்திராடம். 5. The name of a river in the Madura district, which overflows in the month of June, பொருநைநதி. 6. (திவா.) A tender leaf of the palm, cut off, வெட்டுக்குருத்து.

ஆனித்திருமஞ்சனம், *s.* A sacred bathing or anointing of the idol at Chillumbrum, celebrated in the eighth lunar mansion in the month of June.

ஆனித்தூக்கம், *s.* [*prov.*] Calms in the month of June.

*ஆனி, *s.* Destruction, loss, decay, ruin, கேடு. Wils. p. 973. HANI.

ஆனியம், *s.* A day of twenty-four hours, நாள். 2. The fit season, பருவம். 3. Time, பொழுது. 4. The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். (*p.*)

ஆனு, *s.* [*prop.* ஆணு.] Sweetness, deliciousness, இனிமை. 2. Goodness, a good, benefit, நன்மை. (*p.*)

ஆனை, *s.* An elephant, யானை. 2. (*M. Dic.*) The அத்தி tree, Ficus racemosa.

ஆனைகட்டுந்தறி—ஆனையணைதறி, *s.* A post to tie an elephant.

ஆனைக்கண், *s.* Round, black spots in fruits, when they are over-ripe, or spoiled.

ஆனைக்கண்படுதல்—ஆனைக்கண்விழுதல், *v. noun.* The appearing of spots, or defects in fruits.

பலாப்பழமானைக்கண்பட்டுப் போயிற்று. The jack fruit has got a defect or flaw.

ஆனைக்கதுப்பு, *s.* The frontal sinus of the elephant, from which secretion exudes when the animal is in rut.

ஆனைக்கள்ளிமுளையான், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைக்கற்றலை, *s.* A fish, ஓர்மீன்.

ஆனைக்காயம்—ஆனைப்பெருங்காயம், *s.* A kind of assafœtida given to elephants, &c. See பெருங்காயம்.

ஆனைக்கால், *s.* A disease—the elephantiasis or large leg, Cochin leg, வாதக்கால். 2. A big tube fixed on the walls or roofs, for rain-water to pass through, தண்ணீர்க்குழாய். (*c.*)

ஆனைக்காவல், *s.* Watchers to defend a garden, a field, &c., against elephants.

ஆனைக்கூடம், *s.* An elephant's stall, ஆனைகட்டுமிடம்.

ஆனைக்கொம்பு—ஆனைக்கோடு—ஆனைத்தந்தம், *s.* An elephant's tusks. 2. Ivory.

ஆனைக்கொம்பன், *s.* A kind of rice, ஓர்வகைநெல். 2. A species of plantain—as ஆனைவாழை.

ஆனைக்கோடன்சுரை, *s.* A gourd whose fruit is compared to the elephant's tusks, and is used for a curry, the snake gourd, ஓர்வகைச்சுரை. [Trichosanthes anguina.]

ஆனைசேனை, *s.* A great quantity, abundance, மிகுதி.

ஆனைச்சப்பரம், *s.* A seat on an elephant—as அம்பாரி.

ஆனைச்சிலந்தி, *s.* A kind of scabby disease.

ஆனைச்சிரங்கு, *s.* A kind of itch in large blisters.

ஆனைச்சீரகம், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைச்செவியடி, *s.* A prickly-leaved plant, ஓர்பூண்டு. 2. The lower part of the elephant's ear.

ஆனைத்தடிச்சல், *s.* A kind of creeping plant with acid juice—used in polishing brass, ஓர்படர்கொடி.

ஆனைத்தடிப்பு, *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைத்திசை, *s.* [*in astrology.*] North, வடக்கு.

ஆனைத்திப்பிலி, *s.* Pericarps of Pothos officinalis, ஓர்வகைத்திப்பிலி.

ஆனைத்தோட்டி, *s.* An elephant's hook or goad.

ஆனைநெருஞ்சில், *s.* A low plant, a kind of spreading thistle—prickly-fruited Pedalium murex, ஓர்வகைநெருஞ்சில்.

ஆனைப்படுவன், *s.* A kind of scabby disease—as the அக்கி.

ஆனைப்படை, *s.* An army of elephants.

ஆனைப்பந்தி, *s.* An elephant's stall. 2. A row of elephants.

ஆனைப்பாகன், *s.* An elephanteer, or one who tames or guides elephants.

ஆனைப்பிச்சான், *s.* A plant, ஓர்பூண்டு.

ஆனைப்பேன், *s.* An insect that lives in the brinjall plant, கத்தரிச்செடியிலுண்டாகுமோர்பூச்சி.

ஆனைமஞ்சள், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைமதம், *s.* An elephant's rut.

ஆனைமத்தகம், *s.* An elephant's skull or part of the head, கும்பம்.

ஆனைமயிர், *s.* The hair of an elepbant's tail.

ஆனைமயிர்க்காப்பு, *s.* Bracelets of the hair of elephants' tails.

ஆனைமலை, *s.* The name of a mountain in the south near Madura.

ஆனைமுகவன்—ஆனைமுகன், *s.* Ganesa, விநாயகன். 2. An Asoor, கசமுகாசுரன். (*p.*)

ஆனைமுதுகு, *s.* An elephant's back.

ஆனையடி, *s.* The footsteps of an elephant.

ஆனையறுகு, *s.* A kind of grass, ஓரறுகு.

ஆனையறையும்புள்—ஆனையிருஞ்சிப்புள்—ஆனைபுண்குருகு, *s.* A fabulous bird—said to devour the elephant.

ஆனையிலத்தி, *s.* Elephant's dung.

ஆனையூர்தி, *s.* Indra whose vehicle is the elephant, இந்திரன். 2. Ian, ஐயன். (*p.*)

ஆனையேற்றம், *s.* Learning and practising to ride on an elephant, யானையேறிப்பழகுகை.

ஆனைவணங்கி, *s.* A kind of plant whose flower is supposed to resemble the trunk of an elephant. It is also fancied to be a preservative against the attack of a wild elephant, which, it is said, will retire abashed at the sight of it, தேட்கொடுக்குப்பூண்டு.

ஆனைவாழை, *s.* A species of plantain, ஓர்வகைவாழை.

ஆனைவிழுங்குமீன், *s.* A large fish—said to devour the elephant, திமிங்கிலம்.

ஆனைவீரர், *s.* One of the eight assistants of kings, அரசரெண்வகைத்துணைவரிலோர்வகையார்.

ஆன், *s.* A neat, cow or bull, பசுப்பொது. 2. A cow, பெண்பசு. 3. The she of the buffalo, or elk, பெண்மரை; [*ex* ஆ, cow, *te* ன், termination.] (*p.*)

ஆனிலை—ஆன்கொட்டில், *s.* A cow-stall.

ஆனுலகு, *s.* One of the seven superior worlds, சுவர்க்கம்.

ஆனேறு, *s.* A bull, எருது.

ஆன்கன்று, *s.* A calf.

ஆன்வல்லோர், *s.* Cow-herds.

ஆன்றிரள், *s.* A crowd of herds.

ஆன். The common termination of the third person masc. sing. படர்க்கையொருமையாண்பால்விகுதி—as பார்ப்பான், he will see. 2. A poetic expletive used with a change of the word பத்து, சாரியை—as இருபான், twice ten. 3. A form of the third or instrumental case, மூன்றனுருபு. See ஆல். (*p.*)

உரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்காப்பான். He who guides his five (senses) with the elephant goad of wisdom. (Cural.)

ஆன்மா, *s.* The soul, spirit, life. See ஆத்துமா. (*p.*)

ஆன்றல். An irregular defective noun. 1. Extension, width, breadth, being extensive, அகலம். 2. Greatness, vastness, dignity, being great, மாட்சிமை. 3. Abundance, copiousness, luxuriance, மிகுதி; [*ex* அகலல், extending.] (*p.*)

ஆன்றகுணம், *s.* The highest quality.

ஆன்றபுவி, *s.* The extended earth.

ஆன்றவர்—ஆன்றோர்—ஆன்றோர், *s.* Learned persons, the wise, poets, the great—as sages, &c., those who are great in moral excellence, சான்றோர்.

ஆன்றோர்கேட்கிற்செவிபுதைக்கும். (Words so wicked that) the great will shut their ears against hearing them. (பாரதம்.)

ஆன்றவொழுக்கு, *s.* Exalted virtue.

இ

இ. A short letter, similar to *I* in English, ஓர்குற்றெழுத்து. 2. A demonstrative prefix, சுட்டெழுத்து—as இந்த, this. 3. A termination of the second person singular, முன்னிலையொருமைவிகுதி—as உண்டி, thou hast eaten. 4. An imperative second person singular, முன்னிலையேவலொருமைவிகுதி—as சொல்லுதி, say thou. 5. A feminine appellative termination, பெண்பால்விகுதி—as கூனி, a hump-backed woman. 6. A singular termination, common to the masc. and fem., உயர்திணையொருமைவிகுதி—as மானி, an honorable person—பாவி, a sinner. 7. A termination in the singular, common to each gender, இருதிணைமுக்கூற்றொருமைவிகுதி—as செவிப்பிலி, a man, woman, or animal without ears. 8. An expletive inserted at pleasure, when the preceding word ends with any letter except ய், and the following word begins with ய, சாரியை—as காலியாது, from கால், foot and யாது, which. 9. A termination of some participles, வினையெச்சவிகுதி—as ஒன்னி, சொல்லி, &c. 10. A prefix to Sanscrit words beginning with ய, ர, ல—as யந்திரம், இயந்திரம், machine—ராகம், இராகம் harmony, melody—லங்கை, இலங்கை, Lanka. (*p.*)

இக்கணம், *s.* Now, immediately, this moment.

இக்குறி, *s.* [*prov.*] This time, this once, இம்முறை. 2. This mark, இவ்வடையாளம்.

இக்குறிகேட்போன், *s.* One who has learnt once, now.

இக்கூறு, *s.* This part, இப்பங்கு. 2. This manner, இப்பிரகாரம்.

இங்ஙனம், *s.* This place, இவ்விடம், [*adverbially.*] here, hither, இங்கே. 2. Thus, so, in this manner, இப்படி.

இத்துணை, *s.* So much, so many, இவ்வளவு. 2. This aid, இந்த உதவி. See துணை.

இப்பசு, *s.* This cow.

இப்படி, *adv.* Thus, in this manner. See படி.

இப்பால், *s. and adv.* Here. 2. This side. 3. Hither. 4. Henceforth; [*ex* பால், side.]

இப்புறம், *s.* Here, this, this side, hither. See புறம்.

இப்பொழுது—இப்போது, *adv.* Now, at this time. See பொழுது.

இம்மட்டு, *s.* This measure or quantity, thus much, so far, hitherto.

இம்மட்டும், *adv.* Only so much, this is the amount, the extent, &c.

இம்மாத்திரம், *s.* So much, இவ்வளவு.

இவ்வண்ணம்—இவ்வாறு, *s.* This course, this manner, thus.

இஃது, *pron.* This thing.

இக. A poetic expletive, annexed to the imper. second person singular of verbs, முன்னிலையசைச்சொல்.

தண்டுறையூரனிக. See, O ruler of the well-watered district.

இக, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To leave behind, pass over, go beyond, கடக்க. 2 To transgress, violate, deviate from rule or justice, மீற. 3. v. n. To depart, go, pass, போக. (p.)

வரம்பிகந்தன. Those that exceed limits, things that are boundless.

மடமிகப்பக்கும். Ignorance will in great measure be renounced. (கலித்தொகை.)

இகந்துபட, inf. To be confuted, to fail, தவறுபட. 2. [in grammar.] To vary from a rule—as an exception, முற்கூறியவிதியைக்கடக்க.

*இகம், s. Here, in this place, now, இவ்விடம். Wils. p. 134. Iha. 2. The present birth, இப்பிறவி. 3. This world, this state of enjoyment and suffering, இம்மை. (p.)

இகபரம், s. This world and the next, earth and heaven, இம்மைமறுமை.

இகபரசுகம், s. Earthly (temporal) and heavenly (etherial) prosperity.

இகபரமறியாதவன், s. One who knows not the difference between right and wrong, one who knows nothing.

இகலோகம், s. This world.

இகரம், s. The letter இ, மூன்றாமுயிர். 2. A tune, சந்தம். (p.)

இகரக்குறுக்கம், s. The letter இ, shortened in sound, குற்றியலிகரம்—as ஆடியாது.

இகல, A particle of comparison, ஒருவமையுருபு. See under இகல், v.

இகல், s. Enmity, hatred, opposition, contrariety, hostility, பகை. 2. Battle, war, warlikeness, போர். 3. Valor, strength, prowess, வலி. (p.)

இகலன், s. An old jackal, கிழநரி. 2. A jackal, நரி. (p.)

இகலாட்டம், s. Diversity of opinions, controversy, disputation, altercation, போராட்டம். 2. Competition, contention, vieing, rivalry, shifting a duty on another, முரணுகை.

எக்கோழுமிகலாட்டமாயிருக்கிறவன். He who is always disputing.

இகலார்—இகலோர், s. Foes, enemies, adversaries, rivals, competitors, பகைவர். (p.)

இகல்—இகலு, கிறேன், இகன்றேன், வேன், இகல, v. a. To hate, oppose, to be inimical to, பகைக்க. 2. To oppose in war, to fight, பொர. 3. To vie with, be rival to, compete with, எதிர்க்க. 4. To dispute, contend, வாக்குவாதஞ்செய்ய. Note.—The infinitive and some other parts of this verb are used as particles of comparison—as குலிகமொடிகலியகை, hands resembling vermilion.

வரையிகலவணர்தோள். Shoulders grown so large as to vie with mountains.

இரண்டுகுருவிகளிகலிப்பாடுகின்றன. Two birds are vieing with each other in song.

இகழ், s. Dispraise, defamation, affront, contempt, censure, contumely, reproach, abuse, reviling, scorn, நிந்தை.

இகழ்—இகழு, கிறேன், இகழ்ந்தேன், வேன், இகழ, v. a. To contemn, scorn, defame, reproach, revile, disdain, நிந்திக்க.

இகழாவிகழ்ச்சி, v. noun. Irony, satire.

இகழ்வார், s. Scorners, gain-sayers, revilers, opponents, நிந்திப்பவர்.

இகழ்ச்சி, v. noun. Dispraise, censure, contumely, defamation, நிந்தை. 2. Meanness, baseness, inferiority, இழிவு. 3. Forgetfulness, neglect, மறதி.

இகழ்ச்சியிற் கெட்டவரையுள்ளுக. Consider how many have been ruined by forgetfulness.

இகழ்ச்சிபண்ண, inf. To scorn, despise.

இகழ்ச்சியானகாரியம், s. A contemptible thing.

இகழ்வு, v. noun. Contempt, scorn, defamation, &c., நிந்தை.

இகனி, s. A thunder-bolt, இடி. (p.)

இகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To repel, put to rout, disperse, புறங்காட்டப்பண்ண. 2. To give, bestow, exercise liberality, ஈய. 3. To throw, cast, fling, send, transmit, எறிய. 4. To kill, destroy life, கொல்ல. 5. To wipe away, efface, clear away, துடைக்க. 6. To cross over, தாண்ட. 7. To invite, call, அழைக்க. 8. To throw down, வீழ்த்த. 9. To afflict, give pain, வருத்த. 10. To bring down, lower, தாழ்த்த. 11. To macerate, குழைக்க. 12. To stop, arrest, மறிக்க. (p.)

இகுடி, s. A creeping shrub—the ஆதொண்டை, Capparis horrida.

இகும். A poetic expletive, அசைச்சொல்—as காண்டிகும்பல்லபோதொண்கவிச்சேர்ப்ப? Have we not seen what your friendship is, O! maritime ruler?

இகுளை, s. A female companion, தோழி. 2. Kindred, relatives, சுற்றம். 3. Affection, love, attachment, friendship, நட்பு. (p.)

இகுன், s. A thunder-bolt, இடியேறு; [ex இகு, throwing.] 2. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 3. The ஆரல் fish. (p.)

இகுடனித்தனிகான்றன வெங்குமே. (The clouds) ejected thunder-bolts one after another, every where. (இரகு.)

இகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To give, bestow, grant, கொடுக்க. (இலேசு.) 2. v. n. To walk, pass, கடக்க. (p.)

இக்கட்டு, s. Straits, distress, straitened circumstances, being straitened for room, poverty, இடுக்கண். 2. Impediment, obstacle, difficulty, தடை. (c.)

அவன்மிக இக்கட்டிப்படுகிறான். He is greatly distressed.

இக்கிடைஞ்சல், s. [prov.] Difficulties, straits, obstacles, impediments, calamity. [prop. இடுக்கண் and இடைதல்.]

இக்கிரி, s. A kind of thorny shrub, ஓர்முட்செடி.

*இக்கு, s. Sugar-cane, கரும்பு, Saccharum officinarum. Wils. p. 129. Ikshu. 2. Fermented liquor, toddy, கள். (p.)

இக்கெனல். A term or expression of speed, விரைவுக்குறிப்பு. (p.)

இக்கோ. An expression of wonder, pity, grief, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல். (p.)

*இங்கிதம், s. A hint, sign, indication of feeling or sentiment by gesture, குறிப்பு. 2. Purpose, intention, நினைவு. Wils. p. 129. Ingita. 3. Sweetness, agreeableness, இனிமை. (p.)

அந்த இங்கிதத்திலே மனோவிகாரம். Being disturbed in mind by (her) gestures.

தங்களிங்கிதத்திலிருந்து பேசுகிறவர்கள். Those who wait about them, (for opportunity) and then make known their wishes.

இங்கிதகவி, s. A poem in which the poet expresses the object or wish of his patron, having ascertained it by signs, gestures, &c., பாட்டுடைத்தலைவன்கருத்தையறிந்துசொல்லுங்கவி. 2. A poet who expresses his thoughts sweetly, இனிமைபடச்சொல்லுங்கவிபாடுவோன். 3. A sweet poem, இன்பந்தருங்கவி.

இங்கிதக்காரன், s. One who accommodates himself to another's views, a flatterer, இச்சைபேசுவோன்.

இங்கிதமானபேச்சு, s. Language accommodated to circumstances, flattery.

இங்கிரி, s. Musk, கஸ்தூரி.

*இங்கு, s. Assafœtida, பெருங்காயம், Narthex assafœtida. Wils. p. 174. Hingu.

இங்கு, s. This place, this world, the present life, [used adverbially.] here, in this place, இங்கே—as இங்குமங்கும், here and there.

இங்குசுக்காண்டான், s. The நீர்முள்ளி plant, Asteracantha longifolia. 2. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus.

இங்குடமம்—இங்குளி, s. Assafœtida, பெருங்காயம். (M. Dic.)

இங்குதாரி, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore—as பூநேரசிலை.

இங்குநாழி, s. An exotic plant, பிதரோகணி.

*இங்குலிகம், s. Vermilion or red sulphuret of mercury, சாதிலிங்கம். Wils. 974. p. Hinguli. 2. Fictitious cinnabar, red paint, சிவப்பு.

இசகுபிசகு—இசக்குப்பிசக்கு, s. [vul.] Disturbance, irregularity. See இடையூறுபிறழ்வு.

இசங்கு, s. A thorny shrub found in hedges, &c., medicinal and bearing white berries, சங்கஞ்செடி, Azima tetracantha. (c.)

இசலு, கிறேன், இசலினேன், வேன், இசல, v. n. To strive pertinaciously, speak obstinately, வாதாட.

இன்பமாய்இசலிக்கொண்டு பாடுகின்றன. They (the birds) sing sweetly emulating one another.

இசலாட்டம், v. noun. Striving—as இகலாட்டம். (c.)

இசி, க்கிறேன், த்தேன, ப்பேன், க்க, v. a. To strip or pull off as leaves, bark, &c., to sliver, உரிக்க. (சது.) 2. To break off, ஒடிக்க. 3. v. n. To laugh, சிரிக்க. (சது.) 4. [vul.] To contract as the muscle by spasms, சம்பிடிக்க.

இசி, *v. noun.* **Stripping, pulling** off—as bark, leaves, fibres, &c., breaking off—as a branch. இறுக்குகை. 2. Laughter, laughing, சிரிப்பு.

இசிப்பு—இசிவு, *v. noun.* **Drawing,** pull, strain, இழுக்குகை. 2. Laughing, சிரிப்பு. 3. Spasm, convulsion, a contraction of the muscles, stricture, distortion, distension, நரம்புச்சுருக்கு.

இசிவுசன்னி, *s.* **Convulsion, fit,** tetanus, lock-jaw, சுச்சன்னி.

வயிற்றிசிவு, *s.* **Colic, belly-ache,** gripes.

இசின். **One of the intervening par-** ticles, indicating the past tense, இறந்தகால விடைநிலை—as என்றிசினோர். They said. (*p.*)

இசுதாரு, *s.* **The** கடம்பு **tree,** Barringtonia racemosa. (*p.*)

இசை, *s.* **A sound, noise,** ஒலி. 2. Praise, புகழ். 3. A word, சொல். 4. A tune, melody, மிடற்றுப்பிறக்குமிசை. 5. Instrumental music, நரம்பிற்பிறக்குமிசை. 6. Sound, harmony in music, a harmonious or musical sound, tone, note, &c., இசைப்பாட்டு. Also a term common to the different parts in music. (*p.*) (சது.)—The seven principal sounds or notes in the vocal and instrumental music of the Hindus are called, சுரம், in singing, and நரம்பு, on stringed instruments; they are, 1. குரல், the guttural sound, the sound coming from the throat, மிடற்றுக்குரல். 2. துத்தம், the second tone of the gamut, or நீ modulated by the tongue, நாவினற்றுத்தம். 3. கைக்கிளை, the sound caused by the palate, அண்ணத்தாற்கைக்கிளை. 4. உழை, the cerebral, or the sound coming from the head, சிரத்தாலுழை. 5. இளி, that which proceeds from the forehead, நெற்றியாலிளி. 6. விளரி, the pectoral, or that which proceeds from the breast, நெஞ்சால்விளரி. 7. தாரம், that from the nose, or nasal, மூக்காற்றாரம்.—These sounds, they compare: 1. With those of animals—as that of a peacock, a bull, a sheep, &c. 2. With the different tastes of milk, honey, &c. 3. With the different scents of jasmin, nymphœa, &c.—The letters (அட்சரம்.) by which they express these notes are as follow: 1. ஆஅ. 2. ஈஇ. 3. ஊஉ. 4. ஏஎ. 5. ஐஇ. 6. ஓஒ. 7. ஔஉ.—The time or measure, (மாத்திரை,) of these notes is as follows :—

The 1st note	குரல் contains	4	measures	நான்குகுரல்.
2d	துத்தம் contains	4	measures	நான்குதுத்தம்.
3d	கைக்கிளை „	2	„	இரண்டுகைக்கிளை.
4th	உழை „	3	„	மூன்றுழை.
5th	இளி „	4	„	நான்கிளி.
6th	விளரி „	3	„	மூன்றுவிளரி.
7th	தாரம் „	2	„	இரண்டுதாரம்.

From the combinations of these notes or sounds, are formed seven different kinds of airs or tunes; (பாலை) viz.: 1. செம்பாலை, or the air in which the first note is doubled, குரலேகுரல். 2. படுமலைப்பாலை, the air in which the second and first notes are compounded, துத்தமேகுரல். 3. செவ்வழிப்பாலை, the air in which the third and the first notes are compounded, கைக்கிளைமேகுரல். 4. அரும்பாலை, the air in which the fourth and the first notes are compounded, உழைமேகுரல். 5. கோடிப்பாலை, the air in which the fifth and first notes are compounded, இளிமேகுரல். 6. விளரிப்பாலை, the air in which the sixth and first notes are compounded, விளரிமே குரல். 7. மேற்செம்பாலை, the air in which the seventh and first notes are compounded, தாரமேகுரல்.—The differences of these tunes are as follow; viz.: 1. கொடிப்பாலை, a tune higher than செம்பாலை. 2. விளரிப்பாலை and மேற்செம்பாலை, tunes higher than கொடிச்செம்பாலை.—The three different parts in music are: 1. மந்தவிசை, bass, or the lowest pitch—also called, மந்தரம் or சருளி. 2. மத்திமவிசை, tenor or medium—also called, மத்திமம் or சமன். 3. தாரவிசை, treble or the highest pitch—also called, உச்சம் or வல்லிசை.—The different parts are not sung together, but one after another in succession—மந்தவிசை, takes its pitch in the key note of the bass—the மத்திமவிசை, in the fifth—and the உச்சம், in the octave. The term is also applied to the several notes or sounds of the octave—also called சுரம்—as the first சுரம், the second சுரம், &c., and the whole are called the சுரி or gamut.

இசைகேடு, *s.* **Dissonance, discord,** want of harmony, அபேதம். 2. Dishonor, disgrace, ill-fame, அவகீர்த்தி. 3. Want of opportunity, inconvenience, inauspiciousness—as of a day, ஒத்துக்கொள்ளாமை. 4. [*prov.*] Reduced state, emaciated state, இடைக்குபோனநிலைமை.

இசைகொள்ள, *inf.* **To be renowned,** கீர்த்திபெற.

இசைக்குழல், *s.* **A musical wind-instrument,** ஊதுகுழல்.

இசைத்தமிழ், *s.* **One of the three** kinds of Tamil odes, or other poetry adapted to song—also the various changes made to accommodate language to music, முத்தமிழிலொன்று.

இசைத்திரிபு, *s.* **A change of tune** by mistake, இசைப்பிறழ்வு. 2. Variation in music, இசைமாறுகை. 3. A different enunciation of the same terms, according to the different senses they are intended to convey, இசையுறுத்துக்கூறுகை—as செம்பொன்பதின்கழஞ்சு, may be செம்பு ஒன்பதின்கழஞ்சு, the copper is nine கழஞ்சு—or செம்பொன் பதின்கழஞ்சு, the fine gold is ten கழஞ்சு. So குறும்பரம்பு may be குறும்பர் அம்பு, the army of territorial chiefs—or குறும் பரம்பு, a short board used for smoothing ploughed fields.

இசைநாள், *s.* **The twenty-fifth,** also the twenty-sixth lunar mansions, பூரட்டாதி and உத்திரட்டாதி.

இசைநிறை, *s.* [*in poetry.*] **The use** of a letter, or word to fill the measure—an expletive, ஓரிடைச்சொல்; as ஏஎ யிவ ளொருத்திபேடி. Heh! This is a hermaphrodite.

இசைநூல், *s.* **The science of music.**

இசைப்பாட்டு, *s.* **A melody, tune,** song, சங்கீதம்.

இசைமடந்தை, *s.* **Sarasvati, the** wife of Brahma; the goddess of speech, of music, fame, praise, &c., சரச்சுவதி. (*p.*)

இசையுள்ளான், *s.* **A man of fame** or praise.

இசையெச்சம், *s.* [*in grammar.*] Ellipsis or omission of a word, சொல்லெச்சம்.

இசையெடுக்க, *inf.* **To pitch or** begin a tune.

இசைவல்லோர்—இசைவாணர், *s.* Proficients in music, சங்கீதபாடகர். 2. Heavenly choristers, கந்தருவர்.

இசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To join, unite, blend, mingle, இணைய. 2. To agree, suit, be adapted to, to accord with, பொருந்த. 3. To combine, harmonize, to accord in sound, இராகமிசையொவ்வ. 4. To consent, assent, comply, உடன்பட. 5. To be matched, be like, to pair, become fellows, சரிப்பட.

இசையாதாயினும். Though it (the action) may appear unsuitable. (நீதிநெறி.)

இசையாவொருபொருள். A thing that cannot be given, got, &c. (கலடி.)

இசைந்தவேளை, *s.* **Due time.**

இசை, *v. noun.* **Closeness,** கூடி நிற்கை. (சது.) 2. Union, agreement, இசைவு.

இசைவு, *v. noun.* **Union, agree-** ment, compactness, fitness, unity, harmony, a joining, joint, connection, combination, fitting in, consent, compliance, correspondence, பொருத்தம்

அதற்கிசைவாய். Corresponding to it.

இன்னரியோசைக்குமுன் குரலுக்குமிசைவில்லை. There is no harmony or concord between the lute and your voice.

இசைவுகேடு *s.* [*imp.* இசைகேடு.] Disunion, disjunction, disagreement, பொருத்தமின்மை. 2. Disappointment, want of success, abortiveness, காரியத்தவறு.

இசைகேடாய்ப்போனகாரியம். An abortive contrivance, an unsuccessful thing.

இசைவுபிறழ்வு, *s.* [*vul.* இசகுபிசகு.] Disorder, ஒழுங்கின்மை. 2. Disagreement, இசைவுகேடு.

இசைவுபிறழ்வானநாள். An unfavorable, unfair, or unpropitious day.

இசை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To join, combine, reconcile, blend, mingle, சேர்க்க. 2. To bind, tie, fasten, கட்ட. 3. To hum, chant, continue a musical sound, பாட. 4. To say, tell, speak, declare, பேச. 5. (*fig.*) To give, bestow, yield, produce, ஈய. (பிங்கலந்தை) 6. *v. n.* To sound as musical instruments, ஒலிக்க. (*p.*)

நரம்பிசைக்குந்தழுனியாப்பு. The noise of the stringed instrument resounding.

இசை, *v. noun.* **Combination,** சேர்க்கை. (சது.)

இசைப்பு, *v. noun.* **Joining, con-** necting, reconciling, junction, combination, இணைப்பு. 2. Speaking, utterance, telling, சொல்லுகை. (*p.*)

இசைமுடி, *s.* **A plant,** சிலந்திநாயகம், Ruellia repens, *L.*

இச்சகம், *s.* **Flattery, adulation,** blandishment, முகத்துதி. (*c.*)

இச்சகஞ்சொல்ல—இச்சகம்பேச, *inf.* To flatter, speak flattery.

இச்சகஞ்சொல்லாதே. Speak not flattery.

இச்சகமாய், *adv.* **Flatteringly,** adulatorily.

இச்சி—இச்சியால், *s.* [*prop.* இத்தி.] A tree, Ficus virens, *L.*

இச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To desire, wish, crave, covet, desire intensely, to lust after, காதலிக்க; [*ex* இச்சை.] (*c.*)

முத்திலைப்பிச்சித்தால்வோர். The good who longed for heaven.

இச்சியல், *s.* A medicinal plant—as கடுகுரோகணி, Helleborus niger.

*இச்சை, *s.* Wish, desire, விருப்பம். Wils. p. 130. ICHCHA. 2. Intense desire, மிகுவிருப்பம். 3. Covetousness, lust, irregular or inordinate desire, தரிச்சை. 4. Inclination, choice, will, இஷ்டம். 5. (*p.*) Ignorance, அஞ்ஞானம். 6. Falsehood, பொய். 7. Expostulation, உறுதிச்சொல்.

இச்சாசத்தி, *s.* One of the three active or female energies of the deity—benevolence to souls or creatures, உயிர்களுக்கிரங்கல். See சத்தி. (*p.*)

இச்சாபத்தியம், *s.* Generous diet in sickness—but abstaining from venery—avoiding only what will disagree with medicine.

இச்சாபோகம், *s.* The gratification of desires. (*p.*)

இச்சைப்பட, *inf.* To desire, covet, wish, to become libidinous.

இச்சையடக்கம், *s.* Mortification of the sensual appetites.

துரிச்சை, *s* Evil desires, vicious propensities.

தன்னிச்சை, *s.* Free will.

*இஞ்சாகம், *s.* Shrimps, prawns, இறல். Wils. p. 130. INCHAKA.

இஞ்சி, *s.* Green ginger, இஞ்சிக்கிழங்கு. Zingiber officinalis. (*c.*) 2. (*p.*) A fortification or round wall, மதில். 3. A tank, வாவி. 4. A shield, கேடகம்.

இஞ்சிதின்ற குரங்குபோல். As a monkey irritated by eating green ginger—spoken when a man is suffering pain as the result of his own foolish actions.

இஞ்சித்தேறு, *s.* A piece of green ginger.

இஞ்சிப்பாகு, *s.* Preserved ginger. 2. A kind of ginger electuary.

இஞ்சியடைகாய்—இஞ்சியூறுகாய், *s.* Pickle made of ginger.

இஞ்சிலேகியம், *s.* Electuary made of ginger, நிமருந்து.

இஞ்சு, கிறது, இஞ்சினது, ம், இஞ்ச, *v. n.* To be curdled—as milk; congealed or thick—as ghee, இறுக. 2. To be absorbed—as water in the ground, சுவற. (*c.*)

ஆற்றிலே தண்ணீரிஞ்சிப்போயிற்று. The river is become dry.

இட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dig, dig out, scoop, to hollow, தோண்ட. 2. *v. a.* or *n.* To cleave open, open a way through; split—as a branch, &c.; tear a person to pieces—as an elephant, பிளக்க. 3. To stand or walk straddling, to distend the legs, stride, விரித்துநிற்க.

இடப்பு, *v. noun.* Cleaving, opening, hollowing, forcing a way through, a large cleft or gap, பிளப்பு. 2. Distension, விரிக்கை. 3. *s.* A clod of earth thrown out by digging or ploughing, பெயர்க்கப்பட்டமண்ணுக்கட்டி.

இடப்புக்கால் *s.* Distended legs.

இடக்கர், *s.* Vulgar language, terms of things or actions, too obscene to be named openly, மறைத்தவார்த்தை. 2. Fornicators, adulterers, தூர்த்தர். 3. A water-pot, குடம். 4. Closeness, narrowness, நெருக்கம். (*p.*)

இடக்கரடக்கல், *v. noun.* A symbolic expression to avoid indecent terms.

இடக்கரெச்சுமுறைத்தக்கூறல்—as கால்கழுவிநற. To put water on the feet, i. e. to wash after stool. (*p.*)

இடக்கியம், *s.* A double-tailed flag, the flag of a car, a banner, standard, தேர்க்கொடி. (*p.*)

இடக்கு, *s.* Incivility, rudeness in answers, contumely, சேட்டை. 2. Indecent words, இழிசொல். 3. Opposition, contrariety, non-compliance, முரட்டுத்தனம். 4. Cavil, pugnaciousness, captiousness, குதர்க்கம். (*c.*)

இடக்குச்சொல்லுகிறான். He uses subterfuges, he opposes, speaks against, &c.

அவன்செய்கிறதெல்லாமிடக்கு. His conduct is all contrary, unyielding.

இடக்கன், *s.* A rude, saucy, disrespectful person, தாறுமாறுசெய்பவன்.

இடக்குப்பண்ண, *inf.* To deal knavishly, fraudulently, to do wrong.

இடக்குப்பேச, *inf.* To cavil, speak unmannerly, use indecent language.

இடக்குமடக்கு, *s.* Trouble, difficulty. 2. Cavil.

இடக்கை, *s.* The district or city Decca, ஒர்தேசம். 2. A large double-headed drum, ஒர்வாச்சியம்; [*ex* டக், imitative sound.]

இடங்கணம், *s.* Borax, வெண்காரம்.

இடங்கணி, *s.* A stone-cutter's chisel, உளி. 2. A chain, சங்கிலி; [*ex* டங்கி, to bind.] (*p.*)

இடங்கம், *s.* A chisel, a stone-cutter's chisel, உளி. (*p.*)

இடங்கரம், *s.* Defilement from menses or otherwise, any impurity that causes temporary absence from society, மகளிர்குதகம்.

இடங்கர், *s.* An alligator, முதலை. 2. Fornicators, adulterers—as இடக்கர். 3. [*prop.* இடக்கர்.] A narrow or close way, இடுவழி. 4. A water-pot or jar, நீர்க்கால். (*p.*)

இடங்கழி—இடங்கழிமை, *s.* Crowding, pressing upon—as an opposing army; close fighting, pressing by robbers, நெருக்குகை; [*ex* இடம், place, *et* கழி, passing—passing the place intervening.] (*p.*)

இடங்கழியர், *s.* Lascivious persons, fornicators, காமுகர். 2. Filthy persons, தூர்த்தர். (*p.*)

இடத்திடு, கிறது, இடத்திட்டது, ம், இடத்திட, *v. n.* To flame, சொலிக்க. (*s.*)

*இடபம், *s.* [*Sans.* ரிஷபம்.] A bull, an ox; it is the vehicle of Siva, எருது. Wils. p. 169. RISHAB'HA. 2. The sign of Siva's flag, சிவன்கொடி. 3. Taurus of the zodiac, இடபராசி. 4. Device on the banner of the guardian of the west, மேற்றிசைப்பாலன்குறி. (*p.*)

இடபக்கொடியோன், *s.* Siva, சிவன்.

இடபவீதி, *s.* An astronomical trisection of the zodiac, embracing four signs. See குரியவீதி.

இடபாரூடன், *s.* Siva the bull-rider, the bull-borne deity, சிவன்.

இடமாரம் *s.* [*improp.* இடமானம்.] A kind of large drum, ஒர்பெரும்பறை.

இடம், *s.* Place, room, site, situation, location, spot, station, ஸ்தானம். 2. Ground, foundation, reason, &c., in argument, ஆதாரம். 3. House, one's own place, residence, வீடு. 4. Breadth, width, extension, அகலம். 5. Time, ability, opportunity, convenience, சமு. 6. (*p.*) Greatness, பெருமை. 7. The left side, இடதுபக்கம். 8. The three persons in pronouns, மூவிடம்.—They are தன்மை, the first person—முன்னிலை, the second person—and படர்க்கை, the third person. 9. Wealth, riches, prosperity, செல்வம். 10. The air, ஆகாயம். 11. Expanse, spaciousness, விசாலம்.

இடம்படமெய்ஞ்ஞானக்கற்பினும். Though extensively taught in divine knowledge, (இடம். 11.) (நாலடி.)

இடம்படவீடெடேல். Do not build too spacious a house.

கேட்டவிடத்திலில்லையென்றான். On being asked, he said no.

இடக்கை—இடங்கை—இடதுகை, *s.* The left-hand.

இடங்காட்ட, *inf.* To indulge one, to humor, encourage, &c.

இடங்காரம், *s.* The left hand of a double drum, the end of which is glued, முழவினிடப்புறம்.

இடங்குறுக—இடமிடைய, *inf.* To be confined, be narrow, close, to want room to pass, &c., இடம்நெருங்க.

இடங்கெட்டபாவி, *s.* An utterly destitute person, a miserable wretch.

இடங்கேடு, *s.* Poverty, தரித்திரம்.

இடங்கொடாமை, *neg. v. noun.* Non-concession, non-indulgence, obstinacy, முரட்டாட்டம். 2. An assumed indifference, &c. in one who has done wrong and conceals it, sang froid, படிகொடாமை.

இடங்கொடுக்க, *inf.* To give place, yield, admit. 2. To allow, permit, suffer, grant liberty, permission.

இடங்கொள்ள, *inf.* To take up room, இடம்பிடிக்க. 2. To be spacious, capacious, விசாலமாயிருக்க.

இடங்கொள்பூதலம். The wide-spread earth. (வைட.)

இடங்கோல, *inf.* To gain a footing, establish one's self in place. 2. To take preparatory measure, make interest with one, &c. 3. To make larger, wider—as in digging a well, a foundation, &c.

இடசாரி—இடச்சுற்று, *s.* Turning, wheeling, &c. to the left—as in dancing, military tactics, horsemanship, &c.

இடஞ்சுழி, *s.* A curl on the body to the left.

இடந்தலைப்பாடு, *s.* One of the துறை in love poetry—the meeting of lovers in a place previously agreed upon.

இடமயக்கம்—இடமலைவு, *s.* Ascribing things to unnatural places—as pearls to the mountain, gold to the sea, &c. திணைமயக்கு.

இடமற்றபிள்ளை, *s.* A child without fortune.

இடமானம், s. A spacious place. 2. An honorable place, (*Old Dic.*)

இடமானமானவீடு, s. A spacious house.

இடம்பாடு, s. Width, spaciousness, extensiveness, விசாலம். 2. Wealth, prosperity, greatness, affluence, செல்வம்.

இடம்பார்க்க, inf. To seek or find a place, a situation, an opportunity.

இடம்புரி, s. A conch, a species of shell from which bangles, or hand-rings are cut, சங்கு. 2. A left-hand shell, இடம்புரிச்சங்கு. 3. A species of medicinal plant forming a drug, ஓர்பூடு. 4. A rope twisted to the left, இடப்பக்கமாகமுறுக்கியகயிறு.

இடவகை, s. A house, வீடு. (சது.) 2. Local affinity.

இடவழு, s. [*in grammar.*] The wrong use of one person for another.

இடவன், s. [*prov.*] The left ox in the yoke, இடம்பூண்டஎருது. 2. The fellow or mate in a yoke of oxen, கட்டெருது.

இடவாகுபெயர், s. A kind of metonymy—as *the place for that which is in it*, ஆகுபெயர்களிலொன்று.

இடவோட்டம், s. The left-hand passage—spoken of the imaginary planets, இராகுகேது இடப்புறமோட்டல். 2. Every other three of the lunar mansions, being twelve in number.

இடம். A common form of the seventh or locative case—expressing in, on, with, within, ஏழனுருபு. It also implies *to*, after verbs of motion. As a case, it is itself either declined or not.—*Note.* According to நன்னூல், the seventh case expresses the locality of things; it also indicates place, time, component parts, qualities and actions, the relation to the persons or things indicated, whether as naturally belonging to them, or as distinct.

மணியிடத்தொளி. The lustre in or of the gem.

கையினிடத்துக்கடகம். A bracelet on the hand.

பனையினிடத்தன்றில். The அன்றில் bird on the palmyra.

என்னிடத்து—என்னிடம். In or with me.

இடம்பம், s. (*Tel.* డంబము.) Pomposity, ostentation, parade, ஆடம்பரம். (c.)

இடம்பு, கிறேன், இடம்பினேன், வேன், இடம்ப, v. n. [*prov.*] To shun, keep aloof—as persons on bad terms, விலக.

இடர், s. Affliction, distress, pain, calamity, sorrow, misery, துன்பம்.

இடர்பட—இடர்ப்பட, inf. To suffer, be in a state of sorrow, affliction, &c.

இடலம், s. [*prov.*] Width, spaciousness, distance, extent, விசாலம்.

இடவகம், s. The gum of the mango tree, மாம்பிசின். 2. The gum of palmyra trees, பனம்பிசின்.

இடவன், s. [*prov.*] A clod or broken piece of earth, மண்ணாங்கட்டி. 2. Any thing split or cloven, இடக்கப்பட்டது; [*ex* இட, to dig.]

இடவை, s. A way, வழி. (*p.*)

இடறு, s. Frustration, obstacle, or check, hinderance, counteraction, impediment, தடை. 2. Misfortune, calamity, ஆபத்து.

இடறு, கிறேன், இடறினேன், வேன், இடற, v. a. To kick off or away, to sever or strike off a head, a limb, &c., with the foot, a bent bow, &c., பெயர்க்க. 2. v. n. To stumble, trip, strike the foot against, தடுக்க.

இடறுருட்டமலைகெடியவளையுருட்டி. Rolling the towering mountains, as one might dash to pieces a pot-sherd with his feet. (இராம.)

கரடியிடறிவிளையாடுகுஞ்சரம். The forest where the bear plays, knocking about (the fruits, &c.) with his feet.

பரிகாரர்தலையிடறி. (An elephant) striking off the heads of horsemen. (பெரியபுராணம்.)

காலிடறிவிழுந்தான். He stumbled and fell.

பகைவரின்தலையையானைவின்காலிலேயிடறுவித்தான். He caused the heads of the enemies to be struck off, with the foot of an elephant.

இடறுகட்டை, s. A stumbling block, hinderance, an obstruction.

இடறல், v. noun. Stumbling, tripping. 2. Offence, scandal.

இடறற்பட, inf. To take offence, to be offended, be hindered.

இடற்சம், s. The குக்கில் gum. (*M. Dic.*)

இடன், s. Place, இடம். (*p.*)

இடனறிதல், v. noun. Knowledge of a place—necessary to a king.

*இடாகினி, s. A kind of female imp, or evil being—attendant on Kali, காளிசேவல்செய்வோள். (*p.*)

இடாகு, s. A dot, mark, spot, புள்ளி. (சது.)

இடாகுபோட, inf. To brand cattle with the owner's mark.

இடாசு, கிறேன், இடாசினேன், வேன், இடாச, v. a. [*vul.*] To press, strike, come in collision with, நெருக்க. 2. To beat in competition, &c., மேற்கொள்ள. 3. To disregard, neglect, &c.—as a servant, wife, &c. their master, husband, &c., அவமதிக்க.

இடாப்பு, s. A list, catalogue, roll, register, அட்டவணை. (*com. usage.*)

இடாப்பு, கிறேன், இடாப்பினேன், வேன், இடாப்ப, v. n. To straddle, walk straddling, கால்விடக்க.

இடாம்பீகன், s. (*Tel.* డాంభికుడు.) A pompous man, a coxcomb, இடம்பன்.

இடார், s. A basket for irrigation, இறைகூடை. (*p.*) 2. [*prov.*] A trap for squirrels, or rats, எலிமுதலியவைபிடிக்கும்பொறி.

இடாரிலகப்பட்ட எலிபோலே. Like a rat caught in a trap; i. e. perplexed.

இடாரேற்ற, inf. To set a squirrel or rat-trap.

இடி, s. A stroke, blow, push with the fist, elbow, shoulder, &c.—also with a club or other blunt weapon, தாக்குகை. 2. A thunder-bolt, அசனி. 3. (*p.*) A roar, thunder, sound, noise, ஒலி. 4. Ground grain, flour, rice-flour, இடித்தமா. 5. Cakes, &c., as a light meal, luncheon, tiffin, சிற்றுண்டி. 6. Pulvil, powder, dust, any thing pulverized, &c., சுண்ணம். 7. Hair-ointment, probably made of powder, மயிர்ச்சாந்து. 8. Asseveration, affirmation, உறுதிச்சொல். 9. A throb, palpitation, துடிப்பு. 10. The standard of Indra, இந்திரன்கொடி.

இடிபுரிந்தெள்ளுஞ்சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்துமாண்டவுஞற்றிலவர். They who are too idle to engage in any enterprize, will hear the words of rebuke which are applied to them.

இடியுந்தீற்றுந்து. Eating also millet-meal. (கல்லா.)

இடிகொம்பு—இடியம்பு, s. Small mortars fastened upon a pole, which are loaded with powder and discharged at festivals, funerals, &c.

இடிக்கொடி, s. The flag of Indra, இந்திரன்கொடி.

இடிக்கொடியோன், s. Indra, இந்திரன்.

இடிபட—இடியுண்ண, inf. To be pushed about, elbowed, shouldered, battered, demolished, &c.—as a wall, bank, &c. 2. To be pounded—as rice, &c.

இடிமுழக்கம், s. Thunder.

இடியப்பம், s. A kind of paste or cake cooked in steam, சிற்றுண்டிவகையிலொன்று.

இடியப்பத்தட்டு, s. Flat circles or squares of braided rattan, &c., used for making the இடியப்பம்.

இடியப்பவுரல், s. The mould or cullender through which the paste is pressed to form the cake.

இடியப்பவுரற்கண், s. The holes of the இடியப்பம் mould.

இடிவிழ, inf. To strike as lightning, to fall as a thunder-bolt. 2. To cave or fall in—as a well.

இடி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be broken, battered, demolished—as a wall, &c., to fall to pieces, crumble in ruins, உடைய. 2. To be washed or broken down—as the bank of a river, கரைவிடிய. 3. To become partly bruised—as rice in a mortar, நொறுங்க.

இடிகரை, s. A broken bank, margin, &c. of a river, tank or well.

இடிசாமம், s. [*vul.*] A time of ruin, கெடுகாலம். 2. Defamation, reproach, நிந்தை.

இடிசுவர், s. A dead wall, a broken wall.

இடிவு, v. noun. Demolition, ruin, dilapidation, the washing or crumbling away of a bank.

இடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pound, beat in a mortar, comminute, pulverize, reduce to flour, தூளாக்க. 2. To strike with the fist, a club or any thing blunt, slantingly, not with a direct blow, தாக்க. 3. To push, gore as a beast, to thrust, to butt—as an old calf in sucking, முட்ட. 4. To thunder, eject thunder-bolts, இடிமிடிக்க. 5. To beat so as to break, bruise or batter to pieces, demolish, shatter, தகர்க்க. 6. To speak forcibly and emphatically, to use strong language in order to make an impression, to urge, insist upon with earnestness, உறுதிசொல்ல. 7. v. n. To throb, beat—as the head when aching; to beat, pant, palpitate, துடிக்க. 8. To strike—as a vessel against the shore—as a gun fired, &c., உதைக்க. 9. To sound, make a noise, ஒலிக்க.

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரையாரே கெடுக்குந் தகைமையவர்? Who can destroy those with whom are counsellors, that caution them faithfully?

நீலனை முழந்தாலிலிடித்துருட்டினான். He pushed Neelan with his knee, and rolled him over. (இராமா.)

இடித்துரை, s. Affirmation, assurance, உறுதிச்சொல்.

இடிமரம், s. A pestle, உலக்கை.

இடிமருந்து, s. Pulverized or comminuted medicine.

இடிஞ்சில், s. A round, earthen lamp, அகல். (p.)

இடிம்பு, s. Haughtiness, அவமதிப்பு. See இடும்பு. (p)

*இடீகை, s. A commentary, glossary, அரியநூல்வியாக்கியானம். Wils. p. 359. Deeka. 2. A Sanscrit Dictionary or vocabulary, அரியகராதி.

இடீக்கு, s. Pomp, parade, show, eclat, டம்பம். (usage.)

இடு, கிறேன், இட்டேன், வேன், இட, v. a. To set, put on as ornaments, தரிக்க. 2. To put in, deposit, keep, வைக்க. 3. To give, bestow, grant, devote, appropriate, ஈய. 4. To throw, cast, poke out, poke or thrust into, எறிய. 5. To designate, appropriate, assign, allot, destine, dictate, விதிக்க. 6. To pour, shower, சொரிய.—As an expletive, it is joined to the gerunds of other verbs in which, it sometimes gives additional force or emphasis to the action expressed, or serves as a kind of finish, வினைபெச்சத்தோடுசேர்க்தோர்பகுதிச்சிமைத்தாய்வருவது.—The gerund இட்டு is sometimes used to express cause, instrumentality, &c.—as, அவனையிட்டித்தப்பழிவந்தது, this disgrace happened through him.

மரத்திலிருப்பறவைக்கிடுகலேபோலப்பாதகமனைத்துந்தொலைத்திடும். It will drive away every evil, as a stone thrown at birds in a tree puts them to flight.

இடுகடை, s. A door or gate where much liberality is exercised, கொடைப்போனில்வாயில். (p.)

இடுகறல், s. Fuel, விறகு. (நிகண்டு.) (p.)

இடுகாடு, s. A burying place, பிரேதம்புதைக்குமிடம். 2. A place for burning the dead, சுடுகாடு.

இடுகுறி—இடுகுறிப்பெயர், s. Arbitrary names of things, primitive terms.

இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், s. [in grammar.] A specific term or primitive nouns not common to all—as தெங்கு, a cocoanut tree.

இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், s. [in grammar.] A generic term, or primitive common noun—as மரம், tree or trees.

இடுதங்கம், s. Refined gold, gold of the best quality, புடமிடுதங்கம். 2. Gold inlaid, set, mounted, &c., கல்லிழைத்ததங்கம்.

இடுதண்டம், s. A penalty, விதிக்கப்பட்ட ஆக்கினை. 2. A penalty, fine, mulct, அபிராயதண்டம்.

இடுதிரை, s. A curtain, திரைச்சீலை.

இடுமருந்து, s. A philter, வசமாக்க விடுமருந்து.

இட்டறுதி, s. A fixed time or limit, நியமித்தவெல்லை. 2. A critical time, இரண்டுக்குற்றகாலம் 3. Destitution, extreme want, வறுமை.

இட்டுக்கட்டிக்கொள்ள, inf. To disparage, asperse, to bring reproach upon.

முன்னிட்டுப்போக, inf. To go forward.

பின்னிட்டுப்போக, inf. To go backward.

இடுகை, v. noun. Bestowing, ஈகை. 2. s. Gift, கொடை.

இடுகு, கிறது, இடுகினது, ம், இடுக, v. n. To become slender, strait, confined, சுருங்க. (p.)

இடுகிடைமடவார். Slender-waisted women.

இடுகு, v. noun. Narrowness, closeness, ஒடுக்கம்.

இடுக்கண், s. Suffering, affliction, distress, adversity, straits, tribulation, persecution, துன்பம்.

இடுக்கட்படுத்த, inf. To afflict, oppress, persecute, துன்பப்படுத்த.

இடுக்கு, s. The claws of a lobster, scorpion, &c., கொடுக்கு. 2. A small hole, nook or corner—as the parting between the fingers or teeth, the arm-pit, any parting where a thing becomes infixed, confined, pressed, &c., a recess, சந்து. 3. Narrowness, trouble, துன்பம்.

பல்லிடுக்கிலேயகப்பட்டுக்கொண்டது. It has stuck between the teeth.

இடுக்கணி, s. [prov.] A corner, nook where a thing may be held—as under the arms, between the fingers, under the hams, or where a person or thing may become confined, jammed in, wedged in, &c.

இடுக்குமரம், s. A narrow passage through posts to a field, for men, which cattle cannot pass, கடவைமரம்.

இடுக்குமுடக்கு—இடுக்குமுடுக்கு, s. A close, confined place, a narrow corner, முட்டுச்சந்து. 2. Straits, difficult circumstances, embarrassment, difficulty, சங்கடம். (c.)

இடுக்குவழி, s. A narrow way or lane.

இடுக்குவாசல், s. A strait gate.

இடுக்கு, கிறேன், இடுக்கினேன், வேன், இடுக்க, v. a. To press as between two boards, நெருக்க. 2. To pinch, இடுக்கிப்பிடிக்க. 3. To take between the fingers, toes, &c., to grasp—as a crab, with its claws; to lay hold of—as with pincers, to take under arms or between two things, குறடுமுதலியவற்றாலிடுக்க.

அவள்பிள்ளையையிடுக்கிக்கொண்டுவந்தாள். She came with her child on the hip, holding him under the arm.

பொருளையிடுக்கிப்பிடிக்கிறான். He holds his property very stingily, tenaciously.

இடுக்கி, s. Pincers, tongs, forceps, tweezers, nippers, குறடு. 2. A stingy, parsimonious person, a niggard, உலோபி.

முள்ளிடுக்கி, s. Pincers to draw out thorns from the feet.

இடுக்கிடை, s. Closeness, narrowness, நெருக்கம்.

இடுக்குதடி, s. A double stick used to press things with—as that of a toddy-drawer to press the flower or fruit-stem of the palmyra, &c.

இடுக்குபனை, s. [prov.] Palmyra trees from which toddy is drawn.

இடுக்குபிள்ளை, s. A child in arms carried on the hip, சுக்கத்திலிடுக்கும்பருவமுடையபிள்ளை.

இடுக்குமரம், s. A kind of oil-press, எண்ணெயூற்றுமரம்.

இடுக்கம், v. noun. Closeness, confinement, narrowness, நெருக்கம். 2. Affliction, adversity, straits, இடுக்கண்.

இடுக்கப்பட, inf. To become narrow, close, confined, ஒடுக்கப்பட. 2. To be oppressed, be persecuted, to suffer, துன்பப்பட.

இடுக்கப்படுத்த, inf. [caus.] To make narrow, close, &c., நெருக்க. 2. To oppress, persecute, distress, துன்பப்படுத்த.

இடுப்பு, s. The hip, sides, மருங்குல். (c.)

இடுப்புவலி, s. The lumbago, pain in the loins.

இடும்பன், s. The name of an inferior deity—one of the generals in Skanda's army, குமரவேளுக்குச்சேனை. 2. The name of a giant, இராக்கதன்.

இடும்பி, s. A giantess, the sister of இடும்பன், இராக்கதி.

இடும்பிகொழுநன், s. Bhima—one of the Pandavas, வீமன்.

இடும்பு, s. Haughtiness, arrogance, அகந்தை. 2. Audacity, impudence, சேட்டை. 3. Disesteem, disdain, contumely, அவமதிப்பு. 4. Cruelty, oppression, tyranny, persecution, கொடுமை.

இடும்பர், s. Haughty persons, the arrogant, செருக்குடையோர். 2. As இராக்கதர், which see.

இடும்பி, s. A haughty woman, செருக்குடையாள்.

இடும்பை, s. Suffering, affliction, distress, calamity, துன்பம். 2. Evil, தீமை. 3. Fear, அச்சம். 4. Poverty, வறுமை. 5. Pride—as one of the eight evil dispositions, விகாரமெட்டிலொன்று.

வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்கியாண்டுமிடும்பையில. To those who have adored, at the feet of him who is without desire or aversion, there shall be no suffering for eternity.

*இடுலி, s. A female turtle, பெண்ணாமை. Wils. p. 360. Duli. (p.)

இடுவந்தி, s. Calumny, defamation, false accusation, அபாண்டம். 2. Oppression, extortion, அடாவரி. 3. Injustice, அநீதி.

இடுவந்திக்காரன், s. A calumniator.

இடை, s. Middle, midst, centre, நடு. 2. The middle of a body, the waist, மருங்குல். 3. As இடைச்சொல்—a particle. 4. Interval of time, &c., நடுநேரம். 5. (p.) Place, room, space, position, situation, இடம். 6. A form of the seventh or locative case, ஏழனுருபு. 7. The side of a thing, place, quarter, region, பக்கம். 8. An elephant, யானை. 9. Interim, opportunity, con-

இடை
இடை

venient season, season, சமயம். 10. The full moon, பௌரணை. 11. A measure of length, breadth, thickness, &c., நீட்டலளவையிலொன்று. 12. One of the three நாடி, or passages for the breath—that through the left nostril, the lunar nerve or vessel, திசிநாடியிலொன்று. 13. One of the (நாடி) nerves or arteries, தசநாடியிலொன்று. (See நாடி.) 14. (misused for எடை.) Weight, gravity நிறை. (See சுழிமுனை, and பிங்கலை.)

நல்லாரிடைப்புக்கு. Associating with the good.

இடைகலை, *s.* The breath of the left nostril—as சந்திரகலை. See பிங்கலை.

இடைக்கட்டு, *s.* A girdle, sash. 2. The allowance made for the weight of a vessel before weighing any thing in it.

இடைக்காடன், *s.* A Rishi or சித்தன்—one of the eighteen.

இடைக்கிடை. Here and there, interspersed, நடுநடுவே. 2. Of like weight, even weight, equilibrium, நிறைக்குநிறை.

இடைக்குலநாதன், *s.* Vishnu as brought up by shepherds.

இடைக்குறை, *s.* [*in grammar.*] A word shortened in the middle, syncope, elision ; as ஓதி for ஓந்தி, camelion. (See விகாரம்.) 2. An island, blank space in a river, &c., ஆற்றிடைக்குறை.

இடைக்கொள்ளை, *s.* Pillaging, plunder, free booty, plundering without regard to either party, நடுக்கொள்ளை. 2. (*in Agastiar.*) The ravages of an epidemic disease, கொள்ளைநோயான்வருமழிவு.

இடைசுருங்குபறை, *s.* A small drum tapering in the middle, உடுக்கை.

இடைசூரி, *s.* [*prov.*] Gold or silver-beads interspersed here and there between sacred or other beads, உருத்திராக்கமுதலியவற்றிற்கிடையிற்கோத்திடுவது.

இடைச்சனி—இடையெழுஞ்சனி, *s.* The eleventh lunar asterism, in which Saturn is considered very malignant. See கடையெழுஞ்சனி and முதலெழுஞ்சனி.

இடைச்சன், *s.* The second child, இரண்டாம்பேறு. (*c.*)

இடைச்சாதி, *s.* The second or middle tribe of வைசியர்—the third caste.

இடைச்சேரி, *s.* A shepherd's village.

இடைத்தட்டு, *s.* Getting profit indirectly by interposing between parties, &c. or by purchasing goods of one and selling them again from a distance.

இடைந்நடு, *s.* The middle emphatically (a pleonasm in rhetoric.)

இடைநரை, *s.* Hair or beard growing grey here and there.

இடைநிலை, *s.* In verbs generally, the characteristics of tense, வினையிடைநிலை. 2. A neutral state, neutral or middle state, stagnation in business transactions, இருபுறத்திலுஞ்சாசமனித்தை. 3. In some compound nouns, one of the component parts, பெயரிடைநிலை.

இடைநிலைத்தீபகம், *s.* One of the beauties of poetry, விளக்கணிமூன்றிலொன்று. See தீபகம்.

இடைநிலைமயக்கு, *s.* [*in orthography.*] The proper combination of letters in the middle of a word, மொழியி லிரண்டெழுத்து மயங்கிநிற்கை—if the same consonant be repeated in the middle of a word, it is called, உடனிலைமெய்ம்மயக்கு; if otherwise, it is called, வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கு.

இடைநீரினிற்க, *inf.* [*prov.*] To swim with the body erect and the water only up to the waist.

இடைப்பட, *inf.* To interpose, happen in the interim, come in, between, among, &c., to happen, இடையிலுண்டாக.

இடைப்படுதானம், *s.* Giving of a secondary order, bestowing through pity on the poor, the blind, மத்திமதானம்.

இடைப்பழம், *s.* Ripe fruits interspersed among the unripe.

இடைப்பழம்பழுத்தல், *v. noun.* Ripening as fruits here and there.

இடைப்பிறவரல், *v. noun.* Words intervening between any one word and another with which it makes sense—as between the noun and its attribute, &c., எழுவாய்முதலிய தொடரினுள் இடையிலேற்ற பிற சொல்வரல்.

இடைப்புழுதி, *s.* Land in a state for sowing, neither very moist nor very dry, காய்ந்துங்காயாதிருக்கிறபுழுதி.

இடைப்புள்ளி, *s.* Marks scattered here and there—as in tobacco leaves, &c., fruits, &c.

இடைப்பூட்டு, *s.* A truss, girdle, அரைப்பூட்டு.

இடைப்போகம், *s.* An interior crop, out of season, இடையிற்புன்பயிர்விளைவு.

இடைமடக்கு, *s.* Silencing one by vociferation, இடையிற்றடுக்கை. 2. Haughty speaking, இடக்குமடக்கானபேச்சு. 3. [*in prosody.*] The repetition of a word in the middle of a line with a varied meaning. See மடக்கு.

இடைமுள், *s.* Small, new eruptions about a healing ulcer or bile, மறுமுன்பாய்கை. 2. A disease, a kind of eruption, ஓர்கரப்பன்.

இடைமேடு, *s.* Rice-land of moderate height, நடுத்தரமானமேடு.

இடையற, *inf.* To cease or terminate suddenly.

இடையறாவன்பு, *s.* Never-ceasing love.

இடையன், *s.* (*fem.* இடைச்சி.) A shepherd—as occupying a middle position.

இடைப்புத்திபிடரியிலே. The shepherds have their wit in their nape; i. e. they have none.

இடையன்கால்வெள்ளி, *s.* [*prov.*] The star Aldabaran in the constellation Aries, ஓர்விண்மீன்.

இடையாந்தரம், *s.* An intermediate space or time.

அந்தவேலை யிடையாந்தரத்திலே கெட்டுப்போயிற்று. The business was interrupted, spoiled in the interim.

இடையாயர், *s.* Persons of a middling class in piety, excellence, &c. See தலை and கடை.

இடையிட, *inf.* To intervene, be interspersed, to have intermediate spaces either of time or place, to intermit, happen intermediately, நடுவிற்றோன்ற.

இடையிட்டுவந்தசெல்வம், *s.* Acquired wealth and prosperity, obtained during life, not derived from ancestors.

இடையிட்டெதுகை, *s.* The எதுகை or rhyming of the third letter in every other line.

இடையிடை. From time to time, at intervals, intervening space.

இடையிலேகொண்டுபோக, *inf.* To take by theft or force, to plunder fruits, furniture, &c. 2. To take off property at one's death—as persons who are not heirs. 3. To seize and carry off property from one who has stolen it—as a constable from a thief. (*c.*)

இடையிலேவயிறுவளர்க்க, *inf.* To get a living at the expense of others, not reducing one's own stock. (*c.*)

இடையினவெதுகை, *s.* One of the இனவெதுகை—that in which the second letter of each line is any of the medial letters.

இடையீடு, *s.* Obstacle, impediment, frustration, விக்கினம். 2. Equivalent, equilibrium, ஈடு.

இடையூறு, *s.* Frustration, interruption, disappointment, obstruction, hinderance, mishap, casualty, contingence, misfortune, disaster, இடர். (*c.*)

இடையெண், *s.* A poem increasing and decreasing like the waves of the sea, அம்போதரங்கத்தொன்று.

இடையொடுகடைமடக்கு, *s.* A figure in Rhetoric, repetition of a word or phrase in the middle and end of a line with different meanings, மடக்கணியிலொன்று.

இடைவழக்கு, *s.* [*prov.*] A suit at law instituted by a new claimant while the previous one is going forward, இடை வழக்கு.

இடைவழக்காளி, *s.* An intervening party in a law-suit.

இடைவழி, *s.* Midway.

இடைவள்ளல், *s.* A term common to the second of the three classes of kings famed for liberality. (*p.*)

இடைவாய், *s.* The degrees marked upon a steel-yard.

இடைவிட, *inf.* To intermit, suspend, interrupt, leave intermissions, interstices, &c.

இடைவிட்டுவிட்டு. Every other one.

இடைவிடாமழை, *s.* Incessant rain.

இடைவிடாமல், *neg. v. part.* Incessantly, constantly, without intermission.

இடைவெட்டுப்பணம், *s.* A clipped or imperfectly stamped coin, மாறுமுத்திரைவிழுந்தபணம். 2. [*prov.*] Profit made indirectly, போதுக்கிடையெடுத்தபணம்.

இடைவெட்டுப்பேச்சு, *s.* Derision, ridicule.

இடைவெளி, *s.* An intervening space, நடுவெளி.

எட்கிடை—எள்ளிடை, s. The thickness of a rape-seed. (c.)

நான்குவிரற்கிடை—நான்குவிரலிடை. Four fingers-breadth, thickness.

முதலிடைகடை. Beginning, middle and end.

இடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To recede, go out of one's way, ஒதுக்க. 2. To retreat—as before a foe, பின்னிட. 3. To be reduced in circumstances, to become poor, தாழ.

கதிரெதிர்ந்த்போலிடைக்தவப்பொருதில். While (his army) was scattered before the enemy—as darkness by the sun.

இடைஞ்சல், s. Narrowness, இடுக்கு. 2. Closeness, நெருக்கம். 3. Oppression, tyranny, persecution, உபத்திரவம். 4. Obstruction, தடை. (c.)

எனக்கிடைஞ்சலாயிருக்கிறது. I am driven to straits, I am obstructed in the way.

அதற்கிடைஞ்சலாய்நின்றேன். I was a hinderance to it.

இடைஞ்சற்பட, inf. To suffer oppression, persecution, calamity.

இடைஞ்சற்பண்ண, inf. To molest, frustrate, obstruct, retard, oppose.

இடோலி, s. (Tel. డోలి.) A dooly, a litter, தூவகைச்சிவிகை.

இடோல், s. (Tel. డోలు.) A kind of drum, ஓர்பறை.

இட்டடை, s. [prop. இட்டிடை.] Poverty, misery, calamity, துன்பம்.

*இட்டம்—இஷ்டம், s. Voluntariness, freedom of choice, option, one's own pleasure, பிரியம். 2. Desire, wish, choice, opinion, approbation, விருப்பம். 3. Kindness, friendship, love, attachment, affection, அன்பு. Wils. p. 134. ISHTA. 4. Manumission of a slave, அடிமைவிடுதலை. 5. [in astrology.] Indication of good or evil from the planets according to their position, கிரகநிலையாலாகும்பலாபலன். 6. [in astronomy.] The longitudinal difference between தருவம், and the end of a sign.

இட்டகாமியம்—இஷ்டகாமியம், s. What delights, satisfies the mind.

இட்டங்கட்ட—இட்டம்வைக்க, inf. To construct a plan, or lay down the situations of the stars, in entering on astrological calculations, இராசிநிலைவரைய.

இட்டசட்டம்—இஷ்டசட்டம், s. Voluntariness, freedom from constraint, free choice, யதேச்சை.

இஷ்டதேவதை, s. The family or guardian deity, தான்வழிபடுதெய்வம். Wils. p. 134. ISHTADEVATA.

இஷ்டபிரசாதம், s. A gift from benevolence, free grace, கைம்மாறுவேண்டாக்கொடை. 2. Free grace of God, தேவகிருபை. 3. Boiled rice offered to the idols and eaten joyfully by the offerers, தேவபிரசாதம்.—Note. Among christians it is often used for the eucharist.

இஷ்டபோகம், s. Enjoyment of wished for pleasure, gratification, விரும்பினபடியனுபவிக்கை.

இஷ்டம்பண்ண, inf. To emancipate a slave (commonly இஷ்டமாக்க.) 2. To make friendship with one, to ingratiate one's self with another, சிநேகமும்பண்ணிக்கொள்ள.

இட்டம்வைக்க, inf. To love, set the affections on one.

இட்டலி, s. A kind of cake, pie, ஓர்சிற்றுண்டி.

இட்டளம், s. Affliction, pain, sorrow, துன்பம், (சிக.) 2. Weakness, languor, lassitude, தளர்வு.

இட்டறுதி, s. See under இடு.

இட்டி, s. A spear, lance, ஈட்டி. (சது.)

*இட்டி—இஷ்டி, s. A sacrifice, any sacrificial rite, யாகம்; [ex இஷ, to desire.] Wils. p. 134. ISHTI.

*இட்டிகை, s. Bricks, செங்கல். Wils. p. 134. ISHTIKA. 2. A narrow way, இடுக்குவழி. 3. A mixture of wax, resin, &c., used by gold-smiths, கட்டுமெழுகு.

இட்டிடை, s. Smallness, minuteness, சிறுமை. 2. Straits, adversity, தரித்திரம். 3. [prov.] A vise in the turner's lathe, கடைச்சற்கருவியிலொருறுப்பு.

இட்டிடைஞ்சல், s. [prov.] Injustice, oppression, persecution, துன்பப்படுகை. 2. Adversity, straits, great extremity, extreme necessity, வறுமை.

இது இட்டிடைஞ்சலுக்காலத்திலுதவும். This will render assistance at the time of extreme necessity.

யாதொரு இட்டிடைஞ்சலும் வாராமற் காப்பாற்றினர். He protected me from all oppressions.

*இட்டு—இஷ்டு, s. Desire, wish, விருப்பம். Wils. p. 134. ISHTU.

இட்டு. [ex இடு.] A particle sometimes employed as a component of verbs, துணைச்சொல்—as வந்திட்டான், he is come.

இட்டு, s. A little, small thing, சிறிது.

ஆகாறளவிட்டிதாயினும். Though the income be small. (குறள்.)

இட்டுறுதி, s. Firmness, severity, rigor, கண்டிதம்.

இட்டேற்றம், s. [prov.] Tyranny, cruelty, injustice, கொடுமை. 2. A gross falsehood, false accusation, முழுப்பொய்.

இப்படி இட்டேற்றம்பேசுகிறதாகாது. It is not good to speak such a gross falsehood.

ஏனிப்படி இட்டேற்றம்பண்ணுகிறாய்? Why do you do so unjust an action?

இட்டோடு, s. Disunion, discord, separation, பிரிவு.

இட்டோட்டு, s. [prov.] Vexation, trouble, அலைக்கழிவு.

இணக்கம், s. Agreement, union, congeniality, conformity, congruity, conjunction, connection, friendship, familiarity, acquiescence, acceptableness, உடன்பாடு. 2. Fitness, suitableness, acceptableness, பொருத்தம். 3. Adjustment, correction, amendment, திருத்தம்.

இணக்கமறிந்திணங்கு. Make friendship with the worthy.

கல்லிணக்கமல்லதல்லற்படுத்தும். Alliance with the unworthy will cause mutual pain.

இணக்கப்படுத்த, inf. To bring about a reconciliation between two parties.

இணக்கம்பேச, inf. To try to reconcile two parties.

இணக்கோலை, s. A deed of cession, agreement, reconciliation, உடம்படிக்கைப்பத்திரம்.

இணக்கு, கிறேன், இணக்கினேன், வேன், இணக்க, v. a. To cause to agree, to unite, connect, adjust, fit, correct, confirm, rectify, bring over, persuade, reconcile, conciliate, உடன்படுத்த.

இணாங்கன், s. Salt-petre, வெடியுப்பு.

இணாங்கு, s. A devil, பிசாசம். (p.)

இணாங்கு, கிறேன், இணங்கினேன், வேன், இணங்க, v. n. To agree, consent, yield, comply with, to be reconciled; to acquiesce in, be agreeable to, &c., உடன்பட.

அதற்கவனிணங்கவில்லை. He has not acquiesced in, or been satisfied with it.

இணங்கலர்—இணங்கார், s. Enemies, பகைவர்.

இணங்கி, s. A lady's female friend or companion, தோழி.

இணர், s. A cluster of flowers, பூங்கொத்து. 2. A blossom, a blown flower, பூமலர். 3. Filaments of a flower, பூந்தாது. 4. The கிச்சிலி tree, Citrus, L.

இணரெரி, s. A large fire consisting of many flames, பலகடருள்ளநெருப்பு.

இணரெரிதோய்வன்னவின்னாசெயினும் Though one causes affliction as cruel as that effected by fire of many flames. (குறள், வெகுளாமை.)

இணாட்டு, s. [prov.] Fish-gills, மீன்செவுள். 2. A small piece of ola, ஓலைத்துண்டு.

இணுப்பு, கிறேன், இணுப்பினேன், வேன், இணுப்ப, v. a. [prov. as also அணுப்பு.] To deceive, cheat, disappoint, entice, ஏய்க்க.

இணுப்பு, v. noun. Deceit, cheating, defrauding, ஏய்ப்பு.

இணி, s. [prop. அணி.] A row of squares in a rice-field, கண்ணறை. 2. Boundary, limit, எல்லை. 3. A ladder, ஏணி.

இணுக்கு, s. Twig as formed on branches, வளார். 2. A handful of cocoanut leaves, &c., or of fruit from a tree plucked off, கைப்பிடியளவிணுக்கப்பட்டது. (c.) 3. The interstices between the separate olas of the palm leaf, இரண்டோலைகளினிடைவெளி. 4. The fork or joining of the twig to its larger twig or branch, கிளைமுதலியவைகளினிடைச்சந்து.

இணுக்கு, கிறேன், இணுக்கினேன், வேன், இணுக்க, v. a. As இணுங்கு.

இணுங்கு, கிறேன், இணுங்கினேன், வேன், இணுங்க, v. a. To pull off with force, split off—as a twig from a branch—a down from a feather—palm leaves, &c., from a tree; to tear off with force, கிள்ள.

இணை, s. Union, conjunction, communion, fellowship, இசைவு. 2. Comparison, parallel, similitude, resemblance, ஒப்பு. 3. (p.) Two things of a kind, a pair, couple, brace, இரண்டு. 4. A companion, associate, partner, escort, protector, துணைவன். 5. Desire, இச்சை. 6. Women's hair, கூந்தல்.

இணையிலெனெஞ்சமே. O! mind, debased beyond comparison. (வைராக்.)

இணைகழலிணைமேவியவிமலர். Holy men who unite themselves to the feet of the Supreme Being.

இணைக்கயல், s. A couple of carp-fish, figures of which in gold, silver, &c., form one of the eight auspicious articles placed on special occasions as good omens, also as pleasing to the gods, அட்டமங்கலத்தொன்று. 2. One of the emblems of royalty, அரசசின்னத்தொன்று.

இணைக்கலை, s. Two leaf-plates—as set before a religious mendicant or pandarum, while feeding him.

இணைக்குப்போக, inf. [prop. இணைபாகப்போக.] To walk with another, to walk abreast.

இணைக்குறளாசிரியப்பா, s. A kind of ஆசிரியப்பா, some of whose middle lines are shorter than the first or last line.

இணைமணிமாலை, s. A poem consisting either of the kind of verses called வெண்பா and அகவல், or வெண்பா and கலித்துறை, in hundred verses and composed in accordance with the rule of அந்தாதி—one of the பிரபந்தம்.

இணைமுரண்டொடை, s. [in poetry.] A kind of rhyme where the first two feet in a line are opposed to each other either in word or meaning, சீர்தொடை—as சிறுடிப்போகலக்குல்.

இணைமோனைத்தொடை, s. A species of rhyme in which the first letters of each of the first two feet are the same. See தொடை.

இணையசை, s. A compound metrical syllable, நிரையசை.

இணையடி or கழலிணை, s. The two feet.

இணையடிசூட, inf. To adorn, crown one's self with the feet (of the deity or guru) regarding them as flowers.—*Note.* To place the feet of another on one's head, is a figurative form for expressing great reverence, devotedness, respect, &c.

இணையளபெடைத்தொடை, s. A verse in which the first letter of the first two feet is protracted.

இணையிட்டுப்பார்க்க, inf. To compare one thing with another.

இணையியைபுத்தொடை, s. The repetition of the same letter in the last two feet of any line. See தொடை.

இணையெதுகைத்தொடை, s. [in poetry.] The rhyming of the second letters of the first two feet in each line.

இணையெழுத்து, s. A substituted letter, போலியெழுத்து.

இணைவிழைச்சு, s. Unchastity, unchaste desire, கற்பில்லாமை. (சீதிநெறி.) 2. Sexual desires, காமம். (p.)

கண்ணிணை, s. A pair of eyes.

இணை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To join, unite, coalesce, சேர. 2. To harmonize, agree, be suitable to, acquiesce, இசைய. 3. To be like, similar, ஒவ்வ. 4. To copulate, கைபோகஞ்செய்ய.

இணைவு, v. noun. Union, conjunction, connexion, copulation, புணர்ச்சி.

இணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To join, unite, conjoin, adjust, combine, சேர்க்க. 2. To couple, join in pairs, fasten together, connect, கட்ட. 3. To compose verses, sentences, &c., வாக்கியமமைக்க.

இண்டர், s. Shepherds, இடையர். (p.)

இண்டு, s. (also இண்டஞ்செடி, the final உ being dropped and அம் added.) A thorny creeper—as ஈகைக்கொடி, Mimosa rubicaulis, *L.*

செவ்விண்டு, s. The red species.

வெள்ளிண்டு, s. The white species.

இண்டை, s. The இண்டு creeper. 2. The lotus, தாமரை. 3. The முல்லை, a flowering shrub. 4. A garland, மாலை.

இதணம்—இதண், s. A high shed with a platform secure from wild beasts, for watching a field, காவற்பரண். 2. A scaffold, a raised platform, பரண். (p.)

*இதமியம், s. Pleasure, satisfaction, sweetness, இன்பம். [ex இதம்.] (p.)

*இதம், s. That which is acceptable, pleasant, agreeable, delightful, gratifying, welcome. இன்பமானது. 2. A good, benefit, நன்மை. Wils. p. 975. Hita. 3. Taste, gust, relish, இனிமை. 4. That which belongs, உரிமை. 5. Word, சொல்.

இதக்கேடு, s. Tastelessness, insipidity.

இதஞ்சொல்ல—இதம்பேச, inf. To give good advice, give appropriate counsel. (அரிச்சந்.) 2. To speak good things. 3. To speak kindly, sweetly, acceptably.

இதம்பண்ண, inf. To please, gratify a person, &c., இன்பஞ்செய்ய.

இதாகிதம், s. Good and evil, நன்றுதீது. [in usage இதமகிதம்.] Wils. p. 975. Hitahita.

வாய்க்கிதம், s. Being pleasant to the taste.

இதயம், s. The mind, heart. See இருதயம், of which it is a contraction.

*இதரம், s. That which is different or foreign, another, அன்னியம். 2. Vileness, lowness, ஈனம். Wils. p. 130. Itara. 3. Ruin, evil, injury, கேடு. (பாரதம்.) 4. Quicksilver, பாதரசம்.

இதரபதார்த்தம், s. Other things, other objects, வேறுவஸ்துகள்.

இதரபதார்த்தானவச்சின்னவான்மா, s. The soul undetached, universal spirit undivided by union with a body, தேகப்பிணிப்பில்லாதவாத்துமா.

இதரர், s. Strangers, foreigners, aliens, அன்னியர். 2. Inferiors, persons of no worth or character, ஈனர்.

இதரவிதரம்—இதரேதரம்—இதரேதரவுவமை, s. [in rhetoric.] A reciprocal comparison—as கலிக்குங்கயல்போலுநின்கணிக்கண்போற்கலிக்குங்கயலும். Your eyes resemble the carp-fish, and the carp resembles your eyes. [தண்டியலங்காரம்.]

இதலை, s. The navel, கொப்பூழ். (p.)

இதல், s. A partridge, கவுதாரி. 2. The bird called காடை, a quail.

இதவு, s. That which is pleasant, agreeable, gratifying—as இதம். (சது.)

இதழி, s. The கொன்றை tree, Cassia, *L.*

இதழ், s. The petals of a flower, பூவிதழ். 2. Lip, the lips, உதடு. 3. The eyelids, கண்ணிமை. 4. A palmyra leaf, a palm leaf, பனையோலை. 5. A strip of palm leaf or other materials for making baskets, mats, &c., வகிர்ந்தவோலை. 6. The strips in venetian windows, &c., கதவிலை. 7. A square or diamond in braiding mats, பாயிதழ். 8. Sheath of flowers, &c., பாளை. 9. Leaf, இலை.

மீதிதழுறப்பமப்பிறக்கும். The letters ப and ம, are produced by the lower lip coming in contact with the upper one. (நன்.)

இதழவிழ, inf. To open as a flower, மலர.

இதழ்குவிக்க, inf. To close as flowers. 2. To join the lips conically, &c. 3. (*fig.*) To shut the eyes.

இதழ்குவிவு, v. noun. Joining as the lips conically in sounding the letters, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ.

இதழ்கூட்ட, inf. To join the lips for speaking. 2. To join the lips—as infants when they begin to make articulate sounds.

இதழ்விள்ள, inf. To open as a flower, மலர. 2. To open the mouth, வாய்திறக்க. 3. To speak, பேச.

இதள், s. Quick-silver, இரசம்.

இதி, s. A devil, பிசாசம். 2. Strength, steadiness, firmness, உறுதி. (சது.)

*இதிகாசம், s. Ancient heroic history—a class of ancient books including the B'harata and Ramayana—one of the sixty-four கலைஞானம். Wils. p. 130. Itihasa.

*இதியாசம், s. An example, an authority—as உதாரணம்.

இது, s. This, this thing, it, சுட்டுச்சொல்.

இதுகாரியமாய்வந்தான். He has come on this account.

இதற்குள். Within this. 2. Ere this, by this time, within or before this time.

இதை-இதால்-இத்துடன். Oblique forms of இது, occasionally found in approved writings as well as in common use.

இதோ, This! lo! behold!

இதோபார். Lo! see.

இதோவந்தான். See, he is come.

இதை, s. A kind of pulse used as food, சாமை. 2. An enclosure newly cultivated, புதுக்கொல்லை—as விளைப்புனம். 3. The sail of a vessel, மரக்கலப்பாய். 4. A plough, கலப்பை. (p.)

இத்தி, s. A species of tree, one of the nine kinds of sacrificial fire-wood, கல்லால், Ficus virens, *L.*

இத்திநடையம், s. The snail, நத்தை.

இத்து, s. A kind of grass, காவட்டம்புல், Andropogon, *L.*

இத்துரு, s. Sand containing tin, ஈயமணல்.

இத்தை, s. A poetic expletive joined to verbs of the second person, முன்னிலையசைச்சொல்.

சொன்றுபாடித்தை. Sing something.

இந்த. This, a demonstrative prefix, சுட்டு.

இந்தக்காரியம், s. This thing.

இந்தம், s. The tamarind tree, புளியமரம். Tamarindus indica. (p.)

இந்தளம், s. A censer-stand, தூபக்கால். 2. A tune or musical mode, இசைப்பண்; [ex இந்த, to kindle.]

*இந்தனம், s. Fuel in general, விறகு. Wils. p. 133. IND'HANA. 2. Incense, சுரும்புகை. 3. Above, high, மேல். 4. Flame சுவாலை. (p.)

இந்தா, [vul. honorifically இந்தாரும்.] A word signifying, take this, இதைவாங்கிக்கொள். 2. Come here, இங்கேவா.

இந்தி, s. A cat, பூனை. (p.)

இந்திகோபம், s. Lead, ஈயம். (M. Dic.)

இந்தியம், s. The senses—a contraction of இந்திரியம்.

*இந்திரகம், s. An assembly room, a hall, சபைக்கூடம்வீடு. Wils. p. 131. INDRAKA. (p.)

*இந்திரகீலம், s. The mandara mountain, மந்தரமலை. Wils. p. 131. INDRAKEELA.

இந்திரபம், s. A tree, வெட்பாலை, Wrightia antidysentirica.

இந்திரபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

இந்திரபுஷ்பம், s. A medicinal plant, தும்பு. Wils. p. 132. INDRAPUSHPA.

*இந்திரம், s. An organ of sense—as இந்திரியம். 2. [in comp.] Excellency, what is best, மேன்மை. Wils. p. 131. INDRA. (p.)

இந்திரகோபம், s. A scarlet insect appearing after rain, the cochineal, தம்பலப்பூச்சி, Coccinella; [ex இந்திர், best, கோ, light, et ப, which nourishes.] Wils. p. 131. INDRAGOPA.

இந்திரசாலம், s. Conjuring, juggling—one of the sixty-four கலைஞானம்; [ex சாலம், net.] Wils. p. 132. INDRAJALA.

இந்திரமாசாலம், s. The art of producing supernatural and wonderful appearances, இந்திரசாலம்.

இந்திரநீலம், s. Sapphire. Wils. p. 132. INDRANEELA.

இந்திரவல்லி, s. The கொத்தான் plant or creeper, Cassyta filiformis, L. 2. The பிரண்டை creeper.

இந்திரவாசம், s. The செய்தல் plant, Nymphæa pubescens, L.

*இந்திரன், s. Indra, king of the Devas or genii who inhabit Swerga, lord of the clouds, rain, seasons, crops, and worshipped at the seasons of sowing and reaping, வாசவன். In composition it signifies chief, prime, supreme, &c. Wils. p. 131. INDRA. 2. The fifth constellation of the Hindus, மிருகசீரிடம். (p.)

இந்திரசித்து, s. The conqueror of Indra, the son of Ravana, மேகநாதன். Wils. p. 132. INDAJIT.

இந்திரசிற்பம், s. A work on architecture, சிற்பநூல்வகையொன்று.

இந்திரதனு—இந்திரவில், s. The bow of Indra, the rainbow, வானவில்; [ex தனு, bow.]

இந்திரதிசை—இந்திரி, s. The east, கிழக்கு.

இந்திரபதம், s. The world of Indra, இந்திரலோகம்.

இந்திரபிரகரணம், s. Indra's thunderbolt, இடி. Wils. p. 132. INDRAPRAHARAN'A.

இந்திரப்பிரஸ்தம், s. Ancient Delhi, பாண்டவர்நகரம். Wils. p. 132. INDRAPRASTHA.

இந்திரவியாகரணம், s. A Sanscrit grammar, said to be written by Indra.

இந்திரனுள், s. The eighteenth lunar mansion—the day in which Indra was born, கேட்டைநாள்.

இந்திரன்மைந்தன், s. The son of Indra, சயந்தன். 2. Arjuna, அருச்சுனன்.

இந்திராணி, s. Wife of Indra, இந்திரன்மனைவி; [ex அணி, she who is united.] Wils. p. 132. INDRAN'I.

இந்திராவரசன்—இந்திரானுசன், s. Vishnu the younger brother of Indra, விட்டுணு. Wils. p. 132. INDRAVARAJA and INDRANUJA.

கசேந்திரன், s. The name of the chief elephant, that was delivered by Vishnu, from the mouth of an alligator.

உபேந்திரன், s. Vishnu, விட்டுணு.

நரேந்திரன், s. The king of men. 2. A lord, superior, இறைவன்; [ex நரி, men.]

தேவேந்திரன், s. The king of the Devas.

முனீந்திரன், s. The chief among the munis.

*இந்திரியம், s. [contracted into இந்தியம்.] An organ of sense, or organ of the body, பொறி; [ex இந்திர், the soul or self, or what is with difficulty restrained by the soul.] There are three kinds of இந்திரியம், or sensual organs; viz.: those of perception, those of action and the intellectual organs. Wils. p. 133. INDRYA. I. ஞானேந்திரியம், the organs of sense or perception are five; viz.: 1. சக்கு, சட்சு or கண், the eye, the organ of sight having உருவம் or visible forms as its object. 2. சோத்திரம் or செவி, the ear, the organ of hearing, having சத்தம், (sound) as its object. 3. ஆக்கிராணம் or மூக்கு, the nose, the organ of smelling, having கந்தம், (odors) as its object. 4. சிங்குவை or நா, the tongue, the organ of tasting, having இரசம், (flavors) as its object. 5. தொக்கு or துவக்கு or உடம்பு, the surface of the body, the organ of feeling, having பரிசம், (touch or contact) as its object. II. கன்மேந்திரியம், or organs of actions are five; viz.: 1. வாக்கு, the mouth or organ of speech. 2. பாதம், the feet. 3. பாணி, the hands. 4. பாயுரு, the anus. 5. உபஸ்தம், the genitals. III. அந்தக்கரணம் or அந்தரிந்திரியம், the intellectual powers are four; viz.: 1. மனம், the organ of thought or perception, emotion. 2. புத்தி, understanding, conception, reason, intellect—the organs of examination, investigation, reflection, comparison, device, experiment. 3. ஆங்காரம், emotion, self-importance, inflation, presumption, energy, impulse, the organ of excitement, resolution, effort, &c. 4. சித்தம், volition, will, purpose, determination, that power of the mind which leads to the accomplishment of objects. 2. The sperm, seed of men, விந்து.

இந்திரியகோசரம், s. Perceptibleness, capability of being determined by the senses, இந்திரியத்துக்குவிடயமாகுகை. Wils. p. 132. INDRYAGOCHARA.

இந்திரியக்காட்சி—இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், s. Evidence of the senses.

இந்திரியத்துவாரம், s. The inlets or avenues of the senses—as means of perception.

இந்திரியநிக்கிரகம், s. The subjugation of the passions, இந்திரியமடக்குகை.

இந்திரியநுகர்ச்சி, s. Enjoyment of sense, இந்திரியாநுபவம்.

இந்திரியாசங்கம், s, Stoicism, detachment from sensual objects, விஷயபெலுப்பு; [ex ஆசங்கை, doubt.]

*இந்திரை, s. Lukshmi, இலக்குமி. (p.) 2. Orpiment, a prepared arsenic, அரிதாரம்.

இந்திரைகேள்வன், s. Vishnu, the consort of Lukshmi, விட்டுணு.

இந்திரைக்குமூத்தாள், s. The goddess of ill-luck, the elder sister of Lukshmi, மூதேவி.

*இந்திவரம், s. The blue lotus, கருசெய்தல், Pontederia vaginalis, L. 2. The black குவளை flower. Wils. p. 131. INDEEVARA.

*இந்து, s. The moon, சந்திரன். 2. Crude camphor, பச்சைக்கர்ப்பூரம். Wils. p. 131. INDU. 3. A bear, கரடி. 4. A charcoal, கரி. 5. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். 6. The river Indus, சிந்துநதி.

இந்துகாந்தம், s. The lunar gem, the moon-stone, சந்திரகாந்தக்கல்.

இந்துஸ்தானி, s. The Hindustani language, துருக்கு.

இந்துதேசம், s. India, a country, சிந்துதேசம்.

இந்துரவிகூட்டம், s. The conjunction of the sun and moon, the new moon, அமாவாசியை.

இந்துரேகை, s. A digit of the moon used in Hindu Astronomy, சந்திரகலை.

இந்துப்பு, s. A fossil salt, brought, it is said from Ormus and much esteemed in medicine. 2. Cloride of Sodium. 3. Muriate of Ammonia.

இந்துறி—இந்துளி, s. Narthex assafœtida, பெருங்காயம்.

இந்துளம், s. The Cadamba tree, கடம்பமரம், Nauclea cadamba, L.

இந்துள், s. The நெல்லி tree, Emblica officinalis, L.

*இந்தோளம், s. One of the new musical tunes for the morning, தூரிகம். 2. A swing, ஊசல். Wils. p. 975. HINDOLA.

இபாங்கம், s. A species of sour mango tree, புளிமா. (p.)

*இபம், s. An elephant, யானை. Wils. p. 133. IB'HA. (p.)

இபம், s. A branch of a tree, மரக்கொம்பு. (p.)

*இபவ, s. As விபவ—the second year of the Hindu cycle.

இப்பந்தி, s. A feeble or weak person, பலவீனன். 2. A hermaphrodite, பேடி. 3. A miser, உலோபி. 4. A stupid fellow, a dunce, வகைதெரியாதவன்.

இப்பந்தியாடு, s. A sheep begotten by two different species, திரிவகையாடு.

இப்பர், s. The third of the four regular castes, வைசியர்பொது. 2. Merchants, தனவைசியர். 3. Herdsmen, கோவைசியர். (p.)

இப்பி, s. Bivalvular shell-fish, oysters, pearl-oysters or the shell of such fish, சிப்பி. 2. The conch-shell, சங்கு. (p.)

*இமம், s. Frigidity, coldness, சீதம். 2. Frost, snow, உறைந்தபனி. Wils. p. 975. HIMA. 3. Gold, பொன். (p.)

இமகரன், s. The moon, சந்திரன். Wils. p. 975. HIMAKARA.

இமகிரி—இமாசலம்—இமாலயம், s. The Himalaya, or cold mountains which bound India on the north—the Imus or Emaus of the ancients, giving rise to the Ganges, Indus and other rivers, இமயமலை. Wils. p. 976. HIMALAYA.

இமப்பிரவை, s. One of the seven hells, எழுநரகத்திலொன்று.

இமவான், s. The Himalaya range. Wils. p. 975. HIMAVAT.

*இமயம்—இமையம், s. The Himalaya—as இமாசலம். Wils. p. 975. HIMAJA. 2. The gold mountain, பொன்மலை.

இமயவல்லி, s. Parvati who was born on the Himalaya mountain, and said to be like an entwining creeper, பார்வதி. (p.)

இமயவில்லி, s. Siva, சிவன். (p.)

இமலம், s. A medicinal tree, மரமஞ்சள்.

*இமிசை, s. Killing, slaughter, கொலை. 2. Pain, affliction, வருத்தம். Wils. p. 974. HIMSA.

இமிர், கிறது, ந்தது, இமிரும், இமிர, v. n. To sound, hum, buzz, &c., ஒலிக்க. 2. To rush, swarm, crowd, to be thick together, மொய்க்க. (p.)

வண்டிமிர்கோதை. A garland of flowers in which bees swarm.

இமில், s. The hump or bunch on a bullock's back, எருத்தத்திமில். (p.)

இமிழ், s. Sound, hum, roar, &c., ஒலி. 2. Sweetness, இனிமை. 3. (*fig.*) A drum, பறை. (p.)

இமிழ், கிறது, ந்தது, இமிழும், இமிழ, v. n. To be sweet, இனிக்க. 2. To sound, roar, hum, &c., ஒலிக்க. (p.)

இமிழ்கடல், s. The roaring sea.

இமிழ்முரசு, s. The sounding drum.

இமிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sound, ஒலிக்க. 2. To vomit, spew, eject from the mouth—as after gargling, கொப்புளிக்க. 3. To bind, tie, கட்ட. (p.)

இமை, s. The eye-lid, கண்ணிமை. 2. A twinkle, twinkling of the eye, கண்ணிமைப்பொழுது. 3. (p.) A small or minute thing, a particle, அற்பம். 4. A bear, கரடி. 5. A peacock, மயில்.

கண்ணிமைகைநொடியளவே மாத்திரை. The time of a twinkling of the eye, or snapping of the finger is the duration of a மாத்திரை.

இமைகொட்ட, inf. To twinkle, இமைக்க.

இமைக்குழிவு, s. A hollow formed within the eye-lid, causing acute pain.

இமையவர்—இமையோர், s. The gods who never sleep nor wink, வானவர். (p.)

இமையவர்வேந்தன், s. Indra the king of the gods, இந்திரன்.

இமையாட, inf. To twinkle—as the eyes.

இமையில், s. Garuda—the watchful bird that never shuts its eyes—the vehicle of Vishnu, கருடன். (p.)

இமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To twinkle with the eyes, to wink, இமைகொட்ட. 2. (p.) To coruscate—as the stars, to glitter, emit light, ஒளிசெய்ய.

இமையாநாட்டம் பெற்றிலமென்றார். (The terrestrial inhabitants) exclaimed we are not gifted with unwinking eyes (as the gods.)

இம்பர், s. Here, this place, இவ்விடம். 2. This world, இவ்வுலகம். See அம்பர், and உம்பர். (p.)

இம்பூறல், s. A root for dying scarlet—as சாயவேர், Chaya root or Indian madder, Oldenlandia umbellata, *L.*

இம்பூறற்சக்களத்தி, s. A plant, Hedyotis dichotoma.

இம்மடி, s. Elephant, யானை. (p.)

இம்மி, s. The smallest fraction, the 1075,200th part of a unit—10½ இம்மி make one கீழ்முந்திரிகை. Of these three-hundred-and-twenty make one மேல்முந்திரிகை, of which, three-hundred-and-twenty make a unit, ஒன்று. 2. An atom, a minute particle, நுண்மை. 3. (p.) Gold-color, பொன்மை. 4. Information, புலம். 5. (சாவடி.) The grain of a certain grass, மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி.

இம்மெனல். An imitative sound, இம்—as expressive of haste, அனுகரணவோசை. 2. A particle of quickness, விரைவுக்குறிப்பு. (p.)

இம்மெனவந்துவிட்டான். He is come already.

இம்மெனுமளவுநீங்காதென்செய்வானென்றிரங்கோ. (The spectre) not being separated, from him, even for a moment, he was frightened, finding no means to be rid of it. (திருவிளை.)

இம்மை, s. The present birth—as distinguished from the past or future, the present state, this life, இப்பிறப்பு. (p.)

இம்மையிலனுபோகம், s. The enjoyments or sufferings of the present state.

*இயக்கம், s. Greatness, wealth, power, ability, physical strength, பெருமை. 2. (p.) Light, brightness, பிரகாசம். 3. The north, northern point of the compass, வடதிசை.

இயக்கர், s. One of the eighteen classes of demigods, பதினெண்கணத்தவரில் ஒருசாரார்.

இயக்கர்கோமான், s. Kuvêra, the king of இயக்கர்.

*இயக்கன், s. Kuvêra, குபேரன். Wils. p. 677. YAKSHA. (p.)

இயக்கன், s. A dog, நாய். (p.)

இயக்கி, s. Goddess of benevolence, தருமதேவதை. (p.)

இயக்கு, கிறேன், இயக்கினேன், வேன், இயக்க, v. a. [*causative of* இயங்கு.] To cause to go, move or pass, செலுத்த. 2. To train, reduce to order, break in (a horse, ox, &c.) to exercise, practise, பழக்க. 3. To direct, influence, manage, perform, command, நடத்த. 4. To operate in sentient beings—as the Deity, who, being the life of their life, influences their movements and is himself the agent in every action they perform, இயங்குவிக்க.

காளையையியக்க, inf. To train a steer to the plough.

இயங்கு, s. The இசங்கு shrub, திருமுட்செடி, Monetia tetracantha.

இயங்கு, கிறேன், இயங்கினேன், வேன், இயங்க, v. n. To move, stir, அசைய. 2. To go, walk, நடக்க. 3. To move about, உலாவ. 4. To respire, breathe, மூச்சியங்க. 5. (p.) To appear, be visible, to shine, ஒளிசெய்ய. 6. To abide, தங்க.

இயக்கம், v. noun. Motion, locomotion, going, moving, action, அசைவு. 2. Respiration, motion connected with life, பிராணவியக்கம்.

என்பியக்கங்கண்டெம்புறந்தார். They relinquish not (their austerities) though their very bones protrude. (சிந்தா.)

எல்லாமீசுரத்தாலியக்கம். All things are kept in motion by God.

இயக்கு, v. noun. Motion, going, action, அசைவு. (p.)

*இயசுரு, s. The second Veda which particularly treats of the ceremonies to be performed in sacrifices, இரண்டாம்வேதம்—as யசுரு. Wils. p. 678. YAJUS. (p.)

*இயத்தினம், s. Effort, exertion, perseverance, energy, முயற்சி. Wils. p. 679. YATNA. 2. Preparation, ஆயத்தம். 3. Means, கருவி.

*இயந்திரம், s. A machine, an engine in general, any piece of mechanism, சூத்திரம். (See எந்திரம்.) 2. A diagram of a mystical nature or astrological character, சக்கரம். Wils. p. 680. YANTRA. 3. (p.) Engines set on fortifications—as weapons, bombs, &c., மதிலுறுப்பு. 4. A car, தேர். 5. A press for pressing sugar-cane, ஆலை.

இயந்திரமயில், s. The mechanical peacock, caused to rise in the air by means of machinery.

இயந்திரமியற்ற, inf. To form or construct machines, &c. (p.)

இயந்தை, s. A kind of guitar used especially by husbandmen, மருதயாழ்த்திறம். (p.)

*இயமம், s. One of the eight yogas, அட்டாங்கயோகத்தொன்று. See யோகம். Wils. p. 681. YAMA. (p.)

*இயமன், s. Yama the god of death, regent of the south, and king of hell, (நரகம்.) the place of his capital, in which he sits in judgment on departed souls, sending the good to Swerga and the wicked to Naraka. In the latter there are 280.000.000 divisions appropriated to different classes, according to their respective demerits. He is figuratively described as devouring souls for food. He takes the buffalo for his vehicle; and for weapons, the battle-axe, club and cord, சமன்; [ex யம, to stop, restrain.] Wils. p. 681. YAMA. 2. [*Med. usage.*] One of the two poisonous fangs of snakes, பாம்பினஞ்சப்பற்களி லொன்று.

இயமகணம்—இயமகிங்கரர்—இயமதூதர்—இயமபடர், s. The messengers of Yama, சமன்தூதர்.

இயமதூதி, s. One of the lower poisonous fangs of a snake.

இயமலோகம், s. The place of departed souls, the purgatory of the Hindus—the kingdom of Yama.

*இயமானன், s. The conductor of a sacrifice, one who institutes it and directs its performance, யாகஞ்செய்விப்போன். Wils. p. 678. YAJAMANA. 2. A master, manager, chief, lord, யசமானன். 3. The life, the soul, உயிர். (p.)

இயமானன்சதமகனுவிருந்தி. Invoking Indra to preside at a sacrifice.

இயமானகணம், s. One of the eight kinds of ominous feet. See கணம். (p.)

*இயமான், s. [*contr. of* யஜமானன்.] A master, manager, conductor. See also எசமான்.

இயம், s. Sound in general, ஒலி. 2. Musical instrument, வாச்சியம். 3. A word, சொல். 4. Fly, ஈ. (p.)

இயம்பு, கிறேன், இயம்பினேன், வேன், இயம்ப, v. a. To say, speak, utter, சொல்ல. 2. To sound instruments, வாச்சியமுழக்க. 3. v. n. To sound, roar, ஒலிக்க. 4. To sound —said of instruments, வாச்சியமொலிக்க. (p.)

கோடியம்பியும். Blowing the horn.

காரொடுபெளவமின்றியம்புவது. The roaring of the sea and clouds.

இயம்பல், v. noun. Saying, speaking, uttering. 2. Sounding instruments. 3. s. A proverb, maxim, by-word, old sayings, பழமொழி.

இயல், s. Nature, natural property or quality, குணம். 2. Good conduct, conduct appropriate to a person's caste, rank, office, &c., ஒழுக்கம். 3. Order, course, rule, method, ஒழுங்கு. 4. Aspect, appearance, shape, likeness, சாயல். 5. Melody, musical harmony, இசை. 6. A chapter, section treating of a series of subjects or things in order, ஓத்து. 7. Natural and plain Tamil. (See இயற்றமிழ்.) 8. Destiny, appointment, assignation, decree, allotment, விதி. 9. Grammar, இலக்கணம். (p.)

கோவியலோம்புகொள்கையன். One disposed to maintain a course of conduct proper for a king.

இயலுவமம், s. [*in rhetoric.*] A comparison of the properties of different things, பண்புவமை.

இயற்சீர், s. The ஆசிரியவுரிச்சீர் verse—a metrical foot of four அசை. See சீர்.

இயற்சீர்வெண்டளை, s. Combination of two simple or ஆசிரியம் feet, or connection of an ஆசிரியம் foot, ending with a compound அசை, with another beginning with a simple one, or vice versa, மாமுன்னிரையும்விளமுன் னேருமொன்றிவருவது.

இயற்சொல், s. A word in common use—in distinction from திரிசொல்—exclusively poetic usage—words understood both by the learned and unlearned.

இயற்பெயர், s. Proper or arbitrary names, titles, terms of office, &c., இயல்பாயிடப்பட்டபெயர்; also names of things indicating a whole—as distinguished from parts. 2. Simple or original names —as distinguished from ஆகுபெயர் or derived names, செம்பொருளாய்ப்புணர்த்தும்பெயர்.

இயற்றமிழ், s. Natural Tamil, whether common or poetic—as distinguished from இசைத்தமிழ், or Tamil adapted to music, and நாடகத்தமிழ் or dramatic Tamil, in both of which various changes occur in combination, construction, &c., முத்தமிழிலொன்று.

இயற்றளை, s. Connection of ஆசிரியம் verse—as ஆசிரியத்தளை. See தளை.

இயனூல், s. A system of grammatical rules.

இயன்மொழிவாழ்த்து, s. A poem instructing children by the good disposition and behavior of their forefathers, ஓர்பிரபந்தம்.

இயல்—இயலு, கிறது, இயன்றது, இயலும், இயல, v. n. To be able, be possible, கூடியதாயிருக்க. 2. (p.) To be incident to, be exposed, பொருந்த. 3. To agree, suit, be adapted to, இசைய. 4. To be done, performed, made or composed, ஆக. 5. To be destined, decreed, allotted, விதிக்கப்பட. 6. To happen, pass, to be in vogue, நடக்க.—*Note.* This word is often changed to ஏலு both in poetry and in the colloquial language.

இயல்வதுகரவேல். Do not refrain from doing what is in your power.

வெயிலியல்வெஞ்சரம். The parched desert exposed to the scorching beams of the sun.

தச்சனுலியன்றவீடு. A house made by the carpenter.

என்னுலியலாது. I am not able, I cannot do it.

என்னுலியன்றவளவும். To the extent of my ability, as much as I can.

இயலாமை, *neg. v. noun.* Impracticability, impossibility, incompetency, கூடாமை.

இயல்பு—இயல்வு, *v. noun.* Ability, being able.

இயல்பாயிருக்க, *inf.* To be able, be influential.

இயல்புள்ளவன், s. A man of ability.

இயல்பு, s. Nature, property, quality, natural or essential quality, instinct, genius, குணம். 2. Conduct, a proper course of conduct, good character, ஒழுக்கம். 3. A prescribed rule, order, method, custom, habit, முறை. 4. State, condition, circumstances, situation, rank, class, &c.—as applicable to man, brute, vegetable, &c., தன்மை. 5. Propriety, regularity, legitimacy, genuineness, நேர்மை. 6. Simplicity, plainness, honesty, frankness, இயற்கை.

இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவன். The householder who discharges his domestic duties with propriety. (குறள்.)

இயல்பானபகை, s. What is naturally uncongenial or counteracting—as medicine to the disease.

இயல்பானபகையாளி, s. A foe by nature—as the cat to birds.

இயல்புதப்பிப்போக, *inf.* To be dishonest, to act dishonestly, live disorderly, go beyond the proper bounds.

இயல்புப்புணர்ச்சி, s. [*in grammar.*] Combination of words suffering no change, விகாரங்களின்றிப்புணர்வது—as பொன்மணி. (p.)

நல்லியல்புடையோன், s. One of a good nature.

தீயியல்புடையோன், s. One of a bad nature.

இயல்பூதி, s. The வில்வம் tree, Ogle marmelos, L. 2. The நாய்வேளை plant, Polanisia icosandra.

இயவம், s. Rice, நெல். 2. A kind of grain, ஓர்தானியம். (நிக.) (p.)

இயவர், s. Inferiors, low castes, கீழ்மக்கள். 2. Villains, rogues, சண்டாளர். 3. Drummers, those who play on instruments made of skin, Pariars, தோற்கருவியாளர். (p.)

*இயவனர், s. Moormen, சோனகர். Wils. p. 682. YAVANA. 2. Smiths, mechanics, artisans, கம்மாளர். 3. Painters, carvers, workers in the fine arts, சித்திரக்காரர். See யவனர். (p.)

இயவு, s. Way, வழி. 2. Country, நாடு. 3. Forest, காடு. (p.) (*Rott.*)

இயவுள், s. A famous person, lord, a superior, master, புகழாளன். (p.)

இயவை, s. A road, way, path, வழி. 2. A kind of rice, தோரைநெல். 3. The தவரை plant, Cystisus, L. (p.)

இயறல், s. Heavenly bliss, முத்தி. 2. [ex இயல்.] *v. noun.* The act of moving, going, போதல். (p.)

இயற்கை, s. Nature, quality, disposition, inherent or primitive quality, சுபாவம். 2. Ability, influence, power, திராணி. 3. Custom, habit, practice, what is natural, customary, &c., வழக்கம். 4. State, condition, circumstances, தன்மை. 5. [*prov.*] Means, instruments, tools, பணிமுட்டு.—*Note.* This word is opposed to செயற்கை, artificial productions.

இயற்கைக்குணம், s. The natural disposition, natural temper.

இயற்கைஞானம்—இயற்கையறிவு, s. Natural, inherent or intuitive wisdom—as a property of the Deity.

இயற்கைதப்பினவன், s. A dishonest person.

இயற்கைப்புணர்ச்சி, s. [in love poetry.] Marriage indicated by destiny, arising from previous actions and by natural choice and inclination, தலைவனுந் தலைவியுந்தம்முளொத்துப்புணர்கை.

இயற்கைப்பொருள், s. A thing in nature—that which is not artificial—as the elements.

இயற்கையறிவு, s. The knowledge which cannot be increased—as that of God. 2. Instinctive knowledge in distinction from that which is acquired; opp. to செயற்கையறிவு; which see.

இயற்கையன்பு, s. Love formed naturally—according to Hindu physiology, the result of love in a former birth—opposed to செயற்கையன்பு, or love brought about by external means.

இயற்கையானகுடி, s. A respectable family.

வறுமையானஇயற்கை, s. Indigent circumstances.

இயற்றி, s. Energy, endeavor, perseverance, application, முயற்சி. (p.)

இயற்று, s. [prov.] Implement, utensil, any hollow vessel—as a cup, a cocoanut shell, &c., பாத்திரம்.

இயற்று, கிறேன், இயற்றினேன், வேன், இயற்ற, v. a. To do, make, effect, perform, execute, bring about, cause to take place, discharge a duty or obligation, exercise or use an art, செய்ய. 2. To transact, manage affairs, superintend, cause or excite one to do a thing, நடத்த. 3. To destine, appoint, assign, விதிக்க. (p.)

இயற்றுவதீட்டலுங்காத்தலும். Devising means to increase the finances, collecting and keeping them.

எல்லாத்தவமுமியற்றி. Performing every species of austerity.

ஐந்தவேள்வியுமியற்றி. Offering the five daily oblations.

இறந்தவர்க்கள்கடன்முறைமிருக்கடனியற்றி. Duly discharging the debt demanded by departed spirits.

இயற்றுதற்கருத்தா—இயற்றும்வினைமுதல், s. [in grammar.] The agent, the actor in distinction from ஏவுதற்கருத்தா, commander—as செய்தவன், distinguished from செய்வித்தவன்.

இயற்றும்வினை, s. [in grammar.] Verbs expressing action performed by one's self—as செய்தான், in distinction from ஏவும்வினை.

இயனம், s. [prov.] The apparatus of a toddy-drawer for ascending trees, cutting, &c., especially what is tied round the waist, கள்ளிறக்குவோன்கருவிபெய்புட்டில். See ஏனம்.

இயனங்கட்ட, inf. To fasten the apparatus—as a toddy-drawer.

இயாகம், s. The கொன்றை tree, Cassia, L. (M. Dic.)

*இயாதம், s. Driving or guiding an elephant with a goad, தோட்டியால் யானை யைச்செலுத்தகை. Wils. p. 684. YATA. 2. A goad for an elephant, யானைத்தோட்டியின்பெயர். (p.)

இயுசாவியம், s. Cassia, L. கொன்றைமரம்.

இயை, s. Junction, connection, union, இசைப்பு. (சது.) (p.)

இயை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. [The mere poetic form for இசை.] To join, unite, agree, be proper for, agreeable to, &c., பொருந்த.

இயைய, inf. Used also as a term of comparison, உவமையுருபு.

இயைபு, v. noun. Union, agreement, இசைவு. 2 Fitness, worthiness, &c., for undertaking the study of religion or of a literary work, பொருத்தம். 3. [in poetry.] Constructing verses in such a way that they shall end in any of the consonants, ங், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள்.—One of the வனப்பு, or beauties of comparison, செய்யுள்வனப்பினுளொன்று. 4. The rhyming of the last feet or letters in the lines, அடிகளினிறுதியெழுத்தேனுஞ்சொல்லேனுமொத்துவருவது. See தொடை. (p.)

இயைபின்மையணி, s. A figure in rhetoric—comparing a thing to itself—as பொதுநீங்குவமை.

இயைபுவண்ணம், s. Poetry in which the medial letters abound, இடைவண்ணம்.

இயைபுளன், s. A worthy person, புகழுளன்.

இயைவு, v. noun. Consent, agreement, பொருத்தம். See இசைவு.

இயை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To join, connect, adapt, combine, reconcile, இசைக்க. 2. To arrange, appoint, முறைப்படுத்த. (p.)

இயைமே, s. The plantain tree, வாழை. (M. Dic.)

இர, s. [contr. of இரா—used in combination.] Night. (p.)

இரவருமதி, s. The moon which makes its nightly visits.

இர, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To beg alms, solicit aid, seek support by begging—as religious mendicants, பிச்சைகேட்க. 2. To pray, beseech, entreat, solicit, வேண்டிக்கொள்ள.

இரந்தும்பாரத்தவர்க்கீந்தவர். Those who give to beggars although they themselves have to ask alms.

இரந்துணி—இரந்துண்ணி, s. A beggar, இரப்போன். (c.)

இரப்பு, v. noun. Begging, asking alms, seeking relief, யாசிப்பு. 2. (p.) Poverty, தரித்திரம். 3. (fig.) Alms, பிச்சை.

இரப்பன்—இரப்பாளன், s. A beggar, one who lives by begging, பிச்சைக்காரன். (p.)

இரவு, v. noun. Begging, mendicity, the begging of religious mendicants, பிச்சைகேட்கை. 2. Entreating, soliciting, imploring, குறையிரக்கை. 3. Mean or cringing entreaty, praying or urging for favor, இரக்கத்தையாசிக்கை. 4. s. (fig.) Alms, பிச்சை. 5. Poverty, வறுமை. (p.)

இரவச்சம், s. Shame and fear of begging. (குறள்.)

இரவலர்—இரவோர், s. Beggars, religious mendicants. (p.)

*இரகசியம், s. A secret, mystery, any thing hidden or recondite, a religious or mystic truth, மறைவு. Wils. p. 699. RAHASYA. 2. (p.) Pudendum muliebra, verenda viriet muliebris, பெண்குறி. See இரசியம்.

இரகசியத்தானம், s. A private or secret place, மறைவிடம்.

இரகசியப்பொருள், s. A secret, a thing not to be revealed to improper or unworthy persons.

இரகசியம்பேச, inf. To talk secrets.

இரகசியமாய்ப்பேச, inf. To whisper.

*இரகிதம், s. A being free from—being without, நீங்கியிருக்கை. Wils. p. 699. RAHITA. (p.)

மலரகிதர், s. Those that have become free from the three defilements or evil passions.

*இரகு, s. A king of Oude and great grand-father of Rama, இராமனின் பாட்டனுடைய பாட்டன். Wils. p. 692. RAG'HU.

இரகுநாதன், s. Rama, இராமன். Wils. p. 692. RAG'HUNATHA.

இரகுவமிசம், s. The genealogy or pedigree of the family of Rag'hu. 2. A poem by Kalidasa on the ancestors of Rama in Sanscrit—now also in Tamil, ஓர்காப்பியம். Wils. p. 692. RAG'HUVAMSHA.

இரக்கம், s. Mercy, compassion, கிருபை. 2. Pity, compassion, mercy, sympathy, anxiety, commiseration, melting of mind—as of a mother at the sight of her child in distress, and the same feeling on the brute creation, மனவுருக்கம். 3. Grief, regret, sorrow—as of a person reflecting on his own sufferings; remorse, compunction—as for sin, துன்பம். 4. (p.) Sound, resonance, ஒலி.

இரக்கங்கொள்ள, inf. To pity, commiserate, compassionate, இரங்க.

இரக்கச்சொல், s. Interjections expressive of pity, grief, &c.

இரக்கஞ்செய்ய, inf. To show mercy.

இரக்கமில்லாதவன், s. An unmerciful, a pitiless man.

இரங்கு, கிறேன், இரங்கினேன், வேன், இரங்க, v. n. To pity, compassionate, commiserate, பரிதபிக்க. 2. To grieve, regret, relent, to feel concern, anxiety, துன்பப்பட. 3. To weep, cry, அழ. 4. (p.) To sound, resound, ஒலிக்க.

போனநாட்கிரங்கவும்வரும். And regret may ensue for the days past (in vain.)

இரங்கல், v. noun. Weeping, &c., அழுதல். 2. s. An expression of sorrow in love poetry, அகப்பொருட்டுறையினொன்று.

*இரசதம்—இரசிதம், s. Silver, வெள்ளி; [ex ரஞ்ச, to color.] Wils. p. 693. RAJATA. (p.)

இரசதபஸ்பம், s. Medicinal powder of silver.

இரசதமணல், s. Sand containing silver.

*இரசம், s. Flavor, relish; what is tasteful, agreeable, palatable, delicious; taste in general, good or bad—also the six flavors. (See சுவை.) 2. Sweetness, இனிமை. 3. Sweet juice of fruits, &c., vegetable juice in general, சாறு. 4. Mercury, quicksilver, hydrargyrum, பாதரசம். 5. (p.) One of the juices of the body, சத்ததாதுவிலொன்று. (See தாது.) It corresponds more with chyle than any other, but probably it is fanciful. 6. Pepper-water made of several ingredients, மிளகுநீர். 7. [in rhetoric.] The passions or emotions of the mind expressed by gesture, exhibited in action and transferred to poetry, வீரமுதலியமெய்ப்பாடு. Of these eight are given; viz.: 1. வீரம் or வீரியம், courage. 2. அச்சம், பயம், or பயானகம், fear, terror. 3. இழிப்பு, விபற்சம், குற்சை, அருவருப்பு, abominating, loathing at or disgusting. 4. வியப்பு or அற்புதம், wonder, surprise, astonishment. 5. காமம், சிங்காரம், சிருங்காரம், love, sexual love. 6. அவலம் or கருணை, acute sensibility, weakness, tenderness, mercy, pity, clemency. 7. உருத்திரம், கோபம், இரௌத்திரம், பெருங்கோபம், warlike fury, wrath, displeasure, rage. 8. நகை, பெருநகை or ஆசியம், laughter, mirth, risibility, great or intense laughter, laughing in contempt. By some, சாந்தம், tranquillity, equanimity, peace, abstraction or the stoicism of the ascetics; and by others வற்சலம், parental tenderness are given as a ninth meaning; இரசம் is added at pleasure with the loss in some cases of its initial—as வீரரசம், இழிப்பிரசம், &c. Wils. p. 697. Rasa.

இரசகந்தாயம், s. Tribute, the fatness of the earth.

இரசகந்தாயமாய்ப்பேச, inf. To speak pleasingly.

இரசகருப்பூரம், s. Muriate of mercury, நீர்மருந்து.

இரசகுண்டு, s. [prop. இரசக்குண்டு.] A globular glass filled with mercury as a decoration at weddings, &c., also as a charm.

இரசகுளிகை—இரசமாத்திரை, s. A quick-silver pill employed in medicine, இரசத்தினாற்செய்தமாத்திரை. 2. [in alchemy.] A pill feigned to be used by a class of persons called சித்தர், now in the world of Indra, who thereby perform supernatural actions—as கமனஞ்செய்கை, or passing through the air to any desired place, சித்திகுளிகை.

இரசக்கட்டு, s. Condensed mercury, குதக்கட்டு.

இரசக்கிணறு—இரசக்குழி, s. A pit or mine where quick-silver is obtained.

இரசக்குடுக்கை, s. A little bottle of mercury.

இரசசிந்தூரம், s. Red precipitate of mercury.

இரசஞ்சுத்திபண்ண, inf. To purify quick-silver.

இரசதாது. s. Quick-silver, சூதம். Wils. p. 698. Rasad'hatu.

இரசதாளி, s. A species of plantain, கப்பல்வாழை.

இரசத்தைக்கட்டிப்புடமிட, inf. To reduce mercury by decoction.

இரசத்தைப்பஸ்மமாக்க, inf. To reduce mercury into powder.

இரசநாதம், s. Quick-silver, இரசம். Wils. p. 698. Rasanatha.

இரசபஸ்பம்—இரசபஸ்மம்—இரசபற்பம், s. Mercury reduced to white powder, a kind of muriate of mercury or calcinated mercury, சூதபஸ்பம். Wils. p. 698. Rasab'hasman.

இரசபாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic.

இரசப்பிரீதி—இரசமாதா, s. One of the hundred-and-twenty kinds of arsenic in its natural state.

இரசமணி, s. Hard globules of mercury prepared by incantations, &c., and worn as an amulet in order to prevent evil, cure diseases, to promote success in undertakings, &c.

இரசமுறிக்க, inf. To prepare mercury for medicine. 2. To carry mercury off from the body.

இரசலிங்கம், s. Vermilion, சாதிலிங்கம். 2. A case of mercury for a linga.

இரசவாதம்—இரசவித்தை, s. Alchemy—one of the sixty-four கலைஞானம்.

இரசவாதம்பண்ண, inf. To practise the art of alchemy.

இரசவாதி, s. An alchemist.

இரசவாழை—இரதவாழை, s. [improp. இரதவாழை.] A species of plantain, பேயன்வாழை.

இரசவைப்பு, s. Any preparation from mercury—as a muriate, sulphate, &c., an amalgam.

இரசனை, s. Flavor, deliciousness, sweetness, delicacy, சுவை. 2. The tongue, நாக்கு. 3. Juice, sap, essence, சாறு.

இரசாதிபதி—இரசாதிபன், s. [in astrology.] The sun or one of the planets presiding over fruits, vegetables, &c., for the given years, இரசவஸ்துக்கட்கதிகாரியாங்கிரகம்.

இரசாபாசம், s. A loss of flavor, or of juice.

இரசேந்திரம், s. The philosopher's stone, இரசத்தினாற்செய்த சந்திரம். Wils. p. 699. Rasendra.

இரசேந்திரியம், s. The tongue, நாக்கு.

இரசிக்க, inf. To be pleasant to the taste, ear or mind; to delight, gratify, உருசிக்க.

இரசிப்பு, v. noun. Sweetness, flavor, இனிமை.

*இரசனம், s. Flavor, taste, சுவை. 2. Sound, noise, ஒலி. Wils. p. 698. Rasana. 3. A tooth, பல். 4. An organ of sense, நாபொறி. (p.)

*இரசனி, s. Night, இராத்திரி. (p.) 2. Indigo, நீலம். 3. Turmeric, மஞ்சள். 4. Lac, பஞ்சு. Wils. p. 693. Rajani.

*இரசாதலம், s. One of the seven nether worlds, கீழேழுலகத்தொன்று. Wils. p. 698. Rasatala. (p.)

*இரசாயனம், s. A kind of electuary applicable to a class of medicines fancied to prevent old age, restore juvenility, &c., நீர்மருந்து. 2. Chemistry, alchemy, இரசவாதம். Wils. p. 698. Rasayana.

*இரச்சு—இரச்சை, s. A cord, rope, string, a lock of braided hair, கயிறு. Wils. p. 694. Rajju. (p.)

இரஞ்சகம், s. (Tel. రంజకము.) Priming powder, பற்றுமருந்து.

*இரஞ்சகம், s. Love, affection, அன்பு. Wils. p. 694. Ranjaka. (p.)

பிராணரஞ்சகன், s. A friend dear as life.

*இரஞ்சிதம், s. Pleasantness, affection, a being excited to love, பரிவு. Wils. p. 694. Ranjita.

இரஞ்சிதபூஷணி, s. A woman who wears good colored or attractive ornaments. It sometimes occurs as a proper name.

இரஞ்சிதவஞ்சி, s. A pleasing woman, a charming or fascinating woman.

மனோரஞ்சிதமானது, s. That which is delightful to the mind.

*இரட்சகம்—இரட்சணியம்—இரட்சணை—இரட்சை, s. Preservation, protection, salvation, deliverance from evil, carrying forward the operations of evolved nature, காப்பு. See திதி. Wils. p. 692. Rakshaka, Rakshan'a, Rakshan'eeya, and Raksha.

இரட்சகன்—இரட்சணியன்—இரட்சிப்போன், s. A protector, preserver, saviour, காப்பவன். Wils. p. 692. Rakshaka.

இரட்சாபந்தனம், s. An amulet, charm, அட்சரவியந்திரம்.

இரட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To preserve, protect, guard, defend, deliver, save, restore, காப்பாற்ற; [ex இரட்சை.]

நானவனேயிரட்சிக்கப்பார்த்தேன் முடியாமற்போயிற்று. I endeavored to save him but could not.

என்னாலானமட்டுமுன்னேயிரட்சிப்பேன். I will protect thee as far as lies in my power.

இரட்சித்துவிட, inf. To deliver, rid, set free from misery, peril.

இரட்சிப்பு, v. noun. Preserving, protecting, saving, conferring eternal bliss, salvation, காப்பாற்றுகை.

இரட்டியர், s. The third of the four divisions of the Hindus—merchants, வைசியர். (p.)

இரட்டு, s. The name of a caste, நிசாதி. 2. Sound, vibrating sound, resonance, echo, ஒலி. (p.)

இரட்டி, s. One of the இரட்டு caste.

இரட்டு, கிறது, இரட்டினது, ம், இரட்ட, v. n. To sound, resound, reverberate, ஒலிக்க. 2. v. a. To wave a fan to and fro, cause to oscillate, வீச. (p.) 3. [ex இரண்டு.] To double, repeat a motion, sound, action, &c., to reiterate, இரட்டிக்க.

இரட்டிமி, s. A kind of drum, ஓர் வாத்தியம். (p.)

•இரணம், s. War, battle, போர். Wils. p. 694. RAN'A. 2. Hatred, enmity, பகை. (p.) 3. A wound, ulcer, sore, புண்.

இரணகளம், s. A field of battle, போர்க்களம்.

இரணகெம்பீரம், s. A shout of battle.

இரணசுக்கிரன், s. A disease of the eye.

இரணசூரன், s. A brave soldier, hero, வீரன்.

இரணதூரியம், s. A military drum, போர்ப்பறை. Wils. p. 694. RAN'ATOORYA.

இரணத்துருவம், s. The longitude of a planet required to be subtracted in astronomical calculations, கிரகபுடத்திற்கழிக்கப்படுவது.

இரணத்தொடை, s. One of the five divisions of rhyming—as முரண்டொடை. See தொடை.

இரணபேரி—இரணபேரிகை, s. A battle-drum, யுத்தமுரசு.

இரணரங்கம், s. The field of battle, போர்க்களம். 2. The part of an elephant's face between his tusks. Wils. p. 694. RAN'ARANKA.

இரணவைத்தியம், s. Surgery, ஆசுரவைத்தியம்.

இரணவைத்தியன், s. A surgeon.

இரணம், s. Brackish ground, உப்பளம். 2. Food, eatables, உணவு. (p.) 3. [change of இருணம்.] Debt, கடன்.

அவன் வயிற்றிலேயிரணமில்லை. He has nothing in his stomach.

இரணபாதகம், s. Unfaithfulness to creditors, கடன்றீராப்பாதகம்.

•இரணியம், s. Gold, பொன். Wils. p. 976. HIRAN'YA. (p.)

இரணியகருப்பன், s. Brahma, பிரமன். Wils. p. 976. HIRAN'YAGARB'HA.

இரணியதானம், s. Gift of gold made to Brahmans, &c., சொர்ணதானம்.

இரணியன், s. An Asoor, ஓரசுரன். 2. One of the twelve suns, பன்னிரண்டாதித்தரிலொருவன்.

இரணியநேரம்—இரணியவேளை, s. Evening, the evening twilight, the time when இரணியன் the Asoor was slain, மாலைக்காலம்.

இரணியாக்கன், s. Elder brother of இரணியன், இரணியன்முன்னோன். Wils. p. 976. HIRAN'YAKSHA.

இரண்டு, s. and adj. Two, இரண்டாமெண்.—As an adjective prefix, it often becomes இரு and ஈர், double, இரட்டிப்பான—as இருநிறம், two colors, a double color; ஈரசை, two syllables. See அசை.

இரண்டிலொன்றுசொல்லு. Say either this or that.

நாடிரண்டுபட்டது. The country is divided into two factions.

இரட்ட, inf. To double, repeat a motion, sound, action, &c., to reiterate. See இரட்டிக்க.

இரட்டமாங்காலி, s. [prov. prop. இரட்டைமரம்.] A double tree—especially of the palmyra species.

இரட்டி, s. Double quantity, twice as much, இருமடங்கு.

அதற்கிரட்டிதருவேன். I will give double the quantity.

பத்திரட்டி, s. Twice ten.

இரட்டிக்க, inf. To double, repeat, reiterate, இரட்ட. 2. (c.) To return—as a disease, மீளவுண்டாக. 3. To plough the second time, always crosswise, இரண்டாமுறையுழ. 4. To differ from, be discrepant, &c., வேறுபட. 5. To disagree—as different kinds of food eaten at once, to be indigested, போசனம் ஒவ்வாதிருக்க.

இந்தச்சாட்சியத்தைச்சாட்சிக்கிரட்டிக்கிறது. This evidence differs from the other.

மகரமிரட்டித்தது. The consonant ம், is doubled.

நோவிரட்டிக்கின்றது. The pain is double what it was. 2. The disease has returned.

இரட்டித்தசெலவு, s. Double expense.

இரட்டித்துச்சொல்ல, inf. To repeat, say a thing a second time. 2. To make a discrepant statement, or a statement different from that of another.

உழவிரட்டிக்க, inf. To plough the second time.

இரட்டிப்பு, s. Two-fold, twice as much, a double quantity. 2. v. noun. Doubling, making two-fold.

இரட்டு, s. Two-fold, இருமடங்கு. (p.) 2. (c.) Double-threaded cloth, either coarse or fine, sack-cloth, ஓர்வகைச்சீலை.

இரட்டுப்பை, s. A sack made of coarse cloth.

இரட்டுறமொழிய, inf. To state a rule so that it may comprise another, the one plainly apparent, the other to be made out by study; or the use of terms of double meaning either of which serves to make good sense, though the ideas will be wholly different; or the use of terms by which one thing is employed and another implied. See உத்தி. (p.)

இரட்டை, s. Two things naturally conjoined—as a double fruit, leaf, &c.; twins, two things alike, இரண்டொன்றுசேர்ந்தது. 2. (p.) Gemini in the zodiac, two females, மிதுனராசி. 3. Even, even numbers—opposed to ஒற்றை, இரட்டைவெண்—as 6, 8, 24, &c. 4. A couple, two, சோடு. 5. A female songster, பாடினிச்சி.

ஒற்றையிரட்டைபிடித்தல். A kind of play, playing at odd and even.

இரட்டைக்கிளவி, s. Double words imitating certain sounds, ஒலிக்குறிப்பில்வருமிரட்டைமொழி—as சளசளவெனமழைத்தாரைகள்சொறிந்தன. (The clouds) poured a shower of rain, with a murmuring sound. (இலக்.) (p.)

இரட்டைச்சுழி, s. The symbol ை of the vowel ஐ. 2. Two curls in horses, cattle, &c.—as இருசுழி.

இரட்டைத்தொடை, s. One of the forty-three kinds of rhyme in which the same word is repeated through the line, (see தொடை)—as ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும் விளக்கினுட்சிறுதீயொக்குமே யொக்கும் குளக்கொட்டிப்பூவினிறம், the color of the flower of the water-plant கொட்டி, resembles the delicate flame of the lamp. (p.)

இரட்டைப்படவெண்ண, inf. To count even, making a series increasing by a common ratio—as 2, 4, 6, &c.

இரட்டைப்பாக்கு, s. An areca-nut with two eyes producing, if planted, two trees.

இரட்டைப்பிள்ளை, s. Twins. 2. [prov.] A double young areca or cocoa-nut tree.

இரட்டைப்புரிக்கயிறு, s. A rope or string made of two strands.

இரட்டைமணிமாலை, s. A poem consisting of twenty verses of வெண்பா and கலித்துறை, or கட்டளைவெண்பா and ஆசிரியவிருத்தம், and composed according to the rules of அந்தாதி. See பிரபந்தம். (p.)

இரண்டகம், s. Treachery, perfidy, duplicity, dissimulation, double-dealing, துரோகம். (c.)

இரண்டகம்நினைக்க, inf. To frame a treacherous design.

இரண்டகம்பண்ண, inf. To betray, act treacherously, perfidiously.

இரண்டகவாதி, s. A treacherous person, an insincere friend, துரோகி.

இரண்டன்மை, s. Sameness, (lit.) being not two—as அத்துவைதம், which see.

இரண்டாந்தரம், s. Secondary kind or class—as of cloth, tobacco, &c. 2. The second time.

இரண்டாம்பட்சம், s. Second or secondary class, kind, &c., not the most approved.

இரண்டாம்பாட்டன், s. A great grand-father, முப்பாட்டன்.

இரண்டாவது, s. That which is the second. 2. adv. Secondly.

இரண்டுக்குப்போக, inf. [vul.] To go to stool, (usage of children.)

இரண்டுக்குற்றது, s. Critical juncture, a crisis in a disease, சாத்தியமோவசாத்தியமோவென்பது. 2. Dubiousness, possibility of two contrary impending issues, a double probability, இதுவோவதுவோவென்கை.

இரண்டுங்கெட்டநேரம், s. [vul.] The dusk of the evening, used for an inauspicious or untimely season, &c.

இரண்டுங்கெட்டவன், s. An indifferent man, neither good nor bad.

இரண்டுசொல்ல, inf. To evade, refuse, give an indirect or evasive answer.

இரண்டுசெய்ய, inf. To act perfidiously. 2. To act against one's command, to behave disobediently.

இரண்டுநினைக்க, inf. To be hypocritical, to meditate treachery under a show of honesty.

இரண்டுபட, *inf.* To vary from, differ in the issue or event, disagree, dissent, become opposed, வேறுபட. 2. To be discrepant, appear discordant, &c., ஒற்றுமையின்றாக. 3. To be doubtful. ஐயுற.

இரண்டுபடுத்த, *inf.* To disjoin, disunite, cause to differ, sow dissension.

இரண்டுபண்ண, *inf.* To act treacherously.

இரு. Two, as இரண்டு and ஈர்.

இருகந்தம், *s.* Good and bad smell, இருமணம். (*p.*)

இருகால், *s.* [*vul.* இருக்கால்.] Twice, இரண்டுவிசை. 2. Two feet, இருதாள்.

இருகாழி, [*prov.* இருக்காழி.] A palmyra or இருப்பை fruit with two kernels, இரண்டுகொட்டையுடையகாய்; [*ex* காழ், seed.]

இருகுறணேரிசைவெண்பா, *s.* A நேரிசைவெண்பா, consisting of two குறள்வெண்பா, and a foot affixed to the second line for the sake of harmony, ஓர்வகைவெண்பா. (*p.*)

இருக்கால், *s.* A certain cast of the dice in playing a game, கவற்றிற்குறித்தவோரெண். (*c.*)

இருசமயவிளக்கம், *s.* A controversial treatise on the merits of Saivaism and Vishnuism, ஓர்நூல்.

இருசமயவிளக்கச்சூறாவளி, *s.* A treatise written in confutation of the above.

இருசீரகம், *s.* The two different kinds of சீரகம்—as நற்சீரகம் and கருஞ்சீரகம், which see.

இருசுடர், *s.* The two lights—the sun and moon, சூரியசந்திரர். (*p.*)

இருசுடர்த்தோற்றம், *s.* One of the divisions of பெருங்காப்பியம், சூரியசந்திரோதயங்களின்வருணனை. (*p.*)

இருசுழி, *s.* A double curl as a mark.

இருசுழியிருந்தண்டாலுமுண்ணும் இரந்துண்டாலுமுண்ணும். A person of a double curl may live in luxury or be reduced to beggary.

இருதலைக்கொள்ளி, *s.* A brand burning at both ends.

இருதலைக்கொள்ளியிடையெறும்பைப்போலானேன். I am like an ant between two fires; i. e. I am in straits.

இருதலைப்பட்சி, *s.* A kind of bird fabled to have two heads.

இருதலைமணியன், *s.* A snake said to have two heads—one at each end.

இருதாரைக்கத்தி, *s.* Two-edged sword or knife.

இருதிணை, *s.* The two classes உயர்திணை and அஃறிணை into which Tamil nouns are divided. (See திணை.) 2. The two classes into which creatures are divided, இயங்குதிணை and இயங்காத்திணை, which see. (*p.*)

இருநிதிக்கிழவன், *s.* Kuvêra, குபேரன். (*p.*)

இருநினைவு, *s.* Double-mindedness, oscillating or wavering disposition.

இருபது, *s.* Twenty, (*lit.*) twice ten, ஈரைந்து.

இருபாவிருபது, *s.* A poem consisting of ten வெண்பா and ten அகவல் stanzas, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம். (*p.*)

இருபிறப்பு, *s.* [*literally.*] Two births, இருசனனம்—said of persons or things twice born—as 1. The moon, சந்திரன். 2. Birds and other oviparous creatures, முட்டையிற்பிறப்பன. (See அண்டசம்.) 3. The teeth, பல். 4. Feathers, சிறகு. 5. Brahmans, பார்ப்பார். (*p.*)

இருபிறப்பாளர், *s.* The twice-born caste—Brahmans; investiture with the sacred thread being deemed a kind of regeneration, அந்தணர்.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை, *s.* Omission of ஆகிய or ஆய where two nouns are used in opposition, ஓர்பண்புத்தொகை—as ஆதிபகவன். God the source (of all things.)

இருபொருள், *s.* Learning and riches. See பொருள். (*p.*)

இருமடங்கு, *s.* As much again, two-fold, இரண்டுபங்கு.

இருமடியாகுபெயர், *s.* An ஆகுபெயர் of the second degree—as கார், black when used to signify a cloud is called ஆகுபெயர்; but when used for the rainy season, it is called இருமடியாகுபெயர். (*p.*)

இருமணம், *s.* Pleasant and unpleasant odors, சுகந்ததுர்க்கந்தங்கள். (*p.*)

இருமரபு, *s.* The two ancestral lines—paternal and maternal, தாய்மரபு தந்தைமரபு. (*p.*)

இருமனம், *s.* Hesitancy, dubiousness, doubt, irresolution, indecision. 2. Double-dealing. treachery.

இருமை, *s.* Duality, a two-fold state, two, இருதன்மை. 2. The two states—the present and the future, or this life and that to come—whether as distinct from the body or as reunited with it in another birth, இம்மைமறுமை. (*p.*)

இருவகைத்தோற்றம், *s.* The two classes of beings produced—சரம் and அசரம். See தோற்றம். (*p.*)

இருவாட்டித்தரை, *s.* [*prov.*] Land compounded of earth and clay, மணலுங்களிப்புமானநிலம்.

இருவாய்க்குருவி, *s.* A kind of bird, Hornbill, buceros, ஓர்குருவி.

இருவினை, *s.* The two classes of moral actions—good and evil, in every one of which there is merit or demerit, leading to future births in which they are to be suffered or enjoyed, while they keep the soul from union with deity, நல்வினை தீவினை. (*p.*)

ஈர். An adjective of இரண்டு, two—used before words beginning with vowels, &c., as இரு is used before consonants—as ஈராயிரம், two-thousand; இருபது, twenty.

ஈரசைச்சீர், *s.* A poetic foot of two அசை, ஆசிரியச்சீர். (*p.*)

ஈரடி, *s.* Two lines, இணையடி. (*p.*) 2. That which is bifurcate or two forked, கவர். 3. Doubtfulness, fluctuation, சந்தேகம்.

ஈரடிப்பயன், *s.* Ambiguity in conversation, equivocation, double-mindedness, உபயார்த்தம். 2. Double-dealing, acting under-handedly so as to suit both parties, கபடம். 3. Uncertainty, doubtfulness, சந்தேகம். 4. [*prov.*] Diverseness, disagreement—as of a report or account differently related, விகற்பம்; [*ex* அடி, step, course, *et* பயன், meaning.]

ஈரடிப்பா, *s.* A stanza of two lines. (*p.*)

ஈரடிமடக்கு, *s.* [*in poetry.*] Repetition of a foot or feet in two lines with different meanings, வந்தசொல்லேமீரண்டடியினும்வரப்பாடுவது. See மடக்கு.

ஈரடிவெண்பா, *s.* A kind of வெண்பா of two lines—the குறள்வெண்பா. (*p.*)

ஈரடுக்கொலி, *s.* Reiterated words imitative of sound—as நெறுநெறென்றுமுறிந்தது, it broke with a reiterated crash; வண்டில்கடகடென்றோடிற்று, the carriage rolled along with a rattling noise. (*p.*)

ஈரறம், *s.* The two kinds of அறம், or virtuous actions according to the shasters; viz.: இல்லறம், matrimony and its accompanying household virtues; and துறவறம், the virtues of ascetic practice. (*p.*)

ஈரறிவுயிர், *s.* Beings that have the sense of feeling and tasting—as snails, shells, &c., பரிசமுஞ்சுவையுமறியுஞ்சந்துமுதலியசெந்து. (*p.*)

ஈராசிடைவெண்பா, *s.* A species of வெண்பா, with two ஆசு affixed to the end of the third foot of the second line. (*p.*)

ஈராடி—ஈராட்டி, *s.* [*prov.*] A changeable state of the wind and weather, previous to the change of monsoon, indicative of rain. 2. A calm, a lull, the failing of the wind at this season, காற்றினமைவு. 3. Fickleness, hesitation, fluctuation of mind, நிலையின்மை.

இக்காரியத்திலென்மனமீராடிப்படுகின்றது. In this affair my mind wavers.

ஈராட்டி, *s.* [*prov.*] Two wives.

ஈரி, *s.* A play of girls, two stones being taken up from the ground while a third is tossed in the air, ஓர்விளையாட்டு. (*c.*)

ஈரிலைப்பயிர், *s.* A young shoot when two leaves appear.

ஈரிழை, *s.* Double-thread used in some kinds of cloth—as in muslin.

ஈரிழைச்சல்லா, *s.* A muslin whose warp consists of two untwisted threads.

ஈரீற்று, *s.* A cow that has had two calves. (*p.*)

ஈருடல், *s.* [*in mythology.*] Beings possessing the form, in part, of two bodies—as Vishnu manifested in the form of man and lion, இருதன்மைத்தாயவுடல். (*p.*)

ஈருயிர்க்காரி, *s.* The two-lived—used of a pregnant female. (*c.*)

ஈரெச்சம், *s.* See எச்சம்.

ஈரொட்டு, *s.* Uncertainty, doubt, crisis, criticalness, state of suspense, conditional bargain. (*c.*)

நோயாளியின்காரியமீரொட்டாயிருக்கின்றது. The case of the patient is doubtful.

நமொட்டாகச்சொல்ல, *inf.* To speak doubtfully, uncertainly, ambiguously.

நமொட்டாகவாங்க, *inf.* To take things conditionally, that is, if approved; or, as a merchant, to pay for them if sold.

இரதகம், *s.* A tree, இத்தி, Ficus, *L.*

* இரதபதம், *s.* A dove that goes like a car, புறா; [*ex* ரதம், car, *et* பதம், foot.] (*p.*)

* இரதம், *s.* A chariot, coach, war-chariot, தேர், of which are four kinds; viz.: அநிரதம், மகாரதம், சமரதம் and அர்த்தரதம். Wils. p. 695. RATHA. 2. (*p.*) Coition, copulation, venery, புணர்ச்சி. Wils. p. 694. RATA. 3. A tooth, பல். Wils. p. 696. RADA. 4. Flavor, taste—as இரசம். Wils. p. 697. RASA.

இரதகசதுரகபதாதிகள், *s.* The four divisions of an army—chariots, elephants, cavalry and infantry.

இரதசாரதி, *s.* A charioteer, driver of a chariot, the coach-man, தேர்ப்பாகன். (*p.*)

இரததன்மாத்திரை—இரசதன்மாத்திரை, *s.* The primitive element of taste, &c.

இரதபந்தம்—இரதபந்தனம், *s.* A poem written in a figure painted in the form of a car, சித்திரகவிகளிலொன்று; which see.

இரதபரீட்சை, *s.* The art of charioteering, coachman-ship, aurigation. See கலைஞானம். (*p.*)

இரதோற்சவம், *s.* A chariot festival, தேர்த்திருவிழா. (*p.*)

இரதம், *s.* A waist-string, a waist-ornament, அரைஞாண். 2. Mango-tree, மாமரம். 3. Mercury, quick-silver, பாதரசம். (*p.*)

இரதமுறித்தல்—இரசமுறித்தல், *s.* Removing the power of mercury from the system, or from a medicine.

* இரதனம், *s.* A tooth, பல்; [*ex* ரத, to divide.] Wils. p. 696. RADANA. 2. A waist-string, அரைஞாண். 3. A child's waist-string of bells, கிண்கிணி. (*p.*)

இரதன், *s.* Eye, கண். 2. Parrot, கிளி. (*p.*)

* இரதி, *s.* Great desire, sexual love, delight, காமம். 2. Coition, copulation, புணர்ச்சி. 3. Desire, wish, விருப்பம். (*p.*) 4. Wife of Kama, மன்மதன்மனைவி. Wils. p. 695. RATI. 5. (*p.*) A female elephant, பெண்யானை. Wils. p. 696. RADIN.

இரதிகாதலன்—இரதிபதி, *s.* Kama, காமன். Wils. p. 695. RATIPATI.

இரதிக்கிரியை—இரதிக்கிரீடை, *s.* Venery, மைதுனம். Wils. p. 695. RATIKRYA.

இரதி, *s.* A thorny fruit-tree—the jujube, இலந்தைமரம். 2. The சுக்கன் creeper. 3. Brass, பித்தளை. (*p.*)

* இரத்தம், *s.* Red, crimson, சிவப்பு. (*p.*) 2. Blood—as one of the seven தாது, or constituent parts of the body, உதிரம். Wils. p. 690. RAKTA. 3. (*p.*) Red coral, பவளம்.

இரத்தகதசுரம், *s.* A fever affecting the blood.

இரத்தகாசம்—இரத்தட்சயம், *s.* Spitting of blood, Hemoptysis, காசவியாதியிலொன்று.

இரத்தக்கட்டி, *s.* Clot or congelation of blood.

இரத்தக்கண்ணன், *s.* A fierce, irascible man, கோபக்கண்ணன்.

இரத்தக்கலப்பு—இரத்தவுறவு, *s.* Consanguinity, இரத்தசம்பந்தம்.

இரத்தக்கலப்பிலேபெண்கொள்ளல். Taking a wife from among one's kindred.

இரத்தக்கவிச்சு, *s.* [*vul.*] Offensive smell of blood, இரத்தநாற்றம்.

இரத்தக்கழிச்சல், *s.* Dysentery, bloody flux, இரத்தபேதி.

இரத்தக்கறை, *s.* A stain of blood on cloth, dried gore in a wound, &c. 2. Blood extravasated and coagulated on the lungs. 3. A collection of blood in local inflammations, contusions, &c.

இரத்தக்கனப்பு, *s.* Obesity, a full or morbid state of the blood, plethora, இரத்தமிறுகை. 2. (*fig.*) Pride, arrogance, கருவம்.

இரத்தக்காட்டேரி, *s.* A female demon. See காட்டேரி

இரத்தக்கிராணி, *s.* Discharge of blood from the bowels, நிணக்கிராணிரத்தபேதி.

இரத்தக்கொதி, *s.* [*prov.*] Heat of blood in youth inflamed with sexual desires, lasciviousness. 2. Feverish state of blood, such a state of the system as induces anger, venery, derangement, &c., fulness of system, plethora.

இரத்தக்கொழுப்பு, *s.* High mettle, wantonness, the state of being high-fed, voluptuousness, இரத்தபுஷ்டி. 2. (*fig.*) Pride, arrogance, &c., கருவம்.

இரத்தக்கோமாரி, *s.* A disease of cows producing a discharge of blood, மாட்டுக்குவருநோய்கோய்.

இரத்தங்கக்க, *inf.* To raise or eject blood whether from disease or injury.

இரத்தங்கன்ற, *inf.* To turn black and hard—as a bruise or contusion.

இரத்தங்குத்திவாங்க—இரத்தமெடுக்க, இரத்தம்வாங்க, *inf.* To bleed, to take blood from.

இரத்தங்குபீரிட—இரத்தம்பீரிட, *inf.* To spring, flow or spout—as blood from a vein.

இரத்தசாகம், *s.* The செங்கீரை plant.

இரத்தசாட்சி, *s.* Martyrdom. (*Christian usage.*)

இரத்தசூலை, *s.* Swelling in the abdomen from obstruction of the menses, operating as a preventive of pregnancy, குதகசூலை.

இரத்தச்சுரப்பு, *s.* Local inflammation, இரத்தவூறல். 2. Fulness of blood, இரத்தப்பெருக்கு. 3. Suffusion of blood from a bruise, இரத்தச்செறிவு. 4. (*fig.*) Insolence, haughtiness, இரத்தக்கொழுப்பு.

இரத்தஞ்சாக, *inf.* To look aghast, appear pallid.

இரத்தஞ்சிந்த, *inf.* To shed blood. 2. (*fig.*) To kill.

இரத்தஞ்சுண்ட, *inf.* To have the blood dried—as in emaciation. 2. To turn pale by having the feelings wounded or mortified. 3. To be reduced in flesh by hunger, fasting, &c., be emaciated.

இரத்தத்துடிப்பு, *v. noun.* Thrilling of the blood in seeing or hearing a near relation under suffering, also superstitiously supposed to take place on such an event, though not seen or heard of.

இரத்தத்தொடர்வு, *s.* Relation, consanguinity, இரத்தசம்பந்தம்.

இரத்தநரம்பு, *s.* Vein, blood-vessel, இரத்தநாடி.

இரத்தபலி, *s.* Libation of blood which it is supposed some of the deities partake, இரத்தஞ்சிந்தும்பலி. 2. Bloody sacrifice, இரத்தஞ்சேர்ப்பிக்கும்பலி. 3. (*fig.*) Murder, கொலை.

இரத்தபாத்தியம், *s.* Consanguinity, kin.

இரத்தபாஷாணம், *s.* One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

இரத்தபித்தம், *s.* The name of a disease, a vehement casting up or vomiting of blood.

இரத்தப்பசப்பு—இரத்தப்பசுமை, Plumpness of body, fulness, sleekness, இரத்தபுஷ்டி.

இரத்தப்பழி, *s.* Blood-guiltiness, revenge for blood-shed.

இரத்தப்பிரமியம், *s.* A urinary passing of blood—as in bad cases of gonorrhœa, நீர்நோய்.

இரத்தப்பிரவாகம், *s.* A flood or deluge of blood, இரத்தப்பெருக்கு.

இரத்தப்பிரவை, *s.* One of the seven hells, எழுநரகத்தொன்று.

இரத்தப்பிரியன், *s.* A blood-thirsty man.

இரத்தப்பீனசம், *s.* A species of inflammation in the head with discharges of blood.

இரத்தப்புடையன், *s.* A species of the beaver snake, the bite of which speedily causes hemorrhage from the eyes, nose, mouth and other passages.

இரத்தமண்டலி, *s.* A very venomous kind of snake whose bite causes the blood to issue from the pores.

இரத்தமாடன், *s.* A demon fabled to be dreadfully cruel.

இரத்தமாரணம், *s.* The காவிக்கல்—Reddle, red chalk.

இரத்தமூலம், *s.* Hemorrhoids.

இரத்தவலிப்பு, *s.* Convulsion by too great a fulness of blood.

இரத்தவள்ளி, *s.* A species of red yam.

இரத்தவாரி, *s.* Immoderate flow of menses. See தவலை.

இரத்தவிரியன், *s.* A species of beaver snake.

இரத்தவெறி, s. Wanton cruelty, high mettle. 2. Fury from drinking blood.

இரத்தாசயம், s. The heart—as the receptacle of blood.

இரத்தாம்பரம், s. Red vestments, blood-colored cloth, சிவப்புச்சீலை; [ex அம்பரம், vesture.]

இரத்தோற்பலம், s. The red water-lily, செங்குவளை, Nymphœa rubra; [ex உற்பலம், lily.] Wils. p. 692. RUKTOTPALA.

*இரத்தாட்சி, s. The fifty-eighth year of the Hindu cycle, அறுபதுவருடத்தொன்று.

இரத்தி, s. The இத்தி tree, Ficus tsiela. 2. The இலந்தை or jujube tree, Ziziphus jujuba, L. (p.)

இரத்திரி, s. The இத்தி tree. (p.)

*இரத்தினம், s. A jewel, a gem, precious stone, மாமணி. Wils. p. 695. RATNA. The nine gems are, 1. கோமேதகம் gomada. 2. நீலம், sapphire. 3. பவளம், coral. 4. புட்பராகம், topaz. 5. மரகதம், emerald. 6. மாணிக்கம், ruby. 7. முத்து, pearl. 8. வைடூரியம், lapis-lazuli. 9. வைரம், diamond.

இரத்தினக்கம்பளம்—இரத்தினக்கம்பளி, s. A kind of carpet of various colors, probably studded with gems in ancient times, சித்திரக்கம்பளம்.

இரத்தினச்சுருக்கம், s. A book of comparisons by புகழ்ச்சி, உறுப்புவமைநூல். 2. A medical book of Agastiar, ஓர்வாகடம்.

இரத்தினபரிட்சை, s. Acquaintance with gems, the art or practice of examining precious stones, இரத்தினசோதனை—one of the sixty-four கலைஞானம்.

இரத்தினப்பல்லக்கு, s. A palankeen ornamented with precious stones.

இரத்தினமயம், s. That which is like, made of or adorned with gems, the nature or appearance of precious stones. Wils. p 695. RATNAMAYA.

இரத்தினமாலை, s. A garland of gems.

இரத்தினாகரம் s. The ocean, கடல். Wils. p. 695. RATNAKARA. (p.) 2. [prov.] The sea north of Ramisseram. See மகோததி.

நவரத்தினம், s. The nine kinds of gems. See இரத்தினம்.

*இரத்தினி, s. A kind of cubit measured with closed hand, பிடிமுழம். Wils. p. 695. RATNI. 2. A bone, the ulna, முன்கைப்பேரெலும்பு. (Anat.)

இரஸ்து, s. (Hin.) Stores or provisions for an army, சேனைவிறுணவை.

இரத்துதல், v. noun. Clamoring, பேசலாலெழுமொலி. (சது.)

*இரந்திரம், s. A hole, fissure, chasm, துவாரம். Wils. p. 696. RAND'HRA. 2. [in astrology.] The rising of a sign at the moment of one's birth, ஜென்மலக்கினம்.

*இரமணம்—இரமணீயம், s. Pleasing, charming others, இன்புறச்செய்கை. Wils. p. 696. RAMAN'A and RAMAN'EEYA. (p.)

இரமணன், s. A husband, நாயகன். Wils. p. 696. RAMAN'A.

இரமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be pleased, satisfied, contented, சந்தோஷிக்க. (p.)

*இரமியம்—இரம்மியம், s. Pleasantness, agreeableness, satisfaction, contentment, திருப்தி; [ex ரம, delight.] Wils. p. 697. RAMYA.

இரம்பம்—இரம்பை, s. (Tel. రంపము.) A saw, ஈர்வாள். 2. (p.) The musk-cat, கஸ்தூரிமிருகம்.

இரம்பக்கல், s. Spatum adamantinum, குருந்தக்கல்.

இரம்பிவம், s. Pepper, மிளகு.

*இரலை, s. A stag, கலைமான். 2. A species of deer, புல்வாய். 3. The first lunar mansion, அச்சுவினி. 4. A sounding horn, an instrument of music, ஊதுகொம்பு. (p).

*இரவணம், s. The koil or Indian cuckoo, குயில். 2. Bell-metal, வெண்கலம். 3. Jesting, பரிகாசம்பண்ணுதல். 4. A camel, ஒட்டகம். Wils. p. 697. RAVAN'A. (p.)

இரவல், s. Any thing borrowed or lent (money excepted,) மீண்டுகொடுக்கவேண்டுமென்றுகொள்பொருள். 2. A loan, lending, மீண்டுகொடுக்கக்கொள்கை; [ex இர, to beg.] (c.)

இரவல்கேட்க, inf. To ask the loan of a thing

இரவல்கொடுக்க, inf. To lend, loan.

இரவல்நிலம், s. Land lent to another who shares the produce with the owner.

இரவல்வீடு, s. A borrowed house, lodging.

இரவற்குடி, s. A family living with others, the owners of the house. 2. A family occupying a borrowed house.

இரவற்சோறு, s. [prov.] Support obtained by spunging on others.

இரவற்புடவை, s. A cloth lent.

*இரவி, s. The sun, ஆதித்தன். 2. The right canal for the passage of the vital air, சூரியன்கலைநாடி. Wils. p. 697. RAVI. 3. A hill, mountain, மலை. (p.)

இரவிகன்னம், s. True distance of the sun from the earth, பூமிக்குஞ்சூரியனுக்குமுள்ளதூரம்.

இரவிகாந்தம், s. The sun-stone or burning glass, சூரியகாந்தக்கல். Wils. p. 697. RAVIKANTA.

இரவிகுலம், s. The solar dynasty, சூரியவமிசம்.

இரவிகேந்திரம், s. Argument for the equation of the sun's place.

இரவிநாள், s. The twenty-seventh or last lunar mansion, a contraction of இரேவதிநாள்.

இரவிபுடபுத்தி, s. True diurnal motion of the sun in his orbit, சூரியனது உத்தமபுடம்.

இரவிமத்திமபுத்தி, s. The mean daily motion of the sun, சூரியனதுமத்திமபுடம்.

இரவிவிக்கேபம், s. In solar eclipses the sun's declination, கிரகணத்திற் சூரியன்கிராந்திமார்க்கத்திற்சாய்ந்திருக்கை.

இரவிக்கை, s. (Tel. రవిక.) A short jacket worn by women, a tucker, முலைக்கச்சு.

இரவிமது, s. Silver, வெள்ளி. (M. Dic.)

இரவு, s. The night-time from sunset to sun-rise, consisting of four watches or சாமம் or thirty நாழிகை, also written, இரா and இராத்திரி.

இரவறிவான், s. A cock as marking the watches of the night, சேவற்கோழி. (p.)

இரவுக்குறி, s. [in love poetry.] The place agreed on by lovers for meeting by night, இரவில்தலைவனுந்தலைவியுஞ்சேரும்படிகுறித்தவிடம். (p.)

இரவெரிமரம், s. A kind of tree of phosphoric quality shining in the dark, சோதிவிருட்சம். (p.)

இரவோன், s. The moon, சந்திரன். (p.)

*இரவுத்திரம், s. Wrath, fierceness. See இரௌத்திரம். (p.)

*இரவுரவம், s. One of the divisions of hell, நரகம். (See இரௌரவம்.) 2. One of the twenty-eight Agamas of the Saivites, இருபத்தெட்டாகமத்திலொன்று. (p.)

இரவை, s. (Tel. రవ.) A particle, அணு. 2. Shot, துப்பாக்கியிலிடுமீயக்குண்டு. 3. A diamond, வச்சிரம். 4. A trifling quantity, சொற்பம்.

இரளி, s. The கொன்றை tree, Cassia, L.

இரா, s. Night. See இரவு.

இராக்கண்பகற்கண்விழித்துத்தேட. To get a living, property, &c., by working day and night.

இராப்பகலாப்பிரயாசப்பட்டும் பிரயோசனமொன்றுமில்லை. I labored day and night but gained nothing.

இராவில்நடந்துவிட்டான். He slipt away taking advantage of the night. 2. He travelled by night.

இராக்கதிர், s. The moon, சந்திரன்.

இராக்காய்ச்சல், s. Fever occurring only by night.

இராக்காலம், s. Night-time.

இராத்தங்க, inf. To pass the night, tarry or lodge a night. See தங்கு.

இராப்பகல், s. Night and day.

இராப்பாடு—இராமாறு, s. Night-time. 2. adv. Nightly, by night.

இராப்பிச்சை, s. Begging by night—considered despicable.

இராப்போசனம், s. The Lord's supper. (Christian usage.)

இராமானம், s. The length of the night in different months—used in astronomy, இராநாழிகை.

இராமுகூர்த்தம், s. An auspicious hour occurring in the night.

இராவழி, s. Travelling by night.

இராவிடிய, inf. [used adverbially.] At day-break.

*இராகம், s. Love, desire, affection, passion—as a power of the soul in operation while in connection with matter, ஆசை. 2. Connubial love, sexual desire, மோகம். 3. Color, tint, dye, நிறம். 4. Redness, சிவப்பு. (p.) 5. A tune or musical mode, இசைவிசை. Wils. p. 699. Raga. Of this mode, four classes are given, இராகத்தகுதி, s. viz.: I. இடம், tunes appropriate to different districts of country—as maritime, agricultural and mountainous, அவ்வத்திணைக்குரியவிராகம். Of these there are five, viz.: 1. குறிஞ்சி. 2. பஞ்சரம். 3. சாதாரி. 4. மருதம். 5. செவ்வழி. II. செய்யுள், tunes applicable to different kinds of poetry—as to வெண்பா, சங்கராபரணம்; to அகவல், தோடி; to கலிப்பா, பந்துவராளி; to கலித்துறை, பைரவி. III. குணம், tunes suited to peculiar occasions—as நாட்டை, martial music; காம்போதி, சாவேரி, and தன்னியாசி, dancing tunes, or tunes for festive occasions; ஆகரி, கண்டாரவம், நீலாம்புரி, பியாகடம் and புன்னாகவராளி, for condolence. IV. காலம், tunes adapted to seasons—as to the spring, அசாவேரி, &c.; the morning, இந்தோளம், இராமகலி, &c.; noon, சாரங்கம், தேசாட்சரி, &c.; evening, கன்னடம், கலியாணி; night, ஆகரி. Others are applicable to all times. There are thirty-two tunes mentioned; viz.: 1. பைரவி. 2. தேவக்கிரியை. 3. மேகவிரஞ்சி. 4. குறிஞ்சி. 5. பூபாளம். 6. வேளாவளி. 7. மலகரி. 8. வெளளி. 9. சீராகம். 10. இந்தோளம். 11. பல்லதி. 12. சாவேரி. 13. படமஞ்சரி. 14. தேசி. 15. இலலிதை. 16. தோடி. 17. வசந்தம். 18. இராமக்கிரியை. 19. வராளி. 20. கைசிகம். 21. மாளவி. 22. நாராயணி. 23. குண்டக்கிரியை. 24. கூர்ச்சரி. 25. பங்காளம். 26. தன்னியாசி. 27. காம்போதி. 28. கௌளி. 29. நாட்டை 30. தேசாட்சரி. 31. காந்தாரி. 32. சாரங்கம். Of these, 1, 5, 9, 13, 17, 21, 25. 29, are male tunes, and the three following each of them respectively are their wives. Of these, 1-5 are appropriated to Brahmans; 9-13 to kings; 17-21 to merchants; 25-29 to tradesmen and laborers. The deity of the 1st is சிவன்; of the 2d திருமால்; of the 3d சரச்சுவதி; of the 4th இலக்குமி; of the 5th சூரியன்; of the 6th சந்திரன்; of the 7th விநாயகன்; and of the 8th தும்புருவன்—the wives being joined with each.

இராகங்கலக்க—இராகங்கலேய, inf. To run into another tune.

இராகத்தின்படிபாட, inf. To sing agreeably to the tune.

இராகந்தப்ப, inf. To fall out of tune.

இராகபரிட்சைக்காரன், s. One skilled in music.

இராகப்பயிற்சி, s. The practice of vocal or instrumental music, the knowledge of melody or music in general, இசைபயில்கை.

இராகமெடுக்க, inf. To pitch a tune, இராகமாலாபிக்க.

இராகம்பாட, inf. To sing.

இராகவிராகம், s. Secular passions and pursuits, and the contrary, விருப்பு வெறுப்பு.

*இராகவன், s. Rama in his seventh incarnation—a grandson of இரகு and son of தசரதன் and கௌசலை—born to kill the giants இராவணன், &c., இராமன். Wils. p. 700. Rag'hava. 2. Any one who is born in the family of the monarch Rag'hu.

இராகவி, s. The பெருநெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus, L.

இராகவிண்ணுடகம், s. The கொன்றை tree, Cassia, L.

இராகி, s. (Canarese.) A kind of grain—as கேழ்வரகு, Elensine cozacana.

*இராகு, s. The ascending node regarded as one of the nine planets in the form of a monstrous serpent or dragon, which, with கேது the descending node, is feigned to grasp the sun and moon and thus to cause eclipses, சரும்பாம்பு. Wils. p. 705. Rahu.

இராகுகாலம், s. An inauspicious portion of time containing an hour and a half, occurring daily, being that part which is under the influence of இராகு.

இராகு, s. The கோமேதகம் gem, cat's eye.

*இராக்கதம், s. One of the eight kinds of marriage—that in which the bride is seized by violence. See மணம். Wils. p. 699. Rakshasam. (p.)

*இராக்கதர்—இராட்சதர், s. One of the two classes of foes to the Devas or genii, sometimes improperly called giants. They appear to be of various descriptions, being either powerful Titans in a preternatural form—as Ravana and others—or mischievous and cruel goblins, demons, vampires or fiends, haunting cemeteries, devouring human beings, &c., அரக்கர். Wils. p. 699. Rakshasa.

இராக்கதகணம், s. A set of demons—as Rakshasas one of the eighteen classes.

இராக்கதமணம், s. See மணம்.

இராக்கதி, s. A female fiend.

இராக்கதகிர்த்தியம், s. Valiant exploits, gigantic feats.

இராட்சதப்பிறப்பு, s. The progeny, or race of demons.

இராக்கதமாயை, s. The illusions or charms of demons.

*இராக்கினி, s. A queen, அரசி. Wils. p. 701. Rajnee. See Rajan.

*இராசசம்—இராசதம், s. Pride, arrogance, presumption—the quality or passion, the predominance of which leads to knowledge, valor, &c., முக்குணத்திலொன்று. Wils. p. 702. Rajasa. (p.)

இராசதகுணம்—இரசோகுணம், s. A predisposition to pride. See குணம்.

*இராசன்—இராசா, s. (fem. இராசாத்தி.) A king, monarch, prince, அரசன். 2. The moon, சந்திரன். Wils. p. 701. Rajan.

அவன் இராசமுகத்துக்கெதுமிச்சம்பழம். He is like a lime, pleasing to the prince.

இராசகயம்—இராசயானை, s. The royal elephant, peculiar for its symmetry and used by the king on special occasions. It is seven cubits high, nine long, and thirteen round the belly.

*இராசகரம், s. The royal tribunal of the king's ministers in Travancore. (Besch.) 2. Wils. p. 700. Rajakara. Tax or toll imposed by the king, இறை.

இராசகலகம், s. War between states, அரசர்செய்யுஞ்சண்டை. 2. Tyrannical acts of a king towards his subjects, கொடுங்கோன்மை. 3. The invasion of a foreign power, வேற்றரசர்செய்யுங்கலகம்.

இராசகாரியம், s. Political affairs, affairs of state. 2. [usage.] An important thing.

இராசகீரி, s. The ichneumon king—said to be white, of diminutive size and carried by others, வெண்கீரி.

இராசகுணம், s. The attributes of the king—being three, viz.: தூங்காமை, vigilance; கல்வி, learning, and துணிவுடைமை, courage, resolution.

இராசகுமாரன், s. (fem. குமாரத்தி—குமாரி.) A prince, king's son.

இராசகோலம், s. Royal attire, princely bearing.

இராசகோழை, s. A violent disease in which the phlegmatic humor is supposed to be prevalent, attended with bloody expectoration, க்ஷயரோகம்.

இராசசங்கம்—இராசசபை, s. The royal assembly, senators, courtiers. Wils. p. 702. Rajasab'ha.

இராசசமுகத்தார், s. An assembly of state, assembly in the presence of a king.

இராசசின்னம், s. Ensigns of royalty, regalia, the apparatus of a coronation—there are twenty-one of them, viz.: 1. முடி, crown. 2. குடை, the umbrella denoting safety and protection. 3. கவரி, hair-fans. 4. தோட்டி, elephant-hook. 5. முரசு, drums. 6. சக்கரம், the discus weapon. 7. யானை, elephants. 8. கொடி, banners. 9. மதில், city-walls. 10. தோரணம், festoons or other decorations. 11. நிறைகுடம், pots full of water with other things. 12. பூமாலை, garlands. 13. சங்கு, chanks. 14. கடல், seas. 15. மகரம், the sword fish. 16. ஆமை, turtles. 17. இணைக்கயல், a pair of carp-fish. 18. சிங்கம், lions. 19. தீபம், lamps. 20. இடபம், bulls. 21. ஆசனம், the throne.

இராசசூயம், s. A sacrifice performed only by a universal monarch attended by his vanquished tributary princes, நூயாகம். Wils. p. 702. Rajasooya.

இராசசேவை, s. A visit paid to a sovereign. 2. The service of a king.

இராசதரிசனம், s. A visit to or sight of the king—deemed auspicious on new year's day, &c., அரசனைக்காண்கை.

இராசதருமம்—இராசநீதி, s. Jurisprudence, public justice—whether conduct proper for a king towards his subjects as prescribed in the shastars, or as consistent with acknowledged principles, அரசநீதி. Wils. p. 700. Rajad'harmma and Rajaneedi.

இராசதானம்—இராசதானி—இராசநகரம்—இராசமாநகரம், s. A metropolis, the residence of a king, a court, அரசன்வாழுநகரம். Wils. p. 701. Rajad'hani.

இராசதானியாயிருக்க, inf. To be arrogant—as a bold or immodest woman.

இராசதிரவியம், s. Royal treasure, wealth.

இராசதுரோகம், s. Treason, disloyalty, sedition, any act of unfaithfulness to the state—as smuggling, not paying taxes, &c. Wils. p. 700. Rajadroha.

இராசஸ்திரி, *s.* A queen, அரசி.

இராசத்துவம், *s.* Royalty, regal power or qualities, imperial dignity, government, dominion, royal prerogative, அரசதிபத்யம். Wils. p. 700. RAJATVA.

இராசநாகம், *s.* One of the four high castes of the cobra snake, நல்லபாம்பின் சாதிகளிலொன்று. See நாகம்.

இராசநோக்கம்—இராசநோக்கு, *s.* Royal favor or benignity, clemency in general. 2. A king's look.

இராசநோக்காடு, *s.* The final or most excruciating throes in child-birth.

இராசபஞ்சகம், *s.* Danger from public authority as the result of an astrological calculation, இராசபயம்.

இராசபட்டம், *s.* Kingship, kingly office, இராசதிகாரம்.

இராசபத்திரம், *s.* A royal edict, இராசகட்டளை. 2. The title of a royal grant, இராசாவின்றிகாரபத்திரிகை.

இராசபத்தினி, *s.* A queen, இராசாவின்மனைவி. Wils. p. 701. RAJAPATNEE.

இராசபயம், *s.* Danger or apprehension from government, அரசனுலேவரிடுமச்சம்.

இராசபரி, *s.* A royal horse having prescribed specialities, பரிமாசம்.

இராசபாட்டை—இராசபாதை—இராசமார்க்கம், *s.* A public road, a high way.

இராசபிளவை, *s.* A virulent species of cancer on the back, இராசபுண்.

இராசபுத்தி, *s.* Special wisdom, such as leads to great enterprises—considered peculiar to those of princely birth, விசேஷித்தபுத்தி.

இராசமகேந்திரம், *s.* The name of a city.

இராசமண்டலம், *s.* A royal congress.
எங்கனுநெருங்கிச்சூழுமிராசமண்டலங்கணோடும். With the royal congress which thronged every where. (பாரதம்.)

இராசமனை—இராசமாளிகை, *s.* A royal palace.

இராசமாநாகம், *s.* A species of venomous snake, கருவழலை.

இராசமானியம், *s.* A royal gift of land or otherwise, a munificent grant of a king.

இராஜமானியராஜஸ்ரீ, *s.* A title of excellence used in addressing.

இராசமுத்திரை, *s.* A royal signet.

இராசயோகம், *s.* A configuration of the planets, denoting the highest prosperity and honor to one born under its influence, சென்மத்திற்சுபக்கோள்கள்கூடிநிற்கை. 2. One of the four yogas exercised by a sage, ஞானிக்குரியயோகநான்கிலொன்று.

இராசராசன்—இராசாதிராசன், *s.* A king of kings, an emperor, a paramount sovereign—a title given to princes or used in compliment merely, சக்கரவர்த்தி. Wils. p. 701. RAJARAJA. 702. RAJAD'HIRAJA.

இராசராசேஸ்வரி, *s.* Durga, துர்க்கை. 2. Parvati, பார்வதி.

இராசரிகம்—இராசரிக்கம், *s.* Royalty, reigning, state, government, dominion, rule, அரசாட்சி.

இராசரிகம்பண்ண, *inf.* To reign.

இராசலட்சுமி, *s.* The goddess who presides over kingdoms, அரசுத்திரு.

இராசவசியம்—இராசவசீகரம், *s.* Captivating or winning over a king by magic, &c., இராசனைவசித்தன்வசப்படுத்தல்.

இராசவட்டம், *s.* [*vul.*] Public, political matters.

இராசவட்டம்பேச, *inf.* To speak on political subjects.

இராசவரிசை, *s.* Royal honors, இராசச்சிறப்பு.

இராசவர்க்கம், *s.* The king's ancestry or lineage, the king's relations. 2. A color mixed with white and black.

இராசவல்லமை-ஈ, *s.* The prerogatives of kings are four, viz.: 1. இயற்றல், making acquisitions. 2. ஈட்டல், collecting revenue. 3. காத்தல், preserving treasures. 4. வகுத்தல், distributing or expending revenue.

இராசவள்ளி, *s.* A large, red species of yam, ஓர்வள்ளிக்கொடி.

இராசவாகனம், *s.* A kind of palankeen used by kings, சிவிகை.

இராசவாயில், *s.* The gate of a royal palace.

இராசவிட்டேரம், *s.* Tyranny.

இராசவிரணம், *s.* A large ulcer.

இராசவிராசன், *s.* Kuvera, குபேரன். 2. A king of kings, இராசாதிராசன். 3. Duriothana, துரியோதனன்.

இராசவிருட்சம், *s.* The கொன்றை tree, Cassia fistula, *L.* Wils. p. 702. RAJAVRUKSHA.

இராசவிரோதம், *s.* Sedition.

இராசவீதி, *s.* A high road, royal road, main street.

இராசாக்கினை, *s.* The government, command, justice of a king, அரசனாணை. Wils. p. 702. RAJAGNA. 2. Penalty of law, இராசதண்டம்.

இராசாங்கம், *s.* Government, dominion, royalty, monarchy, அரசாட்சி. 2. The component parts or body of a state, which are sixteen. See தசாங்கம்.

இராசாசனம், *s.* A throne, சிங்காசனம்.

இராசாதிகாரம், *s.* Royal power, authority, jurisdiction, அரசனுக்குரியவதிகாரம்.

இராசாதிபதி—இராசாதிபன், *s.* An emperor, a universal monarch, a king of kings.

இராசீகம், *s.* Kingly authority.

இராசீகந்தெய்வீகம், *s.* Unforeseen events, prosperous or adverse, that may happen by royal authority or providence—a term employed in making contracts, &c.

*இராசாவர்த்தம், *s.* A gem, இரத்தினம். There are four different kinds, viz.: சுவேதாசாவர்த்தம், of a white color—நீலாசாவர்த்தம், blue or azure—பீதாசாவர்த்தம், golden or yellow, and சோணாசாவர்த்தம், of a red color. Wils. p. 702. RAJAVARTTA.

இராசாளி, *s.* A large kind of hawk, a falcon, ஓர்பட்சி.

இராசாளிவேட்டை, *s.* Hawking, catching birds with a tame hawk.

*இராசி, *s.* A zodiacal sign, ஓரை. 2. (*p.*) A collection, flock, constellation, cluster, assemblage, கூட்டம். 3. Heap, accumulation, குவியல். Wils. p 705. RAS'I. 4. Assortment, row, class, file, regularity in conduct, ஒழுங்கு. Wils. p. 702. RAJI. The twelve signs of the zodiac are: 1. மேடம், Aries. 2. இடபம், Taurus. 3. மிதுனம், Gemini, twin daughters. 4. கர்க்கடகம், Cancer. 5. சிங்கம், Leo. 6. கன்னி, Virgo. 7. துலாம், Libra. 8. விருச்சிகம், Scorpio. 9. தனு, Sagittarius. 10. மகரம், Capricornus. 11. கும்பம், Aquarius. 12. மீனம், Pisces—Of these, six are in the northern hemisphere and are called உத்தராயணராசி, and six in the southern, named, தட்சணாயனராசி—the three first and three last are ஏறுமிராசி, ascending signs—and the intermediate, இறங்குமிராசி, descending signs. — *Note.* In astrology, the zodiac is divided into three equal parts of four signs each, in reference to their supposed influences—as சரராசி, the four signs auspicious to movements, as journeyings, &c., Aries, Cancer, Libra, and Capricornus; ஸ்திரராசி, the four signs auspicious to stationary actions or employments, Taurus, Leo, Scorpio, and Aquarius; and உபயராசி, the four signs alike auspicious to both classes, Gemini, Virgo, Sagittarius, and Pisces.

இராசிக்காரன்—இராசியுள்ளவன், *s.* A fortunate person, a lucky fellow.

இராசிச்சக்கரம்—இராசிவட்டம், *s.* The zodiac.

இராசிநாதன், *s.* The ruling planet at the time of a configuration, இராசிக்கதிகாரியானகிரகம்.

இராசிபுடம், *s.* [*in astrology.*] The situation of the planets in the signs, இராசிகளிற்கிரகநிற்குநிலை.

இராசிப்பணம், *s.* Coin in quantity—each piece not being separately examined.

இராசிப்பிரிவு, *s.* The passage of a planet from one constellation to another, இராசிகடக்கை.

இராசிப்பொருத்தம், *s.* Agreement in several particulars, between the zodiacal signs of a man and woman in order to their being adapted to each other for marriage, மணப்பொருத்தம்பத்தினென்று. 2. The supposed influence of one's sign—spoken when any thing unfavorable happens, இராசிப்பலன்.

இராசிமண்டலம், *s.* The zodiac, இராசிவட்டம். 2. [*in astronomy.*] Zodiacal sign, ஓரை.
இராசிமண்டலத்துறைபிற்சேர். If less, add twelve signs to it.

இராசியளக்க, *inf.* To measure a heap of grain.

இராசியானநடை, *s.* Regular conduct, good behavior.

இராசிராசியாய், *adv.* In heaps, companies, assemblages, by files, rows, &c.

இராசிவக்கிரம், *s.* [*in astronomy.*] Retrogression of a planet to the next sign.

இராசி, *s.* (*Hin.*) Union, agreement, an amicable settlement among litigating parties, reconciliation, amicableness, இணக்கம்.

இராசிபண்ண, *inf.* To reconcile, to form a contract, &c., to make a thing agreeable.

இராசிப்பட, *inf.* To agree as in making a bargain, to consent, become agreeable to, be reconciled to.

அவர்களிப்போதிராசிப்பட்டிருக்கிறார்கள். They are now reconciled.

இராசி, *s.* Noon, mid-day, மத்தியானம். (சது.)

இராசியம், *s.* A secret mystery, any thing hidden, recondite, மறைபொருள். 2. (*p.*) Pudendum muliebre, பெண்குறி.

இராசியத்தானம்—இராசியஸ்தானம், *s.* A secret place—as இரகசியத்தானம். 2. The interior or secret place in the temple—the sanctum sanctorum, மூலஸ்தானம். 3. The women's apartments in the royal palace, the zenana, அந்தப்புரம் 4. The secret parts of men or women, மறைக்கப்படுமவயவஸ்தானம். (*p.*)

*இராசிலம், *s.* The water-snake, நீர்ப்பாம்பு, Amphisbæna, *L.*; [*ex* ராசி, a line.] Wils. p. 703. RAJILA. 2. The rat-snake, சாரைப்பாம்பு. (*p.*)

*இராசீவம், *s.* The lotus flower, தாமரைமலர், Nelumbium. Wils. p. 703. RAJEEVA.

*இராச்சியம், *s.* A kingdom, state, realm, அரசாளுமிடம். 2. A territory, reign, country, நாடு. 3. The administration of sovereignty, the exercise of royal power, அரசாளுகை. 4. The world, உலகு. Wils. p. 703. RAJYA.

இராச்சியபரிபாலனம், *s.* Protecting or governing a country, இராச்சியப்பாதுகாப்பு.

இராச்சியபரிபாலனம்பண்ண, *inf.* To protect a country, to govern so as to promote the prosperity of its inhabitants.

இராச்சியபாரம், *s.* Reign, government.

மணிநாவசையாமலிராச்சியபாரம்பண்ணுகிறது. To govern so that not even the clapper of a bell shall be moved; i. e. to govern justly so that no body shall have reason to complain.

இராச்சியபாரந்தாங்க, *inf.* To bear the burden of government, to reign.

இராடம், *s.* The name of a country, ஓர்தேசம். 2. (*p.*) An ass, கழுதை. 3. (*M. Dic.*) Onion, வெங்காயம். 4. Assafœtida, பெருங்காயம்.

*இராட்சத, *s.* The forty-ninth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

*இராட்சதர், *s.* A kind of titans or demons. See இராக்கதர். Wils. p. 699. RAKSHASA.

இராட்டினம், *s.* A spinning wheel, நூனூற்குமியந்திரம். (*c.*)

இராட்டினஞ்சுற்ற—இராட்டினந்திரிக்க—இராட்டினமாட்ட, *inf.* To spin yarn, thread, &c., with a spinning wheel.

இராட்டினவாழை, *s.* A species of plantain whose bunches have an intermediate blank space, ஓர்வகைவாழை.

இராட்டினவூசல்—இராட்டினவூஞ்சல், *s.* A kind of turning swing with four vanes like a wind-mill—sometimes called the fandango, ஊசல்.

*இராட்டு, *s.* A king, அரசன். (*p.*)

*இராணம், *s.* A leaf, இலை. 2. A peacock's tail, மயிற்றோகை. Wils. p. 703. RAN'A.

இராணி, *s.* [*prop.* இராயணி.] A queen, அரசி. (*c.*)

இராணிவாசம், *s.* A seraglio, அந்தப்புரம்.

இராணுவம், *s.* (*Hin.*) [*vul.* இராணு.] An army, band, company, சேனை.

இராணுவங்கூட்ட, *inf.* To enlist, enroll soldiers.

காலிராணுவம், *s.* Infantry, foot-soldiers.

இராதம், *s.* A fire-brand nearly burnt, கடைக்கொள்ளி. (*p.*)

*இராதை, *s.* A famous shepherdess—wife of Krishna, கிருட்டினன்மனைவி. 2. The sixteenth asterism, விசாகம். 3. Lightning, மின். Wils. p. 703. RAD'HA.

இராதைகாந்தன், *s.* Krishna, கிருட்டினன்.

*இராத்திரி, *s.* Night, இரா. Wils. p. 703. RATRI. (*c.*)

இராத்திரிகாலத்திலேதிரியாதே. Do not go out in night times.

இராத்திரிமுழுதும். The whole night.

இராத்திரிவந்தான். He came last night.

பாதிராத்திரி, *s.* Midnight.

இராந்து, *s.* (*For.*) The hip, reins or kidneys, இடுப்பு.

இராந்துகடுக்க, *inf.* To have pains in the hip—as in labor.

*இராமகலி, *s.* A tune, ஓரிராகம். Wils. p. 704. RAMAKALEE. (*p.*)

இராமக்கம், *s.* A dangerous kind of measles, coming out and striking in again, ஓர்வைசூரி. (*c.*)

*இராமக்கிரியை, *s.* One of the thirty-two tunes, இராகம்முப்பத்திரண்டிலுமொன்று. (*p.*)

*இராமடம், *s.* Assafœtida, பெருங்காயம். Wils. p. 704. RAMAD'HA.

*இராமம், *s.* Beauty, beautifulness, any thing pleasing, அழகு. Wils. p. 704. RAMA. (*p.*)

*இராமன், *s.* Rama—one of the incarnations of Vishnu. See இராகவன். Wils. p. 704. RAMA.

இராமசகன், *s.* Sugreeva the friend of Rama and the king of his monkey hosts, சுக்கிரீபன். Wils. p. 704. RAMA-SAKHA.

இராமசந்திரன், *s.* Rama, இராமன். Wils. p. 704. RAMACHANDRA.

இராமசீத்தா, *s.* The அணிநுணா or bullock's heart, Anona reticulata.

இராமதூதன், *s.* Hanuman. Wils. p. 704. RAMADOOTA.

இராமநாதபுரம், *s.* Ramnad—chief town of the Maravars.

இராமபாணம், *s.* A very small insect that lays eggs on books, papers, &c., mars them, &c., and afterwards assumes wings and becomes a moth, புத்தகங்களையரிக்கும்பூச்சி. (See சிதல்.) 2. The arrow of arrows, இராமனம்பு. 3. A medicine, ஒளடதம்.

இராமன்றேவி, *s.* Sita, the wife of Rama.

இராமாநுசன், *s.* The younger brother of Rama, இலக்குவன். 2. The name of one of Vishnu's followers who propagated his religion, விட்டுணுசமயாசாரியரிலொருவர்.

இராமாயணம். *s.* The most celebrated epic poem of the Hindus, recording the adventures of Rama, sovereign of Oude, இராமசரிதை. Wils. p. 704. RAMAYAN'A.

இராமேசுரம், *s.* A sacred island of the Hindus situated between Ceylon and the continent of India, ஓர்சிவஸ்தலம்.

இராயசம். *s.* (*Tel.* రాయసము.) Secretaryship, the business of a secretary, சம்பிரதித்தொழில்.

இராயசக்காரன்—இராயசன், *s.* A public secretary or accountant, சம்பிரதி.

இராயணி, *s.* A queen, அரசி. (*p.*)

*இராயன், *s.* A king, an emperor, அரசன். See இராசன்.

இராவடம், *s.* The as'oka tree, அசோகு, Guatteria longifolia. (*p.*) 2. Filing, அராவுதொழில். (*c.*)

இராவடவேலை, *s.* Work executed by the file.

இராவடி, *s.* The cardamom, ஏலம், Elettaria cardamomum.

இராவணம், *s.* A lamp, விளக்கு. (*p.*)

*இராவணன், *s.* The king of Lunka or Ceylon, killed by Rama, இலங்கைவேந்தன். Wils. p. 704. RAVAN'A.

இராவணசன்னியாசி, *s.* A name of Ravana when he disguised himself under the mask of a hermit. 2. (*fig.*) A deceitful person.

இராவணன்மந்திரி, *s.* The minister of Ravana, மகோதரன். 2. (*fig.*) A deceitful person, a hypocrite, கபடன்.

இராவணன்மீசை, *s.* A species of grass resembling the whiskers of Ravana, ஓர்புல், Spinifex squarrosus, *L.*

இராவணாத்தம்—இராவணாஸ்தம், *s.* A kind of lute formed with a hollow cocoanut-shell, ஓர்யாழ்.

இராவணி, s. The eldest son of Ravana—as இந்திரசித்து. Wils. p. 704. RAVAN'I. (p.)

இராவிரேகு, s. (Tel. రావ్రేకు.) An ornament suspended from the hair on the forehead of children, குழந்தைகளணியுமொரு ணி. 2. An ornament of the form of the leaf of அரசு or Ficus religiosa, அரசிலைச்சுட்டி. 3. A plate of silver or gold worn by female children to cover their secret parts, அரைமூடி. (c.)

இராவு, கிறேன், இராவினேன், வேன், இராவ. v. a. To file, rasp. See அராவு, which is more correct.

இராவுத்தன், s. (Hin.) A horseman, a horse-soldier, trooper, குதிரைச்சேவகன். (c.)

இராவுத்தாங்கம், s. An amusement in which men or women ride in disguise through the streets at festivals.

இரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To be destroyed, broken, கெட. 2. To be routed, defeated, discomfited, தோற்க. 3. To retreat, flee away—as defeated armies, to scamper away through fear, தோற்றோட. 4. To run, flow, recede—as waves—as darkness before the rising sun, &c., அகல. 5. To incline, சாய. 6. To fear, அஞ்ச. (p.)

இரிசல், v. noun. [prov.] A break, crack, இரிதல். 2. s. Alienation of mind, discord, மனமுறிதல்.

இரிபு, v. noun. Hatred, animosity, பகை. 2. s. (fig.) A foe. an enemy, சத்துரு. 3. Defeat, discomfiture, தோல்வி. (p.)

இரியல், v. noun. Defeat, discomfiture, retreat, இரிதல். 2. The neg. optative of இரி.

இரியல்போக, inf. To be defeated, discomfited, to retreat.

இரி, க்கிறேன், த்தேன், இரிப்பேன், க்க, v. a. To rout, defeat, discomfit, முறியடிக்க. 2. To dispel, remove, ஓட்ட. 3. To ruin, அழிக்க. 4. To make afraid, அச்சுறுத்த. (p.)

இரித்தல், v. noun. The act of destroying. 2. The act of defeating an army.

இரிப்பு, v. noun. Defeat, rout, dispersion, முறியடிக்கை.

*இரிகம், s. Mind, heart, இருதயம். Wils. p. 705. RIKA. 2. (Anat.) The heart, இருத்தாசயம்.

இரிசியா, s. A plant used for medicinal purposes, பூனைக்காலி.

இரிஞர், s. Foes, enemies, பகைவர். (p.)

இரியல், s. A fine cloth, நல்லாடை. (p.)

*இரீதி, s. Pale brass, or prince's metal, பித்தளை. 2. Method, principle, regulation, institute, usage, முறைமை. Wils. p. 706. REETI.

இரீதிகவுளம், s. A tune, ஓர்ராகம். (p.)

இரு, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sit, sit down, உட்கார. 2. To live, be alive, exist, உயிர்வாழ. 3. To abide, reside, dwell, sojourn or stay in an appropriate place—as men in houses—beasts in the forest—fishes in water, &c., தங்க. 4. To be, wait, remain, be present, be at hand, சமுகத்திலிருக்க. 5. To be in reserve, in store, to remain—as an overplus, மீந்திருக்க. 6. To be ready, prompt, waiting for any duty or project, to be on the point of acting, going, &c., ஆயத்தமாயிருக்க. 7. To settle in a place, become fixed, established, நிலைபெற. 8. To last, remain, continue, endure, நீடிக்க. (c.) With என்று prefixed, it expresses expectation, desire, &c.—as வருவானென்றிருக்கிறோம். We expect him. In the past tense with the gerund of a verb it serves to express the plu-perfect tense of that verb—as வந்திருந்தான். He had come. The gerund is often used with the locative and expresses the idea of procession—as நகரத்திலிருக்கிறங்கினான். He departed from the city. Sometimes இருந்து is an expletive (அசைச்சொல்)—as எழுந்திருந்தான். He is risen.

இரு இரு. Wait, wait. 2. Sit down.

இருக்கச்சொல்லியும்போய்விட்டான். Although I told him to wait, he went away.

இருக்கட்டும் இருக்கட்டும். Let it be (emphatically).

இருக்கிறதல்லவாயிருதாள். That is all there is.

இருந்தல்லவோபடுக்கவேண்டும். Is it not necessary to sit before lying down? a phrase used to express the necessity of caution or deliberation in any pursuit.

இருந்தாற்போலே செத்துப்போனான். He died unexpectedly.

இருந்திருந்துகாரியமிதுகிக்கொண்டது. The case has at length assumed a serious aspect.

மீன்பிடிக்க இருக்கிறான். He is about to go afishing.

அவனின்னமிருக்கிறானா? Is he still alive? Is he still there, not gone yet?

காரியமிப்படியிருக்கிறது. Such is the state of affairs.

அந்தத்துரையிருக்கிறகாலிலே. During the period of that governor.

நெடுநாளிருப்பார்கள். They will live long. 2. They will remain here long.

அதுமெய்யென்றிருந்தேன். I thought it was true.

அவனிருந்தாலெதென்ன? அவனிருந்தும்பயனென்ன? Of what use is he?

இருக்கை, v. noun. Sitting, உட்கார்ந்திருக்கை. 2. A seat, ஆசனம். 3. Being, a state, or condition of being—chiefly applicable to the human species, இருப்பு. 4. s. (p.) Residence, dwelling, situation, இருப்பிடம். 5. A town, village, ஊர்ப்பொது.

இருப்பு, v. noun. Sitting, mode of sitting—as of ascetics, &c., இருக்கை. 2. Being, condition, state of being—chiefly of the human species, நிலை. 3. s. Residence, abode, dwelling, வாசஸ்தலம். 4. The appropriate place of any person or thing, the place where a person or thing is established, உரியவிடம். 5. A seat, பீடம். 6. Surplus, balance in hand, remainder of cash in hand after an expenditure, கையிருப்பு. 7. Money in reserve, amount in a treasury, பொக்கசத்திருப்பு. 8. Remaining commodities, residue, மீந்திருப்பவை. 9. Stores, merchandise, wares, சரக்கிருப்பு.

அவனிருந்த இருப்பிலே சம்பாதித்துக்கொண்டான். He acquired his wealth in one place; i. e. without running hither and thither.

உன்னிடத்திலின்னமிருப்பென்ன? How much still remains in your hand (in money or goods)?

அவனிடத்திலிருப்பிருக்கிறது. He has got money in hand.

இருப்பிடம், s. Habitation, place of residence, appropriate, customary or established place of a person or thing, உறைவிடம். 2. The seat, the posteriors, ஆசனம்.

இருப்புப்பார்க்க, inf. To see how much still remains in the store.

*இருக்கு, s. The Rig or first Veda, முதல்வேதம். Wils. p. 168. RUCK, RIK or RIG. 2. The Vedas in general, வேதம். 3. A mantra, or mystical prayer, மந்திரம். (p.)

இருசி, s. [vul. இருளி.] A woman unfit for marriage, destitute of breasts, menstruation, &c., இருதுவாகுந்தன்மையில்லாப்பெண். 2. A demoness to whom sacrifices of rice, milk and blood are offered and eaten the same night, ஓர்பெண்பிசாசு.

இருசிபுடைமையிராத்தங்கலாகாது. The offerings presented to a demoness must not be kept till the morning.

*இருசு, s. Right, any thing straight, direct, proper, correct, செவ்வை. Wils. p. 168. RUJU.

இருசு, s. The axle of a carriage, பண்டியுளிரும்பு. 2. (Rott.) The bamboo, மூங்கில்.

இருடி, s. A species of owl, the ஆந்தை. (p.)

*இருடி—இருஷி, s. A Rishi or sage, முனிவன். Wils. p. 168. RUSHI, and 706. RISHI.

இருஷிகருப்பமிராத்தங்காது. A woman who has conceived in the embraces of a Rishi will bring forth a child before morning.

இருடிகேசன், s. A name of Vishnu, விட்டுணு. (p.)

இருடிபத்தினி—இருடிபன்னி, s. The wife of a Rishi, முனிவன்மனைவி.

இருட்டு, s. Darkness, dark, cloudiness, இருள். 2. Obscurity of mind, ignorance, அறியாமை. (c.)

இருட்டுப்பட, inf. To close in—as the night, to get dark, இருளுண்டாக.

இருட்டுமுறை, s. Periodical return of dark nights.

முன்னிருட்டுக்காலம், s. The time after the full-moon when it is dark in the first part of the night.

பின்னிருட்டுக்காலம், s. The time after the new-moon when it is dark in the latter part of the night.

இருட்டு, கிறது, இருட்டினது, ம், இருட்ட, v. n. To become dark, beclouded, be deprived of light, இருள. (c.)

இருட்டிப்போகிறது. It grows dark.

*இருணம், s. [vul. இரணம்.] A debt, கடன். 2. [in algebra.] Minus quantity, sometimes the sign minus, கழிக்கப்படுமெண். Wils. p. 168. RUN'A. 3. (p.) Brackish land, உவர்த்தரை.

இருணபாதகம், *s.* Unfaithfulness to creditors.

இருணபாதகன், *s.* One unfaithful to his creditors.

இருணமோசனம், *s.* The liquidation of a debt.

*இருதயம், *s.* The heart—as the seat of the passions, or emotions, உள்ளம். 2. The heart—as the chief seat of life, the breast, bosom, உயிர்நிலை. 3. The mind, the seat of the faculties, and of thought, மனம். Wils. p. 978. Hrudaya. 4. The intrinsic meaning or substance of a verse or sentence, கருத்துரை.

இருதயகமலம், *s.* The heart—as the consecrated seat of the deity.

*இருது, *s.* A season of two months. (See பருவம்.) 2. The monthly flowings of females, catamenia, மகளிர்சூதகம். Wils. p. 168. Rutu. 3. The first menstrual discharge, மகளிர்முதற்பூப்பு. 4. (தத்துவ-24.) Office, function, operation—as the evolving, carrying forward and reduction of nature by the deity, கடவுளின்முத்தொழில்.

இருதுசாந்தி—இருதுசாந்திக்கலியாணம், *s.* The ceremony incident to a girl's arriving at puberty, when offerings are made to the moon to appease that malignant deity, that he may not injure her or attempt her chastity, சோபனகலியாணம்.

இருதுவாக, *inf.* To menstruate, பூக்க.

*இருத்தி, *s.* Prosperity, success, accomplishment, beatitude, சித்தி. Wils. p. 169. Rudd'hi. 2. True greatness, மேன்மை; [*ex* ருத், to grow.] (*p.*)

*இருத்து, *s.* Assisting priests at a sacrifice, அருத்தகிரியை. (*p.*)

இருத்தினர், *s.* Those who assist a priest at a sacrifice. (வசாகம்.)

இருத்து, கிறேன், இருத்தினேன், வேன், இருத்த, *v. a.* To cause to sit, to seat, உட்காரச்செய்ய. 2. To detain, cause one to remain for a short time, தாமதிக்கச்செய்ய. 3. To press down or upon, bear upon, press with a style or other instrument, அழுத்த. 4. To beat down—as a floor, beat into—as a nail, to make firm or compact by beating, அடித்திருத்த. 5. To place upon, put in or upon, to fix, make stationary, நிலைபெறச்செய்ய. 6. *v. n.* To sink down—as a house or foundation, இருத்திக்கொள்ள; [*ex* இரு.]

வீடிருத்திக்கொண்டது. The house is sunk down.

சுமைபொறுதலைமேலிருத்துகின்றது. The load bears heavily on my head.

நிரம்பியபாத்திரமையூஞ்சலிலிருத்த. To place a full vessel upon the swing.

இருத்திப்பேச, *inf.* To speak emphatically or forcibly, to speak impressively.

இருத்திப்போட, *inf.* To cause to settle, fix, make a thing stationary, cause a vessel to run aground.

இருத்தியெழுத, *inf.* To write, pressing on the writing material.

மனதிலிருத்த, *inf.* To bear in mind, impress on one's own mind, to think on, contemplate.

இருத்தை, *s.* The fourth of the five days six revolutions of which compose a lunar month; i. e. the fourth, ninth and fourteenth days of each half moon. (See பக்கம்.) 2. An Indian hour of twenty-four minutes. (See நாழிகை.) 3. An hour-vessel for measuring time, நாழிகைவட்டில். (*p.*) 4. The nut of the Semicarpus anacardium, சேங்கொட்டை.

இருந்து—இருந்தை, *s.* Charcoal, கரி. (*p.*)

இருந்தும்வெளிறும்வினை. Sin so dark as to cause even charcoal to look pale. (புலியூர்.)

இருப்பவல், *s.* A plant the root of which is used medicinally, சிறுபூளை, Gnaphalium Indicum, *L.*

இருப்புக்காய்வேளை, *s.* A plant. See கருவேளை.

இருப்பை, *s.* The long-leaved Bassia, இலுப்பை, Bassia longifolia, *L.*

இருமு, கிறேன், இருமினேன், வேன், இரும, *v. n.* To cough—as a human being.

இருமல், *v. noun.* A cough, coughing—that of beasts is called செருமல்.

இருமை, *s.* Greatness, largeness, hugeness, பெருமை. 2. Importance, eminence, மகிமை. 3. Sorrow, துக்கம். (*p.*)

இருங்கடல், *s.* The great ocean.

இருங்குணம், *s.* An excellent disposition or quality.

இருஞ்சிறை, *s.* The great prison, hell, நரகம்.

இருந்தமிழ், *s.* The great Tamil, implying its excellence and copiousness.

இரும்பன், *s.* A black rat, காரெலி. See எலி.

இரும்பு, *s.* (*adj.* இருப்பு.) Iron, கரும்பொன். 2. (*p.*) Instruments in general, ஆயுதப்பொது.

இருப்பாணி—இரும்பாணி, *s.* An iron nail.

இருப்பாயுதம், *s.* Weapons or implements made of iron.

இருப்புக்கச்சை, *s.* An iron girdle worn by warriors.

இருப்புக்கட்டி, *s.* A lump of iron.

இருப்புக்கட்டை, *s.* The shank of a key.

இருப்புக்கிட்டம்—இருப்புச்சிட்டம், *s.* Scoria of iron, oxydized iron.

இருப்புக்கோல், *s.* An iron rod or staff.

இருப்புச்சங்கிலி, *s.* An iron chain.

இருப்புச்சலாகை, *s.* A bar of iron, இருப்புத்தாரம். 2. A surgeon's probe, இரணவைத்தியவாயுதத்தொன்று. 3. A spit, இறைச்சிகுத்துந்தாரம். 4. The ramrod of a gun, துப்பாக்கிச்சலாகை.

இருப்புச்சில், *s.* A small round plate of iron used by boys in playing a particular game.

இருப்புச்சீரா—இருப்புச்சுவடு, *s.* An iron coat of mail, இருப்புச்சட்டை.

இருப்புத்தகடு, *s.* A plate of iron.

இருப்புத்தாட்பாள், *s.* An iron bolt.

இருப்புநாராசம், *s.* An iron wire or rod used in making ola books, two such being passed through and fastened with a screw, இருப்புச்சலாகை. 2. An iron arrow or spike, இரும்பம்பு.

இருப்புநெஞ்சு, *s.* A cruel, merciless heart, an unfeeling heart, a heart steeled against all impression.

இருப்புப்பாரை, *s.* An iron spade fastened to a wooden handle.

இருப்புப்பாளம், *s.* A pig of iron.

இருப்புமணல், *s.* Sand containing iron.

இருப்புமலை, *s.* An iron mountain.

இருப்புமுள், *s.* A weapon used in war, இரும்புமுள். 2. A horse or elephant goad—as தாற்றுக்கோல்.

இருப்புமுறி, *s.* A medicinal plant, சிவெடி, Indigofera argentea, *L.*

இருப்புலக்கை, *s.* An iron pestle used as a weapon, ஓராயுதம்.

இருப்புவளையம், *s.* An iron ring, a quoit.

இருப்பூறல்—இரும்பூறல், *s.* Iron mould or rust on cloth, &c., இரும்புக்கறை.

இருப்பூறற்பணம், *s.* An adulterated, a bad silver fanam.

இரும்பலி—இரும்பிலி, *s.* A shrub said to be used by alchymists in turning iron into gold, ஓர்செடி, Ferreola buxifolia, *L.*

இரும்புச்சிந்தூரம், *s.* A kind of red oxide of iron.

இரும்புத்துப்பு, *s.* Rust or oxide of iron, துரு.

இரும்புப்பொடி, *s.* Iron filings, அரப்பொடி.

இரும்புப்பந்தம், *s.* A flambeau made of rags tied round an iron rod, இரும்புத்தீவர்த்தி.

இரும்புருக்குமுலை, *s.* An iron furnace, a furnace for melting iron.

இரும்புளி, *s.* A tree whose fruit is sour and used for curry, ஓர்மரம்.

இரும்பை, *s.* A pot, குடம். 2. A snake, பாம்பு. (*p.*)

இருவல்நொருவல்—இருவல்நொறுவல், *s.* [*prov.*] Fineness of broken rice, rice-grit, grit in general, food not well masticated, இடிக்குமிடிபாதது.

இருவாச்சி, *s.* [*commonly* இருவாட்சி.] A flower shrub, a kind of fragrant jasmine, சருமுல்லைச்செடி.

இருவி, *s.* Millet-stubble, தினைத்தாள். (*p.*) 2. [*as* இருவிக்காந்தம்.] A medicinal drug. 3. A vegetable poison, ஓர்நஞ்சு.

இருவிக்காந்தம், *s.* A medicinal drug, ஓர்க்கருமருந்து.

இருவேலி, *s.* An odoriferous shrub—the root is medicinal and used also for tats, வெட்டிவேர்.

இருளி, s. Shame, வெட்கம். 2. A hog, pig, பன்றி. (p.) 3. A plant, கருஞ்சீரகம், Nigella, L. 4. [prop. இருசி.] A woman not suitable for marriage, இருதுவாகுந்தன்மையில்லாப்பெண்.

இருளா, s. Shame, modesty, bashfulness, நாணம். (p.)

இருள், s. Darkness, obscurity, அந்தகாரம். 2. A dark color, black, blackness, கறுப்பு. 3. (p.) Ignorance, mental delusion, stupor, உன்மத்தம். 4. An elephant, யானை. 5. Hell, நரகம்.

ஒவென்ற இருளாயிருக்கின்றது. There is total, absolute darkness.

இந்தவீடிருளடைந்துகிடக்கிறது. This house is become dark; i. e. ruined.

இருட்படலம், s. Wide-spread darkness.

இருட்பரப்பு, s. An expanse of darkness.

இருட்பிழம்பு, s. Great darkness—as a mass.

இருணிலம், s. The land of darkness, hell, நரகம்.

இருளன், (plu. இருளர்.) An individual of a tribe of foresters or savages, மலையில்வாழுமோர்சாதியான். 2. The name of a devil, ஒருபிசாசம்.

இருள்வலி, s. The sun, சூரியன். (p.)

ஆரிருள், s. Complete darkness.

காரிருள், s. Excessive darkness.

இருள்—இருளு, கிறது—இருண்டது—இருளும்—இருள, v. n. To become dark—as clouds before rain, to darken, இருட்ட. 2. To grow dark—as at the close of the day; to become obscure—as a heavenly or luminous body, மங்க. 3. To become dark or dim in color, ஒளிமழுங்க. 4. To become obscure or dark—as when over-spread with clouds, இருட்டுப. 5. To darken or be dark, as the mind, be in ignorance, illusion, doubt, &c., மருள.

மனமிருண்டுபோயிற்று. The mind is obscured or is under the power of illusion.

வானமிருண்டது. The heavens grew black.

இருண்டகாடு, s. A dark forest.

இருண்டசிவப்பு, s. Dark red, red mixed with black.

இருண்டமனம், s. A mind that conceals dark and diabolical designs.

இருட்சி, v. noun. Darkness, obscurity, cloudiness, gloom, becoming dark, இருள்கை. 2. Mental darkness, ignorance of spiritual things, மருளுகை.

இரெட்டி, s. (Tel. రెడ్డి.) Cultivators, a tribe of Telinga, ஒருசாதி.

இரெப்பை, (Tel. రెప్ప.) The eyelid, கண்மடல்.

இரேகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [vul.] To unite closely, coalesce, grow into one, ஒன்றுபட. 2. To unite—as friends, to be very intimate, ஐக்கமயிருக்க.

இரேகுத்தி, s. A tune, ஓரிராகம், (p.)

*இரேகை, s. A line, a stroke in writing, வரி. Wils. p. 709. REKHA. 2. The lines in the palm of the hand, the sole of the foot, the forehead, &c.—as marks in palmistry, கைகால்முதலியவற்றினிரேகை. 3. Letters, writing, எழுத்து. 4. Delineation, outlines of a drawing, sketch, சித்திரக்கோடு. 5. A digit of the moon, சந்திரரேகை; [ex லேக, to write.] 6. Amount of assessment, tax, or tribute, இறை. (Rott.)

இந்தவூர்க்கிரேகையென்ன? What is the assessment of this town?

கடன்முகத்திங்களோர்ரேகைகண்டநாம். At the sight of a digit of the horned moon.

இரேகைகட்ட—இரேகைசெலுத்த, inf. To pay a tax or assessment.

இரேக்கு, s. (Tel. రేకు.) The petal of a flower, பூவிதழ். 2. A whole cloth, ஒர்வகைச்சல்லா. 3. A kind of gold-leaf, tinsel, &c., பொற்றகடு.

*இரேசகம், s. A purgation, cathartic, பேதிமருந்து. Wils. p. 709. RECHAKA. 2. Respiration, emission of the breath by one nostril at a time according to the rules prescribed for ascetics. See பிராணாயாமம்.

*இரேசனம், s. Purging, looseness, பேதி. Wils. p. 709. RECHANA.

இரேசன், s. Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு, Allium sativum.

இரேசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To exhale the breath according to prescribed rules, நாசிப்பேனோர்தொளையாற்சுவாசம்விட.

*இரேசிதம், s. The circular pace of a horse See கதி and தாரகதி.

இரேசுதல், v. noun. Indigestion, அசீரணம். (In Medical books.)

*இரேணு, s. Fine dust, atoms, அணு; [ex ரீ, to hurt.] Wils. p. 790. REN'U.

*இரேணுகம், s. A kind of drug, ஒர்மருந்து. Wils. p. 709. REN'UKA.

*இரேதஸ், s. The seminal fluid, semen virile, விந்து. Wils. p. 710. RETUS.

இரேதஸ்கலனம், s. Effusio seminis.

*இரேபதம்—இரேவதம், s. One of the eighteen works in judicial law. (See தரமநூல்.) (சது.) 2. [in கிகண்டு.] A name combined with south and north common to two of the nine divisions of the known continent. See கண்டம்.

இரேயம், s. Toddy, spirituous liquor, கள். (p.)

*இரேவதம், s. The twenty-seventh constellation, இரேவதிநாள்.

*இரேவதன், s. The father of the wife of Baladeva, பலதேவன்மாமன். Wils. p. 710. REVATA.

*இரேவதி, s. The twenty-seventh lunar asterism, கடைநாள். 2. The wife of Baladeva, பலதேவன்மனைவி. Wils. p. 710. REVATEE.

இரேவதிகொண்கன், s. Vishnu in his eighth incarnation, பலதேவன்.

இரேவு, s. (Tel. రేవు.) A landing place, port, இறங்குதுறை. 2. A custom house, ஆயத்துறை.

இரை, s. The food of birds, beasts, and other inferior animals, provender, prey, பறவைமுதலியவற்றினுணவு. 2. A bait, தூண்டிலிரை. 3. [in a low sense.] Food in general, victuals, உணவு. 4. [prov.] Food eaten, sustenance, nutriment, &c. in the system, உண்டது.

இரைகக்க, inf. To eject food by a voluntary effort—as dogs, &c.

இரைகழிய, inf. To evacuate indigested matter—as in cholera.

இரைகொடுக்க, inf. To feed cattle, fowls, &c. (in a low sense), to support, maintain.

இரைகொள்ளி, s. A gluttonous person, பெருந்தீனியன். 2. The craw or crop of birds, இரைப்பெட்டி.

இரைக்குக்கிடக்க, inf. To lie in wait for prey—as snakes.

இரைக்குடர்—இரைக்குடல்—இரைப்பை, s. The stomach, ventricle, the maw.

இரைசீரணிக்க, inf. To digest food.

இரைதேட, inf. To gather food—as birds, to go in quest of prey, &c.

இரைநேற, inf. To remain undigested or entire—as food in the stomach.

இரைப்பற்று, s. [prov.] Indigested food lodged in the system, indigestion, செரியாதது.

இரைப்பெட்டி, s. [prov.] Crop of birds, craw, maw, gizzard, பறவையிரைக்கிரைப்பை.

இரைமீட்க, inf. To chew the cud—as cows, &c., அசைபோட.

இரையூட்ட, inf. To feed their young ones—as birds.

இரையெடுக்க, inf. To gather food—as birds, &c., pick up food, catch prey. 2. To chew the cud.

இரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To sound, make noise, ஒலிக்க. 2. To roar—as the sea, distant rain; to rush, roar or murmur—as water; to buzz—as the sound of a crowd; to make one of the sounds of snakes, to buzz—as white ants; to wamble—as the bowels; howl or whistle—as the wind; to fizz—as the burning rocket; to sound—as the flying of birds; to din—as frogs, grasshoppers, &c., after rain, to whiz, கடல்முதலியனவொலிக்க.

இரை, v. noun. Sound in general, roar, hum, &c., ஒலி. (p.)

இரை, க்கிறேன், இரைத்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound, ஒலிக்க. 2. To roar, rush, chirp, &c.—as இரைய. 3. To pant, palpitate—as with running; to breathe hard, wheeze—as an asthmatic, இரைப்புண்டாக. 4. [prov.] To puff up, swell—as the body sometimes does after the use of sulphur, வீக்க.

அவனுக்கிரைக்கிறது. He pants or breathes short.

இரைப்பு, v. noun. Fizzing, buzzing, hissing, இரைச்சல். 2. Hard breathing, wheezing, panting, shortness of breath, ஒர்நோய்.

இரைப்பெலி, s. A kind of rat whose bite causes shortness of breath.

இரைச்சல், s. Sound, noise, ஒலி. 2. Hurly-burly, buzz, hum, rushing, hubbub, uproar, wambling, continued murmur, chirp, din, whiz, பலவொற்றொலி.

இரைச்சலெடுக்க, inf. To sound, buzz, rush, roar, &c., இரைய.

இரைந்து, s. The இண்டு shrub, Mimosa, L.

இரௌத்தர், s. (Hin.) Troopers, குதிரைச்சேவகர். 2. A class of moormen, சோனகர்.

*இரௌத்திரம், s. Wrath, hostility, ferocity, warlike fury, பெருங்கோபம். 2. Fury as a sentiment exhibited in poetic description. See இரசம். Wils. p. 712. Roudra.

இரௌத்திராகாரம், s. A warlike or ferocious appearance.

*இரௌத்திரி, s. The fifty-fourth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம். See வருடம்.

*இரௌரவம், s. Hell, one of the divisions of Naraka or Tartarus, நரகம். Wils. p. 713. Rourava. 2. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமங்களிலொன்று. (p.)

இலகடம், s. A seat or canopy to be placed on the back of an elephant, யானைமேற்றவிசு. (p.)

இலகம், s. A medicinal plant, ஊமத்தை, Datura, L.

இலகரி—இலகிரி, s. Frenzy, enthusiasm, temporary delirium from the use of intoxicating liquors or drugs, inebriation, வெறி. 2. Excessive or intoxicating joy, love, &c., மகிழ்ச்சி; [ex லகரி, wave.] 3. (fig.) Intoxicating liquor, மது. 4. (fig.) A book, நூல்.

இலகாம்—இலகான், s. (Hin.) A horse's bit, கடிவாளம்.

*இலகிமா, s. Excessive or infinite lightness—one of the superhuman faculties. (See சித்தி.) 2. Levity, the quality of lightness, கனமின்மையாகுகை. Wils. p. 714. Lag'himan.

*இலகு, s. Lightness, levity, lightness of a substance—as of cotton, feathers, &c., what is easy of attainment, இலேசு. Wils. p. 714. Lag'hu. 2. (p.) Minuteness, fineness, நுண்மை. 3. Mark or a mode of time in music, காலநடப்பிரமாணத்திலொன்று. 4. [us அகில்.] A superior sandal tree, agallochum. 5. Ease, respite, intermission, cessation, remission, laxity, relief, mitigation, alleviation, தணிவு. 6. A short vowel, குற்றெழுத்து.

இலகுத்துவம், s. The quality of இலகு.

இலகுவாக்க, inf. To make easy, to facilitate.

இலகுவாய்ச்செய்ய, inf. To do with facility.

இலகுவாய்ப்போக, inf. To recover.

இலகுவாய்ப்பாய, inf. To leap, tumble.

இலகுவாய்முடிக்க, inf. To accomplish an undertaking with ease.

இலகு, கிறது, இலகினது, ம், இலக, v. n. To shine, glisten, glitter, twinkle, emit rays, ஒளிசெய்ய. (p.)

*இலகுசம் s. A species of bread-fruit-tree, ஈரப்பலா, Artocarpus lacucha, L. Wils. p. 713. Lakucha.

இலக்கணம்—இலட்சணம், s. A mark or spot, அடையாளம். 2. Quality, property; inherent, natural or distinguishing characteristics, good or estimable qualities, இயல்பு. 3. Appropriate or required properties or perfections—as of the deity, அசாதாரணகுணம். 4. Compound parts, qualities or members, உறுப்புகள். 5. Elegance, symmetry, being well proportioned or formed, comeliness, decency, beauty, சிறப்பு. 6. Philology, grammar, இலக்கியத்தினமைதி, embracing five parts, பஞ்சலக்கணம்; viz.: 1. எழுத்திலக்கணம், orthography or the nature and powers of letters with the changes that occur in the construction and combination of words. 2. சொல்லிலக்கணம், etymology or the nature, properties and use of words. 3. பொருளிலக்கணம், properties of things, (1. அகப்பொருள். 2. புறப்பொருள்.) 4. யாப்பிலக்கணம், prosody. 5. அணியிலக்கணம், rhetoric.

இலக்கணச்சாட்சி, s. Grammatical authority.

இலக்கணச்சிதைவு, s. The change of a word from its original form, including syncope, elision, augmentation, &c., grammatical anomaly, இலக்கணவழு.

இலக்கணச்சுழி, s. A lucky curve or curvature in the lines of the body, in the hair of horses, &c., நற்சுழி.

இலக்கணச்சொல், s. Proper words or words in their natural state—the first of the six classes. See வழக்கு.

இலக்கணநூல், s. Grammar, a treatise on grammar or philology.

இலக்கணப்போலி, s. Words resembling இலக்கணச்சொல்—being compound words with the natural order reversed, words usual but not elegant. See வழக்கு.

இலக்கணவழக்கு, s. The grammatical use of a word, அறுவகைவழக்கினுளொன்று.

இலக்கணவழு, s. A deviation from grammatical rule, a solecism.

இலக்கணவிலக்கியம், s. Grammatical works and classical writings as cognate branches of learning—distinguished from others.

இலக்கணவிளக்கம், s. A work on Tamil grammar, இயற்றமிழ்நூலிலொன்று.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி, s. A treatise on Tamil grammar written in confutation of the above.

இலக்கணி, s. A grammarian, இயற்றமிழாசிரியன்.

*இலக்கணை, s. Poetic license, an allowed deviation from rule in the use of language, இயற்பொருளின்சம்பந்தமையுணர்த்துவது. 2. A figurative word or phrase; it embraces three kinds; viz.: 1. விட்டவிலக்கணை, this may be metaphor, personification or otherwise—as in ascribing the power, actions, &c. of animate beings to inanimate—as, மச்சக்கூப்பிடுகிறது, the house (people of the house) calls. 2. விடாதவிலக்கணை, a metonymy—as, புளித்தின்றான், he has eaten tamarind; i. e. its fruit. 3. விட்டும்விடாதவிலக்கணை, a kind of paradox being in one view forced and unnatural—as சூரியனிருளைப்பருகிற்று, the rising sun devoured the darkness; i. e. dispelled it.

இலக்கம், s. Coruscation, brightness, illumination, splendor, விளக்கம்.

*இலக்கம், s. A lac or one-hundred-thousand, நூறாயிரம். 2. A mark, an object of aim, குறி. Wils. p. 713. Laksha. 3. A number, எண். 4. A figure, numerical figure, எண்குறி.

இலக்கமடைக்க, inf. To enclose numbers in squares in such a way that if added in any way the amount shall be the same—used for astrological and magical purposes.

இலக்கமிட, inf. To write numbers, இலக்கமெழுத. 2. To count, reckon, compute, கணக்குப்பார்க்க.

இலக்கர், s. Cloth, சீலை. 2. (Rott.) A rag, a piece of cloth, கந்தை.

இலக்காரம், s. Cloth, சீலை. (p.)

*இலக்கியம், s. A mark or butt, குறி. Wils. p. 714. Lakshyan. 2. (p.) Example from classical writings to illustrate grammatical rules and to show the authority of words or any special usage, உதாரணம். 3. Classical writings according to the usages of which grammatical rules are formed, any ancient classical work or usage, சான்றோர்செய்யுள்.

இலக்கியங்காட்ட, inf. To quote examples from literary or historical works.

*இலக்கினம், s. [in astrology.] The rising of a sign above the horizon, the oblique ascension or the divisions of the equator which rise in succession with each sign in an oblique sphere—also defined as the arc of the equator which passes the meridian in the same time with each sign of the ecliptic, இராசிகளினுதயம். 2. The right ascension of the rising point of the ecliptic at any given time. Wils. p. 714. Lugna.

இலக்கினசடுவருக்கம், s. A division of the rising sign for calculating nativities embracing six things; 1. ஓரை, the rising sign. 2. கடிச்செலவு, a division of the sign into two equal parts. 3. திரேக்காணம், a division of the sign into three parts. 4. நவாமிசம், a division of the sign into nine parts. 5. துவாதசாமிசம், a division of it into twelve parts. 6. கோட்கூறு, a division of it into thirty parts.

இலக்கு, s. A mark, butt, object of aim, குறி. 2. An equal, that which is in opposition as a rival, a competitor, an opponent, the opposite party in games or trials of ability or strength, எதிரி. 3. Distinguishing marks or signs, அசாதாரணகுணம். 4. Direction, course, tendency, குறிப்பு. 5. Intention, purpose, the object in view, motive, எண்ணம். 6. Means, ability, expedient, contrivance, ஏது. 7. Seasonable opportunity, convenient time, சமயம். (c.) அவ்விடம்போக உனக்கிலக்குச்சொல்லுவேன். I will give you some marks by which you may find your way there. உனக்கிவனேயிலக்கு. He is a match for you.

இலக்குப்பார்க்க, inf. To take aim, இலட்சியம்பார்க்க.

இலக்குவைக்க, inf. To take aim in shooting. 2. (fig.) To wait for opportunity—generally to do evil. 3. To act covertly through another in doing evil to any one, making him appear as the principal.

*இலக்குமணன்—இலட்சுமணன்—இலக்குவன், s. The half brother of Rama, இராமனுக்கிளையோன். Wils. p. 713. LAKSHMAN'A.

*இலக்குமணை, s. The female of the Saras, an Indian crane, சாரசபட்சியின்பேடு. Wils. p. 713. LUKSHMAN'A.

*இலக்குமி—இலட்சுமி, s. Lukshmi the goddess, wife of Vishnu, திருமகள். 2. (*fig.*) Fortune, செல்வம். Wils. p. 713. LAKSHMEE.—*Note.* Eight Lukshmis are enumerated; 1. தனலட்சுமி, the goddess of wealth. 2. தானியலட்சுமி, goddess of the various kinds of grain. 3. தைரியலட்சுமி, goddess of courage. 4. சௌரியலட்சுமி or வீரலட்சுமி, goddess of bravery. 5. வித்தியாலட்சுமி, goddess of science or knowledge. 6. கீர்த்திலட்சுமி, goddess of fame. 7. விசயலட்சுமி, goddess of victory or success. 8. இராச்சியலட்சுமி, goddess of the kingdom.

இலங்கர், s. (*Hin.*) Anchor, நங்கூரம்.

இலங்கர்பாய்ந்திறது. The anchor holds fast.

இலங்கர்போட, *inf.* To cast anchor, to anchor.

*இலங்கனம், s. Fasting, abstinence—voluntary or prescribed, உணவொழிக்கை. 2. Leaping, springing, passing over, தாண்டுகை. 3. Violation of moral and religious rules, விதிகடக்கை; [*ex* லங், to go, to fast.] Wils. p. 715. LUNGHANA.

சமுத்திரலங்கனன்சண்டாளன். The Brahman who passes over the sea is an apostate.

இலங்கனம்போட, *inf.* To prescribe a fast.

மூன்றிலங்கனம், s. Three days' fasting, abstinence.

இலங்கிசார், s. (*For.*) [*prov.*] Trouble, vexation, அலைக்கழிவு.

இலங்கு, s. A tank, குளம். (*p.*)

இலங்கு, கிறது, இலங்கினது, ம், இலங்க, v. n. To shine, be bright, to radiate, emit rays, gleam, glitter, coruscate, glisten, ஒளிசெய்ய.

இலங்குபொழுது, s. [*prov.*] The glimmering sun as it shines when setting.

*இலங்கை, s. An inlet or island, an inlet formed in a river, ஆற்றிடைக்குறை. (*p.*) 2. The island of Lunka or Ceylon, இலங்காபுரி. 3. The fort of Ravana supposed to have been south east of Trincomalie and swallowed up by the sea, இராவணனூர். Wils. p. 714. LUNKA.

இலங்காபுரி, s. Kandy, the former capital of Ceylon, இராவணனகரம்.

*இலங்கோடு, s. A girdle of ascetics, கீழுடை. (*c.*)

*இலசுனம், s. Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு. Wils. p. 718. LASHUNA. 2. A white speck or flaw in a gem, மணியின்குற்றத்திலொன்று.

*இலச்சினை, s. A sign, குறி. 2. A finger-ring with a seal on it, a signet, முத்திரைமோதிரம். (*p.*)

பெயரிலச்சினையுந்திட்டி. Engraving (on the rock) his signature. (திருவி.)

*இலச்சை, s. Shame, வெட்கம். 2. Bashfulness, coyness, shyness, modesty, a sense of honor, கூச்சம். Wils. p. 715. LUJJA. 3. Disgrace, அவமதிப்பு. 4. Trouble, annoyance, teasing, தொந்தரவு. (*c.*)

இலச்சைகெடுக்க, *inf.* To put to shame or to the blush.

இலச்சைக்கேடு, s. Shamelessness, impudence, want of modesty or decency. 2. Disgrace, ignominy.

இலச்சைபண்ண, *inf.* To trouble, importune.

இலச்சைப்பட, *inf.* To be modest, bashful.

இலச்சையானகாரியம், s. A shameful or disgraceful action.

இலஞ்சம், s. (*Tel.* లంచము.) A bribe, கைக்கூலி.

இலஞ்சம்வாங்கி, s. One who takes bribes.

கைலஞ்சம், s. A bribe paid in hand, a petty bribe.

இலஞ்சி, s. A natural or artificial tank, குளம். 2. A lake for irrigation, ஏரி. 3. The navel, கொப்பூழ். 4. A flower-tree—the மகிழமரம். 5. The புன்கு tree. 6. Disposition, temper, quality, குணம். 7. A rat-snake, சாரைப்பாம்பு. 8. A wall, மதில். (*p.*)

*இலட்சம், s. A hundred-thousand, a lac, நூறாயிரம். See இலக்கம். Wils. p. 713. LAKSHA.

இலட்சப்பிரபு, s. A man of great opulence, (*lit.*) a man worth a lac.

இலட்சாதிகாரி—இலட்சாதிபதி, s. A rich prince, (*lit.*) lord of a lac.

இலட்சாதிலட்சம், s. Lacs upon lacs, vast numbers or quantities.

*இலட்சியம், s. A mark or butt, குறி. Wils. p. 714. LAKSHYA. 2. That which is an equal or a match, a rival, competitor, எதிர். (See இலக்கியம்.) 3. Respect, esteem, மதிப்பு.

அவனெனக்கிலட்சியமில்லை. I have no regard for him.

இலட்சியஞ்செய்ய, *inf.* To pay respect, to esteem.

*இலட்சுமணம், s. A kind of plant, தாளி, Convolvulus, *L.*

*இலட்டுகம், s. A conical rice-flour cake, sweet cake or ball. (See மோதகம்.) Wils. p. 715. LUDD'HUKA. 2. A large, flat cake, தோசை. 3. Meal-cakes in general, அப்பவர்க்கம். (*p.*)—*Note.* The round sweet-cake is often called இலட்டு.

இலணை, s. The அரசு tree, Ficus, *L.*

இலண்டம், s. The dung of elephants, யானையிலத்தி. (*p.*)

இலண்டு, s. Stubbornness, contumacy, முரட்டுத்தனம்.

இலண்டன், s. (*fem.* இலண்டி.) a stubborn, untractable person or animal, முரடன்.

இலண்டிக்குதிரை, s. An untractable horse. (*c.*)

*இலதை, s. A creeper, a running plant, படர்கொடி. Wils. p. 716. LATA.

இலத்தி, s. [*vul.*] The dung of elephants, horses, camels and asses, குதிரைமுதலியவற்றினிலத்தி.

இலந்தை, s. A thorny tree yielding a small fruit like the mulberry, the jujuba, ஓர்மரம், Ziziphus jujuba, *L.* 2. (*p.*) A tank, குளம்.

இலந்தைத்தம்பலம், s. An excrescence in the bark of the இலந்தை tree caused by insects.

இலந்தைப்பழம், s. It's fruit.

கொடியிலந்தை, s. The name of a spreading shrub, Ziziphus racemosus.

நரியிலந்தை, s. Another species.

நிலவிலந்தை, s. A plant.

*இலபனம், s. The mouth, வாய். (*Anat.*) Wils. p. 716. LAPANA.

இலபி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க. (*used principally in the neuter.*) To be gained, got, obtained, to accrue, to succeed, come to a successful issue, கைகூட. 2. To happen, befall, சேரிட. (*c.*)

இப்படிநமக்கிலபித்தது. This is what we have gotten as the result or accomplishment of destiny.

இலபிதம், s. Gain, profit, the thing gained, gotten, obtained or experienced, சித்தி.

இலபிப்பு, v. *noun.* Profit, gain. 2. Happening.

*இலப்தம், s. Quotient, பாகிதம். Wils. p. 716. LABD'HA. 2. Gain, acquisition, that which is obtained, கிடைத்தது.

*இலம்பகம், s. A chapter or section in works of history or mythology, அத்தியாயம். Wils. p. 717. LUMBAKA. 2. A garland or chain (ornamental) மாலை. 3. A chain for the forehead of women, நுதலணிமாலை. (*p.*)

இலம்படை, s. Distress, affliction, இடுக்கண். 2. Poverty, தரித்திரம். (*p.*)

*இலம்பம்—இலம்பனம், s. Any thing hanging, a pendulum, தொங்குவது. 2. A garland, மாலை. 3. [*in astronomy.*] The complement of the latitude or arc between the pole and the zenith of a given place which is the same as the altitude of the equator, உச்சோதத்திற்கூறுமோர்பாகைபளவு. 4. Perpendicular, நிமிர்ந்திட்டம். Wils. p. 716. LUMBA, and 717. LUMBANA.

இலம்போதரன், s. Ganesa, the large-bellied விநாயகன். (*p.*)

இலம்பாடி, s. A caste called Brinjaree, employed as carriers—a sort of wanderers like gipsies, ஒர்சாதி.

இலம்பாடு, s. Poverty, தரித்திரம். 2. Want, destitution, the absence of a thing, இன்மை. (*p.*)

இலம்பாட்டார், s. The poor, தரித்திரர்.

இலம்பாட்டார்கல்வி. The learning of the poor. (நீதிநெறி.)

*இலம்பிகை, s. Uvula, அண்ணாக்கு. (*Anat.*)

*இலம்பிதம், s. Hanging, தொங்குகை. Wils. p. 717. LUMBITA. 2. Right ascension, உயர்ச்சி.

இலம்பிதச்சா, s. The sign of right ascension, சூரியன்மேலிராசியின்மேலெழும்பாகையளவு.

இலம்பிதம்—இலம்பிதமதி, s. Moon's longitude reduced to the ecliptic, சந்திரபுடத்தைக்குறியபாகையிற்சேர்க்குமோரளவு.

இலம்பிதவருக்கன், s. The sun in his right ascension.

இலம்பை, s. [prov. vul.] Poverty, தரித்திரம். 2. Distress, இடுக்கண். 3. An undesirable, or unpropitious state, plight, predicament, துர்ப்பாக்கியநிலை; [ex இல், neg.]

இலம்பைப்பட, inf. To be distressed.

*இலயம், s. Death, destruction, சாவு. 2. Absorption, transformation, involution, reduction of one element into another—as of earth into water; water into fire; fire into air; and air into ether, அடக்குதல். (See ஒடுக்கம்.) 3. Concealment, disappearance, ஒளிப்பு. 4. Dissolution, fusion, கரைவு. 5. Dancing, a kind of dance, கூத்தின்விகற்பம். Wils. p. 717. LAYA. (p.)

இலயத்தப்பிப்போயிற்று. Destruction or loss is evaded.

இலயகாலம், s. Time of destruction, end of the world.

இலயக்கியானம்—இலயைக்கியானம், s. The knowledge or science of beating drums, cymbals and other instrumental accompaniments, சங்கீதசாத்திரம்.

இலயஸ்தானம், s. The primitive of the evolved forms of nature, and of the transformations or assumed appearances of deity, into which they all become at last resolved, ஒடுங்குமிடம்.

இலயமாக, inf. To perish, to be destroyed.

உற்பத்திஸ்திதிலயம், s. Creation, preservation and destruction.

சீவலயம், s. Destruction of animated nature.

சீவலயமானகாரியம், s. A destructive event.

இலயி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To adhere, unite, coalesce, ஒன்ற. 2. To be absorbed—as a drop in water—the soul in the deity, or—as one element in another; to be resolved into, ஒடுங்க. 3. To come to destruction, to die, perish, அழிய. (p.)

பூதங்களொன்றிலொன்றிலயிக்கும். The elements will become absorbed in each other.

*இலயை, s. One of the ten rules of time in music, தாளப்பிரமாணம்பத்திலொன்று.

*இலலாடம், s. [impr. இலாடம்.] The forehead, நெற்றி; [ex லல, wish, dalliance.] Wils. p. 717. LALADA.

இலலாடஸ்தானம், s. The seat of the soul when the person is awake.

இலலாடலிபி, s. Writing on the forehead, by Brahma; fate, destiny.

*இலலிதை, s. One of the thirty-two tunes, இராகமுப்பத்திரண்டிலொன்று. 2. A name of Parvati, பார்வதி. (p.)

*இலவங்கம், s. One of the five spices, wild cinnamon, தீவாசனைமரம், Cassia. 2. Clove, கராம்பு. See வாசம்; [ex லூ, to cut.] Caryophyllus aromaticus. Wils. p. 718. LAVUNGA.

இலவங்கபத்திரி, s. The leaf of the இலவங்கம்—used medicinally, தீவாசனையிலை.

இலவங்கப்பட்டை, s. Wild cinnamon, Cassia lignea, or Cassia bark, தீவாசனைப்பட்டை, Laurus cassia, L.

இலவங்கப்பூ, s. Clove, a spice, Port cravo caryophyllus aromaticus.

இலவசம், s. Gratuity, any thing obtained, or done for nothing, விலையின்றிப்பெறுவது. (c.)

இலவசமாகக்கொடுக்க, inf. To give gratuitously, freely.

இலவசமாய்வேலைசெய்ய, inf. To labor for nothing, or gratuitously.

*இலவணபஞ்சாட்சரம், s. The name of a book containing rules for jugglery or legerdemain, தீமந்திரசாஸ்திரம்? (?) 2. A magical circle or diagram, தீமந்திரம். (p.)

*இலவணம், s. Salt, உப்பு. 2. (p.) Saltness, உவர்ப்பு. Wils. p. 719. LAVAN'A.

இலவணசமுத்திரம், s. The salt-sea. Wils. p. 718. LAVAN'ASAMUTTRA.

இலவணபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

சிந்துலவணம், s. One of the twenty-five kinds of salt, sea-salt.

கடுகிலலவணம், s. Salt made from எள், or the rape seed.

*இலவணவித்தை, s. The science, or art of jugglery.

*இலவந்திகை, s. A machine with leathern buckets and wheel for drawing water from tanks, தண்ணீரிறைக்குமியந்திரம்.

இலவம்—இலவு, s. The silk cotton tree whose produce is used for pillows, &c.; there are three kinds, இலவு, சேமலிலவு, and முள்ளிலவு, Bombax pentandrum, L., or Eriodendron anfractuosum.

இலவுகாத்தகிளிபோல. Like a parrot, awaiting the ripening of the pods of the cotton tree—a vain expectation.

இலவம்பஞ்சு, s. The cotton of the இலவு tree.

இலவம்பிசின், s. Cotton tree gum—administered in bowel complaints, இலவமரத்தின்பசை.

இலவம்பூ, s. It's flower.

*இலவம், s. A minute division of time, எண்கணப்பொழுது. 2. Smallness, littleness, சொற்பம். Wils. p. 718. LAVA. 3. One of the seven islands, எழுதீவுகளிலொன்று. 4. Worship, பூசை.

*இலவலேசம், s. That which is extremely little, மிகச்சிறிது.

இலவலேசமுமில்லை. There is nothing at all.

*இலவன், s. The elder son of Rama, இராமனுடையமுத்தமைந்தன். Wils. p. 718. LAVA. (p.)

*இலளிதம்—இலலிதம், s. Beauty, அழகு. 2. Pleasingness, மாதுரியம். 3. Wanton dalliance, சரசம். Wils. p. 717. LALITA. 4. Courteousness, உபசாரம். 5. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டிலொன்று. 6. One of the Hindu tunes, இராகவிகற்பம். (p.)

இலளிதபஞ்சகம், s. One of the tunes of the Hindus.

இலளிதை, s. Parvati, பார்வதி. (p.)

இலளிதைமென்முழந்தாள்க்க. Parvati—as presiding over the region of the knee. (சதி.)

இலாகிரி—இலாகிரி, s. Drunkenness, வெறி. 2. Intoxication from excessive joy. See இலகிரி.

இலாகிரியெடுக்க, inf. To be intoxicated.

*இலாகவம்—இலாகு, s. Facility, dexterity, agility, சாமர்த்தியம்; [ex இலகு, lightness.]

எனதிலாகவத்தைப்பார்த்தருளும். See my dexterity.

இலாகன், s. A fish, ஓர்மீன்.

இலாகுபாய்தல், v. noun. Jumping, tumbling over head and ears.

இலாகை, s. (Tel. లాగు.) Way, manner, விதம்.

ஒரு இலாகையாயிருக்க, inf. To be out of humor, out of order.

ஒரு இலாகையாய்ப்பேச, inf. To speak in an extraordinary way.

இலாக்கிரி, s. Sealing wax, செம்மெழுகு. (c.)

இலாக்கை, s. A nit, the egg of a louse, ஈர். See இலீக்கை. (ஸங்க்.) (p.)

*இலாங்கலி, s. A cocoanut tree, தென்னமரம். 2. The red கக்கர் creeper—also called காந்திகைப்பூ, or November flower. 3. A plough, கலப்பை. (p.)

*இலாங்கூலம், s. The hairy tail of an animal, வால்; [ex லகி, to go.] Wils. p. 719. LANGOOLA. (p.)

இலாசடி—இலாசடை, s. (For.) [vul.] Difficulty, trouble, vexation, வருத்தம்.

இலாசடிப்பட, inf. To be perturbed, chafed, vexed.

இலாச்சம், s. [prov.] A dry measure, தீர்ந்தவிய அளவை. 2. A space of land, தீநில அளவை.

*இலாஞ்சனம்—இலாஞ்சனை, s. A mark, sign, symbol, அடையாளம். 2. A seal, signet bearing the name or symbol of the owner, முத்திரை. 3. A name, an appellation, பெயர். Wils. p. 719. LANCHANA. 4. Fame, markworthiness, கீர்த்தி.

இலாஞ்சனைக்குலைச்சல், s. Disrepute, want of reputation.

இலாஞ்சனைபண்ண, inf. To honor, esteem.

இலாஞ்சனையுள்ளவன், s. A remarkable, noted or famous person.

இலாஞ்சி, s. Cardamom, ஏலம்—as ஆஞ்சி, Elettaria cardamomum. (p.)

*இலாடம், s. The name of a country, the upper part of the Deccan, தேசமைம்பத்தாறிலொன்று. 2. [prop. இலலாடம்.] The forehead, நெற்றி. Wils. p. 719. LADA.

இலாடசங்கிலி, s. A kind of curious chain carried as a curiosity or amusement, worn by itinerant mendicants of the இலாடம் country, ஓர்சங்கிலி.

இலாடசன்னியாசி, s. A monk, or mendicant of that country.

இலாடபாஷை, s. The dialect, or language of that country.

இலாடர், s. Natives of that country.

இலாடம், s. (*Tel.* లాడము.) A horse's shoe, குதிரைக்குளம்பிலிணைக்குமிரும்பு. 2. A tamarind tree, புளியமரம்.

இலாடங்கட்ட—இலாடந்தைக்க, *inf.* To shoe a horse or an ox.

இலாடசிந்தூரம், s. A red powder calcined from a horse's shoe.

இலாடன்பருத்தி, s. A cotton shrub, ஓர்செடி, Gossipium.

*இலாபம், s. Gain, profit, advantage, ஆதாயம். Wils. p. 719. LAB'HA. 2. [*vul.*] Premium, வட்டம்.—*Note.* This word is used as an auspicious term in measuring, &c., instead of the number one; [*ex* இலபி, which see.]

முதலுமிலாபமுந்தருவேன். I will give you the principal and the profit.

இலாபங்காண, *inf.* To gain profit in trade, &c.

இலாபசேதம்—இலாபலோபம், *inf.* Profit and loss.

இலாபமற்றுப்போக, *inf.* To lose, to be deprived of profit.

இலாபம்பலிக்க, *inf.* To become profitable, available.

இலாபாதேவி—இலாவாதேவி—இலேவாதேவி, s. (*Hin.*) Barter, exchange—also buying and selling, கொடுக்கல்வாங்கல்.

*இலாமச்சை—இலாமிச்சை, s. A species of grass with a fragrant root—the cuscus, விழல். Andropogon muricatum. Wils. p. 719. LAMAJJAKA. (*c.*)

இலாமிச்சம்வேர், s. It's fragrant root.

இலாயம், s. A stable, குதிரைச்சாலை.

*இலாலனம்—இலாலனை, s. Fondling, caressing, coaxing a child, a wife, &c., சயஞ்செய்கை; [*ex* லல, to support.]

*இலாலி, s. Wheedling, coaxing, fondling, சயஞ்செய்கை. 2. A seducer, கற்பழிப்போன். Wils. p. 719. LALEE. See Lalin.

இலாலி, s. (*Tel.* లాలి.) Praises, compliments, congratulations pronounced before a king, an idol, also in marriage processions, ஓர்வாழ்த்து. 2. A poem consisting of verses to be sung on such occasions, மங்கலப்பாடல்.

இலாவணம், s. (*Tel.* లావణము.) [*prov.*] A catalogue, a list of recruits, a list of the names of sepoys in an army, பெயர்ப்பதிப்பு.

இலாவணமெழுத, *inf.* To enroll recruits.

*இலாவணியம், s. Great beauty, comeliness, gracefulness, அழகு. Wils. p. 720. LAVAN'YA.

*இலாவிருதம்—இளாவிருதம், s. One of the nine Varushas or divisions of the known world, the central division, நவகண்டத்தொன்று.

*இலிகி, s. Writing, painting, making lines, எழுதுகை. Wils. p. 720. LIKHIT. 2. A letter, எழுத்து.

*இலிகிதம், s. Written books, manuscripts, எழுதியபுத்தகம். 2. The art of writing, penmanship, chirography—one of the sixty-four கலைஞானம்; [*ex* லிகி, to write.]

*இலிகுசம், s. The lime tree, எலுமிச்சமரம். (*p.*)

*இலிங்கம், s. A sign, mark, token, symbol, அடையாளம். 2. The penis. ஆண்குறி. 3. The phallus or linga—a representation of the membra viri et mulieris used in temples as an object of worship, and regarded as deity under this emblem. It is also made of gold or silver and worn in a casket on the arm, the breast, or some other part of the body, as an amulet and as an object of veneration and worship. In both these cases it represents both sexes in conjunction, being emblematical of Siva and Sacti, or the male and female energies of the deity, சிவலிங்கம். In the Agama philosophy three lingas are mentioned; viz.: 1. Streelinga (ஸ்திரீலிங்கம) the same as விந்து—the female linga common to male and female—including in both sexes the organs for secreting and containing the seminal fluid. 2. Purshalinga (புருடலிங்கம்) same as நாதம் (Natha) male linga, also common to both sexes, including in both sexes the genital organs for transmitting and combining the two productions essential to generation. 3. Napunchakalinga, (நபுஞ்சகம்) same as அலி, Ali or Alilinga, the neuter or rather hermaphrodite linga, being the physiological foundation of the other two, both as to their organization and functions. The image linga often bears this name; these three are distinguished by the terms அவன், அவள், அது. They are physiological and are found in such works as தத்துவக்கட்டளை, &c. There is another class of lingas called பஞ்சலிங்கம், the five lingas, popularly represented as deity under the emblems of the five elements, and worshipped in as many celebrated temples, viz.: பிருதிவிலிங்கம், earth-linga, worshipped at Canjeevara—அப்புலிங்கம், water-linga, worshipped at Tiruvanaicka—தேயுலிங்கம், fire-linga, worshipped at Tiruvannamalay—வாயுலிங்கம், air-linga, worshipped at Tirukalatti—ஆகாயலிங்கம், ether-linga, worshipped at Sethumbaram. These are properly of a metaphysical or mystical character and belong to the *arcana* of Hinduism. The above designations are for popular use and are given from their physiological connection with the five bodies or casements of the soul, whose natural bases are the elements, earth, water, fire, air and ether, respectively. Among the initiated, the following are the terms employed, viz.: 1. ஸ்திரீலிங்கம், Streelinga—this is properly the organ entire—male and female with its functions; it is a figure (உருபம்) the only one of the five to which form is ascribed. There is but one image, the representation of this. The சரிதை course of worship, i. e. the popular puranic course belongs to this. 2. புல்லிங்கம், this is defined to be உணர்வு; the course here is that of instruction and perception as to the action of the instrument, &c. To this belongs the கிரியை course of worship, the second great stage. 3. நபுஞ்சகலிங்கம், this is the stage of darkness, of neutrality, called the stage of darkness and doubt, and, as a course of worship, is included in the succeeding one. 4. பரமலிங்கம், this comes under the dominion of மகேச்சரன், the concealer, and is called மறைப்பு; the course here is that of யோகம், the third great stage. 5. மகாலிங்கம், this is தெளிவு, the course of ஞானம், the last stage which exempts from births, and secures absorption in the supreme essence. Wils. p. 720. LINGA.

இலிங்ககோளம், s. Glans penis. (*Anat.*)

இலிங்கங்கட்டி—இலிங்கதாரி, s. One who wears the linga.

இலிங்கசங்கமம், s. Symbols of the sexes united—probably a personification of the active energy of the deity and of matter, represented in metal, &c., or formed in the mind as objects of contemplation and worship.

இலிங்கசூலை, s. A kind of venereal disease.

இலிங்கபுடோல், s. The ஐவிரலி creeper, Bryonia, *L.*

இலிங்கபுராணம், s. One of the eighteen Puranas, புராணம்பதினெட்டிலொன்று.

இலிங்கப்புற்று, s. A kind of venereal disease.

இலிங்கரோகம், s. The venereal disease, ஆண்குறியில்வருமேகப்புண்.

இலிங்கர்—இலிங்கிகள், s. Ascetics. Rishis who wear the Linga, சைவதவப்பாமோர்.

இலிங்கி, s. An ascetic. 2. A worshipper of Siva, under the phallic emblem. 3. A hypocrite, a pretended devotee.

ஸ்படிகலிங்கம், s. A linga made of quartz.

பாணலிங்கம், s. A stone in the form of a linga—found in the river Nurbudda.

பிரசாதலிங்கம், s. What is dedicated to Siva.

பார்த்திபலிங்கம், s. Any thing assumed as an emblem of linga, and worshipped.

சுயம்புலிங்கம், s. A linga supposed to be self-existent.

சங்கமலிங்கம், s. A man of the Changama sect.

குருலிங்கம், s. A spiritual father, a confessor.

இலிங்கம், s. Vermillion—as சாதிலிங்கம்.

இலிங்கக்கட்டு, s. A preparation of vermillion—used for medicinal purposes; cinnabar.

இலிங்கபற்பம், s. The powder or ashes of cinnabar—used medicinally.

இலிங்கமெழுகு, s. A medicine prepared from cinnabar, ஓர்மருந்து.

*இலிபி, s. Writing, letters, characters, painting, drawing, எழுத்து. Wils. p. 721. LIPI. 2. Destiny, fate—as written in the head, விதி.

*இலிபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To write, delineate, draw, எழுத.

இலிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To sprout, germinate, தளிர்க்க. 2. To stand erect—as hair with extatic joy or love; also with anger, cold, &c. See சிலிர். (*p.*)

*இலீக்கை, s. A nit, the egg of a louse, or a young louse, ஈமு or ஈர்; [*ex* லக்ஷி, to mark.] Wils. p. 721. LEEKA or LEEKSHA.

*இலீலை, s. Play, sport, விளையாட்டு. 2. Amorous, wanton sport, சரசம். 3. Feminine actions proceeding from, or exciting to love, மகளிர்மோகக்கிரியாட்டு. 4. Personation, imitation of another, பாவனைகாட்டுகை. 5. Jesting, பரிகாசம். 6. Coition, புணர்ச்சி; [ex லீ, to embrace, et லா, to get.] Wils. p. 721. Leela.

இலீலாவதி, s. A wanton or sportful woman.

இலீலாவிநோதம், s. Diversions, pastime.

மோகலீலை—சுரதலீலை, s. Lascivious behavior.

கிருஷ்ணலீலை, s. A treatise on the amorous play of Krishna.

மகாத்துமாக்களுடையலீலை, s. The enthusiastic religious frenzy, superhuman exploits, &c. of Rishis, or other exalted human beings, ஆனந்தலீலை.

ஈசுரலீலை, s. Play or exploits of Siva.

பாலலீலை, s. Children's play.

இலுதை, s. A squirrel, அணில். (p.)

இலுப்பை, s. [prop. இருப்பை.] Long-leaved Bassia, Illoopy, மதூகம், Bassia longifolia.

ஆலையில்லாவூருக்கு இலுப்பைப்பூச்சருக்கரை...... Where there is no sugar-press, the flower of the Illoopy will pass for sugar; i. e. the want of delicacies should make one content with common food.

இலுப்பெண்ணெய், s. The oil of the இலுப்பை seeds.

இலுப்பைக்கசடு, s. Sediment of Illoopy oil.

இலுப்பைக்கட்டி—இலுப்பைப்பிண்ணாக்கு, s. Illoopy nuts compressed into small cakes.

இலுப்பைக்கொட்டை, s. The seeds of இலுப்பை tree.

இலுப்பைப்பருப்பு, s. It's kernel.

*இலேககன், s. A writer, clerk, copyist, a scribe, an amanuensis, எழுதுவோன். Wils. p. 722. Lekhakha.

*இலேகர், s. The gods, தேவர். Wils. p. 722. Lekha.

*இலேகனம், s. Writing, எழுத்து, Wils. p. 722. Lekhana.

*இலேகனி—இலேகினி, s. A style, pen, pencil, a point-brush, எழுத்தாணி; [ex லிக, to write.] Wils. p. 723. Lekinee.

*இலேகை, s. A letter, எழுத்து. 2. Delineation, painting, drawing, சித்திரம். Wils. p. 722. Lekha.

*இலேகியம், s. [com. இலேகம்] Licking, நக்குகை. 2. A lambative, an electuary or medicine to be taken up with the tongue, பாகக்கின்டியமருந்து. Wils. p. 722. Lehya.

*இலேசம், s. Smallness, minuteness, subtilty, any thing small, சிறுமை. 2. (p.) Lightness, any thing light, இலேசு. Wils. p. 720. Lesha. 3. A moment, an indivisible or minute portion of time, கணவிவை. 4. A figure in rhetoric, நாணி. See அலங்காரம்.

இலேசமும்இல்லை. Not in the least, not at all.

இலேசு, s. Smallness, minuteness, சிறுமை. 2. Lightness in weight or moral character, buoyancy, கனமின்மை. 3. Easiness of attainment, that which is not difficult, எளிது. 4. Weakness, feebleness, பல வீனம்—as இலேசானபொருப்பு, a feeble prop or support. 5. [in grammatical rules.] Short, comprehensive words including further particulars, மிகுப்புக்கிளவி—as மன், பிற, பெறி, &c.

சொல்லுகிறதுஇலேசு செய்வதுஅல்லவாபிரயாசம். It is easy to profess, but difficult to perform.

இலேசுணம், s. Orpiment, அரிதாரம். (M. Dic.)

இலேந்து—இலேவுந்து, s. Common salt in masses, கல்லுப்பு. (M. Dic.)

இலேபம், s. Long pepper—as வால்மிளகு, Piper cubeba.

*இலேபனம், s. Medicine for smearing, a plaster, an ointment, பூச்சுமருந்து. 2. Fragrant ointments, வாசனைத்தைலம். 3. An aphrodisiac ointment for exciting venery, காமவுணர்ச்சிக்குப்பூசுமருந்து. Wils. p. 723. Lapana. 4. Erectio penis, copulation, புணர்ச்சி.

இலேபனமில்லாதவன், s. A man who is impotent, incapable of propagation.

இலேம்புகம், s. The திலக்கடம்பு plant, Justicia, L. (M. Dic.)

இலை, s. A vegetable leaf, foliage, அடை. 2. (p.) Miserly character, உலோபத்தனம். 3. Betel-leaf, வெற்றிலை.

இலைகிள்ள, inf. To cut or nip leaves in different figures with the nails—an amusement of women. See கைத்தொழில்.

இலைக்கதவு, s. [vul.] A venetian door, or window.

இலைக்கலம், s. Leaves stitched together and used as plates. (p.)

இலைக்கள்ளி, s. A medicinal plant, Euphorbia neriifolia, L. See கள்ளி.

இலைக்கறி, s. Herbs or leaves fit for food, அடகு.

இலைக்காம்பு, s. Stalk of a leaf.

இலைக்கிளி, s. A grasshopper with leaf-like wings. See கிளி.

இலைக்குறடு, s. A goldsmith's tongs. See குறடு.

இலைக்கொடி, s. The betel-creeper, வெற்றிலைக்கொடி, Piper betel.

இலைக்கொழுக்கட்டை, s. A kind of thin pastry like a leaf. See கொழுக்கட்டை.

இலைதைக்க, inf. To stitch leaves together to be used instead of plates.

இலைத்திரி, s. A roll of leaf inserted in the perforation of the ear to cure the sore occasioned by piercing.

இலைநரம்பு, s. The fibre of a leaf.

இலைபறிக்க, inf. To pluck off leaves.

இலைப்பாசி, s. A kind of plant. See பாசி.

இலைப்பொல்லம், s. [prov.] Sewing leaves together, இலைதைக்கை. 2. A piece of leaf, commonly plantain, to eat from, வாழையிலைத்துண்டு.

இலைமூக்கரிகத்தி, s. A kind of knife for cutting the stem of the betel-leaf, வெற்றிலைக்காம்பரிகத்தி.

இலையறுக்க, inf. To cut off leaves.

இலையுதிர்வு, s. The fall of leaves, இலையிழுகை. 2. An ancient forest, முதுகாடு.

இலைவாணிகம்—இலைவாணிபம், s. Cultivation of, and trade in vegetables.

இலைவாணியர், s. Sellers of betel-leaf, vegetables, &c.—one of the eighteen குடிமக்கள்.

இலைத்தல்—இலையிலைத்தல், v. noun. [prov.] Being tasteless—as unseasoned food, or as vegetable curry, by being kept too long, சுவைகுறைதல். 2. Losing its taste—as the mouth in sickness, வாய் அரோசித்தல். 3. Growing green, பச்சைநிறமாதல்.

*இலைங்கம், s. The இலிங்கபுராணம். (p.)

இலையான், s. [prov.] A fly, ஈ.

*இலௌகிகம், s. Mundanity, secularity, worldliness, what prevails among men, உலகசம்பந்தம். 2. Secularity or worldliness—as opposed to ஞானம், spirituality; [ex லோக, world.] Wils. p. 725. Lowkika or Lowkeeka.

இலௌகிகதந்திரம், s. Skill in transacting the ordinary affairs of life.

இலௌகிகதருமம், s. The customs or fashions of the world.

இலௌகிகந்தெரியாதவன், s. A person unacquainted with the world.

இல், s. A place, இடம். 2. A house, home, வீடு. 3. (fig.) Domestic life. (See இல்லறம் and இல்வாழ்க்கை.) 4. Constellation or zodiacal sign, இராசி. 5. A wife, மனைவி. 6. A lady, தலைவி. (p.) 7. A form of the seventh case, or local ablative, ஏழுருபு—as வீட்டிலிருந்தான், he was at home.

இல்லடை, s. Any thing lodged in a house for security, அடைக்கலப்பொருள். 2. (p.) A deposit, பண்டசாலை.

இல்லடைகொடுத்தல், v. noun. Entrusting a thing to the custody of another.

இல்லடைக்கலம், s. The act of depositing, taking refuge in a house, வீட்டிலடைக்கலமாகவைக்கை. 2. A refugee, அடைக்கலமடைந்தவன். 3. [prov.] A deposit, பண்டசாலை.

இல்லவன்—இல்லான்—இல்லோன், s. (fem. இல்லவள்—இல்லாள்.) A husband, கணவன். 2. The head of a house, தலைவன். (p.)

இல்லறம், s. Domestic life, domesticity. 2. Duties of the householder. 3. Conjugal virtues and deeds of hospitality performed by the householder. 4. The state and rules of domestic order—as distinguished from the other three conditions of man, viz.: 1. The bachelor or student. 2. The anchorite. 3. The mendicant. See ஆச்சிரமம், அறம், and துறவறம்.

இல்லாச்சிரமம், s. The second of the four orders. See ஆச்சிரமம்.

இல்லாண்முல்லை, *s.* [*in love poetry.*] The lament of a warrior's mistress on account of his absence in the camp, புறப்பொருட்டுறைபுவொன்று. (*p.*)

இல்விடம், *s.* Dwelling, abode, வீடு. 2. Breadth, அகலம்.

இல்லுனர், *s.* Friends, மேவினர். (*p.*)

இல்லொழுக்கம், *s.* The practice of the household duties, or the duties of the householder. 2. The state of the second order or householder. See ஆச்சிரமம்.

இல்வாழ்க்கை, *s.* Domestic life, household enjoyment, மனைவாழ்க்கை. 2. The practice of the duties of the householder, or second order. See ஆச்சிரமம்.

இல்வாழ்பேய், *s.* A wife who neglects domestic duties, துஷ்டமனைவி.

இல்வாழ்வான், *s.* A man who practises the duties of the second order—the householder. See ஆச்சிரமம்.

இல்வாழ்வு, *s.* Household life, domestic felicity, மனைவாழ்க்கை. 2. The practice of the household duties. See ஆச்சிரமம்.

இற்செறித்தல்—இற்செறிப்பு—இற்செறிவுறுத்தல், *v. noun.* [*in love poetry.*] Confining a young woman at home, not suffering her to frequent the corn-field as before, அகப்பொருட்டுறைபிலொன்று. (*p.*)

இற்பிறப்பு, *s.* Descent from a good family, noble extraction, illustrious birth, குடிப்பிறப்பு. (*p.*)

இற்புலி, *s.* A cat, பூனை. (*p.*)

இல்லல், *v. noun.* The act of frequenting a house or place.

இல். Not, non-existence, death, மரணம். (*p.*) 2. The root of one of the negative symbolic verbs, (see அல்) expressive of total or exclusive negation of the thing or quality—the opposite of உள். Sometimes in poetry it stands as a contraction of இல்லை.

இற்றிறம்பிலர். They fail not in the performance of domestic duties; [*ex* இல், house; திறம்பு, failure; இலர், who are not.]

இணையில்செஞ்சமே. O! incomparable mind; O! mind debased beyond comparison.

இலி, *s.* A person, or thing possessed of nothing.

பிறப்பிலி, *s.* He who is without birth—the Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். (*p.*)

இறையிலி, *s.* He who is exempt from taxes; [*ex* இறை, tribute; இல், not; இ, affix.]

இந்நிலமிறையிலி. This field is not taxed.

இல்பொருள், *s.* An impossibility, an absurdity, இல்லாதபொருள்.

இல்பொருளுவமம்—இல்லுவமை, *s.* [*in rhetoric.*] Comparison with a thing that does not exist, உவமையணியிலொன்று—as எல்லாக்கமலத்தெழிலுந்திரண்டொன்றின் விற்போர்புருவத்துவேலனகண்ணாள் முகம்போலும், the beauty of the face of the damsel whose eyes resemble a lance, and brow, a bow, is equal to the aggregate beauty of all lotuses.

இல்லாதபொய், *s.* Downright lie, முழுப்பொய்.

இல்லாதவன், *neg. appel. noun.* One utterly destitute.

இல்லாதும்பொல்லாதுஞ்சொல்ல, *inf.* To tell lies and speak evil of one.

இல்லாமல், *ver. part.* Without.

இல்லாமற்போனால். If not, otherwise.

இல்லாமலிருக்க, *inf.* To be without, be wanting, be absent.

இல்லாமை, *neg. v. noun.* Absence, destitution, privation, இன்மை. 2. Poverty, want, தரித்திரம்.

இல்லார்—இல்லோர், *s.* The poor, the destitute, those who are in want, தரித்திரர்.

இல்லெனல், *v. noun.* Death, extinction, சாதல். 2. Denying, இல்லையென்றுசொல்லல்.

இல்லை, *s.* Negation, இன்மை. 2. A defective verb implying absolute negation, added to nouns, pronouns, verbs or participles. 3. Death, extinction of life, சாதல்.

இல்லையாகியவென்மகற்காண்பன். I shall see my deceased son.

இல்லையாகில்—இல்லையென்கில்—இல்லையென்றால். If not, or else, otherwise.

வருகிறையோ இல்லையோ? Will you come or not?

ஒருக்காலுமில்லை. Never.

இதுவுமில்லை—அதுவுமில்லை—இரண்டுமில்லை. Neither this nor that, neither of the two.

ஒன்றுமில்லை. Nothing.

தப்புறவில்லை—பரிச்சேதமில்லை. Not at all.

அளவில்லை. Beyond measure, immeasurable.

இன்னதென்றில்லை. It is not described what it is, no matter what.

இவ்வளவென்றில்லை. It is unascertained, not estimated, not measured.

இல்வழக்கு, *s.* Unjust lawsuit, பொய்வழக்கு.

எண்ணில்காலம், *s.* Incalculable time.

அருளிலார். *s.* Those devoid of benevolence.

இன்றி, *v. part.* from the root இல். Without.

தாமதமின்றி. Without delay.

ஒருபிரயாசமுமின்றி. Without labor, or difficulty.

பாவமின்றிநடக்கிறது அரிது. It is difficult to live without sinning.

இல். A form of the fifth case, (see இன்), ஐந்தனுருபு, which denotes. 1. Removal, withdrawal, நீக்கல். (*a*) Literally—as தமரிற்றீர்ந்தான், he has left his relations, i. e. for ascetic life. (*b*) (*fig.*) In which it expresses speciality, disparity, &c., and includes the comparative degree—as அரசரிற்பெரியர்ந்தணர், the Brahman caste is superior to the royal. 2. Similitude, ஒப்பு—as திறல்வேனுதியிற்பூத்தசேணி. A tank whose flowers resemble the points of mighty lances. 3. The bearing of a place, எல்லை—as கருவூரில்வடக்கு, north of Caroor.—*Note.* This form of the fifth case is peculiar to the poetic dialect. 4. The primitive cause, ஏது—as பொன்னிற்செய்தமுடி, a crown made of gold.

இல்லம், *s.* A species of tree, தேற்றாமரம். 2. A house, home, the domestic state, domestic life, வீடு. (*p.*)

இல்லி, *s.* A small hole in a vessel, utensil, tile, &c., சில்லி. 2. [*us* வால்மிளகு.] Cubeb.

இல்லிக்காதன், *s.* One with a wide hollowed ear-lap.

இல்லிக்குடம், *s.* A pot with a hole or flaw in it, a leaking pitcher.

இவக்காண், [*in poetry.*] Here, இங்கே. 2. All this time, இக்காலமளவும். (*p.*)

இவக்காணென்மேனிபசப்பூர்வது. Here my body has lost its fresh color.

இவண், *adv. and s.* Here, this place, the present life, இவ்விடம். (*p.*)

இவர், கிறேன், ந்தேன், வேன், இவர, *v. a. and v. n.* To mount, climb, get up or upon, ஏற. 2. To rise, ascend, எழும்ப. 3. To desire, long for, விரும்ப. 4. To go, pass, proceed, செல்ல. 5. To conduct, நடத்த. 6. To be close, crowded, செறிய. 7. To desire excessively, பேராசைகொள்ள. (*p.*)

இவவு, *s.* [*in poetry.*] Inferiority, baseness, degradation, இழிவு.

இவறு, கிறேன், இவறினேன், வேன், இவற. *v. a. and n.* To desire, long for, lust for, ஆசைகூர. 2. To covet, be penurious, உலோபஞ்செய்ய. 3. To forget, be forgetful or indifferent, மறக்க. (*p.*)

இவறல்—இவறன்மை, *v. noun.* Desire, intense desire, ஆசை. 2. Covetousness, avarice, penuriousness, உலோபகுணம். 3. Forgetfulness, negligence, carelessness, மறதி. (*p.*)

இவுளி, *s.* A horse, குதிரை. (*p.*)

இவுளிமறவன், *s.* A cavalier, a horseman, a warrior, குதிரைவீரன். (*p.*)

இழ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lose, forfeit, to be bereaved of, to suffer loss, இழந்துபோக.

இழப்பு, *v. noun.* Loss, privation, forfeiture, இழந்துவிடுகை.

இழப்புணி, *s.* One who has lost a child, a husband, property, &c.

இழவு, *v. noun.* Loss, deprivation, forfeiture, bereavement, நஷ்டம். 2. Death, மரணம்.

அந்தவீட்டிலேயிழவுபட்டபாடாயிருக்கிறது...... There is affliction in that house, as if a death had occurred there.

இழவுகாத்தல், *v. noun.* [*vul.*] Keeping close to the house—as mourners till after the eighth day of the funeral ceremony.

இழவுகாரன்—இழவுக்குரியவன், *s.* The chief mourner at the funeral.

இழவுகொடுக்க—இழவுக்கடிக்க, *inf.* To mourn at a funeral, to condole with, to bewail the dead—as women do, beating their breasts, &c.

அப்படிச்செய்துபோட்டு அவனோடே இழவுகொடுக்கிறதார்? Who will expose himself to be troubled by him, for doing so?

இழவுகொண்டாடுதல், *v. noun.* Mourning for the dead, accompained by external gestures, lamentations, beating the breast, &c., either at the funeral, or at stated periods afterwards.

இழவுக்குப்போக, *inf.* To go to condole with.

இழவுசொல்ல, *inf.* To invite to, or notify concerning a funeral.

இழவுவிழுதல், *v. noun.* Dying—a word used in imprecations, &c.

அவனுக்கிழவுவிழ. May death fall upon him.

இழவுவினவ, *inf.* To condole with mourners, inquiring after the dead, embracing, &c.

இழவுவீடு, *s.* A house where a death has taken place.

இழவோலை, *s.* A funeral notice or invitation, a funeral letter or ola, சாவோலை.

இழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To descend, dismount, sink, fall into, to be involved in, இறங்க. 2. To be degraded, disgraced, to degenerate, to be reduced in character, estimation, rank or circumstances, இழிவுபட. 3. To fall below mediocrity, to be inferior, to be below in comparison, தாழ.

இழிகடை, *s.* [*vul.*] The meanest, lowest, most degraded, மிகவிழிந்தது. (*Abusively.*)

அவனொரு இழிகடை. He is a low wretch.

இழிகண், *s.* Inflammation of the eyes causing the lids to droop, இழிந்தகண்.

இழிகுலத்தோர், *s.* Low caste people, கீழ்மக்கள்.

இழிசனர், *s.* Persons of low caste, illiterate or ill-bred people, கீழ்மக்கள்.

இழிசனர்வார்த்தை *s.* The vulgar dialect.

இழிசொல், *s.* Disgraceful or improper language, பழிச்சொல், of which four kinds are enumerated, viz.: 1. கோள்—குறளை, an invidious or injurious report, tale bearing, aspersion, slander, backbiting. 2. பொய்மொழி, lying, falsehood. 3. கடுஞ்சொல், harsh expressions, irritating language, scolding. 4. பயனில்சொல், nonsense, idle talk, vain expressions. 2. A vulgar word, இழிவானசொல்.

இழிஞர், *s.* Low caste people, the vulgar, the wretched, the miserable, debased, ignoble persons, கடையர்.

இழிதகவு, *v. noun.* Inferiority, baseness, disgrace, degradation, meanness, இழிவு. 2. *s.* Poverty, destitution, வறுமை.

இழிதிணை, *s.* The inferior class. See திணை.

இழிந்தோர், *s.* The vulgar, the illiterate, low-bred persons, தாழ்ந்தோர்.

இழிபு, *v. noun.* Lowness, inferiority, meanness, degradation, baseness, தாழ்வு. 2. A hollow or ditch, any hole or cavity, depressions in land, பள்ளம்.

வெள்ளைக்கிழிபு, *s.* The less or minor species of வெண்பா verse.

இழிவு, *v. noun.* Inferiority, lowness in rank or character, meanness, baseness, தாழ்வு. 2. Contempt, disgrace, dishonor, ignominy, abjectness, wretchedness, abasement, நிந்தை. 3. Diminution, decrease, a diminished quantity, deficiency, குறைவு. 4. A hollow or cavity, பள்ளம். 5. Decay, ruin, destruction, கேடு. 6. Fault, blemish, deviation from rule, misdemeanor, குற்றம்.

இழிவறிந்துண்பான். One who eats knowing the advantages of a spare diet.

இழிவுபட, *inf.* To grow mean, base, vile, to deteriorate, be in disgrace, to be degraded, ஈனப்பட.

இழிவுபடுத்த, *inf. v. a.* To degrade, disgrace, deteriorate, debase, தாழ்வுபடுத்த.

இழிவுபண்ண, *inf.* To treat with contempt, நிந்தைசெய்ய.

தனதுமரபினிழிவுயர்ச்சியின்றி. (Choosing a wife) from a family neither above nor below his rank.

இழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lower, let down, put down, hand down, unburden, unlade, இறக்க. 2. To degrade, lower in office, rank or character, to disgrace, debase, இழிவுபடுத்த. 3. To cause to fall down or below, relatively, தாழ்த்த.

இழிப்பு, *v. noun.* Degradation, disgrace, meanness, இழிவு. 2. Contempt, despising, நிந்தை. 3. [*in rhetoric.*] Disgust—as one of the passions transformed to poetry. See இரசம்.

இழிச்சு, கிறேன், இழிச்சினேன், வேன், இழிச்ச, *v. a.* To lower, let down, help or hand down, unlade, unburden, இறக்க. 2. To disgrace, இழிவுபடுத்த.

இழு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To draw, pull, haul, drag, tug, drag to justice, to drag along the ground, ஈர்க்க. 2. To attract—as a magnet, கவர்முதலியவீர்க்க. 3. To attract—as a snare, to entice, allure, inveigle, seduce, draw over to one's interests, வசமாக்க. 4. To strain, stretch, lengthen or attenuate by pulling, to draw out, நெடுகச்செய்ய. 5. To drag one into an affair, to cite, force one to court, &c., to drag one's name, &c. in support of an argument or practice, வலிக்க. 6. To upbraid, drag out one's faults to view, to cast reproaches, insults, &c., புறத்திலிழுக்க. 7. To draw into, swallow up, engulph—as a stream, a whirl-pool, a whirl-wind, சுழித்துவாங்க. 7. To absorb—as a sponge, to absorb humors from the body, to draw—as a medicine or plaster, உறிஞ்ச. 8. To draw out the voice, lengthen the sound properly in singing, to draw in speaking, reading, &c., நீட்டிப்பேச. 9. To strain muscularly, distort the features or limbs in spasms, &c., to have the cramp, to be convulsed; in this sense, it is often used impersonally, வலியிழுக்க. 10. *v. n.* To linger, to be protracted, தாமதிக்க.

இழுத்துப்பாடு. Sing, dwelling on the notes.

தாய்வருமளவும்பேச்சிழுத்தாள். She protracted, continued the conversation, till her mother came.

அந்தவழக்குவெகுபணமிழுத்துப்போட்டது. That law-suit has swallowed up a great deal of money.

காரியமிழுத்துக்கொண்டுவருகின்றது. The affair is protracted, the business is delayed, being involved in various intricacies.

இப்படியிழுத்துக்கொண்டிருந்தால் நன்றாகாது. If you protract the matter so carelessly, you cannot expect a happy result.

வழக்கிலேயிழுத்துவிட்டார்கள். They have dragged the matter into court.

ஊர்க்காரியங்களையிழுக்க. To make a long story, unnecessarily talking of other people's affairs.

உன்காரியத்திலென்னையிழாதே. Do not draw me into your affairs, as a witness, party, &c.

காரியத்திலிழுத்துக்கொண்டுநிற்கிறார்கள். They pull against or away from each other—as two parties, &c., they dissent, are unsettled (*fig.*), from the idea of two beasts tied together.

இழுத்துக்கொண்டுவர, *inf.* To put off from day to day.

என்கடனைத்தீர்க்காமலிழுத்துக்கொண்டுவருகிறான். He delays to pay the debt he owes me.

இழுத்துப்பேச, *inf.* To speak drawlingly.

இழுத்துவலிக்க, *inf.* To draw in a rope, or cord—as attached to a net, paper-kite, &c.

இழுத்துவிட, *inf.* To put off, to protract, to delay, continue putting off and never fulfilling. 2. To bring into court, indict, prosecute, expose to the public.

மடியைப்பற்றியிழுக்க, *inf.* To seize one's lap and pull him.

காலிழுத்துநடக்க, *inf.* To trail the leg in walking—as a lame man.

இழுபறி, *s.* A scuffle, a struggle, strife, squabble, வாது.

இழுப்பு, *v. noun.* Drawing, pulling, draught, a pull, a tug, a twitch, இழுக்கை. 2. Attracting, attraction, allurement, inviting, engaging. 3. Distortion of the limbs or features by convulsions, cramp, &c. 4. Absorption. 5. Draught or force of a current, wind, &c. 6. Procrastination, tardiness, protraction, suspense, uncertainty. The meanings of the verb generally are applicable also to the verbal noun.

அதிலே முன்னிழுப்புப்பின்னிழுப்பில்லை. In that matter, there can be no dispute one way or the other.

இழுப்பறை, *s* A box in a case, a drawer.

இழுப்பாட்டம், *s.* Tardiness, protraction, procrastination.

இழுப்பாட்டியம், *s.* [*prov.*] Procrastination, protraction, tardiness, delay—used instead of இழுப்பாட்டம்.

இழுப்பாணி, *s.* [*prov.*] A delayer, postponer, lingerer. 2. A moveable peg that fastens the yoke to the beam of the plough.

இழுப்புண்ண, *inf.* To be drawn unwillingly—as some persons when they are compelled to attend court; to be forced or dragged into an affair. 2. To be allured, seduced, decoyed; to be diverted from the business in hand, be tempted, be led away by lust, be ensnared, சிக்கிக்கொள்ள.

இழுப்புப்பறிப்புப்பட, *inf.* [*vul.*] To scuffle, struggle, contend. 2. To pull one another—as persons intoxicated, or in play.

இழுவல், *v. noun.* [*prov.*] The act of drawing. 2. Putting off, lingering, delaying, postponing. 3. One who neglects his own affairs and busies himself with those of others.

அவனொரு இழுவல். He is a busy-body, drawn into every one's business.

இழுவை, *v. noun.* A being drawn, draught, இழுப்பு. 2. Any thing drawn—as a draught of thorns, timbers, fishes, &c., இழுக்கப்பட்டவை. 3. A long rope for draught, இழுக்கும்வடம். 4. The mark or point made on the ground by a thing drawn, சுவடு.

இழுவைகண்டவடிப்பார்க்கிறதேன்? When the track in which the thing was dragged is plain, why look for footsteps?

இழுகு, கிறேன், இழுகினேன், வேன், இழுக, *v. n.* [*prov.*] To procrastinate, be backward, to linger, be tardy, தாமதிக்க.

இழுகுணி, *s.* A backward, procrastinating person, a sluggard, சோம்பன். 2. [*vul.*] A miser, உலுத்தன்.

இழுக்கு, *s.* A fault, defect, deficiency, blemish, சுனம். 2. Slackness, தளர்தல். 3. A failure, deviation, obliquity, defection, blunder, mistake, folly, தவறு. 4. (*p.*) Forgetfulness, மறதி 5. Baseness, meanness, degradation, தாழ்வு. 6. Disgrace, reproach, taunt, நிந்தை. 7. Falsehood, பொய்.

இழுக்குடையபாட்டிற்கிசைநன்று. A good metre will set off an indifferent poem.

தன்குலத்துக்கிழுக்குவைத்தான். He has brought disgrace on his family or caste.

இழுக்கற, *inf.* [*used adverbially.*] Free from imputation.

இழுக்குச்சொல், *s.* Reproach, taunt. 2. Faulty expression, incorrect phraseology.

இழுக்குடையான், *s.* A worthless or mean person.

இழுக்கு, கிறேன், இழுக்கினேன், வேன், இழுக்க, *v. n.* To deviate from rule, to swerve from, neglect the performance of duty, to fall from a higher rank, to be disgraced, தவற. 2. To slip, slide, fall, deviate from the course or path, to stumble, flinch, வழுவ. 3. To fail, or be inferior to, தாழ. 4. To err, mistake, பிறழ. 5. To be reduced in strength, to become emaciated, கெட.

காரியத்திலிழுக்கிப்போனான். He has failed in his attempt.

இழுக்கடிக்க, *inf.* To put off the time of payment, to delay payment.

இழுக்கம், *v. noun.* Failure, deviation, swerving, shrinking, flinching from, தளர்வு. 2. Backwardness, slackness, procrastination, தாமதம். 3. Fault, defect, சுனம். (*p.*)

இழுக்கல், *v. noun.* Slipperiness, sliding, slippery ground, வழுக்குநிலம்.

இழுது, *s.* Ghee, butter, நெய். 2. Sweet, sweetness, தித்திப்பு. 3. Fat, grease, நிணம். (*p.*)

இழுதை, *s.* An ignorant person, a simpleton, அறிவில்லான். 2. Falsehood, பொய். (*p.*) 3. Devil, பேய்.

இழுமு, *s.* Sweetness, pleasantness, agreeableness, தித்திப்பு. (*p.*)

இழுமெனல், *s.* Smoothness, சீர்மை. 2. Sweetness, pleasantness, agreeableness to the touch or ear, இனிமை. 3. A word imitative of sound, அநுகரணவோசை. (*p.*)

இழுவை, *s.* A thorny shrub, ஓர்முட்செடி.

இழை, *s.* Yarn, single-twisted thread, நூல். 2. A string, &c. tied on the body, in token of a vow, &c., also an amulet to keep off diseases, கைசிற்கட்டுங்காப்பு. 3. (*p.*) A jewel, an ornament, ஆபரணம். 4. One of the eight வனப்பு or ornaments of style, எண்வனப்பிலொன்று.—*Note.* With an appropriate word prefixed, it is used figuratively for lady—as சேயிழை, முற்றிழை, சேயிழை; which see.

இழைகட்ட, *inf.* To tie a thread round the arm, or any other part of the body; or some other objects attended with incantations, in token of a vow, &c.; or as an amulet.

இழைக்கட்டு, *v. noun.* The tying of a thread on the arm, as a pledge to attend during the reading of a sacred book at the temple, காப்புக்கட்டு.

இழைக்கயிறு, *s.* A piece of string or cord, நற்கயிறு. 2. A thread or string fastened about the hair, arm, &c.; also round a tree—as an amulet, காப்பு.

இழைக்குளிர்த்தி, *s.* [*com.* இழைக்குளிர்ச்சி.] Firmness of cloth—as gratifying to the sight.

இழைசுற்ற, *inf.* To adorn a full pot (கும்பம்) by winding a three-fold thread round it in auspicious seasons, and single threads leaving interstices like elephants' eyes, or grains of husked rice, according to the occasion in inauspicious seasons, கும்பத்திற்குநூற்சுற்ற.

இழைநெருக்கம், *v. noun.* Being thickly woven, close-threaded.

இழைபிடித்தல், *v. noun.* Sewing up a wound, காயந்தைத்தல்.

இழைப்புடவை, *s.* Fine and thick threaded cloth, நற்சீலை.

இழைபோட—இழையிட, *inf.* To darn, draw together in sewing.

இழையூசி—இழைவாங்கி, *s.* A fine, darning needle, இழையிடூசி.

இழையோட, *inf.* To wind thread, measure with a line.

ஈரிழைச்சல்லா, *s.* A double threaded gauze.

நாலிழைநெசவு, *s.* A cloth of four twisted threads.

மூன்றிழைத்தையல், *s.* Stockings of three twisted threads.

இழை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To rub one against another, to chafe—as trees, உரிஞ்ச. 2. To become soft and thick—as boiled rice by keeping, குழைய. 3. To copulate—as snakes, பிணைய. 4. To be tender—as the mind through love—as உட்குழைய.

விழைந்திழைந்தவேண்டிடபவர்க்கண்டகண் The eyes which saw him with desire, tenderness and love.

பாம்புகளொன்றோடொன்றிழையும். The snakes copulate.

மூங்கிலொன்றுடனொன்றிழைந்து பற்றிக்கொள்ளும். The bamboos rub one against another and become ignited.

இழைதல், *v. noun.* Mixture.

இழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், இழைக்க, *v. a.* To mix, to compound, கலக்கச்செய்ய. 2. To inchase, set precious stones, or fine gold in a coarser kind, மணிபதிக்க. 3. To plane, shave, சீவ. 4. To braid mats, jackets, &c., to plat, weave, பின்ன. 5. To appoint, determine, resolve, destine, predestinate, விதிக்க. 6. To select, to pick, to separate, cull out, ஆய. 7. (*p.*) To do, perform, செய்ய.

இழைத்ததிகவாமைசாவார். They who die rather than violate their oath.

இழைத்தநாளெல்லைகடவா. The destined day will not exceed its limit. (நாலடி.)

இழைகூடு, *s.* A joiner's plane, இழைப்புளி.

மருந்திழைக்க, *inf.* To compound medicine.

தங்கமிழைக்க, *inf.* To set precious stones with fine gold.

மரமிழைக்க, *inf.* To plane wood with a chisel.

நூலிழைக்க, *inf.* To wind or reel thread.

கல்லிழைக்க, *inf.* To set precious stones.

இழைக்கை, *v. noun.* Mixing. 2. Acting, doing, performing.

இழைப்புளி, *s.* A plane, சீவுளி.

குழலிழைப்புளி—முள்ளிழைப்புளி, *s.* Different sorts of planes.

இழைபு, *s.* One of the beauties of composition—the employing of approved words, avoiding those with hard consonants, செய்யுள்வனப்பிலொன்று.

இளகு, கிறது, இளகினது, ம், இளக, *v. n.* [*prov.*] To relax, abate, become pliable, flexible, to lessen in intensity or severity—as wind, rain, sun-shine, fever, &c., தணிய. 2. To become tender, indulgent, mild, yielding, placable, to relax in ardor, application, &c., நெகிழ. 3. To grow moist—as goods, &c. in rainy weather, to soften—as heated iron or other metals, to dissolve a little, be reduced in hardness, &c., to deliquesce, soak through—as tiles, கரைய. 4. To become relaxed—as a bowstring, to become loose—as screws, &c., தளர.

இளகாதவன், *s.* A hard-hearted, inexorable person.

இளகிக்காண, *inf.* To become limber, soft, loose, pliant, lubricous, &c., நெகிழ. 2. To appear less strict, rigid, &c.—as the mind; to become less tense.

இளகினபொன், *s.* Soft or pure gold that easily melts, &c., the prefix is alike applicable to other metals.

இளகினமனசு, *s.* A feeling, kind heart.

இளக்கம், *s.* [*vul.*] Laxity, tenderness, abatement in severity, suffering, &c., relaxation, indulgence, tenderness of mind, placableness, நெகிழ்ச்சி.

இளக்கமாய்விற்றேன். [*prov.*] I sold it below its value.

இளக்கமானபொன், *s.* Soft or pure gold.

கையிளக்கமில்லாதவன், *s.* A close-fisted, tenaceous, parsimonious person, a niggard.

இளக்காரம், s. [vul.] Indulgence, laxity, compliance, mildness, mitigation of punishment, &c., lenity, remission of a duty, tax, payment, &c., relaxation, இளகியதன்மை. This word is specially appropriate to rational beings.

கிறைகளுக்கிளக்காரங்கொடுக்கலாகாது. Slaves are not to be indulged, treated with lenity, &c.

இளக்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To relax, become inattentive, weary, or negligent in action, duty, &c., to slacken, தளர். 2. To yield before an opponent or rival, to lose in a race or trial of strength, தாழ். 3. To become dispirited, disheartened, &c., எளிமைபடு. 4. To become intimidated, to fear, அஞ்சு. (c.)

இளக்கு, கிறேன், இளக்கினேன், வேன், இளக்க, v. a. To relax, slacken, relax a spring, &c., to loosen a rope, &c., to soften, mollify, cause another to yield, to work on one's feelings, to cause to relent, move the heart, appease, conciliate; to soften or moisten the throat, chest, &c.—as with liquids, fruits, conserves, இளகச்செய்ய.

கையையிளக்கிவிட்டான். He gave liberally.

வயிற்றையிளக்க, inf. To relax the bowels by cathartics. 2. To relieve the bowels by discharging their contents.

இளங்கோக்கள், s. The third of the regular castes, the Vaisya, வைசியர். See சாதி; [ex இளமை, et கோ, king—next to the royal caste.]

இளமை, s. Youth, tenderness, immatureness, juvenility, infancy, இளமைப்பருவம். 2. Indiscretion, immaturity of knowledge and intellect, illusion, உன்மத்தம். The opposite to இளமை is முதுமை.

இளமையிலேவுபுண்ணியத்தோடேபழகு. Accustom thyself to virtue from thy youth.

இளமையிற்கல். Learn from thy infancy.

இளங்கதிர், s. Young ears of corn, பயிர்அரிக்கதிர். 2. The early rays of the sun, இளம்கிரணம். 3. The sun early in the morning, உதையாதித்தன்.

இளங்கலையன், s. A species of paddy that ripens early, ஒருநெல்.

இளங்கன்று, s. A young calf, சிறுகன்று. 2. A sapling, மரக்கன்று.

இளங்காய், s. Green, unripe fruit, fruit just formed.

இளங்கார், s. A kind of paddy which is reaped in the early part of the dark season, கார்நெல்.

இளங்கால், s. The betel creeper recently planted, வெற்றிலையிளங்கொடி.

இளங்காற்று, s. A gentle breeze.

இளங்குரல், s. A low, suppressed cry—as at the commencement of a funeral wail, அமர்ந்தகுரல். 2. A shrill, fine voice, சிறுகுரல். (c) 3. (p.) A young ear of corn, பயிர்க்கதிர்.

இளங்கொடி, s. A young creeper, சிறுகொடி. 2. The secundine or afterbirth of a beast, பசுவின்நச்சுக்கொடி. 3. (fig.) [in poetry.] A female, பெண்.

இளங்கொற்றி, s. A cow that has recently calved, இளங்கன்றுடைப்பசு.

இளசு, appel. noun. [prop. இளைசு.] That which is young, tender.

இளஞ்சந்திரன்—இளம்பிறை, s. The horned moon, the crescent.

இளஞ்சாயம்—இளநிறம், s. A slight tinge in dyeing, மங்குப்பற்சாயம்.

இளஞ்சாரவு, s. [prov.] Palmyra or talipot leaves next to the tender shoot, or heart of the tree, குருத்தோலை.

இளஞ்சிவப்பு, s. Light red.

இளஞ்சூடு, s. Gentle heat, warmness.

இளஞ்சூல், s. Young ears of corn not yet shot forth, பயிரிளங்கரு. 2. An embryo, முதிராப்பிண்டம்.

இளநாக்கடிக்க, inf. [prov.] To affect reluctance.

இளநீர், s. The water of a young cocoanut, இளந்தேங்காய்க்குள்நீர். 2. A tender or unripe cocoanut, இளந்தேங்காய், Cocos nuciferæ. 3. A faint color in a gem, மணியினிளநிறம்.

இளநீர்க்குழம்பு, s. A medicinal preparation for diseases of the eye, கண்மருந்திலொன்று.

இளநீலம், s. Light blue, வெளிறியநீலம்.

இளநீலநூல், s. Light blue thread.

இளநெஞ்சன், s. A coward, dastard, a poltroon, கோழைமனதுடையோன். 2. A kind, tender-hearted man, இளகினமனதுடையவன்.

இளநெஞ்சு, s. Timidity, cowardice, pusillanimity, கோழைமனது. 2. A tender mind, இளகியமனது.

இளந்தலை, s. Youth, juvenility, இளமைப்பருவம். 2. Being reduced in rank, lowness of circumstances, want of respectability, lightness, எளிமை.

ஆளிளந்தலைகண்டுதோணிமிதக்கும். The buoyancy of the dhoney will be proportioned to the lightness of its freight.

இளந்தலைக்கைம்பெண்சாதி, s. A young widow.

இளந்தாரி, s. [vul.] A youth, a young man, வாலிபன்.

இளந்தென்றல், s. The gentle south-wind.

இளந்தை, s. Youth, tender years. 2. A young person or thing, a young one, a youngster.

இளந்தோப்பு, s. A grove of young trees.

இளந்தோயல்—இளந்தோய்ச்சல், s. Milk in a curdling state, தயிரிளந்தோயல். 2. The preparation in water of a heated blade for tempering, பதந்தோயல்.

இளப்பம், s. [vul. prop. இளைப்பம்.] Inferiority, baseness, meanness, disgracefulness, flimsiness, திடமின்மை.

சாதியிளப்பம், s. Inferiority, lowness of caste.

இளமட்டம், s. A small pony, குறுக்குதிரை. 2. A little boy or girl, a stripling, youth, a young lady, சிறுவன்—சிறுமி.

இளமண், s. A sandy soil.

இளமண்டை, s. A tender skull, a thin skull, the hair of which early turns grey, the teeth of the person falling out prematurely.

இளமத்தியானம், s. Towards mid-day.

இளமலர், s. A bud about to burst.

இளமழை, s. A light shower of rain, drizzling rain.

இளமையோன், s. A youth, a young man.

கட்டிளமையோன், s. A very young man—as மழவன்.

இளமைவழிபாடு—இளவழிபாடு, s. Fickleness, unsteadiness. 2. Elements, rudiments.

இளம்பசி, s. Slight hunger—as between meals, easily relieved by light food, or fruit.

இளம்பச்சை, s. Light green.

இளம்பதம், s. Imperfectness, immaturity, moderateness in state or quality, இளமை. 2. A peculiar quality in medicinal oils derived from immature heat in some cases a defect, in others an excellence, இளம்பாகம். 3. A thin consistency obtained by melting, the first stage of melting, உருகுபதம். 4. The state of sweetmeats, pastries, or other kinds of food imperfectly cooked, வேகாப்பதம். 5. The state of oils or electuaries insufficiently prepared, இலேகியமுதலியவற்றின் பதக்குறைவு. 6. The quality of paddy, &c., imperfectly or moderately dried after boiling, நெல்முதலியவற்றின்காய்ச்சுக்குறைவு. 7. The state of being slightly parched, toasted, &c., வறுபடாப்பொரி.

இளம்பயிர், s. Young shoots of corn, corn in a fit state to be transplanted.

இளம்பருவம்—இளம்பிராயம், s. Juvenility, youth, early stage of existence.

இளம்பறியல், s. That which is plucked when immature—said of cocoanuts.

இளம்பாடு, s. Sufferings of nonage, இளமையிற்படும்பாடு. 2. Immaturity, unripeness, imperfection, இளம்பதம்.

இளம்பிடி, s. A young female elephant, சிறியபெண்யானை. 2. A woman, a lady, பெண்; [ex பிடி, a female elephant whose stately movements a lady is poetically described to resemble in her gait.]

இளம்பிள்ளை, s. A young child.

இளம்பிள்ளைவாதம், s. A kind of rheumatism to which young persons are subject, a kind of pleurisy.

இளம்புல், s. Tender grass newly shot forth, முதிராப்புல். 2. The அறுகு grass.

இளவடி, s. Imperfect distillation, இளம்பதத்தில்வடிக்கை.

இளவரசு, s. The prince regent who performs the functions of government when the king becomes disabled by age or otherwise, இராசகுமாரன். 2. The heir apparent, பட்டத்துக்குரியபிள்ளை. 3. A king in his minority, குழந்தைப்பருவமுடைய அரசு. (பாரதம்.)

இளவல், s. A younger brother, தம்பி. 2. A lad, a youth, இளைஞன்.

இளவாடை, s. Gentle north wind.

இளவாளிப்பு, v. noun. [prov.] Dampness, moisture.

இளவுச்சம், s. [in astrology.] The situation of a planet a little before it reaches the meridian, உச்சத்திற்கணிமையா குளை.

இளவுறை, s. Incipient or immature curds.

இளவெந்நீர், s. Lukewarm water.

இளவெயில், s. The early sunshine of the morning; also applied sometimes to the moderated rays of the evening, காலைவெயில்.

இளவெலும்பு, s. A tender, unhardened bone—as in children, முதிராவெலும்பு.

இளவெழுத்து, s. An unformed hand-writing, the first writing of a child, படியாவெழுத்து.

இளவேனில், s. The milder period of the hot season, including the months of April and May. See பருவகாலம்.

இளி, s. Disgrace, degradation, meanness, baseness, contempt, contumely, scorn, இகழ்ச்சி. 2. A token of scorn or contempt, grinning, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 3. Laughter, சிரிப்பு. 4. Ridicule, derision, silly laughter, அவமதிச்சிரிப்பு. 5. A cerebral tone in singing, one of the seven tones of the gamut, supposed to proceed from the forehead, நெற்றியிற்பிறக்குமிசை. 6. A string of the lute whose sound is in unison with the cerebral tone, யாழ்லோர்நரம்பு. 7. Junction, union, இணைக்கம். (p.)

இளிவரின்வாழாதமானமுடையார். Those who are so sensitive as not to be able to survive disgrace. (குறள்.)

இளிபுரிய, inf. To deride, scorn, disgrace, இகழ்ச்சிசெய்ய.

இளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grin, show the teeth—as in cringing, craving, &c., பல்லிளிக்க. 2. To laugh in a silly manner, to simper, giggle, கலகலவெனச்சிரிக்க. 3. v. a. To ridicule, scorn, deride, பரிகாசஞ்செய்ய. 4. To disgrace, contemn, அவமதிக்க. (c.)

இளித்தவாய்ப்பட்டம், s. Notoriety for grinning, இளிச்சவாயனென்னப்படுகை. 2. The character of a sauntering idler. 3. The state or character of one baffled or defeated in his projects.

குரங்குபோலிளித்தவாயன். One who grins like a monkey.

பல்லையிளிக்க, inf. To laugh foolishly.

இளிச்சற்கண், s. Blear eyes, eyes sore with rheum.

இளிப்பு—இளிவு, v. noun. Grinning, simpering, tittering, பல்லிளிக்கை. 2. Ridicule, scorn, derision, இழிவு. 3. Disgrace, கீழ்மை.

நாயையடித்தப்பல்லிளிவுபார்க்கிறதினலேயென்ன? What will it avail to strike a dog and then look at its grin? [prov.]

எள்ளிளிவாமென்றெண்ணி. Considering that it would be disrespectful to neglect him. (குறள்.)

இளை, s. Main guard, a strong watch to a fortress, &c., நிலைக்காவல். 2. A jungle—as a means of defence, காவற்காடு. 3. A hedge, a fence, வேலி. 4. A cloud, மேகம். 5. Tenderness, இளமை. 6. The son of the king Karoottaman, who by a curse was changed into a woman, and became the wife of Mercury, புதனின்மனைவி. (p.)

இளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To tire, grow weary, be fatigued, exhausted, to languish, சோர்வ. 2. To grow emaciated, be lean, meagre, &c., மெலிய. 3. To be worn out with age, sickness, &c., to become decrepit, தளர. 4. To become poor, be worn out—as land by continued cultivation, want of manure, &c., சக்திகுறைய. 5. To grow weak and wanting in luxuriance or fruitfulness—as trees, rice, &c.. to fade—as a color, வளங்குறைய. 6. To fail before a foe or rival, to yield to superior force, தோற்க.

ஒருத்தருக்கொருத்தரிளையார். One is not inferior to the other, one will not yield to the other (they will fight till they die, except they be parted).

இளைத்தோய, inf. To be exhausted from over-exertion.

இளைப்பு, v. noun. Weariness, fatigue, exhaustion, faintness, மெலிவு.

இளைப்பறுதி, s. Recruiting, recovery from fatigue.

இளைப்பாயிருக்க, inf. To be wearied.

இளைப்பாற, inf. To rest, take rest, repose, இளைப்புத்தணிய.

இளைப்பாறுமண்டபம், s. A room for rest or repose—1. For idols after a procession, before they are set in the usual place. 2. For kings, or other distinguished personages after journey, to wash their feet, &c. before entering their house, வசந்தமண்டபம்.

இளைப்பாற்ற, inf. To refresh, cause to rest, show civilities, &c. to travellers or weary persons, இளைப்பொழிக்க.

வழியிளைப்பாற்ற, inf. To entertain and refresh travellers, offering them a seat, water to wash their feet, fanning them, &c.

மன்றலந்தென்றல்வீசி வழியிளைப்பாற்றினளே. She (the Ganges) refreshed them by causing the fragrant south wind to blow. (பாரதம்.)

இளைப்பாற்றி, s. Rest, resting, repose, cessation, இளைப்புத்தணிகை.

இளைப்புற, inf. To be fatigued, to grow weary.

இளைப்பம், s. Evil, mischief, misfortune, inferiority—opp. to நலம். 2. Slightness, நொய்மை.

இளைப்பமானசரக்கு, s. Goods of inferior quality.

இளைமை, s. [prop. இளமை.] Youth, tenderness, immaturity, juvenility, infancy, பாலியம்.

இளைசு—இளைது, s. A thing young and tender, இளையது. 2. Third person sing. neuter of a symbolic verb, அஃறிணையொருமைப்படர்க்கைபொருளைக்குறிப்புவினைமுற்று.

இளைஞர்—இளைஞோர், s. Youths, lads, சிறுவர். 2. Younger brothers, தம்பியர். (p.)

இளையவன்—இளையோன், s. A younger, junior, தம்பி. 2. A young person, a lad, இளைஞன். 3. (p.) Skanda, முருகன். 4. Lakshman the younger brother of Rama, இலட்சுமணன்.

இளையள்—இளையாள், s. A younger sister, தங்கை. 2. (p.) Lukshmi, இலக்குமி.

இற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To die, become extinct, cease, to be terminated, ended, exterminated, சாவ. 2. To decay, rot, moulder, waste, perish, அழிய. 3. (p.) To become antiquated, disused, obsolete, to fall into desuetude, பழமையாக. 4. To go, pass, pass by, proceed, pass—as time, to elapse, செல்ல. 5. To exceed, surpass in number, measure, degree, &c., அதிகரிக்க. 6. To pass over the limit, to transgress, trespass, கடக்க.

கானகமிறந்தோர்க்கே. After him who is gone into the desert.

எளிதெனவில்லிறப்பான். He who goes to his neighbor's wife considering it a light matter.

இறந்தகாலம், s. Past time, past tense, சென்றகாலம்.

இறந்ததுவிலக்கல், s. The omission or exclusion of what is gone out of use—one of the thirty-two உத்தி. (நன்னூல்.)

இறந்துபட, inf. To die. (p.)

இறந்தோர், s. The dead, departed spirits, the manes, மரித்தோர்.

இறந்தோர்சேர்வனம், s. A cemetery, the place where the dead are deposited, whether burnt or buried.

எண்ணிறந்த, rel. part. Innumerable.

அளவிறந்த, rel. part. Beyond measure, immense.

இறப்பு, v. noun. Death, dying, extinction, மரிப்பு. 2. Mouldering, decay, waste, அழிகை. 3. (p.) Passage, passing, loss &c. of time, செல்லுகை. 4. Excess, prominence, superabundance, மிகுதி. 5. Transgression, trespass, wrong, offence, injury, misdemeanor, harm, evil, கடக்கை. 6. Being obsolete, disused, desuetude, கெடுகை. 7. (c.) The inside or under part of a sloping roof, the eaves, வீட்டிறப்பு.

இறப்பினைவென்றும். Though able to revenge the offence. (குறள். 72.)

இறவு, v. noun. Death, dying, extinction, இறக்கை. 2. Decay, அழிவு. 3. Excess, மிகுதி. (p.)

இறகர்—இறகு, s. A feather, a quill, பறவையிறகு. 2. A wing, pinion, சிறகு. 3. Plumage, சிறை.

இறகாலணைதல். Treading—as a cock, swan, &c., (lit.) covering with the feathers. (கந்தபுராணம்.)

இறக்காது, s. [prov.] A message, information, report, செய்தி.

இறக்கு, கிறேன், இறக்கினேன், வேன், இறக்க, v. a. To lower, let or hand down; put down—a load, &c., தாழ்த்த. 2. To land a person or thing, கரைக்கிறக்க. 3. To unburden the mind, relieve one's self or another of a heavy care, கவலையொழிக்க. 4. To reduce, bring down, கீழ்ப்படுத்த.

அவனுடையகொழுப்பிறக்கிப்போடுவேன். I will bring down his fat; i. e. his pride.

விஷத்தையிறக்கினான். He has subdued, or counteracted the effect of, the poison.

ஒருதரத்திலேயிறக்கிப்போடு. Take it all down at once.

இறக்குதுறை, s. A place of debarkation.

இறக்குமதி, s. Importation, goods imported, இறக்குஞ்சரக்கு.

சரக்கிறக்க, inf. To unload, to discharge cargo, unlade goods.

பித்தமிறக்க, inf. To reduce bile in the system; hence to cure derangement, or any bilious affection.

சாராயமிறக்க, inf. To distil liquors.

மரக்கலமிறக்க, inf. To launch a vessel.

தைலமிறக்க, inf. To distil.

சுமையிறக்க, inf. To disburden.

உள்ளேயிறக்க, inf. To swallow in small quantities—chiefly applicable to liquids.

இறக்கு, v. noun. A letting down, unburdening, discharging, இறக்குகை.

இறங்கமட்டான்—இறங்குமட்டான், s. [prov.] A species of paddy, ஓர் வகைநெல்.

இறங்கர், s. A water-pot, குடம். (பிங்கலந்தை.) (p.)

இறங்கு, கிறேன், இறங்கினேன், வேன், இறங்க, v. n. To descend, pass down a declivity or ladder, sink lower; to get down a tree, a precipice, &c.; to step down, alight from a horse, &c.; to crawl down, சரிய. 2. To descend voluntarily—as a bird, தாழவிறங்க. 3. To descend by degrees through air, water, or any other resisting medium—as leaves or other light substances; to fall or sink gradually or slowly; to fall—as rain; to flow down—as a torrent; to fall—as grain from the ear, மழைமுதலிய வையிறங்க. 4. To disembark, get out of a boat, or from one boat into another of smaller size, கப்பலினின்றிறங்க. 5. To be taken down, unladed, unladen, disburdened, சுமையிறங்க. 6. To fall or sink into the appropriate place—as a post into its hole, to be driven home—as a nail, உள்ளிறங்க. 7. To sink—as a denser body, to settle to the bottom—as earth in water, water in oil, &c., அமிழ. 8. To arrive at a place other than one's home, to pitch, alight, encamp—as an army, to halt, பாளயமிறங்க. 9. To get into the right road, செவ்வழியிலிறங்க. 10. To be brought down or reduced, தாழ்வடைய. 11. To abate—as fever commencing with the head and descending to the extremities, காய்ச்சலிறங்க. 12. To become reduced, or to descend—as bile in the system (which rising to the brain is supposed to cause mental derangement); hence to be cured of mental aberration, பித்தமிறங்க. 13. To subside—as animal poison in the system (which is supposed to descend from the head to the extremities), விஷமிறங்க.

கபாலசீதங்கண்ணிலேயிறங்குகிறது. The humors of the head have descended into the eyes, causing cataract, depriving the person of sight, &c.

ஒருதுறையிலிறங்கிவிட்டான். He has found a resting place; his mind is settled.

இறங்காத்துறை, s. A place not convenient or proper for landing, or lodging. 2. (fig.) An improper marriage, connection, &c.

இறங்குதுறை, s. A place of debarkation. 2. (fig.) Means, ways for effecting a thing, வழிவகை.

இறங்குபொழுது, s. The time of sunset, சாய்பொழுது.

இறங்குபொழுதிலேமருந்துகுடி. Take medicine when the sun declines; implying that the disease will thereby decline.

இறங்குமிராசி, s. The six signs through which the sun passes in its southern course, சூரியனிறங்குமிராசிகள்.

இறக்கம், v. noun. Descending—as of food into the stomach; descent of a bird, a stream; debarkation from a boat, going down a ladder, &c., இறங்குகை. 2. A descent, declivity, slope, declination, சரிவு. 3. A ford, இறங்குதுறை. 4. The drying up of the pustules in the small pox, measles and other similar diseases—so applied because it is supposed to begin at the head and to descend, அம்மைமுதலியவிறக்கம். 5. Paths and tracks of beasts in a jungle, மிருகங்கள் செல்வழி.

நோயாளிக்குச்சோற்றிறக்கமில்லை. The patient is unable to swallow his food.

இறக்கத்திலிருக்க, inf. To be in a low place, to be below.

அவன்காரியமிறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is on the decline.

இறங்கல், v. noun. The swelling of the glandula by an excess of wind, &c., அண்டமிறங்கல். 2. The subsiding of swelling, &c. from the head to the extremities, வீக்கமிறங்கல்.

இறவு, v. noun. Lapse, passage, a place of descent, செல்கை.

இறடி, s. A species of grain, black millet, கருந்தினை. (p.)

இறலி, s. The இத்தி tree. 2. The second island of the seven, according to the puranic geography, the இத்தி tree being said to abound there, சத்தத்தீவிலொன்று. (p.)

இறல், s. A bivalve shell-fish, a muscle, கிளிஞ்சில். (p.)

இறவாணம், s. [vul.] The eaves of a house, தாழ்வாரம்.

இறவு, s. A shrimp, prawn, இறால். (p.)

இறவுளர், s. Mountaineers, those who live by the chase, குறிஞ்சிநிலமாக்கள். (p.)

இறவை, s. A ladder, ஏணி. 2. A basket for irrigation, இறைகடவம். (p.) 3. A thimble, விரற்புட்டில்.

இறா, s. [vul.] A shrimp, prawn, இறால்.

இறாஞ்சு, கிறது, இறாஞ்சினது, ம், இறாஞ்ச, v. a. [vul. prop. அறை.] To seize, snatch up, &c.—as a bird its prey, to pounce or dart upon, sweep, பட்சியறைய.

இராட்டணம், s. A spinning wheel, a distaff—as இராட்டினம். (c.)

இறாட்டுப்பிறாட்டு, s. [prov.] Quarrel, squabble, strife, சச்சரவு.

இறாத்தல், s. A pound—in weight, probably from the Arabic, நிறையளவு. 2. [prov.] A place where custom is paid for fish, மீனாயத்துறை.

இறாத்து, s. (For.) Weights used as means of torture and tied to the joints of the fingers and toes to extort confession, or to enforce compliance, வருத்தமுறக்கட்டிய குண்டு.

இறாத்துக்கட்ட, inf. To fasten weights to the fingers, &c., for the forementioned purposes.

இறால், s. A shrimp, a prawn, ஓர் மீன், Cancer serratus. 2. (p.) A bull, எருது. 3. Taurus of the zodiac, இடபவிராசி. 4. The third lunar mansion, the pleiades, கார்த்திகைநாள். 5. A honey-comb, தேன்கூடு.

இறால்வறையல், s. Roasted shrimps prepared as a curry.

மடக்கிறால், s. Astacus carcinus.

சிங்கிறால், s. Lobster, Astacus marinus.

மோட்டிறால், s. Astacus squilla.

கருவண்டிறால், s. Astacus nigricans, Klein.

கூனியிறால், s. Small, young prawns.

காலிறால், s. Astacus Jamaicensis.

கல்லிறால், s. The black prawn.

வெள்ளிறால், s. Cancer setiferus, Herbst.; Gammarus, Fabr.

ஆற்றிறால், s. A crawfish, Astacus fluriatilis.

இறு, கிறது, இற்றது, ம், இற, v. n. To break, to be snapped off—as a stick, a rope; to be severed—as a limb, to be broken, lopped or cut off, be truncated, ஒடிய. 2. To perish, die, to be slain, சாவ. 3. To end, terminate, cease, become extinct, முடிவுற. 4. To decay, moulder, crumble, to be corroded; to decay—as a bone, கெட. (p.)

அந்தக்குடியிற்றுப்போயிற்று. That family has been reduced to indigence, and ruined.

இறுமுறி, s. A discharged bond from which a piece is torn off.

இறுவதஞ்சாமை, neg. v. noun. Fearlessness of loss—one of the eight qualities of a merchant, வணிகரெண்குணத் திலொன்று.

இறுவரை, s. End, முடிவு.

கொறுநரைக்காணிற்றலைசுமக்கவிறுவரைகாணிற்கிழக்காந்தலை. On seeing your foes, take them on your head (show them all attention); when the time of their departure comes, they will fall head-long of themselves.

இறுவரையும்—இறுமளவும். Until death.

இறுவாய், s. End, termination, இறுதி.

இற்றுப்போக, inf. To be broken.

இற்றுவிழ, *inf.* To break off and fall.

குலேயிற்றுவிழுந்தது. The bunch of fruit is fallen off.

இறல், *v. noun.* Destruction, கேடு.

இறுதி, *s.* End, termination, ending, expiration of a term, &c., முடிவு. 2. Death, perishing, extinction, சாவு. 3. Limit, bound, extent, எல்லே.

உயிரிறுதிவரையுமுன்னைவிடேன். Till death I will not forsake thee.

இறுதிகாலம், *s.* The time of death, the end of all things, முடிவுகாலம்.

இறுதிநிலேத்தீவகம்–இறுதிவிளக்கு, *s.* A figure in rhetoric, an ellipsis. See தீவகம்.

இறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pay a debt, or tax, to liquidate, discharge debts, கடன்செலுத்த. 2. To pay unwillingly or by compulsion, to discharge a debt with difficulty, கடனிறுக்க. 3. To strain, pour off, to allow a liquid to percolate, leaving a sediment, grain, boiled rice, &c., to decant, வடிக்க. 4. (*p.*) To break a branch, a bow, &c.; to snap asunder, ஒடிக்க. 5. *v. n.* To abide, stay, tarry, தங்க. 6. To arrive at, reach, சேர. 7. To answer, say in reply, விடைகூற.

இறுத்துத்தொலேக்க, *inf.* To discharge, to pay off.

தண்டமிறுக்க, *inf.* To pay a fine.

கடனிறுத்தல், *v. noun.* Paying a debt.

இறுத்தல், *v noun.* The act of cutting, &c., வெட்டல்

இறுப்பு, *v. noun.* Liquidation, payment, discharge, clearing off, கடன்செலுத்றுகை. 2. Abiding, tarrying, தங்குகை. 3. *s.* Tax, tribute, குடிமிறை.

இறை. *v. noun.* Halting, tarrying, தங்குகை. 2. *s.* A halting place, தங்குமிடம்.

இறைக்குத்து, *s.* The fixed or sunken state of the eyes at the approach of death.

இறுகங்கியான், *s.* The same as கரிசலாங்கண்ணி plant, Eclipta prostrata, *L.*

இறுகு, கிறது, இறுகினது, ம், இறுக, *v. n.* To become tight—as a bandage, knot, &c., to be strained, be close, hard, compact, &c.—as land dried by the sun, அழுந்த. 2. To grow thick in consistency, to coagulate, to be inspissated, be clotted, உறைய. 3. To congeal, become hard—as wax, metals, &c., to become dry—as mortar, clay, &c., கட்டிபட. 4. To become firm—as a loose tooth, பெலக்க. 5. To be close, rich, luxuriant—as growing corn, fruitful trees, &c., செறிய.

என்மண்டையிறுகிப்போயிற்று. My head feels dry (needing oil and bathing).

சளியிறுகிற்று. The phlegm (in the throat) is become hard.

இறுகக்கட்ட, *inf.* To brace or fasten tight, close, compact, &c., அழுந்தக்கட்ட.

இறுகத்தழுவ, *inf.* To hug, embrace closely, இறுகவணேக்க.

இறுகப்பிசைய, *inf.* To knead hard, make close by kneading, அழுந்தப்பிசைய.

இறுகப்பிடிக்க, *inf.* To hold fast, grasp tight, அழுந்தப்பிடிக்க. 2. To be stingy, parsimonious, tenacious, செலவுசெய்யாதிருக்க.

இறுகவிறுக, [*adverbially.*] Very tight, drawn tighter and tighter, அழுந்தவழுந்த.

இறுகினகை, *s.* Close-fistedness, parsimony, சுயாதகை.

இறுகினதேகம், *s.* A firm, compact body.

இறுகினமனம், *s.* An unrelenting heart, a close or parsimonious mind.

இறுக்கம், *v. noun.* Tightness, closeness, compactness, hardness, tenacity, அழுத்தம். 2. Closeness of weather, sultriness, ஒடுக்கம். 3. Parsimoniousness, niggardliness, tenaciousness, கைபமுத்தம். 4. Strictness, rigidness, pressure, நெருக்கம்.

இறுக்கமானகாலம், *s.* Sultry weather. 2. Hard times.

இறுக்கர், *s.* Inhabitants of sultry deserts who are said generally to live by plunder, பாலேநிலமாக்கள். (*p.*)

இறுக்கு, கிறேன், இறுக்கினேன், வேன், இறுக்க, *v. a.* To tighten, strain close or hard, to make compact, அழுந்தக்கட்ட. 2. To thicken a liquid, inspissate, உறையச்செய்ய. 3. (*s.*) To put on clothes, to dress, உடுக்க. 4. [*prov.*] To urge, coerce, force, ஒடுக்க. 5. To reprimand, reprove, bear hard upon, chide, உறுக்க.

இறுக்குவார், *s.* A saddle girth, the thong of a sandal, any thing used for tying or binding, அழுந்தக்கட்டும்வார்.

இறுக்கு, *v. noun.* Pressing, urging, rigor—as of a revenue officer, rigid exaction, coercion, ஒடுக்குகை. 2. Reprimand, reproof, censure, chiding, உறுக்குகை. 3. *s.* A hard tie, knot, இறுக்கிமுடிக்க.

இறுங்கு, *s.* A species of சோளம் grain resembling the sugar cane, தீச்சோளம், Sorghum vulgare.

இறுமா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be overjoyed, enraptured with spiritual delight, மிகமகிழ. 2. To be proud, self-conceited, vain, to be elated, puffed up, to exult in a feeling of self-importance, செருக்க. 3. To sit erect, be erect, நிமிர்ந்திருக்க.

என்றும்வீட்டைக்கவரிறுமாப்பு. While those in bliss enjoy eternal delight. (கைவல்லியநவநீதம்.)

இறுமாந்துநடக்க, *inf.* To walk or behave proudly.

இறுமாந்துநிற்க, *inf.* To stand erectly or proudly.

இறுமாந்துபோக, *inf.* To be overjoyed from a slight cause, to be conceited.

இறுமாப்பு, *v. noun.* Transport, rapture, spiritual joy, மிகுமகிழ்ச்சி. 2. Pride, self-conceit, arrogance, vainglory, vanity, elation, செருப்பு. 3. Erect posture, நிமிர்ச்சி.

இறுமாப்புக்கொள்ள, *inf.* To become transported, over-joyed, proud, haughty, to grow arrogant.

இறும்பல், *s.* Admiration, அதிசயம். (*p.*)

இறும்பு, *s.* A thicket, குறுங்காடு. 2. Shrubs, bushes, தூறு. 3. A hill, hillock, சிறுமலே. 4. A mountain, மலே. 5. The lotus flower, தாமரைப்பூ. 6. A beetle, வண்டு. 7. A plant, காந்தள், Gloriosa superba, *L.* (*p.*)

இறும்பூது, *s.* Wonder, matter of surprise, a wonderful or surprising event, அற்புதம். 2. Shrubs, bushes, சிறுதூறு. 3. A hill or mountain, மலே. 4. The lotus flower, தாமரைப்பூ. (*p.*)

இறை, *s.* Dignity, greatness, superiority, eminence, exaltation, பெருமை. 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. A king, an independent sovereign, a monarch, அரசன். 4. A superior, a master, lord, a chief, உயர்ந்தோன். 5. A great personage, மூத்தோன். 6. Debt, obligation, கடன். 7. Answer, statement, assertion, விடை. 8. The inside sloping part of the roof of a house, the eaves, வீட்டிறப்பு. 9. A feather, a quill, a wing, plumage, இறகு. 10. Height, உயர்ச்சி. 11. The head, தலே. 12. Siva, சிவன். 13. Brahma, பிரமன். 14. Vishnu, விட்டுணு. 15. A particle, an atom, any thing minute, சிறுமை. 16. A moment, a portion of time, an instant, கணப்பொழுது. 17. Pain, suffering, distress, வருத்தம். 18. The deluge of fire. (See வடவைத்தீ.) 19. Disease, நோய். (*p.*) 20. Tax on land, tribute, impost, the share of the produce accruing to the king, குடிமிறை. 21. The lines inside of the finger joints, கையிறை. 22. (*c.*) The divisions of a district according to the payment of the tribute, இறைக்கட்டு.

இறைகுத்த, *inf.* To dip the finger into a fluid to ascertain its depth, விரலிறையளவறிய.

இறைகொள்ள, *inf.* To exact tribute, to levy taxes, திறைகொள்ள.

இறைதிரிய, *inf.* To swerve from the rules of justice, அரசநீதிபிறழ.

இறைபயப்பது, *appel. noun.* [*in rhetoric.*] An indirect answer—as when one is asked if he has areca nut, he answers that he has betel, meaning that he has no areca. These modes of answering are of five kinds, விடைப்பொருளுக்குவந்தாமவருவது. See விடை.

இறைபுரிய, *inf.* To hold the reins of government, அரசாட்சிசெய்ய. 2. To administer justice, நீதிசெலுத்த.

இறைப்பிளவை—இறைக்கள்ளன், *s.* A kind of scirrhus, eruption in the finger joints or between the fingers at the roots, கையிறையில்வருமோர்புண்.

இறைமகள், *s.* A princess, a lady, இராசபுத்திரி.

இறைமகன், *s.* A prince, a gentleman, இராசகுமாரன். 2. Skanda, முருகன். 3. Ganesa, விநாயகன்.

இறைமாட்சி, *s.* Royalty, regal dignity, royal excellencies, அரசனின்மாண்பு.

இறைமாண்டார், *s.* Kings, those who possess regal dignity.

இறைமை, *s.* Divinity, the divine nature, தெய்வத்தன்மை. 2. Superiority, eminence, excellence, greatness, தலைமை. 3. Royalty, dominion, government, அரசாட்சி.

இறைமையாட்டி, *s.* A queen, அரசி. 2. A lady, a mistress, தலைவி.

இறையனாரகப்பொருள்—இறைவனாரகப்பொருள், *s.* A grammatical work from Siva, ஓர்இலக்கணநூல்.

இறையிலி, *s.* One exempt from taxation, இறைபிறந்தவன்.

இறையிறுக்க, *inf.* To pay tribute, இறைகொடுக்க.

இறையிறுக்காதவூர், *s.* A town free from tribute.

இறையுணர்வு, *s.* The knowledge of God.

இறையெண்ண, *inf.* To count by the joints or lines of the fingers, விரலிறைபாலேகணக்குப்பார்க்க.

இறையவன்—இறையோன், *s.* The Deity, the Supreme Being, கடவுள்.

இறை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To scatter, sprinkle, disperse abroad, சிதற.

இறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pour out, lave, irrigate, draw and pour out, ஜலமிறைக்க. 2. To cast forth, strew, scatter abroad, சிதற. 3. To give liberally, மிகக்கொடுக்க. 4. (*Met.*) To lavish, spend lavishly, squander, அளவுகடந்துசெலவிட. 5. *v. n.* [*vul.*] To flow or issue—as blood, milk, &c., சொரிய.

பணத்தையெல்லாமிறைத்துப்போட்டான். He has squandered the money.

இறைகூடை, *s.* A large basket for irrigation, ஜலமிறைக்குங்கூடை.

இறைமரம், *s.* Three poles connected at the top, forming a support for a basket used in watering fields, இறைமரம். 2. A well-sweep and pole, ஏற்றமரம். 3. [*prov.*] A long wooden boat suspended for watering fields, ஜலமிறைக்குமரப்பத்தல்.

இறைப்பு, *v. noun.* Pouring or casting out, laving, irrigation, ஜலமிறைக்கை. 2. Scattering, lavishing, squandering, waste, profusion, வாரியிறைக்கை.

இறைவை, *s.* Any contrivance for raising water for irrigation—as a well-basket, இறைகூடை. 2. A trough for casting out water, ஜலமிறைக்கும்பத்தல். 3. A ladder, ஏணி. 4. A fan for winnowing, தூற்றுகூடை.

இறைச்சி, *s.* Flesh, meat, மாமிசம். 2. One of the seven constituent parts of the body. See தாது.

இறைச்சிக்குத்தி, *s.* A spit.

இறைச்சிப்பொருள், *s.* The properties, productions derived from the கருப்பொருள் of a soil. (See அகப்பொருள்.) 2. [*in rhetoric.*] A figurative mode of speech by which a country is described in relation to the productions or properties derived from its கருப்பொருள்—as குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு பெருந்தேனிழைக்குநாடு, a country enriched with the sweetest honey extracted from its mountain-flowers. (இலக்கணவிளக்கம், அகத்திணையியல், 7th rule.)

ஆட்டிறைச்சி, *s.* Mutton.

சூட்டிறைச்சி, *s.* Warm meat.

மாட்டிறைச்சி, *s.* Beef.

பன்றியிறைச்சி, *s.* Pork.

சுட்டவிறைச்சி, *s.* Roasted meat.

இறைஞ்சி, *s.* The bark of a certain tree used for clothing by ascetics and foresters, மரவுரி. (*p.*)

இறைஞ்சு, கிறேன், இறைஞ்சினேன், வேன், இறைஞ்ச, *v. n.* To stoop, bow, bend, incline the head, குனிய. 2. *v. a.* To make obeisance, to reverence, worship by bending or prostration, வணங்க. (*p.*)

உலகறிந்திறைஞ்சமாபெருமை. Greatness which the world shall know and reverence.

கோக்கியிறைஞ்சினள். She looked and bowed her head. (குறள்.)

இறைஞ்சலர்—இறைஞ்சார், *s.* Enemies, foes, adversaries, சத்துருக்கள். (*p.*)

இறைஞ்சல், *v. noun.* Bowing down, குனிவு. 2. Worshipping, வணக்கம்.

இறையால், *s.* (*For.*) The same as *Rial* from *Royal*, a coin of varying value—that formerly current in Ceylon being equal to 1*s.* 6*d.* sterling, ஓர்வகைநாணயம். (*c.*)

இறைவன், *s.* The supreme Being, Lord, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. Brahma, பிரமன். 4. King, an emperor, governor, அரசன். 5. A chief, a lord, master, a superior, senior, தலைவன். 6. A father, தந்தை. 7. Priest, குரு. 8. Elder brother, மூத்தோன். (*p.*)

இறைவி, *s.* A queen, அரசி. 2. A lady, a mistress, தலைவி. 3. Mother, அன்னை. 4. A priest's wife, குருவின்மனைவி.

இறைவன்வேம்பு, *s.* A shrub, சிவனார்வேம்பு, Indigofera aspalathoides, *L.*

இறைவாசநல்லூர், *s.* The name of a town, ஓரூர்.

இற்று. The third person neut. sing. of a symbolic verb formed from the demonstrative இ, often used appellatively; 1. to express similitude—as நின்மனைக்கிடக்கையிற்றேல், if such be the nature of thy views. 2. as a connective particle, சாரியை—as in பதிற்றுப்பத்து, ten times ten.

இற்றை. See under இன்று.

இனம், *s.* Kindred, relations, connections, affinity, relationship, சுற்றம். 2. Class, kind, species, caste, sort, குலம். 3. Association (with persons), union, fellowship, சம்பந்தம். 4. A company, collective body, a society, association, கூட்டம். 5. Flock, herd, shoal, swarm, திரள். 6. Attendants of kings, royal household, அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம். See உறுதிச்சுற்றம்.

இனக்கட்டு, *s.* Family ramifications, connections, உறவின்முறை. 2. Bond of union between relations, பந்தக்கட்டு. 3. Subordination, due respect, &c. among the several branches of a family, relative bonds, முறைமை.

இனஞ்சனம்—இனத்தார்சனத்தார், *s.* Relations, kindred and connexions, சுற்றத்தார்.

இனமொழிவிடை, *s.* One of the five kinds of இறைபயப்பது—an indirect answer.

இனமோனை, *s.* A rhyme where the letters which begin a line or foot are not the same as those of the next line or foot, but of the same class, இனவெழுத்தால்வருமோனை. If the letters are of the வல்லினம் class, the rhyme is called வல்லினமோனை; if of the மெல்லினம் class, the rhyme is மெல்லினமோனை; if of the இடையினம் class, the rhyme is இடையினமோனை.

இனம்பிரிக்க, *inf.* To divide into classes.

இனம்பிரிய, *inf.* To be separated from the company.

இனவழி, *s.* Descent from the same line or ancestry. 2. Being related to the same breed of cattle.

இனவெதுகை, *s.* A species of rhyme in which the second letters of each stanza are of the same class; it is of three kinds, வல்லினவெதுகை, மெல்லினவெதுகை and இடையினவெதுகை.

இனவெழுத்து, *s.* Relative letters—as the hard letters are to their respective nasals, or vice versâ; also letters formed from the same sources which in the consonants run in couplets through the alphabet, and the long vowels to the short, and vice versâ, இனமாயுள்ளவெழுத்துக்கள்.

பாவினம், *s.* The three classes of poems which partake of the nature of each of the four out of five classes of poems called, தாழிசை, துறைவிருத்தம். 1. Those that have some of the properties of வெண்பா are வெண்டாழிசை or வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை and வெளிவிருத்தம். 2. Those of ஆசிரியம் are ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை and ஆசிரியவிருத்தம். 3. Those of கலிப்பா are கலித்தாழிசை, கலித்துறை and கலிவிருத்தம். 4. Those of வஞ்சிப்பா are வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை and வஞ்சிவிருத்தம்.

மூவினம், *s.* The three classes of consonants—as வல்லினம், the six hard sounding consonants—as க், ச், ட், த், ப், ற். 2. மெல்லினம், the six soft sounding consonants—as ங், ஞ், ண், ந், ம், ன். and 3. இடையினம், the six middle sounding consonants—as ய், ர், ல், வ், ழ், ள்.

இனன், *s.* The sun, சூரியன். 2. A king, அரசன். (*p.*)

இனனிலை, *s.* The quarter where the sun may at any hour happen to be. (*p.*)

இனாம், *s.* (*Hin.*) A present, a gratuity, a gift, பயனேர்க்காதவீகை.

இனி, *adv.* Now, immediately, presently, இப்பொழுது. 2. Henceforth, hereafter, பின்பு. 3. A particle of place, from this limit, onward, இப்பால். (நன்னூல்.)

இனிக்கரவில்லை. There is no more injurious, offensive matter, &c., no longer any alloy, spuriousness, &c.

இனிக்காரியமில்லை. There is no further business. There is no more hope for him—said of a dying man, &c.

இனிசமீபமில்லை. We are now close on our limit; we approach our boundary.

இனிப்பிழைக்கிறதா? Can he possibly survive? (he will certainly die).

இனிப்பேச. Now you may speak, there is no longer any restraint.

இனிப்போதும். Now there is enough.

இனிமேல். Hereafter, at some future time.

இனியார்? Who else?

இனியாற்றேன். I am unable to proceed further (I am altogether exhausted).

இனியெங்கேபோவாய்? Whither will you go next? What further resource is left you?

இனியென்னசெய்வாய்? What can you do further?

இனிவேண்டாம். It is needed no longer, or no more is required.

பண்டறிவேன்கூற்றென்பதனையினியறிந்தேன்... ... Formerly I knew not, but now I know who Yama is. (குறள்.)

இனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be sweet, delicious, savory, &c., to become sweet to the taste, தித்திக்க. 2. To be harmoniously pleasant to the ear, செவிக்கினிதாக. 3. To be on terms of friendship and intimacy, இனியவர்பாக. 4. To have peculiar relish or love in or for any thing, practice, &c., ஒன்றினிடத்திலினிப்புக்கொள்ள. (c.)

இனிக்கச்சொன்னான். He spoke sweetly, so as to please, to win, to fascinate, &c.

இனிச்சபண்டம், s. [prop. இனித்தபண்டம்.] Confectionaries.

இனிப்பு, v. noun. Sweet, sweetness, deliciousness, pleasantness, agreeableness, &c., இனிமை.

வியாபாரத்திலேயவனுக்கினிப்புக்கொண்டது.... He has great pleasure in trade, he has found great profit in it.

அவனுக்குமிவனுக்குமினிப்புக்கொண்டது........ These persons are very intimate.

இனிப்புக்காட்ட, inf. To be sweet, melodious, delicious, இனிமையைத்தர. 2. To please one, allure, gratify, தித்திப்புக்காட்ட.

இனிப்புத்தட்ட, inf. To be sweet to the taste, ருசிதட்ட. 2. To have a relish or desire for a thing, to smack, ஆசையுண்டாக.

இனிமை, s. Sweetness, deliciousness, pleasantness, agreeableness, இனிப்பு.

இனிது, s. That which is sweet, pleasing, agreeable, இனிமையுடையது.

இனியசொல், s. A sweet word, pleasant discourse, complimentary, courteous language, இன்சொல்.

இனியவைகூறல், s. Title of a chapter in Cural on pleasant or courteous speech, குறளினோரதிகாரம்.

இனியன், s. (plu. இனியர் or இனியவர்.) An agreeable, pleasant person.

இனியாநாற்பது, s. The name of a book containing forty agreeable aphorisms, ஒருநூல். (p.)

இனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To grieve, be afflicted in mind, to sorrow, regret, துயருற. 2. To sympathize, commiserate, இரங்க. (p.)

இனை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To afflict, வருத்த. 2. To sound, ஒலிக்க. (p.)

இனைத்து. The third person neut. of a symbolic verb, formed from the demonstrative இ, often used appellatively for such, thus, in this manner, இத்தன்மைத்து. 2. So much, thus much, இவ்வளவிற்று.

இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லை. It cannot be said how much it is. (குறள்.)

இனைத்தென்றறிபொருள். A thing known to possess such and such properties. (நன்னூல்.)

இன், adj. Sweet, pleasant, agreeable, இனிமையான.

இன்சொல், s. See இனியசொல்.

இன்சொல்லுவமை, s. [in rhetoric.] A comparison between two things, one of which, though excelling, bears a resemblance to the other, உவமையணியிலொன்று.

இன்னலம், s. Delight, merit, virtue, இனியநலம்.

இன்னிசை, s. Melody, harmony, இன்பமானவோசை. 2. A tune, இராகம். 3. (fig.) A kind of lute with seven strings, ஏழுநரம்புள்ளவீணை.

இன்னிசைகாரர், s. Players on the lute, musicians, பாணர்.

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, s. The three-lined இன்னிசைவெண்பா, of which the two first have four சீர், the last only three, சிந்தியல்வெண்பாவிலொன்று.

இன்னிசைவெண்பா, s. A species of verse in four lines, of which the first three have each four சீர், and the last line three.

இன்னோசை, s. Euphony, இனியவோசை.

இன், part. The common form of the fifth case—as மலையினிழிருவி, a stream falling from the mountain. (See இல்.) 2. An expletive particle, சாரியை—as பூவின்மணம், the fragrance of a flower—for பூவினதுமணம் or பூமணம். 3. A particle characteristic of the past tense, இறந்தகாலவிடைநிலை—as உறங்கினள், she slept.

இன்கண், s. Delight, pleasure, இன்பம். (குறள்.) (p.)

இன்கணுடைத்தவர்பார்வல். His looks even were pleasant.

இன்பம்—இன்பு, s. Delight, pleasure, happiness, bliss, ஆகமகிழ்ச்சி. 2. Agreeableness, இனிமை. 3. [in rhetoric.] One of the nine இரசம், சுவைகளிலொன்று.

இன்பங்காட்ட, inf. To be sweet, pleasant, delicious, இனிமைதர. 2. To allure by gratifications, வசீகரிக்க.

இன்பதுன்பம், s. Joys and sorrows.

இன்பன், s. A husband, கணவன். (p.)

இன்புறல், v. noun. Enjoying pleasure, being happy, rejoicing, experiencing delight, being satisfied, மகிழ்ச்சிபெறுதல்.

கண்ணுக்கின்பம், s. That which is delightful or pleasing to the eye.

காதுக்கின்பம், s. That which is harmonious or pleasant to the ear.

உடற்கின்பம், s. That which is pleasant to the touch.

பேரின்பம், s. Heavenly bliss.

சிற்றின்பம், s. Secular, evanescent pleasure, sensual enjoyment.

இன்புறல், s. Madder, dye-root, சாயவேர், Oldenlandia umbellata.

இன்மை, s. Destitution, absence of a quality or thing, non-existence, extinction, absolute negation, nothingness, இல்லாமை. 2. Poverty, adversity, வறுமை; [ex இல், not.]

உட்கலவின்மையினுல். Because it is free from guile. (வைராக்கியசதகம்-V. 13.)

இன்றி. Gerund of the symbolic verb இல், ஒர்குறிப்புவினையெச்சம்.

ஒப்பின்றியநெஞ்சமே. O! matchless mind.

தாமதமின்றி. Without delay, expeditiously.

தவறின்றிநடக்கிறதரிது. It is difficult to maintain a faultless conduct.

இன்றியமையாமை, neg. v. noun. Indispensableness, absoluteness, necessity, a sine-qua-non, இல்லாமல்முடியாமை.

இன்று. Third person sing. neut. of இல், it is not, இல்லை. 2. An expletive, ஓரசைச்சொல்.

இன்றேல். If not, if wanting.

இன்று, s. To-day, at present, இந்நாள்.

இற்றை. The adjective form of இன்று, to-day, belonging to this day.

இற்றைத்தினம்—இற்றைநாள், s. To-day.

இற்றைநாளளவும். Until this day.

இன்றுமுதல். From this day.

இன்றைக்கு. To-day, the present day.

இன்றையதினம்—இன்றையத்தினம். [vul. prop. இன்றைத்தினம்.] To-day—a term in colloquial use.

இன்ன. Such, of such, or of what kind or manner, இத்தன்மையான. 2. The third pers. neut. plu. or the participle of a symbolic verb, from இ, this, இத்தன்மையுடையன. 3. A particle of comparison, உவமையுருபு.

இன்னகாரியம். Such an affair.

இன்னணம். In such a manner, thus—a poetic contraction of இன்னவண்ணம்.

இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல். One of the thirty-two உத்தி.

இன்னதன்மைனுடையவேக்தெழிற்றிணிதோள்மன்னவன். The mighty sovereign endowed with such accomplishments.

இன்னது. Such a thing, what kind of a thing.

இன்னவன்—இன்னான்—இன்னுன்—இன்னோன். Such a person.

இன்னார், s. Plural of இன்னான், இத்தன்மையுடையோர்.

இன்னாரின்னார். Such and such.

இன்னம்—இன்னும், adv. Still, yet, again, already, more, moreover, besides, in continuation, இனிமேலும்.

இன்னமும். Moreover, furthermore, still more, still further.

தேவரையின்னமும்விட்டிலை. You have not yet released the Devas.

இன்னல், s. (the neg. of இன்.) Evil, தீமை. 2. Unpleasantness, distress, affliction, pain, injury, துன்பம். (p.)

இன்னா, s. Unpleasantness, வெறுப்பு. 2. Evil, mischief, injury, தீமை. 3. Affliction, distress, suffering, துன்பம். 4. Disgrace, இகழ்ச்சி. 5. adj. Inferior, bad, mean, sordid, low, இழிவையான; [ex இன், sweet, et ஆ, negative.]

இன்னாசெய்தாரைவொறுத்தல். The way of punishing those who have offended.

இன்னாநாற்பது, s. The name of a book containing forty stanzas on various evils.

இன்னாமுகம், s. An unpleasant countenance.

இன்னார், s. Enemies, the unkind, the malevolent, பகைவர்.

இன்னாரினியார், s. Foes and friends.

இன்னாங்கு, s. Distress, affliction, sorrow, துன்பம்; [ex இன், sweet, ஆ, neg. et கு, augment.] (p.)

இன்னாது, s. Evil, unpleasantness, தீது; [ex இன்.] (p.)

இன்னாதார், s. Foes, enemies, the unkind, the evil, the malevolent, பகைவர்—as இன்னார். (p.)

இன்னாமை, s. Unpleasantness, இனியவல்லாமை. 2. Sorrow, affliction, distress, துயரம். 3. Evil, mischief, injury, தீமை. (p.)

இன்னியம், s. A sweet sounding instrument, இன்பமான வாத்தியம். (p.)

இன்னியர், s. Singers, பாடுவோர். (p.)

இன்னே. Now, at present, இப்பொழுது. 2. Such, thus, in this manner, இத்தன்மையாய். (p.)

இன்னேபலவுருவங்கொண்டு. Assuming such diversified shapes. (ஸ்காந்தம்.)

இன்னேயருள்வீர். Be gracious to me now. (ஸ்காந்தம்.)

ஈ

ஈ. The fourth vowel of the Tamil alphabet, ஈகாரமுயிர். 2. A fly in general, ஈயென்னும்பறவை. 3. A bee, தேனீ. 4. A beetle, வண்டு. 5. A poetic expletive, முன்னிலையசைச்சொல்—as சென்றீபெரும, Proceed great man. This example given in the native grammars appears to be the only one found.

ஈச்சோப்பி—ஈயோட்டி, s. A whisk for flies, a fly-flapper.

ஈப்பி, s. Nits, eggs or scurf in the hair, ஈர்.

ஈப்பிவைக்க, inf. To be formed as nits or scurf in the hair.

ஈப்புலி, s. An insect, a species of spider, ஈயைப்பிடிக்கும்பூச்சி.

ஈயெச்சத்தோல், s. [prov.] The skin of an animal, or of the palmyra fruit when worm-eaten, or fly-blown; [vul. ஈச்சத்தோல்.]

ஈ, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To give, give to inferiors, give alms, bestow, grant, exercise liberality, கொடுக்க. 2. To distribute, apportion, divide among several, divide in arithmetic, பகிர்ந்துகொடுக்க. 3. To devote, offer, present, அளிக்க. 4. (p.) To abound in benevolence, சொரிய.—Note. Giving alms is prescribed as one of the six duties of a Brahman. See தொழில்.

ஈயார்தேட்டைத்தீயார்கொள்வர். That which misers have hoarded will be carried off by the vicious.

நூற்றைப்பத்துக்கீ. Divide a hundred by ten, (lit.) distribute a hundred among ten.

தண்ணீருமீயான். He will not give even water.

ஈகை, v. noun. Giving, bestowing, liberality, a gift, a grant, a boon, கொடை. 2. s. (p.) Gold, treasure, wealth, பொன். 3. One of the fabulous trees of Swerga which yield every thing desired —the கற்பகம். 4. A cloud, மேகம்.

ஈகையன்—ஈகையாளன், s. A liberal man, a benefactor, கொடுப்பவன். (p.)

ஈதல்—ஈயல், v. noun. Giving.

ஈப்பிணி, s. [prov.] A miser, உலோபி.

ஈவு, v. noun. Giving, bestowing a gift, a donation, a boon, ஈகை. 2. Distribution, sharing, பங்கிடுகை. 3. [in division.] The quotient, பிரித்துக்கண்டபேறு.

ஈவிரக்கம், s. Liberality and compassion.

ஈவிரக்கமுள்ளவன், s. A liberal and merciful man.

ஈவுக்கணக்கு, s. Division in arithmetic, பாகாரம்.

ஈகம், s. Sandal tree, சந்தனமரம், Santalum album. (இரேவணு.) (p.)

ஈகை, s. A creeper called இண்டங்கொடி. (p.)

ஈங்கம், s. Sandal wood, or tree, சந்தனமரம். (M. Dic.)

*ஈங்கிசை—ஈங்கிஷை, s. [vul. prop. இமிசை, which see.] Murder, killing, கொலை. 2. Distress, trouble, difficulty, வருத்தம். 3. Disgrace, infamy, stigma, நிந்தை. Wils. p. 974. HIMSA.

ஈங்கு, s. This place, இவ்விடம். 2. The இண்டு creeper.

ஈங்கை, s. A creeper, இண்டங்கொடி. (p.)

ஈசதேசாத்தி, s. The பெருமருந்து creeper, Aristolochia Indica, L.

ஈசல், s. A whistle, whistling, சீழ்க்கை. 2. [prop. ஈசெல்.] The winged white ant, செட்டைக்கறையான். (c.)

ஈசற்போட—ஈசைகொட்ட—ஈச்சுக்கொட்ட, inf. To whistle.

*ஈசன், s. The Divine Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. A king, an emperor, a superior, a ruler, a master, அரசன். Wils. p. 135. EESA. 4. A senior, an elder, an aged person, மூத்தோன். 5. A priest, குரு. 6. Vishnu, விட்டுணு. 7. Brahma, பிரமன். 8. The lord of the universe, எப்பொருட்குமிறைவன். (p.) 9. The கௌரிபாஷாணம்.

ஈசத்துவம், s. Supreme dominion over animate and inanimate nature—one of the eight superhuman powers, ஈச்சரத்தன்மை. See சித்தி.

ஈசனாள், s. The sixth lunar mansion, திருவாதிரை. (p.)

ஈசன்மைந்தன், s. Ganesa, விநாயகன். 2. Skanda, முருகன். 3. Veerapattra, வீரபத்திரன். (p.)

ஈசன்றார், s. The garland of the Cassia, கொன்றைமாலை. (p.) 2. (M. Dic.) By metonymy, the கொன்றை tree.

*ஈசானம்—ஈசானியம், s. The north-east quarter, வடகீழ்த்திசை. 2. One of the five faces of Siva, implying universal government, சிவனைம்முகத்தொன்று. Wils. p. 135. EESANA.

ஈசானமேரு, s. A silver mountain on which Siva is supposed to reside.

ஈசானன்—ஈசானியன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன், 3. The regent of the north-east, வடகீழ்த்திசைப்பாலகன். (p.)

ஈசானி, s. One of the five Satties or female energies of Siva, corresponding to ஈசானன், சிவன்பஞ்சசத்தியிலொன்று. (p.)

*ஈசுரன்—ஈசுவரன்—ஈச்சுரன்—ஈச்சுவரன், s. God, the Supreme Being, கடவுள். 2. [commonly.] Siva, சிவன். Wils. p. 135. ISVARA.

ஈசுரமூலி—ஈச்சுரமூலி, s. A medicinal plant—as பெருமருந்து, Aristolochia Indica, L.

ஈசுரவிந்து, s. Quick-silver, பாதரசம்.

ஈசுரன்பிரபுத்துவசாமர்த்தியகுணம்—கு, s. The three characteristics of Siva. 1. கர்த்தத்துவம், creation. 2. அகர்த்தத்துவம், preservation of the visible universe and the order of events prescribed at the creation. 3. அன்னியதாகர்த்தத்துவம், government through subordinate agency.

ஈசுரன்முகம்—ஐ, s. The five faces of Siva; they are, 1. ஈசானம், charged with universal dominion. 2. தற்புருடம், with preservation. 3. அகோரம், with destruction. 4. வாமம், with brightness, illumination, 5. சத்தியோசாதம், with production, creation.

ஈசுவரதரு, s. The கடம்பு, Barringtonia racemosa.

ஈசுவரி, s. Parvati, பார்வதி. Wils. p. 136. EESVARE in EESVARA.

ஈசுவரிநாதம்—ஈசுவரிபிந்து, s. Sulphur, கந்தகம்.

மகேசுரன், s. Siva, (lit.) Great God.

கவீச்சுரன், s. A poet. See கவி.

சனீச்சுரன், s. Saturn.

பரமேசுரன், s. Siva, (lit.) the Supreme God.

சருவேசுரன், s. Siva, (lit.) the Lord of the universe.

ஈசெல், s. [vul. ஈசல்.] The white ant when winged, ஈயல், Termes fatale; [ex ஈ, fly, et செல், white ant.]

*ஈசை—ஈடை, s. The pole or shaft of a plough, ஏர்க்கால். Wils. p. 135, and 136. EESHA.

ஈச்சுர, s. The eleventh year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

*ஈச்சுரம், s. The second of the five சிவதத்துவம்; which see. Wils. p. 135. ISVARA.

சஞ்சு—சந்து, s. A species of palm very slow in its growth, ஈச்சமரம், Phœnix farinifera. 2. (Rott.) Used adjectively, ஞ் is changed into ச்—as சச்சமரம்.

சச்சமரம், s. The சஞ்சு tree.

சச்சம்பாய், s. A mat made of the leaves of the சஞ்சு tree.

பேரீச்சு—பேரீஞ்சு—பேரீந்து, s. The date tree, Phœnix dactylifera.

சஞ்சை, s. Murder, கொலை. 2. Disgrace, stigma, reproach, நிந்தை. (சேதுபுராணம்.) See இம்சை. (p.)

*சடணை—சஷணை, s. [improp. ஏடணை.] Desire, விருப்பம். 2. The three desires which men commonly have, ஈடணைத்திரயம், first for children, second for women, third for gold or riches, புத்திரன்மனைவிபொன் இவற்றில் விருப்புறகை.

*சடிகை—சஷிகை, s. A painter's brush, தூரிகை. Wils. p. 136. Eeshika.

சடு, s. Equivalent, substitution, vicarious retribution, fruit, result, பிரதி. 2. Comparison, equal, match, ஒப்பு. 3. Reward, recompense, compensation, remuneration, satisfaction, கைம்மாறு. 4. Pawn, pledge, security, mortgage of land, அடகு. 5. (p.) Greatness, dignity, moral excellence, பெருமை. 6. Power, strength, robustness, வலி. 7. Ability, means, தகுதி. 8. Tendency, liability, exposure, obnoxiousness, being subject to, falling a prey, கோட்குகை. (சூ. 63.) 9. Thickening, becoming slimy, குழைவு.

அம்மாத்திரத்துக்கொண்டில்லை. I have not the means to do so much.

வினைக்கீடாகவநுபவமுண்டாம். Enjoyments and sufferings will accord with the deeds done within the periods of former births.

அதற்கீடாகவிதுகொடுக்கிறேன். I give this for or instead of that.

அவளுக்கவனீடல்ல. He is not a suitable match for her.

சடழிய, inf. To suffer the loss of power, dignity, wealth, &c., to become poor, பெருமைகுன்ற.

சடழிவு, v. noun. Loss of power, property, dignity, &c., சிதைவு.

சடன், s. A strong, competent, wealthy man, பெருமையுடையோன்.

ஈடன்பாடஞ்சான். A wealthy man will not fear losses.

சடாட, inf. To compete with another, எதிர்த்தாட. 2. [prov.] To be loose—as a tooth, a nail, the spokes of a wheel, to joggle, அழல.

சடாட்டம், v. noun. Competing or matching with another. 2. Pecuniary ability, the free use of money—as by a rich merchant, கொடுக்கல்வாங்கல். 3. Being loose—as a nail, &c., அழுங்குகை.

சடுகட்ட—சடுபண்ண, inf. To give security, பிணைகொடுக்க. 2. To make amends, restitution, reprisals, &c., to identify, ஈடுசெய்ய.

சடுகொடுக்க—சடுசெலுத்த, inf. To reward, give an equivalent, to content, பதிலளிக்க. 2. To bear, tolerate, endure, yield, &c., ஈடுகட்ட.

அவனுக்கீடுகொடுக்கமுடியாது. It is impossible to give him satisfaction.

வீடுபலக்கக்கட்டினாற்புயலுக்குமீடுகொடுக்கும். If the house be strongly built, it will endure the storm.

அவனுக்கிவனீடுகொடுக்கமாட்டான். This person cannot compete with him.

சடுபாடு, s. Loss and gain, நயநஷ்டம். 2. Substitution, ஒப்பு.

சடேற, inf. To be emancipated from sin, births, &c., to obtain final happiness, உய்ய. 2. To be saved from ruin and be rendered secure, to rise from indigence to prosperity, to be completely rescued from distress, difficulty, danger, disease, &c., வாழ்வடைய.

கன்னிகையீடேறிவிட்டாள். The girl has attained a marriage settlement.

அக்குடியீடேறிவிட்டது. That family is rescued from indigence, saved from ruin, &c.

சடேற்ற, inf. To deliver, rescue, இரட்சிக்க. 2. To raise one from distress, indigence, &c. to the attainment of the desired good, to promote, to establish in good circumstances, வாழ்வடையச்செய்ய. 3. To redeem, emancipate from births, &c., மீட்க.

சடேற்றப்பட, inf. To be saved, delivered, rescued from ruin, indigence, distress, &c., to be rendered secure against danger, &c., இரட்சிக்கப்பட.

சடேற்றம், s. Final and eternal happiness, the liberation of the soul from the body and its exemption from further transmigrations, and translation to a permanent state of happiness, final emancipation, பேரின்பவாழ்வு. 2. Deliverance from a state of suffering, indigence, &c., உய்வு. 3. The marriage of a destitute girl under favorable auspices, கன்னிகையீடேற்றம்.

சட்டுக்கீடு, s. Like for like, retaliation, requital.

கடையீடு, s. Ground the lowest in value and assessment.

தலையீடு, s. A very fruitful soil, known to be such by its aspect.

சட்டம், s. A collection, assemblage, multitude, assembly, company, கூட்டம். 2. A flock, herd, shoal, &c., திரள். 3. Acquisitions, accumulation, தேட்டம். (p.)

வியாதியீட்டம். The height or crisis of a disease.

சட்டி, s. A lance, a spear, a pike, குந்தம். (c.)

சட்டித்தாங்கு, s. The staff of the spear.

சட்டிப்பிடங்கு, s. The part of a lance to which steel is fixed.

சட்டிமுனை, s. The point of a spear.

சட்டு, கிறேன், சட்டினேன், வேன், ஈட்ட, v. a. To seek, acquire, procure, obtain, சம்பாதிக்க. 2. To collect, gather, amass, accumulate, store up, கூட்ட. (p.)

சட்டியது, s. What is acquired, obtained, the results in this life of action in former births. See சஞ்சிதம். (p.)

சண்டு, adv. Here, in this place, in this world, the present birth, இவ்விடம். 2. In this manner, so, இப்படியாக. 3. s. Haste, speed, despatch, சீக்கிரம். (p.) 4. The name of a shrub, புலிநகக்கொன்றை, Cæsalpinia, L.

சண்டு, கிறேன், சண்டினேன், வேன், ஈண்ட, v. n. To join, come together, கூட. 2. To crowd, press on each other, to be thick or close together, நெருங்க. 3. To spread, to be diffused—as salt in water, நிறைய. (p.)

உப்பீண்டுவரி, s. The sea saturated with salt. (சூடாமணி.) (p.)

சண்டை, s. This place, இவ்விடம். (p.)

சண்டையான், s. A person of this place.

சந்து, s. A species of palm. See சஞ்சு.

சமம், s. A place for the cremation of the dead, சுடுகாடு. 2. Firewood, fuel, விறகு. (p.)

சமத்தாடி, s. Siva, சிவன். (p.)

சமவனம், s. A place for burning or burying the dead.

சமவிறகு, s. A funeral pile.

சம், s. A place for the cremation of the dead, சுடுகாடு. This word is often followed by உ as a சாரியை—as ஈமு. (p.)

ஈமுக்கடுது. The burning place is very hot.

சமக்கடுமை—சமுக்கடுமை, s. The heat of a burning place.

சயக்கொடி, s. [prop. ஈகைக்கொடி.] The same as இண்டங்கொடி.

சயம், s. Lead, one of the five metals. (See உலோகம்.) 2. A kind of prepared arsenic, மிருதாரசிங்கி.

சயக்கிட்டம், s. The rust in lead.

சயக்குழவி, s. A kind of prepared arsenic, சிலபாஷாணம்.

சயச்சிந்தூரம், s. Red oxide of lead, வங்கசிந்தூரம். (M. Dic.)

சயத்தகடு, s. Tin or copper plate, வங்கத்தகடு.

சயப்பற்பம், s. Calcined lead, வங்கபஸ்பம்.

சயப்பற்று, s. Solder of lead or tin on silver, brass, &c., வங்கப்பற்று.

சயப்பூச்சு, s. Coating with tin, lorication, tinning, வங்கப்பூச்சு.

சயமணல், s. Lead ore.

சயம்பூச, inf. To tin, to coat with tin, to loricate, வங்கம்பூச.

காரீயம், s. Black lead.

கல்லீயம், s. A hard kind of lead.

வெள்ளீயம், s. Lead, pewter, tin.

சயல், s. The winged white ant, சிதல். 2. The cochineal insect, இந்திரகோபப்பூச்சி. (p.)

சயவரி, s. The பெருமருந்து plant, Aristolochia Indica.

சயுவன், s. Ravana the giant king of Ceylon, இராவணன். (Rott.) (p.)

சயை, s. [prop. ஈகை.] See சண்டு.

சரம், s. Wet, moisture, humidity, dampness, ஈரிப்பு. 2. Coolness, agreeableness, pleasantness, amenity, குளிர்ச்சி. 3. (p.) Kindness, affection, amenity of disposition, tenderness, அன்பு. 4. Grace, favor, தயவு. 5. Knowledge, wisdom, அறிவு. 6. Duty, tribute, பகுதி. 7. Nature, பண்பு. 8. (fig.) Beauty, அழகு. 9. The குங்குமம் flower.

ஈரத்துணிபோட்டுக்கழுத்தறுத்தாள். Having applied a wet cloth she cut my throat; i. e. she has behaved treacherously toward me.

ஈரமிக்கசிந்தையனரசன். (Dharma) the kind-hearted sovereign.

ஈரமில்லாநெஞ்சத்தார்க்கீந்தவுபகாரம். Favor bestowed on those whose heart is void of love.

ஈரக்கல், *s.* A red stone, one of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, குருந்தக்கல்.

ஈரங்கொல்லியர், *s.* Washermen, வண்ணார்; [*ex* கொல், killing; i. e. expelling moisture.]

ஈரஞ்சுவற, *inf.* To be imbibed or absorbed—as water in the sand, or moisture in the head after bathing, &c., ஈரமுலர.

ஈரநாவு, *s.* A slanderous tongue.

ஈரநாவுக்கெலும்பில்லை. There is no bone in the tongue of a slanderer.

ஈரந்துவட்டல், *v. noun.* Rubbing off moisture from the head and body after bathing.

ஈரப்பசுமை—ஈரப்பசை, *s.* Moisture, dampness—as in lands, clothes, esculent roots, &c., ஈரம்புலராமை.

ஈரப்பசையுள்ளவன், *s.* A benevolent man, இரக்கமுள்ளவன். 2. A prosperous man, செல்வமுடையோன்.

ஈரப்பலா, *s.* The bread-fruit tree, the wood of which is used for musical instruments, the ஆசினி, Artocarpus incisa, *L.*

ஈரப்பற்று, *s.* Moisture, dampness, ஈரக்கசிவு. 2. Property, சம்பத்து. 3. Benevolence, கருணை.

ஈரமதி, *s.* The cool moon, குளிர்ந்த சந்திரன். (*p.*)

ஈரவன், *s.* The moon, சந்திரன். (*p.*)

ஈரவிதைப்பு, *v. noun.* Sowing when the land is wet, ஈரநிலத்தில்விதைக்கை. 2. [*prov.*] A crop from grain sown in moist land. See புழுதிவிதைப்பு.

ஈரவுள்ளி—ஈருள்ளி—ஈரவெங்காயம்—ஈரவெண்காயம், *s.* Onion—the two latter are formed of வெம் and வெண், pungent and white, and காயம், pungency, Allium cepa.

ஈரிக்க, *inf.* [*vul.* ஈரக்க.] To become or be made wet, moist, damp, cool, ஈரமாக. 2. To be benumbed, stiffened, or deadened by cold or disease, to grow cold.

ஈரிப்பு, *v. noun.* Dampness, coldness, குளிர்மை.

ஈரிப்புக்காண, *inf.* To be morbidly cold.

ஈரியநெஞ்சம், *s.* Kind-heartedness, அன்புள்ளமனது.

ஈர்ங்கதிர், *s.* The moon, சந்திரன். (*p.*)

ஈர்ங்கதிர்த்திங்கள், *s.* The cool-rayed moon. (*p.*)

ஈர்த்தல், *v. noun.* Refreshing—for ஈர்த்தல், &c.

ஈர்த்தமாமதி, *s.* The refreshing full moon. (*p.*)

ஈர்ந்தமிழ், *s.* The agreeable Tamil language, குளிர்ந்ததமிழ். (*p.*)

ஈரலித்தல், *v. noun.* Becoming moist, damp, cool, &c., ஈரமாதல்.

ஈரல், *s.* The lungs, liver, spleen, and other viscera, ஈருள்.

ஈரல்கருக, *inf.* To be smitten with anguish, fear, shame, &c.

ஈரல்கருகிப்போயிற்று. My liver is dried up—an expression which indicates intense anguish.

ஈரல்பதற, *inf.* To be terrified, agitated.

ஈரற்குலை, *s.* The liver and the parts connected with it, ஈரற்கொத்து; [*ex* குலை, cluster, collection.]

ஈரற்குலைபதைக்க, *inf.* To be cut to the heart, be deeply grieved.

ஈரற்குழி, *s.* The pit of the stomach, ஈரலுறுதானம்.

ஈரற்பித்து—பித்தீரல், *s.* The gall bladder and its contents, ஈரற்பிச்சு.

கீரீரல், *s.* The kidneys.

கல்லீரல், *s.* Liver.

நுரையீரல்—வெள்ளீரல், *s.* Lungs.

வாளீரல்—மண்ணீரல், *s.* Spleen.

ஈரி, *s.* Rags, torn clothes, கந்தை. (பீற்சீலை); [*ex* ஈர், cut, tear.] (*p.*) 2. [*prov.*] A play, for the most part an amusement of girls, in which, one stone having been tossed into the air, two others are taken from the ground before that returns into the hand, ஒருகல்லெறிந்திரண்டெடுக்கும் விளையாட்டு. 3. The fibres between the pulps in a jack fruit, பலாக்காய்த்தும்பு.

ஈருள், *s.* Lungs, liver, lights, ஈரல். (*p.*)

ஈர், *s.* A nit, மயிரிற்பற்றுமீர். (*c.*) 2. The termination of verbs in the second person plural, முன்னிலைப்பன்மைவிகுதி. 3. Two, a modification of இரு from இரண்டு; which see.

ஈர்கொல்லி—ஈர்கோலி—ஈர்வலி—ஈர்வாரி, *s.* [*vul.* ஈருலி.] A kind of wooden comb for clearing the hair of nits.

ஈர்கொல்லிக்கொடி, *s.* A kind of climbing plant, நீர்க்கொடி, Pentatropis microphylla.

ஈர்ப்பி, *s.* [*vul.*] Nits, scurf, dandruff in the hair, ஈர்.

ஈர்ப்பிலைக்க, *inf.* To be formed—as nits, or scurf in the hair.

ஈர்வலித்தல், *v. noun.* Combing out nits, ஈர்வாரல்.

ஈர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஈர, *v. a.* To cut, mince, hack, chop, வெட்ட. 2. To split, cleave, part asunder, பிளக்க. 3. To saw, அறுக்க. (*p.*)

ஈரிவாள்—ஈர்வாள், *s.* A saw, இரம்பம்; [*ex* வாள், a long blade.]

ஈர்வு, *v. noun.* Cutting, splitting, sawing, வெட்டுகை.

ஈர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pull, draw, attract—as the magnet; to drag, carry away—as a current, to draw into, இழுக்க. 2. To saw, அறுக்க. 3. To split, பிளக்க. 4. To peel, flay, உரிக்க. (*p.*)

ஈர்த்தொடுத்தீர்க்கிலென். What though (a corpse) be dragged along with a leather thong. (நாலடி.)

யானையீருரி, *s.* A skin stripped off an elephant.

ஈர்ப்பு, *v. noun.* Draught, pulling, a pull, tug, attraction, இழுப்பு. 2. Lockjaw, tetanus, contortion of the features or the limbs, இசிவு.

ஈர்க்கில், *s.* The feathers of an arrow, அம்பினிறகு. (சது.)

ஈர்க்கு, *s.* The rib of a palmyra, cocoanut or other palm; also a leaflet of the தாழை, ஓலையீர்க்கு. 2. Culmus or straw for picking the teeth, பற்குத்துங்குச்சு. 3. The feathers of an arrow, அம்பினிறகு.

ஈர்க்குக்கம்பி, *s.* A very narrow stripe in the border of a silk or cotton fabric.

ஈர்க்குவிளக்குமாறு, *s.* A whisk or small besom made of the rib of palm leaves.

ஈர்வடம்—ஈர்வாணி, *s.* [*prov.*] A rope made of the ribs of the palmyra leaf, பனையீர்க்குக்கயிறு; [*ex* ஈர்க்கில், *et* வடம், rope.]

ஈழக்குலச்சான்றார், *s.* Those of the Shanar caste, சான்றோர். 2. One of the sixty-three devotees of Siva, ஏனாதிநாயனார்.

ஈழம், *s.* Gold, wealth, பொன். 2. A mass of metal, உலோகக்கட்டி. (கிண்டு.) 3. Ceylon, Lunka, the Cingalese country, சிங்களதேசம். 4. Toddy, arrack, கள். (*p.*)

ஈழஞ்சுற்றியோடல், *v. noun.* Sailing round the eastern side of Ceylon, (the only term in use for that course).

ஈழத்துத்தேங்காய், *s.* A cocoanut of Ceylon.

ஈழமண்டலம், *s.* The realm or country of Lunka.

ஈளை, *s.* Asthma, consumption, phthisis, any pulmonary complaint causing difficulty of breathing, கோழை.

ஈளைக்காரன், *s.* A consumptive man.

ஈளையிழுக்க, *inf.* To breathe with difficulty—as an asthmatic person.

ஈறல், *s.* [*prov.*] Regret, grief, deep-seated sorrow, துக்கம். 2. Closeness, thickness, நெருக்கம். (*c.*)

என்னெஞ்சிலுள்ளவீறலையாருக்குச்சொல்லியாறுவேன். To whom shall I tell the sorrows of my heart so as to be comforted.

ஈறற்பற்றை, *s.* A close thicket, நெருக்கமானதூறு.

ஈறு, *s.* End, termination, extremity, முடிவு. 2. Death, extermination, மரணம். 3. The gums, பல்லீறு. 4. (*p.*) Brackish land, உப்பளம்.

ஈற்றிலிப்படிமுடிந்தது. At last it has thus ended.

பிள்ளைக்கீறிட்டிருக்கிறது. The child is teething.

ஈறுந்தம், *s.* Final end, utmost limit, ஆகமுடிவு.

ஈறிலான்—ஈறிலி, *s.* The Deity, he who has no end, கடவுள். (*p.*)

ஈறுகரைய, *inf.* To waste away—as the gums.

ஈறுகெடுதல், *v. noun.* The elision of a final letter or letters, ஈறழிதல்.

ஈற்றசை, s. An expletive at the end of a letter, word, &c., ஈற்றிலசையாய் வருமிடைச்சொல்.

ஈற்றயல், s. Penultimate, கடையயல்.

ஈற்றெலும்பு, s. The Os sacrum or pelvis of a cow, கடையெலும்பு.

ஈற்றெழுத்துக்கவிபாடல், v. noun. [prov.] An exercise in singing, in which after one has sung a verse, another must find out a verse beginning with one of the letters of the last word in that just sung, கூறியபாட்டின்கடையெழுத்தை முதலெழுத்தாகக்கொண்டகவிபாடல்.

ஈற்று, v. noun. See under ஈனு, v.

*ஈனம், s. Deficiency, want, privation, destitution, குறைபாடு. 2. Mutilation, அங்கவீனம். 3. Disgrace, degradation, meanness, இழிவு. 4. Detriment, injury, harm, கேடு. Wils. p. 976. HEENA.—*Note.* Affixed to other words, ஈனம் is a privative and gives them an opposite meaning.

ஈனமானநாயைத்தோளின்மேலெப்படிக்கொண்டுவருகிறாய்? How can you carry a vile dog on your shoulders?

கோடரிக்காம்புகுலத்துக்கீனம். The handle of an axe (being of wood) is inimical to its own species. [prov.]

ஈனசாதி, s. Low or degraded caste, barbarous caste.

ஈனமிலணங்கு, s. A goddess, தெய்வப்பெண். (p.)

புத்தியீனம், s. Dullness, foolishness.

புத்தியீனன், s. A foolish, unwise or stupid man.

ஈனனம், s. Silver, வெள்ளி. (p.)

ஈனயம், s. Ignominy, contumely, நிந்தை.

ஈனு—ஈன், கிறது, ஈன்றது, ஈனும், ஈன, v. a. To bear, bring forth, (usually limited to brutes) to cause birth or production, to beget, originate, பெற. 2. To yield, produce, put forth as fruits, &c., காய்க்க.

அருளென்னுமன்பீன்குழவி. Kindness which is the offspring of love. (குறள்.)

வானமேயீன்றது பூமியேதாங்கிற்று. The heavens produced, and the earth supported—spoken of one in a state of destitution.

வீசிதிரைப்பாவையீன்றவிளக்கிழை. The ornamented Lukshmi whom the wide billowy sea produced. (நைட.)

வாழைக்குத்தானீன்றகாய்கூற்றம். The fruit which the plantain tree produces leads to its destruction.

ஈனுக்கதிர், s. An ear of corn in the shoot.

ஈனுக்குமரி, s. A young woman who has not borne children.

ஈனுமலடு, s. A barren cow, or buffalo.

ஈனுமாடு, s. A cow or buffalo which has not had a calf.

ஈனுவரக்கி, s. A cruel, merciless woman.

ஈனுமணிமை, s. Ceremonial uncleanness after child-birth, சூதகம். (சது.)

ஈன்றமாடு, s. A cow or buffalo that has calved.

ஈன்றவணிமை, s. The time immediately after calving—spoken of a cow. 2. The tenderness, delicacy, &c. of a new-born animal, கன்றினிளமை. 3. The tenderness, weakness, &c. of an animal that has recently brought forth young, இளம்சொற்றியின்பச்சுடம்பு.

ஈன்றவள்—ஈன்றாள், s. A mother, தாய். 2. Parvati—as the genetrix of the worlds, பார்வதி. (p.)

ஈன்றவன்—ஈன்றான், s. A father, genetor, generator, பிதா. 2. The god Brahma—as creator, பிரமன். (p.)

ஈனல், s. An ear of corn, கதிர். (p.) 2. v. noun. Yeaning, bringing forth, ஈனுகை.

ஈன்றல். A verbal in the past form of ஈனுதல். (p.)

இன்சொல்லினீன்றல். Courteous speech yields pleasure. (குறள்.)

ஈற்று, v. noun. Bringing forth, ஈனுகை. 2. s. That which is brought forth, whether animal or vegetable, ஈனப்பட்டது.

தலையீற்று—முதலீற்று, s. The first calving; also the first calf, the firstling.

ஓரீற்று, s. A cow that has calved but once.

ஈனை, s. The nerve of a leaf, இலைநரம்பு. 2. The outline of a picture, சித்திரக்குறிப்பு. 3. The name of a disease, ஒர்வியாதி.

ஈனையெழுத—ஈனைவாங்க, inf. To delineate, to make the first outline of a picture, to design a pattern.

உ

உ. Short u, the third vowel, ஒருயிரெழுத்து. 2. One of the demonstrative prefixes, (see அ, and இ) that, this, intermediate, not distant, சுட்டெழுத்தொன்று—as உக்கொற்றன், that Kotton (who is at a short distance, or is in the middle between two others of the same name). 3. A particle used (1.) in forming the dative case, சாரியை—as அவனுக்கு, to or for him—for அவற்கு (2.) Joined to short monosyllabic verbs ending in mutes—as சொல்லு from சொல், speak—வாரு from வார், gather up. 4. A numeral indicating two, இரண்டென்னுமெண்ணின்குறி. 5. A termination of the verbal participle, ஒர்வினையெச்சவிகுதி—as செய்து, doing.

உக்குறுமை, s. [in grammar.] Abbreviated உ, உகரக்குறுக்கம்.

உங்கு—உங்கே. There, not very distant, the middle between two places.

உங்ஙனம். In this or that place, in this or that manner. (p.)

உது—உஃது, pron. That, this.

உவன், pron. That man, the one who stands near.

உக, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [more prop. உவ.] To be glad, to delight, மகிழ. 2. To accept with pleasure, மகிழ்வோடுகொள்ள. 3. To desire, lust for, hanker after, expect, விரும்ப. 4. To be pleased, to get satisfaction, திருத்தியடைய.

உகந்தாவளிக்கும். Who cheerfully tends the cows. (மறைசை.)

உரையாடிப்பெறுகுகந்து. Please to tell me. (ஜ. 503.)

கைமாறுகவாமல். Not desiring a recompense. (நன்னெறி.)

உகந்தசெய்தி, s. Pleasing intelligence, glad tidings, news.

உகந்தது, s. An acceptable or delightful thing.

உகந்தவன், s. One who is pleased or satisfied. 2. A favorite, one of congenial sentiments.

உகப்பு—உகவை, v. noun. Pleasure, joy, மகிழ்ச்சி.

உகட்டு, s. [improp. for உவட்டு.] Nauseating.

உகப்பு, s. Height, elevation, உயர்ச்சி. (p.)

*உகம், s. Any one of the four Yugas, an age of the world. (See யுகம்.) 2. (p.) End, முடிவு. 3. A pair, a couple, இரண்டு.

உகமுடிந்தாற்போலேபேசுகிறாய். Thou speakest as if the world were at an end.

உகசந்தி, s. The meeting of two Yugas—the end of the preceding and beginning of the following.

உகாந்தம், s. The end of an age, உகமுடிவு. 2. The final deluge, உகப்பிரளயம். 3. (fig.) Excessive rain, wind, sunshine, &c.

உகாந்தகாலம், s. The time when the universal destruction takes place, or the end of a quadruple age.

உகாந்தகாலன்—உகாந்தநாதன், s. Siva, சிவன். 2. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

உகாந்தபிரளயம், s. The final destruction at the end of a kalpa.

உகாந்தப்பெருவெள்ளம், s. The final deluge.

உகம், s. The earth, பூமி. 2. (திவா.) Snake, பாம்பு. 3. Day, நாள். (p.)

உகரம், s. The letter உ, ஐந்தாமுயிர். (p.)

உகரக்குறுக்கம், s. The letter உ shortened in sound, குற்றியலுகரம். (p.)

*உகளம், s. A pair, a brace, a couple, இரண்டு. See யுகளம். Wils. p. 686. YUGALA. (p.) 2. (Rott.) Friendship, இஷ்டம்.

உகளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To leap, குதிக்க. 2. To overflow, பாய. (p.)

திசைகாள்குமுகளித்தேறி. (The sea) overflowing its bounds on all sides. (பாரதம்.)

உகளு—உகள், கிறது, உகண்டது, உகளும், உகள. v. n. To leap, jump, bound, spring forward, gallop, leap over, frisk, gambol, குதிக்க. 2. To leap—as a frog, பாய. 3. To pass, கடக்க. (p.)

வாளைப்பகட்டிளமுகளுங்கழனி. The cool (flooded) fields where the varly fish sport. (கைடதம்.)

உகா, s. A tree, உகாமரம், Salvadara persica, L.

உகாதி, s. Argha, அருகன்; [ex யுக, et ஆதி.] (p.)

உகிரம், s. The இலாமிச்சை grass, Andropogon muricatum, L.

உகிர், s. A finger or toe-nail; a talon, a claw, நகம். (p.)

உகிர்ச்சுற்று, s. A whitlow, felon. See நகச்சுற்று. (c.)

உகு, கிறது, ந்தது, ம், உக, v. n. To be shaken off, to fall or drop off—as fruits, &c.; to shed feathers, hair; to become separated; to cast off as the nails, &c., உதிர. 2. To be strewed, scattered, poured out, &c., சிதற. 3. To trickle or fall down—as rain or tears, சொரிய. 4. To be divested of, liberated from, அழல. (p.)

நெஞ்சுகவாம்பலாக்கண்ணீருகுக. The heart fainting and the lotus-flower like eyes shedding tears.

மஞ்சுகவார்த்தன. The (bells) sounded so loud as to cause the clouds to fall.

உள்ளமுடைந்துக்கக்கால். If the heart be broken and utterly fail. (குறள்.)

உயிருக. The soul departing.

உடுத்திரளுதிர்ந்தெனவுகுநகைவோ. Teeth scattered as if multitudes of stars had fallen.

அட்சளற்றுகுக்கவமிழ்து. Delicious food scattered in the mud. (குறள்.)

உகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To spill, sprinkle, pour down, சிந்த. 2. To discharge, pour out, விட. 3. To shed, cause to fall, drop, உதிர்க்க. (p.)

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தமாயவன். The mighty Vishnu who beat off wood-apples (from the tree) with a calf, using it as a cudgel.

கண்ணீருகுத்தான். He shed tears.

உகுணம், s. A bug, முகட்டுப்பூச்சி. (p.)

உகை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To move—as a beast or vehicle with a rider, to be ridden or driven, செல்ல. (p.)

உகையுஞ்சிவிகை, s. The passing palankeen.

உகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To drive a carriage, &c., to ride, go on a horse, in a palankeen, &c., to put in motion, செலுத்த. 2. To discharge—as arrows, &c., to cast, throw, அம்புமுதலியவற்றை விட. 3. To urge forward, to incite, எழுப்ப. (p.)

உக்கம், s. The waist, the middle of the body, மருங்கு. 2. A bull, a bullock, an ox, எருது. 3. A cow, பசு. 4. A large kind of circular fan to grace processions, ஆலவட்டம். 5. Fire, heat, நெருப்பு. 6. A fowl, கோழி. 7. A ball, பந்து. (p.)

உக்கம், s. (Tel. ఉక్కము.) A rope by which any thing is suspended or carried in the hand, தூக்குக்கயிறு.

உக்கலை, s. [vul. உக்களை.] The hips, மருங்கின்பக்கம். (நிகண்டு-பிங்.) (p.)

உக்கல், s. Side, பக்கம். (p.)

உக்களம், s. Night-watch, சாமக்காவல். 2. Entrenchment about a camp, பாசறைச்சூழ்ச்சி. 3. Advanced guard, தலைக்காவல்.

உக்களம்வைக்க, inf. To set a guard.

உக்களவர், s. [prov.] Those that watch by night.

உக்கா, s. (Hin.) A Turkish pipe used for smoking கஞ்சா, &c., a hookah, கஞ்சாமுதலியபுகைகுடிக்குங்கருவி.

உக்காரம், s. [improp. முக்காரம்.] Vomiting, vomition, சத்திபண்ணுகை. 2. Bellowing—as an ox, தெருதுபோடல். (p.)

உக்காரிக்க, inf. To vomit, வாந்திக்க. 2. To bellow—as an ox, உக்காரம்போட.

உக்காரி, s. A species of meal-cake, பட்டு. (p.)

உக்கிடர், s. A spider, சிலந்திப்பூச்சி.

*உக்கிரமம், s. Anger, wrath, மூர்க்கம். Wils. p. 137. Ugrama.

நாசியுக்கிரமம், s. A disease of the nose.

*உக்கிரம், s. Vehemence, ardor, intensity, severity, fervency, fierceness, pungency (of spices, &c.), asperity, harshness, impetuosity, கொடுமை. 2. Wrath, rage, கோபம். 3. The height of a disease, முதிர்வு. 4. Ferocity, savageness, மூர்க்கம். Wils. p. 137. Ugra. 5. (p.) The front guard, தலைக்காவல்.

உக்கிரகந்தம்—உக்கிரகந்தி, s. Garlic, வெள்ளுள்ளி, Allium sativum. Wils. p. 137. Ugragand'ha and Ugragandin. 2. Assafœtida, பெருங்காயம். 3. Acorus calamus, வசம்பு. 4. The வேம்பு tree, Azadirachta Indica, L. 5. Sugar-cane, கரும்பு, Saccharum officinarum.

உக்கிரகுணம், s. Fierceness of disposition.

உக்கிரமது, s. Ardent spirits.

உக்கிரமானமருந்து, s. Pungent and stimulating medicine.

உக்கிரமானவார்த்தை, s. Asperity of language, a harsh expression.

உக்கிரன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 137. Ugra. 2. Veerapattra, வீரபத்திரன். (p.)

உக்கிராணம், s. (Tel.) A storehouse, a granary, பண்டகசாலை. (c.)

உக்கிராணக்காரன், s. A steward.

உக்கிராணவிசாரணை, s. The management of provisions, stewardship.

*உக்கிருட்டம்—உக்கிருஷ்டம், s. [prop. உற்கிருஷ்டம்.] Excellence, greatness, மேன்மை. 2. Excessiveness, மிகுதி. Wils. p. 140. Utkrushta.

உக்கு, கிறது, உக்கினது, உக்கும், உக்க, v. n. To rot, decay, moulder, perish, உக்கிப்போக. 2. To dread, fear, பயப்பட.

உக்கதலமணிபுரகாரதுக்கென்றல். If the king of serpents which inhabits the abyss be shocked——

துக்கத்தினுலுக்கிப்போனான். He is wasted with grief, he is pining away.

உக்கினமரம், s. A worm-eaten tree, or rotten timber.

உக்கல், s. [vul.] Rottenness, putridity, பதனழிவு. 2. Any thing rotten or perished, உளுத்தது.

உக்குளான், s A kind of hare which lives on dried leaves, சருகுமுயல்.

*உங்காரம், s. The utterance of the particle உம், in token of displeasure, or to intimidate another, உம்மெனவெருட்டுகை. 2. Menace, reproof, reprehension, roaring, bellowing, அதட்டுகை. Wils. p. 977. Hunkara. 3. The buzzing of bees, வண்டொலி. (p.)

உங்காரத்திலுரப்புமோதையாள். She who thundered out the menacing உம். (ஸ்காந்தம்.)

உங்காரமதுகரங்கள். The humming, buzzing bees. (பாரதம்.)

உங்கரிக்க—உங்காரிக்க, inf. To reprove, menace, scold, reprehend, அதட்ட. 2. To utter a kind of grunt in token of disapprobation, உம்மெனவெருள. (p.)

உங்கை, s. Your younger sister, உன்றங்கை. (ஸ்காந்தம்.) See தங்கை. (p.)

உசரம், s. [prop. உயரம்.] Height.

உசர்—உசரு. See உயர்.

*உசற்காலம், s. [prop. உஷற்காலம்.] Day-break, வைகறை; [ex உஷஸ், dawn.]

*உசனம், s. One of the eighteen உபபுராணம். 2. One of the eighteen தருமநூல்.

*உசனன், s. The planet Venus, சுக்கிரன். Wils. p. 167. Ushanas.

*உசா—உசாதேவி, s. [prop. உஷாதேவி.] One of the consorts of the sun, சூரியன்மனைவி—the other is சாயாதேவி.

உசார், s. (Hin.) Watchfulness, விழிப்பு.

உசாவு, கிறேன், உசாவினேன், வேன், உசாவ, v. a. To consult, inquire, ponder, consider, ஆராய. 2. To deliberate mentally, எண்ண. 3. To deliberate in an assembly, take counsel, யோசனைகேட்க. 4. To spy, reconnoiter, ஒற்று. (p.)

உசாவிச்சொல்லு. Speak considerately.

உசாவிச்செய்ய, inf. To act after deliberation with others. 2. To act cautiously.

உசாவிப்பார்க்க, inf. To look or inquire into, examine by inquiry of others.

உசா—உசாவு, v. noun. Consultation, inquiry, examination, espionage, ஆராய்வு. 2. s. Searchers, examiners, spies, ஒற்றர். (p.)

உசாக்கேட்க, inf. To ask counsel, to consult, ஆலோசனைகேட்க. (p.)

உசாத்துணை—உசாவுதுணை, s. An adviser, a counsellor, a faithful companion, ஆலோசனைத்துணைவன்.

*உசி, s. Wish, விருப்பம். Wils. p. 164. Ushi. 2. (p.) Sharpness, கூர்மை.

*உசிதம், s. Propriety, suitableness, convenience, fitness, தகுதி. Wils. p. 137. Uchita. 2. Excellence, niceness, உத்தமம்.

உசிதசமயம், s. Opportunity, season, a fit occasion.

உசிதமானஆசனம், s. An appropriate seat in an assembly.

உசிதவசனம், s. Excellent speech, language.

உசிதன், s. A king of the Pandian dynasty, பாண்டியன். (சது.) (p.)

உசிரம், s. The pepper plant, செவ்வியம், Piper nigrum. 2. (p.) A bull, இடபம். 3. A ray of light, கிரணம்.

*உசிரம்—உசீரம், s. The root of a fragrant grass, இலாமிச்சைவேர், Andropogon muricatum. Wils. p. 164. Ushira.

உசிலம்—உசிலை—உசில், s. A fine timber tree. a kind of ebony with yellow veins, சீக்கிரிமரம், Acacia pennata.

உசு, s. A wood-worm, உளு. (பாரதி.) See the examples given under the குற்றியலுகரம், "உச்சாரமிருமொழிக்குரித்தே" in மொழிமரபு a chapter in தொல்காப்பியம்.

உசுப்பு, கிறேன், உசுப்பினேன், வேன், உசுப்ப, v. a. [vul.] To excite, rouse, wake up, incite dogs—to scare, fray, drive away—as birds, &c., எழுப்ப.

உசும்பு, கிறேன், உசும்பினேன், வேன், உசும்ப, v. n. To move, stir—as from a state of rest or sleep, to be in motion—as wind; to show signs of life, to be just moveable, அசைய.

*உசுவாசம், s. [com. உச்சுவாசம்.] Inhaling, inspiration—the opposite of நிசுவாசம்.

உச்சட்டம், s. [prov.] Mark, butt, இலக்கு. 2. Straightness, நேர்.

உச்சந்தம், s. [prov.] Declension, having past the height, crisis, தணிவு. 2. Being at the highest price, விலையுயர்ச்சி.

உச்சந்தமாக, inf. To be past the height, to be softening, allaying, &c.—as rain, disease, &c.

*உச்சம், s. Height, elevation, altitude, greatness, dignity, உயர்ச்சி. 2. Zenith, meridian, being right over the head, தலைக்குநேரிடம். Wils. p. 137. Uchcha. 3. The treble in music, வல்லிசை. 4. [in astrology.] One of the five situations of a planet, the most influential, auspicious and benign. (See கேந்திரம்.) 5. The top, tip, the extreme point, நுனி.

உச்சமாய்ப்பாடுகிறான். He sings treble.

தோணியுச்சமோட்டோடிற்று. The dhony sailed at the top of its speed.

உச்சக்கிரகம்—உச்சத்தானம், s. One of the five situations of a planet, being the most auspicious. See கேந்திரம்.

உச்சமானவன், s. A tall person.

உச்சவீடு, s. The position of the sun, or any planet in its most auspicious sign, உச்சவிராசி. See கேந்திரம்.

உச்சயனி—உச்சயினி, s. The city Ougein, formerly the capital of Vikramaditya, நகரம். Wils. p. 139. Ujjayani.

உச்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pronounce, enunciate, utter, articulate, உரைக்க.

உச்சரிப்பு—உச்சாரணம்—உச்சாரணை, v. noun. Pronunciation, utterance, articulation, உச்சரிக்கை. (p.) 2. Uttering or reciting incantations, மந்திரோச்சாரணை.

உச்சாரம், s. Pronunciation.

*உச்சலம், s. The mind, மனம். Wils. p. 137. Uchchala.

*உச்சவம், s. A feast, festival, holiday. See உற்சவம். Wils. p. 144. Utsava.

*உச்சாகம், s. Perseverance, willingness, happiness. See உற்சாகம். Wils. p. 145. Utsaga.

*உச்சாடனம், s. Expelling a demon from a person or place, exorcism—one of the eight magical arts, அஷ்டகருமம். 2. Exciting a demon to injure or destroy some one by magical incantations, uprooting, பேய்முதலியவைகளையோட்டுகை. (See கருமம்.) Wils. p. 137. Uchchadana. 3. The science which treats of exorcism, அவ்வுச்சாடனத்தைப்பற்றிய சாஸ்திரம்.

உச்சாணி, s. [vul.] Elevation, height, உச்சி.

உச்சாணிக்கொப்பு, s. The highest branch of a lofty tree.

உச்சாரம், s. [a corruption of உச்சம்.] Height, elevation.

உச்சி, s. The crown of the head, உச்சந்தலை. 2. (fig.) Head, தலை. 3. Zenith, meridian, தலைக்குநேரிடம். 4. Mid-day, noon, when the sun is in the zenith, மத்தியானம். 5. Top, apex, summit of a mountain, நுனி. (c.) 6. (p.) A knot of hair, மயிர்முடி. 7. Men's hair, ஆண்மயிர். 8. A dog, நாய்.

உச்சந்தலை, s. The crown of the head.

உச்சிக்கரண்டி, s. A small spoon to pour oil on the heads of infants, சிறுகரண்டி.

உச்சிக்கலயம், s. The uppermost earthen vessel of a number placed one above another. 2. A small earthen pot.

உச்சிக்கிழான், s. The sun, (lit.) the ruler of the zenith, சூரியன். (பிங்கலந்தை.) (p.)

உச்சிக்குடுமி, s. A tuft of hair on the crown of the head of boys and men. (c.)

உச்சிக்குழி, s. Dimple in a child's cranium, the fontanel, தலையுச்சிப்பள்ளம். (c.)

உச்சிக்கொம்பன், s. A beast with perpendicular horns near together, உச்சியிற்கொம்புள்ளமாடு. 2. Rhinoceros, an animal with one straight horn, காண்டாமிருகம்.

உச்சிச்செடி, s. The புல்லுருவி, a parasitical plant, Loranthus, L.

உச்சித்திலகம், s. A flowering shrub with red blossoms, ஒருபூச்செடி.

உச்சிப்பிளவை, s. An ulcerous scab or sore on the crown of the head, உச்சந்தலையிலுண்டாகும்புண்.

உச்சிப்பொழுது. s. Noon-day, மத்தியானம்.

உச்சிமலை, s. A steep hill, a precipitous height.

உச்சிமோக்க, inf. To smell the crown of the head of young children—as parents often do through fondness, உச்சித்தலையைமோக்க.

உச்சிவிடுதி, s. Cessation of rain at noon, மத்தியானநேரத்தில்மழைவிடுகை. 2. Recess at noon of laborers, or of boys at school.

உச்சிவேர், s. The main root of a tree, மூலவேர்.

உச்சுகாட்டல், v. noun. [prop. உச்சுக்காட்டல்.] Setting dogs, directing a dog to an object of attack, &c., நாயை யேவல்.

உச்சுச்சொனல், v. noun. Calling a dog, நாயைக்கூப்பிடல்.

மலையுச்சி, s. The top of a hill, the peak.

*உச்சிட்டம்—உச்சிஷ்டம், s. Refuse of food, regarded as impure, எச்சில். Wils. p. 138. Uchchishda.

உச்சிட்டசாங்கரியம், s. Eating or drinking from the same vessel in common, ஒரேபாத்திரத்திற்புசிக்கை.

உச்சிதம், s. [prop. உசிதம்.] Excellence, rareness, niceness, valuableness, choiceness, அருமை. 2. Fitness. (See உசிதம்.) 3. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus, L. 4. (Rott.) A present, a gift, கொடை.

உச்சிதமாகக்கொடுக்க, inf. To give as a present.

உச்சிதமாய்ப்பண்ண, inf. To do a thing pleasingly. 2. To do a thing on a new plan.

உச்சிரதம், s. A creeper, பிரண்டை, Vitis quadrangularis.

*உச்சிரயம், s. Height, உயரம். 2. Upright side of a triangle, முக்கோணத்தின்நிலைக்கோடு. Wils. p. 138. Uchchraya.

உச்சினி—உச்சினிமாகாளி, s. The city Ougein, ஒருபட்டணம்.

உச்சு, கிறேன், உச்சினேன், வேன், உச்ச, v. a. To pitch at a mark, cast a game with betel nuts, shells, money, &c., சூதாட்டமுதலியவைவெல்ல. 2. [prov.] To conquer in a game or controversy, to win, surpass, get the advantage of by subtilty or artifice, வெல்ல. 3. [vul.] To get another's property by artifice, to defraud, trick, பிறர்பொருளைக்கவர.

உடைநாரமுந்தச்சேலைகளுமுச்சிக்கொண்டேனென்றேன். Having robbed her of her clothes, mantle and all, I exulted in the exploit. (திருச்செந்தூர்க்கோவை.)

உச்சன், s. [prov.] A shell, areca-nut, tamarind seed, &c. used for pitching in a game.

*உச்சைச்சிரவம், s. The horse of Indra, இந்திரன்குதிரை. Wils. p. 138. Uchchaishravas. (p.)

உஸ், s. A hiss, a sound for setting on or inciting dogs, for scaring away birds, &c.

உஸ்ஸென்றோட்ட, inf. To scare, scare away by hissing.

உஞற்று, கிறேன், உஞற்றினேன், வேன், உஞற்ற, v. a. To enterprise, act with energy, attend to with energy and perseverance, to perform, execute, முயற்சிசெய்ய. 2. To institute a lawsuit, prosecute, வழக்கேற்க. (p.)

உலைவின்றித்தாழுதஞற்றுபவர். Those who persevere with untiring energy.

பலதருமம்பதியனுமதமின்றுஞற்றினள். She performed various charitable acts without her husband's consent. (பாரதம்.)

உஞற்று, *v. noun.* Energy, enterprise, exertion, ஊக்கம். 2. Unfailing application, untiring perseverance, முயற்சி. 3. Prosecution at law, institution of a lawsuit, வழக்கோதுகை. (*p.*)

உஞ்சட்டை, *s.* Thinness, slenderness (in person), மெலிவு. (colloquially, ஒஞ்சட்டை.) (*c.*)

உஞ்சல், *s.* [*prop.* ஊஞ்சல்.] A swing.

உஞ்சு, *s.* [*vul. prov.*] [*prop.* உச்சி.] A term for calling dogs, நாயைக்கூப்பிடுமொலிக்குறி.

உஞ்சுகாட்ட, *inf.* To set on dogs. See உச்சி.

உஞ்சை, *s.* The city of modern Ougein, அவந்திநகரம். (*p.*)

உடக்கு, *s.* [*vul.*] The spiral winding of the nut of a screw, திருகாணிக்கவைப்புரிச்சுற்று. (*p.*)

உடங்கு, *s.* Union, association, combination, கூடியிருக்கை. 2. [*adverbially.*] Together, together with, கூட. (*p.*)

அடைந்தார்ப்பிரிவுமரும்பிணியுஞ்சேமெழுடன்குடம்பு மேவன்பாற்குறவர். Forasmuch as separation from friends, disease and death are incident to those who are in the body—

*உடசம், *s.* A hut made of leaves, straw, &c., the residence of hermits, பன்னசாலை. (சேதுப்புராணம்.) Wils. p. 139. Udaja. (*p.*)

உடந்தை, *s.* Fellowship, companionship, confederacy, partnership, proprietorship, heirship, கூட்டுறவு. 2. Connexion, concert, union, combination, participation, சேர்க்கை. (*c.*)

ஒவ்வொரிற்குணங்களுக்குமுடந்தையாய். Uniting at once in fellowship with every virtue. (பாரதம்.)

அவனிதற்குடந்தையானி. He is a partner. 2. He is a joint-heir. 3. He is accessary to it.

அவனுக்குமெனக்குமுடந்தையில்லை. I have no connexion with him. 2. I am not related to him. 3. I have no business with him. 4. I disown him.

உடந்தைப்பட, *inf.* To consent, become accessary, to have a hand in, be engaged in, ஒருமிக்க.

உடப்பு, *s.* A tree, தொரட்டுமுள் மரம், Pisonia georgina, *L.*

உடம்படுமெய்—உடன்படுமெய், *s.* [*in grammar.*] The consonants ய் and வ், as serviles or connecting letters, இரண்டுயிர்களைப்பொருந்துமைப்பதெய்மெய்யெழுத்து. (*p.*)

உடம்பிடி, *s.* A lance or dart, வேல். (*p.*)

உடம்பு, *s.* Body, உடல். 2. The body as assumed by the soul in its transmigrations according to the deeds of former births, உயிர்க்கிருப்பிடம். 3. (*p.*) A consonant, மெய்யெழுத்து.

உடம்பைத்தேற்றிக்கொண்டன்றோயோகத்திலேபோகவேண்டும். To engage in the austerities of a Yogi, one must strengthen himself by medicine.

உடம்புதேற, *inf.* To be strengthened, to grow strong—as a convalescent person from food, exercise, &c.

உடம்புநன்றாயிருக்க, *inf.* To be well, to be in health.

உடம்பெடுக்க, *inf.* To take a body, to be born, சரீரமெடுக்க.

பரிகாசம்பண்ணவும்நிந்திக்கவுமுடம்பெடுத்தான். He is born to be mocked and despised.

கள்ளனென்றுடம்பெடுத்தவன். One who is born a rogue.

உடம்புரட்டல், *v. noun.* [*prov.*] Rolling or turning about—as infants before they begin to creep. 2. Rubbing off dirt or dust from the body.

ஆணுடம்பு, *s.* The penis.

பெண்ணுடம்பு, *s.* [*vul.*] Pudendum muliebra.

உடம்மை, *s.* Troubled or turbid water, கலங்கனீர். (சது.) (*p.*)

உடம்மைபயிலுங்குதிக்கயலினம். Fishes leaping in agitated water.

உடலம், *s.* Body common to man and brute, உடம்பு. (*p.*)

உடலு—உடல், கிறேன், உடன்றேன், வேன், உடல, *v. n.* To fight, be enraged, கோபந்தோன்றப்போர்செய்ய. 2. To exhibit signs of fierce anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. (*p.*)

உடல்சினஅரவம். The furious serpent. (வ்காந்தம்.)

அவருடனுடன்றுபொரவுன்னினும். Should one be enraged and attack them in battle. (பாரதம்.)

உடலல், *v. noun.* Rage, being enraged, சினத்தல். 2. Exhibiting signs of fierceness, சினக்குறிப்பு.

உடல், *s.* Body—human or brute, bodily constitution—one of the three obstacles to piety, சரீரம். 2. (*p.*) A consonant, மெய்யெழுத்து. 3. Gold, பொன்.

மறுப்படாவுடலேழுபொதிதந்துவாழியே. Do thou prosper giving (me) seven bags of gold.

உடலிரண்டுயிரொன்று. A shell-fish, இப்பி. 2. Intimate friendship—two bodies but one life, சிநேகம்.

உடலிலான், *s.* Kama, the Hindu cupid, காமன். (*p.*)

உடலெடுக்க, *inf.* To take a body, to be born. 2. [*prov.*] To fatten, become fat or fleshy—as cows.

உடலெரிவு, *s.* Smarting or burning sensation all over the body.

உடலெழுத்து, *s.* An inanimate letter, a consonant.

உடல்வாசகம், *s.* The body of a writing in bonds, &c., exclusive of signatures and of a letter exclusive of salutation, &c., கட்டெழுத்துவாசகம்.

உடல்வேலை, *s.* Body of a work, chiefly applied to painting or other ornamental work, பரும்படியானவேலை.

உடற்கருவி, *s.* Body armor.

உடற்குறை, *s.* A headless body, முண்டம். 2. Any blemish in the body, உறுப்புக்குறை.

உடற்கூறு, *s.* Anatomy, the component parts of the human system, சரீரக்கூறு.

உடற்கூற்றுத்தத்துவம், *s.* The principles of anatomy or the description of the component parts of the body.

உடற்கொழுப்பு, *s.* A disease which creates a dislike to food.

உடற்றழும்பு, *s.* A scar, a cicatrice, the mark of a stroke or blow, உடலின்மறு.

குதிரையுடலன், *s.* [*prov.*] A bull having his belly straight and narrow as that of a horse.

உடறல், *v. noun.* [*a change of* உடறுதல்.] Raging. See உடலல்.

உடற்று, கிறேன், உடற்றினேன், வேன், உடற்ற, *v. a.* To attack furiously in battle, to charge or rush on with fury, போர்செய்ய. 2. To vex, afflict, torment, வருத்த. 3. To drive back, beat away, &c., துரத்த. 4. To frustrate, thwart, scatter, disperse—as an opposing army, &c., சிதறவடிக்க. 5. To kill, destroy, exterminate, அழிக்க. 6. To discharge an arrow or other missile, பிரயோகிக்க. (*p.*)

ஆசுகமுடற்றினுரே. They discharged arrows in rage. (பாரதம்.)

வெஞ்சமமுடற்றினுரே. They carried on a destructive war.

ஒல்லும்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை. The friendship of those who frustrate one's designs when they are about to be accomplished. (குறள்.)

உலகத்தனையின்றுடற்றும்பசி. Hunger will afflict the world.

உடற்றல், *v. noun.* Attacking with fury. 2. *s.* Great fury, பெருங்கோபம். (*p.*)

உடன், *s.* A particle of time and place used in combination with other words and expressing co-existence, accompaniment—a form of the third case or the social ablative, மூன்றும்வேற்றுமைப்பின்சொல்லுருபு. 2. Instantly, immediately, at once, அப்பொழுதே.

உடனாளி, *appel. noun.* Companion, co-partner, கூட்டாளி. 2. (*Rott.*) A man of property.

உடனிகழ்ச்சி—உடனிகழ்தல்—உடனிகழ்வு, *v. noun.* Co-existing, happening simultaneously. 2. A term in grammar implying co-existence, concomitancy, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

ஒடுவென்பதுடனிகழ்வைக்காட்டும். The particle ஒடு shows accompaniment.

உடனிலைமயக்கம்—உடனிலைமெய்மயக்கம், *s.* [*in orthography.*] The combination of two consonants of the same kind—as அக்கம், அச்சம், opp. to வேற்றுநிலைமெய்மயக்கம்.

உடனுக்குடனே. The very instant, at the very juncture, immediately succeeding another event.

பாம்புகடித்தவுடனுக்குடனேபிரயோகம்பண்ணிக்கொண்டான். He applied the remedy as soon as the snake bit him.

உடனுற்றவன், *s.* A servant of the same class with another.

உடனே, *adv.* Immediately. 2. *prep.* With, together with.

ஒருசாமமானவுடனே. Immediately after the first watch.

அவனதைச்சொன்னவுடனே. As soon as he had said it.

என்னுடனேவா. Come along with me.

உடனொத்தபங்காளி, *s.* An equal sharer.

உடனொத்தவன், *s.* An equal, a fellow, an acquaintance, a compeer.

உடன்கட்டையேற, *inf.* To ascend the funeral pile—as a Hindu widow with her deceased husband, அனுமரணமடைய; [*ex* கட்டை, log of wood.]

உடன்கூட்டு, *s.* Co-partnership, fellowship, உடன்சேர்க்கை.

உடன்கூட்டாளி, *s.* Co-partner, participator.

உடன்கை. [*prop.* உடனே.] Immediately succeeding, just after, as soon as.

வேலைசெய்துமுடிந்தவுடன்கையிலேகூலிகிடைக்கும். The wages will be paid as soon as the work is done.

உடன்பங்காளி, *s.* A joint-sharer or participator, a co-partner, கூட்டுப்பங்காளி. 2. A co-heir, joint-heir, a brother's sons having a right to share in the family property, உடன்சுதந்தரவாளி.

உடன்பங்கு, *s.* A joint-share, equal share (whether in trade, inheritance, land or otherwise), participation, joint-heirship, கூட்டுப்பங்கு.

உடன்படு, *inf.* [*com.* உடம்படு.] To agree, assent, consent, acquiesce, harmonize with, சம்மதிப்பட. 2. To engage, contract, form a compact, பொருந்த. 3. To undertake, enter upon, உடம்படிக்கைசெய்ய. 4. To answer in the affirmative, மறுதிருக்க. 5. To be privy to, to have a hand in, சேர. 6. To yield, submit, comply, இசைய.

உடன்படிக்கை, *s.* [*com.* உடம்படிக்கை.] A contract, agreement, compact, covenant, engagement, &c., written or verbal, சம்மதிப்பத்திரம். 2. A promise, assurance, உறுதிப்பாடு.

உடன்படுத்த, *inf.* To induce consent, to make willing, சம்மதிப்படுத்த. 2. To unite, reconcile, இசைவிக்க.

உடன்படுவிலக்கு, *s.* A figure of speech by which a negation is couched in affirmative words—as அப்போதடுப்பதறியேனருள்செய்ய இப்போதிவருமிசைகின்றன்—தப்பில், பொருளோபுகழோதாப்போவீர்மாலை இருளோநிலவோவெழும். (அலங்காரம்.)

உடன்பட்டகடமை, *s.* A covenanted obligation.

உடன்பாடு—உடம்பாடு, *s.* Harmony, concord, union, fellowship, agreement, பொருத்தம். 2. Compact, covenant, engagement, உடம்படிக்கை. 3. Consent, assent, compliance, acquiescence, சம்மதிக்கை. 4. Being concerned in, complicity, உடந்தை. 5. Affirmation, மறுமை. 6. [*in grammar.*] Positive or affirmative—as opposed to negative terms, or negative forms of expression, விதி.

உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கைகுடங்கருட்பாம்போடுடனுறைந்தற்று. Those who live in discord are as if enclosed in a vessel with a live snake.

உடன்பாட்டுவினை, *s.* A verb in the affirmative form, விதிவினை.

உடன்பிறந்தவர்கள்—உடன்பிறந்தார், *s.* Own full brothers or sisters.

உடன்பிறந்தார்சுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டாம். Because born with you, do not imagine them to be your friends.

உடன்பிறப்பு, *s.* [*impr.* உடப்பிறப்பு.] Connascence, கூடப்பிறக்கை. 2. Offspring of the same parents, an own brother or sister.

உடன்றல், *v. noun.* [*as* உடலல்.] Raging.

உடு, *s.* A goat, sheep, ஆடு. 2. A star, விண்மீன். 3. An arrow, அம்பு. 4. The feathers of an arrow, அம்பினிறகு. 5. The point and barb of an arrow, அம்புத்தலை. 6. A boatman's pole, ஓடக்கோல். 7. A fort-ditch, அகழி. 8. A tree, சிக்கிமரம். (*p.*)

உடுகொட்டி, *s.* The பொன்னுங்காணி.

உடுநீர், *s.* A fort-ditch, அகழி. (*p.*)

உடுபதி—உடுவின்காந்தன்—உடுவின்வேந்தன், *s.* The moon, சந்திரன்; [*ex* காந்தன், a lover or husband]—he who took as his wives the constellations.

உடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dress, attire, put on clothes, வஸ்திரந்தரிக்க. 2. To dress another, ஒருவனுக்குடுக்க. 3. (*fig.*) (*p.*) To surround, encircle, சூழ.

பிள்ளைக்குச்சீலையுடுத்தாள். She dressed the child.

பூசலாசிறிக்குச்சந்தப்பூந்தழையுடுத்து. Adorning the attractive eyed body with boughs of the sandal tree. (திருச்செந்திற்புராணம்.)

உடுகூறை, *s.* Clothes—in colloquial use, chiefly women's.

உடுத்தவாடை, *s.* Home-dress or dishabille, under-clothes.

உடுத்தவாடையில்லாதாணீராட்டும். A woman's bathing without her under-garments (is improper). (நிகண்டு.)

உடுத்துக்கொள்ள, *inf.* To dress one's self.

உடுத்துவிட, *inf.* To dress another.

உடுபாவனை, *s.* Mode or style of dress. 2. [*prov.*] A suit of clothes. 3. (*Rott.*) Clean clothes.

உடுபுடவை, *s.* Garments.

உடுமானம், *s.* A dress befitting a person's station in life.

நகருடுத்த, *rel. part.* Surrounding the city.

கடலுடுத்தபார், *s.* The sea-girt earth.

உடுக்கை, *v. noun.* Dressing. 2. *s.* Raiment, clothing, உடை.

உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கேயிடுக்கண்களைவதாநட்பு. (Real) friendship to one removes his distress with that promptitude with which the hands of him whose garments are loosened (while before an assembly) adjust them. (குறள்.)

உடுப்பு, *s.* Clothes, garments, clothing, vesture, dress, வஸ்திரம்.

உடுப்புடுக்க, *inf.* To dress, clothe (one's self or another).

உடுக்கை, *s.* A small kind of drum, tapering in the middle, இடைசுருங்குபறை. 2. Tambourine, தக்கட்பறை.

உடுத்து, கிறேன், உடுத்தினேன், வேன், உடுத்த, *v. a.* To dress another, clothe, பிறனுக்குடுத்த.

உடுபதி, *s.* A tree and its root very bitter and medicinal, மரமஞ்சள், Menispermum fenestratum.

*உடுபம், *s.* A raft, float, தெப்பம். Wils. p. 139. Udupa.

உடுப்பை, *s.* The சீக்கிரி tree. (See உசிலம்.) 2. The name of a town near Tellicherry where the priest of the Madduvar resides, மத்துவாசாரியாரிருக்குமிடம்.

உடும்பு, *s.* The double-tongued lizard, the guana, கோதா, Lacerta iguana.

உடும்புநாக்கு, *s.* It's bifid tongue.

உடும்புநாக்கன், *s.* A double-tongued or deceitful man.

உடுவை, *s.* A fort-ditch, அகழி. (*p.*)

உடை, *s.* A species of thorny tree, குடைவேல், Acacia—in the adjective and genitive forms, ஐ is changed into அம், as—உடமுள், the thorn of the உடை tree.

உடை, *s.* Wealth, செல்வம். 2. Owning, belonging to, being owned, possessed, உடைமை. This word is conjugated as a symbolic verb, in the various inflections of which, or in the abstract form உடைமை, it chiefly obtains; when used as a qualifying prefix in its simple form, except as a participle, it requires the reduplication of the hard letters.

பாட்டுடைத்தலைவன், *s.* The patron of a poem to whom it is addressed. 2. The hero of a poem.

உடைப்பெருஞ்செல்வர், *s.* Those possessed of great wealth.

உடைத்து. Third person sing. neut. of a symbolic verb often used appellatively with ஆகுதல். It has, possesses, belongs to, is subject to.

இது அவற்குடைத்து. This belongs to him.

மகிமையுடைத்தானமோட்சம். Glorious bliss.

அச்சாணியன்னாருடைத்து. (The world) possessing persons as important (to society) as the linch pin is to a chariot. (குறள்.)

யாக்கைஅழிவுடைத்தாயிருக்கின்றது. The body is perishable.

உடைத்தானவன், *s.* A proprietor, possessor, one subject to.—*Note.* This form, though a solecism, is allowed.

உடைய. The participle of the verb, (1) used as a form of the sixth or possessive case, ஆறம்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு—as என்னுடையபொருள், my property. 2. Affixed to nouns it governs the accusative case expressed or understood—as மரத்தையுடையவன், the owner of the tree. Sometimes it is annexed to the dative —as பொருளுக்குடையவன், an heir.

என்னுடையது. It is mine.

மணமுடையபூ, *s.* A fragrant flower.

மரத்தினுடையகொம்பு, *s.* The branch of a tree.

உடையவன்—உடையான், (*third pers. masc. sing.*) He has, he possesses, (often used appellatively). 2. *appel. n.* He who has, he who possesses. (*a*) the owner, the possessor, (*b*) the Supreme Being, (*c*) a rich man, (*d*) a king, a lord, (*e*) the master of the house.

உடையார், *s.* The rich, the wealthy, the opulent. 2. [*prov.*] A district officer. 3. A title among some tribes of Hindus.

உடையார்முன்னில்லார்போல். Like the poor in the presence of the wealthy.

ஆஸ்திக்குடையவன், *s.* An heir.

மண்ணுடையான், *s.* A potter, குயவன்.

ஆஸ்தியுடையவன், *s.* A proprietor.

ஊருடையார், *s.* A district officer, a registrar of land, &c.

வீட்டுடையான், *s.* The master of a house, the husband.

உடைமை, *s.* Property, possessing, having, owning, உரிமை. 2. The thing possessed, property, possessions, movable property, உரிபொருள். 3. Jewels, ornaments, ஆபரணம். 4. Wealth, riches, opulence, செல்வம். In the first meaning it is often in classical language affixed to other words.

உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பாமடமை.... Poor in the midst of wealth are they who ignorantly neglect the duties of hospitality. (குறள்.)

கல்வியுடைமைபொருளுடைமையென்றிரண்டுசெல்வமுஞ்செல்வமெனப்படும். The two possessions, viz.: knowledge and wealth are possessions indeed. (நீதிநெ.)

உடைமைக்காரன்—உடைமையாளன், *s.* A proprietor, possessor, an owner. 2. An opulent person.

அன்புடைமை, *s.* Love, affection, kind-heartedness.

அறிவுடைமை, *s.* The possession of knowledge, knowledge.

அருளுடைமை, *s.* Grace, benevolence.

உடை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To become broken—as a vessel; to crack, burst, break in pieces, split, to be fractured—as the skull, &c.; to break with force suddenly, to break or burst open—as a bank or shore; to break open—as a letter or seal, &c.; to be broken—as the skin; to be hurt—as by a wound, தகர். 2. To become broken—as the ranks of an army, to be discomfited, to retreat before the foe, இரிய. 3. To become broken—as the heart with grief, to be disheartened, dispirited, dejected, alienated, &c., to be in despair, மனம்நெகிழ. 4. To fall below in competition, rivalry or comparison, தாழ. 5. To be reduced in circumstances, to become poor, குறைய. 6. To effloresce, open, burst—as a flower, to blossom, மலர். 7. To become untwisted, முறுக்கவிழ. 8. To be reduced in strength, to be debilitated, to be subdued or overcome by any thing, பலமுடைய. (குறள். 109. அதி. 8.) 9. To be divulged or become known as a secret, வெளிப்பட. 10. To be ruined, கெட.

நெஞ்சுடைந்தவனாய்ப்போனான். He is dispirited, dejected, &c.; he is in despair.

கொப்புளமுடைந்தது. The blister is broken.

ஒன்னலருடைந்துபோனார். The enemy was discomfited.

உடை, *s.* Clothes, garments, vesture, dress, வஸ்திரம்.

உடைநடைபாவனை, *s.* The mode of dress, the gait, the manner, external appearance.

உடையல், *s.* Any thing broken, a breach, a fracture.

உடையல்நெரியல், *s.* Things cracked and broken.

உடைவாள், *s.* A short scimiter, an accoutrement or article of equipage, சரிகை.

உடைவு, *v. noun.* A breach, disruption, eruption, infraction, crack, fracture, தகர்வு. 2. Being routed, a discomfiture, defeat, இரிவு. 3. Debility, brokenness of constitution, தளர்வு. 4. [*with appropriate words prefixed.*] Dispiritedness, dejection, broken-heartedness, despair, மனநெகிழ்ச்சி. 5. Reduction of circumstances from wealth to poverty, கேடு.

மனமுடைவானவன், *s.* A dejected or broken-hearted person.

உடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To break a vessel, &c.; to burst, break open, break a bank, &c.; to break lumps, clods, &c.; to break a boil, a blister, the skull or any other flat, solid or massive substance; to split, fracture, தகர்க்க. 2. To break the ranks of an enemy, to defeat, discomfit, disperse, rout, put to flight, இரிக்க. 3. To ruin, impoverish one, கெடுக்க. 4. To untwist, untwine, முறுக்கவிழ்க்க. 5. *v. n.* To break—as a boil, கட்டியுடைக்க.—*Note.* உடைய and உடைக்க are not applicable to the breaking of a tree, a branch, an arm or any other long and cylindrical body that is broken off short or asunder. For this meaning see முரிக்க, ஒடிக்க, &c.

தண்ணீருடைத்தப்பாய்கிறது. The water has broken (the dam) and flows out.

பல்லுடைப்பேனென்றான். He said, I will break your teeth.

கட்டுடைக்க, *inf.* To burst an embankment—as water.

பெண்மையுடைக்கும்படை, *s.* The weapon that dissolves female continency.

தலையுடைக்க, *inf.* To take much pains, mentally—as in abstruse calculations, intricate business.

உடைப்பு, *v. noun.* A breaking, a breach, the bursting of a bank, உடைக்கை. 2. *s.* A channel cut or broken through a dam in a field, disruption, உடைந்தஅறுவாய். 3. Weakness, தளர்ச்சி.

தலையுடைப்பு, *v. noun.* A trouble, some intricate employment.

உடைகுளம், *s.* The twentieth lunar asterism, பூராடம். (*p.*)

உடையார்பாளயம், *s.* The name of a country, ஒரூர்.

உட்கட்டு, *s.* Private apartments of a house, அந்தப்புரம். 2. A woman's necklace tied close to the neck, மாதர்கழுத்திற்கட்டுமோர்மணிவடம்; [*ex* உள், the inside.] All words from உள் having the ள் changed into ட் or ண் will be found under உள்.

உட்கார்—உட்காரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், உட்கார, *v. n.* [*vul.*] To sit, sit down, (not classical) also written உருக்கார.

உட்காருவிக்க, *inf.* To seat, provide with a seat, cause to sit, உருக்காரச்செய்ய.

உட்கு, *s.* Fear, dread, terror, signs or expression of fear, அச்சம். 2. Shame, bashfulness, modesty, நாணம். (*p.*)

உட்குவரத்தோன்றுமீரேழ்துறைத்தே. It consists of fourteen fearful modes. (புறப்பொருள், தொல்காப்பியம்.)

உட்கு, கிறது, உட்கினது, ம், உட்க, *v. n.* To fear, dread, stand in awe of, அஞ்ச. 2. To betray signs of fear, அச்சக்குறிப்புக்காட்ட. 3. To be ashamed, be bashful, to retire, shrink back with shame, to be modest, நாண. 4. To rot, decay, perish, moulder, மடிய. (*p.*)

உட்குடையாருள்நாணியல்பினள். Who excites the fears of all the matrons of the land and puts them to shame. (நாலடி. அதி. கற்புடைமகளிர்.)

உட்கை, *v. noun.* Fearing, dreading, &c.

*உட்டணம்—உஷ்ணம், *s.* Vehement or intense heat of fire, of the sun, of the weather, or of the body, வெப்பம். Wils. p. 165. USHN'A.

உட்டணகாசம், *s.* A disease, வெப்பக்காசம்.

உட்டணகாலம், *s.* The hot season, hot weather.

உட்டணங்கொண்டிருக்கிறவன், *s.* One affected with excessive heat in the body.

உட்டணசஞ்சீவி, *s.* The பிரண்டை plant, Vitis quadrangularis.

உட்டணசிகை, *s.* The sign in which either the planet mars, saturn or the sun is situated.

உட்டணசைத்தியம், *s.* The use of hot or pungent things to cool the system—as pepper, hot water, &c.

உட்டணபூமி, *s.* A hot country or the torrid zone. 2. Heat and cold.

உட்டணோதிக்கம், *s.* The prevalence of heat in the body, weather, or climate.

உட்டணவாயு, *s.* Hot humors in the body.

உட்டணவியாதி, *s.* A disease—the whites--supposed to be caused by heat in the system.

உட்டணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be hot—as weather—as fire—as heat in the system, &c., வெப்புற.

உணக்கு, கிறேன், உணக்கினேன், வேன், உணக்க, *v. a.* To cause to wither or to fade; to dry with fire, in the sun, &c., உலர்த்த. 2. To grieve one, to wound the feelings, வருத்த. (*p.*)

பாலாற்கழீஇப்பலகாலுணக்கினும்வாலிதாம்பக்கமிருக்கைக்கிருந்தன்று. Though you wash charcoal in milk and dry it ever so long, it will not become white. (நாலடி.)

மீனுணக்கல், *v. noun.* Drying fish. (அகப்பொருள்விளக்கம்.)

உணங்கு, கிறது, உணங்கினது, ம், உணங்க, *v. n.* To fade, wither, dry, droop—as a vegetable or animal, உலர். 2. To be grieved, to be sorry, to be dejected in mind or countenance, வருந்த. (*p.*) 3. To pine away, to wither—as the body, by abstinence, &c.; to be emaciated, reduced, &c.; to languish, வாட.

உணங்குசிந்தையாய். O thou afflicted in mind. (ஸ்காந்தம்.)

நினதுசெம்முகமுணங்கியதென்கொலாம்? Why is your blooming countenance so cast down? (ஸ்காந்தம்.)

படலுணங்கவிடுவார்மாட்டு. With him who has the resolution to desert me whilst languishing from separation—— (குறள்.)

உணங்குமீன், *s.* Drying fish.

உணக்கம், *v. noun.* A dry or withered state, உலர்ந்தநிலைமை. 2. Dejection of countenance, drooping, வாட்டம்.

உணத்து, கிறேன், உணத்தினேன், வேன், உணத்த, *v. a.* [*vul. improp. for* உணக்கு.] To dry in the sun, wind, &c.

உணர்—உணரு, கிறேன், உணர்ந்தேன், வேன், உணர, *v. a.* To be conscious, to feel mentally, to perceive, understand, comprehend, arrive at, or possess full and perfect knowledge, அறிய. 2. To discern, distinguish, பகுத்தறிய. 3. To think, reflect or consider, meditate, contemplate, நினைக்க. 4. To feel, perceive by the touch, பரிசித்தறிய. 5. To learn, acquire knowledge, கற்றறிய. 6. To become reconciled—as man and wife, be reunited after a love quarrel, ஊடறீர. 7. To become free from delusion, doubt, error, &c.—as in waking from sleep; recovering from languor; acquiring spiritual perception, &c., தெளிய. (*p.*)

தெய்வப்புலவனுக்குநாவுணருஞ்சித்திரகாரனுக்குக்கையுணரும். The tongue of the inspired poet and the hand of the painter perform their functions intuitively. [*prov.*]

உற்றுணரெங்களிலொருவன். One of us who have been initiated. (பாரதம்.)

உணராமை, *neg. v. noun.* Stupor, want of perception, knowledge, feeling, &c., அறியாமை. 2. Insanity, intoxication, infatuation, bewilderment, உன்மத்தம்.

உணருமறிவு, *s.* Instinct, intuition. 2. Ready apprehension, cleverness.

உணர்ந்தோர்—கற்றுணர்ந்தோர், *s.* The learned, persons of profound erudition, men of ability.

உணர், *v. noun.* Feeling, perception, knowledge, intellect, உணர்வு.

உணர்ச்சி, *v. noun.* Consciousness, feeling, intuition, perception, discernment, understanding, sensibility, knowledge, wisdom, judgment, experience, reason, learning, &c., acquiring knowledge, உணர்வு.

என்காலிலேயுணர்ச்சியில்லை. My leg is devoid of feeling, affected by paralysis, &c.

உணர்தல், *v. noun.* Being reconciled—as man and wife after a love-quarrel.

ஊடலுணர்தல்புணர்தலிவைகாமங்கூடியார்பெற்றபயன். Disunion, reconciliation and the pleasures of love, these are the fruits of matrimony. (குறள்.)

உணர்த்தி, *s.* [*vul. prop.* உணர்ச்சி.] Feeling.

உணர்த்தியற்றவன், *s.* A man past feeling, one devoid of sensibility.

உணர்த்தியுள்ளவன், *s.* A man of sensibility, one who is affected by the wants of others.

உணர்வு, *v. noun.* Feeling, consciousness, intuition, perception, understanding, knowledge by means of the senses, உணர்கை. 2. Clear discernment, intellect, reason, தெளிவு. 3. Cessation from sleep, love quarrels, &c., ஊடறுந்துயிலுநீங்கல். 4. Acquiring of knowledge, learning, experience, acquaintance with science, &c., கற்றுணர்கை. 5. A sense, புலன். 6. Separation, நீங்கல்.

உணர்வுணருமுணர்வுடையாரைப்புணர்ப்புணருமின்பம். To be united in friendship with the prudent who think of what they ought to think is productive of the highest felicity. (நாலடி.)

உள்ளத்துணர்வுடையான். A man of great wisdom.

உணர்வுகேடு, *s.* Forgetfulness, listlessness, inattention, உணர்ச்சியின்மை. 2. Want of understanding, அறிவீனம்.

நுண்ணுணர்வு, *s.* An acute perception.

தேர்ந்தவுணர்வினன், *s.* A man of improved understanding.

தளர்ந்தவுணர்வினன், *s.* A dull man, one slow of understanding.

உணர்த்து, கிறேன், உணர்த்தினேன், வேன், உணர்த்த, *v. a.* To teach, instruct, explain, cause to feel, perceive, understand, to enlighten, impart knowledge, to convince, கற்பிக்க. 2. To declare, treat of a subject—as a speaker or author, அறிவிக்க. 3. To conciliate the other party—as man or wife, to recover the affections—as lovers after love quarrels, ஊடறீக்க; [*ex* உணர், *v.*] (*p.*)

கலத்துணர்த்தற்காதலர்க்கண்டாற்புலத்தலாற்புலக்கப்புகுதியென்னெஞ்சு. O my heart, if thou once again behold thy husband, who by love can conciliate thee, thou wilt no longer maintain thy feigned opposition. (குறள்.)

ஊடியவரையுணர்த்தாமை. Not conciliating your concubine. (குறள்.)

உணவு, *s.* Food, sustenance, eatables, chiefly applicable to substantial food—as wheaten bread, rice, animal food, &c., ஆகாரம்.

உணவின்மை, *s.* Fast, abstinence from food.

உணு, *s.* Food, sustenance, போசனம். 2. Cooked rice, சோறு. (*p.*)

உணுமிசைத்தனர். They took food. (ஸ்காந்தம்.)

உணி, *s.* [*a contraction of* உண்ணி.] A tick, &c.

உண்—உண்ணு, கிறேன், உண்டேன், உண்பேன் or உண்ணுவேன், உண்ண, *v. a.* To eat, drink, suck—as a child; to take food, whether solids, liquids or other kinds, to taste, அருந்த. 2. To feed, make a full meal—as a dinner, &c., புசிக்க. 3. To enjoy, suffer, experience, or receive the fruits of actions performed in former births, or in future the actions of the present, அநுபவிக்க. 4. To imbibe, absorb, விழுங்க.—*Note.* With verbal roots and sometimes with verbal nouns it forms a passive—as அடியுண்ண, to be beaten; அலையுண்ண, to be distressed.

உண்டசுற்றமுறவும். Relations or friends who have eaten together will cherish towards each other kindly feelings.

உண்டசோற்றுக்கிரண்டகம்பண்ணப்படாது. One ought not to be ungrateful to his benefactor.

உண்டாரைமேனிகண்டாற்றெரியும். A person's diet may be known by his appearance.

உண்ணக்கைசலிக்க. To be so delicate as to tire by eating—as a dainty child, &c. 2. To be wearied, cloyed, sated, &c. by too profuse a supply of food.

உப்பாலிவைப்பயனுண்ணுங்கால். While experiencing the inevitable fruits of former births.

உண்கலம், *s.* A plate or dish to eat from, a porringer, commonly brass, தாலம்.

உண்டாட்டு, *s.* Play of females, மகளிர்விளையாட்டு. 2. Play, sport, விளையாட்டு. 3. Festivity, drinking, joviality, மதுவுண்டாடுகை.

உண்ணி, *s.* An appellative termination often contracted to உணி—as தூக்குணி, &c., one who eats, an eater.

உண்ணீர், *s.* Water to drink.

உண்பிக்க, *inf.* To cause to eat, drink, &c., feed one, உண்ணுவிக்க.

தூக்குணி, *s.* One so vile and daring as not to fear hanging. 2. A malefactor who is hanged. 3. One who hangs about to get food.

அழுகுணி, *s.* One who is always weeping; also one who is disposed to weep.

அடியுணி—குட்டுணி, *s.* One who is beaten.

குத்துணி, *s.* One who is stabbed. 2. A dastard, mean spirited person.

இரப்புணி, *s.* A beggar, one who eats what he begs.

அடையுணி, *s.* One dependent for food.

கட்டுண்ண, *inf.* To be tied up.

வெட்டுண்ண, *inf.* To be cut down.

தடையுண்ண, *inf.* To be hindered.

மையுண்கண்ணி, *s.* A woman with painted eyes, (*lit.*) she whose eyes have absorbed paint.

முலையுண்ணுங்குழந்தை, *s.* An infant at the breast.

நீலமுண்டதுகிலிகை. The pencil which has imbibed blue paint. (கன்னுலை.)

கள்ளுண்ணி, *s.* A drunkard.

தள்ளுண்ண, *inf.* To be rejected.

வீண்சோறுண்ணி, *s.* A rice consumer, a worthless person.

உண்டல். A past verbal form of உண்ணல், eating.

உண்டா, கிறது, னது, கும், க, *v. n.* To come into existence, to rise into being, happen, occur, take place, become, to be formed, to form, to concrete, உளதாக. 2. To become, to be made or created, தோன்ற. 3. To be conceived, to have origin, கருவுண்டாக. 4. To grow as vegetables, thrive, flourish, to be produced, be productive, &c., முளைக்க. 5. To become rich, wealthy, opulent, to prosper, செல்வமுண்டாக; [*ex* உள்.] (*c.*)

உண்டாயபோழ்திலுடைத்தழீக்காகம்போற்றொண்டாயிரவர்தொகுபவே. Thousands crowd about the wealthy as crows about a corpse. (நாலடி.)

எனக்குண்டானவுடைமை. My property.

உலகமுண்டானதுமுதல். From the creation of the world.

பிள்ளையுண்டாயிருக்கிறவள். A pregnant woman.

சதுரக்கள்ளியிலகிலுண்டாகும். In the prickly pear grows the (fragrant) agillochum.

உண்டாயிருக்க, *inf.* To have, belong to, exist.

அவள்நாலுமாதமுண்டாயிருக்கிறாள். She is advanced four months in pregnancy.

உண்டானவன், *appel. n.* One who has wealth—as உள்ளவன்.

உண்டாக்கு, கிறேன், உண்டாக்கி னேன், வேன், உண்டாக்க, *v. a.* To make, cause to exist, create, effect, occasion, generate, படைக்க. 2. To raise crops, trees, &c., to propagate, cultivate, விளைவிக்க. 3. To raise to affluence, enrich, விருத்திக்கப்பண்ண. 4. To produce, form, உண்பெண்ண; [*ex* உள்.] (c.)

உண்டாக்கிவைக்க, *inf.* To raise one, to establish in life.

அவர்வெகுபேரையுண்டாக்கிவைத்தார். He has been the making of many.

கதையுண்டாக்க, *inf.* To fabricate a story. 2. To spread a rumor.

உண்டி, *s.* Food, sustenance, eatables, உணவு. 2. Boiled rice, சோறு. 3. The food of carnivorous animals, இரை. (கிலேடு and திவாகரம்.) 4. (பாதிதி.) The food of birds and beasts in general, பறவைவிலங்கிவற்றினுணவு. Four kinds of eating are enumerated, viz.: 1. உண்டல், eating without mastication—as boiled rice, &c. 2. தின்றல், masticating, chewing—as meat, curries, &c. 3. நக்கல், licking—as honey, molasses, lapping. 4. பருகல், drinking, sucking—as a child. Sometimes a fifth is added, viz.: மென்றல், chewing—as spices, pungents, leaves, &c. kept in the mouth.

உண்டிசுருங்குதல்பெண்டிர்க்கழகு. It is becoming in a woman to eat little.

பேருண்டி, *s.* A principal meal—as dinner, &c., போசனம். 2. Eating to excess, gluttony, gormandizing, பெருந்தீன்.

சிற்றுண்டி, *s.* A light meal—as luncheon, tiffin, பலகாரம். 2. Eating sparingly, சிறுதீன். 3. A kind of small cake, அப்பவருக்கத்தொன்று.

உண்டி—உண்டிகை, *s.* A bill of exchange, உண்டிபத்திரம். 2. A treasury box, an alms box, பொக்கசப்பெட்டி. 3. A box in which the tax money is deposited.

உண்டிகைச்சீட்டு—உண்டியற்சீட்டு, *s.* A bill of exchange, உண்டிப்பத்திரம்.

உண்டியல், *s.* A bill of exchange, a draft, உண்டிச்சீட்டு. 2. A treasury box, an alms box, உண்டிகை. (continental usage). 3. That part of the offering which is reserved for the use of the temple, கோயிற்குச் சேர்க்கும்பணம் [*ex* உண்டி, existing].

உண்டு, [*ex* உள்.] Third pers. neut. sing. of the symbolic verb உள், but now used with all persons, in both numbers and in both திணை, it is, it exists, there is, there was, there are, there may be, there might be, &c. In some connexions, it implies a degree of uncertainty, குறிப்புவினைமுற்று. 2. Existing, existence, a thing that exists, உள்ளது. This and the participle உள்ள, (with its appellative) are the only parts of the verb, generally brought into colloquial use.

எனக்குத்தெய்வமுண்டு. God is my help, (எனக்கு is often omitted)—spoken of one when deserted, ill-treated, &c.

அதற்குநானுண்டுஅவனுண்டு. This concerns him and me exclusively (you need not meddle with it). 2. He and I are responsible for that.

உண்டில்லையெனல். Either affirming or denying.

உண்டுபட, *inf.* [*prop.* உண்டாக.] To come into existence, to become formed or produced by natural process evident to the senses, to happen, occur, தோன்ற. 2. To have origin, உண்டாக. 3. To grow, thrive, flourish, முளைக்க.

உண்டுபட்டவெல்லாமழியும். All that is created will perish, or be reduced to its primeval elements.

இதிலுப்புண்டுபட்டது. Salt is formed here.

அங்கேயொருகலகமுண்டுபட்டிருக்கிறது. An insurrection is sprung up there.

உண்டுபடுத்த, *inf.* [*prov. prop.* உண்டுபண்ண.] To make, create, &c.—as உண்டாக்க. 2. To fabricate, make a false story, எற்படுத்த.

வேதம்உண்டுபடுத்தியசித்திவியாதமுனி. Vedaviasar renowned as the compiler of the Vedas. (திருச்.)

உண்டுபண்ண, *inf.* To make, bring into existence.

உண்டுபண்ணிவைக்க, *inf.* To make, to establish, render permanent. 2. To rear plants, &c. 3. To establish one in life.

உண்டென, *inf.* To say it is. 2. [*vul. adverbially.*] Much, exceedingly, more, மிகவு.

உண்டெனத்தாவேண்டும். Give me more, give me liberally.

உண்டுகம், *s.* The பெருவாகை tree, Mimosa, *L.*

உண்டை, *s.* A ball, bowl, a globe, a sphere, a bullet, any thing round or globular, commonly rather small, உருண்டை. 2. A bolus, a pill, magical pill, குளிகை. 3. A cake—as சிற்றுண்டி. 4. A weaver's woof, weft, உண்டைநூல். (probably a contraction of உருண்டை.) 5. (*p.*) A division of an army, படைவகுப்பு.

உண்டைநூல், *s.* Woof, weft.

உண்டையாய்ச்சுற்ற, *inf.* To wind bobbins or balls.

உண்டையும்பாவும். The woof and warp.

நூலுண்டை, *s.* A ball or clew of thread, cotton, &c. 2. A weaver's bobbin or quill.

உண்ணு—உண்ணாக்கு, *s.* The uvula, அண்ணம்; [*ex* உள்.] (c.)

உண்ணி, *s.* The acarus or tick on sheep, dogs, cows, &c., ஓர்செந்து. 2. A kind of wart or mole on the body, பாலுண்ணி.

சருகுண்ணி, *s.* A tick frequenting woody places.

தவிட்டுண்ணி, *s.* Sheep or cow-tick.

நாயுண்ணி, *s.* A dog-louse.

குடவுண்ணி, *s.* A larger kind of tick.

உண்மை, *s.* Being, existence, entity, (opposed to இன்மை) உள்ளது. 2. Natural or intrinsic quality, essense, nature, இயல்பு. (*p.*) 3. Sincerity, honesty, probity, fidelity, uprightness, faithfulness, veracity, reality, fact, யதார்த்தம். 4. Certainty, ascertainment, மெய். 5. Oath, abjuration, சத்தியம். 6. (*p.*) Destiny or entailment of actions issuing in joys and sorrows, ஊழ். 7. Wisdom, right knowledge, அறிவு.

உண்மையானுண்டிவ்வுலகு. By the existence (of kindness, favor, politeness) the world is sustained. (குறள்.)

நீயதற்குண்மைபண்ணிக்கொடுப்பாயா? Will you swear to it?

உண்மைகண்டவன். One who has experienced the truth (of a religion).

உண்மைத்தவறு, *s.* Falsification, உண்மைவழு. 2. Failure in moral rectitude, சன்மார்க்கவழு. 3. A breach of trust, நாணயப்பழுது.

உண்மைத்தாழ்ச்சி, *s.* Unfaithfulness, breach of trust, உண்மைக்குறை.

உண்மைத்தாற்பரியம், *s.* The real object, scope or design, யதார்த்தமானகருத்து.

உண்மைத்துரோகம்—உண்மைப்பாதகம், *s.* A very flagrant breach of truth, flagitious crime or the guilt thus incurred, நம்பிக்கைத்துரோகம்.

உண்மைப்பட, *inf.* To become evident to the mind—as the deity to his worshippers, மெய்ப்பட. 2. To prove true—as religion, by means of the Shasters, arguments, miracles, &c., மெய்ப்பாக. 3. To appear as a certainty to the exclusion of all doubt, hesitation, &c., நிச்சயப்பட.

உண்மைப்படுத்த, *inf.* To prove or show to be true, மெய்ப்பிக்க.

உண்மைப்பிடி, *s.* Tenacious adherence to a religion from a discovery of its truth. 2. Consistent and steady perseverance in religion.

உண்மைப்பேதகம், *s.* Prevarication. 2. Breach of trust, unfaithfulness.

உண்மைப்பொருள், *s.* The Deity, the real Being, as eternal, immutable, &c., மெய்ப்பொருள். 2. The meaning of the Vedas, or of a system of religion, உள்ளபொருள்.

உண்மையளவை, *s.* [*in logic.*] Ascertainment of a thing from the attributes or qualities affirmed of it—as when we hear that a stone attracts iron, we know that it is a magnet, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்.

உண்மையறிந்தவன், *s.* One who has discovered the reality, authenticity, mysteries, &c. of religion. 2. One who has experienced the truth, &c. of religion.

உண்மையானதெய்வம், *s.* The true deity.

உண்மையானவன், *s.* A man sincere in religion. 2. A man of probity.

உண்மையுவமை, [*in rhetoric.*] A figure in which the simile is rejected, the reality being ascertained, மெய்யுவமை.

***உதகம்**, *s.* Water, நீர். 2. Rain, மழை. 3. Small drops of rain, மழைத்துளி. Wils. p. 145. UDAKA. 4. The earth, பூமி. (*p.*)

உதகக்கிரியை, *s.* Presentation of water for the benefit of ancestors, நீர்க்கடன். Wils. p. 145. UDAKAKRYA.

உஷ்ணோதகம், *s.* Hot water, வெந்நீர்.

சீதோதகம், *s.* Cold water, தண்ணீர்.

சுத்தோதகம், *s.* Clean or pure water, நன்னீர்.

பாதோதகம், s. Water in which the feet of an idol, a guru or other great personage have been washed, which the disciple deems it a privilege to drink or to sprinkle over his body—as பாததீர்த்தம். 2. Water lying in a path through which persons have walked.

திலோதகம், s. Libations of water with rape seed and cusa grass offered to the manes of the father and mother, or other ancestors.

*உதகவன், s. Fire, or the god of fire, agni, நெருப்பு; [ex உத, an oblation.]

*உதகு, s. The புன்கு tree.

*உதக்கு, s. North, வடக்கு; [ex உத, up.] Wils. p. 145. Udak. (p.)

உதடு, s. Lip, lips, இதழ். 2. (fig.) Brim, margin, பாண்டமுதலியவற்றின்விளிம்பு. 3. The lip of a wound, வெட்டுவாய்.

உதடன், s. (fem. உதடி.) A blubber-lipped person, பருத்தவுதடன்.

உதடுதுடிக்க, inf. To quiver as the lips in anger.

உதடுபிதுக்கி, s. A thick-lipped person.

உதடுமடிக்க, inf. To bite the lips in anger.

உதடுவெடிப்பு, s. Harelip.

உதட்டடி, s. Angry, menace, bluster, boisterousness, வாயடி.

உதட்டடியடிக்க, inf. To disconcert a plan by blustering.

உதட்டுப்புண், s. Sore on the lip.

உதட்டைப்பிதுக்க, inf. To pout, to shoot out the lower lip by way of negation or disdain.

மூளியுதடு, s. A lip of which a part is wanting. 2. A harelip.

மேலுதடு, s. The upper lip.

கீழுதடு, s. The lower lip.

உதணம், s. A pointed arrow having the head in the form of a bud, மொட்டம்பு.

*உததி, s. The sea, the ocean, கடல்; [ex உத, water, et தி, having.] Wils. p. 146. Udad'hi.

*உதபாரம், s. A cloud, முகில்; [ex உத, water, et பாரம், load.] Wils. p. 146. Udab'hara.

*உதபானம், s. A well, கிணறு; [ex உத, water, et பா, to drink.] Wils. p. 146. Udapana.

உதப்பி, s. [prov.] Particles of saliva ejected from the mouth in speaking, slaver, தெறிக்குமெச்சில். 2. Ventricle of animals, சால். (Besch.) 3. [vul.] Undigested matter in the stomach of beasts, செரணிக்காதஇரை.

உதப்பிவாயன், s. One who emits saliva in speaking.

உதப்பு, கிறேன், உதப்பினேன், வேன், உதப்ப, v. a. [vul.] To menace, bluster, scold, reprove, கடிந்துகொள்ள. 2. To reject with an exclamation of disdain, to rebuff, இகழ.

உதப்பியடிக்கிறான். He disputes, he contradicts, rejects with a rebuff.

*உதம், s. Water, நீர். Wils. p. 145. Uda.

உதவச்சிரம், s. A thunder-bolt of water, a water-spout, மேகச்சுருளை. Wils. p. 146. Udavajra.

சோதம், s. Pure water; [ex சு, good.]

உதம்பு, கிறேன், உதம்பினேன், வேன், உதம்ப, v. a. [vul.] To scold, reprimand, reprove, rebuke, கடிந்துகொள்ள. 2. To frighten, பயமுறுத்த.

*உதயம், s. Rising of the sun and planets, the appearance of a heavenly body above the horizon, சூரியனுதித்தல். 2. The time of the rising of a heavenly body, உதிக்குங்காலம். 3. Birth, origin, appearance, பிறப்பு. Wils. p. 146. Udaya. 4. The mountain behind which the sun, moon, &c. are supposed to rise, உதயகிரி. 5. [in astrology.] The ascending or rising sign, உதயவிராசி. 6. Emergence from obscurity, prosperity, சிறப்பு; [ex உத, up.]

உதயத்துக்குவருவேன். I will come at sunrise.

உதயகாலம்—உதயகாலை, s. The time of sun-rise.

உதயகிரி—உதயபருவதம்—உதயமலை, s. The eastern mountain behind which the sun is supposed to rise. Wils. p. 146. Udayaparvata.

உதயத்திற்கேழாமிடம், s. The seventh from the rising sign.

உதயநிலை, s. The position of a planet in the rising sign.

உதயலக்கினம், s. [in astrology.] The sign rising at the moment of birth, ஜென்மவிராசி. 2. The sign rising at the time, தற்காலத்துதிக்குமிராசி.

உதயன், s. The sun, ஆதித்தன்.

உதயாதிபன், s. The planet which reigns in the rising sign.

உதயாஸ்தமனம்—உதயாத்தமனம், s. Sun-rise and sun-set, the rising and setting of the sun, moon, or other heavenly body.

உதயாத்தமனபரியந்தம், s. From sun-rise to sun-set, from rising to setting of a heavenly body.

பொழுதுதயம், s. The rising of the sun.

வெள்ளியுதயம், s. The appearing of Venus in the rising sign. 2. The rising of a star.

நிலவுதயம், s. The rising of the moon.

*உதரம், s. The belly, வயிறு. 2. (fig.) The womb, கருப்பம். 3. (Anat.) The abdomen, கீழ்வயிறு. Wils. p. 146. Udara.

உதரக்கனல்—உதரவெரி—உதராக்கினி, s. Heat or fire in the system supposed to produce hunger, &c., gastric fire, (சத. 163) used also figuratively for the hunger itself, சீவுக்கினி.

உதரக்கொதி—உதரத்துடிப்பு, s. Intense hunger, வயிற்றுக்கொதிப்பு.

உதரநாடி, s. An artery, Bœtiac axis. (Anat.)

உதரநிமித்தந்திரிதல், v. noun. Going about, being employed, &c. for daily subsistence.

உதரபந்தனம், s. A gold ornament or girdle, formerly worn round the waist by men, அரைப்பட்டிகை.

உதரப்பிரிவு, s. Consanguinity, blood-relationship, தங்குடித்தனம்.

உதரவாயு, s. Flatulency.

உதராமயம், s. Dysentery, diarrhœa, கிராணி. Wils. p. 146. Udaramaya.

மகோதரம், s. Dropsy, (lit.) a big belly.

உதரகோமதம், s. The பாலவை plant, Hauia, L. (M. Dic.)

உதரவணி—உதரவாணி, s. The கண்டங்கத்திரி, Solanum jaquini, L.

உதராவி, s. A medical plant, மரமஞ்சள். (M. Dic.)

*உதவகன், s. Fire, நெருப்பு. Wils. p. 977. Hutavaha.

உதவாக்கெட்டது—உதவாங்கெட்டது, s. [prov.] That which is spoiled, useless.

உதவாங்கெட்டவன், s. [prov.] A bad tempered, disorderly, useless person.

உதவி, s. Aid, help, assistance, succor, சகாயம். 2. Bestowment, ஈகை. 3. A gift, a donation, a boon, a contribution, a benefit, உபகாரம்.

உதவிசெய்ய, inf. To aid, render assistance.

சமயத்திற்கேற்றஉதவி, s. Seasonable aid.

சமயத்திற்செய்தஉதவி, s. Aid rendered in season.

தெய்வஉதவி, s. Divine aid.

கைக்குதவி, s. Help to the hand—as a staff, a weapon, an instrument, another to assist in labor, to lean upon, &c.

கையுதவி, s. Help by hand, help of an inferior kind and temporary—as of a servant or person at hand.

ஊருதவி, s. The help of one's countrymen.

உயிருதவி, s. The aid given by which a person is rescued in a fatal juncture. 2. Help rendered by giving up life for another.

பேருதவி, s. Great help.

போருதவி, s. Weapons, army, &c., auxiliary to a war. 2. Succor rendered to a war.

அயலுதவி, s. The help of neighbors.

சொல்லுதவி, s. Help by word, recommendation.

ஆளுதவி, s. Personal help, help of a more general and important nature—as having servants or dependants at command.

பொருளுதவி, s. Help by property.

உதவு, கிறேன், உதவினேன், வேன், உதவ, v. a. To help, aid, assist, benefit, succor, facilitate, கொடுக்க. 2. v. n. To yield, contribute, சகாயம்பிருக்க. 3. To be fit or useful, தகுதியாயிருக்க.

உதவாப்பட்சம். When it fails to be serviceable.

இது மருந்துக்குதவும். This will serve for medicine. 2. This will avail as an ingredient for medicine.

இக்குடை மழைக்குதவும். This umbrella will be of use in case it rains.

இருந்தபணமுமுதவாமற்போயிற்று. Even the money I possessed was not available.

வாகனமுமுதவவேண்டும். Please to grant me conveyances also. (வ்யாகரணம்.)

தக்கன்பிடியோராயிரநல்லகுணப்புதல்வரை. Daksha again begot a thousand virtuous sons. (கந்தபுராணம்.)

உதவாதவெழுத்து, s. Bad writing.

உதவாமற்போக, inf. To be of no service.

கைக்குதவ, inf. To be at hand, be accessible, available, to come to hand.

கைக்குதவாது. It is not at hand.

சமயத்துக்குதவ, inf. To help in an emergency.

உதள், s. A goat, a sheep, ஆடு. 2. A ram, a he-goat, வெள்ளாட்டுக்கடா. 3. The sign aries, மேடவிராசி. (p.)

உதறு, கிறேன், உதறினேன், வேன், உதற, v. a. To shake off, throw off by shaking, to shake a thing, especially a cloth; to shake the feet, hands, &c.; to shake itself —as an animal; to shake the head—as a dog having something in its mouth, உதறிப்போட. 2. To shake or thrust off a person, animal or thing that adheres to one; to extricate one's self from another in wrestling by shaking, pushing, &c., விதிர்க்க. 3. To shake off a business, affairs, office, &c., தள்ளிவிட. 4. To snatch or wrest one's self from the grasp of another. (See திமிற.) 5. (fig.) To renounce friends and social life for the desert—as an ascetic, நீக்க. 6. To strike—as the hands, feet, &c. through pain, grief, fear, anger, &c., தக்கமுதலியவற்றுக்காகவிதிர்க்க. 7. v. n. To shake with ague, fever, palsy, &c., நடுங்க.

உதறிக்கொண்டுபோகிறான். He is refractory.

இனத்தசனம்பரமையுமுதறிவிட்டுப்போனான். He has utterly renounced his relations and friends—as a devotee, or to form other connections.

என்வார்த்தையையுதறிவிடாதே. Do not reject what I say.

உதறிமுறிப்பான், s. The விஷ்ணு கரந்தை plant, Spharanthus Indicus.

உதறுகாலி, s. A cow that kicks, or twitches away its leg and will not be milked, உதறுமாடு. 2. A woman that shakes her feet in walking, உதறுகாற்பெண்—such a woman is supposed to bring evil upon her children and household.

உள்ளவைபுகுந்தெல்லாமுதறுகாலிகளைத்து. When this woman who shakes her feet in walking joined the family she destroyed all its wealth.

கையையுதற, inf. To shake the hands when under the influence of strong emotion, especially grief.

*உதாசனம்—உதாசினம், s. Contempt, insult, abuse, நிந்தை. Wils. p. 147. Udasina.

உதாசினபாவம், s. The crime of insulting. (உப. 294. 1.)

உதாசனன், s. A reviler, abuser, நிந்திப்பவன்.

*உதாசனன், s. Fire, அக்கினி. 2. The god of fire, அக்கினிதேவன். Wils. p. 977. Hutashana. 3. A kind of snake, கண்குத்திப்பாம்பு.

உதாசனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To abuse, insult, revile, இகழ.

*உதாத்தம், s. [in rhetoric.] A figure which expresses copiousness, richness, enterprise, &c., தாலங்காரம். (See அலங்காரம்.) 2. The acute accent in chanting the Vedas, எடுத்தலோசை. Wils. p. 147. Udatta.

*உதாரணம், s. Example, illustration, proof, authority, usage in Grammar, திருட்டாந்தம். 2. Aids, second causes, துணைக்காரணம். 3. An opposite argument, (obsolete) எதிர்நியாயம்.—Note. The correct form is உதாகரணம், or உதாரம், from உத, over, &c. Wils. p. 147. Udaharan'a and Udahara.

உதாரணங்காட்ட, inf. To give an example, adduce a proof, demonstrate by examples.

*உதாரம், s. Liberality, generosity, munificence, கொடை. 2. Boldness or confidence in speaking, eloquence, manliness in carriage and address, clearness of perception and judgment, தாராளம். 3. (fig.) Assumed authority in speech, or action, self-consequence, taking liberties with a superior, மேட்டிமை. Wils. p. 147. Udara. 4. [in rhetoric.] The chief point in a sentence which though not expressed, is clearly implied, குறிப்பிற்றோன்றியபொருள்.

உதாரகுணம்—உதாரத்துவம், s. Liberality, generosity, munificence, bountifulness, கொடைக்குணம்.

உதாரன்—உதாரி, s. A liberal person, கொடையாளி. 2. A person of good address and confidence, manliness, &c., பேச்சுத்திறமுள்ளவன்.

உதாவணி, s. The கண்டங்காலி plant, Solanum jacquini.

*உதானம்—உதானன், s. One of the ten vital airs, that which rises from the navel by way of the throat and passes into the head, supposed to promote digestion, தசவாயுவிலொன்று. Wils. p. 147. Udana. (p.)

உதி, s. A smith's bellows, உலைத்துருத்தி. 2. A species of tree. See ஒதி. (p.)

உதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rise—as the sun, moon, &c., உதயமாக. 2. To be born—as a good or great personage, to be born, (spoken auspiciously, sometimes of common persons) பிறக்க. 3. To become incarnate—as a deity, to assume a form, அவதரிக்க. 4. To spring, arise, come into existence, grow out of, (தீ. 505.) to originate, become formed or developed, to have origin—as a book, science, &c., to arise—as primitive elements one out of another; to become evolved—as the world, &c., தோன்ற. 5. To commence—as a new period of time whether age, year, a month or otherwise, கலைக்கொடங்க. 6. To swell, increase in size, பருக்க.

சாவுடனேயுங்கேக்குதிப்பேன். I will be in your company immediately.

உலகமுதித்தழிந்தொடுக்கும். The worlds appear and disappear again and again, (emanating from and being resolved into their primitive elements).

கிணற்றில்வேதஜலமுதித்தது. The water has sprung up in the (new) well—an auspicious word.

மனதிலுதித்தநினைவு. The thoughts that arose in the mind.

*உதிட்டிரன், s. The eldest of the five Pandava princes, தருமராசன். See பாண்டவர். Wils. p. 687. Ud'hishdra. (p.)

உதியம்பூர், s. A town, Diampur.

உதியன், s. A king of the Sara dynasty. (See சேரன்.) 2. A king of the Pandia dynasty. See பாண்டியன். (இரேவு.)

*உதிரம், s. Blood, இரத்தம். Wils. p. 708. Ruthira.

உதிரக்கட்டு, s. Stoppage of hemorrhage, இரத்தக்கட்டு. 2. Suppression of lochia, பூப்புப்படாமை.

உதிரக்கலப்பு, s. Near relationship, consanguinity.

உதிரங்குடிக்க, inf. To drink blood—as ferocious demons.

உதிரகுலை, s. Clots of blood formed in the uterus, இரத்தகுலை.

உதிரத்துடிப்பு, s. The sensation felt on seeing a near relation ill-treated. See இரத்தத்துடிப்பு.

உதிரநரம்பு, s. Veins, blood-vessels.

உதிரபாசம், s. Consanguinity, இரத்தவுறவு.

உதிரபொட்டை, s. The Lochia. (Anat.) (Rott.)

உதிரவிரியன், s. The blood viper. See under விரியன்.

உதிரவேங்கை, s. A species of tree, the sap of which resembles blood and which taken produces stupor. It is said to cure diseases of the chest, தீவரம், Atropa mandagora.

உதிரன், s. The planet Mars, செவ்வாய். Wils. p. 708. Ruthira.

உதிரோற்காரி, s. One of the seven classes of clouds which are to appear at the destruction of the world, discharging blood, சத்தமேகத்திலொன்று; [ex உற்காரம்.]

உதிர், s. The root of the Cyperus juncifol, முத்தக்காசு.

உதிர்—உதிரு, கிறது, உதிர்ந்தது, உதிரும், உதிர, v. n. To drop off, fall off—as leaves, fruits, &c.; to be blasted, nipped, to fall off—as the hair, by disease or age, சொரிய. 2. To be shaken with the wind or otherwise, அசைக்கப்பட்டுதிர. 3. To crumble, fall to pieces as cakes (பிட்டு), பிதிர. 4. To fall as tears, சிந்த. 5. To die (used in imprecations), சாவ.

சீக்கிரமுதிர்ந்துபோவாய். You shall die soon (a curse).

தாரகையுதிர்ந்த. The stars fell. (கந்தபுராணம்.)

பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரக்காயுதிரக்கனியுதிர. Let blossoms, buds, unripe fruits, and fruits drop off; i. e. let people of all ages die—an imprecation.

உதிர்ந்தசருகு, *s.* Withered leaves fallen from the tree.

உதிர்ந்தசருகுணவொழிபவுணவில்லான். He who feeds upon dry leaves abstaining from all kinds of food. (பாரதம்.)

உதிர்பருவம், *s.* The quality or consistency of a thing that easily crumbles.

உதிர்மணல், *s.* Loose sand a little moist.

இலையுதிர்காலம், *s.* The season of the fall of the leaf.

உதிரி, *s.* That which falls off, or is separated, exfoliation, உதிர்ந்தது. 2. A disease, smallpox of various kinds, so called from the scabs falling off, வைசூரி. 3. A species of plantain, ஒர்வகைவாழை.

உதிரிக்குத்து, *s.* Aching pain incident to one attacked with உதிரி.

உதிரித்தழும்பு, *s.* The pits left by the smallpox, அம்மைவடு.

வரகுதிரி, *s.* A species of smallpox whose pustules are remarkably diminutive, like வரகு seeds.

சருகுதிரி, *s.* A species of smallpox attended by the sloughing away of the affected flesh.

மிளகுதிரி, *s.* A species of smallpox, the pustules of which are the size of pepper seeds.

கல்லுதிரி, *s.* A species of smallpox the pustules of which are very large.

உதிர், *s.* Powder, dust, any thing crumbled, பொடி.

உதிர்வு, *v. noun.* Falling off, &c., உதிர்கை. 2. Crumbling to pieces, உகுகை.

உதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To shed, cast leaves, fruits, &c.—as trees; to cause to drop or fall in numbers or succession, to shake off, beat off, peel off, blast, nip, உகுக்க. 2. To break to pieces, பொடியாக்க. 3. (*p.*) To shed tears, கண்ணீருகுக்க.

உதிர்ப்பு, *v. noun.* Shedding, shaking off, blasting, உகுக்கை. 2. Crumbling, உதிர்வு.

உது, *pron.* That, உஃது. See உ.

*உதும்பரம், *s.* The அத்தி tree or glomerous fig, Ficus glomerata. 2. Copper, செம்பு. 3. The threshold of a house, வாயிற்படி. Wils. p. 147. Udumbara. 4. A kind of weed or coarse shrub, the எருக்கு, Calotropis gigantea, *L.* (*p.*)

ஒன்றியகபாடஞ்சாருதும்பரங்கடந்துசென்றான்..... He entered (the house) over the threshold against which the doors shut.

உதை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To rebound, dash against and turn—as water; to receive a counter impulse—as a ball, &c., தாக்கிமீள. 2. *v. a.* To discharge (arrows), பிரயோகிக்க.

செரம்புதைக்குமீளும். (The arrows) striking slightly (on the breast) returned. (கைட.)

வாளிபுதைபினன். He shot arrows. (பாரதம்.)

உதை, *v. noun.* A rebound, recoil.

உதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To kick, காலாலுதைக்க. 2. To discharge, (arrows, &c.), பிரயோகிக்க. 3. To reject advice, அலட்சியம்பண்ண. 4. *v. n.* To receive a counter impulse as a missile, weapon, or ball, to resile, தாக்க.

இளவல்காமுதைக்கும்வாளிமழை. The shower of arrows which the younger brother (of Vigneswera) discharged from his bow. (பாரதம்.)

என்பேச்சையுதைத்துத்தள்ளிப்போட்டான். He spurned and rejected my advice.

குதிரையுதைக்கிறது. The horse kicks.

காலினாலுதைத்துருட்டினான். He kicked and rolled (him) with the foot.

உதைத்திழுக்க, *inf.* To pull with all force.

உதைத்துத்தள்ளிவிட, *inf.* To kick out, to spurn.

உதைத்துவிழுத்த, *inf.* To cause to fall by a kick.

குரங்குதேங்காய்க்குலையையுதைத்துவிழுத்தியது. The monkey kicked off the cluster of cocoanuts.

உதை, *v. noun.* A kick, காலெறி. 2. Pressure of the foot—as of one pushing, a prop, &c., காலாலழுத்துகை. 3. A prop set obliquely, முட்டு.

உதைகால், *s.* A prop set against a bending wall, a falling tree, &c., முட்டுக்கால்.

உதைகால்கொடுக்க, *inf.* To prop, to put a buttress, முட்டுக்கால்கொடுக்க.

உதைகாற்பசு, *s.* A cow that kicks when she is milked.

உதைகொடுக்க, *inf.* To give a kick, உதைக்க. 2. To set a prop slantingly against a wall, a tree, &c., முட்டுக்கொடுக்க. 3. [*prov.*] To push and give impulse to a swing, ஊஞ்சலுதைக்க.

உதைகொடுத்துக்கொண்டுநிற்க. To stand with the foot raised and supported on something. 2. (*fig.*) To resist advice, to be refractory.

உதைசுவர், *s.* A buttress, முட்டுச்சுவர்.

உதைமானம், *s.* A prop, a support—as உதைகால்.

உதையுண்ண, *inf.* To be kicked.

உதையுண்ணி, *s.* One who deserves to be kicked.

உதைப்பு, *v.noun.* Kicking, striking, உதைக்கை. 2. Rebounding, recoiling, தாக்குகை. 3. Tremor, trepidation, பயம்.

*உத்தண்டம், *s.* Impetuosity, fierceness, violence, உக்கிரம். 2. Boldness, daring confidence, energy, strenuousness, spirit, வீரம். 3. Power, authority, dignity of carriage and appearance, மகத்துவம். 4. Imperiousness, haughtiness, இராசசம். 5. Robustness, strength, வலிமை.

உத்தண்டங்காட்ட. To be insolent, haughty.

உத்தண்டமாகவதிகாரஞ்செலுத்த. To exercise authority proudly.

உத்தண்டமாய்ச்சண்டைபண்ண. To combat with spirit.

உத்தண்டமாய்ப்பேச. To speak frowardly, haughtily.

உத்தண்டமாய்வளர. To grow luxuriantly.

உத்தண்டால்—உத்தண்டமணி, *s.* A necklace of golden beads.

உத்தமசத்து, *s.* A kind of arsenic, அவுபலபாஷாணம்.

உத்தமதாளி—உத்தமாகாணி—உத்தாமணி, *s.* A medicinal plant, வேலிப்பருத்தி, Dæmia extensa, *L.*

*உத்தமம், *s.* Perfection, virtue, excellence, goodness, நன்மை. 2. The chief, principal, or best of the kind—whether persons or things; eminence, superiority, nobleness, uprightness, sincerity, மேன்மை. Wils. p. 141. Uttama.

உத்தமஞானம், *s.* The knowledge of God and the soul.

உத்தமதானம், *s.* Reward of merit, gifts of the highest kind—as gifts obtained in the paths of virtue and bestowed on the meritorious, நல்லோர்க்கீகை. See தானம்.

உத்தமபட்சம், *s.* First rate, kind, class, &c., முதற்பட்சம்.

உத்தமபரி, *s.* The கொத்துமல்லி plant, Coriandrum sativum, *L.* 2. A horse of superior quality—being one-hundred inches high and one-hundred-and-twenty-four long, சிரேஷ்டகுதிரை.

உத்தமபலம், *s.* The முந்திரிகை fruit, Anacardium occidentale, Cashew.

உத்தமபாத்திரம், *s.* Characters or persons of the highest moral excellency, சற்பாத்திரம்.

உத்தமபுருஷன், *s.* A person of straight morality, a very good man, சன்மார்க்கன். 2. A person of excellent symmetry of body, இலட்சணமுடையான். 3. [*in grammar.*] The first person, தன்மை. Wils. p. 141. Uttamapurusha.

உத்தமமத்திமமதமம். Good, bad, and indifferent.

உத்தமவிம்சதி, *s.* The first twenty years of the Hindu cycle, வருடமறுபதிக்மு தலிருபது.

உத்தமன், *s.* A good, superior person, or a man of sterling worth, சற்குணன்.

உத்தமாங்கம், *s.* The head, the principal part of the body, தலை. Wils. p. 141. Uttamangum.

உத்தமாராதனை, *s.* The worship of the true God. 2. The best form of worship.

உத்தமி—உத்தமை, *s.* A good woman, நல்லவள். Wils. p. 141. Uttama. 2. Parvati, பார்ப்பதி. (*p.*)

உத்தமோத்தமம், *s.* The highest perfection, the best of all, மிகுநன்மை.

உத்தரகோசமங்கை, *s.* A place sacred to Siva, ஒர்சிவஸ்தலம்.

உத்தரகோசமங்கைக்கரசே. Oh thou king of the sacred shrine of Siva.

*உத்தரணி, *s.* A small spoon or ladle, used by Brahmans to take water from a cup in ceremonial purifications, பஞ்சபாத்திரக்கரண்டி.

*உத்தரம், *s.* Answer, reply, rejoinder, response, எதிர்மொழி. 2. (*p.*) The north, வடக்கு. 3. Subsequence, posteriority, futurity, அபரம். 4. Height, eminence, உயர்ச்சி. Wils. p. 141. Uttara. 5. The final deluge of fire, வடவைத்தீ.

உத்தரகாலம், s. The next minute, the time immediately succeeding, அடுத்த காலம். 2. The future, future time, வருங்காலம். 3. Time reckoned from one full moon to the next, பௌர்ணமியாதிபானசக்கிரமாதம். Wils. p. 141. UTTARAKALA. 4. The time last mentioned.

உத்தரசிராந்தம், s. The transit of a planetary body from one zodiacal sign to another, மேற்செல்லுகை; [ex கிராந்தம், going over.]

உத்தரகுரு—உத்தரகுருவம், s. One of the six portions of the earth in which, free from sorrow, the soul enjoys the fruits of former virtuous deeds. See போகபூமி. Wils. p. 141. UTTARAKURU.

உத்தரகோளார்த்தம், s. Northern hemisphere, கோளத்தின்வடபாதி.

உத்தரகிரியை, s. Obsequies, last or funeral rites, கருமாந்தரம். Wils. p. 141. UTTARAKRYA.

உத்தரதுருவம், s. The north pole, வடதுருவம்.

உத்தரதேசம், s. The northern countries, வடதேசம்.

உத்தரபாகம், s. The latter part or section.

உத்தரபூமி, s. The north part or division of the central continent, வடபூமி.

உத்தரபோசனம், s. A second meal immediately after eating and washing, deemed wrong by the shasters, புசித்துக் கையலம்பினபின்னுண்கை.

உத்தரமத்திமபூமி, s. North temperate zone, சீதோஷ்ணசமத்துவபூமி; [ex மத்திமபூமி, temperate zone.]

உத்தரமந்தோச்சம், s. Aphelion, கிரகங்கள்சூரியனுக்குத்தூரத்திற்செல்லுமெல்லை.

உத்தரமீமாஞ்சை, s. One of the six shasters, the latter மீமாஞ்சை, சாஸ்திரமாகிவேதாந்தம்.

உத்தரவாதம், s. Defence, replication, rejoinder, பிரதிவாதம். 2. (fig.) Responsibility, obligation, security, பிணை. 3. Indemnification, satisfaction, expiation, atonement, compensation, ஈடு.

உத்தரவாதம்பண்ண, inf. To answer in law, பிரதிவாதஞ்செய்ய. 2. To guarantee, warrant, உத்தரிக்க. 3. To indemnify, make satisfaction, to atone for, ஈடுபண்ண.

உத்தரவாதி, s. A defendant, a respondent, பிரதிவாதி. Wils. p. 142. UTTARAVADIN. 2. A responsible person, he on whom the duty devolves to make satisfaction, ஈடுசெலுத்தவேண்டியவன். 3. A bail, a security, a surety, a guarantee, bondsman, பிணையாளி.

உத்தராசங்கம், s. A garment worn loosely over the shoulders, உத்தரீயம். Wils. p. 142. UTTARASANGA.

உத்தராசாடம்—உத்தராஷாடம், s. The twenty-first lunar asterism, உத்திராடம்; [ex ஆஷாடம், constellation.] Wils. p. 142. UTTARASHAD'HA.

உத்தராட்சம், s. North latitude, பூகோளத்தின்வடபாகம்.

உத்தராதி, s. (Tel. ఉత్తరాది.) North, வடக்கு.

உத்தராயணம், s. The northern solstice. See அயனம். Wils. p. 142. UTTARAYAN'A.

உத்தரோத்தரம், [a reduplication of உத்தரம்.] Higher and higher, more and more, further and further, மேலுமேலும். 2. s. A rejoinder, மறுமொழிக்கெதிர்மொழி. Wils. p. 142. UTTAROTTARA.

பிரதியுத்தரம்—மறுவுத்தரம்—மாறுத்தரம், s. An answer.

உத்தரவு, s. Permission, grant, leave (of superiors), விடுதலை. 2. A government order, கட்டளை. 3. Answer, reply, விடை. 4. A divine permission suggested in dreams, or revealed by inspiration, தேவோத்தரவு.

அவனுக்குக்கதிர்காமத்திற்குப்போகவுத்தரவுகிடைத்தது. He has obtained divine permission to go on a pilgrimage to Cathirgamam (a place sacred to Soobramania).

உத்தரவுகேட்க, inf. To ask leave.

உத்தரவுகொடுக்க, inf. To give permission.

உத்தரவுசெய்ய, inf. To grant permission, privileges, &c.

உத்தரவுசொல்ல, inf. To give leave.

உத்தரவுச்சீட்டு, s. A passport, permit, விடுதலைப்பத்திரிகை. 2. A certificate of right, permission, privilege, authority, அதிகாரப்பத்திரிகை.

உத்தரி, s. A horse, குதிரை. (p.)

உத்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make satisfaction, indemnify, compensate, atone for, expiate, ஈடுசெய்ய. 2. To bear, sustain, experience, to endure what is deserved, சகிக்க. 3. To pay debts, liquidate, to give satisfaction, கடன்செலுத்த. 4. To reply to, answer, state arguments on one's behalf, நியாயங்காட்ட. 5. To guarantee, உத்தரவாதஞ்செய்ய. 6. v. n. To suffer by disease, poverty, age, &c., அழுந்த.

வியாதியிலேகிடந்துத்தரிக்க. To lie suffering in disease.

குடும்பாரம்பொறுப்பையுத்தரிக்க. To sustain the burden of a family.

சாஜுபேர்சமுகத்திலேயுத்தரித்தாலல்லோதெரியும்.... The merit of the parties will appear by a public discussion.

அவனிடத்திலிருந்தென்னாலுத்தரிக்கக்கூடாது. I could not (or cannot) endure to live with him.

இந்தப்பாதகமெப்போதுத்தரித்துத்தீரும். O! when will the effects of this enormity be done away by suffering.

உத்தரிக்கப்படாதது, appel. n. That which is intolerable, insufferable. 2. That which cannot be expiated.

உத்தரிக்கிறஸ்தலம், s. The Romish purgatory, a place of atonement or retribution.

நியாயமுத்தரிக்க, inf. To state arguments, to argue. 2. To reply in argument.

உத்தரிப்பு, v. noun. Sufferings, afflictions—as retribution for sins of former births, சகிப்பு.—Note. All the meanings of the verb are equally applicable, but this is the most common.

*உத்தரியம்—உத்தரீயம், s. A garment worn by either sex, loosely thrown over the shoulders, a shawl, a scarf, a mantle, வஸ்திரம். Wils. p. 142. UTTARYA.

*உத்தளம், s. Being wholly besmeared or covered with dry sacred ashes, &c. See உத்தூளனம்.

*உத்தாபம், s. Great heat, மிகுவெப்பு. 2. Distress, anxiety, தவிப்பு. 3. Effort, முயற்சி; [ex தாபம்.] Wils. p. 142. UTTAPA.

உத்தாபலம், s. A shrub, இசங்கு, Monetia tetracantha, L.

*உத்தாபனி, s. A muscle, Erector. (Anat.)

உத்தாமணி, s. See உத்தமதாளி.

*உத்தாரணம், s. Establishing, confirming, நிலைநிறுத்துகை; [ex தாரணம்.]

*உத்தாரம், s. Answer, reply, மறுமொழி. 2. Permission, leave, liberty, உத்தரவு. 3. Commandment, order, கட்டளை. (c.)

உத்தாரப்படிசெய்ய, inf. To do according to orders. (c.)

*உத்தானபாதன், s. A prince, son of Swayambhu, the Menu, துருவன். Wils. p. 142. UTTANAPADA. (p.)

*உத்தானம், s. A hearth or fire-place, அடுப்பு. Wils. p. 149. UDD'HANA. 2. Raising, lifting up, resurrection, உயிர்த்தெழுகை. Wils. p. 142. UTTHANA. 3. (சது.) Joining, இசைப்பு. 4. Submarine fire, வடவாக்கினி. 5. [in anatomy.] Eminence, புடைப்பு.

மாமிசோத்தானம், s. The resurrection of the body—a compound used by Romanists, சரீரமுயிர்த்தெழுகை.

*உத்தானி, s. A muscle, Supinator. (Anat.)

*உத்தி, s. Union, agreement, connection, இசைவு. Wils. p. 685. YUKTI. 2. The art which a scientific or literary author employs in treating his subject—such as the general plan, divisions, subdivisions, mode of discussion, examples, quoting authorities, showing how the sentiments of others agree with, or differ from his own, &c. In the பாயிரம் of நன்னூல், thirty-two particulars are given as proper to be kept in view by such writers, தந்திரவுத்தி. The thirty-two rules of criticism regarding writing are as follows: 1. நுதலிப்புகுதல். 2. ஓத்துமுறைவைப்பு. 3. தொகுத்துச்சுட்டல். 4. வகுத்துக்காட்டல். 5. முடித்துக்காட்டல். 6. முடிவிடங்கூறல். 7. தானெடுத்துமொழிதல். 8. பிறன்கோட்கூறல். 9. சொற்பொருள்விரித்தல். 10. தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல். 11. இரட்டுறமொழிதல். 12. ஏதுவின்முடித்தல். 13. ஒப்பின்முடித்தல். 14. மாட்டெறிந்தொழுகல். 15. இறந்ததுவிலக்கல். 16. எதிரதுபோற்றல். 17. முன்மொழிந்துகோடல். 18. பின்னதுநிறுத்தல். 19. விகற்பத்தின்முடித்தல். 20. முடிந்ததுமுடித்தல். 21. உரைத்துமென்றல். 22. உரைத்தாமென்றல். 23. ஒருதலைதுணிதல். 24. எடுத்துக்காட்டல். 25. எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல். 26. இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல். 27. எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல். 28. பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல். 29. தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல். 30. சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல். 31. ஒன்றினமுடித்ததன்னினமுடித்தல். 32. உய்த்துணரவைப்பு. 3. Knowledge, அறிவு. 4. A gold ornament, intended as an image of Lukshmi, worn by women, திருவுருப்பு. 5. Yellow or tawny spots on the skin, chiefly of women, considered as a beauty, தேமல். 6. Spots on the neck of the cobra, or hooded snake, பாம்பின்படப்பொறி. 7. Words, language, discourse, பேச்சு. 8. Wealth, செல்வம். 9. Pendants, hangings—as swing, &c., தூக்கங்கள். 10. Opium, அபின். (p.)

*உத்திட்டம், s. That which is mentioned, particularized, described, குறிக்கப்பட்டது. Wils. p. 148. UTTISHDA.

*உத்தியம்—உக்தியம், s. One of the twenty-one sacrifices, யாகமிருபத்தொன்றி லொன்று.

*உத்தியாபனம், s. A ceremony at the termination of a long periodical fast, &c., performed to secure its benefits which would otherwise be lost—the merit of the fast and of all the pains, austerities, labors, &c., would in that case be surrendered—the benefits of fasts so performed in compliance with vows are obtainable either in this life or the future, நோன்புமுடிக்கை.

*உத்தியானம்—உத்தியானவனம், s. A flower-garden, பூந்தோட்டம். Wils. p. 150. UDYANA.

*உத்தியுத்தர், s. The second form of deity, as having form and yet being formless, உருபருபர் or சகளநிட்களர். Wils. p. 150. UDYUKTA.

*உத்தியோகம், s. Greatness of mind, joy, உள்ளமிகுதி, ஊக்கம். 2. Enterprise, energy, exertion, exercise, strenuous and continued endeavor, முயற்சி. 3. Office, function, employment, தொழில். Wils. p. 150. UTYOGA.

உத்தியோகக்காரர்—உத்தியோகஸ்தர், s. Officers, persons in offices of trust, public functionaries.

உத்தியோகங்குறிக்க, inf. To confer an office.

உத்தியோகசத்தி, s. Power or influence of office.

உத்தியோகச்சலுகை, s. The authority, influence, dignity, &c. of an office.

உத்தியோகச்செருக்கு, s. Pride of office.

உத்தியோகச்செல்வாக்கு, s. Pride, power, influence, arrogance, &c. of office.

உத்தியோகத்திற்பிரவேசிக்க, inf. To take, assume, enter upon an office.

உத்தியோகபர்வம், s. A section in Bharata which gives an account of the preparations of the Pandus and Gurus for war.

உத்தியோகபுருஷன், s. A person in office.

உத்தியோகம்பண்ண, inf. To discharge the duties of an office, to officiate. 2. To endeavor, enterprise, to exert energy. (உப. 404.)

உத்தியோகிக்க, inf. To resolve, intend, to purpose, to determine. 2. To exert, to act with energy, to exercise, enterprise. 3. To commence, take in hand, undertake.

உத்திரட்டாதி, s. The twenty-sixth lunar asterism, ஓர்நட்சத்திரம்.

உத்திரம், s. The twelfth lunar asterism, குரிபாசர். 2. A beam, a cross beam in a building, விட்டம்.

*உத்திராசாடம்—உத்திராடம், s. The twenty-first lunar asterism, figured by an elephant's tooth or a bed and containing two stars, one of which is β in Sagittarius; [ex உத்தர, subsequent, et ஆசாடம், the constellation] to distinguish it from the twentieth asterism. See பூராடம். Wils. p. 142. UTTARASHADHA.

*உத்திராபன்னி, s. The சணல் plant, Crotalaria juncea, L.

*உத்திரி, s. The பருத்தி shrub, Gossypium, L. 2. The three essential parts of worship, viz.: மந்திரம், பூசை and செபம், உத்திரிப்பொருள்.

*உத்திரேகம், s. Commencement, ஆரம்பம். 2. Increase, excess, மிகுதி. Wils. p. 150. UDREGA.

*உத்துங்கம், s. Height, eminence, loftiness, உயர்ச்சி. 2. Dignity, superiority, transcendency, moral excellency, மேன்மை; [ex உத், superior.]

இராசோத்துங்கன், s. A distinguished sovereign.

வீரோத்துங்கன், s. A person of distinguished valor.

*உத்துவாகனம், s. Ploughing a field twice, இரண்டுதரமுழுகை. 2. Marriage, விவாகம். Wils. p. 151. UDVAHANA.

*உத்துவாகிதமுகம், s. Looking upwards—one of the fourteen aspects of the countenance, அண்ணாந்துபார்க்கை.

*உத்தூளனம்—உத்தூளிதம். s. Being wholly besmeared or covered with dry sacred ashes, powdered sandal wood, &c., விபூதிகுழையாதபூசுகை.

*உத்தேசம், s. Intention, object, motive, design, நோக்கம். 2. A guess, conjecture, rough estimation, a general calculation, மதிப்பு. 3. Statement or declaration of the subject (the name merely) to be discussed—one of the three divisions of பொருட்பிரகாரம், பொருட்பிரகாரமூன்றிலொன்று. Wils. p. 149. UDDESHA.

அவனையுத்தேசித்து. For his sake.

உத்தேசமாகச்சொல்ல, inf. To give a guess, a rough estimate, &c.

உத்தேசம்பார்க்க, inf. To make an estimate.

உத்தேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To intend, purpose, resolve, design, நினைக்க. 2. To guess, conjecture, estimate, எண்ண.

உத்தேசி, s. A conjecturer, guesser, estimator, மதிப்பிடுபவன்.

*உத்பிரேட்சை, s. A figure of speech. See தற்குறிப்பேற்றம். Wils. p. 144. UTPRETSHA. (p.)

*உந்தரம், s. Way, வழி. (p.)

உந்தி, s. The navel, கொப்பூழ். 2. A river, நதி. 3. Sea, ocean, கடல். 4. A whirl-pool, சுழி. 5. A carriage, a carriage-wheel, தேருருள். 6. A kind of play among women, மகளிர்விளையாட்டு. 7. Middle, நடு. 8. Height, eminence, உயர்ச்சி. 9. A part of the guitar or Indian lute, யாழினுறுப்பு. 10. Extension, extended space, பரப்பு. 11. A cow-stall, ஆன்கூடம். (p.)

உந்திக்கமலம், s. The navel resembling the lotus flower.

உந்திச்சுழி, s. The navel, curve or involution of the navel.

உந்திபூத்தோன், s. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

உந்தியார், s. A treatise on the Vedantic philosophy.

உந்து, s. [prov.] A term for calling cows, பசுவையழைக்குமோசை. 2. The husk of cardamom, ஏலதோல்.

உந்து, கிறேன், உந்தினேன், வேன், உந்த, v. a. To push out, thrust forward, தள்ள. 2. To cast forth, eject, shoot, discharge—as arrows; to throw, cast, fling, அம்புமுதலியசெலுத்த. 3. To despatch, cause to go as a vehicle, drive, செலுத்த. 4. v. n. To spring, jump up, leap, bound, flow—as water; to rise—as waves, surf, &c., எழும்ப. (p.)

உந்துநீர்க்கடலுடுத்தபார். The earth clothed with the swelling ocean. (பிரயோகவிவேகம்.)

கவறுந்தினர். They cast dice.

பந்துந்த, inf. To throw a ball.

கணையுந்த, inf. To dart an arrow.

வெயிலுந்தரவிந்தம், s. The lotus which the rays of the sun expand. (சூளாமணி.)

உந்தல், s. Height, உயர்ச்சி. 2. v. noun. Riding, ஏறுகை.

*உந்துரு, s. The mountain rat, the vehicle of Ganesa, பெருச்சாளி. Wils. p. 151. UNDRU. (p.)

உந்தை, s. Your father, உன்றந்தை; [ex உன், your, et தந்தை, father.]

*உப. A Sanscrit prefix implying that which is secondary, auxiliary, near by, over, together with, less, &c., ஒருபசர்க்கம். Wils. p. 152. UPA.

உபகசிதம், s. Laughter, சிரிப்பு. Wils. p. 159. UPAHASITA.

உபகதை, s. An ancient anecdote or story told in proof or illustration of a subject, கிளைக்கதை.

உபகந்தம், s. Perfume, வாசனை. Wils. p. 153. UPAGANTH'A.

உபகரணம், s. Implements, means, materials, apparatus, தளவாடம். 2. Things required for a sacrifice—as grain, ghee, fuel, &c., யாகத்திரவியம். 3. Insignia of royalty, ராசசின்னம். Wils. p. 152. UPAKARAN'A.

உண்டிமருந்தோடுறையுளுபகரணமோடுநான்கும்காப்பாம். Furnishing food, physic, lodging and all needful aid to the devout forms the four special duties of the householder. (அருங்கலச்செப்பு.)

பூசோபகரணம், s. Things necessary for performing a puja.

உபகாசம், s. Ridicule, பரிகாசம். Wils. p. 160. UPAHASA.

உபகாரம், s. [opp. to அபகாரம்.] Favor, kindness, benefit, assistance, சகாயம். 2. Use, advantage, உதவி. 3. Protection, patronage, ஆதரிப்பு. Wils. p. 152. UPAKARA. 4. Wils. p. 159. UPAHARA. A donation, a present, a gift, a benefaction, a contribution, ஈகை.

உபகாரவபகாரமற்றவன். A useless person, one who does neither good nor evil.

உபகரிக்க, inf. To render aid, do a kindness, to benefit, favor, help, assist, patronize, உதவ. 2. To bestow, grant, உபகாரஞ்செய்ய. 3. To exercise benevolence—as the deity to souls, தயைசெய்ய. 4. To be affable, polite, obliging, civil, உபசாரஞ்செய்ய.

உபகாரகன்—உபகாரன், s. A friend, a supporter, a benefactor, a donor, a liberal person. Wils. p. 152. Upakaraka.

உபகாரஞ்செய்ய—உபகாரம்பண்ண, inf. To favor, benefit, succor.

உபகாரி, s. (mas. or fem.) A benefactor or benefactress, one who gives liberally. 2. An obliging person.

லோகோபகாரம், s. Favor or benefit done to the world.

பிரதியுபகாரம், s. A favor in return, a recompense.

கையுபகாரம், s. Aid by means of the hand—as lending a hand.

வாயுபகாரம், s. Aid or help by means of speech—a word in season.

பரோபகாரம், s. Favor or benefit to others, philanthropy. Wils. p. 515. Paropakarin.

ஜனோபகாரம், s. Favor to mankind in general, philanthropy.

உபகிருதம்—உபகிருதி, s. Help, aid, favor, உதவுகை. Wils. p. 153. Upakrita and Upakriti.

உபகேசி, s. Parvati, பார்ப்பதி. (p.)

உபக்கிரமம், s. Beginning, ஆரம்பம். Wils. p. 153. Upakramam.

உபக்கிரமிக்க, inf. To begin, ஆரம்பிக்க.

உபசங்காரம், s. Reduction to original elements—as when the deity destroys the world, &c., அழிக்கை. 2. [in logic.] Refutation, ஆட்சேபம். 3. Excluding, விலக்குதல். Wils. p. 158. Upasumhara.

உபசத்தி, s. Union, meeting, ஐக்கம். 2. Service, உதவி. 3. Donation, ஈகை. Wils. p. 158. Upasatti.

உபசமனம், s. Tranquillity, cessation from external actions for the purpose of silent contemplations, அமைவு. Wils. p. 158. Upashama.

உபசரணை, s. Civility, compliment, reverence, respect, politeness, உபசாரம்.

உபசரணைபண்ண, inf. To show civility, respect, &c.

உபசருக்கம்—உபசர்க்கம்—உபசர்க்கை, s. A Sanscrit auxiliary prefix, forming a component part of a word, வடமொழிமுதனிலையடை—as பிர in பிரசங்கம், உப in உபசாரம், &c. Wils. p. 159. Upasarga.

உபசாந்தம்—உபசாந்தி, s. Calmness, tranquillity, alleviation, mitigation, அமைவு. Wils. p. 158. Upashanta and Upashanti. 2. Kindness, mildness, gentleness, தயை. 3. Freedom from the power and agitation of the passions, the calmness of the mind of the ascetic, விருப்புவெறுப்பின்மை.

வியாதியுபசாந்தமாயிற்று. The disease is become milder.

வியாதிக்குபசாந்திசெய்யவேண்டும். A remedy must be applied to mitigate the disease.

உபசாந்தமானமருந்து, s. A mild medicine. 2. A medicine calculated to mitigate a disease, also an anodyne.

உபசாபம், s. Disunion, வேறுபாடு. 2. Treachery, treason, துரோகம். Wils. p. 154. Upajapa.

உபசாரகன்—உபசாரன்—உபசாரி, s. A polite person, உபசரிப்பவன்.

உபசாரம், s. Civility, politeness, urbanity, attention to a guest, affability, blandness, மரியாதை. 2. Salutation, compliment, obeisance, complaisance, வாழ்த்து. 3. Reverence, homage, acts of worship, duty, வழிபாடு. 4. A present, உபகாரம். 5. External honors done to a deity or holy person, including sixteen kinds, சோடசோபசாரம், viz.: 1. தூபம், burning incense. 2. தீபம், placing lamps (before an idol). 3. நைவேத்தியம், eatables. 4. தாம்பூலம், betel and nut. 5. சந்தனம், sandal wood, &c. for anointing. 6. புட்பம், strewing flowers. 7. கர்ப்பூரம், camphor. 8. சலம், water for the feet, &c. 9. எண்ணெய், oil. 10. கண்ணாடி, mirrors. 11. சாமரை, hair fans. 12. குடை, umbrella. 13. கொடி, flags. 14. விசிறி, fans. 15. ஆலவட்டம், large circular fans. 16. வஸ்திரம், cloths. Wils. p. 153. Upachara.

உபசரிக்க, inf. To compliment, show respect, to receive and wait on with marks of attention, treat with civility, உபசாரஞ்செய்ய. 2. To make obeisance, மரியாதைபண்ண. 3. To reverence a deity, perform service—as strewing flowers before idols or holy persons, வழிபட.

உபசாரஞ்செய்ய—உபசாரம்பண்ண, inf. To treat with civility.

உபசாரஞ்சொல்ல, inf. To give compliments, pay respects, to salute.

உபசாரப்பணிவிடை, s. Civility, attention, obeisance.

உபசாரமறியாதவன், s. A rude, unpolite, uncivil man.

உபசாரவசனம், s. Obliging discourse, words spoken in compliment.

உபசாரவந்தனம், s. Civilities and obeisance.

உபசுல்லம், s. Dried ginger, சுக்கு, Zingiber officinalis.

உபசுந்தன், s. The name of a demon, ஒரசுரன். Wils. p. 159. Upasunda.

உபதாமனநாடி, s. [pref. உப.] An artery, bronchial artery. (Anat.)

*உபதானம், s. [pref. உப.] A pillow, bolster, தலையணை. Wils. p. 155. Upad'hana. 2. Foundation, அஸ்திவாரம்.

*உபதி, s. The wheel of a carriage, தேருருள். 2. Fear, அச்சம். Wils. p. 155. Upad'hi. 3. Hand, கை.

*உபதேசம், s. [pref. உப.] Spiritual instruction, teaching, doctrine, போதகம். 2. (fig.) Advice in general, புத்தி. 3. The initiation of the pupil into the mysteries of his religion, சமயாசாரவுபதேசம். 4. A form of secret instruction, incantations, &c., given by the Guru to his disciple, on his admission into any of the four stages or degrees, மந்திரோபதேசம். Wils. p. 154. Upadesha.

குருபதேசந்தவறாதவன். One who deviates not from the instructions of his Guru.

உபதேசகலை, s. That portion of the Vedas which treats of the divine attributes, operations, &c. See ஆகமம், also தந்திரகலை and மந்திரகலை.

உபதேசகன், s. A teacher, an instructor, போதகன். Wils. p. 154. Upadeshaka.

உபதேசஞ்சொல்ல, inf. To give spiritual advice in secret, according to the proficiency, attainments, devotedness, &c., of the disciple. 2. To give advice. 3. [ironically.] To give bad advice, to instigate, &c.

உபதேசம்பண்ண, inf. To initiate one into the mysteries of the religion by teaching the formulæ, &c.

மந்திரோபதேசம், s. Teaching the muntra to the disciple.

ஞானோபதேசம், s. Instruction in religious mysteries, a catechism.

உபதேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To teach divine things, give spiritual advice, போதிக்க. 2. To initiate the disciple into the mysteries of his religion by teaching religious rites, incantations, சமயாசாரமுணர்த்த. 3. To give advice or instruction in general, புத்திசொல்ல. 4. To persuade, prevail upon by giving secret advice, சம்மதிக்கச்செய்ய.

உபதேசி, s. A Catechist, போதகன். This word is used only among Christians.

*உபதை, s. A present to a great person, காணிக்கை. Wils. p. 154. Upada. (p.)

*உபத்தம்—உபஸ்தம், s. Pudendum muliebre, பெண்குறி. 2. The genitals, பெண்குறி, ஆண்குறி. Wils. p. 159. Upastha. (p.)

உபத்தேந்திரியம், s. Genitals, the organs of generation. (p.)

உபத்தாயம், s. [prov.] Deceit, fraud, cunning, intrigue, உபாயம் or கபடம்.

*உபத்திரவம், s. Affliction, tribulation, suffering either of mind or body, வேதனை. 2. Tyranny, oppression, national distress, whether by the seasons, epidemics, famine, the government, &c., கொடுமை. Wils. p. 154. Upadrava.—Note. This word is sometimes improperly spelt உபத்திரம்.

உபத்திரவகாலம், s. A time of distress, calamity.

உபத்திரவப்பட, inf. To suffer, be in affliction.

உபத்திரவப்படுத்த, inf. To afflict, distress.

தேசோபத்திரவம், s. General and national distress.

பசியுபத்திரவம், s. The suffering of hunger.

வியாதியுபத்திரவம், s. Suffering from disease.

மனோபத்திரவம், s. Distress of mind.

*உபநயம்—உபநயனம், s. [*pref.* உப.] The investiture of the Brahman and the next two castes with the sacred cord, worn over the left shoulder and under the right. The ceremony is regarded as forming a second or spiritual birth, பூணூற்கலியாணம். Wils. p. 155. UPANAYA or UPANAYANA.

*உபநயனம், s. [*pref.* உப.] Spectacles, மூக்குக்கண்ணாடி. (*p.*)

*உபநளகம், s. A bone, Fibula, முன்காற்சிற்றெலும்பு. (*Anat.*)

*உபநாகம்—உபநாயம், s. A poultice or other external application generally made of leaves and tied on with a cloth, இரணத்திற்கிடுமருந்து. Wils. p. 155. UPANAHA.

*உபநாகனம், s. [*pref.* உப.] Unction, anointing, smearing, அபிஷேகம். Wils. p. 155. UPANAHANA.

*உபநிடதம்—உபநிஷதம், s. [*pref.* உப.] The substance or essential parts of the Vedas, the most recondite and mysterious parts, வேதரகசியம். 2. A class of sacred books so called being thirty-two in number containing doctrines of the Vedas explained and enlarged according to the Vedantic sect, உபநிடதம், கஉ. 1. இருக்கு. 2. எசுர். 3. சாமம். 4. அதர்வணம். 5. தைத்திரியம். 6. பிருகதாரணியம். 7. இலிங்கம். 8. சாரீரம். 9. நாரசிங்கம். 10. சதபதப்பிராமணம். 11. காருடம். 12. கருப்பம். 13. சாந்தோக்கியம். 14. கடவல்லி. 15. முண்டம். 16. முற்கலம். 17. பிரமவிந்து. 18. தாபநீயம். 19. சுபாலம். 20. பாக்கியவற்கியம். 21. மைத்திராவருணம். 22. சித்குலையம். 23. மந்திரம். 24. மாண்டூபம். 25. மகோபநிடம். 26. காலாக்கினிருத்திரம். 27. சாபாலம். 28. நாராயணம். 29. சுவேதாச்சுவதரம். 30. சுபாலம். 31. பரமாத்துமியம். 32. அதருவச்சிரம், or 1. சிருத்திரம். 2. பிருகதாரண்ணியம். 3. சுவேதாசுவதரம். 4. கைவல்லியம். 5. காலாக்கினி. 6. கடம். 7. வல்லி. 8. காத்தியாயனம். 9. பிரமம். 10. நாராயணம். 11. அங்கிசம். 12. பரமாங்கிசம். 13. பாற்கரம். 14. பிரமபிந்து. 15. ஆருணி. 16. அமிர்தபிந்து. 17. பருவபஞ்சம். 18. பிரமசாபாலம். 19. தேசோபிந்து. 20. வார்சியாநீயம. 21. போதாயநீயம். 22. ஆசுவலாயநீயம். 23. சாங்கியாயநீயம். 24. வாசிராயநீயம். 25. சௌனகீயம். 26. சிவசங்கற்பம். 27. சிரவணம். 28. பாரகம். 29. கிம்புரோடியம். 30. மாண்டூகம். 31. முண்டிடாம். 32. மௌண்டிடாம். Wils. p. 155. UPANISHAD.

*உபநிட்கிரமணம்—உபநிஷ்கிரமணம்—உபநிட்டாணம், s. The taking of a child into the open air, showing it the moon, &c., a ceremony performed in the fourth month, பிறந்தநான்காமாதம்பிள்ளைக்குச்சந்திரனைக்காண்பிக்கை. (ஸ்காந்தம்.) Wils. p. 155. UPANISHKRAMAN'A.

*உபநியாசம், s. [*pref.* உப.] Attending to an argument adduced, so as to prepare an answer, சொல்லியவைகட்குவிடைகூறஅவைகளையுட்கொள்ளுகை.

*உபநியாயம், s. [*pref.* உப.] A succession of arguments in support of the same point, உதவிநியாயம். Wils. p. 155. UPANIASA.

*உபபலம், s. [*pref.* உப.] Auxiliaries, supporting officers or forces in an army, உதவித்துணை. 2. Help, aid, support, உதவி.

*உபபாதகம், s. [*pref.* உப.] Crimes of a secondary degree, ranking next to the five heinous sins. Wils. p. 156. UPAPATAKA.

*உபபுராணம், s. [*pref.* உப.] Puranas secondary to the celebrated eighteen; of this class eighteen also are enumerated, viz.: 1. உசனம். 2. கபிலம். 3. காளி. 4. சனற்குமாரம். 5. சாம்பவம். 6. சிவதன்மம். 7. சௌரம். 8. துருவாசம். 9. நந்தி. 10. நாரசிங்கம். 11. நாரதீயம். 12. பாராசம். 13. பார்க்கவம். 14. ஆங்கிரம். 15. மாரீசம். 16. மானவம். 17. வாசிட்டலைங்கம். 18. வாருணம். Wils. p. 156. UPAPURAN'A.

*உபமலம், s. [*pref.* உப.] Mental impurity, inward depravity, மனமாசு.

*உபமானம், s. Object of comparison or that with which any thing is compared, (the opp. of உபமேயம்), உவமிக்கும்பொருள். Wils. p. 156. UPAMA or UPAMANA.

உபமானரகிதம், s. Matchlessness, incomparableness, being unparalleled.

*உபமிதி, s. [*pref.* உப.] Resemblance, analogy, ஒப்பு. Wils. p. 156. UPAMITI.

*உபமேயம், s. [*in rhetoric.*] The subject of a comparison—as the face is of the moon, உவமிக்கப்படும்பொருள். Wils. p. 150. UPAMEYA.

*உபமை, s. Similitude, comparison, &c.—as உவமை. Wils. p. 156. UPAMA.

*உபயமம், s. Marriage, wedding, விவாகம். Wils. p. 156. UPAYAMA.

*உபயம், s. Two, both, double, (doubt), இரண்டு. Wils. p. 161. UB'HAYA. 2. Any thing offered or devoted to religious purposes, given to religious mendicants, கோயிற்காணிக்கை. 3. A present, a gift, உபகாரம்.

உபயகுலம், s. Two castes, two tribes, one born of two castes.

உபயகுலசுத்தம், s. Purity in both the ancestral lines.

உபயகோமுகி, s. A cow in the act of calving, the donation of which to a Brahman, when the moon is south of the equator, is regarded as very meritorious (*lit.*) two-faced, or looking both ways, கன்றீன்றலைபுதயமாய்நிற்கும்பசு.

உபயாத்தம்—உபயார்த்தம், s. Double meaning, ambiguity in words or language, இருபொருள். Wils. p. 162. UBHAYARTHAM.

உபயமாதம், s. [*in astrology.*] The four months in which the sun is in the உபயவிராசி, equivocal or intermediate signs, viz.: March, June, September, and December, being of medial influence, உபயவிராசிமாதங்கள்.

உபயராசி, s. Every third sign of the zodiac considered in astrology as auspicious for building, &c. See இராசி.

உபயவாதிகள், s. The plaintiff and defendant in a lawsuit, வாதிபிரதிவாதிகள். 2. The originator and defender of a controversy, தருக்கவாதியும்பிரதிவாதியும். 3. Persons secretly leaning to both parties or sides, இருதிறத்தாரையுஞ்சார்ந்தநிற்போர்.

உபயவோசை, s. An imitative, reiterated sound—as மடமடெனக்குடிக்கிறான், he drinks with a gurgling sound.

*உபயோகம், s. [*pref.* உப.] Fitness, adaptation, suitableness, availableness (of things for given purposes), பிரயோசனம். 2. Helps, aids useful to the accomplishing of a purpose either as persons or things, serviceableness, usefulness, beneficialness, உதவி. Wils. p. 157. UPAYOGA.

உபயோகப்பட, *inf.* To be serviceable, to turn to account, உதவியாக.

உபயோகப்படுத்த, *inf.* To render fit for, to adapt, உதவியாக்க.

உபயோகி, s. A fit or helpful person, உதவியானவன். Wils. p. 157. UPAYOGIN.

உபயோகிக்க, *inf.* To be serviceable, fit for, adapted to, to be useful, beneficial, to subserve, உதவியாயிருக்க. 2. *v. a.* To render fit for, to adapt, உதவியாக்க.

*உபரசம், s. [*pref.* உப.] Natural bodies, ores, &c., of which the Hindus reckon one-hundred-and-twenty kinds. Wils. p. 157. UPARASA.

*உபரசன், s. A younger brother, தம்பி. (*p.*)

*உபரதி, s. Heavenly or spiritual enjoyment, excluding sensual pleasures, மூன்றுஞ்சாதனமாறிலொன்று. Wils. p. 157. UPARATI.

*உபராகம், s. An eclipse of the sun or moon, or the time of an eclipse considered propitious in regard to oblations and other religious duties, கிரகணம். Wils. p. 157. UPARAHA.

*உபராசன், s. [*pref.* உப.] The heir apparent to the throne, இளவரசன். (உப, 225.)

*உபரி, *part.* On, upon, above, more, மேல். Wils. p. 157. UPARI.

உபரிசுரதம்—உபரிலீலை, s. Coitus muliere super, virum dicumbente, லீலைபிலொன்று.

*உபலம், s. A rock, கல். 2. A small stone, சிறுகல். Wils. p. 157. UPALA.

*உபலாலனை, s. Caressing, fondling a child, &c., குதுகலம்பண்ணுகை.

*உபலாளனம், s. [*pref.* உப.] Cleansing, purifying, தூய்தாக்குகை. (*p.*)

*உபலேபனம், s. Smearing with cowdung, கோமயத்தால்மெழுகுகை. Wils. p. 157. UPALEPANA. (*p.*)

*உபலோத்திரம், s. [*pref.* உப.] The gum of the விளா tree, விளாம்பிசின், Feronia elephantum.

உபவம், s. The சீந்தில் creeper, Menispermum cordifolium, *L.*

*உபவனம், s. A flower-garden, a flower-grove, நந்தனவனம். Wils. p. 157. UPAVANA.

*உபவாசம், s. A fast comprising abstinence from food and drink, and in some cases, also from venery, from the use of a matrass or mat, &c. when sleeping, and even from sleep. It is connected with the observance of religious duties: some fasts are continued for nine days in succession with only a little water, milk or fruit occasionally taken, உணவொழிக்கை. 2. A fire-altar, ஓமபீடம். Wils. p. 158. UPAVASA.

உபவாசதினம், s. A fast day.

உபவாசம்பண்ண, *inf.* To fast.

உபவாசவிரதம், *s.* Abstinence from food, fast.

உபவாசி, *s.* A person performing a fast. Wils. p. 158. UPAVASIN.

உபவசிக்க, *inf.* To fast, நோற்க.

***உபவீதம்**, *s.* The thread or cord worn by Brahmans and others, over the left shoulder, பூணூல். Wils. p. 158. UPAVEEDA.

***உபவேசனம்**, *s.* Sitting, உளுக்காருகை. 2. Voiding by stool, மலங்கழிக்கை. Wils. p. 158. UPAVESANA.

உபறியாவி, *s.* The கோட்டம் plant, Cortus, *L.*

***உபாகமம்**, *s.* [*pref.* உப.] A class of books secondary to the Agamas, சார்பாகமம்.

***உபாகருமம்**, *s.* [*pref.* உப.] Ceremonies performed before reading the Vedas, a preparation, வேதமோதற்குமுன்செய்புஞ்சடங்கு. Wils. p. 160. UPAKARMMAN.

***உபாகிதை**, *s.* A meteor, a comet, விண்வீழுங்கொள்ளி. Wils. p. 161. UPAHITA.

***உபாக்கியானம்**, *s.* [*pref.* உப.] A tale, a story, a narrative, இதிகாசம். Wils. p. 160. UPAKHYANA.

உபாக்கியானஞ்சொல்ல, *inf.* To repeat a narrative. (உப. 407. top.)

***உபாங்கம்**, *s.* [*pref.* உப.] Necessary appendages—as cloths, ornaments, weapons, sectarial marks, &c., மார்க்கத்துக்குரியகுறி. 2. Component parts as the eyes, mouth, nose, &c., are of the face சர்பாவுறுப்பு. Wils. p. 160. UPANGA.

***உபாசனம்**, *s.* [*pref.* உப.] A seat, ஆசனம். 2. Archery, வில்வித்தை. Wils. p. 161. UPASANA.

***உபாசனை**, *s.* Worship, adoration, religious practice, ஆராதனை. Wils. p. 161. UPASANA.

உபாசனைபண்ண, *inf.* To worship, serve, adore. (சத. 56.)

மந்திரோபாசனை, *s.* The repetition of incantations in worship with the appropriate rites.

உபாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To worship, adore, perform religious rites, ஆராதிக்க.

***உபாதானம்**, *s.* [*pref.* உப.] Proximate cause, the material cause—as clay is to the earthen vessel; gold to the ring from which they are made, cause, origin, முதற்காரணம். 2. Presents to priests or religious mendicants of uncooked rice, &c., usually a handful, அரிசிப்பிச்சை. When cooked it is called, அன்னதானம். 3. Restraining the organs of sense, ஐம்புலனடக்குகை. Wils. p. 160. UPADANA.

***உபாதி**, *s.* Severe pain, torment, agony, distressing rage of the passions, வாதை. 2. Disease, ailment, வியாதி. 3. (*fig.*) Difficulty, obstruction, வருத்தம்.

உபாதிப்பட, *inf.* To suffer, to be distressed, afflicted.

***உபாதி**, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause distress, to afflict, torment, torture, plague, உபத்திரவஞ்செய்ய.

***உபாத்தியாயன்**, *s.* A teacher of the Vedas, வேதங்கற்பிப்பவன். 2. A preceptor, a schoolmaster (commonly), உபாத்தி. 3. Family augur, புரோகிதன். Wils. p. 160. UPATHYAYA.

***உபாந்தியம்**, *s.* The corner of the eye, கடைக்கண். 2. The last but one, penultimate, ஈற்றயல். Wils. p. 160. UPANTYA.

***உபாயம்**, *s.* Means, contrivance, expedient, device, good or bad, skill in accomplishing an object, சூழ்ச்சி. 2. Stratagem, artifice, craft, shift, art, cunning, shuffling, intrigue, தந்திரம். 3. The means for bringing an enemy to terms, of which four are enumerated, viz.: 1. சாமம், conciliatory measures. 2. பேதம், sowing dissension. 3. தானம், gifts, presents. 4. தண்டம், chastisement, punishment (by war), அரசர்க்குரியவுபாயம். 4. [*vul.*] Smallness, சொற்பம். Wils. p. 160. UPAYA.

உபாயக்காரன்—உபாயி, *s.* An artful person, a schemer, contriver, தந்திரக்காரன்.

உபாயஞ்சூழ, *inf.* To contrive, scheme.

உபாயஞ்சொல்ல, *inf.* To give counsel.

உபாயதந்திரம், *s.* Devices, craftiness, subtility.

உபாயமானவிளையாட்டு, *s.* Artful cheating in play.

உபாயம்பண்ண, *inf.* To adopt stratagems, to contrive, employ address, use means.

உபாயவிலக்கு, *s.* [*in rhetoric.*] Artfully endeavoring to prevent an act, by representing the evil which will happen to one's self—as when a wife dissuades her husband from leaving her by declaring that, in case he does, she must die, ஓரலங்காரம்.

உபாயோபாயம், *s.* Various means or artifices. 2. Cunning for cunning in retaliation, &c.

மோட்சம்பெறுமுபாயம்—மோட்சோபாயம், *s.* Means for obtaining eternal bliss.

உபானம்—உபானவரி, *s.* Ornamental line above the lower wall of a temple where the tower begins, கோபுரத்தினடிச்சித்திரவரை.

உபுக்கு, கிறது, உபுக்கினது, ம், உபுக்க, *v. n.* [*prop.* உப்புகிறது.] To swell, overflow, பெருக.

***உபேட்சை**, *s.* [*pref.* உப.] Neglect, indifference, connivance, abandonment, அலட்சியம். Wils. p. 161. UPEKSHA.

உபேட்சிக்க, *inf.* To neglect, disregard, connive at, அலட்சியம்பண்ண. 2. To abandon, leave, forsake, கைவிட.

***உபேந்திரன்**, *s.* [*pref.* உப.] The younger brother of Indra—an incarnation of Vishnu, விட்டுணு. Wils. p. 161. UPENDRA.

உபோதம், *s.* The பேய்ப்பசளை plant, Portulaca, *L.*

உப்பக்கம், *s.* [*pref.* உ.] The back, முதுகு. (*p.*)

உப்பட்டி, *s.* [*prov.*] A sheaf, அரிக்கட்டு.

உப்பரவர், *s.* A tribe of tank or well-diggers, &c., குளமுதலியவகழ்வோர்.

உப்பரிகை, *s.* [*pref.* உ.] An upper room or terrace, மேனிலைமாடம்.

உப்பிலி, *s.* A kind of running plant, the இண்டு. 2. A plant, சர்க்கரைக்கொல்லிக்கொடி, Pentatropis microphylla, *Willd.*

உப்பு, *s.* Salt, any species of salt, acid or alkaline, லவணம். 2. Saltness, உவர்ப்பு. 3. The sea of salt-water—as distinguished from the other seas of Hindu cosmogony, the ocean, கடல். 4. Sweetness, deliciousness, இனிமை. (கு. 382. 8.) 5. A kind of play among females, மகளிர்விளையாட்டு. 6. Melody, music, அராகம். 7. A heap of sand used as a goal in the game of prison-bars, விளையாட்டுமணற்குவியல்.—*Note.* Five salts are spoken of as used by alchymists and சித்தர்கள்; viz.: 1. கறியுப்பு, culinary salt. 2. வெடியுப்பு, salt-petre. 3. இந்துப்பு, a fossil, medicinal salt. 4. ஓட்டுப்பு, salt supposed to be formed in the skull. 5. அமரியுப்பு, Urinary salt.

இந்தப்பேச்சிலேஉப்பில்லை. This speech is void of savor.

உப்பங்கழி, *s.* Salt-pan, உப்புக்கழி.

உப்பளம், *s.* Salt-works, salt-pans, உப்புவிளைநிலம். 2. Brackish land, கழி.

உப்பளங்கட்ட, *inf.* To construct salt-pans.

உப்பளம்பாய்ச்ச, *inf.* To convey water into the salt-pans.

உப்பளவர்—உப்பமைப்போர், *s.* Saltmanufacturers.

உப்பிட—உப்புப்போட, *inf.* To salt.

உப்பில்லாப்பேச்சு, *s.* Insipid discourse.

உப்புக்கசனை—உப்பூறணி, *s.* Being impregnated with salt, as land.

உப்புக்கட்டி, *s.* A granulation on a lump of salt.

உப்புக்கண்டம், *s.* Salted meat, a piece of saltfish, flesh, &c.

உப்புக்கண்டம்பறிகொடுத்தபார்ப்பாத்திபோல.... Like a Brahmanee who has lost her salted mutton [*prov.*], used when something is lost which cannot be inquired after.

உப்புக்கரித்தல்—உப்புக்கூர்த்தல், *v. noun.* Having a saline taste.

உப்புக்கீரை, *s.* A plant used for curry, ஓர்வகைக்கீரை. 2. A kind of curry made of that plant, ஓர்கறி.

உப்புக்குத்தி, *s.* A kind of bird, ஓர்பட்சி.

உப்புக்கொள்ளுகிறது. A play, taking a child on the back and crying, *Salt for sale*, ஓர்விளையாட்டு.

உப்புச்செய்ய—உப்புவிளைவிக்க—உப்பமைக்க, *inf.* To make salt, உப்புண்டாக்க.

உப்புத்தண்ணீர், *s.* Salt-water, brackish water.

உப்புத்தரை—உப்புத்தரவை, *s.* Brackish soil.

உப்புத்திராவகம், *s.* Muriatic acid, இலவணதிராவகம்.

உப்புத்திரி, *s.* A twist dipped in a preparation of salt, to serve as an injection for a child, மலங்கழிக்கவைத்ததிரி.

உப்புப்பட, *inf.* To form as salt in pans, &c., by natural process, உப்புண்டாக.

உப்புப்பாத்தி, *s.* The divisions or beds in salt-pans.

உப்புப்பாத்திகட்ட, *inf.* To make salt-pans.

உப்புப்பார்க்க, *inf.* To try the seasoning of curry, &c. by the taste, உப்புருசிபார்க்க.

உப்புப்பால், *s.* The milk of the mother after child birth for three days.

உப்புப்புல்லு, *s.* Grass growing in salt soil.

உப்புப்பூக்க—உப்புப்பொரிய, *inf.* To begin to form—as salt; to form as the lamina, உப்புமலர. 2. To have a pale color on the skin, perhaps a concretion from perspiration, சரீரத்திலுப்புப்பட.

உப்புப்புளிதள்ள, *inf.* To abstain from salt and acid things—a regimen in medical prescriptions.

உப்புப்புளிப்புப்பார்க்க, *inf.* To examine the taste of curries, சுவைபிடிக்கப்பார்க்க. 2. (*fig.*) To examine, make inquiry beforehand. பரீட்சைபார்க்க. 3. (*fig.*) To try or examine a part of a work, &c. in order to form an estimate of the whole.

உப்புவாணிகர், *s.* Salt dealers, the caste, உமணர்.

உப்புவாணிகனறிவானோகர்ப்பூரவிலை? Is a salt dealer acquainted with the price of camphor?

உப்புறைப்பு, *s.* Saltishness, flavoring of salt, உப்புக்கரிப்பு.

காய்ச்சுப்பு or **சவட்டுப்பு**, *s.* Alkali, salt produced from the earth impregnated with soda.

வழலையுப்பு, *s.* Soap.

கறியுப்பு—கடலுப்பு, *s.* Sea-salt.

காருப்பு, *s.* Salt produced from sesamum seed, எள்ளிலிலவணம்.

வளையலுப்பு, *s.* Fel vitri, glass-gall; a very white salt.

கல்லுப்பு, *s.* Salt in lumps.

கந்தகவுப்பு, *s.* Salt produced from sulphur.

கறுத்தவுப்பு, *s.* Black salt produced from the ashes of certain plants.

மரவுப்பு, *s.* Potash.

உப்பு, கிறது, உப்பினது, ம், உப்ப, *v. n.* To swell, bloat, puff up—as the belly by wind, indigestion, &c., வீங்க. 2. To rise—as leaven, &c., பொங்க. (*c.*)

உப்பிப்போனமா, *s.* Risen dough.

உப்பினவயிறு, *s.* A swollen belly.

உப்புசம், *s.* Internal swelling preventing respiration and causing asthma, வயிற்றுவீக்கம்.

உப்பை, *s.* One of the four celebrated female authors, the daughter of ஆதி and பகவன்; the names of her sisters, are ஔவை, உறுவை and வள்ளி. Three brothers of the same family வள்ளுவர், கபிலர் and அதிகமான் are also celebrated for moral writings.

உமணர், *s.* Saltmakers, saltdealers, the caste, உப்பமைப்போர். (*p.*)

உமணத்தி, *s.* A female of the உமணர் caste. (*p.*)

***உமம்**, *s.* A wharf, landing place, இறங்குதுறை. Wils. p. 162. UMA.

உமரி—உமிரி, *s.* A kind of delicate, brittle herb, saltish in taste, growing in sandy soils which are occasionally overflowed by the sea. It is used for pickles. Salicornia Indica, *L.* There are various kinds—as காட்டுமரி, சிற்றுமரி, நிலவுமரி, பேருமரி, and சிருமரி. 2. A snail, நத்தை.

உமரிக்காசு, *s.* Cowries, shells used as money.

உமலகம், *s.* An orpiment, அரிதாரம்.

உமலோத்திரம், *s.* See உபலோத்திரம்.

உமல், *s.* [*prov.*] A bag made of palmyra leaves or rushes, ஓலைப்பை.

உமற்கடம், *s.* The cusa grass, தருப்பை.

***உமாகடம்**, *s.* A cluster of flax. Wils. p. 162. UMAKADA.

***உமாதசி**, *s.* The hemp-plant, சணல்.

***உமாபட்சி**, *s.* A species of bird, ஓர்வகைப்பட்சி, Paradisea, *L.*

உமி, *s.* Husk, chaff, hull, bran, தானியங்களினுமி. (*c.*)

உமிக்கரப்பான், *s.* A small kind of eruption especially in children.

உமிக்கரி—உமிச்சாம்பல், *s.* Rice-husk, charcoal used for cleaning the teeth, polishing metals, &c.

உமிக்காந்தல், *s.* A fire by rice-husks.

உமிக்கூர்—உமிமூக்கு, *s.* The apex of rice chaff broken off, or several of them.

உமிச்சட்டி, *s.* A vessel containing chaff in which fire is kept alive.

உமிச்சிரங்கு, *s.* A superficial troublesome kind of itch. See சமைச்சிரங்கு.

உமித்தவிடு, *s.* Bran mixed with fine or broken chaff given to cows, coarse bran.

உமிநகம், *s.* Very thin nails.

கூருமி, *s.* See உமிக்கூர்.

குற்றுமி, *s.* Broken husk.

உமி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* [*probably a contraction of* உமிழ்.] To spit. 2. *v. a.* [*prov.*] To suck, உறிஞ்ச. 3. To rinse the mouth, கொப்பளிக்க.

மாம்பழத்தையுமிய. To suck the juice of a mango.

கரும்பைச்சப்பியுமிய. To chew and suck sugar-cane.

அவனைப்பேயுமிந்துபோட்டது. A devil has sucked out the juices of his body, emaciating him.

முலையுமிந்துகுடிக்க. To suck the breast.

உமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become chaff, பதர்த். 2. To become insipid, be spoiled as food, சாரமற. 3. To decay as flesh, dead bodies, the timbers of a house, &c., அழிய. This word is used chiefly in the past tense.

வாழைப்பழமுமித்துப்போயிற்று. The plantains are become tasteless.

வீட்டுவலிச்சலெல்லாமுக்கியுமித்துப்போயிற்று..... The house is totally decayed.

இந்தமீனுப்புப்போடாதிருந்தாலுமித்துநாறிப்போம். If you do not salt this fish, it will become tainted.

சோறுமித்துப்போயிற்று. The boiled rice is become insipid.

உமிழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், உமிழ, *v. n.* To cast (a liquid) from the mouth, கொப்பளிக்க. 2. To spit, உமிய. 3. (*p.*) To vomit, retch, puke, eject from an over charged stomach, சத்திபெடுக்க. 4. To emit poison—as from the fangs of a snake; to discharge as arrows; to eject as sparks of fire, to emit as rays; to cast forth as the flower does odor; to yield honey as flowers, to emit sound, சொரிய.

நஞ்சமிழ்வேலினன். He whose dart emits poison.

பானையுமிழ்நீர். A secretion which the elephant casts.

வெங்கணையுமிழ்வில். The bow that discharges the fiery arrows.

தழலுமிழ்கண்பானை. Elephants with eyes of fire. (கைடதம்.)

உமிழ்நீர், *s.* [*impr.* உமிநீர்.] Spittle, saliva, துப்பல்.

உமிழ்நீர்குடிக்க—உமிழ்நீரூற, *inf.* To have the mouth water for things, to covet after.

உமிழ்வு, *v. noun.* Casting from the mouth, spitting, துப்புகை. 2. *s.* (*fig.*) Any thing cast from the mouth—as spittle, secretion, vomit, &c., உமிழ்நீர்.

உமை, *s.* Parvati, wife of Siva. பார்ப்பதி. Wils. p. 162. UMA. (*p.*)

உமாகுரு, *s.* The Himalaya mountains. Wils. p. 162. UMAGURU.

உமாசகிதன், *s.* Siva—as united with உமை who forms his left side, or according to the mystical philosophy, by means of whom he carries on his operations, சிவன்; [*ex* சகிதம், cohabiting.]

உமாசுதன்—உமைமகன், *s.* Son of Parvati, as Ganesa, Skanda, or Veerapattra, உமையின்புதல்வன். Wils. p. 162. UMASUTA.

உமாபதி—உமைகேள்வன், *s.* Siva, சிவன். Wils. p. 162. UMAPATI.

உமையாள்—உமையவள், *s.* Parvati, பார்ப்பதி. (*p.*) 2. Soap, சவுக்காரம். 3. A peacock's feather as resembling Parvati in color, மயிலிறகு. (*M. Dic.*)

உம். A connective particle variously used, இடைச்சொல். 1. எதிர்மறையும்மை, the use of உம் with an affirmative, or negative expressing probability, possibility, &c., and implying the possibility, &c., of the contrary—as, சாத்தன்வருதற்குமுரியன், Sattan may perhaps come; அவன்வரவுங்கூடும், It is possible that he may come. 2. சிறப்பும்மை, the உம் of speciality, including உயர்வுசிறப்பும்மை, or superiority and இழிவுசிறப்பும்மை, or inferiority—as, ஞானிகளுமறியார்கள்சித்திரநதிமூலம், Even the sages are unacquainted with the source of the சித்திரம் river; இவ்வூர்ப்பூனையும்புலாற்றின்னாது, Even the cats of this place will not eat flesh (so sacred is it, so vile is the practice); பார்ப்பானுங்கள்ளுண்டான், Even a Brahman has been drinking toddy; இவனைநாயுந்தேடாது, Even a dog will not regard him. 3. ஐயவும்மை, the உம் in doubt, uncertainty, indecision, equivocal forms, probability, possibility—as, அவர்பத்தாயினுந்தருவார்பதினைந்தாயினுந்தருவார், Perhaps he may give ten or he may give fifteen; மழைபெய்தாலும்பெய்யும், It may perhaps rain; பத்தானுமெட்டானுங்கொடு, Give ten, or eight, ten would be preferred, but eight may do; வரினும்வருவான், It is probable that he may come. The உம் is often suppressed. 4. எச்சவும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை, எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை, the use of உம் implying another person, thing, or event, understood, and meaning *likewise, too, even*—as, அவனும்வந்தான், He also is come (implying that another is come or expected); காம்பாடவும்வேண்டும், We must *sing* also (as well as dance, &c.); கேட்டும்படிக்கவேண்டும், By inquiry also we must learn (as well as by other means). 5. முற்றும்மை, indicating the whole of a number or series, universality, totality—as, ஒருவருக்குமையமில்லை, None can doubt; எங்குமில்லை, no where; இருகண்ணுஞ்சிவந்தன, both eyes reddened; எவ்விடமும், every where; இரண்டையுங்கொண்டுவா, Bring them both; எல்லாரும், எவரும், ஆரும்வந்தார், all, whoever, &c. came; மிகுந்தநாலுபணத்தையுந்தா, Give me the remaining four fanams; மூவரும், all the three persons. 6. எண்ணும்மை, a numeral connective, corresponding with, and commonly repeated with each word of the series; நீயுமவனும்வந்தீர்கள், you and he came. The particle is sometimes joined to the last only—as, சாத்தன், கொற்றன், பூதனும் வந்தார்கள், Sattan, Kottan and Poodan came. Sometimes it is wholly omitted, and a pronoun including the series used instead—as, சாத்தன்கொற்றன்இவர்கள்வந்தார்கள். Sometimes the last noun in the series is used in the plural—as, சாத்தகொற்றர்வந்தார்கள். 7. தெரிநிலையும்மை, the உம் of ascertainment, clear perception, or decision, used of three or more things concerning which doubt has been entertained, but which is now cleared up—as, ஆணுமன்றுபெண்ணுமன்று, It is neither male nor female (but an hermaphrodite); அவருண்பதுசோறுமல்ல, பணிகாரமுமல்ல, சாகமூலபலாதிகள், His food is neither rice nor cakes, but leaves, roots and fruits, &c. 8. ஆக்கவும்மை, உம் expressive of a change of state—as, பாலுமாயிற்று, This milk became medicine also; வலியனுமாயினன், He has become even a strong man. The above eight are given in நன்னூல். 9. உம் joined to an infinitive implies விரைவு, the immediate occurrence of the event—as, துரைகட்டளையிடவுங்காரியஞ்செய்துமுடிந்தது. As soon as the magistrate gave the order, the thing was done; அவர்சொல்லவுமுலகங்களுண்டாம், As soon as he speaks worlds appear. The உம் is often omitted, but then it is less expressive—as, நானிதைச்செய்யெனச்செய்கிறான், I say this and he does it. 10. உம் added to a verbal noun in poetry, sometimes gives it a gerund-like succession of the event—as, கண்டுமிதுசொல்வான், Seeing him he spoke thus; வருதலுந்தழுவிக்கொண்டான், As soon as he came he embraced. 11. உம் is associated to the social ablative with the same meaning—as, கடுங்கணைதொடுத்தலோடும், As soon as the swift arrows were shot. 12. உம் added to the infinitive serves for optative, especially in epistolary usage but not in good style—as, தாங்கள்மறுமொழியனுப்பவும், May you please to send an answer; இப்படிச்செய்யவும், May you do so, I wish you to do so. 13. உம் added to the following forms of a verb, செய்து, செய்யின், செய்தால், has the force of though, although—as, அவனறிந்தும்வரவில்லை. Though he knew, he did not come; சொல்லினும் or சொன்னாலும்அவன்கேளான், Though you may tell him he will not listen. 14. உம் added to இல் or இன் forms of the fifth case gives the force of the comparative degree—as, கந்தனினும்வலியனே, He is even stronger than Skanda. 15. A token of reproof, menace, anger, &c., also of attention, assent, doubt, non-compliance, &c., (see ஊம்)—as, உம்மெனத்தெழித்தாப்ப, He reproved his rashness by uttering the menacing sound உம் (ஹுங்காரம்); கதைசொல்லுகிறேன்உம்கொட்டிக்கேள், I am going to tell you a story, show that you listen by saying உம்; உம்மெனுமாசைபெத்தட்டும், The guilt of Brahmanicide manifested in a phantom threatened by saying உம் and striking on its breast (திருவிளையாடல்). 16. A termination of the imperative plural, முன்னிலைப்பன்மைவிகுதி—as, நீவிர்சொல்லும், say ye. It is often used honorifically in imperative singular—as, கடவுளேகிருபைசெய்யும், God be merciful. 17. A termination of verbs third pers. pres. or fut. tense sing. number, also of neut. plurals—as அவன்செய்யும், He does or will do it; சிங்கங்கள்முழங்கும், The lions roar, or will roar, செய்யுமென்முற்றுவிகுதி. 18. A modification of the pronoun நீ when it is declined in the different cases—as, உம்மை, உம்மால், &c. 19. The termination of the future relative participle, எதிர்காலப்பெயரெச்சவிகுதி—as, உலகாளுமரசர், Kings who govern the world.

உம்பர், *adj.* On, upon, above, மேல். 2. *s.* The sky, the visible heaven, ஆகாயம். 3. Height, elevation, உயர்ச்சி. 4. [*ex* உ, that.] That place (intermediate), that region, உவ்விடம். 5. The celestials, the inferior gods, வானோர். 6. (*fig.*) Brahmans, the superior caste, பார்ப்பார். (*p.*)

உம்பரான்முனிவரால். By celestials and sages.

உம்பரான், *s.* The divine cow, காமதேனு; [*ex* ஆன், cow.] 2. A celestial being or personage, உயர்ந்தோன்.

உம்பருலகு, *s.* The heavenly world.

உம்பல், *s.* An elephant, யானை. 2. The male of beasts in general, விலங்கினாண். 3. A ram, ஆட்டுக்கடா. 4. A male elephant, ஆண்யானை. 5. A bull, எருது. 6. A male buffalo, எருமைக்கடா. 7. Mounting on a beast or vehicle, getting up, rising, எழுச்சி. 8. Power, strength, வலிமை. 9. Tribe, family, கோத்திரம். 10. Usage, custom, முறைமை. (*p.*)

உம்பளம், *s.* A present of land, &c. by a king, இராசாவினாற்கிடைத்தவெகுமதி.

உம்பி, *s.* Your younger brother, தம்பி (a contraction of உன்றம்பி). (*p.*)

உம்பிளிக்கை, *s.* Land granted rent free, in consideration of the performance of certain services, மானியம்.

உம்பிளிக்கைக்கிராமம், *s.* A village granted on similar conditions.

உம்பிளிக்கைவிடுதல், *v. noun.* Giving one a field or village to enjoy it freely.

உம்மாண்டி, *s.* [*prov. vul.*] A bugbear, வெருட்டுஞ்சொல்.

உம்மை, *s.* The last birth, சென்றபிறப்பு. 2. The coming birth, வருபிறப்பு. 3. The name of the particle உம். (*p.*)

உயக்கு, கிறேன், உயக்கினேன், வேன், உயக்க, *v. a.* To afflict, வருத்த. (*p.*)

உயக்குநரகு, *s.* A tormenting hell. (சிந்தியார். 509.)

உயங்கு, கிறேன், உயங்கினேன், வேன், உயங்க, *v. n.* To suffer, be in distress, be pained whether in body or mind, வருந்த. (சூ. 21.) (*p.*)

உயக்கம், *v. noun.* Suffering, distress, pain, grief, வருத்தம். (*p.*)

உயத்தி, *s.* A kind of arsenic in its natural state, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

உயரம், *s.* Height, elevation, eminence, altitude, loftiness, sublimity, உயர்ச்சி. 2. [*in astronomy.*] Altitude, உச்சம். 3. Increase, மிகுதி.

உயரங்காட்ட, *inf.* To stand up—as a little child in its first attempts.

உயரி, *s.* That which is tall as a palmyra, cocoanut or other palm tree, or a tall person.

உயர், *s.* A twining plant—as குன்றி, Abrus precatorius, *L.* (*Rott.*)

உயர்—உயரு, கிறேன், உயர்ந்தேன், வேன், உயர, *v. n.* To rise, become high, tall, elevated, to grow, or rise high, வளர. 2. To rise as water; to ascend as a paper kite; to rise towards the meridian as a heavenly body, மேலெழ. 3. To become proud, vain, self-conceited, consequential, to be elated, இறுமாக்க. 4. To be excellent, exalted, eminent, dignified, மேன்மையுற. In neuter forms it is found chiefly in the past tense. 5. To be raised or lifted up, உன்னதப்பட.

உயரப்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாமோ? Though it soars high, will the sparrow become a hawk?

ஓதற்கொழிலுரித்துயர்மூவருக்கும். The study of the vedas belongs to the three superior castes.

வரம்புயரநீருயருநீருயரநெல்லுயருநெல்லுயரக்குடியுயருங்குடியுயரமுடியுயரும். As the banks are raised, the water will rise, as the water increases, so will the rice, rice will increase population, and as the population increases, so will the dignity of the crown.

உயரநினைப்பவன்றாழ்வான். He who is intent to rise will fall.

தானியமுயர்ந்துவிற்கிறது. Grain sells cheap.

மாற்றுயர்ந்தபொன். Gold of a superior quality, high standard.

உயரஇருந்துவிழ, *inf.* To fall down from above.

உயரக்கட்ட, *inf.* To build a structure higher.

உயரக்கிளம்ப, *inf.* To rise—as a bird from the ground, &c.

உயரப்பார்க்க, *inf.* To look upward. 2. To seek to rise, aspire, seek dignity, &c.

உயரப்போக, *inf.* To go up.

உயரவெறிய, *inf.* To fling up.

உயரவேற, *inf.* To ascend, rise, to mount up.

உயர், *rel. part.* High, elevated, eminent.

உயரில்லறம், *s.* High domestic virtue.

உயர்குலம்—உயர்ந்தகுலம், *s.* A high caste.

உயர்குலத்தோர், *s.* Persons of high caste or family.

உயர்திணை, *s.* [*in grammar.*] The superior or rational class. See திணை.

உயர்தினம், *s.* A high day, a festival, பெருநாள்.

உயர்நிலம், *s.* High land, a hillock, a hill, மேடு. 2. The world of the inferior gods, தேவலோகம். 3. An upper room or terrace, உப்பரிகை.

உயர்நிலத்தோர், *s.* The gods, the celestials, வானோர்.

உயர்நிலை, *s.* Swerga, சுவர்க்கலோகம். 2. An upper room, மேன்மாடம்.

உயர்ந்தசரக்கு, *s.* Valuable commodities, choice articles. 2. [*in sarcasm.*] A great person—as, அந்தவுயர்ந்தசரக்குவாராது, That precious piece of goods (great personage) will not deign to come hither.

உயர்ந்ததமிழ், *s.* High poetic Tamil, above the comprehension of the vulgar.

உயர்ந்தகுளச்சி, *s.* A kind of prepared arsenic, பலவைப்புற்றுப்பாஷாணம்.

உயர்ந்தபாறை, *s.* A high rock.

உயர்ந்தமனுஷன், *s.* A tall man. 2. A man of high station.

உயர்ந்தவயசு, *s.* A great age, advanced age.

உயர்ந்தோர், *s.* The great, the learned, the renowned, the exalted in piety, virtue, austerities, &c., sages, ascetics, சான்றோர். 2. High caste persons, உயர்குலத்தோர். 3. The celestials, வானோர். 4. Brahmans, பார்ப்பார்.

உயர்மலை, *s.* A high mountain.

உயர்ச்சி, *s.* [*impr.* உயர்த்தி.] Height, elevation, loftiness, altitude, eminence, sublimity, உயர்வு. 2. Excellency, superiority, dignity, moral worth, exaltation, மேன்மை.

உயர்த்திதாழ்த்திபார்த்தல். Regarding the honors of one's caste, rank, property, &c., fastidiously.

உயர்ச்சிகாட்ட, *inf.* To show one's superiority. 2. To exhibit one's real dignity.

உயர்பு—உயர்வு, *s.* Height, loftiness, elevation, உயர்ச்சி. 2. Dignity, greatness, excellence, மேன்மை. 3. Increase, விர்த்தி.

உயர்விக்க, *inf.* To elevate the character of any one, to improve the disposition, increase learning, moral worth, to exalt, dignify, promote, உயர்த்த. 2. To raise the price, increase expenditure, numbers, &c., அதிகப்படுத்த. 3. To raise, lift up, elevate, எழுப்பிக்க.

உயர்த்து, கிறேன், உயர்த்தினேன், வேன், உயர்த்த, *v. a.* To lift up, elevate, raise higher—as a wall in building, a heap, &c., உயரச்செய்ய. 2. To raise (the price), increase (expenditure), அதிகப்படுத்த. 3. To promote to higher office, to make great, to exalt, ennoble, dignify, aggrandize, மேலாக்க. 4. To extol, magnify, praise, கனப்படுத்த. 5. To receive one with honors, show respect, treat in a dignified manner, உபசரிக்க. 6. To raise the voice in singing, speaking, &c., to lift up the heart, affections, thoughts, &c., எழுப்ப. 7. To raise an arm, a leg, a weapon, &c., to raise the head above water, raise the head when in a lying posture, மேலெடுக்க. 8. To improve one's character, improve one's dignity, moral worth, raise one's self to a higher degree in preparation for a future state, ஒழுக்கத்திலுயர்த்த. 9. To assume, elevate one's self, make much of one's powers, பெருமைப்படுத்த.—*Note.* Instances of உயர்த்தல், in the past are found in verse, but in the present and future it seems to be seldom or never found.

நாகந்தன்படத்தையுயர்த்திக்காட்டும். The cobra raises its hood and exhibits it.

சேவலையுயரியதேவநாயகன். The leader of the gods (skanda) who has exalted the cock as his banner.

கலனுயர்த்தவன்னவலஞ்சேல். The lofty carp banner which has exalted victory to view. (நைடதம்.)

உயர்த்திப்பேச, *inf.* To dignify, speak of one with high respect.

உயர்த்தியாய்க்கேட்க, *inf.* To bid high in an auction, &c.

உயல், *v. noun.* [*a poetic contraction of* உய்யல்.] Living.

உயவல்—உயவு, *s.* [*sometimes* உய.] Distress, affliction, pain, suffering, வருத்தம். (*p.*)

உயவர், *s.* Persons in distress, வருத்தினர். (*p.*)

உயவை, *s.* A species of wild creeper, the காக்கணங்கொடி, Clitoria ternatea, *L.* 2. A cloud, மேகம். (பிங்கலந்தை.)

உயா, *s.* Distress, suffering, &c.—as உயவு.

உயிர், *s.* Life, soul, vitality, animal or vegetable life, சீவன். 2. Wind, காற்று. 3. A vowel, உயிரெழுத்து. 4. A living being, human, brute, or vegetable; an animal, ஓரறிவுயிர்முதலியசீவராசி.

உயிருமுடலும்போல. As closely united as the soul and body.

உயிர்போய்விட்டது. Life is gone.

மன்னுயிர்க்கிரங்குகிறது. To be compassionate to other living creatures.

உயிரடங்க, *inf.* To be in a state of insensibility, be in a swoon, to be suspended as the vital powers.

உயிரடைய, *inf.* To revive, to be reanimated.

உயிரளபு—உயிரளபெடை, *s.* The lengthening of a vowel in verse. See அளபெடை.

உயிரறுதியும். Till the very end of life.

உயிருதவி, *s.* Aid in a fatal juncture. 2. Aid by sacrificing life for another.

உயிரெடுக்க, *inf.* To take away life.

உயிரெழுத்து, *s.* A vowel, ஆவி.

உயிரொடுங்க, *inf.* To be reduced as the powers before death, உயிரடக்க. 2. To die, சாவ.

உயிரொளிக்க, *inf.* [*prov.*] To feign great weakness, sickness, inability, &c., in order to gain or effect an object, உயிர்மறைக்க.

உயிரொளித்தகள்ளன், *s.* A cringing deceiver who though rich and strong makes pretensions to the contrary.

உயிரோம்ப, *inf.* To support life, maintain, உயிர்காக்க.

உயிர்கலக்க, *inf.* To revive, to be diffused—as life through the body in one that has been swooning, &c. 2. To reunite as the soul with the body in one restored to life. 3. (*fig.*) To be relieved from anxiety, &c.

உயிர்குடிக்க, *inf.* To devour life, kill (a war term), also used of demons and ferocious deities, கொல்ல.

உயிர்கொள்ள, *inf.* To take the life of an antagonist—as in battle, &c., உயிர்வாங்க.

உயிர்க்கட்டை, *s.* The body, உடம்பு.

உயிர்க்கணம், *s.* One of the four auspicious feet with which to begin a poem consisting of three நேர்—as தேமாங், காய். 2. Vowels, உயிரெழுத்து. See கணம்.

உயிர்க்கருணேசம், *s.* The power of affection which is friendly to life, இச்சாசத்தி.

உயிர்தருமருந்து, *s.* A restorative, a cordial, an elixir, மிருதசஞ்சீவினி.

உயிர்த்தறுவாய், *s.* A great emergency, a critical juncture, extreme danger. See பிராணத்தறுவாய்.

உயிர்த்தானம், *s.* The seat of life, any vital part of the body, உயிர்நிலை.

உயிர்த்துணை, *s.* A friend in extremity, ஆபத்திற்சகாயஞ்செய்பவன். 2. A friend dear as life, பிராணசிநேகன். 3. (*p.*) A wife, மனைவி. 4. A husband, கணவன். 5. God, கடவுள்.

உயிர்த்துணைவன், *s.* A very dear friend, உயிரையொத்தசிநேகன். 2. (*p.*) A husband, கணவன்.

உயிர்த்துணைவி, *s.* A wife, மனைவி. 2. A lady's choice female friend, உயிர்த்தோழி. 3. Sarasvati the consort of Bramah, சரச்வதி. (*p.*)

உயிர்த்தோழமை, *s.* Intimate friendship.

உயிர்த்தோழன், *s.* A very trusty or bosom friend, a friend dear as life, பிராணசிநேகன்.

உயிர்த்தோழி, *s.* A lady's choice female companion, உயிர்ப்பாங்கி.

உயிர்நிலை—உயிர்நிலையகம், s. The body as the seat of life, or station of the soul, உடல். 2. The vital parts essential to life, உயிர்த்தானம்.

உயிர்பிழைக்க—உயிருய்ய, inf. To survive a calamity, escape from, or live through a time of peril, தப்பிப்பிழைக்க. 2. To live, maintain life, subsist, உயிர் வாழ.

உயிர்போக, inf. To expire, to die.

உயிர்ப்பழி, s. The guilt of murder, உயிர்க்கொலை. 2. Vengeance, divine or human, persuing the murderer to death, regarded as the ghost of the murdered person, பிரமகத்தி.

உயிர்ப்பிராணி, s. [vul.] A living creature, a brute, an inferior animal, ஜீவபிராணி.

உயிர்மாய்க்க, inf. To destroy one's self, commit suicide, தன்னுயிரைப்போக்க. 2. To murder, kill, கொலைசெய்ய.

உயிர்மெய்—உயிர்மெய்யெழுத்து, s. An animated consonant, a consonant combined with a vowel, நெடுத்து; (lit.) a living body.

உயிர்வாங்க, inf. To take away life, உயிரெடுக்க.

உயிர்வாழ்க்கை, s. The enjoyment of life, ஜீவிக்கை.

உயிர்வாழ, inf. To live—as men or brutes, ஜீவனோடிருக்க. 2. To enjoy life, be happy, prosperous, சுகமாகவாழ.

உயிர்வேதனை, s. Causes of pain or distress, of which twelve are given, viz.: 1. அனல், heat or fire. 2. சீதம், cold. 3. அசனி, thunder-bolts. 4. புனல், water. 5. வாதம், wind. 6. ஆயுதம், weapons. 7. நஞ்சு, poisons. 8. மருந்து, medicines. 9. பசி, hunger. 10. தாகம், thirst. 11. பிணி, disease. 12. முனிவுறுமை, malice. (p.)

உள்ளுயிர், s. The life within; i. e. God, கடவுள். (p.)

மன்னுயிர்க்கிரங்க, inf. To be kind to living creatures. (p.)

உயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To live, revive, come to life—as one dead; to be restored to life or feeling—as a benumbed or injured limb, to be reanimated, &c., உயிரடைய. 2. (p.) To breathe, respire, மூச்செறிய. 3. To blow or move—as a soft wind; to become diffused—as odors, வீச. 4. v. a. To issue, emit fragrance, &c., exhale, eject, discharge, set at liberty, விடுக்க. 5. To give birth to, yield, produce, ஈன. 6. To smell, மோக்க.

அவளக்குழவுயிர்த்தாள். She has borne a child.

மருவுயிர்க்குந்துளவு. The fragrant Tulasi (Ocimum sanctum), which emits odor. (பார.)

உயிர்த்தெழ, inf. To rise to life, to be restored to life, be reanimated, உயிரடைந்தெழ.

உயிர்ப்பன, s. Living creatures, சுவாசமுடையன.

உயிர்ப்பிக்க, inf. To cause to live, raise, or restore to life, to revive, reanimate, resuscitate, பிழைப்பிக்க.

உயிர்ப்பு, v. noun. Reanimation, revival, உயிர்க்கை. 2. s. Breath, respiration, சுவாசம். 3. Wind, air, காற்று. 4. (fig.) Good smell, சுகந்தம். (p.)

நெட்டுயிர்ப்பெறிய—நெட்டுயிர்ப்புவிடக், inf. To fetch a long breath, to sigh.

உயிறு, s. The இலாமச்சை grass, Andropogon muricatum. (M. Dic.)

உய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To live as man, beast, or vegetables; to subsist, survive, revive or flourish—as trees, plants, &c., ஜீவிக்க. 2. (p.) To obtain benefits, privileges, &c.; to be blessed, to be happy, to prosper, flourish, to be relieved from distress, oppression, suffering, &c., உயிர்வாழ. 3. To obtain heavenly bliss, to gain exemption from transmigration, ஈடேற. 4. To escape from dangers, wild beasts, &c., to flee from, தப்ப.

உய்கதியால்—உய்தடி, s. A live hedge-stick.

உய்தவம், s. Austerities leading to bliss.

உய்பயிர், s. Thriving crops, trees, &c. 2. (fig.) A person in thriving circumstances.

உய்வனவு, v. noun. [prov.] Flourishing or reviving as a tree, செழிப்பு. 2. Living, subsistence, maintenance, ஜீவனம். 3. s. Means of attaining eternal bliss, ஈடேற்றம். This word properly must be உய்வு.

உய்விக்க, inf. To save alive, cause to live, prosper, flourish, &c. This is the causative of உய்.

உய்வு—உய்தி, v. noun. Enjoyment of life, prosperity, felicity, உயிர்வாழ்வு. 2. Bliss, salvation, ஈடேற்றம். 3. Living, life as spoken auspiciously, உயிர்க்கை.

ஒருவன்செய்நன்றிகொன்றார்க்குய்தியில்லெனவகும்பமடின்றே. The divine laws declare that to the ungrateful there is no happiness here or hereafter. (புறநானூறு.)

உய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To put in motion, cause to go, discharge, let go, let fly, send, emit, cast, throw, செலுத்த. 2. To ride, drive a carriage, &c., வாகனமூர. 3. To effect, accomplish, bring about, collect, gather together, காரியத்தைமுடிக்க. 4. To carry on, conduct literally, or morally, lead an army, &c., to manage, guide, direct, influence, operate, நடத்த. 5. To place, put in, shoot in, throw or cast in, plunge into, அமிழ்த்த. 6. To cause to arrive at, சேர்க்க. 7. To place, வைக்க. 8. To enjoy, experience, அனுபவிக்க. (p.) (குறள்.)

உய்த்துச்சொரிநினும்போகாதம. That which is apportioned by fate, though rejected, will not leave. (p.) (குறள்.)

காதலகாதலறியாமையுய்க்கிற்பின். If (a king) enjoy the objects of his desire, (his foes) being unacquainted with those desires—(குறள்.)

உய்த்துணர, inf. To discern, to distinguish, exercise thought, &c., ஆராய்ந்தறிய.

உய்த்துணரவைப்பு, s. The use of such terms, descriptions, or definitions in a written work, as may require the exercise of thought, reference to other parts, &c., in order to comprehend them, ஆராய்ந்தறியவைக்கை—one of the thirty-two உத்தி in நன்னூல்.

உய்த்தலில்பொருண்மை, s. Poetry composed in such terms only as are necessary to express the author's meaning, கருதியபொருள்தோன்றப்பாடப்படுவது.

உய்ப்பு, v. noun. Discharging, emission, accomplishment, &c., including all the meanings of the verb, உய்க்கை.

உய்மணல், s. Black sand, கருமணல்.

உய்யக்கொண்டான், s. [as எருமைமுல்லை.] A plant, Jasminum, L. 2. [as கொய்யா.] A tree, Psidium pyriferum, L.

உய்யானம்—உய்யானவனம், s. A flower-garden, a flower-grove, பூஞ்சோட்டம். 2. A garden, சோலை. 3. A royal garden, a royal forest, ராஜவனம். (p.)

*உரகம்—உரங்கம்—உரங்கமம், s. A snake, serpent, பாம்பு. Wils. p. 162. URAGA and URANGA, also URANGAMA. (p.)

உரகபந்தம்—உரகபந்தனம், s. One of the curious kinds of poems called மிறைக்கவி. See நாகபந்தம்.

உரகமல்லி, s. The நாகமல்லி plant, Justicia nasuta, L.

உரகர், s. [as நாகர்.] Snakes, serpents. 2. Samanar, or Jainas, a sect of Hindus, சமணர். (p.)

உரகன், s. The chief of the நாகர் serpents said to have a thousand heads and to be the couch of Vishnu; the earth is represented as supported on one of its heads, ஆதிசேஷன். (p.)

உரகாரி, s. Garuda, கருடன். Wils. p. 162. URAGARE.

உரகாதிபன்—உரகேந்திரன், s. The chief of the serpents, ஆதிசேஷன்.

உரசு, கிறேன், உரசினேன், வேன், உரச, v. a. To rub, உரிஞ்ச.

உரண்டம், s. A crow, காக்கை. (சது.) (p.)

உரபடி—உரபிடி, s. [prov. vul.] Coarseness, roughness, strength, உரப்பு.

உரபிடியானமனிதன், s. A firm-built man.

உரப்பு, கிறேன், உரப்பினேன், வேன், உரப்ப, v. n. and a. To whoop, vociferate inarticulately or otherwise—as in driving cattle, scaring away birds, beasts, or human beings, to menace or intimidate by shouts, to bluster, shout, call, அதட்ட. 2. To urge forward beasts of burden with shouts, துரத்த. 3. (p.) To pronounce with aspiration, as the second letter in each of the five series of Sanscrit gutterals, உரத்தொலிக்க.

ஆனையைபுரப்பிவிடு. Frighten away, or drive the elephants along.

ஒருவரேயெதிரினிங்ஙனுரப்பிவேதுரப்பர். If but one should oppose them, he may rout them all merely by a menacing shout.

உரப்பிப்பார்க்க, inf. To use menace, boisterousness, &c., in order to try the courage of any one to beat him down, &c.

உரப்பியடிக்க, inf. To attempt, overcome by boisterous talk, overcome in whole, or in part.

உரப்பு, v. noun. Bluster, shout, vociferation, whoop, call, அதட்டுகை.

உரம், s. Strength, firmness, hardness, compactness, coarseness, aspiration, force of voice, expression, meaning, &c., வலி. 2. Energy, spirit, exertion, determination, resolution, fortitude, firmness of mind, ஊக்கம். 3. (p.) The breast, chest, மார்பு. 4. Wisdom, knowledge, spiritual knowledge, ஞானம். 5. Velocity, force, missile or projectile force, வேகம். 6. The solid part of timber, வயிரம். 7. Hardness, induration, obduracy, திண்மை. 8. A surrounding wall, மதில்.

கடலுரமாயிருக்கிறது. The sea is high, rough.

காற்றுரமாயிருக்கிறது. The wind is high, boisterous.

உரகடல்—உரசமுத்திரம், s. A boisterous sea, a sea generally rough.

உரங்குத்த, inf. [prov.] To pound and harden the earth around trees newly set, பலமுறச்செய்ய.

உரங்கொள்ள, inf. To thrive, grow strong—as the wind; to get strength, become boisterous—as the sea, பலங்கொள்ள. 2. To exert strength, &c., வலிபுண்டாக. 3. To be hardened, indurated, obdurate, கடினமுற.

உரங்கொண்டெறிந்து. Throwing with force.

காய்ச்சலுரங்கொண்டுகாய்கின்றது. The fever rages and burns.

உரஞ்செய்ய, inf. To exert influence, take effect, produce, effect—as arguments, பலஞ்செய்ய. 2. To grow strong, வலியுற. 3. To thrive—as vegetables, &c., பலப்பட.

அவனெடுத்தகாரியங்களிலொன்றுமுரஞ்செய்யவில்லை. He has been successful in nothing that he has undertaken.

உரஞ்சொல்ல, inf. To animate, to encourage.

உரமண், s. Hard, ungenial soil.

உரமாய்நிற்க, inf. To stand fast, immovable.

உரமாய்ப்பெய்கிறமழை, s. A heavy rain.

உரமானசத்தம், s. A loud sound.

உரமெடுக்க, inf. To remove a particular ailment incident to infants.

உரம்போட, inf. To manure land, எருப்போட. 2. To fasten, make firm, உரப்பிக்க.

உரம்விழ, inf. To get a particular ailment by rolling on the ground—applied only to a child not twelve months old.

உராதரம், s. A woman's breast, முலை.

உரேந்திரன், s. A hero, a soldier, வீரன்.

உரோருகம், s. A woman's breast, முலை; [ex உரகம், birth, origin.]

கடலுரம், s. Roughness of the sea.

உரக்க, inf. To become intense, grow strong, firm, hard, &c., to increase in strength, intenseness, loudness, &c., to rage, increase in violence, vehemence, heat, malignity, &c., பலமடைய.

உரக்கப்படி. Read out.

உரக்கப்பாடு. Sing loud; sing louder.

காய்ச்சலுரக்கக்காய்கிறது. The fever rages intensely.

உரக்கக்கூப்பிட, inf. To cry aloud.

உரக்கப்பேச, inf. To speak loud.

உரத்தகடல், s. A boisterous sea.

உரத்தகடிதாசி, s. Thick, coarse paper.

உரத்தகாய்ச்சல், s. A vehement fever.

உரத்தகாற்று, s. A violent wind.

உரத்தகுதிரை, s. A powerful horse.

உரத்தசத்தம், s. A strong, harsh voice, a loud noise.

உரத்தசரீரம், s. A firm constitution, a strong compact body.

உரத்ததருக்கம், s. A sharp contest, a violent controversy.

உரத்தநிலம், s. Firm soil.

உரத்தவெயில், s. A hot sun.

உரப்பிக்க, inf. To make firm, to harden, indurate, confirm.

உரப்பு, v. noun. Intenseness, force, strength, firmness, compactness, வலி. 2. Coarseness, thickness, roughness—as of cloth, paper, leaves, &c.; stiffness, hardness—as of rice not well boiled, or of the stomach when overcharged, or when food does not digest, திண்மை.

உரப்பானநிலம், s. Firm, hard (ungenial) land—as உரத்தநிலம்.

உரப்பானபுடைவை, s. Thick, coarse cloth.

நெஞ்சுரப்பானவன், s. A hard-hearted man.

உரல், s. A mortar, large or small, நெல்முதலியகுற்றுமுரல். 2. A mould for making pastry, இடியப்பவுரல்.

உரலாணி, s. A pestle, a rice-pounder, உலக்கை. 2. [prov.] A piece of block inserted in a mortar, when the bottom is worn away, உரலடிக்கிடுமொராணி.

உரலிடித்தல், v. noun. Pounding in a mortar.

அவலென்றெண்ணியுரலையிடிக்கிறது. To beat the empty mortar, thinking of the flattened rice. [prov.]

உரலுமுலக்கையும். The pestle and the mortar. 2. (fig.) The glottis and the uvula of the throat.

உரற்கட்டை, s. A mortar formed of a block of wood—a term applied metaphorically to a stout short man.

உரற்கட்டை—உரற்குற்றி, s. A wooden block for a mortar, உரற்காணமாத்துண்டு.

உரற்குழி, s. A hole in the floor in which a rice mortar is fixed.

பாக்குரல், s. A small mortar made of wood, stone, or metal, in which betel and areca nut are bruised to facilitate mastication.

உரவு, s. Strength, force, firmness, hardness, வலி. (p.)

உரவுச்சினவேந்தன். The formidable king. (அகப்பொருளை.)

உரவன், s. A strong man, வலியன். 2. A learned man, an ascetic, அறிஞன். 3. Argha, அருகன். (p.)

உரவோர், s. The wise, the learned, அறிஞர். 2. Persons of respectability, gravity, age, &c., chief persons, மூத்தோர். (p.)

உரவுநீர், s. The sea in motion, the sea, sea-water, உவரி; [ex உரவு, a change of உலவு, et நீர்.] (p.)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுடுத்தமாநிலத்து. Upon the sea-girt earth (lit.) on the earth enclosed by the blue ocean of moving water.

உரறல், s. Great anger, the state of being heated with vehement wrath, பெருங்கோபம். (p.)

உரறு, கிறேன், உரறினேன், வேன், உரற, v. n. To sound, ஒலிக்க. (p.)

உரற்று, கிறேன், உரற்றினேன், வேன், உரற்ற, v. n. To sound, resound, make a loud noise, ஒலிக்க. (p.)

உரற்றிபகன்மழைபும்பரிருக்தென. As if a heavy rattling shower of hail had filled the sky. (கம்பராமம்.)

உதிரவாற்றினைநெதிரமுரற்றிவிழவே. He scattered the things which, when they fell, caused the whole hemisphere to resound. (கம்பரமம்.)

உரற்றல், v. noun. Loud noise, thundering sound, பேரொலி.

உரன், s. Power, strength, firmness, வலி. 2. Strength of mind, fortitude, energy, bravery, ஊக்கம். 3. Knowledge, spiritual or profound knowledge that may induce self-restraint, அறிவு. (p.)

உரனென்னுந்தோட்டியான். By strength of mind as a hook which guides the elephant — (குறள்.)

உராய், கிறேன், ந்தேன், வேன், உராய, v. n. To rub against a thing, உடனுரிஞ்ச. (பிங்.) 2. To rub against one another—as trees, உரிஞ்ச.

உராய்போதல், v. noun. Rubbing in a crowd, jungle, &c., in passing, உரிஞ்சிப்போதல். 2. Rubbing one's self against a thing, உரைதல். (p.)

உராய்ஞ்சு, கிறேன், உராய்ஞ்சினேன், வேன், உராய்ஞ்ச, v. a. [vul.] To rub, உரைக்க.

உரி, s. A small dry or liquid measure, அரைப்படி, marked thus, ௨. 2. (p.) Rind, peel, bark (of some trees), a skin stripped off, either raw, dried, tanned, dressed or otherwise, தோல். 3. Coriander, கொத்துமல்லி, Coriandrum sativum, L. 4. The root of the abstract noun உரிமை, propriety, peculiarity. 5. One of the four general divisions of words, including adjectives and adverbs, also all words expressive of abstract qualities, உரிச்சொல்.

உரிச்சீர், s. A kind of metrical foot. See சீர்.

உரிச்சொல், s. One of the four classes of words. See உரி.

வினையுரிச்சொல், s. Adverb.

பெயருரிச்சொல், s. Adjective.

உரிநெல், s. A half measure of paddy.

உரிப்பொருள், s. The third division of அகப்பொருள், denoting the intercourse of the sexes.

உரியரிசி, s. A half measure of rice. (சதுரகர்.)

உரியாழாக்கு, s. Five-eighths of a measure; marked ௨ழ.

மரவுரி, *s.* A kind of dress made of the bark or rind of a tree, used by wild tribes and ascetics, சீலை.

உரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To strip off clothes, one's own, or another's, to divest, களைய. 2. *v. n.* [*impers.*] To become stripped off—as clothes; to become peeled, scaled, barked, excoriated, flayed off—applicable to the skin, or bark of trees, &c., rather than to the body, கழல.

உரிந்துகொள்ளுதல், *v. noun.* Plundering, stripping one.

உரிந்துபோக, *inf.* To be flayed, stripped off.

உரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To skin, strip off, flay, peel, excoriate, bark, பட்டையுரித்தல்முதலியவுரிக்க. 2. To slough off the skin—as a serpent, கழற்ற.

அவனையுரித்துவைத்தாற்போலேயிருக்கிறான். He exactly resembles him, (*lit.*) as if wearing the same skin.

உரித்தகோழி, *s.* A fowl stripped of its feathers.

உரிசை, *s.* [*prop.* உருசி.] Taste, relish, சுவை. (*c.*)

உரிசைகண்டபூனையுறியையுறியைத்தாவுகிறது. The cat that has tasted sweets will leap on the shelf. [*prov.*]

உரிசைகண்டவன், *s.* One who has known the taste of any thing, one who has tasted any thing.

உரிசைபார்க்க, *inf.* To taste, to try by tasting.

உரிஞு—உரிஞ்சு, கிறேன், உரிஞி னேன்—உரிஞ்சினேன், வேன், உரிஞ—உரிஞ்ச, *v. n.* and *a.* To rub one's self, rub as beasts, chafe, உராய. 2. To become rubbed or grazed against a thing, to be bruised, excoriated, grazed off, &c., தேய. 3. To rub against one another—as trees, உரோச. 4. To rub away, wear away by rubbing, grind away—as sandal, to triturate, அரைக்க. (*p.*)

நறுங்குறடுரிஞ்சபூந்தேய்வை. The soft paste produced by triturating the fragrant sandal wood. (கைட.)

உவாமதியுடலுரிஞ்சதலாற்பின்னைவெண்மதியாதனன் றெனப்பெரிதுவக்கும். The full moon grazing his body (in passing through the window) wished himself young again. (கைட.)

உரிமை, *s.* Propriety, peculiarity, proprietorship, appropriateness, property or quality of a person or thing, உரியதன்மை. 2. Heritage, inheritance, hereditary and unalienable rights, சுதந்திரம். 3. Relationship, the ties of consanguinity, இனம். 4. Natural or correlative duty, obligation, கடமை. 5. Love, affection, intimacy, tender regard, friendship, சிநேகம். 6. Liberality, privilege of familiarity, freedom taken or permitted on the ground of relationship, friendship, acquaintance, &c., இஷ்டம். 7. Claim, right, உரித்து. 8. (*p.*) A wife, மனைவி.

உரித்து. A symbolic verb used as a noun with meanings similar to those of உரிமை, being peculiar to a person, or thing—as duty, obligation, property, quality, &c., உரியது. 2. *s.* Relative duty and care as of a child to his parents, the teacher to his pupils, the Guru to his disciples, the husband to his wife, and vice versa, கடமை. 3. Affection, பட்சம்.

உரித்தாக்கிக்கொள்ள, *inf.* To appropriate to one's self, procure a right in, to make one's own, உரிமையாக்கசெய்ய. 2. To secure the friendship of one, சட்பாக்கிக்கொள்ள.

உரித்தாளி—உரித்தாளவன், *s.* Proprietor, owner, heir, சுதந்திரன். 2. One near of kin, இனமானவன்.

சபைக்குரித்தானவன். A person entitled to a place in an assembly.

என்னுடைமைக்குரித்தானவன். The heir of my property.

உரிமைக்குஞ்சி—உரிமைச்சோறு, *s.* Food prepared for the relations of a deceased person on the day of his death. 2. [*prov.*] Rice-water poured into the mouth of a dying person as the last token of respect.

உரிமைக்கடன், *s.* The duties and obligations of near relations to perform funeral rites, and to show respect to a deceased person, பிரேதத்திற்குரியவைகள் செய்யுங்கடமை. 2. The duty of a child to support his father in sickness or other extremity, &c., புத்திரன்பிதாவுக்குச்செய்யுங் கடமை. 3. Obligations of the heir to pay the debts of a deceased person, அவனவன்செய்யவேண்டியகடமை.

உரிமைக்கட்டு, *s.* Consanguinity allowing a marriage connexion, இனக் கட்டுப்பாடு. 2. Preservation of one's rights as a relative.

உரிமைக்கலியாணம், *s.* Marriage within the prescribed degrees of consanguinity.

உரிமைக்காணி, *s.* Inherited land.

உரிமைக்காரர், *s.* Heirs, சுதந்தி ரர். 2. Natural guardians, responsible relatives, உரியவர்கள்.

உரிமைசெய்ய, *inf.* To discharge correlative duties, கடமைசெய்ய. 2. To perform funeral rites, கருமாதிசெய்ய.

உரிமைத்தத்துவம், *s.* [*prov.*] Right or letters of administration to the estate of a deceased person, சுதந்திரத்தத்துவம். 2. Right of guardianship in a case of minority, lunacy, &c., பாத்தியம்.

உரிமைபாராட்ட—உரிமைகொண்டாட, *inf.* To own the obligations one is under to another, on the ground of consanguinity, friendship, religion, country, &c., and to act accordingly, சுதந்திரங் கொண்டாட. 2. To converse with another on the ties of friendship, consanguinity, &c., common between them either to show that such ties exist, or for social enjoyments, சம்பந்தங்கொண்டாட.

உரிமைபேச, *inf.* To urge one's rights, claims, &c. on the ground of consanguinity, usage, occupation, previous services, acquaintance or otherwise, சுதந்திரங்காட்டிப்பேச.

உரிமைப்பங்கு, *s.* Share of an inheritance, சுதந்திரப்பங்கு.

உரிமைப்பாடு, *s.* Relative authority, obligation, &c., உரியகடமை.

உரிமைப்பிள்ளை, *s.* An adopted child entitled to the property of the adopter, சுவீகாரபுத்திரன்.

உரிமைப்பெண், *s.* A female in the proper degree of consanguinity to be taken in marriage, விவாகஞ்செய்யத்தக் குரித்தானவள்.

உரிமைமண், *s.* [*prov.*] Earth thrown on a corpse at its burial, by the near relatives, பிரேதக்குழியிலுரியவர்கள்போடு மண்.

உரிமையாட்சி, *s.* Possession or right of possession of property devolving on a child, which, had the parents been living, would have belonged to them, சுதந்திரவாட்சி.

உரிமையின்மை, *s.* Want of right or privilege.

உரிமையெடுக்க, *inf.* To take possession, to enjoy or claim one's share of an inheritance, produce, &c.

உரிமைவழி, *s.* Consanguinity, lineage, ancestral connection, சம்பந்தமுறை. 2. Inheritance or right of possession from ancestors, தொன்றுதொட்டுவருஞ்சுதந்தி ரம்.

உரிமைவிட, *inf.* To give freedom to, to manumit a slave.

சொல்லுரிமை, *s.* A fine emphatic expression.

உரியது, *s.* That which is proper to, peculiar to, tending to, liable to, exposed to, deserved, deserving, worthy of, appropriate to, obnoxious to, உரித்தா னது.

இதற்குரியசொல். This is the appropriate word for it.

உரியதண்டனை, *s.* Condign punishment, deserved chastisement.

உரியபொருள், *s.* The primary meaning of a passage, உரியவர்த்தம். 2. Property in which one has a peculiar right, சுதந்திரமானதிரவியம்.

உரியர்—உரியார்—உரியோர், *s.* Proprietors, உடையவர்கள். 2. Heirs, சுதந்திரர். 3. Near or responsible relations, சம்பந்த முடையார். 4. The learned, அறிஞர்.

அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையாரென்பு முரியர்பிறர்க்கு. Those destitute of love live only to themselves, whereas they who possess it are ready to give up their lives (*lit.* bones) for others. (குறள்.)

உரியவன்—உரியன்—உரியோன், *s.* Proprietor, owner, உடையவன். 2. Heir, சுதந்திரன். 3. A near relation, இனத் தான். 4. One worthy of, deserving of, தக்கவன். 5. (*p.*) Husband, கணவன்.

கொலைக்குரியவன், *s.* One who is worthy of death.

இழவுக்குரியவன், *s.* One whose duty it is to perform funeral rites.

எனக்குரியவன், *s.* One near to me by the ties of consanguinity, friendship, relation, caste, country, &c.

உரியள்—உரியாள், *s.* A wife, மனையாள். (*p.*)

உரிவை, *s.* Skin, hide, leather, தோல். 2. Peel, rind, bark, மரவுரி; [*ex* உரி, to strip.] (*p.*)

கரியுரிவைப்போர்வைநுதற்கண்ணுடையோன். Siva having an eye in his forehead and mantled with the skin of an elephant. (சேதுப.)

உரு, *s.* Form, appearance, shape, figure, fashion, வடிவு. 2. Beauty, அழகு. 3. Body, உடல். 4. Appearance, an indistinct object, தோற்றம். 5. Image, idol, statue, விக்கிரகம். 6. A vessel, a dhoney, a ship, &c., கப்பல். 7. An article, a piece, different things counted, உருப்படி. 8. A course of recitation of prayers, incantations, &c., செபத்திரு. 9. Divinity, divine influence, power, grace, &c. brought in to a person or idol by the repetition of incantations, சன்னதம். (ஜ. 297.) 10. Bigness, பருமை. 11. (*p.*) Color, நிறம். 12. A leech, அட்டை. 13. Inner part, interior, centre, உள். 14. (சது.) Disease, வியாதி. 15. Anger, signs of anger, கோபம். 16. Heat, வெப்பம். 17. The embryo, கரு.

ஐந்துருவருகிறது. Five vessels are coming.

தூரத்திற்காண்கிறவுருவென்ன? What is that form or object seen in the distance?

உருக்குலைய, *inf.* To become dismembered, to be disunited—as the parts of a dead body—as a lock, parts of a house, &c., to become loose, deranged, disorganized, வடிவங்குலைய. 2. To be emaciated—as one in disease, வடிவங்கெட.

உருக்கொள்ள, *inf.* To become formed, or conceived in the womb, கருக்கொள்ள. 2. To assume shape, வடிவமெடுக்க. 3. [*prov.*] To possess a person—as a demon for the sake of uttering oracles, ஆவேசங்கொள்ள.

உருச்செபிக்க—உருப்போட, *inf.* To repeat a course of prayers, &c., மந்திரமுருப்போட.

உருத்தரிக்க, *inf.* To become shaped, &c.—as the fetus when advancing towards maturity, வடிவங்கொள்ள.

உருநாட்டு, *s.* [*prov.*] An idol, statue, விக்கிரகம்; [*ex* நாட்டு.]

உருப்பட, *inf.* To be formed, shaped, உருவாக. 2. To prosper, rise to eminence, சிறப்புற.

உருப்படி, *s.* A piece, any article counted.

இங்கேநாற்பதுஉருப்படிசீலையிருக்கிறது. Here are forty pieces of cloth.

பத்துருப்படி. Ten things, articles, utensils.

உருப்படுத்த, *inf.* To form in the womb, கருவிலுருவாக்க. 2. To mould, shape, to form—as the work of a smith, a mason, &c., உருவாக்க.

உருப்போட, *inf.* To reiterate incantations for expelling a disease, poison, &c. 2. To repeat or rehearse a lesson frequently, in order to learn it by heart.

உருமாற, *s.* To change one's shape, metamorphose one's self as the Rishis are reputed to do, வேற்றுருக்கொள்ள. 2. To become changed in countenance—as by disease, &c., சரீரம்வேறுபட.

உருவழிய, *inf.* To become disfigured by disease, to become deformed.

உருவாக, *inf.* To obtain form, shape, &c., வடிவமாக.

உருவாக்க, *inf.* To form, shape, fashion, make, mould—as the work of a smith or mason, உருச்செய்ய. 2. To repair, complete, சிப்பமெடுத்த.

உருவிலி, *s.* Kama, காமன். (*p.*)

உருவில்லாதது, *s.* A thing without form or shape, without beauty.

உருவிழக்க, *inf.* To lose one's proper appearance, become changed in shape, color, &c., வடிவமிழக்க.

உருவுவமம், *s.* [*in rhetoric.*] A kind of comparison from analogy—as when a ship at sea is compared to an elephant in an army, வடிவுவமை.

உருவெடுக்க, *inf.* To become formed, conceived in the womb, (*lit.*) to take a body or form—as the soul according to the deeds of former births, வடிவெடுக்க. 2. To assume a shape—as in transmigrations, incarnations, and transient appearances of a deity, &c., வேடங்கொள்ள.

உருவெளி, *s.* An imaginary appearance of a person, or other objects, a visionary object, an illusion, chiefly applied to the supposed sight of an absent lover, உருவெளித்தோற்றம். (*p.*)

உருவெளிக்காட்சி—உருவெளித்தோற்றம்—உருவெளிப்பாடு, *s.* The imaginary appearance of an absent lover. See above.

உருவெளிப்பட, *inf.* To appear—as a visionary object, உருவம்வெளியிடையிற்றோன்ற.

உருவேற, *inf.* To rise or increase in numbers—as the repetition of prayers or incantations, மந்திரவுருவதிகரிக்க. 2. To be possessed of a demon for the utterance of oracles, ஆவேசமேற. 3. (*fig.*) To become furious, to fall into a fit, மூர்க்கமதிகரிக்க.

உருவேறத்திருவேறும். Divine power will be acquired in proportion to the reiteration of the incantations.

உருவேற்றப்படுத்த, *inf.* To form, to fashion, உருவமுண்டாக்க.

உருவேற்ற, *inf.* To reiterate incantations for expelling a disease, poison from the bite of a snake, &c., மந்திரத்தை மதிகமாய்ச்செபிக்க. 2. To cause a demon to possess some one for the purpose of uttering oracles, ascertaining future events—as that a sick friend can be restored to health, ஆவேசமேற்ற. 3. To instigate one for the performance of an evil action, துர்ப்போதனைசெய்ய.

மனுவுரு, *s.* The form of a man.

சிற்றுரு, *s.* Any thing small. 2. A small vessel, a bark.

***உரு**, *adj.* Much, excessive, அதிகமான. 2. Large, great, பெரிய. 3. Long, நீண்ட. 4. Valuable, precious, விலையுயர்ந்த. Wils. p. 163. Uru.

உரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be angry, be provoked, be fierce, to rage, கோபிக்க. 2. To exhibit signs of anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. 3. To be abundant, copious, மிக. 4. To be intense, அதிகரிக்க. 5. To be great, பெரிதாக. 6. To sprout, shoot, முளைக்க. 7. To have an origin, come into existence, to be evolved, வெளிப்பட. 8. To appear, assume form, தோற்ற. 9. To result in effects—as the deeds of former births, to grow mature, கன்மம்விளைய. (*p.*)

கல்லறமேயுருத்தெழுந்திடுமெல்லைக்கரசு. Oh! venerated mother, virtue personified.

வெவ்வினையுருத்தகாலை. When the vile deeds (the fruits of them) appeared. (சிலப்பதிகாரம்.)

ஊழ்வினையுருத்தென. As soon as the deeds connected with former births had become matured. (சிலப்பதி.)

உருத்தல், *v. noun.* Being angry, கோபித்தல். 2. Appearing, தோற்றல். 3. Abundance, மிகுதி. 4. Sprouting, shooting, முளைத்தல். (*p.*)

உருப்பு, *v. noun.* Abundance, copiousness, intenseness, மிகுதி. (பாரதி.)

***உருகம்**, *s.* Origin as from seeds, &c., growth, production, birth, பிறப்பு; [*ex* ரு, to grow, arise.] See பங்கேருகம், அம்போருகம், சரோருகம். Wils. p. 708. Ruha.

உருகு, கிறேன், உருகினேன், வேன், உருக, *v. n.* To dissolve with heat, to melt, liquify, to be fused, கரைய. 2. (*fig.*) To become tender, to melt as the heart, to be kind, be appeased, to sympathize, commiserate, pity, இரங்க. 3. To glow with love, மனங்கரைய.

உருகோட்டன்பொடு. With melting love. (திருவாசகம்.)

நெருப்பினுறுமெழுகுப்போலவுள்ளமுருகு. His heart melting like wax before the fire—

அரக்குப்பாவைபோலத்தேகங்கருடைதுருகினர். The gods whose bodies melted, through want of air, like wax statues.

மனமுருக, *inf.* To be kind, to pity, sympathize.

உருக்கம், *v. noun.* Melting (of heart), tenderness, pity, compassion, commiseration, sympathy, இரக்கம். 2. Tender or ardent love to a deity, or a dear friend, அன்பு. 3. Melting, உருகுகை.

உருக்கங்காட்ட, *s.* To show kindness, to relent, &c.

மனவுருக்கம், *s.* Tenderness of mind.

உருக்கம், *s.* The thighs, தொடை. (சது.) (*p.*)

உருக்கு, *s.* Steel, எஃகு. (*c.*)

உருக்குமணல்—உருக்குமண், *s.* Iron-ore, iron-sand.

உருக்கு, கிறேன், உருக்கினேன், வேன், உருக்க, *v. a.* To melt with heat—as metals, or other congealed substances, to dissolve, liquify, fuse, run, நீர்ப்பிக்க. 2. To reduce one as a disease, to emaciate, வாட்ட. 3, To afflict, distress, வருத்த. (சது. 21.)

இன்சொல்லிறைநெஞ்சுருக்கினன். By sweet speech, he melted the heart of the divinity. (சிவசி.)

வியாதிசரீரத்தையுருக்கிப்போட்டது. The disease has emaciated him.

எத்தனையுருக்கிலேயுருக்கினான்? How many times did it take to melt it?

நன்னாளிற்பொன்னுருக்கு. Melt gold on an auspicious day.

உருக்கிச்சாய்க்க, *inf.* To cast or run metals in bars, in mass, &c. for further use.

உருக்கிவார்க்க, *inf.* To cast, found, to run metals.

உருக்குகாரம், *s.* Borax, வெண்காரம்.

உருக்குப்பிரமியம், *s.* Gonorrhœa with a discharge of blood, இரத்தப்பிரமியம்.

உருக்குமணி, *s.* Solid globules of gold soldered together around a ring and worn by women as an ear-pendent, தூராணம்.

எலும்புருக்கி, *s.* An emaciating disease, க்ஷயரோகம்.

உருக்கு, *v. noun.* Fusion, melting, liquifaction, உருக்குகை.

உருக்கன், *s.* [*prov.*] An emaciating or stinting disease—as of men or plantains, &c., க்ஷயரோகம்.

உருக்கனடித்தல், *v. noun.* Stinting or blighting—as disease especially in plantains.

உருக்கினம், *s.* A kind of arsenic, அஞ்சனபாஷாணம். 2. Any thing that facilitates the fusion of metals—as borax.

புத்துருக்குநெய், *s.* New-made ghee.

*உருக்குமணி, *s.* One of the wives of Krishna, கிருஷ்ணன்தேவி.

*உருக்குமம், *s.* Gold, பொன், Wils. p. 706. RUKMA. (*p.*)

*உருசி, *s.* Taste, good taste, relish, gustation, flavor, சுவை. 2. Being pleasant to the ear, that which is delicious, exquisite, சுந்தரம். 3. Attraction, taking, allurement, enticement, இன்பம். 4. Best relish, மிகுசுவை. Wils. p. 707. RUCHI.

உருசிகரம், *s.* Pleasantness, tastefulness, deliciousness, மதுரம். 2. Dainties, இனிப்புச்சுவை. Wils. p. 707. RUCHIKARA.

உருசிகரமாயிருக்க, *inf.* To be well-seasoned.

உருசிகாட்ட, *inf.* To allure by baits, dainties, shows, &c.; to cause one to engage in, or relish a pursuit, by giving a gratifying fore-taste, இனிப்புக்காட்ட. 3. To attract, entice, decoy, ஆசைபுகட்ட.

உருசிகாண, *inf.* To be attracted, allured, decoyed by bait, a taste, experience, profit, &c., உருசியறிய.

உருசிதட்ட, *inf.* To be sweet, pleasant, சுவைதோன்ற.

உருசிபார்க்க, *inf.* To taste, prove, examine, or ascertain by tasting, சுவையறிய.

உருசிப்பட, *inf.* [*with dative.*] To relish, be sweet, taste well, உருசியாயிருக்க. 2. [*with dative of pers. or thing.*] To like, be taken with, to have relish for, or to be fond of pursuit, employment, &c., பிரியமாயிருக்க.

நாவுக்குஉருசிப்பட, *inf.* To have a special liking for any kind of food.

நாவுக்குருசியாயுக்குருசி. That which is agreeable to the tongue will be so to poetry.

உருசிப்படுத்த, *inf.* To cause one to relish, like, &c.; to excite desires, உருசிக்கச்செய்ய. 2. To impart flavor, make relishable, to season, சுவைப்படுத்த.

உருசிப்பேச்சு, *s.* An alluring discourse.

உருசியறிந்தவன், *s.* One who has tasted any thing.

உருசியானபாடல், *s.* A euphonious poem.

உருசியானவுணவு, *s.* Delicious food.

உருசிவருக்கங்கள், *s.* Dainties, delicacies.

அதிகவுருசி, *s.* Daintiness, delicacy.

உருசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To experience, enjoy, or suffer the fruits of actions, அனுபவிக்க. 2. [*prov.*] To taste, prove by the taste, சுவைபார்க்க.

உருசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To relish, to be tasteful, be pleasant to the senses, சுவைதோன்ற.

அதுஎனக்குருசிக்கிறது. I like that.

வேம்புருசிக்குமோ? Can one relish, or like the taste of the margosa tree?

உண்ணமுதிலுருசிக்குமுருவசி. Urvasi, delectable as ambrosia to the taste—

உருசு, *s.* (*Hin.*) Proof, திருஷ்டாந்தம்.

உருசுப்படுத்த—உருசுவாக்க, *inf.* To prove, verify, மெய்ப்பிக்க.

உருசை, *s.* impr. for உருசி; which see.

உருட்டு, கிறேன், உருட்டினேன், வேன், உருட்ட, *v. a.* To roll a ball, or wheel, trundle a hoop, &c., to wheel a barrow, to bowl, turn about, revolve a thing on a plane, to whirl, (a discus, &c.), passing through the air at right angles with the horizon, உருளச்செய்ய. 2. [*prov.*] To defeat a rival by arguments, sophistry, &c., to overcome in athletic exercises, games, to overmatch, வெல்ல. 3. To beat a drum rapidly, to beat a ruffle, மத்தளம்விரைவாயடிக்க. 4. [*in architecture.*] To form a moulding, திரட்ட. 5. To form clay or other substances into balls or globules by rolling, working in the hand, &c; குண்டுருட்ட; [*ex* உருள், *v.*]

உலகுக்குஆணைச்சக்கரமுருட்டி. Guiding the wheel of power as the sovereign of the universe.

அவலைப்புடையனுருட்டும். The beaver snake will bite, will tumble him over (and bite him). (A curse.)

உருட்டித்தைக்க, *inf.* To roll and sew a border—a kind of hemming.

உருட்டிப்பார்க்க—உருட்டிவிழிக்க, *inf.* To roll the eyes and look intently with signs of anger or intimidation.

உருட்டிப்போட, *inf.* To roll a ball, &c. 2. To defeat by arguments, by a display of skill, or by sophistry, to overcome in games, &c., புரட்டிவிட. 3. To be the cause of ruin to a family, &c., அழித்துப்போட.

அசத்தியமக்குடியையுருட்டிப்போட்டது. Perjury has ruined the family.

ஆனையவனையுருட்டிப்போட்டது. The elephant rolled him over and over.

உருட்டுதிரைக்கடல், *s.* The sea with rolling billows.

குளிகையுருட்ட—மாத்திரையுருட்ட, *inf.* To form or make pills. (*Med.*)

நாயுருட்ட, *inf.* To tumble down and bite—said of a dog.

வாயாலுருட்ட, *inf.* To use sophistry, to dispute clamorously.

கவறுருட்ட, *inf.* To throw dice.

உருட்டு, *v. noun.* Rolling, revolving on a plane, the revolution or turning of a wheel, whirling, உருட்டுகை. 2. Fraud, artifice, trick, sophistry in overcoming an antagonist, புரட்டு. 3. [*in architecture.*] Roundness, globosity, moulding. திரட்சி. 4. Terrifying, frightening, driving away, வெருட்டு.

உருட்டும்புரட்டுஞ்சிரட்டையுங்கையும். Prevarication and lying lead to begging. [*prov.*]

உன்னுடையவுருட்டுக்குப்பயப்படேன். I fear not your sophistry.

உருட்டுப்புரட்டுள்ளவன், *s.* A man of tricks and frauds.

உருட்டுவண்ணம், *s.* A poem, or song composed of syllables occurring in rapid succession.

குண்டுருட்டு, *s.* The roundness of a bullet or ball.

குண்டுருட்டாய்க்கட்ட, *inf.* To tie up a person head to heels.

பொன்னுருட்டு, *s.* A gold ring without seal or stone.

உருண்டை, *s.* A ball, a bowl, a globe, any thing round, உண்டை. 2. Roundness, globularness, திரட்சி.

உருண்டைப்பலகாரம், *s.* Balls of cake, rounds of cake.

உருண்டையுருட்ட, *inf.* To form balls of clay, boiled rice, &c., to make pills.

*உருத்திதம், *s.* Property, உரிய பொருள். 2. Profit obtained by a trade or work, தொழிலிலாபம். 3. Interest for money, வட்டி. 4. Increase, வளர்தல். Wils. p. 160. RIDIT'HI. (*p.*)

*உருத்திரம், *s.* Fury, violent anger, rage, பெருங்கோபம்—as இரௌத்திரம்; which see. 2. [*in rhetoric.*] Warlike rage as one of the nine emotions of the mind expressed by poetry, நவரசத்திலொன்று. (*p.*) 3. Turmeric, Curcuma longa, மஞ்சள்.

உருத்திராகாரமாய்வந்தான். He came in a furious attitude.

உருத்திரபஞ்சமம், *s.* One of the musical modes, ஓர்பண்.

உருத்திரரோகம், *s.* Asthma, மாரடைப்பு.

உருத்திரன், *s.* A furious person, பெருங்கோபி.

உருத்திரன், *s.* The god Siva who disperses the tears of mortals and demi-gods, சிவன்; [*ex* ருத், to weep.] Wils. p. 707. RUDRA.

உருத்திரகணிகை, s. A courtezan of Siva, a dancing girl of one of his temples.

உருத்திரசடை, s. A plant, சிவதுளசி, Ocimum basilicum.

உருத்திரர், s. A class of demigods, inferior manifestations of Siva being eleven in number, viz.: மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன். Wils. p. 707. RUDRA.

உருத்திரவீணை, s. A species of guitar, ஓர்வகையாழ்.

உருத்திராக்கம்—உருத்திராட்சம், s. The nuts of the Elæocarpus ganitrus, worn as beads by religious mendicants of the Siva sect, உருத்திராட்சமணி; [ex அட்சம், eye.] Wils. p. 708. RUDRAKSHA.

உருத்திராட்சதாழ்வடம், s. A large garland or necklace of the sacred beads or the nuts of the Elæocarpus.

உருத்திராட்சமணி, s. A bead as worn by mendicants' widows.

உருத்திராட்சமுகம், s. The figures or lines on religious beads.

உருத்திராணி—உருத்திரை, s. Parvati, பார்ப்பதி. Wils. p. 708. RUDRAN'EE.

உருத்திராபிஷேகம், s. A libation performed by pronouncing the incantation called Rudramantra.

*உருத்திரோற்காரி, s. The fifty-seventh year of the sixty which form the Hindu cycle. See வருடம்.

உருபு, s. Form, shape, வடிவம். 2. [*in grammar.*] A class of particles comprising four kinds, viz.: 1. வேற்றுமையுருபு, the particles which form the declensions. 2. வினையுருபு, those that form the inflections of verbs including three species, (*a*) விகுதி, verbal terminations. (*b*) இடைநிலை, characteristics of tense and several other intervening particles in the formation of verbs, derivative nouns, &c. 3. சாரியை, auxiliary, component particles employed in the formation of the two classes of verbs. 4. ஒப்புருபு, particles of terms of comparison. 5. The relative participles, ஆகிய, ஆன, &c., affixed to nouns to make adjectives of them.

உருபுத்தொகை, s. The suppression of the characteristics of the cases—as மரநுனி.

உருபுப்புணர்ச்சி, s. Sand'hi—the union of the particles of inflections with nouns and pronouns, வேற்றுமையுருபுமுதலிய புணர்ச்சி.

உருபுமயக்கம், s. The use of one case for another—as the dative for the local ablative, &c., வேற்றுமையுருபுமாறுகை.

அமுதம்புனைவைக்கிள்ளையைமருத்தி. Feeding the minor and parrot with milk—here the objectives are used for the dative. (வை.)

உருபுமாலை, s. Declension of nouns.

உருபுவிரி, s. The expression of the case—as மரத்தினுனி.

உவமையுருபு, s. A particle of comparison—as மதிபோலுமுகம், face like the moon.

சொல்லுருபு, s. The use of a word for a particle representing the case—as, தடிகொண்டடித்தான், He beat with a stick—here கொண்டு is used for ஆல்; அவனைக்காட்டிலும்வலியன். This person is more powerful than the other.

*உருப்பசி, s. One of the courtezans of *Swerga*, தேவருலகிற்கணிகையருள்ஒருத்தி. See ஊருவசி. (*p.*)

உருப்பசிவெற்றிலைபுரைவ. Urvasi presenting betel.

உருப்பம், s. Heat of the sun, or temperature of the atmosphere, உஷ்ணம். 2. Abundance, copiousness, greatness, intenseness, மிகுதி. 3. Millet flour, தினைமா. 4. Anger, கோபம். (*p.*)

உருப்பிரமம், s. A sheep's horn, ஆட்டுக்கொம்பு.

உருமம், s. Heat of the sun, the heat of the atmosphere, sultriness, closeness, உஷ்ணம். 2. Noon, noon-day, மத்தியானம்.

விட்டபாம்புசெத்துப்போமுருமத்திலேன்போகிறீர்?... Why do you go out in the middle of the day when it is so hot, that a snake let loose would die?

உருமகாலம், s. The hot season.

உருமத்துக்குவிட, *inf.* [*prov.*] To cease at noon, as from learning, labor, &c., மத்தியானசோற்றிக்கு விட.

உருமவிடுதி, s. [*prov.*] The midday release, cessation, &c.

உருமவேளை, s. Noon, mid-day.

உருமிக்க, *inf.* To be hot, sultry, close—as weather, உஷ்ணிக்க.

உருமலைவாரி, s. Sand containing metal, உலோகமணல்.

உருமு—உருமேறு, s. A thunderbolt, இடி. (*p.*)

உருகெழுகணைபொலிவுருமு. Very loud thundering of the tremendous arrows.

உருமுக்குரல், s. A terrific, thundering noise.

உருமுக்குரனாய், s. A dog whose bark alarms

உருமு—உரும், s. A thunder-bolt, இடி. 2. Fear, dread, alarm, அச்சம். (*p.*)

உரும்பரம், s. Copper, செம்பு. 2. Assafœtida, Narthe assafœtida, பெருங்காயம். 3. A serpent, சர்ப்பம். (*p.*)

உருவகம்—உருவகவணி, s. [*in rhetoric.*] Identification of the objects of comparison, metaphor in general, comprising many species, உவமானஉவமேயங்களையொற்றுமைப்படக்கூறுதல். See உருபகம்.

உருவகப்படுத்த, *inf.* To speak metaphorically.

உருவகவுருவகம், s. A double metaphor—as, கன்னிதன்கொங்கைக்குவடாங்கடக்களிற்றை, the elephant-mountain-breast of the damsel.

உருவகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To metaphorize, உருவகப்படுத்த.

*உருவசி, s. A courtezan of Swerga, உருப்பசி. Wils. p. 163. URVASHEE.

உருவம், s. Shape, form, figure, likeness features, gestures, &c., வடிவம். 2. Beauty, symmetry, அழகு. 3. Image, idol, statue, சொரூபம். 4. Body, human or other, உடல். 5. (*p.*) Color, good color, நிறம்.

உருவத்தாரிபுனைவைக்குவெண்டொடி. Adorned with bracelets, the damsel came to invest her lover with a beautiful garland. (வை.)

உருவங்காட்டி, s. A glass, mirror, looking glass.

உருவசாத்திரம், s. The knowledge of the shape, feature, lines, &c., of the human body, including palmistry and physiognomy, considered as indicating the moral and mental characteristics of the individual. See சாமுத்திரிகம்.

உருவமாற, *inf.* To be transformed.

உருவமெடுக்க, *inf.* To assume a form—as a deity, வடிவமெடுக்க.

உருவல், s. A kind of pendent or ear-drop, ஓர்காதணி.

உருவாணி, s. [*prov.*] An emaciated body, barebones, மெலிந்தவுடல்.

உருவாணிபற்ற, *inf.* To grow lean, to be emaciated.

உருவாரம், s. A kind of cucumber, வெள்ளரி, Cucumis utilissimus, *L.*

உருவி, s. A plant, நாயுருவி, Achyranthes aspera, *L.* 2. A parasite, புல்லுருவி. 3. Solanum Indicum, முள்ளி.

உருவியுப்பு, s. A kind of medicinal salt, சாயுருவியுப்பு.

உருவு, s. Fear, dread, alarm, அச்சம். (*p.*) 2. Form, shape, வடிவம்.

உருவு, கிறேன், உருவினேன், வேன், உருவ, *v. a.* To unsheath, draw out of a case or sheath, வாள்முதலியவற்றையுருவ. 2. To draw between the finger and the thumb—as a hair, thread, straw, &c., to free it from oil, moisture, &c.; or a necklace, to remove the beads; or a tamarind twig, to remove the leaves, &c., தழைமுதலியவுருவ. 3. To draw the hand with pressure down a limb, or any part of the body, to allay pain, inflammation, &c., also down a pole, or other cylindrical body, கைக்குமுதலியவற்றிற்குருவ. 4. To loosen or tighten a noose, சுருக்குருவ. 5. To pierce through, penetrate, pass through, enter, or transfix, —as an arrow, a needle, &c., ஊடுருவ.

உருவினவாளுடனேவந்தான். He came with a drawn sword.

நெஞ்சிலம்புபட்டுருவிற்று. The arrow reached the heart and pierced it.

மெல்லெனப்பாயுந்தண்ணீர்கல்லையுமுருவப்பாயும். Gently flowing water will wear away even a rock.

அவன்மார்பையுருவிப்புறப்பட்டது. (The dart) entered his breast and passed through him.

கத்திரையுருவினான். He drew his sword.

கீரையையுருவிப்போடு. Strip off the pot-herbs or greens.

ஆற்றையுருவக்கடக்க. To ford, or wade through a river.

உருவக்குத்த, *inf.* To stab, pierce, transpierce, transfix.

உருவத்துளைக்க, *inf.* To bore through, or into, as with an instrument, or as beetles and other insects.

உருவத்தைக்க, *inf.* To stitch through. 2. To nail through, transfix. 3. To pierce, or pass through—as a thorn, a weapon, a nail, &c.; *ex.* ஆணியுரு வத்தைத்தது, the nail is gone through.

உருவுண்டுபோக, *inf.* To slip off—as beads from a string, to become loose, or to slip through, or become tight as a noose.

உருவுதடம், *s.* [*prov.*] A noose, சுருக்கு.

உருவொளி, *s.* Transparency, translucency.

உருவுள்ளு, *s.* Gram, கொள், Dolichos uniflorus. (பே.) (*p.*)

உருளி, *s.* Diathrasis, or socket and ball in a joint, மூட்டுவின்முட்டு. (*Anat.*)

உருளிபுரள—உருளிபெயர, *inf.* To be dislocated, &c.—as a joint.

உருளிப்பெயர்வு, *v. noun.* A dislocation, எலும்புப்புரட்சி.

உருளிபெடுக்க, *inf.* To set a dislocated joint.

உருளை, *s.* Any thing that rolls, or turns as a ball, a bowl, a wheel, &c., உருண்டை. 2. The wheel of a carriage, தேருருள். 3. A kind of arsenic, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

உருளைக்காந்தம், *s.* A kind of loadstone.

உருள்—உருளை, *s.* A carriage-wheel, தேருருள். 2. (*p.*) The fourth lunar mansion, உரோகணி. 3. A wheeled carriage, பண்டி. 4. A circle, வட்டம்.

உருளரிசி, *s.* A spice, coriander seed, கொத்துமல்லி, Coriandrum sativum.

உருள்—உருளு, கிறது, உருண்டது, உருளும், உருள, *v. n.* To turn about as a wheel, or dice, to roll, bowl, trundle, tumble over and over, revolve on a plane, spin or whirl—as a thrown discus, at right angles with the horizon, புரள. 2. To become round, grow globular, திரள. 3. (*c.*) To perish, die in numbers—as in battle, by an epidemic, &c.; to waste—as wealth, &c.; to become extinct, be exterminated, அழிய.

உருண்டுபோவாய். May you die. (An imprecation.)

அவன்கட்டமெல்லாமுருண்டுபோயிற்று. His whole circle is extinguished.

அரும்பிணையாயுருண்டுபோயிற்று. To die unnoticed.

கொள்ளைநோயிலேசேருருண்டுபோனார்கள். [*vul.*] Many were carried off by the pestilence.

உருண்மணி, *s.* The polished or rounded gem. (பரா.)

உருளாநவிழுநிதியம், *s.* Inexhaustible splendid wealth. (அறநெறி.)

மணிமணியாயுருளல், *v. noun.* Becoming round globules or grains.

உருளுநேமி, *s.* The whirling discus.

உருள்தடந்தேர், *s.* A large rolling car. (குறள்.)

உருட்சி, *v. noun.* Rotundity, globosity, globularness, திரட்சி. 2. Revolving as a wheel, சில்லுருட்சி.

உருட்சியானமுகம், *s.* A round face.

முத்துருட்சிமணி—முத்துருவைமணி, *s.* Pearl-like gold beads.

*உரூடம், *s.* A word of unknown origin, இடுகுறி. 2. Fame, notoriety, familiarity, பிரசித்தம். Wils. p. 708. Rud'ha.

உரூடபதம், *s.* A word underived.

*உரூடி, *s.* The Sanscrit name for words whose etymology is unknown; simple or primitive names of things, இடுகுறி. (in சன்னூல்நூல் by சங்கரநமச்சிவாயர்.) 2. What is famous or notorious, பிரசித்தமானது. Wils. p. 708. Rud'hi.

*உரூபகம், *s.* One of the seven modes of marking time in music, உரூபகதாளம். 2. Identification of the object of comparison, metaphor in general, comprising many species, உருவகவணி. Wils. p. 709. Rupaka.

உரூபகாலங்காரம், *s.* Metaphor, metaphoric language, உருவகவணி.

*உரூபகாரம், *s.* Proof, demonstration, திருஷ்டாந்தம்.

உரூபகாரப்பட, *inf.* To be proved or shown, மெய்ப்பட.

உரூபகாரப்படுத்த, *inf.* To prove, demonstrate, adduce evidence, மெய்ப்பிக்க.

*உரூபதன்மாத்திரை, *s.* The primitive element of sight, &c., பஞ்சதன்மாத்திரையிலொன்று.

*உரூபம், *s.* Form, shape, object of vision, appearance, image in the mind, வடிவம். 2. Image, idol, விக்கிரகம். 3. Beauty, அழகு. 4. Color, நிறம். 5. Posture, attitude, நிலை. 6. Features, lineament, சாயை. Wils. p. 709. Rupa.

எந்தரூபத்திலுந்தருவேன். I will give it in some shape or other.

உரூபசொரூபம், *s.* Object of sight, vision.

உரூபாரூபம், *s.* Form and formlessness—an attribute of சதாசிவம், as the fifth of the nine forms, or transmutations of deity. See நவபேதம்.

உரூபி, *s.* One that has shape, a person, a visible object, the opposite to அரூபி. 2. A fair, beautiful, or well-formed person. Wils. p. 709. Rupi.

*உரூபாய், *s.* A rupee, வெள்ளிநாணயம்; [*ex* ரூபம், silver.]

உரூபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To prove, evidence, demonstrate, identify, மெய்ப்பிக்க.

உரூபிகரம், *s.* A clear or visible manifestation, or appearance as of the deity, &c., உருவெளிக்கை.

உரூபிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To appear as a deity, become manifested, assume a shape, visible or invisible—as the inferior gods, உருவப்பட. 2. To assume shape—as an embryo, to be formed in the womb—as the fœtus, கருவுருப்பட.

*உரூப்பியம், *s.* That which is handsome, beautiful, அழகுள்ளது. 2. Silver, வெள்ளி. 3. Wrought silver, வெள்ளிநகை. 4. Wrought gold, பொன்னகை. Wils. p. 709. Rupya.

உரை, *s.* Utterance, speaking, speech, பேச்சு. 2. A word, an expression, a sentence, a declaration, a saying, மொழி. 3. Explanation, interpretation, commentary, exposition, gloss, verbal renderings, &c., வியாக்கியானம். 4. Gold, பொன். 5. [*In native lexicons.*] The words for which synonymes or meanings are given, also the generic term of which the species are given, சொற்பயன். 6. Sound, ஒலி. 7. Eminence, உயர்ச்சி. 8. The written word, sacred writings, holy writ, as one of the three means of attaining knowledge, வேதமொழி; several kinds of உரை, or modes of explanation are given by Tamil Grammarians. The author of காரிகை has given four, viz.: 1. கருத்துரை, the main sentiment or scope of the text explained, also called தாற்பரியவுரை. 2. பதவுரை, verbal explanation, or interpretation, word by word, or clause by clause, also called கண்ணழிவுரை. 3. பொழிப்புரை, the substance of the text omitting rhetorical ornament, and adjuncts, or a free rendering of the text without interruption, also called பொழிப்புத்திரட்டுரை and பிண்டவுரை.—*Note.* The latter is the same as பதவுரை would be without the words of the text interspersed. 4. விரித்துரை, explanation at large, comment or exposition with proofs, illustrations, &c., also called அகலவுரை and விரிவுரை; any of the preceding three, or any other kind of explanation may be included in this last. According to நன்னூல், உரை is divided into two general classes, viz.: காண்டிகையுரை and விருத்தியுரை. 1. காண்டிகையுரை, brief exposition, or explanation of the text embracing five sub-divisions. (*a*) கருத்துரை, the scope of the text. (*b*) பதப்பொருள், verbal rendering being either as பதவுரை or as the scope and definition of பொழிப்புரை, given above. (*c*) உதாரணம், example for illustration. (*d*) வினா, anticipating objections, (*lit.*) proposing questions. (*e*) விடை, answering such objections or questions as may possibly occur. 2. விருத்தியுரை, copious or complete explanation embracing fourteen sub-divisions. 1. பாடம், giving the text or verse to be explained with different readings and choice exposition. 2. கருத்துரை, the general scope, or import of the text, as in காண்டிகை. 3. சொல்வகை, giving the parts of speech, or showing the grammatical connection when necessary to clear away obscurities. 4. சொற்பொருள், giving equivalent, literal words, or clauses as பதப்பொருள், in காண்டிகை, verbal renderings, &c. 5. தொகுத்துரை, a free rendering of the text as பொழிப்புரை, above. 6. உதாரணம், illustration by examples, as above. 7. வினா, anticipating objections, or raising questions as before. 8. விடை, answering such objections or giving reasons in support of the statements in the text. 9. விசேடம், special explanation, particular remarks. 10. விரிவு, supplying ellipses as of cases or otherwise. 11. அதிகாரம், determining the meaning of doubtful terms by reference to the subjects under discussion, as belonging to such a head, &c., or according to another exposition pointing out the beginning and ending of the discussion of the different subjects respectively, the opinions of different commentators. 12. துணிவு, deciding the meaning of terms concerning which there may be diversity of opinion. 13. பயன், inference, applications or recapitulation to show what is to be learnt by the text. 14. ஆசிரியவசனம், quotations, or textuary proofs from other authors. (*p.*)

உரைகட்ட, *inf.* To comment on a work.

உரைகாரன், *s.* A commentator, expositor, உரையாசிரியன்.

உரைக்கோள், *s.* The construction given by the commentator to the text, உரைகாரன்கருத்து.

உரைசெய்ய, *inf.* To speak, declare, பேச. 2. To make a commentary, வியாக்கியானம்பண்ண.

உரைநூல், *s.* A work on which a commentary has been written, உரைபெற்றநூல்.

உரைபாடம்—உரையேடு, *s.* A work with its commentary.

உரையாசிரியன், *s.* [*used honorifically.*] A commentator, உரைகாரன்.

உரையாட, *inf.* To say, speak, tell, சொல்ல. 2. To converse, dispute, பேச. (*p*)

என்றுரையாடிசெங்கெடல்வண்ணனெழுந்தருள. Having said thus, Vishnu who wears the color of the broad sea condescended to start— (பார.)

உரையாயிருக்க, *inf.* To be in prose.

உரையிலக்கணம், *s.* Rules for making commentaries. There are five according to சதுரகராதி, viz.: 1. பதம். 2. பதப்பொருள். 3. வாக்கியம். 4. வினா. 5. விடை.

உரையிற்கோடல், *v. noun.* Additions to a text by a commentator—one of the உத்தி.

உரையெழுத, *inf.* To write a commentary.

உரைவன்மை, *s.* Eloquence, oratorical power, சதுரியப்பேச்சு. 2. Forcible language that cannot be controverted, சொற்றிட்பம்.

உரைவாசகம், *s.* Prose composition, discourse, language.

பாட்டுமுரையும், *s.* A poem with commentary.

திருவள்ளுவருரை, *s.* The explanation of Tiruvalluvar's book.

உரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*vul.* உரைஞ்ச.] To be rubbed into a powder or paste, to wear away by attrition, to be indented, or effaced by rubbing, தேய.

காரியமெல்லாமுரைந்துபோயிற்று. The whole affair has proved abortive, it has come to nothing.

உரை, *v. noun.* Rubbing, friction, attrition, தேய்வு. 2. Touch of gold, or silver on the stone, assay, மாற்றறியுமுரை. 3. Gold for touching, பொன்.

உரைநயம், *s.* Superiority of gold or silver shown by the touch.

உரையறிகருவி, *s.* A touch-stone, உரையாணி. 2. A touch-needle, மாற்றறிக்குமாணி.

உரையாணி, *s.* A touch-needle.

உரையுண்ண, *inf.* To be rubbed.

உரைதல்—உரையல்—உரைவு, *v. noun.* Rubbing, உரிஞ்சல். 2. Waste by rubbing, friction, &c., தேய்வு.

உரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To rub a substance held in the hand into a powder or paste, to wear away by rubbing, to grate, தேய்க்க. 2. To try by a touch-stone, to test, மாற்றறியவுரைக்க. 3. (*p.*) To speak, tell, say, declare, articulate, பேச. 4. To explain, teach, கற்பிக்க. 5. To sound, ஒலிக்க.

கீழோர்க்குந்தாழவுரை. Speak modestly even to your inferiors. (ஔவை.)

உரைகல், *s.* A touch-stone, பொன் வெள்ளியுரைக்குங்கல்.

உரைத்தசொல், *s.* A spoken word.

விரித்துரைக்க, *inf.* To explain at large, expatiate upon, amplify, dilate.

சந்தனமுரைக்க, *inf.* To rub down sandal wood into a paste.

குளிகையுரைக்க, *inf.* To reduce pills to a powder.

நூலுரைக்க, *inf.* To write a book.

மஞ்சளுரைக்க, *inf.* To rub down saffron into a paste.

பொன்னுரைக்க, *inf.* To try gold on a touch-stone.

முன்னுரைக்க, *inf.* To foretell, predict.

உரைப்பு, *v. noun.* Rubbing, wearing away, தேய்ப்பு. 2. Assaying, testing metals, &c., உரைக்கை. 3. Telling, சொல்லுகை.

உராசு, கிறேன், உராசினேன், வே ன், உராச, *v. n.* [*a change of* உரைதல்.] To rub, உரைய.

உராசு—உராஞ்சு, கிறேன், உரா சினேன்—உராஞ்சினேன், வேன், உராச—உராஞ்ச, (உராஞ்ச, is a cor. of உரிஞ்ச.) *v. n.* To rub one's self against a thing, to rub as beasts against a post, &c., to chafe, உரிஞ். 2. To wear away by use—as the feet by walking, as a seat by sitting, &c., தேய. 3. *v. a.* To rub hard, scour, scrape, or scratch—as with the back of a nail, to brush, clean off, or waste away by rubbing, தேய்க்க. 4. To graze, gall, bruise by grazing, சிக்க. (பிங்.)

ஆனைபுரானையுரசுதலுரைஞ்சஇடையிலிருந்தகொசுகு சக்குநிறது. When elephants rub against each other, gnats are crushed.

*உரொக்கம், *s.* Ready money, cash in hand, கைமிருப்புப்பணம். Wils. p. 710. ROKA.

உரொக்கக்காரன், *s.* A man with cash in hand, a capitalist, பணவிருப்புள்ளவன்.

உரொக்கத்துக்கு, *adv.* For cash, ready money.

உரொக்கமாய், *adv.* In ready money.

உரொக்கப்பெட்டி, *s.* A cash-box, a money-box.

உரொக்கவீடு, *s.* A treasury.

உரொட்டி, *s.* (*Tel.* రొట్టె.) Bread, a loaf, அப்பம்.

உரொட்டிக்கிடங்கு, *s.* A bake-house.

உரொட்டிச்சதை, *s.* Crumb, the soft part of bread, not the crust.

*உரோககம், *s.* A name of Adam's peak, a mountain in Ceylon, சிவனடிபாதம். Wils. p. 712. ROHAGA.

*உரோகணி, *s.* The fourteenth lunar mansion represented by a wheeled carriage and containing five stars of the bull, உரோகணிநாள். 2. (*p.*) The mother of Baladeva, பலதேவன்றாய்.

*உரோகதி, *s.* Dog, நாய். (*p.*)

*உரோகம், *s.* Disease, distemper, வியாதி. Wils. p. 710. ROGA. 2. A bud, a blossom, பூவரும்பு. 3. Mounting, ascending, ஏறுகை. Wils. p. 712. ROHA.

உரோகநிவாரணம், *s.* Removal or cure of disease.

உரோகஸ்தன்—உரோகி, *s.* A diseased person, வியாதிஸ்தன். Wils. p. 711. ROGIN.

இச்சாரோகம், *s.* Disease arising from the lust of concupiscence.

*உரோகிணி, *s.* The fourth lunar asterism, உரோகணிநாள். 2. (*p.*) Mother of Balarama, பலராமன்றாய். Wils. p. 712. ROHIN or ROHIN'EE. 3. The கடுகுரோகணி plant, Helleborus niger, *L.* 4. The பீதரோகணி plant, a medicinal and exotic plant used in diseases of the eye. 5. The nutgall, கடுக்காய், Terminalia chebula, *L.* 6. A girl nine years old, ஒன்பதாண்டுப்பெண்.

உரோகிணிதநயன், *s.* Balarama, பலபத்திரன். (*p.*)

உரோங்கல், *s.* A pestle, உலக்கை. (சது.) (*p.*)

உரோசம், *s.* A high sense of honor, keen sensibility, quick perception of an indignity, delicacy, jealousy, மானம். (*c.*)

ஆசைக்குரோசமில்லை. Lust (or intense desire) knows no shame.

உரோசங்கெட்டவன், *s.* A man destitute of spirit, honor, a dastard, a poltroon, மானமிலான்.

உரோசநாகரீகமில்லாதவன், *s.* One without honor or credit.

உரோசப்பட, *inf.* To feel a sense of honor, delicacy.

உரோசப்படுத்த, *inf.* To hurt another's feelings, to excite shame.

உரோசிக்க, *inf.* To exhibit feelings of shame, honor, sensibility, delicacy, நாண. 2. To be spirited, sensitive to an indignity, மானங்கொள்ள.

உரோசல், *v. noun.* Rubbing, friction—as உராய்தல்.

*உரோசனி, *s.* Mustard, கடுகு, Sinapis nigra. Wils. p. 711. ROCHANEE in ROCHANIKA.

*உரோசனை, *s.* The bezoar supposed to be the concrete bile of a cow. (See கோரோசனை.) 2. (*St.*) Red lotus, செந்தாமரை, Nymphæa rubra. Wils. p. 711. ROCHANA. 3. Mustard, கடுகு.

*உரோணி, *s.* The fourth lunar mansion—a contraction of உரோகணி.

*உரோதனம், *s.* Weeping, crying, அழுகை; [*ex* ருத, to weep.] Wils. p. 711. RODANA. (*p.*)

*உரோமம், *s.* The hair of the body, thick, or close hair, மயிர்ப்பரப்பு. Wils. p. 711. ROMAN.

உரோமக்கட்டு, *s.* Hair thick-set on the body.

உரோமசன்—உரோமமுனி—உரோமரிஷி. A celebrated Rishi reputed to be covered with hair and of immense age, still living—one of the eighteen சித்தர்; [*ex* உரோமம், the hair.]

உரோமத்துவாரம், *s.* The pores of the skin through which the hairs shoot, மயிர்த்துவாரம்.

உரோமபுளகம்—உரோமபுளகிதம்—உரோமப்பொடிப்பு, *s.* The rising of small pimples upon the body at the root of the hairs, from fear, extatic joy, &c., உரோமஞ்சிலிர்க்கை.

உரோமமுனி—உரோமரிஷி, *s.* A sage who composed a treatise on medicine and morals.

உரோமரேகை—உரோமாவலி, *s.* The line of hair in females, reaching to the navel, மயிரொழுக்கு. Wils. p. 712. Romavalee.

உரோமாஞ்சலி—உரோமாஞ்சிதம், *s.* Having the hairs of the body erect from exquisite joy either natural or religious, extatic horipilation, குதூகலிப்பு. (சூ. 66.)

உல, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become reduced, wasted, lavished, spent in vain, கெட. 2. To perish, be ruined, injured, அழிய. 3. To die, pass away, சாக. 4. To terminate, or expire, as the enjoyments or sufferings resulting from the actions incident to prior existence, வினை புசிக்க. (*p.*)

திட்பசாருலக்குந்தின்றே. The day of power has expired.

நாளுலந்தனன். He has passed (his) days.

துய்ப்புவுசெல்துலக்தக்கால். If the enjoyment go on and terminate— (நாலடி.)

உலவாக்கிழி, *s.* Undiminishing (golden) treasure.

உலக்கை—உலப்பு, *v. noun.* Injury, ruin, waste, கேடு. 2. Death, சாவு.

உலப்புறுமத்தயானை. An undying elephant full of rut or fierceness.

உலப்புற்றோர்காடேசு. That is a desert where the dead are burnt.

உலகம்—உலகு, (*Sans.* லோக.) World, universe, உலோகம். 2. The earth, பூமி. 3. Country, territory, நாடு. 4. Region, திசை. 5. (*fig.*) The inhabitants of the world, உலகத்தார். 6. The sky, etherial regions, ஆகாயம். 7. The learned, the good, சான்றோர். 8. (*fig.*) Created beings or existences, every thing except the Supreme, சிருட்டிப்பொருள்கள். (சூ. 37.) 9. Enjoyments, or sufferings apportioned to the soul in the present birth, உலோகானுபவம். (சூ. 779.) 10. Earthliness, worldliness, secularity, உலகத்தன்மை. 11. A word auspicious to begin a poem, மங்கலச்சொற்களிலொன்று.

உலகஞ்சொல்லுகிறது. The country says so, such is the public opinion.

உலகந்தோன்றிநின்றழிய. To appear, abide and perish periodically—as the universe—

உலகசஞ்சாரம், *s.* Inhabiting the world, பூமியிற்சஞ்சரிக்கை.

உலகசயன், *s.* Buddha, புத்தன். (*p.*)

உலகநடை—உலகவழக்கம்—உலகவழக்கு, *s.* Fashion, custom, usage, உலகொழுக்கம். 2. Secularity, conformity to custom—as marrying, &c., உலகாசாரம். 3. [*in grammar.*] Colloquial language—as opposed to இயற்சொல்நடை, செய்யுள்வழக்கு, &c.

உலகநாதன், *s.* The Supreme Being—as Lord of the world, கடவுள். 2. Bramah the creator of the world, பிரமன். (*p.*)

உலகநீதி, *s.* Morality, நன்னெறி. 2. The rules, or customs of the world—as distinguished from those of religion, or of ascetic life, உலகநடை. 3. Natural law, இயல்பானநீதி. 4. The existing laws of the country, தேசவியற்கைநீதி. 5. Name of a work on morality, ஒருநூல்.

உலகநேத்திரன், *s.* The sun, சூரியன். (*p.*)

உலகபயித்தியம், *s.* Worldly pomp, vanity, secularity—as opposed to the feelings and practice of the ascetic, உலகமயக்கம்.

உலகபாந்தவன், *s.* The sun, சூரியன். (*p.*)

உலகப்பரப்பு, *s.* The world considered in its expanse, உலகவிரிவு.

உலகப்பற்று, *s.* Attachment to the world, mundane, or sensual attachments, உலகபந்தம்.

உலகப்புரட்டன், *s.* One who holds opinions and acts contrary to the sentiments of the wise.

உலகமலையாமை, *s.* One of the ten அழகு or beauties of language, classical usage, &c. See அழகு.

உலகமலைவு, *s.* [*in rhetoric.*] Incongruity, impossibility, absurdity—as அலைகடலேழுந்தூர்த்தேழ்ந்திசூடே—மலைவேழமலைவிண்மேனட்டு—அவனரை—நீறுசெய்தவையமெல்லாஞ்சென்றுகடிதடாக்கினான்—மாறுகீர்த்திவேண்மையுள்ளோன், the Pandian king of Madura of endless fame filled the seven seas with sand, drove his elephant through the sky, reduced his enemies to ashes, and brought the whole world under his sway. (அலங்.)

உலகமாதா, *s.* The mother of the world—applied to Sarasvati, சரஸ்வதி. 2. Lukshmi, இலக்குமி. 3. Parvati, பார்ப்பதி. (*p.*)

உலகமீன்றாள், *s.* Parvati the wife of Siva, the mother of the world, பார்ப்பதி. (*p.*)

உலகமுண்டோன், *s.* Vishnu the world-eater, விட்டுணு. (*p.*)

உலகரட்சகன், *s.* The saviour or protector of the world.

உலகரட்சணியம்—உலகரட்சை, *s.* Protection, or salvation of the world.

உலகர், *s.* Worldlings, those engrossed by worldly pursuits. (சி. 335.) (*p.*)

உலகவழக்கம், *s.* The customs of the world.

உலகவாசை—உலகவாஞ்சை, *s.* Ardent love of worldly, or sensual enjoyments, உலகவிருப்பம்.

உலகவாழ்வு, *s.* Temporal prosperity.

உலகளந்தோன், *s.* Vishnu the measurer of the world, விட்டுணு. (*p.*)

உலகாசாரம், *s.* Relative duties, the customs, rites or duties to be performed according to the country, caste, rank, relation, &c., of persons respectively.

உலகாயிதம், *s.* A system of materialism, or atheistical epicurianism, அறுசமயங்களிலொன்று. See சமயம். (*p.*)

உலகாள—உலகோம்ப, *inf.* To govern, protect his country—as one of the duties of a king.

உலகாள்வோன், *s.* A monarch, உலோகாதிபன்.

உலகியல், *s.* The customs of the world, உலகநடை.

உலகோம்பல், *v. noun.* Preserving the world—one of the six occupations of kings. See தொழில்.

உலகோற்பத்தி, *s.* The origin, or development of worlds.

மேலுலகு, *s.* The upper worlds, which are seven in number, viz.: பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர்லோகம், சனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம்.

கீழுலகு, *s.* The lower worlds or regions; which are also seven, அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம்.

மூவுலகம், *s.* The three worlds, viz.: சொர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம்.

மூவுலகாளி, *s.* God, (*lit.*) the sovereign of the three worlds, கடவுள். (*p.*)

மூவுலகுணர்ந்தோன், *s.* He who comprehends the three worlds, God, கடவுள். 2. Argha, அருகன். (*p.*)

மூவுலகேந்தி, *s.* God as the supporter of the three worlds, கடவுள். (*p.*)

உலகுலம், *s.* Long pepper, திப்பலி, Piper longum.

உலக்கை, *s.* A pestle, a rice-pounder, a rice stamper, உரோக்கல். 2. (*p.*) The twenty-second lunar asterism, திருவோணம்.

உலக்கைக்கணை—உலக்கைப்பிடங்கு, *s.* [*prov.*] A pestle without a ferrule.

உலக்கைக்கொழுந்து, *s.* (*fig.*) A stupid fellow who thinks a pestle may sprout, மூடவெண்ணம்.

உலக்கைசார்த்த, *inf.* To ruin, destroy.

உலக்கைப்பாட்டு, *s.* Songs sung by women while pounding grain; a species of poetry in which the poet feigns females pounding grain and extolling a hero, வள்ளை.

உலக்கைப்பூண், *s.* The iron ring of a pestle.

உலக்கையாணி, *s.* The pin of a lock which passes into the hole of the key, பூட்டின்ஆணி.

உலங்கு, *s.* A gnat, a mosquito, கொசுகு. (in usage, நுளம்பு.) (*p.*)

உலண்டு, *s.* A kind of worm which becomes a chrysalis, a case-worm, &c., கோற்புழு. (*p.*)

அறிவுபுறம்போயவுலண்டதுபோல. As the case-worm destitute of intelligence.

உலமரு, கிறேன், உலமர்ந்தேன், வேன், உலமர, *v. n.* To manifest symptoms of fear, to be afraid, அஞ்ச. 2. To suffer, to be distressed, துன்புற. (*p.*)

உலமரல், *v. noun.* Fearing, அச்சக்குறிப்பு. 2. Affliction, துன்பம்.

உலம், *s.* A round stone, a large pebble, a cylindrical stone, திரண்டகல். 2. A heap of stones, கற்றிரள். (*p.*)

உலம்பு, கிறேன், உலம்பினேன், வேன், உலம்ப, *v. n.* To sound, exclaim, roar, cry out, முழங்க. 2. To blab, chatter, boast, அலப்ப. (*p.*)

அட்டுலம்பினன். Slaying (his foes) he proclaimed aloud his bravery. (கலித்.)

ஒல்காரர்வாய்விட்டுலம்புப. They who restrain not themselves give utterance to their thoughts and boast aloud. (சீவ.)

உலம்பல், *v. noun.* The act of sounding, ஒலித்தல்.

உலரு—உலர், கிறது, உலர்ந்தது, உலரும், உலர, *v. n.* To become dry, to desiccate, wither, be dry, or parched as the mouth, tongue, &c., காய. 2. To pine away, to be withered with grief, disease, hunger, journeying, &c., to flag, droop, வாட.

மரமுலர்ந்தது. The tree is dead.

சரீரமுலர்ந்தது. The body is reduced, emaciated, &c.

புடவையையுலரப்போடு. Put the cloth to dry.

நாவுலர்ந்துபோயிற்று. My tongue is parched with thirst.

உலரவைக்க, *inf.* To dry, make dry—wood, &c., by exposure to the heat of the sun.

உலர்ந்ததரை, *s.* Dry land.

உலர்ந்ததேங்காய், *s.* A dried cocoanut—as கொப்பரை.

உலர்ந்துபோக, *inf.* To dry up, to grow dry—as wood, fish, &c., to wither, to pine away.

உலர்ச்சி, *v. noun.* A dry or withered state, siccity, dryness, aridity, desiccation, காய்வு. 2. A withered or emaciated state of the system occasioned by travel, hunger, disease, &c., வாட்டம்.

உலர்த்து, கிறேன், உலர்த்தினேன், வேன், உலர்த்த, *v. a.* To dry, cause to dry, siccate, desiccate, புலர்த்த.

உலர்த்தப்பட்டநெல், *s.* Dried paddy.

நிழலிலுலர்த்த, *inf.* To dry a thing in the shade.

உலவம், *s.* [*prop.* உலோபம்.] Reluctance, bashfulness, diffidence, &c. in eating with a stranger or in receiving favors. See உலவு for other meanings.

கடன்கேட்கவுலவமாயிருக்கிறது. To be diffident in asking a loan.

உலவக்காரன், *s.* [*prop.* உலோபக்காரன்.] A guest who is backward in eating, &c., பிறனில்லிற்கொஞ்சமாயுண்பவன்.

உலவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a. and n.* To be sparing in order to leave a supply for others, to forbear, or be reluctant, &c., be bashful in eating, &c., உலோபமாயிருக்க. 2. To evince diffidence in accepting favors, gifts, &c.; to be diffident, or backward in coming into company, கூசியொழுக. 3. To restrain one's self, forbear, ஒழிக்க.—*Note.* This word seems to be a causative of உலவு in a contracted form.

உலவியாமற்சாப்பிடும். Eat without restraint, take as much as you like.

சாப்பாட்டையுலவிக்க. To eat food sparingly.

அவருடைய முகத்துக்காகவுலவித்துவிட்டுவிட்டேன். On his account I forbore (to act as otherwise I would have done).

இங்கேசாப்பிடவுலவிப்பானேன்? Why should you be unwilling to eat here?

தன்வயிற்றைத்தானுலவிக்கலாமா? Ought one to deprive himself of necessary food?

உலவு, கிறேன், உலவினேன், வேன், உலவ, *v. n.* To be modest, reluctant, sparing, parsimonious, கூசிக்குறைக்க. 2. [*a contraction of* உலாவு.] To move about, walk, or ride about for recreation, or exercise.

உலவவேண்டாமென்றார்கள். Some said, Don't be afraid to eat. (கம்ப.)

உலவாவுலவுமோதம். Waves which undulate without cessation. (அலங்காரம்.)

உலவுவதூசலின்மை. Their daily going and coming resembles the vibrations of a swing.

உலவை, *s.* Wind, காற்று. 2. The branches of a tree, boughs, மரக்கொம்பு. 3. Sprouts, twigs, leaves, தழை. 4. Jungle-rivers, முல்லைநிலக்காட்டாறு. (பிங்.) 5. A horn, a tusk, விலங்கின்கொம்பு. 6. Fire-wood, விறகு. 7. Village, ஊர். 8. Family, relationship, lineage, குடி. 9. A creeper, வள்ளிக்கொடி, Batatasedulis, *L.* 10. Caste, rank, tribe, குலம். 11. The hollow of a tree, மரப்பொந்து. 12. The name of a tree, உடைமரம். (*p.*) 13. The இலுப்பை plant.

உலறு, கிறது, உலறினது, ம், உலற, *v. n.* To be worn out, as clothes, &c., சிதைய. 2. To become dry, to wither, காய. 3. To become rough, shaggy, loose, brushy—as hair, to bristle up, சிலும்ப. 4. To show signs of anger, be incensed, சினக்குறிப்புக்காண்பிக்க. (*p.*)

உலறுபங்கி. Rough hair. (சூளா.)

உலறும்வெஞ்சுரம். The arid desert. (இராமா.)

உடுக்கையுலறியுடம்பழிந்தக்கண்ணும். Though the clothes become tattered and the body emaciated— (நாலடி.)

உலா. See under உலாவு.

உலாகுமம், *s.* A kind of arsenic—the மனோசிலை.

உலாங்கிலி—உலாங்கு, *s.* A grass—the சுவட்டம்புல், Andropogon, *L.*

உலாஞ்சு, கிறது, உலாஞ்சினது, ம், உலாஞ்ச, *v. n.* [*prov.*] To move, or work out—as the head, அசைவாட. 2. To be giddy, dizzy, swimming in the head, தலைசுற்ற.

உலாத்து, கிறேன், உலாத்தினேன், வேன், உலாத்த, *v. a.* To lead about (a person, a horse, &c.), உலாவப்பண்ண. 2. *v. n.* To go and come, move, or ride about for pleasure, pastime, recreation, or exercise, to go in procession, &c., சரிக்க.—*Note.* This seems to be a corruption of உலாவுவிக்க, and in the second meaning, to be used for உலாவ.

உலாத்திக்கொண்டிருக்க. To be walking about.

துலாத்தில்வெள்ளியுலாத்தில்பெய்யும். When Venus is in libra it will rain every where.

தெருவுலாத்த, *inf.* To take a walk in the street. 2. To parade the streets—as marriage processions, &c.

உலாத்து, *v. noun.* [*prop.* உலா.] Walking, moving to and fro, going and coming, a short journey, a jaunt, ramble, stroll, excursion.

உலாத்துக்கட்டை, *s.* The pivot upon which a door or shutter turns.

உலாவு, கிறேன், உலாவினேன், வேன், உலாவ, *v. n.* To move about, walk or ride for recreation, exercise, &c., to pass to and fro, walk at leisure, take a jaunt, an excursion, a stroll, a ramble, சஞ்சரிக்க. 2. To go in procession, to parade the streets—as festal processions, ஊர்வலம்வர.

உலாவுதோகைமஞ்ஞை. The long tailed peacock gently moved along.

காருலாவுசோலை. A forest of trees so lofty that the passing clouds move in their tops.

நின்கோலுலாவுநிலத்து. In the country over which thy sceptre is wielded— (நன்னூ.)

திரைசென்றுலாஞ்சேர்ப்ப. O! ruler of the coasts on which the waves sport. (உலாவு for உலாவும்.)

எங்குமுசென்றுலாவுங்கண். An eye that looks every where, (*lit.*) the eye that passes to the ear.

உலாவித்திரிய, *inf.* To walk about idly, or at leisure.

உலா, *v. noun.* Procession, moving about for recreation or exercise, a ramble, a jaunt, an excursion, a stroll, an airing, சஞ்சாரம். 2. A species of poem in the பேரிளம்பெண்வரை, in which the praises of a hero are sung by women of the seven different ages, தப்பிரபந்தம்.

உலாப்போதல், *v. noun.* Rambling, strolling, taking an excursion, a jaunt.

உலிற்கள், *s.* White copper, queen's metal, bell metal, any amalgam of zinc and copper, வெண்கலம்.

உலு, *s.* [*prov.*] The chaff of meslin and other inferior grains, பதர்.

உலுக்கு, கிறேன், உலுக்கினேன், வேன், உலுக்க, *v. a.* [*vul. prop.* குலுக்கு.] To shake, move, agitate—as with a lever, அசைக்க. 2. *v. n.* To tremble—as in an earthquake, நடுங்க.

உலுக்குமரம், *s.* A lever, நெம்பு.

*உலுத்தம், *s.* Niggardliness, penuriousness, avarice, உலோபம். Wils. p. 722. LUBTH'A.

உலுத்தத்தனம், *s.* Niggardliness, உலோபத்தனம்.

உலுத்தத்தனம்பண்ண, *inf.* To act niggardly, to be penurious.

உலுத்தன், *s.* A niggard, a close-fisted person, a miser, உலோபி. Wils. p. 722. LUBTH'A. 2. A person who is not prompt in paying his debts, கடன்கொடாதவன்.

உலுத்து, கிறேன், உலுத்தினேன், வேன், உலுத்த, *v. a.* [*prov. prop.* உதிர்.] To shake off, shed as fruits, leaves, &c.

உலுப்பை, *s.* (*For.*) Presents of fruits, grain, &c., made to a temple, a wedding house, &c., கோயில்முதலியவற்றிற்கனுப்பும்காணிக்கை. 2. Supplies of fruits, rice, &c., furnished to a great person on his journey, பெரியவர்க்களிக்குமுண்பண்டம். 3. Supplies of vegetables, &c. to a dependant, அடைக்கலத்திற்களிக்குமுண்பண்டம்.

உம்பர்கோனைவந்தவுலுப்பைபோல். As the present of fruits offered by the king of the Devas— (வருணகுல.)

உலுப்பைகட்ட, *inf.* To send a present to a great person in order to gain his favor.

உலுப்பைகொடுக்க, *inf.* To give a supply to an inferior.

உலுப்பைப்பை, *s.* A bag containing provisions to be conveyed to a superior person.

உலுவா—உலுவாவரிசி, *s.* A spice used in curries, soup, &c., dill, வெந்தயம், Trigonella fonum grocum.

*உலூகம், *s.* A large kind of owl. (See கோட்டான்.) Wils. p. 163. Ulooka. 2. A superior kind of horse, நிலைப்பரி. (*p.*)

*உலூகலம், *s.* A mortar, உரல். (*p.*) 2. Resin, குங்குலியம். (*Med.*) Wils. p. 163. Ulookala.

உலூகலமுடனுருண்டான். Rolling along with the mortar to which he was tied—(*urr.*)

*உலூதை, *s.* A spider, சிலந்திப்பூச்சி. Wils. p. 722. Loota. (*p.*)

*உலை, *s.* A smith's forge, or furnace, கொல்லனுலை. 2. A fireplace for cooking, a hearth, நெருப்புள்ளவடுப்பு. 3. A pot of water set on the fire, or fireplace for cooking, பாகஞ்செய்யவைக்குநீருலை.

உலைகட்ட, *inf.* To decorate the top of a pot with mango leaves and set it on the fireplace with water to receive the rice that is to be boiled and distributed among religious mendicants, or offered in the temple, பொங்கற்பானைக்குமாவிலைசெருகிபசவிறகட்ட.

உலைகாயவைக்க, *inf.* To set the rice-pot on the fire filled with water to be heated.

உலைகொதிக்க, *inf.* To boil as water when placed on the fire for cooking, &c.

உலைக்களம், *s.* A smith's forge, கொல்லனுலையிடம்.

உலைக்குறடு, *s.* A smith's tongs, இரும்புபிடிக்குங்குறடு.

உலைத்தண்ணீர்—உலைநீர், *s.* Water set over the fire for cooking, பாகஞ்செய்யவைக்குந்தண்ணீர். 2. Water used by the smith in the work of the forge, இரும்புதோய்க்குநீர்.

உலைத்துருத்தி, *s.* A smith's bellows, உலையூதுந்துருத்தி.

உலைமுகம், *s.* A smith's furnace or the centre of the forge, கொல்லனுலையிடம்.

உலைமூக்கு, *s.* The hole in the forge in which the bellows are inserted, கொல்லனுலைவாசி.

உலைமூடி, *s.* The cover of a pot used for heating water, உலைப்பானையின்மேல்மூடி.

ஊரைவாய்மூடவுலைமூடியில்லை. There is no lid that will cover the country.

உலைமூட்ட, *inf.* To construct a forge and make it ready for work, கொல்லனுலையாயத்தம்பண்ண. 2. To make a fire in the smith's forge, கொல்லனுலையில்நெருப்புமூட்ட. 3. To make a fire for cooking, அடுப்புமூட்ட.

உலைமூட்டினுலுண்டுலகு. If the smith construct the forge, the world will stand.

உலையாணிக்கோல், *s.* A smith's poker, beak-iron, உலையிருப்புக்கோல். 2. A branding-iron, சூட்டுக்கோல்.

உலையில்வெந்தவிரும்பு, *s.* Iron well burnt in a smith's forge.

உலையேற்ற—உலைவைக்க, *inf.* To set a pot on the fire, உலைப்பானையையடுப்பிலேவைக்க.

அவனென்றலைக்குலைவைக்கிறான். He puts a rice-pot on the fire for my head; i. e. he meditates my ruin.

இன்னமுலைவைக்கவில்லை. The rice-pot has not yet been set on the fire.

உலை, கிறேன், ந்தேன், [*vul.*] ஞ்சேன், வேன், ய, *v. n.* To become loose—as a tooth, a peg, a stake, &c., அலைய. 2. To be disordered—as one's affairs, become deranged, unsettled, to be ruined in circumstances, கெட. 3. To become ruined—as a house, furniture, land, crops, &c., சிதைய. 4. To become unsettled, or agitated in mind, to be troubled, to waver, fluctuate, மனங்கலங்க. 5. To be put to the rout—as an army, கலைய. 6. To degenerate in morals, or character, ஒழுக்கங்கெட. 7. To flag, grow languid, to cease, to be reduced in strength, to lose one's powers, பலங்குறைய. (*c.*)

அந்தக்குடியுலைந்துபோயிற்று. That family is ruined.

உலைந்தபழம், *s.* An over-ripe fruit.

உலைந்தமனம், *s.* A fluctuating mind.

உலைந்துதிரிய, *inf.* To wander, roam.

உலையாமுயற்சி, *s.* Untiring exertion.

உலைவு, *v. noun.* Tremor, trembling, நடுக்கம். 2. Trouble, vexation, agitation, derangement, &c., அலைவு. 3. Rout, discomfiture, கெடுதி. 4. Ruin, destruction, அழிவு. 5. Fear, horror, அச்சம்.

உலைவுபண்ண, *inf.* To annoy, trouble, perplex, vex.

உலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To harass, vex, agitate one—as a demon; to distress as a fever, &c., அலைக்க. 2. To ruin, injure, impoverish, reduce, or emaciate one—as a disease, கெடுக்க. 3. To disorder, derange one's circumstances, to unsettle, கலைக்க. 4. To ruin by seduction, desertion, &c., to injure another's character, ruin a person, a family, &c., சிதைக்க. 5. To put to the rout, discomfit, முறியடிக்க. 6. To cause the mind to fluctuate, மனதைக்கலக்க. 7. To ruin property—as a house, furniture, lands, &c., ஆஸ்திவைக்கெடுக்க.

பேயவனையுலைத்துப்போட்டது. The demon has vexed, ruined, reduced him, &c.

உலைப்பு, *v. noun.* Putting to the rout, discomfiture, முறியடிக்கை. 2. Trouble, vexation, suffering, &c., வருத்தம்.

உலைசல், *s.* [*a corruption of* உலைதல்.] Disordered state of circumstances, trouble, vexation, ruined state of a house, furniture, &c., derangement, கெடுதல்.

உலைச்சல், *s.* [*a corruption of* உலைத்தல்.] Trouble, vexation, agitation, harassing, suffering, derangement, fluctuation, &c., அலைதல்.

அதிலேயுலைச்சல்மெத்த. There is much trouble in that affair.

உலைச்சற்பட, *inf.* To be troubled, harassed, disordered, ruined, &c.

உலைச்சற்படுத்த, *inf.* To trouble, harass, derange, ruin, &c.

உலையிற்பிணந்தின்னி, *s.* One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, மாமிசபேதி.

உலொங்கு, கிறேன், உலொங்கினேன், வேன், உலொங்க, *v. n.* (*Tel.* లొంగు.) To be humble, submissive, கீழ்மைப்பட்டிருக்க.

உலொங்காதவன், *s.* A man who ceases to ask favors.

உலொடலொடெனல்—உலொடலொடென்றுகூப்பிடல், *v. noun.* [*vul.*] Making a harsh and coarse noise—a sign of great noise, ஓசைபொலிக்குறிப்பு.

உலொடலொட்டைப்பேச்சு, *s.* Vain or useless prattling.

உலொடலொட்டையாயிருக்க, *inf.* To be broken, to be vain or useless.

உலொடுக்கு, *s.* Emptiness, want of solidity, வெறுமை. 2. A noise made in walking from weakness, ஒலிக்குறிப்பு.

உலொடுக்குலொடுக்கென்றோடுகிறது. To make a noise in running—as when a horse gallops.

உலொடுக்குவிழுந்துபோகிறது. To fall in, decay.

உலொட்டி, *s.* (*Tel.* లొట్టి.) Intoxicating liquor, வெறிதரும்வஸ்து. 2. A small earthen pot attached to a palm tree to receive its juice, கள்ளுக்குடுவை.

அவன்பணமெல்லாமுலொட்டியிற்போடுகிறான்.... He lavishes all his money in liquor.

உலொட்டிக்காரன்—உலொட்டிகுடிக்கிறவன்—உலொட்டிமுஞ்சி, *s.* A drunkard.

*உலோகம், *s.* The world, the earth, any of the fabulous worlds of Hindu mythology, உலகம். 2. Worldliness, earthliness, secularity, உலகத்துக்கடுத்ததன்மை. Wils. p. 723. Loka. 3. Metal—as iron, &c. Five simple metals are given in the native lexicons—gold, silver, copper, iron, and lead or tin, பஞ்சலோகம். Wils. p. 725. Loha. To these are sometimes added two mixed metals—as வெண்கலம், a mixture of copper and tin, making bell-metal, &c., and தரா, a compound of copper and zinc, or pinchbeck, &c.

உலோகக்கட்டி, *s.* A mass of metal composed of the five kinds in equal proportions, பஞ்சலோகக்கட்டி. (நிக.)

உலோகதாது, *s.* A kind of arsenic, தந்தபாஷாணம்.

உலோகபற்பம், *s.* [*as* அயவெள்ளை.] Iron reduced to a medicinal powder.

உலோகபாலன், *s.* A king, அரசன். Wils. p. 724. Lokapala.

உலோகபேதம், *s.* Difference, or variety of worlds—one of the six kinds of பேதம்; which see.

உலோகமணல், *s.* Iron-sand.

உலோகமலை, *s.* A mountain of iron or metals.

உலோகரட்சகன், *s.* A preserver or protector of the world, உலகத்தைக்காப்பவன். 2. An appellative of Vishnu—as preserver, விட்டுணு.

உலோகராட்டு, *s.* The Sovereign of the world; i. e. God, கடவுள்.

உலோகரூடம், *s.* Custom or fashion of the world, உலகவழக்கம்.

உலோகாதியந்தம், s. The beginning and end of the world.

உலோகாதீதம், s. That which transcends the world, which is supermundane.

உலோகார்த்தம், s. Secular advantages, இலௌகீகம். 2. Benefit to the world, public good, உலகத்தாருக்குவருசுகம்.

உலோகோத்தரம், s. Excellence, elegance, that which is liked by every one.

உலோகோயம், s. The tract of country lying south of the Himalaya and north of Ramisseram, இமையமலைக்குமிராமேசரத்துக்குமிடையேயுள்ளதேசம்.

பஞ்சலோகம், s. The five simple metals. See உலோகம், 3.

சத்தலோகம், s. The seven metals. See உலோகம், 3.

*உலோகிதம், s. Red, சிவப்பு. Wils. p. 726. Lohita.

*உலோசனம், s. Eye, கண்; [ex லோச, to see.] Wils. p. 724. Lochana. (p.)

சலசலோசனன், s. Vishnu the lotus-eyed. (p.)

பாலலோசனன், s. Siva the frontal-eyed. (p.)

*உலோசி, s. The பேய்ப்பசளை plant. See பசளை.

*உலோசிதம், s. The sandal tree, சந்தனமரம், Santalum album, L. (p.)

*உலோபம், s. Penuriousness, stinginess, close-fistedness, illiberality, ஈயாமை. 2. (p.) Covetousness, intense or greedy desire, cupidity, avarice, பேராசை. Wils. p. 725. Lob'ha. 3. [in grammar.] Elision of a letter, &c., கெடுதல்விகாரம். 4. Want, destitution, குறைவு. This is given as one of the six moral evils. See பகை. Wils. p. 724. Lopa.

யாகத்தைத்திரவியலோபமில்லாமற்செய்துமுடித்தார்கள். They performed the sacrifice without lack of money.

உலோபத்தனம்—உலோபத்துவம், s. Penuriousness, cupidity, &c.

உலோபத்துவமாய்ச்செய்ய, inf. To perform a ceremony illiberally or meanly.

உலோபன், s. A niggard, a stingy person, a miser, பிசுனன்.

உலோபி, s. (mas. and fem.) An avaricious person, an extremely covetous person. Wils. p. 725. Lob'hin.

மத்தியலோபம், s. Elision of a letter in the middle of a word.

*உலோமம், s. A tail, a hairy tail, வால். (p.) 2. The end or tip of a tail, வால்நுனி; [ex லு, to cut.] Wils. p. 725. Loma.

*உலோலம், s. Shaking, tremulousness, அசைவு. 2. Fondness, desire, cupidity, ஆசைப்பெருக்கம். Wils. p. 725. Lola.

உலோலன், s. A lustful, lewd, lecherous man, ஸ்திரீலோலன்.

சங்கீதலோலன், s. One passionately fond of music.

ஸ்திரீலோலன், s. A lascivious man.

*உலோலிதம், s. Shaking, tremulousness, trembling, அசைவு. Wils. p. 725. Lolita.

உலோலிதமுகம், s. The head inclining to one side—as in deep thought, a pensive countenance, சிந்தையாலொருசேர்சாய்ந்தமுகம். (சது.)

உல்—உலு, s. [prov.] A sharp stick, or iron to peel cocoanuts, தேங்காயுரிக்குங்கருவி. 2. A stick for impaling, கழு.

உல்லேற்ற, inf. To impale, கழுவேற்ற.

உல்கு, s. Toll, custom, duty, tax, ஆயம். (p.)

*உல்லங்கனம்—உல்லிங்கனம், s. Exceeding, transgressing, passing over, கடக்கை. Wils. p. 163. Ullangana. 2. Disgrace, reproach, அவமதிப்பு. 3. Contempt, நிந்தை. (p.)

உல்லங்கனப்பட, inf. To be dishonored, to be ashamed.

சபையிலேயுல்லங்கனப்பட்டான். He has been dishonored in the assembly.

உல்லம், s. The sable fish, shad, ஓர்மீன். (c.)

உள்ளத்தைவிற்றுஉல்லத்தைக்கொள். Sell what you have and buy sable fish. [prov.]

உல்லங்கருவாடு, s. The salted sable fish.

கடலுல்லம், s. A kind of sable fish.

ஆற்றுல்லம், s. Another kind of the same.

உல்லரி, s. A shoot, a bud, தளிர். (இரேவ.)

*உல்லாசம், s. Joy, pleasure, happiness, மகிழ்ச்சி. 2. Conviviality, gaiety, சரசக்களிப்பு. 3. Festivity, internal joy, gladness, உள்ளக்களிப்பு. 4. Self-consequence, pride, இறுமாப்பு. 5. (p.) Light, splendor, தேசு. Wils. p. 164. Ullasa. 6. A shawl, an upper garment thrown over the shoulder, அத்தவாளம். (உ.ப. 390.)

உல்லாசக்காரன்—உல்லாசன், s. One that diverts himself, one who lives in pleasure.

உல்லாசநடை, s. A proud, stately gait, gentlemanly bearing.

உல்லாசப்படுத்த, inf. To entertain.

இவன்அவனையுல்லாசப்படுத்துகிறான். He entertains him.

உல்லாசப்பேச்சு, s. Pleasantry, humorsomeness.

உல்லாசமாய்ப்போக, inf. To take a walk for recreation.

உல்லாசம்பண்ண, inf. To take recreation, to divert, to amuse one's self by walking, sporting, &c.

உல்லாசவபிநயம், s. Humorous gestures.

*உல்லாபம், s. Babble, prattle, stammering, imperfect utterance—as of foreigners, children, birds; the delicate prattle of females, மழலைமொழி. 2. Change of voice by sickness, சலித்தமொழி. Wils. p. 164. Ullapa. (p.)

உல்லாபன், s. A convalescent person, சொஸ்தமுறுநோயாளன். (p.)

உல்லியர், s. Persons superstitiously thought to be skilled in determining the places for digging wells, கூவநூலோர். (p.)

*உல்லேகம், s. Utterance, pronunciation, உச்சரிப்பு. Wils. p. 164. Ulleka. 2. (p.) A figure in Rhetoric, ஓரலங்காரம்.

*உல்லோசம், s. (St.) An awning, a canopy, மேற்கட்டி. Wils. p. 164. Ullocha.

*உல்லோலம், s. A large wave, surge, billow, கடற்பெருந்திரை. Wils. p. 164. Ullola. (p.)

உவ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To be pleased with, to approve of, to like, விரும்ப. 2. v. n. To be glad of, to rejoice in, to be delighted with, மகிழ. 3. [vul.] To be pleasing, agreeable, இன்பமாயிருக்க.

அவருக்குவந்தசெய்கை. A thing pleasing to him.

உலகுவப்பச்செய்து. Acting so that the world may be pleased with it— (நாலடி.)

காய்தலுவத்தலகற்றி. Free from anger and partiality. (அறநெறிச்.)

உவப்பு, v. noun. Joy, delight, pleasure, gladness, மகிழ்ச்சி. 2. (p.) Height, உயரம். 3. Expanding, blooming, swelling —as பொலிவு. 4. Gratification, பிரியம். 5. Play, amusement, &c., விளையாட்டு.

உவப்பின்மை, s. Unpleasantness.

உவகுலம், s. The three myrobalans, or medical fruits used in preparing Indian medicines. See திரிபலை.

உவகை, s. Joy, gladness, delight, mirth, hilarity, jubilation, களிப்பு. 2. Approbation, complacency, fondness, love, பிரியம். (p.)

உவகைச்சொல், s. Kind and polite address to a visitor, congratulation to a new-married couple, &c.

உவகைப்பறை, s. The mode of beating drums on festive occasions.

உவக்காண், adv. At that time, அப்பொழுது. 2. There, in that place, அவ்விடம். (குறள்.) (p.)

உவக்காணெங்காதலர்செல்வார். Lately when my husband left me—

உவச்சர், s. A low tribe of Mohammedans, சோனகர். 2. A caste of drummers at temples, ஓச்சர். (p.)

உவட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prov. improp. உவட்டு.] To nauseate, loathe.

உவட்டி—உவட்டிப்பு, v. noun. Nauseating, loathing, heaving.

உவட்டிற்கூர்மை, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, மாமிசபேதி.

உவட்டு, கிறேன், உவட்டினேன், வேன், உவட்ட, v. n. To nauseate, loathe, வெறுக்க. 2. To overflow, pour forth—as a water-fall, fountain, &c., to flow—as the head of the tide, பிரவகிக்க. 3. To rise—as the surf, பெருக்கெடுக்க.

உவட்டிப்புத்தெழுந்திரைப்புனல். The overflowing rushing wave. (கந்த.)

ஞெஞ்சையுவட்ட, *inf.* To feel nausea, to loathe, to be sea-sick.

உவட்டு, *v. noun.* Nausea, குமட்டுகை. 2. Increasing, flowing out—as from a fountain, பெருக்கு.

உவட்டெடுத்தோடுகும். (The Ganges) swells and flows onward.

உவணம், *s.* Height, உயரம். 2. Garuda the brahmany kite, கருடன். 3. An eagle, கழுகு. 4. A kite, பருந்து. (*p.*)

உவணகேதனன்—உவணமுயர்த்தோன், *s.* Vishnu, விட்டுணு. (*p.*)

உவணன், *s.* The brahmany kite, the vehicle and flag of Vishnu, Garuda, கருடன். (*p.*)

உவணி, *s.* A sword, வாள். (*p.*)

உவணை, *s.* Swerga, சுவர்க்கம். 2. *adv.* In that place, அவ்விடம். (*p.*)

உவண், *adv.* There, in that place, அவ்விடம். (*p.*)

***உவதி**, *s.* A young woman, one from sixteen to thirty, தருணி. (Sans. உதி.) See உவா. Wils. p. 687. Uvati in Uvan. (*p.*)

***உவதை**, *s.* A mountain torrent, மலையின்வீழருவி. (*p.*)

***உவமம்**, *s.* Comparison, simile, resemblance—as உவமை. Wils. p. 156. Upama. (*p.*)

உவமவுருபு—உவமையுருபு, *s.* A particle of comparison, ஒப்புருபு—as அன்ன, போல, &c. (*p.*)

உவமாதீவகம், *s.* A figure in Rhetoric in which the comparison applied to one of a series is understood of the others, உவமைவிளக்கணி.

உவமாநிலம், *s.* A wall, சுவர். (சது.)

***உவமானம்**, *s.* The object of comparison—as உபமானம். Wils. p. 156. Upamana.

உவமானசங்கிரகம், *s.* A treatise descriptive of the various kinds of comparison.

உவமானப்பிரமாணம், *s.* [*in* அளவை.] One of the eight அளவை, the law of ascertainment from resemblance, comparison, simile, &c.

உவமானிக்க, *inf.* To liken, compare, உவமானஞ்செய்ய.

***உவமேயம்**, *s.* The thing compared. See உபமேயம். Wils. p. 156. Upamaya.

உவமேயப்பொருள், *s.* That which is to be compared—as, தாமரைமுகம், a lotus-like face.

***உவமை**, *s.* Comparison, simile, similitude, உவமாலங்காரம். 2. [*in the scripture translations.*] A parable. The common rhetoric gives twenty-four varieties of உவமை, the simplest form is by supplying terms expressive of similitude—as, சந்திரன்போன்றமுகம், a moon-like face. Wils. p. 156. Upama.

உவமைசொல்ல, *inf.* To compare.

உவமைத்தொகை—தொகையுவமை, *s.* The omission of the sign of comparison—as மதிமுகம் for மதிபோன்றமுகம்.

உவமையகத்திணை, *s.* The rule for illustrating a doctrine by metaphors.

உவமையாகுபெயர், *s.* [*in rhetoric.*] A kind of metaphor—as when it is said, குயில்வந்தாள், meaning thereby a female thus compared to that sweet-noted bird.

உவமையாய்ச்சொல்ல, *inf.* To speak allegorically, figuratively.

உவமையின்மை, *s.* Incomparableness—as அதுலம்.

உவமிக்க, *inf.* To liken, compare, to examine the relations things bear to each other, உவமானஞ்செய்ய.

உவமிப்பு, *v. noun.* Comparison, comparing, ஒப்பிடுகை.

***உவராகம்**, *s.* The time of an eclipse, கிரகணகாலம். (சது.) See உபராகம். Wils. p. 157. Uparaga. (*p.*)

உவரி, *s.* The ocean, கடல். 2. Urine, மூத்திரம்; [*ex* உவர், salt.] (*p.*)

உவர், *s.* Saltishness, brackishness, harshness, astringency, the taste of any kind of salt, acid, or alkaline substance, உவர்ப்பு. 2. Sea, ocean, கடல். 3. Salt, உப்பு.

உவராயிருக்க, *inf.* To be saltish, brackish.

உவர்க்கடல், *s.* Sea of salt-water.

உவர்க்களம், *s.* Salt-pans, land where salt is formed, உப்பளம். 2. Brackish land, உவர்நிலம்.

உவர்க்காரம், *s.* Soap, சவுக்காரம்.

உவர்த்தரை—உவர்நிலம், *s.* Brackish, sterile land, உப்புநிலம். 2. Land where salt forms either naturally or by art, உப்புவிளையுநிலம்.

உவர்நீர், *s.* Salt-water, sea-water, brackish water, brine, &c., உப்புச்சலம்.

உவர்மண், *s.* Brackish soil, உவர்நிலம். 2. Fuller's earth, an impure carbonate of soda, the nitre of the Bible, உழமண்.

உவர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To taste salt or brackish, உப்புக்கரிக்க. 2. To taste harsh, astringent, &c.—as any of the mineral salts, துவர்க்க. 3. To be unpleasant, disagreeable, &c., அரோசிக்க. 4. *v. a.* [*with personal terminations.*] To dislike, abhor, feel aversion to, வெறுக்க.

உவர், *v. noun.* Dislike, loathing, வெறுப்பு.

உவர்ப்பு, *v. noun.* Saltishness, brackishness, உப்புக்கரிப்பு. 2. Harshness (of taste), astringency, துவர்ப்பு. 3. (*p.*) Aversion, disgust, abhorrence, dislike, வெறுப்பு. 4. Insult, contempt, நிந்தை.—*Note.* உவர்ப்பு, கு. There are six unpleasant dispositions of men, viz.: 1. ஆசியம் or அவமதிச்சிரிப்பு, derision. 2. இரதி or பேராசை, vehement desire. 3. அரதி or வெறுப்பு, dislike. 4. சோகம் or சோர்வு, swoon, deliquium. 5. பயம் or அச்சம், fear. 6. குற்சை or அருவருப்பு, abhorrence.

உவர்ச்சங்கம், *s.* A shrub, முட்சங்கு, Monetia tetracantha, *L.*

உவளகம், *s.* The harem, or zenana, an interior part of a mansion appropriated to women, அந்தப்புரம். 2. A surrounding wall, a rampart, a fortification, மதில். 3. One side, ஒருபக்கம். 4. A hollow, or hole in the ground, பள்ளம். 5. A tank, a lake, குளம். 6. Salt-pans, a place where salt forms, உப்பளம். 7. A village of herdsmen, இடைச்சேரி. 8. [*prop.* உபயம்.] Two, a pair, a couple, இரண்டு. (*p.*)

உவளம், *s.* Boiled rice, சோறு. 2. Fodder for elephants, &c., யானைக்கவளம். (*p.*)

உவளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cleanse, purify, சுத்தஞ்செய்ய. (*p.*)

உவளு—உவள், கிறது, உவண்டது, உவளும், உவள, *v. n.* To be flexible, pliant, unable to support a weight—as a tender stalk. A lady's waist is thus poetically described as shaking or agitated in walking; to shake, wabble. See துவள. (*p.*)

உவட்சி, *v. noun.* Shaking, moving, துவளுகை. (*p.*)

உவளுயம், *s.* A medical preparation, தலைத்தக்கட்டுமெருந்து.

உவனி, *s.* A sword, வாள். (*Rott.*)

உவனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To grow moist or damp—as the ground, clothes, furniture, &c., when exposed to dew, damp, &c., சரிக்க.

உவனிப்பு, *v. noun.* Moistness, dampness, humidity, சரிப்பு.

உவன், *pron.* (*fem.* உவள், *pl.* உவர்.) He, this man (intermediate), spoken of one between the speaker and a more distant person, சுட்டுச்சொல். See உ.

***உவா**, *s.* A young man, also a person of virile age, from sixteen to seventy, யௌவனன். (சது.) 2. A younger brother, இளையோன். 3. Youthfulness, being young, இளமை. Wils. p. 687. Uvan.

உவா, *s.* Fulness, abundance, plenitude, நிறைவு. 2. The full moon, பூரணை. 3. The sea, கடல். 4. An elephant, யானை. 5. The conjunction of the sun and moon, அமாவாசை. (சூ. 34.)

உவாகருமம், *s.* [*com.* உபாகருமம்.] Religious duties of brahmans at the time of the new and full moon.

உவாமதி, *s.* The full moon.

உவாவறுதி, *s.* The end of the new or full moon, when the eclipse is supposed to begin and religious duties are to be attended to, அமாவாசைபூரணைமுடிவு.

உவாதி, *s.* Severe pain, &c.—as உபாதி; which see.

உவாத்தி—உவாத்தியாயன், *s.* (*hon.* உவாத்தியார், உவாத்தியர்.) A teacher of the Vedas, வேதமோதுவிப்போன். 2. A schoolmaster. See உபாத்தியாயன்.

உவாத்திமார், *s.* Schoolmasters.

உவாத்திமைத்தொழில்பண்ணுதல், *v. noun.* Keeping a school.

உவாந்தம், *s.* New moon, conjunction, அமாவாசை. 2. Full moon, or opposition, பூரணை.

உவாந்தி, *s.* [*prop.* வாந்தி.] Vomiting.

உவாய், *s.* A medicinal tree with edible fruit whose leaf is pendent, ஓமம். (*M. Dic.*)

உவாலம்பம்—உவாலம்பனம், *s.* Abuse, reviling, நிந்தனை. (சூடா.) Wils. p. 161. Upalumb'ha. (*p.*)

மன்மதோவாலம்பனம், *s.* Reviling Kama the god of love. (சூடா.)

சந்திரோவாலம்பனம், *s.* Reviling the moon. (சூடா.)

உவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*prov. prob. a corruption of* வீ.] To boil away—as water in a pot of rice. 2. To die in great numbers—as in battle or by pestilence, &c., சாவ.

அம்மையினால்வெகுஜனமுவிந்துபோயிற்று. A vast multitude of people has disappeared by the smallpox.

உவை—உவ், *pron.* These, those, intermediate, third pers. plu. அஃறிணை or inferior class of the demonstrative உ.

உவ்வி, *s.* Head, தலை. (*p.*)

உவ்வு, *s.* Religious austerities, penance, self-mortifications, தவம். (*p.*)

உழ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To practise, learn by practice, பழக. 2. To exert energy, use endeavors, persevere, execute, முயல. 3. To labor, work hard, வேலைசெய்ய. 4. To follow any kind of business—as husbandry, merchandise, manufacture, &c., தொழில்நடத்த. 5. To discharge the duties of an office, உத்தியோகஞ்செய்ய. 6. To suffer, experience sorrow, pain, trouble, fatigue, &c., வருந்த. 7. To undergo penance, தவத்திலுட்பட. (சிலப் and குறள்.) (*p.*)

இடருழக்கும்வருத்தநீங்கி. Removing from a state of affliction in which troubles are treasured up for future births— (இராம.)

துயருழக்க, *inf.* To suffer pain, affliction, to endure agony.

உழப்பு, *v. noun.* Practice, habit, exercise, பழக்கம். 2. Energy, perseverance, close application, exertion, முயற்சி. 3. Manual labor, laborious employment, கைத்தொழில். 4. Impulse as of voice, force communicated, உயிர்முயற்சி. 5. Fatigue, suffering, வருத்தம். 6. Strength, வலி. (*p.*)

உழப்பாளி, *s.* An energetic, or industrious person, பிரயாசப்படுபவன்.

உழக்கு, *s.* A dry or liquid measure, quarter of a படி or measure—as கூற்படி, marked thus ௳.

உழக்காழாக்கு, *s.* Three-eighths of a measure, காலேயரைக்கால், marked thus ௳௵.

உழக்கு, கிறேன், உழக்கினேன், வேன், உழக்க, *v. n.* To fence, சிலம்பம்பழக. (*p.*) 2. *v. a.* To trample, tread upon, mash, injure, devastate or destroy by treading, &c., மிதிக்க. 3. (*p.*) To disturb, foul, stir up with the feet, கலக்க.

செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி. The red-eyed buffalo having trampled on the sugarcane— (சாரி.)

சமரிலுழக்கிலொலல்லது. Unless they beat down the enemy in battle— (பார.)

உழக்கு, *v. noun.* Trampling, treading down, மிதிப்பு.

உழச்சியர், *s.* [*prop.* உழத்தியர்.] Females of the ploughman caste. See உழவர்.

உழப்பு, கிறேன், உழப்பினேன், வேன், உழப்ப, *v. a.* To stir up, disconcert, embroil, mix all together, confuse, கலக்க.

உழப்பிப்போட்டாய்குறிவைக்குழப்பிப்போட்டாய். You have deranged the calculation (in palmistry). (கல்லைக்குற.)

உழப்பன், *s.* [*prov.*] A person who talks much and uses sophistry.

உழமண்—உவைமண், *s.* [*prop.* உவர்மண்.] Fuller's earth.

உழம்பு, கிறேன், உழம்பினேன், வேன், உழம்ப, *v. n.* To sound, make a noise, utter indistinct sounds, speak indistinctly, ஒலிக்க. (சது.) (*p.*) 2. To be disturbed, to be disconcerted, be thrown into disorder, குழம்ப.

உழலு—உழல், கிறேன், உழன்றேன், வேன், உழல, *v. n.* To whirl, revolve, சுழல. 2. To play, be in motion, to swing as a door on its hinges, &c., ஆட. 3. To wander, roam, to be unsettled, be agitated, சுற்றித்திரிய. 4. To oscillate, vibrate, அசைய. 5. To waver, be anxious, to be vexed, worried, மனஞ்சுழல. 6. To be in a state of suffering and distress—as the soul in connexion with births, to revolve through various transmigrations, பிறவியிற்சுழல.

உழலாமனனும். An unwavering mind— (சூடா.)

உழலூசல்போல. Like an agitated swing— (மறைசை.)

சமுசாரக்கவலைகொண்டுழலுகிறான். He is troubled with family cares.

ஒக்கவுழன்றான். He has labored or suffered together with another.

உழற்சி, *v. noun.* Whirling, revolving, turning, சுழற்சி. 2. Roaming, wandering, சுற்றித்திரிகை. 3. Oscillation, vibration, ஆடுகை. 4. Doubt, wavering, anxiety, agitation, fear, மனச்சுழற்சி. 5. Suffering, distress, வருத்தம். (*p.*)

உழன்றுழக்க, *inf.* To labor hard, strive with might and main. 2. To become skilled or dexterous by practice.

உழன்றி, *s.* A stick fastened under the cow's neck with a hole for the tether to play in.

உழன்றுகிடக்க, *inf.* To be loosened, to be useless.

உழன்றுவர, *inf.* To be tossed to and fro—as the soul in births, or as one in various cares and troubles; to grow tired, fatigued, faint.

உழலை, *s.* [*vul.*] Great thirst, தாகம். 2. A wooden cylinder in an oil or sugarcane-press by the revolution of which the oil or juice is expressed, உழலைமரம். 3. A piece of wood with a hole for receiving the upper post of a door or gate. See கதவின்குடுமி.

உழலைமரம், *s.* A log of wood suspended from the neck of a cow to prevent it from straying, தொண்டுக்கட்டை.

ஆருழலைப்படுதல், *v. noun.* Being scorched with great heat. 2. Being tormented with thirst.

உழவாரம்—உழவாரப்படை, *s.* A paddle for weeding or cutting grass, புற்செதுக்கி.

உழற்றல், *s.* Thirst, தாகம். 2. Heat, வெப்பம். (*c.*)

எனக்குத்தண்ணீருழற்றலாயிருக்கிறது. I thirst.

நாவுழற்றல், *s.* A parched tongue.

உழற்று, கிறேன், உழற்றினேன், வேன், உழற்ற, *v. a.* To twist, whirl any thing about, சுழற்ற. 2. To move about the arms, or legs through pain, கைகாலுழற்ற. 3. [*prov.*] To pass time tediously, to get through an irksome duty, காலத்தைவருத்தத்தோடுகழிக்க. 4. *v. n.* To writhe through pain, வருத்திப்புரள.

உழற்றிக்கழிக்க, *inf.* To pass in endurance.

பூண்டவேலையைபொருபடியுழற்றிக்கழித்துக்கொண்டேன். I have accomplished the unpleasant business in which I was engaged.

சமுசாரத்தையுழற்றிக்கழிக்க. To sustain with reluctance the cares, duties, &c. of a family.

உழற்றி, *v. noun.* Rolling, twisting, writhing with pain, distortion, சுழலுகை. 2. Great thirst, மிகுதாகம்.

கையுழற்றி, *s.* Spasms in the arms, contractions, waving, &c.

காலுழற்றி, *s.* Spasms in the leg, waving, &c.

நாவுழற்றி, *s.* Thirst.

நாவுழற்றியெடுக்க, *inf.* To suffer great thirst.

உழி, *s.* A place, site, இடம். 2. Side, பக்கம். 3. A particle of place, a form of the seventh case, ஏழனுருபு. (*p.*)

அவன்வந்துழி. Where he came—

நான்நடப்புழி. Where I shall walk—

முறைபுழியுய்த்து. Conducting (him) with decorum—

என்னுழிவா. Come to me.

உழிஞை, *s.* A kind of cotton shrub, சிறுபூளை, Œrua lanatar, *L.* 2. A garland of that shrub worn by soldiers in storming a fort, அரண்கோடற்போர்மலையிலொன்று. (*p.*)

உழிதரல், *v. noun.* Moving about, going to and fro—as fishes in a pond, &c., being unsettled, unsteady, திரிதல். 2. Turning about, whirling, சுழலல்; [*ex* உழி, *et* தரல், giving.] (பாரதி.) (*p.*)

உழு—உழுவான், *s.* An insect which undermines the beds of gardens and the roots of trees, பிக்கைப்பூச்சி.

உழு, கிறேன், தேன், வேன், உழ, *v. a.* To plough, ஏருழ. 2. [*with the impersonal terminations.*] To root up—as pigs, நிலத்தைக்கிளைக்க.

பன்றிநிலத்தையெல்லாமுழுதுபோட்டது. The hogs have ploughed up all the field.

உழக்கோல், *s.* A goad used to drive oxen when ploughing.

உழத்தி, *s.* (*plu.* உழத்தியர்.) A female of the ploughman caste. See உழவர்.

உழத்திப்பாட்டு, *s.* A kind of poem. See பள்ளு.

உழுதகாடு, *s.* A ploughed highland.

உழுதநிலம், *s.* Ploughed land.

உழுதுண்போர், *s.* Those who cultivate fields belonging to others and subsist upon a share of the produce. 2. The fourth or Vellale caste, வேளாளர்.

உழுதுண்டுவாழ்வாரேவாழ்வார்மற்றெல்லாந்தொழுதுண்டுபின்செல்பவர். Those who till the ground enjoy plenty and happiness, the rest being followers and servants of the great depend on their assistance. (குறள்.)

தொழுதூண்சுவையினுழுதூணினிது. To cultivate ground and live by it is more satisfactory than to procure maintenance from others by serving them.

உழுதுபுழுதியாக்க, *inf.* To plough and harrow, to waste.

உழுபடை, *s.* A plough, கலப்பை; [*ex* படை, implements.]

உழுவளைப்பு, *s.* The turnings in ploughing, தொழுப்பு.

உழவு, *v. noun.* Ploughing, உழுகை. 2. (*fig.*) (*p.*) Agriculture, husbandry, tillage, பயிர்செய்யுந்தொழில்.

உழவின்மிகுத்தஊதியமில்லை. There is no occupation which yields greater profit than agriculture.

உழவடைக்க, *inf.* To make over to another a piece of land for purposes of cultivation.

உழவர்—உழுவோர், *s.* Ploughmen, cultivators, agriculturists, husbandmen, inhabitants of agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். 2. The fourth or Vellale caste, வேளாளர். 3. (*p.*) [*ex* உழப்பு.] Warriors, heroes, படைவீரர்.

உழவிடை, *s.* Cessation from ploughing.

உழவீரம், *s.* Condition of the ground when it is sufficiently moist to be ploughed.

உழவுகட்ட, *inf.* [*prov.*] To take the lead—as the first of several teams in ploughing, to mark the course, &c., முந்தச்செல்போக.

உழவுகட்டி, *s.* Clods in a ploughed field, உழும்பொழுதுபெயருமண்கட்டி.

உழவுகாலம், *s.* Ploughing season.

உழவுகுண்டை—உழவுமாடு—உழவெருது. Oxen trained to the plough.

உழவுகோல், *s.* A ploughman's rod or staff, an ox goad, தாற்றுக்கோல். 2. A horse whip, குதிரைச்சம்மட்டி.

உழவுகோல்கொண்டோட்டினான். He drove (the horse) with a whip.

உழவுசால், *s.* A furrow, படைச்சால்.

உழவுசெய்ய, *inf.* To plough, practise agriculture, உழ.

உழவுத்தொழில், *s.* Ploughing, tillage, husbandry, பயிர்செய்யுந்தொழில்.

உழவுபொறுத்தமாடு, *s.* A powerful, well trained ox that works easily.

உழவுமழை, *s.* Rain that falls in the ploughing and sowing season.

உழுகை, *v. noun.* Ploughing, agriculture.

உழுநர், *s.* Ploughmen, உழவர்.

உழுந்து, *s.* A kind of grain, pulse, a bean, one of the nine kinds of grain, Phaseolus mungo. See தானியம், also written உளுந்து.

உழுத்தமா, *s.* The flour of the உழுந்து.

உழுத்தம்பருப்பு, *s.* The kernel of the உழுந்து.

உழுவம், *s.* An ant, emmet, எறும்பு. (சது.) (*p.*)

உழுவல், *s.* Established usage, custom, natural rights, proper course of proceeding, முறைமை. 2. Kindness, affection, attachment persevered in from birth to birth, whether the transmigration be supernal, animal, or vegetable, one taking the same kind of birth as the other, and if one be male the other becomes a female, &c., or both may be of the same sex and they may be different animals, விடாதுதொடர்ந்தஅன்பு. 3. Quality, temper, disposition, as peculiar to or characteristic of a person or thing, குணம். (*p.*)

உழுவை, *s.* A tiger, புலி. (*p.*)

வரிப்புலிபசிநலிந்துழுவைவாலாட்டி. The streaked tiger, faint with hunger, waved its tail—

உழை, *s.* Cerebral sounds—one of the seven musical tones, சத்தசுரத்தொன்று. 2. One of the strings of the lute, or guitar, or the tone of a lute, யாழ்நரம்பு. 3. A deer, a fawn, மான். 4. A place, இடம். 5. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 6. Side, பக்கம். (*p.*)

உழைநின்றீரும். You also who stood by—(கம்பர்.)

எவ்வுழைச்செல்கின்றோரும். Those who move in every place; i. e. all persons.

அவனுழைச்சென்றேன். I went to him.

உழையர்—உழையோர், *s.* Ministers of state, kings' counsellors, மந்திரிகள். 2. Servants, ஏவல்செய்வோர்; [*ex* உழை, side.]

உழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*col. for* உழத்த.] To earn, gain by labor, procure by industry, to acquire, வருத்திப்பெற. 2. *v. n.* To labor hard, toil, strive, drudge, ply, வேலைமிகப்பிரயாசப்பட. 3. (*p.*) To sound—as talk, buzz, clamor, இரைய. 4. To suffer, endure hardships, to be afflicted, துன்பமுற.

கல்வியிலேமிகவுமுழைக்கிறான். He is very diligent and successful in study.

சாதுமைத்தஉடைமையிலேதின்கிறேன். I live by my own earnings.

உழைத்தபுண்ணியம், *s.* Acquired merit.

உழைத்துக்கொடுக்க, *inf.* To labor for nothing, or in vain.

வயிற்றுக்குழைக்க, *inf.* To labor for one's maintenance. 2. To procure support by labor.

உழைப்பு, *v. noun.* Hand-labor, toil, industry, diligence, பிரயாசம். 2. Earnings, gain, profit of labor, toil, or industry, thriving, thriftiness, வருத்திப்பெற்ற. 3. Endeavors, exertions, energy, close application, முயற்சி.

உழைப்பின்வாராவுறுதிகளுளவோகெடுப்பின்வாராக்கேடுமுளவோ? Is there any good to be obtained without exertion? Is there any evil that may not arise from indolence?

அவருக்கிலக்கணத்திலேகல்வியுழைப்பு. His application and success in the study of belles-lettres are great.

உழைப்பாளி, *s.* An industrious, thrifty or laborious man, பிரயாசப்படுவன்.

உழைப்பறிக்க, *inf.* To struggle, labor under difficulties. 2. To wallow, roll in mire or any thing filthy.

உழைமண், *s.* See உழமண்.

உளகு, *s.* The shaft of a lute, யாழின்கோறப்பு. (சேந்.) (*p.*)

உளப்படுதல், *v. noun.* Being agreeable, சம்மதித்தல். 2. Being included. See உட்படல்.

உளப்பாடு, *v. noun.* Being included, comprehended, உட்படுகை.

உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, *s.* Verbs agreeing with nouns of the first and second persons, or with the three persons.

உளப்பாட்டுமுன்னிலை, *s.* Verbs agreeing with nouns of the second and third persons.

உளப்பாட்டுவினை, *s.* Verbs embracing or agreeing with any two, or all the three persons, பிறவிடத்தாரைத்தன்னோடுடன்படுத்துவினை.

உளம், *s.* [*a contraction of* உள்ளம்.] Mind, heart, மனம். 2. Will, purpose, intention, எண்ணம். 3. Meaning, intrinsic meanings of a passage, &c., கருத்து.

உளத்தியலிடை, *s.* An interjection.

திருவுளம், *s.* Divine will, or the will of persons of high dignity.

உளர், *s.* Liability, exposure, எது. 2. [*impr. for* உளவு.] Spying.

உளராக, *inf.* To be involved, be subject to, to be exposed.

உளரு—உளர், கிறேன், உளர்ந்தேன், வேன், உளர, *v. a.* To adjust or clean feathers with the beak—as birds, சிறகுகோத. 2. To shake the wings and feathers, சிறகுதற. 3. To shake off, scatter, sprinkle, strew, சிதற. (கந்தபு.) 4. To try, tune, or play on a lute, &c., with the fingers, யாழ்நரம்புதடவ. (*p.*) 5. *v. n.* To whirl about, whiffle—as wind, சுற்ற. 6. [*prov.*] To turn about or be loose—as a pin, or screw, சுழல. 7. [*vul.*] To stir, move either bodily or mentally, அசைய.

சரம்புளர்த்தமுதமுறக்கைப்பாடல். The singing of the damsels who sweetly played on the lute— (கடல்.)

இவ்வளவுசொல்லியுஞ்சற்றுமுளருகிறானில்லை...... Though I have said so much, he is not yet moved.

சிறைபுளர்ந்தபுள்ளும். (Birds) that flock in the neighborhood adjusting their feathers with the beak—

உளர்ச்சி, *v. noun.* Whirling, சுழற்சி.

உளர்வு, *v. noun.* Whirling, whiffling, moving, stirring, turning, being loose, சுழற்சி. 2. Fluctuation, wavering, உலைவை.

உளவு, *s.* Realities, internal or secret affairs, உட்காரியம். 2. Secrets, or internal affairs, seen or ascertained by a spy to be revealed to others, இரகசியசமாசாரம். 3. Spying, prying, espionage, வேவு. 4. A spy, ஒற்றன்; [*ex* உள், inside.]

உளவில்லாமற்களவில்லை. No robbery takes place without a spy.

உளவடைக்குதல், *v. noun.* Defending one by excusing his faults.

உளவறிய, *inf.* To learn the secrets of a person, family, state, &c., for some sinister object.

உளவன்—உளவாளி—உளவாள்—உளவுகாரன், *s.* A spy, a scout.

உளவனில்லாமதூரழியாது. Without a spy the country cannot be destroyed.

உளவுகண்டவன், *s.* One who is acquainted with the secrets of another.

உளவளுக்க, *inf.* To engage one in order to fish out the secrets of another.

உளவுசொல்ல, *inf.* To discover or expose secrets, உள்வானவைகளையறிந்துசொல்ல.

உளவுபார்க்க, *inf.* To spy, pry into, or expose another's affairs for a bad purpose, வேவுபார்க்க.

உளறு, கிறேன், உளறினேன், வேன், உளற. *v. n.* To clamor without sense, bawl, utter unmeaning vociferations, குழற. 2. To cry out through alarm, பயத்தினாற்றடுமாறிப்பேச. 3. To be confused through fear and to speak incoherently, indistinctly, or inconsistently, to give confused evidence, வீணுபுகற. 4. To utter incoherent sounds—as a person dreaming, கனவுகண்டு பிதற்ற.

உளறுதல், *s.* A great noise, பேரொலி.

உளறுபடி, *s.* Incoherence in speaking, குழறுகை. 2. Confusion in business, கலக்கம்.

உளி, *s.* A chisel, மரவினையாளர்கருவியினொன்று. 2. [*prov.*] A barber's instrument for paring nails, நகஞ்சீவி. 3. A place, இடம். 4. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 5. A burin, or graver, an instrument for engraving, சித்திரக்குயிற்சி.

உலக்கைதேய்ந்துளிப்பிடியாயிற்று. The pestle is worn down as small as the handle of a chisel—spoken of a person emaciated by disease.

உளிக்குத்தாக்குத்த, *inf.* To buffet, to box, to strike with the fist.

சிற்றுளி, *s.* A small chisel used by carpenters.

உளியம், *s.* A bear, கரடி. (*p.*)

உளு, *s.* A wood-worm or wood-fretter, ஓர்புழு. See உ.ச.

உளு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be worm-eaten—as wood, to be eaten out by worms, insects, weevils—as grain, seeds, or other cold body, மரமுதலியவைபுழுக்க. 2. To perish as flour, to become spoiled, மாவாயுளுக்க.

இந்தமரமுழுதுமுளுத்துப்போயிற்று. This wood is entirely worm-eaten.

இச்சரீரமுப்பிருக்கும்பாண்டம்போலுளுத்துப்போம்.... The body becomes corroded like a vessel in which salt is kept.

உளுத்ததுவரை, *s.* The worm-eaten seed of the Cajan shrub, Cajanus Indicus.

உளுப்பு, *v. noun.* Being worm-eaten, உளுக்கை.

உளுப்புத்தாவ, *inf.* To begin to be worm-eaten.

உளுக்காரு, கிறேன், உளுக்கார்ந்தேன், வேன், உளுக்கார, *v. n.* To sit down, இருக்க. 2. To sink or settle—as a wall, பொருந்திப்போக.

உளுக்கார்ந்துபேச, *inf.* To speak, or to discourse sitting.

உளுக்கார்த்தல், *v. n.* Sitting down. See உட்கார்தல்.

உளுக்கு, *s.* A sprain. See சுளுக்கு.

உளுக்கு, கிறது, உளுக்கினது, ம், உளுக்க, *v. n.* To be sprained, சுளுக்க. 2. *v. a.* [*with the personal terminations.*] To polish, or streak metalic articles with the smith's tool called கிண்ணரம், &c., உலோகபாத்திரங்களுக்குமெருகிட.

உளுந்து, *s.* [*prop.* உழுந்து.] A kind of pulse, Phaseolus mungo, *L.*

உளுவை, *s.* A fish, water-fish, white caboose, ஓர்மீன், Ophicephales punctalus. (*Rott.*)

உளை, *s.* The mane of a horse, lion or other animal, குதிரைமுதலியவற்றின்கழுத்துமயிர். 2. A man's tuft, or lock of hair, ஆண்மயிர். 3. The hair of the body, புறமயிர். 4. Sound, noise, ஒலி. 5. Articulate sounds, பேசவொலெழுமொலி. (*p.*) 6. Mud, mire, சேறு.

உளை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To ache or suffer pain in the limbs from weariness, cold, rheumatism, நோவ. 2. To gripe, suffer pain—as persons with dysentery, வயிறுளைய. 3. To ache—as the gums in teething, பல்லுவலிக்க. 4. To suffer—as in bringing forth young, ஈனுளைய. 5. To suffer either in mind, or body; to be in a state of suffering, வருந்த. In most of the meanings, a dragging or moving pain is implied.

உனக்குமுதுகுளைகிறதா? Does your back ache? i. e. why do you behave so as to incur punishment?

உளைந்துளைந்துபேச, *inf.* To express regret again and again from revolving in mind an injury received.

மூக்குளைய, *inf.* To ache—as the nose.

இடுப்புளைய, *inf.* To feel pain in the hips—as in child-bearing, or as persons in some diseases, or after a long walk.

மனமுளைய, *inf.* To be pained in mind from unkind conduct or expressions.

கால்கையுளைய, *inf.* To suffer pain in the arms and legs.

வாயுளைய, *inf.* To be tired as the mouth by constant talking.

வாயுளையுமளவுமலட்டினன். He chattered till his mouth ached.

வயிறுளைய, *inf.* To suffer as in bringing forth young. 2. To suffer with dysentery.

குடவயிறளைக்கவயிறுளைந்தீன்றமுத்தணி. The bright pearls produced from the round conchs— (கைட.)

உளைமாந்தை, *s.* [*vul.*] An internal imposthume, கழலைநோய்.

உளைவு, *v. noun.* Griping pain, throbbing, வலிப்பு. 2. Hard pain in the limbs, &c.—as from rheumatism, weariness, cold, &c., குடைவு.

உளைவுகொள்ள, *inf.* To ache—as the limbs, with weariness, &c., வலிப்புற.

உளைவெடுக்க, *inf.* To be attacked with griping, or rheumatic pains, வலிப்பெடுக்க.

காலுளைவுகையுளைவு, *s.* Pains in the limbs—as from walking, labor, &c.

பல்லுளைவு, *s.* Supposed distress in the teeth of a snake, or other animal, from the want of opportunity to gratify the disposition to bite, to discharge venom, &c.

வயிற்றுளைவு, *s.* Dysentery.

உளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sound, ஒலிக்க. 2. To call, invite, அழைக்க. (பாரதி. and பிங்க.) (*p.*) 3. *v. n.* To suffer, be in a state of affliction, வருந்த. (சூ. 19.)

உளைப்பு, *v. noun.* Sounding, ஒலிக்கை. 2. Calling, அழைக்கை. 3. Pain, வருத்தம், &c.

உள். An affix to some verbal nouns, தொழிற்பெயர்விகுதி—as செய்யுள், விக்குள்.

உள், *s.* The inside, the interior, that which is intrinsic, private, secret, esoteric, உள்ளிடம். 2. Mind, heart, soul, breast, உள்ளம். 3. Place, இடம். 4. As a nominal affix or postposition, it governs the dative and expresses in, within, among, of, out of, inner, interior, intrinsic, esoteric, ஏழனுருபு.

உள்ளிருந்தார்க்குத்தெரியுமுள்வருத்தம். Those of the household only are acquainted with its secret sorrows.

உட்கரணம், *s.* The intellectual faculties. See இந்திரியம் and கரணம்.

உட்கருத்து, *s.* The inmost thought, the real purpose or motive, அகக்கருத்து. 2. Cordial affection, உட்பட்சம். 3. The intrinsic meaning of a passage, &c., கருத்துரை.

உட்கருத்தாகப்பேச, *inf.* To speak with reservation.

உட்களவு, *s.* Guile, deceit, treacherousness, insidiousness, உள்வஞ்சகம்.

உட்கள்ளம், *s.* Deep-seated viciousness, dissimulation, உள்வஞ்சகம். 2. Internal, or unsubdued disease, hidden humor or matter—as in a boil, கட்டியினுள்சீழ்.

உட்காங்கை, *s.* Caloric, latent heat, உட்சூடு.

உட்காந்த, *inf.* To have internal heat causing emaciation; [*ex* காந்து.]

உட்காய்ச்சல், *s.* Internal fever, அகச்சுரம். 2. Inward anger, rancor, malice, &c., உள்கொதிப்பு.

உட்கொரந்த, *inf.* To become emaciated by disease or otherwise. 2. To be firmly rooted—as disease.

உட்குத்துப்புறவீச்சு, *s.* A species of hepatic complaint attended with convulsions, ஓர்நோய்.

உட்குயிர், *s.* The Deity regarded as the life, or identified with the life or soul of each individual, உள்ளுயிர்.

உட்குறிப்பு, *s.* Aim, object, intention, உள்ளக்குறிப்பு.

உட்குற்றம், *s.* Innate depravity. See உட்பகை.

உட்கூதல், *s.* Internal cold, chill, slight fever.

உட்கை, *s.* Palm of the hand, உள்ளங்கை. 2. A person who is privy to, a secret hand—as in உள்ளுளவு. 3. Turning to the left in dancing or other movements, இடக்கைச்சுற்று.

உட்கைச்சுற்று, *s.* Turning to the left, winding or turning backwards, or contrary to the sun.

உட்கொள்ள, *inf.* To eat as a god, or great personage, உண்ண. 2. To take food that has been consecrated to a deity, தேவப்பிரசாதமுட்கொள்ள. 3. To take food, medicine, to swallow, take in, imbibe—as the earth does the rain, &c., விழுங்க. 4. To receive into the mind, meditate, or reflect upon, மனதிற்கொள்ள. 5. To wish for an occurrence, or to express desires mentally—as a deity or holy sage (the thing desired instantly taking place), திருவுளங்கொள்ள. 6. To have a secret object in view, to have in view, உட்கருத.

உட்கோபம், *s.* Interior anger, malice.

உட்கோள், *s.* The will, determination, internal, or inmost thought, உட்கருத்து. 2. Wish of the heart. 3. Opinion, belief, tenet, கோட்பாடு.

உட்சங்கம், *s.* A select society, a committee, அகச்சங்கம்.

உட்சட்டை, *s.* An inner vest or tunic.

உட்சமயம், *s.* The six religious systems of the followers of Siva, அகச்சமயம்.

உட்சாடை, *s.* The real object of an affair, the real feeling of the heart, உட்கருத்து. 2. Exposure of secrets by one of a party by signs, இரகசியங்களைச்சைகையாலறிவிக்கை. 3. The meaning, thing, &c., told or known to one's own party and differing from that which is made known to others, குழூஉக்குறி.

உட்சீலை, *s.* An under or inner cloth. 2. The lining of a garment.

உட்சுவர், *s.* An inner wall, அகச்சுவர். 2. The interior of a wall, சுவருள்ளிடை.

உட்சுவரிருக்கப்புறச்சுவர்தீற்றுகிறது. To whitewash the outside wall while neglecting the inside; i. e. to be scrupulously exact in external conduct, while the heart is full of wickedness; to attend to things remote while those at hand are neglected.

உட்சூத்திரம், *s.* The main spring in a machine, any internal power or operation concealed from view, மூலசூத்திரம். 2. A clue, or key to an affair, உள்ளுபாயம். 3. The main spring in a business, மூலகாரணம். 4. A skilfully contrived rule in numbers, &c., நுட்பமானவகை. 5. A short, compendious and subtle method of ascertaining, or effecting a thing, இலேசானவகை. 6. (*fig.*) Internal meaning of a passage, real object in view, உட்குறிப்பு.

உட்செல்ல, *inf.* To enter, insinuate one's self, உள்ளேபோக.

உட்டுளை, *s.* Hollowness—as of a pipe or tube.

உட்டுளைப்பொருள், *s.* Any thing tubular.

உட்டெளிவு, *s.* Cleverness of mind, freedom from doubt, profound knowledge, அகத்தெளிவு. 2. The clear part of the liquid—as poured off from the sediment, வடித்தநீர். 3. Soundness—as in timber, &c., உள்வைரம். 4. Inner measurement.

உட்டேட்டம், *s.* The secret object of pursuit, as differing from profession, or appearances, மனநாட்டம். 2. Property acquired and kept secretly, உட்சம்பத்து.

உட்பகை, *s.* Internal enmity, hatred or grudge, rancor at heart with professions of friendship. 2. Internal, innate, or secret foes attached to the soul, causing actions, &c., காமகுரோதமுதலியவை. (For the six உட்பகை, see பகை.) 3. Hatred of a king by his professed friends, civil conspiracy, அகப்பகை.

எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினுமுட்பகையுள்ள தாங்கேடு. Though the internal hatred be as the fragment of a grain of rape seed, the consequent evil may be very great.

உட்பக்கம், *s.* Subject of investigation or deduction in things of a mental, mystic, or spiritual character. See பக்கம்.

உட்பட, *inf.* To enter, be within, or under—as in age, உள்ளாக. 2. To engage in, be concerned in, to be, or become one of a party, or community; to be involved in, to be subject to, to yield to, to be obedient to, உள்ளடங்க. 3. *adv.* Together with, inclusive.

மூன்றுவயதுக்குட்பட்டபிள்ளை. A child under three years of age.

அதுட்பட. That inclusive.

மோசத்துக்குட்பட, *inf.* To fall into danger.

உட்படி, *s.* A make-weight, உட்படிக்கல்.

உட்படுத்த, *inf.* To cause to enter, to introduce, அகப்படுத்த. 2. To persuade, proselyte, bring one into, or over to one's party, மதத்துக்குச்சேர்க்க. 3. To include, involve, entrap, ensnare, சிக்கப்பண்ண.

உட்பத்தியம், *s.* Abstinence from venery as a regimen while taking medicine, &c.; sometimes அகப்பத்தியம்.

உட்பந்தி, *s.* The chief row or table of guests, அகப்பந்தி.

உட்பலம், *s.* Property at command, நிதிபலம். 2. Friends, assistants, attendants, &c., துணைப்பலம். 3. Forces, army, army in reserve, சேனைபலம். 4. Strength, firmness of body, hardness, strength from food, தேகபலம்.

உட்பற்று, *s.* Internal attachment, affections of the heart, &c. See அகப்பற்று.

உட்பிரவேசம், *s.* Entrance.

உட்பிரவேசிக்க, *inf.* To enter, உள்ளேபோக, உட்புக.—*Note.* This and the preceding word are in use, but not, it is thought, on good authority.

உட்புக, *inf.* To enter, engage in.

உட்புகுந்துபேச, *inf.* To make professions of friendship, kindness, concern, &c.

உட்புழை, *s.* The hollow of a tube or pipe, உட்டுளை. 2. The small folds of a garment, உள்மடிப்பு. 3. (*fig.*) The secret of the matter, internal affair, அந்தரங்கம்.

உட்புறம், *s.* The inside, உட்பக்கம்.

உட்பொருள்—உள்ளர்த்தம், *s.* The real meaning, தாற்பரியம். 2. The hidden, or secret meaning, உட்கருத்து.

சாஸ்திரத்தினுட்பொருள், *s.* The occult sense of a doctrine.

உட்போட, *inf.* To coax, to wheedle, வசமாக்க.

உண்ணா—உண்ணாக்கு, *s.* The uvula, அண்ணம்; [*ex* நா, tongue.]

உண்ணாட்டம், *s.* The real or secret object of pursuit, உள்நோக்கம்.

உண்ணீரம், *s.* The moisture within a body or thing; [*ex* உள், *et* ஈரம்.]

உண்ணோக்கல், *v. noun.* Contemplation.

உண்மடை, *s.* The lower opening of a water-course. 2. Oblations, or offerings of fruits, betel, rice, pastries presented to ferocious deities, inside the temple, அகமடை. See மடை.

உண்மட்டைநார், *s.* [*prov.*] The bark of the inner side of the palmyra stem, being the best for use.

உண்மாசு, *s.* Corruption of mind—as உளமலம்.

உண்முடிச்சு, *s.* Treachery by which one inveigles another, (*lit.*) an inner knot, உட்கள்ளம்.

உள்யோசனை, *s.* Secret object, project, intention, &c., உள்ளாலோசனை.

உள்வட்டம், *s.* Agio, premium in exchange of coins or other money for difference in value. (opp. to வட்டம்.)

உள்வணக்கம், *s.* Mental worship, அகவணக்கம்.

உள்வயிரம், *s.* Interior firmness. 2. Malice, internal hatred. See வயிரம்.

உள்வயிரிப்பு, *s.* Internal hardness of a boil, &c., உள்வயிரம். 2. (*fig.*) [*prov.*] Property possessed, money in hand, கைப்பிருப்பு.

உள்வலிப்பு, *v. noun.* Inward pain or convulsion.

உள்வழிகடந்தோன், *s.* God who is transcendent in knowledge and wisdom. (சு.)

உள்வளைய, *inf.* To bend inwards, உட்கோண.

உள்வளைந்தவன், *s.* A stooping person.

உள்வளையல், *v. noun.* Bending forward, stooping as a person, உள்ளடங்கிருக்கை.

உள்வளைவு, *s.* Inward curvature, concavity, உட்குழிவு.

உள்வாரம், *s.* Secret partiality, leaning, inclination, உள்ளன்பு. 2. The share in the produce of a field which comes to the owner.

உள்விழ, *inf.* To fall in, or with, join a party, &c., உள்ளாக. 2. To assume the appearance of friendship for a sinister object; to pretend kindness, கரிசனிக்க மனப்பிரேமிக்க.

உள்விழுத்த, *inf.* *v. a.* To join a person on professions of friendship in order to deceive and entrap him, &c.

உள்வினை, *s.* Malice, evil in the heart kept secret, long indulged, &c., உட்பகை. 2. Inherited fate, பழம்வினை.

உள்வீச்சுச்சன்னி, *s.* See சன்னி.

உள்வெக்கை, *s.* Internal heat of the system, உள்வெப்பு.

உள்வெட்டு, *s.* The marks on a testing piece of gold, for trying the fineness of other pieces, from eight degrees and upwards, உரையாணியிலுள் வெட்டு. 2. The higher kinds of gold, உயர்ந்தமாற்று. 3. Inner boards or planks exclusive of the slabs, அகவெட்டு.

உள்வெண்டையம், *s.* A tinkling ring of brass, put as an ornament on the feet of horses mounted by kings and great men—comp. தண்டை, which is the name of another ornament made of silver and commonly placed upon the former. 2. A pad placed between a load and the back of an ox.

உள்ளங்கம், *s.* Symmetry of mind, the internal property or quality. See அகத்துறுப்பு.

உள்ளங்கால், *s.* The sole of the foot.

உள்ளங்கை, *s.* The palm of the hand.

உள்ளடங்கிப்போக, *inf.* To be shut, shut in, to be swallowed up.

உள்ளடக்க, *inf.* To enclose, shut in, shut up in a place. 2. To conceal, to keep secret.

உள்ளடக்கம், *v. noun.* Reservedness, reserve in intercourse.

உள்ளடி, *s.* The sole of the foot, உள்ளங்கால். 2. [*vul.*] That which is secret, இரகசியம். 3. [*prov.*] Nearness, vicinity, neighborhood, சமீபம். 4. (*fig.*) One's own relations, one's own circle, சொந்தவினசுற்றம்.

உள்ளடியிலே—உள்ளடிக்குள், *adv.* At home, within doors, near home—spoken in cases of theft, mischief, &c.

உள்ளறை, *s.* An inner room, closet, cabinet, உள்வீடு. 2. A division in a drawer, box, &c.; a separate cell, பெட்டியிலுள்ளறை.

உள்ளன்—உள்ளான், *s.* One of the party or family, a domestic, உள்ளிருக்குமவன். 2. A near acquaintance. 3. The head or middle one of the oxen which thresh the corn.

உள்ளனும்கள்ளனுமாயிருக்கிறான். He is an enemy in the camp. 2. He is an inmate and yet a rogue.

உள்ளாக, *inf.* To enter in, உட்புக. 2. To become subject to, கீழ்ப்பட. 3. To join a party, engage in, சேர. 4. To be involved, to become privy to an affair, உடன்பட.

அவனுக்குள்ளானேன். I am on his side, I have taken his part.

ஆக்கினைக்குள்ளானவன். One who is doomed to punishment.

துரோகத்திற்குள்ளாகாதே. Be not a partaker in treacherous deeds.

உள்ளாக்க, *inf.* To get a person into one's party, or to interest him in one's concerns, சேர்ப்பிக்க.

உள்ளாட, *inf.* To have intercourse with an enemy in order to effect an object, உள்வேவுபார்க்க.

உள்ளாளெத்துரு, *s.* An enemy in the camp, a snake in the grass, a treacherous companion, உட்பகைஞன்.

உள்ளாந்தரங்கம், *s.* Internal secrets, private matters.

உள்ளாயிருக்க, *inf.* To be engaged or concerned in an affair, to be one of a party, உடன்பாடாயிருக்க.

உள்ளாராய்வு, *s.* Deep research, thought, insight, a disposition to investigate profoundly, உள்ளாராய்ச்சி.

உள்ளாளன், *s.* One who belongs to a particular party, or family—a domestic.

உள்ளிட, *inf.* To include, comprise, உள்ளடக்க.

தொல்காப்பியனையுள்ளிட்டபன்னிருவர். The twelve including Tolkappiar.

உள்ளிடை, *s.* Private affairs, intellectual concernments, உட்காரியம்.

உள்ளிடைபார்க்கவந்திருக்கிறான். He has come to pry into our secrets, and to ascertain our private affairs.

உள்ளிடையானவன், *s.* One of our compact, party, &c.

உள்ளிட்டார், *s.* Brothers and sisters of an elder brother in a joint contract, inheritance, &c., தமயந்தர்.

சாத்தனையுமவனுள்ளிட்டாரையுஞ்சேர்த்தகாணி... Land acquired in the name of Sattan and his brothers and sisters.

உள்ளிந்திரியம், *s.* The intellectual powers. See இந்திரியம்.

உள்ளிருப்பு, *s.* Hoarded treasure chiefly in money, கைத்திருக்குமாஸ்தி.

உள்ளின்மாசு, *s.* Corruption of the mind. See உபமலம்.

உள்ளீடு, *s.* What is within, உள்ளாயிருக்கிறது. 2. A bond, உள்ளுடன்படிக்கை; [*ex* இடு.]

உள்ளீட்டுக்காரியம், *s.* A secret thing.

உள்ளுக்குக்கொடுக்க, *inf.* To administer medicine which is to be taken inwardly.

உள்ளுக்குச்சாப்பிட, *inf.* To take internally—as medicine.

உள்ளுக்குச்செலுத்த, *inf.* To administer medicine, poison, &c., by force. 2. To insert, inject, to thrust in. 3. (*fig.*) To give a bribe secretly.

உள்ளுக்குள், *adv.* Internally.

உள்ளுக்குள்ளாயிருந்துமோசம்பண்ணினான். He deceived me under pretence of intimacy.

உள்ளுக்குள்ளானகாவல். An inner prison.

உள்ளுக்குள்வேபகையுண்டாயிறது. To arise —as discord, &c. among relatives. 2. To cherish hatred in the heart.

உள்ளுடன், *s.* [*prov.*] Ingredients inclosed in the interior of a cake, tart, &c., உட்பொதிந்திருப்பது. 2. The matter within, the hidden meaning.

உள்ளுடைய, *inf.* To be heart-broken, to be greatly grieved, to be contrite, மனமுறிய. 2. To decline or fail in energy, ஊக்கமழிய.

உள்ளுடைவு, *v. noun.* Interior, or deep-seated grief, sorrow, contrition, மனக்கலக்குகை.

உள்ளும்புறமும். Internally and externally, அகமும்புறமும்.

உள்ளும்புறமுஞ்சரியானவன். One whose heart and conduct are alike, a sincere person.

உள்ளுயிர், *s.* Inner life, God.

உள்ளுயிர்க்குன்று, *s.* A snail, நத்தை.

உள்ளுறுத்த, *inf.* To put in, insert, include, instil—as principles, உள்விட.

உள்ளுறை, *s.* Secrets of the mind, inward thought, real opinion, உட்கருத்து. 2. Internal, or hidden meaning, மறைபொருள். 3. A word or theme given by which to commence a poem, பாடும்படியுவமைக்குக்கொடுக்குஞ்சமிக்கை.

உன்னுள்ளுறைபேசுதைச்சொல்லு. Say what you mean.

உள்ளுறையுவமம், *s.* A species of simile brought in by the by, rather indistinctly, and without the usual terms of comparison—opposed to வெளிப்படையுவமம்.

உள்ளூர், *s.* The interior of a town, or country, உள்நாடு. 2. One's own country, town—spoken of when residing in it, one's home, சொந்தஊர்.

உள்ளூரிலும்பிறவூரிலும். At home and abroad.

உள்ளூர்ச்சரக்கு, *s.* Commodities or productions of one's own country—spoken of while in the country.

உள்ளே. In, within, between.

அதற்குள்ளே. [*vul.*] In the mean time.

உள்ளேபோட, *inf.* To get into one's power, get over to one's interests, உள்ளாக்கிக்க.

உள்ளோசை, *s.* Internal sounds unheard by others—as beating of the heart, roaring in the ear, or rumbling of the bowels, &c., அகவொலி.

உள். The root of a symbolic verb signifying being, which, in poetic usage is complete in its inflections—as உளேன், or உள்ளேன், I exist, &c. 2. The third person singular of the inferior class (see உண்டு), and the participle with its appellatives are the only parts in common use. —*Note.* The participle and its derivations are joined to nouns to form adjectives and appellatives and to show the possession of the quality indicated—as உள்ளகாரியம், a real thing, fact.

உளர். They are—as அவருளர்.

உள்ள, *rel. part.* Existing, which exists, is real, genuine, essential.

உள்ளகதை, *s.* A real story, an authentic narrative, a fact, a reality.

உள்ளது, *appl. n.* The truth, it is true, உண்மை. 2. That which exists, உள்ளபொருள்.

உள்ளதற்குள். Among the few there are.

உள்ளதற்குள்வேலைக்காரன். He is the most competent among them. 2. He is tolerably clever.

உள்ளதுசொல்லு. Speak the truth.

உள்ளதுயாவுந்தெல்லாம். The whole of one's property to the last mite.

உள்ளதைமறையாதே. Conceal not the truth.

உள்ளதோஇல்லதோ? Is it true or not?

உள்ளாகுள்ளட்டும். All this time, or always—a phrase indicating dissatisfaction.

உள்ளபடி. Truly, really as to right, according to the actual state.

உள்ளபடிமுடியும். It will end right.

உள்ளபணிவிடைசெய்வேன். I will do whatever service you have.

என்னுயிருள்ளமட்டும். As long as I live.

உள்ளபசுமை, *s.* Real truth, ஐயமற்றவுண்மை. 2. Real prosperity, செல்வம்.

உள்ளபிள்ளை, [*vul. prov.*] A child of rich parents—the opposite to அற்பபிள்ளை.

உள்ளமை, *s.* [*prov. prop.* உண்மை.] Truth, reality, sincerity, probity.

உள்ளவன், *s.* A moneyed man, a rich person, பொருளுடையவன். 2. A proprietor, உரியவன்.

குணமுள்ளமனிதன், *s.* A man of good disposition.

பணமுள்ளவன், *s.* A man of money.

உள்ளளவும், [*prop.* உள்ளவளவும்.] For ever, as long as aught shall be, the whole period of the world's existence, இருக்குமட்டும்.—*Note.* In this and similar sentences formed with this word, terms of universality are implied.

சாவுள்ளளவுமும்மைப்பிரியேன். I will not forsake you as long as I live.

உள்ளார், *s.* Those who are (present, &c.), இருப்போர்.

மண்ணுள்ளார், *s.* Terrestrial inhabitants.

விண்ணுள்ளார், *s.* The celestials.

உள்—உள்ளு, **உள்ளுகிறேன்**, **உள்ளினேன்**, **உள்ளுவேன்**, **உள்ள**, *v. a.* To think, think of, consider, bear in mind, to remember, நினைக்க—as one of the ten அவத்தை. 2. To revolve, intend, எண்ண. (*p.*)

சிறுத்தோர்தலைகுதைபுள்ளிவிடும். The mean person will think of the reproach cast on him. (குறள்.)

உள்ளல், *v. noun.* Thinking.

உள்ளார், *s.* Foes, enemies, பகைஞர். (*p.*)

உள்ளிய, *rel. part.* Esteemed.

உள்ளியதெள்ளியாரிமுழுவினைபையநுழைக்துவிடும். Though he be a man held in esteem, his destiny will quietly insinuate itself into his circumstances. (ஔவைகுறள்.)

உள்கு, **கிறேன்**, **உள்கினேன்**, **வேன்**, **உள்க**, *v. a.* To think, நினைக்க. (சூ. 75.) (*p.*)

உள்ளமுடையான், *s.* A book on Astronomy and Astrology, ஜ்யோதிடநூல்.

உள்ளம், *s.* The mind, heart—as the seat of the passions, மனம். 2. Thought. intention, கருத்து. 3. (*p.*) Energy, purpose, will, முயற்சி. 4. Meaning of a word or passage, வாக்கியத்தின்கருத்து.

உள்ளக்களிப்பு, *s.* Heart-felt joy, மனமகிழ்ச்சி.

உள்ளக்குறிப்பு, *s.* The secret thought or desire of a person, not expressed in words, அகக்குறிப்பு. 2. Meaning, or intention of a speaker or writer, not evident from his words, உட்கருத்து. 3. The secret or special object which one has in view, உள்நோக்கம்.

உள்ளத்திலேவைக்க, *inf.* To conceal in the mind, to keep secret.

உள்ளத்துறைவோன், *s.* God, கடவுள். (*p.*)

உள்ளத்துறைவாபுணர்கிறேறிலையே. Oh! thou who possessest my heart, thou hast not noticed my pangs. (கை.)

உள்ளப்புணர்ச்சி, *s.* Imaginary gratification of lust, கருத்துப்புணர்ச்சி—opp. to மெய்யுறுபுணர்ச்சி.

உள்ளமிகுதி, *s.* Energy, determination, resolution, courage, joy, உள்ளக்கிளர்ச்சி.

உள்ளல், *s.* A kind of snipe—as உள்ளான்குருவி, Scolapax. (*Rott.*) (*p.*)

உள்ளாளனம்—உள்ளானம், *s.* A variety in dancing, or part of a dance, கூத்தின்விகற்பம். (*p.*)

உள்ளான், *s.* A small kind of snipe, உள்ளல், Scolapax, *L.*

தடிமூக்குள்ளான், *s.* Snipe whose bill resembles a stick.

துடுப்புள்ளான், *s.* Snipe whose bill resembles a paddle.

குத்தாட்டியுள்ளான், *s.* A species of snipe which, while walking is continually shaking its tail, a water wagtail.

கீரியுள்ளான், *s.* Snipe resembling an ichneumon.

கோரையுள்ளான். Scolapax Madraspatana, *L.*

சட்டித்தலையுள்ளான், *s.* Snipe whose head resembles a pan.

கோழியுள்ளான், *s.* Scolapax gallinago, *L.*

உள்ளி, *s.* Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு, Allium sativum. 2. [*sometimes.*] Onion, வெங்காயம்.

உள்ளிப்பல், *s.* A clove of garlic, or onion.

உள்ளிப்பூடு, *s.* A root of garlic, onion, &c.

ஈருள்ளி, *s.* Onion, வெங்காயம், Allium cepa.

வெள்ளுள்ளி, *s.* Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு.

உள்ளியர், *s.* [*prop.* ஒள்ளியர்.] The learned, those worthy of being honored, அறிவுடையோர். (*p.*)

உற, **க்கிறேன்**, **ந்தேன்**, **ப்பேன்**, **க்க**, *v. a.* To seize—as by the throat, to pinch, press hard, press matter from a boil, &c., பிதுக்க. 2. To press out pulp, juice, &c., press out wholly, பிழிய. 3. To milk thoroughly, drain off, கறக்க. 4. [*prov.*] To strain to the last farthing, முற்றுங்கவர. 5. To nip, to pinch off, கிள்ளியெடுக்க.

உறக்குந்துணையதோராலம்வித்து. The seed of the banian tree so small as to be nipped with the finger and thumb.

உறந்தகுத்து. Press the pimple.

உறந்தபிழி. Press it all out.

காய்ச்சலவனிரத்தமெல்லாமுறந்துபோட்டது. The fever has reduced his system.

அவன்காசைப்பொருளெல்லாமுறந்துபோட்டாள். She has inveigled away all his property.

கழுத்தைப்பிடித்துப்போட்டான். He has pressed (the creditor) by the throat.

கன்றுக்குவிடாமலுறந்துபோட்டான். He has drawn all the milk leaving none for the calf.

உறப்பு, *v. noun.* [*prop.* உரப்பு.] Thickness, closeness—as of trees, &c.

உறக்கு, *s.* Sleep, நித்திரை. (*p.*)

உறக்கிலைவிட்டு. Leaving her asleep—(சிலப்பதி.)

உறக்கு, **கிறேன்**, **உறக்கினேன்**, **வேன்**, **உறக்க**, *v. a.* To put a child to sleep—as a mother, &c., துயிற்ற. (*p.*) 2. To destroy, to ruin, நாசப்படுத்த.

என்குடியைப்புறக்கிப்போட்டான். He has ruined my family.

உறங்கு, **கிறேன்**, **உறங்கினேன்**, **வேன்**, **உறங்க**, *v. n.* To sleep, slumber, நித்திரைசெய்ய. 2. To become closed—as flowers, leaves, &c., by the absence of the sun, ஒடுங்க. 3. To become reduced, sluggish, drowsy, &c.—as by a journey, disease, want of food, &c., சோர.

தைமாசியில்வைக்கோலுறங்கு. In the months of January and February sleep in a house thatched with straw.

உறக்கம், *v. noun.* Sleep, slumber, drowsiness, நித்திரை. 2. Suspension of the faculties whether by sleep, fainting, or otherwise, ஒடுக்கம். 3. Death, மரணம்.

நமுனொடுமறக்குமலருகிரத்தலுறக்கம். The fainting of Brahma through weariness and confusion of mind.

உறக்கத்தைத்தள்ள, *inf.* To avoid sleep.

பொய்யுறக்கம், *s.* Slight sleep, gentle slumber.

சோற்றுறக்கம், *s.* Sleep not deep or sound, such as may be experienced after taking food.

உறட்டு, **கிறது**, **உறட்டினது**, **ம்**, **உறட்ட**, *v. a.* To dry, wither, reduce, emaciate, வறட்ட.

உறட்டல், *v. noun.* Making thin, withered, dried, உலர்த்தல்.

உறட்டலன், *s.* A thin, lank person, உலர்ந்தபோனவன்.

உறட்டல்மண், *s.* Dry, ungenial soil.

உறட்டற்களி, *s.* Sterile, clayey soil.

உறட்டற்சரீரம், *s.* A withered constitution.

உறட்டு, *s.* [*prov.*] Rugged, uneven ground—as dried mud which hurts the feet, கரட்டுநிலம்.

உறட்டை, *s.* [*prov.*] A bad smell, stench, offensive smell—as of a dead carcass, bugs, &c., துர்க்கந்தம்.

உறட்டைநாற்றம்—உறட்டைமணம், *s.* Stench, stink, offensive effluvia.

உறட்டையடிக்க—உறட்டைவீச, *inf.* To diffuse itself as an offensive, or disgusting fume, துர்க்கந்தம்வீச.

உறண்டு, *s.* [*prov.*] A rough or rugged disposition, முரட்டுக்குணம்.

உறண்டுபண்ணல், *v. noun.* Annoying, harassing, displeasing, முரண்டு செய்தல்.

உறண்டு, கிறேன், உறண்டினேன், வேன், உறண்ட, *v. n.* To become reduced, or emaciated by journeying, want of suitable food, or by disease, &c., அறள.

சாப்பாடில்லாமலுறண்டிப்போனன். He is greatly reduced by want of food.

உறண்டை, *s.* Opposition, dissension, முரட்டுத்தனம். 2. Annoying, harassing, vexing; mischievous, or offensive, sport—as pinching, pushing, &c., சேஷ்டைசெய்கை. 3. A kind of offensive smell—as of bugs, some kind of fish, rancid ghee, &c., துர்க்கந்தம். (*c.*)

உறண்டைக்குநிற்க, *inf.* To disagree, dissent.

உறண்டைத்தனம், *s.* A gross, sour disposition, முரண்டுத்தனம்.

உறண்டைநாற்றம், *s.* Stink, stench, offensive effluvia—as of dry fish, any thing rancid, &c.

உறண்டையடிக்க—உறண்டைவீச, *inf.* To smell offensively—as dried fish, &c., துர்க்கந்தம்வீச.

உறண்டையாட—உறண்டையிட, *inf.* To annoy, harass, vex, அலைக்கழிவு செய்ய.

உறவி, *s.* A spring, a fountain, ஊற்று. 2. A well, கிணறு. 3. An emmet, எறும்பு. 4. Relationship, சுற்றம். 5. Life, soul, உயிர். 6. A smith's forge, உலைக்களம். 7. A moth, விட்டில், Varrata Port. (சது.) (*p.*)

உறவிபொன்குன்றுடைக்கக்குறித்து. An emmet perforating the golden mountain— (சேதுப்.)

உறவு, *s.* Contact, nearness, பொருத்தம். 2. Arrival, accession, சேர்கை. 3. Affinity, relationship, சம்பந்தம். 4. (*fig.*) A relation, சுற்றம். 5. Friendship, love, good terms (with one), நட்பு. 6. Reconciliation, ஒற்றுமை. 7. Union, connexion, intercourse, intimacy, acquaintance, ஐக்கம்.

எனக்கவனுடனேபகையுமில்லையுறவுமில்லை. I am neither on bad nor good terms with him—often used to show a want of cordiality.

உறவர்—உறவோர், (*sing.* உறவன், வோன்.) Relations, சுற்றத்தார். 2. Friends, நண்பர்.

உறவாக, *inf.* To become reconciled, ஒருமைப்பட. 2. To become related, சேர்ந்தவராக.

உறவாக்க—உறவுகட்ட—உறவுசெய்ய—உறவுபண்ண, *inf.* To reconcile parties, to make peace with one, ஒருமைப்படுத்த.

உறவாட, *inf.* To be social, to act friendly, exercise the duties of friendship, நட்புச்செய்ய. 2. To treat one as a relation, to caress, entertain, &c., உறவுகொண்டாட.

உறவின்முறையார்—உறவுமுறையார். Relations, kindred, சுற்றத்தார்.

உறவுகூட, *inf.* To become friends, become intimate, சிநேகங்கூட.

உறவுகொண்டாட, *inf.* To entertain, or welcome relations or friends, to show civilities, உறவாட. 2. To reciprocate affection, civilities, &c.—as relations or friends, உறவுபாராட்ட.

உறவுகொள்ள, *inf.* To make a friend of one, to cultivate friendship, நட்புக்கொள்ள.

உறவுபாராட்ட, *inf.* To show marks of regard on account of relationship, to talk of old affinities, connections, &c., நட்புப்பாராட்ட.

உறவுமுரிய, *inf.* To fall out—as friends, to become disunited, நட்புக்கெட.

தூரவுறவு, *s.* A distant relation.

கிட்டினவுறவு—நெருங்கினவுறவு, *s.* A near relative.

உறழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், உறழ, *v. a.* [*in arithmetic.*] To multiply, பெருக்க. 2. To hate, counteract, பகைக்க. 3. *v. n.* [*in grammar.*] To be interchangeable with—as letters in combination, to be permutable, விகற்பமாக. 4. To be contrasted with, to rival, to vie with, எதிராக. 5. To cope with, to join in battle, to attack, make onset, இகல. 6. To be similar to, to be assimilated, உவமையாக. (*p.*)

லகாரமல்வழிக்கண்ணோராற்றோறும். In அல்வழி combination, ல் is interchangeable with ற.

ஈறுக்கமேலுறழச்செய்த. Made so as to resemble the celestial world—

மகரவிறுதியஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழும். ம் final in some nouns of the inferior class is exchangeable for ன.

காருறழ்கந்தரக்கடவுள். The god (Siva) whose neck resembles the clouds.

எட்டைப்பத்தாலுறழவெண்பதாம். Eight multiplied by ten make eighty.

உறழ்ச்சி, *v. noun.* Similitude, resemblance, &c. See உறழ்வு.

உறழ்வு, *v. noun.* Likeness, resemblance, comparison, ஒப்பு. 2. Equilibrium, equality, சமம். 3. [*in grammar.*] The state of being interchangeable, விகற்பம். 4. Contrast, rivalry, competition, vying, எதிர். 5. Joining in battle, combating, போர். 6. Hatred, enmity, animosity, variance, பகை. 7. Multiplication of numbers, எண்பெருக்குகை. 8. Perception, உணர்வு.

உறி, *s.* A bow or hoop, in which to place a pot suspended by a string from the roof of the house, from the hand, or at the end of a pole carried on the shoulder, தூக்கு.

உருசைகண்டபூனையுறியையுறியைத்தாவுகிறது. The cat which has tasted nice things will continually jump on the shelf; i. e. stolen goods are sweet.

உறிக்கலயம்—உறிச்சட்டி, *s.* Different kinds of kitchen utensils suspended in the hoop.

உறிபோட, *inf.* To construct such a net work of rope or ratan.

உறியடி—உறியடித்திருநாள், *s.* The pot breaking—a ceremony performed at the close of a festival among the worshippers of Vishnu in honor of Krishna who is reputed to have stolen butter, ghee, &c., from suspended pots, ஓர்திருவிழா.

உறியடிக்க, *inf.* To perform the ceremony of breaking pots.

உறியடுக்குச்சட்டி, *s.* A number of kitchen utensils hung up.

உறியிற்சமணர், *s.* Ascetics of the Jaina sect who sit in swings that they may not destroy insect life, சமணருள் ஒரு வகைப்பிரிவார்.

உறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To snuff up by the nose, &c.—as உறிஞ்ச. 2. To sip up, suck up, to take in by draughts.

உறிஞ்சு, கிறேன், உறிஞ்சினேன், வேன், உறிஞ்ச, *v. a.* To sip, suck up, draw into the mouth (as hot liquids or as from spoons, &c.), வாய்க்குள்ளிழுக்க. 2. To snuff up, sniff, inhale forcibly through the nose, ஆக்கிராணிக்க. 3. (*fig.*) To imbibe, absorb as a spunge, as the earth does rain, &c., உள்வாங்க.

நன்குறிஞ்சிப்பேய்த்தனத்தைவுந்தார். Sucking well he has fed on the breast of a female vampire. (கைங்கட)

இந்தமருந்துதுன்னீரைக்கவுறிஞ்சிவெடுத்துப்போடும். This medicament will absorb the noxious humors.

மூக்கிலுறிஞ்ச, *inf.* To snuff up any thing.

மூக்குறிஞ்ச, *inf.* To snuff for the purpose of retaining the mucus.

உறு, *adj.* Very much, abundant, copious, great, intense, மிகுதியான.

உறுசூது, *s.* Great guile.

உறுபசி, *s.* Extreme hunger.

உறு, கிறேன், உற்றேன், வேன், உற, *v. n.* To be, to exist, உண்டாக. 2. To feel, experience, suffer, enjoy, experience sensations—as heat, cold, பரிசிக்க. 3. To be in contact, to join closely, unite with, combine, கூட. 4. To happen, occur, befall—as a good, or evil, சம்பவிக்க. 5. To accrue—as riches, சேர. 6. To profit, turn to account, பயனுற. 7. To obtain, கிடைக்க. 8. To arrive at, reach, வர. 9. To belong to peculiarly, to be appropriate, பொருந்த. 10. To be situated at, or be in a place, இருக்க. 11. To dwell, reside, தங்க. (*p.*)—*Note.* This word is often joined to verbals or verbal roots to form new verbs, and the infinitive and other parts are used adverbially to express intensity, entireness, &c.—as சூழுற்று, it surrounded; ஊடுறச்சென்றது, it pierced, or penetrated.

உறச்சிவந்தது. It is become very red.

உறவளைக்கும்வில். A bow bent to the utmost.

சுகமுறுநித்திரை. Refreshing sleep.

சிலேசமுற்றேன். I became sorrowful.

விருப்பமுற்றேன். I have conceived a desire.

இன்பமுற்றேன். I was rejoiced.

பயமுற்றேன். I grew frightened.

நோயுறும்போது. When sickness befalls—

பாவியருறும்பழி. The evil endured by the wicked for their sins. (இராம.)

சொல்லலுற்றேன்—சொல்லுற்றேன். I said, I have treated on—a formal or dignified mode of expression among authors.

மீகீழிதழுறப்பம்மப்பிறக்கும். The letters ப் and ம் are produced by the contact of the upper and lower lips. (நன்.)

முந்திஞர்பின்னுறக்கடுகவோடினன். He ran so swiftly that all who started before him were left behind.

உறவற்ற, *inf.* To dry up entirely.

உறுந்தருணம்—உறுந்தறுவாய், *s.* Emergency, exigency, particular juncture.

உறுவதுகூறல், *v. noun.* Giving an indirect answer to a question, எவ்வாவை விடைபிலொன்று.

உற்ற, *rel. part.* Uncommonly devoted, trusty.

உற்றசெய்தி, *s.* True report, true news.

உற்றது, *appel. n.* The thing as it is, the whole of it.

உற்றதுசொல்ல, *inf.* To speak the truth.

உற்றதுசொல்லஅற்றதுபொருந்தும். By telling the truth, misunderstandings are adjusted; truth is the surest resource through life.

உற்றபண்புரைப்போர், *s.* Messengers, தூதர். (*p.*)

உற்றமனிதன், *s.* A fit or proper person to transact an affair, one who can be trusted.

உற்றவன், *s.* A friend, a relation, உறவோன்.

உற்றவிசேஷம், *s.* A proper or suitable expression.

உற்றளவு, *s.* An accurate, genuine, fair measure, சரியளவு. 2. Genuine state of things, real news, உள்ளதன்மை.

உற்றறிய, *inf.* To feel by the touch, be sensible to touch—as plants, &c., பரிசித்துணர. 2. To experience, to know by experience, பயின்றறிய.

உற்றுண்மை, *s.* [*prov. prop.* உற்ற உரிமை.] Interest as among near relatives and friends. 2. Close or intimate friendship, attachment.

உற்றுண்மைபேச, *inf.* To speak for—as a near relative, or friend interested in one's welfare.

உற்றூராய, *inf.* To investigate deeply, attentively, minutely, &c.

உற்றோர்—உற்றோர், *s.* Relations, உறவோர். 2. Friends, சிநேகர்.

உற்றிடம், *s.* An emergency, exigency, ஆபத்து. (*p.*) 2. (*Rott.*) A refuge, அடைக்கலம்.

உற்றிடத்துதவ, *inf.* To help on an emergency.

உற்றுக்கேட்க, *inf.* To listen attentively.

உற்றுப்பார்க்க, *inf.* To look steadfastly. 2. To examine minutely.

உற்றுழி, *s.* Emergency, exigency, time of expected evil, imminent danger, &c., வருத்தமானகாலம்.

புலம்புற, *inf.* To utter lamentation.

பயமுற, *inf.* To be afraid.

கையுறாப்பொருள், *s.* A thing which does not come near to hand; i. e. which is obtained with great difficulty.

உரனுற, *inf.* To obtain strength or force.

உறல், *v. noun.* Being near, coming, approaching.

உறுபு, *v. noun.* Costiveness, thickness, narrowness, செறிவு. 2. Abundance, plenty, மிகுதி.

உறுவிக்க, *inf.* To cause to be, &c.

உறுகண், *s.* Suffering, affliction, distress, sorrow, துன்பம். 2. Disease, நோய். 3. Poverty, தரித்திரம். 4. Fear, அச்சம். (*p.*)

உறுகண்ணாளர், *s.* The poor, the destitute, the diseased, the afflicted, வறுமையுடையோர்.

உறுக்கு, கிறேன், உறுக்கினேன், வேன், உறுக்க, *v. a.* To reprimand, chide, scold, reprove, rebuke, கடிந்துசொல்ல. 2. To menace, denounce, threaten, either by words or gesture, பயமுறுத்த. 3. To speak with harshness, severity, anger, &c., குரூரமாய்ப்பேச. 4. (*p.*) To leap over, pass over, கடக்க. 5. To jump, குதிக்க.

உறுக்கிக்கேட்க, *inf.* To interrogate in a threatening tone or manner.

உறுக்கிச்சொல்ல, *inf.* To speak or declare with authority, to speak in a threatening tone.

விரலாலுறுக்க, *inf.* To rebuke by raising or shaking the forefinger.

உறுக்கல், *v. noun.* A jump, குதிப்பு. 2. *s.* Anger, கோபம். 3. Sign of anger, சினக்குறிப்பு.

உறுக்கு—உறுக்காட்டம்—உறுக்காட்டியம், *v. noun.* Rebuking, threatening, severe reprimand, vehement command, உறுக்குதல்.

அவனுடையஉறுக்காட்டியத்தைப்பார். See how ostentatiously he rebukes.

உறுக்காட்டியம்பண்ண, *inf.* To exercise authority, &c.

உறுண்டுகம், *s.* A kind of arsenic, அவுபலபாஷாணம். (*M. Dic.*)

உறுதி, *s.* Firmness, strength, solidity, stability, திடம். 2. Power, energy, force, வலிமை. 3. Goodness, benefit, நன்மை. 4. Moral instruction, good advice, &c., tending to salvation, சன்மார்க்கவுபதேசம். 5. Certainty, assurance, confidence, decision, நிச்சயம். 6. Corroboration, confirmation, திடப்படுத்துகை. 7. Firm hold, firm attachment, steadfastness, தளராமை. 8. A bond, title deed, voucher, ஆட்சிப்பத்திரம். 9. Literature, science, erudition, கல்வி. 10. Validity in law, வழக்கின்திடம். 11. Heartiness, energy, earnestness, பிடிவாதம்; [*ex* உறு, urgent.]

உறுதிகொள்ள, *inf.* To be confirmed.

உறுதிசெய்ய—உறுதிபண்ண, *inf.* To confirm, corroborate, benefit, &c., பலஞ்செய்ய. 2. To execute a title deed, bond, &c.—as a contracting party, உடன்படிக்கையெழுத. 3. To believe firmly, persuade one's self, நிச்சயிக்க.

உறுதிசொல்ல, *inf.* To assure, speak firmly, pledge one's word, &c., திரமாகச்சொல்ல. 2. To inspire hope, to console, நம்பிக்கைசொல்ல. 3. To give good moral advice, admonish, நற்போதனைசெய்ய.

உறுதிச்சீட்டு—உறுதிப்பத்திரம், *s.* A bond, a written contract, a title deed.

உறுதிச்சுற்றம், *s.* The principal attendants on a king; they are five, viz.: நட்பாளர், அந்தணர், மடைத்தொழிலர், மருத்துவக்கலைஞர், நிமித்திகப்புலவர்.

உறுதிச்சொல், *s.* A word of assurance, நிச்சயமொழி. 2. A word of advice, நல்லுபதேசம். 3. An admonition, a warning, கண்டிப்பு.

உறுதிபண்ண, *inf.* To confirm, to corroborate.

உறுதிபூசுதல், *s.* The sacrament of confirmation among the Romanists.

உறுதிபெறுதல், *v. noun.* Obtaining firmness of mind.

உறுதிப்பட, *inf.* To be confirmed, assured, to be firmly established in a course of conduct, திடப்பட.

உறுதிப்படுத்த, *inf.* To confirm in a religious sense, to corroborate, establish, பலப்படுத்த. 2. To make a verbal or written promise, உடன்படிக்கைசெய்ய.

உறுதிப்பாடு, *s.* Firmness, fortitude, decision, திடம். 2. A promise, pledge, assurance.

உறுதிப்பொருள், *s.* The Supreme Being, கடவுள். 2. The four chief ends of intelligent creatures. (See பொருள்.) 3. Wisdom, or good conduct, such as may profit the soul, ஞானம். 4. The real meaning, or essence of a passage, நிச்சயார்த்தம்.

உறுதிமுடிக்க, *inf.* [*prov.*] To execute a title deed, or bond.

உறுதியர், *s.* Messengers of state, confidential agents, தூதர்.

உறுதியற்றதாக்க, *inf.* To disannul.

உறுதியாய்க்கேட்க, *inf.* To solicit urgently. 2. To inquire accurately.

உறுதியாய்த்தாக்க, *inf.* To beat severely.

உறுதியாய்ப்பிடிக்க, *inf.* To insist upon, to show no indulgence.

உறுதியானவார்த்தை, *s.* Forcible language. 2. A sure promise, a statement. 3. Moral or religious advice, admonition. 4. Positive declarations or language.

உயிருக்குறுதி, *s.* Instruction or other means tending to the salvation of the soul.

பேருறுதி, *s.* Unshaken confidence.

உறுத்து, கிறேன், உறுத்தினேன், வேன், உறுத்த, *v. a.* To cause to be, to originate, உண்டாக்க. 2. To form, constitute, சமைக்க. 3. To insert, introduce, சேர்க்க. 4. To render, produce, வருவிக்க. 5. To erect, construct, கட்ட. 6. To bring in contact, clap together, make an impression on the mind, தாக்க. 7. To cause smarting irritation, &c. —as dust in the eye, a rough or uneven surface to one sitting, or lying down from the protrusion of his bones, வருத்த. 8. To produce mental pain—as by a sarcastic remark, &c., மனதிலுறைத்த.—*Note.* The meanings of this word are commonly determined by the noun prefixed to it, and it may generally be construed by the form *to cause to be*, &c. See எலும்புறுத்த, below.

புரவிபண்ணுறுத்தினார். They equipped the horse. (கைட.)

மருங்கினிற்கச்சியாப்புறுத்தான். He bound the girdle about his waist. (சேதுப.)

காலிலேகல்லுறுத்துகின்றது. The pebbles hurt my feet.

உறுத்திப்பேச, *inf.* To speak so as to make an impression on the mind. 2. To speak with energy, earnestness, &c.

எலும்புறுத்த, *inf.* To cause a smarting irritation—as the bones by being protruded.

துன்புறுத்த, *inf.* To cause suffering. For many words compounded with this verb, such as கண்ணுறுத்த, பயமுறுத்த, மனமுறுத்த, வற்புறுத்த, &c., see in their respective places.

உறுத்தை, *s.* A squirrel, அணில். (*p.*)

உறுபு, *s.* One of the musical modes, பாலையாழ்த்திறம். (*p.*)

உறுப்பு, *s.* A limb, or member of the body, parts, features, அவயவம். 2. Body, உடல். 3. Part (of a whole) component part, member, subdivision, department, section, பங்கு. 4. Just proportion, symmetry, அங்கலட்சணம். 5. Abundance, மிகுதி. 6. Bough, மரக்கொம்பு. 7. Closeness, narrowness, நெருக்கம். 8. A copy of single letters set for a child to imitate, மேல்வரிச்சட்டம். 9. Title deed, registry, &c. of land, காணியாட்சிப்பத்திரம்.

அந்தக்காணிக்கோருறுப்புமில்லை. There is no security, title, &c. for that land.

உறுப்படக்கி, *s.* A tortoise, a turtle —from the contraction of its limbs, ஆமை; [*ex* உறுப்பு, *et* அடக்கி, from அடக்கு contraction.]

உறுப்பணங்கெட்டவன். [*prop.* உறுப்பினங்கெட்டவன்.] An ill-shaped, maimed, ugly person. 2. (*Rott.*) உறுப்பினங்கெட்டவன், A foolish, a witless fellow.

உறுப்பற்றவன்—உறுப்புக்குறைந்தவன். An ill-formed, or deformed person, அவயவயீனன். 2. An ill-bred person. ஒழுக்கமில்லான்.

உறுப்பில்பிண்டம், *s.* The embryo. See கருப்பம்.

உறுப்புக்குறைவிசேடம், *s.* [*in rhetoric.*] A species of the figure called விசேடம்

உறுப்புத்தோல், *s.* A species of deer-skin which, according to the shasters, the Brahman should fasten to his sacred cord, தானிற்கட்டியமான்றோல்.

உறுப்புநலனழிதல், *v. noun.* Decaying or withering—as the beauty of a female, on account of the absence of her lover, அங்கத்தழகுகெடுதல்.

உறுப்புமயக்கம், *s.* A prodigy, a monster, one whose limbs are redundant, defective, &c. See சுக்கம்.

உறுப்புள்ளவன், *s.* A vigorous, well-formed man, அங்கலட்சணமுடையவன். 2. A man of enterprising character, qualified for business, திறமையுடையான். 3. A man of good conduct, அறத்துறுப்புடையான். 4. A man of good manners, ஒழுக்கமுள்ளவன்.

காணிக்குறுப்புப்பண்ண, *inf.* To get a title deed passed for land.

அகத்துறுப்பு, *s.* The constituent parts of virtue; they are eight in number. 1. ஐயப்பாடின்மை, Freedom from doubt and uncertainty. 2. விருப்பின்மை, Liberation from the desires of the senses. 3. வெறுப்பின்மை, Freedom from antipathy, prejudice, &c. 4. Exemption from illusion, confusion of mind, error, ignorance, &c. 5. பழிமைநீக்கல், Freedom from evils. 6. அழிந்தோரைநிறுத்தல், Restoring the ruined or apostate. 7. அறம்விளக்கல், Expounding or elucidating the nature of virtue. 8. பேரன்புடைமை, Great kindness, or benevolence to all sentient creatures.

நூலுறுப்பு, *s.* One of the members or component parts of a treatise.

மதிலுறுப்பு, *s.* The component parts of a fortification.

திருவுறுப்பு, *s.* A jewel worn by bridegrooms upon their foreheads—a sign of the goddess இலக்குமி.

செய்யுளுறுப்பு, *s.* The constituent parts or elements of poetry, as given in காரிகை, they are six, viz.: 1. எழுத்து, Letters forming thirteen classes. 2. அசை, Metrical syllables of two kinds. 3. சீர், Metrical feet of thirty kinds. (See. சீர்.) 4. தளை, Combination of feet one with another, of seven kinds. 5. அடி, Metrical lines determined by the number of feet of which they are composed, five kinds are given. 6. தொடை, Rhyme, forty-three species are enumerated.

சீட்டினுறுப்பு, *s.* The style or different parts of a writ, or deed, &c.

உறுமாலா—உறுமாலை—உறுமால், *s.* (*For.*) A kind of large-cornered head-dress of Hindus, தலைச்சாத்து. 2. Handkerchief, அங்கவஸ்திரம்.

உறுமாலைகட்ட, *inf.* To tie such a cloth round the head.

சந்திரகாவியுறுமாலை, *s.* A handkerchief dyed red.

பொன்னுறுமாலை, *s.* A handkerchief interwoven with gold.

உறுமு, கிறேன், உறுமினேன், வேன், உறும, *v. n.* To growl, grumble, &c., முறுமுறுக்க. 2. To growl—as a bear, tiger, dog or monkey in rut; to gnarl—as a cat, முழக்க. 3. To grunt—as a pig, பன்றியுறும. 4. To thunder with a growling noise, மேகமுழங்க. 5. To sound as the உறுமி drum. 6. To show anger, சினக்க. 7. To rise, be stirred up, எழும்ப.

முகிலுறுமுகிறது. The clouds emit a growling noise.

உறுமிப்பார்க்க, *inf.* To look grimly with a growling noise.

உறுமி, *s.* A kind of drum that causes a murmuring sound, a tabor, தன்னுமை.

உறுவல், *s.* Suffering, affliction, distress, துன்பம். (*p.*)

உறுவன், *s.* An ascetic, a Muni, முனிவன். 2. Argha, அருகன். (*p.*)

உறுவை, *s.* A Tamil authoress. See ஔவை. (*p.*)

உறை, *s.* A sheath, scabbard, case, quiver, படைக்கூடு. 2. A cover, a pillow-case, &c., மெத்தை. 3. A receptacle for grain, a kind of sack, பண்டம்பெய்யுறை. 4. A reserve of curds for curdling milk, பாலிடுபிரை. (*c.*) 5. Place of residence, appropriate, customary place for a person or thing, இருப்பிடம். 6. Rain drops, துளி. 7. Rain, மழை. 8. Washerman's lye, ஆடையழுக்ககற்றுநீர். 9. Pungency, corrosiveness, causticness, காரம். 10. Food of brutes, food, விலங்குணவு. 11. Medicine, medicament, மருந்து. 12. Life-time, வாழ்நாள். 13. Length, நீளம். 14. Height, உயரம். 15. An earthen ring used for the construction of a well, கிணற்றுறை. 16. Marks or symbols in numbering—as one for ten, &c., in measuring, weighing, இலக்கக்குறி. 17. A snake's poison bag, பாம்பின்விஷப்பை. 18. Bell-metal, வெண்கலம். (*p.*)

உறையிலேயிருக்கிறார். He is at home, out of employ—a kind of burlesque.

பொழுதுறையிலேவிழுந்தது. The sun is set, *lit.* gone to its place.

உறைகாரர், *s.* Sheath-makers. See கரோடர்.

உறைகாலம், *s.* Life-time, வாழ்நாள். 2. The rainy season, மழைகாலம்.

உறைகுத்த, *inf.* To curdle milk, to cause it to coagulate.

உறைக்கிணறு, *s.* A well formed of earthen rings one placed upon another

உறைத்துளி, *s.* Rain drops.

உறைமோர், *s.* Sour milk used to curdle other milk, பிரைமோர்.

தலையணையுறை, *s.* A pillow-case.

நாலுறை, *s.* Forty measures.

நெல்லுறை, *s.* A mark used in measuring paddy. 2. A receptacle for paddy.

உறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To abide, lodge, inhabit, sojourn, வாசஞ்செய்ய. 2. To be, or to dwell in a natural, appropriate place, or element—as men in houses, villages, &c.—fishes in water—birds in the sky, &c., இருக்க. 3. To haunt, frequent, infest, retire to—as birds to the grove—bees to their hive—snakes to their holes, &c., சஞ்சரிக்க. 4. To thicken, congeal, curdle, coagulate, freeze, இறுக. (*c.*) 5. (*p.*) To be close, thick or clustered—as trees in a forest, செறிய.

உறைந்தபனி—உறைபனி, *s.* Hoar frost, ice.

உறைந்தமழை—உறைமழை, *s.* Snow.

உறைபதி, *s.* One's place of residence, வசிக்குமூர்.

உறையிடம்—உறைவிடம், s. A place of residence; an inner apartment.

உறையுள், s. Abode, appropriate abiding place for human beings, or other creatures, தங்குமிடம். 2. A house, வீடு. 3. A village, town, ஊர். 4. A country, a district, நாடு. 5. A bed, a sleeping place, a dormitory, மக்கட்படுக்கை. 6. A village or town in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 7. Lifetime, ஆயுள். (p.)

உறையூர், s. Villages, towns, &c., in cultivated districts, மருதநிலத்தூர். (p.)

பேயுறைந்தகாடு, s. A jungle haunted by demons.

மெய்யுறைகின்றநா, s. A truthful tongue.

வௌவாலுறைந்தவீடு, s. A house frequented by bats.

உறைவு, v. noun. Abiding, dwelling, தங்குகை. 2. Coagulation, இறுகுகை. 3. s. Natural situation for persons, animals, or things, இருக்குமிடம்.

உறை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be pungent, biting, sharp, காய்க்க. 2. To burn—as the body from exposure to the sun—the mouth, or a sore from any thing pungent—the back after flogging, &c., எரிய. 3. To affect acutely, cut to the quick—as a blow, rebuke, a sarcasm, &c.; to impress, தாக்க. 4. To become firm, fast, steadfast, decided—as the mind, அழுந்த.

உறைக்கமழைபெய்தது. It rained effectively.

என்மேலேகுறெறைக்கிறது. The heat burns or scorches me.

நாணுறைப்ப. So as to be touched with shame. (கீதிநெறி.)

உப்புறைக்கிறது. It is very salt.

சொன்னதொன்றுங்காதிலேயுறைக்கவில்லையா...... Has nothing that I said affected you? lit. your ears.

என்மனதிலேயுறைக்கிறது. It touches me to the quick.

நான்சொன்னதுஅவன்மனதிலேயுறைத்தது. What I said made an impression on his mind.

புளியுறைக்கிறது. It is very sour.

கறியுறைக்கிறது. The curry is hot.

வெயிலுறைக்கிறது. The sun scorches intensely.

சாறுறைக்கிறது. The broth is pungent.

உறைக்கஅடிக்க, inf. To strike so as to produce feeling.

உறைக்கச்சொல்ல, inf. To speak effectively.

உறைக்கப்பார்க்க, inf. To look intently.

உறைத்துக்கொள்ள, inf. To become strengthened in mind.

வாயுறைக்க, inf. To burn as the mouth through eating hot spices.

உறைப்பு, v. noun. Sharpness, pungency, acrimony, காரம். 2. Severity, tartness, harshness in language, &c., கொடுமை. 3. Smarting, &c. of the mouth from eating pungent spices, எரிவு. 4. Painful sensations of body or mind, தாக்குகை. 5. Intensity, acuteness, severity, உக்கிரம். 6. Impressiveness, positiveness, பதிவு.

உறைப்பானபேச்சு, s. Pointed language, cutting reproof, a biting sarcasm, a caustic remark. 2. Impressive speech.

உறைப்பானமழை, s. An efficacious or fertilizing rain.

உறைப்புக்காட்ட, inf. To be pungent. 2. To add pungent ingredients to curries, &c. 3. To be impressive, poignant, &c.—as a discourse.

உறையல், s. [as பிணக்கு.] Rancor. (Rott.)

உறையூர், s. The town of king Sola. See சோழி. (p.)

*உற்கடம், s. An elephant in rut, மதம்பிடித்தயானை. 2. Intoxication, pride, செருக்கு. 3. Sarsaparilla, நன்னாரி, Hemidesmus Indicus. Wils. p. 139. UTKADA. (p.)

*உற்கடிதம், s. One of the five modes of beating time, பஞ்சதாளத்திலொன்று. (p.)

*உற்கம், s. A fire-brand, கடைக்கொள்ளி. 2. A body of fire, தீத்திரள். 3. The last fire, ஊழித்தீ. (p.)

*உற்காரம், s. Vomiting, disgorging, discharging, வாந்திசெய்கை. Wils. p. 148. UDGARA. 2. Vociferation, அதிர்ச்சி. 3. Winnowing corn, தூற்றுந்தானியம். (p.)

உற்காரகுலை, s. A species of arthritic disease.

உற்கரிக்க, inf. To vociferate with vehemence and rage, கோபத்தோடுபேச. (சிலப்பதி.) (p.)

*உற்கிருஷ்டம், s. Excellence, greatness, மேன்மை. 2. Excessiveness, மிகுதி. Wils. p. 140. UTKRUSHTA.

*உற்குரோசம், s. A kind of water-bird—the osprey, கடலாய்ப்பறவை. 2. Clamor, proclamation, சத்தம். Wils. p. 140. UTKROSHA.

*உற்கை, s. A fire-brand, கடைக்கொள்ளி. 2. A meteor, விண்வீழ்கொள்ளி. Wils. p. 163. ULKA. 3. A star, விண்மீன். (p.)

*உற்சர்க்கம், s. Abandonment, rejection, கைவிடுகை. Wils. p. 144. UTSARGA.

உற்சர்க்கத்தலம், s. The fundament, மூலாதாரம்.

*உற்சர்ப்பிணி, s. A Jaina division of time, a long period described as ten crores of crores of oceans of years; this period alternates with one of similar duration. Wils. p. 144. UTHSARPIN'EE. 2. A period of time symbolized by the waxing of the moon and distinguished by longevity and abundance, opposed to அவசர்ப்பிணி, symbolized by the waning of the moon and distinguished by shortness of life and want, உலகம், வாணுள், போகம்முதலிய வைகளால் வளர்பிறைபோற் பெருகுங்காலம்.

*உற்சவம், s. A religious festival, a public festivity, திருவிழா. 2. (p.) Wedding, விவாகம். (நிகண்டு.) 3. (St.) Great desire, ஆசைப்பெருக்கம். Wils. p. 144. UTSAVA.

உற்சவவிக்கிரகம், s. The idol used in processions—as distinguished from the மூலவிக்கிரகம், or the stationary idol, எழுந்தருளும்விக்கிரகம்.

*உற்சாகம், s. [impr. உற்சாயம்.] Effort, perseverance, strenuous and continued exertion, முயற்சி. 2. Promptitude, resolution, determination, the first impulse of the mind toward actions, ஊக்கம். 3. Spontaneousness, alacrity, willingness, மனப்பூரிப்பு. 4. Happiness, சந்தோஷம். Wils. p. 145. UTSAHA.

உற்சாகங்கொண்டுமெய்மறந்தாயிருக்கிறான். He is transported with joy.

உற்சாகங்கொடுக்க, inf. To encourage, to excite, to embolden.

உற்சாகசத்தி, s. Energy, application. (p.)

உற்சாகஞ்செய்ய, inf. To make great efforts.

உற்சாகப்பட, inf. To be energetic, have an impulse of mind for the performance of actions, to resolve, முயற்சிப்பட.

உற்சாகப்படுத்த, inf. To excite one to action.

உற்சாகப்பலி, s. [in Christ. usage.] Free-will offering.

உற்சாகப்பிழை, s. Averseness, unwillingness, backwardness.

உற்சாகமாய்க்கொடுக்க, inf. To give freely.

உற்சாகமாய்ச்செய்ய, inf. To do willingly, freely.

மனோற்சாகமாய், adv. Voluntarily, freely, spontaneously.

*உற்பத்தி—உற்பவம், s. Birth, origin, derivation, development, evolution, பிறப்பு. 2. Conception, கருவுண்டாகுகை. Wils. p. 143. UTPATTI.

உற்பத்திக்கிரமம், s. Genealogy, வமிசவரிசை. 2. The different gradations of animated beings from men of five senses to the vegetable of one, பிறப்புவகை.

உற்பத்திஸ்திதிநாசம்—உற்பத்திஸ்திதிலயம், s. The origin or evolution, continuance and destruction, or involution (of things). (உப. 252.)

சீவோற்பத்தி, s. Animation, the act of enlivening. 2. Nativity.

உற்பலசானனன், s. Assafœtida, பெருங்காயம்.

*உற்பலம், s. A blue water-lily, செப்பல், Nymphæa cærulea. 2. The red water-lily, செங்குவளை, Nymphæa rubra. 3. A water-lily in general, குவளை. Wils. p. 143. ULPALA.

அரத்தோற்பலம். s. The red lily.

நீலோற்பலம், s. The blue lily.

*உற்பவம், s. Birth, production, &c., பிறப்பு. See உற்பத்தி.

உற்பவமாக, inf. To be born, to have origin, come into existence, பிறக்க.

உற்பவமாலை, s. A poem describing the ten incarnations of Vishnu, தசாவதாரப்பிரபந்தம்.

உற்பவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be born, to originate, to have origin, come into existence, to be evolved—as natural productions from primitive matter, பிறக்க. 2. To be conceived, கருப்பட.

உற்பவிப்பு, v. noun. Birth, production, origin, பிறப்பு. 2. Conception, கருப்பமெ.

*உற்பனம்—உற்பன்னம், s. Birth, production, origin, பிறப்பு. Wils. p. 143. Ulpanna. 2. Excellence, exquisiteness. உத்தமம். 3. Reality, genuineness, உண்மை 4. Visible manifestation—as of a deity, of the power of incantation; occular proof of medicinal virtue, &c., தோற்றம். 5. [vul. for விற்பன்னம்.] Learning, கல்வி. (Rott)

உன்வியாதிக்கிதுஉற்பனம். This is the proper medicine for your disease.

உற்பனமாகக்கிரகிக்கிறது. To comprehend well, to understand easily.

அவனிடத்திலுற்பன்னமானவித்தைகளுண்டு. He possesses extraordinary skill, he is a virtuoso, skilled in the arts.

உற்பன்னமானமருந்து, s. Medicine of extraordinary qualities.

*உற்பாதம், s. A portent, an evil omen—as a prodigy, or preternatural phenomenon, துர்க்குறி. 2. Any public calamity—as an earth-quake, hurricane, கொள்ளை. Wils. p. 144. Utpada. 3. [vul.] Sometimes used for deep research, great discrimination, நுண்ணறிவு. (p.)

ஒருவனிருவரூற்றுடனுற்பவித்தஉற்பாதம்வெருவி. Dreading the portentous birth of the same infant from two different mothers, partly from one and partly from the other.

உற்பாதபிண்டம், s. Great wit.

உற்பாதமாய்நினைக்க, inf. To meditate on a thing deeply.

*உற்பிரேட்சை, s. One of the figures of speech in which a writer according to his fancy attributes to objects qualities not belonging to them, தற்குறிப்பேற்றம். Wils. p. 144. Utpreksha.

*உற்பீசம், s. That which is produced from the earth—as vegetables—one of the four kinds of productions. See தோற்றம்.

உன்—உன்னு, உன்னுகிறேன், உன்னினேன், உன்னுவேன், உன்ன, v. a. To think, consider, exercise volition, to be anxious, நினைக்க. 2. To exert force—as in rising, leaping, &c., கிளர்ந்தெழும்ப. 3. To pull, இழுக்க. 4. [prov.] To propel a swing by the joint effort of two persons stationed on opposite sides, உந்த.

குதிரையுன்னிப்பாய்ந்தது. The horse sprang and leaped.

பேசவுன்னுகிறான். He is just on the point of speaking (his mouth open, the words on his tongue, &c.).

உன்னிப்படிக்க, inf. To sing in a high key.

உன்னிப்பார்க்க, inf. To look attentively, to observe. 2. To consider.

உன்னிமுக்க, inf. To strain as in going to stool, in childbirth, &c.

உன்னிவலிக்க, inf. To press on the oar, to row hard.

ஊஞ்சலையுன்ன, inf. To propel a swing.

உன், v. noun. [prov.] Spring, effort, tug, impulse, &c., இழுப்பு.

எருதிரண்டுன்னிலேகயிற்றையறுத்துப்போடும். The ox will break the rope at two tugs.

உன்னிப்பு, v. noun. Taking particular notice, observing, கவனிப்பு. 2. Acuteness of mind, discernment, கூர்மை. 3. A sign by which a place or person is known, குறிப்பு. 4. Height, உயர்வு. 5. Exertion, முயற்சி.

இருட்டிலுமுன்னிப்பாகவெடுத்துப்போட்டான்... Though it was dark he took it, knowing the place by marks.

மனவுன்னிப்புக்குவெடிவைத்தான். He shot by guess (having before noticed the situation of the object).

உன்னிப்பானபேச்சு, s. Dignified speech.

உன்னிப்பானமலை, s. A lofty mountain.

உன்னிப்பானவிலை, s. A high price.

உன், pron. The genitive of நீ; which see.

உனக்கெனக்கென்றுசண்டைகொள்கிறது. To quarrel about the right of possession with regard to any thing.

*உன்மணி, s. A superior gem, உயர்ந்தமணி.

*உன்மத்தகி, s. The குறிஞ்சா creeper, Tylophora asthmatica, L.

*உன்மத்தம், s. Frenzy, delirium, delusion, insanity, infatuation, illusion, பைத்தியம். 2. Stupor induced by drugs or incantations, மயக்கம். 3. A narcotic and deleterious plant, the thorn-apple, or ஊமத்தை. Wils. p. 151. Unmaththa. 4. One of the five arrows of Kama, மன்மதன்கணையுளொன்று.

உன்மத்தர், s. Deranged persons, பித்தர். 2. Infatuated, or intoxicated persons, வெறியர். 3. Persons under the power of illusion, மயக்கமுடையோர். (ß. 328.) Wils. p. 151. Unmutta.

ஊமத்தம்பழத்தைத்தின்றவன்போலுன்மத்தனாயிருக்கிறான். He was as intoxicated as one who had eaten the fruit of the thorn-apple. (கல்லா.)

உன்மத்தை, s. The ஊமத்தை plant, Datura alba.

*உன்மனை, s. [in the Yoga practice.] The mind, or soul in the lower or descending அவத்தை, &c.—the converse of சமனை. (உப. 160.)

*உன்முகம், s. Looking upwards, அண்ணாந்தபார்வை. Wils. p. 152. Unmukha. 2. Intentness in a pursuit, ஒன்றிற்கருத்தாயிருக்கை; [ex உன்.]

உன்முகி, s. A person looking upwards, one intent on an object.

சூதிலேயுன்முகனாயிருக்கிறான். He is set on nothing but gambling.

*உன்னதம்—உந்நதம், s. Height, elevation, tallness, loftiness, உயர்ச்சி. 2. Eminence, dignity, sublimity, மேன்மை. Wils. p. 151. Unmata.

உன்னதஸ்தானம், s. An elevated or high place.

உன்னதமாயிருக்க, inf. To be high, eminent.

உன்னம், s. Thought, நினைவு. 2. Mind, மனம். 3. A swan, அன்னம். 4. Aquatic birds in general, நீர்வாழ்பறவை. 5. Pincers for tearing off the flesh, தசைபிடுங்குங்கருவி. (p.)

*உன்னயம்—உன்ஞயம், s. (St.) Raising, elevating, உயர்த்துகை. Wils. p. 151. Unnaya.

*உன்னயனம்—உந்நயனம், s. (St.) Deliberation, reasoning, நியாயம். Wils. p. 151. Unnayana.

உன்னலர், s. Enemies, பகைவர். (p.)

உன்னி, s. A horse, குதிரை. (p.)

*உன்னியம், s. What is ours, or on our side.

உன்னியர், s. Relations.

ஊ

ஊ, s. One of the long vowels, நெட்டெழுத்திலொன்று. 2. A termination of the gerund in poetry, வினையெச்சவிகுதி—as உண்ணூ. 3. Flesh, meat, தசை. (p.) 4. (c.) An exclamation—as of pain, நோவின்குறிப்பு.

ஊகடன், s. The Morunga tree, முருங்கை, Moringa pterygosperma. (M. Dic.)

ஊகம், s. Thought, penetration, deliberation, discernment, நினைவு. 2. A monkey, குரங்கு. 3. Silent meditations as of a yogi, தியானம். 4. The division of an army, படைவகுப்பு. 5. A tiger, புலி. (p.)

ஊகவான்படை, s. A great army consisting of divisions.

காருகம். s. A black monkey. (p.)

*ஊகனம், s. Reasoning, inferring, concluding, நியாயஞ்சொல்லுகை. Wils. p. 167. Oohanam.

*ஊகனி, s. A broom, துடைப்பம். Wils. p. 167. Oohanee.

ஊகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To consider well, deliberate, discern clearly, reason well, நினைக்க. 2. To conjecture, guess, infer, உற்றேசிக்க. (p.)

ஊகித்துணராது, neg. ver. part. Without thinking deliberately.

ஊகிப்பு, v. noun. A guess, conjecture.

ஊகை, s. As யூகை, which see.

ஊக்கம், s. Spirit, energy, resolution, முயற்சி. 2. Impulse, promptitude, excitement, effort, உள்ளக்கிளர்ச்சி. 3. Force, strength, power, வலி. 4. Perseverance, constancy, confidence, உற்சாகம். 5. Height, elevation, உயர்ச்சி. (p.)

ஊக்கமுடைமைவிடேல். Persevere unceasingly. (ஔவை.)

ஊக்கமுடைமை, *s.* Unceasing perseverance.

ஊக்கமுடைமையாக்கத்திற்கழகு. Perseverance is preferable to riches. (ஔவை.)

ஊக்கு, *s.* Spirit, energy, முயற்சி, &c.—as ஊக்கம்.

ஊக்கொடுபோலெவுருமுப்பற்றுவான். Pecking with spirit at the thunder-bolt, as if it had been a pebble— (கலைக்.)

ஊக்கு, கிறேன், ஊக்கினேன், வேன், ஊக்க, *v. a.* To commence with spirit, முயல. 2. To execute with energy, முயன்று செய்ய. 3. To excite to action, rouse, to direct, எழுப்ப. 4. *v. n.* To ascend, ஏற. (*p.*)

நுனிக்கொம்பரேறினாஃதிறந்தூக்கினுயிர்க்கிறுதியாகிவிடும். If one who has already ascended to the extremity of a bough, goes beyond, his life will be at an end. (குறள்.)

அறவினையூக்கி. Entering with energy on the practice of virtue. (சலைடி.)

உடைத்தம்வலியறியாரூக்கத்தினூக்கி. With spirit commencing (war), ignorant of their own strength— (குறள்.)

நல்வாற்றினூக்கின். If one turn (them) into the right way— (நீதிநெறி.)

ஊங்கு, *s.* Abundance, greatness, importance, மிகுதி. 2. There, that place (intermediate), உவ்விடம். (*p*)

அறத்தினூங்காக்கமுமில்லையதனைமறத்தலினூங்கில்லைக்கேடு. There is no greater source of good than the practice of virtue, nor a greater source of evil than the forgetfulness of it.

ஊசல், *s.* A swing, commonly ஊஞ்சல்; which see. 2. Moving, shaking, அசைதல். 3. A song sung when the idol is swung at the end of a festival, ஓர்பிரபந்தம். 4. A subject of பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழிலொருறுப்பு.

ஊசலாட, *inf.* [*commonly* ஊசாட.] To frequent, go about, அடிக்கடிபோக்குவரத்தாயிருக்க.

ஊசல்நாட்ட, *inf.* To fix posts for a swing.

ஊசற்பாட்டு, *s.* A song used in swinging.

ஊசற்போட, *inf.* To fix a rope to be used as a swing.

ஊசா, *s.* A shrub, மூக்குத்திக்கொடி.

ஊசாடு, கிறேன், ஊசாடினேன், வேன், ஊசாட, *v. n.* [*prop.* ஊசலாட.] To frequent, to go about.

ஊசாட்டம், *v. noun.* Prop. ஊசலாட்டம்.

ஊசி, *s.* A needle, இழைவாங்கி. 2. A pin—as spike, குண்டூசி. 3. Tongue or index of a balance, நிறைகோலின்முள். (See under நாக.) 4. Gnomon of a dial, கடிகாரத்தின்முள். 5. A style, எழுத்தாணி.

கொல்லர்தெருவிலேயூசிவிற்கவந்தான். He is come to sell needles in the street of the smiths.

ஊசிக்கண்—ஊசிக்காது—ஊசித்துளை, *s.* The eye of a needle.

ஊசிக்காந்தம், *s.* Loadstone, magnet, இரும்பிழுக்குங்காந்தக்கல்.

ஊசிக்கார், *s.* A kind of paddy, thin and long, ஓர்வகைநெல்.

ஊசிக்கால், *s.* Uprights in a building set on beams to support the ridge-beam, மச்சக்கால்.

ஊசிக்கூடு, *s.* A needle-case, a tin-case.

ஊசிப்பாலை, *s.* A species of பாலை plant.

ஊசிப்புல், *s.* A kind of grass, ஓர்வகைப்புல்.

ஊசிமல்லிகை, *s.* A kind of jasmine, ஓர்வகைமல்லிகை.

ஊசிமிடறு, *s.* A narrow throat like a needle, சிறுதொண்டை.

ஊசிமிடறுந்தாழிவயிறும். A throat like a needle and a belly like a washerman's caldron—a glutton.

ஊசிமுனை, *s.* The point of a needle, ஊசிநுனி.

ஊசிமுனைநாட்டுமிடமாகிலுங்கொடுக்கிறதில்லை. I will give no ground, not even to fix the point of a needle upon.

ஊசிமுனையிலேநிற்கிறான். He cannot endure to stay; *lit.* he stands on the point of a needle.

ஊசியோட, *inf.* To pass the needle and thread through any thing, to sew.

துன்னூசி, *s.* A nail which fastens the ploughshare to the plough.

ஊசு, கிறேன், ஊசினேன், வேன், ஊச, *v. a.* To sew, join two, தைக்க. 2. *v. n.* [*used with the* அக்கிறிண *terminations.*] To become stale, sour, rank, insipid, &c.—as food by keeping, சுவைகெட. 3. To decay, become putrid—as flesh; to corrupt, putrefy—as a corpse, அழுக்க.

ஆசைப்பட்டதூசிப்போயிற்று. He has not got the thing he desired.

முள்ளினூசித்தன்னமுசியவாடை. A garment sewed together with thorns instead of needles. (சித்த.)

ஊசிப்போனகறி, *s.* Meat past eating, spoiled.

ஊசுமுடல், *s.* The vile body. (அறிவானந்தசித்தி.)

ஊசல், *v. noun.* Becoming stale, rank. 2. *s.* That which is stale, rancid, spoiled by age, பதனழிந்தது.

ஊசுதம், *s.* [*as* பயம்.] Fear. (*Rott.*)

ஊஞ்சல், *s.* A swing, ஊசல். (*c.*)

ஊஞ்சலாட, *inf.* To swing, to be swung.

ஊஞ்சலாட்டு, *v. noun.* Swinging the images of the gods and goddesses—a ceremony at the close of the annual festival; also swinging the bridegroom and bride the day after the marriage.

ஊடகம், *s.* A species of fish, ஓர்மீன், Teus monopterigus. (*Rott.*)

***ஊடரம்—ஊஷரம்**, *s.* Earth impregnated with soda, உவர்மண். Wils. p. 167. Ooshara.

ஊஷரக்கல், *s.* Limestone, சுக்கான்கல்.

ஊஷரத்திராவணம், *s.* Nitre, வெடியுப்பு.

***ஊடல்**, *s.* Feigned dislike—as of a woman to her husband, பிணக்கு. 2. Difference, variance, பிரிவு. (*p.*)

ஊடலாயிருக்க, *inf.* To be in a state of discord, at variance.

ஊடலொழித்தல்—ஊடனீக்கல், *v. noun.* Removing the feigned dislike of a wife.

ஊடறீர்தல், *v. noun.* Re-union of husband and wife.

ஊடான், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

ஊடு, *s.* [*as* உள்.] The inside, that which is intermediate, between, நடு. (சூ. 18.) 2. [*vul.*] Wool, thread woven across the warp, நூல்.—*Note.* Commonly ஊடு as an affix governs the dative—as அவர்களுக்கூடேவந்தான், he came between them.

இத்தனைவேலைகளுக்கூடேயிதையெப்படிச்செய்வேன். How can I possibly do this in the midst of so much business?

கனவூடும். Even in a dream— (பார.)

ஊடறுக்க, *inf.* To cut through, separate and pass through, cleave, to sunder—as an arrow; to force one's way through people, jungle, beasts, &c., உருவறுக்க. 2. To determine between two parties, to decide differences, settle amicably, வழக்குத்தீர்க்க.

ஊடாட, *inf.* To go about—as a domestic in a house, அகத்திலுலாவித்திரிய. 2. To frequent, பலகாற்பயில. 3. To deal, or be familiar with, பழக. 4. To be conversant with a subject—as of science, art, &c., கல்விபயில.

பாரைக்கடப்படாதபாறைபசுமரத்தின்வேருக்கூடாடிவிடும். A rock that cannot be moved by a crow-bar gives way to the roots of a tree.

முட்டோடாடியசட்டுக்கருங்கல்விக்கட்டையூடாடியதால். Friendship with the base is like a hard block thrown against the knee.

மயிருடாடாநட்புக்கிறிதுபொருளுடாடக்கெடும். Friendship so close as not to admit of even a hair-like interruption may be destroyed by pecuniary dealings.

ஊடாடிப்பார்க்க, *inf.* To search, examine, &c., to look into, ஆராய்ந்துபார்க்க.

கல்விநூடாடிப்பார். Look into learning, learn.

ஊடாட்டம், *v noun.* Familiarity, intercourse, intimacy, பழக்கம்.

ஊடாட்டம்பண்ண, *inf.* To be familiar, have intercourse with, பயிற்சிபண்ண.

ஊடுசெல்ல, *inf.* To pass through a crowd, a jungle, &c.

ஊடுதாக்க, *inf.* To oppose with firmness, பின்னிடாமலெதிர்க்க. 2. To compare two things with each other with regard to their strength.

ஒன்றோடொன்றுதாக்க, *inf.* To oppose each other.

ஊடுபற்ற, *inf.* To burn within a lamp—as wick when the oil is out, உள்வேபற்றியெரிய.

ஊடுபோக்க, *inf.* To run through, cause to pass through, உருவச்செய்ய. 2. To decide between parties, settle amicably, வழக்குத்தீர்க்க.

ஊடுருவ, *inf.* To penetrate—as rays, air, a weapon; to transpierce, உட்செல்ல. 2. *v. n.* To insinuate itself into, உட்செல்ல.

ஊடுருவத்தைக்க, *inf.* To transpierce, to stitch through.

ஊடேடே, *adv.* Here and there, irregularly interspersed, frequently, often, every now and then.

ஊடு, கிறேன், ஊடினேன், வேன், ஊட, *v. n.* To feign a dislike—as a wife to her husband to increase his affection, பிணங்க. 2. To be displeased and unsocial—as a wife with her husband, refusing his caresses, &c., பிரிய. 3. Sometimes to be at variance—as a husband and wife, விரோதிக்க. 4. To be impatient with, வெறுக்க. (*p.*)

செம்புனலோடூடார். They will not be angry with water. (சலடி.)

ஊடை, *s.* [*vul.*] Wool, நூற்றூர். See ஊடு and உண்டை.

ஊடையம், *s.* An intrenchment, or ditch round a camp, கிடங்கு. (*Besch.*)

ஊட்டம், *s.* Food, உண்டி.

ஊட்டி, *s.* Food, உண்டி. 2. The food of birds, பறவையுணவு. 3. Rain, மழை. (*p.*) 4. Throat, மிடறு.

ஊட்டிக்குற்றி, *s.* [*prov.*] The nape of the neck of a thick-set person.

ஊட்டியையறுக்க, *inf.* To cut the throat (also வெரிக்க, திருக, and முரிக்க).

ஊட்டிராம், *s.* The தேட்கொடுக்கி plant, Tiaridrum Indicum, *L.*

ஊட்டு, கிறேன், ஊட்டினேன், வேன், ஊட்ட, *v. a.* To put into the mouth—as of children, sick people, &c., உண்பிக்க. 2. To deal out food—as a wife to her husband, &c., to impart, cherish, உணவுகொடுக்க. 3. To entertain a guest, &c., விருந்திட. 4. To saturate, infuse, steep, impregnate, tincture, புகைமுதலியவூட்ட. 5. To cause to experience joys and sufferings—as the fruits of action, இன்பதுன்பங்களையருத்த. 6. (*fig.*) To instil—as knowledge, &c., நினைப்பூட்ட. (*p.*) 7. *v. n.* To suck—as the young of beasts, கன்றூட்ட.

அவனைவைத்துக்கொண்டூட்டுகிறார்கள். They entertain him with great attention—an expression of envy.

இரண்டாட்டிதூட்டின்குட்டியாளுள். He is like a kid that sucks two she-goats; i. e. he gets nothing by serving two masters.

கன்றூட்டுகிறது. The calf sucks.

ஊட்டக்கொடுக்க, *inf.* To let the calf suck (the act of the cow).

ஊட்டவிட, *inf.* To lead the calf to the cow to suck.

ஊட்டுந்தாய், *s.* A foster-mother, செவிலி. See தாய்.

பிழைப்பூட்ட, *inf.* To reanimate, restore to life. 2. To furnish means of sustenance.

இந்தவைத்தியன்போகுமுயிரைப்பிழைப்பூட்டினன். The doctor has restored him to life.

நினைப்பூட்ட, *inf.* To remind, to put in mind.

நினைப்பூட்டி, *s.* A monument.

ஊட்டு, *v. noun.* Feeding, உண்பிக்கை. 2. *s.* A morsel, or portion given to a child, a sick person, &c., கவளம்.

ஊட்டுக்கன்று, *s.* A sucking calf.

ஊட்டுமறந்தகன்று, *s.* A weaned calf.

ஊட்டுணை, *s.* Shaking of the head caused by old age, தலையாட்டம். (*Rott.*)

*ஊணம், *s.* The country of the Huns or barbarians, ஓர்தேசம். Wils. p. 977. Hoona.

ஊணர், *s.* The Huns, ஊணதேசத்தார்.

ஊண், *s.* Food, உண்டி. 2. Boiled rice, சோறு. 3. Food of beasts, birds, இரை. 4. Sufferings and enjoyments ordained by God and experienced by the soul, as the fruits of action, கன்மைநினைவினுல்விளையும் புசிப்பு. (சி. 297.)

ஊணற்றபோதேயுடலற்றுப்போம். The body cannot exist without food.

ஊணற்றபோதேயுறவற்றது. Without entertainment friendship ceases.

ஊணுக்குமுந்தவேண்டும்கோளுக்குப்பிந்தவேண்டும். Be first at a feast and the last at slander.

ஊணன், *s.* (*fem.* ஊணி.) A glutton, மிகவுண்போன். 2. One who is too fond of eating, whose object is to fill his belly, போசனப்பிரியன். 3. A barbarian, மிலேச்சன்.

ஊணன்கருமமிழந்தான். The glutton failed in his object; i. e. the gluttonous will fail in their pursuits.

ஊணுறக்கமில்லாதவன், *s.* One who neither eats nor sleeps.

எனக்குஊணுமில்லையுறக்கமுமில்லை. I have neither food nor sleep.

ஊண்பாக்கு, *s.* Betel-nut taken after eating, உண்டபின்றின்பாக்கு.

ஊண்பாக்கொழியவீண்பாக்காகாது. Betel-nut should be taken only after food.

ஊதல், *s.* Wind, காற்று. 2. [*ex* ஊது.] A swelling, வீக்கம். 3. A great noise, ஆரவாரம். (சது.)

ஊதலடிக்கிறது. It blows cold.

ஊதா, *s.* [*vul.*] (*Tel.* ఊదా.) Brown color, red and black mingled, a snuff color, ஓர்நிறம்.

ஊதாரி, *s.* [*vul.*] A spendthrift, a profligate, a squanderer, வீண்செலவுக்காரன்.

ஊதாரித்தனம், *s.* Prodigality, profligacy, வீண்செலவு.

ஊதாரியாக, *inf.* To be extravagant.

*ஊதிகை, *s.* A species of creeping flower shrub, முல்லை, Jasminum, *L.* Wils. p. 687. Yuthika.

ஊதியம், *s.* Profit, gain, proceeds, இலாபம். 2. Utility, benefit, பலன். 3. Learning, erudition, கல்வி. (ஊதிபம்.)

ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்கேண்மை யொரீஇவிடல். To separate from the society of fools is profitable. (குறள்.)

ஊதியங்காண, *inf.* To issue—as profit in trade.

ஊது, கிறேன், ஊதினேன், வேன், ஊத, *v. a.* To blow—as with the mouth, to blow the fire, to puff and blow—as with hard labor, வாயூத. 2. To blow a musical instrument—as a trumpet, தொக்கருவி ஊதுக. 3. To blow with a bellows, a blowpipe, &c., துருத்திமுதலியவற்றூத. 4. To gnaw or bore holes—as a beetle, to injure—as a moth, வண்டுமுதலியதூத. 5. *v. n.* To be puffed up with wind, to be inflated, வீங்க. 6. To be bloated, swollen—as the belly after eating, to swell or puff up—as a corpse, or carcass in water, &c., பொம்மிக்க. 7. To blow softly—as wind, காற்றுவொப்பாய்வீச. 8. To blow—as bees, beetles, &c., in getting out honey from flowers, வண்டுஊத.

அவன்முகம்ஊதிக்கொண்டிருக்கிறது. His face is swollen.

உடலூதிப்போய்கின்றது. The stomach is puffed up with wind.

ஊதுகொம்பு—ஊதுகொம்பு, *s.* A horn used as a trumpet.

ஊதிப்பார்க்க, *inf.* To try a wind-instrument. 2. To attempt a cure by enchantment consisting in part of blowing into the patient's body.

ஊதிப்போக, *inf.* To be puffed up.

ஊதிப்போட—ஊதிவிட, *inf.* To blow away, blow out, extinguish.

ஊதினபொன், *s.* Refined gold, gold refined in the fire.

வண்டூதினபுடைவை, *s.* A garment injured by insects, moths.

வண்டூதினமரம், *s.* A timber or beam gnawed or pierced by beetles.

வண்டூதினவோலை, *s.* An ola book, &c., eaten by insects.

அந்தூதினநெல், *s.* Insect-eaten rice.

ஊதுகட்டி, *s.* [*vul.*] Silver of the purest kind, சொக்கவெள்ளி.

ஊதுகரப்பன், *s.* A kind of disease resulting from bad humors in the system and attended with eruptions.

ஊதுகாமாலை, *s.* A kind of jaundice in which the body swells.

ஊதுகுழல், *s.* A pipe, a goldsmith's blow-pipe.

ஊதுமா, *s.* A kind of hasty-pudding.

ஊதுமாந்தம், *s.* A disease of children, ஓர்நோய்.

ஊதுமுகம், *s.* A bloated face.

ஊதுவழலை, *s.* A kind of snake.

ஊதுவிரியன்—ஊதுபாம்பு, *s.* A kind of viper, ஓர்பாம்பு.

எக்காளமூத, *inf.* To sound a trumpet.

ஊதுவாரம், *s.* Silver, வெள்ளி. (*M. Dic.*)

ஊதை, *s.* Wind, காற்று. 2. Cold wind, குளிர்காற்று. (*p.*)

ஊத்தை, s. Filth connected with the teeth, body, &c., excrement, excretion, &c.; any ceremonial uncleanness especially from catamenia, சிரவழுக்கு. 2. Filth in general, dirt, foulness, stain, tarnish, அழுக்கு. 3. (p.) Butcher's meat, flesh, fish, ஊன்.

ஊத்தைக்குவிளாங்காய்சேர்ந்தாற்போலிருக்கிறது.... The union of a person with another as bad as himself is like eating wood apple with unclean teeth.

ஊத்தைபோகக்குளித்தவனுமில்லைப்பசிபோகத்தின்றவனுமில்லை. None washes himself so as not to require it again, nor does any one eat so as not to hunger again.

ஊத்தைகுடியன், s. A kind of goblin, ஓர்பிசாசு.

ஊத்தைச்சீலை, s. Menstruous cloth, சூதகச்சீலை. 2. Dirty cloth, or clothes, அழுக்குச்சீலை.

ஊத்தைதாங்க, inf. To bear dirt, &c.—as cloth without showing it.

ஊத்தைதேய்க்க—ஊத்தைபுரட்ட, inf. To rub the body in bathing.

ஊத்தைநாறி, s. A dirty slut, துர்க்கந்தமுடையவள். [vul.] 2. A tree, பீநாறி.

ஊத்தைபுரள, inf. To be dirtied—as clothes, &c.

ஊத்தைப்பல்லன், s. A man with dirty teeth.

ஊத்தைப்பாண்டம், s. An unclean vessel, அழுக்குப்பாத்திரம். 2. (Met.) The body, உடல்.

ஊத்தைப்பிணம், s. A putrid corpse or carcass, நாறியபிணம். 2. The vile body (as spoken of by ascetics, &c.), உடம்பு.

ஊத்தைப்பிணமாய்நாறுகிறது. It stinks like a corpse.

ஊத்தையெடுக்க, inf. To remove the tarnish from jewels, a stain from a silk or other cloth.

ஊந்து, s. The husk of a cardamom, கச்சோலம்.

ஊமச்சி—ஊர்மச்சி, s. A kind of shell-fish that sticks to rocks, a cockle, a snail, ஓர்வகைநத்தை (commonly ஊமைச்சி).

சங்கூமச்சி, s. A chank-like cockle, Cymbium.

தேரூமச்சி, s. A spiral shell, Trochus. (Rott.)

ஊமணை, s. A person habitually silent, taciturn, unable to speak freely, பேசத்திறமில்லாதவன். 2. That which is defective, clumsily done, அழகில்லாதது.

ஊமணைச்சட்டி, s. [prov.] A chatty not well baked in the kiln, mis-shappen, &c., and that does not conduct the heat well.

ஊமணையன்—ஊமணுமூஞ்சி, s. [prov.] A stupid, sullen, pouting person, one with an ugly or forbidding countenance, அவலட்சணமுகத்தான்.

ஊமணையுரல், s. A bad-formed mortar, not well-formed in its waist, or centre.

ஊமத்தங்கூகை—ஊமைக்கோட்டான், s. [vul.] A very large species of owl, கோட்டான்.

ஊமத்தங்கூகைமுகம், s. A face like that of an owl.

ஊமத்தம்—ஊமத்தை, s. A deleterious shrub, the different parts of which cause stupor, intoxication, &c., also written உன்மத்தம், and உன்மத்தை.

ஊமத்தங்காய், s. It's fruit.

அடுக்கூமத்தை—பேயூமத்தை—மருளூமத்தை—வெள்ளூமத்தை—பொன்னூமத்தை, s. Different species of ஊமத்தை, Xanthium orientale, L.

கருவூமத்தை—காரூமத்தை, s. A dark species of ஊமத்தை, thorn-apple, Datura fastuosa.

ஊமல், s. [prov.] The seed of the palmyra fruit so called after it has been put in the ground and struck root, கிழங்குகழித்தபனங்கொட்டை.

ஊமற்கச்சி, s. The half of a dried palmyra nut.

ஊமற்கரி, s. [prov.] Charcoal made of palmyra nuts—used by smiths.

ஊமன், s. A large kind of owl, commonly ஊமத்தங்கூகை. 2. A dumb person, ஊமை. (p.)

சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்தெரிவைமாருருவமேமருவியூமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தனநாளிந்தவென்னாள்கள். All my days, even as the dream of a dumb person, have vainly passed away in the desire of pleasure, in multiplying evils and in the embraces of beautiful women. (திருமங்கை.)

ஊமாண்டி, s. [prov. vul. also உம்மாண்டி.] A kind of play among children, பிள்ளைகள்விளையாட்டிலொன்று. 2. A bug-bear, பூச்சாண்டி.

ஊமாண்டிகாட்ட, inf. To frighten children with a bug-bear.

ஊமாண்டிவிளையாட, inf. To play a game—as children, pretending to frighten each other.

ஊமை, s. Dumbness, மூகை. 2. Unsounding—as a coin that will not ring, ஒலியின்மை. 3. A dumb person, ஊமன்.

ஊமைகண்டகனுப்போலிருக்கின்றது. It is like the dream of a dumb person (not revealable).

ஊமைக்கட்டி, s. A blind boil, one that does not suppurate, வாய்முடியபரு. 2. The mumps, பொன்னுக்குவீக்கி.

ஊமைச்சி, s. A dumb woman, ஊமைப்பெண். 2. [as ஊமச்சி.] Cockles.

ஊமைத்தனம், s. Dumbness.

ஊமைத்தேங்காய், s. A cocoanut whose water does not sound when shaken, கீாடாத்தேங்காய்.

ஊமைப்பயில், s. The gestures or signs used in conversing with dumb persons, ஊமைசமிக்கை.

ஊமையன், s. A dumb person, ஊமன்.

ஊமையெழுத்து, s. A mute consonant, மெய்யெழுத்து. (உப. 86.)

ஊமைவிளையாட்டு, s. A kind of play in which one imitates a dumb person, ஓர்விளையாட்டு.

ஊம், s. An interjection formed from உம் lengthened, a particle indicative of attention, assent, &c.

ஊமெனல், v. noun. Denoting attention, assent, &c.

கதைசொல்லுகிறேன்ஊமென்றுகேள். I will tell you a story, show that you listen by saying ஊம்.

அவனூமென்னவுமில்லை. He does not say a word, he does not open his lips.

ஊரல், s. Friction, உரிஞ்சல். 2. Shell-fish, கிளிஞ்சில். 3. [prop. ஊறல்.] Rawness, greenness, moistness—as of a vegetable quivering by drying, பசமை.

ஊரற்பதமானஓலை, s. Palm leaves beginning to dry.

ஊரற்புண், s. A raw wound.

ஊராண்மை, s. Nobleness of mind, clemency, candor, magnanimity, munificence, மிக்கசெயல்; [ex உரம், strength.]

பேராண்மையென்பதறுகணொன்றுற்றக்கால், ஊராண்மைமற்றதனெஃகு. Warlike acts done to an enemy (in battle) are called heroism, but clemency or magnanimity shown to him when evil befalls him is called its lustre.

உருவிற்கமைந்தான்கணூராண்மையின்மை. Want of kindness or liberality in a handsome person—

ஊரி, s. A spiral shell-fish, or the empty shells, சங்கு. 2. Cloud, மேகம். 3. Juvenility, இளமை. (p.)

***ஊரு**, s. The thigh, தொடை. Wils. p. 165. Uru. 2. Fear, அச்சம். (p.)

ஊருடை—ஊருடைமுதலி, s. The முருங்கை tree, Moringa pterygosperma, L. (M. Dic.)

ஊர்—ஊர்கோள்—ஊர்கோள்வட்டம், s. A halo round the sun or moon, சந்திரசூரியனைச்சூழ்ந்தவட்டம்.

ஊர், s. A country, a village, town, or city, புரம்.

ஊரறிந்தபார்ப்பான். A brahman who knows the whole country or town; i. e. a person competent for business.

ஊருடன்கூடிவாழ். Prosper in the society of your fellow citizens.

ஊரோடேபோய்ச்சேர்ந்தான். He arrived at home.

ஊரன், s. The chief of an agricultural district, மருதத்தலைவன். (p.)

ஊரவர்கள்—ஊரார், s. Inhabitants of a village, town, country, &c. 2. Others, strangers, not one's own people, அன்னியர்.—Used adjectively, the ர் is often dropped—as ஊராகாரியம், others' affairs; ஊராசொத்து, others' property; ஊராகாணி, others' land.

ஊராருடைமைக்குப்பேராசைகொள்ளுதல்...... Coveting other men's property—

தவ்விட்டப்பிள்ளைக்குஊரார்புத்திசொல்லுவார்கள்.... An unruly child will be chastized by the magistrates.

ஊரார்கையிற்கொடுக்க, inf. To deliver into another man's hand.

ஊராளி, s. The ruler, magistrate, or headman of a district, ஊரதிகாரி.

ஊரிலிகம்பலை, s. [prop. ஊர்கலிகம்பலை.] A village quarrel, tumult, &c.

ஊரின்னிசை, s. A poem concerning the heroes of a town, or country, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

ஊருக்குப்போக, *inf.* To go to a town, to go on a journey.

ஊருணி, *s.* A public tank accessible to all in the town, ஊர்க்குளம்.

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்பேரறிவாளன் திரு. The wealth of one possessing great wisdom, and who is much liked by the public is like a tank filled with water to which all have access.

ஊரெழுச்சி, *s.* Rising of citizens to present complaints to the authorities; also insurrection, ஊர்க்கலகம்.

ஊர்கூடுதல், *v. noun.* Assembling—as citizens.

ஊர்கூடிச்செக்குத்தள்ளவேண்டுமோ? Is it necessary that the whole city come together to turn the oilman's press? i. e. a trifling matter does not require a concourse of people.

ஊர்கோலம்வர—ஊர்வலம்வர, *inf.* To pass about as a nuptial procession, first to the right as being auspicious, பிரதக்ஷிணம்வர.

ஊர்க்கதை, *s.* Rumor, country-talk, ஊர்ப்பேச்சு. 2. Unfounded reports, slander, defamation, பொய்ச்செய்தி. 3. A wild, romantic story, வீண்செய்தி.

ஊர்க்கலகம், *s.* A village quarrel, ஊரிலுண்டாகுங்கலகம். 2. A general insurrection, இராசதுரோகமானகலகம்.

ஊர்க்காரியபாரி, *s.* The affairs of a place, public affairs, ஊர்க்காரியம். 2. Management of public affairs, ஊர்விசாரிப்பு. 3. Meddling with others' affairs, அன்னியருடையகாரியவிசாரிப்பு.

ஊர்க்குருவி, *s.* A sparrow, அடைக்கலக்குருவி.

உயரப்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாமோ? Though a sparrow soars high, will it become a kite?

ஊர்க்கொள்ளை, *s.* Devastation by an invading army. 2. Extortion by a headman, &c. 3. Epidemic, or other public calamities, ஊழிநோய்.

ஊர்த்தலைமை, *s.* Headship over the district. 2. A chief or superior person in a district. 3. The headman of a district.

ஊர்நேரிசை, *s.* A poem in the நேரிசைவெண்பா incorporated with the name of the hero's town, ஒருபிரபந்தம்.

ஊர்ப்பகை, *s.* Public hatred, general dislike. 2. Hatred of one's own country.

ஊருடன்பகைக்கின்வேருடன்கெடும். One who lives contentiously with his fellow citizens shall be rooted out. (ஔவை.)

ஊர்ப்பழி, *s.* Public censure, or blame, ஊர்நிந்தை.

ஊர்ப்பாடு, *s.* Others' affairs—spoken of one inattentive to his own, அன்னியருடையகாரியம்.

ஊர்ப்புகைச்சல், *s.* The appearance of smoke at a distance—regarded as a calamitous omen. 2. Country-talk, rumor, groundless report.

ஊர்ப்புரட்டு, *s.* A great conspiracy, a monstrous fabrication of falsehood, in which one leads and takes others with him. 2. A gross falsehood.

ஊர்ப்புரளி, *s.* Sedition, insurrection, a general commotion, ஊர்க்கலகம்.

ஊர்மனை, *s.* Habitations, a place inhabited as distinguished from a desert.

ஊர்மன்று, *s.* A public hall, ஊரம்பலம்.

ஊர்வெண்பா, *s.* The வெண்பா of the town—a poem consisting of ten வெண்பா, in praise of a town, ஒருபிரபந்தம்.

பேரூர், *s.* A large town.

சிற்றூர், *s.* A small town. 2. The name of a village.

ஊர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஊர, *v. n.* To move slowly, crawl as an infant, creep as a snake, a reptile, &c., தவழ. 2. To run, or flow as water, or as blood in the veins, eruption, scall, &c.; to extend over a surface—as spots on the skin which are considered beautiful, பரவ. 3. To itch, தினவுற. 4. (*p.*) To get upon a horse, a carriage, &c., ஏற. 5. *v. a.* To ride, to cause to go—as a horse; to despatch, to drive a vehicle, செலுத்த.

இந்தஊருமபிள்ளைபோரிடத்திலேயிடக்கிறதில்லை... This creeping child will not stay in any one place.

எறும்பூரக்கல்லுந்தேயும். Even a stone will be worn away by the continual passage of ants. [*prov.*]

கையூருகிறது. The hand is ready for action.

வாயூருகிறது. The mouth waters.

தாரூருஞ்சடை. Ringlets decked with garlands.

நீரூரும்புவி. The sea-girt earth.

சரப்பன்படைசொறிந்துருகிறது. The eruption itches.

கழுவேற்றுதலூர்ந்திடல். Being impaled on a stake. (அறநெறிச்சாரம்.)

ஊரப்பார்க்க, *inf.* To put in motion, to cause to pass away or out—as poison is removed by a magician.

ஊருகால், *s.* A chank, a snail, சங்கு.

ஊர்வது, *s.* A creeping child. 2. Reptiles.

ஊர்புல், *s.* A species of grass, ஒருபுல்.

ஊர்வன, *s.* Reptiles, தவழுஞ்செந்துகள்.

மடலூர்தல், *v. noun.* Riding the stem of a palmyra leaf—feigned of a disappointed lover. See மடல்.

புல்லூரகரம், *s.* The letter அ joined with ப.

ஊரல், *v. noun.* Friction, உரிஞ்சல். 2. Creeping, ஊர்தல். 3. *s.* (*fig.*) A creeping thing, ஊர்வது.

***ஊர்ச்சம்**, *s.* The month of November, கார்த்திகைமாதம். Wils. p. 166. URJA. (*p.*)

***ஊர்ச்சிதம்**, *s.* Power, might—as an attribute of the Divine Being, திறம். Wils. p. 166. URJITA.

ஊர்ச்சிதம்பண்ண, *inf.* To confirm, strengthen. 2. To extol, magnify.

அவனைஅந்தஉத்தியோகத்திலூர்ச்சிதம்பண்ணினார்கள். They confirmed him in that situation.

ஊர்தி, *s.* A vehicle, or conveyance in general, whether carriage, horse, elephant, palankeen, or as in Hindu mythology, the bull, swan, peacock, dog, &c., வாகனம். See அன்னவூர்தி, ஆனையூர்தி, &c.; [*ex* ஊர்.]

***ஊர்த்தம்—ஊர்த்துவம்**, *s.* That which is high, erect, upward—as a tree, top, &c. Wils. p. 166. URDTHA and URDTHVA.

ஊர்த்தமுகம்—ஊர்த்துவமுகம், *s.* An upturned face.

ஊர்த்துவகதி, *s.* Ascent—as of the heavenly bodies, the supernals or great among men, &c., மேனோக்கியபோதல். Wils. p. 166. URDTHVAGATI.

ஊர்த்துவகாமினி, *s.* [*as* அந்தரகாமி.] A horse which seeks (mounts to) the skies.

ஊர்த்துவகாயம், *s.* (*St.*) The human body, also the upper part of the body, சரீரத்தின்மேற்புறம். Wils. p. 166. URDTHVAKAYA.

ஊர்த்துவபுண்டரம், *s.* The perpendicular sectarial mark on the forehead of the vaishnava, மேனோக்கியநெற்றிக்குறி. Wils. p. 166. URDTHVAPUNDRA.

ஊர்த்துவராசி, *s.* Signs of the zodiac (regarded as deities) supposed to look upwards—others being described as looking downwards, மேனோக்கியராசி.

ஊர்ப்புலம், *s.* The castor shrub, ஆமணக்கு. (*M. Voc.*)

***ஊலுகம்**, *s.* (*St.*) [*as* உலூகம்.] An owl, கோட்டான். Wils. p. 167. OOLOOKA.

ஊழ்லி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To become spoiled, decayed—as meat, fruits, பதனழிய. 2. To become broken—as the constitution by disease, மெலிய. 3. To become wearied, or broken in mind, to be dispirited by continued disappointment, இளைக்க. 4. To loathe, to be greatly disgusted with, அருவருக்க.

ஊழலித்தநண்டு. A crab wasted by the production of its young. The crab is said to be one of the animals which die from propagating their species.

ஊழலித்தமனம், *s.* A dispirited mind.

ஊழல், *s.* That which is decayed, spoiled, bad in quality, conduct, கெட்டது. 2. That which is filthy, nasty—as excrement, putrefaction, &c., mud, mire, அசுத்தம். 3. (*p.*) Hell, நரகம்.

ஊழலத்தி, *s.* A medicinal tree.

ஊழல்நாற்றம், *s.* An intolerable smell.

ஊழல்நிலம், *s.* Barren land. 2. Stinking, muddy land.

ஊழல்மனிதன், *s.* A man bad in disposition, conduct, &c.

ஊழற்குடிவாழ்க்கை, *s.* Slovenly economy, dirty, disorderly management of a family.

ஊழி, *s.* The periodical termination of a great age, or the time of the universal deluge and destruction of all things, the end of the world, உகமுடிவு. 2. A very long time, நெடுங்காலம். 3. *(p.)* Lifetime, உயிர்காலம். 4. The earth, பூமி.

ஊழிபெயரினுந்தாஞ்சீர்பெயரார்சான்றோர். Though the world should come to an end, the sages will not deviate from their purposes.

ஊழியூழிகாலம். Through all eternity, *lit.* to the end of an age.

உனக்கூழியா. May you die—an imprecation.

நீடூழிவாழ்க. May you live long.

ஊழிகாலம், *s.* A very long time, ages without number, நெடுங்காலம். (சூ. 2.)

ஊழிக்காய்ச்சல், *s.* An epidemic fever, or pestilence supposed to be produced by a malignant demon, கொள்ளைச் சுரம்.

ஊழிக்காற்று, *s.* A destructive wind that prevails at the end of the world, யுகமுடிவிலுண்டாகுங்காற்று. 2. A demon, or bad vapor that causes epidemic diseases, pestilence, &c., விஷக்காற்று.

ஊழித்தீ, *s.* The deluge, or submarine fire, usually described as a mare dwelling in the sea and breathing fire, by which, at the end of every quadruple age, the fire is consumed, வடவைத்தீ.

ஊழிநீர், *s.* The water which prevails at the last deluge, described as rain poured down from the seven species of clouds united, also as the water of the circumfluent sea, உலகமுடிவிலுண்டாகுஞ் சலப்பிரளயம்.

ஊழிநோய், *s.* A pestilence induced by a malignant demon, கொள்ளை வியாதி.

ஊழியூழிகாலம், *s.* From age to age, eternity.

ஊழியம், *s.* Services due to a deity, a guru, a superior by birth, or natural obligation, the obligations of a slave to his master, and sometimes those of a child to his parents, தொண்டு. *(c.)* 2. [*prov.*] Convict labor, தொழுவூழியம்.

உமக்கொரு ஊழியஞ்செய்யவேண்டியதுமுண்டோ....... Have you any commands to give me (the language of compliment though among equals)?

ஊழியக்காரன், *s.* One employed in convict labor, or in services according to the first definition, தொண்டன்.

ஊழியஞ்செய்ய, *inf.* To perform services due to the deity, the state, guru, &c., தொண்டுசெய்ய.

பண்டாரவூழியம், *s.* Public services to a government.

ஊழ், *s.* Antiquity, oldness, பழமை. 2. Rule, established usage, customs of long standing, or immemorial in their origin, the method, or order of performing things in regular succession, முறை. 3. Original or natural state, quality, disposition, குணம். 4. Hatred, enmity, malice, பகை. 5. Sunshine, வெயில். *(p.)* 6. The entailment of actions performed in previous births, fate, destiny; in the Hindu sense, the regular arrangement of events, by providence or fate, விதி.

ஊழிற்பெருவலியாவுள. What is more powerful than destiny?

போக்குமூழ்பலகழிந்தி. Thou shalt pass many ages. (உபதேசா.)

ஊழ்த்துணை, *s.* A wife, the destined aid, a help mate, மனைவி. *(p.)*

ஊழ்முறை, *s.* Order resulting from previous births, விதிமுறை. *(p.)*

ஊழ்விதி, *s.* Destiny as resulting from the actions of previous births, பிராரத்தவிதி.

ஊழ்வினை, *s.* The actions of former births considered as the latent cause of the metempsychosis.

ஊழ்வினைப்பயன், *s.* The sufferings and enjoyments entailed upon the sentient spirit in the varied course of the metempsychosis.

ஊழ், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To grow old, decay, முதிர. 2. To wither, fade—as flowers, &c., வாட. 3. To decay—as flesh, fruits; to become putrid, to be spoiled, to rot, moulder, பதனழிய. 4. *(p.)* To bloom, blossom, or expand—as a flower, to be fresh, fair, beautiful, மலர. 5. To think of, to reflect on, நினைக்க.

ஊழ்த்தகொழுந்தாமரை. The full lotus which withered. (பிங்கம்.)

இன்றுஊழ்த்தநாறாமலரனையர்கற்றதுணரவிரித்துரையா தார். Men do not adorn themselves with scentless flowers though they bloom, nor do they honor the learned who have not the power to set forth their acquirements. (குறள்.)

ஊழ்த்தல், *v. noun.* Decaying, putrefying, being spoiled, பதனழிவு. 2. Consideration, சிந்திப்பு.

ஊழ்த்தல், *s.* Meat—as flesh, or fish, புலால். 2. Flesh of all kinds, ஊன். 3. Opportunity, சமயம். 4. A folding, மடிப்பு. *(p.)*

ஊளா—ஊளி, *s.* A kind of fish, கெளுறு. *(Rott.)*

ஊளை, *s.* [*vul.*] A howl, the howling of a dog, jackal; or the cry of a sheep when diseased; and applied contemptuously to the cry of a person in anguish, or possessed, or supplicating aid, நரிமுதலியவற்றினழு கைக்குரல். 2. Snot, mucus of the nose, சளி. 3. Filthiness, அசுத்தம்.

ஊளைமூக்கன், *s.* A snotty fellow.

ஊளையிட, *inf.* To howl.

ஊளன், *s.* A jackal, a fox, நரி. 2. A male fox, ஆண்நரி. (பிங்க.) *(p.)*

ஊறு, *s.* Touch, feeling, sensation, தீண்டல். 2. Misfortune, obstacle, disaster, mishap, இடையூறு. 3. A scar, a wound, a maim, a hurt, or injury inflicted by violence, காயம். 4. Killing, murder, கொலை. 5. Evil, mischief, blight, தீமை; [*ex* உறு.] *(p.)* —*Note.* There are eight kinds of ஊறு or sensations given, viz.: 1. வெம்மை, heat. 2. தண்மை, cold. 3. மென்மை, softness, thinness, fineness. 4. வன்மை, hardness. 5. நொய்மை, slenderness, tenuity. 6. சீர்மை, smoothness. 7. இழுமெனல், slipperiness, 8. சருச்சரை, roughness, unevenness.

ஊறுபாட்டினர்க்கு. To those who inflict wounds, &c.

ஊறுகொள்ள, *inf.* To receive a hurt, suffer violence, காயங்கொள்ள. (இ ராம.)

ஊறுகோள், *s.* Injury, violence, wounds inflicted, காயம். 2. Murder, கொலை. *(p.)*

ஊறுபாடு, *s.* Wounds, scars, காயம். 2. Injury, damage, violence, தீமை. 3. The four ways of inflicting injury, viz.: எறிதல், குத்தல், வெட்டல் and எய்தல்.

ஊறுவைக்க, *inf.* To cause a mark, or scar—as with the nails, teeth, &c.; to wound.

ஊறு, கிறது, ஊறினது, ம், ஊற, *v. n.* To spring, flow as water in a well, to issue, சுரக்க. 2. To soak, to be steeped, pickled, சாறுமுதலியவூற. 3. To ooze through, percolate, filter, distil, கசிய. 4. To run or spread—as ink in paper, as dampness in land around a spring; to become moist, மைமுதலியவூற. 5. To form, become collected—as milk in the breast, toddy in palm flowers, &c., பால்முதலியனசுரக்க. 6. To form as raw flesh in a sore, to heal, சப்பத்திலூன்வளர. 7. To increase—as flesh in a person who has been wasted by disease, to increase by slow degrees, மெலி த்தவுடல்தேற. *(c.)*

தொட்டனைத்தூறுமணற்கேணிமாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறுமறிவு. The more you dig in a sandy soil the more does the water spring forth; so the more you apply to science the more your knowledge will increase.

கற்கவூறுங்கலைஞானம். By learning, knowledge is increased.

இறைத்தகிணறூறும்இறையாக்கிணறுாறுது. Water issues from the springs of a well constantly drawn, but from one not drawn, it ceases to do so; i. e. the more one gives, the more will be given to him.

ஊறணி, *s.* A fountain, a spring of water, ஊற்று. 2. [*prov.*] Good, moist land where water oozes out, கசிவுநிலம். 3. Wet, marshy, or brackish lands, சேற்று நிலம். 4. Income, property stored up, வருவாய் (probably a corruption of ஊ றதி).

ஊறஊறக்கறக்க, *inf.* To milk the cow as fast as the milk forms. 2. To obtain money from a person as fast as he gets it.

ஊறவைக்க, *inf.* To steep, pickle, imbue, macerate.

ஊறுகாய், *s.* Pickled fruits, அடை காய்.

ஊறுநீர், *s.* Spring-water, ஊற்று நீர்.

ஊறுபுண், *s.* A healing wound, ஆறிவரும்புண்.

தேனூறுமலர், *s.* The honey forming flower.

ஊறல், *v. noun.* Oozing as from a sore, &c., percolation, discharge, issue, ஊறுதல். 2. *s.* A small spring, spring-water, ஊற்று. 3. A tincture, infusion, &c., மருந்தூறல். 4. A taint, or faint mixture of another metal, பஞ்சலோகக்கலப்பு. 5. One's income, acquisition, property amassed, &c., வருவாய். 6. A slight degree of verdigris, களிம்பு.

ஊறற்பாக்கு, *s.* Betel-nut soaked to render it fit for use.

ஊறற்றூள், *s.* Sinking paper.

ஊற்றம், *s.* A walking staff, a crutch, a support, protection, பற்றுக்கோடு. 2. Stability, solidity, immobility—as of a mountain, அசைவின்றிநிற்கை. 3. Strength, power, ஆற்றல். 4. Intensity, arduousness, urgency, pressure (of business), multiplicity (of labors), மிகுதி. 5. Praise, fame, celebrity, புகழ். 6. Knowledge, wisdom, அறிவுடைமை. *(p.)*

ஊற்றாணி, *s.* The nail which fastens the beam of a plough, கலப்பையுறுப்பிலொன்று. (*c.*)

ஊற்றால், *s.* The fourth lunar mansion, உரோகணிநாள். *(p.)* 2. A wicker basket for catching fish, or covering chickens, நீக்கூடு.

ஊற்றால்கவித்தல், *v. noun.* Setting a wicker basket for catching fish.

ஊற்று—ஊற்றுக்கோல், *s.* A walking staff, a crutch, a support, ஊன்றுகோல்; [*ex* ஊன்று.]

ஊற்று, *s.* A spring, a fountain, source, சுரறு. 2. Dampness rising from the ground in the wet season, சாம்.

ஊற்றடைக்க, *inf.* To be choked up as a spring, or source. 2. To stop or choke a spring.

ஊற்றுக்கண், *s.* The aperture whence water springs, the orifice of a spring, ஊற்றுவாய்.

ஊற்றுக்குழி, *s.* A hole in the ground for gathering water, ஊற்றுப்பள்ளம்.

ஊற்றுநீர், *s.* Spring-water.

ஊற்றுப்பெயர, *inf.* To spring, flow newly—as a fountain into a well, ஊற்றுண்டாக.

ஊற்றுவெட்டல்—ஊற்றுத்தோண்டல், *v. noun.* Digging for water.

ஊற்றெடுக்க, *inf.* To spring up, or issue freely and plentifully, ஊற்றுப்பெருக.

ஊற்றெடுக்கமழைபெய்தது. It rained so as to cause the water to flow from the land.

ஊற்று, கிறேன், ஊற்றினேன், வேன், ஊற்ற, *v. a.* To pour, to let flow, spill, சிந்த. 2. To express (oils, &c.), எண்ணெயூற்ற. 3. To pour in large quantities, pour, or cast out as useless, to empty, or clear a vessel of its contents, ஊற்றிப்போட.

சாற்றுஊற்றிருக்குபோச்சுது. The plants are spoiled by too much rain or water.

ஊற்றுண்ண, *v. n.* To be poured out. 2. To be spilled, to ooze out, leak out.

கலயத்திலிருக்கலாமுற்றுண்டுபோயிற்று. All the water that was in this vessel has been spilt.

ஊற்றுப்பூ, *s.* [*prov.*] The refuse of the kernel of the cocoanut after the oil is expressed, தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு.

ஊற்றுப்பெட்டி, *s.* [*prov.*] The basket in which the seeds, kernels, &c. are put for expressing oil, எண்ணெயூற்றும்பெட்டி.

ஊற்றுமரம், *s.* A kind of oil-press, எண்ணெயூற்றுமரம். 2. The cylinder or shaft in an oil-press, செக்குலக்கை.

ஊனகத்தண்டு, *s.* A black kind of beetle, கருவண்டு.

***ஊனம்**, *s.* Defect, want, deficiency—as of a member, &c.; a maim, privation, குறைபாடு. Wils. p. 165. Una. 2. Disgrace, degradation, meanness, vileness, ஈனம். 3. (*p.*) Moral evil, தீமை.

ஊனமிலாவுறுப்பு. A form without defect, (அறநெறிச்.)

ஊனமிலான்மானமிலான். (Dharma) who is alike unconscious of disgrace and of honor. — (பார.)

ஊனவெம்பவம். Vile, horrid transmigration. (சத. 64.)

காலூனப்பட்டவன். One who has lost a leg, or who is defective in his legs.

கையூனம், *s.* Privation of a hand.

ஊனக்கண், *s.* The defective eye of the body, in contradistinction to the all-seeing eye of the Deity, or the spiritual eye of the sage, நேத்திரம். 2. Defective sight, குருட்டுவிழி.

ஊனன், *s.* One defective in some member, குறைவுள்ளோன்.

ஊஞங்கொடி—ஊஞன், *s.* A creeper, நாய்கொடி, Ipomea racemosa.

ஊஞயம், *s.* [*prop.* நாஞயம்.] A fault, a trick.

ஊன், *s.* Flesh, தசை. 2. Meat, மாமிசம். 3. Serum, marrow, fat, கொழுப்பு. 4. (*p.*) The body, உடல்.

ஊனைக்குறித்தஉயிரெல்லாம்நாணென்னும்நன்மைகுறித்ததுசால்பு. As the life depends on the firmness of the body, so accomplishments depend on modesty.

ஊனிலாயாக்கை, *s.* Fleshless bodies (of demons). (தொல்காப்.)

ஊன்கழிந்தசங்கு, *s.* A conch-shell deprived of its flesh.

ஊன்கெடினுமுண்ணார்கைத்தூண்ணற்க. Though you lose your flesh (by hunger), eat not with those with whom it is not proper to do so. (நாலடி.)

ஊனுருக்கி, *s.* Consumption, கயரோகம்.

ஊன்விற்போர், *s.* Flesh-mongers.

ஊன்றள்ள, *inf.* To be formed—as proud flesh, ஊன்வளர. 2. To abstain from flesh.

ஊன்றி, *s.* A snake, பாம்பு. *(p.)*

ஊன்று, கிறேன், ஊன்றினேன், வேன், ஊன்ற, *v. a.* To plant, set, fix, place firmly, rest upon with pressure—as a pole in propelling, fixing a boat, a musket, a lever, &c., நிறுத்த. 2. To lay down premises in an argument, நியாயத்திற்குமூலத்தைஸ்தாபிக்க. 3. To grasp, hold, strike root as trees, gain a firm footing, become established in a place, இறுகப்பிடிக்க. 4. *v. n.* To lean upon, recline, or depend on a staff, a person, &c., சார. 5. To be steadfast, firm, intent upon, உறுதியாய்நிற்க.

ஊன்றக்கொடுத்ததடியென்னுச்சியைப்புடைக்கிறது. The staff which I gave him to lean upon, breaks my head; i. e. the good I have done him has turned out evil.

கையூன்றிக்கரணம்போடவேண்டும். To tumble, the hands must be fixed on the ground; i. e. nothing can be done without money, means, &c.

மழையூன்றிப்பெய்கிறது. It rains hard or incessantly.

மேகங்காலூன்றிமழைபெய்தது. The clouds resting on the horizon poured down torrents.

நிலத்திற்கிகெனவூன்றியவேர். Roots stuck firmly in the ground.

ஒத்தகடப்பாட்டிற்றூன்றிபெய்து. Exerting themselves in their proper calling.

ஊன்றக்கட்ட, *inf.* To edify, ratify.

ஊன்றிக்கேட்க, *inf.* To interrogate with much emphasis, press for an answer, உறுதியாய்வினவ. 2. To hear attentively, கருத்தாய்ச்செவிகொடுக்க.

ஊன்றிக்கொள்ள, *inf.* To gain a firm footing in a place, office, &c.; to establish one's self, நிலைபெற. 2. To lean or depend upon, சார்ந்திருக்க.

ஊன்றிச்சொல்ல, *inf.* To speak, or pronounce with distinct articulation, உறுதியாய்ச்சொல்ல.

ஊன்றித்தாங்க, *inf.* To press on a pole in stopping, or poling a boat, ஊன்றித்தள்ள.

ஊன்றிநடக்க, *inf.* To walk cautiously, firmly, &c.—as on slippery ground. 2. To walk firmly as one regaining the use of his limbs. 3. To walk with a firm foot so as to secure a quick pace.

கோலையூன்றிக்கொண்டுநடக்கிறான். He walks with the assistance of a staff.

ஊன்றிப்படிக்க, *inf.* To read poetry with proper pauses. 2. To sing with proper articulation, emphasis, &c.

ஊன்றிப்பார்க்க, *inf.* To look steadfastly, intently, &c., நோக்கிப்பார்க்க. 2. To consider a thing maturely, to fix the mind intently on the object of consideration, ஆராய்ந்துபார்க்க. 3. To feel, try—as a fruit, &c., pressing it with the hand, கையிலூலமுத்திப்பார்க்க.

ஊன்றிப்பிடிக்க, *inf.* To seize firmly, hold tight, இறுகப்பிடிக்க. 2. To mark faults severely, கடுமையாய்க்குற்றம்பிடிக்க. 3. To hold fast an opinion, பிடிவாதமாயிருக்க.

ஊன்றிப்பேச, *inf.* To speak emphatically or forcibly, உறுதியாய்ப்பேச.

இந்நியாயத்திலூன்றிப்பேசு. Urge this argument, insist upon it.

ஊன்றிப்போட, *inf.* To confirm an opinion, accusation, evidence, &c., ஸ்திரப்படுத்திவிட.

ஊன்றிமிதிக்க, *inf.* To tread cautiously—as one on a well-beam, step firmly, steadily, &c.

ஊன்றியெழுத, *inf.* To press or indent well in writing.

ஊன்றிவைக்க, *inf.* To establish a family. 2. To settle one in life, business, &c. 3. To confirm, settle one in an opinion in a slight degree.

ஊன்றுகால், *s.* A stay, a prop, உதைகால்.

ஊன்றுகோல், *s.* A staff, a walking stick, a support, பற்றுக்கோடு.

எழுத்தையூன்ற, *inf.* To put a point over a letter which makes it mute.

நாற்றையூன்ற, *inf.* To set plants.

எ

எ. The seventh letter and vowel of the Tamil language, உயிரெழுத். 2. An interrogative letter, வினாவெழுத்து—as எகலம், time; எக்காலம், what time, when? எத்தனை, what number or quantity? எப்படி, what manner, how? எங்கே, where? 3. [as a numeral.] The number seven, ஏழென்னெண்ணின்குறி.—*Note.* When a consonant is associated with this vowel, its presence is indicated by the following symbol ெ prefixed, which is called கொம்பு. It is often used in words from the Sanscrit in place of ஐ—as கெபம் for ஜபம்; செகம் for ஜகம், &c.

எக்காலும். Always.

எத்தன்மைத்து. Of what nature?

எஎ, *inter.* A word expressive of contempt.

எஃகம், *s.* A missile weapon, எறி படை. 2. A dart, a lance, ஈட்டி. 3. A discus weapon, சக்கரம். (*p.*)

எஃகு, *s.* Sharpness, pointedness, keenness, கூர்மை. 2. Steel, உருக்கு. 3. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 4. Acuteness of mind, acumen, sharpness, மதிநுட்பம். (*p.*)

இகலிலரெஃகுடையார். Those free from malice, and those acute in mind—(கலடி.)

எஃகு, கிறது, எஃகினது, ம், எஃக, *v. n.* To be elastic, stretchable, நெகிழ. 2. To become stretched or drawn out, நீள. 3. To become unfastened, unclasped, unloosed, &c., அவிழ. 4. To spring back, rebound—as a bent bow, bamboo, &c., எதிர்த்தெழ. 5. To be lifted, drawn, or carried—as by a well beam, தாழ்த்தெழும்ப. 6. [*with the personal terminations.*] To reach up, stretch one's self in reaching for a thing, எட்ட. 7. To climb by starts, stretch one's self for climbing, உதைத்தேற. 8. *v. a.* To pick, card, or comb cotton, &c., to card with a bow, பஞ்சுமுதலியகொட்ட.

எக்கிப்பிடி. Stretch up and reach it.

எக்கியெக்கிநடக்க. To spring or toss one's self in walking.

துலாவவனைக்கொண்டெக்கிற்று. The well-sweep has taken him up.

சுவாசமெக்கியெக்கியிழுக்கின்றது. The asthma convulses him.

வில்லெக்கிற்று. The bow started back, resiled.

எஃகினபஞ்சு, *s.* Picked or carded cotton.

எஃகுகோல், *s.* A bow for carding cotton, பஞ்சகொட்டும்வில்.

எகரம், *s.* The letter எ, ஓரெழுத்து. (*p.*)

எகினம்—எகின், *s.* A swan, அன்னம். 2. The yac or bos grunniens, கவரிமா. 3. The beaver, நீர்நாய். 4. A dog, நாய். 5. A tamarind tree, புளியமரம், Tamarindus Indica. 6. A species of sour mango tree, புளிமா, Mangifera Indica. 7. The அழிஞ்சில் tree, Alangium decapetalum, *L.* (*p.*)

எகுன்று, *s.* A shrub, குன்றி, Abrus precatorius, *L.*

எக்கச்சக்கம், *s.* [*vul.*] Confusion, jumble, huddle, disorder, தாறுமாறு. 2. (*Tel.* ఎక్కసక్కెము.) Unevenness, irregularity, ஒழுங்கின்மை. 3. Difference, Disparity, வித்தியாசம். 4. Scorn, derision, நிந்தை.

எக்கச்சக்கமானஇடம் பத்திரமாய்ப்போ. This is an uneven, dangerous place, go cautiously.

காரியமெக்கச்சக்கமாய்க்கிடக்கின்றது. The thing is ended in confusion. The affair has turned out disastrously; some danger is apprehended.

எக்கச்சக்கமாய்ப்பேச, *inf.* To insult a person, use uncivil language. 2. To give an indirect answer, to speak at random.

எக்கச்சக்கமானஆள், *s.* A faithless person. 2. An indecent person. 3. One who confuses every thing.

எக்கச்சக்கம்பண்ண, *inf.* To derange things, put in confusion, huddle, jumble, தாறுமாறுசெய்ய. 2. To be insincere, to act differently from one's professions, or contrary to instructions, அடாவிடைசெய்ய.

எக்கண்டம், *s.* [*prop.* ஏககண்டம்.] A whole, not made up of parts, pieces, &c., மொத்தம்.

எக்கண்டமும்பிழை. It is full of faults, it is all wrong.

எக்கண்டப்பரப்பு, *s.* A sheet of one piece.

எக்கண்டமாய்நெய்ய, *inf.* To weave a whole piece.

எக்கண்டமாய்வீங்க, *inf.* To be swollen all over.

எக்கண்டமானபலகை, *s.* A whole board.

எக்கண்டமானபீரங்கி, *s.* A cannon that is one solid piece.

எக்கண்டமானபுடவை, *s.* A whole piece of cloth.

எக்கரணம்—எக்கரவம், *s.* The noise which a bull makes, when about to attack another, முக்காரம். (*c.*)

எருதெக்கரணம்போடுகின்றது. The bull makes a noise which indicates that he is about to attack another.

எக்கர், *s.* Vulgar terms, words not used in company, இடக்கர். 2. Casting up sand as waves, சொரிதல்—a change of எக்கல், see எக்கு.

எக்கழுத்தம், *s.* Arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, a haughty carriage, இறுமாப்பு. (*p.*)

எக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be overjoyed, மிகமகிழ. (*p.*)

எக்களிப்பு, *v. noun.* Excessive joy, மிகுமகிழ்ச்சி.

எக்களிப்பாவிவன்படைக் குரங்கெல்லாமென்னோ டெதிர்க்கவுமாயின. It so happened that all the monkeys of his (Rama's) army faught against me with exultation. (இராமாயணயுத்தம்.)

எக்காளம், *s.* A trumpet, a cornet, &c., காகளம்.

எக்காளச்சத்தம்—எக்காளத்தொனி, *s.* The sound of a trumpet.

எக்காளந்தொனிக்க—எக்காளமூத, *inf.* To blow a trumpet.

*எக்கியம், *s.* A sacrifice, a ceremony in which oblations are presented, யாகம். See எச்சம் and ஓமம். Wils. p. 678. YAKSYA.

எக்கியம்பண்ண—எக்கியம்வளர்க்க, *inf.* To offer sacrifices, to perform a religious ceremony, யாகஞ்செய்ய.

எக்கியோபவீதம், *s.* The sacrificial cord of the three superior castes, especially of the brahman.

எக்கு, கிறேன், எக்கினேன், வேன், எக்க, *v. a.* To draw in the stomach—as beggars to show hunger, or as persons in dressing, வயிற்றையெக்கப்பண்ண. 2. *v. n.* To reach up, stretch one's self in reaching for any thing, எட்ட. 3. To ascend, ஏற. 4. (*p.*) To be heaped up—as sand by the waves on the shore, உயருதல். 5. (*s.*) To fight, போர்செய்ய.

எக்கிப்பார்க்க, *inf.* To peep, standing on tip-toe.

எக்கல், *v. noun.* The act of contracting the stomach. 2. Ascending. 3. Fighting. 4. *s.* That which is cast on shore.

என்னெல்லேமுழுதுமாற்றெக்கல்மூடிப்போட்டது. My field is entirely covered with sand thrown up by the river.

எங்கண், *inter.* Where, in what place, எவ்விடம்; [*ex* எ, what, *et* கண், place.]

எங்கள், *pron.* [*genitive of* யாங்கள்.] Our. See யாம் or யாங்கள்.

எங்கு—எங்கே, *inter.* Where? whither? எவ்விடம்.

எங்கத்து—எங்கத்தை—எங்கத்தைய, *inter. and adj.* What or which place, or country, of what, &c.

எங்கும். Every where, in all directions.

எங்கும்பரவியிருக்கின்றது. It is every where extended.

எங்கும்வியாபகனுதல். See அறுகுணம், under ஆறு.

எங்கெங்கே. Whither, distributively.

எங்கெங்கேபுகையுண்டோஅங்கங்கேயுநெருப்புண்டு. Wherever there is smoke, there is fire.

அதெங்கேயிதெங்கே? Where is that, and where is this? i. e. both are gone. 2. This bears no comparison to that. 3. That is very far from this, out of the way, &c.

எங்஦னம்—எங்஦னே. [in poetry, எங்ஙன்.] In what manner, how, எத்தன்மை. 2. In what place, where, எவ்விடம்; [ex எ, what, et னம், place.]

*எசமானன்—எசமான், s. (fem. எசமானி.) One who institutes or performs a sacrifice, வேள்வித்தலைவன். 2. (p.) A lord, master, an employer, a conductor, தலைவன். 3. A husband, கணவன். 4. Owner or proprietor. See யசமானன்; [ex யஜ, to worship.]

எசமானத்துவம், s. Superiority, தலைமை.

எசமானி, s. A lady, mistress, a matron, தலைவி.

எசம், s. A nerve, an artery, நரம்பு. (சது.) (p.)

எசலாட்டம், v. noun. [prov. prop. இசலாட்டம்.] Quarrelling.

*எச்சம், s. An offering, a sacrifice, யாகம்; [ex யஜ, to worship.] Wils. p. 678. YAJNA. (p.)

எச்சன், s. The deity who is supposed to be present and to accept a sacrifice, யாகபுருடன். 2. One who offers the sacrifice, யாகஞ்செய்வோன். 3. Vishnu who appears in the sacrifice, விட்டுணு. (p.)

பஞ்சவெச்சம், s. The five daily sacraments or essential rites. See யாகம்.

எச்சம், s. Deficiency, defect, lack, குறைபாடு. 2. Remainder, remnant, சேஷம். 3. Orts, remains of food, whatever has come in contact with the mouth, spittle, &c., being deemed defiled, எச்சில். 4. Posterity, offspring, சந்ததி. 5. The dung of birds, fowls, wall-lizards, &c., பறவைமுதலியவற்றின்மலம். 6. An elliptical, or unfinished word, sentence, பெயரெச்சமுதலியன; [ex எஞ்சு.] (p.)

எச்சத்தாற்காணப்படும். (Their deeds) will be manifest in their posterity; i. e. in the prosperity, or adversity of their offspring.

எச்சமிட, inf. To discharge excrement—as birds, &c., பறவைமலம்விசர்ச்சிக்க.

பகையெச்சம், s. Suppressed anger.

தீயெச்சம், s. The remainder of fire—as, வினைபகையென்றிரண்டினெச்சம், நினையுங்காற்றீயெச்சம்போலத்தெறும், (Warlike) deeds which are not pushed to extremity (in the destruction of a foe) and hatred which is not executed but suppressed, will destroy like fire unextinguished. (குறள்.)

நோயெச்சம், s. A reduced disease, the remains of a disease.

ஈரெச்சம், s. In Grammar, the two classes of unfinished words. I. பெயரெச்சம் or participles, *lit.* words which require nouns to complete them. These embrace two classes, viz.: (1.) தெரிநிலைப்பெயரெச்சம், or the participle of the common verb—as, வந்தவன், the man who came; வருகின்றவன், the man who comes; வரும்பிள்ளை, the child that will come. (2.) குறிப்புப்பெயரெச்சம் or பெயரெச்சக்குறிப்பு, the participle of the symbolic verb, which always ends in அ and often has the force of an adjective—as கரியகுதிரை, a black horse; கடுங்கண்ணகுதிரை, a fierce-eyed horse, or a fierce horse; பொன்னகுதிரை, a gold-like horse; அணிமுகத்தகுதிரை, a horse in the front of a battle; மூவிலைவேல், a three-forked dart, a trident. II. வினையெச்சம், unfinished verbs, or such forms of the verb as require other terminate verbs, &c., to complete the sense. (1.) தெரிநிலைவினையெச்சம். In the past, it is called by Beschi, a gerund; there are five varieties; i. e. (1.) செய்து, பண்ணி, கிறீஇ for கிறவி or கிறந்தி; வரீஇ for வரைந்து or வரைந்து; இரீஇ for இருந்து or இருந்தி; கூய் for கூவி. (2.) செய்பு. (3.) செய்யா. (4.) செய்யூ. (5.) செய்தென—*Notes.* The first is the most common, and the only kind found in colloquial use. 2. The present, or infinitive, செய or செய்ய. 3. The future comprising six varieties. 1. செயின், செய்யின், செயில், செய்யில், செய்கில், these are all future subjunctive forms. 2. செய்யிய. 3. செய்யியர். 4. செய்வான். 5. செய்பாக்கு. 6. உண்பான், this termination occurs after a nasal only. The last five are equivalent to the infinitive, &c., they may be rendered by *that* with the potential of the verb, as given in நன்னூல். A few may be added: 1. செய்தால், the common subjunctive of the past, but often used for the future. 2. செய்தக்கால். 3. செய்தக்கடை, past or future subjunctives. 4. செய்தலும், கண்டதும். 5. செய்தபோதே, implying when, or as soon as. 6. எல், a contraction of எனில், is, in poetry, added to any finite verb to form the subjunctive—as உண்ணுமேல், உண்ணுமெனில். 2. வினையெச்சக்குறிப்பு or குறிப்புவினையெச்சம், gerund of symbolic verbs; of these there are but two, இன்றி and அன்றி from இல் and அல், these symbolic verbs being redundant. சொல்லெச்சம், elliptical, or incomplete words, or classes, ten in number. 1. பெயரெச்சம், participles as given above. 2. வினையெச்சம், unfinished forms of the verb. (See above.) 3. உம்மையெச்சம், a sentence in which a second உம் and its adjunct are understood—as, சாத்தனும்வந்தான், Sattan also is come, implying that others are come or expected. 4. சொல்லெச்சம், a clause in which சொல்லல் is understood—as, என்றார் for என்றுசொன்னார். 5. பிரிநிலையெச்சம், a clause in which an exception of persons, or things is implied, see ஏ and ஓ—as, அவனேகொண்டான், he bought it, implying that others did not. 6. எனவெனெச்சம், a clause in which a verb, or a noun is required after என—as, கடலொல்லெனவொலித்தது, the sea roared with the sound of ஒல். 7. ஒழிபிசையெச்சம், a clause in which a counterpart is understood—as உண்ணுதற்கோவந்தான், was it to eat that he came (implying that his object was otherwise)? 8. எதிர்மறையெச்சம், the ellipsis of a negative, or denial—as அவனோகொண்டான், Was it he that bought it (implying a negative answer). 9. இசையெச்சம், ellipsis generally comprising two or more words, such as are not found in the above—as நின்னையானகன்றுற்றுவனோ, Can I endure separation from you (indicating an affectionate attachment to the party addressed)? 10. குறிப்பெச்சம், symbolic terms, contractions, abbreviations, &c., comprising several kinds. (See குறிப்பு.) There is another form called முற்றெச்சம், a finite verb used in the place of a gerund—as உண்டான்வந்தான் for உண்டுவந்தான், eating he came.

எச்சமிட, inf. To befoul, to soil with dung—spoken of birds.

எச்சவனுமானம், s. Inference of a past cause from a present effect. See அநுமானம்.

எச்சவாய், s. [vul] The sphincter of the anus, the podex, குதம்.

அட்டவெச்சம், s. The eight defects in the human body; i. e. 1. சிதடு or குருடு, blindness. 2. ஊமை, dumbness. 3. செவிடு, deafness. 4. கூன், crookedness of the back. 5. குறள், dwarfness. 6. முடம், lameness. (சது.) (in பிங்கலந்தை and திவாகரம், மகண், ஊ, hermaphroditism). 7. உறுப்புறையக்கம், a monstrous birth either by redundancy, defect, or misplacing of the members, &c. 8. உறுப்பில்பிண்டம், a shapeless production, or a birth with the features not properly developed.

எச்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To caution, warn, forewarn, pre-admonish, to give previous notice, புத்திசொல்ல. 2. (fig.) To discipline, கடிந்துகொள்ள.

எச்சரித்துவைக்க, inf. To caution, discipline. 2. To hint, to mention slightly, to put one in mind of any thing.

எச்சரிக்கை—எச்சரிப்பு, v. noun. and s. Caution, circumspection, vigilance, சாக்கிரதை. 2. Admonition, notice, advice, warning, புத்திசொல்லுகை. 3. Discipline, கண்டிப்பு. 4. A term used in complimentary language before idols, kings, &c.—as take care, come softly, &c., எச்சரிக்கைகூறுகை. 5. Calling for silence, attention, &c. in an assembly, court, &c., also a word used by heralds before processions, implying *clear the way, make ready*, &c., அமைதியாயிருக்கச்சொல்லுகை. 6. A species of poetry sung before an idol in processions, &c., the verses of which end with this word, ஓர்பாட்டு.

எச்சரிக்கைபடிக்க, inf. To sing the எச்சரிக்கை song.

எச்சரிக்கைபண்ண, inf. To caution, &c.—as எச்சரிக்க.

எச்சரிக்கைப்பாட்டு, s. The எச்சரிக்கை song.

எச்சரிக்கையாயிருக்க, inf. To be circumspect, to be cautious, take heed, to be vigilant.

எச்சில், s. Remains, or refuse of food, crumbs, orts (deemed impure), சேஷம். 2. Any thing defiled by contact with the mouth, saliva, &c., மிச்சில்; [ex எஞ்சு.]

எச்சிற்கையாற்காக்கையோட்டான். He will not even scare away a crow with his hand while eating, lest any grain of rice fall thereby.

எச்சிலாக்க—எச்சிற்படுத்த, *inf.* To defile food or any thing, by bringing it into contact with the mouth; to defile food by the hand, or spoon in feeding, உச்சிட்டப்படுத்த. 2. To deflour a woman, deprive a damsel of her virginity, either by force or with consent, கன்னிமைகெடுக்க.

எச்சிலர், *s.* Low-caste people, இழிஞர். (p.)

எச்சிலிலை—எச்சிற்கல்லை, *s.* The leaf on which one has eaten.

எச்சிலுமிய—எச்சிலுமிழ—எச்சில்துப்ப, *inf.* To spit. (c.)

எச்சில்வாய், *s.* Mouth unwashed after eating, கழுவாதவாய்.

எச்சிற்கலக்க, *inf.* To eat the food left by the bridegroom—as a Hindu bride does on the occasion of her marriage. 2. To eat the food left by others—as friends.

எச்சிற்கலப்பு, *s.* The above ceremony.

எச்சிற்காறியுமிழ், *inf.* To force up the phlegm and spit it out.

எச்சிற்கிதம்பாட, *inf.* To assent to what is wrong from an unworthy motive.

எச்சிற்குழி, *s.* A cavity in a court-yard, used as a spittoon, எச்சில்போடுங்குழி.

எச்சிற்பட, *inf.* To become defiled—as food, &c., by saliva, or contact with the mouth.

எச்சிற்பருக்கை, *s.* Grains of rice fallen while eating, சிந்திவிடுகின்றசோறு.

எச்சிற்பேய், *s.* A diminutive demon exceedingly voracious, குட்டிச்சாத்தன். 2. A person very fond of dainties, பெருந்தீனிக்காரன்.

எச்சிற்றழும்பு—எச்சிற்றேமல், *s.* A kind of ring-worm supposed to be induced by contact with the saliva of others, தழும்பு.

எச்சின்மாற்ற, *inf.* To purify a place after eating by smearing it anew with cowdung.

கண்ணெச்சில், *s.* Evil imagined to be caused by other people's eyes.

கண்ணெச்சிற்கழிக்க, *inf.* To perform a ceremony for the removal of the imagined inauspicious effect of evil eyes. (வட)

எச்சு, *s.* (*Tel.*) Much, excess, increase, உயர்வு. 2. A high key in music. See தக்கு.

அவன்பாடுகிறதெல்லாமெச்சு. He sings too high.

எஞ்சு, கிறது, எஞ்சினது, ம், எஞ்ச, *v. n.* To diminish, decrease, shorten, lessen, grow small, few, &c., குறைக. 2. To be deficient, be defective, to lack, want, குறைய. 3. To remain, be left as a surplus, மேலுமிருக்க. 4. To be elliptical—as words, or clauses, சொல்லெஞ்சிநிற்க. (p.)

பின்பெஞ்சியவிருவரும். Afterwards the remaining two persons—

எஞ்சணி, *s.* An ellipsis.

எஞ்சிநிற்க, *inf.* To be wanting or elliptical—as language; to be understood, குறைந்திருக்க.

எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல், *v. noun.* [*in grammar.*] Expressing in a few words, or an author's not mentioning things explicitly, but leaving them to be inferred by the reader—one of the thirty-two உத்தி.

எஞ்சல், *v. noun.* Wanting, deficient, being implied.

எஞ்ஞான்றும், *adv.* Always. See ஞான்று; [*ex* எ.]

எடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To take up, lift up, raise, தூக்க. 2. To take off, take away, extract, take out, remove a stain, dirt, humor, &c., or one body from another, chemically, or otherwise combined, ஒன்றிலிருந்தெடுக்க. 3. To undertake, take in hand, enter upon, தொடங்க. 4. To adopt—as a sentiment, &c., receive, take—as one's own, அங்கீகரிக்க. 5. To take a subject, to discourse, write, think on, look out, find a place in a book, &c., ஆராய்ந்தெடுக்க. 6. To adduce (an argument), ஒன்றையெடுத்துப்பேச. 7. To strike (a sound), pitch the key-note, to try the lightness of a bow-string by striking it, இசையெடுக்க. 8. To select, choose, (as a spot, for a house, a well, &c.), தெரிந்தெடுக்க. 9. To buy, purchase (chiefly applicable to cloth), வாங்க. 10. To bear, carry, sustain, சுமக்க. 11. To weigh in a balance, நிறுக்க. 12. *v. n.* [*in combination.*] To rise, extend itself, become spread, or diffused, to be attacked with pain, &c., மயக்கமெடுக்க. 13. To swell, heave, rise in billows, எழும்ப. 14. To keck, puke, vomit, வாந்தியெடுக்க.

எடுக்கத்தொடுக்கவிடான். He will not let me begin; spoken figuratively in allusion to the discharge of arrows.

எப்போதும் பிடிப்பாருமுண்டானாலெடுப்புந்தவிப்பும் மெத்தத்தோன்றும். Where there are many attendants much trouble is experienced.

மூக்கையெடுக்க. To raise or force out the upper part of the nose of an infant—as a nurse by pressing with two fingers.

அரசனாலயமெடுத்தான். The king has built a temple.

இந்தப்பாரமெடுக்கமாட்டேன். I am unable to carry this load.

அதையெடுத்துப்பேசினான். He took up the subject.

யானைதும்பிக்கையினாலேபணத்தையெடுக்கும். The elephant will take up a small coin with his proboscis.

ஏரியெடுத்துப்போயிற்று. The water of the lake has carried away its embankment.

இதினாலேவெறியெடுக்கும். This will cause intoxication.

சோற்றிலிருக்கிறகல்லையெடுக்கமாட்டாதவன்கோபுரக்கல்லைத்தூக்குவானா. Will he who cannot pick out a stone from rice be able to lift the stone architrave of a temple vestibule? i. e. he who is incapable of little matters must be incapable of great ones.

விழுந்தவனையெடாமலுதைக்கலாமா. Is it proper to kick, instead of raising, a fallen man?

இந்தச்சீலையைஎந்தக்கடையிலெடுத்தாய். In what bazaar did you buy this cloth?

புல்லெடுக்கிறதரை. Ground covered with an exuberant growth of grass.

எடாதவெடுப்பு, *s.* Living above one's rank, circumstances, means, &c., engaging in an enterprise, beyond one's powers, &c.

எடாதவெடுப்பெடுக்கலாகாது. It is improper to engage in an enterprise above one's circumstances.

எடுகூலி, *s.* Porterage, hire for carrying burdens, சுமைக்கூலி.

எடுத்தடிமடக்கு, *s.* Retort, turning a person's reasons or remarks against himself, confuting one by his own arguments, anticipating a person in word, or action, in order to check, or thwart him in his object; interrupting one in speaking, &c. 2. Temerity, rashness; speaking, answering, or acting rashly, துணிவு.

எடுத்தடிவைக்க, *inf.* To begin to step—as a child, காலைப்பெயர்த்துவைக்க.

எடுத்தபடி, *adv.* Suddenly, at once, promptly, extemporaneously.

எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், *v. noun.* An author's forming rules applicable to the examples he finds—one of the உத்தி.

எடுத்தலளவையாகுபெயர், *s.* One of the four kinds of அளவையாகுபெயர், according to which, the weight of the article weighed is used for the scale.

எடுத்தாட்சி, *s.* A thing much in use, வழக்கம்.

எடுத்தார்கைப்பிள்ளை, *s.* A docile, tractable, yielding person; one who has no opinion of his own.

எடுத்துக்கட்ட, *inf.* To fabricate, invent.

எடுத்துக்கட்டு, *v. noun.* Fabrication, கட்டுக்கதை. 2. Invention—as of a word.

எடுத்துக்காட்டல், *v. noun.* An author's adducing examples, illustrations, &c. (See உத்தி.) 2. Citing, quoting, &c.

எடுத்துக்காட்டு, *s.* An example, illustration, உதாரணம்.

எடுத்துக்கைநீட்ட, *inf.* To help one—as a waiter, or attendant.

எடுத்துக்கொள்ள, *inf.* To take to one's self, தனக்காக்கொள்ள. 2. To accept, admit, approve, ஏற்றுக்கொள்ள.

எடுத்துக்கொண்டுபோக, *inf.* To take, to carry away.

எடுத்துச்சொல்ல, *inf.* To quote, cite, பிறர்கருத்தையெடுத்துக்கூற. 2. To give one's own opinion, தன்கருத்தையெடுத்துக்கூற.

எடுத்துத்தொடுக்க, *inf.* To fabricate, invent, எடுத்துக்கட்ட. 2. To pick quarrels, institute a lawsuit, commonly on frivolous grounds, வழக்குப்பிணைக்க.

எடுத்துப்பிடிக்க, *inf.* To hold up and expose little faults to view, தூக்கிக்காட்ட. 2. To encourage, strengthen, establish, நிலைப்படுத்த.

எடுத்துப்பேச, *inf.* To speak as an advocate, plead for a client, பரிந்துபேச. 2. To offer arguments, treat on, விவரம்பேச. 3. [*with accus. of person.*] To praise, commonly one absent, துதிக்க.

எடுத்துப்போட, *inf.* To deprive a person of office, situation, &c., to turn out, displace, dislodge, தள்ளிப்போட.

எடுத்தேற்றம், *s.* Random.

எடுத்தேற்றமானவேலை, *s.* A thing done at random.

எடுத்தேற்றியாயிருக்க, *inf.* To be unequal, uneven, discrepant in size, character, rank, &c.; to be irregular, இணக்கமின்றியிருக்க.

எடுபட, *inf.* To be taken up, out, away, &c., நீக்கப்பட. 2. To rise, part, to be detached, displaced, dislodged, எழும்ப. 3. To be abolished, terminated, அழிந்துபோக. 4. To be led away by evil, ill-advice, கிளம்பித்திரிய. 5. To leave one's station, place of residence, &c., to leave and be no more heard of (used in an ill sense), கலைந்துபோக. 6. To be overcome in argument—as a party in controversy, &c., to be confuted, தோற்றுப்போக.

அவள்பேச்சிலேயூரெல்லாமெடுபடுகின்றது... The whole neighborhood is raised by her clamor.

எடுபட்டவள், *s.* A lewd woman, குடும்பத்தைவிட்டுவெளிப்பட்டவள்.

எடுபட்டுப்போக, *inf.* To be raised—as a siege. 2. To be abolished. 3. To be defeated.

அங்கிருந்தபள்ளிக்கூடமெடுபட்டுப்போயிற்று..... The school which existed there formerly has been abolished.

உன்னுக்காகவெடுபட்டுப்போவேனு. Am I to be defeated by you?

எடுபாடு, *s.* Celebrity, a high style of living, notoriety in a good or bad sense, உயர்ச்சி. 2. Abolition, அழிவை. 3. Gaiety, in dress, in a woman, a lax, or lascivious disposition, மேட்டிமை.

எடுப்பிக்க, *inf.* To cause to raise, or lift up.

மனிதவுதாரமெடுக்க, *inf.* To assume the human form, to become incarnate.

வெறியெடுக்க, *inf.* To be intoxicated.

வெறியெடுத்தவன், *s.* One who is intoxicated.

பெயரெடுக்க, *inf.* To assume an appearance, a name, a character, &c.; to acquire a name, celebrity.

நூலெடுக்க, *inf.* To disentangle thread.

வாயாலெடுக்க—வாயிலெடுக்க, *inf.* To vomit.

தொழிலெடுக்க, *inf.* To enter upon an occupation. 2. To suspend one from office.

பூவெடுக்க, *inf.* To gather flowers.

கிணறெடுக்க, *inf.* To dig a well. 2. [*prov.*] To select a spot for a well in reference to the situation of the house and other surrounding objects that ill luck may not result, as also to the nature of a soil or the depth at which water may be found, judged of by the produce of the land, &c.

வயிறெடுக்க—வயிறுகழிப்பெடுக்க, *inf.* To have a looseness.

தானெடுத்துமொழிதல், *v. noun.* [*in works of science.*] The adoption of rules, or language from other authors. See உத்தி.

எடுப்பு, *v. noun.* The act of taking off, taking up, தூக்குகை. 2. Elevation, உயரம். 3. Taking in hand, undertaking, attempt, engagement, தொடக்குகை. 4. Insolence, arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, இறுமாப்பு. 5. Elation, a style of living above one's rank, circumstances, மேட்டிமை. 6. Abusive words, நிந்தை.

எடுத்தவெடுப்புவிடான். He will not desist from his purpose.

வாயெடுப்பாய்ப்பேசுகிறவன். One who talks arrogantly.

ஒருவன்மேலெடுப்பெடுத்தல். Publishing the faults of another.

எடுப்பாயிருக்க, *inf.* To be high.

எடுப்பானவன், *s.* A haughty person, an upstart, one who lives above his rank or circumstances, மேட்டிமைக்காரன்.

எடுப்புச்சாய்ப்பு, Gentility, genteel and obliging behavior, united with display, pomp, grandeur, &c., உபசாரம்.

எடுப்புண்டது, *appel. n.* That which is taken and carried away.

எடுப்புத்தேர், *s.* A small portable shrine for the conveyance of an idol on men's shoulders—opp. to இழுப்புத்தேர்.

கல்லெடுப்பு, *s.* A funeral rite.

எடை, *v. noun.* Taking up, தூக்குகை. 2. Weighing, நிறுக்குந்தொழில். 3. A weight, நிறைபடி. 4. Assumption, adoption, ஏற்றுக்கொள்ளுகை. 5. [*ex* எடுப்பு, to rouse.] Rousing from sleep, &c., எழுப்புகை. See அளவெடை, துயிலெடை, &c.

எடுத்துக்காரர், *s.* [*prov.*] Those who drive loaded bullocks or buffaloes.

எடுப்பு, கிறேன், எடுப்பினேன், வேன், எழுப்ப, *v. a.* To wake, or rouse one from sleep, எழுப்ப. (*p.*)

துயிலெடுப்பியல்பிலை, *s.* The act of waking one who is asleep.

எடுப்பல், *v. noun.* The act of awaking any one. 2. Lifting up.

*எட்சிணி, *s.* A sort of demoness attached to the service of Durga and frequently holding, like a sylph or fairy, intercourse with mortals, ஓர்பெண்பிசாசு. Wils. p. 678. YAKSHIN'EE.

எட்டர், *s.* Panegyrists whose duty it is to proclaim the titles of a great man, encomiasts, மங்கலபாடகர். (*p.*)

எட்டி, *s.* A poisonous and very bitter tree; poison-nut, Strychnos nux-vomica, *L.*

எட்டிக்காய்போலக்கசக்கின்றது. It is as bitter as the fruit of the எட்டி.

எட்டிபழுத்தென்னலோபியாழ்வாழ்ந்தென்ன. What avails the fruitfulness of the எட்டி tree, and what avails the prosperity of the miser?

எட்டிக்கொட்டை, *s.* The poisonous nut of எட்டி, used medicinally.

எட்டிவேர், *s.* Its root.

எட்டிகுடி, *s.* A place sacred to Soobramania, ஓர்க்ஷேத்திரம்.

எட்டியர், *s.* The merchants or first division of the third caste, செட்டிகள். 2. The Vysiar caste in general, வசியர்மேடு.

எட்டு, *s.* The number eight denoted by அ, 8 என். 2. The eighth day funeral ceremony when food is presented to the manes of a deceased person, இறந்தவட்டம் சாட்டுக்கு; it is often contracted to எண். 3. Desire, ஆசை, impr. for எட்டை.

எட்டிலேயொத்திலே. Seldom, now and then.

எட்டுக்குச்சோறிட்டெலைக்க. [*prov.*] To set rice, curry and other eatables for the deceased in the eighth day ceremony—as எட்டாந்துக்கச்செலவிட.

எட்டுமிரண்டுமறியாதவன். A very dolt, an ignoramus.

எட்டடிவிரியன், *s.* A kind of viper.

எட்டனுருபு, *s.* The form of the eighth or vocative case.

எட்டிலொன்று, *s.* One of eight things, one-eighth.

எட்டுச்சார், *s.* [*prov.*] Two four square houses connected together.

எட்டுத்திக்கு—எண்டிசை, *s.* The eight cardinal points or regions protected by as many supernal regents the supposed guardians of the earth.

எட்டெட்டு—எவ்வெட்டு. Eight by eight—eight to each, eight of each. When used adjectively, எட்டு becomes எண்—as எண்ணெட்டு, eight times eight.

எண்கணன், *s.* Brahma the eight-eyed, பிரமன்.

எண்காற்புள், *s.* [*in mythology.*] The eight-footed bird. See சரபம், சிம்புள் and சிம்புள்.

எண்குணம், *s.* The eight divine attributes. See குணம்.

எண்குணத்தான்—எண்குணன், *s.* He who possesses the eight attributes—the perfect one—a term applied in சிவன், to Siva, சிவன், Argha, அருகன்.

எண்கோணம், *s.* An octagon, eight-sided figure, அஷ்டகோணம்.

எண்சாண், *s.* Eight spans.

எண்சாணுடம்பு, *s.* The human body, eight spans high, each person according to his own span.

எண்சாணுடம்புக்குஞ்சிரசேபிரதானம். The head is the chief of the eight span-body; i. e. in cases of difficulty apply to the chief.

எண்சிறப்புள்ளோன், *s.* Argha, அருகன்.

எண்சுவை, *s.* The eight poetic expressions of passion. See இரசம்.

எண்டோளன், *s.* Siva, சிவன்—the eight shouldered. (*p.*)

எண்டோளி, *s.* Kali, காளி. 2. Durga, துர்க்கை. (*p.*)

எண்ணாயிரம், *s.* Eight thousand.

எண்ணாயிரவர், *s.* A class of smartha brahmans consisting of eight-thousand individuals. 2. A body of eight-thousand jainas.

எண்ணான்கு, *s.* Eight times four.

எண்ணூறு, *s.* Eight hundred.

எண்ணெட்டு, *s.* [*prov.*] Eight times eight.

எண்பது, s. Eighty, எண்ஒன்று பது.

எண்மடங்கு, s. Eight fold.

எண்மர், s. Eight persons, எட்டு பேர். (p.)

எண்வகைத்துணைவர், s. The eight classes composing the escort of a king; i. e. மந்திரியர், சுரோகிதர், சுற்றம், சேனாபதியர், சாமர்க்கர், படைத்தலைவர், இவுளிமறவர், யானைவீரர்.

எட்டு, கிறேன், எட்டினேன், வேன், எட்ட, v. a. To stretch forth, to reach after, நீள. 2. [with the dative.] To be obtained, be got, to be caught, அகப்பட.

எட்டாதபூதேவனுக்கு. The flower that is out of reach is dedicated to God. [prov.]

மனோவாக்குக்கெட்டாதது. What is incomprehensible or unutterable.

கைக்கெட்டினதுவாய்க்கெட்டாமற்போயிற்று. The mouth did not get what the hand had reached—I almost got it, but it escaped my grasp. The fates were against me, &c.—spoken in cases of disappointment, &c.

கண்ணுக்கெட்டினமட்டும். As far as the eye can see.

எனக்கெட்டாது. I cannot reach it. 2. I cannot get it. 3. I cannot comprehend it.

கிணற்றுக்கிந்தக்கயிறெட்டாது. This rope is not long enough for the well.

எட்ட, inf. [used adverbially.] Far, far off, further, away, aloof, தூரமாக.

எட்டவா. Step on, step out.

எட்டப்போ—எட்டிப்போ. Go further.

எட்டக்கட்ட, inf. To keep away, தூரமாக.

மழையெட்டக்கட்டிவிட்டது. The rain has kept off a long time.

எட்டவிட, inf. To communicate, inform.

அவனுக்கிந்தச்செய்தியையெட்டவிடு. Communicate this news to him.

எட்டாக்கை, s. A very distant place, not near enough to be serviceable.

எட்டாதபொருள், s. Things incomprehensible—as the Divine Being, mysteries, &c.

எட்டுமட்டும்பார்க்க, inf. To endeavor as much as one can; to reach or attain a thing.

எட்டிப்பறிக்க, inf. To reach and pluck.

எட்டிப்பார்க்க, inf. To peep, look over a wall, &c. 2. To make an effort, to reach a point or thing.

எட்டினர், s. Friends, adherents, partisans, சிநேகிதர். (p.)

எண், s. Thought, imagination, conjecture, intention, எண்ணிக்கை. 2. Deliberation, counsel, care, விசாரம். 3. Number, enumeration, calculation, computation, இலக்கம். 4. Astronomical computation, astronomy, சோதிடநூல். 5. Estimation, esteem, honor, respect, worthiness, மதிப்பு. 6. Strength, வலி. 7. Total measure, அளவைமுறை.—Note. Seven is regarded as the most lucky number, after which five and the other odd numbers have precedence. 8. Lowness in state or rank, inferiority, pitiableness, or despicableness, எளிமை. 9. Easiness of accomplishment, acquisition, access, &c.; what is not difficult, இலேசு. 10. A kind of rape, the plant or seed, எள்ளு. (p.)

எண்ணுக்குள்ளடங்காதது. That which is innumerable. 2. That which is incomprehensible.

எண்ணுமெழுத்துங்கண்ணெனத்தகும். Arithmetic and grammar may be regarded as eyes.

எண்ணெழுத்திகழேல். Think not lightly of numbers and letters, do not neglect reading and cyphering.

எண்பொருளவாகச்செலச்சொல்லி. Communicating your thoughts in language easy to be understood—

எண்சாத்திரம், s. The science of numbers, arithmetic, mathematics, கணிதம்.

எண்கூட்டல், s. Addition.

எண்சுவடி, s. The multiplication table either of whole numbers, or fractions, நிச்சுவடி. 2. An account book, கணக்குப்புஸ்தகம்.

எண்செய்யுள், s. A poem celebrating the country, town, names, titles, &c. of a hero. It consists of any number of verses from ten to one-thousand inclusive, and is named from the number of verses it contains, நிப்பந்தம். See பிரபந்தம்.

எண்ணர், s. Astronomers, கணிதர்.

எண்ணர்கணக்கென்பரெண்ணர். Astronomers will call this a treatise of arithmetic. (சோலை.)

எண்ணிட, inf. To count, reckon, calculate.

எண்ணிடஇடமொன்றின்றிபெள்களுவும்நிறைந்த தன்றே. (The army) crowded the whole field so that there was hardly any room left—not so much as even to hold a rape seed.

எண்ணில்கண்ணுடையோன், s. God, கடவுள். 2. Budha, புத்தன். (p.)

எண்ணில்காலம், s. Incalculable time, அளவில்லாதகாலம். (சத.)

எண்ணிறக்க, inf. To exceed computation, conception, அளவிறக்க.

எண்ணின்வகுப்பு, s. The Tamil enumeration table which consists of thirty-six digits; viz.: 1. ஏகம், units. 2. தசம், tens. 3. சதம், hundreds. 4. சகஸ்திரம், thousands. 5. அயுதம், ten thousands. 6. நியுதம், hundred thousands, &c.

எண்ணும்மை, s. A numerical connective. See உம்.

எண்ணுறுத்த, inf. To prove, establish, உறுதிப்படுத்த.

எண்கு, s. A bear, கரடி. (p.)

எண்ணம், s. Thought, opinion, supposition, imagination, conception, &c., நினைப்பு. 2. Purpose, intention, design, object, determination, கோக்கம். 3. Estimation, estimate, conjecture, guess, surmise, மதிப்பு. 4. Arrogance, presumption, elation, இறுமாப்பு. 5. Hope, expectation, indulging fancy; fancied or prospective happiness, reverie, speculation, musing chimera, conceit, சம்பிக்கை. 6. Esteem, regard, deference, respect, credit, courtesy, decorum, awe, reverence, கனம். 7. Care, caution, vigilance, anxiety, solicitude, concern, விசாரம். 8. Deliberation, counsel, ஆலோசனை. 9. Judgment, conviction, கருத்து.

எண்ணமுற்றுரைக்கின். Were I to reckon and declare the number— (கைட.)

எண்ணியவெள்ளவரிழப்பர். The enemy who expected to conquer us will be disappointed. (குறள்.)

தானென்கிறவெண்ணம்—நானென்கிறவெண்ணம், s. Self-conceit, self-importance.

இவனுடனென்கிறவெண்ணமவனுக்கில்லை. Rank or station with him is a matter of no consideration.

எண்ணக்குறிப்பு, s. Motive, object, intention, design, கோக்கம்.

எண்ணங்குலைய, inf. To be perplexed in mind, மனங்கலங்க. 2. To be disconcerted in a plan, to be thwarted in one's expectation, எண்ணம்வீணாக. 3. To lose reputation, மதிப்புக்கெட.

எண்ணங்கொண்டிருக்க, inf. To entertain hope. 2. To be anxious, to be in deep concern. 3. To intend, purpose. 4. To muse on, ponder. 5. To build castles in the air.

எண்ணந்தப்ப, inf. To be disappointed, to prove incorrect—as an opinion, மதிப்புத்தவற.

எண்ணத்தப்பு—எண்ணத்தவறு, s. Disrespect to a superior, அவமதிப்பு. 2. Disappointment, சம்பிக்கைக்கேடு.

எண்ணப்பிசகு, s. Misapprehension, எண்ணத்தவறு.

எண்ணமிட, inf. To think, reflect, consider.

எண்ணர், s. The king's ministers or counsellors, மந்திரிகள். (p.)

எண்ணு, கிறேன், எண்ணினேன், வேன், எண்ண, v. a. To think, consider, imagine, suppose, நினைக்க. 2. To intend, resolve, determine, குறிக்க. 3. To count, reckon, compute, கணிக்க. 4. To guess, conjecture, estimate, surmise, உத்தேசிக்க. 5. To esteem, appreciate, respect, honor, &c., மதிக்க. 6. To deliberate, take counsel, ஆலோசிக்க. 7. To hope, expect, நம்ப. 8. To care, to be anxious, to be perplexed with thoughts, கவலைப்பட. 9. To be elated, to be self-conceited, இறுமாக்க. 10. To consider seriously, weigh consequences, யோசிக்க.

எண்ணாதவெல்லாமெண்ணினான். He was musing and perplexed with many thoughts.

உனக்குநாசகாலத்தையெண்ணியிருக்கிறார்கள். They are meditating thy destruction.

இதைக்குற்றமாயெண்ணுவார்களா. Will they regard this as a fault?

எண்ணப்பட, inf. To be counted, reckoned. 2. To be esteemed, respected.

எண்ணத்தொலையாதது—எண்ணப்படாதது, appel. n. That which cannot be counted.

எண்ணாதகண்டன்—எண்ணாதநெஞ்சன், s. A very bold man, destitute of fear; a rash, or heedless man.

எண்ணாதவன், s. A reckless person, a desperate man.

பாவபுண்ணியமெண்ணாதவன். One who has no regard either for virtue or vice.

எண்ணாமற்பேச, inf. To speak without due regard to rank, station, &c., மதியாமற்பேச. 2. To speak without thought, யோசியாமற்பேச.

எண்ணார், *s.* Enemies, பகைவர். (*p.*)

எண்ணிப்பார்க்க, *inf.* To count, number. 2. To consider maturely, deliberate, to weigh in the mind.

எண்ணிப்பேச, *inf.* To speak considerately or deliberately.

எண்பட, *inf.* [*prov.*] To be discovered, to be caught, to be found out, அகப்பட.

எண்ணல், *v. noun.* Calculation, reckoning, கணக்குச்செய்தல். 2. Astronomical calculation, கணித்தல். 3. Counting with the fingers in astronomical calculations, &c. See கைத்தொழில்.

எண்ணலர், *s.* Foes, enemies, பகைவர். (*p.*)

எண்ணலளவை, *s.* Computation.

எண்ணலளவையாகுபெயர், *s.* One of the four kinds of அளவையாகுபெயர், according to which a number is put for the thing numbered—as காலாலேநடந்தான், he walked on one-fourth (of his length); i. e. his leg, which is so called because it bears that proportion to individual stature.

எண்ணிக்கை, *v. noun.* Regard, esteem, honor, estimation, reverence, மதிப்பு. 2. Number, numbering, கணிப்பு. —*Note.* This word is irregular in its formation.

எண்ணிக்கைக்குப்பிறந்தபிள்ளைகள். Children who seem born only to make up a number, being of no estimation.

எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காதது. That which is innumerable.

சேவகரையெண்ணிக்கைசெய்கிறது. To muster soldiers.

எண்ணிக்கைகொடுக்க, *inf.* To deliver an account of things, to give in the number.

எண்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*vul. prop.* எண்பி.] To prove, show, மெய்ப்பிக்க.

எண்மை, *s.* [*a contr. of* எளிமை.] Lowness of rank, inferiority, despicableness, poverty. 2. Pitiableness, a state deserving of, or calling forth pity, பரிதாபநிலை. 3. Easiness of acquisition, access, accomplishment, facility, இலேசு. (*p.*)

உவனைப்பொருவதுவெண்மையதுகொல். Is it easy to contend with him in battle? (கம்பர்.)

எண்மையன், *s.* An easy, or docile person, one easy to manage, இலேசானவன். 2. One of no importance, or weight of character, of no ability, &c., எளியவன்.

*எதாப்பிரகாரம், *s.* In like manner, as it is, as it was—in statu quo, இருந்தபடியே—as யதாப்பிரகாரம்.

*எதார்த்தம், *s.* Right, propriety, suitableness, உண்மை. 2. Actuality, certainty, நிச்சயம்—as யதார்த்தம். Wils. p. 680. YATHARTA.

எதிர், *s.* That which is opposite, in front, before, in presence of, over against, முன். 2. That which is opposed, is adverse, hostile, முரண். 3. Similitude, comparison, ஒப்பு. 4. Futurity, வருங்காலம். 5. Rivalry, competition, எதிரிடை.

எதிரதுபோற்றல், *v. noun.* An author's adopting what is authorized by good usage though modern. See உத்தி.

எதிரறை, *s.* An opposite room.

எதிராக—எதிரே, *adv.* Before, opposite to, in front, &c.

எனக்கெதிரே. Before me.

சத்துருவிற்கெதிராகப்போதல். Encountering or meeting an enemy.

எதிராளி—எதிரி, *s.* Opponent, adversary, antagonist, பகைஞன். 2. The defendant in a lawsuit, எதிர்வழக்காளி. 3. A rival, a competitor, எதிரிடைக்காரன்.

எதிரிட, *s.* To meet, எதிர்ப்பட. 2. To oppose in battle, எதிர்க்க.

எதிரிடை, *v. noun.* Opposition, encounter, counteraction, எதிர்க்கை. 2. Contrariety, விரோதம். 3. Rivalry, competition, எதிர்த்தனம். 4. That which is equivalent, சமாயிருப்பது.

எதிரிடைகட்ட, *inf.* To rival, to vie with, compete with, எதிர்க்க. 2. [*prov.*] To act in opposition, விரோதிக்க.

எதிரிடைகாரன், *s.* Competitor, rival, antagonist, விரோதஞ்செய்வோன்.

எதிரிடைச்சீட்டு—எதிரிடைமுறி, *s.* A counter bond.

எதிரிடையாய்ப்பேச, *inf.* To dispute or contradict.

எதிருத்தரம்—எதிர்மொழி, *s.* An answer, a reply, a rejoinder, a retort, பிரதியுத்தரம்.

எதிருரை, *s.* Answer, retort, எதிர்மொழி. 2. Cavil, dispute, வாது.

எதிருரைக்க, *inf.* To oppose, to disobey, to be contumacious, எதிர்த்துப்பேச. 2. To answer, retort, மறுமொழிசொல்ல. 3. To cavil, dispute, to be petulant, morose, cross, வாதுசெய்ய.

எதிரூன்ற, *inf.* To take a firm position—as an army, உறுதியாய்நிற்க. 2. To resist, oppose, withstand, எதிர்த்துநிற்க.

எதிரெடுக்க, *inf.* To vomit, eject from the stomach, சத்திசெய்ய.

எதிரேற்றல், *v. noun.* Counteracting a magical evil, எதிரேவல். 2. Counteracting evil in general, தடுத்தல். 3. Attacking, opposing or resisting—as an enemy, எதிர்த்தல். 4. Receiving in one's own person the weapons discharged by a foe out of bravery, or to save a friend, பிறன்மேல்வருபடைதாங்கியேற்றல்.

எதிரேற்று, *v. noun.* Counter magic, magic resorted to in retaliation, sorcery, &c., எதிரேவல்.

எதிரொலி, *s.* Echo, reverberation of sound, பிரதித்தொனி.

எதிரொலித்தல், *v. noun.* Echoing, resounding.

எதிர்கொள்ள—எதிர்கொண்டழைக்க, *inf.* To meet and receive a guest, a great person, a wedding party, &c., coming to one's house, சந்திக்க.

எதிர்கோள், *v. noun.* Meeting in the way, meeting or receiving a person, எதிர்கொள்ளுகை.

விருந்தெதிர்கோடல், *v. noun.* Inviting guests, or devotees, religious mendicants, &c.—one of the duties enjoined on a householder as the condition of his own participation of the good things of providence. See இல், house. (இல்வாழ்க்கை.)

எதிர்க்கடை, *s.* An opposition bazaar.

கீரைக்கடைக்குமெதிர்க்கடைவேண்டும். An opposition stall is necessary even among green grocers. [*prov.*]

எதிர்க்கட்சி, *s.* An opposite party, எதிராளகட்டம்.

எதிர்க்காற்று, *s.* Contrary wind.

எதிர்க்கை, *s.* A slanting timber forming a continued line with the ridge and uniting in an angle formed by the slanting hip-rafters on either end of a hipped or bungalo roof.

எதிர்ச்சாட்சி, *s.* Counter testimony; a witness brought to disprove previous testimony, மறுசாட்சி.

எதிர்ச்செட்டு, *s.* Competition in trade, ஒருவன்விற்பதற்குமாறாகவிற்கை. 2. [*prov.*] Trading at second hand, buying and selling again directly at a small profit.

எதிர்நடை, *s.* The act of doing perversely. 2. Opposite course.

எதிர்நடைக்கணக்கு, *s.* A register or account kept by each partner in a concern, that one may be examined by the other.

எதிர்நிரைநிறை—எதிர்நிரனிறை, *s.* An arrangement of a series of verbs, &c. in the contrary order to that in which their nouns occur. See முறைநிரனிறை.

எதிர்நிலை, *s.* Resistance, opposition, எதிர்நிற்கை.

எதிர்நிலையகத்திணை, *s.* [*in amatory verse.*] The rule for elucidating a circumstance by the opposite case, contrast.

எதிர்நிற்க, *inf.* To stand before one, முன்னிற்க. 2. To oppose, to be perverse, or contumacious, மாறுபட்டுநிற்க. 3. To stand against, withstand, cope with, போர்செய்ய.

எதிர்நோக்குநட்சத்திரம், *s.* A nutchattra whose influence has respect to movements and interests in the different points of the compass, not an astrological, but a common phrase; the same as எதிர்நாள், or more properly, பக்கநாள்.

எதிர்பார்க்க, *inf.* To wait for an expected person, வரவுபார்த்திருக்க. 2. To expect, to look forward, காத்திருக்க.

ஒருகாரியத்திற்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. To hope for a thing, to be in expectation of it.

எதிர்போக, *inf.* To go against, oppose, meet as an army, assail, எதிராகப்போக.

எதிர்ப்பட, *inf.* To meet as in the way, சந்திக்க. 2. To happen, occur, தோன்ற.

எதிர்ப்படுத்த, *inf.* To confront, எதிர்க்க. 2. To stir up strife, cause opposition, பகைமூட்ட.

எதிர்ப்பாடு, *v. noun.* Meeting, எதிர்ப்படுகை.

எதிர்ப்பாய்ச்சல், *s.* A contrary current; leaping in a contrary direction.

எதிர்மறை, *s.* [*in grammar.*] The negative forms of expression, மறை—அ, அந், ந, நி, கு, வி, &c. are Sanscrit prefixes expressing negation.

எதிர்மறைவினை, *s.* [*in grammar.*] The negative verb, மறைவினை.

எதிர்முகம், *s.* Face to face, முகாமுகம். 2. Presence, சன்னிதி. 3. Front, முன்.

அதற்கெதிர்முகமாக. Opposite to it.

எதிர்வர, *inf.* To come against, to oppose, விரோதமாக வர. 2. To meet as one on leaving home meets a person (considered ominous), எதிராகவர.

எதிர்வழக்கு, *inf.* A counter lawsuit, instituted out of revenge, எதிர்வியாச்சியம்.

எதிர்வாதம், *s.* A reply, a dispute.

எதிர்வாதி, *s.* Defendant in law, repliant, respondent, பிரதிவாதி.

எதிர்வினை, *s.* [*not com.*] Negative verbs, மறைவினை. 2. Effects of the deeds of former births to be experienced, வருவினை.

எதிர்வினைவிலக்கு, *v. noun.* [*in rhetoric.*] Preventing a person doing a thing by pointing out its evil consequences, ஓரலங்காரம்.

எதிர், கிறேன், ந்தேன், வேன், எதிர, *v. n.* To come in front, meet, appear in front, எதிர்ப்பட. 2. To happen, occur—as a future event, தோன்ற. 3. *v. a.* To oppose, to make an onset, cope with, எதிர்க்க.

எதிர்ந்தோர், *s.* Opponents, foes, enemies, பகைவர். 2. Those who encounter, combatants, &c. (*p.*)

எதிர. The infinitive of the above verb—used as a particle of comparison, உவமையுருபு. (*p.*)

எதிர்வு, *v. noun.* Meeting, fronting, எதிர்ப்படுகை. 2. Opposition, rivalry, எதிர்க்கை. 3. Futurity, வருங்காலம். 4. Happening, சம்பவிக்கை. (*p.*)

எதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To meet, face, to front, சந்திக்க. 2. To meet as a foe, oppose, withstand, resist, encounter, force an enemy, attack, fall upon, மாறுபட. 3. To counteract, contravene, தடுக்க. 4. To vex, trouble, harass, அலைக்க. 5. To meet a future event, receive, obtain, எதிர்பார்க்க.

தெய்வமெதிர்ப்பின். If destiny be adverse—(இராமா. உலா).

எதிர்காலம், *s.* Future time, future tense, வருங்காலம்.

எதிர்காலவுணர்ச்சி, *s.* Prescience, foreknowledge.

எதிர்த்தவன், *s.* A kind of arsenic.

எதிர்த்துநிற்க, *inf.* To resist, to withstand.

எதிர்த்துப்பேச, *inf.* To contradict, dispute, controvert, retort. 2. To remonstrate, or expostulate with. 3. To object, plead against in law, &c.

எதிர்த்துப்பொர, *inf.* To combat.

எதிர்க்கை, *v. noun.* [*prov.*] Opposition, resistance, விரோதிக்கை.

எதிர்ப்பு, *v. noun.* Meeting, சந்திப்பு. 2. Encounter, attack, resistance, assault, onset, எதிர்க்கை. 3. Counteraction, contravention, தடுப்பு. 4. Harassing, vexing, அலைப்பு. 5. Motive, object, இலக்கு. 6. Futurity, future time, வருங்காலம். 7. A word in reply, an answer, எதிர்மொழி. (நிகண்டு.) 8. A forfeit for breach of contract, தண்டவாளம்.

எதிர்ப்பை, *s.* Something given in order to obtain a benefit afterwards, கைம்மாறு; [*ex* எதிர்.]

குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து. With the hope of getting a return, anticipating a recompense— (குறள்.)

எது, *inter. pron.* Which, what, யாது.

எதற்காக. On what account, wherefore.

எதற்கொத்தையொப்பிடுகிறாய். Your comparison is quite below the point.

எதாகிலும். Anything whatever.

எதுகாரியத்திலும். In whatever thing, in every thing.

எத்தால்வாழலாம்? ஒத்தால்வாழலாம். Who live happily together? A. Those who are unanimous.

எதுகை, *s.* Initial rhyme, commonly occurring in the second letter of every line in the stanza. (See தொடை.) 2. [*vul.*] (*fig.*) Agreement, union, consonance, similarity, பொருத்தம். (*p.*)

தலையாகெதுகை, *s.* In rhyme, similarity of the first class in which all the letters except the initial of the first foot in each line through the stanza are the same—as சொற்போர்புரிவர்காண்மறை யாறங்குமுணர்ந்த தொழுகுலத்தோர், விற்போர்புரிவர் செடியகிலேபிரமனன்னையவிறல்வேந்தர், பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந்தம்போற் பேணிப்புரிவணிகர், சொற்போர்புரிவர்க்கரில்வேளாண்குல த்து செறிபினர்.

இடையாகெதுகை, *s.* Consonance of a medial kind in which the second letter only rhymes—as அகரமுதலவெழுத் தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு.

கடையாகெதுகை, *s.* Consonance of an inferior order including every kind except the two given above.

ஆசெதுகை, *s.* An exception to the general rule of எதுகை; i. e. when the second letter of the first line is ய, ர, ல, or ழ, it may be omitted in the following lines when necessary.

வழியெதுகை, *s.* The agreement of the second and third letters in the first, second, and sometimes the third feet in every line through the stanza.

நெடிலெதுகை, *s.* The rhyming of the long consonants in a poem—as ஆவாவென்றே பஞ்சினாழ்ந்தா ரொருசாரார், கூகூ வென்றேகூவிளிகொண்டாரொருசாரார், மாமாவென் றேமாய்ந்தனர்நீந்தாரொருசாரார், ஏகாஏகிறென்செய் துமென்றொருசாரார்.

இனவெதுகை, *s.* The rhyming of the same class of consonants in a poem. It consists of three kinds: 1. வல்லினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the வல்லினம் consonants, உ-ம். தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ ரெச்சத்தாற்காணப்படும். 2. மெல்லினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the மெல்லினம் consonants, உ-ம். அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனுநண்பென் னுநாடாச்சிறப்பு. 3. இடையினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the இடையினம் consonants, உ-ம். எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு.

*ஏதேச்சை, *s.* One's own wish, choice, fancy, சுவேச்சை. 2. Satisfaction, திருத்தி.

ஏதேச்சையாக, *inf.* [*used adverbially.*] According to one's own wish, desire, choice, option, fancy, மனதின்படி.

*ஏதேட்டம்—ஏதேஷ்டம், *s.* As யதேஷ்டம்; which see.

ஏதோத்தேசபட்சம், *s.* One of the two systematic methods of treating a subject—opposed to காரியகாலபட்சம். See தன்னூல்.

எத்தனம்—எத்தினம், *s.* Effort, attempt, exertion, பிரயத்தனம். 2. Means, expedient, implement, instrument, utensil, tools, கருவி. 3. Preparation, promptitude, ஆயத்தம். See யத்தினம்.

எத்தனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To prepare, set about, attempt, aim at, venture, devise, endeavor, எத்தனப்பட.

எத்தனை—எத்துணை, *inter. pron.* How many, how much, what measure, degrees, &c., எவ்வளவு; [*ex* எ, *et* தனை, துணை.]

எத்தனைதூரம். How far?

எத்தனைபெரியது. How great?

எத்தனைமனிதர். How many men?

எத்து, கிறேன், எத்தினேன், வேன், எத்த, *v. a.* To inveigle, cheat, seduce, entrap, defraud, entangle by specious appearances, வஞ்சிக்க. 2. To coax, wheedle a child, &c., இதஞ்சொல்ல.

என்னையெத்திப்பதார்த்தம்வாங்கிக்கொண்டான். Having deceived me, he obtained the thing.

எத்தப்பார்க்க, *inf.* To intend deceiving.

எத்திப்பறிக்க, *inf.* To obtain by deceit.

எத்து, *v. noun.* Inveigling, seduction, cheating, deception by fair appearances, circumvention, வஞ்சகம்.

எத்துக்குட்பட்டவன், *s.* One who has been deceived.

எத்தன், *s.* [*vul.*] An inveigler, a cheat, an impostor, வஞ்சகன்.

எத்துப்புத்தி, *s.* Deceptive advice, suggestions, &c.

எத்துவாதம், *s.* Contradiction, அடாவிடம்.

எத்துவாதம்பண்ண, *inf.* To contradict.

எத்துவார்த்தை, *s.* Enticing words.

எத்தேசகாலமும், *adv.* Always, perpetually, in whatever time and place எப்பொழுதும்; [*ex* எ, what, தேசம், region, *et* காலம், time.]

எந்த, *adj. prefix.* Which, what, வினா.—*Note.* எந்த is sometimes doubled—as எந்தெந்த, and used before a word ending with an உம் which is called முற்றும்மை, or with ஆனாலும், and then it signifies whosoever, whatsoever—as எந்தெந்தச்சமயத்திலும், at any time whatsoever; எந்தெந்தவார்த்தையானாலும்எண்ணாமற்சொல்லவேண்டாம், Utter no word whatever before you have considered it.

எந்தநாட்டிலும்செல்லும். It will pass in any country.

எந்தக்கை. Which hand?

எந்தச்சுமை. Which burden?

எந்தத்தொழில். What business?

எந்தப்பாண்டம். Which vessel?

எந்தமட்டும். How far? how great? how long? how much?

எந்திரம், *s.* Engine, machine in general, சூத்திரம். 2. A hand-mill, திரிகை. 3. Sugar-cane press, ஆலை. 4. A kind of machine for separating the seeds from cotton, பஞ்சுகொட்டுமெந்திரம். 5. Sticks for producing fire by attrition, தீக்கடைகோல். 6. A potter's wheel, குலாலச்சக்கரம். 7. A car, carriage, chariot, தேர். 8. A conveyance artificially managed, ஊர்தி. 9. A mystical diagram in magic or astrology, written on metal or ola and worn on the arm or other part of the body—as a charm or amulet, மந்திரச்சக்கரம். 10. Engines, or other contrivances connected with a fortification to repel or exclude an enemy, மதிலுறுப்பு. See இயந்திரம் and யந்திரம்.

எந்திரகாரன், *s.* A machinist, சூத்திரகாரன்.

எந்திரமெழுதிக்கட்ட, *inf.* To write or engrave a diagram and fasten it on.

எந்திரவாவி, *s.* A machine for drawing water, இலவந்திகை.

எந்தை, *s.* My father, our father, எமதுதந்தை. See also தந்தை.

எப்படி. How, in what way, or manner, எவ்வண்ணம்; [*ex* எ, *et* படி.]

எப்படிக்கூடுமோஅப்படிச்செய். Do as you can.

எப்படியாகிலும்—எப்படியானாலும்—எப்படியாவது. Howsoever it be, nevertheless.

எப்படியும். However, at any rate, at all events.

அதற்கெப்படி. What shall we do?

வழியெப்படிப்போகிறது. Which is the way? which way must we go?

எப்பொருட்குமிறைவன், *s.* The Deity, the Supreme Being, கடவுள்; [*ex* எ.]

எப்பொழுது—எப்போது—எப்போழ்து. When, at what time, எக்காலம்; [*ex* எ.]

எப்பொழுதும். Always, at all times, continually.

எப்போதாகிலும். Whensoever, at any time.

எப்போதுமுள்ளது. That which is eternal.

எப்போதுவந்தாலும். Whenever he comes.

எப்போதைக்கும். Forever.

எமநாகம், *s.* The ஓமம் plant, அசமதாகம், Anethum sowa. 2. The ஊமத்தை plant.

எமநாமம், *s.* The ஊமத்தை plant, Datura alba.

எமர்—எமரார், *s.* Our people, எம்முடையவர்.

எமன், *s.* (*fem.* எமள்.) Our man, friend, relative, &c., எம்முடையவன்.

*எமன், *s.* The deity of *Naraca* or hell, where his capital is placed, in which he sits in judgment on the dead, and distributes rewards and punishments, sending the good to *Swerga*, and the wicked to the division of *Naraca* or *Tartarus* appropriated to their crimes: he corresponds with the *Grecian* god Pluto, and the judge of hell Minos, and in *Hindu* mythology is often identified with death and time; he is the son of Surya, or the sun, and brother of the personified Yamuna or *Jumna* river, யமன். Wils. p. 681. Yama. (இயமன் and யமன்.) 2. The third fang of the cobra, சர்பத்தின்பற்களிலொன்று. (*p.*)

எமகணம்—எமகிங்கரர்—எமதூதர், *s.* The messengers of Yama employed to execute his behests, apprehending souls and conveying them to Tartarus, யமன்தூதர்.

எமதூதன், *s.* The fourth fang of the cobra, சர்பத்தின்பற்களிலொன்று.

எமலோகம், *s.* The place of the deceased; the purgatory of the Hindus; the kingdom of எமன்.

எமாஸ்திரம், *s.* His weapons of which there are three kinds, viz:. 1. தண்டு, a trident. 2. தண்டு, a club. 3. பாசம், a rope.

எமி, *s.* Society, fellowship—the opposite of தமி, solitude. (திவா.) (In சது, erroneously எமி, companion, உடனிருப்பவன்.)

எம், *pos. pron.* [*from* யாம்.] Our—as எம்குலம், our caste; எம, our things. Also the ending of verbs of different persons, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவிகுதி—as உண்டனெம்யானுமவனும், I and he ate.

எமக்கு. To us, நமக்கு.

எம்மனோர். Like us, such as we are, persons of our rank, state, circumstances.

எம்முடையது—எமது, *pron.* Ours.

எம்பி, *s.* Our or my younger brother, என்தம்பி. (*p.*)

எம்பியும்யானும்பொருதிக்கப்போரினில். In the fight in which my brother and I engaged. (இராமா.)

எம்பிராட்டி, *s.* Our lady, our mistress, எம்மிறைவி. (*p.*)

எம்பிரான்—எம்பெருமான், *s.* Our lord, god, or chief, எம்மிறைவன். 2. The name of a Vishnu devotee, ஓர்விட்டுணுபத்தன்.

எம்பெருமான்சதகம், *s.* A celebrated devotional book, containing one hundred stanzas, addressed to Vishnu.

எம்மான், *s.* Our God, எம்மிறைவன். (*p.*)

எம்பர். Which place, எவ்விடம்.

எம்புகம், *s.* The நிலக்கடம்பு plant.

எம்மட்டு—எம்மாத்திரம். How much, what extent, how far, how long, எவ்வளவு; [*ex* எ.]

எம்மாத்திரத்திற்குவாங்கினாய். For how much did you obtain it?

அதற்குநானெம்மாத்திரம். Who am I to do such a thing?—implying unfitness.

எம்மை, *inter. n.* Which birth, or transmigration, எப்பிறப்பு. (*p.*)

எம்மையும். In which birth soever past, present, or future. 2. In every kind of birth from those of the gods down to vegetables, referring to the metempsychosis, according to which, the same soul or life assumes different bodies according to its actions in previous births. See பிறப்பு.

எம்மையுலகத்தும். In which world soever, in any or every world. (நாலடி.)

எயில், *s.* A fortress, wall, a fortification, மதில். 2. City, town, புரம். (*p.*)

எயிலொருமூன்றுஞ்செற்றோன். Siva who destroyed the three aerial cities.

எயில்காக்க, *inf.* To guard one's fort, &c.

எயில்வளைக்க, *inf.* To besiege a fort, to surround a fort.

எயிற்புறம், *s.* The parts outside of a fort.

மூவெயில், *s.* [*in mythology.*] The three cities of the Asoors, built in the air one above another, of gold, silver and iron respectively, and destroyed by Siva, because they had abandoned his worship; on which occasion, he made Maha Meru his bow, and Vishnu his arrow for the execution of his purpose. திரிபுரம். (*p.*)

எயிறு, *s.* A tooth, பல். 2. The tusk of an elephant, or wild hog, யானை, பன்றியினுற்றின்கோடு. (*p.*)

எயிறலைக்க—எயிறுதின்ன, *inf.* To gnash the teeth—expressive of anger.

எயிறலைப்பு, *v. noun.* Gnashing the teeth.

எயிறிலி, *s.* The sun whose teeth Siva is said to have broken to pieces, சூரியன். (*p.*)

எயினன், *s.* A desert tribe, எயினச்சாதி. (*p.*)

எயினர், *s.* (*fem.* எயிற்றியர்.) A cast of foresters who live by plunder and who formerly were much employed as soldiers, மறவர்.

எயினக்குடி—எயின்குடி, *s.* A family of foresters.

எயினச்சேரி—எயின்சேரி, *s.* A village of foresters.

எய், *s.* Porcupine, முட்பன்றி. (*p.*)

எய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. a.* To cast, to throw, to fling stones, &c.; to discharge arrows, அம்புமுதலியனவெய்ய.

எய்தவனிருக்கவம்பைநோவானேன். Why be offended with the arrow seeing that he is present who discharged it? [*prov.*]

எய்வு, *v. noun.* Shooting with a bow, எய்கை.

எய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To grow weary by exertion, fail in strength—as in battle; to flag through want of food, &c., இளைக்க. 2. To be reduced in circumstances, grow poor, தரித்திரமடைய. 3. *v. a.* To know, understand, comprehend, அறிய. (*p.*)

அனிச்சம்படினும்பொறுமையைபெய்த்தும். Though he (Siva) knew that the feet of his consort could not endure the falling of the (delicate) *anicah* flower— (பிரபுலிங்க.)

எய்ப்பு, *v. noun.* Weariness, languor, &c., இளப்பு.

எய்ப்பில்வைப்பு, *s.* That which is laid up for a time of adversity, வறுமைப் பருவத்துக்கு வைக்கும் திரவியம்.

எய்து, கிறேன், எய்தினேன், வேன், எய்த, *v. a.* To approach, come upon, அணுக. 2. To obtain, acquire, attain, பெற் றுக்கொள்ள. 3. To experience, enjoy, or suffer, பயனனுபவிக்க. 4. *v. n.* To arrive at, come, சேர. 5. To happen, occur, சம்பவிக்க. (*p.*)

மெய்ஞ்ஞானமெதிர்மெய்துகிறது. To obtain true wisdom.

என்பாவத்தின்றுப்பயனென்னைமெய்திற்று. The consequence of my sin came upon me.

எய்தாமை, *neg. v. noun.* The state of not possessing.

எய்யாமை, *s.* Ignorance, அறியா மை. (*p.*)

எரல், *s.* [*as* சமுத்திரசண்டி.] A sea-shell.

எரி, *s.* Fire, burning flame, நெ ருப்பு. 2. Hell, or one of the hells of Hindu mythology, நரகம். 3. Glowing, light, brightness, பிரகாசம். 4. The eighteenth lunar mansion, கேட்டை. 5. The seventh asterism, புனர்பூசம். (*p.*)

எரிகுஞ்சி, *s.* Red, or fiery hair—spoken of the Ratchatas, &c., செம்மயிர். (*p.*)

எரிசனம், *s.* The inhabitants of hell, நரர். (*p.*)

எரிநாள், *s.* The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். (*p.*)

எரிபொழுது, *s.* The setting sun with a red appearance, செவ்வானப்பொழுது. (*p.*)

எரிப்புறம், *s.* Hell, நரகம். (*p.*)

எரியிட, *inf.* To set on fire, நெ ருப்புப்போட. (*p.*) 2. To calcine medicine, மருந்தெரிக்க.

எரிவட்டம், *s.* One of the Hindu hells, நரகம். (*p.*)

எரி, கிறது, ந்தது, யும், எரிய, *v. n.* To glow, shine, give light, பிரகாசிக்க. 2. To burn, ignite; to be injured, or consumed by fire, to be scorched, to flame, அழல. 3. To burn—as a sore, or fever; to smart, to be inflamed, புண்முதலியவெரிய. 4. To be envious, jealous, to fret, be peevish, பொறா மைகொள்ள. 5. To be enraged, indignant, கோபங்கொள்ள. 6. To burn as the stomach with hunger, வயிறெரிய. 7. To suffer pain—as from a heavy load on the head, &c., தலைமுதலியனவெரிய. (*c.*)

அடுப்பெரிகிறது. The fire upon the hearth burns.

அஜீரணமெரிந்துபோனது. The indigestion has ceased, *lit.* is burnt up.

நட்சத்திரமெரிந்துவிழுகின்றது. A star glows and falls.

நானுண்டதெல்லாமெரிந்துபோயிற்று. The food I took has digested. 2. I am so pained by what you said that the food I have eaten seems as nothing. 3. The food I took has digested by means of enchantment, medicines, &c.

வயிறெரிகின்றது. My bowels are inflamed for food. 2. I am in distress, yearning, &c.

அவன்பட்டதைநினைக்கிறபொழுதுஎன்வயிறெரிகிற து. My bowels are inflamed when I think of what he suffered.

கனகனென்றெரிகிறது. It burns with excessive heat.

அவனெரிபொரியென்றுவிழுகிறான். He breaks out with rage and fury, *lit.* saying, Burn him, fry him.

எரிகரும்பு, *s.* Fagots, விறகு. (*c.*)

எரிகுடல், *s.* A canine appetite, எரிவயிறு. (*c.*)

எரிகுடலன், *s.* One who is always craving for food, பேராசையுள்ளவன்.

எரிகுன்மம், *s.* A stomachic disease, excessive heat, head-ache, &c., ஒர்நோய்.

எரிகொள்ளி, *s.* A fire-brand, கொள்ளிக்கட்டை.

எரிசினம், *s.* Burning anger, கடுங் கோபம்.

எரிநரகம், *s.* The burning hell, ஒர்நரகம்—in distinction from others.

எரிபவுவன், *s.* A burning ulcer or cancer, பிளவை.

எரிபந்தம், *s.* A burning torch, a flambeau, தீவர்த்தி. 2. A kind of burning sensation all over the system from disease, எரிச்சல்.

எரிபிடாரி, *s.* An enraged or furious demoness, எரிதூர்க்கை. 2. A peevish, or fretful person—spoken disparagingly, எரிச்சலுடையவள்.

எரிபுழு, *s.* A kind of brownish, yellow caterpillar, the sight of which on leaving home, &c., is regarded as propitious, சம்பசைப்புச்சிபிரேணவகை.

எரிபூச்சி, *s.* A flying insect which, on contact, emits moisture that causes a burning smart and a discoloring of the skin, ஒர்பூச்சி.

எரிமணி, *s.* Sparkling jewels, bright gems, பிரகாசமுள்ளமணி.

எரிமுகி, *s.* A tree, the milk of whose seeds is pungent and caustic, and being indelible, is used in marking, சேங் கொட்டைமரம், Semicarpus anacardium.

எரியவிழிக்க, *inf.* To look fiercely having the eyes flaming with rage, கோ பத்தோடேபார்க்க.

எரிவண்டு, *s.* The Mylabris or blistering beetle, ஒர்வகைவண்டு. 2. An insect which strikes against the eye-ball inducing severe smarting, கண்ணிலடிக்கும் வண்டு.

எரிவந்தம், *s.* A burning sensation in the body, எரிபந்தம். 2. (*Met.*) Anger, wrath, எரிச்சல்.

எரிவனம், *s.* A burning place for the dead, சுடுகாடு.

எரிவரியன், *s.* A snake of the viper kind.

பற்றியெரிய, *inf.* To take fire.

எரிப்பு, *v. noun.* Burning, ignition, எரிவு. 2. *s.* Envy, jealousy, peevishness, malice, rancor, பொறாமை. 3. Satiety, nausea, தெகுட்டிப்பு.

எரிப்புக்காரன்—எரிப்புள்ளவன், *s.* An envious, impatient, peevish, or irritable person, பொறாமையுடையவன்.

எரிப்பெடுக்க, *inf.* To be peevish, cynical, querulous, எரிப்புண்டாக.

ஓரெரிப்பாயெரிக்க, *inf.* To keep a fire burning, to heat continually—as in preparing medicines.

ஓரெரிப்பாயெரித்துப்போட்டான். He consumed it at one burning. 2. He has utterly destroyed (the family, town, &c., by injustice, oppression, &c.).

எரியல், *v. noun.* Burning, எரிவு. 2. [*prov.*] That which is burnt—as food, at the bottom of a vessel in cooking, எரிந்தது.

எரிவு, *v. noun.* Burning, ignition, எரிகை. 2. *s.* Heat in the system, smarting, pungency, inflammation, உடலெரிவு 3. Envy, jealousy, resentment, பொறாமை. 4. Fretting, displeasure, anger, irritation of body and mind, கோபம்.

கண்ணெரிவு, *s.* Burning of the eyes.

கையெரிவு, *s.* Burning of the hands.

காலெரிவு, *s.* Burning of the feet.

உடலெரிவு, *s.* Burning of the whole body.

குடலெரிவு, *s.* Burning of the bowels.

எரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To burn, consume by fire, scorch, எரியச்செய்ய. 2. To keep (a lamp) burning, விளக்கெரிக்க. 3. To cause digestion by extraordinary means—as by incantations, medicines, ஜீரணிப்பிக்க. 4. To sublimate, calcine metals, reduce to powder by fire for medicines, மருந்தெரிக்க.

தான்தின்றநஞ்சுதன்னையெரிக்கும். The poison he takes will consume himself; i. e. evil deeds bring their own retribution.

எரிதைலம், *s.* Medicinal oil prepared by burning, காய்ச்சியதைலம். See எண்ணெயெரித்தல்.

எரிமருந்து—எரியவிட்டமருந்து, *s.* Calcined medicinal powder, எரித்தம ருந்து.

பேயையெரிக்க, *inf.* To consume a demon by magic.

பேயையெரித்துமாரணம்பண்ண. To burn and kill a demon by magic.

எரிகாசு, *s.* One of the five ingredients for perfuming the hair, சரக்கட்டி. See அகிற்கட்டு.

எரிக்கலகாம்போதி, *s.* A tune, ஒர்ராகம்.

எரிச்சல், *s.* A burning sensation in the stomach from hunger, &c., எரிவு. 2. Envy, jealousy, unkindness, spitefulness, பொறாமை. 3. Anger, fury, indignation, moroseness, கோபம். 4. Acerbity, pungency—as of some kinds of fruits, உறைப்பு. 5. Chagrin, மனவெரிவு; [*ex* எரி.]

என்மேலவன்மிகவுமெரிச்சலாயிருக்கிறான். He is very jealous of me; he is very angry with me.

எரிச்சலாக்க, *inf.* To nettle, to irritate, exasperate, கொபமுண்டாக்க.

எரிச்சற்பட, *inf.* To be envious, irritable, எரிவடைய.

எரு, *s.* Manure of cows, sheep, &c., பயிருக்கிடுமெரு. 2. Cowdung, சாணி.

எருக்கட்ட, *inf.* To fold sheep, or tie cows on land by night, for manure, கிடைவைக்க. 2. (*Rott.*) To collect dung.

எருக்கட்டு, *v. noun* The folding of sheep, or tying of cows for manure, கிடைவைக்கை. 2. *s.* A spot of land thus manured, கிடைவைத்தகொல்லை.

எருக்களம், *s.* The site of a dung-hill, எருவிருக்குமிடம்.

எருச்சாட்டி, *s.* A land not manured for the present year, having been manured previously, எருவிட்டநிலம்.

எருப்போட—எருவிட, *inf.* To manure land, வயலுக்கெருப்பெய்ய. 2. To pass excrement—as cows, &c., சாணிபிட.

எருமணம், *s.* The smell of dung, சாணிநாற்றம்.

எருமுட்டை, *s.* Cowdung dried in the sun and used for fuel, வறட்டி.

காட்டெருமுட்டை, *s.* Cowdung found dry in pasture grounds.

எருமுட்டைப்பீநாறி, *s.* A plant, வெதுப்படக்கி.

எருவடைக்க, *inf.* To fold sheep, or tie cows for manure, எருப்பெய்ய.

எருவறட்டி, *s.* Cowdung made in cakes and stuck against a wall to dry, or as found dry in jungles—used as fuel, எருமுட்டை.

எருவாரம், *s.* Share of the produce assigned to those who furnish manure for the land, எருவுக்குக்கொடுக்கும்வாரம்.

எருவிவாயில், *s.* The anus, குதம்.

எருக்கு, *s.* A coarse, milky shrub, the charcoal of which is used in making gun-powder, ஓர்செடி, Calotropis gigantea.

எருக்கமாலை, *s.* A garland of the flowers of the aforesaid shrub: 1. Worn by Siva. 2. Upon the neck of a male-factor before he is executed. 3. Used in adorning the corpse of a bachelor.

எருக்கம்பால், *s.* Milk of the எருக்கு, useful in leprous and other cutaneous diseases, எருக்கினதுபால்.

எருக்கம்வேர், *s.* Root of the எருக்கு, employed medicinally for various purposes, எருக்கினதுவேர்.

வெள்ளெருக்கு, *s.* A white species of the above shrub.

வெள்ளெருக்கஞ்சடைமுடியான். Siva whose matted hair is decorated with a garland of its flowers. (இராமா.)

எருக்கு, கிறேன், எருக்கினேன், வேன், எருக்க, *v. a.* To kill, slay, take away life, to cut, கொல்ல. 2. To lay a burden, சுமத்த. (சது.) 3. To hew, வெட்ட. (*p.*)

எருது, *s.* A bull, an ox, a steer, இடபம். 2. Taurus of the zodiac, இடபராசி—Used adjectively it becomes எருத்த.

எருதுமறித்தல், *v. noun.* [*prov. vul.*] Covering as a bull, எருதுபொலிதல்.

எருதுரப்ப, *inf.* To whoop in order to get bullocks forward in ploughing, எருதைப்பதட்டியோட்ட. 2. To make a great noise to little purpose, எருதைப் போற்சத்திக்க.

எருத்துக்காரன், *s.* A bullock-driver.

எருத்துக்காளை, *s.* A steer, இளவெருது.

எருத்துத்திமில், *s.* A bull's hump, மிடைமுரிப்பு.

எருத்துப்பாரம், *s.* A bullock load.

எருத்துப்பூட்டு, *s.* [*prov.*] The first ploughing on an auspicious day when every one's team is employed and a few furrows turned up, ஏர்பூட்டு.

எருத்துமாடு, *s.* A bull, an ox, எருது.

எருத்துவாலன்—எருத்துவாலன்குருவி—எருத்தவாற்குருவி, *s.* A species of the bird of paradise with a long tail, ஒர குருவி.

பொதியெருது, *s.* A bullock used for carrying burdens.

பொலியெருது, *s.* A bullock for covering. 2. The leading ox in a threshing floor.

உழவெருது, *s.* A ploughing ox, a bullock for ploughing.

எருத்தம், *s.* The nape, the back of the neck, பிடர். 2. A part of the verse called கலிப்பா, தரவு. (*p.*)

எருத்து, *s.* The nape, the back of the neck, பிடர். 2. [*in grammar.*] The penultimate, ஈற்றயல். (*p.*)

எருத்தடி, *s.* The last line but one.

எருந்தி, *s.* A very small shell, இப்பி. (*Rott.*)

எருந்து, *s.* A bivalve shell-fish—as muscles, oysters, &c., கிளிஞ்சில். 2. A large mortar, உரல். (சது.) (*p.*)

எருமணம், *s.* A water plant, செங்குவளை, Nymphæa rubra, *L.*

எருமை, *s.* A buffalo, especially the female, காரான்.

எருமைப்பாற்குடித்தவன். One who has drunk buffalo's milk, a blockhead, மந்தன்.

எருமைக்கடா, *s.* A he-buffalo, பகடு.

எருமைக்கடாத்தானம், *s.* A gift of a buffalo. See தானம்.

எருமைக்கற்றாழை, *s.* A species of the தாழை, growing in stony places.

எருமைக்காஞ்சொறி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Tragia involucrata, *L.*

எருமைக்கொத்தான், *s.* A creeper, ஓர்வகைக்கொடி.

எருமைத்தக்காளி, *s.* A species of தக்காளி plant.

எருமைநாகு, *s.* A buffalo heifer, எருமைப்பெண்கன்று.

எருமைநாக்கி, *s.* A kind of herb, hart's ear, or oleander-leaved cacalia, ஓர்பூடு.

எருமைநாக்கு, *s.* A kind of fish, a sole, ஓர்மீன், Pleuronectes solea, *L.*

எருமைமாடு, *s.* A buffalo, எருமை.

எருமைமுல்லை, *s.* A kind of shrub, ஓர்முல்லைச்செடி.

எருமைமுல்லைத்தீவு, *s.* An ancient name of Jaffna a district in Ceylon—so called from the above-named shrub.

எருமைமுன்னை, *s.* A tree, ஓர்மரம். Premna mysorensis, *L.* (*Rott.*)

எருமையூர்தி, *s.* Yama, the deity of Naraca, whose conveyance is the buffalo, யமன்.

எருவை, *s.* Blood, உதிரம். 2. An eagle, கழுகு. 3. Copper, செம்பு. 4. A species of reed, கொறுக்கை. 5. A kind of grass with a fragrant root, sometimes eaten, கோரை. 6. An ass, கழுதை. 7. Elephant, யானை. (*p.*)

எலி, *s.* A rat, சுருப்பை. 2. The eleventh lunar asterism, பூரம். 3. The கள்ளி tree, Euphorbia, *L.*—*Note.* There are eighteen kinds of rats; i. e. சுத்திரிகணிபன், செம்முகக்கன், வள்ளி, குறட்டை, சுருக்காற்றலைபன், விடவெலி, செந்தலைமுத்தி, செவ்வெலி, வில்லெலி, உலர்ப்பெலி, தும்பெலி, புடையெலி, இளைப்பெலி, செங்கண்ணன், புள்ளி, காடன், குறுங்காலெலி, கச்செலி; some others are enumerated—as கரலெலி, கீரெலி, வெள்ளெலி, முள்ளெலி, சுண்டெலி, வரப்பெலி and புள்ளெலி.

எலிச்செவி, *s.* An herb, rat's ear, சவரிபாக்கத்தல், Evolvulus emarginatus, *L.*

எலித்திசை, *s.* [*in astrology.*] The north west point of the compass—opposite to பூர்வத்திசை, வடமேற்கு. See திசை under திக்கு.

எலிப்பாஷாணம், *s.* A species of arsenic, rat's bane.

எலிப்பிடுக்கன், *s.* A plant, ஓர்பூடு. Crotalaria biflora.

எலிப்புலி, *s.* A cat, பூனை.

எலிப்பொறி, *s.* A rat-trap, எலி பிடிக்குங்கருவி.

எலியளை—எலிவளை, *s.* A rat's hole.

எலியோடி, *s.* A thin timber on the top of a roof, ridge-pole, உருட்டுமரம்.

எலியோட்டி, *s.* A kind of thistle, குருக்கு, Argemone mexicana, *L.*

கட்டெலி, *s.* A kind of rat whose bite is said to be mortal.

வீட்டெலி, *s.* Domestic rat.

எலு, *s.* A bear, கரடி. (*p.*)

எலுநன், *s.* A famous king of Tanjore, ஓரரசன்.

எலுமிச்சை, *s.* A lime tree, a lemon tree, ஓர்மரம், Citrus acida, *Rox.*

எலுமிச்சங்காய், *s.* An unripe lemon.

எலுமிச்சம்பழம், *s.* The ripe fruit of the lemon tree.

எலுமிச்சஞ்செடி, *s.* A lemon plant.

காட்டெலுமிச்சை, *s.* Wild lime, Limonia alata.

கொடியெலுமிச்சை, *s.* A kind of creeper whose fruit resembles a lime.

கஸ்தூரியெலுமிச்சை, *s.* A small species of lemon, Triphasia trifoliata, *D. C.*

சிதம்பரவெலுமிச்சை, *s.* [*prov.*] A species of lime tree which bears large fruit.—*Note.* In the names of some trees ending in ஐ, this letter becomes அம் in combination—as எலுமிச்சங்காய்.

எலும்பி, s. A tree, Linociera purpurea, L.

எலும்பு, s. A bone, அஸ்தி.

எலும்புக்கூடு—முழுவெலும்பு, s. A skeleton, கங்காளம்.

எலும்புச்சீப்பு, s. The rib-bones, விலாவெலும்பு. 2. A bone-comb, தந்தச்சீப்பு.

எலும்புருக்கி, s. A disease, a species of consumption which greatly emaciates the system and exposes the bones to view and is supposed to dry up their juices—*the whites*, ஷயரோகம். (*Ains.*)

எலும்புறுத்த, *inf.* To suffer pain when lying down, &c., by the protrusion of the bones.

எலும்பூற, *inf.* To knit, to unite, coalesce—as a broken bone, ஒடிந்தவெலும்புகூட

நெஞ்செலும்பு—மார்பெலும்பு, s. The sternum.

குண்டியெலும்பு, s. The os sacrum.

சவடியெலும்பு—காறையெலும்பு, s. The clavicle.

தொடையெலும்பு, s. The thigh-bone.

காலெலும்பு, s. The bones of the leg—tibia and febula.

நடுவெலும்பு, s. The spine, the back-bone.

பழுவெலும்பு, s. The rib-bones.

முள்ளெலும்பு, s. The vertebra.

எலுவன், s. A friend or intimate acquaintance, தோழன். (*p.*)

எல், s. Lustre, splendor, light, ஒளி. 2. The sun, சூரியன். 3. Day—in contradistinction to night, பகல். 4. Day of twenty-four hours, நாள். 5. Night, இரவு. 6. Sunshine. வெயில். 7. An interjection of contempt, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (*p.*)

எல்லவன்—எல்லோன், s. The sun, சூரியன். (*p.*)

எற்பாடு, s. Sunsetting. 2. One of the divisions of the day from two in the afternoon till sunsetting, சிறுபொழுதொன்று. (*p.*)

எற்றோற்றம், s. Sunrising. (*p.*)

எல்லரி, s. Large cymbals, கைம்மணி. (*p.*)

எல்லவர், s. All, all persons, எல்லாரும். (*p.*)

எல்லவர்க்குந்தருந்திருக்கனிபுகழுமன்றே. (Skanda) will vouchsafe heaven, that precious fruit to all. (ஸ்காந்.)

எல்லாம், s. All, the whole, every, முழுதும். Like other universal terms, this admits உம், which however is often omitted, when the word is not used as a prefix; when it occupies the place of an adjective, its ம் is lost, and உம் is added to the word which it qualifies.—*Note.* In classical usage எல்லாம் takes அற்று as its declining particle—as மரமெல்லாவற்றையுங்கண்டான், he has seen all the trees.

எல்லாத்திசைகளும். The whole horizon.

எல்லாமெம்மையும். All of us.

எல்லீர்நும்மையும். All of you.

எல்லாப்பூமியும்—பூமியெல்லாம். All the land, the whole of the land. 2. The whole earth.

எல்லாரும்—எல்லோரும். All persons, அனைவரும்.

எல்லாரையும்—எல்லார்தம்மையும். All of them.

எல்லோரும். We all, all of us, நாமெல்லாம்.

நீங்களெல்லாரும். Impr. for நீவிரெல்லாரும்.

அவர்களெல்லாரும். All of them.—*Note.* The superlative being unknown in Tamil, the comparative is employed, as in the following and similar instances. The universality of the term gives it a superlative meaning.

எல்லாரிலுமேலானவர். The greatest of all. 2. The most high.

அதுஎல்லாவற்றிலும்மேலானது. It is the highest of all.

எல்லி, s. The sun, சூரியன். 2 Night, இரவு; [*ex* எல்.] (*p.*)

எல்லை, s. A limit, border, boundary, frontier, confine, precinct, அவதி. 2. Measure, extent, அளவு. 3. End, termination, verge, goal, extremity, முடிவு. 4. The sun, சூரியன். 5. The distance within the reach of the voice, கூப்பிடுதூரம். 6. A day of twenty-four hours, நாள். 7. A term, a period, a specified or prescribed time, காலவரையறை. (கு. 381.) (*p.*)

எல்லைக்கண்நின்றார். They who abide within the limits (of friendship). (குறள்.)

தீமைக்கெல்லையற்றவச்சத்திலேயே. With infinite dread of vice.

இட்டநாளுமெல்லையும். The destined day and limit, the term of life assigned to every one.

எல்லைகடக்க, *inf.* To exceed the bounds, transgress. 2. To pass over a boundary.

எல்லைகட்ட, *inf.* To limit, set a boundary, எல்லைபோட. 2. To restrain, circumscribe, எல்லைப்படுத்த. 3. To decide differences, settle matters, வரையறுக்க. 4. To finish, முடிக்க.

எல்லைகுறிக்க, *inf.* To mark a limit, set boundaries, determine confines, வரம்பேற்படுத்த. 2. To fix a term, காலவரையறைகுறிக்க.

குறித்தவெல்லைகடவாதே. Pass not over the prescribed boundary.

எல்லைகெட்டநேரம், s. An inauspicious time—as twilight, noon, &c., when demons are about, an unseasonable time for the performance of an action, துஷ்டநேரம்.

எல்லைக்கட்டு, s. A boundary, demarkation, வரம்பு. 2. *v. noun.* Restraint, circumscription, கட்டுப்பாடு.

எல்லைக்கல், s. A stone to mark a limit, a land-mark.

எல்லைக்காவல், s. A watch-shed, &c., to mark the division of one field from another, ஊரெல்லையிற்காக்கும்வயற்காவல்.

எல்லைக்குறிப்பு, s. Boundary-mark, land-mark, எல்லையடையாளம். 2. Milestones, mileposts, வழியளவைக்குறிப்பு.

எல்லைக்கேடு, s. Inconvenience, want of opportunity, சமயமொவ்வாமை. 2. Unsuitableness, or inconvenience in regard to place, ஸ்தானமொவ்வாமை.

எல்லைத்தீ, s. The fire-deluge, the fire that destroys all things at the close of an age, ஊழித்தீ.

எல்லைப்படுத்த, *inf.* To limit, to settle a boundary, அளவுபடுத்த. 2. To settle matters, decide, finish, தீர்க்க.

எல்லைப்பிடாரி, s. An evil demoness supposed to be situated where roads meet, சந்திப்பிடாரி.

எல்லைமானம், s. Boundary, limit, circuit, எல்லை. 2. Measure, extent, அளவு.

எல்லையின்மை, s. Boundlessness, immensity, infinity, அளவின்மை.

எல்லையோட, *inf.* To run the bounds of a village or district—a religious ceremony performed by some of the Hindu sects with much superstition, எல்லைவலஞ்சுற்றிவர.

நாளெல்லை, s. The close of a day. 2. The end of a term. 3. The close of life.

எல்லோ. Interjection of surprise, pity, contempt, அதிசயவிரக்கச்சொல்.

எல்வை, s. Time, காலம். 2. Day, நாள். (*p.*)

*எவட்சாரம், s. Salt-petre, nitre, nitrate of potash, வெடியுப்பு. Wils. p. 682. YAVAKSHARA.

எவண், s. Where, எவ்விடம். (*p.*)

எவன், s. Who, which man? யாவன். 2. What, which things? யாது. 3. A term expressive of sorrow, pity, doubt, &c., துக்கம், இரக்கம், ஐயமிவற்றைக்காட்டுஞ்சொல். In the second sense it is used as a symbolic verb.

எவனும்—எவரும், *pron.* Whoever, every one.

எவனொருவன். Which one, whoever, whichever person.

எவனொருவன்வருவானோஅவனுக்கேகிடைக்கும். Whoever comes, may have it.

அதெவனது. Whose is that? to whom does it belong?

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யும். What avails restraint as regards the chastity of females?

எங்களிலெவன். Who of us?

பயனெவன். What profit is there?

எவை, *inter. neut. pl.* What, which (things)? யாவை.

எவையும்—எவைகளும். Whatever, what things soever, every thing, யாவையும்.

எவ், *inter. adj. neut. pl.* What, which things?

எவற்றிற்கு? For what things?

எவ்வண்ணம். How, in what manner?

எவ்வது, *inter.* What, what manner? எவ்விதம்.

எவ்வதுறைவதுலகம். Whatever be the manner of the world; i. e. of the great. (குறள்.)

எவ்வம், s. Affliction, distress, sorrow, துன்பம். 2. Incurable disease, lingering sickness, தீராநோய். 3. Inferiority, degradation, meanness, இகழ்ச்சி. 4. Loneliness, solitude, தனிமை. (*p.*)

இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல். Giving without disgracing one's self by complaints of poverty. (குறள்.)

எவ்வநோய், s. Incurable disease. (குறள்.)

எவ்வளவு. How much? how many? எத்துணை.

எவ்வளவும். A little, some what, how much soever, how little soever.

எவ்வளவுந்தவறுமல். Not deviating in the least.

எவ்வளவுமில்லை. None at all.

* எவ்வனம், s. [as யௌவனம்.] Youth, juvenility, adolescence, இளமை. Wils. p. 690. YOWVANA. 2. (p.) Sprightliness, joy, களிப்பு.

எவ்வனகாலம், s. The days of youth.

எவ்வனபருவமடைய — எவ்வனம்வர, inf. To become marriageable.

எவ்வாறு, inter. In what way or manner, how, எவ்வழி; [ex எ, et ஆறு, manner.]

எவ்விடம், inter. Where? எந்தவிடம்.

எழால், s. The tones of the lute, யாழ்நரம்பினோசை. 2. A species of bird, ஓர்பறவை. (p.)

எழிலி, s. A cloud, மேகம். 2. One of the seven last kings famous for liberality, கடையேழுவள்ளலிலொருவன்.

எழில், s. Beauty, comeliness, gracefulness, அழகு. 2. Color, coloring, paint, வண்ணம். (சூ. 20.) 3. Youth, இளமை. 4. Strength, வலி. (p.) 5. [prov.] A conjectural, or suspicious circumstance (a colloquial meaning), அசகை.

எழிலறியாதவன், s. One who cannot take a hint, or who is unacquainted with another's intentions, குறிப்பறியாதவன்.

எழில்காட்ட, inf. To give a hint.

எழில்சொல்ல, inf. To hint by words, to allude to.

எழினி, s. Curtain, திரைச்சீலை. 2. The cloth round the waist, இடைச்சீலை. (p.)

எழு, s. A pillar, a post, கம்பம். 2. A kind of curved club, வளைதடி. (p.) 3. Steel, உருக்கு.

எழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், எழ, v. n. To rise, ascend, get up, rise by one's own power, to rise as a thing by its own levity, rise as a heavenly body, a bird, a kite, &c., to soar, &c., எழும்ப. 2. To stir, be excited, roused, &c., மனங்கிளர. 3. To become resuscitated, rise to life, உயிரடைந்தெழும்ப. 4. To rise to eminence, தலைமைப்பட. 5. To rise and spread as a rumor, பரம்ப. 6. To rise as wind, clouds, &c., கிளம்ப. 7. To rise as a sound, singing, talking, clamor, &c., ஆரவாரமெழ. 8. To rise as a tree, grow larger, swell, to expand as breasts, increase in stature, rise as a building, shoot, sprout, spring up, உயர. 9. To happen, occur, arise, come on, சம்பவிக்க. 10. To become instrumental to, உதவாக. 11, To remove from a dwelling, lodging, village, &c., குடியெழும்ப. 12. To rise in price, விலையேற.

அவனுக்குக்கையெழவில்லை. His hand does not open to give any thing.

அதைச்செய்யவெனக்குக்கைகாலெழவில்லை. My hands and feet would not stir (rise) to do such a thing.

அதைச்சொல்லவாயெழாது. My tongue will not stir (rise) to speak so.

கூரேயிறெழாதகுழவி. A babe that has not yet teethed.

எழுஞாயிறு, s. The rising sun, உதயாதித்தன். 2. Quinsy, a mortal disease which begins with the rising sun; when it begins in the night it is termed படுஞாயிறு. (Mat. Ind. Opp.)

எழுந்தபடி — எழுந்தமானம், s. At random, in an unpremeditated manner, carelessly, மனதிலேதோன்றியபடி.

எழுந்தருள, inf. To rise, become present or manifest as the divinity in an idol on consecration; to be present as a great personage, &c., தோன்ற. 2. To repair to a place—as a sage, holy person, a king, &c., பெரியோர்வர.

எழுந்தருளுநாயகர் — எழுந்தருளும்விக்கிரகம், s. The secondary idol in a temple, உச்சவவிக்கிரகம், representing the same deity as the first, carried about in processions while the other remains stationary—opp. to the மூலவிக்கிரகம்.

எழுந்தருள்படி, s. A procession of heathen gods.

எழுந்திருக்க, inf. To rise, ascend, get up, &c., எழ, spoken chiefly of men. —Note. This is more full and expressive than எழ, alone.

எழுந்துபோக, inf. To depart, to go to meet a person.

எழுந்தேற்றம், s. A Roman catholic procession, உற்சவம். 2. Pride, self-consequence, arrogance, பெருமை. 3. Rashness, presumptuousness, துணிவு.

எழுமுகனை, s. The very beginning of a process, or period, தொடக்கம்.

எழுவான், s. The east, the place of sun-rising, oriens, கிழக்கு, eastern—opp. to படுவான்.

எழுவான்றொடங்கிப்படுவான்மட்டும். From east to west.

என்வீட்டுக்கெழுவானிலே. East of my house.

எழல் — எழுகை, v. noun. Rising, ascent, எழுச்சி.

எழுச்சி, v. noun. Rising, ascent, elevation, எழும்புகை. 2. Stir, excitement, activity, readiness, promptitude, முயற்சி. 3. Haughtiness, aspiring, ambition, resolution, இறுமாப்பு. 4. A disease, or soreness of the ears, காதிலெழும்புமோர்புண். 5. Inflammation of the eyes, கண்ணோயிலொன்று.

எழுச்சிக்கொடி, s. Inflammation of the eyes causing red streaks, கண்ணிற்படருமோர்நோய்.

எழுச்சிபாடுவோன், s. One who sings to rouse a prince, or a great man of a morning, துயிலெழுப்புதல்பாடுவோன்.

எழுச்சிமுரசம், s. A drum beaten to rouse a king, commandant, garrison, &c. of a morning, துயிலெழுப்புமுரசம்.

எழுச்சியிலை, s. A leaf to cure ophthalmia, கண்ணோய்மருந்திலை.

படையெழுச்சி, s. A military expedition, marching to battle.

பள்ளியெழுச்சி, s. A kind of poem sung to rouse princes, &c. from sleep.

மேலெழுச்சி — மேலெழுந்தவாரி, [prov.] Superficiality.

மேலெழுச்சியாய்ப்பேச, inf. To speak carelessly.

மனவெழுச்சி, v. noun. Energy, persevering application.

எழுமை, v. noun. Height, elevation, உயர்ச்சி.

எழுகூற்றிருக்கை, s. A poem whose component words are represented by numerals in seven contiguous rows of long squares, each succeeding row increasing by one subordinate square on both sides, the topmost consisting of three squares, the next five, the next seven, &c. The numbers in each row begin and end increasing by one from the left as far as the middle square, and decreasing in the same ratio towards the right—thus the numbers in the first row, are 1, 2, 1; in the second, 1, 2, 3, 2, 1; in the third, 1, 2, 3, 4, 3, 2, 1, &c., and in the last two rows the numbers are the same. The symbolical poem is construed thus in the first row. 1, one god; 2, two feet; 1, one heart; i. e. Worship the two feet of the only true god with your undivided affections. ஓர்மிறைக்கவி.

					௧	௨	௧					
				௧	௨	௩	௨	௧				
			௧	௨	௩	௪	௩	௨	௧			
		௧	௨	௩	௪	௫	௪	௩	௨	௧		
	௧	௨	௩	௪	௫	௬	௫	௪	௩	௨	௧	
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௬	௫	௪	௩	௨	௧
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௬	௫	௪	௩	௨	௧

எழூதகம், s. [in architecture.] A kind of frieze and moulding, சிற்பவேலையிலொன்று.

எழுது, கிறேன், எழுதினேன், வேன், எழுத, v. a. To write, paint, draw, mark, stain, trace (letters, &c.), inscribe, வரைய. 2. To foreordain, to predestine. This verb is so used from the notion that each one's fate is written by Brahma in the skull, தலையிலெழுத. 3. To write composition, draw up in writing, வசனிக்கவெழுத. 4. To engrave, சித்திரமெழுத.

எழுதக்கைதிரும்பவில்லை. The hand is not yet trained.

எட்கிடைநெற்கிடைவிட்டெழுத. To write leaving the space of a sesamum seed between the letters, and of a grain of rice between the lines—the order to be observed in writing.

எழுதாக்கிளவி — எழுதாமறை, s. The vedas, lit. unwritten works—an appellation adopted with reference to their meaning being handed down by oral explanation and not written, or to the accent, pronunciation, &c., which cannot be written, வேதம்.

எழுதிக்கொடுக்க, inf. To grant by writing, write and deliver as a voucher. 2. To betroth a girl by written contract. 3. To write for another, draw up a document. 4. To write lessons for a learner. 5. To give a list, inventory, &c.

எழுதிக்கொள்ள, inf. To write a letter, petition, &c., to a great person; to write for one's self. 2, To enrol. 3. To write and deliver vouchers reciprocally.

எழுதிச்சேர்க்க, inf. To register, file a writing as a notary public.

எழுதிவைக்க, *inf.* To recount, register, write and keep for a memorandum, &c., to write and leave behind for the use of others.

எழுதினவுடன்படிக்கை—எழுதினவொப்பாரம், *s.* Written contract.

எழுதுகோல், *s.* A writing reed, எழுதுங்கோல். 2. A painter's brush or pencil, தூரிகைக்கோல்.

எழுதுபடம், *s.* A picture, கிழி.

மேற்பாடம்பார்த்தெழுதுதல், *v. noun.* Copying from a written book.

பெயர்த்தெழுத, *inf.* To copy, to transcribe.

குறிப்பெழுத, *inf.* To note down the time, &c. of the birth of a child.

திருத்தமாயெழுத, *inf.* To write correctly.

சரமகவியெழுத, *inf.* [*prov.*] To write a stanza, commemorative of the death of an ancestor, or other near relative, mentioning the day, hour, &c. of the moon, as a memorandum for ascertaining the time to perform the annual funeral rites.

மறுமொழியெழுத—பதிலெழுத, *inf.* To write an answer

பருக்கவெழுத, *inf.* To write in large characters.

கைபடியவெழுத, *inf.* To practise writing, train the hand in writing.

எழுத்து, *s.* A letter, character, அக்கரம். 2. Writing, painting, delineation, engraving, இலிகிதம். 3. A writing, painting, &c., a written letter, a writ, எழுதப்பட்டது. 4. Letters, science, literature, இலக்கணம். 5. A bond, a written engagement, &c., உடன்படிக்கைச்சீட்டு. 6. Destiny—as written in the head, இலலாடலிபி. 7. Written accounts, cyphering, entry or record of reckonings, கணக்கெழுத்து. 8. [*prov.*] Registry, entry, enrolment, அட்டவணை.

எழுத்தடைக்க, *inf.* To enclose letters in magical diagrams, சக்கரத்திலெழுத்துவரைய. 2. To invert a stanza in a figure, or diagram—one of the one-hundred-and-twenty kinds of மிறைக்கவி, சித்திரக்கவியிலெழுத்தடைக்க. (அலங்காரம்.)

எழுத்ததிகாரம், *s.* [*in grammar.*] Orthography, எழுத்திலக்கணம்.

எழுத்தந்தாதி, *s.* The last letter of one verse occurring in the first of the next, ஓர்வகையந்தாதி.

எழுத்தலங்காரம், *s.* A kind of play on letters, எழுத்தணி.

எழுத்தறப்படிக்க, *inf.* To pronounce with distinctness, read or sing distinctly.

எழுத்தாணி, *s.* A style, a metallic pen, for writing on palm leaves, இலேகினி.

எழுத்தாணிப்பூண்டு, *s.* A plant whose flower shoots up in the form of a style, கூத்தன்குதம்பை, Microrhyncus sarmentosus, *L.*

மடக்கெழுத்தாணி—குண்டெழுத்தாணி—மடிப்பெழுத்தாணி—செல்லிக்காவெழுத்தாணி—தேரெழுத்தாணி—வாரெழுத்தாணி—குடவெழுத்தாணி, *s.* Different kinds of iron pens.

எழுத்தாளர், *s.* Men of letters, learned men, அறிஞர். 2. Clerks, writers, எழுதுவோர்.

எழுத்தானந்தம், *s.* The inauspicious use of a word in a poem subjecting the hero on whom it is written to evils, செய்யுட்குற்றத்தொன்று.

எழுத்திலக்கணம், *s.* [*in grammar.*] Orthography. See இலக்கணம்.

எழுத்திலாவோசை, *s.* Inarticulate sounds.

எழுத்துக்காரன், *s.* A writer, a scribe, a clerk, a secretary, a copyist, an amanuensis, எழுதுவோன். 2. A painter, a limner, சித்திரமெழுதுவோன். 3. A cloth painter, சீலையிலெழுதுவோன்.

எழுத்துக்காரியஸ்தன், *s.* A clerk, a writer, எழுதுவோன்.

எழுத்துக்கிறுக்கு. [*prov.*] The act of making written instruments, உடன்படிக்கையெழுதுகை. 2. Writings, documents, உடன்படிக்கைப்பத்திரம்.

எழுத்துக்குற்றம், *s.* Orthographical errors in speaking, writing, &c., spoken chiefly of false interpretation, &c., of the Puranas or other writings deemed sacred, எழுத்திலக்கணவழு.

எழுத்துக்கூட்ட, *inf.* To spell, join letters.

எழுத்துக்கூட்டாமல்வாசிக்க, *inf.* To read fluently.

எழுத்துச்சந்தி, *s.* Union of letters in the combination of words, எழுத்துப்புணர்ச்சி.

எழுத்துச்சாரியை—எழுத்தின்சாரியை, *s.* Particles employed to express the names of the letters—as அ with the consonants; கரம், காரம் and கான் with the short letters and sometimes with the consonants; காரம் with the long vowels and கான் with ஐ and ஔ. In common use, ன is used with the short, and ஆன and அன்னு with the long letters. Some other forms are also given in ancient grammars and they are also occasionally used.

எழுத்துச்சுருக்கம், *s.* A kind of play on letters by omitting one after another in regular succession, and thus changing the sense, ஓரணி.

எழுத்துச்சேலை—எழுத்துப்புடவை, *s.* A woman's fancy dress whether printed or embroidered, சித்திரவஸ்திரம்.

எழுத்துத்திரிதல், *v. noun.* Permutation of letters—the change of one letter for another according to grammatical rules, for the purposes of euphony, மூவிகாரத்தொன்று.

எழுத்துநடை, *s.* Easy and fluent reading.

எழுத்துப்படிய, *s. inf.* To become trained—as the hand to writing; to have a settled hand.

எழுத்துப்பதிக்க, *inf.* To indent in writing, பதியவெழுத. 2. To enter, write, imprint, settle an affair by writing.

எழுத்துப்பதிய, *inf.* To be indented—as writing, engraving. 2. To be entered, written.

எழுத்துப்பிழை—எழுத்துப்பிசகு, *s.* Error in spelling.

எழுத்துப்பொருத்தம், *s.* The five classes into which the letters are superstitiously divided. (See தசப்பொருத்தம்.) 2. Choosing a name for a child so as to begin with one of the letters ascribed in astrology to the lunar mansion, under whose influence the child is supposed to have been born, பிறந்தநட்சத்திரத்திற்குப் பொருந்தப்பெயரிடுகை.

எழுத்துமடக்கு, *s.* Repetition of the same letter in a verse, ஓரணி—as சா சாகரதம்கூடிவைசாகெடுக்கெழுதிவேலாய்.

எழுத்துவருத்தனம், *s.* A kind of diversion by means of poetry, a play on letters, the meaning changing as letters are added. See மிறைக்கவி.

எழுத்துவாசனை, *s.* The art of reading and writing, எழுத்துநடை.

எழுத்துவேலை, *s.* Chintz-painting, சீலையின்மீதெழுதுகை. 2. Writing, transcribing, copying, எழுதுந்தொழில்.

எழுத்தொலி—எழுத்தோசை, *s.* The sound of a letter.

நுணுக்கெழுத்து, *s.* A character or letter written unintelligibly.

கிறுக்கெழுத்து, *s.* A letter erased, cancelled; a letter badly written.

கூட்டெழுத்து, *s.* Double letters, letters written together in a contracted form—as க for க்க; ட for ட்ட; த for த்த, &c.

நீர்மேலெழுத்து, *s.* An inscription on the water—a simile expressive of that which is evanescent.

கல்மேலெழுத்து, *s.* An inscription on a stone expressive of that which is stable and enduring.

நல்லோரொருவர்க்குச்செய்தவுபகாரங்
கன்மேலெழுத்துப்போற்காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலாநெஞ்சத்தார்க்கீந்தவுபகாரம்
நீர்மேலெழுத்திற்குநேர்.

The valued favors the deserving gain,
Like sculptures in eternal rock remain;
Of virtue's tribute charity is sure:
But kind attentions to the worthless shown,
Who debts and duties evermore disown,
Like letters written in the wave endure.

முதுவெழுத்து—தேறினவெழுத்து, *s.* Matured well-formed writing.

நிலவெழுத்து, *s.* Letters written on sand.

இளவெழுத்து, *s.* An immature hand not yet formed.

சுட்டெழுத்து, *s.* A demonstrative letter.

நெட்டெழுத்து, *s.* A long sounding letter.

சார்பெழுத்து, *s.* Depending letters of which there are ten kinds, viz.: 1. உயிர்மெய். 2. ஆய்தம். 3. உயிரளபு. 4. ஒற்றளபு. 5. குற்றியலிகரம். 6. குற்றியலுகரம். 7. ஐகாரக்குறுக்கம். 8. ஔகாரக்குறுக்கம். 9. மகரக்குறுக்கம். 10. ஆய்தக்குறுக்கம்.

முதலெழுத்து, *s.* The twelve vowels and the eighteen consonants.

வல்லெழுத்து, *s.* The six hard-sounding letters—as க், ச், ட், த், ப், ற்.

மெல்லெழுத்து, s. The six soft-sounding letters—as க், ஞ், ண், ந், ம், ன்.

இடையெழுத்து, s. The six middle-sounding letters, ய், ர், ல், வ், ழ், ள்.

வினாவெழுத்து, s. An interrogative letter.

குற்றெழுத்து, s. A short-sounding letter.

எழுநா, s. Fire, நெருப்பு. 2. Seven-tongued—as the god of fire; [ex எழு, seven, et நா, tongue.]

எழுப்பம், [prov. impr. for எழும்பல்.] Rising, getting up; rising—as from sickness, or from reduced circumstances, எழுச்சி. 2. The rising, running about, &c., of persons weak, delirious, சஞ்சரிக்கை. 3. Growth, elevation—as of a tree, height, உயர்வு.

அந்தமாடிந்தமாட்டைக்கெழுப்பம். That bullock is taller than this.

அவருக்குக்கால்கையெழுப்பமில்லை. He has not the use of his hands, or feet.

எழுப்பு, கிறேன், எழுப்பினேன், வேன், எழுப்ப, v. a. To awake, rouse, start, துயிலெழுப்ப. 2. To raise one that is prostrate, or sitting, cause, or help to rise, தூக்க. 3. To raise from the dead, resuscitate, restore to life, உயிரோடெழுப்ப. 4. To raise from sickness, excite, rouse, stimulate, inspire, பலம்வருவிக்க. 5. To instigate, agitate, cause a stir, a quarrel, war, சண்டையெழுப்ப. 6. To raise the voice in speaking or singing to a high pitch, இசையெழுப்ப. 7. To dislodge, or eject one, turn out, &c., கெலப்பிவிட. 8. To excite, or inflame the passions, stir up, கோபமூதவியவையெழுப்ப. 9. To raise a building, வீடெழுப்ப.

முயலையெழுப்பிநாயையுமுசுக்காட்டுகிறது. Starting a hare and setting dogs after it; i. e., to excite one to an action and then injure him perfidiously.

எழுப்பு, v. noun. Rousing, waking, எழுப்புகை.

எழுமான்—எழுமான்புலி, s. A plant, தீப்பூடு, Stapelia corymbosa, L.

எழுமை, s. Seven, septuple, எழு. 2. The seven kinds of transmigration, எழுபிறப்பு. 3. Height, உயர்ச்சி. (p.)

எழும்பு, கிறேன், எழும்பினேன், வேன், எழும்ப, v. n. To rise, ascend, &c., wake, with all the meanings of the verb எழு.

புகையெழும்புகின்றது. The smoke rises.

எழுவரைக்கூடு, s. A kind of arsenic, தீவகைப்பாஷாணம்.

எழுவாய், s. Beginning, origin, source, cause, ஆதி. 2. [in grammar.] The nominative case, the subject, முதல்வேற்றுமை; [ex எழு, rising, et வாய், place.]

எழுவாயும்பயனிலையும். The nominative and its verb, or other concluding word.—Note. In Tamil the substantive verb is rarely used.

இந்தக்காரியத்துக்கெழுவாயென்ன. What gave rise to this affair?

எழுவாயுருபு—எழுவாய்வேற்றுமை, s. The first, or nominative case, முதல்வேற்றுமை.—Note. The words ஆனவன், ஆனது, &c., which represent the nominative case are rarely expressed but understood.

எழுவாயெழுஞ்சனி, s. The tenth lunar mansion, மகநாள்.

எளிமை, s. Despicableness, meanness, lowness of rank, circumstances, character, &c., கீழ்த்தனம். 2. Pitiableness, exciting compassion, இரக்கப்படத்தக்கதன்மை. 3. Weakness, பலவீனம். 4. Easiness, facility, being easy to effect, acquire, attain, endure, to be understood; easiness of access, எளிது. 5. Solitariness, தனிமை; [ex எள்.]

எளிஞர்—எளியர்—எளியார்—எளியோர், s. The low, mean, destitute, the poor, தரித்திரர்.

எளிதரவு, [impr. for எளிவரல்.] Indigence, poverty, despicableness, cringing, தரித்திரம். 2. Lowness, humility, தாழ்மை.

எளிது, s. [impr. எளிசு.] Being easy of execution, acquisition, &c., இலேசு.

எளிதானகாரியம், s. A trifling thing, a trivial affair, a thing easily understood.

எளியகுடி, s. Poor, destitute inhabitants. 2. A family low in rank.

எளியகொடை, s. Unworthy gifts, presents unsuitable to the persons to whom they are made.

எளியது, s. That which is despicable, low, trifling, &c., எளிமையானது.

எளியவன்—எளியன், s. A man of low caste, a person poor, destitute, mean, &c.

எளியவன்பெண்டாட்டியெல்லாருக்கும்மைத்துனி. The wife of a poor man is free of access to every body.

எளியாரைவலியார்கேட்பின் வலியாரைத்தெய்வம் கேட்கும். If the powerful oppress the weak, the deity will require it of them.

எளியவிலை, s. Low price.

எளியவேலை, s. Low, menial work.

கைக்கெளியது, s. That which is portable, small, easily carried, stolen, secreted, managed, as a child, &c.

தாளையேதாமறிவிலாதெமக்கெளிதருகிவப்பிரகாசன். The guru (Sivaprakasa) who readily admits us to his feet; i. e., he is ready to grant our desires (சத.)

எள், s. [vul. எள்ளு.] One of the nine kinds of grain, sesamum, from the seeds of which an oil is extracted, used for food, bathing, &c., திலம். Sesamum orientale. See தானியம் and எண்ணெய்.—Note. The ள் of this word becomes ட் and ண் by permutation.

எள்ளைத்தினைமலையாக்கவுயர்த்தமாக்க. To make a mountain of a sesamum seed, to exaggerate.

எள்ளளவு—எள்ளுப்போல. As much as a sesamum seed, a very little.

எள்ளளவுநம்பிக்கையுமில்லை. Utterly unworthy of confidence. 2. Destitute of belief, confidence, &c.

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்நிறைந்தகடவுள். God who pervades the universe, as oil the sesamum seed.

எட்கடை—எட்கிடை—எட்பிரமாணம். As much as a sesamum seed, எள்ளளவு. 2. A standard of measure in regard to space, நிரைவு—eight எள் make a நெல் or grain of rice; eight grains of rice one அங்குலம், an inch, &c.

எட்பாகு, s. A kind of porridge made of sesamum seed, எள்ளுப்பாகு.

எண்ணெய், s. [impr. எண்ணை.] Rape-seed oil. 2. (fig.) A common name for oils of all kinds.

எண்ணெயூற்ற, inf. To express oil, எண்ணெய்வடிக்க.

எண்ணெயெரிக்க, inf. To prepare medicinal oils by burning, in which the drugs are rolled up in a bit of cloth which is dipped in oil and set on fire; the oil which drops from it is used as a medicine, தைலமெரிக்க.

எண்ணெய்க்கறுப்பு, s. The color of rape-seed oil, or dark brown.

எண்ணெய்க்கறுப்பி, s. A female whose skin resembles rape-seed oil, not so much in regard to its color as its soft and beautiful appearance.

எண்ணெய்க்காப்பு, s. Oil for bathing an idol, எண்ணெயபிஷேகம்.

எண்ணெய்க்காரன், s. An oil-monger, எண்ணெய்விற்போன்.

எண்ணெய்ச்சாணை, s. A hone prepared for use by oiling.

எண்ணெய்ச்சாயம், s. Oil paint, எண்ணெயால்செய்யப்பட்டசாயம். 2. Dyeing a cloth red after soaking it in margosa oil, எண்ணெயிற்றோய்த்தேற்றப்பட்டசாயம்.

எண்ணெய்ச்சிக்கு, s. Indigestion produced by eating oily food, எண்ணெய்வயிற்றிற்றங்குகை. 2. A clotted state of the hair from the oil not being well washed out, எண்ணெய்மயிரில்விடாமை. 3. A bad smell—as of oil, எண்ணெய்நாற்றம்.

எண்ணெய்ச்சீலை, s. Cloth dipped in oil to be applied to wounds, எண்ணெய்த்துணி. 2. A piece of cloth put round the waist before bathing, எண்ணெய்க்கோவணம்.

எண்ணெய்தேய்க்க, inf. To rub oil.

எண்ணெய்தொட்டுப்பொட்டுவைக்க, inf. To dip the finger in oil before bathing dropping seven drops on the floor for the சிரஞ்சீவியர், who are supposed in consequence to grant long life.

எண்ணெய்பிறக்க, inf. To form as oil by boiling.

எண்ணெய்பூச, inf. To oil, anoint, besmear with oil.

எண்ணெய்பொருத்த, inf. To put medical oil on the head or other parts of the body, and to rub it in, மருந்தெண்ணெய்பூச.

எண்ணெய்ப்பற்று, s. Adherence of oil or unctuous matter to the bowels, hair, clothes, &c., oil, greasy substance in food—as in fish or on the dress from cooking, எண்ணெய்ச்சிக்கு.

எண்ணெய்வழுக்கு, v. noun. Being greasy—as oil, &c., எண்ணெய்ச்சிக்கு. 2. Shining, sleek, glossy, bright, எண்ணெய்மினுக்கு.

எண்ணெய்வாணிகன், s. An oil-monger, எண்ணெய்விற்போன்.

ஆமணக்கெண்ணெய், s. Castor oil.

தலைக்கெண்ணெய், s. Oil for the head.

விளக்கெண்ணெய், s. Lamp oil.

புன்கெண்ணெய், s. Oil extracted from புன்கம் seeds.

குட்டெண்ணெய், s. Oil extracted from the residuum of the margosa berry.

மருந்தெண்ணெய், s. Medical oil.

குருந்தெண்ணெய், s. Oil extracted from குருந்தம் seeds.

இலுப்பெண்ணெய், s. The இலுப்பை oil.

வேப்பெண்ணெய், s. Margosa oil.

தேங்காயெண்ணெய், s. Cocoanut oil.

வடியெண்ணெய், s. Clarified medical oil.

கொதியெண்ணெய், s. A species of boiled oil, used for medicinal purposes.

புளியெண்ணெய், s. A medical oil.

புன்னையெண்ணெய், s. The oil extracted from புன்னை seeds.

நல்லெண்ணெய், s. Sesamum oil used for the hair and the skin, &c.

மரவெண்ணெய், s. Oil extracted from wood.

தெளிவெண்ணெய், s. Clear margosa oil poured off from the sediment.

ஊற்றெண்ணெய், s. Oil extracted by pressing or pounding the seeds.

மீனெண்ணெய், s. Fish oil.

எள்ளுண்டை—எள்ளுருண்டை, s. A pastry made into balls, said to be a very strengthening food, தின்றுண்டி.

எள்ளுந்தண்ணீருமிறைக்க, inf. To pour water to the manes of deceased persons on sesamum seeds and sacrificial grass held in the hand.

எள்ளோரை, s. Sesamum and rice boiled and mixed with ghee—one of the சித்திரான்னம்.

காட்டெள்ளு, s. A kind of sesamum found in uncultivated places.

காரெள்ளு, s. The common எள். 2. A distinct species of எள்.

பேரெள்ளு, s. A large kind of sesamum.

கடலெள்ளு, s. A species of sesamum.

வெள்ளெள்ளு, s. A species of sesamum bearing white seed.

சிற்றெள்ளு, s. A small kind of sesamum.

எள்—எள்ளு, கிறேன், எள்ளினேன், வேன், எள்ள, v. a. To scoff, abuse, contemn, disregard, hold in contempt, despise, இகழ்க. 2. To speak contemptuously or disdainfully of any one, இழிவாய்ப்பேச. 3. To ridicule, deride, laugh at, நகைக்க. 4. (fig.) To reject, தள்ள.

எள்ளரிதாமியல்பில்லவ. The blameless wife.

அவனையெள்ளற்றநெள்ளி. Theeing and thouing him—speaking disrespectfully and disparagingly. (பா.)

முல்லையையெள்ளுமெயிறு. Teeth surpassing (in beauty) the unblown முல்லை flower.

எள்ள. Infinitive used as a particle of comparison, உவமையுருபு.

எள்ளல்—எள்ளற்பாடு, v. noun. Reproach, scorn, இகழ்ச்சி.

எள்ளல்செய்தென்னைப்பற்றி. Insulting and seizing me— (ஸ்கா.)

எள்கு, கிறேன், எள்கினேன், வேன், எள்க, v. a. To despise, contemn, இகழ. (p.) Used only in the verbal participial form.

எறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், எறிய, v. a. To throw, cast, fling, eject, discharge, emit, எறிய. 2. To pierce with a weapon, stab, cast so as to strike, குத்த. 3. To reject (as advice), cast off, cast away, throw away, தள்ள. 4. To slap, clap the hands, beat a drum, strike a bell, அறைய. 5. To toss, cast up waves—as the sea, அலைவீச. 6. To cut off, sunder, cut with a sword, வெட்ட. 7. v. n. To rise, roll over—as waves, அலைபடிக்க.

எறிசுடர்வாள். With the ray-emitting sword.

எறிசொல்லாச்சொல்லுதல். Speaking with displeasure, in an unconnected manner.

எறிந்ததனைக்காப்பபோயிற்று. The property is scattered, nearly all gone. 2. The petition was rejected.

எறிபென்றெதிர்நிற்பாள்கூற்றம். She who opposes her husband, threatening blows, is as death. (நாலடி.)

எறிவானேன்செறிவானேன். Why insult one and then caress him?

பாகெறிகளிறு. An elephant that casts off his driver.

அவனென்மேற்கண்ணெறிந்தான். He placed his eyes upon me—he threw a side-glance at me.

ஆடல்வேலெறிதலோடும். When the warlike dart severed (the mango tree). (ஸ்கா.)

எறிகடல்—எறிதிரைக்கடல், s. The wave-throwing sea, the billowing ocean.

எறிகாலி, s. A kicking cow, உதைகாற்பசு.

எறிகால், s. A violent wind, பெருங்காற்று. (p.)

எறிசக்கரம், s. The discus weapon, எறியுஞ்சக்கரம்.

எறிந்துபோட, inf. To cast, throw. 2. To reject a person, thing, advice, &c., to treat with disrespect.

எறிந்துபோட்டாற்போலேபேசினான். He spoke contemptuously.

எறிந்துவிட, inf. To cast off, reject. 2. To sow seed.

எறிபடை—எறியாயுதம், s. A missile weapon.

எறிமணி, s. A large circular metal plate for striking the hours, also used as a cymbal in a temple in daily worship, &c., சேமக்கலம்.

எறிமுத்து, s. Chicken pox, haub in pox, மாரிமுத்து.

எறியீட்டி—எறிவல்லயம், s. A dart or lance—as a missile weapon, சவளம்.

எறிவலயம்—எறிவளையம், s. The discus weapon, சக்கராயுதம்.

வித்தெறிய, inf. To sow seed.

எறி, v. noun. Throwing, a cast, எறிகை. 2. [prov.] A sarcasm, irony, a hint, allusion, insinuation, innuendo, குறிப்பாகச்சொல்லுகை.

ஒரெறிபெறிந்துவிட்டான். He threw out a hint, an insinuation.

அதற்கோரெறிபெறிந்துவைக்கவேண்டும். You must give a hint, throw in a word, &c., bearing on the object, take the first step toward it.

எறிவு, v. noun. Throwing, casting.

எறி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To shine brilliantly—as the sun; to emit rays; to glitter as jewels, ஒளிசெய்ய.

இழைகளெறித்தவாறும். By the brightness of the jewels that blazed around. (கைட.)

கதிரெறிக்குமணி. Glittering precious gems. (கைட.)

கல்லவெயிலெறிக்கிறது. The sun is burning.

மேகம்மின்னெறிப்ப. While the clouds emit lightning—

எறிப்பு, v. noun. Shining, brightness, glitter, splendor, பிரகாசம். 2. Sunshine, a hot sun, வெயிலெறிக்கை.

எறும்பி, s. An elephant, யானை. (p.)

எறும்பு, s. An ant, emmet, pismire, உறவி.

எறும்பூருகின்றது. The ant runs or creeps.

எறும்புப்புற்று—எறும்புவளை, s. An ant's hole.

கட்டெறும்பு, s. A kind of ant whose bite causes swelling, acute pain, Formica compressa, Fabr.

முசிட்டெறும்பு—முசிற்றெறும்பு, s. [prop. முசிறு]. A kind of large red ant which makes its nest on trees, and whose bite is very painful, Formica elongata, Fabr. A medicinal oil is prepared from their eggs—called முசிற்றுமுட்டைத்தைலம்.

தலைப்புரட்டையெறும்பு, s. A kind of black ant with a large head constantly shaking.

கடுத்தவாயெறும்பு, s. A black ant, with a large head, whose bite is severe.

கொள்ளியெறும்பு—கொள்ளிவாலெறும்பு, s. An ant that stings.

பேய்க்காலெறும்பு, s. A kind of small black ant with long feet.

குருவெறும்பு, s. A kind of large red ant.

சுள்ளெறும்பு, s. A kind of small black ant.

சிற்றெறும்பு, s. A small emmet.

தேனெறும்பு, s. A species of ant which forms honey in its nest.

எறுழி, s. A wild hog, காட்டுப்பன்றி. (p.)

எறுழ், s. Strength, robustness, வலி. 2. A club, தண்டு. 3. Stick for defence, தடி. 4. A pillar, a post, தூண். (p.)

எற்றி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pity, to have compassion, to sympathize, இரங்க. (பிங் and திவா.)

எற்று. Third pers. sing. irrational class of the symbolic verb என். 2. What manner, of what kind or sort, like what, எத்தன்மைத்து. 3. Interjection of pity—as எற்றே.

சிற்பவர்கட்கெற்றுலியன்றதோநா. Of what are the tongues of those wretches made? (நாலடி.)

எற்றே—எற்றோ. Interjections of pity, இரக்கச்சொல்.

எற்று, கிறேன், எற்றினேன், வேன், எற, *v. a.* To cast, throw off, to jerk away under-handed, side-handed, &c.; to toss, cast out—as water from a vessel with force, throw water from a pool, a channel with the feet in watering plants, &c.; to kick a thing away, எறிய. 2. To strike, அடிக்க. 3. To cuff, to strike with the fist, புடைக்க. 4. To cut, cut asunder, cut down, வெட்ட. 5. To pierce, stab, குத்த. 6. To kill, கொல்ல.

முரசமெற்றினர். They beat the large drum.

கூனியைக்கைமார்பிலேயெற்றினவளவில். As soon as she had struck the hump-backed man on the breast—

துந்துமியெலும்பைப்பறக்கவெற்றியும். Kicking up the bones of Tuntumi (into the air)—

எற்றுதிரை, *s.* Beating billows.

எற்றுபுனல், *s.* A billowy or rippling body of water.

எற்றுநூல், *s.* A carpenter's line for marking boards, &c., மரமறுக்கப்போடுநூல்.

எற்றல், *v. noun.* Throwing off, throwing water from a pool, &c.,

எற்றல்மரம், *s.* [*prov.*] A kind of oblong pail with a long handle, supported by three posts for throwing up water in irrigation.

எற்றற்பட்டை, *s.* [*prov.*] Basket for irrigation by four or six persons.

எற்று, *v. noun.* Casting, jerking, எறிகை. 2. Warding off, striking off, தட்டுகை.

தூரெற்றிலேயெற்றிப்போட்டான். He cast it away at once.

எற்றை. Adj. form of என்று—as எற்றைநாள், what day.

என—எனு. A numeral connective particle—as என்று, இடைச்சொல். See என்று. சாத்தனெனக்கொற்றனென. Sattan and Kottan.

எனை. What, how much, what kind, &c.

எனைப்பகையுற்றரும். Whatever foes we may have— (குறள்.)

எனையவன்—என்னமனிதன். What man, what kind of man. As in other symbolic verbs, the different persons are used as appellatives and declined through the cases. Another declension also is used, expressing universality and declined in the plural of the rational class only.

எனைவோரும்—எனைவேமும். We all.

எனைவீரும். You all.

எனைவோரும்—எனைவரும், *s.* They all.

என். Why, wherefore, pronominal interrogative particle, from எ, what, வினாவினைக்குறிப்பு. 2. A particle or interjection of doubt, ஐயக்கிளவி. 3. Particle of contempt, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. It is the crude form of a symbolic verb of double declension expressing what kind, what manner of person, thing, &c.

பிறவினியுரைப்பதென்னே. What more then is there to be said?

இவன்றந்தையென்னோற்றான்கொல்லென்னுஞ்சொல். What meritorious deed did the father perform to get such a son?

அவையென். What are they?

என், கிறேன், றேன், பேன், என்ன, *v. a.* To say, name, pronounce, express, do, indicate, either by words or signs, expressed, or implied, என்றுசொல்ல. This is the common form for quotation, in which sense it generally occurs in all its various uses. In the infinitive and other parts it is commonly found with one ன் only.

என்கு. I say.

என்கும். We say.

என்ப—என்பர்—என்மர்—என்மனார்—என்றிசினோர். They say, they may say, some say, &c.

அப்படியென்கிறான். So he says. 2. He does so (the speaker making the sign or sound intended).

இல்லையென்கிறேன். I say no—implying impatience, displeasure, emphasis, &c.

பணமில்லையென்கிறான். He says he has no money.

போவென்கிறேன். I tell you to go, *lit.* I say go, and implying I have said so before.

அவனைப்போவென்னப்போகிறான். When I say go, he goes.

காமதேனுவென்கிறபசு. The cow (of the supernals) called Kamadhanu.

நானென்னுமெண்ணம். Self conceit, consequence.

என்பவன், *appel. n.* He who says so. 2. He who is called so.

பெரியானென்பவன். Perian, or he who is called Perian.

ஆவென்ன, *inf.* To open the mouth, *lit.* to say ஆ.

ஈயென்ன, *inf.* To show the teeth, *lit.* to say ஈ.

என்பிக்க, *inf.* To cause another to say, to prove, சொல்லுவிக்க.

அதையவன்வாயினாலேயுமக்கென்பிப்பேன். I will prove it to you from his mouth.

என்று. The gerund of the verb என், used instead of என the infinitive (which is the poetic usage in this connexion), it serves to end a quotation and to connect it with the following part of the sentence, in which case it often corresponds to the conjunction that, வினையெச்சம்.

அவனையடித்தேனென்றுசொன்னான். He said that he struck him, *lit.* he said, I struck him.

Note 1st. In connexion with appropriate verbs, என்று, and என often mean to expect, to think, imagine, to suppose, to pretend, to desire, என்னுதல் or some such verb being implied; பணத்தெய்வமென்றாடுகிறான், he makes money his god; அதுபுகையென்றிருந்தேன், I thought it was smoke, I took it for smoke; அவன்வருவானென்றிருக்கிறேன், I expect him to come; அவன்சொன்னானென்றுவந்தாயா, have you come because he told you?—*Note 2d.* According to நன்னூல், என்று and என are இடைச்சொல் or particles, with several specific uses, the other parts of the verb are or may be included. 1. With பெயர் or names; அழுக்காறெனவொருபாவி, the sinner called envy. (குறள்.) 2. With குறிப்பு or symbolic forms; சிக்கெனவூன்றியவேர், the root which has taken firm hold; திடீரெனவந்தான், he came suddenly. 3. With இசை or (imitative) sounds; ஒல்லெனவொலித்தது, it sounded ஒல்; அடுக்கு or repititive symbolic terms are included in this class; படபடென்றுநடுங்கினான், he trembled (shook, shivered, &c.) greatly; சலசலென்றுசத்தங்கொண்டபச்சோலைப்பனை, the palmyras whose green leaves rustled (emitted the sound of சலசல). 4. With எண் enumeration, in which they are equivalent to the copulative conjunction; சாத்தனெனக்கொற்றனெனப்பூதனெனமூவரும்வந்தார், Sattan, Kottan and Bhuta came; தேனென்றுபாலென்றுவமையில்லாமொழி, words unequalled (in sweetness) by honey or milk. 5. With பண்பு or symbolic terms expressive of quality and intensity; சிவேலெனச்சிவந்தது, it reddened to a crimson; வெள்ளெனவர, come in the grey of the morning; வெள்ளெனவெளுத்தது, it became very white.—*Note 3d.* என்று and என also serve to express similitude, like, as, &c.; புலியெனப்பாய்ந்தான், he sprang like a tiger; காந்தளெனக்கைநீட்டி, extending her காந்தள்-like hand.—*Note 4th.* என and என்று are also used to express pre-eminence, &c.; இன்னதென்றில்லை, it is no matter which; ஆரென்றுநினைத்தாய், who do you suppose I am? I am not to be treated thus, &c., உயிரென்றுபார்க்கவில்லை, he does not (or did not) regard even life; அவனுக்கின்னாரென்றில்லை, it is no matter to him who; குருவென்றுபேணுகின்றிலன், he does not respect even the guru; எவ்வளவென்றில்லை, it is no matter how much. 2. How much soever, how little soever. 3. It is illimitable, undefined, the quantity is unknown; சாப்பிடவென்றுபார்க்கிறதில்லை, he does not give himself time to eat.—*Note 5th.* என and என்று are also used with reiterative symbolic terms; மடமடென்றொலித்தது, it sounded மட, மட; அடியடியென்றடித்தான், he beat him soundly; தலைதலையென்றடித்துக்கொண்டான், he beat his head greatly through rage, grief, despair, &c.; *lit.* saying, "Head, head;" வாய்வாயென்றடிக்க, to beat one's mouth greatly—in sorrow, despair, &c.; எறியெறியென்றெறிந்தான், he threw many times; *lit.* he threw, saying, "Throw, throw."—*Note 6th.* என and என்று, with a dative imply, designed or appointed for, sacred or devoted to, for the sake of, &c.; கடவுளுக்கென்றுநேர்ந்தது, it is vowed (devoted) to God; தன்பிள்ளைக்கென்றுவைத்துக்கொண்டான், he kept it for his child; எனக்கென்றெடுக்கமாட்டேன், I will not take it for myself.—*Note 7th.* The subjunctive என்றால் joined to verbs or used when verbs are implied forms the subjunctive of those verbs.—*Note 8th.* The subjunctive என்னில், poetically, என்னின், if, is contracted into எனில் and எனின், and in classical usage to எல் and என்: உம் joined to those forms makes them though; they are added to other verbs or to nouns; ஓரடியென்கிலும்நட, walk, if it be but one step.

என்பு, *s.* A bone, bones, எலும்பு. 2. Grass, புல். (*p.*)

என்பாபரணன், *s.* Siva, சிவன். (*p.*)

என்புருக்கி, *s.* A disease of the bones—as எலும்புருக்கி. (*p.*) 2. A plant, சிறுபுள்ளடி.

என்று, A numerical connective particle, எண்ணிடைச்சொல். (*p.*)

முதலிடைகடைபோலியென்று. The initial, medial, final, and equivalent letters. (நன்னூல்.)

என்று. What day? when? what time? எப்போது.

என்றும், s. Every day, always, forever.

என்றைக்கும்—எந்நாளைக்கும்—என்றென்றைக்கும். Forever.

என்றைக்குச்செய்வானோ. When he will do it (I cannot tell).

என்றுமுள்ளான். The everlasting one-God.

என்றைத்தினம். Which day?

என்றுமிகாலமும். Through all ages.

இன்றுமென்றும். To-day and forever.

என்று—என்றவன், s. The sun, சூரியன். (p.)

என்றவன்மதலைவேயும். The arrows shot by Karnan the son of the sun— (பார.)

கின்றவென்றும்வெளிநீற்றலஞ்சிசெயிசலவேலையின் மறைந்தரே. The sun, also, fearing to expose himself in the extended sky, hid himself in the blue ocean. (பார.)

என்றூழ், s. Sun-shine, வெயில். 2. The sun, சூரியன். (p.)

என்ன, inter. What? what kind? what manner? why? யாது. 2. Participle third person plural, irrational class of the symbolic verb என், but used in common for the singular, also instead of என்னது or எது, குறிப்புமொழிச்சொல்.

என்னத்துக்காக. [prop. என்னத்தற்காக.] On what account, why?

என்னத்தைக்கண்டாய். [prop. என்னதை.] What did you see?

என்னென்ன. What—distributively.

அதென்னவோ. What can that be? 2. I know not what.

படல்பெருவோபலர்மொச்சவாழ்வோ—காடியாகள் மனைக்களுடையதே, பேடி—இவன்வாழும்வாழ்க்கை பிரும்படல்குழுபாரிற—கவிழ்க்தென்னமல்காதென்கா ன். Of what utility in this sea-girt land is an hermaphrodite, whom no panegyrist has ever celebrated, and who has not obtained the praises of the multitude, nor sought fame by charitably aiding the indigent to marry?

எவனோவொருபேயனென்னவோபுலம்பிப்போனான். Some demoniac, who I cannot tell, has passed by, uttering his wailings—spoken in contempt; for என்னவோ, in colloquial style என்னமோ is sometimes used improperly.

உனக்கவனென்னவேண்டும். How is he related to you?

என்னே. [prop. என்ன.] What? why?

என்னே. An exclamation of pity, doubt, amazement, surprise, contempt, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல்.

என்னை. What? why? The third pers. irrational class of the symbolic verb என், mostly found in the singular, வினாவினைக்குறிப்பு.

கீர்த்திப்பண்ணினதென்னை. Why have you complimented me?

அதுவென்னை. What is the reason?

என்னோ. An exclamation of pity, இரக்கச்சொல். 2. Surprise, அதிசயவிரக்கச்சொல். 3. Doubt, ஐயக்கிளவி. 4. Contempt, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. See என்.

ஏ

ஏ. One of the seven long vowels, நெட்டெழுத்திலொன்று. 2. An arrow, அம்பு. 3. A particle of emphasis, &c., இடைச்சொல். In நன்னூல், it is said to have six different uses: 1. பிரிநிலை, a distinguishing particle—as அவனேகொன்றான், it was he who said it. In some cases, it would be used for self or selves in the plural where the connection demanded it—as he himself said it. 2. வினா. interrogative: அவனேகொண்டான், was it he that bought it? 3. எண், enumeration or copulative—as சாத்தனே கொற்றனே இருவரும்வந்தார், Sattan and Kottan both came; கடலே, கானமே, மரமே, மலரே, சங்கே, இவ்வைந்து, the sea, the land, the tree, the flower, the conch, these five. 4. ஈற்றசை or அசைநிலை, a terminate expletive —as மல்லலோங்கெழில்யானைமருமம்பாய்ந்தொளிர்த்தவே, (the weapon) lodged itself in the breast of the beautiful and powerful elephant. 5. தேற்றம், certainty, confidence, appeal, emphasis—as இதுவேயே, this is really true; முயற்குக்கோடில்லையே, the hare has no horns. 6. இசைநிறை, a poetic expletive for completing the metre—as ஏஏ இவ ளொருத்திபேடி, she is a hermaphrodite; பேடிபோவென்றானே, he said, is she an hermaphrodite? To these the commentator adds 7. எதிர்மறை, negative as implied by the tones and inflections of the speaker rather than expressed by the particle—as அவன்வந்தானே, he came, did he? implying he did not come. Another may also be given. 8. இகழ்ச்சி, an interjection of contempt—as ஏஏபைத்தியகாரா, oh, oh, (or fie, fie), thou stupid fellow. (p.)

• ஏகம், s. Unit in arithmetic, ஒன்று. 2. That which is unique, absolute, ஒப்பற்றது. 3. Solitariness, தனிமை. 4. Union, unison, உடன்பாடு. 5. The total, the whole, good and bad—great and small, altogether, மொத்தம். In this meaning it seems limited to the oblique cases. Wils. p. 170. Eka.

ஏககாலத்திலே. At once, in a single act. 2. Coeval, contemporary, together.

ஏகத்துக்கிருட்டு. It is very dark.

ஏகத்துக்குமுந்நூறு. Altogether three hundred.

ஏககமே. [vul.] Altogether, in the gross, in the lump, மொத்தம். 2. Average, சராசரிநிலை.

• ஏகசக்கரம், s. Sovereignty, monarchy exercised by a paramount king, ஒராட்சி. 2. Name of a city, ஏகசக்கரபுரம். Wils. p. 170. Ekachakra.

ஏகசக்கரக்குடை, s. Independent sovereignty, monarchy, தனிக்குடை.

ஏகசக்கரமாயாள, inf. To rule with supreme power.

ஏகசக்கரவர்த்தி—ஏகசக்கராதிபதி, s. A paramount sovereign, a monarch, an emperor, இராசாதிராசன். 2. The Supreme Being, கடவுள்.

ஏகசக்கரவனம், s. A forest in which the Pandus retired for some time.

ஏகசமன்—ஏகசமானம், s. Uniformity, likeness, smallness, ஒருநிகர்.

ஏகசரம், s. The rhinoceros, காண்டாமிருகம். Wils. p. 120. Ekachara.

ஏகசிந்தை, s. Unanimity, ஒருமனது. 2. Implicitness, singleness of purpose, undivided attention, ஒன்றிலேசெல்லுஞ்சிந்தை.

ஏகசிந்தையாயிருக்க, inf. To be unanimous. 2. To be intent on, or wholly engaged in a thing.

ஏகசுபாவம், s. Uniformity of disposition in a person, ஒரேதன்மை. 2. Similarity of nature in different persons, சமானசுபாவம்.

ஏகதந்தன், s. Ganesa—the one tusked—the other having been broken off and cast at his foe கயமுகாசுரன் in combat, விநாயகன். Wils. p. 170. Ekadanta. (p.)

ஏகதாளம், s. One of the seven kinds of தாளம், or modes of beating the drum, அதிதாளம். Wils. p. 170. Ekatala.

ஏகதேசம், s. Rareness, scarceness, a rare, extraordinary or prodigious occurrence, அருமை. 2. Anomaly, difference, excentricity, வேற்றுமை. 3. A blunder, a mistake; difference as above or below the mark; greater or less, disparity; unfitness, incongruity, disagreement, inconsistency, ஒவ்வாமை. 4. Exception to a general rule, ஒரோவிடத்துவிதிமீறுவது. 5. Undefinedness, uncertainty, fickleness, சந்தேகம்.

ஏகதேசத்திலுநினைத்திருக்கவில்லை. I never even once thought of it.

ஏகதேசமில்லை. It is without error, not different, exact.

இந்தநிலமேகதேசமாயிருக்கிறது. This ground is uneven.

அதற்குமிதற்குமிகவுமேகதேசம். There is a great difference between that and this.

இங்கேயேகதேசமாய்ப்பேசப்படாது. Don't use scurrilous language here.

ஏகதேசப்பட, inf. To be incorrect above or below the standard, வேறுபட.

கணக்கேகதேசப்பட்டிருக்கிறது. The account comes out wrong.

ஏகதேசவுருவகம், s. [in rhetoric.] A mixed metaphor, in which the figure applies only in part, உருவகவலங்காரத்திலொன்று—as பாவக்கடலைக்கடவுட்திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டுகடக்கவேண்டும், We ought to cross the sea of sin taking fast hold of the feet of God—here the word sin is compared to the sea; the feet of God are not however compared to a ship. (p.)

ஏகதேவன், s. The only God—the one true and living God, கடவுள். 2. [in சிவ.] Buddha, புத்தன். (p.)

ஏகமாய். Jointly, unanimously, ஒரேமனதுடையவர்களாய்.

நாங்களிருவருமேகமாயெழுதிக்கொடுத்தவுடம்படிக்கை. The contract which we both have jointly written and given.

ஏகத்துவம், s. Oneness, unity, ஒன்றுகை.

ஏகத்தொகை, s. A total amount, முழுத்தொகை.

Digitized by Google

ஏகநாதன்—ஏகநாயகன், s. The one Supreme primeval Deity, according to the Siva system, கடவுள். Wils. p. 171. EKANAT'HA. (p.)

ஏகபத்தினி, s. A faithful wife, கற்புடையமனைவி. 2. An only wife, ஒரே மனைவி. Wils. p. 171. EKAPATNI.

ஏகபந்தனம், s. Joining together, uniting.

ஏகபாதம், s. A stanza of four lines all exactly alike, but with different meanings, எல்லாவடியுமொருதன்மைத்தாய்வருஞ் செய்யுள்—as வானகந்தருமிசையவாயின—வானகந்தருமிசையவாயின—வானகந்தருமிசையவாயின—வானகந்தருமிசையவாயின.

ஏகபாதர், s. Siva, சிவன், (p.)

ஏகபாதவாதனம், s. A peculiar religious posture.

ஏகபாவம், s. One nature. Wils. p. 171. EKAB'HAVA.

ஏகபாவனை, s. An entire comprehensive similitude, ஒரேபாவனை. (சத. 74. 10.)

ஏகபிராணன், s. Union of heart, lit. one soul or life, ஒரேபிராணன்.

ஏகபுத்திரன், s. An only son, ஒரே புத்திரன்.

ஏகபுத்திரவிஷயம், s. Having only one son.

ஏகபோகம், s. Mutual enjoyment of the sexes, ஒருதன்மைத்தானவின்பம். 2. Mutual love, reciprocal enjoyments in wedlock, மனைவியுங்கணவனும் அன்னியொன்னியமாயிருக்கை. 3. The stoicism of the ascetic to whom praise and dispraise, pleasure and pain, &c. are equally indifferent, சுகதுக்கங்களைச்சமமாகநினைக்கை. 4. Indifference, recklessness, libertinism, regardlessness of God and man, மனதின்படியனுபவிக்கை.

ஏகபோககிராமம், s. A village belonging to one person independently.

ஏகப்பிழை, s. Being full of errors, முழுதும்பிழை.

ஏகப்பெருவெள்ளம், s. A great or universal inundation, நிறைவெள்ளம்.

ஏகமாய், adv. Together, all at once, ஒன்றாய்.

ஏகமாயிருக்க, inf. To be one, to be joined together.

ஏகமும், adv. Totally, entirely.

ஏகரூபன், s. God, கடவுள். (p.)

ஏகவசனம், s. [in Sanscrit.] The singular number, ஒருமை. 2. (fig.) Honesty, uprightness, truth, மெய்.

ஏகவஸ்து, s. The one being—God, கடவுள்.

ஏகவத்தவாதனம், s. A peculiar religious posture.

ஏகவாசம், s. Solitary life—as that of a hermit, தனிமையாயிருக்கை. 2. Dwelling together, கூடியிருத்தல். 3. (M. Dic.) The banian tree, ஆலமரம்.

ஏகவிருட்டு, s. Thick darkness.

ஏகவெளி, s. A large, open space, பெருவெளி.

ஏகப்பெருவெளி, s. A large open space. 2. An imaginary spiritual atmosphere; freedom from illusion.

ஏகவேணி, s. A single braid of hair, ஒற்றைச்சடை. 2. A woman who has a single braid of hair, ஒற்றைச்சடையாள். Wils. p. 171. EKAVENI. 3. The goddess of ill-luck, lit. she who has one lock, மூதேவி. (p.)

ஏகன், s. One man, ஒருவன். 2 The one-God, கடவுள். 3. Siva, சிவன். (p.)

ஏகாக்கிரம்—ஏகாக்கிருதை, s. Close and undisturbed attention having one object in view, ஒரேசிந்தை. Wils. p. 172. EKAGRA and EKAGRUTA.

ஏகாங்கம், s. Solitude, retirement, தனிமை.

ஏகாங்கவுருவகம், s. [in rhetoric.] A metaphor embracing one member only, the rest being given without a figure, உருவகாலங்காரத்திலொன்று. (p.)

ஏகாங்கி, s. A single person, a bachelor, பிரமசாரி. 2. An ascetic, a monk, சன்னியாசி. (p.)

ஏகாட்சரி, s. An incantation with the sacred letter ஓம், பிரணவம். 2. Divine energy, Satti, சத்தி. 3. A stanza of four lines, composed of the same consonant, combined of course with various vowels, ஓரெழுத்துச்செய்யுள்—as தாதிதுதோதீதுத்தத்துது தோதாதூ—துதிதொந்தோதுத்தே—துது தி—தத்திதத்தாதேதத்திதத்தேதத்தொத்திதத்திதத்தேதிந்திதி. (p.)

ஏகாட்சரிகட்சம், s. A treatise on incantations, ஓர்மந்திரநூல்.

ஏகாதசம், s. Eleven, பதினொன்று. Wils. p. 172. EKADASHA or EKADASHAM. (p.)

ஏகாதசருத்திரர்கள், s. The eleven Rudras, உருத்திரர், a class of the devas of Swerga.

ஏகாதசி, s. The eleventh phasis of the moon, பதினொராந்திதி. Wils. p. 172. EKADASHI.

ஏகாதசிப்புராணம், s. A purana, ஓர்புராணம்.

ஏகாதசிவிரதம், s. The eleventh day fast to Vishnu.

ஏகாதிபதி, s. An absolute sovereign, ஏகச்சக்கிராதிபதி.

ஏகாதிபத்தியம், s. Paramount sovereignty, ஏகாதிகாரத்தனம்.

ஏகாம்பரன், s. Siva, சிவன். (p.)

ஏகார்த்தம், s. Having one meaning, ஒரேயர்த்தம். 2. Having one or the same object, ஒரேநோக்கம். 3. [in numbers.] One and a half, ஒன்றரை; Wils. p. 172. EKARTHA.

ஏகி, s. A widow, கைம்பெண். (p.)

ஏகோதகம், s. Confluence of waters, rivers, சங்கமம். (p.)

ஏகம்பட்சாரம், s. A mineral, ஓர் வகைப்பாஷாணம்.

ஏகல், s. (fig.) Height, உயர்ச்சி. (p.)

ஏகாகாரம், s. Gold, பொன். (Rott.)

ஏகாசம், s. An upper and outer garment, மேற்போர்வை. 2. A loose cloth thrown over the shoulders, உத்தரீயம். (p.)

*ஏகாந்தம், s. A solitary place, தனித்திருக்குமிடம். 2. Solitude, loneliness, retirement, தனிமை. 3. Concentration of the mental powers on an object, especially on the deity, entire abstraction of mind, தனித்தியோகஞ்செய்கை. Wils. p. 172. EKANTA. (p.)

ஏகாந்தசேவை, s. Worshipping the Deity in secret, தனித்தசேவை. 2. Private attendance on a Guru, to receive instruction in the mysteries of religion, to pay him adoration, &c., தனித்துக்குருவைப் பணிகை. (ஞா. 21.) (p.)

ஏகாந்தஸ்தலம், s. A private or retired place, தனித்தவிடம்.

ஏகாந்தநித்திரை, s. Sweet sleep, undisturbed repose. 2. The entire abstraction of the devotee, entire freedom from wordly care.

ஏகாந்தமாயிருக்க, inf. To be retired, to be secluded from worldly affairs, to be given up to devotion, &c.

ஏகாந்தமண்டபம், s. A room for retirement in a palace.

ஏகாந்தவாழ்வு, s. Monastic life, the life of an ascetic, துறவிகள்வாழ்க்கை. 2. An easy and prosperous life in which one may have his heart's desire and enjoy life as he likes, தனிவாழ்க்கை. 3. Heavenly bliss, emancipation from births, ஒப்பற்றவாழ்வு.

ஏகாலி, s. (pl. ஏகாலியர்.) A washerman, வண்ணான். (சது.) 2. (Rott.) Soap, சவுக்காரம்.

ஏகார்க்களம், s. The mode of finding the day in which to plough after the commencement of the year, ஏர்பூட்டநாட் பார்க்கை.

ஏகார்க்களசக்கரம், s. A diagram used to find out the above day.

*ஏகிபாவம், s. Common nature or property, ஒருதன்மை. Wils. p. 172. EKEEB'HAVA.

ஏகிபவிக்க, inf. To join, to unite with, to combine, to coalesce, to become the same in nature, ஒரேதன்மையாக. (உப. 61. 211.) (p.)

ஏகு, கிறேன், ஏகினேன், வேன், ஏக, v. n. To go, pass, walk, போக. 2. To lapse, pass—applied to time, கழிய. (p.)
புவிபுக்கடலுங்கடந்தேருமென்றல். If (the soul) will pass over the earth and sea and stray from (God's presence). (சத.)

ஏகல், v. noun. Going, walking, போதல்.

*ஏகோதிட்டம்—ஏகோதிஷ்டம், s. A principal part of the Shradd'ha or funeral rite performed at the house after the அந்தியேட்டி, for the benefit of the deceased, by the sons or other heirs. The officiating brahman personifies the manes of the deceased and receives whatever is presented, which should be sufficient for his support, till the anniversary of the death, during which he should not appear abroad or be seen by the heirs of the deceased whom he represents. See உத்திட்டம். Wils. p. 172. EKODDISHTA.

ஏகோபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be united, ஒன்றுபட.

ஏக்கம், *v. noun.* Fear, &c. See under ஏங்கு, *v.*

ஏக்கழுத்தம், *s.* Arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, strutting, இறுமாப்பு. 2. Merit, value, worth, excellence, மேன்மை. (சிறுநெறி.)

ஏக்கற, *inf. v. n.* To bow before, or yield to superiors, ambitious of, or coveting their excellencies—as learning, beauty, riches, &c., தாழ்ந்திருக்க. *(p.)*

உடையார்முன்னில்லார்போலேக்கற்றுங்கற்றார்....... They who have acquired knowledge by doing homage to the learned; as the poor to the rich. (குறள்.)

ஏக்கன்போக்கன்—ஏக்கிபோக்கி, *s.* [*prov. collo.*] A person of no consequence, a worthless fellow.

ஏங்கு, கிறேன், ஏங்கினேன், வேன், ஏங்க. *v. n.* To weep, cry, wail; to call as a peacock, அழ. 2. To faint through fear, sorrow, &c., சோர. 3. To fear, dread, be aghast, be panic-struck, be startled, be at one's wit's end, be shocked, திகைக்க. 4. To be concerned, to regret deeply, to be in great suspense, கவலைப்பட. 5. (இரைக்.) To sound, roar, ஒலிக்க.

ஏங்கித்திரிபேல். Do not yield to anguish and sorrow. (ஆத்தி.)

ஏங்கினுத்போலேயேங்கின்போயிற்று. He was so overcome with fear (grief, &c.) that he instantly died.

ஏங்கிப்போக, *inf.* To faint through fear, to be in deep concern, to be grieved for, to be exceedingly anxious.

ஏக்கம்—ஏக்கரவு, *v. noun.* Sudden fear, fright, trepidation, alarm, consternation, stupor, panic, ஏக்குறை. 2. Anxiety, deep concern, கவலை. 3. Despondency, despair, ஆறுக்கவலை.

ஏக்கம். With a verb—as பிடிக்க, and dative of person, &c., signifies to languish, despond, &c.

ஏக்கமெடுக்க — ஏக்கம்பிடிக்க, *inf.* To have excessive sorrow, to be vexed.

மகன்செத்ததினாலேயவளுக்கேக்கம்பிடித்தது...... She languishes at the death of her son.

ஏங்கல், *v. noun.* Screaming—as a peacock, மயிற்குரல். 2. Weeping. 3. The act of sounding.

ஏங்குற, *inf.* To be sorrowful or thoughtful.

ஏசம், *s.* Brass, வெண்கலம். *(Rott.)*

ஏசல், *s.* A kind of ironical poem, ஓர்பாடல். *(p.)* 2. Reproachful language, பழிமொழி; [*ex* ஏச, *v.*]

ஏசலிட — ஏசலிட்டுக்காட்ட, *inf.* To blame, reproach; to banter.

தாய்மகளேசல், *s.* A certain poem in which a daughter is reproached by her mother.

ஏசறு, கிறேன், ஏசற்றேன், வேன், ஏசற, *v. n.* To regret, தக்கிக்க. *(p.)*

ஏசறவு, *v. noun.* Regret, compunction on account of faults or misdeeds either one's own, or other's. 2. Repining at disappointment or unfair treatment, mortified feelings.

ஏசி, *s.* A parrot, கிளி. *(p.)*

ஏசு, *s.* Fault, reproach, blemish, குற்றம். 2. Abuse, scurrilous language, இகழ்ச்சி. *(p.)*

ஏசிலாமறை, *s.* The spotless vedas.

ஏசு, கிறேன், ஏசினேன், வேன், ஏச, *v. a.* To abuse, to reproach, to rail at, to vilify, to insult grossly, இகழ.

ஏசாதவர், *appel. n.* The unimpeachable, the good, நல்லோர். 2. The gods, தேவர். (சது.) *(p.)*

ஏசிக்காட்ட, *inf.* To reproach one with a wrong he has done; to rail at, twit one.

ஏசுகை, *v. noun.* Reproaching, raillery, abuse.

ஏச்சு, *v. noun.* Abuse, affront, insult, scurrility, calling opprobrious names, இகழ்ச்சி.

ஒருர்ப்பேச்சோரூர்க்கேச்சு. Good language of one district is abuse in another.

ஏச்சுக்காட்ட, *inf.* To relate a wrong done by any one, to rail.

ஏடகம், *s.* Cloth, a garment, சீலை. 2. The leaf of a flower, பூவிதழ். 3. Palmyra tree, பனை. 4. Cocoanut tree, தெங்கு. 5. A board, பலகை; [*ex* ஏடு, leaf.] *(p.)* 6. A sacred place near Madura, ஒர்சிவஸ்தலம்.

ஏடகப்பொற்பெயுரி. Adagam a splendid town, (*lit. golden*) sacred to Siva. (தேதப.)

*ஏடணை—ஏஷணை, *s.* [*impr.* ஈஷணா.] Desire, intense desire, ஆசை. *(p.)* Wils. p. 173. Eshan'eeya.

தாரேஷணை, *s.* The love for a wife. *(p.)*

தனேஷணை, *s.* The desire of wealth, avarice, cupidity. *(p.)*

புத்திரேஷணை, *s.* The desire of offspring. *(p.)*

ஏடலகம், *s.* Liquorice, அதிமதுரம். *(Rott.)*

ஏடல், *s.* Meaning, intention, thought, கருத்து. (சூ.) *(p.)*

ஏடன், *s.* (*fem.* ஏடி.) A friend, a comrade, தோழன். This word in common language is found only in the vocative—as ஏடா—ஏட, (fem. ஏடி), sir, friend, &c., தோழன்முன்னிலைப்பெயர்.

*ஏடன், *s.* A deaf person, செவிடன். Wils. p. 172. Ed'ah. *(p.)*

ஏடாகுடம் — ஏடாகூடம், *s.* [*vul.*] Disrespect, insubordination, stubbornness, perverseness, ஒழுங்கின்மை. (*Sans. Hét'a.*)

ஏடாகூடக்காரனுக்குவழியெங்கே—போகிறவன்றலை மேலே. Where is the path for a self-willed person? On the heads of fellow passengers.

ஏடு, *s.* The petals of a flower, பூவிதழ். 2. (சூ.) The eye-lids, கண்ணிமை. 3. (*c.*) Cream, பாலேடு. 4. The leaves of the palmyra or talipot tree, பனையோலை. 5. The leaf of a book, சொற்றமேடு. 6. An ola book, ஏட்டுப்புஸ்தகம்.

ஏட்டிலேகயிறுசாத்துதல். Putting the string between the leaves of a book and noticing the passage on which it lies, to ascertain one's luck, determine one's choice, &c.

ஏட்டுச்சுரைக்காய்கறிக்காமா. Will pumpkin (as written) in the book serve for curry? i. e. the bare rehearsal of a privilege does not amount to its enjoyment.

ஏடுகோக்க, *inf.* To string the leaves of an ola book.

ஏடுசேர்க்க, *inf.* To make an ola book.

ஏடுபடர்ந்தபால் — ஏடுபடிந்தபால், *s.* Milk in which cream is formed.

ஏடுவார, *inf.* To pare olas.

ஏடெழுத, *inf.* To write the alphabet for a child, for which a lucky day is chosen, ceremonies attended, a feast provided for relatives, &c. 2. To begin a book for a learner.

ஏட்டின்படிப்பு—ஏட்டின்கல்வி, *s.* Learning by rote, learning which requires frequent reference to books, learning without understanding what is learnt.

கள்ளேடுபோட, *inf.* To stay away from school upon any slight pretext.

கள்ளேடுவிட, *inf.* To slip or miss a leaf by design in reading or copying, &c. 2. To perform duties deceitfully or perfunctorily.

வெள்ளேடு, *s.* A blank ola leaf.

ஏட்டிக்குப்போட்டி, *s.* *(Tel.)* Cross-answers, retort, captiousness, indirect answers, ஆமென்பதற்கல்லவென்றல்.

ஏட்டிக்குப்போட்டிசெய்ய, *inf.* To oppose, rival, clash.

*ஏட்டை, *s.* Desire, intense desire, ஆசை. Wils. p. 173. Esht'a. 2. Weakness, languor, reduced strength or circumstances, a necessitous state or condition, தளர்வு. (சிக.)

ஏட்டைப்பருவம், *s.* The season of youth—as being weak, helpless, &c., or a time of adversity. (சாவடி.)

*ஏணம், *s.* A kind of deer, antelope, மான். 2. A deer-skin, மான்றோல். Wils. p. 174. En'a. 3. Strength, firmness, stability, power, வலி. 4. A firm or sure situation, திலைபேறு. *(p.)*

ஏணல், *s.* [*prov.*] Crookedness, curvature, வளைவு.

ஏணல்கோணல், *s.* Unevenness, being irregular, straight and crooked.

ஏணி, *s.* A ladder, இறைவை. 2. *(p.)* A limit, extent, boundary, எல்லை. 3. A country, a territory, நாடு.

அவனுக்கிவனேணிவைத்தும்பார்த்தற்காணுது. There is no comparison between them.

ஏணிசாத்த, *inf.* To place a ladder against a wall, &c.

ஏணிப்பந்தம், *s.* A stick or beam with a row of torches borne on the shoulders of two men in nightly processions, தீவர்த்திவரிசை.

ஏணிப்படி, *s.* Steps of a ladder, rundles.

ஏணிப்படிவாலேற — ஏணிமேலேற, *inf.* To climb up a ladder.

கண்ணேணி, *s.* See கண்.

காலேணி — வீசுகாலேணி, *s.* A ladder with two supporting legs.

நூலேணி, *s.* A rope-ladder.

*ஏணி, s. A young deer, an antelope, மான்கன்று. See ஏணம். (p.)

ஏணிச்சிறு, s. A grass, ஓர்புல், Milium romosum, Retz.

ஏணை, s. [local.] A swinging bed or hammock made of cloth for a child, &c., புடவைத்தொட்டில்.

ஏணைக்கழிக்குக்கோணைக்கழிவெட்டுகிறது. [pro.] To cut a crooked stick for a child's hammock; i. e. to act in direct opposition to orders. 2. To give an impertinent answer.

ஏணைகோணை, s. As ஏணல்கோணல்.

ஏண், s. A firm, secure situation, stability, நிலைபேறு. 2. Strength, firmness, power, valor, exploit, achievement, வலி. (Compare ஏணம்.) 3. Assumption, arrogance, பெருமை. (p.) 4. [prov.] Crookedness, கோணல்.

ஏண்பலபகர்ந்தனை. You have told many (of your captain's) valorous deeds. (கம்.)

ஏணிலாதவர், s. Those unstable, unsteady, weak, &c. (கம்.)

ஏணுற்றார், s. The valiant. (காந்.)

ஏண்கோண், s. [prov. and col.] Unevenness, crookedness, ஒழுங்கின்மை.

ஏண்கோணைபேச்சு, s. Disagreeable, inconsistent language.

ஏணுக்குக்கோண், [prov.] Thwarting, gain-saying, caviling.

ஏண்டா. A corruption of ஏன் அடா.

ஏண்டாப்பு, s. [prov.] Self-consequence, arrogance, pride, இறுமாப்பு.

ஏதடை, s. [prov.] A corruption of ஏகிடை; which see.

ஏதண்டை, s. [prov. A corruption of இதணம்.] A kind of shelf suspended by cords, a rack for books, &c., பலகைத்தூக்கு. 2. A kind of stage raised in a place where water stands, or at a ford for passengers waiting for the ferry boat, சித்துறைமேதணம்.

ஏதம், s. Suffering, affliction, distress, துன்பம். 2. Fault, defect, blemish, குற்றம். 3. Destruction, கேடு. (p.)

ஏதமில். Faultless, good.

ஏதர், s. Faulty persons, the evil.

ஏதனிடுதல், v. noun. [local.] Speaking of one with envy, பொருமைபாய்ப்பேசல்.

*ஏதி, s. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 2. A sword, வாள். Wils. p. 979. HETI. 3. (fig.) A piece, a fragment, துண்டு. (p.)

ஏதில், s. Strangeness, foreignness, not being one's own (people, &c.), அன்னியம். 2. Vicinity, neighborhood, proximity, nearness, அயல். (probably from ஏது, cause and இல், neg.) (p.)

ஏதிலார், s. Others, strangers, those who do not mingle in one's affairs, அன்னியர். 2. Neighbors, அயலார். 3. Foes, enemies, பகைவர். (p.) 4. See under, ஏது.

கொலைக்களத்தேதிலார்போல்வரும். It will advance like enemies to the place of execution. (குறள்.)

ஏதின்மை, s. Enmity, hatred, opposition, பகைமை. (குறள். அதி. 82.)

*ஏது, s. Cause, origin, motive, reason, object, final cause, காரணம். 2. Primitive cause, or the material of which a thing is made, மூலம். 3. (Sometimes written ஏதுவு.) Instrument, means; pecuniary ability, திராணி. 4. Complete preparation, சித்தனம். 5. Inducement, நிமித்தம். 6. [in rhetoric.] A figure of speech showing the cause, motive, &c., ஏதுவலங்காரம். 7. [in logic.] The reason alleged in proof of a proposition, one of the three parts of an argument, the other two being பட்சம் and திட்டாந்தம்—as in attributing the existence of smoke to the presence of fire. Wils. p. 979. HETU.

ஏதுக்காட்ட, inf. To show reasons, causes, &c., காரணங்காட்ட.

ஏதுப்பண்ண, inf. To use means (to attain an object), வகைசெய்ய.

ஏதுப்பார்க்க, inf. To seek occasion, opportunity, &c., சமையம்பார்க்க.

ஏதுவாக, inf. To be adapted to; subject or liable to.

ஏதுவாக்க, inf. To adapt, suit; to subject, make liable to.

ஏதுவானவன், s. A man of property, means, pecuniary ability.

ஏதுவிலக்கு, s. A figure in rhetoric —as காரணவிலக்கு.

ஏதுவின்முடித்தல், v. noun. Giving the reasons or causes of things asserted by an author as a clue to the subject without extended description. See உத்தி.

ஏதுவுருவகம், s. A figure in rhetoric, a kind of metaphor in which the point of resemblance is indicated, உருவகத்திலொன்று—as இவள்மொழிகளாற்கிளி, in talk she is a parrot.

ஏதுப்போலி — ஏதுவாபாசம், s. Fallacy of the reason of an argument.

ஏதுவனுமானம், s. See அனுமானம்.

மரணவேதுக்கள், s. Forebodings of death.

ஏதிலார், s. [plu.] The poor, the destitute, வறியோர். (p.)

ஏது, inter. pron. [neut. sing. from ஏ.] Which, what, why, wherefore, how, whence. 2. Whatever, whichever, any.

உனக்கேதுவேணும். Which do you like?

மகளேது, தாயேது, பெண்டிரேது. What is a daughter, what is a mother, what is a wife? (p.)

அவனுன்னைப்பழிப்பானேன். Why should he blame you so?

அவனுக்கிங்கேதுபணம். Where is there money for him here?

இவ்வனத்திலேகுடியேது. How can there be inhabitants in a desert like this?

ஏதுவிதமும். By some means or other.

ஏதாகிலும்வந்தாலும். Whatever may happen.

ஏதும். Any thing, whatever.

கற்பகவிருட்சம் ஏதுந்தரும். The Kalpa tree [in Swerga] yields whatever is desired.

சாப்பாட்டுக்கேதுமுண்டா. Have you any thing to eat?

ஏதுந்தாரும். Give me something, help me ever so little.

ஏதுங்கெட்டவன். A person of no worth, a good-for-nothing wretch.

ஏதாவது — ஏதாகிலும் — ஏதாகுதல் —ஏதானும்—ஏதேனும்—ஏதென்கிலும். Something, whatever, ever so little.

ஏதென்றால். For, because.

ஏதோ. Something, somewhat, wherefore, per chance.

ஏது, s. Fault, defect, &c., a poetic contraction of ஏதம். (Compare ஏசு.)

*ஏதுகரம், s. Cause, means, வழிவகை. 2. Preparation, ஆயத்தம்.

ஏதுகரப்பட, inf. To be favorable.

ஏதை, s. [prov.] A poor, innocent person—as பேதை.

ஏத்து, கிறேன், ஏத்தினேன், வேன், ஏத்த, v. a. To praise, extol, applaud, துதிக்க. 2. To worship, to adore, வணங்க. (p.)

ஏத்து, v. noun. Praising, extolling.

ஏந்தல், s. Height, eminence, உயரம். 2. Dignity, greatness, பெருமை. 3. A lord, master, பெருமையிற்சிறந்தோன். 4. A king, அரசன். 5. A mountain, மலை. (p.) 6. [in pros.] As ஏந்திசை; [ex ஏந்து, v.]

*ஏந்திரம், s. A hand-mill, திரிகை. 2. A sugar-cane press. See இயந்திரம்.

ஏந்திரக்கல், s. A mill-stone.

ஏந்திரவச்சு, s. The axis or upright shaft on which the upper stone of a mill is turned, திரிகையச்சு.

ஏந்து, கிறேன், ஏந்தினேன், வேன், ஏந்த, v. a. To sustain, support, hold up, to carry in the hand—as a weapon, &c., to endure, to sustain a character, reputation, &c.; to support—as a beam, pillars, &c., தாங்க. 2. To raise or spread out hands—as a beggar; to raise a thing with the hands spread, கைகேட்க. 3. To catch or receive in the hands or arms, to receive as flowing water, rain, &c., with the hands or with a vessel in the hands, பாத்திரமுதலியவற்றைப்பேற்க. 4. To hand up with extended arms, கையிலேபிடித்தெடுக்க. 5. v. n. To be elevated, exalted, உயர.

ஏந்தியகொள்கையார். Persons of exalted character. (குறள். அதி. 90.)

கையேந்திநிற்க. To stand begging with the arms extended.

முன்றானையேந்திப்பிச்சைத்தல். Spreading a corner of the cloth and begging.

ஏந்திக்கொள்ள, inf. To hold up any thing. 2. To give a helping hand.

ஏந்திசை, s. [in pros.] One of the three varieties of harmony in a verse consequent on a peculiar combination of metrical feet.

ஏந்திசைச்செப்பல், s. The harmony of sounds peculiar to வெண்பா verses composed of வெண்சீர் வெண்டளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசைத்துள்ளல், s. The harmony of sounds peculiar to கலி verses of கலித்தளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசைத்தூங்கல், s. The harmony of sounds peculiar to வஞ்சி verses of ஒன்றியவஞ்சித்தளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசையகவல், s. The harmony of sounds peculiar to அகவல் verses of நேர்நேரிணைப்பு; also, a verse of that harmony.

ஏந்திழையார், s. Women, the adorned, பெண்கள். (p.)

ஏந்துகொம்பு, s. The tusks of an elephant, curved upward and terminating horizontally, பக்கக்கொம்பு. 2. A curved palankeen pole, or pole for carrying a load, தாங்குகொம்பு.

ஏந்தெழில், s. Surpassing beauty.

பிள்ளையேந்த, inf. To take a child from another. 2. To carry a child in the arms.

ஏந்தல், v. noun. Holding up, raising, &c., one of the three harmonies.

ஏந்தல்வண்ணம், s. A poem in which the same words are repeated for the purposes of clearness and strength, ஓசைத்தம்.

ஏந்தானம், s. [prop. ஏந்துதானம்.] A hanging shelf, a rack, grate, shelf to set things on, தூக்கம். 2. The hands, or arms extended forward or locked with another's, to carry a child, a thing, &c., கைவிலேக்குகை.

ஏந்தானத்திலேகொண்டுபோகிறது. To carry on the hands so extended.

ஏந்தி, s. A bearer, supporter, one invested with, கைவேந்துபவன்—used in combination only.

ஏப்பம், s. Eructation, belch, தேக்கெறிவு.

ஏப்பமிட—ஏப்பமெடுக்க—ஏப்பம்விட, inf. To belch, to eject wind from the stomach.

ஏப்பம்பறிய, inf. To be belched—as wind.

*ஏமகூடம், s. The sacred golden mount—one of the eight chief ranges. It is the second of the ranges dividing the known continent of India into nine Varshas lying south of the Ilavarata or central division, and immediately north of the Himalaya, forming with it the boundary of the Kinnara Varsha, பொன்மலை. Wils. p. 979. HEMAKUDA.

ஏமசிங்கி, s. A kind of prepared arsenic, மிருதாரசிங்கி.

ஏமதவஞ்சம், s. One of the six போகபூமி, போகபூமியாறிலொன்று

ஏமபத்திரம், s. The mountain fig tree, மலையத்தி. (p.)

ஏமம், s. Delight, enjoyment, gratification, இன்பம். (சூ. 38.) 2. Fascination, stupor, perplexity, any illusion, bewilderment, or suspension of the mental powers, derangement, மயக்கம். 3. Night, இரா. 4. Safety, defence, protection, security, safeguard, guards, காவல். 5. Hoarded treasure, புதையல். 6. Jollity, mirth, frantic joy, களிப்பு. 7. Curtain, திரைச்சீலை. 8. Sacred ashes, விபூதி. (p.)

ஏமத்திலுஞ்சாமத்திலும்வாரீர். Do not come so late at night, or at inconvenient times.

இன்பமெனுமேமப்புணை. The grateful ship of consanguinity. (குறள்.)

*ஏமம், s. Gold, wealth, பொன். Wils. p. 979. HEMA. (p.)

ஏமத்தின்வடிவுள்ளது. Having the shape of gold. (ஸ்காந்.)

ஏமத்தி, s. An arsenic prepared in a gold cup, பொற்கிண்ணிப்பாஷாணம்.

ஏமமணல், s. Gold in a state of powder.

ஏமாப்பிரிகம், s. A metal-like matter resembling gold, பொன்னப்பிரகம்.

ஏமரல்—ஏமருதல், v. noun. [a contr. of ஏமுறுதல்.] Being protected, defending one's self, காக்கப்படுதல். 2. Rejoicing, being elated, களித்தல். (p.)

ஏமருக்கலாபமஞ்ஞை. The peacock rejoices with out-spread tail. (ஸ்காந்.)

ஏமராமன்னன். The king who defends not himself. (குறள்.)

ஏமவஞ்சம், s. One of the six போகபூமி, போகபூமியாறிலொன்று. (p.)

ஏமவதி, s. Sweet flag, வசம்பு. (பாரதி.) (p.)

ஏமா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be proud, haughty, inflated, self-conceited, sprightly; to strut, to be stiff in gait, செருக்குற. 2. To be exhilerated, to be overjoyed, to exult, to be in an extacy, to experience the highest delight, மிக்க களிக்க. (p.)

ஏமாக்கபோழ்தின். When exalted in prosperity. (நாலடி.)

எனக்கெனக்கென்றேமாந்திருக்கதாலவனாவேசி கூ. Addressing the kings who were greatly elated, each one hoping to get the damsel. (பாரத.)

ஏமாந்தகொங்கை, s. Full, prominent breasts.

ஏமாப்பு, v. noun. Pride, self-conceit, insolence, elation, செருக்கு. 2. Exhileration, spiritual joy, highest happiness, மிக்ககளிப்பு. 3. A safe-guard, defence, security, காவல். 4. Thought, intention, கருத்து. (p.)

எழுமையுமேமாப்புடைத்து. It will prove a safe-guard throughout the seven births. (குறள். 40.)

ஏமாப்புற, inf. To be elated, proud, செருக்கடைய.

ஏமாறு, கிறேன், ஏமாறினேன், வேன், ஏமாற, v. n. To be disappointed, deceived, மோசம்போக. 2. To be puzzled, to know not what course to take.

ஏமாறிப்போக, inf. To be balked in one's expectations.

ஏமாற்று, கிறேன், ஏமாற்றினேன், வேன், ஏமாற்ற, inf. To deceive or disappoint, வஞ்சிக்க.

ஏமி, s. A companion, an associate, உடனிருப்பவள். (சது.) (p.)

ஏமிலாந்து, கிறேன், ஏமிலாந்தினேன், வேன், ஏமிலாந்த, v. n. [prov.] To despond, despair, to stand aghast, be at one's wit's end, திகைத்துநிற்க. 2. To stare about, not knowing what to do—as when a great catastrophe has happened, மயக்கமடைய. 3. To be amazed, absent-minded, thinking of something else, கிலேசிக்கிற.

ஏமிலாந்தி, s. [prov.] One who is despondent, aghast, thunder-struck, &c., திகைத்துநிற்பவன். 2. An oblivious person, மறதிகேடன். 3. An absent staring person, மயக்கமுடையவன்.

ஏமின்கோலா, s. A fish, a kind of கோலா, ஓர்மீன், Exocoetus, L.

ஏமுற, inf. [a contr. of ஏமமுற.] To be proud, self-conceited, &c. (See ஏமாக்க.) 2. To be fascinated, to be captivated, களிப்புற. 3. To be deranged, மயங்க; [ex ஏமம், bewilderment.] (p.)

ஏமுற்றவரினுமேழை. More infatuated than a madman. (குறள்.)

ஏமுறுமன்னர், s. The impassioned princes. (கலை.)

ஏம்பு, கிறேன், ஏம்பினேன், வேன், ஏம்ப, v. n. To be at one's wit's end, &c., ஏக்கமடைய. 2. To rejoice, to be overjoyed, களிக்க. (p.)

இத்தெருவேயேம்பித்திரிவாரார். Who can this be wandering about the street in anxiety?

சோம்பரேம்பரேம்பித்திரிவர். The idle will be perplexed. (ஔவை.)

ஏய், கிறது, ந்தது, ஏயும், ஏய, v. n. To combine, to unite, பொருந்த. 2. To be situated, to belong to, சேர. 3. To be fit, to be suitable, இசைய. (p.)

ஏயுறுபரிசனம். The attendant retinue, (ஸ்காந்.)

இதுஅறுப்புக்கேய்ந்தகாலம். This is the fit time for reaping.

சங்கேய்தடம்பொய்கை. The lake where conchs abound. (வண்ணக்கோவை.)

ஏய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To resemble, to be like, be similar to, ஒப்பாயிருக்க. (p.) 2. To deceive, cheat, defraud, வஞ்சிக்க.

முருக்கேய்க்குமுட்போலெயிற்றினாய். O thou whose teeth are like the points of quills and thorns.

நின்முகமேய்க்குமதி. The moon that resembles your face—

ஏய்ப்ப. The infinitive of ஏய், like, used as a particle of comparison, உவமைச்சொல். (p.)

முத்தேய்ப்பவொளிர்முறுவல். Teeth resplendent as pearls.

ஏய்ப்பு, v. noun. Deceit, fraud, imposition, cheating, வஞ்சகம்.

ஏய்ப்புக்காட்ட, inf. To deceive, defraud, circumvent, to dupe.

ஏரகம், s. A holy place, one of the six places sacred to Subramania, திருவேரகமென்னுமூர். See தலம்.

*ஏரண்டம், s. The castor plant, ஆமணக்கு. Wils. p. 173. ERANDA. (p.)

*ஏரம்பன், s. Ganesa, விநாயகன். Wils. p. 980. HERAMBA. (p.)

ஏரல், s. A muscle or other bivalve shell, இளிஞ்சில். (p.)

ஏரா—ஏராக்கள், s. [prov.] A kind of medicinal toddy extracted from the palmyra tree, கிராம்.

ஏரா—ஏராமரம், s. [prov.] The keel of a vessel, மரக்கலத்தினடிமரம்.

ஏராப்பலகைபோடுதல், v. noun. Laying the keel of a ship.

ஏராளம், s. Abundance, plenitude, fulness, plenty, multiplicity, மிகுதி.

இப்போதுமாம்பழமேராளமாயிருக்கின்றது. Mangoes are in abundance this season.

ஏரி, s. A large tank or reservoir for irrigation, a lake, குளம். 2. [also written ஏரீ.] The seventh lunar asterism, புனர்பூசம். (p.) 3. [prov.] The hump of a bullock, இடபத்தின்முரிப்பு. 4. [in reproach.] A prominence on the nape of the neck, through corpulence, புளைகுழல்.

ஏரிமிக்கிற்றாலிடையனைமதியாது. If the ox's hump grow too prominent, it will not submit to the herdsman; i. e. if one of low rank becomes great, he will despise his former superiors.

அவனுக்கேரிழுத்துப்போயிற்று. He is become contumacious, unruly, &c.—spoken of a slave boy when grown, &c.

ஏரிகணைக்காட்டாமணக்கு, *s.* A little shrub, Jatropha glauca.

ஏரிப்பாய்ச்சலானநிலம், *s.* A field conveniently situated for being watered from a lake.

ஏரிமடை, *s.* A watering channel from a lake, ஏரிநீர்பாய்மடை.

ஏரிவெட்ட, *inf.* To dig a large tank.

ஏர், *s.* A particle of comparison, உவமையுருபு. 2. Beauty, அழகு. (*p.*) 3. A team for ploughing, including the plough and other apparatus, உழுபடை. 4. A yoke of oxen, உழவுமாடு. 5. Ploughing the plough—as an occupation, உழவுத்தொழில்.

அவனிருபதேர்க்காரன். He is a person possessed of twenty yoke of oxen.

காம்பேர்தோள். Shoulders beautifully rounded like a bamboo.

கயலேர்கண்ணார். Carp-eyed beauties—ladies with eyes as beautiful as the carp-fish.

சீரைத்தேடினேரைத்தேடு. If you desire wealth attend to agriculture.

ஏரடிக்க—ஏருழ, *inf.* To plough.

அவனெத்தனையேருழுகிறான்—அவனுக்கெத்தனையேருழும். With how many yoke of oxen does he plough (his land)? i. e. how many yoke of oxen has he? or how many acres of arable land does he possess?

ஏராண்மை, *s.* Ploughing, tillage, agriculture, உழவு.

ஏராளர், *s.* Husbandmen, agriculturists, உழவர்.

ஏரின்வாழ்நர்—ஏருழவர்—ஏருழுநர்—ஏர்த்தொழிலர், *s.* Ploughmen, those who live by the plough, உழவர்.

ஏருழக்க, *inf.* To practise husbandry, பயிர்செய்ய.

ஏரெழுபது, *s.* A poem of seventy stanzas in praise of the plough by கம்பர், ஓர்நூல். See Ellis. p. 44. (குறள்.)

ஏரோட்ட, *inf.* To plough, உழ.

ஏர்க்கால், *s.* The shaft of a plough, கலப்பையின்கால். 2. Shaft of a carriage, வண்டிபேர்க்கால்.

ஏர்ச்சீர், *s.* Implements of husbandry. 2. The wealth procurable by husbandry.

ஏர்ச்சீரில்லாதவன். One who has neither oxen, implements of husbandry, nor seed, corn, &c.

ஏர்த்தாயம், *s.* Ploughing in season.

ஏர்த்தொழில், *s.* Agriculture, husbandry, உழவுத்தொழில்.

ஏர்நாழி, *s.* A small circular piece of wood with a hole in the centre to receive the cord வடக்கயிறு by which the ploughman can regulate the depth of the furrows, கலப்பையினேருறுப்பு.

ஏர்ப்பண், *s.* [*prov.*] The rope for attaching the oxen to the plough, or the plough-beam to the yoke, பூட்டாங்கயிறு.

ஏர்ப்பூட்டு, *v. noun.* Ploughing for the first time in the season, on an auspicious day begun with appropriate ceremonies, ஏர்கட்டுகை.

ஏர்ப்பூட்ட, *inf.* To yoke the oxen to the plough.

ஏர்வாரம், *s.* A share of the produce allowed for the team and agricultural implements used in cultivating the land, ஏர்க்காரக்கொடுக்கும்வாரம்.

முன்னேர்க்குண்டை, *s.* The first or best yoke of oxen.

பின்னேர், *s.* The second or hindermost yoke of oxen.

பொன்னேர்கட்ட, *inf.* To plough for the first time in the season on an auspicious day begun with the appropriate ceremonies—as ஏர்ப்பூட்ட.

ஏர்பு, *s.* Ascent, elevation, excitement, எழுச்சி. 2. The diurnal passage of the heavenly bodies, இராசகதி. (*p.*)

வலனேர்புதிரிதரு. (The sun) rising and turning to the right. (திருமுரு.)

*ஏலம், *s.* Cardamom, the plant or seed, ஆஞ்சி, Elettaria cardamomum. Wils. p. 173. Ela. 2. (*p.*) An unguent for perfuming the hair of women, மயிர்ச்சாந்து. 3. (சது.) Aromatic spices, வாசனைப்பண்டம்.

ஏலக்காய், *s.* The berries of the cardamom.

ஏலக்குழல்—ஏலவார்குழல், *s.* A perfumed hair knot. (சது. 6.)

ஏலக்குழலார், *s.* Ladies with fragrant hair.

ஏலப்பாட்டு, *s.* A waterman's song—the word ஏலம் occurring, கப்பற்பாட்டு.

ஏலரிசி, ஏலவரிசி, *s.* The seed of the cardamom.

ஏலாதிகடுக்கம், *s.* An electuary, ஓர் மருந்து.

ஏலாதிசூரணம், *s.* A medicinal powder.

ஏலாதிமாத்திரை, *s.* A medical pill.

சிற்றேலம், *s.* A small cardamom.

ஏலம், *s.* [*port. leilam.*] Auction, selling by auction, விலைகூறுகை.

ஏலவே. Betimes, in season, early, previously, already, ஏற்கவே. (*p.*)

ஏலாள், *s.* [*voc.* ஏலா, *my friend.*] A female friend or companion, தோழி. (*p.*)

ஏலி, *s.* Toddy, vinous liquor, கள். (*p.*)

ஏலு, கிறது, ஏன்றது, ம், ஏல, *v. n.* To unite, to combine, to join, to be fit, adapted to, பொருந்த. 2. To be suited to, to consist with, தகுதியாக. 3. To be able, be possible, be practicable, be competent for, கூட.

ஏலாதனவேபயம்பினீர். Thou hast uttered improper words. (கந்த.)

இதுஉன்னாலேலுமா. Canst thou do this?

ஏலுங்காரியம், *s.* A possible thing, what one is competent for.

ஏலல், *v. noun.* Joinings, possibility.

ஏலாதார், *s.* Impertinent persons, இயலாதார். 2. Foes, enemies, பகைவர்.

ஏலாமை, *neg. v. noun.* Inability, impossibility.

ஏலுநன், *s.* The king Sola, சோழன். (*p.*)

ஏல், *s.* A muscle, or other bivalve shell, இப்பிஞ்சில். (*Rott.*)

ஏல், ஏற்கிறேன், ஏற்றேன், ஏற்பேன், ஏற்க, *v. a.* To receive, accept, admit, allow in argument, concede, welcome, கொள்ள. 2 To agree to, assent, approve, to like, ஒப்புக்கொள்ள. 3. To adopt—as a child, a sentiment; to embrace, espouse, receive, அங்கீகரிக்க. 4. To receive alms, gifts, &c.—as a beggar, to receive in hand, பிச்சைபேற்க. 5. To stretch out the hands in supplication, begging, &c., பிச்சைவாங்க. 6. To undertake, enter upon, engage in, make an engagement, கையிட. 7. To take charge of, take the responsibility of, கைபேற்க. 8. To oppose in battle, meet the foe, எதிர்க்க. 9. *v. n.* To be suitable for, agreeable to, adapted to, appropriate, becoming, இசைவாயிருக்க.

ஏற்பதிகழ்ச்சி. Begging is disgraceful.

கட்டளைப்படிநடந்தால்நீயவருக்கேற்பாய். If you act according to orders you will be acceptable to him.

அதுதெய்வத்திற்கேலாது. [*commonly* ஏலாது *or* ஏற்கமாட்டாது.] That will not be acceptable or proper in the sight of God.

இதுதிருவுளத்திற்கேற்குமா. Will this be agreeable to the divine mind? is it just? meaning it is not.

இந்தப்பிரமகத்திபாதகத்தையுமேற்றுக்கொள்வாய்... And the crime of this brahmanicide you become chargeable with.

எதிரேற்றதெவ்வர். The opposing foes.

வீடணன்மேற்போனவேலேற்றநன்றி. The kindness of Latchmana in receiving (into his own breast) the dart thrown at Vibeeshana.

ஏற்போர், *s.* Beggars, religious mendicants, brahmans.

ஏற்றசமயம், *s.* A suitable or convenient time.

ஏற்றபடி—ஏற்றவாறு, *adv.* At random, without premeditation. 2. As is fit, mete, becoming, appropriate, proper, suitable, equitable. 3. As one likes, according to one's own pleasure.

ஏற்றுக்கொள்ள, *inf.* To receive, admit, allow, agree, to accept. 2. To undertake, engage in. 3. To take charge of, become responsible for.

ஏற்க—ஏற்கவே, *adv.* Properly, suitably, தக. 2. [*prov.*] Before, முன் (also ஏற்கன, improperly).

ஏற்கநடக்க, *inf.* To behave properly or with moral rectitude. 2. To act so as to please.

ஏற்கை—ஏற்பு, *v. noun.* Agreement, approbation, பொருத்தம். 2. Acceptation, reception, acceptance, அங்கீகாரம். 3. Receiving alms, &c., பிச்சைபேற்கை.

ஏற்புழிக்கோடல், *v. noun.* Applying grammatical rules, definitions, &c , where they may properly apply, allowing of exceptions, exercising discretion, &c.—one of the உத்தி.

ஏற்புறவணிய, *inf.* To dress in the proper fashion, தகவணிய. 2. To adjust a woman's garb after illicit intercourse, தலைமகளைபலங்கரிக்க—a term used in works describing the eight kinds of marriage. (*p.*)

ஏற்றல், *v. noun.* Receiving, &c.,

ஏல்வை, *s.* Time, காலம். 2. Day of twenty-four hours, நாள். 3. A tank, வாவி. (*p.*)—*Note.* In the first two meanings, ஏல்வை is used as a synonyme of எல்லை; which see

ஏவம், *s.* Fault, disgrace, reproach, குற்றம். (*p.*)

ஏவமோவெமக்கென்றிசைப்பார்சிலர். Some said, will it be a disgrace to us? (கந்த.)

ஏவம்பாராய். Thou dost not consider thy faults. (இராமா.)

ஏவங்கேட்க, *inf.* To enquire into faults; to intermeddle when an injury is done.

இராசசெய்தற்கேவங்கேட்பவரார். Who will investigate the faults of the king?

ஏவல், *s.* Command, order, direction, ஆணைசெலுத்துகை. 2. Commission, despatches, discharge, ஏவுகை. 3. Services, duties as directed, enjoined or otherwise; attention to a husband, &c., பணிவிடை. 4. Instigation, excitement, inspiration, தூண்டுகை. 5. The imperative mood, ஏவல்வினைமுற்று. 6. Influence, authority (of command), நடத்துகை. 7. Directing a demon upon an enemy by witchcraft, பிசாசையேவிவிடுகை.

அவனேவற்படி. According to his command—

ஏவலாள்—ஏவற்காரன், *s.* A servant, an attendant.

ஏவவிட, *inf.* To order.

ஏவல்கேட்க—ஏவல்செய்ய, *inf.* To do services commanded. 2. To serve, to obey orders, to perform duties, to wait upon (a husband or superior), பணிசெய்ய.

ஏவல்கொள்ள, *inf.* To employ one in service.

ஏவல்மேவல், *s.* Services commanded and implied.

ஏவல்வாய்பாடு, *s.* The prescribed form of imperative mood—as செய்.

ஏவல்வினை, *s.* The imperative of verbs.

ஏவற்பணி—ஏவற்பணிவிடை, *s.* Services commanded. In epistolary writings and in conversation, this is often used as a compliment.

ஏவற்பேய், *s.* A demon instigated and sent against one, ஏவப்பட்டபேய்.

ஏவற்பேய்கூரையைப்பிடுங்கும். A hired devil will unroof the house; i. e. a hired foe is more to be dreaded than the person that hires him.

ஏவறை, *s.* [*prov.*] Belching, eructation, ஏப்பம்.

ஏவாங்கம், *s.* The ஓமம் plant, அசமதாகம், Amthum soma.

*ஏவிளம்பி, *s.* The thirty-first year of the Hindu cycle which corresponds with the one-thousand-eight-hundred-and-thirty-seventh year of the Christian era, ஓர்வருடம்.

ஏவு, *s.* An arrow, அம்பு. 2. Pain, வருத்தம். (*p.*)

ஏவுண்டபிணைபோல். Like a deer shot with an arrow—

ஏவு, கிறேன், ஏவினேன், வேன், ஏவ, *v. a.* To command, order, give directions to, கட்டளையிட. 2. To incite, stir up, prompt, stimulate, move, inspire, rouse, instigate, set on, தூண்ட. 3. To send, despatch, அனுப்ப. 4. To discharge (arrows &c.), shoot, throw, cast, எய்ய. 5. To excite and despatch (a demon against one), செலுத்த.

ஏவாமக்கள்மூவாமருந்து. Sons who need not be directed by their parents are a continual comfort to them.

அரக்கனேவியவேல். The dart thrown by the demon.

ஏவிவிட, *inf.* To excite, prompt, rouse, instigate, set on. 2. To send a devil against one.

ஏவும்வினைமுதல், *s.* See இயற்றும் வினைமுதல். 2. The subject of an active verb used in a causative signification—as அரசனாலயங்கட்டினான், the king built a house; i. e. caused a house to be built.

ஏவுவான், *s.* A master, a superintendent, director, ஏவுகிறவன்.

ஏழகம், *s.* A ram of the common sheep, செம்மறிக்கடா. 2. The ram of a species of sheep, called துருவாடு, a fleecy sheep, துருவாட்டேறு. (*p.*)

ஏழமை, *s.* Prop. ஏழைமை; which see under ஏழை.

ஏழிலம்பாலை, *s.* A species of tree which is fancifully said to blossom when caressed by chaste and virtuous females. Its smell is offensive to elephants, ஓர்மரம்.

பூத்தவேழிலம்பாலையைப்பொடிப்பொடியாக்கி... Crushing with his feet the flowering ஏழிலம்பாலை tree.

ஏழு. Seven, septuple, seven fold, ஓரெண்.—*Note.* Seven is considered a special or sacred number. As a prefix it is often எழு or ஏழ்.

ஏழுகடல்—ஏழ்கடல், *s.* The seven oceans.

ஏழுநிலைக்கோபுரம், *s.* A tower seven stories high.

ஏழுநிலைமாடம், *s.* A palace seven stories high, *lit.* with seven door frames one above another.

ஏழுபிறப்பு—ஏழ்பவம்—ஏழ்பிறப்பு, *s.* The seven different living beings, viz.: 1. தேவர், supernals. 2. மக்கள், men. 3. விலங்கு, beasts. 4. பறவை, birds. 5. ஊர்வன, reptiles. 6. நீர்வாழ்வன, aquatic creatures. 7. தாவரம், immovable things—as trees, plants.

ஏழடிபின்போக, *inf.* To accompany a poet or learned person seven steps on his departure.

ஏழத்தனை. Seven-fold.

ஏழரை—ஏழரையாண்டுச்சனி, *s.* The period of saturn's evil influence being seven-and-half years. See மங்குசனி, பொங்குசனி, மரணசனி.

ஏழனுருபு, *s.* The seventh case or local ablative, ஏழாம்வேற்றுமையுருபு.

ஏழாங்கால், *s.* The first post of the marriage-shed when planted on the seventh day before the wedding, a lucky day being chosen.

ஏழுகோணம், *s.* A heptagon, septangular figure.

ஏழுதீவு, *s.* The seven continents.

ஏழுபருவம், *s.* The seven stages of life. See பருவம்.

ஏழுலகம், *s.* The seven worlds, including the earth and six supernal worlds.

ஏழேழு, *s.* Seven times seven. 2. Seven of each, எவ்வேழு.

ஏழேழுதலைமுறை, *s.* Seven generations, the duplication of the numeral indicating an equal number of generations both on the side of husband and wife.

ஏழ்பரியோன், *s.* The sun as drawn by seven green horses, ஆதித்தன்.

ஏழ்புரி, *s.* The seven sacred cities, also witten ஏழ்புர, and ஏழ்தலம். See புரி.

ஈரேழுலகம், *s.* The fourteen worlds, viz.: seven supernal and seven infernal. See உலகம்.

ஏழ்சுரம், *s.* The seven sounds of the diatonic scale.

எவ்வேழு, *s.* Seven of, to, for, or from each, seven by seven.

ஏழை, *s.* A poor, indigent person, a poor wretch, an object of pity, one that is helpless, &c., வறியன். 2. An ignorant person, one of weak intellects, and pitiable, அறிவிலான். 3. Simple, harmless, inoffensive person, பேதை. 4. A woman, பெண். The use of this word often shows pity in the speaker.

ஏழைபேசஅம்பலத்துக்கேறுமா. Will the entreaties of the poor be taken up in the assembly of the great?

ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாளொக்கும். The tears of the poor resemble sharp swords.

ஏழைக்குறும்பு, *s.* Deceitful purposes concealed under the guise of poverty.

ஏழைச்சனங்கள், *s.* Poor people.

ஏழைத்தனம்—ஏழைத்தன்மை, *s.* Want of power, pusillanimity, a poor, pitiable state, எளிமை.

ஏழைஎளியவர்கள், *s.* Poor, miserable people.

ஏழைமை—ஏழமை, *s.* Ignorance, simplicity, அறியாமை. 2. Timidity, pusillanimity, want of fortitude and energy, powerlessness, cowardice, effeminacy, பேதைமை. 3. Poverty, wretchedness, வறுமை.

தோழனோடுமேழைமைபேசேல். Disclose not your defects even to your friend.

ஏழைமைகாட்ட, *inf.* To be timid, fearful, yielding, effeminate, cowardly. 2. To pretend to be poor, to feign poverty.

ஏழைமைத்தனம், *s.* Lowliness, meanness, poverty.

ஏழைமைப்புத்தி, *s.* Ignorance, foolishness, want of discretion, prudence, &c., அறியாமையுள்ளபுத்தி.

*ஏளனம், *s.* Reproach, contempt, disrespect, அவமதி. 2. Wantonness, dalliance, சரசம். 3. Mockery, பரிகாசம். Wils. p. 980. HELANA.

ஏளிதம், *s.* [*vul*] Disgrace, dishonor, contempt, இகழ்ச்சி.

ஏளிதமாய்ப்பேச, *inf.* To speak with contempt, to mock.

ஏளிதமாய்ப்போக, *inf.* To become despised, disgraced, to have one's defects exposed.

ஏறங்கோட்பறை, *s.* [as முல்லைநிலப்பறை.] A drum used for calling cattle by the inhabitants of a woody region. (*prop.* ஏற்றுப்பறை or ஏற்றுகோட்பறை.) (சது.) (*p.*)

ஏறாளர்—ஏறுழவர், *s.* Warriors, soldiers, படைவீரர். (*p.*)

ஏறியவிரி, *s.* A kind of arsenic in its natural state, சவ்விரபாஷாணம்.

ஏறு. Rising, entering, உயர்ச்சி. 2. The male of beasts in general especially the bull, a male lion, buffalo, deer, elk, pig, bosgrunniens, பசு, சிங்கம், எருமை, மான், மரை, பன்றி, கவரிமான், இவற்றிலாண். 3. The male of sharks, ஆண்சுறா. 4. The male conch, ஆண்சங்கு. 5. The male of the palmyra, &c., பனைமுதலியவற்றிலாண். 6. The sign Taurus of the zodiac, இடபவிராசி. 7. The first lunar mansion, அச்சுவினிநாள். 8. A thunder-bolt, இடி. (*p.*)

ஏறுதழுவ, *inf.* To grapple with and conquer a wild bull as a test of bravery by a suitor, விடைதழுவ.

ஏறூர்ந்தோன், *s.* Siva, *lit.* the bull-rider, சிவன்.

ஏற்றுப்பனை, *s.* A male palmyra, ஆண்பனை. (பெரிய.)

இடுகாட்டிலேற்றுப்பனை. A male palmyra in a place of cremation.

ஏற்றுவாகனன். Siva, *lit.* the bull-rider, சிவன்.

மீனேறு, *s.* A shark, the king of fishes.

ஏறு, கிறேன், ஏறினேன், வேன், ஏற. *v. n.* [*also used with the impers. terminations.*] To rise, rise—as the heavenly bodies—as a kite, &c.; to emerge, இவர். 2. To get upon, mount, to ride a horse, a vehicle, வாகனமேற. 3. To enter, to penetrate—as a nail, a probe, a thorn; as thoughts or advice into the mind, &c., தைக்க. 4. To embark, to get into a boat or vessel, to be laden—as cargo, கப்பலேற. 5. To be elevated, high, beyond, &c.; to exceed mediocrity, to be excessive, redundant, superfluous, உயர். 6. To exceed in number, weight, measure, to rise in price, quality, &c., தொகைமுதலியவதிகரிக்க. 7. To pervade, to be diffused through the blood—as poison, சுஞ்சேற.

ஏறுகாலிறங்குகால்பார்க்க. To trace the track of an animal up and down a hill, to or from the water, &c.—as a hunter.

குதிரையேறிவந்தான். He came on horseback.

பயிரேறிவிட்டது. The corn is grown up.

சொன்னதுமனதிலேறவில்லை. It did not enter his mind, he did not take notice of what was said.

மாசேறுமலையேறும். Small sums make a large total, *lit.* mountains are formed from atoms.

இந்தத்தோணியிலெவ்வளவேறும். What is the tonnage of this dhoney?

ஏற. [*inf. of* ஏறு, *used adverbially.*] High, much more, exceeding, மிக.

அரைப்படிக்கேறக்கொடு. Give me more than half a measure.

இதேறப்பெறும். This is worth more.

விலையேறப்பெற்றது. That which is obtained at a high price. 2. That which is valuable, precious.

ஏறக்கட்ட, *inf.* To build up, to edify, உயர்க்கட்ட. 2. To refuse selling that the price may be increased, தானியமேறக்கட்ட. 3. To be restrained, or to withhold as the clouds from raining, or a cow from giving milk, மழைமுதலியபெய்யாதிருக்க. 4. [*local.*] To collect scattered grain in a heap, இறைந்ததானியத்தைக்கூட்டிச்சேர்க்க.

வானம்மழையேறக்கட்டிவிட்டது. The heaven has withheld the rain.

ஏறக்கட்டித்தூக்க, *inf.* To hang up a thing. 2. To hang one up by the hands—as a school boy, a slave, &c., in order to flog him.

ஏறக்குறைய—ஏறத்தாழ, *s.* More or less, about right, nearly.

ஏறக்குறையப்பேச. To insult, to abuse.

நூறுபேருக்கேறக்குறைய. About one-hundred persons.

ஏறச்செலவழிக்க, *inf.* To spend extravagantly.

ஏறவாங்க, *inf.* To buy cheaper, சுயமாகவாங்க. 2. To be drawn up, distorted—as the neck by cold, &c., சுழுக்கேறவாங்க.

ஏறவிட, *inf.* To keep off a vessel from shore, மரக்கலத்தைக்கரைக்குத்தூரவிட. 2. To keep near to the wind—as a vessel, காற்றுமுகமாய்விட. 3. To turn a vessel to the shore, கரைசேர்விட.

ஏறவிட்டேணியைவாங்கினதுபோல். Like removing the ladder a person has ascended.

ஏறவிறங்கப்பார்க்க, *inf.* To stare at one, to gaze at one from head to foot, கேசாதிபாதமிறங்கப்பார்க்க.

நடந்தேற, *inf.* To be accomplished, to succeed.

கரையேற, *inf.* To land, disembark. 2. To attain the shores of final salvation.

ஏறுங்கடைசி, *s.* [*prop.* ஏறுகடை.] The very end, அறமுடிவு.

ஏறுமேடு, *s.* A height which one cannot reach, or to which water cannot rise, உயர்ந்தமேடு. 2. An enterprise above one's power, செய்யக்கூடாதகாரியம். 3. An inconvenient engagement, unsuitable contract, &c.—as an unequal marriage, ஒவ்வாமை—in use, ஏறுக்கடை.

ஏறிக்கொள்ள, *inf.* To establish one's self in a high office, &c., to arrive at a high state of sanctity, or to attain a higher degree in religion. See கிலை or பாகம்.

சாதியிலேயேறிக்கொண்டான். [*prov.*] He has risen in caste by marrying in a higher family (spoken sarcastically).

ஏறிட, *inf.* To stick into, to cause to enter, to pierce, புகப்பண்ண. 2. To place, set up, fix, ஏற்ற.

வில்லைவளைத்துநாணேறிட்டு. Bending the bow and fixing on the bowstring.

புருவிற்சலாகையையேறிட்டான். He introduced the probe into the sore.

ஏறிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To look up. 2. To attend to one when speaking. 3. To look or stare at a person.

என்னையேறிட்டுப்பார்க்கவில்லை. He did not even cast a look at me, he took no notice of me. Amongst the Hindus it is not deemed respectful to look at a superior in the face; even when addressing him or receiving his directions.

ஏறுகடை, *s.* The very end, the extremity, முடிவானகடை.

ஏறுகுதிரை, *s.* A riding horse.

ஏறுக்குமாறு—ஏறுமாறு, *s.* Improper, unruly, or vicious behavior, தாறுமாறு.

ஏறுசலாகை, *s.* [*prov.*] In building, a large lath passing through the ends of rafters, கைமரக்கோக்குஞ்சலாகை.

ஏறுதுறை, *s.* A port, place of embarkation, exportation, &c., துறைமுகம்.

ஏறுநெற்றி, *s.* A high forehead (regarded as a fortunate mark in a man, but unlucky in a female—as calculated to cause an untimely death to her husband), also a mark of a masculine, imperious and irrascible temper, அகன்றநெற்றி.

ஏறுபடி, *s.* An extra batta or allowance above the stated proportion, to a servant, for expenditure in the temple, for an entertainment, &c., அதிகப்படி.

ஏறுபெட்டி, *s.* [*prov.*] A toddy-drawer's basket for carrying toddy, கள்ளேறுபெட்டி.

ஏறுபொழுது, *s.* The sun as it rises toward the meridian.

ஏறுமிராசி, *s.* The constellation in the sun's path from the equator to the northern solstitial point, உச்சத்திற்சேருமிராசி. See இறங்குமிராசி.

ஏறுவட்டம், *s.* The difference, less or more than sixty Indian hours, in the passage of the moon through any of the asterisms, also the difference in the கரணம் and யோகம் as affected thereby, நட்சத்திரமுதலியனநாழிகையேறுமுறை. 2. In the division of the inheritance of lands, trades, &c., the excess above or the deficiency in equal shares, பங்கினளவுக்கதிகமானநிலமுதலியன.

ஏறுவால், *s.* A long tail—a good sign in certain animals, நீண்டவால்.

பசுவேறுவாலெருது குறைவாலும். A long tail for a cow and a short one for a bull are desirable.

ஏறுவெய்யில். Increasing heat or sunshine as the sun rises towards the meridian, காலைவெய்யில்—opp. இறங்குவெய்யில்.

ஏறெடுக்க, *inf.* To lift up the head, eyes, &c., மேலெடுக்க.

ஏற்படு, கிறேன், ஏற்பட்டேன், வேன், ஏற்பட. *v. n.* To be engaged in, to enter upon a business, &c., தலைப்பட. 2. To be persuaded, to become a party in a contract, &c., to agree, consent, சம்மதிக்க.

ஏற்படுத்து, கிறேன், ஏற்படுத்தினேன், வேன், ஏற்படுத்த, *v. a.* To ordain, establish, appoint, assign, to set on foot, institute, to put into office, நியமிக்க. 2. To persuade, to prevail on by persuasion, induce one to become a party in a contract or other transaction, இணக்கச்செய்ய. 3. To prove in law, நிச்சயிக்க. 4. To create, to make, form, construct, compose, உண்டுபண்ண. 5. To provide, prepare, arrange, எத்தனப்படுத்த; [*ex* ஏற.]

அவனைக்குற்றவாளியென்றேற்படுத்தினார்கள். They have unjustly convicted him. 2. They have unjustly accused him.

ஏற்பாடு, s. Institution, establishment, a constituted state of things, பிரமாணம். 2. Covenant, contract, engagement, உடன்படிக்கை. 3. Established customs or rules, முறை. 4. [*With the prefix* பழைய or புதிய] The Testament, among Christians.

ஏற்றம், s. Rise, ascent, acclivity, உயர்வு. 2. Superiority, excellence, pre-eminence, மேன்மை. 3. Fame, புகழ். 4. Excess, preponderance, மிகுதி. 5. Increase, பெருக்கம். 6. The flow of the tide, ஏேற்றம். 7. A lever or shaft for drawing water for irrigation, ஏற்றமரம்.

ஏற்றக்கால், s. The supporters of a beam for irrigation, துலாவைத்தாங்குங்கால்.

ஏற்றக்குறைச்சல் — ஏற்றத்தாழ்ச்சி, ஏற்றத்தாழ்வு, s. Superiority and inferiority, highness and lowness, உயர்வு தாழ்வு. 2. Disparity, difference, disagreement, that which is greater or smaller, &c., வேற்றுமை.

ஏற்றக்கோல், s. A bamboo pole with which water is drawn from a well, ஏற்றக்கழி.

ஏற்றச்சால், s. A bucket used for irrigation, இறைக்குஞ்சால்.

ஏற்றமடல், s. The supporting timbers on which the well-sweep oscillates, being generally attached to a pillar which is fixed in the ground.

ஏற்றமரம், s. The well-sweep, the picotta.

ஏற்று, கிறேன், ஏற்றினேன், வேன், ஏற்ற, v. a. To raise, hoist, lift up, எழுப்ப. 2. To load a cart, &c.; to ship; to put upon a shelf, &c., set a load on one's head, set up, pile up, stow, பாரமேற்ற. 3. To put in, cause to enter, insert, drive in—as a nail, உட்செலுத்த. 4. (p.) To teach, instruct, உணர்த்த.

மச்சிலேற்றிஏணியைவாங்கிவிட்டான். He has put me in the loft, and taken away the ladder; i. e. he has induced me to engage in the business and then deserted me.

இறைத்தன்னைவிளைவென்பாரத்தைக்குடைமேலேற்றிமும்மதிமுக்குடையென்றார். He said, the triple, full-moon-like umbrellas—thus transferring the benignant qualities of the possessor to the umbrella.

இதையதின்மேலேற்றிச்சொல்லலாம். This is applicable to that.

தன்வருத்தத்தைமாலைப்பொழுதின்மேலேற்றி. Ascribing her sufferings to the evening twilight.

குற்றத்தைஎன்மேலேற்றப்பார்த்தான். He sought to fix the blame on me.

ஏற்றிப்போட—ஏற்றிவிட, inf. To transport, to export goods.

ஏற்றுத்துறை, s. Place of exportation or embarkation, துறைமுகம்.

ஏற்றுமதி, s. Export. 2. Cargo.

ஏற்றுமதிச்செலவு, s. Shipping expenses.

ஏற்றுமதிபண்ண, inf. To export a cargo.

விளக்கேற்ற, inf. To set up, to place a lamp, to light a candle.

குடியேற்ற, inf. To people, to populate.

ஏற்றம், v. noun. Hoisting, raising up, ஏற்றுகை.

ஏன, s. Others, the rest, ஏனைய or ஏனை. (p.)

ஏனையவுமெழுத்தோரன்னவும் தம்முதலனைய. The other derivative letters are formed in the same way—as their originals.

ஏனக்கோடு, s. The வெதுப்படக்கி plant, Bollata, L.

ஏனம், s. [vul.] A vessel, பாத்திரம். 2. An utensil, a tool, கருவி. 3. (p.) A hog, பன்றி. 4. Wild hog, காட்டுப்பன்றி. 5. An auxiliary particle for sounding the letter கி, எழுத்தின்சாரியை. 6. A palm-leaf umbrella, ஓலைக்குடை.

*ஏனம், s. Sin, fault, offence, பாவம். Wils. p. 173. ENAS.

ஏனல், s. Millet of several species, தினை, Panicum miliaceum, L. 2. An ear of corn, கதிர். 3. Millet field, தினைப்புனம். (p.)

ஏனவாயன், s. [vul.] A simpleton, a fool, பேதை.

ஏனுதி, s. A general, தளகர்த்தன். 2. A king's minister, statesman, மந்திரி. 3. A barber, நாவிதன். 4. A man of the மறவர் caste, a soldier, போர்வீரர். (p.) 5. An electuary, ஓரிலேகியம்.

ஏனுதிநாயனர், s. One of the sixty-three devotees of Siva, சிவனடியாரறுபத்துமூவரிலொருவர்.

ஏனும். A particle affixed to finite verbs, gerunds, nouns, &c., and meaning although, even if, also, at least, &c., ஓர்இடைச்சொல்.

செத்தேனுமினிப்பிறப்பேன்தேவர்தேவே. Oh! God of gods, I shall be born again even after the death of this body.

ஏனை, adj. Other, the rest, &c., ஏனைய.—*Note.* In some connections, it appears to be an expletive. (p.)

ஏனையர் — ஏனையவர் — ஏனையோர், ஏனோர், s. The others, the rest.

ஏனைய, s. (sing. ஏனையது.) Other things.

ஏனை, s. An eel, மலங்குமீன். (p.)

ஏன். Why? what? wherefore? a change of என். 2. An affix of entreaty, இரக்கப்பொருளிற்றருமிடைச்சொல். 3. The common termination of the first person sing. in verbs and appellatives, தன்மைஒருமைவிகுதி.—*Note.* ஏன் is the common form of answering to a call. It is also in some places used as a sign affixed to the name of the contracting party in the introduction of bonds.

ஏனென்பாரில்லை. No one cares (for him); i. e. to afford him relief. 2. There is no one to defend him.

ஏனென்றால். For, because, if it be asked why.

ஏனையா. What, sir?

ஏனோதானோவென்றிருக்க. To be careless.

ஏன்வந்தாய். Why did you come?

வாருமேன். [vul.] Do come, I pray you—probably a corruption of வாரும்.

அதைஏன் இதையேனென்கிறான். He will have nothing to do with the matter. 2. He rejects both. 3. He has a dislike to every thing worldly, being disposed to become an ascetic.

கூப்பிட்டால்ஏனென்றுசொல்லு. If you are called, answer—*lit.* say ஏன்.

நான்வருவானேன். Why should I come?

அவர்கள்போவானேன். Why should they go? In the last two examples, the verb is in the gerundial form—a finite verb being understood.

ஏன்றல். A past verbal form of ஏல்.

ஏன்றுகொள்ள, inf. To defend, to plead the cause of another.

ஐ

ஐ. The diphthong *ai*, the ninth vowel, ஒன்பதாமுயிர். It may be written for அய் or vice versa. In the beginning and middle of a word, when followed by ச, ஞ, or ய, ஐ is sometimes substituted for அ—as அரைசன் for அரசன்; மைஞ்சு for மஞ்சு; ஆவையம் for ஆவயம்; மையல் for மயல். Words beginning with ஐ often take அய் instead—as அய்யன் for ஐயன்; அய்பேர் for ஐபேர், &c. 2. The form of the second or accusative case, இரண்டனுருபு—as அவனை, him. 3. A termination of the second pers. sing. முன்னிலையொருமைவிகுதி—as பெரியை, thou art great; வந்தனை, thou art come. 4. A terminaton of nouns chiefly feminine, பெயர்விகுதி—as தேவிகை, a woman; தந்தை, a father. 5. An expletive particle, சாரியை—as ஏற்றைச்செல்லும், the bull walks. 6. A change of Sanscrit termination ஆ, வடமொழியீறுகாரமைசாமாதல்—as தயை for தயா, favor; மகிமை for மகிமா, glory. 7. The termination of a class of verbals, தொழிற்பெயர்விகுதி—as நடை, walking. 8. A letter used to give some words in உ the force of adjectives—as பண்டு, antiquity—பண்டைச்சான்றோர், the learned of antiquity; அன்று, that day; அற்றைக்கூலி, daily wages. (p.) 9. A sound made to urge forward elephants, யானையைப்பாகரதட்டுமோசை.

ஐ, s. God, கடவுள். 2. Lord, master பெரியோன். 3. A king, அரசன். 4. A guru, a priest, a teacher, ஆசான். 5. A father, தந்தை. 6. Beauty, அழகு. 7. Phlegm—one of the three humors or fluids of the body, கோழை. (See பிணி.) 8. Cough, coughing, catarrh, இருமல். 9. Minuteness, நுண்மை. 10. [*contraction of* ஐந்து.] Five. (p.)

ஐயுற்றப்பிணிகளாலழுந்தி. Being afflicted with phlegm and other kindred diseases—

ஐயுங்கொடி. O beautiful flower-shrub (metaph. for lady). (வாணன்கோவை.)

ஐயென்றாம்பெருகுவதும். To become so great as to be called Lord. (அறநெறி.)

என்னையானசேற. My father departing this life, *lit.* ascending to heaven.

ஐது, appel. noun. That which is beautiful.

ஐதாயநின்றவணிந்துரை. The preface which is an embellishment. (நன்னூல்.)

ஐயபூழி, *s.* Fine dust.

ஐகாரன்—ஐகாரம், *s.* The letter ஐ. (*p.*)

ஐகாரக்குறுக்கம், *s.* The letter ஐ shortened in sound, சார்பெழுத்துகளிலொன்று. (*p.*)

*ஐக்கம்—ஐக்கியம், *s.* Oneness, union, combination, communion, fellowship; an aggregate, a whole of various parts, ஒன்றுபடுகை. Wils. p. 173. Aykya. (உப. 404.)

ஐக்கியப்பட—ஐக்கியமாக, *inf.* To become united.

*ஐசுவரியம்—ஐச்சுவரியம், *s.* Riches, wealth, felicity, prosperity, செல்வம். Eight species of ஐசுவரியம் are named: (அட்டைசுவரியம்.) 1. Royalty, dominion, இராச்சியம். 2. Offspring மக்கள். 3. Relations, சுற்றம். 4. Gold and other precious metals, பொன். 5. Gems, மணி. 6. Rice and other grain, நெல். 7. Conveyances, வாகனம். 8. Attendants, அடிமை. Some authorities give wives, cows, and long life instead of some of the above. See கிலண்டு.

ஐசுவரியமடைய, *inf.* To attain temporal felicity as above.

ஐசுவரியமுள்ளவன்—ஐசுவரியவான், *s.* A rich man.

*ஐதிகம், *s.* Knowledge, opinions, belief, &c., derived from tradition or universal consent, அட்டபிரமாணத்திலொன்று. Wils. p. 174. Aitihya. (*p.*)

ஐதிகப்பிரமாணம்—ஐதிகவளவை, The law of inference from oral tradition, popular belief, &c. See அளவை.

ஐது. Being separated by spaces, standing close but not in contact, செறிவின்மை. 2. Fineness, minuteness, subtleness, permeableness, நுண்மை. (நி. 436.)

ஐதாநெல்அடர்த்தசுற்றம். Let the rice-crop be thin, but relations thick, numerous. [*prov.*]

வலிச்சலைஐதாக்கிப்போட்டுத்தை. Put the laths rather wide apart.

ஐதபயிர், *s.* A thin crop of growing corn.

ஐதாகவிதைத்தல், *v. noun.* Sowing thinly, sparsely.

ஐந்தார், *s.* The palmyra palm tree, பனை, Borassus flabelliformis, *L.*

*ஐந்திரம், *s.* A Sanscrit grammar so called, இந்திரவியாகரணம். 2. One of the twenty-seven Yogas, நித்தியயோகத்தொன்று. 3. A work on architecture, சிற்பநூலிலொன்று. Wils. p. 174. Ayndra. (*p.*)

*ஐந்திரி, *s.* The east—from இந்திரன், the regent of that quarter, கிழக்கு. Wils. p. 174. Ayndri.

ஐந்து, *adj.* or *noun.* Five, ஒரெண்.

ஐங்கணை, *s.* Five flowers feigned to be the arrows of Hindu cupid. (*p.*)

ஐங்கணைக்கிழவன், Kama, the Hindu cupid, *lit.* lord of the five arrows, மன்மதன். (*p.*)

ஐங்கரன், *s.* Ganesa, the five-handed. He is represented with an elephant's head, the proboscis or trunk is figuratively reckoned as a hand, விநாயகன். (*p.*)

ஐங்கரற்கிளையோன், *s.* A name of Skanda, முருகன். 2. Verapattra, வீரபத்திரன். (*p.*)

ஐங்கலம், *s.* Sixty marcals.

ஐங்காதம், *s.* Five leagues.

ஐங்காயம், *s.* The five kinds of காயம். (See காயம்.) 2. Other five kinds are used in witchcraft, viz.: 1. மிளகு, pepper. 2. வெந்தயம், dill. 3. ஏலம், cardamom. 4. வெள்ளுள்ளி, garlic. 5. பெருங்காயம், assafœtida.

ஐங்காயத்தூள்—ஐங்காயவுண்டை, *s.* Powders of five ingredients given to women after child-birth, ஏர்மருந்து.

ஐங்குரவர், *s.* The five superiors, ஐம்பெரியோர், viz.: King, அரசன்; guru, குரு; father, பிதா; mother, மாதா and elder brother, தமயன். In some classifications, உபாத்தியாயன் is placed instead of மாதா.

ஐங்குழு, *s.* The five confidential servants of a king, அரசர்க்குறுகுழு, viz.: 1. மந்திரியர், ministers. 2. புரோகிதர், priests. 3. சேனாபதியர், generals. 4. தூதர், ambassadors. 5. சாரணர், spies.

•ஐங்கோணம், *s.* A pentagon, quinquangular figure, பஞ்சகோணம்.

ஐஞ்ஞூறு, *s.* Five-hundred, ஐந்நூறு.

ஐந்தரு, *s.* The five trees in the world of Indra, பஞ்சதரு, viz.: 1. அரிசந்தனம். 2. கற்பகம். 3. சந்தானம். 4. பாரிசாதம். 5. மந்தாரம்.

ஐந்தருநாதன், *s.* Indra, lord of the five trees in the celestial world, which yield whatever is asked or desired of them, இந்திரன். (*p.*)

ஐந்தலைநாகம், *s.* A fabulous five-headed cobra, of which each head is supposed to contain a very precious gem. It is said to be found in mountainous districts and to have the power of flying.

ஐந்தவித்தல், *s.* The control of the senses, ஐம்பொறியடக்கல்.

ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமானிந்திரனேசாலுங்கரி. Indra, the god of the celestials, is a living monument of the wonderful power of those who control the five senses. (குறள்.)

ஐந்தனுருபு, *s.* The fifth case (இன்)—one of the ablatives denoting procession, similitude, limit, and means, ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு.

மலையின்வீழருவி. Torrents rushing from the mountains.

காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம். The களா berry is as black as a crow.

மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம். Sethamparam is situated to the north of Madura.

கல்வியிற்பெரியன்கம்பன். Kampan made himself great by learning.

ஐந்தாங்கால், *s.* The first post of the marriage shed when planted on the fifth day before the marriage, the third, fifth, or seventh day being chosen, as it may be lucky or otherwise, according to astrological calculation, மணப்பந்தரின் ஐந்தாங்கால்.

ஐந்தானம், *s.* The fifth lunar asterism, மிருகசீரிடம். (*p.*)

ஐந்திணை, *s.* The five kinds of land, &c., ஐவகைநிலம். (See திணை.) 2. The closest friendship or love between husbands and wives, அன்புடைக்காமம். (*p.*)

ஐந்திணைச்செய்யுள், *s.* A poem in which the five different kinds of soil are described and illustrated—one of the ninety-six பிரபந்தம், தொண்ணூற்றாறுபிரபந்தம். (*p.*)

ஐந்துருவாணி, *s.* A shaft connecting the floors or stages of a car. See அஞ்சுருவாணி.

ஐந்துறுப்படக்கி *s.* The tortoise, ஆமை. (*p.*)

ஐந்தொகைவினா, *s.* [*in arithmetic.*] The rule of five or double rule of three, ஈர்வகைவெண்வினா.

ஐந்தொழில், *s.* The five divine operations, பஞ்சகிருத்தியம், viz.: 1. சிருஷ்டி, creation or reproduction. 2. திதி, preservation. 3. சங்காரம், destruction, reduction of things to their primitive elements. 4. திரோபவம், that act of the deity by which he conceals from the sentient soul its future destiny for purposes of moral discipline; concealing, obscuring; i. e. involving the soul in ignorance or illusion by means of magic. 5. அநுக்கிரகம், grace, the various means adopted for the deliverance of the soul from the power of illusion and consequent transmigrations. See கிருத்தியம்.

ஐமீன், *s.* The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். (*p.*)

ஐமுகன்—ஐயானனன், *s.* Siva, the five-faced, சிவன். (*p.*)

ஐமுகாஸ்திரம், *s.* A five-pointed arrow, பஞ்சமுகாஸ்திரம். (*p.*)

ஐம்பது, *s.* Fifty.

ஐம்பத்தொன்று, *s.* Fifty-one.

ஐம்பால், *s.* [*in grammar.*] The five பால், or the genders and numbers, ஐந்துபால். 2. The five modes of dressing a woman's hair, ஐவகைபாகமயிர்முடிக்கை. 3. The hair of a female, மகளிர்கூந்தல். See பால். (*p.*)

ஐம்புலம்—ஐம்புலன், *s.* The five senses, பஞ்சவிஷயம்.

ஐம்புலத்தடங்கான், *s.* He who is not comprehensible by the five senses—God, கடவுள். (*p.*)

ஐம்புலம்வென்றோர், *s.* Ascetics, holy persons, முனிவர். (*p.*)

ஐம்புலனடக்கல். Subjugation of the five senses.

ஐம்புலனுகர்ச்சியினிறப்பன, *s.* The five kinds of creatures which perish by means of the senses, viz.: 1. சுவையால்-மீன், fish, by the taste in catching at the bait. 2. நாற்றத்தால்-வண்டு, beetles, by the smell. 3. ஊற்றினால்-யானை, elephants, by copulation. 4. ஓசையால்-அசுணம், a species of bird by harsh sounds. 5. ஒளியால்-விட்டில், a species of insect, attracted by the light.

ஐம்புலன்விழையான், *s.* An ascetic, முனிவன். (*p.*)

ஐம்புலாதி, *s.* [*prov.*] Anxiousness, being full of cares.

ஐம்பூதம், *s.* The five elements, பஞ்சபூதம்.

ஐம்பொறி, *s.* The five organs of sense, பஞ்சேந்திரியம்.

ஐம்பொறிநுகர்ச்சி, s. Enjoyment of the senses, பொறிபுலனுக்கொள்ளுகை.

ஐம்பொன், s. The five kinds of metals, பஞ்சலோகம்.

ஐயாயிரம், s. Five-thousand, ஐந்தாயிரம்.

ஐயைந்து, s. Five times five.

ஐவகைப்பொழுது, s. Five divisions of the day, சிறுபொழுது, viz.: காலை, மாலை, வைகறை, எற்பாடு, நண்பகல்.

ஐவகைப்பொன், s. See பஞ்சலோகம்.

ஐவகைமயிர்முடி, s. The five methods of dressing women's hair. See ஐம்பால்.

ஐவகைவினா, s. Five modes of interrogation for the solution of doubtful subjects. See வினா.

ஐவர், s. The five பாண்டவர், or sons of பாண்டு, viz.: 1. தருமன். 2. வீமன். 3. அருச்சுனன். 4. நகுலன். 5. சகாதேவன். 2. (*fig.*) The five senses in the language of ascetics, ஐம்புலன்.

ஐவரையடக்கி. Subjugating the five senses—

ஐவருக்குந்தேவி, s. Dropada the wife of the Pandavas, துரோபதை.

ஐவாய்மான், s. A cow, பசு. (திருவிளை.) (*p.*)

ஐவாய்மிருகம், s. A bear—so called from the prehensile power of his four feet and mouth, கரடி. (*p.*)

ஐவிரலி, s. [*commonly* ஐவேலி] A creeping plant whose leaf is supposed to resemble the fingers, a pentadactyle, ஓர்கொடி, Bryonia laciniosa, *L.*—*Note.* In this plant the god Siva is said to have concealed himself when pursued by பஸ்மாசுரன், who had, by penance, obtained from him, as a boon, power to destroy all on whose head he should place his hand.

ஐவிரல், s. The thirteenth lunar mansion, அத்தநாள். (*p.*)

ஐவேலி, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம். 2. A creeper. See ஐவிரலி.

ஐவைந்து, s. Five of each, &c., ஐந்தைந்து.

ஐந்தை, s. Small mustard, சிறுகடுகு. (சாலடி.) (*p.*)

ஐப்பசி, s. The first lunar asterism, அச்சுவினிநாள். (*p.*) 2. The month of October, ஓர்மாதம்.

ஐமிச்சம், s. [*prov.*] Doubt, suspicion, suspense in small degree, ஐயம். 2. Fear, apprehension, அச்சம்.

அங்கேபோகஎனக்கு ஐமிச்சமாயிருக்கிறது. I am afraid to go there.

ஐம்முகி, s. The ஆமணக்கு plant.

ஐம்மை, s. Closeness, crowdedness, நெருக்கம். 2. Assembly, கூட்டம். 3. Thinness, flatness—as of a plate, தட்டையடிவு. (*p.*)

ஐயங்கவீனம், s. Butter, புதுவெண்ணெய். (நிகண்டு.) (*p.*)

ஐயங்கன், s. A demon, ஓர்பேய்.

ஐயங்காய்ச்சி, s. [*prov.*] A demoness, a vampire, ஓர்பெண்பேய்.

உன்னையையங்காய்ச்சிபிடிக்க. Be thou slain by ஐயங்காய்ச்சி—a curse.

ஐயங்கார், s. [*prop.* ஐயர்.] Learned brahmans of the Vishnu sect, வைஷ்ணவப்பிராமணர்.

ஐயநுசு, s. A plant, நிலப்பனைக்கிழங்கு, Curculigo orchioides, *L.*

ஐயம், s. Doubt, hesitation, uncertainty, indecision, suspense, scepticism, terms of probability, possibility, and any thing short of positive certainty are included, சந்தேகம். 2. (*p.*) Alms, charity, பிச்சை. 3. A beggar's vessel or shell, இரப்போர்கலம். 4. Phlegm—one of the humors of the body, சிலேட்டுமம். 5. Doubt, surprise, &c.—as one of the தறை, அகப்பொருட்டுறைபிறைன்று—as, போதோவிசும்போபுனலோபணிகளது பதியோ யாதோவறிகுவதேதுமரிது, whether the place the damsel occupies is a lotus flower, the world of the gods, water, or the world of serpents, it is difficult to determine.

ஐயம்புகினுஞ் செய்வினைசெய். Though you go abegging, perform your duties. (ஔவை.)

ஐயகணருலை, s. An arthritic disease arising from phlegm and heat, ஆருகுலைப்பொன்று.

ஐயக்காட்சி, s. An object or subject exciting doubt, indistinct perception, problematical or hypothetical terms, அறுவோவிருவோவென்க்காண்கை. (See காட்சி.) 2. Doubt, சந்தேகம்.

ஐயக்காரன், s. A beggar, a mendicant, பிச்சைக்காரன்.

ஐயக்கிளவி, s. Terms or particles of doubt or uncertainty, commonly found in interrogative expressions, ஐயமொழி—such as ஆ, ஏ, ஓ, கொல், மா, &c.

ஐயநாடி, s. One of the three states of the pulse—that in which the phlegmatic humor is supposed to be prevalent in the system, சிலேட்டுமநாடி. See நாடி.

ஐயப்பட, inf. To doubt, hesitate.

ஐயப்படாமை, *neg. v. noun.* Freedom from doubt and fear, certainty, undauntedness, சந்தேகங்கொள்ளாமை. 2. One of the eight அறத்தறப்பு. See உறுப்பு.

ஐயப்பாடு, s. Doubt, uncertainty, indecision, apprehension, suspense, சந்தேகம்.

ஐயமறுக்க, inf. One of the five kinds of questions which are proposed to remove doubt from the mind, சந்தேகநிவர்த்திசெய்ய.

ஐயமிட, inf. To give alms, பிச்சையிட.

ஐயமிட்டுண். Give alms before you eat.

ஐயமுற, inf. To doubt, சந்தேகமடைய.

ஐயமேலிட, inf. To be in a great doubt, சந்தேகமதிகரிக்க. 2. To have the rattles in the throat—as a dying person, சிலேட்டுமமேலிட.

ஐயவணி, s. A figure in rhetoric—as where doubt is entertained as to whether a thing which bears analogy to another is identical with or distinct from it—as தாமரைவன்றேமொறுக்ககைணகொல் மாதர்விழிபுலவும் வண்டாதல்கொல். I doubt whether it is the face of a woman or a lotus flower, since it resembles so much the latter.

ஐயவதிசயம், s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயவிலக்கு, s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயவும்மை, s. A particle showing uncertainty, doubt. See உம்.

ஐயவுவமை, s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயுற, inf. To doubt, hesitate, to be undecided, to suspect, to be in suspense, சந்தேகமடைய.

சக்கரஞ்சுற்றுகின்றமைகண்டையுற்று. Wondering at the sight of the whirling discus.

பக்கத்தாரியாரையுமையுறுதல். Suspecting all neighbors. (நீதிநெறி.)

ஐயுறல்—ஐயுறவு, *v. noun.* Doubting, apprehension, suspicion, சந்தேகம்.

ஐயுறுத்த, inf. To cause or excite doubt, to induce apprehension, ஐயமுறுத்த.

ஐயர், s. Brahmans, பார்ப்பார். This is the common term of address to brahmans. It is also affixed to nouns as an honorific particle—as சப்பையர் instead of சப்பர், the latter being a common name for others. 2. (*p.*) Sages, முனிவர். 3. Superiors, உயர்ந்தோர். 4. The gods, வானோர்.

ஐயவி, s. Mustard, கடுகு. (*p.*)

ஐயனார், s. A mythologic person said to have sprung from Vishnu and Siva, அரிபுத்திரன்.

ஐயன், s. [*voc.* ஐயா, ஐய, ஐயனே, &c., *pl.* ஐயன்மார், ஐயமார்.] Father, பிதா. 2. Elder brother, மூத்தோன். 3. Guru, குரு. 4. An elder, a superior, a person of dignity, respectability, master, &c., உயர்ந்தோன். 5. A king, அரசன். 6. A teacher, preceptor, உபாத்தியாயன். 7. The god Eyanar, ஐயனார். 8. Argha, அருகன். (*p.*) ஐயர் is sometimes used in the nominative case for ஐயன்—as ஐயர்வந்தபின்புனக்குத்தருவேன், I will give it to you after my father, master, &c., is come.

ஐயா. The vocative of ஐயன் is often used as an interjection.

ஐயாபணமிருந்தாலும்கொள்ளக்கிடையாதே.... Strange indeed, though one has money, the thing is not to be bought.

வாருமையா. Come, sir—a common term of salutation among persons of respectability.

அரிவையைக்கொடியையா. Take a wife, sir, I beseech you—addressed by a father to his son. (வசன.)

அறைக்தாயையா. You say, sir. (பாரத.)

ஐயகோ. Poetic interjection expressive of grief, alas, alas, O lord, இரக்கச்சொல்.

ஐயானனம், s. A lion, சிங்கம். (*p.*)

ஐயெனல். A particle denoting speed, urgency, விரைவுக்குறிப்பு.

ஐயெனத்தொழுதுவீரனந்தணனுயிரைமீட்டு. The valiant (Arjuna) speedily prostrating himself before him, saved the life of the brahman. (பாரத.)

ஐயே. Word of calling—used by the females of the குறவ caste, விளிக்குறிப்பு.

ஐயை, s. A lady, a wife, a mistress, தலைவி. 2. A daughter, மகள். 3. A nun, a female ascetic, தவப்பெண். 4. Parvati, பார்ப்பதி. 5. Kali, காளி. 6. Durga, துர்க்கை. (*p.*)

ஐயோ. An exclamation of wonder, pity, grief, pain, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல்.

ஐயையோ. Alas, alas.

ஐயோபாவமே. Ah! no, that would be sin.

இப்படியேமுடிந்ததையோ. Alas, is it come to such an end as this? (ஸ்காந்.)

கெட்டேனையையோ. Alas, alas, I am ruined.

*ஐராணி, s. The wife of Indra, இந்திராணி. 2. Parvati, பார்ப்பதி. See அயிராணி.

*ஐராவணம்—ஐராவதம், s. The elephant of Indra, இந்திரனுடையயானை. 2. Male elephant of the east, கீழ்த்திசையானை.

ஐராவணன்—ஐராவதப்பாகன், s. Indra, இந்திரன். (p.)

ஐவணம்—ஐவணி, s. The name of a bush bearing fragrant flowers—the மருதோன்றி shrub. (p.)

ஐவனம், s. Mountain paddy, மலைநெல். (p.)

ஐவேசு, s. (ar.) Equivalent, recompense, substitute—commonly in money concerns, ஈடிருப்பு.

ஒ

ஒ. The tenth vowel. When joined to a consonant it is written ொ—ா with the consonant between, with the exception of ஞொ, ணொ and னொ, ஒருயிரெழுத்து.

ஒ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To resemble, to equal, to be like, to match, நிகர்க்க. 2. v. n. To be fit, be suitable, to consist with, be adapted to, தகுதியாயிருக்க. 3. To be equal, be parallel, alike, to match, to tally, correspond, சமமாயிருக்க. 4. To agree, consent to, allow, yield in argument, பொருந்த.

ஒக்கும். It will agree, be proper, suitable, fit, like the same.

ஒக்கும்வகையினுல். By mutual agreement. (El. 291.) (p.)

ஒத்தகுடிப்பிறந்தோர். Those born in families of equal rank that may inter-marry.

எத்தால்வாழலாம்—ஒத்தால்வாழலாம். [vul.] How may we prosper? we may prosper by promoting concord.

அதனேடொக்கும்—அதற்கொக்கும்—அதையொக்கும். It equals or is like that.

விதியெனினும் விகாரமெனினுஞ்செயற்கையெனினு மொக்கும். In grammar, விதி, விகாரம் and செயற்கை are synonymes.

வில்லொக்கும்புருவம். Eye-brows resembling a bow.

மக்களேபோல்வர்கயவரவரன்னவொப்பாரியாங்கண்டதில். The base among men are formed like others. We see no other two classes of beings that do so resemble each other.

ஒக்க, inf. [used adverbially.] Together with, in company with, கூட. 2. Plentifully, bountifully, numerously.

ஒக்கக்கிடக்கிறது. There is abundance.

ஒக்கப்படித்தவர். One who has learned much—commonly in sarcasm.

ஒக்கப்பிறந்தவர்கள். Children of the same mother.

ஒக்கவில்லை. There is not much.

ஊரொக்கக்கொள்ளைகொண்டுண்டவன்சந்ததிபோல் வேரொக்கக்கெடுமூலவியாதியே. The hemorrhoids will be as thoroughly extirpated (by this specific) as the posterity of one who plundered the whole village.

ஒக்கப்போக, inf. To join in company with.

ஒத்த, rel. part. Conformable, suitable, consistent, equal.

அப்படிக்கொத்தது. Such.

பிறரைவருத்துவதற்கொத்தபாவமில்லை. There is no sin equal to that of afflicting others.

ஒத்தசனம்—ஒத்தசாதி, s. Tribes, confederate castes linked together, securing general resentment of an injury done to any member of the respective communities.

ஒத்ததளை, s. Level ground.

ஒத்தபடி, adv. Agreeably, suitably, alike, equally.

நாலுபெயருக்குமொத்தபடி. In common with others—the public being the judge.

ஒத்தபண்புரைப்போர், s. Messengers delivering communications of the same import.

ஒத்தலாபம், s. Equal shares of profit or money lent—as divided between the borrower and lender.

ஒத்தவழி, s. The proper way, the right method, the appropriate means.

ஒத்தவாக்கியம், s. Parallel passages. (Christ. usage.)

ஒத்திட, inf. To compare, ஒப்பிட. 2. To be alike, equal, ஒத்திருக்க.

ஒத்திராமை, neg. v. noun. Inequality, non-conformity, inconsistency, incongruity, ஒப்பாயிராமை.

ஒத்திருக்க, inf. To live in harmony, concord, friendship, இசைந்திருக்க. 2. To correspond, resemble, conform, to be equivalent.

ஒத்திருக்கிறசாட்சி, s. A concurring witness, a consistent evidence in the view of the world.

காரியமெல்லாமொத்திருக்கிறது. All things lead to the same conclusion. 2. The affairs are all successful, favorable, satisfactory. 3. The matters suit in all points—as in a marriage, &c.

ஒத்துக்கொடுக்க—ஒத்துத்தர, inf. To give in lieu of a loss sustained, gain derived, &c.; to allow, to concede, to make an abatement or recompense, to relinquish a claim. 2. To allow in whole or in part sums due on another's account, to appropriate.

ஒத்துக்கொள்ள, inf. To assent, admit, accede to, allow, grant, concede, yield, acknowledge, சம்மதிக்க. 2. To fit, to be suitable, be convenient, comport with, தகுதியாக. 3. To take to account, credit, கணக்கிலேற்றுக்கொள்ள.

காலமுநேரமுமொத்துக்கொள்ளவில்லை. The time and the season are not propitious according to the nativity which prognosticates evil, &c. 2. It is not a convenient time.

இருவருமொத்துக்கொண்டுபொய்ச்சாட்சிசொன்னார்கள். They both gave false depositions by previous agreement.

ஒத்துநடக்க, inf. To walk in the same manner, to march—as soldiers, நேராகநடக்க. 2. To walk agreeably to the wishes of another, இணங்கநடக்க. 3. To act in concert, to live in harmony, இசைந்திருக்க.

ஒத்துப்பாட, inf. To sing in unison.

ஒத்துப்பார்க்க, inf. To compare (persons or things), to collate.

ஒத்துவர, inf. To correspond, to resemble, to agree, to be fit, suitable, ஒப்பாகவர.

ஒத்துவாழ, inf. To live in harmony—as a family, relations, fellow servants, இசைந்துவாழ.

ஒகரம், s. The letter ஒ, ஒரெழுத்து. 2. A peacock, மயில். (p.)

ஒக்கம், s. A town, a village, ஊர். (பிங்கலந்தை.) (p.)

ஒக்கலை, s. The hip-bone, மருங்கின்பக்கம்.

ஒசியொக்கலைவைத்தேமும். We who bore you on our trembling hips. (பிள்ளைத்.)

ஒக்கல், s. Equality, reconcilement, agreement, ஒத்தல். 2. Kinsfolk, relations, friends, சுற்றம். 3. Family, household, குடும்பம். 4. [as உக்கல்.] Side. 5. The act of sewing two pieces into one, மூட்டுகை. For the verbal meanings, see ஒ, v. (p.)

இறைதிரியாநேரொக்கல்வேண்டும். The acts of a king should be those of unswerving rectitude.

ஒக்கல்போற்றல், v. noun. Maintaining relations—one of the ten வேளாண்மைமாந்தரியல்பு. (p.)

ஒக்கலிக்க—ஒக்கலிட, inf. To collect one's relations, maintain them, give them medical aid, &c., இனத்தைப்பாலிக்க. 2. To meet, converse, to hold friendly intercourse, உறவினரோடுகலந்துபேச. 3. To become reconciled—as discordant parties, ஒப்புரவாக.

ஒக்குதல், v. noun. The act of gargling, கொப்பளித்தல். 2. The act of leaving behind, பிறபடவிடல். (சது.) 3. [ex ஒ.] Similarity, ஒத்திருக்கை.

ஒக்கொலை, s. Amber—one of the five கடல்படுதிரவியம்—கடல்படுதிரவியமைந்திலொன்று.

ஒசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be twisted, முறுக. 2. To become broken—as a stick, &c., ஒடிய. 3. To vacillate under a weight—as a tender branch—(fig.) the waist of a lady, &c., அசைய. (p.)

சிறுமருங்கொசிய. Whose waist trembles (as if ready to break)—

ஒசிவு, v. noun. Breaking, a break, முரிவு. 2. Shaking, moving, அசைவு.

ஒசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To break a stick, a lash, &c., ஒடிக்க. 2. To move, to shake, to waver, அசைக்க. (p.) 3. (Rott.) To twist, முறுக்க.

குருந்தொசித்தமாயவன். The mighty Kristna who snapped off the குருந்து tree.

குரவிலந்தநிற்குரலொசித்தேருதல்போன்றே.... Like a bird soaring aloft, warbling in the sky.

ஒசிப்பு, *v. noun.* Breaking, shaking, முறிக்கை.

ஒச்சந்தம், [*prov. prop.* உச்சந்தம்.] Being past the height, crisis, &c., declining, a being reduced, குறைந்திருக்கை.

செல்விலையிப்பொழுதுஒச்சந்தமாயிருக்கின்றது. The price of rice has attained its highest figure.

ஒச்சம், *s.* Bashfulness, diffidence, shyness, sheepishness, shame, கூச்சம்.

ஒச்சித்தல். Impr. used for ஒஞ்சித்தல்; which see.

ஒச்சியம், *s.* Bashfulness, shyness, shame, கூச்சம். 2. A wanton joke, a lewd expression, பரிகாசம். 3. Contempt, இகழ்.

ஒச்சியஞ்சொல்ல, *inf.* To speak wantonly.

ஒச்சை, *s.* [*colloquial.*] Parched food, காய்ந்தசோறு. 2. Close attention to a distant sound, &c., உற்றுக்கேட்கை.

ஒச்சைகொடுத்துக்கேள். Listen closely, hearken.

ஒஞ்சட்டை, *s.* Tallness, thinness, lankness, gauntness, ஒல்லி.

ஒஞ்சட்டையன், *s.* [*vul.*] A tall, thin person, a slim man.

ஒஞ்சரிக்க, *inf.* To leave a thing—as a door, &c., half open or inclined, சிறிதசாய்க்க. 2. To go sideways, ஒருபக்கமாய்ப்போக. See ஒருசரிக்க. (*c.*)

கதவையொஞ்சரித்துவிடு. Leave the door half open.

ஒஞ்சரிதீர்ப்பு—ஒஞ்சரிவழக்கு, *s.* A partial decision, ஒரவஞ்சகமானதீர்ப்பு.

ஒஞ்சரித்துப்படுக்க, *inf.* To lie sideways.

ஒஞ்சி, *s.* The breasts, the teats of a woman—applicable to those sucked by a baby. See மொஞ்சி, which is used in the south.

ஒஞ்சிகொடுக்க, *inf.* To give suck.

ஒஞ்சியுண்ண, *inf.* To suck, draw the breast.

ஒஞ்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*vul.*] To be abashed, to be shy, timid, diffident, sheepish, வெட்கப்பட.

ஒஞ்சித்தச்சாப்பிடாமல்விட்டுவிட்டான். He was so bashful that he could not eat.

ஒஞ்சு, கிறேன், ஒஞ்சினேன், வேன், ஒஞ்ச, *v. n.* As ஒஞ்சி.

ஒடி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. a.* To break—as a stick, a branch, a bone, &c., break off short, snap off, முறிய.

இந்த எழுத்தாணிக்கூரொடிந்துபோயிற்று. The point of this style is broken off.

ஒடிகை, *v. noun.* Breaking, a snapping off.

ஒடியல், *v. noun.* Breaking, முறிதல். 2. *s.* [*prov.*] Young palmyra roots split and dried for food, divested of their fibrous coating, பனங்கிழங்கின்பிளவு.

ஒடியல்மா, *s.* Flour of the palmyra root.

ஒடியல்வாரொடிக்க, *inf.* To break off the end of the palmyra roots after they are dry.

ஒடியற்படவு, *s.* A boat broken on the edge or gunwale.

புழுக்கொடியல், *s.* Palmyra roots boiled and dried.

ஒடிவு, *v. noun.* Breaking, முறிவு.

ஒடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To break off short, snap off—as a branch, a stick, an arm, முறிக்க. 2. *v. n.* (*p.*) To shine, ஒளிசெய்ய.

ஒடிசில், *s.* A sling, கவண். (*p.*)

ஒடு, *s.* The name of a tree, ஒர்மரம். 2. [*as* ஒடுக்கட்டி.] Concealed matter in a boil or imposthume after the surface is healed, an abscess imperfectly healed, the core, புடைகொண்டபுண்.

ஒடுக்கட்டி, *s.* A boil under the armpit, ஒர்புரு.

ஒடுத்தங்க—ஒடுநிற்க, *inf.* To remain as concealed, unremoved, insidious matter in a boil, causing a new eruption, பருவிழித்தல்.

ஒடுநின்றுற்பின்புக்கட்டும். If matter remain, new eruptions will form.

ஒடுவடக்கி, *s.* A plant used for curing new ulcerations, caused by matter remaining in a boil—commonly called குப்பைமேனி. 2. A tree, சிரமரம்.

ஒடுவெண்ணெய், *s.* Oil applied to cause absorption of matter in a boil, or to cure new eruptions, ஒர்தைலம்.

ஒடு. A poetic form of the third case or social ablative, sometimes also used as an instrumental—meaning with, or by, மூன்றும்வேற்றுமையுருபு. 2. A poetic expletive, ஒரிடைச்சொல்.

போதொடுபொழுது. The flowers being close.

ஊசியொடுபின்றுநூல்சம்பட்டும். Cotton and silk sewed with a needle.

கொடியொடுசுவக்குண்டான். He became entangled in a creeper.

அவனொடுவந்தான். He came with him.

ஒடுக்கு, கிறேன், ஒடுக்கினேன், வேன், ஒடுக்க, *v. a.* To reduce, compress, bring into a narrower compass, condense, to lessen, bring down—as another's pride, to keep down, keep under, அடக்க. 2. To press, oppress, tyrannize, vex, வருத்த. 3. To reduce the system by medicine or a sparing diet, உடம்பையொடுக்க. 4. To involve one in another—as the elements, cause to disappear—as the worlds, &c., at the close of an age, பூதங்களைலயிக்கச்செய்ய. 5. To close, to finish as a work, the harvest, &c., முடிக்க. 6. To pack in, to put in, to put things close in a bag, a box or other receptacle, செறிக்க.

உலகப்பற்றைபொக்கொன்றுமொடுக்க. To relinquish worldly attachments one by one.

ஒடுக்கிக்கட்ட, *inf.* To compress and tie a thing close. 2. To tuck up the skirts and fasten the end behind—as in wet weather. 3. To hem an ola basket, fan, &c.

ஒடுக்கித்தட்ட, *inf.* To make a metal utensil thicker and narrower by beating.

ஒடுக்கித்தைக்க, *inf.* To make a garment smaller.

ஒடுக்கிவெட்ட, *inf.* To hew timber reducing the breadth.

ஒடுக்குவாய், *s.* Distorted mouth, கோணல்வாய்.

வீட்டையொடுக்கிக்கட்ட, *inf.* To build a house narrow.

உடம்பையொடுக்க, *inf.* To reduce the body by eating sparingly. 2. To contract the body—as a tiger, a cat, &c., to reduce the body to a smaller compass—as in a leaping, sneaking, or creeping posture.

செலவையொடுக்க—செலவையொடுக்கிப்பிடிக்க, *inf.* To retrench expenses. 2. To live frugally, sparingly, &c.

வயிற்றையொடுக்க, *inf.* To restrain the appetite, to reduce the quantity of food in order to save money.

புலனையொடுக்க, *inf.* To restrain the senses—as ascetics or otherwise; to mortify the senses, passions, &c. 2. To call home the thoughts and fix them on divine things.

ஒடுக்கு, *v. noun.* Contracting, closing, compression, narrowness, அடக்கம். 2. *s.* A corner to creep into, இடுக்கு.

ஒடுக்கிடம், *s.* A corner, a narrow or confined place, மூலை. 2. A recess, a hiding place, மறைவிடம்.

ஒடுக்குச்சீட்டு—ஒடுக்குத்துண்டு, *s.* A receipt given by government for money, வரிச்சீட்டு.

பணவொடுக்கு, *v. noun.* [*prov.*] A remittance of money.

ஒடுங்கு, கிறேன், ஒடுங்கினேன், வேன், ஒடுங்க, *v. n.* To shrink, become reduced, compressed, closed, contracted, narrow, to lessen, to abate, crouch, lie within a small compass, diminish, grow less—as a globe from the centre to the poles, அடக்க. 2. To be restrained—as the senses, desires, &c., புலனொடுங்க. 3. To give place, recede, pass on one side—as in meeting a superior; to shrink within one's self, showing reverence, taking off the mantle, turban, sandals, &c.; to creep along sideways, ஒதுங்க. 4. To be reduced in circumstances, power, prosperity, in show, in expenditure, in the mental or bodily faculties, energies, &c., to grow lean, be reduced in size, whether by disease, want of food, or otherwise, குறைய. 5. To cease—as noise, bustle, stir, &c., அமைய. 6. To sink or retire—as the soul in sleep, fainting, or through the different stages at death, சோர. 7. To become dissolved or involved one within another—as the elements, worlds, &c., till all is absorbed in the deity, பூதங்கொடுங்க. 8. To end, terminate, cease, முடிய. 9. To obey, submit, கீழ்ப்படிய. 10. To be concealed, பதுங்க. 11. To be packed, stowed away, செறிய. 12. To be retrenched, சுருங்க. 13. To disappear, become absorbed, dissolved—as salt in water, &c., கரைய. 14. To grow dim—as a light, a heavenly body, &c., to become extinct—as light by passing into its previous elements or ether, ஒளிமழுங்க.

மாடுநுகத்தைக்கண்டொடுங்குகிறது. The ox has assumed a sickly appearance; or it shrinks at the sight of the yoke.

ஊணொடுங்கவீணொடுங்கும். If his food be reduced, his dissipation will cease.

உலகுதோன்றினமுறைபேயொடுங்கும். The world will be reduced to its primeval elements in the order in which it was educed.

ஆளொடுங்கினபோதுபார்த்துவந்தான். He watched for an opportunity and came when all was still (for plunder, &c.).

கலியுகம்முதிரப்பெரியவர்களொடுங்கிவிட்டார்கள்.. As the iron age advances, the great are reduced.

ஒடுங்காவிஞ்சைகள். The various sciences which are unlimited.

குளிரால்ஒடுங்க, *inf.* To shrink with cold.

ஒடுங்கி, *s.* A tortoise, ஆமை.

ஒடுக்கம், *v. noun.* Narrowness, straitness, closeness, வழிவொடுக்கம். 2. Contraction into itself—as the tortoise, an elastic substance, &c., சுருங்குகை. 3. Retirement within doors, abatement, concealment by stooping and creeping along—as a man to shoot, or a tiger to spring on its prey, &c., பதுங்குகை. 4. Suppression, contraction, reduction, நெருக்கம். 5. Reverence, self-restraint, modesty, அடக்கம். 6. Involution—as of the elements one into another, absorption, dissolution, disappearance—as of salt in water, ஒன்றிலொன்றடங்குகை. 7. Cessation (of noise, bustle, stir—as by night in time of epidemics, &c.), quietude, calmness, stillness, அமைவு. 8. Sinking as the soul through its different stages at death, gradual reduction—as of circumstances, the powers of the body by age, &c., பலமுதலியவொடுங்குகை. 9. *s.* End, close, termination, முடிவு.

ஒடுக்கத்திலேயொன்றுமில்லை. At the end nothing (of earth) will accompany us, remain, avail, &c.

அவனுக்குச்சாப்பாடொடுக்கமாய்ப்போயிற்று. His food is diminished in quantity.

காரியமொடுக்கத்திலிருக்கிறது. The matter has resolved itself into a narrow compass.

காரியமொடுக்கமாயிருக்கின்றது. The business, provision, ceremony, &c., is on a small scale.

ஒடுக்கநாள், *s.* A day of distress.

ஒடுக்கமில்லாதவன், *s.* One who does not restrain himself, his passions, desires, &c. 2. One who does not pay proper respect to his superiors.

ஒடுக்கம்பார்த்துவர, *inf.* To attack a house, a city, when in a defenceless state, or by night when all are asleep.

ஒடுக்கவணக்கம், *s.* Modest deportment, reverence, veneration.

பனியொடுக்கம், *s.* The fall of heavy dew when all is still.

காற்றொடுக்கம், *s.* A calm, a lull, absence of wind.

புலனொடுக்கம், *s.* Restraint of the senses. 2. Absorption of the senses by sleep, syncope, the approach of death, &c., unconsciousness, stupor.

ஒடுதடங்கல், *s.* Crook, bent, flexure, elbow, கோணிவு.

ஒடை, *s.* A tree, ஓர்மரம்.

ஒட்டகப்பாரை, *s.* A sea-fish, also called ஒட்டாம்பாரை, Scomber aculeatus.

ஒட்டகம், *s.* A camel, a dromedary, ஒட்டை.

ஒட்டகக்கல்லணை, *s.* A camel's furniture.

ஒட்டகவிலத்தி, *s.* Camel's dung.

ஒட்டச்சி, *s.* Washerman's earth, பூவழலை.

ஒட்டத்தி, *s.* A plant, ஒட்டுத்துத்தி, Urena sinuata, *L.*

ஒட்டடை—ஒட்டறை, *s.* Soot, புகையூறல். 2. (*Rott.*) Cob-webs, dust, &c.—as hanging about buildings, சிலந்திக்கூடு; [*ex* ஒட்டு, *et* அடை.]

ஒட்டம், *s.* A conical mass left uncut by well or tank-diggers to show the depth excavated, தோண்டலளவைக்குறிப்பு. (இராம.) 2. Agreement, stipulation, contract—as in wagers, rivalry, சபதம். 3. A wager, forfeit, பந்தயம். 4. Emulation, rivalry, vieing, opposition—as at an auction, &c., இகலாட்டம். 5. A tile, ஓடு. 6. A country, ஓர்தேசம்.

ஒட்டமொட்ட—ஒட்டம்வைக்க, *inf.* To lay a wager.

ஒட்டர், *s.* The inhabitants of the ஒட்டம் country. 2. (*fem.* ஒட்டத்தி or ஒட்டச்சி.) A caste of well-diggers, diggers of tanks, rivers, ditches, &c., sappers and miners, மண்வேலைசெய்வோர்.

மண்ணொட்டர், *s.* Men who build mud walls.

கல்லொட்டர், *s.* Men who build stone walls.

ஒட்டவர், *s.* Tank-diggers, ஒட்டர். (*p.*)

ஒட்டாம்பாரை, *s.* A fish, ஓர்மீன்.

ஒட்டாரம், *s.* Obstinacy, stubbornness, a disposition to dispute, சலஞ்சாதிப்பு.

ஒட்டாரக்காரன், *s.* An obstinate fellow.

ஒட்டாரஞ்செய்ய, *inf.* To be obstinate, to adhere stubbornly to an opinion, &c.

ஒட்டி, *s.* A kind of plant, &c., whose seeds stick to the clothes, ஓர்பூடு—commonly called ஒட்டொட்டி, Desmochæta atropurpurea. 2. [*prov.*] A species of fish, ஓர்மீன்.

ஒட்டிக்கிரட்டி, *s.* [*vul. prop.* ஒற்றைக்கிரட்டை.] Two for one in trade, double profit.

ஒட்டியம், *s.* The name of a country north of Madras, ஓர்தேசம். 2. A kind of witchcraft, மாந்திரிகவித்தை. 3. Treatise descriptive of the art, அஃதுரைக்குநூலிலொன்று.

ஒட்டியக்கரு, *s.* Medical drugs, &c. used in witchcraft, ஒட்டிவித்தைக்குரியகரு.

ஒட்டியக்காளி—ஒட்டியாதேவி, *s.* The goddess invoked in the ஒட்டியம் art, சூனியக்காரர்பூசிக்குந்தேவி.

ஒட்டியர், *s.* The inabitants of the ஒட்டியம் country.

ஒட்டியாணம், *s.* (*Tel.*) A girdle of platted hair or thread worn by ascetics in a sitting posture, passing round the waist and knees, the latter being raised, யோகப்பட்டை. 2. A gold or silver girdle worn by Hindu women, மாதரிடையணியிலொன்று.

ஒட்டு, *s.* Patch, a piece stuck or fastened on, whether of cloth, board, or metals, இணைக்கப்பட்டது. 2. Birdlime or a noose connected with it, to ensnare birds, a snare, gin, &c., புட்படுக்குங்கண்ணி. 3. A small earring, sticking close to the ear, also called ஒட்டுக்கடுக்கன். 4. A narrow outer verandah, ஒட்டுத்திண்ணை. 5. The divisions of an army, battle array, படைவகுப்பு. 6. A favorable opportunity for securing some advantage in an affair, சமயம். 7. Wager, stake, agreement, vow, சபதம். 8. Rivalry, emulation, இகலாட்டம். 9. Allegory—as when it is said the axletree of a cart will break though loaded with peacock's feathers, if the quantity be sufficiently great; i. e. a great hero will be subdued by weaker persons if the number be great, ஓரலங்காரம். 10. Success, வாய்ப்பு. 11. [*prov.*] Stubble, தாளடி.

ஒட்டிலேபட்டபட்சிபோலாசையுழல்கின்றபேதைமனமே. Oh! my inconsiderate mind struggling for relief as a little bird entangled in a net. (சகி.)

ஒட்டுப்பார்க்க, *inf.* To peep, to watch, to pry (hiding behind something), ஒளித்திருந்துபார்க்க. 2. To watch an opportunity, சமயம்பார்க்க.

ஒட்டிட்டுக்கொள்ள, *inf.* To lay a wager, to lay down stakes, to make trial by.

ஒட்டுக்கடுக்கன், *s.* A peculiar kind of earring worn alike by both sexes in some parts of the country, சிறுகடுக்கன்.

ஒட்டுச்செடி, *s.* A kind of amaranth whose seeds stick to the clothes, ஓர்செடி.

ஒட்டுத்திண்ணை, *s.* A kind of step used for sitting on at the margin of the verandah running the whole length, seats running cross-wise at the ends of the verandah, சிறுதிண்ணை.

ஒரொட்டு, *adv.* Altogether, by the lump. 2. On an average, in general.

ஒரொட்டுக்குவாங்க, *inf.* To buy commodities by wholesale.

ஒட்டு, கிறேன், ஒட்டினேன், வேன், ஒட்ட, *v. a.* and *v. n.* To stick on, to stick up, to glue on, cause to cleave or adhere, பொருத்த. 2. To apply, resort, betake one's self to a person for support, protection, to come or be near, or in contact with, to lean on or join one's self to a thing, சார். 3. To use qualifying terms, phrases, adjuncts, &c., அடைகொடுக்க. 4. To lay a wager, to gamble, பந்தயம்வைக்க. 5. To permit, suffer, allow, let, இடங்கொடுக்க. 6. To increase length or breath by addition, to add to, சேர்க்க. 7. To grow lean, be withered, shrunk, &c., to have the skin stick to the bones, be shrivelled as a fruit, &c., சுருக்க. 8. To stand near a wall, a pillar, &c., in order to over-hear, to way-lay, &c., விசேஷங்கேட்கவொளித்திருக்க.

சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணுமொட்டாது. Burnt earth will not adhere to that which is fresh.

ஒட்டிப்புலர்வதுறவு. That is friendship which adheres to and suffers with one, *lit.* which dries with one as the flowers in the tank.

இதுனக்கொட்டுமோ. Will this unjust gain, &c., abide with you?

உலகத்தோடொட்டவொழுகல். Acting conformably to the world. (குறள்.)

மரத்தோடொட்ட. To hide one's self behind a tree.

தோலெல்லாமெலும்போடொட்டிப்போயிற்று...... The skin cleaves to the bones.

ஒருவனையொட்டிப்பிழைக்க. To subsist by means of another.

அவனைவரவொட்டும். [*Contracted in colloquial use to* அவன்வரட்டும்.] Let him come.

சொல்லவொட்டான். He will not permit me to speak.

ஒட்டஅறுக்க, *inf.* To cut off short or level with the ground—as corn; to cut off altogether, to sever—as an ear, a tail, &c.

ஒட்டஇணைக்க, *inf.* To nail in close.

ஒட்டக்கட்ட, *inf.* To tie short. 2. To tuck or gather up the clothes well so that no part may hang down. 3. To tie a necklace close to the neck.

ஒட்டப்பட்டினிபோட—ஒட்டப்போட, *inf.* To make a patient fast in order to cure his disease, or to put on short commons a disobedient person for disciplinary purposes.

ஒட்டவடிக்க, *inf.* To drain quite off.

ஒட்டவிட, *inf.* To let one join or have access to one. 2. To set cocks together preparatory for fighting.

ஒட்டாக்கொற்றி, *s.* A cow cruel to its calf. 2. A woman unkind to her child or inattentive, unyielding, &c., to her husband.

ஒட்டாமலடிக்க, *inf.* To neglect one who has sought protection.

ஒட்டார்—ஒட்டலர், *s.* Foes, persons that will not unite, பகைவர். (*p.*)

ஒட்டிக்கொள்ள, *inf.* To cleave, to adhere, &c. 2. To supply a word, &c., understood or wanting to complete the sense.

இதனையெல்லாவிடத்திலுமொட்டிக்கொள்க.... Apply this word in every similar instance.

ஒட்டித்தப்பியிருக்க, *inf.* To survive, be left, &c., after a general destruction, sacking, clearing, to be out of sight, unnoticed.

ஒட்டிப்போக, *inf.* To go jointly or together. 2. To wax lean, pine.

ஒட்டியபுண், *s.* A contagious eruption.

ஒட்டியமேளம், *s.* A kind of drum.

ஒட்டுவியாதி, *s.* An infectious disease, தொத்துவியாதி.

ஒட்டுறவு, *s.* Near relationship, great friendship.

அறுந்தகாதொட்ட, *inf.* To join an ear that has been torn or cut.

பந்தயமொட்ட, *inf.* To lay a wager.

ஒட்டல், *v. noun.* Sticking, adhering, pasting, &c. 2. *s.* Shortness.

ஒட்டல்வயிறு, *s.* A shrunk belly.

ஒட்டற்காது, *s.* Short ears or ears with the lobes not hanging.

ஒட்டு, *v. noun.* Adhesion, contact, attachment, conjunction, friendship, cement, சேர்க்கை. 2. Being close to a wall, tree, &c., generally for some bad purpose, lurking to over-hear, to ensnare birds, &c., பதிவிருக்கை. 3. Bidding more—as at a sale, விலையுயர்த்திக்கேட்கை.

ஒட்டுக்கண், *s.* Inflamed eyes with the lids adhering.

ஒட்டுக்காய்ச்சல், *s.* A contagious fever, தொத்துக்காய்ச்சல்.

ஒட்டுக்காய்ச்சலாக்காய, *inf.* To have a contagious fever.

ஒட்டுக்குஞ்சு, *s.* A small young one of birds, சிறுகுஞ்சு. 2. [*prov.*] A small white louse, பேன்குஞ்சு.

ஒட்டுக்குடி, *s.* A family or person, lodging or dwelling in another's house, garden, &c.

ஒட்டுக்கும், *adv.* Wholly, entirely, முழுதும்.

ஒட்டுக்கேட்க, *inf.* [*prop.* ஒற்றுக்கேட்க.] To over-hear by listening in a hiding place, &c.

ஒட்டுக்கொடுக்க, *s. inf.* To allow access, to be accessible. 2. To comply with, to yield, grant one's request, இடங்கொடுக்க.

ஒட்டுடந்தை—ஒட்டுப்பற்று—ஒட்டுரிமை, *s.* A slight participation in an act, ஒட்டுடன்பாடு. 2. Distant relationship—as regards title to inheritance, சொற்பசம்பந்தம்.

ஒட்டுப்பற்றில்லாமற்போயிற்று. All friendship has ceased between us.

ஒட்டுப்பற்றற, *inf.* [*used adverbially.*] Totally extinct, quite out, utterly exhausted.

ஒட்டுத்தையல், *s.* Botching, mending, patching.

ஒட்டுநர்—ஒட்டினர், *s.* Relations, friends, those connected with one, adherents, கிளைஞர். (*p.*)

ஒட்டுநிற்க, *inf.* To lurk, wait in secret in order to over-hear.

ஒட்டுப்புல், *s.* A kind of grass, ஓர்புல், Panicum verticillatum, *L.*

ஒட்டுப்போட, *inf.* To stick on—as a piece, to insert by sticking, ஒட்டம்போட. 2. To lie in wait, பதிவிருக்க.

ஒட்டுமயிர், *s.* Short hair in the margin, not gathered into the tie, குறுமயிர். 2. Hair stuck together, or pasted—as by dancers, ஒட்டுப்பமயிர்.

ஒட்டுவிசேஷம், *s.* An ingrafted, patched up story, கட்டுக்கதை. 2. A story learned by stealth, ஒளித்துக்கேட்டுக்கொண்டகதை.

ஒட்டுவிட, *inf.* To become loose, to separate as boards, &c., glued together, பொருத்துநீக்க.

ஒட்டுவித்தை, *s.* The art of sticking persons together to the ground or otherwise by magical drugs, incantations, &c., ஒட்டுவித்தை.

ஒட்டுவேலை, *s.* Joining, veneering, sticking on, patching, இணைக்கும்வேலை. 2. Deceptive work, பொய்வேலை.

ஒட்டுவைக்க, *inf.* To swear, to take an oath, ஆணையிட. 2. To set bird-lime to ensnare birds, ஒட்டுக்கண்ணிவைக்க. 3. (*Rott.*) To encompass a city with trenches.

ஒட்டுத்துத்தி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Urena sinuata, *L.* See துத்தி.

ஒட்டை, *s.* A camel, a dromedary, ஒட்டகம். 2. A span—as measured with thumb and forefinger, ஒட்டைச்சாண்.

ஒட்டைக்கன்று, *s.* A young camel.

ஒட்டைக்காரன், *s.* A camel-keeper or driver.

ஒட்டொட்டி, *s.* [*prov.*] A grass whose seeds stick to the clothes, ஒட்டுப்புல்.

ஒட்டோலக்கம், *s.* [*prov.* அட்டோலக்கம்.] Pomp, splendor, magnificence, இடம்பம். 2. A great assembly, சனத்திரள்.

ஒட்டோலக்கம்பண்ண, *inf.* To collect an assembly.

ஒட்பம், *s.* Discretion, prudence, wisdom, முதற்குறைவு; [*ex* ஒள்.]

ஒண்டன், *s.* A jackal, a male jacka, ஆண்நரி.

ஒண்டி, *s.* That which is single, solitary, alone.

ஒண்டிக்காரன், *s.* A single, unmarried person.

ஒண்டியாயிருக்க, *inf.* To be alone, to live a single life.

ஒண்டுதல். Impr. for ஒன்றுதல்; which see.

ஒண்டிப்பிழைக்க, *inf.* To resort to a person in order to obtain a livelihood.

ஒண்ணல், (*v. noun of an impersonal verb seldom used in the past tense.*) Being able, competent for, being possible, தகுதல். 2. Being fit, proper, decorous, பொருந்தல்.

விலக்கொண்ணாது. It is inevitable. (வாகிடம்.)

கையொண்ணாது. My hand is ailing.

ஒண்ணாதது, *appel. n.* That which is unfit, improper, unable, பொருந்ாதது.

ஒண்ணாதகாரியம், *s.* An improper, indecent, or unbecoming thing. 2. An impracticable, or impossible thing.

ஒண்ணாமை, *neg. v. noun.* Inability, incompetency, impracticability, அசாமை. 2. Ailment, illness, இயலாமை. 3. Unfitness, indecorum, impropriety, inadmissibility, பொருந்தாமை.

ஒண்மை, *s.* Good, goodness, excellence, நன்மை. 2. Brilliancy, splendor, brightness, ஒளி. 3. Beauty, அழகு. 4. Prudence, discretion, wisdom, அறிவு. 5. Flourishing, being luxuriant, rich, full, abundant, plump, மிகுதி. (பாதி.) 6. Order, regularity, ஒழுங்கு; [*ex* ஒள்.] (*p.*)

அரிதெனினு மொண்மையிற்றீர்த்தொழுகுவார். Those who swerve not from the path of virtue, although that path is difficult. (நீதிநெறி.)

ஒண்கண், *s.* Dazzling eyes.

ஒண்டொடி, *s.* She who is adorned with shining bracelets. See தொடி.

ஒண்பொருள், *s.* Wealth gotten by equitable means. (வள்ளுவர்.)

ஒதி—ஒதியமரம், *s.* A tree that yields a kind of gum, ஓர்மரம், Odina woodier.—*Note.* This tree is of no value and applied proverbially to useless persons as in the following example.

ஒதிபெருத்தாலுத்தரமாமோ. Though the Odina tree become large, will it answer for a pillar?

ஒதுக்கம், *s.* A retreat, retirement, concealment, மறைப்பு. 2. Shelter, hiding place, மறைவிடம். 3. Catamenia, தீட்டு.

ஒதுக்கு, *s.* Shelter, screen, defence, refuge, covering, மறைவு. 2. A retreat, recess, place of refuge or shelter, a secluded or retired place, a hiding place, மறைவிடம்.

உம்முடைய ஒதுக்கிலே வந்தேன். I am come under your protection, I take refuge with you.

ஒதுக்கிடம், *s.* A retreat, a shelter, a place of retirement, &c., புகலிடம்.

ஒதுக்குக்கடல், *s.* A harbor, குடாக்கடல்.

ஒதுக்குக்குடில், *s.* Hut or hovel used as a dwelling.

ஒதுக்குப்படல், *s.* A shed to screen cattle from the wind.

ஒதுக்குப்பாடு, *s.* [*prov.*] Land enclosed by trees which, not being open to the wind, is liable to have the crops on it scorched and destroyed by the sun. See பாடு.

ஒதுக்குப்புறம், *s.* [*also impr.* ஒதுப்புறம்.] The side of a building, hedge, tree, &c., as affording shelter from wind or rain.

ஒதுக்குப்பொதுக்குப்பண்ண, *inf.* [*prov.*] To embezzle. 2. To conceal property by omitting to insert it in the inventory of a person sued for debt.

ஒதுக்குவயல், *s.* A sequestered place in a paddy field behind the lodging hut for penning cattle, &c.

நிழலொதுக்கு, *s.* A shady place to resort to.

ஒதுக்கு, கிறேன், ஒதுக்கினேன், வேன், ஒதுக்க, *v. a.* To cause to recede or retire, to take or put on one side or out of the way, as the hair—as cattle, &c., meeting one in the road, to drift floating or other bodies to the shore, to push into a corner, to one side, to a hedge, &c.—as dry leaves, &c., to shove away, ஒதுங்கச்செய்ய. 2. To take under shelter as a protege or one needing aid, to protect, to shelter as a bird its young, to brood, சேர்க்க. 3. To gather or tuck up the clothes—as in passing through a river, &c., வஸ்திரத்தைபொதுக்க. 4. To despatch a business, to settle an affair, or thing in hand so as to get it out of the way, to pay arrears, make a final settlement, to settle amicably, சுடன்றீர்க்க.

சேவல்சிறகொதுக்குகின்றது. The cock shows its gallantry by walking round the hen with one wing extended to the ground.

அவனெல்லாவற்றையுமொதுக்கிப்போட்டான். He squandered all his property.

பட்சிசிறகுகளைக்கோதிக்கோதியொதுக்கும். Birds adjust their feathers with their beaks.

திரைமுத்துக்களையொதுக்கிற்று. The waves washed the pearls ashore.

என்பயிருக்குந்தண்ணீரொதுக்கு. Make the water run into my field also.

கப்பலைக்குடாக்கடலிலொதுக்கினான். He ran the ship into harbor.

காரியத்தைத்தங்களிலொதுக்கிக்கொண்டார்கள்..... They have settled the affair amicably without going to law.

கோழிகுஞ்சுகளைச்செட்டைகளுக்குள்ளொதுக்குகின்றது. The hen protects its chickens under its wings.

காற்றொதுக்கிக்கொண்டுபோயிற்று. The wind has drifted or driven it away to a corner, a hedge, the shore, &c.

ஒதுக்கிப்போட, *inf.* To settle.

ஆடுமாடொதுக்க, *inf.* To take cattle to shelter from rain. 2. To separate flocks of cattle which have been feeding.

மயிரையொதுக்க, *inf.* To adjust the hair with the hand, smoothing it back, out of the way. 2. To shave the margin of the hair.

புடவையொதுக்க, *inf.* To tuck or gather up the clothes.

ஆள்களையொதுக்க, *inf.* [*in com. usage.*] To kill people. 2. To impoverish.

பொருளையொதுக்க, *inf.* To get away one's property by unfair means, by little and little.

முன்றானையொதுக்க, *inf.* To gather up the front of the cloth—as a woman.

கரையிலொதுக்க, *inf.* To cast on shore.

ஒதுங்கு, கிறேன், ஒதுங்கினேன், வேன், ஒதுங்க, *v. n.* To subside, recede, retreat, retire—as for shelter, drift ashore, to a hedge or wall on one side, &c., to be put into a corner, on one side, to pass one side-ways, with marks of respect, &c., பதுங்க. 2. To walk, pass, go, நடக்க. 3. [*used impersonally.*] To become furnished, settled, adjusted, to come to an end, தீர.

காரியமொதுங்கியிருக்கிறது. The affair is settled.

அவருடையபெருமையெல்லாமொதுங்கிப்போயிற்று. All his pride is brought down.

செக்கனிரொதுங்கமிளிர்சிறடியொதுங்கி. Walking with her delicate feet, which were so fair that the red young leaves retired at their approach. (ஸ்கா.)

வீட்டிலுள்ளவைகளையொதுங்கவைத்தல். Clearing the house by putting the things out of the way.

அனிச்சமேலொதுங்க. Walking upon the அனிச்சம் flower. (நைட.)

ஆளொதுங்கிப்போயிற்று. [*prov.*] The poor wretch is dead. 2. He is grown poor (in body and circumstances).

ஒதுக்குக்குடி, *s.* A family or person lodging in another's house, garden, &c. See ஒட்டுக்குடி.

ஒதுங்கிடம், *s.* Place of retreat, shelter, resort, ஒதுங்குமிடம்.

ஒதுங்கிநடக்க, *inf.* To pass sideways as an act of reverence, or as one of the inferior castes. 2. To keep out of the way of an evil person, a wild beast, &c.

ஒதுங்கிப்போக, *inf.* To get out of the way of a person.

ஒதுங்கிவர, *inf.* To turn in.

ஒதுக்கம், *v. noun.* Seclusion, sequestration, separation, ஒதுங்கியிருக்கை. 2. Walking, gait, நடை. 3. Crouching, stooping, humbling one's self, பதுங்குகை. 4. Retiring, receding, retreating—as for shelter, பின்னிடுகை.

ஒதுக்கமுள்ளவன், *s.* A person of modest mien.

ஒத்தாசை, *s.* [*vul.*] Aid, help, assistance, support, உதவி.

ஒத்தாசைபண்ண, *inf.* To aid, to succor.

ஒத்தாப்பு, *s.* [*prov.*] A slanting cover in a field or garden to screen from the sun or wind, ஒதுக்கு. 2. A small building with a sloping roof on three out of four of its sides, குடில்.

ஒத்திக்கை, *s.* Resemblance, correspondence—a change of ஒத்திருக்கை. 2. Assistance, உதவி.

ஒத்திக்கைபார்க்க, *inf.* To prepare by rehearsing for public exhibition—as dancers.

ஒத்து, *s.* The native bag-pipe which leads in music, ஸ்ருதிக்குழல். 2. Agreement in time in singing and dancing, தாளவொத்து. 3. Measuring or beating time for singing, &c., ஒத்தறுக்கை. 4. Sounding the key note—as an accompaniment to the music, ஒத்திசை.

ஒத்தறுக்க, *inf.* To beat time generally on the cymbal, sometimes on the hand for regulating music and dancing, தாளம்போட.

ஒத்திசை, *s.* Musical harmony, symphony, concert, ஒத்தஇசை.

ஒத்துப்பாட, *inf.* To sing in concert, in unison, in accordance with the dance, &c.

ஒத்துப்பிடிக்க—ஒத்தூத, *inf.* To sound the key note with the ஒத்து pipe, ஒத்துவாசிக்க.

ஒத்துப்போட, *inf.* To beat the cymbals as an accompaniment to dancing.

ஒத்து, கிறேன், ஒத்தினேன், வேன், ஒத்த, *v. n.* [*vul. prop.* ஒற்று.] To beat time on the hand, or on a cymbal, to keep time in beating, தாளம்போட. 2. To give place, to recede, விலக.

ஒப்பந்தம், *s.* [*vul.*] Conformity, agreeableness, இசைவு. 2. Compact, combination, agreement, stipulation, contract, bargain, உடன்படிக்கை. 3. A middling quality, medium, mediocrity, பரிமாணம். 4. [*prov.*] Smoothness, evenness, levelness, சமன்.

ஒப்பந்தமானகாணி, *s.* Land for which the commutation of tithe has been agreed on.

ஒப்பந்தமானநிலம், *s.* Level land.

ஒப்பந்தம்பண்ண, *inf.* To make an agreement, to commute, to give an equivalent. 2. To level, to smooth.

ஒப்பம், *s.* Evenness, levelness, smoothness, சமம். 2. Parallel, simile, comparison, resemblance, ஒப்பு. (பாரதி). 3. Signature, கையொப்பம். 4. [*prov.*] Gloss, polish, lustre, துலக்கம். 5. A writ from a magistrate, a summons, a citation, an order, a certificate, அழைப்புப்பத்திரம். 6. A written grant of privileges or honors, அதிகாரபத்திரிகை.

ஒப்பக்கதிர், *s.* A jeweller's polishing instrument, கம்மக்கருவியொன்று.

ஒப்பங்கொடுக்க, *inf.* [*prov.*] To grant an order, a citation, a summons.

ஒப்பமிட, *inf.* [*prov.*] To polish, to put a gloss on metals, &c., துலக்க. 2. To smooth, to level, to make even, சமனாக்க. 3. To subscribe one's name, கைச்சாத்திட. 4. To grant a certificate of privileges, to invest with honors by diploma, அதிகாரபத்திரிகைக்கொடுப்பிக்க.

ஒப்பனை, *v. noun.* Adorning, decorating, embellishing, attiring, அலங்கரிப்பு. 2. *s.* Simile, comparison, allegory, உவமை. 3. Proof, evidence, parable, instance from history, exemplification, திருட்டாந்தம். 4. Representation, likeness, resemblance, imitation, symbol, emblem, effigy, பாவனை. 5. Levelness, evenness, smoothness, parallel, சமம்.

ஒப்பனைக்குக்கைகொட்டுகிறார்கள். They clap their hands in feigned congratulation.

ஒப்பனைகாட்ட, *inf.* To exhibit a likeness whether picture, or bust, ஒப்புக்காட்ட. 2. To adduce proof or illustration by a parallel instance from history, திருட்டாந்தங்காட்ட.

ஒப்பனைசொல்ல, *inf.* To use comparison, ஒப்புச்சொல்ல.

ஒப்பனைபண்ண, *inf.* To decorate, adorn, அலங்கரிக்க. 2. To prove, demonstrate, திருட்டாந்தங்காட்ட. 3. To level, to smooth, சமனாக்க.

ஒப்பனையிட, *inf.* To compare.

ஒப்பாரி, *s.* Comparison, similarity, likeness, ஒத்தபாவனை. 2. A funeral elegy, lamentation or episode sung by women and abounding with comparisons between the deceased and other objects, அழுகைப்பாட்டு.

மக்களேபோல்வர்கயவரவரன்னவொப்பாரியாங்கண்டதில். The base among men are formed like others; we see no two classes of beings that so much resemble each other. (குறள்.)

ஒப்பாரிகொள்ளுதல்—ஒப்பாரிபிடித்தல், *v. noun.* Esteeming one as a near relation because of his resemblance to a deceased member of the family.

ஒப்பாரிக்காரன், *s.* One so esteemed.

ஒப்பாரிசொல்ல, *inf.* To sing a funeral elegy for a deceased relative.

ஒப்பாரியிட்டழ, *inf.* To sing an elegy with wailing.—*Note.* This is frequently done with great pathos and the intensity of feeling is heightened by numerous references to the beauty and excellency of the deceased—as உன்பல் லழகைப்பார்த்தமன் விடானே, the regent of the dead, fascinated by the beauty of thy teeth, would not pass thee over.

ஒப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*causative of* ஒ.] To cause to agree, ஒப்பச்செய்ய. 2. To deliver up, surrender, to consign, to present, ஒப்புவிக்க. 3. To liken, உவமிக்க. 4. To prove, demonstrate, adduce parallel instances from history, உருபிக்க.

கணக்கொப்பிக்கவந்தேன். I am come to deliver the account.

ஒப்பித்துக்கொள்ள, *inf.* To receive, to take charge of an office or business.

ஒப்பிதம், *s.* [*vul.*] Agreeableness, acceptableness, satisfactoriness, சம்மதம். 2. Evenness, levelness, smoothness, சமம். 3. Consonance to reason, equitableness, ஒழுங்கு.

ஒப்பு, *s.* Likeness, similitude, comparison, resemblance, ஒப்புமை. 2. Suitableness, congruity, acceptableness, satisfactoriness, தகுதி. 3. Uniformity, similarity, conformity, oneness, harmony, concord, இசைவு. 4. Beauty, comeliness, gracefulness, அழகு. (பாரதி.) 5. Levelness, evenness, equality, equilibrium, சமம். 6. A funeral elegy, ஒப்பாரி. 7. [*in logic.*] Comparison as one of the eight means of discovering truth, உவமானப்பிரமாணம். 8. Imitation, சாயல். 9. Acknowledgment, concession, உடன்படுகை.

ஒப்புத்தானோ. Do you agree to this? Is it valid? Are you in earnest?

அதஒப்பில்லை. I do not accept it.

ஒப்படை, *v. noun.* Charge, entrusting, surrender, commitment, delivery, capitulation, ஒப்புக்கொடுக்கை; [*ex* அடை.]

ஒப்படைக்க, *inf.* To entrust, deliver, consign, deliver to the charge of another—as an apprentice or ward, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To make satisfaction, கொடுத்துத்தீர்க்க. 3. To recommend a person, புகழ்ந்தொப்பிக்க.

ஒப்படைபண்ண, *inf.* To deliver in charge, commit, consign, capitulate, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To satisfy, make satisfaction, indemnify, ஒப்புச்செய்ய.

ஒப்பணி, *s.* One of the thirty-five rhetorical figures. See அலங்காரம்.

ஒப்பளவை, *s.* As உவமானப்பிரமாணம்.

ஒப்பாக, *inf.* To be like, to resemble, conform to, ஒப்பாயிருக்க. 2. To be equal to, be parallel, சோர. 3. To be proved, திருட்டாந்தமாக. 4. To be satisfactory, acceptable, agreeable, இசைவாக.

ஒப்பாக்க, *inf.* To assimilate, liken, சமனாக்க. 2. To compare, liken, இணையாக்க.

ஒப்பாசாரம், *s.* Right, proper conduct, walking according to established rule, ஒத்தவொழுக்கம். 2. Hypocritical profession of love or friendship, feigned courtesy, dissimulation, pretension, hypocrisy, கபடம். 3. Compact, agreement, உடன்படிக்கை. 4. [*prov.*] Connivance, கண்டுங்காணாமலிருக்கை.

உனக்கும்அவனுக்கும்ஒப்பாசாரமென்ன. What contract have you made with him?

ஒப்பாசாரக்கள்ளன், *s.* A hypocrite, a dissembler, a feigner, வஞ்சகன்.

ஒப்பாசாரஞ்சொல்ல, *inf.* To promise.

ஒப்பாசாரம்பண்ண, *inf.* To make a contract.

ஒப்பிட, *inf.* To use comparison, to liken, உவமிக்க. 2. To compare, to collate, ஒத்துப்பார்க்க.

ஒப்பில்லாதது, *appel. n.* That which is incomparable, precious.

ஒப்பில்லாதவன், *appel. n.* He who is incomparable—God.

ஒப்பின்முடித்தல், *v. noun.* [*in grammar.*] An author's classing things together on account of some similarity among them, though of different species, கூடஉருத்திரிவொன்று.

ஒப்பின்மை, *s.* Incomparableness, peerlessness. 2. Dissimilarity.

ஒப்புக்கு. Out of compliment, for conformity's sake.

ஒப்புக்கழ, *inf.* To feign weeping, to bewail at funerals for ceremony's sake.

ஒப்புக்குச்செய்ய, *inf.* To do a thing feignedly, merely to please others.

ஒப்புக்குச்சொல்ல, *inf.* To say a thing, or to invite one merely out of compliment, to say for form's sake.

ஒப்புக்குவணங்க, *inf.* To make obeisance, or to worship hypocritically, or for form's sake.

ஒப்புக்கொடுக்க, *inf.* To deliver, consign, make over, to surrender, devote, ஒப்புவிக்க.

நீயொப்புக்கொடுக்கவுமில்லைநானொப்புக்கொண்டதுமில்லை. Thou hast not given it to me, nor have I received it.

அக்கினிக்கொப்புக்கொடுக்க, *inf.* To make an offering to the god of fire, as in marriage ceremonies. 2. To consign to the fire.

ஒப்புக்கொள்ள, *inf.* To receive, take charge of, ஏற்றுக்கொள்ள. 2. To admit, grant, allow, assent, agree to, ஒத்துக்கொள்ள. 3. To be pleased, or satisfied in regard to an object or thing, திருத்திபெறுதல்.

ஒப்புக்கொண்டுறுதிப்படுத்திக்கொண்டார்கள். They consented to and confirmed it.

கிழவிக்கொன்றுமொப்புக்கொள்ளவில்லை. The old woman is pleased with nothing.

உத்தியோகத்தையொப்புக்கொள்ள. To enter upon, or succeed another in an office.

கோட்டையையொப்புக்கொண்டான். He has taken charge of the fort (from the power that surrendered it).

அவனுக்குச்சாப்பாட்டிலேயொப்புக்கொள்ளவில்லை. He has no relish for food.

ஒப்புமொழி, *s.* A written agreement between two parties.

ஒப்புறுத்த, *inf.* To make a comparison, உவமிக்க.

ஒப்பெடுத்தழ—ஒப்பிட்டழ, *inf.* To bewail and sing a funeral elegy, commonly extempore.

ஒப்பு, கிறேன், ஒப்பினேன், வேன், ஒப்ப, *v. n.* To agree to, accede, assent to, சம்மதிக்க. 2. To be like, to resemble, ஒக்க.

மனதொப்பிக்கொடுத்தான். He gave it willingly, gladly.

ஒப்பச்செய்ய, *inf.* To act so as to satisfy, ஒத்துக்கொள்ளச்செய்ய.

ஒப்பச்சொல்ல, *inf.* To speak or propose to the approbation of others, ஒத்துக்கொள்ளச்சொல்ல.

ஒப்பராவ, *inf.* To file a balance.

ஒப்பராவி, *s.* A balance-maker.

ஒப்புமை, *s.* Exact resemblance, similarity, similitude comparison, சமானம்.

ஒப்புமைக்கூட்டவணி, *s.* [*in rhetoric.*] Enumeration or mention of things similar to the one in view in order to set it in a stronger light, ஒரலங்காரம்.

ஒப்புமைசெய்ய, *inf.* To compare.

ஒப்புரவு, *s.* Established customs and duties, obligation, முறைமை. 2. Beneficence, liberality, உபகாரம். 3. Levelness, evenness, சமம். 4. Agreement, union, ஒற்றுமை.

ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின். If it be said that by liberality, poverty should result—(குறள். 67. 10.)

ஒப்புரவொழுகு. Conduct yourself consistently. (ஔவை.)

ஒப்புரவறிதல், *v. noun.* The appreciation of that which is suitable, agreeable.

ஒப்புரவாக, *inf.* To be reconciled.

ஒப்புரவாயிருக்க, *inf.* To be tolerably well—said of a sick person, &c.

ஒப்புரவுசெய்ய, *inf.* To fulfil established duties, முறைமைசெய்ய. 2. To level, smooth, சமமாக்க.

ஒப்புவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*causative of* ஒப்பு.] To deliver, surrender, consign, give over, present, recommend, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To prove, demonstrate, மெய்ப்பிக்க. 3. To adduce parallel instances from history, திருட்டாந்தங்காட்ட. 4. To transfer a debt, &c., கடனொப்பிக்க.

ஒம்மல், *s.* See ஓமல்.

ஒயில், *s.* [*vul.*] Graceful gestures, gait or deportment, affectation, affected movements, ஒய்யாரம்.

ஒயில்மரம், *s.* Pillory, அணைத்தூக்கு.

ஒயில்மரத்திலேமாட்ட, *inf.* To put in the pillory.

ஒய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. n.* To pass away, depart, நீங்க. 2. *v. a.* To cause to go, despatch, செலுத்த.

ஒய்யாவினைப்பயன், *s.* The inevitable fruits of previous deeds. (சிலப்பதி.)

ஒய்யல், *v. noun.* Performing, sending, despatching.

ஒய்யாரம், *s.* Graceful gestures, or movements, stateliness, a dignified air, superior bearing, ஒயில். 2. Affectation, foppery, display, vanity, சுருக்கு.

ஒய்யாரக்காரன், *s.* A haughty person, a coquette.

ஒய்யாரநடைநடத்தல், *v. noun.* Walking gracefully, or affectedly.

ஒய்யாரப்பேச்சு, *s.* Graceful or affected speaking, big words.

ஒய்யெனல், *s.* A particle denoting slowness, dullness, &c., மந்தக்குறிப்பு.

ஒய்யெனக்கரசோட. The celestials running slowly—

ஒரு, *adj.* [*changed from* ஒன்று, *which is the root.*] Before vowels and sometimes before consonants, the உ often is dropped and the ஒ lengthened—as ஓரிலை, a leaf. In some connexions and with appropriate emphasis, it means sameness, singularity, peculiarity, specialness, celebrity, &c.

ஒருகூடுமுடைந்தவனொன்பதுகூடுமுடைவான்..... He who has fabricated one bird's cage may fabricate nine. [*prov.*]

ஒருகண்டசீராக, *adv.* In one uninterrupted course, monotonously, invariably, constantly.

ஒருகண்டசீராகமழைபெய்கிறது. It rains without intermission.

ஒருகண்டசீராகக்கூப்பிடுகிறான். He continues calling.

ஒருகண்டசீராயிருக்க. To continue unchanged.

ஒருகண்ணுறக்குறங்க, *inf.* To enjoy a short nap.

ஒருகண்முடிபொருகண்விழித்தல். Partiality, especially to children.

ஒருகாரியம், *s.* [*prov.*] One thing, something, a term used in calling or diverting attention, or in stating a reason, &c., in discussion.

ஒருகால், *s.* A foot or one foot, ஒற்றைக்கால். 2. *adv.* [*improp.* ஒருக்கால்.] Once, sometime or other, for once, sometimes, ஒருமுறை.

ஒருகாலீலேநிற்கிறான். He insists on (going, having, &c.), he is firmly resolved.

ஒருகாலும். Never.

ஒருகாலுஞ்செய்யான். He never does it, he never will do it, he never can do it.

ஒருகாலுமில்லை. Never, at no time, not once.

ஒருகாலுமுன்னைக்கைவிடேன். I will never forsake thee.

ஒருகாலும்பொய்சொல்லான். He will never tell a lie.

ஒருகாலே, *adv.* In great abundance, greatly. 2. Once, at once, continuously.

ஒருகாலேகூட்டமாய்ப்போக. To go together in one continuous company.

ஒருகாலே தேடிக் குவித்துக்கொண்டான். He has laid up a vast quantity.

ஒருகாலேபேசுகிறானொன்றும்விளங்கவில்லை. He speaks a great deal, but nothing is understood.

ஒருகாலேபுறக்கீக்கொண்டுகிறார். He is scolding much.

ஒருகாலேயெல்லாங்கொடுக்கிறது. To give all at once.

ஒருகாலேயெல்லாஞ்செய்ய. To do all at once, to finish the whole.

ஒருகாலேயெல்லாம்வாங்க. To receive altogether.

ஒருகாற்கண்டசீராயிருக்க. To be unchangeable.

ஒருகாற்செய்தவனிருகாற்செய்வான். He who has done so once, may do it again.

இன்னமொருகால். Again, once more.

மாற்றானுமொருகாலீதஞ்சொல்லுகிறான். Even one's foe may sometimes speak to one's advantage.

ஒருகிடை, *v. noun.* Being bedridden; confinement by sickness or grief to a recumbent posture, கிடக்கிடை.

ஒருகிடையாய்க்கிடத்தல். Lying still, unable or unwilling to rise.

ஒருகுடி, *s.* The relations of one family.

ஒருகுடித்தமர், *s.* Persons of the same family, near relatives—commonly on the paternal side, தாயத்தார்.

ஒருகூட்டு, *s.* Close union, combination between two persons, taking another's part, ஒருசேர்க்கை.

ஒருகை, *s.* (*fig.*) Party, union, conjunction, combination, ஒருகூட்டு, *lit.* one hand.

அவர்களொருகையாயிருக்கிறார்கள். They are in combination, united in a conspiracy.

அவர்களொருகை இவர்களொருகை. They are opposite parties.

ஒருகைபரிமாறுதல், *v. noun.* Dealing out one course at table.

ஒருகைபார்த்தல், *v. noun.* Coping with, striving for the mastery, &c., பார்வையிலொருவனைப்பார்த்தல். 2. Wrestling in combat, &c., once round as rivals.

ஒருகைபார்த்துவிடுவோம். Let us fight one round. 2. Let us try for once.

ஒருகைவிளையாடுதல், *v. noun.* Playing a game once round.

ஒருகொள்ளை, *s.* A great deal, a great many.

ஒருசந்தி, *s.* A partial fast during which one meal only is taken in the day, on Sunday in reference to the sun, by persons with diseased eyes; on Monday to Siva to cure diseases generally, &c., ஒருபொழுதுண்டல்.

ஒருசந்திப்பானையைநாயறியுமா. Can a dog distinguish a sacred vessel?

ஒருசந்தியிருக்க, *inf.* To make but one meal a day.

ஒருசாயல், *s.* Being alike, ஒருவிதம். 2. Singularity, அபூர்வம்.

ஒருசாயலாயிருக்க, *inf.* To be of the same likeness.

ஒருசாய்வு, *v. noun.* A leaning, of one party, ஒருபட்சம். 2. [*prov.*] At once, altogether, ஒருமிக்க. 3. Without intermisson, continuously, இடைவிடாமை.

ஒருசார்—ஒருசார்பு, *s.* One party,

ஒருசிறை, *s.* One side, ஒருபக்கம். 2. *adv.* Partly, in some respects, to some extent, ஒருசார்.

ஒருசேர, *adv.* Altogether, at once, once, ஒருங்கு. (*p.*)

ஒருசொன்னீர்மை, *s.* A compound word expressing a simple idea—as போய்விட்டான், he is gone.

ஒருதரம், *s.* Once, ஒருமுறை. 2. One and the same kind, sort, &c., ஒருவிதம்.

ஒருதலை, *s.* Absoluteness, positiveness, indispensableness, by all means, நிச்சயம். 2. One side of a case or question, favor to one party where two are concerned, ஒருசார்பு.

ஒருதலையாகச்சொல்லுதல். Speaking positively. 2. Giving partial judgment.

ஒருதலையாய்ச்சேருதல். All holding to one point steadfastly.

இவ்விகாரமொருதலையன்று. This grammatical change is not absolute.

ஒருதலைக்காமம், *s.* Love on one side not yet reciprocated, love-intrigue, கைக்கிளை.

ஒருதலைதுணிதல், *v. noun.* [*in literature.*] An author's choice or decision between two different sentiments found in the writings of others, கடாவத்திதி லொன்று.

ஒருதலைநோவு — ஒருதலைவலி, *s.* Pain on one side of the head.

ஒருதலைப்பாக்கு, s. [*prov.*] An imperfect arecanut, defective on one side.

ஒருதலைவழக்கு—ஒருதலைநியாயம், s. Partiality in giving judgment, statements, descriptions, &c, leaning to one side or party, an ex-party statement.

ஒருதலைவழக்குநூலினுஞ்செம்மை. The statement made by only one party in a suit is straighter than a line; i. e. one tale is good till another is told.

ஒருதன்மை, s. Being of one and the same kind, ஒருவிதம். 2. Incomparableness, ஒப்பற்றதன்மை. 3. Unchangeableness, மாறாமை.

ஒருதாரை, s. One edge. 2. *adv.* [*prov.*] At once, altogether, without interruption, ஒருமிக்க.

ஒருதாரைக்கத்தி, s. One edged sword.

ஒருத்தன், s. (*fem.* ஒருத்தி.) One person, one man, one only, denoting speciality, either good or bad.

ஒருத்தருமில்லை. There is nobody.

ஒருத்தரும்வரவில்லை. No one is come.

ஒருத்தரொருத்தராய். One person at a time, singly.

ஒருத்தரோடொருத்தர். One with another.

ஒருத்தருமப்படிச்செய்யார். No one will ever do so.

தேவரீரொருத்தரேகருத்தர். Thou only art the Lord.

அவனொருத்தன்வந்தான். He only is come. 2. That fellow is come.

ஒருநெல்லுப்பெருவெள்ளை, s. [*prov.*] A kind of rice, நெல்வகையிலொன்று.

ஒருநேரம், s. An unseasonable time.

இராத்திரிபொருநேரத்தில்என்வீட்டுக்கு வந்தான். He came last night to my house at an unseasonable hour.

ஒருபடி, *adv.* Tolerably, ordinarily, ஒருவாறு. 2. In some degree, to some extent, ஒருவிதம்.

ஒருபடிசெய்துமுடித்தார்கள். They have done it, finished it, &c. with great labor. 2. They have done it defectively, exceptionably, not thoroughly.

ஒருபடித்தாய். So and so, tolerably.

ஒருபடியாக, *inf.* [*used as an adverb.*] In some sense, manner, degree, partly. 2. Tolerably, passably, in some way or other. 3. With great pains, with difficulty—as in escaping, &c.

ஒருபவம், s. [*as* ஒருபிறப்பு.] One birth.

ஒருபார்வை, s. Steadfast look, directing the eyes to one object, ஒருநோக்கம்.

ஒருபாவொருபஃது. s. A பிரபந்தம் or poem of ten verses.

ஒருபிடி, s. Firm determination, உறுதி. 2. Firm trust or dependence, நம்பிக்கை. 3. Stubbornness, persistence or perseverance, பிடிவாதம்.

ஒருபிரகாரம், *adv.* After a fashion, in a certain degree, to some extent.

உன்முகமொருபிரகாரமாய்த்தோன்றுகிறது. Your countenance appears strange.

அவனொருபிரகாரமானவன். He is a singular kind of man.

ஒருபுடை, s. In some respects, partly, to some extent.

ஒருபுடைசெல்லல்—ஒருபுடைசேறல், *v. noun.* Going on one side, ஒருபக்கமாய்ப்போதல்.

ஒருபுடையொப்புமை, *v. noun.* Having an imperfect analogy.

ஒருபொருட்டெலவகம், [*in rhetoric.*] An ellipsis by which one word qualifies, or is qualified by a succession of dependent words, தீவகலங்காரம்.

ஒருபொருட்பன்மொழி, s. [*in grammar.*] An allowed tautology, மிகுதிமை—as கடுவன்வண்டு, a young beetle; புனிற்றிளங்கன்று, a young calf.

ஒருபொருள், s. One substance or being, i. e. God, கடவுள்.

ஒருபொழுது, s. One time, ஒருகாலம். 2. Eating once a day, ஒருசந்தி.

ஒருபொழுதிப்படிஒருபொழுதப்படி. In one view it is thus, in another it is not so.

ஒருபொழுதுசாப்பிடுதல். Taking but one meal a day.

ஒருபோகு, s. [*in prosody.*] A member of a certain verse, கொச்சகக்கலிப்பாவினுறுப்பிலொன்று.

ஒருபோக்கு, s. The same manner, ஒருவிதம். 2. *v. noun.* Going at one time, ஒருமுறைபோகுதல்.

ஒருபோக்காய்ப்போக, *inf.* To be gone forever—an imprecation.

ஒருப்பட, *inf.* To become one, to unite, combine, coalesce, ஒருங்குபட. 2. To be unanimous, to consent, மனமொக்க. 3. To have the mind fixed on the deity, be abstracted from outward objects, ஒருநினைவாக. 4. To be closely engaged in an object or pursuit, கருத்தொன்றுபட.

ஒருப்படுத்த, *inf.* To cause to consent, agree, &c. 2. To fix the mind on divine things, to concentrate the powers of the mind on the deity. 3. To fix the mind closely on an object. 4. To collect, to bring together, cause to coalesce.

ஒருப்பாடு, s. Mutual and full consent, unanimity, concord, ஒருமைப்பாடு. 2. Close application, concentration of the mental powers, மனமொன்றுபடுகை.

ஒருமட்டம்—ஒருமட்டு, s. Equality in size, qualifications, &c., நிரவு.

ஒருமரம், s. One tree. 2. (*p.*) The அரசு tree. (திவா.)

ஒருமனப்பட, *inf.* To be united, unanimous, harmonious, சமனமாக. 2. To apply the mind intensely, to be deeply engaged in the pursuit of an object, மனதைபொருள்றிலேசெலுத்த. 3. To have the senses under restraint—as in fasting, &c., ஐம்புலனடக்க.

ஒருமனப்பாடு, *v. noun.* Unanimity, concord, இணக்கம். 2. Close or undivided application to an object, மனதைபொருள்றிற்செலுத்துகை. 3. Mental restraint.

ஒருமாதிரி, s. Being of one kind, ஒருவிதம். 2. Singularity, peculiarity.

ஒருமுகம், s. In one direction. 2. Union, harmony.

எல்லாருமொருமுகமாயிருந்தார்கள். They were all unanimous in their sentiments.

குரங்கெல்லாமொருமுகம். All monkies side together; i. e. persons of the same creed or family form a party.

ஒருமுகமாய்ப்பேச, *inf.* To speak unanimously.

ஒருமுகமாய்ப்போக, *inf.* To proceed in one direction.

ஒருமுறை, s. One form, method. 2. One time, once.

ஒருவாகை—ஒருவகை—ஒருவிதம், s. One kind.

ஒருவகையாயிருக்கிறான். He is dispirited, dejected. 2. He is indisposed, out of health.

ஒருவகையாய்ப்பேசுகிறான். He speaks in a peculiar way, unseemly or unfriendly, out of the way.

ஒருவிதமாயிருக்க, *inf.* To be indifferent.

ஒருவந்தம், s. Intentness of mind on an object, inclination, concentration of the powers of the soul, ஒற்றுமை. 2. A place of retirement or seclusion, தனித்திருக்குமிடம். 3. Connection, unity, relation, combination, சம்பந்தம்.

ஊக்கமொருவந்தங்கைத்துடையார். They who are intensely energetic. (குறள்.)

ஒருவயிற்போலியுவமை, s. [*in rhetoric.*] உவமையணியிலொன்று.

ஒருவழிப்படுதல், *v. noun.* Having the mind constantly directed to one point, மனமொருநெறிப்படல். 2. Being unanimous, united in the same object or pursuit, especially in divine things, ஒன்றுபடல்.

ஒருவன், s. One person, one man, ஒருத்தன்.

ஒருவர்க்காகவொருவர். One for, or in behalf of another.

ஒருவர்க்கொருவர். One with another.

ஒருவிசை, s. One time, once.

ஒருவியாழவட்டம், s. A revolution of Jupiter round the sun; i. e. twelve years.

ஒருவினைச்சிலேடை, [*in rhetoric.*] A figure in which the verb conveys two different meanings, சிலேடையணியிலொன்று—as அம்பொற்புனைமுகத்தத் திண்கோட்டணிகரம்—வம்புற்றவேலைமலர்த்திலங்க, உம்பர்—கவம்புயமாதிருகாண்மதியுகண்ணாத்—தவம்புரிவார்க்கீன்பத்தரும்.

ஒருவேலைக்கிருவேலை, s. Double work, taking double trouble with a thing.

ஒருவேளை, *adv.* Once, ஒருமுறை. 2. Sometimes, ஒருசமயம். 3. Perhaps.

ஒரே, *adj.* Only.

ஒரேகுமாரன்—ஒரேயொருபிள்ளை, s. An only son, an only child.

ஒரோவொன்று, s. One, one in multiplication, one by one, one of each individually.

ஒவ்வொரு, *adj.* Each.

ஒவ்வொருகாரியம், s. One thing at a time.

ஒவ்வொருமாதம், s. Every month, monthly.

ஒவ்வொருவன், *s.* Each man.

ஒவ்வொருவராய் வருகிறார்கள். They come one by one.

ஒவ்வொருவேளைகளில், *adv.* Sometimes, occasionally.

ஒவ்வொன்று, *s.* Each.

ஒவ்வொன்றாய், *adv.* One by one.

ஒவ்வொன்றாய்ப்பார்க்க, *inf.* To examine one by one.

ஒருக்கணிக்க, *inf.* [*com.* ஒருக்களிக்க. *vul.*] To lie on one side, ஒருபக்கமாய்ப் படுக்க. 2. To put to, shut partly, set slantingly, tilt, incline, set up or put sidewise, கதவையொருச்சரிக்க.

கதவைப்புக்கேயொருக்கணித்துவிடு. Put the door to a little.

ஒருக்கணிப்பு—ஒருக்களிப்பு, *v. noun.* Lying on one side, ஒருபக்கமாய்ப்படுக்கை.

ஒருக்கு, கிறேன், ஒருக்கினேன், வேன், ஒருக்க, *v. a.* To bring to one point, unite, combine, ஒன்றாக்க. 2. To concentrate the powers of the mind as on the divine being, ஒருமிகைவுசெய்ய. 3. To kill, to destroy, அழிக்க. (பாரதி.)

ஒருங்கு, *s.* Substance of a book, &c., அடக்கம். 2. Unity of parts in a whole, எல்லாமடங்கியிருக்கை. 3. *adv.* At once, simultaneously, all at once, ஒருமிக்க.

பார்முழுவதுமொருங்கே. The whole earth at once. (*p.*)

ஒருங்குடன்றோற்றம், *s.* [*in rhetoric.*] Co-existence of cause and effect, or the existence of co-operative causes, co-efficiency, concurrence, ஓரலங்காரம்.

ஒருங்கு, கிறது, ஒருங்கினது, ம், ஒருங்க, *v. n.* To be collected, contained, அடங்க. 2. To be abstracted and concentrated—as the powers of the mind on the deity, or divine things; to become united, to combine, agree, ஒருமிப்பட. 3. To be destroyed, to perish, கெட.

ஐந்துபுலனொருங்கப் பொய்யொழிந்தாரும். And those who are freed from the illusions of time, so as to have their five senses united in devout meditation— (சிறிசெறி.)

ஒருக்கம், *v. noun.* Abstraction of mind from worldly objects, concentration of the mental powers on the deity, or divine things, மனவொடுக்கம். 2. Oneness, uniformity, sameness, ஒற்றுமை.

ஒருக்கப்பெயராலழைக்கப்படும். They are called by the same name. (சூ.)

ஒருத்தல், *s.* The male of quadrupeds in general, விலங்கேற்றின்பொது. 2. The male of the elephant, buffalo, bear, bos-grunniens, hog, tiger, deer and elk, ஒருசார் விலங்கினாண். 3. Elephant, யானை. (*p.*)

ஒருமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To agree, be of one accord, be unanimous, ஒருமைப்பட.

ஒருமிக்க, *inf.* [*used adverbially.*] At once, together, ஒருசேர.

ஒருமிக்கப்போக, *inf.* To go together.

ஒருமித்துவாழ, *inf.* To live in harmony.

ஒருமிப்பு, *v. noun.* Union, concord, harmony, concert, இசைவு.

ஒருமிப்பில்லாதகுடியொருமிக்கக்கெடும். The family that lives in discord will perish at once, altogether.

ஒருமை, *s.* Oneness, union, concord, unanimity, ஒற்றுமை. 2. Singleness, uniqueness, தனிமை. 3. Concentration or intentness of the mental powers on an object, devotedness, constancy in love and fidelity, மனவொருமிக்கை. 4. The singular number in grammar, ஒருமையெண். 5. A birth or transmigration, ஒருபிறப்பு.

ஒருமைக்கட்டான்கற்றகல்வியொருவற்கெழுமையு மேமாப்புடைத்து. The learning that one acquires in his lifetime will prove of service to him in the seven births.

ஒருமைப்பட, *inf.* To become united, be unanimous, of one accord, in concord, harmony.

ஒருமைப்படுத்த, *inf.* To cause to agree, unite, &c., to bring into concord or agreement, to reconcile.

ஒருமைப்பாடு, *s.* Unanimity, mutual agreement, concord, ஒப்பு.

ஒருமைப்பாடானகட்டு, *s.* Communion.

ஒருமைமகளிர், *s.* Chaste, faithful matrons, கற்புடைமாதர்.

ஒருமைமகளிர்போல். Like faithful matrons— (குறள்.)

ஒருவு, *s.* A sheep, ஆடு. (சது.) (*p.*)

ஒருவு, கிறேன், ஒருவினேன், வேன், ஒருவ, *v. a.* To leave, avoid, recede from, relinquish, abandon, renounce, நீக்க. 2. *v. n.* To be excepted, to fail, vary, தவிர. 3. To go or turn aside, விலக. (*p.*)

ஒருவாதுதனிவருமாயின். If invariably it occurs alone—

இறைமகன்கோதொரீஇக்கொள்கைமுதற்குறைவு. It is wise in a prince to receive the allegations of his subjects, rejecting, nevertheless all that is false.

ஒரூஉமோனை, *s.* One of the forty-three kinds of rhyme. See தொடை.

ஒருவு, *v. noun.* Leaving, receding, avoiding, separation, renunciation, நீக்குகை.

ஒலி, *s.* Sound, noise, roar, shout, ஓசை. 2. Articulate sound, எழுத்தொலி. 3. (*p.*) Wind, காற்று. 4. Thunder, thunderbolt, இடி.

ஒலிக்குறிப்பு, *s.* Words imitative of sounds, அநுகரணவோசை—as கலகலெனல்.

ஒலிப்பண்பு, *s.* Sound regarded as a quality, ஓசைப்பண்பு.

ஒலிமுகம்—ஒலிமுகவாயில், *s.* The outer gate of a city, fort or temple where the guard is stationed and business transacted, புறவாயில்.

ஒலியலந்தாதி, *s.* A poem, each stanza of which consists of sixteen parts termed சீர்; of these four stanzas make up sixty-four distinct parts, each of which has a variation of time or recitative, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

ஒலியெழுத்து, *s.* Vocal letters or literal sounds, as distinguished from the symbol or character, ஒலிவடிவெழுத்து.

ஒலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To sound, roar, clamor, tinkle, &c., சத்திக்க. 2. To sound as letters, எழுத்தொலிக்க. 3. [*prov.*] To be great, to prosper, thrive, செழிக்க. 4. *v. a.* To wash clothes, ஆடை வெளுக்க. (*p.*)

துசொலிக்கும்வண்ணான். The washerman washing clothes. (சிறுவெண்பா.)

குறித்தபொழுதேயொலித்துக்கொடுப்பதற்கு. In order to wash and deliver the clothes at the time agreed upon— (பெரிய.)

ஒலிகடல், *s.* The roaring sea.

ஒலிவளை, *s.* Tinkling bracelets.

ஒலிசை, *s.* A present given by the bride's near relations on the fourth day of the nuptials to the bridegroom.

ஒலியல், *s.* A river, ஆறு. 2. A street, தெரு. 3. Cloth, சீலை. 4. A garland of flowers, பூமாலை. 5. A skin, a hide, தோல். (சது.) (*p.*)

ஒலியொலியென, *inf.* To be abundant, copious, plentiful, மிக.

மரமொலியொலியென்றொலித்தது. The tree has yielded abundantly.

மழையொலியொலியென்றொலித்தது. It has rained plentifully.

ஒலுங்கு, *s.* A mosquito, a gnat, கொசுகு. (நிகண்.)

ஒல், *s.* The end, முடிவிடம். 2. A partial imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

ஒல்லெனல், *v. noun.* Sounding like ஒல், ஒல்லென்றொலித்தல்.

ஒல்லென்றொலிக்க, *inf.* To make a roaring noise, as the sea.

ஒல்லென்றொலிக்குமொலிபுனலூரற்கு. To the chief of Maruttam villages surrounded by roaring water— (கல்லா.)

ஒல்கு, கிறது, ஒல்கினது, ம், ஒல்க, *v. n.* To become reduced, thin, slender, emaciated, to grow small, diminish, தளர. 2. To be subject to, to submit, be repressed, be contained, கீழ்ப்படிய. 3. To grow weak, faint, reduced or broken in mind, to pine, to be dejected, disheartened, குழைய. 4. To shrink from, be deficient, to fail in the performance of duties, குறைய. 5. To coil up, shrivel, contract as an elastic body, சுருங்க. 6. To waver, shake, &c., from weakness, or from being over-burdened, to be flexible, துவள. (*p.*)

ஒல்காதார்வாய்விட்டலம்புப. Those of unrestrained passions chatter and boast. (சிறிசெறி.)

ஒல்குதேவியைத்தெளித்தொருப்படுத்தி. Consoling his distressed wife and prevailing upon her to consent to (the enterprise)— (ஸ்கா.)

ஒல்குமிடைசவ்வியும். The deer-like (damsel) having a slender waist— (பாரத.)

நிலைவிடத்தொல்காருரவோர். The wise will not be discouraged in adversity. (குறள்.)

வல்லியிலொல்கி. Being pliant (when agitated) as a creeper—

ஒல்கல், *v. noun.* The state of fading or pining, குழைதல். 2. Slackness, தளர்தல். 3. The state of being flexible, துவளல். (சூ.)

ஒல்லட்டை—ஒல்லாடி, *s.* [*prov.*] A thin slender person, or one reduced by disease, age, &c., ஒல்லியானவன்.

ஒல்லி, *s.* A thin person, ஒல்லியானவன். 2. Thinness, being reduced, மெலிவு. 3. [*prov.*] An empty, blighted cocoanut, உட்பள்ளியில்லாத்தேங்காய். 4. A broomstick, துடைப்பம்.

ஒல்லிக்காய்ச்சி, *s.* A tree that yields, or has yielded blighted cocoanuts.

ஒல்லித்தேங்காய்—ஒல்லிமேய்ந்ததேங்காய், *s.* [*prov.*] A blighted, empty cocoanut used as a help in swimming.

ஒல்லிமேய, *inf.* To grow empty, to be blighted as cocoanuts.

ஒல்லியான், *s.* A thin person, ஒல்லியானவன்.

ஒல்லு, கிறது, ஒல்லினது, ம், ஒல்ல, *v. n.* To unite, join, combine, கூட. 2. To agree, suit, be adapted to, இசைய. 3. To be able, be possible, be practicable, இயல. 4. To occur, happen, take place, சேர. 5. *v. a.* (*Rott.*) To mend or braid a net, பொத்த. (*p.*) This verb is rarely used in the past tense.

ஒல்லும்வகையாலறவினைஓவாதேசெல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல். According to your ability always perform charity in every possible way.

ஒல்லாதிறந்த. Exceeding their means—(பழமொழி.)

ஒல்லார், *s.* Foes, enemies, பகைவர். (*p.*)

ஒல்லுநர், *s.* Friends, associates, partizans, நட்பர். 2. Men of science, நூலறிவுடையோர். (*p.*)

ஒல்லல், *v. noun.* Being able, possible, இயலல். 2. Agreeing, இசைதல்.

ஒல்லாமை, *neg. v. noun.* Unsuitableness, incongruity, பொருத்தமின்மை. 2. Dissatisfaction, dislike, வெறுப்பு. 3. Nonconformity, non-compliance, இசையாமை. 4. Impracticability, inability, இயலாமை. 5. Contempt, இகழ்ச்சி.

ஒல்லை, *s.* Rapidity, quickness, velocity, swiftness, of time, காலவிரைவு. 2. Readiness, promptness, being without hesitation or delay, சீக்கிரம். 3. A short space, a division of time—as one of the six parts of the day, சிறுபொழுது. 4. Antiquity, oldness, பழமை. (*p.*)

ஒல்லைப்பிறவிகளைக்கூட்டி. Bringing us together as in previous births— (கம்ப.)

ஒல்லைப்பிறகுணங்களுக்குடையவாய். Promptly uniting in fellowship with every virtue. (பார.)

ஒவ்வு, கிறது, ஒவ்வினது, ம், ஒவ்வ, *v. n.* To agree, to be congruous, consistent, to be fit, பொருந்த.

ஒவ்வாக்கூட்டத்தூத்தனிமைபெருகு. Solitude is preferable to bad society.

ஒவ்வாப்பேச்சுவசைபோலேக்கும். An unmerited eulogy is tantamount to a censure.

ஒவ்வாப்பக்கம், *s.* [*in logic.*] An unnatural comparison or simile, an incongruity or impossibility, பொருத்தமற்றது.

ஒவ்வாமை, *neg. v. noun.* Unfitness, unsuitableness, incompatibleness, தகாமை. 2. Unlikeness, non-conformity, பொருத்தமின்மை. 3. Discord, disagreement, disharmony, இசையாமை. 4. Impracticability, absurdity, impossibility, இயலாமை.

ஒவ்வுற, *inf.* To agree with, to be like, பொருந்துற.

இதற்கொவ்வுவதில்லை. None is equal to this. (பார.)

ஒழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To cease, desist, cease from actions, dispense with, to intermit, cease—as trees from bearing for the season or entirely; to discontinue a course of actions good or bad, ஓய. 2. To be over—as a market, an assembly, &c., கலைய. 3. To be excepted, be empty, தவிர. 4. To go off, forsake, quit, evacuate, leave, நீங்க. 5. To fail, decline, be extinct, become annihilated, கெட. 6. To die, perish, சாக. 7. To be finished, terminated, ended, செய்தொழிய. 8. To clear off, be cleared off, removed by little and little, தீர. 9. *v. a.* To omit, to except, விட.

ஒழிந்தவர்களெங்கே. Where are the rest?

பட்டொழிந்தோரொழிந்தோர்கள். All but those who fell in battle— (பார.)

கூட்டமொழிந்தது. The meeting is over.

கருமமொழியாதியற்றல். Performing rites without intermission.

சண்டையொழிந்தது. The quarrel has ceased.

வேலையொழிந்தது. The business is over, the affair is ended.

ஒழிகடை, *s.* The state of being almost exhausted—as stores, &c., almost ended, nearly over.

ஒழிந்தவேளை, *s.* Leisure.

ஒழியிசை, *s.* [*in grammar.*] A kind of ellipsis.

ஒழிய, *inf.* [*used as an exceptive particle.*] Except, besides, unless, without.

நீரொழியப்பாலுண்குருகிற்றெரிந்து. Discriminating as nicely as the swan which extracts milk from water.

அவன்வந்தாலொழியப்போகேன். Unless he come I will not go.

ஒன்றொழியநானூறு, *s.* One less than four-hundred.

அவனொழியவனைவரையுமழைத்தார்கள். They invited all but him.

வழங்காதொழிய, *inf.* To grow into disuse, to become obsolete.

உடம்பொழிய. The body failing— (பழமொழி.)

துயிலொழிய, *inf.* To cease sleeping, to wake.

ஒழிபு, *s.* Remainder, ஒழிகை.

ஒழிபியல், *s.* Supplement, appendix, sequel, ஒழிந்தவற்றைக்கூறுமியல்.

ஒழியாமை, *neg. v. noun.* Being incessant, continual, unceasing, நீங்காமை.

ஒழியாவொழுக்கம், *s.* Perseverance in virtuous actions.

ஒழிவு, *v. noun.* Ceasing, forsaking, intermission, cessation, omission, ஒழிகை. 2. [*in logic.*] Inference by implication, omission or exception of the person or thing in question, in the conversation. 3. Want, defect, deficiency, இன்மை.

ஒழிவிக்க, *inf.* To remove by another, to cause to cease, நீக்குவிக்க. 2. To take away by little and little—as by theft, &c., தொலைவிக்க. 3. To clear out a room, house, &c., காலிசெய்விக்க. 4. To cause to be destroyed, ruined or killed, கொல்விக்க.

ஒழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to cease, to make an end of, to finish, முடிக்க. 2. To put away, divest, cast off, remove, dismiss, expel, banish, repudiate, divorce, exclude, explode, displace, dislodge, தள்ள. 3. To except, exempt, avoid, omit, தவிர்க்க. 4. To clear out, make empty, vacate, exhaust, தீர்க்க. 5. To ruin property, circumstances, &c., அழிக்க. 6. To kill, destroy, கொல்ல. 7. To renounce, relinquish, dispense with, துறக்க. (*p.*)

சொற்பாட்டொழி. Relinquish sinful amusements. (ஔவை.)

ஒழித்துப்போட, *inf.* To turn out, to remove.

என்னையொழித்துப்போட்டான். He has ruined me.

பாரமொழிக்க, *inf.* To disburden.

உணவொழிக்க, *inf.* To dispense with food—as in fasting.

ஒழிப்பு, *v. noun.* Removing, divesting, expulsion, emission, ஒழிக்கை.

ஒழுகு, கிறது, ஒழுகினது, ம், ஒழுக, *v. n.* To flow, நீரோடுதல்போல. 2. To go, pass, walk, செல்ல. 3. To act, behave, maintain a course of conduct, act according to rule, to behave well, செவ்வியநடக்க. 4. To be long, நீள. (*p.*) 5. To leak, drop as water, fall by drops, trickle down, drip, drop through, to be shed, துளிகளாய்விழ.

ஒழுகுகொம்பனையாள். The nose of the damsel who resembles a beautiful long creeper. (கைட.)

ஒழுகொளிவிரிக்குஞ்சிந்தாமணி. The radiant gem which diffuses flowing light.

உறுநோயில்லத்திருக்கொழுகாப்பெண். But an unfaithful wife is to the household as death.

பலர்மார்புசேர்ந்தொழுகுவர். Those who habituate themselves to the embraces of many— (நாலடி.)

அதிரசமொழுகுங்கனிகள். Fruits flowing with much honey.

குடமொழுகுகிறது. The vessel leaks.

ஒழுகிசை, *s.* A flowing kind of melody in poetry in which nothing discordant occurs, பலபிறழ்வேயுமொவ்வாது.

ஒழுகிசைச்செப்பல், *s.* A poem consisting of வெண்சீர்வெண்டளை and இயற்சீர்வெண்டளை.

ஒழுகிசையகவல், *s.* A kind of அகவல் verse composed of நேரொன்றாசிரிய த்தளை and நிரையொன்றாசிரியத்தளை.

ஒழுகுவண்ணம், *s.* A cadence which flows in an easy and pleasing style, ஓசைநயம்.

ஒழுகல், *v. noun.* Flowing. 2. Leaking, dropping, a leak. 3. Behavior. 4. Length. 5. Height.

ஒழுகலான், *appel. n.* He who does not conduct himself virtuously. (சிந்தா.)

வாய்நீரொழுகல், *v. noun.* Driveling.

ஒழுக்கு, *v. noun.* Leaking, dropping, dripping, ஒழுகுகை. 2. Flowing, flow, நீரோடுதல்போல. 3. The passing of urine in drops.

ஒழுக்குக்குவைத்தசட்டிபோல். Like a vessel set to catch the water from a leak—spoken of one supported at the expense and pleasure of another.

ஒழுக்குமாற்ற, *inf.* [*prov.*] To stop a leak.

ஒழுக்குவிழ, *inf.* To drop as water from a leak, to leak.

ஒழுச்செறும்பு, *s.* A species of large black ants which follow one another in a train.

ஒழுக்கம், *s.* Conduct, behavior, demeanor, course, நடை. 2. Prescribed rules, regulations, order, mode, முறைமை. 3. Rules of conduct for different castes, orders, &c., ஆசாரம். 4. Good conduct, good morals, good usages, morality, virtue, decorum, நன்னடக்கை. 5. Reverence, obeisance, modesty, &c., towards a superior, பணிவு. 6. Walking, walk. செல்லுகை. 7. Way, வழி. 8. Height, elevation, உயரம். 9. Eminence, greatness, மேன்மை. 10. Quality, manner, state, condition, தன்மை. 11. Caste, tribe, குலம். (*p.*)

ஒழுக்கமுயர்குலத்தினன்று. Virtue is to be preferred before rank.

ஒழுக்கத்தவறு, *s.* Breach of decency.

ஒழுக்கந்துறக்க, *inf.* To apostatize, forsake the path of virtue, to swerve from the rules of caste, religion, &c.

ஒழுக்கமாயிருக்க, *inf.* To be modest, polite, well-behaved.

ஒழுக்கமுடைமை, *s.* The possession of good manners. (திருவள்.)

ஒழுக்கவணக்கம், *s.* Decent and reverent deportment, modesty.

நல்லொழுக்கம், *s.* Good manners, modesty.

தீயொழுக்கம், *s.* Bad manners.

கூடாவொழுக்கம், *s.* Hypocrisy in religion, &c.

ஒழுக்கு, *s.* A proper course of conduct, observance of duties to superiors, divine or human; good behavior, virtuous practice, propriety, modesty, decorum, correct deportment according to the rules and requirements of religion, morality and virtue, நன்னடை. 2. A rule of conduct, moral duty, precept, ஆசாரம். (*p.*)

ஒழுக்கு, கிறேன், ஒழுக்கினேன், வேன், ஒழுக்க, *v. a.* To cause to drop (as a leak), to drip, distil, drop a liquid, ஒழுகச்செய்ய. 2. To direct, regulate, cause to act, conduct one through a course of actions commonly in a good sense, நடத்த. (*p.*)

ஒழுங்கு, *s.* Row, rank, line, train, நிரல். 2. Order, regularity, class, organization, வரிசை. 3. Rule of action, method, plan, model, system, discipline, economy, முறை. 4. Good conduct, propriety, decorum, decency, modesty, நன்னடை. 5. Regulation, law, precept, formulary, canon, formula, விதி.

ஒழுங்கானநடக்கை, *s.* Orderly conduct, good behavior.

ஒழுங்கின்மை, *s.* Disorder, confusion.

ஒழுங்குகட்ட, *inf.* To form a regulation.

ஒழுங்குதப்பினவள், *s.* A woman unfaithful to her husband.

ஒழுங்குபடுத்த, *inf.* To set in order, to arrange, regulate, systematize, organize.

ஒழுங்கோடிருக்க, *inf.* To be in good order.

ஒழுங்கல், *v. noun.* Being right, correct, straight, orderly, நிரல்படல்.

ஒழுங்கை, *s.* [*prov.*] A lane, a narrow street, an alley, இடைத்தெரு.

சிற்றொழுங்கை, *s.* A narrow lane.

ஒளி, *s.* A hiding place, a lurking place, a covert, ஒளிப்பிடம். 2. A screen behind which a person hides himself, or a cover carried before a fowler to conceal him from the view of birds. வேட்டைக்காரப் பிறர்க்குமறைப்பு. 3. Light as shining in, issuing from, or reflected by a luminous body, not as the medium of sight; ray, pencil, brightness, splendor, coruscation, brilliancy, reflection, luminousness, a luminous body, பிரகாசம். 4. The sun, சூரியன். 5. The moon, சந்திரன். 6. Fire, நெருப்பு. 7. Fame, celebrity, renown, புகழ். 8. A star, விண்மீன். 9. Flame, சுவாலை. 10. Sun-shine, வெயில். 11. The apple of the eye, கண்மணி. 12. A lamp, விளக்கு. 13. Object of vision, நேத்திரேந்திரியவிடயம். (See அணு.) 14. Illumination of mind, intelligence, அறிவு. 15. God, கடவுள். 16. A decoy animal, பார்வைமிருகம்.

மன்னுவாமன்னர்க்கொளி. (If kings swerve from justice) their renown cannot last.

ஒளிகால, *inf.* To issue out as light.

ஒளிக்கடல், *s.* Teeth, பல். (*M Dic.*)

ஒளிசெய்ய, *inf.* To give light, illuminate.

ஒளிபடர, *inf.* To spread as light.

ஒளிப்பிழம்பு, *s.* Flame, flame of a lamp, அக்கினிச்சுவாலை.

ஒளிமங்க—ஒளிமழுங்க, *inf.* To grow dim—as light, splendor, lustre, ஒளிகெட.

ஒளியிருக்க, *inf.* To lie in concealment in order to catch game, to lurk in order to catch one, பதுங்கியிருக்க.

ஒளியிழக்க, *inf.* To be deprived of lustre or brightness, பிரகாசிக்க

ஒளியுருவியகல், *s.* A gem—cat's eye, வைடூரியம்.

ஒளியோன், *s.* The sun, சூரியன். (*p.*)

ஒளிவட்டம், *s.* A mirror, a lens, கண்ணாடி. 2. The discus weapon, சக்கராயுதம்.

ஒளிவிட—ஒளிவீச, *inf.* To emit light, cast rays, ஒளிர.

ஒளிவிளங்குமேனி, *s.* A kind of arsenic in its natural state.

ஒளிவைக்க, *inf.* To set a snare for wild animals.

ஒளிவைத்துப்பிடித்தான். He caught the game by setting a snare, or decoy animal.

ஒளிவைத்துப்பார்க்க, *inf.* To watch for game after setting a snare. 2. To stare at a person.

ஒளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To hide, conceal, put out of sight, secrete, cloak, மறைக்க. 2. To keep a thing unrevealed, to disguise, conceal in the mind, மனதிலடக்க. 3. *v. n.* To hide, steal away, elope, flee into concealment, lurk unseen, desert, பதுங்கியிருக்க.

காரியத்தைச்சொல்லாமலொளித்துப்போட்டான்.... He has concealed the matter. 2. He has not told the secret.

ஒளித்துக்கொள்ள, *inf.* To conceal one's self, to hide, மறைக்கவொள்ள. 2. To conceal a thing, மறைத்துக்கொள்ள.

ஒளித்துத்திரிய, *inf.* To stray, wander in private, in a state of concealment.

ஒளித்துவிளையாட, *inf.* To play at hide and seek. கண்பொத்திவிளையாட.

மோதிரமொளித்துவிளையாடல். The game or play of hiding a ring.

ஒளிப்பு, *v. noun.* Hiding, concealing, concealment, lurking, ஒளிக்கை. 2. Absconding, slinking or stealing away, escaping, desertion, பதுங்குகை. 3. Secret, covert, disguise, மறைவு.

ஒளிப்புமறைப்புபண்ணுமற்சொல்லு. Tell all, conceal nothing.

ஒளிப்பாகச்செய்ய, *inf.* To practise vice secretly—commonly in concert.

ஒளிப்பிடம், *s.* A hiding place, an ambush, a covert, மறைவிடம்.

ஒளிர், கிறது, ந்தது, ஒளிரும், ஒளிர, *v. n.* To shine, give light, glare, be resplendent, to coruscate, ஒளிசெய்ய. (*p.*)

ஒளிர்மருப்பு, *s.* Ivory, யானைக்கொம்பு.

ஒளிர்முகம், *s.* Diamond, வைரக்கல்.

ஒளிர்வு, *v. noun.* Shining light, splendor, பிரகாசம்.

அவருடையமுகவொளிர்வைப்பார். Look at the lustre of his face—spoken ironically of one who being displeased, makes a sullen countenance.

ஒளிவு, *s.* [*vul.*] A hiding place, மறைவிடம். 2. Brilliancy, splendor, பிரகாசம்.

ஒளிவளவாய், *adv.* Privily.

ஒளிவாட, *inf.* To be brilliant, to glitter, to coruscate, பிரகாசிக்க (limited).

ஒளிறல், *v. noun. s.* [*prop.* ஒளிர்தல்.] Shining, being resplendent, glittering, பிரகாசித்தல்.

ஒளிறுவாள், *s.* The glittering sword. (சூடா.)

ஒளிறு, *s.* Splendor, light, பிரகாசம். (*p.*)

ஒள், *adj.* Good, excellent, நல்ல. 2. Beautiful, அழகுள்ள. 3. Bright, glittering, luminous, பிரகாசமான. 4. Knowing, அறிவுள்ள. 5. Abundant, மிகுதியான. The ள் of this word is changed into ட் and ண் before appropriate letters, whence the nouns ஒட்பம், and ஒண்மை.

ஒள்ளழல்கண்ணிற்கால. His eyes emitting bright sparks of fire through rage—

ஒள்வாள், *s.* Glittering swords, ஒள்ளியவாள்.

ஒள்ளியர், *s.* The virtuous, those renowned for subjecting their passions and practising deeds of virtue, according to the shasters, மாசற்றவர். 2. The wise, the intelligent, அறிவுடையோர். (*p.*)

ஒளியார்முன்ஒள்ளியராதல். Acting wisely in the presence of the wise. (குறள்.)

ஒள்ளியோன், *s.* He who emits light, ஒளிசெய்வோன். 2. Venus the planet, சுக்கிரன். 3. An enlightened man, அறிவுடையோன். (*p.*)

ஒள்ளொளி, s. A brilliant light.

ஒறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To reduce, suppress, subject, restrain the senses, desires, &c., to mortify the body, curb the appetites, to pinch, stint or deny one's self, to suppress the passions, அடக்க. 2. To afflict, distress, cause pain to one's self or others, அலைக்க. 3. To punish, chastise, தண்டிக்க. (கு. 964.) 4. To rebuke, reprove, கடிந்துசொல்ல. 5. To dislike, to be disgusted with, வெறுக்க. (p.) 6. v. n. To become scarce and dear, to fail or be scanty—as crops, rain, &c., to be sparing, குறைய.

கொலையிற்கொடியாரைவேந்தொறுத்தல். Punishing the guilty by death—the prerogative of a prince. (குற.)

அரிசியொறுக்கும். Corn will be scarce.

அவனொருத்தருக்குமொறுக்கிறதில்லை. He submits to no one's reproof; he does not brook censure.

கையொறுமற்கொடுக்கிறான். He gives liberally.

அன்னந்தண்ணீரொறு. Abstain from taking food.

சற்றும்வாயொறுக்கிறதில்லை. He does not at all restrain himself (in speaking). 2. He does not conform to the prescribed diet.

உடம்பினையொறுத்துநோற்பார். Those who mortify their bodies and do penance. (ஸ்காந்.)

கொடுஞ்சொற்களாலொறுப்பவும். When the mother rebukes with sharp language—

ஒறுத்துக்கொண்டிருக்க, inf. To be afflicted.

விலையொறுக்க, inf. [prov.] To become dear.

மழையொறுத்தகாலம், s. A drought.

வயிற்றையொறுக்க, inf. To pinch one's self.

ஒறுப்பு, v. noun. Scarcity, dearness, ஒறுக்கை. 2. Restraint of the passions, self-mortification, self-denial, உடல்வருத்துகை. 3. Chastisement, punishment, correction, தண்டிப்பு. 4. Rebuke, reproof, கடிவு. 5. Dislike, disgust, வெறுப்பு. 6. Privation, deprivation, குறைவு.

ஒறுவாய், [prop. அறுவாய்.] Being broken in the edge, chipped off, a breach in an embankment, &c.

ஒறுவாயன், s. A hare-lipped man.

ஒறுவாய்ப்பல், s. Wanting a tooth or more.

ஒறுவாய்ப்பானை, s. A pot chipped in the edge.

ஒற்கம், s. Poverty, indigence, destitution, want, adversity, வறுமை. 2. Diminution, failure, குறைவு. 3. Forbearance, restraint, refraining from, அடக்கம். (சீதிவெ ம்.) (p.)

ஒற்கத்திலூற்றாந்துணை. It would prove a support in adversity. (குறள். 325. 1.)

ஒற்கமின்றிப்புறவிபொன்குடக்கற்குழித்துநெறிசெய்க்காட்டிபே. As if an emmet could by undiminished perseverance work itself a path-way in Meru the golden mountain— (சேதுப.)

ஒற்கமில்வளம், s. Undiminishing wealth. (ஸ்காந்.)

ஒற்றி, s. Lease, a leasehold, a kind of mortgage of land, trees or cattle, அடைமானம்.

ஒற்றியுஞ்சீதனமும்பற்றியாளவேண்டும். Property received under mortgage or as a dowry must be taken immediate possession of.

ஒற்றிக்காணி, s. Mortgaged land.

ஒற்றிச்சீட்டு—ஒற்றிநறுக்கு, s. A mortgage bond, a lease.

ஒற்றிமீட்க, inf. To redeem a mortgage.

ஒற்றியாட்சி, s. A tenure by mortgage, ஒற்றிநிலத்தையாளுகை.

ஒற்றிவைக்க, inf. To mortgage land, trees, &c., அடைமானம்வைக்க.

ஒற்றியூர், s. A sacred place near Madras. திருவொற்றியூர்.

ஒற்றியூரன், s. Siva, சிவன்.

ஒற்று, s. A mute consonant, மெய்யெழுத்து. 2. Spying, espionage, searching, agency, வேவு. 3. A messenger, an agent or emissary, தூதன். 4. A spy, வேவுகாரன்.

ஒற்றர், s. Spies, searchers, emissaries, வேவுகாரர். 2. The confidential agents or messengers of a prince whether employed in his own dominion or another's, for a good or bad purpose, தூதர்.

ஒற்றராலக்கணந்தேர்வுணர்ந்து. Being acquainted (with the counsels of the enemy) at that time through the spies. (பார.)

கன்னலெனும்பொழுதின்வீரவாகுதேவொற்றன்பாக்கை சின்னபின்னம்பட்டாக்கச்செய்குவன். I would tear to pieces the body of Veeravagu, Skandar's emissary, in the space of an hour. (ஸ்காந்.)

ஒற்றளபு—ஒற்றளபெடை, s. The insertion of a consonant in verse to lengthen the sound. See அளபெடை.

ஒற்றாடல், v. noun. The act of directing spies.

ஒற்றாளுதல், v. noun. Employing spies or secret messengers, தூதனையாளுதல்.

ஒற்றுக்கேடு, s. The elision of a consonant.

ஒற்றுக்கேட்டல், v. noun. Overhearing.

ஒற்றுப்பெயர்த்தல், v. noun. [in மிறைக்கவி.] Constructing a species of verse so artfully that, independent of the main sense, other meanings may be contained in it, மிறைக்கவியிலொருறுப்பு—as அம்புத்தலை, the head of an arrow is அப்புத்தலை, when the mute is hardened—which means the new head—besides the original meaning.

ஒற்றெழுத்து, s. An inanimate consonant, மெய்யெழுத்து.

ஒற்றொழிபாட்டு, s. A verse that contains no mute consonants, மெய்யெழுத்தில்லாப்பாட்டு.

ஒற்று, கிறேன், ஒற்றினேன், வேன், ஒற்ற, v. a. To bring into contact, join, unite, bring faces together in kissing, அணைக்க. 2. To touch, ply, apply—as clothes, with slight pressure and repetition, to foment, ஒற்றிடம்போட. 3. (p) To dress another, to put on clothes, உடுத்த. (நிகண்டு.) 4. v. n. (c.) To give place to another (in sitting, meeting in the road, &c.), to recede, விலக. 5. [prov.] To move by leaps as a beast with its forelegs tied together, தத்த. 6. To tug as a beast in order to break its rope, தும்பையிழுக்க.

ஒற்றிட. Walk aside

மாடொற்றிப்பொற்றிப்போகின்றது. The cow goes by leaps.

எருதுகயிற்றையொற்றியிழுக்கின்றது. The ox tugs and pulls its rope.

அவர்சென்றநாளொற்றித்தேய்ந்தவிரல். My finger is worn away by touching (on the wall) the delineated days of his absence. (குறள்.)

ஒற்றிக்கொள்ள, inf. To encroach on another's land. 2. To apply to, or bring in contact with one's person—as medicaments, flowers, &c. 3. To give way, to recede.

ஒற்றிப்போக, inf. To give way, recede, give place to another, விலகிப்போக.

ஒற்றியிருக்க, inf. To give place in sitting, to sit further, விலகியிருக்க.

ஒற்றியெடுக்க, inf. To absorb or extract moisture by touching it with an absorbent.

ஒற்றியொற்றிக்கூட்ட, inf. To encroach by little and litte on another's land.

ஒற்றிவைக்க, inf. To set one aside, further off, out of the way, தள்ளிவைக்க.

பொட்டணமொற்ற, inf. To apply cloths—as in fomentations, &c.

ஒற்று, v. noun. Application, touching repeatedly with cloths, the surface of the body with slight pressure—a kind of fomentation, ஒற்றல்.

ஒற்றிட—ஒற்றுப்பிடிக்க, inf. To apply cloths—as in fomentations.

திருவொற்றுடை, s. Cloth for absorbing water from the body of an idol after bathing or anointing.

ஒற்றுமை, s. Union, coalescence, concord, contact, agreement, unison, ஒருமை. 2. Oneness, sameness, participation of the same qualities, வேற்றின்மை. 3. Peculiarity, peculiar rights, relation, propriety, உரிமை. 4. Application of mind to one object, close attention, marking with the mind, மனமொன்றுகை. 5. Compound, mixture, கலப்பு.

ஒற்றுமைகொண்டசெஞ்சம். Having the powers of mind concentrated in divine meditation— (சேதுப.)

எல்லாருமொற்றுமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். They are all closely united.

தெய்வவொற்றுமையிருந்தால். If providence favor—

ஒற்றுமைகோடல், v. noun. Living in peace with others—one of the ten வேளாண்மைத்தியல்பு.

ஒற்றுமைநயம், s. Combination, intimate connection, mutual agreement, close union—opp. to வேற்றுமைநயம். (சன் நூல்.)

ஒற்றை, s. One of a pair, ஒன்று. 2. Odd numbers—as 1, 3, 5, &c., odd, ஒற்றையெண். 3. Singleness, தனிமை. 4. Soleness, uniqueness, absoluteness, தன்னந்தனி. 5. A leaf in a book, தனியேடு. 6. A row of small patches of ground in a corn-field, adjoining one side of a cross channel.

ஒற்றைபோஇரட்டைபோ. Is it even or odd?

ஒற்றிக்க, inf. v. n. To be odd as numbers—as 1, 3, 5, ஒற்றைப்பட. 2. To be unwavering, be settled in mind or purpose, to be decided, ஒன்றுபட.

ஒற்றித்தமனம், s. A single mind, sincerity. 2. Freedom from doubt, decision of mind.

ஒற்றித்தவெண், s. Odd numbers, ஒற்றைப்பட்டவெண்.

ஒற்றைக்கண்ணன், s. Venus, சுக்கிரன். 2. Kuvera, குபேரன். (p.)

ஒற்றைக்குடை, s. An unique umbrella—an emblem of independent sovereignty.

ஒற்றைக்குடையினாளுதல், v. noun. Exercising absolute sovereignty.

ஒற்றைக்கொம்பன், s. Ganesa, the single-tusked—as an elephant, the other tusk having been broken off, விநாயகன்.

ஒற்றைச்சார், s. [prov.] A house without an area in the centre.

ஒற்றைத்தாலி, s. A single wedding ornament without the accompaniments which are sometimes added on a future day. See சங்குத்தாலியும்.

ஒற்றைத்தாழ்ப்பூட்டு, s. A lock with a single bolt or a single lock.

ஒற்றைத்துலா, s. A well-lever formed of one solid timber, ஒற்றைமேற்றம். See மூட்டுத்துலா or செம்புத்துலா.

ஒற்றைநூல், s. A three-twined sacred thread—as worn by a bachelor.

ஒற்றைநூற்புடவை, s. Single threaded cloth, தனியிழை.

ஒற்றைப்படவெண்ணுதல், v. noun. Counting by odd numbers. 2. Counting things one by one.

ஒற்றைப்பட்டு, s. One of several strings of a necklace, folds, strands.

ஒற்றைப்பட்டுமணி, s. A single necklace.

ஒற்றைப்பார்ப்பான், s. A single brahman, whose sight is deemed inauspicious whether as the first object in the morning, or at any time on leaving home for some special purpose.

ஒற்றைப்புரிக்கயிறு, s. A rope formed of a single strand, ஒருபுரிக்கயிறு.

ஒற்றையாழித்தேர், s. The chariot of the sun being single-wheeled, சூரியனுடையதேர்.

ஒற்றையாழித்தேரோன், s. The sun—he whose chariot has but one wheel, சூரியன். (p.)

ஒற்றையாள், s. A single person—as a traveller, an inhabitant or as one having no relations, ஒருஆள்.

ஒற்றையிதழ்ப்பூ, s. A monopetalous flower, ஓரிதழ்ப்பூ.

ஒற்றையிரட்டைபிடித்தல், v. noun. Playing at odd and even.

ஒற்றையோலைப்பாய், s. Mats braided with single olas.

ஒற்றையோலைப்பெட்டி, s. Baskets made of single olas.

ஒற்றைவாய்க்கணக்கு, s. A calculation made by a single operation, whether once adding, subtracting, multiplying or dividing.

கடுக்கனொற்றை, s. One of a pair of ear-rings.

ஒன்பது—ஒன்பான், s. Nine, ஒரன்.

ஒன்றி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To unite, combine, become one, பொருந்த; [ex ஒன்று.]

ஒன்றித்துவாழ, inf. To live in union, harmony.

ஒன்றிப்பு, v. noun. Union, harmony, concord, unity.

ஒன்று, s. One (the numeral), ஒன்றென்னுமெண். 2. One thing. அஃறிணையொருமை. 3. Union, coalescence. ஐக்கம். 4. In construction, it means either, or—as ஒன்றுதீவினையைவிடு, ஒன்றுஅதின்பயனைநுகர், either abandon your evil deeds, or take the consequences.

ஒன்றத்தனைகொடுத்தானல்லனிரண்டத்தனைகொடுப்பேன். If he has given once as much, I will give twice.

ஒன்றுறைகிறானில்லை. He so wonders that he knows not when to cease extolling. 2. His sorrow, regret, &c. is unremitted.

ஒன்றிலிருந்தொன்றிலேபாய்தல். Talking loosely, incoherently, jumping from one thing to another.

ஒன்றினொன்று. One among another, reciprocally, mutually.

ஒன்றுகேள். Listen to a word of advice, hear what I have to say.

ஒன்றுக்குமசைபான். He is moved by nothing.

ஒன்றுமொன்றுமிரண்டென்றுதெரியாதவன். A person so ignorant that he cannot tell that one and one make two.

ஒன்றுவிட்டொருநாள். Every other day, alternate days.

ஒன்றேயொன்று. One only.

ஒன்றோஅவனாலேகேடு. Have I sustained but one loss by him?

நான்சொன்னதொன்று, அவன்செய்ததொன்று. I told him one thing and he did another.

மனமொன்றுவாக்கொன்று. His profession is one thing and intention another.

ஒன்றரை, s. One and a half.

ஒன்றன்கூட்டம், s. A collection of similar things, ஒருபொருட்கூட்டம். (p.)

ஒன்றன்பால், s. [in grammar.] Neuter singular of the irrational class, அஃறிணையொருமைப்பால்.

ஒன்றாய், adv. Together, altogether, ஒன்றாக.

ஒன்றுமொன்றும். By any means, யாதொன்றினாலும்.

ஒன்றுமொன்றக்குறையில்லை. There is no lack at all—commonly applied to provisions, the country produce, &c.

ஒன்றி, s. [vul. ஒண்டி.] One, alone, solitary, lonely (spoken of persons), தனி.

ஒன்றிக்காரன்—ஒன்றியாள், s. A bachelor, a widower, a single or lonely person, தனியான்.

ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல், v. noun. [in grammar.] Forming a rule or definition so as to include others, ஒருத்தி.

ஒன்றுக்கு. For one thing, viz.: to make water—the common expression among school boys when asking to go out for this purpose.

ஒன்றுக்கிருக்க, inf. To sit or squat down or go for one thing, viz.: to make water, சிவிட.

ஒன்றுக்குப்போக, inf. To make water.

ஒன்றுக்கொன்று. To or for each other.

ஒன்றுக்கொன்றுசரி. They are equal, alike, &c.

ஒன்றுக்கொன்றுபேசிக்கொண்டார்கள். [vul.] They have called each other by hard names.

ஒன்றுக்கொன்றுவித்தியாசம். Different one from another.

ஒன்றுபட, inf. To become reconciled, ஒப்புரவாக. 2. To be united, to coalesce, பொருந்த.

ஒன்றுபடுத்த, inf. To bring about a union or acquaintance between persons, ஒருமைப்படுத்த. 2. To reconcile, ஒப்புரவாக்க.

ஒன்றுபாதி, s. [prov.] A moiety, a half—commonly of land, அரை. 2. Midnight, நடுச்சாமம்.

அவன்தன்சரக்கையொன்றுபாதியாகவிற்றுப்போட்டான். He sold his goods at half price.

ஒன்றுமண்டடி—ஒன்றுமன்றடி, s. Concord, union, harmony, intimate familiarity. 2. Confusion, want of order or system.

ஒன்றுமறியாதவன், s. One who knows nothing.

ஒன்றுமறியாதவனுமில்லையெல்லாமறிந்தவனுமில்லை. None is so ignorant as to know nothing—none so wise as to know every thing.

ஒன்றுமற்றவன், s. A useless person, உபயோகமற்றவன். 2. A very poor person, தரித்திரன்.

ஒன்றுமில்லாமை—ஒன்றுமின்மை, s. Utter destitution, the relinquishing of every thing—as an act of devotion. (அறநெறி.)

ஒன்றேகால், s. One and a quarter.

ஒன்றொழிபொதுச்சொல், s. [in grammar.] Terms common to both genders, one only of which is understood, the other being excluded by the connexion, இருதிணையாண்பெண்ணுளொன்றனையொழிக்கும்பொதுச்சொல்—as ஆயிரமக்கள்பொருதார், a thousand persons fought; i. e. men.

ஒன்று, கிறேன், ஒன்றினேன், வேன், ஒன்ற. v. n. To unite, coalesce, knit or grow together—as broken parts, two trees, &c.; to become one, to join, combine, இணைய. 2. To be engaged, be intent, &c. on an object, ஒன்றுபட. 3. To agree, suit, be agreeable, பொருந்த. 4. To copulate, புணர.

ஒன்றவில்லை. It is not convenient. 2. They are not fit. 3. (They) (the things or parts) are not united, not joined well, &c.

தேகத்தொன்றுநோய். Disease which befalls the body. (வைராக்கிய.)

ஊழொன்றியிருப்பின். If destiny favor—

ஒன்றப்பார்க்க, inf. To unite severed parts—as a magician by looking at them, lit. to look them into one, பொருந்தப்பார்க்க. 2. To join things to see if they fit or agree—as machinery, இசைக்க.

ஒன்றுதவஞ்சித்தனை, s. See தனை.

ஒன்றார்—ஒன்னுதார்—ஒன்னார், s. Foes, unfriendly persons. (p.)

ஒன்றுகுடி, s. A family or person living in another's house, garden, &c. See ஒட்டுக்குடி and ஒதுக்குக்குடி.

ஒன்றுகூட்டு, s. Concord, harmony, living on terms of friendship, ஒரு கூட்டு.

ஒன்றுகூட்டாயிருக்க, inf. To be closely united, be in harmony, &c.

ஒன்றுநர், s. Friends, relations, நண்பர். (p.)

ஒன்றுகை, v. noun. Uniting, union, ஒன்றுதல்.

ஒன்றோ. An exclamation of wonder, pity, regret, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல். (சூ.) 2. A copulative particle to connect nouns and sometimes verbs, இடைச்சொல்—as பொய்ப்பமொன்றோபுனைபூணுங்கையறிவாப் பேதைவினைமேற்கொளின், if an untaught simpleton undertake it, will it be spoiled merely? He will also wear chains. (குற.) (p.)

பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு. The magnanimity which disdains to look on another's wife, is it an act of propriety merely? It is exalted virtue. (குற.)

ஒன்னப்பூ, s. A female ear-ornament, காதணியிலொன்று.

ஒன்னலன், s. Enemy, foe, பகைவன். (p.)

ஒன்னுதார்—ஒன்னார், s. Foes, enemies. See ஒன்றார் under ஒன்று, v. (p.)

ஒன்னுரைச்சேரேல். Associate not with enemies. (ஔவை.)

ஓ

ஓ. The eleventh vowel, ஓகாரம். 2. A particle, இடைச்சொல். It has various uses; in நன்னூல், eight different meanings are given to it. (a) ஒழியிசை, a mark of ellipsis denoting the omission of a counter-part to what is expressed—as கொள்ளவோகொண்டான், true he has obtained his object (but he will not prosper by it). (b) வினா, interrogatives—as சாத்தனோவந்தான், is it Sattan that came? (c) சிறப்பு, speciality, particularity, &c., an interjection of surprise. This is two-fold. 1. உயர்வுசிறப்பு, relating to objects of superiority, preeminence, &c.—as ஓஓ பெரியன், heigh day! he is an illustrious person. 2. இழிவுசிறப்பு, relating to objects of inferiority, baseness, &c.—as ஓஓ கொடியன், Oh! he is a cruel wretch. (d) எதிர்மறை, negation—as யானோசெய்வேன், will I do it? implying I will not. (e) தெரிநிலை, ascertainment, clear perception, appeal to the hearer, &c.—as ஆணோஅதுவுமன்றுபெண்ணோஅதுவுமன்று, it is neither male nor female. (f) கழிவு, bereavement, an interjection of pity—as ஓஓ தமக்கோருறுதியுணரார், alas, alas, they have found no way of salvation. (g) அசைநிலை, expletive—as காணியவம்மினோ, come let us see. (h) பிரிநிலை, distinguishing, marking—as அவனோகொண்டான், it was he who bought it. In addition to these it also serves to express doubt—as நீனிறமுகிலோபசியபாசலோமணற்கிடந்தொழித்ததென்னறலோ, is the hair of the damsel analogous to the blue clouds, to the green moss, or the black sand on the shore drifted by the billows (கைட); அதென்னவோதெரியாது, what that can be I know not.

ஓ, s. A floodgate, or other means to stop a sluice or water-course, மதகுநீர்தாங்கும்பலகை. (p.)

ஓகை, s. [a contr. of உவகை.] Delight, joy, gratification. (p.)

ஓகோ. An interjection of surprise, concern, pity, regret, bravado, oh! oh! behold, அதிசயவிரக்கச்சொல்.

ஓக்கம், s. Height, elevation, உயர்ச்சி. 2. Rising, எழுச்சி. 3. Eminence, dignity, greatness, பெருமை. 4. Bigness, largeness, பருமை. (p.)

ஓக்கமிரட்டி, s. The major class of கலித்தாழிசை verse, the other being double to this (in the number of lines). (காரிகை.)

ஓக்காளம், s. [prov. ஓங்காளம்.] Retching, heaving, the involuntary effort of the stomach in nausea, வாந்தி.

வெள்ளோக்காளம், s. Nausea when water alone is emitted.

வெள்ளோக்காளமெடுக்க, inf. To be sick in the stomach.

ஓக்காளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prov. ஓங்காளி.] To heave or retch from sickness, to vomit, சத்திசெய்ய.

ஓக்காளிப்பு, v. noun. Retching, incipient sickness, வாந்திசெய்கை.

ஓக்காளிப்பாயிருக்க, inf. To be squeamish.

ஓங்கல், s. Mountain, மலை. 2. An elephant, யானை. 3. Bamboo, மூங்கில். 4. A vessel—as a boat, &c., மரக்கலம். 5. A king, அரசன். 6. A hill, மேடு. (p.)

*ஓங்காரம், s. The mysterious syllable ஓம், the silent recitation of the ஓம், the letter with which each mantra begins and ends, பிரணவம். Wils. p. 175. ONKARA.

ஓங்காரவுரு, s. The syllable ஓம் personified as the deity.

ஓங்காரிக்க, inf. To repeat the sacred syllable ஓம், ஓங்காரமுச்சரிக்க.

ஓங்காரவுரு, s. A kind of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

ஓங்கில், s. A species of large fish, ஓர்மீன், Toninha thynnus. (Rott.)

ஓங்கு, கிறேன், ஓங்கினேன், வேன், ஓங்க, v. a. To lift up, raise the arm, a weapon, a pestle, கையோங்க. 2. v. n. To grow high, rise above others, above the level; to be lofty—as a building, a mountain, a tree; to shoot forth, rise—as a flame, உயர. 3. To mount, soar, எழும்ப. 4. To rise to the surface—as planted rice when flooded, எழ. 5. To be exalted, dignified, eminent, பெருமையுற. 6. To improve, increase in wealth, renown, learning, &c.; to flourish, prosper, increase in size, &c., அதிகரிக்க.

ஓங்கியவொள்வாள். The up-lifted glittering sword.

நெஞ்சோங்குபரத்துறோர். Those whose hearts are placed on the Supreme God. (நன்னெறி.)

துக்கசமுத்திரத்திலேயோங்குகிறேன். He rises above the waves in the sea of sorrow.

ஓங்கிப்பார்க்க, inf. To stand on tip-toe and look.

ஓங்கிப்பிடிக்க, inf. To rise and catch, either by becoming erect, or standing on tip-toe, or jumping.

ஓங்கியசெல்வம், s. Abounding wealth.

ஓங்கியடிக்க, inf. To raise the hand, a weapon, &c., and strike.

ஓங்கியறைய, inf. To slap.

ஓங்கியபுகழ்—ஓங்குபுகழ், s. High praise. 2. Exalted renown.

ஓங்கியிருக்க, inf. To be high. 2. To be eminent, illustrious.

ஓங்கிவளர, inf. To grow high. 2. To advance, to increase in wealth.

ஓங்கிவெட்ட, inf. To cut, having up-lifted the hand to do so.

ஓங்குவிக்க, inf. To cause to rise.

கையோங்கியடிக்க, inf. To lift up the hand to strike.

ஓங்கல், v. noun. Height, elevation, உயர்ச்சி. 2. Rising, எழுச்சி. 3. Vomiting, சத்திசெய்தல்.

*ஓசம், s. Light, splendor, பிரகாசம். Wils. p. 175. OJAS. (p.)

ஓசவன்றிகிரிபோச்சி. Swaying the bright discus; i.e. holding the reins of Government. (பார.)

ஓசம்—ஓசரம், s. [vul. corruption of the Telugu word கோசம் and கோசரம்.] For the sake of, on account of (with the dative), நிமித்தம்.

எனக்கோசரம். For my sake.

அதற்கோசம்—அதற்கோசரம். On account of that.

என்முட்டிலோசரம். On account of my necessity.

ஓசரி, inter. Wonderful, fine, அதிசயக்குறிப்பு. 2. s. Misfortune, fatality, கேடு.

இதென்னவோசரி. What wonderful thing is this!

ஓசனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To flap the wings—as birds or fowls—as cocks before they crow, பறவைசிறகடிக்க (p.)

ஓசன், s. A priest who officiates in the temple of the goddess பிடாரி. (பிங்க.)

ஓசிவனம், s. [prov. impr.] Support, livelihood, சீவனம்.

ஓசு, s. Fame, renown, கீர்த்தி. (p.)

ஓசனைமாந்தரோடோசி. Consulting persons of celebrity— (பார)

ஓசை, s. Sound, vocal sound, ஒலி. 2. Musical sound, இசை. 3. (p.) Fame, renown, reputation, கீர்த்தி. 4. Utterance, pronunciation, எழுத்தோசை. 5. Plantain, வாழை.

ஓசைபெற்றுயர்பாற்கடல். The far-famed milky ocean. (இராமா.)

ஓசையாயிருக்க, *inf.* To yield a sound or noise. 2. (*fig.*) To be melodious.

ஓசையுடைமை, *s.* One of the ten beauties of style, பத்தழகிலொன்று.

ஓசையூட்டுதல், *v. noun.* Reading poetry by substituting the names of the feet for the word of the poetry, செய்யுளோசையையலகையச்செய்தல்.

பேரோசை, *s.* A great sound.

உள்ளோசை, *s.* A sound from within.

ஓச்சம், *s.* [*prov.*] Notoriety, celebrity, கீர்த்தி.

ஊரோச்சம்வீட்டுப்பட்டினி. Famous abroad and starving at home. [*prov.*]

ஓச்சர், *s.* A caste of drummers at temples, those who officiate in temples sacred to பிடாரி, &c.—one of the eighteen dependent castes, குடிகுடிமக்களிலொருவர்.

ஓச்சு, கிறேன், ஓச்சினேன், வேன், ஓச்ச, *v. a.* To cast away, throw, discharge a weapon, bow, &c., எறிய. 2. To cause to go, to ride, govern, செலுத்த. 3. To drive away, chase, scare away, ஓட்ட. 4. To raise the arm, a weapon, &c., in order to strike or throw, ஓங்க. 5. To excite, spur on, incite, தண்டிவிட. (ஐ. 502. 418.)

தண்டோச்சிப்பின்செல்லுங்கூற்று. Death follows with up-lifted club. (அறநெறி.)

வண்டோச்ச, *inf.* To drive away flies.

வண்டோச்சிமருங்கணைதல், *v. noun.* Driving away flies from the tresses of a damsel—indicating the approaches of a lover.

செங்கோலோச்ச, *inf.* To sway the septre, administer justice.

கோலோச்சுமாநிலமன்னன். Monarch of the broad earth who administers justice. (குறள்.)

ஓச்சல், *v. noun.* Throwing, killing. 2. Chasing, driving. 3. Passing an order, governing.

*ஓடதி—ஓஷதி, *s.* An annual plant, a deciduous herb or tree that dies after once bearing fruit, ஒருகாற்காய்த்துப்படுமரம். Wils. p. 175. OSHATHI. 2. A creeping plant in general, பூங்கொடி. 3. A general term for different surgical medicaments including சல்லியகரணி—சந்தானகரணி—சமானகரணி—சஞ்சீவகரணி.

ஓடம், *s.* A boat, a ferry-boat, படகு. 2. A raft, a float, a vessel of any kind, மிதவை.

ஓடங்கடத்தாவோடக்காரனுக்கோர்குட்டு. A cuff to the boatman for having ferried one over the river.

ஓடத்தைக்காணாமலிருக்கிறார்கள். They are retarded by not getting a boat.

ஓடம்வண்டியிலேறும் வண்டியோடத்திலேறும்... A carriage may be conveyed in a boat, and a boat may be conveyed in a carriage; i. e. prosperity is not permanent.

இரண்டோடத்திற்கால்வைத்தவனைப்போலிருக்கிறான். He is like one who stands on two boats; i. e. one attached to two interests.

ஓடக்காரன், *s.* A boat-man, a ferry-man, ஓடமோட்டுவோன்.

ஓடக்கூலி, *s.* Ferriage, the fare paid for conveyance at a ferry.

ஓடக்கோல், *s.* A boatman's pole.

ஓடம்விட, *inf.* To propel a boat, to boat, pole or ply a ferry-boat.

ஓடாவி, *s.* A ship-wright, a boat-builder, ஓடஞ்செய்வோன். 2. A carpenter, தச்சன். (*Rott.*)

சிற்றோடம், *s.* A small boat.

ஓடல், *v. noun.* A sign of fear, அச்சக்குறிப்பு. (*p.*)

ஓடியம், *s.* Ribaldry, obscenity, பரிகாசம்—as ஓடியம்பேச, to talk obscenity. (*p.*)

ஓடியவோடம், *s.* Conch, கிளிஞ்சில். (*M. Dic.*)

ஓடு, *s.* The shell of an animal, ஆமைமுதலியவற்றினோடு. 2. The shell of a nut, a pod, an egg, வித்துமுதலியவற்றினோடு. 3. A tile, தட்டோடு. 4. A piece of broken earthen ware, உடைந்தமட்கலவோடு. 5. A skull, மண்டையோடு. 6. A mendicant's vessel for receiving alms, being commonly a shell or sherd, இரப்போர்கலம். 7. (*fig.*) Length, extension, நீளம்.

கேடுகாலத்துக்கு ஓடுகைப்பறை. In time of distress a sherd may serve for an eating vessel; i.e. in time of need any thing will do.

ஓடன், *s.* A tortoise, ஆமை. (*M. Dic.*)

ஓடுபரப்ப — ஓடுமூட — ஓடுவேய, *inf.* To tile, cover with tiles.

ஓடுபிரிக்க, *inf.* To take the tiles from a house.

ஓடுமாற்ற—ஓடுதிருப்ப, *inf.* To turn the tiles of a house.

ஓட்டடை—ஓட்டப்பம், *s.* A pancake.

ஓட்டடைசுடுதல், *v. noun.* Frying a pan-cake.

ஓட்டாங்கிளிஞ்சில், *s.* Broken oyster-shells.

ஓட்டாம்பாளை, *s.* A fish, Scomber aculeatus, *Klein.*

ஓட்டுத்தட்டுக்கு, *s.* A tiled roof.

ஓட்டுத்தட்டுக்குவீடு, *s.* A house that has a tiled roof.

ஓட்டுமுத்து, *s.* Pearls of inferior quality found adhering to the oyster, முத்து.

ஓட்டுவீடு, *s.* A house covered with tiles.

தட்டோடு, *s.* A flat tile.

சதுரவோடு, *s.* A quadrangular tile.

நாழியோடு, *s.* A water-spout for the conveyance of water from the roof of a house.

வறையோடு, *s.* A frying pan.

ஓடு. A form of the third case or social ablative; i.e. with, together with—having sometimes an instrumental application, மூன்றனுருபு.

வீட்டோடிருக்கிறான். He is at home. 2. He is unemployed.

வில்லோடுபொருதான். He fought with a bow.

என்னோடேவியாபாரஞ்செய். Be partner with me in merchandise.

ஓடு, கிறேன், ஓடினேன், வேன், ஓட, *v. n.* To run, flee, flee away, pass quickly, விரைந்துசெல்ல. 2. [*used with the impers. terminations.*] To grow long, extend, be long, go far, நீள. 3. To divide, split, crack, வெடிக்க.

ஓடவுமாட்டான் பிடிபடவுமாட்டான். He will neither run, nor suffer himself to be caught.

அவனுக்குஎழுத்துக்கூடவோடாது. He cannot read freely.

ஊரோடொக்கவோடு. Run when your fellow-countrymen do; i. e. do as others do.

வேரோடுகிறது. The root runs (into the ground).

கப்பலோடுகிறது. The ship is sailing, is under sail.

ஓடவைத்தல், *v. noun.* Refining metals, புடம்வைத்தல்.

இழிவினோடொத்தபொன்றுடக்கூடியபொன்னைக்குறைப்பது. As refining gold spoiled by mixture with the same metal of inferior quality. (*ur.*)

ஓடவைத்தபொன், *s.* Refined gold.

ஓடாணி, *s.* [*in jewelry.*] A pin or bolt passed into an ornament as a fastening, ஆபரணக்கடைப்பூட்டு.

ஓடித்திரிய, *inf.* To run about. 2. To assume airs. 3. To take great pains, &c., to attain an object.

ஓடிப்படர, *inf.* To run and spread as a creeper.

ஓடிப்பிடிக்க, *inf.* To overtake in running.

ஓடிப்போக, *inf.* To run away.

ஓடியாடிப்பார்க்க, *inf.* To go about, to endeavor.

அவன்ஒருதந்திரோபாயத்திற்கோடியாடிப்பார்க்கிறான். He goes about in pursuit of a situation.

ஓடியுறைய, *inf.* To congeal gradually, இறுக—chiefly used in the past.

கஷாயமெல்லாமோடியுறைந்தது. The decoction is all congealed.

ஓடிவர, *inf.* To approach at a running pace.

ஓடிவிறைக்க, *inf.* To extend—as stiffness over the body through cold, முழுதும்விறைக்க.

ஓடிவெளிக்க, *inf.* [*prov.*] To be dispelled—as clouds; to clear—as the sky, முகில்பரந்தெரிய. 2. To be discovered—as fraud, theft, &c., களவுவெளிப்பட.

அவர்களுக்களமெல்லாமோடிவெளிக்கப்போயிற்று. He has discovered the imposition, &c.

மழைபோடிவெளிக்கப்போயிற்று. The appearance of rain is past away, the sky is become clear.

ஓடுதாவடி, *s.* Bustle and confusion in preparing—as for a journey, &c., going abroad—as for business, &c., in a time of bustle, &c., கலக்கம்.

ஓடுதாவடிப்படுதல், *v. noun.* Being in a bustle—as in preparing for a journey, &c.

ஓடுபந்தல், *s.* [*prov.*] A moveable canopy supported on cords, &c., கடைக்காவணம்.

ஓடுவிப்புருதி, *s.* A running cancer, ஓப்புண்.

ஓட்டம், *v. noun.* Running, flight, galloping, speeding, ஓடுமோட்டம். 2. Current, flowing, course, pace, drift, நீரோட்டம். 3. Defeat, rout, retreat, flight, தோல்வி.

அங்கேயிருந்தோட்டமிங்கேவந்தேன்... I ran all the way hither.

அவனுக்கெழுத்தோட்டமில்லை. He does not read fluently.

ஓரோட்டமாய்வா. Come at once, come without halting, do not stay on the way.

ஓட்டங்காட்ட, *inf.* To lead the way, to precede inducing others to follow.

ஓட்டமாகவோட, *inf.* To run with great speed.

ஓட்டமெடுக்க-ஓட்டம்பிடிக்க, *inf.* To set out running, start out with speed, to flee; to begin to run.

நீரோட்டம், *s.* A current, a stream.

ஓடை, *s.* A large water-course, a channel for the conveyance of water, a rivulet, a dyke, நீரோடை. 2. (*p.*) A tank in general, குளம். 3. A ditch round a fortification, அகழி. 4. The name of a creeper, ஓர்கொடி, Combretum laxum. (*Rott.*) 5. The கிலுகிலுப்பை plant, Crotalaria, *L.* 6. The name of a tree, உலவைமரம், Combustura. 7. A mountain path, மலைவழி. (பிங்.) 8. A metal plate or a badge for the forehead, நெற்றிப்பட்டம். 9. A frontlet for elephants, யானைநெற்றிப்பட்டம். 10. [*prov.*] A narrow slip of ground, ஒடுக்கநிலம்.

*ஓட்டம்—ஓஷ்டம், *s.* The upper lip, மேலுதடு. 2. Lip in common, உதடு. Wils. p. 175. OSHDA. (*p.*)

ஓட்டு, கிறேன், ஓட்டினேன், வேன், ஓட்ட, *v. a.* To cause to run, to drive, propel, despatch, steer a vessel, செலுத்த. 2. To drive away, put to flight, chase, expel, exile, to disperse ignorance, darkness, ஓடச்செய்ய. (க. 110.) 3. To pass in, insert, உட்செலுத்த.

அந்தமாட்டைப்போட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டான். He has driven away that cow.

அந்தப்பேயையோட்டிப்போட்டான். He has expelled that demon.

அவர்களைக்காட்டுக்கோட்டிவிட்டான். He has forced them into the jungle.

ஓட்டி, *s.* A driver—used in combination—as ஈயோட்டி, fly-flapper; பேயோட்டி, an enchanter; படகோட்டி—சம்பானோட்டி, a boatman; ஆளோட்டி, a superintendent of laborers.

ஓட்டு, *v. noun.* Sailing of a vessel, கப்பலோட்டம். 2. An assuming course of conduct.

அந்தவோட்டிங்கேசெல்லாது. That course of conduct will not be tolerated here.

கல்லவோட்டெல்லாஞ்சவரிலே. The value of the canoe is in the outrigger; i.e. all the matter hangs on him. [*prov.*]

இந்தக்காற்றுக்கின்றுசென்னபட்டணத்திற்கு எத்தனைநாளோட்டிப்போகலாம். In how many days' sail may we reach Madras with this wind?

ஓட்டுத்துத்தி, *s.* A plant, ஓர்பூண்டு.

ஓட்டை, *s.* A crack, a hole in a vessel, a flaw, a leak, a cracked or defective vessel, bell, tile, shell, &c., a fissure, உடையல்.

ஓட்டைத்தோணி, *s.* A crazy, broken dhony.

ஓட்டைப்பானை, *s.* A cracked vessel.

ஓட்டைமணி, *s.* A cracked bell.

ஓட்டையுடையல், *s.* Cracked and broken things.

ஓட்டைவாயன், *s.* A babbler, one who keeps no secret, வெளிவாயன்.

ஓணம், *s.* A river, ஆறு. 2. The twenty-second lunar mansion, திருவோணநாள். (*p.*)

ஓணான், *s.* [*vul.*] Lizard, including several species, ஓந்தி, Lacerta cristala.

ஓணான்குத்தி—ஓணான்கொத்தி, *s.* A kind of hawk that kills and eats the ஓணான்.

பச்சோணான், *s.* A chameleon.

கரட்டோணான், *s.* A kind of small lizard.

சிவப்போணான்—சீத்தியோணான், *s.* The smallest kind of lizard. Arab. Hhalca.

ஓதம், *s.* A rupture, அண்டவாதம், Hernia hydrocele, or sarcocele. 2. A flood, inundation, deluge, வெள்ளம். 3. A wave, a billow, கடற்றிரை. 4. The sea, கடல். 5. Moisture, dampness—as of a floor, ஈரம். (பிங்.)

ஓதக்காரன், *s.* A person with rupture, அண்டவாதக்காரன்.

ஓதக்கால், *s.* A disease, the elephantiasis or large leg, வாதக்கால்.

ஓதமிறங்குதல், *v. noun.* Having rupture, வாதமிறங்குதல்.

ஓதமேறுதல், *v. noun.* Becoming damp.

*ஓதனம், *s.* Boiled rice, சோறு. 2. Food in general, உண்டி. Wils. p. 175. ODANA. 3. Greatness, பெருமை. 4. [*ex* யுத, to fight.] Battle, war, போர். (பரா.) (*p.*)

ஓதன்மை, *s.* See ஓது, *v.*

ஓதி, *s.* A kind of lizard. (See ஓந்தி.) 2. Women's hair, பெண்மயிர். 3. Knowledge, wisdom, ஞானம். 4. Literature, erudition, கல்வி. 5. A cat, பூனை. 6. A mountain, மலை. 7. Close attack (in battle, &c.), இடக்கழிவை. (சூ.) 8. [*ex* ஓது.] A learned person, ஓதுவான். (பிங்.) (*p.*)

கோதைசேரோதிமாதர். Women having their heads adorned with garlands.

கேழ்வெரிநோதி. A lizard with a serrated back.

ஓதிமம், *s.* A swan, அன்னம். 2. A hill or mountain, மலை. 3. The bos grunniens, கவரிமா. 4. A tamarind tree, புளியமரம். (*p.*)

ஓதிமவுயர்த்தோன், *s.* Brahma whose banner is the swan, பிரமன். (*p.*)

ஓது, கிறேன், ஓதினேன், வேன், ஓத, *v. a.* To recite the vedas with appropriate intonations, aspirations, &c.—being one of the six duties of the brahman; to chant a sacred eulogy in the temple, வேதமோத. 2. To read, learn, recite audibly in order to commit to memory, படிக்க. 3. To speak, say, declare, சொல்ல. 4. To repeat prayers—as the Romanists and Mahomedans, செபமுச்சரிக்க. 5. To give advice, persuade clandestinely, to teach one to act with duplicity, புத்திசொல்ல. 6. To utter incantations, to consecrate, மந்திரமுரைக்க.

ஓதாதவரிடத்திலொழுக்கமுமில்லை. Knowledge and good manners are not to be found in unlearned men.

ஓதாமலொருநாளுமிருக்கவேண்டாம். Employ your whole time in the pursuit of knowledge.

ஓதுவதொழியேல். Cease not to learn. (ஔவை.)

எண்ணெயோதிக்கொடுக்கிறது. To administer holy oil to women in labor.

காதிலேயோதிவிட்டான். He has given him secret advice, he has prevailed on him by underhand or secret means.

நூறுநாளோதியதாறுநாள்விடத்தீரும். The traces of learning made in a hundred days will be effaced by indolence in six.

ஓதியிறைக்க, *inf.* To sprinkle holy water.

ஓதியுடைக்க, *inf.* To break a cocoanut with appropriate incantations.

ஓதிவிட, *inf.* To cease reading.

ஓதிநீர், *s.* Holy water, consecrated water.

ஓதுவான், *s.* A teacher of the vedas, and other sacred literature, குரவன். 2. A learner, a scholar, a student, படிப்பவன். 3. The eulogist of the god of the temple whose duty it is to chant the verses directed by the attending priest, திருப்பாட்டுப்பாடுவோன்.

ஓதுவானெல்லாமுழுவான்றலைக்கடையில். The scholar must wait at the backdoor of the ploughman; i.e. learning is dependent on the plough.

ஓதுவிக்க, *inf.* To teach the vedas, வேதங்கற்பிக்க. 2. To teach science, instruct, படிப்பிக்க.

ஓதல், *v. noun.* Reciting the vedas, &c. 2. Reading. 3. Learning, speaking.

ஓதலினன்றேவேதியர்க்கொழுக்கம். Good manners in a brahman are preferable to the recitation of the vedas.

ஓதற்கெழிலுரித்துயர்ந்தோர்க்குரித்தாகும். The right of reciting the vedas belongs to the three superior classes; i.e. brahmans, kings, and merchants. (அகப்.)

ஓதன்மை, *v. noun.* The act of reading, ஓதற்றன்மை. 2. Chanting, பாடல். (*p.*)

ஓதை, *s.* Sound, noise, ஒலி. 2. A great noise, clamor, din, பேரொலி. 3. A surrounding wall, a fortification, மதில். 4. A mount or area within a fortification, மதிலுண்மேடை. (பிங்.) (*p.*)

ஓந்தி, *s.* [*prop.* ஓந்தி.] Lizards of different species. (*p.*)

ஓத்து, *s.* The vedas, the sacred writings, வேதம். 2. A section or chapter of a book treating of one and the same thing, in contradistinction to படலம் in narrative writings, which may consist of a variety, இயல். (*p.*)

மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும். A brahman, though he should forget the vedas, may recover his knowledge by reading; but if he fail in propriety of conduct, even his high birth will be destroyed.

ஓத்துப்புறனடை, *s.* Notes, explanatory remarks, or exceptions following a section or chapter in a scientific or literary work, இயற்புறனடை.

ஓத்துமுறைவைப்பு, *s.* One of the thirty-two உத்தி.

ஓத்துரைப்போர், s. Teachers of the vedas, வேதம்படிப்பிப்போர். 2. Teachers in general, உபாத்தியாயர். (p.)

ஓநாய், s. A wolf, கோநாய்.

ஓந்தி, s. A lizard, embracing several species, ஓணான்.

பச்சோந்தி, s. A chameleon—as கோம்பி.

வெள்ளோந்தி, s. A white species of chameleon.

ஓமம், s. Sison or Bishop's weed, a species of cumin, the seed of which is distilled for medicinal use, also given in decoction to children, அசமதாகம், Sison ammi, L.

ஓமப்பொடி, s. A medicinal powder made of sison. 2. A cake made of it.

*ஓமம், s. A burnt offering, the casting of clarified butter, the nine kinds of grain, &c., into the sacred fire, accompanied with prayers, &c. It forms an essential part of the marriage ceremony and is performed at the அக்கினிவேட்டி, a chief ceremony for deceased persons and in the worship of the temple, &c. In poetry the burnt sacrifice of animals, யாகம். Wils. p. 980. HOMA.

ஓமகுண்டம், s. A hole made in the ground for sacrificial fire. Wils. p. 780. HOMAKUNDA.

ஓமசாந்தி, s. Mitigating, propitiating by fire, அக்கினிசாந்தி. 2. Burnt offering at a marriage to propitiate the god of fire who is thus invoked as a witness of the transaction, விவாகத்திற்செய்யுமோம சாந்தி. 3. Any additional sacrifice performed to obtain pardon for having omitted certain ceremonies in a sacrifice, யாகசாந்தி.

ஓமஞ்செய்ய, inf. To perform a burnt sacrifice, அக்கினிகாரியஞ்செய்ய.

ஓமதிரவியம், s. The requisites for a sacrifice including the firewood, &c., யாகஉபகரணம்.

ஓமப்பொடி, s. The ashes of the ஓமம்—deemed sacred, and used for smearing the person, யாகதி.

ஓமமண்டபம், s. A sacrificial hall, யாகசாலை.

ஓமம்வளர்க்க, inf. To kindle and feed the sacrificial fire which should never be suffered to go out; to attend to this is the special duty of the student or பிரமசாரி.

ஓமவிறகு, s. Sacrificial fire-wood of different kinds. See சமித்து.

ஓமாக்கினி, s. Sacrificial fire, ஓமத்தழல். Wils. p. 180. HOMAGNI.

ஓமல், s. [vul.] A rumor, report, spreading as a rumor, ஊர்ப்பேச்சு.

ஊருக்கோமல்வீட்டுக்குவிறுநிச்சல். He has the name of being a rich man, but in his house there is want and misery.

ஓமற்படுதல்—ஊரோமல், v. noun. Spreading as a rumor, being rumored.

உன்னுவிந்தாகியமூரோமலாச்சே. The secret has been bruited throughout the town by you.

ஓமான், s. A lizard, a chameleon, a blood-sucker, ஓந்தி. (p.)

ஓமிடி, inter. O ruin! O destruction! —an imprecation, a curse, கேடு.

ஓமிடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. [prop. ஓமுடி.] To be ruined, destroyed, கெடு—as ஓமிடிந்துபோவாய், perish thou.

ஓமை, s. The mango tree, மாமரம். (p.)

*ஓம், s. The mystic name of the deity, prefacing and concluding all the prayers or incantations of the daily worship, commencing books, &c., from அ, a name of Vishnu; உ, of Siva, and ம of Brahma, embracing therefore the Indian Triad, and expressing the three in one, பிரணவம். 2. An expression of assent, a term used in bonds, agreements, &c., as showing the assent of the contracting party, ஒருடன்பாட்டுச்சொல். 3. A termination of the first person plural of verbs, தன்மைப்பன்மைவிகுதி—as வருவோம், we shall come.

ஓமென்றான். He has consented.

ஓம்பட, inf. [prov.] To express assent, consent, உடன்பட.

ஓம்படை, s. Protection, safeguard, security, காவல்; [ex ஓம்பு, et அடை.] (p.)

ஓம்படைக்கிளவி, s. [in அகப்பொருள்.] Committing a lady to the care of her attendants by a gentleman, during his absence, கையடைகொடுக்கை. 2. Advice given to princes by sages, புத்திசொல்லுதல்.

ஓம்பு, கிறேன், ஓம்பினேன், வேன், ஓம்ப, v. a. To protect, guard, defend, save, காக்க. 2. To preserve, keep, take care of, பாதுகாக்க. 3. To keep off, ward off, dispel, cease from, ஒழிய. 4. To cherish, nourish, maintain, support, to cause to increase, வளர்க்க.

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்தேரினுமஃதேதுணை. Desire and maintain with great care the conduct proper to your caste, which, how much soever the virtues are examined and understood, and how much soever the senses are guarded, is alone the convoy of the soul. (குறள்.)

அஞ்சலோம்பென்றான். He said, away with your fears. (குறள்.)

வலியார்மேன்மேற்செறலோம்புக. Let opposition to those more powerful than yourself cease. (குறள்.)

விலக்கியவோம்பி. Avoiding whatever is prohibited by the shasters— (நீதிநெறி.)

தாங்கற்றவோம்பாது. Not retaining in memory what they have learnt—(நீதிநெறி.)

விருந்தோம்ப, inf. To entertain (guests), religious mendicants, &c.—as one of the duties of the householder. See இல்வாழ்வான்.

தீயோம்பி, verb. part. Cherishing the sacred fire. (நீதிநெறி.)

வேள்வியோம்ப, inf. To offer burnt sacrifices.

ஓம்பல், v. noun. Taking care of, &c., பாதுகாத்தல்.

ஓய். A particle of calling, applied to nouns of the masculine and feminine gender, ஓவிளிப்பிடைச்சொல்.

ஓய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஓய, v. a. To cease, leave off, to desist from action, &c., to rest, விட. 2. v. n. To become tired, become weary, to fail, become weak or infirm—as a member of the body, தளர. 3. To cease, end, முடிய.

ஓயாமலிருக்க, inf. To be incessant, continual.

ஓயாமல்வருகிறான். He comes incessantly.

மரங்காய்த்தோய்தல், v. noun. Ceasing to bear fruit for the season.

ஆய்ந்தோய்ந்துபார்த்தல், v. noun. Considering maturely, deliberating.

எல்லாமோய்ந்தனகாயப்போயிற்று. His wealth, influence, &c. are all reduced.

கையோயாமல்வேலைசெய்கிறான். He labors incessantly.

எழுதியெழுதிக்கையோய்ந்துபோயிற்று. My arm is weary with continual writing.

ஆடியோய்ந்தபம்பரம். A top that has ceased to spin; i. e. an ascetic, so called because he has renounced worldly cares, and is henceforth exempt from transmigrations. 2. An old man whose active days are past. 3. A person dismissed from office.

கால்கையோய்ந்துபோகுதல். Feeling weak in the legs and arms—as after fever, &c.

ஓயாக்கவலை, s. Incessant troubles, anxiety.

ஓயாமாரி, s. Incessant rain, ஓயாமழை. 2. Unceasing liberality, பெருங்கொடை.

ஓய்ந்தமனம், s. A mind that has ceased to be affected by secular objects.

ஓய்ந்துபோக, inf. To become weary.

அடித்தோய, inf. To desist from beating.

ஓயல்—ஓய்வு, v. noun. Cessation, ceasing, relinquishment, rest, ஒழிவு. 2. Slackness, தளர்வு. 3. End, termination, முடிவு.

ஓய்வுகளையில்லாமற்கொடுக்கிறான். He bestows without limit or cessation.

ஓய்வுநாள், s. A day of rest; [in Christ. usage.] the sabbath.

ஓய்ப்பிடியாள், s. The wife of the husband's brother, ஓர்த்தி.

ஓரம், s. Side, edge, border, margin, brim, brink, bank, shore, விளிம்பு. 2. Partiality in speaking, pleading, &c., பட்சவாதம். 3. A kind of salt of burning and acrid taste, சத்திசாரம்.

ஓரக்கண், s. A squint, சாய்வானபார்வை.

ஓரக்கண்ணன், s. A squint-eyed person. 2. (fig.) A partial man.

ஓரக்கண்ணாய்ப்பார்த்தல், v. noun. Squinting. 2. Looking partially.

ஓரக்காரன், s. A biased, partial person.

ஓரம்பேசுதல், v. noun. Speaking so as to please, speaking with partiality.

ஓரஞ்சொல்லேல். Speak not partially.

வழக்கோரம்பேசேல். Pass not partial judgment.

மண்ணிலிருக்கும்வழக்கோரஞ்சொல்லாதே...... Whilst on earth incline not to partiality in judgment.

ஓரவஞ்சனை, s. Great or criminal partiality.

ஓரவஞ்சனைபண்ண, inf. To act with partiality.

ஓரவாரம், s. Partial love, favor.

கடலோரம், *s.* Sea-shore.

ஆற்றோரம், *s.* The bank of a river.

ஓரா—ஓராமீன், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன், Dioden hystrix, *L.*

ஓராட்டு, *s.* [*prov. prop.* ஓலாட்டு.] Lulling a child, lullaby, தாலாட்டு.

ஓரயம், *s.* [*prov.*] Obliqueness, slantingness, சாய்வு. 2. The leeward or leaning side of a boat or other vessel, தோணியின்சாய்ந்தவோர்புறம். 3. The close joining of two boards, இணைப்பு.

ஓராய்த்தோணி, *s.* A boat, the seams of which are formed by the boards lapping one over another before calking. See கலப்பற்று.

ஓராயமாய்ப்படுத்தல், *v. noun.* Lying on one side, or edgewise.

ஓராயமானவேலை, *s.* A slanting work—as a desk, &c.

ஓராயம்பார்த்தல், *v. noun.* Joining boards closely.

ஓரி, *s.* An old jackal, கிழநரி. 2. A male jackal, ஆண்நரி. 3. The male of the red monkey, ஆண்முசு. 4. The male of beasts in general, விலங்கினாண்பொது. 5. A man's knot of hair, ஆண்மயிர். 6. Hair on the body, புறமயிர். 7. The conveyance of Kali, காளிவாகனம். 8. One of the seven liberal kings of the lowest order, கடைவெழுவள்ளலிலொருவன். (*p.*)

ஓரிபோலழுதல், *v. noun.* Howling, as a jackal.

ஓரிசு—ஓர்சல், *s.* [*vul.*] An arrangement, settlement of a business, amicable settlement, தீர்மானம்.

ஓரிசுபண்ணுதல், *v. noun.* Settling a business.

ஓர்சலாக்குதல்—ஓர்சல்பண்ணுதல், *v. noun.* Deciding or settling a quarrel.

ஓரும், *s.* A poetic expletive, அசைச்சொல்.

செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்குயற்பாலதோரும்பழி. Whatever is fit to be performed is virtue, and whatever ought to be abandoned is vice. (குறள்.)

*ஓரை, *s.* A sign of the zodiac equal to thirty degrees, இராசி. 2. A period of five நாழிகை, or two hours commencing with the rising of a zodiacal sign. 3. The rising of a sign, இலக்கினம். Wils. p. 980. HORA. 4. Opportunity, சமயம். 5. A lady's female attendant, தோழி. 6. Female toys, playthings, &c., மாதர்விளையாடுங்கருவிகள். 7. A play ground for females, மாதர்விளையாடுமிடம். 8. A species of owl—the கூகை. 9. Rice and other edibles mixed and boiled, சித்திரான்னம். 11. A concourse of women, மாதர்கூட்டம். 12. Play, விளையாட்டு. (*p.*)

ஓரைபோகுமிகளோடிவிளையாடுமலை. A mountain on which she plays with her female attendants.

நற்றகல்லோரையிலொருநாளவளேயாற்றிலெதிர்ப்பட்டனம். It was because we started in an auspicious hour that we have now met in the way.

புளியோரை, *s.* Rice qualified by the addition of acid and other ingredients.

எள்ளோரை, *s.* Rice and sesamum mixed and boiled, சித்திரான்னம்.

ஓர், *adj.* For ஒன்று, one—prefixed to vowels. See under ஒன்று.

ஓரகத்தி, *s.* The wife of the husband's brother.

ஓரடிமடக்கு, *s.* Repetition of a line once in a verse, அடிமடக்கு.

ஓராசிடைவெண்பா, *s.* A species of ஆசிடைவெண்பா, having only one ஆசு.

ஓரிதழ்த்தாமரை, *s.* A little herb with a monopetalous flower, ஓர்பூடு, Viola suffruticosa, *L.*

ஓரிலைத்தாமரை, *s.* A shrub, ஓர்வகைத்தூத்தி.

ஓருள்ளிப்பூடு, *s.* A solid root of garlic not divided into cloves.

ஓரெழுத்துமடக்கு, *s.* Repetition of a letter in a verse.

ஓரொரு—ஓரோர், *s.* Each one, one of each, one at a time, one for each.

ஓர்குடிமணாளன் — ஓர்குடியிற்கொண்டோன், *s.* The husband of the wife's sister, சகலன். (*p.*)

ஓர்குண்டலன், *s.* Balabhadra, பலபத்திரன். (*p.*)

ஓர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஓர, *v. a.* To consider attentively, examine, investigate mentally, to ponder, ஆராய. 2. To understand, find out, தெரிய. (*p.*)

ஓரல். Mayest thou ponder or consider.

ஓர்ந்துபார்த்தல், *v. noun.* Examining mentally, considering attentively.

ஓர்ச்சி, *v. noun.* Deliberation, counsel, investigation, research, ஆராய்ச்சி.

ஓர்வு—ஓர்பு, *v. noun.* Consideration, pondering, reflecting.

ஓர்க்கோலை, *s.* Amber, அம்பர்.

ஓர்சல்பண்ணுகிறது, [*prop.* ஒழிதல்பண்ணுகிறது.] To decide or settle a quarrel.

ஓர்ப்பு, *s.* Firm determination, perseverance, கருமமுடிக்குந்துணிவு. 2. Patience, பொறுமை. 3. Fortitude, firmness, decision—one of the four qualities of men, ஆடவர்க்குணநான்கிலொன்று.

ஓர்மம், *s.* [*prov.*] Fortitude, courage, bravery, rashness, திடன்.

ஓர்மக்காரன், *s.* A daring or courageous person.

மனவோர்மம், *s.* Daring, courage.

ஓர்மிக்க, *inf.* To be courageous, daring, brave, valiant, adventurous, presuming, rash.

ஓர்மிப்பு, *v. noun.* Courageousness, boldness, venturesomeness.

ஓர்மை, *s.* Fortitude, bravery, intrepidity, துணிவு. 2. The pomp, parade, &c., of a festival.

ஓலக்கம், *s.* An assembly of state, சபை. 2. A hall of audience, சபைகூடுமிடம். 3. A room in form of the sacred shrine of a temple, a place for an assembly, சபாமண்டபம். (*p.*)

ஓலக்கமண்டபம், *s.* A place for an assembly in a temple.

ஓலக்கம்பண்ண, *inf.* To assemble publicly.

திருவோலக்கம், *s.* (*fig.*) The assembly at a public festival.

திருவோலக்கவாயில், *s.* The gate of a temple, the place of assembly.

ஓலம், *s.* Sound, noise, roar, சத்தம். 2. A cry of lamentation, appeal to, or invocation of the deity, அபயக்குரல். 3. Snake, பாம்பு. (*Rott.*) 4. The sea, கடல். (*p.*)

மூர்த்திபே—ஓலம்—ஓலம். Swamy, help, help (I cry to thee for aid).

ஓலமிடுதல், *v. noun.* Calling on a deity, or superior for help, invoking audibly, அபயமிடுதல். 2. Calling or weeping aloud.

ஓலமிட்டழுகிறாள். She weeps with a loud voice.

ஒருத்தனேயுன்னையோலமிட்டலறியுலகெலாந்தேடியுங்காணேன். O thou the only God, I invoked thy aid in a weeping tone and sought for thee in vain the whole world over. (திருவா.)

ஓலாட்டுதல், *v. noun.* Lulling a child.

ஓலாட்டு, *v. noun.* Lulling a child to sleep. 2. *s.* A nurse's lullaby.

ஓலை, *s.* A palm leaf of any species, an ola, பனை, தென்முதலியவற்றினோலை. 2. The leaf of the தாழை or wild pine-apple tree, தாழையோலை. 3. An ola letter, a written ola, a writing or document, எழுதுமோலை. 4. The summons of Yama, யமனோலை. 5. (*p.*) (சது.) Sound, ஒலி.

நாளைபோலைவருந்தரும்வரின். If to-morrow the messengers of Yama come with the summons. (வைரா.)

ஓலைக்கட்டு, *s.* A bundle of palmyra leaves.

ஓலைக்கணக்கர், *s.* Learners at school, பள்ளிப்படிப்போர்.

ஓலைக்கணக்கரொலியடங்கும்புன்மாலை. The evening when the noise of learners at school ceases. (நாலடி.)

ஓலைக்கணுட்டு, *s.* A chip or small piece of ola.

ஓலைக்கண், *s.* Scallop or indentation of a palmyra leaf.

ஓலைக்காந்தல், *s.* Cinder of the ola—as burning, floating flakes, dry pieces of ola.

ஓலைக்குடை, *s.* An umbrella made of palm leaves.

ஓலைக்கொடி, *s.* [*prov*] An ola kite.

ஓலைச்சிறகு, *s.* The half of a palmyra leaf.

ஓலைச்சுருள், *s.* An ola letter inclosed in a செக்கிச்சம்.

ஓலைதீட்ட, *inf.* To write on the ola, ஓலையிலெழுத.

ஓலைதீட்டும்படை, *s.* A style, an iron pen, எழுத்தாணி.

ஓலைபோக்க—ஓலைவிட, *inf.* To send a note.

கூற்றைவெல்லும்வருகவென்றுவோலைவிட்டு. —Despatching a challenge to the regent of the dead—

ஓலைப்பூ, *s.* [*vul.*] The flower of the wild pine-apple tree, தாழம்பூ.

ஓலைமுத்திரை, s. A stamp imprinted on a palmyra leaf.

ஓலைமுறி, s. Unevenness of a palm leaf.

ஓலையாள், s. A carrier of palm leaf letters.

ஓலையெழுத, inf. To write a letter on a palmyra leaf.

ஓலைவாங்க, inf. To receive an ola; i.e. the summons of death; to die.

ஓலைவீடு, s. A house thatched with palmyra leaves.

ஓலைவேலி, s. A hedge platted with palm leaves.

பட்டோலை, s. A written order, royal edicts. 2. A writing from dictation.

காதோலை, s. Ear-hoop of palm leaf. 2. (*fig.*) Ear-hoop made of gold, worn by women.

குருத்தோலை, s. A young shoot of palm leaf.

படியோலை, s. The duplicate of a document. (பெரியபு.)

படையோலை—பாரோலை, s. A palmyra leaf or leaves on which the fruit of the palmyra are kept when they are unhusked, preparatory to their being inspissated.

பிணியோலை, s. An amulet made of palmyra leaf, tied as a remedy to the waist of children supposed to be possessed of a demon.

விரியோலை, s. The leaves of a palmyra, &c., when they begin to expand and mature. 2. A cadjan made of cocoanut leaves.

பனையோலை, s. Leaf of a palmyra tree.

முகவோலை, s. A letter.

முகவோலைவிரித்திருந்து. Reading a letter with delight—

மூலவோலை, s. An original deed. (பெரிய.)

நாளோலை, s. An ola fastened on a house in an auspicious hour preparatory to its being thatched.

வெள்ளோலை, s. A blank ola.

தென்னோலை, s. Leaf of a cocoanut tree.

ஓலைவாளை, s. A species of வாளைமீன்; which see.

ஓல், s. [*a contraction of* ஓலம்.] Sound, buzz, &c. (*p.*)

ஓலிட, inf. To call on a deity, &c., with wailing; to cry out for aid, அபயமிட. 2. To sound, make a noise, சத்தமிட.

சங்கோலிடும்பழனம். Rice-fields in which the (living) chanks resound—(ஸ்கா.)

ஓவர், s. Mechanics, artisans, smiths, கம்மாளர். 2. Painters, sculptors, workers in the fine arts, சித்திரகாரர். 3. Bards, eulogists employed by princes, in their processions to repeat their titles, praises, &c., பாடற்கிடும்மக்கள். (*p.*)

ஓவியம், s. A picture, a portrait, சித்திரம். 2. A statue, a puppet, பிரதிமை. (*p.*)

ஓவியத்துறைகைபோயவொருவன். One practised in painting— (கைட.)

ஓவியமானபிள்ளை, s. A very dear and beloved child.

ஓவியர், s. Painters, sculptors, artists, சித்திரகாரர். 2. Mechanics, artificers, smiths, கம்மாளர். (*p.*)

ஓவு, கிறேன், ஓவினேன், வேன், ஓவ, v. n. To cease, desist, terminate, become extinct, ஒழிய. 2. To suffer, be afflicted, வருந்த.

ஓவாதேயிரவுபகலுணர்வோர். Those who learn day and night unceasingly—(சித்தியா.)

ஓவறுசீர்க்கருவூர், s. The town of Caroor of imperishable beauty. (ஸ்கா.)

ஓவாப்பிணி, s. An incurable disease, தீக்காப்பிணி. (குறள்.)

ஓவியதுன்பம், s. Painful suffering. (ஆனந்தத்திர.)

ஓவெனல், v. noun. A word imitative of sound, ஓவென்றொலித்தல்.

ஓவென்றவெளி, s. [*prov.*] Broad open space.

ஓளி, s. Order, arrangement, regularity, ஒழுங்கு. 2. An elephant stall, யானைக்கூடம். (*p.*)

ஓனம், s. A particle used by children in sounding the long letters, எழுத்தின்சாரியை.

ஓனூர், s. A city on the Malabar coast, நகரம்.

ஔ

ஔ—ஔகாரம். The twelfth or last of the vowels in Tamil, உயிரெழுத்தி லொன்று.

ஔகாரக்குறுக்கம், s. The letter ஔ shortened in sound, சார்பெழுத்துக்களி லொன்று.

*ஔசனசம், s. (*Tam.* உசனம்.) The code, &c., of Usanas, அட்டாதசதருமசாத்திரத் தொன்று. Wils. p. 177. OUSHANASA. See தருமநூல்.

*ஔடதம்—ஔஷதம், s. [*com.* அவுழ்தம்.] Medicine, a medicament or drug, மருந்து. 2. An antidote, a remedy, மாற்றுமருந்து. 3. A feigned class of vegetable medicines possessing wonderful properties, of which four kinds are specified, viz.: 1. சல்லியகரணி, medicines curing wounds made with pointed weapons. 2. சந்தானகரணி, setting broken bones. 3. சமானகரணி, or சம்பன்னகரணி, curing bruises, scars, &c. 4. சஞ்சீவகரணி, or சஞ்சீவி, restoration of the swooning or the dead. Wils. p. 177. OUSHATA.

இலங்கனம்பரமௌஷதம். Dieting or abstinence is the best medicine for the sick.

*ஔதாரியம், s. Munificence, liberality, மிகுகொடை; [*ex* உதாரம்.] Wils. p. 176. OUDARYA.

ஔதாரியன், s. One who gives without limit, a very generous person, வரையாதுகொடுப்போன்.

*ஔபாசனம், s. Religious practice, the performance of prescribed rites—as உபாசனம். 2. A daily offering made by fire kept always burning, நித்தியோமப்புகை. Wils. p. 176. OUPASANA.

*ஔரசன், s. A child by a wife of the same tribe, குலமொத்தகன்னிகையைத்தேவேட்டுப் பெற்றபுத்திரன். Wils. p. 176. OURASA.

*ஔரிதம், s. One of the eighteen தருமநூல். (*p.*)

ஔவியம், s. Envy, பொறாமை. (*p.*)

ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்படும். The prosperity of the envious and adversity of the ingenuous will be pondered by the wise as things mysterious.

ஔவியம்பேசேல். Don't speak enviously. (ஔவை.)

ஔவிக்க, inf. To be envious, பொறாமையடைய. (*p.*)

ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவடௌவை யைக்காட்டிவிடும். Luckshmi envying (the prosperity) of the envious man will introduce her sister to him and take her own departure.

ஔவு, கிறேன், ஔவினேன், வேன், ஔவ, v. a. To grasp or seize, or take hold with the mouth, to bite off, கடித்துப்பிடிக்க. 2. To graze, rub off the skin, burn or scald so as to excoriate, அழுந்திவெடுக்க. —*Note.* The meaning is similar to கௌவ, but less intense.

ஔவிவௌவிவிழுகிறான். He comes as if he would devour us.

குழைக்தைமுலையைவௌவிவௌவியுண்கிறது. The infant takes the breast.

நெருப்புத்தோலைவௌவியெடுத்துப்போட்டது. The fire has taken off the skin.

பசுவின்கன்றுபுல்லைவௌவித்தின்கிறது. The calf takes the grass into the mouth and eats.

சோற்றைவௌவித்தின்கிறான். He takes the rice with the mouth from the palm of the hand and eats it. 2. He eats voraciously.

ஔவை, s. A mother, a matron, an old lady, தாய். 2. A female ascetic—chiefly used of the Jaina sect, தவப்பெண். (*p.*) 3. An ancient authoress who wrote on moral subjects; she was the eldest of four sisters, who also were authoresses. They were the reputed sisters of திருவள்ளுவர் the author of the Cural, ஔவையார்.

ஃ

ஃ. The guttural letter called ஆய்தம் and inserted by Tamil grammarians between the vowels and consonants as not properly belonging to either; it occurs only after a short initial and before a hard letter—as அஃகம், எஃகுதல், அஃது. This letter is found only in poetic language and is often inserted merely to fill up the verse. Children in learning the alphabet write it ஃ and call அக்கேனா or அக்கேனம்.

க

க. The first vowel consonant and the first of the hard letters, உயிர்மெய்யெழுத்து. 2. The figure one, ஒன்றென்னுமெண்ணின்குறி. 3. A termination of verbs in the optative mood singular or plural, வியங்கோள்விகுதியி லொன்று—as செய்க, let me, him, or us, her, &c. do it; may we or they do it.

ககான்—ககரம்—ககாரம், s. The letter க. (p.)

கஃசு, s. A weight, the fourth of an ounce, கற்பலம். (p.)
தொடிப்புழுதிகஃசாவுணக்கின். If an ounce of soil be so dried as to weigh but a quarter of an ounce. (குறள்.)

ககமாறம், s. The மணித்தக்காளி plant, Solanum rubrum, L.

*ககம், s. A bird, பறவை. 2. An arrow, அம்பு; [ex க, the sky.] Wils. p. 268. K'HAGA. (p.) 3. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சாசனபாஷாணம்.

ககபதி, s. The brahmany kite, the reputed king of birds. In Hindu mythology, this bird is said to be the vehicle of Vishnu, கருடன். Wils. p. 268. K'HAGAPATI. (p.)

ககேசன், s. The brahmany kite —as the king of birds, கருடன். (p.)

ககேந்திரன், s. The brahmany kite, கழுதி. Wils. p. 268. K'HAGESUARAS, K'HAGESWARAS, K'HAGENDRA.

ககவசுகம், s. The banyan tree, ஆலமரம், Ficus Indica. (M. Dic.)

*ககனம், s. A wood or thicket, a jungle, காடு. Wils. p. 286. GAHANA. 2. The air, the atmosphere, the sky, &c., ஆகாயம். 3. An army, படை. 4. A turnip-shaped root, கிழங்கு. (p.)

ககனாரவிந்தம், s. The sky-lotus. See ஆகாயத்தாமரை.

*ககுபம், s. A region or point of the compass, திசை. 2. A tree, the மருதமரம், Terminalia alata, L. Wils. p. 178. KAKUB'HA. (p.)

*ககோளம், s. The vault or circle of the heavens, a plain sphere, அண்டகோளம். Wils. p. 269. KHAGOLA.

ககோளசாஸ்திரம், s. Astronomy, வானசாஸ்திரம்.

கக்கக்கெனல், v. noun. Clucking—as fowls, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

*கக்கசம்—கக்கிசம், s. [prov. கர்க்கசம்.] Difficulty, hardness, பிரயாசம். Wils. p. 169. KARKASHA.

கக்கசமாயிருக்க, inf. To be difficult.

கக்கசமானவேலை, s. A difficult work.

*கக்கம்—கக்ஷம்—கட்சம், s. The arm-pit, அக்குள். 2. The side under the arm as low as the elbow, where a thing is held or carried, கைக்கிடும். 3. Sediment, dregs of oil, butter, கசடு. Wils. p. 178. KAKSHA.

கக்கத்திலேக்கிக்கொண்டுபோகிறது. To carry anything under the arm.

கக்கத்திலேவைக்க, inf. To put under the arm.

கக்கப்பாளம், s. A vessel or bag carried under the arm by religious mendicants, கக்கத்திலெக்குமூட்டை.

கக்கப்பொட்டணம், s. A bundle of cloth carried under the arm.

கக்கரி, s. A cucumber creeper, ஒர்கொடி, Cucumis sativus, L.

கக்கரிக்காய், s. The common cucumber.

கக்கலாத்து, s. (For.) An insect—the cockroach, சப்பாத்துப்பூச்சி, Blatta orientalis, L.

கக்கு, கிறேன், கக்கினேன், வேன், கக்க, v. a. To vomit, to cast from the mouth or stomach, சத்திசெய்ய. 2. To eject poison—as a snake, கக்குகால. 3. v. n. To rebound—as a nail, ஆணிமுதலியவெதிரெழ. 4. To overflow—as a tank, &c., மிகக். 5. To shoot out ears of corn, கதிரீன. 6. To cough spasmodically—as in hooping cough, மிகவிருமு.

அந்தப்பிள்ளையைவிழுங்கிக்கக்குகிறான். He is extremely fond of that child.

காகந்தன்குஞ்சுக்குக்கக்கிக்கொடுக்கிறது. The crow feeds its young from its own mouth.

முத்துக்கக்கினசிப்பி. Oysters that have ejected their pearls.

பாம்புவிஷத்தைக்கக்கிற்று. The serpent has ejected its venom.

கண்கோபாக்கினியைக்கக்குகிறது. His eyes shoot out anger.

கிரகணங்கக்கிப்போட்டது. The eclipse is ended.

அவன்சரீரமிரத்தங்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. His body possesses an excess of blood.

தின்றதையுங்கக்கிக்கொடுத்துவளர்த்தேன். I fostered him with food from my own mouth.

இவ்வீடுசெல்வங்கக்குகிறது. This house overflows with wealth.

ஆணிகக்கிப்போயிற்று. The nail or peg has rebounded.

எண்ணெய்கக்கிப்போட்டது. The oil has oozed out; i.e. from the pores which had absorbed it when rubbed on the skin. 2. The drugs infused in oil have yielded their virtue, it is time to remove it from the fire.

ஆறுகக்கிப்பாய்கிறது. The river overflows.

கக்கக்கொடுக்க, inf. To pamper, surfeit one (spoken in reproach).

கக்குவிக்க, inf. To be importunate for any thing due, to dun.

கக்குவான், s. A disease, the chin-cough, whooping cough, குக்கல்கோய்.

கக்கல், v. noun. Vomiting, சத்திசெய்கை. 2. s. Any thing ejected from the mouth, சத்தி.

நெல்லெல்லாங்கக்கலும்விக்கலுமாயிருக்கிறது.... The rice-ears are all shot forth and shooting forth.

கக்கல்நோய், s. The chin-cough, கக்குவான்.

கக்குரிதி, s. A difficulty, கர்க்கசம்.

கக்குரிதிபட்டநாலுபணங்கொடுத்தான். He gave four fanams with much difficulty.

கக்குரிதியாயிருக்கும். It will be difficult.

*கங்கணம், s. A bangle or bracelet, கடகம். 2 An arm-ring worn between the wrist and the elbow, கைவளை. 3. A yellow cord which the Hindus tie with a piece of turmeric to the right arm of the bridegroom and the left arm of the bride, also round the arm of such as bind themselves by a religious vow, காப்பு. Wils. p. 178. KANKAN'A. 4. A water-fowl, ஒர்நீர்வாழும்பறவை.

கங்கணங்கட்டிக்கொள்ளுகிறது. To tie such a cord.

இது காரியத்தைக்குறித்துக் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டேன். I have bound myself to undertake the business.

ஏன்கங்கணங்கட்டிக்கொண்டுநிற்கிறாய். Why are you so pertinaciously set on doing this?

*கங்கதம், s. A comb, an instrument for cleaning the hair, சீப்பு. Wils. p. 178 KUNKATA.

கங்கம், s. A species of hawk or kite, the பருந்து. 2. An eagle, கழுகு. 3. A comb, சீப்பு. 4. A spark of fire, தீப்பொறி. (p.) 5. A species of arsenic, கோளகபாஷாணம்.

கங்கபத்திரம், s. An arrow, அம்பு. 2. A hawk's feather, பருந்திறகு. Wils. p. 178. KANGHAPATRA. (p.)

கங்கன், s. The name of a king, under whose auspices Nannool was composed, ஒரரசன். 2. A species of arsenic in its natural state, பிறவிச்சிப்பாஷாணம்.

*கங்காளம், s. A skeleton, முழுவெலும்பு. Wils. p. 179. KANKALA. 2. A large brass plate to eat from, உண்கலம். (p.)

கங்காளமாலி, s. Siva, சிவன். Wils. p. 179. KANGALAMALI.

கங்காளன், s. Siva as wearing bones, சிவன். 2. Blue vitriol, துரிசு. (p.)

கங்காளி, s. Kali, காளி. (p.)

*கங்கு, s. A black kind of millet, கருந்தினை, Panicum Italicum. Wils. p. 179. KUNGU.

கங்கு, s. A ridge or bank to retain water in rice-lands, வயலின்வரம்பு. 2. The side of a bank or ridge, வரம்பின்பக்கம். 3. A limit or border, எல்லை. 4. An eagle, கழுகு. 5. A kite, பருந்து. (p.) 6. The two sides in prison-bars or other play separated by a limit, ஒர்விளையாட்டிற்குறிக்குமெல்லை. 7. [prov.] The bottom of a palmyra stem which parts and embraces the tree, பனைமட்டையினடிப்புறம்.

சீலைகங்குகங்காய்க்கிழிந்துபோயிற்று. The cloth is torn all in shreds.

கங்குகரையில்லாதசனம். An innumerable multitude of people.

கங்குகரையில்லாமற்பேசுகிறான். There is no end of his talking.

கங்குகரையில்லாமை, neg. v. noun. Boundlessness, illimitableness.

கங்குபிரித்தாட, inf. To play at prison-bars, having made the divisions.

கங்குமட்டை, s. The bottom of a palmyra leaf stalk encircling the tree.

கங்குவடலி, s. A young palmyra tree with the dried leaves still adhering to it strunk.

கங்குல், s. Night, இரவு. 2. Darkness, இருள். 3. The second lunar asterism, பரணிநாள். (p.)

கங்குல்விழிப்பு, s. Watch-night, abstaining from sleep during the night.

கங்குற்சிறை, s. Night-watch.

கங்குனிறம், s. Black color.

கங்குனிறத்தலைமயிர்க்கூந்தல். The dark downy hair.

*கங்கை, s. The river Ganges or its personification as a goddess being the wife of Chandanu, பகீரதி. Wils. p. 275. GANGA.

கங்காசலம், s. The water of the Ganges, either as flowing in its bed, or as conveyed to other places for sacred purposes. Wils. p. 776. GANGAJALA.

கங்காசலக்குப்பி, s. A vessel made of a kind of coarse black glass in which the Hindu ascetics convey water from the Ganges, மேருக்குப்பி.

கங்காசுதன்—கங்கைபெற்றோன்—கங்கைமைந்தன், s. Bishma, வீடுமன். 2. Subramania, சுப்பிரமணியன். Wils. p. 276. GANGASUTA. 3. Ganesa, விநாயகன். (p.)

கங்காக்ஷேத்திரம், s. The river Ganges including two kòsh, or about four miles on either of its banks; all dying within such limits go to heaven, whatever be their crimes. 2. A pure or sacred place. Wils. p. 276. GANGAKSHETHRA.

கங்காதரன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 276. GANGATHARA.

கங்காதீரம், s. The sacred banks of the Ganges, கங்கைக்கரை. Wils. p. 276. GANGATEERA.

கங்காதேவி, s. The river Ganges regarded as a goddess, கங்கை.

கங்காஸ்நானம், s. Ablution in the Ganges.

கங்கேஷ்மிசுரன், s. The name of a famous brahman, a logician who lived near the Ganges, the author of the book கௌடதர்க்கம்.

கங்கேஷ்மிசுரம், s. A logical treatise composed by கங்கேஷ்மிசுரன்.

கங்கைசக்களத்தி, s. Parvati, பார்ப்பதி.

கங்கைவேணியன், s. Siva, he whose hair is adorned with the Ganges, சிவன்.

கங்கை—கங்கைக்குணான், s. [as கவட்சாரம்.] A solder, metallic cement. (M. Dic.)

கங்கையோன், s. Blue vitriol, துருசி.

கச, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To taste bitter, harsh, astringent, &c., கைக்க. 2. To be embittered—as the mind, to be disgusted with, be alienated from, வெறுக்க.

சத்திபதிக்தல்லாதுவிடையங்கசக்கமாட்டாது. Unless divine power be exerted on the mind, sensual objects will not lose their charms.

ஒருத்தன்மேலேகசந்திருக்க, inf. To be bitter against any one.

கசப்பு, v. noun. Bitterness, astringency, கைப்பு. 2. Disgust, alienation of the affections, வெறுப்பு.

துறவிக்குப்பிரபஞ்சங்கசப்பு. Secular things are distasteful to the ascetic.

அவ்விரண்டுபெயருக்குட்கசப்புண்டாயிற்று...... Those two persons are embittered towards each other.

கசகசத்தல் — கசகசவென்றிருத்தல்—கசகசெனல், v. noun. Sounding or rattling as the crumpling of fine paper, linen; the moving or rubbing of small seeds, &c., rustling, ஒலிக்குறிப்பு.

கசகசவென்றுதண்ணீரூறுகிறது. The water springs up with a quick gurgling noise.

கசகசென்றுநடக்கிறான். [prov.] He walks fast, making a quick rattling noise with his garments, sandals, &c.

அவருக்கிப்போதுகசகசென்றுநடக்கிறகாலம். It is with him a time of prosperity.

கசகசா, s. The poppy, ஓர்பூண்டு, Papaver somniferum, L.

கசகம், s. The cucumber creeper, வெள்ளரி, Cucumis sativus, L.

கசகரிகம், s. A cucumber creeper, க்கரி.

கசகன்னி, s. A large-leafed shrub, வெருகு.

கசகு, கிறேன், கசகினேன், வேன், கசக, v. n. To be backward, unwilling, reluctant to an undertaking, to have misgivings, சமுவ.

கசக்கார், s. The sweet mango tree, தேமா.

கசக்கு, கிறேன், கசக்கினேன், வேன், கசக்க, v. a. To rub or bruise between the hands or fingers, to rub a lemon or a cow's udder, &c., to soften it; to mash, squash, squeeze, இலைமுதலியவற்றைக்கசக்க. 2. To wash linen, &c. softly, வஸ்திரத்தைக்கசக்க.

கசக்கிப்பிழிய, inf. To wring out wet clothes, &c., to wring and squeeze out.

கசக்கிப்போட, inf. To rub with the hands. 2. To wash softly, to wring.

மனதைக்கசக்கிப்போட்டான். He has wounded my feelings.

அந்தச்சிறுவனைவேலையிலேகசக்கிப்போட்டான்.. He has kept the youth too close at work.

கண்ணைக்கசக்க, inf. [prov] To rub the eyes—as one who has just awoke.

கசக்கு, v. noun. Squeezing, rubbing, bruising, கசக்கச்செய்கை. 2. Languor, drooping, சோர்வு.

அவனெனக்கொருகசக்குக்குக்காரனன். He is not a match for me.

கசக்குப்புகையிலை, s. [prov.] Tobacco prepared in a certain way for smoking.

கசங்கு, s. A palm tree, ஈந்து, Phœnix, farinifera, L. 2. A switch of the palm tree, ஓலைக்கிடையிலீர்க்கின்மட்டை.

கசங்கு, கிறேன், கசங்கினேன், வேன், கசங்க, v. n. To be squeezed, bruised, rubbed as a leaf, &c. between the hands, fingers, &c.; to fade as a handled flower, to be mashed, குழைய. 2. To be exhausted, be worn out by labor, walking, &c. இளைக்க. 3. [prov.] To be hurt in mind, to be wearied, displeased, மனநோவ.

பூக்கசங்கிப்போயிற்று. The flower is defaced by being handled.

அவனுடையமனங்கசங்கிப்போயிற்று. His feelings are hurt.

குழந்தைகசங்கிப்போயிற்று. The infant is exhausted by being handled so much.

வேலையினாலேகசங்கிப்போனான். He is greatly worn down with labor.

கசங்கல், v. noun. The state of being crumpled, squeezed. 2. Fading, withering.

கசடு, s. Blemish, fault, defect, inaccuracy, imperfection, குற்றம். 2. A blot, மாசு. (p.) 3. (c.) Doubt, ஐயம். 4. A scar, தழும்பு.

கசடற, adv. Faultlessly, correctly, distinctly, thoroughly.

கற்கக்கசடற. Learn thoroughly (what you undertake). (குறள்.)

கல்விக்கழகு கசடறமொழிதல். Correctness of language (in matter and diction) is the beauty of learning.

கசடன், s. (pl. கசடர்.) A base person, a low-bred or wicked person, கீழ்மகன். 2. An inconsiderate or careless man.

கசடானமனம், s. A discontented mind.

கசட்டுத்தனம், s. Imperfection.

கசட்டை, s. [prov.] Astringency as of some unripe fruits, astringent matter, bitterness, துவர்ப்பு.

கசட்டைத்தயிர், s. Curds from which the better part has been removed.

கசட்டைப்பிஞ்சு, s. Astringent unripe fruits.

கசமாது, s. The ஊமத்தை plant, Datura, L.

*கசம் s. [also கயம்.] An elephant, யானை. 2. A measure of length, two cubits or a yard, இரண்டுமுழஅளவு. 3. Consumption, கயரோகம். 4. A spring, சுருந்து. 5. Hair, மயிர். (p.)

ஒருகசமாழந்தோண்டுகிறது. To dig one yard deep.

கசகன்னம், s. The power or art of moving or waving the ears in imitation of an elephant, தொழில்நுட்பம்.

கசத்தொனி, s. The roaring of an elephant.

கசபரிட்சை, s. Examining of elephants—one of the sixty-four arts. See கலைஞானம்.

கசபுடம், s. A fire prepared with one thousand cakes of dried cowdung for calcining medicines; also the cavity made for the fire, ஆயிரமெருமுட்டையைத்தெரிக்கும்புடம். Wils. p. 276. GAJAPUTA.

கசப்புளுகன், s. A notorious liar, பெரும்பொய்யன். 2. A great boaster, exaggerator, &c., தன்னைப்புகழ்வோன்.

கசமடையன், s. A great fool, a very dolt, மிகுமூடன்.

கசரிபு, s. A lion, சிங்கம்; [ex ரிபு, enemy.]

கசரோகம்–கயரோகம்–கசவியாதி, s. Consumption.

கசவிருள், s. Great darkness.

கசாக்கிரம், s. The end of a hair. 2. A minute part of long measure.

கசாசனம்—கசாசனே, s. The religious fig tree, அரசமரம், Ficus religiosa, L. Wils. p. 277. GAJASHANA.

கசேந்திரன், s. An elephant of the largest and best species, ஐராவதம். Wils. p. 277. GAJENDRA.

கசேந்திரஐசுவரியம், s. The felicity arising from the possession of an elephant.

கசர், s. [vul. prop. கயர்.] Astringent matter—as juices, &c.—spoken of its effects in tainting metals, linen, the skin, &c., கறை. 2. Astringency in taste, துவர்ப்பு.

கசரூற, inf. To be stained as clothes by contact with astringent vegetable matter.

கசர்பிடித்தல், v. noun. Becoming tinged instantaneously or otherwise with vegetable matter.

கசர்ப்பாக்கு, s. Very astringent areca nuts.

கசவஞ்சி—கயவஞ்சி, s. [prov.] A niggard, உலுத்தன்.

கசவாரக்கெட்டது, s. [prov.] That which is useless, good-for-nothing, உதவாதது.

கசற்பம், s. Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள், Curcuma longa, L. (சது.) (p.)

கசனே, s. [prov.] Dampness, moistness—as round a well, or produced by salt, &c., ஈரம். 2. One of the marks by which cattle are branded, குறிச்சூடு.

வீடுகசனேகொண்டுவிட்டது. The house is become damp.

கசனேத்தரை, s. Humid soil, a damp floor, &c.

கசாகூளம், s. [vul.] All in confusion, topsy-turvy, hurly-burly, தாறுமாறு. 2. Mixed blood, பலசாதிக்கலப்பு. 3. The dregs of the community, the refuse of any thing, குப்பை.

*கசாயம்—கஷாயம், s. [impr. கயாயம்.] Decoction. Wils. p. 205. KASHAYA.

கஷாயங்காய்ச்ச—கஷாயம்வைக்க, inf. To prepare a decoction.

திரிகடுகுக்கஷாயம், s. A decoction of three medicinal ingredients; viz.: dry ginger, pepper, and long-pepper.

திரிபலைக்கஷாயம், s. A decoction of gall-nut, the fruit of Terminalia and Emblica.

அறுதண்டகஷாயம், s. A decoction of the root of Arugu grass and pepper.

பஞ்சமூலகஷாயம், s. A decoction of five different medicinal roots—as சுக்கு, dry ginger; பேரரத்தை, Alpinia galanga, major; செவ்வியம், Piper nigrum; சித்திரமூலம், Plumbago zeylanica, and திப்பிலிமூலம், Piper longum.

கசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To grow moist, to ooze out—as moisture from a wall; to spread or extend—as humidity round a well, &c., ஈரமூற. 2. To perspire—as the hands and feet, வேர்க்க. 3. To grow tender-minded, become compassionate, to relent, இரங்க. 4. To become soft, to melt—as jaggary, salt, &c., with damp, உப்புமுதலியனகசிய. 5. To weep, அழ.

மனங்கசிகிறது. To become tender in mind, to be kind, affectionate, &c.

மனங்கசிந்தழுகிறது. To weep bitterly.

தலையிலெண்ணெய்கசிகிறது. The head is greasy with oil.

ஈரங்கசிகிறநிலம். Marshy land in which moisture abounds.

ஓட்டிலீரங்கசிகிறது. The moisture oozes from the tiles.

கசிகசிப்பு, v. noun. Being wet or cold, &c., to the sense of touch, கசிவு.

கசிவு, v. noun. Dampness, greasiness, moisture—as of land, sugar, salt, furniture, &c., ஈரம். 2. Tenderness, sensibility, softness, அன்பு. 3. Secretion, perspiration on the surface of the body, வேர்வை. 4. Pain, distress, வருத்தம்.

கசிவகத்துண்மை, s. One of the ten வேளாண்மைமாந்தரியல்பு. 2. Kind-heartedness.

கசிவானபேச்சு, s. Obliging, courteous language, tender expression.

கசிவானமனம், s. A relenting or affectionate mind, a heart susceptible of tender feelings, devotional or otherwise.

*கசிதம், v. noun. Setting or mounting with precious stones, enchasing, inlaying, பதிப்பு. 2. Plating, gilding, &c., பூச்சு. Wils. p. 269. KHACHITA. 3. s. A small ladle used in burnt offerings for taking up ghee, துடுப்பு. (p.)

இரத்தினக்கசிதமானபாதரட்சை. Shoes set with gems.

கசுகுசெனல், v. noun. [vul.] Whispering, மெதுவாகப்பேசுதல்.

கசுகுசென்றுபேசல், v. noun. Whispering, speaking softly or in the ear.

கசுபிசுத்தல், v. noun. Being ropy or unctuous so as to stick to the hand or feet. See பிசுபிசுத்தல்.

கசுமாலம், s. [vul.] Nastiness, filthiness, அழுக்கு.

கசுமாலச்சீலை, s. A dirty cloth.

கசுமாலி, s. (masc. கசுமாலன்.) A dirty woman, அசுத்தமானவள். 2. A termagant, கெட்டவள்.

கசை, s. A horse-whip, குதிரைச்சம்மட்டி. 2. A scourge or whip in general, சம்மட்டி. 3. [in jewelry.] Ornamental work in imitation of the braiding of a whip, சித்திரவேலை. 4. A coat of mail, கவசம். 5. Cement, பசை. (p.)

கசைபோட்டொட்ட, inf. To cement.

கசைமுறுக்கி, s. A goldsmith's forceps, தட்டான்குறடு.

கசைவளையல், s. Bracelets ornamented with braided gold wire.

கசைவேலை, s. Braiding with gold wire.

கசைவைத்தபுடவை, s. Gold-fringed cloth.

கச்சகம், s. A monkey, குரங்கு. (சது.) (p.)

கச்சட்டம், s. Folds in the garment of a Hindu, உடைமடிப்பு. 2. An inner waist-cloth worn over the privities, கோவணம்.

கச்சதூஷன், s. A frog, தவளை. (Rott.)

*கச்சபம், s. A turtle, a tortoise, ஆமை. Wils. p. 179. KACHCHAPA. (p.)

கச்சபக்கடாய், s. [com. கச்சக்கடாய்.] The shell of the tortoise.

கச்சபாலையம், s. A shrine in Conjeveram.

கச்சம், s. An elephant's neck-rope, யானைக்கழுத்திடுகயிறு. 2. Stays for the breast, முலைக்கச்சு. (பிங்.) 3. A stirrup, அங்கவடி. (பிங்.) 4. Measure in general, அளவு. 5. A dry measure, மரக்கால். 6. Venture, daring rivalry, துணிவு. (பிங்.) 7. Debt, கடன். 8. A fish, ஓர்மீன். 9. Thong, வார். (p.)

கச்சச்செல்வம்—கச்சத்தினங்கம், s. A bone of that fish.

*கச்சம், s. The front border of the cloth worn below the waist—chiefly a woman's, முன்றானை. Wils. p. 179. KACHCHA.

கச்சங்கட்டுதல், v. noun. Tucking up the cloth behind.

கச்சல், s. [vul.] Tenderness, leanness, smallness, சிறுமை. 2. (fig.) A lean man, ஒல்லியர். 3. [prov.] Very tender fruit, மிகவுமிளம்பிஞ்சு. 4. [prov. கைத்தல்.] Bitterness, கசப்பு. 5. A fish, ஓர்மீன்.

வாய்கச்சலாயிருக்கின்றது. The mouth is bitter.

கச்சற்கருவாடு, s. A small kind of dried fish.

கச்சற்கொடி, s. A creeper, ஓர்கொடி.

கச்சற்கோரை, s. A kind of grass.

வாழைக்கச்சல், s. A tender plantain.

கச்சவடம், s. Traffic, merchandise, commerce, especially in cloth, வியாபாரம்.

பிச்சைக்குமூத்ததுகச்சவடம். The business of a peddler is little better than begging. [prov.]

கச்சவடக்காரன், s. A merchant, man of commerce.

கச்சவடம்பண்ண, inf. To trade, to traffic in cloth.

*கச்சளம், s. Darkness, இருள். 2. Collyrium for the eyes, கண்ணிலிடுமை. Wils. p. 180. KAGGALA. (p.)

கச்சன், s. A tortoise, ஆமை. (M. Dic.)

கச்சாச்சேர், s. A weight of eight palams, எட்டுப்பலம். See சேர்.

கச்சாயம், s. Cakes, cracknels, சிற்றுண்டி.

கச்சாயவகைகள், s. [vul.] Divers sorts of cakes.

கச்சாலம், s. A kind of arsenic in its natural state, கரப்பாஷாணம்.

கச்சாலை, *s.* A shrine in Conjeveram, கச்சபாலயம்.

கச்சாலையெம்மானிமையோர்க்கிறை. Siva who dwells in this shrine is the lord of the celestials. (தன்டிய.)

கச்சால், *s.* [*prov.*] A wicker basket for catching fish, மீன்பிடிக்குங்கூடு.

கச்சான், *s.* [*prov.*] The west wind, மேல்காற்று. 2. [*in seamen's language.*] The west, மேற்றிசை.—*Note.* The meaning of this word according to Rottler is south-west wind.

கச்சான்கோடை, *s.* The south-west wind.

கச்சி, *s.* The city of Conjeveram, காஞ்சி. 2. The கச்சில் creeper. 3. A cocoanut shell, தட்டங்கச்சி.

கச்சு, *s.* Broad tape, webbing, strap (of cloth), bandage, slip, fillet, band, braces, girth, strap, கச்சைப்பட்டை. 2. Stays for women's breasts, முலைக்கச்சு. 3. A girdle, இடைக்கச்சு.

கச்சின்கடைக்கயிறு, *s.* The cord by which women tie their bodice.

கச்சுக்கட்டில், *s.* A bedstead braided with webbing.

கச்சுச்சாத்துதல், *v. noun.* [*prop.* கச்சைசாத்துதல்.] Tying an idol to its vehicle, or a vehicle to its poles for a procession.

கச்சுப்பட்டை—கச்சைப்பட்டை, *s.* Broad and strong band for the bottoms of chairs, bedsteads, palankeens, &c.

கச்சுப்பிச்சொனல், *v. noun.* Muttering, speaking indistinctly, தடுமாறுப்பேசுதல்.

கச்சுரு, *s.* Fire, நெருப்பு.

கச்சூரம், *s.* A shrub, கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduc, *L.*

கச்சேரி, *s.* (*Arab.*) A revenue or police office, a court of justice, a place of public business, உத்தியோகசாலை. 2. (*local.*) An assembly for vocal and dramatic entertainments, சங்கீதவினோதசபை.

கச்சை, *s.* A girdle, அரைக்கச்சு. 2. An elephant's neck-rope, யானைக்கழுத்திடுகயிறு. 3. A rope, a cord, கயிறு. 4. A coat of mail, கவசம். 5. A scar, a cicatrice, any mark made by a blow or wound, தழும்பு. 6. [*prov.*] A whole piece of Indian cloth. முழுப்புடவை.

கச்சைகட்டுதல், *v. noun.* Tucking up the cloth either loosely or closely. 2. Girding one's self. 3. Tucking up the fore-flap.

கச்சைக்கொடியோன், *s.* The king Karnan. (*p.*)

கச்சைநெய்தல், *v. noun.* Weaving a girdle.

யானைக்கச்சை, *s.* An elephant's rope, the string round his neck, also his girth.

கச்சோணி, *s.* A compound of spices used with betel, வாசனைப்பண்டம்.

கச்சோதம், *s.* (*Sans.* கத்தியோதம்.) A glow-worm or fire-fly, மின்மினி. (*p.*)

கச்சோலம், *s.* A kind of drug, the husk of cardamom, ஏலக்காய்த்தோல்.

கஞல்—கஞலு, கிறது, கஞன்றது, கஞலும், கஞல, *v. n.* To ascend, எழும்ப. 2. To be close, நெருங்க. 3. To be severe, quick, to have velocity, கடுக. 4. To abound, மிக. (*p.*)

கஞலவழிந்ததொல்லிருமை. Numerous were the wornout gold ornaments of ancient manufacture. (கலாசி.)

கஞலல்—கஞலுதல்—கஞறல், *v. noun.* Closeness, narrowness, நெருக்கல். 2. Rising, elevation, எழுச்சி. 3. Severity, quickness, கடுப்பு. 4. A sign of displeasure, வெகுட்குறிப்பு. (பிங்.) 5. Fullness, luxuriance, பொலிவு. 6. Abundance, plenty, மிகுதி. (*p.*)

கஞன்றல், *v. noun.* Ascent, எழுச்சி. (*p.*)

கஞறம், *s.* Fermented liquor, toddy, கள். (சது.) (*p.*)

கஞ்சகம், *s.* The outer end of a girdle worn by warriors, கச்சைமேற்தலைப்பு. 2. The outer border of a woman's cloth, முன்றானை.

***கஞ்சம்**, *s.* A goblet, a drinking vessel, பாத்திரம். 2. The lotus flower, தாமரை. 3. A metal, tutenag or white copper, also bell-metal, வெண்கலம். Wils. p. 277. Ganja. 4. The nectar of the immortals, அமுதம். Wils. p. 180. Kanja.

கஞ்சகாரர், *s.* Braziers, கன்னார்.

கஞ்சக்கருவி, *s.* Brass musical instruments, தாளமுதலியன.

கஞ்சத்தகடு, *s.* Tinsel, brass leaf—used to decorate the top of a room, the attire of players, &c., also cut in small pieces and scattered on festive occasions.

கஞ்சம், *s.* The கஞ்சா plant, Cannabis sativa, *L.* (கீரன்.) 2. A musical instrument of metal—a sort of cymbal, கைத்தாளம். 3. Deception, knavery, fraud, வஞ்சகம். 4. Pastry, அப்பவருக்கம். 5. Water, நீர். (*p.*) 6. A natural arsenic, சந்தடபாஷாணம். 7. A town, Ganjam, ஒரூர்.

***கஞ்சரீடம்**, *s.* A species of bird, a kind of black bird, wagtail, வலியான்குருவி. Wils. p. 269. Kanjareeda.

கஞ்சல், *s.* [*prov. vul.*] Sweepings, rubbish, heaps of leaves, &c., கூளம். 2. A litter, a mess, refuse, &c., குப்பை (prob. from கஞல்).

***கஞ்சனம்**, *s.* A kind of wagtail, வலியான், Gracula religiosa. Wils. p. 269. Khanjana. 2. A black bird, கரிக்குருவி. 3. A mirror, கண்ணாடி. 4. A kind of cymbal, கைத்தாளம். (*p.*)

கஞ்சனை, *s.* A small pot, கலசப்பானை. 2. A mirror, கண்ணாடி. (*p.*)

***கஞ்சன்**, *s.* Brahma, பிரமன். Wils. p. 180. Kanja. 2. A king, uncle of Kristna, கிருஷ்ணன்மாமன். Wils. p. 177. Kansa. (*p.*)

கஞ்சாரி, *s.* Vishnu, விட்டுணு. (*p.*)

கஞ்சா, *s.* A medicinal plant, yielding leaves of narcotic and intoxicating qualities much used by smokers, ஓர்செடி, Cannabis sativa. 2. Any thing intoxicating, கள். (திவா.)

கஞ்சாக்குடுக்கை, *s.* The கஞ்சா smoking pipe or hooka, the bowl of which in native use is formed of a cocoanut shell.

கஞ்சாப்பிடித்தல், *v. noun.* Smoking கஞ்சா.

கஞ்சாலேகியம், *s.* An inebriating electuary made of கஞ்சா—taken to promote venery.

சடைக்கஞ்சா, *s.* The female கஞ்சா plant.

பூக்கஞ்சா, *s.* The male of the above plant.

கஞ்சாங்கொற்றி, *s.* [*vul.*] A worthless person, காமில்லாதவன்.

கஞ்சாங்கோரை, *s.* A kind of wild marjoram used to expel fleas, &c., white basil or Indian tea; ஓர்பூடு, Ocimum album, *L.*

காட்டுக்கஞ்சாங்கோரை, *s.* A different species, Ocimum fastigiatum. (*Rott.*)

சிறுகஞ்சாங்கோரை, *s.* Another species, Ocimum ciliare. (*Rott.*)

கஞ்சி, *s.* A kind of rice-gruel forming an article of food—also used instead of starch, கஞ்சித்தண்ணீர். 2. Conjeveram, காஞ்சிபுரம்.

அவன்பசியாறக்கஞ்சிகுடிக்கிறான். He takes congee having no occasion to complain of hunger; i. e. he is neither poor nor rich.

கஞ்சிதோய்க்க—கஞ்சிபோட—கஞ்சிபிட, *inf.* To starch clothes, கஞ்சிசேர்ப்பிக்க.

கஞ்சிபோட்டபுடவை, *s.* A starched cloth.

கஞ்சித்தண்ணீர், *s.* Water poured off from boiled rice.

கஞ்சித்தெளிவு, *s.* Water strained from the rice after it is well boiled.

கஞ்சிப்பசை, *s.* Starch, பசைக்கஞ்சி. 2. The stiffness of starched clothes, கஞ்சிப்பற்று.

கஞ்சிவார்க்க, *inf.* To feed one with congee, to support.

கஞ்சிகை, *s.* A palankeen adorned with gems, a royal palankeen, இரத்தினச்சிவிகை. 2. Cloth, சீலை. 3. Curtains, திரைச்சீலை. (*p.*)

***கஞ்சுகம்**, *s.* Bodice, jacket, மார்புச்சட்டை. 2. A tunic, சட்டை. 3. Cloth, புடவை. 4. Snake's skin, பாம்புச்சட்டை. Wils. p. 180. Kanchuka. (*p.*)

கஞ்சுகர், *s.* Body-guards who wear jackets.

கஞ்சுகன், *s.* The God வைரவன்—a form of Siva. 2. [*as* சட்டைநாதன்.] Another form of Siva.

கஞ்சுகி, *s.* An attendant in the apartments of women. 2. One of the body-guard of a king, மெய்காப்பாளன். 3. A guardian, காவலன். 4. A snake, பாம்பு. 5. A jacket, சட்டை. 6. A curtain, திரைச்சீலை. Wils. p. 180. Kanchuki. (*p.*)

கஞ்சுளி, *s.* A jacket, சட்டை. 2. The bag of a religious mendicant, பொக்கணம். (*p.*)

கட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To jump, leap, or bound over, to step or stride over, தாண்ட. 2. To pass or get over, to cross, pass through a river, a country, &c., to traverse, கடந்துபோக. 3. To exceed, go beyond, surpass, அதிகரிக்க. 4. To go too far, transgress, deviate from rule, disobey, violate a command, a custom, &c., மீற. 5. To go, pass by, proceed, pass—as time, water, clouds, shadow, &c., to become obsolete, செல்ல. 6. To relinquish, surmount, escape from the sea of births, the world, &c. (ஷ. 5.) 7. To depart from, நீங்க. 8. To overcome, conquer, vanquish, ஜெயிக்க.

நின்னீக்கடப்பனேல். If I depart (from her)—

அவனையூரைக்கடக்கத்துரத்தினார்கள். They drove him out of the town.

கூற்றைக்கடத்தலரிது. It is difficult to escape from Yama (the regent of the dead).

வியாதிகடந்துபோயிற்று. The disease is past cure.

மண்டமர்கடந்தவேல்போலவொளிர்கின்ற. Glittering like the shining spear which had gained many a hard-fought battle—

காவல்கடந்து. Entering by force in spite of the guard— (கலாப.)

நீதிநெறிகடவான். He will not deviate from the path of virtue.

ஆறுகடக்குமளவும்அண்ணன்தம்பியெனல் ஆறுகடந்தால்நீயாரோநானாரோ. We were brothers till we had passed the river, but since then we are strangers; i. e. since he got his object he does not care for me.

கடத்தேற—கடந்தேற, *inf.* To be saved.

கடத்தேற்ற, *inf.* To save, to rescue, to bestow a permanent good, இரட்சிக்க.

கடத்தேற்றம், *v. noun.* Deliverance, final emancipation, இரட்சிப்பு.

கடந்தஎண்ணம், *s.* Excessive ambition, self-conceit.

கடந்தஞானம், *s.* Transcendent wisdom.

கடந்தநிலை, *s.* A transcendent degree—that of the ascetic.

கடந்தேற, *inf.* To rise to a higher degree in religion, சற்கதியடைய. 2. To pass safely through disasters, difficulties, &c., to be saved, இடையூறுகடக்க.

அணைகடந்தவெள்ளம், *s.* A flood overflowing an embankment.

ஆணைகடத்தல், *v. noun.* Violating an oath. 2. Disobeying the orders of a superior. 3. Disregarding the solemn adjuration of a conjurer—as wild beasts.

கடப்பு, *v. noun.* Passing over, கடக்கை. 2. *s.* A stile or other contrivance in a lane or hedge which a man may pass over or through, but not cattle, இரேக்குமாமுதலியன.

கடப்புக்கால், *s.* [*prov.*] Bandy legs, வளைந்தகால்.

கடவான், *s.* [*prov.*] A channel cut in the ridge of a rice-field to let the surplus water pass away, or for watering the next field, சிறவடை.

கடவு, *s.* [*prov.*] Way, path, வழி.

கடவுமரம், *s.* A turn-stile—as கடவை.

கடவை, *s.* Fault, defect, crime, குற்றம். (பிங்.) 2. A leap, jump, passing over, கடக்கை. 3. The door of a native house, garden, &c., the sill of which is to be stepped over, வாயில். 4. A ladder, ஏணி. 5. A break or opening in a fence with some obstructions or stoppage at the bottom, வேலியினிடைவெளி. 6. [*prov.*] A stile, &c., in a path to exclude cattle, கடப்பு.

கடவைப்பட, *inf.* To be going away—as a troublesome or mischievous person, நீங்க. 2. To disappear as property by stealth, காணாமற்போக.

கடகடத்தல்—கடகடெனல், *v. noun.* Clattering, rattling, rumbling, clicking, கடகடென்றொலித்தல். 2. Shaking, tottering, a word imitative of sound and motion, கடகடவென்றுபோதல்.

கடகடென்றுபாடஞ்சொன்னான். He repeated his lesson without hesitation.

பல்லுக்கடகடென்றுகிறது. My tooth is loose.

பெட்டிக்குள்ளேயாதோவொன்று கடகடென்கிறது. Something rattles in the box.

கடகடென்றோட, *inf.* To run at a rattling rate.

கடகடப்பு, *v. noun.* A clatter, a rattling, rumbling, a clicking, சரிக்கொலிக்குறிப்பு.

*கடகம், *s.* A bracelet, வளையல். 2. (*p.*) A circle, a ring, a wheel, வட்டம். 3. The side or ridge of a hill or mountain, மலைப்பக்கம். 4. An army, சேனை. (பிங்.) Wils. p. 180. Kadaka. 5. A variety of bracelets called கங்கணம்.

கடகம், *s.* A large ola basket, கடை. 2. (*p.*) A shield, கேடகம். 3. A surrounding wall, a fortification, மதில். 4. A pot with a kind of spout, an oil-pot, &c., கெண்டிகை. 5. A company or troop of elephants, யானைக்கூட்டம். 6. Weapons collectively, ஆயுதவர்க்கம். 7. A kind of dance, கூத்தின்விகற்பம். 8. Cancer, of the zodiac, கர்க்கடகம்.

கடசம், *s.* Bracelet (corruption of கடகம்).

கடத்து, கிறேன், கடத்தினேன், வேன், கடத்த, *v. a.* To remove, to transplace, பெயர்க்க. 2. To cause to go, to drive, செலுத்த. 3. To dismiss one with an excuse without complying with his request, to decline compliance, விலக்க. 4. To do work carelessly, to slight, act with eye service, pass time idly, கழிப்ப. 5. To put one off, delay, postpone, evade, தவணைசொல்ல. 6. To lengthen out a work, delay in performance, நீட்டிக்க.

வேலையைக்கடத்திப்போட்டான். He has evaded the duty under some pretence.

கைக்கொண்டநிரைக்கடத்தி. Driving home the cows which they had recovered—(பாரத.)

ஆசிக்கடத்திவிடேல். Getting rid of one who solicits favors.

பொருளைக்கடத்திப்போட்டான். He abstracted the property by force or by stealth.

தருகிறேனென்றுகடத்திப்போட்டார். He put me off, promising to give it.

கடத்தி, *appel. n.* One that does his work perfunctorily, an eye-servant, கழப்புணி.

கடப்பாடு, *s.* Duty, obligation, what is fit or proper to be done, கடமை. 2. Established custom, order, propriety, முறைமை; [*ex* கடம், bound.]

கடப்பாரை, *s.* A crow-bar, இருப்புப்பாரை.

கடப்பு—கடப்புநெல்லு, *s.* [*prov.*] A kind of rice that ripens in January, கருங்குறுவை.

கடமா—கடமான், *s.* A kind of animal, the wild cow, காட்டுப்பசு.

கடமுடெனல், *v. noun.* Wambling, as the bowels; rumbling, as the bowels, வயிறிரைதல். 2. Rattling, as any thing in a basket, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கடமை, *s.* An elk, a wild beast, ஓர்காட்டுமிருகம். 2. Duty, obligation, propriety, what should be done, முறைமை. 3. A debt, கடன். 4. Liability, exposure, tendency, responsibility, indispensability, தகுதி. 5. Allegiance, குடிகள்அரசர்க்குச்செய்யுமுரிமை. 6. Tax, assessment, tribute, toll, குடிமிறை.

கடமைசெலுத்த, *inf.* To perform duties, to pay tax.

கடமையின்குட்டி, *s.* The fawn of an elk.

கொம்புக்கடமை, *s.* [*prov.*] Tax on fishing boats.

*கடம், *s.* The secretion of an elephant in rut, யானைமதம். 2. An elephant's temples whence one of the secretions flows, யானைக்கதுப்பு. Wils. p. 180. Kada. 3. A large water-pot, குடம். 4. A troop of elephants, யானைக்கூட்டம். Wils. p. 307. G'hada. 5. Right, justice, நீதி. 6. A forest, jungle, காடு. 7. A hard or difficult way, அருநெறி. 8. The side of a mountain, மலைப்பக்கம். 9. A body, human or other, உடல். 10. A rope, கயிறு. 11. A garden, தோட்டம். 12. The sky, வானம். (சது.)(ஜ. 495.) 13. A kind of musical instrument, கடவாத்தியம். 14. Debt contracted, கடன். 15. A grave-yard, burning-ground, மயானபூமி. (*p.*)

கடமா, *s.* An elephant in rut.

கடமுனி, *s.* Agastia, அகத்தியன். (*p.*)

கடவாத்தியம், *s.* Water-pot—as a musical instrument.

கடாகாசம், *s.* Air in a vessel—as distinguished from மகாகாசம், the surrounding air, கடத்துக்குட்பட்டவாகாசம்.

*கடம்பம், *s.* A tree, கடம்பு. 2. A medicinal seed, the வாலுளுவை. (*p.*)

கடம்பர், *s.* Unruly persons, குறும்பர். (*p.*)

கடம்பல், *s.* A kind of tree—the குமிழ், Gmelina Asiatica, *L.* (*p.*)

கடம்பு, *s.* A flower-tree including two kinds, viz.: செங்கடம்பு, the red species, and வெண்கடம்பு, the white species, both sacred to the god Skanda, நீபமரம், Eugenia racemosa. 2. The first milk of cattle, &c., after calving, biestings, கடம்புப்பால்.

கடம்பவனம்—கடம்பாடவி, *s.* Madura, மதுரை.

கடம்பன், *s.* Skanda, கந்தன். (*p.*)

கடம்புப்பால், *s.* The first milk of women after child birth; also that of the inferior animals after giving birth.

நீர்க்கடம்பு, *s.* The water கடம்பு, Nanclea parniflora.

நிலக்கடம்பு, *s.* The land கடம்பு, Justicia acaulis.

கடம்பூர்—கடம்மை, *s.* A country, ஓரூர்.

கடம்மை, *s.* [*prop.* கடமை.] An elk, ஓர்காட்டுமிருகம்.

கடரி, *s.* A twining shrub very bitter, மரமஞ்சள், Coscinium feneestratum. (*M. Dic.*)

கடலகம், *s.* Castor plant, ஆமணக்கு. 2. (சது.) A sparrow, ஊர்க்குருவி. (*p.*)

கடலஞ்சிகம், *s.* The cusa grass, குசைப்புல், Saccharum, *L.*

கடலடக்கி, *s.* The பேய்முசுட்டை creeper.

கடலடைத்தான், *s.* Opium, அபினி. 2. The Cannabis Indica, கஞ்சா.

கடலாடி, *s.* The நாயுருவி plant, Achyranthes aspera, *L.*

கடலை, *s.* A kind of pulse, Bengal gram, ஓர்பயறு, Cicer arietinum, *L.*

கடலைக்கம்பி, *s.* A narrow stripe in cloth of the size of the pulse கடலை.

கடலைப்பருப்பு, *s.* The kernel of the கடலை pulse.

வேர்க்கடலை-நிலக்கடலை, *s.* Ground nut of the West-Indies, Arachis hypogoa.

கடல், *s.* The sea, ocean, சமுத்திரம். 2. A number, ஓரெண். (பிங்.) The seven oceans of the Puranas are, 1. லவணசமுத்திரம், sea of salt-water. 2. இக்ஷுசமுத்திரம், sea of the juice of sugar-cane. 3. சுராசமுத்திரம், sea of spirituous liquor. 4. சர்ப்பிசமுத்திரம், sea of clarified butter. 5. ததிசமுத்திரம், sea of curds. 6. க்ஷீரசமுத்திரம், sea of milk. 7. சுத்தோதகசமுத்திரம், sea of fresh water.

கடலுமாமிருக்கிறது. The sea is rough.

கடலடம்பு, *s.* A species of the அடம்பு plant.

கடலர், *s.* Fishermen, inhabitants of maritime districts, நெய்தனிலமாக்கள்.

கடலாமை, *s.* A sea-tortoise, Testudo imbricata, *L.*

கடலிரைச்சல், *v. noun.* The roaring of the sea, கடலொலி.

கடலிருஞ்சிமரம், *s.* A tree whose bark is used to absorb humors, ஓர்மரம்.

கடலுடும்பு, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

கடலுராய்ஞ்சி, *s.* A sea-bird, கடலில்வாழுமோர்பறவை.

கடலெடுத்தல், *v. noun.* Over-flowing, encroaching—as the sea, சமுத்திரம்பெருகுதல்.

கடலெலி, *s.* A fish, ஓர்மீன்.

கடலோடுதல், *v. noun.* Navigating, travelling by sea—as mariners, கடல்யாத்திரைசெய்தல்.

கடலோடி, *s.* A mariner, a seaman.

கடலோரம், *s.* The sea-shore, கடற்கரை.

கடல்கட்டி, *s.* [*prov.*] A sea-conjurer who by magic prevents sharks, &c., from injuring divers, கடலிலுள்ளவைசேக்குக்கொத்தடைகட்டுவோன்.

கடல்நாய், *s.* A kind of sea-dog.

கடல்நுரை, *s.* (*lit. the froth of the sea.*) Sea-shell eaten with age, Ossepiæ, the cuttle bone. (See அக்கினிசர்ப்பம்.) It is one of the twenty kinds of உபரசம். 2. A kind of pastry, ஓரப்பம்.

கடல்மனிதர், *s.* Sirens, mermen or mermaids.

கடல்மாதர், *s.* Mermaids, நீர்மகளிர்.

கடல்முனை, *s.* A cape, promontory, முனைக்கடல்.

கடல்யாத்திரை, *s.* Sea-voyage.

கடல்வண்ணன், *s.* Vishnu, விட்டுணு. 2. Ianar, ஐயனார். (*p.*)

கடல்விராஞ்சி, *s.* A shrub.

கடற்கரை, *s.* The sea-shore.

கடற்காளான், *s.* Sponge, *lit.* sea-fungus.

கடற்குதிரை, *s.* The sea-horse, a little fish, ஓர்மீன்.

கடற்குருவி, *s.* Salt in lumps, கல்லுப்பு. (*M. Dic.*)

கடற்கொடி, *s.* The தும்பை creeper.

கடற்கொழுப்பை, *s.* A weed, எருக்கன்கிப்பூடு, Microrhyncus sarmentosus.

கடற்சார்பு, *s.* A maritime district, the sea-coast, நெய்தனிலம்.

கடற்சில், *s.* The flat round seeds of a sea-plant, கடல்மரக்கொட்டை.

கடற்சேதம், *s.* Ship-wreck.

கடற்சேதப்பட, *inf.* To suffer ship-wreck.

கடற்சேர்ப்பன், *s.* A chief or headman in a maritime district, நெய்தற்றலைவன்.

கடற்பகழி—கடற்பக்கி—கடற்பட்சி, *s.* Shell-fish, சிப்பிசில்.

கடற்பச்சை, *s.* A plant—as சமுத்திரபச்சை.

கடற்பன்றி, *s.* The porpoise, sea-hog.

கடற்பாசி, *s.* Sea-weeds, acquatic plants of various kinds.

கடற்பாலை, *s.* Argyrcia speciosa, சமுத்திரசோகி.

கடற்பிணா, *s.* A female of the fisher tribe, நெய்தனிலப்பெண்.

கடற்பிறந்தாள், *s.* Lukshmi the sea-born—as produced from the sea of milk when it was churned by the gods and Asoors, இலக்குமி.

கடற்பெருக்கு, *s.* The tide, கடல்நீர்ப்பெருக்கு.

கடற்றழை, *s.* A weed in the sea.

கடற்றிரை, *s.* A wave of the sea.

கடற்றீ, *s.* The froth of the sea, கடல்நுரை.

கடற்றுறை, *s.* Sea-port.

கடல்கலக்கி, *s.* The பேய்முசுட்டை creeper.

கடவது. A defective verb used in the optative form, expressing, 1st. The duty of doing a thing; 2d. Desire—as போகக்கடவாய், O! that thou wouldst go; 3d. Sometimes ஆக is affixed to it, and then it serves to denote the present, imperfect and future optative.

செய்யக்கடவாக. May he do so.

கடவு—கடவுமரம்—கடவை, *s.* The name of a tree—the தணக்கு, Gyrocarpus jacquini.

கடவு, கிறேன், கடவினேன், வேன், கடவ, *v. a.* [*contr. of* கடாவு.] To cause to go, drive a beast or vehicle, to ride, செலுத்த. 2. To despatch, discharge missile weapons, பிரயோகிக்க.

தேர்கடவுதலிப்பாகனுனன். He became the peerless driver of the car.

கடவுள், *s.* The Deity, the Supreme Being, தெய்வம். 2. A god, a demigod, தேவன். 3. A sage, முனிவன். 4. A guru, குரு. 5. Goodness, நன்மை; [*ex* கட, surpassing, or கடம், bounded in, or by whom all are bound, the all-comprehensive being by whom universal nature is bounded.]—*Note.* Some philologists identify this word with the Anglo-Saxon word, *God.*

கடவுட்பணி, *s.* The serpent ஆதிசேடன். 2. Divine service, கடவுளூழியம்.

கடவுட்பாம்பு, *s.* Demigod of a serpent race supposed to support the earth, ஆதிசேடன்.

கடவுண்மூர்த்தி, *s.* Argha, the deity worshipped by the Jainas, அருகன்.

கடவுளர், *s.* The gods, வானவர்.

கடவுளர்தாரம், *s.* A medicinal tree, தேவதாரம், Sethia Indica, *L.* (*M. Dic.*)

கடவுள்வணக்கம், *s.* Invocation addressed to a god or the gods at the commencement of a treatise, மங்களாசாரணமுன்றிறுமொன்று. 2. Worship of the Deity, தெய்வத்தைவணங்குகை.

கடவுள்வாழ்த்து, *s.* An invocation addressed to God, divine praise, கடவுள்துதிக்கை.

கடறு, *s.* A forest, a jungle, காடு. 2. A difficult way, அருநெறி. 3. A scabbard, வாளுறை. (*p.*)

கடன், *s.* Debt, loan of money or of goods on trust, இருணம். 2. Tribute, tax, குடியிறை. 3. Duty, obligation, what is proper to be done or what one is bound to do, that which is devolved on one, accountability, responsibility, கடமை. 4. Measurement, அளவு. 5. A dry measure—the மரக்கால்.

கடனுக்குப்பாதகனுப்போனவன். One who is deeply in debt.

காலைக்கடன்கழித்தல். Performing the morning devotional exercises.

அதுன்மேல்விழுந்தகடன். It is your duty.

பகைவனைமுதலாய்ப்பரிவதுகடன். Even enemies ought to be loved.

யான்செய்யவேண்டியகடன். The duty which I ought to discharge.

கடனடைக்க—கடனிறுக்க—கடன்றீர்க்க, *inf.* To clear off a debt. 2. To perform an obligation, duty, &c., in general.

புத்திரன்றன்கடன்றீர்த்துப்போட்டான். The child has done his duty—spoken in commendation, or with reference to the performance of some exploit, &c.

கடனாக, *inf.* [*used adverbially.*] As a loan, in loan.

கடனாளி, *s.* One who is obliged to do a thing. 2. A debtor.

கடன்கட்டு—கடன்வழி, *s.* Doing a thing for form's sake, not cordially.

கடன்கட்டாய்ப்பேச, *inf.* To speak roughly.

கடன்கழிக்க, *inf.* To perform a duty, to return a kindness, &c., கடமைசெய்ய. 2. To perform the last funeral rites for a deceased person, either by fire or water, பிதிர்கருமஞ்செய்ய. 3. To perform private devotions as the repetitions of the மந்திரம், &c., நித்தியகருமஞ்செய்ய. 4. To do a service for one out of compliment, or for form's sake, மனமின்றிச்செய்ய.

கடன்காரன், *s.* A debtor, கடன்பட்டவன். 2. Sometimes a creditor, கடன்கொடுத்தவன்.

கடன்கேட்க, *inf.* To demand a debt. 2. To ask for a loan of money.

கடன்கொடுத்தவன், *s.* A creditor, a loaner.

கடன்சீட்டு — கடன்பத்திரம் — கடன்முறி, *s.* A bond of debt.

கடன்செய்ய, *inf.* To do one's duty, கடமைசெய்ய. 2. To perform funeral rites, பிதிர்கருமஞ்செய்ய.

கடன்திருநாள், *s.* A holy festival observed in fulfilment of a vow. (*Besch.*)

கடன்பட, *inf.* To contract debt, be indebted, கடனுக்குள்ளாக.

கடன்பற்ற, *inf.* To recover payment of a debt, கடனறவிட.

கடன்வாங்க, *inf.* To borrow money, contract a debt.

வாங்கினகடனைக்கொடாத வல்லாளகண்டன்.... One who is too unyielding to pay off his debts.

செய்கடன், *s.* A duty.

கடா, *s.* The male of goats, sheep, buffaloes, ஆடு, எருமை இவற்றினாண். 2. A question, interrogation, வினா.—*Note.* கடாய் is sometimes improperly used for கடா, to denote a he-goat or ram.

கடாக்கன்று, *s.* A young male buffalo.

கடாக்குட்டி, *s.* A young male sheep.

கடாத்தன்மை, *s.* Rashness, indiscretion, fool-hardiness, மடமை. 2. Unmannerliness, clownishness, stubbornness, disobedience, கீழ்ப்படியாமை.

கடாவடி, *s.* A second threshing of corn performed by buffaloes.

கடாவிட்டடிக்க, *inf.* To thresh corn a second time with buffaloes.

கடாவெட்டி, *s.* A butcher's knife, cleaver.

*கடாகம், *s.* A brass boiler, கடாரம். Wils. p. 184. Kadaha.

கடாசு, கிறேன், கடாசினேன், வேன், கடாச, *v. a.* [*prop.* கடாவ.] To drive—as a wedge or nail, ஆப்படிக்க. 2. To throw, fling, எறிய.

*கடாட்சம்—கடாக்ஷம், *s.* A leer, glance, or side-look deemed favorable in great persons, deities, &c., கிருபைபார்வை. 2. Grace, favor, clemency, benignity, கருணை. Wils. p. 181. Kadaksha.

கடாட்சவீட்சணம், *s.* A gracious look. (உப. 65.)

கருணைகடாட்சம்— கிருபாகடாட்சம், *s.* The eyes of mercy.

கிருபாகடாட்சமாய்ப்பார்க்க. To look with clemency.

கடாட்சிக்க, *inf.* To be benignant, to show kindness, favor, grace, &c., கிருபைசெய்ய.

குருவானவர்சீஷனுக்குக்கடாட்சித்துப்போதித்தார். The guru kindly taught the disciple.

கடாம், *s.* The secretion of an elephant in rut, யானைமதம். (உப. 202.) (*p.*)

*கடாரம், *s.* A brown, twany, yellow color compounded with black, கருமைகலந்தபொன்மை. Wils. p. 182. Kadara. 2. A brass boiler, கொப்பரை. 3. The city காழகம்.

கடாரி, *s.* [*vul.* கிடாரி.] A heifer, a young cow that has not calved, பசுவின்பெண்கன்று.

கடாரை, *s.* A species of citron tree, கடாரநாரத்தை.

கடாரங்காய், *s.* A citron, Citrus medica.

கடாவு, கிறேன், கடாவினேன், வேன், கடாவ, *v. a.* To discharge missile weapons, despatch, பிரயோகிக்க. 2. To ride, drive a vehicle, a beast, &c., செலுத்த. 3. To drive a nail, a peg, a screw, a wedge, &c., to nail on, to join boards by nailing, ஆப்பறைய. 4. To ask, interrogate, வினவ.—*Note.* கடாயது and கடாவியது are used in poetry for கடாவினது.

கடி, *s.* Scent, odor, fragrance, வாசனை. 2. Wedding, nuptials, கலியாணம். 3. Protection, safeguard, defence, காவல். 4. Sharpness, keenness, கூர்மை. 5. Brightness, transparency, ஒளி. 6. Fearfulness, dreadfulness, அச்சம். 7. Speed, swiftness, சீக்கிரம். 8. Poignancy, pungency, கரிப்பு, 9. Abundance, copiousness, plentifulness. மிகுதி. 10. Beauty, சிறப்பு. 11. Delight, gratification, pleasure, இன்பம். 12. Intensity, உக்கிரம். 13. Newness, modernness, புதுமை. 14. Sounding, sonorousness, ஓசை. 15. Time in minute or indivisible portions, பொழுது. 16. A flower-garden, சந்தனவனம். 17. Merriment, களிப்பு. 18. A vampire, a goblin, பிசாசம். 19. A corpse, பிணம். 20. Explication, விளக்கம். 21. (இரேவ.) A beggar's bowl, இரப்போர்கலம். (*p.*)

கடிகெழுபரிதியைக்கரங்குவித்தபின். After worshipping with folded hands the bright sun—

கடிமதுநுகர்ச்சோர். Those who drink liquors which cause them to be merry—

கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி. The irrational monkey which ate the pungent pepper—

கடியாமகளிர்க்கேசைவிளக்காகி. Serving as a portable lamp to the timid sirens—

கடிபுனக்கடவுட்கிட்டசெழுங்குரல். The red millet offered in rich profusion to the god who feeds upon it—

கடிவினைமுடிகி. The wedding approaching—

பழுமரக்கடிபுட்புக்கான். He entered the grove of banyan trees.

புதிதுண்கலவிக்கடிமகிழ்ச்சே. Rejoicing in recent conjugal pleasures—

கைவளைபலிபொரெக்கடிபுட்சோர்க்தவால். The bracelets (of the ascetic virgins) dropped into the beggar's bowls along with the rice.

எம்மம்புகடிவிடுதும். We will soon despatch our arrows.

கன்றுெடியன்னகடிமார்பன். One whose breast glitters like a crystal—

கடிநகர், *s.* A city surrounded by guards.

கடிமாலை, *s.* A fragrant flower-garland.

கடிமுரசு, *s.* The sounding drum.

கடிமுனைப்பகழி, *s.* A sharp-pointed arrow.

விழாக்கடி, *s.* The splendid scene of the festival.

*கடி, *s.* The hips, இடுப்பு. 2. Pudendum muliebre, or mons veneris, நிதம்பம். Wils. p. 181. Kadi.

கடிகாஸ்நானம் — கடிஸ்நானம், *s.* Bathing as high as the waist, இடையளவுக்குஞ்செய்யும்ஸ்நானம்.

கடிசூத்திரம், *s.* A waist-string supporting the cloth that covers the privities. Wils. p. 181. Kadisootra.

கடிப்பிரதேசம், *s.* The buttocks.

கடிப்பிரோதம், *s.* The buttocks. Wils. p. 181. Kadiprotha.

கடிவுகம், *s.* A kind of tumor under the groin.

கடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To rebuke, reprove, chide, கடிந்துகொள்ள. 2. (*p.*) To reject, renounce, avoid, dispel, நீக்க. 3. To restrain, subject—as the senses, ஒடுக்க. 4. To be angry with, be indignant, to show signs of displeasure, கோபிக்க. 5. To sunder, destroy, அழிக்க. 6. To cut, வெட்ட. 7. To forbid, prohibit, தடைசெய்ய.

ஐம்புலனைக்கடிக்துநின்றே. Restraining the five senses— (அறிவானந்தசித்தி.)

களைகடிக்தொழுகுங்கடைசியர். The women of agricultural districts who move about weeding the corn— (நைட.)

பொய்யிருள்கடிந்தமெய்ச்சுடரே. O light of truth that dispelled the illusive darkness — (திருவாசகம்.)

கடிகோல், *s.* A stick to scare away parrots from cornfields, தட்டை. 2. A rod tied to a dog's neck, and fastened to something else to keep it from mischief, &c., நாய்க்கழுத்திற்கட்டுகிறதடி.

கடிந்துகொள்ள, *inf.* To reprove, reprimand.

கடிந்தோர், *s.* Sages, ascetics, முனிவர். (*p.*)

கடி, *v. noun.* Rejection, prohibition, exception, ஒழிக்கை.

கடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bite, bite off, crop, gnaw, nibble, grasp with, or hold in the mouth, to champ, பல்லாற்கறிக்க. 2. To hurt, pinch, gall—as new shoes, a new ring, &c., செருப்புமுதலியகாலையழுத்த.

காதைப்பிக்ககடுக்கன்மிகக்கடிக்கிறது. This earring pinches my ear very much.

காலைச்செருப்புக்கடித்துப்போட்டது. The sandal has galled my foot.

கையைக்கடியாமலிருக்கப்பார்க்கிறார். He takes care that the expense shall not fall on himself.

சற்றுப்பல்லைக்கடித்துக்கொண்டிரு. Be patient, hold still a little, *lit.* bite your teeth and be still.

ஒருவனிதனைக்கடித்துப்பிடிக்கலாமோ. Should one fall foul on a person and compel him?

முசிறுகடித்துப்பிடித்துக்கொண்டது. The red ant is biting me, has laid fast hold of me.

கடிநாய், *s.* A vicious, snappish dog, கடிக்கிறநாய். 2. (*fig.*) A surly person, a cynic, துஷ்டன்.

கடிப்பான், *s.* Condiment, a sauce, கறி.

கடிவாளம், *s.* A bridle, கலினம்.

கடிவாளம்போடுதல்—கடிவாளம்மாட்டுதல், *v. noun.* Bridling a horse.

கடிவாளம்வாங்க-கடிவாளங்கழற்ற, *inf.* To unbridle.

கடிவாளம்வெட்டுதல், *v.noun.* Slackening and pulling in the reins.

கடிவாளவார், *s.* Reins of a bridle.

கடி, *v. noun.* Biting, கடிக்கை. 2. A bite, கடித்தவடு.

கடிபிடி, *v. noun.* [*vul.*] Scuffle, snarling, biting, &c.

கடிவாய், *s.* The lips of a wound occasioned by a bite.

கடிவாய்வடு, *s.* The scar remaining after a wound caused by a bite, a cicatrice.

காணுக்கடி, *s.* The bite of an insect, &c., concealed.

பொய்க்கடி, *s.* A bite which does not hurt—as that of a dog in play.

கடிகண்டு, *s.* The பூனைக்காலி plant, Mucuna pruriens, *L.*

***கடிகம்,** *s.* The fist, the hand closed, கைமுட்டி. Wils. p. 269. KHADIKA.

***கடிகை,** *s.* An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை. Wils. p. 307. GHADIKA.

கடிகாரம்—கடியாரம், *s.* A watch, clock, dial, நாழிகையறிபுங்கருவி.

கடியாரக்காரன், *s.* A watch-maker.

கடியாரஞ்சொல்ல, *inf.* To tell the hour.

கடிகைமாக்கள், *s.* Panegyrists who pass before and after a prince pronouncing his titles and singing verses to his honor, மங்கலப்பாடகர்.

கடிகைவெண்பா, *s.* A poem in thirty-two சீர்வெண்பா, in which the poet sings the actions of gods and kings, which are said to be fulfilled in the space of an Indian hour, ஓர்பிரபந்தம்.

கடிகை, *s.* Opportunity, சமயம். 2. A piece cut off, துண்டம். 3. A bolt, தாழக்கோல். 4. (பிங்.) Venereal tumor in the groins, அரையாப்பு. 5. Vedas, the sacred writings, வேதம். 6. A kind of drinking vessel with a spout for pouring into the mouth, கரகம். 7. A brass plate for eating, உண்கலம். (*p.*)

செய்யவாய்பவளக்கடிகை. Roseate lips resembling pieces of coral.

கடிச்சை, *s.* The name of a shrub, ஓர்செடி. Its fruit kills fishes, Casearia elliptica, *L.* 2. The name of a small fish, ஓர்மீன்.

கடிஞை, *s.* A religious mendicant's vessel, இரப்போர்கலம். (*p.*)

தவசிகடிஞைபோற்றையமிகுறைந்துவிடும். As the alms-dish of a mendicant is gradually filled, so charitable acts will procure a rich reward. (நாலடி.)

கடிதடம், *s.* The loins, the hip, அரை. Wils. p. 181. KADITADA. 2. The pudendum muliebre or mons veneris, நிதம்பம். (*p.*)

கடிதம், *s.* (*Tel.* కడితము.) Rough, stiff or hard cloth on which paste is put for painting, drawing, &c., மைபூசியதுணி. 2. Paper, காகிதம்.

கடிதம், *s.* Gum, பிசின். (*p.*)

கடிதாசி, *s.* [*vul.*] Paper, காகிதம்.

கடிதாசித்தாள், *s.* A sheet of paper.

கடிப்பகை, *s.* Mustard—the seed or plant, கடுகு. 2. The margosa tree, வேம்பு.

கடிப்பம், *s.* An ear-ornament, காதணி. 2. A casket, ஆபரணப்பெட்டி. 3. A brass oil-vessel, கெண்டிகை. (*p.*)

கடிப்பிணை, *s.* An ear-ornament, காதணி.

கடிப்பு, *s.* A drum-stick, குணில். (*p.*)

கடிப்பை, *s.* A kind of small mustard, சிறுகடுகு.

கடியல், *s.* [*prov.*] A beam across a dhoney extending beyond the sides of the vessel to which a temporary stay for the mast, or any other rope may be attached, தோணியின்குறுக்குமரம்.

கடியிரத்தம்—கடிலா, *s.* The மூக்கிரட்டை plant, Boerhaavia procumbens, *L.*

கடிரோமம், *s.* Root of Cyperus bulbosa, கோரைக்கிழங்கு.

கடிலை, *s.* An elephant, யானை. (*p.*)

***கடினம்,** *s.* Hardness, compactness, firmness, induration, வன்மை. 2. Severity, cruelty, harshness, rigorousness, asperity, கடுமை. 3. Difficulty, roughness, ruggedness, வருத்தம். Wils. p. 182. KADINA.

வெயில்மிகக்கடினம். The sun is very hot.

அவன்பிழைக்கிறதுகடினம். It will be hard for him to recover.

கடினக்காரன், *s.* A severe, hard man.

கடினச்செய்தி, *s.* Heavy tidings.

கடினப்பட, *inf.* To grow hard, difficult, obdurate, to indurate, வன்மைப்பட.

கடினப்படுத்த, *inf.* [*caus.*] To harden the heart, &c., to indurate, வன்மைப்படுத்த.

கடினப்பட்டமனம்—கடினமனம், *s.* A hard or unfeeling mind, obduracy.

கடினமாய்ப்பேச, *inf.* To speak harshly, roughly.

கடினமானநிலம், *s.* A hard soil.

கடினமானபாடம், *s.* A hard lesson.

மனக்கடினம், *s.* Hard-heartedness, cruelty.

***கடினே,** *s.* Sclerotica. (*Anat.*)

கடு, *s.* Poison, venom, நஞ்சு. 2. The Indian gall-nut tree, கடுக்காய்மரம், Terminalia chebula, *L.* 3. A thorn, முள். 4. Point, sharpness, கூர்மை. 5. A serpent, பாம்பு. (*p.*) 6. A contraction of கடுமை; which see.

கடுவுமிழ்நிறைப்ப. And the serpent ejecting poison— (கல்லா.)

கடுக்காய், *s.* Indian gall-nut, or ink-nut, அரிதகிக்காய். (*Mat. Ind.*)

கடுக்காய்ச்சாயங்தோய்த்தல், *v. noun.* Dipping in gall-nut dye.

கடுக்காய்த்தலையன், *s.* A kind of snake, ஓர்பாம்பு. 2. [*prov.*] A man or bull with a small round head.

கடுக்காய்ப்பூ, *s.* Flower of the gall-nut.

கடுக்காய்வேர், *s.* The root of the gall-nut tree.

வரிக்கடுக்காய், *s.* A variety of gall-nut.

சிறுகடுக்காய், *s.* Another variety.

கடுத்தலை, *s.* A sword, வாள். (*p.*)

***கடு,** *s.* The கடுகுரோகணி plant. (*M. Dic.*) 2. Bitterness, கசப்பு. 3. Astringency, கார்ப்பு. 4. An alligator, crocodile, முதலை. Wils. p. 181. KADU. (*p.*)

கடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To throb—as from a sting, venomous bite, the prick of a thorn, tooth-ache, விருவிருக்க. 2. To ache—as with colic, dysentery, &c.; to have pain as the leg from walking; the shoulders or head from carrying a load; the mouth from speaking; the arm from writing, &c., உளைய. 3. To be seasoned too highly, or otherwise spoiled—as curry, commonly, கடுகெட. 4. (*p.*) To be like, to resemble, ஒக்க. 5. To be in doubt, or uncertainty, to hesitate, ஐயுற. 6. To be angry, impatient, fretful, கோபிக்க. 7. To pass swiftly, விரைய.

கடுத்தபின். When (the king) suspects. (குறள்.)

கடுத்துப்போனதண்ணீர். Bad water, water unpleasant to the taste.

அடுத்ததுகாட்டும்பளிங்குபோல்நெஞ்சங்கடுத்ததுகாட்டுமுகம். The face indicates the resentment of the heart, as the mirror reflects the shape of things placed before it.

ஊமன்கண்ணிலாதவற்குரைத்ததுங்காட்டுங்கடுக்கும். It is as if a blind man saw a thing which a dumb man told him to look at.

கடுவரைநீர்கடுத்துவார்க்கண்டு. Seeing it coming as rapidly as the impetuous mountain torrent— (வெண்பாமாலை.)

கடுத்துப்பேச, *inf.* To speak harshly.

கடுப்ப, *inf.* Used as a particle of comparison—as பிள்ளைகடுப்பப்பிணம்பிறங்க, the bodies (of those who fell in battle) appeared (to move their dying limbs) like infants. (வெண்பா.)

கடுத்தல், *v. noun.* Doubt, ஐயம். 2. Wrath, கோபம். 3. Vehemence, வேகம். 4. Comparison, உவமை. (*p.*)

கடுப்பு, *v. noun.* Pains, throbbing, throe, எரிவு. 2. Anger, displeasure, impatience, peevishness, சினம். 3. Speed, rapidity, impetuosity, great haste, வேகம்.

அவருடையகடுப்பெல்லாமாறிப்போயிற்று. His peevish arrogance is now all gone (his means being reduced).

கடுப்பிறக்குதல், *v. noun.* Reducing one's pride, arrogance.

கடுப்புக்கழிச்சல், *s.* A painful dysentery.

கடுப்புச்சூடு, *v. noun.* Cauterizing oxen after castrating as a counter-operation to promote healing.

கடுப்பெடுத்தல், *v. noun.* Being in pain, aching. 2. Reducing one's pride, arrogance.

வாதக்கடுப்பு, *s.* Rheumatic pains in the limbs.

நீர்க்கடுப்பு, *s.* Dysury, strangury.

மூலக்கடுப்பு, *s.* Dysentery, tenesmus.

வயிற்றுக்கடுப்பு, *s.* Griping of the bowels.

மனக்கடுப்பு, *s.* Indignation, resentment.

கடுகடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*intens. of* கடுத்தல்.] To show signs of anger by sour looks, harsh words, &c., சினக்குறிப் புக்காட்ட. 2. To speak harshly, கோபமாகப் பேச. 3. To throb—as the flesh after the bite of a scorpion, the sting of a venomous insect, or the severe prick of a thorn, &c., விருவிருக்க. 5. To be highly seasoned, உறைக்க.

கறிகடுகடுத்துப்போயிற்று. The curry is too highly seasoned; i. e. too salt, too acid, &c., the taste being unpleasant.

கடுகடுத்தமுகம், *s.* An angry, austere countenance.

கடுகடுத்துப்பேச, *inf.* To speak harshly.

கடுகடுப்பு, *v. noun.* Sullenness, displeasure of countenance, வெறுப்பு. 2. Being highly seasoned.

கடுகடுப்பாயிருத்தல், *v. noun.* Being austere, angry.

கடுகம், *s.* Astringency, pungency, கார்ப்பு. (சது.) (*p.*) 2. The same as கடு ரோகணி, Helleborus niger.

திரிகடுகம், *s.* In medicine, three special stimulants or spices; viz.: 1. Dry ginger, சுக்கு. 2. Black pepper, மிளகு. 3. Long-pepper, திப்பிலி. 2. A moral poem in which each verse has three things for its theme, ஓர்நூல்.

கடுகியகாந்தி, *s.* A kind of prepared arsenic, இரசபாஷாணம்.

கடுகு, *s.* Mustard, ஐயவி, Sinapis niger. 2. A running plant, குன்றிச்செடி, Abrus precatorius, *L.* 3. Lees of oils when made on the fire, எண்ணெய்க்கடுகு.

கடுகுபோனஇடம்பார்க்கிறவேயல்லாமற் பூசணிக் காய்போனஇடம்பார்க்கிறதில்லை. He looks carefully after a mustard seed, but is careless in regard to a pumpkin.

கடுகளவு. As much as the mustard seed.

கடுகளவுதாரும். Give me if only a little.

கடுகாலாத்தி, *s.* [*prov.*] Mustard seed waved before a new married pair or others, and then cast into the fire to dispel the fascination of the eyes which may have fallen on them. 2. The ceremony of waving, &c., கடுகிற் சுற்றுமாலாத்தி.

கடுகுக்கொல்லை, *s.* A mustard field.

கடுகுதாளிக்க, *inf.* To season curry with mustard in a peculiar way. See தாளிக்க.

கடுகுமணி, *s.* White mustard, வெண்கடுகு, Sinapis alba. 2. A necklace of small gold beads, சிறுமணி.

கடுகெண்ணெய், *s.* Oil of mustard seed, used on the Malabar coast for anointing the head, கடுகுத்தைலம்.

கடுசோறு, [*sometimes* கடுகன்னம் *and* கடுசாதம்.] Mustard seed and ghee put into boiling rice as food for the temple—one of சித்திரான்னம்.

எண்ணெய்க்கடுகு, *s.* The sediment of oil.

நாய்க்கடுகு, *s.* White mustard.

மலைக்கடுகு, *s.* Hill mustard.

வெண்கடுகு, *s.* The lees of medicinal oils when extracted by heat. 2. The sediment or refuse of ghee.

சிறுகடுகு, *s.* A species of mustard, Sinapis ramosa. (*Rott.*)

கடுகு, கிறேன், கடுகினேன், வேன், கடுக, *v. n.* To go or pass swiftly, to be in haste, வேகமாய்ப்போக. 2. To draw nearer or grow shorter, as time, சமீபிக்க. (*p.*)

தேரைக்கடுமுடுக்கி. Quickly bringing up his chariot.

இறைகடுகிடுமெல்லைகெடும். His life-time will swiftly pass and his term will expire.

கடுக, *inf.* [*used adverbially.*] Hastily, speedily, fast.

கடுகச்சொல்லு. Say at once.

கடுகவந்தவன். He who came in haste.

கடுகென, *adv.* Swiftly, quickly.

கடுகெனநட. Walk quickly.

கடுகல், *v. noun.* Being in haste.

கடுகுடுத்தல்—கடுகுடெனல், *v. noun.* [*prov.*] Rattling in speaking, articulating rapidly and indistinctly, தெளிவின்றிப்பேசல். 2. Speaking angrily, கோபமாய்ப் பேசுதல்.

கடுகுடுத்தான், *s.* [*prov.*] A fidgetty person.

*கடுகுரோகணி—கடுகுரோணி—கடுரோகணி, *s.* A kind of purgative drug, Helleborus niger, *L.* (*Mat. Ind.*) Wils. p. 182. KADUROHINI.

கடுக்கன், *s.* An ear-ring in common, காதணிப்பொது.

புலிமுகக்கடுக்கன்—உருத்திராட்சக்கடுக்கன்—சவடிக்கடுக்கன்—ஒட்டுக்கடுக்கன்—முத்துக்கடுக்கன்—குப்பிக்கடுக்கன்—சங்குச்சக்கரக்கடுக்கன்—புஷ்பராகக்கடுக்கன்—தாமரைக்கடுக்கன்—வைரக்கடுக்கன்—அரும்புச்சரிக்கடுக்கன்—அரைக்குமிழ்க்க. Different kinds of ear-ornaments.

கடுக்கன்போட, *inf.* To put on ear-rings.

கட்டுக்கடுக்கன், *s.* An ear-ring with gems inlaid.

நாட்டுக்கடுக்கன், *s.* [*prov.*] Ear-rings worn in the rural districts of North Ceylon.

செம்புக்கடுக்கன், *s.* An ear-ring with rubies inlaid.

சுற்றுக்கடுக்கன், *s.* An ear-ring which is made by winding fine gold wire round a form made of the same but inferior material.

கடுக்கெனல், *v. noun.* [*prov.*] Being grown up, increased in stature, வளருதல். 2. Being tall, உயருதல். 3. Being increased in wealth or learning (sarcastically), மிகுதல்.

அவன்கடுக்கென்னநாட்செல்லும். It will be sometime before he is grown up.

அதற்குள்அவன்கடுக்கென்றுவிடுவான். By that time he will be grown up.

கடுக்கென்றபயிர், *s.* Corn grown up.

கடுக்கென்றவன், *s.* A grown person, a young fellow. 2. A tall man.

கடுக்கை, *s.* The கொன்றை tree, Cassia fistula. (*p.*) 2. The மருது tree, Terminalia alata.

கடுக்கைக்கண்ணியன்—கடுக்கைசூடி, *s.* Siva, சிவன்—he who wears a garland of கடுக்கை.

கடுங்காந்தி, *s.* A kind of prepared arsenic.

கடுங்கை, *s.* [*prov.*] Improp. for கடுமை; which see.

கடுசாரம், *s.* A purgative drug, கடுரோகணி.

கடுசாரம், *s.* A medicinal salt, காரசாரம்.

கடுஞ்சாரி, *s.* A solder, sal ammoniac, நவச்சாரம்.

கடுடம், *s.* A thorny shrub, மருக்காரை, Randea dumetorum, *L.*

கடுதல், *v. noun.* Robbing, stealing, plundering, திருடுதல். 2. Plucking off, pulling up, பறித்தல். (*p.*)

களைகட்டபயிர். Weeded corn.

கடுதாசி, *s.* (*For.*) Paper, காகிதம். 2. Letter, நிருபம்.

கடுத்தம், *s.* Closeness, firmness, compactness of cloth, &c., அழுத்தம். 2. [*prov.*] An agreement in regard to a marriage portion among Mohammedans.

கடுத்தனூசி, *s.* A pointed iron bar with which rocks are bored, கற்றுளைக்கும்இருப்பு.

கடுத்தல், *s.* A fish, ஓர்மீன். 2. A black ant with a large head, ஓரெறும்பு.

கடுந்திலாலவணம், *s.* Salt procured from Sesamum seed.

கடுப்படக்கி, *s.* A plant, எருமுட்டைப்பீநாறி.

கடுப்புமரம், *s.* [*prov.*] A kind of oil press, எண்ணெயாட்டுமரம்.

கடுப்பை, *s.* White mustard, வெண்கடுகு.

கடுமலை, *s.* The same as காரியமலை; which see under காயம்.

கடுமுடுக்கல்-கடுமுடுக்கு, *v. noun.* Hastening, driving, வேகமாய்நடத்தல். 2. Oppression, rigor—as by petty arrogant officers, கடுமையாகவருத்துகை.

கடுமுடெனல்—கடுமொடெனல், *v. noun.* Sounding as the biting of some hard and dry things, ஒலிக்குறிப்பு.

நாயெலும்பைக்கடுமுடென்றுகடிக்கின்றது. The dog makes a clatter in gnawing the bone.

வயிறுகடுமொடென்கின்றது. My bowels wamble.

கடுமை, *s.* Severity, harshness, cruelty, hard-heartedness, அகோரம். 2. Rigor, strictness, asperity, rigidness, earnestness, zealousness, கண்டிப்பு. 3. Vehemence, impetuosity, forcibleness, furiousness, மூர்க்கம். 4. Rapidity, speed, haste, velocity, விரைவு. 5. Hardness, tenacity, firmness, roughness, ruggedness, கடினம். 6. Excessiveness, intensity, immoderateness, vastness, exorbitancy, flagrancy, atrocity, malignity, heinousness, desperateness, மிகுதி. 7. Ferocity, savageness, furiousness, violence, கோபம். 8. Strength, powerfulness, வன்மை. 9. Cutting in language, offensiveness, satiricalness, injuriousness, குரூரம். The leading character of this word in its different meanings is intensity. (See கொடுமை.) From this word is derived the symbolic verb கடிது (3d person sing.), It is severe, &c., with any of the meanings of கடுமை.

கடிசு, *v. noun.* Being too perpendicular, too little bent—as a hoe, adze, &c., to the handle, or a plough-share to the shaft, நிமிர்வு—opp. to தணிசு.

கடிச்சை, *s.* Niggardliness, உலோபகுணம்.

கடிச்சைக்காரன், *s.* A niggard, a penurious man.

கடியது, *(the neuter appellative.)* That which is severe.

கடியமோசம், *s.* Imminent danger.

கடியவார்த்தை, *s.* Hard or angry words, offensive terms or language.

கடியன், *s.* A severe, cruel man.

கடுங்கணோர், *s.* Cruel, savage, barbarous persons, கொடியோர்.

கடுங்கண், *s.* Cruelty, severity, barbarousness, unmercifulness, கொடுமை. 2. [*prov.*] The scallop of a palmyra leaf in a கோதுபட்டை, cut too closely, ஓலைக்கண்.

கடுங்கருத்து, *s.* Abstruse idea, far-fetched unnatural meaning, கடுமையானகருத்து.

கடுங்காய், *s.* [*prov.*] Unripe fruit, பழுதகாய்.

கடுங்காய்நுங்கு, *s.* Palmyra fruit, the kernel or pulp of which is too far advanced to be eatable, முதிர்ந்தநுங்கு.

கடுங்காய்ச்சல், *s.* Violent fever, மிகுசுரம். 2. *v. noun.* Being over-heated—as by the smith, அதிகாய்ச்சல். 3. Being dried or scorched much in the sun, வெயிலிலதிகமாய்க்காய்தல்.

கடுங்காய்ச்சலாக்காய்ந்துபோயிற்று. (The corn, &c.), is all scorched (not irrecoverably) by the sun and want of water, rain, &c.

கடுங்காரநீர், *s.* An egg, முட்டை.

கடுங்காரம், *s.* A powerful caustic, ஓர்வகைவெளிமருந்து. 2. Excessive pungency, அதிகவுறைப்பு.

கடுங்காலம், *s.* A hard season as in drought, scarcity, &c., a season of adversity, பஞ்சகாலம். 2. A hot season, hot weather, வெப்பமானகாலம்.

கடுங்காற்று, *s.* A strong breeze, a furious wind, a tempest, அதிககாற்று.

கடுங்கூர்மை, *s.* Being sharp, அதிககூர்மை. 2. Salt from sesamum, கடுந்திலலவணம். 3. Salt of sulphur, கந்தகவுப்பு. 4. Sea salt, கடலுப்பு.

கடுங்கூர்மைலவணம், *s.* Salt from urine, அமரியுப்பு.

கடுங்கோடை, *s.* A severe drought, முதிர்வேனில்.

கடுங்கோபம், *s.* Violent anger.

கடுஞ்சினப்பூமி—கடுந்தழற்பூமி, *s.* Alkaline earth, lixivium, உழமண்.

கடுஞ்சினேகம், *s.* Very close friendship, too great intimacy, அதிசிநேகம்.

கடுஞ்சிநேகங்கண்ணுக்குப்புகை. Too great intimacy is productive of evil.

கடுஞ்சுண்ணத்தி, *s.* Alum, சீனக்காரம்.

கடுஞ்சூடு, *s.* Great heat, அதிகசூடு.

கடுஞ்செட்டு, *s.* Unfair traffic, trading at an exorbitant profit.

கடுஞ்செய்கை, *s.* A cruel or wicked deed, கொடியதொழில்.

கடுஞ்சொல், *s.* A severe word, a harsh expression, a reprimand, வெஞ்சொல்.

கடுதலைமுடிச்சு, *s.* [*prov.* *prop.* கடைதலைமுடிச்சு.] A treacherous contrivance, perfidy.

கடுநடை, *s.* A tiresome walk, hard walking, a hard walk.

கடுநெருப்பு, *s.* A fierce fire, a fire too large or too powerful for the occasion—as for culinary or chemical purposes.

கடுந்தரை, *s.* Hard soil, வன்னிலம்.

கடுந்தோயல்—கடுந்தோய்ச்சல், *v. noun.* Over-tempering a weapon, &c., முதிர்ந்ததோயல்.

கடுமத்தியானம்—கடும்பகல், *s.* The intense heat of mid-day.

கடுமுள், *s.* Weapons of warfare, யுத்தாயுதப்பொது.

கடுமூர்க்கம், *s.* Great fury, vehement anger, அதிகமூர்க்கம்.

கடுமூர்க்கன், *s.* A furious man.

கடும்பச்சை, *s.* A curious green stone, காசப்பச்சை.

கடும்பத்தி, *s.* Rigorous devotion, earnest excessive zeal, மிகுபத்தி.

கடும்பத்தியம், *s.* A strict diet, கண்டிப்பானபத்தியம்.

கடும்புலி, *s.* A ferocious tiger, கொடும்புலி.

கடும்புளிப்பு, *s.* Excessive sourness, அதிகபுளிப்பு.

கடுவட்டி, *s.* Excessive interest, usury, அதிகவட்டி.

கடுவழி, *s.* A rugged way, கடுமையானவழி.

கடுவிலை, *s.* An exorbitant price, அதிகவிலை.

கடுவெயில், *s.* A burning sun, அதிகவெயில்.

கடுவெளி, *s.* A dry extensive plain or open space, free from trees, &c., a vast expanse, பெருவெளி.

கடும்பு, *s.* Relations, சுற்றம். 2. A pad of straw for the head used in carrying a load, சும்மாடு. (சது.) (*p.*) 3. [*prov. improperly for* கடம்பு.] Biestings.

கடுவல், *s.* Ground hardened by sunshine after rain, வன்னிலம். 2. [*in seamen's language.*] A heavy gale, a hurricane, கடுங்காற்று.

கடுவன், *s.* The male of monkeys, cats, &c., குரங்குபூனைமுதலியவற்றினாண். 2. The male of beasts in general, விலங்கேற்றின்பொது.

கடுவன்பூனை, *s.* A he-cat, tom-cat.

கடுவன்குரங்கு, *s.* A male monkey.

கடுவாய், *s.* A hyena, புலிக்குட்டி.

கடுவான்கரப்பன், *s.* A cutaneous disease in the legs of infants, ஓர்கரப்பன்.

கடூரம், *s.* [*prop.* குரூரம்.] Hardness, solidity, severity, intensity, vehemence, கடுமை.

கடேந்திரநாதர், *s.* One of the nine சித்தர்.

கடை, *s.* End, extremity, termination, conclusion, முடிவு. 2. A shop, bazaar, market, அங்காடி. 3. (*p.*) Inferiority, baseness, meanness, lowness, the least, lowest, or worst kind, &c., இழிமை. 4. Way, வழி. 5. Termination of a particle, வினையெச்சவிகுதி. 6. Place, room, இடம். 7. A form of the seventh case used also with verbs, to express if, when, after, &c., ஏழனுருபு. 8. A door, a gate-way, வாயில். 9. The outer gate, புறவாயில். 10. The clasp or other fastening of a neck-ornament, பணிப்பூட்டு. 11. Side, பக்கம்.

நீத்தக்கடை. If he leave— (குறள்.)

ஈதலியையாக்கடை. If it be not possible to bestow—

நல்லிமுதற்கிள்ளிகடையாக. From Nalli to Killi (reigned sixty-four kings called சோழர்).

நாயிற்கடையாயேனை. Me who am the most degraded of dogs—

அவன்கடைச்சென்றான். He approached him.

கடைகட்ட, *inf.* To close a shop, கடைசாத்த. 2. To suspend a work, to discontinue, to make an end of—spoken diminutively.

கடைகாப்பாளர்—கடைகாவலர், *s.* Door-keepers, porters, வாயில்காப்போர்.

கடைகெட்டவன், *s.* [*vul.*] An abandoned person, a wretch, முழுதுங்கெட்டவன்.

கடைக்கண், *s.* The outside corner of the eye, கட்கடை. 2. A benign look, கடாட்சம்.

கடைக்கண்ணிடைக்கவேண்டும். I am anxious to get a propitious look, glance of your eye.

கடைக்கண்ணோற்பார்க்க, *inf.* To glance, look sidewise. 2. To cast a propitious or benignant look.

கடைக்கண்பார்வை, *v. noun.* A side look, a glance. 2. A propitious or benignant look, approbation, a token of favor.

கடைக்கனல்—கடையனல், *s.* The final deluge-fire, ஊழித்தீ.

கடைக்காப்பு, *s.* The last verse in the poem called பதிகம்—as an invocation, &c.

கடைக்காரன், *s.* A shop-keeper.

கடைக்குடல், *s.* The lower part of the bowels, இறக்குடர்.

கடைக்குட்டி, *s.* The youngest child, a term of fondness, கடைப்பிள்ளை.

கடைக்குறை, *s.* Elision in the termination of a word—as சொல், for சொல்லு.

கடைக்கூட்ட, *inf.* To effect, to produce a result—as the actions of a former birth are supposed to do, வினைப் பயனுறுவிக்க. 2. To unite man and wife, or a male and female of the brute creation, as former deeds are imagined to do.

கடைக்கூழை, *s.* A species of rhyme, ஈற்றொடை. 2. The rear division of an army, படைப்பின்னணி. See கூழை.

கடைக்கொள்ளி, *s.* A fire-brand burnt to the end, குறைக்கொள்ளி.

கடைக்கோடி, *s.* [*vul.*] The very extremity, the utmost limit, ஈறு.

கடைசால், *s.* [*prov.*] The finishing of a business, முடிவு. 2. Stern of a vessel—also written கடையால்.

கடைசாலொதுக்க, *inf.* To finish a business in hand.

கடைச்சங்கம், *s.* The third and last of the ancient Madura colleges consisting of forty-nine literati, இறுதிச்சங்கம்.

கடைச்சரக்கு, *s.* Curry stuff, spices, &c., drugs, medicines, &c., sold in the bazaar, கடையில்விற்கப்படுஞ்சரக்கு.

கடைச்சன், *s.* The youngest son, கடைப்பிள்ளை.

கடைஞர், *s.* The laboring caste in agricultural districts, மருதநிலமாக்கள்.

கடைநிலைப்பூட்டு, *s.* An inverted construction in poetry, by which the last word in a verse is connected with the first, விற்பூட்டுப்பொருள்கோள்.

கடைதிறப்பு, *v. noun.* Opening a door. In erotics, the section which relates to an application made for the opening of a door to a coming or expected lover; or in war poems, to a warrior returning in triumph after a victory, கதவுதிறக்கை. (*p.*)

கடைத்தடம், *s.* Gate-way, வாயில். (*p.*)

கடைத்தரம், *s.* The last class, the lowest or worst kind, கீழ்த்தரம்.

கடைத்தலை—கடைத்தலைவாயில்— கடைத்தலைவாய்தல், *s.* The outer gate, the outer court or yard, தலைவாயில்.

கடைத்தெரு, *s.* A market-street, a bazaar, கடைவீதி.

கடைத்தேற, *inf.* [*prop.* கடத்தேற.] To be saved, to escape all afflictions.

கடைத்தேற்றம், *s.* [*prop.* கடத்தேற்றம்.] Salvation.

கடைநாள் — கடைமீன், *s.* The twenty-seventh lunar asterism, இரேவதி. (*p.*)

கடைநிலை, *s.* A poem uttered by holy persons coming from a distance to the hero of the poem at the door of whose residence they stand and desire the door-keeper to inform his master of their arrival, ஒர்பிரபந்தம். (See பிரபந்தம்.) 2. An outside door, புறவாயில். (சதிசெதி.) 3. The last letter of a word or verse, ஈற்றெழுத்து. (*p.*)

கடைநிலைத்தீபகம், *s.* A word at the end of a sentence understood in other parts—one of the தீபகம்.

கடைநிலையளபெடை, *s.* The rhyme in which the last letter of each verse is lengthened.

கடைநிலையெழுத்து, *s.* [*in grammar.*] Letters proper to end a word, இறுதிநிலை.

கடைபோக, *inf.* To end, terminate, conclude, முடிய. 2. To be fulfilled, நிறைவேற.

கடைபோட—கடைவைக்க, *inf.* To set up a shop, open a shop.

கடைப்பட, *inf.* To be inferior, below mediocrity, to be last in quality or estimation, degree or order, இழிவாக. 2. To be practicable, capable of completion, நிறைவேற.

என்னாலிதுகடைப்படாது. This will not be completed by me.

கடைப்பாடு, *s.* Determination, தீர்மானிப்பு. 2. Inferiority, baseness, இழிவு.

கடைப்பந்தி, *s.* The lower end of a dining table or of a row of guests, கடைசிப்பந்தி.

கடைப்பிடி, *s.* Bearing in mind, remembering, ஞாபகம். 2. Indelible impressions of gratitude for benefits received, of duties to be performed, of the importance of virtue and religion, மறவாமை. 3. Certainty, ascertainment, established truth, தேற்றம். 4. Firm belief in the essentials of religion serving as the hope and support of the mind in reference to a future state, the last grasp of the soul, உறுதி. 5. Firm determination, firm resolve, either for good or evil, கருமமுடிக்குந்துணிவு. 6. Doctrines, truth firmly believed as necessary to salvation, உறுதிபயனொள்கை.

கடைப்பிடிக்க, *inf.* To ascertain clearly, to know certainly, தெளிய. 2. To determine, resolve firmly, be decided in purpose either in a good or evil course, துணிய. 3. To remember, to bear in mind benefits, to be grateful, &c., to be deeply sensible of one's obligations for favor received, மறவாமலிருக்க. 4. To have an abiding sense of the importance of virtue and religion, சன்மார்க்கத்திலுறுதியாயிருக்க. 5. To have an unwavering faith in the essentials of religion, to embrace or take firm hold of religious instructions, &c., தேவபத்தியிலுறுதியாயிருக்க. 6. To grasp, resort to—as the soul for its last refuge, பற்ற. 7. To provide, be provident, be economical, வீண்செலவுசெய்யாதவைக்க. (*p.*)

கதவிலரேதற்சார்ந்தார்வன்கண்கடைப்பிடியாதார். Unkind are they who are forgetful of the situation of their friends. (காசிகாண்டம்.)

மற்றுறன்கள்ளக்கடைப்பிடித்தலன்று. It is important to have an abiding sense of the wiles of Yama.

வாழ்க்கைக்குவேண்டும்பொருளறிந்துகடைப்பிடித்தலும். Knowing and duly providing all things necessary for her household—(குறளுரை.)

நன்மைகடைப்பிடி. Persevere in good works. (ஔவை.)

கடைப்பிறப்பு, *s.* The meanest species of birth in any class of beings, இழிந்தபிறப்பு.

கடைப்புணர்முரண்—கடைமுரண், *s.* A species of rhyme when the last foot of every line is of opposite meaning, ஒர்தொடை.

கடைப்புணர்வு—கடைப்பூட்டு, *s.* [*in jewelry.*] Clasp, hasp, அணிகலன்கடைப்புணர்வு.

கடைப்புத்தி, *s.* [*prov.*] Stupidity, இழிந்தபுத்தி. 2. A piece of folly, பின்புத்தி.

கடைப்போக்கு, *s.* The flood-gate of a tank.

கடைமடக்கு, *s.* [*in rhetoric.*] Continued recurrence of the same words at the end of each line through a stanza, but with different meanings, சொல்லணியிலொன்று. See மடக்கு.

கடைமுறை, *s.* The last time, eventually, கடைசிமுறை. (சதிசெதி. 48.)

கடைமோனை—கடையாகுமோனை, *s.* (See மோனை.) A rhyme when the first letter of the last foot of every line is the same, ஒர்தொடை. (*p.*)

கடையயல், *s.* [*in grammar.*] The penultimate, ஈற்றயல். (*p.*)

கடையர், *s.* (*fem.* கடைசியர்—கடைச்சியர்.) Laboring classes in agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். (*p.*)

கடையழிய, *inf.* To be afflicted with a painful and lingering disease, to suffer extremely, வருந்த. 2. To be distressed with poverty, வறுமையுற. 3. To degenerate, கெட.

கடையனல் *s.* The fire by which the world will finally be consumed.

கடையன், *s.* A man of the lowest rank, இழிந்தோன்.

கடையாகெதுகை, *s.* A rhyme, ஒர்தொடை. (*p.*)

கடையாட்டம், *s.* [*prov.*] Lingering in disease, excessive suffering from disease, வருத்தம். 2. Vexation, teasing, imminence, trouble, annoyance, உலைவு, *lit.* mean work.

கடையாட்டப்பட, *inf.* To drudge, to be employed in mean work. 2. To linger in disease, suffer exceedingly, வருந்த. 3. To be vexed, harassed, &c.—as a nurse by troublesome children, உலைய.

கடையாணி, *s.* A linch-pin, அச்சாணி. 2. A peg or pin used to keep a tenon in a mortise, or for any similar purpose, பூட்டாணி.

கடையாந்தரம்—கடையீறு, *s.* [*vul.*] The very last, the extremity, &c.—as கடைசி.

கடையாயார், *s.* Persons of the lowest rank, இழிந்தோர்.

கடையால், *s.* Stern of a vessel, தோணியின்பிற்புறம். See கடைசால், usage.

கடையிணைமுரண், *s.* A rhyme when the last two feet of a line are of opposite meanings, ஒர்தொடை. (*p.*)

கடையிணைமோனை, *s.* A consonance of the first letters in the last two feet of each line in a verse. (*p.*)

கடையிடு, *s.* Land of the poorest quality, கடைத்தரமானநிலம்.

கடையுணி, s. [prov.] A mean fellow who eats what he can beg or pick up—a worthless being, இழிஞ்ஞோன்.

கடையுண்ண, inf. [prov.] To linger in disease, வருத்தப்பட. 2. To be stinted or weak in growth—as a child, சுக்க. 3. To be neglected, abused, &c.—as a book, a utensil, &c.; in this meaning it is a term of displeasure, இகழப்பட.

கடையுவா, s. The full moon, பௌர்ணை. (p.)

கடையெழுஞ்சனி, s. The twelfth asterism in which Saturn is considered malignant in his influence, உத்திரம். See சனி.

கடைவழி, s. Final salvation, the last path.

கடைவழிக்குதவும். It will avail for the salvation of the soul.

காதற்றஊசியும்வாராதுகாணுங்கடைவழிக்கே. Be assured that even an eyeless needle will not accompany you in that sad hour.

கடைவளர, inf. To be enlarged—said of the genitals of a cow, &c., before yeaning, ஈனுங்காலத்திற்குறிகிய.

கடைவள்ளல், s. The last of the third class of liberal men—he who bestows charity from motives of ostentation, கேட்டபின்கொடுப்போன்.

கடைவாய், s. The corner or extremities of the mouth, வாயின்கடை.

கடைவாய்நக்கி, s. A great miser, உலுத்தன், lit. he who licks the corners of his mouth.

கடைவாய்ப்பல், s. The double teeth, the grinders, the back teeth.

கடைவாய்வழிய, inf. To drivel at the corners of the mouth—as old people or persons asleep, வாய்நீரொழுக.

கடைவிரிக்க, inf. To spread out goods for sale in a shop or market, கடைதிறக்க.

கடைவீதி, s. A market-street.

கடைவைக்க, inf. To place goods for sale in a shop or bazaar. 2. To open a shop on an auspicious day after the new-year, கடைதிறக்க.

பலசரக்குக்கடை, s. A shop where commodities of various kinds are sold.

மளிகைக்கடை, s. A wholesale ware-house.

காசுக்கடை, s. An exchange.

அடிக்கடை, s. The first shop in a market-street.

மருந்துக்கடை, s. An apothecary's shop.

கசாய்க்கடை, s. (Tel.) A butcher's shop.

சாராயக்கடை, s. An arrack shop.

கீரைக்கடை, s. A green-grocer's shop.

சவுளிக்கடை, s. A cloth-merchant's shop.

விரற்கடை, s. The breadth of a finger.

மீன்கடை, s. Fish-market.

கடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To churn, தயிர்கடைய. 2. To turn in a lathe, மரமுதலியனகடைய. 3. To form moulds on a wheel—as a brazier, தாா, செம்புமுதலியவைகடைய. 4. To rub two sticks together till they ignite, தீக்கடைய. 5. To mash yams or other vegetable, &c., to a pulp with the bowl of a ladle, பருப்புமுதலியனகடைய.

கடைந்தமோரிலேவெண்ணெயெடுக்கப்பார்க்கிறான். He is trying to get butter from whey; i. e. he is too exacting, rigorous.

கடைந்தவெண்ணெய்மோர்புகா. Butter produced by churning will not again be diffused through the milk.

கடைகோல், s. Two sticks for kindling fire by attrition—commonly தீக்கடைகோல்.

கடைந்தகுமிழ், s. A turned knob.

கடைந்தெடுத்தநெருப்பு, s. Fire produced by attrition.

கடைமரம், s. A lathe, கடைகின்மரம்.

கீரைகடைய, inf. To mash potherbs into a pulp.

தயிர்கடைய, inf. To churn curds to produce butter.

கடைச்சல்—கடைதல்—கடைவு, v. noun. Churning curds, தயிர்கடைதல். 2. Turning on a lathe on the brazier's wheel, மரங்கடைதல். 3. Turning sticks to produce fire, தீக்கடைதல்.

கடைச்சலுளி, s. A turner's chisel.

கடைச்சல்பிடிக்க, inf. To turn in a lathe.

கடைச்சல்மரம், s. A turner's lathe.

கடைச்சல்வேலை, s. Turning—the work of a turner.

கடைச்சற்காரன், s. A turner.

கடைக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To look side-wise, to glance, கடைக்கண்ணாலேநோக்க. 2. To cast a favorable, propitious, or benignant look, to countenance, favor, கிருபைசெய்ய.

கடைக்கணியார். They will not look on us kindly. (வாணன்.)

கடைக்குளம், s. The twenty-first lunar mansion, உத்திராடம். (p.)

கடைசி, s. [a prolongation of கடை.] End, termination, conclusion, extremity, முடிவு.

கடைசிமுறை, s. The last time.

கடைசியாய், adv. For the last time, lastly.

மாதக்கடைசி—மாதத்திற்கடைசி, s. The end of the month.

எருங்கடைசியில், adv. Lastly, last of all.

கடையம், s. The dance of Indranee now continued in imitation, இந்திராணிகூத்து. (p.) 2. A bracelet, கடகம்.

கடையர், s. The caste of lime burners, &c., சுண்ணாம்புசுடுவோர்; [ex கடை.]

கடையால், s. A bamboo in which milk, water, &c., are carried by cow-herds to the fields for drinking, இடைப்பாத்திரம்.

*கடோரம், s. Hardness, solidity, கடினம். 2. Severity, cruelty, கொடுமை. Wils. p. 182. Kadora.

கடோரன், s. A cruel, hard man, a tyrant.

*கட்கம், s. A sword, வாள். Wils. p. 269. Khadga.

கட்கத்தம்பம், s. Stopping the power of the sword—one of the sixty-four கலைஞானம்.

*கட்சம், s. A magical treatise, தந்திரவிதி. 2. A kind of arsenic, சங்கபாஷாணம். 3. An astrological treatise, சோதிடசாஸ்திரம்.

திருமூலகட்சம், s. A magical treatise composed by திருமூலர்.

கட்சி, s. Desert, jungle, காடு. 2. A bird's nest, பறவைக்கூடு. 3. A bed or other sleeping place, மக்கட்படுக்கை. 4. Way, வழி. (சது.) (p.) 5. A party, a faction, side, பக்கம்.

அந்தக்கட்சியில்நான்சேரவில்லை. I am not of that faction.

கட்சியார், s. People of a party or faction, கட்சிக்காரர்.

கட்டங்கம், s. A kind of club or staff used as a weapon, தண்டம். 2. A similar staff with a shell fastened on the top of it, carried by religious mendicants, devotees of Siva, மாத்திரைக்கோல். (p.)

கட்டங்கத்தர்த்தபிரான். Siva who is armed with a club. (திருவிளை.)

கட்டபாரை, s. (Tel.) A crow-bar. See கடப்பாரை.

*கட்டம்—கஷ்டம், s. Hardship, laboriousness, difficulty, hard work, பாடு. 2. Bodily pain or uneasiness, வருத்தம். 3. Affliction, distress, துன்பம். Wils. p. 205. Kashda. 4. Ordure, human excrement, dung of dogs, cats, &c., மலம்.

கஷ்டகாலம், s. Hard times.

கஷ்டப்பட, inf. To toil, to work hard.

கட்டார்ச்சிதம்—கஷ்டார்ஜ்ஜிதம், s. Property obtained by one's own labor, வருந்திந்தேடியபொருள்.

கட்டம், s. A forest, a wood, jungle, காடு. 2. The chin, the beard, தாடி.

கட்டல், v. noun. Stealing, plundering, திருடல். 2. Plucking off, pulling up, பிடுங்கல்.

களைகட்டபயிர். Weeded corn.

கட்டளை, s. An order, a command, law, precept, direction, appointment, institute, denunciation, injunction, warrant, charge, கற்பனை. 2. A mould for making bricks, செங்கலச்சு. 3. A rule or measure temporarily constructed for cutting ola leaves, &c., so as to make them of the right width, அளவுகோல். (c.) 4. (p.) Balance, scales, நிறையறிகருவி. 5. Libra of the zodiac, துலாவிராசி. 6. Weight, நிறை. 7. A touch-stone, உரைகல். (பெரிய.) 8. Similitude, likeness, simile, உவமை. 9. Regularity, order, rule, ஒழுங்கு. 10. Restraint, restriction, தடை. 11. The matrix in general in which any thing is cast, or receives its form, a model, a symbol, a cast, a form, உருவக்கவார்க்குங்கருவி.

ஒப்பிலாமாதர்க்கோர்கட்டளையெனச்செய்ப்பிறந்தநிருவே. Oh! Lukshmi, who art created as the model of women.

கட்டளைகேட்க, *inf.* To obey an order, to execute a commission, to listen or to attend to the issuing of orders.

கட்டளைகொடுக்க, *inf.* To give permission, to grant privileges, warrant.

கட்டளைக்கல், *s.* A touchstone, உரைகல். 2. Weight, நிறைகல்.

கட்டளைக்குரு—கட்டளைச்சுவாமி, *s.* The principal priest for the time being—so used by the Romanists.

கட்டளைசொல்ல, *inf.* To give or publish an order, to publish a notice.

கட்டளைச்சட்டம், *s.* Regulations, enactments, edicts, statutes.

கட்டளைத்தம்பிரான், *s.* One of a religious order who acts as an overseer or burser in a temple, or charitable institution, receiving the rents and dues, making disbursements and seeing that the services are properly conducted.

வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான், *s.* An overseer of a religious order who is gratuitously fed by the community, receiving food from the same family every seventh day.

கட்டளைபண்ண, *inf.* To command, direct, order.

கட்டளைபிடித்துவார, *inf.* [*prov.*] To cut ola by a rule.

கட்டளைப்படிவர, *inf.* To come regularly. 2. To come according to order.

கட்டளைமீற, *inf.* To break or violate an order.

கட்டளையிட, *inf.* To order, command, direct, decree, prescribe, charge. 2. To grant, bestow. 3. To pass a law or edict, to utter a decision.

சுவாமிகட்டளையிட்டது. This is just what God has allowed us.

வாரக்கட்டளைமடம், *s.* An hotel where boiled rice is distributed weekly.

கட்டாஞ்சி, *s.* A tree, ஓர்மரம்.

கட்டாணி, *s.* An avaricious person, உலோபி. 2. An expert man or woman, சமர்த்தன். 3. A strong athletic person, பலசாலி.

கட்டாந்தரை, *s.* Dry land, வெட்டாந்தரை.

கட்டாம்பாரை, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

கட்டாயம், *s.* [*vul.*] Compulsion, constraint, force, பலாத்காரம்.

கட்டாயம்பண்ண, *inf.* To compel, force, coerce.

கட்டாரி, *s.* (*Tel.*) A cross-hilted dagger, ஓராயுதம்.

கட்டாரிக்குத்துணி, *s.* A kind of silk with black stripes in imitation of daggers, ஓர்பட்டுச்சேலை.

கட்டாரிக்கையொலி, *s.* [*prov.*] A man's silk cloth of the above description, ஓர்பட்டுச்சேலை.

கட்டி, *s.* A clod, a lump, a clot, a consolidation, grain, a globule, a crystallization, a concretion, congelation, formation, மண்கட்டிமுதலியன. 2. The fœtus, கருப்பிண்டம். 3. A hard boil, பரு. 4. Sugar-candy, சருக்கரைக்கட்டி. 5. Jaggary, coarse sugar, கருப்புக்கட்டி. 6. A bird, ஓர்புள். 7. (*p.*) Inward pleasure, அகமகிழ்ச்சி.

கட்டிபடுதல், *v. noun.* Becoming lumpy, clotty—as milk, gruel, &c., as flour in some food through neglect—being broken in clods—as land in ploughing, &c.

கட்டிமுட்டி, *s.* Clot and loose mould in newly ploughed clayey soil; clots, looseness in stools, large and small loose bundles in a bag, &c.

கட்டிவிழுதல், *v. noun.* Suffering abortion, கருவழிந்துவிழுதல்.

கட்டியம், *s.* Panegyric chanted or sung before kings, gods, &c., அரசர்முதலியோரைக்குறித்துச்சொல்லும்புகழ்.

கட்டியக்காரன், *s.* A panegyrist, a herald, கட்டியங்கூறுவோன்.

கட்டியங்கூற—கட்டியஞ்சொல்ல, *inf.* To recite a panegyric, புகழ்கூற.

கட்டில், *s.* A bedstead, a couch, a sofa, மஞ்சம் or மெத்தை.

கட்டிற்றுப்பட்டி, *s.* A sheet.

கட்டு, *s.* A tie, a bandage, a fastening, a ligature, a knot, கட்டியகட்டு. 2. A boil, abscess, tumor, imposthume, கட்டி. 3. Fabrication, forgery, invention, counterfeiting, contrivance, கட்டுக்கதை. 4. Restraint, confinement, limitation, thraldom, ஆணை. 5. Plot, compact, conspiracy, contract, பந்தக்கட்டு. 6. A spell, enchantment, magical power or influence exerted on a person or thing, divination, தடைக்கட்டு. 7. A building, erection, structure, organization, frame of the animal system, யாக்கை. 8. Guard, sentry, watch, patrol, காவல். 9. A bundle, a packet, a pack, a bale, a faggot, a bunch, மூட்டை. 10. Divination, conjuration in the uttering of oracles—as giving information of lost property, foretelling events, giving directions, &c., by the aid of a demon, குறி. 11. Certainty, infallibility in statements, &c., உறுதி. 12. A dam, ridge, causeway, வரம்பு. 13. Positive injunctions, established rules, duties, obligations, &c.—as of caste, religion, connexions, &c., கட்டுப்பாடு. 14. (*p.*) Abundance, plenty, மிகுதி. 15. Fortification, protection, defence, அரண். 16. The side of a mountain, மலைப்பக்கம்.

எல்லாருமொருகட்டாயிருக்கிறார்கள். They have all plotted together.

பெண்சாதிகாற்கட்டுப்பிள்ளைவாய்க்கட்டு. A wife shackles the feet, and a child stops the mouth; i.e. a married man with a family can neither go, nor eat as he pleases.

அவனென்கட்டுக்குள்ளேநிற்கிறதில்லை. He is not subject to my influence—he does not listen to my advice, &c.

கட்டழகு, *s.* Great beauty, பேரழகு. 2. Ornament, அலங்காரம்.

கட்டழல், *s.* A vehement fire.

கட்டாடி, *s.* [*prov.*] A person temporarily possessed for the purpose of uttering oracles or கட்டு, a species of divination inferior to சன்னதம், குறிசொல்வோன். 2. A washerman in respect, considered as a diviner; many of this caste having been celebrated in this character, வண்ணான். 3. A chief of the washer tribe, வண்ணாத்தலைவன்.

கட்டாண்மை, *s.* Bravery, superior heroism, intrepidity, போராண்மை.

கட்டிரதம்—கட்டுத்தேர், *s.* A car constructed for a particular occasion made anew every year.

கட்டிளமை, *s.* Tender age, being very young.

கட்டிளமையோன், *s.* A young lad.

கட்டுக்கடக்க, *inf.* To exceed the limits, banks, &c.; violate established rules, positive injunctions, &c.

கட்டுக்கடங்காதது, *appel. n.* That which is unrestrainable, unmanageable, ungovernable.

கட்டுக்கட்ட, *s.* To tie up a pack, &c., மூட்டைகட்ட. 2. To fabricate, invent a fiction, a slander, பொய்க்கதைகட்ட. 3. To tie cloths to a boil in applying medicine, பருவுக்குமருந்துகட்ட.

கட்டுக்கதை—கட்டுவிசேஷம், *s.* A fable, a fiction, mythological tales.

கட்டுக்கரப்பான், *s.* Eruption on a child.

கட்டுக்கலியாணம், *s* [*prov.*] A wedding, marriage ceremony, &c., festival—from the bridegroom's tying the marriage symbol on the bride's neck.

கட்டுக்கழுத்தி, *s.* A married woman, she who wears the தாலி, மங்கலமங்கை.

கட்டுக்காரன், *s* [*prov.*] (*fem.* கட்டுக்காரி.) A diviner, a conjurer, குறிசொல்வோன்.

கட்டுக்காவல், *s.* A very strict guard, close custody—applied to the protection of girls arrived at the age of puberty, &c., great care, great strictness, கட்டானகாவல்.

கட்டுங்காவலுமாயிருக்க, *inf.* To be in close confinement.

கட்டுக்கிடை—கட்டுக்கிடையன், *s.* Cloth or other goods lying long unsold, சரப்பட்டசரக்கு.

கட்டுக்குத்தகை, *s.* A contract or lease of land for many years together, a contract for a whole dhoney without reference to the number of trips, the weight of the cargo, &c.

கட்டுக்கூட்டு, *s.* [*prov.*] A fabrication, a forgery, a fiction, a fable, கட்டுக்கதை. 2. An intertexture of letters, a cipher, மறைத்தெழுதப்பட்டது.

கட்டுக்கேட்க, *inf.* To consult a diviner.

கட்டுக்கொடி, *s.* A tether, a rope stretched along the ground to which cattle, goats, &c., are tied by the leg in a row at night, ஆடுமாடுகட்டுங்கயிறு.

கட்டுக்கொதித்தல், *v. noun.* Throbbing, &c.—as a boil.

கட்டுக்கோப்பு, *s.* A building, fabric. 2. An exaggeration.

கட்டுச்சூலை, *s.* A disease, the node, குலைக்கட்டு.

கட்டுச்சொல், *s.* A falsehood, an untruth.

கட்டுச்சொல்ல, *inf.* To divine, conjure.

கட்டுச்சோறு—கட்டுசோறு, *s.* Boiled rice, &c., tied up for a journey, ஆற்றுணா.

கட்டுடைக்க, *inf.* [*prov.*] To be broken—as a blister, boil, &c.

கட்டுடைத்தல்—கட்டுமுறித்தல், *v. noun.* Making a large breach—as a river in its banks, the sea in the shore—as in the breaking up at the universal deluge.

கட்டுண்ணல், *v. noun.* Being bound, &c., கட்டப்படுதல்.

கட்டுண்ணி, *s.* One who has been frequently bound.

கட்டுத்தளர, *inf.* To grow slack—as a tie; to be loose—as a bale, &c.

கட்டுத்தறி, *s.* A post to which an elephant may be tied, யானைகட்டுந்தறி கட்டுக்கம்பம்.

கட்டுத்திரவியம், *s.* [*prov.*] Treasure bound up in one's cloth, &c., பொற்கிழி.

கட்டுத்திரள, *inf.* [*prop.* கட்டித்திரள.] To form or swell—as a tumor.

கட்டுத்தையல், *s.* A kind of firm sewing.

கட்டுத்தோணி—கட்டுப்படகு, *s.* A dhoney or vessel of which the seams are sewed together.

கட்டுப்பட, *inf.* To yield to, to submit, be influenced by, be brought under the power of, be overcome by, கட்டுக்குள்ளாக. 2. To be bound by spells or otherwise restrained, மந்திரமுதலியவற்றாற்கட்டுப்பட. 3. To be constipated—as the system; to be obstructed—as waters, as humors in the system, blood, urine, menstruation, &c., தடைப்பட.

ஒருமயிரினுலேகட்டுப்படுவான். He may be bound by a single hair; i.e. he will be easily persuaded or prevailed upon.

கட்டுப்படுத்த, *inf.* To restrain, confine, subdue, subordinate, control, restrict, subject, கட்டுக்குள்ளாக்க.

கட்டுப்பண்ண, *inf.* To stop, prevent.

கட்டுப்பாடு, *s.* Mutual obedience or harmony—as among relations, பக்கக்கட்டு. 2. Self-restraint, thraldom, கட்டுப்படுகை. 3. League, band, conspiracy, faction, confederacy, கட்சி. 4. Compact, social bond or union, relative, national, religious or other tie, bond, &c., இணக்கம்.

கட்டுப்பாடுபண்ண, *inf.* To bring under, or keep in order.

கட்டுப்பானை, *s.* A float or raft constructed by joining a number of earthen pots together.

கட்டுப்பிடித்துப்பார்க்க, *inf.* To ascertain the origin and cure of a disease by a magical exercise—a sort of divination.

கட்டுப்பூட்டு, *s.* [*prov.*] Ornaments for the body, jewels, ஆபரணம்.

கட்டுப்பெட்டி, *s.* [*vul.*] A stiff basket braided with ratan, olas, &c., fastened by tying, for holding clothes, &c.

கட்டுப்பேச்சு—கட்டுவார்த்தை—கட்டுச்செய்தி, *s.* A fabricated story, fiction, விகற்பம்.

கட்டுமட்டு, *s.* [*prov.*] Sparingness, carefulness, providentness, அளவாய்ச்செலவிடுகை. 2. Unanimity, oneness of feeling, ஒத்தநினைவு. 3. Taciturnity, அடக்கம்.

கட்டுமட்டாய்ப்பேச, *inf.* To speak with ability.

கட்டுமரம், *s.* A float or raft, a catamaran, மிதவை.

கட்டுமாமரம், *s.* An engrafted large kind of mango tree, ஒட்டுமாமரம்—also called ஒட்டுமாமரம்.

கட்டுமாம்பழம், *s.* A mango fruit which, when it matures, is protected with a case.

எட்டிமேலேகட்டுமாம்பழமுண்டாமோ. Will the bitter poisonous எட்டி tree produce mangos?

கட்டுமுகனை, *s.* [*prov.*] Authority, custody, trust, அதிகாரம். 2. Management, direction, administration, supervision, superintendence, மேல்விசாரணை. 3. Economy, frugality, husbandry, சிக்கனம். 4. Strictness, rigor, restraint, precision, limitation, restriction, check, confinement, constraint, கண்டிப்பு. 5. Exclusion, debarring, தடை.

கட்டுரை, *s.* An avowal, a solemn declaration, undoubted truth, infallible expression, உறுதிச்சொல். 2. A pithy or sententious expression, a proverb, பழமொழி. 3. Metaphorical language, magnifying or depreciating by figure of speech, புனைந்துரை.

கட்டுரையன்றுபட்டாங்கே. This is not an exaggeration, but the plain truth. (பிரபுலிங்.)

கட்டுவடம், *s.* A necklace, மணிமாலை.

கட்டுவர்க்கம், *s.* Clothes, all sorts of wearing apparel, உடை.

கட்டுவாக்கியம், *s.* Puns, quibbles, a conundrum.

கட்டுவாங்கம், *s.* A club, &c., கட்டங்கம்.

கட்டுவிட, *inf.* To be loosened, untied, கட்டவிழ. 2. To be broken, கட்டற. 3. To loosen—as the joints and muscles at death, உடற்பொருத்தவிழ. 4. To be reduced, weakened—as the body, பலவீனப்பட.

கட்டுவிட்டுப்பாய, *inf.* To burst out and flow—as water by making a breach in an embankment.

கட்டுவேலை, *s.* A fabric, a structure, building.

கட்டோசை, *s.* A tremendous noise, a loud report, பேரொலி.

கட்டோடே, *adv.* [*vul.*] Wholly, entirely—used with words implying rejection, destruction, &c., or with negatives.

கட்டோடேயழிந்துபோயிற்று. It is utterly ruined.

என்னிடத்திலேகட்டோடேயில்லை. I have none at all.

கட்டோடேதள்ள, *inf.* To reject utterly.

நடுக்கட்டு, *s.* A girdle. 2. The middle building of a house.

சாதிக்கட்டு, *s.* The customs, duties, obligations, &c., of caste.

சமயக்கட்டு, *s.* Religious bonds, obligations.

சரீரக்கட்டு, *s.* A compact body, firm constitution.

சரீரக்கட்டுடையவன், *s.* One with a strong constitution.

நீர்க்கட்டு, *s.* A stoppage of urine, strangury.

மலக்கட்டு, *s.* Constipation, costiveness.

மலக்கட்டுச்சன்னி, *s.* A fit of apoplexy causing constipation.

முறைக்கட்டு, *s.* [*prov.*] Marrying a girl within the degrees of consanguinity.

உடக்கட்டு, *s.* A woman's necklace.

பின்கட்டு, *s.* The back building of a house. 2. Tackling the arms together behind the back.

முன்கட்டு, *s.* The foremost portion of a house containing two or more ranges one behind the other.

கட்டு, கிறேன், கட்டினேன், வேன், கட்ட, *v. a.* To tie, bind, gird, confine, link, chain, hamper, trammel, shackle, pinion, fasten, brace, pack, put on clothes, to wear, பிணிக்க. 2. To build, construct, frame, erect, fix, arrange, வீடுமுதலியகட்ட. 3. To hug, embrace, தழுவ. 4. To marry, விவாகஞ்செய்ய. 5. To bind by spells, magic, &c., to conjure, தடைகட்ட. 6. To fabricate, contrive, invent, கதைகட்ட. 7. To harden, condense, consolidate mercury, vermilion, &c., by the admixture of certain ingredients, சரக்குக்கட்ட. 8. To subordinate, subdue, subject, அடக்க. 9. To suborn, to bribe, பரிதானத்தாற்கட்ட. 10. *v. n.* [*with the impersonal terminations.*] To harden, consolidate, form as concretions, to concrete, clot, congeal, இறுக. 11. To become bound or confined, constricted—as the throat; to overspread as clouds, to collect, கூட. 12. To form as a boil, tumor, &c., to imposthumate, to gather, கட்டித்திரள.

அடிபட்டஇடத்திலேயிரத்தங்கட்டியிருக்கிறது.... The blood is clotted in the part which is bruised.

இப்படியேட்டேற்றம்பேசினுலுனக்குத்தொண்டையிலேகட்டும். If you persist in thus traducing me, you will have a boil in your throat; i.e. you will be seriously distressed—a curse.

கட்டாக்காலி, *s.* An ox or cow suffered to run wild, or not folded by night.

கட்டாணி, *s.* A fastening for a female ear-ring, தொப்புட்டாணி.

கட்டிக்காக்க, *inf.* To preserve, guard, to protect.

கட்டிக்கொடுக்க, *inf.* To give a daughter in marriage. 2. To make, build, construct, &c., and give one.

கட்டிக்கொள்ள, *inf.* To take in marriage. 2. To hug, to embrace. 3. To contract, to lay up, to accumulate as moral deeds, virtue or vice, for future retribution. 4. To secure as an object, to turn a thing or person to one's own account, to conciliate favor, to bring within one's own power or influence. 5. To suborn, to bribe. 6. To make up a difference, a quarrel, &c., to become reconciled, to settle amicably, to compromise.

தேசத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To conquer a country.

புண்ணியத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To do a good action.

பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To contract guilt, to commit a sin.

மாங்காய்ப்புளிதொண்டையைக்கட்டிக்கொண்டது. The acid of the mango has caused a constriction in my throat.

என்னபலனைக்கட்டிக்கொண்டாய். What hast thou obtained?

கட்டிப்பிடிக்க, *inf.* To throw the arms round a person, to hug, to embrace, to grasp, to seize.

கட்டிப்புகுந்தவள், *s.* A widow that has married again.

கட்டியடிக்க, *inf.* To tie and flog, whip, &c.,

கட்டுக்கரை, *s.* A mole, a pier to defend shipping in a harbor.

கட்டுசரக்கு, *s.* Mercury, &c., consolidated.

கட்டுத்தாலிகட்ட, *inf.* To marry a widow. 2. To take a woman to wife—this may be done, if the man has no child by his first wife, with her consent, who acknowledges its validity by tying the marriage symbol round the neck of the new bride.

தன்னைக்கட்ட, *inf.* To protect one's self by the use of magical incantations. 2. To have sufficient for one's support. 3. To be economical, frugal, to live within one's income.

கவிகட்ட, *inf.* To compose a verse.

கட்டு, *v. noun.* Binding, bonds, linking, connecting, கட்டுகை. 2. Hardening, consolidating, &c.

இலிங்கக்கட்டு, *s.* Consolidated vermilion.

தாளகக்கட்டு—அரிதாரக்கட்டு, *s.* Consolidated orpiment.

இரசக்கட்டு, *s.* Consolidated mercury.

பாஷாணக்கட்டு, *s.* White arsenic.

நவச்சாரக்கட்டு, *s.* Consolidated sal ammoniac.

கட்டுக்காடை, *s.* A water-bird that preys on fish, நீர்ப்பறவை.

கட்டுக்கொடி, *s.* A creeper, Smilax pseudochina, *L.*

பெருங்கட்டுக்கொடி, *s.* Smilax tomentosa. (*Nob.*)

கட்டுவம்—கட்டுவன், *s.* A ring for the ring-toe of women, மாதர்கால்விரலணி யொன்று.

கட்டை, *s.* A block, a log, a small stump, a slab, a clump, குற்றி. 2. A post or stake to fasten an animal to, கடாவுமுளை. 3. Fire-wood, விறகு. 4. A short low dwarfish thing, thing grown short by use, worn off—as a pen, &c., தேய்ந்தது. 5. A lifeless body, உடல். 6. Defect, imperfection, inferiority, குறைவு. 7. The refuse or residuum of கேழ்வரகு, தினை and சாமைவேர் root after pounding and sifting, திப்பி. 8. Roughness of the beard after shaving, மயிர்க்கட்டை.

இந்தச்சீலையகலக்கட்டை. This cloth is narrow.

இதுமுழக்கட்டைபாவசீலை. This cloth is deficient in length and breadth.

அந்தமரத்திற்இந்தமரங்கட்டை. This piece of timber is shorter than that.

கல்விகலவன்கட்டை. [*prov.*] He is deficient in learning.

கட்டைகடாவ, *inf.* To fasten a splinter or pointed stick, &c.

கட்டைக்காலி, *s.* [*prov. vul.*] A bear, கரடி—as short-legged—and sometimes applied to women, cows, &c.

கட்டைக்குரல், *s.* [*prov.*] A weak voice, கம்மினகுரல்.

கட்டைக்குருத்து, *s.* [*prov.*] The last tender leaf of a plantain which envelopes the sheath or blossom and shoots out a little before it.

கட்டைநெருப்பு, *s.* Coal fire.

கட்டைப்புத்தி, *s.* Shallow wit, weak intellect, stupidity, மடிப்புத்தி.

கட்டையடிக்க, *inf.* To pass a stick through a plucked jack-fruit to ripen it, ஆப்படிக்க. 2. To hurt the foot against a stump by striking on it, காலிற்கட்டையிடற. 3. To drive a stake into the ground to tie animals to, முளையடிக்க.

கட்டையன், *s.* (*fem.* கட்டைச்சி.) A short person, குறளன்.

கட்டைவாக்கு, *s.* Dimness in a precious stone, இரத்தினத்தின்மங்கலொளி.

கட்டைவிரல், *s.* The thumb or great toe, காலின்பெருவிரல்.

கட்டைவைத்தல், *v. noun.* [*prov.*] Collecting the stones in the hand in the game of கொக்கான். 2. Gaining in the game of singing verses. See சுறுெழுத்துக்கவி.

முகக்கட்டை—மோக்கட்டை—முகவாய்க்கட்டை—மோவாய்க்கட்டை, *s.* The chin.

எள்ளுக்கட்டை—எட்கட்டை, *s.* The stubble or stumps of Indian sesamum.

கணகணெனல், *v. noun.* Feeling hot as in fever, or from taking spirituous liquors, or walking; heat of weather, exposure to the sun, &c., அதிகமாய்க்காய்கை. 2. Burning fiercely and with a hollow roar, மிகவெரிகை. 3. Sounding as a bell, chiming, &c., sonorous voice, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கணகணவென்றுகாய்கிறது. The fire is too hot.

நெருப்புக்கணகணென்றெரிகிறது. The fire burns fiercely.

அவன்சரீரங்கணகணென்றுகாய்கிறது. He feels hot—as in slight fever, &c.

கணகணப்பு, *v. noun.* Heat of body—as in slight fever or from walking, drinking strong liquor, exposure to the sun, &c., அதிகசூடு.

கணகம், *s.* A body of troops consisting of twenty-seven chariots, twenty-seven elephants, eighty-one horses, and one-hundred-and-thirty-eight footmen, படையிலோர்தொகை.

கணக்கன், *s.* [*prov. vul.*] A kind of flower-tree, சண்பகமரம், Michelia champaca.

கணக்கு, *s.* Number, account, reckoning, calculation, computation, எண். 2. Letters, writing, written accounts, எழுத்து. 3. (*fig.*) Result, consequence, sum, event, முடிவு. 4. Thing, affair, circumstance, காரியம்.

கணக்குவருமளவுங்கிடக்கிறான். The dying man lingers until the destined hour arrives.

இனியிங்கேயிருக்கக்கணக்கில்லை. There is no reason for our remaining here any longer.

அவனுக்குமெனக்குங்கணக்குவழக்குத்தீர்ந்தது. All accounts and disputes between him and me are settled.

கொடுக்கல்வாங்கல்கணக்காய். Concerning giving and receiving.

உன்கணக்கைப்பார். Mind your own business.

கணக்கதிகாரம், *s.* Arithmetic, கணக்குநூல்.

கணக்கப்பிள்ளை, *s.* An accountant, a cashier, a burser, a writer, an agent, கணக்கன்.

கணக்கர், *s.* Writers, accountants, arithmeticians, கணக்கெழுதுவோர். 2. Writers as a caste, காயஸ்தர்.

கணக்கறுதிபண்ண, *inf.* To complete an account.

கணக்கன், *s.* An accountant, a cashier, a writer, a book-keeper, கணக்கெழுதுவோன். 2. An arithmetician, கணக்கில்வல்லவன். 3. Mercury the planet, புதன்.

கணக்காசாரம், *s.* Keeping accounts, calculation, கணக்குமுறை.

கணக்காயர், *s.* Teachers of the vedas, நூற்றலைப்போர். 2. The wise, the learned, அறிஞர். 3. Those who teach the shasters, பொருந்தக்கொல்வோர். (*p.*)

கணக்கிட, *inf.* To reckon, compute, calculate, கணக்குப்பார்க்க.

கணக்குக்காட்ட, *inf.* To give or render an account. 2. [*in law.*] To file or present a written account.

கணக்குக்கூட்ட, *inf.* To add, sum up.

கணக்குக்கேட்க, *inf.* To call to an account.

கணக்குச்சுமத்த—கணக்கேற்ற, *inf.* To charge to one's account.

கணக்குச்சுருள், *s.* A roll of accounts, &c.

கணக்குச்சொல்ல, *inf.* To give the items of a disbursement in detail.

கணக்குத்தீர்க்க, *inf.* To settle an account.

கணக்குப்பார்க்க, *inf.* To reckon, calculate. 2. To examine accounts, take account.

கணக்குப்பிசக, *inf.* To go, or turn out, wrong—as a calculation.

கணக்குவகை, s. The cardinal, arithmetical rules, viz.: 1. சேர்வை, addition—சங்கலிதம். 2. பிரிவு, division—பாகாரம். 3. பெருக்கு, multiplication—குணனம். 4. கழிவு, subtraction—வியவலிதம்.

கணக்கெழுத, *inf.* To write accounts, figures, &c.

கணக்கொதுக்க, *inf.* To settle an account. 2. (*fig.*) To reduce one to poverty, to ruin one.

அவருடையகணக்கொதுக்கிப்போயிற்று. His accounts are settled. 2. (*fig.*) He is almost ruined; i. e. reduced to poverty, or dead.

கணக்கொப்புவிக்க, *inf.* To give account.

கணக்கோலை, s. An ola of accounts. 2. Indented leaves of some palms.

கணக்கோலைவிரிதல், *v. noun.* Shooting out or spreading as palm leaves.

பெருக்குக்கணக்கு, s. Multiplication.

கழிப்புக்கணக்கு, s. Subtraction.

கணப்பு—கணப்புச்சட்டி, s. [*vul.*] A chatty with coals, a chafing-dish, குமுட்டிச்சட்டி.

*__கணம்__, s. A particle, a trifle, சிறுமை. Wils. p. 183. KAN'A. 2. A minute portion of time, a moment, காலநுட்பம். 3. A measure of time equal to thirty கலை or four minutes, ஓர்காலஅளவு. Wils. p. 261. KHAN'A. 4. A company, tribe, class, clan, flock, herd, a series, கூட்டம். 5. A body of troops. (See கணகம்.) Wils. p. 277. GAN'A. 6. Long-pepper, திப்பிலி. 7. A demon, vampire, பிசாசம். 8. [*in astrology.*] Asterisms classed under three heads as indicating human, infernal, and divine interference in their influence on the birth of children, நட்சத்திரங்களாற்குறிக்குமுவகைக்கணம். 9. The retinue of a deity, தேவகணம். 10. One of the ten பொருத்தம், or series of poetry auspicious or the contrary according to the feet of which it is composed. It is modified into eight kinds, ஓர்செய்யுட்பொருத்தம். 11. One of the பொருத்தம் concerning marriage, கணப்பொருத்தம். 12. A star, விண்மீன். (*p.*)

கணந்தோறும். Every moment.

ஒருகணத்திலேவந்துவிடுவேன். I will come in a moment.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார் வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிது. The anger of those who have attained to the summit of virtue, though it is ever so transient, is hardly endurable—(குறள்.)

கணநாதர்—கணநாயகர், s. The attendants of Siva, கணதிபர்.

கணபதி, s. Ganesa, விநாயகன்.

கணப்பொருத்தம், s. One of the அட்டகணம். 2. One of the விவாகப்பொருத்தம்.

கணப்பொழுது, s. A moment, சணப்பொழுது.

கணமூலம், s. The root of long-pepper.

கணமூலி, s. The சாணக்கி herb, Ocimum, *L.*

கணாதிபன், s. Ganesa, விக்கினேசுரன். 2. Siva, சிவன்.

கணேசன், s. Ganesa, son of Siva and Parvati—god of wisdom and remover of obstacles—whence he is invoked in all new undertakings. He is represented as a short man with an elephant's head and large belly, விநாயகன். Wils. p. 278. GAN'ESHA.

விவாககணம்—வதுவைக்கணம், s. The correspondence between the constellations under which the bride and bridegroom were born. It is of three kinds, viz.: 1. தேவகணம், when both the bride and bridegroom are born under the following seven constellations, அச்சுவினி, அத்தம், அனுடம், இரேவதி, சோதி, புனர்பூசம் and மிருகசீரிடம். The union of such is regarded auspicious. 2. மனிதகணம், when they are born under the following eleven constellations, உத்திரம், உரோகணி, உத்திரட்டாதி, உத்திராடம், திருவாதிரை, திருவோணம், பரணி, பூசம், பூரட்டாதி, பூரம் and பூராடம். Or even if the former be of the first class, and the latter of the second, or vice versa, it is thought indifferent. 3. இராக்கதகணம், when they are born under the following constellations, அவிட்டம், ஆயிலியம், கார்த்திகை, கேட்டை, சதயம், சித்திரை, மகம், மூலம், and விசாகம், it is thought indifferent; but should the first be of either of the former class and the second of the last class, or vice versa, it is thought inauspicious.

இக்கணம், s. This instant, now.

அட்டகணம்—அஷ்டகணம், s. [*in poetry.*] The eight kinds of ominous feet with which the invocation of the poem may begin, viz.: (1) நிலம் (ground), நிலக்கணம், a foot consisting of three நிரை; (which see)—as கருவிளங்கனி. (2) நீர் (water), நீர்க்கணம், a foot consisting of one நேர் and two நிரை—as கூவிளங்கனி. (3) மதி (moon), சந்திரகணம், a foot consisting of one நிரை, and two நேர்; (which see)—as புளிமாங்காய். (4) இயமானன் (life, soul). இந்திரகணம், a foot consisting of three நேர்—as தேமாங்காய். A poem in which the invocation commences with any of the above four கணம், is believed by Tamulians to bring good luck to the hero of the poem. (5) சூரியன் (sun), சூரியகணம், a foot consisting of one நேர், one நிரை and one நேர்—as கூவிளங்காய்; this foreshows that the hero of the poem will soon become a coward. (6) தீ (fire), தீக்கணம், a foot consisting of one நிரை, one நேர் and one நிரை—as புளிமாங்கனி; this portends a loss of health. (7) வாயு (air), மாருதகணம், a foot consisting of two நேர் and one நிரை—as தேமாங்கனி; this foretells the loss of wealth. (8) ஆகாயம் (sky, expanse), அந்தரகணம், a foot consisting of two நிரை and one நேர்—as கருவிளங்காய்; this portends shortness of life. The last four கணம், are on the whole considered to be inauspicious. See தீ.

பதினெண்கணம் s. The eighteen classes of dependent supernals, viz.: 1. அமரர், immortals, the inhabitants of Swerga. 2. சித்தர், a kind of gods. 3. அசுரர், demons. 4. தைத்தியர், another kind of demons. 5. கருடர், another kind of gods. 6. கின்னரர், celestial musicians. 7. நிருதர், a kind of demons. 8. கிம்புருடர், a kind of celestial musicians who possess a human face and the body of a bird. 9. காந்தருவர், heavenly choristers. 10. இயக்கர், demigods who minister to gods, attendants particularly on குபேரன். 11. விஞ்சையர், heavenly magicians. 12. பூதர், ghosts, familiar spirits. 13. பிசாசர், devils. 14. அந்தரர், wanderers. 15. முனிவர், sages, hermits, learned men. 16. உரகர், serpents. 17. ஆகாயவாசிகள், those who dwell in the air. 18. போகபூமியர், those who by the practice of virtue in this world have attained a residence in that of the particular principal deity whom they worshipped. They are ever blooming and young; their time of residence, however in this abode of happiness depends upon the merit they had acquired previous to their admission.

நாற்கணம், s. The four classes of letters, viz.: 1. உயிர்க்கணம், vowels. 2. வன்கணம், the six hard-sounding letters. 3. மென்கணம், the six soft-sounding letters. 4. இடைக்கணம், the six middle-sounding letters.

கணம், s. A circle, வட்டம். 2. A ball, rotundity, திரட்சி. 3. One of the eight kinds of diseases in children—a kind of hectic fever, ஓர்நோய். 4. A kind of grass, ஓர்புல். (*p.*)

கணக்காய்ச்சல், s. [*impr.* கணைக்காய்ச்சல்.] A kind of lingering fever in children.

*__கணவம்__, s. The அரசு tree, Ficus religiosa, *L.*

கணவன், s. A husband, கொழுநன். (*p.*)

கணவாய், s. [*prov.*] A species of shell-fish, cuttle-fish, ஓர்மீன், Sepia. 2. A narrow pass between hills, a defile, மலைகளுக்கிடைவழி.

கணவாயோடு, s. The shell of the above fish.

கணவாய்மை, s. A kind of black liquid found in the shell, sometimes used as ink, said to be the blood of the fish.

சாக்குக்கணவாய்—ஊசிக்கணவாய், s. Different kinds of கணவாய், Octapis vulgaris.

ஓட்டுக்கணவாய் — சடைக்கணவாய் — ஊமைக்கணவாய் — சோவலக்கணவாய் — பெக்கெக்கணவாய் — கூந்தற்கணவாய், s. Different kinds of கணவாய், Octapis vulgaris.

*__கணவீரம்__, s. The oleander, both species. See அலரி.

*__கணனம்__, s. Numbering, counting, எண்ணல். Wils. p. 277. GAN'ANA.

*__கணாதன்__, s. A Muni or saint—as கபிலன். Wils. p. 183. KANADA. (*p.*)

கணாரிடுதல், *v. noun.* [*prov. impr. for* கணீரிடு.] Ringing—as a large bell; pealing sonorous and coarse; clanging—as a large brass vessel, door, &c.; sounding—as the smiting of rocks—as the beating open of a door.

கணி, s. A species of flower-tree, the வேங்கைமரம், Pterocarpus marsupium. 2. The name of a caste, &c., ஓர்சாதி. 3. Agricultural districts, மருதநிலம். 4. The profession of singing and dancing, கூத்தாடுந்தொழில். (*p.*)

கணியான், s. (*plu.* கணியார்.) One who sings or dances. (*p.*)

கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To compute, reckon, calculate, number, count, எண்ண. 2. To estimate, conjecture, measure in general, அளவுகுறிக்க. 3. To esteem, honor, regard, மதிக்க. 4. To foretell, predict by astronomy, or astrology, to prognosticate, பலன்கணிக்க.

அவனென்னைக்கணிக்கவில்லை. He does not mind me, he does not esteem me.

கணித்துச்சொல்ல, *inf.* To foretell an eclipse, &c.

கணிப்பு, *v. noun.* Calculation, எண்ணுகை. 2. Esteem, மதிப்பு. 3. Conjecture, estimation, அளவிடுகை.

*கணிகம், *s.* One thousand millions, அற்கோடி.

*கணிகை, *s.* A harlot, a courtesan, வேசி. 2. A dancing girl, தாசி. Wils. p. 278. GAN'IKA.

நாடகக்கணிகை, *s.* An actress, a dancing girl, கூத்தி.

கணிசம், *s.* Estimate, conjecture, rough calculation, guess, மதிப்பு. 2. Honor, dignity, respectability, worth, weight of character, கனம். 3. Weight in the hand, size, bulk, measure, &c., in a limited sense, அளவு. This word is a corruption of கணிதம்.

ஒருபாக்குக்கணிசம்அபின். Opium as much as a betel-nut.

கைக்கணிசத்துக்குத்துக்கிப்பார்க்க. To weigh in the hand.

கணிசக்காரன், *s.* A respectable person, மதிப்புடையோன்.

கணிசஞ்சொல்ல, *inf.* To give an estimate.

கணிசமறிய, *inf.* To know a person's rank, respectability, property, learning.

கணிசமாய்க்கொண்டுபோக, *inf.* To take away a considerable quantity.

கணிசமாய்க்கொண்டுபோக—கணிசமாய்நடத்த, *inf.* To treat one respectfully.

கணிசம்பார்க்க, *inf.* To estimate, to conjecture. 2. To weigh a thing in the hand. 3. To be scrupulous or tenacious of one's own dignity. 4. To discriminate between persons in respect of caste, rank, &c. 5. To pry into or look after a person's rank, respectability, &c.

கணிச்சி, *s.* An axe for felling timber, a hatchet, கோடரி. 2. A battle-axe, மழு. 3. A chisel, உளி. 4. The battle-axe of Yama, சமனாயுதம். 5. (பாரி.) A knife to cut off the stalk of betel leaves, வெற்றிலைமூக்கரிகத்தி. (*p.*)

*கணிதம், *s.* Numbering, calculation, reckoning, computation, estimation, எண்ணுகை. 2. Arithmetic, mathematics, arithmetical calculations, &c., இலக்கம். 3. Astronomical or astrological calculations, predictions, prognostications, &c., கணிக்கப்பட்டது. 4. Treatise on astronomy and astrology, கணிதநூல். Wils. p. 278. GAN'ITA.

கணிதமிலுயிர்களெங்குமுலந்தவீற்றிருந்தபெம்மான். God (Siva) who pervades the whole boundless species of animated existence.

இன்றைக்குச்சேனைகணிதம்பண்ணுவார்கள்... To-day they will muster the troops.

கணிதசாத்திரம், *s.* Astronomy and astrology, சோதிடநூல். 2. Arithmetic, mathematics, கணக்குநூல்.

கணிதசாத்திரி, *s.* Astronomer, mathematician, சோதிடசாத்திரி.

கணிதசிந்தாமணி, *s.* A treatise on astrology, ஓர்நூல்.

கணிததீபிகை, *s.* A treatise on astronomy, ஓர்நூல்.

கணிதம்பார்க்க, *inf.* To make an astrological computation.

கணிதர், *s.* Astrologers, astronomers, சோதிடர். 2. Arithmeticians, mathematicians, கணக்கறிஞோர். 3. Accountants, cashiers, secretaries, writers, கணக்கெழுதுவோர்.

கணீர்கணீரெனல் — கணீல்கணீலெனல், *v. noun.* Ringing—as a bell, pealing, clanging—as a brazen vessel; resounding—as a rock struck by an axe, &c., சத்தக்குறிப்பு.

கணு, *s.* The joints of a bamboo, cane, &c., மூங்கின்முதலியவற்றின்கணு. 2. The knuckles, joints of the spine or the vertebra, as they appear on the back, பக்கைவின்கணு. 3. The joints or joining of a branch or twig to the tree, &c., மரக்கணு. 4. [*in Anat.*] Trochanter tubercle, tuberosity, என்புக்கணு.

கணுக்கால், *s.* The ankle, பரடு.

கணுக்கிரந்தி, *s.* A venereal ulcer or disease in the joints.

கணுவட்டு, *s.* [*prov.*] A very small bunch of plantains, சிறுவாழைக்குலை.

கணை, *s.* Cylindrical or globular form, திரட்சி. 2. An arrow, அம்பு. 3. The eleventh lunar asterism, பூரம். 4. Fullness, plenitude, plumpness, நிறைவு. 5. A curved club, வளைதடி. (*p.*)

கணைக்கால், *s.* The leg from the foot to the knee, the shank, the shin, சங்கம்.

கணைதொடுக்க, *inf.* To shoot an arrow.

கணையுலக்கை, *s.* The top of a pestle, that end which is without a ferrule, உலக்கைக்கட்டை.

கணையெழுத்தாணி, *s.* [*prov.*] A blunt, or worn-out stile.

சிவிகைக்கணை, *s.* The curved pole of a palankeen.

கணையம், *s.* A club in general, வளைதடி. 2. A timber placed between two elephants to prevent their fighting, யானைக்கம்பம். 3. A desert, காடிகாடு. 4. Gold, பொன். 5. War, போர். (*p.*)

வன்திறல்வெங்களிற்றினங்களிரண்டுபொருமேலையாமவிடைக்கணையமாமேபோலும். Like a large timber placed between enraged elephants to prevent their fighting.

கணையாழி, *s.* A finger-ring, sealring, a signet, மோதிரம்.

கண், *s.* The eye, விழி. 2. A hollow mark or spot, குழி. 3. A roundish hole, orifice, crevice, cavity, aperture, துவாரம். 4. A knot or point in a tree, கணு. 5. (*p.*) A bamboo, மூங்கில். 6. Place, location, situation, இடம். 7. A form of the locative case—that employed in grammatical examples, &c., ஏழனுருபு. 8. Kindness, benignity, graciousness, protection, கண்ணோட்டம். 9. Greatness, பெருமை.

கண்கண்டதுகைசெய்யும். What the eye has seen the hand may do; i. e. we learn by observation.

கண்காணநடந்தசெய்தி. Any event that happened before one's eyes.

கண்ணிலேகாணப்படாது. I hate the very sight of him. 2. Even the sight of it is injurious; i. e. prejudicial—spoken where mutual animosity exists—as in the kite and snake, &c. 3. (*p.*) It will not appear to the eye.

கண்ணிலேகுத்துகிறதோ. Does it hurt your eyes? why do you envy me, &c.

கண்ணுக்கினியபொருள். That which is delectable to the eye.

கண்ணுக்குக்கண்ணானவன். One as precious or dear as the eye.

கண்ணுக்குப்புண்ணுமில்லைக்காண்பார்க்குநோயுமில்லை. There is no wound to be seen, nor any visible symptoms of disease; the sickness, if real, is internal.

கண்ணுக்குள்ளேநிற்கின்றது. It is fixed in my eyes, imagination, &c.—as a departed friend, a thing lost, &c.

இராசாவுக்குக்கண்மந்திரி. A counsellor is the eye of the king.

அண்டைவீட்டுச்சண்டைகண்ணுக்குக்குளிர்ச்சி.... The quarrels of neighbors are gratifying to the eyes of the instigator.

என்கண்ணே. [*An expression of endearment.*] Oh, thou, my eyes; i. e. my darling.

இறந்தனையோஎன்கண்ணேஎன்னுயிரேஅபிமானின்றெண்செய்தபேய. Ah! Abima, my eyes, my life, art thou dead! whence this cruel deed? (பாரி.)

அவன்கண்ணவிந்துபோயிற்று. He has lost his sight.

அவன்கண்ணிலேபட்டேன். I suffer from his eye, his evil eye is upon me, he envies me.

கட்கட்டி, *s.* [*prov.*] As கண்கட்டி.

கட்செவி, *s.* A snake—its eyes being considered the organs of hearing as well as of sight, பாம்பு. (*p.*)

கட்புலன், *s.* The sense of sight, நேத்திரேந்திரியம்.

ஓர்கட்பறை, *s.* A tambourine.

கண்கடை, *s.* [*in combination.*] Corner of the eye.

கண்கடைதெரியாதவன், *s.* One elated and blind through prosperity.

கண்கடைதெரியாமற்பரிமாறுகிறான். He acts in disrespect of superiors through elation, &c. 2. He acts with recklessness, wantonness, waste of property, &c.

கண்கட்ட, *inf.* To blind the eyes by magic. 2. To cover the eyes, to blindfold.

கண்கட்டி, *s.* A sty on the eye.

கண்கட்டு, *s.* Blind-folding, blindman's-buff.

கண்கட்டுகாசம், *s.* A species of cataract.

கண்கட்டுவித்தை, *s.* The art of legerdemain or blinding by magic, ஓர்சாலவித்தை. 2. The tricks played by conjurers, தந்திரவித்தை.

கண்கலங்க, *inf.* To weep—as the eyes from dust, a trifling hurt. 2. To be distressed.

கண்கழுவ, *inf.* [*prov.*] To pour water on plants, growing corn, &c., especially the first time.

கண்கழுவுதண்ணீர், s [*prov.*] Water conducted in channels for watering young plants, newly sown seed, &c.

கண்காசம், s. A disease of the eye, cataract.

கண்காட்சி, s. Vision, sight, பார்வை. 2. A gratifying or pleasant sight, a pageant, spectacle, show, கண்ணுக்குச்சிறப்பு. 3. A prodigy, அதிசயம். 4. [*ironically.*] A disgusting ungainly sight, துக்கக்காட்சி.

கண்காணம், s. Oversight, inspection, watch, மேல்விசாரிப்பு.

கண்காணக்காரன்—கண்காணச்சேவகன், s. A watchman.

கண்காணஞ்செலுத்த—கண்காணம்பண்ண, *inf.* To superintend, watch.

கண்காணம்வைக்க, *inf.* To appoint an inspector, to set a watch.

கண்காணி, s. An inspector, an overseer, a supervisor, an agent, மேல்விசாரிப்புக்காரன். 2. One who looks after the subordinates in a government office, கீழேர்ப்பாதிகாரி. 3. [*In Christ. usage.*] A bishop, அத்தியட்சர்.

கண்காணிக்க, *inf.* To oversee, supervise, superintend, மேல்விசாரணைசெய்ய.

கண்காணிப்பு, *v. noun.* Oversight, supervision.

கண்காந்தல், *v. noun.* The hot sensation of the eyes caused by neglecting to bathe, by disease, &c., கண்ணெரிவு.

கண்காரர், s. Persons who sit before a conjurer, looking at the magical paint without winking, and to whom the discoveries are made, அஞ்சனம்பார்ப்போர்.

கண்குத்திபாம்பு, s. A bright green snake that is said to strike at the eye, the eye-snake; a whip-snake.

கண்குவளை, s. The socket of the eye, கட்குழி.

கண்குழிதல், *v. noun.* Sinking of the eyes by disease, emaciation, &c.

கண்குளிரப்பார்க்க, *inf.* To refresh the eyes by viewing a pleasing object—as a dear child, &c., to feast the eyes.

கண்குளிர்ச்சி, *v. noun.* Refreshing, gratifying, pleasing to the sight.

கண்குறிப்பு, s. A significant expression of the eye, கண்சமிக்கை.

கண்கூச, *inf.* To see obscurely from the eyes being dazzled. 2. To be weak-sighted, tender-eyed.

கண்கூடு, s. Socket of the eye, கண்குவளை. 2. A thing in sight, ocular demonstration, பிரத்தியட்சம்.

கண்கூடாய், *adv.* Evidently, demonstrably.

கண்கூர்மை, s. Sharpness of sight.

கண்கூலி, s. A present for finding a thing lost.

கண்கெட, *inf.* To be struck blind. 2. *adv.* In spite of one's own sight, to the destruction of one's own eyes, &c.

கண்கெடச்செய்ய, *inf.* To do what one knows to be wrong—as presenting defiled food to an idol, friend, &c.

கண்கெடப்பேச, *inf.* To falsify the evidence of one's own eyes in delivering testimony, &c.

கண்கெட்டதெய்வம், s. The blind deity—a profane and familiar phrase among the vulgar used in seasons of distress.

கண்கொள்ளாக்காட்சி, s. A great or wonderful object, a thing over-powering to the sight, அதிசயக்காட்சி.

கண்சமிக்கை, s. A wink with the eyes.

கண்சாடை, s. A winking at, taking faint notice of, &c.

கண்சாய்ப்பு, s. A side-look in displeasure. 2. Connivance. 3. Partiality, favor shown by a wink, &c.

கண்சாய்ப்பாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look jealously, to have an evil eye.

கண்சாய்ப்பாயிருக்க, *inf.* To overlook, be partial in judgment, to connive.

கண்சிமிட்ட, *inf.* To make a signal with the eye. 2. To wink, to twinkle through weakness of eyes.

கண்சிமிட்டு, s. A signal of the eye.

கண்சுருட்ட, *inf.* To entice one by uncommon beauty, lustre, &c., to captivate, to fascinate.

கண்செருகல்—கண்சொருகல், *v. noun.* Rolling up of the eyes—as in swoons, fits, death-bed, and sometimes in sleep.

கண்ணஞ்ச, *inf.* To fear, dread, as excited by the sight of a superior, lightning, &c.

கண்ணஞ்சனம், s. Collyrium, the ointment used to blacken the eye-lashes. 2. Blue vitriol.

கண்ணடைக்க, *inf.* To choke, stop up—as the orifice of a spring, a nipple, துவாரமடைக்க.

கண்ணடைய, *inf.* To become choked or stopped up—as a hole, &c., துவாரமடைபட. 2. [*prov.*] To cease shooting—as the head or heart of a plant, பயிரின்குருத்துக்கண்ணடைய.

இடியப்பக்குழல்கண்ணடைத்துபோயிற்று. The இடியப்ப mould is stopped up.

கண்ணடைந்தபால், s. Milk injured by being kept too long.

கண்ணப்பன், s. One of the sixty-three devotees of Siva who scooped out his own eye and consecrated it to that deity—also called திண்ணன்.

கண்ணயர்ந்துபோதல், *v. noun.* [*impr.* கண்ணசந்துபோதல்.] Being heavy or drowsy.

கண்ணரிப்பு, *v. noun.* A kind of itching disease in the eye, கண்ணில்வரு மோர்நோய்.

கண்ணருள், s. Favor.

கண்ணழற்சி, *v. noun.* Burning of the eyes, கண்ணெரிச்சல். 2. (*fig.*) Envy, பொருமை.

கண்ணழற்சிப்பட, *inf.* To look with envious eye, to envy.

கண்ணறை, s. Breadth, width, அகலம். 2. [*prov.*] Hole, crevice, chink, orifice, cell, &c., வட்டத்துவாரம். 3. Mesh of a net, interstice of ratan work, &c., வலைமுதலியவற்றின்கண். 4. Cell in a honey-comb, white ants' nests, &c., தேன்கூட்டறை. 5. Blindness, குருடு. 6. Pitilessness, hard-heartedness, inexorableness, வன்னெஞ்சு.

கண்ணறைமன்னனொருதேவி. The wife of the unrelenting blind sovereign (D'hritarashtra). (பாரதம்.)

கண்ணறையன், s. A blind person. 2. A hard-hearted person.

கண்ணன், s. One who has eyes.

கண்ணகப்பார்க்க, *inf.* To take care of—as one's eyes, கண்போலப்பார்க்க.

கண்ணாடி—கண்ணடி, s. A glass, glass in general, தருப்பணம். 2. A mirror, a looking glass, முகம்பார்க்குங்கண்ணாடி. 3. Spectacles, மூக்குக்கண்ணாடி.

கண்ணாடிச்சால், s. Blank squares, or balks left between the furrows in cross ploughing, திடரிடைவிட்டேருழவு.

கண்ணாடிச்சுவர், s. A small wall to screen the fire in a room.

கண்ணாடிபார்க்க, *inf.* To look into a looking glass.

கண்ணாடிப்பலகை, s. A plank with a peeping-hole.

கண்ணாடிப்புடவை, s. A thin inferior kind of cloth.

முகக்கண்ணாடி, s. A looking glass.

மூக்குக்கண்ணாடி, s. Spectacles.

தூரதிஷ்டிக்கண்ணாடி, s. Spy-glass, or telescope.

சூரியகாந்தக்கண்ணாடி, s. Crystal lens or burning glass.

சந்திரகாந்தக்கண்ணாடி, s. A fabulous gem supposed to be formed of the congelation of the rays of the sun.

பூதக்கண்ணாடி, s. Microscope.

பாலக்கண்ணாடி, s. Spectacles adapted to young eyes.

நிலைக்கண்ணாடி, s. A standing looking glass, a stationary mirror.

கண்ணாமண்டை, s. [*prop.* கண்மண்டை.] s. The skull near the eyes.

கண்ணாம்பூச்சி, s. [*com.*] Covering the eyes with the hands or doubling the upper eyelid over the eyeball inside out, and running round as children in play, ஓர்விளையாட்டு. 2. Giddiness, dizziness, கண்மயக்கம்.

கண்ணாம்பூச்சியாட, *inf.* To run about in play with the eyes covered, or with the eyelid doubled over.

கண்ணாம்பொத்தி, s. [*prop.* கண்பொத்தி.] A game, children's play, hide-and-seek.

கண்பொத்திவிளையாட, *inf.* To play at hide-and-seek.

கண்ணாயிரம், s. The argus of the Hindus.

கண்ணுயிருக்க, *inf.* To be watchful, vigilant, attentive, looking steadfastly, சோக்கையாயிருக்க.

கண்ணுக்குக்கண்ணாயிருக்கிறான். He is as dear or precious as one's eyes.

கண்ணாரக்காண, *inf.* To see plainly, to see with one's own eyes, பிரத்தியட்சமாகக்காண.

கண்ணிமெக்குதல், *v. noun.* Being sleepy, drowsy.

கண்ணிதழ்—கண்ணிமை, *s.* Eye-lid, கண்ணின்றிமை. 2. A wink of the eye, கண்ணிமைப்பு. See இமை.

கண்ணிமைக்க, *inf.* To wink.

கண்ணிலி, *s.* A blind person, குருடன். 2. (*p.*) Dhritarashtra, திரிதராட்டிரன்.

கண்ணிலேபூப்பட, *inf.* To have specks in the black of the eye.

கண்ணிலொற்ற, *inf.* To apply a fomentation, a flower, &c., to the eye.

கண்ணீர், *s.* Tears.

ஏழைஅழுதகண்ணீர்கூரியவாளுக்கொக்கும். The tears of the poor are like a sharp sword.

கண்ணீராக்கி, *s.* Crude camphor, பச்சைக்கருப்பூரம்.

கண்ணீருகுக்க — கண்ணீர்சொரிய — கண்ணீர்வடிக்க — கண்ணீர்விட, *inf.* To shed tears, கண்ணீர்சிந்த.

கண்ணீர்ததும்ப—தளம்ப, *inf.* To have the eyes suffused with tears.

கண்ணுக்கரசன், *s.* Blue vitriol, துருசி.

கண்ணுக்கினியான், *s.* The பொன்னாங்காணி plant. 2. The சிறுபொன்னாங்காணி plant, *lit.* one pleasing to the eye.

கண்ணுக்குக்கண்ணனவன், *s.* A person dear to one as his own eyes.

கண்ணுக்குத்தைக்க, *inf.* To attract the eyes, to arrest the attention.

கண்ணுதல், *s.* Siva, whose forehead contains an eye, the frontal-eyed, சிவன். (*p.*)

கண்ணுதலோன்வெற்பு, *s.* The same as இமயமலை.

கண்ணுராவி, *s.* A pitiable sight, a miserable condition deserving commiseration.

கண்ணுலேமூடி, *s.* A rice-strainer.

கண்ணுற, *inf.* To see, view, காண. 2. To reach, arrive at, இடத்தைச்சேர.

கண்ணுறக்கம், *s.* Sleep, a nap, நித்திரை.

கண்ணுறங்க, *inf.* To sleep, நித்திரைசெய்ய.

கண்ணுறுத்த, *inf.* To smart as the eyes, from any foreign substance—as dust, ophthalmia, &c., கண்ணிலுறுத்த.

ஏதோகண்ணையுறுத்துகிறது. Something hurts my eye. 2. My eye smarts from ophthalmia.

கண்ணூறு—கண்ணேறு, *s.* The blight of the eyes, an unlucky look supposed to cause sickness, &c., திட்டிதோஷம்.

இடிசேறுதப்பினாலுங்கண்ணேறுதப்பாது. One may escape a thunderbolt, but to escape an evil eye is impossible.

மதன்கண்ணேறேறப்பட்டதுபோற்சிறுத்ததோ. (Has the waist) become so attenuated through the influence of Kama's eyes?

கண்ணூறுகழிக்க, *inf.* To dispel the blight of an evil eye by prescribed ceremonies.

கண்ணூறுபட, *inf.* To suffer or experience the ill effects of evil eyes.

கண்ணெச்சில், *s.* Fascinating, bewitching, blighting, &c.—as by a glance, and otherwise, as in food looked on with an envious eye, &c., கண்ணூறு.

கருப்பூரவிளக்கேற்றிக்கண்ணெச்சில்கழித்திட்டார். They waved the lighted camphor and removed the blight of the eye. (வைட.)

கண்ணெரிவு, *v. noun.* Smarting of the eyes from want of sleep or through intemperance.

கண்ணெறிய, *inf.* To glance, கண்ணோட்டமிட. 2. To cast libidinous glances, to look wistfully, விருப்பமாகப்பார்க்க.

கண்ணேணி, *s.* A bamboo ladder, மூங்கிலேணி.

கண்ணேறிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To look intently or steadily on an object. 2. To look up straight forward, ஏறெடுத்துப்பார்க்க.

கண்ணைக்காட்ட, *inf.* To indicate wishes by a glance.

கண்ணைப்பிடுங்க, *inf.* To pluck out the eye.

கண்ணைமூடிக்கொண்டிருக்க—கண்மூடிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To connive at. 2. To be indifferent about, to be careless.

என்னைப்பாராமற்கண்மூடிக்கொண்டான். He does not look at me, he has closed his eyes on me.

கண்ணொட்ட, *inf.* To be sleepy.

எனக்குக்கண்ணொட்டிக்கொண்டுவருகிறது. I am sleepy.

கண்ணொளி, *s.* The brightness of the eye, the light of the eyes, கண்ணின்விழிக்குச்சோதி.

கண்ணோ — கண்ணோக்காடு — கண்ணோப்பு—கண்ணோவு—கண்வலி, *s.* Sore eyes, ophthalmia.

கண்ணோக்க, *inf.* To look intently, gaze, to eye, see, look upon, பார்க்க.

கண்ணோக்கு, *v. noun.* Gaze, glance, கண்பார்வை.

கண்ணோட, *inf.* To run out—as the sight on an object of desire, to look at with desire, cast wistful or lustful glances, விருப்பமாகப்பார்க்க. 2. To watch, look after, inspect, superintend, பார்வையிட. 3. To examine cursorily—as a book, writing, &c., மேலெழுந்தவாரியாய்ப்பார்க்க. 4. To be kind, benignant, gracious, to treat kindly, be indulgent, தயவுபிருக்க. 5. To be partial, to have the mind biased toward one, to yield to feelings of compassion, தாட்சிணியஞ்செய்ய.—*Note.* All the meanings have reference to sight as prompting to passion and action.

உடையவன்கண்ணோடாப்பயிர், *s.* Growing corn not looked after by the owner.

கண்ணோட்டம், *s.* A glance, a look, the scope of the sight, கடைக்கண்பார்வை. 2. Regard to persons, either in a good or bad sense, kindness as prompted at the moment, partiality, favoritism, glow of kind feelings toward a friend, reluctance to deny his request, &c., தாட்சிணியம். 3. Civility, complaisance, regard, மரியாதை. 4. Discerning by the eye, close examination, scrutiny, பார்வையிடுகை.

இவனைவரிடத்திற்கண்ணோட்டம்வைத்தான். He was very kind to him.

கண்திட்டம்—கண்மதிப்பு, *s.* Guess by the eye, or opinion from sight.

கண்திட்டி—கண்திஷ்டி—கண்தீமை, *s.* The blight of the eye, திட்டிதோஷம்.

கண்திட்டிகழிக்க, *inf.* To dispel by ceremonies the supposed blight of the eye.

கண்திட்டிபட, *inf.* To be blighted by the glance of an evil eye.

கண்தெரியாதவன், *s.* A blind man.

கண்பட, *inf.* To sleep, நித்திரைசெய்ய. (*p.*)

கண்படை, *s.* Sleep, நித்திரை. 2. A bed or other convenience for sleeping, மனிதர்படுக்கை. (*p.*)

கண்படைநிலை, *s.* A poem consisting of pleasing stories suitable for recital by physicians and courtiers in an assembly of kings and great personages to soothe the mind and induce sleep. (*p.*)

கண்பட்டை, *s.* An eye-lid.

கண்பரிகாரம், *s.* Doctoring the eyes, the profession of an oculist, கண்வைத்தியம்.

கண்பரிகாரி, *s.* An oculist, கண்வைத்தியன்.

கண்பாடு, *s.* Sleep, நித்திரை. (*p.*)

கண்பாய்ச்சல், *v. noun.* A glance.

கண்பார்க்க, *inf.* To examine precious stones, elephants, horses, &c., for sale, பரீட்சிக்க. 2. To cast a benignant look on one, கடாட்சிக்க. 3. To pity or compassionate, இரங்க.

கண்பிடி, *s.* [*prov.*] A small jack-fruit or a small bunch of palmyra or other fruit attached to a larger one.

கண்புகைச்சல், *v. noun.* A disease of the eye, ஒரோகம். 2. Dimness of sight from age, disease, கண்மங்கல்.

கண்புதைக்க, *inf.* To cover the eyes, to hoodwink, கண்பொத்த. (*p.*) 2. To weaken or prevent the sight—as dust, &c.

கண்பூத்தல், *v. noun.* Failing—as the eyes by earnest looking, கண்மங்கல்.

கண்பொங்க, *inf.* To form—as rheum in the eyes, குட்டிநோய்கண்பொங்க.

கண்பொத்த, *inf.* To stop the eyes with the fingers, to hoodwink, blindfold, கண்மூட.

கண்பொத்திவிளையாட, *inf.* To play at hide-and-seek, to play at blindman's-buff, கண்மூடியாட.

கண்பொறிதட்ட, *inf.* To flash—as the eyes in fainting, by a blow, &c., கண்கூச. 2. To be over-powered—as the sight by vivid lightning, brilliant gems, &c., கண்மழுங்க.

கண்பொன்ற, *inf.* To have the sight diminished, dimmed by age, disease in the eyes, long application, கண்கெட. 2. [*vul.*] To be blear-eyed, கண்செம்ம.

கண்போட, *inf.* To look on objects wistfully with an intention of securing them, to fall in love, இச்சிக்க.

கண்மங்க, *inf.* To become dull, obscure, heavy—said of the eyes, கண்ணொளிகுறைய.

கண்மடை, *s.* Inferior channels for water—as in gardens, சிறுமடை.

கண்மட்டம்—கண்மட்டு—கண்மதிப்பு—கண்மதியம், *s.* Guess by the eye—as appears to the sight; done, wrought, leveled, &c., by sight.

கண்மட்டவேலை, *s.* Work executed by the eye without the aid of a measure or model.

கண்மணி—கண்விழி, *s.* The apple of the eye, கருமணி.

என்கண்மணியே. My darling, *lit.* thou who art the apple of my eye.

கண்மண்டை, *s.* The skull near the eyes.

கண்மயக்கு, *s.* Fascination of the eyes, bewitching, captivating, கண்ணினுக்குமயக்கு.

கண்மயிர், *s.* The eye-lashes.

கண்மருட்சி, *s.* The dazzling of the eye.

கண்மருட்டு, *s.* Fascinating with the eye, கண்ணினுற்செய்யுமருட்டு.

கண்மருந்து, *s.* Medicine for the eyes. 2. A collyrium for ornamenting the eyelids of females.

கண்மலர், *s.* An ornament for the eyes of an idol, a gold or silver ornament to be placed over the eye of an idol and devoted to the temple, விக்கிரகக்கட்கணியும்விழிமலர்.

கண்மறிக்காட்டல், *v. noun.* [*prov.*] Checking, forbidding, frowning on, or inviting by a signal of the eye.

கண்மாயம், *s.* Ocular deception, illusion, sudden appearance and disappearance—as of a phantom, a thing stolen, &c., கண்ணுக்குத்தோன்றிமறைகை.

கண்மின்ன, *inf.* To flash—as the eyes on fainting or by a blow.

கண்மின்னியார்த்தல், *v. noun.* Growing dim as the eyes when one is dizzy.

கண்முகிழ்க்க—கண்மூட, *inf.* To shut the eyes, cover the eyes, to hoodwink, கண்ணிமைசேர்க்க. 2. To become drowsy, go to sleep, தூங்க. 3. To die, சாக. 4. To be careless, indifferent, unconcerned at any thing, கவலையில்லாதிருக்க.

கண்மூடிவிழிக்குமுன்னம். In less than a wink.

ஒருகண்மூடியொருகண்விழித்திருப்பவன். He who is partial, biased.

என்னைப்பாராமற்கண்மூடிக்கொண்டான். He does not look at me, he has closed his eyes on me.

கண்மை, *s.* A collyrium for the eyelids, கண்ணுக்கிடுமை. 2. A kind of benignant look, கண்ணோட்டம்.

கண்வரி, *s.* Streaks, especially red, in the white of the eye.

கண்வளர, *inf.* To go to sleep, to sleep, நித்திரைசெய்ய.

கண்விட, *inf.* To break—as the eye of a needle, the rivet hole of a knife, ஊசிமுதலியவற்றின்கண்ணுடைய. 2. To form as butter in churning, வெண்ணெய்திரள.

கண்விடுக்க, *inf.* To paint the black of the eyes in a picture, சித்திரப்பாவைக்குக்கண்வரைய. 2. To open the eyes of an idol giving it the appearance of sight, விக்கிரகத்துக்குக்கண்திறக்க. (சிந்தாமணி.) (*p.*)

கண்விதுப்பழிய, *inf.* To fail—as the eyes of a female by watching and waiting for her absent husband or lover, கண்ணொளிக்கெட. (*p.*)

கண்விழிக்க, *inf.* To open the eyes, கண்திறக்க. 2. To open the eyes—as young creatures after birth, இளங்குழவிகண்திறக்க. 3. To awake from sleep, நித்திரைதெளிக்க. 4. To revive—as plants after planting, &c., பயிர்செழிக்க.

கண்விழிப்பு, *v. noun.* Watchfulness, circumspection, caution, விழிப்பாயிருக்கை.

கண்வினைஞர்—கண்வினையாளர், *s.* Smiths, mechanics, artisans, கம்மியர். (*p.*)

கண்வெளித்தல், *v. noun.* Seeing clearly, having the sight restored after disease of the eyes or dimness.

கண்வைக்க, *inf.* To be benignant, gracious, kind, &c., toward one, கிருபைவைக்க. 2. To look wistfully upon a thing, to desire, look at lustfully, விருப்பம்வைக்க. 3. To form as a hole in an ulcer, புண்ணிற்கண்வைக்க.

அவளவன்மேற்கண்வைத்தாள். She cast her eyes upon him.

வாக்குக்கண்—மாறுகண், *s.* A squint eye.

மயிற்றோகைக்கண், *s.* The spangles in a peacock's tail.

கடைக்கண், *s.* The corner of the eyes.

கடைக்கண்பார்வை, *s.* A side-glance. 2. Regard, favor, condescension.

சல்லடைக்கண், *s.* The holes of a sieve or strainer.

ஓரக்கண், *s.* As வாக்குக்கண்.

ஓரக்கண்ணன், *s.* One who is squint-eyed.

பருக்கண், *s.* The orifice of a boil.

உடலக்கண்ணன், *s.* Indra who has his whole frame bespangled with eyes. (கல்லா.) (*p.*)

இல்லிக்கண்ணன், *s.* One who cannot bear the light and contracts the eyes to shut it out.

மாலைக்கண், *s.* A disease of the eye which causes the sight to fail in the dark.

வலைக்கண், *s.* The meshes of a net.

ஊற்றுக்கண், *s.* The orifice of a spring.

பறைக்கண், *s.* The end of a drum.

கொடுங்கண்—தறுகண்—வன்கண், *s.* Envy, invidiousness.

ஆயிரங்கண்ணன், *s.* Indra who has a thousand eyes. (*p.*)

கூசுகண், *s.* As குகைக்கண்.

விரிகண், *s.* A sore in the eyelids which causes them to dilate.

அவிகண், *s.* A variety of sore eyes.

இழிகண், *s.* A disease of the eye which causes the eyelids to hang down.

அழுகண், *s.* A complaint in the eye which causes a continual dropping of tears.

சொறிகண், *s.* An itching complaint in the eyelids.

சிம்புகண், *s.* A complaint in the eye causing the lids to come out in flakes.

பூமியின்கண். In the earth.

*கண்டகம், *s.* A thorn, முள். Wils. p. 183. Kandaka. 2. Forest, wild jungle, காடு. 3. A thorny shrub, சிறுமுள்ளி. 4. The solid part of a tree, மரவைரம். 5. A sword, வாள். 6. A dirk or short sword worn in the girdle, சுரிகை. (*p.*)

கண்டகசங்கம், *s.* A thorny shrub, Azima tetracantha monetia, *L.*

கண்டகதுவாரம், *s.* Foramen spinale, முட்டெலும்பு. (*Anat.*)

கண்டகர், *s.* The Asoors or demons, அசுரர். 2. Savages, barbarians, ferocious persons, கீழ்மக்கள். (*p.*)

கான்புக்கமறக்கொடுமையக்கண்டகர். The enchanting cruel Ratchatas who entered the jungle— (இரகு.)

கண்டகி, *s.* A sacred river near Benares, the Gandhaha, நதி. Wils. p. 278. Gandaka. 2. (*Anat.*) The vertebra, முள்ளெலும்பு.

கண்டகிக்கல்—கண்டகிச்சிலை, *s.* A stone found in that river said to be an incarnation of Vishnu, சாலக்கிராமம்.

கண்டகிநதி, *s.* The name of a sacred river near Benares.

கண்டங்கத்தரி—கண்டங்காலி, *s.* A kind of herb, wild brinjal, ஓர்செடி, Solanum jacquini, *L.*

கண்டதிப்பிலி, *s.* The திப்பிலி root, Piper longum.

கண்டபேரண்டபட்சி, *s.* An enormous eagle with two heads, இருதலைப்பட்சி.

*கண்டம், *s.* The throat, the neck, கழுத்து. 2. A shrub, கள்ளி, Euphorbia, *L.* Wils. p. 183. Kanda. 3. Sugar-candy, coarse sugar, கண்டசருக்கரை. 4. Section, division, பங்கு. Wils. p. 270. Khanda. 5. The tenth yoga (regulus) or one of the twenty-seven portions of a circle on the plane of the ecliptic, ஓர்யோகம். 6. An elephant's cheek and neck, யானைக்கழுத்து. Wils. p. 278. Ganda. 7. A bell, மணி. Wils. p. 381. Ghanda. 8. A piece cut or broken off, fragment, slice, cutting, chop, parcel, por-

tion, slip, துண்டு. 9. Jaggary, வெல்லம். 10. A short sword, கைப்பிடிவாள். 11. A small saw, சிறுவாள். 12. A style for writing, எழுத்தாணி. 13. Any of the nine divisions of the known continent, கண்டம். They are இந்திரதேசம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரேபதம், தென்விரேபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம். 14. A curtain, திரைச்சீலை. 15. A country, நாடு. (ம்.) 16. Boundary, எல்லை. 17. A coat-of-mail, கவசம். 18. The root of the குன்றிவேர், Abrus precatorius, *L.* 19. Factitious cinnabar, சாதிலிங்கம். 20. Disaster, catastrophe, calamity, malignity of evil planets in astrology, as experienced in its effects, in adversity, straits, critical periods in a person's horoscope, fatal days, &c., கத்து. 21. [*in astronomy.*] The days in a yoga, remaining after subtracting a certain number of mean revolutions, a measure resorted to to shorten the process of calculation. 22. A complete army, அக்குரோணி. (*p.*)

கண்டத்தப்பிப்பிழைத்தல். Outliving the fatal day or period of one's maturity.

இத்தக்கண்டத்துக்குத்தப்பித்துக்கொண்டான். He has outlived the calamity.

வெட்டொன்று கண்டமிரண்டு. One stroke severs; i. e. plain dealing without mincing matters—speaking with decision.

கண்டகோடரி, *s.* A kind of hatchet carried on the shoulder by a class of ascetics. 2. A kind of battle-axe—the weapon of Parasurama, மழு.

கண்டக்கரப்பன், *s.* A disease, humors in the throat causing irritation, itching, hoarseness, &c., ஓர்கரப்பன்.

கண்டக்கருவி, *s.* The throat—as one of the five instruments of musical sound, பஞ்சவாத்தியத்திலொன்று.

கண்டக்காறை, *s.* A golden neck ornament, கழுத்திலொறை.

கண்டக்கிரந்தி, *s.* An ulcer in the throat causing hoarseness, கழுத்தக்கிரந்தி.

கண்டங்கண்டமாயரிய, *inf.* To cut in pieces.

கண்டசரம், *s.* A necklace worn by men on festive occasions, கழுத்தணியி லொன்று.

கண்டகுலை, *s.* A glandular disease in the neck, ஓர்குலை.

கண்டதுண்டம், *s.* Many pieces, carnage, havoc, piece-meal, பலதுண்டம்.

கண்டதுண்டப்பட, *inf.* To be shivered, broken in many pieces.

கண்டதுண்டப்படுத்த—கண்டதுண்டம்பண்ண, *inf.* To break to shivers.

கண்டத்தலம், *s.* The neck, கழுத்து.

கண்டநாளம், *s.* The gullet, தொண்டைக்குழி.

கண்டஸ்நானம், *s.* Bathing as high as the neck, or without wetting the head, கழுத்துவரையிற்செய்யும்ஸ்நானம்.

கண்டபூர்த்தி, *s.* Much, abundance, satiety, நிறைவு.

கண்டபூர்த்தியாகச்சாப்பிட்டான். He ate to satiety, he was satiated.

கண்டப்புற்று, *s.* A disease in the throat, ஓர்நோய்.

கண்டமாலை, *s.* A disease appearing in tumors in the neck, inflammation of the glands, scrofula, கழுத்திலெழும்புண்.

கண்டாமணி, *s.* A large bell, பெருமணி. 2. A bell attached to the neck of an elephant, யானைக்கழுத்திற்கட்டுமணி. 3. A warrior's ankle rings or bells, வீரக்கழல்.

அமாவாசைக்கண்டம் *s.* A critical period occurring at the new moon.

உப்புக்கண்டம், *s.* Salted meat.

தண்ணீர்க்கண்டம், *s.* Accident by water.

கண்டம், *s.* The sound of a bell, மணியோசை. 2. The girth of an elephant, யானைக்கச்சை. (*p.*)

கண்டர், *s.* Blue vitriol, துருசு.

***கண்டரை,** *s.* The Aorta. (*Anat.*) Wils. p. 184. KANDARA.

கண்டல், *s.* A tree; its juice is very astringent; it is used to dye sail-cloth, boat-ropes, fishing-nets, to preserve them from decay, ஓர்மரம், Rhizophora candel. 2. The தாழை tree, Pandanus odoratissimus. 3. The முள்ளி shrub. 4. A kind of aquatic shrub, நீர்முள்ளி.

பூக்கண்டல், *s.* Candal tree bearing fragrant flowers.

பேய்க்கண்டல், *s.* A tree, Rhizophora mangle, *L.*

கண்டறை, *s.* A cavern in a rock, கற்புழை. (திவா.) (*p.*)

***கண்டனம்—கண்டனை,** *s.* Confutation, refutation, rejection, கண்டிக்கை. Wils. p. 170. KHANDANA.

கண்டனம்பண்ண, *inf.* To refute, reject, கண்டிப்புச்செய்ய.

கண்டன், *s.* A husband, புருடன். 2. A lord, a superior, யசமானன். 3. A hero, வீரன். 4. A king of the Sola dynasty, ஓர்சோழன். (*p.*)

கண்டாங்கி, *s.* A chequered kind of cloth worn by women, ஓர்சீலை.

கண்டாங்சி, *s.* A thorny kind of shrub proper for a quick-set hedge, முட்செடி. See கட்டாஞ்சி.

கண்டாயம், *s* [*prov. vul.*] An opening, outlet, avenue, passage, வழி.

கண்டாரவம், *s.* The name of a tune, ஓரிசை. 2. The sound of a bell, மணியோசை. (*p.*)

கண்டாவிழ்தம், *s.* [*prop.* கண்டௌஷதம்.] A strong compound medicine applied to the tongue in lock-jaw, கண்டமேம்.

கண்டாளம், *s.* [*com.*] A travelling sack or wallet placed on a bullock, a pack-saddle, எருதின்மேற்போடும்பொட்டை.

கண்டாளவெருது, *s.* A bullock having the aforesaid saddle, used for bearing burdens.

கண்டி, *s.* Kandy, a city of Ceylon, its ancient capital, இலங்காபுரி. 2. [*prov.*] A kind of hurdle whether temporary or portable used by fishermen for catching fish in shallow waters, or the enclosure thus formed, மீன்பிடிக்கஅடைக்குங்கருவி. 3. A necklace, கழுத்தணியிலொன்று. 4. A dry measure, twenty parahs, இருபதுபறை. 5. A weight of five-hundred pounds, being twenty-eight துலாம், or two-thousand பலம். கண்டில்.

கண்டியடைத்தல், *v. noun.* Forming an enclosure for fishing.

கண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To reprove, reprehend, chide, speak with severity, admonish, expostulate, censure, கடிய. 2. To speak with decision, precision, earnestness, impartiality, பாரபட்சமின்றிப்பேச. 3. To cut in pieces, chop, mince, slash, துண்டிக்க. 4. To sever, sunder, hew down, வெட்ட. 5. To divide, parcel, பகிர. 6. To correct, chastise, discipline, punish a child, &c., to bring to a proper state by discipline, தண்டிக்க.

கண்டித்துக்கண்டித்துச்சொல்ல, *inf.* To particularize.

கண்டித்துக்கேட்க, *inf.* To ask with earnestness, reproof, threats, &c.

கண்டித்துச்சொல்ல, *inf.* To speak harshly, to command with severity, to reprove, insist on. 2. To speak plainly, impartially, exactly, pointedly, with precision, positively.

கண்டிதம், *v. noun.* Reproof, rebuke, கண்டிப்பு. 2. Chastisement, correction, discipline, punishment, தண்டனை. 3. Strictness, rigor, severity, austerity, திட்டம். 4. Accuracy, exactness, particularity, precision, செவ்வை. 5. Certainty, assurance, உறுதி. 6. Cutting, sundering, துண்டிக்கை.

கண்டிதக்காரன், *s.* A rigorous man.

கண்டிதம்பண்ண, *inf.* To act rigorously. 2. To correct, chastise.

கராரகண்டிதமாகச்சொல்ல, *inf.* To say decisively.

கண்டித்தல், *v. noun.* The act of cutting in pieces. 2. The act of hewing, வெட்டல். 3. The act of chastising.

கண்டிப்பு, *v. noun.* Strictness, severity, rigor, கண்டிதம். 2. Exactness, accuracy, precision, திட்டம். 3. Earnestness, plainness, decisiveness, urging, stress, positiveness, உறுதி. 4. Reproof, reprehension, strictness, கடிந்தினை. 5. Materiality, corporeality, palpableness, சடத்தன்மை. (தீ. 515.) 6. Cutting, sundering, hewing, வெட்டுகை. 7. Chastisement, correction, castigation, தண்டிப்பு.

கண்டிப்பாகச்சொல்ல, *inf.* To speak plainly, to tell the naked truth. 2. To speak pointedly, expressly, harshly. 3. To speak so as to wound the feelings.

கண்டிப்புப்பண்ண, *inf.* To treat with strictness, severity, &c.

கண்டிப்புள்ளசரீரம், *s.* A material body.

கண்டிப்புள்ளவன், *s.* A strict man, one systematic, orderly, punctual.

கண்டிகை, *s.* A necklace of beads worn by religious mendicants, உருத்திராட்சமாலை. 2. A necklace of one string or row, ஒற்றைச்சரமணிவடத்தொன்று. Wils. p. 184. KANDHIKA. 3. A breast-plate of gold set with precious stones, பதக்கம். 4. A circular shoulder ornament worn by warriors, a kind of epaulet, தோளணி. 5. A jewel casket, மணிச்செப்பு. 6. A bracelet, கடகம். 7. A division in a field, கிலப்பிரிவு.

கண்டியர், *s.* Lyrists, பாணர். (*p.*)

கண்டில், *s.* A weight, five-hundred pounds or twenty-eight துலாம், a candy, கண்டி.

கண்டில்வெண்ணெய், s. A shrub which yields a medicine, fennel, dill, சிறுபுள்ளடி.

*கண்டீரவம், s. A lion, சிங்கம். Wils. p. 180. KANDHIRAVA. 2. The prickly pear, சதுரக்கள்ளி, Euphorbia antiquorum, L. (p.)

கண்டு, s. Sugar-candy, கற்கண்டு. 2. A ball of thread, நூற்பந்து. 3. Wen, கழலைக்கட்டி. (p.)

கண்டிட, inf. To wind thread on a spindle.

கண்டுகம், s. The மஞ்சிட்டி plant, Rubia mungista.

கண்டுத்துத்தி, s. A species of துத்தி plant.

கண்டுபாரங்கி—கண்டுமூலம், s. The same as சிறுதேக்கு.

*கண்டூதி, s. Itching, prurience, tingling, stinging, தினவு. Wils. p. 184. KANDOOTI. 2. A kind of nettle, காஞ்சொறி.

*கண்டூரம், s. [as கண்டௌஷதம்.] A kind of medicine.

கண்டை, s. A large bell, பெருமணி. 2. A bell tied to the neck of an elephant, யானைமணி. 3. Cloth, சீலை. 4. A warrior's ankle rings or bells, வீரக்கழல். (p.) 5. [com.] Gold or silver fringe, சரிகைக்கரை.

கண்ணகி, s. [com. கண்ணகை.] Wife of a merchant celebrated in சிலப்பதிகாரம், கோவலன்மனைவி.

கண்ணழிக்க, inf. To interpret a verse into common Tamil, clause by clause in small portions, பதப்பொருளுரைக்க. (p.)

கண்ணழிவு, v. noun. A hindrance, delay, excuse, தடை (used on the Malabar coast).

கண்ணழிவுபண்ண, inf. To protract, delay.

கண்ணன், s. Vishnu, especially in his Krishna incarnation, கிருஷ்ணன். (p.)

கண்ணு, s. A bushy tree, ஓர்மரம். 2. Long-pepper, திப்பிலி, Piper longum.

கண்ணுளர், s. Artificers, கம்மாளர். (p.) 2. Husbands, lovers, a term of endearment, கணவர். 3. Associates, companions, தோழர்.

கண்ணுட்டி, s. A spouse, sweetheart. 2. A woman greatly beloved—a term of endearment.

கண்ணுளி, s. Saraswati, சரச்சுவதி. (p.)

கண்ணி, s. A flower-bud, அரும்பு. 2. A flower garland, பூமாலை. 3. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 4. A gin, a trap, புட்படுக்குங்கயிறு. 5. The noose of a rope for a bullock's neck, பூட்டாங்கயிறு. 6. A rope, கயிறு.

கண்ணிகட்ட, inf. To form a flower-bud.

கண்ணிகுத்த — கண்ணிவைக்க—கண்ணியிட, inf. To set a snare.

கண்ணிக்கயிறு s. The lowse or thread of linen wound on the two beams which the sley moves up and down, வீழுதக்கயிறு.

கண்ணியிலகப்பட—கண்ணியிற்சிக்க, inf. To be caught, insnared, drawn in.

கண்ணிகம், s. The மணித்தக்காளி plant, Solanum nigrum, L. (p.)

கண்ணிகை, s. A flower-bud, பூவரும்பு. 2. The pericarp of the lotus, தாமரைக்கொட்டை. (p.)

கண்ணிக்கொடி, s. The name of a creeper, ஒருபடர்கொடி, Apocynum frutescens, L.

கண்ணுகம், s. A horse, குதிரை. (சது.) (p.)

கண்ணுதல், v. noun. Purposing, thinking, considering, கருதல். 2. Judging, forming an opinion, குறித்தல். (p.)

கண்ணுவம், s. Artisanship, mechanism, கம்மியர்தொழில். (p.)

*கண்ணுவன், s. A famous Rishi or saint, ஒருரிஷி. Wils. p. 184. KAN'VA.

கண்ணுளர், s. Artificers, கண்ணுளர். (சது.) (p.)

கண்ணுள், s. A masquerade ball, கூத்து. (p.)

கண்ணுளர் — கண்ணுளாளர், s. Persons in masquerade, நாடகர்.

கண்விளைஞர், s. Artificers, கம்மாளர். (p.)

கதகதெனல், v. noun. Sounding as a liquid in boiling—as water flowing from a sluice, or blood issuing from a vein, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

உடம்புகதகதென்றிருக்கிறது. The body is heated.

தண்ணீர்கதகதென்றிருக்கிறது. The water is bubbling through heat.

கதண்டு, s. A black beetle, கருவண்டு.

கதம், s. Anger, displeasure, கோபம். 2. Wrath, fury, மூர்க்கம். 3. (Rott.) Scarcity, famine, பஞ்சம். 4. A snake, பாம்பு. (சது.) (p.)

கதம்பிறக்கிறது. There is a scarcity.

*கதம், s. Going, moving, progression, செல்கை. (சூ. 72.) Wils. p. 279. GATA. (p.)

புகதலமேவன்றே. The day when he began to move on the earth; i.e. when he was born. (பாரதம்.)

கதகாலம், s. The past tense, போனகாலம்.

கதவாக்கியம், s. [in calendars.] The வாக்கியம், taken for the last day of the year, கணித்ததிலேர்வாக்கியம். See வாக்கியம்.

*கதம்பம்—கதம்பு, s. The Kadampa tree, also written கடம்பு, Nanclea cadamba. 2. The white Kadampa, வெண்கடம்பு. 3. Multitude, assemblage, collection, conjunction, கூட்டம். Wils. p. 185. KADAMBA. 4. A fragrant powder used as a perfume on festive occasions, வாசனைப்பொடி. 5. A herd of cattle, ஆன்கூட்டம். 6. A cloud, மேகம். (p.) 7. The காணக்கோழி wood or rail hen, Fulica, L. (M. Dic.)

கதம்பச்செண்டு, s. A cluster of flowers of different kinds.

கதம்பை, s. Cocoanut-husk, or fibrous rind which covers the nut, தேங்காய்மட்டை.

கதம்பைக்கயிறு, s. Rope made of the fibres of the cocoanut-husk.

கதம்பைதிரிக்க, inf. To twist a rope of such fibres.

கதம்பைப்புல், s. A kind of grass with twisted awns, ஒர்புல், Andropogon, L.

கதலி, s. The plantain tree, வாழை, Musa paradisiaca. 2. A species of plantain, ஒர்வகைவாழை. 3. (p.) A banner, a flag of distinction granted by authority, விருதுக்கொடி. Wils. p. 185. KADALEE. 4. A plaything turned by the wind, a paper kite, காற்றாடி. 5. The தேற்று tree.

கதலிக்கிழங்கு, s. A plantain root.

கதலிப்பூ, s. The flower of plantains, வாழைப்பூ. 2. (M. Dic.) Crude camphor, பச்சைக்கருப்பூரம்.

காட்டுக்கதலி, s. A kind of bitter wild plantains.

கப்பற்கதலி, s. A kind of plantain.

*கதலிகம், s. The தேற்று tree, Strychnos potatorum. See கதலி.

கதலிகை, s. A flag, a banner, துகிற்கொடி. (p.)

கதலிச்சி, s. Camphor, கர்ப்பூரம்.

கதலிபாகம், s. [in poetic composition.] A sweet style, an easy style. See பாகம். (p.)

கதலு, கிறேன், கதலினேன், வேன், கதல, v. n. To move, stir, shake, அசைய. (p.)

இவனைக்கதலமொதலவொட்டாமற்பிடித்துக்கொண்டான். He caught hold of him so that he was unable to move.

கதவம்—கதவு, s. A door, கபாடம். 2. A guard, காவல். (p.)

கதவடிகாரர், s. A caste having royal permission to beg, மொண்டிப்பிச்சைக்காரர்

கதவடைக்க, inf. To shut a door. 2. To close a door, or door-way.

கதவுநிலை, s. A door-post.

கதவுப்பூட்டு, s. A door-lock.

கதவைச்சாத்த—கதவைமூட, inf. To shut a door.

கதவைத்திறக்க, inf. To open a door.

கதவைப்பூட்ட, inf. To lock a door.

கதவைப்பேர்க்க—கதவைப்பிடுங்க, inf. To break open a door.

தெருக்கதவு, s. The street door.

கதழ், கிறது, ந்தது, கதழும், கதழ, v. n. To be angry, displeased, கோபிக்க. 2. To be furious, சினக்க. 3. To be vehement, hot, &c.—as poison or fire, உக்கிரமாக. 4. To be swift, impetuous, விரைய.

கதழ்வு, v. noun. Anger, displeasure, fury, wrath, சினம். 2. Vehemence, heat, உக்கிரம். 3. Haste, speed, விரைவு. 4. Ornament, adorning, சிறப்பு. 5. Likeness, comparison, contrast, rivalry, உவமைச்சொல். 6. Greatness, பெருமை. 7. Abundance, மிகுதி. (p.)

கதறு, கிறேன், கதறினேன், வேன், கதற, *v. n.* To cry aloud from pain or grief, to shriek, to scream—as a child, அழ. 2. To bellow—as a cow for its young, to cry—as a deer or as a calf, கத்த.

கன்றைப்பின்றொடர்ந்துபசுகதறிக்கொண்டோடிற்று. The cow ran bellowing after her calf.

பிள்ளைவருத்தத்தினாற்கதறுகிறான். The child is crying very loud from excessive pain.

கதறியழ, *inf.* To weep aloud.

கதறுதல், *v. noun.* Complaining, roaring.

***கதனம்,** *s.* A battle, fight, skirmish, warfare, போர். 2. Confusion, disorder, disturbance, கலக்கம். 3. Vehemence, severity, கடுப்பு. Wils. p. 185. KADANA.

***கதாசித்து,** *adv.* Sometimes, at sometime or other, ஒருவேளை. Wils. p. 186. KADACHIT.

***கதி,** *s.* Progression, locomotion, tendency, நடை. 2. A way, path, வழி. 3. Gait, pace, போக்கு. 4. Swiftness, rapidness, fleetness, விரைவு. 5. The five paces of a horse, குதிரைநடை. (See தாரம்.) 6. Stage or degree, நிலை. 7. Condition, state or mode of existence, embracing the four divisoins of living beings or stages through which the soul may pass, நால்வகைப்பிறப்பு, viz.: 1. Celestials, தேவகதி. 2. Human, மக்கட்கதி. 3. Infrahuman; i.e. inferior animals, விலங்கின்கதி, and 4. Infernals, நரககதி. 8. The procession of the planets in their orbits, கிரகநடை. 9. Pecuniary ability, wealth, ஐசுவரியம். 10. Luck, fortune, uncontrollable events, fate, அதிட்டம். 11. Exemption from future births, final beatitude, absorption of the soul in the deity, பரமகதி. 12. Refuge, asylum, அடைக்கலம். 13. Section, chapter, படலம். 14. Strength, ability, திராணி. Wils. p. 279. GATI. (*p.*)

கொடுக்கக்கதியில்லை. There exist no means of payment.

கதிமாற, *inf.* To pass from one mode of existence into another, பிறவிமாற.

கதியற்றவன்—கதிகெட்டவன், *s.* An impoverished man, or disabled person.

கதியுள்ளவன், *s.* An able, powerful, rich man.

கதிவிட, *inf.* To ride a horse swiftly in any of the five paces.

ஐங்கதி, *s.* The five paces which horses are taught. See தாரகதி.

அவரோகணகதி, *s.* Descent, downward tendency—opp. to ஆரோகணகதி.

சுபாவகதி, *s.* Natural strength, or faculty.

கதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v n.* To go, move, proceed, நடக்க. 2. To rise, be high, grow high, எழ. 3. To be excessive, மிக. 4. To sound, ஒலிக்க. 5. To exceed in quality, weight, &c., to out-weigh, preponderate, surpass, predominate, augment in degree, quantity, price, &c.; to increase in learning, &c.; to be superior, be better, &c.; to outdo, outstrip, outmatch, கடக்க.

இதுகதிக்கிறது. This is more, greater, heavier, &c., than that.

அவர்கதித்துப்பேசுகிறார். He talks too much, above his rank, too assumingly.

கதித்தபங்கு, *s.* A larger share.

கதித்தபுகழ், *s.* High swelling praise.

கதித்தவிலை, *s.* A high price. 2 A higher price. 3. An exorbitant price.

கதித்தல், *v. noun.* An increase. 2. (*p.*) The act of sounding. (சது.)

கதிப்பு, *v. noun.* Excess, increase, thickness, eminence, &c., augmentation, preponderance.

கதிமை, *v. noun.* Largeness, greatness, ability, பருமை.

கதிக்கும்பச்சை, *s.* A kind of precious stone, நாகப்பச்சை.

கதிக்கை, *s.* A tree, கருக்குவாளி மரம், Ziziphus glabrata, *L.*

கதியால், *s.* [*prov.*] Stakes for hedging, வேலியில்நாட்டுங்கிளை.

***கதிரம்,** *s.* A tree, the resin of which is used in medicine, ஓர்விருட்சம், *Khayar.* Terra japonica or catechu (Acacia catedin). Wils. p. 271. KADIRA.

கதிரம், *s.* The ebony tree, கருங்காலி, Acacia sundra. 2. An arrow, அம்பு. (*p.*)

கதிர், *s.* Ray of light, a beam, a gleam, கிரணம். 2. The sun, சூரியன். 3. A spinner's spindle, a goldsmith's pin, a spike, an awl, &c., இருப்புக்கதிர். 4. An ear or spike of corn, grass, &c., பயிர்க்கதிர். 5. Spokes of a wheel, the radii of a circle, தேருருளைப்பரப்பின் மரம்.

கதிரடிக்க, *inf.* To beat out or tread out corn.

கதிரவன்—கதிரோன், *s.* The sun, சூரியன். (*p.*)

கதிரறுக்க, *inf.* To reap or cut the ears of corn.

கதிரீன, *inf.* To ear—as corn.

கதிரெழுதுகள், *s.* Atoms or dust appearing in a sunbeam, twenty-four of which make half a hair's point.

கதிர்கொய்தல், *v. noun.* Plucking ears of corn.

கதிர்க்கட்டு, *s.* A sheaf, அரிக்கட்டு.

கதிர்க்கம்பி—கதிர்க்கோல், *s.* A spindle, a goldsmith's pin on which he fastens a head, &c., for working on.

கதிர்க்காம்பு, *s.* The stalk of an ear of corn.

கதிர்க்குஞ்சம், *s.* A bunch of corn ears to adorn a house, &c., கதிர்க்கற்றை.

கதிர்க்குடலை, *s.* Corn with the ear shot out and shooting out.

கதிர்செய்ய, *inf.* To emit rays—as the sun, கிரணம்வீச.

கதிர்த்தாக்கம், *v. noun.* Bending with the weight of ears—said of corn.

கதிர்நாள்—செங்கதிர்நாள், *s.* The twelfth lunar asterism, உத்திரநாள். (*p.*)

கதிர்புறப்படுதல், *v. noun.* Putting forth—as ears of corn.

கதிர்ப்பகை, *s.* Names of இராகு and கேது, the ascending and descending nodes—regarded as planets.

கதிர்ப்பக்குவம், *s.* Corn formed into the ear.

கதிர்ப்பக்குவமானநெல், *s.* Paddy grown to the height of earing.

கதிர்ப்பயிர், *s.* Corn in the ear.

கதிர்ப்புல், *s.* Grass bearing ears, ஓர்வகைப்புல்.

கதிர்ப்போர், *s.* A stack of corn, a rick of corn.

கதிர்மகன், *s.* The planet Saturn, சனி. 2. Sugriva, சுக்கிரீவன். 3. Kannen, கன்னன். 4. Yama—the regent of the dead, யமன். (*p.*)

கதிர்வாங்குதல்—கதிர்வீசுதல், *v. noun.* Shooting out ears of corn.

கதிர்வால், *s.* The arista, the awn of a corn, &c.

கதிர்விட, *inf.* To cast a phosphoric light, coruscate—as animalculæ in sea-water.

தொண்டைக்கதிர், *s.* The stage in growing corn when it is ready to shoot out ears.

இராக்கதிர், *s.* The moon, சந்திரன். (*p.*)

பசுங்கதிர், *s.* Young ears of corn.

அமுதகதிரோன், *s.* The moon, சந்திரன். (*p.*)

நெற்கதிர், *s.* An ear, a spike of paddy.

கதிர்காமம், *s.* A place in Ceylon sacred to Skanda, ஓர்தலம்.

கது, *s.* A cicatrice, a wart, வடு. 2. A fissure, a crack, a rupture, வெடிப்பு. (சது.) (*p.*)

கதுக்கு, கிறேன், கதுக்கினேன், வேன், கதுக்க, *v. n.* To gorge, glut, swallow greedily, அதக்க.

கதுப்பு, *s.* The cheeks, the sides of the face, கவுள். 2. Women's locks of hair, பெண்மயிர். 3. Hair of the head of men, மைந்தர்மயிர். 4. A herd of black cattle, பசுக்கூட்டம். (*p.*)

யானைக்கதுப்பு, *s.* The cheek of an elephant.

கதுப்புளி, *s.* A three-pronged iron instrument with which the breast of children is seared for the cure of atrophy, முக்கருவுள்ளசுட்டுக்கோல்.

கதுமு, கிறேன், கதுமினேன், வேன், கதும, *v. n.* To be obstinate, perverse, self-willed, அதம்ப.

கதுமெனல், *v. noun.* Occurring quickly, hastily, suddenly, விரைவுக்குறிப்பு. (*p.*)

கதுமெனத்தாநோக்கி. They (the eyes) looking quickly. (குறள்.)

கதுவாய், *s.* A scar or seam of a wound, வடு. 2. [*in poetry.*] Alliteration, of which there are two kinds, மேற்கதுவாய் and கீழ்க்கதுவாய். See மோனைத்தொடை. (*p.*)

கதுவு, கிறது, கதுவினது, ம், கதுவ, *v. n.* To mix or come in contact with, to be disturbed, கலக்க. 2. *v. a.* To seize, catch, entangle, grasp, lay hold of without ceasing, நீங்காதுபற்ற. (*p.*) 3. [*prov.*] To take more than a proper share, to encroach upon, to over-reach, அதிகமாகப்பற்ற. 4. To pare, shave off, slice off, whittle, strip off a few fibres from a nut, &c., to cut off or clear out (in cutting) by little and little, to cut along, raising the knife at each stroke, மட்டைமுதலியவற்றைச்செதுக்க. 5. To disturb, perturb, கலக்க.

*கதை, s. A story, an anecdote, a narrative, an apologue, சரிதம். 2. A tale, a fable, a romance, a fiction, a fabrication, legend, கட்டுக்கதை. 3. A thing, an affair, a topic, a circumstance, காரணச்சொல். 4. A message, a communication, சொல். Wils. p. 185. KATHA. 5. (p.) A club, தண்டாயுதம். 6. A stick, or rod, தடி. Wils. p. 280. GADA. 7. [prov.] A talk, conversation, chitchat, confabulation, சம்பாஷணை.

கதாபாணி, s. One armed with a club, தண்டபாணி.

கதாப்பிரசங்கம், s. Loquaciousness, garrulity, much talking, telling stories, &c., சரித்திரப்பிரசங்கம்

கதாமஞ்சரி, s. A series of fables or stories, கதைக்கொத்து; [ex மஞ்சரி, chain or series.]

கதாயுதம், s. A club or mace, தண்டாயுதம்.

கதாயுதன், s. Bhima a son of the king Pandu, வீமன். 2. Bhairava, வைரவன். (p.)

கதாயுத்தம், s. A club-fight, a battle or contest with clubs, தண்டாயுதப்போர். (p.)

கதைகட்ட, inf. To fabricate a story, a fable, a romance or other fiction. 2. To invent a slander. 3. To form the plot or groundwork of a drama.

கதைகாரன், s. A talkative person, a story-teller, a tattler, a babbler. 2. [in dramatic performances.] The prolocutor.

கதைகோக்க, inf. To fabricate stories, to make romances, novels, &c.

கதைக்க, inf. To relate a fable. 2. To be talkative, to talk much.

கதைசொல்ல, inf. To relate, repeat stories. 2. To tattle, babble.

குழந்தைகதைசொல்லுகிறதா? Does the infant begin to smile and to show signs of intelligence?

கதைபடிக்க, inf. To read sacred stories in the temple according to rule—also profane stories.

கதைபிடுங்க, inf. To elicit a secret by cunning words, to fish out a matter.

கதைபேச, inf. To converse, chat.

கதைப்பராக்கு, s. Attention diverted by conversation.

கதைப்புணர்ச்சி, v. noun. Connexion of a story, account, &c., in its several parts.

கதைமாற, inf. To prevaricate, shuffle.

கதையறிய, inf. To spy out—as an enemy, &c., to watch narrowly the proceedings of an enemy under a mask.

கதையிலேபொழுதுபோக்க, inf. To beguile time in the recitation of tales.

கதையெடுக்க, inf. To introduce a subject.

கதைவளர்க்க, inf. To prolong a story, conversation, cavilling, &c.

கதைவிட, inf. To tell a false story for some sinister end. 2. To tell stories.

கதைவிட்டுக்கதைகேட்க. To tell or mention things in order to fish out matters from another.

கதைவிட்டுக்கதையறிய. To tell something pleasing to one in order to get secrets from him.

கட்டுக்கதை, s. A fable.

கிளைக்கதை, s. A digression in a fable, one story arising from another, a ramifying narrative, an episode.

புண்ணியகதை, s. A religious tale.

கதைத்தல், v. noun. Speaking, telling.

கத்தக்காம்பு, s. The inspissated juice of a tree in Malacca used with betel, பாக்குவெற்றிலைபோடுபோதுமோர்பண்டம். (c.)

கத்தக்காம்புவில்லை, s. A small round cake made of that substance.

*கத்தபம்—கர்த்தபம், s. An ass, கழுதை. Wils. p. 284. GARDDABHA. (p.)

கத்தம், s. Arm, புயம். (உப. 200. 201.) 2. A story, கதை. (p.)

*கத்தரி, s. A pair of scissors, shears, snuffers, &c., கத்தரிக்கோல். Wils. p. 196. KARTARI. 2. The brinjal, egg-plant, வழுதுணை, Solanum melongena. 3. A species of snake, ஓர்பாம்பு. 4. The hot period from the twenty-third of சித்திரை, to the seventh of வைகாசி, அக்கினிநட்சத்திரம். This they call முன்னேழுபின்னேழுகத்தரி. There are some particular ceremonies performed at this season, during which the brahmans are allowed to indulge themselves in potions of sherbet.

கத்தரிக்காய், s. Brinjal fruit, வழுதுணங்காய்.

கத்தரிக்காயிலேகாலுங்கையுமுளைத்தாற்போலே. As the feet and hands sprang up in a brinjal; i. e. dwarfish.

கத்தரிப்புழு, s. A small worm or insect in brinjals, ஓர்புழு.

முட்டைக்கத்தரி, s. One of the species.

கொத்துக்கத்தரி — நித்தக்கத்தரி, s. A plant, Solanum stramonifolium.

நீலக்கத்தரி, s. A blue species of brinjal.

காரற்கத்தரி, s. A plant, Solanum insanum, L.

கத்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cut with a pair of scissors, shears, &c., to clip, snip, shear, nip, to snuff, கத்தரியால்வெட்ட. 2. To gnaw—as insects or vermin, to nibble off, புழுவரிக்க. 3. v. n. To differ—as opinions, எண்ணம்வேறுபட. 4. To flash as priming powder, to go out as a match, &c., an explosion, to miss fire, நெருப்புப்பற்றாமற்போக.

எலிபுடவையைக்கத்தரித்துப்போட்டது. The rat has gnawed the cloth.

கிளையிரண்டாய்க்கத்தரித்துப்போகின்றது. The branch is becoming forked, growing out forked at the end.

கிளிகதிரைக்கத்தரித்துக்கொண்டுபோயிற்று. The parrots have clipped off the ears.

நண்டுநெற்பயிரைக்கத்தரித்துப்போட்டது. The crabs have nibbled off the corn shoot.

பாணங்கத்தரித்துப்போயிற்று. The rocket has missed fire.

வழிகத்தரித்துப்போகிறது. The road diverges.

காரியத்தைக்கத்தரிக்க, inf. To frustrate a matter by stratagem.

காரியங்கத்தரித்துப்போயிற்று. The affair has become divided by a diversity of opinions.

*கத்தரிகை, s. A pair of scissors, shears, snuffers, &c., commonly கத்தரிக்கோல். Wils. p. 196. KATARIKA.

கத்தரிகைக்கால், s. The shanks of scissors, &c., கத்தரிக்கோலின்கால். 2. Beams, poles, &c., placed with one end on the ground and the other united at the top for lifting a weight, கத்தரிகைபோற்பிணைத்தகால். 3. The legs of a camp-table, chairs, &c., நாற்காலிமுதலியவற்றின்கால்.

கத்தரிகைப்பூட்டு, s. A jointure after the manner of scissors.

கத்தரிநாயகம், s. A plant, யானைச்சிரகம்.

கத்தரிமணியன், s. A kind of poisonous rat, ஓரெலி.

கத்தரை, s. [prov.] Family, race, கோத்திரம்.

கத்தலை—கத்தளை, s. A kind of sea-fish, ஓர்மீன்.

சோற்றுக்கத்தளை, s. A variety of the same.

யானைக்கத்தளை, s. A species of கத்தளை, Johnius aneus.

கருங்கத்தளை, s. Another variety, Johnius carutta.

குறுங்கத்தளை, s. A smaller species of the same fish.

கத்தன், s. An agent, a doer, a maker, an author, &c., செய்பவன். See கர்த்தன். The word is also written கருத்தன். Sans. கர்த்தா.

அவனைவெட்டவும்விடவுங்கர்த்தன். He can either behead him or spare him; i. e. he has arbitrary power.

கத்தராளி, s. [prov. vul.] A chief, a principal, an owner, a competent person, தலைவன்.

அவன்அதற்குக்கத்தராளியோ. Is he competent for that?

கத்தவியம், s. See கர்த்தவியம்.

கத்தா, s. God, கடவுள்.

கத்தாக்கள், s. [prop. கத்தர்கள்.] The governors of Sivagunga after the extinction of the Pandia race in Madura, சிவகங்கைதேசத்தையாண்டவர்கள். 2. The five superior gods of the Hindus. See பஞ்சகர்த்தாக்கள்.

கஸ்தி, s. (Tel. కస్తి.) Difficulty, trouble, hardness, வருத்தம். 2. Continued affliction, distress, துன்பம்.

கத்தி, s. A knife, lance, lancet, razor, வெட்டுகத்தி. 2. A sword, a scimitar, வாள்.

கத்தியுங்கடாவும்போலே. As disunited as the knife and the goat to be slaughtered by it.

கத்திகட்ட, inf. To be at variance, to quarrel, விரோதிக்க. 2. To arm with a sword. 3. To tie an iron spur to the leg of a fighting cock.

நித்தமுங்கத்திகட்டுகிறான். He is continually quarrelling.

கத்திகட்டி, s. A military man.

கத்திகட்டிவிட, inf. To set cocks to fight with spurs on.

கத்திதீட்ட, inf. To sharpen knives, &c. 2. To be at variance, quarrel. 3. To seek opportunities to injure.

கத்திப்போர், *s.* A sword-fight, வாட்போர்.

கத்திமுனை, *s.* The point of a sword.

கத்தியுறை, *s.* A scabbard, the sheath of a sword.

கத்தியையுருவ, *inf.* To draw a sword.

கத்திவாள், *s.* A crooked sword.

கத்திவீச, *inf.* To brandish a sword.

மடக்குக்கத்தி, *s.* A folding knife.

வெட்டுக்கத்தி, *s.* A hatchet.

சூரிக்கத்தி, *s.* A little knife.

அம்பட்டன்கத்தி, *s.* A razor.

கத்திகை, *s.* A kind of tree—the கருக்குவாச்சி, Zizyphus glabrata, *L.* 2. A creeper, ஓர்படர்கொடி. 3. A banner, a streamer, a small flag, சிறுகொடி. 4. A garland of flowers, பூமாலை. *(p.)*

கத்திகைக்கருமென்கூந்தலயிராணி. The wife of Indra whose black hair is adorned with garlands of flowers. (சூளா.)

***கத்தியம்**, *s.* Prose, composition in imitation of classical writings, இலக்கண மின்றியலக்கணப்பாட்டுப்போற்சொல்வது. 2. Cloth, சீலை. 3. Drapery of superior quality, நல்லாடை. (பாரதி.) *(p.)*

***கத்தியோதம்**, *s.* A fire-fly, glow-worm, மின்மினிப்பூச்சி. Wils. p. 271. KHADYOTA.

கத்திரி, *s.* A kind of drum, ஓர்வகைப்பறை. (கல்லாடம்.) *(p.)* 2. A snake, ஓர்பாம்பு.

கத்திரியர், *s.* The same as க்ஷத்திரியர்; which see.

கத்து, *s.* A notch, joint, சந்து. *(p.)*

கத்து, கிறேன், கத்தினேன், வேன், கத்த, *v. n.* To cry with a harsh continued noise, to scream, squall—as an infant, கூவ. 2. To croak—as a frog; to caw—as a crow; to chuck—as a partridge; to scream, screach or make a harsh sound—as some birds, &c.; to chatter—as monkeys in fear, to yelp—as young dogs; to growl—as a bear; to bray—as an ass; to chuck—as young birds; to bleat—as calves; to make a reiterative sound—as some snakes, விலங்குபறவைமுதலியகத்த. 3. To chatter, to babble, to jabber, to talk in vain, பிதற்ற. 4. To roar, முழங்க.

கத்திக்கத்திததொண்டையடைத்துப்போயிற்று. I am grown hoarse by talking so much.

காய்க்குப்பயந்துகுரங்குகத்துகிறது. The monkey chatters for fear of the dog.

காக்கைகத்துகின்றது. The crow caws.

அவன்கழுதைபோலேகத்துகிறான். He brays like an ass.

அணில்கத்துகிறபடியால்சமீபத்திலேபாம்பிருக்கவேண்டும். The screaching of the squirrels indicates the proximity of a snake.

மாரித்தவளைபோலேயேன்கத்துகிறாய். Why do you croak like a frog in the rainy season?—said of one who talks too much, or importunes unceasingly.

கத்து, *v. noun.* Crying, bawling, கூப்பிடுகை. 2. Chattering, unmeaning or idle talk, vain babbling, nonsense, mere declamation, பிதற்றுகை.—*Note.* Exalted devotees use this term concerning the opinions, &c., of other sects or of those of the same sects, but inferior to themselves.

சமயக்கத்து, *s.* The arguments or wrangling of religious disputants. 2. Religious tenets exclusive of the sublimer or experimental parts. In both meanings the usage is sarcastic, spoken by opponents or by those who have arrived at an exalted degree.

பொய்க்குலம்அச்சமயக்கத்திறைாதிக்கத்தெய்வக்கொள்கைச்சமயக்கத்திறைாவாழ்வு. (Tiruvancadum) is the residence of Vishnu who appointed various gods to please wrangling fanatics. (திருவேங்.)

வீண்கத்து, *s.* Vain, insignificant words, prating.

***கத்துரு**, *s.* An agent, a maker, a doer, கர்த்தா. Wils. p. 196. KARTTRU. 2. The mother of ஆதிசேஷன், ஆதிசேடன்தாய். Wils. p. 186. KADRU.

கத்துருத்துவம், *s.* Agency, lordship, dominion, கர்த்தத்துவம். Wils. p. 196. KARTTRUTVA.

கத்துருபம், *s.* A kind of arsenic, குதிரைப்பற்பாஷாணம்.

***கத்தூரி—கஸ்தூரி**, *s.* The musk-deer, கஸ்தூரிமிருகம். 2. Musk, சவம். Wils. p. 205. KASTURI.

கஸ்தூரிச்சேறு, *s.* Jellied musk used in perfumery.

கத்தூரிப்பொட்டு, *s.* A spot of musk stuck on the forehead, கத்தூரித்திலதம்.

கத்தூரிமிருகம் — கத்தூரிப்பிள்ளை, *s.* The musk-deer, ஓர்மிருகம்.

காட்டுக்கஸ்தூரி, *s.* A plant, பொட்டகத்தூரி, Hibiscus abelmoschus, *L.*

போசனகஸ்தூரி, *s.* The orange tree, நாரத்தை, Citrus aurantium.

கத்தை, *s.* The ass, கழுதை. [சது.] *(p.)*

***கந்தகம்**, *s.* Brimstone, sulphur, ஓர்மருந்து. Wils. p. 280. GANT'HAKA. 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, அவுபலபாஷாணம்.

கந்தகசிந்தூரம்—கந்தகசுண்ணம்— கந்தகநீறு—கந்தகபஸ்பம், *s.* Calcined brimstone.

கந்தகதிராவகம், *s.* Sulphuric acid, ஓர்திராவகம்.

கந்தகதைலம், *s.* Sulphuric ointment (for the itch), ஓர்தைலம்.

கந்தகபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கந்தகபூமி, *s.* A hot climate, the heat being ascribed to sulphur under the soil, கந்தகநிலம்.

கந்தகமலை, *s.* A sulphur mine.

கந்தகரசாயனம், *s.* A kind of medicine made of sulphur, ஓர்மருந்து.

கந்தகவுப்பு, *s.* Salt produced from sulphur, கடுக்காமை.

நெல்லிக்காய்க்கந்தகம் — சுணைக்கந்தகம், *s.* Different preparations of sulphur and arsenic.

கோழித்தலைக்கந்தகம், *s.* A kind of prepared arsenic.

***கந்தசட்கம்**, *s.* A tree called தமரத்தை, Averrhoa carambola.

***கந்தநாகுலி**, *s.* The செவ்வியம், Piper nigrum. Wils. p. 280. GANTHANAKULI.

கந்தநாகுலியம், *s.* The medicinal root of a plant called அரத்தை, Alpinia galanga, *L.*

கந்தபூதியம், *s.* A plant, நாய்வேளை, Polanisia icosandra.

***கந்தமாதனம்**, *s.* The name of one of the eight principal mountains that forms the division between Havritta and Badraswa or to the east of Meru, குலகிரியொட்டிதென்று. Wils. p. 281. GAND'HAMADANA. 2. A mountain near Ramisseram, இராமேசுரத்தருகேயுள்ளதோர்மலை.

***ஸ்கந்தம்—கந்தம்**, *s.* Esculent roots in general, கிழங்குப்பொது. 2. A kind of yam, கருணைக்கிழங்கு, Dracontium pobyphyllum. Wils. p. 186. KANDA. 3. The bottom of the neck below the nape, கழுத்தடி. 4. Part, portion, section of a book, நூற்பங்கு. 5. Any of the five senses, இந்திரியம். 6. The sense of smell, ஐம்புலனிலொன்று. 7. A collection of atoms or particles, அணுத்திரள். Wils. p. 947. SKANTHA. 8. The mount பொதியம். 9. Scent, odor, fragrance, perfumery, any fragrant matter, வாசனை. Wils. p. 280. GANTHA. 10. Certain aromatic vegetable substances, வாசனைப்பூடு. 11. Sandal wood, சந்தனம், Santalum album. *(p.)*

கந்ததன்மாத்திரை, *s.* The sense of smelling.

கந்தப்பொடி, *s.* Sweet scented powders and perfumes.

கந்தமூலபலாதிகள், *s.* Roots, leaves, and fruits or berries—as the food of Rishis or those who retire to the desert from religious motives.

கந்தமூலபலாதிகளைப்புசித்தல். Feeding on roots and fruits.

கந்தம்பூச, *inf.* To besmear with any fragrant substance.

கந்தம்வீச, *inf.* To emit or diffuse odors. 2. To emanate or spread, as odors.

கந்தவகம், *s.* Smelling, வாசனைபுறல்; [*ex* வக, to convey.] Wils. p. 281. GAND'HAVAHA. 2. The nose, மூக்கு. *(p.)*

கந்தவகன்—கந்தவாகன், *s.* Wind, air, personified or regarded as a deity, காற்று. Wils. p. 282. GAND'HAVAHA.

கந்தவருக்கம், *s.* Various kinds of odoriferous substances, perfumes, &c., வாசனைத்திரவியங்கள்.

கந்திக்க, *inf.* To yield a fragrant smell.

பஞ்சகந்தம், *s.* The five perfumes are, 1. இலவங்கம், Caryophyllus aromaticus or alve urra sans. 2. ஏலம், cardamom. 3. கருப்பூரம், camphor. 4. சாதிக்காய், nutmeg. 5. தக்கோலம், takkola.

திரிகந்தம், *s.* The three aromatic substances, viz.: இராம்பு, காஷ்டி and சண்பகப்பூ, also சந்தனம், செஞ்சந்தனம் and அகில்.

இருகந்தம், *s.* Good and bad smell, நற்கந்தந்துர்க்கந்தம்.

கந்தரக்காட்டம், *s.* A kind of arsenic called வெள்ளைப்பாஷாணம்.

***கந்தரசு**, *s.* Benzoin, சாம்பிராணி.

***கந்தரம்**, *s.* The neck, கழுத்து. 2. A natural cave, மலைக்குகை. 3. A cloud, மேகம். Wils. p. 187. GANT'HARA. *(p.)*

கந்தாரம், *s.* A tree, புனமுருங்கை, Indigofera, *L.* 2. The sponge, கடற்பாசி. 3. A kind of arsenic, கற்கடகபாஷாணம். 4. Another kind of arsenic, கிருஷ்ணபாஷாணம்.

*கந்தருவம், *s.* Singing, harmony, music, இசை. 2. Song, இசைப்பாட்டு. 3. Horse, குதிரை. Wils. p. 281. GANT'HARVVA. 4. A kind of marriage—that which takes place by the union of the parties themselves without the usual forms and ceremonies, அட்டமணத்திலொன்று. See மணம். (*p.*)

கந்தருவப்புணர்ச்சி, *v. noun.* Illicit intercourse, தலைவனுந்தலைவியுமெதிர்ப்பட்டுப் புணர்கை.

கந்தருவமணம், *s.* Marriage by unlawful union of the parties, ஓர்விவாகம்.

கந்தருவர், *s.* Celestial choristers, a class of supernals inhabiting Swerga, or Indra's heaven, தேவசாதியிலோர்வகையார். Wils. p. 181. GANTHARUVA.

*கந்தர்ப்பன், *s.* Kama the Hindu cupid, மன்மதன். Wils. p. 187. KANDARPA. (*p.*)

கந்தல், *s.* Profligacy, wretchedness, an abandoned state, a vicious life, கேடு. 2. Rags, tatters, கந்தை. 3. [*prov.*] A profligate or vicious person, கெட்டவன்.

கந்தலாய்க்கிடக்க, *inf.* To be good-for-nothing.

கந்தவாரம், *s.* The private apartments of women in a royal palace—Seraglio, அந்தப்புரம். (*p.*)

கந்தளம், *s.* Armor for the body, a coat-of-mail, கவசம். (*p.*)

கந்தன், *s.* A kind of arsenic, குதபாஷாணம். 2. Another kind of arsenic, கெந்தபாஷாணம்.

கந்தனேந்திரர், *s.* A Rishi, ஓர்இருடி.

*கந்தன், *s.* Skanda, the younger son of the god Siva and hero of Skanda Purana—also called Kartigesa, குமரன். Wils. p. 947. SKANDA. 2. (*p.*) Argha, அருகன்.

கந்தசட்டி—கந்தசஷ்டி—கந்தஷஷ்டி, *s.* A very strict fast in reference to the god கந்தன், for six days in the month ஐப்பசி, ending with the sixth day of the moon's increase, கந்தன்விரதங்களிலொன்று.

கந்தப்புராணம், *s.* One of the eighteen puranas—the Skanda Purana, ஓர்புராணம்.

கந்தமலை, *s.* The name of a hill having a fane at the base, dedicated to Subrahmania.

கந்தலோகம், *s.* The heaven of Subrahmania, சுப்பிரமணியபதம்.

*கந்தாயம், *s.* [*in almanacs.*] A period of four months, வருஷத்தின்மூன்றிலொருகூறு. 2. A period of three months for the payment of taxes, கந்தாயவரிகொடுக்குங்காலம். 3. A period, a season for receiving or gathering produce, &c., அறுப்புக்காலம்.

மாசகந்தாயம், *s.* [*prop.* மாசகந்தாயவரி.] What is paid every month, tax paid monthly.

கந்தி, *s.* Brimstone, கந்தகம். 2. The areca-nut tree, கமுகு. 3. A female ascetic, தவப்பெண். 4. A kind of arsenic, கந்தபாஷாணம். 5. Smell, scent, வாசம். (*p.*)

கந்திக்க, *inf.* To smell, to be fragrant, to yield odor.

கந்தியுப்பு, *s.* A kind of salt extracted from sulphur.

கந்திரி, *s.* A feast of the Mussulmans.

கந்திவாருணி, *s.* A plant called பேய்த்தும்மட்டி, Cucumis trigonus.

கந்து, *s.* A joint of the body, யாக்கைபின்மூட்டு. 2. The bottom of the neck, the nape, கழுத்தடி. 3. An axle-tree, வண்டியுருளிரும்பு. 4. A carriage, a vehicle, a waggon or cart, வண்டி. 5. A staff, a crutch, support, defence, பற்றுக்கோடு. 6. A post, pillar, தூண். 7. A post for tying elephants, யானைகட்டுந்தறி. 8. [*prov.*] A rope for tying oxen together by the neck, மாடுபிணைக்குங்கயிறு. 9. [*prop.* கங்கு.] The heap of straw round the threshing floor, வைக்கோல்வரம்பு. 10. The heap of chaff which forms outside the threshing floor, பொலிப்புறத்தடையும்பதர்.

கந்துகட்ட, *inf.* To float or recede to the side of the vessel—as curry stuffs in boiling. 2. To arrange the heap of straw round the threshing floor.

கந்துகளம், *s.* The bottom of the rice-heap after the better part has been taken away, also rice mixed with the chaff in the floor.

கந்தடிக்க, *inf.* To thrash, or beat the straw after it has been trodden.

கந்தடைக்க, *inf.* To form an enclosure with straw round the threshing floor.

கந்துடைக்க, *inf.* [*prov.*] To unfasten the noose of the string tied to the ox's neck, தும்பவிழ்க்க.

கந்துமாற, *inf.* [*prov.*] To change an ox of a pair tied together, எதிர்மாறிக்கட்ட.

கந்துமாறிக்கட்ட, *inf.* To shift, to change sides, to use chicanery, to scheme—as in paying debts by borrowing of others, &c.

கந்துமுரிக்க, *inf.* [*prov.*] To turn out of the course—as oxen treading corn, breaking the bounds. It is deemed very unlucky for men or animals to pass from the enclosure of the threshing floor except at the proper entrance.

கந்துமுரித்துப்போட்டுப்போகிறான். He has deserted his company.

பொலிக்கந்து, *s.* Chaff in the threshing floor after winnowing, containing some grain.

புறக்கந்து, *s.* The extremities of an axle-tree. 2. The chaff about a heap of winnowed corn.

கருங்கந்து, *s.* The second range of chaff in a threshing floor next to the பொலிக்கந்து.

கந்து, கிறது, கந்தினது, ம், கந்த, *v. n.* To be injured, ruined, spoiled, கெட. 2. To perish, அழிய. (*p.*)

*கந்துகம், *s.* A ball for play, பந்து. Wils. p. 187. KANDUKA. (*p.*)

கந்துகம், *s.* A horse, குதிரை. 2. The horse of a petty king, குறுநிலமன்னர்குதிரை. (*p.*)

கந்துகன், *s.* A tree called தான்றி.

கந்துவான், *s.* [*prov.*] A rope for tying oxen together, பிணைகயிறு.

கந்துளம், *s.* The mountain rat, பெருச்சாளி. (*p.*)

கந்துள், *s.* Charcoal, கரி. (*p.*)

கந்தேறு, *s.* A plant called கோடகசாலை, Justicia, *L.*

கந்தை, *s.* Cloth, சீலை. 2. (*சது.*) Superior kinds of cloth, நல்லாடை. (*p.*) 3. A rag, tatters, torn, or patched garments, பீறல்.

கந்தைபோர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்... He is clothed in rags.

கந்தையுமோடும். In tatters and shells or potsherds.

அறுபதுநாளுக்கெழுபதுகந்தை. Seventy rags for sixty days.

கந்தைகட்டி, *s.* A ragged person.

கந்தைத்துணி, *s.* A torn garment, rags.

கந்தைபுனைதல், *v. noun.* Mending old clothes.

கபகபவெனல், *v. noun.* Making a murmuring sound like that of water poured out of a vessel with a narrow mouth, ஒலிக்குறிப்பு.

*கபடம்-கபடு-கவடம், *s.* Fraud, deceit, deception, circumvention, trick, cheat, shuffling, hypocrisy, வஞ்சகம். Wils. p. 188. KAPADA.

கபடக்காரன்—கபடன்—கபடி, *s.* A cheat, a deceiver, a shuffler, வஞ்சகன். Wils. p. 188. KAPADIN.

கபடசூத்திரம், *s.* Stratagem, a deep-laid scheme, profound knavery, வஞ்சகம்.

கபடஞ்செய்ய—கபடுபண்ண, *inf.* To play tricks, to cheat, circumvent, to shuffle, வஞ்சனைசெய்ய.

கபடஸ்தன், *s.* A cheat, a deceiver, வஞ்சகன்.

கபடநாடகம், *s.* Deceitful dealing, shuffling, வஞ்சகநடிப்பு.

கபடநாடகசூத்திரன், *s.* A deceitful dealer, வஞ்சனைத்தொழிலன். 2. Vishnu, விஷ்ணு.

கபடபுத்தி, *s.* A trickish disposition, fraudulent design, cunning, artfulness, shuffling, வஞ்சனைநினைப்பு.

கபடவித்தை, *s.* Tricks, shifts, cunning, வஞ்சகவித்தை.

கவடறியாமை, *s.* Sincerity.

கவடறியாதவன்—கவடற்றவன், *s.* An upright man.

கவடில்லாமை, *s.* Sincerity.

கபட்டுத்தனம், *s.* Fraudulence.

கபட்டுநாக்கு, *s.* A deceitful tongue.

கபட்டுப்படிக்கல்லு, *s.* A deceitful weight.

*கபந்தம், *s.* (*in Tamil*, கவந்தம்.) Headless body, உடற்குறை. 2. Water, நீர். Wils. p. 190. KABAND'HA. (*p.*)

*கபம், *s.* Phlegm, கோழை. 2. Phlegm—as one of the three humors of the body, சிலேட்டுமம். Wils. p. 189. KAPA.

கபக்கட்டு, *s.* A collection of phlegm in the chest.

கபவியாதி, *s.* Asthma or other disease supposed to be caused by an excess of the phlegmatic humor. See பீனசம், or தோஷம்.

கபம்பம், s. A medicinal seed, வா லுளுவை.

*கபாடம், s. [*also written* கவாடம்.] A door, கதவு. 2. Guard, defence, protection, காவல். Wils. p. 188. KAPADA. (*p.*)

கபாய், s. A gown reaching to the ankles and chiefly worn by Mussulmans, நிலையங்கி.

கபாய்மிசைப்போர்த்தவள், s. Mahesvari who put on a gown. (மீரு.) (*p.*)

*கபாலம், s. The skull, the cranium, தலையோடு. 2. (*p.*) A beggar's bowl, இ ரப்போர்கலம். Wils. p. 188. KAPALA. 3. [*prov.*] Severe head-ache, குத்து being understood, தலைமண்டையடி.

கபாலக்குத்து, s. A severe headache, மண்டைக்குத்து, sometimes causing blindness.

கபாலதரன்—கபாலன், s. Siva, சி வன், *lit.* the skull-bearer, so called because he carried a skull of Brahma in his hand, and wore a garland of skulls.

கபாலநீர், s. Humors in the head, கபாலத்திலேற்படுநீர், sometimes causing blindness.

கபாலபாணி, s. Siva the skull-bearer.

கபாலவாசல், s. A hole or fissure on the crown of the head.

கபாலி, s. Siva, சிவன். 2. Parvati, பார்ப்பதி. 3. Bhairava, வைரவன். Wils. p. 188. KAPALIN. (*p.*)

கபாலன், s. A kind of arsenic, சீர் பந்தபாஷாணம்.

*கபி, s. A monkey, குரங்கு. Wils. p. 188. KAPI. 2. [*Beng. vul.* கப்பி.] A pulley, கயிறிழுக்குங்கருவி.

கபிகுலம், s. A race of monkeys.

*கபிஞ்சலம், s. A quail, the francoline partridge, காடை. 2. The chataka bird, சாதகப்புள். Wils. p. 188. KAPINJALA. 3. A species of owl, ஆந்தை. (*p.*)

கபிதம், s. A kind of seed called க ருஞ்சீரகம், Nigella sativa, *L.*

*கபித்தம், s. The wood apple, விளா மரம், Feronia elephantum. Wils. p. 188. KAPITTHA. (*p.*)

*கபிலம், s. Tawny, dim color, dinginess, duskiness, கருமைகலந்தபொன்மை. 2. (*p.*) One of the eighteen உபபுராணம்.

*கபிலன், s. A celebrated muni the founder of the Sanchia system of philosophy, ஓர்முனிவன். Wils. p. 188. KAPILA. 2. A brother of Tiruvalluvar, திருவள்ளு வர்சோதரன்.

*கபிலை, s. Tawny, brown, swarthy, dim color, கருமைகலந்தபொன்மை. 2. A dim-colored cow, காராம்பசு. 3. (*p.*) Cow in general, பசுப்பொது. 4. The cow of Swerga, தெய்வப்பசு. 5. Female elephant of the south-east quarter, தென்கீழ்த்திசையானைக்குப் பெண்யானை. Wils. p. 188. KAPILA.

கபுக்குக்கபுக்கெனல், v. noun. Sounding as impetuous movements, gurgling of water, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கபுக்குக்கபுக்கென்றுகுத்தினான். They thrust him forcibly.

கபுக்குக்கபுக்கென்றுவாந்தியெடுக்கிறான். He vomits violently.

கபுல், s. (*For.*) See கவுல்.

*கபோதகம், s. A moulding in masonry, சிற்பப்பிரமாணமேதிறென்று.

*கபோதம், s. A pigeon, கரும்புறா. 2. A dove, புறா. Wils. p. 189. KAPOTA. (*p.*)

*கபோதி, s. (*Tel.* కపోతి.) A blind person, குருடன்.

*கபோலம், s. The cheeks, கதுப்பு. Wils. p. 189. KAPOLA. (*p.*)

சாணைபின்படிகபோலகபோலம். Her cheeks are as translucent as a whetstone. (கைட.)

கப்படம், s. Cloth, சீலை. (*p.*)

கப்பணம், s. A caltrop, இரும்பிற் செய்தநெருஞ்சின்முள். 2. A javelin, கைவேல். 3. An iron collar for the neck, worn by religious mendicants, கழுத்திலிடுகுப்பூத்தகடு. 4. A kind of necklace, ஓராபரணம். (*p.*)

கப்பம், s. Tribute, as paid by an inferior to a superior prince, அரசிறை.

கப்பங்கட்ட, *inf.* To pay tribute to a superior prince.

கப்பரை, s. The vessel of a religious mendicant for receiving alms, a beggar's porringer, இரப்போர்கலம்.

கப்பரையிலேகல்லுவிழுந்தது. The livelihood is lost.

கப்பரையேந்த, *inf.* To go begging with a vessel in the hand.

கப்பல், s. A ship, வங்கம். (*c.*)

கப்பல்ஒருதிட்டிலேபொறுத்துப்போயிற்று. The ship is run aground on a bank.

கப்பலிலிருந்திறங்க, *inf.* To disembark.

கப்பலுடைய, *inf.* To be shipwrecked.

கப்பலேற, *inf.* To go on board a ship.

கப்பலைத்தட்டவைக்க, *inf.* To be stranded.

கப்பலோட, *inf.* To sail, as a ship.

கப்பலோட்ட, *inf.* To sail a ship, to steer a ship.

கப்பலோட்டம்—கப்பலோட்டல்—கப்பலோட்டு, v. noun. The sailing of a ship.

கப்பல்வைக்க, *inf.* To engage a ship.

கப்பற்காரன், s. The master of a ship, the manager of a ship, a mariner, கப்பலின்தலைவன்.

கப்பற்காரன்பெண்சாதிதொப்பைக்காரி, கப்பலு டைந்தாற்பிச்சைக்காரி. The wife of a ship's owner is wealthy, but she will become a beggar if the ship be wrecked.

முன்னேரங்கப்பற்காரன்பின்னேரம்பிச்சைக்காரன். A ship-owner in the morning, and a beggar in the evening.

கப்பற்சண்டை, s. Naval warfare.

கப்பற்சேதம், s. Ship-wreck.

கப்பற்படை, s. The cordage of a ship, whatever belongs to a ship.

கப்பற்பாட்டு, s. Songs used by rowers. 2. Songs in comedies sung to the rower's tune.

கப்பற்பாய், s. The sail of a ship.

கப்பறை, s. Blank in the play of dice, தாயவிளையாட்டிலொன்றுக்கு.

கப்பி, s. Grits in flour broken imperfectly, grain half ground, நெருவலிக்கப்படு. 2. (சது.) (*p.*) Grain, தானியம்.

கப்பிப்பிஞ்சு, s. [*prov.*] Very young fruit, young fruit out of season.

கப்பி—கப்பியல், [கபி, *Beng.*] A pulley, a block, கயிறிழுக்குங்கருவி.

கப்பு, s. A forked branch, கவர்க் கொம்பு. 2. A branch in general, கிளை. 3. A post rather slender, தூண். 4. A composition used for dyeing the hair black, மயிர்க்கூட்டுஞ்சாயம்.

கப்புமரம், s. A tree with branches from the root, ஓர்மரம்.

கப்புக்கால், s. Bandy legs.

கப்புக்காலன், s. A bandy-legged man, a crooked-legged man.

கப்புக்காலி, s. A bandy-legged woman.

கப்புக்குணையறுக்க, *inf.* To render a piece of colored cloth perfect by substituting proper threads for such as are bad and unfit.

கப்புத்தோள், s. Bearing on both shoulders alternately.

கப்புநாமம், s. A forked mark on the forehead of a sect of Vishnuites.

கப்புவிட, *inf.* To fork as a branch, ramify, diverge, கிளைவிட.

கப்பு, கிறேன், கப்பினேன், வேன், கப்ப, v. n. [*vul.*] To overspread—as the clouds, மூடிக்கொள்ள. 2. [*prov.* கம்முதல்.] To eat, உண்ண.

அவல்பலகப்பியகரிமுகனடிபேணி. Worshiping the feet of the elephant-faced Ganesa who eats bruised rice, &c. (திருப்பு.)

கமகமத்தல்—கமகமெனல், v. noun. Being fragrant, வாசனைக்குறிப்பு.

புட்பங்கமகமென்றுமணக்கிறது. The flower smells fragrant.

கமகன், s. An author who treats abstract subjects satisfactorily, &c.—one of the four classes of poets. See புலமை யோர்.(*p.*)

கமசுகட்டுதல், v. noun. [*prov.*] Making firm resolution to do a thing, &c., முய லுதல்.

*கமடம், s. A turtle, a tortoise, ஆமை. Wils. p. 190. KAMATHA.

*கமண்டலம்—கமண்டலு, s. The water vessel of a religious mendicant, கர கம். Wils. p. 190. KAMANDALU.

கமண்டலஇளநீர், s. A large young cocoanut, so called because it contains much water.

கமம், s. Fulness, entireness, நி றைவு. (*p.*) 2. [*prov.*] Field, a tract of land, farm, வயல்.

கமக்காரன், s. [*prov.*] A large cultivator, a farmer, கம்பத்தக்காரன்.

கமங்கட்ட, *inf.* To own a farm in cultivation.

கமத்தொழில்—கமவேலை, s. [*prov.*] Tillage, cultivation, உழவுத்தொழில்.

கமம்புலம், s. Lands and fields.

கமவாரம், s. A share of the produce of land allowed for the implements loaned for its cultivation.

கமரி—கமரிப்புல், *s.* A kind of grass, ஓர்புல்.

கமர், *s.* A crevice, a chap, a chink, a cleft in the ground caused by drought, நிலப்பிளப்பு.

கமர்வெடித்திருக்கிறது. It is full of chaps.

கமர்நிலம், *s.* Chapped ground.

கமலகுண்டலமாய்விழ, *inf.* [*prov.*] To fall headlong, தலைகீழாய்விழ.

கமலநிருத்தம், *s.* A kind of dance at the hoisting or lowering of the temple flag, &c., ஓர்கூத்து.

***கமலம்**, *s.* A lotus, தாமரை. 2. Water, நீர். (*p.*) 3. A kind of salver made in imitation of a full-blown lotus, ஓர்வகைத்தட்டு. Wils. p. 190. Kamala.

கமலக்கண்ணன், *s.* Vishnu, the lotus-eyed, விஷ்ணு.

கமலயோனி, *s.* Brahma, the lotus-born, பிரமன்.

கமலவூர்தி, *s.* Argha whose throne is the lotus, அருகன்.

கமலாகாரம், *s.* The figure of a lotus delineated on a jewel, salver, &c., தாமரைவடிவம்.

கமலாக்கினி, *s.* A fire of moderate heat spread out like the lotus for preparing medicines.

கமலாசனன், *s.* Brahma, பிரமன். Wils. p. 190. Kamalasana. 2. Argha, அருகன்.

கமலாசனி, *s.* Lukshmi, இலக்குமி.

கமலாலயம், *s.* A country, திருவாரூர்.

கமலாலயை, *s.* Lukshmi, the lotus-residing, இலக்குமி.

கமலி, s. A kind of arsenic called குங்குமபாஷாணம்.

***கமலினி**, *s.* One of the female attendants of Parvati, பார்ப்பதிதோழியரிலொருத்தி.

***கமலை**, *s.* Lukshmi, இலக்குமி, she who belongs to the lotus. Wils. p. 190. Kamala. 2. A place sacred to Siva, திருவாரூர்.

கமல், *s.* A plant called குடசப்பாலை, Asclepias, *L.*

கமழ்—கமழு, கிறது, கமழ்ந்தது, கமழும், கமழ, *v. n.* To be diffused as odors, கந்தம்வீச.

புழுகுகமழ்பைங்குழலி. She whose black hair is perfumed with musk.

குருதிகமழ்வைவேலான். He who is armed with a sharp javelin emitting the disagreeable stench of blood.

கமறு, கிறது, கமறினது, ம், கமற, *v. n.* [*vul.*] To become dry and hard, காய. 2. To be excessively heated, வெப்பமதிகரிக்க. 3. To bluster, to be hot and impetuous, உக்கிரங்கொள்ள. 4. To weep bitterly, to cry very loud, அழ.

அழுதுகமற, *inf.* To cry and weep excessively.

***கமனம்**, *s.* Going, passing, procession, நடை. Wils. p. 282. Gamana.

கமனகுளிகை, *s.* A magical mercury pill which fabulously is said to enable a person to traverse the airy regions, and visit unknown worlds, சித்தர்குளிகையிலொன்று.

கமனசித்தர், *s.* A class of men who have attained superhuman powers to pass through space, கிளைக்குமிடத்துக்கெல்லாம்போகுஞ்சித்தர்.

கமனசித்தி, *s.* Supernatural power of passing through the air.

கமனம்பண்ண—கமனிக்க, *inf.* To go, to pass swiftly, commonly through the sky.

பரதாரகமனம், *s.* Illicit intercourse with another's wife.

பரஸ்திரீகமனம், *s.* Sexual intercourse with a strumpet.

கமார், *s.* A fissure, a crack, வெடிப்பு.

கமாரிட—கமாரென, *inf.* To cry softly, to utter a faint sound, மெதுவாய்ச்சத்தஞ்செய்ய.

அங்கேயொருவர்கமாரிடவுங்கூடாது. There must not be the least noise, sound, &c.

கமி—க்ஷமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be patient, to bear with, to be forbearing, பொறுக்க. Wils. p. 262. Kshamin.

கமிச்சு, *s.* [*vul.*] A wire mould, கம்பியச்சு.

கமுகு, *s.* The areca-nut tree, பாக்குமரம், Areca catechu, *L.*

கமுகங்காய்—கமுகம்பழம், *s.* The fruit of the areca, பாக்கு.

கமுகங்குலை—கமுகந்தாறு, *s.* A spadix or bunch of areca fruit.

கமுகஞ்சலாகை, *s.* Areca laths, கமுகம்பட்டை.

கமுகஞ்சோலை, *s.* A grove of areca trees.

கமுகமடல், *s.* The lower part of the leaf stalk that wraps round the tree.

கமுகமுத்து, *s.* The pearl produced in the areca tree, ஓர்முத்து.

கமுகம்பாளை, *s.* The bud of the areca.

கமுகம்பிள்ளை, *s.* A young areca tree.

கமுகம்பூ, *s.* The flower of the areca.

கமுகவலிச்சல், *s.* Laths of the areca tree.

கமுகிலை—கமுகேடு, *s.* Leaf of the areca tree.

கூந்தற்கமுகு, *s.* A kind of areca, ஓர்கமுகு.

கமுக்கட்டு, *s.* The armpit, அக்குள்.

கமுக்கம், *s.* [*vul.*] Reserve, keeping in secret, குறைவைவெளிப்படுத்தாமை.

கமுக்கக்காரன், *s.* A reserved man.

கமுக்கமாயிருக்க, *inf.* To be reserved.

***கமை—க்ஷமை**, *s.* Patience, forbearance, endurance, பொறுமை. Wils. p. 262. Kshama. (*p.*)

கமையிலான், *s.* One impatient, precipitate or cruel.

***கம்**, *s.* Water, நீர். 2. The head, தலை. Wils. p. 190. Kam. 3. Ether—as one of the five elements, ஆகாயம். 4. Wind, air, காற்று. 5. Cloud, மேகம். 6. Whiteness, வெண்மை. 7. Smith's work, smithery, கம்மியர்தொழில். 8. Brahma, பிரமன். 9. A he-goat, ஆட்டுக்கடா. 10. Act, operation, employment, செயல். (*p.*)

கம்மம், *s.* Smithery, mechanism, கம்மியர்தொழில். 2. Work, labor, business, employment, வேலை. (*p.*)

கம்மக்குடம், *s.* A pot made by a smith.

கம்மஞ்செய்மாக்கள், *s.* Laborers. (நாலடி.) 2. Smiths, artisans.

கம்மாலை, *s.* [*prop.* கம்மசாலை.] A smith's shop, smithy, அக்கசாலை.

கம்மாலையூட்ட, *inf.* To prepare for work—as a smith kindling a fire, &c.

கம்மாலைவைக்க, *inf.* To open a smithy, as a smith, for the day.

கம்மாளர், *s.* Smiths, mechanics, artisans, கம்மியர்; five castes are included in this term, viz.: 1. தட்டார், goldsmiths, jewellers. 2. கன்னார், braziers, bell-founders, &c. 3. சிற்பர், masons, bricklayers, architects. 4. கொல்லர், blacksmiths. 5. தச்சர், carpenters.

கம்மியம், *s.* Smithery. (*p.*)

கம்மியர், *s.* Smiths, mechanics, artisans, கம்மாளர். 2. Workers, laborers, தொழிற்செய்வோர். (*p.*)

கம்பட்டம், *s.* Coinage, coining, காசு. (*Old Dic.*)

கம்பட்டக்காரன், *s.* A coiner, காசுசெய்வோன். (*Loc.*)

கம்பட்டக்கூடம், *s.* A mint, தங்கசாலை.

கம்பட்டமடித்தல், *v. noun.* Coining, காசடித்தல்.

கம்பட்டமுளை, *s.* A die, a coining stamp, காசடிக்குமுத்திரை.

கம்பத்தம், *s.* Agriculture, பயிர்செய்கை.

கம்பத்து, *s.* A leak in a ship, தோணியிலோட்டை (ship use).

கம்பத்துக்கொள்ள, *inf.* To grow leaky.

கம்பத்துப்பார்க்க, *inf.* To stop a leak.

கம்பம், *s.* A post, a pillar, தூண். 2. A lamp-stand, a candle-stick, &c., விளக்குத்தண்டு. 3. The name of தாலம்பபாஷாணம், வெள்ளைப்பாஷாணம், சாலாங்கபாஷாணம் and கற்பரிபாஷாணம்.

கம்பக்கூத்து—கம்பநாட்டியம், *s.* Pole-dancing—it is of two kinds, viz.: ஆரியக்கூத்து and தொம்பர்கூத்து.

கம்பக்கூத்தாடி, *s.* A pole-dancer.

கம்பபாணம்—கம்பவாணம், *s.* [*in pyrotechny.*] The figure of a man or animal, so constructed as to discharge rockets from the different apertures of the body.

*கம்பம், s. Vibration, shaking, motion, agitation, அசைவு. 2. Tremor, trembling, நடுக்கம். Wils. p. 190. KAMPA. (p.)

கரக்கம்பம், s. A signal or shake of the hand.

சிரக்கம்பம், s. Shake of the head.

சபாகம்பம், s. Timidity or bashfulness in speaking in public.

பூகம்பம், s. Earth-quake.

*கம்பலம், s. A blanket, woollen or hair cloth, கம்பளி. 2. A tester, a canopy, an awning, மேற்கட்டி. Wils. p. 190. KAMBALA. 3. Red cloth, probably a carpet, செவ்வாடை.

கம்பலை, s. Trembling, நடுக்கம். 2. Fear, dread, அச்சம். 3. Distress, suffering, துன்பம். 4. Agricultural districts, villages, &c., மருதநிலம். 5. Field, வயல். 6. Sound, noise, acclamation. ஒலி. (p.) 7. [vul.] Uproar, tumult, quarrelling, சச்சரவு.

கம்பலைகட்டுதல்—கம்பலைப்படுதல், v. noun. Quarrelling, causing a tumult.

கம்பலைமாரி, s. A termagant, a scold. 2. A goddess worshipped especially by the Veddahs, ஒருபெண்தேவதை.

*கம்பளம், s. Woolen or hair cloth, கம்பளி. Wils. p. 190. KAMBALA. 2. The name of a country, ஒர்நாடு. 3. A red cloth or carpet. செவ்வாடை. 4. A ram of the fleecy kind, &c., துருவாட்டேறு. 5. A ram, செம்மறிக்கடா.

கம்பளர், s. Inhabitants of agricultural districts, husbandmen, மருதநிலமக்கள். 2. The inhabitants of the கம்பளம் country, கம்பளநாட்டார்.

ரத்தினக்கம்பளம், s. A carpet richly variegated.

கம்பளி, s. [prop. கம்பளம்.] Woolen or hair cloth, a blanket.

கம்பளிக்கொண்டான் — கம்பளிச்செடி, s. A shrub, ஒர்மரம், Morus Indica.

கம்பளிப்பழம், s. The fruit of the above shrub.

கம்பளிப்பூச்சி—கம்பளிமயிர்க்குட்டி, s. A rough caterpillar.

கம்பளியாடு, s. A fleecy kind of sheep.

*கம்பனம், s. Motion, vibration, shaking, அசைவு. Wils. p. 190. KAMPANA. (p.)

சிரக்கம்பனம், s. A nod or signal of the head.

சிரக்கம்பனம்பண்ண, inf. To nod, to shake the head.

கம்பன், s. A poet, the author of the Ramayana, ஒர்புலவன்.

கம்பன்வீட்டுக்கட்டுத்தறியுங்கவிபாடும். Even the stake in the cowstall of Kampen the poet knows how to compose verses; i. e. the example of conspicuous men has a tendency to influence the character of their dependents.

கம்பாகம்—கம்பான், s. A nautical cable, அமரக்கயிறு.

கம்பாநதி, s. A river near Conjeveram, வேகவதியாறு.

கம்பாயம், s. Coarse, thick cloth, உரப்புச்சீலை. (c.)

கம்பி, s. Wire, any rod or bar of metal, இரும்புமுதலியவற்றின்கம்பி. 2. A kind of ear-ring, காதணியிலொன்று. 3. A narrow stripe in the border of a cloth, துணியின்கரை. 4. A small moulding in carpenter's, or mason's work, சித்திரக்கம்பி. 5. Saltpetre, வெடியுப்பு. 6. [in slang language.] Money (com. காசு).

கம்பியுந்தாலியும். The marriage symbol with the wire on which it is strung as worn by the idol, the name is also given to the symbol worn by women.

கம்பிகட்ட, inf. To make the border of a cloth—as a dyer. 2. To make a narrow moulding. 3. To pass the wire through the bones in an umbrella.

கம்பிக்கடுக்கன், s. An ear-ring formed of a bent wire, ஒர்கடுக்கன்.

கம்பிக்கரை, s. A narrow stripe, commonly silver, in a border.

கம்பிக்காரன், s. A monied man.

கம்பிச்சேலை, s. A cloth for women with a striped border.

கம்பிநீட்ட, inf. To lengthen a piece of metal by beating or otherwise. 2. (Met.) To go off slily, to steal away, to take to one's heels.

கம்பிப்பிசின், s. A kind of wiry medicinal gum.

கம்பிமணி, s. A kind of necklace made of wire, ஒர்மணி.

கம்பியச்சு, s. A wire-mould, கம்பிபாகருவியிலொன்று.

கம்பியிழுக்க, inf. To draw wire.

கம்பியுப்பு, s. Salt-petre of a superior quality in bars or pieces, ஒருப்பு.

கம்பிவாளக்க, inf. To draw a wire flat.

கம்பிவாங்க, inf. To go off slily, to steal away, ஓடிப்போக (colloquial or jesting language).

கம்பிவிறிசு, s. A fire-work which ejects its contents in pencils of light.

ஈர்க்குக்கம்பி—கம்பிக்குறி, s. A small stripe in cloth.

பட்டைக்கம்பி, s. A large stripe.

இருப்புக்கம்பி, s. Iron wire.

வெண்கலக்கம்பி, s. Brass wire.

கடலைக்கம்பி, s. A colored stripe, in cloth, of the size of a grain of gram.

புளியிலைக்கம்பி, s. A colored stripe in cloth of the size of a tamarind leaf.

பித்தளைக்கம்பி, s. Brass wire.

பொற்கம்பி, s. Gold wire.

கம்பி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To shake, quiver, vibrate, அசைய. 2. To tremble, quake, நடுங்க; [ex கம்பம்.] (p.)

கம்பிதம், v. noun. Quaking, trembling, shaking, நடுக்கம். 2. Motion, அசைவு. Wils. p. 190. KAMPITA. (p.)

கம்பீரம், s. Depth, profundity, ஆழம். Wils. p. 283. GAMB'HIRA. 2. (fig.) Depth in knowledge or intellect, ஆழ்ந்தஅறிவு. 3. Triumph, exultation, martial bravery, செருக்கு. 4. Solemnity, gravity.

கம்பீரமாயிருக்க, inf. To be stately, be majestic.

கம்பீரமானகுரல், s. A stentorian voice.

கம்பீரமானசத்தம், s. A manly, authoritative, majestic voice, a deep or solemn sound, sublime intonations, the blast of a trumpet, &c.

கம்பீரமானவாக்கு, s. A well-adjusted composition.

கம்பீரவீரன், s. A bold hero, a spirited manly person.

இரணகம்பீரம், s. Warlike bravery, military address.

கம்பீரிக்க, inf. To exult, triumph, sound deeply or solemnly, ஆர்ப்பரிக்க.

*கம்பு, s. A conch, a shell, சங்கு. Wils. p. 190. KAMBU. (p.)

கம்பு, s. A pole or rod, a stick, a stake, a strickle, தடி. 2. A twig, a young branch, மரக்கொம்பு. 3. A red kind of millet, செந்தினை. 4. A kind of grain both plant and seed, ஒர்பயிர்.

கம்பங்கதிர், s. The ear of கம்பு.

கம்பந்தட்டு, s. The straw or stalk of கம்பு.

கம்பம்புல், s. A kind of grass, Panicum grossarium, L.

கம்பரிசி, s. The husked grain of கம்பு.

கம்புள், s. A kind of water-fowl, சம்பங்கோழி. 2. A lark, வானம்பாடி. 3. A conch, a shell, சங்கு. (p.)

கம்மை, s. A ledge, a moulding, the frame of a picture, &c., any rod or piece of moulding, சுவர்முதலியவற்றின்கம்பை. 2. Slips of wood forming the binding of an ola book, ஏட்டுப்புஸ்தகத்தின்கம்பை. 3. A river near Conjeveram, கம்பாநதி. 4. [prov.] Charge, responsibility, பொறுப்பு.

கம்பைக்கல், s. Cambay pebble, semi-opal.

கம்பைக்குள்ளாக்க, inf. To bring one into subjection.

கம்பைதைக்க, inf. To nail a beading or border on the pannel of a door, or on the edge of a box, &c.

கம்பைபோட, inf. To put a frame on a slate, a picture, a looking glass, to put wooden binders on an ola book.

கம்மக்கை, s. [prov.] Pressure of work, urgent labor—used chiefly by cultivators, மிகுந்தவேலை.

கம்மக்கையானவேலை, s. Work done on an emergency.

கம்மம், s. See கம்.

கம்மல், s. (Tel.) A female ear-ornament, மகளிர்காதணியிலொன்று.

கம்மவார், s. The name of an agricultural caste among the Telugu people, ஒர்சாதி.

கம்மாறர், s. Sailors, seamen, மரக்கலமோட்டுவோர். (Besch.)

கம்மிடுதல்—கம்மெனல், v. noun. Being fragrant, வாசனைக்குறிப்பு.

கம்மென்றுமணக்கிறது. It smells very sweet.

கம்மு, கிறது, கம்மினது, ம், கம்ம, v. n. To grow hoarse, to be clogged, rough or jarring—as a wind instrument, அடைக்க. 2. To be overcast, to become cloudy, gloomy, dark, மந்தரிக்க.

சாடிகம்மிக்கொண்டது. The pulsation is indistinct, rendering it difficult to determine which of the three kinds prevails. See சாடி.

தொண்டைகம்மிக்கொண்டிருக்கிறது. My throat is choked up.

கம்மல், v. noun. Hoarseness, குரற் கம்மல். 2. Dimness of a gem, a lamp, of glass, spectacles, &c., மங்கல். 3. Cloudiness, haziness, மந்தாரம்.

பயிர்கம்மலாய்ப்போயிற்று. The young plants do not thrive.

அவனுடையகண்கள்கம்மலாய்ப்போயின. His eyes are set by reason of age, are grown dim.

கம்மலானகுரல். s. Hoarse or dull sound.

கம்மை, s. A plant called சிறுகீரை, Amaranthus campestris.

கயக்கு, s. Failure, deficiency, சோர்வு. (p.)

கயக்கு, கிறேன், கயக்கினேன், வேன், க்க, v. a. To squeeze in the hand, to rub, bruise, mash, கசக்கச்செய்ய.

கயங்கு, கிறது, கயங்கினது, ம், கயங்க, v. n. To be squeezed in the hand, &c. See கசங்க.

கயந்தலை—கயமுனி, s. A young elephant, யானைக்கன்று. (p.)

கயப்பிணை, s. Sand mixed with lead, வங்கமணல்.

கயமை, s. Inferiority, baseness, கீழ்மை. (p.)

கயம், s. Decay, wasting away, தேயவு. 2. Loss, waste, destruction, ruin, கேடு. 3. Inferiority, baseness, selfishness, கீழ்மை. 4. Greatness, superiority, பெருமை. 5. Eminence, மேன்மை. 6. Youthfulness, இளமை. 7. Water, நீர். 8. Depth, lowness, ஆழம். 9. A ditch, அகழி. (p.) 10. A tank, குளம்.

கயத்திலேபோய்விட்டது. It is gone to the bottom, it is sunk.

கயத்தன்னவைதந்தைபுள்ளிவிடும். A person of little mind will always be thinking of the insult offered him. (சாவடி.)

கயமனசீர்மடு. A deep pool of water. (நீதிநெறி.)

கயத்தி, s. A wretched woman, a cruel woman, கெட்டவள்.

கயவர், s. Mean base people, the vulgar, the ignorant.

*கயம், s. An elephant, யானை. Wils. p. 276. GAJA. (p.) 2. Consumption, க்ஷயரோகம், Phthisis pulmonalis. Wils. p. 262. KAHAYA.

கயமுகன், s. Ganesa the elephant-headed, விநாயகன். 2. An Asoor, ஓரசுரன். (p.)

கயரோகம்—கயவியாதி, s. Pulmonary disease.

கயர், s. [prov.] Astringent matter, astringency, துவர்ப்பு. 2. The soft or spongy top of a cocoanut—also called கசர்.

கயல், s. A species of fish—the carp, கெண்டை.

கயவாய், s. The black bird, கரிக்குருவி. 2. The mouth of a river, கழிமுகம். (p.)

கயவு, s. Theft, pilfering, robbery, களவு. 2. Greatness, பெருமை. 3. Eminence, superiority, மேன்மை. 4. Abundance, plenty, excess, மிகுதி. 5. The mouth of a river, கழிமுகம். (p.)

கயனை, s. [prov.] Fowls, plants, &c., very young, just produced, கசனை.

கயாகரம், s. The name of a Negundu, ஓர்நிகண்டு.

*கயிங்கரியம் — கைங்கரியம், s. Service, servitude, slavery, drudgery, ஊழியம். Wils. p. 249. KAINKARYA.

கயிங்கரியர், s. Servants, drudgers, slaves, ஊழியஞ்செய்வோர்.

கயிப்பு, s. (loc.) Drunkenness, intoxication, இலாகிரி.

கயிரம், s. The oleander, அலரி. (பிங்.) (p.)

*கயிரவம், s. The white water-lily, வெள்ளாம்பல். Wils. p. 249. KAIRAVA. 2. Red water-lily, செவ்வாம்பல். (p.)

கயிரவவாயவர்கள். The women whose lips are as red as the red water-lily.

*கயிரிகம், s. Red ochre, red chalk, காவிக்கல். Wils. p. 197. GAIRIKA. See கைரிகம்.

கயிளை, s. Relationship, affinity, சுற்றம். (சது.) (p.)

கயிர், s. [prov.] Fault, blemish, தவறு.

*கயிலாசம்—கயிலாயம்—கயிலை, s. [prop. கைலாசம்.] The silver mountain or Kylasa, the earthly abode of Siva described as lying south of Meru, சிவபதி. Wils. p. 250. KAILASA.

கயிலாயன்—கயிலையாளி, s. Siva the ruler or lord of Kylasa, சிவன். (p.)

கயிலி, s. [prov.] A checkered cloth worn by Mussulmans, பலவன்னப்புடவையிலொன்று.

கயிலையிற்கடுங்காரி, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, மாமிசபேதி.

கயில், s. The clasp of a necklace, ஆபரணக்கடைப்பூட்டு. 2. The nape or back of the neck, பிடரி. (p.) 3. [prov.] The half of a cocoanut, தேங்காய்ப்பாதி.

அடிக்கயில், s. The bottom piece of a cocoanut shell.

கண்கயில், s. The top piece of a cocoanut shell.

கயிறு, s. Rope, cord, string, twine, line, bobbin, வடம்.

கயிறடிக்க, inf. To strike lines on timber with a colored string—as a carpenter.

கயிறறுந்தஆட்கள், s. [prov.] Vagabonds, vagrants, strollers.

கயிறுகட்ட, inf. To put off from day to day. 2. To show a pretended consent—as a seller to give his goods to one who offers a low price. 3. To employ one to deceive another.

கயிறுசாத்த—கயிறுபோட, inf. To pass a string between the leaves of an ola book in order to divine by it.

கயிறுசிக்குப்பட, inf. To be embroiled, to disagree, to quarrel—as husband and wife, &c., தொந்தரவுபட.

கயிறுதடி, s. One of the weaver's implements, நெய்வார்கருவியிலொன்று.

கயிறுதிரிக்க—கயிறுமுறுக்க, inf. To twist, twine, cord, &c.

கயிறுபிடிக்க—கயிறுபின்ன, inf. To plat bobbin, cord, &c.

கயிறுமாற, inf. To change the rope on the head of a horse or ox newly bought, to ratify the purchase—considered auspicious to the seller. (திருவிளை.)

கயிற்றுக்கோல், s. A kind of balance or steel-yard, ஓர்தராசு.

கயிற்றுக்கோலாட்டம், v. noun. Playing with strings and sticks so that a weft or lace is formed thereby, ஓர்வகைவிளையாட்டு.

கயிற்றுச்சுருள், s. A coil of rope. See சுருள்.

கயிற்றுப்பொருத்தம், s. Astrological agreement required in order to the assumption of the marriage symbol—one of the ten points in astrology in which there should be agreement in the horoscopes of the male and female in order to the suitableness of a marriage connexion.—*Note.* When such agreement is wanting, though the marriage takes place, the symbol is not put on.

கயிற்றேணி, s. A rope-ladder, the shrouds of a vessel, நூலேணி.

வடக்கயிறு, s. A rope which is used in lowering or elevating the ploughshare. 2. A great rope used at Hindu festivals for drawing the car.

தொடுகயிறு, s. A rope used in ploughing.

கயினி, s. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 2. A widow, கைம்பெண். (p.)

*கயை, s. Gaya, a sacred city in Behar, a place of pilgrimage, தீர்த்தம். 2. A river, ஆறு.

*கர, s. The twenty-fifth year of the Hindu cycle which corresponds with A. D. 1831, ஓர்வருடம்.

கர, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To conceal, hide, cloak, cover, disguise, ஒளித்துவைக்க. 2. To steal, pilfer, plunder, திருட. 3. To be niggardly, to withhold, refuse to give, &c., கொடாதிருக்க. 4. v. n. To abscond, hide one's self, ஒளித்துக்கொள்ள. 5. To be unseen, be invisible, hidden—as a spirit, மறைய. (p.)

கரவாதுவந்தீயுங்கண்ணன்னார். Those dear as one's eyes who never refuse to bestow their gifts— (குறள்.)

கரந்துறைகோள், s. Unseen planets.

கரந்துறைச்செய்யுள், s. A poem so constructed as to conceal another poem within it, மிறைக்கவியிலொன்று.

கரப்பு, v. noun. Stealing, pilfering. 2. Hiding, concealing. 3. Refusal, denial, withholding.

கரவு, v. noun. Concealment, hiding, cloaking, sang froid, assumed or pretended ignorance, ஒளித்தல். 2. Stealing, theft, deception, subtlety, craft, insidiousness, களவு.

கரவாகநிற்கிறான். He is insincere, hides something in his heart, is in alliance with the foe while pretending friendship.

வெஞ்சிற்கரவுடையார்தம்மைக்கரப்பர். Those who are insincere will hide themselves. (முதுமொ.)

கரவர்—கரவோர், s. Thieves, திருடர். 2. Deceivers, crafty persons, வஞ்சகர். (p.)

*கரகம், s. An ewer, a water-pot to drink from, கமண்டலம். 2. A brass plate for eating, வட்டில். 3. Hail, ஆலங்கட்டி. (p.) 4. An oil-pot with a spout, கண்டிகை. Wils. p. 191. KARAKA.

கரகமூக்கு, s. The spout of a pitcher.

கரகர, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To feel—as grit in the eye, or as food in the mouth, மணல்முதலியவராகரக்க. 2. To feel itching in the throat, be disposed to cough, to be hoarse—as with cold, &c., தொண்டைகரகரக்க. 3. To importune, to tease, அலைக்கழிக்க.

கரகரப்பு, v. noun. Itching, irritation, &c., in the throat, sharpness to the taste, காரப்பு. 2. Teasing, harassing, importunity, அலைக்கழிப்பு. 3. Hoarseness, deepness, or heaviness of voice, தொண்டைக்கரகரப்பு.

கரகரெனல், v. noun. Having irritation in the throat.

கரகரென்றரிக்கிறான். He teases me by constant asking, importunity, rebuke.

சோற்றிலேமணல்கரகரக்கிறது. The grit in the rice grinds my mouth.

*கரசம்—கரசை, s. One of the astrological divisions of time. (See கரணம்.) 2. An elephant, யானை. (p.)

கரசல், s. A medical work, வைத்தியநூல்.

கரசை, s. Garacei, four-hundred maracals, or according to some, two-hundred parahs, நானூறுமரக்கால்கொண்டது. In usage it is spelt in different ways, as கரிசை, கரிசை.

கரடகபாஷாணம், s. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கரடகம்—கரடகம்பம், s. Deceit, fraud, வஞ்சனை. (c.)

கரடகன், s. A crafty fox, ஓர்வஞ்சகமுள்ளநரி. (fig.) it is used for men also.

*கரடம், s. A crow, காக்கை. 2. An elephant's frontal sinus from whence a secretion flows, மதம்பாய்சுவடு. 3. An elephant's secretion, rut, யானைமதம். Wils. p. 191. KARADA. (p.)

கரடி, s. A bear, ஓர்மிருகம். 2. (For.) A fencing, சிலம்பம்.

கரடிபோலேவந்துவிழுந்தான். He came upon me as fiercely as a bear.

கரடிபஞ்சிறைகண்டதுபோலே. As seldom as a bear sees the new moon.

கரடிக்கூடம், s. [prop. கருடிக்கூடம்.] A fencing school.

கரடிப்பறை, s. [prov.] A drum that sounds like the growling of a bear, ஓர்பறை.

கரடியுறும, inf. To growl as a bear.

கரடிவித்தை, s. The art of fencing. See கருடிவித்தை.

கரடிவித்தைபழக, inf. To fence, practise the use of weapons.

கரடிகை, s. A kind of drum, ஓர்வகைப்பறை. (p.)

கரடு, s. The ankles, கரற்பரடு. 2. Knots in trees, மரக்கணு. 3. Ruggedness, முரடு. 4. Roughness or asperity of temper, முரட்டுக்குணம். (c.)

மரத்திலேகரடுகட்டிவிருக்கிறது. There are knots or knars in the tree.

கரட்டுக்கல், s. An unpolished stone.

கரடுமுரடு, s. Unevenness, ruggedness.

கரடுமுரடானமனம், s. A rough unyielding disposition.

கரட்டுத்தரை, s. Rough, uneven ground. 2. Hard, clayey soil.

கரட்டுத்தாளகம்—கரட்டரிதாரம், s. A strong arsenic, one of the kinds of orpiment, அரிதாரம்.

கரட்டுக்கரட்டெனல், v. noun. Being hoarse, rough—as the throat before death.

கரட்டோணான், s. A rough kind of lizard, a blood-sucker.

*கரணம், s. Tumbling heels-over-head—as an art, gambling, தலைகீழாயுருளுதல். 2. A variety in dramatic action, கூத்தின்விகற்பம். 3. (p.) Intellectual faculties, viz.: thought, reason, will and energy. (See அந்தக்கரணம்.) 4. An organ of sense, or இந்திரியம். (See இந்திரியம்.) 5. The organs of action, or கன்மேந்திரியம். 6. Copulation (modus coeundi), கலவிக்கரணம். 7. Cause, motive, காரணம். 8. Instruments, means, உபகரணம். 9. Karana or astrological division of time. The karanas are eleven, viz.: பவம், lion, சிங்கம். 2. பாலவம், tiger, புலி. 3. கௌலவம், hog, பன்றி. 4. தைதுலம், ass, கழுதை. 5. கரசம், elephant, யானை. 6. வணிசம், bullock, இடபம். 7. பத்திரவம், hen, கோழி. 8. சகுனி, bird, பறவை. 9. சதுப்பாதம், dog, நாய். 10. நாகவம், snake, பாம்பு. 11. கிம்ஸ்துக்கினம், worm, புழு; of these ten are moveable and four fixed; two are equal to a lunar day or the time during which the moon's motion amounts to 6° 10'. 12. Actions, moral actions, rites, சற்கிரியை. 13. Astrological or astronomical calculations, கணிதம் Wils. p. 191. KARAN'A.

கரணம்போட, inf. To tumble, to play at gambols. 2. To solicit very earnestly—as a child, to go to play, &c. 3. To use all possible means, to take the utmost pains.

கரணவாசனை — கரணவாதனை, s. Sensations, experience, &c., painful or pleasant—as associated with bodily and mental organs, faculties, &c.

திரிவிதகரணம், s. The three classes of organs or faculties.

*கரணி, s. Doing, effecting, &c., செய்கை. Wils. p. 191. KARAN'I. This term is found only in compound words—as சல்லியகரணி, &c.

கரணிகம், s. Either of the four intellectual powers. (See அந்தக்கரணம்.) 2. Dramatic action, a variety in acting or dancing, கூத்தின்விகற்பம். 3. Copulation, கலவி.

கரணியமேனிக்கல், s. A kind of stone, கரும்புள்ளிக்கல்.

கரணை, s. [vul.] A small trowel, கொல்லறு. 2. Sugar-cane or anything of a similar form cut in pieces cross-wise, கரும்புமுதலியவற்றின்துண்டு. 3. The bar or top of a guitar, வீணைத்தண்டு. 4. A plant, Dracontium. See கருணை.

கரணைப்பலா, s. A plant, வெருகு, Arum polyphyllum macrorhizum.

கரணைப்பாவட்டை, s. A kind of shrub whose leaves are vulnerary.

*கரண்டகம், s. A chunam box for betel, சுண்ணாம்புச்செப்பு. (c.)

கரண்டம், s. A kind of black waterbird which dives under water, நீர்க்காக்கை. 2. A vessel for drinking water, கமண்டலம். 3. A chunam box for betel, கரண்டகம். (p.)

கரண்டி, s. A kind of spoon, a ladle for dipping into a vessel, சிற்றகப்பை.

உச்சிக்கரண்டி, s. A small spoon, used particularly to put oil on the head of children.

ஆலக்கரண்டி, s. A large spoon.

வெள்ளிக்கரண்டி, s. A silver spoon.

கரண்டை, s. The abode of Rishis or Sages, முனிவர்வாசம். (p.)

கரதாளம், s. The same as பனை, Borassus flabelliformis.

கரந்தை, s. A plant, sweet basil, ஓர்பூண்டு. (c.) 2. One of the nine kinds of garlands, worn as trophies by warriors for desperate exploits, being made of the basil, கிரைமீட்போர்அணிபூமாலை. (p.)

கொட்டைக்கரந்தை — விட்டுணுகரந்தை, s. A plant, Sphœranthus Indicus, L.

சிறுகொட்டைக்கரந்தை, s. A plant, Ethulia divaricata. L.

குத்துக்கரந்தை, s. A variety of the above, Ergeron obliquum.

சுரைக்கரந்தை, s. A plant, Sphœranthus zeylanicus, L.

சுனைக்கரந்தை, s A kind of Ocimum, Ocimum pilosum. (Rott.)

பசுங்கரந்தை, s. A species of the above plant.

செங்கரந்தை, s. The red basil.

நறுங்கரந்தை—சிவகரந்தை, s. A plant, Sphœranthus zeylanicus. (Rott.)

குரியகரந்தை, s. A plant.

நாறுகரந்தை, s. The scented basil.

வயற்கரந்தை, s. Another variety.

*கரபத்திரம், s. A saw, ஈர்வாள். Wils. p. 192. KARAPATRA. (p.)

கரபம், s. Ass, கழுதை. (p.)

கரப்பன்—கரப்பான், s. Humors causing eruptions, scurf, scall, eruption, blain, any cutaneous or herpetic disease, a rash, erysipelas, tetter, ஓர்சிரங்குப்புண். (c.)

கரப்பன்பண்டம், s. Eatables that promote eruptions.

கரப்பன்மொய்த்தல், v. noun. Being full, as part of the body with humors and itching.

கரப்பான்பூச்சி, s. A cockroach, Blatta orientalis.

கரப்பான்பூடு, s. A plant, Lepidagathis cristata.

கண்டக்கரப்பான், s. Eruptions on the neck.

மண்டைக்கரப்பான்—கபாலக்கரப்பான், s. A kind of itch that appears on the head or skull.

உமிக்கரப்பான், s. A disease of children, a kind of scurf over the whole body.

கத்தரிக்காய்க்கரப்பான், s. A kind of eruption supposed to be produced by eating brinjals.

கொள்ளிக்கரப்பான், s. A kind of blain extending over the body in children generally between two and four years old.

அக்கி—அக்கினிக்கரப்பான், s. The erysipelas.

செங்கரப்பான், s. A kind of reddish scurf in children.

கருங்கரப்பான், s. A dark kind of eruption.

ஊதுகரப்பான், s. A disease of children, a kind of scall, Achy or crustalactea.

கவொன்கரப்பன், s. A cutaneous disease, in the legs of infants, of rare occurrence.

கரப்பு, s. [prov.] A conical kind of basket for catching fish, a weel—also used as a hen coop, மீன்கூடு.

கரப்பிலடைத்தல், v. noun. Cooping fowls or chickens.

கரப்புக்குடில், s. [prov.] A very small hut, சிறுகுடில்.

கரப்புக்குத்த, inf. To catch fish with a basket dazzling them by a strong light and thrusting the weel upon them.

கரமஞ்சரி, s. A kind of weed of medicinal qualities, சாயுருவி, Achyranthes aspera, L.

*கரம், s. The hand, the arm, கை. 2. An elephant's trunk, துதிக்கை. 3. Poison, நஞ்சு. Wils. p. 283. Kara. 4. Import, toll, poll-tax, &c., குடியிறை. 5. A ray of light, கிரணம். Wils. p. 191. Kara. 6. An ass, கழுதை. Wils. p. 271. Khara. 7. An expletive used with the short letters of the alphabet, எழுத்தின்சாரியை. 8. A causative particle affixed to some nouns of Sanscrit origin—as பயங்கரம். 9. A cubit. முழம். 10. [prov.] A heap or pile of olas pressed down, ஓலைக்கொத்தின்திரள். (p.)

கரகவசம், s. A gauntlet.

கரசரணாதிகள், s. Hands, feet, and the other limbs.

கரசாகை, s. A finger, கைவிரல்; [ex சாகை, branch.] Wils. p. 193. Karashakha.

கரசீகரம், s. Water spouted from an elephant's trunk, துதிக்கையுமிழ்நீர்; [ex சீகரம், drizzling rain.] Wils. p. 193. Karasheekara.

கரதலம், s. The hands, the palm of the hand. Wils. p. 192. Karatala.

கரநியாசம், s. Mental assignment of the hand, &c., to a tutelary divinity, as practised by the worshippers of Siva and Vishnu, by touching the joints of the fingers, with the thumb while repeating incantations in the daily worship.

கரபரிசம், s. Touch of the hand, கையினுற்றொடுகை.

கரபாத்திரம், s. Receiving food in charity in the hollow of the hands joined together which are used instead of a vessel, as practised by some ascetics, கைபாத்திரமாகப்பாத்திரம். Wils. p. 192. Karapatra.

கரபாத்திரமெடுக்க, inf. To beg alms receiving them with joined hands.

கரப்பொறி, s. A kind of trap used to catch monkeys, &c., குரங்குப்பொறி.

கரமுகன், s. Ganesa, விநாயகன்.

கரலட்சணம், s. The mode of using the hands in dancing which are of twenty-three kinds, viz.: 1. பதாகை, stretching all the five fingers keeping them close and straight. 2. திரிபதாகை, bending the thumb and ring-finger and stretching the rest. 3. பிறை, keeping the other four fingers close together separately from the thumb. 4. சப்பசிரம், keeping the palm of the hand curved. 5. சர்ப்பம், bending the little finger and ring-finger and stretching the rest. 6. மான்றலை, keeping the middle three fingers down and lifting the other two up. 7. பதுமகோசம், keeping up the palm of the hand opened having the fingers bent. 8. சிகிமுகம், keeping the tip of the forefinger at the bottom of the thumb and the tips of each of the rest at the middle of the adjoining finger. 9. முட்டி, folding all the four fingers and keeping the thumb above the middle finger. 10. சிகரம், folding all the other fingers and keeping the thumb stretched. 11. குசி, stretching the pointing finger and keeping the thumb curved while the others are folded. 12. கபித்தம், keeping the tips of the thumb and fore-finger close together and the others folded. 13. கடகம், keeping the tips of the thumb and fore-finger together, the middle finger bent and the rest stretched. 14. சந்தங்கிசம், keeping the tips of the thumb and pointing finger together, stretching the rest. 15. அஞ்சலம், keeping the ring-finger and little finger separately stretched up and keeping the tips of the rest together. 16. முகிழ், keeping the tips of all the fingers together. 17. சிரிவிக்கம், keeping the tips of the thumb and pointing finger together, the rest curved and the wrist a little bent. 18. மிருகசிரம், stretching up the pointing finger and the little finger and keeping the rest close together. 19. சிங்கசம், keeping up the palm of the hand having the fingers almost folded. 20. கடகம், stretching up the middle finger while the others are bent down. 21. பூரணம், stretching all the five fingers straight not being close together. 22. மெள்ளிலை, bending the thumb and stretching up the rest. 23. முன்னதம், separating the fore-finger from the rest.

கரவாளம், s. A sword, கைவாள்.

கராசலம், s. An elephant—as having a mountain (its body) connected with its trunk, யானை.

கராசனம், s. A tiger, as resting on its paws, புலி.

கரம்பு—கரம்பை, s. Hard and sterile ground, பாழ்நிலம். காடுவெட்டிக்கரம்புதிருத்திப்பயிரிடுகிறது. To clear woods for cultivation, to cultivate a sterile soil. காடுங்கரம்புமாயிருக்கிறது. It is sterile and full of jungle.

அனுதிக்கரம்பு, s. Field not before cultivated.

கரவடம், s. Deceit, fraud, shuffling, வஞ்சகம். 2. Theft, களவு.

கரவடகாரன், s. A deceiver, a crafty hypocrite, a shuffler.

கரவடஞ்செய்ய, inf. To deceive, to shuffle, to cheat.

கரவடப்புத்தி, s. Cunning, craft, artfulness.

கரவடர், s. Thieves, திருடர். 2. Deceivers, crafty persons, வஞ்சகர்.

கரவடவேடம், s. A mask of deceit, hypocrisy.

கரவடவேலை, s. Deceptive work, counterfeitness, spuriousness.

*கரவாகம், s. A crow, காக்கை. (p.)

*கரவீரம், s. The oleander shrub, அலரிச்செடி, Nerium odorum, L. Wils. p. 192. Karaveera. (p.)

கரவை, s. [prov.] A goldsmith's tool—probably a change of கருவி.

*கரளம், s. Poison, venom, நஞ்சு. Wils. p. 283. Garala. 2. The எட்டி tree, Strychnos potatorum, L. (p.)

*கரன், s. A Rakshasa the brother of Ravana, ஓரிராக்கதன். Wils. p. 271. Khara.

கரா—கராம், s. An alligator, முதலை. 2. A male alligator, ஆண்முதலை. (p.)

கராகண்டிதம், s. [vul.] Plainness of speech, சரியாய்ப்பேசுகை. கராகண்டிதமாய்ச்சொல்லு. Speak the naked truth.

கராகண்டிதன், s. A man of plain dealing.

கராக்கி, s. (Tel.) Dearness, scarcity, விலைக்குறைவு.

கராடம், s A shrub called மருக்காரை, Randia dumetorum, L.

கராம்பு, s. [com. கிராம்பு.] Cloves, Caryophyllus aromaticus, L.

கராம்புச்சூரணம், s. Powder of cloves, &c.

கராம்புத்தைலம், s. Oil of cloves.

கரார்நாமா, s. (Hin.) A written agreement, engagement.

கராளம்—கராளி, s. Wickedness, impiety, hideousness, தீக்குணம். (p.)

கராளகேசரி, s. A fierce lion.

*கரி, s. Elephant, யானை. Wils. p. 193. Karin. (p.)

கரிகரலீலை, s. A kind or mode of sexual intercourse.

கரிக்காடு, s. A forest full of elephants.

கரிக்கொடி, s. A flag on which is painted the picture of an elephant—the banner of poets.

கரிமுகன், s. Ganesa the elephant-faced.

கரிவாகனன், s. Ianaar, ஐயனார். 2. Indra, இந்திரன், the conveyance of both being the elephant.

கரி, s. Charcoal, நெருப்புக்கரி. 2. Blackness, crock, snuff of a lamp, &c., கருமை. (c.) 3. (p.) Poison, நஞ்சு. 4. The hard part of timber, வைரம். 5. Witness, evidence, testimony, சாட்சி. 6. Example, illustration, திருட்டாந்தம்.

மயிர்க்கட்டுக்கரியாகுமா. Can charcoal be made of hair? i. e. what profit can accrue from mean savings, &c.

அவகொருகரியாப். She is a black dog; i. e. she is an ugly creature.

கரிகறுக்க, inf. [vul.] To grow black, to become very dark, மிகக்கறுக்க.

கரிகறுத்துப்போயிற்று. It is become as black as charcoal.

கரிகறுத்தமுகம், s. A face as black as charcoal either naturally, or with rage.

கரிக்கட்டி, s. A piece of charcoal.

கரிக்கட்டை, s. A quenched fire-brand.

கரிக்காரன், s. A charcoal dealer.

கரிக்காந்தல், s. [prov.] Particles of charred olas, rice husk and such-like thin substances, cinders of light bodies. See காந்தல்.

கரிக்கிடங்கு, s. A pit or hole for burning charcoal.

கரிக்குடல், s. [prov. vul.] The great gut, the rectum, மலக்குடல்.

கரிக்குருவி, s. A black bird greatly esteemed for its song, கஞ்சனம். It is said to peck crows and other large birds and to drive them away, Graceola religiosa. 2. A small black bird, ஓர்சிறுகுருவி.

கரிக்கொள்ளி, s. A charred brand extinguished, குறைக்கொள்ளி.

கரிக்கோடிடுதல், v. noun. The appearing of soft hairs on the chin of young men.

கரிச்சட்டி—கரிப்பானை, s. Begrimed, smutty pots.

கரிச்சாம்பல், s. Black ashes, கறுத்தசாம்பல்.

கரிச்சுட, inf. To burn charcoal, to char, கரிபுண்டாக்க.

கரித்தண்ணீர், s. Water in which collied chatties have been washed.

கரித்துண்டு—கரித்துணி, s. A dirty begrimed rag or cloth, கச்சீலை.

கரிநெருப்பு, s. Fire made of charcoal, கரியுண்டானநெருப்பு.

கரிப்பிடிக்க, inf. To be collied, be begrimed with soot, &c.—as a vessel on the fire, கரிப்பற்ற.

கரிப்புரள, inf. To be collied, as clothes, &c.

கரிப்புறத்திணை, s. Rules for explaining and proving a doctrine from the writings and testimonies of the learned, சாட்சிப்புறத்திணை.

கரிப்பூச, inf. To begrime with the smut of charcoal.

என்முகத்திலேகரிப்பூசிப்போட்டான். He has begrimed my face; i. e. brought a disgrace on me.

கரிமருந்து, s. Powder used for fireworks, of which charcoal is the essential ingredient, வெடிமருந்து.

கரிமுண்டம், s. [vul.] A very dark person, lit. a lump of charcoal, மிகக்கறுத்தவன். 2. A hideous ghost mentioned to frighten children, கோரரூபி.

கரிமுரடு, s. A quenched fire-brand.

கரியல், s. [prov.] A tree or plant stinted and grown blackish, வளராமரம்.

கரியல்வடலி, s. [prov.] A young stinted palmyra having dried leaves on it, பனங்குருத்து.

கரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be scorched, to be burnt—as food in cooking, காந்த. 2. To be burnt to blackness, to be charred, to become charcoal, கருக. 3. To be scorched by the sun—as vegetables, தீய. 4. To blacken with rage, to be angry, பெருங்கோபமுற. (p.)

கரிகாடு, s. A burnt desert.

கரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To taste salt, saltish, உப்புக்கரிக்க. 2. To be pungent to the taste, உறைக்க. 3. To smart—as the eyes by contact with acids, &c., கண்கரிக்க. 4. To season curries with ghee, spices, &c., தாளிக்க.

இந்தத்தண்ணீர்உப்புக்கரிக்கிறது. This water is brackish.

கண்ணிலெண்ணெய்கரிக்குமா பிடரிபிற்கரிக்குமா... Will the nape or the eyes smart by oil?

கரிப்பு, v. noun. Saltishness, brackishness, pungency, tartness.

கரிகன்னி, s. The shrub வெருகு; which see.

கரிகாலன், s. A king of the Sola race, ஓர்சோழன்.

கரிக்கண்டு—கரிக்கை—கரிச்சால்—கரிச்சான், s. A plant called கரிசலாங்கண்ணி, Eclipta prostrata.

கரிக்கோலம், s. A tree, அழிஞ்சில், Alangium decapetalum.

கரிசங்கு, s. [prov.] A temporary roof made of cocoanut leaves used as a protection against rain in native vessels.

கரிசல், s. Darkness, blackness, கருமை.

கரிசலாயிருக்க, inf. To be dark, black.

கரிசற்காடு, s. A black soil, a thick wood.

கரிசலாங்கண்ணி, s. A medicinal plant, ஓர்பூடு—sometimes written கரிசிலாங்கண்ணி, Eclipta prostrata, L.

கரிசனம்—கரிசனை, s. Tender regard, relative affection—as parental, filial, &c.; kind concern, intentness, solicitude, partiality, attachment, earnestness, பரிவு.

இக்காரியத்திலேயவனுக்குமெத்தக்கரிசனையிருக்கிறது... He is very intent, earnest, &c., in the business.

அவளுக்குப்பெண்சாதியென்றகரிசனமில்லை. He does not love her as his wife.

கரிசனங்கொள்ள, inf. To be affectionate.

தற்கரிசனம், s. Self-love.

கரிசனம், s. An elephant's tusk, யானைக்கோடு. (வடசொ.) (p.)

கரிசன்னி, s. A shrub called வெள்ளைக்காக்கணம், Clitoria ternatea, L.

கரிசாலை, s. A medicinal plant, கையாந்தகரை, Eclipta prostrata.

கரிசு, s. Fault, blemish, defect, குற்றம்.

கரிசு—கரிசை, s. A dry measure, four-hundred maracals; by other authorities, two-hundred parahs. See காசை.

கரிச்சான், s. A bird, ஓர்புள்.

*கரிணி, s. An elephant, யானை. 2. A she-elephant, பெண்யானை. (p.)

கரிதன், s. A fearful person, அச்சமுள்ளோன். (p.)

கரிப்பான், s. A plant, ஓர்பூடு.

கரிப்பு, s. Fear, அச்சம். (p.)

*கரிமா, s. One of the superhuman powers, that of rendering the body immaterial and able to penetrate matter. (சது.) According to others the power of increasing weight illimitably. See சித்தி. Wils. p. 283. Garima. (p.)

கரில், s. Pungency, காரிப்பு. 2. Fault, defect, குற்றம். 3. Cruelty, tyranny, oppression, severity, கொடுமை. (p.)

*கரீரம், s. An elephant, யானை. 2. The root of an elephant's tusk, யானைக்கொம்படி. 3. A large rice-boiler, மிடா. 4. A water-pot, குடம். 5. One of the signs of the zodiac, acquarius, கும்பவிராசி. 6. One of the அகத்தி class of trees, Coronilla, L. Wils. p. 193. Kareera.

*கரு, s. Fœtus, embryo, pregnancy, கருப்பம். 2. Yolk of an egg, முட்டைக்கரு. 3. Genius, ingenuity, judgment, கருத்து. 4. A brazier's mould, matrice, கம்மியர்கட்டுங்கரு. 5. (p.) The substance or contents of a thing, உட்பொருள். 6. The germ, வித்தின்கரு. 7. Color, tint, tinge, நிறம். 8. Middle, நடு. (சது.) 9. Height, hillock, மேடு. 10. A name of கருப்பொருள். (See பொருள்.) 11. A prong, barb, tooth, tine, spike, ஆயுதத்தின்பல். 12. Ingredients for magical preparations employed to fascinate, injure or destroy a person, viz.: plants, roots, skins, bones, flesh, &c., அட்டகருமக்கரு. 13. Immature egg in a fowl, முட்டை.

கருக்கட்ட—கருப்பிடிக்க, inf. To form a mould.

கருக்கலைய, inf. To suffer abortion.

கருக்காய், s. Young and immature fruit, பிஞ்சுக்காய். (குறள்.) 2. Thin and immature grains in corn ears, பதர்.

கருக்குழி, s. The womb, the uterus, கருப்பாசயம்.

கருக்கூட, inf. To impregnate.

கருக்கூடு, s. The ovary, that part of the body in which impregnation is performed.

கருக்கூட்ட, *inf.* To form plans, to scheme, contrive, plan, யோசனைசெய்ய.

கருக்கொள்ள—கருப்பற்ற, *inf.* To conceive, to be impregnated, to fecundate—as brutes or vegetables, to fill—as clouds with water, கருப்பங்கொள்ள.

கருக்கொண்டமேகம், *s.* A teeming cloud.

கருத்தங்க, *inf.* To be conceived, to be formed—as conception, கருப்பந்தங்க.

கருத்தரிக்க, *inf.* To conceive, to be impregnated—as animals in general.

கருத்தெரியாதவன், *s.* An unwise man.

கருநூல், *s.* A treatise on enchantment.

கருப்பை, *s.* The matrix, the womb.

கருப்பொருள், *s.* The second class of பொருள் which treats of the beings, things, &c., peculiar to different countries. They are of fourteen kinds from gods down to the employments of men, அந்தந்தநிலங்களுக்கடுத்தபொருள். See பொருள்.

கருமாரி, *s.* Extremity, difficulty in child-birth, பிரசவவேதனை.

கருமாரிப்பட்டை, *s.* A bark used medicinally in difficult child-birth.

கருவழிக்க, *inf.* To destroy the fœtus, to cause abortion, கருப்பமழிக்க.

கருவழிய, *inf.* To perish—as the fœtus, to miscarry, to suffer abortion.

கருவழிவு, *v. noun.* Miscarriage, abortion, கருப்பமழிவு.

கருவறிய, *inf.* To come to years of discretion.

கருவறிந்தவன்—கருவாளி—கருவுள்ளவன், *s.* An ingenious person, a genius, சமர்த்தறிபவன்.

கருவறுக்க, *inf.* To exterminate a family, &c., to ruin one's property, அடியோடேகெடுக்க.

கருவாறுப்பு, *s.* Salt-petre, வெடியுப்பு.

கருவிரிய, *inf.* To ear, to shoot into ears, கதிர்விரிய.

கருவிரிந்தபயிர், *s.* The earing corn.

கருவுயிர்க்க, *v. n.* To bring forth young either human or brute, ஈன.

கருவுளமைப்பு, *s.* The six things incident to sentient beings on assuming corporeal forms, கருவில்விதிப்பு, viz.: 1. பெறுதல் or பேறு, getting, gain. 2. இழத்தல் or இழவு, losing or loss. 3. இன்பம், pleasure. 4. பிணி or இடையூறு, disease, affliction, mishap, &c. 5. மூப்பு, old age. 6. சாக்காடு, death. To these some add பிரிதல், separation, removal to a distance; and பிரிவிலாதிருக்கை, continued association.

கருவெடுக்க, *inf.* To take ingredients for witchcraft, மந்திரிக்கத்தக்குக்கருவெடுக்க.

வெள்ளைக்கரு, *s.* The white of an egg.

மஞ்சட்கரு, *s.* The yolk of an egg.

கருகு, கிறேன், கருகினேன், வேன், கருக, *v. n.* To be scorched, scarred, to darken, blacken by fire or the sun, to be tanned—as the countenance; to turn brown and sickly—as growing corn, &c.; to wither from want of water, to be burnt to tinder.

சிரங்குகருகிப்போயிற்று. The itch is cured (dried, &c.).

கொப்புளங்கருகிப்போயிற்று. The pustule is dried up.

மருந்தெண்ணெய்கருகிப்போயிற்று. The medicinal oil is burnt.

பயறுகருகிப்போயிற்று. The pulse is burnt in parching.

கருகுமாலை, *s.* The dim evening twilight, மாலைவெளிச்சம்.

பல்லுக்கருக, *inf.* To turn dark as the teeth of a person on his death-bed—an indication of approaching death.

முகங்கருக, *inf.* To darken—as the countenance from fear, anger, &c.

மனங்கருக, *inf.* To be displeased, to have the affections alienated.

உதடுகருக, *inf.* To become dried —as the lip.

பயிர்கருக, *inf.* To become sickly —as growing corn.

பொரியல்கருக, *inf.* To be burnt—as dried food.

ஈரற்கருக, *inf.* To be smitten with anguish, fear, shame, &c.

கருகல், *s.* Rice, curry, &c., burnt in cooking, கரிந்தது. 2. Betel leaves, grain or other vegetation scorched and blackened by the sun, கருகிப்போனது. 3. Obscurity in language, abstruseness, மறைபொருளானது. 4. Dimness of the evening twilight, dusk, மாலைவெளிச்சம். 5. *v. noun.* Being partially charred, or scorched, scarred, embrowned, tanned, தீசல்.

கருகலானபொரியல், *s.* A burnt stew or fry.

கருகல்வெற்றிலை, *s.* Betel leaves tanned by the sun.

கருகற்சோறு, *s.* Burnt rice.

கருகற்புண், *s.* A healed or dried sore.

கருகூலம், *s.* Concealed treasure, புதையல். 2. A treasury, repository, பொக்கிஷசாலை.

கருக்கு, *s.* The teeth of a saw or sickle, வாட்பல்லின்கூர். 2. The rough edge of a newly ground instrument, ஆயுதத்தின்கூர். 3. The jagged edge of the palmyra leaf-stalk, பனைமட்டைக்கருக்கு. 4. Edge, keenness of a knife, கத்தியின்கூர். 5. Engraved, carved, or embossed work, bass-relief, இலேசித்தசித்திரம். 6. The exterior rind of palmyra fruit which dries and, if pressed, peels off in flakes, பனங்காய்த்தோற்கருக்கு. 7. Jag, indentation, pectination of leaves, &c., இலைகளின்கருக்கு. 8. A decoction of several kinds of drugs made by pouring water on them while heating in a vessel over the fire, கஷாயம்.

கருக்கரிவாள், *s.* A sickle.

கருக்கழிய — கருக்குமழுங்க, *inf.* [*vul.*] To be blunted—as an edge, கூர்மழுங்க.

கருக்கழிந்திருக்கிறது. The coin has lost its stamp, it is defaced.

கருக்காக்க, *inf.* To make sharp.

கருக்கானபணம், *s.* Newly coined money.

கருக்கானவன், *s.* [*com.*] A sharp-witted man, கூர்மையபுத்திபுள்ளவன். 2. A man of guile, வஞ்சகன்.

கருக்கானவாள், *s.* A sharp sword.

கருக்கிட, *inf.* To whet, edge, sharpen.

கருக்குக்கஷாயம், *s.* A decoction, &c.

கருக்குச்சுருட்டு, *s.* Guilefulness, crookedness of mind, வஞ்சகம்.

கருக்குப்பீர்க்கு, *s.* A kind of creeper whose fruit is used for curry.

கருக்குப்போட, *inf.* To make a decoction of drugs.

கருக்குவராகன், *s.* A new pagoda or coin on which the figures are well defined.

கருக்குவாய்ப்பட, *inf.* To be rough-edged.

கருக்குவாளி—கருக்காமரம், *s.* The name of a tree, கருக்குவாய்ச்சி, with a dark jagged leaf, serrated, தீம்பம், Zizyphus trinervius. (*Rott.*)

கருக்குவாள், *s.* A sword with a sharp edge, கருக்கானவாள்.

கருக்குவேலை, *s.* Work in stone or metal, bass-relief, raised-work, fret-work.

கருக்குள்ளது, *appel. n.* That which is sharp-edged.

கருக்கெடுபட, *inf.* To have the edge of an instrument removed by use.

கருக்கு, கிறேன், கருக்கினேன், வேன், கருக்க, *v. a.* To burn, to tinder, கருகச்செய்ய. 2. To scorch, toast, fry, parch, to imbrown or darken by heat, to tan, வறுபொட்டாக்க. 3. To scorch corn; to tan the countenance, referring to the action of the sun, &c., தீக்க. 4. [*vul.*] To harass by rebukes, திட்ட.

சாராயமீரலைக்கருக்கிப்போடும். Ardent spirits consume the liver.

ஆளைக்கருக்கிப்போட்டார்கள். They have greatly harassed the person by reproofs.

பத்தியத்துக்குக்கருக்கிக்கொடுக்க, *inf.* To fry or cook (food) and give it to a patient—as a proper diet.

மனதைக்கருக்க, *inf.* To wound the feelings, to offend.

கருக்கல், *v. noun.* The act of blackening. 2. [*used as a substantive.*] The evening twilight, dusk, அந்திநேரம். 3. [*prov.*] Rice in the field turned brown by the sun, காய்ந்தபயிர். 4. Darkness, obscurity, இருள். 5. Thin and imperfect grains in corn ears, பதர்.

கருக்கலிலேவந்தான். He came in the dark.

கருக்கல்நெல், *s.* Rice somewhat injured.

அமாவாசைக்கருக்கல், *s.* Great darkness as in a night of the new moon.

கருக்குடி, *s.* Soap, சவுக்காரம்.

கருசம், *s.* One of the fifty-six countries, ஓர்தேசம்.

கருச்சி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To roar as wild beasts. See கர்ச்சிக்க.

கருச்சிதம், *s.* Roaring of wild beasts. See சிச்சிப்பு. Wils. p. 284. GARJITA.

கருஞ்சனம், *s.* A tree called முருங்கை, Moringa petry gosperma.

*__கருடர்__, *s.* One of the eighteen கணம், பதினெண்கணத்தாரிலோர்வகுப்பார்.

*__கருடன்__, *s.* The Brahmany kite, கழுகு. 2. The bird and vehicle of Vishnu. He is generally represented as a being something between a man and a bird, and considered to be sovereign of the feathered race; he is the son of *Kasyapa* and *Vinata* and the younger brother of *Aruna*, விட்டுணுவாகனம், Falco pondischerianus. Wils. p. 283. GARUDA.

கருடகம்பம், *s.* A species of lamp used by one of the Vaishnava sects at religious festivals.

கருடகேதனன்—கருடக்கொடியோன்—கருடத்துவசன், *s.* Vishnu, விட்டுணு, whose flag is the kite. Wils. p. 283. GARUDATHVAJA.

கருடக்கல்—கருடப்பச்சைக்கல்—கருடபட்சிக்கல், *s.* A kind of medicinal stone or mineral taken for the bite of a snake or put on the wound with the repetition of incantations, நஞ்சுக்கல்.

கருடக்கொடி, *s.* A flag in which the picture of a kite is drawn, கருடத்துவசம். 2. A plant called பெருமருந்து, Aristolochia Indica. 3. Another plant called குறிஞ்சா, Gymnema sylvestra.

கருடக்கொவ்வை—கருடத்தொண்டை, *s.* A climbing plant, நரிகொடி, Clitoria, *L.*

கருடசாரம், *s.* Sea salt, சிந்துலவணம்.

கருடதரிசனம், *s.* The worship of the kite as the representative of Vishnu on special days; the sight of the bird at such seasons is deemed very auspicious, கருடனைத்தரிசிக்கை.

கருடதிசை, *s.* East, கிழ்த்திசை—used in astrology.

கருடத்தியானம், *s.* Devotion addressed by the enchanter to the god Garuda in case of venomous bites, கருடனைத்தியானிக்கை.

கருடபஞ்சாக்கரம், *s.* An incantation of five letters sacred to Garuda.

கருடபாடாணம்—கருடபாஷாணம், *s.* A species of arsenic.

கருடபார்வை, *s.* A squint eye, மறுபார்வை. 2. [*prov.*] An expressive, penetrating look.

கருடவாகனன், *s.* Vishnu regarded as mounted on Garuda.

கருடவித்தை, *s.* Incantations, &c., connected with Garuda.

கருடற்கண்ணன், *s.* [*as* புதன்.] The elder brother of கருடன் and son of சந்திரன். (சது.)

கருடன்கிழங்கு, *s.* A kind of root.

கருடன்தாய், *s.* The same as விநதை.

கருடாஞ்சனம், *s.* Eye-salve for a person bitten by a snake, or for cases of apoplexy, விஷந்தீர்க்கக்கண்ணிலிடுமருந்து.

ஆகாசகருடன், *s.* A climbing plant whose root resembles the head of a Brahmany kite, கொல்லன்கோவை, Bryonia epigea.

கருடி, *s.* (*Tel.*) Fencing, சிலம்பம்.

கருடிக்கூடம், *s.* A fencing school.

கருடிவித்தை, *s.* The art of fencing.

*__கருடி—கருஷி__, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To attract—as planets, இழுக்க. Wils. p. 199. KARSHA. (*p.*)

கருணு—கன்னு, *s.* A musical instrument, தோற்கருவி.

*__கருணுடகம்__, *s.* The Carnatic country, or language. Wils. p. 196. KARNADAH.

கருணுப்பள்ளி, *s.* A town in Travancore, ஓரூர்.

கருணி, *s.* A hill or mountain, மலை. 2. A cavern, குகை. (சது.) (*p.*)

*__கருணிகை__, *s.* The pericarp of the lotus—commonly the germ or rudiment of the future fruit, தாமரைப்பூவினுட்கொட்டை. Wils. p. 196. KARNIKA. (*p.*)

கருணீகன், *s.* An accountant, a writer, கணக்கன்.

*__கருணை__, *s.* Compassion, grace, benignity, kindness, tenderness, clemency, கிருபை. Wils. p. 194. KARUN'A. 2. A plant having an esculent root, or white yam, ஒருபூண்டு, Dracontium polyphyllum.

கருணுகடாட்சம், *s.* A propitious glance, a gracious look, கடைக்கட்கிருபை.

கருணுகரம், *s.* The seat of clemency, one who is very gracious, கருணைபிறக்குமிடம்.

கருணுகரன், *s.* The Deity, *lit.* he who is the seat of grace, கடவுள்.

கருணுநிதி, *s.* A jewel of grace, or one who is rich in grace, கிருபைமிகுந்தோர்.

கருணுமூர்த்தி, *s.* The gracious one—as the Deity, கடவுள்.

கருணுலயம், *s.* The abode of benevolence, கருணாகரம்.

கருணுலயன், *s.* Deity who is the seat of benevolence, கடவுள்.

கருணைக்கிழங்கு, *s.* The bulb or root of the கருணை plant.

கருணைபுரிய, *inf.* To confer a favor or blessing, to show compassion.

கருணைப்பலா, *s.* A plant, Arum, *L.*

காட்டுக்கருணை, *s.* Another species, Taca pinnatifida, *L.*

கறிக்கருணை, *s.* A species of the கருணை plant used for curry.

நற்கருணை, *s.* The Sacrament of the Lord's Supper (Christian usage).

கருது, கிறேன், கருதினேன், வேன், கருத, *v. a.* To intend, purpose, design, எண்ண. 2. To judge, form an opinion, decide, நிதானிக்க. 3. To suppose, imagine, conjecture, நினைக்க. 4. To wish for, desire, விரும்ப. 5. To think, consider, reflect, சிந்திக்க. 6. To esteem, regard, account, மதிக்க. 7. To fancy, form visionary schemes, மனோராச்சியஞ்செய்ய. 8. To infer logically, deduce, அநுமானிக்க.

சொல்லவுங்கருதவுங்கூடாது. It cannot be expressed or conceived.

நீகருதியதொன்றுநம்மைக்கேட்டதொன்று. You meant one thing and requested another.

கருதல், *v. noun.* Estimating, மதித்தல். 2. Considering, எண்ணல்.

கருதலர், *s.* Foes, enemies, பகைவர். (*p.*)

*__கருத்தபம்__, *s.* An ass, கழுதை. Wils. p. 284. GARDDAB'HA. (*p.*)

கருத்தமன், *s.* The father of Varun'a, வருணன்றந்தை.

கருத்தன், *s.* The same as கர்த்தன்; which see.

கருத்து, *s.* Object, design, intention, purpose, motive, எண்ணம். 2. Wish, desire, inclination, விருப்பம். 3. Meaning, import, sense, signification, scope, matter, purport, தாற்பரியம். 4. Opinion, judgment, thought, notion, idea, sentiment, doctrine, அபிப்பிராயம். 5. Supposition, conjecture, imagination, நினைவு. 6. Will, purpose, mind, notion, சித்தம். 7. Consideration, attention, சிந்தனை. 8. Genius, ingenuity, penetration, discrimination, விவேகம். 9. Intentness, mental application, கவனம்.

கருத்தாய்க்கேள். Listen attentively.

கருத்தோடேபார்த்தால்நீயதைக்கண்டுபிடிப்பாய். You will find it if you look for it carefully.

சாப்பாட்டிலேகருத்தில்லை. I have no inclination for food.

கருத்தறிய, *inf.* To know one's design, intention, &c., உட்கருத்தைத்தெரிய.

கருத்தாளி, *s.* A person of genius, judgment, discrimination, acumen, penetration, discernment, புத்திசாலி.

கருத்தானபாட்டு, *s.* A poem abstruse and full of meaning.

கருத்துக்கொள்ள, *inf.* To have a mind for a thing—as for labor, food, learning, &c., to be inclined to.

கருத்துப்பிசகு, *s.* A wrong construction, or erroneous interpretation.

கருத்துப்பிரிய, *inf.* To occur to the mind—as a good idea, plan, &c. 2. To be understood, comprehended, &c.—as an idea.

கருத்துப்பொருள், *s.* Mental objects as opposed to காட்சிப்பொருள்—an object of sense.

கருத்துரை, *s.* A commentary giving the scope of the text, பொழிப்புரை.

கருத்துரைக்க, *inf.* To give the scope or substance of the text as a commentator, &c.

கருத்துவெளிப்படுத்த, *inf.* To disclose one's intention, to make known one's opinion, &c.

கருத்தெடுக்க, *inf.* To devise, invent a scheme, lay a project, discover the sense of a passage, to find out a meaning, கருத்தைக்காண.

கருத்தொட்ட, *inf.* To construe a difficult passage, to put a construction on a passage. 2. To construe by supplying what is wanting. 3. To wrest or distort an author's meaning. 4. To meditate (as on the Deity), to apply the mind closely.

வஞ்சகக்கருத்து, *s.* A deceitful design, treachery.

கவிக்கருத்து, s. An author's meaning. 2. The meaning of a poem.

கள்ளக்கருத்து, s. A sly purpose, a sinister view, cunning, dissimulation.

நூற்கருத்து, s. The meaning of a book, rule, passage, &c. 2. The opinion of an author as given in his writings.

*கருநடம், s. The Canarese country and language. See கன்னடம். Wils. p. 196. KARNADA.

*கருநாடகம், s. A country, ஓர்தேசம். 2. The peculiarities of the Canarese people. See கன்னடம். Wils. p. 196. KARNADAKA.

கருநாடகம்படித்தவன். A person of refinement, blandishment, a clever, artful man, சாகசித்தெரிந்தவன்.

கருப்பம், s. See கர்ப்பம்.

கருப்பு, s. Famine, dearth, scarcity, குறைவிலக்காலம். (c.)

கருப்பூர், s. A city, ஓரூர்.

கருப்பூர்வழக்கு, s. (fig.) An undecided suit—also spelt கரும்பூர்வழக்கு.

கருப்பை, s. A black species of rat, கரெலி. (p.) 2. [prov.] A palmyra tree bearing black fruit, ஓர்வகைப்பனை.

கருமஞ்சரி, s. A plant, நாயுருவி, Achyranthes aspera. (M. Dic.)

கருமம், s. Act, action, moral actions involving future retribution, &c., கிரியை. 2. Actions of a previous birth, good or evil, entailed on the soul and resulting in the enjoyments and sufferings of the present or a future state, fate, destiny, முன்வினை. 3. Business, profession, occupation, attempt, essay, enterprise, தொழில். 4. Religious rites, duties, &c., stated, periodical, or otherwise, according to the rules of the shasters; moral duty, specific action, duty, obligation imposed by peculiarities of tribe or occupation, &c., வைதிகக்கிரியை. 5. Natural activity, self-moving energy, &c., இயற்கைச்செயல். 6. Religious actions—as connected with the hope of future recompense and as opposed to speculative religion—as explained in the Agamas, ஆகமியகருமம். 7. [in grammar.] The object of actions, செயப்படுபொருள். 8. Magical enchantment of eight kinds, அஷ்டகருமம். (1.) வசியம், getting a person into one's own power, influence, &c. (2.) மோகனம், libidinous fascinations. (3.) தம்பனம், stopping, checking, restraining the powers of fire, the flowing of water, the ferocity of wild beasts, &c., making a spirit or person stand immovable in a place and depriving him of the power of speech, &c. (4.) உச்சாடனம், setting demons against one to ruin him by magical incantations, or dislodging them from persons or places. (5.) ஆகருடணம், summoning or invoking a spirit or absent person visibly into one's presence. (6.) வித்துவேடணம், excitement to hatred. (7.) பேதனம், causing separation, dissension, discord. (8.) மாரணம், deprivation of life, killing either spirits or men. Wils. p. 197. KARUMA, and p. 198. KARUMAN. 9. Heat, உஷ்டணம்.

கருமஒழுக்குபெருமைக்களவு. The rectitude of his actions is the measure of a man's dignity.

கருமவரிசையால். For the attainment of an object— (சாலடி.)

கருமகர்த்தா, s. A doer, actor, performer, கருமஞ்செய்பவன். 2. [in grammar.] The agent, காரியகர்த்தா.

கருமகாண்டம், s. A division of the Vedas, வேதநூலிலோர்பகுப்பு. 2. A medical treatise of Agastya. See கன்மகாண்டம்.

கருமகாண்டிகன், s. One who practises the rites and ceremonies inculcated in the Vedas, கிரியாகாண்டிகன்.

கருமங்கட்டுப்பட, inf. To be contracted, accumulated, laid up, &c.—as sins for retribution in future births, வினைகட்டுப்பட.

கருமசண்டாளன், s. A villain, a scoundrel, a rogue, an abandoned wretch.

கருமசம், s. Vice, atrocity, தீவினை. Wils. p. 197. KARMAJA.

கருமசாங்கரியம், s. Community of wives, promiscuous or indiscriminate cohabitation, ஐக்கம்.

கருமஞானம், s. Knowledge and skill in religious exercise and ceremonies.

கருமத்தலைவர், s. Royal fortune-tellers, astrologers, conjurers, foretellers of future events, வருங்காரியஞ்சொல்வோர்.

கருமத்தலைவன், s. A superintendent. 2. A minister, அரசர்க்குத்தலைவன்.

கருமத்துரோகம், s. Treachery, treason, villainy, துரோகஞ்செய்யல்.

கருமநிவிர்த்தி, s. Ceremonies performed to expiate the evil deeds of former births in times of disease, &c.

கருமபந்தம்—கருமபந்தனம், s. The tie or vinculum, கருமபாசம், which connects the actions of a former birth with their fruits in after transmigrations. Wils. p. 198. KARMMABANTHANA.

கருமபாகை, s. One of the three parts of the Vedas, relating to daily ceremonial rites, வேதத்தின்பொருட்பாகுபாட்டிலொன்று. See ஞானபாகை, and அருத்தபாகை.

கருமபூமி, s. The part of the earth deemed most sacred in which Hinduism prevails and religious rites are regularly performed, வினைசெய்தற்குரியபூமி. Wils. p. 198. KARMMAB'HUMI. 2. A place of cremation, சுடுகாடு.

கருமபூமிக்குரிமை, s. The six occupations of men, viz.: 1. வரைவு, marriage. 2. தொழில், trade. 3. வித்தை, study. 4. வாணிபம், merchandize. 5. உழவு, husbandry. 6. சிற்பம், the arts.

கருமமுடிக்க, inf. To accomplish one's purpose. 2. To perform duties, rites, ceremonies, &c., especially the daily rites and duties of religion.

கருமவியாதி, s. A lingering and afflictive disease, the result as supposed of atrocious deeds in previous births.

கருமவேதனை, s. The results, actions—as births, bodies, pleasures, pains, &c., கன்மவாதனை.

கருமாதி, s. Prescribed funeral rites for deceased ancestors, அந்தியேட்டிமுதலியசடங்கு.

கருமாதிகாரன், s. A ruler, a governor, கருமத்தலைவன்.

கருமாதிசெய்ய, inf. To perform funeral rites.

கருமாத்துமா, s. A heinous sinner, one who has accumulated evil deeds either in a previous birth or the present. Wils. p. 199. KARMMATMAN.

கருமாந்தம்—கருமாந்தரம்—கருமாந்தியம், s. The end of a funeral ceremony which continues for sixteen days. Wils. p. 199. KARMMANTA, KARMANTARA.

கருமானுட்டானம், s. Performance of exterior rites as distinguished from the contemplative or internal ritual of the silent worshipper. Wils. p. 199. KARMMANUSHTANA.

கருமானுபவம், s. Suffering evils from sins of previous births, கருமப்பயனுகர்ச்சி.

கருமி, s. A person engaged in the ordinary external rites of religion who has not risen to the higher degrees, கிரியைசெய்பவன். 2. One who performs pujah regularly, பூசைசெய்பவன். 3. An atrocious sinner, தீவினையுடையோன். Wils. p. 199. KARMMI.

கருமேந்திரியம், s. The organs of action, கன்மேந்திரியம். Wils. p. 199. KARMENDRYA.

துஷ்கருமம், s. A bad action.

சற்கருமம், s. A good action.

கருமாயம், s. That which is scarce, dear, exorbitant, அருமையானது. (c.)

கருமாயவிலை, s. An exorbitant price.

கருமார்—கருமர், s. Blacksmiths.

கருமான், s. A stag, கலைமான். (Rott.)

கருமுகை, s. A kind of shrub that yields fragrant flowers, இருவாட்சி, Sesamum. 2. A shrub called சிறுசண்பகம். (p.)

கருமை, s. Blackness, darkness, blueness, cerulean hue, azure, கறுப்பு. 2. (p.) Poison, venom, நஞ்சு. 3. Greatness, excellence, eminence, value, பெருமை. 4. Strength, வலி. From this word is formed a symbolic verb கரியது, it is black.

கரியது, appel. noun. A thing that is black.

கரியபோளம், s. A foreign drug, aloe, ஓர்மருந்து, Aloe spicata, L.

கரியமணி, s. A string of small black beads.

கரியமால், s. Vishnu, விட்டுணு. (p.) 2. A kind of arsenic in its natural state, காய்ச்சாப்பாஷாணம்.

கரியவன், s. A black or dark man, கறுப்பன். 2. (p.) Indra, இந்திரன். 3. The planet Saturn, சனி. 4. Vishnu, விட்டுணு. 5. Yama, யமன். 6. Siva, சிவன். 7. God, Deity, கடவுள். 8. A notorious robber, the head of a gang, திருடன்.

கன்னங்கரிய, adj. Very black.

கருங்கடல், s. Black sea.

கருங்கடல்வண்ணன், s. Vishnu, விட்டுணு. 2. Iyanar, ஐயனார். (p.)

கருங்கண்ணி, s. The name of a fish, ஓர்மீன்.

கருங்கல், s. Granite or other black stone.

கருங்கழல், s. A superior kind of ankle rings worn by warriors, வீரக்கழல்.

கருங்கற்றலை, s. A fish, ஓர்மீன்.

கருங்காக்கணம், s. A creeper—as காக்கணம், Clitoria ternatea.
கருங்காக்கை, s. A black crow.
கருங்காய், s. Dark betel nuts not yet turned red. 2. Grain almost ripe.
கருங்காலி, s. Ebony, ஓர்மரம், Acacia sundra.
கருங்காலித்தைலம், s. Ebony oil, used for syphilitic diseases.
செங்கருங்காலி, s. A reddish ebony.
கருங்கிரந்தி, s. A species of disease in children with black eruptions.
கருங்கிளி, s. A dark species of parrot.
கருங்குங்குலியம், s. A dark kind of resin used medicinally, ஓர்வகைக்குங்குலியம்.
கருங்குட்டம், s. The dark leprosy, ஓர்குட்டநோய்.
கருங்குதிரையாளி, s. The god Bhairava, வயிரவன்.
கருங்குந்தம், s. A disease of the eye, கண்ணோய்வொன்று.
கருங்குயில், s. The common குயில் bird which is black.
கருங்குரங்கு, s. A black monkey, கரிமுகவானரம்.
கருங்குவளை, s. The blue water-lily, நீலோற்பலம்.
கருங்குளவி, s. A dark species of hornet.
கருங்குறுவை, s. A dark kind of rice, ஓர்நெல்.
கருங்கேசம், s. Brass, வெண்கலம். 2. Black hair, கருமயிர்.
கருங்கை, s. Very hard labor—as of smiths, &c., அரியவேலை. (நிகண்டு. and திவா.) (p.)
கருங்கொடி, s. A kind of running plant that yields berries.
கருங்கொட்டி, s. A species of கொட்டி plant.
கருங்கொண்டல், s. The south-east wind.
கருங்கொல், s. Iron, இரும்பு.
கருங்கொல்லர், s. Blacksmiths, கருமார்.
கருங்கொள், s. A dark kind of gram, Dolichos uniflorus.
கருங்கோழி, s. A fowl with a black skin.
கருங்கோள், s. Ragu the ascending node, இராகு.
கருஞ்சாதி, s. Low caste people, as distinguished by their ferocity and darkness of color, கீழ்மக்கள்.
கருஞ்சாயவேர், s. A kind of root for dyeing.
கருஞ்சாரை, s. A kind of snake.
கருஞ்சாளை, s. A dark inferior kind of சாளைமீன், a fish.
கருஞ்சிலை, s. A black stone, கருங்கல்.
கருஞ்சீரகம், s. Black cumin, used medicinally, Nigella sativa, *L.*

கருஞ்சுக்கான், s. A stone, ஓர்கல்.
கருஞ்சுரை, s. A creeping plant, ஓர்படர்கொடி.
கருஞ்சூரை, s. A species of சூரை shrub.
கருஞ்செம்பை, s. A plant, ஓர்செடி, Sesbania ægyptiaca.
கருநந்து, s. A snail, ஓர்நத்தை.
கருநாகம், s. Ragu the ascending node regarded as a planet, இராகு. 2. Lead, காரீயம். 3. A dark-colored serpent, கிருஷ்ணசர்ப்பம்.
கருநாக்கு, s. A tongue with dark spots on its surface; the words of which are thought ominous, கறுத்தநாக்கு.
கருநாரை, s. A kind of crane, ஓர்நாரை.
கருநார், s. Black palmyra fibre, பனையின்கறுத்தநார்.
கருநார்ப்பெட்டி, s. A basket made of good black fibre.
கருநார்மட்டை, s. Black stems of palmyra leaves.
கருநாள், s. An inauspicious day, கெட்டநாள்.
கருநிமிளை, s. Black antimony. See நிமிளை.
கருநிலம், s. Sterile land in mountainous, marshy or jungly districts, பயன்படாநிலம்.
கருநெய்தல், s. The dark நெய்தல், a water-plant.
கருநெல்லி, s. A tree, ஓர்நெல்லிமரம்.
கருநெறி, s. Fire, தீ. (p.)
கருநொச்சி, s. A plant, dark leaf ever green, planted in gardens by the side of walks, ஓர்நொச்சிச்செடி, Gendarussa vulgaris.
கருநோய், s. [*prov.*] A kind of mange in cattle, மாட்டுக்குவருமோர்நோய்.
கருந்தகரை, s. A variety of தகரை plant, Cassia toza.
கருந்தனம், s. Gold, wealth, treasure, மிகுசெல்வம்.
கருந்தனங்கைத்தலத்தடுப்புழித்து. Carrying the wealth which one has—
கருந்தாது, s. Iron, இரும்பு.
கருந்தாரை, s. A black streak in an ox.
கருந்திடர், s. Rising ground, hillock, hill, பெரியமேடு.
கருந்தினை, s. Dark millet, ஓர்வகைத்தினை.
கருந்துகில், s. Black cloth.
கருந்துகிலோன், s. Balabhadra—as Vishnu in his eighth incarnation, பலபத்திரன். (p.)
கருந்துவரை, s. A plant, ஓர்துவரை, Hedysarum biflor. 2. A tree, ஓர்மரம், Dalbergia latifolia.
கருந்துளசி, s. Dark tulasy, கறுப்புத்துளசி, Ocimum sanctum.
கருந்தோழி, s. The Indigo plant, அவுரி, Indigofera tinctozia.

கருமகள்—கரும்பிள்ளை, s. Crow, காக்கை. (p.)
கருமட்டி, s. The large edible oyster, ஓர்மட்டி.
கருமணி, s. The dark circle in the pupil of the eye, the retina.
கருமயிர், s. A bear, கரடி. (p.)
கருமலை, s. A mountain containing iron.
கருமா, s. A hog, பன்றி. 2. Elephant, யானை. (p.)
கருமான், s. A hog, பன்றி. (p.)
கருமுகில்—கருமேகம், s. Black or raining clouds, நீருண்டமேகம்.
கருமுகில்வண்ணம், s. A prepared arsenic, கருமுகிற்பாஷாணம்.
கருமுகிற்சிலை, s. The load stone, காந்தசிலை.
கருமுகிற்பாஷாணம் — கார்முகிற்பாஷாணம், s. A kind of arsenic.
கருமுதல், s. A kind of fish, ஓர்மீன்.
கருமுரடன், s. An obstinate person, மிகுமுரடன்.
கருமுரல், s. A kind of blackish sea-fish.
கரும்பருந்து, s. A dark colored hawk, கறுப்புப்பருந்து.
கரும்பனையன், s. A kind of snake, ஓர்பாம்பு.
கரும்பாம்பு, s. Ragu the ascending node regarded as a planet, இராகு.
கரும்பித்தம், s. Black bile, ஓர்பித்தம். 2. Madness, derangement, &c., பைத்தியம்.
கரும்பிறை, s. Black limestone, marble, கருஞ்சுக்கான்.
கரும்புசம்—கரும்புள், s. A black beetle, Apis violacea.
கரும்புளிக்க, *inf.* [*a corruption of* களிம்புபற்ற.] To become spoiled—as acid food kept in a brass vessel, களிம்புபிடிக்க. 2. To taste—as food thus spoiled, to taste like copperas, கெட்டுப்போக.
கரும்புள்ளிக்கல், s. A kind of stone containing metal, காரைக்கல்.
கரும்புறம், s. A palmyra tree, பனை. (பிங்.) (p.)
கரும்புரு, s. A kind of dove, turtle-dove.
கரும்பேன், s. [*prov.*] Black spots in cloth caused by damp, சீலைபூறல்.
கரும்பேன்பிடிக்க, *inf.* To form as black spots in new cloth by moisture.
கரும்பொன், s. Iron, இரும்பு. (p.)
கருவண்டு, s. A black beetle used in medicine, கறுத்தவண்டு.
கருவரி, s. Dark, darkness, இருள். (p.)
கருவழலை, s. A kind of snake. See வழலை.
கருவளைச்சுக்கான், s. Black limestone, கருஞ்சுக்கான்.
கருவாலி, s. [*vul.*] A tree, ஓர்மரம். 2. A bird, ஓர்புள்.

கருவாழை, s. A dark red plantain, ஓர்வாழை.

கருவிழி, s. The apple of the eye, கண்மணி.

கருவிளா, s. A tree, ஓர்மரம், Ægle marmeclos.

கருவூமத்தை—கருமத்தை, s. A species of the ஊமத்தை plant, the thorn-apple, or Datura fastuosa, L., sometimes smoked for asthma.

கருவேம்பு, s. A tree with a fragrant leaf used to give flavor to curries, ஓர்மரம், Bergera konigii.

கருவேப்பிலை, s. The leaf of கருவேம்பு.

கருவேல், s. A kind of tree, Acacia arabica. (Mat. Ind.) See வேல்.

கருவேலம்பட்டை, s. The bark of the கருவேல், a valuable drug used as a tonic.

கருவேலம்பிசின், s. A gum sometimes substituted for gum arabic.

கருவௌவால், s. A kind of fish.

கரும்பு, s. Sugar-cane, கன்னல், Saccharum officinarum. 2. (p.) The seventh lunar asterism, புனர்பூசம்.

கரும்புதின்னக்கைக்கூலியா. Is it necessary to bribe a person to eat sugar-cane?

கருப்பஞ்சாறு, s. Sugar-cane juice, கரும்பிரசம்.

கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், s. One of the seven seas, that of sugar-cane juice, ஓர்கடல்.

கருப்பஞ்செத்தை, s. Dry sugar-cane stalks, leaves, rubbish, &c., கரும்பிலுலர்ந்திலை.

கருப்பஞ்சோலை, s. A sugar-cane plantation, கரும்புச்சோலை.

கருப்பநீர், s. Sugar-cane juice, கரும்பிரசம். 2. [prov.] Sweet toddy, பதநீர்.

கருப்பம்பாகு, s. Sugar-cane treacle, medicated molasses, சருக்கரை.

கருப்புக்கட்டி, s. Jaggary, வெல்லக்கட்டி. 2. Sugar-candy, கண்டு.

கருப்புவில், s. The sugar-cane bow of Kama, மன்மதன்வில்.

கருப்புவில்லி, s. Hindu Cupid, மன்மதன். (p.)

கரும்பாலை, s. A sugar-cane press, கரும்பாலெம்பந்திரம்.

கரும்புக்கட்டி, s. [prop. கருப்பங்கட்டி.] Jaggary.

கருவடம், s. A town or country surrounded by mountains and rivers, மலையுமாறுஞ்சூழ்ந்தவூர். 2. The chief of four-hundred towns, தலைமையானவூர். Wils. p. 272. KARUVADA.

கருவம், s. Fœtus, embryo, கருப்பம். (p.)

கருவா, s. [vul.] The cinnamon tree, இலவங்கமரம், Cinnamomum aromaticum.

கருவாத்தைலம், s. Cinnamon oil.

கருவாப்பட்டை, s. Cinnamon.

கருவாடு, s. [vul.] Salted and dried fish, காய்ந்தமீன்.

கருவாட்டுவாலி, s. [com.] A kind of bird with a tail like that of a fish, கரிப்பான், Corvus balicapius, L.

கருவி, s. An instrument, tool, weapon, implement, ஆயுதம்பொது. 2. Organs, faculties, either of body or mind, அகக்கருவிபுறக்கருவிகள். 3. Means, materials—as for a sacrifice, உபகரணம். 4. (p.) Armor, coat-of-mail, கவசம். 5. A saddle, குதிரைக்கல்லணை. 6. An assembly, கூட்டம். 7. Connexion, concatenation, cohesion, தொடர்பு. 8. Clouds, மேகம். 9. A guitar, யாழ். 10. A lute, வாச்சியம். 11. Friendship, நட்பு. 12. Musical instruments, பஞ்சகருவி, in general applicable to the five kinds, viz.: (1.) தோற்கருவி, instruments made of skins. (2.) துளைக்கருவி, wind instruments. (3.) நரம்புக்கருவி, stringed instruments. (4.) கஞ்சக்கருவி, instruments of metal—as cymbals, bells, &c. (5.) மிடற்றுக்கருவி or கண்டக்கருவி, the animal throat—as of men, birds, &c. 13. Every thing belonging to a lute, வீணைக்கருவி.

கருவியுங்காலமும். Means and opportunity.

கருவிகரணங்கள், s. The faculties, senses and intellectual powers.

கருவிகரணாதிகள், s. The powers and faculties of the soul and body.

கருவிகழலல், v. noun. Being greatly exhausted, wearied, &c.

கருவிகாண்டம், s. A primer.

கருவிகுறைய, inf. To be reduced—as the powers of the body and mind near death.

கருவிநூல், s. Elementary books.

கருவிப்புட்டில், s. A scabbard or other sheath for instruments, ஆயுதவுறை.

கருவிப்பை, s. A barber's bag or instrument case, அடைப்பம்.

குதிரைவாய்க்கருவி, s. The bridle of a horse.

மயிர்க்கருவி, s. A brush.

உரையறிகருவி, s. A touch-stone.

நிறையறிகருவி, s. Balance.

கருவிலி, s. [prov.] A class of snakes, பாம்பு, of which are கண்டங்கருவிலி and சாரைக்கருவிலி—perhaps a change of கருவழலை.

கருவிளம், s. A winding creeper, காக்கணங்கொடி. 2. [in poetry.] A technical word applied to a foot consisting of two நிரை, கருவிளங்கனி. (See சீர்.) 3. A technical term in poetry applied to a foot that contains three நிரையசை.

கருவிளங்காய், s. [in poetry.] A technical word applied to a foot consisting of two நிரையசை, and one நேரசை.

கருவிளநறுநிழல், s. [in poetry.] A word applied to a foot of four நிரையசை.

கருவிளநறும்பூ, s. A term applied to a metrical foot of four syllables, the last being நேரசை.

கருவிளந்தண்ணிழல், s. A term applied to a metrical foot of four அசை, the third அசை being நேர்.

கருவிளந்தண்பூ, s. A term applied in poetry to a foot of four அசை; the two first being நிரை, and the others நேர்.

கருவிளை, s. A wild creeper with dark blue flowers—as காக்கணம், Clitoria ternatea, L.

கருவூர், s. A town of king Sara, சேரனூர்.

கருவூலம், s. Treasure—as கருகூலம்.

கருவை, s. A town so called, ஓரூர். 2. (p.) Straw of வரகு grain, வரகுவைக்கோல். (சது.)

கருள், s. Darkness, இருள். 2. Black, blackness, கறுப்பு. 3. Superior kind of cloth, நல்லாடை. (p.)

கருனை, s. A fry, any thing fried, பொரிக்கறி. (p.)

*கரேணு, s. A male or female elephant, யானை. Wils. p. 194. KAREN'U. (p.)

கரை, s. The natural bank, or shore of a sea, river, tank, &c., கடல்முதலியவற்றின்கரை. 2. Border, extremity of a field, &c., வயல்வரம்பு. 3. Border, edge of a cloth, &c., சேலையின்விளிம்பு. 4. Boundary, limit, எல்லை. (சது. 100.) 5. End, முடிவு. 6. (p.) Word, speech, வார்த்தை.

கரைகடக்க, inf. To overflow its bank—used of a tank or river.

கரைகட்ட, inf. To make a bank. 2. To make the selvedge of cloth.

கரைகட்டுப்புட்டாடை, s. Silk cloths for women with colored borders.

கரைகாண, inf. To see the end, to reach the destined port. 2. To understand a book, science, &c., thoroughly.

கரைகண்டவன், s. One who is skilled in business.

கரைகாணாதது, appel. noun. That which is inexplorable, incomprehensible, unascertainable.

கரைகாணாப்பேரொளி, s. The infinitely great light; i. e. God.

கரைக்கல்லோலம், s. The sponge, கடற்பாசி.

கரைக்காற்று, s. Breeze on the sea-shore, long-shore wind.

கரைக்கேற்றபங்கு — கரைக்கேற்றவீதம்—கரைக்கொத்தவீழுக்காடு, s. Land apportioned to the respective householders in a village.

கரைதுறை, s. A landing place. 2. The end, முடிவு.

கரைதுறைகாவற்காரன், s. A tide-waiter. 2. A master attendant.

கரைபட, inf. To be divided by lots. (Besch.)

கரைபிடிக்க, inf. To arrive at a port, &c., கரையடைய.

கரைபிடித்தோட, inf. To sail coast-wise.

கரைபுரள, inf. To overflow, as a river.

கரைபோட, inf. To cast lots. 2. To divide land. 3. To erect a bank to a tank.

கரைப்பட, inf. To get to shore—as a vessel, to make the shore.

ஆற்றுக்க்கரைப்பட்டுவிட்டார்கள். They have gone to the other side of the river.

கரைப்படுத்த, *inf.* To convey to the shore. 2. To land one on the shores of bliss—the office of a Guru or spiritual guide.

கரைப்பாதை—கரைவழி, *s.* Journeying by land, land travel.

கரைப்போக்கு, *s.* The sea-coast, கரைபோம். 2. A way by land, கரைவழி. 3. [*vul.*] A bastard gem, போலிமணி. 4. [*vul.*] Any thing base or inferior, இழிவானது.

கரைப்போக்குக்கல்—கரைப்போக்குப்பொடி, *s.* A bastard gem found in alluvial soil.

கரைப்போக்குமனிதன், *s.* The same as அநுலோமன்.

கரையடுக்க, *inf.* To get near the shore, கரையைக்கிட்ட. 2. To become near—as the shore, கரைகிட்ட.

கரையார், *s.* A respectable caste of fishermen, வலைஞர்.

கரையாளன், *s.* One of the proprietors of a village.

கரையிட, *inf.* To assign portions of land to be cultivated.

கரையேற—கரைசேர, *inf.* To get ashore, to land, to be landed, கரையையடைய. 2. To be rescued from the sea of transmigrations, to be saved, சற்கதியடைய. 3. To attain an object of desire, விரும்பியதடைய. 4. To rise from distress, sickness, indigent circumstances, &c., to be re-established in life, to become thrifty after poverty, or embarrassment, வருத்தத்தினின்றுநீங்க. 5. To get well married—as a poor girl, வாழ்வடைய.

கரையேற்ற, *inf.* To save, rescue, restore, redeem, ஈடேற்றச்செய்ய. 2. To raise one from indigence, reinstate, or re-establish one in good circumstances, துன்பத்தினின்றுநீக்க. 3. To emancipate from births, பிறவிபொழிக்க. 4. To marry and settle a destitute girl, விவாகம்பெறச்செய்ய.

கரையேற்றம், *v. noun.* Salvation, rescue, deliverance, either from temporal, or eternal evils, கதியடைகை. 2. Attainment of a desired good, விரும்பியதடைகை. 3. Establishment in, or a restoration to prosperous circumstances after poverty, துன்பத்தினின்றுநீங்குகை. 4. The marriage of a destitute girl, விவாகப்பேறடைகை. 5. The final deliverance of the soul, பிறவிபொழிகை.

ஒருகாலத்திலுங்கரையேறாதஇல்லாநரகத்திற்கிடப்பான். He will lie in hell from which there is no possibility of escape.

கரையோரம், *s.* Coast, brink, edge of the shore or bank.

கரையோரத்திலேபோக, *inf.* To go along shore.

கரைவலை, *s.* [*prov.*] A drag-net, a draw-net.

கரைவலைக்காரர், *s.* Persons who fish with the drag-net.

கரைவலைத்தோணி, *s.* A dhoney for fishing with a drag-net.

கரைவலையிழுக்க, *inf.* To drag a net in fishing.

கரைவழி, *s.* A road along the shore.

கரைவழித்தீர்வை, *s.* Land custom.

கரைவழித்தீர்வைச்சாவடி, *s.* Land custom house.

கரைவாடை, *s.* North-west wind.

கரைவீதம், *s.* The same as கரைக்கேற்றபங்கு.

செய்கரை, *s.* A balk or small causeway in a field of rice, corn, வரம்பு.

கரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To dissolve, melt—as salt, sugar, &c.; to be macerated in water, reduced to a liquid or slime; to relax in consistency by moisture, கரைந்துபோக. 2. To waste away as earth by rain, &c., to be washed away, மண்கரைய. 3. To be emaciated—as the body, இளைக்க. 4. To sound, make a noise, பெரிதொலிக்க. 5. To weep, cry—as a child, whine, cry aloud, அழ. 6. To call, shout, அழைக்க. 7. To tell, speak, சொல்ல. 8. To be over-ripe—as fruits, to be well ripe, become mellow, பழம்பதனழிய.

அவன்கையிலிருந்தபணமெல்லாங்கரைந்துபோயிற்று. The money he had is all wasted away.

சுவர்முழுதும்பெய்தமழையிலேசுவரெல்லாங்கரைந்துபோயிற்று. The whole wall has been washed away by the heavy rain.

மகன்பட்டபாட்டைக்கண்டுமனங்கரைந்துசெத்தான்..... When he saw the sufferings of his son, he pined away through grief.

கட்டிகரைந்துபோயிற்று. The tumor is reduced by external applications.

ஈறுகரைகின்றது. The gum is wasting away.

கரைகன்று, *s.* A slink calf.

கரைகுட்டி, *s.* A slink production.

கரைந்தபழம், *s.* A mellow ripe fruit.

கரையப்பாடம்பண்ண, *inf.* To learn—as a lesson, &c., perfectly.

சரீரங்கரைந்துபோக, *inf.* To waste—as the body, to be emaciated.

செல்வங்கரைந்துபோக, *inf.* To waste—as riches.

கரைதல், *v. noun.* Dissolution, melting. 2. Calling, அழைத்தல். 3. A clamor, ஆரவாரம். 4. Pity, இரங்கல். 5. Sounding, ஒலித்தல். 6. Speech, சொல்லுதல். 7. A great cry, பேரொலி.

கரையல், *v. noun.* Melting, dissolving, dissolution, solution, solvency, கரைதல். 2. Any thing dissolved, emaciated, reduced, &c., கரைந்தது.

கரையல்நூல், *v. noun.* Loose yarn that easily parts.

கரையற்பனங்கட்டி, *s.* Jaggary softened by damp.

கரைவு, *v. noun.* Dissolving, tenderness of mind.

கரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dissolve, melt solubles by water, damp, &c., to reduce to a liquid or slimy state, to macerate, liquify, dilute, உருக்க. 2. To wash away by water, கரையச்செய்ய. 3. To reduce a tumor, &c., by drawing it, கட்டியைக்கரைக்க. 4. To melt the heart, cause commiseration, மனதையுருக்க.

கூட்டுக்கரைக்க, *inf.* To dissolve a lump of ground spices for curry.

புளிக்கரைக்க, *inf.* To dissolve tamarind fruit for curry.

கரைத்தல், *v. noun.* Indistinct or inarticulate sound, a buzzing, எழுத்திலவோசை. 2. Sound, சொல்லுமொலி.

கரைஞான், *s.* A tree called அகில்.

*கரோடம், *s.* The bones of the skull, தலையோடு. Wils. p. 194. Karoda.

கரோடி, *s.* Suture, or joining of the skull, தலையோட்டுப்பொருத்து. (*Anat.*) 2. A garland for the head, a wreath, முடிமாலை. (*p.*)

கரோடிகை, *s.* A garland for the forehead, குட்டுமாலை. 2. A wreath for the head, முடிமாலை. 3. An ass, கழுதை. (*p.*)

*கரோருகம், *s.* A finger-nail, நகம்.

*கர்க்கடகம், *s.* One of the twelve signs, Cancer, ஓரிராசி. 2. (*p.*) A crab, நண்டு. Wils. p. 194. Karkata or Karkataka.

கர்க்கடகசந்திரன், *s.* The moon in Cancer—indicative of rain.

கர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To roar—as a wild beast, முழங்க—also written கருச்சிக்க and கெர்ச்சிக்க.

மேகங்கர்ச்சிக்கின்றது. It thunders.

கர்ச்சிதம், *s.* An elephant in rut. 2. The muttering of the clouds or rolling of distant thunder. Wils. p. 284. Garjida.

கர்ச்சிப்பு, *v. noun.* The roaring of a lion, &c., thunder.

*கர்ச்சூரம், *s.* A shrub called கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduc. Wils. p. 195. Karchura. 2. Date tree, பேரீந்து, Phœnix dactylifera.

கர்ணு, *s.* A musical instrument, ஓர்வாச்சியம்.

*கர்த்தபம், *s.* An ass, கழுதை—written also கருத்தபம், கத்தபம். Wils. p. 284. Garddab'ha.

கர்த்தவியம்—கருத்தவ்வியம், *s.* That which ought to be done, duty, obligation, செய்யத்தக்கது.

*கர்த்தன்—கத்தன், *s.* A doer, a maker, an agent, செய்வோன். 2. The Supreme Being, the lord—used for Siva, Brahma, &c. 3. A chief, the principal, the master, தலைவன். 4. [*in grammar.*] The active noun, the nominative case, எழுவாய்.

தகப்பன்தேடக்கர்த்தன்பிள்ளையழிக்கக்கர்த்தன். That which the father gathers, the son squanders.

கர்த்ததுரோகம், *s.* High treason.

கர்த்ததுரோகி, *s.* One who is guilty of high treason.

கர்த்தத்துவம், *s.* Agency, the act or property of an agent, the power of creating—one of the attributes of the Supreme Being, இறைமைத்தன்மை. 2. Lordship.

*கர்ப்பம்—கருப்பம், *s.* The embryo, the fœtus, the young in the womb, சினை. 2. (*Met.*) The womb, கருப்பாசயம். 3. Pregnancy or fecundation, கருக்கொள்கை. 4. The inside of any thing, உள். Wils. p. 284. Garb'ha. See உபகிடதம். (*Rott.*)

கர்ப்பகோளகை, *s.* The womb, கருப்பாசயம்.

கர்ப்பக்கல், s. A quadrangular stone used to quicken child-birth.

கர்ப்பக்கிரகம், s. The sanctuary, the adytum, that part of a temple in which the idol is placed and where the brahman officiates, மூலஸ்தானம். Wils. p. 289. GARB'HAGRAHA.

கர்ப்பக்குழி, s. Matrix, womb.

கர்ப்பங்கரைந்துபோக — கர்ப்பங்கலங்க — கர்ப்பமழிய — கர்ப்பம்விழுந்துபோக, inf. To be miscarried—as the fœtus, commonly by thunder, &c., கருக்கலைய.

கர்ப்பங்கொள்ள—கர்ப்பமுண்டாக, inf. To conceive, to be impregnated, கருக்கொள்ள.

கர்ப்பசூலை, s. Obstruction of the menses and consequent swelling of the abdomen operating as a preventive to pregnancy, இரத்தசூலை. See சூலை.

கர்ப்பநாசம், s. Destruction of the embryo or fœtus.

கர்ப்பந்தரிக்க, inf. To conceive, to be impregnated, கருவுண்டாக.

அவளுக்குக்கர்ப்பந்தரித்தது. She has conceived.

கர்ப்பப்பரிசம், s. Conception.

கர்ப்பப்பை, s. The womb, கருப்பாசயப்பை.

கர்ப்பவதி—கர்ப்பஸ்திரி—கர்ப்பிணி, s. A pregnant woman. Wils. p. 285. GARB'HAVATEE.

கர்ப்பவாதை — கர்ப்பவேதனை, s. The pangs of child-birth, குலிகைவருத்தம்.

கர்ப்பவாயு, s. Flatulency in the womb, causing hysterics.

கர்ப்பவோட்டம், s. The southern passage of the clouds from about December 13th till December 27th, carrying away the surplus water as a reserve for the following months, கருக்கொண்டுபோகவோட்டம்.

கர்ப்பாசயம், s. The womb, the uterus, கர்ப்பப்பை. Wils. p. 285. GARB'HASAYA.

கர்ப்பாதானம், s. Ceremony to promote conception, இர்சடங்கு. Wils. p. 285. GARB'HATH'ANA.

*கர்ப்பூரம்—கருப்பூரம், s. Camphor, சூடன், Camphora officinarum. Wils. p. 197. KARPURA. 2. (p.) Gold, பொன். 3. One of the five perfumes—crude camphor, பஞ்சவாசத்தொன்று.

கர்ப்பூரங்கொளுத்த, inf. To ignite camphor to be waved in a temple, &c.

கர்ப்பூரசிலாசத்து, s. A medical drug, ஓர்மருந்து.

கர்ப்பூரதீபம் — கர்ப்பூரவிளக்கு, s. Lighted camphor to be waved before an idol.

கர்ப்பூரதைலம், s. Camphor oil used medicinally, ஓர்தைலம்.

கர்ப்பூரத்துளசி, s. A plant that diffuses the fragrance of camphor, ஓர்துளசி.

கர்ப்பூரநீர், s. Camphor in solution, ஓர்நீர்.

கர்ப்பூரப்புல்—கருப்பூரப்புல், s. A fragrant grass, lemon grass, ஓர்வாசனைப்புல், Andropogon scaenanthus.

கர்ப்பூரமரம், s. Camphor tree.

கர்ப்பூரவள்ளி, s. A kind of odoriferous plant, ஓர்வாசனைச்செடி, thick leaved lavander, Lavandula carnosa, L.

கர்ப்பூரவில்வம், s. A species of வில்வம், very fragrant, ஓர்வில்வம்.

கர்ப்பூரவெற்றிலை, s. Odoriferous betel, வாசனைவெற்றிலை.

பச்சைக்கர்ப்பூரம், s. Crude camphor.

கிண்ணிக்கர்ப்பூரம், s. [as இரசகர்ப்பூரம்.] A kind of arsenic; it is so called from its having the form of a cup after preparation, sublimate of mercury.

ஆரதிகர்ப்பூரம்—தீபகர்ப்பூரம், s. A kind of camphor used to burn in temples as incense.

கர்வடம், s. [as கருவடம்.] A town surrounded by mountains and rivers, மலையாறுசூழ்ந்தவூர். 2. The principal of four-hundred villages, நானூறுகிராமத்துக்குத்தலைக்கிராமம். Wils. p. 199. KARVATA. (p.)

*கர்வம்—கருவம், s. Insolence, haughtiness, arrogance, pride, செருக்கு. Wils. p. 285. GARVVA. (c.) 2. A number, one billion, இலட்சங்கோடி. 3. One of Kuvera's treasures, குபேரனுடையநிதியிலொன்று. Wils. p. 272. GARVVA.

கர்வநடை, s. Arrogant behavior, over-bearing conduct.

கர்வமாயிருக்க, inf. To be proud, arrogant.

கர்விக்க, inf. To be insolent.

கர்விதன், s. An arrogant fellow.

கர்வாவியுமரம், s. The name of a tree. (Rott.)

கர்ணம், s. See கன்னம்.

கர்ணன்—கருணன், s. One of the seven second class liberal men. See கன்னன்.

கல, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. and n. To mix, commix, intermix, mingle, blend, combine, join, unite, compound, incorporate, amalgamate, கூட்ட. 2. To adulterate, debase, dilute, கலப்பாக்க. 3. To mix in friendship, hold intercourse, to be intimate, to associate with, be kind, to commune, ஒற்றுமைபட. 4. To form marriage or other alliances, சம்பந்தங்கலக்க. 5. To copulate, cohabit, புணர. 6. To mingle in battle as opposing armies, to come to close combat, போர்கலக்க. 7. To coalesce, join—as flame, to flame, &c.; to become absorbed—as the soul in the deity; to flow together, combine—as sounds; to unite—as vowel sounds in forming diphthongs, &c., சேர. 8. (p.) To sound inarticulately, எழுத்திலொலிக்க.

மனங்கலந்தசிநேகர். Intimate friends.

நஞ்சுறவிலேசிநேகங்கலந்தது. Poison is mixed with intimate friendship.

கலந்தவர்—கலந்தார், s. Lovers, அன்பர். 2. Relations, உறவினர். (p.)

கலந்துகட்டிப்பரிமாற, inf. To mix promiscuously in a feast without reference to caste, rank, &c. 2. To use ornaments or other property in common.

கலந்துபோக, inf. To be mixed, be reconciled.

கலந்துபோட, inf. To mix.

கைகலக்க, inf. To come to close engagement.

சம்பந்தங்கலக்க, inf. To form family alliances.

அன்புகலக்க, inf. To reciprocate affection, to cultivate mutual friendship.

போர்கலக்க, inf. To engage in battle.

உறவுகலக்க, inf. To intermarry in new families.

கலத்தல், v. noun. Copulation, mixture. 2. Inarticulate sound, எழுத்திலாவோசை.

கலப்பு, v. noun. Mixture, commixture, compound, combination, amalgamation, கலக்கை. 2. Friendship, intercourse, intimacy, உறவுகூகை. 3. Debasement, adulteration, alloy, a thing adulterated, a mongrel, சங்கரம். 4. Copulation, புணர்ச்சி.

கலப்பாக்க, inf. To mix, commix, intermix.

கலப்பிடம், s. Mixture.

கலப்பில்லாதபால், s. Unadulterated milk.

கலப்பில்லாதபொன், s. Pure gold.

இரத்தக்கலப்பு, s. Consanguinity, affinity.

சம்பந்தக்கலப்பு, s. Marriage alliance.

சாதிக்கலப்பு, s. Intermarriage of different castes.

தானியக்கலப்பு, s. The mixture of the nine kinds of grain, நவதானியக்கலப்பு.

கலவை, v. noun. A mixture, a compound, கலப்பு. 2. A compound perfumed ointment, பரிமளச்சேறு. 3. Lime and sand mixed for mortar, சாந்து. 4. Promiscuous arrangement, miscellany, சங்கீரணம்.

பாலுந்தேனுங்கலந்தகலவை. A composition of milk and honey. (குறள்.)

கலவைச்சேறு, s. A compound odoriferous ointment.

கலவைத்தசை, s. Complex muscle.

கலப்பிக்க, inf. [causative of கலக்க.] To cause to mix, to distribute, கலக்கச்செய்ய.

அன்னசாரத்தைக்கலப்பிக்க, inf. To distribute or diffuse the essence of the food or chyle through the blood vessels—as the office of the வியானவாயு. See வாயு.

*கலகம், s. Insurrection, commotion, rebellion, sedition, இராசகலகம். 2. Uproar, tumult, disturbance, noise, clamor, பேரொலி. 3. War, fighting, storming, attacking, போர். 4. Discord, strife, quarrel, wrangle, bickering, eager dispute, சண்டை. Wils. p. 201. KALAHA. (c.)

கலகந்தெளிந்தது. The tumult has ceased.

கலகம்பிறந்தால்நியாயம்பிறக்கும். Justice is obtained by agitation.

கலகக்காரர், s. Insurgents, seditious persons, கலகஞ்செய்பவர். 2. Quarrelsome persons, wranglers, bickerers, சண்டைசெய்வோர்.

கலகக்குருவி, s. [prov.] A sky-blue bird with dark brown head and large beak, கிச்சிலி, king-fisher, lit. the screamer.

கலகப்பிரியன், s. A seditious, rebellious, turbulent man.

கலகமாய்க்கிடக்க, inf. To be in a state of rebellion and disturbance, to be out of order.

கலகமாய்க்கிடக்கிறதேசம், s. A country that is in a disturbed condition.

கலகமுண்டாக, inf. To rise as an insurrection.

கலகமுண்டாக்க—கலகமிட—கலகம்பண்ண, inf. To make an uproar, to cause sedition, to rebel, wrangle, bicker, dispute eagerly.

கலகவாயன், s. A noisy person, a clamorer, சண்டைக்காரன்.

கலகலக்க—கலகலவென, inf. To reiterate in sound, to rustle—as dry leaves, சரசரக்க. 2. To tinkle—as little bells, ankle-rings, கிலுகிலுக்க. 3. To chink—as money, to clink—as chains, clank, கணீரென. 4. To rattle—as small stones in a shell, கலகலவென. 5. To talk much and loudly, to clack, clatter, சளசளென. (c.)

சருகுபோலேகலகலக்கும். Dry leaves rustle; i.e. a man of little learning or wealth makes a great noise. (சாவடி.)

கலகலக்கக்காய, inf. To dry—as green olas, boiled paddy, &c.

கலகலத்தவாய், s. Clacking, talkativeness.

கலகலென்றுசத்திக்க, inf. To tinkle.

கலகலத்தல்—கலகலவெனல்—கலகலப்பு, v. noun. Rustling, tinkling, chinking, ஒலிக்குறிப்பு.

*கலகலம், s. Chirping noise, &c., of birds, பறவைக்குரல். 2. The confused noise of a crowd, இரைச்சல். Wils. p. 200. KALAKALA.

கலக்கம், s. Distress, affliction, adversity, துன்பம். 2. Noise, shouting, ஆரவாரம். 3. Perplexity, embarrassment, discomposure, bewilderment, anxiety, தெளிவின்மை. 4. Fear, dread, அச்சம். 5. Grief, sadness, sorrow, dejection, சஞ்சலம்.

கலக்கங்கொள்ள, inf. To be sad.

கலக்கந்தீர, inf. To be relieved from fear. 2. To be removed as a cause of fear—as famine, war, pestilence, &c.

கலக்கு, கிறேன், கலக்கினேன், வேன், கலக்க, v. a. To stir, mix, mix up liquids (not generally by shaking), agitate, perturb, ruffle, stir, shake, mix, &c., so as to make the liquid or matter all alike or equal in consistence, to puddle, குழப்ப. 2. To disconcert, discompose, disturb, disquiet, confuse, confound, perplex, embarrass, embroil, cause disturbance, tumultuate, கலங்கச்செய்ய. 3. To frighten, intimidate, distress, grieve, depress, abash, agitate, dismay, dishearten, dispirit, daunt, அச்சுவிக்க. 4. To bewilder, distract, திகைக்கச்செய்ய.

குளத்தைக்கலக்கிப்பருந்துக்கிரைகொடுக்கவோ..... Why stir up a tank, and give its fish to the hawks? i.e. why take pains to ruin a poor man for the sake of enriching others, or why labor and not look after the profit.

கலக்கிக்குடிக்க, inf. To mix and drink; i.e. stir up the sediment, wash off what adheres to the cup, &c.—as medicines.

கலக்கிக்குடிக்கிறபதத்திளநீர். Cocoanut of an age proper to mix the kernel and drink it.

கலக்கிவிட, inf. To beat one in dispute, to confute. 2. To threaten, intimidate. 3. To stir up, agitate—as water. 4. To cause a disturbance, uproar, tumult, &c.

வயிற்றைக்கலக்க, inf. To feel uncomfortable in the bowels, inclined to go to stool.

பேச்சிலேகலக்க, inf. To confound, perplex, puzzle one in controversy.

கலங்கு, கிறேன், கலங்கினேன், வேன், கலங்க, v. n. To be stirred up, be agitated—as water, to ruffle, நீர்கலக்க. 2. To be confused, be perturbed, disconcerted, agitated, confounded, abashed, disturbed, discomposed, embroiled, குழம்ப. 3. To be embarrassed, perplexed, bewildered, distracted, மயங்க. 4. To be frightened, intimidated, depressed, daunted, cowed, dismayed, disheartened; to fear, dread, அஞ்ச. 5. To weep, அழ. 6. To be sad, to grieve, sorrow, to be depressed, துன்பமுற.

கலங்கச்செய்ய, inf. To bewilder, distract, embroil.

கலங்கடிக்க, inf. To discomfit, perplex, intimidate, cause consternation.

கலங்காதநெஞ்சு, s. An undaunted heart.

கலங்காதவீரன், s. A bold undaunted hero.

கலங்காவரிச்சு, s. Rods tied along a roof at some distance from each other.

கலங்கிப்போக, inf. To be perplexed or frightened. 2. To be troubled—as water.

கலங்கியிருக்க, inf. To be vexed, troubled.

கண்ணீர்கலங்க, inf. To swim—as the eyes through grief. 2. To have the eyes suffused with tears.

கலங்கல் — கலங்குதல், v. noun. Weeping, அழுதல். 2. Perturbation, கழுவுதல். 3. s. Muddy water, கலங்கனீர். 4. Fear, அச்சம்.

கலக்கம், v. noun. Confusion, perturbation, disquietude, disorder, embarrassment.

காரியமெல்லாங்கலக்கமாயிருக்கிறது. The whole affair is in a state of confusion.

கலக்கம்பண்ண, inf. To trouble, disturb, agitate.

கலக்கமாயிருக்க-கலக்கமுற்றிருக்க, inf. To be troubled, confused in the mind.

கலக்கமாய்ப்பேச, inf. To speak confusedly, indistinctly.

மனக்கலக்கம், s. Perturbation of mind.

கலக்கடி, s. [prov. கலக்கம்.] Confusion, perturbation, trouble.

கலக்கடிப்பட, inf. To be in confusion, trouble, consternation, &c., to be confounded.

கலக்கடிப்படுத்த-கலக்கடிபண்ண, inf. To confuse, trouble, perturb, perplex, bewilder, embarrass, &c. 2. To alarm, put in fear. 3. To agitate, distress.

கலங்கொம்பு, s. [prov.] A stag's horn, கலைமான்கொம்பு.

*கலசம், s. A little earthen pot, குடம். Wils. p. 201. KALASHA. 2. (p.) Milk, பால்.

கலசம்நிறுத்த, inf. To invoke the presence of a deity by certain ceremonies.

கலசப்பானை, s. A spittoon. (சது.) 2. A censer. (Rott.)

கலசமுனி, s. Agastya, அகத்தியன்—as born in a water-pot. (p.)

தூபகலசம், s. A censer in which incense is burned.

தண்ணீர்க்கலசம், s. A water-pot.

பாற்கலசம், s. A little pot used for milking.

கலனை, s. A horse-saddle, குதிரைக்கல்லணை. (p.)

கலனைக்கரடு, s. The pommel of a saddle.

கலனைவார், s. The girth of a saddle.

கலதி, s. The goddess of misfortune, மூதேவி. (p.)

கலதை, s. Confusion, disturbance, tumult, quarrel, கலக்கம். (p.)

கலந்தை, s. Greatness, பெருமை. (p.)

கலபம்—கலவம், s. The tail of a peacock, மயிற்றோகை. (p.)

கலப்பை, s. A plough, உழுபடை. (c.) 2. (p.) The parts of a plough, உழுபடையுறுப்பு. 3. A weapon shaped something like a plough, ஆயுதம். 4. Sundry materials required for a sacrificial fire, உபகரணங்கள். (வசா.)

கலப்பைக்கிழங்கு, s. A plant called காந்தட்கிழங்கு, Gloriosa superba. (Phy. Dic.)

கலப்பைசேர்க்க, inf. To construct a plough.

கலப்பைச்சக்கரம், s. A diagram in astrology in the form of a plough to determine on the best day for beginning the ploughing of the season.

கலப்பைப்படை, s. A kind of weapon, ஆயுதம்.

கலம், s. A vessel, a hollow utensil—as a cup, plate, &c., பாத்திரம். 2. An eating vessel, commonly brass, உண்கலம். 3. An earthen ware, a vessel, மட்கலம். 4. A dry or liquid measure, ஓரளவு. (c.) 5. (p.) Ornaments, jewels, ஆபரணம். 6. A boat, a vessel, கப்பல். 7. A guitar, யாழ். 8. The twenty-seventh or last lunar asterism. See இரேவதி.

கலந்தருநர், s. Potters, goldsmiths, braziers. (p.)

கலப்பற்று, s. [prov.] Calking for a vessel, படகிலீக்கடைப்பது.

கலப்பற்றடிக்க — கலப்பற்றுப்பார்க்க, inf. To calk.

கலப்பற்றுக்காரன், s. A calker.

கலப்பற்றுத்தோணி, s. A calked dhoney, the seams of which are formed by the joining of the planks without lapping.

கலமர், s. Guitar players, the caste, பாணர். (p.)

கலவர், s. Navigators, sailors, கப்பற்காரர். (p.)

கடற்குட்டம்போழ்கலவர். Navigators cleave the depth of the ocean. (சாரிகை.)

கலவடை, s. The mouth of a broken pot or a platted coil of straw used for resting water-vessels, &c., புரிமணை. 2. A stone formed to fit the mouth of a mortar to keep the grain within, உரலணை.

தொட்டிக்கலவடை, s. The foot of a laver.

அருங்கலம், s. A valuable jewel.

பழங்கலம், s. Used or old vessels, a row of old vessels.

கலம்பகம், s. Mixture, compound, medley, கலப்பு. 2. A kind of poem composed of various metres, ஓர்பிரபந்தம். 3. Compound perfumed ointments, சாந்து. 4. Miscellaneous sundries, miscellany, கலவை. (p.) 5. [vul.] Confusion, tumult, disturbance, outcry, clamor, war, &c., கலகம்.

கலம்பகமாலை, s. A poem formed of different kinds of verse. See பன்மணிமாலை.

கலம்பம், s. [as தாலம்பபாஷாணம்.] A kind of native arsenic.

கலயம், s. An earthen pot, கலசம்.

கலர், s. Inferiors, the vulgar, கீழ்மக்கள். (p.)

கலவகம், s. A crow, காக்கை. (Phy. Dic.)

கலவரம், s. (Tel.) Perturbation, confusion of mind, கலக்கம். (c.)

கலவரிக்க, inf. To be confused, perturbed.

கலவர், s. Warriors, படைவீரர். (சது.) (p.)

கலவல், s. Inarticulate sounds, எழுத்திலாவோசை. (p.)

கலவாங்கட்டி-கலவோடு, s. [prov.] A small potsherd, உடைந்தவோடு.

கலவாசு, s. [prov.] A cracker in fireworks, பாசு.

கலவாய், s. A fish, ஓர்மீன்.

கலவி, s. Copulation, cohabitation, புணர்ச்சி. (p.)

கலவு, கிறேன், கலவினேன், வேன், கல, v. a. To mix, கலக்க. (c.)

கலவல் — கலாவல் — கலாவுதல், v. noun. Mixture.

கலவை, s. See under கல.

கலனை, s. A plough, கலப்பை. 2. The parts of a plough, கலப்பையுறுப்பு. 3. A weapon shaped like a plough, அலாயுதம். (p.)

கலன், s. A vessel, utensil, &c., பாத்திரம். 2. A dry measure of twelve marcals, ஓரளவு. 3. Ornaments, jewels, ஆபரணம். 4. A navigating vessel, a boat, &c., மரக்கலம். 5. A guitar, யாழ். (p.) 6. [prov.] Difference, altercation, debate, dispute, வழக்கு.

இதற்குபாதொருகலனுமில்லை. There is no dispute about it.

கலனேதுணி, s. A கலன் and one-third.

கலனைத்தீர்த்துத்தர, inf. To indemnify.

கலன்கழிமடந்தை, s. A widow, a woman divested of her bridal jewels and other ornaments, கைம்மை. (p.)

கலாங்கம்—கலாங்கன், s. A kind of arsenic in its natural state, தொத்தபாஷாணம்.

கலாசு, s. (For.) Shipping.

கலாசுகாரன்—களாசுகாரன், s. A native seaman, a native gunner who labors in an armory, &c.

கலாதி, s. [vul.] Uproar, clamor, commotion, agitation, stir, கலகம். 2. Disturbance, tumult, quarrel, scuffle, squabble, brawl, wrangle, சண்டை.

கலாதிபண்ண, inf. To make an uproar.

*கலாநிதி, s. See under கலை.

*கலாபம், s. A zone of beads for a woman's waist consisting of sixteen strings, பதினறுகோவையுள்ளமணி. 2. A belt or girdle, அரைப்பட்டிகை. 3. A zone of any number of strings of beads or bells, &c., சாமணிக்கோவை. 4. A peacock's tail, மயிற்றோகை. 5. A peacock, மயிலிறகு. 6. An umbrella made of the feathers of a peacock's tail, பீலிக்குடை. Wils. p. 201. KALAPA. (p.)

கலாபம், s. [prop. கலகம்.] Uproar, tumult, disturbance, insurrection.

கலாபப்பட்டிருக்க, inf. To be in a state of war. (Rott.)

வேதக்கலாபம், s. Persecution for religion's sake.

ஊர்க்கலாபம், s. An insurrection.

கலாபனை, s. [vul.] Uproar, clamor, கலகம்.

*கலாபி, s. A peacock, ஆண்மயில். (சது.) Wils. p. 201. KALAPIN. (p.)

கலாம், s. Vehemence, கொடுமை. 2. Displeasure, anger, சினம். 3. Rage, fury, கோபம். 4. Quarrel, enmity, hatred, பகை. (p.)

கலாம்பூரம், s. A kind of drug, ஓர் மருந்து. (M. Dic.)

கலி, s. Noise, clamor, sound, ஒலி. 2. The கலிப்பா species of verse and its varieties. (See பா.) 3. Sea, ocean, கடல். 4. Battle, war, போர். 5. Deceit, fraud, வஞ்சகம். 6. Strength, force, வலி. (p.) 7. Misery, misfortune, disaster, calamity—also misery, personified as a deity, சிறுமை. 8. The fourth age of the world or that of vice, misery, deterioration, &c. See கலியுகம்.

கலிக்குப்புதுமையானகாரியமாயிருக்கிறது. It is a strange thing in this age.

கலிகாலம், s. A time of misery, bad times—as resulting from the present age, கொடுமையானகாலம்.

கலிதீர்த்தான். He who put an end to misery.

கலித்தளை, s. Mode of connexion of metrical feet in கலிப்பா. See தளை.

கலித்தாழிசை, s. A class of verse, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கலித்துருமம், s. The தான்றிமரம்—a tree yielding a nut much used in medicines, it is said in நைடதம் that Kali, the god of the iron age, once concealed himself in the fruit of this tree, Terminalia bellerica. (p.)

கலித்துறை, s. A class of verse including several species, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கட்டளைக்கலித்துறை, s. A class of கலித்துறை verse.

கலிப்பா, s. A verse of which there are ten kinds, viz.: 1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 3. தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. 4. தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 5. சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 6. பஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 7. மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 8. ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா. 9. வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 10. வெண்கலிப்பா.

கட்டளைக்கலிப்பா, s. A species of கலிப்பா verse.

கலியர், s. Soldiers, warriors, combatants, படைவீரர். 2. The poor, destitute, தரித்திரர். (p.)

கலியாத்தம்—கலியாப்தம், s. Any year of the கலிவருஷம்.

கலியுகம்-கடையுகம்-நாலாம்யுகம், s. The present iron age being the last of the four Yugas or great ages of the world. Wils. p. 202. KALIUGA.—Note. Its commencement is placed about three-hundred years anterior to the Christian era. Its years are four hundred and thirty-two thousand, at the expiration of which the golden age returns.

கலிவிருத்தம், s. A class of verse, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கலிவெண்பா, s. A kind of வெண்பா.

கலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow luxuriantly, flourish, increase, பொலிய. 2. To sprout, தழைக்க. 3. To sound, clamor, roar, ஒலிக்க. 4. To rise, எழ. (p.)

கலித்தல், v. noun. Elevation, எழுச்சி. 2. Sounding, ஒலித்தல். 3. A clamor, ஆரவாரம். 4. Sprouting, தழைத்தல். 5. Increase, பொலிவு.

கலிப்பு, v. noun. Abundance, plenty, increase, copiousness, மிகுதி. 2. Height, surpassing intensity, எழுச்சி.

கலிகம், s. Arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

*கலிகை-களிகை, s. Tender flower-buds, இளம்பூவரும்பு. Wils. p. 202. KALIKA. 2. A shrub, சாமல்லி, Justicia nasuta, L. (p.)

கலிக்கம், s. A very pungent eye-salve applied as a stimulant in apoplectic stupor or apathy of the system, கண்ணிலிடு மருந்து. (c.)

கலிக்கம்போட — கலிக்கமிட, inf. To apply pungent eye-salve.

பூதகலிக்கம், s. A kind of collyrium used by magicians to drive away evil spirits from persons said to be possessed by them.

அஞ்சனக்கலிக்கம், s. A magic ointment rubbed on the eyes, or palms of one who wishes to discover any thing lost.

*கலிங்கம், s. The name of a country and its language—one of the eighteen, supposed to extend from below Cuttack to the vicinity of Madras, ஒர்தேசம். Wils. p. 202. KALINGA. 2. A sparrow, ஊர்க்குருவி. 3. A lark, வானம்பாடி. 4. A horse, குதிரை. 5. Cloth, சீலை. 6. A plant, வெட்பாலை, Wrightia antidysenterica, *L.* (*p.*)

கலிங்கத்துப்பரணி, s. A poem of which king Sola is the hero.

கலிங்கல்—கலிங்கு, s. [*vul.*] A sluice, ஏரிநிறைந்தபோம்வழி. 2. A dam or bank of stones, அணைக்கட்டு. (*Rott.*)

கலிசம், s. The வன்னி tree, Prosopis spicigera, *L.* (*p.*)

கலிதம், s. Agreement as in figures, &c., பொருத்தம். (*p.*) 2. Flowing, emission, பாய்கை.

கலிதி, s. Long-pepper, திப்பிலி. (*Phys. Dic.*)

கலிபணம், s. [*prov.*] An ancient copper coin, ten of which made a பொன். The word is now used only in boys' copies, ஒர்வகைப்பணம்.

கலிபலி, s. [*com.* கலிபிலி.] (*For.*) Quarrel, wrangle, turmoil. 2. Uproar, disturbance, hubbub, ஆரவாரம்.

கலிபலிப்பட, *inf.* To quarrel, wrangle.

கலிப்பு, s. A mixture of copper and tin, தரா.

கலிப்புமலை, s. A mountain of the above metal, அத்தகைப்பிடம். (*Rott.*)

கலியன், s. The male of twins, the other being a female, இரட்டைப்பிள்ளைகளிலாண்—considered ominous of evil to the country. 2. Saturn, சனி.

கலிச்சி, s. The name applied to a female twin when the other is a boy.

கலியாணகிருதம், s. A kind of compound medicament, ஒர்நெய்மருந்து.

*கலியாணம், s. Good fortune, happiness, prosperity, felicity, சுபம். Wils. p. 208. KALYAN'A. 2. Marriage, nuptials, wedding, wedlock, matrimony, விவாகம். (*c.*) 3. Festivity, conviviality, a joyful celebration, கொண்டாட்டம். 4. Gold, பொன்.

கலியாணக்காரர், s. Nuptial guests. 2. People at a wedding house. 3. Guests, or a household where a marriage festival is taking place. 4. A married couple, husband and wife.

கலியாணக்கால், s. [*prov.*] One of the new posts put up in the wall of a newbuilt house over against the கன்னிக்கால், dressed as a male.

கலியாணக்கோலம், s. Wedding attire, &c.

கலியாணங்கூற, *inf.* To publish the banns of marriage.

கலியாணசம்பிரமம், s. Nuptial pomp.

கலியாணச்சடங்கு, s. The celebration of a marriage ceremony, or the putting on of ear-rings by a young man.

கலியாணஞ்சொல்ல, *inf.* To bid or invite to a wedding.

கலியாணப்பந்தல், s. A temporary shed lined with cloth for marriage guests.

கலியாணப்புத்தகம், s. A district marriage register.

கலியாணப்பூ, s. [*prov.*] The most plentiful fall of the flowers of the இருப்பை tree which occurs during the season.

கலியாணப்பொருத்தம், s. The contract of betrothing in which the parties or their friends bind themselves under penalty to consummate the marriage.

கலியாணமண்டபம், s. A hall for a splendid marriage ceremony.

கலியாணமுடிக்க, *inf.* To marry.

கலியாணமெழுத, *inf.* [*prov.*] To register a marriage.

கலியாணம்பண்ண, *inf.* To marry, solemnize a wedding. 2. [*prov.*] To celebrate the festivity of a girl's arriving at puberty, or of a young man's putting on ear-ornaments. 3. To make a feast for the sake of obtaining presents from the guests—done in case of reduced or involved circumstances.

கலியாணவாழ்த்து, s. Nuptial congratulation.

கலியாணவீடு, s. A wedding house. 2. A house in which a கலியாணம் festival is being celebrated.

கலியாணஹோமம், s. The sacred fire kindled at a wedding, sacred to the god of fire who is invoked as a witness to the transaction.

பஞ்சகலியாணி, s. A horse, whose four feet and forehead are white.

நித்தியகலியாணன், s. A happy or prosperous person. 2. God.

கலியாணி, s. One of the Ragas or musical modes, ஒர்ராகம். 2. (*p.*) Parvati, பார்ப்பதி.

கலிவிராயன்—கலிவிராயநெல், s. A kind of rice, ஒர்நெல்.

கலினம், s. Bridle, reins, கடிவாளம். (*p.*)

கலினப்புரவி, s. A bridled horse.

கலினி, s. Long-pepper, திப்பிலி. (சது.) 2. Widow, கைம்பெண். (*p.*)

கலினை, s. Pepper, மிளகு. (*p.*)

கலீரெனல்—கலீர்கலீரெனல், *inf.* To sound as small bells, &c.—as a brass vessel, a key struck in falling; to clink, sound as a bald head when struck, ஒலிக்குறிப்பு.

கலீரெனவிழுந்தது. It fell with a clinking noise.

மணிகலீர்கலீரெனவொலித்தது. The bells tinkled.

கலுக்குப்பிலுக்கு, s. [*com.*] Attractive and tinkling sounds, made by a woman or children decked with ornaments, tinkling, clinking, ஆபரணத்தொலிகுறிப்பு.

கலுக்குப்பிலுக்குப்பண்ண, *inf.* To make ornaments tinkle by design, as is done by dramatic personages.

*கலுடம்—கலுஷம், s. Turbid, foul, muddy water, கலங்கனீர். 2. Sin, vileness, பாவம். Wils. p. 202. KALUSHA. (*p.*)

கலுமோலென, *inf.* To chatter, clack, converse privately or in a low tone, ஒலிக்குறிப்பு.

கலுவடம், s. A flower-bud, பூவரும்பு. (*p.*)

கலுவம், s. A small grinding stone, or mortar used for grinding drugs. (*c.*)

கலுழம், s. Turbid or muddy water, கலங்கனீர். (*p.*)

கலுழன், s. The brahmany kite, கருடன். (*p.*)

கலுழக்கல், s. The same as கருடக்கல்.

கலுழி, s. Muddy water, puddle, கலங்கனீர். 2. Jungle rivers, காட்டாறு. (*p.*)

கலுழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், கலுழ, v. n. To become turbid—as water, கலங்க. 2. To weep, shed tears, அழ. (*p.*)

கலேலல்—கலேர், s. An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

*கலை, s. A digit or one-sixteenth of the moon's diameter, a phasis, சந்திரகலை. 2. A minute portion of time equal to thirty காட்டை, or about eight seconds, காலநுட்பம். 3. The sixtieth part of a பாகை, or of one-thirtieth of a zodiacal sign or one Indian hour, ஒர்பாகையிலறுபதிலொன்று. Wils. p. 200. KALA. 4. A specific power of any of the superior deities as manifested in an incarnation, or in the assumption of a form, human or other, for any specific purpose, the manifestation of a deity, forms of the female energy of deity as they appear in nature, வித்தியாதத்துவமேழிலொன்று. 5. The arts and sciences of which sixty-four are enumerated. (See கலைஞானம்.) 6. Learning, erudition, literature, philosophy, வித்தை. 7. A treatise, a book, நூல். 8. (*p.*) A male deer, a stag, ஆண்மான். 9. Cloth, சீலை. 10. The manifestation of a demon in a person temporarily possessed, பேயாட்டம். 11. Any one of the eight parts of a வண்ணம் ode. 12. A shark, சுறமீன். 13. Capricornus of the zodiac, மகரவிராசி. 14. The male of the red monkey, முசுக்கலை. 15. Breath passing from the nostrils, இடைகலைபிங்கலை. 16. The branch of a tree, மரக்கொம்பு. (சது.) 17. The solid part of timber, வைரம். 18. A girdle, அரைப்பட்டிகை. 19. A woman's exterior girdle, consisting of seven strings of jewels, மேகலை. 20. Brightness, splendor, பிரகாசம். 21. Tissues, சவ்வு.

கலாநிதி, s. The moon, சந்திரன்.

கலைகுறைய, *inf.* To decrease as divinity in an idol by the neglect of pujah, &c. 2. (*fig.*) [*in contempt.*] To be cashiered, degraded, to lose office, decrease—as prosperity.

கலைக்கொம்பு, s. Stag's horn—also called கலைக்கோடு.

கலைஞர், s. Poets, bards, philosophers, the literati, புலவர்.

கலைஞானம், *s.* Philosophy, literature, universal knowledge, கல்விபுணர்வு. 2. The arts and sciences, being sixty four, viz.: 1. அக்கரவிலக்கணம், the knowledge of spelling and reading, orthography, the science of reading. 2. இலிகிதம், caligraphy, penmanship. 3. கணிதம், the art of computation, arithmetic, the science of numbers. 4. வேதம், the Hindu Veda or law. 5. புராணம், a class of sacred books comprising the whole body of Hindu theology. 6. வியாகரணம், grammar. 7. நீதிசாத்திரம், jurisprudence. 8. சோதிடசாத்திரம், astronomy, including astrology. 9. தருமசாத்திரம், ethics, moral philosophy, code of laws. 10. யோகசாத்திரம், the knowledge of abstract or silent devotion, rules for religious and abstract meditations. 11. மந்திரசாத்திரம், a division of the Vedas in the first or practical part; it includes prayers and hymns addressed to particular deities and used at particular sacrifices, and it also comprehends incantations in religion, magic, medicine, and every other art or practice in which enchantments are used. 12. சகுனசாத்திரம், the science of prognosticating by omens and augury. 13. சிற்பசாத்திரம், architecture and mechanics, symmetry, shapes in general, including sculpture, painting features, lines, hair, &c., of the human system, and their various effects on life. 14. வைத்தியசாத்திரம், science of healing, physic, pharmacy and surgery which may include restoration to life of the dead, the reunion of severed limbs, &c. 15. உருவசாத்திரம், physiognomy, the art of discovering the temper and foreknowing the fortune by the features of the face, metoposcopy, chiromancy, the art of foretelling the events of life by inspecting the hand, சாமுத்திரிகம். 16. இதிகாசம், history, traditional accounts of former events, heroic history—as found in the Bharata and Ramayana. 17. காவியம், epic poetry—as சிந்தாமணி, நைடதம், &c. 18. அலங்காரம், science of rhetoric. 19. மதுரபாடணம், eloquence. 20. நாடகம், dramatic science. 21. நிருத்தம், the art of dancing. 22. சத்தப்பிரமம், directions for the modulation of sounds. 23. வீணை, the art of playing on the lute or stringed instruments. 24. வேணு, the art of playing on the flute or pipe. 25. மிருதங்கம், the art of beating the tambourine. 26. தாளம், the art of beating the cymbals. 27. அத்திரபரீட்சை, archery, the art of throwing darts. 28. கனகபரீட்சை, the art of an assayer in gold, &c. 29. இரதபரீட்சை, the art of driving chariots, charioteering. 30. கசபரீட்சை, the knowledge of the marks of an elephant. 31. அசுவபரீட்சை, the knowledge of the marks of a horse. 32. இரத்தினபரீட்சை, the art of examining and choosing gems, knowledge of precious stones. 33. பூமிபரீட்சை, the knowledge of the different kinds of soil, rules for determining by the surface, the nature and depth of soils, underneath which water is to be found, &c. 34. சங்கிராமவிலக்கணம், military art, tactics. 35. மல்லயுத்தம், wrestling, pugilism, gymnastics, athletic art, boxing. 36. ஆகருடணம், the art of calling or summoning by enchantment. 37. உச்சாடணம், exorcism, dislodging devils or exciting them to injure others. 38. வித்துவேடணம், exciting hatred between parties by magical spells—one of the eight performances of enchantment. 39. மதனசாத்திரம், erotics, modus coeundi. 40. மோகனம், libidinous fascinations occasioned by enchantment. 41. வசீகரணம், the art of subduction by magic, the art of bringing one over to another's side or interest by enchantment. 42. இரசவாதம், alchymy and chemistry. 43. காந்தருவவாதம், the knowledge of the condition of the celestial choristers. 44. பைபீலவாதம், the language of brute creatures from emmets upwards. 45. கவுத்துகவாதம், the art of restoring pleasure to a sorrowful mind. 46. நாடிவாதம், the knowledge of the pulse. 47. காருடம், charms, incantations against poison. 48. நட்டம், information respecting any thing lost obtained by astronomical calculations. 49. முட்டி, information respecting any thing concealed in the palms of the hand (*lit.* in the fist). 50. ஆகாயப்பிரவேசம், the art of entering into the air and becoming invisible. 51. ஆகாயகமனம், the art of walking in the air. 52. பரகாயப்பிரவேசம், the power of leaving one's own body and entering another lifeless body or substance at pleasure. 53. அதிரிசியம், the power of making one's self invisible. 54. இந்திரசாலம், the art of conjuring, juggling, &c. 55. மகேந்திரசாலம், the art of performing wonders in heaven and earth. 56. அக்கினித்தம்பம், restraining the action of fire. 57. சலத்தம்பம், the art of counteracting the yielding quality of water so as to be able to walk on its surface. 58. வாயுத்தம்பம், the art of restraining the power of the wind. 59. திட்டித்தம்பம், the art of fascinating the eyes. 60. வாக்குத்தம்பம், the art of fascinating the mouth. 61. சுக்கிலத்தம்பம், the art of restraining the semen virile. 62. கன்னத்தம்பம், the art of preventing the discovery of things concealed. 63. கட்கத்தம்பம், the art by which the power of the sword or any other weapon is nullified. 64. அவத்தைப்பிரயோகம், the power of stationing the soul at pleasure, in any of the five stages in full energy by virtue of abstract devotion for converse with the deity. See அவத்தை.

கலைநாதன், *s.* Argha, a divinity of the Jainas.

கலைநாயகன், *s.* Budha, புத்தன். (நிகண்.)

கலைமகள்—கலைமடந்தை, *s.* Sarasvati—as the patroness of the arts, சரசுவதி. (*p.*)

கலைமலைவு, *s.* Any thing contrary to the shasters, சாஸ்திரவிரோதம்.

கலைமான், *s.* A stag.

கலையானத்தி—கலையூர்தி, *s.* Durga, துர்க்கை. (*p.*)

கலையினன், *s.* The moon, சந்திரன். (*p.*)

கலையுணர்ந்துவோன்—கலையுணர்புலவன், *s.* Skanda, கந்தன். (*p.*)

கலையேற, *inf.* To increase as divinity in an idol with the increase of pujah, incantations, &c. 2. [*in reproach.*] To become arrogant by prosperity, promotion, &c.

கலையோத, *inf.* To learn science, to acquire knowledge, படிக்க.

கலைவல்லோர், *s.* Poets, philosophers, the learned, புலவர்.

வடகலை, *s.* The Sanscrit language.

தென்கலை, *s.* The Tamil language.

கலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To disperse—as an assembly, a defeated army, a herd pursued by dogs—as birds, clouds, &c.; to become separated from a company, &c.; to decamp, withdraw, quit, desert, குலைய. 2. To jar, to be discordant—as a noise, musical string or instrument, இராகம்பேத. 3. To be frustrated, to fail in accomplishment, எண்ணங்கலைய. 4. To slide from one tune into another by mistake, to go out of tune—as an instrument, இராகங்கலைய.

மனவெண்ணங்கலைந்துபோக, *inf.* To be absent in mind. 2. To be distracted, disturbed, &c.—as the mental powers.

கலைவு, *v. noun.* Dispersion, scattering, disorder, being broken up, குலைவு. 2. Separation, பிரிவு.

கலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To disperse, disorder, derange, break up, disorganize, scatter, confuse, disturb, rout, repulse, dissipate, defeat, drive away, dispel, chase away, குலைக்க. 2. To separate one from a company, to get one out, to detach, banish, exile, exclude, நீக்க. 3. To disunite, disjoin, part, பிரிக்க. 4. To get one dismissed from office, from school, &c., தள்ளுவிக்க. 5. To frustrate, thwart, எண்ணத்தைக்கலைக்க. 6. To put stringed instruments out of tune by use, சுதிகலைக்க. 7. To distract or disturb the mind, மனதைக்கலைக்க. 8. To disturb a nest of birds, குருவிக்கூட்டைக்கலைக்க.

நயைக்கலைத்துத்தேனெடுத்தான். He chased away the bees and took the honey.

காற்றுமேகங்களைக்கலைத்தது. The wind has dispersed the clouds.

எனக்குச்சகாயஞ்செய்யவிருந்தான்வேறொருவனவனைக்கலைத்தான். When his intention was to assist me another dissuaded him.

கலைத்துப்போட—கலைத்துவிட, *inf.* To confound, perplex.

குடும்பத்தைக்கலைக்க, *inf.* To cause the breaking up of a family.

காடுகலைக்க, *inf.* To beat the bush, &c., in order to start game. 2. To terrify by calling under officers, servants, &c., to a strict account.

கலைத்தல்—கலைப்பு, *v. noun.* Dispersion.

கல், *s.* A stone, gravel, pebble, grit, சிலை. 2. Precious stones, அரதனம். 3. A rock, a crag, பொருப்பு. 4. A brick—also called செங்கல். 5. (*p.*) A mountain, மலை.

கல்நாட்ட, *inf.* To set up stones to show the limits of provinces, sometimes as a menace to an invading foe. 2. To set up a stone, or build a monument in memory of a heroic achievement of some deceased person.

கல்நாதம்—கல்வீரியம்—கல்வேகம், *s.* Green vitriol, அன்னபேதி.

கல்நார்—கல்லின்காரம்—கற்சத்து—கற்சவ்வு, *s.* A kind of fossil, an incombustible substance, asbestos—used for decayed gums, &c., கற்பூரம்.

கல்நெஞ்சு, *s.* A stony heart, a hard heart, வன்னெஞ்சு.

அவன்நெஞ்சுகல்லாய்ப்போயிற்று. His heart is petrified.

கல்நெஞ்சன்—கல்நெஞ்சுள்ளவன், *s.* A hard-hearted, unfeeling, or unrelenting person.

கல்மடி, *s.* [*vul.*] A hard udder of a cow, கரம்மடி.

கல்மதம்—கன்மதம், *s.* Rock alum—one of the one hundred and twenty kinds of minerals.

கல்மலே—கன்மலே, *s.* A rock, கல்வெற்பு. Alum plumosum.

கல்மழை—கல்மாரி—கன்மழை, *s.* Hail, a shower of hailstones.

கல்முதிரை, *s.* The tree yielding satin wood, Chloroxylon swietenia.

கல்மொந்தன், *s.* A species of plantain, ஓர்வாழை.

கல்லகம், *s.* A rocky mountain, மலே.

கல்லக்காரம், *s.* Candied molasses, candy, பனங்கற்கண்டு.

கல்லக்காரம்விளேய, *inf.* To become candied—as the molasses of sweet toddy.

கல்லங்காய், *s.* A fruit which becomes as hard as a stone, கற்காய்.

கல்லடிக்க, *inf.* To hew or cut stone. 2. To strike the foot against a stone.

கல்லடிமூலம், *s.* A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கல்லடைப்பு, *s.* Retention of urine by gravel, நீரடைக்குமோர்நோய், Calculus.

கல்லளே—கல்லளை, *s.* A cleft or chasm in a rock or mountain, மலேமுழைஞ்சு.

கல்லறுக்க, *inf.* To make bricks, commonly கல்லரிய.

கல்லறை, *s.* A vault, a cave hewn out in a rock, sepulchre, a tomb, பிரேதக்குழி. 2. A cavern, குகை. 3. A room with a mortar or stone roof and floor, கல்வீடு.

கல்லாங்காசு, *s.* A small round tile with which children play.

கல்லாசாரி, *s.* A master-mason, an architect, சற்றச்சிற்பத்தலைவன்.

கல்லிலேநாருரிக்க, *inf.* To strip fibres from a stone; i. e. to seek for what is unattainable or impossible—an absurdity. 2. To obtain by very great labor.

கல்லிழைக்க, *inf.* To set precious stones, கற்பதிக்க.

கல்லீயம், *s.* A hard kind of lead, pewter, வன்மையாளீயம்.

கல்லுக்காரர், *s.* Lapidaries, இரத்தினம்விற்போர்.

கல்லுக்குத்த, *inf.* [*prov.*] To frustrate a business by accusations or underhand representation, காரியத்தைத்தடைசெய்ய.

கல்லுதிரி, *s.* A species of small pox with hard pustules, ஓர்அம்மை. (See உதிரி.) 2. [*prov.*] A kind of rice, ஓர்நெல்.

கல்லுத்திர, *inf.* To cut and polish gems, கல்வெட்ட.

கல்லுத்தூக்க, *inf.* To take up the anchor of a dhoney, to weigh anchor, கல்லங்கர்தூக்க.—*Note.* Small boats and catamarans have frequently a stone for an anchor, and hence the preceding form.

கல்லுப்பார், *s.* A rocky stratum, reefs, கற்பார்.

கல்லுப்பாவ—கற்பாவ, *inf.* To pave, to floor with stone, flag.

கல்லுப்பாவினதரை, *s.* A pavement, stone floor.

கல்லுப்பு, *s.* A kind of mineral salt, salt in lumps, ஓருப்பு.

கல்லுப்பொளிய—கற்பொளிய, *inf.* [*com.*] To hew and pick grind stones, கல்லுக்கொத்த.

கல்லுப்பொறுக்கி—கற்பொறுக்கி, *s.* A bird that eats little stones, அதனுண்புகு.

கல்லுப்போட, *inf.* To cast a stone-anchor, கல்லங்கர்போட. 2. (*fig.*) To frustrate a business by accusations or under-hand representations, காரியத்தைத்தடைசெய்ய.

கல்லுயர்தோள், *s.* A mountain-like shoulder.

கல்லுரல், *s.* A stone-mortar, கல்லினாற்செய்யப்பட்டவுரல்.

கல்லுவைக்க, *inf.* [*prov.*] To cast anchor. (See கல்லுப்போட.) 2. To apply snake-stones to venomous bites with incantations, &c., விஷக்கல்வைக்க. 3. To set a stone on the forehead as a punishment, the head being bent backward, and the face set toward the sun, நெற்றியிற்கல்லுவைக்க. 4. To erect a stone at a funeral ceremony (a சாக்கடங்கு), personifying a deceased ancestor, whose spirit is supposed to enter and remain in it while the ceremonies are performed. A deification of the soul is supposed to take place and the stone is made an object of worship, கொலுதாபிக்க.

கல்லுவைத்துப்பார்க்க, *inf.* To apply snake-stones to venomous bites with enchantment, incantations, &c.

கல்லுளி, *s.* A stone-cutter's chisel, கல்வெட்டுமுளி.

கல்லுளிச்சித்தர், *s.* A sort of mendicants who carry chains in their hands.

கல்லுளித்தச்சன், *s.* A stone-cutter.

கல்லுளியுருக்கு, *s.* Steel of a very hard kind used for cutting stone.

கல்லூகி, *s.* A medicinal stone.

கல்லூற்று, *s.* A spring in a rocky soil, in wells, கல்லூறிஊற்று.

கல்லூற்றுத்தண்ணீர், *s.* Water springing from a rock.

கல்லெடுப்பு, *v. noun.* The bearing of a funeral stone.

கல்லெரிப்பு—கல்லெரிப்புமேகம், *s.* Incontinence of urine, நீர்க்கடுக்குநோய். (*Mat. Ind.*)

கல்லெறி, *v. noun.* The throwing of a stone, கல்லெறிகை. 2. *s.* The distance of a stone's throw, கல்லெறிதூரம். 3. A sling, கவண்.

கல்லெறிய, *inf.* To throw or fling a stone, to pelt with stones.

கல்லெறிதூரம், *s.* The distance of a stone's throw.

கல்லேநீராக்கி, *s.* A kind of ore, மாக்ஷிகபேதி.

கல்லொட்டி, *s.* A snail, நத்தை. (*M. Dic.*)

கல்வீடு, *s.* A stone or brick-built house.

கல்வெட்டி, *s.* A stone-cutter, a lapidary, கல்வெட்டுபவன்.

கல்வெட்டு, *s.* A stone-cutting, engraving in stones, சிலாசாசனம். 2. A stanza, foretelling or commemorating some important event; such stanzas appear sometimes to have been engraven in stone (whence the name), a recorded prediction, அதிசயசொல். 3. [*prov.*] A stanza commemorative of the death of an ancestor, mentioning the day and hour of the moon when it happened, kept by the descendants to assist in determining the precise time for the annual funeral rites, புகழ்ச்சிசெய்யுள். 4. [*prov.*] The name of a well-known stanza, believed to have been written during the period of a Tamil Dynasty in Ceylon, foretelling, as it is interpreted, a succession of different foreign powers, and the final restoration of native rule, in those regions. It is as follows: முன்னேகுளக்கோட்டன்மூட்டுந்திருப்பணியைப்—பின்னேபறங்கிபிரிப்பனே — மன்னு கேள் — பூனைக்கண்செங்கண்புகைக்கண்ணருண்டபின்பு—மானே வடுகாய்விடும். "The sacred edifices which the king Koolakottan reared, the Portuguese will demolish, listen O king—after the reign of the cat-eyed, the red-eyed and the smoke-eyed, O thou deer-eyed, the Vaduca will succeed." There is a different version of the last line, but it does not affect the general meaning—the smoke-eyed are said to be the present dominant power.

கல்வெள்ளி, *s.* A mixture of tin and iron, இரும்பும்வெள்ளீயமுங்கலந்தது. 2. [*prov.*] Hard inferior silver mixed with much alloy.

கல்வேதி, *s.* A kind of ore, சகஸ்திரபேதி.

கற்கட்ட, *inf.* To build with stones or bricks without cement, to wall a well, &c., கல்லாற்கட்ட. 2. To set stones, enchase, கற்பதிக்க.

கற்கட்டுமோதிரம், *s.* A ring set with a stone.

கற்கண்டு, *s.* Sugar-candy.

கற்கருசிலே, *s.* A plant.

கற்கனல், *s.* A kind of native arsenic.

கற்காந்தம், *s.* A kind of loadstone.

கற்காமி, *s.* The same as அல்மதம்.

கற்காரம், *s.* Lapis infernalis, காரக்கல்.

கற்காவி, *s.* Ochre, காவிக்கல்.

கற்குடல், *s.* Costiveness, constipation, மக்கக்குடல்.

கற்குவியல்—கற்குவை, *s.* A heap of stones.

கற்குளிக்க, *inf.* To dive for gems, கடலிற்குளித்திரத்தினமெடுக்க.

கற்கொத்தி, *s.* A species of wild pigeon—as கற்பொறுக்கிப்புறு.

கற்சட்டி, *s.* A stone-pot, கல்லினாற்செய்தசட்டி.

கற்சரீரம், *s.* A hard, stone-like body, whether of men or brutes, வன்மையானவுடல்.

கற்சாகம், *s.* Emerald, மரகதம். (*M. Dic.*)

கற்சாடி, *s.* A stone-jar, a stone-pitcher, கல்லினாற்செய்தசாடி.

கற்சிற்பர், *s.* Stone masons, brick-layers, stone-cutters, &c., கற்றச்சர். See சிற்பர்.

கற்சுண்ணாம்பு, *s.* Stone-lime.

கற்சுவர், *s.* A brick or stone-wall, கல்லினாற்செய்தசுவர்.

கற்படி, *s.* A stone-step, or flight of stone-steps, கல்லினாற்செய்தபடி.

கற்படுக்க, *inf.* To pave, கற்பதிக்க.

கற்படை—கற்புழை, *s.* A secret way into a fort, a sally-port, கோட்டையிற்கள்ளவழி.

கற்பதிக்க, *inf.* To pave, கல்லுப்படுக்க. 2. To set precious stones, enchase, மணிபதிக்க.

கற்பதித்தவிடம்—கற்படுத்ததரை, *s.* A paved place.

கற்பரன், *s.* A kind of native arsenic, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

கற்பரிபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic occurring in rocks, அதம்பம்.

கற்பலகை, *s.* A slate, a stone-slate.

கற்பற்று, *s.* Stony concretion in chemical preparation, minerals, &c., to be cleared away, இட்டகல்.

கற்பாசி, *s.* A dried pale-colored rock moss.

கற்பாடு, *s.* [*prov.*] Stony ground left uncultivated, கல்லுள்ளவிடம்.

கற்பாஷாணம், *s.* A kind of native arsenic.

கற்பாவை, *s.* A figure made of stone, a statue.

கற்பாழி, *s.* A cavern in a rock, மலைக்குகை.

கற்பாறை, *s.* A rock, கற்றிட்டை.

கற்பூசரம், *s.* A mountain containing lead, ஈயமலை. (*M. Dic.*)

கற்பூமி, *s.* Stony ground, கல்லுள்ளபூமி.

கற்பை, *s.* [*prov.*] A merchant's or jeweller's bag of weights, scales, touch-stone, &c., நிறைகற்பெய்யும்பை.

கற்பொடி, *s.* Green vitriol, அன்னபேதி.

கற்றச்சன், *s.* A stone-cutter, a hewer of stone, கல்லடிப்பவன்.

கற்றளம், *s.* A floor of stone, a pavement.

பருக்கைக்கல்—பருக்காங்கல், *s.* A gravel stone.

பச்சைக்கல், *s.* Green stone, green quartz, Avanturine. 2. A green stone, Diallage. (*Dr. Heyne.*) 3. The same as கதிக்கும்பச்சை.

விஷக்கல், *s.* A stone applied to the bite of snakes.

குருந்தக்கல், *s.* The same as குருந்தம்

நெருப்புக்கல், *s.* Lapis infernalis, Nitrate of silver, காடிக்காரம். (*M. Dic.*)

மாக்கல், *s.* Steatite, Spanish chalk, a whetstone.

துருக்கல், *s.* Iron stone.

குழிக்கல், *s.* The same as கலுவம்.

கருங்கல், *s.* Black or blue stone, black Hornblende, Sienite. See Dr. Ainslie's Mat. Med.

காய்ச்சுகல், *s.* A counterfeit gem.

தீட்டுகல், *s.* A whetstone.

வெண்கல், *s.* White stone, quartz.

தேய்கல், *s.* A touchstone.

கல், கற்கிறேன், கற்றேன், கற்பேன், கற்க, *v. a.* To learn, study, acquire knowledge, கல்விகற்க. 2. To practise arts, the use of arms, படைக்கலமுதலியபயில.

கற்கசடறக்கற்பவைகற்றபினிற்கவதற்குத்தக. Learn perfectly what thou hast to learn, and when thou hast learned it, act upon and persist in it. (திருவள்.)

கல்லாதவன், *s.* An illiterate, ignorant man, an idiot.

கல்லாமை, *v. noun.* Want of learning, ignorance.

கல்லார், *s.* Unlearned, illiterate men, அறியாதார். 2. Low people, கீழ்மக்கள்.

கற்போன், *s.* A scholar, a pupil, மாணாக்கன்.

கற்றவர்—கற்றார்—கற்றோர், *s.* The learned, படித்தவர். 2. Poets, புலவர்.

கற்றறிமூடன், *s.* A learned fool, one who knows but does not practise (morality, &c.).

கற்றறிவு, *s.* Acquired knowledge, learning.

கற்றுக்குட்டி, *s.* A very young scholar, கற்குஞ்சிறுவன். 2. One who has acquired a smattering of knowledge—as taught him without exercising judgment; a superficial scholar, சிறிதுகற்றவன்.

கற்றுக்கொடுக்க, *inf.* To instruct.

கற்றுக்கொள்ள, *inf.* To learn.

கற்றுச்சொல்லி, *s.* A poet's assistant who learns and sings his verses, துணைக்கவிஞன்.

கற்றல், *v. noun.* Learning.

கற்றல்கேட்டல்பயிறல். In making an accomplished scholar, study, enquiry or (hearing), intercourse with the learned are necessary.

கல்—கல்லு, கிறேன், கல்லினேன், கல்லுவேன், கல்ல, *v. a.* To work away earth, pebbles, &c., gradually, அகழ. 2. To dig out by little and little—as a hole, a tank, &c., to hollow, தோண்ட. 3. To scoop out—as a nut, குருவ. 4. To wash away earth, &c., by little and little—as flowing water, கீக்கல்ல. 5. To eat away—as caustic, அரிக்க. 6. [*prov.*] To catch and tear up the fibre in an ola when writing—as a style by being too sharp, எழுத்தாணிக்கூர்கல்ல.

இக்காரங்கல்லிக்கல்லியெடுத்துப்போடும். This caustic will eat away (the proud flesh).

மலைகல்லியெலிபிடிக்க. To excavate a mountain to catch a rat; i.e. to take great pains or be at great expense for little profit.

கல்லிக்கல்லிப்பாய, *inf.* To wash away in flowing.

கல்லல், *v. noun.* The act of digging, தோண்டல். 2. *s.* The noise issuing from a crowd, பேசலாலெழுமொலி.

கல்லணை, *s.* A saddle, குதிரைச்சேணம்.

கல்லத்தி, *s.* A tree, ஓரத்திமரம்.

கல்லழிஞ்சில், *s.* A species of அழிஞ்சில்.

கல்லாடம், *s.* A work on the third part of grammar, ஓர்நூல்.

கல்லாடர், *s.* The author of the above, கல்லாடஞ்செய்தபுலவர்.

கல்லாரம், *s.* The red water-lily, செங்குவளை. 2. A water-plant, கிடகுளிரி, Damasonium Indicum, *L.*

கல்லாலமரம்—கல்லால், *s.* The stone-banyan tree under the shade of which Siva sat when he taught wisdom, ஓராலமரம், Ficus verus.

கல்லி, *s.* A tortoise, ஆமை. 2. A sparrow, ஊர்க்குருவி. (*p.*) (சது.) 3. (*Hin.*) A triangular piece of cloth, a gore in the long coat of a Hindu jacket.

கல்லிச்சி—கல்லித்தி, *s.* A species of இத்தி tree.

*கல்லியம், *s.* Toddy, fermented liquor, கள். (*p.*)

கல்லுக்கலைக்காத்தான், *s.* A plant called பொன்னாங்காணி.

கல்லுண்டை, *s.* A kind of rice, ஓர்நெல்.

கல்லுருணி, *s.* A kind of parasite growing on the branches of trees, புல்லுருவி.

கல்லுருவி, *s.* A kind of herb, ஓர்பூடு, Ammannia densiflora, *L.*

கல்லுளுவை, *s.* A fish, ஓர்மீன். See உளுவை.

கல்லூரி, *s.* An academy, college, a school where the arts and sciences are taught and practised, கல்விபயிலுமிடம். (*p.*)

கல்லெனல், *v. noun.* An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

கல்லை, *s.* The knob of a wooden sandal, பாதக்குறட்டின்குமிழ். (*p.*) 2. Leaves stitched together with fibre, இலைக்கலம். (பிங்.) 3. Calumny, aspersion, தூறு.

கல்லைகுத்த—கல்லைதைக்க, *inf.* To stitch leaves together—as a temporary plate.

கல்லைசெய்ய, *inf.* To defame.

கல்லைப்பட்டுப்போனவன்—கல்லைப்பட்டவன், *s.* One who is defamed or ill-spoken of.

கல்லோலம், *s.* Billows, waves, surges, கடற்றிரை. 2. Ripple, புனற்றிரை. (*p.*)

கல்லோலங்கடாலாட்ட. The waves lulling to repose—

கல்வம்—கலுவம், *s.* (*Tel.*) A nether hollow grinding stone, a kind of mortar, குழியம்மி.

கல்வி, s. Learning, erudition, study, அறிவு. 2. Science, literature, வித்தை. 3. Arts, practice, சத்தை. 4. Scientific works, நூல்.

கல்விகற்க, inf. To acquire learning, &c.

கல்விக்களஞ்சியம், s. A repository of learning, or a learned man.

கல்விக்கிருப்பிடம், s. The seat of learning, or a very learned man.

கல்விச்சாதனம், s. The elements or rudiments of science.

கல்வித்திறம், s. Ability, சாமர்த்தியம்.

கல்வித்துறை, s. Branches of a science. 2. Any science, literature.

கல்விநூல், s. Scientific or literary works.

கல்விபயில, inf. To learn and practise arts and sciences.

கல்விபயிலிடம்-கல்விபயிலுமிடம், s. A school for the arts and sciences, a college, a seminary.

கல்விப்பரிட்சை, s. Experimental acquaintance with science, literature, &c.

கல்விப்பொருள், s. Learning considered as property, in distinction from செல்வப்பொருள், substance or material wealth.

கல்விமதம், s. Pride of learning.

கல்விமான், s. A learned man.

கல்வியறிவு, s. Acquired knowledge.

கல்வியூரி, s. A school especially for the arts and sciences, a seminary, a college, கல்லூரி.

*கவசம், s. Armor, mail, a jacket or coat-of-mail, சட்டை. 2. An incantation repeated for defence, மந்திரம். 3. An amulet, a charm worn as a defence from evil, phylactery, spell, காப்பு. 4. The mystical syllable *hum*, forming part of a mantra and considered as a preservative or armor inscribed or carried about the person as a charm, மந்திரத்திலோருறுப்பு. (p.) 5. (c.) A lute, a clayey composition with which chemists close vessels, சீலமண். Wils. p. 204. Kavacha. 6. A medicinal composition, used as a cover for medicines for reducing them to ashes, மருந்துக்கவசம்.

கவசகுண்டலன், s. The king கன்னன்—said to have been born with a coat-of-mail and ear-rings, கவசத்தோடுங்குண்டலத்தோடும்பிறந்தகன்னன்.

கவசங்கட்ட, inf. To bind or restrain malignant deities, &c., by repeating the defensive incantations, as the initiatory part of the daily worship, in order to prevent their depriving the worshipper of the benefit, &c., மந்திரத்தினாற்காப்புபண்ண. 2. To cover or overspread with loam or clay, to lute, சீலமண்வாய்கட்ட.

கவசந்தரிக்க, inf. To put on a coat-of-armor.

கைக்கவசம், s. A gauntlet, an iron glove used for defence.

மெய்க்கவசம், s. A jacket, a coat-of-mail.

மார்க்கவசம், s. A breast-plate.

தோற்கவசம், s. A leathern jacket.

கவடம், s. See கபடம்.

கவடி, s. A small sea-shell used in Bengal as coin, a cowry, பலகறை. 2. A kind of play, leap-frog, ஒர்விளையாட்டு.

கவடிபாய, inf. To play at leap-frog and other leaping games.

கவடு, s. A branch of a tree, மரக்கொம்பு. 2. A forked branch, கவர்க்கோடு. 3. A rope for the neck of beasts, a halter, கழுத்திலிடுங்கயிறு. 4. An elephant rope, யானைகட்டுங்கயிறு. (p.) 5. [prov.] The opening of the thighs whether extended or not, தொடைச்சந்து. 6. [vul.] Fraud, deceit, கபடம். 7. A stride, the length of a step, a pace, இடப்படி.

அவன்கவட்டிலேநுழைந்தான். He passed between the extended legs of the other; i.e. he has submitted to him.

கவடுவிட, inf. To grow forked as a branch.

கவடுவைக்க, inf. [prov.] To pace, straddle, stride.

கவடுள்ளமனம், s. A cunning, deceitful mind.

கவட்டடி, s. [prov.] A stride, a pace.

கவட்டுக்காலன், s. A bandy-legged person, a straddler, விரிக்காலன்.

கவட்டுநெஞ்சன், s. A cunning, artful, sly, designing person, கபடன்.

கவட்டு, கிறேன், கவட்டினேன், வேன், கவட்ட, v. a. To chew, masticate, மெல்ல. (கம்.) (p.)

கவட்டல், v. noun. The act of chewing, மெல்லல்.

கவட்டை, s. [prov.] The fork of a branch, கவர்.

கவணம், s. A bandage for a wound, காயங்கட்டு.

கவணங்கட்ட, inf. To bind up, to dress a wound.

கவணி, s. [vul.] Muslin, ஒர்சீலை.

கவணிச்சால்வை, s. [prov.] A muslin shawl.

கவணிப்புடவை, s. Muslin.

கவணை, s. A sling, கவண். 2. A place for putting grass or straw for cattle to eat, மாட்டுக்குப்புல்லிடுமிடம்.

கவண், s. A sling, கல்லெறிகருவி.

கவணெறிய—கவண்வீச, inf. To sling.

கவண்கல், s. A stone cast by a sling.

கவண்காரன், s. A slinger.

கவண்சுழற்ற, inf. To whirl a sling, to sling.

கவண்டர், s. Scoundrels, rogues, சண்டாளர். 2. A caste so called, ஒர்சாதியார்.

கவண்டி — கவண்டு, s. [vul.] A sling, கவண்.

கவண்டெறிய — கவண்டாலெறிய, inf. To sling.

*கவந்தம், s. Headless bodies, உடற்குறை. 2. Water, நீர். Wils. p. 190. Kavand'ha. (p.)

கவந்தன், s. An Asoor whose body wants the head, ஒரசுரன். Wils. p. 190. Kavand'hah.

கவம்—கவ்வம், s. (Tel. కవ్వము.) A churning stick, மத்து. (p.) 2. [as கபம்.] Phlegm.

கவக்குன்று—கவ்வக்குன்று, s. The mountain Mandara with which the gods churned the ocean.

*கவயம்—கவயல், s. A species of ox, the gayal or wild cow, காட்டா, Bos gawns bison. Wils. p. 286. Gavaya. (p.)

*கவரம், s. A long flexible brush, used both as a whisk and as a fan, சாமரம். Wils. p. 204. Kavara. 2. Fury, rage, wrath, சினம். (p.)

*கவராசம்—கவராயம், s. A pair of compasses, கவருசி. (c.)

கவராசமிட, inf. To draw a circle with compasses.

*கவரி, s. The yac or bos grunniens, கவரிமா. 2. A hair fan formed of the tail of the yac used for fanning idols at temple festivals, சாமரை. 3. (c.) A buffalo, எருமை. 4. A car, a chariot, தேர். (பாதி.) (p.)

கவரிமா—கவரிமான், s. The yac, கவரிமிருகம்.

கவரிறுக்கு, s. A kind of tree, கடல்புரம், Gyrocarpus jacquini.

கவரெழுசங்கம், s. A kind of shrub, முட்சங்கம், Monetia tetracantha, L.

கவர், s. A bifurcated branch, மரக்கப்பு. 2. Divarication of branches, roads, rivers, &c., இரண்டாகப்பிரிகை. 3. Prong of a trident, fork, &c., tooth, tine, spike, சூலத்தின்கவர். 4. A cavity or a kind of mortice on the top of a gate or door post to receive a beam. 5. (p.) (சூ.) A plantain tree, வாழை.

கப்புங்கவருமானமரம். A tree with forked branches.

கவராறு, s. The branching or junction of rivers.

கவர்க்கால், s. A forked prop. 2. A tree with forked branches.

கவர்க்குளம்பு, s. A cloven foot.

கவர்க்கொம்பு, s. A bifurcated branch.

கவர்த்தடி, s. A forked stick used as a pitch-fork, கவர்க்கோல்.

கவர்பட, inf. To be ambiguous—as language, இருபொருள்பட. 2. To hesitate, fluctuate, சிக்குப்பட.

கவர்படுமொழி, s. An ambiguity, இருபொருள்படுமொழி.

கவர்வழி, s. A place where a road divides itself into two, பிரிவழி.

கவர்விட, inf. To grow forked, divaricate, diverge, கப்புவிட. 2. To be ambiguous—as words or language, இருபொருள்பட. 3. To be undecided, சந்தேகப்படுக. 4. To ramify or branch out —as a subject, கிளைக்க.

கவர்ப்பு, v. noun. Forking, bifurcation, ramification.

கவர்—கவருு, கிறேன், கவர்ந்தேன், வேன், கவ, v. a. To seize, grasp, catch, capture, bereave, take by force or stealth, பறிக்க. 2. To ravish, charm, captivate, attract, arrest, இழுத்துக்கொள்ள. 3. To rob, steal, plunder, pillage, கொள்ளையிட. 4. To embezzle, appropriate by force or stealth, திருட. 5. To engross, usurp, grasp in large quantities, மிகக்கொள்க. 6. To carry off, வார. 7. (p) To lust after, இச்சிக்க. 8. To churn, turn by trituration or attrition, கடைய.

கண்கவர்வனப்பு, s. Beauty that captivates the sight.

கவர்ச்சி, v. noun. Seizure, grasp, captivation, bereavement, attraction.

கவர்தல், v. noun. Plundering, கொள்ளையிடல். 2. Stealing, திருடல். 3. Inflamed desire or lust, ஆசைப்பெருக்கம். 4. Churning, கடைதல். 5. Carrying off, வாருதல்.

கவர்வு, v. noun. Seizure, grasp, &c.

கவலை, s. Care, anxiety, solicitude, விசாரம். 2. Regret, sorrow, distress, affliction, grief, துக்கம். 3. A kind of creeping plant with a beautiful flower and yielding an edible root, நர்கொடி. 4. Red millet, செந்தினை. 5. Concern, அக்கறை. 6. (p.) Fear, dread, அச்சம். 7. Disease, pain, நோய். 8. A basket of leather to draw water, கிணற்றுக்கேற்றகூடை. 9. Cross roads, சந்தி. 10. Diverging roads, கவர்வழி. 11. A branch, the forking of branches, a fork, மரக்கொம்பு. இப்போதனக்குக்கவலையில்லாததாலிதைஎழுது.... Write this since thou art not otherwise occupied.

கவலைகொள்ள, inf. To be concerned, anxious, sorrowful; to regret.

கவலைப்பட, inf. To be concerned, be solicitous, be anxious, to care. 2. To lament, sorrow, regret.

கவலைபாய்ந்துபோக — கவலையாயிருக்க, inf. To be careless or confused.

கவலையேற்றம், s. A machine for drawing water by a rope, passing over a wheel and attached to a leathern basket.

தீராக்கவலை, s. Unceasing, unabating, interminable sorrow.

கவல், s. Care, affliction, கவலை. (சதிகை.) (p.)

கவல், கிறேன், கவன்றேன், வேன், கவல, v. n. To be anxious, concerned, distressed, to be in anguish, கவலைப்பட. 2. To regret, sorrow, lament, mourn deeply—as for a near relative or dear friend; to bemoan, புலம்ப. 3. To be afflicted either bodily or mentally, துன்பப்பட. 4. To sound indistinctly, பேசலொலிசெய். (p.)

கவலல், s. Concern, a noise issuing from a crowd, பேசலொலுமொலி.

கவறல், v. noun. Sorrowing, grieving, வருந்துதல்.

கவற்சி, v. noun. Concern, deep care, anxiety, grief, sorrow, anguish, வருத்தம்.

கவவு, கிறேன், கவவினேன், வேன், கவவ, v. n. To put in, insert, inclose, அகத்திட. (p.)

கவவு, v. noun. Rolling in, inclosing, insertion, அகத்திடுகை.
கவவுக்கைநெகிழாமல். The arm that embraces (her) remaining unrelaxed—

கவழிகை, s. Curtains, திரைச்சீலை. (p.)

*கவளம், s. A morsel, a mouthful of food, வாயளவுகொண்டவுணவு. Wils. p. 204. Kavala. 2. A ball of rice or other grain for an elephant, யானைக்களிக்குங்கவளம். 3. Boiled rice, சோறு.

கவளங்கொடுக்க — கவளம்போட, inf. To feed elephants with balls of rice. 2. To put the rice into the mouth in large lumps.

கவளி—கவளிகை, s. [vul.] A bundle of one-hundred betel leaves, வெற்றிலைக்கட்டு.

கவளிகரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To take food—as an elephant, விழுங்க. 2. To devour, அதிகமாகவிழுங்க. 3. To deprive others of their property, அபகரிக்க. (c.)

கவறு, s. Dice, சூதாடுகருவி. 2. [prov.] Palmyra timber, பனம்பட்டை.

கவறுபோட — கவறுருட்ட — கவறெறிய, inf. To cast dice.

கவறை, s. A tribe of natives in Southern India, நாயுடு—also called கவறைவடுகர். (c.)

கவறைச்செட்டி, s. An inferior division of the செட்டி caste.

கவனம், s. Attention, care, heedfulness, mindfulness, notice, intentness, mental application, observance, கருத்து. 2. (p.) Rapidity, celerity, velocity, வேகம். 3. The paces of a horse, குதிரைநடை. 4. Perplexity, bewilderment, கலக்கம். 5. Vehemence, கடுப்பு. 6. Jungle, forest, desert, காடு. 7. Army, படை.

கவனமாய், adv. Attentively, carefully, intently.

கவனமில்லாமை, neg. v. noun. Neglectfulness, inattention, heedlessness.

கவனன், s. A quick person, a person of penetration. (p.)

கவனி, s. A kind of arsenic in its natural state.

கவனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. and v. n. (c.) To be attentive, to attend to, take notice of, to heed, observe, exercise thought, சிந்திக்க.

கவனித்துக்கேட்க, inf. To hear attentively.

கவனித்துப்பார்க்க, inf. To look at with attention, to heed, observe.

கவனிப்பு, v. noun. Attention, care, கவனிக்கை.

கவா—கவாச்சி, s. [as வெள்ளைக்காக்கணம்.] A medicinal plant bearing a blue flower, Clitoria ternatea, and its variety, with a white flower.

*கவாடம், s. [as கபாடம்.] A door, கதவு. Wils. p. 204 Kavata.

கவாடம், s. A bullock load of grass or straw, பொதி. (c.)

கவாடக்காரன், s. One who conveys such loads on bullocks.

*கவாட்சம்—கவாட்சி, s. A round window, வட்டச்சாளரம். Wils. p. 286. Gavaksha.

கவாத்து—கவாய்த்து, s. (For.) Military exercise, ஆயுதப்பயிற்சி. (Rott.)

கவாய்—கபாய், s. (Port.) A kind of Turkish garment, மெய்ப்பை.

கவாளம், s. Horse physic, ஓர்மருந்து. (Old Dic.) 2. (Rott.) A dressing of a wound, கவளம்.

கவான், s. The thighs, the lap, தொடை. (p.)

*கவி, s. Planet venus, சுக்கிரன். 2. A poet, a versifier, புலவன். Wils. p. 204. Kavi. 3. An ape, a monkey, குரங்கு. 4. A plant, பூனைக்காலி. 5. One of the four classes of poets, கற்கவி. (See புலமைபேர்.) 6. Poetry, verse, a stanza, பாட்டு. (p.) Poetry is of four kinds, viz.: 1. ஆசுகவி, an extemporaneous poem made by request, the theme, the kind of verse and some of the rhetorical figures to be wrought into it being given. 2. மதுரகவி, a poem in which sublime and gratifying ideas are couched in rich language, with varied appropriate rhymes and rhetorical figures, and all in a sweet flowing style. 3. சித்திரகவி, a poem variously or artfully composed. (See மிறைக்கவி.) 4. வித்தாரகவி, an extended poem, such as the great epics Ramayana and Bharata.—Note. Each of these four is also applied to the poet as well as to the poem.

கவிகட்ட—கவிபாட, inf. To make verses.

கவிகற்றோர், s. Panegyrists attending a prince in his movements, மங்கலப்பாடகர்.

கவிசொல்ல, inf. To make poetry.

கவிச்சக்கரவர்த்தி, s. A distinguished poet, புலவன்.

கவிஞர், s. Poets, bards, புலவர். 2. Scientific persons, கலைவல்லோர். (p.)

கவிதை, s. A poem, poetry, verse, a verse of poetry, stanza, பா. (p.)

கவித்துவம், s. Poetic style or composition, புலமைத்தன்மை.

கவிநாயகன், s. The person to whom a poem is dedicated, who is also the hero, கவிக்கிறைவன்.

கவிமாலை, s. Verses joined together.

கவிரத்தினம், s. A treatise on versification.

கவிராயன், s. (Hon.) A poet, புலவன்.

கவிவல்லோர்-கவிவாணர், s. Learned poets, bards, புலவர்.

கவிவீரராகவமுதலியார், s. The names of two eminent poets, viz.: அந்தககவிவீரராகவமுதலியார்—முத்தமிழ்க்கவிவீரராகவமுதலியார், the first of whom is said to have been born blind. (Rott.)

கவீசுரர், s. Eminent poets.

கவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To cover, over-spread, bend in or over, overshadow—as branches of trees, the heavens, the clouds, &c.; to canopy, over-spread, bend over, கவிய. 2. To be eager, intent, earnest; to have the mind bent upon a thing, விரும்ப. (p.)
மேகங்கள்மலைச்சிகரத்தைக்கவித்துகொண்டன. The clouds have covered the mountain top.
அவன்மனங்கவிந்திருக்கின்றது. He is very eager after it.
வான்கவித்தவையகமெல்லாம்பெறினும். Though the whole world canopied by the heavens be thy reward—

கவிகை, *v. noun.* Bending, being concave, கவிவு. 2. *s.* An umbrella, குடை. 3. Liberality, munificence, ஈகை. (*p.*)

கவிதல், *v. noun.* Bending.

கவிவு, *v. noun.* Bending, bent down, concave, inclined.

தாழ்வாரங்கவிவாயிருக்கிறது. The lower part of the roof is too much depressed.

கவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cover—as with an umbrella; to canopy, over-spread, bend inwards, மூட. (*p.*)

குடைகவித்தான். He covered himself with an umbrella.

கவிப்பு, *v. noun.* Covering, concavity, a bending, curvity, flexure, inclination, மூடுகை. 2. *s.* An umbrella, a canopy, குடை. (*p.*) 3. In divination by astrology, the signs which stand as many signs forward from the rising sign, as the situation of the sun is from the ஆருடம், இராசிக்கவிப்பு. (See ஆருடம் and உதயம்.) 4. Partiality, affection, bias, favoritism, மனக்கவிப்பு.

அவரிவர்கள்மேலேகவிப்பாயிருக்கிறார். He is partial, favorably inclined, &c., toward them.

கவிகம், *s.* A gum, குக்கில். (*Rott.*)

கவிகுருந்தம், *s.* A kind of arsenic, கந்தகபாஷாணம்.

கவிசனை, *s.* (*local.*) A wrapper, an envelope, a cover, உறை.

கவிசினம், *s.* [*prop.* கௌபீனம்.] The under-cloth or fore-flap, கோவணம்.

கவிசினங்கட்ட, *inf.* To fasten up the fore-flap.

கவிசை, *s.* A tumor or swelling in the belly, ஓர்நோய். (*Rott.*)

கவிச்சு, *s.* [*vul.*] Stench of fish, raw flesh, bad eggs, &c., புலால்.

கவிச்சடிக்க, *inf.* To smell rankly.

இரத்தக்கவிச்சு, *s.* The odor of blood.

மீன்கவிச்சு, *s.* The smell of fish.

கவித்தம், *s.* See கபித்தம்.

கவிப்பர், *s.* Chitties, the caste, செட்டிகள். (*p.*)

*கவியம், *s.* A bridle, reins, கடிவாளம். (*p.*) 2. (*Anat.*) Frænum. Wils. p. 204. KAVYA.

கவிரம், *s.* The oleander plant, அலரி, Nerium odorum, *L.* (*p.*)

கவிர், *s.* A thorny tree of rapid growth used for hedging, and for the support of betel vines, &c., முள்முருக்கு, Erythrina Indica, *L.* (*p.*)

கவிழ், கிறது, ந்தது, கவிழும், கவிழ, *v. n.* To be capsized, turned bottom upwards, turned down, தலைகீழாக. 2. To hang down the head with modesty, shame, confusion, &c., தலையிறக்க. 3. To stoop, lower one's self, குனிய. 4. To be subverted, overthrown, routed, destroyed, demolished, கெட. 5. (*p.*) To be discomfited, தோற்க. 6. To die, perish, இறக்க. (ஸ்கா.)

கவிழ்த்துபோனான். He is dead (as a vessel sunk).

கவிழ்மதத்தகைம்மா. The elephant from whose temples the secretion flows.

குடத்தண்ணீர்கவிழ்ந்துபோயிற்று. The pot of water is over-turned.

கவிழ—கவிழ்ந்துவிழ, *inf.* To fall headlong.

முகங்கவிழ, *inf.* To be put to shame.

தோணிகவிழ, *inf.* To be capsized or sunk—as a dhoney.

தலைகவிழ, *inf.* To hang the head.

எல்லாருக்குந்தலைகவிழுகிறவன். One who is obeisant, civil, &c., to every one.

தலைகவிழப்பேச, *inf.* To abuse one so as to cause him to hang his head.

கவிழ்ச்சி—கவிழ்வு, *v. noun.* Overturning, subversion, கவிழ்கை.

கவிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To turn upside down, turn partly over, to capsize, invert, கவிழச்செய்ய. 2. To subvert, overthrow, discomfit, destroy, கெடுக்க.

தன்வாய்க்கஞ்சியைக்கவிழ்த்துப்போட்டான். He has upset the congee of his own mouth; i. e. he has deprived himself of his maintenance.

தேசத்தைபொருகாற்கீழ்மேலாய்க்கவிழ்த்துப்போட்டான். He has once turned the country upside down; i. e. made a great change in public affairs.

கவிழ்த்திட—கவிழ்த்துவிட, *inf.* To turn upside down, &c.

கவிழ்த்தல்—கவிழ்ப்பு, *v. noun.* Over-turning.

கவினம், *s.* Bridle, reins, கடிவாளம். 2. Butter, வெண்ணெய். (*Rott.*)

கவின், *s.* Beauty, grace, fairness, comeliness, elegance, அழகு. (*p.*) 2. (*fig.*) The appropriate qualities, characteristics of a person or thing, தக்கபண்பு.

கவினறுந்தும்பையுங்கொன்றைபுஞ்சூடிபகண்ணுதல். The frontal-eyed beautiful Siva adorned with garlands of தும்பை and கொன்றை flowers.

கவின்—கவினு, கிறது, கவின்றது, கவினும், கவின, *v. n.* To be beautiful, fair, graceful, comely, elegant, அழகாயிருக்க. (*p.*)

கவினம், *s.* A place where cattle have grazed, பசமேய்ந்தஇடம். (*p.*)

கவுசி, *s.* Fainting, குழைவு. 2. Affliction, வருத்தம். (*p.*)

கவுடி, *s.* A mode of singing, ஓர்பண். (*p.*)

கவுதாரி, *s.* A partridge, ஓர்பறவை, Tetrao cinerea, *L.*

கவுல், *s.* (*Hin.*) A treaty, capitulation, உடம்படிக்கை. 2. [*prov.*] A bad smell, நாற்றம்.

கவுள், *s.* The cheeks, கதுப்பு. 2. The jaws of an elephant, யானைக்கதுப்பு. 3. The frontal sinus of the elephant whence flows a secretion called the rut, யானைமதம்பாயிடம். (*p.*)

கவுனி, *s.* A kind of arsenic in its natural state, குதிரைப்பாஷாணம். 2. (*Tel.*) [*prov.*] The gate of a fort, வாசல்.

கவை, *s.* The fork of a branch or tree, மரக்கப்பு. 2. Cross roads, diverging paths, கவர்வழி. 3. Desert, wood, jungle, காடு. 4. Fort, fortification, கோட்டை. (*p.*) 5. (*c.*) Concern, business, வேலை. 6. (*Anat.*) Sigmoid, notch, எலும்புக்கவை.

கவைக்கொம்பு, *s.* A forked branch. 2. A forked horn, antler.

கவைத்தடி, *s.* A forked stick. 2. A pitch-fork.

கவைத்தாள், *s.* A crab, நண்டு.

கவைநா, *s.* Snake, பாம்பு.

கவையடி-கவைக்குளம்பு, *s.* Cloven foot, பிளவடி.

கவ்வாணம், *s.* A kind of singing or tune, ஓர்பண். (சது.)

கவ்வு, *s.* Fork of a branch or horn, கவர். 2. Greatness, பெருமை. (*p.*) 3. A mouthful, grasp of the mouth.

கவ்வை, *s.* Care, &c. See கௌவை.

கவ்வைபார்க்க, *inf.* To be employed, to attend to business.

கழகம்—கழகு, *s.* A public place of learning, a college, கல்விபயிலுமிடம். 2. An assembly of learned men, கல்விச்சங்கம். 3. A theatre, a stage, a place for practising the use of arms, படைபயிலுமிடம். 4. A public hall for wrestling, boxing, gaming, &c., மல்பயில்சாலை. 5. Place for gaming, playing dice, &c., சூதாடுமிடம். 6. Gaming, சூது. (*p.*)

கழங்கம், *s.* Conical pieces in the play of draughts or dice, சூதாடுகருவி. (சது.) (*p.*)

கழங்கு, *s.* A shrub bearing a nut, கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduce. 2. A play among females with the above nuts, கழற்சிவிளையாட்டு. 3. Possession by a spirit for uttering oracles, &c., வெறியாட்டாளனுடல். (*p.*)

கழஞ்சு, *s.* An apothecary's or jeweller's weight, பன்னிரண்டுபணவெடை.

கழப்பு, கிறேன், கழப்பினேன், வேன், கழப்ப, *v. n.* To be idle, to decline or shuffle work, வேலைசெய்யாதகாலம்போக்க. (*c.*)

கழப்பன்—கழப்பாளி—கழப்புணி, *s.* An idle, shuffling person.

கழப்புதல்—கழப்புகை, *v. noun.* Laziness, idleness, slothfulness.

கழலை, *s.* A wen, a tubercle, excrescence, புரைகுழல்.

கழலைக்கட்டி, *s.* A wen.

கழல், *s.* The foot, கால். 2. A warrior's ankle rings, வீரக்கழல். 3. Ankle rings worn by the liberal, the beneficient, &c., to encourage a disclosure of wants; the term is often used by synecdoche for the person of the deity or great personage, கொடையாளரணிவது. 4. Sandals, செருப்பு. 5. The கழற்சிக்கொடி plant. (*p.*)

கழலடி, *s.* Ankled leg.

கழற்காய், *s.* The fruit of the கழற்சி crickles, Guilandina bonducella.

கழற்குடம், *s.* A pot of கழற்சி nuts; i. e. one who teaches not according to the capacity of his pupils, but irregularly, teaching that first which should be taught last.

கழல்—கழலு, கிறது, கழன்றது, கழலும், கழல, *v n.* To become loose—as a fastening, a nail, a shoe, a handle, a lock, a leaf, hair, knot, a part of any mechanism; to be unhinged, to slip off, slough off—as a snake's skin; to become extricated, disentangled, கசிழ்ந்துபோக. 2. To be put out of joint, be dislocated, பொருத்துவிலக. (*c.*)

எண்ணெய்மயிரைவிட்டுக்கழன்றது. The oil has come off the hair.

தலைச்சாத்துக்கழன்றது. The head-dress is untied.

இன்றவன்மெல்லக்கழன்றுவிட்டான். The person who stood here has slipped away.

கழலக்குத்த, *inf.* [*prov.*] To frustrate an object by an unfavorable remark.

கழலப்போட, *inf.* [*prov.*] To let a thing lie in order that it may pass over and be done better another time, &c.

கழலவிட, *inf.* To connive at, to let a thing pass or escape without notice through leniency, partiality, &c.

நஞ்சுகழலல், *v. noun.* Exuding as the poison of a snake from its fangs.

ஊத்தைகழலல், *v. noun.* Coming off—as dirt from a cloth, a vessel, &c.

கழல்வு—கழலுதல்—கழறல், *v. noun.* Getting loose, கழல்கை.

கழற்சி, *v. noun.* Getting loose, extrication, கழல்வு.

கழறு, கிறேன், கழறினேன், வேன், கழற, *v. a.* To charge earnestly, exhort, premonish, உறுதிசொல்ல. 2. To say, declare, tell, சொல்ல. 3. To importune, press, நெருக்க. (*p.*)

கழற்றுரை, *s.* A charge, premonition, an exhortation, position, assertion, asseveration.

கழறல், *v. noun.* Exhortation, admonition, உறுதிச்சொல். 2. Word, சொல். 3. Plaguing, importuning, நெருக்கல்.

கழற்கொடி—கழற்சி, *s.* A plant of two species, ஓர்கொடி.

கழற்சிக்காய், *s.* The fruit of கழற்சி.

கழற்சிக்கொட்டை, *s.* Nut of the bonduce used by boys as marbles, &c.

கழற்பதி, *s.* A tree, பெருங்குமிழ மரம்.

கழற்று, கிறேன், கழற்றினேன், வேன், கழற்ற, *v. a.* To unloose, unfasten, loosen, unhang, unhinge, unlock, unhook, unbolt, unrivet, unscrew, unbutton, unfetter, &c., கழலச்செய்ய. 2. To strip, take off (clothes, jewels, &c.), unclothe, divest, put off the shoes, hat, head-dress, &c; to dismantle, unrig, ஆடைமுதலியனகழற்ற. 3. To disentangle, extricate, disengage, disencumber, நீக்க. 4. To slough the skin—as snakes, horns—as deer, feathers—as birds; to molt, தோல்முதலியனகழற்ற. (*c.*)

அவன்கடுக்கனைக்கழற்றிக்கொடுத்தான். He took off his ear-ring and gave it.

காப்பைக்கழற்ற, *inf.* To loosen or take off the hand rings.

செருப்பைக்கழற்ற, *inf.* To put off the shoes.

கழற்றல், *v. noun.* Putting off.

கழனி, *s.* A field, a corn-field, வயல். 2. (*p.*) Agricultural districts. மருதநிலம். 3. Mud, சேறு. 4. Curtains, திரைச்சீலை. (திவா.)

கழனிப்பயிர், *s.* Paddy.

கழனியடுத்தவர், *s.* Agriculturists, உழவர்.

கழாயர், *s.* Pole-dancers, rope-dancers, tumblers, கழைக்கூத்தர்; [*ex* கழை, a bamboo.] (*p.*)

கழி, *s.* A kind of thread, cotton, yarn, silk, &c., a hawk, a knot, a tie, நூற்கருள். 2. Salt-pans, உப்பளம். 3. Shallow sea waters, salt rivers, salt marshes, உப்பறு. 4. Lute-stick, stick for playing on the lute, a plectrum, யாழ்கோலிசைக்குங்கருவி. 5. A rod, a cudgel, a staff, a branch, a twig, a switch, கொம்பு. 6. *adj.* and *adv.* Much, great, excessive, very extensive, மிகுதி. 7. [*prov.*] A roll of sealing wax, lunar caustic, &c., மெழுகுவர்த்தி.

கழிக்கரை, *s.* Banks of salt rivers, marshes, &c., கழியினதுகரை.

கழிக்கரைப்புலம்பல், *s.* [*in erotics.*] Persons expressing in a soliloquy a lady's lamentations for, and complaints of, her lover's absence, ஓர்பிரபந்தம். (*p.*)

கழிக்காரை, *s.* A plant, ஓர்செடி.

கழிநிலம், *s.* Brackish soil, marshy districts bordering on the sea, உவர்த்தரை. 2. Natural salt-pans, உப்பளம்.

கழிமுகம், *s.* The mouth of a river, ஆற்றுநீர்க்கழிவு.

கழியர், *s.* Salt makers, உப்பமைப்போர். 2. Inhabitants of maritime districts, நெய்தனிலமாக்கள்.

கழியூணன், *s.* A glutton, பேருண்டியான்.

கழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v n.* To pass by, pass from, go, remove, depart from, to pass through or over a river, &c., to pass away, lapse, கடக்க. 2. To pass as time, a season, prosperity, adversity, &c.; to elapse, become spent, செல்ல. 3. To pass—as excrements, மலங்கழிய. 4. To be discharged, voided—as semen, &c.. வித்துகழிய. 5. To be separated or detached from, நீங்க. 6. To be abated, deducted, discounted, &c., ஒழிய. 7. To be rejected, exempted, released, excused, &c., விலக்கப்பட. 8. (*p.*) To be excessive, copious, abundant, intense, to be great in quality or quantity, மிக. 9. To expire, cease, die, சாவ.

சந்தைகழிந்தது. The market is broken up, the fair is over.

அவனுக்குவயிறுகழிகிறது. He has a looseness.

கழிகடை, *s.* The worst, either as to persons or things; refuse, that which is base, rejected.

கழிகெட்டது, *appel. noun.* That which is reprobate, refuse, rejected, the worst, lowest, vilest, மிகக்கெட்டது.

கழிகெட்டவன், *s.* [*prov.*] A reprobate fellow, a vile wretch, மிகவுங்கெட்டவன்.

கழிபிறப்பு, *s.* The birth preceding the present, முற்பிறப்பு. (*p.*)

கழியுடல், *s.* A skeleton, ஊன்கழிந்தவுடல். (*p.*)

வாழ்நாட்கழிய, *inf.* To pass, as one's lifetime.

ஏழரைகழிய, *inf.* To expire, as the seven and half years of Saturn's malign influence. See ஏழு.

ஊன்கழிந்தவெலும்பு, *s.* Pure bones, bones stripped of flesh.

கலன்கழிமடந்தை, *s.* A widow, a woman who has lost her marriage symbol.

கழிச்சல், *v noun.* Flux, looseness, கழிதல். 2. [*vul.*] Cholera, epidemical flux, பேதியாதல்.

கிராணிக்கழிச்சல், *v. noun.* A continued looseness.

இரத்தக்கழிச்சல், *v. noun.* The bloody flux.

கழிதல், *v. noun.* Passing, கடத்தல். 2. Dying, சாதல். 3. Walking, நடத்தல். 4. Abundance, மிகுதி.

கழியல், *v. noun.* Departing, passing, separating, கழிதல். 2. Any thing rejected, கழிக்கப்பட்டது.

கழிவு, *v. noun.* Passing, leaving, separating from, discharge—from the bowels, a sore, &c., கழிகை. 2. Copiousness, abundance, excess, superfluity, intensity, surplus, redundancy, மிகுதி. 3. Things ejected or left, refuse, leavings, dross, scoria, கழிகடை. 4. Exception, release, exemption, rejection, elimination, நீக்குகை. 5. [*in arithmetic.*] Subtraction, கழிப்புக்கணக்கு. 6. Deduction, abatement, defalcation, discount, premium, allowance, தள்ளுபடி. 7. Remainder in arithmetic, சேஷம். 8. [*in logic.*] Inference by implication of opposite, as when it is said of two persons, that one is enlightened by virtuous deeds, we infer that the other is darkened by the retributions of vice; or in a case of robbery between two—that one is honest, that the other is the thief, பாரிசேஷம். 9. That which is secondary, inferior, any thing bad or inferior in quality, base, vile, இழிவு.

கழிவில்லை. There is none rejected. 2. There is no abatement, deduction, discount, &c.

கழிவானசரக்கு, *s.* Rejected goods.

கழிவுநிலம், *s.* Waste land—as stony or brackish spots among good land.

பத்திலொன்றுகழிவு, *s.* A deduction or premium of one in ten.

கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To reject, expel, cast off, discard, exclude, dislodge, remove, strip off, separate from, detach, eliminate, அகற்ற. 2. To evacuate, void, discharge, emit, pass excrements, நீக்க. 3. To except, leave as refuse, abandon, ஒழிக்க. 4. [*in arithmetic.*] To subtract, subduct, கணக்குக்கழிக்க. 5. To deduct, abate, குறைக்க. 6. To discount, remit, தள்ளிக்கொடுக்க. 7. To cut off—as the hair, to pare off the nails, &c., to clear off, clear away, smooth off—as knots by cutting; to prune, lop off, தலைமுதலியகழிக்க. 8. To cast off—as exuviæ, கழற்ற. 9. To pass time, spend time, காலம்போக்க. 10. To exempt, release, free from duties—as postage, விலக்க.

கட்டிக்கழித்தபுடவை. Cast-off garments.

சாத்திக்கழித்தமாலை. Garlands formerly put on an idol taken off before another ceremony.

காலத்தைவீணிலேகழித்துவிட்டான். He spent his time in vain.

மாடுதின்றுகழித்தது. The cow having eaten enough, rejected what remained.

உறைகழித்தவொள்வாள். Glittering drawn swords.

கழித்துக்கொடுக்க, *inf.* To make an allowance in another's favor.

தீட்டுக்கழிக்க, *inf.* To purify from ceremonial uncleanness—as after childbirth, &c.

வருந்திக்கழிக்க, *inf.* To pass time in suffering.

மலங்கழிக்க, *inf.* To pass excrement.

கண்டுகழிக்க, *inf.* To enjoy to satiety—as earthly good. 2. To be deprived of appetite by having much to do with food—as cooks, &c.

சாந்திகழிக்க, *inf.* To remove the evil influence of planets by presenting offerings to them, &c.

எச்சில்கழிக்க, *inf.* To purify a place where some one has taken food.

கழித்தல், *v. noun.* The act of rejecting.

கழிப்பு, *v. noun.* Expulsion, rejection, emission, கழிக்கை. 2. Offering to planets, demons, &c., to remove their malignity, சாந்திகழிக்கை. 3. Blemish, defect, fault, குற்றம். 4. That which is refused, rejected. 5. [*in arithmetic.*] Subtraction, கழிப்புக்கணக்கு.

கழிப்புக்கழிக்க, *inf.* To expel malign influence by offerings. This is done by waving boiled rice, cakes, &c., over the head of the patients after which the materials used are thrown away.

கழிநெடில், *s.* A line of more than five feet in a verse, ஐஞ்சீரின்மிக்கசீரையுடையடி. 2. A kind of verse the lines of which consist of more than five feet, கழிநெடில்விருத்தம்.

கழிநெடிலடி, *s.* A line in poetry, consisting of more than five feet, ஐஞ்சீரின்மிக்கவடி.

கழிப்புல், *s.* A kind of grass, Rotbœllia lævis.

கழிமுட்டான், *s.* A kind of grass, ஓர்புல், Apluda aristata.

கழு, *s.* A stake for impaling criminals, கழுமரம். 2. (*p.*) A trident, சூலம். 3. An eagle, கழுகு. 4. [*vul.*] A green clump or clod of grass, புற்பற்றை.

கழுக்களம், *s.* A place of execution by impaling.

கழுக்குன்றம்—திருக்கழுக்குன்றம், *s.* A mountain north-west of Madras, sacred to Siva.

கழுச்சிறையன், *s.* One who deserves impaling.

கழுப்பற்றை, *s.* A clump or tuft of grass.

கழுமரம், *s.* A stake for impaling malefactors.

கழுமரம்போலநிற்கிறான். He stands like a stake, sullen, unmoved, &c.—spoken in anger.

கழுமுள், *s.* A trident, சூலம். 2. A spear, a spike, ஈட்டி. 3. A stake for impaling, கழுமரம். 4. Arms in general, ஆயுதப்பொது. 5. Pomegranate tree, மாதுளை, Punica granatum. (*p.*)

கழுமோத—கழுவறைய, *inf.* To cover the ground with green clods.

கழுவன், *s.* [*prov.*] A daring villain, a rascal, one deserving the stake, மிகுதுட்டன்.

கழுவாணி, *s.* The iron spike on the top of an impaling stake, கழுவிலுள்ளவாணி.

கழுவாய்நிலம்—கழுவெளி, *s.* A green field from which clods are taken.

கழுவினெய்யுருக்கி, *s.* [*prov.*] A woman who collects the juices that fall from persons impaled as a philter for fascinating paramours—a term of abuse or reproach, கொடியவள்.

கழுவேற, *inf.* To be impaled, கழுவிலேற. 2. To partake voluntarily in another's sufferings, through friendship, பிறன்வருத்தந்தாங்க.

கழுவேறி, *s.* A malefactor, one impaled, கழுவிலேறினவன். 2. A villain, a pest, துணிவுடையவன்.

கழுவேற்ற, *inf.* To impale.

கழுவேற்றம், *v. noun.* Impalement.

சிங்காரக்கழு, *s.* A gibbet.

கழுகு, *s.* An eagle, ஓர்பறவை.

கழுக்கடை, *s.* A spear, ஈட்டி.

கழுக்காணி, *s.* [*prop.* கழுவாணி.] A short thick person, குறளன்.

கழுது, *s.* Demon, a vampire, பிசாசம். 2. A shed with an elevated platform for guarding fields against beasts, birds, &c., பரண். 3. A beetle, வண்டு. 4. Guard, defence, காவல். (*p.*)

கழுதை, *s.* An ass, கத்தபம். 2. (*c.*) A dolt, மூடன். 3. (*p.*) The sign of the sixth guardian of the eight angles or points of the world, வடமேற்றிசைப்பாலன்குறி.

கழுதைப்புண்ணுக்குப்புழுதிமருந்து. Dust is the medicine for an ass's wounds; i. e. for the poor any thing serves for medicine.

கழுதையுங்குதிரையும்பிணைத்தாற்போலே. Ill-matched—as an ass and a horse.

கழுதைக்கரணம், *s.* [*in astrology.*] One of the eleven தைதலகரணம்.

கழுதைக்குடத்தி—கழுதைப்புலி, *s.* A hyena, புலிக்குடத்தி.

கழுதைக்குட்டி—கழுதைமறி, *s.* A young ass.

கழுதைநிறம், *s.* Grey, the color of an ass.

கழுதைக்குணம்—கழுதையாட்டம், Stupidity.

கழுதைத்திசை, *s.* [*in astrology.*] The north-west quarter, வடமேற்றிசை.

கழுதைமயிர்பிடுங்கியூர், *s.* A country where they pluck off the hair of the ass; i.e. doing as others do without reason.

கழுதைவாகனி, *s.* The goddess of ill-luck, மூதேவி.

கழுதைவிட்டை, *s.* Ass's dung.

கழுதைவிட்டையாயினுங்கைநிறையவிருந்தாற்போதும். If the hand is full though with nothing but ass's dung, it is enough; i. e. get a great quantity.

கோவேறுகழுதை, *s.* Mule.

கழுத்தல், *s.* A lie, பொய். (*p.*)

கழுத்து, *s.* The neck of a person, brute, thing, &c., கண்டம்.

கழுத்தடி, *s.* The lower part of the nape of the neck, தோண்மேல்.

கழுத்தறுக்க, *inf.* To cut the throat, to sever the wind-pipe.

முன்விட்டுப்பின்னின்றுகழுத்தறுக்கலாமோ...... Would you bid one take precedence and then cut his throat?

ஒருவன்கழுத்திலேகட்டிவிட. To devolve unpleasant consequences on another. 2. To attribute a crime or blame to a person. 3. To impose on another unsaleable goods, or a woman ineligible for marriage.

கழுத்திடுகயிறு, *s.* Halter for a beast.

கழுத்திருத்த, *inf.* To have the neck pressed down with a heavy load. (*c.*)

கழுத்திலேகயிறுபோட, *inf.* To threaten self-immolation for the purpose of recovering debts, &c. 2. To be very treacherous, insidious, perfidious. (*c.*)

கழுத்துக்குட்டை, *s.* A neckcloth, a cravat. (*c.*)

கழுத்துக்கொடுக்க, *inf.* To lay down the neck for another on the block, to subject one's self to inconvenience or danger. 2. To expose one's life by a commission of crime. 3. To submit to the yoke as bullocks.

கழுத்துச்சந்து, *s.* The joint of the neck.

கழுத்துச்சுளுக்கு, *s.* Straining of the ligaments of the neck by violent turning of the head.

கழுத்துத்திருக, *inf.* To wring off the head of a fowl, &c. 2. To throttle, twist the head.

கழுத்துநெடியபானை, *s.* A long-necked pot.

கழுத்துப்பட்டிகை, *s.* A collar, a cape.

கழுத்துப்பட்டை, *s.* The collar of a cloak.

கழுத்துப்பருத்திருக்க, *inf.* To have a thick neck.

கழுத்துப்பொருத்தம், *s.* One of the ten பொருத்தம் for marriage, மணப்பொருத்தம்பத்திலொன்று. (*c.*)

கழுத்துமுறிக்க—கழுத்தைமுறிக்க, *inf.* To break the neck—spoken of the power, &c., of demons.

வேண்டாமென்றுகழுத்தைமுறிக்கிறான். He absolutely refuses, it is very repugnant to his feelings, &c.

கழுத்துவெட்டி, *s.* A cut-throat, a betrayer, an assassin. (*c.*)

கழுத்தாட்டி, *s.* The throat. (*p.*)

கழுத்தேறுதண்டம், *s.* Aggravated or very heavy punishment.

கழுத்தைநெரிக்க, *inf.* To throttle one.

கட்டுக்கழுத்தி, *s.* A married woman.

கழுநீர், *s.* The red water-lily, உற்பலம், Nymphæa rubra.

கழுநீர்ப்பூ—கழுநீர்மலர், *s.* The flower of the lily.

கழுந்து, *s.* The heart or core of a tree, மரவைரம். 2. A tenon, தேய்த்துமழுக்கித்திரண்டவடிவு.

கழுந்தாக்க, *inf.* To make tenons for dovetailing or other joints.

உலக்கைக்கழுந்து, *s.* The end of a pestle. (*Rott.*)

கழுமு, கிறேன், கழுமினேன், வேன், கழும, v. n. To join, unite with, இணைய. 2. To be fascinated, bewildered, confused, மயக்க. 3. To be full, complete, replete, perfect, நிறைய. 4. To be abundant, copious, plentiful, மிக. (p.)

கழுமல், v. noun. Fulness, நிறைதல். 2. Confusion, மயக்கம். 3. Abundance, மிகுதி. 4. Seizing, பற்றதல்.

கழுவு, கிறேன், கழுவினேன், வேன், கழுவ, v. a. To wash, wash off, wash out, wash away, cleanse by washing, to purify, rinse, சுத்திகரிக்க. 2. To free from, dispel —as moral evil, மனமாசுநீக்க. (c.)

கழுநீர், s. Water in which rice has been washed, அரிசிகழுவியநீர். (c.)

கழுவிக்கொள்ள, inf. To wash, cleanse.

கழுவிப்போட, inf. To wash off.

கைகழுவ, inf. To wash the hands of one, to reject totally.

கால்கைகழுவ, inf. To wash the hands and feet.

கலத்தைக்கழுவ, inf. To wash a brass dish.

கால்கழுவ, inf. To wash after passing excrement, lit. to wash the feet.

மலங்கழுவ, inf. To expel moral evils from the soul.

கழுவல்—கழுவுதல், v. noun. Washing, cleansing.

கழை, s. The bamboo, மூங்கில், Bambusa arundinacea. 2. Sugar-cane, கரும்பு. 3. The seventh lunar asterism, புனர்பூசம். (p.)

கழைக்கூத்து, s. Pole-dancing, வேழம்பக்கூத்து.

கழைக்கூத்தர், s. Pole-dancers, வேழம்பர்.

கழைக்கூத்தாடி, s. A pole-dancer.

கள, s. A thorny shrub, களாச்செடி. (p.)

*களகண்டம், s. The Indian cuckoo, குயில்—also written கரகண்டம். Wils. p. 200. KALAKANTA. (p.)

களகம், s. The mountain rat, பெருச்சாளி. (p.)

*களகம்பளம், s. A bull's dewlap, the excrescences on a goat's neck, அலைதாடி. Wils. p. 285. GALAKAMBALA. (p.)

களகளப்பு, s. Din, roar, gurgling, wambling, &c., ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

*களகளம், s. A loud and confused noise—as the din of a bazaar, the roaring of water, &c., பேரொலி. Wils. p. 200. KALAKALA.

களகளெனல்—களகளவெனல், s. Tingle, flow with a gentle sound, chatter, &c., ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு. (c.)

களகளவெனக்கொதிக்க, inf. To sound—as water in boiling.

களகளவெனவிரும, inf. To sound —as phlegm in the chest.

களகளவெனவொலிக்க, inf. To roar—as water, multitudes.

களகளவென்றுசிரிக்க, inf. To laugh, making a noise.

களகொளெனல், s. Mumbling, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

களகொளென்றுவயிறிரைய, inf. To wamble—as the bowels.

களக்கர், s. Inferiors, புலையர். 2. Hunters, a caste living by the chase, வேடர். (p.)

களங்கட்டி, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

களங்கம், s. A spot, a mark, a sign, a token, அடையாளம். (p.) 2. (c.) A stain, a blot, a tarnish, a blemish, soil, மாசு. 3. Fault, defect, moral or ceremonial defilement, குற்றம். 4. Black, கறுப்பு. 5. Blue, நீலம். 6. Rust, verdigris, any thing that deteriorates, களிம்பு. 7. A kind of arsenic in its natural state, சிறம்பாஷாணம்.

களங்கசத்துரு, s. Fountain containing lead, ஈயமணல்மலை.

களங்கமற, inf. To be free from defects.

களங்கமற்றிருக்க, inf. To be spotless, sincere, pure.

களங்கமில்லாதநடக்கை, s. Pureness of living.

களங்கமுள்ளவன், s. One whose character is sullied. 2. A knave, a fraudulent person.

நிஷ்களங்கம், s. Purity.

களங்கன், s. The moon, சந்திரன், lit. the spotted. (p.)

களங்கு—களங்குமுறை, s. A compound of metallic bodies prepared with mercury and made into pills, பலலோகக்கலவையுண்டாக்கியஇரசகுளிகை. (Rott.)

களஞ்சி, s. A kind of arsenic, குதபாஷாணம்.

களஞ்சியம், s. A granary, a barn, தானியமிருக்குமிடம். 2. A store room, a repository, a treasury, a magazine, பொக்கசசாலை. (c.)

களஞ்சியத்திலேபோட, inf. To put into a barn.

*களதவுதம்—களதூதம்—களதௌதம், s. Silver, வெள்ளி. Wils. p. 200. KALADOUTA. (p.)

*களத்திரம், s. A wife, மனைவி. 2. Family, race, குடும்பம். Wils. p. 200. KALATRA. (p.)

களத்திரகாரகன், s. The planet regarded as the ruler of the seventh sign from the rising sign at birth, சுக்கிரன்.

களத்திரதானம், s. The seventh from the rising sign at the moment of birth, portending the person's circumstances in respect of the wife (if it predict any), her disposition, wealth, longevity and other properties, ஏழாமிடம்.

களத்தூர்—களந்தை, s. A town near Chingleput, ஓரூர்.

களந்துாி, s. The fruit of a தான்றி tree, Terminalia bellerica, L. (M. Dic.) (p.)

*களபம், s. A young elephant, யானைக்கன்று. 2. An elephant, யானை. 3. Fragrant ointment, perfumery, கலவைச்சாந்து. 4. A mixture, கலப்பு. 5. Mortar, cement, சட்டைச்சாந்து. Wils. p. 200. KALAB'HA. (p.)

களப்பன்னை, s. A shrub, ஓர்செடி.

களப்பு, s. Shallow sea, shallows at sea, கடலிலுமிழ்ந்தவிடம்.

களமூர், s. A town near Madura, ஓரூர்.

களம், s. Place, locality, open space, area, a wide extent, expanse, இடம். 2. Black, dark, கறுப்பு. 3. Poison, venom, விடம். 4. Neck, throat, மிடறு. 5. A wife, மனைவி. 6. Barren or brackish ground, களர்நிலம். (p.) 7. (c.) A threshing floor or place in a field for treading corn, நெற்களம். 8. The place or site of a battle, a field of battle, போர்க்களம். 9. Shallow shelf of rocks at sea, bank under water, sand-bank, shoal, &c., கடலின்மேடு.

களத்திலேதோணிபொறுந்துப்போயிற்று. The dhoney is aground on a shoal.

களப்பலி, s. A human sacrifice, that of valiant men to Doorga, the goddess of war, previous to battle to secure victory, யுத்தகளத்திலிடும்பலி.

களப்பலியிட—களப்பலியூட்ட, inf. To offer human sacrifice.

களப்பாட்டு, s. Threshing floor songs, போரடிப்போர்பாடும்பாட்டு.

களப்பாய், s. A mat spread on the floor to tread out grain, களத்திலிடுகிறபாய்.

களப்பிச்சை, s. Alms given to religious mendicants at a threshing floor, களத்திலிடும்பிச்சை.

களப்பேச்சு, s. Auspicious terms, language, &c., of the threshing floor, களபரிபாஷை.

களப்பேறு, s. [prov.] The portion of grain, distributed at a threshing floor among religious mendicants, also given to a washerman, barber, and other dependent castes, நெற்களத்திற்பெறும்பலன்.

களமதி, s. Estimation of the quantity of grain upon a threshing floor.

களமளக்க, inf. To measure at the threshing floor, களத்திலேநெல்முதலியவளவைக்க.

களமர், s. Husbandmen, agriculturists, உழவர். 2. The புலையர், or one of the divisions of the வைசியர் caste. 3. Inhabitants of agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். 4. The Sudra caste, சூத்திரர். (p.)

களம்விடாமலொட்டடிக்க, inf. To sweep clean the threshing floor.

களவழிநாற்பது, s. A poem in forty stanzas descriptive of a field of battle. (Rott.)

களவாரம், s. [com. களவாசம்.] The portion of grain given from the threshing floor to the workmen, களத்திற்கொடுக்கும்வாரம்.

உலைக்களம், s. A forge.

கொலைக்களம், s. A place of execution.

யுத்தகளம்—படைகளம், s. A field of battle.

படைகளத்திலேயுறவுபாரியா. Are relationships observed in the battle-field?

களரவம், s. A dove, pigeon, புறா. (p.)

களரி, s. A field of battle, போர்க்களம். 2. A jungle, காடு. 3. Blackness, கருமை. 4. The neck, மிடறு. 5. Barren or brackish ground, களர்நிலம். 6. Uncultivated ground, பாழ்நிலம். (p.) 7. A circular area for dramatic performance, gladiatorial or gymnastic exhibitions, &c., an arena, நாடகசாலை. 8. An assembly, கூட்டம்.

களரிகட்ட, inf. To ingratiate one's self with the attendants, officers, &c., at court, so as to secure the superior's interest, அவையடக்கஞ்செய்ய. 2. To form an area for the performance of a play, நாடகசாலைகட்ட. 3. To prevent by magical spells from singing or acting in a play, கூத்தாமைக்கிரத்தினாற்கட்ட.

களரிக்கோழை, s. Bashfulness in a performer, preventing him from appearing in an area, சபைக்கோழை.

களரியமர்த்த, inf. To seat the spectators round an area. 2. To silence the spectators by beating a certain time on a drum.

களரிவிட, inf. To exhibit a play after training in full attire, சபையிலாடவிட.

களர், s. Barren or brackish ground, களர்நிலம்.

களர்மண், s. Alkaline earth.

களவம், s. Mixture, கலப்பு. (p.)

களவு, s. Theft, robbing, pilfering, purloining, stealing, depredation, திருட்டு. 2. Deceit, treachery, roguery, clandestine, or illicit acts, வஞ்சனை. 3. [in erotics.] The secret intercourse of lovers, illicit connexion, adultery, fornication, whoredom, any clandestine intercourse of the sexes chiefly of the female, கள்ளவொழுக்கம். 4. Counterfeiting in work, கள்ளவேலை. 5. (p.) The களா shrub, களாச்செடி. 6. Stupor, bewilderment, the fury of passion, &c., உன்மத்தம்.

களவன், s. A thief, rogue, a felon, கள்வன். 2. A crab, நண்டு. 3. Cancer of the zodiac, கற்கடகவிராசி.

களவாட—களவாள, inf. To steal, திருட.

களவாளி, s. A thief, கள்வன்.

களவியல், s. A branch of அகப்பொருள், treating on illicit intercourse.

களவில்லாமை—களவின்மை, s. Freedom from theft, safety.

களவுசெய்ய—களவெடுக்க, inf. To steal, rob, pilfer, திருட.

சோதனையிற்களவுசெய்ய, inf. To defraud, or betray trust in examination.

களவுபண்ண, inf. To play truant. 2. To embezzle, betray trust, peculate.

களவுபிடிக்க, inf. To catch a thief by stratagem, magic, &c.

களவுப்புணர்ச்சி, s. Illicit cohabitation.

களவொழுக்கம், s. [as களவியல்.] Illicit intercourse, களவு.

*__களவுதம்__, s. Silver, வெள்ளி. (p.)

களன், s. Place, area, open space, expanse, இடம். 2. Agricultural districts, arable land, rice fields, மருதநிலம். 3. Stupor, bewilderment, frenzy, passion, உன்மத்தம். 4. Sound, noise, ஒலி. 5. Friendship, love, நட்பு. 6. Company, society, an assembly, சபை. 7. Neck (another form of the word களம்), கழுத்து. (p.)

களா, s. A thorny shrub bearing an edible black fruit, களாச்செடி.

சொத்தைக்களா, s. A shrub, Flacourtia sepiaria.

பெருங்களா, s. Carissa carandas; the fruit of both is eatable.

சிறுகளா, s. Carissa diffusa.

களாசம், s. A cane, walking stick, பிரம்பு. (p.)

களாசாத்திரம்—களாநூல், s. A scientific treatise concerning four different kinds of women. See கொக்கோகம்.

களாபடனம், s. One of the fourteen acts of beneficence. See தயாவிருத்தி.

களாவகம், s. A kind of greens, சிறுகீரை, Amaranthus campestris, L. (p.)

களி, s. Joy, gladness, delight, exhilaration, exultation, mirth, jollity, hilarity, மகிழ்ச்சி. 2. Riot, revelling, கள்முதலியவருந்திக்களிக்கை. 3. Wantonness, licentiousness, unrestrained passions, arrogance, சிற்றின்பம். 4. Bewilderment, aberration of mind or intellect, intoxication whether from liquor or circumstances, frenzy, fury, மயக்கம். 5. Toddy, vinous liquor, கள். 6. A person intoxicated with money, learning, liquor, &c., a reveller, செருக்குள்ளவன். (p.) 7. Thick pulp, any soft, thick mass—as thick pap, &c., the quality or consistency of a thick paste or glutinous matter, இறுகியபதார்த்தம். 8. A kind of pap or hasty-pudding, குழம்பு. 9. A kind of pottage hard in itself and made with flour, மாவாற்கிண்டியகளி.

களிகிண்ட—களிகிளற, inf. To make களி, pap.

களிகூர, inf. To rejoice, exult, மகிழ்ச்சிகூர.

களிக்காய், s. Pulpy fruit, களிப்பாளாய்.

களிநெஞ்சன், s. A jovial, wanton person.

களிப்பாக்கு, s. Areca-nut boiled and dried, அவித்தபாக்கு.

களிமண், s. Clay, potter's clay.

களிமண்ணையடக்கிறதுபோலவடைத்துப்போடுகிறான். He takes in, or swallows up as if he had to fill (a pit) with clay; i. e. he is a glutton, a gormand, a gormandizer.

களிமண்தரை, s. Clayey soil.

களியர், s. Bacchanalians, drunkards, கள்ளுண்டுகளிப்போர்.

களியர்வண்ணம், s. A poem extolling the advantages of high living, dainty food, vinous liquors, &c., an epicurean poem, ஒர்வண்ணம்.

களியாட்டு, s. Drunken feasts, bacchanalism, revels, உண்டாட்டு.

கேழ்வரகுகளி—கம்புக்களி—சோளக்களி, s. Pottage prepared with the flour of different grains.

களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To joy, exult, rejoice, to be exhilarated, சந்தோஷிக்க. 2. To experience extatic joy, to glow with delight, மிகுமகிழ்வடைய. 3. To be mirthful, jovial, gay, full of glee, களிப்படைய. 4. (p.) To be proud, vain, conceited, intoxicated with pride, &c., செருக்குற. 5. To be wanton, frolicsome, wilful, licentious, இன்புற. 6. To be inebriated (with liquors, drugs, &c.), வெறிகொள்ள. 7. To revel, luxuriate—as bees, beetles, &c., feeding on the honey of flowers, களியாட.

களித்தல், v. noun. Rejoicing, மதர்த்தல்.

களிகம், s. A medicinal shrub, வாதுழுளை.

களிகை, s. Tender flower-buds, இலம்பூவரும்பு. See கலிகை. (p.)

களிக்கண், s. [prov.] In jewelry, an instrument used for drawing wire for chain work, கம்பியாக்குகிறகருவி.

களிக்குளம், s. A town on the Malabar coast, நகர்.

களிதம், s. Slipperiness, muddiness, வழுக்கல். (p.) (சது.) 2. A huge stone, பெருங்கல். (Rott.)

களித்துறை, s. A town in Ceylon, Callitoor near Colombo.

களிப்பு, s. Joy, exultation, delight, அதிகசந்தோஷம். 2. Mirth, joviality, glee, hilarity, மகிழ்ச்சி. 3. (p.) Vanity, conceit, elation, செருக்கு. 4. Wantonness, wilfulness, licentiousness, சிற்றின்பம். 5. Intoxication, inebriation, வெறிகொள்ளுகை. 6. (p.) Intention, உள்ளக்குறிப்பு.

செல்வக்களிப்பு, s. Joy or high satisfaction from prosperity. 2. Elation from prosperity.

மனக்களிப்பு, s. Joy, delight, great satisfaction.

களிமம், s. A rat, எலி. (சது.) (p.)

களிம்பு, s. Verdigris, மலினம். 2. Rust, துரு. (Mat. Ind.) 3. The evil principle connected with the soul from eternity, leading to births and their sufferings and enjoyments, குற்றம்.

களிம்பற்றவன், s. A man of unimpeachable character.

களிம்புதிக்க—களிம்புபட—களிம்புபிடிக்க, inf. To form as verdigris.

களிம்பூற—களிம்பேற, inf. To form as verdigris in a slight degree. 2. To become spoiled—as whey, curds, &c., kept in a brass vessel.

களிவாய்நஞ்சன், s. A very venomous snake, ஒர்பாம்பு.

களிறு, s. A male elephant, ஆண்யானை. 2. A boar, ஆண்பன்றி. 3. A male shark, ஆண்சுறா. 4. The thirteenth constellation, அத்தநாள். 5. The male of beasts in general, விலங்கினாண்பொது. (p.)

மதக்களிறுபோலே. As wild as an elephant in rut.

களுக்குக்களுக்கெனல், inf. [vul.] To gurgle in swallowing, or as water pouring from a goglet, ஒலிக்குறிப்பு.

*__களேபரம்__, s. A corpse, பிணம். 2. Bones, எலும்பு. 3. Body, உடல். Wils. p. 202. Kalevara. (p.)

களை, s. Tares, grass, weeds, &c., among corn, or other vegetables, பயிர்க்களை. 2. Weariness, அயர்வு. 3. Splendor of countenance, glow, lustre, shining, காந்தி. 4. Beauty, handsomeness, அழகு. (c.) 5. (p.) Dross, refuse, defect, fault, குற்றம். 6. One of the ten தாளம், or rules for keeping time, தாளப்பிரமாணம்பத்திலொன்று.

களைகட்ட, rel. part. Weeded as corn, &c.

களைகொத்த, inf. To weed.

களைகொள்ள, inf. To begin to shine—as the countenance from the influence of the deity.

களைகொட்டு—களைக்கோல், s. A weeding hook, களைக்கொத்துங்கோல்.

களைச்சத்தகம், s. [prov.] A hooked kind of paddle for weeding corn, களைக்கொத்துமாயுதம்.

களைஞர், s. The base, villains, wretches, rogues.

களைதீர—களைதெளிய—களையாற, inf. To recover from fatigue, languor, &c., அயர்வுநீங்க.

களைபறிக்க-களைபிடுங்க-களைவெட்ட, inf. To weed corn, &c., களைகளைய.

களையாற்ற, inf. To revive one from fainting, இளைப்பாற்ற.

களையேற, inf. To shine as the face of a person or idol, from the influence or indwelling of a deity, பிரகாசமிகிக்க. 2. To increase, as the phases of the moon, சந்திரகலைவளர.

களைவாரி, s. A tool for weeding, களைபறிக்குங்கருவி.

முகக்களை, s. Lustre of countenance.

சூரியகளை, s. Brightness of the sun.

தெய்வகளை, s. Lustre of countenance, supposed to result from the indwelling of the deity, விக்னுக்களை.

களை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To strip or put off clothes, to reject clothes or jewels, &c., கிலைமுதலியகளைய. 2. (p.) To weed, pull up, extirpate, eradicate, களைபிடுங்க. 3. To exterminate, extirpate a family, foes, &c., to kill, destroy, கொல்ல. 4. To remove, expel, extrude, separate, reject, lop off; to shave the hair, the beard, &c., to pare the nails, &c., to cut or pull the hair, &c., to molt—as birds, அகற்ற. 5. [in arith.] To subtract, கணக்குக்கழிக்க.

வன்சொற்களைந்து. Avoiding offensive speech—

புடவைகளைய, inf. To cast off dirty or impure clothes. 2. To put off clothes —as ceremonially impure from catamenia. 3. To be subject to catamenia; i. e. not pregnant.

களைதல்—களைவு, v. noun. Extirpation, weeding, plucking, stripping off.

களை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be fatigued, be exhausted with hunger, running, hard labor, from the heat of the sun, being flogged, &c., to be languid, to flag, droop, இளைப்புற. 2. To faint, swoon, சோர.

களைத்தல்—களைப்பு, v. noun. Fainting.

களைகண், s. Support, succor, protection, ஆதரவு. 2. A protector, a succorer, one to whom recourse may be had for relief, உதவி. (p.)

கள், s. Toddy, vinous liquor, மது. 2. The plural termination of nouns, pronouns and verbs, பன்மைவிகுதி. 3. (p.) Honey of flowers, தேன். 4. Stealing, theft, களவு. 5. Lying, falsehood, deception, பொய்.

கள்ளுக்குடியன்—கள்ளுணி—கள்ளுண்ணி, s. A drinker, a tippler, a toddy-drinker, கள்ளுண்போன்.

கள்ளுச்சேர்க்க, inf. To gather toddy from the tree, கள்ளிறக்க.

கள்ளுண், s. A beetle, a bee, வண்டு, lit. a honey-bibber. (p.)

கள்—கள்ளு, கிறேன், கட்டேன், வேன், கள்ள, v. a. To steal, rob, திருட. 2. To be treacherous, insidious, to entertain furtive designs, வஞ்சிக்க. (p.)

கள்ளல்—கள்ளுதல், v. noun. Stealing, திருடல்.

கள்ளாமை, neg. v. noun. The duty of avoiding theft.

கள்வன், s. A thief, a robber, a rogue, திருடன். 2. (p.) A black or dark person, கரியவன். 3. A crab, நண்டு. 4. Cancer of the zodiac, கர்க்கடகராசி. 5. A monkey, குரங்கு. 6. The red monkey, முசு. 7. An elephant, யானை. (சது.)

களம், s. Guile, treachery, deception, imposition, dissimulation, insidiousness, roguery, villany, knavery, turpitude, spuriousness, counterfeitness, perfidy, depravity, வஞ்சகம். 2. Stealing, robbery, fraud, embezzlement, shuffling, tricking, cheating, circumvention, intrigue, களவு. 3. Lying, falsehood, பொய். 4. Fault, crime, guilt, defect, blemish, குற்றம். 5. Morbid matter concealed in a boil, or lodged in the system and causing irritation, புண்ணினுட்கள்ளம். 6. Unlawful, illicit acts, slyness, trickishness, sinister views, under-hand way of doing things, covert, கபடம்.

கள்ளவெயிலுங்கள்ளமழையும். Alternate rain and sun-shine when neither can be relied on.

கள்ளஒப்பம், s. A forged signature.

கள்ளக்கடை, s. A shop or bazaar for the reception of stolen goods.

கள்ளக்கப்பல், s. A piratical vessel, திருட்டுக்கப்பல்.

கள்ளக்கப்பற்காரன், s. A pirate.

கள்ளக்கயிறு, s. A kind of double string for opening and closing a book or purse.

கள்ளக்கவறு, s. False dice, கள்ளச்சூதாடுகருவி.

கள்ளக்கவி, s. Flagrant plagiary, சோரகவி.

கள்ளக்காசு—கள்ளநாணயம்—கள்ளப்பணம், s. Base or counterfeit coin, செல்லாக்காசு.

கள்ளக்காய்பட, inf. To fail as fruits in the process of ripening by smoke.

கள்ளக்கிடை, v. noun. Lying deceptively, shamming sickness, sleep, or death, வருசையாகப்பொய்த்திருக்கை.

கள்ளக்குணம், s. A false, insidious, deceptive disposition, திருட்டுக்குணம். 2. Insidiousness in boils, diseases, &c., deceptiveness, changeableness in weather, wind, the sea, &c., கள்ளத்தோற்றம். 3. Tricks, vices, &c., in beasts, கபடக்குணம்.

கள்ளக்கையெழுத்து, s. A false signature, a forgery.

கள்ளச்சத்தியம், s. A false oath, perjury.

கள்ளச்சரக்கு, s. Smuggled or contraband goods.

கள்ளச்சாதி, s. The Kallar tribe, a caste in South India.

கள்ளச்சி, s. [prop. கள்ளி.] A female thief, திருடி.

கள்ளச்சீட்டு, s. A forged bond, note, draught, &c.

கள்ளச்சொல், s. Lie, falsehood, பொய். 2. Pretence, pretext, திருட்டுப்பேச்சு.

கள்ளஞானம், s. Hypocrisy in religion.

கள்ளஞ்செய்ய, inf. To commit fraud, to embezzle, களவுசெய்ய.

கள்ளத்தனம், s. Cunning, craftiness.

கள்ளத்திறவுகோல், s. A false key, a picklock.

கள்ளத்தீன், s. Sweet-meat, cakes, &c., eaten by stealth instead of regular food, திருட்டுணவு.

கள்ளத்துறை, s. Ports where exports and imports are prohibited, ஆயத்துறைக்குமாறுதுறை.

கள்ளத்தோணி, s. A kind of dhoney, sailing to different places from Point Calimere, &c.; this species of boat is so called because formerly employed in robbing the pearl banks.

கள்ளநடத்தை, s. Illicit intercourse of the sexes.

கள்ளநீர், s. Morbid humor in the body preventing the healing of ulcers, &c., புண்ணில்வடிபுநீர்.

கள்ளநேரம், s. Irregular seasons for doing things, seasons for illicit acts when detection may not occur. 2. A little before daylight, நடுக்குநேரம்.

கள்ளப்பசி, s. Deceptive feelings of hunger.

கள்ளப்பாடம், s. Lessons omitted, slipped over, &c., being unlearnt, deceiving the master.

கள்ளப்பார்வை, v. noun. Thievish, designing looks. 2. Sly looks of lovers, or libidinous persons, அன்பினுளேநோக்குநோக்கம்.

கள்ளப்பிள்ளை, s. An illegitimate child, a bastard, சோரத்திற்பெற்றபிள்ளை.

கள்ளப்புணர்ச்சி, s. Illicit intercourse of the sexes.

கள்ளப்புத்தி, s. Deceitful sagacity, cunning.

கள்ளப்புருஷன், s. A paramour, a gallant, சோரநாயகன்.

கள்ளப்பெண்சாதி—கள்ளஸ்திரி, s. A concubine.
கள்ளப்பேச்சு, s. Insincere expressions, false assurances.
கள்ளமயிர், s. False hair.
கள்ளமயிர்த்தொப்பி, s. A wig.
கள்ளமனம், s. Deceitful mind.
கள்ளமாடு, s. Cattle that intrude and graze by stealth, a cow or bullock prone to stray, or to be mischievous, திருட்டுமாடு. 2. An ox that refuses to work, சவுக்குமாடு. 3. Stolen cattle, திருட்டுமாடு.
கள்ளமார்க்கம், s. False religion. 2. A sally port.
கள்ளமுத்திரை, s. A false stamp, திருட்டுமுத்திரை.
கள்ளம்பண்ண, inf. To be idle in work, to be dull, slow, &c.—as a beast in the absence of the whip. 2. To play truant. 3. To work deceptively, to use alloy, cheat, act the rogue, dissemble, sham, pretend.
கள்ளவறை, s. A concealed room which no one would suspect, மறைவான கூடந்துறை.
கள்ளவாசாரம், s. Mock modesty, feigned politeness, திருட்டாசாரம்.
கள்ளவாயில், s. A trap-door, கள்ளவழி.
கள்ளவொழுக்கம், s. Hypocrisy, dissimulation, திருட்டொழுக்கம்.
கள்ளன், s. (plu. கள்ளர், fem. கள்ளி.) Thief, robber, rogue, vagabond, villain, knave, criminal, felon, depredator, திருடன். 2. One of the Kallar tribe, கள்ளச்சாதியான்.
கள்ளர்பற்று, s. The district of the Kallars.
வேசிக்கள்ளர், s. Whore-mongers.
ஆசாரக்கள்ளர், s. Persons insincere, incomplaisant. 2. Hypocrites in religion.
திருநீற்றுக்குறைக்கள்ளர். Those who put on appearances of piety.
கும்பிடுகள்ளர்—தொழுகள்ளர், s. Hypocrites, those insincere in religion, or in courtesy.
அழுகள்ளர், s. Weeping rogues, dissimulators, impostors.
மாசாலக்கள்ளி, s. A dissimulating, unfaithful woman.

கள்ளி, s. A genus of plants embracing several species, ஓர்மரம். 2. Milk hedge or Indian tree spurge, Euphorbia tirucalli, L.
இலைக்கள்ளி, s. The pricklypear, sometimes planted round forts, &c.—as a defence, Cactus.
கள்ளிக்காக்கை, s. A red bird, செம்புகம்.
கள்ளிப்பால், s. The pungent milk of the கள்ளி shrub.
கள்ளிப்பூக்கிரந்தி, s. A kind of venereal disease with clustered broken eruptions, supposed to resemble the pricklypear.
கள்ளிமடையான் — கள்ளிமுளையான்—கள்ளிமந்தாரை—பெருங்கள்ளி, s. A kind of plant, சுருக்கள்ளி, Plumiera acuminata, L.
கள்ளிமேடு, s. Calli hill, a promontory, Point Calimere.
திருகுகள்ளி — ஆட்டாங்கள்ளி, s. Euphorbia antiquorum.
நாகக்கள்ளி, s. A kind of கள்ளி that grows leaf upon leaf.
பலகைக்கள்ளி—படற்கள்ளி, s. A plant, Opuntia dillenii, L.
கொடிக்கள்ளி, s. The milky shrub.
சதுரக்கள்ளி, s. The square stemmed கள்ளி.
மான்செவிக்கள்ளி — முயற்செவிக்கள்ளி, s. A shrub, Cacalia Kleinii, L.

கள்ளு, s. Toddy, மது. (c.)
கள்ளுவெறி, s. Drunkenness.

கற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To extract milk, to milk, பால்கறக்க. 2. (fig.) To appropriate another's property, to extort, engross, கவர. 3. v. n. [with impers. terminations.] To give milk—as a cow, பசுப்பால்கொடுக்க.
கறந்தமேனியாயிருப்பது. That which is pure, unadulterated.
அவன்நாட்டிலேகறந்துபோடுவான். He will extort from the country.
இந்தமாடுமூன்றுபடிபால்கறக்கும். This cow will give three measures of milk.
கறத்தல்—கறப்பு, v. noun. Act of milking.
கறவை — கறவைப்பசு — கறவைமாடு, s. A milch cow, பசு.

கறகறெனல், v. noun. Importuning, பேச்சிலலட்டல். 2. Rattle, &c., ஒலிக்குறிப்பு. 3. Rattling in the throat—as a dying person or from phlegm.
கறகறென்றுபல்லுடனேபல்லைக்கடிக்கிறான். He gnashes his teeth.
கறகறென்றோடுகிறான். He runs with a rustling noise, very fast.
காற்றுகறகறென்றுசுற்றுகிறது. The wind-whirl rattles.
கறகறப்பு, v. noun. [prop. கரகரப்பு.] Importunity, teazing, மனங்கொள்ளாமை. 2. Reiterative sound, rattling, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கறங்கல், s. A devil, vampire, பேய். 2. A curved club, a cudgel, வளைதடி. (p.)

கறங்கு, s. A child's toy, a wind-whirl, காற்றாடி. 2. Whirling, gyration, சுற்றுகை. (உப. 194.) (p.)
கறங்கோலை, s. A wind-whirl.

கறங்கு, கிறது, கறங்கினது, ம், கறங்க, v. n. To whirl, சுழல. 2. To sound, ஒலிக்க. (p.)
கறங்கல், v. noun. Sounding, ஒலித்தல். 2. Whirling, சுழலல்.

கறல், s. Firewood, fuel, விறகு. (p.)

கறளை, s. [vul.] A dwarf, குள்ளன். 2. A beast, fowl, tree, &c., stunted in its growth; any thing dwarfish, வளராதமரமுதலியன. 3. Fruit not come to perfection, பருக்காதகாய்.

கறள், s. [prov. corruption of கறை.] Rust, dross, stain, blood, &c.
கறட்பற்று, s. Formation of rust, &c.
புகையிலைக்கறள், s. The soot of the tobacco concreting in the stomach inducing cough, &c. 2. The blackening of teeth by tobacco smoke.

கறு, s. The chirp of a quail, காடைக்குரல். (சது.) (p.)

கறார், s. (Hin.) [also கரார்.] Certainty, நிதானம்.
கறாரானபேச்சு, s. Decisive language, stipulation, &c.

கறாளி, s. Intractableness, அடங்காமை.
கறாளிக்குதிரை, s. (local.) An intractable horse.

கறி, s. A spiced mixture with fish, meat, or vegetable—eaten with boiled rice, பதார்த்தம். (c.) 2. (p.) Pepper, மிளகு.
கறிக்குடலை, s. A doubled leaf for carrying curry in the hand.
கறிக்கூட்டு, s. Curry condiments ground together.
கறிச்சுரை, s. A class of gourds, any of the edible species, சுரை.
கறித்தும்பை, s. A plant so called because it is esculent.
கறித்தூள், s. Curry powders.
கறித்தேங்காய், s. A cocoanut suitable for curry.
கறிபதார்த்தங்கள், s. Things proper to form the main ingredients in curries, not the curry seeds.
கறிப்பாலை, s. A plant, ஓர்பாலை.
கறிமசாலை, s. The ingredients of curry.
கறியுப்பு, s. Culinary salt, உப்பு.
கறிவடகம், s. Curry condiments ground together and dried in cakes to be kept for use.
மரக்கறி, s. Curry of vegetables.
இலைக்கறி, s. A dish of greens or pot herbs, அடகு.
புளிங்கறி, s. A sour curry.
துவட்டற்கறி, s. A sort of curry without any gravy.

கறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bite, nibble, கடிக்க. 2. To eat by biting or nibbling—as biscuits, &c., புசிக்க. (p.)
கறித்தல், v. noun. The act of eating, புசித்தல். 2. The act of biting, கடித்தல்.

கறிப்புடல், s. A kind of beetle, சதுவண்டு. (Rott.)

கறு, s. [prop. கறுவு.] Anger, rage, malice, கோபம். (சது.) (p.)

கறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow black, to darken, கருமையாக. 2. (p.) To become impure, polluted, to contract moral defilement, களங்கப்பட. 3. To show signs of anger, to look black, to scowl, கோபக்குறிப்புக்காட்ட. 4. To be angry, கோபிக்க.
கறுத்தகம்பளி, s. A black hair cloth.
கறுத்தசாமை, s. A dark kind of grain. See சாமை.
கறுத்தவன், s. A dark or black person.

கறுப்பு, s. Blackness, darkness, கருமை. 2. (p.) Indications of anger, frown, scowl, சினக்குறிப்பு. 3. Anger, displeasure, சினம். 4. A spot, taint, pollution, moral defilement, &c., கறை. 5. (M. Dic.) Ambergris, மீனம்பர்.

பார்ப்பானிற்கறுப்பும்பறையனிற்சிவப்புமாகாது. A black skin in a Brahman and a light brown skin in a Pariar are equally bad.

கறுப்பன், s. A black person or animal, கரியன். 2. A demigod or ferocious deity, பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பன். 3. A dark kind of rice, கார்நெல்.

கூர்க்கறுப்பன்—மொட்டைக்கறுப்பன், s. Different kinds of dark rice.

கறுப்பி, s. A black woman, கரியள்.

கறுப்புக்காஞ்சொறி, s. A kind of plant, ஓர்செடி.

கறுப்புக்கொள்ள, inf. To take umbrage, to frown, கோபங்கொள்ள.

கறுப்புப்பட, inf. [prop. கருமேகம்பட.] To grow or spread—as a black spot on the skin.

மனக்கறுப்பு, s. Hatred, enmity.

கறுப்பி, s. Salt-petre, வெடியுப்பு. 2. A black beetle, கருவண்டு. 3. A kind of bismuth, காக்கிமிசு.

கறுமுறெனல்—கறுமொறெனல், v. noun. Showing signs of anger, speaking angrily, murmuring, சினக்குறிப்பு.

கறுவல், s. A black or dark person, கரியன். 2. [vul.] A black or dark animal of the larger kind, கரியது. 3. Black color, கருநிறம். 4. (p.) Signs of anger, சினக்குறிப்பு.

கறு, கிறேன், கறுவினேன், வேன், கறுவ, v. a. To exhibit signs of displeasure, to frown, look sternly, சினக்குறிப்புக்காட்ட. 2. To be angry, enraged, displeased; to be furious, சினக்க. 3. To entertain malice or implacable hatred, வைராக்கியஞ்சாதிக்க. (p.)

கறுவு, v. noun. Signs of anger, சினக்குறிப்பு. 2. Anger, rage, wrath, fury, சினம். 3. Malice, implacable hatred, வைராக்கியம்.

கறுள், s. A bridle, reins, கடிவாளம். (p.)

கறேரென்றிருக்க, inf. To be very black, கறுப்பாயிருக்க.

கறை, s. Rust, spot, stain, tarnish, blemish, மாசு. 2. Fault, defect, impurity, defilement, pollution, physical, moral or ceremonial, குற்றம். 3. Blackness, darkness, கறுப்பு. (c.) 4. (p.) Blood, இரத்தம். 5. A mortar for pounding, உரல். 6. Ebony, கருங்காலி. (பிங்.) 7. Tribute, poll-tax, குடியிறை. 8. Color, hue, tinge, நிறம். (சது.)

கறைதீர்தல், v. noun. Being free from tarnish or pollution.

கறைநீக்க, inf. To expel pollution or tarnish, to cleanse, purify.

கறைப்பட, inf. To be spotted, stained, polluted, defiled; to contract defilement, to become impure, physically, morally, or ceremonially.

கறைப்படுத்த, inf. To stain, taint, tarnish, pollute, defile, soil, blur.

கறைப்பட்டமனம், s. A polluted mind.

கறைப்பல், s. Discolored teeth.

கறைப்பிடிக்க, inf. To become rusty, to form—as rust. 2. To be stained or soiled with rust, verdigris, &c. 3. To collect—as blood in inflammations, &c.

கறைமிடற்றிறை—கறைமிடற்றோன், s. Siva as black-throated, from taking poison into his throat at the churning of the sea of milk, சிவன்.

கறையடி, s. An elephant, யானை.

கறையாயிருக்க—கறைகறையாயிருக்க, inf. To be full of spots.

இரத்தக்கறை, s. A stain of blood in cloth, &c.

கறையான், s. White-ants, Temio fatale, செல்.

கறையானரிக்க, inf. To gnaw or consume—as white-ants.

கறையான்கட்ட, inf. To form mould—as white-ants. 2. To mar—as white-ants.

கறையான்புற்று, s. White-ant hills.

கறையான்புற்றெடுக்கப்பாம்புகுடியிருக்கும்....... White-ants make the cells, and snakes occupy them. [prov.]

தாய்க்கறையான் — பெருங்கறையான், s. A large white-ant found in every nest, regarded as procreative of the whole; when removed, the nest perishes.

நிலக்கறையான், s. The common kind of white-ants.

பெருந்தலைக்கறையான், s. A large-headed species of white-ants.

கருங்கறையான், s. A black kind of white-ants.

மேய்ச்சற்கறையான், s. [prov.] A large kind of white-ant that consumes rapidly, but makes no avenue.

கற்கசர், s. Low base people, the vulgar, கீழ்மக்கள். (p.) 2. Severe, precise, illiberal or tenacious persons, லோபிகள்.

கற்கடகசிங்கி, s. A kind of drug, கடுக்காய்ப்பூ.

*கற்கம், s. Drugs pounded and steeped in oils or other liquids to form decoctions, tinctures, medicinal oils, &c., பலவகைக்கூட்டுமருந்து. 2. The residuum or sediment of decoctions, oil, ghee, &c., கஷாயவண்டல்முதலிய. 3. The flower of the Bassia longifolia, இலுப்பைப்பூ. 4. Medicinal drugs in general, கடைமருந்து. (p.)

*கற்கரி, s. A ewer, a small pitcher, a water-pot which may or may not have a nose like a tea-pot, கரகம். 2. A large pot for churning, தயிர்கடைதாழி. (p.)

கற்கா, s. One of the twelve districts where the கொடுந்தமிழ் is spoken.

கற்கி, s. A horse, குதிரை. 2. Vishnu in his tenth incarnation as a destroyer, when he assumes the shape of a horse to destroy the wicked; this is yet future, விட்டுணுஅவதாரத்தொன்று. 3. A temple, தேவாலயம். (சது.) (p.)

*கற்கிச்சா, s. Equation for the second inequality of a planet when its position is within six signs of aries. 2. Table of these equations, the annual parallax of the orbits of planets, given when their place in the heavens is from cancer to capricornus, கற்கிச்சாபதி; [ex கற்கி, cancer, சா, sign], meaning the signs of commutation from cancer to capricornus, which is equal to the annual parallax.

கற்பகக்கரம், s. A kind of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

கற்பகம்—கற்பகவிருக்ஷம், s. One of the five miraculous trees of Swerga yielding whatever is desired, பஞ்சதருவிலொன்று. This name is sometimes used for the five species.

கற்பகச்சோலை, s. Grove of Devendra in Swerga.

*கற்பம், s. The period of Brahma's life or one-hundred of his days and nights, பிரமனாயுசு. (சது.) 2. The periodical destruction of the world at the end of Brahma's day, also of his life, உலகமுடிவு. 3. [in pharmacy.] Medical powders to prolong life, secure immortal youth, சித்தர்களவுஷதம். 4. Renovating influence on the system from the use of the powders, மூப்பகற்றுமோர்மருந்து. (c.) 5. (p.) A day and night of Brahma, a period of 4,320,000,000 solar, siderial years, or years of mortals measuring the duration of the world, and as many, the intervals of its annihilation, பிரமதினம். 6. Swerga, the world of the devas, தேவலோகம். 7. A number—ten thousand millions, ஆயிரகோடி. 8. [in sacred science.] Treatises on the incarnation by which the deities respectively are invoked in worship, மந்திரசாஸ்திரம். 9. One of the six அங்கம், or parts of knowledge; that which treats of incantations, வேதாங்கமாறிலொன்று. 10. One of the nine Nidhis of Kuvera, நவநிதியிலொன்று. Wils. p. 202. Kalpa.

கற்பகாலம், s. The period of Brahma's day, or of his age, a kalpa.

கற்பஞ்சாதிக்க — கற்பஞ்சாப்பிட, inf. To inure the body to hardship—as ascetics, strengthening it with medicaments and by other means for promoting longevity, கற்பசித்திக்க.

கற்பநாள், s. A kalpa of time.

கற்பமுடிவு, s. The end of a kalpa.

கற்பாந்தம், s. The end of a kalpa, கற்பமுடிவு. (See கற்பம்.) 2. Stability, that which lasts long, உறுதியாயிருப்பது.

*கற்பனை, s. Elegance in poetry or explanation, புனைந்துரை. Wils. p. 203. Kalpana. 2. Teaching, instruction, கற்பிப்பு. (c.) 3. (p.) Learning, study, கல்வி. 4. Directions, instructions, commands, orders, கட்டளை. 5. Appointment, destiny, divine ordinance, விதிப்பு. 6. Purpose, decision, determination, நிரூபணம். 7. Skill, dexterity, சாதுரியம். 8. Revery, imagination, fancy, பாவனை.

கற்பனைக்குட்பட, inf. To submit to, or obey the law.

கற்பனைதள்ள—கற்பனைவிலக்க, inf. To violate a command, to disobey.

இராசகற்பனை, s. Royal commands, the order of a king or other ruling power.

குருகற்பனை, s. The precept of a Guru regarded as sacred, to be observed with undeviating scrupulosity.

தெய்வகற்பனை, s. A divine precept.

கற்பாரியம், s. A work on architecture, சிற்பநூலிலொன்று. (p.)

கற்பாலவணம், s. (For. கடற்பாலவணம்.) Sea-salt, சிக்கலவணம்.

கற்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To teach, instruct, instil knowledge, படிப்பிக்க. 2. To create, make, fabricate, construct, invent, compose a term, poem, &c., உண்டாக்க. (c.) 3. (p.) To direct, command, issue orders, order, charge, கட்டளைசெய்ய. 4. To appoint, destine, decree, ordain, assign, விதிக்க. 5. To purpose, determine, நியமிக்க. 6. To figure in the mind, imagine, fancy, form a vain project, to build castles in the air, பாவனைசெய்ய. 7. To appoint to an office, invest with office, to grant, confer, தொழிலில்வைப்பிக்க.

கற்பிக்குமுறைமை, s. Order in teaching.

கற்பித்தசொல், s. Verbal instructions. 2. A newly-invented form of expression, new-made word.

கற்பித்தபணிவிடை, s. Duties commanded, commissions.

கற்பித்துச்சொல்ல, inf. To fabricate stories, &c. 2. To invent, frame new forms of speech, to use words in a new sense for the occasion.

கற்பித்தோன், s. A teacher, instructor.

கற்பித்தல், v. noun. Teaching, instructing, commanding.

*கற்பிதம், s. An elephant, armed or caparisoned for war, போர்யானை. 2. Appointment, determination, purpose, நியமம். 3. Destiny, decree, divine ordinance, விதிப்பு. 4. Command, direction, order, கட்டளை. 5. Fancy, revery, பாவனை. 6. Being made, fabricated, artificial, composed, invented, அலங்கரிப்பு. Wils. p. 203. KALPITA.

கற்பு, s. Female virtue, conjugal fidelity, chastity, constancy, the virtue of a good wife, மகளிர்கற்பு. 2. (p.) Propriety, fitness, முறைமை. 3. Learning, study, knowledge, literature, information, intelligence, கல்வி. 4. Destiny, divine ordination, விதி. 5. A raised area within a fortification, மதிலுண்மேடை. 6. A surrounding wall, a fortification, மதில். 7. The முல்லை flower shrub, regarded by poets as an emblem of female chastity. 8. Justness, equity, moral rectitude, நீதிநெறி. 9. An ordinance, command, கற்பனை.

கற்பலங்காரி, s. A chaste virgin or woman.

கற்பழிக்க—கற்புக்குலைக்க, inf. To defile, corrupt chastity, to deflour.

கற்புக்குலைக்கிறவன், s. A ravisher, a deflourer.

கற்பழிந்தபெண், s. A defloured woman.

கற்பழிய, inf. To be defloured.

கற்பழியாதபெண், s. A virgin, an undefiled woman, கன்னி.

கற்பாட்டி—கற்பினள்—கற்புடையாள், s. A chaste woman, கற்புடையவள்.

கற்புடைமகளிரத்தியாயம், s. The chapter which treats of the qualities of a chaste woman, contained in the book காரிகைகண்டம்.

கற்பியல், s. A branch of அகப்பொருள், which treats of female chastity, கற்பொழுக்கக்கூறுமியல்.

கற்பிலக்கணம், s. The rules of chastity and housewifery.

கற்புடைமை, s. Female chastity and virtue.

கற்புநெறி, s. Female chastity (a pleonastic form).

கற்புவலிமை, s. The power of female chastity and virtue. 2. The miraculous efficacy of female chastity, which, when possessed in a high degree, is considered capable of counteracting the order of nature.

கற்று, s. A cow with a young calf, கன்றையுடையபசு. (p.)

கற்றை, s. A collection of hair, &c., மயிர்த்தொகுதி. 2. A handful of straw, &c., கைக்கோர்கற்றை. 3. Turf, புற்கற்றை. 4. A collection of rays, கதிர்க்கற்றை. 5. Cocoanut leaves braided like ropes—as bandages for hedging, தென்னோலைக்கற்றை. (c.)

ஊத்தைகற்றைகற்றையாய்க்கழன்றது. The dirt came off in flakes.

மயிர்கற்றைகற்றையாய்ப்போயிற்று. The hair is all in tangles.

பிடித்தாற்கற்றை, விட்டாற்கூளம். If settled now, it will be in order; if left, it will be deranged.

கற்றைசொருக—கற்றைபோட, inf. To thatch.

கற்றைபிடிக்க, inf. [prov.] To braid cocoanut bandages. 2. To fasten bandages to a hedge. 3. To fasten a bandage—as to thatch on the roof of a house.

கற்றைவைத்துக்கட்ட, inf. [prov.] To tie a hedge with bandages. 2. To build with a handful of mud, cement.

விழற்கற்றை, s. A handful of tank grass.

கன, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To be heavy, to become heavy, massive, solid, thick, hard, indurated, பாரமாயிருக்க. 2. To be thick, close, crowded, numerous, பருக்க. 3. To be abundant, copious, to outweigh, &c., அதிகரிக்க; the infinitive used adverbially expresses very much.

கனக்கக்கொடுத்தான். He gave plentifully.

கனத்தஉடைமைக்கனத்தழியாது. Solid property will not soon be injured.

காரியங்கனத்துக்கொண்டது. The matter has become more serious.

குற்றங்கனத்துக்கொண்டது. The crime is aggravated.

குரல்கனத்துப்போயிற்று. The voice is become heavy, hoarse—as of one who has reached manhood, one who drinks liquor, &c.

கனத்தஆக்கினை, s. Severe punishment.

கனத்தகுடி, s. An illustrious and noble family.

கனத்தசமுசாரம், s. A numerous family.

கனத்ததோல், s. Thick skin—as that of a beast or of the hand, &c., hardened and thickened by labor.

கனத்தநாள், s. A critical day in diseases—as the day of new or full moon, &c., when the influence of the planets is unusually powerful, aggravating disease, &c. On such days it is deemed improper to bathe, take medicine, &c. (c.)

கனத்தபயிர், s. A thick crop.

கனத்தபனி, s. A heavy dew.

கனத்தமனிதன், s. A large heavy man.

சரீரங்கனத்துக்கொள்ள, inf. To become heavy—as the body, by disease, humors, corpulency, &c.

தலைகனத்துக்கொள்ள, inf. To grow heavy—as the head through cold.

வயிறுகனத்துக்கொள்ள, inf. To have indigestion. 2. To eat a belly-full, to be well stuffed. 3. To become gravid; sometimes in this meaning, spoken in contempt, of pregnancy from illicit intercourse.

கனப்பு, v. noun. [vul.] Thickness, becoming thick, கனம். 2. Weight, heaviness, solidity, gravidity, பாரம். 3. The hardness of a swelling, அழுத்தம். 4. Stoutness, lustiness, grossness, கொழுப்பு. 5. Pride, self-importance, இறுமாப்பு.

உன்கனப்பெடுத்துப்போடுவேன். I will reduce you.

சரீரக்கனப்பு, s. Heaviness of the body—as in plethora, &c.

தலைக்கனப்பு, s. Heaviness in the head.

வயிற்றுக்கனப்பு, s. Heaviness of the system from indigestion, constipation, &c.

கனகதப்பட்டை, s. A small kind of tabor, ஓர்வாச்சியம்.

கனகதம், s. A camel, ஒட்டகம். (p.)

கனகதர், s. Rogues, base persons, சண்டாளர். 2. Low caste people who eat flesh, புலையர். (p.)

*கனகம், s. Gold, பொன். Wils. p. 186. KANAKA. (p.)

கனகக்கொடியோன், s. A name of a king, having a golden banner. See கன்னன். (சூ.)

கனகசபை, s. The golden hall, one of the sacred apartments of Chithambram temple, பொன்னம்பலம்.

கனகதண்டிகை—கனகபல்லக்கு, s. A palankeen studded with gold, பொற்சிவிகை.

கனகதண்டிகைவேந்தர்—கனகபல்லக்குத்தனை, s. A gentleman or king worthy to ride in a golden palankeen—used by Pariars in flattery.

கனகபரிட்சை, s. Acquaintance with precious metals—one of the sixty-four கலைஞானம்.

கனகமாரிபொழிய, inf. To bestow liberally, lit. to rain gold.

கனகமாரிபொழிந்ததுபோலே. As bountiful as if it rained gold.

கனகன், s. An Asoor, இரணியன்.

கனகாசலம், s. Mount Meru, மேருமலை. Wils. p. 186. KANAKACHALA.

கனகாசனம், s. A golden seat, throne, &c., பொன்னாசனம்.

கனகாபிஷேகம், s. Pouring out gold on the head of an idol or otherwise, in imitation of anointing, சொர்ணாபிஷேகம். இப்படிச்செய்தாற்கனகாபிஷேகம்பண்ணுவானா. If I did so, would he shower gold on me?

கனகாமிர்தம், s. Silver.

கனங்காய், s. A tree whose flowers are fragrant, Artabotrys odoratilysinica.

கனசாரம், s. Camphor, கருப்பூரம். (p.)

கனதி, s. Thickness, பருமை. 2. Heaviness, ponderosity, gravity, பாரம். 3. [vul.] Pride, haughtiness, இறுமாப்பு.

கனத்தி, s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, வைப்புபாஷாணம்.

கனநயதேசியங்கள், s. Various modes of singing, இராகபேதம்.

*கனம், s. Heaviness, weight, gravity, பாரம். 2. Thickness, பருமை. 3. A solid, a cube, கனச்சதுரம். 4. Honor, dignity, respectability, moral worth, பெருமை. 5. Gravity, solemnity, பாரிசித்தனே. 6. Abundance, plenty, copiousness, much, excessiveness, மிகுதி. 7. Sonorousness or depth of musical sounds, இசைவிகற்பம். Wils. p. 308. G'HANA. (c.) 8. (p.) Density, closeness, செறிவு. 9. Hardness, solidity, வன்மை. 10. Width, breadth, extension, அகலம். 11. A multitude, assemblage, quantity, number, crowd, கூட்டம். 12. Clouds, மேகம். 13. Gold, பொன். 14. The thick root of கோரை grass, கோரைக்கிழங்கு. 15. A circle, வட்டம் 16. Dignity, elegance, சீர்மை.

கனகனசங்கலிதம், s. Adding the cubes of the natural numbers with the sum of their roots.

கனகோபம், s. Great rage.

கனங்கொள்ள, inf. To become heavy, ponderous, cumbrous. 2. To become serious, important, momentous.

கனசங்கலிதம், s. [in arithmetic.] The summing up of a series of the cubes of numbers in the same order, தொகைப்பெருக்கு. See சங்கலிதம்.

கனசனம், s. Numerous people, a great crowd.

கனசாமர்த்தியம், s. Great talents, skill, dexterity.

கனதடிப்பு, s. Bulkiness, heaviness.

கனதுணிவு, v. noun. Great boldness, a daring exploit.

கனபத்தி, s. Distinguished piety. கனபத்தியானபொருத்தனே. A solemn vow. சற்கிரியைகளுக்குக்கனபத்தியானசனம். A people zealous of good works.

கனபலம், s. The contents of a solid, திரணை. Wils. p. 308. G'HANA-PHALA.

கனமழை, s. Heavy rain.

கனமாயிருக்க, inf. To be heavy, thick, to be of great weight, importance.

கனமாயெண்ண—கனமாய்வைக்க, inf. To esteem, value highly, greatly.

கனமாரி, s. Heavy and continued rain, அதிகமழை.

கனமானஉபதேசம், s. Weighty or solemn instruction.

கனமானகாரியம், s. A serious matter, a weighty affair.

கனமின்மை, s. Want of gravity, or weight, disrespect.

கனமுள்ளவன், s. An eminent person.

கனமூலம், s. Cube root, ஓரெண்.

கனம்பண்ண — கனப்படுத்த, inf. To honor, respect, esteem.

கனம்பாட, inf. To sing with a full deep voice.

கனம்பார்க்க inf. To estimate by weight, to consider one's condition, external circumstances.

கனயோகம், s. Very good luck or fortune.

கனயோகசாலி, s. A very fortunate man.

கனரசம், s. Rain, மழை. 2. Water, நீர். Wils. p. 308. G'HANARASA.

கனருசி, s. Lightning, மின்னல்.

கனவான், s. A respectable man, கனமுடையவன்.

கனவிமரிசை, s. Strict examination, investigation.

கனவிருள், s. Thick darkness.

கனவீனம், s. Dishonor, disgrace, மகிமைக்குறைவு. 2. Lightness, பாரக்குறைவு.

கனோபலம், s. Hail, ஆலாங்கட்டி. Wils. p. 309. G'HANOPALA.

கனலி, s. The sun, சூரியன். 2. Fire, நெருப்பு. 3. Hog, பன்றி. (திவா.) (p.)

கனலு—கனல், கிறேன், கனன்றேன், வேன், கனல, v. n. To be hot, to glow—as fire, fever, the sun in a slight degree, தீக்கனல. 2. To burn, எரிய. 3. To be angry, to be displeased, to show signs of anger, கோபிக்க. (p.)

காய்ச்சல்கனன்றுகொண்டிருக்கிறது. There is a little fever (as when it begins or abates).

கனறல், v. noun. Being hot, swift, கடுப்பு. 2. Anger, கோபம்.

கனற்சி, v. noun. Heat, glow, வெப்பம். 2. Anger, சினம்.

கனல், s. Fire, நெருப்பு. (p.)

கனல்நிறக்கல், s. A ruby, செம்புக்கல்.

கனல்பேதி, s. A kind of ochre, சகஸ்திரபேதி

கனவட்டம், s. A horse, குதிரை. 2. A horse of Pandian, பாண்டியன்குதிரை. (p.)

கனவிரதம், s. Water, நீர். (p.)

கனவு, s. A dream, கனா. 2. Sleep, நித்திரை. 3. Stupor, drowsiness, bewilderment, மயக்கம்.

கனவிலும்காக்கைமலத்தின்னக்காணும். The crow even dreams of feeding on excrement.

கனவிலுந்தீங்குநினேயான். He will not think evil even in his dreams.

கனவிலும்பொய்சொல்லான். He will not falsify even in his dreams, he will not dream of falsifying.

கனவிற்கண்டபொருள்கானலிற்கண்டபுனல். The substance of a dream is like the mirage of the arid desert.

ஊமைகண்டகனவுபோல். Like the dreams of the dumb that cannot be disclosed—spoken of things improper or impossible to disclose.

கனவின்பலன், s. The accomplishment of a dream. 2. The interpretation of a dream. கனவின்பலனைச்சொல்ல. To interpret dreams.

கனவுகாண, inf. To dream.

கனவுநிலையுணர்த்தல், v. noun. The relation of dreams.

கனவுநூல், s. A treatise which prescribes rules to interpret dreams.

தீக்கனவு, s. A bad dream, either ominous or inauspicious in its character.

நற்கனவு, s. A good dream.

கனற்கூர்மை, s. Glass-gall, வளேயலுப்பு.

கனற்சிலே, s. A kind of ore, மனச்சிலே.

கனற்பு, s. Hearth, அடுப்பு.

கனற்று, கிறேன், கனற்றினேன், வேன், கனற்ற, v. n. To heat gently, to impart heat (by direct rays, &c.), not applicable to heating in a vessel, &c., சுட. 2. v. n. To burn, எரிய. (p.)

வெயில்பிள்ளையைக்கனற்றியது. The sun has made the child a little hot.

கனற்றல் — கனற்றுதல், v. noun. Heating.

*கனனம், s. Burying, hiding, புதைப்பு. (p.)

கனனத்தம்பம், s. One of the sixty-four கலைஞானம்—preventing the discovery of things concealed.

கனன்றல், s. Another form of கனறுதல். 2. Showing signs of anger, சினக்குறிப்பு. (p)

கனா, s. A dream, கனவு.

கனாக்காணுதல், v. noun. Dreaming.

*கனி, s. A mine for jewels, for precious metals, பொன்முதலியனபிறக்குமிடம். (p.)

கனி, s. Fruit, பழம். 2. Fruit ripe, mellow fruit, முதிர்ந்தபழம். 3. (p.) Sweetness, தித்திப்பு.

கனிகாலம், s. The fruit season from April to July inclusive.

கனியுங்காயும், s. Fruits ripe and unripe, such as are eaten without cooking.

கனிவகை, s. Various kinds of fruits.

முக்கனி, s. The three principal fruits. See பழம்.

கனி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To ripen—as fruits, to grow ripe, to be ripe, mellow, luscious, sweet, பழுக்க. 2. To be over-ripe, கனிய. 3. To be in flames, to glow, பழுக்கக்காய. 4. To grow tender, to melt, be soft—as the heart by affection, sexual love, devotion, &c., கரைய. 5. To be melted, to be in a state of fusion, உருக. 6. (p.) To be cheerful, be glad, மனங்களிக்க. 7. To be excessively enraged, கோபிக்க. 8. v. a. To bury, conceal, hide, புதைக்க.

கிழங்குகனியவெந்தது. The yams are well boiled.

கனிந்தசொல், s. Sweet words.

கனிந்தபழம், s. Ripe fruit.

கனிந்தபாடம், *s.* A well-learnt lesson, verse, &c., well committed to memory.

கனியப்பண்ண, *inf.* To cause to grow tender—as fruits, or the heart. 2. To pacify, conciliate, win over.

கனியப்பழுக்க, *inf.* To ripen to mellowness.

கனியவெந்தஇரும்பு, *s.* Red-hot iron.

கனியவைக்க, *inf.* To force the ripening of fruits.

மனங்கனிய, *inf.* To melt—as the heart, with love, devotion, &c. அவன்மனதைப்பொருபடிகனியப்பண்ணிப்போட்டாள். She has contrived to gain his affections.

கனிதல், *v. noun.* Vehement anger, பெருங்கோபம். 2. Tenderness, pity, இரங்கல். 3. The act of burying, புதைத்தல். 4. State of being over-ripe, கைதல்.

கனிவு, *v. noun.* Ripeness, maturity, mellowness, lusciousness in fruits, முதிர்வு. 2. Tenderness of mind, softness, melting of heart, இரக்கம். 3. Connubial love, mutual affection, அன்பு.

கனிவாயிருக்க, *inf.* To be in the enjoyment of mutual happiness, mirth, delight.

கனிகரம், *s.* [*vul.*] Affection, love, அன்பு.

*கனிட்டம்—கனிஷ்டம், *s.* Smallness, சிறுமை. 2. The little finger, கடைவிரல். Wils. p. 186. KANISHTA.

கனிட்டன், *s.* (*plu.* கனிட்டர்.) A younger brother, தம்பி. Wils. p. 186. KANISHTA. 2. An inferior, கீழ்மகன்.

கனிட்டிகை, *s.* The little finger, கடைவிரல்.

*கனிட்டை, *s.* The little finger, கடைவிரல். Wils. p. 186. KANISHTA. 2. A younger sister, பின்பிறந்தாள்.

*கனித்திரம், *s.* A hoe, மண்வெட்டி. Wils. p. 271. KHANITRA. (*p.*)

கனியாமணக்கு, *s.* A species of the ஆமணக்கு shrub. 2. Pawpaw tree, பப்பாமரம், Carica papaya.

கனுக்கு, கிறேன், கனுக்கினேன், வேன், கனுக்க, *v. a.* [*prov.*] To shake the voice in singing, quaver or flourish, குழைக்கிசைக்க. 2. To reduce the system by disease, by labor; to train, inure, keep closely engaged, employed, &c.; to mature or mollify by training, to cause to grow mellow, by heat, by reiterated pressure, &c., கசக்கப்பண்ண. என்மனதைதாளுக்குநாள்கனுக்கிப்போட்டான். He has at length got me to consent. காய்ச்சலவனைநாளுக்குநாள்கனுக்கிப்போட்டது..... The fever has gradually reduced him.

கனுக்குப்பினுக்கென, *inf.* To be overjoyed, மிகக்களிப்பாயிருக்க. 2. To be convivial, அன்பாயிருக்க. 3. To be in a bustle, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கனை, *s.* Sound, roar, resonance, acclamation, ஒலி. 2. Closeness, thickness, செறிவு. 3. Fulness, intensity, நிறைவு. (சது.) (*p.*)

கனைகதிர்ச்செல்வன், *s.* The prince of thick-set rays—the sun, சூரியன். (சூடாமணி.)

கனையிருள், *s.* Thick darkness. (கன்றுநுளை.)

கனைவரிவண்டு, *s.* A large humming beetle.

கனை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* (*generally used with the impers. terminations.*) To sound, roar—as the sea, a drum, &c., ஒலிக்க. 2. To neigh—as horses; to whinny, bray—as asses; to bellow—as buffaloes; to bleat—as he-goats in rut, குதிரைமுதலியகனைக்க. 3. To make a mock laugh, to hem at one in contempt, or ridicule, கொக்கரிக்க. 4. To sound the fourth letter in each class of Sanscrit letters, கனைத்தொலிக்க.

கனைக்குதல்—கனைத்தல், *v. noun.* The act of sounding, ஒலித்தல். 2. Clamor, ஆரவாரம்.

கனைப்பு, *v. noun.* Sound, roar, ஒலிப்பு. 2. Neighing, braying, bellowing of buffaloes, குதிரைமுதலியவற்றின்கனைப்பு. 3. Laughter, horselaughter, கொக்கரிப்பு.

கன், *s.* The pan of a pair of small scales, சிறுதராசுத்தட்டு. (கன்றூல்.) 2. Work in brass, கன்னார்தொழில். (*p.*)

கன்னத்தட்டு, *s.* [*as* கன்.] The pan or dish of a balance, சிறுதராசுத்தட்டு.

கன்னார், *s.* Braziers, bell-founders, copper-smiths, &c., கஞ்சகாரர்.

கன்பாயாநாடு, *s.* Cambay in the kingdom of Guzerat.

*கன்மடம்—கல்மஷம், *s.* Sin, பாவம். 2. Dirt, foulness, அழுக்கு. 3. Dross, scoria, கறை. 4. Lead, because black, ஈயம். Wils. p. 203. KALMASHA.

*கன்மம், *s.* Moral actions, especially in their effects—as the cause of transmigrations and their accompanying joys and sorrows, pleasure and pains, intelligence or stupidity, &c., சஞ்சிதகன்மம். 2. Actions, செய்தொழில். 3. Evil actions, evil, vice, தீவினை. (See கருமம்.) 4. Fate, destiny, the fruits, retributions, &c., of actions in former births, பிராரத்தகன்மம். Wils. p. 198. KARMMAN. In the Agamas, actions and their effects are of three classes, viz.: 1. ஆகாமியம், moral actions, good and evil of the present life, considered as the source of future births with their suffering and enjoyment. 2. சஞ்சிதம், the accumulated actions of the soul in former births, the retributions of which are to be experienced in future transmigrations. 3. பிராரத்தம் or பிராரத்துவம், the enjoyment and sufferings apportioned to the soul in the present state—as the retributions of actions in former births. அவனைக்கொல்லாதேகன்மம்பிடிக்கும். Do not kill him, if you do, the action will seize you.

கன்மங்கட்டுப்பட, *inf.* See கருமங்கட்டுப்பட.

கன்மகாண்டம், *s.* A medical book treating of diseases, as caused by the sins of former births, and the means necessary to remove them, so that medicines may prove effectual, நோய்நிதானநூல்.

கன்மசண்டாளன், *s.* See கருமசண்டாளன்.

கன்மசாந்தி, *s.* A ceremony for the expiation of the evil of former deeds, கருமநிவர்த்தி.

கன்மஞ்செய்தகுடி, *s.* A family guilty of wicked actions in former births, now made manifest by their sufferings.

கன்மத்தியாகம், *s.* Expiation of the evil of a former birth.

கன்மத்துரோகி, *s.* A wicked wretch, a criminal, சண்டாளன்.

கன்மநிவர்த்தி—கன்மநிவாரணம், *s.* See கருமநிவர்த்தி.

கன்மந்தொலைய, *inf.* To become extinct, to be worked or eaten out and terminated—as former evil deeds.

கன்மபந்தம், *s.* [*as* கருமபந்தம்.] The bond or connexion between the sins of former births and their subsequent punishment.

கன்மபரிபாகம், *s.* Ripening, or expiration of the accumulated merit of the actions of former births, கன்மமொழிவு.

கன்மபாதகம், *s.* A heinous crime.

கன்மபாதகன், *s.* One guilty of some heinous crime, கொடியபாதகன்.

கன்மபூமி, *s.* The earth as the theatre of moral actions, or place where virtue and vice are practised, and their respective merit and demerit accumulated, பூலோகம்.

கன்மம்பிடிக்க, *inf.* To attend, follow, or pursue—as the guilt of crimes personified.

கன்மம்புசிக்க, *inf.* To experience the good or evil of former actions.

கன்மவலை, *s.* The net of moral actions, கன்மபாசம்; i. e. the entanglements of births, or actions and their result, in subsequent transmigrations.

கன்மவாதனை, *s.* See கருமவேதனை.

கன்மரோகம்—கன்மவியாதி, *s.* See கருமவியாதி.

கன்மவுடம்பு, *s.* Bodies assumed, as a result of former deeds, கன்மசரீரம்.

கன்மாதி, *s.* Funeral rites, &c., for deceased ancestors, சமாதி.

கன்மி, *s.* A heinous sinner, a perpetrator of crimes, கருமி.

கன்மேந்திரியம், *s.* The five organs of action, தொழிற்கருவி. See இந்திரியம்.

கன்று, *s.* A calf, colt, &c., the young of the buffalo, cow, mare, camel, bos graven, bos grunniens, elk, deer, and elephant, எருமை, ஒட்டை, கடமை, கவரி, காட்டா, குதிரை, பசு, மரை, மான், யானைமுதலியவற்றின்குட்டி. 2. Sapling, a young tree in general, இளமரம் (*c.*) 3. (*p.*) A small thing, a trifle, a particle, அற்பம் 4. A bracelet, கைவளை.

கன்றுந்தாயும், *s.* A cow and calf. இளமையிற்பயிராக்கப்படுமவிருக்ஷத்தின்கன்றுகள். Plants grown up in their youth.

கன்றுகாலி, *s.* Cattle, old and young, of the bovine species.

கன்றுகொல்லி, *s.* A disease in cows causing the death of their calves, மடுகெருக்குவரும்ஒர்நோய்.

கன்றுக்குட்டி, *s.* [*vul.*] A calf.

கன்றுதாய்ச்சி, *s.* A cow great with young, குற்பசு.

கன்றுபட, *inf.* To be in calf.

கன்றுபோட—கன்றீன, *inf.* To calve.

கன்றூட்ட, *inf.* [*prov.* கன்றுக்கூட்ட.] To suck, as calves.

கன்றூட்டவிட, *inf.* To let the calf suck after milking, in order to get an increased supply, which otherwise is retained. 2. To allow the calf to suck—the act of the cow.

கடாரிக்கன்று, *s.* A cow-calf.

வாழைக்கன்று, *s.* Plantains, the sucker or shoot, Musa paradisiaca.

சேங்கன்று, *s.* A bull-calf.

மாங்கன்று, *s.* A shoot of the mango tree.

இளங்கன்று, *s.* A young calf.

ஊட்டுகன்று, *s.* A sucking calf.

ஊட்டுமறந்தகன்று, *s.* A weaned calf.

முதுகன்று, *s.* A grown calf.

மான்கன்று, *s.* A fawn.

கன்று, கிறேன், கன்றினேன், வேன், கன்ற, *v. a.* To become sore—as with a blow; as the feet with walking; the hands with first using a tool, &c., காய்த்திறுக்கன்ற 2. To be burnt with the sun, வெயிலிலுல்மு கக்கன்ற. 3. To grow hard and unfit for use—as fruits by injury in their growth—as plantains by the application of too much heat, in smoking or forcing them, கசப. 4. To grow hard and unrelishable—as vegetable curries, through failure of heat in cooking, பதனழிய. (*c.*) 5. (*p.*) To have the feelings wounded, to be aggrieved, விசனப்பட. 6. To be violent, enraged, கடுங்கோபங்கொள்ள.—*Note.* போதல் is commonly joined with the gerund of this verb.

கன்றும்வயவேந்தர். Violent kings that are enraged.

அவன்கைகன்றிப்போயிற்று. His hand is hurt, bruised, &c.

கன்றினகுரல், *s.* Harshness of voice, deep or gutteral voice.

கன்றுகாமம், *s.* Headstrong lusts.

கன்றுசினம், *s.* Violent anger.

கன்றல், *s.* Anger, கடுப்பு. 2. Sign of anger, சினக்குறிப்பு. (*p.*)

கன்றுதல், *v. noun.* The state of being over-ripe, கைதல். 2. Pitying, இரக்கல். 3. Rottenness, பதனழிவு.

கன்றுபுக்கான், *s.* An herb, Commelina communis, *L.* (*Rott.*)

கன்னகம், *s.* An instrument for housebreaking, கன்னக்கோல். (*p.*)

கன்னங்கரியது, *s.* A thing very black, மிகக்கரியது. (*c.*)

கன்னங்கரியர், *appel. n.* Very black people, மிகக்கரியர்.

கன்னங்கரேரென்றிருக்க, *inf.* [*vul.*] To be excessively dark or black, மிகக்கருமையாயிருக்க.

கன்னங்கரேரென்றிருக்கிறவிருள். Pitch darkness.

கன்னங்கரேரென்றிருக்கிறான். He is very dark.

*கன்னடம், *s.* [*impr.* கன்னுடம்.] The Canarese country, ஓர்தேசம். 2. The Canarese language, ஓர்பாஷை. 3. One of the forty-two new Hindu tunes, an evening melody, ஓரிராகம். Wils. p. 196. KARN'ADA.

கன்னடகவுளம், *s.* A kind of tune, ஓரிராகம்.

கன்னடியம், *s.* [*prop.* கன்னடம்.] The Canarese language and country.

கன்னடியர், *s.* [*prop.* கன்னடர்.] The Canarese people.

*கன்னம், *s.* Cheeks, கதுப்பு. 2. An instrument for breaking into houses, கன்னக்கோல். (*c.*) 3. (*p.*) Ear, காது. Wils. p. 195. KARN'A. 4. An elephant's ears, யானைச்செவி. 5. Nerves, நரம்பு. 6. Hypothenuse of a right angled triangle, or the diagonal of a tetragon, அட்சுக்கன்னம். 7. True distance of a planet from the earth, கிரகமார்க்கவளவு. 8. A goldsmith, பொற்கொல்லன். (சது.) 9. The scale or dish of a balance, தராசுத்தட்டு.

கன்னகடூரம், *s.* Harsh, grating, dissonant sound, uncouth to the ear.

கன்னக்காரன், *s.* A burglar, கன்னமிடுபவன்.

கன்னக்கிரந்தி — கன்னப்புற்று, *s.* A swelling in the cheek from the venereal disease, கன்னத்திலுவருமேகரோகம்.

கன்னக்கோல், *s.* An implement for breaking through the walls of houses, கன்னகம்.

கன்னக்கோல்வைக்க—கன்னமிட, *inf.* To commit burglary by breaking through a wall.

கன்னசூலை, *s.* A tumor in the region of the cheek, one of the arthritic class of diseases. See சூலை.

கன்னத்தட்டு, *s.* [*as* கன்னம்.] The dish of a balance, நிறைதராசுத்தட்டு.

கன்னத்திலேயடிக்க – கன்னத்திலே யறைய—கன்னத்திற்போட, *inf.* To slap the face, to box the ears.

கன்னபரம்பரைஞானம்—கன்னபாரம்பரியம், *s.* Tradition, oral transmission of intelligence, history, news, meanings, &c., பரம்பரைக்கேள்விபால்வந்தஞானம்.

கன்னபாகம், *s.* The ear, காது.

கன்னபூரம், *s.* A kind of ear-ornament, காதணியிலொன்று. 2. The ear, காது.

கன்னபூஷணம், *s.* Ear-ornaments, காதணி.

கன்னப்பரிசை, *s.* The whiskers or beard on the cheek.

கன்னப்பள்ளம், *s.* The hollow of the cheek.

கன்னப்பிளவை, *s.* A cancer or scirrous affection in the cheek—as கபோலப்பிளவை.

கன்னப்பூ, *s.* A kind of female ear-ornament, காதணியிலொன்று.

கன்னப்பொறி, *s.* The temples, the upper part of the side of the head, காதினருகானபொறி.

கன்னமதம், *s.* Secretion from the temples of the elephant, யானைமும்மதத்திலொன்று.

கன்னமீசை, *s.* [*prov.*] The whiskers.

கன்னமூலம், *s.* The interior or root of the ear, காதினடி.

கன்னவேதம்—கன்னவேதை, *s.* [*as* காதுகுத்தகை.] Perforating the ear, for ear-rings with appropriate ceremonies. Wils. p. 195. KARN'AVEDA.

கன்னுவதங்கம், *s.* An ear-ornament, காதணிவகுப்பு.

கசகன்னம், *s.* Voluntary motion of the ear. 2. A kind of magical trick.

கன்னல், *s.* Sugar-cane, கரும்பு. 2. Sugar-candy, jaggary, sugar, &c., சருக்கரை. 3. A water-pot with a spout, கரகம். 4. An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை. 5. A perforated hour-vessel that fills and sinks at the expiration of the hour, நாழிகைவட்டில். (*p.*)

கன்னற்கட்டி, *s.* Sugar-candy, கற்கண்டு.

*கன்னன், *s.* Karna, an ancient prince, sovereign of Angadesa and an elder brother of the Pandu princes, being the son of Surya by Kunti, before her marriage with Pandu, described in the B'harata, ஓரரசன். Wils. p. 195. KARN'A. He is one of the seven famous liberal princes of the medium class.

கன்னனூர், *s.* Cannanore, a town built by king Kannen.

கன்னு, *s.* See கருணு.

கன்னுபின்னுவெனல், *v. noun.* Chattering inarticulately, உருத்தெரியாமற்சொல்லல். 2. Pretending to teach and talk of things beyond one's ability, குளறல்.

கன்னுபின்னா, *s.* The same as கன்னுபின்னு.

*கன்னி, *s.* A virgin, a maiden, a young unmarried woman, குமரி. 2. Virgo, a sign of the zodiac, ஓரிராசி. Wils. p. 187. KANYA. 3. [*in mythology.*] A river that flows into the sea at Cape Comorin, regarded as a sacred virgin, ஓராறு. (*c.*) 4. (*p.*) Youthfulness, tenderness, juvenility, இளமை. 5. Virginity, கற்புக்கெடாமை. 6. A woman, பெண். 7. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 8. The wild or Socotrine aloe, an evergreen, கற்றாழை, Aloe perfoliata. 9. A wild creeper, the காக்கணம். 10. Unfading, imperishable, eternal youth, freshness, vigor, evergreen, அழிவில்லாமை. 11. A female ascetic, தவப்பெண். 12. A female possessing eternal youth—spoken of the goddesses or celestial females, தெய்வப்பெண். 13. Durga, துர்க்கை. 14. A plant, சாவிகு. (*Rott.*)

கன்னிகழியாதஆண்பிள்ளை, *s.* A chaste youth.

கன்னிக்கால், *s.* The first post set up in the wall of a new house facing south, decked with cloth, in imitation of a female, முதல்நாட்டுந்தம்பம். See கலியாணம்.

கன்னிக்கால்நாட்ட, *inf.* To set up the first post in a large building. 2. To plant the first marriage post.

கன்னிக்குட்டி, *s.* [*prov.*] The first kid or lamb.

கன்னிக்கோழி, *s.* A pullet nearly arrived at maturity.

கன்னிச்சவ்வு—கன்னிமுத்திரை, *s.* The hymen.

கன்னித்திங்கள் — கன்னிமாதம், *s.* The month of September when the sun is in the sign virgo, புரட்டாசிமாதம்.

கன்னித்தீட்டு, *s.* The catamenia of a young woman, deemed impure in a higher degree than afterward.

கன்னித்துவம்-கன்னிமை, *s.* Virginity, virgin age, கன்னித்தன்மை.

கன்னிபுதன், *s.* Mercury in the sign virgo, indicating learning in one born under its influence.

கன்னிப்பருவம், *s.* The age of mature virginity.

கன்னிப்பிள்ளைத்தாய்ச்சி, *s.* [*prov.*] A woman in her first pregnancy.

கன்னிமதில், *s.* Imperishable fortress walls.

கன்னிமார், *s.* Virgins, deified females who were pious virgins on earth, afterward born in deified forms, in the supernal worlds in some one of the three lower states of bliss, கன்னியர்.

கன்னிமையழித்தல் — கன்னியழித்தல், *s.* The crime of deflouring a virgin. 2. The guilt of suffering a virgin to be defloured.

கன்னிமையழிய—கன்னியழிய, *inf.* To lose virginity, to be be defloured, கன்னிமைகெட.

கன்னியழியாதபெண், *s.* A girl that has not lost her virginity.

கன்னியாகுமரி, *s.* The கன்னி river. 2. Cape Comorin, the southern point of India.

கன்னியாஸ்திரி, *s.* A girl arrived at maturity, a virgin, கன்னிப்பெண்.

கன்னியிற்பெறும்புதல்வன், *s.* The son of a young unmarried woman.

கன்னியீற்று, *s.* The first calving of a cow.

கன்னிகாரம், *s.* A kind of cotton tree, கோங்குமரம், Petrospermum acerifolium.

***கன்னிகை,** *s.* A virgin undefloured, a girl unmarried, கன்னிமையழியாதவள். 2. The five கன்னிகை, viz.: அகலிகை, the wife of கௌதமன்; திரௌபதை, the wife of the பஞ்சபாண்டவர் or five brothers, sons of the king பாண்டு; சீதை, the wife of இராமன்; தாரை the wife of வாலி; and மண்டோதரி, the wife of இராவணன். 3. (*p.*) The pericarp of a lotus, தாமரைப்பொகுட்டு. Wils. p. 196. KARNIKA. 4. A flower-bud, பூவரும்பு. (*p.*)

கன்னிகாதானம்—கன்னியாதானம், *s.* Giving a virgin in marriage—one of the thirty-two meritorious acts. See அறம்.

கன்னிகாரத்தினம், *s.* An illustrious virgin.

கன்னிறம், *s.* A kind of shrub, நிச்செடி, Monetia. (*Phy. Dic.*)

கன்னுவர், *s.* Braziers, bell-founders, கன்னார்.

கன்னுறுகம், *s.* An herb, சிறுகீரை, Amaranthus campestris. (*Phy. Dic.*)

கன்னை, *s.* [*prov.*] A party, a side, party in games, wrestling, fighting, &c., கட்சி.

கன்னைக்கொற்றி, *s.* One who joins with each of the two parties, generally in playing, இருகட்சிக்குஞ்சகாயஞ்செய்வோன்.

கன்னைபிரிக்க, *inf.* To divide a company into two parties for a game.

கன்னைமாற, *inf.* To change sides for a new game.

கா

கா. A syllabic letter, the consonant க் and long vowel ஆ. உயிர்மெய். 2. *s.* A pole with ropes attached on the shoulder, for carrying common burdens, or gifts to a temple, &c., காவடி. (*c.*) 3. (*p.*) A lever or beam for a well-sweep, also the lever of steel yards, scales, &c., துலாக்கோல். 4. A grove, சோலை. 5. A flower garden, பூந்தோட்டம். 6. A poetic expletive, அசைச்சொல். இவளிவட்காண்டிகா. See her here. (கன்னுநூல்.)

காக்காரர், *s.* [*prop.* காவுவோர்.] Bearers of palankeens, pole-burdens, &c., persons who carry burdens suspended from a pole on the shoulders.

காத்தடி — காத்தண்டு, *s.* A pole for carrying burdens, காவடித்தண்டு.

காமரம், *s.* [*prov.*] A pole for carrying on the shoulder, the one used for heavy timber, காவடித்தண்டு.

கற்பகக்கா, *s.* Indra's paradise.

திருவானைக்கா, *s.* The name of a celebrated pagoda on the island of Sreerungam near Trichinopoly, *lit.* the grove of the holy elephant.

கா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To keep, preserve, take care of, பாதுகாக்க. 2. To defend, guard, protect, shelter, save, காப்பாற்ற. 3. To watch, to be vigilant, careful, cautious, விழிப்பாயிருக்க. 4. To keep off, ward off, guard against, காவல்செய்ய. 5. To cherish, வளர்க்க. 6. To expect, wait for, wait in attendance, எதிர்பார்க்க. 7. To keep, observe a fast, a vow, &c., விரதங்காக்க.

வெகுநாளிங்கேகாத்திருக்கிறேன். I have been waiting here many days.

யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. Whatever besides you leave unguarded, guard your tongue; otherwise errors of speech and consequent misery will ensue. (திருவள்.)

பொன்காத்தபூதம்போலே. As a demon watching gold; i. e. an act of no value to any one.

காத்திருக்க, *inf.* To wait, wait for, expect, watch for, look for.

காத்துக்கொள்ள, *inf.* To keep, preserve.

மானங்காத்துக்கொள்ள, *inf.* To preserve one's self-respect, character, dignity.

காவாமல், *neg. ver. part.* [*vul.* காக்காமல்.] Not keeping.

தன்னைக்காக்க—தற்காக்க, *inf.* To keep one's self, to act so as to avoid blame, scandal, &c.

காத்தல், *v. noun.* Defending, guarding, &c.

காப்பு, *v. noun.* Preservation, defence, guard, protection, cherishing, பாதுகாப்பு. 2. Watching, caution, vigilance, காவல். 3. Warding off, guarding against, இரட்சிப்பு. 4. *s.* An amulet, இரட்சாபந்தனம். 5. A bangle or bracelet, கைக்காப்பு. 6. A bandage tied round the arm, in token of a vow for hearing a sacred book read at a temple, keeping a feast, &c.—serving also as an amulet for the time, and as a monitory to practise abstinence and other required duties, to abstain from ceremonial pollutions, &c.—also tied on the arms of a newly-married couple for four days, who are to keep apart for this time—also on the candidates for initiation by the Guru, மந்திரக்காப்பு. 7. The invocation at the commencement of all poems, imploring the protection, aid, blessing of the god worshipped by the author, and often of others, தெய்வவணக்கங்கூறுங்காப்பு. 8. The arm-ring of the Guru, worn on the right arm as an amulet on special occasions, கோவிந்தரவணிபுங்காப்பு. 9. A string tied round medical plants with incantations to avert evil effects in their use, மூலிகைக்குக்கட்டுங்காப்பு. 10. (*p.*) A surrounding wall, a fortification, a fence, a hedge, &c., மதில். 11. A door, கதவு. 12. Sacred ashes worn as an amulet, திருநீறு. 13. Clothes, ஆடை.

காப்புக்கட்டில்லாமலெல்லாருஞ்வேளாமா. Is it proper for all to come in without restraint?

அவனுக்குக்காப்புக்கட்டில்லை. He is under no restraint.

உபாத்தியாயரில்லாததனாற்பள்ளிக்கூடத்திலேயொருகாப்புக்கட்டில்லை. The master being absent, there is an absence of all restraint in the school.

காப்பரிசி, *s.* The rice held in the hands of a bride and bridegroom.

காப்பவிழ்க்க, *inf.* To loose the string from the arm. In all cases this is done with appropriate ceremonies, and the string is sunk in water representing the Ganges.

காப்பாற்ற, *inf.* To preserve, keep, guard, sustain, காக்க. 2. To defend, save, இரட்சிக்க.

காப்பிட, *inf.* To put arm-rings on children when five days old.

காப்புக்கட்ட, *inf.* To tie a string on the arm in token of a vow, and as a pledge for its performance. 2. To tie on an amulet. 3. To engage in with earnestness, applied chiefly to improper, or unimportant pursuits, and only in colloquial usage. 4. [*in medicine.*] To tie a string to certain herbs, &c., that are to be plucked up in order to dispel a curse pronounced on them. 5. To begin to read a purana at a temple.

காப்புக்கட்டிப்போடுதல், *v. noun.* Making an end of, or dismissing any business, leaving off intermediately.

காப்புக்காப்பறிதல், *v. noun.* Discrimination in reading, *lit.* ability to understand by the connexion the difference between காப்பு and காப்பு.

காப்புக்காப்பறியாமல்வாசிக்கிறான். He reads at random, without discrimination, dividing words wrong, &c.

காப்புச்சொல்லுதல், *v. noun.* Reciting the invocation of a purana at the beginning and end of every day's reading. 2. Reciting the invocation in the last day's reading with special ceremonies. 3. Repeating the recitation of the invocation extempore for such as come late.

காப்புமாலை, *s.* A poem of three, five, or seven verses in which the protection of the deity is implored, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

சிங்கமுகக்காப்பு, *s* An arm-ring with a lion's face on the clasp.

மாக்காப்பு, *s.* Flour water with perfumes, &c., for bathing an idol.

மைக்காப்பு, *s.* Coloring the writing of an ola book.

எண்ணெய்க்காப்பு, *s.* Oil for anointing an idol.

மஞ்சட்காப்பு, *s.* Saffron powder mixed in the water in which an idol is bathed. 2. Coloring the first lesson of a child's book with saffron.

*காகதுண்டம், *s.* Aloe wood, அகில், Aquilaria agallocha. Wils. p. 206. KAKATUNDA. (*p.*)

காகநேரி, *s.* A plant, மணித்தக்காளி, Solanum rubrum.

காகத்துரத்தி, *s.* A prickly shrub, ஆதொண்டை, Capparis horrida.

காகநதி, *s.* The Cauvery river. (See காவேரி.) 2. The city called காவிரிப்பூம்பட்டினம். (*p.*)

*காகபட்சம், *s.* The side locks of the hair of the head of males, பக்கக்குடுமிகள். Wils. p. 206. KAKAPAKSHA.

காகபதம், *s.* A portion of time in music equal to two குரு, ஓர்காலவளவு.

காகபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

*காகம், *s.* A crow, காக்கை. 2. The sign of the guardian of the north-east, வடகிழ்த்திசைப்பாலன்குறி. Wils. p. 205. KAKA. 3. Mongoose, கீரி. (*M. Dic.*)

காகங்கரைய, *inf.* [*in augury.*] To caw as a crow, prognosticating fortune to the person according to the length of his shadow at the time, காகங்கூவ. See சகுனம்.

காகச்சிலை, *s.* A load stone, being black, கருமுகிற்சிலை.

காகச்சுக்கான், *s.* A black marble, கருஞ்சுக்கான்.

காகதாளியம்—காகதாளிநியாயம், *s.* An unforeseen occurrence, accident; [*ex* காகம், crow, *et* தாளி, palmyra fruit, *et* நியாயம், law.]—a crow lights upon the fruit of the palmyra tree and the fruit falls—a chance, coincidence. Wils. p. 206. KAKATALEEYA.

காகத்துவசத்தாள், *s.* The goddess of misfortune, மூதேவி, whose banner is the ill-omened crow.

காகநிமிளை, *s.* Black bismuth, antimony, கருநிமிளை.

காகபலி, *s.* Food given to crows before eating—being a lump of rice and curry, &c., காகத்துக்கிடுமுணவு.

காகப்புள், *s.* A crow, காக்கை. 2. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டநாள்.

காகவாகனன், *s.* Saturn the planet, சனி.

காகளம், *s.* A low and sweet tone, the song of a bird, &c., புள்ளோசை. 2. A trumpet, காளம். (*p.*)

காகாபிசாசு — காகாவிரிச்சி, *s.* [*prov.*] A kind of vampire of black color and dishevelled hair, இரத்தமுண்ணும்வாவற்பறவை.

காகிதம், *s.* A letter, an epistle, கடிதம். 2. Paper, கடிதத்தாள்.

காகித்தம்—காகித்திரம், *s.* A medicinal plant, குறிஞ்சா, Tylophona asthmatica.

*காகுத்தன், *s.* The name of a sovereign, also Puranjaya. 2. Rama in the seventh incarnation of Vishnu, இராமன். Wils. p. 207. KAKUTTHA.

காகுராசி, *s.* A plant, புடோல். (*M. Dic.*)

காகுளி, *s.* Guttural sound, மிடற்றெழுமோசை. 2. The bass in music, மந்தவிசை. 3. Tune, melody, இசை. 4. Cushion, mattress, mat, bed, மெத்தை. 5. Seat, ஆசனம். (*p.*)

காகூவெனல், *v. noun.* Weeping aloud, uttering lamentations, crying—as children, ஒலிக்குறிப்பு.

காகொடி, *s.* A tree, எட்டிமரம், Strychnos nux vomica, *L.* (*M. Dic.*)

காகோடகி, *s.* A medicinal seed, வாலுளுவை. (*M. Dic.*)

காகோடியர், *s.* Strolling dancers, கூத்தர். (*p.*)

*காகோதரம், *s.* A snake, பாம்பு. Wils. p. 207. KAKODARA.

*காகோலம், *s.* A raven, அண்டங்காக்கை. (*M. Dic.*) Wils. p. 207. KAKOLA.

காகோளி, *s.* The Asoka tree, அசோகு. (சது) 2. A tree, கொடிபாசு. 3. A plant, தேட்கொடுக்கு, Heliotropium, *L.* (*M. Dic.*)

காக்கட்டான்—காக்கணம், *s.* A species of creeping plant, கருவிளை, Clitoria ternatea.

காக்கணங்கொடி - காக்கணஞ்செடி —நீலக்காக்கணம், *s.* A wild creeper with deep blue flowers.

காக்கணங்கொவ்வை, *s.* A species of creeper. See காக்குறட்டை.

வெள்ளைக்காக்கணம், *s.* A species of the plant with white flowers.

கருங்காக்கணம், *s.* A species of the same with dark flowers.

காக்கம், *s.* The same as குறட்டை plant, Trichosanthes palmata, *L.* (*M. Dic.*) 2. The name of a plant, கோவை, Coccinia Indica, *L.*

காக்கன்போக்கன், *s.* [*vul.*] An idle vagrant, துன்மார்க்கன்.

காக்கன்போக்கனுய்த்திரிய, *inf.* To lead an idle life.

காக்காச்சி, *s.* [*used among fishermen.*] A kind of cockle found in tanks, ஒருமச்சி.

காக்காய், *s.* [*prov.* காக்கை.] A crow, (*c.*) 2. (*p.*) The twenty-third constellation of the Hindus, அவிட்டம்.

காக்காயின்கண்ணுக்குப்பீர்க்கம்பூப்பொன்னிறம்.... The yellow flower of a cucumber plant appears gold to a crow; i.e. trifles are of value in the eyes of a fool.

காக்காய்க்குந்தன்குஞ்சுபொன்குஞ்சு. Even to a crow its young one is regarded as a golden one; i.e. the best.

காக்காய்க்கொல்லி, *s.* A plant, ஓர்செடி, Anamirta cocculus, or Cocculus Indicus. 2. Jagged moon seed, Menispermum cocculus, *L.*

காக்காய்ச்சோளம், *s.* A small kind of grain, ஓர்சோளம்.

காக்காய்ப்பாலை, *s.* A kind of tree, ஓர்பாலை.

காக்காய்ப்பூ, *s.* A plant, ஓர்பூடு, smooth torenia, Torenia asiatica, *L.*

காக்காய்ப்பொன், *s.* A kind of gold leaf tinsel, cut in small pieces and scattered at weddings and other festivals, பேரலிப்பொன்.

காக்காய்மீன், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

காக்காய்மூக்கன், *s.* A man with a sharp aquiline nose.

காக்காய்மூக்கி, *s.* A kind of arsenic, கருமுகிற்பாஷாணம், *lit.* crow-beak (nursery usage).

காக்காய்வலி, *s.* Epilepsy, falling sickness, ஓர்நோய்.

நீர்க்காக்காய், *s.* A water crow.

அண்டங்காக்காய், *s.* A raven.

மணியங்காக்காய், *s.* Royston crow, Cornus cornix, *L.*

காக்காவெனல், *v. noun.* Cawing as a crow, ஒரொலிக்குறிப்பு.

காக்குறட்டை, *s.* A kind of creeper with large black fruit that becomes red when ripe, காக்கணங்கொவ்வை, Palmated gourd.

காக்கை—காக்காய், *s.* A crow, காகம். (*c.*) 2. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டநாள். (*p.*)

காக்கைக்கொடியாள், *s.* The goddess மூதேவி, whose banner is a crow.

காக்கைபாடினியம், *s.* A work on grammar, ஓரியாப்பிலக்கணம்.

பெருங்காக்கைபாடினியம்—சிறுகாக்கைபாடினியம், *s.* Two kinds of the above.

காங்கு, *s.* [*vul.*] Coarse, blue cloth, நீலப்புடவை. 2. A large earthen pot, பெரும்பானை.

*காங்கேயம், *s.* Gold, பொன். Wils. p. 287. GANGEYA. (*p.*) 2. The name of a country in the west, ஓர்தேயம்.

காங்கேயன், *s.* A name of Skanda, குமரன். 2. Bishma, வீட்டுமசாரி. (*p.*)

காங்கை, *s.* [*prop.* காய்கை.] Heat. (*c.*)

காங்கையானசரீரம், *s.* A warm body, sickly body.

காங்கையானபூமி, *s.* A hot climate.

பித்தகாங்கை, *s.* The predominance of bile in the system.

காங்கையன், *s.* The name of a prepared arsenic, வைப்புநீலப்பாஷாணம்.

*காசம், *s.* Phthisis, asthma, pulmonic affections, சுவாசநோய். 2. Phlegm, கோழை. Wils. p. 218. KASHA, or 220. KASA. 3. A disease of the eyes, a cataract affection of the optic nerve, or gutta serena, கண்ணிலேறுநோய். Wils. p. 207. KACHA. 4. A country, ஓர்தேயம். 5. Gold, பொன். 6. An arsenic in its natural state, கற்பாஷாணம்.

காசசுவாசம், s. The asthma, சுவாசகாசம்.

காசநீர், s. The humor in the head that causes the disease. (See காசம்.) The following are the principal kinds of காசம்—சிக்காசம், சுவாசகாசம், கண்டகாசம், விரணகாசம், பித்தகாசம், இரத்தகாசம், வாதகாசம், கப்பகாசம், சிலேட்டுமகாசம், மக்காசம், சீவகாசம், பாலகாசம்.

கனகாசம், s. Inflammation of the eyes attended with great swellings.

காசறை, s. Hair ointment, மயிர்ச்சாந்து. 2. Gems, precious stones, மணி. 3. The musk deer, கஸ்தூரிமிருகம். (p.)

காசனம், s. Killing, slaying, கொலை. (p.)

காசனன், s. A killer, கொலைசெய்வோன்.

*காசா, s. The name of a shrub, Memecylon tinctorium.

கண்ணுக்குக்காசாம்பற்றுப்போடுதல். Applying an embrocation prepared from the above shrub for sore eyes.

காசாம்பாளை, s. A fish, ஓர்மீன்.

காசாம்பூமேனியன், s. Vishnu, விட்டுணு.

காசாம்பூவண்ணன், s. Vishnu, விட்டுணு. 2. Vitriol, துரிசி. 3. A kind of native arsenic, கச்சாலம், காய்ச்சற்பாஷாணம்.

வெண்காசா, s. The name of a shrub bearing white flowers.

காசாண்டி—காசாண்டிச்செம்பு, s. A kind of brass pot with a large mouth, ஓர்வகைச்செம்பு.

*காசி, s. Casi, a celebrated city and place of pilgrimage, the modern Benares, being the most meritorious place for bathing in sacred water, as Ramisseram is for the south of India, ஓர்நகரம். Wils. p. 219. Kashi. 2. The cumin seed, சீரகம்.

காசிகாண்டம், s. One of the sixteen books of கந்தபுராணம்.

காசிக்கங்கை, s. The Ganges at Benares, being more sacred than in other places.

காசிக்கல், s. A loadstone, காந்தக்கல்.

காசிச்சாரம், s. A mineral salt, ஓருப்பு.

காசித்தீர்த்தம், s. The water of the Ganges, obtained at Benares and carried about the country by religious mendicants.

காசித்தும்பை, s. A kind of தும்பை plant.

காசிலவணம், s. A kind of salt, ஓருப்பு.

காசிலிங்கம், s. The linga worshipped at Benares.

காசிவாசி, s. A dweller or inhabitant of the city of Benares.

காசிபம், s. A work of காசிபன், one of the eighteen Dharmashasters, தருமநூல்பதினெட்டினொன்று.

*காசிபன்—காசிபப்பிரமா, s. A muni or deified sage; one of the seven transformed into the seven stars or great bear. He was the son of Marichi and father of the Devas by அதிதி and of the Asoors by திதி, ஓர்முனி. Wils. p. 204. Kasyapa.

காசிரம், s. A circle, வட்டம். (p.)

காசிரோரத்தம், s. A plant, வறட்சுண்டி, Mimosa, L.

காசினி, s. The earth, பூமி. (p.)

காசு, s. Several kinds of coin, cash, money, specie, பணம். 2. Twelfth part of an anna, பிரகாசு. (c.) 3. (p.) Gold, பொன். 4. Gems, precious stones, மணிப்பொது. 5. Necklaces of gems, மாதரணிவடம். 6. Phlegm, கோழை. 7. Defect, fault, குற்றம். 8. A term in prosody applied to a foot ending in two short syllables, வெண்பாவிறுதிச்சீருளொன்று.

காசடிக்க, inf. To coin, mint.

காசுகட்டுதல், v. noun. Playing a game with copper coins.

காசுக்கடை, s. A money-changer's shop.

காசுக்கடைக்காரன், s. One who changes money, a money-changer.

காசுக்கட்டி, s. [prop. காய்ச்சுக்கட்டி.] The juice of young cocoanuts inspissated.

காசுக்காரன், s. A money-changer. 2. A rich man.

காசுமண், s. Red ochre, so called by fishermen.

காசுமாற, inf. To be current—as coin.

காசுமாற்ற, inf. To change money, &c.,

காசுமுத்திரை, s. The impression on a piece of money.

பொடிக்காசு, s. Small pieces of copper coin.

செம்புக்காசு, s. Copper coin.

சல்லிக்காசு, s. Small pieces of copper coin.

வெள்ளிக்காசு, s. Silver coin. 2. Several kinds of silver coin.

ஆட்காசு—ஆனைக்காசு—குதிரைக்காசு, s. Names of different kinds of coin, so called from severally bearing the impression of a man, an elephant, and a horse.

பொற்காசு, s. Small kinds of gold coin.

சான்றான்காசு—சாணாக்காசு, s. A name of the பொற்காசு, said to have been invented or coined by one of the சாணர் caste.

*காசுமீரம்—காஸ்மீரம், s. The Cashmere country, ஓர்தேசம். Wils. p. 219. Kashmeera.

காசை, s. A species of grass or rushes, நாணற்புல். 2. A flowering shrub, the காயா. 3. Consumption, க்ஷயரோகம். (p.)

காச்சக்கிளை—காச்சாக்கு—காச்சிரக்கு—காச்சளை, s. The same as காய்ச்சற்குக்கிளை.

காச்சுப்பிச்செனல்—காச்சுமூச்செனல், v. noun. Being noisy, as a family of children and women, ஒலிக்குறிப்பு.

காச்சுமூச்சென்றழ, inf. To cry or weep—as a distressed woman.

காஞ்சம், s. Blue vitriol, துருசி.

*காஞ்சனம், s. Gold, பொன். 2. A tree, புன்கமரம், Pongamia glabra. Wils. p. 208. Kanchana. (p.)

காஞ்சனத்தூள், s. Gold dust, பொன்மணல்.

*காஞ்சனி, s. Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள். Wils. p. 208. Kanchanee, or Kanchana. (p.)

காஞ்சா, s. [vul. prop. கஞ்சா.] A plant, Cannabis Indica.

*காஞ்சி, s. The town of Conjeveram, one of the seven sacred cities, ஓரூர். 2. Hasp, hook, சரப்பளி. (c.) (Rott.) 3. (p.) A woman's waist-gridle, consisting of eight strings of beads or bells, எண்கோவைமணி. Wils. p. 208. Kangee. 4. A kind of tree, ஓர்மரம். 5. A garland of the காஞ்சி tree, worn by soldiers in taking up a position. (See வெட்சி.) 6. A mode of singing, ஓர்பண். 7. Unsteadiness, transientness, நிலையின்மை.

காஞ்சிமாலை, s. The garland of flowers of the காஞ்சி tree, a poem describing the occupying of a post on the frontiers of an enemy's territory, the soldiers wearing these garlands, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

காஞ்சிகா—காஞ்சிரம்—காஞ்சிரை, s. A very poisonous tree, the எட்டிமரம், Strychnos nux vomica, L. (p.)

காஞ்சினி, s. A plant, மஞ்சிட்டி, Rubia munjista.

காஞ்சுகம்—காஞ்சுகி, s. [as கஞ்சுகம்.] A jacket, சட்டை. (p.)

காஞ்சொறி, s. A kind of nettle, ஓர்செடி, Tragia involucrata, L.

காஞ்சொறிதீப்பிக்கொண்டது. I have been stung with a nettle.

காஞ்சொறிவேர், s. The root of the காஞ்சொறி plant from which a drug is made.

கறுப்புக்காஞ்சொறி—பூனைக்காஞ்சொறி—பெருங்காஞ்சொறி—சிறுகாஞ்சொறி, s. Different kinds of nettle.

*காஷாயம், s. Cloth tinged with red ochre, worn by ascetics and religious mendicants, காவிச்சீலை. Wils. p. 220. Kashaya.

காடகம், s. Cloth, சீலை. (p.)

காடவிளக்கு, s. Lamps formed by putting oil and wicks in large vessels for illumination on great occasions, பெருவிளக்கு. (c.)

காடன், s. A fish, ஓர்மீன்.

*காடாக்கினி, s. A great fire, conflagration, பெருநெருப்பு.

காடாந்தகாரம், s. Thick darkness, கனவிருள்.

காடி, s. Vinegar, புளித்தநீர். 2. Liquids soured by keeping, புளித்தகள். 3. Rice gruel, கஞ்சி. 4. (For.) A trench, ditch, தோண்கொல். 5. (For.) A cart with a pyramidal top, ஓர்வகைவண்டி. 6. (p.) Ghee, நெய். 7. Pickle, ஊறுகாய். (ஏ.)

காடியாகப்புளித்துப்போயிற்று. The congee, whey, &c., is become as sour as vinegar.

காடிக்கூழ், s. Sour pap.

காடிச்சோறு, s. Rice taken out of the sour கஞ்சி.

காடியாய்த்தோண்ட—காடிவெட்ட, inf. To scoop, to cut into hollowness or depth.

ஆறுமாதக்காடி, s. Water in which rice has been washed and various ingredients mixed with it, kept six months, to be used medicinally for jaundice, incipient dropsy, &c.

கள்ளுக்காடி, s. Toddy vinegar, sour toddy.

பனங்காடி, s. [prov.] The water in which palmyra stones are steeped and left to become sour, for fermenting the pulp of the fruit next day.

சரகாடி, s. [prov. சர்வகாடி.] Very strong vinegar.

காடிகம், s. Cloth, சீலை. (p.)

காடிக்காரம், s. Lapis infernalis, lunar caustic or nitrate of silver, நெருப்புக்கல். (M. Dic.)

*காடினியம், s. Great difficulty or hardship, அதிகஷ்டம். Wils. p. 208. KATTINYA. (c.)

காடு, s. An uncultivated tract of land covered with forest-trees, thick, impenetrable brush wood, creeping plants and coarse, rank, reedy vegetation, a waste, a thicket, வனம். 2. Deserts, forest tracts, ஆரணியம். 3. A desert place for burning the dead, சுடுகாடு. 4. (fig.) Excessiveness, much, closeness, &c., மிகுதி. 5. Wild, rough, uncultivated, unpolished, &c., used as a prefix—as காட்டுப்பசு. 6. A nominal termination to some words of verbal derivation, தொழிற்பெயர்விகுதி—as சாக்காடு. (c.) 7. (p.) A place, இடம். 8. A border, a limit, எல்லை. 9. A town, ஊர். 10. The second lunar asterism, பரணிநாள். 11. Chaff, straw, &c., செத்தை.

காடுவாவீடுபோவென்கிற காலம்வந்தது. The time has arrived when the desert says, come, and the house says, go.

இந்தவூருக்குக்காடுகொஞ்சம். This village has but little arable land.

காடாய்க்கிடக்க, inf. To be covered with jungle or wood.

நிலங்காடாய்க்கிடக்கிறது. The ground is uncultivated.

காடாய்ப்போக, inf. To become waste, to grow woody.

காடாரம்பட்டு, s. A village situated in a wild tract of land near Vedarniam.

காடாற்ற, inf. To perform the ceremony of quenching the fire where a corpse has been burnt, gathering the remains and taking them in a new pot to some water representing the Ganges, பாற்றெளிக்கடங்குசெய்ய.

காடுகாட்ட, inf. To deceive, disappoint, lit. to show the place of burning the dead.

காடுபடுதிரவியம், s. The productions of the desert, காட்டிலுண்டாகுந்திரவியம். See under திரவியம்.

காடுபலியூட்ட, inf. To sacrifice to the sylvan nymphs before hunting, காட்டில்வாழுந்தேவர்களுக்குப்பலியிட.

காடுவசாதி, s. [prov. prop. காடுவாழ்சாதி.] Savage tribe.

காடுவசாதியாய்த்திரிய, inf. To be slovenly, sluttish, &c., to be careless, negligent of one's dress, &c. 2. To be vagrant, idle, &c., as a child for whom no one cares.

காடுவாரி, s. [prov.] A rake, ஓர்கருவி. 2. One who scrapes up all he can, சேர்ப்பவன். 3. One who resorts to any kind of labor for support.

காடுவாழ்த்து, s. A section of a war poem, extolling the jungle of the sylvan goddess, &c., where the battle occurred, வனதேவதையைவாழ்த்தும்பிரபந்தம்.

காடுவெட்டி, s. A wood-cutter, a savage, an untaught man.

காட்டகத்தி, s. A shrub, வீழி, Cadaba Indica.

காட்டத்தி, s. A species of the அத்தி tree, downy mountain ebony, Bauhinia tomentosa. (Mat. Ind.)

காட்டழல், s. Jungle fire, kindled by the friction of trees, &c., காட்டுத்தீ.

காட்டாள், s. A rustic, rural person, நாட்டுப்புறத்திலுள்ளவன்.

காட்டான், s. The wild cow, காட்டுப்பசு. 2. [prov.] Stranger, பிறன்.

காட்டிலேபோக, inf. To be lost, to waste.

காட்டுக்கடலை, s. A small tree or plant, ஓர்செடி, Rough melastoma, (Melastoma aspera) or Indian currant bush. (Mat. Ind.)

காட்டுக்கல், s. A rough hard kind of stone, ஓர்வைரமானகல்.

காட்டுக்கீரை, s. Different kinds of wild greens mixed together.

காட்டுச்சீரகம், s. A wild cumin, purple fleabane, ஓர்பூண்டு, Vernonia anthelmintica.

காட்டுச்சீரகவள்ளி, s. An esculent creeper—as காட்டுக்காய்வள்ளி.

காட்டுச்சேவல், s. The jungle-cock, somewhat different from a woodcock.

காட்டுத்தகரை, s. The wild தகரை plant.

காட்டுத்தனம், s. Rusticity, uncultivated manners.

காட்டுத்தாரா, s. A wild duck. See தாரா.

காட்டுத்தாளி, s. A twining plant, Convolvulus muricatus. See தாளி.

காட்டுத்தினை, s. Wild millet.

காட்டுத்துத்தி, s. A kind of plant, Sida hirta. See துத்தி.

காட்டுத்துவரை, s. A kind of துவரை plant, Glycine parviflora.

காட்டுத்துளசி, s. A wild species of துளசி; which see.

காட்டுநாரத்தை, s. A kind of நாரத்தை tree, பெருங்குருந்து.

காட்டுநெல்லி, s. A kind of நெல்லி tree, Emblica officinalis.

காட்டுப்பயிர், s. Vegetables that grow of themselves, தாமாகவிளையும்பயிர்.

காட்டுப்பருத்தி, s. Wild cotton of spontaneous growth.

காட்டுப்பன்றி, s. A wild hog.

காட்டுப்பாகல், s. A kind of பாகல் creeper. See பழுபாகல்.

காட்டுப்பிள்ளை, s. [metap.] A foundling. (Besch.)

காட்டுப்பீ, s. First black excrement of a new-born child, or calf, meconium.

காட்டுப்புத்தி, s. Stupidity, senseless conduct, மூடபுத்தி.

காட்டுப்புளிச்சை, s. Wild sour greens, காட்டுக்காய்ச்சை, Hibiscus cannabinus.

காட்டுப்புறா, s. A dove, a turtle-dove, கபோதம்.

காட்டுப்பூனை, s. A species of wild cat, காட்டில்வாழும்பூனை.

காட்டுமந்தாரை, s. A tree, ஓர்மரம், Bauhinia acuminata, L.

காட்டுமரம், s. Any wild or useless tree, plant, &c.

காட்டுமரி, s. A shrub, ஓர்பூடு. See உமரி.

காட்டுமருக்கொழுந்து, s. A wild species of மருக்கொழுந்து, not fragrant.

காட்டுமல்லிகை, s. A kind of wild jasmine, with red blossoms, வனமல்லிகை. 2. Narrow-leaved jasmine, Jasminum angustifolium.

காட்டுமனுஷன், s. A wild man. 2. An uncivilized man.

காட்டுமா, s. The wild mango, வனமாமரம், Carbera manghos. 2. Another wild mango, Spondias mangifera.

காட்டுமாமரம், s. The wild mango tree.

காட்டுமாவிரை, s. The same as சாரப்பருப்பு.

காட்டுமிருகம், s. A wild beast, வனமிருகம். 2. A wild horse, கானக்குதிரை.

காட்டுமிருகாண்டி, s. [vul. காட்டுமிரண்டி.] A clown, rustic, an awkward ill-bred person, முரடன்.

காட்டுமுருக்கு, s. A thorny wild tree, Erythrina Indica. See முருக்கு.

காட்டுமுருங்கை, s. A senna-leaved shrub, வனமுருங்கை, Ormicarpum sennoides. (M. Dic.)

காட்டுமுன்னை, s. A shrub, Croton repandum. (Rott.) See முன்னை.

காட்டுவள்ளி, s. A plant with a bulbous root, Discorea bulbifera. See வள்ளி.

காட்டுவாகை, s. A Mimosa tree. See வாகை.

காட்டெருமை, s. A wild buffalo.

காட்டெருமைப்பால். Its milk. 2. The milky juice of the Asclepias gigantea, or gigantic swallow-wort, எருக்கம்பால். 3. The same as கள்ளிப்பால், the milky juice of the Euphorbia tirucalli. 4. The same as கூவைநீறு, the flour of the root of the Curcuma angustifolia, அங்குசகோஷ்டம்.

காட்டேரி — இரத்தக்காட்டேரி, s. [prop. காடேறி.] A jungle imp, a sylvan nymph, a demoness.

புகைக்காடு, s. A great smoke.

குடிக்காடு, s. Many houses together, a village, town.

பிணக்காடு, s. A field covered with corpses.

பருத்திக்காடு, s. A cotton field.
நெருப்புக்காடு, s. A large fire.
புன்செய்க்காடு, s. High dry land.
புல்லுக்காடு, s. Pasture land.
வெள்ளக்காடு, s. A general flood.
பெருங்காடு, s. Large jungle.
பனங்காடு, s. A thick palmyra grove.
இடுகாடு—சுடுகாடு, s. A place for burying, burning the dead.
சுடுகாட்டுக்குப்போனபிணந்திரும்புமோ. Will the corpse which has been carried to the cemetery ever come back again?
சுடுகாட்டுவைராக்கியம். A good resolution formed on the occasion of a funeral is soon forgotten.
சுடுகாட்டுமணிப்புறாக்கி, s. A wild dove. 2. A kind of bird.
சிறுகாடு, s. A low jungle.
கப்பற்காடு, s. A large number of ships, a fleet.
வயற்காடு, s. Paddy field.

காடுகாள், s. A goddess, or the mother of the god Veirava, வைரவன்றாய். (p.)

காடை, s. A quail, Tetrao coturnix. (*Ains. Mat. Ind.*) the Francoline partridge, குறும்பூழ்.
காடைக்கண்ணி, s. A sort of millet, Indian oats, தினை.
காடைக்கழுத்தன், s. A kind of rice, நெல்.
காடையிறகு, s. A crest of various colored feathers worn by stage-players.
கட்டுக்காடை, s. A bird resembling a glede.

காட்சி, s. Sight, view, பார்வை. 2. An object of sight, visible appearance, தோற்றம். 3. The manifestation of a deity or the sight of a great personage, தரிசனம். 4. (p.) [*in logic.*] Perception, evidence of the senses, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம். 5. Knowledge, intelligence, ascertainment, அறிவு. 6. [*in erotics.*] One of the ten அவத்தை, the first view which a bridegroom has of his bride, விசேஷக்காட்சி. 7. (c.) Anomaly, a strange event, அதிசயக்காட்சி.—*Note.* In the agama logic, seven species of perception are given, viz.: 1. ஐயக்காட்சி, indistinct apprehension, doubt, uncertainty, hesitation. 2. திரிபுக்காட்சி, misapprehension, misconception, optical or mental illusion. 3. விகற்பக்காட்சி, discrimination or knowledge to distinguish things one from another in five particulars, viz.: in name, kind, quality, action, and substance, or matter. 4. பொறிவழிக்காட்சி, perception of the senses, with the aid of the mental faculties. 5. மனக்காட்சி, or மானதக்காட்சி, ideas formed in the mind of things perceived by the senses. 6. அநுபவக்காட்சி, perception by actual experience or the exercise of the affections towards objects perceived. 7. யோகக்காட்சி, the spiritual perception of the Yoga, or knowledge of events past, present or future, by abstract devotion.—*Note 2d.* Each of the above has two divisions, one, புறம்—abroad, relating to external or secular affairs; the other, அகம்—at home, to religious affairs.

கண்ணுக்குக்காட்சிகடவுளுக்குங்காட்சி. What is pleasing to the sight is pleasing to the deity—referring to the ornaments of the temple, rich offerings, &c.
கண்ணுள்ளபோதேகாட்சி. Gratify your sight while you can.
காட்சிகொடுக்க, inf. To manifest himself—as a deity.
காட்சிப்பிரமாணம், s. [*in logic.*] One of the eight modes of ascertaining truth. See பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்.
காட்சிப்பொருள், s. Things seen, objects of sight or sense—as distinguished from கருத்துப்பொருள் or mental objects.
காட்சிமறைத்தல், v. noun. Hinderance in seeing or observing any thing. See அஞ்சனகுற்றம்.
காட்சியர்—காட்சியவர்—காட்சியார், s. The wise, அறிஞர்.
காட்சியாக, inf. To appear in a vision.
காட்சியுணர்வு, s. The sense of sight, காட்சியறிவு.
காணுக்காட்சி, s. An extraordinary sight, a wonderful occurrence. 2. An ill omen.
திருக்காட்சி, s. A divine meditation.
காரணக்காட்சி, s. A great sight or event which may be the cause of future effects.

*காட்டம்—காஷ்டம், s. Fuel, firewood, விறகு. Wils. p. 220. KASHTA. 2. The same as வெள்ளலம். (*M. Dic.*) (*Rott.*)
காட்டாசாரி—காஷ்டாசாரி, s. A carpenter.

காட்டிலுமிழ்ப், s. A kind of large beetle, காரவண்டு.

காட்டு, கிறேன், காட்டினேன், வேன், காட்ட, v. a. To show, exhibit, display, adduce, manifest, reveal, evince, disclose, set forth, காண்பிக்க. 2. To designate, suggest, சுட்டிக்காட்ட. 3. To describe, define, தெரிவிக்க. 4. To demonstrate, prove, உருசிக்க. 5. To present to an idol, &c., to offer, நிவேதனஞ்செய்ய. 6. To make a display of jewels, &c., தெரியக்காட்ட. 7. To put forth, develop, வெளிப்படுத்த. 8. To reflect an object—as a mirror, water, &c., சாயைகாட்ட. 9. To remind, நினைப்பூட்ட.
காட்டிக்கொடுக்க, inf. To betray, discover a person to his enemies. 2. To accuse one. 3. To teach or shew a person the method of doing any thing.
காட்டிமறைக்க, inf. To tantalize a person, by offering something to him, and snatching it away at the moment he is about to take it.
புகைகாட்ட, inf. To smoke any thing—as plantains, in order to ripen them the sooner.
தெரியக்காட்ட, inf. To show plainly, to demonstrate.
வரக்காட்ட, inf. To send off, despatch.
தேவரீர்வரக்காட்டினகிருபம். The letter which you have despatched. (*Besch.*)
சொல்லிக்காட்ட, inf. To explain, relate.

தன்னைக்காட்ட, inf. To make one's self known, to make one's character, ability, &c., appear where he is unknown, &c. 2. To make a display. 3. To show one's character, &c., by outward conduct.
சத்தங்காட்ட, inf. To cry aloud.
தூபங்காட்ட, inf. To burn incense.
தண்ணீர்காட்ட, inf. To water sheep, horses, &c.
காட்டல், v. noun. Manifestation. 2. Act of showing or pointing, சுட்டல்.
காட்டில் — காட்டிலும். (*with a noun.*) Than. 2. (*with an infinitive.*) As soon as, the moment before, the very instant.
பொழுதுபோகக்காட்டிலும்நித்திரைபென்ன.... Why do you go to sleep as soon as the sun sets?
அதைக்காட்டிலுமிதசிறப்பு. This is more beautiful than that.
நான்கொடுக்குங்காட்டிலுமெடுத்தெறிந்தபோடுடுன். [*vul.*] No sooner had I given it to him than he took and threw it away.
அவன்போக்காட்டில். [*in கோவிந்புராணம்.*] As soon as he had gone.
விடிபுக்காட்டிலும். No sooner had the day broken, than, &c.—
காட்டு, v. noun. Showing, exhibition, presentation, காண்பிக்கை. 2. Example, instance, illustration, demonstration, evidence, உதாரணம். (p.)

*காட்டை, s. A region, a point of the compass, திசை. 2. Time, காலம். 3. A minute portion of time—in tables of time the thirtieth part of a kula or eighteen twinklings of the eye, காலநுட்பம். 4 Limit, boundary, எல்லை. 5. Point, extremity, top, tip, apex, நுனி. Wils. p. 220. KASHTA. (p.)

காணம், s. Horse gram, கொள், Dolichos uniflorus. 2. An oil press, செக்கு. 3. (p.) A measure, as much as will fill the press at once, அளவு. 4. Gold, பொன். 5. Several kinds of gold coin, பொற்காசு.
காணமாட, inf. To make oil, to work an oil press, செக்காட.

காணி, s. Propriety, right of possession, hereditary right, உரிமை. 2. (c.) Land, நிலம். 3. Landed property, estate, possession, காணியாட்சி. 4. A fractional part, the eightieth part, ஒரெண். 5. [*in land measure.*] Twenty-four grounds, ஒர் நிலவளவு. See மனை.
காணிமந்தக்கோடிதுக்கம். The least delay may occasion the greatest sorrow.
கைலாயங்காணியாகும். He will obtain Kaylasa as his inheritance.
காணிக்காரன்—காணியாளன், s. A landlord, an owner or proprietor of land, காணியாட்சிக்காரன்.
காணித்தாயம்—காணித்தாயவழக்கு, [*prov.*] A quarrel between relations about land.
காணித்துண்டு, s. A piece or strip of land.
காணிபூமி, s. One's own land.
காணியாட்சி, s. Hereditary right to land, an estate, a kingdom, &c., hereditary land, one's own possession, காணிபூமி.
காணியாட்சியூர், s. An hereditary village or town.

பங்குக்காணி, *s.* Land shared with others.

செய்கைக்காணி, *s.* Made land, from tanks, &c., land newly broken up, &c. 2. Well-tilled ground.

நன்கொடைக்காணி, *s.* Donated land.

பிதிரார்ச்சிதக்காணி, *s.* Ancestral land, patrimonial estate, all the property acquired before marriage—as முதுசொம்.

சிந்துக்காணி, *s.* Goods and chattels.

முக்காணி, *s.* A fraction, the three-fifths of a மாகாணி.

உரிமைக்காணி, *s.* Hereditary land obtained from a near relation.

மானியக்காணி, *s.* Land granted by government.

அரைக்காணி, *s.* A half காணி, the one-hundred and sixtieth part.

காணியரைக்காணி, *s.* A காணி and a half.

பாரம்பரைக்காணி, *s.* Land possessed from ancestors.

சீதனக்காணி, *s.* Dowry land.

மாகாணி, *s.* One-sixteenth.

காணிக்கை, *s.* A voluntary oblation, commonly in money, gold, fruits, &c., set before an idol to obtain favor, a sacrifice, தட்சிணை. 2. A present to a guru or other great person, பாதகாணிக்கை.

காணிக்கைகொடுக்க, *inf.* To present an oblation.

காணிக்கைத்தட்டு, *s.* A salver for receiving gifts.

காணிக்கைப்பொருள், *s.* A thing presented as an oblation or gift.

காணிக்கைகொண்டுவர — காணிக்கைவைக்க, *inf.* To place a gift in a salver before an idol.

முடிக்காணிக்கை, *s.* An offering of the hair of a person's head which has been allowed to grow for a certain time and then shaved off and presented to an idol in fulfillment of a vow.

இராசகாணிக்கை, *s.* A present to a king.

பாதகாணிக்கை, *s.* Offerings laid at one's feet.

குருகாணிக்கை, *s.* A present to a guru.

காண், கிறேன், கண்டேன், பேன், காண, *v. a.* To see, perceive, behold, view, descry, பார்க்க. 2. To gain sight of a deity, or a great person, the new moon, &c., மங்கலமாகக்காண. 3. To find, meet with, ascertain, gain the knowledge of, be aware of, recognize, தெரிய. 4. To experience, know, feel, உணர. 5. To discover, invent, originate, கண்டறிய. 6. To think, consider, investigate, ஆராய. 7. To obtain, get, secure, have, derive, பெற. 8. To know the truth, perceive the deity in the vedas and other sacred writings, உண்மையறிய. 9. (*p.*) To worship, venerate, reverence, make obeisance, வணங்க. 10. To cause, do, effect, செய்ய. 11. To understand fully or perfectly, to have clear perceptions, தெளிய. 12. To perceive by any of the senses, see, hear, feel, &c., பொறியாலறிய. 13. *v. n.* To seem, prove, to be, to be found, to appear, தோன்ற. 14. To be sufficient, to amount to—as profit, &c., நிரம்ப. 15. To appear, become visible, evident, &c., வெளிப்பட. 16. To accrue, result—as profit, &c., பலன்பட. 17. (*p.*) To exist, subsist—as a quality, &c., உண்டாக.

கண்டதுகாணப்பறைத்தலைவெட்டு. Strike the bushel as it comes, don't be exact.

கண்டதைக்கண்டுகொள்ளும். Be content with what you get as profit, produce, &c.

கண்டெொன்றுகாணாமையொன்று. One thing before the face and another behind the back.

சூரியனைக்கண்ட இருள்போல். Like darkness at the approach of the sun.

பலகண்டங்கண்டு. Distributing it into parts.

சூடுகண்டாலுருகும். It will melt if it feel the heat.

தூண்டுகொடாரையசோதிகண்டாய். Behold! a light as bright as a fresh trimmed lamp.

அதென்னிடத்தில்லை கண்டீரா. I have none, did you not see.

முன்னைவன்கண்டதுமுதனூலாகும். What the first author made is original.

காணத்தோன்றஇடுதல் — காணத்தோன்றக்கொண்டுபோதல். Giving and taking in sufficient quantity.

காணுங்காணாதாகக்கொடுத்தார். He gave hardly enough. The gerund corresponds with the word "seeing," அவர்குருவாயிருப்பதைக்கண்டு அவர்சொற்கேட்கவேண்டும். Seeing he is a Guru, we must pay deference to his words.

காண்டோழி. Hear, my female friend—spoken by a lady.

அதுசெலவுக்குக்காணும். That will be sufficient for the expense.

சோற்றைக்காணக்காண அவனுக்குத்திமிரெடுக்கின்றது. The more rice he gets, the more proud and insolent he becomes.

தொகையைச்சதுரங்காணல். Squaring a number.

புன்செய்யைநன்செய்காணல். Distinguishing the difference between the soils nanja and punja.

காட்டைநகர்காணல். Transforming a forest to a city.

கண்டநாடெல்லாந்திரிய, *inf.* To wander about, to rove.

கண்டபடிசெய்ய, *inf.* To act at random, rashly, &c.

கண்டபலன், *s.* The profit realized.

கண்டுகொள்ள, *inf.* To meet, visit.

கண்டுங்காணாமை, *s.* Connivance.

கண்டுசந்திக்க, *inf.* To visit.

கண்டுசாய்ப்பாய்விட்டுவிட, *inf.* To connive at, wink at a thing.

கண்டுசெய்ய, *inf.* To imitate.

கண்டுதரிசிக்க, *inf.* To view, discern by the sight.

கண்டுபாவிக்க, *inf.* To imitate, copy, imagine.

கண்டுபாவனை, *s.* Acting by mere imitation.

கண்டுபிடிக்க, *inf.* To find, discover, detect, explore.

கண்டுமுதல், *s.* Produce in kind—as பத்துமரக்கால்விதைக்குநூறுமரக்கால்கண்டுமுதலாகும், ten maracals of seed will yield one-hundred maracals.

கண்டுமுதல்பண்ண, *inf.* To collect revenue personally.

கண்டெடுக்க, *inf.* To pick up, find and pick up.

கைகண்டது, *s.* That which was experienced, ascertained by practice, tested, proved—as கைகண்டமருந்து, கைகண்டகாரியம், கைகண்டதுணை.

காணப்பட, *inf.* To appear, to be perceived, seen.

காணப்படாத, *rel. part.* Invisible.

காணப்படாதது, *appel. n.* That which is invisible.

காணப்பட்டது, *appel. n.* That which is visible.

காணப்போக, *inf.* To visit one.

காணாக்கடி, *s.* An unseen bite, sting, &c., the bite, &c., of a reptile, in the dark, அறியாவிஷக்கடி.

காணாக்கிரகம் — காணாக்கோள், *s.* Rare phenomena in nature, unseen planets, real, or imaginary, &c., சாக்துறைகோள்.

காணாத்தலம்—காணாஸ்தலம், *s.* The privities, genitals, உபத்தம்.

காணாதேபோக–காணாமற்போக, *inf.* To be lost.

காணாமற்றிருடினவன், *appel. n.* One who has taken a thing slyly, clandestinely.

காணாமை, *s.* Invisibility.

காணார், *appel. n.* Enemies—those who will not bow, பகைவர்.

செய்கைகாண, *inf.* To be newly cultivated, or cultivated anew, as land.

உண்மையைக்காண, *inf.* To discover, perceive, or understand the truth, especially divine truth.

ஈரங்காண, *inf.* To become moist—as a floor, land, &c.

ஈரங்கண்டால்முளைக்கும். If it feel the moisture, the seed will sprout.

ஈரங்கண்டாற்கால்வைக்கக்கூடாது. If the ground becomes wet, one cannot walk well.

காணும், (*the future of* காண் *in the third pers. neuter.*) This form, in colloquial use, is equivalent to sir. 2. In poetry, it is often expletive.

போங்காணும். Go, sir.

தரியாதுகாணுந்தனம். Wealth is unstable. (நல்வழி.)

அப்படியல்லகாணும். It is not so.

காண். An expletive of the second person, ஓரிடைச்சொல்.

காண்டக்க, *rel. part.* Beautiful, graceful, as காணத்தக்க.

காணல்—காண்டல், *v. noun.* Seeing, காணுகை. 2. Appearance, தோற்றம். 3. Reverence, வணங்கல். 4. The act of obtaining, பெறுதல்.

காண்பிக்க, *inf.* To cause to see, to convince, காட்ட. 2. To show, exhibit, adduce, display, represent, தெரிவிக்க. 3. To point, direct, சுட்டிக்காட்ட.

காண்பித்துக்கொள்ள, *inf.* To chide, reprimand, blame, reprove.

காண்பித்தல், *v. noun.* Showing, காட்டல்.

காண்டகம், s. Jungle, desert, woods, காடு. 2. A town, village, &c., ஊர். 3. Sickness, malady, disease, நோய். 4. A pot with a spout, ewer, கெண்டிகை. 5. A medicinal plant, கிலவேம்பு, Justicia, *L.* (*M. Dic.*) (*p.*)

காண்டம், s. Boundary, limit, எல்லை. 2. End, extremity, முடிவு. 3. A water-pot, கமண்டலம். 4. Jungle; a desert, a wild, காடு. 5. Cloth, சீலை. 6. Curtains, திரைச்சீலை. 7. Musical instrument, வாத்தியம். 8. Instruments in general, கருவி. 9. A hill or mountain, மலை. 10. A jewel-box, ஆபரணச்செப்பு.

*காண்டம், s. Chapter; a large division of a subject in epic poems, the Vedas, &c., நூலின் ஓர் பிரிவு. 2. Water, நீர். 3. An arrow, அம்பு. 4. A horse, குதிரை. 5. Opportunity, season, சமயம். 6. A stem, stalk, தாள். 7. Sacred water, தீர்த்தம். 8. A weapon in general, படைக்கலம். 9. A staff, a rod, கோல். 10. A collection, multitude, an assemblage, திரள். 11. A medicinal plant, கிலவேம்பு. Justicia, *L.* 12. A kind of arsenic in its natural state, சாகாண்டபாஷாணம்.

புராதனகாண்டம், s. [*in Roman Catholic usage.*] Old Testament.

பச்சிமகாண்டம், s. [*in Roman Catholic usage.*] New Testament.

காண்டல், v. noun. [*in logic.*] Sensation, perception, observation. It is divided into வாயிற்காண்டல், மானதக்காண்டல், வேதனைக்காண்டல் and யோகக்காண்டல். (சிவ. சி.) See under காண்.

*காண்டவம்—காண்டாவனம், s. A forest sacred to Indra, இந்திரவனம். Wils. p. 273. Khandava.

காண்டவதகனம், s. Conflagration of the காண்டவம் forest.

காண்டாவனமெரித்தோன், s. Arjuna, as the burner of the காண்டவனம் forest, அருச்சுனன்.

காண்டவனன்—காண்டாவனன், s. Indra, as the owner of காண்டவம் forest.

காண்டாவனாரி, s. Arjuna, as the destroyer of காண்டவனம், அருச்சுனன்.

காண்டாமிருகம், s. (*Sans. Ganda.*) The rhinoceros, unicorn, ஒர்மிருகம்.

காண்டாமிருகரத்தம், s. Dragon's blood, a resin of Calam Draco, *L.*

காண்டிகை, s. A compendious commentary, உரை. See உரை.

*காண்டிபம், s. The bow of Arjuna, அருச்சுனன்வில். Wils. p. 287. Gandiva. 2. A kind of unprepared arsenic, சாகாண்டபாஷாணம். See காண்டம்.

காண்டியம், s. (*Corruption of* காந்தியம்.) Intensity of heat, heat of weather as felt in the hot season, உஷ்ணம்.

காண்டியகாலம், s. The hot season.

காண்டில், s. A kind of prepared arsenic, இரசபாஷாணம்.

*காண்டீபம்—காண்டீவம், s. A bow, வில். 2. Sagittarius, a sign in the zodiac, தனுவிராசி. (*p.*) 3. The bow of Arjuna, அருச்சுனன்வில். Wils. p. 287. Gandeeva.

காண்டீபன்—காண்டீவன், s. Arjuna, as armed with காண்டீபம் bow.

காண்டு, s. The distance of a call, கூப்பிடுதூரம்.

*காதகம், s. Killing, taking away life, கொலை. 2. Harassing, torturing, பிறரைப்பிடிக்கை. Wils. p. 309. G'hata. (*p.*)

காதகன், s. A life-taker, killer, murderer, கொலைசெய்வோன். Wils. p. 309. G'hataka.

காதம், s. An Indian league, a distance of about ten miles, ஏழரைநாழிகைவழிதூரம். (*c.*) 2. Toddy, fermented liquor, கள். (*p.*)

காதவழிபேரில்லான்கழுதைபோலுழக்கும். One whose fame does not extend one league is but an ass.

முக்காதவழி, s. A distance of three leagues.

*காதம், s. Killing, slaughter, murder, கொலை. 2. [*in arith.*] Involution. Wils. p. 309. G'hata. 3. A square or oblong pond, சதுரத்தடாகம். Wils. p. 273. Khata.

காதன், s. Murderer, கொலையாளன்.

*காதம்பம், s. A variety of sweet-singing swan, இனிதாகப்பாடும் அன்னம். (சது.)

காதரம், s. The entailed effect of evil actions upon the soul, producing transmigrations with their accompanying sufferings, தீவினைத்தொடர்பு. (*p.*)

*காதரம்—காதரவு, s. Timidity, want of courage, அச்சம். 2. Gentleness, அமைவு. Wils. p. 209. Katara.

காதரன், s. A timid person, அச்சமுடையவன்.

காதல், s. Warm attachment, fondness, love, affection, அன்பு. 2. Desire, longing for, ஆசை. 3. Intentness, earnestness, eagerness, ஆவல். 4. Lustfulness, passion, விரகம். 5. An object of love; *emphatically*, a son, மகன். 6. A species of poem commonly on divine subjects, calculated to move the affections, ஓர்பிரபந்தம். 7. The cry, screech, or chirp of certain birds, &c., considered ominous, ஆந்தை கெவுளி முதலியவைகளின் ஒலி.

காதற்சிறப்புரைத்தல், v. noun. Expression of warm desire or love, as of a lover to his mistress, ஆசை மிகுதியைச் சொல்லல். (*p.*)

காதற்பரத்தை, s. A kept mistress, being the daughter of a சேரிப்பரத்தை.

ஆந்தைக்காதல், s. The screeching of an owl. 2. A treatise on divination or sooth-saying by the screech of an owl.

பஞ்சபட்சிக்காதல், s. A treatise on sooth-saying by the screech, cry or notes of the following five birds: ஆந்தை, an owl. 2. கோழி, a cock. 3. மயில், a peacock. 4. காகம், a crow. 5. வல்லூறு, a hawk.

பேரின்பக்காதல், s. A poem in which a person is introduced as expressing his desire after true happiness.

காதலன், s. Husband, தலைவன். 2. A lover, a suitor, அன்பன். 3. A friend, a dearly beloved person, சினேகன். 4. A son, மகன். 5. A companion, a choice associate, தோழன். (சது.)

நெஞ்சத்தார்காதலவர். My lover is in my heart. (குற.)

காதலி, s. A wife, தலைவி. 2. A female friend, a beloved associate, தோழி. 3. A daughter, மகள். (சது.)

காதலிக்க, inf. To be fond of, warmly attached to, அன்புகூர. 2. To long for, to like, desire, lust after, மோகங்கொள்ள.

காதலித்தோர், s. Associates, friends, சினேகர். 2. Lovers, ஆசையுற்றோர்.

காதன்மை, s. Affection, attachment, அன்பு. (சிந்தா.)

*காதி, s. An ancient king, sovereign of Kanyakubja, and father of Visvamitra, ஓரரசன். (*p.*) Wils. p. 287. Gadhi. 2. [*in the Jaina philosophy.*] Spiritual darkness and the delusions consequent upon it, ஓர்வகைக்கன்மம்; [*ex* காதம், killing.] 3. A kind of arsenic in its natural state, மிருதபாஷாணம்.

காதிமைந்தன், s. Visvamitra, as the son of காதி, விசுவாமித்திரன்.

காதிவென்றோன், s. Argha, as the conqueror of காதி, அருகன். (சூ.)

*காதிதம், s. [*in arith.*] Power.

காது, s. Ear, செவி. 2. The eye of a needle, ஊசியின்காது. 3. The pan of a gun, துப்பாக்கிக்காது. 4. The bottom of a tobacco leaf near the stem. (See கோம்பை.) 5. The top of an ola bond, as far as the hole through which it is filed; also the stamped part of an indenture or bond, which is nipped off, when the bond becomes null and void, உடன்படிக்கையின்காது. 6. Eye of an umbrella wire, which plays round the whale bone, குடைக்கம்பியின்காது. 7. The ear of a machine or vessel—as இரட்டிக்காது. 8. A small wedge to hold a tenon, handle or peg in its place, இறுக்கலாப்பு.

காதுக்கிட்டால்முகத்துக்கழகு. Rings, &c., put in the ear are ornaments to the face.

காதுங்காதும்வைத்தாற்போல. With the utmost secrecy, ear to ear, &c.

எனக்குக்காதுகேளாது. I am deaf.

காதடி, s. [*vul.* காதவடி.] The back part of the cheek, செவியடி.

காதடைப்பு, v. noun. Deafness occasioned by a fall, blow, disease, &c.

காதணி, s. An ear-ornament; of this there are sixteen kinds: viz., கடிப்பிணை, கம்பி, கன்னப்பூ, கன்னவதங்கம், குணுக்கு, குண்டலம், குழை, கொட்டை, செவிமலர், தாடங்கம், தூக்கம், தொங்கல், தோடு, மகரிகை, வல்லிகை, வேடம்.

காதற—காதறுந்துபோக, inf. To have the perforated part of the ear cut or torn off.

காதறுக்க, inf. To rend the ear by tearing off the ear-rings. 2. To cancel a bond, commonly by mutilating it.

காதறுத்துக்கூலிகைமேலே. Tearing the ear and getting booty; i.e. doing injustice and getting money.

காதறுப்பான், s. A sore that appears round the ear, காதைச்சுற்றிவரும் இரணம்.

காதறை, s. One whose ear has been cut off, or mutilated. 2. The cavity of the ear.

காதற்றமுறி, s. A cancelled ola bond.

காதார, adv. With one's own ear.

காதாரக்கேட்க, *inf.* To hear with one's own ears.

காதாரக்கேட்டசாட்சி, *s.* An ear-witness.

காதிலேசொல்ல, *inf.* To whisper in the ear.

காதிலேயடிபட, *inf.* To be uttered in one's hearing.

காதிலேயோத, *inf.* To whisper in the ear. 2. To initiate a disciple by whispering a மந்திரம் in the ear. 3. To give private advice.

காதிலேவிழ, *inf.* To reach the ears, to be heard.

காதுகடிக்க, *inf.* To whisper, to buzz in the ear.

காதுகுத்த, *inf.* To bore, perforate or pierce the ear.

நீயெனக்குக்காதுகுத்துகிறாயா. Do you pierce my ear? (Do you teach me?)

காதுகுளிர, *inf.* To be gratifying to the ear—as good news, a good voice, sweet music, &c.

காதுகேளாதவன், *s.* A deaf man.

காதுகொடுக்க *inf.* To give ear, to hearken, to listen, to give attention.

என்சொல்லுக்குக்காதுகொடுத்தான். He has given ear to my words.

காதுக்கின்பமான. Pleasing to the ear.

காதுக்குடைச்சல், *s.* An itching, tingling sensation in the ear.

காதுக்குத்து—காதுநோய், *s.* Ear-ache.

காதுக்குறும்பி, *s.* Ear-wax, cerumen.

காதுச்சோணை—காதுத்தண்டு, *s.* The lobe of the ear.

காதுதூர, *inf.* To close the perforation of the ear.

காதுத்துவாரம்—காதுத்துளை, *s.* A perforation or hole in the ear intended for jewels.

காதுப்பூ. *s.* A flower-shaped ear-ornament, for females.

காதுப்பூச்சி, *s.* [*prov.*] A small kind of centipede, said to be very dangerous if it get into the ear, செவிப்பாம்பு.

காதுமடல், *s.* The gristles of the ear, காதின் இதழ்

காதுமந்தம், *s.* Dullness of hearing, காதடைப்பு.

காதுமந்தன், *s.* A person dull of hearing.

காதுமுருத்து, *s.* [*prov.*] The hard gristles of the ear.

காதுவளர்க்க, *inf.* To promote the proper growth of the lobe of the ear for wearing jewels.

காதுவிடாய், *s.* Weakness or lassitude in hearing, occasioned by hunger or sickness.

காதுவெட்ட—காதுநறுக்க—காதுகிள்ள, *inf.* [*prov.*] To tear or nip off the stamped part of an ola bond, or otherwise to mutilate it as an indication of its being cancelled, உடன்படிக்கையின் காதறுக்க.

காதெழுச்சி, *s.* A sore in the ear, காதில் வரும் ஓர்நோய்.

காதைநெறிக்க, *inf.* To prick up the ears.

காதைப்பொத்த, *inf.* To stop the ear.

காதோதி, *s.* A malicious whisperer.

காதோலை, *s.* An ear-ornament, often a rolled ola, colored red; used also to enlarge the perforation, whence the name, காதுக்கிடும் ஓலை.—*Note.* A person is considered naked with nothing in the ear.

இல்லிக்காது, *s.* Ears with the hole very small—opposed to தொள்ளைக்காது.

கீழ்க்காது, *s.* The lower part of the ear.

சோணைக்காது—சோணை பெருத்த காது, *s.* Large ear-laps, not perforated.

தொள்ளைக்காது—வடிகாது—வார்காது, *s.* Ears with the hole much enlarged.

மேற்காது, *s.* The upper part of the ear.

வடிகக்காது, *s.* Large ear-laps artificially made.

காது, கிறேன், காதினேன், வேன், காத, *v. a.* To kill, slay, murder, destroy, கொல்ல. 2. To divide, dissect, compart, கூறுசெய்ய. 3. To cut, தறிக்க. 4. To break, snap, முறிக்க. (*p.*)

காதல், *v. noun.* The act of cutting in pieces, தறித்தல். 2. The act of killing, கொல்லல். 3. The act of breaking, snapping, முறித்தல். 4. *s.* [*as* எதிரப்பு] a peg for driving out nails. (*Rott.*)

காது, *v. noun.* Murder, கொலை. (*p.*)

•காதை, *s.* A story, a narrative, சரித்திரம். 2. Word, message, errand, news, செய்தி. 3. Uttering, declaring, telling, சொல்லுகை. (See கதை.) 4. Killing, murder, கொலை. (*p.*)

காதைகரப்பு, *s.* A stanza so composed, that, beginning with the first letter of the last word, and reading backwards every alternate letter only, a new stanza is formed, மிறைக்கவியிலொன்று. (*p.*)

காத்தவராயன்—காத்தான், *s.* A god or demon, the foster son of Kali, காளியால் வளர்க்கப்பட்டவன்.

•காத்தியாயனம், *s.* One of the thirty-two உபநிடதம். 2. One of the eighteen தருமநூல்.

•காத்தியாயனர், *s.* The name of a celebrated lawgiver and divine sage, ஓர் முனிவன். 2. An appellation of the poet Vararuchi, வரருசி. Wils. p. 209. KATYAYANA.

•காத்தியாயனி—காத்தியாயினி, *s.* Durga, துர்க்கை. Wils. p. 209. KATYAYANEE.

காத்திரம், *s.* Displeasure, கோபம். 2. Anger, fury, சினம். 3. The ichneumon, mungoose, கீரி. (சது.)

•காத்திரம், *s.* Body, உடல். 2. A limb, a member, உறுப்பு. 3. The fore-leg of an elephant, யானையின் முன்கால். 4. Thickness, solidity, கனம். 5. Corpulence, பருமம். 6. Importance, consequence, முக்கியம். Wils. p. 287. GATRA.

ஒரு முழவகலத்திலே மூன்று முழ நீளத்திலே நாலு விரல் காத்திரத்திலே ஒரு பலகைவேண்டும். I want a board one cubit broad, three cubits long, and four fingers thick. (*Rott.*)

காத்திரமானகல், *s.* A gem of a large size.

காத்திரமானவன், *s.* A corpulent man. 2. A wealthy man, a man of respectability.

காத்திரன், *s.* A stout, corpulent man, பருத்தவன்.

•காத்திரவேயம்—காத்திரவேயன், *s.* Snake, serpent; also, a serpent of the race that is fabled to live in one of the lower regions, பாம்பு. Wils. p. 209. KADRAVEYA.

காத்திரி, *s.* The mungoose, கீரி. 2. Weapons, படைக்கலம். (*p.*).

காத்திரை, *s.* Instrument, ஆயுதம்.

காத்தொட்டி—காத்தோட்டி—காத்தட்டி, *s.* A climbing plant, ஆதொண்டை, Capparis horrida, *L.*

•காந்தம், *s.* The magnet, load-stone, magnetic iron-stone, அயக்காந்தம். அரக்குக்காந்தம், உருக்குக்காந்தம், ஊசிக்காந்தம், பலகைக்காந்தம், கற்காந்தம், தட்டுக்காந்தம், are different varieties of magnet. 2. A class of mineral stones—as the சூரியகாந்தம், சந்திரகாந்தம். 3. (*p.*) Beauty, loveliness, agreeableness, அழகு. Wils. p. 209. KANTA. 4. [*in rhetoric.*] eulogy, commendation or praise within proper bounds; one of the ten particulars of the வைதருப்பம் mode of description, வைதருப்பநெறியில் ஒன்று. (தண்டி.)

காந்தமும் ஊசியும்போல். As closely united as the load-stone and the needle.

காந்தக்கல், *s.* The magnet or load-stone, அயக்காந்தம்.

காந்தசத்துரு, *s.* That which counteracts the magnetic power—as blue-vitriol, sal-ammoniac, salt-petre, காந்தத்தின் சத்துருக்காரகு.

காந்தபஸ்மம், *s.* Medicinal powders made of load-stone by a chemical process.

காந்தபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic.

காந்தப்பெட்டி, *s.* The mariner's or surveyor's compass, திசையறிகருவி.

காந்தமணி, *s.* A magnetic stone, காந்தக்கல்.

காந்தமண், *s.* Red earth, செம்மண்.

காந்தமலை, *s.* A mountain or rock far north, regarded as the centre of attraction to the magnet; the magnetic pole, காந்தக்கன்மலை.

காந்தம்பிடிக்க—காந்தம்வலிக்க, *inf.* To attract—as the magnet.

காந்தவூசி, *s.* The magnetic needle, the steel pointer of the compass, காந்தத்திலுற் செய்த ஊசி.

•காந்தம்—ஸ்காந்தம், *s.* A purana, the Skanda purana, கந்தப்புராணம்.

•காந்தன், *s.* A king, an emperor, அரசன். 2. A husband, a ruler, a chief, a head-man, தலைவன். 3. A lord, a nobleman, எப்பொருட்குமிறைவன்.

காந்தை, *s.* A wife, mistress, a beloved or lovely woman, காதலி. 2. Woman in general, பெண்.

•காந்தருவர், *s.* Celestial choristers, a class of supernals, கந்தருவர். Wils. p. 288. GAND'HARVA.

காந்தருவப்புணர்ச்சி, *s.* Sexual intercourse by mutual consent, in anticipation of marriage.

காந்தருவமணம், *s.* Marriage by mutual consent, without the knowledge or consent of relations.

காந்தருவம், *s.* One of the eight kinds of marriage, காந்தருவமணம். (See மணம்.) 2. [*in Hindu philosophy.*] One of the two-hundred and twenty-four புவனம்.

காந்தருவவாதம், s. One of the sixty-four கலைஞானம். See கலைஞானம்.

காந்தருவவேதம், s. The science of music, a musical composition, கீதசாஸ்திரம்.

காந்தள், s. The November-flower plant, கார்த்திகைப்பூ, Gloriosa superba, L. 2. [in love poetry.] The wearing of the காந்தள் flower by a disappointed lover. (See மடலூர்தல்.) 3. Soap, சவுக்காரம். (M. Dic.) (p.)

காந்தள்போலியகரம். Hands resembling in form the காந்தள் flower.

செங்காந்தள், s. The red species of காந்தள்.

வெண்காந்தள், s. The white species of காந்தள்.

•காந்தாரம், s. The name of a country; Kandahar, between northern India and Persia, ஓர்தேசம். 2. Melody, music, இசைப்பாட்டு. 3. A kind of tune or mode of singing, ஓர்பண். 4. A kind of guitar, குறிஞ்சி யாழ்த்திறம். Wils. p. 288. GAND'HARA. 5. Jungle, forest, wood, காடு. Wils. p. 209. KANTARA.

காந்தாரி, s. The daughter of the country of Kandahar, the mother of Duryod'hana. 2. (fig.) A hard-hearted, cruel woman, கொடியவள்.

காந்தாரிமைந்தன், s. Duryod'hana, the son of காந்தாரி.

•காந்தாரி, s. One of the ten நாடி veins or nerves, said to extend from the navel to the throat, தசநாடியில் ஒன்று. (சது.) Other authorities say—from கழிமுனை to the eyes. 2. A tune, ஓர்பண். 3. A kind of salt of a burning and acrid nature, சத்திசாரம்.

காந்தாளம், s. [local.] Anger, கோபம்.

•காந்தி, s. Brightness, lustre, light, glare, ஒளி. 2. Beauty, அழகு. 3. Rays, கிரணம். Wils. p. 209. KANTI. 4. Hotness, heat, உஷ்ணம். 5. Ochre, காவிக்கல். 6. The cat's eye, வைடூரியம். 7. A stone used as a medicine, கிலாசத்து. (M. Dic.)

காந்திகொடுக்க, inf. To give out lustre, or appear brilliant; to shine, to sparkle.

காந்திகொள்ள, inf. To contract heat—as the system from neglect of bathing, from taking hot medicine, &c.

காந்திபநிகமேனி, s. Ochre, காவிக்கல்.

காந்தியாயெறிக்க, inf. To emit rays of light; to be shining, resplendent, பிரகாசிக்க.

காந்தியானசரீரம், s. A body of hot temperament—applied to persons in whose system the bilious humor is predominant.

காந்தியானபூமி, s. A hot climate.

காந்தியானமருந்து, s. Hot medicines—as sulphur, calomel, &c., from their effects on the system.

காந்தியெறிக்க, inf. To strike—as the heat of the sun, &c. 2. To fly to, or affect the head or other part—as ardent spirits, hot medicines, &c.

காந்தியோனி, s. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

காந்துகம், s. The white காந்தள் flower. (சது.) (p.)

காந்து, கிறேன், காந்தினேன், வேன், காந்த, v. n. To shine, give out lustre, emit rays, பிரகாசிக்க. 2. To be scorched, singed, reduced to a cinder, கருகிப்போக. 3. To be heated gently—as a vessel on the fire, காய. 4. To be hot with indignation, to be enkindled, மனங்கொதிக்க. 5. To feel hot as the body, by warm weather, fever, or hot medicines, வெப்பமுற. 6. To heat, burn, smart, as a sore, எரிய. 7. To burn with envy, பொறாமைகொள்ள. 8. v. a. [prov.] To absorb water, rain, &c.—as hot vessels, parched earth, &c., சுவற. 9. To heat, to make hot, சுட. 10. [prov.] To bite off, scoop or scrape out with the upper teeth—as a cocoanut, பல்லினாற்கோத.

அவள்கொக்காந்துகிறாள். She envies one.

விளக்கெண்ணெயைக்காந்தியது. The lamp has absorbed the oil.

வயிறுகாந்த, inf. To be pinched with hunger.

காந்தல், v. noun. Burning, floating flakes of straw, olas, paper, &c.; cinders, நெருப்பிலெரிந்த காந்தல். 2. Any thing over-dried or scorched by fire, முதிரக்காய்ந்தது. 3. Anger, சினக்குறிப்பு. 4. (fig.) Growing grain greatly burnt by the sun, காய்ந்தபயிர்.

காந்தலாய்ப்போக, inf. To be reduced to cinders. 2. To be greatly scorched.

காந்தற்சோறு, s. Parched, boiled rice.

•காபாலம், s. One of the three dances of Siva; the other two being கொடுகொட்டி and பாண்டரங்கம்; சிவன்கூத்து. (p.)

காபாலன்—காபாலி, s. Siva, சிவன்.

காபாலிகம், s. One of the sects of Saivism, சைவமதத்திலொன்று.

காபரா, s. (Hind.) Disturbance, bustle, confusion, perplexity, சஞ்சடி.

காபி, s. One of the forty-three modern tunes, ஓர்ராகம்.

காபிலகாலயூபம், s. One of the thirty-two works on architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

காபினி, s. Sal-ammoniac, நவச்சாரம்.

காப்பியம், s. [as காவியம்.] An epic poem, containing particulars relating to அறம், பொருள், இன்பம், and வீடு, having a hero, and depicting exploits, &c., being of two kinds, the major and minor, viz:—

பெருங்காப்பியம், s. An epic poem complete in its parts, especially in அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. (தண்டி.)

சிறுகாப்பியம், s. An epic poem, deficient in one or more of the four main parts. The name காப்பியம் is generally given to this. (தண்டி.)

காப்பியன், s. The planet Venus, சுக்கிரன். (சது.)

காப்பிரி, s. A Kaffir, or Negro of Africa. (c.)

காப்பிரிக்கோழி, s. A fowl with a peculiar kind of feather having a tendency to curl up.

காப்பிரிசல்லாது, s. A plant, Endive, Cichorium, L.; [ex காப்பிரி, et சல்லாது, salading.]

காப்பிரிமிளகாய், s. A species of cayenne pepper, in pods; the chilly.

காப்பு, s. Guard, protection, &c. See under the verb கா.

காமக்கோட்டம், s. The name of a town or Kotam where the Kurumba tribes once flourished, குறும்பர்கோட்டத்தொன்று.

காமக்கோட்டத்தி — காமக்கோட்டி, s. The goddess Parvati, as worshipped in the temple at Kamakotam.

•காமபாலன், s. Balab'hatra or Vishnu in his eighth incarnation, பலபத்திரன். Wils. p. 211. KAMAPALA. (p.)

காமம், s. Town, village, ஊர்; [ex கிராமம்.] 2. Habitation, குடி. (சது.)

•காமம், s. Amorousness, love of the sexes; sexual desire, ஆசை. 2. Libidinousness, lasciviousness, concupiscence, lust, காமசேஷ்டை. It is one of the six உட்பகை. 3. Love, desire, அன்பு. 4. Semen virile, வீரியம். Wils. p. 210. KAMA.

காமகமனம், s. A lascivious life, காமத்தின்வழியேநடக்கிறநடக்கை.

காமகலிதம், s. Emission of semen.

காமக்கவலை, s. Lasciviousness. 2. Sexual desire.

காமக்காய்ச்சல், s. A venereal fever, Febris alba, chlorosis.

காமக்கிருமி, s. [prov.] Animalculæ in the female pubic region causing itching, venereal feelings, &c.

காமக்கிழத்தி, s. A kept mistress; a concubine, being the daughter of a குலப்பரத்தை.

காமக்குறிப்பு, s. Signs of love, amorous gestures.

காமசலம்—காமோதகம், s. Semen virorum et mulierum.

காமதேனு, s. The fabled cow in the world of the gods which supplies every want, தெய்வப்பசு.

காமத்துப்பால், s. The third part of the Cural, which treats of love and its sufferings.

காமத்துப்பாலோர், s. The lascivious, துர்த்தர்.

காமத்துரோகி, s. One who hates lasciviousness, an ascetic, காமக்கடிந்தோன்.

காமநாசன், s. Siva as the mortifier of passions, சிவன்.

காமநீர், s. Semen virile, venereal secretions, venereal humours.

காமநூல், s. Erotics—one of the sixty-four கலைஞானம், மதனசாஸ்திரம்.

காமநோய், s. Love-sickness, மதனநோய்.

காமபோகி, s. A lascivious person.

காமப்பற்று, s. Libidinous propensities, காமவிருப்பு.

காமப்பால், s. The third section of the Cural—as காமத்துப்பால்.

காமப்பூ, s. A flower which excites venery, மதன உபயோகப்பூ, Pergularia tomentosa.

காமப்பேய், s. A wanton person, காமாதுரன்.

காமப்பைத்தியம், s. Love-sickness, fascination and absence of mind from love, காமப்பித்தம்.

காமமரம், s. A palm tree, ஓர்மரம், Cycas circinalis.

காமரூபி, s. The ஓந்தி lizard, the chameleon, பச்சோந்தி, Lacerta chameleon, L. 2. One able to assume any form at pleasure, வேண்டியஉருவங்கொள்பவன்.

காமகேலி, s. Libidinous sporting of the sexes together to excite or gratify sexual desire.

காமவல்லி, s. A plant said to climb the Kalpa tree in the world of Indra, கற்பகத்திற்படர்கொடி.

காமவிகாரம், s. Irregular sexual desires, lasciviousness, lust. 2. Sexual love.

காமவிகாரமாயிருக்க, inf. To be lustful, lecherous.

காமவிகாரன்—காமவிகாரி, s. A lascivious person.

காமவிடாய், s. Vehement sexual desire.

காமவெறி, s. Venereal infatuation.

காமன், s. Kama, the Indian Cupid, மன்மதன். Wils. p. 210. KAMA.

காமதகனன், s. Siva, as the burner of Kama, சிவன். (p.)

காமற்காய்ந்தோன், s. Siva, as the consumer of Kama, சிவன். 2. Argha, அருகன்.

காமன்மைத்துனன், s. Ganesa, as the maternal cousin of Kama, விநாயகன்.

காமன்றிருநாள்—காமன்பண்டிகை, s. A festival to Kama, celebrated in some places in March, மன்மதோற்சவம்.

காமாக்கினி, s. The fire of lust, venereal desire, the venereal principle seated and operative in the body, as one of the three fires of the animal system, காமத்தீ. Wils. p. 211. KAMAGNI.

காமாட்சி—காமாக்ஷி, s. A name of Parvati, as having fascinating eyes, பார்வதி; [e.r காமம், et அக்ஷி.]

காமாதுரன், s. (Fem. காமாதுரி.) A libidinous person, விடன். Wils. p. 211. KAMATURA.

காமாந்தகன், s. Siva, as the destroyer of Kama, சிவன். 2. A lascivious person, one blinded by love, காமமிக்குடையோன்.

காமாரி, s. Siva, as the enemy of Kama, சிவன். (p.)

காமி—காமியன், s. A lascivious person, a voluptuary, காமாதுரன்.

காமுற, inf. To desire, wish for, விரும்ப. 2. To love sexually, ஆசைப்பட. 3. To lust for, to be lascivious, மோகமுற. (p.)

காமரசி, s. A plant, நெருஞ்சில், Tribulus terrestris, L.

காமரம், s. A fire-place for cooking, அடுப்பு. 2. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 3. Songs, singing, இசைப்பாட்டு. 4. Music, melody, இசைப்பொது. 5. A beetle, வண்டு. 6. A grove—as மாக்கர. 7. The aquila tree, அகில். (M. Dic.) 8. Banian tree—as காண்மரம். (p.)

காமரி, s. A plant, புளிநறளை, Cissus, vitiginea, L.

காமரீசம், s. A parasitic plant, புல்லூரி, Loranthus pentandrus, L.

காமர், s. Beauty, அழகு. 2. Ornament, or artificial beauty, அலங்காரம். 3. Great or surpassing beauty, பேரழகு. 4. Brightness, lustre, splendour, ஒளி. 5. Desire—as காமம். (p.)

காமனை, s. A plant, சிறுகிழங்கு, Plectranthus rugos. (Nob.)

காமன், s. A beetle, வண்டு. 2. Long-pepper, திப்பிலி. (p.) See under காமம்.

காமாட்டி, s. (Tel. ...., Brown, p. 216.) A digger of earth, one who works with a spade, &c., மண்வெட்டுவோன். 2. (fig.) A fool, an idiot, மூடன். (c.)

காமாபலகை, s. The top board around the side of a boat, மரக்கலத்திளேர்பலகை.

காமாலை—காமாளை, s. A disease characterized by bloatedness of the system, paleness of the skin, general languor, and loss of appetite; jaundice, of which there are several varieties—as ஊது-பித்த-மஞ்சள்-வறட் காமாலை; which see.

காமாலை பிடித்தவன், s. One who has the jaundice.

காமி, s. Fuller's earth, உவர்மண். 2. Gold-colored antimony, பொன்னிமிளை. See under காமம்.

காமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To desire, விரும்ப. 2. To desire sexually, இச்சிக்க. 3. To lust for, to be lascivious, மோகமுற. (p.)

காமிகம், s. One of the twenty-eight Agamas of the Saivas, சைவாகமத்தொன்று.

•காமியம், s. A thing desired, an object of desire, that which is done for some particular object—as religious ceremonies, &c.—opposed to நிட்காமியம். Wils. p. 212. KAMYA. 2. One of the three evil passions, the principle of lust, &c. See காண்மிகம்.

காமியகன்மம், s. Works done to obtain some benefit, பயனை விரும்பிச் செய்யுங் கிரியை.

காமியக்கல், s. One of the nine precious stones, கோமேதகம்.

காமியமரணம், s A voluntary death; suicide by plunging into the Ganges, &c., forbidden to the Brahman, but meritorious in the other castes.

•காமுகர், s. Lascivious persons, gallants, தூர்த்தர். Wils. p. 212. KAMUKA. 2. Inhabitants of cities, நகரப்பதிவாழ்வோர். (சது.) 3. Fashionable, gay, polite persons; polished people, சரசர்.

காமுருகி, s. A lizard, the blood-sucker, ஓந்தி.

•காம்பிலி, s. Name of a country in northern India; also its capital, ஒர்தேசம். Wils. p. 212. KAMPILI.

•காம்பீரம்—காம்பீரியம், s. Triumph, exultation, transport of joy, கம்பீரம். 2. Deepness, profundity, depth, ஆழம். 3. Importance, seriousness, முக்கியம்.

காம்பு, s. A foot-stalk, a pedicle, a foot-stem, பூமுதலியவைகளின் தாள். 2. A handle of a straight kind, a shaft, a haft, கைப்பிடி. 3. Bamboo, மூங்கில். 4. A flower-stalk, a peduncle, மலர்க்கொம்பு. 5. Silk cloth, பட்டுச்சீலை. 6. A kind of gourd, பூசணி, Cucurbita.

காம்பாய—காம்புகிள்ள, inf. To nip off the stalks of vegetables for cooking, &c.

காம்புகால்போர. The wind rushing against the bamboos. (இராமா.)

காம்புச்சத்தகம், s. [prov.] An iron-handled curved knife, used in basket-making, ஓலைவாருஞ்சிறுகத்தி.

குடைக்காம்பு, s. The handle of an umbrella.

முலைக்காம்பு, s. Teat, nipple of a woman's breast.

•காம்போசம், s. The Kamboja country, ஒர்தேசம். Wils. p. 212. KAMBOJA. 2. One of the eighteen languages. (See பாஷை.) 3. (Rott.) A tree, Rottleria tinctoria. (Roxb.)

காம்போதி, s. One of the thirty-two kinds of old tunes, ஒர்ராகம்.

•காயகம், s. Singing amorous songs, பாடுகை. Wils. p. 288. GAYAKA. 2. (fig.) Delusion in love, imaginary belief of the presence of a lover, காமப்பிராந்தி. 3. Libidinous fascination, மோகமயக்கு.

காயகம்பண்ண, inf. To allure, fascinate, excite libidinously.

காயகர், s. Singers, பாடுவோர். Wils. p. 288. GAYAKA. 2. Fascinators, libidinous wheedlers, மயக்குவோர்.

காயக்கம், s. Libidinous fascination. See காயகம்.

•காயத்திரி, s. The Gayatri—the most sacred verse of the Vedas, recited mentally as an incantation, மந்திரம். 2. (p.) Gayatri, a goddess or personification of the sacred verse, காயத்திரி சுரூபமாயிருப்பவள். 3. A name of Sarasvati, சரச்சுவதி. Wils. p. 288. GAYATRI. 4. Ebony, கருங்காலி.

பிரமகாயத்திரி, s. The Brahma Gayatri, recited by brahmans of whatever sect, in their daily worship.—Note. The use of this Gayatri was probably established in some remote age when the worship of Brahma was practised. This has long been discontinued except in this form of the Gayatri. It is said to be addressed to the sun. Compare சாவித்திரி.

சிவகாயத்திரி, s. The Siva Gayatri.

காயம், s. Assafœtida, பெருங்காயம். 2. (p.) Ether, the ethereal regions. (See ஆகாயம்.) 3. Pungency, காரிப்பு. 4. Pepper, மிளகு. 5. Onion, வெண்காயம். 6. A composition of vegetable stimulants, given to women after child-birth, காயமருந்து. 7. Condiments, seasonings, கறிக்கூட்டுகாயம். 8. (c.) Wound, hurt, bruise, contusion, ஊறு, புண்.

காயக்காரன், s. A wounded person.

காயங்கட்ட, inf. To dress a wound.

காயங்கொடுக்க, inf. To give a stimulating compound to a lying-in woman.

காயப்பட, inf. To be wounded. 2. To be stained, soiled.

காயம்பட்டகுரங்குபோல். Like a wounded monkey.

காயப்படுத்த, inf. To wound. 2. To stain, to taint, to blot, to soil.

அடிக்காயம், s. A wound inflicted by a stroke.

The ஐங்காயம் or five stimulants used as medicines are: 1. பெருங்காயம், assafœtida. 2. மிளகு, pepper. 3. சுக்கு, dry ginger. 4. வெள்ளுள்ளி, garlic. 5. கடுகு, mustard.

சாவுகாயம், s. A mortal wound.

பிழைகாயம், s. A wound that is not mortal.

•காயம், s. The body, உடல். Wils. p. 212. KAYA.

காயகற்பம், s. Medicines for strengthening the body, சரீரத்தைப்பலப்படுத்துமருந்து.

காயசித்தி, *s.* The power of securing the body by magical medicaments against age and its effects—as loss of teeth, gray hairs, decay of mental or corporal powers, &c., சரீரத்தை செளகரியத் தச்செய்யுஞ் சித்தி. 2. The art of reducing the body to an atom, or enlarging it at pleasure, அணிமாமகிமாசித்தி.

காயசித்திக்கடியான், *s.* Load-stone, காந்தக்கல். (*M. Dic.*)

காயசித்திசுண்ணம், *s.* Crystalized or foliated gypsum used as a medicine, கருப்பூரசிலாசத்து. (*M. Dic.*)

காயசித்தியாளேன், *s.* One who has obtained the power of காயசித்தி. 2. A kind of prepared arsenic, குதபாஷாணம். (*M. Dic.*)

காயசித்தியுப்பு, *s.* Urine salt, அமரியுப்பு.

காயத்தைசுருத்தி, *s.* Washerman's earth, பூவழலை.

காயத்தையுருச்சி, *s.* Iron ochre, அன்னபேதி.

காயப்பெண். *s.* மோகினி who appears in dreams.

காயவேகம், *s.* [*prov.*] Anger, spleen, fretfulness.

காயாபுரி—காயாபுரிபட்டணம், *s.* The body as the tabernacle or dwelling of the soul; also considered a city in miniature.

சூக்ஷமகாயம், *s.* The spiritual and invisible body. See சூக்ஷமதேகம்.

வச்சிரகாயம், *s.* A robust body, indestructible body.

ஸ்தூலகாயம், *s.* The gross material body.

காயலா, *s.* (*Hind.*) Sickness, ill-health, நோய்.

காயல், *s.* A small river or arm of the sea, கழி. 2. The mouth of an ebbing brook, கழிமுகம். 3. Salt-pans, உப்பளம். (*p.*) 4. *v. noun.* A form of காய்தல்.

காயா—காயாமரம், *s.* A shrub or dwarfish tree bearing purple flowers, காசாமரம், Memecylon tinctorium.

காயாம்பூ, *s.* The flowers of the காயா.

காயாம்பூமேனியன், *s.* Vishnu, whose colour resembles that of the காயா flower.

காயிதா, *s.* (*Ar.*) Custom, rule.

காய், *s.* Unripe fruits; fruits, that do not grow mellow by ripening—as grains, nuts, &c., கனிக்காய். 2. (*c.*) A callous tumour, an excrescence, a wart, a corn, a cicatrice from a wound, காய்ப்பு. 3. An unripe boil, &c., காய்ப்பரு. 4. A piece at chess, a die, சொக்கட்டான்காய்.

கட்டியின்னங்காயாயிருக்கிறது. The tumour is not yet ripe.

காயவியல், *s.* A curry carelessly prepared with unripe fruits.

காய்கறி, *s.* Fruits, vegetables and the like for preparing curry.

காய்காய்க்க, *inf.* To form as fruit; to produce fruit, to bear fruit.

காய்காய்க்கிறமரம், *s.* A tree that bears fruit, not a barren tree.

காய்க்கடுக்கன், *s.* [*prov.*] An ear-ring with a sacred seed fastened in it, for a bead, from which, if water fall on the body, in bathing, &c., it is deemed very meritorious, உருத்திராட்சக்கடுக்கன்.

காய்க்குலை, *s.* A bunch of unripe fruits.

காய்ச்சீர், *s.* [*in prosody.*] Any of the four metrical feet ending in காய்; also, a metrical foot equivalent in measure to a foot in காய். See சீர்.

காய்த்தானியம், *s.* The nine kinds of grains, called முதிரை, நவதானியம். 2. A shrub, சம்பங்கொள்ளுபான், Morus Indica.

காய்பறிக்க, *inf.* To pluck unripe fruits

காய்மடி, *s.* The thick, hard udder of a cow unfit for milk.

காய்மடை, *s.* [*prov.*] An offering of fruits, commonly to a ferocious deity, கனிவர்க்கநிவேதனம்.

காய்ம்பனை, *s.* [*prov.*] A fruit-bearing palmyra tree, as distinguished from young trees and males. காய்க்கும்பனை.

காய்வள்ளி, *s.* See வள்ளி.

காய்வெட்டிக்கள், *s.* [*prov.*] Toddy from a Palmyra tree, the young fruits of which are cut off that the juice may flow from the stalk, காயைவெட்டி இறக்குங்கள்.

கருக்காய், *s.* Grain almost ripe.

கருங்காய், *s.* Dark betel-nuts, not yet turned red.

செங்காய், *s.* Fruits or grain turning yellow when ripening.

பசுங்காய்—இளங்காய், *s.* Fruits just formed, tender grain. 2. Immature fruit or grain.

காய், கிறேன், ந்தேன், வேன், காய, *v. n.* To be heated, boiled, cooked, &c., as liquids by fire, சிமுதலியனகாய. 2. To be warmed, heated, &c., by fire or the sun; to be withered, tanned, &c., slightly—as vegetables by the sun; to become parched—as the lips or mouth; to be dried and hardened—as the ground; to dry, உலர். 3. To warm one's self, to become warm, குளிர்காய. 4. To be hot—as in a fever; to heat—as the fever, காய்ச்சல். 5. To shine, to emit rays, பிரகாசிக்க. 6. To be dried—as the humors of the body; to become emaciated, to suffer from hunger, மெலிய. 7. To dry up, to begin to heal—as a sore, a wound, a boil, &c.; to cicatrize, புண்ணாற. 8. To be displeased, indignant, provoked; to show signs of anger, கோபிக்க. 9. To be distressed by love-sickness caused by the moon, the warm season, &c., காமத்தால் நோவ. 10. To be furious, சினக்க. 11. *v. a.* To speak sharply; to reprove, scold, reprimand, கடிய. 12. To emit, to shed, to pour forth, சொல. 13. To dislike, to offend, வெறுக்க. 14. To cut, sever, வெட்ட. 15. To burn, consume, எரிக்க.

காய்த்தாருந்தெய்வமும் கையொத்திருக்கிறது. The deity sides with my enemy against me.

ஆலங்காய்வெண்மதி. The pale moon emitting poison.

எல்லாருஞ்சும்மாகாய்கிறார்கள். They are all at variance with me for nothing.

தூதுவரைக்காய்ந்தான். He scolded the messengers.

நிலா நன்றாய்க்காய்கிறது. The moon shines very brightly.

மனிதர்மேற் காய்ந்துவிழுகிறான். He falls foul of persons.

காய்ஞ்சுபோக—காய்ந்துபோக, *inf.* To grow dry, become parched.

கறிகாய, *inf.* To boil, or be cooked—as curry.

குளிர்காய—நெருப்பிற்காய, *inf.* To warm one's self at the fire.

சரீரங்காய, *inf.* To be emaciated—as the body, by fever, hunger, labour, journeying, &c.

நிலங்காய, *inf.* To be dry—as the ground after rain.

நிலாக்காய, *inf.* To shine—as the moon; to have moon-light.

வாய்காய, *inf.* To be dry—as the mouth, lips, &c.

வாய்வயிறுகாய, *inf.* To be parched—as the mouth, and heated as the stomach; to suffer with hunger.

வெயில்காய, *inf.* To bask in the sun, to warm one's self in the sun.

வெயில்காய்கின்றது. The sun shines hot.

காய்கை, *v. noun.* Heat, drying, scolding, &c.

காய்ப்பு, *v. noun.* Dislike, displeasure, disgust, வெறுப்பு. (*c.*) 2. [*prov.*] Hard, inferior iron, இளக்கமில்லா இரும்பு.

காய்வு, *v. noun.* Drying, dryness, காய்கை. 2. Heating, warming with fire or the sun; warmth, heat, நெருப்புமுதலிய வற்றிற்காய்கை. 3. Boiling, வெப்புமுறுகை. 4. Withering—as the body; emaciation, மெலிவு. 5. Starving, starvation, பசிவாட்டம். 6. Anger, irritation, indignation, pique, umbrage, கோபம். 7. Shining, ஒளிவெறிக்கை.

காய், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To bear fruit; to yield, produce, form—as fruit, காய்காய்க்க. 2. To form hard bunches, callous parts, knots, warts, excrescence, &c., on the body—as from wounds, walking, using tools, &c., தழும்புண்டாக. 3. To grow callous, காய்ப்புக்காய்க்க.

கைகாய்த்தாற்கமுகுகாய்க்கும். If the hands become callous with watering it, the areca will bear fruit; i. e. constant application will produce the intended result.

நடந்துநடந்து காலெல்லாங் காய்த்துப்போயிற்று.... From continual walking the feet have grown callous.

தோள்காய்த்துப்போயிற்று. The shoulder is become callous by carrying, &c.

காய்க்கும்பருவம், *s.* The period of yielding fruit. 2. Age of child-bearing.

காய்த்தமரம், *s.* A tree that has borne fruit. 2. A tree loaded with fruit.

காய்த்தமரங்கல்லெறிபுண்ணும். Stones will be thrown at the tree which is loaded with fruit; i. e. parents and persons of wealth, influence and responsibility have many causes for vexation.

காய்ப்பு, *v. noun.* Produce of a tree, &c., a crop of fruit or grain, காய்க்கை. 2. Callosity, callousness, thick skin, தடிப்பு. 3. A scar, தழும்பு.

காய்ச்சல், *v. noun.* [*substantively.*] Heat, warmth, dryness, காய்கை. 2. Fever, inflammatory state of the system, சுரம். 3. Enmity, hatred, rancor, பகைமை. (*c.*)

காய்ச்சலாய்க்கிடக்க, *inf.* To have a fever, to be ill of fever.

காய்ச்சலாய்விழ, *inf.* To fall ill of a fever.

காய்ச்சற்கட்டி, *s.* Enlargement of the spleen, after a chronic fever, சுரக்கட்டி.

காய்ச்சற்காரன், *s.* A person with fever, சுரநோயுடையவன்.

அகோரக்காய்ச்சல், *s.* A violent fever.

அச்சரக்காய்ச்சல், *s.* Fever arising from or accompanying the thrush, Aphtha, Febris aphthosa. (*M. Dic.*)

அஸ்திக்காய்ச்சல், s. Fever affecting the bones.

உட்காய்ச்சல், s. An internal fever, Febris leipyrias or intestinali.

கணைக்காய்ச்சல், s. A symptomatic fever, connected with a disease in children called கணை.

காமக்காய்ச்சல், s. A venereal fever, Febris alba, chlorosis.

குளிர்காய்ச்சல், s. An ague.

சிலேஷ்மக்காய்ச்சல், s. Phlegmatic fever.

சுரக்காய்ச்சல், s. A burning fever.

தோஷக்காய்ச்சல், s. A malignant fever.

நாவறட்சிக்காய்ச்சல், s. A fever which parches the tongue.

பித்தக்காய்ச்சல், s. Bilious fever, Febris autumnalis, or biliosa.

பெருவாரிக்காய்ச்சல், s. Pestilential fever.

மந்தக்காய்ச்சல், s. Fever from indigestion.

முறைக்காய்ச்சல் — மாறற்காய்ச்சல், s. A tertian ague, Febris intermittens tertiana, returning after an interval of about forty-eight hours.

வறைக்காய்ச்சல், s. Fever attended with great dryness and thirst.

வாதக்காய்ச்சல், s. Fever arising from rheumatism.

விடுங்காய்ச்சல், s. An intermittent fever, Febris intermittens.

விஷக்காய்ச்சல், s. Malignant, dangerous fever.

வைசூரிக்காய்ச்சல், s. A variolous or small-pox fever, Febris variolosa.

காய்ச்சு, கிறேன், காய்ச்சினேன், வேன், காய்ச்ச, v. a. [caus. of காய்.] To boil, prepare by boiling; to cook, சமைக்கச்செய்ய. 2. To heat—as iron, &c., by fire, இரும்புமுதலியன காய்ச்ச. 3. To heat—as the sun, காயப்பண்ண. 4. To dry, warm, &c.—as in the sun, or by putting near fire, உலர்த்த. 5. To scold, to reprove, கண்டிக்க. 6. [prov.] To dye, to tinge, as a cloth.

துரை அவனை நன்றாய்க் காய்ச்சிப்போட்டார். The magistrate has sharply reprimanded him.

காய்ச்சுக்கட்டி—காய்ச்சுண்டி, s. The juice of young betel-nuts inspissated by boiling, and then dried, காசுக்கட்டி. (c.) (Ains. v. 1, p. 65.)—Note. காய்ச்சுக்கட்டி, and காசுக்கட்டி may be from the foreign word Catechu, and not necessarily from காய்ச்ச the Tamil verb. காய்ச்சுண்டி is from the Portuguese, கச்சண்டி.

காய்ச்சுக்கல், s. A dyed or tinged stone, a counterfeit gem.

காய்ச்சுப்பு—காய்ச்சுலவணம், s. Salt obtained by boiling down salt water.

காய்ச்சு, v. noun. Heating metal, stone &c.; boiling any liquid, இரும்புமுதலியனகாய்ச்சுகை.

இரண்டுதரம்காய்ச்சிப்போட்டான். He has already heated the metal twice.

இரும்புகாய்ச்ச, inf. To heat a piece of iron.

கஞ்சிகாய்ச்ச, inf. To boil or prepare rice-water.

கஷாயங்காய்ச்ச, inf. To prepare a decoction.

காய்ச்சுக்குப்பி, s. [impr. for காசகுப்பி.] A glass vessel used in sublimation; an alembic, a still, கிராவகுப்பி. Wils. p. 207. Kachakupee.

காய்மகாரம் – காமகாரம் – காய்மை, s. Action under the impulse of selfishness; hence envy, jealousy, பொறாமை.

காய்மைகரிக்க, inf. To envy.

காய்மைகாரி, s. An envious person.

காய்ஞ்சொறி, s. A kind of nettle, தூச்செடி, Tragia involucrata, L.

காய்ச்சிரக்கு—காய்ச்சுனை—காய்ச்சுநக்கு, s. A sour herb, புளிச்சற்கீரை.

காட்டுக்காய்ச்சுனை, s. Wild sour greens, Hibiscus surattensis, L.

காய்வேளை, s. See வேளை.

காரகம், s. Burning heat of the body, வெப்பம்.

பித்தகாரகம், s. Heat caused by bile.

மேககாரகம், s. Venereal heat of the body.

•காரகம், s. Agency, causality, causation, காரணத்துவம். 2. Means, instrument, expedient, &c., to accomplish an action, கருவி. 3. A doing, an action, செயல். 4. [in grammar.] The agent, the subject of a verb, வினைமுதல். 5. The cases of nouns depending in construction on verbs, and not on nouns, வினைகொண்டுவேற்றுமை முடிவது. Wils. p. 213. Karaka. The six grammatical காரகம் are: 1. கருத்தாகாரகம், nominative case to a verb—as சாத்தன்வேந்தான். 2. கருமகாரகம், objective case, governed by a verb—as சாத்தனைச்சேர்ந்தான். 3. கருவிகாரகம், instrumental ablative, followed by a verb—as வாளால்வெட்டினான். 4. கோளிக்காரகம், dative case, depending on a verb—as சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான். 5. அவதிக்காரகம், ablative of motion—as சாத்தனிற்பிரிந்தான். 6. இடக்காரகம், local ablative—as சாத்தனிடஞ்சென்றான்.

காரகக்கருவி, s. Any of the காரகவேது, in operation, as distinguished from ஞாபகக்கருவி.

காரகத்துணைக்கருவி, s. Instruments, &c.—as the wheel of the potter, சக்கிற் றுணைக்காரணம்.

காரகநிமித்தக்கருவி, s. The agent of an action, செய்கைபின்னிமித்தகாரணம்.

காரகமுதற்கருவி, s. The proximate cause—as the clay for a pot, செய்கையின் முதற்காரணம்.

காரகவேது, s. The three causes in the performance of an action, as காரகக்கருவி. 2. [in rhetoric.] Assigning extraordinary causes in accounting for an event; one of the two kinds of ஏதுவலங்காரம், the other being ஞாபகவேது.

காரகன், s. [in grammar.] The agent, a doer, an operator, செய்பவன். Wils. p. 213. Karaka.

காரடம்—காரடவித்தை, s. (Tel. గారడము.) Juggling, tricks.

காரடன், s. A juggler, a double-dealer.

காரணம், s. A word or appellative derived from the origin of the class, காரணம் பற்றிவருஞ்சொல்—as கைவன், மலையன். 2. A story, a narrative—as காரணச்சொல். (p.)

•காரணம், s. Cause, origin, source, தோற்றத்துக்கு மூலம். 2. Principle, essential element, மூலம். 3. Instrument or means, கருவி. 4. [in logic.] Cause, reason, the ground of an assertion or argument, ஏது. 5. Reason, motive, object, design, purpose, occasion, கோக்கம். Wils. p. 213. Karana. 6. One of the twenty-eight Agamas, ஆகமம் இருபத்தெட்டிலொன்று. According to the Hindu Philosophy, காரணம் is three fold, viz.: முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம், முதற்காரணம், material, proximate cause—as clay from which pottery is made, or the primitive Maya out of which the universe was produced. துணைக்காரணம், secondary, instrumental, or co-efficient cause—as the wheel used by a potter, or the Sakti (energy) of the god Siva. நிமித்தகாரணம், the efficient cause or the agent—as the potter, in the manufacture of wares, or the god Siva in the production of worlds.

சகலத்துக்குமாதிகாரணமானவர். The first cause or creator of all things.

காரணகர்த்தா — காரணகடவுள், s. The Supreme Being—the Chief Agent in all things, முதற்கடவுள். 2. Any supposed miracle-working deity, அற்புத கடவுள்.

காரணகாட்சி, s. Demonstration "a priori", or from an axiom. (Rott.) 2. A pleasing and marvellous sight.

காரணகாரியம், s. Cause and effect, காரணமுங்காரியமும்.

காரணகுரு, s. A guru whose sole object is the spiritual benefit of his disciples, மெய்க்குரு—opposed to காரியகுரு.

காரணக்குறி, s. [in gram.] Derived names or appellatives, as one of the classes of nouns—opposed to இடுகுறி, காரணப்பெயர். 2. Presage, omen, prognostic, a sign showing beforehand what is to happen, முன்னறிகுறி.

காரணங்காட்ட, inf. To affirm a cause, to ascribe or show reasons, ஏதுகாட்ட.

காரணகேவலம், s. Absolute unconsciousness of the soul during its involution in ஆணவமலம். It is one of the three காரணவவஸ்தை.

காரணசகலம், s. Conscious state of the soul during its manifestation in the world, and consequent subjection to births and deaths; one of the three காரணவவஸ்தை.

காரணசரீரம், s. The most subtile embryo of the body, as originally and eternally existing with the soul. (See சரீரத்திரயம்.) In the Vedantic philosophy, the original principle of spiritual ignorance, in which the soul is enveloped during the period of its non-absorption in Brahm.

காரணசுத்தம், s. Complete liberation from பாசம், and the attainment of perfect purity and happiness; one of the three காரணவவஸ்தை.

காரணச்சிறப்புப்பெயர், s. [in grammar.] Derived names limited in their application—as முடி, a crown, so called because it is put on முடி, the head, ஒன்றற்குரியகாரணப்பெயர்.

காரணச்சொல், s. A story, a narrative, கதை. (p.) 2. A derived word.

காரணப்பெயர், s. [in grammar.] Derivative names.

காரணப்பொதுப்பெயர், s. [*in grammar.*] Derived names extending to various classes—as அணி, jewel; so called because it embraces various kinds of jewels, which are worn, பலவற்றிற்குமேற்கா ரணப்பெயர்.

காரணமாயிருக்க, *inf.* To be the author of a thing.

காரணமாயை, s. Maya as the primitive, original substance from which all the manifestations of matter and spirit are evolved, and into which they are again resolved at the destruction of the universe, அசேதனத்துக்கும் வித்தானமாயை. See மாயை.

காரணமூகாந்திரம், s. Motive.

காரணவணு, s. According to some *atheistical* schools, primitive or original atoms, by the fortuitous combination of which, the worlds were originated.

காரணவாகுபெயர், s. Names in which the cause is, by way of metonymy, used for the effect—as in திருவாசகம்.

காரணவிசேஷம், s. Chief or principal things. (*p.*)

காரணவிடுகுறி, s. A name which, though given originally as descriptive of a class of objects, is applied to individuals of the class, though destitute of the qualities which it describes—as மறவன், சறங்கு.

காரணவிலக்கணை, s. [*in rhetoric.*] Metonymy of a cause for the effect.

காரணவிலக்கு, s. [*in rhetoric.*] Negation of effects from the absence of a cause, ஏதுவிலக்காம்.

காரணன், s. The first cause, நிமித்தன். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. Any deity supposed to work miracles, அற்புதகடவுள். 4. A king, அரசன். 5. The name of a kind of arsenic, மிருதபாஷாணம்.

காரணாவஸ்தை—காரணாவஸ்தை, s. The three principal, causative states or அவஸ்தை of the soul—கேவலம், சகலம் and சுத்தம்—as distinguished from காரியாவஸ்தை.

காரணானுமானம், s. [*in logic.*] *A priori* reasoning; inference from cause to effect—opposed to காரியானுமானம். (சிவ. சி.)

மூலகாரணம், s. The primeval cause.

மொழிமுதற்காரணம், s. The first principle of a word.

காரணி, s. Parvati, பார்வதி. (*p.*)

காரணிக்கம், s. History, சரித்திரம். 2. [*in Roman Catholic usage.*] Prayers to the Virgin, fifteen in number, alluding to different points in her history.

•காரண்டம்—காரண்டவம், s. The water-crow, நீர்க்காக்கை. Wils. p. 213. Karandava. (*p.*)

காரம், s. Pungency, acrimony, any thing hot or biting, உறைப்பு. 2. An expletive to express the names of the vowels, and of certain compound letters—as அகரம், ஐகாரம், மகரம். 3. Gold, பொன். 4. The hard or solid part of trees, மரவயிரம்.

காரசாரம், s. Pungency, stimulancy; the quality of being pungent and palatable.

காரசாரமானகறி, s. Hot and palatable curry.

காரசாரமானபுகையிலை, s. Strong tobacco.

காரமான, *adj.* Sharp, pungent, corrosive.

•காரம், s. A caustic; a corrosive of any kind; an escharotic, சாம்பப்பு. 2. Alkali, soda, potash, &c.; impure carbonate of soda, சவ்வுப்பு. (*Mat. Ind.*) 3. Washerman's lye, lixivium, சீலையழுக்குவாங்கும் காரம். 4. A mordant; an alkaline preparation for fixing colours, சாயமேற்காரம். Wils. p. 263. Kshara. The காரம் are five in number, viz.: சவக்காரம், soap. 2. சீனக்காரம், alum. 3. பொரிகாரம், another kind of alum. 4. வெண்காரம், borax. 5. சாடிக்காரம், lunar caustic. 5. (*p.*) Act, acting, doing, agency, காரியம். 6. A termination denoting action, agency—as உபகாரம். Wils. p. 213. Kara.

காரக்கல், s. A kind of caustic mineral, வீரக்கல்.

காரங்கட்ட, *inf.* To strengthen the blue die by adding other ingredients. 2. To prepare caustics with various ingredients.

காரங்கூட்ட, *inf.* To prepare dyer's lye, சாருசேர்க்க.

காரச்சீலை, s. A corrosive plaster, a blister, புண்ணுக்குப்போடுமோர்மருந்துச்சீலை.

காரத்திரி, s. A kind of seton with a corrosive or caustic preparation on it, inserted in an abscess, &c., காரச்சீலைத்திரி.

காரநீர், s. Dyer's lye made of alum, rust, &c., சாயமயசாயநீர்.

காரப்பசை, s. A cement or solder of குன்றிமணி seeds and alum, used by gold or silver smiths, காரமாரபசை.

காரம்போட, *inf.* To apply alkali, caustic, &c.

காரம்போட்டுவெளுக்க, *inf.* To whiten cloth, &c., with lye or alkali.

காரம்வைத்துப்புண்ணாக்க, *inf.* To make a sore by applying a corrosive, for reducing a tumour, &c.

காரம்பூச, *inf.* To imbue cloth with alum—as a dyer, that it may retain the colour.

காரலவணம், s. A corrosive preparation.

காரன். As a masculine termination of certain nouns, it means doer, possessor, &c.—as வேலைக்காரன், பணக்காரன்; [*ex* காரம், doing.] 2. s. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

காரார், s. [*A contraction of* காதரர், *the plural of* காதரன்.] Fearful persons, அச்சமுள்ளோர். (சது.)

காரல், s. A small kind of fish, ஓர்மீன்.

காரவல்லி, s. [*Contraction of* ஏகார வல்லி.] A kind of plant, a pot-herb, a certain vegetable, பாகல், Momordica charantia, *L.*

•காராக்கிரகம், s. A prison-house, a dungeon, சிறைச்சாலை; [*ex* காரா, prison, *et* கிரகம்.]

காராமணி, s. A kind of lentil or pulse, ஓர்பயறு. (*c.*)

பெருங்காராமணி—சிறுகாராமணி, are different varieties of காராமணி.

•காராமயம், s. The evils of imprisonment, the sufferings of prison, சிறைச்சாலைத்துன்பம்; [காரா prison, *et* ஆமயம்.]

காராம்பசு, s. A fabulous cow in the world of Indra with the face of a woman and the wings of a bird, ஓர் தெய்வப்பசு. 2. A black cow with a black tongue and udder, being considered a superior kind, கரும்பசு.

காராம்பி, s. A basket for irrigation, இறைகூடை. 2. A kind of hydraulic machine, ஓர்சலயந்திரம். (*p.*)

காரி, s. Blackness, கறுப்பு. 2. A kind of black bird. (See கரிக்குருவி.) 3. A crow, காக்கை. 4. The planet Saturn, சனி. 5. Venom, poison, நஞ்சு. 6. Indra, இந்திரன். 7. Eiyanar, ஐயனார். 8. Bhairava, வயிரவன். 9. Worn-out, brackish land, களர்நிலம். 10. A parrot, கிளி. 11. One of the seven men of the third class of liberal kings, கடையேழு வள்ளலிலொருவன். 12. A workshop, தொழில் செய்யிடம். 13. The name of a shrub, ஆவிரை, Cassia auriculata, *L.* (*M. Dic.*) 14. As a feminine termination of certain nouns, காரி means a doer, owner, &c.—as வேலைக்காரி, a female servant.

காரிதாய், s. The mother of Bhairava, வடுகு.

காரிப்பிள்ளை, s. A black bird. See காரி, *supra.*

காரிகம், s. Red ochre, red dye, காவிக்கல்.

காரிகை, s. Beauty, fairness, gracefulness, அழகு. 2. A woman, a lady, பெண். 3. A species of கலிப்பா verse, கலித்துறை. (See பா.) 4. A book on prosody composed in கலித்துறை verse by அமிர்தசாகரன், ஓர்யாப்புநூல்.

•காரிகை, s. A kind of poetry in Sanscrit, ஓர் ஆரியச்செய்யுள்.

காரிக்கம், s. Unbleached, unprinted new cotton-cloth mostly imported from foreign countries, சலவைசெய்யாத வெள்ளைப் புதுப்புடவை.

காரிக்கூன், s. A kind of mushroom, ஓர் காளான், Agaric, Boletus ignarius, *L.* (*Mat. Med. Ains.*)

காரிமை, s. A plant, கொடிவேலி, Plumbago, *L.*

காரியக்கடிசு, s. A kind of arsenic in its natural state, சுதபாஷாணம்.

•காரியம், s. Affair, thing, business, concern, matter, subject, occurrence, circumstance, incident, topic, event, transaction, கருமம். 2. An action, operation, a deed, process, செய்கை. 3. Object, purpose, design, விஷயம். 4. Effect, result, product, issue,—as apposed to காரணம், பலன். Wils. p. 215. Karyya. 5. Expediency, fitness, profitableness, இலாபம்.

காரியக்கருமமில்லாதவன். One not concerned about any thing, not troubled with business.

அதனைக்குக்காரியமல்ல, நீபேசுபேசுகிறாய். You have nothing to do with it, why do you speak?

அதுகாரியமல்ல, இதுவே உனக்குக் காரியம். That is not expedient, but this will be profitable for you.

காரணத்தைக்காரியங்காட்டுகிறது. The effect shows or implies the cause.

காரியகேவலம், s. Transient unconsciousness of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியசகலம், s. Imperfect knowledge of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியசுத்தம், s. Clear and distinct perception of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியகர்த்தா, s. A maker, an accomplisher—as in educing, sustaining and destroying worlds, &c. 2. An agent, a superintendent.

காரியகாரன், s. An agent, a commissioner, காரியம்பார்க்கிறவன். 2. An attorney, an advocate, காரியதுரந்தரன். 3. A man of business, one clever in business, வேலை யிலே சதுரியன்.

காரியகுரு, s. A guru who seeks his own interest, whose living is his chief object—opposed to சாரணகுரு.

காரியக்கெட்டி, s. A man successful in his undertakings, adopting proper means; a business-like man.

காரியசாதகம், s. Perseverance in an undertaking, காரியத்திலுறுதியுடைமை. 2. Accomplishing an object, காரியசித்தி. Wils. p. 215. Karyasad'hka.

காரியசாதனம், s. Means of effecting an object; instruments, implements, aid, காரியத்தைமுற்றுவிக்கும் ஏது.

காரியசித்தி, s. Success in an undertaking, accomplishment, காரியமுகைகூடுகை.

காரியதரிசி, s. Secretary, superintendent, manager, காரியத்தலைவன்.

காரியத்தலைவன், s. A superintendent, a manager.

காரியதுரந்தரன் — காரியஸ்தன், s. A competent manager, superintendent, agent, one who conducts business, காரியத் திலவல்லவன்.

காரியத்தடை, s. An impediment or obstacle to business, கருமவிடையூறு.

காரியத்தவறு, s. Failure in a business, வேலைத்தவறு. 2. Ill success, கைகூடாமை.

காரியத்தாழ்ச்சி, s. Ill success, கைகூடாமை. 2. Loss, காரியகஷ்டம்.

காரியத்தாழ்ச்சிவராமற்பார்க்க, inf. To see that there be no failure of success.

காரியத்துக்குத்தக்கதாய்ப்பேச, inf. To speak as the nature of a thing requires.

காரியத்துக்குவர, inf. To answer the purpose; to be expedient, profitable; to be prosperous.

காரியநிருவாகி, s. A manager, a superintendent, an advocate.

காரியபாகம், s. Good management, frugality, economy, judicious or prudent direction.

காரியபேதம், s. Disappointment in an affair, காரியம்வேறுபடுகை.

காரியப்பட, inf. To be effected; to be produced, wrought or operated on, காரிய முண்டாக. 2. To succeed, to avail, கைகூட.

காரியப்படுத்த, inf. To effect, to accomplish, காரியமுடிக்க. 2. To transact, to manage, காரியநடத்த.

காரியப்பாடு, v. noun. Effect, result, production.

காரியப்பிழை. Failure in an undertaking, காரியவழு. 2. Ill success, கைகூடாமை.

காரியப்பொறுப்பு. Responsibility.

காரியாகாரியம், s. What is and what is not the matter. 2. Circumstances, affairs.

காரியமாயிருக்க, inf. To be busy; to be useful.

காரியமாய்ப்பேச, inf. To speak of a thing as important.

காரியமாய்ப்போக, inf. To go on an errand.

காரியமானபேச்சு, s. Important conversation; a speech well adapted to the occasion.

காரியமுடிக்க, inf. To accomplish, to execute.

காரியமுடிப்பு, s. The sum and substance of a business, an affair, &c.

காரியமுடிய, inf. To be accomplished —as an object; to terminate—as one's life, &c.

காரியம்பலிக்க, inf. To succeed, காரி யஞ்சித்திக்க.

காரியம்பார்க்க, inf. To do a business, to manage a business.

காரியம்பெற, inf. To attain one's object.

காரியம்பேதிக்க, inf. To change or alter—as an affair. 2. To be thwarted.

காரியவாகுபெயர், s. Names in which the effect is, by metonymy, used for the cause, as in அலங்காரம்.

காரியவிசாரணை, s. Superintendence, supervision.

காரியவிரோதம், s. Opposition in an undertaking, rivalry.

காரியவிலக்கணை, s. [in rhetoric.] Metonymy of an effect for the cause.

காரியவிலக்கு, s. [in rhetoric.] The negation of a thing or event by the non-existence of the effect, &c., or by the presence of contrary effects, நிலங்காரம்.

காரியாவத்தை — காரியாவஸ்தை, s. Subordinate, minor states or அவத்தை of the living soul, being five in காரியகேவலம், five in காரியசகலம், and five in காரியசுத்தம், and thus constituting fifteen காரியாவத்தை. (சிவப்.)

காரியானுமானம், s. [in logic.] A posteriori reasoning; inference from effect to cause—opposed to காரணுமானம். (சிவ. சி.)

காரிரத்தம்—காருண்ணி, s. A plant, ஆடு தின்னாப்பாலை, Aristolochia, L.

•காருகபத்தியம், s. One of the three sacred fires—that which is maintained by the householder as received from his father and transmitted to his descendants or successors, from which fire is taken for sacrificial purposes, வேதாக்கினி மூன்றிலொன்று. See தீ. Wils. p. 288. Garhapatya.

•காருகம், s. Manufacture, the act of manufacturing silk or cotton cloth, the process of preparing cotton or silk; spinning and weaving, நெய்யுந்தொழில். 2. Menial service, servile labour or toil—as carrying burdens, &c., கைக்காரியமானவேலை. 3. A form of religion—the worship of fire, அக்கினியைவணங்குஞ்சமயம்.

காருகத்தொழில்—காருகவினை, s. Manufacture, spinning, weaving, நெய்தற்றொழில். 2. The work or employment of weavers. 3. Menial service, toil, கைக் காரியவேலை.

காருகர், s. Weavers, நெய்வோர். 2. Sculptors, painters, artists, ஓவியர்.

காருச்சிவல். s. Sponge, கடற்பாசி. (M. Dic.)

காருடம், s. The plant மருக்காளை. 2. A kind of gourd, கற்புடோல். (M. Dic.) 3. Juggling, erroneously for காருடம்.

காருடவித்தை, s. Legerdemain, properly, காரடவித்தை.

காருடன், s. [prop. காரடன்.] A juggler.

•காருடம்—காருடம், s. Charms, incantations, &c., against poison (addressed to Garuda); one of the sixty-four கலைஞானம். Wils. p. 288. Garuda. 2. The Garuda Purana, one of the eighteen, பதினெண்புரா ணத்தொன்று. 3. One of the thirty-two உப நிடதம், க௨. உபநிடதங்களுளொன்று. (p.)

•காருணியம் — காருண்ணியம், s. Grace, mercy, compassion, கிருபை; [ex கருணை.] Wils. p. 214. Karunya.

காருணிகன், s. A kind, benevolent person.

காருணியப்பிரயோசனம், s. The blessings of divine grace.

காருண்ணியன், s. A kind, benevolent person.

சீவகாருணியன், s. A person kind to living creatures.

காருண்ணியமேகம், s. One whose bounty is like a cloud, without limit and without expectation of recompense.

காரை, s. A kind of thorny shrub, முள் ளெடி, Thorny webera, Webera tetrandra. (Mat. Ind.) 2. A fish, ஓர்மீன். The principal kinds of காரை fish are கழிக்காரை, கறுப் புள்ளிக்காரை, பொட்டுக்காரை. 3. Mortar or plaster covering walls, &c., [sometimes spelt காறை.] சுண்ணச்சாந்து. (c.) 4. A slang word used by elephant-keepers for cloth, சீலை.

காரைக்கட்டுவீடு, s. A house built of brick and chunam.

குத்துக்காரை, s. A small species of காரை shrub.

சிறுகாரை, s. A small kind of காரை fish.

சன்னகாரை, s. Fine plaster.

சுண்ணாம்புக்காரை, s. Overlaying with plaster; flooring with plaster alone, not with brick or stone.

சுண்ணாம்புக்காரை ஆடினவீடு, s. A house, the floor of which is plastered, not paved with bricks and stone.

பூங்காரை, s. A shrub with fragrant flowers, Gardinia dumetorum.

பெருங்காரை, s. A kind of shrub with edible leaves, which are given to brahmans with other leaves, as presents or alms at the anniversary funeral ceremonies, &c. 2. A large kind of காரை fish.

மட்டிக்காரை, s. Coarse plaster.

மதுக்காரை—மருக்காரை, s. A kind of காரை shrub.

மரக்காரை, s. A kind of tree.

காரைக்கால், s. The name of a town near Tranquebar, Caraikal.

காரைக்காலம்மை, s. The name of a woman who was one of the sixty-three devotees of Siva, நாயன்மார்பெண்.

காரோடர், s. Sheath-makers, உறைகா ரர். (p.)

கார், s. Blackness, கருமை. 2. Darkness, gloom of night, இருள். 3. Cloud, மேகம். 4. Water, நீர். 5. A black monkey, கருங்குரங்கு. 6. A goat, வெள்ளாடு. 7. The dark or rainy season, கார்காலம், August and September. (See பருவம்.) (p.) 8. A kind of paddy or rice, கார்நெல்.

காரகவரிக்கொம்பு, (*from* கார், அகம், *inside, and* வரி, *streak.*) A horn of an ox which has black streaks on the inside.
காரரிசி, *s.* Rice from கார் paddy.
காரறுத்தல், *v. noun.* Reaping the கார் paddy.
காராடு, *s.* A goat, வெள்ளாடு.
காராளர், *s.* Husbandmen, agriculturists, வேளாளர். 2. (சது.) Sudras, the working castes, சூத்திரர்.
காரானை, *s.* [*prov.*] A water-spout at sea, கீரபடியும்மேகம்.
காரான், *s.* A buffalo, எருமை; [*ex* ஆன், cow.]
காருணி, *s.* A sky-lark, வானம்பாடி, *lit.* a feeder on clouds; [*ex* கார், *et* உண்.]
காருப்பு, *s.* Salt produced from sesamum seed, சமித்திலாவணம்.
காரெலி, *s.* A black kind of rat, கறுப் பெலி.
கார்கோளி—கார்கோள், *s.* Sea, கடல். (சது. திருமு.)
கார்க்காய், *s.* Caput draconis, சந்திர கசம். (*Rott.*)
கார்நாற்பது, *s.* A poem in forty stanzas, concerning the rainy season.
கார்நிறம், *s.* Black color.
கார்நெல், *s.* Rice that ripens in the rainy season.
கார்மலி, *s.* Sea, கடல்; [*ex* மலி, fill.]
கார்முகம், *s.* A cloud, மேகம்.
கார்முகத்திழிந்தாரைபோல். Abundantly, as the showers of rain that come down from the clouds.
கார்முகில், *s.* As கருமுகில், *supra.*
கார்வண்ணர், *s.* Asuras, அசுரர்; [*ex* வண்ணம், color.] (சது.)
கார்வண்ணன், *s.* Vishnu, being of a dark blue color, விஷ்ணு.
கார்வலயம், *s.* The sea, கடல்; [*ex* வலயம், surrounding.]

கார், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be pungent, hot to the taste; to be harsh, acrid, &c., காழ்க்க. 2. To be very salt, உப்புக்கரிக்க. The word is sometimes improperly used for the verb கர.
கார்த்தல் — கார்ப்பு, *v. noun.* Pungency, காழ்ப்பு. 2. Saltness, கரிப்பு. See under சுவை.

கார்காரெனல், *v. noun.* [*vul.*] Craving —as the appetite, ஓர்குறிப்புமொழி.
எனக்குக்கார்காரென்றுபசிக்கிறது. I am pinched with hunger; I feel very hungry.
எண்ணெயைக் கார்காரென்று குடித்துப்போட்டது. The lamp has absorbed the oil rapidly.

கார்கோணி, *s.* A plant, தேள்கொடுக்கி, Heliotropium.

கார்கோளி, *s.* A grass, முத்தக்காசு, Cyperus, *L.* 2. The கோரை kind of grass. (*M. Dic.*) See under கரி.

கார்க்குறட்டை, *s.* A twining plant with blue flowers, கிலக்கர்க்கணம், Clitoria ternatea, *L.*

•கார்க்கோடன் — கார்க்கோடகன், *s.* [*in mythology.*] One of the eight huge serpents, which support the eight cardinal points of the earth, அஷ்டமாநாகத்திலொன்று.—*Note.* The north-eastern quarter is assigned to this serpent. 2. (*fig.*) A very wicked person, கொடியவன். 3. A mineral stone, கருடக்கல்.

கார்க்கோழி, *s.* A leguminous plant, கருங்கொள், Cassia absus, *L.* 2. Black cumin, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa, *L.* (*M. Dic.*)

•கார்த்தபம், *s.* An ass, கழுதை. A change of கர்த்தபம்.

•கார்த்தவீரியன்-கார்த்தவீரியார்ச்சுனன், *s.* One of the six great autocrats, ஷட்சக்கிரவர்த்தி. Wils. p. 214. KARTAVEERYYA.

•கார்த்திகை, *s.* The eighth Hindu month, being part of November and December, ஓர்மாதம்.—*Note.* The Saivas consider it more sacred than other months, and many abstain from animal food during the month, who at other times use it; and keep it as a season of fast in honor of the canonized pleiades, and their foster son Skanda. Wils. p. 214. KARTTIKA. 2. The third lunar asterism; the pleiades, regarded as six stars, திருக்கார்த்திகைநட்சத்திரம். 3. The third nacshatra. 4. The day or rather the duration of time during which the moon is in the கார்த்திகை nacshatra, கார்த்திகைநாள். 5. The November-flower plant, காந்தள், Gloriosa superba, *L.* 6. (சது.) Durga, துர்க்கை.
கார்த்திகேயன், *s.* A name of the god Skanda (கந்தன்), as nursed by the pleiades in the form of nymphs; he assuming the forms of six infants, the bodies being afterwards united into one. Wils. p. 214. KARTIKEYA.
கார்த்திகைக்கிழங்கு, *s.* The root of the கார்த்திகை plant which is poisonous. It is sometimes eaten by mistake for the அல்லிக்கிழங்கு.
கார்த்திகைக்கொடி, *s.* The November-flower plant, தோன்றி.
கார்த்திகைக்கொள்ளி, *s.* [*prov.*] A brand waved by children in play on the evening of திருக்கார்த்திகை festival.
கார்த்திகைச்சோமவாரம், *s.* The Mondays in கார்த்திகை regarded as fastdays, on which religious duties are more meritorious than in other months.
கார்த்திகைத்தேவிமார், *s.* Pleiades, the goddesses.
கார்த்திகைப்பூ, *s.* The November-flower, காந்தள்மலர்.
கார்த்திகைவிரதம் *s.* The November fast, kept in honor of Skanda, கிருத்திகைஉபவாசம்.
கார்த்திகைவிளக்கு, *s.* The November lamp-lighting on the evening of the திருக்கார்த்திகை, when lights are placed at the door and other parts of the house, in the cow-stall, at the well, in the growing corn, &c.; commonly called விளக்கிடல் or விளக்கீடு.
திருக்கார்த்திகை. The day in கார்த்திகை in which the moon enters the third nacshatra, considered a very sacred day.

கார்புகாவரிசி—கார்ப்போகரிசி, *s.* The seed of a medicinal plant, Psoralea corylifolia, ஓர்மருந்துவிதை.

•கார்ப்பணியம், *s.* Poverty, indigence, தரித்திரம். 2. Poorness of spirit, weakness of mind, imbecility, மனத்தளர்வு. 3. Stinginess, உலோபம். Wils. p. 204. KARPAN'YA.

•கார்ப்பாசம், *s.* The cotton shrub, Gossypium, பருத்திச்செடி. 2. Cotton, பருத்திப்பஞ்சு. Wils. p. 215. KARPASA. The word is sometimes wrongly spelt கற்பாசம்.

கார்ப்பான்—கார்மணி, *s.* A plant, [கையாந்தகரை, Eclypta, *L.*

•கார்முகம், *s.* A bow, வில். Wils. p. 215. KARMMUKAM. See under the noun கரி.

காலகம், *s.* The marking-nut of the சேங்கொட்டை tree, Semecarpus anacardium. (*M. Dic.*)

•காலகூடம், *s.* See காளகூடம், under காளம்.

காலசம், *s.* Wind, காற்று. 2. A large kind of circular fan, பேராலவட்டம்; [*ex* கால், air.]

•காலசூத்திரம், *s.* One of the twenty-one Hindu hells, ஓர்நரகம். Wils. p. 217. KALASUTRA.

•காலம், *s.* Time, duration, பொழுது.—*Note.* In Hindu philosophy, காலம் is said by the Saivas to have proceeded from மோகினி Maya, and to be a co-efficient cause with Siva in the acts of creation, preservation and destruction. It is Time personified, and according to the Hindu metaphysicians, one of the seven வித்தியாதத்துவம். (சிவ. சி.) 2. Season of the year or life; also a specific time of the day, பருவம். 3. A seasonable or proper time, opportunity, season, சமயம். Wils. p. 216. KALA. 4. Day-break, விடியல். 5. (*fig.*) (*c.*) The time appointed for death, as distinguished from that for accidental death, முடிவு. 6. [*in gram.*] Tense; also, the characteristic of a tense, வினையின்காலம். The three tenses are, இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம். 7. [*in music.*] The three measures—as (1.) விலம்பம், slow. (2.) துரிதம், quick, &c. (3.) மத்திமம், the medium. 8. Epoch, era, யுகம். 9. Weather, காலவிபவம்.
காலத்துக்குத்தக்கக்கோலம். Adapting one's self to the times.
காலத்துக்குத்தக்கதாய்நடக்க, *inf.* To live according to circumstances.
காலம்போம்வார்த்தைநிற்கும். Time flies, but words remain.
காலகதி, *s.* Events of time, காலநடை.
காலகதியை யாவரும் கடக்கமாட்டார்கள். None can escape the events of time.
காலகருமம்—காலகன்மம், *s.* Employments, duties, &c., appropriate to an age, time, season, stage of life, &c., காலத்துக்குரியசெய்கை.
காலக்கிரமம், *s.* The course of time; chronological order, காலவொழுங்கு.
காலக்கிரயம், *s.* The price of articles for the time being; current or market price, காலவிலை.
காலக்குறி, *s.* Signs of the time.
காலக்கொடுமை, *s.* The evils, calamities, &c., of time.
காலங்கண்டவன், *s.* An experienced man; an aged person.
காலங்கரந்தபெயரெச்சம், *s.* [*in gram.*] A relative participle without the characteristics of the tenses—as in கொல்யானை.
காலங்கழிக்க, *inf.* To pass time, காலம்போக்க.
காலங்கழிய, *inf.* To pass—as time, காட்கழிய.
காலங்கூட, *inf.* [*local.*] To die.

காலசக்கரம், s. The different number of years of influence ascribed to the respective planets as operative on the lives of persons, ஆயுள்நியதிச்சக்கரம். 2. The aggregate of the years of the nine planets according to their respective influence, கிரகபலச்சக்கரம். 3. Period or term of life, ஆயுட்காலம். Wils. p. 216. KALACHAKRA.

அவனுக்குக்காலசக்கரமுடிவுவந்துவிட்டது. The end of his term is come.

காலசங்கதி, s. Intelligence, news or events of the time or the day.

காலசங்கை, s. Guess of time from mere inspection, காலஉத்தேசம். 2. Reckoning of time, காலக்கணக்கு. (p.)

காலசந்தி, s. The daily morning worship; also applicable to that at noon and evening. 2. The interval between any two yugas, kalpas, &c. See சந்தம் and சந்தி.

திரிகாலசந்தி, s. Worship in the morning, at noon and in the evening.

காலசுகம், s. Favorableness of the time, astrologically and superstitiously considered.

காலஞ்செல்ல, inf. To depart this life, to die. 2. [prov.] To be late.

காலக்ஷயம்—காலட்சயம், s. Passing one's time or days, காலக்கழிவு.

காலக்ஷேபம்—காலட்சேபம், s. Passing one's time or days; circumstances, welfare, &c., காலங்கழிக்கை. 2. Means of subsistence, சீவனம். Wils. p. 216. KALAKSHEPA. 3. [among the Vaishnavas.] The reading of the sacred books, திருவாய்மொழியோதல்.

உமதுகாலட்சேபம் எப்படி. How do you do; i. e. how are your affairs?

காலதருமம் — காலதன்மம், s. The events appropriate to certain times or yugas respectively, காலத்தன்மை. Wils. p. 217. KALAD'HARMMA.

காலதாமதம், s. Delay, protraction, procrastination, தாமசம்.

காலதுரிதம், s. The rapid progress of time, காலத்தின்விரைவு.

காலத்திரயம், s. The three divisions of time—as past, present, and future; also the three tenses, முக்காலம்.

காலநியமம், s. Events happening in their respective and appropriate seasons, according to the actions that gave them birth, காலவிதி. 2. Religious ceremonies according to the given periods of the year or day, காலக்கடன்.

காலநிரூபணம், s. Chronology. (modern usage.)

காலநுட்பம், s. A small portion of time, காலத்தின்நுண்ணியபங்கு.

காலநெடுமை—நெடுங்காலம், s. Length of time, a long time.

காலநேமி, s. An Asura, ஓர் அசுரன். Wils. p. 217. KALANEMI.

காலநேரம், s. Time in reference to the influence of planets upon the fortune, health, &c., of a person.

காலநோக்காடு, s. [prov. in child-birth.] Natural and timely labor.

காலந்தள்ள, inf. To pass one's days, to pass one's time, to maintain one's self, to live, காலம்போக்க.

காலபரிச்சேதம், s. Discernment—as to the time of an event or the existence of a thing. It is one of the three பரிச்சேதம் modes of ascertaining facts.

காலபரிபாகம், s. The maturity of the soul, or time for its attaining bliss, having eliminated its good and evil propensities.

காலபேதம் — காலவித்தியாசம் — காலவேற்றுமை, s. Difference of time with respect to the changes it produces.

காலபோகம், s. A crop of grain or fruits in the proper season. 2. The enjoyment or suffering resulting from previous moral actions, to which a living being at distant times is subjected, காலப்பயனுகர்வு.

காலப்பெயர், s. Nouns or names of time—as year, month. 2. Nouns derived from names of time—as பங்குனன் (one born in the பங்குனி month.)

காலப்பெயர்ச்சி, s. Change of season or monsoon; unseasonable weather, காலவிகற்பம்.

காலமயக்கம்—காலமயக்கு, s. [in gram.] An improper use of the tenses, காலவழு. 2. An allowed deviation in the use of tenses, காலவழுவமைதி.

காலமலைவு, s. Confusion of statement in regard to time—as asserting that the lotus blooms in the evening, or the lily during the day.

காலமல்லாக்காலம், s. An unfortunate, fatal time; an unseasonable time, அகாலம்.

காலமழை, s. Rain in the proper season, பருவத்திற்பெய்யுமழை.

காலமறிய, inf. To know the times so as to adapt one's self to them, காலவகையறிய. 2. To know things past, present or future intuitively or by spiritual sight—as yogis, காலவியற்கையறிய.

காலமாறு. Morning by morning, every morning, காலைதோறும். (c.)

காலமானம், s. [in arith.] Time measure.

காலமிருத்து, s. Death at the destined season—as distinguished from accidental death, விதித்தகாலத்திலடையுமரணம்.

காலமே—காலத்தாலே. In the morning, early, betimes.

காலம்பண்ண—காலம்பண்ணிப்போக, inf. To finish one's time, to die.

காலம்பார்க்க, inf. To look or watch for a proper time or opportunity, சமயம்பார்க்க.

காலம்புரள, inf. To present a manifest revolution—as in the order of things; to be irregular, deranged, &c.—as the events of a time—as toddy-drawers seen riding in palankeens, &c.

காலம்போக்க, inf. To pass the times. 2. To while away time.

காலவகை, s. Seasons, times, காலக்கூறுபாடு. 2. Circumstances depending on time, காலவேறுபாடு.

காலவர்த்தமானம், s. Events of the times.

காலவழக்கம், s. Customs of the times.

காலவழு, s. [in gram.] An improper use of the tenses—as the past for the future, &c., காலக்குற்றம்.

காலவாகுபெயர், s. [in gram.] Nouns of time or portions of time, used by metonymy for what is intimately connected with time—as கார்த்திகை, the name of a month, for a plant which mostly blossoms during the month.

காலவிடைநிலை, s. [in gram.] Characteristics of tenses, காலத்தைக்காட்டுமிடைநிலை. They are 1. த், ட், ற், and இன் for the past. 2. ஆநின்று, கின்று, and கிறு for the present. 3. ப் and வ், for the future. There are some other characteristics—as மன், இரின், ப், இ, ன், &c.

காலவிரைவு, v. noun. Swiftness or rapid flight of time.

காலாகாலம், s. Times seasonable and unseasonable, auspicious and inauspicious, சுபகாலத்துக்ககாலம். 2. One time or another, not often, not frequently. (c.)

காலாக்கினி, s. The fire which is to destroy the world at the end of the great yuga; a deluge-fire said to be in reserve in the nethermost part of the earth. Wils. p. 218. KALAGNI. 2. One of the two-hundred and twenty-four புவனம் under the regency of Kálágni.

காலாக்கினியுருத்திரம், s. One of the thirty-two உபஙிடதம்.

காலாக்கினியுருத்திரர், s. Rudra or the deity in the lowest region, in charge of the deluge-fire. There are ten subordinate Rudras, who resemble their chief.

காலாந்தம், s. The end of time, காலமுடிவு; [ex அந்தம்.]

காலாந்தரம், s. Intermediate space of time, process of time, காலஇடை. 2. Meanwhile, காலவிடை; [ex அந்தரம், interval.]

காலேச்சுரவாதம், s. The metaphysical philosophy which maintains that Time is God.

காலோசிதம், s. A fit, proper time, உசிதகாலம்; [ex உசிதம்.]

அந்தியகாலம், s. The time of death.

ஆகக்கால மெய்வருந்த வேண்டா வதநாளே
தேங்காய்க் கிளநீர்போற் சேருமே, போகக்காலம்
காட்டானை தின்ற கனியதுபோ லாகுமே
தேட்டாளன் றேடுந் தனம்.

Wealth shall of itself accumulate at the appointed time of increase, as the liquor within a cocoanut, and no toil is required; but at the fixed time for ruin, the riches of a hard-working man shall pass away like the contents of a wood-apple eaten by an elephant.

எக்காலமும். At what time soever, always.

சாங்காலம், s. The time of death or ruin.

திரிகாலம்—முக்காலம், s. The three divisions of time, present, past, and future. 2. The three tenses of a verb.

திரிசந்திகாலம். The three parts or divisions of the day: viz., காலை, morning. உச்சி, noon. மாலை, evening.

புண்ணியகாலம், s. See under புண்ணியம்.

போங்காலம், s. The time of separation or ruin.

•காலயுத்தி, s. The fifty-second year of the Hindu cycle of sixty years, ஓர்வருடம்.

•காலவம், s. Fire, நெருப்பு. (சது.) Sans. Kalava.

•காலவைரவர், s. One of the transformations of Bhairava.

காலன், s. One of the unseen planets, சாந்துறைகோள்களிலொன்று. (See கேது.) (p.) 2. A kind of arsenic in its natural state. சாந்தபாஷாணம். 3. A kind of prepared arsenic, சிலைபாஷாணம்.

*காலன், s. Yama—the Hindu Pluto, god of death, regent of the dead, யமன். 2. The minister of death, attendant on Yama, யமன்தூதன். 3. The planet saturn—malignant in its influence, சனி. Wils. p. 216. Kala.

காலகாலன், s. Siva who overcame Yama, சிவன்.

காலதண்டம், s. The club or weapon of Yama the god of death, யமனாயுதம். 2. Death, மரணம். Wils. p. 217. Kaladanda.

காலபாசம், s. The noose of Yama, or death. Wils. p. 217. Kalapasa.

காலாந்தகன், s. Siva who overcame Yama, சிவன். 2. An atrociously wicked person, துட்டன். 3. A very Yama, a very active, dexterous person, சாமர்த்தியவான்; [ex காலன், et அந்தகன், two names of Yama.]

காலன்கொம்பு, s. Horns of oxen, மாட்டுக்கொம்பு.

காலா, s. A kind of fish, a sturgeon, ஓர்மீன்.

காலாழ், s. Mud, soft mud, குழைசேறு.

காலி, s. The past day. கழிவுநாள். 2. Toddy, கள். (p.) 3. Herd of cows, பசுக்கூட்டம். 4. A tree, காட்டுமுருக்கு, Butea, L. 5. A town in Ceylon, "Point de Galle," ஓரூர்.

காலியமாடு—காலிமாடு, s. Cattle kept continually in the field or woods, under the care of a shepherd.

காலிப்பாக்கு, s. (local.) Betel-nut from Galle.

காலி, adj. (Hind.) Vacant, not filled, empty, unoccupied, ஒழிவான.

காலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rise with lustre—as a heavenly body, to emerge with brilliancy above the horizon, உதயமாக.

*காலியம், s. Day-break, விடியல். Wils. p. 219. Kalya. (p.)

காலியாங்குட்டி, s. A small harmless snake, ஓர்சிறுபாம்பு.

காலு—கால், கிறது, கான்றது, காலும், கால, v. a. To eject from the mouth, to vomit, disgorge, கக்கரிக்க. 2. To shoot forth—as rays, ears of corn, &c., விட. 3. To discharge—as clouds, the rain, lightning, &c., சொரிய. 4. v. n. To flow from the mouth, to be vomited, கொப்புளிக்க. 5. To issue, flow out—as blood from a vein, tears from the eyes; to be discharged—as poison from a fang, வடிய.

மாரிகொண்டல்கான்றது. The cloud poured down torrents.

நிலவுகான்றது. The moon-beams issued.

கண்ணீர்கால, inf. To pour forth or shed tears.

கிரணங்கால, inf. To beam out rays.

விடங்கால, inf. To eject poison—as snakes. 2. To be ejected—as poison.

காலல்—கான்றல், v. noun. Gargling, கொப்பளித்தல். 2. Vomiting, கக்கரம்.

கான்றியம், s. Heat, hotness of the weather, காங்கை.

காலூரம், s. A frog, தவளை. (சது.)

காலேகம், s. The four special kinds of liquid perfumery, கலவைச்சாந்து; viz.: பீதம், கலவை, வட்டிகை, புலி.

காலேகவண்ணம், s. An odoriferous liquid composition, சாந்து.

காலேயம், s. A herd of cows, பசுக்கூட்டம். 2. A fragrant kind of turmeric, கஸ்தூரிமஞ்சள், Amomum Zedoaria. 3. Butter-milk, மோர். (p.)

*காலேயம், s. A yellow fragrant wood, அகில், Xylaloe, Lign aloes. Wils. p. 219. Kaleya.

காலை, s. Time, பொழுது. 2. The early part of the morning, day-dawn, morning, விடியற்காலம். 3. Early, betimes, early in life, &c., காலம்பெற. 4. Occasion, season, opportunity, சமயம். 5. [prov.] An enclosure, an area enclosed, a pen, அடைப்பு.

காலைக்கடன், s. Morning religious duties, காலைஅநுஷ்டானம்.

காலைச்சாப்பாடு, s. A morning meal, breakfast.

காலைச்செபம், s. Morning prayer.

காலைதோறும். Every morning.

காலைப்பசியாற, inf. To breakfast.

காலையடைக்க, inf. [prov.] To make an enclosure.

காலையிலே. In the morning.

காலையுமாலையும், s. Morning and evening.

காலைவெள்ளி, s. Morning-star, either Venus or any other star rising in the morning, விடியற்காலத்துதிக்கும் வெள்ளி.

பேசுங்காலை. When it is described, explained or spoken of.

காலோலம், s. A raven, அண்டங்காக்கை. (p.)

கால், s. Leg; foot of a person, animal or thing, பாதம். 2. A stake, a post, தூண். 3. A prop, support, stay, தாங்குகால். 4. The stem of a flower, பூத்தாள். 5. A shoot, a sprout, முளை. 6. The lower part, base, bottom, அடிப்பக்கம். 7. The foot or tail of a letter, அட்சரக்கால். 8. A staff, shaft, a pole. கோல். 9. The wheel of a carriage or of a car, தேருருள். 10. A quarter, one-fourth of a whole, கற்பங்கு. 11. [in astronomy and astrology.] A fourth part of a nacshatra, நட்சத்திரங்களின் கால். 12. A degree of consanguinity. இரத்தக்கலப்பாமுறைவு. 13. A channel, வாய்க்கால். 14. An instrument of dry measure—as மரக்கால். 15. Way, road, path, வழி. 16. A place, room, இடம். 17. Time, காலம்—as in காணுங்கால். 18. Minister and attendant of Yama, காலன். 19. A turn, time—as ஒருக்கால், once; இருக்கால், twice. 20. Wind, air, any of the vital airs, காற்று. 21. Power, strength, வலிமை. (பிங்.) 22. Darkness, gloom, இருள். (திவா.) 23. A son, மகன். 24. A peg, a pin, முளைச்சு. 25. [prov.] A measure in the width of cloth, being two முழம் or two-hundred-and-forty threads of warp, புடைவை அகலத்தின்கால்.

காலடி, s. The sole of the foot, உள்ளங்கால். 2. The steps or trace of the foot, foot-steps, காற்சுவடு.

காலடியிலே. At or near the foot.

காலணி, s. Ankle-ornaments, ankle-rings or bells, காலிலணியுமாபரணம்.

காலதர், s. (p.) A window, பலகணி; [ex கால், wind, et அதர், way.]

காலாட, inf. To be active and industrious, முயல.

காலாடி, s. An active, industrious man, one who is active in movements, affairs, &c., முயற்சியுடையோன். 2. Wanderer, திரிவோன். 3. Title given to the chief of the Paller caste, பள்ளர்தலைவன்.

காலாட்டம், s. Activity in business, in duty, and consequent prosperity, முயற்சி.

காலாட்டமுள்ளமாடு, s. An ox that is brisk and ploughs well.

காலாணி, s. A corn on the foot. 2. Pegs in the beams of native houses to support the roof.

காலாணியற்றுப்போனவன், s. One who is become weak or poor.

காலாயுதம், s. A gallinaceous fowl, whose foot is its weapon, சேவல்.

காலாழி, s. See under ஆழி.

காலாள், s. A person on foot; foot-soldiers, infantry, பதாதி.

காலாற, inf. To rest the foot, நடைபோய்த்திருக்க.

காலாறவிட, inf. To let draught oxen, horses, &c., rest.

காலிடற—கால்தடக்க—காறடக்க, inf. To stumble.

காலிலி, s. A snake, பாம்பு. 2. Wind, காற்று. 3. The charioteer of the sun, அருணன்; [ex கால், leg, இல், not, without legs.]

காலில்விழ, inf. To fall prostrate, or do homage at one's feet.

காலுமுற்கிலைசுழற்சி. Distortion of the limbs, by convulsion or otherwise.

காலிருள், s. See under இருள்.

காலுளைவு, v. noun. Soreness, aching or pain in the legs, from cold, walking, &c.

காலூன்ற, inf. To set the foot firm on the ground; to become established.

காலூன்றிநிற்க, inf. To stand firmly, stand fast.

காலூன்றிப்பெய்ய, inf. To rain in torrents—the clouds seeming to rest on the horizon.

காலேயரைக்கால், s. A quarter and one-eighth, five-eighths.

காலோடேகால்சேர்த்துநிற்க, inf. To stand with closed legs.

கால்கட்டு, s. Inseparableness—as of wife and husband.

கால்கட்டுகைகட்டு. Bound hand and foot. 2. (fig.) Confined at home by the sickness of another, by a grown-up daughter, a motherless child, or by urgent business, &c.

கால்கழுவ, inf. To wash the feet; metaphorically to clean one's self with water after stool, மலங்கழுவ.

கால்கூசுதல், v. noun. Shrinking of the foot in touching rough ground, &c. 2. Recoiling of the legs in stepping into the compound or house of a stranger. 3. Having spasms in the arms, and legs—as in cholera.

கால்சீக்க, inf. To root out, exterminate, வேரோடெடுக்க. 2. To efface, to obliterate, துடைக்க. 3. To dispel darkness, இருளகற்ற. 4. To scrape with the foot, காலினாற்சீக்க.

கால்செய்வட்டம், s. A fan, விசிறி; [ex கால், air, et செய்வட்டம்.]

கால்தளர—காறளர, *inf.* To become weak in the limbs, by walking, sickness, age, &c.

கால்தோல்—காற்றோல், *s.*[*prov.*] Leathern defences for toddy-drawers' feet in climbing, மரமேறுவோர் காலிலிடுந்தோல்.

கால்நகம்—கானகம், *s.* Toe-nail.

கால்நடை—கானடை, *v. noun.* Walking, going on foot—as distinct from riding and driving. 2. *s.* Sheep and goats; oxen, cattle, ஆடுமாடுகள்.

அவனுக்குமாட்டில் நூறுகால்நடையுண்டு. He has one-hundred oxen.

கால்நடையாய், *adv.* On foot, a-foot.

கால்நடையாய்ப் பிரயாணம்போக, *inf.* To travel on foot.

கால்நோக்கு—கானோக்கு, *s.* One-fourth aspect of a planet, being one of the four aspects.

கால்பரவவில்லை. The feet do not seek the ground—recoiling from going.

கால்பிடிக்க, *inf.* To fall at one's feet to ask a favor. 2. To press and rub the legs in order to induce sleep, to shampoo.

கால்பின்னிக்கொண்டுநிற்க, *inf.* To stand cross-legged.

கால்பின்னிக்கொள்ள—காலோடேகால் பின்னிக்கொள்ள, *inf.* To lose the power of walking, legs being crossed.

கால்மட்டம், *s.* [*prov.*] Use of the feet in walking, by guess or practice—as in the dark or as a blind man.

கால்மாடு, *s.* The foot of a bed, or of a person in bed, காற்பக்கம்.

கால்மிதி, *s.* Step in dancing. 2. Footmark, காற்சுவடு.

கால்வருட, *inf.* To shampoo, to stroke the feet, soles, &c.

கால்வழி, *s.* Lineal descent, succession, சந்ததி. 2. Foot-path.

கால்வாங்க, *inf.* To make the leg, foot or tail of a letter—as of ரு-கு-ர். 2. To slip, to slide in muddy walking. 3. To die. 4. To trip one up, to disappoint, to frustrate one's object. 5. To amputate a foot, a leg, &c. 6. To be drawn up, stiffened, &c.—as a leg by a fall, convulsions, &c.

கால்வாசி, *s.* A fourth part.

வேலைகால்வாசிநிறைந்தது. The fourth part of the work is finished.

கால்வாய், *s.* A channel, a water-course, an aqueduct—commonly வாய்க்கால்.

கால்விரல், *s.* A toe.

கால்விலங்கு, *s.* Fetters, காற்றளை.

கால்விழுந்துபோக, *inf.* To be weary of walking. 2. To become paralyzed —as the legs.

கால்வைக்க, *inf.* To step, tread or trample on. 2. To step in dancing. 3. (*fig.*) To enter upon a practice, a course, &c.; to make a footing. 4. To intermix by marriage.

காற்கொட்டை, *s.* A small bolster for the legs and feet.

காற்சங்கிலி, *s.* Chains for the feet.

காற்சட்டை, *s.* Trowsers, pantaloons.

காற்சரி, *s.* Foot-ring, a kind of ornament for the feet.

காற்சிலம்பு, *s.* A foot-trinket of silver.

காற்சிப்பு, *s.* The hip-bone, சந்தெலும்பு.

காற்படம், *s.* The fore-part of the sole or bottom of the foot, காலின்படம்.

காற்படி, *s.* A quarter measure.

காற்பரடு, *s.* The ankles—as கரடு.

காற்பிடிப்பு, *s.* Rheumatic stiffness, contraction, &c., in the legs.

காற்றண்டை, *s.* A tinkling trinket for the ankles.

கானடுவிரல், *s.* The middle toe of the foot.

காளொண்டி—கால்நொண்டி, *s.* Lameness of the leg. 2. A lame man.

கடைகால், *s.* The foundation, அஸ்திவாரம். 2. An excavation for laying the foundation. 3. [*prov.*] A small iron bucket for drawing water.

கிந்துகால், *s.* A halting or hobbling leg.

கிந்துகாலன், *s.* A hobbler.

சிற்றெலக்கால். The contracted form of உ, marked thus ு,—as கு, சு.

சிறுக்கால். The contracted form of ஊ, marked thus ூ,—as கூ, சூ. See under சிறு

குதிகால்—குதிங்கால், *s.* Heel.

குந்துகாலன், *s.* (*fem.* குந்துகாலி.) A hobbler, a limping person. 2. A squatter, a man sitting on his knees.

குந்துகால், *s.* Tip-toe. 2. Squat, sitting on the heels—as a man.

கொம்புக்கால், *s.* The two signs for ஒ marked thus, ொ, as in கொ, சொ.

தோரணக்கால், *s.* Poles to which strings or ropes adorned with twigs or leaves are tied, to represent triumphal arches.

நாற்காலி, *s.* Chair.

பகுதிக்கால், *s.* The sign of உ, in certain compound characters marked thus ɿ, —as ர, பு.

பகுதிக்காற்பிறை, *s.* The sign of ஊ, marked ு,—as பூ, பூ.

பவளக்காலி, *s.* The name of a bird, Erythropus longipes, corallinus.

பின்னங்கால், *s.* Hind leg.

புள்ளிக்கால், *s.* The character ள subjoined to the letter க, to lengthen it.

புறங்கால், *s.* The upper part of the foot, instep.

பொய்க்கால், *s.* A stilt, a false leg—as a wooden one.

பொய்க்கால் கட்டியாட, *inf.* To go upon stilts.

மடிப்பங்கால், *s.* Legs with folded knees.

மடிப்பங்கால்போட, *inf.* To sit upon the hams with folded knees.

மரக்கால், *s.* Crutches. 2. A wooden leg. 3. [*ex* கால், a measure.] An instrument of dry-measure.

முக்காலி, *s.* Tripod.

முக்கால், *s.* Three quarters, ¾, ௸.

முக்காலும். The three times, even three times.

முக்காலும்போவேன். I will certainly go, come, &c.

முக்காலேமுன்றுவீசமும். Almost, for the greatest part, nearly.

முன்னங்கால், *s.* Fore-leg.

வாய்க்கால் — நீர்க்கால், *s.* Channel, water-course; [*ex* கால், channel.]

இரண்டாங்கால் மூன்றாங்காலுறவுமுறையான்..... One who is of the second or third degree of consanguinity.

கால், *part.* In, at, about, in the vicinity of—as in ஊர்க்கால். It is one of the signs of the local ablative, ஏழனுருபுகளிலொன்று. 2. If, provided; while, when—as செய்தக்கால். It is one of the terminations of the subjunctive mode in verbs, நிகழ்வினையெச்சவிகுதி.

ஊர்க்காலிலுள்ள சோலையிட்டி. A grove of lofty trees in the vicinity of a village.

கண்டக்கால்—கண்டாக்கால். If I see, if I chance to see (him).

காவாக்கால். If it were not guarded, restrained.

சாற்றியக்கால். When it is said or declared.

சொல்லியக்கால்—சொன்னக்கால். If it were said.

காவகா, *s.* The fruit or nut of the tree Semecarpus, சேங்கொட்டை. (*Rott.*)

காவடி, *s.* A pole for the shoulder, கா. 2. A pole carried on the shoulders with offerings for a temple, commonly with some parade; also the religious mendicant's pole which he takes from house to house to gather offerings, &c., for the service of an idol, சேர்மிந்காவடி. 3. Whatever is carried on the shoulder by a pole, காவுதடியிற் கொண்டுபோம்பொருள்; [*ex* காவு.]

காவடிகட்ட, *inf.* To tie the offering to the pole.

காவடிக்காரன், *s.* A pole-bearer.

காவடியெடுக்க, *inf.* To carry the sacred pole to the temple, or to collect offerings.

காவடியெடுக்கிறவன், *s.* One that carries the sacred pole, or carries burdens with a pole.

காவட்டம்புல்—காவட்டை, *s.* A medicinal grass, மாந்தப்புல், Andropogon, *L.*

காவணம், *s.* A shed with a flat roof, a pandal, பந்தல். (*p.*)

திருக்காவணப்பந்தலுக்கு நிழலுதவிவேண்டுமோ.... Does a marriage pandal require the help of a shade; i. e. is there need of helping those who are able to help others?

காவணவன், *s.* [*prov.*] A small kind of insects that spread among trees and growing corn, bind leaves to their nest, and thus destroy the crop, தீப்புழு.

காவதம், *s.* A distance of about ten miles, காதம். (*p.*)

காவந்து—காபந்து *s.* (*Hind.*) Owner, master; masterly control, எசமானன்.

காவந்துபண்ண, *inf.* To exercise lordship or mastership; to superintend, guard.

காவல், *s.* Defence, protection, preservation, support, keeping, காப்பு. 2. Guard, restraint, அரண். (*p.*) 3. Surrounding wall, fortification, மதில். 4. A prison, a ward, hold, சிறைச்சாலை; [*ex* கா.]

காவல்தானே பாவைக்கழகு. Chastity becomes a woman.

காவலன், *s.* A protector, a guardian, காப்போன். 2. A king, அரசன். 3. A husband, கணவன். 4. One of a king's bodyguard, மெய்காப்பாளன்.

காவலாளர், *s.* Watchmen, sentinels, watchers, guards, காப்போர்.

காவலாளி, *s.* A keeper, a guard, காப்போன்.—*Note.* In Tinnevelly, this word is invariably used to signify a prisoner and not a watchman, which latter is called காவற்காரன்.

காவலிருக்க, *inf.* To be on guard, to keep watch, காவலாயிருக்க. 2. To wait or look, as for a person expected.

காவலிலிருக்க, *inf.* To be in prison or captivity.

காவலிலேபோட—காவலில்வைக்க, *inf.* To imprison. 2. To keep in the patrol-hut till morning—as a person found straying during night.

காவல்கட்டு, *s.* A strong guard. 2. Secure protection. 3. Rigid restraint.

காவல்கட்டுப்பண்ண, *inf.* To set a strong guard. 2. To watch closely. 3. To keep young people, &c., in close restraint. 4. [*prov.*] To attend strictly to the diet of a sick person.

காவல்காக்க, *inf.* To watch, guard, protect. 2. To be on guard, to act as sentries, watchmen, &c. 3. To defend the body by wearing armor, &c., or the head by oils, &c., against disease, which either has attacked the lower extremities, or indicates coma, &c.

காவல்செய்ய, *inf.* To protect, to defend. 2. [*prov.*] To pass a straw-rope over a heap of corn in the field, or make with it diagrams on the ground, &c., to defend the grain from demons. 3. To place an image of Ganesa (being a handful of moist cow-dung) on the top of a heap of corn before winnowing, as a security from demons.—*Note.* If it is measured, it is deemed secure against their attack.

காவல்பண்ண, *inf.* To protect, defend, take care of, watch over. 2. To nourish, cherish, provide for. 3. To imprison, to keep under guard, to confine.

காவல்மாற, *inf.* To be relieved, changed, &c.—as sentinels or a watch.

காவல்மாற்ற, *inf.* To relieve guard, change watchmen, sentinels, &c.

காவல்முறை, *s.* Turns in watching.

காவல்மேரை, *s.* Share of grain given to the watchman of a village from the thrashing floor.

காவல்விட, *inf.* To release from watching, guarding, &c.

காவற்கடவுள் — காவற்பெருமான், *s.* Vishnu, as the preserver of the world, விஷ்ணு.

காவற்கட்டு, *s.* [*prov.*] A bundle of paddy sheaves for the watchman.

காவற்கட்டை, *s.* [*prov.*] A fire-brand kept burning to ward off the female demon கொற்றி from a woman in child-birth, when exposure is greater than at other times. 2. A clump of wood kept burning through the night near a patrol-hut.

காவற்கப்பல், *s.* A reconnoitring vessel, a guard-ship.

காவற்காடு, *s.* A jungle or forest defence, அரட்டரண். 2. A reserved forest.

காவற்காரர், *s.* Watchmen, sentinels, a patrol, காப்போர்.

காவற்கூடம்—காவற்சாலை — காவல்ஸ்தலம், *s.* A guard-room; a prison-house.

காவற்புரி, *s.* [*prov.*] A straw-rope thrown over the heap of corn in the field to defend it from demons.

அருங்காவல், *s.* A very strict or powerful guard.

தலைக்காவல், *s.* The main guard.

தூக்கிரிக்காவல், *s.* An overseer of a village.

மெல்லுயிர்க்குங்காவல், *s.* A support or cordial to the languishing mind.

காவற்கனி, *s.* A plantain tree, வாழை, Musa, *L.* (*M. Dic.*)

காவன், *s.* Spider, சிலம்பிப்பூச்சி.

காவா, *s.* The wild jasmin, காட்டு மல்லிகை. (*M. Dic.*)

காவாய், *s.* A kind of grass, ஓர்வகைப் புல்.

காவாலி, *s.* Youth, இளமை. 2. A babbler, a comical or eccentric person, வீண்பிதற்றன்.

காவாலிப்பயல், *s.* A petulant fellow, an eccentric chap.

காவாலிப்புத்தி, *s.* Juvenile imprudence.

காவாளை, *s.* The wild jasmin காட்டு மல்லிகை. 2. A species of plants—as காவேளை, காய்வேளை, Galega, *L.*

காவி, *s.* Red-ochre, ஓர்வகைமண், Bole armenic, Bolus. (*Mat. Ind.*) 2. A reddish colour in garments consequent on frequent dippings in water. 3. (*p.*) The blue lily, கருங்குவளை.—*Note.* For குங்குமக்காவி, சித்திரகாவி, செம்மைக்காவிக்கல், சிக்காவி, பூக்காவி and பற்காவி as different kinds of காவி, see those words.

காவிக்கல், *s.* Reddle, red chalk, ஆதிரவிச்சிலை.

காவிதோய்க்க, *inf.* To dye or tinge with red-ochre.

காவிபிடிக்க—காவியேற, *inf.* To contract a reddish colour, as cloth by daily dipping.

காவிபிடித்தபல் — காவிபற்றினபல் — காவிப்பல், *s.* Teeth colored with black ochre. 2. Teeth stained with betel composition. 3. Soiled teeth.

காவிமண், *s.* Red ochre in powder, or loose earth.

காவியேறினவஸ்திரம், *s.* A cloth made reddish by frequent dipping in water.

காவியேற்ற, *inf.* To deepen the reddish colour, by dipping in water.

கருங்காவி, *s* Indigo in cake, அவுரிமருந்துண்டை. 2. Brown colour, கதச்சாயம். 3 A plant, கருங்குவளை.

கற்காவி, *s.* A kind of red earth from Persia.

காவிதி, *s.* (*pl.* காவிதியர்.) A king's minister, மந்திரி. (திவா.) 2. An accountant, கணக்கன். (*p.*)

*காவியம், *s.* An epic poem, epic poetry—considered as one of the sixty-four கலைஞானம். Wils. p. 219. Kavya. See கலைஞானம்; [*ex* கவி, poet.]

காவியம்பாட, *inf.* To compose a poem.

பஞ்சகாவியம், *s.* The five ancient classic poems in Tamil; viz.: 1. சிந்தாமணி. 2. சிலப்பதிகாரம். 3. வளையாபதி. 4. மணிமேகலை. 5. குண்டலகேசி.

காவியா, *s.* [*prov.*] The buoy of an anchor. 2. [*in burlesque.*] Large ear-rings.

காவியாக்கட்டை, *s.* The wooden beam of an anchor.

காவிரி, *s.* The river Kavery. See காவேரி.

காவிளை—காவிளாய், *s.* A plant. See வேளை.

காவு, *s.* [*vul.*] Sacrifice, an oblation to the inferior divinities, பலி. 2. A magic ointment used in making a black spot on the forehead, காவுப்பொட்டுக்கு மை.

காவுப்பொட்டு, *s.* The spot of magic ointment on the forehead of the pujari.

காவு, கிறேன், காவினேன், வேன், காவ, *v. a.* To carry on the shoulder—as a palanquin, a pole with a weight at each end, &c, தோள்மேற்சுமக்க. 2. To bear, or take any thing heavy on the arms or on the head, சுமக்க.

காவிக்கொண்டுபோக, *inf.* To carry on the shoulder.

காவியெடுக்க, *inf.* To take on the shoulder with fresh vigor.

காவுதடி, *s.* A pole for carrying on the shoulder.

காவுவோர், *s.* Palanquin-bearers.

கதைகாவி, *s.* A tale-bearer, a tell-tale, கதைதூற்றுகிறவன்.

*காவேரி, *s.* The famous Kavery river, which waters the Mysore, Coimbatore and Tanjore countries. Wils. p. 219. Kaveri.

தண்ணீருங்காவேரிதார்வேந்தனுஞ்சோழன். It is Kavery alone that is superior for its water; it is Sozhan alone who is illustrious as a king.

காவேரிப்பட்டணம்—காவேரிப்பூம்பட்டணம், *s.* A town, Kaverypatnam.

காவேரிப்பாய்ச்சல், *v. noun.* Irrigation by the over-flowing of the Kavery river.

காவேரிமணல், *s*, Iron-sand, அயமணல்.

காவேளை, *s.* A plant—as காய்வேளை.

காழகம், *s.* Blackness—as காளம். 2. Cloth, ஆடை. 3. A town so called, கடாரமென்னுமூர். (*p.*)

காழி, *s.* A town—as சீகாழி. (*p.*)

காழியர்கோன், *s.* Sambandha, as the lord of the people of காழி; one of the sixty-three devotees of Siva, சம்பந்தர்.

காழியர், *s.* Washermen, those of the washer-caste, வண்ணார். (*p.*)

காழ், *s.* Seed, விதை. 2. Stones or kernels of certain fruits, கொட்டை. 3. Gravel, பரற்கல். 4. Crystal, பளிங்கு 5. A string of beads, pearls or other gems, மணிவடம். 6. Brightness, lustre, ஒளி. (பிங்.) 7. Hardness, solidity of timber, வைரம். 8. Blemish, defect, fault, குற்றம். (*p.*)

அகக்காழ்—அகங்காழ், *s.* Inside solidity—as that of the trees belonging to the class of exogens.

இருக்காழி, *s.* A fruit of two stones or seeds—as இருக்காழிப்பனங்காய்.

பதுமக்காழ், *s.* Seed of the Nelumbium.

புறக்காழ்—புறங்காழ், *s.* Outside solidity—as that of the trees belonging to the class of endogens.

முக்காழி, *s.* A fruit of three stones or seeds—as முக்காழிப் பனங்காய், முக்காழிஇலுப்பைக்காய்.

காழ், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be pungent, harsh, stimulant, காரிக்க. 2. To grow solid, to attain solidity, to be firm or strong in mind, வயிரிக்க.

காழ்ப்பு, *v. noun.* [*substantively.*] Pungency, stimulancy, காரம். 2. Solidity, hardness; firmness, வயிரம். (*p*)

•காளகண்டம், s. (Sans. களகண்டம்.) The குயில் bird, the Indian Cuckoo. Wils. p. 200. Kalakanda.

காளகம், s. A trumpet, as காளம். 2. A shrub. மருக்காரை, Gardenia, L. (M. Dic.)

காளத்தி—காளஸ்தி—காளஸ்திரி—காளத்தி. s. Calastri, a town in the Carnatic, noted for its temple on a mount sacred to Siva, ஓர்ஸ்தலம்; [ex காளம், black, et அஸ்தி, elephant, where a black elephant is said to have worshipped Siva.]

காளபதம், s. A pigeon, மாடப்புறா.

காளபந்தம்—காடபந்தம், s. A brilliant fixed light made on festive occasions, &c. See பந்தம்.

காளபம், s. A battle, a fight, warfare, போர். (p.)

காளமுகி, s. One of the seven clouds—which is said to pour down meteoric and other stones. சத்தமேகங்களிலொன்று. See மேகம்.

காளமேகம்—காளமேகன், s. A distinguished Tamil poet, ஓர்புலவன்.

காளம், s. A tree, எட்டி, strychnos. 2. The indigo plant, அவுரி. (M. Dic.) 3. A trident, சூலம்.

•காளம், s. Blackness, darkness. 2. Poison, venom, விடம். 3. A trumpet, சிறுசின்னம். 4. Cloud. மேகம். Wils. p. 216. Kala. 5. [in astrological meteorology] One of the nine classes of clouds; also its indication, நவமேகங்களிலொன்று.

காளகண்டன், s. Siva, whose neck is of an azure colour, சிவன். Wils. p. 216. Kalakanda.

காளகந்தரி, s. Parvati, பார்வதி.

காளகூடம்—காளகூடவிடம் s. Poison, venom—commonly spoken of the poison that sprang from the sea of milk, which Siva swallowed for the preservation of the devas, நஞ்சு. Wils. p. 216. Kalakuda.

காளமூதுகிறவன்—காளம்பிடிக்கிறவன், s. A trumpeter.

காளவனம், s. A place for burning the dead, சுடுகாடு.

காளவாய், s. An ass, கழுதை. 2. The kiln for lime or brick, a furnace, சூளை.

காளவாயன், s. A person with a large mouth and a heavy voice, who blabs out secrets; a babbler, சத்தமிடுவான்.

காளவாய்க்கல், s. Bricks new from the kiln.

காளவாய்க்காரன், s. A kiln-keeper.

•காளன், s. The leader of a division of the celestial army under the charge of Eiyanar, மாகாளன்.

காளாஞ்சி—களாஞ்சி—களாசி, s. A betel-pot, தாம்பூலக்கலம். 2. [prov.] A spittoon, எச்சிற்படிக்கம்.

காளாஞ்சி, s. One of the eighty kinds of the disease, called வாதம். (Rott.)

காளாத்திரி—காளாஸ்திரி, s. The second of the four poisonous fangs of a cobra or other snake, பாம்பின் நச்சுப்பல்லி லொன்று.

•காளாமுகம், s. One of the six divisions of the orthodox Saivism, உட்சமயம் ஆறிலொன்று.

காளாமுகர், s. The sect who maintain the காளாமுகம் system of Saivism, காளாமுக சமயத்தார். 2. Saivas in general, சைவத்தோர்.

காளான், s. A fungus, a mushroom, a toad-stool, ஆம்பி, Agaricus campestris, L.—Note. அமர்க்காளான், கடற்காளான், குடைக்காளான், நச்சுக்காளான், கிலக்காளான், புற்றுக்காளான், பேய்க்காளான், மரக்காளான், மஞ்சட்காளான், are different kinds of காளான்; which see.

காளி, s. A lion, சிங்கம். (சது.) 2. The கக்கரி creeper.

•காளி, s. A black woman, கரியவள். 2. The goddess Kali, துர்கை. 3. Parvati, பார்வதி. 4. One of the wives of the king Santanu, பரிமளகந்தி. Wils p. 216. Kalee. 5. One of the eighteen secondary puranas, பதினெட்டு உபபுராணத்தொன்று. 6. One of the four poisonous fangs of a cobra or other snake, பாம்பின் நச்சுப்பல்லிலொன்று.

காளிதோட்டத்துக் கற்பகம்போல். Like the Kalpa tree in the garden of Kali; i. e. as possessed by the illiberal Kali.

காளிவந்து கலந்தாள். Kali has come out and joined (Santanu).

காளிதாசன், s. The name of an ancient celebrated Sanscrit poet, ஓர் புலவன்.

காளிபோலேயிருக்க, inf. To be very strong, fierce and black.

காளியாட்டமாட, inf. To fight or quarrel as காளி with Siva.

காளிகம், s. A plant, மணித்தக்காளி, Solanum, L.

காளிக்கம், s. [prop. காளம்.] A black dye for cloth. 2. A mountain containing brass or copper, பித்தளைமலை. (M. Dic.)

காளிக்கங்கூட்ட, inf. To prepare blue dye by compounding the necessary ingredients.

காளிக்கமெழுத—காளிக்கரேகையெழுத, inf. To delineate on chintz with காளிக்கம் pigment.

•காளிங்கன், s. The name of a snake, ஓர்பாம்பு. Wils. p. 218. Kalinga. 2. The chief of the Kalinga country, கலிங்கராசன்.

காளிங்கநடனம், s. The dance of Krishna upon the காளிங்கன் serpent.

காளிதம், s. Verdigris, dross, களிம்பு. (p.)

காளிந்தம், s. Cardamom. See ஏலம்.

•காளிந்தி, s. The Jumna river, யமுனையாறு. Wils. p. 218. Kalindi. 2. A species of teak, தேக்கின்வகை. 3. The வாகை tree, Mimosa, L. 4. A river cow, கீடப்பசு. (சது.) 5. Mother of Sagaran, king of Oude, சகரன்றாய். 6. A wife of Krishna, கண்ணன் மனைவி.

•காளிமம்—காளிமை, s. Black, black-coloring matter, கருமை. Wils. p. 218. Kalima.

•காளியன், s. The name of a serpent, ஓர்பாம்பு. Wils. p. 218. Kaliya.

காளியன்முடிமேலாடியகாலன். Krishna who danced upon the head of the காளியன் serpent. (திவா.)

காளினியம், s. A plant, கத்தரி, Solanum, L. (M. Dic.)

காளை, s. A steer, a young bullock, இளவெருது. 2. A young man, lad, a youth, a man in his prime, கட்டிளமையோன். 3. A headman in desert districts, பாலைநிலத்தலைவன். 4. A man, ஆண்மகன். (சது.)

மனங்கரியகாளைகள். The young men were much exasperated. (பார.)

காளைக்கன்று—காளங்கன்று, s. A bull-calf, a very young steer.

காளைமாடு—காளையெருது, s. A bullock, a steer.

காளையங்கம், s. [probably from களபம்.] A battle, warfare, போர். (சது.)

காறகன், s. [in astronomy.] Sun's longitude corrected for parallax—as reckoned on the fixed zodiac.

காறல்—காறற்கொட்டி, s. A medicinal plant, ஓர்மருந்துச்செடி, Arum minutum, L.

காறற்கத்தரி, s. A plant, Solanum insanum, L.

காறுக்கருணை, s. A plant with an esculent root, ஓர்கிழங்குச்செடி.

காறுப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. [prov.] To hawk. See காறு.

காறு, s. Limit, point, measure, degree or extent of time, காலவெல்லை. 2. Ploughshare, a colter, கொழு.

இதுகாறும். Thus far, until now, as yet, hitherto.

இறுவரைகாறும். Until death, till they die.

கனனத்தோடு மண்ணிலங்காறும்வந்த. There proceeded the five elements from ether down to earth.

காறு, கிறேன், காறினேன், வேன், காற, v. a. To hawk, to hawk up phlegm, &c., காறி யுமிழ. 2. v. n. To taste bitter, musty, or rancid—as stale food, காறலாயிருக்க.

கத்தரிக்காய் காறுகின்றது. The cooked brinjal tastes bitter.

காறித்துப்ப—காறிப்போட—காறியுமிழ, inf. To hawk and spit.

எல்லாரும் உன்முகத்திற் காறித்துப்புவார்கள்.... Every body will hawk and spit on your face; i. e. if you act thus, every one will treat you with contumely.

காறல், s. A bitter, musty flavor, producing often a tendency to hawk and spit; the bitter taste of stale food; rancidity, காறுகிறது. 2. An eatable that tastes bitter and musty, காறலான பதார்த்தம். 3. v. noun. Hawking; retching, காறுதல்.

காறலாயிருக்க, inf. [local.] To feel an itching in the throat.

காறுபாறு, s. (Hind. கார்பார்.) Superintendence, management, விசாரிப்பு. 2. Rebuke, reprehension, கண்டிப்பு. 3. Domination, அதிகாரத்துவம். 4. Business, affairs, வேலை.

ஒருவன்மேற் காறுபாறுயிருக்கிறது. To keep a strict eye upon a person.

காறுபாறுபடிக்க, inf. To learn how to manage business.

காறுபாறுபார்க்க, inf. To superintend, to oversee, to manage.

காறை, s. A golden or silver collar, a neck-ring for a lad, கழுத்தணியிலொன்று. 2. [prov.] A blade of grass or straw, ஓலைச் சேர்க்குமெழுவைப்பதற்காறை. 3. Plastering. See காரை.

காறையெலும்பு, s. Collar-bone, clavicle.

பட்டைக்காறை—சாந்துக்காறை, are different kinds of collars.

காற்குளம், s. The eighth lunar asterism, or nacshatra, பூசநட்சத்திரம்.

காற்பாசம், s. [impr. for கார்ப்பாசம்.] The cotton shrub. 2. Cotton.

காற்று, s. Wind, a breeze, the air, atmosphere, வாயு. 2. The wind that passes downward, அபானவாயு. 3. The fifteenth lunar asterism, or nacshatra, சோதிநட்சத்திரம். 4. A ghost, an apparition, a spectre, an evil spirit.—*Note.* This word is from the third person neut. sing. of a symbolic verb from கால், air.

காற்றுள்ளபோதே தூற்று. Winnow while the wind blows; i. e. attend to a thing at a favorable time.

காற்றசைகிறது. The wind moves (after a lull).

காற்றடங்கிற்று — காற்றமர்ந்தது. The wind has subsided.

காற்றடிக்கிறது. The wind blows. 2. The storm beats.

காற்றருந்த, *inf.* To feed on wind—as snakes. 2. [*vul.*] To be gaping, listless, idle.

காற்றுடைவைக்க, *inf.* To air a thing; to expose it to the wind.

காற்றாடி, s. A wind-whirl, a child's toy, சுழல். 2. A paper kite, காற்றாடிப்பட்டம். 3. (*fig.*) A changeable person, a waverer, நிலையிலி.

காற்றாடிக்கொள்ள, *inf.* To cool, to refresh one's self.

காற்றின்சகாயன், s. Fire, *lit.* the helper of wind; that which invites wind for winnowing, as a fire.

காற்றுக்கழிய—காற்றுப்பறிய, *inf.* To break wind.

காற்றுக்காலம், s. The windy season.

காற்றுக்கிளம்பிற்று. The wind has sprung up or risen.

காற்றுக்கிளம்பவில்லை. No wind rises.

காற்றுக்குமறைவிடம். A shelter from the wind.

காற்றுச்சங்கை, s. Possession by a demon.

காற்றுத்திரும்பிவிட்டது — மாறிவிட்டது. The wind has changed.

காற்றுநாள், s. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள்.

காற்றுப்போகிறது. The air is escaping.

காற்றுமுந்துநாள், s. The sixteenth lunar asterism, விசாகநாள்.

காற்றுமோதுகின்றது. The wind beats or puffs. 2. The monsoon is set in.

காற்றுவாக்கு, s. [*prov.*] Leeward—used when a current of offensive effluvia is conveyed to one by the wind—as by a fisher-woman in passing, &c., காற்றுப்பக்கம். 2. Neglect of duty, சோம்பல். 3. Random, chance, கண்டபடி.

காற்றுவீசுகின்றது. The wind blows.

காற்றெழும்புகிறது. The wind rises.

காற்றொதுக்கு, s. A shelter from the wind, காற்றடைப்பு.

காற்றோட்டி, s. A kind of shrub yielding bitter fruit of an unpleasant smell, said to expel flatulency. It is fried and eaten on some fasts as a mode of self-mortification, நாய்முட்செடி, Obtuse-leaved hibiscus.

இளங்காற்று, s. A gentle breeze.

ஊதைக்காற்று—பனிக்காற்று, s. A cold wind, in the dewy season.

எதிர்காற்று—எதிர்க்காற்று, s. A contrary wind.

கீழ்காற்று, s. East wind.

குளிர்காற்று, s. A cold wind.

சிறுகாற்று, s. A gentle wind.

சுழல்காற்று—சூறைக்காற்று, s. A whirl-wind.

சுழிக்காற்று, s. A whirl-wind, limited to a small space, and tearing up trees, &c., that stand in its way.

தீக்காற்று, s. A scorching, blasting wind.

தென்காற்று, s. South wind.

நச்சுக்காற்று, s. A noxious air, miasma —as in time of epidemics.

நல்லகாற்று, s. A favorable wind.

பெருங்காற்று, s. A strong or violent wind.

மேல்காற்று, s. West wind.

வடகாற்று, s. North wind.

கானகதூமம், s. A kind of arsenic in its natural state, சற்பாஷாணம். (*M. Dic.*)

கானகம், s. (*Sans. Kanana.*) Forest, wood, காடு. 2. Mountainous district, குறிஞ்சிநிலம். 3. Black cumin, கருஞ்சீரகம், Negella Sativa, *L.* See கால்கம் under the substantive கால்.

கானகக்கல், s. A kind of stone, கரும்புள்ளிக்கல்.

கானகக்கோழி, s. A wild fowl, காட்டுக்கோழி.

கானகத்தும்பி, s. A black kind of beetle, கருவண்டு.

கானகநாடன், s. A ruler of mountainous districts, குறிஞ்சித்தலைவன். (சில.)

கானகப்பச்சை, s. A precious stone.

கானம், s. Smell, scent, odor—as கான்.

கானக்குழலார், s. Females wearing sweet-scented locks of hair. (*p.*)

•கானம், s. Singing, song, இசைப்பாட்டு. 2. Music, tune, இராகம். Wils. p. 287. Gana. 3. Sky-lark, வானம்பாடி. (*p.*) 4. Forest, wood, grove, வனம் (from Sans. Kanana.) 5. Mountainous district, desert, குறிஞ்சிநிலம். 6. Forest tract, wood-land, முல்லைநிலம்.

கானக்கல், s. A kind of stone—as கானகக்கல்.

கானக்குதிரை, s. An elk, மரை. (சது.) 2. (*Rott.*) Wild horse, காட்டுக்குதிரை.

கானக்குறத்திமுலைப்பால், s. Honey, தேன்.

கானத்தேறு, s. Turmeric, மஞ்சள்.

கானநாடன், s. A ruler of forest tracts, முல்லைத்தலைவன். (சில.)

கானப்பலா, s. A wild jack tree, காட்டுப்பலா.

கானமயில், s. A wild peacock.

கானமா, s. A wild hog, காட்டுப்பன்றி.

கானம்பாட, *inf.* To sing.

கானயூகம், s. A wild monkey, கருங்குரங்கு.

கானவர், s. Mountaineers, the inhabitants of mountainous districts, குறிஞ்சிநிலமாக்கள். 2. Hunters, a tribe that live by the chase, புளிஞர்.—*Note.* They are considered savages, forming a class of the aborigines of Southern India. 3. Foresters, முல்லைநிலமாக்கள். (சூ.)

கானவன், s. A hunter, வேடன். 2. A monkey, குரங்கு.

கானவிருக்கம், s. A tree, பாதிரிமரம், Bignonia, *L.* (*M. Dic.*)

வீணைகானம், s. A song with a lute accompaniment.

கானல், s. The mirage or waving vapour at midday, which in some places is mistaken by the thirsty traveller, beasts, birds, &c., for a sheet of water, வெண்டேர். 2. Heat, சூடு. 3. Light, lustre, brightness, ஒளி. 4. A ray of the sun, சூரியகிரணம். 5. Groves or forests on the sea-shore, கடற்கரைச்சோலை. 6. Salt-marshes, கழி. 7. Salt pans, உப்பளம்.

கானலெறிக்க—கானலோட, *inf.* To waver—as mirage.

கானல்வீச, *inf.* To waver—as mirage. 2. To strike—as the sun's rays; to pierce with heat.

கானற்சலம்—கானனீர், s. The mirage —as mistaken for water.

•கானனம், s. Forest, wood, grove, கானகம். Wils. p. 209. Kanana.

கானனுசாரி, s. A medicinal plant, கன்னாரி, Periploca Indica, *L.* (*M. Dic.*)

கானு—கானுத்தடி, s. (*Sans. Karna.*) The handle of a rudder, சுக்கான்கைப்பிடி.

கானுங்கெளிறு, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

கானுங்கோழை, s. A plant, ஓர்பூண்டு, Commelina benghalens, *L.*

கானுங்கோனுன், s. Immethodicalness, confusion.

கானுவாழை, s. A plant, Ommelina benghalensis, *L.*

கானுவேளை, s. A plant.

கானிலம் — கானிலிந்திரன், s. A shrub, கொடிவேலி, Plumbago zeylanica, *L.*

•கானீனன், s. An illegitimate son born during the mother's pretended maidenhood, கன்னிபெற்றபிள்ளை; *hence* Karna the prince, son of Surya by Kunti before her marriage with Pandu, கன்னன். 2. Vyasa, the celebrated saint, son of Parasara by Matsyagand'hee before her marriage with Santanu, வியாதமுனி. Wils. p. 209. Kaneena.

கான், s. Desert, jungle, as கானனம். 2. Smell, odor, மணம். 3. A particle affixed to some letters of the alphabet to express them, எழுத்துச்சாரியையிலொன்று—as அகான், the letter அ. 4. [*prov.*] Gutter or channel for water, as கால். 5. A cabin in a vessel; also, the hold, மரக்கலக்கான்.

கானுக்கோழி, s. A kind of wood-fowl with long legs, வான்கோழி.

கான்மரம், s. The banian tree, ஆலமரம்.

கான்மா, s. The wild boar, wild hog, பன்றி.

கான்மௌவல், s. A wild flower-tree, காட்டுமல்லிகை.

கான்யாறு, s. A jungle river, காட்டியாறு.

•கான்மிகம், s. [*in the Agama philosophy*] The primitive principle of moral action; the principle of virtue and vice, good and evil, happiness and misery. It is one of the three மலம் of the soul. See மலம். (சிவ. சி. சிவஞ.)

கான்மிகமலம், s. The principle of moral action, as கான்மிகம். (சிவ. சி.)

கான்முளை, s. A son, a child, புதல்வன்; [*ex* கால், *et* முளை, two words for son.]

கான்றை, s. A kind of thorny bush, நாய்முட்செடி.

கி

கி. A compound letter, க் and இ.

கிகிணி, s. The காக்கணம் plant. 2. A species of black singing bird, வலியான்குருவி.

•கிங்கரர், s. Servants, attendants—as வேலைக்காரர். Wils. p. 221. Kinkara. 2. A caste, so called, in the service of Ravana. This word is sometimes pronounced கிக்கிலியர்.

•கிங்கிணி, s. A girdle of small bells, or any tinkling ornament for the ankle, சதங்கை. Wils. p. 221. Kingkin'i.

கிசம்—கிசலை—கிசாலம், s. (changes of கிசலம்.) A tender leaf, shoot, bud, &c. (p.)

•கிசலம்—கிசலயம், s. A young, tender leaf just put forth from a branch; a shoot, a bud, a sprout, தளிர். Wils. p. 223. Kisala, Kisalaya.

கிசில், s. (For.) Pitch, tar, குங்கிலியரசம்.

கிசில்பூச, inf. To pitch, to tar.

கிசிற்கயிறு, s. Tarred rope.

கிசுகிசெனல், v. noun. Hissing—as a rocket, &c., கிசுவெனக்குறிப்பு. 2. To rustle—as the starched cloth of one walking briskly, விரைவொலிக்குறிப்பு.

கிசுகிசென்று நடக்கிறான். He walks very briskly.

கிசுகிசுத்தான், s. [prov.] A small kind of paper-kite without a tail, வாலில்லாக் காற்றாடி.

கிச்சடி, s. (Hind.) A kind of rice-gruel, for sick people or children, நொய்யரிசிக்கஞ்சி.

கிச்சலாட்டம்-கிச்சிலாட்டம்-கிச்சாட்டம், s. (prop. கச்சலாட்டம். Tel. కచ్చు లాట.) Molestation, troubles caused by some one, தொந்தரவு. [vul.]

கிச்சலாட்டம்பண்ண, inf. To molest, to tease.

கிச்சிலி, s. (Tel. కిచ్చిలి.) A species of orange tree, நாரத்தை, Citrus aurantium, L.

கிச்சிலிக்கிழங்கு, s. An aromatic root, பூலாங்கிழங்கு, Kompferia galanga, L.

கிச்சிலிப்பழம், s. Orange, the fruit of the கிச்சிலி.

கிச்சு, s. Fire, நெருப்பு. (சது.)

கிச்சுக்கிச்செனல், v. noun. [vul.] Chirping—as lizards. கிச்சுவெனக்குறிப்பு.

கிஞ்சபன்னி, s. The நாயுருவி plant. (M. Dic.)

கிஞ்சம், s. The புளிமா tree. (M. Dic.)

•கிஞ்சம், s. A small quantity, smallness, littleness, want. சிறுமை.

•கிஞ்சனன்—கிஞ்சன், s. A poor man, தரித்திரன். (சது.) See அகிஞ்சனன்.

கிஞ்சி, s. The Margosa tree, வேம்பு. 2. A crocodile, முதலை. (M. Dic.)

•கிஞ்சிஞ்ஞம்-கிஞ்சிக்கினம், s. Limited knowledge—as that of created or derived intelligences—opposed to சர்வஞ்ஞம், சிற்றறிவு; [ex கிஞ்சித், little, et ஞ, knowing.]

கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம்-கிஞ்சிக்கியத்துவம், s. Limited knowledge as a quality or condition of created or derived intelligences, சிற்றறிவுடைமை—opposed to சர்வஞ்ஞத்துவம்.

கிஞ்சிஞ்ஞன்—கிஞ்சிக்கினன், s. A person or being of limited knowledge, சிற்றறிவன்—opposed to சர்வஞ்ஞன்.

•கிஞ்சிதம்—கிஞ்சித்து, s. An atom, a particle; a small quantity, கொஞ்சம். 2. Any thing narrow, limited and mean, smallness, சிறுமை. Wils. p. 221. Kinchit.

கிஞ்சித்தாகப்பேச, s. To speak to one's discredit, commonly as to moral character—whether true or untrue.

கிஞ்சித்துவம், s. Limitedness, diminution of the powers of a divinity on his assumption of a form, or character, for any specific purpose, சிறுமை. (p.)

கிஞ்சித்துநாமம்போக, inf. To be unimportant; to turn out badly, poorly; to be baffled.

கிஞ்சித்து, s. A sour Mango tree, புளிமா. (M. Dic.)

கிஞ்சில், s. (Sans. கிஞ்சித், the final த் changing into ல்.) A worthless thing, a trifle, அற்பகாரியம். 2. Meanness, littleness, எளிமை. (p.)

கிஞ்சுகம், s. Red crimson color, சிவப்பு. 2. A bird easily fascinated with music. See அசுணம்.

•கிஞ்சுகம், s. The thorny Muruga tree, முண்முருக்கு, Erythrina, L. 2. A variety of Butea frondosa, L. பலாசு. Wils. p. 220. Kinsuka.

கிஞ்ஞா, s. [prov.] A kind of shrub, with a small ever-green leaf, நொச்செடி.

கிட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To lie, lie down, lie in a state of sleep or inactivity, &c., to lie—as a stone, or other lifeless bodies, படுக்க. 2. To be in a state or condition, to exist, இருக்க. 3. To remain, to continue, தரித்திருக்க.—Note. It is often used contemptuously, and sometimes assumes a transitive form.

கிடக்கட்டும். Never mind; it is of no consequence; let it be; leave it untouched.

அதுவெகுகாலத்துக் கிடக்கும். It will endure a long time; will last long.

காரணமிருக்கும். There is a cause.

முட்டக்கிடவாது. It will not bear a slight hit or shove.

ஊர்அமர்க்களமாய்க்கிடக்கிறது. There is a row or riot in town, lit. the country is a battle-field.

அதுகிடக்க. Leaving that; further more.

சும்மாகிட. Be quiet, hush.

சென்றதுகிடக்கிட. Leaving what is past.

பகைவர்வருகிறரென்று கிடக்கிறது. The rumour, the report is, that the enemy is coming.

வியாதியாய்க்கிடக்க, inf. To be sick.

கிடக்கை, v. noun. Lying, கிடத்தல். 2. s. State, condition, நிலைமை 3. A bed, a couch, any sleeping place, படுக்கை. 4. The earth, பூமி.

மனக்கிடக்கை, s. A feeling, as it exists in the mind; one's own feeling, மனக்கருத்து. 2. Emotion, pathos, passion, உணர்ச்சியல்.

கிடப்பு, v. noun. Lying, கிடக்கை. 2. s. State, condition, commonly undesirable—as suffering, hunger, &c., இருக்கை.

கிடை, v. noun. Lying, lying prostrate, a reclining posture, கிடக்கை. 2. s. State, condition—commonly not desirable, நிலைமை. 3. A fold, a pen, a stall, a nest, a lair, any place where beasts or birds lie,—as ஆட்டுக்கிடை, a sheep-fold, மாட்டுக்கிடை, a cow-stall, &c.

கிடைகாட்ட, inf. To lie on the back—as beasts when dying.

கிடைகட்ட—கிடைமறிக்க—கிடைவைக்க, inf. To pen up or fold cattle for their manure.

கிடைச்சரக்கு, s. Goods lying long on hand.

கிடைதலை, s. The condition of being bed-ridden; prostration by sickness or old age.

கிடைநாய், s. A shepherd's dog.

கிடைப்பட, inf. To be laid on a bed of sickness, to lie ill.

கிடைப்பாடு, v. noun. Lingering on a bed of sickness; being bed-ridden, being long lost, by theft, &c.

கிடைபாய், s. Bed-mat, a mat for sleeping on. See பாய்.

கிடைமாடு, s. Cows in a pen, கிடையிலடைமாடு.

கட்டுக்கிடையாயிருக்க, inf. To lie a long time unopened, and thus liable to damage.

கிடந்தகிடை. Lying as before.

கிடந்தகிடையிலேகிடக்கிறான். He still lies as he did. 2. He remains as he was.

கிடந்தகிடையைமறந்துவிட்டான். He has forgotten his former estate.

மூன்றுமாசக்கிடைவிடவில்லை. I have not left my bed for these three months.

கிடவாக்கிடை, [vul.] Hardship, unusual severity, hunger, &c., கஷ்டம்.

கிடவாக்கிடைகிடக்க, inf. To be starved. 2. To pinch one's self.

கிடங்கு, s. A ditch, a trench, an excavation, அகழ். 2. An excavation in a betel-garden, வெற்றிலைக்கிடங்கு. 3. A ware-house, store-house, godown, as கிட்டங்கி. 4. A pond, a tank, குளம். 5. A prison, jail, place of confinement, a dungeon, சிறைச்சாலை. 6. A hole, hollow, cavity, குழி.

அரிசிக்கிடங்கு, s. A store-room for rice, rice-godown.

கிடத்து, கிடேன், கிடத்தினேன், வேன், கிடத்த, *v. a.* [*causative of* கிட.] To cause to lie down, to place in a recumbent posture—as a child, &c.; to set or lay a thing down or upon, கிடக்கச்செய்ய.

கிடத்தியளக்க, *inf.* To apply a measuring instrument to any thing and so measure it.

கிடத்திவைக்க, *inf.* To put an infant on its bed, or a corpse on a bier.

கிடா, *s.* A he-buffalo; a bullock. See கடா.

கிடாசு, *v. a.* To drive—as கடாசு.

கிடாய், *s.* A ram; a he-goat. See கடாய் in கடா.

கிடாரம், *s.* A copper-boiler. See கடாரம்.

கிடாரி, *s.* A heifer. See கடாரி.

கிடாரை, *s.* A tree—as கடாரை.

கிடாவு, *v. a.* To nail; to fasten. See கடாவு.

•**கிடி,** *s.* A hog, பன்றி. 2. A certain species of hog, மருட்பன்றி. (*p.*) Wils. p. 221. Kidi.

கிடுகிடு, க்கிடேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*vul.*] To tremble, totter, shiver with cold; to shake—as a loose wall, &c.; to be rickety, அசைக்க. 2. To chatter—as the teeth with cold, பல்லோடுபல்லுறைக்க. 3. To sound —as a thing loose, or the rolling of a carriage, ஒலிக்க.

அவன்கிடுகிடுத்துப்போனான். He totters with age; he trembles with fear; he shivers with cold, &c.

கிடுகிடுத்திருக்க, *inf.* To tremble, to shake with fear or cold.

கிடுகிடு, *s.* Tremor, நடுக்கம்.

கிடுகிடாய்மானம், *s.* Tremor, அதிர்ச்சி.

கிடுகிடெனல், *v. noun.* Sounding, &c., trembling, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கிடுகிடென்றசைய, *inf.* To be loose—as a tooth; to tremble and shake.

கிடுகு, *s.* A shield, a buckler, கேடகம். 2. The boards around the body of a car, தேர்மரச்சுற்று. 3. A wooden frame, சட்டப்பலகை. (*p.*) 4. An oval kind of tabor, ஒர்பறை. 5. [*prov.*] A braided cocoanut-leaf for thatching, hedging, &c., a cadjan, முடைந்தவோலைக்கீற்று.

கிடுகுபின்ன, *inf.* [*prov.*] To braid cocoanut-leaves.

கிடுகோலை, *s.* Cocoanut-leaves for braiding.

கிடுக்கட்டி, *s.* [*prov.*] An accompanying smaller drum, beaten occasionally in the course of the tune, ஒர்பறை. 2. Cake of the olive-tree flower mixed with seasoning ingredients, and then roasted and beaten in a mortar, இருப்பைப்பூவில் இடித்தகட்டி.

கிடுக்கட்டிபோலே. Like as கிடுக்கட்டி—as an idle or inactive associate;—a thing of secondary importance;—a thing merely circumstantial.

கிடுக்கு—கிடுக்கட்டி, *s.* The sound caused by something shaken in a hollow vessel, ஒலிக்குறிப்பு.

கிடுக்குக்கிடுக்கெனல், *v. noun.* Sounding கிடுக்கு-கிடுக்கு.

கிடுபிடி, *s.* A taborine of an oval form, ஒர்வாச்சியம்.

கிடுமுடி, *s.* An accompanying little drum, ஒர்பறை. 2. Clamor, சச்சரவு.

கிடை, *s.* Comparison, simile, உவமானம். 2. A school for reading the Vedas, வேதம்பயிலிடம். 3. A porous shrub, கிடைச்சி, Aeschynomene, *L.* A kind of cork-tree used for making artificial flowers, toys, &c. A plug of it is worn in the perforation of the ear, to enlarge and fit it for jewels, சடை. See under கிட.

செங்கிடை, *s.* The red-flowered கிடை.

பெருங்கிடை, *s.* A large species of கிடை.

வெண்கிடை, *s.* The white-flowered கிடை.

கிடை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be obtained, to come to one, to be realized, found; to come into one's possession, to turn to account, அடைய. With the agent in the dative, and the object in the nominative—as எனக்கொருபுஸ்தகங்கிடைத்தது; *lit.* a book has come to me; i. e. I have obtained a book. 2. To encounter, to be confronted with—as warriors; to oppose, எதிர்க்க. In the first sense, the verb is commonly used in the neuter gender.

எனக்குப்பாக்கியங்கிடைத்தது. I have become rich or happy. I have had prosperity.

வழுக்கிவிழுகையில் ஊன்றுகோல்போல் நீ கிடைத்தாயே. You have offered yourself to me as a prop—as a walking-stick to one who slips and is ready to fall.

கிடைச்சி—கிடைச்சை, *s.* A porous aquatic shrub. See கிடை.

•**கிட்கிந்தாபுரி,** *s.* An ancient town in the vicinity of the mount Kishkindhya, ஓர்பட்டணம்.

•**கிட்கிந்தை,** *s.* The mount Kishkindhya in the northern part of Mysore, near the sources of the Pampa river, ஓர்மலை. 2. A town in the vicinity of Kishkindhya, where the monkey chiefs Bali and Sugreeva are said to have flourished, and to which Rama repaired on his way to Ceylon to secure their alliance, கிட்கிந்தபுரி. Wils. p. 223. Kishkind'hya.

கிட்டங்கி, *s.* (*Hind.*) A store-house, a ware-house, கிடங்கு.

கிட்டம், *s.* Nearness, vicinity. See under கிட்டு.

•**கிட்டம்,** *s.* Dross, scoria, scum of metal, இரும்புமுதலியவற்றின்கிட்டம். 2. Sediment, refuse, lees, residuum, வண்டல். *Sans.* Kidda. 3. A state of being dry and hard, இறுக்கம். 4. Coating, crust, சேறுமுதலியவற்றினேடு.

கிட்டக்கல், *s.* Iron dross, குமிடக்கல். 2. Overburnt bricks. (*c.*)

கிட்டமாக, *inf.* To be dried—as mud in garden beds. 2. To form—as dried ink, &c., in a vessel.

கிட்டம்பிடிக்க, *inf.* To be dried—as the surface of garden beds.

கிட்டம்போற்பிடிக்க, *inf.* To stick on—as iron rust.

கொல்லன்கிட்டம், *s.* Iron-dross from a blacksmith's forge.

கிட்டலர், *s.* (*pl.*) Enemies. See under கிட்டு.

கிட்டா, *s.* An island so called, ஓர்தீவு.

கிட்டார், *s.* (*pl.*) Foes. See under கிட்டு.

கிட்டி, *s.* An instrument of torture for the hand, consisting of two sticks forming a kind of vise, and used in trials by ordeal; also a similar instrument for castrating bullocks, and pressing out medicinal oils, இறுக்குகோல். 2. Sticks that confine the bullock's head to the beam in drawing, நுகக்கிட்டி. 3. The larger of a pair of sticks used by boys in play; a round bat, சிறுவர்விளையாடுங்கருவியிலொன்று. 4. A cymbal, கைத்தாளம். 5. An hour-basin, நாழிகைவட்டில். 6. A plant, கிள்ளி, Isoetes, *L.*

கிட்டிகட்ட, *inf.* To torture with the கிட்டி.

கிட்டிகட்டிக்கேட்க, *inf.* To examine by torture with the கிட்டி. 2. To press intolerably—as a debtor.

கிட்டிக்கலப்பை, *s.* A small kind of plough; commonly a plough worn out by use and age, சிறுகலப்பை.

கிட்டிக்கிழங்கு, *s.* The root of the plant கிட்டி, கிள்ளிக்கிழங்கு.

கிட்டிக்கோல் — கிட்டிப்பந்து—கிட்டித்தடி, *s.* The கிட்டி—as in the first two meanings.

கிட்டிபுள்ளு—கிட்டியும்புள்ளும், *s.* The two sticks used in boys' play.

கிட்டிபூட்ட, *inf.* To torture with கிட்டி. 2. To fix the yoke on the bullock's neck.

கிட்டிபோட்டிறுக்க, *inf.* To use the கிட்டி torture. 2. To press with the கிட்டி instrument.

கிட்டியடிக்க, *inf.* To play with கிட்டி புள்ளு sticks, the புள்ளு being struck by the கிட்டி.

•**கிட்டி,** *s.* A cow after the first calving. See கிருட்டி. Wils. p. 295. Grushdi.

•**கிட்டிணம்,** *s.* Black, கிருட்டிணம். Wils. p. 245. Krishna. (*p.*)

கிட்டிணன், *s.* Krishna, கிருட்டிணன்.

கிட்டிணி, *s.* The Krishna river, ஓராறு.

கிட்டிரம், *s.* A plant, நெருஞ்சில், Tribulus, *L.*

கிட்டினர், *s.* Friends. See under கிட்டு.

கிட்டினன், *s.* Long-pepper, திப்பிலி.

கிட்டு, கிடேன், கிட்டினேன், வேன், கிட்ட, *v. n.* To approach, approximate, அணுக. 2. To be near—as time or place, அடுக்க. 3. To be close or near—as relationship, உறவுநெருங்க. 4. To be attained, to be attainable, கிடைக்க. 5. *v. a.* To attack, to come in, attack as warriors, எதிர்க்க. 6. To set or close the jaws—as in tetanus, by hunger, &c., or a lobster, its claws, பூட்ட. 7. To reach, to arrive at, வந்தடைய. 8. To form an alliance, to be on friendly terms with, நட்புகொள்ள.

கிட்ட, *inf.* Nearly, close by, *governing the genitive or dative*—as அதின்கிட்ட, அதற்குக்கிட்ட.

கிட்டடி—கிட்டம், *s.* [*vul.*] Nearness, vicinity, சமீபம்.

கிட்டத்தட்ட—கிட்டமுட்ட, *adv.* [*vul.*] Nearly, about, ஏறக்குறைய.

கிட்டத்தட்டமூன்றுமணியாகும். It is about three o'clock.

கிட்டப்பிடிக்க, *inf.* To keep near—as a shore, ship, &c. 2. To get near the close of a business, &c.

கிட்டப்போக, *inf.* To approach.

கிட்டலர்—கிட்டார், *s.* Enemies, foes, adversaries, பகைவர்.

கிட்டவா. Come near.
கிட்டவிட, *inf.* To allow to approach or to allow access.
கிட்டாதாயின் வெட்டென மற. Forget, and abandon at once, your attempt at impossibilities.
கிட்டிக்கொள்ள, *inf.* To get near, to get close by, to be near at hand. 2. To tack—as a robber.
கிட்டினமட்டும்பார். Try as much as you can.
கிட்டினர், *s.* Relations, friends, associates, allies, உறவினர்.
கிட்டினவுறவு, *s.* A near relation; close relationship.
அவன்கிட்டப்போய்ச்சொல்லு. Go to and tell him.
எனக்குநேரங்கிட்டாது. I have no time for it.
என்கிட்ட—எனக்குக்கிட்ட. Near me.
என்கிட்டக்காசில்லை. I have no money.
என்னூருக்குக்கிட்டினேன். I came near my town.
என்னோக்கிட்ட. Near me (*rarely used.*)
சமயங்கிட்டாது. There is no opportunity.
நாலுமணிக்குக்கிட்டவந்தது. It (the clock) has almost reached four.
பணங்கிட்டவில்லை. I have not been able to get any money.
பல்லுக்கிட்டிக்கொண்டது. The teeth are closed (by spasm, &c.)
பல்லைக்கிட்டிக்கொண்டான். He has closed his mouth; generally a wilful act.
கிட்டல்—கிட்டுதல், *v. noun.* Nearness, அணுகல். (*Rott.*) 2. Meeting, எதிர்தல்.
கிட்டுமானம், *s.* Nearness, proximity, vicinity, கிட்டம்.

கிணகர், *s.* Slaves, menial servants, அடிமையாளர். (*p.*)

கிணறு, *s.* A well, கூவல். 2. A tank, கேணி. (*p.*)
கிணறுகட்ட, *inf.* To wall a well. 2. To curb a well.
கிணறுவெட்ட, *inf.* To dig or sink a well.
கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்டாற்போல். As a goblin appeared at the digging of the well; i. e. as an unexpected evil resulted where good was sought.
கிணறெடுக்க, *inf.* To select astrologically a spot for a well, in reference to the situation of the house, and other surrounding objects; also to the nature of the soil, the depth at which water may be found, &c.
கிணற்றங்கரை, *s.* Brink or border of a well; the bordering vicinity of a well.
கிணற்றுக்கட்டு, *s.* The walling of a well; the curb of a well.
கிணற்றுக்கல், *s.* Well-bricks or stones.
கிணற்றுப்பொங்கல், *v. nonn.* Boiling rice to Bhairava of the lower region, on the appearance of water in digging wells.
கிணற்றுமிதி, *s.* The stand for the water-drawer.
கிணற்றோரம், *s.* Margin of a well.
கற்கிணறு, *s.* A well walled with bricks or stones.

கிணுங்கு, *s.* A grass, தர்ப்பூடு, Rotboella corymbosa, *L.*

கிணுட்டு, *s.* [*prov.*] A chip or nip of ola, ஓலைநறுக்கு. 2. Any small thing resembling an ola-chip—as the bony appendage in the gills of a fish, மீன்கிணுட்டுமுதலியன. 3. A small subdivision of a spike of grain, or cluster of grapes, கதிர்க்கிணுட்டுமுதலியன.

கிணி, *s.* A cymbal, கைத்தாளம். (*p.*)

கிணிகி, *s.* A shrub, கிலுகிலுப்பைச்செடி, Crotalaria, *L.*

கிணுகிணு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To buzz—as musquitoes; to hum—as bees, கொசுகுமுதலியனவொலிக்க. 2. To whimper, அழுங்கிச்சொல்ல.
கிணுகிணெனல், *v. noun.* Humming, buzzing, tinkling—as brass vessels struck; jingling—as silver coins, ஒலிக்குறிப்பு.

கிணுக்குக்கிணுக்கெனல், *v. noun.* Giving a gentle sound—as a hand-bell.

கிணை, *s.* A drum peculiar to agricultural districts, மருதப்பறை.

கிண்—கிணீர்—கிணீல், *s.* A ringing sound, tinkling, chinking, கிலுக்குமொலி.
கிணீலென, *inf.* To give a tinkling sound.
கிண்ணெனல், *v. noun.* Tinkling, chinking, &c., ஓர் ஒலிக்குறிப்பு.
நரம்புகிண்ணென்றறுந்தது. The strings broke with a tinkling sound.

கிண்கிணி, *s.* [*prop.* கிங்கிணி.] A girdle of small tinkling bells, சதங்கைப்பட்டிகை. 2 Ankle-rings strung with tinkling bells, சதங்கைச்சிலம்பு. 3. (சது.) Tinkling bells in general, சதங்கை.
கிண்கிணிமாலை, *s.* A string of small tinkling bells, either for the girdle or ankles of women, or for the neck of a horse or some other animal, சதங்கைமாலை.

கிண்கிண்ணென, *inf.* To tinkle, to jingle, to sound kin'kin'.
கிண்கிண்ணென்றிரும, *inf.* To cough with a wheezing sound.

கிண்டன், *s.* A kind of coarse cotton cloth, striped or checkered, உப்புத்துணி.
கிண்டன்துப்பட்டி, *s.* A broad and large over-garment of the கிண்டன் cloth.

கிண்டு, கிறேன், கிண்டினேன், வேன், கிண்ட, *v. a.* To dig, excavate, delve, hoe up, தோண்ட. 2. To make a pit, a hollow—as in the ground, a hole in a wall, &c., குழிதோண்ட. 3. To dig up; to dig out; to obtain by digging, கிளறியெடுக்க. 4. To poke, stir with a ladle; to scratch—as a fowl; pick or work up—as crows; burrow—as rats, &c.; to work up with a stick, an iron-bar, &c., கிளற. 5. (*fig.*) To probe, to scrutinize, to investigate, to inquire or pry into a matter; to search, to examine, ஆராய. 6. To gnaw—as worms on the body, as animalcula under the skin, &c., புழுமுதலியனகிண்ட. 7. To prompt, கிளப்பிவிட. 8. To excite—as to a quarrel, &c., பகையெழுப்ப.
கிண்டக்கிண்டக்கீரையும்மயிரும். The more you probe it, the more it is hair with the greens; i. e. the more insignificant.
மண்கிண்டிவயிறுவளர்க்கிறவன். A husbandman, (diminutively) one who lives by digging.
அம்பட்டன்குப்பையைக் கிண்டினால்மயிர்மயிராய்ப் புறப்படும். If you turn up the dung-hill of a barber, you will find only clippings of hair.
கிண்டிக்கிண்டிக்கேட்க—விசேஷங்கிண்ட, *inf.* To inquire into a thing very minutely, to pump one, to ask inquisitively.
கிண்டிக்கிளறிப்பார்க்க, *inf.* To dig out and search. 2. To make a thorough search, to make a thorough investigation.
கிண்டிக்கொடுக்க, *inf.* To stir, to keep stirring—as the fire, the pap, &c. 2. (*fig.*) To prompt. 3. To increase, to aggravate—as a quarrel.
அவனைச்சற்றேகிண்டிக்கொடு. Prompt him a little.
கிண்டிப்பார்க்க, *inf.* To dig and look—as for yams, &c., 2. (*fig.*) To make inquiry by different means to find out the truth.
அவனண்டைபோய்ச் செய்தியென்னவென்றுகிண்டிப்பார். Go to him and search out the matter.
கிண்டிவிட, *inf.* To dig up, to dig round the roots of plants, grain &c. 2. To excite, to stir up, to incite. 3. To bring a thing to one's notice, to suggest.
கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கைபார்க்கிறது..... To stir up or excite others to quarrel or fight, and delight in it.
கல்லுக்கிண்ட, *inf.* To dig up stones.
களிக்கிண்ட, *inf.* To cook hasty-pudding, by stirring.
கிழங்குகிண்ட, *inf.* To dig up கிழங்கு.
புழுக்கிண்ட, *inf.* To burrow—as worms in the ground, working up plants, &c. 2. To stir or irritate—as worms in a sore, &c.
கிண்டல்கிளறல், *v. noun.* Digging yams, &c.

கிண்ணம், *s.* A small metal basin, bowl, saucer, சிறுவட்டில். 2. A time-piece—being a brass bowl with a hole in the bottom, placed in water so as in a given time to fill and sink, நாழிகைவட்டில். (சது.)
கிண்ணம்வார்க்க, *inf.* To mould or cast a brazen charger.
வெள்ளிக்கிண்ணம், *s.* A silver bowl.

கிண்ணுரம், *s.* [*prop.* கின்னரம்.] A large fiddle, ஓர்வீணை. 2. An organ, ஓர்இசைக்கருவி. (*c.*)
கிண்ணுரக்காரன், *s.* An organist, a fiddler. (*c.*)
கிழவன்பேச்சுக் கிண்ணுரக்காரனுக்கேற்குமோ... Will the faltering words of an old man be agreeable to an organist?
கிண்ணுரங்கொட்ட—கிண்ணுரம்வாசிக்க, *inf.* To play on the organ; to play on the fiddle.

கிண்ணி, *s.* A small metal basin, bowl, saucer, &c , கிண்ணம். 2. A cover of the hilt of a sword, கத்திப்பிடியுறை. 3. [*prov.*] That which is comparatively small, any little thing, சின்னப்பொருள். 4. Any of the eight little legs of a crab, நண்டுக்கிண்ணி. 5. An extra claw on the hind legs of some dogs, நாயின்கிண்ணிக்கால். 6. The horny protuberances above the hoof and on the hind part of the legs of certain animals—as the ox, deer, &c., குளம்பின்மேற்கிண்ணி.
கிண்ணிக்கர்ப்பூரம், *s.* Sublimate of mercury, இரசகர்ப்பூரம். 2. Refined camphor, உயர்ந்தகர்ப்பூரம்.

கிண்ணித்தேர், s. A kind of car, the loft of which is made by piling up brass plates.

பொற்கிண்ணி, s. A golden goblet.

வெண்கலக்கிண்ணி, s. A bowl of bell-metal.

கிதாப்பு, s. (Hind.) A book, புஸ்தகம். 2. The title of a book, நூற்பெயர். 3. A title or degree of honor, கௌரவப்பட்டம்.

•கிதி—க்ஷிதி, s. A number—one-hundred trillions—being the period before the destruction of the universe, பத்திலட்சங்கோடாகோடி. Wils. p. 263. Kshiti.

கித்தான், s. (For.) Coarse cloth, canvas, ஒருவகைமுரட்டுத்துணி.

கித்தான்கட்டில், s. Canvas hammock.

கித்தான்கயிறு, s. Cord, rope made of hemp.

கித்தான்பஞ்சு, s. Tow, oakum for calking ships.

கித்தான்பாய், s. Sail of கித்தான் cloth.

கிஸ்தி—கிஸ்திப்பணம், s. (Hind.) Tax or kist upon lands, &c., நிலமுதலிய வற்றின்வரி.

கிந்திகம், s. Long-pepper root, திப்பிலி மூலம். (M. Dic.)

கிந்து, கிந்தேன், கிந்துவேன், வேன், கிந்த, v. n. [perhaps from குந்து] To stand or walk on the toes (with one foot or both); to go a tip-toe, பட்டைக்குந்திநிற்க. 2. To hop, to leap about on one leg—as boys in the play called கொண்டிவிளையாட்டு. 3. To limp, to halt, to hobble, கொண்டிநடக்க. (c.) கிந்துக்கால்கொங்கெக்கிந்திநிகிர்கள். O ye that limp about with chapped feet. (p.)

கிந்திநடக்க, inf. To walk on the toes. 2. To hobble, to limp.

கிந்திநிற்க, inf. To stand on tip-toe.

கிந்தியடிக்க, inf. [prov.] To hop about in a square made on the sand, touching others in the way, &c.; a kind of play among boys.

கிந்துகாலன், s. (fem. கிந்துகாலி.) [vul.] A man that hobbles, going a tip-toe on one foot, குந்துகாலன்.

கிமாவெனல், v. noun. [For. local. vul.] Muttering, grumbling.

கிமாவென்பாரில்லை. There is no one to grumble.

•கிமித்துக்கினம், s. A worm; vermes, புழு. 2. [in astrology.] The last of the eleven கரணம். See கரணம்.

•கிம்புரி, s. A man's shoulder-ornament, a kind of epaulet, தோள்வளை. 2. A ring or knob on an elephant's tusk, யானைக்கொம்பிற் பூண். 3. The ornamental boss of a crown, being one of its five parts, முடியின்கிம்புரி. 4. (சூ.) An ornamental knob, boss, or ring in general, பூணுக்கட்டுமிறுப்பாணம்.

•கிம்புருடம், s. One of the nine divisions of Jambu Dwipa, lying between the ranges of Himalaya and Hémakúda. It is the portion allotted to the prince Kimpurusha, and hence the name of the division, கிம்புருடவர்டம். (சா.) Wils. p. 222. Kimpurusha.

•கிம்புருடன், s. The second of the nine sons of அக்கினிதரன், and the first monarch of the Kimpurusha division, கிம்புரு டத்துமுதல் அரசன். (சா.)

•கிம்புருடர், s. (pl.) A class of demigods or celestial lyrists, supposed to inhabit the region next above that of the clouds, பதினெண்கணத்தில் ஒருவகை. (சா.) Wils. p. 222. Kimpurusha.

•கிம்புரோடியம், s. One of the thirty-two உபலிங்கம்.

•கியாதம், s. Praise, fame, celebrity, புகழ். 2. Eminence, dignity, மேன்மை. (p.) Wils. p. 275. Khyata.

•கியாதி, s. Praise, fame, celebrity, புகழ். 2. Eminence, excellence, superiority, மேன்மை. Wils. p. 275. Khyati. 3. The wife of the Rishi, பிருகு; பிருகுமனைவி.

கியால், s. (Hind.) A Hindustani ode, இந்துஸ்தானம்பாட்டு.

கிய்யாம், s. (local.) The cry of chickens.

கிய்யாங்கிய்யாவென்றுகத்த, inf. To cry—as a chicken.

கிய்யாங்கிய்யாவென்றுவிழிக்க, inf. To look about with shame and confusion—as a thief who has been caught.

•கிரகணம், s. Taking, grasping, seizure, taking up, பற்றுகை. 2. An eclipse, lit. the seizing of the sun or moon by the imaginary planets இராகு and கேது; சந்திரசூரிய கிரகணம். 3. Comprehension, அறிவு. Wils. p. 304. Grahan'a.

கிரகணகாலம், s. The time of an eclipse.

கிரகணங்கணிக்க, inf. To calculate eclipses.

கிரகணசங்கை, s. Likelihood of the occurrence of an eclipse—as when the sun is near the ascending or descending node, கிரகணம் வருமென்ற உத்தேசம்.

கிரகணந்தீண்டல்—கிரகணந்தொடல்—கிரகணம்பற்றுதல்—கிரகணம்பிடித்தல், v. noun. Beginning of an eclipse, lit. touching or grasping.

கிரகணபரிசம்—கிரகணபரிசனம், s. The beginning of an eclipse.

கிரகணபுண்ணியகாலம், s. The sacred time of an eclipse, when fasting, ablutions and other religious rites are deemed more meritorious than at other times.

கிரகணமோசனம்—கிரகணமோட்சம், s. The end of an eclipse.

கிரகணமோசனமாகுதல்—கிரகணம்விடுதல், v. noun. Ending of an eclipse.

பக்கக்கிரகணம், s. Eclipses of the sun and moon, or moon and sun in succeeding changes of the moon.

காணுக்கிரகணம்—பாதாளகிரகணம், s. An invisible eclipse.

சந்திரகிரகணம், s. An eclipse of the moon; a lunar eclipse.

சூரியகிரகணம், s. An eclipse of the sun; a solar eclipse.

பாரிசகிரகணம், s. A partial eclipse.

முழுக்கிரகணம், s. A total eclipse.

வலயக்கிரகணம்—கங்கணகிரகணம், s. An annular eclipse.

•கிரகணி, s. A continual looseness, diarrhœa, dysentery, commonly கிராணி. Wils. p. 304. Grahan'i.

கிரகணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be eclipsed, கிரகணமாக.

•கிரகம், s. A house, a mansion, or palace, வீடு. Wils. p. 295. Gruha. 2. A planet, கோள். Wils. p. 304. Graha. The planets in the Hindu system are nine, called நவக்கிரகம், viz.: 1. ஆதித்தன் or சூரியன், the Sun. 2. சோமன் or திங்கள், the Moon. 3. அங்காரகன் or செவ்வாய், Mars. 4. புதன், Mercury. 5. பிரகற்பதி—பிரகஸ்பதி or வியாழன், Jupiter. 6. சுக்கிரன் or வெள்ளி, Venus. 7. சனி, Saturn. 8. இராகு, Caput draconis. 9. கேது, Cauda draconis. The last two are considered visible in eclipses of the sun and moon, இராகு being, black, and கேது red. (See under கோள்.) 3. Relation in the order of time between a vocal and an instrumental sound — the one immediately preceding or immediately following the other; one of the ten தாளப்பிராமாணம்.

அவனைக்கிரகம்பிடித்தாட்டுகிறது. An evil planet is exerting its influence on him.

கிரகக்கழிப்பு, v. noun. Dispelling the evil influences of planets by appropriate ceremonies, கிரகசாந்தி.

கிரகங்கழிக்க, inf. To perform a ceremony to dispel disease, &c., supposed to be induced by a malignant planet, in which clay images, made for the occasion representing the planets to be appeased, are worshipped, offerings of fruits, &c., being presented, and then all cast out in a cross road, கிரகசாந்திசெய்ய.

கிரகசாத்திரம், s. Science of the planets.

கிரகசாந்தி, s. A ceremony to counteract or mitigate the malignant effects of planets on one's person or affairs, கிரகக் கழிப்பு.

கிரகசாந்திபண்ண, inf. To perform ceremonies for counteracting the evil effects of planets.

கிரகசாரம் — கிரககதி, s. Planetary motion. 2. Planetary ephemeris. 3. The phenomena of the planets in their process. 4. Ill luck (Rott.)

அவனைப்பிடித்தகிரகசாரவேலை அப்படிப்பண்ணிற்று. He acted according to his ill fate.

கிரகசெபம், s. Incantations offered to the planets deprecating their bad influences, கிரகத்துக்குச்செய்யுஞ்செபம்.

கிரகசித்திரம், s. Private family affairs, family troubles, &c., வீட்டுக்காரியம்.

கிரகச்சுற்று, s. The revolution of the planets, கிரகத்தின்சுற்று.

கிரகதானம், s. Gifts presented to Brahmans to avert the malignant influences of inauspicious planets, நவக்கிரகதானம்.

கிரகதோஷம், s. Malignant effects of planets, கிரகதீங்கு.

கிரகத்தன் — கிரகஸ்தன், s. The householder, the second of the four religious orders. (See ஆச்சிரமம், இல்வாழ்வோன்.) 2. [vul. கிரேஸ்தன்.] An honest man, நிரு வாகி. Wils. p. 296. Gruhastha

கிரகஸ்தாசிரமம், s. The state of matrimony; the order of a house-holder. Wils. p. 296. Gruhasthasrama.

கிரகநடை — கிரகவோட்டம், v. noun. The course or progress of the planets.

கிரகநிமிர்ச்சி, v. noun. Station of a planet after its retrograde motion.

கிரகநிலை, s. The situation of a planet in the heavens. 2. The astrological positions of planets of which there are five, viz.: நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம்.

கிரகநிலைபலன். The influence of the planets in their respective signs.

கிரகநீதி, s. Domestic duties; the rules of hospitality, &c., to be practised by the householder, இல்லொழுக்கம்.

கிரகநோக்கு—கிரகப்பார்வை, s. The relative aspects of planets one to another; configuration.

கிரகபதி, s. The sun—as the lord of planets, சூரியன். Wils. p. 304. GRAHAPATI.

கிரகபதனம்—கிரகவிட்சேபம், s. Latitude of a planet. See பதனம் and விட்சேபம்.

கிரகபரிவிருத்தி, s. Revolution of a planet. 2. A planet's synodic revolution.

கிரகபாடு, s. The heliacal setting of a planet.

கிரகபிரதிஷ்டை, s. The ceremony of consecrating a new-built house to a guardian deity on its first occupation.

கிரகபீடை—கிரகப்பிழை, s. Affliction, calamity, suffering, &c., from the malignant influences of planets, கிரகதோஷம்.

கிரகப்பிரவேசம், s. The passage of a planet from one sign to another. 2. The ceremony of occupying a new house.

கிரகப்பிரீதி, s. Gratification afforded to planets by offerings, worship, &c., கிரகத்துக்குத் திருத்திசெய்கை.

கிரகபுடம், s. The longitude of a planet.

கிரகப்பெயர்ச்சி, v. noun. The transit of a planet from one sign to another.

கிரகமண்டலம், s. The planetary regions. 2. Planetary orbit.

கிரகமாலை — கிரகமாலிகை, s. [lit.] A planetary garland. The position of two or more planets following each other in their proper order, and in the order of the signs.

கிரகவக்கிரம், s. The retrogression of a planet. 2. The station of a planet before it begins to retrograde.

கிரகவட்டம், s. The orbit of a planet. 2. The revolution of a planet.

கிரகாசாரம், s. The rites of hospitality —as practised by the house-holder.

கிரகாத்தமனம், s. The setting of a planet. 2. The heliacal setting of a planet.

கிரகாராதனை, s. Worship paid to planets, to appease or propitiate them.

கிரகி, s. A house-holder, சமுசாரி. (சது.)

கிரகோதயம், s. The rising of a planet. 2. The heliacal rising of a planet.

இராசகிரகம், s. A royal palace, அரசர் மாளிகை. 2. The sun and moon—as the chief planets, சூரியசந்திரர்.

கிரகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To embrace, enfold, take, seize, grasp, பற்றிக்கொள்ள. 2. To apprehend, conceive, perceive, உணர்ந்துகொள்ள. 3. To conjecture, to guess, உத்தேசிக்க. 4. To take in hand, to receive, accept, ஏற்றுக்கொள்ள. 5. To seize; take up, grasp—as இராகு or கேது grasps the sun or moon in an eclipse, கௌவ. 6. To get out—as secrets; to get information; to ascertain, புலனறிய. 7. To extract—as essences, &c., இரசம்வாங்க. 8. To infer, gather, collect, deduce, conjecture, குறிப்பாலறிய. 9. To learn, கற்க.

கிரகிப்பு, v. noun. Comprehension. 2. Conjecture. 3. Acquaintance. 4. Grasp.

கிரசேபிரம், s. Crude camphor, பச்சைக்கர்ப்பூரம். (M. Dic.)

•கிரஞ்சனம், s. The முருங்கை tree, Hyperanthera. (சது.)

•கிரணம், s. A ray of light, a beam, கதிர். 2. Light, brightness, brilliancy, ஒளி. Wils. p. 222. KIRAN'A.

கிரணங்கால, inf. To emit rays.

கிரணமாலி—கிரணன், s. The sun, சூரியன். Wils. p. 222. KIRN'AMALEE and KIRN'A.

கிரணம்விட—கிரணம்வீச, inf. To cast forth or dart out rays.

அமுதகிரணன், s. The moon, lit. the nectar-rayed.

இமகிரணன், s. The moon, lit. the cool-rayed. (சூ.)

சூரியகிரணம், s. The rays of the sun.

•கிரது, s. Sacrifice, offering, worship. Wils. p. 255. KRATU.

சதக்கிரது, s. Indra, as having offered one-hundred அசுவமேதம் sacrifices.

•கிரந்தம், s. The character in use in the Tamil districts for the Sanscrit language, as written in the Grantha characters, கிரந்தவெழுத்து. 2. The Sanscrit language, கிரந்தபாஷை. 3. A verse in the Sanscrit language consisting of four lines of eight syllables each, உ-எழுத்துக்கொண்டசோர்சொற்டீ. 4. A book of கிரந்தம் verses; also any book or composition in prose or poetry, கிரந்தநூல். Wils. p. 303. GRANTHA. 5. [prov.] Petulancy, sport, கிறுதை.

கிரந்தகர்த்தா, s. An author of a book, a writer, நூலாசிரியன்.

கிரந்தக்காரன், s. A petulant fellow.

கிரந்தி, s. The capsule husk of cardamom, ஏலத்தோல். 2. The kernel of the Nelli fruit, நெல்லிப்பருப்பு, Phyllanthus, L.

•கிரந்தி, s. That part in the body where the three nerves or arteries, இடை, பிங்கலை, and சுழிமுனை, intersect each other, சரடுமுன்றின்சந்து. 2. Ulcer, especially venereal ulcers; venereal complaints, மேகவியாதி. 3. Knotting of the vessels—as in varicocele, &c., இலிங்கக்கிரந்திமுதலியன. 4. Various eruptive complaints arising from bad humors in the system, மேகஊறல். Wils. p. 303. GRANTHI. 5. A ganglion.

கிரந்திக்கட்டு, s. A venereal swelling or tumor.

கிரந்திக்காரன், s. One who has the venereal disease.

கிரந்திநாயகம், s. A plant famous for correcting cutaneous eruptions, ஒர்பூண்டு, Ruellia patula, L.

கிரந்திப்பண்டம், s. Any highly-flavored or other food, supposed to heighten venereal diseases, or to produce bad humors or cutaneous eruptions.

கிரந்திப்பரு, s. A venereal pimple or blotch.

கிரந்திப்புண், s. A venereal sore or ulcer; a bubo, chancre.

கிரந்திவெண்ணெய், s. A medicinal oil for correcting bad humors in the system.

கிரந்திவாயு, s. Flatulency, chiefly in children, connected with eruptions and difficulty of breathing.

அழிகிரந்தி, s. A bad form of the கிரந்தி disease.

கணுக்கிரந்தி, s. A disease affecting the joints of the body.

கருங்கிரந்தி, s. Cutaneous eruption of a black color, affecting children.

கள்ளிப்பூக்கிரந்தி, s. A variety of venereal eruption resembling the கள்ளி flower.

செங்கிரந்தி—மேககிரந்தி, s. Venereal herpes. (Ainslie's Mat. Med.)

தூத்திப்பூக்கிரந்தி, s. A variety of venereal eruption resembling the தூத்தி flower.

துணுக்காய்க்கிரந்தி, s. A variety of venereal eruption resembling the துண fruits.

பெருங்கிரந்தி, s. A kind of disease in children, often fatal; to which adults also are sometimes liable. An affection of the mesenteric gland.

பெருங்கிரந்திவெண்ணெய், s. A medicinal oil for the பெருங்கிரந்தி disease.

•கிரந்திகம்—கிரந்திமூலம், s. The root of long-pepper, திப்பிலிமூலம். Wils. p. 303. GRANTHIKA.

•கிரமம், s. Order, propriety, rule, method, regularity, economy, முறைமை. 2. A sacred precept or practice, prescribed by the Shastras, &c., சீதிமுறை. 3. A proper course of action, ஒழுங்கு. 4. Strict observance of sacred or moral rules, கன்னெறிநிற்செல்கை. Wils. p. 257. KRAMA.

கிரமக்காரன், s. One strict in the observance of sacred rules, ஒழுக்கமுடையோன். 2. A strictly moral man, சன்மார்க்கன்.

கிரமங்கிரமமாய். In order, regularly. 2. In classes, one class after another.

கிரமச்சா, s. [in astronomy.] The sine of a planet's declination Wils. p. 256. KRAMAJYA. 2. Sine in general.

கிரமத்திரைராசிகம், s. [in arithmetic.] Rule of three direct—opposed to விலோமத்திரைராசிகம்.

கிரமத்துக்காகச்செய்ய, inf. To observe or perform a thing, merely because the prescribed rule has required it.

கிரமந்தப்ப, inf. To transgress religious rules, to violate established rules.

கிரமந்தப்பாமலிருக்க—கிரமத்தோடேயிருக்க, inf. To be regular, to be systematic; to observe order; to preserve regularity.

கிரமப்பட, inf. To be reduced to order.

கிரமப்படுத்த, inf. To arrange, regulate, systematize.

கிரமம்பார்க்க, inf. To observe religious rules scrupulously. 2. To observe auspicious days, &c.

கிரமமாயுட்கார, inf. To sit in a regular order.

கிரமமாய், adv. Regularly, in regular order; duly, rightly.

கிரமமாய்நடக்க, inf. To live regularly, well.

கிரமி, s. A strict observer of religious rules, ceremonies, &c., கிரமமுடையோன்.

உற்பத்திக்கிரமம், s. Genealogy, genealogical order.

பொல்லாதகிரமம், s. Evil dealing.

•கிரமுகம், s. Betel-nut tree, கமுகு. Wils. p. 256. KRAMUKA. (p.)

•கிரயம், s. Price, value, விலை. 2. Buying, purchase, கொள்முதல். Wils. p. 266. KRAYA.

என்வீட்டைக்கிரயத்துக்குக் கொடுத்தேன். I have sold my house.

காலக்கிரயப்படி. At the current price.

கிரயச்சீட்டு, s. A bill of sale, a deed of purchase.

கிரயஞ்செய்ய—கிரயப்படுத்த—கிரயமாக்க—கிரயம்பண்ண, inf. To sell.

கிரயமாக, inf. To go off by sale.

கிரயமாகக்கொள்ள — கிரயமாகவாங்க, inf. To buy, to purchase.

•கிரவுஞ்சம், s. The Andil bird, அன்றில். (சது.) According to some authorities, a kind of heron. 2. The fourth of the seven Dwipas or continents, surrounded by the annular sea of curds, கிரவுஞ்சதீவு. (சங்.) 3. A mountain, being a part of the Himalaya range, கிரவுஞ்சமலை; also the name of an Asura who is fabled to have metamorphosed himself once into the mountain. (சங்.) Wils. p. 259. KROUNCHA. 4. The distance of the flight of a gallinaceous fowl, கோழிப் பறவையளவுதூரம்.

கிராகதி, s. A medical plant, நிலவேம்பு.

•கிராகம், s. A tortoise, ஆமை. (சது.) According to some, an alligator; according to others, a marine elephant; [ex கிரகம், seizing.] Wils. p. 306. GRAHA.

கிராக்கி, s. [vul.] (For.) Dearness, scarcity, அரியவிலை. (c.)

•கிராசாங்குலம், s. The number of digits or angulam, eclipsed, கிரகணஅளவு.

கிராடம், s. A country, one of the fifty-six. See தேசம்.

•கிராணம், s. The nose. (See ஆக்கிராணம்.) 2. An eclipse. (See கிரகணம்.) 3. A small brass-basin, சிறுகிண்ணம். (p.)

•கிராணி, s. A class of disease, diarrhœa. (See கிரகணி.) There are six kinds of diarrhœa or looseness, viz.: 1. Looseness, arising from bile, பித்தக்கிராணி. 2. From heat and bad humors, உஷ்ணவாதக்கிராணி. 3. From phlegm and bad humors, சிலேட்டுமவாதக்கிராணி. 4. From internal heat, மேகக்கிராணி. 5. Dysentery, மூலக்கிராணி. 6. Looseness, arising from rheumatism and bad humors, வாதக்கிராணி.

கிராணிக்கழிச்சல், v. noun. A flux attending the கிராணி disease.

கிராணித்திரவியங்கள், s. Medicines for diarrhœa or கிராணி disease.

கிராணியாயிருக்க-கிராணியாய்க்கிடக்க, inf. To labor with the கிராணி diarrhœa.

கிராணிவாயு, s. Wind or flatulency attendant on the கிராணி flux.

•கிராதர், s. Savages, barbarous tribes, foresters; those who live by the chase, வேடர். 2. Mountaineers, குறவர். Wils. p. 222. KIRATA.

•கிராதன், s. A savage, a hunter, வேடன். 2. A mountaineer, குறவன். 3. Siva, as a mountaineer to test the virtue of the austerity and penance of Arjuna, சிவன். Wils. p. 222. KIRATA.

கிராதி, s. (Port.) Railing, மரத்திலுற் செய்தவேலி.

•கிராந்தி, s. [in astron.] Declination of a planet, கிரகச்சாய்வு. 2. The ecliptic, கிராந்திமண்டலம். Wils. p. 257. KRANTI.

கிராந்திச்சா, s. [in astron.] Sine of declination. Wils. p. 257. KRANTIJYA.

கிராந்திகட்சம், s. [in astronomy.] Ecliptic. Wils. p. 257. KRANTIKAKSHA.

கிராந்திபதம்—கிராந்திபாதம், s. [in astronomy.] The equinoctial points. Wils. p. 257. KRANTIPATA.

கிராந்திபாதகதி, s. [in astronomy.] Precession of the equinoxes. Wils. p. 257. KRANTIPATAGATI.

கிராந்திமண்டலம், s. [in astronomy.] Ecliptic, சூரியவீதி. Wils. p. 257. KRANTIMANDALA.

கிராந்து, கிறேன், கிராந்தினேன், வேன், கிராந்த, v. n. [prov.] To skulk about, to lie about in concealment, ஒளிக்க. 2. v. a. To splice, to join or interweave the end of a cord, &c., with that of another, இணைக்க.

•கிராமம், s. A village, a hamlet, a tithing. 2. A village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். Wils. p. 304. GRAMA.

கிராமசாந்தி, s. A propitiatory ceremony to the tutelary goddess of a village, கிராமதேவதைசாந்தி.

கிராமணி, s. A headman of a village, கிராமத்தலைவன். 2. A peasant, a villager, கிராமியன். 3. (local.) A chief or headman among the சாணர் toddy-drawers, சாணருட்பெரியவன்.

கிராமதேவதை, s. The tutelary deity or goddess of a village, hamlet, &c., ஊர்காக்குந்தேவதை.

கிராமதேவதையின்திருவிழா. The feast of the tutelary goddess.

கிராமத்தார், s. Inhabitants of a village, villagers.

கிராமப்பிரதக்ஷணம்வர, inf. See ஊர்வலம்வர.

கிராமியம், s. Rustic speech, provincialism, provincial usage, இழிசனர்வழக்கு.

கிராமியன், s. A villager, a rustic, a peasant, one born in a village, கிராமமுற்றோன்.

சிறுகிராமம், s. A village or hamlet of one-hundred families, a tithing.

பெருங்கிராமம், s. A hamlet or district of five-hundred families.

கிராம்பு, s. (Port.) Cloves, இலவங்கப்பூ. See கராம்பு.

கிராம்பாணி, s. Nails resembling cloves.

காட்டுக்கிராம்பு, s. A wild aromatic shrub, Jussieua suffruticosa, L.

நீர்க்கிராம்பு, s. A water plant, Jussieua repens, L.

கிராய், s. [prov.] A kind of soil in rice-lands, black and marshy, ஒருவகைவயல்நிலம். 2. Turf in square, round or other form of pieces, புற்பொழி.

கிராய்த்தரை—கிராய்நிலம், s. The கிராய் land.

கிராய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [vul.] To make level and smooth by rubbing; to polish, கல்முதலியவற்றைத்தேய்த்துத்துலக்க.

•கிராவணம்—கிராவம், s. A stone, a rock, கல். 2. Mountain, மலை. (சது.) Wils. p. 306. GRAVAN.

கிரி, s. A hostage, பிணையாளி. (local.)

கிரியிருக்கிறவன், s. A hostage.

கிரிவைக்க, inf. To give a hostage.

•கிரி, s. A hill, a mountain, மலை. Wils. p. 289. GIRI. The eight special mountains (அஷ்டகிரி), in Jambu Dwipa are Kailasa, கைலை or வெள்ளிமலை; Himalaya, இமயம், or பனிமலை; Mandara, மந்தரம் or கடல்கடைந்தமலை; Vindhya, விந்தம் or ஆரியதேசத் தென்புறத்தெல்லைமலை; Nishadha, நிடதம் or நிடதநாட்டுமலை; Hémakúda, ஏமகூடம் or பொன்மலை; Nilagiri, நீலகிரி or அஞ்சனகிரிநீலமலை; Gand'hamadan, கந்தமாதனம் or மேருவின்மேற்பாலுள்ளமலை. (Rott.) Other authorities say Malyavan on the east; Gand'hamadan on the west; Nishatha, Hémakúda and Himalaya on the south; Níla, Svéda and Sringa on the north of Méru. (சங்.) These are the girdles and supporters of the earth. 2. A hog, பன்றி. 3. A wild hog, மருட்பன்றி. Wils. p. 222. KIRI.

கிரிசரம், s. A mountain elephant, மலையிற்றிரிகுஞ்சரம்.

கிரிசன், s. Siva as inhabiting mount கைலாசம். Wils. p. 289. GIRISA.

கிரிசை, s. Parvati, the mountain-born; daughter of the Himalaya, பார்வதி.

கிரிமல்லிகை, s. A mountain jasmin, மலைமல்லிகை, Echites dysenterica. 2. A plant, வெட்பாலை, Nerium. (சது.)

கிரிவாணம், s. Antimony, நீலாஞ்சனக்கல்.

கிரீசன், s. Siva—as the lord of mount கைலாசம். Wils. p. 289. GIREESA.

நீலகிரி, s. The blue mountains, the Nilagiri, (com.) Neilgherries.

கிரிகன்னி, s. A plant, வெள்ளைக்காக்கணம், Clitoria, L.

கிரிகை, s. [vul.] Work, deed, action. See கிரியை.

கிரிகோலம்—கிலிகோலம், s. [prov.] Disorderliness, slovenliness, confusion; want of decorum, uncomeliness, அலங்கோலம்.

கிரிகோலமாய்த்திரிய, inf. To move about in a slovenly manner.

கிரிசம, s. [prop. கிருசம்.] Fatigue.

கிரிசு—கிரிசுக்கத்தி—கிறிசு, s. (For.) A Malay dagger.

கிரிசை, s. Vulgarly for கிரியை.

கிரிச்சரம், s. A kind of fast, ஓர்நோன்பு.

கிரிச்கிரீட்டம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். (M. Dic.)

•கிரிதசாக்கிரி, s. One of the musical modes, including several tunes, ஓர்பண். (சது.)

கிரிபயம், s. A tree or vegetable in general, மரப்பொது. (சது.)

கிரிமா, s. Improperly for கரிமா.

•கிரிமி, s. Worm, insect. See கிருமி. Wils. p. 257. KRIMI.

கிரியாத்துச்செடி-கிரியாத்துவேர், s. A medicinal plant, நிலவேம்பு.

•கிரியை, s. Act, action, deed, operation, performance; *emphatically* good manners, orderliness, cleanliness, செய்கை 2. Religious rites or duties as prescribed by the Shastras, சமயக்கிரியை. 3. The second degree in the religion of Siva—entitling the disciple to the privilege of performing puja, &c. (See பாதம்.) 4. Works, rites, &c., in religion—as distinguished from abstract or silent devotion, in which these rites are dispensed with. (See கிரியை.) 5. Funeral rites for a deceased ancestor, உத்தரகிரியை. 6. One of the ten rules for keeping time in music, தாளப்பிரமாணத்தி லொன்று. (See தாளப்பிரமாணம்.) 7. [*in grammar.*] The verb or attribute. (See அன்னுவய விலக்கணம்.) Wils. p. 257. KRIYA.—*Note.* In Sanscrit compounds the word retains its Sanscrit pronunciation, கிரிய.

கிரியாகாண்டம், s. Those parts of the Vedas which inculcate works, rites, and ceremonies, கருமகாண்டம்—opposed to ஞானகாண்டம்.

கிரியாங்கம், s. Worship, rites and ceremonies, chiefly applicable to prescribed individual practice—as preparing the sacred ashes, repeating the incantations, touching the joints of the fingers while repeating them, &c., கிரியைபுறுப்பு.

கிரியாங்கம்பண்ண, *inf.* To perform the several external actions in the daily worship.

கிரியாசத்தி, s. *lit.* The operative energy or power. [*in the agama philosophy.*] One of the three active or female energies of Siva, by which he effects the creation or evolution of the universe. 2. The faculty or power of action, operation, &c., as applied to any agent. (சிவ. சி.)

கிரியாசாதனம், s. Being trained or inured to the performance of works, religious duties, &c., கிரியையனுட்டிப்பு.

கிரியாசைவம், s. One of the sixteen divisions of the Saiva system. See சைவம்.

கிரியாசொரூபன், s. One who is the embodiment, கிரியை; (*appropriately*) Ganesa, who is considered the impersonation of Siva's divine operations.

கிரியாதீதன், s. See கிரியையொழிந்தவன்.

கிரியாபதம், s. [*in Sanscrit grammar.*] A verb, வினைச்சொல்.

கிரியாபாதம், s. The second of the four stages or degrees in the Siva worship; [*ex* கிரியை, *et* பாதம்.]

கிரியாபூசை, s. The worship offered to Siva by one in the second degree. (*p.*)

கிரியாமார்க்கம், s. The practice of duties in the second degree of the Siva religion; the performance of rites and ceremonies, கிரியைநெறி.

கிரியாமாலை, s. Inflection or conjugation of verbs, chiefly in Sanscrit, வினைச் சொல்லின்ரூபாரணம்.

கிரியாவதி, s. A person who practices the rites and ceremonies enjoined in the Vedas.

கிரியாவத்திரி, s. Transcendental and symbolical instruction in the most spiritual rites, by a guru to an advanced disciple—opposed to ஞானவத்திரி. (சிவ. சி.)

கிரியைகெட்டது, *appel. noun.* Any thing disorderly, slovenly, ஒழுங்கற்றது.

கிரியைகெட்டவன், s. One destitute of good manners, slovenly in dress, or irregular in habits.

கிரியைக்காரன், s. One in the second degree of the Siva religion.

கிரியைக்கேடு, s. Slovenliness, debauchery, beastliness, ஒழுக்கின்மை.

கிரியைசெய்ய, *inf.* To perform actions, duties, rites, &c., சடங்குசெய்ய. 2. To perform funeral rites, உத்தரகிரியைசெய்ய.

கிரியையனுட்டிக்க, *inf.* To perform rites, and ceremonies. 2 To practice the daily rites, to perform the duties of the second degree.

கிரியையொழிந்தவன், s. One who has dispensed with works, having attained a higher degree, கிரியாபாதங்கடந்தவன்.

காட்டுக்கிரியை, s. Obsequies, funeral rites in the place of burning or burial—as distinguished from வீட்டுக்கிரியை.

•கிரீடம், s. A crown, a crest, a diadem, முடி. Wils. p. 222. KIREEDA.

கிரீடசாம்பிராச்சியம், s. The happiness of wearing a crown, கிரீடப்பேறு.

கிரீடதாரணம், s. Crowning, coronation, முடிதரிக்கை.

கிரீடதாரி, s. One who wears a diadem, a crowned prince, a king, முடிதரித்தோன்.

கிரீடந்தரிக்க, *inf.* To be crowned; to put on or wear a crown, முடிதரிக்க.

கிரீடந்தரித்தஅரசன், s. A crowned king. 2. A rightful sovereign.

கிரீடபங்கம், s. Loss of crown, dethronement, முடியிழப்பு.

கிரீடாதிபதி, s. A crowned king, முடிதரித்தஅரசன்.

கிரீடாதிபத்தியம், s. Sovereignty, அரசாட்சி.

•கிரீடாப்பிரமவாதி, s. The follower of a sect of Vedantists, who hold that all the operations in the universe are but the sport of Brahma; [*ex* கிரீடா, sport.]

•கிரீடி, s. A king, அரசன். 2. A name of Arjuna, one of the five Pandavas, அருச்சுனன். Wils. p. 222. KIREEDEE.

•கிரீடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sport, to play, விளையாட. 2. To copulate, புணர. Wils. p. 258. KREEDA.

•கிரீடை, s. Play, sport, amusement, விளையாட்டு. 2. Amorous play, pastime of females, மகளிர்விளையாட்டு. 3. Copulation, புணர்ச்சி. Wils. p. 258. KREEDA.

கிரீடைபண்ண, *inf.* To play, sport, விளையாட. 2. To copulate, புணர்ச்சிசெய்ய.

சலக்கிரீடை, s. Amorous play in a tank of water—as of a lover and his mistress.

கிரீட்டி, s. A climbing plant, பிரண்டை, Cissus, *L.*

•கிரீவம்—கிரீபம், s. The neck, கழுத்து. 2. Head, தலை. Wils. p. 306. GREEVA.

தசக்கிரீவன், s. Ravana as a monster with ten heads.

•கிருகரன், s. One of the vital airs in the region of the face, assisting the digestive process, and causing heat, anger and sneezing, (சது.) or, as some say, assisting in opening and shutting the eyes. See வாயு. Wils. p. 240. KRUKARA. It is sometimes spelt கிருதரன்.

•கிருசம், s. Leanness, emaciation, fatigue, மெலிவு. Wils. p. 244. KRUSA.

•கிருஷி, s. Husbandry, tillage, agriculture, உழவுத்தொழில். Wils. p. 245. KRUSHI.

கிருஷிகன், s. A husbandman, உழவுத்தொழில் செய்வோன். Wils. p. 245. KRUSHIKA.

•கிருட்டி, s. A hog, பன்றி. 2. A wild hog, மருட்பன்றி. Wils. p. 311. GHRUSHDI. 3. A cow after the first calving, தீற்றுப்பசு. Wils. p. 295. GRUSHDI. 4. [*a change of* கிரீட்டி.] A kind of climbing plant, பிரண்டை.

கிருட்டிணபாணம், s. The எட்டி tree, Strychnos, *L.*

கிருட்டிணபேடம், s. A medicinal plant, கடுரோகிணி.

•கிருட்டிணம்-கிருஷ்ணம், s. Blackness, darkness, a dark-blue color, கறுப்பு. 2. (சது.) The second or dark half of the moon, சந்திரன் அபரபக்கம். Wils. p. 245. KRISHN'A.—*Note.* Krishna is spelt in Tamil in different ways—as கிருட்டிணன், கிட்டிணன், கிருஷ்ணன், கன்னன், கிருட்டினன், கிட்டினன், கிட்ணன், கிஷ்ணன்.

கிருட்டிணசருப்பம், s. A black species of snake, கரும்பாம்பு.

கிருட்டிணசிங்குவாததோஷம், s. A kind of disease, terminating in most cases fatally, ஒர்நோய்.

கிருட்டிணபக்கம், s. The dark half of the moon, அபரபட்சம்.

கிருட்டிணமிருகம், s. A black deer, கரியமான்.

கிருட்டிணவர்ணம், s. Iron-sand, இரும்புமணல்.

கிருட்டிணமூர்த்தி, s. The incarnate Krishna.

கிருட்டிணன், s. Krishna, the most celebrated incarnation of Vishnu, கண்ணவதாரம். 2. Arjuna, அருச்சுனன். 3. The rishi Vyasa, வியாசன்.

கிருட்டிணநதி-கிருட்டிணை, s. The river Krishna or Kistna, ஒர்நதி.

கிருட்டிணப்பிரகம், s. Mica, ஓர்அப்பிரகம்.

கிருட்டிணவல்லி, s. A medicinal plant, சன்னுரி, Perepolia.

•கிருட்டிணி—கிஷ்ணி, s. The காக்கணம் creeper.

•கிருதம், s. A thing made, an action done or performed, செய்யப்பட்டது. 2. The first of the four yugas. (See யுகம்.) Wils. p. 240. KRUTA. 3. Ghee, clarified butter which has been gently boiled and allowed to cool, நெய். Wils. p. 310. GHRUTA. 4. A plant, செம்முருங்கை. (*M. Dic.*)

கிருதகுளபாளிதமானபோசனம், s. Rich food, *lit.* food of ghee, sugar, and milk-rice, நல்லபோசனம்.

கிருதயுகம், s. The first yuga.

காண்டாதிகிருதம், s. A compound medicine, of which Creat or Justicia paniculata is the principal ingredient, and clarified butter the vehicle; [*ex* காண்டம், *et* ஆதி.]

கொடுப்பைக்கிருதம்—பொன்னாங்காணிக்கிருதம், s. A compound medicine made of Illecebrum sessile and clarified butter.

வல்லாரைக்கிருதம், s. A compound medicine made of Hydrocotyle and clarified butter.

கிருதரன், s. See கிருகரன்.

•கிருதன், s. The uncle of Krishna, கிருதவன்மன். See under கிருத.

•கிருதார்த்தம், s. Success, good fortune, சரியசித்தி. Wils. p. 242. KRUTARTTA.

கிருதார்த்தர், s. Persons who have attained their object; persons satisfied, happy, rejoicing, காரியசித்திபெற்றோர்.

•கிருதி, s. Act, action, doing, work, workmanship, செய்கை. Wils. p. 243. KRUTI.

கிருது, s. Sacrifice. See கிரது.

•கிருது, s. Arrogance, haughtiness, insolence, wantonness, self-consequence, foppery, foppishness, கர்வம். Wils. p. 258. KRUDH.

அம்பட்டக்கிருதும் வண்ணாரவொய்யும். The insolence of a barber and the foppery of a washerman.

கிருதன், s. An arrogant, insolent fellow; a fop.

கிருதுக்காரன், s. An arrogant, insolent person, கர்வமுடையோன்.

கிருதுநடை, s. A proud, strutting gait, a consequential appearance, foppery.

கிருதுபண்ண, inf. To be insolent, arrogant, impertinent.

கிருதுப்பாகை, s. A turban worn on one side of the head.

கிருதுப்பேச்சு, s. Impertinent talk, insolent speech.

கிருதுப்பேச்சுப்பேச, inf. To speak insolently, contemptuously.

கிருதுவுடை, s. Gay dress, foppishness, finery.

•கிருத்தி, s. Skin, hide, தோல். 2. The hide, especially that of an antelope, on which a religious student sits, மான்தோல். 3. The third lunar asterism or nacshatra—as கிருத்திகை. Wils. p. 243. KRUTTI.

•கிருத்திகை, s. The third of the twenty-seven lunar asterisms or nacshatras—as கார்த்திகை. Wils. p. 243. KRUTTIKA.

•கிருத்திமம், s. Skin, as கிருத்தி, தோல். 2. A class of demons, attendants of Siva, பூதகணம். 3. Deceptive appearances, performances, &c.; inveigling, entrapping; a fraud, a scheme, வஞ்சனை. 4. Falsehood, lie, பொய். (Sans. Krutrima.)

•கிருத்தியம், s. Act, actions, performances, operation, தொழில். 2. Moral actions good or bad, involving future retributions, கன்மக்கிரியை. 3. A course of conduct, நடக்கை. 4. Work, business, employment, வேலைகைவேலை. 5. Religious rules, prescribed duties, கடமை. 6. Rites, ceremonies, &c., religious acts or practice, நடக்கு. 7. The operations of the deity—popularly in the characters of creator, preserver and destroyer; but in the mystic parts of the Agama system, the works of obscuring and enlightening the soul are superadded. Wils. p. 243. KRUTYA.

தன்கிருத்தியத்தைத்தான்பார்க்கவேண்டும். Each one must perform his appropriate duties, personal, social, relative, civil, &c.

கிருத்தியகர்த்தா, s. An operating deity, or a god who performs either of the five great operations in the universe.

கிருத்தியகர்த்தாக்கள், s. (pl.) Agents who carry on operations in the universe; also, those of the விஞ்ஞானகலர் and பிரளயாகலர் class of souls that have advanced so as to be cleansed from மலம், and permitted to be operative.

கிருத்தியப்பிழை, s. Misdeeds, misbehaviour. 2. Failure or transgression in the performance of prescribed rites, ceremonies or other duties.

கிருத்தியமில்லாதவன், s. One who does not practise the rites of his religion.

ஒருகிருத்தியமுமில்லாதவன். One unemployed.

கிருத்தியமுடிக்க, inf. To perform prescribed duties—as religious rites, ceremonies, &c.

கிருத்தியம்பண்ண — கிருத்தியம்நடத்த, inf. To perform the works of creation, &c.—as a deity, ஐந்தொழில்செய்ய. The direct object of this work is fancied to be; 1. To cleanse the soul from its moral deflements. 2. To cause it to experience the fruit of former actions. 3. To give it a temporary rest. 4. To produce an equilibrium between the good and evil actions of the soul. 5. To emancipate it from the பாசம் entanglements. (சி. சி.) 2. To perform works, rites, &c., நடக்குசெய்ய. 3. To perform the duties of one's calling, தொழில்செய்ய. 4. To perform the funeral rites for a deceased ancestor, உத்தரகிரியைசெய்ய.

பஞ்சகிருத்தியம், s. The five operations of deity under various names, forms and modifications, viz.: 1st. சிருட்டி or படைத்தல், the work of creating or transforming matter, evolving it from the primitive Maya, producing worlds, furnishing the soul with its appropriate body, according to its actions in a previous birth, &c. In the popular system, this office is ascribed to Brahma. 2d. திதி or காத்தல், the work of preserving, usually ascribed to Vishnu. 3d. சங்காரம் or அழித்தல், the work of destroying, or of reducing the universe to the primitive Maya, through numerous involutions,—as earth into water, water into fire, &c. This office is ascribed to உருத்திரன், who by his worshippers is identified with Siva whom they consider supreme. 4th. திரோபவம் or மறைத்தல், the work of obscuration, or the veiling of the soul in moral darkness, and beclouding the understanding, so that the divine being cannot be perceived, while the mind attracted and illuded by visible and sensual objects, is excited to the performance of new actions, by which absolute liberation from பாசம் entanglements is prevented, and connection with Maya and its consequent transmigrations—except where the sanchita (சஞ்சிதம்) of former births is exhausted—is indefinitely prolonged. This is ascribed to மகேசுரன். 5th. அநுக்கிரகம் or அருளல், this is a work of benevolence as exerted for the benefit of the soul in furnishing it with appropriate bodies by which to expiate the guilt of former actions, though obscuring it with திரோபவம், while it is thus working itself clear, at length withdrawing the veil and showing it that all visible and sensual objects are illusory and deceptive; also annihilating the passions and exciting disgust toward the objects of sense, and utter indifference to all mundane affairs, and thus causing entire cessation from physical and moral actions, and maturing it for final emancipation, and union with the Supreme. It is ascribed to சதாசிவம்.

சமுசாரகிருத்தியம், s. Domestic affairs, household business.

•கிருத்திரிமம் — கிருத்திரமம், s. Scheme, deception, fraud, inveigling, வஞ்சனை. See கிருத்திமம்.

•கிருத்துவம்—கிறுத்துவம், s. Insolence, haughtiness, impudence, pride, செருக்கு. 2. Fierceness, cruelty, குரூரம். Wils. p. 258. KRUDVA.

•கிருபணம், s. Niggardliness, close-fistedness, avariciousness, உலோபம். Wils. p. 244. KRUPAN'A.

கிருபணத்துவம், s. Niggardliness, உலோபத்தனம்.

கிருபணன், s. A miser, a niggard, உலுத்தன்.

•கிருபன்—கிருபாசாரியன், s. A sage known as a teacher of archery, தர்விலாசிரியன். Wils. p. 244. KRUPA.

•கிருபாளு, s. A kind, benevolent person. Wils. p. 244. KRUPALU. See under கிருபை.

•கிருபி, s. Wife of the sage துரோணன், துரோணாசாரியன்மனைவி. Wils. p. 244. KRUPEE.

கிருபிபுத்திரன், s. Asvathama, as the son of கிருபி.

•கிருபை, s. Grace, beneficence, benignity, mercy, kindness, compassion, benevolence, கருணை. Wils. p. 244. KRUPA.

என்மீதில் கிருபையாயிருக்கிறார்—என்னைக்கிருபையாகப்பார்க்கிறார். He is gracious towards me.

கிருபாகடாட்சம், s. Benign or gracious looks; compassion, benevolence, கருணை.

கிருபாகரன், s. A man of universal benevolence; one who is the seat of mercy or grace, கிருபைக்கிருப்பிடமானவன்.

கிருபாசமுத்திரம், s. One who is a sea of grace, கிருபைக்கடல்.

கிருபாசனம், s. Mercy-seat; God—as the centre and seat of mercy and grace.

கிருபாநோக்கம், s. A gracious look—as that of the guru on his disciple in his official capacity, as a representative of the deity himself in human form, assumed for the purpose of dispelling the disciple's mental darkness, &c., கருணைநோக்கம்.

கிருபாமகத்துவம், s. The greatness of mercy.

கிருபாமூர்த்தி, s. He whose very shape is mercy, கிருபாசொரூபி. 2. The merciful God, கடவுள். 3. The god who has assumed a shape calculated for the exercise of mercy, கிருபையாலவதரித்தோன்.

கிருபாளு—கிருபாளு, s. A kind, compassionate, gracious person, கிருபையுடையவன். Wils. p. 244. KRUPALU.

கிருபைக்கடல், s. A sea of mercy, கிருபாசமுத்திரம்.

கிருபைக்கண், s. A benign or merciful look, அருள்விழி.

கிருபைக்கிருப்பிடம், s. One celebrated for philanthropy and general benevolence; lit. the seat of grace.

கிருபைகூர — கிருபைசெய்ய— கிருபைபண்ண—கிருபையுறிய, inf. To be gracious, compassionate, benign; to exercise favor or kind feelings.

•கிருமி, s. A worm, maggot, any of the class of vermes or animalcula, புழு. Wils. p. 244. KRUMI. 2. Canker, an eating or a spreading sore, அரிபுண்.

கிருமிக்குன்றம், s. A medicinal seed, வாலுளுவையரிசி.

கிருமிசத்துரு, s. An anthelmintic seed of the tree Butea frondosa, புரசம்விதை.

கிருமிச்சுரம், s. Worm-fever.

கிருமிச்சூலை, s. Gnawing pain occasioned by the intestinal worms, கிருமிநோய்.

கிருமிச்சொறி, s. Itch caused by worms.

கிருமிநாசம், s. Black henbane, குராசானியோமம். 2. Seeds of Butea frondosa, பலாசவிதை. 3. Middle rib of a margosa leaf, வேப்பீர்க்கு. (*Rott.*) Other authorities say பேய்ப்பீர்க்கு, a bitter kind of wild பீர்க்கு, (*M. Dic.*) 4. Aristolochia bracteata, பங்கம்பாலை or பங்கம்பாளை.

கிருமிமலடு, s. Sterility from animalcula in the uterus. See மலடு.

கிருமியோமம், s. A Worm-medicine, ஓமருந்து, Sison.

கிருமிவைக்க, *inf.* To breed maggots —as a fly in a sore, புழுச்செனிப்பிக்க.

கிரேதாயுகம், s. [*prop.* கிருதயுகம்.] The first of the four yugas of the world.

கிரேதை, s. The first of the four yugas. (உ-வழ.)

கிரேஸ்தன், s. [*a corruption of* கிரகஸ்தன்.] An honest man.

கிரேந்தி, s. Husk of cardamom, ஏலத்தோல். (*M. Dic.*)

கிரேனிடல், *v. noun.* [*prov.*] Starting, being panic-struck, standing aghast, அஞ்சிவெருவுகல்.

•கிலம், s. Smallness, littleness, a trifle, சிறுமை. 2. Ruin, waste, destruction, அழிவு. Wils. p. 274. KHILA.

கிலி, s. Fear, fright, பயம்.

புலிபடிக்குமுன்னே கிலிபடிக்கும். Fear overtakes a person before the tiger attacks him; i. e. a person often becomes the prey of his own fears.

கிலிபிடிக்க—கிலிபிடித்திருக்க—கிலியாய்க்கிடக்க, *inf.* To be frightened, alarmed.

கிலிமண்டல், *v. noun.* Being greatly frightened, கிலிபிடித்தல்.

கிலிகோலம்-கிலியம்பறை, s. [*prov.*] Slovenliness, disorder, confusion, அலங்கோலம்.

•கிலீபம், s. An impotent or imbecile person; a eunuch; a human being—and sometimes an animal—that is neither male nor female, பேடு. Wils. p. 260. KLEEVA.

கிலீபன், s. An impotent man.

கிலுகிலுக்க, *inf.* To rattle; to make a tinkling, crackling sound; to ring, கிலுகிலென்றொலிக்க.

கிலுகிலுப்பை, s. The name of a plant whose seeds rattle in the legumen, when ripe and dry, ஓர்செடி, Crotolaria labumifolia, *L.* 2. A kind of child's rattle, ஓர்விளையாட்டுக்கருவி.

கிலுகிலுப்பைக்குட்டான், s. [*prov.*] A child's basket-rattle.

வட்டக்கிலுகிலுப்பை—வெள்ளைக்கிலுகிலுப்பை, s. A species of the கிலுகிலுப்பை plant, Crotolaria verrucosa.

கிலுகிலெனல், *v. noun.* Rattling—as seeds, &c., ஒலிக்குறிப்பு. 2. Sounding, buzzing—as flies swarming; swarming, collecting thick together—as maggots in a sore, crawling one over another, &c., நெளிமுதலியமுரசல்.

ஈசல் கிலுகிலென்றெழும்புகின்றது. The winged white-ants are swarming, and flying up with a buzz.

சனங்கள் கிலுகிலென்றுவந்துவிழுந்தார்கள். The people thronged or flocked rapidly one after another.

கிலுக்கு, கிறேன், கிலுக்கினேன், வேன், கிலுக்க, *v. a.* To ring, to rattle, to chink, கிலுக்கச்செய்ய. 2. To ring a small bell, சிறுமணியாட்ட.

கிலுக்கு, *v. noun.* Rattling, tinkling, chinking, ஒலிக்கை. 2. *s.* A rattling stick of a school-boy, used on certain festival occasions in soliciting, with his school-mates, presents for his teacher, பள்ளிக்கூடப்பிள்ளைகளெடுக்கிறகிலுக்கு.

கிலுக்குத்தடி, s. A kind of staff with a rattle at the end, used by the mail-carriers and religious mendicants to give notice of their approach.

வளையற்கிலுக்கு. The tinkle of bracelets.

கிலுங்கு, கிறது, கிலுங்கினது, கிலுங்கும், கிலுங்க, *v. n.* To tinkle, to ring, to chink, to rattle, ஒலிக்க.

கிலுங்கி, s. The கிலுகிலுப்பை plant.

கிலுத்தம், s. The wrist, மணிக்கட்டு. (*p.*)

கிலுமொலெனல், *v. noun.* Running in numbers, crowding, swarming—as vermin in the head, maggots in a carcass, &c., ஒலிக்குறிப்பு. 2. Buzzing, humming, வண்டுமுதலியவொலித்தல்.

•கிலேசம், s. Affliction, distress, sorrow, anguish, grief, வருத்தம். 2. Care, anxiety, trouble, perplexity, துன்பம். 3. Pain, *especially* pain of mind, நோ. 4. Fear, concern, apprehension, கவலை. Wils. p. 260. KLESA.

அன்னவஸ்திரத்தைக்குறித்துக்கிலேசமற்றவன். One free from anxiety, as to food and clothing, being provided for.

கிலேசப்பட, *inf.* To be distressed, afflicted, to grieve.

கிலேசமாயிருக்க, *inf.* To be sorrowful, to be aggrieved, to be tormented.

மனக்கிலேசம், s. Despondency, dejection of spirit.

கிலேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*vul.*] To regret, to sorrow, to despair, துன்பப்பட.

கில்லம், s. Neck, கழுத்து. (பிங்.)

கிழக்கன்—கிழக்கா-கிழக்கி-கிழங்கான், s. [*prov.*] A kind of fish, Indian whiting, ஓர்மீன்.

கிழக்கு, s. Downward, the lower side, கீழ். 2. East, கிழக்குத்திசை—*Note.* The east and south are deemed lower than the other regions.

கிழக்கத்திக்காற்று, s. (*local.*) East wind.

கிழக்கத்திமழை, s. (*local.*) Rain from the east.

கிழக்கத்தியான், s. [*vul.*] A man of the east.

கிழக்குமுகம், s. Fronting the east—as temples are usually built.

கிழக்குவெளுக்க—கிழக்குவெளிக்க, *inf.* To dawn—as the light of the morning.

கிழங்கு, s. An esculent or other thick root—as a young palmyra-root, parsnip, turnip, yam, potatoe, &c., கந்தம். The varieties of yams are, இராசவள்ளிக்கிழங்கு, இராசவள்ளிக்கிழங்கு, சிறுகிழங்கு, முள்ளங்கிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, &c.

அறுகங்கிழங்கு, s. The root of the அறுகு grass.

கோரைக்கிழங்கு, s. The root of the கோரை grass.

சிறுகிழங்கு, s. The காமலை plant.

பெருங்கிழங்கு, s. The இசுரவேர் plant.

கிழமை, s. Propriety, right, the appertaining of duties to individuals, உரிமை. 2. Relation, connexion, alliance, சம்பந்தம். 3. Duty, obligation, கடமை. 4. Quality, property, attribute, குணம். 5. Excellence, eminence, dignity, மாட்சிமை. 6. [*in gram.*] Possession, ownership, relation of one thing to another, as denoted by the possessive case or the local ablative. The relation is of two kinds; தற்கிழமை, that between a whole and its parts or attributes—as in தலைமயிர் and ஆட்டுக்கால்; and பிறிதின்கிழமை, that between different things—as in மலைபாடு, அவன்வீடு. 7. A day of the week, வாரத்திலொருநாள். 8. A week, வாரம்.

கிழமைபடவாழ். Live so as to be useful.

கிழத்தி, s. A mistress, a lady, தலைவி. 2. A lady in an agricultural district, மருதநிலத்தலைவி. 3. A woman who belongs to or is peculiarly adapted to—as in காமக்கிழத்தி, சொல்லின்கிழத்தி, பூமிக்கிழத்தி, மலைக்கிழத்தி.

கிழமைக்குக்கிழமை. From week to week, weekly.

கிழமைதோறும். Weekly, every week.

கிழமைச்சூனியம், s. [*in astrol.*] An inauspicious, unpropitious day when the moon is in a nacshatra, unfavorable to that day of the week.

கிழமைபிறந்தநாள், s. [*in astrol.*] The lunar day peculiarly related to a given day of the week; *lit.* the lunar day on which the day of the week is born.

கிழமைவட்டம், s. A week.

கிழவர், s. (*pl. of* கிழவன்.) Proprietors, relations, &c., உரியோர். See கிழவன் under கிழம், *infra.*

கிழவன், s. (*fem.* கிழத்தி.) One who has a natural right, an owner, a proprietor, one to whom a person, a thing or an action belongs, உரியோன். 2. A lord, a master, தலைவன். 3. A husband, கணவன். 4. The ruler of agricultural districts, மருதநிலத்தலைவன். See under கிழம். *infra.*

ஞாயிற்றுக்கிழமை, s. Sunday.

பெருங்கிழமை, s. Entire or sole right, absolute title, prerogative, முழுவுரிமை. 2. Being connected or related in all possible ways, close friendship, intimacy or familiarity, மிகுநேசம்.

கிழமை—கிழம், s. Oldness, senility, decrepitude, old age, கிழத்தனம்.

இந்தமாடுமிகுந்தகிழம். This is a very old ox.

கிழக்கதை, s. Old stories. 2. The chattering of old people, கிழவர்வார்த்தை.

கிழக்குதிரை, s. An old horse.

கிழக்கோலம். The appearance or marks of age.

கிழடு, s. [*vul.*] An old thing, commonly said of animals, trees, and contemptuously of a person, வயதுமுதிர்ந்தது.

கிழடன், s. An old man; an old chap, in contempt.

கிழட்டுப்பசு, s. An old cow.

கிழத்தனம், s. Old age; manners or habits of old people.

கிழப்பிணம், *s.* An old fellow, in contempt; a living carcass.

கிழமாடு, *s.* An old ox or cow.

கிழவன், *s.* (*pl.* கிழவர்.) An old man, an aged man, மூப்புடையோன். 2. The second of the twenty-seven lunar asterisms or nacshatras, or the day during which the moon is in the nacshatra, பரணி.

குடுகுடுகிழவன், *s.* A very old man.

கிழவி, *s.* An old woman, மூப்புடையவள்.

கிழவிக்கிழங்கு, *s.* [*prov.*] The previous year's root (esculent, &c.), old and useless; from which others have sprung, பழையகிழங்கு.

கிழவிமஞ்சள், *s.* [*prov.*] Old turmeric root of the previous year, பழையமஞ்சள்.

வன்கிழம்—வலுகிழம், *s.* A very old person, animal or thing, in contempt.

கிழலை, *s.* [*prov.*] Quarter, part, region, திசை. 2. The lower or lee side of a vessel, the side on which the sail is hoisted, leeward, மரக்கலத்தின்சாய்வுப்பக்கம்.

இந்தக்கிழலைவகைகாணவில்லை. He is not to be found hereabout.

கிழவி, *s.* The முருங்கை tree, Hyperanthera. *Vahl.* See under கிழமை.

கிழாத்தி, *s.* [*prov.*] A kind of fish, ஓர்மீன்.

கிழார், *s.* A basket for irrigation, இறைகூடை. 2. Hydraulic machinery, சலயந்திரம். 3. A garden, தோட்டம்.

கிழாலை, *s.* [*prov.*] A hard kind of earth, sometimes removed to improve softer soils, கவர்நிலம்.

கிழான், *s.* The owner, proprietor; the title of a headman in certain villages—as அம்பர்கிழான், உச்சிக்கிழான்; உரியோன். 2. The sun, சூரியன். 3. (*சூ.*) Curds, தயிர்.

கிழி, *s.* A line—as drawn on the ground, paper, &c., கீற்று. 2. A shred, a piece torn off, கிழிந்ததுண்டு. 3. A strip of cloth tied round the waist of mendicants, a mendicant's girdle, கிழுடை. 4. A prize, reward, or treasure tied up in a cloth and exposed to public view to invite competition in any work of skill, கிழிப்பொதி. 5. Ears of corn tied into a small bunch, or otherwise, and suspended in some conspicuous place of a temple as the first-fruit of the crop, புதிர்க்கிழி. 6. A picture, எழுதுபடம்.

கிழிகட்ட, *inf.* To hang up a prize, to lay down a reward.

கிழிக்கட்டு, *s.* Prize, treasure, sacred ashes, &c., tied in a strip of cloth.

உலவாக்கிழி, *s.* Inexhaustible treasure. (*p.*)

கிழிதீட்ட, *inf.* To draw a picture. (*p.*)

கிழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v.n.* To part, to be slit, rent in shreds, or torn; to be parted —as land by ploughing, &c., துண்டாகக்கிழிய. 2. To part asunder, to separate, இரண்டாகக்கிழிய. 3. To be defeated, to be disappointed, to meet with ill success, to come to nothing, வாயாதுகெட.

காரியங்கிழிந்துபோயிற்று — கிழிகிழிந்துபோயிற்று.... The affair is come to nothing. 2. He turns out to be nothing.

அவர்கிழிக்கார். He is disconcerted; i. e. can do nothing. (*Abusive.*)

கிழிந்துபோக, *inf.* To be rent or torn; to go in pieces.

கிழிவு, *v. noun.* A rent, tear, laceration, கிழிதல். 2. Failure; incompetency, ill success, dwindling away, வாயாமை. (The word is sometimes synonymous with இழிவு.)

கிழியல், *v. noun.* Tearing, கிழிவு. 2. *s.* A thing torn; a tattered garment, &c., கிழிந்தசீலை. 3. A good-for-nothing fellow; a spiritless sluggard—in contempt, பயனற்றவன்.

கிழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To tear, to rend, to split, to slit, to shred, to tear to pieces, to rip up, to lacerate, கிழியச்செய்ய. 2. To divide, to cleave, இரண்டாகக்கிழிக்க. 3. To scratch with claws, thorns, &c., கொருவிக்கிழிக்க. 4. To mark or delineate by indentation or paint, கோடுமுதலியகிழிக்க.

அவளைக்கிழிகிழியென்றுகிழித்துவிட்டாள். She lacerated her with abuse.

கடைவாயைப்பிடித்துக்கிழி. Tear the corner of his mouth.

சிங்கத்தைக்கிழித்துப்போட்டான். He tore the lion in two.

பேய்கிழித்தவாயன். A man with a large mouth, one who reveals secrets; a babbler.

பேய்கிழித்தவாயாற்பேசிவிட்டேனே. Alas, I unwittingly revealed the matter.

அவர்கிழிக்கிறதைப்பார்ப்போம். We will see whether he does it or not. (*Low usage.*)

கிழித்துப்போட, *inf.* To tear, to pull or rend in pieces, to lacerate.

கிழித்துமுடைந்தபாய், *s.* A mended mat.

கிழிப்பு, *v. noun.* Rending, tearing, ripping, கிழிக்கை.

கிழிமுறி, *s.* A mutilated indenture, bond, &c.

கிள, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To tell, say, mention, express, declare. சொல்ல. 2. *v. n.* To rise, to ascend. எழும்ப. In this sense, a change of the verb கிளர்.

கிளந்தபொருள்களுள். Among the particulars mentioned above.

கிளவி, *s.* A word, a term, மொழி. 2. [*in love poetry.*] A theme or subject, அகப்பொருட்டுறை.

கிளவிக்கொத்து, *s.* The subdivisions of a subject or theme.

கிளப்பு, *v. noun.* Saying, speech, மொழிகை.

கிளத்து, கிறேன், கிளத்தினேன், வேன், கிளத்த, *v. a.* To tell, to say, to speak—as கிள, சொல்ல.

கிளத்தி, *s.* Sarasvati—as presiding over words. See இசைமடந்தை.

கிளத்து, *s.* A word, saying, speech, மொழி.

கிளப்பு, கிறேன், கிளப்பினேன், வேன், கிளப்ப, *v. a.* To detach or raise up some heavy thing; to raise up one side of a thing; to disengage, to dislodge, to displace, எழுப்ப. 2. To dig up, to heave or lift up, பூமியின்கீழிருப்பதைக்கிளப்ப. 3. To excite, to induce fever, heat, &c., சுரமுதலியவற்றையெழுப்ப. 4. To rouse, animate, urge, ஏவிவிட. 5. To instigate, to rouse persons or things that are still, மூட்டிவிட. 6. To agitate, to discuss, கதைகிளப்ப. 7. [*prov.*] To raise a wall in building, to erect, to cause to grow higher, சுவர்முதலியகிளப்ப.

கிளப்பிவிட, *inf.* To excite, to instigate, to stir up.

கல்லுக்கிளப்ப, *inf.* To dig up stones.

காந்திகையைக்கிளப்ப — காந்தலைக்கிளப்ப, *inf.* [*vul.*] To excite heat latent in the body—as by cold food, &c.

கொதிகையைக்கிளப்பிவிட, *inf.* [*vul.*] To excite heat, fever, &c., in the system. 2. To increase heat in the ground—as a slight shower, &c.

கோபத்தைக்கிளப்ப—எரிச்சலைக்கிளப்ப, *inf.* To stir up anger.

தலைகிளப்ப—தலையைக்கிளப்ப, *inf.* To look, to raise one's head; to lift up the head—as one sick, &c. 2. (*fig.*) To begin to signalize one's self.

பத்தியைக்கிளப்ப, *inf.* To excite devotion in one.

பேரைக்கிளப்ப, *inf.* To get a name, to promote one's celebrity, or notoriety; to make illustrious.

வாலைக்கிளப்ப, *inf.* To raise the tail, —as a dog, a calf, &c.

வாதபித்தசிலேட்டுமங்களைக்கிளப்ப, *inf.* To excite the three humors, வாதம், பித்தம் and சிலேட்டுமம் of the system.

கிளம்பு, கிறேன், கிளம்பினேன், வேன், கிளம்ப, *v. n.* To rise in the air or water, to ascend, to get up; to rise above the level, to emerge, to rise to the surface, எழும்ப. 2. To emerge from obscurity, to become illustrious, to rise to, or gain eminence; to prosper, to be elevated, மேலோங்க. 3. To grow up, வளர. 4. To be built up, சுவர்முதலியனகிளம்ப. 5. To be excited, agitated, roused, மூண்டெழும்ப. 6. To be enraged, exasperated, irritated, சினந்தெழும்ப. 7. To be raised upon one side, பக்கத்திற்கிளம்ப. 8. To turn up, to occur, to happen; to come up in sight, to appear; to come up in discourse, dispute, &c., உண்டாக. 9. To set out, to start, to leave for another place, புறப்பட. 10. To increase; to exceed, to surpass, to excel, மேலெழும்ப. 11. To become loose, detached—as a brick, &c., that still adheres; to scale off, to flake, to peel off—as mortar, &c., எழும்ப.

அவனுடையபேர்கிளம்பிற்று. His fame has spread abroad.

பயணங்கிளம்பினார்கள். They set out on a journey.

மணங்கிளம்பிற்று. Odor was diffused.

கிளம்பியாட, *inf.* To be stirred up with anger. 2. To act insubordinately, self-willedly, &c.

கிளம்பிவிட, *inf.* [*prov.*] To agree though reluctantly; to be ultimately persuaded. 2. To leave—as a family for another house, village, &c.

கிளம்பினவன், *s.* A grown-up person.

கிளம்பினவேலை *s.* Bas-relief; work with figures somewhat raised. (*Rott.*)

கிளம்பல், *v. noun.* Rising. 2. *s.* [*prov.*] A register of additional and newly improved pieces of land, புதிதாய்ச்சேர்த்தநிலம்களின்அட்டவணை.

கிளர், *s.* Light, lustre, brightness, பிரகாசம். 2. Farina, pollen of flowers, பூந்தாது.

கிளர், கிறேன், ந்தேன், வேன், கிளர, *v. n.* To rise, to ascend, to emerge, to rise to the surface or above the level, &c., மேலெழும்ப. 2. To grow up, to increase, to grow higher; to shoot out, மேலோங்க. 3. To be intense, copious, abundant, அதிகரிக்க. *(p.)* 4. To become vain, conceited, foppish, இறுமாப்புக்கொள்ள. 5 To be filled, to become full, satiate, complete, நிறைய. 6. To shine, glare, பிரகாசிக்க. 7. To be exalted, elevated, great, dignified, சிறக்க.

கடல்கிளர்ந்தது. The sea became boisterous.

குரல்கிளர்ந்தது. The voice rose higher, or became louder.

நிறங்கிளர்ந்தது. The color was conspicuous, glaring.

படைகிளர்ந்தது. The army is ready for an expedition.

கிளர்ச்சி, *v. noun.* Rising, ascent, மேலோங்குகை. 2. Growth, increase, விருத்தி. 3. Excitement, animation, உள்ளக்கிளர்ச்சி. 4. Fullness, satiety, நிறைவு. 5. Conceit, vanity, இறுமாப்பு.

கிளர்வு, *v. noun.* Rising, ascent, எழுச்சி. 2. Growth, increase, பெருக்கம். 3. Excitement, உள்ளக்கிளர்ச்சி.

கிளர்த்து, கிறேன், கிளர்த்தினேன், வேன், கிளர்த்த, *v. a.* To raise up; to excite, induce, எழுப்ப. 2. To fill, to satiate, நிறைக்க.

கிளவரி, *s.* A shrub, தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, Asparagus. (*M. Dic.*)

கிளறு, கிறேன், கிளறினேன், வேன், கிளற, *v. a.* [*vul. sometimes,* கிளர்.] To stir up, to poke, to agitate, to scratch up, to dig up, to work up, கிண்ட. 2. To disturb, to derange, to disorder, to confuse, கலக்க. 3. To disclose, to expose, வெளியாக்க. 4. To probe, to try, to search, to pry out, கிண்டியாராய.

கிளறிவிட, *inf.* To stir up, to turn up, to agitate, to dig, or scratch up. 2. To disclose, to expose, to reveal what should have been kept secret.

கிளறிப்பார்க்க, *inf.* To search by digging up, overhauling, agitating, &c.; to ransack, to rummage, to fumble about. 2. To probe—as a wound; to pry out—as a thorn in one's heel.

கிளா, *s.* A shrub. See களா.

கிளாய், *s.* [*prov.*] The stalk, pods, &c., of rape, so called after thrashing.

கிளி, *s.* A parrot, a paroquet, கிள்ளை. 2. A grass-hopper, a locust, வெட்டுக்கிளி. 3. A parrot-fish, ஓர்மீன்.

கிளிகடிகருவி—கிளிகடிகோல், *s.* A sling to scare away parrots, தட்டை.

கிளிக்கூடு, *s.* A cage for parrots. 2. A cage with spikes pointed inside, for torturing criminals.

கிளிப்பிள்ளை, *s.* A parrot. See கிளி.

கிளிமூக்கு, *s.* A parrot's beak, or any thing resembling it. 2. A piece of the rib of an ola, on an ola book, to keep the leaves together, when strung.

கிளிமொழி, *s.* Lisping or prattling like a parrot. 2. [*metaphor.*] A lady with a lisping, mincing and affected manner of speech, intended to be graceful and charming.

கருங்கிளி, *s.* A black parrot.

பச்சைக்கிளி—பசுங்கிளி—பைங்கிளி, *s.* Green parrot.

பஞ்சவன்னக்கிளி, *s.* A parrot of five colors, considered a superior kind.

வெள்ளைக்கிளி, *s.* White parrot.

கிளிப்பூச்சி, *s.* A grass-hopper.

இலைக்கிளி, *s.* Leaf-winged locust, Mortis.

தத்துக்கிளி, *s.* A locust.

தவிட்டுக்கிளி, *s.* A small locust, Attilabus.

பச்சைக்கிளி, *s.* A green locust.

மழைக்கிளி, *s.* Locust appearing before the rains, M. imbrifera.

வெட்டுக்கிளி—வெட்டாங்கிளி, *s.* A large locust.

கிளிமீன், *s.* A kind of fish, a parrot-fish.

கிளிக்கொம்பு, *s.* A short and crooked horn like a parrot's beak.

கிளிக்கொம்பன், *s.* An ox whose horns are short and turned downwards.

கிளிச்சிறை, *s.* One of the four kinds of gold resembling, in color, the parrot's wing, ஓர்வகைப்பொன்.

கிளிமூக்கன், *s.* One with an aquiline nose.

கிளிமூக்குக்கிழங்கு, *s.* The root of the ஆகாசகருடன் creeper, ஆகாசகருடன்கிழங்கு.

கிளிமூக்குமாங்காய், *s.* A mango with the bottom end a little bent.

கிளிமூக்கெழுத்தாணி, *s.* A style with a hooked knife at top, for cutting olas.

கிளித்தட்டு, *s.* [*prov.*] A kind of jumping play, with squares formed on the ground, ஓர்விளையாட்டு.

கிளித்தட்டுப்பாய்தல், *v. noun.* Playing at the game of கிளித்தட்டு.

நடுக்கிளி, *s.* A person standing in the square to defend it.

பக்கத்துக்கிளி, *s.* The person who passes through the squares.

கிளிஞ்சில், *s.* A bivalve, a mussel—the fish or shell.

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம் — கிளிஞ்சிற்சுண்ணாம்பு, *s.* Lime made of shells; shell-lime.

ஓலைக்கிளிஞ்சில், *s.* Flat conch, like a palm leaf.

சூரிக்கிளிஞ்சில், *s.* A species of conch.

பல்லுக்கிளிஞ்சில், *s.* Dentated conch.

கிளியாறு—கிளிஞ்சிலாறு, *s.* A river south of Pondicherry. (*c.*)

கிளுகிளெனல், *v. noun.* Giggling, laughing, tittering, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Thriving, growing rich, விருத்திக்குறிப்பு.

கிளுகிளென்றுசிரிக்க, *inf.* To laugh heartily, to chuckle.

கிளுகிளென்றுவளர, *inf.* To thrive well.

கிளுகிளென்றெரிய, *inf.* To blaze forth, flame.

கிளுவை, *s.* A kind of wild duck, a teal, ஓர்பறவை. 2. A kind of tree used in hedging, ஓர்மரம், Amyris spinosa. (*Nob.*) 3. A kind of fish, a small kind of eel, a grig, ஓர்மீன்.

செங்கிளுவை, *s.* A kind of wild duck with a reddish breast.

பெருங்கிளுவை, *s.* A large kind of கிளுவை tree.

முட்கிளுவை, *s.* A species of thorny கிளுவை tree.

வெண்கிளுவை, *s.* A species of thornless கிளுவை tree.

கிளை, *s.* Branching, ramification, branch, மரமுதலியவற்றின்கிளை. 2. A bough, a sprig, a twig, a spray, a sprout, a shoot, a bud, தளிர். 3. Kindred, relations, line, family branches, சுற்றம். 4. A herd (of cattle), a flock, a horde, a shoal; a family, a race, a group, a class, a company, கூட்டம். 5. Bamboo, மூங்கில். 6. A mode of singing, ஓர்பண். 7. One of the musical tones modulated by the palate—the third in the gamut, கைக்கிளையென்னுமிசை. 8. One of the strings of the lute corresponding with the கைக்கிளை tone, யாழ்நரம்பு.

கிளைகிளையாய். In herds, flocks or groups.

கிளைகூட்ட, *inf.* To screech—as two or more ஆந்தை owls together.

கிளைக்கதை, *s.* One story branching out of another, a ramifying narrative; an episode.

கிளைவழி, *s.* Lineage, pedigree, உறவின்வழி. 2. A branching street, கொடிவழி.

கிளைநறுக்க, *inf.* To prune, to lop.

கிளைபுறப்பட, *inf.* To shoot forth—as a branch.

கிளையோட—கிளைவிட, *inf.* To put forth twigs, branches, &c. 2. To ramify, to branch out.

நெடுங்கிளை, *s.* A straight branch.

பக்கக்கிளை, *s.* A by-shoot.

பொய்க்கிளை, *s.* [*prov.*] False sprouts for fruit in jack-trees.

மெய்க்கிளை, *s.* [*prov.*] Sprouts of genuine fruits in jack-trees.

கிளைஞர், *s.* (*pl.*) Relations, kindred, உறவோர். 2. Friends, companions, associates, தோழர். See under கிளை, *v. a.*

கிளைபெருக்க, *inf.* To be numerous, to multiply, ramify, increase, &c.—as a family.

கிளைமை, *s.* Relationship, உறவு. 2. Amity, friendship, சிநேகம்.

கிளையார், *s.* Kindred, friends.

கிளைப்பெயர், *s.* [*in grammar.*] Names of a small class or division of men, or animals, as distinguished from குழூஉப்பெயர் and சாதிப்பெயர்—as in எயினர், hunting class; தமர், one's family circle.

கிளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To wash rice for boiling, &c., அரிசிகளைய. 2. [*prov. impr. for* களைய.] To change or put off soiled and *especially* menstruous cloths, சீலைகளைய. 3. [*impr. for* களைய.] To root up herbage, trees, &c. 4. [*prov.*] To pry out—as a thorn from the flesh with a needle, &c., கிளற.

கிளை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To put forth twigs, branches, &c.; to ramify, to branch, மரக்கிளைகிளைக்க. 2. To multiply, to grow numerous, பெருக. 3. To ramify—as families, சுற்றம்பெருக. 4. To grow full of branches, கப்புக்கவருமாய்நிறைய. 5. To grow thick or close—as the beard, boughs, herbage, grain, &c., நெருங்க.

அவர்கள்கிளைத்துவிட்டார்கள். They have become very numerous from that stock.

கிளைப்பு, *v. noun.* Branching, ramification.

கிளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dig, to stir; to work up, to scratch up—as fowls; to root up—as pigs; to burrow—as rats; to excavate, கிண்ட.

கிண்டிக்கிளைத்துவிடவேண்டும். The earth must be dug up around the plants.

கிளைஞர், s. (pl.) Inhabitants of agricultural districts; husbandmen, உழவர்.

கிள்ளி, s. The name of any of the ancient kings of the Chola dynasty; the princes of the Chola race, சோழன். 2. The name of a prince of the Chola race from whom his successors have been styled கிள்ளி.

கிள்ளு, கிறேன், கிள்ளினேன், வேன், கிள்ள, v. a. To pinch with the finger and thumb, the nails, &c., கையாற்கிள்ள. 2. To pinch off, to pluck, to nip, to pick—as a leaf, &c., இலைமுதலியகிள்ள. 3. To hold, take up, carry, &c.—as with the beak, the fingers and thumb, &c.; to take up a little, a pinch, &c., கொஞ்சமாயெடுக்க.

வயிறுகிள்ளுகிறது. I am pinched with hunger.

கிள்ளாக்கு, s. A bit of leaf, *especially* an ola given as a token of being sent by some superior, அதிகாரநறுக்கு. 2. A note of hand, a bit of leaf, a token from a person in authority—as a passport, warrant, letter of introduction, &c., உத்தாரச்சீட்டு.

கிள்ளாப்பிறாண்டி, s. [*prov.*] A kind of child's play, pinching, ஒர்விளையாட்டு. 2. (*fig.*) Want of attention to guests, at a feast; distribution to them in small quantities, அலட்சியம்.

கிள்ளாப்பிறாண்டிபண்ண, *inf.* To supply guests too sparingly. 2. To take sparingly at a feast from modesty, delicacy, &c. 3. To give stintingly in charity, &c.

கிள்ளிக்காட்ட, *inf.* To give a hint, a signal; also a summary, &c.; *lit.* a pinch.

கிள்ளிக்கொடுக்க, *inf.* To give a little from a great quantity. 2. To give but little, a pinch, &c.

கிள்ளித்தெளிக்கமாட்டான். (*local.*) He will not even give a jerk.

கிள்ளிப்பிடுங்க, *inf.* To pinch and pluck off.

கிள்ளிவிட, *inf.* To stir up; to excite, to instigate.

கிள்ளிவைக்க, *inf.* To set or take a little from a heap—as the small mnemonic heaps in measuring grain.

கிள்ளுகீரை, s. Greens plucked off from the root.

அவன்உனக்குக்கிள்ளுகீரையோ. Is he a mere youngster, that you may cuff him as you please?

கிள்ளுகீரைபண்ண, *inf.* To insult, to treat insultingly.

கிள்ளுகீரையாய்நினைத்துப்பேச, *inf.* To speak contemptibly.

கிள்ளு, v. noun. A pinch, a nip; a little piece of betel-leaf, tobacco, &c., கிள்ளப்பட்டதுண்டு. 2. A pinch in quantity, துணிக்கை.

கிள்ளும்கிழியுமாய்ப்போகக்கடவது. May this become null and void; mutilated and cancelled.

கிள்ளை, s. A parrot, a paroquet, கிளி. 2. A black species of parrot, கருங்கிளி. 3. (சது.) A horse, குதிரை.

கிள்ளைவிடுதூது. A poem in which a lady, languishing under love, sends a parrot to her lover, as a messenger, ஒர்பிரபந்தம்.

கிறுகிறுவெனல்-கிறுவுதல், v. noun. Calling—as a peacock, ஒலிக்குறிப்பு.

கிறுய், s. (*local.*) A green clod or sod.

கிறி, s. Way, path, வழி. 2. Falsehood, a lie, பொய். (சது.)

கிறிசு, s. (*port.*) A crooked kind of dagger, crease, உடைவாள். See கிரிசு.

கிறிச்சிடுதல், v. noun. Creaking—as new shoes, a wheel, an oil-mill, a door; sounding—as a watchman's rattle, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கிறிச்சான், s. [*vul.*] A watchman's rattle; also, a child's rattle, கிறிச்சக்கருவி.

கிறிச்சுச்செருப்பு, s. Creaking shoes.

கிறிச்சுத்தலையணை, s. A rustling pillow.

கிறிச்சுக்கிறிச்செனல், v. noun. Creaking.

கிறிஸ்துவம், s. Christianity. (*Rott.*)

கிறிஸ்தவன், s. A christian.

கிறு, part. A characteristic of the present tense—as in செய்கிறேன், நிகழ்காலவிடைநிலை.

கிறுகிறு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be giddy, dizzy; to whirl, தலைகிறுகிறுக்க. 2. To be confounded, confused, disconcerted, தடுமாற.

அவன்கிறுகிறுத்துப்போனான். He was confounded.

கிறுகிறுப்பு, v. noun. Giddiness, dizziness, whirling of the head; momentary bewilderment, தலைச்சுழற்சி. 2. Pride, haughtiness, செருக்கு.

அவன்கிறுகிறுப்படங்கிற்று. His pride is brought down.

கிறுகிறெனல், v. noun. Being giddy, dizzy, கிறுகிறுப்பு. 2. Moving rapidly, விரைவுக்குறிப்பு.

தலைகிறுகிறென்றுசுற்றுகிறது. I am giddy, my head whirls.

கிறுகிறென்றுசுழல, *inf.* To whirl, to turn round rapidly; to feel giddy.

கிறுகிறென்றுவர, *inf.* To be seized with giddiness. 2. To come in a great hurry.

கிறுக்கு, s. Craziness, insanity, lunacy, eccentricity, பைத்தியம். 2. Self-importance, self-conceit, arrogance, அகம்பிரமம். See under the verb கிறுக்கு.

கிறுக்கன், s. An eccentric or insane man. 2. A self-conceited, arrogant fellow.

கிறுக்கு, கிறேன், கிறுக்கினேன், வேன், கிறுக்க, v. a. To efface, blot out, obliterate, cancel, கிறுக்கித்தள்ள. 2. To scribble, to write with an iron pen, to grave, எழுத.

இதையெழுதினானில்லை கிறுக்கினான். He has not written this well, he has scribbled.

ஒருவரிகிறுக்கியனுப்பிவிடும். Drop a line to him; scribble a line to him.

கிறுக்கு, v. noun. Blotting, cancelling, obliteration, கிறுக்கித்தள்ளுகை. 2. A letter, character, or writing, எழுத்து.

கிறுக்காயிருக்க, *inf.* To be scribbled over.

கிறுக்கில்லாதவெழுத்து. A fair hand without any erasures.

கிறுக்கெழுத்து. Letters or writing crossed out; letters or writing in which alterations are made.

கிறுங்கல், v. noun. [*vul.*] Moving, stirring, shaking, அசைதல்.

அவன்சற்றுங்கிறுங்கவில்லை. He is not at all shaken.

கிறுசன், s. Saffron, குங்குமப்பூ, Crocus, *L.* 2. Turmeric, மஞ்சள், Curcuma, *L.* (*M. Dic.*)

கிறுது, s. Insolence. See கிருது.

கிறுதுவேதன், s. A creeping plant, பீர்க்கு, Cucumis, *L.*

கிற்பு, s. Action, act, performance, செய்கை. 2. (*fig.*) Bondage, restraint, அடிமைத்தனம். கிற்பு, as an expletive particle, is sometimes in poetry united to a finite verb—as in கூறுகிற்பித்தான், he mentioned. (*obsol.*)

கிற்றல், v. noun. Being made or effected, செய்தல். 2. Being bound, confined, restrained, அடிமைத்திறமுறல்.—*Note.* கிறு, கிற்பு, கிற்றல், கிற்று, கின் and கின்று seem to be the surviving paronyms from some obsolete Tamil root, which, in sound and meaning, might have been equivalent to the Sanscrit *Kru*, to do: hence, நடக்கிறான் and நடக்கின்றான், mean "he *does* walk." கிற்பு and கிற்றல், as verbal nouns, and கிற்று and கின், as particles, are now obsolete.

கிற்று, part. A poetic expletive—as in சொற்றகிற்றிலை. (*obsol.*)

கிணி, s. [*prov.*] Ill luck or affliction supposed to result from a malignant planet—commonly said of children and of women after child-birth, பீடை. A change of கின்னம்.

கிளை, s. A cover to prevent the evaporation of minerals in calcination, கவசம். 2. A tree, விளா, Feronia. (*Rox.*) (*M. Dic.*)

கின், part. A poetic expletive—as in காண்கிற்பான், he will see. (*obso.*)

கின்று, part. A characteristic of the present tense—as in செய்கின்றது, நிகழ்காலவிடைநிலை. 2. A poetic expletive—as in உணர்கின்றனம், we shall think.

•கின்னம், s. Affliction, sorrow, distress, துன்பம். Wils. p. 274. KHINNA.

•கின்னரம், s. A sweet-singing bird, probably the Canary bird, கின்னரப்புள். 2. The vina or Indian lute, commonly with two strings, ஒர்யாழ். 3. A water-fowl in general, நீர்வாழ்பறவை. 4. An owl, the ஆந்தை.

கின்னரச்சுரை, s. A creeper bearing a kind of gourd whose shell is used for a calabash of the lute, ஒர்சுரை.

கின்னரம்வாசிக்க-கின்னரங்கொட்ட, *inf.* To play on the lute.

•கின்னரர், s. Demigods attached to the retinue or service of Kuvéra; celestial choristers, having, with the human figure, the head of a horse, பதினெண்கணத்தொருவர். Wils. p. 221. KINNARA.

கின்னரர்பிரான்—கின்னரேசன், s. Kuvéra, the lord of Kinnaras, குபேரன். Wils. p. 221. KINNARESA.

•கின்னரி, s. A two-stringed lute, கின்னரம்.

கின்னரிவாசிக்க, *inf.* To play upon the கின்னரி lute.

கின்னி, s. [*also* இலைக்கின்னி.] A large green locust, மழைக்கிளி.

கின்னிக்கோழி, s. Guinea hen. (*c.*)

கீ

கீ. A compound letter, க் and ஈ. 2. The screech of a parrot and the nestlings of some other birds, கிளிமுதலியவற்றின்குரல்.

கீக்கீயெனல், v. noun. Peeping—as chickens; chirping, பறவைப்பார்ப்பின்குரல். 2. Screeching, screaming—as parrots, கிளிகுரல் காட்டல்.

•கீசகம், s. A monkey, an ape, குரங்கு. Wils. p. 224. KEESAHA. 2. A bamboo, மூங்கில். Wils. p. 223. KEECHAKA. 3. A helmet, தலைச்சீரா, (சது.) incorrectly for சீசகம். Wils. p. 849. SEERSHAKA.

•கீசகன், s. A prince, son of Kékaya, ஓரரசன். Wils. p. 223. KEECHAKA.

கீசகநாடகம், s. [vul.] Irregularity; shameless, immodest, profligate behavior—as that of the prince கீசகன் towards துரோபதை, ஒழுங்கின்மை.

கீசகநாடகம்பண்ண, inf. To behave immodestly.

கீசகாரி, s. A name of Bhíma as the destroyer of கீசகன்; [ex கீசகன், et அரி.]

கீசம்பறை—கீசறை, s. [prov. contraction of கீசகன்முறை.] Disorder, confusion, profanation, prostitution, violation, முறைகேடு.

கீசம்பறைகாரன், s. A disturber; a violater of decency, chastity, principle, &c.

கீச்சட்டிமாச்சட்டியெனல், v. noun. Bustling and contradicting in speech.

கீச்சான், s. A fish, ஓர்மீன். 2. A bird, ஓர்பறவை. 3. [vul. ex கீச்சு.] An infant, குழந்தை.

கீச்சி, s. [prov.] A necklace, commonly of black earthen beads, பாசிமணி.

கீச்சு, s. The chirping of birds, புள்ளொலி. 2. The whining of infants, கீச்சழுகை.

கீச்சிட, inf. To chirp—as birds, lizards, monkeys; to twitter; to speak or call with a shrill sound; to squeak, to cry—as an infant, to scream, கீச்சென்றுகத்த.

கீச்சுக்குரல், s. A shrill voice, a feminine or childish voice, மெல்லியகுரல்.

கீச்சுக்குரலாய்ப்பேச, inf. To squeak, to speak in a shrill voice.

கீச்சுக்கீச்சுத்தம்பலம், s. [prop. கூச்சுக்கூச்சுத்தம்பலம்.] A kind of play among children, ஓர்விளையாட்டு.

கீச்சுத்நாரா, s. [vul.] A kind of wild duck or teal, ஓர்நாரை.

கீச்சுமாச்செனல்—கீச்சுமூச்செனல், v. noun. Buzzing, squalling, being noisy—as a house full of children, a hen and her brood, &c., கூக்குரலிடல்.

கீச்சுக்கிட்டம், s. [prov.] Scoria of iron, iron-dross, இரும்புக்கிட்டம்.

கிடமாரி, s. A plant, சிறுபுள்ளடி, Hedysaium, L.

•கீடம், s. A worm, maggot, any of the vermes species, animalcula, புழு. 2. An insect that makes itself an earthen house, வண்டு. 3. An insect, a fly, a beetle, &c., கோற்புழு. (சது.) Wils. p. 223. KEETA.

•கீணம்—க்ஷீணம், s. Defect, flaw, injury, ruin, damage, சிதைவு. 2. adj. கீண. Wasted, destroyed, spent, expired, கேடு. Wils. p. 264. KSHEEN'A.

கீணமாக, inf. To become extinct, exhausted; to be laid waste, desolate.

அந்தப்புண்ணியங்கீணமானபின்பு. When the virtue of those good deeds is all exhausted.

•கீணர்—க்ஷீணர், s. The poor, the miserable, வறியர். Wils. p. 264. KSHEEN'A.

கீணர், s. (from கீழ்நர்.) Mean, low people; the vulgar, கீழோர். See under கீழ்.

•கீதம், s. Song, singing, chant, hymn, sacred rehearsal in praise of a deity. இசைப்பாட்டு. Wils. p. 290. GEETA. 2. A beetle, a bee, வண்டு. 3. Melody, music, இசை.

ஒவ்வொருராகத்துக்குஒவ்வொருகீதமிருக்கிறது. To each tune there is a corresponding hymn or song. Each hymn or song has its proper tune.

கீதசாத்திரம், s. Science of music—as சங்கீதசாத்திரம்.

கீதப்பாட்டு, s. A melodious song, a hymn.

கீதம்பாட—கீதம்வாசிக்க, inf. To sing a hymn, a song, &c.; to chant.

கீதவாத்தியம், s. Vocal and instrumental music, கீதமும்வாத்தியமும்.

கீதவேதம், s. The Sáma or third Véda, the prayers of which are composed in metre and always chanted, சாமவேதம்.

கீதாரி, s. A cowherd, இடையன்.

•கீதி, s. Singing, chanting, கீதம். 2. Singer, கீதம்பாடுவோன். Wils. p. 290. GEETI.

•கீதை, s. Song, பாட்டு. (சது.) 2. A name common to several poetic compositions of praise to the gods—as அவதூதகீதை, உத்தரகீதை, சிவகீதை, பகவற்கீதை, பிரமகீதை, ரிபுகீதை. Wils. p. 290. GEETA.

கீயாக்கணக்கு, s. The table of compound letters in Sanscrit, சொற்களிணையெழுத்தின்வர்க்கம்.

•கீரம், s. A parrot, a paroquet, கிளி. Wils. p. 223. KEERA. 2. A black species of parrot, கருங்கிளி. (p.) 3. Milk, பால். Wils. p. 264. KSHEERA.

•கீரன், s. The name of an eminent poet of the ancient Tamil college at Madura, நக்கீரன்; [ex கீர், speech.]

கீரி—கீரிப்பிள்ளை, s. A mungoose, the ichneumon, நகுலம், Viverra ichneumon.

கீரியும்பாம்பும்போலே இருக்கிறார்கள். They are like the mungoose and the snake.

கீரிப்பல் s. Very fine little teeth, அழகியசிறுபல்.

கீரிப்பாம்பு—கீரிப்பூச்சி, s. A species of intestinal worms, Lumbricus, வயிற்றிலுள்ள ஓர்வகைப்புழு.

கீரிப்பூடு, s. A plant, Ophiorrhiza, Mungo.

கீரிமரம், s. A tree, Lythrum pemphis.

கீரி, s. The கள்ளி, a milky shrub.

கீரை, s. Pot-herbs, greens, vegetables, இலைக்கறி.

கீரைத்தண்டு, s. The stalk of greens.

கீரைப்பாம்பு—கீரைப்பூச்சி, s. [prov.] An intestinal worm, நாக்குப்பூச்சி, Lumbrioides.

அரிகீரை—அறைக்கீரை, s. Greens which sprout again after being cut, Amaranthus tristis, L.

இளங்கீரை, s. Young greens, முளைக்கீரை.

எலிச்செவிக்கீரை, s. A species of greens.

கலவைக்கீரை, s. Sundry pot-herbs or greens mixed together.

குப்பைக்கீரை, s. Amaranthus polystachyus, L.

குமட்டிக்கீரை, s. A kind of greens, Celosia nodiflora, L.

கோழிக்கீரை, s. A plant, Portulacca, L.

சகலாத்துக்கீரை, s. Sorrel.

சிறுகீரை, s. Small greens, Amaranthus gangeticus, L.

செங்கீரை, s. Red greens. 2. [in பிள்ளைத்தமிழ் poem.] Voluntary exertion of a child to crawl about. See பிள்ளைத்தமிழ்.

தண்டங்கீரை, s. Species of greens with large stalks.

துடுப்புக்கீரை, s. Cleome monophylla, L.

பருப்புக்கீரை, s. Chenopodium album, L.

பறட்டைக்கீரை, s. Justicia madurensis, L.

பனங்கீரை, s. [corruption of பண்ணைக்கீரை.] A species of greens.

பிண்ணாக்குக்கீரை, s. Melochia corchorifolia, L.

புளிச்சாக்கீரை-காய்ச்சுலாக்கீரை, s. A plant, Hibiscus cannabinus.

பெருங்கீரை, s. A species of greens.

மான்கீரை, s. Amaranthus augustifolius, L.

முடிக்கீரை — முளைக்கீரை, s, Greens, pot-herbs, especially when they are young or tender.

முட்கீரை — முள்ளங்கீரை — முள்ளிக்கீரை — முள்ளுக்கீரை, s. Prickly greens, Amaranthus spinosus.

வள்ளைக்கீரை, s. A species of greens.

விழுதிக்கீரை, s. Cleome fruticosa.

அகத்திக்கீரை — ஆரைக்கீரை — குறிஞ்சாக்கீரை — சாரணத்திக்கீரை — சொக்கட்டக்கீரை — தும்பைக்கீரை — தூதுவேளைக்கீரை — தொய்யிற்கீரை — சொருகுக்கீரை — முருங்கைக்கீரை, are varieties of leaves used as vegetable food.

கீரைக்காய், s. [*local.*] A kind of cucumber.

கீரைக்குத்தண்ணீரிறைத்தல், v. noun. Swinging a child by the arms and legs, in imitation of throwing water for irrigation, தூக்கியாட்டு.

கீரைகாரிப்பட்டு, s. [*vul.*] A kind of silk, sometimes worn during the performance of religious duties, தூய்பட்டு.

கீரோமாரோவெனல், v. noun. [*prov.*] Screaming, squalling—as children or young people, பிள்ளைகள்கூக்குரலிடல்.

•கீர், s. Word, speech, சொல். (திவா.) Wils. p. 289. GIR.

கீரன், s. A poet. See கீரன், *supra.*

கீர்கீரெனல், v. noun. Squeaking, screaming, ஒலிக்குறிப்பு.

குழந்தைகீர்கீரென்றழுகிறது. The infant is squalling.

•கீர்த்தனம்—கீர்த்தனை, s. Praising, celebration, extolling, declaring one's greatness, exploits, &c., புகழ்ச்சி. 2. A song of praise to a deity, a psalm, a sacred hymn, தேவகீர்த்தனை. Wils. p. 223. KEERTTANA.

கீர்த்தனஞ்செய்கிறவன், s. A praiser, an encomiast.

கீர்த்தனம்பண்ண, inf. To praise, to extol.

கீர்த்தனம்பாட, inf. To sing praise.

சங்கீர்த்தனம், s. Laud, praise given to God or to great men.

நாமகீர்த்தனம், s. Praise of one's name or character.

•கீர்த்தி, s. Fame, celebrity, glory, renown, reputation, good character, name, distinction, notoriety, popularity, புகழ். Wils. p. 224. KEERTTI.

அவனுடையகீர்த்திபரவுகிறது. His fame spreads.

கீர்த்திக்க, inf. To praise, extol; to exalt in praise, புகழ.

கீர்த்தியைக்கெடுக்க, inf. To destroy one's reputation, to bring into disrepute, to defame, disgrace.

கீர்த்தித்துப்பேச, inf. To praise, to extol. 2. (*Rott.*) To determine, to denote.

கீர்த்தித்துச்சொன்னான். He described (it) in terms of praise. 2. (*Rott.*) He has distinguished one from another.

கீர்த்திபெற்றவன்—கீர்த்திமான், s. A celebrated person, an illustrious personage, புகழுடைத்தவன்.

கீர்த்திப்பிரதாபம், s. Brilliancy of fame, extension of reputation, extended fame.

துர்க்கீர்த்தி, s. Ill fame, evil report—as அவகீர்த்தி.

நற்கீர்த்தி, s. Good fame, good report.

•கீர்வாணம், s. The language of the gods; Sanscrit or a dialect of it, தேவபாஷை. (*Sans. Geervvan'a.*)

•கீலக, s. The forty-second year of the Hindu cycle of sixty, வியாழவட்டத்தோர்வருடம்.

கீலகவருஷம் (A. D. 1788) is even now spoken of by the people of Southern India for its extreme drought and great famine.

கீலகவெட்டை, s. Intense heat—as that of the கீலகவருஷம், மிகுகாங்கை. 2. Famine of the கீலக year.

•கீலகம், s. A pin, bolt, wedge, hinge—as கீல், ஆணி. Wils. p. 224. KEELAKA. 2. (*fig.*) That on which a subject hinges or turns; the principal point, பொருட்பிடம். 3. Artfulness, shrewdness, subtlety, தந்திரம். 4. (*Rott.*) Joint, juncture, பொருத்து.

கீலகந்தெரிந்தவன், s. One who knows the cunning or artfulness of others.

கீலகமறிந்துபேசுகிறவன், s. One who is shrewd in his remarks, *lit.* one who speaks, seeing the hinge (of the subject).

கீலம், s. An incision for salting, a cutting, வெட்டு. 2. [*prov.*] A shred; a piece torn off, shreded, torn or hanging in slips, கிழிவு. 3. (சது.) Pitch, tar, கீல்.

கீலங்கீலமாய்க்கீற, inf. To make longitudinal incisions in fishes, &c.

கீலங்கீலமாய்க்கிழிக்க, inf. To tear up into shreds.

•கீலம், s. A nail, a pin, a spike, ஆணி. 2. Flame, lambent flame, சுவாலை. (சது.) Wils. p. 224. KEELA.

•கீலாலம், s. Water, நீர். 2. Blood, இரத்தம். Wils. p. 224. KEELALA. 3. Vinegar, காடி. (சது.)

கீறு—கீற, கிறேன், கீன்றேன், வேன், கீல, v. a. [*used principally in the past tense.*] To rend, to cleave, to part, கிழிக்க. 2. To dig, to hollow, to excavate, to burrow, கிண்ட. (p.)

கீன்றல், v. noun. Cleaving; burrowing.

கீல், s. An articulation, joint of the body, யாக்கைமூட்டு. (c.) 2. Pitch, tar, கீல்.

கீல்கீலாய்வாங்க, inf. (*local.*) To disjoint; to separate into pieces.

கீல்பூச, inf. To pitch, to tar.

கீல்ப்பாய், s. Tarred canvas.

•கீல், s. Smallness, minuteness, நுண்மை. 2. A hinge, கதவின்கீல். Wils. p. 224. KEELA.

கீல்முளை, s. The pivot on which the hinges turn.

கீழ், s. Place or space, under, below, beneath, downward, low or nether; the bottom, கீழிடம். 2. The east, கிழக்கு. 3. A pit, a hole, பள்ளம். 4. The nether regions, the worlds below, கீழுலகம். 5. Forgetfulness, மறதி. 6. Bridle, reins, bit, கடிவாளம். 7. A low caste, கீழ்மக்கள். (p.)

கீழோர், s. [கீழ்நர்.] Low, mean people, the base, the vulgar, எளியோர்.

கீழது, s. That which is under or below; bottom.

கீழதுமேலதாக்கிப்போட, inf. To overturn, upset, capsize; to overthrow, to defeat.

கீழறுக்க, inf. To burrow, to excavate, to make a subterranean passage, to undermine, பூமிகீழ் சுரங்கஞ்செய்ய. 2. (*fig.*) To undermine, to injure by any underhand, clandestine means, சதிசெய்ய.

கீழறை, s. An under-ground room, a cellar, நிலவறை. 2. A cavern, a cell, a hole or passage under ground, வளை.

கீழாக, inf. To become depressed, to sink—as a stalk, a heap of muck, &c.; to deteriorate, to waste—as the body by use or disease; or as property, &c., தாழ்வடைய.

கீழாக—கீழாய. Under, below, beneath.

கீழாயிருக்க, inf. To be below, to be mean, to be inferior.

கீழாலவத்தை, s. "Descending states of the soul." State and degree of consciousness, commencing with objective sensations and descending to subjective feeling and contemplation, the mind receding farther and farther from objective impressions and associations. Hindu physiologists fancy that the mind descends from its seat in the forehead to its other seats, the neck, breast, umbilicus and *terminus rectum.* (தத்துவ. கிவ. கி.)

கீழிருக்க, inf. To lie under, to be under one's dominion or control.

கீழாறு, s. A river under ground, பூமிகீழ்ச்செல்லுமாறு. 2. A river in the Congu country, கொங்குதேசத்தாறு.

கீழாறுகொண்டுபோயிற்று. The under-ground river has carried it away—said of things lost without knowing how.

கீழ்க்குப்போக, inf. To be diminished, to be reduced.

அவனுடையபுத்தியுங்கல்வியும்வரவரக்கீழ்க்குப்போகிறது. His understanding and knowledge are more and more diminishing.

கீழ்மாங்கு, s. [*prov.*] An inferior class of fishermen—as distinguished from மேல்மாங்கு, a higher rank.

கீழ்நோக்க, inf. To look downward, to tend downward, கீழ்ப்பார்க்க. 2. To be sensual, grovelling, to tend toward secularities, இழிவானவைகளில்விரும்ப. 3. To be on the decline—as to wealth, &c.; to go to ruin, to come to nought, தாழ்வடைய.

கீழ்நோக்கித்திட்ட — கீழ்நோக்கிவைய, inf. To use obscene language, to assail with very indecent speech.

கீழ்நோக்கு — கீழ்நோக்கம், v. noun. Looking downward, downward tendency, கீழ்ப்பார்வை. 2. Low or grovelling pursuits, a base inclination; underhand, clandestine purpose.

கீழ்மேலாக, adv. Upside down.

கீழ்ப்பட, inf. To be subdued, to yield, to be submissive, to become inferior, கீழ்ப்படிய. 2. To be subject, to be subordinate, to submit to, அடங்க. 3. To be degraded, mean, base, இழிவுபட.

கீழ்ப்படிய—கீழ்ப்பணிய, inf. To submit, to yield, to obey.

கீழ்ப்படியாத்தனம்—கீழ்ப்படியாமை, s. Disobedience, insubordination.

கீழ்ப்படிவு, v. noun. Submission, obedience, subordination, subjection, கீழ்ப்பணிவு. 2. Docility, tractableness, அமைவு.

கீழ்ப்படுத்த—கீழ்ப்படியப்பண்ண, inf. To subdue, to subject, to subordinate, to subjugate, to quell, அடக்க. 2. To lower, to bring down, to reduce, தாழ்வுபடுத்த. 3. To degrade, கனப்படுத்த.

கீழ்நோக்கிநாட்சத்திரம், s. [*in astrol.*] A lunar mansion looking downward—opposed to மேனோக்கிநாட்சத்திரம். They are twelve in number. (உள்ளமு.)

கீழ்நோக்கிராசி, s. [*in astrol.*] A zodiacal sign which looks downward.—*Note.* These signs, as well as the கீழ்நோக்கிநாட்சத்திரம், are favorable for planting esculent roots and digging wells.

கீழ்மேற்றென்வடல், s. The east, west, north and south.

கீழ், adj. Inferior, base, mean, low, vulgar, degraded, disgraceful, dishonorable, கீழ்மையான. 2. Downward, lower; infernal, கீழான. 3. Eastern, eastward, easterly, கிழக்கு.

கீழுதடு, s. The lower lip, அதரம்.

கீழுலகம்—கீழுலகு, s. The nether worlds, seven in number. (See உலகம்.) 2. Hell, நரகம்.

கீழோர், s. The mean, the vulgar, கீழ்மக்கள். 2. Out-cast, சண்டாளர்.

கீழோரிடத்துந்தாழ்வுகூற. Speak submissively even to inferiors.

கீழ்க்கண், s. A look from under the eye-lids, an ogling, indirect or sly look, a glance askance, கீழ்ப்பார்வை. 2. The lower part of the eye, the part below the pupil, கண்ணின்கீழ்ப்பக்கம்.

கீழ்க்குரல், s. A low tone of voice, அடிக்குரல். 2. [in singing] Bass, மந்தவொலி.

கீழ்சாதி—கீழ்ச்சாதி, s. A low caste, தாழ்ந்தசாதி. 2. A person of low origin or obscure birth, கீழ்ப்பிறப்பு.

கீழ்த்தரம், s. An inferior kind, degree or class; inferiority, தாழ்வானதரம்.

கீழ்த்தரக்காரன், s. An inferior a low person.

கீழ்த்தொடை, s. The lower part of the thigh.

கீழ்போகம், s. [prov.] Cultivation of edible roots.

கீழ்ப்பயிர், s. Grain or herbage in the shade or overtopped by another plant; under-plants, அடிப்பயிர்.

கீழ்ப்பாடு, s. The lower side, கீழ்ப்பக்கம். 2. Subordination, inferiority, அடக்கம். (Little used.)

கீழ்ப்பாறை, s. A subterranean cell or cavern, கீழறை. (Rott.) 2. An understratum of rock, கீழிருக்கும்பாறை.

கீழ்ப்புறம், s. The lower side, the underside, கீழ்ப்பக்கம். 2. The leeward or the leaning side of a vessel, தாழ்ந்தபக்கம்.

கீழ்மகன், s. A person of low caste, a mean person, இழிஞோன். 2. The planet saturn, சனி.

கீழ்மக்கள், s. Inferiors, low-caste people, the base, the vulgar, the ignorant, இழிஞோர்.

கீழ்மாரி—கீழ்வாரி, s. Rain or thunder in the distance, towards the horizon.

கீழ்மாரிகொள்ளுகிறது. It thunders at a distance.

கீழ்மாரிகொண்டுமுழங்க, inf. To thunder near the horizon.

கீழ்வயிறு, s. The lower part of the belly, abdomen, அடிவயிறு.

கீழ்க்கதுவாயளபெடை, s. [in prosody.] One of the eight அளபெடைத்தொடை, in which the first letter of every foot in a line, except the penultimate, is prolonged in sound.

கீழ்க்கதுவாயியைபு, s. [in prosody.] A rhyme in which the last letter of every foot of a line, except the second, is the same, இயைபுத்தொடை.

கீழ்க்கதுவாயெதுகை, s. [in prosody.] A rhyme or தொடை, in which the second letter of every foot of a line, but the penultimate, is the same, எதுகைத்தொடை.

கீழ்க்கதுவாய், s. [in prosody.] Rhyming or தொடை in every foot but the penultimate; and in இயைபுத்தொடை, in every foot but the second, கதுவாய்த்தொடையென்பர்.

கீழ்க்கதுவாய்முரண், s. [in prosody.] A rhyme or தொடை, in which the first word in every foot of a line, except the penultimate, has different meanings, முரண்தொடை.

கீழ்க்கதுவாய்மோனை, s. [in prosody.] A rhyme or தொடை in which the first letter of every foot of a line, but the penultimate, is the same, மோனைத்தொடை.

கீழ்மை, v. noun. Lowness, meanness, inferiority, baseness, இழிவு. 2. Submissiveness, humbleness, தாழ்மை.

கீழண்டை, s. [vul.] East.

கீழைத்தெரு, s. The eastern street.

கீழைப்புறம், s. The eastern side, part.

கீழ்ச்சீமை, s. The eastern country.

கீழ்வாடை, s. The north-east wind.

கீழ்விதேகம், s. The eastern Vidéha country—one of the nine divisions of the known continent. See விதேகம்.

கீழ்காய்நெல்லி, s. A medicinal plant, கீழாநெல்லி, Phillanthus niruri.

கீழ்பால், s. The east, கிழக்கு.

கீழ்பூமி, s. The lower or nether parts of the earth, பூமியின்கீழ்ப்புறம். 2. The nether worlds, கீழுலகம்.

கீழ்ப்பக்கம், s. The east side. 2. The underside.

கீழ்வாயிலக்கம், s. Fractional parts or denominations. 2. [modern usage.] Denominator of a fraction—opposed to மேல்வாயிலக்கம், the numerator.

கீழ்வாய், s. The chin, மோவாய், சிவுகம். 2. [in arithmetic.] Vulgar fractions, fractional parts; sometimes fractional denominations, கீழ்வாயிலக்கம். 3. (local.) Pudendum muliebre; posteriors, கீழ்த்தரனம்.

கீழ், part. A sign of the local ablative or the seventh case, equivalent to under, below, beneath, in subjection to, &c.

அதமரத்தின்கீழிருக்கிறது. It is under the tree.

அவன்கீழேநாலுபேரிருக்கிறார்கள். There are four persons under his control.

இதன்கீழ். Under it, under this.

ஒருத்தன்கையின்கீழ். Under one's superiority.

கீழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், கீழ, v. a. To rend, tear, கிழிக்க. 2. To rive, split, cleave, பிளக்க. 3. To destroy, demolish, அழிக்க. 4. To draw—as a line; to describe—as a diagram, கோடுகிழிக்க.

கீளி, s. A species of small fish, Dorado, ஒருவகைச்சிறுமீன்.

கீள், கிறேன், கீண்டேன், வேன், கீள, v. a. To rend; to split—as கீழ்.

கீளுடை, s. The girdle of an ascetic or a mendicant, being generally a long slip of cloth, இலங்கோடு.

கடலைக்கீண்டோடுமது. (The freshet) has rushed to the sea, having, as it were, rent its belly. (கடல்.)

கீளல்—கீடல்—கீண்டல். Different verbal forms from the root கீள்.

கீறு, s. A streak, mark, stroke, line, scratch, வரி. 2. A notch, a score, an indentation, gash, cut, slit, incision, பிளப்பு. 3. A slice, a piece cut off longitudinally, a slip, a snip, கீற்று. 4. [prov.] The half of a cocoanut-leaf or esculent palmyra root, தென்னோலைஅல்லதுபனங்கிழங்கின்பாதி. 5. Scrawl, writing, எழுத்து.

கீற்றுமதி—பிறைக்கீறு, s. The crescent moon—as seen on the third day after new moon.

கைக்கீறு, s. A note of hand; a mark by such as cannot write.

காய்க்கீறு, s. A slice of unripe fruit.

தலையிலேநல்லகீறு, s. Good luck, good fortune; lit. good writing in the head.

கீறு, கிறேன், கீறினேன், வேன், கீற, v. a. To draw or strike a line; to mark, to streak, to draw lines, வரிகீற. 2. To scribble, to make marks, to write, to grave, எழுத. 3. To scratch, wound slightly—as a cat, வறண்ட. 4. To rend, tear, split, கிழிக்க. 5. To cut, to gash, to lance, make an incision, to dissect, அறுத்தறக்கீற. 6. To cut off a slice, to slice, to cut off longitudinally, வகிர. 7. To blot out, to obliterate, to erase, கிறுக்க. 8. To rub or try—as gold on the touch-stone, உரைகல்லிலுரைக்க. 9. [prov.] To give a hint, a clue, &c., to a subject; to hint at, குறிப்புக்காட்ட.

கீறிக்காட்டினாற்போதும். If a hint be given, it is enough—he will be able to make it out.

கீறிக்காயப்போட—கீறிக்காயவைக்க, inf. To slit a fish, &c., and dry in the sun.

கீறிப்போட—கீறிவைக்க, inf. To cut, to slit.

கீறிப்பார்க்க, inf. To dissect, to anatomize. 2. To slice out, to cut off.

கீறியாற்ற, inf. To bring to friendly terms.

கீறியெடுக்க—கீறியெடுத்துப்போட, inf. To cut up, to cut and extract.

கீற்று, s. A stroke, a line, a mark, a streak, a stripe, வரி. 2. A slice, a piece, a slip, வகிர். 3. The half of a cocoanut-leaf தலைக்கீற்று. See கீறு.

கீற்றுக்கீற்றாயிருக்க, inf. To be streaked.

கீற்றன், s. [prov.] Striped cloth—as கீற்றன்புடவை.

கீற்றுநாமக்காரன், s. A worshipper of Vishnu as having the நாமம் or tridental mark on his forehead.

கீற்றுவெடித்திருக்க, inf. To have clifts, chinks or chaps—as in timber.

கீற்றுக்கால், s. A chapped foot. See under கால், s.

கீற்றுமுடைய—கீற்றுப்பின்ன, inf. To plait or braid cocoanut-leaves.

தென்னங்கீற்று, s. The half of a cocoanut leaf.

தென்னங்கீற்றுப்பரப்ப-தென்னங்கீற்றுப்போட, inf. To spread or cover over with cocoanut-leaves.

*கீனம், s. Inferiority, lowness, meanness, vileness, baseness,—as சுனம், இழிவு. 2. Deficiency, want, defect—as in சுயக்கியகீனம், குறைவு. 3. Exemption, freedom, absence; void of—as in பக்தீனம், அபாவம். Wils. p. 976. Heena.

கீனன், s. A man of low caste, a mean person, குலமில்லான். 2. A man deficient in, or free from, குறைவாளவன்.

கு

கு. A letter compounded of க் and உ, உயிர்மெய். 2. The sign of the fourth or dative case, நான்காம்வேற்றுமையுருபு—as in பரம்புக்கு. 3. A connective and euphonic particle or சாரியை—as in வருகுவேன். 4. The termination of certain abstract nouns—as in நன்கு, தீங்கு. 5. An affix denoting causative roots of verbs—as in போக்கு, cause to go, அடுக்கு, cause to join. 6. The termination of certain verbal nouns—as in போக்குவரவு, going and coming. 7. A termination of finite verbs of the first person, singular, future—as in உண்கு, I shall eat.

•கு, s. The earth, பூமி. 2. A prefix to words of Sanscrit origin implying bad, evil, ill, unfair, &c.—as in குதர்க்கம், குரூபம். Wils. p. 224. Ku.

•குகம், s. [prop. குகை.] A cave, a cavern. Wils. p. 294. Guha.

•குகரம், s. A cave of a mountain, மலைக்குகை. 2. A cavity, a hollow, a subterranean hole, குடைவு. (யாா.) 3. The name of the letter கு, உயிர்மெய். 4. (anat.) The larynx. Wils. p. 238. Kuhara.

•குகன், s. Skanda, முருகன். 2. The name of a Nishàda or fisherman-chief who became a good friend of Rama at a certain ferry. (இரா.) Wils p. 294. Guha.

•குகு, s. The moon on the first day of the first quarter when it rises scarcely visible in the East. 2. The hoot of an owl, கூகைபோலி. (p.) Wils. p. 238. Kuhu. 3. One of the ten tubular vessels of the body, seated in the umbilicus, and extending to the pudendum, தசநாடியிலொன்று. See நாடி.

குகுகுவெனல், v. noun. Cooing, or uttering the mournful sound of கூகை owl, ஒலிக்குறிப்பு.

குகுதன், s. One of the ten tubular vessels—as குகு, தசநாடியிலொன்று.

•குகுரம், s. The name of a country, the kingdom of the prince Yadu, ஓர்தேசம். Wils. p. 224. Kukura.

குகுலா, s. A medicinal root, கடுரோகிணி, white Hellebore. 2. A bee, தேனீ. (M. Dic.)

•குகை, s. A pit or hole in the ground, அகழ். 2. A cave, a cavern, a mountain cavern, a grotto, மலைக்குகை. Wils. p. 294. Guha. 3. A hermit's cell, முனிவாிருப்பிடம். 4. A crucible, a melting or fining pot, பொன்முதலியவுருக்கும் பாத்திரம். 5. Cellar or subterraneous-walled room for the silent ascetic, and serving for a place of sepulture after his death, when he is placed in it in a sitting posture, சமாதியறை.

குகைச்சட்டி, s. A kettle. (Rott.)

குகைப்புடம், s. The fining of metal in a crucible.

குகையில்வைத்தூத, inf. To melt metal in a crucible.

குகைக்காமன், s. Asbestos, கல்நார்.

குகைமெழுகுந்தி, s. A drug which dissolves gold, சவ்வேபேதி.

குக்கல், s. Dog—as குக்கன். See under குக்கு.

•குக்கன், s. A dog, நாய். Wils. p. 225. Kukkura.

•குக்கி—குக்ஷி, s. The belly, வயிறு. Wils. p. 225. Kukshi.

குக்கிலம், s. A medicinal root, அதிவிடயம்.

குக்கில், s. A bird, the jungle-cock, செம்போத்து. 2. [prop. குக்குலு.] A fragrant gum-resin, bdellium.

குக்கிற்கண்போல். As red as the eyes of a குக்கில் bird.

குக்கிற்குரணம், s. A kind of medicine prepared by stuffing a fowl with bdellium and then reducing it to a powder.

குக்கு, கிறேன், குக்கினேன், வேன், குக்க, v. n. [prov.] To whoop, to hoop—as in the whooping cough, கக்க. 2. (local.) To sit on the legs, to squat, குந்த.

குக்கல், v. noun. [substantively.] Whooping cough, கக்குவான்.

•குக்குடம், s. A gallinacious fowl, a cock, a hen, கோழி. Wils. p. 224. Kukkuta.

குக்குடபுடம், s. A fire made of ten எருவட்டி (dried cow-dung) to the height of a fowl, for preparing medicines.

குக்குடசர்ப்பம், s. The winged serpent, பறவைநாகம்.—Note. Hindu ophiologists say that certain serpents become shorter and shorter, and at the advanced age of 120 years, the hood spreading as wings, they fly.

குக்குடச்சூட்டு, s. A kind of prepared arsenic, கோழித்தலைக்கந்தகம்.

குக்குரம், s. A plant, கோடகசாலை, Justicia, L.

•குக்குலு—குங்குலு, s. A kind of fragrant gum or resin from the Dammar tree, used for sealing bottles; also, when pulverized, for pounce, குங்கிலியம், bdellium. (M. Dic.) Wils. p. 290. Guggulu.

குக்குறுப்பான்—குக்குறுவான், s. [prov.] A green, screeching bird; a species of barbet, ஓர்பறவை.

குக்கூவெனல், v. noun. Crowing—as a cock; cooing—as an owl, ஒலிக்குறிப்பு.

குங்கிலிகம், s. A kind of medicinal seed, வாலுளுவையரிசி.

குங்கிலியக்கலையர், s. One of the sixty-three devotees of Siva, அறுபத்துமூவரிலொருவர்.

குங்கிலியம், s. [sometimes spelled குங்குலியம்.] Resinous gum, of which there are varieties, viz.: கருங்குங்கிலியம், செங்குங்கிலியம், பச்சைக்குங்கிலியம், வெள்ளைக்குங்கிலியம்; which see severally. See குக்குலு.

குங்கிலியத்தூள், s. Pulverized resin; pounce.

குங்கிலியப்புகைகாட்ட — குங்கிலியப்புகைசெலுத்த, inf. To wave or offer incense of resin in a temple, or to cause possession for the utterance of oracles, &c.

குங்குதல், v. noun. [vul.] Decreasing, diminishing, குறைதல்.

குங்கிப்போக, inf. To sink low, to be humbled, depressed or decreased.

•குங்குமம், s. A species of fragrant tree, மரவம், Crocus sativus, L. Wils. p. 225. Kunkuma. 2. A kind of red paint, செஞ்சாந்து. 3. European saffron used in medicine, &c., குங்குமப்பூ. 4. Saffron or yellow colour; red colour, குங்குமநிறம்.

குங்குமஞ்சுமக்குங்கழுதைபோல். Like the ass that carries red paint, getting no benefit from it.

குங்குமப்பூ, s. European saffron, ஓர்மருந்து. 2. The flower of the குங்குமம் tree, குங்குமமரத்தின்பூ.

குங்குமக்காவி, s. Saffron-ochre, செங்காவி.

குங்குமப்பொட்டு, s. A spot of red paint on the forehead.

குங்குமவர்ணம், s. Saffron-color.

குங்குமவாடை, s. Saffron-odor.

குங்குமச்சம்பா, s. A yellow kind of rice, ஓர்நெல்.

குங்குமபாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic, அஞ்சற்குஷாணி.

குங்குமவலரி, s. A kind of rose-colored oleander.

குங்குமவர்ணி, s. Saffron-stone, மஞ்சட்கல். (M. Dic.) 2. Yellow sulphuret of arsenic, அரிதாரம்.

குங்குலு, s. A resinous gum. See குக்குலு.

குசத்தி, s. Earth impregnated with soda, பூமிறுவை. 2. Female of the potter's caste, குசப்பெண்.

•குசந்தனம், s. Red sandal tree, செஞ்சந்தனம். (M. Dic.) Wils. p. 225. Kuchandana.

குசமசக்கு, s. Confusion, chaotic disorder, மயக்கம்.

குசம், s. [a contraction of குஞ்சம்.] Slander, invective, புறங்கூறல். (சது.)

•குசம், s. A species of grass used in religious ceremonies and worship; the sacrificial grass, தருப்பை. 2. Water, நீர். Wils. p. 235. Kusa. 3. The female breast. Wils. p. 225. Kucha. (See குயம்.) 4. A tree in general, மரப்பொது. Wils. p. 225. Kuja.

குசாக்கிரபுத்தி, s. Intellect as acute as a tip of grass, acumen.

•குசலம், s. Deep learning, மிகுந்தகல்வி. 2. Ability, skill, dexterity, சாமர்த்தியம். 3. Well-being, happiness, சுகம். Wils. p. 235. KUSALA. 4. Oude and the adjacent country to the south. (See கோசலம்.) 5. [prov.] Great craftiness, cunning; a wile, a trick, தந்திரம். 6. Witchcraft, magic, sorcery, மாந்திரிகம்.

குசலர், s. Skilful, dexterous or expert persons, மிகவல்லோர். 2. The learned, the wise, அறிஞர்.

குசலவேதனை, s. Pleasurable sensation.

குசலாகுசலவேதனை, s. Pleasurable and painful sensation.

குசலபுத்தி, s. [prov.] Crafty, cunning wit, தந்திரபுத்தி.

குசலவித்தை, s. Black art, magic, sorcery.

குசலம்பண்ண, inf. [prov.] To practise the black art, to work magic.

கோழிக்குச்குசலம்பண்ண, inf. To practise magic on cocks, causing one to conquer the other in fighting.

அவனைக் குசலம்பண்ணிக் கொண்டுபோய்விட்டான். He inveigled him by artful means and took him away.

குசலக்காரன், s. A sorcerer, a wizard, மாந்திரிகக்காரன். 2. [prov.] A crafty person, வஞ்சகன்.

•குசலவர், s. The two sons of Rama, Kusa and Lava, இராமன்மைந்தர். Wils. p. 236. KUSALAVA.

குசவர், s. (plu. of குசவன், mas. குசத்தி, fem.) Potters, குயவர்; [ex கு, earth.] Compare மண்ணுடையான், மட்பகைவன் and மண்ணரியான்.

குசக்கடை, s. Potter's shop.

குசக்கணக்கு, s. False calculation, erroneous reckoning, வழுவானகணக்கு.

குசக்கலம், s. Potter's vessel, earthen ware, மட்கலம்.

குசத்தனம், s. Stupidity, foolishness.

குசத்திகிரி, s. Potter's wheel, குலாலர் சக்கரம்.

குசப்புத்தி, s. Stupidity, blockishness—in contempt or abuse, மடமை.

குசனா—குசலே, s. [prov.] Impediment, obstruction, objection, தடை.

•குசன், s. Mars, the planet—as born of the earth, செவ்வாய். Wils. p. 225. KUJA. 2. The elder son of Rama, இராமன்புதல்வரிலொருவன். (Sans. Kusa.)

குசால், s. (Hind.) Gaiety, style, showiness, finery—as in furniture, dress, perfumery, &c., உல்லாசம். 2. Sumptuousness in living, சம்பிரமம். 3. Merriness, mirth, களிப்பு. 4. adj. Unrestrained, free from embarassment, மகிழ்ச்சாக.

குசாலாய்த்திரிய, inf. To move about gayly.

குசால்பண்ண, inf. To make a show in dress, living, &c. 2. To make or be merry.

குசால்புருஷன்—குசாற்காரன், s. A beau, a fop.

குசினி, s. (Port.) A kitchen, சமையல்வீடு. 2. [prov.] Any thing very small, tender, or slender, சிறியது.

குசினிக்காரன், s. A cook.

குசினிப்பயிர், s. A thin, tender plant

குசு, s. [vul.] Wind passed downwards, அபானவாயு.

குசுவிட, inf. [vul.] To break wind.

குசுகுசெனல்—குசுகுசுப்பு, v. noun. Whispering, காதுக்குள்சொல்லுதல்.

குசுகுசென்றிரகசியம்பேசுகிறார்கள். They are whispering secrets.

•குசுமம், s. A flower, புட்பம். Wils. p. 237. KUSUMA.

•குசும்பா, s. A kind of tree, the seeds of which are used for giving a reddish tinge to cloth, செந்நிறுக்கம்பூமரம், Carthamus tinctorius. Wils. p. 237. KUSUMBA. 2. Bright red scarlet, மிகுசிவப்பு. 3. A beverage made of narcotic seeds, &c., ஓர்வகைப்பானம்.

குசும்பாதோய்க்க, inf. To tinge with the குசும்பா colour, by soaking in a solution of the Kusumba seeds.

குசும்பாச்சால்வை, s. A scarlet shawl.

•குசேசயம், s. A lotus, தாமரை. Wils. p. 236. KUSESAYA; [ex குசம், water.]

•குசை, s. A bridle, கடிவாளம். 2. A horse's head-stall, a halter, குதிரைகட்டுங்கயிறு. 3. A horse's mane, குதிரையின்பிடரிமயிர். 4. Sacrificial grass, தருப்பை. (See குசம்.) 5. One of the seven Dwipas or annular continents surrounded by the sea of ghee, குசைத்தீவு. (சா.) Wils. p. 235. KUSA.

குசைப்புல், s. Sacrificial grass, the Kusa grass.

குசையன், s. [prov.] A mettlesome, spirited or brave person, or beast, வேகி.

•குசோத்தியம், s. Fraud, stratagem, தந்திரம். 2. Joke, பரிகாசம்; (from Sans. Hurchita.)

குச்சத்தின்பாதி, s. A plant, சிறுபுள்ளடி, Hedysarum, L.

குச்சம், s. [a change of குஞ்சம்.] Slander, aspersion, புறங்கூறுகை. 2. A reed, நாணல், Saccharum, L. 3. A plant, குன்றி, Abrus, L. 4. A plant, பற்படாகம், Pharnaceum, L.

•குச்சம், s. A tassel of thread, cloth, &c., a tuft, a bunch, a cluster, நூல்முதலிய வற்றின்கொத்து. Wils. p. 290. GUCHC'HA. 2. Small sheaves of ripe rice in the form of tassels—as a temporary ornament for a temple or house, கதிர்குஞ்சம்.

•குச்சரம், s. A country, Gujerat, ஓர் தேசம். Wils. p. 294. GURJJARA.

குச்சரர், s. The Gujerat people, குச்சிலியர்.

குச்சரி, s. A mode of singing, ஓர் பண்.

குச்சி, s. [a change of குச்சு.] A splinter, a peg, a bit of stick used for any purpose, மரக்குச்சு. 2. A hair-pin, மயிர்க்குச்சு.

•குச்சிதம், s. Contemptibleness, despicableness, vileness, loathsomeness, அரோசிகம். Wils. p. 229. KUTSITA.

குச்சிக்க, inf. To contemn; to loathe. See குற்சிக்க.

குச்சிலி, s. An evening bazaar in a town, அந்திக்கடை.

குச்சிலியர், s. The குச்சரர் people.

குச்சில், s. A small hut, சிறுகுடில். See under குச்சு.

•குச்சு, s. A hut, a shed made of palm leaves, &c., சிறுகுடில். 2. A splinter, a plug, any bit of stick, மரக்குச்சு, &c. 3. A brush, a weaver's brush, பாவாற்றி. 4. Stalk of grass, &c., புற்குச்சுமுதலியன. 5. A stake of a tent driven into the ground to fasten the ropes, கடாவுமுளை. 6. A hair-pin, தலைமயிர்க்குச்சு. Wils. p. 239. KURCHCHA. 7. A tassel, a bunch, a collection, a cluster a tuft, குஞ்சம். Wils. p. 290. GUCHC'HA 8. A fold, a plait, கொய்சகம். 9. A little bell of gold which girls wear in the ear, பொன்னினற்குச்சு.

குச்சுக்காரி, s. A common prostitute; lit. a mean hut-woman.

குச்சுவீடு—குச்சில், s. A hut.

குச்சுக்கட்ட, inf. To build a hut. 2. To plait the hair.

குச்சுப்போட, inf. To make or put up a hut.

குச்சுமட்டை, s. A painter's coarse brush.

பற்குச்சு, s. A tooth-pick. 2. A small stick to clear the teeth with—for a brush.

வேர்க்குச்சு, s. A weaver's brush made of grass roots.

குச்சுப்புல், s. Tassel of grass.

குச்சுப்புற்சாத்த, inf. To wipe the idol with fine grass.

குச்சுப்பிடிக்க, inf. To make gears, to make tassels.

குச்சுப்பிடித்துக்கட்ட, inf. To put a folded cloth.

கொண்டைக்குச்சு—மயிர்க்குச்சு, s. A hair-pin.

சிவிகைக்குச்சு, s. Tassel for a palankeen.

பட்டுக்குச்சு, s. Silk-tassel.

ஓட்டாங்குச்சு, s. A piece of pot-sherd.

குச்சுப்புல், s. A kind of grass, ஓர்புல், Cynosurus Indicus.

குச்சை, s. [a change of குச்சம்.] A fold or plait used in putting on the cloth, கொய்சகம். (Rott.)

•குஞ்சம், s. A tassel; a cluster of grass; a fan made of a pucker of cloth, குச்சு. 2. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 3. A creeper bearing scarlet seeds, குன்றிமணி, the smallest of the jeweller's weights about sixteen grains, குன்றிக்கொடி, Abrus piccatori, L. Wils. p. 290. GUNJA and GUCHC'HA. 4. [among weavers.] A measure in the width of cloth, being one-hundred-and-twenty threads of the chain or warp. (See கால், 25.) 5. A chowry, a fly-whisk, சாமரம். 6. An ornament made of corn-ears, கதிர்க்கொத்து (See குச்சம்.) 7. An hump-back, கூன். 8. Dwarfishness, குறள். (Sans. Kuncha.) 9. Calumny, aspersion, slander, கோள். 10. A corn measure of about a pint, நாழி. 11. A weaver's brush, பாவாற்றி. (See குச்சு.) 12. A plant, புளிநறளை, Cissus, L. 13. A kind of arsenic, சிதங்கபாஷாணம்.

குஞ்சங்கட்டித்தொங்கவிட, inf. To hang up tassels as ornaments.

குஞ்சம்வீச, inf. To fan with a குஞ்சம்.

மயிலிறகுக்குஞ்சம், s. A bunch of peacock's feathers.

குஞ்சன், s. A dwarf, குறளன்.

*குஞ்சரம், s. An elephant, யானை. 2. (*fig.*) Pre-eminence, excellence, உத்தமம்—as in இராசகுஞ்சரம். Wils. p. 225. KUNJARA. 3. A water-plant, கருங்குவளை, Pontederia, *L.*

குஞ்சரக்கன்று, s. Young elephant, யானைக்குட்டி.

குஞ்சரக்கோடு, s. The tusk of an elephant, யானைக்கொம்பு.

குஞ்சராசனம், s. The sacred fig-tree, அரசு; *lit.* the food of elephants. (*p.*)

புருஷகுஞ்சரம், s. An excellent personage, சூடாமணிச்சிரேட்டன்.

குஞ்சி, s. A man's tuft or single lock of hair, குடுமி. (*from Sans. Gunja.*) 2. [*prov.*] A younger paternal uncle or maternal aunt; a father's younger brother or mother's younger sister, சிற்றப்பன், சிறிய தாய். 3. Any thing small—as in குஞ்சிப் பெட்டி. (See குஞ்சு.) 4. Virile membrum—as குஞ்சு. (*from Sans. Kuncha, being little.*) 5. Hair in general, மயிர். (*little used.*)

குஞ்சிச்சடை, s. Short, tangled locks.

குஞ்சிச்சடையன், s. An Indian monk, who wears short, tangled locks.

குஞ்சியப்பன், s. [*prov.*] The father's younger brother, or the mother's younger sister's husband; also, a step-father, சிற்றப்பன்.

குஞ்சியாச்சி-குஞ்சியாயி, s. [*prov.*] The mother's younger sister, or the father's younger brother's wife; also, a stepmother, சிறியதாய்.

குஞ்சிக்கடை—குஞ்சிப்பெட்டி, s. A small ola basket.

குஞ்சிமணி-குஞ்சமணி, s. An ornament for the waist of male infants.

*குஞ்சிதம், s. That which is curved; crookedness, bend, வளைவு. Wils. p. 225. KUNCHITA. 2. Standing on one foot, குஞ்சித்தல்.

குஞ்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To stand on one foot (in dancing or penance), குஞ்சித்தல்; [*ex* குஞ்சம், crooked.]

குஞ்சிரிப்பு, s. [*a contraction of* குறுஞ்சிரிப்பு.] A smile, புன்னகை.

குஞ்சு, s. The young of birds, fowls, fishes, oysters, conchs, rats, lizards, frogs, squirrels; also figuratively, young children, பக்ஷி—ஓந்தி—பறவை முதலியவற்றின்குஞ்சு. 2. Virile membrum, குஞ்சி (*from Sans. Kuncha, being little.*)

குஞ்சுக்குவைக்க, *inf.* [*prov.*] To set eggs for hatching.

குஞ்சுபொரிக்க, *inf.* To hatch, to produce young from eggs.

குஞ்சுறை, s. Bird's nest, பறவைக்கூடு; [*ex* உறை, abode.]

குஞ்சுக்கூட்டம், s. The brood of a hen.

பூங்குஞ்சு, s. A very young bird, இளங்குஞ்சு.

குஞ்சுச்சிப்பி, s. [*prov.*] Immature, bivalve fish—as mussels, oysters, &c.

குஞ்சுகுழந்தை, s. Infants and children.

குஞ்சுங்குழுவும்—குஞ்சுங்குழுமானும்—குஞ்சுகுருமன், s. A crowd of small insects.

பஞ்சானுங்குஞ்சும், s. Infants and children.

குஞ்சுரம், s. The குன்றி shrub, Abrus precatorius, Wild licorice. (*M. Dic.*) See குஞ்சம்.

குடகம், s. A country on the Malabar coast; Koorg country, குடகதேசம்.—*Note.* It is one of the fifty-six countries, and forms the western boundary of the Tamil country. 2. A mountain on the Malabar coast, ஓர்மலை.

குடகன், s. The king சேரன்—as the ruler of the குடகம் country.

குடகரம், s. A plant, உத்தாமணி, Cynanchum, *L.*

குடகு, s. The Koorg country. See குடகம்.

குடக்கி, s. [*prov.*] As குடவன்.

குடக்கியன், s. [*prov.*] A bent or crooked person, கூனன்.

குடக்கினி, s. A kind of black-wood tree, ebony, கருங்காலி, Diospyrus, *L.* Acacia sundra. (*M. Dic.*)

குடக்கு, s. West, occidens, மேற்கு. This word becomes குட in adjectives.

குடகோளார்த்தம், s. Western hemisphere, பச்சிமகண்டம்.

குடதிசை, s. The west point, western region, மேற்குத்திசை.

குடநாடு, s. The western country, Malayalim, மேலை.

குடக்கோ—குடக்கோன்—குடநாதன், s. King சேரன்—as king of the west.

குடாது, s. What is in the west, what is western or occidental, குடக்கிலுள்ளது. (*p.*)

குடங்கர், s. [*a poetic form of* குடம்.] A water pot, குடம். 2. Aquarius, a sign of the zodiac, கும்பவிராசி. 3. A hut or cottage, குடிசை.

குடங்கை, s. The palm of the hand. See under குடம்.

*குடசம், s. A medicinal shrub, வெட்பாலை, Nerium antidysentericum, *L.* 2. (Ains. v. 2. p. 461.) The mountain jasmine, மலைமல்லிகை. Wils. p. 226. KUT'AJA.

குடசப்பாலை, s. A twining plant, கொடிப்பாலை, Asclepias volubilis, Twining swallow-wort. (Ains. v. 2. p. 154.)

குடஞ்சுட்டு, s. A cow or a bull, பசு. See under குடம்.

குடத்தி, s. A kind of wolf whose head, ears and tail are like those of an ass, கழுதைக்குடத்தி. Port. Loboasnal. See under குடம்.

குடந்தம், s. [*a poetic change of* குடம்.] Rotundity; any thing round, திரட்சி. 2. [*in dramatic actions.*] Clenching the fingers and with the fists joined, placing the points of the thumbs on the breast and bending the body forward, கைவிரல் மடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிலணைக்கை. 3. A pot, குடம். 4. The town of Combaconum—as குடந்தை.

குடந்தை, s. The town of Combaconum. See கும்பகோணம்.

குடப்பம், s. A tree, இருப்பை, Bassia, *L.* (*M. Dic.*)

குடப்பாலை — குடப்பாலைமரம், s. Holarrhena codaga.

குடமணம், s. A plant, black cumin, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa, *L.* (*M. Dic.*)

குடம், s. A cow, பசு. 2. A town in agricultural districts, மருதநிலத்தூர். 3. A town or village, ஊர்ப்பொது. 4. A kind of dance accompanied by clapping the hands, hollowed, கைகொட்டிக்குனிக்கை. 5. A dance of Vishnu, மாயோன்கூத்து. 6. One of the twelve districts where the vulgar, unpolished Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ் நாட்டிலொன்று. 7. The eighth lunar mansion of the Hindus, பூசம்.

குடஞ்சுட்டு, s. A cow, பசுப்பொது.

குடத்தி, s. (*pl.* குடத்தியர்.) Female of குடவர் or cow-herds; a woman of the tribe of cow-herds, and shepherds.

குடவுண்ணி, s. A cow-tick, acarus.

குடமாடல், *v. noun.* A dance of Vishnu, மாயோன்கூத்து.

குடவர், s. Herds-men, cow-herds, இடையர்.

*குடம், s. A large kind of earthen pot, கும்பம். 2. A sign of the zodiac; Aquarius, கும்பவிராசி. Wils. p. 226. KUT'A. 3. Sugar, jaggery, molasses, சருக்கரை. 4. A globular or round part of a pillar, a cylindrical body, திரட்சி. Wils. p. 290. GUD'A.

எண்ணெய்க்குடமும்வெறுங்குடமும்முட்டினுலெதற்குச்சேதம். If a pot of oil come in collision with an empty pot, which, by breaking, is the greater loss; i. e. in collision, who is the sufferer, the man of character or the worthless person?

ஒருகுடம்பாலுக்கொருதுளிஉறைபோதும். One drop of butter-milk for coagulating a whole pot of milk; i. e. a good character, obligations of kindness, &c., are forfeited by a single bad action.

புறக்குடத்துத் தண்ணீர்போல. Like water on the outside of a pot; i. e. forgotten as soon as learnt; advised or taught to no purpose.

பொன்னின்குடத்துக்குப்பொட்டிடவேண்டுமோ.... Does it require that a golden pot be decorated; i. e. things of substantial worth need no embellishment.

மாமியாருடைத்தால்மண்குடம் மருமகளுடைத்தால் பொன்குடம். If broken by the mother-in-law, it is a mere earthen pot; but if by the daughter-in-law, it is a golden vessel; i. e. slight faults in inferiors are greatly magnified.

குடங்கை, s. The palm of the hand.

வெறுங்குடம், s. An empty pot. 2. (*fig.*) One who knows nothing.

குறைகுடம், s. A water-pot not quite full.

நிறைகுடம், s. A full water-pot; very good parts; a capable head.

குடமூக்கு, s. The town of Combaconum. See கும்பகோணம்.

குடமூத, *inf.* To make a sound by blowing into pots, with dancing or jumping—as low-caste women at marriages and in some places at a temple, குடத்திலூன்றிவொலிப்பிக்க.

குடம்விட்டுக்கட்ட, *inf.* [*prov.*] To decorate the marriage pole with stiffened cloth, so as to resemble pots placed one on another.

குடமுழா, s. A kind of drum made of a pot, முழவு.

குடமல்லிகை, s. A kind of jasmine, ஓர் மல்லிகை, Jasminum sambac, *L.* Arabian jasmine. See மல்லிகை.

குடமுருட்டி, s. A branch of the Kavery, ஓர் ஆறு.

குடச்சிப்பி, s. A round shell or conch.

குடவழுந்தர், s. The name of a celebrated poet who, in his youth, was as long in getting a lesson as it required to fill a pot with lentils, உழுந்து, one at a time, ஓர்புலவன்.

குடவெழுத்தாணி, s. An iron-style with knobs or balls at the top, one above another, tapering to a point.

குடம்வைத்தல், v. noun. Playing with the fists one on another, and knocking off the upper in succession, ஓர்விளையாட்டு.

குடமண், s. White sand, வெண்மணல். (M. Dic.)

குடம்பை, s. A bird's nest, பறவையின்கூடு. 2. An egg, முட்டை.

குடரி, s. [a change of குடாரி.] An elephant-hook. யானைத்தோட்டி.

குடர், s. The bowels, the intestines or entrails—as குடல். (p.)

குடலை, s. [prov.] Corn-ears swollen and ready to shoot forth, கதிர்க்குடலை. 2. A kind of basket of cocoanut-leaf or palmyra-leaf for fruits, flowers, &c., ஓலைக்கூடை. 3. A ring of wicker work for a well, கிணற்றுக்குடலை. 4. A cover or screen for fruits, பழக்கூடு. 5. A cover of cocoanut or palmyra leaves carried to defend from rain, ஓலைக்கூடு. 6. The intestines, entrails—as குடல். 7. [vul.] Membrum virile, testes under the fore-flap (in contempt).

குடலைபுங்கதிரும், s. [prov.] Corn-ears shooting forth, and shot forth; spikes partially shot forth.

பூக்குடலை, s. A flower-basket of a braided cocoanut-leaf.

குடலைக்கிணறு, s. A well walled with wicker-work.

குடலைபாருதல், v. noun. [prov.] Being ready to shoot forth—as corn-ears.

கதிர்க்குடலை, s. [prov.] A platted leaf or other covering for fish, carried in the hand.

சோற்றுக்குடலை, s. A platted leaf-basket of boiled rice, for a journey, &c.

குடல், s. Bowels, entrails, intestines, garbage, குடர்.—Note. இரைக்குடல், கல்லுக்குடல், சிறுகுடல், நீளிக்குடல், பெருங்குடல், மணிக்குடல், மலக்குடல்—are different kinds of குடல். (See those words.) 2. A kind of fungous matter in the hollow of gourds, &c., சுரைக்குடல். 3. Pith in the body of trees, மரக்குடல். 4. Streaks running down the interior of plantains and other fruits, பழக்குடல்.

குடலதிருகிறது. The bowels tremble.

குடலுங்கூந்தலுங்கொண்டதுகோலம். The bowels and the hair must be treated as accustomed.

குடலழுகினபூசணிக்காய். A pumpkin, the internal part of which is rotten.

குடல்கொழுத்தது. The bowels are grown fatty; causing a bad appetite—also exciting pride.

குடலெரிகின்றது. The bowels yearn.

குடலேறிக்கொண்டது. The bowels are twisted or deranged—as by assuming an unnatural position.

குடலெட்டிக்கழிய. To have a flux from noxious matter in the bowels; to have a severe and copious discharge at stool.

குடலேற்றம், s. Twisting or derangement of the bowels. See ஏற்றம்.

குடல்மாலை, s. The folds or turnings of the bowels.

குடல்வலி, s. Aching pains in the bowels, caused often by continued hunger.

குடல்வாதம், s. A disease causing flatulency and frequent watery discharges.

குடற்சவ்வு, s. The omentum, caul.

குடற்பிசிவு, v. noun. [prov.] A dislodgment of the bowels.

குடற்புரை, s. The orifice of the bowels.

குடற்பை — குடற்போர்வை, s. The womb, uterus.

குடலறவோட, inf. To run very fast so as to cause the bowels to pant; lit. loosen or part.

குடலைப்பிடுங்க, inf. To draw out the entrails. 2. (metaph.) To heave, retch, nauseate.

குடல்காய்தல், v. noun. Drying of the intestines—being without food: starving.

குடவம், s. Brass, பித்தளை, commonly குடவன்.

குடவப்பருப்பதம், s. A brass-mountain.

குடவளப்பம், s. The wild olive tree, இருப்பை, Bassia, L. (M. Dic.)

குடவன், s. [prov.] Brass (among artificers), பித்தளை. 2. A palmyra or Illuppai fruit with a single stone or seed, ஒருகொட்டைக்காய். (See இருக்காழி and முக்காழி, under காழ்;) [ex குட, crooked.] 3. A plant, கோட்டம், Costus, L. (M. Dic.)

குடவன்பனங்காய், s. A single-stoned palmyra fruit.

குடவு, s. Dance of Skanda, குமரனாடல். 2. [ex குட, crooked.] Crookedness, bent, வளைவு. 3. [local.] A cave, a grotto, குகை.

•குடவு, கிறது, குடவினது, குடவும், குடவ, v. n. To be crooked, bent, concave; to become crooked, வளைய. Wils. p. 226. Kut'a.

குடா, s. A cavity, hollow, &c., in the side of a well or tank; a cavern, குடைவு. 2. A bay, a harbor, a gulf, கடற்குடா. 3. A retired part of a large field, country, &c.; a nook, corner, a recess, கோணம்.

குடாக்கடல், s. A haven, a harbor, a bay or gulf.

வாலியக்குடா, s. A little bay near Kilakare.

குடாக்கை, s. [prov.] A corner in a field, வயலின்மூலை.

குடாவடி, s. A bear; lit. the bent-footed, கரடி. (p.)

குடாக்கு, s. (Hind.) A hookah, உக்கா. 2. A composition of tobacco, jaggery, &c., used in a hookah, உக்காமருந்து.

குடாசகம், s. [prov.] Fraud, deceit, artifice, கபடம். 2. Decoying, seduction, inveigling, மயக்கு. 3. Dissimulation, மாயம். 4. Giving ill advice, bad counsel, துர்ப்போதனை.

குடாச, inf. [prov. a form of கடாச.] To commit fraud, தந்திரஞ்செய்ய.

குடாப்பு, s. A coop or pen for fowls; also for pigs, lambs or kids, கூடு.

•குடாரம், s. An axe, a hatchet, கோடாலி. Wils. p. 227. Kut'hara. 2. A churn, or churning-pot, தயிர்கடைதாழி. (கூ.) 3. The post round which the string of the churning stick plays, தயிர்கடைதறி. Wils. p. 226. Kut'ara.

•குடாரி, s. An axe, கோடாலி. Wils. p. 227. Kut'haree. 2. An elephant goad, யானைத்தோட்டி. (சது.)

குடாரு, s. A churning-pot, தயிர்கடைதாழி. (சது.) See குடாரம்.

குடாவு, s. A hollow; a corner; a cave. See குடா.

குடான், s. A plant, செம்முள்ளி, Barleria prionites, Thorny barleria, L. (M. Dic.)

•குடி, s. A household, a family, குடும்பம். 2. A tribe; race; lineage, கோத்திரம். 3. A subject; subjects of a king, inhabitants of a kingdom, குடியானவன். 4. Inhabiting, residing, the act of living in a place, குடியிருப்பு. 5. A town, a village, ஊர். 6. An agricultural village, மருதநிலத்தூர். 7. A house, habitation, வீடு. 8. A house-wife, மனைவி. 9. The body—as the tenement of the soul, உடம்பு. Wils. p. 226. Kut'i. See under the verb குடி.

குடிசெயல்வகை. Exertions to increase the honor of a family.

குடிதழைக்கின்றது. The family is thriving or flourishing.

குடிகனத்தவூர், s. A populous village, a densely-inhabited town.

குடிகுலத்திலுள்ளவன், s. A person of good caste, family, &c.

குடிகெடுதல், v. noun. Being ruined, undone or destroyed.

குடிகெடுக்க — குடியைக்கெடுக்க, inf. To destroy or ruin a family.

குடிகேடன் — குடிகேடி, s. One who ruins a family. 2. The ruiner of a family, being one of the number.

குடிகேடு, s. Ruin to a family; an unavoidable ruin.

குடிகொள்ள, inf. To inhabit, dwell, to take possession of the mind—as a deity or devil; or of a house—as a demon; also—as bats, snakes, &c.; to be seated or established—as a lingering or chronic disease.

என்னுளங்குடிகொண்டகுலதெய்வமே. Thou, Oh household god, who dwellest in my heart.

முகத்திலேமூதேவிகுடியிருக்கிறாள். The goddess of misfortune has taken possession of his face; i. e. he looks gloomy.

குடிக்காடு, s. Towns in general, ஊர்ப்பொது. 2. Agricultural towns or villages, மருதநிலத்தூர். (சூ.)

குடிக்கூலி, s. House-rent, கொண்டைக்கூலி.

குடிக்கூலிக்கிருக்க, inf. To live in a house for hire.

குடிக்கூலிக்குவாங்க — குடிக்கூலிக்கெடுக்க, inf. To hire a house.

குடிக்கூலிக்குவிட, inf. To let a house.

குடிசனங்கள், s. Inhabitants; subjects.

குடித்தனம், s. A family, a household; domestic life, குடிவாழ்க்கை. 2. Domestic economy, domestic order or propriety, management of a family, குடிமுறை.

குடித்தனக்காரன், s. Householder, குடியானவன். 2. Cultivator, agriculturist, பயிரிடுவோன்.

குடித்தனத்துக்குட்பட, *inf.* To be married, to enter on the state of matrimony; to begin to keep house.

குடித்தனப்படுதல், *v. noun.* [*prov.*] Being married; the state of matrimony, விவாகம்பண்ணல்.

குடித்தனப்பாங்கு, *s.* Domestic order; domestic economy.

குடித்தனம்பண்ண—குடித்தனம்நடத்த, *inf.* To manage a family.

குடித்தனவுறுப்பு, *s.* [*prov.*] Chattels, furniture, slaves, servants, cattle, &c., for a family.

குடிநாசம், *s.* The destruction or ruin of a family.

குடிநாசமாயிற்று. The family is ruined or destroyed.

குடிநாசம்பண்ண, *inf.* To ruin or destroy a family.

குடிநிலம், *s.* Land for a dwelling house—as distinguished from gardens, fields &c.; house-premises, குடியிருக்குநிலம். 2. [*prov.*] Land appropriated to buildings—as an item in a dowry, குடியிருக்கக்கொடுக்கும் கொடுத்தநிலம்.

குடிபுக, *inf.* To commence occupying a new house with appropriate ceremonies. 2. To find and occupy a vacant or undisturbed residence 3. To settle and colonize—as beasts, insects, &c.

குடிபோக, *inf.* To remove from a house. 2. To go to a new place of abode. 3. To emigrate. 4. To swarm and depart—as bees. 5. To evaporate, escape—as essential oils, camphor, &c.

குடிபோய்விட, *inf.* To evaporate—as camphor, essential oils, &c.

குடிபோனவீடு, *s.* A vacated house.

குடிப்படை, *s.* Militia.

குடிப்பழுது, *s.* Stigma on a family, disgrace, disrepute.

குடிப்பாங்கு, *s.* The habits of a cultivator, or an agriculturist.

குடிப்பிறப்பு, *s.* High birth; being born of a distinguished family.

குடிப்பெண், *s.* The lawful wife—as distinguished from a concubine.

குடிப்பெயர், *s.* Family name. 2. [*in gram.*] Nouns of family names—as in சேரிமிரன்

குடிமகன், *s.* A feudatory, or a man of the servile tribe in relation to the families (குடி) of superior caste, to which under certain restrictions he is subject. The connexion is commonly hereditary. 2. A barber, அம்பட்டன்.

குடிமக்கள், *s.* Servile castes in relation to their feudal chiefs, eighteen in number: 1. வண்ணான், washerman. 2. நாவிதன், barber. 3. குயவன், potter. 4. தட்டான், gold or silver-smith. 5. கன்னான், brazier. 6. கற்றச்சன், mason. 7. கொல்லன், blacksmith. 8. தச்சன், carpenter. 9. எண்ணெய்வாணிகன். oil-monger. 10. உப்புவாணிகன், salt-dealer. 11. இலைவாணிகன், betel-seller. 12. பள்ளி. 13. பூமாலைக்காரன், garland-maker. 14. Grave-digger, commonly a பறையன். 15. கோவிற்குடியான், [*prop.*] பணிசெய்வோன், chank-blower. 16. நச்சன், pujari at a temple of பிடாரி. 17. வலையன், fisherman. 18. பாணன், tailor. The special servants in the above are the barber, washerman, black-smith, carpenter and grave-digger.

குடிமதிப்பு, *s.* Assessment, valuation of property for taxation.

குடிமார்க்கம்—குடிமுறை, *s.* Domestic life. 2. Proper conduct as a householder.

குடிமிராசி—குடிமிராசு, *s.* The right or privilege of a hereditary occupant.

குடிமிராசிகொடுக்க, *inf.* To endue with particular மிராசு privileges.

குடிமை, *s.* Customs or manners of the higher classes, பெருங்குலத்தொழுக்கம். 2. Lineage, family, descent, குடிவழி. 3. Vassalage, servitude, feudal dependence, feudal right or connexion; a feudatory in reference to his chief. (See குடிமக்கள்.) —*Note.* The chief is entitled to the service of his feudatory whenever required, and the latter to a proportion of the produce of the land, to perquisites at weddings, funerals, &c. 4. Domestic life, family economy. குடிச்செயல். 5. A king in relation to his subjects, அரசன். (கு.)

குடியரசு—குடியாட்சி, *s.* Democracy, government by the people.

குடியிறை, *s.* Tax, impost—as collected from the subjects, குடிவரி.

குடிவாரம், *s.* Share of produce to the inhabitant or cultivator—as distinguished from மேல்வாரம்.

குடியழிக்க, *inf. v. a.* To ruin a family.

குடியழிய, *inf. v. n.* To be buried or ruined—as a family.

குடியழிவு, *v. noun.* Ruin of a family. 2. A great evil, *often hyperbolically used.*

குடியானவன், *s.* An inhabitant; *emphatically* a caste man, one not of a low caste.

குடியியல்பு, *s.* Domestic life, family management. 2. Domestic order, domestic rules of management.

குடியிருப்பு, *s.* Living—as a family, or an inhabitant; residing, குடியிருக்கை. 2. An inhabited, settled, or populated place, a village, கிராமம். 3. The parts of a village inhabited by different castes respectively. The name of the caste is commonly prefixed—as செட்டிகுடியிருப்பு, a chitties' village.

குடியிறங்க, *inf.* To settle, tarry or halt—as a family or a tribe.

குடியிற்பிறந்தவன், *s.* One born of a good family.

குடியிற்பிறந்து குரங்காட்டமாடுதல். Being born of a good family, and falling into disgrace by bad conduct.

குடியிற்பிறந்து செடியில்விழுந்தான். He was born of a good family, but married low; *lit.* fell into the bush.

குடியெழும்ப, *inf.* To evacuate a house, village, &c., commonly from some unlucky and disastrous event, or anticipation.

குடிவாங்க—குடிவாங்கிப்போக, *inf.* To remove from a place—as a family; to abandon a dwelling. 2. To migrate, to emigrate—as a family.

குடியேற, *inf.* To settle in a new country, to colonize, to people.

குடியேற்ற, *inf. v. a.* To settle people in a country, to stock with inhabitants, to people, to populate.

குடிவாழ்க்கை, *v. noun.* Domestic economy, house-keeping. 2. Regulation of a household.

குடிவிளங்கப்பண்ண, *inf.* To render a family illustrious and prosperous.

குடிவைக்க—குடியிருத்த, *inf.* To settle or establish a family. 2. To provide a family with the means of sustenance.

சிறந்தகுடி, *s.* A family in prosperous circumstances.

சுகவாசிக்குடி, *s.* A tenant; a renter or cultivator—as distinguished from மூலக்குடி. See மூலக்குடி.

நல்லகுடி, *s.* A good or well-ordered family. 2. A well-settled family, a family in prosperous circumstances.

நைந்தகுடி, *s.* An impoverished family.

பசுங்குடி, *s.* Husbandmen.

பயிர்க்குடி, *s.* Husbandmen, tillers.

வந்தேறுகுடி, *s.* A new settler.

குடியோட்டி, *s.* A kind of thistle, நிர்முள்ளி, Argemone mexicana, *L.*

குடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To drink, to take drink, பருக. 2. To inhale, உறிஞ்ச. 3. To tipple, to guzzle, to drink toddy or arrack, to drink to excess, மதுவுண்ண. 4. To suck—as infants or other young creatures, முலையுண்ண. 5. To devour, to quaff, உண்ண. 6. To take or swallow—as liquid medicines, &c., மருந்துகுடிக்க. 7. (*fig.*) To absorb, to imbibe, உட்கொள்ள. 8. To smoke—as tobacco, &c.

உயிர்குடித்தன்றிநில்லா. Not stopping except to drink the lives of those around.

குடியாதவரெவெறியாது. No tippler is content unless he drinks.

குடிவெறிக்கடிபடத்தீரும். Flogging is a sure remedy for intoxication.

நல்லபாலகுடித்துவளர்ந்தவன். One who has been virtuously brought up.

நிலந்தண்ணீரைக்குடித்துவிட்டது. The earth has drunk up or absorbed the water.

பால்குடிக்கிறகுழந்தை. A child at the breast.

குடிகாரன்—குடியன், *s.* A drunkard, a tippler, வெறியன்.

குடிமதம், *s.* Excitement of spirits by drinking.

குடிவெறி, *s.* Intoxication by drinking, intemperance.

குடிநீர், *s.* A decoction, a tincture, a medical infusion, a diet-drink.

குடி, *v. noun.* Drink; drunkenness; tippling.

குடித்தல், *v. noun.* The act of drinking.

குடிசை, *s.* A hut, a cottage, a shed, குடில்.

குடிசைபோட, *inf.* To put up a cottage or a hut.

குடிசையெடுக்க, *inf.* To remove a hut to another place.

குடிஞை, *s.* River, ஆறு. 2. Birds in general, பறவைப்பொது. 3. A species of owl, கோட்டான். 4. A town, பதி.

குடிரம், *s.* The name of a thorny shrub, காரை, Webera tetrandra. *Willd.*

குடிலச்சி, *s.* A kind of black beetle, நீலவண்டு. (*M. Dic.*)

•குடிலம், *s.* A bend, crook, flexure, curve, வளைவு. 2. Dishonesty, fraud, வஞ்சகம். Wils. p. 226. Kut'ila. 3. Tangled or matted hair, சடை. (Compare கோடீரம்.) 4. Ether—as one of the five elements in nature, ஆகாயம். 5. Undeveloped Maya which, when developed, is called குடிலை. குடிலமாயை. 6. The tri-literal mystic ஓம், employed as the first word of the Vedas and other sacred writings, and the first and last word in incantations, பிரணவம். 7. A species of tree, the குரவு or குரா, Webora, *L.*

•குடிலை, *s.* Primitive Maya in its normal, incipient stage of development, and as operated upon by the Sakti power of the supreme deity.

•குடில், *s.* A hut, a shed, சிற்றில். Wils. p. 226. Kuti'ra. 2. A moveable, conoidal roof for sheltering beasts, stacks of straw, gateways, &c., from the weather, குடிசை. 3 (சது.) Ether—as குடிலம்.

குடு, *s.* Toddy, fermented liquor, கள். 2. *v. Improperly used for* கொடு, give.

குடுகு, *s.* A cocoanut or other shell used as a bottle. See குடுக்கை.

குடுகுடா—குடுகுடி, *s.* A hookah, உக்கா.

குடுகுடாகுடித்தல், *v. noun.* Smoking a hookah.

குடுகுடு, *s.* A rumbling noise, a guggling or sound of water running out of a vessel with a narrow mouth, ஒலிக்குறிப்பு.

குடுகுடுக்க, *inf.* To rumble; to rattle. 2. To be in a great hurry.

குடுகுடுகிழவன், *s.* A tottering, decrepit man; a very old man, தளர்ந்தவயசோன்.

குடுகுடுக்கை, *s.* A dry cocoanut in which the kernel rattles, சப்தஞ்செய்யுந்தேங்காய்.

குடுகுடுப்பை, *s.* Any thing hollow with a rattling inside, குடுகுடுக்கும்பொருள். 2. A small kind of taborine, ஓர்சிறுபறை. 3. [*prov.*] A wooden clapper for scaring away birds, மரமணி.

தலைகுடுகுடுப்பைபற்றிப்போயிற்று. [*prov.*] The head is become very dry from want of oil.

குடுகுடுப்பைக்காரன், *s.* A sooth-saying beggar with a குடுகுடுப்பை taborine.

குடுகுடெனல், *v. noun.* Gurgling, rattling, rushing, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

குடுகுடென்றோடுகிறான். He shuffles along very fast.

•குடுக்கை, *s.* The earthen or wooden water-pot of an ascetic or a hermit, கமண்டலம். Wils. p. 227. Kud'ika. 2. A cocoanut or other shell, used as a vessel, தேங்காய்முதலியவற்றின்குடுக்கை.

சுரைக்குடுக்கை, *s.* The hard shell of the Lagenaria vulgaris, *L.* Bottle gourd.

வில்வக்குடுக்கை, *s.* The hard shell of the Ogle marmelos, Boel tree.

விளாக்குடுக்கை, *s.* The hard shell of the Feronia elephantum, *L.* Wood-apple tree.

வஞ்சகக்குடுக்கை, *s.* A vessel (person) of fraudulence.

வினைக்குடுக்கை, *s.* A man full of guile and devices.

தீக்குடுக்கை, *s.* A shell, a grenade, வெடிகுண்டு. (*local.*)

குடுமி, *s.* Men's hair, ஆண்மயிர். 2. A man's single lock of hair, tied in a knot and never shaven off, சிகை. 3. The crown of the head, உச்சி. 4. The summit of a mountain, மலையுச்சி. 5. Victory, success, வெற்றி. 6. [*prov.*] The corner pin of a door fitted into a hole or cavity in the sill, thereby serving the purpose of a hinge, கதவின்குடுமி. 7. The handle of a plough, மேழிக்குடுமி. 8. [*vul.*] A snake-catcher, and dealer in antidotes for the bite of snakes, பாம்புபிடிப்பவன்.

குடுமிமுடிய, *inf.* To tie the hair in a knot.

குடுமிவாங்க, *inf.* To shave off one's hair-lock; i. e. to divest one of office, power, &c.

உச்சிக்குடுமி, *s.* A lock or tuft on the crown of the head.

முன்குடுமி, *s.* A lock nearer the forehead.

பின்குடுமி, *s.* A lock on the hinder part of the head.

கன்னக்குடுமி, *s.* [*prov.*] Side lock of hair.

குடுமிக்கதவு, *s.* A door or shutter that turns with a pin at the upper and lower corners.

குடுமிதட்டுதல், *v. noun.* Beating the tuft of hair—as a preliminary of quarrelling, contending, &c. 2. [*prov.*] Striking off the top of a measure of grain, தானிய அளவிற்றலைவழித்தல்.

கீழ்க்குடுமி, *s.* The lower pin of a door.

மேற்குடுமி, *s.* The upper pin of a door.

குடுமிப்பருந்து—குடுமியன், *s.* [*prov.*] The crested kite, ஓர்வகைப்பருந்து.

•குடும்பம், *s.* A family, including the man, his wife, his sons and his sons' wives, ஒருகுடியிலுள்ளார். 2. Relations, kindred, connexions, உறவின்முறையார். 3. Race, family, house, குடி. Wils. p. 226. Kut'umba.

குடும்பங்கலைக்க, *inf.* To divide or scatter a family by sowing dissension, &c.

குடும்பசம்ரக்ஷணை, *s.* The maintenance of a family; the act of providing for and preserving a family.

குடும்பத்தானம், *s.* The sign next to the rising sign at the moment of one's birth, portending good or evil, wealth or otherwise, to the family, according to the character of the signs, &c. See தானம்.

குடும்பபாரம், *s.* The burden and responsibility of a family.

குடும்பபாரஞ்சுமக்க, *inf.* To support a large family.

குடும்பப்பிரதிட்டை, *s.* The founding of a family.

குடும்பமாயிருக்கிறவன், *s.* One with a large family.

குடும்பவமிசோற்பத்தி, *s.* Lineage, generation by families.

•குடும்பி, *s.* A householder, the father of a large family, குடும்பத்தலைவன். Wils. p 226. Kut'umbi.

•குடும்பினி, *s.* The wife of a householder, a mistress, a matron, the mother of a family, குடும்பத்தலைவி. Wils. p. 226. Kut'umbinee.

குடும்பன், *s.* (*fem.* குடும்பி.) The title of a chief among the Paller people, பள்ளர்தலைவன்.

குடும்பு, *s.* A bunch or cluster of fruits, flowers, &c., பூமுதலியவற்றின்கொத்து. (சது.)

குடுவை, *s.* A small earthen pot, சிறுகலசம்.

குடை, *s.* Umbrella, parasol; canopy—as one of the twenty-one symbols of royalty and victory, ஆதபத்திரம். 2. The knob of a sandal, பாதக்குறட்டின்குமிழ். 3. A tree with very large thorns, the குடைவேல், Mimosa, *L.* 4. The dance of Skanda, குமாரகூத்து.

குடைகவிக்க—குடைபிடிக்க, *inf.* To bear an umbrella.

குடைக்காம்பு, *s.* See under காம்பு.

குடைக்காரன், *s.* An umbrella-bearer.

குடைநிழற்ற, *inf.* To afford shade—as an umbrella.

குடைக்காளான், *s.* A kind of mushroom, ஓர்காளான்.

குடைக்கொள்ள, *inf.* [*prov.*] To rise in a body—as milk over the fire, as some cakes in frying, &c. 2. To rise or be puffed up—as a cloth, &c. 3. To capsize, to be upset—as a cart.

குடைச்செவி, *s.* Ears pricked up and bent forward—as those of an elephant, tiger, horse, &c., in attack, surprise, or rage, குடைக்காது.

குடைப்பனை, *s.* Talipot Fan-palm, தாலபத்திரப்பனை, Corypha umberaculifera, *L.*

குடையாணி, *s.* A pin or nail with a round head—as distinguished from சடையாணி.

வெண்கொற்றக்குடை, *s.* The white canopy of royalty—as a symbol of victory.

குடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To scoop; to work out a hollow; to bore a tube—as a turner, கடைய. 2. To perforate or form holes—as beetles in wood, துளைக்க. 3. To work in flowers, to gather honey, pollen, &c.—as insects, தாதுகுடைய. 4. To wash, bathe in water; *lit.* to scoop out tank, குளிக்க. 5. To produce a tingling pain or itching in the body, ears, &c.; to work or gnaw—as worms; to cause smarting, &c.—as caustic on a sore, நோவுபடுத்த. 6. (*fig.*) To annoy, to cause great grief, heart-breaking, மனமுடைவுறுத்த.

குடைந்தெடுக்க, *inf.* To excavate, to scoop out.

குடைந்துபோட, *inf.* To eat—as a canker. 2. To scoop out; to hollow; to excavate.

குடைந்துகொண்டிருக்க, *inf.* To ache in the limbs or bones. 2. To gnaw, corrode; to eat by degrees.

குடைகரி, s. A concave piece of charcoal for melting very small piece of gold or silver.

குடைவண்டு, s. Perforating beetles, துர்வண்டு.

காதுகுடைய—காதைக்குடைய, inf. To clear the ears of wax. 2. To have itching or tingling pain in the ears.

நீர்குடைய-சுனைகுடைய, inf. To bathe. (p.)

குடைதல், v. noun. Excavation, தோண்டல். 2. A washing, குளித்தல்.

குடைவு, s. Hollow, a cavity, குகை. 2. v. noun. Excavation, &c.

குடைச்சல், v. noun. [prop. குடைதல்.] Pain imagined to resemble scooping.

கைகால்குடைச்சல், v. noun. Pain in the arms and legs.

சூலைக்குடைச்சல், v. noun. Pains in certain arthritical diseases.

குடைக்கிழங்கு, s. A plant, சிற்றரத்தை, Alpinia galanga minor.

குடைப்புல், s. A kind of grass, ஓர் புல், Andropogon barbatum.

குடோரி, s. A slit, scarification, கீற்று. 2. [in medicine.] Scarifying the skin of the skull and inserting a mercurial or other medical pill, over which is placed a pot of live coals, in cases of syncope, coma, epilepsy, &c., in order to revive suspended animation, மருந்துக்குடோரி. (Sans. Kuttara, cutting.) 3. Lead ore, ஈயக்கல். 4. Borax, வெங்காரம். 5. Mercurius sublimatus, வெள்ளைப்பாஷாணம். (M. Dic.)

குடோரிபண்ண—குடோரியிட—குடோரிவைக்க, inf. To perform the குடோரி operation of healing.

குட்டம், s. Depth; hollow, hole, ஆழம். 2. [a change of குண்டம்.] A tank, or pond, குளம். 3. One of the twelve districts in which vulgar, unpolished Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ் நாடுகளிலொன்று. 4. A plant, கோட்டம், Costus, L. 5. [a change of குள்ளம்.] The condition or state of being small, little, young, சிறுமை.

குட்டக்குறடு, s. [prov.] A kind of brazier's pincers, சிறுகுறடு.

*குட்டம்—குஷ்டம், s. Leprosy in general, embracing many kinds, தொழுநோய். Wils. p. 236. Kusht'a.

குட்டக்கரப்பன், s. A white scabby eruption or scurf spreading over the whole surface of the body.

*குட்டநாசனம், s. White mustard, வெண்கடுகு. Wils. p. 236. Kusht'anasana.

குட்டம்பிடிக்க, inf. To come on—as the leprosy; to be afflicted with leprosy. 2. To be covered with a scabby eruption.

குட்டம்பிடித்தவன்—குட்டரோகி—குட்டன், s. A leper.

நீர்க்குட்டம், s. Watery leprosy.

வெண்குட்டம், s. The white leprosy.

*குட்டாரி, s. A hill or mountain, மலை. (சது.) Wils. p. 227. Kut't'ara.

குட்டன், s. An infant, a babe, குழந்தை. 2. A son, மகன். 3. A kid or lamb, ஆட்டுக்குட்டி; [ex குட்டம், little.]

குட்டான், s. [prov.] A little ola-case, basket or sheath, of various forms and uses, சிறுஓலைப்பெட்டி; [ex குட்டம், little.]

குட்டான்கட்ட, inf. To tie a basket round a fruit to defend it from birds, &c.

கிலுகிலுப்பைக்குட்டான், s. A basket-rattle for children.

சுண்ணாம்புக்குட்டான், s. A toddy-man's chunam-basket.

பனங்கட்டிக்குட்டான், s. A small jaggery-basket.

பிடியரிசிக்குட்டான், s. A deep, little ola-basket in which handfuls of rice are daily deposited for the temple, or for other charitable purposes.

பூக்குட்டான், s. A small kind of cocoa-leaf flower-basket.

குட்டி, s. The young of elephants, horses, asses, goats, sheep, dogs, jackals, cats, swine, tigers, lions, bears, deers, elks, hares, monkeys, snakes, alligators, ichneumons, sloths, armadillos, sharks, &c.; also, the young of plantain-trees, and sometimes (local) the young of mango-trees, margosa-trees, coconut-trees, and jack-trees, ஆடுமுதலியவற்றின்குட்டி. 2. A little girl, சிறுபெண்பிள்ளை. 3. A child, in fondness, especially the youngest, குழந்தை. 4. [in gambling.] An additional coin or seed set down as a stake by a person who hits a wrong seed, coin, &c., ஓர்விளையாட்டில் அதிகமாகக்கட்டுங்காய். 5. [prov.] An additional sum claimed or allowed on a debt—as a share of the net profit, &c., ஆதாயம்; [ex குட்டம், little.]

குட்டிக்கழுதை, s. A young ass.

குட்டிக்கரடி, s. The whelp of a bear.

குட்டியாடு, s. A kid, a lamb.

குட்டியாடுகொழுத்தாலும்வழுவழுப்புத்தீராது...... Though a kid fattens, its lubricious quality does not cease; though a youth perform notable actions, they are commonly imperfect.

குட்டிபோட, inf. To bring forth—as brutes; to calve, to cub, to whelp, to foal, to kitten, to lamb, to litter, குட்டியீன. 2. [prov.] To put down a forfeited seed or coin in gambling at stakes to be played for, விளையாட்டிலதிகப்பந்தயமிடுக.

குட்டியிட, inf. To bring forth—as cats, dogs and bears.

குட்டியுண்டாயிருக்க, inf. To be big with young—as brutes.

குட்டிக்காணங்கெளிறு, s. A young காணங்கெளிறு fish.

குட்டிக்கிழங்கு, s. Small esculent roots growing about a large one, சிறியகிழங்கு.

குட்டித்தக்காளி. s. A kind of Physalis angulata, சிறுதக்காளி.

குட்டிப்பலா, s. A small jack-tree. 2. A species of jack-tree.

குட்டிவிளா, s. A kind of tree, ஓர்விளாமரம். 2. A shrub.

குட்டித்தாய்ச்சி, s. [vul.] A pregnant animal.

குட்டியப்பன், s. The father's younger brother, சிறியதகப்பன்.

குட்டிச்சாத்தன், s. (fem. குட்டிச்சாத்தி.) An elf, imp, a little goblin, invoked in performing juggling tricks, குறளி.

குட்டிச்சாத்திக்காரரன், s. An enchanter, sorcerer, one who is supposed to have power over a familiar spirit.

குட்டிப்பல், s. An extra or dwarf tooth.

குட்டிவிரல், s. A sixth or extra finger or toe, smaller than the proper size, ஐந்திற்குமிகமானவிரல்.

குட்டிச்சுவர், s. A short piece of wall adjoining a large building, சிறுசுவர். 2. (fig.) A worthless fellow, மடையன்.

காரியங்குட்டிச்சுவராய்ப்போயிற்று The thing has dwindled away, is come to nought.

குட்டிக்கம்பு, s. A small stick which children use in play.

குட்டிக்கொத்தான், s. [prov.] A kind of play with pebbles, ஓர்விளையாட்டு.

குட்டிபடல், v. noun. [prov.] Striking a wrong coin or seed in games. 2. Becoming pregnant—as a sheep, goat, or dog, சினைப்படல்.

குட்டியடிக்க, s. [prov.] To strike another coin, or seed than the one indicated.

குட்டிவைக்க, inf. [prov.] To hit the wrong coin, &c.—as குட்டியடிக்க. 2. To forfeit a coin, seed, &c., in gambling.

*குட்டிமம், s. Ground smoothed and plastered; floor plastered or paved, மெழுகுபூமி. Wils. p. 227. Kut't'ima.

*குட்டியம், s. A wall, சுவர். Wils. p. 227. Kud'hya.

குட்டிப்பிடுக்கி, s. A plant, சிற்றரத்தை, Alpinia galanga-minor, L. (M. Dic.) 2. A plant, கோட்டம், Costus, L. 3. A kind of grass or weed in rice fields, வயற்குடன் முளைக்குமோர்புல்.

குட்டினம், s. A plant, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa. (M. Dic.)

*குட்டினி, s. A short hump-backed, mischievous woman; one who sows discord, கூனி. 2. A bawd, a procuress, சக்கம்மாக்குமவள். Wils. p. 227. Kut't'inee.

குட்டு, s. Honor, மானம். (Rott.)

குட்டு, கிறேன், குட்டினேன், வேன், குட்ட, v. a. To cuff on the head, தலையிற்குட்ட. 2 (fig.) To cheat, overcome by fraud, சதிக்க.

குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக்கையினாலே குட்டுப்படவேண்டும். If cuffed at all, let it be with a jeweled hand; i. e. reproof from a worthy character is profitable.

வியாபாரத்திலேயவனைக்குட்டிப்போட்டார்கள்..... They have injured him in traffic.

காகம்அவன்தலையிலேகுட்டிப்போட்டது. The crow has cuffed him on his head.

காகக்குட்டிவிளையாடுகிறார்கள். The boys play crow-cuffing (a play in imitation of the cuffing of crows).

குட்டிக்கும்பிட, inf. To cuff the head, three times or more, and then raise the hands closed in worship.

குட்டு, v. noun. A blow with the fist on the head; a buffet, a cuff, தலையிற்குட்டுங்குட்டு.

குட்டுண்ண, inf. To be buffeted, cuffed, குட்டுப்பட.

குட்டுணி, s. An untractable, shameless fellow, cuffed about by every one, குட்டுண்பவன்.

குட்டல், v. noun. The act of cuffing.

குட்டுவன், s. A king of the ancient Sêra dynasty. See சேரன்.

குட்டை, s. Shortness, dwarfishness—as of a person, குள்ளம். 2. A pool or pond, சிறுகுளம். 3. A handkerchief, a small shawl, கைக்குட்டை. 4. [prov.] Stocks, either for the legs, or the hands, தொழுமரம். 5. A white scabby eruption, considered contagious, ஓர்குட்டநோய்.

குட்டையன், s. (fem. குட்டைச்சி.) A short man. 2. A person affected with the குட்டை eruption.

குட்டையாக்க, inf. To cut short, to curtail.

குட்டையாயிருக்க, inf. To be short.

குட்டைபோட—குட்டைமாட்ட, inf. To put in the stocks.

குட்டைபிடிக்க, inf. To be covered with the குட்டை eruption.

குணகண்டி, s. A winding plant, சிவதை, Convolvulus, L.

•குணகம், s. [in arith.] The multiplier, பெருக்குந்தொகை. Wils. p. 291. GUN'AKA.

•குணகாங்கியம், s. A work on Sanscrit grammar, ஓராரியநூல்.

•குணகாரம், s. (Sans. Gun'ahara.) Multiplication, பெருக்குக்கணக்கு.

குணகு, s. [a change of Sans. Kun'apu.] A devil, a goblin, பிசாசம்.

குணக்கு, s. Crookedness, flexture, curvature, கோணல்; [ex குட, crooked.] 2. Thwartness, opposition, thwarting, எதிரிடை. 3. The east, கிழக்கு.—Note. In the last sense, the word becomes குண to convey an adjective signification—as in குணகடல், குணதிசை, குணகாடு.

குணக்குப்பண்ண, inf. To thwart an undertaking; to cause difficulties in business, to throw obstacles in the way.

குணக்கெடுக்க, inf. To straighten a crooked thing.

நாயின்வாலைக் குணக்கெடுக்கலாமா. Is it possible to divest a dog's tail of its curl?

குணக—குணங்க, inf. v. n. To become bent or crooked, வளைய. 2. To sink, faint, fade, droop, சோர. 3. To be dejected; to feel uneasy; to be vexed, மனங்கசர.

குணக்க, inf. v. a. To bend, to incurvate, வளைக்க.

குணகோளார்த்தம், s. Eastern hemisphere; [ex கோளம், sphere, et அர்த்தம், half.]

குணட்டு, s. [prov.] Ear of corn. See கிணட்டு.

குணட்டு, கிறது, குணட்டினது, ம், குணட்ட, v. n. [prov.] To wanton, to wheedle, to speak amorously—as a courtezan, மயக்கிப்பேச. 2. To whine in jest; to speak saucily—as petted children, செல்லங்கொஞ்ச. 3. To caper about—as a dog, துள்ளிவிளையாட.

•குணபம், s. A dead body, a corpse, a carcass, பிணம். Wils. p. 227. KUN'APA. 2. A goblin or ogre, supposed to haunt cemeteries, and animate dead bodies, பிசாசம். (p.)

குணபவுணர், s. Rakshas, பிசிதவுணர்.

குணபாசி, s. [prop. குணபாசி.] A spirit, an imp, a goblin, பிசாசம்; [ex குணபம், et அச, eating, carcass-eater.]

குணபலம், s. A medicinal root, used for dysentery, அதிவிடையம்.

•குணம், s. Quality, attribute, property, பண்பு. 2. Disposition, temper, nature, தன்மை. 3. Good quality, moral or physical; proper temperament, virtue, நற்குணம். 4. Attribute, perfection, excellence—as of a deity, இலட்சணம். 5. Grace, beauty—as of a style or composition; merit, freedom from fault or defect—opposed to குற்றம், மேன்மை. 6. Wholesomeness, healthfulness, சுகம். 7. Soundness of intellect; normal state of the mental feelings, தெளிவு, புத்தி. 8. Indication, symptoms—as of a disease, வியாதியின்குறி. 9. Color—as a quality, நிறம். 10. Smoothness, மிருது. 11. Properties; functional powers or principles in nature, operative in all sentient beings; the sources of the disposition, &c., தத்துவம். 12. Thread, cord, string, &c., நூல், கயிறு. 13. A bow-string, நாணி. 14. Property of a thing—as proved by experiments; primitive, constitutional property, essence, original principle, சத்து. 15. [in physics.] Varieties, modifications, products of bodies, உடற்குணம். Wils. p. 291. GUN'A. 16. A water-pot, a pitcher—as குடம்.

குணத்தைமாற்றக் குருவில்லை. No guru can change the temper.

குணத்தோடேகேள். Hear me with a right spirit and patience.

குணநாடிக்குற்றமுநாடி. Having examined the excellencies and faults—as of a style, a speech, &c.

குணமதனைவிடேல். Hold to what is good and proper; cease not to show a good disposition.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளிகணமேயுங் காத்தலரிது. It is hard to divert, even for a moment, the anger of those who stand upon the mountain of virtue; i. e. who excel in virtue. (குறள்.)

அதிலுமிதுகுணம். This is better than that.

அவனுக்குத்தாய்தகப்பன்குணம்பிடிபடுகிறது. His parents' disposition and temper begin to be visible in him.

குணகுணி, s. [in gram. and log.] Attribute and subject—as in செந்தாமரை, where செம்மை is the attribute, குணம், and தாமரை the subject, குணி.

குணகுணிப்பெயர்கள், s. [in gram.] Abstract noun and subjective noun. (சங்.)

குணக்ஞன்—குணஞ்ஞன், s. A pleasant, good-natured, agreeable person; one of an excellent disposition, நற்குணமுள்ளவன். Wils. p. 291. GUN'AG'N'A.

குணக்குன்று, s. A virtuous man; lit. a mountain of excellent qualities.

குணக்கேடு, s. Bad temper, bad disposition; disobliging, unkind, கெட்டகுணம். 2. Fatal symptoms in diseases, அசாத்தியக்குறி.

குணக்கேடன்—குணங்கெட்டவன்—குணமில்லாதவன், s. An ill-natured person.

குணங்காட்ட, inf. To exhibit natural characteristic qualities, dispositions or propensities. 2. To betray symptoms—as diseases; to indicate good or bad weather—as seasons. 3. To betray mean descent, low caste, &c., by mean behavior.

குணங்குறி, s. Disposition, features, characteristics, குணமுங்குறியும்.

குணங்குறியறிய, inf. To know one's disposition and character.

குணங்குறியுள்ளவன், s. A man of good disposition, and other good characteristics.

குணசந்தி, s. [in gram.] A form of combining words of Sanscrit origin—as சுர and இந்திரன், make சுரேந்திரன், வடமொழிச்சந்தியொன்று.

குணசாலி, s. A good-natured man or woman; one of an excellent disposition.

குணசீலன், s. One abounding in excellent qualities.

குணசுபாவம்—குணப்பிரகிருதி, s. Natural disposition.

குணஷ்டை, s. Delinquency, defect, flaw, குணதோஷம். 2. Difficulty, trouble, தொந்தனை.

குணத்தன்மை, s. [in rhet.] Description of qualities, one of the four subdivisions of தன்மையலங்காரம்.

குணத்திரயம், s. The three properties in nature—purity, passion and darkness. Wils. p. 291. GUN'ATTRAYA. See முக்குணம்.

குணத்துக்குவர, inf. To grow better, to amend, to reform. 2. To recover from illness. 3. To be reconciled, இணங்க.

குணத்தொகை, s. See பண்புத்தொகை.

குணத்தொனி, s. The twang or sound of a bow-string.

குணநிதி, s. A benevolent, kind person, நற்குணநிறைந்தவன். 2. The Deity, கடவுள்.

குணபத்திரன், s. The Deity, கடவுள். 2 The name of the preceptor and guru of மண்டலவன் the author of Nighandu. 3. Argha, அருகன்.

குணபேதம், s. Change of disposition for the worse, degeneracy, குணவேற்றுமை. 2. Unfavorable symptoms in a disease, வியாதிவேற்றுமைக்குணம். 3. Abnormal state of the mental powers—as idiocy, insanity, &c.; derangement, மாறுபாடான குணம்.

அவன்குணம்பேதித்திருக்கிறது. He is changed for the worse.

குணப்பட, inf. To come to a right state, temper, disposition, &c.; to be changed for the better, to become tractable, docile, சீர்ப்பட. 2. To recover from sickness, to get well, சுகமடைய. 3. To improve—as crops, &c., to recover strength, to grow, to thrive, திருப்பட. 4. To reform, to amend in morals, to improve in disposition, character or habits, நடைதிருந்த. 5 [in Christian usage.] To be converted, to repent, to be penitent, மனந்திரும்ப.

குணப்படுத்த, inf. v. a. To improve, to make better, to correct, to reform, to restore to a good state, to health, &c.; to remedy, சீர்திருத்த. 2. To convert, மனந்திரும்பச்செய்ய.

குணப்பட்டவன், s. [in Christian usage.] One who has repented; a convert.

குணப்பண்பு, s. [in gram.] Sensible qualities of objects—as bitterness, whiteness—as distinguished from குறிப்புப்பண்பு, ideal quality, and தொழிற்பண்பு, acting quality. See பண்பு.

குணப்பிழை, s. Ill nature, bad temper or disposition, குணக்கேடு. 2. Ill success, பயனின்மை. 3. Unfavorable signs in disease, &c., அசாத்தியம்.

குணப்பெயர், *s.* [*in gram.*] Names of qualities; abstract nouns; denotative nouns signifying attributes only—as கருமை, அழகு—opposed to குணிப்பெயர்; பண்புப்பெயர். 2. Names either concrete or connotating, derived from abstract nouns—as கரியன், அழகன்.

குணமணி, *s.* One of an excellent disposition.

குணமறிய, *inf.* To know one's disposition. 2. To understand or ascertain the symptoms of a disease.

குணமாக்க, *inf. v. a.* To cure, heal; to restore to health. 2. To reform, to amend, to correct.

குணமாயிருக்க, *inf.* To be whole, well, sound; to be well-conditioned. 2. To be gratifying, pleasing, palatable.

குணம்மாற, *inf.* To change—as temper, disposition, character, symptoms, either for the better or worse.

குணமுங்குற்றமும், *s.* Good and bad, virtues and vices, beauties and defects, commendation and censure, &c.

குணமுடையவன்—குணமுள்ளவன், *s.* A kind-hearted, good-natured, generous man. 2. A well-bred man.

குணமுற்றவன், *s.* A good-natured man. குணமுற்றவன் மணமுற்றவன்; குணமற்றவன் மணமற்றவன். A good-natured man will be praised; but an ill-natured man, despised.

குணரத்நாகரன், *s.* One whose benevolence is like the sea; [*ex* இரத்நாகரம்.]

குணவதி, *s.* A very good-natured person. Wils. p. 292. GUN'AVATI.

குணவந்தன்—குணவான், *s.* A well-disposed person; one of a good disposition.

குணவதுதி, *s.* [*in rhet.*] A kind of அவநுதி figure, in which a property or quality universally predicated of an object is apparently denied, by affirming the opposite, either ironically or ambiguously.

குணவாகடம்—குணபாடல், *s.* A treatise on the signs and symptoms of diseases, நிவைத்தியநூல்.

குணவாகுபெயர், *s.* [*in gram.*] Names of qualities or attributes, used by metonymy for objects possessing those qualities or attributes—as in நீலமுடிதுளர்.

குணவாக்கு, *s.* Peculiar temper or habit.

குணவிலக்கு, *s.* [*in rhet.*] Negation of a property or quality in a person or thing from the presence of its opposite, நிலைக்கரம்.

குணவுவமம்—குணவுவமை, *s.* [*in rhet.*] A species of simile; similitude of qualities and properties. See பண்புவமை.

குணன், *s.* A man of good qualities, generally found in compounds—as in அறுகுணன், சற்குணன்.

குணாதீதம், *s.* Freedom from all properties, குணங்கடந்தநிலைமை.

குணாதீதன், *s.* God, He who is above all attributes; He whose attributes and perfections transcend our comprehension, கடவுள். Wils. p. 292. GUN'ATEE'TA.

குணாலயன், *s.* The deity—as the seat and source of all perfections, கடவுள்.

இனியகுணம், *s.* A pleasant temper or disposition.

நிர்க்குணன், *s.* The deity—as void of all properties, கடவுள். Wils. p. 474. NIRGUN'A.

சத்துவகுணம், *s.* The first of the three principles, or properties in nature. 2. Nobleness of mind; magnanimity. 3. The exalted disposition of an ascetic's mind by which he disdains worldly delights, greatness, honors, &c.

சற்குணம்—சுகுணம்—நற்குணம், *s.* A good disposition, kindness, benevolence, virtue.

சற்குணன்—சற்குணி, *s.* A virtuous person; a good-natured person.

சாத்தியகுணம், *s.* [*in medi.*] The condition or state of being curable; favorable symptoms; hopeful case.

குணி, *s.* One endowed with good qualities, a good-tempered person, சற்குணமுடையான். 2. [*in gram.*] A subject, any thing which possesses attributes or qualities—as distinguished from குணம்; also, the names of such things, பண்பி. 3. [*ex* குணம், bow-string.] A bow, வில். (சது.)

குணிப்பெயர், *s.* [*in gram.*] Concrete or subjective noun; a denotative name which signifies a subject only and not an attribute or quality—as மதுரை, தாமரை—opposed to குணப்பெயர்.

துர்க்குணம்—தீக்குணம், *s.* Bad disposition, ill-nature, vice.

நாய்க்குணம், *s.* Doggedness, rudeness, cynicalness.

பேய்க்குணம், *s.* Devilishness, foolishness.

மழைக்குணம், *s.* Sign or appearance of rain.

நாற்குணம், *s.* The four prevalent or prominent human qualities. These are subdivided, and four are ascribed to each sex. I. ஆடேகுணம், the masculine: 1. அறிவு, knowledge, intelligence, clear perception. 2. நிறை, equanimity, self-control. 3. ஓர்ப்பு, fortitude, firmness, decision. 4. கடைப்பிடி, confidence, full persuasion, perseverance. II. மகடேகுணம், the feminine: 1. நாணம், shyness, coyness, bashfulness—with regard to the other sex. 2. மடம், simplicity, weakness of intellect, want of clear perception. 3. அச்சம், timidity, fear, diffidence. 4. பயிர்ப்பு, delicacy; modesty; shrinking from what is mean or vile.

முக்குணம், *s.* The three principles in nature, *Satva*, *Raja*, and *Tama*, which are the ultimate source of all quality or character in man, and may be indefinitely developed and expanded. The more generic and prominent development is three-fold, making nine *gunas*. *Satva-guna*—goodness, produces illumination and mildness in thought, word and deed. Operating in these directions, it becomes an "unfailing and perfect light to the soul, arousing it and making it ready to eat the fruit of its own doings." *Raja-guna*—passion, produces for the soul the propensity to excessive occupation in thought, word and deed, and asperity in the same. By these means it prepares the soul to receive pleasure and pain, according to its *karmma* or the law of its fate. *Tama-guna* brings forth arrogance, that egotistic *guna* which says "there is none like me," &c., and wilfulness or depraved will. By these means it welcomes all sensual objects and brings them to the soul. The first stage in the soul's spiritual progress is a degree of self-knowledge by which it has a view of these *gunas* and its relations to them. To each of these *gunas* belong certain peculiar qualifications. I. சத்துவகுணம் or சாத்துவிகம். 1st. ஞானம், wisdom. 2d. அருள், grace. 3d. தவம், penance. 4th. பொறை, patience. 5th. வாய்மை, veracity. 6th. மேன்மை, greatness, excellence. 7th. மௌனம், silence, taciturnity. 8th. ஐம்பொறியடக்கல், restraint of the five senses. The *Satva* principle is the source of truth, and the predominance of it renders its possessor virtuous, gentle, devout, charitable, chaste, honest, &c. II. இராசகுணம் or இராசதம். 1st. மனவூக்கம், mental exertion. 2d. ஞானம், discretion. 3d. வீரம், fortitude. 4th. தவம், penance. 5th. தருமம், charity. 6th. தானம், liberality. 7th. கல்வி, erudition. 8th. கேள்வி, inquiry, instruction. The *Raja* principle is the source of sensual desire, worldly covetousness, pride and falsehood, and is the cause of pain. III தமகுணம் or தாமதம். 1st. பேருண்டி, rioting or banqueting. 2d. நெடுந்துயில், long sleep. 3d. சோம்பு, sluggishness. 4th. நீதிவழு, deviation from justice. 5th. ஒழுக்கவழு, deviation from virtue. 6th. வஞ்சம் deceit. 7th. மறதி, forgetfulness. 8th. பொய், lying, falsehood. 9th. கோபம், anger. 10th. காமம், lust, lasciviousness. 11th. கொலை, murder. The *Tama* principle is the source of folly, ignorance, mental blindness, worldly delusion, &c.—*Note.* These three *gunas*, according to the Agama school, are developed from Prakruti (மூலப்பிரகிருதி,) and constitute all those physical and psychical aspects, which, under the determining power of the will, form the functional qualities of an organized soul. (சிவ-சி.) In the Vedantic, idealist philosophy, the *gunas* are the ideal attributes of Mula-Prakruti which, in its turn, is but an illusion or mistaken representation of Brahm.

அறுகுணம்—இச்சுரன்முக்கியகுணம், *s.* The principal attributes of Isvara or God are six in number. 1. சர்வஞ்ஞத்துவம், omniscience. 2. சர்வேசுரத்துவம், supremacy. 3. சர்வநியந்திருத்துவம், pre-ordination. 4. சர்வாந்தரியாமித்துவம், omnipresence. 5. சர்வசத்திரத்துவம், unlimited creative power. 6. சர்வசத்தித்துவம், almightiness. (சது.) Another enumeration is—1. தன்வயத்தனாதல், self-existence. 2. முதலிலனாதல், eternity. 3. உடம்பிலனாதல், immateriality. 4. எல்லாரையுமுளனாதல், benevolence. 5. எங்கும்வியாபகனாதல், omnipresence. 6. எவற்றிற்குங்காரணனாதல், being the Creator of all things.—*Note.* The latter enumeration is found in Roman Catholic writings.

எண்குணம், *s.* The eight attributes of the deity. Authors differ in their enumerations and definitions of them. The enumeration of பரிமேலழகர், the commentator of the Cural, as agreeing with the Agamas, is:—1. தன்வயத்தனாதல், self-existence, independence. 2. தூயவுடம்பினனாதல், immaculateness. 3. இயற்கையுணர்வினனாதல், intuitive wisdom. 4. முற்றுமுணர்தல், omniscience. 5. இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றல், freedom from the snares and illusions to which a derived intelligence is exposed. 6. பேரருளுடைமை, unbounded

kindness. 7. முடிவிலாற்றலுடைமை, omnipotence. 8. வரம்பிலின்பமுடைமை, infinite happiness. Another enumeration, as given in Jaina books, is—1. கடைபிலாஞானம், infinite wisdom. 2. கடையிலாக்காட்சி, omniscience. 3. கடையிலாவீரியம், omnipotence. 4. கடையிலாவின்பம், boundless happiness. 5. நாமமின்மை, being nameless. 6. கோத்திரமின்மை, without descent. 7. ஆயுவின்மை, without age; eternal. 8. அந்தராயமின்மை, unobstructed.

குணலி, s. A plant, சீந்தில், Menispermum, *L.* (*M. Dic.*)

குணலை, s. A warrior's shout of triumph, joy, valor, or defiance, வீரகோஷக்குறிப்பொக்கரிக்கை. 2. (*Sans. Gun'ani.*) A dance with shouting, கூத்து.

குணலைக்கூத்தாட, *inf.* To dance with shouting.

குணலையிட, *inf.* To shout, கொக்கரிக்க. 2. To shout with dancing, கூத்தாட.

•குணனம், s. [*in arith.*] Multiplication, பெருக்கல். 2. Description, enumeration, விவரம். Wils. p. 291. GUN'ANA.

•குணனீயம், s. [*in arith.*] Multiplicand, பெருக்கப்படுந்தொகை. Wils. p. 291. GUN'ANEEYA.

குணும்பு, s. Merry sayings, drollery, idle jokes, கோமாளம்.

குணும்பு, கிறேன், குணும்பினேன், வேன், குணும்ப, v. n. To speak officiously, to insult, to taunt, to use invective, irony, sarcasm, &c., பழிபேச.

குணும்பி, v. A ludicrous, comical, droll fellow; a buffoon.

குணுலை, s. Dance with shouts—as குணலை.

•குணி, s. A lame person, a cripple, முடவன். (சிக.) Wils. p. 227. KUN'Y. See under குணம்.

குணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. (*from Sans. Gun'a, multiply.*) To multiply, எண்பெருக்க. 2. To estimate, to calculate, to compute, to reckon in general, கணிக்க. 3. To conjecture, to guess, உத்தேசிக்க.

குணித்துக்கொடு. You can compute and find it. (*p.*)

கிரகணங்குணிக்க, *inf.* [*local.*] To calculate eclipses.

குணித்தல், v. noun. The act of estimating, valuation, மதித்தல். 2. Multiplication, எண்பெருக்கல்.

குணிப்பு, v. noun. Estimation; conjecture on some ground or data; supposition, நினைப்பு.

குணிப்பானபொருள். The best thing or subject.

குணிப்புக்குமுப்பதுகாணும். At a guess there may be thirty.

குணிப்பானவன், s. A respectable person.

•குணிதம், s. [*in arith.*] The product, பெருக்கிக்கண்டபலம். 2. Times, turns, fold, மடங்கு. Wils. p. 292. GUN'ITA.

இரெட்டக்குணிதப்பட்டமுங்கும். It will suffer eight times as much. (சிவதன்மோ.)

குணில், s. A drum-stick, பறையடிக்குந்தடி. 2. A short stick or cudgel, குறுந்தடி. 3. Sling, கவண். (*p.*) (*from Sans. Kun'a, sounding &c.*)

குணு, s. A worm, a maggot, புழு. (சது.)

குணுகுணெனல்-குணுகுணுக்க-குணுகுணுத்துப்பேச, *inf.* To utter nasal sounds, நெலிக்குறிப்பு. 2. (*p.*) To whine, complain; to mutter, to grumble, முணுமுணென.

குணுகுணென்று பேசுகிறான். He speaks through his nose.

குணுக்கு, s. An ear-ornament for females, மாதர்காதணியிலொன்று. 2. A ring of lead or brass suspended in the ears to enlarge the perforation, குதம்பை. 3. Lead for a fish-net, வலையின்தொங்கிநிற்குமீயக்குண்டு. 4. (*M. Dic.*) Silver, வெள்ளி.

குணுக்குத்தடி, s. A club or a heavy stick with an iron ferrule.

குணுங்கர், s. The base, the vile, low castes, சண்டாளர். 2. Workers in skin, dressers of leather, தோல்வினைஞர். 3. (சது.) Drummers, தோற்கருவியாளர்.

குணுங்கு, s. A devil, an imp, பிசாசம்.

•குண்டகன், s. A son born in adultery, the son of a woman by another man while the husband is living, சோரபுத்திரன். Wils. p. 228. KUN'D'AHA.

குண்டக்கிரியம்—குண்டக்கிரியை, s. A kind of tune, one of the thirty-two new tunes of the Hindus, ஓர்ராகம்.

குண்டணி, s. [*vul.*] Backbiting, slander, calumny, குறளை.

குண்டணிக்காரன், s. Calumniator.

குண்டணிசொல்ல, *inf.* To backbite.

•குண்டம், s. A small pot, குடுவை. 2. A large pot, பானை. 3. A pool, well, &c., especially consecrated to some sacred purpose or person, குளம். 4. A deep hole, a pit, குழி. 5. A hole in the ground for receiving or preserving sacrificial fire, &c., ஓமமுதலியகுண்டம். Wils. p. 228. KUN'D'A.

குண்டமண்டலம், s. The mystic diagram about the sacred hole in the சிவபூஜை instruction, &c.

குண்டம்பாய—குண்டம்மிதிக்க, *inf.* To walk on fire—as persons under the influence of religious frenzy, in fulfilment of a vow, &c.

யாககுண்டம்—வேள்விக்குண்டம், s. A hole for sacrificial fire.

குண்டவண்டன், s. [*prov.*] A short, thick person.

குண்டோதரன், s. A short Bhuta with a large round belly in the army of Siva, பூதகணத்திலொன்று. 2. [*in burlesque.*] A great-bellied glutton, பெருந்தீனிக்காரன்.

குண்டோதரன்போலிருக்க, *inf.* To be full-fed, stuffed up; to have one's lap full.

குண்டலகேசி, s. An epic poem, being one of the five ancient classic poems in Tamil, ஓர்லக்கியநூல். See under காவியம்.

•குண்டலம், s. A kind of ear-ring, குழை. Wils. p. 228. KUN'D'ALA. 2. A ring, a circle, வட்டம். 3. Sky, the heavens, ஆகாசம். 4. Atmosphere; ether, ஆகாயம். (சது.)

குண்டலக்கடுக்கன், s. Large ear-rings.

குண்டலந்தரிக்க—குண்டலமணிய, *inf.* To put on the குண்டலம் ear-rings.

குண்டலன், s. Balapatra, wearing one ring, பலபத்திரன். 2. One who wears the குண்டலம் ear-rings, குண்டலந்தரித்தவன்.

•குண்டலி, s. A snake, பாம்பு. 2. A thorny kind of shrub, சீந்தில், Menispermum glabrum, *L.* 3. The posteriors, மூலாதாரம். 4. Kali, a form of Durga, காளி. 5. The mystic ஓம். Wils. p. 228. KUN'D'ALI. 6. A thorny shrub, இசங்கு.

குண்டலிசத்தி, s. Sakti, a form of Durga—as குண்டலி. 2. The goddess of the posteriors.

குண்டனி, s. A short, crooked and wicked woman, வசவி. (சது.)

குண்டன், s. [*local.*] A son born in adultery—as குண்டகன். 2. A slave, அடிமை.

குண்டாணிக்கொடி — குந்தாணிக்கொடி, s. A winding plant, ஓர்கொடி, Ipomœa bracteata, *L.*

•குண்டா, s. (*Tel.*) A shallowish water-pot with a small mouth, பானை. (*Sans. Kun'd'a.*)

குண்டாச்சட்டி, s. An earthen pan with a large mouth.

குண்டான், s. [*prov.*] An earthen pot of a particular size, ஒருவிதபானை. (*Sans. Kun'd'a.*)

குண்டான்சட்டி. s. An earthen pan with a broad mouth.

குண்டி, s. The buttocks, backside, fundament, seat, rump of an animal; any rump-like protuberance, ஆசனபக்கம். 2. The kidney, பிருக்கம். 3. The heart, இருதயம். 4. The roe or spawn of a fish, மீன்சினை. 5. The lower end of fruits, nuts, &c.; that opposite the stalk, பழத்தின்கீழ்ப்புறம்.

குண்டிகழுவ, *inf.* To wash after passing excrements.

குண்டிகழுவாதவர்கள், s. Those who do not wash themselves; a term of reproach given to Europeans—the practice being regarded as filthy.

குண்டிக்காய், s. Kidneys, பிருக்கம்.

குண்டிக்குப்பின்னேபேச, *inf.* To backbite, to speak ill of one behind his back; *low, and in anger.*

குண்டிக்கொழுப்பு, s. Pride, wantonness, arrogance, sauciness, insolence.

குண்டிச்சீலையைப்போட்டுக்கடக்க, *inf.* [*prov.*] To take an oath by stepping over the cloth taken from the waist; as practised by the lower castes.

குண்டிமண்ணைத்தட்டிவிட்டோட, *inf.* [*prov.*] To leave, renounce or desert a person, thing, &c.; *lit.* to wipe off the dust of the buttocks and run away, விட்டோட. 2. To outwit, to out-scheme, to out-do another in cheating, &c., தந்திரத்திலேவெல்ல.

குண்டியடிபடவிழ, *inf.* To fall on the buttocks from a height.

குண்டியும்வாயும்பொத்த, *inf.* To stand in great awe of a person; to be much afraid; *lit.* to stop the mouth by one hand and put the other behind to save a kick, &c.

குண்டியெலும்பு, s. The os sacrum, ஆசனவெலும்பு.

குண்டிவற்ற, s. *inf.* [*prov.*] To be reduced as the mettle, arrogance; *lit.* the buttocks to be dry, பெருமையடக்க.

•குண்டிகை, s. The student's or ascetic's water-pot, கமண்டலம். Wils. p. 228. KUN'D'IKA.

குண்டியம், s. Slander, குறளை. 2. Exposure of secrets, இரகசியங்களைத்தூற்றல். 3. (Rott.) Falsehood, lying, பொய்.

குண்டில், s. A small field or lot, சிறுசெய். 2. The back, முதுகு.

குண்டிலேற, inf. [prov.] To ride on another's back—as in certain plays among boys.

•குண்டினம்—குண்டினபுரம், s. The city of Damayantee (தமயந்தி), the heroine of நைடதம்; the modern Condavir, விதர்ப்பம். Wils. p. 228 KUN'D'INA.

குண்டு, s. A ball of stone, wood or metal; any thing globular and heavy, திரண்டவடிவு. 2. A cannon-ball, a bullet, &c., பீரங்கிக்குண்டு. 3. A bolus of bang or other narcotic drug, கஞ்சாமுதலியவற்றிற்செய்தஉருண்டை. 4. Depth; deep water, ஆழம். 5. A sinking in, a hollow; lowness, தாழ்வு. 6. A stone, or the testicles of beasts, விதை. 7. A stallion, குண்டுக்குதிரை. 8. [prov.] A small field or lot—as குண்டில், சிறுசெய்.

குண்டாய்த்திரட்ட, inf. To make globular, or round as a ball.

குண்டடித்தல், v. noun. Playing with cannon-balls; a play among young men. 2. Taking bang.

குண்டுபட, inf. To be wounded with a ball.

குண்டுக்காயம், s. A gun-shot wound.

குண்டுபோட, inf. To fire a ball from a cannon. 2. To fire a cannon.

குண்டுபோட்டுச்சுட, inf. To fire with a ball.

பீரங்கிக்குண்டு, s. Cannon-ball.

விடிகுண்டு, s. Morning-gun.

வெடிகுண்டு, s. A bomb.

குண்டுக்குழல் — குண்டுக்குழாய், s. A small cannon. 2. A kind of blunder-buss, a gun for bullets, a fusee.

குண்டுக்கிராமம், s. A village within gun-shot.

குண்டுப்பொலீஸ், s. Town-police, whose authority extends to places within gun-shot.

குண்டுங்குழியுமாயிருக்க, inf. To be uneven.

குண்டுமருந்து, s. Bullet and gun-powder.

குண்டுச்சம்பா — குண்டைச்சம்பா, s. A kind of round paddy, கொரிகுறும்பை நெல்.

குண்டுரோசனை — குண்டோசனை, s. An odoriferous root, growing in circular masses, used as a drug, ஓர்மருந்துக்கிழங்கு.

குண்டுச்சுழி, s. The crescent-like prefix, ெ, used in certain compound characters—as in கெ, கொ.

குண்டூசி, s. A pin; lit. needle with a round head.

குண்டெழுத்து, s. A full, round hand.

குண்டெழுத்தாணி, s. A style with a knob at the top, as a weight to assist the writer.

குண்டுக்கட்டு, v. noun. Binding one's neck and heels like a ball.

குண்டுப்பிணையல், v. noun. [prov.] A kind of hinge.

குண்டுக்குதிரை, s. A stallion—as குண்டு.

குண்டுக்கழுதை, s. A he-ass.

குண்டுக்காளை, s. [local.] A fat, stone bullock.

குண்டுச்சட்டி, s. A deep, earthen vessel for the kitchen. 2. A kind of chatty-pan.

குண்டுவட்டில், s. A deep dish of brass, tin, &c.

குண்டடியன், s. A male panther; a leopard.

குண்டேறு, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

•குண்டு, s. [a change of குண்டம்.] A pool, a basin of water, சிற்றுடாகம். 2. A pit, a hole in the ground, குழி.

குண்டை, s. A bull, an ox, எருது. 2. Taurus of the zodiac, இடபவிராசி. 3. [prov.] An earthen-pot, a chatty, சட்டி. 4. The சுரை creeper.

இடதுகுண்டை, s. The near-ox, the ox on the left side.

முன்னேர்க்குண்டை, s. The foremost yoke of oxen.

வலதுகுண்டை, s. The off-ox, the ox under the right side of the driver.

குண்டைச்சட்டி, s. See குண்டுச்சட்டி.

•குண்ணியம், s. Multiplicand, பெருக்கப்படுந்தொகை. 2. Nature, quality, property, disposition, பொருட்டன்மை. Wils. p. 292. GUN'YA.

குதக்கு, கிறேன், குதக்கினேன், வேன், குதக்க, v. a. To stuff the mouth with food, to mumble victuals.

குதக்கேடு, s. [prov. vul.] Inferiority; insipidness; immorality, குணக்கேடு. See குதனம்.

குதட்டு, கிறேன், குதட்டினேன், வேன், குதட்ட, v. a. To chew, மெல்ல. 2. To turn food about in the mouth—as calves or old persons; to munch, குதப்ப.

குதட்டுகை, v. noun. Munching, chewing—as a beast.

குதப்பு, கிறேன், குதப்பினேன், வேன், குதப்ப, v. a. [vul.] To move about food in the mouth, to mumble, munch, champ, குதட்ட. Compare the verb உதப்பு.

குதம், s. Onion, வெங்காயம். 2. [prov. for.] Go-down, store, கிடங்கு. 3. Plenty, abundance, மிகுதி.

•குதம், s. The anus, பாயுரு. Wils. p. 293. GUDA. 2. Sacrificial grass, தருப்பை, Saccharum, L. Wils. p. 229. KUTHA.

குதம்பு, கிறேன், குதம்பினேன், வேன், குதம்ப, v. a. [prov.] To wash cloth gently, causing the water to bubble up, தண்ணியலைச. 2. To wash the fibres, skin, &c., of palmyra fruits, to get out the remaining pulp, பனங்கோலலைச. 3. v. n. To boil up, to bubble up—as boiling water, கொதிக்க. 4. (fig.) To be enraged, to be furious, சினக்க.

குதம்பை, s. An earthen ear-ring, worn to enlarge the perforation, காதுதொடை. 2. A kind of ear-ring, தொங்கணி.

குதம்பைபோட—குதம்பையிட, inf. To put earthen rings in the ears to enlarge the perforation.

குதம்பைச்சித்தர், s. One of the சித்தர்.

•குதரம், s. A hill, a mountain; lit. sustainer of the earth—as பூதரம். (அமரகே.)

குதர், கிறது, ந்தது, குதரும், குதர, v. a. To separate, to adjust, to disentangle—as the birds their feathers, பிரித்தக்கோத. (p.)

குதர், s. Separation, பிரிவு.

குதர்செய்ய, inf. To lay open, to tear open; to separate, dishevel, scatter.

குதர்செல்ல, inf. To deviate, to miss the way. (இலியவசரப்பு.)

•குதர்க்கம், s. Unfair argumentation; disputation, cavilling, sophistry, முறைகேட்டதர்க்கம்; [ex கு, bad. et தர்க்கம், dispute.] 2. [local.] Impediment in business, embarrassment, குந்தகமே.

குதர்க்கக்காரன—குதர்க்கி, s. An unfair disputant, a caviller, a sophist, a wrangler.

குதர்க்கம்பண்ண—குதர்க்கம்பேச, inf. To cavil, to wrangle, to use sophistry.

குதலை, s. Lisping or prattle of children, மழலைச்சொல். 2. Soft talk, pleasant prattle—as of females, மாதருடையமொழி. 3. A simpleton, a weak-minded person, an ignorant fellow, மூடன். (பாரதிபம்) 4. [prov.] Unreasonable objection, எதிர்ப்பை.

குதலைகொஞ்ச, inf. To prattle, to lisp or talk imperfectly.

குதலைவார்த்தை, s. Prattling words; lisping. 2. Altercation.

குதறு, கிறேன், குதறினேன், வேன், குதற, v. a. [prov.] To dig up and scatter, to tear or scratch up and scatter abroad—as fowls, சிதற. 2. To stir up, to loosen, to hollow—as earth about plants, &c., கிண்ட. 3. v. n. To become loose, rough, deranged, dishevelled—as the hair, &c., குலைய.

கிண்டிக்குதறிப்போட்டான். He has dug up and scattered the earth.

குதனம்—குதனை—குதனைக்கேடு, s. [prov.] Negligence, carelessness; slovenliness, clumsiness, awkwardness, dirtiness, filthiness, தப்புரவின்மை. 2. Want of dexterity, or address, சதுரியமின்மை.

குதாயிடை, s. [vul.] Embarrassment, impediment in business, தடை.

காரியக்குதாயிடைபட்டிருக்கிறது. The business lies undone, or is embarrassed.

குதானன், s. A creeper, தாளி, Convolvulus, L. (M. Dic.)

குதி, s. Heel—as of the foot, a shoe, &c., காலின்குதி. See under the verb குதி.

குதிகால் — குதிக்கால் — குதிங்கால், s. The heel, கட்குதி.

குதிங்காலிலேறைக்க, inf. To run through the heel—as a thorn.

குதிங்காலிலேபட, inf. To wound the heel; to pierce the heel.

குதிங்காற்சிப்பி, s. [local.] The heel-bone.

குதிங்கால்நறுக்க, inf. To deprive one of his heels; i. e. to debilitate, enervate.

குதிப்பிளவை—குதிக்கள்ளன், s. [prov.] A boil on the heel, குதியில்வரும்புண்.

குதிமுள், s. A spur, குதிரைமுள்.

குதியாணி, s. A corn on the heel, குதிங்காலிலுண்டாகுமாணி.

குதிவாதம்—குதிங்கால்வாதம், s. Neuralgia in the heels.

குதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To jump, leap, spring, bound, skip; to leap from, to rebound, பாய. 2. To spirt out, splash up—as water; to spring, to be brisk or active—as quicksilver, இரசமுதலியனகுதிக்க. 3. (*fig.*) To be boisterous, frolic, haughty, arrogant, பெருமையிலேஷுன்ன. 4. *v. a.* To pass over, to leap over, கடக்க. 5. To surpass, overcome, to escape from, கடந்துபோக.

குதித்துக்குதித்துமாவிடித்தாலும்புழுக்கைக்கொருகொழுக்கட்டைபே. Though the poor maidservant beat flour ever so hard and briskly, she will have but a small கொழுக்கட்டை cake.

குதித்துப்பாய, *inf.* To leap over, to leap down from a carriage, &c. 2. (*fig.*) To be insolent or wanton, to be unjust, cruel, &c.

குதித்துவிழ, *inf.* To jump into, to plunge, to dive. 2. To jump down from a height.

குதி, *v. noun.* A jump, a leap, jumping, குதிப்பு. 2. Energy, exertion, முயற்சி.

குதிகொள்ள, *inf.* To frisk, to leap, to play about, to revel, sport, frolic, &c., through intoxication or excessive mirth; to be jolly, high-spirited, ஆனந்தக்கூத்தாட. 2. To dwell and sport with one—as the goddess of prosperity; to abound—as prosperity, felicity, செல்வமுதலியபெருக. 3. To be excessive, to exceed bounds, to overflow, அளவுகடக்க.

கூற்றைக்குதித்துய்க்கைகூடும். It is possible even to overcome the god of death. (*p.*)

குதிப்பு—குதிபன், *v. noun.* Jumping, leaping; a jump, குதிக்கை. 2. (*fig.*) A display of haughtiness and arrogance.

மற்றையர்க்கெல்லாம் வெஞ்சமற்குதிப்பரிது..... Others will find it difficult to escape from the cruel Yama.

குதிப்பு, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன். See under the verb குதி.

குதிரை, *s.* A horse, பரி. 2. Timbers, used in cable-making, கயிறுமுறுக்குங்கருவி. 3. The bridge of a violin or other stringed instrument, யாழின்உறுப்பு. 4. Cock of a gun, துப்பாக்கியிலோருறுப்பு. 5. The prop of an embankment, கரையடைக்குமரம். 6. A wooden frame, for casks, &c., குதிரைமரம். 7. The sparrow, ஊர்க்குருவி. 8. The mango tree, மாமரம். குதிரை is employed to denote a mango tree, because its synonym, கொக்கு is a synonym of மாமரம். This is sometimes allowed in poetry.

மண்குதிரையைநம்பியாற்றில் இறங்கலாமா? Can one mount a clay-horse and descend into a river?

குதிரைக்கடிவாளம்-குதிரைவாய்க்கருவி, *s.* A bit; a bridle for a horse.

குதிரைக்கல்லணை—குதிரைச்சேணம், *s.* Saddle for a horse.

குதிரைக்கழுத்துவட்டவார், *s.* Harness or trace for a horse. (*Rott.*)

குதிரைக்கௌசனை—கவிசனை, *s.* A horse-cloth or caparison.

குதிரைச்சம்மட்டி—குதிரைச்சவுக்கு, *s.* A horse-whip.

குதிரைவாய்வட்டம், *s.* A horse's head-stall or head-rope—as குசை.

குதிரைப்பிடரிமயிர், *s.* The mane of a horse.

குதிரையிலத்தி — குதிரைலத்தி — குதிரைவிட்டை, *s.* Horse-dung.

குதிரைவாய்நுரை, *s.* The foam of a horse.

குதிரைக்குளம்பு, *s.* A horse's hoof. 2. A kind of plant, சிற்குளிரி. (*M. Dic.*)

குதிரைமட்டம், *s.* [*vul.*] A spirited kind of pony.

குதிரைமறி, *s.* A filly, குதிரைக்குட்டி. 2. A mare, பெட்டைக்குதிரை.

கோளிகைக்குதிரை—பெட்டைக்குதிரை, *s.* A mare. See கோளிகை.

வரிக்குதிரை, *s.* A horse that is not saddled, சேணம்போடாதகுதிரை.

வெள்ளைக்குதிரை, *s.* A white horse. 2. [*in burlesque.*] Lice in clothes, சீலைப்பேன். 3. Toddy, கள்.

குதிரைநடை, *s.* The pace of a horse.

குதிரையோட்டம், *s.* The race of a horse, குதிரைநடை. 2. The fleetness of the horse, குதிரைவேகம்.

குதிரைப்பாய்ச்சல், *s.* A horse's gallop.

குதிரைவேகம், *s.* Swiftness of a horse.

குதிரைமசாலை, *s.* A mash; a composition of certain ingredients, used as medicine for horses.

குதிரைச்சாலை — குதிரைமால் — குதிரைலாயம், *s.* A horse-stable.

குதிரைச்சீட்டு, *s.* [*prov.*] A lottery ticket, a raffling ticket, பந்தயச்சீட்டு.

குதிரைப்படை, *s.* Cavalry—as one of the four constituents of a complete army.

குதிரைப்பந்தயம், *s.* A horse-race.

குதிரைப்பந்தி, *s.* A row or stud of horses; also, the place where they are kept.

குதிரைப்பரீட்சை, *s.* Training of a horse for war. 2. Practice of horse-riding.

குதிரைமார்க்கம், *s.* A horse-course, a path for horses.

குதிரைவையாளிவீதி, *s.* A place or street in which horses are trained.

குதிரைக்காரன், *s.* A horse-keeper, a groom. 2. The owner of a horse. 3. A cavalier, a horseman.

குதிரைச்சாணி, *s.* Horse-dung, குதிரைவிட்டை. 2. A horse-keeper, குதிரைக்காரன். 3. A horse-doctor, a farrier, குதிரைவைத்தியன்.

குதிரைமாறி, *s.* A petty horse-dealer. 2. (*fig.*) An underhand dealer.

குதிரையாளி, *s.* A cavalier, trooper. 2. (*Rott.*) Bhairava, வைரவன். See கருங்குதிரையாளி.

குதிரைராவுத்தன், *s.* A horse-man, a trooper.

குதிரைவீரர், *s.* (*pl.*) Cavalry, troopers, cavaliers.

குதிரைமாற்ற, *inf.* To relieve horses by taking a relay.

குதிரைமேலேபோக—குதிரையேறிப்போக, *inf.* To ride on horse-back.

குதிரையேற, *inf.* To ride a horse. 2. To ride on another, in play.

குதிரைவிட, *inf.* To race with horses. 2. To set off in a gallop or trot.

குதிரைவிலை, *s.* An enhanced price; *lit.* horse price.

குதிரையிலக்கணம், *s.* A description of the nature, properties, classification, marks, &c., of horses.

குதிரைவலி—குதிரைவலிப்பு, *s.* A kind of spasmodic affection, attended with severe convulsions sometimes attacking women after childbirth.

குதிரைப்பட்டை, *s.* [*local.*] A beam, placed under the roof of a house to support the tiles.

குதிரைமுகம், *s.* The prop of an embankment. 2. (*Rott.*) The shin-bone, கணைக்கால்.

குதிரைப்பற்பாஷாணம், *s.* Red orpiment, or realgar arsenic.

குதிரைப்பயிரி — குதிரைப்பசிரி, *s.* A plant, Trianthema crystallina, *L.*

குதிரைப்பிடுக்கன், *s.* The name of a tree, ஓர்மரம், Sterculia fœtida, *L.*

குதிரைகொல்லி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Convolvulus tridentatus, *L.*

குதிரைமசாலி, *s.* A kind of tree, தேன்மரம்.

குதிரைவாலி, *s.* A creeping, spreading plant, Convolvulus tridentatus, *L.*

குதிரைவாலிச்சம்பா, *s.* A kind of paddy, ஓர்சம்பாநெல்.

குதிரைவாலிச்சாமை, *s.* A corn, the seeds of which are eaten, Panicum semiverticillatum. (*Nob.*)

குதிரைவாலிப்புல், *s.* A grass, Panicum brizoides, *L.*

குதிரைச்சில்லு, *s.* [*prov.*] A play among boys, in which the winning party ride on the losing party.

குதிர், *s.* A large rice-vessel, made of clay and dried, நெல்முதலியவைக்குங்கூடு.

ஐயாகதிர்ப்போலேஅம்மாகுதிர்ப்போலே. The man is as thin as a spike, but the wife as big as a jar.

குதிர்தல் — குதிர்படுதல், *v. noun.* [*vul. prov.*] Being rectified, put in order, settled, செவ்வைப்படுதல்.

•**குதூகலம்—குதூகலம்**, *s.* [*vul.* குதுகுலம்.] Joy, transport of joy, அகக்களிப்பு. Wils. p. 228. KUTOOHALA.

குதுகலங்கொள்ள, *inf.* To have satisfaction of mind, to be pleased.

குதுகலிக்க—குதுகுலிக்க, *inf.* To express signs of joy or approbation, களிக்க.

குதுகுதெனல், *v. noun.* Feeling feverish, and having a slight shivering.

குதும்பகர், *s.* A plant, தும்பை, Phlomis Indica, *L.* (*M. Dic.*)

குதுவை, *s.* (*Tel.* కుదవ, Brown, p. 213.) A pawn, mortgage, அடகு.

குதுவைவைக்க, *inf.* To pawn, to mortgage.

குதை, *s.* A bow, a loop, a running knot, a button or clasp for bracelets, &c., பணிப்பூட்டு. 2. The notch at the end of a bow to secure the loop of a bow-string, விற்குதை. 3. The bottom of an arrow, அம்பின்குதை.

குதையாணி, *s.* [*in jewelry.*] A fastening pin or bolt.

குதைமணி, *s.* A kind of button.

குதைமுடிச்சு, *s.* The button for a running knot or noose.

குதைபோட-குதைமாட்ட—குதையிட, *inf.* To button, to fasten with a button.

குதையவிழ்க்க, *inf.* To loose the button.

•குதை, s. Hunger, பசி. Wils. p. 266. Kshutha.—*Note.* This word is, by some mistake, defined in some books, பாசி (moss) instead of பசி.

குத்தகை, s. A contract, job; farming out, lease, rent, கடிசல். 2. (*fig.*) Monopoly, sole possession or right of use, பாத்தியதை வாரம்.

குத்தகைக்காரன், s. A contractor, a renter; a lessee.

குத்தகைக்காணி-குத்தகைநிலம், s. Land taken by lease.

குத்தகைச்சரக்கு, s. Contracted goods.

குத்தகைப்பணம், s. Money, collected, or paid by a government-renter.

குத்தகைவேலை, s. Work by the job or contract.

குத்தகைச்சீட்டு, s. A bond of lease, rent, &c.

கள்ளுக்குத்தகை, s. Toddy-rent.

சாராயக்குத்தகை, s. Arrack-rent.

குத்தகைகொடுக்க-குத்தகைக்கடைக்க-குத்தகைப்பாக்கொடுக்க, *inf.* To let out, to farm or lease out land.

குத்தகைகொள்ள — குத்தகையெடுக்க, *inf.* To purchase government-rents, &c.

குத்தகைபேச-குத்தகைபாப்பேச, *inf.* To treat for a lease, a job, &c.

குத்தகைபாய்வாங்க — குத்தகைவாங்க, *inf.* To take by paying rent; to take a piece of ground or any thing, at a stipulated rate.

குத்தகைமாற, *inf.* To close—as the period of rent, lease, &c.

குத்தகைவிற்க, *inf.* To sell the government-tithes, ferries, revenues, &c., commonly by auction.

குத்தகைபொருந்த-குத்தகைபாகப்பொருந்த, *inf.* To contract for work by the job.

குத்தாசம், s. Assafœtida, பெருங்காயம். (*M. Dic.*)

குத்தாலம், s. A tree, காட்டாத்தி, Bauhinia parviflora, *L.* (*M. Dic.*)

குத்தாலா, s. A medicinal plant, கடுரோகிணி, Helleborus niger, *L.*

குத்தி, s. A log of wood, &c. See குற்றி. 2. *adj.* [*prov.*] Thick, plump; short and stout, குறும்பான.

•குத்தி, s. Restraint, check, repression, அடக்கம். Wils. p. 293. Gupti. 2. Earth, ground, soil, மண்; [*ex* கு. earth.] 3. A cruet or vial for oil, ointments, &c., சிறுகுப்பி; [*ex* Kutee, oil bottle.]

எண்ணெய்க்குத்தி, s. A cruet, or a small brass-pot, for oil.

குத்திக்கொல்லர், s. [*prov.*] A class of persons, armed with the வில்லாணி bow, employed to carry treasure, பணங்கொண்டுபோவோர். Compare குத்திக்கொல்வோன் under the verb குத்து.

•குத்திரம், s. Deceit, guile, dis-ingenuity, insincerity, craftiness, subtility, knavery, வஞ்சகம். 2. Lying, falsehood, பொய். Wils. p. 229. Kudra. 3. Cruelty, inhumanity, குரூரம். Wils. p. 266. Kshudra. 4. A hill, a mountain, மலை. Wils. p. 229. Kudhra. 5. [*vul.*] Sarcasm, irony, any cutting remark, insinuation, or allusion, சுடுசொல். 6. (சது.) Celerity, speed; intensity, தீவிரம். 7. Hemp, சணல். (*M. Dic.*)

குத்திரக்காரன்—குத்திரமுள்ளவன்—குத்திரன், s. A knave, a crafty fellow; one who uses sarcasm.

குத்திரப்பேச்சு — குத்திரமானவார்த்தை, s. Sarcastic language.

குத்திரவித்தை, s. Craftiness, subtleness, knavery. 2. Sorcery, magic.

குத்தினி—குத்துனி, s. [*vul. for.*] A kind of striped silk, நூல்பட்டுச்சேலை.

குத்து, s. Hemp—as குத்திரம், சணல். (*M. Dic.*) See under the verb குத்து.

குத்து, கிறேன், குத்தினேன், வேன், குத்த, *v. a.* To punc ure, prick, penetrate; to bore, perforate, ஊசிமுதலியவற்றாற்குத்த. 2. To stab, to thrust, to pierce, கட்டிமுதலியவற்றாற்குத்த. 3. To pound in a mortar, to comminute, உலக்கையாற்குத்த. 4. To crack, to crush, smash, நெரிக்க. 5. To strike with the fist; to cuff, buffet, box, கையினாற்குத்த. 6. To efface a writing by dotting it with a style, &c., கிறுக்கிக்குத்த. 7. To drop; to pour out a small quantity, எண்ணெய்முதலிய குத்த. 8. To gore, கொம்பினால்முட்ட. 9. To pick or strike—as a stork, a crow, &c., பறவைகுத்த. 10. To mark by pricking, dotting, &c.; to dot, to point, புள்ளிகுத்த. 11. To stamp, to impress, முத்திரைமுதலியகுத்த. 12. To dig, dig up, dig out, கிண்ட. 13. (See the verb கொய்) To pluck, பறிக்க. 14. To ram down—as in a gun, துப்பாக்கியைக்கெட்டிக்க. 15. To bury in the ground—as certain seeds, விதையூன்ற. 16. To plant, set, place, நட, நிறுத்த, வைக்க. 17. To use sarcastic allusions, to employ invectives, சுடுவார்த்தைபேச. 18. To thwart, to defeat—as a design; to oppose—as a measure or scheme, தடைசெய்ய. 19. [*vul.*] To coagulate milk, பிரைகுத்த. 20. *v. n.* To throb, to ache, வலிமுதலியகுத்த.

குத்தலாய்க்குத்திப்பேசினான். He has indirectly made a sarcastic allusion to me.

அயலான்கையைக்கொண்டே பயல் கண்ணைக் குத்தினான். He has taken hold of his neighbor's hand, and thrust it into his eyes; i. e. he has employed his neighbor's means to injure him.

குத்தித்தைக்க, *inf.* To sew through and through.

குத்துக்கோல், s. A horse or ox goad, தாற்றுக்கோல். 2. A pike-staff, முட்கோல்.

குத்துமுள், s. A spur, குதிரைமுள்.

குத்துவாள், s. A dirk, a hand-dart or bayonet, உடைவாள்.

குத்திட்டி, s. A poniard.

குத்துவல்லயம், s. A hand-javelin—opposed to எறிவல்லயம்.

குத்தூசி, s. A kind of wooden needle, for roofing or hedging.

அம்மைகுத்த, *inf.* To vaccinate.

பச்சைகுத்த, *inf.* To tattoo; *lit.* to puncture and insert a blue dye.

பல்லுக்குத்த, *inf.* To pick the teeth.

மூக்குக்குத்த, *inf.* To perforate the nose.

குத்திக்கொல்வோன், s. One who kills another by stabbing, an assassin.

குத்துக்கொம்பு, s. [*prov.*] Perpendicular horns.

குத்துக்கரணம், s. A somerset.

நிலைக்குத்த, *inf.* To be set in or fixed—as the eyes of one just breathing his last.

சாந்துகுத்த, *inf.* To pound chunam or mortar.

நெல்லுக்குத்த, *inf.* To pound paddy.

பேன்குத்த, *inf.* To crack or crash lice.

குரும்பைகுத்த, *inf.* [*prov.*] To pluck young cocoanuts, &c.

அள்ளிக்குத்த, *inf.* [*prov.*] To give liquid food stintingly. 2. To drop a little water on plants, &c.

குத்துவலி—குத்துக்குடைச்சல், *v. noun.* Throbbing or pinching pain, stitches.

குத்திப்பேச, *inf.* To make a cutting remark.

குத்தியள்ள, *inf.* To take up grain, &c, by thrusting the hands in perpendicularly.

குத்தல், *v. noun.* Puncturing, pricking—as one of the eight kinds of impressions perceived by the sense of feeling. 2. Ramming; thrusting, stabbing, &c.

குத்தாணிக்கு, s. [*local.*] Withe, cord, &c., inserted in the hole of a குத்தூசி needle.

குத்து, *v. noun.* Pounding in a mortar, உரலிற்குத்தல். 2. A blow with the fist, a cuff, a buffet, a box, கைக்குத்து. 3. A thrust, a stab; a puncture, a prick, an incision, a goading, கட்டிமுதலியவற்றாற்குத்தல். 4. The peck of a stork, மூக்கினாற்குத்தல். 5. An acute, throbbing, twinging pain, நோவு. 6. A dot, a point, a tittle; a spot—commonly with a pointed instrument, புள்ளி. 7. A double handful of grain, &c., the hands being thrust in perpendicularly. 8. [*prov.*] A handful, ஒரு கையளவு. 9. Perpendicularity, steepness—as in செங்குத்து.

குத்துண்டுபோவாய் — குத்துண்பாய். May you be stabbed—*an imprecation.*

ஒருகுத்துச்சோறு. A double handful of boiled rice, with the hands thrust in perpendicularly.

குத்துமி, s. Husk—as separated from rice by pounding.

குத்துவெட்டு, s. Stabbing and maiming—either in scuffles, robbery or war. 2. Dots and strokes—as erasures, பிழைபட்டதைக்கிறுக்கித்தள்ளல்.

குத்துப்பாடு, *v. noun.* Censuring or charging one with a fault; violent contention; *lit.* piercing, retortion.

அந்தவேலையோடேகுத்துப்பாடுசொல்லுகிறான். He finds fault with the work.

குத்துக்காயம், s. A wound by a stab; a stab.

அடப்புக்குத்து, s. [*prov.*] Stabbing in the ribs, விலாக்குத்து.

தலைக்குத்து—மண்டைக்குத்து, s. Piercing pain in the head; head-ache.

முலைக்குத்து, s. Piercing pain in the breast.

முலைக்குத்தைஅறியுமோகுழந்தைப்பிள்ளை. Does the babe know the mother's breast-ache?

குத்துண்ண, *inf.* To be beaten, pierced, stabbed, &c., குத்துப்பட.

குத்துணி, s. One stabbed, குத்துண்டவன். 2. A mean, vagabond, shameless fellow.

குத்துப்பட்டுவிழ, *inf.* To fall, or drop down pierced.

குத்துக்குநிற்க, *inf.* To stand on points, each urging his own reasons; to contend, to oppose—as rivals. 2. To haggle in dealing.

குத்துகால்—குத்துக்கால், *s.* The uprights of a frame—as of a car; a piece of furniture, support, தாங்குகால்.

குத்துக்காலிட, *inf.* To sit or lie with bent legs; [*ex* குந்து.]

குத்துக்கால்நாட்ட, *inf.* To fix or plant the uprights.

குத்தாய்நிற்குமலை, *s.* A mountain standing perpendicularly.

குத்துவிளக்கு, *s.* Standing lamp, a brass candlestick.

குத்துக்கல்—குத்தாங்கல், *s.* A perpendicular stone.

குத்துக்கல்லாய்வைக்க, *inf.* To build with bricks set upon the edge.

குத்துக்குளம்பு, *s.* The hoof of oxen, horse, &c., falling perpendicularly, not spreading—regarded as a good species for speed.

குத்துப்பாறை, *s.* Small, perpendicular heaps of stones in the vicinity of a rock. 2. [*local.*] The horizontal part of a rock where women pound paddy.

குத்துப்போர், *s.* The first layer of sheaves of corn in a stack, placed with the ears uppermost, நிறுதிட்டமாய் வைக்குஞ்சூடு. 2. Boxing, fisticuffs, மற்போர்.

குத்துப்புள், *s.* [*prov.*] The place where the புள் stick falls perpendicularly in the கிட்டிப்புள்ளு game.

குத்தெனவிழ, *inf.* [*prov.*] To fall headlong, தலைகீழாய்விழ. 2. To fall in a perpendicular position, நிறுதிட்டமாய்விழ.

செங்குத்தானமலை, *s.* A perpendicular hill; a precipice.

மூங்கிற்குத்து, *s.* A cluster of bamboos, consisting of some parent stems and saplings.

குத்துச்செடி, *s.* Any low shrub.

குத்துக்கரந்தை, *s.* See under கரந்தை.

குத்துக்காரை, *s.* See under காரை.

குத்துக்கோரை, *s.* A grass, ஓர்கோரை, Cyperus compressus, *L.*

குத்துத்திராய், *s.* An edible herb, ஓர்கீரை, Mollugo stricta, *L.*

குத்துப்பகன்றை, *s.* A plant, ஓர்செடி, Lechea verticillata, *L.*

குத்துப்பசளி, *s.* A species of பசளி.

குந்தகம்—குந்தக்கம், *s.* [*vul.*] Hinderance, obstacle, obstruction, தடை.

அந்தக்கலியாணங்குந்தகப்பட்டது. The wedding has been obstructed.

நினைத்தகாரியத்துக்குக்குந்தகம்வந்தது. An obstacle occurred to the performing of the intended work.

வேலைகுந்தகமாய்ப்போனது. The work has been delayed.

குந்தம், *s.* Disease, நோய். 2. A disease of the eye, gutta-serena; also, a tubercle on the cornea of the eye, நேத்திரரோகம். (*from Sans. Kuntha.*) 3. A horse, குதிரை. 4. A tree—as குருந்து. 5. A kind of arsenic, கற்பாஷாணம். 6. Another kind of arsenic, கோளகபாஷாணம். 7. Also, a third kind of arsenic, தாலம்பபாஷாணம்.

குந்தம்புறப்பட, *inf.* To rise—as a tubercle on the cornea.

•குந்தம், *s.* One of the Kuvéra's nine treasures, நவநிதியிலொன்று. 2. Gum olibanum—as குந்துருகம். Wils. p. 229. Kunda. 3. A kind of pike with an angular head, சவளம். 4. A small kind of lance, கைவேல். 5. A large kind of lance, பெருஞ்சவளம். Wils. p. 229. Kunta.

குந்தலிங்கம், *s.* Frankincense.

•குந்தளம், *s.* Women's hair, பெண்மயிர். 2. Hair in general, மயிர்ப்பொது. 3. A kind of hair-knot or curls, மயிர்க்குழற்சி. 4. The name of a country, Kuntala, ஓர்தேசம். Wils. p. 229. Kuntala.

குந்தனம்—குந்தனவேலை, *s.* Enchasing or setting precious stones, பணியில்மணி பதித்தல்.

குந்தா, *s.* [*prov.*] Stock of a gun, துபாக்கியின்அடி. 2. The stern of a vessel, கப்பலின்பிற்பக்கம்.

குந்தாணி, *s.* [*prov.*] A large mortar, பெருவுரல். 2. A kind of disease in the eye—as குந்தம்.

அவள்ஒருகுந்தாணிபோலிருக்கிறாள். She is like a mortar—said in ridicule of a short, fat woman.

குந்தாணிப்பீரங்கி, *s.* A kind of mortar for throwing bombs, &c., ஓர்பீரங்கி.

குந்தாலி—குந்தாலம், *s.* [*prov.* குந்தாலி.] A pick-axe with one prong, நிலம் வெட்டுங்கருவியிலொன்று. (குறளுரை.)

குந்தாலிவெட்டு. Cutting or digging stones, wells, &c., with குந்தாலி.

குந்தாளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To leap for joy. Compare கும்மாளம்.

குந்தாளித்துக்குதிப்ப—குந்தாளித்துவிழ, *inf.* To dance and skip for joy.

குந்தாளிப்பு, *v. noun.* Exultation, leaping for joy.

குந்தாளிப்பாயோட, *inf.* To bound, to skip—as a deer, calf, &c., வையாளிபோட.

•குந்தி, *s.* The mother of the three elder Pandava princes, பாண்டவர் மூவரின் தாய். Wils. p. 229. Kunti. 2. Toddy, fermented liquor, கள்ளு.

குந்திபுதல்வன்—குந்திமைந்தன், *s.* Yudhisht'ra—as the son of Kunti; also, any of the other sons of Kunti.

குந்திமுதற்புதல்வன், *s.* Karna, the eldest son of Kunti during her pretended maidenhood, கன்னன்.

குந்திரா—குந்திராத்திவு, *s.* The Maldive Islands, மாலேதீவு.

குந்திராத்தோணி, *s.* Dhoney of the Maldive Islands, constructed wholly from the cocoa-tree.

குந்து, *s.* A hop, a tip-toe, [*vulgarly,* கெந்து.] 2. [*prov.*] Fibres in fruits—as in the mango and palmyra; also, in roots, சக்கை. Probably a change of கந்தல். See under the verb குந்து.

அவர்களிலொருகுந்துங்கூடுமில்லாமற்போய்விட்டது. There is not one of the family left—not even a fibre.

குந்துகாலி, *s.* A hobbling or limping female.

குந்துத்தடி, *s.* [*prov.*] A stick with several prongs, or a similar contrivance to take out the fibre from palmyra pulp.

குந்து, கிறேன், குந்தினேன், வேன், குந்த, *v. n.* To sit; to sit on the legs, to squat, குந்தியிருக்க. 2. To stand on the end of the toe, காற்படக்குந்த.

குந்துகாலிலேநிற்க, *inf.* To stand on tip-toe. 2. To wait impatiently—as anxious to go. 3. To tarry but a moment—as one in haste.

சுவர்குந்துகாலிலேநிற்கிறது. The wall inclines, ready to fall.

குந்தினபடியிருக்கிறான். He is still sitting; i. e. still resolved on obtaining his demand.

குந்துதிண்ணை, *s.* A step used as a seat, at the front margin of the verandah, or ends. See ஒட்டுத்திண்ணை.

குந்து, *v. noun.* A squatting posture. குந்துகை. 2. The margin of a raised verandah or of a raised floor, serving as a seat, திண்ணைக்குந்து.

•குந்துரு—குந்துருகம்—குந்துருக்கம். *s.* [*sometimes* குந்திருக்கம்.] The Olibanum tree and gum; frankincense. Wils. p. 229. Kunduru, Kunduruka. (Ainslie, v. 1, p. 136.)

குபசபா, *s.* A tree, எட்டி, Strychnos, *L.* (*M. Dic.*)

•குபலம், *s.* Weakness, அபலம். 2. Loss, detriment, கெடுதல்.

குபீர்குபீரெனல்—குபீல்குபீலெனல், *v. noun.* Moving or rushing with suddenness, or vehemence, விரைவுக்குறிப்பு. 2. Flowing with force; spinning out—as blood from a vein.

குபீரென—குபீரென்று—குபீலென—குபீலென்று. *adv.* Suddenly, abundantly, vehemently; in small streams.

குபேரகம், *s.* A shrub, சின்னி, Acalypha betulina, *L.* (*M. Dic.*)

•குபேரன், *s.* Kuvéra, once a rich king, now regent of the North, and guardian of riches, தனதன். (See திக்குப்பாலகர்.) Wils. p. 230. Kubera, and 235. Kuvera. 2. The moon, சந்திரன்; [*ex* கு, deformed, *et* பேர், body—alluding to the deformity of the two.]

குபேரசம்பத்து, *s.* The riches of Kuvéra; i. e. abundant riches.

குபையம், *s.* A plant, சிறுபுள்ளடி, Hedysarum, *L.* (*M. Dic.*)

குப்பம், *s.* [*a change of* கும்பம்.] A village of small houses and huts—as of fishermen, &c., கிராமம். 2. (*Rott.*) A kind of coin from Acheen, அச்சிகாணம்.

குப்பக்காடு, *s.* A village where many huts are gathered.

குப்பக்காட்டான், *s.* A குப்பம் man, a rustic, a clown, நாட்டுப்புறத்தான்.

குப்பங்குடியேற்ற, *inf.* [*prov.*] To establish a குப்பம் village.

குப்பல், *s.* [*vul. from* குப்பம்.] A heap or collection—as of manure, &c., குவியல். 2. A multitude, a company, கூட்டம்.

குப்பல்குப்பலாய், *adv.* In crowds; in torrents.

குப்பல்குப்பலாய்க்கூட்ட—குப்பல்குப்பலாய்க்குவிக்க, *inf.* To heap up, to lay on heaps.

குப்பல்விளையாட்டு, *s.* A play of children in sand.

•குப்பாயம், s. A cloak, a coat, a bodice; a jacket with short sleeves, worn next the body, especially by women; also, a cuirass or quilted jacket, worn as armor, கவசம். Wils. p. 232, and 239. Kurppasa.

குப்பாயசம், s. The body—as covered with a குப்பாயம் coat, சரீரம். (p.)

•குப்பி, s. A phial, a flask, a bottle, தைலக்குப்பி. Wils. p. 239. Kupee. 2. A small golden ornament, worn on the hair of women, மாதர்சிரசணிபொன்று. 3. The screw of a lute, யாழின்குப்பி. 4. A ferrule or knob at the end of a scabbard, bullock's horns, elephant's tusk, spout of a kettle, &c., பூண். 5. [prov.] An ear-ring of a particular shape, குப்பிக்கடுக்கன்.

காசிக்குப்பி, s. A phial containing holy water from the Ganges at Benares.

குப்பிமுடிக்க, inf. To fasten the குப்பி ornament in the hair-tuft.

குப்பிச்சாரம், s. A mineral salt, காசிச்சாரம்.

குப்பிலவணம், s. A medicinal salt, வெடியுப்பு, Fel vitri, L.

குப்பிவைப்பு, s. The process of chemical preparation in an alembic. 2. The materials for the chemical preparation.

குப்பிக்குட்சமைந்தகன்னி, s. A kind of arsenic, பஞ்சபட்சிபாஷாணம்.

குப்புழாய்—குப்புழை, s. [prov.] A kind of creeper, the leaves of which serve as food for cattle.

குப்புறு, கிறேன், குப்புற்றேன், வேன், குப்புற, v. n. To fall prostrate, on the face and front of the body, முகக்குப்புறவிழ. 2. To incline the face downwards, தலைகுனிய. 3. To pass over, to leap over, கடக்க. 4. To jump down, பாய.

பிள்ளைகுப்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. The child lies with the face downwards.

குப்புறத்தள்ள, inf. To throw one down upon the face.

குப்புறப்படுக்க—குப்புறக்கிடக்க, inf. To lie, or sleep, on the face.

குப்புறப்பிடிக்க, inf. To hold—as an infant—with the face downwards.

குப்புறவிழ-குப்புற்றுவிழ, inf. To trip and fall forward, to fall flat on the face—generally involuntarily.

குப்புறவிழுந்துபிடித்துக்கொண்டான். He lay flat on his face, obstinately refusing to rise.

குப்பை, s. A collection, a heap, குவியல். 2. A clump, a group, கூட்டம். 3. A hillock, மேடு. 4. Sweepings, rubbish, fragments, கூளம். 5. A dunghill, a hillock of sweepings and other refuse, குப்பைமேடு. 6. Dung; excrement, human dung—in decent language, கஷ்டம்.

பணக்குப்பை, s. Abundance of money.

குப்பைமேடு, s. A heap or hillock of sweepings or rubbish.

குப்பையாகவிருக்க, inf. To be in confusion—as goods, &c. 2. To be crowded, or thick—as herbage. 3. To be abundant, plentiful—as money, &c.

குப்பைபோட—குப்பைவைக்க, inf. To cast peel, parings, refuse, &c., on the floor. 2. To manure with sweepings, rubbish, &c.

குப்பைகிளைக்க—குப்பைசீக்க, inf. To tear or scratch up a dunghill, a heap of sweepings, &c.—as a hen.

குப்பைகூட்ட—குப்பைபெருக்க, inf. To sweep up rubbish.

குப்பைக்காரன், s. (fem. குப்பைக்காரி.) A sweeper of the streets, a scavenger.

குப்பைவாரி, s. A garden-rake, வாருகோல். See குப்பைக்காரன்.

குப்பைக்கீரை, s. A kind of weed. See under கீரை.

குப்பைப்பருத்தி, s. A plant, ஓர்பருத்தி. See under பருத்தி.

குப்பையன், s. (fem. குப்பைச்சி.) A sloven, in contempt, அழுக்கடைந்தவன்.

குப்பைமேனி, s. A kind of plant, a vermifuge, an antidote to poisonous bites—also used for food, ஓர்பூடு, Acalypha Indica, L.

குமஞ்சம்—குமஞ்சான், s. Frankincense, தூபவர்க்கம், viz.: 1. ஆண்குமஞ்சான் or குக்கிலியம். 2. பெண்குமஞ்சான் or சாம்பிராணி. (Rott.)

குமடு, s. [vul.] The cheeks, கன்னம்.

குமட்டு, s. Nausea, keck; loathsomeness, ஓக்காளம்.

குமட்டு, கிறது, குமட்டினது, ம், குமட்ட, v. n. To feel nausea, to keck, to retch, வாய்குமட்ட. 2. To loathe, அரோசிக்க.

அவனுக்குத்தின்றதுகுமட்டுகிறது. What he ate is coming up. 2. He is wanton, frolicsome, &c., through high living.

குமட்டிக்கொண்டிருக்க, inf. To be nauseous, kecking, retching.

குமட்டியெடுக்க—குமட்டியெடுத்துப்போட, inf. To puke, vomit.

நெஞ்சைக்குமட்டல், v. noun. Retching, heaving of the stomach.

குமட்டல், v. noun. The act of retching, kecking.

•குமதி, s. A fool, a stupid fellow, புத்திகேடன்; [ex கு, bad, et மதி.]

குமஸ்தா, s. (Hind.) A writer; a clerk.

குமரகண்டம், s. A kind of disease, attended with convulsions, contortions, &c., ஓர்வலிப்பு.

குமரம், s. Beasts without horns, கொம்பில்லாவிலங்கு.

•குமரம், s. An ancient and lost work on Tamil grammar, by a Jaina, குமரமென்னுமிலக்கணநூல்.

•குமரன், s. A young man, one of sixteen years old, பாலியன். 2. A man in his prime from sixteen years to thirty-two, கௌமாரன். 3. A youthful son, புதல்வன். 4. Skanda, முருகன். 5. Bhairava, வயிரவன்.—Note. The gods and celestials are described as remaining permanently youthful, and enjoying juvenile vigor. Wils. p. 230. Kumara.

குமரதானம், s. [in versification.] The second of the five arbitrary divisions of letters, for the beginning of a poem, எழுத்துத்தானத்திலொன்று. See under தானம்.

•குமரி, s. A girl, arrived at maturity and unmarried; a lass, பருவமுடையவள். 2. A virgin, a maid, கன்னிகை. 3. A youthful daughter, புதல்வி. 4. The name of the daughter of Bharata, to whose share the southern division of Bharatavarsha or India fell, and from whom the southern extremity of the peninsula was called Cape Comorin or Kumari, பரதன்மகள். 5. Unfadingness, imperishableness, unchanging youthfulness, அழிவின்மை. 6. The wild aloe. (See கற்றாழை.) 7. The Kumari river near Cape Comorin, where it is said Parvati did penance; one of the seven sacred rivers, கன்னியாகுமரி. 8. Kali, காளி. 9. Durgha, considered as one of the seven matrons. See கௌமாரி. Wils. p. 230. Kumaree.

குமரியிருட்டு, s. Darkness just before day-break.

குமரிவாழை, s. Young, thriving plantain trees.

குமரிஞாழல், s. An ever-green ஞாழல்.

குமரிமாமதில், s. Imperishable fortress, or walls.

குமரியாறு, s. The Kumari river.

குமரிகண்டம், s. A portion of Southern India, named after the queen குமரி, by whom it was first governed.

குமரிச்சேர்ப்பன், s. Any king of the Pándian dynasty, as the owner of the lands, along the banks of the குமரி river.

குமர், s. [a change of குமரி.] A virgin, மணமுடியாதவள். 2. The unmarried state, கன்னிமை.

குமல், s. A sickle, அரிவாள்.

குமளம்பாசு, s. The name of a fish, அறக்குளாமீன் and சுறாமீன்.

குமாரத்தி, s. A daughter, commonly young—auspiciously spoken, புத்திரி. 2. A king's youthful daughter, a princess; a young woman of royal or exalted birth, இராசகுமாரி.

•குமாரன், s. A son, புத்திரன். 2. A young man of sixteen years old, பாலியன். 3. A man in the prime of youth from sixteen to twenty-four, or according to some, from sixteen to thirty-two. (See பருவம்.) 4. The son of a king's minister; a prince, இராசகுமாரன். 5. [in theatrical language.] A prince, the heir-apparent and an associate in the government of the empire, நாடகத்தில்வருங்குமாரன். 6. An adult son—a term of respect or flattery, பிள்ளை. 7. Skanda, as enjoying eternal youth, முருகன். Wils. p. 230. Kumara.

குமாரப்பல்லக்கு, s. A small palankeen.

குமாரவர்க்கம், s. Lineage, progeny.

தேவகுமாரன், s. The son of a deity.

குமாரதளவாய், s. A prime-minister to the king of Madura.

•குமாரி, s. A girl, arrived at puberty, குமரி. 2. A youthful daughter, புதல்வி. 3. Durga, துர்க்கை. Wils. p. 230. Kumaree. 4. A solvent or menstruum which dissolves gold, சுவர்ணபேதி.

•குமார்க்கம், s. Irreligion; heresy, அமார்க்கம்.

குமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To over-beat—as rice, மிகக்குத்த. 2. To accumulate, to heap up, to gather, குவிக்க.

குமிதை, s. White sesamum, வெள்ளெள்ளு. (நிக.)

குமிட்டக்கல், *s.* Iron-dross, கிட்டக்கல்.

குமிட்டி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*vul. local.*] To swell; to form—as a tumor, a flower-bud, &c., குமிழ்போலாக.

குமிதிகம், *s.* The teak-tree, தேக்கு.

குமிலம், *s.* A great noise, roaring of the sea, &c.; acclamation, shout, பேரொலி. (சது.)

குமிழி, *s.* A water-bubble, நீர்க்குமிழி. 2. [*prov.*] A boss; a knob—as of wooden slippers. மிதியடிக்குமிழ்.

நீயேகுமிழி நீயேசாட்சி. O thou bubble! thou alone art my witness (supposed to be said by a person maliciously and privily drowned).

குமிழிகொள்ள—குமிழிவர, *inf.* To bubble up; to form—as bubbles.

குமிழ், *s.* Bubble, blubber, நீர்க்குமிழி, 2. A knob—as of wooden slippers; a stud, a pommel, any thing round or convex—as the head of a nail, the chapter of a column, &c., திரண்டவடிவம். 3. A kind of thorny tree, Gmelina tomentosa, from which torches are made for travellers, நம்மம். In poetry, the nose is often compared to the red குமிழ் flowers. 4. A reed, நாணல். (*M. Dic.*) 5. The hump of an ox, எருத்தத்திமில். 6. A swelling or protuberance in the sole of the foot, உள்ளங்கால்கட்டி.

குமிழெழும்ப, *inf.* To form—as bubbles.

குமிழாயிருக்க, *inf.* To be globular, bubble-like, spherical.

குமிழாணி, *s.* A knob or stud. 2. A round-headed nail.

குமிழங்கழி, *s.* A stick or staff of the குமிழ் tree.

குமிழஞ்சூழ்-குமிழஞ்சுழுந்து, *s.* Torches of the குமிழ் splinters or branches, used by travellers.

செங்குமிழ், *s.* The red குமிழ் shrub, Gmelina Asiatica.

நிலக்குமிழ், *s.* A low species of the குமிழ் shrub.

பெருங்குமிழ், *s.* The குமிழ் tree.

குமிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To grow into a conical shape; to be spherical, globular; to form—as bubbles, திரள.

குமிழ்ப்பு, *v. noun.* Bubbling up, குமிழ்க்கை. 2. Momentary swelling at the root of the hairs of the body, accompanied with horripilation, புளகம்.

குமிழ்வண்டு, *s.* A perforating beetle. See குடைவண்டு.

குமிளி, *s.* [*local. vul.* குமுளி.] A bubble, நீர்மேற்குமிழி.

குமிளிக்கண், *s.* The fountain or opening of a spring, ஊற்றுக்கண்.

குமிளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To bubble; to rise in bubbles, pustules, &c.

குமுகுமெனல், *v. noun.* [*local.*] To spread—as odor; to be very fragrant. 2. To fall in torrents.

குமுகுமென்றுமணக்கிறது. It is very fragrant; it spreads a strong odor.

குமுக்கு, *s.* Whole, total, the lump or gross; wholesale, மொத்தம். 2. A large or considerable quantity, number, &c., பெருந்தொகை. 3. [*local.*] A band, a clan, a crowd, a faction, கூட்டம், சேர்க்கை. 4. (*Hind.*) Aid, assistance, help, உதவி.

குமுக்கிலேவாங்க — குமுக்காய்வாங்க, *inf.* To buy in the lump.

குமுக்குப்பண்ண — குமுக்குச்செய்ய, *inf.* To render assistance.

குமுணன், *s.* One of the seven liberal men of the first class. See வள்ளல்.

குமுதகம்—குமுதம், *s.* [*in architecture.*] A kind of moulding, நிர்த்திரக்கம்பி.

குமுதம், *s.* A cooking fire-place, அடுப்பு. 2. Roaring, acclamation, பேரொலி. 3. [*properly* குமுதம்.] A division of an army, being treble of a சேனாமுகம், படைப்பேரணி தொகை. 4. Sacrificial grass, தருப்பை. 5. A kind of native arsenic, வைக்கிராந்தபாஷாணம். 6. Another kind of native arsenic, வெள்ளைப்பாஷாணம். 7. A disease of the eye, கருவிழிநோயிலொன்று. 8. [*prov.*] Abundance—as of produce, income, &c., மிகுதி.

•குமுதம், *s.* The white water-lily, வெள்ளாம்பல். 2. The red water-lily, செவ்வாம்பல். 3. The elephant of the south west, as supporting the earth, தென்மேற்றிசையானை. Wils. p. 230. Kumuda.

குமுதசகாயன்—குமுதநண்பன்—குமுதபதி—குமுதேசன், *s.* The moon—as the friend and lord of the lily, expanding during the night and closing during the day time, சந்திரன்.

•குமுதன், *s.* One of the chiefs of the monkey force of Ráma, குரங்குப்படைத்தலைவரிலொருவன்.

குமுந்தம், *s.* A kind of native arsenic, கற்பாஷாணம்.

குமுஷி, *s.* A sacred plant among the Hindus, துளசி, Ocymum sanctum, *L.* (*M. Dic.*)

குமுறு, கிறது, குமுறினது, ம், குமுற, *v. n.* To thunder, மேகமுழங்க. 2. To sound, to roar; to bellow, to resound, to rumble, to emit a roaring hollow sound, இரைய. 3. To bubble in boiling, to effervesce, கொதிக்க. 4. To sound—as the noise of a multitude, பேரொலியொலிக்க.

குமுறிக்கொண்டிருக்கிறான். He is bellowing, vociferating; is wanton and mettlesome.

உலைகொதித்துக்குமுறுகிறது. The water (for rice, &c.), is boiling up with a rumbling noise, &c.

முலையிற்பால்குமுறிக்கொண்டிருக்கிறது. The milk in the breast, or udder, is working up to gush out, or to distend the vessels.

குமுற இடிக்க, *inf.* To pound forcibly in a mortar, in beating out the grain, &c.

குமுறக்காய, *inf.* To be boiling hot—as oil; to boil up; to be heated to a high degree.

குமுறிப்பாய, *inf.* To gush or spring out—as a roaring torrent.

குமுறப்பிழிய, *inf.* To press out hard—as juice, &c.

குமை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To be over-boiled or boiled soft, or to a mash—as greens, &c., குழையவேவ. 2. To be in a state of confusion, மயங்க. 3. To faint or droop—as one in a swoon, சோர. 4. [*local.*] To be hot, sultry, வெப்பந்தாற்புழுங்க. 5. [*fig. in poetry.*] To be destroyed, அழிய.

எல்லாம் ஒன்றுக்குமைந்துபோய்க்கிடக்கின்றன. The property of several persons, ancestors, &c., has all settled upon one. 2. The things are all in confusion. 3. Several things are mixed together.

குமைந்துகுமைந்துமெலிந்துபோகிறான். He faints every time he is taken up.

கண்குமைகிறது. The eye-lids close together (from a predominance of heat in the system).

குமைந்துபோக, *inf.* To be boiled into a mash.

குமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To over-boil, boil soft, to reduce to a mash by boiling, குழையவேவிக்க. 2. To tread down, to tread out into a mash, துவைக்க. 3. [*in poetry.*] To destroy, அழிக்க. 4. To beat or bruise in a mortar, உரலிற்குத்த.

குமைஞ்சான், *s.* Frankincense. See குமஞ்சான்.

•கும்பகம், *s.* Stopping the breath by shutting the mouth and closing both nostrils with the fingers of the right hand, சுவாசபந்தனம். As a religious exercise among ascetics, it is the power of suspending respiration, thereby securing the attention, as the Hindu metaphysicians think, to the contemplation of divine and super-human things. Wils. p. 231. Kumbhaka. 2. A native arsenic, தொட்டிபாஷாணம். 3. Another kind of arsenic, சரவங்கபாஷாணம்.

•கும்பகன்னன்—கும்பகர்ணன், *s.* The gigantic brother of Rávan'a, whose ears were like a jar. He is said to have performed austerities to obtain immortality, நித்தியத்துவம்; but, under the evil influence of the supernals, who dreaded his power, he was made to falter in his words and to say, நித்திரைத்துவம் (sleepiness), and he was thenceforward given up to sleep. Wils. p. 231. Kumbhakarn'a.

கும்பகன்னபடலஞ்சேவிக்கிறான். He sleeps long and soundly; *lit.* he serves in the department of Kumbhakarn'a.

•கும்பகாம்போதி, *s.* A tune or class of tunes, a species of காம்போதி—one of the thirty-five.

•கும்பகோணம், *s.* The town of Combaconum, கும்பகோணம். 2. [*fig. vul.*] Fraud, humbug, wiles, trick, மோசம்.

கும்பஞ்சான், *s.* The Jalap plant, சிவதை, Convolvulus turpethum, *L.*

•கும்பம், *s.* An earthen pot, a water-pot, கலசம். 2. A large sacrificial pot filled with water, used on sacred occasions; also, a sacred pot painted with mystic diagrams, adorned with leaves, flowers, &c., and sometimes carried in procession, கரகம். 3. A zodiacal sign, Aquarius, கும்பராசி. 4. The frontal globe of an elephant's forehead, which swells during the rutting season, யானைமத்தகம். Wils. p. 231. Kumbha. 5. The forehead, நெற்றி. 6. [*prov.*] The top of the back about the nape, பிடரிக்கும்பம். 7. [*prov.*] Round, prominent back of the shoulders, தோட்கும்பம். 8. A heap—as of rice, sand, &c., குவியல். 9. (*Rott.*) As கும்பஞ்சான். 10. A kind of arsenic, பலண்டுறுகம். 11. A kind of native arsenic, நரலிங்கம்.

கும்பகலசம், *s.* A small pot of water, wound round with thread and otherwise ornamented, placed on heaps of grain, deified temporarily by incantations, and worshipped as the representative of a deity—as many pots being set as there are deities invoked on the occasion, மகிரிகும்பம்.

கும்பசலம், s. The water in the sacred pot, afterwards sprinkled on the people, or sipped by them, as possessing mystic virtue to cure disease, to expiate sin, &c., மந்திரகும்பநீர்.

கும்பவஸ்திரம், s. The cloth with which the sacrificial pot is adorned.

கும்பஸ்தாபனம், s. Setting up sacred pots for worship, religious ceremonies, &c.

கும்பதக்கணை-கும்பதட்சிணை, s. Money for the sacrificial pot as an offering to the gods, and taken by the officiating priest.

கும்பாபிஷேகம், s. The consecration of an idol, a king, &c., by pouring water from the sacrificial pots with appropriate ceremonies, &c., கும்பசிரபிஷேகம்.

கும்பமெடுக்க, inf. To carry in procession the sacred pot with appropriate ceremonies.

கும்பம்நிறுத்த—கும்பம்வைக்க—கும்பம் ஸ்தாபிக்க, inf. To set up a sacrificial pot for worship.

கும்பம்போட—கும்பங்கொட்ட, inf. To perform a ceremony to the goddess Durga, after recovery from small-pox; also sometimes in fulfilment of a vow.

கும்பகாரன், s. A potter, குயவன். Wils. p. 231. KUMBHAKARA.

கும்பசம்பவன்—கும்பசன், s. A name of Agastya, அகஸ்தியன். Wils. p. 231. KUMBHASAMBHAVA. 2. A name of Dron'a, a priest, celebrated in Bhárata, துரோணாசாரியன்; [ex கும்பம், a pot, et சன், born, the pot-born.]

கும்பமுனி, s. Agastya, அகஸ்தியன். See கும்பயோனி.

கும்பயோனி, s. A name of Agastya, அகஸ்தியன். 2. A name of Vasisht'a, வசிட்டன். 3. A name of Dron'a, துரோணாசாரியன். Wils. p. 231. KUMBHAYONI; [ex கும்பம், pot, et யோனி, birth, the pot-born.]

கும்பச்சுரை, s. A species of gourd.

கும்பஞ்சரிய—கும்பஞ்சாய, inf. [prov.] To hang or droop—as the கும்பம் and head of a person while near death.

கும்பஞ்செய்ய, inf. To make a hillock over a grave, சமாதியின்மேல்மண்குவிக்க. 2. To inter the dead, especially such as died of cholera.

கும்பப்பிளவை, s. A cancerous disease on the top of the back, ஒருபிளவை.

கும்பவாதம், s. One of the eight disorders of flatulence. (M. Dic.)

கும்பாரம், s. [prov. vul. prop. கும்பாசாரம்.] A large heap, a pile, &c., அம்பாரம்.

கும்பல், s. [a change of கும்பம்.] A heap, குவியல். 2. A clump, a cluster, a tuft, திரள். 3. A company, கூட்டம்.

கும்பல்கும்பலாயிருக்கிறார்கள். They are in small groups.

கும்பலாய்க்கூட—கும்பலாயடைய, inf. v. n. To flock into a crowd.

கும்பலாய்க்கூட்ட, inf. v. a. To crowd, to gather up, collect.

கும்பளம், s. A kind of gourd, பூசணி, Cucurbita Indica, L.

கும்பளமோசு, s. The சூரை fish, cut and dried, brought from the Maldives, மாலைதீவின்மீன்.

கும்பளா, s. A kind of fish, ஒருமீன், the rock-cod.

*கும்பன், s. The name of a Ráksha, the nephew of Rávan'a, ஒர்இராட்சதன்.

கும்பா, s. (for.) An urn-shaped brass basin to eat from, ஒர்கலம்.

கும்பி, s. Mud, mire; a slough, சேறு. 2. Heated ashes, or ashes in fire for baking, &c., சாம்பல். 3. The belly, paunch, pot-belly, வயிறு. 4. A heap, குவியல்.

கும்பிக்கிரைதேடியலைவல். Taking great pains in search of food for the belly.

ஒருசாண்கும்பிக்குப்பாடுபடுகிறான், inf. He is toiling for the belly, which is but one span long.

அடுப்புக்கும்பி, s. The heated ashes of the oven.

கும்பிசெட்டி, s. [prop. கும்பிச்செட்டி.] A gold-smith's vessel in which he keeps fire. 2. A pot in which fire is kept for warming in cold weather; a chafer, கணப்புச்சட்டி.

*கும்பி, s. An elephant, யானை. Wils. p. 231. KUMBHEE. 2. Hell, நரகம். Compare கும்பிபாகம்.

கும்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To suppress the breath, to suspend the respiration—as a yogi. See கும்பகம்.

கும்பிடு, கிறேன், கும்பிட்டேன், வேன், கும்பிட, v. a. To join the two hands conically, கைகுவிக்க. 2. To worship, make obeisance with the hands joined and raised, கைகுவித்துவணங்க. 3. (fig.) To reverence, adore, worship, ஆராதிக்க. 4. To beg, solicit, crave, entreat, கெஞ்ச.

கும்பிடப்போனதெய்வங்குறுக்கேவந்ததுபோல் சிவசதம். I met you, as if I had met the god whom I was going to worship.

கும்பிடப்போனவன்தலையிலேகோயிலிடிந்துவிழுந்தாற்போல. As if the temple had fallen on the head of him who repaired to it for worship; said of occurrences quite opposite to expectation.

கும்பிடுகள்ளன், s. A hypocritical worshipper; a cunning person.

கையெடுத்துக்கும்பிட, inf. To worship or make obeisance, by raising the joined hands.

கோயில்கும்பிட, inf. To raise the hands in worship, at a temple, either in passing by, or as an attendant worshipper.

கும்பிட்டகைக்குக்கொடுக்க, inf. To make a present to the bridegroom or bride, and sometimes to others, when they raise their hands in reverence to their superiors on the day of marriage, &c., or to a girl on becoming marriageable.

கும்பிடாதவனைக்கும்பிட, inf. To be obliged to serve or ask favors of a mean person.

கும்பிடரி, s. [local.] A bundle of sheaves given to the chief of the village or to the temple.

கும்பிடுகிளிஞ்சில், s. A species of cockle, a bivalve shell.

கும்பிடுபூச்சி, s. [prov.] A class of insects bordering on the vegetable kingdom, whose feelers resemble hands raised in worship.

கும்பிடு, v. noun. Worship, obeisance by raising the hands, வணக்குகை.

கும்பிடுபோட, inf. To venerate; to worship by raising the joined hands.

*கும்பிபாகம், s. One of the seven, chief hells, ஏழுநரகத்திலொன்று. Wils. p. 231. KUMBHEEPAKA.

கும்பு, s. [vul.] A crowd, a collection, a group, கூட்டம்.

சனங்கும்புகும்பாய்ப்போகிறது. The people are passing in companies or crowds.

கும்பு, கிறது, கும்பினது, ம், கும்ப, v. n. [vul.] To become smoky in a slight degree—as food, கும்பிப்போக.

கும்பலடிக்கிறது. It smells smoked.

கும்பற்சாதம், s. Smoked rice (when boiled without a proper addition of water).

கும்பிப்போனகறி, s. Smoked curry.

கும்மட்டம், s. (Hind.) A globe-lantern of paper, &c., விளக்கேற்றக்காகிதமுதலியவற்றாற்கட்டுங்கூடு. 2. The cupola or dome of a pagoda, &c., கோவிலின்குமிழ். 3. (Rott.) Arch, vault, arched roof, வளைவு. 4. A kind of small drum, ஒர்வாத்தியம்.

கும்மட்டி, s. [prov.] Romping, jumping about, leaping, moving about; often, a kind of rustic dance, குதிகொண்டுவிளையாடல். (a corruption of கும்மாளம்.) 2. A drum—as கும்மட்டம்.

கும்மட்டிகுத்த—கும்மட்டியடிக்க, inf. To jump and romp about.

கும்மட்டிக்கூத்து, s. The கும்மட்டி dance.

கும்மலி, s. [prov.] A corpulent, stout girl, பருத்தவள்.

கும்மாயம், s. [local.] Lime, mortar, சுண்ணும்பு.

*கும்மாளம், s. Jumping, romping, moving about—as children, calves, &c.; often, a kind of rustic dance, குதித்துவிளையாடுகை. Wils. p. 230. KUMALA.

கள்ளுவயிற்றிலேகும்மாளங்கொட்டுகிறது. The toddy in his stomach is fermenting (causing him to jump and romp about).

வயிறுகும்மாளங்கொட்டுகிறது. The bowels are rumbling (indicating indigestion or a disordered state of the stomach).

கும்மி, s. [probably a corruption of கொம்மை.] Dancing, especially among young women—accompanied with the clapping of hands to a tune sung by all, ஒர்விளையாட்டு. 2. A species of poem in which the verses are of the same metre as that sung in the கும்மி dancing, ஒர்வகைப்பாட்டு.

கும்மியடிக்க, inf. To play the கும்மி dancing.

கும்மிப்பாட்டு, s. Songs, sung to the கும்மி dance. 2. Stanzas of the கும்மி poem.

சாஸ்திரக்கும்மி, s. [in Christian usage.] A satirical poem, censuring the superstitions of the Hindus, ஒர்நூல்.

கும்மு, கிறேன், கும்மினேன், வேன், கும்ம, v. a. [vul.] To wash—as fine linen, &c., gently working and pressing with the hands, சீலைகும்ம.

கும்மிப்பிழிய, inf. To wash and press fine linen.

கும்மிப்பிசைய, inf. To knead—as dough.

கும்மல், v. noun. Pressing and washing, அடித்தல். 2. s. A sickle—as குமல், அரிவாள்.

கும்மெனல், *v. noun.* A word expressing surprise, or a sense of greatness—as of excessive darkness; also, a sound in the ears when partly stopped with water, &c. கருக்கும்மென்றிருக்கிறது. It is very dark.

குயக்காலம், *s.* A shrub, கிலக்கடம்பு, Justicia, *L.*

குயந்தினலனகை, *s.* A plant, கிலவாகை, Cassia, *L.*

குயபீசகம், *s.* A tree, எட்டி, Strychnos, *L.*

குயமயக்கு, *s.* Intricacy, im-methodicalness, confusion. In சித்திரபாடல். See குசமசக்கு.

•குயம், *s.* Female breast, முலை. Wils. p. 225. Kucha. 2. Juvenility, youthfulness, இளமை. (Compare சுயம்.) 3. A sickle, a reaping hook, a curved knife; wrought iron, கொடுவாள். 4. Sacrificial grass, தருப்பை Wils. p. 235. Kus'a.

குயவரி, *s.* A tiger, புலி. Compare கொடுவரி.

குயவர், *s.* Potters; [*ex* கு, earth.] See குசவர்.

குயவன்மணை—குசவன்மணை, *s.* The foot of a potter's wheel.

குயவிரி—குயவிரிவு, *s.* [*prov.*] Unevenness of surface, or a flaw in a potter's vessel, as it comes from the kiln.

குயவு, *s.* Car; coach, தேர். (கிக.)

குயா, *s.* A kind of cotton tree, கோங்கு. (*M. Dic.*)

குயிலாயம், *s.* [*a change of* குலாயம்.] A bird's nest, பறவைக்கூடு. 2. A pottery, potter's work-shop, மட்கலம்வனையுங்கூடம். 3. A partition or cavity in a wall, சுவரறை.

குயிலு — குயில், கிறேன், குயின்றேன், வேன், குயில, *v. a.* To make, form, execute, or work in general; *hence*, to enchase, or set—as precious stones, இரத்தினம்பதிக்க. 2. To utter, tell, சொல்ல. 3. To call, invite, கூப்பிட. 4. To shape, effect, form, செய்ய. 5. To plat, braid, intwine, பின்ன. 6. To build, construct, &c., கட்ட. 7. To bore, perforate, துளைக்க. 8. *v. n.* To be thick, close, crowded, நெருங்க.

குயிறல். A form of the verbal of குயில்.

குயிலுவம்—குயிலுவத்தொழில், *s.* Playing on stringed instruments, drums, tabrets, clarionets, &c., யாழ்முதலிய கருவித்தொழில்.

குயிலுவர், *s. (pl.)* Lute-players, fiddlers and other players on stringed instruments; also, players on drums, tabrets, clarionets, horns, &c., யாழ்முதலியகருவியாளர். 2. Workers in skins, leather drums, &c., தோல்வினைஞர்.

குயில், *s.* Words; declamation, சொல். 2. The Koil or Indian cuckoo, a bird celebrated in Indian poetry for the sweetness of its notes, ஒருபறவை. It is said to lay its eggs in a crow's nest, and leave them to be hatched and the young reared. There are two species; the black and the striped; [*ex* குயில், to utter.] (See கருங்குயில், புள்ளிக்குயில், or வரிக்குயில்.) 3. A tube, pipe, a hollow cylinder, துளையுடைப்பொருள்.

அவள்பாடுகிறதுகுயில்கூவுகிறதுபோலிருக்கிறது.... She sings as a cuckoo.

குயில்கூவ, *inf.* To sing, to warble—as the குயில். 2. [*prov.*] To present a pleasing, thriving aspect—as growing corn.

குயின்மொழி — குயில்மொழி, *s.* Soft, sweet speech, like the notes of a Koil bird. 2. (*fig*) Licorice, அதிமதுரம். (*M. Dic.*)

குயிலன், *s.* Indra—as having assumed the disguise of a Koil bird, during the flight from his paradise to Srekali in Southern India, இந்திரன்.

குயிற்று, கிறேன், குயிற்றினேன், வேன், குயிற்ற, *v. a.* [*a form of the verb* குயில்.] To enchase, to set stones, பதிக்க. 2. To make, construct, form, செய்ய. 3. To utter, tell; to express, declare, சொல்ல.

குயின், *s.* [*improp.* குயில்.] A cloud, மேகம். (சங்.)

•குயுக்தி, *s.* False wit; false argument, கெட்டயுக்தி.

குய், *s.* Spicy, rich, seasoned curries, தாளித்தகறி. 2. (*p.*) Burnt odors; incense, odoriferous smoke, நறும்புகை.

•குய்யகர், *s.* A class of demigods in the service of Kuvéra, to whose custody his treasures were committed, குபேரதனகாவலர். Wils. p. 294. Guhyaka. (சங்.)

குய்யகலோகம், *s.* The region next above the earth, being the haunt of the Guhyaka demigods. (சங்.)

•குய்யம், *s.* That which is secret, mystical, hidden or private, மறைவு. 2. Pudendum muliebre, பெண்குறி. 3. Genitale virile, ஆண்குறி. 4. The anus, அபானவாயில். 5. Dissimulation, deceit, hypocrisy, கபடம். Wils. p. 294. Guhya.

குய்யபீசகம், *s.* The எட்டி tree, See குயபீசகம்.

•குரகதம், *s.* [*ex* குரம், hoof, *et* கத, going.] A horse, குதிரை. (Compare துரகதம்.) 2. A kind of native arsenic, குதிரைப்பற்பாஷாணம். (*M. Dic.*)

குரகம், *s.* A talking bird, the நாகணவாய்ப்புள், or jackdaw, (*Hind.*) Mainate; Gracula, *L.* 2. (சது.) Water birds, நீர்வாழ்பறவை.

குரகர், *s.* A race of people said to inhabit Saka Dwipa, சாகதீவர். (சங்.)

குரக்கன், *s.* [*prov.*] A kind of red millet, raggy, கேழ்வரகு, Eleusine coracana, *L.*

குரக்கன்நட, *inf.* To transplant the குரக்கன் plants from the nursery or otherwise.

குராங்கம், *s.* The எட்டி tree, Strychnos. (*M. Dic.*)

•குரங்கம், *s.* A deer, an antelope, மான். Wils. p. 232. Kuranga. 2. An animal in general, விலங்கின்பொது. In this sense, not குரங்கம், but குரகம். Wils. p. 274. Khuraka.

குரங்கன்சுறு, *s.* A species of the சுறு fish.

குரங்கி, *s.* The moon; *lit.* the anteloped—the dark figure in the moon being likened to an antelope, சந்திரன்.

குரங்கு, *s.* [*adjectively* குரக்கு, *in poetry.*] A monkey, வானரம். 2. A climbing plant, முசுமுசுக்கை. 3. An animal in general—as குரங்கம், குரகம்.

குரங்கின்கைப்பூமாலை. A flower-garland in the hands of a monkey; i. e. a thing of value with one who knows not its use.

குரங்குக்குத்தன்குட்டிபொன்குட்டி. Even to a monkey her young is as gold; i. e. one thinks highly of his own.

குரங்குதன்குட்டியின்கையைக்கொண்டுபதம்பார்க்கிறதுபோலப்பார்க்கிறான். He tests it by another, as a monkey does a new object by the hand of her young.

குரக்குமனம், *s.* A monkey-mind, retaining its grasp, notions, &c., without inquiry, or discrimination.

குரக்குமுகம் — குரங்குமுகம் — குரங்குமூஞ்சி, *s.* A monkey face.

குரக்குவலி—கொறுக்குவலி, *s.* A kind of disease with which monkeys are commonly said to be affected.

குரங்காட்டம், *s.* Apishness; apish tricks, antics, &c. 2. *v. noun.* Harassing, annoying, treating one as a mere monkey.

குரங்காட்டமாட—குரங்காட்டங்கொள்ள—குரங்காட்டம்பண்ண, *inf.* To annoy, to treat one as a monkey.

குரங்குகடியன், *s.* [*prov.*] A cocoanut, injured at the top, as if by a monkey, squirrel, &c., பழுதுற்றதேங்காய்.

குரங்குச்சம்பந்தம், *s.* The mode of a monkey's hold, grasp, &c., to which the hold of the soul on God is sometimes compared.—*Note.* The hold of God on a soul is compared to that of a cat on its young.

குரங்குச்சேட்டை — குரங்குச்சேஷ்டை, *s.* Mean, monkeyish tricks—as scratching and eyeing carefully; apish imitation.

குரங்குச்சேட்டைபண்ண, *inf.* To play apish tricks; to act meanly; to mimic, in a low manner.

குரங்குப்பிடி, *s.* A firm grasp—as that of a monkey. 2. Dogmatism in opinion, பிடிவாதம். 3. Urgency, importunity.

குரங்குவலி, *s.* Numbness and pain in the limbs with shivering; a spasmodic affection, incident to puerperal women, ஒருநோய்.

குராங்கு, கிறது, குராங்கினது, குராங்கும், குரங்க, *v. n.* To bend, bow, incline, stoop, propend; to be prone—as beasts, குனிய. 2. To be curved, to curl and hang down, வளைந்துதாழ. 3. To bow, to make an obeisance, to render adoration, வணக்கஞ்செய்ய. 4. To relent, grieve, pity; feel sorry, இரங்க. (சது.) This word is sometimes pronounced குறங்கு.

குரங்குளை, *s.* The curled mane. (*p.*)

குரங்கல், *v. noun.* Humiliation, தாழ்தல். (*Rott.*)

குரங்கு, *v. noun.* Bent knee; the lap; the thigh, தொடை. (See குறங்கு.) 2. [*in jewelry*] A hook, clasp, link, கொளுக்கி.

குரங்குதல், *v. noun.* Mercy, இரங்கல். 2. Reverence, வணக்கம். (*Rott.*)

•குரச்சை, *s.* A horse's hoof, குதிரைக்குளம்பு. (*from Sans. Khura,* "a horse's hoof.") Wils. p. 274.

குரஞ்சி, *s.* A kind of tune, ஓரிராகம்.

நாட்டைக்குரஞ்சி, *s.* A tune. See நாட்டை.

மேகக்குரஞ்சி, *s.* A tune which, when sung, is supposed to produce rain.

•குரண்டகம், *s.* A species of மருதோன்றி, with green flowers, Lawsonia, *L.* Wils. p. 232. Kuran'taka.

•குரண்டம், *s.* A stork, கொக்கு. (நிக.) Probably from *Sans. Kurankara,* "the Indian Crane." Wils. p. 232.

•குரத்தம், s. Noise, clamor, acclamation, ஆரவாரம். (சது.) from Sans. Kurava, a bad or harsh sound. Wils. p. 232.

குரத்தி, s. (fem. of குரவன்; see குரவர்.) A mistress, a matron, the lady of the house, தலைவி. 2. Wife of a priest, குருவின் மனைவி. 3. A mother, or any venerable, elderly woman, ஔவை.

குரப்பம், s. (Tel. గొరప్పము.) A curry-comb, குதிரைதேய்க்குங்கருவி.

குரப்பமிட, inf. To curry a horse.

குரமடம், s. Assafœtida, பெருங்காயம். (M. Dic.)

•குரம், s. A horse's hoof; also, a hoof in general, குதிரைமுதலியவற்றின் குளம்பு. Wils. p. 274. Khura. 2. Sacrificial grass—as குசம், தருப்பை. 3. A cow—as குடம், பசு. (சது.) 4. A creeping plant, பாகல், Momordica, L.

குரம்பு, s. An artificial bank or dam, a causeway, செய்கரம்பு. 2. Ridges, banks in rice-fields, or garden-beds, செய்கரை.

குரம்பை, s. Body, உடல். 2. A hut, hovel, shed, சிறுகுடில். 3. A bird's nest, பறவைக்கூடு. 4. (சது.) An egg, முட்டை. Compare குடம்பை.

குரல், s. (from Sans. Kura, to sound.) Voice, the voice of one person as distinguished from another, மிடற்றுப்பிறக்கும் இசை. 2. A good or clear voice; a singing voice, சாரீரம். 3. The voice of birds, beasts, &c., sound; musical sound, tone, ஓசை. 4. (சது.) The throat; trachea, windpipe, மிடறு. 5. The first of the seven musical tunes, produced from the throat, மிடற்றிசை. (See இசை.) 6. The same tune on the lute or guitar, யாழ்நரம்பிலெழோசை. 7. The first or lowest string of the guitar, யாழின் நரம்பு. 8. A tree, பதிரிமரம். (M. Dic.)

குரல்காட்ட, inf. To cry aloud, to whoop, roar, bellow, &c. 2. To call a person. 3. To crow—as a cock; to screech—as an owl, &c.

குரல்மாறிப்பேச, inf. To speak with a feigned voice.

குரல்கம்ம—குரல்கம்மியிருக்க, inf. To be hoarse—as the voice.

குரல்கனக்க, inf. To become thick, heavy, masculine, &c.—as the voice. 2. To become hoarse or thick—as the voice by drinking, &c.

குரலடைப்பு, v. noun. Hoarseness.

குரல்வித்தியாசம், s. Difference in voice. 2. Change in a person's voice.

பறவைக்குரல், s. The chirping of birds.

நெடுங்குரல், s. A long clamor.

நெடுங்குரல்பாய்ச்சியழ — நெடுங்குரல் விட்டழ, inf. To utter long and mournful cries—as at funerals.

வெடித்தகுரல், s. A rough, coarse, dissonant voice. 2. A loud thundering voice.

வேற்றுக்குரல், s. A strange voice. 2. A sound (of an animal, &c.), that has not been heard before.

கூக்குரல், s. A great or loud noise, clamor. See under கூ.

குரல்நயம், s. A good, singing voice.

குரலோசை, s. The vocal sound, the voice.

குரலெடுத்துப்பாட, inf. To lift up the voice and sing.

குரலெழும்ப, inf. To rise—as the voice to higher notes, or to a higher pitch.

குரல்தெளிய, inf. To become clear—as the voice in singing.

குரல்விட்டுப்பாடிக்க, inf. To sing out, to give vent to the voice in singing or reciting.

குரல்குளிற, inf. To jar—as instruments out of tune.

நல்லகுரல், s. A fine voice.

குரல்வளை, s. The windpipe, the trachea, தொண்டை; [ex வளை, orifice.]

குரல்வளையைநெரிக்க, inf. To squeeze one's throat.

குரல்வளையையறுக்க, inf. To cut the throat.

•குரல், s. A curl, a lock of hair, மயிர்ச்சுருள். Wils. p. 232. Kurala. 2. (சது) Women's hair, பெண்மயிர். 3. Feathers, plumage; wings, இறகு. 4. (Tel. గొలుసు.) Millet, தினை. 5. Ears of corn, spike, கதிர்.

•குரவகம், s. A plant, whose flower changes not its color in withering, வாடாக்குறிஞ்சி. 2. A flowering tree, one of the மருதோன்றி. Wils. p. 232. Kuravaka.

குரவம், s. The date-tree, பேரீந்து. 2. A plant from which a medicinal drug is extracted, கோட்டம். 3. The குரவு shrub. 4. Perfume—as குரவு.

குரவரம், s. A winding plant, குறிஞ்சா. (M. Dic.)

குரவர், s. (sing. mas. குரவன். fem. குரத்தி.) Elders; persons qualified by age, family connexion, respectability, knowledge or authority to give advice and exercise control—as parents, kings, statesmen, senators, &c., பெரியோர். 2. Gurus; religious preceptors, ministers or teachers, குருக்கள்.

ஐங்குரவர், s. The five superiors to be venerated and obeyed. See under ஐந்து.

குரவன், s. (sing. of குரவர்.) Brahma —as the father or progenitor of all, பிரமன். See குரவர்.

குரவு, s. A shrub, usually found in barren lands, நச்செடி, Webera corymbosa, Willd. L. 2. Perfume, a gratifying odor, சுகந்தம்.

•குரவை, s. A dance, கூத்து. (சது.) 2. A rural, noisy sport, accompanied with dancing hand in hand—especially among females of the ploughman's caste (vulgarly குலவை), கைகோத்தாடல். 3. A harsh sound; a loud cry, ஒலி. Wils. p. 232. Kurava. 4. Sea, கடல்.

குரவைக்கூத்து, s. The குரவை dance of females.

குரவையாட, inf. To dance the குரவை dance.

குரவையிட, inf. To make a loud cry; to bawl.

குரா, s. The குரவு shrub.

குராசானி, s. A medical plant, ஓர்பூடு, Heliotropium Ceylanicum, L.

குராசானியோமம், s. Black Henbane, Hyosciamus niger, L.

குரால், s. A dun, tawny color, கபிலநிறம். 2. A cow, பசு. (compare குரம்.) 3. A kind of owl, கோட்டான். (திவா.)

குரிகிற்றானி, s. [local.] A kind of root, ஓர்கிழங்கு.

குரிசில், s. A person of dignity, respectability, &c., பெருமையிற்சிறந்தோன். 2. A king, அரசன். 3. A man, ஆண்மகன்.—Note. For the orthography, compare பரிசில், அடிசில், கிளிஞ்சில், இடிஞ்சில்.

குரீஇ, s. A small bird. See under குருவி. (p.)

•குரு, s. A guru, a spiritual teacher, a priest, ஆசான்.—Note. According to the shastras, the guru is to be regarded by the disciple as the personification of the deity; and to be worshipped with divine honors. In his presence, the disciple is exonerated from his accustomed rites, and devotions, and addresses him by appellatives, used in addressing the deity of his sect. 2. The planet Jupiter, regarded as the guru or priest of Swerga, &c., வியாழன். 3. Heaviness, weight, பாரம். 4. Consequence, importance, moment, காத்திரம். 5. Greatness, eminence, excellence, exaltedness, பெருமை. 6. [in music.] The quantity of a long vowel, or a long note. இருமாத்திரை. 7. [in gram.] A long vowel, நெடில். 8. [in the Agama.] The deity Siva—as illuminator of souls, சிவன். 9. Divinity, திவ்வியம். Wils. p. 293. Guru. 10. A kind of native arsenic, பலண்டுறகம். 11. [in medi. &c.] Blue vitriol, துரிசு. 12. [in alchy.] A compound medicine, formed of different metals; philosopher's powder, உலோகங்களை வேதிக்குஞ்சித்தர்முதலியவை. 13. [in chem.] Mercury, இரதம்.—Note. In the last three senses, the word Guru has its technical meanings, derived however from its literal meaning of preceptor and director. 14. Brilliancy, lustre, effulgence, பிரகாசம். Wils. p. 310. Ghru. 15. The name of one of the nine sons of அக்கினிதன், who was the first monarch of Jambu Dwipa, அக்கினீத்திரன்புதல்வரில் ஒருவன். (கந்.) 16. One of the nine divisions or var'shas of Jambu Dwipa which fell to the share of the prince Kuru, being the most northern portion beyond the Sringa range of mountains, குருவருடம். 17. The name of a prince of the lunar race, famous in the Bharata, from whom the family was called குருகுலம் and the descendants, கௌரவர்; குருகுலவம்சத்துமுதல்அரசன். (பார.) 18. A country near Delhi, over which Kuru of the lunar race was once a sovereign, குருபூமி. (பார.) 19. Prickly heat, வேர்க்குரு; Wils. p. 232. Kuru. 20. Pustule, blister; hence, any eruptive disease — as the small-pox, chicken-pox, measles, &c., குருவியாதி.

குருஆரல்மூக்குப்போலிருக்கின்றது. The small-pox is like the nose of a lamprey.

குருநாதன், s. The name of Skanda—as having explained to his father Siva the mystic word ஓம். 2. Siva. 3. A guru—as the lord of the disciple.

குருபரன்—குருமூர்த்தி, s. The deity in human form, appearing for the instruction of a devoted person of the சைவர், especially spoken of Siva.

குருகடாட்சம், s. The gracious or benign look of the guru on his disciple, dispelling sin, imparting spiritual wisdom, and preparing the soul for emancipation.

குருகற்பனை, s. Precept of the guru—deemed sacred.

குருசந்தானம், s. A regular succession of priests, or gurus.

குருசம்பாவனை, s. Blessing or favor of the guru. 2. Worship or honor due to the guru.

குருசம்பிரதாயம், s. Oral instruction in the secret meaning of the mantras, &c., handed down from generation to generation, in the line of the guru, and by him communicated confidentially to his advanced disciples.

குருசன்னிதானம், s. The presence of the guru.

குருசேடம், s. Remains of a guru's food—considered sacred, குருப்பிரசாதம்.

குருசேவை, s. Civilities, duties, worship, &c., paid to a guru, குருஉபசாரனை.

குருதக்கணை — குருதட்சிணை, s. Fees or presents to the guru, commonly in money, given with due homage, &c.

குருதீட்சை—குருதீக்கை, s. The initiation of a disciple by a guru to certain privileges of his religion, or afterwards to a more advanced degree, குருஉபதேசம்.

குருத்திரவியம், s. Property or treasure of the guru.

குருத்துரோகம், s. Treachery towards a guru, or injury of one.

குருநிந்தை, s. Indignity to the priest.

குருத்துவம், s. Priesthood, or the dignity, power, honor, &c., of a guru, குருத்தன்மை. 2. Honor, respectability, கனம். Wils. p. 293. GURUTVA.

குருபத்தி—குருவிசுவாசம், s. Dutiful love, piety, &c., towards the guru, குருவினிடத்திலன்பு.

குருபத்தினி—குருபன்னி, s. The wife of a guru, குருவின்மனைவி.

குருபாரம்பரியம், s. Ancestral priesthood in regular succession; the lineage or genealogy of a guru, குருபாரம்பரை.

குருபீடம், s. The dignified seat, or office of a guru, குருஸ்தானம்.

குருபுத்திரன், s. A son of a guru, குருபுதல்வன். 2. An obedient disciple, உண்மையானசீஷன்.

குருபூசை, s. Pujah or worship, offered to a guru, by an advanced disciple competent to do it, குருவுக்குச்செய்யுமாராதனை. 2. Food, &c., given to Brahmans, religious mendicants, &c., by the disciples of a deceased guru, in remembrance of him as deified, இறந்துபோனகுருவைக்குறித்துச்செய்யும்பூசை.

குருபோதனை, s. The instruction of the guru.

குருப்பட்டம், s. The office, authority or dignity of a guru, குருத்துவம்.

குருப்பட்டம்பெற, inf. To receive priestly authority, ordination, &c.

குருப்பட்டாபிஷேகம், s. The ordination of a guru.

குருப்பிரசாதம், s. The favor, grace, or blessing of the guru; gift from the guru, குருவருள். 2. Remains of a guru's food, குருவுண்டசேஷம்

குருமரியாதை, s. Reverence for the guru.

குருமுகமாய்க்கேட்க — குருமுன்னிலையாயறிய — குருவாக்கியமாய்க்கேட்க, inf. To learn *viva voce*, so as to attain certainty in doubtful matters.

குருமுறை, s. A guru's teaching, குருசொல்லியமுறை.

குருமுன்னிலையாய். In the presence of the guru, குருவின்முன்னிடம். 2. By means or favor of the guru, குருமூலம்.

குருமை, s. Dignity, superiority, பெருமை.

குருமூர்த்தம், s. The manifestation of a deity as a guru for the instruction of disciples; especially spoken of Siva, குருவடிவம்.

குருலிங்கசங்கமம், s. An aggregate of the spiritual guru—Siva under the phallic emblem—and the devotees of Siva, குருவும் லிங்கமும் திருக்கூட்டமும்.

குருமொழி - குருவசனம் - குருவாக்கியம் — குருவாக்கு, s. The precepts, instructions, &c., of a guru.

குருவுக்குநாமம்வைக்கிறவன், s. One who out-schemes, and out-wits, his guru, teacher or superior.

குருவுபதேசம் — குருபதேசம், s. The initiation of a disciple by the guru.

சற்குரு, s. A divine guru, the heavenly teacher.

குருசந்திரயோகம், s. The conjunction of Jupiter and the moon in the same sign—considered auspicious.

குருசாரபலம், s. [*in astrol.*] Good and ill results, derived from the progress of the planet Jupiter through the signs, வியாழபலன்.

குருவாரம், s. Thursday, வியாழக்கிழமை.

குருக்கொடுக்க, inf. [*prov.*] To instigate, ஏவிவிட. 2. To persuade, incite, commonly to a bad action, கொடுமைசெய்யத்தூண்ட. 3. To assume to teach, give advice &c., in the presence of the learned, புத்திசொல்ல.

குருக்கொள்ள, inf. To assume to teach, give advice, &c., above one's age.

இராசநீதி குருக்கொண்டு முறிக்கிறீரோ. Do you take upon you to teach jurisprudence? (*usr.*)

குருதுரியம், s. [*in the Agamas.*] The highest degree in the சுத்தம் state of souls; that next to absorption.

குருபதம், s. The bliss of the deity, சதானந்தம். 2. Liberation from births, and absorption in the deity, முத்திக்கதம்.

குருமுடிக்க, inf. To combine ingredients with medicines to make them active, or to neutralize poisonous qualities, &c., இரசவாதகுருமுடிக்க.

குருகுலம், s. The Kuru dynasty; the patronymic is commonly applied to the sons and descendants of Dhrutarashtra, குருவமிசம்.

குருகுலத்தரசர் — குருகுலவேந்தர், s. Kings of the Kuru race.

குருநிலம், s. The territory of the king Kuru.

குருக்கேத்திரம்—குருக்ஷேத்திரம், s. The country near Delhi, the scene of the great battle between the Kurus and Pandavas, described in the Bharata. Wils. p. 242. KURUKSHETRA.

குருக்கேத்திரன், s. The name of a king in mythology, ஒர்அரசன்.

குருவருடம், s. One of the nine portions or divisions of the central continent, or Jambu Dwipa, ஒர்கண்டம். See வருடம்.

குருநாள், s. The eighth lunar asterism, பூசம்.

குருநாடிவிதி, s. A treatise on the ten tubular vessels in the system, and for the ascertainment of diseases by feeling the pulse, நாடிச்சாஸ்திரம்.

குருபாலப்பிரபோதிகை, s. One of the commentaries on the Sanscrit Amara Cosha.

குருநோய்—குருவியாதி, s. The small-pox, வைசூரி.

குருபுறப்பட - குருக்காண-குருவார்க்க, inf. To take the small-pox.

குருப்பிக்க, inf. v. n. [*prov.*] To shoot forth, to break out—as pimples, &c.

குருமுகறன்—குருமூஞ்சி, s. [*vul.*] One whose face is pock-pitted.

குருவண்டு—குருப்பூச்சி, s. A kind of spotted wasp, ஒர்குளவி.

குருவெறும்பு, s. A kind of large, red ant. See எறும்பு.

குருவேர், s. A plant, the roots of which are very fragrant, ஒர்செடியின்வேர்.

குரு, க்கிறது, த்தது, க்கும், குருக்க, v. n. To be indignant, enraged, கோபிக்க. (*p.*)

குருத்தல், v. noun. Being indignant and enraged, பெருங்கோபங்கொள்ளல்.

குருகு, s. That which is young and tender, இளமை. 2. Whiteness, வெண்மை. 3. A bird in general, பறவைப்பொது. 4. A water-bird, the heron or crane, நாரை. 5. The gallinacious fowl, கோழி. 6. An arm-ring, bracelet, வளையல். 7. The nineteenth lunar asterism, (nacshatra) or the time during which the moon is traversing it, மூலநாள். 8. A species of tree, குருக்கத்தி, Gœrtnera racemosa. 9. Hole in the centre of the smith's forge, for the nozzle of the bellows, உலைமூக்கு. 10. One of the fifty-six countries of India, ஒர்தேசம்.

குருகுக்கிழங்கு, s. Very young yams, or other edible roots.

குருகுமணல், s. Fine, white sand, பொடிமணல்.

குருகுமண், s. White earth, வெண்மையமண்.

குருக்கு, s. [*prov.*] A plantation thick with young palm-trees, வடலிமுதலியன நெருங்கியதோப்பு. See குருக்கு.

குருகுருக்க, inf. v. n. [*vul. and low.*] To have a crawling, itching sensation; the pricking sensation of the prickly heat, வேர்க்குருமுதலியவுறுத்தலினிக்க. 2. To itch and tingle—as in the venereal organs, மோகமுண்டாகைக்க.

குருக்க-குருத்திருக்க, inf. To break out with prickly heat. (*little used.*)

குருக்கண், s. The female breast, முலை.

குருக்கத்தி, s. A kind of tree, ஓர்மரம், Gœrtnera racemosa, *L.*

குருக்கன், s. [*prov.*] Stintedness, blight; a disease, commonly, of plants, வெளிவிக்குநோய். 2. A plant stinted or blighted, commonly a plantain tree, குருக்கனேறுகொண்டசெடி.

குருக்கனடித்தல், v. noun. Being stinted.

குருக்கு, s. A thistle, பிரமதண்டிச்செடி, குடியோட்டிப்பூண்டு. See under குருகு.

உன்வீட்டிலே எருக்குங்குருக்குமுளைக்க. Where thy house is, may எருக்கு plants and thistles grow; i. e. may thy house be destroyed, and laid waste.

குருக்குப்பால், s. Milky juice of the thistle — considered good for flesh wounds, sore eyes, &c.

குருக்குத்தி, *s.* [*vul.*] A species of thistle, திமுட்செடி. 2. A disease in growing corn, causing blight, பயிரில்விழும் நோய்வகை.

குருகூர்— குருநகை, *s.* A place, sacred to Vishnu, ஆழ்வார்திருநகரி.

குருசம், *s.* A shrub, வெண்தோன்றி. (*M. Dic.*)

குருச்சி, *s.* Alum, சீனக்காரம். (*M. Dic.*)

குருடு, *s.* Blindness, பார்வையில்லாமை. 2. Dimness (in gems); opacity, obscurity, ஒளியின்மை. 3. The worst side of a thing, cloth, &c., the unpolished, undressed, unfinished side, குருட்டுப்பக்கம். 4. A blind or ignorant fellow (in contempt), புத்தியீனன்.

குருட்டூரிற்கொள்ளி. A fire-brand in a country of blind people; i. e. a light among the illiterate.

குருட்டுப்பூனைவிட்டத்திற்பாய்ந்தாற்போல. As a blind cat attempted to jump at the beam.

குருட்டுமாட்டைத்தெய்வங்காக்கிறது—மேய்க்கிறது. The deity tends the blind cow.

கோலெடுத்தபிள்ளைகுருட்டுப்பிள்ளை. That child playing with the sticks is a blind child; i. e. is likely to hurt itself.

குருடன், *s.* A blind person. 2. A name of Venus; *lit.* the squint-eyed, சுக்கிரன். (*c.*) 3. Dhrutarashtra—as congenitally blind, திருதராட்டிரன்.

குருடன்பெண்டாட்டியையடித்தாற்போல. Like the blind man striking his wife; i. e. attempting, but hitting another object.

குருடாக்க, *inf.* To blind; to stupefy.

குருடி, *s.* A blind female, கண்ணில்லாள்.

குருட்டுக்கண், *s.* Blind eye. 2. Blindness of sight.

பிறவிக்குருடன், *s.* A person born blind.

மனக்குருடு, *s.* Mental blindness; ignorance, illusion.

குருட்டாட்டம் — குருட்டுத்தனம், *s.* Blindness; absence of mind, infatuation.

குருட்டாட்டமாடுகிறான். He plays blind-man's buff.

குருட்டாட்டமாய்ப்பேசுகிறான். He speaks foolishly, without understanding.

குருட்டுத்தீர்ப்பு, *s.* Foolish judgment; judgment passed by an ignorant man.

குருட்டுநியாயம், *s.* Wrong reasoning; wrong judgment.

குருட்டுப்பத்தி, *s.* Superstition, blind zeal, bigotry.

குருட்டுமுத்து, *s.* A dim, defective pearl.

குருட்டுக்கல்லு, *s.* A turbid, dim gem.

குருட்டுச்சாயம், *s.* Faint colors, in dying, மங்கற்சாயம்.

குருட்டுப்பக்கம், *s.* [*prov.*] Blind side, the wrong side of a printed cloth, &c.

குருட்டுமைப்பட — குருட்டுமையாக, *inf.* To be dim or obscure—as the writing on olas, by wiping the coloring off before it is dry. 2. To become obscure—as writing to an aged person.

குருடுதடவ, *inf.* To grope, to search and be unable to find, as if blind (said in reproach).

குருட்டடி, *s.* Success, attained at random; a blind hit.

குருட்டடியாய்ச்சொல்லிப்போட்டான். He spoke rightly at random.

குருட்டடியடிக்க, *inf.* To speak at random, yet, commonly, to the point.

குருட்டுவாக்கு, *s.* Acting at random —as a blind man; rashness, temerity, thoughtlessness; random success, a fortuitous hit, &c.

குருட்டெழுத்து, *s.* Dimness of writing, &c., to an aged person.

குருட்டுக்கொக்கு, *s.* A kind of stork; a bird of passage, that allows persons to come very near.

குருட்டுவௌவால், *s.* The common bat.

குருட்டுப்பனங்காய், *s.* [*prov.*] A palmyra fruit injured on the tree.

குருட்டீ, *s.* Gad-fly.

குருட்டுநாள், *s.* [*in astrol.*] A dark, dismal asterism, or nacshatra, in certain positions from the moon or the sun; opposed to திருட்டிநாள்.

குருணி—குறுணி, *s.* A corn measure. See குறுணி.

குருதி, *s.* Red, சிவப்பு. 2. Blood, இரத்தம் 3. (*கூ.*) The planet Mars, செவ்வாய் 4. The brain, மூளை. (*M. Dic.*)

குருதிகொப்பளிக்க, *inf.* To eject blood.

குருதிசிந்த, *inf.* To shed blood.

குருது, *s.* A receptacle for grain—as குதிர். 2. Melted butter, ghee—as நெய். (*Rott.*)

குருத்து, *s.* The white, tender leaves of a palm or plantain tree, recently shot forth, தலைமுதலியவற்றின்குருத்து. 2. The tender leaves or shoots of grain and of leguminous plants, &c., முளை. 3. Tenderness, இளமை. 4. White, வெண்மை. 5. The tender, delicate part of the internal ear, காதுக்குருத்து.

குருத்தடைக்க, *inf.* To be stinted—as grain, putting forth no new leaves.

குருத்துக்கக்க, *inf.* [*prov.*] To part from the roots and perish—as tender shoots of grain by early flooding.

குருத்துவிட—குருத்தெறிய, *inf.* To put forth young, tender leaves—as palms, plantain trees, rice, &c.; to sprout, to shoot.

குருத்திறகு, *s.* Down; soft feathers.

குருத்தோலை, *s.* A young, tender palm leaf, ஓலைக்குருத்து.

குருத்தோலைப்பெருநாள். [*in Roman Catholic usage.*] Palm Sunday, when each attendant at church receives a palm leaf, in the form of a cross, which has been blessed by the priest, குருவானவர்.

குருநாத்தகடு—குருநாப்பட்டை, *s.* Foliated tinsel. See குறுப்பட்டை.

குருந்தம் — குருந்தக்கல், *s.* [*prop.* குருவிந்தம்.] Diamond-spaat; emery, ஒருவகைக்கல்.

குருந்தம்பொடி, *s.* Emery-powder.

குருந்து, *s.* A class of trees of fragrant foliage, குருக்கத்தி. 2 [*local.*] An infant, குழந்தை. 3. Diamond spaat—as குருவிந்தக்கல்.

காட்டுக்குருந்து, *s.* The wild thorny trichilia.

காட்டுக்குருந்தெண்ணெய், *s.* Oil of this tree, used in chronic rheumatism and paralytic affections.

பெருங்குருந்து, *s.* The larger குருந்து, a kind of wild lemon.

மயிலடிக்குருந்து, *s.* A குருந்து tree, whose leaf is tri-furcated—sacred to Siva.

குருப்பு, *s.* (*Tel.* ಕುರುಪ್ಪು.) A pimple; a pustule, பரு.

குருமன்—குருமான், *s.* [*vul.*] The tender young of certain animals, as beasts, birds, &c.

குருமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To call, to sound, ஒலிக்க. (*Sans. Kura.*)

குருமித்தல், *v. noun.* Clamoring, sounding inarticulately, பேசாவொலியொலி. (*c.*)

குருமுறை, *s.* Soap, சவுக்காரம். 2. A kind of arsenic, கோடாசுரி.

குரும்பி, *s.* [*local.*] The comb of a white ant's nest. See குரும்பை.

குரும்பை, *s.* Young, immature cocoa or palmyra nuts, or fruit-buds, பனை தென்னை யின்பிஞ்சு. [*vul.* குரும்பட்டி.] 2. The comb of a white ant's nest, புற்றுச்சோறு. 3. [*local.*] The ear-wax, காதுக்குரும்பை. See குறும்பி.

குரும்பைகட்ட—குரும்பைபிடிக்க, *inf.* To form—as young cocoanuts, or palmyra fruits.

சிறுகுரும்பை, *s.* A very young, immature cocoanut, or palmyra fruit. 2. A fine kind of paddy, ஒருநெல்

சொரிகுரும்பை, *s.* A kind of paddy, மிளகுசம்பா.

குருவால், *s.* A tree, இத்தி.

குருவி, *s.* A small bird, சிறுபறவை. 2. The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். See மூலம்.

குருவிக்கூட்டைக்கோலாலேகலைக்கலாமா. Is it right to destroy a nest with a stick; i. e. to ruin a family?

குருவிக்குத்தக்கராமேசுரம். A Ramisseram suitable to a small bird; i. e. the poor do not need great houses, &c.

ஒருகுருவியறியாமல். Not a bird (soul) knowing; i e. with the utmost secrecy.

அங்கே ஒருகுருவியுமில்லை. There is not a soul there.

குரீஇ, *s.* A poetic form of குருவி.

குருவிக்கூடு, *s.* A bird's nest.

குருவிஎச்சம், *s.* Bird's dung.

குருவிவேட்டை, *s.* Fowling, bird-catching.

குருவிக்குடல், *s.* A craving for food frequently, which some get by eating too little at a time, சிறுகுடல்.

குருவிக்கார், *s.* A small kind of black paddy, ஒருநெல்.

குருவிவாலன், *s.* [*local.*] A large kind of paddy with a beard. ஒருநெல்.

குருவித்தலைப்பாகல்—குருவிப்பாகல், *s.* [*prov.*] A kind of பாகல், with an edible, bitter fruit.

குருவித்தலைப்பாக்கு—குருவிப்பாக்கு, *s.* [*prov.*] A peculiar species of areca-nut, small but abundant.

குருவிமீன், *s.* The name of a fish.

குருவிச்சி—குருவிச்சை, *s.* A kind of parasitic plant, like the mistletoe; a parasite which thrives on several kinds of trees, புல்லுருவி.

•குருவிந்தம், s. A medicinal grass with a fragrant root, கோரைக்கிழங்கு, Cyperus rotundus. 2. A corn of barley, வாற்கோதுமை. 3. An inferior kind of red gem, the ruby, குருவிந்தமாணிக்கம். Wils. p. 232. KURUVINDA. 4. Vermilion, சாதிலிங்கம். 5. A climbing plant, கொடிப்பூடு.

குருவுக்காரி, s. Crude camphor, பச்சைக்கர்ப்பூரம்.

குருளை, s. Youth, juvenility, இளமை. 2. The young of hares, deers, dogs, swine, jackals, tigers, red monkeys, &c., ஒருசார் விலங்கின்குட்டி. 3. (M. Dic.) Tortoise, ஆமை.

•குருள், s. A curl or lock of hair, especially on the forehead, முன்கொண்டை. Wils. p. 232. KURULA. 2. (Rott.) Women's hair, பெண்மயிர்.

•குரூபம், s. Ugliness, deformity in features, limbs, &c.; amorphy, அவலட்சணரூபம். Wils. p. 232. KUROOPA.

குரூபி, s. A deformed person, a maimed person, அவலட்சணரூபி.

•குரூரம், s. Cruelty, savageness, severity, harshness, vehemence, கொடுமை. Wils. p. 258. KROORA.

குரூரம்பண்ண — குரூரஞ்செய்ய, inf. To exercise cruelty, to treat with severity.

குரூரயுத்தம், s. A fierce battle, savage fighting.

குரூரவதை, s. Cruel butchery, inhuman murder.

குரூரவார்த்தை, s. Harsh language.

•குரை, s. Sound, roar, clamor, ஒலி. Wils. p. 232. KURA. 2. A hoof—as of a cow, horse, &c. Wils. p. 266. KSHURA. 3. A horse, குதிரை; [ex குரம், horse's hoof.] 4. part. A poetic expletive—as in பலகுரைத்துன்பங்கள, divers afflictions.

குரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound, to roar—as the sea; to clamor, ஒலிக்க. 2. To bark—as a dog, நாய்குரைக்க. (Sans. Kura.)

குரைமுகன், s. A dog; lit. the barking mouthed, நாய்.

குரைத்தல், v. noun. The act of sounding, ஒலித்தல். 2. (Rott.) A mere sound, not expressing a distinct letter, எழுத்தில்லா வோசை.

•குரோசம், s. [in long measure.] A kós, the distance of a call, being equal to two thousand Indian poles, each two, or according to some, four cubits, கூப்பிடுதூரம். (சங்.) Wils. p. 259. KROS'A.

•குரோட்டம், s. A jackal, நரி. Wils. p. 259. KROSHT'U. 2. [properly குரோடம்.] A hog, பன்றி. Wils. p. 259. KROD'A.

குரோட்டன், s. A he-jackal, ஆண்நரி.

•குரோதம், s. Anger, fierce anger, wrath, சினம்—one of the six உட்பகை. 2. Malice, rancor, விரோதம். Wils. p. 259. KRODHA.

குரோதஞ்செய்ய—குரோதம்பண்ண, inf. To show anger, to be angry.

குரோதந்தீர்க்க—குரோதந்தீர்த்துக்கொள்ள, inf. To take revenge, to gratify malice.

குரோதம்வைக்க, inf. To entertain or harbor malice.

குரோதக்காரன்—குரோதி, s. A malicious person, கோபி. 2. A foe, an enemy.

குரோதன், s. A rancorous man. 2. Veerapatra, வீரபத்திரன்.

•குரோதன, s. The fifty-ninth year of the Hindu cycle of sixty years, வருஷம்.

•குரோதி, s. The thirty-eighth year of the Hindu cycle, வருஷம். See வருடம்.

•குரோதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be very angry with one, to bear malice, பகைசாதிக்க. See குரோதம்.

குலகாயம், s. A plant, பேய்ப்புடல், Trichosanthes laciniosa, L. See under குலம்.

குலகாலம், s. A plant, நிலக்கடம்பு, Justicia, L.

•குலக்கு, s. [prov.] A small cluster or part; a bunch of berries, flowers, leaves, &c., இணுக்கு. (from Sans. Gulujcha. Wils. p. 294.)

குலசுவேதகன், s. The pulp of Trichosanthes palmata, சவரிகோஷ்திரம். (M. Dic.)

குலப்பம், s. Sand containing copper, செம்புமணல். 2. [local.] Whooping cough, கக்குவான்.

•குலம், s. [in poet. குலன்.] Tribe, family, lineage, race; caste, nation, people, சாதி. 2. Herd, flock, shoal, assemblage, collection, கூட்டம். 3. Kind, class, species, sort, genus, இனம். 4. House, abode, மனை. 5. Royal palace, அரமனை. Wils. p. 233. KULA. 6. Family, rank, respectability or eminence of descent, உயர்குலம். 7. (Rott.) An inhabited country, குடி. 8. (சங்.) The twenty-seventh lunar asterism, or nacshatra; also, the time the moon occupies in traversing the nacshatra, இரேவதி.

குரங்கானாலுங்குலத்திலெடு. Though an ape, let a wife be from one's own family.

குலங்குப்பையிலே பணம்பந்தியிலே. Rank or caste is on the dung-hill, while wealth sits in state; i. e. the wealthy are honored.

கோடாலிக்காம்பு குலத்துக்கீனம். The axe-handle brings ruin to its race (by assisting to cut down trees)—spoken of a person who brings disgrace and ruin to his family.

குலகன்மம், s. Customs attaching to a family, through successive generations, குலாசாரம். Wils. p. 233. KULAKARMMA.

குலகாயம், s. The rules or regulations of caste, குலவொழுக்கம்.

இதனக்குக்குலகாயமாயிருக்கிறது. This is the custom of your family or tribe.

குலகூடஸ்தன், s. The first ancestor of a race or lineage.

குலக்கொடி — குலஸ்திரீ — குலபத்தினி —குலமங்கை, s. The lawful wife. 2. A woman reputed for chastity. 3. A woman of good family and caste, and of repute for chastity.

குலக்கொழுந்து, s. A rare son, the sprout or hope of the family.

குலவிளக்கு, s. A light to the family or caste—spoken of a chaste matron.

குலங்கெட்டவன், s. One who has lost his caste; an abject, low-caste fellow.

குலசிரேட்டன் — குலஸ்தன் — குலத்தன் — குலமான், s. One born of a good family.

குலட்சயம், s. The ruin or decay of a family or tribe. Wils. p. 233. KULAKSHAYA.

குலதருமம், s. The customs, duties, offices, &c., peculiar to, or proper for, a caste, &c. Wils. p. 233. KULAD'HARMMA.

குலதிலகம்—குலதிலதம், s. One who is an honor to his family; the respectable head of a family. 2. Very pure lineage; eminence of caste. Wils. p. 233. KULATILAKA.

குலதம்பிரான்—குலகுரு, s. A family guru, the guru of a race or tribe.

குலதெய்வம், s. The family, tutelary deity. 2. The deity of the tribe.

குலத்துக்குத்தக்ககுணம், s. Disposition, habits, or propensities peculiar to a caste.

குலத்துக்குத்தக்கநடை, s. Behavior suitable to one's caste.

குலந்தெரிக்க, inf. To dwell on another's parentage—commonly in ridicule.

குலபதி, s. The head of a caste or tribe. Wils. p. 233. KULAPATI.

குலப்பகை, s. Natural antagonism between different species—as between cats and dogs. 2. In-bred malice, hatred, &c., between tribes, perpetuated from generation to generation.

குலப்பழி, s Offence or malice, perpetuated from generation to generation.

குலப்பழுது—குலவடு, s. Stigma on a family. 2. Meanness of caste.

குலப்பரத்தை, s. A courtezan by birth, or ancestry. 2. A courtezan, not common but kept by one man; a kept mistress.

குலமகள்—குலப்பெண், s. The lawful wife. 2. A woman of good caste, reputed for chastity.

குலமகட்கழகுதன்கொழுநனைப்பேணுதல். It is becoming in a lawful and virtuous wife to cherish and honor her husband.

குலமகன், s. A man of respectable caste. 2. A legitimate son.

குலமங்குதல், v. noun. Being reduced in respectability, circumstances, &c.

குலமணி, s. A genuine gem; (fig.) one of an illustrious birth.

குலமிலான்—குலவீனன், s. A man of low caste.

குலமுறைகிளத்த—குலஞ்செப்ப, inf. To give the genealogy of a family.

குலங்கூற—குலம்பேச, inf. To twit one of low parentage. 2. To boast or talk of one's own or another's high birth.

குலம்புகுந்தவன், s. One who has mingled with persons of a strange caste, a term of reproach.

குலம்பெயர, inf. [prov.] To be changed for the better or worse—as a tree by transplanting; to improve or degenerate.

குலவித்தை, s. The arts, duties, or employments peculiar to a family or caste.

குலவிருது, s. The standard or banner peculiar to a family. 2. A peculiarity or propensity in an individual, common to his family.

குலாசாரம், s. The custom, usage, duties, rites, &c., of a caste or tribe. Wils. p. 234. KULACHARA.

குலாசாரங்காட்டுகிறான். He betrays his family or caste propensities.

குலாசாரியன், s. The family priest—as குலகுரு. Wils. p. 234. KULACHARYYA.

குலாதிக்கன், s. One of high caste or family, குலசிரேட்டன்.

குலாபிமானம், s. Family pride, pride of birth. 2. Respectability of caste, family, &c., சாதிமானம். Wils. p. 234. KULAB'HIMANA.

குலினன்—குலீஞ்சன், s. A person of a high family, of honorable descent, &c., குலமுள்ளோன்.

குலீனன், s. One of a high family, &c. Wils. p. 234. KULEENA.

குலோத்துங்கன், s. The respectable chief of a family. 2. The name of an illustrious prince of the Chola dynasty.

குலடன், s. An adopted son, a foster child, சுவிகாரபுத்திரன். Wils. p. 233. KULAT'A.

குலகிரி—குலபர்வதம்—குலாசலம், s. The eight mountains in Jambu Dwipa, (See கிரி.) 2. Seven mountains which are supposed to be in each of the seven Dwipas. 3. The circular mountains which are fancied to surround the annular seas respectivly, together with the one which sorrounds the Pushkara Dwipa. (சங்.)

நற்குலம், s. A good caste or tribe. 2. An excellent kind.

இதுநற்குலதிவிதிராட்சச்செடி. This is a very choice vine.

இவன்நற்குலத்தான்—நற்குலத்தோன். He is a man of a high caste, or family.

குலம்பா, s. A creeping plant, பேய்ச்சுரை.

குலவணா, s. Mineralized zinc, துத்தநாகலோகம், நாகம்.

குலவுகாசம், s. A reed, நாணல், Saccharum, L.

குலவு, கிறேன், குலவினேன், வேன், குலவ, v. n. To shine, to glitter, to be conspicuous, பிரகாசிக்க. 2. To walk or move about, உலாவ. 3. To rejoice, to be stately, to move in state, கொண்டாட. 4. To be familiar, friendly, நட்புற. 5. To bend, curve, வளைய. 6. To be connected, related, associated with, பொருந்த.

குலவுதெண்டிரை. The undulating waves. (கடல்.)

குலவுரி, s. Sandal tree, சந்தனமரம். 2. The செஞ்சந்தனம் tree, Pterocarpus, L.

குலவை, s. Properly குரவை, which see.

குலாங்குலி, s. A grass, காவட்டம்புல், Andropogon, L.

குலாதனி, s. A kind of purgative drug, கடுரோகிணி, Helleborus niger, L.

குலாபு, s. (Hind.) Rose tree, முட்செவ்வந்தி.

குலாம், s. (Hind.) A slave, புழுக்கை.

•குலாயம், s. A nest, பறவைக்கூண்டு, Wils. p. 234. KULAYA.

குலாரி, s. A chariot or a coach after the Asiatic fashion; a hackery, ரேகை வண்டி.

•குலாலன், s. A potter, குயவன். Wils. p. 234. KULALA.

குலாலன்சக்கரம், s. Potter's wheel.

குலால், adj. Fine, nice, pleasant. (Rott.)

குலால்வண்டி, s. A chariot, a coach after the Asiatic fashion—as குலாரி.

குலாவு, கிறேன், குலாவினேன், வேன், குலாவ, v. n. To walk or move about; to haunt, சஞ்சரிக்க. 2. To hold familiar intercourse; to enjoy one's society; to be social. வக்கணஞ்செய்ய. 3. To shine, to be conspicuous, பிரகாசிக்க. 4. To move in state; to rejoice, to experience delight, கொண்டாட. 5. To admire, praise, extol, புகழ. 6. To bend; to be bent or curved, வளைய.

குலாயகொய்புசு. The brilliant, cropped mane. (p.)

குலாவிக்கொண்டிருக்க, inf. To converse in a friendly manner with one another.

கணவனும்மனைவியும்குலாவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். The husband and wife are enjoying each other's society.

குலாவல், v. noun. Praising, admiration, வியத்தல். 2. Spending time in a pleasant way; pastime, amusement, பொழுதுபோக்கல். 3. Sociality, friendship, சிநேகம். 4. Curvature, curve, வளைவு.

குலாவுகை—குலாவுதல்—குலாட்டு, v. noun. Conversation, friendship, &c.

குலிகம், s. Red, சிவப்பு. 2. Vermilion, the mineral, சாதிலிங்கம். 3. The இருப்பை tree.

•குலிங்கம், s. A sparrow, ஊர்க்குருவி. Wils. p. 234. KULINGAKA. 2. A crow, காக்கை. 3. A country, one of the eighteen. See தேசம்.

குலிங்கர், s. Inhabitants of குலிங்கம் country.

•குலிசம், s. The thunder-bolt—as the weapon of Indra and Skanda, வச்சிராயுதம். Wils. p. 234. KULIS'A. 2. An impenetrable coat of mail, வச்சிரக்கவசம். 3. (சது.) The இருப்பை tree—as குலிகம். 4. The வன்னி tree, Prosopis, L. 5. A kind of native arsenic, கற்பரிபாஷாணம்.

குலிசபாணி—குலிசன், s. Indra and Skanda—as armed with குலிசம் weapon.

குலிசல், s. A kind of prepared arsenic, காசபாஷாணம்.

குலிந்தம், s. One of the fifty-six countries of India ஓர்தேசம். (சது.)

குலிலி, s. A shout of triumph, &c.—as in a battle field, படைமுகவொலிக்குறிப்பு.

குழுகுழுக்க, inf. [vul.] To feel the sensation of creeping or running vermin, குறுகுறுக்க. 2. To rush or sound—as any thing in the ears, குமுகுமுக்க.

காதுக்குள்ளேதோகுழுகுழுக்கின்றது. Something rushes in my ear.

பாம்பு பெட்டிக்குள்ளே குழுகுழுக்கின்றது. A snake is crawling inside the box.

குழுகுழுப்பு, v. noun. Feeling the sensation of crawling vermin, பராபரப்பு.

குலுக்கு, கிறேன், குலுக்கினேன், வேன், குலுக்க, v. a. To shake—as a vessel, a palankeen, &c.; to shake up, to shake up and down, to jar, to jolt, to agitate, அசைக்க. 2. To condense, to consolidate by shaking; to shake together in a mass, அடிப்பிறக்கச்செய்ய. 3. v. n. To put on airs, to be foppish, to be vain, பிலுக்குக்காட்ட.

கலசத்திலிருக்கிறதைக்குலுக்கிவிடு. Shake up the vessel and throw out its contents.

சரீரத்தைக்குலுக்குகிறான். He shakes himself (in walking, laughing, talking, &c.)

தேசங்களைக்குலுக்கிப்போட்டார். He shook the nations.

குலுக்கி—குலுக்குக்காரி, s. A gay, dressy woman, பிலுக்கி.

குலுக்கு, v. noun. A shake, a jar, a jolt, concussion, அசைப்பு. 2. Affected gestures, foppish airs, பிலுக்கு.

குலுக்கெனல், v. noun. [vul.] Being shaken or convulsed with laughter.

குலுக்கென்றுசிரிக்க, inf. To shake the sides with laughter.

குலுக்கை, s. [local.] A receptacle for grain, குதிர்.

குலுங்கு, கிறது, குலுங்கினது, ம், குலுங்க, v. n. To be shaken, agitated, jarred—as a person riding in a palankeen, &c, அசைய. 2. To tremble, shudder, quake with fear, நடுங்க. (p.)

உலகத்தைக்குலுக்கப்பண்ணிப்போட்டான். He shook the earth—spoken of a conquerer.

அவன்வயிறுகுலுங்கிப்போயிற்று. His bowels were agitated by jolting.

குலுங்கல், v. noun. Shaking, agitation. 2. Trembling, shudder.

குலுத்தம், s. Gram, கொள். (p.)

•குலுமமூலம், s. Ginger, இஞ்சி. (p.) Wils. p. 294. GULMAMOOLA.

•குலுமம், s. A division of an army, consisting of nine elephants, nine chariots, twenty-seven horse, and forty-five foot, சேனையிலொர்தொகை. Wils. p. 294. GULMA. Compare குன்மம் and குழுமம்.

குலுமை, s. [local.] See குலுக்கை.

குலை, s. A cluster; a bunch of fruit, flowers, keys, &c., கொத்து. 2. Notches or contrivances in a bow, to receive the string, வில்குதை. 3. The lower end of an arrow, அம்பின்குதை. 4. An artificial bank of a paddy field, a dam, a causeway, செய்க்கரை. 5. The viscera—as the liver, &c., ஈரற்குலைமுதலியன.

என்குலைபதைக்கின்றது. My heart goes pit-a-pat; my heart palpitates.

ஒருகுலைக்காய், s. A person of the same consanguinity; lit. a fruit of the same cluster.

குலைகுலையாய், adv. In bunches.

முந்திரிகைப்பழம் குலைகுலையாய்த் தூங்குகின்றது. The grapes hang in thick clusters.

குலையோடே, adv. All at once, the whole without exception.

குலைதள்ள—குலைபோட, inf. To form—as clusters, bunches, &c., of fruits or flowers.

குலைதறி, v. noun. Cutting off a bunch of fruit at once.

குலைநெரியற்றேங்காய், s. [prov.] Cocoanuts, pressed and deformed in the bunch.

குலைநெருக்கம், v. noun. Being crowded—as a bunch or bunches of fruits, &c.

குலைவிலை, s. [prov.] The sale of palmyra fruits while on the tree.

திராட்சக்குலை, s. A bunch of grapes.

குலைமுட்டி—குலையெரிவு, s. Heart-burning.

குலைபாத்திரம், s. An unsatiable appetite; a craving for food.

குலைநோய்—குலைவலி, s. Heart-burn, cardialgia.

குலைபடுவன், s. [prov.] Tumors, ulcers, &c., in the liver, lungs, &c.

நெஞ்சாங்குலை, s. [local.] The breast; thorax. 2. The pit of the stomach.

குலைக்கல், s. Bezoar, கோரோசனம்.

குலை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become loose—as a knot, a tie, &c.; to be put out of place or form; to be dishevelled, untwisted, unravelled, கட்டவிழ. 2. To disperse—as a company, a flock, &c. to scatter, கலைய. 3. To be relaxed—as the mind from duty, austerities, &c.; to be diverted from its purpose or object, தளர. 4. To fall from chastity, to be violated, கற்பழிய. 5. To be disorganized, deranged, disordered; to suffer dissolution, சிதைய. 6. To be troubled, disconcerted, confused in mind, shaken in purpose, மனக்கலங்க. 7. To tremble, to be in trepidation, perturbation, நடுங்க. 8. To fear, or shew signs of fear, பயப்பட. 9. To shew signs of anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. 10. To be effaced, blotted out, cancelled, அழிந்துபோக.

கொண்டைகுலைந்துபோயிற்று. The hair knot has become loosened, or untied.

கட்டுக்குலைந்தது. The tie has become loosened. 2. The laws, customs or usages are abolished, or have fallen into desuetude.

கூட்டங்குலைந்தது. The assembly has broken up; the family is scattered.

சந்தைகுலைந்தது. The market people are dispersed.

கோலமிட்டது குலைந்துபோய்விட்டது. The figures painted on the floor have been effaced.

அடுக்குக்குலைய, inf. To be put into disorder—as a row or pile of things. 2. To become deranged—as one's business or circumstances.

நியமங்குலைய, inf. To be diverted from a vow or some religious observance.

நிலைகுலைய, inf. To fail in one's standing; to be ruined in one's circumstances. 2. To be discouraged; to lose self-command. 3. To be disconcerted, perplexed. 4. To be routed—as an army. 5. To swerve from duty. 6. To be fascinated.

முனைகுலைய, inf. To be dispirited, discouraged—as a warrior; to be defeated—as an army.

மானங்குலைய, inf. To be disgraced. 2. To be deflowered, to be ravished.

மகிமைகுலைய, inf. To lose one's dignity, credit or honor.

உருக்குலைய, inf. To be disfigured, to be worn out—as things by use or time. 2. To be emaciated. 3. To be putrefied—as a corpse.

வேஷங்குலைய, inf. To be unmasked. 2. To lose one's reputation and character.

மேனிகுலைய, inf. To be deformed. 2. To be disordered—as the hair, attire, &c. 3. To be in perturbation, or agitation. 4. To lose freshness, beauty, &c.; to wither—as the body.

குலைகுலைய, inf. To tremble, to be in a state of trepidation, to be greatly troubled—as at sad news; to be agitated in mind and body, நடுநடுங்க.

குலைவு, v. noun. Loosening, relaxing, கட்டுக்குலைவு. 2. Derangement, disorder, confusion, discomposure, dissolution, தாறுமாறு. 3. Violation, ruin, அழிவு. 4. Dispersion, கலைவு.

கூற்றையார்க்குலைவுறார். Who would not tremble at the sight of Yama!

குலைவுபட, inf. To be disordered, disorganized, confused. 2. To be untwisted, untied, unfastened.

குலைவுபண்ண, inf. v. a. To untie, to loosen, to take apart. 2. To derange; to disconcert, to disorder, &c.

குலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To untie, loosen, dishevel, relax, கட்டவிழ்க்க. 2. To take all apart, to take down—as a scaffolding, the annual car, &c., பிரிக்க. 3. To derange, disturb, disorganize; to scatter, put in disorder, தாறுமாறுக்க. 4. To destroy, ruin, violate—as chastity, &c., கெடுக்க. 5. To dishearten, discourage, disconcert, தைரியமிளைப்பிக்க. 6. To disappoint, மனதைக்கலைக்க. 7. To shake, to agitate, அசைக்க.

குலைத்துக்கட்ட, inf. To untie the hair, &c., and tie again. 2. To take apart the frame of a house, and build it again.

அடுக்குக்குலைக்க — கட்டுக்குலைக்க, inf. To unfasten a bundle, &c. 2. To violate laws, usages, &c.

குடியைக்குலைக்க, inf. To scatter a family. 2. To ruin a family.

நிலைகுலைக்க, inf. To ravish, to deflower. 2. To seduce, to decoy, to inveigle. 3. To ruin one's circumstances, to effect one's degradation, to get one out of office, &c. 4. To cause one to swerve from the path of virtue, or to neglect religious observances. 5. To rout an army. 6. To intimidate, to disconcert.

நெறிகுலைக்க, inf. To vitiate one's morals. 2. To violate religious injunctions. 3. To ravish or seduce a woman.

மானங்குலைக்க — மானத்தைக்குலைக்க, inf. To ravish; to bring to disgrace; to ruin one's honor and credit.

குலைப்பன், s. [prov.] Shivering fits in fevers; rigors, குளிர்க்காய்ச்சல். 2. [local.] Whooping cough, கக்குவான்.

குலை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [cor. of குரை.] To bark—as a dog, சரப்குலைக்க. 2. To snap, snarl—as captious or sullen people, கடிக்கப்போக.

குலையாதநாய் குதிங்காலைக்கடிக்கும். A dog which does not bark, may bite the heel.

குலைத்துக்காட்ட, inf. To give notice (of thieves, &c.); to show—as dogs, by barking. 2. To point out demons, especially in time of epidemics—as black dogs, whose sight is supposed to be keener than that of others. 3. To snarl out, to vociferate.

குலைப்பு, v. noun. Barking; snarling.

குலோமி, s. A white grass, வெள்ளறுகு. (M. Dic.)

குலோமிசை, s. A medicinal plant, sweet calamus, வசம்பு.

•குல்லம், s. A winnowing basket; a fan for sifting, winnowing, &c., முறம். Wils. p. 235. Kulya.

குல்லரி, s. The Jujube thorn-tree, இலந்தை. Zizyphus. Wil'd. See குல்வலி.

குல்லா—குல்லாய், s. (Hind.) A kind of cap or turban; a night cap, தலைக்குல்லா. 2. [prov.] An out-rigger of a vessel, படவிற்குல்லா. 3. A boat or dhoney with an out-rigger, குல்லாத்தோணி.

குல்லாப்போட, inf. To wear a cap. 2. [fig. local.] To confound and ruin one by artifice.

கூர்ச்சுக்குல்லா—நெடுங்குல்லா, s. A high cap.

தோற்குல்லா, s. A leathern cap.

மொட்டைக்குல்லா, s. A flat cap.

குல்லாத்தோணி, s. A dhoney with an out-rigger—as குல்லா.

குல்லான், s. [prov.] A sharp-pointed stick for digging, கவரைக்கப்பாரை.

குல்லி, s. [prov.] A kind of shrub, தர்ப்பூடு.

குல்லிரி, s. [prov. corruption of குதுகுலம்.] Jollity, mirth, frolic, play; athletic sport—as in new year's games, விளையாட்டு.

குல்லை, s. A plant, கஞ்சா, Cannabis, L. whose leaves form an intoxicating drug. 2. The Tulasi or sacred basil, துளசி. Ocymum, L. 3. A flowering tree, வெட்சி, Ixora, L.

•குல்வலி, s. [prop. குவலி.] The Jujube tree, இலந்தை. Wils. p. 235. Kuvalee.

குவடு, s. Roundness, rotundity; any thing round—as குவவு, திரட்சி. 2. A mountain or hill, மலை. 3. A mound, a hillock, குன்று. 4. The top of a hill, a peak, மலையுச்சி. 5 (சது.) A branch—as கவடு, மரக்கொம்பு. 6. A kind of arsenic, சங்கபாஷாணம். (M. Dic.)

குவட்டுக்கல், s. Bezoar, found in sheep, feeding upon mountains, ஆட்டுக்கோரோசனை.

குவட்டிலுதித்தோன் — குவட்டுதண்முலைச்சி, s. A mineral by which gold is dissolved, பொன்னுருக்கி.

குவட்டிற்புளிதம், s. A kind of arsenic, சங்கபாஷாணம்.

குவட்டினியம், s. Sulphuret of antimony, சிலாஞ்சனக்கல்.

குவட்டுக்கூர்மை, s. A kind of native arsenic, கொட்டிப்பாஷாணம்.

குவரிகுண்டல், s. A medicinal seed, வாலுளுவை.

குவலம், s. A kind of arsenic in its natural state, அவுபலபாஷாணம்.

•குவலயம், s. The earth, the world, பூமி; [ex கு, earth, et வலயம், orb.] 2. The dark water-lily, கருங்குவளை. 3. The red water-lily, செங்குவளை. 4. The செங்கழுநீர் water-plant, Nymphœa, L. Wils p. 235. Kuvalaya.

•குவலயாபீடம், s. A name of the elephant of Kan'sa, despatched against Krishna, ஓர்யானை.

•குவலயானந்தம், s. A treatise on rhetoric, ஓரலங்காரநூல்.

குவலிடம், s. A village, a town, கிராமம். (சது.)

குவலையன், *s.* Blue vitriol, துருசி.

குவவு, *adj.* Conical, குவிந்த. 2. Round, globular, திரண்ட. 3. (சது.) Large, great, பெரிய. 4. *s.* Assemblage, collection, clump, group, கூட்டம். 5. The earth, பூமி. 6. A heap, a hillock, மேடு.

குவளச்சி, *s.* A kind of ore, புத்தாம் பழம்.

*குவளை, *s.* The water-lily, Pontederia, *L.*—of two kinds, கருங்குவளை and செங்குவளை. Wils. p. 235. Kuvala. 2. (*from Sans. Golaka.*) A kind of bed or socket in a jewel for a gem or bead, மணிபதிக்குங்குவளை. 3. A superior kind of globular bead in an ear-ring, கடுக்கன்குவளை. 4. The eye-lids, கண்மடல். 5. The socket of the eye, கண்குழி. 6. Eye, கண். 7. [*vul.*] The inner corner of the eye, கண்குவளை. 8. A wide-mouthed pot; a vessel, a cup, ஜலபாத்திரம். 9. One of the arrows of the Indian Cupid, being of குவளை flowers, மன்மதன்பாணமிலொன்று. 10. (*from Sans. Kosha.*) The orbit of the eye, கண்கோளகை. 11. (*Rott.*) The brim of a vessel, பாத்திரத்தின்விளிம்பு.

குவளைத்தாரான், *s.* The prince Yudhishtra—as wearing a garland of the குவளை flowers.

குவளைமாலையர், *s.* The வெள்ளாளர் caste—as wearing garlands of the குவளை flowers.

குவளைக்கடுக்கன், *s.* An ear-ring with a bead embedded in it.

குவளையச்சு, *s.* The mould for making the குவளை bead of an ear-ring.

குவளைகட்ட, *inf.* To make the socket in a jewel.

குவா, *s.* Arrow-root, ஓர்கிழங்கு, Curcuma angustifolia. (*Rox. Ains.*)

குவாமா, *s.* The flour of arrow-root.

குவாக்குவாவெனல், *v. noun.* Squalling, crying—as a new-born infant.

குவாட்டி, *s.* An oyster—as கவாட்டி, சிப்பி.

குவால், *s.* A collection, a group, கூட்டம். 2. A heap, a pile, குவியல். 3. A hillock, மேடு. (சது.) Compare குவவு.

குவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To become conical; to be heaped, or formed in heaps—as sand, gram, &c., கும்பமாக. 3. To contract; to collapse; to close—as flowers by night; to be closed—as an umbrella, கூம்ப. 4. To be joined conically—as the hands for worship or reverence, கைகுவிய. 5. To be thickly crowded; to be close, thick, clustered, &c.—as people, நெருங்கி நெருக்க. 6. To become globular, திரள. 7. To be accumulated, stored up—as treasure, to be hoarded up, திரவியங்குவிய. 8. To converge, to tend to a focus—as rays of light, ஒன்றிற்குவிய. 9. To assume a circular configuration—as the lips in kissing or in pronouncing the vowels, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இதழ்குவிய. 10. To be drawn in, closed up, &c.—as the rays of the setting sun, கிரணங்குவிய. 11 (*fig.*) To be engrossed in mind by some absorbing object; to be shut up from worldly things to spiritual contemplations, மனங்குவிய.

குவிந்தவடிவு, *s.* A cone; a conical figure.

குவிகை, *v. noun.* Convexity.

குவியல், *v. noun.* A heap, a pile, அம்பாரம்.

குவிந்தமனம்—குவிமனம், *s.* A mind, disencumbered from worldly things and set on divine objects.

குவிவு, *v. nonn.* A heap, a conical pile, accumulation, குவிந்தது. 2. Any thing conical in shape, coniform, கும்பவடிவானது. 3. Joining the hands conically, கைகூப்புகை. 4. Conicalness, கொட்டு. 5. The state of being closed, drawn in—as the rays of the setting sun, கிரணக்குவிவை.

குவை, *s.* A heap, a conical pile; a dunghill, குப்பை. 2. A collection, accumulation; crowd, shoal, கூட்டம். 3. A cone, any thing conical, குவிவு. 4. A hillock, மேடு.

குவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To heap up, to form or gather in heaps, to pile up conically, கொண்டுவந்துவைகுவிக்க. 2. To accumulate treasure, to hoard up, பணஞ்சேர்க்க. 3. To close; to join the hands conically, கைகுவிக்க. 4. To contract the lips in kissing, &c., இதழ்குவிக்க. 5. To cover, to hide, to conceal, ஒளிக்க. 6. To draw in, close up—as the sun its rays when setting, கிரணஞ்சுருக்க.

கைகுவித்துக்கும்பிட்டான். He worshipped with joined hands.

குவிப்பு, *v. noun.* Heaping up, piling, குவிக்கை. 2. Accumulating, சேர்க்கை. 3. Joining the hands, கைகுவிப்பு.

குவில், *v. noun.* [*probably the root of an obsolete verb, used as a verbal noun.*] Reaping; breaking, அறுத்தல். 2. A handful of reaped corn in stalks, கைப்பிடியரி.

குழகம்—குழகு, *s.* Beauty, gracefulness, fairness, அழகு. 2. A book containing sweet verses for children, பிள்ளைக்குரிய நூல்.

குழகன், *s.* Skanda, முருகன். 2. Siva, சிவன்.

குழகுழவென்றிருக்க, *inf.* To be slimy, soft—as the கூழ் porridge.

குழக்குக்குழக்கென்று, *adv.* In a rumbling manner.

குழங்கல், *s.* A kind of garland, ஓர்மாலை.

குழந்தை, *s* An infant, a babe, a sucking child, பிள்ளை; [*ex* குழவு.]

கைக்குழந்தை, *s.* A child in arms.

முலைகுடிகுழந்தை, *s.* A sucking child.

குழந்தைப்பிள்ளை, *s.* A child; an infant, a babe.

குழந்தைகுட்டி — குழந்தைகுஞ்சு, *s.* Children, infants; a child.

குழந்தைப்பருவம், *s.* Infancy; childhood.

குழந்தைப்பிள்ளைப்புத்தி, *s.* Youthful indiscretion.

குழந்தையாட்டம், *s.* Childishness, puerility. 2. *adv.* Like a child.

குழப்பம்—குழப்படி, *s.* Confusion; disorder, embroilment, intricacy, தாறுமாறு. 2. Perturbation, agitation; bewilderment; indecision, மனக்கலக்கம். 3. Disturbance, quarrel; commotion, tumult, கலகம். 4. Sedition, insurrection, rebellion, இராசகலகம். 5. A squall, storm, hurricane; boisterousness of the weather or sea, கொந்தளிப்பு; [*ex* குழம்பு, குழப்பு.]

காரியக்குழப்பம், *s.* Confusion of a business. 2. Undecided, unsettled state of a thing.

மனக்குழப்பம், *s.* Agitation or perturbation of mind, perplexity. 2. Doubt, wavering, fluctuation.

ஊர்க்குழப்பம், *s.* Disturbance in a village or town; sedition, rebellion.

குழப்பக்காரன் — குழப்படிகாரன் — குழப்பன், *s.* A quarrelsome person; a disturber of society.

குழப்பமாயிருக்க—குழப்பமாய்க்கிடக்க, *inf.* To be in confusion, uproar, &c.; to be in perturbation, or anxiety.

குழப்பம்பண்ண, *inf.* To confuse, to embroil, to derange. 2. To quarrel, to contend. 3. To stir up strife. 4. To raise sedition, insurrection, &c.

ஐப்பசிக்குழப்பம், *s.* Rough weather at the setting in of the N. E. monsoon, in October.

கடற்குழப்பம், *s.* A boisterous sea.

கள்ளர்குழப்பம், *s.* Fear of thieves, disturbance by thieves.

காற்றுக்குழப்பம், *s.* A storm, புசல்.

சித்திரைக்குழப்பம், *s.* A storn common at the beginning of the S. W. monsoon, in April, சித்திரைப்புசல்.

குழப்பு, கிறேன், குழப்பினேன், வேன், ப, *v. a.* To mix into a mass, to incorporate; to stir up, to agitate, கலக்க. 2. To derange, disorder; to jumble, ஒழுங்கைக் கலைக்க. 3. To confuse, disturb; to embroil, embarrass, தாறுமாறாக்க. 4. To disconcert, to trouble, மனதைக்குழப்ப. 5. To cause doubt, or hesitation; to frustrate a design; to interrupt, to hinder a contract, &c., தடுக்க. 6. To vex, annoy, tease, அலைக்கழிக்க. 7. *v. n.* To be restive, stubborn, unruly, intractable, குழப்பஞ்செய்ய. 8. To prevaricate, to shuffle; to evade fair questions, குழப்பிப்பேச.

குழப்பிப்போட, *inf.* To mix, mingle. 2. To confuse, disturb, perplex. 3. To be restive or stubborn.

விருந்தைக்குழப்பிப்போட்டான். He has broken up the feast.

குழப்பியடிக்க, *inf.* To confuse, derange, perplex. 2. To excite, stir up, &c.—*Note.* More intense than குழப்ப.

குழப்பு, *v. noun.* Mixing liquids of different consistency; mixing powders with liquids, &c., கலக்குகை. 2. Agitating, confusing, &c., குழப்புகை.

குழம்பு, *s.* Mixture; a liquid of a thick consistency—as jelly, porridge, &c., குழம்பு வானபதார்த்தம். 2. Mud, slime; macerated earth, குழைசேறு. 3. Thick gruel, pap, கூழ்.

குழம்புக்கறி—குழம்பற்கறி, *s.* Thick curry.

குழம்புப்பால், *s.* Milk, well thickened by boilng, திரட்டுப்பால்.

குழம்புவைக்க, *inf.* To make thick curry. 2. To make electuaries, &c., of a thick consistency.

புளிக்குழம்பு, *s.* An acid mixture.

மோர்க்குழம்பு, *s.* A mixture, made chiefly of butter-milk.

அகத்தியர்குழம்பு, *s.* Agastya's purgative, compound mixture.

சவரியார்குழம்பு, *s.* [*among Romanists.*] Xavier's purgative mixture.

காரக்குழம்பு, *s.* A mixture, used for swellings.

செங்கொட்டைக்குழம்பு, s. A thick, medicinal liquid, the chief ingredient of which is செங்கொட்டை.

தயிர்க்குழம்பு, s. A thick medicine, made chiefly of curds—good against jaundice.

தோஷாமிர்தக்குழம்பு, s. An electuary for தோஷம்.

நீற்றுப்பூசணிக்காய்க்குழம்பு, s. A thick mixture, the principal ingredient of which is நீற்றுப்பூசணி—used for coughs, &c.

பரிமளக்குழம்பு, s. A fragrant mixture.

குழம்பு, கிறது, குழம்பினது, ம், குழம்ப, v. n. To become mixed, mingled &c.—as liquids of different consistency, or as powders with liquids, கலக்க. 2. To be stirred up, agitated, disconcerted, confused, மனங் குழம்ப. 3. To be disturbed, agitated; to be boisterous—as the sea; to be embroiled, கிலகுழம்ப. 4. To waver, to fluctuate, தத்தளிக்க. 5. To be frustrated, broken up, கலைய.

குழம்பிக்கொண்டிருக்க, inf. To continue in perplexity, agitation, or confusion.

குழம்பினமனம், s. An unsettled mind.

குழம்பல், v. noun. Perturbation, கலங்குதல். 2. Any thing of a thick consistency, &c.—as curry, mud, கிழுதலியக லக்கல்.

குழாம்பல், [prov. cor. of குழம்பல்.] Any liquid of a thick consistency.

குழலு, கிறது, குழன்றது, ம், குழல, v. n. To be folded back into a roll, or tied in a lock—as the hair of women, in one of the five modes of dressing it, சுருட்டிமுடியப்பட. (p.)

குழலல்-குழற்சி, v. noun. Roll, or lock of hair tied behind, சுருட்டிமுடியுங்கொண்டை.

குழல், s. A pipe, a tube, துளையுடைப்பொருள். 2. A flute, a fife, ஊதுகுழல். (c.) 3. A song, an ode to be sung, இசைப்பாட்டு. 4. Hair, dressed in one of the five modes, மயிர்க்குழற்சி. (See பால்.) 5. Women's hair, பெண்மயிர். 6. Tubularity, hollowness, உட்டுளை. (p.) 7. The name of a fish, ஓர்மீன். 8. [vul. local.] The vagina, யோனி.

குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர். "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

காரியங்குழலாய்ப்போயிற்று. The thing turned hollow; i. e. it came to naught.

குழலூதி, s. A reed-blower, employed at marriages and on other special occasions; a flute-player.

குழல்சுட, inf. [prov. vul.] To fire a gun.

குழல்விழ, inf. To form—as a hollow within a horn, &c.

குழற்கொத்து, s. False hair for dressing the head. 2. A tuft of women's hair.

குழற்பிட்டு—குழாய்ப்பிட்டு, s. A kind of soft pastry, steamed in the hollow of a piece of bamboo, ஓர்பணிகாரம்.

குழற்றிறப்பு, s. [prov.] A key with a hole.

கைக்குழலூத, inf. To trumpet—as an elephant. 2. To trumpet by blowing through the clasped hands.

குழவு, adj. Young, youthful, juvenile, இளம்.—Note. The வு is sometimes dropped in combination.

குழக்கன்று, s. A young calf, இளங்கன்று.

குழமகன், s. A male infant, குழந்தை. 2. A doll, குழந்தைப்பிரதிமை. 3. A poem in praise of a male infant, ஓர்பிரபந்தம்.

குழவி, s. An infant, a babe, குழந்தை. 2. The young of the elephant, camel, buffalo, the fabulous wild cow, deer, hog, red monkey; also of animals that live on the branches of trees—as monkeys, squirrels, chameleons and some other lizards, sloths, &c., விலங்கின்பிள்ளை. 3. A sapling, a sucker, the young of trees and some vegetables. (See மரக்கன்று) 4. The roller in a pair of grinding stones; lit. the little or young one, அம்மிக்குழவி. 5. Early part of life, youthhood, juvenility, இளமை. 6. The young moon, பாலசந்திரன். 7. Greatness, பெருமை.

குழாம், s. A society, company, association, band, கூட்டம். 2. A herd, flock, swarm, shoal, திரள். Compare குழு.

குழாய், s. Tube, pipe, துளையுடைப்பொருள். 2. Tubular cavity, துளை.—Note. This word seems to be used for a shorter, coarser and rougher kind of tube.

குழாயிலடைக்க, inf. To deposit in a bamboo or other tube—as silk, &c., for preservation—as amulets, &c.

குழாயில்வார்க்க, inf. To fill a tube; to pour or cast in a tube.

குழாய்மூங்கில், s. A hollow, tubular bamboo.

குழாயோடு, s. [local.] A kind of tubular tile, ஓர்வகைஓடு.

குழி, s. A pit, a hole, a hollow, a cavity, a dimple, a depression, an excavation, பள்ளம். 2. [local.] A square foot, சதுரஅடிக்குழி. 3. A cubic foot, கனவடிக்குழி. 4. [prov.] A square of twelve feet, in land-measure, பன்னிரடிச்சதுரக்குழி. 5. A well, கிணறு. 6. A tank, குளம். 7. The belly, வயிறு. 8. [prov.] A cavity at the bottom of a well from which to fill the basket when the water gets low, பட்டைக்கிடங்கு. 9. A grave, usually in composition—as பிரேதக்குழி.

குழியிலேபோவாய். May you go to the grave; i. e. may you be ruined, a curse.

குழிக்குத்து, s. [prov.] A hole, made for plants in transplanting.

குழிக்குத்துக்கோல், s. A short stick, used in making the குழிக்குத்து.

குழிபறிக்க—குழிதோண்ட, inf. To make a hole or a pit.

குழிதிறக்க, inf. [local.] To open the sacred pit, with appropriate ceremonies, preparatory to the Mohurrum feast.

குழிமூட, inf. To fill up the sacred pit. See குழிதிறக்க.

குழியிற்புதைக்க, inf. To bury; to conceal. 2. To bury the dead, to entomb.

குழிவிழ, inf. To form—as dimples or hollows in the cheeks, ulcers, &c. 2. To form, to be worn, &c.—as hollows in floors, or other surfaces.

குழியில்விழ, inf. To fall into evil, vice, &c; lit. into the pit.

குழியடிக்க, inf. To make holes in stones—as a stone-cutter.

குழிக்கிட்டி, s. [local.] A kind of கிட்டிப்புள் game among boys, ஓர்விளையாட்டு.

குழிச்சட்டி, s. A kind of earthen pan with hollow cavities for frying cakes.

குழிப்புண், s. An ulcer in which holes are formed.

குழியச்சு, s. Moulds for making gold beads.

குழியம்மி, s. A hollow grind-stone. See under அம்மி.

குழித்தைலம், s. Pit-oil; i. e. oil extracted in a pit.

குழிநரி, s. A fox, ஓர்நரி.

குழிமுயல், s. A rabbit, a coney, ஓர் முயல்.

குழிப்பிள்ளை, s. A cocoanut, planted deep—not to be transplanted.

எத்தனைகுழி. How many square feet, or how many குழி?

குழிக்கணக்கு, s. Square measure, reckoning by square feet, &c.

குழிமாற, inf. [in arith.] To square; also, to multiply a number into another, குழிபெருக்க.

குழிமாற்று, v. noun. [in arith.] Table of squares; also, of multiplication, குழிப் பெருக்கம்.

பெருங்குழி, s. [in arith.] The squaring, or multiplication of integral numbers.

சிறுகுழி, s. [in arith.] The squaring, or multiplication of fractional or mixed numbers.

குழிவெட்டி, s. A grave-digger, பிரேதக்குழிதோண்டுகிறவன்.

அட்டைக்குழி, s. A pit of leeches, especially, a pit in hell, said to be infested with leeches.

குழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be formed—as a pit, a hole, a cavity; to be worn hollow.

குழிந்தகண், s. Sunken eyes.

குழிந்தெடுக்க, inf. [prov.] To scrutinize, to be very inquisitive, ஆராய்ந்து பார்க்க.

குழியவிட, inf. [prov. in jewelry.] To form the halves of hollow gold-beads, which are afterwards soldered together.

குழிவு, v. noun. Hollowness, depression cavity, குழிதல்.

குழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [vul.] To form pits, hollows, &c.; to hollow, excavate; to make holes, to depress, to sink, to form cavities, குழிபாக்க.

குழிப்பு, v. noun. Forming pits, hollows, &c., குழிசெய்கை. 2. Hollowness; a hollow, a depression, தாழ்வு.

குழித்தாமரை, s. A water-plant, ஆகாசத்தாமரை, Pistia, L.

குழிநாவல், s. A species of the நாவல் tree.

குழிசி, s. A pot, பானை. 2. A large water-pot, மிடா. (p.)

குழிப்பு, s. (See under the verb, குழி.) A peculiar harmonic rhythm in verse, in which the மோனை rhyming of the metrical feet are discarded, but the correspondence of the letters, or syllables, ending each foot and beginning the next forms a pleasing harmony—as in the following:

அணிபுடன்றபரி, பரிபுடன்றகரி, கரிபுடன்றசெடி, பணிபுதேர்—மணிபுடன்றதது. ததுவுடன்றகணை, கணை புடன்றகணை, மலிதரப்—பிணிபுடன்றவம, மரடுடன்றவு டடதுடன்றவுயிர், பிரிதரப்—பணிபுடன்றகுல, வுய குடன்றபடை, படைபுடன்றமறை, பரசனுல்.

The horses chafed on their bits—The elephants were rendered impetuous by the horses—The cars, decked with flags, were violently propelled by the elephants—The bows tinkled with their bells—The arrows were shot forth from the bows—The blood gushed from the arrows' wounds—The battle fiercely raged—The bodies were sore smitten in the battle—The souls separated and fled from the bodies. Thus the pious chief (Joshua), high raised on his jewel-decked chariot, vanquished the opposing hosts.

Here, the feet are not regarded, but குழிப்பு forms the harmony. The variety used is தனதனாத்தன—தனதனாத்தன—தனதனாத்தன—தனதனு. (*Besch. Shen. Tam. Gram.*)

குழிமி, s. [*local*.] A sluice, மதகு. 2. The snout of a vessel, பாத்திரத்தின்மூக்கு.

குழிமிட்டான், s. A plant, நத்தைச்சூரி, Spermacoce, *L*.

குழியம், s. Rotundity, globularness; cylindricity, திரட்சி. (*from Sans. Gulee.*) (*p*.) 2. A kind of curved bludgeon. See பாராவளம்.

குழு, s. Class, society, band; company of the same trade, profession, &c., கூட்டம். 2. A lady's female retinue or companions; a company of females, மாதர்கூட்டம். 3. Flock, herd, swarm, shoal, ஆமொடுமுதலியவற்றின்கூட்டம். 4. (*Sans. Ghosha.*) Wit, ingenuity; witty expressions, fanciful or shrewd intimations, விகடம்.—*Note*. In Jaffna, this word is sometimes used for கொழு—as in குழுக்கடா, குழுக்கவி, &c.

குழுவன், s. An attendant on a fowler, குறவனின்பாங்கன். (See குறுவன்.) 2. A witty person, விகடமுடையவன்.

குழுவிட, *inf*. To use witty or humorous expressions or mimicking gestures, &c.

குழுமூரல், s. [*prov*.] A thick kind of needle-fish, commonly மூரல், ஊசிமீன்.

குழுமு, கிறேன், குழுமினேன், வேன், குழும, v. n. (*from Sans. Kula.*) To collect or flock together—as men, animals, &c., கூட.

குழுமல், v. noun. Collecting, associating, &c. 2. Crowd, multitude, கூட்டம்.

குழுவு, கிறது, குழுவினது, குழுவும், குழுவ, v. n. (*from Sans. Kula.*) To collect, to flock together, கூட. 2. To associate, or unite with, சேர. In the gerund it becomes sometimes குஇ—as in ஐவரொடுகுஇ, having associated with the five Pândavas.

குழுவல், v. noun. A crowd, கூட்டம்.

குழூஉ, s. [*a poetic form of* குழு.] Class; company; flock, கூட்டம்.

குழூஉக்குறி—குழூஉக்குறிச்சொல், s. A cant or conventional term, peculiar to a class or body of men, ஒவ்வொருகூட்டத்தார்தம்மில்வழங்குஞ்சொல்.

குழூஉப்பெயர், s. [*in gram.*] A noun of multitude. 2. A noun denoting a particular class—as அமண்; also, a derivative from such a noun—as அமணர்.

குழை, s. Young leaves, sprouts, foliage, boughs, twigs, தளிர். 2. Soft, well trodden mud; slime, சேறு. 3. Ear-jewels, குண்டலம். 4. (சது.) A tube, துளையுடைப்பொருள். 5. The செய்தல் plant.

மரங்குழைமண்டிப்போயிற்று. The tree abounds with thick foliage.

குழைக்காடு, s. [*prov*.] The country—as distinguished from the city; a jungle, compared with more cultivated parts—as பட்டிக்காடு.

குழைக்காட்டான், s. A rustic; a clown.

குழைநாற்றம் — குழைவீச்சம், s. An unpleasant, leafy or grassy smell.

குழைமறைவு, v. noun. Foliage, shrubbery, trees, &c., intercepting vision. 2. Sculking, &c., from creditors.

குழைபிடிக்க, *inf*. [*prov*.] To obstruct an affair—from the practice of the Kandians, holding a bough before a person, as a sign of protestation, or of forbidding him to proceed.

குழையடிக்க, *inf*. To recite incantations while shaking and drawing a handful of Margosa twigs over a sick or possessed person or animal, or one bitten by a snake. Mesmeric effects, similar to those occasioned by drawing the fingers in a particular way over the face of a patient, are sometimes produced by the above process, and ignorant people attribute them to the power of the incantations. 2. To wheedle; to use artful means in order to secure the interest of a person.

குழை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be soft, mashed, pulpy, slimy, &c., சோறுமுதலியனகுழைய. 2. To become tender—as the mind by love, friendship, pity, &c, மனமிளக. 3. To be social, and friendly, sometimes with a clandestine purpose in view, சேர்ந்தொழுக. 4. To fade, shrink; to become spoiled—as flowers, or twigs by use in the hand, மலர்முதலியனவாட. 5. To become discouraged, dismayed, தைரியங்குறைய. 6. To be bent—as a bow; to be curved, to be coiled up, வளைய.

மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து நோக்கக்குழையும்விருந்து. The Anicham flower fades in being *smelt;* and the feast fades on a *change* of countenance (of host or guest).

இழைபதத்திட்டிக்குழையவடித்தல். Beating the rice well and straining it when it is boiled to a pap.

குழைந்துபரிமாறுகிறார்கள். They live in mutual harmony.

குழைகறி—குழைந்தகறி, s. Mashy vegetable curry.

குழைசாந்து, s. Coarse mortar—as used in building walls, or rough plastering.

குழைசுண்ணாம்பு, s. Lime for plaster, white-washing, &c.; macerated lime.

குழைசேறு, s. Soft mire, slime.

குழைந்தசோறு, s. Rice over-boiled.

குழைந்தமனம், s. A relenting, tender mind, இளகியமனம்.

குழையல், v. noun. Any thing mixed or mashed, &c., குழைக்கது.

குழையற்கறி, s. Mashy or pulpy curry. 2. Curry over-boiled.

குழையற்சாதம், s. Rice over-boiled.

குழையற்பனாட்டு, s. [*prov*.] Dried palmyra pulp grown mashy.

குழைவு, v. noun. Mashy state, குழைகை. 2. Tenderness of mind, pity, உருக்கம். 3. Fading, languishing, &c., வாட்டம்.

குழைவிக்க, *inf*. To mash; to cause to be mashy or pulpy by over-boiling. 2. To make tender, or susceptible of feeling.

குழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To macerate, mash; to reduce to pulp, to make soft, to reduce consistency by mixing, குழையச்செய்ய. 2. To bend—as a bow, வளைக்க. 3. v. n. To send out sprouts, to sprout, தளிர்க்க.

காரியங்களையெல்லாங்குழைக்கிறான். He is mixing up different affairs.

குழைத்துச்சாப்பிட, *inf*. To mix (the rice and curry well) and eat. 2. To mix medicines and take them.

குழைத்தூட்ட—குழைத்தூட்ட, *inf*. To mash food and feed a child.

சாந்துகுழைக்க, *inf*. To temper or macerate mortar.

மண்குழைக்க, *inf*. To work clay or other soft earth into a mass.

விபூதிகுழைக்க, *inf*. To mix up sacred ashes into a thin paste for marking the body.

குழைப்பு, v. noun. Mashing, macerating. 2. Tempering mortar, &c.

குழைச்சு—குழைச்சி, s. [*prov. in Madras*, குசை.] A bow, a loop; a bight in a string, cord or rope, கயிற்றின்குசை. 2. A joint of the body, an articulation; *especially*, a socket or hinge joint—as in the arms, legs, &c., பாக்கைப்பூட்டு. 3. The eye or socket of a hoe, adze, &c.—as bent or doubled in, ஆயுதக்குசை. 4. A knot, முடிச்சு.

குழைச்சுப்பட்டுப்போக, *inf*. To be coiled or looped—as a bight in a rope.

குழைச்சுமண்வெட்டி, s. A hoe with a socket to receive the handle.

குழைச்சுவிட்டுப்போக, *inf*. To be disjointed, dislocated, &c. 2. To be broken—as the socket of a hoe, &c.

குளகம், s. A corn measure, மரக்கால். 2. One-eighth of a measure or நாழி, ஆழாக்கு.

•குளகம், s. One of the four species of poems; that in which the connection of a subject and its finite verb, or predicate, is not expressed in the same stanza but in one following, பலபாட்டொருவினைகொண்டுமுடியும். 2. A curious poem consisting of short letters only, குற்றெழுத்தத்தொடுக்கச்செய்யுள். 3. Protraction of the government of the noun or verb through several stanzas, instead of giving the terminal word in each, பலபாவிற்செல்லும்பொருட்டொடர்பு. Wils. p. 233. KULAKA.

குளகன், s. Skanda, சுப்பிரமணியன். (சங்.) See குகன்.

குளகு, s. Herbs, grass, leaves, &c., the food of graminivorous animals, இலைபுனுமிலைவகுணவு. 2. Leaves, pot herbs—as vegetable food, இலைக்கறி.

குளகுளெனல்—குளகுளத்துப்போக, *inf.* To grow soft—as jaggery; to become pulpy, rotten or putrid, கெகிழ்ந்துகெட்டுப்போக.

குளகுளென்றுபோகும். It will become soft.

குளகுளென்றழுகிப்போயிற்று. The fruit is grown rotten.

குளகுளெனல் — குளக்கட்டியெனல், *inf.* To gurgle, to sound—as water when squirted, &c.

குளகுளவென்றுகொதிக்க, *inf.* Said of the noise of boiling water, கலபிரெனல்.

பார்ப்பான் குண்டிகைபிருக்கீருங் குளகுளவெனறிருந்தன்றே. (When Raman touched the string of his bow), the water in the Brahman's ewer sounded as if it were boiling.

குளக்கோட்டன், *s.* A former king in the northern part of Ceylon, celebrated for constructing and repairing temples and tanks.

குளசு—குளச்சு, *s.* As குழைச்சு.

குளஞ்சி, *s.* [*vul.*] Orange, கிச்சிலி.

•குளம், *s.* A tank, a pond, தடாகம், ஏரி. Wils. p. 239. Koola. 2. Jaggery or coarse sugar, molasses, வெல்லம். Wils. p. 294. Gula. 3. The frontal part, the forehead, நெற்றி. Wils. p. 233. Kula.

குளமுடைக்துபோகும்போதுமுறைவிதமா? When the bank of a tank has given way, men do not stop to dispute about each one's share (of the work); i. e. when suffering evils, we should seek first to remove them.

குளக்கட்டு, *v. noun.* Constructing the walls or banks of a tank, குளத்தின்கரைக்கட்டு. 2. The artificial bank of a tank.

குளக்கரை—குளங்கரை - குளத்தங்கரை —குளத்தங்கரை — குளத்தோரம், *s.* The margin or banks of a tank.

குளக்கால், *s.* [*local.*] A channel from a river to feed a tank.

குளத்துள்வாய், *s.* The deep part of a tank near the flood-gate.

குளத்துக்குப்போக, *inf.* To go to the tank; i. e. to stool.

குளக்கொட்டு, *s.* [*local.*] A kind of small hoe or spade.

குளக்கொட்டி, *s.* A plant found in tanks with a bulbous root.

குளக்கோரை, *s.* A kind of tank-grass.

குளநண்டு, *s.* Tank-crabs.

குளநெல்லு — குளச்செந்நெல், *s.* A species of barbed rice growing spontaneously near tanks, or in marshy places.

குளப்பயறு, *s.* A kind of pulse planted in tanks in the dry season.

குளப்பாகல், *s.* A species of பாகல் creeper.

குளப்படுகை — குளப்பாடு, *s.* [*prov.*] Lands adjacent to tanks, and often flooded.

குளப்பொருக்கு, *s.* [*prov.*] Chapped mud in a tank, used for manure.

குளமழிதல், *v. noun.* [*local.*] The tank being free of access—as when any may go and fish in it.

குளமீன், *s.* Tank-fish.

குளவடம்பு, *s.* A creeper in tanks.

குளவட்டை, *s.* Various small kinds of leeches, அட்டை.

குளவரகு, *s.* A kind of வரகு.

குளவாழை, *s.* A kind of barbed rice, நீர்நெல்.

குளவிதைப்பு, *v. noun.* Sowing in tanks.

குளவெள்ளரி, *s.* Cucumbers planted in tanks.

குளாம்பல், *s.* The tank lily, Nymphœa, *L.*

குளபாகம், *s.* [*in rhet.*] An easy, flowing style, இலகிர்பாகம்.

குளம்பு, *s.* [*probably a change of* குரம்.] A beast's hoof, விலங்கின்கால்குளம்பு.

குளம்புகிள்ள — குளம்புவெட்ட, *inf.* To nip off the edge of a calf's hoof as soon as calved.

ஒற்றைக்குளம்பு, *s.* An undivided hoof—as of a horse.

குளவி, *s.* A kind of hornet or wasp, கொட்டுவன். 2. The மலைப்பச்சை tree. 3. (*Rott.*) A shrub, the காட்டுமல்லிகை.

குளவிபுழுவைத்தன்னிறமாக்குகிறதுபோல. As the wasp changes the grub, or worm, to its own likeness.

குளவிக்கூட்டிலேகல்லெறிகிறதா. Would one stone a hornet's nest?

குளவிகொட்டல், *v. noun.* The stinging of a hornet or wasp.

குளவிமண், *s.* Mud of which the wasp makes its nest.

குளவிந்தம், *s.* A kind of turmeric, used medicinally, நிமஞ்சள்.

குளறு, கிறேன், குளறினேன், வேன், குளற, *v. n.* To stammer, through anger, confusion of mind, &c., உளற. 2. To howl, to yell, to make a hideous noise—as jackals, &c., நரிபேய்முதலியகுளற.

கன்னுபின்னுவென்று குளறுகிறன். He speaks nonsense.

குளறுவாயன், *s.* A stammerer.

குளறுகை, *v. noun.* Stammering.

குளறிப்போக, *inf.* To jar—as a voice in singing, or to cry out for pain.

குளறிப்போட, *inf.* To entangle, to bring to confusion.

குளறியடிக்க, *inf.* [*prov.*] To roar and beat the breasts through grief.

குளறியடித்துக்கிடக்க, *inf.* To lie in a great confusion.

குளறுபடி, *s.* Confusion in business.

குளறுபடியாய்க்கிடக்கிறது. It remains unsettled, irregular.

குளன், *s.* A tank. (*p.*) As குளம்.

•குளிகன், *s.* One of the eight serpents that support the earth, அஷ்டநாகத்தொன்று. Wils. p. 234. Kulika. 2. One of the seven invisible planets, said to be the son of Saturn, சாயைப்புத்திரன்சேர். See சேர்.

•குளிகை—குடிகை, *s.* A pill, a bolus, மாத்திரை. Wils. p. 294. Gulika, and 291. Gud'ika.

தம்பிதுரைகுளிகைபார்க்கும். He seems like one who has taken a magical pill.

குளிகாசித்தி, *s.* The power of magic by means of mercurial or other pills, enabling persons to pass through the air instantaneously.

குளிகைகட்ட, *inf.* To make, by a chemical process, pills, common or magical. 2. To consolidate—as mercury, &c., இறுகச்செய்ய. 3. To tie a pill about the body —as an amulet, or medical preventive against poisonous bites. 4. To fasten a magical pill on the body in order to obtain supernatural power, சித்திக்குளிகைகட்ட.

குளிகையிட, *inf.* To insert a pill in an incision made in the body; to check or counteract the influence of poisonous bites, &c., or to communicate supernatural powers.

குளிகையுருட்ட, *inf.* To roll pills.

குளிகைவார்க்க, *inf.* To give a dissolved pill.

சித்தர்குளிகை, *s.* A magical pill by which one is supposed to be enabled to fly where he may please, and perform supernatural feats.

தம்பனக்குளிகை, *s.* A magical pill by which one is supposed to be enabled to suppress, or stop, the natural course of things.

குளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To bathe, exclusive of the head; to wash, to bathe, ஸ்நானம். 2. To dive for pearls, &c., முத்துசங்குமுதலியனகுளிக்க. 3. (*fig.*) To set, descend below the horizon—as the sun, அஸ்தமிக்க. 4. (*fig.*) To plunge or bathe, to be daubed or covered with, மூழ்க. 5. (*Rott.*) To hide, to be hid, மறைய.

முக்காலுங்காகமுழுகிக்குளித்தாலும் வெள்ளைக்கொக்காகுமோ? Will a crow by bathing three times become a white crane?

அவன்பாலிலுமதியிலேகுளித்துக்கொண்டிருக்தவன்.... [*prov.*] He was brought up to eat (bathe in) milk and curds.

குளிக்கவார்க்க, *inf.* To pour water on another for bathing.

குளிப்பாட்ட, *inf.* To bathe or wash a child, &c., except the head; to wash animals, &c.

குளிசீலை, *s.* The fore-lap or under-cloth, principally used in bathing, கோவணம்.

குளிப்பு, *v. noun.* Washing, bathing, &c.

குளி, *v. noun.* Diving for pearls or chanks, முத்துக்குளி, சங்குக்குளி.

குளிகாரன்—குளியாள், *s.* A diver for pearls, chanks, &c.

குளிசங்கு, *s.* Chanks fished in the sea.

குளியோட, *inf.* To seek for pearls, chanks, &c., in the water.

சங்குகுளிக்க, *inf.* To dive for chanks.

தீக்குளிக்க, *inf.* To bathe in the fire, to be burnt—as a widow at her husband's death. 2. To bathe in or be covered with coals of fire—as some women to defend their chastity.

மஞ்சட்குளிக்க, *inf.* To daub with a thin paste of turmeric—as women in bathing.

புழுதிகுளிக்க, *inf.* To become covered with dust—as children in play, or persons in a dust storm.

குளிர்குளிக்க, *inf.* [*local.*] To be delivered of a child, பிள்ளைப்பெற.

குளிதோஷம், *s.* A disease of infancy, குழந்தையைப்பற்றிநோய்வியாதி.

குளிப்பிடப்பாறுகள், *s.* [*prov.*] The banks of a pearl fishery.

குளிசம், s. [vul.] A thin piece of metal, with magical characters, worn as a charm against evil spirits or disease, இரட்சாபந்தனம். 2. A root tied round the finger of a snake-charmer or poison-charmer—as an amulet, விஷமேறாமற்கட்டுங்குளிசம். 3. [prov.] A charm inserted at the root of a tree, to make it productive, மரத்துக்குக்கட்டுங்காப்பு.

குளிசங்கட்ட, inf. To tie an amulet on the finger, &c.

அழகுகுளிசம், s. [local.] A kind of amulet, worn as an ornament on the neck.

குளிப்பச்சை, s. A curious green stone, one of the one-hundred and twenty kinds of minerals, ஆற்றுப்பச்சை.

குளியம், s. A ball, a globe, உருண்டை. (See குழியம்) (Sans. Gulee.) 2. A tiger, புலி. (சது.)

குளிரி, s. A fan made of peacock's feathers, மயிற்குஞ்சம். (சது.) 2 A kind of flowering water-plant, நீர்க்குளிரி, Damasonium Indicum, L. 3. (Rott.) A knife for cutting the stems of betel leaves, வெற்றிலைபரிக்குங்கத்தி. See குளிர்.

குளிர், s. Coldness, chilliness, frigidness, குளிர்ச்சி. 2. Ague, cold fits, சுரக்குளிர். 3. A dewy, chilling wind, பனிக்காற்று. 4. A white umbrella, வெண்குடை. (நிக.) 5. A sling, கவண். 6. A battle-axe, மழு. 7. A trident, சூலம். 8. A shoal or school of fishes, மீனொழுங்கு. 9. A kettle-drum, முரசு. 10. As குளிரி, 3. 11. An instrument for nipping the stems of leaves, இலைமூக்கரிகத்தி. (நிக.) 12. Shivering, trembling, shuddering—as with fear, அச்சக்குறிப்பு.

அவனுக்குக்குளிர்விட்டுப்போயிற்று. Fear has left him; he is without fear.

குளிர்காய, inf. To warm one's self.

குளிர்காய்ச்சல், s. Ague, cold fits.

குளிர்குளிர்ந்துபோக, inf. [prov.] To be benumbed from cold and wet. 2. To become very cold—as a dying person from the absence of animal heat.

குளிர்கொள்ள—குளிர்கொள்ள, inf. To be affected with cold. 2. To become cold—as the body in an attack of apoplexy, cholera, &c., சீதளமடைய.

குளிர்நடுக்க, inf. To shiver with cold.

குளிர்பிடிக்க, inf. To feel cold; to be affected with cold.

*குளிர், s. A crab, a lobster, நண்டு. 2. Cancer, a sign of the zodiac, கர்க்கடகவிராசி. Wils. p. 234. KULIRA.

குளிர்—குளிரு, கிறது, ந்தது, குளிரும், குளிர, v. n. To be cold, chilly, frigid; to be cold to the touch; to be moist, damp, குளிர்கொள்ள. 2. To be cool, to be refreshed, குளிர்ச்சியுற. 3. To be refreshing, gratifying, pleasant, cheering to the touch, sight or hearing; to be engaging, attractive, benignant—as the countenance, இதமாக. 4. To be appeased, consoled, comforted, சாந்தமுற. 5. To die—spoken of death in time of epidemics, when fear of the avenging goddess prevents the use of the proper word, வசூரிமுதலியவிகாரியமரிக்க.

அப்பாவென்றால்உச்சிகுளிருமா. Will merely saying அப்பா afford relief? i. e. not mere words, but actions are necessary.

அவன்ஒருகுளிர்ந்தகொள்ளி. He is a cold-blooded person; a man of fair speech, but an enemy at heart.

இப்பொழுதெனக்குமனங்குளிர்ந்தது. I am now refreshed, satisfied, gratified, appeased, &c.

உச்சிகுளிர்ந்தது. The head has been cooled or refreshed—as on hearing joyful intelligence, &c.

எனக்குக்குளிருகின்றது. I feel cold.

என்வயிறுகுளிர்ந்ததுபோல உன்வயிறும்குளிரவேண்டும். May you and your family be refreshed as I have been—an expression of thanks for favors received.

சரீரமெல்லாங்குளிர்ந்தது. The whole body is refreshed.

குழந்தைஅம்மைவார்த்துக்குளிர்ந்துபோயிற்று. The child has died of small-pox.

குளிரப்பண்ண—குளிரவைக்க, inf. To cool wines, spirits, &c. 2. To refresh, to satisfy the appetite, the mind, &c.; to regale, to oblige, to appease.

கண்குளிரப்பார்த்தான். He feasted his eyes with a gratifying sight.

காதுகுளிரக்கேட்டேன். My ears were refreshed by hearing.

நிலங்குளிரமழைபெய்தது. It rained abundantly so as to cool the earth.

மனங்குளிரக்கொடுத்தேன். I gave him as much as he desired.

குளிர்ந்தகிரணம், s. A gratifying light, lustre, &c.—as of the moon, a gem, &c.

குளிர்ந்தகுரல், s. A pleasant voice in singing.

குளிர்ந்தசரீரம், s. A cool temperament of body.

குளிர்ந்தநிழல், s. Refreshing shade.

குளிர்ந்தநிறம், s. A gay, cheerful, fine color.

குளிர்ந்தநீர், s. Cool water. 2. Cooled water after boiling, &c. 3. Good water in gems.

குளிர்ந்தபார்வை, s. Engaging, attractive, benignant looks.

குளிர்ந்தமுகம், s. Benignant expression of countenance.

குளிர்ந்தபூமி, s. A cool climate.

குளிர்ந்தபேச்சு — குளிர்ந்தவசனம் — குளிர்ந்தவார்த்தை, s. Pleasant, comforting, gratifying language.

குளிர்ந்தவாசனை, s. Refreshing odors.

குளிர்ந்தமனம், s. A calm, composed mind. 2. A benevolent mind. 3. A pleasant temper, an obliging disposition.

குளிர்ந்தபரிமளம், s. A kind of native arsenic, சீதாங்கபாஷாணம்.

குளிர்ந்தகொல்லி, s. A cold-blooded person.

குளிர்ந்துகிடக்க—குளிர்ந்துபோக, inf. To become cold—as water after boiling. 2. To become cold—as a dying person. 3. To die—used auspiciously in time of epidemics.

குளிர்ச்சி, v. noun. [imp. குளிர்த்தி. vul. குளுத்தி.] Coolness, refrigeration, சீதளம். 2. That which is refreshing, pleasant, gratifying, appeasing; cooling offerings, திருத்திகரம்.

கண்ணுக்குக்குளிர்ச்சி. Refreshing to the eyes.

தெய்வத்துக்குக்குளிர்த்திசெய்தான். He gave cooling fruits to appease the goddess or demon.

குளிர்ச்சிப்பண்டம் — குளிர்மைப்பண்டம், s. Any thing that is cooling, refrigerative.

குளிர்ச்சியானசாப்பாடு - குளிர்மையானசாப்பாடு, s. Refreshing or cooling kinds of food.

குளிர்ச்சியாயிருக்க, inf. To be cool, refreshing to the system.

குளிர்ப்பிக்க—குளிர்விக்க, inf. v. a. To cool, to refrigerate; to refresh with water, perfumes, &c.; to gratify the mind, sight, &c., குளிரச்செய்ய.

குளிர்மை, s. [imp. குளுமை.] As குளிர், s. 1, 2, 3. 2. Kindness, benevolence, அன்பு.

குளுமை மூடிக்கொண்டது. Coldness has supervened—as in a dying person, being a sign of death.

குளிர்மைகொள்ள—குளிர்மையேற, inf. To feel chilly—as on the approach of disease.

குளிர்மைக்கட்டி, s. Mumps.

குளிர்மையில்லாதவர், s. Unkind persons; the unaffectionate, அன்பில்லாதவர்.

குளிர், adj. [by dropping மை.] Cold, frigid, chilly.

குளிர்காற்று, s. Cold wind.

குளிர்காலம், s. The cold season.

குளிறு, s. Roar; vociferation, ஒலி.

குளிறு, கிறேன், குளிறினேன், வேன், குளிற, v. n. To roar, to clamor; to vociferate, பேரொலிசெய்ய. 2. To utter inarticulate sounds; to buzz, to hum, இரைய. 3. (Rott.) To sound, ஒலிக்க.

குளீரம், s. A crab, நண்டு. Wils. p. 234. KULEERA.

குளுகுளுக்க, inf. v. n. [vul.] To become pale, sallow, wan and bloated—as in jaundice, &c.; to become weak through a morbid state of body, சோகைபற்ற. 2. [prov.] To become rotten, putrid—as fruits, அழுகிப்போக.

அவன்முகங்குளுகுளுத்திருக்கிறது. His face is swollen.

குளுகுளுப்பை, v. noun. The state of being pale and bloated in countenance; a kind of jaundice, நீரேற்று.

குளுவன், s. A head man in fowler tribes. 2. An attendant on a fowler. (குறவஞ்சி.)

குளோச்சு, s. [prov. in cant numbers.] A quarter, கால்.

துவாக்குளோச்சு, s. Two and a quarter.

*குள்ளம், s. Shortness in stature, குறள். 2. Wickedness, mischievousness, cruelty, கொடுமை. 3. Fraudulent dexterity, craft, cunning, தந்திரோபாயம். Wils. p. 274. KHULLA.

குள்ளன், s. (fem. குள்ளி.) A short man, குறளன். 2. An artful, cunning fellow, தந்திரக்காரன். 3. A cruel, mischievous person, கொடியவன்.

குள்ளனைக்கொண்டாழம்பார்க்கிறான். He attempts to find out the depth (of water) by sending (into it) a dwarf—said of one who employs a person unfit for his business.

கள்ளன்பின்போனாலும் குள்ளன்பின்போகப்படாது. Better is it to follow a thief than a dwarf—meaning it is a bad omen.

குள்ளக்கெண்டை, s. A kind of fish.

சித்திரக்குள்ளன், s. A dwarf. 2. A cunning fellow, தந்திரி.

குறங்கு, s. Thigh; lap, தொடை. 2. A clasp, a catch or link, கொளுவி.

குறங்கொட்டி, s. [prov.] A short piece or clump of wood, attached to the lower end of a well-sweep, or rafter, or to the broken leg of a chair.

குறஞ்சனம், s. Borax, வெண்காரம், (M. Dic.)

குறஞ்சி, s. A plant, செம்முள்ளி, Barleria prionitis, Thorny Barleria. (Ains. vol. 2. p. 376.)

குறடு, s. Pincers, tongs, forceps, &c., கம்மியர் குறடு. 2. A small block or clump of wood, மரத்துண்டு. 3. A raised floor or verandah, திண்ணை. 4. The edge of a verandah floor, திண்ணைக்குறடு. 5. (சது.) Plank, board, பலகை. 6. A hook for hanging up school-boys' books, புத்தகத்துக்குக்கயிற்றுக்குறடு. 7. A crab, நண்டு. (M. Dic.) 8. The jutting out or cornice on a wall or column, புடைப்பு. (Rott.); [ex குறு, short or small.]

குறட்டாலிடுக்க, inf. To grasp or take up with a pair of pincers.

குறடுகாய்ச்சிப்பிடிக்க—குறடுவைத்துப்பிடிக்க, inf. To pinch any one with red-hot pincers.

சிறுகுறடு, s. A gold-smith's pincers.

குறட்டுப்பாக்குவெட்டி, s. Betel-nut-crackers with a forked mouth.

குறடுகட்ட, inf. To make the edges of the raised floor of the verandah.

திண்ணைக்குறடு, s. A lower part of a verandah to sit on.

சந்தனக்குறடு, s. Blocks of sandal wood.

பாதகுறடு, s. Wooden sandals. 2. Shoes, slippers.

குறட்டுச்செருப்பு, s. [prov.] A kind of shoe or sandal, with a loop to admit the great toe.

குறட்டுவாதம், s. A kind of spasm, ஓர்வலிப்பு. See குறண்டல்வாதம்.

குறட்டரியம், s. [prov.] Complaint, murmur, expression of dissatisfaction or discontent, குறைகூறல்.

குறட்டரியம்பண்ணுகிறான். He bears a grudge.

குறட்டை, s. Snoring, snorting, நித்திரையில்விடுமொலிமூச்சு. 2. A creeper bearing a red fruit; a gourd, காக்கணங்கொவ்வை, Trichosanthes palmata. (Rox.) (Ains v. 2. p. 85.) கார்க்குறட்டை, பேய்க்குறட்டை, பெருங்குறட்டை, சிறுகுறட்டை, as different species of the குறட்டை creeper, see these.

குறட்டைவிழுக்க — குறட்டைவாங்க — குறட்டைவிட, inf. To snore.

குறண்டி, s. A mode of singing, ஓர்பண். (சூ.) 2. [local.] A kind of thorny shrub, நாய்முட்செடி.

குறண்டு, கிறேன், குறண்டினேன், வேன், குறண்ட, v. n. [prov.] To be crooked, bent, crumpled, &c.—as horns, fingers, limbs, fruits, &c., வளைய. 2. To be convulsed; to have spasms, குறண்டிமுடக்க. 3. To coil itself up—as a small reptile, &c., சுருண்டுகொள்ள.

அவர்குறண்டிப்போனார். He is grown crooked, bent, hump-backed.

குறண்டிப்பிடிக்கிறான். He is close-fisted.

குறண்டற்கிழவன், s. A crooked, old man, கூனற்கிழவன்.

குறண்டல்வாதம், s. A kind of rheumatic affection attended with spasms.

கால்கைகுறண்ட, inf. To have spasms in the arms and legs—as in cholera, &c.

குறம், s. The tribe of the குறவர், குறச்சாதி. 2. Palmistry, as practised by the women of this tribe, குறத்திசொல்லுங்குறி. 3. A kind of song, poem, குறத்திப்பாட்டு.

குறக்கூடை, s. A kind of basket.

குறக்கூத்து, s. The dance of the குறவர் tribe.

குறச்சாதி, s. The tribe of basket-makers, mountaineers, fowlers, foresters, snake-catchers, &c.

குறத்தி, s. A fortune-telling female of the குறம் tribe.

குறத்திப்பாட்டு, s. A poem in which a குறத்தி is the heroine. See பிரபந்தம்.

குறமாயம், s. The tricks of a fortune-telling குறத்தி; gypsyism.

குறவஞ்சி, s. A kind of poem, ஓர்பிரபந்தம். 2. A woman of the குறவர் tribe, a fortune-teller, &c., குறப்பெண்.

குறவர், s. (mas. குறவன். fem. குறத்தி.) Tribes who live by the chase; mountaineers, foresters, hunters, fowlers, snake-catchers, basket-makers, &c., குறச்சாதியார்.

குறவழக்கு, s. Intricate and difficult proceeding in a law-suit.

பச்சைக்குறவன்-படுகுறவன், s. [prov.] A knavish, trickish fellow.

குறவேஷம், s. The manners and habits of the குறவர் people

குறவணவன், s. [prov.] A very large, white grub, found in dung heaps, &c., ஓர்புழு.

குறவன், s. Mercury, இரதம். See குறவர்.

குறவை, s. A kind of fish, ஓர்மீன், Ophicepshalus punctatus, L.

குறளை, s. Dwarfishness, குள்ளம். 2. Tale-bearing, divulging secrets; aspersion, backbiting, slander, கோள். 3. [prov.] Sarcastic expressions, slanderous accusations, நிந்தை; [ex குறு.]

குறளைக்காரன், s. A tale-bearer, an exposer of secrets.

குறளைச்சொல், s. Tale-bearing. 2. Sarcastic expressions.

குறளைபேச, inf. To tattle, to expose secrets. 2. To revile, vilify, ridicule.

குறள், s. Shortness, conciseness, abridgment, சிறுமை. 2. An imp or goblin, பூதம். (திவா.) 3. A metrical line of two feet. இருசீரடி. 4. A distich, or couplet of short lines, the first of four, and the second of three feet of இயற்சீர் and வெண்சீர், குறள்வெண்பா. 5. A celebrated poetical work by திருவள்ளுவர், in three parts; viz.: அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால். 6. Shortness in stature, dwarfishness குள்ளம்; [ex குறு.]

குறளடி, s. A line consisting of two metrical feet.

குறளடிவஞ்சிப்பா, s. A kind of வஞ்சி verse, consisting of three or more lines of two metrical feet each, together with a detached foot and an அசைச்சீர்தம்.

குறள்வெண்பா—குறட்பா, s. A distich of two metrical lines. See குறள்.

குறள்வெண்செந்துறை, s. A verse consisting of two equal metrical lines of four or more feet each.

குறட்டாழிசை—குறளினத்தாழிசை, s. A verse of two unequal metrical lines of five or more feet each.

குறளன், s. A short person, a dwarf.

குறளி, s. A dwarfish woman. 2. A short, wicked shrew. 3. A kind of devil. 4. (Rott.) A prostitute.

குறளிவித்தை, s. Magical tricks, legerdemain, juggling.

குறாவு, கிறது, குறாவினது, ம், குறாவ, v. n. [vul.] To shrink, to contract—as the body by cold, the face by shame, &c., சுருங்க. 2. To become reduced, lean—as a person, animal, &c., மெலிய. 3. To sink—as the spirits by disappointment, hunger, &c., சோர. 4. To heal—as a sore; to cicatrize, ஆறிவர. 5. To droop—as plants by drought, வாட.

குறாவிப்போக, inf. To grow lean, to grow sad.

குறாவுதல், v. noun. Leanness, sadness, dejection, &c.

குறாள், s. [local.] A young ewe, or she-goat, குறாளாடு.

குறி, s. Mark, sign, stamp, symbol, token, emblem, indication, அடையாளம். 2. Idea, notion, intention, suggestion, hint, insinuation, குறிப்பு. 3. Omen, presage, prognostic, forerunner, சகுனம். 4. Personal qualities, character, குணம். 5. A time, a turn—as in ஒருகுறி, once, தரம். 6. Time, days, season—as in இக்குறி, now-a-days, காலம். 7. [in gram.] A word, a term; appellation, designation—as in இடுகுறி, காரணக்குறி. 8. Assertion of a speculative truth—as matter of fact, in contradistinction to செய்கை, a practical precept, இவைஇன்னவெனவுணர்த்தற்நெறிக்குறைப்பது. 9. The sexual emblems, ஆண்பெண்குறி. 10. Mark to shoot at, இலக்கு. 11. [in gram.] A short letter. (See குறில்.) 12. [prov.] Stripes, lashes, அடி.

அகப்பைக்குறி, s. Prognostication by observing the position and direction of a ladle let fall perpendicularly—as commonly practised by women.

ஆடைக்குறி, s. A line across the ends of a cloth.

கைக்குறி, s. Omens by lines on the palms; palmistry.

முகக்குறி, s. Indications from the face.

துர்க்குறி, s. A bad sign, a bad omen.

நற்குறி, s. A good sign, a good omen.

மரணக்குறி, s. Signs of death; other omens of death—as pointed out by the shastras.

குறிகண்டுநோதல், v. noun. [in parturition.] Labor pains after the discharge of liquor amnii, or the first presentation.

குறிகாண, inf. To appear—as signs, or symptoms. 2. To forebode, to betoken, to typify. 3. [in parturition.] To have slight discharges at or before the presentation.

குறிபோட — குறியிட, inf. To mark, sign, line, rule, &c.

குறிசுட, *inf.* To brand marks upon cattle.

குறிக்கோள், *v. noun.* Strenuous perseverance in any one pursuit; attachment to one object, பராயணம். 2. Union, unity, congruity, ஒற்றுமை. 3. The act of comprehending or understanding, கிரகித்தல். 4. The state of being distinguished or illustrious, மேன்மைப்பாடு.

குறிக்கொள்வோர், *s.* Persons who have their heart and mind on one pursuit or object. (*கொ.*) See பராயணர்.

குறிக்கொள்ள, *inf.* To conceive, comprehend, understand, கிரகித்துக்கொள்ள. 2. To be remarkable, distinguished above mediocrity, மேன்மைப்பட.

குறிகேட்க, *inf.* To consult a fortune-teller, a diviner, &c.

குறிசொல்ல, *inf.* To tell one's fortune, to divine, to presage.

குறிபார்க்க, *inf.* To observe signs; to prognosticate.

குறிபார்த்துச்சொல்ல, *inf.* To tell people their fortunes.

குறிகெட்டவன், *s.* A dishonest and shameless man; an unprincipled man.

குறியானவன்—குறியுள்ளவன், *s.* A principal man. 2. A respectable, honest, upright man; a man of principle.

குறிகாரன்—குறிப்புக்காரன், *s.* A good marks-man.

குறிதப்ப, *inf.* To miss the mark. 2. To fail—as events foretold by fortunetellers.

குறிதப்பாமற்போட்டான். He shot at the mark without missing it; he hit the mark.

குறிபார்த்துச்சுட, *inf.* To shoot at a mark, to aim at a goal.

குறிபிழைக்க, *inf.* To fail—as signs of rain, &c. 2. [*in love poetry.*] To fail or prove deceptive—as a token, a letter, குறிபிழைபட்டுப்போக.

குறிச்சூத்திரம், *s.* [*in gram.*] Rules or sutras containing terms, definitions, &c. See under சூத்திரம்.

குறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To design, intend; to contemplate, consider, think, கருத. 2. To imagine, to conceive, மதிக்க. 3. To appoint, determine, decree, விதிக்க. 4. To note down; to make the first draught in writing; to sketch an outline in painting, to trace, குறித்துக்கொள்ள. 5. To refer to, to denote, suggest, specify, சுட்டிக்காட்ட. 6. To designate, to characterize, to denominate, to name, பெயர் குறிக்க. 7. To address one's self—as in prayer; to have reference to—as a procuring cause, நோக்க. 8. To foretell, to presage, to prognosticate by astrology, palmistry, augury, &c., முன்னறிவிக்க. 9. To blow—as a chank, &c., ஊத.

செவிடன்காதிலேசங்குகுறித்தாற்போல. Like blowing a chank to a deaf man—it being useless.

அதைக்கனவிலுங்குறிக்கவில்லை. I did not even dream of it.

இதிலேஅவர்குறிக்கிறதென்ன. What does he mean by it?

குறிக்குங்கால். If we consider. (வழ.)

குறித்துக்கொள்ள—குறித்துவைக்க, *inf.* To note down.

எழுதுகோலாலேகுறித்துக்கொண்டான். He formed with a graving tool. (*Rott.*)

குறித்தகள்வன், *s.* A notorious thief.

குறித்தகாரியம், *s.* The particular thing. 2. The business in hand.

குறித்தகாலம், *s.* The appointed time. 2. The proper season.

குறித்ததொகை, *s.* The sum specified.

குறித்தபோகங்கள், *s.* Destined enjoyments. 2. The proper harvests.

குறித்தழைக்க, *inf.* To invoke a deity by name to appear. 2. To call or beckon one out of an assembly, &c. 3. To call upon one for protection.

குறித்துச்சொல்ல, *inf.* To tell particularly; to define, specify, describe, suggest.

குறித்துப்பார்க்க—குறிப்பாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look steadfastly, intently, significantly.

உத்தியோகங்குறிக்க, *inf.* To confer an office on one.

குறித்து. [*gerund of* குறி.] Concerning, about, touching, respecting, for the sake of, with regard to, &c.

உம்மைக்குறித்து. Concerning you.

பிரமனைக்குறித்துத்தபசுபண்ணி. Performing austerities in reference to Brahma to obtain a boon, &c.

புண்ணியத்தைக்குறித்து. With regard to virtue.

போர்செய்யக்குறித்துவந்தவர்கள். Those who came to fight.

குறிப்பிக்க, *inf.* [*causative of* குறி.] To signify, imply, intimate, குறிப்பித்துக்காட்ட. 2. To get written or noted down, எழுதுவிக்க.

குறிச்சி, *s.* Village, a small town, கிராமம். 2. A small village, a hamlet, a tithing, சிறுகிராமம். 3. (*சது.*) A village of foresters, mountaineers, &c., குறிஞ்சிநிலத்தூர்.

குறிஞ்சா, *s.* A name of an edible and medicinal creeper, of two kinds, சிறுகுறிஞ்சா, Periploca sylvestris. *Willd.*, and பெருங்குறிஞ்சா, Asclepias vomitoria, *L.* vomiting swallow wort. (Ains. v. 2. p. 83.)

குறிஞ்சி, *s.* A species of large tree in hilly districts, குறிஞ்சிமரம். 2. Thorny shrubs growing in marshes, the செம்முள்ளி. 3. The மருதோன்றி shrub. 4. A tract of land in a hilly country, one of the five kinds of திணை, மலைச்சார்நிலம். 6. Classes of tunes peculiar to agricultural districts, மருதநிலத்திஞேர்வகையிசை. 7. Tunes peculiar to hilly tracts, குறிஞ்சிநிலத்திராகம். 8. Lutes peculiar to agricultural districts, மருதயாழ்த்திறம். 9. A tune, melody, ஓர்பண் (*சது.*) 10. [*in love poetry.*] Illicit intercourse. (See திணை.) 11. (*Rott.*) The ஈந்து palm.

குறிஞ்சிக்கருப்பொருள், *s.* Men, beasts, birds, vegetables, employments, &c., indigenous and peculiar to hilly tracts; viz.: 1. குறிஞ்சித்தலைவர், chiefs, heads and superiors—as பொருப்பன், வெற்பன், and சிலம்பன் with their females. 2. குறிஞ்சித்தெய்வம், the god, Skanda. 3. குறிஞ்சித்தொழில், employments—as sowing mountain paddy, watching the millet, collecting honey, digging up roots, &c. 4. குறிஞ்சிநீர், mountain streams—as அருவி and சுனை. 5. குறிஞ்சிப்பண், melody, known by the name of குறிஞ்சிப்பண். 6. குறிஞ்சிப்பறை, drum—as தொண்டகம். 7. குறிஞ்சிப்புள், birds—as parrots and peacocks. 8. குறிஞ்சிப்பூ, flowers—as November-flower, &c. 9. குறிஞ்சிமரங்கள், trees—as வேங்கை, a kind of Pterocarpus, குறிஞ்சிமரம்; சந்தனம், sandal-tree; தேக்கு, teak; அகில், Aquila; அசோகு, Ashoka; புன்னை, Calophyllum inophyllum. 10. குறிஞ்சிமாக்கள், inhabitants—as குறவர், கானவர், குறத்தியர். 11. குறிஞ்சியாழ், lute, known by the name of குறிஞ்சியாழ்த்திறம். 12. குறிஞ்சியுணவு, food—as bamboo rice, மூங்கிலரிசி; mountain rice, ஐவனநெல்; another hill-rice, தோரைநெல்; millet, தினை; bulbous roots, கிழங்கு; honey, தேன், &c. 13. குறிஞ்சியூர், villages—as சிறுகுடி. 14. குறிஞ்சிவிலங்கு, beasts—as the tiger, bear, elephant, lion, &c.

குறிஞ்சிக்காலம், *s.* The months of October and November, December and January, in குறிஞ்சி tracts.

குறிஞ்சிமுதற்பொருள், *s.* As முதற்பொருள் under அகப்பொருள், describing the soil, the season of the year, &c., of hilly places.

குறிஞ்சியுரிப்பொருள், *s.* As உரிப்பொருள் under அகப்பொருள், describing sexual intercourse. See அகப்பொருள்.

குறிஞ்சித்தேன், *s.* Mountain honey, celebrated for its sweetness.

குறிஞ்சிவேந்தன், *s.* Skanda—as lord of the hilly country, முருகன்.

குறிஞ்சிலைக்கல், *s.* A red stone, இரக்கல். (*M. Dic.*)

குறிஞ்சில், *s.* A kind of prepared arsenic, தொட்டிப்பாஷாணம்.

குறிப்பு, *s.* Intention, wish, internal desire, அபிப்பிராயம். 2. Concord, ஒருமை. 3. Allusion, hint, intimation, indication; a significant look, word, &c., சைகை. 4. The occult and real meaning of a speaker or writer, in distinction from the apparent meaning; figurative expressions—as irony, &c., உட்கருத்து. 5. [*in gram.*] Implication; that which is implied or understood, metaphorical, metonymical, &c.—opposed to வெளிப்படை. 6. Mark, sign, signature, அடையாளம். 7. Memorandum, memento, ஞாபகக்குறிப்பு. 8. Summary, abstract, epitome, பொழிப்பு. 9. Description, representation, delineation; distinguishing marks or characteristics, சரியவிவரம். 10. Symbolic terms, constructions, short-hand writing, abbreviations, குறிப்புக்குறி. 11. Aim, direction; mark aimed at, இலக்கு. 12. Sketch in painting, outlines, traces, உருவக்குறிப்பு; [*ex* குறி, intend, &c.]

முகக்குறிப்பு, *s.* Expression of the countenance.

குறிப்பறிய, *inf.* To know one's particular intention, wants, desires, &c.; to understand the special object intended; to possess a knowledge of physiognomy.

குறிப்பாகச்சொல்ல, *inf.* To give descriptive marks, signs, or hints; to allude to, to intimate concerning.

குறிப்பறிந்துகொடுக்க, *inf.* To anticipate a person's wants and supply them.

குறிப்பாளி, *s.* One capable of drawing a right inference from appearances. 2. A person of quick discernment; a good counsellor; a genius.

குறிப்பாய்க்கேட்க, *inf.* To inquire particularly into a thing. 2. To listen to, to hearken with attention. 3. To hear distinctly.

குறிப்பானபார்வை, *v. noun.* A significant expression; a fixed or steadfast look.

குறிப்பானபேச்சு, *s.* A figurative, or sarcastic remark. 2. A hint.

குறிப்பிடம், *s.* [*among Romanists.*] Images representing the sufferings of the Saviour, &c. 2. A summary, compendium; an epitome.

குறிப்புக்கட்டை, *s.* A water-mark—as a post or block at a ford, in sign of danger from a hole or quick-sand.

குறிப்புக்கண்டுநடக்க, *inf.* To act agreeably to another's mind, ascertained by inference.

குறிப்புக்காட்ட, *inf.* To give a hint, to intimate, allude to. 2. To represent by a symbol. 3. To exhibit signs, indication, symptoms, &c.

குறிப்புக்குவைக்க, *inf.* To set or keep for a sign, token, memorandum—as images, statues, pictures, relics, &c.

குறிப்பெழுத்து, *s.* Abbreviations, contractions, &c.—as the initials or finals of names, words, &c. 2. Any particular letter.

குறிப்பெழுத, *inf.* To write notes, memorandums, characters, short-hand, &c. 2. To note down the date, hour, &c., of a child's birth.

குறிப்பேடு, *s.* An ola-day-book, the items of which are transferred to the ledger or பேரேடு; a memorandum book.

குறிப்போலை, *s.* An ola-memorandum, &c. 2. An ola-memorandum of the hour of a child's birth, so as to cast its nativity.

குறிப்புப்பண்பு, *s.* [*in gram.*] Ideal, abstract qualities, properites or attributes—as ஞானம், பாவம், as distinguished from குணப்பண்பு, and தொழிற்பண்பு.

குறிப்புச்சொல்—குறிப்புமொழி, *s.* [*in gram.*] Words or terms, used figuratively, metaphorically, &c.

குறிப்புவினை, *s.* [*in gram.*] A symbolic verb, without variation of tense. See வினை.

குறிப்பெச்சம், *s.* [*in gram.*] Ellipses in metonymical expressions, &c.

குறிப்புவினையெச்சம், *s.* [*in gram.*] A symbolic verb in an incomplete form, being either a பெயரெச்சம் or வினையெச்சம். 2. Incomplete symbolic verbs terminating with other verbs. See வினை.

குறிப்புவினைமுற்று, *s.* [*in gram.*] A finite symbolic verb—as மலையேன்.

குறிப்புவினையாலணையும்பெயர், *s.* A symbolic verb used as an appellative noun—as in இம்மலையேன்.

குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், *s.* A symbolic relative participle.

குறில்—குறிலெழுத்து, *s.* [*in gram.*] A short letter, either a short vowel—as அ, இ, உ, எ, or ஒ, or a short compound letter, —as க, கி, கு, &c., opposed to நெடில்.—*Note.* The word is sometimes contracted into குறி; [*ex* குறு, short.]

குறிலிணை, *s.* A syllable of two short letters; the union of two short letters—as in அறி, குறி.

குறினெடில், *s.* A syllable consisting of one short and one long letter; the union of a short letter and a long one—as in இரா, பலா.

குறுகு, கிறது, குறுகினது, ம், குறுக, *v. n.* To grow short; to be dwarfish, குள்ளமாக. 2. To shrink, contract; to lessen, to be reduced, to become scanty; to decrease, diminish, to be brought low, to decline. சுருங்க, குறைய. 3. (*p.*) To approach, approximate, arrive at, come in contact with, அணுக. 4 [*in gram.*] To shorten—as a long vowel, &c., மாத்திரையிற்குறைய.

குறுக, [*used adverbially.*] Near, short, close.

குறுகப்பண்ண, *inf.* To shorten.

குறுகப்பிடிக்க, *inf.* To make short. 2. To curtail (expenses), to retrench. 3. To shorten (a story &c.). 4. To hold nearer, closer, &c.

குறுகக்காய்ச்ச, *inf.* [*prov.*] To boil liquor or water away—as சுண்டக்காய்ச்ச.

குறுகல். *v.noun.* [*substantively.*] A thing that is short, dwarfed or stinted, குறுகிய பொருள். 2. Shortening, &c.

குறுகலாயிருக்க, *inf.* To be short. 2. To be near.

குறுகல்முத்து, *s.* [*prov.*] A double pearl.

குறுகலர், *s.* Enemies, foes— as அடையலர்.

குறுவித்துப்பார்க்க, *inf.* To look steadfastly, intently. 2. To scowl, to frown.

குறுக்கம், *v. noun.* Abridgment, abbreviation, contraction, epitome, summary, சுருக்கம். 2. Shortness, brevity, succinctness, compendiousness, declension, reduction, குறைவு. 3. [*local.*] A certain quantity of land, in land measure.

ஆறுகுறுக்கம், *s.* The six abbreviations of letters, viz.: குற்றியலிகரம், abbreviated இ—as in காதியாது, எஃகியாது, வரகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது, தெள்கியாது, கேண்மியா, சென்மியா. 2. குற்றியலுகரம், abbreviated உ—as நாகு, எஃகு, வரகு, கொக்கு, குரங்கு, தெள்கு. 3. ஐகாரக்குறுக்கம், abbreviated ஐ—as ஐப்பசி, இடையன், குவளை. (See under ஐ கான்.) 4. ஔகாரக்குறுக்கம், abbreviated ஔ—as வௌவை. 5. மகரக்குறுக்கம், abbreviated ம—as போன்ம், for போலும், மருண்ம் for மருளும், தரும் வளவன். 6. ஆய்தக்குறுக்கம், abbreviated ஃ—the changes of ல் or ள் before த into ஃ or ஆய்தம்—as கஃறீது for கல்தீது, முஃடீது for முள்தீது.

குறுகுத்தாளி, *s.* A palm tree, சிறுதாளி, Convolvulus gemellus, *L.* (*M. Dic.*)

குறுகுறுத்தல் — குறுகுறுப்பு, *v. noun.* Muttering in displeasure, அசந்தோஷக்குறிப்பு.

குறுகுறுப்பை — குறுகுறுப்பு, *s.* Snoring stertorous breathing, குறட்டை.

குறுகுறெனல், *v. noun.* Showing signs of haste, விரைவுக்குறிப்பு. 2. Tingling—as the ears, காதுதின்னல். 3. Muttering in token of displeasure, அசந்தோஷக்குறிப்பு.

குற்றமுள்ளநெஞ்சுகுறுகுறென்னும். குறும்பியுள்ளகாது தினவுதின்னும். A guilty conscience causes melancholy, and a dirty ear itches.

குறுகுறென்றுநடக்க, *inf.* To walk with quick, short steps.

குறுகுறென்றுமிழிக்க, *inf.* [*prop.* விழிக்க.] To have a look of fear, to have a thievish countenance.

குறுக்கம், *s.* A native arsenic, கௌரிபாஷாணம். See under குறுகு.

குறு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become short; to contract, diminish, shrink—as குறுகு.

குறுக்கு, *s.* That which is athwart, across, transverse, in a cross direction, திரியக்கு. 2. Diameter; intersection; transit, விட்டம். 3. Frustration; check, hinderance, எதிர். 4. Shortness, briefness, சுருக்கம். 5. Intervention, இடையீடு. 6. The hips, the loins, இடுப்பு.

குறுக்கீடாகப்போக, *inf.* To go across.

குறுக்குக்கட்டுக்கட்ட, *inf.* To tie the cloth a little above the breasts, and around the trunk—as women often do.

குறுக்குக்கேள்வி—குறுக்குவினா, *s.* Cross questioning, cross examination. 2. Irrelevant questions.

குறுக்குச்சட்டம், *s.* A cross piece in a frame. 2. Braces to connect the pairs of rafters. 3. A cross beam.

குறுக்குச்சார், *s.* [*prov.*] A short or cross side of a native house; a raised floor on the outside or inside of the shorter wall of a native house.

குறுக்குப்பாடு, *v. noun.* Lying across, or in a transverse direction, குறுக்கிடம். 2. A transverse direction, குறுக்கு.

குறுக்குப்பாதை — குறுக்குவழி, *s.* A cross path, a short cut.

குறுக்குமறுக்கும்—குறுக்குநெடுக்கும், *adv.* Cross-wise, transversely, passing through and through in every direction.

குறுக்கே, *adv.* Cross-wise, transversely, athwart. 2. Between, intermediately. 3. In opposition or contradiction.

குறுக்கேதடுக்க, *inf.* To interpose and prevent—as a by-stander. 2. To meet a person, stop him and forbid his proceeding. 3. To check, prevent, obstruct, stop, interrupt.

குறுக்கேபோக, *inf.* To go across; to go a short way. 2. To cross one's track, or path—as a cat, &c., considered a bad omen. 3. To pass between persons or things. 4. To die prematurely and in the prime of life. 5. To transgress one's commands; to go or act against one's wishes, counsel, &c.

குறுக்கிட, *inf.* To come across—as animals of bad omen. 2. To interfere.

குறுக்களவு, *s.* Dimension across; thickness; the diameter. 2. The extent or measure of any line or direction parallel with the diameter.

குறுக்கடி, *s.* A precipitate step or measure; a rash course; a contrary or contradictory procedure. 2. A short, hasty, abrupt or crabbed answer; an assertion without due deliberation. 3. A stroke at one's loins.

குறுக்கடிநியாயம், *s.* Abrupt, inconclusive reasoning.

குறுக்கடிபாயடிக்க, *inf.* To speak, pronounce, conclude, &c., too hastily; to be precipitate, or rash. 2. To be too summary in a proceeding—*little used.*

குறுக்குப்புத்தி, *s.* [*prov.*] Headiness, rashness, கோணற்புத்தி.

குறுக்குச்சூத்திரம், *s.* A formula, theorem or rule expressing the shortest method of performing a calculation, &c.; a brief, comprehensive rule.

குறுக்கேமடக்க, *inf.* [*prov.*] To confute or refute at once; to stop one's mouth by short answer.

குறுக்கேமுறிக்க, *inf.* To break into two. 2. To break off in the midst of a business; to leave a work unfinished. 3. To leave a company in displeasure.

குறுக்கேவிழ—குறுக்கேவர, *inf.* To interfere, intermeddle.

குறுக்கு, கிறேன், குறுக்கினேன், வேன், குறுக்க, *v. a.* To shorten, curtail, reduce, contract, lessen, retrench, குறைக்க. 2. To abbreviate, abridge, epitomize, abstract, சுருக்க.

கையைக்குறுக்க, *inf.* To retrench expenses. 2. To be close-handed; to give sparingly.

குறுக்கல், *v. noun.* [*in gram.*] Shortening, contraction—as of a long letter.

குறுக்கையர், *s.* The name of a celebrated devotee, who belonged to a certain division of the வெள்ளாளர் caste, திருநாவுக்கரையர்.

குறுங்குடியாளர், *s.* Orpiment, தாளகம்.

குறுணி, *s.* A nominal dry-measure, in quantity equal to the மரக்கால்.

பானையிலே பதக்கு நெல்லிருந்தால் மூலையிலே முக்குறுணித்தெய்வம் கூத்தாடும். If there be in a pot two குறுணி of paddy, three குறுணி of gods will be dancing in the corners of the house; said of those who spend at once what they have, in the temples, &c., and afterwards suffer want.

குறுதல், *v. noun.* [*this word is little used excepting in the subjunctive and participles.*] Cutting off—as in reaping, cropping, plucking, &c., தறித்தல். 2. Beating, bruising, pounding, குத்தல். (*p.*) *Obsol.*

கோலாற்கடாஅய்க்குறினும். Though we drive and beat with a rod. (கலடி.)

குற்றபாகுகொழிப்பவர். Those who cull the plucked betel-nuts. (இராம.)

குறுமை, *s.* Shortness; littleness, brevity, conciseness, succinctness, சுருக்கம். 2. Dwarfishness, low stature, குறுகுகை. 3. Defectiveness, imperfection, சிறுமை. 4. (*fig.*) Sin, evil, பாவம். The final மை is dropped to form adjectives.

உக்குறுமை, *s.* [*in gram.*] Short உ.

குறுங்கணக்கு, *s.* Simple letters in the Tamil alphabet, the twelve vowels and the eighteen consonants—opposed to நெடுங்கணக்கு.

குறுங்கண், *s.* A kind of lattice; a window; *lit.* little apertures, பலகணி.

குறுங்காடு, *s.* A thicket, a small forest or jungle, a copse, underwood.

குறுங்கொள்ளி, *s.* [*improperly* குறங்கொள்ளி.] A brand almost consumed.

குறுங்கோல், *s.* A rod of two cubits long, இரண்டுமுழஅளவுகோல்.

குறுஞ்சிரிப்பு—குறுநகை, *s.* [*vul.* குஞ்சிரிப்பு.] A smile, simper, smirk.

குறுஞ்சுனை, *s.* Small pools, wells, &c., in hilly regions.

குறுமாக்கள், *s.* Children, youngsters, சிறுவர்; [*ex* மாக்கள், men.]

குறுநிலமன்னர், *s.* Petty, tributary chiefs of the Kurumba people, சிற்றரசர்.

குறும்பொறை, *s.* A hill, சிறுமலை. 2. A mountain, மலை. 3. A forest, jungle, காடு. 4. (*சது.*) A town in a hilly tract, குறிஞ்சிநிலத்தூர்.

குறும்பொறைநாடன், *s.* A chief of a forest district.

குறுநெளிப்பு, *v. noun.* [*prov.*] Affected motion of the body.

குறுநொய்—குறுணல், *s.* Broken rice, bruised grain, grit.

குறுந்தடி, *s.* A short stick. 2. A drum stick.

குறுந்தறி, *s.* A stake, குறுந்தடி. 2. Blocks built in a wall to support timbers, சுவர்த்தறி. 3. The ornamental capital of a column or pillar, போதிகை.

குறுங்கலி, *s.* A kind of lute, common in forest tracts, பாலையாழ்த்திறம். 2. A poem in which a lady reproaches her lover or husband for deserting her, ஒர்வகைச்செய்யுள்.

குறுங்கற்றலை, *s.* A fish, ஓர்மீன்.

குறுந்துளசி—குறுந்துழாய், *s.* The சிறுதுளசி plant. See துளசி.

குறுந்தேங்காய், *s.* A fruit resembling a cocoanut, cast on shore from the ocean. See கிறேச்சாய்.

குறுந்தொட்டி, *s.* The சிறுகாஞ்சொறி plant, Hemp-leaved tragia.

குறுமீன், *s.* The name of a fish.

குறிது—குறியது, *s.* A short thing, a low or dwarfish creature. *little used.*

குறியர், (*plu. of* குறியன்) *s.* Dwarfs—opposed to நெடியர்.

குறுமுனி, *s.* A name of Agastya; *lit.* the dwarfish sage.

குற்றுடைவாள், *s.* A cimeter, a short dagger for stabbing an enemy, சிறுவாள்.

குறுவாழ்க்கை, *s.* Poverty, தரித்திரம். 2. Short-lived pleasure. (*p.*)

குறுவிசனம்—குறுவிசாரம், *s.* A gloomy state of mind, melancholy; calamity.

குறுவிலை, *s.* Scarcity, சிறுவிலை.

குறுவிழிவிழிக்க, *inf.* [*com.* குறுமிழி மிழிக்க.] To stare; to look intently, through anger, fear, &c.

குறுவேர்வை, *s.* A sudden, slight perspiration through diffidence, fear, &c.

குற்றேவல், *s.* A slight commission; a trifling job, low employment, servility, drudgery, menial service.

குற்றுயிர், *s.* Half dead; *lit.* half alive, குறைப்பிராணன். 2. [*in gram.*] A short vowel—as அ, இ, உ, எ, and ஒ.

குற்றாய்தம், *s.* [*in gram.*] A contracted sound of the letter ஃ. See ஆய்தக்குறுக்கம்.

குற்றிசை, *s.* Short metre in விருத்தம் verses—opposed to நெட்டிசை.

குற்றியலிகரம், *s.* The letter இ, shortened in its quantity, இகரக்குறுக்கம்.

குற்றியலுகரம்—குற்றுகரம், *s.* The letter உ shortened, உகரக்குறுக்கம்.

குற்றெழுத்து, *s.* A short letter, குறில்.

குற்றொற்று, *s.* A short letter followed by a mute consonant—as வெல், கல்.

குறும்புட்டு, *s.* [*local.*] Gross insolence, impertinence, மதிப்பின்மை. 2 Great urgency—as when business has been put off to the last moment, கெடுஅவசரம். 3. Being straitened—as in a narrow room, &c., ஒடுக்கம். 4. Pressing or holding one to a thing, using coercion, பலாத்காரமாய்க்கேட்கை. 5. A sudden encounter—as at a corner, &c., எதிர்ப்பெதிர்ப்படுகை; [*ex* குறுமை, *et* முட்டு.]

குறும்புட்டன், *s.* A person daringly insolent; a brute, a savage.

குறும்புட்டாய்ப்பிடிக்க, *inf.* To demand or press with continued urgency.

குறும்புட்டானவேலை, *s.* Work on a very small scale, with too little material.

குறும்பி, *s.* [*imp.* குறும்பை, குரும்பை.] Ear-wax, cerumen, காதச்சழுக்கு.

குறும்பியெடுக்க—குறும்பிவாங்க, *inf.* To clean the ear of wax.

குறும்பிவாங்கி, *s.* An ear-pick.

குறும்பு, *s.* Villages in desert tracts, பாலைநிலத்தூர். 2. Battle, fighting, war, போர். 3 A stronghold, a fort, அரண்குறுகை. 4. A class of savages, supposed to form a part of the aborigines of Southern India, குறும்பரசர் Those living in the forests and jungles were called காட்டுக்குறும்பு, and those in towns and strongholds, நாட்டுக்குறும்பு. 5. Barbarity, savageness, stubbornness, insolence, wickedness, குறும்புத்தனமை.

குறும்பர், *s.* (*pl. of* குறும்பன், *sing.*) The people of the Kurumba class. 2. Petty chieftains of the Kurumba tribes, being often intruders upon the new settlers of Southern India, குறுநிலமன்னர். 3. Savages; the low and vile, கீழ்மக்கள். 4. (*Rott.*) A caste of shepherds who weave Indian blankets, குறும்பிடையர்.

குறும்பர்கோட்டம், *s.* The Kot'as or strongholds of the Kurumbas.

குறும்பாடு, *s.* A short, woolly kind of sheep, ஒர்வகையாடு.

குறும்பாட்டஞ்செய்ய—குறும்பாட்டமாட, *inf.* To be wicked.

குறும்புத்தனம், *s.* Stubbornness, self-willedness, insolence, wickedness, mischief; the charateristics of the Kurumba people.

குறும்புவன்னியன், *s.* One of the பள்ளி tribe, ஒர்சாதியான்.

குறும்பூழ், *s.* A quail, காடை. Compare பூழ்.

குறுஞுப்பட்டை, *s.* Paper, gilt with tinsel and used for ornament.

குறை, *s.* Deficiency, defalcation, imperfection; failure, ஊனம். 2. Indigence, poverty, destitution, தரித்திரம். 3. Request, petition, solicitation, கூறுங்குறை. 4. Complement, balance, the part wanting, arrears, எஞ்சல். 5. Remainder, overplus, remnant, the rest, residue, மேடம். 6. Fault, defect, flaw, குற்றம். 7. Dissatisfaction, grievance, umbrage, வெறுப்பு. 8. Displeasure, indignation—as of a demon, or deity, in consequence of accustomed offerings being withholden, தெய்வக்குறை. 9. Tribute; revenue, அரசிறை. 10 [*in gram*] Abscission, cutting off—as syncope, apocope, &c.; omission, suppression, சொல்லின் குறை.

அவனுக்குஎன்மேற்குறையுண்டு. He is displeased with me; he has a complaint against me.

இனிவேண்டுமென்னகுறை. What can I need more? 2. What defect is there in me now?

குறைகொள்ள—குறையாயெண்ண, *inf.* To take a thing amiss, to feel aggrieved, to be piqued, to complain.

குறைகேள், *v. noun.* Solicitation, petition, mendicity, இரத்தல்.

குறைசொல்ல, *inf.* To complain, to state grievances, to utter complaints, to express dissatisfaction. 2. To reveal one's wants, குறைகூற. 3. To charge with fault; to censure, criticise; to blame.

குறைதீர, *inf.* To be supplied—as wants. 2. To be satisfied.

குறைதீர்க்க—குறையாற்ற—குறைநீக்க, *inf.* To supply wants, to satisfy; to relieve necessities. 2. To pacify, appease. 3. To fulfil an obligation.

குறைமுடிக்க, *inf.* To grant requests. 2. To supply wants. 3. To take revenge.

குறையற, *inf.* To be supplied—as wants, &c. See குறைதீர.

குறையிரக்க, *inf.* To beg, supplicate, petition, விண்ணப்பஞ்செய்ய.

குறையின்மை, *s.* Completeness; perfection; faultlessness.

குறைநிறை, *s.* Domestic wants and comforts; defect or excess. 2. Deficiency—as towards a guest or in offerings to the deity, &c., often used in apology.

குறைபட, *inf.* To be wanting or missing, to diminish; to grow less, scarce, dear.

குறைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். He is displeased.

குறைபாடு, *v. noun.* Deficiency, defect, ஈனம். 2. Want, lack, destitution, குறைவு. 3. Indigence, want, poverty, தரித்திரம்.

குறைப்பிராணனும், *adv.* Half-dead—as குற்றுயிராய்.

குறைக்காரியம், *s.* The remainder—as of an affair, story, discourse, subject, business, &c.

குறைநாள், *s.* The remainder or part of the day. 2. The days wanting to complete a given period.

குறைப்பேர், *s.* The rest of the persons.

குறைப்பொழுது, *s.* The remainder of the day, or time.

குறைமாதம், *s.* Wanting in months—as premature delivery. 2. Deficiency in a month.

குறைமாதத்துப்பிள்ளை, *s.* A child of premature birth.

குறையுடல்—குறைத்தலை, *s.* A headless body, which is said sometimes to dance on the field of battle; trunks divested of heads.

குறைக்கொள்ளி, *s.* A brand partially consumed.

குறைச்சால், *s.* The balk in ploughing, உழவுழுவிடம். See சால்.

குறைவயிறு, *s.* Stomach partially supplied; hunger not fully satisfied.

குறைவயிறுய்ச்சாப்பிட்டேன். I ate sparingly.

குறைவேலை, *s.* An incomplete, unfinished work.

தலைக்குறை, *s.* [*in gram.*] Aphæresis—as மரை, for தாமரை. See under தலை.

இடைக்குறை, *s.* [*in gram.*] Syncope—as உரம், for உதரம். See under இடை.

கடைக்குறை, *s.* [*in gram.*] Apocope—as நீல் for நீலம். See under கடை.

தெய்வக்குறை, *s.* God's displeasure.

மனக்குறை, *s.* Dissatisfaction, discontent, umbrage, regret, &c.

குறை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To diminish, decrease, lessen, abate, wane, shorten, dwindle, decline, தேய. 2. To be reduced in numbers, value, circumstances; to be lowered in rank, estimation, கெட. 3. To be wanting, to prove insufficient, to lack, to be short in weight, measure, number, &c., to be scanty, எஞ்ச. 4. To be imperfect, incomplete, unfinished, defective, deficient, ஈனமாக. 5. [*in gram.*] To be cut off, dropped, omitted, suppressed, &c., சொற்குறைபட. 6. To be scarce, dear, difficult of attainment, அருமையாயிருக்க.

குறைய, *inf.* To be insufficient, to be wanting.

ஏறக்குறைய, [*adverbially.*] Nearly, almost, about.

நடைகுறைந்துபோயிற்று. He now cannot walk much. 2. His influence is reduced. 3. The speed is reduced—as of horses, cattle, &c.

குறைந்தவிலை, *s.* A dear bargain; a high price. 2. A reduced price, a low price.

குறைந்தமரக்கால், *s.* A scant measure.

வயிறுகுறைய, *inf.* To be unsatisfied—as hunger.

குறைச்சல், *v. noun.* [*vul. for* குறைதல்.] Deficiency, dearness, poverty, displeasure, complaint, &c.

குறைச்சலல்ல. It is not dear.

குறைச்சலாய்க்கிடக்க, *inf.* To be dear, scarce, &c.

குறைச்சலாய்ப்பேச, *inf.* To speak ill of one.

செய்கைக்குறைச்சல், *s.* Misbehavior, misconduct.

மனக்குறைச்சல், *s.* Dissatisfaction, displeasure; grievance.

குறைவு, *v. noun.* Lack, deficiency, dearness, want, scarcity. 2. Indigency, necessity, poverty, தரித்திரம்.

குறைவறுக்க, *inf.* To make up a deficiency, to supply wants, to meet exigencies, &c.

குறைவானது. That which is defective.

குறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lessen, shorten, curtail, contract, deduct, சுருக்க. 2. To reduce one's circumstances, power, authority, &c., to cut off, crop; to cut or hew down, to fell, தறிக்க, நறுக்க. 3. To destroy, அழிக்க.

குறைத்துக்கொடுக்க, *inf.* To reduce payment, to pay less than the expected or stipulated sum. 2. To supply insufficiently—as food, &c.

குறைத்துப்பரிமாற, *inf.* To provide or distribute food, &c. on a reduced scale.

குறைத்துப்போட, *inf.* To diminish, curtail.

குறைத்துவர, *inf.* To continue to decrease.

வயிற்றைக்குறைக்க, *inf.* To live abstemiously, either to save money or from necessity. 2. To diminish the supplies of dependents, &c.

குறேட்டை, *s.* The காக்கணம் plant.

குற்குலு, *s.* A kind of resin, as குக்குலு.

•குற்சிதம், *s.* Abhorrence, loathing; contemptibleness, அருவருப்பு. Wils. p. 229. KUTSITA.

•குற்சை, *s.* Abhorrence, loathing, disgust; one of the nine இரசம் or varieties of sentimental representation in poetry and dramatic action, சவரச்சுவை. Wils. p. 228. KUTSAI.

குற்பகம், *s.* Reed, நாணல். (*M. Dic.*)

•குற்பம், *s.* [*in anat.*] The ancle, பரடு. Wils. p. 294. GULPHA.

குற்றம், *s.* Fault; moral or physical imperfection, blemish, defect, deformity, பிழை. 2. Crime, misdemeanor, guilt, தீங்கு. 3. Impurity; ceremonial or moral defilement—as cause of offence to the deity, of blight to plants, &c., தோஷம். 4. Reproach, stigma, charge, accusation, blame, குறை. 5. Amercement, mulct, fine, அபராதம். 6. (சது.) Sickness, நோய்.

மூக்குற்றம், *s.* The three kinds of evil, incident to the soul in connexion with births, as dakrening the understanding and leading to sin. 1. காமம், sexual desire, lust. 2. வெகுளி, anger. 3. மயக்கம், bewilderment, mental illusion.

யாக்கைக்குற்றம், *s.* The five defects of the body; 1. கொட்டாவி, yawning. 2. நெட்டை, snapping the joints. 3. குறட்டை, snoring. 4. கூன்கிடை, lying shrunk up. 5. சட்டுவிழல், nodding.

அஷ்டகுற்றம், *s.* The eight imperfections of creatures. 1. ஞானாவரணியம், ignorance, or want of wisdom. 2. தரிசனாவரணியம், defective perception. 3. வேதநீயம், comprehensibleness. 4. மோகநீயம், subjection to the passions. 5. ஆயு, age, limited duration. 6. நாமம், having a name or describableness. 7. கோத்திரம், parentage, descent. 8. அந்தராயம், liability to impediments and accidents. The opposite of these are peculiar to the deity. See எண்குணம் under குணம்.

நூற்குற்றம், *s.* The ten faults or defects in a literary composition. 1. குன்றக்கூறல், a partial statement—saying too little. 2. மிகைபடக்கூறல், redundancy—saying too much. 3. கூறியதுகூறல், tautology—repetition. 4. மாறுகொளக்கூறல், inconsistency—contradictory statements. 5. வழூஉச்சொற்புணர்த்தல், the employment of improper or inappropriate words and terms. 6. மயங்கவைத்தல், obscurity, mystification. 7. வெற்றெனத்தொடுத்தல், emptiness, barrenness. 8. மற்றொன்றுவிரித்தல், digression—introducing another subject. 9. சென்றுதேய்ந்திறுதல், gradual loss of vigor and tone. 10. நின்றுபயனின்மை, useless statements; verbosity; bombast.

இமைக்குற்றம் கண்ணுக்குத்தெரியாது. The eye does not see the defect of the eyelashes; i. e. one's own errors, and those of his family and friends, are unnoticed.

குற்றங்கடிய, *inf.* To avoid guilt.

குற்றங்களைய, *inf.* To free from errors.

குற்றங்காட்ட, *inf.* To expose faults.

குற்றங்காண, *inf.* To find fault. 2. To blame, to be blameable, &c.

குற்றஞ்சாட்ட — குற்றஞ்சுமத்த — குற்றப்படுத்த — குற்றமேற்ற, *inf.* To convict, charge with a fault or crime; to accuse.

அவன்மேற்குற்றஞ்சுமத்தது. He has been found guilty.

குற்றஞ்சாராதவன், *s.* An innocent man.

குற்றஞ்செய்ய — குற்றம்பண்ண, *inf.* To commit a fault; to perpetrate a crime; to do wrong, &c.

குற்றஞ்சொல்ல, *inf.* To accuse, criminate, blame, censure, charge with fault; to impeach. 2. To object, gainsay. 3. To criticize; to be hypercritical, censorious, captious; to expose faults.

குற்றத்தைமறைக்க, *inf.* To deny a crime; to hide a fault.

குற்றந்தீர்க்க — குற்றம்பரிகரிக்க, *inf.* To correct faults, to free from faults; to expurgate, exculpate, absolve.

குற்றந்தெரிக்க, *inf.* To exhibit faults; to criticize, to sift—as a literary production.

குற்றப்பட, *inf.* To be in fault; to be found guilty, criminal, blameable.

குற்றப்பாடு, *v. noun.* The state of being in fault; accusation, imputation.

குற்றம்பார்க்க — குற்றம்பிடிக்க, *inf.* To find fault, to be censorious.

குற்றம்பார்க்கிற்சுற்றமில்லை. Censoriousness destroys friendship.

குற்றமில்லான் — குற்றங்களில்லான், *s.* Argha—as an immaculate being, அருகன். 2. Any holy being; an innocent person.

குற்றமிறுக்க, *inf.* To pay a fine.

குற்றம்பாராட்ட, *inf.* To exaggerate one's faults; to magnify guilt; to dwell too much upon one's faults.

குற்றம்பொறுக்க, *inf.* To pardon, to forgive, to bear with faults.

குற்றம்போட, *inf.* To impose a fine; to mulct.

குற்றம்வாங்க, *inf.* To impose a fine.

குற்றவாளி, *s.* A criminal, a malefactor, a culprit. 2. One convicted of crime. 3. A delinquent, an offender.

கைக்குற்றம், *s.* Mistakes of the hand. See கை.

குற்றி, *s.* A stump, a stub; a stake, a block, a log, தறி; [*ex* குற.] See குத்தி.

குற்று, கிறேன், குற்றினேன், வேன், குற்ற, *v. a.* To puncture, prick, pierce; to tap, கனிமுதலியவற்றைக்குற்ற. 2. To crack—as lice, &c., கொல்க. 3. To pluck—as nuts, பறிக்க. 4. To pound, இடிக்க. See the verbs குத்து and குறுதல்.

குனட்டம், *s.* A medicinal root, used in dysentery, அதிவிடயம்.

குனஷ்டை — குனட்டை — குனட்டு, *s.* [*vul.*] Teasing, vexing, troubling, சேட்டை. See குனஷ்டை.

குஞசகம், *s.* The சிறுகாஞ்சொறி plant.

குஞசம், *s.* The குன்றி shrub.

குனி, *s.* A bow, வில். (*p.*) Compare குனி.

குனி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* (*from Sans. Kun'a, contracted or curved.*) To stoop, crouch, bend; to be bowed—as the head, வணங்க. 2. To bend or be bent—as a bow, வளைய. 3. (*fig.*) To stoop, condescend; to yield, தாழ. 4. (*சற.*) To pity, commiserate, relent, grieve, இரங்க.

குனியநிமிரமாட்டான். He can neither stoop nor straighten himself—either from disease, fatness, or having eaten too much.

வில்லுக்குனியாதெய்தால்வில்லாகாதெதிர்த்தபகை. If the bow be not bent sufficiently, the enemy will not be put to flight.

முட்டுமுன்குனியவேண்டும். Stoop before you strike your head; i. e. after-thoughts avail nothing.

குனிந்துநடக்க, *inf.* To walk stooping.

குனிந்துபார்க்க, *inf.* To stoop and look.

குனியப்போட — குனியவைக்க, *s.* To place in a stooping posture or position.

குனிதல் — குனிவு, *v. noun.* Stooping; inclination.

குனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bend, curve, crook, வளைக்க. (*p.*) 2. To quaver, quiver, shake—as the voice in singing, அசைக்க. 3. *v. n.* Dance, ஆட.

குனித்தல், *v. noun.* Act of stooping or bending. 2. Dancing. 3. Quavering the voice in singing.

குனிப்பு, *v. noun.* Bending. 2. A kind of dance, கூத்தின்விகற்பம். (*சற.*) 3. A kind of melody or strain in singing. See குறிப்பு.

குனிப்பாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look narrowly, or attentively into a thing.

குனுகுதல், *v. noun.* [*local.*] Speaking with an affected whine, சிணுங்கிப்பேசல்.

குனுகிக்குனுகியழ, *inf.* To cry whiningly.

குனை — கொனை, *s.* [*cor. of* முனை.] The point or tip of a thing, கூர்ப்பக்கம். (*c.*)

*குன்மம், *s.* A disease, a chronic enlargement of the spleen; also, any glandular enlargement in the abdomen—as of the mesenteric gland, &c., causing indigestion, colic and great emaciation. There are eight kinds, viz.: எரிகுன்மம், சத்திகுன்மம், சன்னிகுன்மம், சிலேட்டுமகுன்மம், சூலைக்குன்மம், பித்தகுன்மம், வலிகுன்மம், வாதகுன்மம், which see severally. 2. A division of an army. (See குழுமம்.) 3. Bushes; thickets, புதர். Wils. p. 294. Gulma.

குன்மக்கட்டி, *s.* A formation or enlargement in the abdomen.

அவனுக்குக்குன்மக்கண்டிருக்கிறது. He has the குன்மம் disease.

குன்மகூலை, *s.* Nervous paralysis—also obstruction of the viscera. (*Rott.*)

குன்மப்புரட்டு, *s.* [*prov.*] Dyspepsia; an acute pain, attending the குன்மம் disease from indigestion, causing vomiting, distortions, &c.

குன்மவலி, *s.* Internal pain or gripe consequent on the குன்மம் disease.

குன்மவாயு, *s.* Flatulency connected with the குன்மம் diseases.

குன்றத்துச்சித்தி, *s.* A kind of native arsenic, தாலம்பபாஷாணம். (*M. Dic.*)

குன்றம், *s.* A hill, a mountain, மலை.

குன்றவர் — குன்றவாணர், *s.* Mountaineers, குறிஞ்சிநிலமாக்கள். 2. Huntsmen, foresters வேடர்; [*ex* வாணர், வாழ்நர்.]

குன்றவில்லி, *s.* Siva, who made mount Meru his bow, சிவன்.

குன்றி, *s.* A medicinal climber, yielding the beautiful குன்றிமணி bean, Abrus precatorius, *L.* Wild Licorice; of which, there are three sorts, viz.: செங்குன்றி, வெண்குன்றி and கருங்குன்றி. 2. A jeweller's weight, equal to about two grains troy, அரைமஞ்சாடி. 3. A kind of native arsenic, மனோசிலை.

குன்றிநிறக்கண்ணன், *s.* One whose eyes are as red as those of the குன்றிமணி. 2. A wild boar, so called because of the redness of its eyes, காட்டுப்பன்றி.

குன்றிமணி, *s.* The seed of the குன்றி.

குப்பையிலே போட்டாலும் குன்றிமணி மங்காது. Though the குன்றி seed be cast into the dung-hill, it loses not its lustre; i. e. though one of high rank mingle with the lowly, he will not lose his standing.

குன்று, *s.* A hill, சிறுமலை. 2. A mountain, மலை. 3. The twenty-fourth lunar asterism. See சதயம்.

குன்றுகூப்பிட — குன்றெதிரொலிக்க, *inf.* To echo—as in hilly parts. 2. To play—as mountain girls, whooping and causing the hills to echo. (*p.*)

குன்றெறிந்தோன், *s.* Skanda—as one who cleft the Krouncha mountain with his lance. See வரைபகவெறிந்தோன்.

செய்குன்று, *s.* An elevated place for the diversions of royal females; an artificial mount, செய்மலை.

மணற்குன்று, *s.* A sandy hill; a sand bank, a shoal.

குன்றுவாடை, *s.* Northwest wind—*a sea term.* (*Rott.*)

குன்று, கிறது, குன்றினது, ம், குன்ற, *v. n.* [*vul.* குன்னு.] To lessen, decrease, diminish; to become reduced, குறைய. 2. To droop or fail, to be dispirited, சோலை. 3. To lose or be wanting in natural properties; to lack, to want, to go to ruin, போன்ற. 4. [*in gram.*] To be cut off or omitted—as a letter, &c., கெட.

குன்றக்கூறல், *v. noun.* One of the ten defects in composition; deficiency. See குற்றம்.

குன்றாதசத்தியம், *s.* An incontestable truth.

குன்றாப்புகழ், *s.* Never-dying fame.

குன்றியலுகரம், *s.* Shortened உ. See குற்றியலுகரம். (*நன்.*)

மனங்குன்ற, *inf.* To become dejected.

கூ

கூ. A compound letter of க் and ஊ. 2. s. The earth—as கு, பூமி. 3. (Sans. Koo, sounding.) Clamor, கூக்குரல்.

கூகூவெனல்—கூகாவெனல், inf. To bawl out, to utter loud cries, lamentation, &c. 2. To complain. 3. To be constantly calling, whooping, scolding, driving to work.

கூகூவென்றலறினான். He cried with a loud screeching sound.

கூக்குரல், s. Whooping, outcry, uproar, bawling, clamor, பேரொலி; [ex குரல்.]

கூக்குரலமருகிறது. The great noise ceases.

கூக்குரலாய்க்கிடக்கிறது. There is a great clamor, bustle. 2. It is noised.

கூக்குரலமர்த்த, inf. To still or quiet the clamor.

கூக்குரலிட—கூக்குரல்செய்ய—கூக்குரல் பண்ண, inf. To whoop, clamor, cry out.

கூவெனல், inf. To call, cry out, or bawl, through pain or otherwise. 2. To make a noise; to cry, to whoop—as a signal or answer to one calling; to halloo, to huzza. 3. To utter reiterated cries.

*கூகனம், s. An occult, indecent term, மறைத்தசொல். (கூ.) (Sans. Goohana, hiding, concealing.)

கூகாகம், s. The betel-nut tree, கமுகு. (M. Dic.)

*கூகை, s. A species of owl; lit. the hooter, பேராந்தை. Wils. p. 310. Ghooka. 2. Another kind, the கோட்டான்.

கூகையிரைகிறது. Screech of an owl.

கூகைகுளற, inf. To hoot—as an owl.

கூகைக்கட்டி—கூகைநீர்க்கட்டி—கூகைவீக்கம், s. A disease—the mumps—as பொன்னுக்குவீங்கி.

கூகைநீறு, s. A medicinal powder—as சாட்டெருமைப்பால், 4.

கூசனம், s. An indecent term. (சது.) See கூகனம்.

கூசா, s. (Hind.) A goglet, ஓர்மட்பாத்திரம்.

கூசு, கிறேன், கூசினேன், வேன், கூச, v. n. To be shy, bashful, coy, diffident; to shrink back, to be timid, ashamed, அஞ்ச, நாண. 2. To be tender or weak—as an eye, a foot, &c., or as teeth set on edge, கண்முதலியகூச. 3. (fig.) To recoil—as a hand or foot, through fear, sorrow, delicacy, deference, &c., அச்சக்குறிப்புக்காட்ட. 4. To be ticklish, to shrink from tickling, கூச்சங்கொள்ள.

பல்லுக்கூசுகிறது. My teeth are set on edge.

கூசாமற்பேச, inf. To speak without fear, or diffidence. 2. To declare without reserve.

கூசிப்பார்க்க—கூசிவிழிக்க, inf. To look with tender eyes. 2. To squint, to look with the eyes half shut, and the eye-brows knit.

கண்கூச, inf. To be weak in sight. See கண்.

கால்கூச, inf. To be tender-footed, &c. See கால்.

கைகூச, inf. To be backward in using the hand. See கை.

சபைக்குக்கூச, inf. To shrink from appearing, or performing before an assembly.

பழிக்குக்கூச, inf. To fear blame, or reproach.

மனங்கூச, inf. To be shy, diffident, bashful. 2. To loathe disgusting objects. 3. To be loth to think evil of one.

வாய்கூச, inf. To be reluctant to utter improper things, &c.

கூச்சம்—கூசல், v. noun. Shyness, bashfulness, diffidence, shame-facedness; modesty, delicacy, நாணம். 2. Tenderness or weakness of a limb, an eye, &c., causing a shrinking from its functions, &c., பல்முதலியகூசகை. 3. Ticklishness, tickling, titilation, கூசகை. 4. Timidity, fear, apprehension, அச்சம். 5. [local.] Properly, கூச்சம்; which see.

அக்குள்பாய்ச்சினாற் கூச்சமாயிருக்கும். If you put your fingers in one's arm-pit, he will feel ticklish.

கூச்சக்காரன், s. A shy person. 2. A ticklish person. 3. A bashful, diffident person.

கூச்சங்காட்ட—கூச்சப்படுத்த, inf. To tickle, titilate.

கூச்சந்தெளிய, inf. To overcome shyness, &c. 2. To get rid of, or out-grow ticklishness.

கூச்சந்தெளிந்தவன்—கூச்சமில்லாதவன்—கூச்சந்தீர்ந்தவன், s. One that has overcome shyness; one no longer bashful.

கூச்சப்பட, inf. To be shy. 2. To be timid, daunted. 3. To be ticklish.

*கூச்சல், s. An outcry, a great noise, கூக்குரல். Wils. p. 238. Kooja.

கூச்சலிட, inf. To make a noise, to cry out.

கூச்சி, s. The pulp of the fruit of the Trichosanthes, சவரிலோத்திரம்.

கூச்சிதம்—கூச்சிரம், s. The கடம்பு tree.

*கூச்சு, s. [prop. கூர்ச்சு.] The point of a thing, the sharp end of an instrument, கூர். Wils. p. 239. Koorchcha.

*கூஷ்மாண்டம், s. A pumpkin-gourd, கலியாணபூசணி, Cucurbita hispida, L. Wils. p. 240. Kooshman'd'a.

*கூடகம், s. Fraud, deceit, வஞ்சகம். Wils. p. 238. Koot'aka.

*கூடம், s. A house, a hall, an open room, a building, வீடு, சாலை. 2. The side room or rooms, adjoining the main room of a Hindu house, இல்லின்கூடம். 3. Fraud, deception, trick, deceit, வஞ்சகம். 4. Untruth, falsehood, பொய். 5. A delusion, an illusion, மாயம். 6. A blacksmith's hammer, a sledge, கொல்லன்சம்மட்டி. 7. The peak or summit of a mountain, மலையுச்சி. Wils. p. 238. Koot'a. 8. Concealment, privacy, secrecy, screen, மறைவு. 9. Any thing hidden, concealed, secret or mysterious, புதைபொருள். 10. A solitary or private place, ஏகாந்தம். Wils. p. 295. Goot'ha. 11. A kind of native arsenic, கௌரிபாஷாணம். 12. The sesamum plant, எள். (M. Dic.)

கூடமும்வீடும், s. The main room and the side room of a Hindu house.

காவற்கூடம், s. A prison. See காவல்.

யானைக்கூடம், s. Elephant stable.

கூடசதுக்கம், s. A kind of curious stanza, in which the letters constituting the last line are found among those of the first three lines, ஈற்றடியெழுத்துக்கள் மற்றைமூன்றடியுளுமறைத்து நிற்குஞ்செய்யுள்; [ex சதுக்கம், four lines.]

கூடசாலம், s. One of the seven hells, நரகம்.

கூடத்தர்—கூடஸ்தன், s. The intelligent soul—as enshrouded in the body, ஆத்துமா. 2. Brahm, the deity—as the universal soul, பரப்பிரமம். Wils. p. 238. Koot'asta. 3. [local.] The head or chief man, முதன்மையுள்ளோன்.

கூடஸ்தம், s. Unchangeableness; being always the same, நிருவிகாரம்.

கூடஸ்தசைதன்னியம், s. Intelligence universally the same.

கூடஸ்தபிரமம், s. The immutable Brahm.

கூடபதம், s. A snake, பாம்பு. Wils. p. 295. Goot'hapad.

கூடம்பில், s. A plant, சுரை, Lagenaria vulgaris, L. Bottle-gourd.

கூடலர், s. Foes, பகைவர். (p.) See under the verb கூடு.

கூடலூர், s. A town, Cuddalore, in the Carnatic, ஓர்பட்டணம்.

கூடல், s. A name of Madura, from the legend that large halls came into existence miraculously, to shelter the people collected there in a time of great rain, மதுரை. 2. A kind of divination, said to have been practised by females, making concentric circles on the ground, in the absence of their lovers, to ascertain as to their return, சுழிக்குங்கூடல். 3. The mouth of a river, கழிமுகம். 4. [prov.] A thick grove, commonly of palmyra trees, அடர்த்தியானதோப்பு; [ex கூடு, crowd, join.] See under the verb கூடு.

கூடற்கோமான், s. Any king of the Pándian dynasty, பாண்டியன்.

கூடற்குறி, s. Divination by making concentric circles on the ground.

கூடல்வாய், s. A gutter on the roof of a house.

கூடற்புறம், s. [prov.] A thicket.

கூடாக்கு, s. The ball or mass of tobacco and jaggery put in a hookah for smoking—as குடாக்கு.

கூடாரம், s. Assafœtida, பெருங்காயம். (M. Dic.)

•கூடாரம், s. A tent, a pavilion; a tabernacle; a booth; an awning, a tester, a conical covering for a bed, படவீடு. Wils. p. 226. Kut'aru. 2. An arched roof, a vault, hood or covering of a chaise, waggon, cart, &c., வண்டிமேல்வீடு; [ex கூட, crooked.]

கூடாரக்கட்டில், s. [prov.] A bed with a tester and curtains.

கூடாரம்போட, inf. To pitch a tent. 2. To put a covering or top on a carriage.

கூடாரவண்டில், inf. A covered waggon, a tilted carriage.

கூடிலி, s. One who eats flesh, தசை தின்போன். (சது.)

கூடு, s. A nest, a hive; a cage, a coop, பறவைமுதலியவற்றின்கூடு. 2. A pen, a sty, a kennel, பன்றிமுதலியவற்றின்கூடு. 3. A small receptacle—as an inkstand, மைக்கூடு. 4. A recipient, a receptacle of the soul, சரீரம். 5. A case, a sheath, உறை. 6. A testaceous, or mud shell of some insects; a cocoon, புழுக்கூடு. 7. [in carpentry.] A mortise; also, groove, தழுக்குக்கூடு. 8. A case for catching fish, மீன்பறி. 9. A covering of a cart—as கூடாரம். (Sans. Gut'ha, to envelope, screen.)

கூட்டோடேபோச்சது குளிருங்காய்ச்சலும். The fever and ague have gone off with the case (the body); i. e. the person has died.

கூடுகட்ட, inf. To build nests, cases, &c.—as birds, caterpillars, bees, &c. 2. To make cages, hives, &c. 3. To put a case or covering on fruits, &c.

கூட்டிலடைக்க, inf. To inclose in a cage, to encage, to coop up. 2. To enclose a charm, a talisman or an amulet in a casket.

கூட்டுப்பல்லக்கு, s. [prov.] A palankeen with sliding doors.

கூடுபோட—கூடுவிட, inf. To die; lit. to drop the body.

கூடுவிட்டுக்கூடுபாய, inf. To leave its own body at pleasure and enter another, or an inanimate thing—as the soul is feigned to do; a magic art.

கூடுங்கழுத்தும், s. Mortise and tenon.

இழைப்புளிக்கூடு, s. The box of a joiner's plane.

தேன்கூடு, s. A honey-comb.

கூடாயிருக்க, inf. To be hollow, tubular.

கூடு, கிறேன், கூடினேன், வேன், கூட, v. n. To join with, to combine, coalesce, பொருந்த. 2. To collect or crowd together, to assemble; to congregate, convene, muster, கூட்டங்கூட. 3. To associate or consort with one, சகவாசம்பண்ண. 4. To unite, knit—as broken bones, பொருந்த. 5. To cohabit, கூடியாட. 6. To meet—as rivers in confluence, or as roads, சந்திக்க. 7. To become reconciled, pacified, conciliated, இணங்க. 8. To be able, be possible, practicable, attainable, இயல. 9. To be lawful, expedient, proper, decent, தகுதியாக. 10. To be fit, to be serviceable, to be suitable, பிரயோசனப்பட. 11. To become possessed of, to attain, அடைய. 12. To accumulate, be hoarded or stored up, சேர்வைகொள். 13. To come to pass, to be brought about, to be effected, சித்திக்க. 14. To be annexed, superadded, அதனாய்ச்சேர. 15. To come in conjunction—as planets, &c., கிரகங்கூட. 16. To commence, to take place, தொடங்க. 17. v. a. (சது.) To pursue, follow out; to seek, தேட.

பன்றியோடேகூடியகன்றும்பீதின்னும். A calf in company with a swine will learn to devour filth; i. e. a man will conform to his associates.

இதுஅவனாலேகூடும். He is able to do it.

இனிஅவன்கூடான். Henceforth, he will be good-for-nothing.

இதாரியத்துக்குக்கூடும். This will serve the purpose.

நடுவழியிலேகூடினான். He met me in the middle of the road.

கூடிப்பிரியேல். Break not (old) friendships. (Av.)

அமாவாசைகூடிவிட்டது. [prov.] The time of new moon has already come.

ஆளோடேகூடிவிட்டான். He has begun to come into society (from obscurity or boyhood). 2. He is convalescent; he is getting around.

ஆக்கக்கூடியதொகை. The total amount.

கூடிக்கொள்ள, inf. To band together; to form an association, to take part in, to side with. 2. To meet together, to assemble. 3. To exceed, surpass. 4. To gain strength and vigor.

கூடிவர, inf. To accompany. 2. To prosper, succeed.

கூடிகாரியத்திரிய, inf. To associate or consort with one, to be on terms of close friendship.

கூடாநட்பு, s. False friendship.

கூடாவுவமை, s. [in rhet.] A simile in which the comparison is made with a thing having only a hypothetical existence, இல்பொருளுவமை.

கூடாவொழுக்கம், s. Immoral conduct—as of anchorets who in secret break their vows.

கூடல், v. noun. Approaching, assembling, &c.; seeking, uniting, cohabiting, being possible, &c.—as the verb கூடு. See also கூடல், s.

கூடாமை, neg. v. noun. Impropriety, indecorum, பொருத்தமின்மை. 2. Inability, impossibility, impracticability.

கூட்டறவு, v. noun. Collection, aggregate, series, பொருட்கூட்டம். 2. Crowd, association, combination.

கூட, inf. [adverbially.] Together, in company, collecting together. 2. Even, also; often in composition with உம். 3. More than due, more than enough, too much; additionally. 4. part. With, together with.

எல்லாருங்கூடவாருங்கள். Come all together.

குருவுக்குக்கூடப்பயப்படான். He is not afraid even of his guru.

அவன்வீட்டிலே தண்ணீர்கூடக்குடியார்கள். . . They will not drink even water in his house—said in disparagement.

நான்கூடஅறிவேன். I also know it.

அவனுக்குக்கூடகொடுத்துப்போட்டாய். You have given him too much.

ஐந்துரூபாய்கூடக்கொடுத்தார். He gave five rupees in addition.

என்கூடவா. Come with me.

கூடிய—கூடின, rel. part. Practicable, possible, convenient, proper, &c.

என்னாற்கூடியபணிவிடைக்குக்காத்திருக்கிறேன். I am ready to do any service in my power.

கூடியமட்டும்—கூடியமாத்திரம். As far or as much as possible; as much as one is able; to the utmost.

கூடும். It is possible, proper, fit, practicable, lawful, &c.

கூடாது. It is impossible, impracticable, inconvenient, improper, unlawful, unfit, &c. 2. Not to be done—either as a command or an entreaty—according to the manner and tone of the speaker.

கால்கைகூடாது. My hands and feet are worn out; i. e. with hard work.

என்னாற்கூடாது. I cannot; I will not.

கூடாதகாரியம். An impossible thing.

கூடலர்—கூடார், s. Enemies, foes, aliens, பகைவர்.

கூடை, s. An oblong or other kind of basket, made of ratan, ola, &c., பிரம்புமுதலிய வற்றிற்செய்தகூடை. 2. [local.] An ola covering from rain, மழைக்கூடை. 3. A variety in dancing, கூத்தின்விகற்பம்.

கூடைபின்ன—கூடைமுடைய, inf. To plat கூடை bags or baskets.

அங்கமணிக்கூடை, s. [local.] A basket of presents to a newly married girl, &c.

இறைகூடை, கொடிக்கூடை, கொட்டுக்கூடை, சாட்டைக்கூடை, தட்டுக்கூடை, நாற்றுக்கூடை, துற்றுக்கூடை, செல்லுக்கூடை, பழுட்டுக்கூடை, பிரம்புக்கூடை, புட்டுக்கூடை, பூக்கூடை, மடுக்கூடை are baskets of different kinds and for different uses. See these words.

கூட்டம், v. noun. Junction, combination, meeting, union, contact, confluence, கூடுகை. 2. Crowd, multitude, assembly, company; collection of persons, animals or things; flock, herd, clump, swarm, group, திரள். 3. Association, society, party, confederation; சங்கக்கூட்டம். 4. Class, kind, series, set, pair, brace, species, genus, தொகுதி. 5. Copulation, conjugal life, ஸ்திரீபுருஷசம்போகம். 6. Kindred, relations, connexions, race, tribe, caste, இனம். 7. Battle, engagement, fighting, போர். 8. Friendship, intimacy, companionship, சினேகம். 9. Multiplicity of a family or tribe; numerousness, மிகுதி. 10. [in gram.] Coalescence, combination—as of letters, &c., மயக்கு; [ex கூடு, collect, unite, &c.] 11. (சது.) Cakes of the refuse of cocoanuts, rape-seed, illupy-seed, &c., after pressing out the oil, பிண்ணாக்கு.

கூட்டங்கூட்டமாய். In crowds, in companies, in flocks, &c.

அவனென்கூட்டமல்ல. He is not my relation; he is not of my caste.

இந்துவோடிரவிகூட்டம், *s.* Conjunction of the moon with the sun; the new moon, அமாவாசை. (கூ.)

கூட்டங்கூட, *inf.* To assemble, or crowd together, to meet. 2. To hold a meeting.

கூட்டத்தார், *s.* Relations, persons of the same family, tribe, &c. 2. Partisans, members of the same society or class. 3. Companions, friends, associates. 4. Society, association. 5. A class of demons moving in companies.

கூட்டநாட்டம், *v. noun.* Associating, keeping company with, &c. 2. Holding society, assemblage.

கூட்டமாயிருக்க, *inf.* To be crowded.

ஒன்றன்கூட்டம், *s.* [*in gram.*] An aggregate of things of the same kind.

கூட்டு, *s.* Combination, union, conjunction, confluence, connexion, சேர்க்கை. 2. Companionship, fellowship, friendship, சம்பந்தம். 3. Concubinage, illicit intercourse, தொடுப்பு. 4. Relationship, consanguinity, உறவு. 5. Partnership, company in trade, பங்கு. 6. Fitness to associate with, கூடத்தகுந்தது. 7. Likeness, similarity, ஒப்பு; [*ex* கூடு, unite, associate, &c.]

கூட்டற்றவன், *s.* One unfit for company, business, &c., தகாதவன். 2. A useless person, உதவாதவன். 3. One unequal in rank, an out-cast; one rejected from a family, tribe, or society, ஆசாரக்குலைந்தவன்.

கூட்டாளி, *s.* An associate, a companion, சிநேகிதன். 2. A partner in trade, co-partner, பங்காளி. 3. The fellow—as one of a yoke of oxen, a pair of horses, &c., சோடானது.

அவனுமிவனுமொருகூட்டு. That man and this are in the most intimate terms.

அவனோடேகூட்டல்லாது. It will not be right to associate with him.

கூட்டுக்குநிற்பாயா. Will you be a partner in it?

கூட்டுறவு, *s.* Friendship, alliance, social relation. 2. Matrimonial love. 3. Concubinage.

கூட்டு, கிறேன், கூட்டினேன், வேன், கூட்ட, *v. a.* To unite, conjoin, combine, connect, இணைக்க. 2. To collect together, to assemble, சேர்க்க. 3. To compound, mingle, commix, amalgamate, கலக்க. 4. To add, cast or sum up; to aggregate, தொகைப்படுத்த. 5. To increase—as interest, salary, allowance, price, &c.; to enhance, to augment, அதிகரிக்கச்செய்ய. 6. To add—as ingredients in food, medicine, &c., கூடச்சேர்க்க. 7. To receive, take, or admit one into a company, party, class, society, partnership, &c., சபையாருடன்சேர்த்துக்கூட்ட. 8. To accumulate, hoard, to store up, to treasure up, சேகரிக்க. 9. To sweep; to gather—as sweepings, பெருக்க. 10. To draw one over to a party, to enlist, to engage; to proselyte, to convert, கட்சியாருடன்சேர்த்துக்கொள்ள. 11. To append, to attach, to annex, to subjoin, to superadd, கூட்டிவைக்க. 12. *v. n.* [*prov.*] To form—as pus, &c., உண்டாக.

கூட்டிக்கட்ட, *inf.* To gather and tie up—as hair, olas, &c., சேர்த்துக்கட்ட. 2. To encroach on another's land, எல்லை கூட்ட. 3. To tie together—as the hands, or the hands and feet; &c.

கூட்டிக்கொடுக்க, *inf.* To give more—as salary, price, &c., to superadd. 2. To add interest to principal and pay it at once. 3. [*low.*] To pimp, &c.

கூட்டிக்கொள்ள, *inf.* To add an ingredient to medicine or one's food. 2. To take one in company, admit into society, or receive to office, &c.

இன்று போசனத்துக்கென்ன கூட்டிக்கொண்டாய். What have you eaten with your food rice to-day?

கூட்டிக்கொண்டுபோக—கூட்டிப்போக, *inf.* To take in company, to take along; to carry, convey. 2. To gather up and take away.

கூட்டிச்சேர்க்க, *inf.* To collect together.

கூட்டிப்பிடிக்க, *inf.* To hold together—as things in the hand. 2. To encroach upon—as lands. 3. To grasp, take up or thumb too much, in measuring cloth, &c. 4. [*local.*] To receive, entertain, treat with kindness—as a repenting prodigal.

கூட்டிமுடிக்க, *inf.* To gather up and tie the hair. 2. To accomplish, to bring about—as the deity, or as the actions of former births, producing their proper fruits—*little used.*

கூட்டிவிட, *inf.* To pimp, to pander. (*low.*) 2. To send along.

கூட்டிவைக்க, *inf.* To accumulate, to lay up, to deposit. 2. To cause to succeed. 3. To bestow enjoyments on one—as the deity in granting a wife, sexual enjoyment, &c.

தெய்வங்கூட்டிவைக்கவேண்டும். May God send prosperity.

கூட்டுவிக்க, *inf.* To join together, reconcile. 2. To cause to be swept, &c.

இதழ்கூட்ட — சொண்டுகூட்ட, *inf.* [*prov.*] To join the lips in speaking. See under இதழ்.

கறிகூட்ட, *inf.* To mix ingredients for curry.

சுருதிகூட்ட, *inf.* To tune the voice, or instruments before performing. 2. To accompany the singing by an instrument, or the voice sounding the key note.

பறவைகூட்ட, *inf.* To become fledged; to attempt to fly—as a fledgeling; to assist to fly.

மைகூட்ட, *inf.* To make ink or paint. 2. To make collyrium for the eyes.

கூட்டல்கழித்தல், *v. noun.* Accepting and rejecting. 2. Adding and subtracting.

கூட்டு, *v. noun.* A compound, medley, mixture, composition, aggregation, aggregate, கலப்பு. 2. Curry stuffs ground together, கறிக்கூட்டு. 3. [*in arith.*] Addition; generally in composition with கணக்கு—as in கூட்டுக்கணக்கு; [*ex* கூட்டு, mix, add, &c.]

கூட்டரைக்க, *inf.* To grind curry stuffs.

கூட்டுக்கறி, *s.* Compound curry, made of several vegetables. 2. Another kind of curry.

கூட்டுக்கூட்ட, *inf.* To moisten ground curry stuffs. 2. To mix aromatic ingredients in grinding sandal.

கூட்டுத்தட்டு, *s.* A salver with compartments for holding ground curry stuffs, கூட்டுவைக்குந்தட்டு.

கூட்டுவர்க்கம், *s.* Mixture of odoriferous ointment.

சந்தனக்கூட்டு, *s.* [*prov.*] Perfumery ground with sandal.

பாக்குவெற்றிலைக்கூட்டு, *s.* [*prov.*] Spices mixed with chopped areca-nuts and used in chewing betel.

மூக்கூட்டெண்ணெய், *s.* A famous medicinal oil compounded of castor, margosa and rape-seed oils.

கூட்டுக்கால்கட்ட, *inf.* To tie a beast's forelegs together.

கூட்டாகுழப்பம், *s.* Confusion of things, affairs, &c., a clutter, தாறுமாறு.

கூட்டுக்கச்சவடம் — கூட்டுவியாபாரம்—கூட்டுத்தொழில்—கூட்டுவர்த்தகம், *s.* A traffic in partnership.

கூட்டுப்பயிர், *s.* Joint cultivation, joint culture.

கூடிப்பார்த்தபார் கூட்டுப்பயிரிட்டுப்பார். Try a man by living with him, or by having a field in common.

கூட்டுமூட்டு, *s.* Union or combination of persons for effecting an object—as the marriage of a destitute girl, &c. 2. League, confederacy, conspiracy. 3. Slander, aspersion, calumny.

கூட்டெழுத்து, *s.* Double or compound letters—as க், ட், த். 2. Compound Sanscrit letters—as க்ஷ. See under எழுத்து.

கூட்டுக்கணக்கு, *s.* [*in arith.*] Addition.

கூட்டுக்கழிவு, *v. noun.* Addition and subtraction; increasing and reducing.

கூட்டிடைச்சொல், *s.* [*modern.*] A copulative conjunction.

கூண்டு, *s.* [*improp. for* கூடு.] A nest; a cage, a coop; a hive; any hollow, globular or prismatical case—as a balloon or lantern, &c.

தொம்பைக்கூண்டு, *s.* A large wicker basket, used as a receptacle for grain.

கூதல், *s.* [*prop.* கூதிர். *in Madras*, கூதல்.] Cold as felt—the effect in distinction from its cause, குளிர். 2. Chills before an intermittent fever, சுரக்குளிர்.

அறநனைந்தவருக்குக்கூதலென்ன. No cold to them that are completely wet; i. e. no fear or shame to the desperately wicked.

கூதல்விறைக்க, *inf.* To stiffen with cold—hyperbolically, for very cold.

கூதற்காய, *inf.* To warm one's self.

கூதளம், *s.* The கூதாளி shrub. 2. The musk-melon, வெள்ளரி. 3. The three-lobed night-shade, தூதுளை.

கூதனம், *s.* Indecent, obscene, or inauspicious terms. (சது.) See கூதனம்.

கூதறை, *s.* [*local.*] Any thing mean, low, vulgar, &c., இழிவானது.

கூதாரி, *s.* Musk-melon, வெள்ளரி—as கூதளம்.

கூதாளம்—கூதாளி, *s.* A shrub, கூதளம், Solanum, *L.*

கூதி, *s.* [*vul. obscene.*] Verenda fœminæ (*from Sans. Gootha, fæces.*)

கூதிர், *s.* Cold as felt—not spoken of things cold in themselves; the sensation of cold, குளிர். 2. Dewy wind, பனிக்காற்று. 3. (கூ.) Wind, காற்று. 4. The cold season (October and November), கூதிர்ப்பருவம். See பருவகாலம். (*p.*)

கூதை, *s.* Cold, dewy wind, பனிக்காற்று. 2. (கை.) Wind in general, காற்று. (*p.*)

கூத்தரிசி, *s.* [*for.* குத்தரிசி.] Rice cleaned from the husk by pounding, usually for sale.

கூத்தரிசிக்காரி, *s.* A woman who beats and sells rice.

கூத்தரிசிகுத்திவிற்க, *inf.* To pound and sell rice—as an employment.

கூத்தன், *s.* Sulphate of copper, துருசி. See under கூத்து.

கூத்தன்குதம்பை, *s.* A plant, மூக்கொற்றிப்பூண்டு, Inula Indica.

கூத்தி—கூத்தியார், *s.* A concubine, a kept mistress. See under கூத்து.

கூத்திக்கள்ளன், *s.* A whore-monger.

கூத்திவைக்க—கூத்தியார்படைக்க, *inf.* To keep a concubine.

கூத்து, *s.* (*from Sans.* *Goorda*, play, Wils. p. 239.) Dance, dancing; action, performance; ball, நடனம். 2. Dramatic play, comedy, நாடகம். 3. Dance or sport of the deity—as the creation, preservation, and destruction of the universe are considered by Hindu philosophers, திருக்கூத்து. 4. Expression or exhibition of the feelings of the soul in its conscious states, as manifested in the actions and organic functions of the body, according to Hindu psychologists, ஆத்துமசேட்டை. 5. Frolicking, leaping and frisking about, like young boys and girls, விளையாட்டு. 6. Display, pomp, parade, &c.—as viewed by ascetics, பிரபஞ்சவிடிப்பு. 7. A strange event or phenomenon, அதிசயசெய்கை. 8. Presumption, assumption, vanity—as of young persons—one new in office, &c., spoken in contempt, கோலாகலம். 9. A droll or ludicrous action or performance—as a pantomime, &c., பரிகாசக்கூத்து. 10. (*fig. little used.*) The instigating or moving cause of an action, தூண்டுகோரணம்.

கூத்துக்குமீசைசிரைக்கிறவா. Why shave off the mustaches for mere play; i. e. why do a thing without an object?

ஏதேனுங்கூத்துநடக்கும். [*prov.*] Some disastrous event will happen—said after a bad omen.

நாலுநாட்கூத்து. A four days' dance—spoken of worldly prosperity, elevation to office, &c.

கூத்தன், *s.* Dancer, actor, performer, comedian, &c., நாடகன். 2. Soul, life, spirit—as the directing cause of the various corporeal functions and actions, உயிர், ஆத்துமா. (சைவடி.) 3. The deity—as the operating cause in the universe, கடவுள். (*p*).

கூத்தாட, *inf.* To dance or play, to exhibit pranks, to take a part in play, நடனஞ்செய்ய. 2. To persist in an improper request, &c., கோலிபண்ண. 3. To be elated by promotion, wealth, &c.; to assume too much, &c., பெருமைகாட்ட. 4. (*little used.*) To act merely for form's sake, in religion, civilities, mourning, &c., ஒப்புக்குச்செய்ய.

கூத்தாடி, *s.* (*fem.* கூத்தாடிச்சி.) A dancer, player, an actor, a comedian, நடன். 2. A pole-dancer, கழைக்கூத்தன்.

கூத்தாட்டு — கூத்தாட்டம், *v. noun.* Dancing, acting, playing, &c., நடிப்பு.

கூத்தாட்டுச்சிலம்பம் படைவெட்டுக்குதவாது. The fencing of the actor will not do in battle.

கூத்தி—கூத்திச்சி, *s.* A female actor or dancer; a dancing girl, நாடகப்பெண். 2. A courtezan, a strumpet, a prostitute, வேசி. 3. A concubine, கூத்தியாள்.

கூத்துக்களரி, *s.* The area or hall for play; a ball room; a theatre; a circus, &c., நடனசாலை.

கூத்துக்காரன், *s.* (*fem.* கூத்துக்காரி.) An actor, a dancer, கூத்தாட்டுவோன். 2. A dancing master, கூத்தாட்டுவோன். 3. A buffoon; a ludicrous, comical person; a mimic, விகடகாரன்.

கூத்துப்பயில்விடம், *s.* A dancing school; a place where dancing is practised.

கூத்துப்பாட்டு, *s.* Dancing tunes, and songs.

கூத்துவகை—கூத்தின்விகற்பம், *s.* The two divisions of dancing, commonly by women, 1. தேசிகம், modes of dancing in different countries. 2. மார்க்கம், modes of dancing—as laid down in the shastras.

கூத்துப்பண்ண, *inf.* To make fun, sport, &c. 2. To do a droll, funny action. 3. To confound; to derange.

கூத்துவிட, *inf.* To introduce the actors in a play. 2. [*prov.*] To say something odd, or droll; to do a funny, humorous thing, pleasing to a company.

கூத்துவைக்க, *inf.* To give a dance, or ball—*modern.*

கூந்தல், *s.* [*probably an elongation of the Sans. Kuntala, hair.*] Any thing long and flowing in detached parts—as tresses, braids, &c., of women's hair, பெண்மயிர். 2. A peacock's tail, மயிற்றோகை. 3. A horse's mane, குதிரைப்பிடரிமயிர். 4. The leaves of palmyra, and areca trees, கமுகு பனையிவற்றினோலை. 5. Jaggery tree, a palm, கூந்தற்பனை. (சது.) 6. [*prov.*] Cocoa leaf rib, ornamented with tinsel stuck into a soft substance as a decoration; also, young white cocoa leaves, split and hung up as an ornament, கூந்தற்கல்லி. 7. The stems shooting from a bunch of areca-nuts, கமுகங்குலைக்கூந்தல். 8. The hair on an elephant's neck—a short kind of mane, யானைக்கழுத்துமயிர். 9. Filaments, threads, fibres, fringes, பூமுதலியவற்றின்கூந்தல். *Note.*—அம்மையார்கூந்தல், சவரியார்கூந்தல், கிலக்கூந்தல், மெல்லியார்கூந்தல், are varieties of plants. See these words.

கூந்தலாற்ற, *inf.* To adjust and dry the hair after bathing—as a female.

கூந்தல்முடிக்க, *inf.* To tie up the hair.

கூந்தல்விரிக்க, *inf.* To let the hair hang loose.

கூந்தலறுகு, *s.* A plant, Agrostis.

கூந்தற்பாசி, *s.* An aquatic plant.

கூந்தற்பூகம், *s.* A kind of areca tree, கூந்தற்கமுகு.

காட்டுக்கூந்தல், *s.* A kind of creeping plant, ஒர்கொடி, Evolvulus, *L.*

கூந்தாலம்—கூந்தாலி, *s.* As குந்தாலி.

•கூபம், *s.* A well, கிணறு. Wils. p. 239. Koopa. See கூவம்.

•கூபரம், *s.* [*a change of* கூர்ப்பரம்.] Elbow, முழங்கை.

கூப்பாடு, *v. noun.* A call. See கூப்பீடு.

கூப்பிடு, கிறேன், கூப்பிட்டேன், வேன், கூப்பிட, *v. a.* To call one, to call by name, to call attention, அழைக்க. 2. To call on one for aid, to cry to the deity; to invoke—as evil spirits, முறையிட. 3. To call with authority, to summon, to cite, அதிகாரத்தாலழைக்க. 4. To invite, வரவழைக்க. 5. *v. n.* To call out, to cry out, to exclaim, to halloo, to shriek, to whoop, கூவ. 6. To cry—as certain animals, மிருகங்கூப்பிட; [*ex* கூப்பு, calling, *et* இடு.]

கூப்பிட்ட குரலுக்கொருவருமில்லை. No one came at the call. 2. No one is at hand to aid, to serve, &c.

கூப்பிடுதூரம், *s.* The distance of a call.

கூப்பிடுவான், *s.* [*prov.*] A kind of lung disease, chiefly among goats, causing bleatings and sudden death; also used as a curse, meaning, may he die of this disease.

கூப்பீசத்தம், *s.* A voice calling. 2. The distance of a call.

கூப்பீடு, *v. noun.* A call, a whoop. 2. Calling distance. 3 [*in long measure.*] A call equal to a குரோசம்.

கூப்பு, கிறேன், கூப்பினேன், கூப்புவேன், கூப்ப, *v. a.* To close, to contract, to shut in—as an umbrella, &c., குவிக்க. 2. To close the hands conically, in worship or reverence, கைகுவிக்க.

சூரியன்கிரணங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுஅஸ்தமித்தான். The sun drawing in his rays has set.

கூமா, *s.* A tree producing a silken kind of cotton, கோங்கு. (*M. Dic.*)

கூமா, *s.* [*prop.* கூவமா. *prov.*] A kind of tree, ஒர்மரம்.

கூம்பல், *s.* The குமிழ் tree. See under the verb கூம்பு.

கூம்பு, *s.* The mast of a vessel, பாய்மரம். (*from Sans. Koopa*, mast. Wils. p. 239.) 2. The conical pinnacle of a car, தேர்க்கொடிஞ்சி. (*p.*) 3. Mud, சேறு. (*p.*)

கூம்பினிற்புதைந்தகல்லு. The stone buried in mud. (*p.*)

கூம்பு, கிறது, கூம்பினது, ம், கூம்ப, *v. n.* To close conically, to close—as a flower, குவிய. 2. To contract itself, to shrink, ஒடுங்க. (Compare the verb கும்பு.) 3. To close—as the mind, excluding worldly things, மனமடங்க.

கூம்பிக்கொண்டிருக்க, *inf* To sit down close and motionless—as a bird at roost.

கூம்பல், *v. noun.* Closing up, &c., குவிதல். 2. Shrinking, &c., ஒடுங்குதல்.

கூரணம், *s.* A plant—as கூரம், கோடகசாலை. (*M. Dic.*)

கூரம், *s.* A winding plant whose bitter fruit is used in cookery, பாகல். Momordica charantia, *L.*—as கூலம். (சது.) 2. A town, ஒரூர். 3. The கோடகசாலை plant.

கூரத்தாழ்வார், *s.* One of the Vaishnava disciples of Ramanujachariar.

•கூரம், *s.* Envy, jealousy, பொறாமை. 2. Cruelty, severity, கொடுமை. Wils. p. 258. Kroora.

கூரல், s. A woman's hair, பெண்மயிர். 2. Feathers, புள்ளிறகு. [an elongation of குரல்.] 3. A large fish, from whose intestines a glue, called பண்ணை, is made, ஓர்பெருமீன். (Beschi.)

கூரன், s. A dog, நாய் (from Sans. Kukura.) 2. A kind of paddy. See under கூர்.

கூரிலவணம், s. Salt produced from urine, அமரியுப்பு.

கூரை, s. A sloping roof, commonly thatched or covered with olas, வீட்டுக்கூரை. 2. (சிக.) A hut, a shed, சிறுகுடில்.

கூரைக்கட்டு—கூரைவீடு, s. A thatched building.

கூரைதட்ட, inf. [prov.] To tap the roof in joy—as the uncle or other friends when a male child is born.

முன்கூரை, s. The front slope of a roof.

மேற்கூரை, s. The roof of a house.

கூர், s. Point, sharp point; tip, apex. 2. [prov.] The fibre or rib of the leaf of the margosa, tamarind, and some other trees, இலைக்காம்பு. 3. Awn or beard, நென்முதலியவற்றின்கூர். 4. Pungency, காரம். 5. Sharpness of edge—as கூர்மை. 6. (fig.) The quality of being pointed; cutting or sarcastic discourse; keenness, குத்தலானபேச்சு.

கூராக, inf. To become sharp.

அவனுக்குப்புத்திகூராயிருக்கவில்லை. His intellect is not sharp.

கூர்மழுங்கியிருக்கிறது. The point or edge is blunted.

கூராக்க, inf. To whet, to sharpen.

கூராம்பாய்ச்சி-கூராம்பிளாச்சு, s. [prov.] A kind of pointed wooden shovel or stick for digging and loosening the earth; also, for other uses.

கூர்சீவ, inf. To make pointed, to sharpen, கூராக்க. 2. [local.] To provoke, exasperate, பகைமூட்ட.

கூர்சீவினபாக்கு, s. [local.] A scraped betel-nut.

கூர்வாங்க, inf. To sharpen. (Rott.) 2. To hew or forge into a point.

முட்கூர், s. The prong, tine or tooth of a fork, trident, &c.

இரட்டைக்கூர், s. A double or split point.

கூரன், s. A bearded kind of rice.

கூர்க்கறுப்பன், s. A bearded kind of rice of a superior quality.

கூருரை, s. Sarcastic expressions.

கூர், adj. Intense, excessive, abundant, copious, மிகு.

கூரிருள், s. Intense darkness.

கூரொளி, s. Intense light.

கூர்—கூரு, கிறது, ந்தது, கூரும், கூர, v. n. To be sharp—as the edge or point of an instrument, ஆயுதமுதலியகூராக. 2. To become keen, acute, brilliant—as the intellect; to be sagacious, clever, penetrating, புத்திமுதலியகூர; [ex கூர், sharpness.] 3. To be abundant, copious, excessive, மிக; [ex கூர், abundant.]

கூர்ந்தபுத்தி, s. Sharp wit, quick perception.

கூர்ந்துபார்க்க, inf. To look with a sharp eye, to look intently.

கூர்ப்பு, v. noun. Intenseness of passion; keenness of the faculties or senses; copiousness, abundance, excessiveness; greatness, eminence, உச்சநிறைகை.

நினைவுகூர, inf. To remember.

கூர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be salt, brackish, harsh, உவர்க்க. 2. (சலடி.) To be enraged, to become furious, சினக்க. Compare the verb குர.

கூர்ப்பு, v. noun. Brackishness, saltness; astringency.

கூர்கேவு, s. White mustard, வெண்கடுகு. (M. Dic.)

கூர்ச்சம், s. [local.] A small-sized post, used in building, கால்.

•கூர்ச்சம், s. Sacrificial grass, தருப்பை. (சூ.) 2. Sacrificial grass, tied together for an offering, தருப்பைக்கூர்ச்சம். Wils. p. 239. Koorchcha.

•கூர்ச்சரம், s. The Guzerat country—as கூர்ச்சரம் ஓர்தேசம். Wils. p. 294. Gurjjara.

•கூர்ச்சரி, s. A tune, personified as one of the consorts of the masculine tune மாளவி. Wils. p. 294. Gurjjarre.

•கூர்ச்சு, s. [improp. கூச்சு.] A sharp pointed stick, a stake—as குச்சு. Wils. p. 239. Koorchcha.

கூர்ச்சுக்கட்டையாய்ப்போயிற்று. [local.] The pointed stick is become blunt.

கூர்த்திகை, s. Arms or instruments in general, ஆயுதப்பொது. (சூ.)

•கூர்ப்பரம், s. Elbow, முழங்கை. Wils. p. 239. Koorppara.

•கூர்மம், s. A tortoise, a turtle, ஆமை. 2. The second incarnation of Vishnu, as a tortoise, ஆமையவதாரம். Wils. p. 239. Koormma. 3. One of the ten Puranas in honor of Siva, ஓர்சிவபுராணம்.

கூர்மராசன், s. The king of turtles, fabled as supporting the earth, ஆதிகூர்மம். Wils. p. 239. Koormmaraja.

•கூர்மன், s. One of the ten vital airs; that which causes horripilation, and winking, தசவாயுவிலொன்று. (சூ.)—Note. According to some, it produces bending, stretching, gaping, &c.

•கூர்மாண்டர், s. A Rudra or manifestation of Siva, being the chief of a class of Rudras in one of the lower regions. The name is sometimes applied to the whole class, ஓர்வகைஉருத்திரர். (from Sans. Kushmand'a.) (சங்.)

கூர்மை, s. [adjectively கூர், by elision.] Keenness, sharpness, point, கூர். 2. Sharpness of sight or intellect, penetration, acuteness, subtility, wisdom, நுண்மை.

கூராணி, s. A sharp nail, pin, &c.

கூரியது, s. That which is sharp.

கூர்க்கொம்பு-கூர்ங்கொம்பு, s. A sharp-pointed horn.

கூர்ங்கணை—கூரம்பு, s. A sharp arrow.

கூர்ங்கண், s. Sharp, piercing eyes.

கூர்மூக்கு, s. A sharp-pointed nose.

கூர்ம்பல், s. A sharp tooth. (p.)

கூரியபுத்தி, s. Sharp intellect, penetration.

கூரியன், s. A sharp, clever person, கூர்மையுள்ளவன்.

கூர்மைகாட்ட, inf. To show acuteness of intellect.

கூர்மைபார்க்க, inf. To try the sharpness of an instrument. 2. To try one's ability.

கூர்மைமழுங்க—கூர்மழுங்க, inf. To be blunted—as a point, or an edge. 2. To be blunted—as the intellect; to become obtuse.

கூர்மையாய்ப்பார்க்க — கூர்ந்துபார்க்க, inf. To look intently. 2. To look or examine carefully.

கூர்மையில்லோன், s. A stupid person; one of obtuse intellect.

கூர்மையின்மை, s. Dullness of intellect.

கூர்மையானபேச்சு, s. Subtle, accurate language, not easily controverted; wise discourse.

கூர்மைக்கரிவாள், s. Soap, சவக்காரம்.

கூலம், s. Stores, goods, பலபண்டம். 2. Street of shops and stalls; bazaar, கடைவீதி. 3. A kind of pulse, the காராமணி. 4. (சிக.) The பாகல் creeper. 5. The tail of a quadruped, விலங்கின்வால். 6. A monkey, குரங்கு. 7. The red monkey, முசு. 8. An elk, மரை. (சூ.) 9. Cow, பசு.—Note. In சிலப்பதிகாரம் are given ten kinds of கூலம், stores, grain. (p.)

•கூலம், s. A bank of a river, tank, &c., புனற்கரை. 2. The sea-shore, கடற்கரை. 3. An embankment, a mound, bank, dike; the ridges in rice-fields, வரம்பு. Wils. p. 239. Koola.

கூலி, s. Hire, wages, pay; daily pay, சம்பளம். 2. Fare, freight, வண்டிமுதலியவற்றின்கூலி. 3. Rent, commonly in composition—as குடிக்கூலி. 4. A hired servant; a cooly, கூலிக்காரன்.

கூலிக்காரன்—கூலியாள், s. A day-laborer, a hired man, a cooly.

கூலிக்குப்பிடிக்க, inf. To hire.

கூலிக்குமாரடிக்க, inf. To beat the breasts for pay—as women at a funeral; i. e. to do a thing for form's sake, insincerely.

கூலிப்பாடு—கூலிப்பிழைப்பு, v. noun. Hired labor; maintenance by day-labor.

•கூவம், s. A well, கிணறு. Wils. p. 239. Koopa. 2. The name of a place, sacred to Siva, சிவஸ்தலங்களிலொன்று.

கூவநூல், s. The science of determining by astrology, or otherwise, the proper places for digging wells, கிணற்றுச்சாஸ்திரம்.

கூவநூலோர், s. Persons, acquainted with the above science. See உக்கியர்.

கூவலர், s. [in திவா. கூவர்.] The learned, the literati, நல்லறிவோர். (p.)

•கூவல், s. A well, கிணறு. Wils. p. 239. Koopa. 2. A hollow, a hole, a pit, குழி. See under கூவு.

கூவியர், s. Cooks, மடையர். (நிக.)

கூவிரம், s. [as கூவிளம்.] The வில்வம் tree.

• கூவிரம், s. [prop. கூவரம்.] A chariot or car, தேர். 2. The hemispherical top or upper part of a car, தேர்க்கொடிஞ்சி. 3. The streamers or banners of a car, தேரிடக்கியம். Wils. p. 240. Koovara.

• கூவிரி, s. [prop. கூவரி.] A car, a chariot, தேர். Wils. p. 240. Koovaree.

கூவிளம், s. The வில்வம் flower tree. 2. [in prosody.] A term for a certain metrical foot. See சீர்.

கூவிளம்பத்திரி, s. The leaf of the கூவிளம் tree.

கூவிளி, s. Cry, whooping, கூவுகை; [ex கூ, et விளி.] (p.)

கூவிளிகொள்ள, inf. To cry, to whoop, to halloo. 2. To call aloud for aid. 3. To call one out, to challenge.

கூவிளை, s. The வில்வம் tree, yielding a good fruit.

கூவு, கிறது, கூவினது—கூயிற்று, ம், கூவ, v. n. [in the gerund, it is sometimes கூய் instead of கூவி.] To crow—as a cock, சேவல் முதலியனகூவ. 2. To coo, to sing, to warble—as birds; to scream—as a peacock, பறவை யொலிக்க. 3. v. a. To call, to whoop, to halloo, கூப்பிட. 4. (p.) To utter, proclaim, சொல்ல. 5. v. n. To scold at, to brawl, அதட்ட. 6. To cry—as a child; to bawl, அழ. In poetry, like other similar words, it makes the past in கூவியது, கூயினது and கூயது.

குயில்கூவினாற்போல். Like the warbling of the குயில் bird.

இடும்பியைக்கூவியக்கனக்குறகினன். He repaired to the place, calling இடும்பி. (பார.)

கூவுவான், s. The cock; lit. the crower.

கூவல்—கூப்பு, v. noun. Crying aloud, bawling, crowing, calling, &c.

கூழம், s. The எள்ளு grain. (M. Dic.)

கூழன்—கூழன்பலா, s. [prov.] A kind of jack-tree with pulpy fruit, ஓர்பலா; [ex கூழ், pap.]

கூழா, s. [prov.] A kind of fruit-tree with leaves like those of the oak, ஈருவிலிமரம்; [ex கூழ்.]

கூழாங்கல், s. A small pebble, a gravel-stone, சோளாங்கல்.

கூழாமணி, s. A shrub—as கூழ்முன்னை.

கூழான், s. The sálagráma-stone, கண்டகிக்கல். See சாலக்கிராமம்.

கூழை, adj. Bob-tailed; shortened, or naturally defective; truncated, கடையின்மையான. 2. (fig.) Dull, stupid, shallow, weak in intellect, புத்திக்குறைவான. Compare குள்ளம்.

புத்தியிலேஅவன்மெத்தக்கூழை. He is very shallow in wit.

கூழைக்கடா, s. A large kind of water bird; the pelican, நீர்வாழ்பறவையிலொன்று. 2. A he-buffalo without a tail.

கூழைக்கை—கூழங்கை, s. Maimed hand, குறைந்தகை.

கூழைக்கொம்பன், s. An ox with blunt horns.

கூழைநரி, s. A short-tailed fox.

கூழையன், s. A short, stinted, shabby person. 2. A logger-head, a booby, மடசாம்பிராணி.

கூழைமுட்டை, s. Rotten eggs. (Rott.) Compare கூழ்முட்டை.

கூழைவால், s. A bob tail.

கூழை, s. [the proper spelling would be கூலம்; from Sans. Koola. Wils. p. 239.] The rear of an army, படையின்பின்னணி. 2. Division of an army, படைவகுப்பு. 3. Feathers, plumage, இறகு. (Compare கூரல்.) 4. Women's hair, பெண்மயிர். 5. Peacock's tail, மயிற்றோகை. [ex கூலம், tail.] 6. [an elongation of குழை, mire.] Mud, mire, சேறு. 7. [ex கூழ், gold.] Gold, பொன். 8. (சது.) Middle, centre, நடு. 9. A kind of snake, ஓர்பாம்பு. 10. Deficiency, that which is cut short, a stump, கடையின்மை. 11. [in prosody.] A kind of rhyme, தொடை, occurring in every foot except the last of a line; in the இயைபு rhyme, in every foot except the first; comprising five species, viz.: கூழைமோனை, கூழையியைபு, கூழையெதுகை, கூழைமுரண், கூழையளபெடை. See under தொடை.

காற்றுடிக்குவால்கூழையாய்ப்போயிற்று. The tail of the paper kite is too short.

கூழையாய்ப்போக, inf. To grow blunt.

கூழைத்தொடை, s. The கூழை class of rhyme.

கூழைப்படை, s. The rear of an army.

கூழ், s. Thick gruel, porridge, pap, or any food of similar consistency, மாவிலுறச்சமைத்தவுணவு. 2. Boiled rice, சோறு. Wils. p. 239. Koora. 3. Grain in the field, commonly the green growing crop, பயிர். 4. Gold, பொன். 5. adj. Wils. p. 310. Ghoora. Rotten, decayed, கூழை.

கூழ்குடிக்கிலுங்கூட்டாகாது. Partnership is undesirable even in drinking gruel.

பைங்கூழ்களைகட்டதனொடுநேர். Resembling the weeding of green corn.

கூழ்காடியேறுபெற்றிடினும். Though கூழ் and காடி be obtained.

கூழுக்குப்பாடி. The authoress ஔவை, because she once sung her verses for a cup of pap. 2. One who flatters, or dances attendance for a little food; a mean, cringing person, இச்சகம்பேசுகிறவன்.

கூழாமட்டி, s. A dull, cowardly man.

கூழாம்பாணி, s. [prov.] Treacle, molasses, dissolved sugar, &c., கூழ்போல்வது; [ex கூழ், pap, et பாணி.]

கூழாய்ப்போக, inf. To be boiled too much—as rice. 2. To become pulpy. 3. To become addle—as eggs.

கூழ்ப்பசை, s. Rice-congee for starching clothes, for paste, &c.

கூழ்ப்பானை, s. A pap-pot.

கூழ்முட்டை, s. Addle eggs.

கூழ்முன்னை, s. A shrub whose leaves are used for greens, ஓர்கீரை, Premna cordifolia, L.

கூழ்வரகு, s. A kind of grain, கேழ்வரகு, Cynosurus, L.

கூளம், s. Flakes or broken pieces of straw, hemp, &c., chaff; rubbish of straw, &c., குப்பை. 2. [prov.] Grounds, settling, sediment, lees, dregs, chips, திப்பி.

குப்பையுங்கூளமும், s. Sweepings and chips.

வைக்கோற்கூளம், s. Broken pieces of straw.

கூளி, s. A devil, an imp, பேய். 2. A dwarfish, ill-formed race of imaginary beings; the hordes that form the armies of Siva. (Compare குள்ளம்.) 3. Strength, force, வலிமை. 4. A covering bull, பொலிகெருது. 5. Ox, எருது. 6. A large species of eagle, பெருங்கழுகு. 7. Relationship, connexion, சுற்றம். 8. Company, multitude, தொகுதி. 9. (பிங்.) Fault, defect, குற்றம். 10. [prov.] Dwarfishness, shortness—as குள்ளம்.

கூளியர், s. Soldiers, warriors, படைவீரர். 2. Hunters, barbarous tribes, வேடர்; [ex கூளி, strength.]

கூறு, s. Part, portion, share, subdivision, பங்கு. 2. The natural, chemical, or anatomical parts of a man or other animal; component, original parts, or principles of material existences. இயற்கைக்கூறு. 3. Modification and diversities in the forms of bodies; varied evolutions of primitive matter, விகாரத்தன்மை. 4. Section, division, department, பகுதி. 5. The properties, qualities or nature of a thing; characteristic symptoms of a disease, கூறுபாடு. 6. Effect, result, product, காரணகாரியங்களின்வகை; [ex குறு, to shorten by division, &c.] 7. v. noun. Proclamation, publication, அறிவிக்கை; [ex கூறு, to proclaim.] 8. s. Oily grain, எள்ளு. (M. Dic.)

முழுக்கூறும்வேண்டும். I want it all.

கூறிட—கூறுசெய்ய, inf. To cut in two, bisect, subdivide. 2. To set in portions or small quantities.

கூறுகூறாக்க, inf. To cut or separate into portions; to apportion.

கூறுவைக்க, inf. To set in portions or separate quantities, to distribute and set in small heaps—as a retailer for sale.

கூறுகொள்ள, inf. To stuff, cram, press any thing down with a stick, the feet or the hands.

குழந்தை மண்ணைக் கூறுகொள்ளுகிறது. The child eats sand.

சோற்றைக்கூறுகொள்ளுகிறான். [prov.] He thrusts rice into his mouth.

கூறுபட, inf. To be divided or resolved into its primitive elements.

கூறுபடுத்த, inf. To analyze, to distribute. 2. To resolve or reduce bodies into their original parts or primitive elements; to produce the varied transformations of nature.

கூறோலை-கூற்றோலை, s. An ola-writing for the division of property among heirs.

தையிற்கூறு, s. The latter part of January.

நடுக்கூற்றிலே. In the middle; in the middle part.

மாசிமுற்கூறு, s. The first part of February.

அக்கினியின்கூறு, s. The effects of heat in the system, &c. 2. Heat, caloric.

சரீரக்கூறு, s. The temperament of the body. 2. The component anatomical parts of the body.

நேர்கூறு, s. A proper quantity in composition, mixture, &c.

மூலக்கூறு, s. The radical parts of a substance. See மூலம்.

வாயுவின்கூறு, *s.* The component parts of atmospheric air. 2. The effects of the vital airs on the system, or the powers derived from them, viz. walking, running, standing, sitting, &c.

வியாதியின்கூறு. On account of, or occasioned by, the disease.

கூறு, கிறேன், கூறினேன், வேன், கூற, *v. a.* To cry aloud, publish, promulgate, proclaim, பிரசித்தஞ்செய்ய. 2. To cry—as an auctioneer, a herald, a crier of goods, &c., விலைகூறுதல். 3. To speak, say; to declare, assert; to answer, சொல்ல. 4. (சது.) To sell by auction, விற்க.

பழிகூற, *inf.* To blame, censure, scold, abuse, reproach.

கூறியதுகூறல், *v. noun.* Tautology—one of the ten faults in a literary composition. See குற்றம் under குற்றம்.

கூறியான், *s.* [*prov.*] The headman of the Chiviar caste or palankeen bearers. —*Note.* The name may be derived from his proclaiming before the palankeen the titles of the great person whom he carries.

கூறுபாடு, *v. noun.* Portion, division, share, section, பங்கு. 2. Subdivision, classification, பிரிவு. 3. Diversified forms of matter. 4. Results, effects. 5. Constituents or component parts; quality or nature, தன்மை; [*ex* கூறு, portion.]

உடற்கூறுபாடு, *s.* The temperament of the body. See under உடல்.

கூறை, *s.* Cloth, clothes, garments, சீலை. 2. The cloth given by the bridegroom to the bride, commonly on the day of marriage, கூறைச்சேலை.

கூறைகொடுக்க, *inf.* To give the wedding cloth, as part of the marriage ceremony.

மந்திரக்கூறை, *s.* A consecrated garment.

முக்காட்டுக்கூறை, *s.* A garment which the parents give to the bride to cover her head.

கூறைப்பாய், *s.* A canvas-sail.

கூற்றம்—கூற்றன்—கூற்றுவன், *s.* A name of Yama, யமன். 2. A deadly foe, a fierce enemy, கொடியசத்துரு; [*ex* கூறு, division.] (*p.*)

கூற்று, *v. noun.* Declaration, proclamation, கூறல். 2. Word, speech, மொழி; [*ex* கூறு, say.] 3. *s.* A name of Yama; *lit.* the separator of soul and body; the arbiter, யமன். 4. The minister and attendant of Yama, காலன்; [*ex* கூறு, division.] (*p.*)

கூற்றையுதைத்தோன், *s.* Siva, who kicked Yama, சிவன்.

கூனல், *v. noun.* (*substantively; from Sans. Koona.*) Crookedness, curvature, வளைவு. 2. A hump-back, கூன்முதுகு. 3. A chank, a conch, சங்கு. 4. A snail, நத்தை. 5. The crescent moon, பிறைச்சந்திரன்.

கூனற்கிழவன், *s.* A bent old man.

கூனற்சங்கு, *s.* A curved chank.

கூனற்பிறை, *s.* The crescent moon.

கூனு, கிறேன், கூனினேன், வேன், கூன, *v. n.* (*from Sans. Koona.*) To curve, to become crooked, to bend down, கோண. 2. To be hump-backed, முதுகுவளைய. 3. To contract, close—as the tortoise, the snail, &c., ஒடுங்க.

கூனிப்போக, *inf.* To become hump-backed. 2. To be bent, by age.

கழுத்துக்கூன, *inf.* To bend—as the neck, to stoop.

கூனை, *s.* An oblong, earthen sugar-boiler, கருப்பஞ்சாறடுகலன். 2. A hole for the sacrificial fire, வேள்விக்குண்டம். (சது.) 3. [*local.*] A watering basket, கொடிப்பெட்டி.

கூன், *s.* (*from Sans. Koona.*) A bend, a curve, a flexure, கோணல். 2. Crookedness, a humped-back; one of the eight defects of the body, முதுகுக்கூனல். 3. A hump-backed or crooked person, கூனன். 4. A snail, நத்தை. 5. The screech owl, the ஆந்தை. 6. [*in poetry.*] An extra, detached foot, commonly at the beginning of a verse, செய்யுட்கூன்—as in அவற்றுள்—முயற்சியுள், அ ஆ அங்காப்புடைய. 7. (சது.) A vessel, a caldron —as in கருப்பஞ்சாறடுகலன்.

கூனன், *s.* A hump-backed man, கூனுள்ளோன். 2. A snail, நத்தை. 3. A conch, சங்கு. 4. A tortoise, ஆமை.

கூனி, *s.* A hump-backed or crooked woman. 2. A dwarfish shrew, வசவி. 3. [*as* மந்தரை.] The maid-servant of கைகேசி.

கூனிக்குயம்—கூனிரும்பு, *s.* A sickle, அரிவாள்.

கூனியிறால்—கூனிப்பொடி, *s.* A small shrimp.

கூன்கிடை, *v. noun.* Lying in a crooked posture; one of the five படுக்கைக்குற்றம். See under குற்றம்.

கூன்பாண்டியன்—கூனபாண்டியன், *s.* One of the Pándia kings with a hump-back.

கூன்மதி, *s.* The crescent moon.

கூன்முதுகு, *s.* A tortoise shell, ஆமையோடு. (*M. Dic.*)

கெ

கெ. A compound letter of க் and எ.

•கெக்கட்டம்—கெக்கட, *s.* Giggling, hearty laughter, மிகச்சிரிக்கை. (*from Sans. Gaggha*, laughter, and *Aṭ'ṭa*, excessive.) Compare அட்டகாசம்.

கெக்கட்டமிட்டுச்சிரிக்க, *inf.* To laugh boisterously; to giggle, crackle.

கெக்கரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To taste very sweet, மிகஇனிக்க. 2. [*local.*] To cackle, cluck, &c.—as a hen. See கொக்கரி.

•கெக்கலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To giggle, to shout with laughter, கைகொட்டிச்சிரிக்க. (*Sans. Gaggha.*)

கெக்கலிகொட்ட, *inf.* To shout, clap the hands and laugh. (இரா. பத.)

கெக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*prov.*] To bend, writhe; to be twisted out of place; to be distorted—as the body of a wrestler, the feet being fixed, கோணிய. 2. To be pushed out, to be protuberant—as a bone when carrying a heavy load, வளைய. 4. To be defeated in controversy; to yield, தோல்விகாட்ட.

கெசமாமுட்டி, *s.* The எட்டி tree. (*M. Dic.*)

•கெசம், *s.* An elephant, யானை. 2. A measure of two cubits, a yard, இரண்டுமுழங்கோலளவு. See கசம் and கயம், and their compounds.

கெசகன்னி, *s.* [*prop.* கசகர்ணி.] The வெருகு shrub. See கசகன்னி.

•கெசாசனே, *s.* The sacred fig tree. See கசாசனே, under கசம்.

கெசாசைநகா, *s.* The கையாந்தகரை plant. (*M. Dic.*)

கெச்சம், *s.* The முல்லை shrub. (*M. Dic.*) See கெச்சை.

கெச்சங்கெட்டவன், *s.* [*local.* and *vul.*] A poor, mean person, சாணமில்லோன்.

கெச்சுக்கெச்செனல், *v. noun.* Chirping—as a lizard, பல்லிபோசை. 2. Teasing, harassing, வருத்தல்.

கெச்சை—கெச்சம், *s.* (*Tel.*) Tinkling rings for the legs of players, dancers, &c., சற்சதங்கை.

கெச்சைகட்ட, *inf.* To tie tinkling rings to the leg. 2. (*fig.*) To prepare for war.

கெச்சைக்குதிரை, *s.* A horse with little bells attached to its legs.

கெச்சைக்கொலுசு, *s.* (*Tel.*) A chain with tinkling rings or bells for the feet of women.

கெச்சைநடை, *s.* An affected, pompous gait, பெருமிதநடை.

கெச்சைமிதி, *s.* A kind of step in dancing, கூத்தில்மிதிக்குநடை.

கெச்சைமிதியிலேபோக, *inf.* To go with a rapid pace without agitating the body—as horses. 2. To go with a stiff, affected pace.

கெஞ்சு, கிறேன், கெஞ்சினேன், வேன், கெஞ்ச, *v. a.* and *v. n.* To beg humbly, to entreat, crave, beseech with supplicating gestures, வருந்திரக்க.

கெஞ்சவடிக்க, *inf.* [*local.*] To cause one to beg.

கெஞ்சவைக்க, *inf.* To detain a beggar before giving. 2. To cause one to crave.

கெஞ்சிக்கேட்க, *inf.* Te beg, entreat, beseech.

கெஞ்சிக்கொண்டுதிரிய, *inf.* To go a-begging.

கெஞ்சிவாங்க, *inf.* To receive by begging.

கெஞ்சல்—கெஞ்சுதல், *v. noun.* Supplication, entreaty.

கெடலணங்கு, *s.* [*impr.* கெடிலணங்கு.] The goddess மூதேவி; [*ex* கெடல், ruin, *et* அணங்கு.]

கெடவரல், *s.* A kind of play, especially among females, மகளிர்விளையாட்டு. (நிக)

கெடாரம், *s.* [*impr. for* கடியாரம்.] A clock. 2. (*for* கடாரம்.) A copper boiler—*rarely used.*

கெடி, *s.* Fame, greatness, glory, கீர்த்தி. 2. Terror, fright, alarm, dread, பயம். 3. Jurisdiction, province, the limits of a ruler's authority, அதிபத்தியம். 4. (*Rott.*) A hill-fort, துருக்கம்.

கெடியடிபட, *inf.* To be famed—as a great man. 2. To be dreaded.

கெடியன், *s.* A bold, undaunted person, அஞ்சாதவன். 2. A man of valor, who spreads terror, கெடிவீரன். 3. A clever. skilful, competent person; a powerful speaker, திறமுள்ளோன்.

கெடிகொள்ள, *inf.* To be overwhelmed with fear.

கெடிபண்ண, *inf.* To menace, threaten, frighten.

கெடிமண்ட, *inf.* To be frightened, terrified; to be overwhelmed with fear.

கெடிகலங்க, *inf.* To be agitated with fear.

கெடிஸ்தலம், *s.* A notorious place or town.

மரணக்கெடி, *s.* Dread of death.

கெடிலணங்கு, *s.* The goddess of destruction. See கெடலணங்கு.

கெடிலம், *s.* The name of a river near Cuddalore, நதி. 2. Abyss, a deep gulf, ஆழமானதுறை. 3. A den, கெபி. 4. A narrow passage, ஒடுக்கவழி.

கெடு, கிறேன், கெட்டேன், வேன், கெட, *v. n.* To perish; to be destroyed, annihilated, அழிய. 2. To putrefy, rot, decay; to become tarnished, damaged, marred, blighted, கேடுற. 3. To be ruined in circumstances, வறுமையுற. 4. To be violated in chastity, கற்பழிய. 5. To degenerate, deteriorate; to change for the worse, morally or physically, நிலைகெட. 6. To be emaciated, reduced; to be deformed, disfigured, உருவழிய. 7. To be defeated, overcome, தோற்க. 8. To be intrinsically bad, evil or wrong, குணங்கெட. 9. To fall into ruin; to be demolished, destroyed, நாசமுற. 10. To be lost—as an article of property, &c., dropped, stolen or otherwise, காணாமற்போக. 11. To be squandered, spent, wasted, பொருளழிய. 12. To be worn out, தேய. 13. To expire, to terminate—as the retribution of former deeds, வினைகெட. 14. [*in gram.*] To be elided, dropped, விகாரத்தாற்கெட.

கெடுவாய். May you perish—a form of imprecation.

கெட்டார்க்குற்றாரிலுமில்லை. In poverty, friends are not found even among relations.

கெட்டேனே. Ah! I am lost, ruined; I am undone.

கெட்டுப்போனபார்ப்பானுக்குச் செத்துப்போனபசுவைத்தானங்கொடுத்ததுபோல. As if a dead cow be presented to a ruined brahman; said of an unprofitable pursuit by an incompetent person.

கெட்டும்பட்டணஞ்சேர். Though to be ruined, go to the town.

தரித்திரங்கெடும்படி. That the misery of poverty may cease.

ஈற்றுயிர்மெய்கெடும். The final compound letter is dropped.

கெடுகுடிசொற்கேளாது. A family given up to ruin will never listen to advice.

கெட்டகுடியேகெடும். A ruined family will sink more and more.

கெடுகாலம், *s.* A time of ruin, evil, drought, &c.; also used in reference to retribution of evil deeds which is to come immediately.

கெடுமதி, *s.* Wicked devices. 2. Folly, rashness, presumption. 3. Loss, ruin, waste.

கெடுமதி கண்ணுக்குத் தெரியாது. Folly is blind.

கெடுவான், *appel. n.* He who will perish—the wretch; commonly used abusively.

கெட்டதனம், *s.* Bad disposition; badness. 2. Indecorum, incivility.

கெட்டநடத்தை, *s.* Immoral or vile conduct.

கெட்டநிலை, *s.* A bad state, a woful plight. 2. A dangerous profession. 3. A dangerous way or system—as of religion.

கெட்டபுத்தி, *s.* Perverted understanding. 2. Bad counsel, &c.

கெட்டமணம், *s.* An offensive smell.

கெட்டரூபம், *s.* A deformed, monstrous or horrid shape.

கெட்டவியாதி, *s.* A bad, malignant, dangerous disease. 2. The venereal or other filthy disease.

கெட்டகேடு, *s.* Utter ruin, uselessness, unworthiness, &c.—*usually as an exclamation.*

கெட்டுப்போனவள், *s.* A seduced woman, a bad woman.

கெடுதலை, *v. noun.* Ruin, அழிவு. 2. Damage, loss, detriment, injury, நஷ்டம். 3. Disaster, calamity, இடையூறு. 4. Degeneracy, vileness, evil, இழிவு.

கெடுதல், *v. noun.* Perishing; being ruined, spoiled, defeated, &c. 2. Damage, injury, calamity, &c. 3. [*in gram.*] Elision, omission.

கெடுதி, *s.* Loss of any thing dropped, stolen, or strayed, &c., இழப்பு. 2. Loss—opposed to gain, in astrological calculations, augural divinations, &c., நஷ்டம். (See லாபநஷ்டம்.) 3. Emergency, hazard, extremity. ஆபத்து. 4. Ruin, அழிவு. 5. Evil, disaster, கேடு. 6. (*fig.*) The thing lost, இழந்தபொருள்.

ஒருகெடுதிசொல்லவேண்டும். Please to divine for me about what I have lost.

கெடு, *v. noun.* Ruin, destruction; decay, கேடு. 2. Expiration of a limited time; a term or limit of time, தவணை.

கெடுவாகவையாதுலகம். The world will not consider it a ruin. (குற.)

கெடுத்தப்பிப்போயிற்று. The time set, is passed.

கெடுப்படிக்கு. According to the time agreed upon.

பத்துநாட்கெடுவிலே. At the expiration of the term of ten days.

கெடுச்சொல்ல—கெடுவைக்க, *inf.* To fix a term of time, a day, &c. 2. To postpone.

கெடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To destroy, annihilate, abolish; to squander, அழிக்க. 2. To damage, tarnish, blast, கேடுறச்செய்ய. 3. To debauch, corrupt, demoralize, violate, ஒழுக்கங்கெடுக்க. 4. To render nugatory—as religious rites, austerities, &c., அவமாக்க. 5. To frustrate, defeat an object; to disappoint, தடுக்க. 6. To neutralize the noxious qualities of poisonous drugs; to temper, தோஷந்தணிக்க. 7. To counteract poison received into the system, விஷத்தைமுறிக்க. 8. To defeat, முறியடிக்க. 9. To reduce, to emaciate, சுருக்க. 10. [*in gram.*] To drop, omit; to cut off letters or a letter, ஒழிக்க.

கெடுப்பாய். May you do injury.

கெடுநினைவு — கெடுபுத்தி, *s.* Malevolence, malice, an evil mind.

கெடுப்பான், *appel. n.* A destroyer, a depraver; a scoundrel.

கெட்டம், *s.* The beard, தாடி.

கெட்டாரகெட்டி—கெட்டாகெட்டி, *s.* Good management, energy and ability; energetic and successful proceedings, மிகுந்தசாமர்த்தியம். It is also applied to the person.

கெட்டி, *s.* (*Tel.*) Firmness, robustness, strength, உறுதி. 2. Cleverness, expertness, ingenuity, skilfulness, சாமர்த்தியம். 3. Close-fistedness, உலோபகுணம்.

கெட்டி—கெட்டிதான். Well done, bravo!

கெட்டிக்காரன், *s.* A clever, capable person; a smart, active man, &c.

கெட்டிக்காப்பு, *s.* A bracelet not hollow but solid.

கெட்டிச்சரீரம், *s.* A robust body.

கெட்டித்தனம், *s.* Cleverness, dexterity, capableness. 2. (*little used.*) Parsimony, close-fistedness.

கெட்டிபண்ண, *inf.* To make firm, to harden. 2. To sublimate. 3. To strengthen medicines, liquors, &c. 4. To transact an affair, or conclude a business advantageously.

கெட்டிபத்திரம், *adv.* Very secure, under lock and key, &c. 2. [*as an order.*] Be very careful, take great care.

கெட்டிப்பாகு, *s.* Thick syrup.

கெட்டியாய்ச்சோதிக்க, *inf.* To search or examine strictly.

கெட்டியாயுச்சரிக்க, *inf.* To articulate distinctly, to pronounce correctly and loudly; to enunciate with proper inflection, emphasis and modulation.

கெட்டியானவேலை, *s.* Skilful, nice work; nice workmanship.

கெட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To harden, strengthen; to make firm or compact—as by ramming the load of a gun, அமுக்க.

கெட்டு, *s.* [*prov.*] A small side-shoot, twig or branch from a parent stock, or a main branch, பக்கக்கிளை.

கெட்டுமுறிக்க, *inf.* To break off the side-shoots.

கெட்டுவிட—கெட்டுவைக்க, *inf.* To send out shoots, side-twigs. 2. To ramify, to branch out.

கெண்டன், s. A robust, stout man, மிண்டன். (c.)

கெண்டி—கெண்டிகை, s. A brass pot with a nozzle, நீர்செம்பு. Compare குண்டிகை.

கெண்டியால்வார்க்க, inf. To pour out through the nose of a vessel.

கெண்டிவாய், s. The nose of a கெண்டி. 2. An incision, the gash in which the axe works in cutting a tree.

கெண்டை, s. A kind of fish—the carp, Cyprinus fimbriatus, கயல். 2. The leg from the ankle to the knee, கெண்டைக்கால். 3. Gold or silver thread; lace. (See கண்டை.) 4. [local.] Enlargement of the spleen.—Note. கபற்கெண்டை, குன்னக்கெண்டை, சாணிக்கெண்டை, சங்கக்கெண்டை, சேற்கெண்டை, தேட்கெண்டை, மடவைக்கெண்டை, மதக்கெண்டை, மோதக்கெண்டை, வெண்கெண்டை, வெள்ளிமடத்தான்கெண்டை, are different kinds of கெண்டை fish. See these.

கெண்டைவிழிபாள், s. A woman whose eyes resemble the கெண்டை fish.

கெண்டைப்பீலி, s. A jewel fashioned like the கெண்டை fish, and worn by women on their toes.

கெண்டைக்கால், s. The leg; also, the calf of the leg.

கெண்டைவாதம், s. Rheumatic pains or spasms in the arms or legs; cramp.

சூரத்துக்கெண்டை, s. Golden or silver thread from Surat.

கெண்டைவியாதி — கெண்டைவிழுந்தநோவு, s. A disease in the hypochondria. (Rott.)

கெதங்கெதலெனல், v. noun. [local.] Palpitation of the heart; being full of fear.

•கெதம், adj. Past, gone. See கதம்.

கெதபரிவிருத்தி, s. [in astron.] The number of synodic revolutions of a planet, rejected as the first step in the use of the பரிவிருத்தி tables. It indicates which of the tables is to be employed in the calculation.

கெதவாக்கியம், s. See கதவாக்கியம்.

•கெதி, s. For கதி; which see.

கெத்து, s. (Hind.) Wiles, tricks, தந்து. 2. Evasion, shift, equivocation, உபாயம்.

கெத்து, கிறேன், கெத்தினேன், வேன், கெத்த, v. a. [prov.] To rive by inserting and turning the instrument—as in splitting a stick. 2. To chop, mince, cut across and athwart in chopping. 3. To make incisions—as in fish; to hack. 4. To chuckle—as a hen, calling her chickens.

கெத்துக்கெத்தெனல், v. noun. Moving pit-a-pat, palpitating of the heart by fright, &c., அச்சக்குறிப்பு. 2. Sounding ket-ket; chirping, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கெந்தகம், s. The நாய்வேளை plant.

•கெந்தகம், s. [prop. கந்தகம்.] Brimstone.

•கெந்தம், s. [prop. கந்தம்.] Odor, fragrance, &c., வாசனை.

கெந்தவடி, s. Any odoriferous, essential unguent—as attar, &c.

கெந்தனம், s. The கோடகசாலை plant.

கெந்திகம், s. A plant, பாம்புகொல்லி.

கெந்திபரம், s. A plant, ஆடுதின்னாப்பாலை; which see under ஆடு. (M. Dic.)

கெந்திவாருணி, s. A plant, பேய்த்தும்மட்டி. (M. Dic.)

கெந்து, கிறது, கெந்தினது, ம், கெந்த, v. n. [prov.] To crawl—as grubs, animalcula, &c., in a sore; to writhe or wriggle, either as seen or felt, நெளிய.

கெந்திக்கெந்திநடக்கிறான். He struts, he walks with an affected spring.

நரகத்திலேகிடந்துகெந்துவான். He will writhe in hell—an imprecation.

மனங்கெந்த, inf. To be perturbed through envy, rage, &c.

கெபி, s. (Tel. గుహ.) A cave, cavern; den, grotto, மலைக்குகை.

•கெமனம், s. [prop. கமனம்.] Walking, &c.

கெம்பத்து, s. (Hind.) Pomp, splendor, இடம்பம்.

•கெம்பீரம், s. [prop. கம்பீரம்.] Exultation, &c., பரிமளிப்பு.

கெம்பு—கெம்புக்கல், s. (Tel. కెంపు.) A ruby, பதுமராகம்.

கெம்பு, கிறேன், கெம்பினேன், வேன், கெம்ப, v. n. To rise, to be boisterous—as wind, waves, &c.; to swell, to heave—as the sea, உயர்ந்தெழும்ப. 2. To rise up—as the blood in a rage, இரத்தங்கொதிக்க. 3. To cry, clamor, make a noise; to bustle, to make tumult—as persons in quarrels; to rise with indignation—as a warrior to the attack, ஆரவாரிக்க.

கெம்பியெழும்ப, inf. To rise up—as persons in quarrelling, &c. 2. To be boisterous.

கெம்பிக்கொண்டுபோக, inf. To go on roaring and raging.

கெம்பல், v. noun. Bustle, clamor; a great noise, ஆரவாரம். 2. Rising, swelling, &c., எழும்பல்.

கெம்பளிப்பு, v. noun. Exultation, mirth, சந்தோஷம்.

கெய்—கெய்மீன், s. [prov.] A small kind of fish, நெய்மீன்.

கெரடி, s. The art of fencing, சிலம்பம். See கரடி and சுருடி.

கெரட்டுக்கெரட்டெனல், v. noun. Being hoarse and stertorous—as the breath in the struggles of death.

•கெருடன், s. As கருடன்.

கெருடாழ்வார், s. The கருடன்—as a devotee of Vishnu.

•கெர்வம், s. See கர்வம்.

கெலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To win, conquer, overcome, வெல்ல. 2. v. n. [prov.] To desire eagerly, to crave, ஆசைப்பட. 3. To be full of terror, to start with fear, அஞ்ச.

கெலி, v. noun. [prov.] Eagerness; greediness; an insatiable desire for food, ஆசை. 2. s. [for கிலி.] Terror, fear, பயம்.

கெலிப்பு, v. noun. Winning; victory, conquest, வெற்றி—opposed to தோற்பு.

கெலிப்பாயிருக்க, inf. To be successful. 2. To be full of joy.

கெல்லு, கிறேன், கெல்லினேன், வேன், கெல்ல, v. a. [prop. கல்லு.] To dig round the roots of plants, to grub up; to wash or wear away gradually; to eat—as a cancer, or caustic. 2. [prov.] To irritate or corrode, and waste the stomach—as excessive stimulus, &c.

கெல்லுகம்பு, s. [prop. கல்லுகொம்பு.] A stick for grubbing up the earth.

கெவரி, s. A species of the காக்கணம் plant with white flowers, வெள்ளைக்காக்கணம். See காக்கணம். (M. Dic.)

கெவுடு, s. Sacred beads imbedded in gold or silver, and tied on the arms or neck—as a badge, amulet, or charm, அட்சபந்தனம்.

கெவுடுகட்ட, inf. To fasten an amulet, a charm, &c.

கெவுரா, s. A sacred plant among the Hindus, துளசி, Ocymum sanctum, L.

கெவுரிசங்கம் — கௌரிசங்கம் — கௌரிசங்குமணி, s. An eleocarpus with a double seed, supposed to bear the image of Siva and Parvati, இரட்டையுருத்திராட்சம்.

கெவுளி, s. A red species of cocoanut. (See கேளி.) 2. [prop. கௌளி.] A wall lizard.

கெவுளிச்செவ்விளநீர். The unripe fruit of the கெவுளி tree.—Note. The water of this nut is much esteemed for bathing an idol, and for medicinal use.

கெவுளிசொல்லுகின்றது. The lizard chirps—regarded as an omen.

கெவுளிபாத்திரம், s. A large reddish shell used by religious mendicants for receiving alms, eating, &c.

கெவுளிசாத்திரம், s. The art or science of divining by the chirp of lizards.

கெவுணி, s. (for.) Gate of a fortification, fort or city, கோபுரவாயில். See கவுணி.

கெழு, adj. [from கெழுமை and கேழ்.] Superior in color, endued with pleasing colors, நிறம்பொருந்திய. 2. Bright, luminous, brilliant, பிரகாசமான. 3. part. (சது.) A connective expletive in poetry—as in வேல்கெழுதடக்கை. The strong hand armed with a lance.

கெழுதகை—கெழுதகைமை, s. Intimate connexion, attachment, close friendship, நட்பு. (p.) 2. Proprietorship, right of possession, உரிமை.

கெழுமு, கிறது, கெழுமினது, ம், கெழும, v. n. To be connected or combined, &c., பொருந்த. 2. To be full, abundant, &c., நிறைய. (See கழுமு.) 3. To spring up, to shoot forth, to be produced, முளைக்க. 4. v. a. (சது.) To learn, கற்க.

கெழுமை, v. noun. Combination, fulness, abundance, germination—as கெழுமு 1, 2, 3, above.

கெழுமை, s. Color, hue, நிறம். 2. Brilliancy, splendor, பிரகாசம். Compare கேழ். See under கெழுமு.

கெழுவு, கிறது, கெழுவினது, ம், கெழுவ, *v. n.* To belong to, to be combined or connected with, பொருந்த. 2. To be full, நிறைய. Compare கெழுமு, and கழுமு.—*Note.* The gerund of the verb is கெழீஇ, in poetry.

எங்ஙனங்கெழீஇயினர்கொல்லோ. How are they made social and free! (சாவடி.)

கெளிசு—கெளிச, *s.* [*prov.*] Bloatedness—as of the face or stomach from eating irregularly and in too large quantities—as after a fever, உடல்வீக்கம்.

கெளிதம், *s.* A large stone, பெருங்கல். (சது.)

கெளிர்ச்சல்லியம், *s.* [*ex* சல்லியம், bone.] A fish-bone, மீனெலும்பு. (*Rott.*)

கெளிறு, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன், Silurus vittales.

கெறுவம், *s.* See கர்வம்.

• கெற்சி, [*prop.* கர்ச்சி,] *which see.*

• கெற்பாதானம், *s.* [*prop.* கர்ப்பாதானம்] A ceremony prior to conception.

கெற்பு, *s.* [*local.*] Power, ability, talent, திராணி.

கே

கே. A syllabic letter compounded of க and ஏ.

• கேகம், *s.* House, dwelling, home, வீடு. Wils. p. 297. GEHA. (பஞ்சத.)

• கேகயம், *s.* A peacock, மயில். 2. A bird charmed by music. (See அசுணமா.) (*from Sans. Keka, cry.*) 3. The name of a country, ஓர்தேயம். (*Sans. Kekaya.*)

கேகயன், *s.* A king of the கேகயம் country.

கேசதம், *s.* The கையாந்தகரை plant. (*M. Dic.*)

• கேசம், *s.* Hair in general, மயிர்ப்பொது. Wils. p. 248. KES'A. 2. Horse hair, குதிரைமயிர்.

கேசாதிபாதம். From the hair of the head down to the foot. 2. *s.* The name of a species of poem describing a female from head to foot, ஓர்பிரபந்தம்.

கேசபந்தி, *s.* A tuft or quantity of hair. Wils. p. 248. KES'APANKTI.

• கேசகன், *s.* A barber skilful in dressing hair, சவரகன். Wils. p. 248. KES'AKA.

• கேசரம், *s.* The farina or pollen of flowers, பூந்தாது. 2. The filaments of a flower; also the stamens, பூங்கேசரம். 3. A fragrant flower tree, the மகிழ், Mimusops elengi, *L.* Wils. p. 249. KESARA. 4. Beetles, வண்டு. (*Sans. Khechara, moving in the air.*)

• கேசரர், *s.* A class of demigods fabled to have ascended to heaven, or to have sailed in the air by the aid of a magical bolus in the mouth, விச்சியாதரர். Wils. p. 274. KHECHARA.

• கேசரி, *s.* A lion, சிங்கம். Wils. p. 249. KESAREE. 2. One of the postures of the Yogi, sitting with the ankle under the posteriors, &c. (See அட்டாங்கயோகம்) 3. Wils. p. 274. KHECHAREE. Moving through mid air, ஆகாயகமனம். (*p.*)

கேசரியாசனம், *s.* See கேசரி, 2.

கேசரியோகம், *s.* [*in astrol.*] The situation of the moon in conjunction with Jupiter, also in the first, fourth, seventh, or tenth sign; being very auspicious to a child born at that time.

கேசரிமார்க்கம், *s.* The way or passage through mid-air. (*p.*)

கேசரிகம், *s.* The plant, நாயுருவி, Achyranthes aspera, *L.*

• கேசவம், *s.* One of the eighteen treatises on ethics or jurisprudence. (See தருமநூல்.) 2. (சது.) A beetle, வண்டு. 3. (கிங.) A female beetle, பெண்வண்டு. Compare கேசரம்.

• கேசவன், *s.* One who has a fine head of hair, சிறைமயிருள்ளோன். 2. A name of Vishnu or Krishna, விஷ்ணு. Wils. p. 249. KESAVA. 3. A name of the kings of the Chola dynasty, சோழன்.

கேசவற்குத்தோழன்—கேசவற்றோழன், *s.* A name of Arjuna—as companion of Krishna.

• கேசி, *s.* As கேசவன் 1, and 2. Wils. p. 249. KESI.

• கேசிகன், *s.* A person with abundant hair. Wils. p. 249. KESIKA.

கேசியா, *s.* The tree தாழை, Fragrant screw-pine. (*M. Dic.*)

கேசினி, *s.* The சங்கங்குப்பி shrub.

• கேடகம், *s.* A shield, a buckler, பரிசை. 2. A kind of portable tower for carrying idols, borne on the shoulders in procession, ஓர்வாகனம். 3. Villages or towns in hilly districts, மலைசெறிந்தவூர். Wils. p. 274. KHET'AKA. 4. The tent or dwelling of an army, பாசறை. (சது.)

கேடம், *s.* The name of a river, ஒர்யாறு. (சது.) Compare கெடிலம்.

கேடயம்—கேடையம், *s.* A kind of portable tower for an idol. 2. A shield. See கேடகம்.

கேடிலுவகை, *s.* Heaven; imperishable, unchanging, eternal felicity, மோட்சம். (*p.*) [*ex* கேடு, *et* இல், and உவகை.]

கேடு, *v. noun.* Ruin, destruction, annihilation, அழிவு. 2. Loss, waste, damage, சிதைவு. 3. Degeneracy, depravity, கெடுதி. 4. Vice, debauchery, wickedness, corruption, துரோகம். 5. Injury, mischief, தீமை. 6. Adversity, indigence, wretchedness, வறுமை. 7. Ugliness, deformity, அழகுக்கேடு. 8. Want, destitution, குறைவு. 9. [*in gram.*] Elision, omission, கெடுதல்விகாரம்; [*ex* கெடு, *v.*]

கேடுவரும்போது மதிகெட்டுவரும். Folly precedes destruction.

கேடுகாலம், *s.* A time of ruin from drought or other causes—often used as an imprecation. See கெடுகாலம்.

கேடுகெட்டவன், *s.* A ruined, miserable person. 2. Slovenly, dirty wretch.

கேடுபாடு, *v. noun.* Loss, damage, injury, detriment; ruin. 2. Adverse circumstances.

கேட்டி—கேட்டிக்கம்பு—கேட்டித்தடி, *s.* [*prov.*] A staff or rod for driving oxen; an ox goad.

கேட்டை, *s.* The eighteenth nacshatra comprising four stars, of which one is in the scorpion; also, that and the day when the moon is in this nacshatra, கேட்டைநட்சத்திரம். 2. A name of the goddess of misfortune, மூதேவி; [*ex* கேடு.] Compare சேட்டை.

கேணி, *s.* A square or oblong walled tank, தடாகம். 2. A public well, கிணறு. 3. A well; in some places an unwalled reservoir of water, தரவு. 4. A ditch, a trench, அகழ். (*from Sans. Khana, to dig.*)

மணற்கேணி, *s.* A well sunk in a sandy soil.

கேணிக்கரை, *s.* The place near a tank or well. 2. The bank of a tank.

கேணித்துறை, *s.* The descent of a well or tank.

கேண்மை, *s.* Friendship, intimacy, intercourse, சிநேகம். 2. (கிங.) Kindness, favor, a beneficent look, கண்ணோட்டம். 3. Relationship, consanguinity, உறவு; [*ex* கேள், *s.*]

ஊதியமென்ப தொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை யொரீஇவிடல். It is good for a man not to associate with fools.

• கேதகை—கேதகி, *s.* The tree தாழை, Wils. p. 247. KETAKA, KETAKEE.

• கேதம், *s.* Distress, affliction of mind or body, துன்பம். Wils. p. 275. KHEDA. 2. Mourning, sorrowing, துக்கம். Wils. p. 267. KSHEDA.

கேதகாரியம், *s.* A case of mourning, or affliction, இழவு.

கேதம்விசாரிக்க, *inf.* To condole with mourners, &c., இழவுவிசாரிக்க.

• கேதனம், *s.* A large flag, a banner, பெருங்கொடி. 2. A standard or ensign of distinction, victory, honor, &c., விருதுக்கொடி. Wils. p. 247. KETANA. 3. A creeper, any creeping plant, படர்கொடி. (*p.*) Wils. p. 275. KHETINA.

• கேதாரகவுளம், *s.* A tune, ஓரிராகம்.

• கேதாரம், *s.* A place, the modern Kedar, sacred to Siva, in the Himalaya range, ஓர்தலம். Wils. p. 247. KETARA. 2. (சது.) A peacock, மயில்—probably கேகாரம் from *Sans. Keka.*

• கேது, *s.* [*in mythol.*] Cauda draconis (dragon's tail) or the red serpent into which the trunk of the Asura *Sainhikeya*, severed from the head (Râhu) by Vishnu, at the churning of the sea of milk, was changed; and which, with Caput draconis, is said to swallow the sun and moon for betraying them. This causes eclipses. 2. [*in astron.*] The descending node, supposed by most of the Hindu astronomers

to be one of those heavenly bodies rarely visible. 3. A mark, a sign, a symbol, அடையாளம். 4. A banner, a flag; a standard of distinction, கொடி. 5. A comet, a meteor—as in தூமகேது. Wils. p. 247. KETU.

•கேது, கிறேன், கேதினேன், வேன், கேத, v. a. To call, to invite, அழைக்க. (கிச.) Wils. p. 247. KETA. (obsol.)

கேதல், v. noun. Calling, inviting. (கிச.)

•கேதுமாலம், s. One of the nine great divisions or varshas of Jambu Dwipa, being the western portion between the கந்தமாதனம் range and the western sea, given to the prince கேதுமாலன். Wils. p. 247. KETUMALA. (சங்.)

•கேதுமாலன், s. One of the nine sons of அக்கினிதரன், and the first monarch of கேதுமாலம் division, அக்கினிதரன்புதல்வரிலொருவன்.

கேதுரு, s. (for.) The Cedar tree, ஓர் மரம்.

•கேத்திரம்—க்ஷேத்திரம், s. A sacred place, a shrine, any place of pilgrimage—as Benares, &c., விசேஷித்தஸ்தலம். 2. Land, country, field—as in குருக்கேத்திரம், நிலம். Wils. p. 264. KSHETRA.

கேத்திரபாலன், s. Bhairava—as protector of sacred places, வயிரவன்; [ex பாலன், protector.] (கிச.)

கேத்திரகணிதம், s. Geometry, இரேகாகணிதம். (Sans. Kshetraganita.)

•கேந்திரம், s. The centre of a circle, வட்டத்தின்மத்தியம். 2. Argument of an equation. 3. [in astron.] Anomaly. 4. The distance of a planet from the first point of its orbit in the fourth, seventh, or tenth degree. Wils. p. 247. KENDRA. 5. [in astrol.] The rising sign; also, the fourth, seventh, or tenth sign from it.—Note. இரவிகேந்திரம், சசிகேந்திரம், சீக்கிரகேந்திரம், தமிழ்பகேந்திரம், பதனகேந்திரம், மந்தகேந்திரம் as different கேந்திரம், see these words.

கேந்திரம்பெற்றுநிற்க, inf. [in astrol.] To be in either of the கேந்திரம் signs.

கேந்துமுறியம், s. The நாய்வேளை plant. (M. Dic.)

கேப்பை, s. [vul.] A kind of millet, raggy, கேழ்வரகு.

கேமாச்சி, s. A plant, வெள்ளைக்காக்கணம். (M. Dic.)

•கேயம், s. A song, hymn or chant, இசைப்பாட்டு. Wils. p. 297. GEYA. 2. A ditch, a moat, அகழ். Wils. p. 275. KHEYA.

கேயிகம், s. Bricks, செங்கல். (Rott.)

•கேயூரம், s. A bracelet for the upper arm; a kind of epaulet, தோளணி. Wils. p. 248. KEYOORA.

கேரண்டம், s. A crow, காக்கை. (சது.) Compare காரண்டம் and சாரண்டம்.

•கேரளம், s. The Malabar or Malayalim country, ஓர்தேசம். 2. The language of that country, ஓர்பாஷை. 3. The astronomy and astrology of Malayalim, சோதிடசாஸ்திரத்திலொன்று. Wils. p. 248. KERALA.

கேரளன், s. Any king of the Seran race on the Malabar coast, சேரன்.

கேரளை, s. [incorrectly for கொளை.] Song, singing, இசைப்பாட்டு. (சது.)

கேருகிறது, கேரினது, ம், கேர, v. n. To cackle—as a hen, பெண்கோழிகேர. 2. To speak in a low and tremulous voice, குரல்கேரிப்போக. 3. To be bashful and diffident; to be confused, திகைத்துப்போக.

•கேலம், s. Female sports; play, pastime, மகளிர்விளையாட்டு. Wils. p. 275. KHELA.

•கேலி, s. [vul.] Fun, jesting, joking, pleasantry, பரிகாசம். 2. Buffoonery, mimicry, விகடம். 3. Ridicule, derision, mockery, நிந்தை. (Sans. Keli.)

கேலிக்கதை, s. An amusing story, a piece of fun. 2. Ridicule, derision. 3. Low ribaldry; foul language.

கேலிக்காரன், s. A jester, a buffoon, a mimic. 2. A derider, a mocker.

கேலிபண்ண, inf. To deride, to mock, to ridicule. 2. To joke, to jest. 3. To play the buffoon, to mimic. 4. To confound, shame, baffle, asperse, defame.

கேலித்தனம், s. Meanness of character or conduct, ridiculousness, censoriousness; jesting.

கேவணம், s. The bed or socket for a gem, மணிபதிக்குங்குழி.

•கேவலம், s. Singleness; what is simple or alone, தனிமை. 2. Uniqueness, entireness, the only one of its kind, exclusiveness, ஒருங்கு. 3. Freedom, liberation from births, supreme bliss, மோக்ஷம். Wils. p. 248. KEVALA. 4. Destitution, extreme indigence, இன்மை. 5. Emaciation, மெலிவு. 6. Danger, criticalness, crisis, மோசம், ஆபத்து. 7. Unconsciousness, either absolute or transient; one of the three degrees of consciousness of the soul, the other two being சகலம் and சுத்தம். (See காரணகேவலம் and காரியகேவலம்.)—Note. The five காரியகேவலம் states (momentary, transient unconsciousness of the living soul) are, 1. கேவலசாக்கிரம். 2. கேவலசொப்பனம். 3. கேவலசுழுத்தி. 4. கேவலதுரியம். 5. கேவலதுரியாதீதம்.

கேவலசத்திருவிரோதம். Absolute, deep-rooted hostility. (பாரா.)

கேவலஞ்சாப்பாட்டுக்கில்லை. There is no food at all. (c.)

கேவலமாய்க்கிடக்கிறான். He is dangerously ill. (c.)

கேவலசிநேகிதம், s. Tender love.

கேவலமானசரீரம், s. A feeble or emaciated body.

கேவலப்படுத்த, inf. To detract, derogate, disparage.

கேவலஸ்தன், s. A poor, indigent person. 2. An emaciated person; one prostrated in health.

கேவலாவத்தை, s. One of the three states of the soul—as கேவலம், 7.

கேவலான்னுவயானுமானம், s. [in logic.] An argument in which the affirmative is demonstrated both syllogistically and inductively. (சிவஞானபோ.)

கேவலவெதிரேகானுமானம், s. [in logic.] An argument in which the negative is proved by both the syllogistic and inductive processes. (சிவஞானபோ.)

கேவு, கிறேன், கேவினேன், வேன், கேவ, v. n. To breathe with difficulty, to catch breath with labor; to gasp—as a dying person, மூச்சுத்திணற.

கேழல், s. A hog, a boar, a swine, பன்றி.

கேழ், s. Color, hue, நிறம். 2. Light, lustre; brilliance, splendor; ஒளி. 3. Comparison, similitude, உவமை.

கேழ்வரகு, s. [com. கேவுரு.] A kind of millet, raggy, கேப்பை.

கேளன், s. A companion. See under கேள், s.

கேளா, adv. In silence, silently; negligently, vainly, வாளா. (கிச.)

கேளார், s. See under கேள், v.

•கேளி, s. Female sports, play, pastime, மகளிர்விளையாட்டு. Wils. p. 248. KELI. 2. The cocoanut-tree, தெங்கு—as தெங்கலி.

கேளிவிலாசம்—கேளியுல்லாசம், s. A stroll, jaunt, ramble in company with females, ஸ்திரீகளோடுலாவுதல். 2. The joviality of a company, amusement, விநோதம்.

•கேளிக்கை, s. Dancing; play, sport, pastime, amusement, விநோதாடம்பரம். Wils. p. 248. KELIKA.

கேளிக்கையாட, inf. To dance, sing and play for amusement, &c.

கேள், s. Regard, love, friendship, சிநேகம். 2. Kindred, relationship, consanguinity, உறவு.

கேளன், s. A friend, companion, தோழன்.

கேள்வன், s. A lover, a suitor; a bridegroom or husband; the master or lord of the house, தலைவன்.

கேளிர், s. (pl.) Choice friends, தோழர். (சூடா.) 2. Relations, உறவினர். (குற.) 3. (sing.) Husband; the master of the house, தலைவன்.

கேளாரிசேரீர். The relations consent not (தொல்.)

கேள், கேட்கிறேன், கேட்டேன், கேட்பேன், கேட்க, v. a. To hear, hearken, give ear, listen; to over-hear, ஒளிந்துகேட்க. 2. To attend to, regard, mind; to be tractable, docile; to obey, புத்திகேட்க. 3. (from Sans. Gesha.) To ask, inquire, question; catechise, வினவ. 4. To request, solicit, crave, இரக்க. 5. To investigate, examine, call to account, ஆராய. 6. To require, demand, insist on, to claim, கொடுக்கச்சொல்ல. 7. To requite, recompense, avenge, தண்டிக்க. 8. To learn, to be instructed in, தன்குருவினிடமேகேட்க. 9. To bid, ask at a price, offer, விலைகேட்க. 10. To operate upon, உறுத்த. 11. v. n. To be heard, to reach—as a sound, a call, &c.

சொன்னபடிகேளாதகுதிரை. An intractable horse.

இந்தவியாதிமருந்துக்குக்கேட்கும். This disease will yield to medicine.

எளியவரை வலியார் கேட்டால் வலியாரைத்தெய்வங்கேட்கும். If the powerful oppress the poor, God will hear them.

பொல்லாமனங்கேளாது. The wicked heart will not obey.

கேட்டுங்கேளாதிருக்க, inf. To pretend not to hear. 2. To slight, disregard; not to mind.

கேட்டுநிற்க, inf. To beg, pray, solicit, ask favors. 2. To require, demand.

கேட்டுவிசாரிக்க, inf. To make inquiry about, inquire into, to examine.

கேட்பார்பேச்சுக்கேட்க, *inf.* To listen to every one's advice; to be duped.

கேளாச்செவி, *s.* Neglect, disregard, inattention to worldly pleasures; *lit.* an unlistening ear, உலக காரியங்களைக்கேளாத செவி.

காணுக்கண்ணும் கேளாச்செவியாய்ப்போய்விட்டான். He has gone away unseen and unheard.

கேளாதகேள்வி, *s.* A question not to be asked; indecent, unbecoming language.

சொற்கேட்க, *inf.* To obey one's word; to be obedient.

நூல்கேட்க, *inf.* To read a book, or learn a science under a teacher.

புராணங்கேட்க, *inf.* To hear the Puranas—as at a temple.

பெண்கேட்க, *inf.* To solicit a girl of her friends in marriage.

பொருள்கேட்க, *inf.* To ask for a thing. 2. To inquire after the meaning of a passage, &c.

வழக்குக்கேட்க, *inf.* To inquire into or try a cause.

கேளாமை, *neg. v. noun.* Disregard, inattention; disobedience, intractableness, insubordination, சொல்வார்த்தைகேளாமை.

கேளார், *s.* Enemies, foes, பகைவர்.

கேள்வி, *v. noun.* Hearing—the sense or the act, கேட்கை. 2. Asking, inquiry, solicitation, வினவுகை. 3. Research, investigation, கேட்டாராய்வு. 4. Question, வினா. 5. (*Rott.*) Obedience, கீழ்ப்படிவு. 6. Information gained, கேள்விப்பயிற்சி. 7. Tuition under a competent teacher, கற்கை. 8. The ear, or organ of hearing, காது. 9. The hearing or trial of a case, வழக்குக்கேட்கை. 10. Report, rumor, பேச்சு. 11. Tradition, பாரம்பரியம்.

கேள்விபற்றுக்கிடக்கிறது. There is no administration of justice; no justice or satisfaction can be obtained.

கேள்விமுயல். Be prompt in receiving information.

கேள்விகொடுக்க, *inf.* To give ear, to listen—*not elegant.*

கேள்விமறுமொழி, *s.* Question and answer; a catechism.

கேள்யிக்கடுதாசி, *s.* [*prov.*] Written application to a court of justice. 2. Tenders or proposals in writing.

கேள்விக்காரர், *s.* [*prov.*] Bidders at an auction. 2. Persons who tender proposals at a purchase. 3. Candidates or applicants for an office.

கேள்விச்செவி, *s.* Listening credulously to hear-say reports.

கேள்விசெவியன் ஊரைக்கெடுத்தான். The credulous ruler ruined the country.

கேள்விப்பத்திரம், *s.* [*prov.*] A request, application, petition, &c., in writing.

கேள்விகேட்பாடு, *s.* [*local.*] Judicial inquiry, investigation.

கேள்வியற்றவூர் — கேள்வியில்லாதவூர், *s.* A town without justice.

கேள்விமுறை, *s.* Inquiry into; superintendence, control, management.

கேள்வியாக, *inf.* To be heard, to be reported; to reach the ears—as news; to be heard in court.

கேள்வி, *v. noun.* The grand subjects of information under four heads: 1 அறம், virtue or a virtuous course of action; all knowledge relating to the nature or practice of virtue, or having virtue as its object, including religion, jurisprudence, ethics and every thing connected with the well-being of society, and the promotion of universal benevolence towards all sentient beings. This is subdivided into, 1. இல்லறம், the duties and usages of man—as a member of society. 2. துறவறம், the duties and practices of the recluse, who renounces social life and retires to the desert. 2. பொருள், wealth, property, substance; truth; all kinds of knowledge relating to the nature, acquisition and uses of learning and wealth—including, 1. கல்விப்பொருள், general knowledge, and science. 2. செல்வப்பொருள், property, trade, commerce and the various occupations for gain or the support of life. 3. இன்பம், delight, gratification, knowledge of the nature and means of pleasure and bliss—especially love and matrimony. 4. வீடு, liberation from births, knowledge relating to final emancipation or eternal felicity. —*Note.* Another classification makes five parts, the fifth embracing the practice of the rules laid down for the attainment of the benefits implied in the four.

கேள்வு, *s.* [*prov.*] Hire for transporting goods by sea; freight or carriage, கூலி; [*ex* கேள், ask.]

கேள்வுக்குக்கொடுக்க, *inf.* To hire out a vessel.

கேள்வுக்கேற்ற, *inf.* To embark goods on board for freight.

கை

கை. A compound letter consisting of க் and ஐ. 2. A termination of some verbal nouns—as in செய்கை. 3. A termination of some abstract nouns—as in கடுங்கை, கொள்கை.

கை, *s.* Hand; arm, கரம். 2. Elephant's trunk or proboscis, யானைத்துதிக்கை. 3. Wing of an army, படைவகுப்பு. 4. A course of conduct, ஒழுக்கம். 5. Littleness, meanness, lowness; adversity, சிறுமை. 6. Side—as right or left side, பக்கம். 7. Side—as party, பகுதி. 8. Place, இடம். 9. Rank, degree, வரிசை. 10. Embellishment, ஒப்பனை. 11. A handful, கைகொண்டஅளவு. 12. Sleeve of a garment, சட்டையின்கை. 13. Ability, சாமர்த்தியம். 14. A rafter, கைமரம்.

கைகட்டிநிற்க, *inf.* To stand with the arms folded; i. e. to stand in awe, to obey strictly.

கைகழுவ, *inf.* To wash the hands after eating. 2. To relinquish, reject.

கைகாட்ட, *inf.* To make signs with the hand, to beckon, &c. 2. To make gestures with the hands—as dancing girls. 3. To give a bribe, a present, something to please one, &c. 4. To make a pretence of giving; to give a little only. 5. To make signs with the back of the hand for one to go.

கைகாட்டு, *v. noun.* Gesture with the hand, as in dancing; beck of the hand.

கைகுவிக்க, *inf.* To hold up the hands joined, in worship, &c. See குவி.

கைகுறண்ட, *inf.* To have the hands bent by spasms. 2. To be cramped in the hands. 3. To be stingy, parsimonious, close-fisted.

கைகூச, *inf.* To be backward in using the hand. See கூசு.

கைகூட, *inf.* To come to hand, be obtained, to succeed, அனுகூலப்பட.

அவன்செய்வதெல்லாம் அவனுக்குக் கைகூடும். All that he does prospers.

கைகூப்பு, *v. noun.* Raising the joined hands in worship—as கூப்பு. 2. The distance from the tip of the fingers to the feet, when the hands are joined and raised above the head.

கைகொட்ட, *inf.* To clap the hands.

கைகோக்க, *inf.* To clasp one another's hands, to join hands. 2. To be arm in arm, to take another's arm.

கைகோத்தாட, *inf.* To dance with arms linked.

கைகோள், *s.* A course of conduct, especially in love affairs. (அகப்பொ.)

கைக்கட்டி, *s.* Boxing gloves—as கைக்கவசம். 2. [*local.*] A boil or tumor in the arm-pit.

கைக்கட்டு, *v. noun.* Folding the hands. 2. An ornament for the arm or wrist of women.

கைக்கணக்கு, *s.* A note of hand. 2. A memorandum of accounts.

கைக்கத்தி, *s.* A bill-hook or curved knife.

கைக்கரடு, *s.* The wrist. (*Rott.*)

கைக்கவசம், *s.* Boxing gloves. See கவசம்.

கைக்கிட்டி, *s.* A kind of torture of the hands, &c., கிட்டி.

கைக்குடை, *s.* A small umbrella, a parasol, சிறுகுடை.

கைக்குட்டை, *s.* Handkerchief. 2. Hand-cuff. See குட்டை.

கைக்குதவ, *inf.* To be at hand, available, &c.

கைக்குதவி, *s.* Available aid of a person; a staff, instrument, &c.

கைக்குத்து, *s.* A blow with the fist, a cuff in boxing.

கைக்குழி, *s.* The arm-pit, அக்குள்.

கைக்குழித்தாமரை, s. A dangerous tumor in the arm-pit, கூடுகட்டி.

கைக்குறி, s. Lines of the hand. See குறி.

கைக்குற்றம், s. Mistake of the hand. See குற்றம்.

கைக்குநீர்கொள்ள, inf. To wash the hand, modestè for a call of nature, the hand being washed afterward.

கைக்குள். Within one's power or influence. 2. Soon, immediately.

கைக்குஆளில்லை. There is no body at hand to do the business.

கைபுக்கணக்குக்குச்சரி.. The expense is as great as the profit—a disadvantageous or losing concern.

கைகடக்க, inf. To pass beyond, to exceed, to be excessive. 2. To escape one, to be missed, to pass out of one's hands or power; to be let slip—as an opportunity; to be irrecoverable.

கைகடன்—கைக்கடன், s. A sum borrowed for a short time without security.

கைகண்டசாரம்—கைகண்டபலன், s. A thing experienced. 2. A benefit sure to come.

கைகண்டபரிகாரி, s. An experienced physician.

கைகண்டமருந்து, s. Medicine that has been proved, whose virtues, &c., are known; a specific.

கைகலக்க, inf. To join hands. 2. (fig.) To mingle in fighting, wrestling, &c. 3. To be on terms of intimate friendship. 4. To marry; (Rott.) to lie with a woman.

கைகலந்தசண்டை, s. A fight, scuffle.

கைகாண, inf. To be accustomed, experienced, handy.

கைகாவல், s. [locally கையொடுகாவல்.] Help in emergency—as medicines, provisions, a staff, weapons, &c., for a journey, &c.

கைகீழ், s. Dependency, subordination—as of servants.

கைகுளிர, inf. [adverbially in combination.] Liberally, freely, at pleasure—as in கைகுளிரக்கொடுத்தான், he gave freely.

கைகெட்டுப்போக, inf. To become poor.

கைகொடுக்க, inf. To give or present the hand. 2. To put forth the hand, for an undertaking. 3. To uphold, to support, to sustain in adversity, &c., to give assistance, to lend aid.

கைகடனாற்றல், v. noun. Rendering assistance, helping—as one of the வேளாண்மைமாந்தரியல்பு.

கைக்காரன், s. A man of property. 2. A rich trader. 3. A strong, valiant man.

கைக்கிளவர்—கைகோளர்—கைக்குளர்—கைக்கொளவர், s. A class of weavers.

கைக்கீறல்—கைக்கீறு—கைநாட்டு, s. A sign manual; a mark by one not able to write; a note of hand.

கைக்கூலி, s. A bribe. (c.) 2. [among moormen.] Money given by the father and mother-in-law to the bridegroom. (local.)

கைக்கூலிகட்டினான். He gave bribes.

கைக்கெளியது, appel. noun. A small thing easily carried or stolen; a light load. 2. A child, a tractable servant. 3. One who is exposed to ill treatment—as a young servant.

கைக்கொட்டை, s. [local.] Cushion or pillow for the arm.

கைக்கொள்ள, inf. To take or receive in hand, to occupy, to take or have in charge, ஒப்புக்கொள்ள. 2. To keep a law, to observe a day, a fast, &c., to practise rules, ordinances, &c., பேணிக்கொள்ள. 3. To receive, embrace, admit, welcome, adopt—as sentiments, அங்கீகரிக்க.

சமயசாத்திரத்தைக்கைக்கொள்ளுகிறான். He conforms to the religion of the shastras.

கடமைகளைக்கைக்கொள்ள. To undertake or perform duties—such as devolve on one by the death of an ancestor, &c.

கைக்கோடாலி, s. A hatchet. See கோடாலி.

கைக்கோரணி, s. Gestures with the hand. See கோரணி.

கைக்கோல், s. A staff, ஊன்றுகோல்.

கைக்கோலாயிருக்க, inf. To be to one as a support.

கைசருவ, inf. [prov.] To attack, assault, எதிர்க்க.

கைசலிக்க, inf. To be tired, wearied—as the hands or the arms.

கைசெய்ய, inf. To adorn, to decorate, to attire, அலங்கரிக்க. (p.)

கைச்சங்கிலி—கைத்தளை, s. Manacles, hand-cuff.

கைச்சங்கிலியாட, inf. To carry hand-cuffs about—as vagrants, or sturdy beggars.

கைச்சட்டம், s. Cross pieces for rafters.

கைச்சட்டை, s. A jacket, a bodice, &c.

கைச்சரசம், s. Rough play, handling one rudely, indecent or wanton sport, taking liberties with one's person.

கைச்சாத்த, inf. To sign. 2. (Rott.) To put in an attitude.

கைச்சாத்து, s. An invoice or list of goods; billet, certificate, &c., with the person's signature.

கைச்சித்தி, s. Success of hand, skill of one surgeon above another, கைவாசி.

கைச்சித்திரம், s. Dexterity of hand, skill in manual works, the fine arts, &c. 2. Sleight of hand, கைவிறுபன்னம்.

கைச்சிமிட்டு, s. Sleight of hand, &c. 2. Secret token, sign, &c., with the hand.

கைச்சீட்டு, s. A chit, a billet, a written acknowledgement; a note of hand.

கைச்சீப்பு—கைச்செட்டை—கைப்பட்டை, s. The shoulder-blade, தோட்பட்டை.

கைச்சுருள், s. A roll of betel-leaves with other ingredients for chewing, given as a present of good omen to the bride and bridegroom, when going to bathe on the day of marriage; also, on some other occasions of ceremonial ablution.

கைச்சுழி, s. [prov.] Falling in handfuls—as seed in sowing.

கைச்சுழிபட—கைச்சுழியாக, inf. To occur in clusters—as corn from unskilful sowing.

கைச்சுறுக்கு, s. Expertness, quickness, dexterity of hand in any employment, or exercise.

கைச்சூடு, s. Heat of the hand by friction, or by holding it to the fire, to apply to some ailing part. 2. An armful of sheaves; a bundle of sheaves.

கைச்செட்டு, s. Buying and selling at second hand on small profits.

கைச்செய்கை, s. Manual labor bestowed on a field, garden, &c.

கைச்சேட்டை—கைச்சேஷ்டை, s. Ungraceful gestures with the hand, clownish tricks and habits, &c. 2. Indecent, wanton sports, rough play; [ex சேஷ்டை, action.]

கைச்சைகை, s. The sign of the hand. 2. [local.] Signature.

கைதடவ, inf. To feel in the dark, or as a blind person; to grope.

கைதட்ட, inf. To clap or strike the hands together, in token of defiance, in triumph, derision, admiration, &c. 2. To escape from one's hands, கைதப்ப. 3. To disappoint expectation.

கைதட்டிப்பண்டாரம், s. A beggar of the Siva sect who walks along silently taking alms.

கைதட்டிப்போட, inf. To forsake, give over, refuse to aid; to avoid intermeddling.

கைதப்ப, inf. To escape from the hand—as a thing or person; to be lost—as a patient by death, &c., சிக்க. 2. To miss the aim; to be out of time in beating a drum, இலக்குமுதலியதப்ப.

கைதப்பினூற்காணம். If the hand (of the pole-dancer) miss, he tumbles; i. e. a little failure will be fatal.

கைதர, inf. To uphold, to appear for protection, to save from ruin, இரட்சிக்க. 2. To form a marriage alliance; to be united in marriage. (p.)

கைதளர, inf. To be weak in the arms, &c., கைசோர. 2. To be unable to give freely or to exercise liberality, சுருங்கிடமில்லாமலிருக்க. 3. To become reduced in circumstances.

கைதூக்க, inf. To uphold, sustain, to save from ruin; to support or recover one from sinking, இரட்சிக்க.

கைதூவாமை, s. Not swerving, not departing from a right course of moral conduct—as கையொழியாமை.

கைதொட, inf. To touch with the hand. 2. To eat, உண்ண. 3. To enter upon, to begin, தொடங்க. 4. To marry, மணஞ்செய்ய.

கைதொடுக்க, inf. To marry, join in marriage, விவாகஞ்செய்ய.

கைதொழ, inf. To worship with the hands.

கைத்தலம், s. The hand, the arm—as கரதலம்; [ex தலம், lower part.] (p.)

கைத்தலையணை, s. A small pillow.

கைத்தாக்கு, s. A stroke, or blow with the hands, accidentally or otherwise.

கைத்தாய், s. A nurse. See தாய்.

கைத்தாராளம், s. Freeness and liberality in giving.

கைத்தாளம், s. Cymbals.

கைத்தாளம்போட, *inf.* To beat or strike cymbals. 2. To beat time with the hands.

கைத்திட்டம்–கைக்கணிசம்–கைமதிப்பு, *s.* Estimate formed by measuring or weighing a thing in the hand.

கைத்திவர்த்தி, *s.* A small torch.

கைத்தீன், *s.* Food given to calves, lambs, kids, &c., by hand; leaves plucked for them; food for infants; a morsel to a child, a husband, a relative, &c.

கைத்து, *appel. n.* Gold, riches, wealth, whatever belongs to one.

கைத்துடையான், *s.* Moneyed man, one rich in property. (நீதிநெறி.)

உண்ணாக்கைத்துண்ணற்க. Eat not the meal of those who are unworthy of your society.

கைத்துபாக்கி, *s.* [*impro.* கைத்துவக்கு.] A hand gun, pistol, சிறுதுபாக்கி.

கைத்துணிகரம், *s.* [*local.*] Acting presumptuously, precipitately.

கைத்தூக்கு, *s.* As much as can be lifted by the hand, a hand-lift. (*c.*)

கைத்தேங்காய், *s.* A cocoanut in the hand struck against another rolled on the ground by an antagonist—a new year's game.

கைத்தொண்டு, *s.* Manual service in the temple of a deity.

கைத்தொழில், *s.* Manual arts, employments, exercises; handicraft. —*Note.* Five arts are enumerated of the simple kind: 1. எண்ணல், counting with the hands, money, seeds, &c. 2. எழுதல், writing on olas, &c. 3. இலைகிள்ளல், nipping leaves into curious figures, commonly a play of women. 4. பூத்தொடுத்தல், stringing or tying flowers. 5. யாழ்வாசித்தல், lute or guitar playing.

கைநகம், *s.* Finger nails.

கைநடுக்கம், *s.* Tremulousness of the hand through age, drunken habits, nervousness, &c.

கைநட்டம், *s.* Loss in trade or otherwise; clear loss, forfeiture, &c.

கைநலம், *s.* A supposed luckiness of one's hand over another's, கைவிசேஷம். 2. Use of the hand, as available to a desired object, கைப்பயன்.

கைநறுக்கு, *s.* A private bond, not written by a notary public.

கைநறுக்க—கைவாங்க, *inf.* To mutilate or cut off the hand.

கைநனைக்க, *inf.* To eat—especially in the house of an inferior—from the habit of washing the hands before eating.

கைநன்றி, *s.* Kind treatment accompanied with assiduous labor of the hand. 2. Favors conferred, assistance, help.

கைநாடி, *s.* The artery or pulse at the wrist.

கைநாட்டு, *v. noun.* The mark of a person unable to write.

கைநிறை, *s.* Judging the weight of a thing by lifting it in the hand.

கைநிறைய, *inf.* [*adverbially.*] With full hands, a handful.

கைநீட்ட, *inf.* To extend the arms. 2. To beg, to receive presents in charity; to take bribes. 3. To extend the arm insultingly, as a threat, or to strike one. 4. To give; to give a bribe. 5. To salute or condole at a funeral.

கைநீட்டக்கூடாது. One would not extend the hand to buy at so dear a rate, or one would not venture to put forth his hand for writing, painting, competition, &c.

கைநீட்டிப்பேச, *inf.* To speak or reply stretching forth the hand—not to be done to a superior.

கைநீட்டிவாங்க, *inf.* To receive presents improperly; to take a bribe.

கைநீள, *inf.* To give liberally. 2. To steal, திருட.

கைநுணுக்கம், *s.* Nice workmanship. 2. Close-fistedness. See நுணுக்கம்.

கைநூதனம், *s.* Curious workmanship.

கைநெகிழவிட, *inf.* To discard, to abandon. 2. To give, to be bountiful. 3. To unloose, to let go, to let escape. 4. To neglect, to drop or leave—as a business; to drop or lose from the hand, &c.

கைநெரிக்க, *inf.* To wring the fingers, or the hands, in grief, anger, fear, &c.

கைநொடி, *s.* A snap of the fingers.

கைபடிய—கைபழக, *inf.* To be trained as the hand to writing, painting, &c.

கைபடியாதவெழுத்து, *s.* The writing of an unpractised hand.

கைபட்டாற்கண்ணாடி. If you work hard, you get the glass; i. e. industry produces valuable results.

கைபதறுதல், *v. noun.* Trembling of the hand, through fear, anger, grief, &c.

கைபரிமாற, *inf.* To touch, to handle, to finger dishes, &c., at table; considered unpropitious. 2. [*in burlesque.*] To fight, to scuffle, to exchange blows. 3. To take improper liberties with a woman. 4. To appropriate property unlawfully, to embezzle.

கைபறிய, *inf.* To slip—as a hold, to miss in grasping; to slip or fall out of the hands or arms.

கைபாகம், *s.* Skill of hand in compounding medicines; practice—as distinguished from செய்பாகம்.

கைபாகமறிந்தவன், *s.* One well practised in an art—as an apothecary, confectioner, cook, chemist, &c.

கைபார்க்க, *inf.* To feel the pulse at the wrist. 2. To examine goods—as a trader. 3. To inspect the hand—as a chiromancer. 4. To try one's ability. 5. [*prov.*] To correct, repair, set in order.

கைபிடிக்க, *inf.* To grasp the hand. 2. To feel the pulse at the wrist. 3. To marry. 4. To ravish a woman.

கைபிடிபத்திரம், *s.* [*prov.*] Close friendship, mutual confidence. 2. Wealth well secured, guarded, &c. 3. A confidential servant or other person.

கைபிழைபாடு–கைப்பிசகு–கைமோசம், *s.* An accidental occurrence, mistake of hand; casualty, accident inadvertence.

கைபுனைய, *inf.* To adorn, decorate, அலங்கரிக்க. 2. To string or tie flowers, பூத்தொடுக்க.

கைபுனை, *v. noun.* Adorning, decoration. அலங்கரித்தல். 2. Stringing flowers, பூத்தொடுத்தல். (சது.)

கைபோட, *inf.* To give the hand in confirmation of a promise, or in offering or accepting a challenge, a wager, &c., பிரமாணிக்கஞ்செய்ய.—*Note.* In the negative, spoken of undertaking a business—as in வேலையில்இன்னுங்கைபோடவில்லை.

கைப்பட்டை, *s.* [*local.*] Sleepers, in a building. 2. A small well-basket used by the hand, நீர்முகக்குஞ்சிறுபட்டை.

கைப்பணம், *s.* Cash in hand. 2. Ready payment; ready money.

கைப்பணி, *s.* [*prov.*] A piece of board with a handle for smoothing and polishing plaster, மணியாசிப்பலகை.

கைப்பதட்டம், *s.* [*local.*] Hastiness விரைவு. 2. Theft, thievishness, திருட்டு.

கைப்பதட்டமுள்ளவன். A thief.

கைப்பந்தம், *s.* A flambeau.

கைப்பயில், *s.* Beckoning with the hand, signs with the hands—as of dumb persons, &c., hand-language; chirology.

கைப்பழக்கம், *s.* Dexterity of hand; practice in handicraft, readiness of hand acquired by practice.

கைப்பற்றம், *s.* [*prov.*] Supporting a person or thing by the arms.

கைப்பற்ற, *inf.* To receive, get; to grasp, பெற்றுக்கொள்ள. 2. To embezzle, to take or appropriate by force or fraud.

கைப்பற்று, *v. noun.* Supporting a person by the hands, ஏந்துகை. 2. Reception; money or goods received, பற்றிக்கொண்டது.

கைப்பற்றுநிலம், *s.* A field which is in one's possession.

முப்பதுவருஷம் அநுபவித்த என்கைப்பற்று நிலத்தை விடுவேனோ. Shall I give up the field which I have occupied these thirty years?

கைப்பாடு, *s.* Hand work, manual labor, toil by the hand, made or done by hand, கைவேலை. 2. Custody, charge of a mistress by her paramour, of property, &c., கைவசம். 3. Loss—commonly in trade, கைநஷ்டம்.

ஒருத்தன்கைப்பாடாய்முடியவேண்டும். It must be completed by one person.

கைப்பாத்திரம், *s.* See கரபாத்திரம்.

கைப்பிடி—கைபிடி, *v. noun.* Grasping a person's hand. 2. A handful, பிடியளவு. 3. A handle—as of instrument, box, &c., ஆயுதப்பிடி. 4. Solemnization of marriage; wedding—as பாணிக்கிரகணம்.

கைப்பிடியாய்ப்பிடிக்க, *inf.* To catch with the simple use of the hands. 2. To apprehend one off-hand.

கைப்பிடிவாள்–கைபிடிவாள்–கைவாள், *s.* A hand-saw, அறக்கும்வாள். 2. A small sword, கண்டம்.

கைப்புடை—கைப்புட்டில், *s.* Armor for the hands or arms; boxing gloves, a gauntlet.

கைப்புண், *s.* A sore in the palm of the hand.

கைப்புண்ணுக்குக்கண்ணாடிவேண்டுமோ. Is a glass needed to see a sore in the hand?

கைப்புலி–கைக்குன்று–கைம்மலை–கைம்மா, *s.* An elephant; *lit.* the trunked tiger, mountain or animal. (*p.*)

கைப்பூட்டு, s. A mode of clasping the hands of another in wrestling. 2. The shoulder joint.

கைப்பெட்டகம்—கைப்பெட்டி, s. A little portable box, chest or trunk.

கைப்பொருள்—கைப்பண்டம், s. Property in hand.

கைப்பொருடன்னின்மெய்ப்பொருள்கல்வி...... Learning is better than money in hand.

கைப்பொலி, s. [prov.] The handling of corn—used only in combination, and as lucky, at the threshing floor.

கைப்பொழுது, s. The setting or rising sun just a hand's breadth above the horizon.

கைப்பொறுப்பு, v. noun. Obligation, expense, the burden of expenses as resting on, or borne by one.

கைமடிப்பு, v. noun. Cheat, trickish dealing.

கைமட்டு—கைமட்டம், s. Guess, conjecture, estimate of a thing—as felt in the dark or by a blind person, உத்தேசம். 2. Guidance by the hand—as in working, writing, and without line or rule, கையளவு. 3. Smoothness, levelness to the full—commonly, கைக்குமட்டம்.

கைமணி, s. A hand-bell of the officiating brahman in a temple or otherwise.

கைமண்டை, s. [prov.] The hand hollowed and closed to receive water to drink.

கைமயக்கு, s. Fascinating one of the other sex by love potions and magic.

கைமரம், s. Rafters in building.

கைமருந்து, s. Medicines prepared and kept on hand. 2. An emollient, a palliative, &c., prepared from one's own experience.

கைமறதி, s. Forgetfulness of the hand.

கைமறிக்க, inf. To check and turn back one, who is approaching, by presenting the back of the hand raised, தடுக்க.

கைமறுக்க, inf. To deny; to refuse to give, கொடாதுவிட.

கைமறை, v. noun. [prov.] Ploughing immediately after sowing, in order to bury the seed, மேலுழவு.

கைமாயம், s. Dexterous stealing, being light fingered.

கைமாற, inf. To change the hands in work or otherwise. 2. To transfer cattle by private sale. 3. To exchange commodities, &c. 4. To change sides, to go to the other party.

கைமாறு, s. Recompense, making a return for favors.

கைமாற்ற, inf. To relieve another in his labor, &c.

கைமாற்று, v. noun. Borrowing for a short period on trust.

கைமிக, inf. To abound, to be excessive, அதிகரிக்க. 2. To be uncontrollable—as lust, sorrow, disease, &c., அளவுகடக்க.

கைமுடக்கம்—கைமுட்டு, v. noun. Inability to give, to afford or defray expenses, &c. 2. Straitness of circumstances, poverty. 3. Narrowness; want of room for the free use of the hand or arm.

கைமுடிப்பு, v. noun. Treasure in possession.

கைமுட்டி, s. The clenched fist; any thing grasped in the fist; boxing with the fist.

கைமுந்த, inf. To begin before others, when the hand is to be used in eating, fighting, &c.; to anticipate. 2. To be pugnacious, to be disposed to fight. 3. To steal; to be in the habit of pilfering.

கைமுளி, s. The wrist bone. (Rott.)

கைமுறை, s. One's turn in play, &c. 2. Practice in the arts or in medicines and chemistry, &c.

கைமூட்டு, s. The joint of the arms.

கைமூலம், s. The arm-pit, considered as the root of the arm, அக்குள். 2. Supposed luckiness of hand, கைவிசேஷம். 3. [local.] Milk taken after the calf is dead, கன்றுசெத்தபின்கறக்கும்பால். 4. [in composition.] By means of, முகாந்திரம்.

கைமெய்காட்ட, inf. To make gestures--as dancing girls, and other dancers. 2. To use much action—as a speaker, orator, &c.

கைமெய்யாய், adv. In the very act—as of stealing, &c

கைமேலே. adv. Immediately, in immediate sequence—as crime and punishment, buying and ready payment.

கைமேற்பணம்-கைரொக்கம், s. Money in hand, ready money.

கையகப்படுத்த, inf. [prov.] To cause to be obtained; to betray.

கையடக்கம், s. A thing that is snug and portable.

கையடிக்க, inf. To labor with the hand—as the poor. 2. To confirm a promise by striking hands.

கையடிப்பட, inf. To be stolen. 2. To be given to adultery or harlotry; lit. to have passed through many hands.

கையடை, s. Refuge. 2. A deposit. 3. Charge of person or thing. 4. A bribe.

கையடைக்க—கையடைகொடுக்க, inf. To give a person in charge to a guardian or protector.

கையமர்த்த, inf. To still a noise; to seat an assembly, &c., by a motion of the hand.

கையம்பாய், adv. Unmistakeably, most surely; as certainly as an arrow in the hand.

கையரிவாள், s. A small sickle.

கையரிக்கொள்ள, inf. To search for, to seek, தேட. 2. To gather, to take or carry along. (p.)

கையலுக்க, inf. To be tired, to be wearied—as the hands, கைசோர.

கையளிக்க, inf. To deliver, to surrender, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To give in charge, to commit, கையடைக்க.

கையற, inf. To be undone, to be helpless, utterly deprived of power, &c.—as one taken to execution, &c., to faint, to be unable to move, செயலற. 2. To depart from good manners, ஒழுக்கமழிக்க.

கையறுக்க, inf. To deprive one of power, property, means of living, &c.

கையறல்-கையறவு-கையறை, v. noun. Destitution of power, inability, faintness, செயலின்மை. 2. Deficiency in good manners, ஒழுக்கமின்மை.

கையறிய, inf. To become accustomed, trained, experienced.

கையறிந்தவன், appel. n. A man trained to a work or business.

கையறுதி, v. noun. Selling out-right, or entirely, relinquishing all claim, அறுதியாகவிற்கை. 2. Being gone beyond recovery, முற்றுக்கரக்குகை.

கையறுநிலை, s. A kind of poem. See under பிரபந்தம்.

கையாட, inf. To usurp or purloin property, to take unjustly; to inveigle, பறிக்க. 2. To take or use in hand, to handle, to finger, to make use of, கையாள. 3. To occupy, to use a house, a room, &c., ஆள. 4. To have or keep a concubine, &c., பெண்டாள. 5. To pilfer, to steal, களவாட. 6. To seduce a woman, கற்பழிக்க.

கையாட்சி, v. noun. Constant and familiar use; that which is handled, fingered, occupied. 2. What is in one's power. 3. That which is proved good by experience.

கையாட்சியானகாணி. Land under one's control. 2. Land whose crops never fail.

கையாட்சியானமருந்து, s. An approved medicine.

கையாணி, s. [local.] A kind of nail or pin used in building.

கையாணிகழல, inf. To be debilitated, enervated, weakened, பலட்சயமாக.

கையாலானமட்டும். As far as in my power; lit. in my hand.

கையாள, inf. [commonly கையாட.] To use, occupy, handle.

கையாள், s. A trusty servant, a waiter; an attendant, assistant.

கையாற, inf. To rest from manual labor for a short time.

கையாறு, s. A course of good conduct, according to prescribed rules. 2. The actions or events of one's life. 3. (சது.) Distress, affliction, suffering.

கையாற்ற, inf. To relieve or aid another, by working one's self.

கையாற்றி, v. noun. Relieving or aiding in manual labor. 2. Cessation from labor.

கையிகக்க, inf. To exceed, be excessive, break over bounds, வரம்புகடக்க. 2. To escape one, to be gone beyond recall, to be irrecoverable. (p.)

கையிட, inf. To handle, meddle with, interfere officiously, to finger. 2. To undertake, to take in hand.

கையிணக்கம், v. noun. Striking with the hand, boxing, போர்செய்கை. 2. Keeping a mistress or a concubine. (Rott.)

கையிருப்பு, s. Capital, money in hand; balance in hand.

கையிழக்க, inf. To be bereaved of, to be deprived of. 2. To lose, to forfeit.

கையிளக, inf. [prov.] To become slack—as a grasp. 2. (fig.) To be liberal, bountiful.

கையிளைக்க, inf. [used with போக.] To be reduced in circumstances, to become poor; to become destitute of power or influence. 2. To be tired—as the hands by work.

கையிறுக்கம், *s.* Close-fistedness, illiberality; inexorableness, tenaciousness.

கையிறை, *s.* Lines of the hand. 2. [*prov.*] Crotch of the fingers.

கையுடை, *s.* As கைக்கவசம். (சது.)

கையுதவி, *s.* A ready or necessary help—as a wife, a son, a brother, a servant, property. 2. A friend who aids by hand or otherwise, சிநேகன். 3. An aiding weapon or instrument, கையாயுதம்.

கையுதற, *inf.* To shake the hands in anger, &c. 2. To reject totally, renounce connexion with.

கையுபகாரம், *s.* A reward, a present. 2. Benefit rendered by hand; a trifling aid. 3. Assistance in work.

கையுமெய்யுமாய் — கையுங்களவுமாய், *adv.* In the very act. 2. Evidenced to the sight.

கையுரொக்கம், *s.* Money or capital in hand. 2. Ready payment, ready money.

கையுறை, *s.* Presents from an inferior to a superior, உதும்பை. 2. [*in erotics.*] A gift—as a nosegay, &c., of a suitor to his paramour. 3. As கைக்கவசம்.

கையெடுக்க—கையேறெடுக்க, *inf.* To raise the hands joined together, in adoration, obeisance, &c. 2. To reverence, worship, venerate. 3. To raise the right hand above the head in taking an oath, &c. 4. To beg, entreat, supplicate.

கையெழுத்து, *s.* Handwriting. 2. Manuscript. 3. A signature. 4. [*local.*] Lines in the hand, கைரேகை.

கையெழுத்துப்பிரதி, *s.* A manuscript.

கையெழுத்துப்போட — கையெழுத்துவைக்க, *inf.* To subscribe. 2. To sign.

கையெறி, *v. noun.* Throwing with the bare hand, கையாலெறியுமெறி.

கையெறிகாலெறி, *v. noun.* Throwing out the arms and kicking—as sullen angry children, delirious persons, &c.

கையெறிய, *inf.* To shake the hands in anger. 2. (*p.*) To clap the hands.

கையேந்த, *inf.* To raise the hands spread—as a beggar. 2. To beg alms; to entreat. See ஏந்து.

கையேந்தி, *s.* A mendicant, இரப்பவன்.

கையேந்திக்கொள்ள, *inf.* To pardon and receive—as an offending wife.

கையேற, *inf.* To come to hand, be received—as money, &c.

அவனுக்குப்பணங்கையேறிப்போயிற்று. The money has been received by him.

கையேற்க, *inf.* To take charge of. 2. To receive in hand. 3. To receive—as a beggar, as brahmans, &c. 4. To marry a wife, commonly a poor woman.

கையேற்பு, *v. noun.* Taking, receiving. 2. Receiving alms at the threshing floor.

கையொப்பம், *s.* A signature; subscription, கையெழுத்து.

கையொலியல்—கையொலி, *s.* [*local.*] A man's cloth commonly three or four cubits long; [*ex* ஒலியல், cloth.]

கையொழியாமை, *s.* Not swerving from a rule, or right course of moral conduct, ஒழுக்கத்திலொழியாமை.

கையொழுக்கம், *s.* An unvarying course of conduct, perseverance. (கை.)

கையொற்றி, *s.* Private mortgage of lands without reference to a notary public.

கையோங்க, *inf.* To raise the hands in order to strike, or to throw, கைநீட்ட. 2. To become eminent, celebrated; to be thrifty, luxuriant, &c. செழித்தோங்க.

கையோடே, *adv.* With, together with (a person). 2. At once, off-hand, immediately, without delay.

கையோடேகூட்டிவா. Bring him with you.

மருந்துகையோடிருக்கவேண்டும். Medicine must be ready, at hand.

சொன்னகையோடேபோனேன். As soon as they spoke, I went.

கையோடேகைகூட, *inf.* To club together, to unite in one object.

கையோடேகையாய்ச்செய்ய, *inf.* To do a thing one's self without calling another to finish it. 2. To attend to a thing immediately.

கையோட்டம், *v. noun.* Dexterity or despatch of hand in writing, &c.

கையோய, *inf.* [*usually with* காலோய.] To fail, droop, &c.—as the arms by fatigue.

கையோலை, *s.* A private writ on an ola.

கைராசி, *s.* Supposed fortunateness of one's hand.

கைரேகை, *s.* Lines in the hand.

கைலஞ்சம், *s.* Bribe—as கைக்கூலி.

கைலாகு—கைலாகை, *v. noun.* [*local.*] Supporting the arms—as of a king, &c.; a mark of respect. 2. Aiding or supporting one by giving an arm; [*ex* லாகு, supporting.] (*Hind.*)

கைலாகுகொடுக்க, *inf.* To support one with the hand.

கைவசம், *s.* Possession; charge, or custody of a thing; one's own, within one's power, influence, will, &c.

கைவசமாக — கைவசப்பட, *inf.* To come into one's charge, possession, &c.

கைவசம்பண்ணிக்கொள்ள, *inf.* To take the possession of a thing, to get into one's possession, power, &c. 2. To secure the confidence, or gain the affections of one.

கைவர, *inf.* To come to hand; to be at hand; to be acquired. 2. To become practised, proficient or expert, பழக. 3. To be within one's grasp, disposal, &c. 4. To be at one's command, to be willing of hand.

அடிக்கக்கைவருமோ. Would one's hand be at command to strike him?

கைவந்தவன், *appel. n.* One versed in an art.

கைவரப்பற்ற, *inf.* To receive in hand. 2. To receive the whole—a term used in dowry bonds, transferred deeds, &c.

கைவரை, *s.* The lines in the palm of the hand.

கைவல்லபம், *s.* Dexterity of hand, cleverness in handicraft. 2. Power of arm.

கைவழக்கம், *s.* Skill of hand. 2. [*prov.*] Money, &c., given to five of the குடிமக்கள் of the household on the day after the funeral of their master, &c.

கைவழக்கம்வழங்க, *inf.* To make the above funeral presents.

கைவழங்க, *inf.* To be used—as the hand, after weakness, accident, &c. 2. To give a present (*c.*) 3. (பா.) To give the hand in confirmation of a promise.

கைகால்வழங்காதவன், *appel. n.* One who is unable to use hand or foot.

கைவளச்சம்பா, *s.* See சம்பா.

கைவளம், *s.* Handiness in presenting or receiving a thing properly or gracefully. 2. Luckiness of hand, கைவிசேஷம். 3. Wealth in hand, கைப்பொருள்.

கைவளை, *s.* A kind of arm-ring. 2. A small kind of plate in building.

கைவாக்கு, *s.* Handiness, convenience to the hand—as in holding, receiving, using, &c., கைவளம்.

கைவாசி—கைவிசேஷம், *s.* Luckiness of hand in some persons in selling, giving medicine, writing the alphabet for a child, &c. 2. Auspiciousness of a gift from the hand of a great person on a Monday, new year's day, &c.; a gift of hand to promote good luck.

கைவாய்க்கால், *s.* A small subsidiary channel or aqueduct.

கைவாய்ச்சி, *s.* A little adze.

கைவாரம், *s.* Benediction, congratulation, ஆசி. 2. [*prov.*] Hire in kind for pressing pulp of palmyra fruits, or preparing palmyra roots. 3. Pay for occasional labor, கூலி.

கைவாளை-கைவாளைப்பை-கைவாளைவட்டெலம், *s.* [*local.*] A pouch or purse with a wrapper, or envelope.

கைவாள், *s.* A hand saw.

கைவாறு, *s.* [*prov. vul.*] A convenient opportunity. 2. Supporting a person or thing by the hands, கைத்தாங்கல்.

கைவிசேஷம், *s.* [*com.* கைவிசேடம்.] A trifling gift in money, &c., on an auspicious day. See கைவாசி.

கைவிட, *inf.* To forsake, shun, abandon, desert,—as inferior dependents, &c.; to neglect a garden, &c.

கைவிட்டம், *s.* A cross-piece, a cross-beam; the brace connecting two rafters.

கைவிஸ்தாரம், *s.* Command of hand—as in dancing girls, painters, gladiators, smiths, &c.

கைவிரிக்க, *inf.* To spread the hands in token of inability or refusal to bestow aid, &c., மறுக்க. 3. To open the hands liberally, to be bountiful, கொடுக்க.

கைவிலக்கம், *s.* [*local.*] Menstruation, catamenia, சூதகம்; (*lit.*) refraining from handling.

கைவிலக்கு, *v. noun.* [*prov.*] Giving to and sending away beggars from a field. 2. Warding off the sun's rays and helping the sight by holding the spread hand over the eyes.

கைவிலங்கு, *s.* Manacles, hand-cuff.

கைவிலை, *s.* Ready payment, purchase money down; prime cost.

கைவிளக்கு, s. A kind of small portable lamp.

கைவிறிசு, s. [prov.] A small kind of fire works. See விறிசு.

கைவிறைத்தல், v. noun. Stiffness of the hands, by writing or other exercise, or by disease.

கைவினை, s. Manual arts. 2. The fine arts.

கைவினைகரவேல். Conceal not skill in handicraft or the arts—such concealment being common to Hindus.

கைவினைஞர், s. Artisans, mechanics, workmen.

கைவீச்சு, v. noun. [local.] A swing of the arms in walking. 2. Money, cash in hand.

கைவேலை, s. Manual labor, handicraft, workmanship. 2. Any piece of wrought workmanship.

கைவேல், s. A hand-lance, a dart, dirk, javelin.

கைவைக்க, inf. To put to the hand; to begin to use or misuse; to enter upon. 2. To lay the hands on; to assault. 3. [in christian usage.] To consecrate by the laying on of hands.

அவன்றலையிலேகைவைத்தான். He has ruined him. 2. He was made very miserable.

இடங்கை, s. The left-hand caste—opposite to வலங்கை, the right-hand caste. The two parties often quarrel.

இிழ்க்கை, adv. [local.] Near, on this side.

குடங்கை, s. The palm of the hand. See குடங்கை.

தடக்கை, s. A large, stout hand. See under தடம்.

பள்ளக்கை, s. Low lands. See under பள்ளம்.

கொடுங்கை, s. The inside of the bent arm. See கொடுங்கை.

சிறங்கை, s. [vul. சிரங்கை.] A quantity—as much as the hollow of the open hand will contain. See under சிறுமை.

முன்கை, s. The fore arm. See under முன்.

முழங்கை, s. The elbow. See under முழம்.

அகங்கை—அங்கை, s. Palm of the hand.

உள்ளங்கை, s. The inner part of the hand. See under உள்.

புறங்கை, s. The back of the hand. See under புறம்.

ஒருகை, s. One turn, once, one game, one trip; with one accord, &c. See under ஒரு.

*கைகேயன், s. A king. See கேகயன்.

*கைகேயி—கைகேசி, s. One of the three wives of Dasaratha, and mother of Bharata, தசரதன்மனைவியிலொருத்தி. Wils. p. 249. Kaikeyee.

கைக்கிளாவர், s. A class of weavers, கைக்கோளர். See under கை.

கைக்கிளை, s. [in love poetry.] Sexual love before it is reciprocated. (See கிளை.) 2. A poem, expressing voluptuous desires by either sex, ஒருதலைக்காமம். (See பிரபந்தம்.) 3. One of the seven sounds in music—the palatal, அண்ணத்தாற்பிறக்குமொலி. 4. One of the strings of the lute corresponding to the same tone, யாழ்நரம்பு.

கை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be bitter, harsh, astringent, unpleasant, கசக்க. 2. To take amiss, to be piqued, to take offence, to be angry, to be disgusted with, to dislike, வெறுக்க. 3. v. a. (சது.) To vex, trouble, harass, torment, அலைக்க. 4. To decorate, adorn—as கைசெய்ய.

அவர்கள்கைத்துக்கொண்டார்கள். They are at variance.

மனங்கைக்க, inf. To hate, to grow inimical. 2. To be disgusted with.

கைக்கை—கைச்சல்—கைத்தல், v. noun. Bitterness, கசப்பு.

கைத்து, v. noun. Disgust, dislike, வெறுப்பு. (சது.) See under கை, s.

கைப்பு, v. noun. Bitterness. 2. Bitters.

*கைங்கரன், s. A servant, a slave, அடிமை.

*கைங்கரியம், s. [impr. கைங்கிரியம்.] Service, servitude, drudgery, தொண்டு. Wils. p. 249, Kainkaryya.

*கைசிகம், s. A love tune, ஓர்ராகம். 2. Love, passion, இச்சை. Wils. p. 250. Kaisika.

கைசிகர், s. Brahmans, பார்ப்பார் (Rott.)

கைச்சல், v. noun. See the definitions of கசக்க and கைத்தல்.

கைச்சல்கிராய், s. [vul.] The bitter கிராய் herb. See கிராய்.

கைச்சி, s. Arekanut tree, கமுகு. (Rott.)

*கைதவம், s. Deceit, cheating, roguery, வஞ்சனை. 2. Falsehood, illusion, பொய். 3. Gambling, சூது. Wils. p. 249. Kaitava. 4. Affliction, suffering, துன்பம். (சது.)

கைதவன், s. A name of any of the princes of the Pandian dynasty.

கைதூவாமை, s. An unvarying course of moral conduct, perseverance in a good course. See கைமொழியாமை.

கைதை, s. The wild pine, தாழை. 2. A rice-field, வயல்.

கைதைச்சரிலைகயன், s. Kama, cupid, காமன்; [ex சரிகை, dagger.]

கைத்தார், s. The காட்டாமணக்கு shrub. (M. Dic.)

கைமை—கைம்மை, s. Widowhood; a widow.

கைம்பெண், s. A widow.

கைம்பெண்கூறு, s. The portion of a widow in the estate of her husband.

கையரியம், s. Iron, இரும்பு.

கையர், s. Low, mean, base people, கீழ்மக்கள். 2. Thieves, திருடர்.

கையறம், s. The destructiveness of a poem, so constructed by an arragement of malignant letters as to cause the death or ruin of some enemy. 2. A poem thus constructed, வசைக்கவி.

கையறம்பாட, inf. To make such a poem.

கையறுநிலை, s. An elegy on a good master and mistress, expressing the grief of their friends and house-hold. See under கை.

கையாந்தகரை, s. A medicinal herb, the juice of which is sometimes used for coloring the writing on olas, கரிப்பூடு, Eclypta prostrata, L.—Note. There are two kinds—as கொடிக்கையாந்தகரை and பொற்றலைக்கையாந்தகரை.

கையாந்தகரையெண்ணெய், s. A medicinal oil made from the leaves of the plant.

கையில், s. [prov.] The half of a cocoanut, தேங்காய்ப்பாதி. See கயில்.

கையை, s. Younger sister, தங்கை.

*கைரவம், s. The red or white water lily, அல்லி. Wils. p. 249. Kairava.

*கைரிகம், s. Gold, பொன்; (சது.) Red ochre, காவிக்கல். (கை.) Wils. p. 297. Gairika.

*கைலாசம்—கைலாயம், s. Mount Kylasa. See கயிலாசம். Wils. p. 250. Kailasa.

கைலை—கயிலை, s. A contraction of கைலாசம். (p.)

கைலையாளி, s. Siva, lord of Kylasa.

*கைவல்லியம், s. One of the thirty-two உபநிடதம். 2. Final emancipation, future bliss, மோட்சம். 3. Success, சித்தி. Wils. p. 250. Kaivalya.

கைவல்லியபதம், s. The heavenly mansion.

கைவாரம், s. Benediction. See under கை.

கைனி, s. A widow, கைமை. 2. The thirteenth lunar asterism, அத்தம்.

கொ.

கொ. A compound letter of க் and ஒ. s. An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

கொக்கட்டி, s. [prov. vul.] A shrub with a leaf of an orange color, ஓர்செடி. 2. Short and slightly crooked palmyra roots, குறண்டற்பனங்கிழங்கு.

கொக்கரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To cluck or cackle as hens, geese, &c., to chuckle, to crow, கோழிமுதலியனகூவ. 2. To shout in token of valor, triumph, &c., to vaunt, ஆரவாரஞ்செய்ய.

கொக்கரிப்பு, v. noun. Chuckling, கூவுகை. 2. Shouting, vaunting, ஆர்ப்பரிப்பு.

கொக்கறை, s. A right-hand chank, வலம்புரிச்சங்கு. 2. A snake, பாம்பு. 3. A net, வலை. 4. A bow, வில். 5. [prov.] The dried integument of the palmyra flower, commonly pronounced, கொக்கறை.

வாய்ச்சக்கரை கைகொக்கறை. The mouth is sugar, the hand is a dried integument, i. e. good in promising, empty in giving.

கொக்கறையுடும்பு, s. A small kind of guana, slender and long as a dried integument.

கொக்காம்பாளை, s. [prov.] A kind of shrub, ஓர்செடி.

கொக்கான், s. [prov.] A kind of girls' play with seven pebbles, ஓர்விளையாட்டு.

கொக்கான்வெட்ட, inf. To play with pebbles—as girls.

கட்டைக்கொக்கான், s. [prov.] Taking all the seven pebbles in the hand and tossing them singly, at the close of the game, making a mark on the ground for each.

கொக்கி, s. [prop. கொளுக்கி.] A clasp for a necklace or ear-rings; a hook, a hasp, &c., பணிப்பூட்டு.

கொக்கிப்பூட்டு, s. The lock of a clasp.

கொக்கிமாட்ட, inf. To clasp.

இரட்டைக்கொக்கி, s. A couple of clasps.

கொக்கு, s. A stork, a crane, a paddy bird, குரண்டம். 2. The mango tree, மாமரம். 3. A horse, குதிரை. 4. The 19th lunar asterism; (See மூலம்.) 5. [from Sans. Koka.] A ferocious animal; the wolf, ஓநாய்.

கொக்குமந்தாரை - கொக்கிறகுமந்தாரை, s. A shrub, ஓர்செடி. See under மந்தாரை.

கொக்குக்கல், s. An agate, ஒருமணிக்கல்.

கொக்குமட்டி, s. Sea-cockles, ஓர்இப்பி.

கொக்குமீன், s. The needle-fish.

கொக்கேறி, s. A plant called தொட்டி, Aeschynomene, L.

கொக்கை, s. [prov.] A hook, the clasp of an ear-ring, necklace, &c.—as கொக்கி, பணிப்பூட்டு. 2. A hook at the end of a long stick for pulling down a branch, &c., ஓர்வளைந்தோட்டி.

கொக்கைச்சத்தகம், s. A little curved hedge bill, ஓர் சிறுகத்தி.

கொக்கைச்சால், s. A blank or balk in ploughing. See சால்.

கொக்கோவெனல், v. noun. Cackling, clucking, ஒலிக்குறிப்பு.

கொக்கோகம், s. [from the author கொக்கோகன், a Rishi.] A lewd treatise, on erotics, one of the sixty-four கலைஞானம், காமநூலினொன்று.

*கொங்கணம், s. The Konkan country and language, ஓர்தேசம். Wils. p.250. Kongkan'a.

கொங்கணப்பிராமணர், s. A tribe of brahmans.

கொங்கணர், s. The people of the Konkan country, கொங்கணதேசத்தார். 2. A sect of Hindu devotees, ஓர்வகைச்சித்தர்.

கொங்கம், s. A kind of native arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கொங்காணி-கொங்கணி, s. A braided cocoa leaf, used as a covering against rain; also one made of சம்பை grass, or canvas cloth, மழைதாங்குமேல்மூடி.

கொங்காரம், s. The குங்குமம் tree. (சது.)

கொங்கு, s. The ancient country, governed by the Seran dynasty on the western coast, probably, Malabar, ஓர்தேசம். 2. Fragrance, odor, வாசனை. 3. Farina, pollen of flowers, பூந்தாது. 4. Toddy, கள். (சது.) 5. Honey of flowers, தேன். 6. A dark kind of gourd, கருஞ்சுரை. (M. Dic.)

கொங்கிலேகுறுணிவிற்கிறதிங்கென்னத்துக்கு........ What does it avail here, though articles are very cheap in the Konku?

கொங்கன், s. Any ruler of the ancient Konku country; a name of Seran.

கொங்கர், s. The people of the Konku country.

கொங்குவெள்ளாளர், s. Vellalas of the Konku country.

கொங்குப்பறையர், s. Pariahs of the Konku country.

கொங்குத்தமிழ், s. A dialect of Tamil, as used in the Konku country.

கொங்கை, s. Female breasts, முலை. 2. (fig.) Excrescence on a tree, மரத்தின் முருடு. 3. [loc.] The covering of the கம்பு grain, கம்புமி.

கொசு, s. [local. vul.] The loose inner end, or corner of a cloth, brought between the legs and tucked in behind, தாறு; [ex கொய்.]

கொசுகம், s. Folds or plaits. See கொய்சகம்.

*கொசு—கொசுகு, s. A class of several kinds of small flies, including gnats, mosquitos, &c., கொதுகு. Wils. p. 311. Ghosha.

கொசுத்தேன்-கொசுகாந்தேன், s. [prov.] Honey of flies.

கொசுக்கட்டை, s. A very small bird, தூக்கணங்குருவி.

கொசுறு, s. [vul. கொசுறு.] A small additional quantity given by the seller to the buyer, பிசுக்கு.

கொச்சகம்—கொச்சகக்கலிப்பா, s. [in pros.] A species of the கலிப்பா verse, embracing the following six varieties; viz.: 1. தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. 2. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா. 3. சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. 4. பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. 5. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா. 6. ஒருபோகு கொச்சகக் கலிப்பா. See காரிகை by அமுதசாகரன்.

கொச்சாளை, s. A kind of fish, ஓர் மீன்.

கொச்சி, s. The town and district of Cochin, ஓரூர். 2. The pulp of the சவரி fruit, சவரிப்பழத்திரம். 3. [local.] Fire, கொருப்பு. 4. [prov.] The dry shell, and husk of a young cocoanut, after the kernel is taken out.

கொச்சிக்காய் — கொச்சி மிளகாய், s. Chillies, the Cochin chilly.

கொச்சிமஞ்சள், s. The fragrant Cochin saffron, used in bathing.

கொச்சிமிளகு, s. Cochin pepper.

கொச்சியேலம், s. The Cochin cardamom.

கொச்சிக்குழந்தை, s. One of the kinds of prepared arsenic, வைப்புப்பாஷாணம்.

கொச்சித்தமரத்தை, s. A kind of tree, called also குச்சித்தமரத்தை.

கொச்சை, s. Inferiority, meanness, uncouthness, இழிவு. 2. Barbarisms in language, vulgarisms, impropriety in speech, mis-pronunciation, இழிக்கோர்பேச்சு. 3. A goat, வெள்ளாடு. 4. Growing inferior, low, mean, weak, &c., இளைத்தல்.

கொச்சைச்சொல்—கொச்சைப்பேச்சு, s. Vulgar, or indecent words; words mispronounced; barbarisms.

கொச்சைஞாலம், s. The despicable world. (வாகிடம்.)

கொச்சைத்தொழில், s. Low acts.

கொச்சைநாற்றம்—கொச்சைவீச்சம், s. The smell of goats' milk.

கொஞ்சம், s. A little, a small quantity, a morsel, a bit, சிறிது. 2. Diminutiveness, smallness, littleness, அருக்கம். 3. [loc.] Disgrace, dishonor, meanness, இழிவு. (Sans. Kinchit.)

அவன் கொஞ்சப்புள்ளியா. Is he an insignificant man?

கொஞ்சங்கொஞ்சமாய். By little and little.

கொஞ்சத்திலேசீவனம்பண்ணுவானோ? Will he live on a little; can he easily get a living?

கொஞ்சத்துக்குள்ளே. In a short time, 2. For a low price. 3. In a few words, in a small compass. 4. On a small scale.

கொஞ்சத்திலேபோகாது. It will not be a light matter.

கொஞ்சக்காலம்—கொஞ்சநேரம், s. A little time.

கொஞ்சத்தனம், s. [local.] Meanness, vileness, littleness, dishonor, disgrace.

கொஞ்சத்தனம்பண்ண, inf. To disgrace, dishonor, insult; to ill-treat.

கொஞ்சநஞ்சம், s. [vul.] A little.

கொஞ்சப்படுத்த, inf. To disregard, to slight; to disdain.

கொஞ்சப்பேர், s. [prov.] Ill fame, bad reputation. See கொஞ்சம்பேர்.

கொஞ்சம்பேர் — கொஞ்சப்பேர், s. A few persons. (c.)

கொஞ்சமாயெண்ண, inf. To disregard.

கொஞ்சவாழ்வு, s. A short life; limited existence.

கொஞ்சி, s. The name of a shrub, நிர்நொச்சி.

காட்டுக்கொஞ்சி, s. A shrub, Limonia pentaphylla, L.

கடற்கொஞ்சி, s. A shrub, Murraya exotica, L.

கொஞ்சு, கிறேன், கொஞ்சினேன், கொஞ்சுவேன், கொஞ்ச, v. n. To prattle; to talk imperfectly, softly, pleasantly; &c.—as children or young women; to talk—as parrots, மழலைபேச. 2. To play or dally with children, or young women, செல்லங்கொஞ்ச. 3. v. a. [prov.] To kiss, முத்தமிட.

கொஞ்சிக்கொண்டிருக்க, inf. To spend time at table talking, and eating mincingly through bashfulness. 2. To misspend time.

கொஞ்சிக்கொஞ்சிப்பேச, inf. To lisp or talk—as a child, &c.

கொஞ்சுகுதிரை, s. A horse that goes on an easy pace.

கொஞ்சுநடை, s. An easy pace.

கொஞ்சுமொழி, s. Prattling, pleasant talk of children, or young women. (p.)

கொஞ்சுகிளி, s. A prattling parrot. (p.)

கொடி, s. A creeping plant, a vine, a runner, படர்கொடி. 2. A standard, a banner, a flag, a streamer, துவசம். 3. A clothes' line, சவ்விரம்போடுங்கொடி. 4. [prov.] A paper, or other kite, காற்றாடிப்பட்டம். 5. A string or chain for a woman's neck or for the waist or body of a person, கயிறு. 6. Length, நீளம். 7. A crow, காகம். 8. The dance of குமரன், குமரனுடல். 9. A rope or pole of a well-sweep, ஏற்றக்கயிறு. 10. The umbilical cord connected with the placenta, கொப்பூழ்க்கொடி. 11. Running veins, as in the eye, &c., கண்வரி.

கொடிக்குச்சுரைக்காய்பாரமாகுமோ. Is the gourd too heavy for its stalk, i. e. Will not the mother find means to support her own children, how many soever they may be?

கொடிகட்ட, inf. To erect a banner, standard, &c.. 2. To tie a line across a house, &c.. 3. To fasten a rope on the well-sweep. 4. To tie a shred of cloth on a new house—as carpenters. 5. To make a paper kite. 6. To tie the stem of a betel-berry to its stake.

கொடிகட்டித்தியாகங்கொடுக்க, inf. To hoist a flag when about to give alms.

கொடிகட்டிநிற்க, inf. [prov.] To stand or walk, holding by a line attached to a beam—as a woman in labor, a sick person, &c.

கொடிகட்டிவாழ, inf. To hoist a flag, in token of prosperity and honor.

கொடிக்கள்ளி, s. A small species of கள்ளி milk-hedge.

கொடிக்கால், s. Stakes, sticks, set to support betel-plants. 2. Betel-runners or tendrils.

கொடிக்கால்வெள்ளாளன், s. A particular class of vellalas who cultivate betel-gardens.

கொடிக்கூடை, s. A wicker-basket.

கொடிக்கையாந்தகரை — கொடிக்கையான், s. A medicinal plant. See கையாந்தகரை.

கொடிக்கொத்தான், s. A medicinal bushy creeper, the juice of which is used to thicken butter-milk, Cassyta filiformis.

கொடிச்சண்பகம், s. A creeper with a very fragrant flower, a species of சண்பகம், which see.

கொடிச்சுற்றிக்கொண்டுபிறக்க, inf. To be born with the cord of the placenta round the neck—deemed ominous to the maternal uncle.

கொடிச்சுரை, s. A creeper species of சுரை.

கொடித்திரும்ப, inf. To pass the meridian—spoken of the sun or other heavenly body.

கொடித்திரும்பினவுடனே. [prov.] As soon as the sun has passed the meridian.

கொடித்தட்டு, v. noun A contention with two paper kites to see which will cut the other.

கொடித்தக்காளி, s. A kind of creeping plant, நிர்செடி.

கொடித்திருப்பாடகம், s. A foot ornament of women, மகளிர்காலணிகளிலொன்று.

கொடித்துத்தி, s. A medicinal spreading shrub. See துத்தி.

கொடித்தூக்க, inf. To hoist a flag.

கொடிநரம்பு, s. Prominent veins.

கொடிநாய், s. A grey-hound, சோணங்கிநாய்.

கொடிநாவல், s. A kind of நாவல் tree.

கொடிநெட்டி, s. The sensitive plant.

கொடிபறத்தல், v. noun. The displaying of a flag; a term used for asserting dominion.

கொடிபோட, inf. To hoist a flag or standard—as a conquerer; or as a signal for battle. 2. (fig.) To be firmly determined on a thing.

கொடிப்பசளை — கொடியவசலை — கொடிபசலை, s. A creeper whose leaves are edible. See பசளை.

கொடிப்படை, s. The van of an army, the banner detachment, முன்னணிப்படை.

கொடிப்பயறு, s. A kind of pulse that puts forth tendrils.

கொடிப்பாசி, s. Creeping moss upon water.

கொடிப்பாலை, s. A kind of creeper. See பாலை.

கொடிப்பின்னை, s. The young of a crow. 2. A kind of goat, பள்ளையாடு.

கொடிப்புலி, s. A species of tiger with a long and slender body like a grey-hound.

கொடிப்பூ, s. Flowers of creepers—one of the four varieties. See பூ.

கொடிமரம்—கொடித்தம்பம்—கொடிக்கம்பம், s. A flag-staff.

கொடிமல்லிகை, s. A running jasmine.

கொடிமாதளை, s. A kind of pomegranate.

கொடிமாடு, s. A bullock lank and long.

கொடிமுடி, s. A shrubby plant whose branches intertwine.

கொடிமுடிந்தவழக்கு, s. An intricate law-suit.

கொடிமுடியன், s. [prov.] A dangerous snake, long and small, with a large flat head—as கொம்பேறிமூக்கன்.

கொடிமுந்திரிகை, s. The vine, grapevine, திராட்சக்கொடி.

கொடிமுறுக்கு, s. Twist.

கொடியத்தி, s. A kind of fig-tree growing near rivers with slender branches.

கொடியரசு, s. A tree, ஓரரசு.

கொடியறுகு, s. A kind of grass.

கொடியாடு, s. A long legged goat.

கொடியால், s. A kind of banian tree.

கொடியாள்கூந்தல், s. A plant, as அம்மையார்கூந்தல்.

கொடியிலந்தை, s. A spreading kind of shrub, Zizyphus racemosus, L. நரிலந்தை. (Rott.)

கொடியிறக்க, inf. To take down a flag. 2. To take down the temple flag, at the close of the ceremonies. 3. To take down a kite that is flying.

கொடியெலுமிச்சை, s. A species of எலுமிச்சை.

கொடியேற்ற, inf. To hoist a flag in the temple or a fort. 2. [prov.] To fly a kite.

கொடியேற்றம், v. noun. Hoisting the temple-flag, at the commencement of a periodical festival.

கொடியைக் கொழுகொம்பின்மேலேற்ற, inf. To support a climbing plant by a prop.

கொடிவலிக்க, inf. [prov.] To draw in the string of a kite. 2. To draw out a withe for use.

கொடிவேலி, s. A shrub, as கொடுவேலி.

கொடிச்சியர், s. Females of the mountaineer caste, குறத்தியர்.

கொடிச்சிவால், s. [prov.] The tail of a cow white at the end.

கொடிச்சிவாலி, s. A cow with such a tail.

கொடிஞ்சி, s. The conical top of a car or chariot. 2. A car, chariot, தேர்.

கொடித்தாம், s. The moon in the eighth phasis—also sometimes in the seventh or ninth, in her increase or decrease, when she is in the meridian at sun-set or sunrise, அஷ்டமிச்சந்திரன்.

கொடிப்பாலை, s. A kind of tune, நிர்ராகம். See under கொடி.

கொடிறு, s. [impr. கொடிக.] The jaws, mandibles, the nook formed by the opening of the jaws; the cheeks, கதுப்பு. 2. An elephant's cheeks, யானைக்கதுப்பு. 3. The 8th lunar asterism. See பூசம்.

கொடு. A poetic contraction of the gerundial participle கொண்டு. (p.)

மையக்கொடுபோனான். He carried [it] very gently.

கொடுகு, கிறது, கொடுகினது, ம், க, [*local.* a change of ஒடுங்கு.] *v. n.* To shrink or shrivel up with cold; to shiver with cold, to sit, or perch, &c., shivering with cold, குளிரால்கொடுக்க. 2. To be set on edge—as the teeth, புடைக.

கொடுகிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To be shrivelled, reduced in size, &c., with cold—as a bird, &c.

கொடுகொட்டி, *s.* One of the three dances of Siva, சிவன்கூத்து. 2. A dance of Skanda, குமரனூடல்.

கொடுக்கி, *s.* A hooked iron bar to fasten doors, கதவின்கொடுக்கி. 2. A clasp for an ornament, பணிப்பூட்டு. 3. [*prov.*] A class of plants, as தேட்டகொடுக்கி.

கொடுக்கு, *s.* The sting of a wasp, hornet, or scorpion, தேள்முதலியவற்றின்கொடுக்கு. 2. The cloth passed between the legs and tucked up close behind, பின்கோசவணம். 3. The claws of a crab, lobster, &c., நண்டுக்கால்.

கொடுக்கன்—கொடுக்கான், *s.* [*prov.*] A small kind of scorpion, தேள்; [*ex* கொடுக்கு, sting.]

கொடுக்காடுபிடித்தல், *v. noun.* A kind of play with children.

கொடுக்குக்கட்ட, *inf.* To tuck up the cloth closely.

கொடுக்குக்கட்டிநிற்க, *inf.* (*fig.*) To be firmly resolved on a thing. 2. To be earnestly engaged in an enterprise.

கொடுக்காலேகொட்ட, *inf.* To pierce or strike with a sting.

கொடுக்காலிடுக்கிக்கொள்ள, *inf.* To pinch or take up with the claws.

கொடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To give, grant, afford, bestow, present, ஈய. 2. In combination, to issue—as commands; கட்டளையிடிக்க; to communicate, impart—as knowledge, அறிவிக்க; to supply, give aid, உதவிசெய்ய; to stay with the hand, or give support, முட்டுக்கொடுக்க; to create, give existence—as the Supreme Being, சிருட்டிக்க; to give place, to yield, இடங்கொடுக்க. *Note.*—This word is generally used in its direct meanings of give, &c., only when there is a receiver, so as to correspond with வாங்க. It is therefore, except as to the elephant, incorrectly, though commonly, used in reference to the lower animals. Strictly also it implies the giving of a superior, to an inferior; but these distinctions are little noticed. When combined with the gerund of another verb or with a noun, the meaning is often modified—as சொல்லிக்கொடுக்க, to instruct, to teach; காட்டிக்கொடுக்க, to betray; முதுகுகொடுக்க, புறங்கொடுக்க, பின்கொடுக்க, to turn the back, to flee.

கொடுப்பதொழியேல். Cease not to give [the poor.]

கொடுக்கல்வாங்கல், *v. noun.* Dealing, bargaining. 2. Lending, borrowing, &c.

அவனுக்குமெனக்குங்கொடுக்கல்வாங்கலுண்டு.... He and I have business transactions together.

கொடுக்கல்வாங்கல்பண்ண, *inf.* To deal, bargain, barter; to lend and borrow.

கொடுக்குமதி, *s.* [*prov.*] What is due to one, a debt.

கொடாமை, *v. noun.* Not giving, withholding.

கொடான். He will not give.

கொடுத்துக்காட்ட, *inf.* To give and thus unintentionally encourage further application.

கொடுத்துக்காட்டிவிடாதே. If you give way and encourage them, they will not let you be quiet.

கற்றுக்கொடுக்க, *inf.* [*loc.*] To teach.

சாகக்கொடுக்க, *inf.* To lose by death—as a mother her child, &c.

புருஷனையுமகனையுஞ்சாகக்கொடுத்தேன்....... I have given my husband and son to death—lost them by death.

நிறங்கொடுக்க, *inf.* To tinge, give a color. 2. To be sleek, smooth, plump—as a person in health.

பால்பழங்கொடுக்க, *inf.* To present milk and peeled plantain—as the bride, to the bridegroom; the first food supplied to him.

பெண்கொடுக்க, *inf.* To give a girl in marriage.

முடித்துக்கொடுக்க, *inf.* To finish and give to another. 2. To marry; to give in marriage.

வாங்கிக்கொடுக்க, *inf.* To take and give, that is, buy for another.

கொடுப்பனை — கொடுப்பினை, *v. noun.* Giving in marriage, கொள்வினை is receiving or marrying.

எங்களுக்குமவர்களுக்குங் கொள்வினைகொடுப்பினையில்லை. We do not intermarry.

கொடுகொடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To feel very cold, shivering, கூதற்கொள்ள. (*c.*)

கொடுங்கை, *s.* The inside of the bent arm. (See கை.) 2. A knob-like bend at the abutments of an arched ornament of a car, &c. 3. The over-hanging border cornices or projections on the sides, or front of a house, &c, வீட்டின்கொடுங்கை. 4. [*prov.* little used.] Severity, cruelty, harshness, குரூரம்; [*ex* கொடுமை.]

கொடுங்கோபிச்சிலே, *s.* A kind of stone of a yellow color, மஞ்சட்கல்.

கொடுதி, *s.* [*prov.*] A peg for fastening a tenon in a mortise, &c., மரஆணி.

கொடுப்பு, *s.* [*prop.* கொடிறு.] The jaws, the opening of the jaws. 2. [*local. ex* கொடு. *v.*] Dealing of blows, &c., in burlesque.

கொடுப்பிலடக்க, *inf.* To put into one side of the mouth—as a cud of tobacco, betel, &c.

கொடுப்புப்பல், *s.* The double teeth, the grinders.

கொடுப்புப்பிறி, *s.* A cancerous tumor in one of the corners of the jaws.

கொடுப்பை, *s.* A kind of herb, பொன்குப்பாணி, Illebram, *L.* (*M. Dic.*)

கொடுமுடி, *s.* The summit of a mountain, a peak, a ridge, மலையுச்சி. 2. The top or pinnacle of a car, தேருச்சி. 3. The pinnacle of a tower, கோபுரத்துச்சி.

கொடுமை, *s.* Cruelty, tyranny, oppression, violence, inhumanity, கொடுங்கோன்மை. 2. Severity, harshness, vehemence, impetuosity, barbarousness, குரூரம். 3. Crookedness, flexture, obliquity, வளைவு. (*Sans. Kota*, crookedness.) 4. Roughness, harshness, uncouthness, frightfulness, கோரம். 5. Vileness, turpitude, wickedness, baseness, flagrance, flagitiousness, தீமை. 6. Injustice, அநீதி 7. Sharpness, poignancy, severity, உக்கிரம். 8. *adj.* Satirical, offensive, injurious, கடுமை.—*Note.* In most of its meanings, bad or injurious qualities are implied. It differs from கடுமை, in several meanings. Like that and similar abstract nouns, it drops the termination and combines with other nouns as an adjective, according to rule.

வறுமைகொடிது. Poverty is cruel.

வயிற்றுக்கொடுமையினால்வருத்தகிறான். He is vexed by want of food.

கொடிது—கொடியது, *appel. noun.* That which is cruel, கொடுமையானது.

கொடியகாடு, *s.* A wild, inhospitable desert.

கொடியகூற்றன், *s.* The cruel Yama.

கொடியசண்டாளர், *s.* Desperate wretches.

கொடியபிறவி, *s.* Vile births—as evils to which souls are subject; horrid transmigration—as keeping the soul from union with the deity.

கொடியமனம், *s.* A cruel or envious disposition. 2. The evil heart.

கொடியமுகம், *s.* A frightful visage; a fierce countenance.

கொடியமோசம், *s.* Flagrant errors.

கொடியவஞ்சனை, *s.* Base turpitude. 2. A desperate fraud; a base imposition.

கொடியவன், *s.* A vile wretch, a hard-hearted cruel man.

கொடியவீரன், *s.* A kind of prepared arsenic, கொடியசெந்தூரபாஷாணம். (*Rott.*)

கொடியவெப்பம், *s.* Oppressive, vehement heat of weather or climate, &c. 2. Poignant qualities of medicines.

கொடியோன், *s.* A cruel man. 2. The plant கற்றாழை, Aloes.

கொடுங்கண், *s.* An evil eye, a cruel eye.

கொடுங்காலம், *s.* A time of dearth, scarcity, drought, &c. 2. A time of general suffering. 3. A time of oppression, cruelty, tyranny.

கொடுங்கோல், *s.* A despotic government or rule; tyranny. (*lit.*) a crooked sceptre—as opposed to செங்கோல், a right sceptre, அரசின்முறைகேடு.

கொடுங்கோள், *s.* Atrocious backbiting, disgraceful calumny, அவதூறு.

கொடுங்கோன்மை, *s.* Despotism, tyranny; injustice, oppression, அரசின்முறைகேடு.

கொடுஞ்சூரி—கொடுஞ்சூரி, *s.* [*local.*] A desperately wicked woman.

கொடுநுகம், *s.* The tenth lunar asterism. See மகம்.

கொடுஞ்சொல், *s.* Rude, harsh, severe language; harshness, reproof, abuse, &c. —as கடுஞ்சொல் and வன்சொல்.

கொடும்பசி, *s.* Severe hunger.

கொடுமரம், *s.* A bow, வில். 2. Sagitarius of the zodiac, தனுராசி.

கொடுமுடிச்சு, *s.* A hard, intricate knot, பன்முடிச்சு. 2. (*fig.*) Malignant plot, a vile conspiracy; contrivance to ruin one, founded on falsehood or truth, சதியாலோசனை.

கொடும்பகல், *s.* [*local.*] Mid-day. See கடும்பகல்.

கொடும்பாவி, *s.* A heinous sinner

கொடும்பாவை, *s.* The effigy of an old woman, dragged through the streets with lights and vociferation, in time of drought, and burnt to expiate public crime and bring rain. Sometimes கொடும்பாவி.

கொடும்புரி, *s.* A hard, thorough twist in a string, &c. 2. (*fig.*) A deep-laid plot for effecting one's dismissal from office, &c.

கொடுந்தமிழ், *s.* The vulgar dialect of the Tamil. See தமிழ்.

கொடுந்துயர், *s.* Aggravated sorrow.

கொடும்புலி, *s.* A lion, சிங்கம். 2. Leo of the Zodiac, சிங்கவிராசி.

கொடுவரி, *s.* A tiger, புலி.

கொடுவாய், *s.* A savage kind of animal, the hyena, தரட்சகம். 2. A kind of fish, ஒர்மீன். 3. Slander, aspersion, பொல்லாப்புறங்கூறுகை.

கொடுவாயன், *s.* The கொடுவாய் fish.

கொடுவாள் — கொடுவாட்கத்தி, *s.* A long curved knife or garden hook.

கொடுவினை, *s.* Heinous deeds, vile acts, vice, பாவம்.

கொடுவிஷம், *s.* Malignant poison, venom. 2. A kind of native arsenic, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

கொடியபீசம், *s.* A kind of arsenic, பீசாங்கபாஷாணம்.

கொடும்பை, *s.* A mountain rivulet; a cascade, அருவி. 2. A tank, குளம். 3. A gutter, a drain, தூம்பு. 4. A kind of evergreen, ஒர்பச்சிலை.

கொடுவேலி, *s.* A shrub, கொடிவேலி.

கொடூரம், *s.* [*prop.* குரூரம்.] Severity, cruelty, harshness, vehemence. (*c.*)

கொடை, *v. noun.* Giving or a gift, present, donation, ஈகை. 2. Liberal giving; [*ex* கொடு, *v.*] For three kinds of கொடை, see தானம்.

கொடுக்கிறகொடையோ. Is he one that we could have spared? Spoken of a death as an irretrievable loss.

கொடைகொடுத்தல், *v. noun.* Giving large gifts or donations. 2. Affronting, using abusive language.

கொடைக்கூலி, *s.* [*prop.* குடிக்கூலி.] House rent. (*c.*)

கொடைத்தம்பம், *s.* A column or pillar set up in remembrance of extraordinary munificence.

கொடைமடம், *s.* Unlimited or unrestrained liberality, (*lit.*) a gift that knows no bound; [*ex* மடம்.]

கொடைமறுக்க, *inf.* To refuse to give.

கொடையாளன் — கொடையாளி, *s.* A liberal man; a donor, a contributor.

கொடைவினா, *s.* One of the six kinds of interrogation, indicating willingness to give—as சாத்தற்குக்கொடையில்லையோ? See வினா.

கொடைவீரம், *s.* Excessive, unrivalled liberality—as the voluntary sacrifice of one's life for another.

கொடாதகொடை, *s.* Gifts bestowed improperly, as to unworthy persons, or being too valuable, sacred, &c., to be given. 2. [*local.*] Scurrilous language.

கொட்கு, கிறது, கொட்கினது, ம், கொட்க, *v. n.* To whirl, revolve, சுழல. 2. To come to view or notice, வெளிப்பட. (சூ. அபி. 67.)

கொட்டகை-கொட்டகம், *s.* [*prop.* கோட்டம்.] A shed with sloping roofs; also, a cow-house, cow-stall, தொழுவம்.

கொட்டங்கச்சி-கொட்டாங்கச்சி, *s.* [*vul.*] The half of a cocoanut shell, தேங்காயோடு; [*ex* கொட்டன், *et* கச்சி.]

கொட்டடி, *s.* [*prop.* கொட்டறை.] Store room in a market place; any room where grain is emptied or poured out for sale, or use, சாமானறை; [*ex* கொட்டு, *v.*]

கொட்டணை, *s.* A kind of herb growing in marshy places, ஒர்பூடு.

கொட்டம், *s.* A cow-stall—as கோட்டம், தொழுவம். (*Sans. Kóťťa.*) 2. [*local.*] Mettle, petulancy, mischievousness, சுறுசுறுப்பு. 3. A hollow piece of bamboo for giving medicine to cattle, மூங்கிற்கொட்டு. 4. (*Rott.*) A certain medicine, ஒர்மருந்து.

கொட்டக்காரன், *s.* A mischievous person.

கொட்டறை, *s.* As கொட்டடி.

கொட்டன்—கொட்டான், *s.* [*prov.*] A mallet, கொட்டாப்புளி; [*ex* கொட்டு, beat.] 2. A fat man or beast, பருத்தவன்; [*ex* கொட்டு, trunk.] 3. [as used at the threshing floor.] A cocoanut, தேங்காய்.

கொட்டன்கட்டை, *s.* A mallet.

கொட்டாப்பிக்க, *inf.* [*prov.* in harvest.] To eat—as men, or beasts.

கடையன்பொலிநெல்லைக்கொட்டாப்பிக்குது. The bullock feeds on the threshed rice.

கொட்டாப்புளி—கொட்டாப்பிடி, *s.* [*local.*] A beater, an instrument for beating; a beetle or mallet.

கொட்டாமட்டை, *s.* [*prov.*] The stem of a palmyra leaf grown fibrous and tough from the leaf being cut off when young.

கொட்டாய், *s.* [*vul.*] A shed. See கொட்டகை.

•கொட்டாரம், *s.* The front entrance of a palace, &c., முதல்வாசல். 2. An elephant stall, யானைச்சாலை. *Sans. Kóťťara.*

கொட்டாவி, *s.* Gape, yawn, yawning, oscitation, வாயால்விடுமொட்டுயிர்ப்பு.

கொட்டாவிகொள்ள— கொட்டாவிவிட, *inf.* To gape, to yawn, to oscitate.

கொட்டாவிவிட்டதுபோற் கூற்றன் வரும்போது விட்டாவி போவதுவே மெய். When death comes, the soul (breath) leaves the body, as breath in gaping.

எட்டாததொப்பிலிருக்கின்றதேனுக்குநொட்டி யெட்டிக்கொட்டாவிகொள்ளுமுடவனைப்போல். Like the lame who yawn and stretch forth their arms towards the honey on a distant branch.

நித்திரைக்கொட்டாவி, *s.* Yawning from drowsiness.

கொட்டான், *s.* [*vul.* for குட்டான்.]

•கொட்டி, *s.* A plant of different species, ஒர்பூடு. Aponogeton monostachyon. The varieties are 1. கருங்கொட்டி. 2. சாறற்கொட்டி. 3 குளக்கொட்டி. 4. தண்டற்கொட்டி, which see severally.

கொட்டிக்கிழங்கு, *s.* The eatable root of கொட்டி.

கொட்டியம், *s.* A bull, an ox, எருது. 2. A number of pack-bullocks, பொதிமெருதுமந்தை; [*ex* கோட்டம்.]

கொட்டில், *s.* A place of shelter, a retreat, ஒதுக்கிடம். 2. A cow-house, cow-stall, மாட்டுக்கொட்டில்.

கொட்டு, *s.* A small hoe; a spade, மண்வெட்டி. 2. The body, சரீரம். 3. The barrel of a drum, மத்தளக்கொட்டு. 4. [*prov.*] The trunk of a palmyra tree, பனைக்குண்டு. உயிரங்கேகொட்டிங்கே. His body is here, but his soul (mind) is there.

கொட்டுக்கிணறு, *s.* [*prov.*] A well walled with hollow palmyra trunks.

கொட்டு, கிறேன், கொட்டினேன், வேன், கொட்ட, *v. a.* To strike, to beat a drum, a tambourine, &c., to play on an instrument of music, பறைமுதலியவற்றைமுழக்கக்கொட்ட. 2. To hammer, beat, malleate—as a brazier, கம்மியர்தட்ட. 3. To clap the hands, கைகொட்ட. 4. To dance—as in the கும்மி dance; to frolic, கும்மியடித்தாட. 5. To clap or stick on, to daub sandal or fragrant pastes on the body, அப்ப. (*p.*) 6. To sting —as a reptile or insect, தேள்முதலியகொட்ட. 7. To cuff, குட்ட. 8. (*Sans. Khóťa.*) Wils. p. 275. To cast, pour out—as corn, sand, &c., from a basket or sack; to throw or cast into a vessel, sack, &c.; to pour forth, போட. 9. To shed—as leaves, fruits, &c., சொரிய. 10. *v. n.* To be shed or cast out, to fall, சிந்த.

கொட்டினாற்றேள் கொட்டாவிட்டாற்பிள்ளைப்பூச்சி. If it sting, it is a scorpion; if not, it is a harmless gryllus; i. e. we call things good or bad according to their effect on us.

கொட்டிக்கொட்டியளக்க, *inf.* To cast down and measure again and again; i. e. to repeat a thing over and over; to let out every thing.

கொட்டிக்கொட்டியளந்தாலுங்குறுணிபதக்காகாது. Though you measure over and over again, one marcal will not make two.

கரப்பன்அள்ளிக்கொட்டிப்போட்டது. An eruption has broken out all over the body. பனிகொட்டுகிறது. The dew falls heavily.

கொட்டிக்கொடுக்க, *inf.* To pour out and give, to give to excess, to lavish, to squander. 2. (*fig.*) To make a display of words, to say more than is proper.

சப்பாணிகொட்ட, *inf.* To clap hands —as infants in play. See சப்பாணி.

கொட்டு, *v. noun.* Beating, drumming, malleating, &c. See கொட்டு, *v.*

கொட்டுக்கன்னர், *s.* Braziers who work by beating, not casting.

கொட்டுக்காரர், *s.* [*prov.*] Drummers—as a caste.

கொட்டுக்கிடாரம், *s.* A large brass boiler made by beating.

கொட்டுக்கூடை, *s.* A metal vessel. 2. A cup-shaped basket.

கொட்டுண்ண, *inf.* To be shed, as leaves, fruits, &c.; to be shot out; to be spilt—as sand, flour, &c.

கொட்டுமுழக்கு, *v. noun.* Beating of drums; an exhibition of drumming.

கொட்டுமுறி, *s.* A superior kind of brass.

கொட்டுமண், *s.* Earth thrown down to improve land, repair a road, &c.; *made soil* [in opp. to கிடைமண்.]

கொட்டுமரம், s. A dyer's block for beating cloth, that it may take the dye.

கொட்டுமேளம், s. A kind of drum. 2. Drumming.

கொட்டுவாய், s. The part stung by a scorpion or other reptile.

கொட்டுவான், s. [prov.] A scorpion, தேள். 2. Mallet, கொட்டாப்புளி. 3. As கொட்டுக்காரன்.

கொட்டுவேலை, s. [in braziery.] Beaten work—as distinguished from வார்ப்புவேலை, cast-work.

கொட்டை, s. Seeds of any kind, not enclosed in chaff or husk; a nut, வித்து. 2. The stone, kernel or seed of a fruit, பழத்தின்கொட்டை. 3. Testicles, பீசம். 4. Rolls of cotton or flax prepared for spinning, பஞ்சுக்கொட்டை. 5. A plug or tent of cloth to widen the hole in the ear for jewels, திரி. 6. A kind of female ear ornament, ஒர்காதணி. 7. The knob of a wooden sandal, பாதகுறட்டின்குமிழ். 8. A pad for the head in carrying a load, சும்மாடு. 9. A bolster, a pillow; a cushion, தலையணை. 10. The pericarp of the lotus flower, with which the female body is compared for softness, தாமரைக்கொட்டை. 11. [prov.] The fruit buds of the jack tree, பலாப்பிஞ்சு.

கொட்டைகட்ட, inf. To gamble with இருப்பை seeds, ஒர்விளையாட்டு.

கொட்டைக்காய், s. A seedy or stony fruit; any fruit the stones or seeds of which are large, or numerous, in proportion to the pulp.

கொட்டைக்கச்சி—கொட்டைக்கையில், s. [prov. vul.] The half of a cocoanut shell. See கொட்டங்கச்சி.

கொட்டைக்குவிட, inf. To let a plant go to seed.

கொட்டைச்செத்தல்—கொட்டைத்தேங்காய், s. [prov.] A dry cocoanut in which the kernel rattles, கொப்பரைத்தேங்காய்.

கொட்டைநூற்க, inf. To spin cotton, flax, &c.

கப்பலோடிப்பட்டகடன் கொட்டைநூற்றுதீருமோ. Will the debt contracted by a ship merchant be paid by spinning cotton?

கொட்டைபுதைக்க—கொட்டைதாழ்க்க, inf. To plant fruit stones.

கொட்டைப்பாக்கு, s. An entire areka-nut dried without boiling.

கொட்டைப்புளி, s. Pulp of tamarind fruit with the stones.

கொட்டைபோட, inf. To place seeds in garden beds, or to bury palmyra stones in the ground to grow. 2. To form the fruit buds—as the jack tree. 3. [vul. local.] To die, சாக.

கொட்டைப்பெட்டி, s. A kind of basket for betel-nut, &c. 2. A basket for rolled cotton prepared for spinning.

கொட்டைமுதல், s. [prov.] Capital in ready money, கைமுதல்.

கொட்டைமுத்து, s. The seeds or kernel of ஆமணக்கு.

கொட்டைமுந்திரிகை, s. The cashew-nut tree, முந்திரிகைமரம், Anacardium, L.

கொட்டையிட, inf. To make rolls of cotton.

கொட்டைக்கரந்தை, s. A plant. See கரந்தை.

கொட்டையிலந்தை, s. A tree, Ziziphus xylopyrus.

கொட்பு, s. Whirling, revolving, gyration—as கொட்டகம், சுழற்சி. 2. Wandering, rambling, going about, திரிவு. 3. A circular motion. 4. A flexture, bend, வளைவு; [ex கொட்கு, v.]

கொணர், கிறேன், ந்தேன், வேன், கொணர, v. a. To bring, convey, கொண்டுவா. The imperative of this verb is sometimes, கொணு—as ஆவைக்கொணு, bring the cow.

கொண்கன், s. A husband, a lover, கணவன். 2. The ruler of a maritime district, நெய்தனிலத்தலைவன்; [ex கொள்.] Compare கொண்டான் and கொழுநன்.

கொண்டகுளம், s. A poisonous, bitter tree, எட்டி. (M. Dic.)

கொண்டக்காரர், s. [vul.] A low class of fishermen, மீன்காரரிலோர்வகுப்பு.

கொண்டக்கிரி, s. A mode of singing, ஒர்பண்.

கொண்டச்சாணி, s. A plant, நஞ்சறுப்பான், Asclepias, L. (M. Dic.)

கொண்டச்சாணிக்கிழங்கு, s. The root of this plant.

கொண்டம், s. A plant, குறிஞ்சா.

கொண்டலாத்தி, s. The name of a crested bird; the houp, Upupa Epops.

பெருங்கொண்டலாத்தி, s. The large kind of it—as புழுக்கொத்தி.

கொண்டல், s. The east wind, கீழ்காற்று. 2. The wind of the first dewy season, முன்பனிப்பருவக்காற்று. 3. [in seamen's language.] The east, கிழக்கு; [ex குணக்கு, east.] For orthography, compare தெற்கு, வாடை and கோடை. 4. Cloud, மேகம். 5. A kind of play of females, கொண்டான்விளையாட்டு.

கொண்டலடிக்க, inf. To play the கொண்டல் play.

கொண்டல்வண்ணன், s. Vishnu, commonly in the person of Rama or Krishna—as resembling in color the dark clouds.

கொண்டாடு, கிறேன், கொண்டாடினேன், வேன், கொண்டாட, v. n. To enjoy another's society, to take pleasure in one's company, கூடிவிளையாட. 2. To be free and social in dealings, &c., குலவ. 3. To enjoy social festivity. 4. v. a. To praise, to extol, to applaud, புகழ. 5. To celebrate, to observe; to solemnize—as a festival, a holiday, &c., கைக்கொள்ள. 6. To fondle, to caress, சீராட்ட; [ex கொள், et ஆடு, v.]

குழந்தையுந்தெய்வமுங்கொண்டாடினவிடத்திலே. Children and deities delight to be where they are praised.

துக்கங்கொண்டாட, inf. To mourn, to express grief by exterior indications.

பெருநாட்கொண்டாட, inf. To celebrate a holiday.

கொண்டாட்டம்—கொண்டாடு, v. noun. Social enjoyment. 2. Free intercourse, dealing, &c. 3. Celebration, solemnization of a feast, &c. 4. Joviality, festivity. 5. Joy, delight. 6. Praise, applause.

உபாத்தியாயரில்லாதிருந்தாற் பிள்ளைகளுக்குக்கொண்டாட்டம். If the master be absent, the scholars will frolic.

கொண்டாட்டக்காரன், s. A polite, cheerful or social man. 2. An associate, a companion.

கொண்டாட்டம்பண்ண, inf. To observe a festival. 2. To make mirth. 3. To associate; to deal with.

கொண்டி, s. [local.] The corner pin for a hinge of a native door—as கொண்டை, சுதவுக்குமிழ். 2. Pillage, plunder, ravage—as கொள்ளை.

கொண்டிபாய்த்திரிகிறான். He is sauntering about.

கொண்டிக்கதவு, s. A door that turns with a pin at the upper corner.

கொண்டிமாடு, s. A thievish, stray cow or bullock.

கொண்டிமேய, inf. To graze thievishly where not allowed.

கொண்டிப்பணம், s. The fine imposed for கொண்டிமேய்தல்.

கொண்டியம், s. Slander, aspersion, backbiting, defamation, பெறும்புறங்கூறுதல்.

கொண்டியாரம் s. [prov. from கொண்டியம்.] Invective, கிண்டு. 2. Haughtiness, pride, insolence, செருக்கு. 3. Meddling, officiousness, பிறர்காரியத்திற்றலையிடுகை. 4. Superbness, elegance, nicety, சிறப்பு.

கொண்டியாரமாய்ப்பேச, inf. To speak politely, courteously, elegantly.

கொண்டேசன், s. Dry ginger, சுக்கு.

கொண்டை, s. Hair tied behind or on one side, மயிர்முடி. (See பாக்.) 2. The corner pin of a door for a hinge. (See குமிழ்.) 3. The crest of some birds, பறவைச்சூட்டு. 4. A knob, a round top—as the head of a nail, style, &c., ஆணிமுதலியவற்றின்றலை. —Note. அம்மைக்கொண்டை, அள்ளுகொண்டை, உச்சிக்கொண்டை, ஒழுகுகொண்டை, கன்னக்கொண்டை, கிளிக்கொண்டை, சருட்கொண்டை, கொருகுகொண்டை, are different kinds of tufts of hair tied on the head.

உன்கொண்டைகொய்ய. Mayest thou be deprived of thy husband. *A curse.*

கொண்டைகட்ட—கொண்டைமுடிக்க—கொண்டைபோட, inf. To tie the hair knot.

கொண்டைக்காரன், s. One who wears a knot of hair, மயிர்முடிபுள்ளோன். 2. [local.] An honorable person—as distinguished by a knot of hair, மேன்மையுடையவன். 3. [in cant.] A proud person, செருக்கன்.

கொண்டைகட்டி, s. One of a class of வேளாளர்.

கொண்டைகுலைக்க—கொண்டையவிழ்க்க, inf. To untie or loose the hair knot.

கொண்டைக்கரிச்சான், s. A species of the கரிச்சான் bird.

கொண்டைக்கிளாறு—கொண்டைச்சி, s. [prov.] A crested kind of bird—as கொண்டலாத்தி.

கொண்டைக்குச்சு—கொண்டையூசி, s. A hair-pin. See under குச்சு.

கொண்டைச்சுத்தியல், s. [prov. கொண்டைச்சுத்தி.] A goldsmith's or brazier's hammer, round-faced, ஒர்சுத்தி.

கொண்டைத்திருகு, s. The hole in the sill into which the corner pin of a door is fitted.

கொண்டைத்துலா, s. A crest-like projection at the end of a well-sweep to keep the rope, &c., from slipping off.

கொண்டைமுசு, s. [vul. கொண்டைமுசுறு.] A kind of monkey, ஒர்குரங்கு.

கொண்டையன், s. [prov.] A crested species of kite, ஓர்பருந்து.

கொண்டையாணி, s. A nail with a head.

கொண்டைலாத்தி, s. As கொண்டலாத்தி.

கொண்மூ, s. Cloud, மேகம். 2. Air; ether, ஆகாயம்.

கொதி, v. noun. Bubbling up, as boiling water, நீர்கொதி. 2. Heat in the body, சூடு. 3. Anger, rage, கோபம். 4. Fever, febrile symptoms in the body, காய்ச்சல். 5. Slight diarrhœa, கொதிக்கழிச்சல். 6. Grief, sorrow, regret, yearning, துக்கம்; [ex கொதி, v.] இன்னமொருகொதியிலேவெந்துபோம். It will be done with one boiling up.

கொதிகொள்ள, inf. To cause heat and slight fever or diarrhœa in the body.

கொதியிறக்க—கொதியொடுக்க, inf. To subdue one's pride.

கொதியெண்ணி, s. [prov.] One wholly engrossed in looking for his food; (lit.) watching or counting the boiling of the pot.

கொதியெண்ணெய், s. Medicinal oil, boiled but not strained.

கொதியெழும்ப, inf. To be increased—as heat from the earth after a slight shower. 2. To have a slight internal fever.

மாந்தக்கொதி, s. Fever in children from indigestion.

வாதக்கொதி, s. Fever from plethoric humors.

வெப்புக்கொதி, [prov.] Slight fever.

சிலேட்டுமக்கொதி, s. [prov.] Fever from phlegmatic humors.

பித்தக்கொதி, s. Fever from bilious humors.

வயிற்றுக்கொதி, s. Hunger, 2. A slight diarrhœa from heat.

கண்கொதி, s. [prov.] Blight from an evil eye, or a malign look.

கொதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To boil, bubble up from heat; to effervesce; to ferment, பொங்க. 2. To feel hot to the touch, to feel hot in the body, சுட. 3. To have a slight fever in the system; to burn with fever, காய்சலு. 4. To have slight diarrhœa from heat or cold, வயிறுருக. 5. To throb with pain, கடுக்க. 6. To be inflamed with anger; to be offended, கோபிக்க. 7. To yearn, to be moved with pity, sorrow, &c., பரிதபிக்க. 8. To burn, to be affected with pain—as the heart, மனநோக. 9. To be heated—as the ground, fruits, &c., by a slight shower after a dry weather, கிலமுதலியகொதிக்க.

என்மனங்கொதிக்கிறது. My heart burns; I am grieved, I feel jealous.

கொதிகஞ்சி, s. Heated conjee.

கொதிகருப்பநீர், s. [prov.] Heated sweet toddy.

கொதிதண்ணீர், s. Seething water with rice. 2. Boiling water, வெந்நீர்.

கொதிக்கவைக்க, inf. To set to boil. 2. To boil slightly and hastily. 2. To cook curry, &c., in small quantities, showing the haste or poverty of the person.

கொதிகொதிக்க, inf. To bubble up—as boiling rice.

கொதிகொதியென, inf. [impr. கொது கொதென.] To throb.

கொதிப்பு—கொதியல், v. noun. Boiling, bubbling up, effervescence, பொங்குகை. 2 Raging, angry feeling, மூர்க்கம். 3. Throbbing, துடிப்பு. 4. Heat of fever, காய்ச்சல். 5. Heat, சூடு.

கொதிப்பெடுக்க, inf. To begin to bubble.

கொதிப்பிக்க, inf. (Causative of கொதி.) To cause to boil, to boil, கொதிக்கப்பண்ண. 2. To cook hastily and slightly, விரைவிற் சமைக்க.

கொதுகு, s. A class of flies, gnats—as கொசு.

கொதுக்குக்கொதுக்கெனல், v. noun. [local.] Sounding kotuk kotuk, ஒலிக்குறிப்பு.

கொத்தமல்லி, s. Coriander seed, Coriandrum sativum, L.

கொத்தமல்லிச்சூரணம், s. A medicinal powder, the chief ingredient of which is coriander.

கொத்தமல்லியம்மை—கொத்தமல்லி வருசி, s. Chicken-pox. See கொப்புளிப்பான்.

கொத்தம், s. A limit, boundary; the utmost extent எல்லை, (சது.); but in கிரந்தம், it is கொற்றம்.

கொத்தவால், s. (Hind.) A cutwal, the police overseer of the bazaars, &c., in a town or village, ஓர்அதிகாரஸ்தன்.

கொத்தவாற்சாவடி, s. Cutwal's office or choultry.

கொத்தவாற்சேவகன், s. A peon under a cutwal.

கொத்தளம், s. A bulwark, a bastion, a rampart, அரண்.

கொத்தளி, s. A mat made of rushes, கொத்தளிப்பாய். (கிர.)

கொத்தனை, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

கொத்தன், s. [prop. கொற்றன்.] A mason.

கொத்தான், s. A twiggy plant, ஓர்செடி, Cassyta filiformis, L. There are different kinds—as எருமைக்கொத்தான், கொடிக்கொத்தான், பசுங்கொத்தான், முடக்கொத்தான், which see.

கொத்து, s. A bunch, a cluster, a collection of things of the same kind, பூமுதலிய வற்றின்கொத்து. 2. Assembly, multitude, crowd, திரள். 3. Household, family, குடும்பம். 4. [prov.] A measure—about a quart, சாடி. 5. The work of a mason, masonry—as கொற்று. 6. [vul. local.] Food, உணவு.

அவன்கொத்துக்கொடியையறிவேன். I know the stock and ramifications of his family.

இதற்கெத்தனைகொத்தர்செல்லும். How many masons does this require.

கொத்தடிமை, s. A slave of the original stock.

கொத்தடிமைகுடியடிமை, s. A slave in a branch of the original stock.

கொத்தலரி, s. A species of the oleander.

கொத்தழிய, inf. To lie waste or desolate; to be in ruins, சிதைவுற.

கொத்தவரை, s. A kind of bean.

கொத்துக்கத்தரி, s. A kind of brinjal.

கொத்துச்சரப்பளி, s. A kind of gold chain for the neck; also written கொத்துச் சரப்பணி.

கொத்துச்சரம், s. Fine strings of small golden beads.

கொத்துத்தாழ்வடம், s. Fine strings of small sacred beads, interspersed with red coral, and united at the ends by a large sacred bead embedded in gold.

கொத்துப்பசளை, s. A plant, ஓர்பசளை.

கொத்துப்புடல், s. A creeper, ஓர்புடல்.

கொத்துமல்லி, s. See கொத்தமல்லி.

கொத்துமேகம்—கொத்துவானம், s. Freckled sky, a mackerel sky.

ஓலைக்கொத்து, s. A bunch of cadjans, or palmyra leaves.

கொத்துங்குறையுமாய், adv. [loc.] Partly unfinished.

கொத்துக்காரன், s. [local.] The head of a company of laborers—as of those engaged in reaping.

கொத்துணி, s. [prov.] A slave owned in common by several. 2. A garden owned by several.

கொத்துணிப்பங்கு, s. The share of several in common in the produce of a field. 2. The right of several to a slave in common.

கொத்து, கிறேன், கொத்தினேன், வேன், கொத்த, v. a. To grub, grub up, hoe, பூமியைக்கொத்த. 2. To pick, snap, or grab at a bait; to peck—as a bird, to pick up food, to pick or pluck off, to peck up suddenly—as squirrels, rats, &c. 3. To strike and bite—as a snake. 4. To chop, hack, mince, gash. 5. To carve, engrave.

கொத்தித்தெளிக்க, inf. To dig and sow the ground.

கொத்தித்தின்ன, inf. To pick up and eat—as a fowl.

கொத்திப்பிடுங்க, inf. To peck and tear; to feed upon a carcass—as ravens.

கொத்திப்போட, inf. To pick with the beak. 2. To pick up grain, &c.

கொத்தித்தள்ள, inf. To fell—as a tree, &c.

கொத்துவேலை, s. Carved work, engraving; statuary.

கொத்தி, appel n. [In combination,] a pecker—as in மீன்கொத்தி.

கொத்து, v. noun. Grubbing; mincing; pecking—as birds; grabbing—as fish; biting—as a serpent; engraving, gashing, &c., as the verb.

கொத்துக்கட்டி, s. [prov.] Clods hoed up.

கொத்துத்துரவை, s. [prov.] Hollowness or looseness of land by hoeing, soil loosened by hoeing.

கொத்தை, s. [vul.] Decay, rottenness, cariousness, blemish, கொத்தை.

கொத்தைநூல், s. Cotton yarn with particles of the pod adhering to it.

கொத்தைப்பல், s. Carious teeth.

கொத்தையாராய, inf. To examine cloth in order to pick out the particles of husk or pod.

கொத்தையுடல், s. A scabby state of body.

கொந்தையும்நெருடுமானசீலை, *s.* Inferior cloth, rough and having particles of the fibrous covering of the cotton woven into it.

கொந்தளம், *s.* Women's hair, பெண்மயிர். 2. A lock of hair, மயிர்க்குழற்சி. (Comp குந்தளம்.) 3. A variety in dancing, கூத்தின்விகற்பம். (சது.) 4. The unicorn, காண்டாமிருகம்.

கொந்தளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be boisterous, to roar, swell—as the sea, &c.; to rage—as anger; to storm, to bluster; to be tumultuous, பொங்கிரெழ.

கொந்தளிப்பு, *v. noun.* Boisterousness, vehemence, rage, roaring, commotion, turbulence, bluster.

கொந்தளிப்படங்க, *inf.* To become calm—as the boisterousness of the sea.

கொந்தாலி, *s.* [*prov.*] A kind of pickaxe with one prong only—as குந்தாலி.

கொந்தாழை, *s.* [*loc.*] A sea weed, ஓர்கடற்றழை.

கொந்தாளம், *s.* [*prov.*] A drug which is an antidote to poison, நிம்மருந்து.

கொந்து, *s.* A cluster of flowers—as கொத்து.

கொந்தழல், *s.* Fire issuing in many flames. (*p.*)

கொந்து, கிறது, கொந்தினது, ம், கொந்த, *v. a.* To peck, to pick, கொத்த. 2. To injure fruits by pecking, gnawing, &c., பழமுதலியவைகொத்த. 3. *v. n.* To be enraged, furious; to be inflamed as with fury or anger, கோபமுற.

கொந்திக்குதறிவிட்டது. The reptiles, &c., injured them.

கொந்தல், *v. noun.* Picking, nibbling, கொத்துதல். 2. *s.* Fruits injured by birds, reptiles, &c., கொத்தப்பட்டகனி. 3. Anger, fury, கோபம். 4. A sign of anger.

கொந்தல்மாங்காய், *s.* [*prov.*] Mangoes injured or stinted in their growth.

கொப்பம், *s.* [*vul.*] A pit-fall for elephants, யானைபடுகுழி.

கொப்பரம், *s.* [*prov. a corruption of* கூர்ப்பரம், *elbow.*] A mode of grappling the arms in wrestling, மல்யுத்தத்திலோர்வித்தம்.

கொப்பரை—கொப்பரி, *s.* A brass or copper boiler, கடாரம். (சது.)

எண்ணெய்க்கொப்பரை, *s.* An oil-boiler, a caldron.

கொப்பரைத்தேங்காய், *s.* [*vul.* கொப்பரு.] The dry kernel of the cocoanut for oil, கீலுற்றியதேங்காய்.

கொப்பளம், *s.* A blister, a pustule—as கொப்புளம்.

கொப்பளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To gargle, or rinse the mouth or throat, and cast out the liquid, உமிழ. 2. To drop, shed, let fall—as honey from flowers, சொரிய. See கொப்புளி, *v.*

சுறவுகொப்பளிக்குங்தெரியல். A flower garland which drops honey. (கைட.)

கொப்பறு, *s.* [*prov. vul.*] As கொப்பரைத்தேங்காய்.

கொப்பாட்டன், *s.* [*prov.*] The father's great-grand father, மூன்றும்பாட்டன். In some places, கொள்பாட்டன்.

கொப்பி, *s.* [*vul. loc.*] A kind of women's play—as கும்மி.

கொப்பிகொட்டல், *v. noun.* Clapping the hands to the கும்மி dance.

கொப்பு, *s.* A branch, கொம்பு. 2. A female ornament for the upper part of the ear, காதணியிலொன்று. 3. (*Tel.*) A female tuft or knot of hair, கொண்டை.

கொப்பாந்தேன், *s.* [*prov.*] As கொம்புத்தேன்.

கொப்புவாளி, *s.* [*loc.*] A female ear ornament.

அன்னக்கொப்பு, *s.* An ear ornament. See under அன்னம்.

கலசக்கொப்பு, *s.* An ear ornament adorned with small gold cups.

சல்லடைக்கொப்பு, *s.* An ear ornament with a circle to cover part of the cavity of the ear.

சாதாக்கொப்பு, *s.* A plain ear ornament; [*ex* சாதா, plain.]

கொப்புளம், *s.* A blister, blain, pustule, vesicle of small or chicken pox, &c.

கொப்புளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To rise in blisters, கொப்புளங்கொள்ள. 2. To drip, dribble, துளிக்க. 3. *v. a.* To spill, shed, சொரிய. (*p.*) 4. [*With a personal termination.*] To gargle the mouth or throat and cast out the liquid, உமிழ.

கொப்புளிப்பான், *s.* The chicken pox; also, measles, சிறுவகுரி.

கொப்புள், *s.* A bubble, blubber, குமிழி. 2. Pustule, கொப்புளம். (சது.) 3. [*vul.*] Navel, கொப்பூழ்.

கொப்பூழ், *s.* [*com.* தொப்புள்.] The navel, umbilicus, உந்தி.

கொப்பூழறுக்க, *inf.* To cut the navel string of a new-born infant.

கொப்பூழைச்சுற்றிவலிக்க, *inf.* To have pain about the umbilical region from indigestion, &c.

கொப்பூழ்க்கொடி, *s.* The umbilical cord.

கொப்பென, *inf.* [*vul. adverbially.*] Quickly, swiftly, suddenly, விரைவுக்குறிப்பு.

கொப்பெனவந்தார்கள். They came quickly.

கொம்பர், *s.* A branch; a foot-stalk, a stem; a horn. A poetic form of கொம்பு.

கொம்பு, *s.* The horn of a beast, விலங்கின்கொம்பு. 2. A branch, மரக்கொம்பு. 3. The foot-stalk or stem of a flower, பூங்கொம்பு. (*p.*) 4. A narrow stick; a staff, pole, கோல். 5. A musical instrument; a cornet, horn, ஊதுகொம்பு. 6. A tusk of an elephant or hog, யானைமுதலியவற்றின்தந்தம். 7. The curl-like symbol in certain compound characters—as in கெ, பொ, &c., அக்ஷரத்தின்கோடு. 8. The bent front pole of a palankeen, சிவிகையின்கொம்பு. 9. (*fig.*) Eminence, greatness, மேன்மை. 10. [*loc.*] The outlet of a tank, ஏரிகோடி.

பறக்குங்குருவிக்கு இருக்குங்கொம்புதெரியாது, பரதேசிக்குத்தங்குமிடந்தெரியாது. The migrating bird knows not the branch on which it may roost; and the pilgrim knows not his halting place.

பழுத்தபழங்கொம்பிலிராது. The ripe fruit remains not on the branch; i. e., at the appointed time, the event will happen.

பிடித்தகொம்புமொடிந்துமிதித்தகொம்புமுறிந்தாற்போலானேன். I was like a man in whose hands and under whose feet the branches had given way; i. e. I was without support.

கொம்புசுற்றிக்காற்றடிக்கிறது. The wind blows and whirls around every branch.

ஏதுகொம்புமுளைத்துவிட்டதோ. Have his horns grown? used when a person shows pride, insubordination, &c.

கொம்படிக்க, *inf.* To butt—as oxen, buffaloes, rams, goats, &c. 2. (*fig.*) To assume authority, to be supercilious.

கொம்பனையாள்—கொம்பனாள், *s.* She whose waist is as tender and narrow as the stem of a flower. (*p.*)

கொம்பன், *s.* A tusked elephant or other beast. 2. A kind of cholera or small-pox.

கொம்பன்சுறு, *s.* The sword fish, (*lit.*) the horned shark.

கொம்பாளர், *s.* [*loc.*] A man looking out from a tree. Sometimes கொம்புத்தார்.

கொம்புத்தேன், *s.* [*prov.* கொப்பாந்தேன்.] Honey formed by bees on branches.

கொம்புப்பயறு. *s.* A kind of pulse.

கொம்புப்பாகல்—கொம்பன்பாகல். A kind of winding பாகல் creeper.

கொம்பாடவிடான். He suffers no one else to take the lead; assumes too much.

கொம்பேறிமூர்க்கன்-கொம்பேறிமூக்கன், *s.* [*loc.*] A long and dangerous snake living in trees.

ஆசைகொம்பு—ஆடுகொம்பு—தோற்கொம்பு, *s.* A moveable horn fixed in the skin.

கடைக்கொம்பு—உளிக்கொம்பு, *s.* Stump of a horn.

கவர்க்கொம்பு—கவட்டைக்கொம்பு—கிளைக்கொம்பு, *s.* A branched horn.

திருகுகொம்பு—முறுக்குக்கொம்பு, *s.* Winding or tortuous horn.

மட்டைக்கொம்பு-விரிகொம்பு, *s.* Horns extended on both sides.

முகக்கொம்பு—முன்கொம்பு, *s.* Horns setting down towards the ground.

மோழைக்கொம்பு, *s.* Horns hindered from growing by being burnt.

உச்சிக்கொம்பன், *s.* A beast with perpendicular horns near together.

ஏந்துகொம்பன், *s.* An elephant with curved tusks. 2. An ox with horns rising abruptly and projecting forward at the points.

ஒற்றைக்கொம்பன், *s.* An elephant with one tusk, the other being broken. 2. Ganésa. See ஒற்றை.

கணைக்கொம்பன், *s.* An ox with stunted horns.

கிளிக்கொம்பன், *s.* See under கிளி.

கூடுகொம்பன், *s.* An ox whose horns come near together at the points.

கூர்ங்கொம்பன், *s.* Sharp-horned ox.

கூழைக்கொம்பன், *s.* An ox with stubbed horns.

நாமைக்கொம்பன், *s.* [*prov.*] An ox with long white horns.

பவளக்கொம்பன், *s.* An elephant whose tusks resemble coral in color.

பிடிக்கொம்பன், *s.* Short-horned beast.

மாடைக்கொம்பன். *s.* A bullock with horns bent backwards.

முத்துக்கொம்பன், *s.* An elephant whose tusks, in color, resemble pearl.

விரிகொம்பன், *s.* An ox with spreading horns.

கொம்புக்காரன், *s.* [*prov.* கொம்பூதி.] A horn blower.

கொம்புக்கால், *s.* The ெ with ா—as ெ-ா, with ள—making ளெ.

கொம்புகாவி, *s.* [*prov.*] A palankeen bearer; a term of reproach.

கொம்புப்பிறை, *s.* A கொம்பு with a பிறை—as ெ and ப with ன making னெ.

கொம்பூத—கொம்புபிடிக்க, *inf.* To blow a horn.

கொம்புமுளைத்தவன்-கொம்பாபிள்ளை, *s.* [*ironically.*] A man of rank, wealth.

கொம்மட்டி, *s.* [*vul.* குமட்டி.] A class of running plants of the melon or gourd kind, the water-melon plant, ஓர்செடி, Cucurbita citrullus, *L.*

சிக்கனாக்கொம்மட்டி, சிறுகொம்மட்டி, பெருங்கொம்மட்டி, பேய்க்கொம்மட்டி, வத்தாக்குக்கொம்மட்டி, are varieties of கொம்மட்டி. See those words.

கொம்மட்டிக்காய், *s.* A melon or gourd; water-melon.

கொம்மட்டிக்கீரை, *s.* A kind of greens. See under கீரை.

கொம்மட்டிச்சுரை, *s.* A kind of சுரை gourd; much used for curry.

கொம்மட்டிமாதளை, *s.* A kind of citron, ஓர்மாதளை. (*Rott.*)

கொம்மெனல், *v. noun.* Sounding imitatively—as *Kom.*, அநுகரணவோசை. 2. A sign given by a sound, ஒலிக்குறிப்பு. (*சது.*)

கொம்மை, *s.* Conicalness, roundness, rotundity. திரட்சி. 2. Female breasts, முலை. 3. Beauty, அழகு. 4. Youth, juvenility, இளமை. 5. Circle, circularity, வட்டம். 6. Clapping the hands in play, கைகொட்டுங் கொட்டுகை. *Comp.* கும்மி. 7. Strength, வலி. (*சது.*) 8. A rampart, a bulwark, கொத்தளம். 9. (*Rott.*) A water-melon, கொம்மட்டி.

கொய், *s.* [*prov.*] The name of a fish, ஓர்மீன்.

கொய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. a.* To crop or pluck fruits, flowers, ears of corn by the hand, &c., அறுக்க. 2. To prune, shear, crop off—as hair, &c.; to snip or cut off the head, &c., கத்தரிக்க. 3. [*vul.* கொய்ம்.] To plait, pucker, gather a cloth into folds, சேலைகொய்ய. 4. [*prov.*] *v. n.* To experience dilatation and contraction—as in breathing, மூச்சுகொய்ய.

கொய்சகம், *s.* [*vul.* கொசுவம், com. கொய்யகம், கொய்சுவம்.] The plaited or gathered end of a woman's cloth, sometimes of a man's, சேலையின் கொய்சகம்.

கொய்துகட்ட—கொய்துகிக்க *inf.* To gather up the end of a cloth and fasten it round the waist.

கொய்துபிடிக்க, *inf.* To gather up a cloth, in a bunch and hold it in the hand.

கொய்யகச்சட்டி *s.* A chatty or pot with a kind of border or brim.

கொய்யுளை, *s.* A horse's mane, குதிரை பிடரிமயிர். 2. (*சது.*) A horse, குதிரை; [*ex* உளை, mane.]

தலைகொய்ய, *inf.* To cut off the head.

பூக்கொய்ய, *inf.* To crop flowers.

கொய்வு, *v. noun.* Plaiting. 2. Plucking, pruning.

கொய்யடி—கொய்யடிநாரை, *s.* A kind of heron or crane, ஓர்நாரை.

கொய்யா, *s.* The guava tree, ஓர்மரம். Psidium pyriferum, *L.*

கொய்யோவெனல்—கொய்யோக்கூறுதல்—கொய்யோமுறை, *v. noun.* Exclaiming, shouting, from pity or on account of victory, கொய்யோக்குறி.

கொரிக்கம், *s.* The எழுத்தாணிப்பூண்டு plant. (*M. Dic.*)

கொருடன், *s.* The கொவ்வை creeper. (*M. Dic.*)

கொலு, *s.* An erect, majestic, stately posture, &c., கம்பீரம். 2. The royal presence or that of an idol in the temple, சமுகம். 3. The presence-chamber, hall of audience, &c. கொலுமண்டபம். 4. (*Tel.* కొలువు.) Service, சேவை.

கொலுக்கட்டிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To stand ready for service.

கொலுக்கூடம்—கொலுச்சாவடி, *s.* A court house.

கொலுமண்டபம், *s.* The presence chamber, the hall of audience. 2. A room in the temple where the idol sits in state.

கொலுவிருக்க — கொலுவீற்றிருக்க, *inf.* To sit or preside as a king, to sit in state.

கொலுவிருப்பு, *v. noun.* The sitting in state, as a king.

கொலுகொலு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become loose, disjointed, rickety, deranged in its parts, &c., கழல.(*c.*) 2. [*loc.*] To moulder, crumble into dust—as a dead body. 3. To be defeated in argument, &c., தோல்வியடைய.

எலும்பெல்லாம் கொலுகொலுவாய்த் தெரிகிறது.... The bones all stick out.

கொலுகொலுப்பு, *v. noun.* Becoming loose, disjointed.

கொலுகொலுவெனக்கழல, *inf.* To become loose, or disjointed.

கொலுகொலுப்பு, *s.* [*prov.*] Affectation, ostentation, vanity, ஆடம்பரம்.

கொலுசு, *s.* (*Tel.* గొలుసు.) A gold or silver chain for the wrist, or ankle, சங்கிலி. 2. (*R.*) As குசை.

கொலை, *s.* Killing, slaying, slaughter, murder, assassination, butchery, உயிர்வதை. 2. (*fig.*) The guilt of killing, கொலைக்குற்றம்; [*ex* கொல், kill.]

கொலைகாரன்—கொலையாளன், *s.* A murderer, an assassin. 2. An executioner. 3. A killer, slaughterer, butcher.

கொலைக்களம், *s.* A place of public execution.

கொலைசூழ—கொலைசுற்ற, *inf.* To contrive or compass one's death. (*p.*) 2. To find out the guilt of murder.

கொலைசெய்ய, *inf.* To kill, slay; to commit murder, take away life, to butcher.

கொலைஞர், *s.* Assassins, murderers, killers, butchers, கொலைபாதகர். 2. Hunters; those who live by the chase, வேடர். (*p.*)

கொலைபாதகம், *s.* The crime or guilt of murder; taking away life, human or other—chiefly of men or cows; one of the five heinous sins. See பாதகம்.

கொலைபாதகன், *s.* A heinous killer, or murderer.

கொலைப்பழி, *s.* The blame or guilt of murder.

கொலைமறுத்தல், *v. noun.* Denouncing all killing. This is scrupulously done by Jainas under all circumstances.

கொலையுண்ண, *inf.* To be killed.

கொல், *part.* A poetic expletive—as in காணுங்கொல், he will see, அசைச்சொல். 2. A particle implying doubt; frequently interrogative or connected with interrogative forms—as in காணார்கொல், will they not see—ஐயக்கிளவி. 3. An imitative sound—as in கொல்லெனச்சிரித்தார்கள், they broke out into laughter, ஒலிக்குறிப்பு. 4. *s.* Suffering, distress, affliction, வருத்தம். (*சது*) 5. [With suitable prefixes,] Gold or iron. 6. The blacksmith's caste; a blacksmith, கொல்லன். 7. A mason's trowel, கொல்லறு. 8. (*loc.*) Brass or iron, nailed across a door, or gate, for strength, குறுக்குத்தகடு.

கொல்லர், *s.* [*fem. sing.* கொல்லிச்சி.] Blacksmiths, கருமார். 2. Smiths in general—as in பொற்கொல்லர். 3. (*Hind.*) Treasure keepers, பொக்கசக்காப்போர்.

கொல்லத்தெருவிலேயூசி விலைபோகுமா. Can one barter needles in a blacksmith's street? i. e. you cannot impose on the experienced.

கொல்லச்சேவகர், *s.* As கொல்லர். 3. (*R.*)

செங்கொல், *s.* Gold, (*lit.*) yellow metal.

கருங்கொல், *s.* Iron, (*lit.*) dark metal.

கொல்லுலை, *s.* A blacksmith's forge.

கொல்லன்கம்மாலை, *s.* [*prov.*] A blacksmith's shop, smithery.

கொல்லன்கிட்டம், *s.* See கிட்டம்.

கொல்லுத்தடியாணி, *s.* [*loc.*] A large nail for studding doors or gates, to add to their strength, தகவிளைகுறுப்பாணி.

கொல்—கொல்லு, கிறேன், கொன்றேன், வேன், கொல்ல, *v. a.* To take life, kill, slay, murder, கொலைசெய்ய. 2. To deprive mercury of its metallic properties by oxidation; to kill mercury, &c., இரசமுதலிய வற்றைக்கொல்ல. (*c.*) 3.(*fig.*) To vex, tease; to molest by continual importunity, அலட்ட.

அரசனன்றுகொல்லுந்தெய்வம்நின்றுகொல்லும். The king is swift in executing judgment, but God waits.

பார்க்கும்பார்வைஆளைக்கொன்றுபோடும், [*prov.*] His stern looks are enough to kill one.

தன்னைக்கொல்லவரும்பசுவையுங்கொல்லவேண்டும். Even a cow that attacks one may be killed, i. e., we may destroy life in self-defence.

கொல்லுத்தக்கசினம். Mortal wrath.

கொல்லாமற்கொல்ல, *inf.* To speak sarcastically, to put one to shame by sarcasm. 2. To do one a great injury, to ruin one. 3. To compass one's death indirectly. 4. To touch the heart, by returning good for evil.

கொல்லாமை, *v. noun (neg.)* Abstinence from killing, one of the virtues.

கொல்லாவிரதம், *s.* Vows to abstain from killing—as made by Jainas, Saivas, &c.

கொல்லாவேதம், *s.* The sacred books or religion of the Jainas, அருகர்வேதம்.

கொல்லாவேதன், s. Argha—as the teacher of கொல்லாவேதம், அருகன்.
சாகக்கொல்ல, inf. To kill, to kill utterly. 2. To harass, torment.
நன்றிகொல்ல, inf. To be ungrateful. 2. To abuse kindness. (ரு.)
கொல்லி, s. That which kills—as in ஆட்கொல்லி, சர்கொல்லி, கன்றுகொல்லி, சேறுகொல்லி, தாயைக்கொல்லி, தந்தையைக்கொல்லி, பிள்ளைகொல்லி, மாக்கொல்லி, மீன்கொல்லி, மூட்டைகொல்லி, &c. 2. A bow, வில். (p.) 3. Fire, as சொக்கர்க்கொல்லி.
கொல்லிடம், s. The river Coleroon, commonly கொள்ளிடம்.
கொல்லியர், s. See இரக்கொல்லியர்.

கொல்லங்கொவ்வை — கொல்லங்கோவை, s. An air plant, ஆகாசகருடன்.

கொல்லம், s. The town of Quilon, ஒசர்.

கொல்லம்பாகல், s. A kind of பாகல் plant, ஒர்பாகல். Bryonia garcini.

கொல்லறு, s. [loc. vul.] A mason's trowel, கரண்டி. Compare கொல்.
கொல்லற்றுக்காரன், s. A mason, a bricklayer.
கொல்லற்றுவேலை, s. Masonry.

கொல்லன்பகை, s. A kind of native arsenic, அஞ்சனபாஷாணம். (R.)

கொல்லி, s. A mode of singing, ஓர்பண். 2. A hill on the malabar coast, ஓர்மலை. See under கொல், v.
கொல்லித்திறம், s. A variety of the tune.
கொல்லியவராடி, s. A variety of the tune வராடி, ஓரிராகம்.
கொல்லிவெற்பன், s. Any king of the Séra dynasty as the owner of the கொல்லி hill, சேரன்.

கொல்லை, s. An enclosed garden, a field, புன்செய். 2. A grove, nursery, &c., சோலை. 3. A backyard, புறக்கடை.
கொல்லைக்குப்போக. To go to the enclosure, i. e., to go to stool.
கொல்லைக்காரன், s. The gardener, the owner or cultivator.
கொல்லைவாசல், s. The door of the backyard of a house.
கொல்லைவிளைவிக்க, inf. [prov.] To cultivate a garden.
புறக்கடைக்கொல்லை, s. A piece of ground on the skirts of a backyard.

கொல்லைப்பல்லி, s. A plant, ஓர்பூடு. Buchnera Asiatica, L.
அவன்கொல்லைக்குப்பல்லி,குடிக்குச்சகுனி. He is a பல்லி plant [a destroyer] to the garden and a சகுனி [a disturber] to the family.

கொவிந்தம், s. The செம்முள்ளி plant. (M. Dic.)

கொவிள் — கொவிளமரம், s. The mimosa tree, ஓர்மரம். Mimosa frondosa, Nob.
கொவிளம்பட்டை, s. The bark of the mimosa tree.

கொவ்வை, s. [com. for கோவை, which see.] A climbing plant noted for its red edible fruit, to which the lips are compared in poetry.
கொவ்வைக்காய்ப்பதம் — கொவ்வங்காய்ப்பதம், s. [prov.] A stage in the growth of rice when it is as tender and green as the கொவ்வை fruit.
அப்பைக்கொவ்வை, s. As அப்பை.
காக்கணங்கொவ்வை, s. As காக்குறட்டை.
கொவ்வையங்கனி, s. The ripe fruit of கொவ்வை.

கொழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To separate husk or bran, &c., from rice &c., by a fan, the second or third time, புடைக்க. 2. To cast ashore, to beat up sand, &c.—as the waves, ஒதுக்க. 3. To polish, to refine, தெளிய. 4. To carry away—as a river or flood, வார. 5. (fig.) To sift, criticize, to expose faults, குற்றங்கொழிக்க.
கொழிதமிழ், s. Refined or pure Tamil, தெளிதமிழ். (p.)
கொழிப்பு, v. noun. Separating; beating up by waves; exposing faults.
கொழியல் — கொழியலரிசி, s. Rice not well beaten and sifted, நன்றுய்க்குத்தப்படாதவரிசி.
ஒருகொழியல், s. [prov.] Rice once cleaned.

கொழிஞ்சி, s. The orange tree, as கொழுஞ்சி, கிச்சிலி, Citrus, L. 2. Trees or plants—as figs, &c, which have their flowers in the receptacle and bear without blossoming, பூவாதகாய்க்குமரம்.

கொழிப்பூண்டு, s. The குப்பைமேனி plant. (M. Dic.)

கொழு, s. A plough-share, a coulter, காறு. 2. adj. Fat, rich, &c. See கொழுமை.
கொழுச்சென்றவழித்துன்னூசிசெல்லுமாபோல்...... Just as a small needle passes with ease through a passage made by a coulter.
கொழுக்கட்ட—கொழுத்தைக்க, inf. To fasten the iron point to the plough share. (R.)
கொழுச்சிறாய், s. [prov.] A piece of wood which fastens the coulter to the plough.
கொழுத்தீட்ட, inf. To sharpen the plough-share—a yearly practice.
கொழுமீதி—கொழுமுதல், s. The owner's portion of the produce of a field, deducting the rent to the government.
கொழுக்கட்டை, s. A kind of steamed cake, ஓர் சிற்றுண்டி.
பிடிக்கொழுக்கட்டை, இலைக்கொழுக்கட்டை and ஆவிக்கொழுக்கட்டை, are different kinds of கொழுக்கட்டை pastry.
கொழுக்கட்டைக்குத் தலையுமில்லைக் காலுமில்லை, குறவருக்கு நெறியுமில்லை முறையுமில்லை. The கொழுக்கட்டை cake has neither head nor foot, and the குறவர் people have no manners nor principle.
இருப்புக்கதவிடித்துத் தவிட்டுக்கொழுக்கட்டை யெடுக்கிறதா? Does one break through an iron door to steal cakes made of bran, i. e., no man of sense wearies himself for trifles.

கொழு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow fat, to fatten, to become corpulent; to be full, plump, sleek, சதிக்க. 2. To grow too luxuriantly, so as to be unproductive; to be rank, மதர்த்துத்தழைக்க. 3. To be too rich—as land, தழைத்துச்செழிக்க. 4. To be saucy, insolent, impertinent, மேட்டிமைகொள்ள.
நண்டுகொழுத்தால்வளையிலிராது. A crab grown fat will not stay in its hole.
கொழுத்தவன்கைக்கு இளைத்தவன் துரும்பு. A lean man in the hand of a fat man is like a straw.

கொழுகொம்பு — கொழுக்கொம்பு, s. Sticks, poles, &c., for supporting climbing plants, கொடிபேறுகொம்பு. 2. [local.] A central, straight, lofty branch of a tree, கவைக்கொம்பு. 3. (fig.) A help, a support or aid, தஞ்சம்.
கொழுக்கவிட, inf. To fatten animals for slaughter.
கொழுத்தசாப்பாடு, s. Delicate, rich food. 2. [loc.] As கொழுத்தபூசை.
கொழுத்தபூசை, s. [prov.] Severe punishment.
கொழுத்தாடுபிடித்தல், v. noun. A play imitating the fox attacking a flock of sheep—as கொழுக்கரடுபிடித்தல்.

கொழுங்கிரி, s. A shrub, jasmine, மல்லிகை. (M. Dic.)

கொழுஞ்சி, s. [com. கொளிஞ்சி.] A kind of orange tree bearing a small reddish fruit, கொழுமிச்சை. 2. The கொள்ளுக்காய்வேளை plant.
காட்டுக்கொழுஞ்சி, s. A shrub, ஓர்செடி, Purple galega.

கொழுது, கிறது, கொழுதினது, ம், கொழுத, v. a. To dig into, hollow out—as beetles in wood and flowers, கோத. (p.)
வண்டுகொழுதியவார் செய்குழன்மடவீர். Oh, ye whose lock of hair is hollowed by beetles.

கொழுநன், s. A husband, கணவன். 2. A master, a lord, இறைவன்.

கொழுந்தன்-கொழுந்தனார், s. (vul.) The husband's brother, commonly younger brother, புருஷனின்சகோதரன்.
கொழுந்தி — கொழுந்தியாள், s. The wife's sister, commonly younger sister.

கொழுந்து, s. Tender twigs, leaves, shoots, sprouts, இளந்தளிர். 2. Flame, சுவாலை. 3. [prov.] The betel-plant, வெற்றிலைக்கொடி. 4. Cuttings or slips planted for growth, கறிகொழுந்து. 5. A tender, cartilaginous part of the body, மெல்லியது—as in மூக்கன்கொழுந்து, நெஞ்சாங்கொழுந்து, &c.
கொழுந்திலை, s. A tender leaf.
கொழுந்துக்கால், s. Sticks, stakes, &c., set to support betel-runners, கொடிக்கால்.
கொழுந்துகிள்ள, inf. To nip or cut off the shoots of plants, when too rank, to make them productive; also, to injure or destroy them. 2. (p.) To destroy the young heir of a family.
கொழுந்துநட, inf. To plant betel, and other cuttings.
கொழுந்துபதிக்க, inf. To insert pumpkin creepers, &c., in the earth, that they may strike new roots, &c.
கொழுந்துவிட்டெரிய, inf. To burn in a flame, to flame up.
உலக்கைக்கொழுந்து, s. See உலக்கை.
குலக்கொழுந்து, s. See under குலம்.
பிறைக்கொழுந்து, s. The crescent moon. (p.)
மருக்கொழுந்து, s. Southern-wood. See மரு.
மூக்காங்கொழுந்து, s. See மூக்கு.

கொழுந்து, கிறது, கொழுந்தினது, ம், கொழுந்த. v. n. To flame, to burn in a flame; to be kindled—as fire, கொழுந்துவிட்டெரிய. 2. To be burnt, scorched—as by the sun, வெப்பமிலேற்க. (p.)
கொழுந்தியகொழுந்தழற்கொழுந்து. The intense flame of fire which was kindled. (உரி.)

கொழுப்பு, *v. noun.* [*substantively.*] Fat, grease, lard, நிணம். 2. Plumpness, fullness, corpulency, fleshiness, புஷ்டி. 3. Rank or exuberant growth in vegetation, luxuriance, செழுமை. 4. Excessive richness or fertility in a soil, கிலவளம். 5. Pride, sauciness, impudence, impertinence, wantonness, செருக்கு; [*ex* கொழு, fatten, &c.]

உன்கொழுப்பையடக்குப்போடுவேன். I will reduce your pride.

கொழுப்புப்பேசுகிறவன். One who speaks petulently or saucily.

கொழுப்பானபூமி, *s.* A rich, fertile soil.

கொழுப்பிறக்க, *inf.* To reduce one's pride.

கொழுப்புக்காட்ட, *inf.* To be saucy, impertinent, wanton.

கொழுப்புக்குடல், *s.* The small intestines of sheep or goats.

கொழுப்பேற, *inf.* To grow proud, insolent, &c.

வாய்க்கொழுப்பு, *s.* Impertinent language; sauciness, insolence.

கொழுப்புக்கல், *s.* A soft red stone.

கொழுமிச்சை, *s.* See கொழுஞ்சி.

கொழுமை, *s.* Plumpness, fullness, exuberance, luxuriance, richness, fertility, கொழுப்பு. 2 Riches, wealth, வளமை. 3. Color, good color, நிறம். The final மை is dropped to form adjectives.

கொழுங்கண், *s.* A well-formed eye; a wanton look. (*p.*)

கொழுநீர், *s.* Highly fermented liquor—as toddy, &c. (*p.*)

கொழுமணி, *s.* A rich gem.

கொழுமதி, *s.* Self-conceit. (*p.*)

கொழுமையாய்வளர்க்க, *inf.* [*loc.*] To nourish a child luxuriously.

கொழும்புகை, *s.* Odoriferous smoke, நறும்புகை. (*p.*) (*சது.*)

கொழும்பு—கொளும்பு, *s.* A town in Ceylon, Colombo, ஒரூர்.

கொழும்புவேர், *s.* Colomba root, used medicinally.

கொளகொளெனல், *v. noun.* Sounding repeatedly; rumbling, gurgling, ஈரொக் கொலி.

கொளஞ்சி, *s.* As கொழுஞ்சி.

கொளுக்கி—கொளுவி, *s.* [*prov.*] A hook, a clasp, a hasp; a staple, the bow of a key, &c., an eye for a hook; [*ex* கொளுவு.]

கொளுந்து, *s.* Joints of the body, articulation, சந்து. 2. Linking, jointing, knitting, மூட்டு. (*சது.*)

கொளுத்து, கிறேன், கொளுத்தினேன், வேன், கொளுத்த, *v. a.* To kindle a light; to set on fire; to inflame, ignite, தீப்பற்றவிக்க. 2. To instigate quarrels; to enkindle strife, சண்டைமூட்ட. 3. To play the lute or other stringed instrument, வீணைமுதலியன வாசிக்க. (*p.*) 4. To impart, instil, or infuse knowledge, to form the mind, அறிவுகொளுத்த. (*p.*) 5. To light or fire a rocket, பாணங்கொளுத்த. 6. To spread a rumor, அறப. 7. To reprove sharply, கண்டிக்க. 8. *v. n.* (*fig.*) To burn, to scorch—as the sun, வெயிற்கொளுத்த.

வெயிற்கொளுத்துகிறது. The sun is scorching.

பாணத்தைக்கொளுத்தினான். He has lighted [fired] a rocket.

அவன் என்னுடைய குற்றத்தைவெளியாய்க் கொளுத்திவிட்டான். He has blazed abroad my faults.

என்மனமெரியும்படிகொளுத்திவிட்டான்...... He made my mind to burn [with anger.]

நான் அவனைச்சுருக்கெனக் கொளுத்திவிட்டேன். I gave him a sharp, severe reprimand.

கொளுத்திவைக்க, *inf.* To light, kindle, set on fire.

நரம்புக்கருவியைக்கொளுத்த, *inf.* To play on stringed instruments. (*p.*)

விளக்குக்கொளுத்த, *inf.* To kindle a light.

வீடுகொளுத்த, *inf.* To set a house on fire.

கொளுவு, கிறேன், கொளுவினேன், வேன், கொளுவ, [*vul.*] *v. a.* To hook, clasp, buckle, latch on a nail, to hook on; to grapple, பூட்ட. 2. To entangle and ensnare, to take in, to entrap, inveigle, அகப்படுத்த. 3. To take into partnership, கூட்டுச்சேர்க்க. 4. To contrive, to manage by artifice, contrivance or scheming, தந்திரஞ்செய்ய. 5. [*prov.*] To put on shoes, sandals, &c., செருப்புமுதலியதொடுக்க. 6. *v. n.* To be engaged—as in an employment; to be ensnared or entrapped, &c., கொளுவுண்ண. 7. To make an impression—as on the mind, பற்ற. 8. [*prov. impersonal.*] To have cramp, stitches, &c., in the bowels or side, &c., குடல்முதலியகொள்ள.

அந்தவேலையிலே கொளுவினபின்பு. Since he was engaged in the business.

கொளுவிக்கொள்ள, *inf.* To hook, to engage, to entangle.

சங்கிலிகொளுவிக்கொண்டது. The chain has become entangled.

கொளுவிப்பிடிக்க, *inf.* To entangle, catch, to ensnare a man—as a lewd woman. 2. (*Rott.*) To prosecute a law suit. 3. To hook in, &c.

கொளுவியிழுக்க, *inf.* To challenge one, or provoke one to a quarrel. 2. To bring one into trouble, difficulty, &c.

கொளுவிவிட, *inf.* To fasten on ear-rings, &c. 2. To engage one in trade, an office, &c. 3. To marry a woman to one in low life. 4. To set people quarrelling.

கொளுவிவைக்க, *inf.* To adjoin. (*R.*)

கொளுவுகயிறு, *s.* [*prov.*] The loop of the string in an ola book, by loosening which the leaves may be taken apart.

சண்டைகொளுவ, *inf.* To pick a quarrel.

வேலிகொளுவ, *inf.* [*loc.*] To hedge; to enclose with a fence of wood.

கொளை, *s.* A melody; a song, chant, இசைப்பாட்டு. (*அரு.*)

கொள்—கொள்ளு, *s.* Gram, horse-gram—as காணம்.

கொள்ளெட்டு, *s.* A leguminous plant, Dolychos ciliatus, *Nob.*

கருங்கொள், *s.* See under கருமை.

கறுப்புக்கொள்—கார்க்கொள், *s.* Black gram, used medicinally, Cassia absus, *L.*

காட்டுக்கொள், *s.* Wild gram, Glycine suaveolens, *L.*

செங்கொள், *s.* Common horse-gram.

கொள்—கொள்ளு, கிறேன், கொண்டேன், வேன், கொள்ள, *v. a.* To take, receive with the hand, வாங்கிக்கொள்ள. 2. To contain, hold, comprehend, have, comprise, embrace, அடக்கிக்கொள்ள. 3. To buy, purchase, விலைக்குக்கொள்ள. 4. To accept, approve of, admit, அங்கீகரிக்க. 5 To take a wife, to marry, பெண்கொள்ள. 6. To take—as food, medicine, sleep, rest, &c., உணவு முதலியகொள்ள. 7. To conceive—as in the womb, in the mind or in the heart. 8. To get, to acquire, பெற்றுக்கொள்ள. 9. *v. n.* To be contained in, அடங்க. As an auxiliary to other verbs, கொள் denotes, continuation, certainty, &c., of the action, and that the fruit of it reverts to the agent—as படித்துக்கொள்ளுகிறான். He continues to study. குதிரையைவாங்கிக்கொண்டேன். I bought a horse for myself. The verb is generally found in composition with other words—as வாங்கிக்கொள்ள, பெண்கொள்ள, உட்கொள்ள, &c., and very rarely in the personal finite forms in common usage, except in the third meaning.

கொள்வாருமில்லைக்கொடுப்பாருமில்லை.... There are none who receive, none who give.

கொண்டுகுத்துதலும்பேசுகிறதா? Would it be proper to twit a family after you have taken a wife from it?

கொண்டான், *s.* A husband, புருஷன். 2. A play as கொண்டாட்டம். See under கொண்டு, for other words.

கொண்டுபோக, *inf.* To carry, to convey; to take away.

கொள்க, [*optative.*] May take, accept, or may understand.

உமதுஇஷ்டப்படிகொள்க. You may take it as you please.

கொள்கலம், *s.* A vessel, a salver, a dish; a receptacle for sandal-paste, or other ointments, or for ornaments, &c., சந்தமுதலியபெய்கலம். 2. A cup of palm leaf, or bamboo to eat from, பிழா. (*சது.*) A beggar's dish, இரப்போர்கலம்.

கொள்கை, *v. noun.* The act of taking, getting, &c. See, கொள், *v.* 2. Quality, nature, habit, state, குணம். 3. Liking, fondness, regard, attachment, intimacy, சிநேகம். 4. Opinions, tenets, belief, கோட்பாடு. 5. Knowledge, instruction, அறிவு.

அவருக்குமிகுங்கொள்கை. [*prov.*] They two are very intimate.

கிழவிமேலேதேடேமிகுந்தகொள்கையாயிருக்கிறான். The old woman is very fond of him.

கொள்கொம்பு, *s.* A prop for supporting vines. (*R.*)

கொள்வனை—கொள்வனவு—கொள்வினை, *v. noun.* Buying, borrowing; taking, receiving, வியாபாரக்கொள்ளுகை. 2. Marrying a wife, பெண்கொள்ளுகை.

கொள்வனைகொடுப்பனை, [*v. noun.*] Borrowing and lending. 2. Giving and receiving in marriage. 3. [*vul. loc.*] Taking, receiving; buying, borrowing, கொள்ளுகை.

கொள்விலை—கொள்கிரயம், *s.* The first or prime cost, the sum paid for a thing exclusive of profit, &c., கொண்டவிலை. 2. [*prov.*] Purchase, purchased land or property, விலைக்குக்கொண்டது. 3. One of the three species of real property. See சீதனம் and பிதிரார்ச்சிதம்.

கொள்விலைக்காணி, *s.* [*prov.*] Land attained by purchase, as distinguished from lands by dowry and inheritance.

கொள்விலைக்காரன், s. The purchaser of land, &c.

கொள்வோன், s. One who buys, or one who accepts any thing. 2. (சங்.) a pupil, student, learner, கற்போன்.

கொள்ள, [*adverbially*.] While, when—as நான்வரக்கொள்ள, while I was coming. 2. Since, therefore, because, as இருக்கக்கொள்ள, since it is so. ஆகக்கொள்ள, in the phrase நாளைவருவானாகக்கொள்ள, he will come tomorrow, therefore, [*tarry*.] 3. (*Rott.*) as கொள்ள in the phrase கொள்ளாதநோய்கொள்ள, may you be seized with an insupportable disease—*a malediction*. 4. [*prov.*] More, further on, in or under—as கொஞ்சம்கொள்ளவார், pour out a little more; also in கொள்ளக்கொடு, insert a lever, or hand, further in, further under, &c., or let a pair of scissors or pincers take a good hold; and in கொள்ளப்பிடி, take hold further in measuring cloth.

கொளல்வினா, s. [*in gram.*] One of the six kinds of interrogation, implying a desire to obtain the thing mentioned—as அரிசியுண்டோ, have you got any rice? wishing to buy some.

கொள்ளல்—கொளல், v. noun. Taking, receiving, obtaining, buying, &c.

கொள்ளாற்பாடு, [*prov.*] Estimation, worth, honor, மேன்மை.

கொள்ளாதசெய்கை, s. A flagrantly wicked, unbearable act.

கொள்ளாதஇறை, s. One assiduous as a slave—spoken of an affectionate, faithful wife, or a dependent.

கொள்ளாதபுகழ், s. Unbounded praise.

கொள்ளாமை, v. noun. (*neg.*) Excessiveness, transcendency, pre-eminence in good or evil. 2. Disagreement, discordance, enmity, பகை.

வாய்கொள்ளாப்பேச்சு. Language not proper to be used.

கொள்ளார், s. Haters, enemies, பகைவர். (சது.)

இரட்டித்துக்கொள்ள, *inf.* See இரட்டிக்க.

அர்த்தங்கொள்ள, ஆசைகொள்ள, நிலைகொள்ள, துயர்கொள்ள, காட்கொள்ள, கிலேகொள்ள, கீர்கொள்ள, வைத்தியங்கொள்ள, மேற்கொள்ள, கோர்கொள்ள, are some of the compounds.

கொள்ளம், s. Mud, slime, குழைசேறு.

கொள்ளி—கொள்ளிக்கட்டை, s. A fire-brand, நெருப்புவிறகு.

கொள்ளிக்கெதிர்போனாலும், வெள்ளிக்கெதிர்போகலாகாது. You may oppose yourself to a fire-brand, but not to the planet Venus—said in reference to going East-ward when Venus is the morning star or West-ward when it is the evening star.

குடியிருந்தவீட்டிலேகொள்ளிவைக்கிறவன். An incendiary who sets fire to a house where he has received hospitality, i. e., one who returns evil for good.

கொள்ளிகுடம்—கொள்ளியுங்குடமும், s. The fire-brand and water-pot which are carried by the chief mourner three times round the funeral pile previous to its being ignited.

கொள்ளிக்கண்ணன், s. A fierce-eyed man. 2. One whose looks are blighting. 3. [*prov.*] A horse or bull with red eyes, deemed ominous.

கொள்ளிக்கரப்பன், s. A kind of blain in children resembling scars from burning. See கரப்பன்.

கொள்ளிக்காற்குதிரை, s. [*prov.*] A horse with one white leg.

கொள்ளிக்கொட்டான் — கொள்ளியெறும்பு—கொள்ளிவாயெறும்பு—கொள்ளிவாயெறும்பு, s. An ant that stings. See எறும்பு.

கொள்ளிசொருகுதல், v. noun. [*prov.*] To insert a brand in the roof of a house—as an incendiary. 2. To cause or bring about another's ruin.

கொள்ளித்தேள், s. [*prov.*] A scorpion whose sting is very severe, நட்டுவாய்த்தேள்.

கொள்ளிவட்டம், s. A circle described in the air with a fire-brand by boys in play (*p.*)

கொள்ளிவாய்ச்சர்ப்பம்—கொள்ளிவாய்விரியன், s. A serpent whose bite causes burning smart.

கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு—கொள்ளிவாய்ப்பேய், s. Ignis fatuus, or jack-with-a-lantern, (*lit.*) a fire-mouthed-devil.

கொள்ளிவாலி, s. [*prov.*] A cow or dog with the body black and tail white.

கொள்ளிவைத்தல், v. noun. Setting fire in general. 2. Lighting the funeral pile,—as done by the chief mourner. 3. Injuring or ruining a person, a family, &c.

கொள்ளிவைத்துக்குடமுடைத்தல், v. noun. Setting fire to the funeral pile and breaking a pot full of water, a funeral ceremony.

கொள்ளி, s. The oleander-leaved Cacalia, எருக்கை. (*M. Dic.*)

கொள்ளிடம், s. The river Coleroon,—as கொள்ளிடம், நதி.

கொள்ளியம், s. The உமரி plant. 2. The புன்கு tree. (*M. Dic.*)

கொள்ளு, s. Gram—as கொள்.

கொள்ளுக்காய்வேளை s. A plant. See காய்வேளை.

கொள்ளை, s. Robbery, plunder, pillage; devastation, depredation, sacking, பிறர்பொருளைக்கவர்கை. 2. Excess, abundance, copiousness, plenty, மிகுதி. (சது.) 3. An epidemic, a pestilence, a plague, பெருவாரிநோய்; [*ex* கொள்.]

கொள்ளைக்கடிக்கப்போனேன். [*prov.*] I have been working without pay, for that bad man—spoken as an imprecation.

கொள்ளைக்குமடைக்குக்தப்பு. Flee from devastating armies, and from epidemics.

கொள்ளைக்குப்போனாலும் கூட்டாகாது. One who intends to pillage, should not associate with others.

கொள்ளாகொள்ளை, s. [*prov.*] Great abundance, plenty.

கொள்ளைகொடுக்க, *inf.* To be plundered. 2. To allow plunder—as a general to his troops.

கொள்ளைகொள்ள, *inf.* To plunder, to ravage, to spoil. 2. To usurp, to monopolize. 3. (*p.*) To engross the mind, affections, desires, &c.

கொள்ளைக்காய்ச்சல், s. Epidemic fever.

கொள்ளைக்காரர், s. Plunderers, murderers.

கொள்ளைநோய், s. As கொள்ளை. 3.

கொள்ளைபோக — கொள்ளையாய்ப்போக, *inf.* To be plundered.

கொள்ளையடிக்க — கொள்ளையாட — கொள்ளையிட—கொள்ளையெடுக்க, *inf.* To rob, plunder, sack, pillage, devastate. 2. To commit burglary.

கொள்ளையாய்க்காய்க்க, *inf.* To yield abundantly—as trees, &c. (*c.*)

கொள்ளையாய்க்கிடக்க, *inf.* To be in a state of devastation—as a town. 2. To be abundant.

கொள்ளையுடைமை - கொள்ளைப்பொருள், s. Booty, spoil.

ஒருகொள்ளை, s. A great abundance, or great number. See ஒரு.

கொறடா, s. (*Hind.*) A horse-whip, குதிரைச்சவுக்கு.

கொறி, s. A sheep, செம்மறியாடு. 2. Aries of the Zodiac, மேடராசி.

கொறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To work or force off the husks from grains of rice with the fore-teeth—as persons, or with the beak—as birds; to bite or nibble grain, &c., பல்லுதலியவற்றற் கொறிக்க. 2. (*fig.*) To pick, eat but little; to piddle, கொஞ்சங்கொஞ்சமாயுண்ண. 3. [*prov.*] To make a ticking, clucking sound, சட்டுகிட்டெனலிக்க. 4. To chirp—as a lizard, &c., பல்லிமுதலிய கொறிக்க.

கொறிசெருபதமாயிற்று. The paddy is grown so ripe that the husk can be easily forced off.

அவன் என் தலையைக் கொறிக்கப்பார்க்கிறான். He attempts to nibble my head, i. e., to injure me.

ஏன்சும்மாகொறிக்கிறாய்? [*prov.*] Why do you chatter in vain?

கொறித்துப்பார்த்தல், v. noun. Trying rice that has been boiled for husking, by biting, to ascertain whether it is dry enough. 2. Looking staringly with impudence.

கொறிப்பு—கொறித்தல், v. noun. The act of nibbling or nipping.

கொறிதலை, s. A medicinal plant, நிலவேம்பு. (*M. Dic.*)

கொறு, s. A wicker basket for the mouth of a calf to prevent it from sucking.

கொறுக்கச்சி, s. The எருவை reed.

கொறுக்காய், s. The gorga tree; the fruit of which is used for acidifying curries, தமரம், Garcinia gambogia.—*Note.* It does not produce the true Gamboge.

கொறுக்காய்ப்புளி, s. The acid pulpy rind of Gorga fruit, cut in pieces and dried—an article of export.

கொறுக்கை, s. A species of reed or rush, கொறுக்கச்சி. 2. A fish, ஒர்மீன். 3. Snoring, குறட்டை.

கொற்கை, s. The name of an ancient town near Madura, ஓர் நகரம்.

கொற்கையாளி—கொற்கைவேந்தன், s. A race of Pandian kings in கொற்கை town, பாண்டியன். (*p.*)

கொற்றம், s. Victory, success, வெற்றி. 2. Power, strength; ability, வல்லமை. 3. Royalty, kingly government, அரசியல். 4. (சிக.) A limit—as கொற்றம்.

கொற்றக்குடை, s. The Canopy of royalty. (*p.*)

கொற்றவள்ளை, s. Devastation of a country by a hostile army.

கொற்றவன், s. A king, a monarch, அரசன். 2. A valiant, victorious man, வெற்றிசிறந்தோன். (p.)

கொற்றவை, s. Durga—as the goddess of war and victory, துர்க்கை.

கொற்றி, s. Durga, the goddess of war—as கொற்றவை. 2. The goddess, காளி.

கொற்றியாருக்குப்படைத்தல், v. noun. Making offerings to the goddess கொற்றியார்.

கொற்றியானைவழிவிடுதல், v. noun. Dismissing the goddess on the 5th day after child birth, the midwife carrying away the mat on which the woman lay with a little of each kind of food she has eaten, to some open place or jungle.

கொற்றியார், s. [prov.] The goddess of parturition.

கொற்றவன், s. The முடக்கொத்தான் plant. (M. Dic.) See கொற்றம்.

கொற்றன், s. A proper name used as an example, under கொற்ற in grammar, ஒரு சிறப்புப்பெயர். 2. See under கொற்ற.

கொற்றி, s. A young calf, பசுவிளங்கன்று. 2. Female of கொற்றன். See under கொற்றம்.

கொற்று, s. [a contraction of கொல்லற்று.] Masonry, கொற்றத்தொழில். 2. Masons, bricklayers, கொற்றர்.

கொற்றன், s. Mason, bricklayer.

கொன், adv. In vain, uselessly, to no profit—as in கொன்னேகழித்தீர், you have spent it in vain, பயனின்றி. 2. In due time, seasonably—as in கொன்வாவாடை, the north wind coming in its season, பருவகாலத்திலே. 3. Dreadfully, terribly—as is கொன்முனையிருக்கை, a village terribly pinched by poverty, அஞ்சப்படியாய். 4. Almost, entirely, all—as in கொன்னூர்துஞ்சினும், though the town is all asleep, முற்றும். (p.)—Note. The word is sometimes an adjective—as in கொன்னூர், the great town. 5. s. (சாவடி.) Hell, நரகம்.

கொன்றை, s. [improp. கொன்னை.] A genus of flower trees, சரக்கொன்றை. Cassia, L.

சரக்கொன்றை, சிறுகொன்றை, செம்முலைக்கொன்றை, திருக்கொன்றை, புலிநகக்கொன்றை, பெருங்கொன்றை, பொற்கொன்றை, மயிர்க்கொன்றை, முட்கொன்றை, are varieties of கொன்றை. See those words.

கொன்றைக்காய், s. The pods of the Cassia fistula—are sold as a drug, the pulp of them is taken as an electuary for costiveness, the flowers are also used medicinally. [Ainslie vol. 1. p. 66.]

கொன்றைசூடி, s. Siva—as crowned with கொன்றை flowers; similar compounds—as கொன்றைவேணியன், கொன்றைமாலையன், கொன்றைத்தாரான், &c., mean the same.

கொன்றைவேந்தன், s. [prop. கொன்றை வேய்ந்தன்.] A Tamil school book commencing with the words, கொன்றைவேய்ந்தன் by Aviar, ஔவையார்நூல்.

கொன்னு, கிறேன், கொன்னினேன், வேன், கொன்ன, v. n. [vul. probably a corruption of கொஞ்ச, v.] To speak indistinctly, to stammer, articulate imperfectly, கொன்னையாகப்பேச. Used commonly in the gerundial form—as கொன்னிக்கொன்னிப்பேசுகிறான், he stammers, speaks indistinctly, falters in his words.

கொன்னை, v. noun. [vul. prov.] Indistinct speaking, stammering, lisping, imperfect articulation, கொற்றிருக்காமை.

கொன்னைவாயன், s. [fem. கொன்னைவாய்ச்சி.] One who speaks indistinctly, a stammerer.

கொன்னெச்சன், s. [prov.] A kind of gad-fly in cattle, ஒருவண்டு.

கொன்னை, s. [loc.] A cup made of leaves—as தொன்னை.

கோ

கோ. A letter compounded of க் and ஓ. 2. A vocative particle, அழைப்புக்குறி. 3. An exclamation of success, victory, &c., வெற்றிக்குறி.

கோகோவென்றழ, inf. To weep loudly.

கோ, s. A king, அரசன். 2. A man in his prime, ஆண்மகன். 3. Greatness, superiority, மேன்மை. (சது.) 4. (M. Dic.) The jujubee tree, இலந்தை.

கோக்கள், s. Nobles, gentlemen, இறைவர். 2. Kings, அரசர்.

இளங்கோக்கள், s. The third class or caste of Hindus; the class next below the kings, வைசியர். (நிக.)

கோமகன், s. A prince, a king's son, இராசகுமாரன். 2. A king, அரசன்.

கோமகள், s. Princess, இராசகுமாரத்தி. 2. A mistress, a lady, தலைவி.

கோமாள், s. A lady, a mistress, தலைவி.

கோமான், s. A king, an Emperor, அரசன். 2. A superior, a lord, தலைவன். 3. A guru, a priest, குரு. 4. An elder; a person of dignity, respectability, estimation, &c., மூத்தோன்.

கோமாட்டி, s. A lady, a mistress.

கோவியல், s. Kingly quality, regality.

கோவில், s. A temple, church. See கோயில்.

கோவேறுகழுதை, s. A mule, வேசரி.

கோன், s. A king, a monarch, அரசன். 2. A master, a lord, இறைவன்.

• கோ, s. A cow, பசு. 2. A bull, எருது. 3. Air, ஆகாயம். 4. Swerga or paradise, heaven, சுவர்க்கம். 5. The earth, பூமி. 6. Water, நீர். 7. A point of the compass, region, quarter, திசை. 8. An arrow, அம்பு. 9. Thunderbolt, the weapon of Indra, வச்சிராயுதம். 10. An eye, கண். 11. Any of the five sentient organs, பொறி. W. p. 297. Gô. 12. Hill, mountain, மலை.

கோகத்தி—கோவதை, s. The murder of cows, or the guilt consequent on it, பசுக்கொலை; [ex hatya, killing.]

கோசலம், s. Cow's urine in ceremonial purifications, &c.

கோதனம்—கோதன்னம், s. A calf, பசுவின்கன்று; [ex தன்னம், a calf.]

கோதானம், s. The gift of a cow.

கோபதி, s. A bull, (lit.) lord of cows, இடபம். 2. Indra—as king of Swerga, இந்திரன். W. p. 299. Gôpati.

கோபாலர், s. [pl. of கோபாலன்.] Herdsmen, cow-herds, இடையர். 2. Kings, அரசர்; [ex பாலர், protectors.] W. p. 299 Gôpala.

கோபாலன், s. Krishna, கிருஷ்ணன்.

கோமட்டி, s. [prop. கோமுட்டி.] A caste of merchants.

கோமயம், s. Cow-dung, சாணி. 2. The properties or peculiarities of a cow; any thing cow-like whether in appearance, make, smell or otherwise, ஆவின்தன்மை; [ex மயம், likeness.] W. p. 300. Gômaya. 3. [vul. also கோமியம்.] Urine of the cow, ஆநீர்.

கோமாமிசம், s. Beef, மாட்டிறைச்சி.

கோமாரி, s. A disease of cows, மாட்டுக்குவருநோய்.

கோவர்த்தனர்—கோவலர்—கோவர்—கோவிந்தர், s. Herdsmen, cow-herds, இடையர்.

கோவைசியர், s. A class of வைசியர் who are cow-herds.

இரத்தக்கோமாரி, s. See under இரத்தம்.

கோகண்டம், s. The நெருஞ்சில் shrub.

• கோகநதம்—கோகநகம் s. The lotus; also the red lotus, செந்தாமரை. W. p. 250. Kôkanada.

கோகநதை—கோகநகை, s. Lukshmi, the lotus—seated—as இலக்குமி.

கோகந்தம், s. A kind of arsenic, கந்தகபாஷாணம். (R.)

• கோகம், s. A large carnivorous red bird, the Brahmany or ruddy goose, சக்கரவாகப்புள். 2. A red ferocious animal, செந்நாய். (W. 250. Kôka, a wolf.) 3. Dried flowers, உலர்ந்தபூ. (M. Dic.)

கோகரணம், s. An art, ஓர்வித்தை. (c.)

• கோகர்ணம்—கோகன்னம், s. A celebrated place of pilgrimage on the Malabar Coast, sacred to Siva, ஒருசிவஸ்தலம். W. p. 297. Gôkarna.

கோகலி, s. The கடம்பு tree. (M. Dic.)

கோகழி, s. A place sacred to Siva, ஒருசிவஸ்தலம்.

கோகனம், s. An herb, the கையாந்தகரை. 2. Another herb, the நிலக்கடம்பு. (சது.)

• கோகிலம், s. The Koil bird, or Indian cuckoo, which is often referred to in poetry, as its note is supposed to inspire tender emotions, குயில். 2. The wall lizard, பல்லி. W. p. 250. Kôka. 3. (நிக.) A monkey, குரங்கு; [ex Sa. Kuka, take, seize.] 4. The சிறுகுறிஞ்சா creeper. (M. Dic.)

கோகிலாட்சம், s. The நீர்முள்ளி plant. 2. The கொம்மட்டிமாதளை tree. (M. Dic.)

கோகு, s. An ass, கழுதை. (நிக.) Compare. (Sa. Kóka.)

கோகுத்தம், *s.* The மல்லிகை shrub. (*M. Dic.*)

கோகுலம், *s.* A monkey, குரங்கு. 2. A tube, any thing tubular, குழாயுடைப்பொருள். (*சது.*)

கோ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com.* கோக்க.] To string—as beads, flowers, ola leaves, &c., to file, கோவைசெய். 2. To insert and draw—as a string, thread, ratan, &c., in a hole, a mesh, a braid, &c., to thread a needle, &c., உட்புகுத்திவாங்க. 3. To compose, compile, arrange, to reduce to order, or system, ஒழுங்குபடுத்த. 4. To clasp or join—as the hands, &c., to lock—as the arms, பிணைக்க, பின்னக்க. 5. To fabricate, as stories, malicious reports, கதைகோக்க.

மாலைகோத்ததுபோலேகோத்துவிட்டான். He arranged it as nicely as a string of flowers.

கோத்திழைக்க, *inf.* [*prov.*] To mend a hole or rent in a mat, a basket, &c.

கோத்துக்கொடுக்க, *inf.* To thread a needle in hedging, roofing, matting, &c., and pass it through to another person. 2. (*fig.*) To present in an unfavorable light—as the wrong, injury, &c., done to one by his adversary and thereby to aggravate the enmity.

கோத்துச்செய்ய, *inf.* To reduce a theme to system and make a poem. (*p.*)

கோத்துப்பின்ன, *inf.* To braid, to lace shoes, stays, &c.

கோத்துவாங்க, *inf.* To turn back the shuttle in weaving so as to exclude the border that it may be of a different color.

கோத்துவிட, *inf.* [*prov.*] To bring into difficulties. 2. To sow discord, to excite enmity.

அத்திரங்கோத்துவிடுதல், *v. noun.* Setting arrows in the bow and discharging them. (*p.*)

நூலில்லாமற்கோத்தல், *v. noun.* Fabricating a story without any foundation; (*lit.*) to string without thread.

கோப்பு, *v. noun.* Stringing, inserting, threading, arranging, methodizing. 2. Gaudiness, showiness, gaiety, parade, இடம்பம். 3. (*Rott.*) Jest, sport, பகடி.

அவன்கல்லகோப்பாயிருக்கிறான். [*prov.*] He is a rich man.

கோப்புகொடுக்க, *inf.* To prepare all kinds of food. (*R.*)

கோங்கம், *s.* The கொல்லி tree. (*M. Dic.*)

கோங்கு—கோங்கிலவு, *s.* A kind of cotton tree—the silk cotton, கள்ளிமரம், Bombax gossypinum, *L.*

கோசமம், *s.* The பீர்க்கு plant.

கோசம், *s.* Nutmeg, சாதிக்காய். (*M. Dic.*)

•கோசம், *s.* Egg, முட்டை. 2. Penis; also the scrotum, ஆண்குறி. 3. Sheath, scabbard, case, receptacle, உறை. These sheaths are five, one within the other. 4. Treasures, stores—as gold or silver plate, jewelry, &c., பலபண்டம். 5. A store house, a treasury, பண்டசாலை. 6. A treatise, a book, especially a dictionary, or vocabulary, புத்தகம். W. p. 252. Kôsha 7. (*சது.*) Covered or ornamented parts of a fortress-wall, மதிலுறுப்பு. 8. Street, வீதி. (*p.*) 9. [*in Hindu philosophy.*] A covering or case for the organised soul, கவசம். Cases supposed to invest the soul are five; 1. அன்னமயகோசம்; the body sustained by food. W. p. 40. Annamayakôsha. 2. பிராணமயகோசம்; the vital, external organs. W. p. 586. Pranamayakôsha. 3. மனோமயகோசம்; the mental organs with the faculty of thought, (மனம்,) operating through the senses. 4. விஞ்ஞானமயகோசம்; the supposed organs of intellectual perception with the faculty of intellect (புத்தி). 5. ஆனந்தமயகோசம்; supreme felicity in which the soul is so entirely absorbed as to be unconscious of everything else. W. p. 113 Anandamayakôsha.

கோசரம், *s.* The மகிழ் tree. (*M. Dic.*)

•கோசரம், *s.* An object of sense—as sound, color, &c., விடயம் 2. Sensation, perception; comprehension, உணர்வு. 3. A country, district, நாடு. 4. [*in astrol.*] The presence of a planet in one's natal sign or one reckoned from it. W. p. 298. Gôchara. 5. (*சது.*) Restriction, restraint, confinement—as சங்கோசம், அடக்கம். (*from Sa. Kucha.* W. p. 225.)

கோசரபலம்—கோசரபலன், *s.* [*in astrol.*] The influence of a planet in one of the above signs.

•கோசலம், *s.* The city of Ayôdhyâ, or Oude, and the adjacent district to the south; forming one of the fifty-six countries of India, அயோத்தியாதேசம். W. p. 252. Kôsala. 2. One of the eighteen languages, பதினெண்பாடையிலொன்று. 3. See under கோ, *Sa.*

•கோசலை, *s.* The கோசலம் country. 2. The mother of Rama, இராமன்றாய். (இராம.)

•கோசனை — கோசணை, *s.* A great noise, roar, பேரொலி. (கா.) W. p. 311. Ghôshan'a. Compare கோடணை.

கோசன், *s.* A kind of native arsenic, சிப்பிப்பாஷாணம். (*R.*)

கோசா, *s.* (*Hind.*) Eunuch, அலிவன்.

கோசாங்கம், *s.* A reed, நாணல்.

கோசாமி, *s.* [*vul.*] A holy man, a devotee of the fourth or highest class, one who has subjected the passions, துறவி. 2. A naked devotee, திகம்பரசந்நியாசி.

கோசாயி, *s.* (*Hind.*) Go'sa'in—as கோசாமி.

•கோசாரம், *s.* [*in astrol.*] As கோசரம்.

கோசாரி, *s.* The பீர்க்கு plant. (*M. Dic.*)

•கோசான், *s.* [*vul. prov.*] Membrum virile—as கோசம்.

•கோசிகம், *s.* Cloth, சீலை; silk cloth—as கௌசிகம், பட்டுச்சீலை. (*Sa. Kosika.*) 2. The third Veda, the சாமம். (*சது.*) Compare கோசிகம், கௌசிகம்.

•கோசிகன், *s.* The anchoret, விசுவாமித்திரன், son of the sovereign காதி. See கௌசிகன்.

கோசு, *s.* A ko's, a measure of distance—two Indian miles—as குரோசம், இரண்டுமைல்வழி. 2. (*சது*) A street—as கோசம், வீதி. 3. The lower front rope of the sail of a dhoney, the clew line, தோணிப்பாயின்முற்புறத்திற்கயிறு. See தாமான். 4. [*prov.*] A voyage, a trip; a term, a time, தடவை. 5. Defeat, frustration, loss, overthrow, பரிகலம். 6. [*loc.*] Affairs, concern, cause, காரியம்.

கோசிலேவர—கோசிலேபிடித்துவர, *inf.* To hold the rudder so as to keep close to the wind; to luff.

அவன்இதிலேகோசுபோய்விட்டான். [*prov.*] His object was defeated in the case.

அவன்கோசுக்குப்போகாதே. Do not interfere in his affairs.

கோசுகால், *s.* [*prov.*] Attenuation in growth—as the stalks of pot-herbs, மெல்லிகால்.

•கோஷணை—கோஷம் — கோடம், *s.* As கோடணை. 1, 2.

•கோஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To sound, to hum—as bees, ஒலிக்க. 2. To roar, thunder; to mutter—as clouds, முழங்க. *Sa. Ghósha.*

•கோஷை, *s.* Sound, thunder, சத்தம். W. p. 311. Ghôsha. 2. [*Rott. prop. Goshtee.*] Discourse, dialogue, சம்பாஷணை.

கோடகசாலை, *s.* [*vul.* கோடாசாலை.] A kind of plant, தும்பு, Justicia procumbens, *L.*

கோடகம், *s.* A ewer, குண்டிகை. 2. The ornamental curves of a crown being one of its five parts. (See முடியுறுப்பு.) 3. A place where four ways meet, நாற்றெருக்கூடுமிடம். (See திருக்கோடகம்.) 4. Newness, recency—as கோடி, புதுமை. (*சது.*)

•கோடகம், *s.* A horse, குதிரை. W. p. 311. Ghôt'aka.

கோடங்கி, *s.* [*loc.*] A diviner, soothsayer, வருங்காரியஞ்சொல்வோன். Sometimes கோடாங்கி.

கோடங்கிபார்க்க, *inf.* To consult, &c., a diviner.

கோடங்கிழங்கு—கோடைக்கிழங்கு, *s.* The சிற்றரத்தை plant. (*M. Dic.*)

•கோடணை, *s.* Sound, hum, ஒலி. 2. Noise, roar, thunder, பேரொலி. W. p. 311. Ghôshan'a. 3. Instruments of music in general or drums, வாத்தியப்பொது. 4. Cruelty, கொடுமை. (*சது.*)

கோடதரம், *s.* The dried root of ginger, சுக்கு. (*M. Dic.*)

கோடம், *s.* Border, limit, எல்லை. (*சது.*) 2. As செஞ்சந்தனம். (*M. Dic.*)

கோடரம், *s.* The branch of a tree, மரக்கொம்பு. 2. (*Sa. Kut'hâra.*) A tree in general, மரப்பொது. 3. A grove, a garden, சோலை. 4. A monkey, குரங்கு. 5. The சட்டி tree.

•கோடரம், *s.* The hole or hollow of a tree, மரப்பொந்து. W. p. 250. Kôt'ara. 2. The knob on the top of a car, தேர்மொட்டு. 3. (*Sa. Ghôt'a.* W. p. 311.) A horse—as கோடகம், குதிரை. 4. Fragrant hair-ointment, pomatum, மயிர்ச்சாந்து.

கோடரி, *s.* [*a change of* குடாரி.] An axe, கோடாலி.

கோடல், *v. noun.* Taking, receiving, buying, &c., [a form of கொள்ளுதல்.] 2. Bending, curving, &c.; breaking, snapping, [a form of கோடுதல்.] 3. *s.* The white species of the Gloriosa flower, வெண்காந்தள்.

•கோடவதி, *s.* A vina or Indian lute, வீணை; [*ex* கோடம், கோஷம், sound.] (*சது.*) W. p. 311. Ghôshavatee.

கோடா, *s.* [*prov.*] The dregs of an inferior kind of arrack, சாராயவண்டல்.

கோடாவடிக்க, *inf.* To dissolve the dregs in water.

கோடாங்கி, *s.* [*loc.*] A masquerade, வேஷக்கூத்து. 2. Women's cloth, மாதராடை. 3. A soothsayer—as கோடங்கி.

கோடாசுழி — கோடாசூரி, s. A medicinal plant, கோடகசாலை. 2. A pill or dose of medicine from the plant, கோடகசாலை மாத்திரை.

கோடாசொரி, s. A kind of arsenic, ஒர்பாஷாணம்.

கோடாய், s. One of the five nurses, she that carries the child, செவிலித்தாய்; [ex கோள், carrying, et தாய்.] See தாய்.

கோடாலி, s. [a change of குடாரி.] An axe. (c.)

கோடாலிக்காம்பு, s. The axe-handle.

கோடி, s. Newness, recency, புதுமை. 2. [loc.] New cloth, unbleached cloth, புதுச்சீலை. 3. (சிக.) Cloth in general, சீலை. 4. (c.) A collection of twenty, a score—as of precious stones, &c., இருபது. 5. One of the five parts of a crown—as கோடகம், முடி புறப்பு.

கோடிமுடிய, inf. [prov.] To tie a piece of money in the corner of another's new cloth, to oblige him to give an invitation to a feast.

கோடிப்பருவம்-கோடிவயது, s. Youth. (R.)

கோடியுடுக்க, inf. To put on a new cloth.

கோடியுடம்பு, s. [prov.] A tender body.

கோடியெடுக்க, inf. To buy a new set of cloths, as yearly practiced at தீபாவளி.

கோடிவெள்ளை, s. The whiteness of a cloth after the first washing.

*கோடி, s. A crore, or ten millions, நூறுலட்சம். 2. End, tip, point, projection, முனை. 3. Cape, headland, promontary, தலைமுனை. 4. Nook, corner; the exterior of an angle, மூலை. 5. [in Mathemat.] The complement of an arc or angle to 90°, correlative of புஜை. W. p. 250. Kôṭ'i, 6. [loc.] Back side or backyard of a house—as புறக்கோடி.

கோடிகண்டால்விடுவாரோ. If he get a hint will he not find it out?

கோடாகோடி, s. [com. கோடானகோடி.] A number—a hundred billions, பதுமம். 2. An immense, indefinite number, அளவின்மை.

கோடிகாண்பிக்க, inf. [loc.] To touch slightly on a thing, to hint.

கோடிக்கரை, s. Point Calimere.

கோடிக்கல், s. A corner stone in a building.

கோடிச்சா, s. [in Mathemat.] The cosine.

கோடிசுமான்—கோடீஸ்வரன், s. A man of crores, one worth 10 millions of pagodas or rupees.

கோடிதீர்த்தம், s. A sacred bathing place near Ramisseram. 2. A bathing place near Point Calimere.

கோடிதூங்க, inf. [prov.] To be idle about another's house, to loiter about.

கோடிதூங்கி, appel. n. A loiterer about other's houses.

கோடிப்பாம்பு, s. [loc.] A full grown cobra snake.

கோடியன், s. [prov.] The first and last in a set of palenkeen bearers. 2. The out side ox in a row going round a treading floor,—the inside one being called உள்ளான்.

கோடிகம், s. A jewel casket, அணிகலச்செப்பு. 2. Ewer, or pot with a spout, கெண்டிகை. 3. Cloth,—as கோடிகச்சீலை. 4. A salver for presenting flowers, பூத்தட்டு.

கோடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [loc.] To make a vow, பிரார்த்திக்க. (R.)

கோடியர், s. (fem. Sa. Gôsht'ee, dramatic composition.) Comedians, dancers, கூத்தர். (சிக.) Compare கூகோடியர்.

கோடிரவம், s. The சதுரக்கள்ளி tree. (M. Dic.)

கோடிலம், s. The கோஷ்டம் tree. See குரா.

*கோடீரம், s. Long entangled hair—as worn by ascetics in imitation of Siva's matted hair, சடை. (சிக.) 2. A crest, a diadem, முடி. (சது.) W. p. 251. Kôṭ'ee'ra.

*கோடு, (Gen, ட்டின்,) s. Crookedness, flexture, obliquity, a crooked thing, வளைவு. W. p. 250. Kôṭa. 2. A diagram or figure, as a square, a circle, an ellipse, &c., வடிவம். 3. Dividing or describing lines, கீற்று. 4. A chank, சங்கு. 5. The horn or tusk of a beast, விலங்கின்கொம்பு. 6. The horn or chank for blowing, ஊதுங்கொம்பு. 7. The symbol of the எ, ெ, or ே, எழுத்தின்கொம்பு. 8. A branch, மரக்கொம்பு. 9. The summit of a hill, மலையுச்சி. 10. Shore, bank of a river, margin of a tank or well, &c., கிக்கரை. 11. Ridge, dam, bank in rice-fields, வரம்பு. 12. (Sa. Kota.) A strong hold, a fort, a fortified place, அரணிருக்கை. 13. Guile, deceit, வஞ்சனை. 14. Crowd, numbers, multitude, திரள். (பிங்.) 15. Side, பக்கம். (பிங்.) 16. A cusp, the horn of the crescent moon, &c., பிறைக்கோடு. 17. [loc. for.] Court of justice, நீதிஸ்தலம்.

கோடுகீற—கோடுகிழிக்க, inf. To draw lines; to make diagrams, figures, &c.

நீர்கிழித்தகோட்டுக்குள்ளடங்கியிருக்கிறேன். I am within the line you drew, i. e., I obey your order.

கோடுகீறிமறிக்க, inf. To draw a circle on the ground round a debtor, adjuring him not to pass it till the debt is paid. 2. To draw a circle round one in order to extort a promise from him. 3. To draw a magic line in order to stop a wild beast, தடைகட்ட.

கோடுபோட, inf. To rule a paper to write (c.)

கோட்டிலக்கம், s. [in arith.] Magic squares. [limited usage.]

கோட்டில்வாழ்விலங்கு, s. Animals that live on trees as squirrels, monkeys, &c.

கோட்டுநீறு, s. Shell-lime, conch-lime. (p.)

கோட்டுப்பூ, s. One of the four kinds of flowers; those on branches. See பூ.

கோட்டுமலை, s. Elephant. (p.)

கோட்டுமா, s. [lit. the tusked animal.] Elephant, யானை. 2. Hog, boar, பன்றி.

ஒருகோட்டன், s. Ganêsa—as the single tusked, விநாயகன். (p.)

வடகோடு, s. The northern cusp of the moon. (p.)

தென்கோடு, s. The southern cusp of the moon. (p)

கோடு, கிறேன், கோடினேன், வேன், கோட, v. n. (Sans. Kôṭ'a, crooked). To be crooked, oblique; to bend, வளைய. 2. To swerve, to deviate, to diverge, கோண. 3. To be partial, biased, நடுவுநிலைகோண. 4. To be envious, displeased, to take umbrage, to have antipathy, வெறுப்புற. 5. v. a. To break, to snap off, முறிக்க. (p.)

கோடாதகோல், s. A right sceptre, just government.

கோடாதமனம், s. A liberal mind, a benevolent mind. 2. A mind free from envy, guile, bias, &c.

கோடாதமொழி, s. Unfailing promises. (p.)

கோடாமை, s. Straight forwardness, unbiasedness, &c.

கோட்டம், v. noun. Crookedness, bent, flexture, வளைவு. 2 Grudging, malice, envy, அழுக்காறு. 3. Partiality, swerving from rectitude, injustice, obliquity, கோணல். 4. [prov.] Lines, figures, diagrams made of rice-flour, &c., on the floor in religious ceremonies, மாக்கோலம்; (ex கோடு.)

முகங்கோடுதல், s. v. noun. Making a wry face through discontent, dissatisfaction, umbrage, sorrow, &c.

சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையாவுட்கோட்டமின்மைபெறின். Freedom from obliquity of speech is rectitude, if there be a (corresponding) freedom from bias of mind. (குற.)

முகக்கோட்டம், v. noun. A sad, dejected countenance. 2. A look of reluctance or unwillingness.

கோடை, s. The hot season, வேனிற்காலம். 2. The wind of the hot season, the land-wind, the west wind, மேல்காற்று. 3. (சிக.) Wind in general, காற்று. 4. Sunshine, வெயில். 5. The செங்காந்தள் plant. 6. The வெண்காந்தள் plant. See காந்தள். 7. A kind of plant, the mealy root of which is used by the weaver for sizing warp. See கோடக்கிழங்கு.

கோடைகாலம், s. The hot season.

கோடைக்காற்று, s. West wind. As கோடை 2.

கோடைக்கிழங்கு — கோடங்கிழங்கு, s. The mealy root of the கோடை plant.

கோடைக்குவாடான், s. A Medicinal shrub, ஆவிரை.

கோடைச்செய்கை, s. Preparation of land in the dry season for the next rain.

கோடைப்புரோசனம் — கோடைப்போகம், s. [loc.] Crop grown in the hot season. 2. The produce of cultivation in the hot season.

கோடைமழை, s. Rain in the hot season, deemed pernicious. (c.)

*கோடை, s. A horse. W. p. 311. Ghôṭ'a.

கோட்டகம், s. A tank or pond—as கோட்டம், குளம். (சது.) 2. A temple—as கோஷ்டம், கோவில்.

கோட்டம், s. Place, இடம். 2. A burning place, சுடுகாடு. 3. A country, a cultivated district, நாடு. 4. Agricultural towns or villages, மருதநிலத்தூர். 5. Rice fields, வயல். 6. A tank, குளம். 7. A kind of shrub. See குரா. See under கோடு, v.

•கோட்டம்—கோஷ்டம், s. A cow-pen; a cowstall, ஆன்கொட்டில். 2. A herd of cows, பசுக்கூட்டம். 3 An assembly, a crowd, கூட்டம். W. p. 302. Gosht'ha. 4. Swerga, the world of the Devas—as கோ, தேவலோகம். 5. A temple, கோயில். 6. A medicinal plant, Arabian costus; of which there are two kinds; viz: 1. வெண்கோஷ்டம். 2. செங்கோஷ்டம். 7. A perfume, or odoriferous substance, வாசனைப்பண்டம். 8. (Sa. Ghosha, sound.) Boisterousness of the sea, rushing of the wind, &c., ஆரவாரம். (c.) 9. A kind of Indian lute or Vina, வீணை.

கோட்டரவு, v. noun. [prov.] Sadness, pensiveness, lowness of spirits, dejection of mind, மனவிசாரம்; [ex கோடு, v.]

கோட்டாலை, s. Distress, suffering, torment, vexation, harassing, teasing, துன்பம். (கிக.) (c.) 2. (Sa. Kotta'ra.) Wanton sports, amorous gestures, lewd jokes, mockery, சரசம்.

அவனைப்பிடித்தகோட்டாலைப்பிடிப்பிருக்கிறது...... Such is his foolish behavior.

கோட்டாலைகொள்ள — கோட்டாலைபண்ண, inf. To vex, trouble, harass, tease, try one. 2. To play the fool.

கோட்டாலைக்காரன், s. A troubler. 2. A scoffer, a buffoon.

கோட்டான், s. The large hooting-owl, கூகை. 2. The small screech owl. 3. [prov.] A bird of the bittern kind, of which there are several varieties.

கோட்டான்போலேவிழிக்கிறான். He looks as an owl, i. e. stupid.

கோட்டி, s. Beauty, அழகு. (சது.) Compare கோட்டி. 2. (c.) Trouble, vexation, annoyance, துன்பம் 3. (Rott.) The larger stick in the game of trap-stick. Compare கிட்டி.

கோட்டிகொள்ள, inf. To annoy, vex. 2. To jeer, banter, mock.

என்னைக்கொச்சைத்தகோட்டிபண்ணிக்கொண்டான். He has treated me very ignominiously.

•கோட்டி—கோஷ்டி, s. Assembly, meeting, company of learned or respectable persons, சபை. 2. Multitude, collection, கூட்டம். W. p. 302. Gosht'ee. 3. The gate of a tower, கோபுரவாயில். 4. Pleasantry, jest, joke, பகிடி. 5. [loc.] Ignominy, reproach, நிந்தை.

தரித்திரருக்குவிடும்கோஷ்டி. Joking is hurtful to the poor.

பிராமணகோஷ்டி, s. An assembly of brahmans.

கோட்டியாழ், s. One of the four species of guitar. (சது.) See செங்கோட்டியாழ், under யாழ்.

கோட்டு, கிறேன், கோட்டினேன், வேன், கோட்ட, v. a. To bend, inflect, crook; to make crooked, வளைக்க. (Sa. Kot'a.) 2. To write, delineate, to draw pictures, &c., சித்திரமுதலியவரைய. (p.)

கோட்டுவான், s. [vul.] As கோட்டான். 2. (R.) A water-bird.

கோட்டை, s. [loc.] A measure of grain from twenty-one to twenty-four marcals, முதலியவைக்கோட்டை. 2. A quantity of grain, pepper, &c., stored in a straw covering for export, &c., நென்முதலியவற்றின் கோட்டை.

கோட்டைகட்டிவைக்க, inf. To inclose grain, &c., in straw.

கோட்டைப்போர், s. A heap of straw.

•கோட்டை, s. A fort, a castle, a strong hold, அரண். 2. A fortified town, அரணிருக்கை. W. p. 251. Kotta. 3. A halo, பரிவேடம். (c.) 4. [loc.] The wards of a lock, பூட்டினுறுப்பு.

கோட்டைகட்ட, inf. To construct a fort.

கோட்டைகட்டிப்போட்டபோ. Has he saved much; (lit.) made a fort [through niggardliness.]

கோட்டைபிடிக்க, inf. To take a fort.

•கோட்பதம், s. A cow or ox's hoof, மாட்டுக்குளம்பு. 2. The impression of a hoof, குளம்பின்சுவடு; [ex கோ, et பதம், foot.] W. p. 302. Goshpada.

கோட்பறை, s. The drum of maritime districts beaten when fishing, செம்படவர்பறை; [ex கோள், taking.]

கோட்பாடு, v. noun. [Substantively.] Tenets of a religious sect, faith, belief, doctrines, sentiments, opinions, &c., professed, or maintained, கொள்கை. 2. Distinguishing tenets or doctrines; the opinions of the founder of a system and his followers as differing from those of another, மதவொழுங்கு. 3. Reception, possession, comprehension, capacity, கொள்ளைத்திறம்.

கோட்பு, v. noun. Taking, receiving, &c., கொள்ளுதல். (p.)

கோணங்கி, s. A merry-an-drew, the harlequin of a play, who alone wears a mask, உடற்கோணியவேஷன். 2. An eccentric person, a droll fellow, கோமாளி.

கோணங்கிக்கூத்து, s. The dancing of a harlequin. 2. Irregular, indecent, improper actions, conduct, dress, &c.

கோணங்கிகாட்ட—கோணங்கியாட, inf. To play as the கோணங்கி.

கோணங்கிக்குல்லா, s. A buffoon's cap.

கோணங்கித்தாசன், s. [commonly கோணங்கித்தாசி.] A harlequin—as கோணங்கி.

கோணங்கிப்பல்லு, s. [loc.] Unusually large teeth offensive to the sight.

கோணங்கியம்மை, s. A disease in which the limbs are contracted. (Rott.)

கோணங்கிவேஷம், s. The dress or mask of a harlequin.

கோணமலை—கோணாமலை, s. A seaport in Ceylon, Trincomalie—as திருக்கோணமலை.

•கோணம், s. An angle, a corner, மூலை. 2. An intermediate point of the compass, or any of its sixteen divisions, திசைக்கோணத்தொகுதி. W. p. 251. Kon'a. 3. A remote, obscure place, ஒட்டுக்கை. 4. A curve, curvature, வளைவு. 5. A curved sword, வளைந்தவாள். 6. An elephant hook, யானைத்தோட்டி. 7. A narrow lane, connecting two streets, a narrow turn, or nook of a lane, முடுக்குத்தெரு. 8. W. p. 311. Ghon'a. Nose, snout, nostril, மூக்கு. 9. A horse, as கோடம், குதிரை.

அந்தக்கோணமிடிந்தது. [prov.] That quarter is fallen, i. e. the great man is dead and the place has lost its lustre.

முக்கோணம், s. A triangle, a triangular figure.

முக்கோணசக்கரம், s. A triangular figure. 2. [vul.] Pudendum muliebre.

முக்கோணசாத்திரம், s. Trigonometry.

நாற்கோணம், s. A quadrangular-figure, a tetragon.

ஐங்கோணம், s. A pentagon, a quinquangular-figure. See ஐ.

நவகோணம், s. A nonagon.

•கோணன், s. A crooked or hump-backed man, கூனன்; [ex கோணம்]

கோணுமுகம், s. [prop. தோணுமுகம்.] According to some, a maritime district surrounded by salt marshes; according to Wilson and others, "the capital of a district, being the chief of four hundred villages," குழ்சூழிருக்கை, பேரிருக்கை. (கிக.)

கோணாய், s. A wolf, தோண்டான். 2. A male jackal, ஆணரி. (சது.) See கோநாய்.

•கோணி, s. A boar, hog, (lit.) the smart animal, பன்றி. W. p. 311. Gho'nee. 2. (c. also கோணியல்.) Sackcloth, gunny cloth, ragged clothes, சாக்குக்கந்தை. 3. A sack, a bag, சாக்கு. W. p. 298. Gon'ee. 4. A number, a trillion, பதினாயிரங்கோடாகோடி.

கோணிப்பட்டை — கோணியற்பட்டு, s. The coarse cloth of which sacks are made.

கோணிப்பை—கோணிகை, s. Sacks made of coarse gunny cloth, gunny bags.

கோணு, கிறது, கோணினது, ம், கோண, v. n. (Sa. Kon'a, crooked.) To be crooked, bent, curved, angular, serpentine, வளைய. 2. To be or become awry, oblique, aslant, askant, கோணலாயிருக்க. (c) 3. To deviate, diverge, or turn out of the proper course, நெறிபிறழ. 4. To be warped or discouraged in mind; to be changed—as circumstances, மாறுபட.

முதற்கோணினல் முற்றுங்கோணும். If the beginning goes wrong, all will be wrong. This is superstitiously believed.

கோணிக்கோணிகொடுப்பதிலும் கோணாமற்காணி கொடுப்பதுஉத்தமம். It is better to give a little (காணி) with a good will than much (கோணி) with reluctance.

கோணக்கோணஇழுக்க, inf. To distort the limbs, features, &c., as cramps, convulsion, &c.

கோணிக்கொடுக்க, inf. To give unwillingly. (c.)

முகத்தைக்கோணவைக்க, inf. To avert the countenance. 2. To make a wry face.

முகங்கோண, inf. To look sour, harsh.

கோணல், v. noun. Crookedness, wryness, obliquity, deviation, deflection, வளைவு. 2. A hump; a hump-backed person, கூன். 3. Obliquity of mind, deceit, guile, மாறுபாடு. (சது)

கோணல்குணங்கல், v. noun. Uneasiness of mind. (c.)

கோணல்வாசல்—கோணவாசல், s. A winding gate. (c.)

கோணல்வாயன், s. (fem. கோணல்வாய்ச்சி) A wry mouthed man.

கோணை, s. Imperishable, unfading, eternal youth, அழிவின்மை. 2. Severity, cruelty, ferocity—as கோட்டை, கொடுமை. 3. [loc.] Crookedness, defectiveness, வளைவு.

கோணைக்களிறு, s. A young, vigorous elephant. (p.)

கோணைக்கத்தி, s. Crooked knife.

கோணைக்கம்பு, s. Crooked stick. (c.)

கோணைப்பேச்சு, s. [loc.] A foreign language or speech.

கோணைமாதம், s. [in astrol.] The unpropitious month, December, மார்கழிமாதம்.

கோணைமெயில், s. A strong, indestructible rampart. (p.)

கோண், s. Crookedness, defectiveness, வளைவு. 2. Unjust government; injustice, கொடுங்கோன்மை. 3. Obliquity of disposition, subtlety, மாறுபாடு. 4. (Sa. Ghon'a.) The spout or projecting mouth of a vessel, பாத்திரத்தின்மூக்கு. (p.)

கோணெடுக்க-கோணெநிமிர்க்க, inf. To rectify a crooked thing, to correct an irregularity.

கோண்விழ—கோணல்விழ, inf. To become crooked.

கோண்டம், s. The குறிஞ்சா shrub.

•கோண்டை, s. (as கொண்டை.) The jujube tree, இலந்தை. 2. The fruit of a jujube, இலந்தைக்கனி. (சது.) W. p. 311. GHON'T'A.

•கோதண்டம், s. A bow, the weapon; emphatically, the bow of Rama, வில். W. p. 251. KODAN'D'A. 2. A rope or swing used in schools in the infliction of punishment, பள்ளிச்சிறுவர்க்கிடுந்தண்டனை. (c.)

கோதண்டபாணி, s. Rama, as armed with the கோதண்டம் bow, இராமன்.

கோதண்டம்போட, inf. To hang up a child by the rope and not allow him to loosen it. (c.)

விசயகோதண்டம், s. A victorious bow. (p.)

கோதந்தி, s. [loc.] The cheek, கன்னம். 2. The jaws, தாடை. (R.)

•கோதமநதி, s. The river Godavery—as கோதாவரி. (Sa. Gotama.)

கோதமம்—கோதமதீவு, s. An island, தீவு. (சது.) (R.) Pegu.

•கோதமன், s. A name of Gaudama the sage. See கௌதமன். W. p. 298. GOTAMA.

கோதம், s. A kind of native arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

கோதல், v. noun. That which is decayed or not firm and solid—as decayed wood, chips, fruit, shells, &c.; [ex கோது, v.]

•கோதனம், s. A calf, See under கோ. (Sa.)

•கோதா, s. A guana, உடும்பு. W. p. 299. GODHA.

கோதாரி, s. [prov.] Spasmodic cholera, வாந்திபேதி. 2. Any epidemic, a pestilential disease—as small-pox, scarlet fever, &c., கொள்ளைநோய்.

கோதாரிக்கழிச்சல், s. Epidemic diarrhœa; cholera.

கோதாரிக்காய்ச்சல், s. An epidemic fever.

•கோதாவரி—கோதாவிரி, s. The Godavery river, விருத்த கங்கை. W. p. 299. GODAVARI'.

கோதி, s. Wheat, கோதுமை. (திவ.)

கோது, s. Covering or capsula, (from Sa. Godh, surround, encompass) hence, Refuse, waste, empty kernels of grain, &c., lees, residuum, leavings, fibre, &c., சக்கை. (c.) 2. Fault, blemish, defect, error, குற்றம். 3. Deviation, deflection, தவறு. (p.)

கோதாய்ப்போக, inf. To become hollow, empty, or mere chaff, &c.

புளியங்கோது, s. The refuse of tamarind fruit.

வெறுங்கோது, s. Complete refuse; chaff, &c. 2. (fig.) One shallow-witted, &c.

கோதாட்டு—கோதாட்டம், v. noun. Vexing, ill-treating one. 2. Deceit, guile, fraud. (p.)

கோதுபட, inf. To be in fault. (p.)

கோது, கிறேன், கோதினேன், வேன், கோத, v. a. To adjust feathers with the beak—as birds; to tear tender leaves in strips, பறவை மூக்கினாற்கோத. 2. To disentangle the hair with the fingers; to brush, comb, மயிர் கோத. (c.) 3. [loc.] To piddle, to pick food in eating, taking small quantities—as birds; also as sickly or dainty children, bashful persons, &c., சிறிது சிறிதாகவுண்ண. 4. [prov.] To hollow, excavate, scoop out, குடைய. 5. (R.) To kiss, to suck the lips, இதழ்கோத.

கோதிக்கொண்டிருக்க, inf. To pick food daintily, &c.

கோதிக்கட்ட—கோதிமுடிக்க, inf. To disentangle and tie the hair.

கோதிவிட—கோதிவாங்க, inf. To allow another to adjust the hair.

சிறகுகோத, inf. To pick at feathers—as birds.

மயிர்கோத, inf. To adjust the hair knot.

•கோதுமை, s. [vul. கோதம்பை.] Wheat, நற்றானியம். W. p. 299. GODHUMA.

கோதும்மைமணி, s. A grain of wheat.

கோதும்மையரிசி, s. Wheat when husked.

கோதை, s. A flower garland, பூமாலை. 2. Women's hair, பெண்மயிர். 3. (Meta.) A woman, பெண். 4. Any of the kings of the Seran dynasty, சேரன். 5. Order, regularity; row, series, ஒழுங்கு. 6. (திவ.) Wind, காற்று. 7. Rice in stalk sufficient for a man's load, கொத்தளை. (p.)

கோதைபோதுகோதைதாழ. The dishevelled hair with a flower garland. (கூட.)

•கோதை, s. A leathern glove worn by archers on the left fore-arm to defend it from the rebounding of the bowstring, முன்கைத்தோற்கட்டு. W. p. 299. GODHA. 2. The Godavery river, கோதாவரிநதி. W. p. 298. GODA.

•கோத்தனி, s. The vine, முந்திரிகைக் கொடி. (சது.) 2. W. p. 302. GOSTANEE. The grape, திராட்சப்பழம்; [ex கோ, cow, et ஸ்தனம், teat.]

•கோத்தனிகை, s. The vine, முந்தி ரிகை; [ex கோத்தனி.] (திவ.)

கோத்திரம், s. A shrub, ஓர் செடி. Aeschynomene, L. 2. A kind of grain—as கோத்திரம், வரகு. (M. Dic.)

•கோத்திரம், s. Tribe, race, caste, lineage, ancestry, parentage, குலம். (c.) 2. A class, genus, species, வர்க்கம். 3. The earth, பூமி. 4. A mountain, a hill, மலை. W. p. 298. GOTRA.

கோத்திரமறிந்து பெண்கொடு பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு. Know one's parentage, and then give a girl in marriage; know one's desert and then give him alms.

கோத்திரங்கூற—கோத்திரஞ்செப்ப, inf. To proclaim another's parentage—usually in disparagement.

கோத்திரஞ்சூத்திரஞ்சொல்ல, inf. [prov.] To assert one's ancestry and the Vedic verse of his family—as a brahman among strangers.

கோத்திரமின்மை, s. (neg.) Being without parentage, lineage, &c.; one of the eight attributes of the deity. See எண் குணம், under குணம்.

•கோத்திரவம், s. The வரகு species of millet, Paspalum, L. (திவ.) W. p. 251. KODRAVA.

கோத்திரி, s. The vine—as கோத்தனி. (Rott.)

கோத்திரிகை, s. The vine—as கோத் தனிகை, முந்திரிகைக்கொடி. (R.)

•கோத்திரை, s. [as கோத்திரம்.] The earth, பூமி. 2. A mountain, மலை. W. p. 298. GOTRA.

கோத்தை, s. A blind man, குருடன். (தொல்கா.) 2. [loc.] The gum of the eyes, பீளை.

கண்ணூற்கோத்தை. One blind as to his eyes.

கோநாய், s. A kind of wolf, செந்நாய். 2. A he-fox, the male jackal, ஆணரி.

கோந்தளங்காய், s. As சமுத்திராப்ப ழம். (R.)

கோந்தி, s. (Tel.) An ape, குரங்கு.

கோந்துரு, s. [prov.] An ancestor in the fifth line, great grandfather's grandfather, அப்பாட்டனுக்குப்பாட்டன். 2. (Tel.) Ridicule, ஆகியம்.

கோந்துருபண்ண—கோந்துருவிட, inf. To ridicule.

கோபகுண்டம், s. A poisonous bitter tree, the எட்டி.

கோபங்கம், s. The சாகண்டபாஷா ணம் arsenic. (M. Dic.)

•கோபம், s. [com. கோவம்.] Anger, wrath, rage, fury, சினம். 2. Displeasure, pique, umbrage, dudgeon, வெறுப்பு. 3. Irritation, exasperation, irascibility, waspishness, கோபக்குணம். (c.) 4. Morbid irritation, or exacerbation of any of the three humors of the body, உடம்பெரிச்சல். W. p. 251. KOPA. 5. The cochineal and other insects of the coccus class, இந்திரகோபம். 6. A kind of prepared arsenic, ஒத்தபாஷாணம்.

கோபமுங்குறையும். Displeasure and offence.

கோபம்பாவம். Anger is sin.

கோபக்காரன், s. An irritable, passionate man.

கோபங்காட்ட, inf. To be angry, to manifest resentment, to appear displeased. 2. To give place to anger before superiors. 3. To be insolent.

கோபங்கொள்ள, inf. To be displeased, to take umbrage at. 2. (fig. prov.) To be inflamed, irritated—as a sore, a wound, &c., to become aggravated—as a disease; to rage—as the sea.

கோபஞ்சாதிக்க, *inf.* To harbor resentment.

கோபதாபம், *s.* Great anger, choler, rage. (*c.*)

கோபமுகம், *s.* An angry countenance, angry looks.

கோபமூள, *inf.* To be excited, inflamed with anger. 2. To be enraged.

கோபமெழுப்ப—கோபமூட்ட, *inf.* To provoke, to enrage, to incense, to exasperate.

கோபம்பாராட்ட, *inf.* To yield to, or indulge in anger.

கோபாக்கினி, *s.* Hot displeasure, fury, indignation; [*ex* அக்கினி, fire.]

கோபி, *s.* A passionate, irritable person, one easily enraged; a surly, waspish person, கோபமுடையவன். See கோபிஷ்டன்.

கோபிஷ்டன், *s.* A passionate man.

தீராக்கோபம், *s.* Implacable hatred.

முன்கோபம், *s.* Sudden anger from a slight cause, pettishness. 2. Cherished malice.

முன்கோபம்பின்இரக்கம். Soon angry and soon relenting.

•கோபனம், *s.* Secrecy, concealment, இரகசியம். 2. Alarm, sudden terror, திகில். W. p. 299. GOPANA.

•கோபிசந்தனம்—கோபி, *s.* A kind of white clay from Dwaraka with which Vaishnuvas daub their faces, make marks on their forehead, &c., திருமண். W. p. 300. GOPEECHANDANA.

•கோபிகை—கோபிகாஸ்திரி, *s.* A female of the herdsman-caste, இடைப்பெண்; [*ex* கோ, cow, *et* பு, keep.] W. p. 300. GOPIKA.

கோபி-கோவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be angry, indignant, malicious; to take amiss, to take umbrage, to be offended, to frown, reprove, check, resent, வெகுள. 2. To be morbidly irritated, to be virulent—as an ulcer, &c., சினக்க; (*from Sa. Kopa.*)—*Note.* It has sometimes a transitive sense governing an accusative.

அவனைஏன்கோபிக்கிறீர். Why do you chide him?

கோபித்துக்கொள்ள, *inf.* To be offended, piqued, displeased with. 2. To reprove, to reprimand, to reprehend.

கோபித்துப்பார்க்க, *inf.* To look angrily, to frown.

•கோபுரம், *s.* The tower of a gateway at the entrance of a town or temple, சிகரி. 2. The gate way itself, கோபுரத்தின்வாயில். W. p. 300. GOPURA. (*c.*)

கோபுரக்கல், *s.* A brick, செங்கல். (*R.*)

கோபுரந்தாங்கி, *s.* The figure on either side of a gate way of a temple, supporting the tower. 2. (*M. Dic.*) A kind of plant, தூதுளை. Justicia echioides, *L.*

கோபுரவாசல்—கோபுரவாயில், *s.* A gate through or under a tower.

கோப்பியம், *s.* [*prov.*] (*Sa. Gopya.*) Matters of private concern—as கோபனம், இரகசியம். 2. Respectability, maintaining appearances, கண்ணியம். 3. Economical repair of articles, &c., கோலம்பண்ணல்.

கோப்பியம்பண்ண, *inf.* To maintain respectability, &c. 2. To fit up or repair economically.

கோப்பியங்குலைய, *inf.* To lose one's respectability, credit, &c.

கோப்பு, *s.* [*prov.*] Daily provisions allowed by native Rajas to their officers. 2. Other provisions. See under கோ, *v.*

கோமகன், *s.* See under கோ, *s.*

கோமட்டி, *s.* [*vul.*] A class of merchants. See கோமுட்டி, under கோ, *s.*

கோமணம், *s.* [*vul.*] See கோவணம்.

கோமணிக்குன்றம், *s.* A mountain containing brass, வெண்கலமலை.

•கோமதி—கோமதை, *s.* The Goomty river in Oude, நதி. (*சா.*) W. p. 300. GOMATEE.

•கோமளம், *s.* Youthfulness, juvenility, a youthful state, இளமைப்பருவம். 2. Handsomeness, agreeableness, pleasingness, செவ்வி. 3. Blandness, softness, tenderness, மெது. W. p. 251. KOMALA. 4. A cow—as கோ, பசு. (*நிக.*)

கோமாட்டி—கோமாள், *s.* (*fem. of* கோமான்.) A mistress, தலைவி. See under கோ, *s.*

•கோமாயு, *s.* A jackall, நரி. (*நிக.*) W. p. 300. GOMA'YU.

•கோமாளம், *s.* Wantoness of fat bullocks—as கும்மாளம்.

கோமான், *s.* King, priests, &c. See under கோ, *s.*

•கோமுகம், *s.* One of the eight postures of a Yogi, ஆதனத்திலொன்று. See கோசம்.

•கோமுகை, *s.* A temple gutter whose opening is like a cow's head, அபிஷேகநீர் போம்வழி; [*ex* கோ, cow.]

•கோமேதகம், *s.* Cinnamon-stone, onyx; a class of gems embracing four species, நவரத்தினத்திலொன்று. W. p. 301. GOMEDAKA. (*c.*)

•கோமேதம், *s.* [*com.* கோமேதயாகம்.] The sacrifice of a cow—a great virtue for those who can restore it to life, otherwise a great sin, தியாகம்; [*ex* கோ, a cow.]

கோம்பி, *s.* The chameleon, பச்சோந்தி. (*சூ.*) 2. A lizard embracing several species, ஓந்திப்பொது. (*நிக.*)

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞை. Peacocks flee from the chameleon, and abstain from feeding for fear of it.

கோம்பு, கிறேன், கோம்பினேன், வேன், கோம்ப, *v. n.* To be very angry, furious, சினக்க. 2. To show signs of anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. (*p.*)

கோம்பல், *v. noun.* Vehement anger, பெருங்கோபம். 2. Sign of anger, சினக்குறிப்பு. (*சூ.*)

கோம்பை, *s.* [*prov.*] The shell of a cocoa or areca-nut with the husk; also a young palmyra fruit after the edible kernel is removed, நேங்காய்முதலியவற்றின்கவசம்.

கோயில், *s.* [*com.* கோவில்.] [*ex* கோ, *et* இல், abode.] A palace the residence of a nobleman, or a king, அரமனை. 2. A temple, sanctuary, church, chapel, ஆலயம். 3. A sacred shrine, the abode of a deity, கடவுளிருக்குமிடம். 4. A metal casket enclosing the சிவலிங்கம், or phallic emblem worn about the person, இலிங்கசம்புடம். 5. A bag, &c., for sacred ashes, விபூதிசம்புடம். 6. [*loc.*] The pagoda at Chillumbrum, or that at Seringham, சிதம்பரஸ்ரீரங்கஸ்தலம். 7. [*prov.*] A parish church, also a parish, கோயிற்பற்று.

கோயிற்பூனைதேவருக்கஞ்சாது. The cat in the temple dreads no deity; i. e., too close an intimacy destroys veneration.

கோயில்மாடுபோலே. Like a temple cow—spoken of indulged or idle young persons who have their own way, &c.

கோயில்கொள்ள, *inf.* To take possession of a temple, a shrine or the heart—as a deity. (*p.*)

கோயில்சுற்றிக்கும்பிட—கோயில்வலம்வர, *inf.* To pass round a temple to the right hand, out of homage to it.

கோயில்சேவிக்க, *inf.* [*loc.*] To serve the temple daily—as musicians.

கோயில்மணியகாரன், *s.* The purveyor or manager of a temple—often a hereditary office. Also கோயில்மணியம்.

கோயில்மாடு, *s.* Cows or bulls devoted to a temple.

கோயில்வரவு—கோயில் வருமானம், *s.* The revenue of a temple.

கோயிற்கணக்கு, *s.* Temple accounts. 2. [*prov.*] The parish registry.

கோயிற்காணி—கோயில்மானியம், *s.* Temple lands.

கோயில் குளத்துக்குப் போகாதவன். One who is neglectful of religious ceremonies.

கோயிற்கிராமம், *s.* A village and lands belonging to a temple.

கோயிற்படி, *s.* The daily allowance for the expenditure of a temple, of rice, &c., to the idol, Brahman, servants, &c.

கோயிற்பற்று, *s.* [*prov.*] A parish, or districts belonging to a church.

கோயிற்பிராகாரம், *s.* The court or enclosure of the temple; [*ex* பிராகாரம், enclosure.]

கோயிற்பிரதிட்டை, *s.* The consecration of a temple when the deity is supposed to be brought to take up his abode; [*in Christian usage.*] also the dedication of a church.

கோயிற்புராணம், *s.* One of the five puranas concerning சிதம்பரம்.

கோயிற்பூனை, *s.* (*fig.*) A dissembler in religion.

கோயின்மகமை, *s.* Free offering or gifts to a temple. See மகமை.

கோயின்மேரா, *s.* (also கோயிற்குறுணி.) The portion of the harvest given to the temple.

கோயிற்றுறை, *s.* [*loc.*] A temple establishment. (*Limited.*)

கோய், *s.* [*prov.*] A small perfume box, பரணி. (*Little used.*)

•கோரகம், *s.* A young flower bud, இளம்பூவரும்பு. W. p. 251. KORAKA. 2. A brass plate—as கோரம், வட்டில்.

•கோரங்கை, *s.* The Koil bird, Indian Cuckoo, குயில். 2. As கோரம். 1. (*சூ.*)

கோரக்கநாதர்—கோரக்கர், s. One of the celebrated devotees. See சித்தர்.

கோரக்கர்மூலி, s. The intoxicating drug கஞ்சா, as celebrated by கோரக்கர்.

கோரங்கி, s. Small cardamom, சிற்றேலம். (M. Dic.)

•கோரங்கி, s. A town, Coringa, ஓர் பட்டணம். W. p. 251. Korangee.

கோரசம், s. A variety of partridge, கௌதாரி. (சங்.)

கோரணி, s. Epilepsy, ஓர்வியாதி. 2. Grimace, distortion of the countenance—as in pain, முகக்கோட்டுகை. (R.) 3. Gestures, gesticulation, mockery by gesture, fun, கைகால்வலிக்கை. 4. Fancifulness, fickleness, ஆசியம். (c.) 6. [prov.] Captious complaint, கோளி.

கைக்கோரணி, s. Motions, or signs with the hands—as of a dumb person, or a dying person, &c. See கை.

கோரணிகாட்ட, inf. To make gestures, to gesticulate. 2. To be droll, to make sport. 3. To exhibit amusing curiosities.

கோரணிக்காரன், s. A buffoon, a jester. 2. A captious troublesome person.

கோரண்டம், s. The குறிஞ்சி tree. (சங்.) 2. The மருதோன்றி shrub. (சது.) Compare குரண்டகம்.

•கோரம், s. Horror, terror, hideousness, horribleness, அச்சம். 2. Poison, venom—as in கோரதந்தம், நஞ்சு. W. p. 311. Ghora. 3. Severity, cruelty, fierceness, vehemence, ferociousness, கொடுமை. 4. Heat, உட்டணம். (சங்.) 5. Swiftness, fleetness, speed, சீக்கிரம். 6. A horse, குதிரை. 7. The horse of the Chola kings, சோழன்குதிரை. 8. A deep metal plate, வட்டில்—as கோரகம். (சங்.) (p.)

கோரநரகம், s. One of the fiery hells.

கோரதந்தம்—கோரப்பல், s. The sharp curved tusks of wild boars and of ferocious deities and Asuras, &c., வக்கிரதந்தம். 2. The poisonous fang of a serpent, பாம்பின் நச்சுப்பல்.

கோரமானவெயில், s. A scorching sun.

கோரமுகம், s. A fierce countenance.

கோரயுத்தம், s. Ferocious or fierce war.

கோரம்பர், s. Pole dancers—as வெம்பர், கழைக்கூத்தர்.

கோரம்பலம், s. [prov.] Diversion, drollery, amusement, buffoonery, தமாசு. 2. Excuse, subterfuge, pretext, shift, trick, உபாயம். 3. Alteration, bickerings, தர்மாறு.

அறுபத்தெட்டுக்கோரம்பலம். A great many tricks, troubles, shifts, &c., literally, the sixty-eight tricks.

கோரவாரம், s. Sandal, சந்தனம்; [ex கோரம், hot, et ஆரம், sandal-paste.] (சது.)

கோரான்—கோரான்செடி, s. A shrub, ஓர்செடி. Ixora parviflora, L. (R.)

கோரான்கழி—கோரான்சுளுந்து, s. The branches of the கோரான் tree, used for torches.

கோராவாரி, s. [prov.] A violent storm, பெருங்காற்றுமழை; [ex கோரம், severe, et வாரி, flood.]

கோரி, s. (Hind.) A monument, a tomb-stone, &c., கல்லறைக்கும்மட்டம்.

கோரிகை—கோரியை, s. A ladle, அகப்பை. (சது.) 2. (Sa. Koshya, receptacle.) [prov.] A large ola-bag for rice, &c., set on a wooden horse, கலஞ்சியம்.

கோரிகைகட்ட, inf. To store up paddy in the கோரிகை.

கோரிக்கை, v. noun. See கோரு, v.

கோரு, கிறேன், கோரினேன், வேன், கோர, v. a. (Tel.) To request, solicit, வேண்டிக்கொள்ள. 2. To wish, desire, விரும்ப.

கோரிக்கை, v. noun. Request, solicitation, supplication, வேண்டுகோள். 2. Wish, desire, விருப்பம்.

கோரிக்கைபண்ண, inf. To request, solicit, supplicate.

கோரிக்கைமுடிய, inf. To be accomplished, as one's object.

கோரை, s. Different kinds of grass of the genera cyperus and scirpus, பஞ்சாய். —Note. There are different species of கோரை; viz.: கம்பங்கோரை, கசப்புக்கோரை, கன்னிக்கோரை, காட்டுக்கோரை, கொக்கோரை, சந்தனக்கோரை, சாயக்கோரை, சிறுகோரை, சிறக்கோரை, சிப்பங்கோரை, தண்டாமரைக்கோரை, நாட்கோரை, பசுங்கோரை, பஞ்சுக்கோரை, பிரப்பங்கோரை, புற்கோரை, புங்கோரை, பெட்டிக்கோரை, பெருந்திக்கோரை, பொய்க்கோரை, மட்டைக்கோரை, மணிக்கோரை, மிதிகோரை, முடிச்சுக்கோரை, மூக்கொற்றைக்கோரை, வரிக்கோரை, வாட்கோரை, which see severally.

கோரைக்கிழங்கு, s. The mealy or tuberous root of the கோரை.

கோரைப்பாய், s. A கோரை grass mat.

கோரைப்புல், s. The கோரை grass.

கோரையுள்ளான், s. A small kind of snipe. See உள்ளான்.

•கோரோசனை, s. [improp. கோரோசனம்.] Cow-bezoar, a dark, yellow or biliary calculus found in the stomach of the cow, employed medically, and regarded as an antiphlegmatic, stimulant, alterative, tonic, &c. It is given in small quantity in a pulverized state to new-born infants, to remove phlegm and other obstructions, to rectify irregularities, &c., ஓர்மருந்து. W. p. 301. Gorochana.

கோர்க்கலம், s. [prov. properly கோக்கலம்.] Earthen ware, earthen vessels, மட்கலம்; [ex கோ, earth, et கலம், vessel.]

கோலச்சங்கு, s. A shrub, முட்சங்கு. Monetia, L.

கோலம், s. Form, shape, symmetry, external or general appearance, உருவம். 2. Beauty, gracefulness, handsomeness, அழகு. 3. Ornaments, embellishments, அலங்கரிப்பு, ஒப்பனை. 4. Costume, appropriate dress, attire—as for a drama; livery; mode of dress, உடைக்கோலம். 5. Trappings, ornament, equipment, habiliment, படைக்கோலம் 6. Mien, air, manner, figure, guise, நடைக்கோலம். 7. Distinguishing or characteristic marks, symptoms, appearances, character; &c., சுபாவக்கோலம். 8. Lines or figures, made on a floor, wall, sacrificial pot, &c., ornamental devices, மாக்கோலம். 9. Lines, figures or marks with sandal-paste, &c., on women's breasts and men's arms, சந்தனக்கோலம். 10. A stream, சிற்றோட்டம். 11. Arecanut, பாக்கு. 12. A kind of the garden plant—as பீர்க்கு. 13. (சது.) A bird, the feathered tribe in general, பறவை.

தேவகோலம், s. Divine majesty.

கோலங்கட்ட, inf. [prov.] To attire for a dramatic performance, to put on a mask or costume.

தலைவிரிகோலமாய்த்திரிகிறாள். She wanders, or roams about with dishevelled hair.

இவன்கோலக்காரன். He is a sport-maker.

கோலங்காட்ட, inf. To affect grandeur, or a pompous appearance; to assume a mean or too fine a dress; to make a parade, to appear beautiful either by nature or art. 2. [loc.] To present the bridegroom and the bride to the company at a marriage.

கோலங்கொள்ள, inf. [prov.] To assume a peculiar dress, style or appearance. 2. To manifest symptoms of disease, to put on the appearance of sorrow, regret, gaiety, levity, pleasantry, &c. 3. To assume a rainy appearance — as the clouds.

அவன்பெண்பிள்ளைக்கோலமாயிருக்கிறான். He acts a woman's part.

கோலமாற, inf. To be changed—as the appearance, features, dress, &c. 2. To be disguised in, or to represent, a new character.

கோலமெடுக்க, inf. To assume a shape. 2. To disguise one's self.

கோலம்பண்ண — கோலம்புனைய, inf. To ornament, to adorn, beautify; to deck.

கோலம்புனைபெண் — கோலஞ்செய்வாள், s. A lady's dressing maid. (p.)

கோலம்போட — கோலமிட — கோலமெழுத, inf. To mark ornamental lines &c., on a person, wall or floor.

எல்லாருக்குங்கீழ்க்கிடந்தாலுந்தலைவன் கோலத்தின்கீழேநுழைவான். When all creep under a little mat, he creeps under an ornamented covering, i. e. he is very artful.

கோலம்வர, inf. To go in procession.

காலாகோலம், s. Irregularity, confusion.

பிறந்தகோலம், s. Nakedness.

மணக்கோலம், s. A procession of the bridegroom before his marriage.

மழைக்கோலம், s. Rainy appearance, cloudiness.

•கோலம், s. Raft, float, தெப்பம். 2. A hog, பன்றி. 3. The fruit of the Jujube, இலந்தைக்கனி. W. p. 251. Kola. 4. A kind of hedge hog, முட்பன்றி. 5. The name of a city, one of the seven sacred places, கொல்லாபுரம்.

கோலரம், s. A shoot from a seed, or root, முளை. (சது.)

கோலலவணம், s. A kind of blue vitriol, துரிசு. (M. Dic.)

கோலா-கோலாமீன், s. The flying fish, பறவைமீன். Exocoetus Mesogaster, L.

•கோலாகலம், s. Noise, clamor, பேரொலி. 2. Bustle, parade, martial bravery, festivity, hilarity, dissipation, சம்பிரமம். (c.) 3. Scream, roar, howl, &c., of animals, விலங்கின்ஒலியெழுமொலி. W. p. 252. Kóla'hala.

கோலாகலப்பிரியன், s. A man fond of pomp, parade, &c., also a fashionable person.

கோலாகலமாயிருக்க, *inf.* To make a parade; to live in dissipation.

கோலாகலம்பண்ண, *inf.* To be strenuous, strong, brave. 2. To be disorderly. 3. To live in dissipation.

•கோலாங்கூலம், *s.* A species of monkey of a black color, (*lit.*) the cow tailed, முசு. (கிசு) Compare கூலம், which is a contraction of கோலாங்கூலம்.

கோலாஞ்சி, *s.* [*vul. prov. a change of* கோலம்.] Excessive decoration, finery in dress; a style above one's rank or condition, டம்பம்.

கோலாஞ்சிபண்ண, *inf.* To dress gaudily.

கோலாரிக்கம், *s.* Duel, தனிப்போர். (*R.*)

•கோலி, *s.* The jujube, இலந்தை. Ziziphus jujube. W. p. 252. Kolee. 2. Hair, மயிர். (சது.) 3. [*loc.*] W. p. 301. Gola. A marble, a play thing, கோலிக்குண்டு.

கோலியடிக்க, *inf.* To play marbles.

கோலிகர்—கோலியர், *s.* A low caste of weavers, நெய்வோரிலோர்சாதி.

கோலியப்பறையர், *s.* Pariahs of the weaver's tribe.

கோலு, கிறேன், கோலினேன், வேன், கோல, *v. a.* To enclose, encircle, encompass, surround, envelope, சூழ. 2. To curve, bend in, to gather in, to draw together—as in சப்பளங்கோல, வில்கோல. 3. [*prov.*] To make, construct, to compass, effect, accomplish, உண்டாக்க. 4. To gather or take up with a sweep of the arm; to bale, lade, to draw up as with a basket, முகந்தள்ள.

நிலமுழுவதுந்தனதெனக்கோலி. Having encompassed and taken the whole territory under his sway. (கம்.)

கோலிக்கொள்ள, *inf.* To lave, to bale; to gather up, to accumulate—as property, &c.

கோலியள்ள, *inf.* [*prov.*] To bale, to take up with a draft—as water; or with a sweep of the arm, as earth, corn, &c.

கோலிவர, *inf.* To surround—as an army. (*p.*)

வகைகோல, *inf.* [*prov.*] To devise ways, means, measures, &c., to bring about an end.

பாத்திகோல, *inf.* To make a garden bed. (*c.*)

தண்ணீர்கோல, *inf.* [*prov.*] To take up or bale water.

மாடுகொம்பினாற்கோல, *inf.* To take up by the horn, as a bullock or cow.

கோல், *s.* A rod, a stick, தடி. 2. A staff, ஊன்றுகோல். 3. A measuring pole or scale, அளவுகோல். 4. A brush or pencil for blackening the eyelids, &c., அஞ்சனக்கோல். 5. An arrow, a dart, அம்பு. 6. A sceptre, செங்கோல். 7. Balance, scales, steel-yard, துலாக்கோல். 8. Libra of the zodiac, துலாவிராசி. 9. A staff or stamp for marking, முத்திரைக்கோல். 10. A horse whip, குதிரைச்சம்மட்டி. 11. A branch, மரக்கொம்பு. 12. A string in a lute, யாழ்நரம்பு. 13. Angle for fishing, தூண்டில். 14. (*Sa. Kola.*) The jujube tree, இலந்தை. 15. A raft, a float, as கோலம், தெப்பம். 16. Beauty, elegance—as கோலம், அழகு.

கண்ணைக்கெடுத்ததெய்வம்கோலைக்கொடுத்தது...... The deity that deprived one of sight, has furnished him with a staff.

கோலாட்டம், *v. noun.* A play with sticks accompanied with singing and dancing, தட்டடிவிளையாட்டு.

கோல்கொடுக்க, *inf.* To lead a blind person by a staff.

கோல்வளை — கோற்றொடி, *s.* Beautiful bracelets. *Meton.*, a lady. (*p.*)

கோற்கணக்குக்குழிக்கணக்கு, *s.* [*prov.*] Land surveying; the art of computing the contents of a field by linear and square measures.

கோற்புழு, *s.* [*loc.*] Several species of caterpillar, insects, &c., destructive of vegetables, growing corn, &c.

கோற்றேன், *s.* Wild honey in branches, கொம்புத்தேன். (*p.*)

கோவணம், *s.* [*improp.* கோமணம்.] A man's fore-lap.

கோவணாண்டி—கோமணாண்டி, *s.* A religious mendicant of the Saiva sect who wears no clothing but the fore-lap.

கோவணவன், *s.* Siva who appeared with the fore-lap only, சிவன். 2. (சது.) Vasishta, வசிட்டன்.

கோவணக்குண்டியன். One with fore-lap above his buttocks; i. e. One destitute of any means of subsistence.

•கோவம், *s.* Anger, rage, &c. See கோபம். 2. Gold, பொன். Compare வெறுக்கை கோவஞ்சண்டாளம். Anger is treacherous, murderous.

கோவலன், *s.* [*com.* கோவலவன்.] A man of the chitty caste whose wife கண்ணகை, is the heroine of the சிலப்பதிகாரம். She is worshipped as a goddess.

கோவலன்பாட்டு, *s.* A song in praise of கோவலன்.

கோவளம், *s.* A cape, a head-land, also a town near a head-land—as Covelong south of Madras; Covalam, near cape Comarin.

கோவா—கோவை, *s.* The town of Goa, ஒருபட்டணம்.

•கோவிந்தன், *s.* Vishnu, விஷ்ணு; [*ex* கோ, heaven, *et* விந், to obtain.]

கோவில், *s.* A temple. See கோயில்.

கோவை, *v. noun.* The act of stringing, filing, &c., கோர்த்தல். 2. *s.* Anything strung or filed, a string, கோர்த்தமாலை. 3. A flower garland, தொடுத்தபூமாலை. 4. A necklace, அணிவடம். 5. A kind of poem—commonly amorous, ஒருபிரபந்தம். 6. Series, a train, a row, வரிசை. 7. Subjects or matter properly arranged, arrangements, தொடர்ச்சிப்பொருள்; [*ex* கோ, *v.*] 8. [*com.*] The கோவை creeper.

கோவைசெய்ய — கோவைபண்ண, *inf.* To string, to reduce to order, arrange into a system.

மணிக்கோவை, *s.* A necklace of beads; also of pearls, &c.

முத்துக்கோவை, *s.* A pearl necklace, a string of pearls.

கோவைத்துறை, *s.* A theme, a stanza in the கோவை poem.

கற்கோவை, *s.* A plant, Bryonia umbellata.

மணற்கோவை, *s.* Another kind growing in sandy ground.

கோவையாணி, *s.* Pegs for joining rafters together. (*Rott.*)

•கோவைசியர், *s.* Cowherds—one of the three classes of Vaisyas, இடையர்; [*ex* கோ, cow, *et* வைசியர்.]

கோழி, *s.* The gallinaceous fowl whether cock or hen—especially the hen, குக்குடம். 2. The name of the capital of Chola, from the story of a cock there attacking an elephant, உறையூர்.

காட்டுக்கோழி—சாவற்கோழி — கின்னிக்கோழி—சம்பக்கோழி—வான்கோழி, are different kinds of fowls; which see.

கோழிக்கரணம், *s.* One of the eleven astrological கரணம், named பத்திரவம். See கரணம்.

கோழிக்கல்—கோழியிறக்கல், *s.* [*loc.*] A stone used in polishing iron, குருந்தக்கல்.

கோழிக்காரம், *s.* A medicine in which fowl-dung is used; also, a medicinal broth from boiled fowl. 2. [*prov.*] Fowl-dung used in manuring soil for the கஞ்சா plants; [*ex* காரம், stimulant.]

கோழிக்காரன், *s.* One who feeds the chickens. (*c.*)

கோழிக்கீரை, *s.* A kind of greens. See கீரை.

கோழிப்பசளை, *s.* A variety of பசளை herbs. See பசளை.

கோழிக்காற்புல், *s.* A kind of grass. See புல்.

கோழிக்குஞ்சு, *s.* A chicken.

கோழிக்குடாப்பு, *s.* As கோழிக்கூடு. 1.

கோழிகூவல், *v. noun.* Crowing of a cock.

கோழிக்கூடு, *s.* A hen-coop, a fowl-house. 2. The town of Calicut.

கோழிக்கூட்டுப்பழம், *s.* [*prov.*] A species of plantain fruit.

கோழிக்கொடி, *s.* As கோழியவரை. (*Little used.*) 2. The banner of Skanda, on which the figure of a cock is drawn.

கோழிக்கொடியோன், *s.* Skanda whose banner is a cock, முருகன். 2. (நிக.) Ayanar.

கோழிக்கொண்டை — கோழிச்சூடன், *s.* [*prov.*] A plant with a red flower called the cox-comb, Celosia cristata.

கோழிச்சாறு—கோழியாணம், *s.* Fowl-broth; soup.

கோழிச்சேவல், *s.* [*Sometimes* கோழிச்சாவல்.] A cock.

கோழிப்பறவை, *v. noun.* [*prov.*] A short distance, (*lit.*) the flight of a fowl.

கோழிப்புடம், *s.* A mode of sublimating medicines—as குக்குடபுடம்.

கோழிமுட்டை, *s.* Hen's eggs.

கோழிமுட்டைத்தயிலம், *s.* A medicinal oil extracted from fowl eggs used in cases of fits, spasms, &c.

கோழிவேந்தன், *s.* Any king of the Chola dynasty who ruled at Kozhi, சோழன்.

அறுபதாங்கோழி, *s.* [*loc.*] A hen laying eggs every two months.

காட்டுக்கோழி, s. The jungle fowl, a wild hen.

கோழித்தலைக்கந்தகம், s. A kind of arsenic, சிரபாஷாணம்.

கோழிமுளையான், s. A plant, முக்குளி. Portulaca pilosa. (R.)

கோழியவரை, s. A plant of the leguminous class. See under அவரை.

கோழியவரைச்சாற்றெண்ணெய், s. [prov.] A medical oil extracted from certain drugs of which the juice of the கோழியவரை leaves forms a principal ingredient;—used for eruptions.

கோழியுள்ளான், s. A kind of snipe. See உள்ளான்.

கோழை, s. Phlegm, mucus, கபம். 2. The phlegmatic humor in the system, சிலேட்டுமம். 3. (p.) Defect, blemish, failure, பழுது. 4. Bashfulness, diffidence, கூச்சம். 5. A bashful, timid person, சாமர்த்தியமற்றவன். (c.) 6. (சது.) Cruelty, severity, கொடுமை.

மேழிச்செல்வங்கோழைபடாது. The wealth of the plough is unfailing. (Avv.)

கோழைகட்ட, inf. To form or accumulate—as phlegm in the bronchia. 2. To be inflamed—as the bronchia and the adjacent parts.

கோழைக்கட்டி, s. A mass of phlegm.

கோழைக்கட்டு, v. noun. A collection of phlegm in the bronchia.

கோழையிருமல், s. [prov.] A cough occasioned by the accumulation of phlegm.

கோழைதீர, inf. [loc.] To overcome bashfulness.

கோழைத்தனம், s. Bashfulness. 2. Inability to bear scrutiny; failure, defect.

கோழைமனசு, s. A timid mind. (c.)

சபைக்கோழை, s. [com. சபைக்கோழை.] A diffident person, one who is timid.

•கோளகம், s. The long pepper, திப்பிலி. W. p. 252. KOLAKA. 2. Pepper, மிளகு. 3. A kind of arsenic, கோளகபாஷாணம். W. p. 301. GOLA. 4. A venomous kind of snake. (See மண்டலி.) 5. Silk cloth—as கோசிகம், பட்டுச்சீலை. (சது.)

•கோளகன், s. A widow's illegitimate son, கைம்பெண்பெற்றமகன். W. p. 301. GOLAKA.

•கோளகை, s. A sphere, a globe, an orb, உருண்டைவடிவம். 2. A circle, any circular thing, வட்டம். W. p. 301. GOLAKA. 3. The globular shell or crust supposed to inclose the solar system and each heavenly sphere; the vault of heaven, அண்டகடாகம். 4. The top of the mundane shell supposed to be a kind of hemispherical cover separate from the shell, அண்டமுகடு. (p.) 5. The மண்டலி snake. 6. [in combination.] An envelope; a receptacle, a socket, &c., கைக்குழுகிவன்.

அண்டகோளகை, s. The top of the mundane shell—as கோளகை, 4.

•கோளம், s. A ball, an orb, a globe or sphere, உருண்டை. 2. A circle, வட்டம். W. p. 301. GOLA. 3. The globular mundane shell—as கோளகை. 4. Maps, &c., கோளபடம்.

பூகோளம், s. The terrestrial globe, the earth as a globular body; [ex பூ, earth.]

ககோளம்—பகோளம், s. The celestial globe. (from ka or bha, celestial.)

கோளார்த்தம், s. A hemisphere; [ex அர்த்தம், half.]

•கோளம்பம், s. A country in northern India, distinguished for a celebrated temple, தேசம். (சங்.)

கோளரி, s. A lion, a male lion, சிங்கம்; [ex கோள், slaughter, et அரி.]

•கோளா, s. [loc.] Balls of minced mutton mixed with powdered spices, and fried in ghee, சிலவகைஉண்டைக்கறி; [ex கோளம்.]

கோளாங்கல், s. [prov.] Little pebbles, small gravel stones, கூழாங்கல்.

கோளாறு, s. [vul.] Disaster, calamity, confusion, disorder, difficulty, முறைபிறழ்வு. 2. [prov.] Quarrel, tumult, scuffle, சண்டை. 3. Variance, மாறுபாடு. 4. [loc.] Nature, peculiar qualities, features, temperament, &c., குணக்குறி.

என்வயிற்றுக்கோளாறுபிறக்கிறது. My stomach is in disorder.

கோளாறுகாரன், s. One who causes confusion. 2. A quarrelsome person. 3. A witty person.

கோளாறுபண்ண, inf. To quarrel; cause difficulties. 2. To molest.

மழைக்கொளாறு, s. Changeable, stormy weather unfavorable to navigation. 2. [loc.] Cloudiness—as மழைக்கோலம்.

கிரகங்களின்கோளாறு, s. [prov.] Evil influences of the planets.

கோளி, s. A banian tree, ஆல். 2. Any of the அத்தி trees. 3. Any tree that bears without blossoming, பூவாதகாய்க்குமரம். 4. A receiver, கொள்வோன்; [ex கொள்.] (சது.)

கோளிக்காரகம், s. [in gram.] The dative case. See காரகம்.

கோளிப்பொருள், s. [in gram.] The recipient, that to which an action is directed; opposed to கொடைப்பொருள்.

•கோளிகை, s. Female of the horse or ass. W. p. 311. GHOT'IKA.

கோளிகைக்கழுதை, s. [vul.] A she-ass.

கோளிகைக்குதிரை, s. A mare, as கோளிகை.

கோளேசம், s. Saffron, குங்குமப்பூ.

கோளை, s. A rat, எலி. 2. [prov.] Phlegm—as கோழை.

கோளைக்குத்து, v. noun. Acute or throbbing pain in the breast from phlegm.

கோள், v. noun. [from கொள், v.] Taking, having, receiving, seizing, influencing, கொள்ளுகை. 2. s. Calumny, aspersion, backbiting, defamation, false accusation, குறளை. 3. Informing against, malicious tale-bearing, புறங்கூறல். (c.) 4. Disaster, misfortune, impediment, இடையூறு. 5. Killing, slaughter, கொலை. 6. A lie, falsehood, பொய். 7. Strength, power, வலி. 8. Quality, property, nature, character, reputation, குணம். 9. Evil, vice, தீமை. 10. A planet, either visible or invisible; also other heavenly phenomena, கிரகம். 11. A lunar constellation, நட்சத்திரம். 12. Opinion, tenet, faith, belief, creed, கோட்பாடு. 13. A day, நாள். (சது.)

கோள்கொண்டபொறிபோல். Like the sentient organs when unfit for their functions. (குற.)

கோட்காரன்—கோட்சொல்லி, s. A tale-bearer, a slanderer, an informer, a divulger.

கோட்கூறு, s. [in astrol.] A division of the rising sign into thirty parts, being the number of its degrees. (See இலக்கினம்.) 2. Good or evil from the influence of the planets, கிரகங்களின்கோளாறு.

கோட்சொல்ல, inf. To calumniate, inform against. 2. To act the part of a tale-bearer, to slander, to divulge secrets injuriously.

கோளன், s. A tale-bearer, கோளுரைப்போன்.

கோள்குண்டணி, s. Tale-bearing and calumny. (c.)

கோள்முடிய, inf. [prov.] To fabricate or tell tales; to enrage another's mind by slanderous reports.

காணுங்கோள், s. The visible planets. See கிரகம்.

கரந்துறைகோள், s. Phenomena of the heavens, sometimes invisible and fanciful, but most of them regarded as ominous—as இராகு, Caput draconis, or the ascending node; கேது, Cauda draconis or the descending node; சூரியப்பிரதிபிம்பம், a sun-dog or false appearance of a second sun; பரிவேடம், halo round the sun or moon; வால்வெள்ளி, comets; வானவில், rainbow; தூமம், meteor, indistinct smoky phenomena. Four other invisible கோள், (கரந்துறைகோள்,) are spoken of as being of special importance in casting nativities and in other astrological calculations; viz.: 1. குளிகன். 2. யமகண்டன். 3. அர்த்தப்பிரகரன். 4. காலன். 5. அருக்கன்.

கோளிலுள்ளகுற்றம். Evil influences of the planets.

தீக்கோள், s. A malignant planet.

நற்கோள், s. A benignant planet.

கோறல், v. noun. Killing, destroying; (a form of the verbal, கொல்லுதல்.) (p.)

கோறல்புரிய, inf. To commit murder, to kill. (பா.)

செய்ந்நன்றிகோறல், v. noun. Ingratitude. (p.)

கோறை, s. (Tel.) A hole, cavity, or hollow—as in a tooth, or fistula, துவாரம். 2. A socket, குழி. 3. [loc.] Dirt, soil, injury, defect, blemish, பழுது.

கோறைபட, inf. To be injured, as clothes, fruits, &c.

கோறையாக — கோறைவிழ — கோறைகைக்க, inf. [prov.] To become hollow.

கோற்கொடி, s. The jujube tree—as கோல். 2. A class of gourds, the கவர்.

கோன், s. A king. See under கோ.

கோன்மை, s. Ruling, governing, ஆளுகை; [ex கோல், sceptre.]

செங்கோன்மை, s. A just rule.

கொடுங்கோன்மை, s. Unjust government.

கௌ

கௌ, A compound letter of க் and ஔ.

கௌ, v. See கௌவு.

•கௌசலை, s. The mother of Rama, as கோசலை. W. p. 254. Kousalya.

•கௌசனம், s. [loc. improp. கவிசினம்.] The forelap, கௌபீனம். (from Sa. Kosha, penis and testicles.)

கௌசனை, s. A cover, an envelope, as கவிசனை, உறை. 2. A cushion or pad for a rider on a horse or elephant, குதிரைமுதலியவற்றின் மேற்போடுங்கௌசனை.

•கௌசிகம், s. An owl, the கூகை. 2. Silk cloth, பட்டுச்சீலை. W. p. 255. Kousika. 3. A mode of singing—as in மங்கலகௌசிகம், ஓர்பண். 4. The third of the four vedas the சாமம், as கோசிகம். 5. (கிட.) A lamp or candle-stick, விளக்குத்தண்டு.

•கௌசிகன், s. Indra, இந்திரன். 2. Name of Visvamitra, as கோசிகன். 3. A snake catcher, பாம்பாட்டி. W. p. 255. Kousika.

•கௌடம், s. The ancient district of Gour, the central part of Bengal, ஓர்தேசம். 2. [in rhetoric.] One of the two modes of poetic style—the hyperbolical as practised first by poets of the Gour country, differing from the வைதருப்பம், mode which is more moderate and rational, கௌடநெறி. (தண்டி.) W. p. 302. Gouda. 3. (சது.) Dialect of the five following countries; viz.: சுத்தகௌடம், Gour proper. 2. கானகுப்சம், Kanyakubja, the modern Kanouja. 3. சாரஸ்வதம், Sarswata, a province of Delhi. 4. உற்கலம், Ulkala, a part of Orissa. 5. மைதிலை, Mithila, the modern Tirhut. W. p. 253. Kouta. A kind of medicinal creeper, ஓர்கொடி.

கௌடநடை — கௌடநெறி, s. As கௌடம். 2.

கௌடதர்க்கம், s. Dialectics peculiar to the Gour school, said to be very comprehensive and minute.

•கௌணம், s. Secondary or inferior—as in கௌணப்பொருள், the secondary meaning or sense of a word, the metaphorical sense, as opposed to முக்கியப்பொருள், the primary or literal sense. (சிவ. சி.) W. p. 303. Gouna.

•கௌண்டர், s. (pl.) Life-takers, hunters, flesh-eaters, poachers, &c; men of the lowest order, புலையர், சண்டாளர். (Sa. Kount'ika.) 2. [loc.] A low caste so called, ஓர்சாதியார். See கவண்டர்.

•கௌண்டிகர், s. Workers in skins—as shoe-makers, &c., தோல்வினைஞர். (சது.) Sa. Kont'ika.

•கௌதமநதி, s. A branch of the Godavery—as கௌதமை. 1. (சது.)

•கௌதமம், s. One of the eighteen தருமநூல், அட்டாதசதருமசாஸ்திரத்தொன்று.

•கௌதமன், s. Gaudama, one of the seven Rishis, and founder of the Nyaya philosophy, சத்தவிருஷிகளிலொருவன். 2. The original Buddha or founder of the Buddhist sect, ஆதிபுத்தன். Commonly கௌதமர்.

•கௌதமை—கௌதமி, s. The Godavery river, கோதாவரி. 2. The bezoar of the cow, கோரோசனை. W. p. 302. Goutama. 3. A kind of cow, ஓர்பசு. (சது.)

கௌதம், s. A kind of bird, the king fisher, சிச்சிலிக்குருவி. (கிட.)

கௌத்துவம், s. [vul. for Kout'ika'. Sa.] Deceit, guile, cheating, circumvention, வஞ்சனை—also written, கவுத்துவம்.

கௌத்துவக்காரன், s. A deceitful person.

கௌத்துவவழக்கு, s. Barratry. (Rott.)

•கௌத்துவம்-கௌஸ்துபம். s. The jewel of Krishna suspended on his breast, விஷ்ணுவின்மார்பணி. W. p. 255. Koustubha. 2. A kind of ruby, பதுமராகம். 3. A kind of carbuncle, மாணிக்கம். 4. The thirteenth lunar asterism. See அத்தம்.

•கௌந்தி, s. As குந்தி, 1. 2. A female ascetic, தவப்பெண். (சது.) 3. W. p. 254. Kountee. A pepper plant, ஓர்கொடி. Peper, L.

•கௌபீனம், s. The fore lap, கோவணம். W. p. 254. Koupeena.

கௌப்பு, s. Greatness, honor, dignity, பெருமை. (சது.) Compare கவவு. 3.

•கௌமாரம், s. Youthfulness, bloom, இளமை. 2. The vigor of manhood, from sixteen to thirty-two, ஆடவர் பருவத்தொன்று. 3. The energy or sakti of the god Skanda, குமாரன்சத்தி. W. p. 254. Koumara. 4. A religious sect so called, குமாரசமயம். 5. One of the eighteen கீதம் puranas, அட்டாதசகீதபுராணத்தொன்று.

•கௌமாரி, s. One of the seven மாதர் or personified energies of the gods, சத்தமாதரிலொருத்தி. W. p. 254. Koumaree.

•கௌரம், s. Whiteness, white-color, வெண்மை. 2. Cleanness, purity, சுத்தம். 3. Yellowness, பொன்மை. W. p. 303. Goura.

•கௌரவம், s. Dignity, eminence, respectability, மேன்மை. W. p. 303. Gourava. (c.)

•கௌரவர், s. Descendants of the Koura dynasty, குருகுலவேந்தர். W. p. 254. Kourava.

•கௌரி, s. A girl ten years old, one in whom menstruation has not commenced, பத்தாண்டுப்பெண். 2. Kali, காளி. 3. Durga, துர்க்கை. 4. Parvati, பார்வதி. (சது.) 5. Yellowish color, மஞ்சள்நிறம். 6. Mustard, கடுகு. 7. A plant, புளிநறளை Cissus, L. W. p. 303. Gouree.

கௌரிசங்காமணி, s. Sacred beads of the Eleocarpus seed, believed to contain an emblem or figure of Siva and sakti in the same seed, இரட்டையுருத்திராட்சம்.

கௌரிசேயன், s. Ganesa, as the elder son of கௌரி, விநாயகன்; [ex சேய், son.]

கௌரிநந்தனன், s. Skanda—as the younger son of கௌரி; [ex நந்தனன், son]

கௌரிகேணி, s. The வெள்ளைக்காக்கணம் plant.

கௌரிசிப்பி—கௌரிபாத்திரம், s. A large kind of conch used in offerings—as a cup.

கௌரிபாஷாணம், s. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கௌரியன், s Any king of the Pandian dynasty, பாண்டியன். (p.)

•கௌவியம், s. The productions of the cow deemed indispensable in ceremonial purifications. See பஞ்சகவ்வியம். W. p. 286. Gavya.

கௌவு, கிறேன், கௌவினேன், வேன், கௌவ. v. a. To take up or hold with the mouth, teeth or beak—as animals, birds, &c., to take or receive into the mouth, வாயினாற்பற்ற. 2. To seize or to take up with pincers, tongs, &c., ஆயுதத்தாற்பிடிக்க. 3. To seize, to grasp, to hold, கையினாற்பற்ற. 4. (fig.) To apprehend. to comprehend, கருத்தினாற்பற்ற. 5. v. n. (குற.) To be intensified, strengthened, established, நிலைபெற. Also written, கவ்வு.

கௌவுதடி, s. [loc.] A forked stick—as கவைத்தடி.

கௌவை, s. Business, a concern, an affair, காரியம், (c.) 2. Sound, noise, roar, ஒலி. (நன்.) 3. Vinous liquor, toddy, கள். 4. (கிட.) Affliction, distress, துன்பம். 5. Unfavorable rumor, ill-fame, ill-name, பழிச்சொல். 6. Unripe grains of .sessamum, எள்ளிளங்காய். 7. The 9th lunar asterism. See ஆயிலியம். Also written, கவ்வை.

இதிலுனக்குக் கௌவையில்லை. You have nothing to do with this.

கௌவைமரம், s. [loc.] A forked cross piece at the entrance of an enclosure to prevent cows, &c., getting in; [ex கௌவு, v.]

•கௌளம், s. A tune or mode of singing—as கேதாரகௌளம், ஓர்பண். Also written, கவுளம்.

கௌளி, s. (Tel. గౌళి.) [commonly கெவுளி.] A wall lizard, பல்லி. Also written, கவுளி.

கௌளிக்கட்டாய்ச்சொல்லுதல், v. noun. [loc.] Deceiving a person by professing to foretell; misleading.

கௌளிக்காதல், s. The chirp of the lizard—as presaging good or ill.

கௌளி, s. [loc.] A bundle of one hundred betel leaves, as கவளி, நூறுவெற்றிலை.

ங

ங். The second consonant, &c., the first of the nasals. It is not commonly an initial. When it occurs in a word it is mostly followed by, க—as குரங்கு. vul. அ, உ, ஐ, ஒ, are used after it—as ஙய், ஙுய், ஙை, ஙொய், which are imitative sounds.

ங. A syllabic letter. 2. s. The mark of a marcal containing eight measures, குறுணிக்குறி.

ஙப்போல்வளை. Build the entrance [of the fort] like the letter, ங. (Avv.)

ஙனம், s. [indeclinable.] Place, room, இடம். 2. Manner mode, way, தன்மை—as அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம், that place, or that manner, &c.



ச், Is the third consonant and second of the hard.

ச, A syllabic letter from ச் and அ. It is sometimes changed into ய as more elegant,—thus முசல் to முயல், &c.

ச, As a prefix in words of Sanscrit origin denotes. 1. Addition—as in சமூலம். 2. Sameness, identity — as in சகலன். 3. Superiority, excellence—as in சவிநயம். 4. Intensity—as in சரைக்கம். &c. It supplies the place of the following eight Sanscrit letters: அ, ஒ, ஐ, உ, ஹ, ஷ, ஸ, க்ஷ,

சஃகுல்லி, s. A kind of pastry or cake, அப்பவர்க்கத்தொன்று.

•சக, A prefix in words of Sanscrit origin signifying with, together with—as சகோதரன், an own brother. W. p. 913. Saha.

சககமனம், s. [vul. சாகமனம்.] Sutti, the burning of a wife with her husband's corpse—as அநுமரணம், உடன்கட்டையேறல்; [ex சக, et கமனம், going.]

சகசம், s. That which is inherent, cognate, innate, இயல்பு. 2. Reality, truth, genuineness, உண்மை. W. p. 913. Sahaja. 3. [in philos.] The natural inherency of the principle of malam, மலம், in the soul, tainting its operations, and subjecting it to transmigrations, மலசகிதம். 4. (சது.) A change of Chashaka. W. p. 321. A cup, a charger—as சட்டகம், வட்டில். 5. [loc.] Familiarity, liberty, இஷ்டம்.

ஆத்துமாவுடனேமலஞ்சகசமானது. Impurity, (மலம்,) is innate to the soul.

செம்பிற்களிம்புசகசமாயுள்ளது. Verdigris is inherent in copper.

உலகத்தில்இதுசகசமாய்வழங்கிவருகிறது. This is in common use in the world.

சகசமாய்ச்சொல்ல, inf. To speak the truth. (c.)

சகசன், s. A brother, as சகோதரன். W. p. 913. Sahaja.

சகசரன், s. A companion, an associate, a mate, உடன்திரிதோழன். W. p. 913. Sahachara.

சகசை, s. (fem. of சகசன்.) An own sister, உடன்பிறந்தாள்.

சகபாடி, s. [loc.] A school mate, உடன்படிப்போன். 2. [vul.] The husband of a wife's sister, commonly சகலப்பாடி.

சகவாசம், s. Familiarity, intercourse, friendship, association, consorting with, cohabitation, சம்சர்க்கம்.

சகளன், s. [com. சகலன்.] As சகலப்பாடி. (R.)

சகன், s. A companion—as in மருச்சகன், தோழன். W. p. 879 Sakha.

சகி, s. (fem. of சகன்.) A lady's maid or female companion, தோழி. W. p. 879. Sakhee.

சகோதரத்துவம் s. Brotherly or sisterly union, சகோதரசம்பந்தம். 2. Brotherhood, sisterhood, உடன்பிறப்பு.

சகோதரசிநேகம்-சகோதரபட்சம், s. Brotherly or sisterly love.

சகோதரர், s. Brothers, உடன்பிறந்தோர். W. p. 914. Sahodara. 2. [in usage.] First cousins whose fathers are brothers, or whose mothers are sisters; among these marriage is forbidden, but not between the children of a brother and a sister, உடன்பிறவாச்சகோதரர்.

ஒன்றைவிட்டசகோதரம், s. A cousin being the child of a paternal uncle or a maternal aunt.

கூடப்பிறந்தசகோதரன், s. An own brother.

சகோதரி, s. A sister, உடன்பிறந்தாள். 2. [usage.] The mother's sister's, or father's brother's daughter.

•சககாரம், s. [improp. சக்காரம்.] Sweet mango tree, தேமா. W. p. 913. Sahakara.

சகசண்டி, s. [vul.] An obstinate, shameless fellow, a vagabond, முரடன். (In contempt.)

சகசாரம், s. The சிறுகுறிஞ்சா plant.

•சகசரி, s. The மருதோன்றி tree with copper colored flowers. 2. The வாடாக்குறிஞ்சி tree whose flowers lose not their color in drying. W. p. 913. Sahacharee.

சகசா, s. The குறிஞ்சா plant.

சகச்சை, s. The பொன்னுங்காணி plant. (M. Dic.)

•சகடம், s. A cart, a chariot, a wheeled conveyance drawn by cattle, a carriage, பண்டி. 2. W. p. 823. S'ahat'a. A titan or demon, despatched against young Krishna, by his maternal uncle and enemy Kansa, சகடாசுரன். (பார.) 3. A cart, and a team of bullocks, a bullock cart, பாண்டில் பூண்டஊர்தி. (பார.) 4. (சது.) The lunar asterism, represented by a cart. (See உரோகிணி.) 5. [in astrol.] Ill-luck resulting from the situation of the moon in the 6th, 8th or 12th sign from Jupiter, சகடபலம். 6. (A change of Chataka.) W. p. 314. A sparrow, ஊர்க்குருவி. 7. (A change of Chashaka.) W. p. 321. A kind of plate or cup—as சஷகம், வட்டில். 8. A tree, தமரத்தை. Averrhoa, L.

சகடக்கால், s. A carriage-wheel, a cart-wheel, தேருருள்.

செல்வஞ்சகடக்கால்போலவரும். Prosperity is like a cart wheel. (ஔவை.)

சகடபாதை, s. A cart-road, a road for wheel carriages, a high-way. (p.)

சகடவியூகம், s. The array of an army in the shape of a car; [ex வியூகம்.] W. p. 821. Vyooka.

சகடயோகம், s. [in astrol.] Fortune resulting from the situation of the moon in the 6th, 8th, or 12th sign from Jupiter; [in common use,] occasional prosperity; transient prosperity and adversity, துர்யோகம்.

•சகடு, s. (Gen. சகட்டு.) As 1, 2, 4, of சகடம். 2. (from S'aka, suppose.) W. p. 823. A conjecture, guess, surmise, அபிப்பு; hence. 3. Probable, mean proportion, சராசரி. (c.) 4. Average—as twelve fish, four at three annas each, four at two, and four at one, would be, on an average, சகட்டுவிலை, two annas.

சகட்டுவிலை—சகட்டுக்கு. On an average, also at a guess, by the lump, in the gross, altogether, the whole without discrimination, &c.

சகட்டுவிலைநூறாகலும். They will average a hundred, will probably amount to hundred.

சகட்டுருளை, s. A carriage wheel. (p.)

சகட்டுவிலைகொள்ள—சகட்டுவிலைவாங்க, inf. To buy by the lump.

சகட்டுவிலைவிற்க, inf. To sell promiscuously, indiscriminately.

சகட்டுவிலைவைய்ய, inf. To abuse in general without naming the person. (c.)

•சகடை, s. A kind of tabret chiefly used at funerals, ஓர்பறைவிசேடம். 2. A large drum, முரசு. (Compare சகண்டை.) 3. W. p. 823. Sa'hat'a. A cart, a carriage—as சகடு, பண்டி. (சது.)

சகடோல், s. (Hind.) A howdah, அம்பாரி.

சகண்டை, s. The சகடை tabret. 2. The முரசு drum.

சகதாமந்தி, s. The தகரை plant.

சகதி, s. Mud, mire, சேறு. (c.) 2. A bog, a puddle, பொல்லாநிலம். (சது.)

சகதியாய்க்கிடக்க, inf. To be miry, muddy.

•சகதேவன்—சகாதேவன், s. The youngest of the five Pandavas, being the youngest of the two sons of Mattra, பாண்டவருளிளையோன். W. p. 913. Sahadeva.

•சகதேவி, s. Goddess of the earth. See under சகம், for this and similar words.

•சகத்திரவேதி—சகத்திரபேதி, s. A kind of ore—as கல்வேதி. Assafœtida. W. p. 914. Sahasravedhi.

•சகத்திரம்—சகஸ்திரம், s. A thousand, ஆயிரம். W. p. 913. Sahasra. 2. One of the twenty-eight Siva Agamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று.

சகஸ்திரதாரம், s. A certain military weapon round and missile, சக்கரம்; [ex தாரம், edge.] W. p. 914. Sahasradhara.

சகஸ்திரநாமன், s. Vishnu, the thousand named, விஷ்ணு.

சகஸ்திரபாதன், s. The sun, சூரியன். (R.) 2. Vishnu, the thousand footed, விஷ்ணு. W. p. 914. Sahasrapada.

சகஸ்திராட்சன், s. Indra, the thousand eyed, இந்திரன். W. p. 914. Sahasraksha.

சகஸ்திராண்டு, s. [in Christian usage.] The millenium, a thousand years.

சகஸ்ரிராமிசன், s. The sun, the thousand-rayed, சூரியன்; [ex அமிசு, ray of light.] W. p. 914. SAHASRAMS'U.

•சகத்து, s. Universe; the world; the earth, உலகம். (p.) W. p. 336. JAGAT.

சகதண்டம், s. The circular sytem of worlds; the universe, உலகம்; [ex அண்டம், sphere.] (unr.)

சகதந்தம், s. The remote parts or extremities of the earth, பூமியின்அந்தம். 2. The end of the world, உலகமுடிவு; [ex அந்தம்.] W. p. 337. JAGDANTA.

சகதாத்துமா, s. The deity as the all pervading soul of the universe, கடவுள். W. p. 337. JAGADATMA.

சகத்துப்பிரபஞ்சம், s. Worldly allurements, desires, உலகமாயம். (உபதி.)

சகநாயகன், s. Magnet, காந்தம். (M. Dic.)

•சகம், s. The earth, the world, the universe, உலகம். W. p. 336. JAGAT. 2. The name of one of the fifty-six countries—Scythia, ஒர்தேசம். 3. An era usually commencing with the reign of some celebrated prince—as விக்கிரமாதித்தியசகம், &c., especially the era of *Sálivâhana*, commencing at or about A. D. 78, சகவருடம். W. p. 823. S'AKA. 4. The month of December, மார்கழிமாதம். W. p. 913. SAHA. 5. The coat or slough of a serpent, பாம்புச்சட்டை. W. p. 346. JAHAKA.

சகத்திலேகிடையாது. It can be had no where upon the earth.

சகசாட்சி, s. The sun, சூரியன்; [ex சாட்சி, seer, inspector.] W. p. 336. JAGATSAKSHEE.

சகசாலம், s. The allurements, illusions and deceptions of the world, உலகமாயம்; [et சாலம்.] (c.)

சகசோதி, s. A very great or overpowering light, dazzling glare. 2. God as the illuminator of the universe. (c.)

சகதேவி, s. The goddess of the earth, the earth deified, பூமாதேவி.

சகத்தொழில், s. The divine operations—as creating, preserving, &c., இரட்சிப்பு. 2. Worldly occupations as distinguished from the worship of the ascetic, or of the silent, motionless devotee, இல்லறவாழ்க்கை.

சகநாதம், s. Jugernauth in Orissa, a place of great pilgrimage, ஒர் ஸ்தலம்; [ex நாதம்.]

சகநாதன்—சகநாயகன், s. The Supreme Being—as lord of the universe, கடவுள். 2. Vishnu of Jugernauth, விட்டுணு. W. p. 337. JAGANATH.

சகப்பிராந்தி, s. Bewilderment from worldly allurements, worldly attractions, உலகமயக்கம்.

சகமோகம், s. Love of the world, உலகவாஞ்சை.

சகவாழ்வு, s. Worldly and transient prosperity, உலகவாழ்வு.

சகாத்தம்—சகாப்தம், s. The era of *Salivahana*, சாலிவாகனன்; [ex அப்தம், year.]

•சகமார்க்கம், s. The devotional course of the religious yogi of the Saiva sect. (சிவ. சி.) See மார்க்கம்.

சகராச்சாரி, s. A kind of salt of an acrid and burning taste, சத்திசாரம்.

•சகரன், s. A celebrated sovereign of Oude, one of the seven liberal kings of the first order, முதலேழுவள்ளலிலொருவன். W. p. 879. SAGARA.

சகரர், s. The sixty thousand sons of *Sagara*, (சகரன்) by his wife Sumati. It is said that they dug into the earth to search for a horse that had escaped from them, when the water sprang up from the abyss and formed the ocean—whence the name சாகரம், for ocean. (கடல்.)

சகரிகம், s. The நாயுருவி plant.

•சகலகம், s. A goat, a he-goat, வெள்ளாட்டுக்கடா. W. p. 333. CHHAGALAKA.

சகலபாடி, s. See சகலன்.

•சகலம், s. All, the whole, entireness, universality, அனைத்து. W. p. 879. SAKALA.
—*Note.* உம் is commonly suffixed to the word or to the noun that follows it. 2. [*in the Agamas.*] The state of souls subject to the three [மலம்,] evils, and to transmigrations. (See சகலர்.) 3. Consciousness, and consequent active operations, of the soul, either absolute or partial; being the second of the three அவத்தை. (See காரணசகலம்.) *Obs.* The five சகிபசகலம் states, (imperfect consciousness of the living soul) are 1. சகலசாக்கிரம். 2. சகலசொப்பனம்.3. சகலசுழுத்தி. 4. சகலதுரியம். 5. சகலதுரியாதீதம்.

சகலத்திற்கும் காணிருக்கிறேன். I will see to the whole.

சகலத்திராளும். All persons, all men. (c.)

சகலமும். All, the whole.

சகலகலாவல்லவன், s. One skilled in the whole circle of sciences, பலநூலறிக்தோன்.

சகலகுணசம்பன்னன், s. One rich in all good qualities, குணவான். Used in epistolary addresses.

சகலத்தியாகம், s. The relinquishment of all things for abstract devotion.

சகலமங்கலை, s. Parvati wife of Siva, பார்வதி.

சகலமோகினி, s. Maya, or the power of illusion in creation, personified as a female, obscuring the mind, &c., மாயை.

சகலர், s [*in the Agama phil.*] The third of the three classes of souls, such as, continue subject to births, and are obscured by the three மலம்; and when united with bodies, become wholly engrossed with the objects of sense. Compare பிரளயாகலர் and விஞ்ஞானகலர்.

சகலவியாபி, s. The Deity, the all-pervading, the omnipresent, கடவுள்.

சகலாவத்தை, s. As சகலம். 2. 3.

•சகலன் — சகலப்பாடி—சகலை, s. The wife's sister's husband, ஒர் குடிமிற்கொண்டோன். W. p. 879. SAKALA. (c.)

சகலாத்து, s. A thick kind of European woollen cloth, broad cloth, ஒர்வகைக் கம்பளி. (*Sa. Chhagala.*) (c.)

சகலாத்துப்பை, s. A purse of broad cloth.

சகல், s. Gnats, small flies of several kinds, கொசுகு. (சூ.) Compare for orthography, அதல் and குதல், தள்ளல் and செள்ளல், synonyms of சகல்.

•சகளம், s. Materiality, as opposed to spirituality; the body, as opposed to spirit, (நிட்களம்.) உடற்றுவம்; [ex ச, together with, et களம் for கலை, organism, invested in the classes of கலை]. (சிவ. சி.)

சகளவடிவம்—சகளரூபம், s. A physical or corporeal form.

சகளநிட்களம், s. Materiality and spirituality.

•சகளன், s. See under சக.

•சகனம், s. The loins, the hips, கடிதடம். 2. The pubic region, *mons veneris* &c., அல்குல். W. p. 337. JAGHANA. (c.) 3. Patience, forbearance, சகிப்பு. W. p. 913. SAHANA.

சகனபக்கம், s. Iliac region.

•சகன், s. A name of Salivahana. *Sa. S'aka* [*seldom used in Tamil*] 2. A companion. See சக.

•சகன்மகம், s. [*in gram.*] Transitive verb, செயப்படுபொருள்குன்றாவினை. W. p. 879. SAKAMMAKA. (*Modern.*)

சகன்மகத்திருப்பிரயோகம், s. The use of a noun which is the Agent of transitive verbs.

சகா—சகாதி, s. The பாம்புகொல்லி plant. (*M. Dic.*)

•சகா, s. A companion, an associate, தோழன். W. p. 879. SAKHA. 2. [*prov.*] (a contraction of சகாயம்.) Assistance, உதவி.

சகாடி, s. The பீர்க்கு creeper.

•சகாதேவன், s. See சகதேவன்.

சகாதேவி, s. The செய்ச்சிட்டி plant. (*M. Dic.*)

•சகாத்தம்—சகாப்தம், s. An era. See under சகம்.

•சகாயம், s. Help, assistance, aid, succor, உதவி. 2. Relief, ease, or alleviation in distress, disease, or pain; improvement in health, amendment, சுகம். 3. Patronage, support, துணை. (*Sa. Sahaya.*) 4. [*vul.*] Cheapness—as a low or moderate price, மலிவு. (c.)

சகாயமாய்வாங்கினேன். I bought it at a cheap price.

சகாயவுபாயம் — சகாயோபாயம், s. Helps and means.

சகாயன்—சகாயி — சகாயக்காரன், s. An aider, a helper, an assistant, a companion—as in சாந்திச்சகாயன்.

சகாயமாக, inf. To get better, to amend. 2. To become cheap

எனக்குக்கொஞ்சஞ்சகாயமாயிருக்கிறது. I am a little better now.

சகாயமாய்ச்சொல்ல, inf. To speak in favor of one.

சகாயம்பண்ண, inf. To assist, help, alleviate, ease, relieve, &c.

அர்த்தசகாயம், s. Pecuniary aid, பொருட்சகாயம்.

ஆத்துமசகாயம், s. Spiritual benefit—as pastoral instructions, &c.

சரீரசகாயம், s. Help afforded by personal labor, &c. (*Limited.*)

வாக்குச்சகாயம், s. Aid by words—as recommendation.

•சகாரகுக்ஷி, s. A name of the celebrated sage Vyasa, (வியாசர்)—as fond of using the letter ச in his poems; [ex சகாரம், name of the letter, et குக்ஷி, belly—whose belly is full of ச]

•சகாரி, s. Vikramaditya of Oujein, being one of the seven liberal kings of the first order, முதலேழுவள்ளலிலொருவன். Sometimes சகாரன். Compare சகன்.

சகாறு, s. A tune, ஒரிராகம்.

•சகி, s. (fem. of சகா.) A lady's maid, confidante, &c. தோழி. W. p. 879. SAKHEE.

•சகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bear, brook, endure, sustain, undergo, suffer, to be patient with, to forbear, பொறுக்க W. p. 823. S'AKA. 2. To tolerate, excuse, pardon, மன்னிக்க. (c.)

உன்குணத்தைச்சகிக்கக்கூடாது. Thy temper cannot be endured, or borne with.

சகிக்கக்கூடாததுன்பம், s. Intolerable suffering.

சகிக்கப்படாமை, v. noun. (neg.) Insufferableness, intolerableness.

துன்பத்தைச்சகிக்க, inf. To bear affliction with patience.

சகிப்பு, v. noun. Bearing, sustaining, enduring, தாங்குகை. 2. Forbearing punishment, pardoning, மன்னிப்பு.

சகிப்புக்காரன்—சகிப்பாளி, s. A forgiver, one who forbears with patience.

சகியாமை, v. noun. (neg.) Not enduring, not forbearing, &c.

•சகிதம், s. Coherency, being connected, united or associated—oppo. to இரகிதம். கூடியிருத்தல். (Sa. Sahita.) (c.)

மலசகிதர், s. Persons in whom மலம் is inherent, innate, &c.—opp. to மலரகிதர். (p.)

•சகுடம், s. An herb growing in moist places with an esculent root, சேம்பு. W. p. 336. JAKUT'A.

சகுடை, s. A shrub, a species of Cassia, சிறுதகரை. (M. Dic.)

சகுட்டகம்—சகுட்டம், s. A medicinal plant, whose root is a specific for the poison of snakes, ஆடுதின்னாப்பாளை.

சகுட்டம், s. A turnip-shaped root, ஒர்கிழங்கு. (M. Dic.) See சகுட்டகம்.

•சகுந்தம், s. An eagle, கழுகு. (சது.) 2. The Indian vulture, கருடன். 3. (கவ.) A bird in general, புட்பொது. Sa. S'akunta.

•சகுலி, s. A kind of fish, ஒர்மீன். 2. Sound, ஒலி. (சூ.) W. p. 879. S'AKULA.

•சகுனம், s. A bird, பறவை. 2. (c.) [in augury.] The sight, chirping, flight, &c., of birds—as indicating good or bad events; good or bad omens in general, நிமித்தம். W. p. 824. S'AKUNA. 3. (சது.) Edible or other tuberous roots, கிழங்கு.

சகுனசாத்திரம், s. Augury, or the science of omens.

சகுனத்தடை—சகுனப்பிழை, s. Ill omens.

சகுனத்தடையாயிருக்க, inf. To meet with a bad sign or omen.

சகுனத்தடையாய்ச்சொல்ல, inf. To hinder a business by asking questions.

சகுனம்பார்த்தல், v. noun. Practising augury, or observing omens.

துர்ச்சகுனம்—அவசகுனம்,s. Bad omens.

சுபசகுனம்—நற்சகுனம்,s. Good omens.

•சகுனி, s. A bird in general, பறவை. (See சகுனம்.) 2. An augurer, one conversant with omens; an orniscopist, நிமித்தம் பார்ப்போன். 3. The eighth of the eleven astrological கரணம். 4. The maternal uncle of the Kuru princes and counsellor of Duryo'd'hana, துரியோதனன்மாமன். W. p. 824. S'AKUNI. 5. (fig.) A great traitor, a perfidious man, சகுனிபோன்றவன்.

அதிலே அவனொருசகுனியாயிருந்தான். In that affair, he was a bad counsellor.

சகுன்மம், s. A plant, கருணைக்கிழங்கு. Dracontium, L. (M. Dic.)

சகோரா, s. (Tel.) A store or hoard, பண்டசாலை. (R.)

சகாராசேர்த்துக்கொள்ள, inf. To receive in store.

சகோடம்—சகோடயாழ், s. One of the four kinds of lute. See யாழ்.

•சகோதரன், s. See under சக.

•சகோரம்—சகோரப்புள், s. The bartavelle or Greek partridge, Perdix rufa; said to feed on the moon's beams, நிலாமுகிப்புள். W. p. 312. CHAKORA. 2. The ruddy or Bhramany goose. Anas casarca. சக்கரவாகப்புள். (சது.) 3. (Rott.) The செம்போத்து bird.

சகோரயாழ், s. As சகோடயாழ். (சது.)

சக்கடா, s. [vul. for சகடம்.] A cart, a bullock-cart, சகடாவண்டி. (c.)

•சக்கட்டை, s. Badness, unfitness, inferiority, incompetency, இளப்பம். W. p. 878. SAKAT'A. (c.)

அவன் ஒருசக்கட்டை. He is a blockhead.

சக்கட்டைத்தனம், s. Meanness, unmanliness, inability, badness. &c.

சக்கட்டையாள், s. [prov.] A Person of no ability.

சக்கந்தம்—சக்கட்டம், s. [loc.] Sport, scoff, mockery, பரிகாசம். (c.)

சக்கந்தக்காரன், s. A mocker, scoffer, caviller.

சக்கந்தம்பேச, inf. To ridicule, deride.

சக்காபதி, s. The தகரை plant. (R.)

•சக்கரம், s. A circle, வட்டம். 2. Discus, a sharp, circular, missile weapon, சக்கராயுதம். 3. A wheel, as of a carriage or machine, உருளை. 4. The circle of one's life, ஆயுட்சக்கரம். 5. Revolution of the planets, கிரகவட்டம். 6. The respective courses of planets as influencing a man's life, கிரகபல சக்கரம். 7. A hand-mill, சக்கரைக்கிரம். 8. Diagrams of various sorts for predicting events, and ascertaining auspicious days, &c., கோட்டியந்திரம். (c.) 9. A fabled carnivorous bird, called the ruddy goose, சக்கரவாகப்புள். 10. The earth, பூமி. 11. (ur.) The circular array of an army, சக்கரவியூகம். W. p. 312. CHAKRA. 12. Mountain, மலை. 13. Sea, கடல். 14. Mountain-jasmine, மலைமல்லிகை. 15. (c.) A wheel, as an ensign of regality indicative of the sphere of government, ஆக்கினைச்சக்கரம். 16. (p.) Greatness, dignity, பெருமை. 17. (c) A turning pillory, a wheel of torture, ஒர்தண்டனைச்சக்கரம். 18. Birth, transmigration through various births, பிறவி. 19. Money, coin—as சக்கரப்பணம். 20. W. p. 825. S'AKVARA. A stanza curiously constructed, of a few letters in the periphery and radii of a circle, to be repeated over and over in the reading, ஒர்மிறைக்கவி.—It embraces three varieties; viz.: சாண்காலைச்சக்கரம், ஆறுரைச்சக்கரம் and எட்டாரைச்சக்கரம். (தண்டி.)

அவனுக்கிதோடேசக்கரமுறி. His course of life will end with this.

சக்கரத்தில் மாட்டிக்கொண்டான். He is captivated, enamored—said of a lover. 2. His mind is engrossed, as by the love of money, &c.

சக்கரவியூகம், s. The circular array of an army--as சகடவியூகம்.

சக்கரவாவி, s. A circular tank famed in mythology.

சக்கராகாரம், s. A circular figure, roundness, விருத்தவடிவு.

வில்லைச்சக்கராகாரமாய் வளைத்தான். He bent his bow in a circle. (இராம.)

சக்கரபாணி, s. Vishnu, விட்டுணு. 2. Durga, துர்க்கை; [ex பாணி, hand]

சக்கராயுதத்தி—சக்கராயுதி, s. Durga—the discus-armed, துர்க்கை. (p.)

சக்கராயுதன், s. Vishnu, விட்டுணு.

சக்கரன், s. A discus-bearer in general, சக்கரந்தரித்தோன். 2. Vishnu, விட்டுணு.

சக்கரந்திரிக்க, inf. To turn a wheel, as a potter, &c.

சக்கரஞ்சுற்ற, inf. To revolve—as a wheel, a planet, &c. 2. To perform a kind of whirling play. (c.)

சக்கரத்தேர், s. A car with wheels. See தேர். (c.)

சக்கரபாணம் — சக்கரவாணம், s. A wheel rocket. (c.)

சக்கரமுடிவு, s. The end of one's life, as indicated in the சாதகம் or nativity.

கிரகராசிச்சக்கரம், s. The circle of planetary signs, or influences occurring in one's life, as given in the horoscope.

சக்கரஸ்தாபனம், s. Engraving magical circles on amulets, &c.

சக்கரமடைத்தல், v. noun. Making diagrams with appropriate letters on charms, &c. (c.)

பூச்சக்கரம், s. A zone of the earth; the mundane sphere, the earth.

சக்கராக்கினை, s. An arbitrary punishment inflicted on a person by a despot. 2. The decree of a monarch. (R.)

சக்கராங்கனம்—சக்கராங்கிதம், s. The mark of the chakram upon the shoulders, with a hot iron. (R.)

சக்கரவர்த்தி — சக்கரேசுரன் — சக்கரேசுவரன், s. An emperor, a monarch.

சக்கராதிபதி, s. An independent sovereign.

சக்கரபரிபாலனம்பண்ண, inf. To reign, to govern a country.

சக்கரப்பொறி, s. A kind of guillotine, ஒர்தண்டனைச்சக்கரம்.

சக்கரவாகம்—சக்கரவாகப்புள், s. The ruddy goose—as சக்கரம், 9.

சக்கரவாளம் — சக்கரவாளகிரி, s. A range of mountains supposed to encircle the golden region which bounds the 7th circumambient continent and sea.

சக்கரன், s. One of the twelve suns, that in the sign Taurus, ஆதித்தர்பன்னிருவரிலொருவன். 2. Indra, இந்திரன். See சக்கரம்.

சக்கரச்செல்வம், s. Complete prosperity as that of Indra. (p.)

சக்களா, s. [prop. சருக்கரை.] Sugar, coarse sugar. (c.)

சக்கல், s. (Tel.) Rotten straw, muck, மக்கல். 2. Whatever is withered, shrivelled or chaffy, சாரமற்றது.

சக்களத்தி, *s.* [*prop.* சகக்களத்தி.] A joint or rival wife. 2. Productions in the animal or vegetable kingdom resembling others more genuine, and considered counterfeit as produced by Visvamitra in opposition to Brahma.—*Note.* Most of the productions in nature are divided into genuine and counterfeit; [*ex* சக, *et* களத்திரம்.] (c.)

சக்களத்திப்பிள்ளைகள், *s.* Step-children. சக்களத்திப்பிள்ளையைப்போற்பார்த்தல். Treating one as a step-child; i. e unkindly.

சக்களத்திப்போராட்டம், *v. noun.* Mutual animosity, jealousy; (*lit.*) fighting between rival wives.

சக்களமை, *s.* [*com.* சக்களத்தித்தனம்.] Rivalry between wives of the same husband, சக்களத்திகளுக்குள் விரோதம். 2. (*fig.*) Jealousy, animosity between two persons, எதிரிடை.

சக்களவன், *s.* [*prov.*] A rival paramour, a gallant or *cecisbeo.*

சக்களி, கிறது, த்தது, ப்பும், ய, *v. n.* [*prov.*] To become oblate, compressed, &c. See சப்பளி.

சக்களியன், *s.* [*prov.*] A corpulent, sluggish chap, சோம்பேறி.

சக்காரம், *s.* [*prop.* சககாரம்.] The sweet mango, தேமா. (சு.)

சக்கிமுக்கி, *s.* [*vul.*] A steel for striking fire. தீத்தட்டுங்கருவி. (c.)

சக்கிமுக்கிக்கல், *s.* A flint.

சக்கிமுக்கிதட்ட—சக்கிமுக்கிபோட, *inf.* To strike fire with flint and steel. 2. (*fig.*) To stir up strife, சண்டைமூட்ட.

சக்கிமுக்கிப்பஞ்சு, *s.* Tinder.

சக்கிமுக்கிப்பஞ்சுக்குடுக்கை, *s.* Tinder-box.

சக்கிமுக்கிப்பை, *s.* A wallet containing steel, flint and tinder.

•சக்கியம், *s.* Friendship, intimacy, acquaintance, சிநேகம். W. p. 879. S'AKHYA. 2. That which is possible or practicable; possibility, இயல்வது. W. p. 824. S'AKYA.

சக்கியன், *s.* A skilful man, சமர்த்தன். 2. A friend, தோழன். (*Rare.*)

•சக்கிரம், *s.* As சக்கரம். (*from Sa. Chakra.*)

•சக்கிரி, *s.* Indra, இந்திரன். W. p. 825. S'AKRA. 2. Vishnu—the discus-armed, திருமால்; [*ex* சக்கிரம். சக்கரம்.] 3. A king or emperor who bears a wheel as the ensign of royalty, அரசன். 4. A potter who works a wheel, குயவன். 5. An oil-monger, oil-grinder, செக்கான். 6. A snake, from its coiling—as மண்டலிப்பாம்பு. W. p. 313. CHAKREE.

சக்கிலி—சக்கிலியன், *s.* (*pl.* சக்கிலியர் and *fem.* சக்கிலிச்சி.) *s.* A shoe-maker, a worker in leather, தோல்வினைஞன்; [*ex* சட்குலம், flesh-eater.]

சக்கிலிச்சி, *s.* A kind of salt of a burning and an acrid nature, சத்திசாரம். (*R.*)

சக்கு, *s.* [*prov.*] Mouldiness, பூஞ்சு.

சக்குக்கட்ட—சக்குப்பூக்க, *inf.* To grow mouldy.

•சக்கு, *s.* The eye, கண்; also written, சட்சு. W. p. 314. CHAKSHUS. (*p.*)

சக்கிந்திரியம்—சட்சிந்திரியம், *s.* The organ of seeing.

சட்சிந்திரியக்காட்சி, *s.* Sensation of seeing, the sense of sight.

சக்குச்சக்கெனல், *v. noun.* Yielding a harsh, dissonant, dull sound—as a muffled drum, &c., ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

சக்குபு, *s.* The கரிசாலை plant. (*M. Dic.*)

சக்கோரா *s.* (*Tel. loc.*) A store or hoard—as சேமம்.

சக்கை, *s.* Refuse of sugar cane, of fruits, &c., either the rind, or other fibrous parts; incompactness; want of solidity and strength, சோறு. (c.) 2. [*prov.*] The wadding of a gun—as கக்கை, துப்பாக்கித்திக்கை. 3. A species of Jack fruit, சக்கைப்பலாக்காய். 4. Carpenter's chips, சிராய்.

சக்கைசக்கையாயுரிக்க, *inf.* To strip off any fibrous substance. 2. (*fig.*) To rail at or revile one.

சக்கைசக்கையாய்ப்பிளக்க, *inf.* To cut or split into chips.

சக்கையாய்க்கிடக்க, *inf.* To be insipid.

சக்கையாய்ப்பிழிய, *inf.* To squeeze into a refuse. 2. (*fig.*) To press one hard to work. (c.)

சக்கையன், *s.* [*prov.*] A person with a stout but incompact body.

பலாக்காய்ச்சக்கை, *s.* [*prov.*] The rind or other refuse of jack fruit.

மரச்சக்கை, *s.* A chip, a wooden peg.

சக்குலவி, *s.* A cake, as அக்குலவி. (சு)

சங்க, *s.* (*Tel.*) The armpit, கக்கம்.

சங்கதானம், *s.* A bag carried on the shoulder.

சங்கங்குப்பி, *s.* A shrub with an offensive smell—as பேய்நிச்சுக்கு.

சங்கஞ்செடி, *s.* A thorny kind of shrub—as சங்கு.

•சங்கடம், *s.* Narrowness, contractedness, straits, difficulty, trouble, நெருக்கம். W. p. 879. SANKAT'A. (c) 2. [*prov.*] A gate of bars placed outside the garden door, தடைவாசல். 3. A ferry-boat of two canoes with a platform on them, &c., இரட்டைத்தோணி. Compare சங்குடம்.

சங்கடப்படுதல், *v. noun.* Being molested, or involved in difficulty.

•சங்கடை, *s.* (*also* சாங்கடை.) One of the seasons of life, the last trial, terminating in death, மரணவேதனையும். (*from Sa. Sankat'a,* narrow and difficult.) See மங்கலம் and பிக்கலம். 2. As சங்கடம், 1.

•சங்கட்டம், *s.* Uneasiness, sickness, bodily pain, வியாதி. 2. The agony of death, மரணவேதனை. 3. Difficulty, trouble, straits—as சங்கடம். (*Sa. Sankosht'a.*) (c.) அவன்செருசங்கட்டமாய்க்கிடக்கிறான். He is at the point of death.

•சங்கதம், *s.* Sanscrit, the language of the gods, (*lit.*) the perfect or finished language—opposed to பிராகிருதம், தேசபாஷை. W. p. 877. SAMSKRUTA. 2. Union, junction, meeting, பொருந்துகை. 3. Attachment, acquaintance, friendship, நட்பு. W. p. 881. SANGATA. 4. (*R.*) A complaint, முறைப்பாடு.

சங்கதமிட, *inf.* [*loc.*] To complain.

•சங்கதி, *s.* Circumstance, matter, affair, case, account, news, சமாசாரம். 2. Intercourse, association, connection, இசைவு. (c.) 3. [*in music.*] Variation in tune, in singing repeatedly the same line of a stanza, இசைவிகற்பம்.

சங்கநிதி, *s.* A shrub, வட்டக்கிலுகிலுப்பை. Crotolaria verrucosa, *L.* See under சங்கம்.

•சங்கபதம், *s.* One of the eighteen works of jurisprudence, morals, &c., நீதிநூல்.

சங்கபாஷாணம், *s.* A kind of native arsenic, நீலபாஷாணம்.

•சங்கபாலன், *s.* One of the eight huge serpents which support the earth; that stationed in the south west, அஷ்டநாகத்தொன்று. W. p. 826. SANKHAPALA.

சங்கபீடம், *s.* A kind of reed, நாணல். Saccharum spontaneum, *L.*

சங்கபுங்கி—சங்கிரிங்கி, *s.* The கடு கோரோசனை root. (*R.*)

•சங்கமம், *s.* Meeting, association, union, கூடுகை. 2. Sexual intercourse, புணர்ச்சி. 3. The junction of a river with the sea; also the confluence of sacred rivers,—especially of one with the Ganges, ஆறுகடலுடன்கூடுமிடம். 4. [*in astron.*] Conjunction, கிரகங்கள்சேருகை. W. p. 881. SANGAMA. 5. Society of a particular class of the devotees of Siva, வீரசைவர். 6. The body collectively of the Saiva sect—as worshippers of the Linga—as in குருலிங்கசங்கமம், சைவம். 7. W. p. 337. JANGAMA. (சிவ. சி.) Living creatures capable of locomotion; opposed to தாபரம், plants, vegetables, &c., which are fixed in their places, இயங்குதிணை. (*p.*)

சங்கமக்குருக்கள், *s.* Gurus of the Veera Saiva sect.

சங்கமக்கூலி, *s.* [*loc.*] The pay of a courtezan. (*Little used.*)

சங்கமருபம், *s.* A manifested form of Siva. (*p.*)

சங்கமன், *s.* A wearer of the Linga, இலிங்கதாரி.

திரிவேணிசங்கமம், *s.* A place where three rivers meet. See திரி.

•சங்கம், *s.* Union, junction, contact, சேர்வை. 2. Meeting, society, assembly, company, சனக்கூட்டம். 3. A council, senate, ஆலோசனைக்கூட்டம். 4. Sexual intercourse, புணர்ச்சி. 5. [*in astron.*] Conjunction—as சங்கமம். W. p. 881. SANGA. 6. A society of the learned, a conclave, புலவர்கூட்டம். 7. Any of the three learned assemblies formerly at Madura, தமிழ்ச்சங்கம். W. p. 882. SANGHA. 8. Literati, poets, &c., புலவர். 9. A chank, a conch-shell used as an instrument of music; also a weapon of Vishnu, சங்கு. 10. The forehead, the temporal or frontal bone, நெற்றி, நெற்றியெலும்பு. 11. A number, ten thousand billions; according to some, one billion. ஓர் எண். 12. A division of an army, consisting of seven hundred and twenty-nine chariots, seven hundred and twenty-nine elephants, two thousand one hundred and eighty-seven horses and three thousand six hundred and forty-five infantry, படைவகுப்பிலொன்று. 13. One of the two kinds of treasures of Kuvêra and Indra, சங்கநிதி. W. p. 826. S'ANKHA. 14. The legs, கணைக்கால். W. p. 337. JANGHA. 15. A kind of arsenic, தாளம்பபாஷாணம். 16. Another kind—as சங்கபாஷாணம். (*R.*)

சங்கங்கூட, *inf.* To meet, assemble—as a council, &c.

சங்கம்வாங்க, *inf.* To pimp, pander.

சங்கம்வாங்கி, *s.* A pimp. (*Low.*)

சர்வசங்கப்பரித்தியாகம், *s.* The state of a hermit who has renounced the world. (*p.*)

சங்கச்செய்யுள் — சங்கமருவியசெய்யுள், *s.* Poems, or poetry made, or sanctioned, by the learned assemblies of Madura; classical Tamil.

சங்கத்தமிழ், *s.* Tamil, sanctioned by the ancient Madura assembly.

சங்கத்தலைவன், *s.* The president of a council, assembly, society, &c.

சங்கத்தார், *s.* A Council, assembly, select body, committee; the members of such bodies. 2. The learned bodies formerly assembled at Madura, மதுரைச் சங்கத்தார். 3. Buddhist priests, as belonging to an assembly, புத்த ஆசாரியக் கூட்டத்தார்.

சங்கப்பலகை, *s.* A fabled seat of the learned at Madura, on a tank; said to have extended itself to give places to all worthy scholars, but to contract at the approach of the unlearned, சங்கப்புலவர்களிருக்கும்பலகை.—*Note.* When forty-nine of the wise were seated on it, Tiruvalluver, though a Pariah, had the first place.

சங்கப்புலவர், *s.* As சங்கத்தார், 2.

சங்கமருவினோர், *s.* Men of the learned college. (*p.*)

சங்கமேறியநூல்—சங்கங்கண்டநூல், *s.* Books on literary works approved by the learned assembly.

முச்சங்கம், *s.* The three Madura colleges; viz.: 1. தலைச்சங்கம், the first college at Madura. 2. இடைச்சங்கம், the middle college. 3. கடைச்சங்கம், the last college. See under கடை.

சங்கத்திராவகம், *s.* Shell-dissolving spirits. See திராவகம்.

சங்கநாதம், *s.* The sound of a blown chank. (*c.*)

சங்கநிதி, *s.* Gold of the figure of chanks, one of the nine treasures of Kuvèra or of Indra's world.

சங்கபாணி, *s.* Vishnu, the chank-armed, விஷ்ணு.

சங்கமேந்தி, *s.* Vishnu—as the chank-bearer.

சங்கக்குழையோன், *s.* Siva, as wearing a ring of chank in his ear, சிவன்.

•சங்கரம், *s.* Mixture, promiscuousness—as of castes by indiscriminate commerce, &c., கலப்பு. W. p. 879. S'ANKARA. 2. War, fighting, battle, போர். W. p. 881. SANGARA.

சங்கரசாதி, *s.* A mixed race of the higher and lower castes. (*c.*)—*Note.* The assertion may be ventured, that no Hindu of the present age is a pure, unadulterated descendant of either of the four principal castes recognised in Mènu's Institutes. Consult the ancient poems of Ramayana and Bharata on this point. The adulteration of caste may result according to the Ramayana, from personal conduct as well as from birth.

சங்கரர், *s.* Soldiers, warriors, போர்செய்வோர். Sometimes written, சங்கவர் and சங்கலர். (*p.*)

சங்கரீகரணம், *s.* Mixing of castes, unnatural blending, சாதிக்கலப்பு. See சங்கலீகரணம். (*p.*)

•சங்கரன், *s.* Siva—as the author of good, சிவன். 2. Sankaracharya, a celebrated guru, and Vedantist. See சங்கராசாரியர்; [*ex* சம், good, *et* கரன், maker.]

சங்கரி, *s.* Parvati—as the consort of Siva, பார்வதி.

•சங்கராசாரியர், *s.* The celebrated guru சங்கரன், called also சண்மதஸ்தாபனாசாரியர், as having founded six different sects. He was at the head of the Vedantic system, and the most celebrated commentator on the Sutras of Vyasa. He is said to have been born at Combaconam, in Southern India, about A. D. 100, and to have died at காஞ்சிபுரம்.

•சங்கராபரணம், *s.* A kind of tune specially adapted to வெண்பா verse, ஓரிசை.

சங்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To destroy, &c. See சங்காரம்.

சங்கரிப்பு, *v. noun.* Destruction, &c. See சங்காரம்.

சங்கலர் — சங்கலார், *s.* Warriors, போர்புரிவோர். See சங்கர். (*usr.*)

•சங்கலனம், *s.* Aggregation, blending, கலப்பு. 2. [*in arith.*] Addition, எண்கூட்டுகை. W. p. 880. SANKALANA.

•சங்கலிதம், *s.* Blending, intermixture, கலப்பு. 2. [*in arith.*] Addition, aggregation; also summation, எண்கூட்டுகை. W. p. 880. SANKALITA. (சு.) 3. One of the treatises on jurisprudence and ethics, தருமநூலிலொன்று. 4. [*in arith.*] Progression; series of numbers, or quantities increasing or decreasing according to some mathematical law, also their sum, எண்களின்தொடர். The principal series are—1st. ஏகசங்கலிதம். The series of numbers in their natural order—as 1, 2, 3, 4, 5, &c., an arithmetical series. 2d. வர்க்கசங்கலிதம். The series of the squares of the successive numbers in ஏகசங்கலிதம்—as 1, 4, 9, 16, 25, &c., 3d. கனசங்கலிதம். The series of the cubes of the successive numbers in ஏகசங்கலிதம்—as 1, 8, 27, 64, 125, &c., 4th. விஷமசங்கலிதம். The series of odd numbers—as 1, 3, 5, 7, 9, &c. 5th. சமன்சங்கலிதம். The series of even numbers—as 2, 4, 6, 8, 10, &c. 6th. விஷமசமன்சங்கலிதம். The series of odd numbers in an even number of terms—as $\overset{1}{1}, \overset{2}{3}, \overset{3}{5}, \overset{4}{7}$, &c. 7th. விஷம விஷம சங்கலிதம். The series of odd number of terms—as $\overset{1}{1}, \overset{2}{3}, \overset{3}{5}, \overset{4}{7}, \overset{5}{9}$ &c. 8th. சமன்விஷமசங்கலிதம். The series of even number in an odd number of terms—as $\overset{1}{2}, \overset{2}{4}, \overset{3}{6}, \overset{4}{8}, \overset{5}{10}$, 9th. சமன் சமன்சங்கலிதம். The series of even number in an even number of terms—as $\overset{1}{2}, \overset{2}{4}, \overset{3}{6}, \overset{4}{8}$, &c., 10th. அதிசங்கலிதம். The geometrical series whose first term is 1 and whose ratio is 2.—as 1, 2, 4, 8, 16, 32, &c., 11th. சங்கலிதசங்கலிதம். The series whose respective terms are the summation of the corresponding number of terms in the natural series—as $\overset{1}{1}, \overset{2}{3}, \overset{3}{6}, \overset{4}{10}, \overset{5}{15}, \overset{6}{21}$, &c. 12th. இவ்வடசங்கலிதம். 13th. வர்க்கவடசங்கலிதம். (See வர்க்கம்.) 14th. கனகனசங்கலிதம். See கனம்.

சங்கலிதக்கணக்கு, *s.* [*in arith.*] Progression, as சங்கலிதம், 4.

•சங்கலீகரணம், *s.* Beastliness, Sodomy, &c.—as one of the nine kinds of sins requiring atonement, முறைபிறழ்புணர்ச்சி.

சங்கலோஷ்டம், *s.* Illicit intercourse, sexual connection, புணர்ச்சி. (*c.*)

•சங்கலை, *s.* [*prov.*] Beams or timbers used for walling a well, கிணற்கேணியின் பலகை. (*Sa. Jangala*, boundary, ridge.)

சங்கலைக்கிணறு, *s.* A well in a loose soil walled with timber beams, or logs of wood.

•சங்கற்பம், *s.* Mental resolve or determination, voluntary resolution, மனோநிச்சயம். 2. Solemn vow, fixed purpose, மனப்பொருத்தனை. W. p. 880. SANKALPA. 3. Positive injunction, especially of a religion, which its followers are bound to obey, விதி. 4. Volitions, wishes, intention, design, motive, எண்ணம். 5. [*in the Ved. Phil.*] Mere mental belief resulting from a fanciful combination of ideas, idle fancy, delusion, மனோகற்பனை. (*p.*) Sometimes சங்கல்பம்.

அவனைக்காணவேண்டுமென்பதுசங்கற்பமோ. Am I bound by vow to see him?

சங்கற்பஞ்சொல்ல, *inf.* To declare a person's vow officially in his name, to the deity—as a guru, brahman, &c. 2. To make a public declaration of a vow or purpose.

சங்கற்பம்பண்ண, *inf.* To resolve, determine, vow, purpose.

சங்கற்பம்விட, *inf.* To relinquish a purpose, determination, &c. 2. To cease to desire a thing, to relinquish the pursuit of an object.

சங்கற்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To purpose, determine, design, ordain, will, நிச்சயிக்க. 2. To vow, make a mental resolve, பிரார்த்தனைசெய்ய. 3. To cause a vow, or purpose, to be declared officially by the priest to the deity, பிரார்த்தனையறிவிக்க. 4. To make, or issue positive injunctions—as a law giver, the author of a religion, &c., விதிக்க; [*ex* சங்கற்பம்.] (*p.*)

•சங்கனனம், *s.* [*correctly*, சங்கனனம்.] Nerves, arteries, tendons, நரம்பு. (*Sa. Samhanana.*) (*p.*)

•சங்காசம், *s.* Likeness, similarity, resemblance, உவமை. W. p. 880. SANKASA.

•சங்காதம், *s.* Destroying, killing, reduction of the world to the primitive atoms, சங்காரம். 2. [*in dancing, or dramatic representation.*] Five steps forward in succession with the feet close together, ஓர்அவைக்கடிப்பு. 3. Assemblage, multitude, company, association, combination—as of pre-existent, primitive elements, கூட்டம். 4. A division of one of the classes of hells, நரகம். W. p. 882. SANGHATA. (*p.*)

•சங்காத்தம், *s.* [*a change of* சங்காதம்.] Friendship, intimacy, familiar intercourse, சினேகம். (*c.*)

அவனுடையசங்காத்தமாகாது. Intercourse with him is improper, evil, &c.

ஞானிக்குமூடனுக்குஞ்சங்காத்தமில்லை. There exists no friendship between a wise man and a fool.

சங்காத்தி, *s.* A friend, an intimate acquaintance, சினேகிதன். 2. A comrade, a companion, தோழன். (*Little used.*)

சங்காமரம், *s.* A kind of timber. (*R.*)

சங்காயம், *s.* [*loc.*] The dried leaves of sugar-cane, கரும்புச்சருகு.

•சங்காரம், s. [*sometimes* சம்மாரம்.] Destruction, annihilation, dissolution in general, அழிக்கை. 2. The periodical destruction of the universe, in the reduction of all things to their primitive Maya—as one of the five கிருத்தியம், உலகசங்காரம். (c.) 3. The constant dissolution of all animate existences, as one of the five கிருத்தியம் or divine operations, இவையாற்றலழித்தல். 4. Restriction, restraint, suppression—as of the passions and appetites, அடக்கல். W. p 878. SAMHARA. 5. [*in astron.*] The process of reduction, &c., (உல்லாழ.) (See சரங்காரம்.) (*Sa. Samskara*, completing or finishing.)

சங்காரகாலம், s. A time of dissolution.

சங்காரதூதன், s. [*in Christian usage.*] The destroying angel.

சங்காரம்பண்ண, *inf.* To destroy, reduce things to their primitive Maya—as at the termination of the great yuga, or in the dissolution of individual creatures.

சங்காரன், s. A destroyer.

சர்வசங்காரநாள், s. Doomsday, the day of final and universal destruction, and judgment.

சங்கரிக்க, *inf.* To destroy, exterminate, annihilate, அழிக்க. 2. To destroy the world, at the universal deluge, by resolving one element into another, and reducing all things to their primitive state.

சங்கரிப்பு, v. *noun.* Destruction, annihilation, &c. கிரமமொடுக்குகை. 2. Involution of elements one into the other, and their ultimate reduction to Maya, at the termination of the world, சங்காரம்.

சங்காரகாலத்தழிப்பு, s. As அமரியுப்பு, which see.

சங்காரி, s. The குதிரைவாலி plant. (*M. Dic.*)

•சங்காரித்தம், s. One of the seven classes of clouds. See மேகம்.

•சங்காவியம், s. [*prov. correctly* சங்காமேகம்.] The state of being panic struck, aghast, அச்சத்தாலாயமேரியு, (*from Sa. S'ankya*, fear, and ஆவேசம்.)

சங்காவியங்கெட. To be overcome with fear. (*Little used.*)

சங்காவியத்துக்குப்பார்க்க, *inf.* To attempt to relieve one, panic struck, by magic.

சங்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To doubt. 2. v. a. To honor, respect, &c. See சங்கை.

•சங்கிதை, s. A compendium, a breviary, a digest, பொழிப்பு. 2. Section, or division of the vedas, சாகை. W. p. 879. SAMHITA.

•சங்கியை, s. [*commonly but improp.* சங்கிலை.] Number; counting, reckoning, calculation, எண். W. p. 881 SANKHYA. See சங்கை.

சங்கிரகக்கூர்மை, s. One of the twenty-five kinds of salt—as சிந்துலவணம்.

•சங்கிரகம், s. A compilation, an abridgement, epitome, சுருக்கத்திரட்டு. W. p. 881. SANGRAHA. (c.)

சங்கிரகிக்க, *inf.* v. a. To compile, collect, epitomise, திரட்ட.

தர்க்கசங்கிரகம், s. An abridgement of logic, தர்க்கம்.

•சங்கிரந்தனன், s. Indra, he who afflicts the giants, இந்திரன். (சது.) W. p. 880. SANKRANDANA.

•சங்கிரமம், s. The transit of the sun or any planet from one sign to another. 2. The end of a month, year, &c., and the beginning of the one following. See சங்கராந்தி. W. p. 880. SANKRAMA.

சங்கிரமதுருவம், s. The time of day (usually reckoning from Friday *in* சாடி, விநாடி, &c.,) at which the new year commences.

ஆடிச்சங்கிரமம், s. The beginning of July.

சங்கிரமிக்க, *inf.* v. n. To pass from one sign to another—as the sun, இராசிவிட்டுசேர. 2. To begin—as a month or year, மாதவருஷந்துவக்க.

•சங்கிரம், s. Jungle, forest, காடு. (*from Sa. Jangala.*) (p.)

•சங்கிராந்தி—சங்கிராந்தம், s. The beginning of a month or year; the transit of the sun from one sign to another. W. p. 880. SANKRANTI, SANKRANTA. (c.)

மாதசங்கிராந்தி, s. The beginning of a month.

வருஷசங்கிராந்தி, s. The commencement of a year.

மேடசங்கிராந்தி, s. The transit of the sun into the sign Aries.

•சங்கிராமம், s. War, battle, military exploits, போர். W. p. 882. SANGRAMA.

சங்கிராமசூரன், s. A great warrior, a hero, போர்வீரன்.

சங்கிராமவிலக்கணம், s. One of the sixty-four கலைஞானம்.

•சங்கிருதம், s. Sanscrit, the sacred language of the Hindus—as சம்கதம். W. p. 877. SAMSKRUTA. 2. (R.) Mixture—as சங்கீரணம்.

•சங்கிலி, s. A chain; a linking—as சிருங்கலம். W. p. 855. S'RUNKHALA. (c.)

சங்கிலிக்கொத்து, s. A double or triple chain. (R.)

சங்கிலிக்கோவை, s. A concatenation, a consecutive series—as of subjects, &c.

சங்கிலிப்பின்னல், v. *noun.* The linking of a chain.

சங்கிலிப்பூட்டு, s. The linking of a chain. 2. The clasp of a chain. 3. [*prov.*] Linking the arms in a particular manner in wrestling. 4. (*fig.*) A great intricacy, சிக்குப்பிக்கு.

சங்கிலிமடிப்பு, v. *noun.* The plait or fold of the chain about the neck, &c., (R.)

சங்கிலிமோதிரம், s. Finger-rings curiously constructed of wire, சிக்குமோதிரம்.

சங்கிலிவடம், s. An iron chain used for drawing a car, &c.

சங்கிலிவலயம்-சங்கிலிவளையம், s. The links or rings of a chain.

இலாடசங்கிலி, s. A kind of chain. See இலாடம்.

சங்கிலிதம், s. [*prov.*] Progression.

•சங்கினி, s. The third and the most libidinous and irascible class of women described in erotics; the lowest but one, மூன்றுஞ்சாதிப்பெண். W. p. 826. S'ANKHINEE. 2. One of the ten tubular vessels or arteries of the body,—said to rise from சுழுமுனை in the region of the heart, and terminate *in genitalibus et ano*, நாடி. (தத்துவ.)

சங்கின்குடியோன், s. [*loc.*] A gold colored beetle, சாரைவண்டு.

•சங்கீதம், s. The art or science of music, இராகசாஸ்திரம். 2. A concert of music, vocal and instrumental, வாத்தியத்தோடு பாடுகை. W. p. 881. SANGEETA. 3. [*in Christian usage.*] A psalm, a hymn, சங்கீதப்பாட்டு. (c.)

சங்கீதலோலன், s. One devoted to the pleasures of music, a votary of music; [*ex* லோலம், delight.]

சங்கீதக்காரன், s. A singer. 2. (*in Christian usage.*) The psalmist.

சங்கீதக்கியானம், s. A knowledge of music, skill in music.

சங்கீதசாகித்தியம், s. Practice in music, the art of music. (c.)

சங்கீதசுருதி, s. The pitch of a tune; also, the key note.

சங்கீதம்பாட, *inf.* To sing according to art; to practise music.

சங்கீதவாத்தியம் — சங்கீதமேளம், s. Music, vocal and instrumental. (c.)

சங்கீதராமாயணம், s. Ramayana in odes and adapted to music.

சங்கீதரத்னாகரம், s. A treatise on music.

•சங்கீரணம், s. Miscellaneousness, promiscuousness, mixture, compound, கலப்பு. W. p. 880. SANKEERN'A. 2. [*in gram.*] Euphonic combination or coalescence of words of Sanscrit origin—as சங்கீதம். (நொன்.) 3. [*in rhetoric.*] The blending of several figures, நாலங்காரம். (தண்டி.)

•சங்கீர்தம், s. Combination, amalgamation, copulation, புணர்ச்சி. 2. [*in gram.*] Euphonic coalescence of words of Sanscrit origin—as ஞான and அமிர்தம்=ஞானாமிர்தம், &c., (நொன்.) (See சந்தி.) In சது. சங்கிரதம்.

•சங்கீர்த்தனம், s. Celebration, praise, honor, துதிக்கை. W. p. 880. SANGEERTTANA. (p.) 2. [*in roman Catholic usage.*] Confession—as பாவசங்கீர்த்தனம், அறிக்கை.

சங்கீர்த்தனம்பண்ண, *inf.* To celebrate, praise. 2. [*in Rom. Cath. usage.*] To confess one's sins to the priest.

•சங்கு, s. [*a change of* சங்கம்.] The chank, conch-shell, spiral shell in general, பணிலம். 2. A bracelet, often made of the conch, கைவளை. (c.) 3. Frontal bone, forehead, நெற்றி. 4. The legs, கணைக்கால். 5. Union, junction, contact, copulation, கூடுகை. 6. (c.) A number, a thousand trillion, நிகண். 7. The சங்கு shrub, நாசெடி. Monetia barlerioides, *L.* 8. W. p. 825. SANKU. A kind of weapon, a javelin, நாபடைக்கலம். 9. [*prov.*] Gnomon of a dial, சாயாயளவிடுதடி. 10. [*in astron.*] Gnomon, or a perpendicular column for measuring the altitude of the sun by the length of its shadow; also for making other astronomical observations.

இடம்புரிச்சங்கு - வலம்புரிச்சங்கு-சூற்சங்கு-தாழஞ்சங்கு-பாலடைச்சங்கு-முட்சங்கு-பெருஞ்சங்கு. Are different varieties and for different uses; which see.

சங்குசக்கரம், s. Two of the weapons of Vishnu, the chank and wheel. 2. Marks similar to the chank and wheel on the neck of the Brahman and Raja species of the cobra—regarded as an imitation of Vishnu's weapons. 3. Marks found on the hands and feet of some persons—supposed to indicate good fortune. (c.)

சங்குசக்கரக்கடுக்கன், s. Round earrings in form of a chank and a circle worn by Vaishnuvas.

சங்கறுக்க, inf. To saw chanks for rings, bracelets, &c.

சங்கறுப்போர், s. Chank cutters, makers of bracelets and other ornaments from chanks, வளை போழ்வோர்.

சங்காட, inf. To polish paper, cloth, &c., with a chank. (c.)

சங்குகுளிக்க, inf. To dive for chanks. See குளி, v.

சங்குச்சலாபம், s. The chank fishery.

சங்குச்சுரி—சங்குப்புரி, s. [prov.] A screw. (Limited.)

சங்குத்திரி, s. [loc.] The spiral winding in shells.

சங்குதிருகி, s. A cork-screw. 2. A machine for sawing and cutting shells. (Limited usage.)

சங்குநாதம்—சங்கொலி, s. The sound of a blown chank—as சங்கநாதம்.

சங்குமணி, s. Beads cut from chanks.

சங்குவெள்ளைவைக்க, inf. [loc.] To plaster with pure white chunam.

சங்குஸ்தாபனம், s. A ceremony to remedy the evil of an inauspicious location of a house. A conch shell is filled with water and incantations made for forty-five days. After this it is burned under the wall.

சங்குத்தாலி—சங்குத்தாலியும், s. The tali, or marriage badge, in imitation of chanks, one on either side.

சங்குத்தாலிவெள்ளாளர், s. A class of Vellalas whose women wear சங்குத்தாலி.

சங்குப்பறையர், s. A class of Pariahs whose women wear chank bracelets on their ankles.

சங்குமோதிரம், s. Rings cut from chanks.

சங்கூத, inf. To blow a chank in a temple, or at a marriage, funeral, &c.

சங்கூதி, s. [prov.] A chank-blower.

சங்கூமச்சி, s. A chank-like-cockle. See ஊமச்சி.

சங்கு, கிறேன், சங்கினேன், சங்குவேன், சங்க. v. n. [prov.] To be dispirited, to lose courage, தைரியங்கெட.—Note. It is generally used with another verb—as சங்கிவிட்டான், சங்க அடிக்கிறேன், &c.

சங்குஸ்தான், s. [for.] The sacristan or sexton of a church. [R. Catho. usage.]

சங்குநிதி, s. The கிலுகிலுப்பை plant.

சங்குபுட்பம், s. A plant, குழல். Cassia, L.

சங்குமடப்பளி, s. [prov.] A division of the மடைப்பளி caste, ஓர்சாதி.

சங்குமரு, s. The margosa tree, வேம்பு. (M. Dic.)

*சங்குமூர்த்தினி, s. The zenith, உச்சி.

சங்குவடம், s. [loc.] A boat, a small dhoney—as சங்கடம், 3, பரிச.

*சங்கூடபிலம், s. One of the devotional Puranas, ஓர்புராணம்.

*சங்கேதம், s. Engagement, agreement, appointment, convention, assignation, நியமம். 2. Condition, circumstances under which a result is effected, ஏற்பாடு. 3. Technicalities, terms limited to trades, professions, &c., குழூஉக்குறி. W. p. 880. SANKETA. 4. Threat, asseveration by oath, a conditional curse, கட்டுப்பாடு. 5. A sign or mark, குறிப்பு. 6. Conspiracy, துராலோசனை.

செங்கோலுக்கு முன்னே சங்கேதமா. Will there be conspiracy against a just government?

*சங்கை, s. Doubt, hesitation, uncertainty, suspicion, ஐயம். 2. Fear, terror, apprehension, அச்சம். W. p. 825. SANKA. 3. Probability, likelihood—as கிரகணசங்கை. 4. Measure, estimate, reckoning, அளவு. 5. [prov] Honor, esteem, reverence, கனம். (Sa. Sankhya.) 6. (loc.) Custom, usage, வழக்கம். (c.) 7. (M. Dic.) Dried ginger, சுக்கு.

அதற்குச்சங்கையில்லை. There is no doubt of it.

அவன் ஆரும் சங்கையுமாய்விட்டான். He is mighty and venerable.

சங்கைநிவிர்த்தி, s. Removal of doubt.

சங்கைதெளிய, inf. To remove—as doubts. (p.)

சங்கிக்க, inf. v. n. To doubt, hesitate, ஐயப்பட. 2. To fear, dread, அஞ்ச. 3. v. a. [prov.] To honor, esteem, reverence, மதிக்க. 4. (Rott.) To inquire into a thing, விசாரிக்க.

சங்கைகெட, inf. To be disgraced, to lose reputation.

சங்கைக்கேடு—சங்கையீனம், s. Disgrace, dishonor.

சங்கைத்தாழ்ச்சி, s. [prov.] A bad reputation, disrepute.

சங்கைவான்—சங்கைமான், s. A respectable man. (c.)

சங்கைபோந்தவர், s. An honorable man. (p.)

சங்கையில்லாமை, s. (neg.) Destitution of honor. 2. (p.) Immensity, infinity, incalculableness, எண்ணம்.

மாறுதசங்கை, s. Inviolable custom or practice. (Rott.)

*சங்கோசம், s. Shutting, contracting, சுருக்கல். 2. W. p. 880. SANKOCHA. Bashfulness, shyness, coyness, ticklishness, கூச்சம். (c.)

சங்கோசம்விட்டிடத்திற்சங்கையுமில்லை. Where there is no modesty there will be no virtue.

சங்கோசக்காரன், s. A bashful man.

சங்கோசப்பட, inf. To be bashful, timid.

*சங்க்ஷேபம், s. See சஞ்சேபம்.

*சசம், s. A hare, a rabbit, முயல். (p.) 2. One of the four classes of men described in erotics, a man of mild character, but uxorious and woman-led, சாங்கமையாடைதுவென்ற, (கொக்கோ.) W. p. 834. SA'S'A.

சசவிடாணம், s. The horn of a hare i. e. Improbability and absurdity; [ex Vishan'a, horn.]

சசம்பரி, s. The castor plant, ஆமணக்கு. (M. Dic.)

சசாபம், s. The சிறுகன்ஞரி shrub, as சரியம். (M. Dic.)

*சசி, s. The moon, (lit.) the hare-spotted, சந்திரன். W. p. 834. S'AS'EE. 2. Camphor, கர்ப்பூரம். 3. W. p. 882. SACHEE. Indrani wife of Indra, இந்திராணி. (p.)

சசிகன்னம், s. The true distance of the moon from the earth. See கன்னம்.

சசிகேந்திரம், s. Situation of the moon in the rising sign; also in the 4th, 7th or 10th, from it. Moon's anomaly. See கேந்திரம்.

சசிசேகரன் — சசிதரன், s. Siva — as wearing the moon on his head—as சந்திரசேகரன்.

சசிதுருவம், s. Apparent longitude of the moon's apogee.

சசிதேகம், s. Moon's disk. 2. Apparent semidiameter of the moon.

சசிபுடபுத்தி, s. The true motion of the moon in a given time, as a day, an hour, &c.

சசிபுடம், s. Longitude of the moon.

சசிவிக்கேபம் s. Moon's latitude. See விக்கேபம்.

சசிமணாளன், s. Indra, as husband of சசி, இந்திரன்.

சசியம், s. A timber tree—as மராமரம், ஆச்சா. 2. The சஞ்சா plant. 3. A plant called கிலுப்பிலை. (M. Dic.)

*சசியம், s. Fruit, vegetable produce, கனி. W. p. 912. SASYA.

சசியாதிபன், s. [in almanacs.] The planet which is lord of fruits or produce, for the year, தானியாதிபன்; [ex அதிபன்.

சசுபம், s. The அசோகு tree. (M. Dic.)

*சசேலஸ்நானம், s. Ceremonial bathing with the clothes on, to purify them as well as the person, when defiled from attending a funeral, உடைபோடுமுழுகுகை; [ex ச, with, சேல, cloth, and ஸ்நானம்.] (p.)

சச்சடம், s. The lotus, தாமரை. (M. Dic.)

சச்சடி, s. [prov. vul.] Crowding, multitudes passing and repassing, சந்தடி.

*சச்சம், s. Truth, genuineness—as சத்தியம், மெய். (p.)

*சச்சரவு — சச்சரை, s. Quarrel, scuffle, கலகம். (c.) (from Sa. Sams'aran.)

சச்சரவுபட, inf. To quarrel, scuffle.

*சச்சரி, s. A sort of drum, ஓர்வாச்சியம். W. p. 357. JHARJHAREE.

சச்சற்புடம், s. A mode of beating the cymbal. See தாளம்.

*சச்சிதானந்தம், s. Spiritual and eternal bliss; the eternal spiritual bliss of deity, அழியாவழிவின்பம்; [ex சத்து, eternal existence, சித்து, knowledge, et ஆனந்தம், happiness.] W. p. 882. SACHCHIDANANTA.

சச்சிதானந்தகுரு, s. A divine or spiritual Guru, a god.

சச்சிதானந்தன், s. The supreme being, the intuitively intelligent, கடவுள். 2. The name of one of the thirty one Munis, ஓர்முனிவன்.

சச்சு, *s.* A bird's beak, பறவைமூக்கு, (a change of சஞ்சு.) 2. A kind of aquatic plant, கிச்சிலிப்பூடு. (சது.) 3. [*loc.*] Bustle, confusion, சச்சடி. 4. (*Rott.*) Littleness, smallness, கொஞ்சம். 5. [*prov.*] Inferior tobacco leaves, those lowest on the stalk, கெட்டபுகையிலை.

சச்சிலைப்பட்டுவொள்ளக்கூடாதுபோல். It does not become a person to interfere in dishonorable affairs.

சச்சாய்க்கிடக்க, *inf.* To be in confusion. (*c.*)

சச்சாயிருக்க, *inf.* To be thronged. 2. [*prov.*] To be inferior—as bad tobacco.

சஞ்சம், *s.* (*Tel.*) A sacerdotal badge, புணூல். 2. An officer's sash, கச்சு. (*Limited usage.*)

•சஞ்சயம், *s.* Assembly, multitude, collection, கூட்டம். (*p.*) W. p. 883. SANCHAYA.

•சஞ்சயனம், *s.* A funeral ceremony in which the remains of the burnt body are collected and sprinkled with milk, காடாற்றுகை. W. p. 883. SANCHAYANA.

•சஞ்சயன், *s.* One of the disciples of Vyasa; also one who was the family priest of Duryo'd'hana, வியாச சீடரிலொருவன்.

சஞ்சயவாதம், *s.* A religious system—as promulgated first by சஞ்சயன், ஓர்சமயம்.

•சஞ்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*ex. Sa. Sanchara.*] To move about—as in a rightful domain or natural element; to live or have residence—as men in houses, beasts in the forest, fishes in water, &c., உலாவித்திரிதல்முதலியன. 2. To frequent, roam about—as beasts; to haunt, infest, range, திரிய. 3. To lodge, sojourn, dwell, abide, inhabit, வாசஞ்செய்ய. 4. To cohabit, கூடிச்சஞ்சரிக்க. 5. (*R.*) To converse with one, சம்பாஷிக்க.

சஞ்சரிப்பு, *v. noun.* Dwelling, wandering, &c., சஞ்சரிக்கை. (*Rare.*)

•சஞ்சரிகம்—சஞ்சரீகம், *s.* A beetle, a large black-bee. W. p. 314. CHANCHARUKA.

•சஞ்சலம், *s.* Motion, agitation, trembling, shaking, அசைவு. 2. (*fig.*) Fickleness, unsteadiness, நிலையில்லாமை. 3. Lightning, மின்னல். W. p. 314. CHANCHALA. 4. (*c.*) Sorrow, grief, anxiety, concern, care, trouble, மனக்கவலை. 5. Pain, disease, ailment, துன்பம்.

சஞ்சலக்காரன், *s.* A person in grief or with disease.

சஞ்சலபுத்தி, *s.* An irresolute and wavering mind, fickleness. (*p.*)

சஞ்சலப்பட, *inf.* To be agitated. 2. To be afflicted, troubled, distressed.

சஞ்சலிக்க, *inf.* To be agitated, &c.—as சஞ்சலப்பட. (*Little used.*)

மனச்சஞ்சலம், *s.* Grief.

அவன் சஞ்சலமாய்க் கிடக்கிறான். He is seriously ill.

•சஞ்சலை, *s.* Lightning—as சஞ்சலம், மின்னல்.

சஞ்சாயம், *s.* [*loc.*] Work done for daily wages, in opposition to that by the job, குத்தகை யல்லாதவேலை. 2. The cultivation of fields in shares for a part of the produce, குடிவாரம். 3. The management of lands, fisheries, &c., by the proprietor, without farming them, பண்ணைபார்த்தல். 4. Gratuity, இலவசம்.

சஞ்சாயத்திலெடுத்துக் கொள்ளப்பார்க்கிறான். He intends to get it on (*favorable*) terms.

சஞ்சாயக்குளி, *s.* The pearl fishery managed by the government itself.

•சஞ்சாரம், *s.* (*ex Sa. Sanchara.*) Sojourning, abiding, dwelling, inhabiting, சஞ்சரிக்கை. 2. Rightful or natural residence, as men in villages, beasts in jungles, fishes in water, &c., வாசஞ்செய்கை. 3. (*p.*) The rising and falling of the voice, in singing the notes of the gamut, ஆரோகண அவரோகணக்கலப்பு. 4. [*loc.*] The elephant-stable, யானைக்கூடம். See சஞ்சரி. (*c.*)

அங்கேமனித சஞ்சாரமில்லை. It is not frequented by men; it is a solitary place.

சஞ்சாரப்பிரேதம், *s.* One who is civilly dead—of no estimation. (*lit.*) a moving carcass.

சஞ்சாரம்பண்ண, *inf.* To lodge, dwell, &c.—as சஞ்சரிக்க.

சஞ்சாரி, *s.* An inhabitant, frequenter, &c., சஞ்சரிப்போன். (*p.*)

சஞ்சாலி, *s.* [*loc.*] A large gun, பெருந்துப்பாக்கி. (*Limited.*)

சஞ்சாளிகம், *s.* A beetle, வண்டு—as சஞ்சரிகம். (சது.)

•சஞ்சிதம், *s.* What is gained, acquired, stored up, collected, accumulated, சட்டிபுது. 2. (*in the agamas.*) The accumulated merit and demerit of former births. (See கன்மம்.) (சி. சி.) [*ex Sa. Sanchita*, accumulated.]

•சஞ்சிலேட்டம், *s.* [*com.* சஞ்சிலேட்டு மம்.] Insinuating itself; pervading a body, as does heat, without forming a component part, கலந்துதலியவுடைமை. W. p. 876. SAMS'LESHA. (*Rare usage.*)

•சஞ்சீவகரணி, *s.* A medicament that restores suspended animation, உயிர்தருமருந்து; [*ex* சஞ்சீவ, animating, *et* கரணி, maker.] 2. The tamarind tree, புளியமரம். (சது.)

சஞ்சீவன், *s.* The Mango tree. (*M. Dic.*)

•சஞ்சீவி—சஞ்சீவனி—சஞ்சீவினி, *s.* A revivifying medicament, restoring from swooning, death, &c., and insuring long life, உயிர்தருமருந்து. (*Sa. Sanjeevanee.*)

சஞ்சீவிபர்வதம், *s.* The mount fabled in the Ramayana for its restorative roots or drugs. (*c.*)

சஞ்சீவிமூலிகை, *s.* The restorative drug or root.

மிருதசஞ்சீவி, *s.* The சஞ்சீவி restorative, that which restores the dead to life, அமிர்தசஞ்சீவினி; [*ex* மிருத, dead.]

•சஞ்சு, *s.* A bird's beak, பறவைமூக்கு. (சது.) 2. The castor plant, ஆமணக்கு. W. p. 314. CHANCHA. 3. [*loc.*] Manners, behavior, conduct, as peculiar to individuals, castes, &c., மாதிரி, ஒருஒழுக்கம். 4. (*Sa. Samyuj.*) [*prov.*] Likeness, form, shape, சாயல்.

•சஞ்சுவம், *s.* [*prov.*] Trappings of a horse, tackling of a ship, military stores, &c., முஸ்திப்பு. (*R.*)

•சஞ்சேபம், *s.* [*correctly* சங்க்ஷேபம்.] An epitome, compendium, abridgment, abstract, சுருக்கம். W. p. 881. SANKSHE'PA.

•சடகம், *s.* A sparrow, ஊர்க்குருவி. W. p. 314. CHAT'AKA. 2. A cup, a drinking vessel, வட்டில். (சி.) W. p. 321. CHASHAKA.

சடக்குச்சடக்கெனல், *v. noun.* [*vul.*] Clacking, clattering—as when walking with sandals, &c., ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு.

சடக்கோதன், *s.* Sweet flag, வசம்பு.

•சடங்கம், *s.* The six Shastras; [*ex shat'* six, *et* அங்கம்.] (See சாஸ்திரம்.) 2. [*a change of* சங்கடம்.] Difficulty, straits, entanglement—as of a cow caught in a thicket by the horns; detention, வருத்தம். 3. [*loc.*] A weight containing sixteen துக்கு, ஓர்நிறை. 4. A bundle for a journey, knapsack, பயண முட்டை. 5. (*p*) A ceremony—as சடங்கு.

சடங்கத்திலேபோட்டுக்கட்டு. Put these things together in a bag.

சடங்கம்போட, *inf.* To make up, to get into a bundle. (*R.*)

•சடங்கு, *s.* A ceremony, religious or civil rites, forms, observances, sacraments, &c., செய்முறை. (*Sa. Shat'anka.*)

சடங்குக்காசெய்கிறாய். Do you act merely for form sake?

சடங்குசெய்ய, *inf.* To perform a ceremony, rite, &c.

சடங்குநடக்க, *inf.* [*prov.*] To take place, as a rite, ceremony, &c.

சடங்குவீடு, *s.* [*prov.*] The house where a ceremony is performed—as marrying, &c.

சடங்காக, *inf.* [*loc.*] To arrive at puberty—as a girl.

சடங்காளபெண், *s.* A marriageable girl; for whom the usual ceremony may be performed.

சடசடெனல், *v. noun.* Roaring of thunder or flames; sounding—as falling trees, the report of a gun, the falling of the heavy drops of rain, the clapping of hands, or the successive falling of thrown stones, &c.; being quick, precipitate, blustering, as the language of an angry person, &c., ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு.

சடதி, *s.* [*in astrol.*] The time designated by the 7th degree of the சரம் months, the fifth of the திரம் months, and the 9th of the உபயம் months, regarded as inauspicious, ஓர்போகம்.

சடபம், *s.* The அறுகு grass.

சடபுடெனல், *v. noun.* [*vul.*] Bullying, &c. 2. Rattling, clattering, ஒலிக்குறிப்பு.

•சடம், *s.* (*ex. Sa. Jad'a.*) The body, உடல். 2. Matter as opposed to, or distinguished from spirit, or சித்து; any non-intelligent being, corporeal or incorporeal, want of intelligence, inertia, அசேதனப்பொருள்.—*Note.* This, in the Agama philosophy, includes time, the three மலம், and their effects, &c. 3. W. p. 826. SAT'HA. Cruelty, savageness, harshness, கொடுமை. 4. Falsehood, illusion, பொய். 5. W. p. 870. SHASHA. Six, sixfold, ஆறு.

சடம்விழுந்துபோமே. We shall die. (*lit.*) the body will fall.

சடசித்து, *s.* Senseless and intelligent existences; body and spirit.

சடத்துவம், s. Inertia, inertness of matter, non-intelligence, bodily appetites, &c.—as inconsistent with the deity.

சடபதார்த்தம் — சடவஸ்து, s. Inanimate, unintelligent, material existence.

சடபதார்த்தவாதம், s. A religious denomination, சமயதம்.

சடப்பால், s. [in medicine.] The milk of women, முலைப்பால். (M. Dic.)

சடாட்சரம், s. The hexaliteral mantra. (c.)

சடாரணியம், s. Arcot, (lit.) the six jungles, ஆற்காடு. (p.)

சடானனன், s. Skanda, கந்தன்; [ex சட, six, et ஆனனம், face.]

•சடாம், s. Belly, வயிறு. W. p. 338. JAT'HARA.

சடராக்கினி, s. Gastric-fire; also, hunger as supposed to be caused by the gastric-fire, உதராக்கினி. (p.)

சடர், s. The stupid, the ignorant, the vulgar, அறிவீனர். (பிங்.) (from Sa. Jad'a, stupid.) (p.)

சடலம், s. Body, உடல். 2. Heavy, large or cumbrous body, பருத்தவுடல். (c.)

சடவுப்பு, s. The salt called அமரியுப்பு. 2. The salt taken from the human body, சவரியுப்பு. (M. Dic.)

சடாகம் — சடாதாம், s. A species of நெல்லி tree, அருநெல்லி. (M. Dic.)

சடாதாரி, s. The கொடியாள்கூந்தல் plant, as சலிசநெலி. (M. Dic.) See under சடை, s.

•சடாமாஞ்சி, s. A kind of medicinal grass, நிலமுருந்துப்புல், Valerian, or Indian spikenard, Cyperus stoloniferus, L. (Ains.) W. p. 338. JAT'AMANSEE.

•சடாயு, s. A fabulous bird which, in the attempt to intercept Ravana, with his captive Sîtâ, is said to have been slain by him, ஒர்கழுகரசன். W. p. 338. JAT'AYU. (இராம.)

சடாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [vul.] To load a gun, துபாக்கெட்டிக்க. 2. To chide, rebuke, அதட்ட. 3. v. n. [incorrectly for சடைக்க.] To grow thick, bushy, leafy, &c., செழிக்க. (Limited.)

சடாரி, s. A coat of mail, கவசம். 2. One of Vishnu's devotees, சம்மாழ்வார்.

சடாரெனல்—சடாரிடுதல், v. noun. [vul.] Smacking, cracking report, &c; an imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

•சடிதி, s. [improp. com. சடுதி.] Suddenness, abruptness, unexpectedness, விரைவு. W. p. 357. JHAT'ITI. 2. As சடிதிவு.

சடிதியிலேபோவாய். May you die suddenly. (An imprecation.)

சடிதிவு, s. The husk of a cardamom, கச்சோலம். (R.)

•சடிலம், s. Entangled hair, சடை. W. p. 338. JAT'ILA. 2. Closeness, thickness, crowdedness—as of hair, foliage, அடர்த்தி. 3. A horse, the maned beast, குதிரை. (p.)

சடினம், s. Sweet flag, வசம்பு. Acorus Calamus. (M. Dic.) 2. The root of சடைமாம். (R.)

•சடு, s. Six, ஆறு. W. p. 870. SHAT'.

சடுரசம், s. The six flavors. See சுவை.

சடுவருக்கம், s. [in astrol.] The aggregate of six varieties of good or evil.

சடுக்கா, s. (Hind.) Quickness, vehemence, swiftness, கெதி.

சடுக்காவண்டி, s. [loc.] A small bandy.

சடுதி, s. See சடிதி.

சடுத்தம், s. [vul.] Rivalry, competition, போட்டம். 2. Compulsion, force in extorting money, exacting payment, &c.; urgency in borrowing, soliciting, teasing, &c., நெருக்கமுபண்ணுகை. (c.)

சடுத்தத்திலேவைத்துவிழுந்தது. The matter is in dispute.

சடுத்தக்காரன், s. One very urgent, a compeller, an obstinate fellow.

சடுத்தஞ்செய்ய—சடுத்தம்பண்ண, inf. To compel, urge. 2. To compete, vie, rival.

சடுத்தமாயிருக்க, inf. To counteract each other, as competitors.

சடுத்தத்திலேவிற்றுப்போட. inf. To sell to the highest bidder. (R.)

சடுத்தமாய்வாங்க, inf. To purchase a thing by out-bidding another. (R.)

சடுத்தி, s. (Hind.) Review, inspection, examination, &c., சோதனை.

சடுத்திபார்க்க, inf. To review the forces, the muster roll, &c.; to inspect, examine.

•சடுலம், s. Trembling, shaking, நடுக்கம். W. p. 314. CHATU'LA.

சடுலவோசையின்மாய்ந்த. They died of the shaking noise, (of the burning forest.) (பார.)

•சடை, s. Entangled locks of hair—as once worn by Siva as an ascetic, and now by his devotees in imitation of him; also plaited hair, மயிர்ப்பின்னல். 2. Bushy, shaggy, thick hair, bushiness, சடைத்தது. 3. A kind of cork tree—as சடைச்சி, நிரம். 4. Root, a fibrous root, வேர். W. p. 338. JAT'A.—Note. The word retains its Sanscrit pronunciation சடா, in many of its compounds. 5. [prov.] The flat head of a nail, ஆணியின்சடை. 6. The stopple of a a bottle, அடைப்பு. (Rare.)

சடாடவி, s. A cluster of dishevelled locks. (p.)

சடாதரன், s. Siva, as wearing entangled locks, சிவன்.

சடாதரி, s. A female devotee with matted locks, சடைதரித்தாள். 2. Parvati, as wearing entangled locks, பார்வதி. 3. One with entangled locks of hair, commonly tied up as a crest, சடையையுடையவன்.

சடாதாரி, s. Parvati, பார்வதி. 2. Siva, சிவன்.

சடாபாரம், s. The heavy tangled locks of Siva, or of his devotees. (c.)

சடாமகுடம்—சடாமுடி, s. The entangled hair of Siva formed into a crown. (c.)

சடாமகுடன், s. Siva, whose entangled lock of hair forms his crown, சிவன்.

சடாமுனி, s. [in metempsychosis.] The soul of a Brahman in a Muni wearing clotted hair. See பிரமராட்சதை. (c.)

சடைக்கஞ்சா, s. The female of the கஞ்சா plant. See கஞ்சா.

சடைக்கந்தகம், s. Sweet flag, வசம்பு. (M. Dic.)

சடைச்சி, s. A kind of cork tree from which toys are made, நெட்டி. Aeschynomene, L. 2. An aquatic plant, பாசி. Ceratophyllum demersum, L. (சது.) 3. A plant, சிறுபூளை. 4. A mineral, பொன்னிமிளை, Bismuth pyrites.

சடைச்சிவேர், s. A plant, Achyranthes corymbosa, L.

சடைத்தேங்காய், s. [prov.] A cocoanut whose husk abounds with fibres.

சடைநாகம், s. A kind of ornament worn by women on the hair, நாகாபரணம்.

சடைநாய், s. A shaggy dog. (c.)

சடைபற்றிப்போக, inf. To grow bushy, shaggy, rough, as hair. 2. To become thick, as branches.

சடைபில்லை—சடைப்பில்லை, s. A kind of round golden ornament for the head of women. Madras usage. In other places, ராக்கடி.

சடைபின்ன, inf. To plait the hair.

சடைப்பயறு, s. A kind of grain.

சடைப்பாசி, s. A kind of moss—as சடைச்சி, 2.

சடைப்புல், s. A kind of grass. See புல்.

சடைப்பூச்சி, s. [loc.] A species of bushy caterpillar. (R.)

சடைமுடி, s. The சரக்கொன்றை tree.

சடைமுடியோர், s. Ascetics who wear entangled hair in imitation of Siva, தபசர்.

சடையன், s. (fem. சடைச்சி.) One who wears an entangled plait of hair.

சடையாணி, s. A flat-headed nail. (c.)

சடையாண்டி, s. A religious mendicant with matted hair.

சடையோன், s. Siva, the god who wore dishevelled hair. 2. Veerapatra. (சது.)

சடைவளருதல், v. noun. Growing of entangled locks.

சடைவிழ, inf. To become formed, as entangled hair.

முறுகுசடை, s. Matted, curly hair.

சடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், சடைய, v. a. To flatten the head or point of a nail by repeated blows; to clinch, batter down, ஆணிமுதலியனதலைதட்ட. 2. [prov.] To stop the progress of a thing, to interrupt, check, prevent, hinder, தடுக்க. 3. v. n. [loc.] To become weary, disheartened, dispirited, &c., சோர. 4. To be shut in—as the heart of a tree; to be stinted in growth—as trees, and plants, பயிர்கெட.

சடைவு, v. noun. Wearisomeness, depression of spirits, dejection, மனத்தளர்வு.

•சட், s. Six, six-fold—as சடு, ஆறு. W. p. 870. SHAT'.

சட்கருமம், s. The six duties of Brahmans. See தொழில்.

சட்குணம், s. The six attributes of the Deity, அறுகுணம். See குணம்.

சட்கோணம், s. A hexagon, a hexangular figure, அறுகோணம்.

சட்சமயம், s. The six religious systems. See சமயம்.

•சட்சு, s. The eye, கண். W. p. 314. CHAKSHUS. See சக்கு.

சட்சதீட்சை, s. Spiritual illumination imparted to a disciple by the look of a Guru. (p.) See தீட்சை.

சட்டகப்பை, s. [prov.] A long flat ladle for taking a baked rice-cake from the chatty, தட்டகப்பை. (Limited.)

•சட்டகம், s. Shape, figure, image, வடிவு. 2. Body, உடல். 3. Bed, couch, &c., for sleeping, மஞ்சம்படுக்கைப்பொது.

கடவுள்சக்ஷட்டுத்துச்சட்டகம். An image representing the deity. (p.)

சட்டகல்லி—சஷ்டகல்லி, s. Chattering, babbling, talking vain things without reference to any special object, as lisping children, வீண்பேச்சு. (c.)

சட்டமுனி, s. [prop. சட்டைமுனி, which see.] A celebrated author.

சட்டம், s. A wooden frame, மரச்சட்டம். 2. Rule, order, regulation, especially written rule, &c., ஏற்பாடு. 3. A copy, commonly a double ola, either written or intended for writing, எழுதுஞ்சட்டம். 4. Exactness, precision, accuracy, neatness, nicety, propriety, திட்டம். 5. Formula, plan, model, delineation, projection, மாதிரிச்சட்டம். 6. Bag in the civet cat, புனுகுச்சட்டம். (c.)

இப்பொழுது புதுச்சட்டமாய் நடக்கிறது. Matters are now ordered according to a new rule.

இது சட்டமாயிருக்கிறது. This is neat and fine.

சட்டப்பலகை, s. [prov.] Board frames. 2. A flat ruler.

சட்டந்தைக்க, inf. To frame, to put or nail on a frame.

சட்டந்திருத்த, inf. To correct writing. (R.) 2. To amend an act, a regulation, &c.

சட்டங்கட்ட, inf. To regulate. 2. To appoint one to manage a thing.

சட்டதிட்டம், s. Accuracy, preciseness. 2. Code of regulation. (c.)

சட்டங்கொழிக்க, inf. [loc.] To talk in a high strain. (R.)

சட்டம்பண்ண, inf. [prov.] To legislate, regulate, order, &c.

சட்டம்பார்க்க, inf. To inspect the school boy's ola copies.

சட்டம்பியார், s. [prov.] A pedagogue, school master, உபாத்தியாயர்.

சட்டமாய், [adverbially.] Handsomely, properly, freely, &c.

சட்டமாய்ப் பேசலாம், You may speak whatever you like.

சட்டம்பிள்ளை—சட்டாம்பிள்ளை—சட்டம்ப்பிள்ளை, s. A monitor, an usher. (c.)

சட்டவட்டம், s. Accuracy, neatness, fineness, &c. (c.)

சட்டவரி, s. [prov.] Cross beams connecting the wall plates.

சட்டவாள், s. [prov.] A large saw fixed in a frame.

சட்டவிளக்கு, s. [loc.] Rows of lamps in a square frame in a temple, opposite the door, so as to be seen outside.

சட்டந்தட்ட, inf To extract the oil from the dried bag of the civet cat.

இருப்புச்சட்டம், s. An iron bar. 2. [prov.] The iron-plate around a wheel.

அதிகாரச்சட்டம், s. The regulations, acts, &c., of the Government.

தேசசட்டம், s. Law of the country.

சட்டவர்க்கம்—சட்டுவர்க்கம், s. [prop. சட்வர்க்கம்.] The aggregate of six flavors, அறுசுவை. (c.) 2. The six astrological divisions of the rising sign at the time of one's birth.

சட்டாட்டம், s. [vul.] [corruption of சண்டையாட்டம்.] Contention, contest, dissension, வாதாட்டம்.

சட்டி, s. A cooking vessel or pan, ஓர் பாத்திரம்.

சட்டிபானை, s. Chatties and pots; pans, crockery.

அருக்கன்சட்டி, s. A flat pan. (R.)

கருவச்சட்டி, s. A copper vessel.

குண்டுச்சட்டி, s. See under குண்டு.

தளச்சட்டி — பதலைச்சட்டி — பெருஞ்சட்டி, s. A large pan. (R.)

போகணிச்சட்டி, s. A brass or tin pan.

பொரிக்குஞ்சட்டி, s. A frying pan.

சட்டியுருட்ட, inf. To gamble with balls in a brass pan. 2. (fig.) [loc.] To equivocate, quibble, வாயுருட்ட.

சட்டிமொட்டி, s. A small sea-fish full of bones. See பொருவாய். (R.)

சட்டித்தோசை, s. A large round cake. [Madras usage.]

சட்டியப்பம், s. [prov.] A large rice cake made of the remains of the flour.

சட்டிப்பீரங்கி, s. A mortar for throwing bombs, shells, &c. (c.)

சட்டிப்புல், s. [prov.] Bushy kind of grass. See புல்.

சட்டிவட்டு, s. [prov.] The round root of சப்புவள்ளி yams, which is cut out and planted for sprouting.

சட்டித்தலை, s. A jolt-head, a pot-head.

சட்டித்தலையன், s. (fem. சட்டித்தலைச்சி.) A big headed fellow.

சட்டித்தலைப்புள்ளான், s. A kind of snipe. See உள்ளான்.

சட்டித்தலைப்பாகை, s. [loc.] A kind of large turban. (Limited.)

•சட்டி—சஷ்டி, s. The 6th lunar day, either in waxing or waning, ஆறாந்திதி. 2. Sixty, அறுபது. W. p. 870. SHASI'HEE.

சட்டிவிரதம், s. A fast on the day of 6th phasis of the moon in her increase.

சட்டிபூர்த்திசாந்தி, s. The ceremony of a renewed marriage when a man is sixty and his first wife is still alive—a "golden wedding."

•சட்டு, கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To destroy, to injure, அழிக்க. 2. To kill, கொல்ல. (p.) (Sa. Shat'a.)

சட்டினி—சட்னி, s. (Hind.) Chetnee, a kind of condiment, துவையல். (c.)

•சட்டு, s. Destruction, injury, waste, அழிவு. W. p. 869. SHAT'T'A.

சட்டுப்பண்ண—சட்டுப்பார்க்க, inf. To destroy, kill, waste, injure, devour, consume, &c. (c.)

சட்டுவம், s. A ladle, அகப்பை. 2. [prov. சட்டகப்பை.] A metal spatula for taking up a cooked cake from the pan.

சட்டுவங்கறிச்சுவையறியுமோ. Does the ladle know the taste of the curry?

சட்டுவஞ்செலுத்த, inf. [loc.] To lade out. 2. (fig.) To use hospitality, விருந்தோம்ப.

சட்டை, s. A made garment, jacket coat, gown, cloak, trousers, &c., தைத்தவுடை. 2. The skin or slough of a snake, பாம்புச்சட்டை (c.) 3. (fig.) Bodily shape assumed by the soul, or by deity; [ex சடம், body.] See மாறுடசட்டை. Compare அங்கி and மெய்ப்பை. 4. [vul.] Esteem, regard, honor, respect, கனம். 5. (R.) A pack, or sack, for a beast of burden, பொதி. 6. (M. Dic.) The தைவேளை plant.

அரைச்சட்டை, s. A jacket, a short coat, a waist-coat.

கட்டுச்சட்டை, s. [loc.] A jacket with strings.

நெடுஞ்சட்டை, s. A gown or robe.

தெறிச்சட்டை, s. [prov.] A jacket with buttons.

சட்டைகழற்ற, inf. To take off the jacket. 2. To cast the skin—as a snake. (c.)

சட்டைக்காரன், s. One in European dress, a Portuguese; a Eurasian. (c.)

சட்டைச்சாக்கு, s. A pocket. (Modern.)

சட்டைச்சாம்பு, s. [loc.] Cloth seventy-two cubits in the piece; long-cloth. (Limited usage.)

சட்டைநாதன், s. [com. சட்டநாதன்,] A name of Siva—as Bhairava.

சட்டைபண்ண, inf. To esteem, regard, honor. (c.)

சட்டைமுனி, s. [com. சட்டமுனி.] A celebrated author of works on medicine, &c., regarded as a சித்தன்.

•சட்பம் s. The அறுகு grass—as சட்பம். 2. Young plants or grass; growing crops, இளம்பயிர். (p.) W. p. 835. SASHPA. 3. (R) (Tel.) pubertas—hair round the privities.

•சட்பிதாபுத்திரிகம், s. One of the five modes of beating the cymbal, &c. See தாளம்.

சணகம் — சனகம், s. A medicinal plant, புளியாரை. (M. Dic.)

சணப்பு, s. [loc. vul.] Flax, hemp, as சணல்.

சணப்பநார், s. Fibres, or strings of flax.

சணப்பன், s. A flax-dresser.

சணப்பன்வீட்டுக்கோழிதானேவிலங்குமாட்டிக்கொண்டது. The hemp dresser's hen has entangled itself by scratching in the hemp—said of a person who involves himself in difficulties through his own folly.

சணப்புத்திரி, s. A hempen wick or match. (Limited.)

புஞ்சணப்பு, s. A luxuriant plant of Indian hemp.

•சணம், s. A short space of time, a moment—as க்ஷணம். (c.) (Sa. Kshan'a.) 2. A token of preference—as a spire or two of sacrificial grass to a brahman, க்ஷணிகக்குறி. Sa. Shan'a.

சணம்பித்தஞ்சணம்வாதம். (lit.) The predominance of பித்தம் in one moment and that of the வாதம் in the next moment, i. e. varible and opposite symptoms in a disease; changeableness of circumstances, the vicissitudes of the present state.

சணப்பொழுது—சணநேரம், s. A moment, moment's time.

•சணல், s. Indian hemp, flax, தூர்பூண்டு. Crotalaria juncea, L. W. p. 826. S'AN'A.

சணற்றுப்புடவை, s. Linen, hempen cloth.

சணற்கயிறு—சணற்புரி, s. Flax cord, string, &c.

சணனூர், s. Fibres of hemp.

சணப்பிக்க, inf. [vul. loc.] As சிணக்க. 2. To yield to passion or lust, காமங்கொள்ள.

சணை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [vul. prov. a change of செடைக்க or சினைக்க.] To grow luxuriant—as trees, &c., to grow stout, as persons, &c., கொழுக்க.

•சண்டம், s. Fierceness, vehemence, impetuosity, violence, severity, cruelty, கொடுமை. W. p. 314. CHAND'A. 2. Speed, rapidity, swiftness, velocity, விரைவு. 3. A eunuch, hermaphrodite, &c., பேடு. See சண்டன். (சது.) 4. The womb, uterus, கருப்பம். (p.)

சண்டப்பிரசண்டம், s. Exceeding fierceness or impetuosity. (c.)

தட்டிப்பேசுவாரில்லாவிட்டால் தம்பிசண்டப்பிர சண்டம். If there be no one to check him, the young man is excessively impetuous.

சண்டமாருதம், s A hurricane, a storm, பெருங்காற்று. (c.)

அம்புகளைச்சண்டமாருதமாய்ப்பொழிந்தான். He sent a storm of arrows.

சண்டமாருதமாய்ப்பேச, inf. To speak eloquently and forcibly. (c.)

சண்டமாருதம்போலக்கவிபாட, inf. To sing loudly. (Limited.)

சண்டமாருதசிந்தூரம், s. A kind of சிந்தூரம் preparation used medicinally.

சண்டவேகம் s. [vul.] Great velocity, vehemence, excessive fierceness, indignation, fury, மிகுவேகம்.

சண்டப்பை, s. Uterus—as சண்டம், 4.

சண்டப்பைக்குள்ளிருக்குதாயருந்துதானருந்தும் - அண்டத்துயிர்பிழைப்பதாச்சரியம். The fœtus in the womb is nourished by the food which the mother eats, but how is the life of an animal continued which is enclosed in an egg?

•சண்டன், s. The minister of Yama, காலன். W. p. 314. CHAN'D'A. 2. Yama, the god of death, யமன். 3. A violent or quick person, துடிதுடித்தவன். 4. The sun, as the source of heat, சூரியன். 5. Siva—as the wrathful, சிவன். 6. W. p. 827. SAN'D'HA.) A eunuch; an impotent man; also a hermaphrodite, பேடு. (சது.)

•சண்டாளம், s. Lowness, baseness, meanness, barbarism, இழிவு. 2. A base creature, a vile wretch, கீழ்; [ex Sa. Chan'd'hala.] 3. (R.) A demon, பேய். (p.)

மிருகசண்டாளங்கழுத்தம். An ass is the basest of animals. (p.)

சண்டாளத்துரோகி — சண்டாளப்பாவி, s. A barbarous or vile wretch. (c.)

சண்டாளப்பிராயச்சித்தம், s. Expiation of defilement from contact with a murderer, or other base wretch, or from the intrusion of such a one into a sacred shrine, &c.

சண்டாளன்—சண்டாளி, s. A low degraded man, a villain, இழிஞன். 2. A man of low and degraded caste, a flesh eater, &c., புலைஞன். (c.) 3. An apostate who has forfeited the privileges of his religion, caste, &c., பதிதன். 4. One born of a Brahmani and a Sudra father, பார்ப் பனஸ்திரிபிடத்திற்சூத்திரனுக்குப்பிறந்தோன்.

•சண்டி, s. A person lost to all sense of honesty and principle, a rogue, a stubborn, shameless person, நாணமில்லோன்; [from Sa. Chan'd'ha] (c.) 2. W. p. 314. CHAN'D'HKE. An incarnation of Durga, to destroy Mahishásura, துர்க்கை. (p.) 3. A kind of tree, the leaves of which are medicinal; also used for food, ஓர்மரம்.

சண்டித்தனம், s. Shamelessness, foolhardiness, obstinacy.

சண்டிப்பயல், s. A roguish fellow, a stubborn, fool-hardy fellow.

சண்டிமாடு, s. A lazy untractable bullock or cow. 2. (fig.) A person as obstinate as a bullock.

சண்டிக்காார், s. A kind of paddy which cannot be easily husked off. (R.)

சகசண்டி, s. See under சக.

•சண்டிகை, s. Durga, துர்க்கை. 2. Kali, காளி. W. p. 315. CHAN'D'HIKA.

சண்டிவாளம், s. (for) Money given to dissolve a bargain, or to redeem any thing.

சண்டு, s. [loc.] An empty husk, பதர். 2. [prov.] A kind of insect said to infest growing crops, ஓர்வண்டு. (Limited.)

சண்டை, s. Quarrel, strife, contention, altercation, bickering, சொற்போர். 2. Battle, conflict; quarrel, போர். (c.)

சண்டைகொடுக்க, inf. To fight the enemy.

சண்டைக்கப்பல், s. A war ship, frigate, privateer, &c.

சண்டைக்காரர், s. Quarrelsome persons. 2. Soldiers of the foe, an invading army.

சண்டைக்குநிற்க, inf. To fight a duel, to fight in single combat. 2. To offer to fight, to seek a quarrel, to be quarrelsome.

சண்டைபண்ண — சண்டைபிடிக்க — சண்டைபோட, inf. To quarrel, to fight, scuffle, struggle.

சண்டைமூட்ட — சண்டையெழுப்ப, inf. To stir up strife. 2. To excite to battle.

சண்டைமூண்டது. A quarrel arose.

சண்ணு, கிறேன், சண்ணினேன், வேன், சண்ண, v. a. [vul.] To do, in any way; to perform, execute, produce, effect, &c.—used in burlesque, and as indicating failure, by saying the thing is done.

அவர்சண்ணுகிறதைப்பார்ப்போம். Let us see if he can, after all, effect any thing.

•சண்பகம், s. [a change of சம்பகம்.] A very fragrant large yellow flower tree, செண்பகமரம், Michelia champaca, L.

சிறுசண்பகம், s. A shrub with smaller flowers than the fragrant champaca.

•சண்பனி, s. The name of an attendant on Kali, போர்சினி. Compare சண்மினி.

சண்பை, s. The town of Sheally, சீகாழி. (p.)

•சண்மதம், s. The six religious sects—as சட்சமயம்.

•சண்முகன், s. A name of Skanda, குமரன்; [ex சஷ, six, et முகம், face.] W. p. 870. SHAN'MUKHA.

சதகம், s. A tree, the தான்றிமரம். (R.)

•சதகம், s. An aggregate of one hundred—as a cent, century, &c.; a poem of hundred verses often moral or religious, ஓர்பிரபந்தம். W. p. 827. S'ATAKA.

சதகுப்பி—சதகுப்பை, s. Dill, ஓர் பூடு. Anethum sowa, L. Bishop's-weed.

சதக்கல் — சதுக்கல் — சதுவல், s. [vul.] Bog, marsh, mire, fenny ground, இளகனிலம்.

சதங்கை, s. [com. சலங்கை.] Small silver or gold bells for the feet or waist of children; little bells for the feet of dancers, &c., ஓர்காலணி.

சதங்கைமாலை, s. A string of bells tied to the necks of oxen, horses, &c.

சதங்கைப்பூரம்-சதங்கைப்பூரான், s. A large species of centipede, ஓர்பெரும் பூரான். (R.)

சதசதப்பு, v. noun. Being soft, miry—as the ground, சதுவல். (c.)

•சதசு, s. An assembly, more especially of Brahmans, பிராமணசபை. W. p. 886. SADAS.

•சததம், s. Eternity, everlastingness, perpetuity, நித்தியம். W. p. 884. SATATA. Often contracted into சதம்.

சததளம்—சதபத்திரம், s. The lotus, தாமரை; [ex சதம், பத்திரம், petal.]

சதபத்திரி. s. The ஆடுதின்னாப்பாளை plant. 2. The lotus, தாமரை; [ex பத்திரம், petal.] 3. (R.) The leaf of the lotus, தாமரையிலை.

•சதபுட்பம், s. A variety of dill—as சதகுப்பி. W. p. 827. S'ATAPUSHPA.

•சதம், s. A hundred, நூறு. W. p. 827. S'ATA. 2. W. p. 333. CH'HADA. A leaf, இலை. 3. A wing, a feather, இறகு. 4. W. p. 829. S'ADA. Grain, vegetables, &c., cropped to prevent over-growth, அறுபடு பயிர். (p.) 5. [com. a contraction of சததம்.] Perpetuity, eternity, நித்தியம், நிலைமை. (சது.)

நாமென்னசதமோ? What! are we eternal?

சதமானவாழ்வா. Is this an everlasting life?

சதமல்ல. Not durable; perishable. (p.)

சதகோடி, s. A number, a thousand millions, நூறுகோடி. 2. A diamond weapon of Indra having a hundred sides; the thunderbolt, வச்சிராயுதம்.

சதகோடிசங்கம், s. [com. சதகோடிசங் கம்.] A very numerous assembly.

சதமுனை, s. Thunder-bolt, as சதகோடி, 2.

சதக்கிரது— சதக்கிருதன் — சதமகன்— சதமகத்தான், s. Indra—as the performer of a hundred sacrifices, இந்திரன்.

சதசுலோகம், s. A work on Materia Medica in a hundred verses, ஓர்நூல்.

சதஞ்சீவி, s. A long lived person, as சிரஞ்சீவி.

சதஞ்சீவியாயிரு. Long live—an expression of blessing.

சதமாயிருக்க, inf. To be perpetual, durable.

சதேசன், s. A chief of hundred villages.

சதர், s. (Hind.) Principal, chief, சிரேட்டம்.

சதர்மீன், s. Sudder Ameen.

சதவிரியம், *s.* The வெள்ளறுகு grass. (*M. Dic.*)

சதவிரு, *s.* The மல்லிகை shrub. (*M. Dic.*)

•சதயம்—சதயநாள், *s.* The 24th lunar asterism or nacshatra, or the time in which the moon traverses the nacshatra, நட்சத்திரம்.

•சதனம், *s.* A multitude, கூட்டம்; [*ex* ச, collective, *et* தனம், quantity.]

சதனக்காரன், *s.* A man of a large family. (*R.*)

சனசதனம், *s.* A multitude of people.

•சதனம், *s.* A leaf, இலை. 2. A feather, a wing, இறகு. W. p 334. CH'HADANA. 3. A house, வீடு. W. p. 886. SADANA. (சது.)

சதா, *s.* A canoe or other vessel for navigation, மரக்கலம். (சது.) 2. [*prov.*] Defect in timber, rottenness, decay in fruit, &c., பழுது. (*Limited.*) 3. [*loc.*] Delay, procrastination, as of a business, தாமதம். அதைச்சதாவிலேவிடாதே. Do not delay the matter.

•சதா, *adj.* Continual, perpetual, எப்பொழுதுமுள்ள. W. p. 886. SAD'A.

சதாகாலமும். Eternally, everlastingly, for ever and ever.

சதாவ்து. Always be thus, Amen, i. e. live long, &c., a term of salutation; [*ex* அஸ்து, be thus.] (*p.*)

சதாகதி, *s.* Air, wind—as the constant mover, காற்று. (*p.*) 2. Perpetual motion, equable motion, மாருதசலனம்.

சதாசிவம், *s.* Eternal felicity, முடிவில்லாதன்மை. 2. Deity or Siva in the exercise of benevolence towards sentient beings, the highest of பஞ்சகர்த்தாக்கள்; also the state of Siva, when designing the salvation of souls before he assumed visible forms for that purpose, சதாசிவதத்துவம். See பஞ்சகிருத்தியம், under கிருத்தியம். *Sa. S'adasiva.*

சதாசிவன், *s.* *Sadasiva;* the first and the highest of the five forms assumed by Siva; [*ex* சிவம், auspicious.]

சதானந்தம், *s.* Eternal beatitude, நித்தியானந்தம்.

சதானந்தன், *s.* The supreme Being, கடவுள். 2. Brahma, பிரமன். 3. The name of a Rishi, ஓர் இருடி.

•சதாபடம்—சதாபுடம், *s.* [*correctly* சதாபுட்பம்.] The எருக்கு plant. W. p. 887. S'ADAPUSHPA.

•சதாபதி, *s.* A kind of millipedes, living in trees, மரவட்டை. [*ex* சதம், *et* பதம், foot.] W. p 827. S'ATAPADEE.

•சதாபலம், *s.* The lime tree, எலுமிச்சை. W. p. 887. SADAPHALA.

•சதாபுசம், *s.* A beetle, or a humming insect, வண்டு. (சது.)

சதாப்பு, *s.* [*Hind.*] A plant, ஓர்பூடு. Trifolium Indicum, *L.*

சதாப்பிலை, *s.* The leaves of சதாப்பு supposed to possess talismanic virtue, and tied to the arms of babes, &c.

•சதாமூர்க்கம், *s.* [*correctly* சதாவரி.] A plant which cures the bite of snakes, பாம்புகொல்லி. W. p. 828. SATAVARRE.

•சதாமூலம்—சதாவேரி, *s.* A kind of medicinal creeper, and its roots, தண்ணீர்விட்டான்.

சதி, *s.* Treachery, perfidy, stratagem, wiles, craftiness, insidiousness, வஞ்சனை. (*c.*) [*Sa. Ch'hady.* cloak, deceit.] 2. A circle, periphery, வட்டம். 3. The 4th lunar asterism, உரோகிணி. 4. Equal time in music and dancing, தாளவொத்து. 5. Boiled rice, சோறு. (சது.) 6. [*vul. prov. a contraction of* சடுதி.] Haste, speed, quickness, சீக்கிரம்.

சதிகாரன், *s.* A treacherous person, an assassin.

சதிசெய்ய—சதிபண்ண, *inf.* To act treacherously; to surprise by lying in wait. 2. To disappoint, betray or injure by treachery.

சதிப்போர், *s.* A combat with stratagems. (*R.*)

சதிமானம், *s.* Treachery. (*B.*)

சதிமோசம், *s.* Dangerous deceit.

சதிகொலை, *s.* Assassination.

சதியோசனை, *s.* Treachery, perfidy.

சதியாய்வா. Come quickly. [*prov.*]

•சதி, *s.* A chaste woman; a faithful wife, கற்புடையாள். 2. The goddess, Parvati, பார்வதி. 3. *Sutti,* voluntary concremation of a widow on the funeral pile of her deceased husband, அநுமரணம். W. p. 884. SATEE. (*p.*)

சதிபதி, *s.* Siva, as lord of Parvati.

சதிபுருஷதியாயம், *s.* The right and privilege of man and wife. (*R.*)

சதிமகன், *s.* Wife of Indra, இந்திராணி.

சதிரம், *s.* A kind of cucumber, ஓர்கக்கரி. (*M Dic.*) 2. [*impr. vul.* for சரீரம்.] Body, தேகம். (*c.*)

•சதிரிசம், *s.* Resemblance, similarity, comparison, உவமை. (சது.)

சதிர், *s.* [*vul.*] Cheapness, குறைந்தவிலை. 2. Amelioration, இலகு. 3. [*also* சதுர் and சதர்.] An assembly to witness a play, or the performances of dancing girls, கூட்டியபவை. (*c.*) 4. [*loc.*] Boundary, limit, எல்லை.

சதிராய்க்கொள்ள, *inf.* To buy cheap.

சதிர்வைக்க—சதுர்வைக்க, *inf.* To have a dancing party.

சதிர்க்கிராமம், *s.* [*loc.*] A frontier town.

சதினகம்—சதீனம், *s.* Pulse, பயறு. (*M. Dic.*)

•சது, *s.* The number four, நான்கு. W. p. 315. CHATUR.

சதுமுகன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. Argha, அருகன்; [*ex* சது *et* முகம்.]

•சதுக்கம்—சதுஷ்க்கம், *s.* An aggregate of four—as in கூடசதுக்கம், நாற்சந்தியுமுள்ள. 2. A place where four ways meet, நாற்சந்திகூடுமிடம். 3. A square, a quadrangle, சதுரம். 4. [*prov. corruptly,* சவுக்கம்] Square cloth, a large handkerchief for the head, தலைஉறுமால். (*c.*) W. p. 316. CHATUSHKA.

சதுக்கல், *v. noun.* [*impr. for* சறுக்கல்.] Slipperiness, வழுக்கல்.

சதுங்கம், *s.* Bird, பறவை. (*R.*) Compare சகுந்தம்.

•சதுஷ்டயம்-சதுட்டயம், *s.* Four, four-fold, an aggregate of four, நான்கு—as in சாதனசதுட்டயம்.

•சதுஷ்பாதம்—சதுட்பாதம், *s.* [*lit.* four-footed.] A quadruped, நாற்கால்மிருகம். 2. [*prov.*] A dog, நாய். 3. One of the astrological கரணம் called also, நாற்காற்கரணம். W. p. 316. CHATUSHPAD.

சதுப்பு—சதுப்புநிலம், *s.* A bog or marshy ground, சதக்கல்.

சதும்பை, *s.* A plant, பேய்மருட்டி.

•சதுரம், *s.* A square, சரிசதுரம். 2. Parallelogram, நீள்சதுரம். 3. A quadrangle, நாற்கோணவடிவம். (*c.*) W. p. 315. CHATUR. 4. Sagacity, discretion, விவேகம். 5. Dexterity, cleverness, திறமை. 6. Propriety, polished manners, உபசாரம். W. p. 315. CHATURA.

சதுரகிரி, *s.* The Chatagherry mountains, near Trevandrum.

சதுரக்கள்ளி, *s.* A species of கள்ளி shrub, the prickly pear, Euphorbia antiquorum; Triangular Spurge.

சதுரக்கள்ளிப்பால், *s.* The milky juice of the கள்ளி hardened and sold as a drug.

சதுரப்பட, *inf.* To become, or be made square.

சதுரப்பாடு, *v. noun.* Discretion, &c., as சதுரம். 2, 3, 4. 2. [*prov.*] Being four sided, square or oblong, சதுரம். (*Limited.*)

சதுரர், *s.* [*pl.*] Inhabitants of a large city; the polite, the polished, நகரப்பதியிலுள்ளோர். 2. Clever, sagacious, eloquent persons, திறமுடையோர். 3. Fashionable persons, உபசாரமுள்ளவர்.

சதுரன், *s.* [*fem.* சதுரி. *sing. of* சதுரர் as above.] [*loc.*] A covetous person, அற்பலோபி. (*R.*)

சதுரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cut or make a square figure, சரிசதுரமாக்க. 2. [*in arith.*] To square a number, வர்க்கத்தொகையாக்க. (*c.*)

•சதுர், *s.* (*Sa. Chatur.*) Four-fold. 2. [*vul.*] A party to witness dancing, &c.—as சதிர். 1, 3. 3. Sagacity, &c.—as சதுரம். 2, 3, 4. 4. Propriety, suitableness, good, நன்மை. (*p.*)

சதுரகராதி, *s.* A dictionary consisting of four divisions viz. 1. பெயரகராதி, the different signification of words. 2. பொருளகராதி, containing words of the same signification. 3. தொகையகராதி, containing collective nouns or generic words. 4. தொடையகராதி, a rhyming dictionary.

சதுரங்கம், *s.* The aggregate of the four constituents of an army, elephants, horse, chariots and infantry, கசரததுரகபதாதி. 2. The game of chess, consisting of figures representing the four kinds of force in an army, ஓர்விளையாட்டு; [*ex* அங்கம், member.] (*c.*)

சதுரங்கத்துக்கடிபார்க்க, *inf.* To think or speculate at chess how to win, &c. 2. [*loc.*] To use various stratagems. 3. *Met.* To deliberate, யுத்திக்க. (*R.*)

சதுரங்கசேனை—சதுரங்கதானை, *s.* As சதுரங்கம், 1.

சதுரங்கதானை, *s.* One of the தானை. See சதுரானை.

சதுரங்கபட்டணம்—சதுரை, *s.* The town of Sadras, ஓரூர்.

சதுரங்கபந்தம், *s.* Verses arranged in fanciful figures. See மிறைக்கவி.

சதுரங்கமாட, *inf.* To play at chess.

சதுரங்கக்காய், *s.* Chess-men.

சதுரங்கபலம் — சதுரங்கதளம், s. A force composed of the four military constituents of an army. See சதுரங்கம்.

சதுரங்கயுத்தி—சதுரங்கவெத்து, s. Stratagem at chess.

சதுர்முகன்—சதுரானன், s. Brahma, பிரமன்.

சதுர்க்காலம், s. The four different seasons of the year in northern countries.

சதுர்க்கோணம், s. Quadrangular figure, a tetragon.

சதுர்த்தசம், s. Fourteen, பதினாலு; [ex தசம், ten.]

சதுர்த்தசபுவனம், s. The fourteen worlds.

சதுர்த்தசி, s. The 14th day of the moon. See திதி.

சதுர்த்தர், s. Sudras—the fourth caste of the Hindus, சூத்திரர்.

சதுர்த்தி, s. The fourth day after the new or full moon. See திதி.

சதுர்ப்பலன், s. Privilege, a good fortune. (p.)

சதுர்ப்பாகம், s. Four parts. 2. The fourth part.

சதுர்ப்பாடு, v. noun. [prov.] Eloquence, skill, excellence. See சதுரப்பாடு.

சதுர்ப்புயன், s. The god Vishnu, the four armed.

சதுர்யுகம்—சதுரியுகம், s. A Maháyuga, being the aggregate of the four yugas or 4,320,000 years.

சதுருபாயம்—சதுர்விதோபாயம், s. The four kinds of expedients for overcoming an opponent. See உபாயம்.

சதுர்வருணம், s. The four castes.

சதுர்வேதம், s. The four vedas. See வேதம்.

சதுராச்சிரமம், s. The four orders or states of religious life. See ஆச்சிரமம்.

சதுராவிலை, s. A low, cheap price.

சதுர்காண, inf. To be cheap, to be obtained at a low price. (R.)

சதுர்விளையாட, inf. To dance as a dancing girl before an assembly. (Rare.)

சதுர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. a. To daub, besmear, clap on as ointment, mortar, &c., அப்ப. (Little used.)

சதுர்க்கூவி, s. The ஆவிரை shrub.

சதேகரு, s. Cinnamon, இலவங்கப்பட்டை. (R.)

சதை, s. [for தசை, by transposition of the letters.] Flesh, மாமிசம். 2. The pulpy part of fruit, பழத்தின்சதை. (c.) 3. The முன்னை tree. 4. The பாலை tree. 5. [Tel.] A pair, a set, சோடு, ஒத்தது.

சதையுள்ள இடத்திலே கத்திபாயும். The knife will be directed to the fleshy parts, i. e. rich folks are generally looked to for help, &c.

சதைப்புஷ்டி — சதைக்கொழுப்பு, s. Fatness, lustiness, stoutness.

சதைபுரள, inf. To be sprained. (R.)

சதைவளர, inf. To cicatrize. 2. To form or grow, as flesh.

சதைப்பொருத்தி, s. A water-plant, (lit.) the flesh joiner, நீர்ப்பூடு.

சதைகழப்புணித்தனம், [prov.] Slothfulness; declining to exert one's self.

சதை, கிறது, ந்தது, யும், ய. v. n. [loc. vul. prop. சிதை.] To be bruised or crushed, சேதிய.

சதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. a. [prov. prop. சிதை.] To crush, bruise, mash, சேதிக்க. 2. v. n. To grow fat, stout, புஷ்டியாக. (Limited.)

சதோகநாதர், s. One of the nine சித்தர், நவசித்தரிலொருவர்.

சதோகரு—சதோருகு, s. The cinnamon bark, இலவங்கப்பட்டை. See சதேகரு. (R.)

சத்தகம், s. [prov. a change of சத்திரம்.] A curved knife, a small bill, நீசத்தி—Note. கரம்புச்சத்தகம், சொக்கைச்சத்தகம், புல்லுச்சத்தகம், பன்னச்சத்தகம், are different kinds. See these.

•சத்தகம், s. An aggregate of seven, ஏழுகூடியது; [ex சத்தம்]

சத்தசிப்பி, s. [prov.] Shell-fish, கிளிஞ்சில்.

சத்தபருணி, s. A tree, as ஏழிலம்பாலை. (M. Dic.)

•சத்தம், s. Sound in general, clamor, ஒலி. 2. Tone in music, இசை. 3. Voice, குரல். (c.) 4. A word, a vocable, மொழி. 5. Inspired or revealed sayings, பெரியோர்மொழி. [உபடேட] 6. The declension of Sanscrit nouns. W. p. 829. S'ABDA. 7. [vul. loc.] Cartage, cart hire, &c., மாடுமுதலியவற்றிற்குக்கொடுக்குங்கூலி.

சத்தபரிசரூபரசகந்தம். Sound, touch, form, taste, smell—as the objects of the five senses. See தன்மாத்திரை.

சத்தங்காட்ட, inf. To give a signal with the voice, &c., to call, to halloo. 2. To cry out, clap hands, &c., in order to scare away snakes, wild beasts, &c. 3. To cry, make a noise with the voice, &c. 4. To cry out, as a signal in cases of danger.

சத்தங்கேட்க, inf. [loc.] To propose a price for cartage.

சத்தசங்கிரகம், s. A combination of sounds. 2. A glossary. (p.)

சத்தசாத்திரம், s. Philology; especially the Etymology of Sanscrit words. 2. Phonics, acoustics.

சத்ததன்மாத்திரை, s. The archetype of sound. See தன்மாத்திரை.

சத்தப்பட, inf. To sound, &c., ஒலியுண்டாக. 2. To clang, tinkle, sound, ஒலிக்க. 3. To be uttered—as the sound of a letter, எழுத்தொலியுண்டாக.

சத்தப்படாமல். Without noise. 2. Without one's knowledge.

சத்தப்பிரதி, s. [prov.] Knowing only by hearsay. (Limited.)

சத்தப்பிரமம், s. Inspired writings, the Vedas as the voice of deity. 2. The system which maintains that sound is god, சத்தமேபிரமமென்கை. 3. Directions for the modification of sound; one of the sixty-four கலைஞானம்; which see.

சத்தப்பிரமமுள்ளிருக்கத்தொனிகேட்கச்செவியனுவுணருஞ்சத்தப்பிரமமென்றோதுஞ்சைப்பேய். While the holy divinity dwells within, there are certain cavilling fools (devils) who teach that sound perceived by the ears is Brahm.

சத்தப்பிரமவாதம், s. A system which regards the Vedas as deity, or sound as god.

சத்தப்பிரமாணம், s. Inspired sayings, as one of the eight laws of ascertaining truth. See பிரமாணம்.

சத்தமாய், adv. Audibly or aloud.

சத்தம்பறிய, inf. To make a loud report—as of a cannon.

சத்தமிட—சத்தம்போட—சத்தம்வைக்க, inf. To make a noise. 2. To cry out. (c.)

சத்தார்த்தம், s. The literal meaning of a word; [ex அர்த்தம்.] (p.)

சத்திக்க, inf. To sound, make a noise, ring, ஒலிக்க. (p.) 2. See under சத்தி.

சத்தித்தல், v. noun. Sounding.

•சத்தம், s. Seven, seven-fold, ஏழு. W. p. 892. SAPTA.

சத்தகன்னிகை—சத்தமாதர்கள், s. The seven famous goddesses, or Saktis. See மாதர். (c.)

சத்தகம், s. A funeral ceremony, giving seven kinds of things—as rice, clothes, money, &c., to seven brahmans, பிராமணதானம்.

சத்தகுலாசலம், s. The seven distinguished mountains in India: மகேந்திரம், மலயம், சயியம், சத்திமான், இருட்சம், பாரியாத்திரம், மால்விந்தம்; (சா.) also seven mountains which are fancied to exist in each of the seven Dwipas.

சத்தசாகரம்—சத்தசமுத்திரம், s. The seven circumambient seas. (See கடல்.) 2. Met. Abundance.

சத்தசாகரமாய்ப்பெய்தது. It rained abundantly, (lit.) as it were the seven seas.

சத்தசுரம், s. The seven musical tones or notes, represented by the letters ச, ரி, க, ம, ப, த, நி. See சுரம்.

சத்ததாது, s. The seven constituent parts of the body. See தாது.

சத்ததாரணை, s. One of the தாரணை. See தாரணை.

சத்ததாளம், s. The seven modes of beating drums. See தாளம்.

சத்ததீர்த்தம், s. The seven sacred rivers. See நதி.

சத்ததீவு, s. The seven circumambient Dwipas. See தீவு.

சத்ததேவத்திரவியானுமானம், s. [R. Catholic usage.] The seven sacraments.

சத்தநரகம், s. The seven hells. See நரகம்.

சத்தபாதாளம், s. The seven patalas or abysses, fabled to be the abodes of Titans, Nagas, and Rakshas.—Note. These are different from the Puranic hells. See பாதாளம்.

சத்தபுரி, s. The seven sacred cities. See புரி.

சத்தமண்டலம், s. The seven regions or worlds. See மண்டலம்.

சத்தமருத்துக்கள், s. The seven kinds of winds. See மருத்துக்கள்.

சத்தமி, s. The seventh day after the new or full moon, திதி.

சத்தமேகம், s. The seven kinds of clouds. See மேகம்.

சத்தராசிகம், s. Rule of seven, a compound rule of proportion in which seven terms are employed, திரைராசிகம். (*Modern.*)

சத்தரிஷிகள்—சத்தவிருடிகள், s. The seven famous Rishis, viz; அங்கிரன், அத்திரி, கிரது, மரீசி, புலகன், புலத்தியன், வசிட்டன். 2. Ursa major or Great Bear, in the heavens, to which the seven Rishis are fabled to have been transferred. See முனிவர்.

சத்தலோகம், s. The seven metals. See உலோகம்.

சத்தவருக்கம், s. The seven vegetable medicines—as செவ்வியமூலி, வெட்டிவேர், இலாமிச்சம்வேர், சடாமாஞ்சி, இலவங்கபத்திரி, ஏலம், கிராட்சம்.

சத்தவாரம், s. The seven days of the week. See வாரம்.

சத்தாவத்தை, s. The seven stages of the soul, from ignorance and self-delusion, to the knowledge of Brahm, and consequent felicity; viz. 1. அஞ்ஞானம். 2. ஆவரணம். 3. விட்சேபம். 4. பரோட்சம். 5. அபரோட்சம். 6. சோகநிவர்த்தி. 7. ஆனந்தம். (உபநி.)

•சத்தன், s. Applied to Siva—as considered the true and all-pervading god, சிவன். (சிவ. சி.) (*from Sa. Sat.*)

சத்தார், s. [*for.* and *loc.*] An oblique or slanting, sloping direction, சாய்வு.

சத்தி, s. A trident, சூலம். 2. The flag of a chariot or car, தேர்க்கொடி. 3. A banner as a badge of honor, விருதுக்கொடி.

•சத்தி, s. Matter disgorged, கக்கல். 2. Vomiting, puking, கக்குகை. W. p. 334. Chhardi. (*Limited.*) 3. The கொம்மட்டி creeper. 4. The பேய்ப்புடல் creeper. 5. The சிறுமுன்னி plant. (*M. Dic.*)

சத்திகுன்மம், s. Vomiting, கக்குகை. (*R.*) 2. A kind of குன்மம் disease attended with vomiting.

சத்தியெடுக்க, inf. [*prov.* also சத்திக்க.] To vomit, to puke.

•சத்தி, s. Ability, power, strength, energy, prowess, வல்லமை. 2. The female energy or active power of deity in all the operations of creating, preserving, destroying, &c., பராசத்திமுதலியன.—*Note.* Each form of the deity is represented as having a distinct சத்தி described as his consort. 3. A name of பார்வதி. 4. The female organ, as the counter part of the phallic emblem of Siva, ஆவுடையார். 5. An iron spear or dart, கைவேல். W. p. 824. Sakti. 6. Sulphur, கந்தகம். 7. Soap, சவுக்காரம். 8. Bismuth pyrites, நிமிளை. 9. [*for* சத்திரம்] An umbrella or parasol, குடை. 10. The white parasol as a badge of royalty, வெண்குடை. 11. Pursuit after works, ceremonies, &c., as one of the five சிவதத்துவம்.—*Note.* The three saktis are, 1. இச்சாசத்தி. 2. ஞானசத்தி. 3. கிரியாசத்தி, which see. To these are added ஆதிசத்தி, and பராசத்தி. Others add 1. திரோதானசத்தி. 2. மாயாசத்தி. 3. விந்துசத்தி.

சத்திக்குத்தக்கதாய்ச்செய். Do according to your ability.

அதெனக்குச்சத்தியாய்க்கிடைக்கும். I shall eventually get it.

சத்திகுறைய, inf. To be wanting in strength.

சத்திசெலுத்த, inf. To authorise. (*p.*)

சத்திபூசை, s. The puja-worship of the வாம sect, performed in secret with raw flesh, ardent spirit, &c. The object of worship being the privities of a naked woman, in personification of the fecundating and operative principle of deity in nature.

சத்திபுள்ளவன், s. A rich man, a man of influence. (*c.*)

சத்தியில்லாதவன், s. An incompetent person, a weak person. (*c.*)

சத்திவிளங்க, inf. [*loc.*] To become manifest as power, a miraculous power.

அருட்சத்தி, s. [*in* சிவஞானபோதம்.] The active energy of deity which is said to enlighten the soul and to be a source of benefit to all animated beings.

சிவசத்தி, s. Sakti, or active power considered in its inseparable connection with Siva. (சிவ. சி.) 2. (*R.*) The consort of Siva, பார்வதி. 3. Siva and his consort.

திரவியசத்தி, s. Pecuniary ability.

மந்திரசத்தி, s. The force or virtue of incantations.

சரீரசத்தி, s. Bodily power, vigor of body.

பிரபுத்துவசத்தி, s. Princely dignity, power of rank, &c.

வீரசத்தி, s. Valor.

•சத்திகம், s. A horse, குதிரை. (சது.) W. p. 893. Saptika.

சத்திகர், s. [*Rom. Cath. usage.*] Those who have power to work miracles—as சத்துவர். (சது.)

சத்திகுருநாதன், s. The கஞ்சா plant.

சத்திக்கூற்றோன், s. Sal-ammoniac, நவச்சாரம். (*R.*)

சத்திக்கொடி, s. The கொம்மட்டி creeper—as சத்தி. *sa.*

சத்திசாரணை, s. A plant, ஓரிலைச்சாரணை. Borehavia procumbens, Spreading Hogweed. மூக்கிரட்டை. Ains. v. 2. p. 205.

சத்திச்சாரம், s. One of the 25 bodies containing acid salts, சாரம்.

•சத்திநாதம், s. Golden color, பொன்னிறம். 2. (*M. Dic.*) Bismuth of a golden color, பொன்னிமிளை. Compare சத்தி. 3. Mica of a yellow color, மைப்பிரகம்.

•சத்திநிபாதம், s. [*in the agamas.*] The degree of spiritual advancement in which there is an utter mortification of self, and self-energizing principles, and a ripening of the soul for union with the deity; [*ex* சத்தி, self energy, *et* நிபாதம், prostration.]

சத்திநிபாதர், s. Those in whom self will is subdued, and who tend toward the deity, மலபரிபாகத்தெய்வம்வழிபடுவோர்.

•சத்தியபாமை, s. One of Krishna's wives, கிருஷ்ணன்மனைவிகளிலொருத்தி.

•சத்தியம், s. Truth, veracity, sincerity, உண்மை. 2. An oath, swearing, சபதம். W. p. 885. Satya. 3. Trial by ordeal, சத்தியசோதனை. 4. (*R.*) The குறிஞ்சா plant.

சத்தியமேசெல்லுஞ்சத்தியமேவெல்லும். Truth is great and will prevail.

சத்தியக்கடுதாசி, s. [*prov.*] An affidavit. (*Limited.*)

சத்தியங்கெட்டவன், *appel. n.* An alien to truth.

சத்தியங்கேட்க, inf. To put one on his oath. (*c.*)

சத்தியசம்பன்னன், s. A man of veracity. See சம்பன்னம்.

சத்தியஞ்செய்விக்க, inf. To administer an oath.

சத்தியந்தப்ப, inf. To swerve from truth; to become insincere, to fail in one's promises.

சத்தியதரிசனி, s. The title of the author of the சிவஞானபோதம் in Tamil—as மெய்கண்டார்.

சத்தியநாதர், s. The first of the சித்தர்.

சத்தியநிருவாணம், s. Entire liberation from births, &c., and consequent supreme bliss. (*p.*)

சத்தியப்பிரமாணம்—சத்தியப்பிரமாணிகம், s. Veracity: pure, unmixed truth. 2. A true oath. (*c.*)

சத்தியம்பண்ண, inf. To take an oath, to swear.

சத்தியம்பண்ணிக்கொடுக்க, inf. To take an oath in order to remove another's suspicions.

சத்தியயுகம், s. The first of the four yugas, the age of truth, the golden age, கிரேதாயுகம்.

சத்தியலோகம், s. The highest of the seven upper worlds said by some to be the abode of Brahma, and by the Saivas to be that of Siva, சிவலோகம்.

சத்தியவசனம்—சத்தியவாக்கு—சத்தியவாசகம், சத்தியவாய்மை, s. A true saying or assertion; an infallible truth.

சத்தியவதி, s. The mother of Vyasa, வியாசன்றாய்.

சத்தியவந்தன்—சத்தியவாசகன்—சத்தியவாக்கி—சத்தியவாதி—சத்தியவான், s. A person of veracity, a faithful person.

சத்தியவிரதன், s. One who scrupulously adheres to the truth. 2. One who has taken a vow always to speak the truth. 3. A name of the eldest of the five Pandavas. 4. The twenty-fifth king of the Solar dynasty in the second age. (*Sa. Satyavrata.*)

சத்தியவேதம், s. The true Veda, or holy writings. 2. [*in christian usage.*] The holy scriptures, the Bible. 3. [*in Rom. Catholic usage.*] The Christian religion.

சத்தியவேதக்காரர், s. Christians, also the Romanists. (*c.*)

•சத்தியோசாதம், s. One of the five faces of Siva, indicative of production, or reproduction, சிவனைம்முகத்திலொன்று.

•சத்திரம், s. An alms-house where food is given to travellers, brahmans, mendicants, &c.; a choultry, அன்னசாலை. (*c.*) 2. A sacrifice,—especially an oblation on the field of battle, to secure the aid of the goddess of victory, யாகம். W. p. 884. Sattra. 3. A weapon used in close combat—as a sword, spear, &c.; one of the two classes of hand weapons, கைவிடாப்படை. (Compare அத்திரம்.) 4. (*c.*) A surgeon's knife or lancet, சத்திரக்கத்தி. 5. A lance, கைவேல். W. p. 854. S'astra. 6. Surgery, இரணவைத்தியம். 7. An arrow, பாணம். 8. W. p. 333. Ch'hatra. A parasol, an umbrella, குடை. 9. A white parasol, an emblem of royalty, வெண்குடை. 10. The தும்பை plant. 11. The கவிழ்தும்பை plant.

சத்திரக்கத்தி, s. (in surgery.) A lancet.
சத்திரசாலை, s. An alms-house — as சத்திரம், 1. 2. An arsenal, ஆயுதசாலை. (p.)
சத்திரஞ்செய்ய — சத்திரமிட — சத்திரம் வைக்க, inf. To make an incision, to open a tumor, &c.
சத்திரப்பிரயோகம், s. Surgical operation. (p.)
சத்திரயாகம், s. A sacrifice—as சத்திரம், 2.
சத்திரவிதி, s. A treatise on surgery. 2. The art of surgery, surgical rules. (Modern)
சத்திரவித்தை — சத்திரவைத்தியம், s. [prov.] Surgery.

சத்திராட்சி, s. The medicinal shrub, அரத்தை. (M. Dic.)

•சத்திரியன், s. [plu. சத்திரியர்.] The second of the four general divisions of castes, the royal or military class, அரசர். See சாதி. W. p. 261. K'SHATTRIYA.
சத்திரியப்பிராமணர், s. Brahmans of Kshattriya origin. (c.)
சத்திரியநாமி, s. The royal antidote to the வசாபி poison.

•சத்து, s. Truth, reality, உண்மை. 2. Virtue, goodness, morality, moral excellence, நன்மை. 3. (c.) Power, strength, essence (as of medicines or of poisons); the principle in animals and vegetables, essential to life and strength, சாரம். 4. The real universal spirit, whether in deity or in separate souls. 5. Sentient knowledge, அறிவு. 6. A person of moral worth, virtue, great learning, &c., a sage, ஞானி. 7. Permanent existence—as distinguished from transitory, உள்ளது. W. p. 884. SAT. (p.)
சதசத்து, s. Good and evil, reality and illusion, entity and nonentity, &c.
சதசத்துஞானம், s. Knowledge of good and evil.
சத்துக்கொடுக்க, inf. To communicate power, strength, tone, &c.
சத்தெடுக்க—சத்துவாங்க, inf. To reduce one's strength, power, pride, &c. 2. To extract the virtues of medicinal drugs, சாரத்தைக்கிரகிக்க.
சத்துமத்து, s. The essence of a future germination, contained in the seed or primitive principle, &c. 2. The seed or original principle, as comprising the embryo of the future production. (p.)

சத்துமொத்து, s. [loc.] A repeated sound, commonly made by kicking, pounding grain, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

•சத்துரு, s. [improp. சத்துராதி.] A foe, an enemy, an adversary, an antagonist, பகைவன். W. p. 828. S'ATRU.
சத்துருத்தனம், s. Hostility, enmity. (c.)
சத்துருசயம், s. Destruction of foes. (p.)
சத்துருசங்காரன், s. A destroyer of enemies. (p.)
சத்துருமித்துரு, s. Enemies and friends. (c.)
சத்துருத்தானம், s. [in astrol.] The unfavorable position of a planet at the time of one's birth being the sixth from the rising sign. See தானம்.
சத்துருபாஷாணம், s. A drug, being an antidote to the poison of snakes, and used in apoplexy, &c., விஷம்.

•சத்துவம், s. Strength, power, ability, vigor, வலி. 2. Nature, natural quality or disposition, essence, essential principle, சுபாவகுணம். (c.) 3. The first of the three principles in nature, முக்குணத்திலொன்று. 4. Indicative qualities or signs of qualities—as tears to express sorrow, or the erection of the hairs on the body from delight, ஒப்பிசேஷகுணம். See குணம். W. p. 885. SATVA.
அவ்வளவு சத்துவமுனக்கில்லையோ. Hast thou not so much strength?
சத்துவக்குறிவிளக்கம், s. Rhetorical description to the life, ஓரலங்காரம்.
சத்துவங்கெட்டவன், s. An unskilful person. 2. A weak person. (c.)
சத்துவகர், s. [in Roman Catholic usage.] Celestials who are gifted with the power of performing miracles, being angels of the second order—as சத்திகள்.

சத்துவாரி, s. [loc. vul.] Dimness of sight, சாலேசரம்.

•சத்தை, s. Being, existence, entity, இருப்பு. 2. Sap, essence—as சத்து, 2, 3. (Limited.) W. p. 884. SATTA.
சத்தசத்தைபேயபிரமம். The real and absolute entity is Brahm alone.
சத்தையில்லை. It has no effect, no power.
சத்தையிறக்க, inf. [loc.] To distil, to draw off the volatile or essential part of a substance, to extract tar, &c., by heat.

சந்த, adj. [from the Latin Sanctus.] Saint, as in சந்தப்பாப்பு, சந்தத்தோனி. (Rom. usage.)

சந்தகம், s. [for.] A kind of pastry cooked in steam—as இடியப்பம்.

சந்தகை, s. A mould or cullender for the இடியப்பம் pastry. (R.)
சந்தகைப்பணிகாரம், s. As சந்தகம்.
சந்தகைப்பலகை, s. A mould—as இடியப்புரல்.

•சந்தசு, s. Sanscrit prosody; also the metres of the Vedas, ஆரியயாப்பிலக்கணம். W. p. 334. CH'HANDAS.

சந்தடி, s. [from Sa. Sand'ha, joining.] Thick crowding of people going and coming, a throng, mob, ஜனத்திரள். 2. Bustle, stir, clamor, tumultuousness, confused noise, hubbub, uproar, இரைச்சல். (c.)
கலியாணச் சந்தடியிலே தாலிகட்ட மறந்தாற்போல். As if one had forgotten, in the bustle of the wedding, to tie the tali-badge; i. e. lost sight of the main point.
சந்தடிகலைந்தது. The crowd is dispersed.
சந்தடியடங்கினது. The noise abates.
சந்தடியாக, inf. To grow turbulent or noisy. (c.)

சந்தணி, s. [a change of சந்தனம்.] Sandal—either the tree, the wood, or the fragrant paste. (சது.)

•சந்ததம், adv. Always, perpetually, eternally, forever, எப்பொழுதும். W. p. 888. SANTATA.
சந்ததமங்களம். Everlasting felicity. (c.)

•சந்ததி, s. A son, மகன். 2. Offspring, progeny, issue, பிள்ளை. 3. Race, family, lineage, pedigree; generation as limited to a family or tribe, descent, succession, வமிசம். 4. Descendants, posterity, சந்தானம். W. p. 888. SANTATI.
சந்ததிக்கழகு மலடிசெய்யாமை. It is an ornament to a family that there be no case of barrenness in it.
சந்ததிதழைக்க. May you be blessed with children.
சந்ததியார், s. Descendants.
சந்ததிவழி, s. Lineage, a line of descendants.

•சந்தப்பாணம், s. [prov. vul. but correctly சந்தர்ப்பணம், from Sa. Santarpan'a, emollient, soothing.] A kind of salve applied to boils or tumors, ஒர்மருந்துச்சேர்வை.

சந்தமாமா, s. Uncle-moon, children's talk, used in dramatic language; [ex Chandu, the moon.] (c.)

•சந்தம், s. Metre in poetry, — also musical flow or harmony in verse, resembling the metre of the Greeks and Romans, கவிவண்ணம். W. p. 334. CH'HANDAS. 2. Shape, form, likeness, வடிவு. 3. Color, hue, நிறம். 4. Beauty—as அழகு. (c.) 5. (a contraction of சந்தனம்.) Sandal. 6. [prov.] Manners, habits, பழக்கம்.
ஆள் அழகு சந்தமில்லாதவன். His is not a handsome person.
சந்தங்கெட—சந்தஞ்சிதைய, inf. To strike a wrong note. 2. (p.) To lose beauty and symmetry.
சந்தப்பா, s. A kind of verse in which twenty-six letters make a stanza of four lines, ஒர்விதப்பா.
சந்தமறியாதவன், s. An inferior poet.
சந்தமாய்ப்படிக்க, inf. To sing melodiously.
சந்தவிகற்பம்—சந்தபேதம், s. Discord in music.
சந்தவிதி, s. The art of poetic harmony.
சந்தவிருத்தம், s. A stanza of a pleasing kind of metre, ஒர்விருத்தம்.
சந்தவாக்கு, s. [prov.] Low habits, meanness of disposition or manners as in persons of low descent. (Limited)

சந்தயம்—சந்தையம், s. [prop. சந்தேகம் which see.] (R.)

•சந்தர்ப்பம், s. [Sa. Sandarbha.] Season, opportunity, time, சமையம். (c.) Sometimes written சந்தப்பம்.
சந்தர்ப்பமாயிருக்க — சந்தர்ப்பப்பட, inf. To be favorable, convenient.

•சந்தனம், s. Sandal—either the tree, its wood, or the fragrant paste or ointment made from it, சந்தனமரம். Santalum album. (c.) W. p. 316. CHANDANA. 2. A chariot, a car, இரதம். (உரி.) W. p. 959. SYANDANA.
சந்தனக்கட்டை — சந்தனக்குறடு, s. Sandal logs or blocks.
சந்தனக்கல், s. A stone for triturating sandal perfume.
சந்தனக்காப்பு — சந்தனாபிஷேகம், s. Anointing an idol with the fragrant sandal paste.
சந்தனக்கிண்ணம்—சந்தனக்கும்பா, s. A brass or silver cup, for sandal perfume.
சந்தனக்குடம், s. [prov.] A pot of sandal paste, as carried in the religious processions of some Mussulmen.
சந்தனக்குழம்பு—சந்தனச்சேறு, s. Macerated sandal.

சந்தனக்குறடு, *s.* A cubical or parallelopiped piece of sandal wood on which are marked the four numbers, 3, 12, 10, 100, one on each side. This is thrown and the number which turns up is looked for in a book.

சந்தனக்கூட்டு, *v. noun.* [*prov.*] Perfumery ground with sandal.

சந்தனஞ்சாத்த, *inf.* To anoint an idol, a great person, &c., with sandal.

சந்தனத்தயிலம், *s.* Sandal oil.

சந்தனத்திரி, *s.* [*prov.*] A wick or சக்கு, coated with sandal or other perfumed paste, for diffusing odour while burning.

சந்தனத்திரளை, *s.* A lump of sandal paste, commonly offered to an idol.

சந்தனத்தூள் — சந்தனப்பொடி, *s.* Sandal wood powder.

சந்தனப்பொட்டு, *s.* A spot of sandal paste—as worn on the forehead.

சந்தனமிழைக்க—சந்தனமுரைக்க, *inf.* To triturate sandal.

சந்தனம்பூச, *inf.* To anoint one's self with sandal.

சந்தனவில்லை, *s.* A small cake of perfumery, impregnated with sandal essence.

சந்தனக்கோரை, *s.* [*prov.*] A kind of grass, கோரை.

சந்தனாதி, *s.* [*prov.*] Sandal and other perfumes. 2. A fragrant oil.

சந்தனாதித்தயிலம் – சந்தனாதியெண்ணெய், *s.* Medicinal and fragrant oil in which sandal is the chief ingredient.

சந்தனாதியுண்டை, *s.* A medicinal pill, of which sandal paste forms the principal constituent.

சந்தனாசலம், *s.* The பொதியம் or Malaya mountain, called the sandal mountain from its superior sandal trees; [*ex* அசலம், mountain. (*p.*)

•சந்தனு, *s.* [*the Sa. pronunciation is* சாந்தனு.] A famous king of the lunar race. the 21st sovereign in the line, and father of Bishma, வீடுமன்றந்தை. W. p. 837. S'ANTANU. (*p.*)

சந்தனுமுன்மகன்—சந்தனுமைந்தன், *s.* Bishma as the eldest son of Sàntanu.

•சந்தாபம், *s.* Heat, ardency, fervor, வெப்பம். (சது.) 2. Distress, affliction, துன்பம். 3. [*R. Cath. usage.*] Repentance, contrition, penitence, மனஸ்தாபம். W. p. 888. SANTAPA. (*p.*)

சந்தாயம், *s.* [*loc.*] Management by the proprietors themselves, as அமானி.

•சந்தானகரணி, *s.* A medicament for reuniting and healing limbs cut off or broken, அற்ற உறுப்புகளைப்பொருத்தமருந்து. W. p. 889. SANDHANAKARAN'EE. 2. (*R.*) The அறுகு grass. 3. The பெருமருந்து, a medicinal plant.

•சந்தானசருவோத்தம், *s.* One of the twenty-eight Agamas, ஆகமங்களிலொன்று.

•சந்தானதீபிகை, *s.* A work on astrology, சோதிடநூல்.

•சந்தானம், *s.* Offspring, progeny, issue, சந்ததி. 2. Race, descent, lineage, family, pedigree, line, வமிசம். (*c.*) 3. Series, consecutive series, regular succession, concatenation, தொடர்பு. 4. Succession of an order—as of a priesthood, &c., குருபரம்பரை. 5. One of the five trees of Swerga, that yield whatever is desired, தேவதருவிலொன்று. W. p. 888. SANTANA.

சந்தானகுரு, *s.* The family Guru.

சந்தானந்தழைக்க, *inf.* To increase and prosper as a family, used in compliment, benediction, &c., மங்கலமொழி.

சந்தானபாரம்பரை, *s.* Genealogy, family, lineage.

சந்தானமற்றவன், *s.* A man without issue, one who has no son to perform the monthly and annual funeral rites; which is a thing greatly deplored, and evidence of sins in the present or some former birth. *A term of reproach.*

சந்தானலட்சுமி, *s.* The gift of a numerous offspring. (*c.*)

சந்தானவிரதம், *s.* A fast observed to obtain offspring.

சந்தானவழி, *s.* Lineage either ascending or descending. (*p.*)

சந்தானவிருத்தி, *s.* Family increase and succession.

புத்திரசந்தானம், *s.* A male issue, a son. (*c.*)

•சந்தானவுவமை, *s.* A comparison formed on the ambiguity of terms, இலக்கணம். See சிலேடையுவமை. (*p.*)

•சந்தி, *s.* A joining, junction, meeting, union, combination, இசைப்பு. 2. The meeting or junction of two or more roads, rivers, &c., or the place of such meeting, சந்திக்குமிடம். 3. The joining of words, and the changes of letters by elision, reduplication, and substitution in the coalescence of words with each other, or in the addition to a word of particles expressing case, or in the formation of derivatives from a primitive, விகுதிமுதலிய சுற்றின்புணர்ச்சி. 4. The intervals of morning and evening twilight, especially the latter, regarded as the union of the day and night, மாலைநேரம்; thus அந்திசந்தி, morning and evening. (*c.*) 5. A period at the expiration of each yuga, connecting it with the following, and occupying $\frac{1}{12}$ of each, during which a gradual change takes place in the world, introductory to the peculiarities of the succeeding yuga; also a period of the same length, as the Satya yuga at the end of each Manvantara and of each Kalpa, யுகசந்தி. W. p. 889. SANDHI. 6. Reconciliation, pacification, forming friendship, உடம்படிக்கை. 7. The bamboo, so called from its knots, மூங்கில். 8. The stated worship for each individual, morning and evening, and with some in mid-day, சந்தியாவந்தனம். (*p.*) 9. Division of time in a day, especially meal time—as ஒருசந்தி, one meal, it being fast-day. (*c.*) 10. [*loc.*] Juncture, crisis, a critical point of time, தருணம்.

சந்திகாவலன், *s.* [*prov.*] As அந்திகாவலன், which see.

சந்திக்கரை, *s.* The place where several roads or rivers meet. (*c.*)

சந்திபண்ண—சந்திமுடிக்க, *inf.* To perform the daily private worship, morning, noon and evening. (*p.*)

சந்திப்பாடு, *v. noun.* A mishap supposed to be caused by a malignant spirit in a cross way, or other haunted place.

சந்திமறிக்க, *inf.* [*loc.*] To avert the displeasure of malignant divinities, in time of epidemics, by presenting them cooling offerings at cross roads, and thus to stop their progress into the country.

சந்திமிதிக்க, *inf.* [*prov.*] To pass a cross way at an auspicious time, as after recovering from sickness, especially from the small pox, on first going out.

சந்திமிதிப்பிக்க, *inf.* To cause a child to walk the first time on the 6th month in places where two or more ways meet.

சந்தியாகாலம், *s.* The period of evening twilight, மாலைநேரம். 2. The three seasons of stated worship. (See சந்தி.) 3. The interval between one yuga and another, யுகசந்தி; [*ex Sa. Sandhya.*] W. p. 890.

சந்தியாகாலகருமம், *s.* Evening devotion. (*R.*)

சந்தியாராகம், *s.* The redness of the sky at sun-set. (*R.*)

சந்தியாவந்தனம் — சந்தியாவந்தனை, *s.* [*prov.* சந்திவந்தனை.] Worship at any of the three stated periods; [*ex* வந்தனை, worship.]

சந்தியிலிருக்க, *inf.* [*prov.*] To be ruined, to be driven into the street.

சந்தியில்வைக்க, *inf.* To ruin a person, (*lit.*) to drive him into the streets.

சந்திவிக்கிரகம், *s.* Forming a friendship with enemies to compass their ruin; one of the modes recommended for dealing with enemies. (*p.*)

சந்தியிற்கொண்டுவர, *inf.* [*prov. fig.*] To expose a person to ridicule and shame (*lit.*) to bring to the street.

முச்சந்தி, *s.* The meeting of three roads.

நாற்சந்தி, *s.* The meeting of four roads or streets.

சொற்சந்தி, *s.* One word combining with another in sense.

சந்திவழு, *s.* Impropriety in the use of grammatical *sandhi.* The three grammatical *sandhis* as applied to words of Sanscrit origin are, 1. தீர்க்கசந்தி. 2. குணசந்தி. 3. விருத்திசந்தி. To these a fourth, அநுநாசிகசந்தி is added. (சங்.)

சந்திகாரியம், *s.* Making a treaty of peace.. (*R.*)

சந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a. v. n.* To meet, to come, or be in contact; to join, to conjoin, எதிர்ப்பட. 2. To visit, have an interview with one. கண்டுகொள்ள. (*c.*) 3. To get, obtain, find; to be got, obtained, &c., அடைய. 4. To conduce, conspire, concur to one's end, சாதக. என்கண்ணுக்குநேரிலேசந்தித்தது. It came directly before my eyes.

சந்தித்துக்கொள்ள, *inf.* To meet, get an interview—commonly with a great person. 2. To be on the point of meeting, happening, &c.

சந்திதம், *s.* That which is stringed or combined, சேர்க்கப்பட்டது. (*R.*)

சந்திப்பு, *v. noun.* Meeting, junction, confluence, visiting, இசைப்பு. 2. A meeting of roads, rivers, &c., கூடுமிடம். 3. The junction of two yugas, &c., யுகசந்திப்பு. 4. Present given or sent, இறை. இராசாவுக்கென்னசந்திப்பு. What present for the king? (*c.*)

சந்திப்புக் கிடையாமலிருக்க, *inf.* To have no opportunity of meeting.

சந்திப்புவைக்க, *inf.* To offer presents out of respect to a superior, on a visit, &c.

•சந்திமான், *s.* One of the second class of seven liberal kings. See வள்ளல்.

•சந்திரகம், *s.* The eyes in a peacock's tail, மயிற்றோகைக்கண். W. p. 316. CHANDRAKA. 2. The bright, gold colored beetle, பொன்வண்டு. (சது.)—*Note.* The smaller species are used as cantharides, for blisters. (*c.*) 3. (*com.* செந்திருக்கம். *Sa. Chandraka*, ring, circle.) The ola-envelope of an ola-letter being a ring like the moon.

•சந்திரகாம்புயம், *s.* White lotus, வெண்டாமரை; [*ex* சந்திரம், the moon, *et* அம்புயம், lotus.] (*M. Dic.*)

•சந்திரகுப்தன், *s.* The name of the registrar at Yama's court. Compare சித்திரகுப்தன். 2. Sandrokoptus the famous sovereign of *Pataliputra*, (the ancient Palibothra and the modern Patna) who flourished in the time of Alexander the Great, ஓரரசன். W. p. 316. CHANDRAGUPTA.

•சந்திரசைலம், *s.* A mountain mentioned in the Ramayana, (*lit.*) mountain of the moon, ஒர்மலை.

•சந்திரஞானம், *s.* One of the twenty-eight Agamas, ஒர்சைவாகமம்.

•சந்திரதிலகம், *s.* Sandal, சந்தனம். (கிக.) 2. [*prov.*] As சந்தனப்பொட்டு; [*ex* திலகம்.]

•சந்திரபூரம், *s.* Crude camphor—as பச்சைக்கர்ப்பூரம்; [*ex* சந்திரம், camphor, *et* பூரம், a contraction of கர்ப்பூரம்.]

சந்திரமதி, *s.* The wife of the king Harichandra.

•சந்திரம், *s.* Camphor, கர்ப்பூரம். 2. Gold, பொன். W. p. 316. CHANDRA.

•சந்திரன், *s.* Chandra, the moon as a planet or deity, திங்கள். (*c.*) 2. [*in combination.*] A pre-eminent or dignified personage—as இராமசந்திரன்.

சந்திரனைப்பார்த்துநாய்குலைத்தாற்போல. As if the dog had barked at the moon, i. e., mere chatter to no purpose.

சந்திரகணம், *s.* One of the four auspicious feet with which to begin a poem—consisting of one நிரை and two நேர். See கணம். (*p.*)

சந்திரகதி—சந்திரபுத்தி, *s.* The daily motion of the moon.

சந்திரகலை, *s.* The phases of the moon. 2. The breath of the left nostril. (*c.*) See சூரியகலை.

சந்திரகாந்தம்—சந்திரகாந்தச்சிலை, *s.* A kind of mineral gem, the moon-stone, said to emit moisture, when placed in the moon-light; and believed by some to be a congelation of the moon's rays. See சூரியகாந்தம்.

சந்திரகாந்திப்பூ, *s.* A moon-flower, a flower which turns towards the moon.

சந்திரகாவி, *s.* A kind of reddish color made from the செந்தூருக்கம் flower or Bastard saffron, Carthamus tinctorius. Ains. v. 2. p. 364. 2. A reddish ochre, செங்காவிமண். 3. A kind of red cloth, ஓர்வகைப்புடவை. (*c.*)

சந்திரகாவிப்பட்டு, *s.* Silk of a red colour.

சந்திரகிரகணம், *s.* A lunar eclipse. See கிரகணம்.

சந்திரகும்பம், *s.* A sacred water-pot dedicated to the moon. See கும்பம்.

சந்திராதித்தர்—சந்திரசூரியர், *s.* The sun and moon. (*c.*)

சந்திராதித்தருள்ளவரைக்கும். As long as the sun and moon exist.

சந்திரசூடன் — சந்திரசேகரன், *s.* Siva, the moon crested.

சந்திரதரிசனம், *s.* The first sight of the New Moon on an auspicious evening.—*Note.* If the time be not auspicious, the sight is avoided. 2. The ceremony of showing either the crescent or full moon to a child, for the first time, on an auspicious evening.

சந்திரப்பிரவை, *s.* The moon's rays, moon-light. 2. [*loc.*] A seat for an image on festival occasions. 3. [*com.* சந்திரப்பிறை.] A female ornament. See சூரியப்பிரவை.

சந்திரநாகம், *s.* A black serpent, இராகு; the dragon's head or ascending node, in Astronomy.

சந்திரபீசம், *s.* The cochineal insect.

சந்திரபுடம், *s.* Moon's longitude.

சந்திரமண்டலம், *s.* The orb or disk of the moon, சந்திரவிம்பம். 2. The moon's halo, பரிவேடம். 3. [*in the human body.*] The head and the shoulders. (*p.*)

சந்திரமத்திம்புத்தி, *s.* [*in astron.*] The mean motion of the moon in a fixed time—as a day, an hour, &c.

சந்திரமானம், *s.* [*in astron.*] A calculation made from the motion of the moon in its orbit. See சாந்திரமானம்.

சந்திரமந்தோச்சம், *s.* [*in astron.*] The moon's apsis.

சந்திரமுருகு, *s.* An ear-ornament shaped like the crescent moon. (*c.*)

சந்திரமோலி — சந்திரமௌலி, *s.* Siva, the moon crested. There are other compounds—as திங்கண்மோலி, மதிமோலி, &c.

சந்திரரேகை — சந்திரலேகை, *s.* The moon's digits.

சந்திரரோகம், *s.* A kind of leprosy, [*in the gospels*] lunacy, ஓர்குட்டம். (*c.*)

சந்திரலவணம், *s.* A medicinal salt, Rock salt, இந்துப்பு.

சந்திரலோகம், *s.* The region or sphere of the moon.

சந்திரவட்டம், *s.* One of the three umbrellas of Argha.

சந்திரவட்டக்குடை, *s.* A large, white umbrella used in processions.

சந்திரவருஷம்—சந்திரனாண்டு, *s.* Lunar year.

சந்திரவமிசம், *s.* The lunar race, the race of kings from Chandra, his son Buddha, his son Purúravas, &c.

சந்திரவலயம்—சந்திரவளையம், *s.* [*prov.*] A brass ring filled with pebbles and used as a small tabour. They are held one on each thumb, by public singers, கைச்சிலம்பு.

சந்திரவாதம், *s.* A system of religion in which the moon is god.

சந்திரவிம்பம், *s.* The disk of the moon.

சந்திரனாள்—சந்திரனாட்கூறுபாடு, *s.* The phases of the moon, திதி.

சந்திரோதயம், *s.* Moon-rise. (*c.*)

சந்திரிகம், *s.* [*loc. vul.*] As சந்திரகம், 4. which see.

•சந்திரிகை, *s.* Moon-shine, moon-light, சந்திரனொளி. (*c.*) 2. [*in composition.*] Pre-eminent—as மிருதிசந்திரிகை, the super-excellent Smirti. 3. Large cardamoms, பேரேலம். W. p. 317. CHANDRIKA.

சந்திரேகம், *s.* The கார்போகரிசி plant. (*M. Dic.*)

சந்தில், *s.* Saturn, சனி. (திவா.)

•சந்து, *s.* Joint in general, மூட்டு. 2. [*from Sa. Sandhi.*] A joint, articulation of the body, சரீரமூட்டு. 3. The hips, இடுப்பு. 4. A place where four ways meet, நாற்றெரு கூடுமிடம். 5. Corner of a street, முடுக்குத்தெரு. 6. A gap, a cleft, பிளப்பு. 7. Rump, தொடைச்சந்து. (*c.*) 8. Message, errand, தூது. 9. Messenger, தூதன். (*p.*) 10. [*vul.*] Opportunity—as சந்தி, சமயம். 11. [*a contraction of* சந்தனம்.] Sandal. 12. [*com.* செந்து.] An animal, brute, insect, &c., சீவப்பிராணி. W. p. 339. JANTU.

சந்துக்குச்சந்து. From corner to corner of the streets. (*c.*)

சந்துசந்தாய்த்துண்டிக்க, *inf.* To disjoint, dissect by joints, quarter. (*c.*)

சந்துசெய்ய, *inf.* To reconcile parties. (*p.*) 2. To join severed or detached parts. (*Little used.*)

சந்துபார்க்க, *inf.* [*loc.*] To watch for an opportunity, to choose a fit time.

சந்துபிசைய — சந்துபொருத்த — சந்துபொதிய—சந்துவாபிசைக்க, *inf.* To stop up clefts in walls, or to fill interstices in brick floors with mortar. (*c.*)

சந்துபெயர—சந்துபுரள, *inf.* To be out of joint—as the hip.

சந்துபொந்து, *s.* [*lit.* a cleft and a hole.] A lurking place, ஒளிப்பிடம். 2. A crooked way, a corner, a nook, a private place.

சந்துமந்து—சந்துமுந்து, *s.* [*prov.*] A corner, முடுக்கு. 2. Confusion, disagreement, disturbance, குழப்பம். 3. Inconvenience from want of adaptation or of fitting—as of joints, &c., or difficulty from multiplicity of engagements, சந்துமறு.

சந்துபோக, *inf.* To go on a message, an errand, &c., (*p.*)

சந்துவாதம், *s.* The hip-gout, the sciatica, ஒர்நோய்.

சந்துவாய், *s.* A cleft, an opening. (*c.*)

சந்துவிப்புருதி, *s.* [*prov.*] A cancer, or other virulent tumor at or near the hips. (*Limited.*)

சந்துவீடு, *s.* A house to which a road leads between two or more houses. (*c.*)

பின்சந்து, *s.* The back of the hips.

முன்சந்து, *s.* The front of the hips.

•சந்துஷ்டம்—சந்துஷ்டி, s. [improp. சந்தஷ்டி.] Joy, delight, pleasure, சந்தோஷம். W. p. 888. Santushd'i.

சந்துநயத்தான், s. A plant, தூதுளை. (M. Dic.)

•சந்தேகம், s. Doubt, hesitation, scruple, uncertainty, dubiousness, ஐயம். 2. Suspicion, அசத்தியம். W. p. 889. Sandeha. 3. Precariousness, நிலையாமை. 4. [prov.] As a கைகலம் term, it expresses deficiency, nothing in hand—as சாப்பாட்டுக்குச்சந்தேகம். Nothing to eat.

சந்தேகக்காரன், s. A man given to suspicion.

சந்தேகந்தீர—சந்தேகந்தெளிய, inf. To be removed or cleared up as doubt.

சந்தேகப்பட—சந்தேகங்கொள்ள, inf. To doubt, hesitate, suspect.

பரிமாணசந்தேகம், s. Suspicion concerning a measure.

பரமசந்தேகம், s. A strong suspicion.

பரியாயசந்தேகம், s. A slight suspicion.

•சந்தேகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. and a. To doubt, to be uncertain, to suspect, scruple, hesitate, ஐயப்பட; [ex சந்தேகம்.]

•சந்தை, s. (from Sa. Sandha, meeting, collecting.) A fair, a bazaar, கடைக்கூட்டம். (c.) 2. A place where the Vedas are recited, வேதமோதுமிடம்.

மலிந்தாற்சந்தைக்குவரும். If it sells cheap you can find it in the bazaar—said of secrets when they become known to several.

சந்தைகலைய, inf. To disperse from a market.

சந்தைகூட, inf. To assemble as market-people, to be held as a market.

சந்தைசொல்ல, inf. To initiate a disciple, in the Vedas, by reciting portions of them. (p.)

சந்தைபேற்ற, inf. To set up a fair. (R.)

சந்தைவெளி, s. An open place for a market.

சந்தைவிலை, s. The market price.

•சந்தோஷம்—சந்தோடம், s. Pleasure, satisfaction, gratification, பூரிப்பு. 2. Cheerfulness, joy, delight, happiness, gladness, exhilaration, மகிழ்ச்சி. W. p. 888. Santo'sha. 3. Peace, reconciliation; terms of concord, consent, approval, approbation, பிரியம். (c.)

சந்தோஷமயக்கமாயிருக்கிறான். He is intoxicated with joy.

சந்தோஷங்கொள்ள — சந்தோஷப்பட, inf. To be pleased, gratified, delighted, glad. 2. To be satisfied. 3. To rejoice, joy. 4. To approve.

சந்தோஷப்படுத்த—சந்தோஷம்பண்ண, inf. To please, satisfy, gladden. 2. To induce consent, prevail on. 3. [loc.] To reward or give a reward.

சந்தோஷகரம், s. Delightfulness, felicity; [ex கரம், making.] (p.)

சந்தோஷங்கொண்டாட, inf. To amuse one's self.

சந்தோஷம்பண்ணிக்கொள்ள, inf. To take pleasure in, to take recreation.

ஆனந்தசந்தோஷம், s. Excessive joy, rapture, ecstacy; [ex ஆனந்தம், et சந்தோஷம், both meaning joy.]

மனச்சந்தோஷம், s. Mental joy, happiness, delight.

•சந்தோஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To rejoice, to be glad, pleased, happy, மகிழ. (p.) [ex சந்தோஷம்.]

•சந்தோபிசிதம் — சந்தோபிசிதி, s. The science which treats of the different modulations of the voice and of prosody, வேதாங்கத்தொன்று; [ex சந்தம் et cisrutu, flowing.]

•சந்நத்தன், s. [com. சன்னத்தன்.] An armed man, போருக்காயத்தமானோன். Sa. Sannaddha.

•சந்நிதானம்—சந்நிதி, s. [com. சன்னதி.] Proximity, அண்மை. 2. The presence of a deity or great personage, &c., சமூகம். 3. The holy place in a temple, the sanctuary, மூலஸ்தானம்.

தெய்வசந்நிதியிற்சத்தியம்பண்ணினான். He took an oath in the divine presence.

சந்நிதித்துவாரம், s. An aperture in the wall of an idol temple through which the votary can see the image when the door is shut.

•சந்நிபம், s. [com. சன்னிபம்.] A comparison, உவமை.

•சந்நியம், s. [com. சன்னியம்.] Fight, battle, போர். (Sa. Janya.)

•சந்நியாசம், s. [ex சம் et நியாசம்.] Abandonment of all worldly passions and possessions. See சன்னியாசம்.

•சபக்கம்—சபட்சம், s. [in logic.] Analogy, similitude; anological proof. (Sa. Sapaksha.) See பக்கம், பட்சம்.

•சபதம், s. An asservation confirmed by oath or ordeal; an imprecation, a curse. ஆணை. 2. A binding of one's self by an oath, or declaration to a certain action, a conditional imprecation, ஆணைப்பாடுசெய்தல். (c.) W. p. 829. S'apatha. 3. A vow or promise, பிரதிக்கினை. 4. Truth, மெய். 5. [loc.] A wager, stake, ஓட்டம்.

சபதபூருவமாய்ச்சொன்னான். He asserted in the form of an oath. (R.)

சபதக்காரன்—சபதவாளி, s. One who bets or wagers. (R.)

சபதங்கூற —சபதஞ்செய்ய—சபதமிட, inf. To utter a conditional imprecation or threat. (c.)

சபதம்பண்ண, inf. To be obstinate. (R.)

சபதம்போட, inf. To utter a threat or imprecation, &c.

சபதவார்த்தை, s. A conditional threat.

சபதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன் க்க, v. a. [loc.] As சவுதரிக்க, which see.

•சபதி, s. [com. சவ்தி.] Quickness, swiftness, instantaneousness, விரைவு. W. p. 892. Sapadi.

•சபம், s. Roots from branches of the banyan and other trees, ஆலமுதலியவற்றின் விழு. W. p. 829. S'ap'ha. 2. Bamboo tree, மூங்கில். (சது.) 3. [com. ஜெபம்.] The recitation of a prayer or mantra. Sa. Japa.) 4. [com. சவம்.] A corpse. (Sa. S'apa.)

சபரணை, s. [loc.] As சவரணை, which see.

•சபரம், s. The carp fish, கெண்டைமீன். W. p. 829. S'ap'ahara.

சபர், s. [Arabic.] A sea voyage, a trip, கடல்யாத்திரை.

•சபலம், s. Quicksilver, இரசம். 2. Lightning, மின்னல். 3. [prov.] Tenderness, weakness—as சபலை. W. p. 317. Chapala. 4. (c.) Productiveness, fruitfulness, fecundity, gain, advantage, profit, இலாபம், opp. to அபலம். 5. Completion, fulfilment, நிறைவேற்றுகை. 6. Success, அனுகூலம். W. p. 893. Sap'hala.

சபலங்கெட்டவன், s. A useless fellow.

சபலத்துவம், s. The completion of desire, complete success. (p.)

•சபலா, s. Long-pepper, திப்பிலி. W. p. 317. Chapala.

•சபலை, s. Lightning, மின்னல். W. p. 317. Chapala. 2. As சபலம்.

சபாப்பு—சவாபு, s. [Hind.] Answer, reply, மறுமொழி.

சபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To utter imprecations, to curse—spoken of those whose maledictions are supposed to take effect, சாபமிட; [ex சாபம், curse.]

சபிப்பு—சபித்தல், v. noun. Cursing.

•சபிண்டர், s. Relatives to the sixth degree in the male line who may unite in offering the funeral cake to the manes of deceased ancestors, பிதிர்பிண்டமிடற்குரிய பேர்; [ex ச common et பிண்டம், cakes of raw pastry.] W. p. 892. Sapin'd'a.

•சபிண்டி—சபிண்டீகரணம், s. The ceremony of presenting cakes to the manes of the deceased. See சபிண்டர்.

சபினம்-சபீனம், s. Calamus, வசம்பு.

•சபை, s. A hall of assembly, a public hall; especially the halls in the temple at Chillumbram (சிதம்பரம்), மண்டபம்.—Note. Five apartments are enumerated in which Siva is said to manifest himself—as கனகசபை, சித்திரசபை, சிற்சபை, தேவசபை, நிருத்தசபை, which see. 2. (c.) An assembly, a meeting, congregation, company, அவை. 3. Society, an association, a conclave, கூட்டம். 4. An assembly of the learned, the literati, புலவர் சபை. W. p. 893. Sabha.' 5. [in Christian usage.] A church, a select society of believers—as திருச்சபை.—Note. This word retains its Sanscrit pronunciation in the Sanscrit compounds.

சபாகம்பம், s. Diffidence as to appearing before an assembly. See கம்பம்.

சபாசனம், s. A stated assembly, சபை. (p.) 2. W. p. 893. Sabhajana Courtesy, politeness, civility, மரியாதை.

சபாஸ்தம்பம், s. The pillar which supports the hall of an assembly. (R.)

சபாபதி—சபாநாதன்—சபாநாயகன், s. The president of an assembly, சபைக்கிறைவன். 2. Siva—as god of the sacred halls at சிதம்பரம், சிவன்.

சபாமண்டபம், s. A public hall, assembly room.

சாபாரஞ்சிதம், s. Pleasing manners, சபைக்கிரமானதன்மை; [ex இரஞ்சிதம், pleasantness.]

சபைகூட, inf. To assemble, as a society or company.

சபைக்கட்டு, s. [in Christian usage.] The established rules of the church. (c.)

சபைக்கோழை, s. [com. சபைக்கோழை.] Bashfulness in company. See கோழை.

சபைச்சேகரத்தார், s. Parishioners. (R.)

சபைப்பழக்கம், s. Acquaintance with society, etiquette, ceremony, &c.

சபையார், s. The members of an assembly, society. 2. [among Christians.] Church-members, திருச்சபையார்.

சபையிருத்த, inf. To seat a company properly according to their respective rank, to keep them in order, &c. (Little used.)

சபையினின்றுதள்ள—சபைக்குப்புறம்பாக்க, inf. To exclude or reject from society, to excommunicate.

சபையேற, inf. To come before an assembly, to appear—as a performer, &c. 2. To join or mix in society.

சபையேறினவன், s. A person accustomed to society. 2. A person of good manners, free from rusticity, &c.

சபையுள்ளார், s. The chorus, or the chief singers, in a play, கூத்தாடிகட்கு உதவி பாடுப்படிபோர். (p.)

சபைவளமை—சபைவண்மை, s. The authority or public acts of an assembly, சபைப்பிரமாணம். (R.)

சபையேற்ற, inf. To admit, or introduce one of low rank into society. 2. To introduce one into an assembly, to overcome his bashfulness. (p.)

நாட்டியச்சபை, s. An assembly as spectators of a play or ball, &c.

சப்சப், s. A repeated sound indicative of rebuke, reproof, &c., அதட்டுதற்குறி. 2. [inter. loc.] Hush! silence, whist! (c.)

சப்ஜா, s. (Hind.) The seeds of the குசும்பா tree, செந்திருக்கம்விதை.

சப்தி, s. (Arabic.) Sequestration, seizure, ஆளுகையைமறித்தல்.

ஜெமைசப்தியிலிருக்கிறது. The zemindary is under sequestration, under the management of the Sircar. (c.)

சப்தியாக்க, inf. To seize or sequester a Zemindary.

சப்பங்கி, s. The country of Japan, ஓர்தேசம். 2. (c.) The brazil wood, the bark of which is used in painting, &c., as a red varnish, ஓர்மரம். 3. [prov.] A slow, inactive, unhandy person—as சோம்பேறி.

•சப்பட்டை, s. [vul.] Any thing flat, சப்பளிந்தது, hence. 2. The shoulder blade, தோட்பட்டை. 3. A wing—as செப்பட்டை, சிறகு. W. p. 320. Chapat'a, and Charpat'a [from Charpa a Sautra root, to be flat or low.] 4. Empty grains, mere husk, பதர். 5. (fig.) An empty, shallow person; one of no capacity, மடையன். (c.)

சப்பட்டைவாகு—சப்பட்டைவாக்கு, s. [loc] The flat side—as of a plank, &c.

•சப்பணம், s. [com. சம்மணம்.] The act of sitting flat and cross-legged, அட்டணைக்காலிடல் [from Sa. Charpa, flat.]

சப்பணங்கூட்ட—சப்பணங்கோல, inf. To sit cross-legged.

•சப்பரம்—சப்பிரம், s. A kind of portable car or stage for taking idols in processions, கேடகம். (c.) 2. A similar car of higher dimensions drawn on wheels, சப்பரத்தேர். 3. A seat with a canopy placed on an elephant, a howda, யானைமேற்றவிசு.

சப்பரமஞ்சம் — சப்பிரமஞ்சம், s. A bed-stead with a towering, decorated top, தோரணக்கட்டில்.

ஆயிரம்பொன்சப்பரம், s. A சப்பரம் car costing a thousand பொன், (Rupees one thousand seven hundred and fifty,)—said of the portable, temporary car at Madura.

சப்பல், v. noun. [prov.] See சப்பு, v.

சப்பளாசளாபிளா, s. [loc.] A term expressive of unhandiness, uncouthness, irregularity, &c., ஒழுங்கின்மைக்குறி.

சப்பளாந்தி, s. [prov] An inactive, idle, empty person, சுமத்தற்றவன். 2. A person with a corpulent, but incompact body, பருத்தவுடலன்.

சப்பளி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. (also சப்பளிக்க.) [vul.] To become flat, to be crushed and deformed, to be flattened down or pressed out of form, தட்டையாக. [from Sa. Charpa, flat and low.]

சப்பளிந்தஆணி, s. A flat-headed nail.

சப்பளிந்தமுகம், s. A flat face.

சப்பளிந்தமூக்கு, s. A flat nose.

சப்பளித்துப்போக, inf. To be swelled out. (R.)

சப்பளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. [vul. loc.] To flatten, to make oblate, to compress, தட்டையாக்க.

சப்பளித்திருக்க, inf. To sit flat on the ground.

•சப்பன்னம், s. The number fifty-six, ஐம்பத்தாறு. Sometimes written improperly சற்பன்னம்.

சப்பன்னதேசம், s. The fifty-six countries.

சப்பன்னபாஷை, s. The fifty-six languages, or all kinds, including those of the lower animals.

சப்பாணி, s. The palm of the hands with the fingers extended; also clapping the open hands—as infants; one of the ten parts of infant poetry, describing the age of the child when it begins to clap its hands, பிள்ளைக்கவியுறுப்பு. 2. One lame in the feet, and sitting flat on the ground; a cripple, a maimed person, முடவன். 3. (from Sa. Chapat'a.) Sitting flat and cross-legged—as சப்பணம்.

சப்பாணிகொட்ட, inf. See கொட்டு, v.

சப்பாணிப்பருவம், s. One of the ten stages of infancy, that in which the child begins to clap its hands and play.

சப்பாணிமாடன், s. [prov.] A kind of demon, சொண்டிப்பசாசு.

சப்பாத்து, s. [for.] European shoes, பாதரட்சை.

சப்பாத்துச்செடி, s. A flower shrub, Hibiscus Rosa sinensis, China rose, Shoe-flower.

சப்பாத்துப்பூ, s. The flower of this shrub, used for blacking.

சப்பி, s. [prov.] Empty grains, half grains, &c.—as சப்பட்டை, 4, சாவி. 2. (in combination.) appel. n. A masticator, சப்புகிறவன். [from சப்பு, v.]

ஈச்சப்பி. A fly-eater, i. e. a niggard.

•சப்பியம், s. Being related to or fit for an assembly—as in அசப்பியம், unfit, சபைக்குற்றது. W. p. 893. Sabhya.

•சப்பு, கிறேன், சப்பினேன், வேன், சப்ப, v. a. To chew, masticate, (commonly not rice) to champ, to chew—as betel or tobacco, மெல்ல. 2. To mumble in eating—as an old man; to suck, to smack, குதட்ட. W. p. 320. Charva. (c.)

சப்பித்தின்றுபோடுவான். He will eat me up. i. e. vent his rage on me.

சப்பிக்கொடுக்க, inf. To chew food and give it to a child—as a mother.

உதட்டைச்சப்ப, inf. To suck the lips.

கையைச்சப்ப, inf. To suck the hand—as children after sucking the fruit.

முலையைச்சப்ப, inf. To suck the breast.

விரலைச்சப்ப, inf. To suck the fingers—as babes.

வாயைச்சப்ப, inf. To smack the lips; to mutter or talk indistinctly.

சப்பல், v. noun. [prov. substantively.] An old chew or cud, refuse of fruits, &c., cast from the mouth, சக்கை.

சப்புச்சவர், s. [vul.] Any thing trifling, insignificant or rejected, &c., கழிசடை.

சப்பெனவிருத்தல், v. noun. Being insipid to the taste, இலேசுத்துக்கெடுத்தல்.

•சப்பை, s. [vul.] That which is flat, flattened or shrunk, as சப்பட்டை. 2. [loc.] The hips, haunch, flank; shoulder blade, சந்து. 3. [vul.] Leanness, emaciation, வலியின்மை. [ex Sa. Charpa, flat.]

சப்பைமூக்கு, s. A flat nose.

சப்பைமூஞ்சி, s. [vul.] A flat face.

சப்பைவாய், s. A mouth with lips flat or shrunk.

சப்பைத்தலை, s. [prov.] Flat head; spoken of men, cows, &c.

சப்பைக்காய், s. [prov.] Flat fruits—as some mangoes, &c.

சப்பைப்பிடிப்பு, v. noun. Rheumatism in the hips, hip-gout.

சப்பையொடிந்தமாடு, s. An animal lame in the hips.

சப்பைவாக்கு, s. [loc.] The flat side—as of a plank, &c.—as சப்பட்டைவாக்கு.

•சமங்கை, s. A species of sensitive plant, வறட்சண்டி. W. p. 893. Samanga. 2. The plant, ஆடுதின்னாப்பாலை. (M. Dic.)

•சமஸ்காரம், s. [prop. சமுஸ்காரம்.] A series of purifying rites or ceremonies, from the conception of a brahman's son to his marriage, கிரியாசத்தி. 2. Adherence of past deeds to the soul, and present consciousness and taste of them, பூருவவாசனை. 3. Faculty or power in general, கரணம். W. p. 876. Samskara. 4. (Rott.) Elasticity, திரஸ்தாபகம்.

•சமஸ்கிருதம்—சமக்கிருதம், s. The Sanscrit language. (See சங்கதம் and சங்கிருதம்.) W. p. 877. Samskruta.

•சமசு, s. [loc.] A seditious assembly, a faction, a junto, கலகக்கூட்டம். Sometimes written, சமுசு. W. p. 893. SAMAJYA.

•சமசை — சமசி, s. Completeness, fullness, பூர்த்தி. 2. A line or part of the line of a stanza proposed as a trial of skill to be completed by a poet, சமியசை. (See சமுத்தி, 1.) W. p. 895. SAMASYA.

•சமட்டி—சமஷ்டி, s. All, entireness, the whole, the aggregate of all the parts, முழுமை. W. p. 895. SAMASTA. 2. [in philo.] An undeveloped embryo state, as that of the future tree contained in the seed—opp. to வியட்டி. Sa. Samasht'i.

சமட்டு, கிறேன், சமட்டினேன், வேன், சமட்ட, v. a. [loc.] To mix by treading, கலவைசெய்ய. Commonly சவட்டு.

சமணம்—சமண், s. The Jaina religion, சமணமதம்.

சமணர், s. The Jaina sect. Compare அமணர்.

சமணி, s. Silk-cotton tree, இலவமரம். (M. Dic.)

சமண்டலைமரம், s. [prov.] See சவண்டலை.

•சமதக்கினி, s. The name of a celebrated Rishi, the father of Parasurama. பரசிராமன்றந்தை. W. p. 340. JAMADAGNI.

சமதலை, s. [vul. prop. சமைதலை.] The end of a cloth, &c., the fag-end, அடிமுன்றலை. See சவதலை. 2. [prov.] The farther end, கடைக்கடை. (Limited.)

•சமதன், s. An associate, a counsellor. சம்காந்தி. (p.) W. p. 830. S'AMATHA.

•சமதிதம், s. Union, communion, ஐக்கியம். (R.)

சமதிதப்பிரயோசனம், s. Common advantage, பொதுநன்மை.

•சமதை, s. Similarity, sameness, equality, சமானம். W. p. 894. SAMATA. (c.) 2. See சமை.

அவனெனக்குச்சமதையா. Is he a match to me?

•சமஸ்தம் — சமத்தம், s. All, the whole, entireness, completeness, the aggregate, universality, எல்லாம். W. p. 895. SAMASTA.

சமஸ்தபரிபூரணர், s. The perfect one, God—as perfect in all moral perfections and natural attributes, கடவுள்.

சமஸ்தமானவர்களும். All the people.

•சமஸ்தானம், s. A place of residence —especially head quarters, metropolis, the place of residence of a king or chief person, இராசசமஸ்தானம், (c.) [ex ஸ்தானம்.]

சமஸ்தானபதி—சமஸ்தானாதிபதி, s. The prince or chief of a metropolis.

•சமத்து, s. [prop. சமர்த்து] Strength, power, ability, skill, cleverness, expertness, adroitness, capability, competency, வல்லமை. (c.) W. p. 895. SAMARTHA.

சமத்தன், s. [fem. சமத்தி.] A clever, competent, skilful person; a courageous man, a champion, வல்லவன்.

சமத்துக்காட்ட, inf. To make a display of one's strength, courage, power, ability, skill, &c.

சமத்துப்பார்க்க, inf. To try another's skill, strength, &c., in athletic exercises, or otherwise. 2. To troy ne's own strength, skill, courage—often in play.

சமத்துக்காரம், s. [loc.] Policy, expertness; skill in quibbling, and equivocating, திராணி; [ex சமத்து et காரம், acting.]

சமத்துக்காரன், s. As சமத்தன்.

•சமம் s. Evenness, smoothness, மேடு பள்ளமின்மை. 2. Likeness, similarity, sameness, uniformity, ஒப்பு. 3. Equality, equipoise, balance, equilibrium, சரி. 4. Mean, medium, நடு. 5. Moderation, moderateness, mediocrity, மிகை குறைவின்மை. 6. Equity, impartiality, unbiasedness, நடுநிலை. (c.) W. p. 893. SAMA. 7. War, battle, engagement, conflict, போர். 8. Stillness, calmness, quietude, composure, equanimity, அமைவு 9. [in astron.] Syzygy, கிரகசமநிலை. 10. [in vedantism.] Stoicism, indifference, restraining the appetites and passions, அகக்கரணந்தடம். W. p. 830. S'AMA. 11. (R.) All, the whole, entireness, எல்லாம்.

சமக்கிராமம், s. A village with the like revenues to another, சமவருமானக்கிராமம். 2. A neighboring village, அடுத்தகிராமம். (R.)

சமகட்சி, s. [loc.] A party equal in valor and strength; an equal contest; equality in rank, ஒன்றுபோன்றகட்சி.

சமசக்கரம், s. [in geog.] The equator from its being every where equally distant from the poles. [Modern.]

சமசந்தி, s. [prov.] Concord, correspondence, uniformity, இணக்கம்.

சமசந்திரன்—சமதிங்கள், s. [in astron.] Moon's true longitude at the middle of an eclipse, கிரகணமத்தியகாலத்திற்குச்சந்திரபுடம்.

சமதரிசனம், s. Being evident to, or seen by, persons in common, சாதாரணகாட்சி. 2. The capacity to see and comprehend all things alike; omniscience, சர்வகாட்சி.

சமதளம், s. A plane, an even surface, a level floor, ஒத்ததளம். 2. An equal army, சரிசேனை. 3. (Rott.) A crowd, a multitude, சனதளம்.

சமதாளம், s. One of the nine kinds of musical measure. See தாளம்.

சமநிலை, s. Equilibrium, equipoise; medium, mean, நடுநிலை. 2. [in pros.] Poetry composed of words having a due mixture of hard, soft and medial letters, ஓரலங்காரம்.

சமநிலைவெண்பா, s. A stanza composed of two குறள்வெண்பா, without an extra connective foot in the middle, சவலைவெண்பா.

சமநிறை, s. Equipoise, equilibrium. (c.)

சமபந்தி, s. Equality in guests at table, விருந்திற்சரிசமம்.

சமபலம், s. Equal power, strength, &c., சரிபலம். 2. Equal influence—as of any two or more planets in the horroscope, &c., கிரகங்களின்றொத்தபலன். 3. Equal profit, advantage, utility; middling, moderateness—as the united effects resulting from configuration of the planets.

சமபாகம், s. A moiety, an equal share, சரிபங்கு.

சமபாரம், s. Equiponderousness, ஒத்தபாரம். (c.)

சமபூமி, s. A plain country, level ground. (c.) 2. A field of battle, யுத்தகளம்.

சமபோகம், s. Mutual and simultaneous enjoyment in coition. (p.)

சமப்பால், s. Medial soil or tract, that which is neither வன்பால் or மென்பால்; hence, maritime soil or district, நெய்தனிலம். 2. Forest soil or district முல்லைநிலம்; [ex பால், soil.] (திவா.)

சமப்பட—சமமாக, inf. To be in, or become reduced to, an equilibrium—as the humors of the body or otherwise. 2. To become tranquil, even, level, &c.

சமப்படுத்த, inf. To make even, to equalize, balance, poise, level, tranquillize, moderate.

சமமானமனம், s. A composed mind, equanimity. (Little used.)

சமமின்மை, s. Partiality, bias, want of mental equilibrium, நடுநிலையின்மை. 2. Inequality.

சமமுகம், s. One of the fourteen expressions of the countenance, that of the head erect and fixed—as in contemplation, deep thought, &c., தியானிப்பதுபோற்றலையசைவின்மை. See முகம்.

சமம்பாவிக்க, inf. [loc.] To attempt a similar act, pursuit, &c—as a rival; to emulate, vie, எதிர்பாவிக்க.

சமயுத்தம், s. An equal contest, an engagement in which neither party is victorious.

சமரசம், s. Peace, tranquillity, சமாதானம்; [ex சமம், calm, et ரசம், state.] 2. Reconciliation, agreement, the act of reconciling opinions, views, &c., seemingly repugnant, சமாதானஞ்சொல்லல். 3. Equality, ஒப்பு. 4. (Rott.) Fellowship, familiarity, ஐக்கம். (c.)

சமரசர், s. Companions, familiar friends. (R.)

சமரதம், s. A royal car or chariot of war of the third order, that next above, அர்த்தரதம், and next below மாரதம். See இரதம்.

சமரதர், s. Warriors fighting in a சமரதம் car, defending themselves and the army equally. (உரி.)

சமரவி, s. [in astron.] The sun's true longitude at the middle of an eclipse, கிரகணமத்தியகாலத்துக்குச்சூரியபுடம்.

சமராத்திரம், s. Equinox, equal night. —Note. The word does not seem to mean the equinoctial points. (Modern.)

சமரேகை, s. The equatorial circle or line, as சமசக்கரம். (Modern.)

சமவிருஷ்டி—சமவிருட்டி, s. Moderate rain, மத்திமமழை; [ex விருஷ்டி, rain.]

சமவிலை, s. A moderate price.

சமவணி — சமவுவமை, s. [in rhet.] Similitude, simile, ஓரலங்காரம்.

•சமயம், s. A convenient, suitable or proper time; leisure, convenience, opportunity, தருணம். 2. Time, season, occasion, juncture of time; emergency, extremity, காலம். 3. Any religious persuasion, faith or system, மார்க்கம். (c.) W. p. 894. SAMAYA. —*Note.* There are twelve principal religious systems, of which six are approved and six rejected by the Saiva sect. I. உட்சமயம், or the six systems considered orthodox by the Saivas are. 1. வைரவம், making Bhairava supreme. 2. வாமம், regarding the female principle in nature, as the primeval form of deity, and teaching the worship of the generative female organ. 3. காளாமுகம், similar to the வாமம். 4. மாவிரதம், teaching that the deity is a pure spirit. 5. பாசுபதம், similar to மாவிரதம். 6. சைவம், Saivism, which teaches that the deity is both spirit and matter; assuming forms for accomplishing his purposes. II. புறச்சமயம், or the six heterodox systems; viz.:—1. உலகாயதம். A species of Atheism regarding sensual gratifications as the chief good, as taught by the atheistical school of Charvaka. 2. புத்தம். Bhuddism, which rejects the notion of a Supreme being, maintains that all material existences proceed from a fortuitous combination of the four primitive elements, (earth, water, fire, and air,) and that mental phenomena are the mere results of organization. It regards Bhudd as a deified teacher and object of worship. 3. சமணம். The Jaina system which is a modification of Bhuddism, and regards Argha as the deified preceptor and object of worship. 4. மீமாஞ்சை. A system that regards Brahm as the soul of the universe. 5. பாஞ்சராத்திரம். A system taught by Vishnu, during five successive nights. 6. பாட்டாசாரியம். The system of Battacharya whose followers regard the Vedas as god, and consider that virtuous actions of themselves result in felicity. III. Other systems derived from these twelve or in some respects similar to them are very numerous, some of them are காபாலம், சவுத்திராந்திகம், யோகாசாரம், ஆத்தமிகம், வைபாடிகம், நிகண்டவாதம், வையாகிகம், வைசேஷிகம், பதஞ்சலியம், சங்கியம், சித்தாந்தம், வேதாந்தம், &c. The six orthodox systems among the Vaishnuvas are 1. யாதவம், that of Yádava Misra. 2. மாயாவாதம், that by Sankaráchárya. 3. இரணியகர்ப்பம், that by Hiranyagarbha. 4. இராமானுஜீயம், that by Rámánuja. 5. பாஸ்கரம், that by Bhaskara. 6. தத்துவவாதம், that by Mádhaváchárya.

சமயகருமம், s. Rites and duties of religion, மார்க்ககாரியம்.

சமயகாரியம், s. Questions, matters, &c., of theology; religious concerns, subjects, &c.

சமயக்கட்டு, s. Religious obligation. See கட்டு.

சமயக்கொள்கை—சமயக்கோட்பாடு, s. Religious opinions, tenets, &c.

சமயசாத்திரம், s. The theology of a sect. 2. Religious writings or shastras.

சமயதீட்சை, s. The ceremony of initiating a disciple in the mantras, &c., peculiar to the sect. See தீட்சை.

சமயத்தார், s. The followers of a religious system.

சமயங்கடக்க, inf. To transcend all religions—as the supreme being. (p.)

சமயநிந்தை, s. Scoffing at religion, profaneness, blasphemy, &c.

சமயநிலை, s. The commands, tenets of a religion. 2. Religion as observed, believed, practised, &c., by its professors.

சமயநூல், s. The religious writings of a sect.

சமயப்பற்று, v. noun. Attachment to a religion.

சமயபத்தி, s. Religious devotedness to a creed.

சமயபேதம், s. Heresy, heterodoxy. 2. Diversity of religions. 3. Schism. 4. (c.) Unseasonableness.

சமயபேதி, s. A heretic. 2. Schismatic. 3. One of another religion.

சமயப்போலி, s. A spurious system of religion. (p.)

சமயப்போக்கு, v. noun. The substance, scope, &c., of a religion. (*Little used.*)

சமயமதம், s. Bigotry, enthusiasm, conceit in religion.

சமயமதங்கொண்டாட, inf. To be enthusiastic, to act the bigot.

சமயமானம், s. A natural regard to one's own religion. (c.) 2. (*Rott.*) Constancy or firmness in a religion.

சந்நியாசிக்கும் சாதிமானும் சமயமானமும் விடாது... The ascetic who has relinquished every thing will not relinquish his caste or sect.

சமயவாதம், s. Religious controversy.

சமயவாதி, s. A disputant for religion. 2. A professor of religion.

சமயாசாரம், s. The rites and ceremonies, of a religion according to a prescribed institute. 2. Religious practice, observance of rites. (c.)

சமயாதீதன், s. The supreme Being—as transcending all religions, சமயங்கடந்தவன். (p.)

சமயி, s. [*com.* சமயத்தான்.] A religionist, a sectarian, the follower of any religion, sect, &c., a sectary. (p.)

சமயமாயிருக்கையில், [*adverbially.*] At a particular juncture, in an emergency.

சமயங்கடத்த, inf. [*prov.*] To while away time, to loiter.

சமயங்கிடைக்க, inf. To obtain an opportunity. (c.)

சமயங்கெட்டவேளை, s. An unseasonable time. (*Limited usage.*)

சமயத்துக்குதவ, inf. To help in an emergency.

சமயம்பார்க்க—சமயந்தேட, inf. To watch an opportunity.

சமயாசமயம், s. Urgent or pressing occasion, unfavorable opportunity. (c.)

தற்சமயம், s. The very juncture or moment. 2. A special opportunity.

நற்சமயம், s. A good opportunity.

சமயந்தப்பிவந்தான். He came unseasonably.

சமயத்திலே கைகொடாதிருந்தான். He refrained from helping in time of need.

•சமரசம், s. Equality, reconciliation, &c. See under சமம். (c.)

•சமரதம், s. See under சமம்.

•சமரம், s. Battle, war, conflict, போர். W. p. 894. SAMARA.

சமரி, s. Durga—as the goddess of war, துர்க்கை.

•சமராவி, s. See under சமம்.

•சமராதனை, s. Conciliation or propitiation made by presenting food to Brahmans, பிராமண போசனத்தாற் சந்தோஷித்தல். W. p. 873. SAMRAD'HANA.

•சமராத்திரம், s. Equinox. See சமம்.

சமரி, s. A snake, பாம்பு. 2. See under சமம்.

சமர், s. War, conflict, போர். [*a contraction of* சமரம்.] 2. A porcupine, முட்பன்றி. [சது.] perhaps the yak or Bos grunniens. See W. p. 318. CHAMARA.

சமராட—சமர்புரிய, inf. To make war, to fight. (p.)

•சமர்த்தகம், s. Granting a boon, இலகை. W. p. 895. SAMARDDAKA.

•சமர்த்தி, s. [*correctly* சமுத்தி, which see.]

•சமர்த்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fill, complete, முடிக்க. (R.)

•சமர்த்து, s. Power, strength, திண்மை. 2. Ability, competence, skill, expertness, smartness, சாமர்த்தியம். W. p. 895. SAMART'HA. 3. [*improp.*] As சமுத்தி. See சமத்து.

சமர்த்தன்—சமர்த்தாளி, s. See சமத்தன்.

•சமர்ப்பணம்—சமர்ப்பணை—சமர்ப்பம், s. Giving, presenting, கொடை. 2. Giving to superiors, உயர்ந்தோர்க்குக் கொடுக்கை. W. p. 895. SAMARPPAN'A. (p.)

சமர்ப்பிக்க — சமர்ப்பணம்பண்ண, inf. To give, to make presents to superiors.

சிரக்கொண்டுசமர்ப்பித்தார். He made profound obeisance. (p.)

•சமலம்—சமலை, s. Defilement, filthiness, ordure, அசுத்தம். W. p. 895. SAMALA. 2. The three original malam in which the soul is involved, மும்மலம். See மலம். (p.)

•சமவாசம், s. Cohabitation, சகவாசம். W. p. 874. SAMVASA.

•சமவாதம், s. Discussion, debate, dispute, controversy, தர்க்கம். W. p. 874. SAMAVADA. 2. A debate in which the parties are equally successful; [*ex* சமம் *et* வாதம்.]

•சமவாயம், s. Multitude, assemblage, collection, aggregate, கூட்டம். 2. [*in log.*] Relation of a species to its genus, or of a part to the whole—as of a nail to the finger, or of a material to what is made from it—say of yarn to cloth, &c., சம்பந்தபதார்த்தம், தற்கிழமை. W. p. 895. SAMAVAYA.

•சமவிருஷ்டி, s. Moderate rain. See under சமம்.

சமற், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. n. To be ashamed, நாண. 2. To suffer; to be in pain, distress, affliction, &c., வருந்த. (கொ.)

சமற்த்தல், v. noun. Shame, வெட்கம். (கொ.)

சமற்ப்பு, v. noun. Distress, வருத்தம். (கொ.) 2. Shame, வெட்கம்.

சமற்மை, s. Blemish, sordidness, deterioration, தாழ்வு. (சாவு.)

சமற்பகம், s. [*prop.* சமர்ப்பகம்.] See சமர்ப்பணம்.

சமனம், s. Calamus, வசம்பு. Compare சமனம். 2. The புழுக்கொல்லி plant. (M. Dic.)

சமனுதம், s. Brackish soil, உவர்மண். (R.)

•சமனியகரணி, s. A medicament for scars, tumors, abscesses, இரணத்தழும்பாற்று மருந்து; [ex சமனியம், alleviation, et கரணி, maker.] (சிக.)

•சமன், s. [a change of சமம்.] Evenness, equality in weight, equipoise, uniformity, சமானம். 2. The mark in the Indian steel-yard where without a weight it stands at an equipoise; the fulcrum, துலாக்கோலின்சமவரை. 3. Medium, நடு. (c.) 4. W. p. 830. S'amana. Yama, the regent of death, யமன். 5. The minister of Yama, காலன்.

சமனுகப்பிரிக்க, inf. To distribute equally. (c.)

சமனுனபூமி, s. A plain, an open field, as சமபூமி.

சமனுக்க, inf. To make even, to level; to equalize.

சமனிசை, s. Tenor in music. 2. [in pros.] A due mixture of guttural, nasal and medial letters, ஒத்தவிசை. See சமநிலை.

சமன்கட்ட, inf. To place the string on the mark of the steel-yard for equipoise to test it. 2. To make a like weight, quantity, &c.

சமன்சங்கலிதம், சமன்சமன்சங்கலிதம், சமன்சமன்சங்கலிதம், s. See under சங்கலிதம்.

சமா—ஜமா, s. (Hind.) A pleasure-party; a company, a club, கூட்டம்.

சமாசேர, inf. To assemble — as a party.

•சமாசம், s. Collection, accumulation, aggregation, தொகைப்படுதல். (சூ.) 2. [in gram.] Formation of words both derivative and compound, மொழிபுணர்ச்சி. W. p. 898. Samasa.

•சமாசாரம், s. News, intelligence, information; matters, circumstances; an occurrence, a transaction, செய்தி. Sometimes சமாச்சாரம். W. p. 896. Samachara.

நடந்தசமாசாரம். Events, facts, transactions.

சமாசாரபத்திரிகை, s. A newspaper, an intelligencer. (Modern.)

•சமாதானம், s. An equable state, peace, tranquillity, composure, equanimity, கலக்கமின்மை. 2. Consent, agreement, சம்மதம். 3. Reconciliation, ஒப்புரவு. 4. A reconciliatory answer in reasoning, தக்க வுத்தரம். (c.) 5. The stoicism or indifference of the Yogi or Gnani to terrestrial things, மனவமைவு; [ex சமம், quiet, et ஆதானம், having.] 6. W. p. 896. Samadhana. Deep and devout meditation, restraining the mind from external objects, entire abstraction, யோகநிஷ்டை.

சமாதானகரணி, s. A medicament that restores distorted or otherwise disfigured limbs, features, &c., சமுத்திரமெலிழ்ச்சழுப்பு கொக்கட்டிமருந்து; [ex கரணி, maker.]

சமாதானக்கொடி, s. A flag of truce, or of peace.

சமாதானக்கட்டுப்பாடு, v. noun. Social bond or union.

சமாதானத்திருவி, s. [in Christian usage.] The spirit of peace.

சமாதானப்பட—சமாதானமாக, inf. To be tranquil, peaceable, quiescent. 2. To consent, சம்மதிக்க.

சமாதானப்படுத்த—சமாதானம்பண்ண, inf. To quiet, calm, assuage, tranquillize. 2. To placate, to pacify, to compose, soothe. 3. To induce consent.

சமாதானம்பேச, inf. To treat or sue for peace.

சமாதானவுருவகம், s. [in rhet.] A species of metaphor, அலங்காரம்.

மனச்சமாதானம், s. Tranquillity of mind. 2. The stoicism of the ascetic whose passions are annihilated—as சமாதானம், 5.

நித்தியசமாதானம், s. Eternal rest, everlasting felicity. [Christian usage.]

•சமாதி, s. The last of the eight அஷ்டாங்கயோகம், or states and modes of silent, contemplative worship, அஷ்டாங்கயோகத்தொன்று. 2. One of the postures of the ascetic for silent meditation, being an upright, majestic position, as a fancied image of the deity, ஞானசமாதி. 3. The abstract contemplation of the ascetic in which the soul is supposed to be independent of the body and mind. (See யோகம்.) 4. Knowledge of the sublimest description—as of the deity, one's own spiritual nature, &c., acquired by supernatural illumination, without the aid of organs physical or mental, சமாதிநிஷ்டை. 5. A mode of interment, by placing the corpse in a sitting posture in imitation of the சமாதி worshipper, சமாதியில்வைக்கை.—Note. The வீரசைவர் sect are all buried in this manner, (it being deemed improper to burn them lest the linga previously worn should be burnt also,) and occasionally a monument of masonry is built around the corpse, as a linga, which thus becomes an object of worship. 6. A grave, a tomb, a sepulchre, பிணம் புதைக்குங்குழி. 7. [in rhet.] A species of personification, a metaphor in which the quality or attribute properly belongs to the objects to which the metaphor refers, அலங்காரம்—as பயிருள்பருகிப்பகல்கான்றெழுதரு பருதி, the orient sun which swallows the darkness and pours forth the day; also, கன்னிமதில், virgin walls, i. e. imperishable, and குமரிஞாழல், the young rush, i. e. ever green. 8. Death, demise, commonly spoken of a devotee, மரணம். W. p. 896. Samad'hi.

சமாதிக்குப்போக, inf. To betake one's self for a time to his cell, as an advanced devotee to secure uninterrupted, and protracted contemplation in silent worship.

சமாதிக்குழி, s. The cell or grave of the devotee for interment, in an erect, sitting posture. 2. A grave.

சமாதிபண்ண, inf. To sit in any of the postures of the Yogi. (p.)

சமாதிபெற, inf. To receive of the Guru the degree of the Yogi, entitling the person to the privilege of sitting in the சமாதி postures.

சமாதியடைய, inf. To sit in the சமாதி posture in silent meditation. 2. To retire to the grave, to die. 3. To die in an erect posture—as a devotee.

சமாதியில்வைக்க, inf. To bury a corpse in a sitting posture—as customary with some Hindus. (c.)

சமாதியிருக்க, inf. To sit in a contemplative posture—as a silent devotee. 2. To betake one's self to his sepulchre—as an exalted devotee, on the approach of death, remaining without nourishment in a sitting posture until life is extinct.

சமாதியுப்பு, s. A kind of medicinal salt formed from the corpse interred in a sitting posture, taken up after some years; also the salt cast into the grave at the interment to prevent putrefaction.

சமாது, s. A narcotic plant, ஊமத்தை. (M. Dic.) 2. [vul.] A grave, &c.—as சமாதி.

சமாபந்தி, s. (Hind.) Jummabundy, the annual settlement of revenue; inspection of revenue accounts, &c.

•சமாப்தி, s. End, conclusion, completion, முற்று, முடிவு. W. p. 897. Samapti.

•சமாயுதம், s. [in rhet.] A figure, expressing the accomplishment, through some incidental occurence, of a desired but retarded event, அலங்காரம். Sa. Samâyuta.

•சமாராதனை, s. [vul.] See சமராதனை.

சமாலம், s. A bunch of peacock's feathers used as a fan, பீலிக்குஞ்சம். (சூ.)

சமாலி, v. As சமாளி, (R.)

சமாலுகம், s. The குறிஞ்சா plant. (M. Dic.)

•சமாவருத்தனை—சமாவருத்தனம், s. A ceremony on leaving the state of a bachelor and entering on the duties of a householder—including shaving for the first time, marriage, &c., வைதிககருமத்தொன்று, சமாவர்த்தக்குட்படுவதை (உக்கமு.) W. p. 897. Samavarttana.

சமாளம், s. [prov. prop. சிமாளம்.] Mirth, gaiety, jollity, exhilaration, சந்தோஷம். Compare கும்மாளம். (p.)

சமாளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [vul. also சிமாளி.] To affect cheerfulness, courage, or unconcern; to act so as not to betray shame under discreditable circumstances; to assume confidence, so as to cover incompetency and pass with credit an examination, திடங்கொள்ள. 2. To be patient under trying circumstances, to endure hardship with fortitude, தாங்க. 3. To manage a festival, support a family, &c., with economy, so as to keep up appearances with small means, விருந்துமுதலியவை சிக்கட்டுநடத்த. [from Sa. Kshama, able, competent, fit, patient, &c.] W. p. 262.

சமாளித்துப்போட, inf. [prov.] To succeed by feigned means. 2. To bear hardships with courage.

சமாளிப்பு, v. noun. Pretension; maintaining a creditable appearance.

•சமானம், s. Likeness, similarity, similitude, resemblance, comparison, ஒப்பு. 2. Equality, evenness, சமம். W. p. 896. Samana. (c.)

இதற்குச்சமானமில்லை. This is incomparable.

சமானகரணி, s. A medicament that heals wounds, removes scars, &c.,—as சமனியகரணி. (சூ.)

சமானகட்சி, s. Equal parties—as சம கட்சி.

சமானமாக்க, inf. To liken, compare. 2. To assimilate; to treat alike.

சமானரகிதம், s. Incomparableness; [ex ரகிதம், freedom from.] (p.)

சமானஸ்தர், s. Equals, ஒத்தவர்; [ex ஸ்தர், who stay or are.]

சரிசமானம், s. Equality, likeness.

•சமானன், s. One of the ten vital airs—that which is essential to digestion, and produces an equilibrium in the system, seated according to some, at the upper juncture between the trachea and the esophagus, தசவாயுவிலொன்று. (சது.) [ex சமானம்.] W. p. 896. SAMA'NA.

சமானியம், s. [loc.] Commonness; universality—as சாமானியம், பொது.

சமானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To compare, liken; to treat alike, ஒப்பிட. (Little used.)

சமானோதகர், s. Relatives of manes next in order to the சபிண்டர், qualified to offer oblations of water only; [சமானம் et உதகம், water.] Sa. Samánódaka.

•சமி, s. Argha, the deified saint of the Jainas; [ex சமம், tranquillity.] Compare அமைவன் and அருகன். 2. The நகைக்கு tree. 3. The வன்னி tree. W. p. 830. S'AMEE. 4. Plantain tree, வாழை. (M. Dic.)

•சமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [com. செமி.] To become digested—as food; to digest, to be reduced to chyme, சீரணிக்க. 2. [fig.] To become absorbed—as water, சுவற. 3. To rot, decay, பதனழிய; [from Sa. Kshi, to decay, waste.] 4. W. p. 870. SHAMA. [prov.] To be confused, perplexed, thunder struck, கலங்கிப்போக. 5. v. a. W. p. 262. Kshama. [loc.] To endure, bear patiently. சகிக்க. 6. To restrain, suppress, அடக்க. W. p. 830. SAMA.

சமிக்கமாட்டாதவன். One who is impatient, not able to endure.

கோபத்தைச்சமிக்கிறான். He restrains anger. (p.)

சமித்திருக்க, inf. To be alleviated. (R.)

சமித்துப்போக, inf. To be digested—as food. 2. To be thunder-struck, as one on hearing any sad news, கலங்கிப்போக.

சமிபாடு, v. noun. [prov.] The time of digestion, சீரணிக்குங்காலம். 2. The process of digestion, சீரணித்தல்.

சமிப்பு, v. noun. As சமிபாடு, 1. 2. Enduring, bearing, பொறுத்தல்.

சமியாக்குணம், s. Indigestion. (c.)

சமியாமை, neg. v. noun. Indigestion. 2. Not enduring, not bearing, சகியாமை.

•சமிக்கை, s. A wink with the eyes; also a beckon, signal, hint, சயிக்கை; [from Sameeksha, look.] 2. (Rott.) A technical term in art or science, சங்கேதப்பெயர். 3. [prov.] Digesting, சீரணிக்கை; [ex சமி, v.]

•சமிதி, s. Battle, war, engagement, போர். (p.) W. p. 890. SAMITI.

•சமிதை, s. Sacrificial fuel of nine kinds of trees or plants, ஓமவிறகு. (கிட.) W. p. 899. SAMID'H.—Note. The nine kinds are: 1. ஆல். 2. அரசு. 3. அத்தி. 4. இத்தி. 5. மா. 6. பலாசு. 7. வன்னி. 8. நாயுருவி. 9. கருங்காலி.

•சமித்திரம், s. A sacrificial hall, ஓமமண்டபம். (கிட.) Sa. Samidda.

•சமித்து, s. Sacrificial fuel of nine kinds of trees or plants—as சமிதை. 2. [Sa. Samidda.] The narcotic plant கஞ்சா.

சமிப்பாகம், s. The கொன்றை tree. (M. Dic.)

•சமியன், s. Argha of the Jainas, அருகன்—as சமி. (சது.)—Note. சமியனுமையன் in Nighandu, would be, when divided, சமி and அனுமையன்.

சமிலாகி, s. A pepper plant, திப்பிலி. (M. Dic.)

•சமீகம், s. War, battle, போர். 2. A dart, a pike, வேல். (p.) W. p. 899. SAMEEKA.

•சமீபம், s. Nearness, proximity, vicinity, contiguity, அண்மை. (c.) W. p. 899. SAMEEPA.

•சமீபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be near, to be adjacent, அணித்தாக. 2. (p.) v. a. To approach, come near to, கிட்ட; [ex சமீபம்.]

சமீபித்துவர, inf. To come or draw near.

சமீரணம், s. The கடாரை tree. (M. Dic.)

•சமீரணன்—சமீரன், s. Air, wind. காற்று. 2. The Hindu Æolus, வாயுதேவன். 3. Any of the sons of the god of the wind, a patronymic, Bima, Hanuman, &c., வாயுபுத்திரன். (p.)

சமீரம், s. Battle, போர். (சது.) Compare சமரம், சமீகம். (p.)

சமீன், s. [Persian.] Land, ground, நிலம்.

சமீன்தாரி, s. Zemindary.

சமீன்தார், s. Zemindar, land-holder, a feudatory under government.

•சமு, s. A division of an army of seven hundred and twenty-nine chariots, seven hundred and twenty-nine elephants, two thousand one hundred and eighty-seven horses, and three thousand six hundred and eighty-five infantry, படைவிசேஷத்தொகை. W. p. 318. CHAMOO.

•சமுகம், s. Presence, presence of a great person, a court, &c.; royal presence, divine presence, the guru's presence, சந்நிதி; [ex ச et முகம், face.] Sa. Samukha. (c.) 2. (as சமூகம்.) Assembly, company, கூட்டம்.

இராசசமுகத்துக்கெலுமிச்சம்பழம். As pleasing as a lime fruit to the king.

சமுகங்காக்க, inf. To wait in attendance for a favor.

சமுகங்கிடைக்க, inf. To get access to a great personage.

சமுகசமுகத்துக்குநடக்க, inf. To pay a visit to different superiors to get a favor. (c.)

சமுகசேவை, s. Serving, waiting on the deity, idol, king, guru, &c.

சமுகதரிசனம், s. Sight of a deity, king, guru, or other great personage.

சமுகத்தார், s. [loc.] Councillors, courtiers, சபைத்தார்.

சமுகவிலாசம், s. A poem celebrating the praises of a God, king or great personage sung in his presence, ஓர்பிரபந்தம். 2. (c.) The presence of a great personage—as சமுகம்.

•சமுகர், s. Presence, a Sanscrit word used in temples, to announce the attendance of distinguished persons before the idol. Sa. Samukha. (p.)

சமுக்கா, s. [for.] (also சமுக்காக்குழல்.) Telescope, தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடி. 2. [prov.] The mariner's compass, காந்தப்பெட்டி.

சமுக்காளம், s. [Hind. vul.] A kind of carpet, a striped kind of cloth for sleeping on, ஜமக்காளம்.

சமுக்காளக்கோட்டிப்புலி, s. A royal tiger. (lit.) a carpet-striped tiger. (R.)

ரத்தினச்சமுக்காளம், s. A carpet richly variegated. (c.)

•சமுசயம், s. [sometimes சமுச்சயம்.] Doubt, uncertainty, hesitation, scruple, skepticism, சந்தேகம். W. p. 875. SAMSAYA. 2. Suspicion, apprehension, ஐயம். (c.)

சமுசயப்பட்டவன், appel. n. One suspected of any guilt or crime.

சமுசயவாதி, s. A skeptic philosopher, also an egotist. (p.)

•சமுசாரம், s. The family state, as tending to promote earthly attachments, இல்வாழ்க்கை. 2. Family, குடும்பம். (c.) 3. Worldly attachments or connections, secularity—as distinguished from abstract devotion; earthliness, worldliness, உலகப்பற்று. 4. Mortal or corporeal existence; the state of being in connexion with and subject to births, பிறவிக்கேதுவானவை. W. p. 876. SAMSARA. 5. [little used.] The world—as the habitation of mortals or corporeal beings, உலகசஞ்சாரம். 6. [vul.] A wife, மனைவி.

சமுசாரஞ்சாகதுக்கம். Matrimony has many sorrows.

சமுசாரம்விழுந்துபோயிற்று. The wife is dead.

சமுசாரத்திலடிபட்டவன். One who has experienced the troubles, accompanying the matrimonial state, and house-keeping.

சமுசாரகிருத்தியம், s. House-hold duties.

சமுசாரக்காரன், s. A married man. 2. A man who has children.

சமுசாரசன்னியாசம், s. Renunciation of matrimonial life, celibacy.

சமுசாரத்தொல்லை, s. Cares and vexation of a family.

சமுசாரநாசம், s. The ruin of a family. 2. (p.) Annihilation of the passions; overcoming earthly attachments—as an ascetic.

சமுசாரபாரம், s. The burden and responsibility of a family, &c.—as குடும்பபாரம்.

சமுசாரமார்க்கம், s. Conjugal life; the family state, as distinguished from the state of the bachelor or ascetic. 2. Domestic duties. (c)

சமுசாரம்நடத்த — சமுசாரம்பண்ண, inf. To manage a family.

சமுசாரவாளி, s. [vul.] A married man.

சமுசாரவாழ்வு, s. Conjugal life, conjugal felicity.

சமுசாரம்பெருத்தவன், appel. n. One who has a large family.

சமுசாரவிருத்தி, s. Increase of family. 2. [prov.] Family cares, concerns, affairs, சமுசாரத்தனம்.

சமுசாரி, s. A married person—man or woman, இல்லறத்தான். (c.) 2. (fig.) One involved in the results of actions, transmigration, secularities, &c., பந்தமுடையவன். 3. [loc.] A husband-man, a tiller; a farmer, குடியானவன்.

சமுசாரித்தொழில், s. Husbandry.

சமுசாரிமார்க்கம், s. [loc.] Nuptial or matrimonial state; a chaste, honest course of life.

சமுசாரிமகன், s. A man of virtuous life. (c.)

பாரிசமுசாரம்—பாரிக்குடும்பம், s. A large family. (c.) See பாரி.

சமுசு, s. [properly சமசு.] A seditious assembly, கலகக்கூட்டம். (c.)

சமுசுகூடிப்பேசினார்கள். They held bad counsel.

சமுசு செலுத்த-சமுசின்படிநடக்க, inf. To put the plot in execution. (R.)

•சமுச்சயம், s. [in rhet.] An additional assertion, comparison, &c.—as, this resembles that not in color only but also in quality, சமுச்சயவுவமை. W. p. 899. SAMUCHCHAYA. 2. [loc.] Doubt—as சமுசயம்.

•சமுஸ்காரம், s. As சமஸ்காரம்.

•சமுஸ்கிருதம், s. Sanscrit—as சமஸ்கிருதம்.

சமுதாடு—சமுதாளி, s. (Tel.) A dagger, cutlass, a crease, ஒர்வகைக்கத்தி.

•சமுதாயம், s. A company, a multitude, an assembly, கூட்டம். 2. A society, association, சங்கம். 3. A collection, a quantity, திரள். W. p. 900. SAMUDAYA. 4. [adj.] Public, common to all, பொது. (p.) 5. [prov. also சமுதாயம்.] Compromise, a mutual agreement.—சமாதானம்.

சமுதாயத்துக்குவருகிறதாய்க்காணவில்லை. It does not appear that the parties will come to a compromise.

சமுதாயகாரியம், s. Public business.

சமுதாயக்கிராமம், s. A village, the revenues of which are equally divided between the proprietor and inhabitants.

சமுதாயம்பேச, inf. To speak impartially and without bias to differing parties.

சமுதாயவிண்ணப்பம், s. [Christian usage.] A general supplication, litany.

சமுதாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, [loc. com. சமதாய்.] v. a. To supply, furnish; to manage with economy, &c., so as to appear respectable, சமாளிக்க. 2. [prov.] To reconcile two parties, சமாதானப்படுத்த.

•சமுதிதம்—சமுதிதம், s. [adj.] Common to all, public. See சமுதாயம். Sa. Samudita.

சமுதிதப்பிரயோசனம், s. [Rom. Cath. usage.] Communion of saints. (B.)

•சமுத்தி, s. (also சமர்த்தி.) The line or phrase or words repeated at the conclusion of each verse of a poem, செய்யுட்சமன்முடிவு. 2. Completeness—as சமமை; [ex Sa. Samrudd'hi, complete.] 3. Fullness, நிறைவு. (p.)

சமுத்திகட்ட, inf. To construct the சமுத்தி portion of a stanza.

சமுத்திபாட, inf. To show one's ability in composing poems on any given subject.

•சமுத்திரம், s. The முடக்கறுத்தான் plant. (M Dic.)

•சமுத்திரம், s. Sea, ocean, கடல். W. p. 901. SAMUDRA. 2. A division of an army —as சமு, படைப்பிரிவோர் தொகை. 3. A number, தொகை. 4. (fig.) Any large quantity, abundance, மிகுதி. (c.)

சமுத்திரமாயிருப்பவன். One who has abundance.

சேனைசமுத்திரம். Ocean-like armies.

சமுத்திரகோஷம் — சமுத்திரகோடம், s. The roaring of the sea. (See கோஷம்.) 2. Os sepiæ, the cuttle-fish, cuttle-fish bone, one of the hundred and twenty kinds of உபரசம்.

சமுத்திரசண்டி, s. A sea shell, சங்கு.

சமுத்திரஸ்நானம், s. Bathing in the sea, as a religious ceremony, at certain conjunctions of the planets, &c.

சமுத்திரதேவி, s. The sea personified as a goddess.

சமுத்திரதோயம், s. Sea water, கடனீர். (p.) 2. The முடக்கொற்றான் plant.

சமுத்திரபகவான்-சமுத்திரராசன், s. Varuna the Indian Neptune, வருணன்.

சமுத்திரயாத்திரை, s. A voyage.

சமுத்திரசோகி, s. The name of an herb, broad-leaved bindweed, Convolvulus speciosus, வட்டத்திருப்பி.

சமுத்திரப்பச்சை — சமுத்திராப்பச்சை, s. A fragrant plant, Mentha zeylan, திருநீற்றுப்பச்சை.

சமுத்திரபாலை, s. The கடம்பு tree.

சமுத்திரவர்ணச்சிலை—சமுத்திரவருணச்சிலை, s. Beryl, a precious stone, ஒர்கல்.

சமுத்திராப்பழம், s. A medicinal fruit; sea-fruit, said to be brought to India from the eastern islands, கொச்சைப்பழம்.

சமுத்திராந்தம், s. The சிறுகாஞ்சொறி plant. 2. Cotton plant, பருத்திச்செடி. 3. Nutmeg, சாதிக்காய். (M. Dic.)

சமுப்பலம், s. The medicinal plant called கைவேளை. (R.)

•சமுன்னதி, s. Self-conceit, arrogance, pride, அகந்தை—as in சித்தசமுன்னதி. (p.) W. p. 901. SAMUNNATI.

•சமுற்கம், s. A stanza in which two or more lines correspond in sound, but differ in sense—as வானத்தேரமெலேயும்வலம்புரி; வானத்தேரமெலேயும்வலம்புரி, the வலம்புரி conch vies with the common white chanks; the சந்திரவர்த்தம் shrubs sweep the heavens, ஒர்மிறைக்கவி. W. p. 900. SAMUDGA.

•சமூகம், s. [sometimes சமூ.] Assembly, multitude, crowd, கூட்டம். W. p. 902. SAMOOHA. 2. Association, society, சபை. 3. (Rott.) A court, a palace—as இராசசமூகம். (p.)

•சமூலம், s. The whole—as spoken of herbs—root and all, the whole plant; also said of a family, அனைத்தும்; [ex ச, together with, et மூலம், root.] W. p. 902. SAMOOLA.

சமூலமும்நாசமாயின. There was a total destruction.

சமூலமாய். Wholly, entirely.

சமூலமும். All, the whole; entireness.

•சமேதம், s. Approximation, கூடவிருக்கை. W. p. 902. SAME'TA.

சமேதர், s. An associate. (p.)

சீதாசமேதராய். (Rama) in company with Sita.

சமேதார்—சமைதார், s. (Persian) Jemidar, a native officer of the rank of a lieutenant, இராணுவத்திற்சேர்ந்தவன்.

•சமை, s. A year, வருஷம். W. p. SAMA. 2. [in Ved. philos.] Restraining the passions; patience, மனவடக்குகை. (p) [used generally in the 3d person neuter. W. p. 262. KSHAMA.

•சமை, கிறேன், ந்தேன், வேன், சமைய, v. n. [used commonly in the 3d per. neut.] To become marriageable—as a girl, பருவமடைய. 2. To be cooked, or cooking, பாகமாக. 3. To be made, constructed, formed; ஆக. 4. To become ready, be prepared, சித்தமாக. 5. To be exhausted, ஒழிய. W. p. 893. SAMA. (c.)

சமைந்துபோக, inf. To become exhausted, spent, distributed, &c. 2. To be prepared—as food.

சமைந்தபெண், s. A marriageable girl.

சமைகிறபருவம், s. Time of puberty.

சமையாதவள், s. appel. neg. A girl not arrived at puberty.

சமைகடை, s. [prov.] The close, the end—as of a time, a season, an action, &c.; the exhaustion of a quantity, முடிவு.

சமையல், v. noun. Cooking, cookery; that which is cooked. 2. (p.) An act, an action, செய்கை.

சமையலாயிற்று. The food is ready, the provisions are cooked.

சமையலாக, inf. To become cooked.

சமையலாள் — சமையற்காரன், s. A cook.

சமையற்புரை — சமையல்வீடு, s. A kitchen, cook-room.

ஒருசமையலாய்ச்சமைக்க, inf. To cook for several at once—as for travellers; or at once for different meals. 2. To cook without intermission. (Limited.) 3. [prov.] To cook different articles together.

சமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cook, dress food, பாகஞ்செய்ய. 2. To make, construct. form, build, ஆக்க. (c.) 3. (p.) To exhaust, ஒழிக்க.

கல்லாய்ச்சமைத்துப்போட்டார். He has metamorphosed (her) into a stone.

சமைக்கிறவன், s. appel. n. A cook. 2. (p.) A maker, creator, சிருஷ்டிகன்.

கோலஞ்சமைக்க, inf. [prov.] To mask one's self, as a player. 2. To decorate, dress. See கோலம்.

கூத்துச்சமைக்க, inf. To give a dance. (R.)

சமைதார், s. (Hind.) Jemidar. See சமேதார். (R.)

•சமையம், s. See சமயம்.

•சம், s. Sanscrit suffix, generally to nouns of Sanscrit origin, denoting that which is born, generated, produced, &c. —as மலயசம், சராயுசம், அண்டசம், சவேதசம், பங்கசம், வனசம், &c. W. p. 336. JA. 2. A Sanscrit prefix, implying: (1.) Junction, union, &c.—as சம்யோகம், சம்பந்தம், சம்பாஷணை, &c. (2.) Completion, fullness, intensity, &c.—as சம்பூரணம், சங்கிருதம், சம்வற்சரம், சம்புடம், &c. W. p. 893. SAM. 3. As a prefix, it sometimes denotes happiness, goodness, loveliness, &c.—as சங்கரன், சம்பன்னன், &c. 4. s. (சது.) Love, affection, அன்பு.

•சம்சேஷபம், s. [prop. சஞ்சேபம், which see.]

•சம்பகம், s. [sometimes சம்பங்கி.] The சம்பகம் tree. W. p. 318. CHAMPAKA.

சம்பங்கோரை, s. Sedge. See under சம்பு.

சம்பங்கோழி, s. A water fowl. See சம்பு.

•சம்படம், s. Cloth, சீலை; [ex சம் et படம், cloth.] 2. [vul. for சம்புடம், which see.] 3. (சு.) Lethargy, indolence, sluggishness of the system, சோம்பல்.

•சம்பத்து, s. Prosperity; acquisition; wealth, goods in possession; increase of any desirable kind—as of friends, power, fame, &c; செல்வப்பெருக்கு. (c.) W. p. 902. SAMPAD.

சம்பத்துள்ளவன், s. [vul. சம்பத்தான்.] A wealthy man, a prosperous man.

உலகசம்பத்து, s. Temporal prosperity, worldly riches.

தனசம்பத்து—திரவியசம்பத்து, s. Riches.

தானியசம்பத்து, s. Stores of grain.

புத்திரசம்பத்து, s. The blessing of children.

•சம்பத்துவேட்டம், s. One of the five modes of beating a drum, தாளமைந்தி லொன்று.

•சம்பந்தம், s. [vul. சம்மந்தம்.] Connexion, natural or artificial—as of a property with a substance; relevancy, congeniality, agreement, இணக்கம். 2. Affinity, alliance, relation, connexion by birth or marriage, உறவு. (c.) 3. The application of authority, from divine writings or learned authors, in proof of an assertion, opinion, &c., மேற்கோளமைதி. W. p. 904. SAMBAND'HA. 4. [in gram.] The genitive or possessive case—as சம்பந்தவேற்றுமை, ஆறாம்வேற்றுமை. (p.)

இதற்குமதற்குஞ்சம்பந்தமில்லை. There is no connexion between this and that.

உன்சம்பந்தமேவேண்டாமடா. I can't bear you. I can't abide with you.

சம்பந்தக்குடியார், s. [prov.] Two families connected by marriage; the parents of a married pair in their relation to one another.

சம்பந்தங்கலக்க — சம்பந்தங்கொள்ள—சம்பந்தம்பண்ண. inf. See கல, v.

சம்பந்தக்கலப்பு, v. noun. Intermarriage.

சம்பந்தம்பேச, inf. To treat of marriage—as the friends of the parties.

சம்பந்தி, s. [com. சம்மந்தி.] One connected by marriage affinity. 2. One connected by birth, marriage or otherwise.

சம்பந்தாசம்பந்தம், s. Congeniality and uncongeniality, attractiveness and repulsiveness.

அவயவாவயவிசம்பந்தம், s. The connection of the parts with the whole.

உடைமையுடையதென்னுஞ் சம்பந்தம், s. Connection between the possessor and thing possessed.

உலகசம்பந்தம், s. Worldly affinity.

குணகுணிசம்பந்தம், s. Connection between properties and their subjects. See under குணம்.

குரங்குச்சம்பந்தம், s. See under குரங்கு.

திரிபுருஷசம்பந்தம், s. Mutual love between husband and wife

பாசசம்பந்தம், s. Bondage of the soul. See under பாசம்.

பூனைச்சம்பந்தம், s. See under பூனை.

பொருட்சம்பந்தம், s. Connections in regard to ideas, meanings and subjects.

விவாகசம்பந்தம், s. Marriage-alliance.

விசேஷணவிசேஷியசம்பந்தம், s. Connection between the adjunct and the principal word.

சம்பந்தகிரேஸ்தன், s. See சம்பன்னகிரேஸ்தன்.

சம்பந்தமூர்த்திகள் – சம்பந்தசுவாமிகள், s. As சம்பந்தர்; [ex மூர்த்தி, the divine impersonation.]

சம்பந்தப்பொருள் – சம்பந்தவேற்றுமை, s. The genitive case.

சம்பந்தர், s. One of the three famous servants of Siva, சைவசமயாசிரியரிலொருவர். See தேவாரம்.

சம்பந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be related, to have affinity, உறவா யிருக்க; [ex சம்பந்தம்.] (Little used.)

•சம்பம், s. The thunderbolt, as the weapon of Indra, வச்சிராயுதம். W. p. 831. SAMBA. 2. [com. ஜம்பம்.] Ostentation, prank, frolic, merriment, இடம்பம்; [ex Sa. Jhampa, jumping.] 3. (சு.) Solid timber, the hard or solid part of a tree, மரவயிரம்.

அவன்அதிகஜம்பக்காரன். He is very ostentatious.

•சம்பரம், s. Water, நீர். W. p. 830. S'AMBARA. 2. Cloth, garment, சீலை. Compare அம்பரம். 3. The fabulous eight legged bird, எண்காற்புள். (சது.) See சரபம்.

•சம்பரன், s. The name of an Asura, killed by Kâma, அசுரன். 2. Another killed by Indra, இந்திரனாற் கொல்லுண்டவசுரன். W. p. 830. S'AMBARA.

சம்பராரி, s. Kâma, the Hindu Cupid, as the foe or destroyer of சம்பரன், மன்மதன். 2. Indra, as the destroyer of another சம்பரன், இந்திரன்; [ex சம்பரன் et அரி, destroyer.]

•சம்பரி, s. The croton seed, நேர்வாளம். Sa. Sambaree.

•சம்பர்க்கார்த்தம், s. [in astron.] The sum of the semi-diameters of the sun and moon in a solar eclipse 2. The sum of the semi-diameters of the moon and the earth's shadow in a lunar eclipse; [ex சம்பர்க்கம், contact, et அர்த்தம், half.] (p.)

•சம்பவம், s. Birth, generation, production, பிறப்பு. (p.) 2. Occurrence, event, incident, சம்பவிக்குங்காரியம். (c.) 3. Combination, co-existence; hence, [in log.] 1. Ascertainment of the nature of persons, or things, by their attributes—as when a stone attracts iron, to infer that it is a magnet, சம்பவப்பிரமாணம். (சி-சு.) 2. The necessary existence of one thing in or with another—as the species in the genus, a hundred in a thousand, &c., தற்கிழமை. (உபசி.) W. p. 904. S'AMB'HAVA.

இதொருஅதிசயசம்பவம். This is a rare occurrence, or phenomenon.

பூதசம்பவம், s. What is generated from the five elements. (p.)

சம்பவி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To happen, occur, come to pass, befall, transpire, accrue. நிகழ; [ex சம்பவம், occurrence, birth.] (c.)

•சம்பளம், s. Wages, stipend, salary, மாதாந்தச்சொல்லை. (c.) 2. Food for a journey, வழிப்புணை. 3. Goods for travellers, வழிக்குவேண்டும்பொருள். 4. A bank, a shore, கரை. 5. Malice, envy at another's success, பொறாமை. W. p 830. S'AMBALA. 6. Stores, treasures, materials, பலபண்டாரம். 7. W. p. 341. JAMB'HALA. The citron tree, எலுமிச்சை. 8. W. p. 904. SAMP'HALA. A ram, செம்மறிக்கடா.

சம்பளத்துக்கமர, inf. To be engaged for monthly wages.

சம்பளம்பிடிக்க, inf. To make stoppages in wages.

சம்பளம்பேச, inf. To settle about wages.

சம்பளம்போட, inf. [vul.] To pay the wages. 2. [prov.] To fix the wages, சம்பளம்விதிக்க.

சம்பளக்காரன் — சம்பளஆள், s. A salaried servant; a stipendiary.

சம்பளி-சம்பிளி-சம்புளி, s. [prov. perhaps a change of சம்புடம்.] A kind of betel-pouch, அடைப்பை. 2. A bag, a wallet, சாமான்பை. (Limited.)

•சம்பற்கார்த்தம், s. [prop. சம்பர்க்கார்த்தம்; which see.]

•சம்பன்னம், s. Completeness, perfectness, accomplishment, நிறைவு. 2. Prosperity, happiness, பாக்கியம். 3. Being endued with, possessed of, abounding in, உடைமைச்சிறப்பு. W. p. 902. SAMPANNA.

சம்பன்னகரணி, s. A medicament that effaces scars, &c., இரணத்தீர்க்குமருந்து; [ex கரணி, maker.]

சம்பன்னகிரகஸ்தன், s. [com. சம்பன்னகிரேஸ்தன்.] A splendid rogue—as இராசதிருடன்.

சம்பன்னகிரேஸ்தன்வருகிறான் செம்பைமெடுத்துக்கொள்ளை. The honorable man is coming, secure the brass cup. (c.)

சம்பன்னன், s. [fem. சம்பன்னி.] One perfect in knowledge, good qualities, &c. —as சகலகுணசம்பன்னன், சத்தியசம்பன்னன், திரவியசம்பன்னன், see these.

சம்பா—சம்பாநெல், s. A superior kind of rice, sown commonly in July and afterwards transplanted, of which there are different varieties, நெல்.

இலுப்பைப்பூச்சம்பா, s. Rice smelling like the flower of the olive tree.

ஈர்க்குச்சம்பா, s. A long and slender rice.

ஊசிச்சம்பா, s. A short, slender rice.

கமுகம்பூச்சம்பா, s. Rice smelling like the areka flower.

கருடன்சம்பா, s. Rice of the color of a brahmany kite.

குங்குமச்சம்பா, s. A saffron colored rice.

குதிரைவாலிச்சம்பா, s. Rice resembling a horse tail

கைவளச்சம்பா, s. Rice of a bright color and pleasant taste.

சன்னச்சம்பா, s. As ஈர்க்குச்சம்பா.

சிறுகுரும்பைச்சம்பா, s. A fine kind of சம்பா.

சீரகச்சம்பா, s. Rice smelling like cumin.

செம்பவளச்சம்பா — செம்பாளைச்சம்பா, s. Rice having the color of red coral.

சொரிகுரும்பைச்சம்பா — குண்டைச்சம்பா, s. As குங்குமச்சம்பா.

புழுகுசம்பா, s. A fragrant rice.

பொங்கற்சம்பா, s. Another kind.

மிளகுசம்பா, s. Rice resembling pepper.

முத்துச்சம்பா, s. Pearl-like rice.

சம்பா, s. (for.) A kind of game with four little shells on circles described, தாயவிளையாட்டு. 2. One of the falls of the shells in the game, தாயம். 3. A hand, four fingers' breadth, நால்விரலளவு. (c.)

சம்பாபோட, inf. To cast the shells in the above game.

•சம்பாகம், s. Country, நாடு. (சது.) 2 [loc. in combination.] Nicely cooked, நன்றாய்ச்சமைத்தது; [ex சம், good, et பாகம், cooking.]

•சம்பாஷணை—சம்பாஷணம்—சம்பாடணை, s. Conversation, dialogue, discourse, talk, கூடிப்பேசுகை. W. p. 905. SAMB'HASHAN'A.

•சம்பாஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To converse, hold a conversation or dialogue, கூடிப்பேச. (Sa. Samb'hásha.)

•சம்பாதனை — சம்பாத்தியம் — சம்பாத்தனை—சம்பாதிதம், s. Acquisition, acquirement, gain, attainment, தேட்டம். (c.) W. p. 902. SAMPADANA.

சம்பாதனைக்காரன்—சம்பாத்தியக்காரன், s. A man of acquisition—either of property or learning.

அநியாயசம்பாத்தியம், s. Acquisition by unfair means.

சம்பாத்தியம்பண்ணல், v. noun. Acquiring, getting. (c.)

•சம்பாதி, s. One of the two sons of Arun'a, the other being Jat'a'yu, who, by a curse, were transformed into eagles, அருணன்மகன். W. p. 902. SAMPATI.

•சம்பாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To procure, provide, prepare, acquire, attain, secure, தேட. (Sa. Sampáda.)

•சம்பாரம், s. [in general.] Requisites, necessaries, constituents, especially materials—as condiments, spices, curry-stuffs, drugs, ingredients, &c.,—for making food, preparing medicines, decoctions, &c., கூட்டுச்சரக்கு. W. p. 904. SAMBHARA. 2. [loc.] A kind of beam to support the rafters in a native house, கைமரத்தாங்கி; [ex Sa. Sambhára, supporting.]

பலசம்பாரம், s. Ingredients for curry.

சம்பாரங்கூட்ட, inf. To mix curry stuffs.

சம்பாரமிட—சம்பாரம்போட, inf. To season with spices.

சம்பால், s. (for.) A kind of dish or seasoning, துவையைப்பச்சடி.

•சம்பாவனை—சம்பாவனம், s. Gift, boon, offering, reward, சன்மானம். [loc.] 2. Reflection, imagination, conception, மனோபாவிக்கை. 3. Respect, worship, civility, ஆசாரபசாரம். W. p. 905. SAMB'HAVANA.

மோட்சசம்பாவனை, s. (R. Catho. usage.) Heavenly reward, பரமபலன்.

•சம்பாவிதம், s. Probability, likelihood, சம்பவிக்கக்கூடியது. 2. What is hypothetical or conditional. (Sa. Samb'hávita.) (p.)

சம்பான், s. (for.) A small vessel, dhoney, தோணி.

சம்பாணோட்டி, s. A tindal, pilot or the commander of a dhoney, தோணியோட்டுவோன்.

•சம்பிரதம், s. Illimitable or supernatural power exercised at pleasure, சித்து. (சலம்ப.) (சது.)

•சம்பிரதாயம், s. Tradition, traditional communications—as of a doctrine; knowledge transmitted orally from teacher to teacher and established as of divine authority—such as the meaning of the Vedas, Agamas and other sacred books, குருபாரம்பரியம். (சி. கு.) 2. Customs and manners —as of a tribe; usage, observance, ஒழுக்கம். (p.) W. p. 903. SAMPRADAYA. 3. Skill, dexterity, cleverness, address, சாமர்த்தியம். 4. [vul.] Artfulness, shrewdness, cunning management, சாதுரியம். (c.)

சம்பிரதாயக்காரன் — சம்பிரதாயஸ்தன், s. A skilful man. 2. One who regards traditions.

சம்பிரதாயமாய்ப்பேச, inf. To speak on a subject artfully so as not to entrap one's self, or be defeated by an opponent.

சம்பிரதாயவழக்கு, s. Traditionary usage. (p.)

சம்பிரதாயவித்தை, s. Art and cunning.

சம்பிரதாயவிளக்கம், s. A treatise on Elocution, சொற்பொருத்தம்.

கைச்சம்பிரதாயம், s. Manual dexterity.

குருசம்பிரதாயம், s. Oral instruction from a guru. See குரு.

வாய்ச்சம்பிரதாயம், s. Cleverness in talking, eloquence—sometimes in reproach.

வித்தில்லாச் சம்பிரதாய மேலுமில்லைக் கீழுமில்லை. Nothing above or below comes without seed (without a cause)—spoken of an ostentatious display of importance, or sagacity, without foundation from ancestry, &c.

•சம்பிரதி—சம்பிருதி, s. A public accountant, a town clerk, தலைமைக்கணக்கன். (Sa. Samb'hruti.)

•சம்பிரமம், s. [com. சம்பிரம்.] Exhileration, buoyancy of spirits, hilarity, மனக்களிப்பு. W. p. 905. SAMBH'RAMA. 2. Splendor, parade, pomp, stateliness, இடம்பம். 3. Sumptuousness, gorgeousness, ஜம்பம். 4. Mercurius sublimatus, பறங்கிப்பாஷாணம்.

சம்பிரமலோலன், s. A gallant, a pompous person; [ex உலோலம், fondness.]

சம்பிரமமாய்ச்செய்ய—சம்பிரமமாய் முடிக்க, inf. To do a thing splendidly—as to make a magnificent wedding, a sumptuous feast, &c.

சம்பிரமமாய்ச்சாப்பிட, inf. To fare sumptuously.

•சம்பிரேட்சியம், s. Deliberation, due consideration, ஆராய்ச்சிதத்து. (பஞ்சதா.) (Sa. Sampre'kshya.)

•சம்பீரம், s. The lime or citron tree, எலுமிச்சை. W. p. 340. JAMBEERA.

•சம்பு, s. Siva, சிவன். 2. Brahma, பிரமன். 3. Argha of the Jainas, அருகன். W. p. 831. SAMB'HU. 4. Vishnu, விட்டுணு. 5. The sun, சூரியன். 6. W. p. 340. JAMBU. The jambu tree, நாவல். 7. Jambu Dwipa. (See சம்புதீவு.) 8. The lime tree, எலுமிச்சை. (Compare சம்பீரம்.) 9. (A contraction of சம்புகம்) A jackal, நரி. 10. (c.) A kind of reed or sedge sometimes used for thatching, நாணல். Typha angustifolia. 11. The சடைச்சி plant.

சம்புகேஸ்வரம், s. A place sacred to Siva near Seringham, திருவானைக்கா.

சம்புதீவு, s. The central circular continent surrounded by six others—so named from the jambu trees abounding in it. (சது.)

சம்புநதி, s. A river, said to be formed of the juice of the jambu tree situated to the south of mount Meru. See சாம்புநதம்.

சம்புநாவல், s. A species of நாவல், Rose apple tree, Eugenia Jambos.

சம்பங்கூடு—சம்பங்கூடை, s. A kind of basket, made of rushes. 2. [loc.] A covering for the head and shoulders, of plaited sedge, சம்பைக்கொங்காணி.

சம்பங்கோரை, s. As சம்பு.

சம்பங்கோழி, s. A water fowl said to feed on the seeds of the சம்பு sedge.

•சம்பு, s. [a contraction of சயம்பு.] God —as the self-existent, கடவுள்.

•சம்புகம், s. A fox, a jackal, நரி. W. p. 340. JAMBUKA. See சம்பு.

•சம்புத்தி, s. Calling; the vocative case in Sanscrit nouns, விளிவேற்றுமை. W. p. 904. SAMBUDDHI.

•சம்புடம், s. A casket or small box for keeping sacred ashes, &c., செப்பு. (p.) W. p. 903. SAMPUT'A.

•சம்புரோட்சணம் — சம்புரோட்சணை, s. Consecration of a temple, ஆலயப் பிரதிஷ்டை. W. p. 904. SAMPRO'KSHAN'A. (p.)

•சம்பூதம்—சம்பூதி, s. Birth, being born, coming into life, பிறப்பு. W. p. 905. SAMB'HOOTA, SAMB'HOOTI. (p.)

•சம்பூரணம், s. (also பரிபூரணம்.) Fulness, completion, repletion, entireness, நிறைவு. 2. Abundance, plenty, copiousness, போதுமானஅளவு. 3. Satisfaction, satiety, திருத்தி; [ex சம், et பூரணம்.] W. p. 903. SAMPOORN'A. (c.)

சம்பூரணகிருபாகடாட்சம். Abundant mercy.

சம்பூரணமாய்க்கொடுக்க, inf. To give plentifully.

சம்பூரணப்பட, inf. To be satisfied.

வயிறுசம்பூரணமாயிற்று. The belly is full.

சம்பை, s. The சம்பு sedge. 2. Growth, luxuriance like the சம்பு rushes, செழிப்பு. 3. [vul.] Inferior or refuse commodities, மக்கல். 4. Fish, மீன்பொது. (c.)

சம்பைக்குத்தகை, s. Fish rent.

சம்பைக்கொங்காணி, s. A covering against rain, made of சம்பு grass.

சம்பைச்சரக்கு, s. Inferior or rejected goods.

சம்பைப்புகையிலை, s. An inferior kind of tobacco, &c.

•சம்பை, s. Lightning, மின்னல். (p.) W. p. 902. S'AMPA. 2. A mode of beating the drum, &c., தாளத்திலொன்று.

சம்பைதானம், s. As சம்பை, 2.

•சம்போகம், s. Copulation, sexual enjoyment, புணர்ச்சி; [ex சம், with, et போகம்.] W. p. 905. SAMBHOGA. (c.)

சம்போகிக்க, inf. To copulate, have sexual intercourse, புணர.

சம்போக்கு, s. A fleet, a company of ships, கப்பற்கூட்டம். (R.)

•சம்போதனை, s. [in Sa. Nouns.] The vocative case—as சம்புத்தி, விளிவேற்றுமை. W. p. 904. SAMBODHANA.

•சம்மட்டி, s. A kind of whip, சவுக்கு; [ex சர்மம், leather, et யஷ்டி, stick.] W. p. 320. CHARMMAYASHT'I. 2. (c.) A smith's large hammer, a sledge, கொல்லன்சம்மட்டி.

சம்மணம், s. The act of sitting upon one's legs, அட்டணைக்காலிடல். See சப்பணம். (c.)

சம்மணங்கூட்டியுட்கார, inf. To sit cross-legged.

•சம்மதம், s. Assent, consent, agreement, உடன்பாடு. 2. Approval, acquiescence, compliance, concurrence, அங்கீகாரம். W. p. 905. SAMMATA. (c.) 3. Opinion, tenet, கொள்கை; [et மதம், mind.]

சம்மதங்கேட்க, inf. To ask one whether he consents.

சம்மதப்பட, inf. To consent, acquiesce.

சம்மதப்படுத்த, inf. To persuade one.

சம்மதமாகாமலிருக்க, inf. To consent not.

அதனக்குச்சம்மதமோ. Has this your consent?

சம்மதம்போலே. As you like, or think.

•சம்மதி, s. Consent, agreement, approval, compliance, அங்கீகரிப்பு; [ex மதி, mind.] W. p. 905. SAMMATI. (c.)

சம்மதிபண்ண — சம்மதிப்படுத்த, inf. To induce consent. 2. To satisfy, make good.

சம்மதியானவன், s. One agreeing or consenting.

சம்மதியானமாப்பிள்ளை, s. A suitor whom a girl or her friends like.

சம்மதியானவேளையில். At any time you like.

சம்மதிபோலே. As you think; just as you like, or please.

சம்மதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To agree, consent, acquiesce, comply, concur, உடன்பட.

சம்மதித்துநடக்க, inf. To act by mutual consent.

சம்மதிப்பு, v. noun. Consenting, agreeing, agreement. (Little used.)

சம்மதிப்பிக்க, inf. [prov.] To cause to consent, to induce consent.

சம்மந்தம், s. [vul.] Connexion, affinity, relation, &c. See சம்பந்தம்.

சம்மந்தவாட்டி, s. [prov.] A mother whose sons or daughters are married.

•சம்மனசு, s. (lit. a good mind.) A spirit, one of the blessed; an angel, மோக்ஷவாசி; [ex சம், et மனசு.] (R. Cath. usage.)

சம்மாதம், s. [prov.] A contract or commutation made by a merchant with the officers of excise, வர்த்தகர்கொடுத்தல். (Beschi.)

•சம்மாரம் s. Destruction, annihilation, அழிவு. See சங்காரம்.

சூரசம்மாரம், s. Destruction of the Asura, Sûra, by Skanda. (c.)

•சம்மானம், s. Respect, homage, honors, civilities, மரியாதை. W. p. 905. SAMMANA. 2. [loc.] Land exempt from tax, இறையிலி நிலம்.

சம்மான்—சம்மானம், s. [vul.] A small vessel, a small water craft—as சம்பான், சிறுதோணி.

•சம்மியத்துவம், s. A universally bountiful nature—as an attribute of the deity, குறைவில்லாத பூரணத்துவம்; [ex Samyuktva, totality.] W. p. 906.

சம்மியாகம், s. The கொன்றை tree. (M. Dic.)

•சம்மோகம், s. Fascination, stupefaction, beguiling, மயக்கம்; [ex சம், an intensitive, et மோகம், delusion.] W. p. 906. SAMMOHA.

சம்மோகாஸ்திரம் — சம்மோகனாஸ்திரம், s. An enchanted weapon.

•சம்மோதிதம், s. Whatever is graciously granted, a reward, a boon, சந்தோஷித்தருளிச்செய்யப்படுவன். (Sa. Sammôda.)

•சம்யோகம், s. Copulation—as சம்போகம், புணர்ச்சி; [ex யோகம், junction.] W. p. 873. SAMYÔGA.

•சம்ரட்சணை, s. [com. சவரட்சணை.] Preservation, providing for, பரிபாலனம்; [ex சம், et ரட்சணை, preservation.] See ரட்சிப்பு. W. p. 873. SAMRAKSHAN'A.

•சம்வர்த்தம், s. One of the seven classes of clouds; also one of the nine kinds. See மேகம். W. p. 874. SAMVARTTA. 2. One of the eighteen தருமநூல்.

•சம்வற்சரம், s. A year, வருடம். W. p. 87. SAMVATSARA.

•சம்வாகம், s. A town on a hill, மலையூர். (சூ.) 2. (Compare சம்பாகம்.) Country in general, நாடு.

•சம்வாதம், s. [loc.] Disputation, discourse—as சம்வாதம், தர்க்கம்.

•சய, s. The twenty-eighth year of the Hindu cycle, இருபத்தெட்டாம். 2. [in Algebra.] Alisius. (Sa. Kshaya.)

•சயகண்டை, s. A kind of cymbal used by mendicants, also at temples, பாத்தகட்டிகை. (சது.) [ex சய, victorious, et கண்டை.] Compare சேகண்டி.

•சயகம், s. A flower bud, பூவரும்பு. (p.) Compare சயகம், 3.

•சயசய, s. Success and prosperity. (p.)

சயசயபோற்றி. May you prosper, praise to thee.

சயசயவெனல், v. noun. Hailing; expressing wishes of success, glory, or prosperity, வெற்றி பெருகவென வாழ்த்தல்.

•சயதாளம், s. One of the nine kinds of musical measure, தாளவொன்பதிலொன்று.

•சயத்திரதன், s. A hero famous in the Bharata, ஓரரசன். W. p. 341. JAYADRATHA.

சயந்தமாலை, s. The name of an astronomical treatise in Tamil.

•சயந்தனம், s. A chariot, a car, தேர். (p.) W. p. 959. SAYANDANA.

•சயந்தன், s. Jayanta, the son of Indra, இந்திரன்மகன். 2. The moon, சந்திரன். (p.) W. p. 341. JAYANTA.

சயந்தி, s. The வாதமடக்கி tree. (M. Dic.)

•சயந்தி, s. [among the Vaishnavas.] The rising of the asterism உரோகிணி on the eighth of the dark half in August, considered as the time of the birth of Krishna, and celebrated as a sacred day, ஸ்ரீஜயந்தி.—Note. The term is now employed to denote the birth day in any of the incarnations of Vishnu—as இராமசயந்தி, &c. W. p. 341. JAYANTEE. (c.)

சயபாளம், s. A tree, Croton tiglium, நேர்வாளம். (M. Dic.)

சயபித்தம், s. Consumption, as a disease, க்ஷயரோகம். (R.)

•சயம்வரம், s. [prop. சுயம்வரம்.] The public choice of a consort by a princess, from a number of suitors assembled for the purpose, according to the ancient usage; [ex சுயம், self, et வரம், choosing.] W. p. 962. SVAYAMVARA. (p.)

•சயம், s. Triumph, victory, success, tone, virtue, vigour—as வெல்லம், வெற்றி. W. p. 341. JAYA. 2. The sun, இரவி. 3. Coarse sugar, சர்க்கரை. (Compare விசயம்.) 4. The water-lily, ஆம்பல். 5. Collection, assemblage, multitude, கூட்டம். W. p. 318. CHAYA. 6. A garland, மாலை. 7. The hand, கை. W. p. 831. S'AYA. 8. (c.) Consumption, phthisis, க்ஷயரோகம். 9. Waste, loss, கேடு. W. p. 262. KSHAYA.

தருமமேசயம். Virtue is victory; the right will triumph.

சயங்கொள்ள—சயம்பண்ண, inf. To conquer, prevail, get the victory. 2. To succeed, அனுகூலமடைய. 3. To take effect—as a medicine, சித்திக்க.

நெருப்பிற்சயங்கொள்ளாமருந்து. Medicine whose virtue is not lost by fire.

சயஸ்தம்பம்—சயத்தம்பம், s. A post or pillar set up in celebration of a victory, a great act of liberality, &c., வெற்றிஸ்தம்பம்.

சயபேரிகை, s. A large martial drum beaten in celebration of victory. (c.)

சயபத்திரிகை—சயபத்திரம், s. Record of a victory. (Little used.)

சயமகள், s. Durga, goddess of war, துர்க்கை. 2. The zodiacal sign, Gemini, மிதுனராசி.

சயம்புனைய, inf. To become a conspicuous victor, to get the victory. (p.)

சயரோகம், s. Pneumonia, or lung consumption—as க்ஷயரோகம்.

சயி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. (also ஜெயிக்க.) To conquer. (p.)

•சயம்பு, s. Self-existence; independence—as சுயம்பு, தானாயிருத்தல். 2. The deity, கடவுள். 3. Siva, சிவன். 4. Argha of the Jainas, அருகன். W. p. 962. SVAYAMBOO.

•சயனம், s. Sleep, lying down, taking rest, நித்திரை. 2. A bed, couch, a place for sleeping or reclining, படுக்குமிடம். 3. Copulation, coition, புணர்ச்சி. (p.) W. p. 831. S'AYANA.—*Note.* There are five kinds of bedding, called பஞ்சசயனம், and பஞ்சணை. consisting or made of. 1. இலவம்பஞ்சு, silk-cotton. 2. செம்பஞ்சு, red cotton. 3. வெண்பஞ்சு, white cotton, 4. மயிர், hair, wool, &c., (சது.) down of the peacock. (கிக.) 5. அன்னத்தூவி, the down of swans.

சயனப்பிரியன், s. One too fond of sleep.

சயனவறை, s. A dormitory, பள்ளியறை.

சயனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To lie down, recline, seek repose, படுக்க. 2. To sleep, நித்திரைசெய்ய. 3. To copulate, புணர; [ex சயனம்.]

சயனிப்பு, s. v. noun. Lying down, sleeping, coition. (*Rare.*)

சயா, s. The வாதமடக்கி tree—as சயந்தி. (*M. Dic.*)

சயிகை—சயிக்கினை—சயிக்கை, s. [*vul. corruption of* சமிக்கை.] Beckoning. making a signal with the eyes, hands, &c., a wink, connivance; also written, சைகை.

சயிக்கினைகாட்ட-சயிக்கினைபண்ண, *inf.* To beckon, hint, give a signal.

சயிக்கினைக்காரன், s. A conniver. 2. One who gives a hint.

சயிக்கம், s. [*loc.*] Tenuity, fineness, thinness, மென்மை.

சயிக்கச்சீலை—சயிக்கத்துப்பட்டா, s. A fine cloth.

சயிக்கா—சயித்தி, s. The அரசு tree.

சயி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*vul. for* சகி.] To bear, suffer, sustain, தாங்க. See சயி under சயம்.

•சயித்தகம், s. One of the thirty two treatises on architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

•சயித்தியம், s. [*prop.* சைத்தியம்.] Coldness, coolness—குளிர்ச்சி. (c.)

சயித்தியமானபோசனம், s. Cooling food.

சயித்தியஞ்சன்னி, s. Cold and fits, &c.

உஷ்ணசயித்தியம், s. See under உஷ்ணம்.—*Note.* All food, drink, drugs, &c, are regarded—as உஷ்ணம் or சயித்தியம்; or these two blended.

•சயித்திரம், s. [*prop.* சைத்திரம்.] The month of April, சித்திரை. (p.)

•சயித்திரியம், s. [*prop.* சைத்திரியம்.] Illusiveness, மாய்கை.

•சயிந்தலவணம்—சயிந்தனம்—சயிந்தவம். s. [*prop.* சைந்தவம்.] An artificial salt, இந்துப்பு.

•சயிந்தவம், s. [*prop.* சைந்தவம்.] Rock-salt, இந்துப்பு. 2. Horse, குதிரை. 3. Head, தலை. (p.)

•சயிந்தவி, s. [*prop.* சைந்தவி.] One of the tunes, ஓரிராகம். (c.)

•சயிரேகம், s. [*prop.* சைரேயகம்.] One of the மருதோன்றி class of trees with sky-colored flowers, மேகவண்ணப் பூவுள்ளமருதோன்றி. (*Sa. S'eireyaka.*)

•சயிலங்கமலை, s. The odoriferous root of the Andropogon muricatum, வெட்டிவேர். (*M. Dic.*)

•சயிலம், s. [*prop.* சைலம்.] A mountain, மலை. (p.) W. p. 785. S'KILA.

சயினி, s. The long-pepper, திப்பிலி. (*M. Dic.*)

•சயை, s. The third, eighth, and thirteenth lunar days of either half month, மூன்றும் எட்டாம் பதின்மூன்றுந்திதிகள். (கிக) W. p. 341. JAYA.

•சயோத்தியம், s. (*also* சையோத்தியம்.) Communion, familiarity, நண்பு. (c.)

•சய்யோகம், s. Copulation, coition, —as சம்போகம், புணர்ச்சி. (c.) 2. [*in gram.*] Combination of letters, proper to follow one another in a word, இடைநிலைமயக்கம். (நன்.) W. p. 873. SAMYOGA.

சரகம், s. [*prov.*] Region, district, place, quarter, தேசப்பிரிவு. (*Used in the south.*) அந்தச்சரகத்திலே இதுவழங்குகிறதா. Is this word used in those parts?

•சரகம், s. A bee, தேனீ. W. p. 906. SARAGHA. 2. A beetle, வண்டு. (கிக.) Compare சரகம். (p.)

சரகாண்டபாஷாணம், s. A kind of arsenic—as சரண்டம்.

•சரகாண்டம், s. [*in astron.*] Ascensional difference. 2. W. p. 831. SARAKAN'DA. The shaft of an arrow, அம்பினதுகாண்டம்; [*ex* சரம், arrow, *et* காண்டம், stem.] 3. A quiver, அம்புக்கூடு; [*ex* காண்டம், case.]

•சரக்கு, s. Curry-stuffs, கறிச்சரக்கு. 2. Drugs, spices, &c., சம்பாரச்சரக்கு. 3. Goods, commodities, articles of merchandize, wares, வியாபாரச்சரக்கு. 4 [*loc.*] Arrack, liquor, சாராயம். 5. Minerals used for medicine, *especially* arsenic, of which the Hindus reckon sixty four kinds, half in their native state and half prepared; also alkalis and salts used in the chemical preparation of medicines, மருந்துச்சரக்கு. (c.) (*Sa. Surga.*)—*Note.* The alkaline, or salifiable base, is called ஆண்சரக்கு (masculine drug) or உப்புவித்து (Seminal salt), and any acid which readily combines with a salifiable base is called பெண்சரக்கு (feminine drug) or புளிச்சசோணிதம் (acidulated uterine blood), the chemical affinities being supposed to resemble the male and female properties in union throughout. The following are some of the alkaline bases and acids:

உப்பு, ஆண்சரக்கு.	புளி, பெண்சரக்கு.
வெடியுப்பு...	படிக்காரம்.
கல்லுப்பு...	பழப்புளி.
குடன்	துருசி.
கடனுரை...	கற்சன்னகீர்.
குதம்	கந்தி.
காந்தம்	காடி.
இரும்பு	எரியாலமெண்ணெய்.
பேதி	பொன்னம்பர்.
தொட்டிப்பாஷாணம். ...	புளியறணை. புளிசறனை.
மாமிசபேதி	கல்மதம்.
வீரம்	புளியாரை.
அப்பிரகம்...	காய்ச்சருக்கு.
கௌரி...	புளிமாங்காய்.
வெள்ளைப்பாஷாணம்	பனங்கள்ளு.
வைக்கிராந்தம்...	கிமிளை.
தங்கம்	மனோசிலை.
சாரம்	வெண்காரம்.
பச்சைக்கர்ப்பூரம்...	இந்துப்பு.
வீரம்	நாகம்.
கல்லுப்பு	இலிங்கம்.
சிலாசத்து	செம்பு.

அசற்சரக்கு, s. A production of nature, as distinguished from artificial compounds, பிரகிருதியானது. (p.)

ஆடுஞ்சரக்கு, s. Minerals which evaporate on the fire—as mercury, sulphur, &c., (*R.*) 2. Drugs, ingredients, &c., in common use.

ஆடிநெருப்பிற்குநில்லாமலோடுஞ்சரக்கு, s. Minerals which, on being exposed to the action of fire, disappear; said to be the case with fictitious cinnabar, yellow sulphuret of arsenic, &c. Sixty-four kinds are reckoned. (*R.*)

உருகியாடியெழும்பிப்போகுஞ்சரக்கு, s. Minerals which first melt in a crucible, and then are gradually sublimated—as sulphur, mercury, &c.

சரக்குச்சுண்ணம், s. As சவ்வீரம்.

சரக்குத்தட்டு, s. [*loc.*] A salver, tray or basket in which the dealer places his seeds, &c., for sale.

சரக்கிறக்க, *inf.* See இறக்கு, v.

சரக்குப்பண்ண, *inf.* To regard or esteem. (p.) 2. [*prov.*] To dry in the sun, உலர்த்த.

கடைச்சரக்கு, s. See கடை.

கப்பற்சரக்கு, s. Ship-goods, commodities of a ship, cargo.

கள்ளச்சரக்கு, s. See கள்ளம்.

உள்ளூர்ச்சரக்கு, s. Productions of the country. See under உள்.

கிடையாச்சரக்கு, s. A rare article, that which cannot be had.

கட்டுச்சரக்கு, s. Consolidated drugs. See கட்டு.

சாதிச்சரக்கு—உயர்ந்தசரக்கு, s. A superior kind of merchandise, the most valuable drugs.

சீமைச்சரக்கு, s. European goods or commodities.

தாழ்ந்தசரக்கு, s. Articles of an inferior quality.

நற்சரக்கு, s. Spices and other commodities of a superior kind and undamaged.

நாட்பட்டசரக்கு, s. Old goods.

நாட்சரக்கு, s. [*prov.*] Drugs bought on a fortunate day against a woman's lying in.

பலசரக்கு, s. Drugs, curry-stuffs, minerals, &c.

பொற்சரக்கு, s. The most valuable or superior drugs. (*lit.*) Golden drugs. (p.)

வைப்புச்சரக்கு, s. Artificial drugs, medicines.

சரக்குப்புரக்கு, s. [*vul.*] A repeated sound produced by the creaking of the shoes, ஒலிக்குறிப்பு. 2. (*fig.*) Foppishness, pedantry, கோலாகலம்.

சரங்கம், s. A kind of arsenic, சரங்கபாஷாணம்.

சரசம், s. The teak tree, தேக்கு. (*M. Dic.*)

•சரசம், s. Complaisance, courteousness, good humor, merriment, இனியகுணம். (*Sa. Sarasa*, relish.) 2. Joking, jesting, sport, mimicry, mockery, banter, பரிகாசம். 3. Wanton sport, காமச்சேஷ்டை. (*Sa. Sarasa*, impassioned.) (c.)

சரசகுணம், s. A courteous disposition.

சரசக்காரன், s. A jester, joker. 2. Scoffer, banterer, mocker, a mimic.

சரசங்காட்ட, inf. To make mouths, faces or gestures at a person; to mimic, make game of, to deride.

சரசத்திலே கொண்டுபோக, inf. To make excuses in sport; to retract under pretence of having been only in jest.

சரசப்பேச்சு—சரசவார்த்தை, s. Humoursome language, pleasantry, jest.

சரசமாய்க்கொண்டுவர, inf. To train up persons to any work in a pleasant manner.

சரசமாய்ச்சொல்லிக்காட்ட, inf. To explain in a pleasing manner.

சரசம்பண்ண—சரசஞ்செய்ய, inf. To jest, joke. 2. To mock, scoff. 3. To sport or dally wantonly, to take unbecoming liberties with one of the other sex.

சரசம்பேச, inf. To scoff, talk wantonly.

சரசலீலை, s. Jesting, banter.

சரசி, appel. n. One of a pleasant temper, இனியகுணி. 2. A jester, a humerous person, பரிகாசக்காரன். (சது.)

சரசர, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rustle—as dry leaves, &c., சருகொலிக்க. (c.)

சரசரப்பு, v. noun. Rustling in general. 2. [loc.] Rustling of cloth, முரமுரப்பு. 3. (R.) Roughness of the surface or edge, சொரசொரப்பு.

சரசரெனல், v. noun. Rustling, as dry leaves, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Gliding along, moving quickly without impediment or hesitation, விரைவுக்குறிப்பு. (c.)

சரசரென்றுவர, inf. To run into one's house without leave.

சரசரென்றெழுத, inf. To write quickly.

சரசரென்றேற, inf. To penetrate without resistance—as thorns in one's foot. 2. To climb on a tree without hesitation. 3. To pervade one's system—as poison from the bite of snakes, சுதியாய் விஷமேற.

சரசரென்றோட, inf. To move freely and swiftly—as water, the wheels of a carriage, &c.

•சரசா—சரச்சா, s. Sine of ascensional difference; [ex சரம், et சா.]

•சரசி, s. See under சரசம்.

•சரசு, s. A tank, a large pond, a lake, வாவி. (பஞ்சதந்.) W. p. 907 SARAS.

•சரசுவதி, s. Sarasvati, wife of Brahma, the goddess of speech, eloquence, music and literature, generally கலைமகள். —She is fancied to reside on the tongue of Brahma, also on those of poets and orators. (c.) 2. The name of a river, சரசுவதிநதி. 3. (fig.) An amiable, excellent woman, குணவதி. W. p. 907. SARASVATI. (p.)

சரசுவதிகூடம், s. A repository of books on all kinds of learning—the archives of the Indian Minerva at Tanjore.

சரசுவதிபீடம், s. The Parnassus of the Hindus, where science is said to have been acquired intuitively; a term used in praise of a learned man, or in ridicule. (c.)

சரசுவதிபூசை, s. The worship of Sarasvati, on the last day of Navaratri, (நவராத்திரி,) or nine night's worship, together with Durga and Lukshmi. On this occasion school-boys and others pile up their books, styles, &c., fold their arms and worship them as an image of the goddesses. (c.)

சரசுவதிவாக்கு, s. [prov.] The influence of Sarasvati—regarded as supernatural, endowing a person with gifts for acquiring knowledge, composing poetry, &c., intuitively. (c.)

சரசுவதிமாலை, s. The name of a work on astrology, ஓர்பிரபந்தம்.

சரசுவதியாறு, s. As சரசுவதி, 2.

சரசுவதிநெய், s. [prov.] Medicinal ghee for improving the memory, voice, &c., and strengthening the mind for study, &c. (Limited.)

சரச்சிறு, s. The குறிஞ்சா plant. (M. Dic.)

•சரடம், s. A lizard, a chameleon, ஓந்தி. W. p. 906. SARAT'A.

•சரடு, s. [Gen. சரட்டின்.] A thread of cotton or other material; a twine, yarn, &c., முறுக்கிழை. 2. Gold or silver threaded necklace, பொற்சரடு, வெள்ளிச்சரடு. (c.) (Sa. Sarat, thread.) 3. Chain, row, series, வரிசை. 4. (fig.) Stratagem, tricks, தந்திரம்.

சரடுகோர்க்க, inf. To thread a needle.

சரடுந்தாலியும், s. The gold-string and wedding badge.

சரடுமுறுக்க, inf. To twist yarn, thread, &c. 2. (fig.) To play tricks; to instigate, தூண்டிவிட.

சரட்டட்டியல், s. A gold threaded necklace, as சரடு, 2.

தாலிச்சரடு, s. The string on which the wedding badge, with some other appendages, is strung.

கிழக்குச்சரடு, s. [loc.] A row of houses facing the east.

மலைச்சரடு, s. A mountainous range.

சரட்டுச்சரட்டெனல், v. noun. [prov.] Passing free and easily; moving without obstruction—as from the bowels, at stool, சரசரவெனபேதி. (Limited.)

•சரணம், s. Foot, leg, emphatically the foot of a deity or great person, பாதம். 2. A line in poetry; also, any one of the three or more lines or stanzas of an ode that occurs between the repetition of the chorus, கீர்த்தனையிலுறுப்புகளிலொன்று; [ex சரம், moving.] W. p. 319. CHARAN'A. 3. Homage, reverence, worship at the foot of a great person, வணக்கம். 4. Shelter, refuge, protection, asylum—as சரண், அடைக்கலம். (c.) 5. A house, வீடு. W. p. 831. SARAN'A 6. Agricultural towns or villages, மருதநிலத்தூர். (Compare சரம், ஆவாசம், வசதி, அகம் and உறையுள்.) 7. A peacock's tail, மயிற்றோகை. (கட.) 8. A peacock, மயில். 9. (R.) The அரசு tree. (p.)

சரணஞ்சரணம்ஐயா. Homage; homage to you, my lord. 2. Your feet, Sir, are my refuge.

சரணஞ்சொல்ல, inf. To salute in a humble manner.

சரணமடைய—சரணம்புக, inf. To apply for shelter, take refuge.

சரணம்பண்ண, inf. To prostrate one's self at a person's feet in homage.

சரணவாதம், s. [prov.] Cramp in the legs.

சரணாகதம்—சரணாகதி, s. Taking refuge with one; application for protection. 2. Refuge, asylum, அடைக்கலம்; [ex சரணம், et ஆகதம், coming.]

சரணார்த்தி, s. Seeking protection or succour; dependence on another for protection, அடைக்கலந்தேடல்; [ex அர்த்தி, begging.]

சரணாயுதம், s. The gallinaceous fowl, a cock whose feet is its weapon, சேவல். Compare சரணாயுதம்.

சரணாரவிந்தம்—சரணபங்கயம், s. The lotus feet of a great person, the feet—spoken for the person himself; [ex அரவிந்தம், lotus.]

•சரண், s. [a contraction of சரணம்.] Foot of a great person, for the person himself, பாதம். 2. Refuge, asylum, protection, அடைக்கலம். (p.)

சரணேசரண். Your foot alone are my refuge.

சரண்புக, inf. To take refuge.

•சரதம், s. Faithfulness, veracity, மெய். (கட.) (p.); [ex Sa. S'rat, faithfulness.] Compare சரதம்.

சரதலம், s. [in astron.] An element required for computing the equinoxial points and the daily motion of the planets, கிரகநியதிக்குறி.

சரதலவிநாடி, s. Numbers in விநாடி, expressing the above elements.

சரதார், s. (Arabic.) Manager, superintendent, a chief, தலைவன்.

சரபடி, s. [prop. சரவடி.] Tribe, race, family, line, வமிசம்; [ex சரம், series, et அடி, stock.]

அந்தச்சரபடியிலே பெண்கொள்ளவேண்டும். I must take a wife, of the same tribe, (with that of my deceased wife.)

•சரபம், s. A large fabulous bird with eight legs, regarded as the foe of the lion, and as inhabiting the snowy mountains, எண்காற்புள். W. p. 832. S'ARAB'HA. 2. (கட.) The mountain sheep, வரையாடு. 3. (சது.) The woolly sheep, குறும்பாடு.

•சரமம், s. End, ultimate state, finality, death, முடிவு. W. p. 319. CHARAMA.

சரமகவி, s. An epitaph, இறந்தவர் பேரிற்பாடுங்கவி.

•சரம், s. Motion, locomotion, அசைவு. 2. A living or moveable being—opposite to அசரம். W. p. 318. CHARA. (p.) 3. The passage or flowing of the breath in connection with the art of foretelling by it, சுவாசகமனம். 4. The breath, சுவாசம். 5. One of the three air vessels of the body, according to the yoga philosophy, sacred to the god of fire. See இடைகலை and பிங்கலை. 6. (Sa. Sarat, thread.) A string of beads or pearls, &c., மணிவடம். 7. Wreaths of flowers tied or strung singly, பூமாலை. 8. Series, concatenation, கோவை. 9. W. p. 831. SARA. An arrow, அம்பு. (c.) 10. (M. Dic.) The சரண் reed. 11. The சொற்கை

rush. 12. [*prov.*] Ailment, hurt, நோவு. (*Limited.*) 13. [*in astron*] Versed sine of an arc. 2. Ascensional difference. 14. W. p. 907. SARAS. A tank, pond, தடாகம்—as in சரோருகம், சரோசம்.

வாய்நோவுசரோ. Have you pain in the mouth? (Why can't you speak?)

சரமசரம், *s.* As சராசரம்.

சரசாஸ்திரம்—சரநூல், *s.* The science of predicting events by one's breath as it falls on the hand from either nostril, or both.

சரமோட, *inf.* To pass freely—as the breath of a person when noticed to ascertain his fortune.

சரம்பார்க்க, *inf.* To observe the free passage of the breath.

சரங்கட்ட, *inf.* To make a wreath.

சரந்தொடுக்க, *inf.* To shoot arrows.

ஒருவன்மேற்சரந்தொடுத்தல். Shooting arrows at one, i. e. aspersing his character, casting dirt upon him. (*c.*)

சரப்பணி, *s.* [*com.* சரப்பளி.] A gold chain for the neck.

சரமணி, *s.* A waist-belt with tinkling bells, அரைப்பட்டிகை.

சரமணிக்கோவை, *s.* The சரமணி belt.

சரமாதம், *s.* [*in astrol.*] Any of the four months corresponding with its appropriate சராசி.

சரராசி, *s.* [*in astrol.*] Four signs of the zodiac auspicious to movements—such as setting out on a journey, &c.; the four being Aries, Cancer, Scorpio and Pisces. See இராசி.

சரமாலை, *s.* A wreath of flowers tied or strung singly, பூமாலை.

சரக்கொன்றை, *s.* A species of கொன்றை tree. See under கொன்றை.

சரகூடம், *s.* A covering formed supernaturally by arrows shot into the air, as a means of defence from the weapons of the enemy, அம்பாற்சமைத்தகூடம். (*p.*)

சரமாரி—சரவருஷம், *s.* A shower of arrows. (*c.*)

சராசரம், *s.* Existences moveable and immoveable, the aggregate of all things animate and inanimate; [*ex* அசரம், immoveable.]

சராசனம், *s.* A bow, வில்; [*ex* சரம், arrow, *et* அசனம், throwing.]

சராப்பியாசம், *s.* Archery, practice with the bow and arrow, தநுவித்தை. 2. Practice in determining fortune, foretelling events, &c., by the breath, சரசாஸ்திரப்பயிற்சி; [*ex* அப்பியாசம், exercise.]

சரேந்திரன், *appel. n.* One skilled in archery; [*ex* இந்திரன்.] (*p.*)

•சரயு—சரயுநதி, *s.* The Serju river, deemed sacred, நதி. (*சங்.*) W. p. 906. SARAYU.

சரவடி, *s.* Race, family, line, வமிசவரிசை. See சரபடி.

இவனெங்கள்சரவடியிலே சேர்ந்தவன். He is of our caste. (*R.*)

சரவட்டை, *s.* [*prov. vul.*] Futility, unimportance, frivolousness, அற்பமேற்றம்.

•சரவணம், *s.* Rush, கொறுக்கை. 2. Reed, நாணல். (*சது.*) 3. Lotus, தாமரை. (*M. Dic.*) 4. (*சங்.*) The name of a sacred pond or lake in the vicinity of the Himálaya mountains, fed by the river Ganges, நற்றடாகம்; [*ex* சரம், rush, *et* வனம், thicket, collection.] (*p*)

சரவணப்பொய்கை, *s.* As சரவணம், 4.

சரவணபவன் — சரவணோற்பவன், *s.* Skanda—as born and brought up in the சரவணம் pond; [*ex* பவம் and உற்பவம், birth.]

சரவாச்சம், *s.* [*probably a corruption of the Sa. Sarvvarasa*, salt.] Culinary salt, கறியுப்பு. (*R.*)

சரவீணை, *s.* Black beetle, (*lit.*) the stringed lute, from its hum, சருவண்டு.

சரவை, *s.* A wreath, garland, மாலை. (*p*) [*a form of* சரம்.] 2. A transcript not compared with the original, ஒத்திப்பாராப்பிரதி. (*c.*) 3. [*loc.*] Error, blunder, &c., in writing to be corrected, எழுத்துப்பிழை. 4. [*prov.*] That which is coarse, clumsy, superficial, &c., insignificant—as சரவட்டை.

சரவைதிருத்த — சரவையிட, *inf.* To correct a writing.

சரவைபார்த்துத்தீர்க்க, *inf.* To clear a writing from imperfections; to revise, correct, finish. (*Little used.*)

சரவையெழுத்து, *s.* A rough copy, the first draft. 2. Transcribing, copying; a transcript.

சரவையோலை, *s.* Olas for copy writing.

•சரளம், *s.* Probity, honesty, uprightness, நற்குணம். 2. Order, regularity, ஒழுங்கு. (*சது.*) W. p. 906. SARALA. 3. [*prov.*] Straightforwardness, unimpededness, &c., தடையின்மை. 4. (*M. Dic.*) The தேவதாரு plant.

•சரளி, *s.* Practising the seven tones or notes in music; also, the notes as disposed on the gamut, சுரசாதப்பயிற்சி; [*ex* சரளம், order.] 2. [*prov. improp. for* சளி.] Phlegm in the chest or throat, கோழை. (*c.*)

சரளிகற்க—சரளிபழக— சரளிபாட, *inf.* To learn to sing by the gamut, to practise the tones in music.

சரளிப்பதம், *s.* A lyric composed so as to have the notes of the gamut intervene between the different lines or forms of rhythm.

சரளியலங்காரம், *s.* Exercising the voice in the seven tones with changes or varieties. (*p.*)

சரளிக்கட்டு, *v. noun.* [*prov.*] A collection of phlegm in the chest, சளிக்கட்டு.

•சரற்காலம், *s.* The rainy season, மாரிகாலம். (*சது.*) According to some, the two months succeeding the rains, in Northern India. W. p. 831. SARATKALA.

•சராகம், *s.* A beetle, வண்டு. (*சது.*) (Compare சரகம்.) 2. [*loc.*] W. p. 906. SARAKA. A straight, continuous line of road, without ramifications or turnings, செவ்வழி. 3. [*prov.*] Quarter, place, &c.—as சரகம்.

சராகமாய்ப்போக, *inf.* To go in a direct, straight line—as the water in a channel.

•சராகை, *s.* A kind of brass plate, a cup, a drinking vessel, வட்டில். (*சது.*) W. p. 906. SARAKA.

சராங்கம், *s.* [*improper for* சரகம், 2. which see.]

சராங்கமானபாதை, *s.* A straight and even path. (*c.*)

சராங்கமாய்வாசிக்க, *inf.* To read fluently.

சராங்கு, *s.* [*Hind. loc.*] An overseer of lascars, boatmen, &c., லஸ்கார்களுக்குத்தலைவன். Sometimes சிராங்கு.

•சராசந்தன், *s.* A valiant king and warrior, sovereign of Maghada and a foe to Krishna. He was slain by Bhima in a duel, மகதநாட்டரசன்; [*ex* சரா, ஜரை, a demoness, *et* சந்தன், one united.]—*Note.* He was thus named from the fabulous story that he was born in two halves and thrown out of the walls of the city, but these being found and brought together by the demoness Jara, the two united halves became a child. (*பா.*) W. p. 342. JARASANDHA.

•சராசரம், *s.* Things moveable and immoveable. See under சரம்.

•சராசனம், *s.* A bow. See under சரம்.

சராசரி, *s.* (*Pers.*) An average, ஏகசகடு. Compare சகடு.

சராப்பு, *s.* (*Arabic.*) A money changer, a shroff. 2. (*fig.*) Deposit of money or cash, பணஇருப்பு.

சராப்புச்செட்டி, *s.* A chetty of this profession.

•சராயு, *s.* Womb, uterus, கர்ப்பாசயம். W. p. 342. JARAYU. (*p.*)

சராயுசம், *s.* That which is formed in or produced from the womb, viviparous animals; one of the four classes of creatures according to the mode of production; [*ex* சம், what is born.] (சிவ. சி.) W. p. 342. JARAYUJA. See தோற்றம்.

•சராவம், *s.* A shallow saucer-like vessel, a bowl, அகல். (*கட.*) W. p. 832. SARAVA. Compare சருவம். 2. Any thing long and thin—as a lath, a bar, a rib, &c., சலாகை. (*சது.*) (*p.*)

சராளம், *s.* [*vul. a change of* சரளம்.] Freedom from obstruction, தாராளம். 2. A straight direction—as சராகம், செவ்வை. (*R.*)

அந்தவழிசராளம். It is a direct road.

சராளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To have a looseness or flux, said of animals, பேதியாக. (*Beschi.*)

•சரி, (*indeclin.*) *s.* Declivity or side of a mountain, மலைச்சாரல்; [*ex* சரி, to lean.] (*p.*) 2. A kind of bracelet; an anklet, கைச்சரி, காற்சரி; [*ex* சரம், string.] 3. Way, road, வழி, (*கட.*); [*ex Sa. Chara*, going.] 4. Right, propriety; straightness, exactness, ஒழுங்கு; [*ex Sa. Sara*, being straight.] 5. Equality, parity, சமம். 6. Agreement, conformity, similarity, ஒப்பு. 7. Identity, ஒற்றுமை; [*ex Sa. Chara*, being like.] 8. (*சது.*) Collection, multitude, flock, கூட்டம். 9. [*adv.*] A term of approbation, equivalent to, right, சம்மதிக்குறிப்பு.

சரிதான். That is right, proper, true.

அதுவுமிதுவுஞ்சரி. This and that are alike; they are equal to one another.

வந்தாலுஞ்சரி, போனாலுஞ்சரி. It is all the same whether he, (*or it*) comes or not.

இதனோடேசரி. This completes it; this is his last; this terminates his life; just so far, &c.

எனக்குச்சரியாகநடக்கிறானென்னுகிறான். He does every thing, as I wish.

சரியானமட்டும். As much as you need.

இதுபெரியோர்க்குச்சரியல்ல. This does not become the great.

சரிகாண, *inf.* To prove just right, exactly equal. 2. To see that a thing is right, or to make it right. 3. To fulfil, நிறைவேற்ற. 4. [*prov.*] To bring about one's death, கொல்லுவிக்க.

சரிக்கட்ட, *inf.* To compare, to show the comparative qualities of two things. 2. To adjust, to rectify, correct, redress. 3. To satisfy demands, to pay, liquidate. 4. To retaliate, to take revenge, to make reprisals. 5. To render an equivalent. 6. To indemnify, reimburse, compensate. 7. To recompense, requite, reward. 8. [*prov.*] To compass one's death, to kill—as சரிகாண, 4.

சரிக்குச்சரி, *s.* Like for like, measure for measure.

சரிக்குச்சரிபேச, *inf.* To answer impertinently, to retort.

சரிக்குச்சரிக்கட்ட—சரிக்குச்சரி செய்ய, *inf.* To render like for like, to retaliate. 2. To return a favour, recompense.

சரிசமானம், *s.* Exact likeness, equality in rank, persons, things, &c., (*a pleonasm.*) (*c.*)

சரிசாமம், *s.* [*vul.*] Midnight.

சரிசொல்ல, *inf.* To second or support—as a motion, &c. 2. To answer for one, to satisfy, to become responsible for.

சரிபங்கு, *s.* Equal share, portion, distribution.

சரிபாதி, s. Just half, a moiety.

சரிபார்க்க, *inf.* To compare, identify, —as a copy with the original, ஒத்துப்பார்க்க. 2. To consume, as food, &c., தின்று விட. 3. To use secret arts to accomplish another's down fall. 4. To kill, despatch, கொல்ல.

சரிபோக, *inf.* To go properly—as a tune, a game, a play or other process; to agree, to be to one's liking. 2. [*prov.*] To become reconciled, to come to an agreement—as contending parties.

தனக்குச் சரிபோனபடி செலவழிக்கிறான். He squanders away his property as he likes.

சரிப்பட—சரியாக, *inf.* To suit one, to be to one's liking, to be satisfactory. 2. To agree, to suit. 3. To become right, proper, correct; to come up to the mark, measure, &c. 4. To succeed; to take effect, சித்தியாக. 5. To be similar, to resemble. 6. To be finished, settled, தீர்ந்துபோக. 7. To die, perish, மடிய.

எனக்குச்சரிப்படவில்லை. I am not at all satisfied (with your decision).

அவனுக்குமெனக்குஞ்சரிப்படாது. There is between him and me no union; we can't agree.

அதோடே சரிப்பட்டுப் போயிற்று. There remains no more, all is settled.

சரிப்படுத்த—சரிப்பண்ண—சரியாக்க, *inf.* To rectify, correct, adjust, satisfy one's mind. 2. To indemnify. 3. To persuade, to prevail on one; to induce consent. 4. To reconcile, to adjust differences, சமாதானஞ்செய்ய. 5. To equalize, to balance. 6. (*fig.*) To kill, கொல்ல.

சரிப்பிடிக்க, *inf.* To finish, to terminate, to fulfil, முடிக்க. 2. To pay off, to liquidate, கடன்தீர்க்க. 3. To overtake or keep even with one in running, learning, &c. 4. [*prov.*] To aim at, or devise projects for, another's downfall, கெடுக்கவிக்க.

சரியளவு, *s.* A right, correct standard. 2. Equal capacity, contents, quantity, &c.

சரியொத்துநடக்க, *inf.* To conform to; to be like another in manners, habits, &c., to agree in.

சரியிட—சரிவைக்க—சரிவைத்துப்பார்க்க, *inf.* To compare, to liken. (*p.*) 2. To contrast.

சரியாக, *inf.* To be exactly alike, or equal. 2. To be spent, ஒழிய. (*R.*)

இராத்திரிசாலஞ்சரியாயிற்று. The night is gone.

சரிவந்தவர்கள், *s. appel. n.* Equals in rank, talents, wealth, qualities, &c.

சரிவயது, *s.* Middle age, நடுப்பிராயம். 2. Proper age to be wedded, &c.

சரிவர, *inf.* To prove right—as a sum, an experiment, process, prediction, &c. 2. To be alike, to be equal. 3. To agree, tally or correspond with—as statements, reckonings. 4. To be finished, liquidated, fulfilled, தீர.

அவன் எனக்குச்சரிவந்தவன். He is of equal standing with me.

சரிவர, *s.* [*adverbially.*] Satisfactorily. 2. Rightly. 3. Wholly, fully, completely, முழுவதும். 4. Precisely, exactly, திட்டமாய். 5. Abreast, collaterally, ஒருமிக்க. 6. In retaliation, return of like for like.

அவனுக்குச்சரிவரக் கொடுத்துத் தீர்த்தேன். I have given, or paid him the due amount.

சரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*lit.* to go, move, descend]; *hence.* To lean, decline from the perpendicular; to recline, to fall on one side, சாய. 2. To flow or roll down —as a stream from a mountain, corn from a heap, சரிந்துசெல்ல. 3. To slip, slide off —as a garment, நழுவ. 4. To roll or fall down a precipice, or from a height—as bricks from a wall, மேலிருந்து இழுகுவ. 5. [*in reproach.*] To recline or lie down, படுக்க. 6. To flock to a place, go in crowds, or a train—as men or beasts, பட்சிமுதலியனகூடிப் போக. 7. To die off, to die, (*commonly said in reproach*, சாவ.) 8. To decline—as a heavenly body, இறங்குவ. 9. To be set aslant, to be raised on one side, to be tilted, சரிவா யிருக்க. 10. To give way, to yield, to be defeated—as an army or party, பின்னிட. (*c.*)

பகைவர்படைசரிந்தது. The army of the enemy was defeated.

சும்மாசரிந்துகிடவேன். Don't be meddling, (*lit.*) go and lie down in peace.

வெட்டினதோளே தோள்சரிந்தது. The wounded shoulder hung down.

அநேகர்சரிகிறார்கள். Many people are going in crowds.

சரிந்தவெழுத்து, *s.* Sloping letters, in writing.

சரிந்தவயிறு, *s.* The pendent abdomen —as when the fœtus descends near the time of delivery. 2. A hanging paunch.

சரிபொழுது, *s.* The declining sun. 2. The time of the declining sun.

சரிய, [*adv.*] Slantingly, slopingly—as the declining sun, &c.

குடல்சரிதல், *v. noun.* The gushing or falling out of the entrails.

சரிகை, *v. noun.* Sliding, gliding, leaning, &c.

சரிவு, *v. noun.* Recumbency, slope, declivity, சாய்வு. 2. Sliding, rolling, slipping or flowing down, நானிமுதலியவ சரிகை. 3. Declivity, steep sides of a mountain, மலைச்சரிவு. 4. Verge of a town, village, river, &c., border, margin, பக்கச்சரிவு. 5. (*Rott.*) The protrusion of the intestines when wounded, குடற்சரிவு. Sometimes சரிவல்.

சரிவாய், *adv.* Slantingly, slopingly.

சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lean, to cause to decline from the perpendicular, to slope, to slant, to incline, சரியச்செய்ய. 2. To cause to slide, slip, roll or flow down, நானிமுதலியவசரிக்க. (*c.*) 3. *v. n.* (*Sa.*) To move about, go to and fro, to frequent; to dwell, sojourn, சஞ்சரிக்க. (*p.*)

காட்டிலேநெடுநாட்சரித்தார்கள். They dwelt long in the forest.

சரிக்கிறஜீவப்பிராணிகள். Living, moveable beings.

குத்திச்சரிக்க, *inf.* To kill by stabbing, &c., to assassinate. (*c.*)

சரிப்பு, *v. noun.* Leaning, sloping, inclining, சாய்ப்பு. (*Little used.*) 2. Moving, going, சஞ்சரிக்கை. (*p.*)

சரிகை, *s.* [*com.* சருகை.] Gold or silver thread fringe or embroidery, உலோகநூல்; [perhaps *from Sa. Sarit*, thread.] (*c.*) 2. *v. noun.* See சரி. *v.*

சரிகைக்கம்பி, *s.* A narrow, strip of gold or silver thread in the border of a cloth.

சரிகைக்கொண்டை, *s.* An embroidered border, as of a garment. Compare கொண்டை.

சரிகைச்சால்வை, *s.* A shawl with gold or silver fringe.

சரிகைச்சேலை, *s.* A woman's cloth with gold embroidery in the border.

சரிகைத்துப்பட்டா, *s.* A man's upper cloth embroidered with gold.

சரிகைத்திரி, *s.* [*loc.*] A twist, a skein of gold thread.

சரிகைப்பாகை, *s.* A turban with gold or silver embroidery.

சரிகைத்திமை, *s.* [*loc.*] A skein of gold thread.

சரிகைசெய்ய, *inf.* To weave a border, flower, &c., of gold or silver thread; to embroider.

சரிகைப்பட்டை, *s.* Broad gold or silver stripes in the border of cloth.

சரிகைவேலை, *s.* Embroidery or lace-work with gold or silver.

சரிகையிழைக்க — சரிகைவைக்க, *inf.* To embroider with gold or silver.

வெள்ளிச்சரிகை, *s.* Silver thread.

பொற்சரிகை, *s.* Gold thread.

சரிசு, *s.* [*prov. vul. prop.* சரி.] Bracelet, கைவளை.

•சரிதம், *s.* A course of actions, doings, adventures or events; history, biography, சரதை. (*பா.*) W. p. 319. CHARITA.

•சரிதர், s. (plu.) Persons moving about or living in; residents—as வனசரிதர், foresters, சஞ்சரிப்போர். (untr.)

•சரிதை, s. A course of actions, a series of events in a person's life—as கிடந்தபோதுநடந்தசரிதை. (வைடநம்.) history, story, biography, சரித்திரம். 2. A prescribed course of observances, constituting the first of the four degrees in the Saiva system. (See சரியை, 1.) 3. Good behavior, good conduct, ஒழுக்கம். W. p. 319. CHARITA. 4. (கிட.) Alms, பிச்சை. (p.)

சரிதைக்காரர், s. Persons in the first or lowest degree of the Saiva religion.

சரிதைநிலை, s. The state of the first degree, or practice of the required observances.

சரிதையனுட்டிக்க, inf. To observe the rites of the சரிதை degree.

•சரித்திரம், s. A course of actions, a series of events in one's life; history, story, biography, சரிதம். 2. (சூ.) Instituted practice or observances, ஒழுக்கம். 3. Conduct, general habits or practices, நடக்கை. (c.) 4. Nature, quality, இயல்பு. W. p. 319. CHARITRA. (p.)

உன்னுடையசரித்திரம் தெரியும். Your conduct is known to every body.

என் சரித்திரத்தைக் கேளும். Listen to the story of my life.

சரித்திரக்காரன், s. Historian, the writer of a history. (c.)

குணசரித்திரம், s. Habits, nature, disposition, especially, good habits.

•சரித்திரை, s. Tamarind tree, புளியமரம். W. p. 319. CHARITRA.

•சரித்து, s. River; particularly the river Ganges, கங்கை. W. p. 907. SARIT.

சரிற்பதி, s. The sea, ocean—as நதிபதி, the lord of rivers.

சரிற்புதல்வன், s. Bhishma—as the son of the Ganges, கங்கைமைந்தன், கிறிவீட்டுமன். (untr.)

சரிபம், s. The அசோகு tree. (R.)

சரியம், s. The சிறுநன்னாரி plant. (R.)

•சரியை, s. A course of actions—as சரிதை, 1. (Little used.) 2. Observances of the first degree in Saivism which is entered upon by initiation of a Guru. This qualifies for the performance of daily worship by muntras, and the practise of other external religious duties. See கிரியை. 3. Good behavior. ஒழுக்கம். W. p. 320. CHARYYA. 4. Alms—as சரிதை, 4. (சூ.)

சரியானுஷ்டானம், s. The practice of the duties of the first degree in Saivism.

சரிஷப்பா, s. White mustard, வெண்கடுகு. (M. Dic.)

•சரிற்பதி, s. See under சரித்து.

•சரிற்புதல்வன், s. See under சரித்து.

•சரீரம், s. The living human body, the tenement of the soul, மனிதருடல். (c.) 2. Body in general of men or brutes, மிருகாதிகளினுடல். W. p. 832. SAREERA. (not com. in Tamil.)

சரீரகுணம், s. Temperament, disposition or state of body. 2. The disposition of the body with regard to the different effects of food, &c., on different persons.

சரீரக்கட்டு, v. noun. Compactness of body. See கட்டு.

சரீரக்கூறு, s. See under கூறு. 2. Any state of the body, as corpulent, thin, &c., thus. 1. வாதசரீரம், a constitution in which flatulent humors prevail, causing bloatedness, &c. 2. பித்தசரீரம், in which the bilious humors preponderate, causing thinness, emaciation, fretfulness, heat, &c. 3. சிலேட்டுமசரீரம், in which phlegmatic humors prevail, causing pulmonary diseases, dryness, &c.

சரீரங்கனத்துக்கொள்ள, inf. See under கனம்.

சரீரங்காய — சரீரங்காய்ந்துபோக, inf. To be emaciated, as the body by fever, &c. See காய். v.

சரீரசகாயம், s. See under சகாயம்.

சரீரசங்கட்டம், s. Pain in the body, sickness.

சரீரசஞ்சலம், s. Disease, ailment.

சரீரசம்ரட்சணை, s. Preservation of the health of the body, nourishment of the body. (Rare.)

சரீரசம்பந்த, adj. Belonging or relating to the body.

சரீரசவுக்கியம், s. Health, sound state of the body.

சரீரசுத்தி, s. Cleanliness, or purification of the body.

சரீரஸ்மரணை, s. [com. சரீரசுரணை.] Sense of feeling in the body.

சரீரத்திரயம், s. A three-fold enumeration of bodies, as given in the Agama. 1. தூலசரீரம், the gross body which perishes at death. 2. சூக்குமசரீரம், the subtile or ethereal body, or case and immediate organ of the soul, accompanying that through its various transmigrations. It is the embryo or seed of the respective bodies assumed to be, and is, capable of sensations in enjoyment, suffering, &c., beyond those of the grosser body. 3. காரணசரீரம், the original type or embryo of the body, as existing with the soul in its original state. See under காரணம்.

Another three-fold classification describes bodies as assumed by the soul with its சூக்குமம் adapted to three different states to which it is subject, namely. 1. யாதனாசரீரம், a body adapted to suffering, assigned to the soul for its abode in the infernal regions. 2. புரூசரீரம், a body capable of the sensual felicities of சுவர்க்கம், or the abode of Indra. 3. பரிணாமசரீரம், changeable bodies, the bodies of the present state, in which moral actions are performed.

சரீரநோய், s. Pains in the body from over exertion, walking, cold, &c.

சரீரபுஷ்டி, s. Corpulency. 2. A healthy, thriving state of the body.

சரீரப்போக்கு—சரீரப்போங்கு, s. The state of the body; different states of constitution.

சரீரமரணம், s. [in Christ. usage.] Death of the body, oppo. to ஆத்துமமரணம், spiritual death.

சரீரவதை, s. Mortifying the body by austere penance.

சரீரவாகு—சரீரவாக்கு, s. The temperament of the body.

சரீரவுபாதி, s. Bodily pain.

சரீரவுறவு, s. Consanguinity, oppo. to ஞானவுறவு. (p.)

சரீராவச்சின்னவான்மா, s. The individuated soul as it exists in bodies respectively—as distinguished or detached from the universal spirit, ஜீவான்மா; [ex சரீரம், et அவச்சின்னம், separated.] (சூ.)

சரீரி, s. A sentient soul, a corporeal being—oppo. to அசரீரி, an immaterial existence.

சுகசரீரம், s. A healthy constitution, in which the three humors are in equilibrium.

தூலித்தசரீரம், s. A fat or corpulent body.

வச்சிரசரீரம், s. An adamantine body, (a form used in benedictions.) See வச்சிரம். 2. Strong and healthy body.

கற்சரீரம், s. Stone-like body. See கல்.

•சரு, s. Boiled rice, சோறு. 2. An oblation of rice, pulse, &c., boiled with ghee, and milk for presentation to the gods, or manes, both in the daily temple worship and in burnt offerings, தேவபிதிரருணவு. (கிட.) W. p. 319. CHARU.

சருகு, s. Dry leaves, rubbish, &c., உலர்ந்தஇலை.

சருகரிக்க, inf. To separate rubbish from dried leaves with the hands.

சருகரிக்கநேரமின்றிக்குளிர்காயநேரமில்லை. There is time for gathering dry leaves for fuel, but none for warming one's self (they burn so soon); i. e. One cannot enjoy the fruit of his labor, the time of life is so short.

சருகட்டை, s. A kind of leech found on trees, மரவட்டை.

சருகாமை, s. The black land-turtle.

சருகுணி — சருகுண்ணி, s. A wood-tick. See உண்ணி.

சருகுசன்னயம், s. [prov.] A light coat of armor, இருப்புச்சட்டை. (B.)

சருகுசாதனங்கள், s. [loc.] Vouchers written on palm leaves. (R.)

சருகுதிர, inf. To fall off, as leaves or peal and slough off as skin and flesh.

சருகுதிரி, s. A species of small-pox. See உதிரி.

சருகுபித்தளை, s. Fine malleable brass—especially when beaten into plates.

சருகுபுலி, s. [prov.] A small kind of panther. (Little used.)

சருகுமடப்பளி, s. [prov.] One of the divisions of மடப்பளி caste.

சருகுமுயல், s. [prov.] A small kind of hare, or a cat so called.

சருகொட்டி — சருவொட்டி, s. [loc.] A kind of bird, ஒருபறவை.

காய்ந்துசருகாய்ப்போக, inf. To become dry and withered, as leaves, &c. 2. To be emaciated in person, மெலிய. 3. To heal up, as a sore, புண்காய.

•சருக்கம்—சர்க்கம், s. A chapter or section in an epic poem, &c., படலம். W. p. p. 907. SARGA.

•சருக்கரை, s. Sugar. See சர்க்கரை.

•சருச்சரை, s. Roughness, unevenness, one of the eight sensations conveyed by the touch, எட்டூறுகளிலொன்று. See ஊறு; [ex Sa. Jarjara, divided, broken.]

•சருச்சை — சர்ச்சை, s. Censure, abuse, இகழ்ச்சி. W. p. 319. CHARCHA. (p.)

சருத்தி, s. The streamer or flag of a car, தேரிடக்கொடி. 2. A distinguishing banner, a flag, விருதுக்கொடி. (சது.) (p.)

•சருப்பதோபத்திரம், s. A kind of stanza so contrived, as to convey a meaning, whether the lines be read backwards, forwards, or in several other directions. (See மிறைக்கவி); [ex சர்வதம், in every side.] (தண்டி.) W. p. 909. SARVVATOBHADRA.

•சருப்பம்—சர்ப்பம், s. A snake, a serpent, பாம்பு. W. p. 908. SARPA. See சர்ப்பம்.

சருப்பராசி, s. The bulrushes, நாணல். (M. Dic.)

சருப்பராச்சி, s. The சங்கங்குப்பி shrub, as சர்ப்பராக்ஷி.

•சருமம்—சர்மம், s. Skin, hide, leather, &c., தோல். 2. Skin for sleeping on, used by students or ascetics, commonly of an antelope or a tiger, தோற்பாய். W. p. 320. CHARMMA. 3. (M. Dic.) The bark of the tamarind tree, புளியம்புறணி.

சருமக்கச்சை, s. Leather girdle.

சருமர், s. [com. செம்மார்.] Workers in skins, leather, &c., shoe-makers, &c., சக்கிலியர். (p.)

•சருமன், s. An honorific epithet, affixed to names among brahmans; also, சன்மன் meaning the auspicious, happy, lovely, dear, &c., sometimes சருமர் and சன்மர். (p.) W. p. 833. SARMMA.

சிவசருமன், s. One pleasant to Siva.

சருவசாதகம், s. The வேங்கை tree.

•சருவசித்து, s. The twenty-first year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம். W. p. 909. SARVAJIT.

•சருவதாரி, s. The twenty-second year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம். W. p. 909. SARVVAD'HAREE.

சருவம், s. A brass or copper pot, ஓர்வகைப்பாத்திரம். (c.) Compare சால்வம்.

சருவக்குடம், s. A brass or copper water-pot.

சருவச்சட்டி, s. A chatty. See சட்டி.

சருவப்பானை, s. A brass or copper pot with a large mouth.

கொட்டுச்சருவம், s. A wrought copper pot. See கொட்டு, v.

வார்ப்புச்சருவம், s. A cast copper pot.

•சருவம் — சர்வம், s. [numeral and plural.] Universality, entireness, the whole, அனைத்தும். W. p. 908. SARVVA.—Note. All the derivatives are very commonly written சர், and not சரு.

சருவகாரியமும்—சர்வகாரியமும். Every thing.

சருவத்திராளும். All people universally; [ex திரள், a Sans. plu. affix.]

சருவமும். Universality, entireness.

சருவகர்த்தருத்துவம், s. Omnipotence; [ex கர்த்தருத்துவம், agency.]

சருவகாருண்ணியர், s. The universally benevolent Being.

சருவகாரணர், s. The Author or Cause of all things.

சருவகொள்ளை, s. Plundering the whole.

சருவக்கியத்துவம் — சருவஞ்ஞத்துவம் — சருவக்கியானம்—சருவஞானம், s. Omniscience. (Sa. Sarvvagnatva.)

சருவஞானி, s. The omniscient deity, கடவுள். 2. A sage who by devotion is supposed to have obtained omniscience.

சருவசங்கப்பரித்தியாகம், s. Relinquishing all society. See under சங்கம்.

சருவசங்காரம், s. The entire destruction of the universe.

சருவசங்காரகாலம், s. The time of the universal destruction.

சருவசனவசீகரன், s. One who by good deportment, fair speech, enchantment, or other means, secures the good will of all.

சருவசாட்சி, s. God—as the witness of all things, the searcher of all.

சருவசித்தி, s. The eight superhuman powers, அஷ்டமாசித்தி. 2. Power to succeed in every thing. See சித்தி.

சருவசீவதயாபரன், s. God—as benevolent to all creatures.

சருவசீவர்கள், s. All created living beings.

சருவஞ்ஞன், s. The omniscient, the deity—oppo. to கிஞ்சிஞ்ஞன்.

சருவதப்பறை, s. Full of errors.

சருவதப்பறைப்பஞ்சாங்கத்துக்கு அறுபதுநாழிகை புத்தியாச்சியம். A miscalculated almanac makes the whole sixty native hours of the day as rejected time.—Note. There are three or four நாழிகை in every day deemed inauspicious for entering on any good action.

சருவத்தியாகம், s. Giving up all things, total and absolute renunciation of the world, the will, &c., from religious motives, முற்றுந்துறத்தல்.

சருவநாசம், s. Entire destruction. (c.)

சருவபரிபூரணர், s. God—as filling all things, the all-pervading.

சருவபூஷணம், s. As சர்வாலங்காரம்.

சருவமானியம், s. Fields, &c., exempted from taxes; a privilege granted by the ruling powers, இறையிலிக்கொடுக்கப்பட்டபூமி.

சருவலோகம், s. All worlds, the universe.

சருவவல்லமை, s. Almightiness, omnipotence.

சருவவல்லவர், s. The almighty, the omnipotent.

சருவவியாபகம், s. Ubiquity, omnipresence. See வியாபகம்.

சருவவியாபி, s. The deity—as all-pervading.

சருவாங்கம், s. All the parts or members of the body. 2. The whole body, all the body; [ex அங்கம், body.] (c.)

சருவாங்கசவுரம்—சருவாங்கசவுளம், s. Shaving the whole body.

சருவாங்கசுத்தி, s. Entire purity, purification of the whole body.

சருவாங்கதகனம், s. Burning the whole. 2. A whole burnt offering.

சருவாங்கதகனபலி, s. A whole burnt sacrifice.

சருவாணி, s. A name of Parvati, பார்வதி; [ex சருவன், Siva, et ஆணி, fem. affix.] W. p. 911. SARVVAN'EE.

சருவாதிகாரம், s. All power, universal power.

சருவாந்தரியாமி, s. God—as all pervading and omnipresent, கடவுள்; [ex அந்தரியாமி.]

சருவாயுதம், s. A complete set of arms and armor. Sometimes சர்வாயுதவர்க்கம்.

சருவாலங்காரம், s. A complete set of ornaments.

சருவானுகூலம், s. Success in all things.

சருவேசுரன்—சருவேசுவரன்—சருவேசன், s. The Supreme Being. See ஈசன்.

•சருவரி, s. Dark, darkness, gloom, இருள். (சது.) In சர்வரி, night, இரா. W. p. 833. S'RVVAREE. Compare சருவரி.

சருவு, s. [vul.] See சருகு.

சருவு, கிறேன், சருவினேன், வேன், சருவ, v. n. To dally with, sport with fondly, சரசஞ்செய்ய. 2. (a change of சரிய, R.) To slip or slide off, as a garment, நழுவ. 3. v. a. To assail, assault, attack, தாக்க. (c.) 4. (p.) To light on, pitch upon, glance on with a sinister design, கொழுவ. 5. (சது.) To give a sign by a gesture, to gesticulate, கைகாட்ட.—Note. This word is used with the ablative of place.

அவளோடேசருவுகிறான். He begins to take liberties with her.

அவனோடேசருவுகிறான். He falls on him.

சருவிக்கொண்டுபேசுகிறான். He speaks fondly, or softly, in courtship.

சருவாதவன், s. An inexperienced suitor. (R.)

கையாற்சருவ, inf. To attack.

சருவல், v. noun. Dallying, fondling, &c., கொஞ்சுதல்.

சருவு, v. noun. Assault, attack, molestation, outrage, இடுக்கண். 2. An oblation to the gods—as சரு. 3. [improp. for சரிவு.] Declivity, steep sides of a rock.

சரேரெனல்—சரேலெனல், v. noun. Being direct, abrupt, without impediment or hesitation; being precipitant or hasty; passing swiftly with a hurried rushing sound, விரைவுக்குறிப்பு. Compare சரசரெனல்.

சரேரென்றுபோ. Go directly without stopping by the way.

சரேரென்றுவா. Come quickly.

முள்ளுச்சரேரென்றேறிவிட்டது. The thorn went in far at once, &c.

சரை, s. [prov.] Dry plantain or other leaves, straw, olas, paper, &c., to cover a pot, form a case for fruits, tie up boiled rice, &c., சருகிலைமுதலியகட்டுங்கவசம். (Limited.)

•சரை, s. Greyness—as of hair, hoariness, நரை. (சது.) 2. Decrepitude, old age, வார்த்திகம். 3. (பார.) The name of a female demon who produced சராசந்தன், by uniting the two halves in which he was born. See சராசந்தன். W. p. 342. JARA.

•சரோசம்—சரோருகம், s. A lotus, தாமரை. W. p. 907. SAROJA, SAROPUHA. See சரம்.

சரோருகன், s. Brahma—as கமலயோனி, பங்கையன், &c.

•சர்க்கம், s. Section, chapter—as சருக்கம். 2. (R.) Creation, சிருஷ்டிப்பு.

•சர்க்கரை, s. [com. சக்கரை.] Sugar; a moist or clayed sugar, கருப்பங்கட்டி. W. p. 833. S'ARKARA.

கண்டசர்க்கரை, s. Sugar-candy.

சீனிச்சர்க்கரை, s. White, soft sugar.

நாட்டுச்சர்க்கரை, s. Country sugar.

சர்க்கரைக்கட்டி, s. A lump of coarse sugar.

சர்க்கரைப்பாகு, s. Treacle, molasses of sugar.

சர்க்கரைக்கொம்மட்டி, s. The water melon. See கொம்மட்டி.

சர்க்கரைநாரத்தை, s. A kind of orange.

சர்க்கரைப்பூசணி, s. Sweet gourd, pumpkin. Cucurbita Pepo, *Roxb.*

சர்க்கரைவள்ளி, s. A sweet potatoe plant. See வள்ளி.

சர்க்கரைவர்த்தி, s. A plant, திரிபூடு. Chenopodium album.

சர்க்கரைக்கஞ்சி, s. [*loc.*] Sugared gruel; (*fig.*) sugared words, deceit.

சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தல், v. noun. Deceiving by sugared words.

சர்க்கரைப்பேச்சு, s. Sweet words, flattery.

சர்க்கரைப்பொங்கல் — சர்க்கரையமுது, s. One of the சித்திரான்னம், or kinds of boiled rice.

சர்க்கரைவழங்க, inf. To bestow presents of sugar—as a token of rejoicing on the birth of a child, &c. (c.)

சர்க்கரைப்பூம்பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்தாற் போல. Like the raining of honey on a pandal of sugar, i. e. highly agreeable oratory, or fluent, pleasant speech.

சர்க்கார், s. [*vul. loc.*] Sloping roof, தாழ்வாரம். 2. (*Pers.*) Circar, government, divan, துரைத்தனம்.

•சர்ச்சரை, s. A quarrel, சச்சரவு. 2. Roughness, சருச்சரை. (*R.*)

சர்ச்சரைவடிவு, s. Unevenness of form.

•சர்ச்சை, s. Censure. See சருச்சை.

சர்தார், s. (*Arabic.*) Overseer, manager, superintendent, மேல்விசாரணைக்காரன்.

சர்பராஜ், adj. (*Pers.*) Distinguished.

•சர்ப்பம், s. A serpent—as சருப்பம், sometimes improperly written சற்பம்.

சர்ப்பசாத்திரம், s. Ophiology, ophiomancy.

சர்ப்பசாந்தி, s. Removing the (*poison*) of snakes—(by charms, &c.)

சர்ப்பதிஷ்டம், s. Bite of a serpent, the fang of a serpent, பாம்புக்கடி.

சர்ப்பசயனம், s. The hydra-headed serpent as the couch of Vishnu.

சர்ப்பந்தீண்டல், v. noun. The biting of a serpent, (*lit.*) touching of a snake. (c.)

சர்ப்பாகாரம், s. [*in astron.*] The arranging of shells, or concrete numbers, in a serpentine way, so that the inferior kinds or numbers of the lower denominations may form the lower strata, and the superior, the upper one, &c.—opposed to தண்டாகாரம்.

சர்ப்பராசி, s. See சருப்பராசி.

சர்ப்பராச்சி, s. See சருப்பராச்சி. (*R.*)

•சர்ப்பனை, s. Treachery, perfidy, வஞ்சகம்.

சர்ப்பிராசி — சர்பரா, s. (*Hind.*) Providing, accommodation, சவதரிப்பு.

•சர்மம், s. Skin. See சருமம்.

•சர்வசித்து, s. See சருவசித்து.

•சர்வதா, adv. At all times, எப்போதும். W. p. 909. SARVVADA.

சர்வதாகாலமும். Always, without intermission.

•சர்வதாரி, s. See சருவதாரி.

•சர்வம், s. Entireness. *For this, and all the derivatives see* சருவம்.

•சர்வாணி, s. Durga. See சருவாணி.

•சலகந்தி, s. A kind of ochre, a coarse red ochre, சல்லிரபேதி.

•சலகம் — சலக்கம், s. Bathing; [*ex* சலம், water.]

சலக்கப்புரை, s. A bath. (c.)

சலக்கமாட, inf. To bathe. (*p.*)

சலகு, s. Castration, gelding, விதையடித்தல். (*R.*)

சலகன்—சலகன்பன்றி, s. [*prov.*] A gelded boar. (*B.*)

சலகுபிடித்தல், v. noun. [*loc.*] Castrating, விதைபடித்தல்.

சலகை, s. [*loc.*] A present carried when going to visit a great person, உகுப்பை. 2. [*prov.*] A measure of grain, equal to two colams, used in the Congu country, நாலிப அளவு. (c.)

சலக்கம், s. See சலகம்.

சலக்கரணை, s. Alleviation, mitigation, abatement in price, indulgence, reduction of a debt in one's favor, சகாயம். 2. Privilege, prerogative, right, immunity, சுயம். (c.)

சலக்கரணைபண்ண, inf. To make reduction in a sum due, rate of interest, &c., வட்டிமிதத்துக்குறைக்க.

சலக்கரணையாய்வாழ, inf. To prosper.

சலக்கு, s. Sal-ammoniac, நவச்சாரம்.

•சலங்கு, s. [*among boatmen.*] A small boat, a lighter, a barge, கட்டுப்படகு; [*ex Sa. Jalunga*, that which goes or moves on water.]

சலங்கான், s. A rower of a boat.

சலங்குக்கூலி, s. Boat-hire.

சலங்குநடை, s. A trip with a boat.

சலங்குவிட, inf. To row a boat, to ferry over.

சலங்குபறிக்க, inf. To unload a boat.

சலங்கை, s. [*improp. for* சதங்கை.] Little bells worn by children; also foot-bells for dancers, கிலகிணி.

சலங்கைக்கொதி, s. See under கொதி.

சலங்கைச்சத்தம், s. The sound of foot-bells.

•சலசம், s. See under சலம்.

•சலசரம், s. See under சலம்,

சலசல, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rustle, rush, bubble, ripple, சரசரக்க. (c.)

சலசலப்பு, v. noun. Rustling, rushing, purling, bubbling, ஒலிக்குறிப்பு. 2. (*fig.*) Emptiness, வெறுமை.

பனங்காட்டுநரிசலசலப்புக்கஞ்சாது. A jackal which roves among palmyra trees is not afraid of their rustling noise, i. e. familiarity with an object removes fear.

சலசலெனல், v. noun. Rustling, as foliage. 2. Purling, rippling. 3. Being profuse—as perspiration. 4. Sounding—as drizzling rain. 5. Being watery, moist or wet. 6. Sounding—as boiling, or pouring water, ஒலிக்குறிப்பு.

சலசலென்றுவேர்க்க, inf. To perspire profusely.

சலசலென்றோட, inf. [*loc.*] To run with a murmuring noise—as water through a channel.

•சலசலோசனன், s. Vishnu. See under சலம்.

•சலருசி, s. See under சலம்.

•சலசை, s. See under சலம்.

•சலஞ்சலம், s. A fanciful kind of chank of super-eminent qualities, said to be found in beds, and surrounded by one thousand வலம்புரி chanks, வலம்புரியாயிரஞ்சூழ்ந்தசங்கு. (சூ.)

சலணி, s. Long-pepper, வால்மிளகு. (*M. Dic.*)

•சலதாரம், s. See under சலம்.

சலதளம், s. The tree, அரசு. (*R.*)

சலதி—சலநிதி—சலபதி, s. See under சலம்.

•சலபம், s. A grass-hopper; a locust, விட்டிற்புழுவை. (சூ.) W. p. 833. S'ALAB'HA.

•சலம், s. Water, நீர். 2. (*fig.*) Serum, or water from a wound, புண்ணீர். 3. Urine, மூத்திரம். (c.) W. p. 342. JALA. 4. Motion, mobility, wavering, அசைவு. W. p. 321. CHALA. 5. Persistency, obstinacy, circumvention, chicanery, வைராக்கியம். 6. Falsehood, பொய். 7. Malice, implacable hatred, cherished anger, revenge—as சலம், தணியாக்கோபம். W. p. 334. CH'HALA. 8. A porcupine's quills, பன்றிமுள். W. p. 833. S'ALA.

சலகண்டம், s. Profuseness of perspiration, மிகுவேர்வை.

சலகண்டமாய்வேர்க்க, inf. To perspire profusely.

சலகாமி, s. A horse that readily enters water, நீரிலஞ்சாமற்செல்லுங்குதிரை. (*p.*)

சலக்கடுப்பு, s. Strangury, நீர்க்கடுப்பு.

சலக்கழிச்சல், s. Incipient diabetes.

சலக்கிரீடை, s. Sporting or gambling in water, ஜலக்கிரீடைவிளையாடல்.

சலக்குடர்—சலக்குடல், s. The urinary bladder—oppo. to மலக்குடர்.

சலக்கூர்மை, s. Urinary salt, அமரிப்பு.

சலக்கோவை, s. Absorption of water in the system. 2. Dropsy, நீர்க்கோவை.

சலங்கொதித்தல், v. noun. Boiling of water. 2. Heated state of the urine.

சலங்கோக்க, inf. To be imbibed—as matter in a boil; or absorbed—as water in the system after bathing. (c.)

சலசம், s. The lotus, தாமரை; [*ex* சலம், water, *et* சம், what is born.]

சலசலோசனன், s. The lotus-eyed. (*p.*) See உலோசனம்.

சலசயனம், s. Sleeping on the water.

சலசயனன், s. Vishnu, விஷ்ணு.

சலசரம், s. A fish in general, மீன்பொது. (சூ.) 2. Pisces of the zodiac, மீனவிராசி. (சங்.) [*ex* சலம், water, *et* சரம், that which moves.]

சலசர்ப்பிணி—சலகுசி, *s.* A leech, நீரட்டை; [*ex* சர்ப்பிணி, that which moves; *ex* குசி.]

சலசாதிகள், *s.* Aquatic creatures, நீர்வாழ்வன; [*ex* சாதி, what is created.]

சலசூத்திரம் — சலயந்திரம், *s.* Water works, hydraulics.

சலசை, *s.* Lukshmi—as கமலை, பதுமை, கோகனகை, &c., இலக்குமி; [*ex* சலசம், *et* ஐ, fem. affix.]

சலஞ்சாதிக்க, *inf.* To cherish or harbor malice, வன்மஞ்சாதிக்க.

சலதரம், *s.* A cloud, முகில், (சிக.) 2. Ocean, கடல். 3. (சது.) A pond, a tank, குளம்; [*ex* சலம், water, *et* தரம், what holds or contains.]

சலதாரை, *s.* A passage for water, an aqueduct, a channel, a conduit, மீக்கால். (*c.*) 2. Urinary passage, urethra, சிறுநீர்த்தாரை. 3. A stream or jet of water, நீரோட்டம். See தாரை.

சலதி — சலநிதி — சலபதி, *s.* Sea, ocean, கடல்; [*ex Sa.* தி, *what holds*; *ex* நிதி, receptacle; *ex* பதி, lord.]

சலதோஷம், *s.* Disease arising from the influence of the cold humors in the body, சழுப்பு. 2. (*c.*) Cold, catarrh, தடிமல். See தோஷம்.

சலதோஷங்காண, *inf.* To catch cold.

சலஸ்தம்பம்—சலத்தம்பனம், *s.* Stopping the power, or counteracting the natural properties of water, by enchantment. See தம்பனம்.

சலஸ்தம்பவாதம், *s.* Dysury, a disease, நீர்கோப்.

சலஸ்தானம், *s.* A pond, a lake, ஏரி.

சலத்துவாரம், *s.* The urinary passage, urethra, சிறுநீர்த்தாரை. 2. A drain, a conduit, சலதாரை. See துவாரம்.

சலந்திரட்ட, *inf.* To freeze water into ice by the touch—ascribed to holy men and to virgins or chaste women of former times. (*R.*); [*ex* திரட்டு, consolidate.]

சலபயம், *s.* Danger of inundation, of drowning, &c. (*p.*)

சலபாதை—சலவாதி, *s.* Urgency to make water or void excrement; [*ex Sa. Ba'dha.*] (*c.*) Compare சலோபாதை.

பெரியசலவாதிக்குப்போக, *inf.* To go to stool, oppos. to சின்னச்சலவாதி.

சலபானம், *s.* Water for drinking; [*ex* பானம்.]

சலபானம்பண்ண, *inf.* To drink water.

சலபுட்பம், *s.* Fish, (*lit.*) the water flower; an expression used by those who do not eat fish, மீன்.

சலப்பிரவாகம் — சலப்பிரளயம், *s.* A flood of water, a deluge, inundation.

சலப்பை, *s.* The urinary bladder; [*ex* பை, bag.]

சலமலம், *s.* Urine and excrement. (*c.*) 2. (*R.*) The sponge, கடற்பஞ்சு.

சலமறிப்பு—சலவடைப்பு, *v. noun.* Stoppage of urine.

சலமெடுக்க, *inf.* To be firmly resolved on revenging an injury. (*p.*)

சலம்பிடிக்க, *inf.* To collect—as matter in a boil, சீக்கொள்ள. 2. (*R.*) To affirm or deny obstinately, பிடிவாதஞ்செய்ய.

சலம்பிதுக்க, *inf.* [*prov.*] To squeeze out the pus or matter from a boil. (*c.*)

சலமிறங்க, *inf.* To pass—as urine. 2. To flow off—as the superfluous humors by the urethra.

சலம்புரி, *s.* Chank, சங்கு. (*M. Dic.*)

சலம்விட, *inf.* To pass or void urine.

சலராகம், *s.* Reddish color, pale red; [*ex* இராகம், red color.]

சலராசி, *s.* The sea, ocean, a collection of water, கடல்; [*ex* இராசி, collection.]

சலரோகம், *s.* Diabetes, நீரிழிவு.

சலவர், *s.* Inhabitants of maritime districts, (*lit.*) the water-people, or sea fairing men. Compare பரதவர், திமிலர், கடலர், &c.

சலவாதி, *s.* An angry person, தணியாக் கோபமுள்ளவன். 2. An obstinate, pertinacious person, குரோதமுடையோன். (*p.*) 3. [*ex* சலம் for சஞ்சலம், grief, *et* வாதி, declarer.] A person of the servile tribe employed to announce one's death to the relations, friends, &c., மரணசெய்தி சொல்வோன். 4. See சலபாதை. (*c.*)

சலவாழைக்காய், *s.* Fish, (*lit.*) the water-plantain. See சலபுட்பம்.

சலாசயம், *s.* [*in phys.*] One of the five ஆசயம் of the body, the receptacle of the urine, the bladder. See பஞ்சாசயம்.

சலாதாரம், *s.* A pool, lake, reservoir of water—as சலதரம். (*R.*)

•சலலம் — சலலி, *s.* A porcupine's quill, பன்றிமுள். (*Rs.*) W. p. 833. S'ALALA, S'ALALEE. (*p.*)

சலலியம், *s.* [*improp. for* சல்லியம்.] A porcupine, முட்பன்றி.

சலவகு, *s.* The gum of the silk-cotton tree, இலவம்பிசின். (*R.*)

சலவர், *s.* See under சலம்.

சலவன், *s.* [*com.*] As சலகன், under சலகு.

சலவாதி, *s.* See under சலம்.

சலவை, *s.* Bleaching of cloth, wax, &c., வெளுப்பு. 2. Cold state of the system, சீதளம்; [*ex* சலம், water.] (*c.*) 3. [*loc.*] Additional number or quantity allowed in selling wood, &c.,—as two, to a hundred, மிகக்கு. 4. A mnemonic quantity, a piece, &c., set aside in numbering, &c., எண்ணுறை. 5. [*prov.*] Gelding, castrating—as சலகு, விதையெடுக்கை.

சலவைபண்ண, *inf.* To bleach, whiten.

சலவையுறுவாக்க, *inf.* To make up cloth for the market. (*R.*)

நீர்ச்சலவை, *s.* Bleaching cloth without bucking or boiling. (*c.*)

சலவைக்கல், *s.* Polished marble of a superior kind used as a bed. 2. Jasper. 3. (*R.*) Fuller's stone.

சலவையிட, *inf.* [*prov.*] To castrate.

•சலனம், *s.* Motion, shaking, tremulousness, அசைவு. 2. Emotion, passion, agitation of mind, சஞ்சலம். 3. Trouble, anxiety, affliction, கலக்கம். 4. (*Rs.*) Foot, leg, கால். W. p. 321. CHALANA. 5. Wind—as சலனன், காற்று. 6. (*R.*) End, abolition, முடிவு; [*ex* சலம், moving.] (*p.*)

சலனத்துவம், *s.* Mobility.

சலனப்பட, *inf.* To be shaken, agitated, tremulous, &c., தத்தளிக்க.

சலனமில்லாதமனம், *s.* An unruffled mind.

சலனகாலம், *s.* Times of affliction, adversity, &c.—as used in nativities.

சலனன், *s.* Wind, (*lit.*) one in motion, காற்று.

மேகசலனம், *s.* The motion or passage of clouds. (*p.*)

சித்தசலனமுள்ளவன். One who is fickle minded.

கட்டளைக்குச்சலனமில்லாமலிருக்கின்றது. The order is not rescinded. (*R.*)

•சலன், *s.* [*a contraction of* சலனம்.] Foot, leg, கால். (சது.)

சலாகு, *s.* As சலாகை, 1, 2, and 3.

•சலாகை, *s.* Any kind of stake, rod, pin, peg, bar, spike, கோல். 2. A surgeon's probe, இரணமாத்திரியுமாகை. 3. A ramrod, துப்பாக்கிச்சலாகை. (*c.*) 4. A spear, a javelin, a dart, ஈட்டி. W. p. 833. SALAKA. 5. The magnet or load stone, காந்தக்கல். 6. A superior kind of gem, ஒப்பனைமணி. (*Rs.*) 7. [*prov.*] Lath for roofing, வரிச்சல்.

சலாகையடிக்க, *inf.* [*prov.*] To nail on laths. 2. To prepare laths.

சலாகையாணி, *s.* [*prov.*] Lath-nails.

சலாகைவிட்டுப்பார்க்க — சலாகையேற்றிப்பார்க்க, *inf.* To probe—as a wound, &c. 2. To introduce a probe into the urethra, in urinary obstruction. (*c.*)

சலாகைகுத்தியாட, *inf.* [*prov.*] To swing on iron probes inserted on either side. See பக்கச்செடில். (*c.*)

•சலாக்கியம், *s.* As சிலாக்கியம் which see.

சலாசத்து, *s.* [*prop.* சிலாசத்து which see.] (*c.*)

•சலாங்கு, *s.* A species of water bird, the gallinite, பொய்யாப்புள். (*Rs.*) (*p.*) The proper spelling would be சலாங்கு. W. p. 344. JALARANKU.

சலாத்தி, *s.* [*prov.*] A curtain, திரைச்சீலை. (*B.*)

சலாத்து, கிறேன், சலாத்தினேன், வேன், சலாத்த, *v. a.* [*prov.*] To shake any liquid in a vessel—as சலவு. (*c.*)

சலாபத்து, *s.* [*prov.*] Freedom, liberty, ease, pleasure, &c., தாராளம். (*c.*)

சலாபத்தாய்த்திரிய, *inf.* To move about at pleasure.

•சலாபம், *s.* [*corruption of Sa. Jalêvaha*, diving in water for pearls, &c.] Pearl fishery, முத்துச்சலாபம். (*c.*)

சலாபங்குளிக்க, *inf.* To dive for pearls. See குளி, *v.* 2. (*fig.*) To gain extraordinary profit, மிகுலாபமடைய.

சலாபக்குளி, *v. noun.* Pearl-fishery, diving for pearls. 2. A lucrative object, a profitable business, வருமானமுள்ளது.

சலாபத்துறை, *s.* The place of fishing for pearls.

சலாம், *s.* (*Arab.*) Peace, prosperity; a term of salutation, salam, வந்தனம். (*c.*)

சலாம்பண்ண—சலாஞ்செய்ய, *inf.* To salute a superior by raising the hand to the head. Sometimes சலாம்போட.

சலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sift, கல்லடைபிறுச்சலிக்க. (*c.*)

சலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், சலிக்க, *v. n.* To be sorry, to grieve, regret, deplore, lament, மனஞ்சலிக்க. 2. To be weary, to become exhausted, spent, tired, இளைத்தோய. (c.) 3. To wave, as in the wind; to be in motion, to be tremulous, agitated; to shake, wave, அசைய; [*ex Sa. Chala*, to shake.] 4. To sound, ஒலிக்க. [*ex Sa. Jhala*, an imitative sound.] (*p.*)

அந்தக் காரியத்திலே சலித்துப்போனேன். I am tired of that business.

மனஞ்சலிக்க, *inf.* To be troubled in mind.

சலித்துக்கொள்ள, *inf.* To be disgusted with a person.

வாய்சலிக்கத்திட்ட, *inf.* To abuse till the mouth aches.

சலிக்கச்சாப்பிட, *inf.* To eat to satiety.

கைகால்சலிக்க, *inf.* To be tired, as the hands and feet by labor.

தின்றுசலித்துப்போக, *inf.* To be satiated by eating too freely—as servants at a wedding, &c.

சலித்தல், *v. noun.* Moving, அசைதல், 2. Sounding, ஒலித்தல். (*p.*)

சலிப்பு, *v. noun.* Sorrow, grief, regret, சஞ்சலம். (*c.*) 2. Agitation of mind, unsteadiness, perturbation, wavering, மனச்சஞ்சலம். 3. Motion, tremulousness, அசைவு.

சலிப்பாற — சலிப்புத்தீர, *inf.* To be consoled.

சலிப்பாற்ற, *inf.* To console, to mitigate grief.

சலியாமை, *v. noun.* Immobility, untirableness, indefatigableness, இளையாமை.

சலிகை, *s.* Patronage, protection, interest, power, பரிபாலனம். Sometimes சலுகை.

சலிகைக்காரன், *s.* Protector, patron.

சலிகைக்கிராமம், *s.* A village under the special protection of a king. (*R.*)

சலிகைதேட, *inf.* To seek protection.

•**சலிலம்,** *s.* Water, நீர். (*p.*) W. p. 911. SALILA.

சலினி, *s.* Long-pepper, திப்பிலி. Compare சவனி. (*M. Dic.*)

சலுகை, *s.* Influence of wealth or office; ability to afford protection, செல்வாக்கு, (*Besch.*) 2. Right, privilege, authority, உரிமை. (*c.*)

உம்முடைய சலுகை என்னசெய்யும். What can your influence avail?

சலுகைகாட்ட, *inf.* To carry one's self proudly on account of office, wealth, &c. 2. To be dictatorial, over-bearing.

சலுகைக்காரர், *s.* Persons of authority, wealth, influence, &c., able to afford protection. 2. Persons arrogant from office, wealth, &c., or from connexion with those who have them.

சலுகைக்குவர, *inf.* To speak in one's behalf. (*c.*)

சலுகைசொல்ல, *inf.* To apply for the redress of grievances to one in authority.

சலுப்பு, *s.* [*vul. loc.*] Cold, catarrh, cold state of the system, சலதோஷம்; [*ex* சலம், water.] 2. [*prov.*] A small fragment, particle, a flake, துண்டு. 3. The ends or tops of branches, நுனிக்கிளை.

•**சலோபாதை,** *s.* Difficulty in passing urine; [*ex* சலம், *et* உபாதை.] (*Colloq.*)

சலோர்க்கம் — சலோர்ச்சம், *s.* A kind of resin called dammar, குங்கிலியம்; also spelt சலோற்கம், சலோற்சம். (*R.*)

•**சல்லகி,** *s.* The olibanum tree குந்துரு. W. p. 911. SALLAKEE. 2. The இலவு tree. 3. Cinnamon, கருவாப்பட்டை. (*M. Dic.*)

சல்லக்கடுப்பு — சள்ளைக்கடுப்பு, *s.* [*prov.*] Pain and stiffness throughout the body caused by immoderate labor or by cold in the system, slight rheumatism, உடற்கடுப்பு. (*c.*)

சல்லடம், *s.* (*for.*) Loose drawers; commonly short drawers reaching to the knees—as அரைச்சல்லடம், குறுங்காற்சட்டை.

ஒட்டுச்சல்லடம், *s.* Short close drawers.

சல்லடை — சல்லெடை, *s.* A sieve, a riddle, a bolter, தானியமுதலியவற்றைச்சலிக்கும் கருவி; [*ex* சல்லு, *v.*]

சல்லடையிட, *inf.* [*loc.*] To sift.

சல்லடைக்கண், *s.* See under கண்.

சல்லடைக்கொப்பு, *s.* A kind of female ear-jewel. See கொப்பு.

•**சல்லபம்,** *s.* [*prop.* சல்லகம்.] A porcupine, முட்பன்றி. (சங.) W. p. 834. S'ALYAHA. (*p.*)

•**சல்லம்,** *s.* [*a change of* சல்லம்.] A porcupine's quill, பன்றிமுள். (சங.)

•**சல்லரி,** *s.* A kind of drum, பம்பை மேளம். 2. Large cymbals, கைத்தாளம்; also written ஜல்லரி. W. p. 358. JHALLAREE.

சல்லரி, க்கிறேன், த்தேன், வேன், ப. *v. a.* [*prov.*] To mince, to hack, நறுக்க; [*ex* சல்லி, small, thin pieces, *et* அரி, *v.*]

சல்லா, *s.* (*Tel.*) A kind of muslin, gauze, நுட்பசெய்க்கசனி. (*c.*)

சல்லாச்சால்வை, *s.* A gauze shawl.

•**சல்லாபம்,** *s.* Conversation, familiar discourse, dialogue, conference, சம்பாஷணை. 2. Chit chat, கூடிப்பேசுகை. W. p. 874. SAMLAPA.

சல்லாபத்தரு, *s.* An ode in dialogue, sung on the stage.

சல்லாபிக்க, *inf.* To discourse, confer, converse. (*p.*)

இலக்கணச்சல்லாபம், *s.* Catechism of grammar, இலக்கணவினாவிடை.

சல்லாரி, *s.* [*vul. loc.*] A cloth badly woven and not of good texture, அல்லற்சேலை. (Compare அல்லரியல்.) 2. (*fig.*) A worthless person, கடைஞன். 3. [*loc.*] A tree, நிசாம். Hartwigia. *Roxb.* 4. [*prov.*] Exterior twigs that may be topped off—as மரச்சல்லி. 5. As சல்லரி, 2.

சல்லாரிப்பயல், *s.* A worthless fellow. (*in contempt.*)

சல்லாலி, *s.* (*Hind.*) Short, pendent hangings on a harlequin, கோமாளிவேஷம்.

சல்லி, *s.* [*vul.*] Small, thin pieces of potsherd, stone, glass, &c., உடைத்ததுண்டு. 2. Small, flat shells, or pieces of shells, சங்கு முதலியவற்றின்சிறுதுண்டு. 3. Small copper coins of different values, fractional parts of a துட்டு, சல்லிக்காசு. 4. Short, pendent ornaments, hangings, &c., தொங்கல்கள்; [*ex Sa. Ch'halli*, rind, skin.] 5. Falsehood, பொய். (*c.*)

சல்லித்தரை, *s.* Ground full of small stones.

சல்லிவிதைக்க, *inf.* To report falsely, (*lit.*) to sow lies.

சல்லிபோட்டுக்கெட்டிக்க, *inf.* To strengthen or harden with gravel stones.

சல்லிப்பொடி, *s.* Small pieces, fragments, broken shells, chips of earthen ware, &c. 2. Little fish, as சல்லிக்கெண்டை.

சல்லிப்பொதி, *s.* (*fig.*) A trifler, a lying rogue, (*lit.*) a bag of lies.

சல்லியளக்கிறவன், *s.* A tattling liar.

சல்லிவேர், *s.* Small roots—oppos. to ஆணிவேர்.

சல்லிகட்டு, *v. noun.* [*prov.*] The game of pursuing and grappling with a lusty bull, decorated for the occasion; a wild play, as a test of bravery. (*c.*)

சல்லிக்காசு, *s.* Small coins, challies.

சல்லிமாடு — சல்லியெருது, *s.* A lusty bull decorated for fighting.

மரச்சல்லி, *s.* Exterior twigs that may be cut off. (*Limited.*)

•**சல்லியம்,** *s.* Disturbance, trouble, commotion, difficulty, சச்சரவு. 2. The sharp point or head of a weapon, ஆயுதநுனி. 3. Any stake or thorn, முள். 4. An arrow, பாணம். 5. A porcupine, முட்பன்றி. 6. A bone, எலும்பு. W. p. 834. S'ALYA. 7. (சங.) A kind of red wood used medicinally; also in offerings to the sun. See செஞ்சந்தனம். 8. Magic enchantment for warding off missile weapons; also for effecting some evil purpose, மாயவித்தை. 9. The art of சல்லியம் magic, also a treatise on it, நூல்.

சல்லியப்பட, *inf.* To be troubled, harassed, embarassed, தொந்தரைப்பட.

சல்லியகரணி, *s.* A feigned medicament, for healing wounds from spears, darts, javelins, &c., வேல்முதற்புண்மாற்றுமருந்து. (சங.)

சல்லியக்கரு, *s.* Magical drugs—as hair, nail-parings, &c., of a person to be enchanted, which are given in food or buried near his house.

சல்லியவித்தை, *s.* Magical enchantment.

சல்லியதேவி, *s.* Goddess of the magicians, jugglers, துர்க்கை.

சல்லியர், *s.* A caste noted for magical enchantments, சூனியக்காரர். Compare தொட்டியர்.

•**சல்லியன்,** *s.* A king, the maternal uncle of the two Pandava princes, Nakula and Sahadeva, அரசன். (*ura.*) W. p. 834. S'ALYA. 2. The planet Venus, சுக்கிரன். (சங.)

சல்லு, கிறேன், சல்லினேன், வேன், சல்ல, *v. a.* (*Tel.*) To sift, riddle, bolt, சல்லடையாற்சலிக்க. 2. To sprinkle water, நீர்தெளிக்க.

சவக்களி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To taste unpleasantly, to grow foul—as an unwashed mouth in time of sickness. See சவர்க்கரிக்க. (*c.*)

•**சவக்காரம்,** *s.* [*properly* சர்வக்ஷாரம்.] Soap, any substance of an alkaline or soapy nature; commonly written சவுக்காரம். W. p. 908. SARVVAKSHA'RA.

சவக்குச்சவக்கெனல், *v. noun.* Being flexible, elastic, bending—as young twigs, வளைந்துகொடுக்கை. (*c.*)

சவங்கல், s. A person of no energy, spirit, vigour, or good habits, மழுங்கன்; [ex சவங்கு, v.] (c.)

சவங்கற்பிழைப்பு, s. Servitude.

சவங்கு, கிறேன், சவங்கினேன், வேன், சவங்க, v. n. (also சவுங்கு.) To faint, droop, languish, சோர். 2. To be lean, emaciated, reduced, உடல்மெலிய. 3. To become enervated, dispirited, disheartened, மனமெலிய. Compare தவங்கு. (c.)

சவக்கம், v. noun. [prov.] Faintness, drooping—as தவக்கம், வாட்டம்.

சவடி, s. A kind of jewel, either a necklace or an ear-ring, ஆபரணம். See சவ்வி. (c.) 2. (R.) The collar-bone, clavicle, காறையெலும்பு.

சவடிக்கடுக்கன், s. A kind of large ear-ring.

சவடிக்கோவை, s. [prov.] A necklace.

சவடிப்பொட்டு, s. [loc.] A roundish spot of gold, appended to the சவடி jewel, sometimes answering the purpose of a wedding badge, தாலிப்பொட்டு.

சவடிமுள்ளு, s. [prov.] A tool bent at the point for braiding wire.

சவடு, s. Sediment, வண்டல். 2. Fuller's earth, earth impregnated with Soda, உவட்மண். (c.)

சவட்டுக்கூர்மை—சவட்டுப்பு—சவட்டு மண்ணுப்பு, s. A kind of salt produced from earth impregnated with Soda.

•சவட்டு, கிறேன், சவட்டினேன், வேன், சவட்ட, v. a. To destroy, subvert, அழிக்க. W. p. 833. S'ARVVA. (வட.) 2. [a causative of சவர், v.] To bend, warp, make flexible; to distort, twist, sprain a limb, &c., வளைக்க. 3. W. p. 320. CHARVA. To chew, masticate, மெல்ல. 4. [in reproach.] To eat, munch, வாயைக்குதட்ட. 5. [prov.] To get the better of a thing, to swallow down, விழுங்க. 6. [loc.] To tread upon, மிதிக்க. (c.)

அவன்காலைச்சவட்டிநடக்கிறான். He twists his leg in walking.

சவட்டிப்பிடுங்கிப்போட்டார், [prov.] He has done cleverly. (Ironically.)

சவண்டலை—சவண்டிலை—சவண்டிலைமரம், s. A species of fine timber-tree, the Trincomalie red wood, Berria Ammonilla, Roxb.

சவசவவெனல், v. noun. [prov.] Being thick, crowded, thronged, மிகுதிக்குறிப்பு. (c.)

சவதம், s. Oath, pledge. See சபதம். 2. [prov.] Lowness of market price, reduced price of any thing—opp. to மிகவம், விலைக்குறைவு. (c.)

சவதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To acquire, procure, சம்பாதிக்க. Compare சேகரி. (c.)

சவதலை, s. [prop. சமைதலை.] The end of a cloth, the fag-end. Compare முகதலை. (c.)

•சவம், s. A corpse, a carcass, பிரேதம். (c.) W. p. 834. S'AVA. 2. A vampire or demon, பிசாசம். (Compare சவு.) 3. Speed, velocity, வேகம். (வட.) W. p. 346. JAVA.

சவக்காடு, s. A burial place not enclosed. (p.)

சவக்காலை, s. [prov.] A grave-yard, a cemetry; [ex காலை, enclosure.]

சவக்கிரியை, s. The funeral rite performed by a Siva guru, when practicable, and not by a brahman, before the burning or burial. 2. Funeral rites, ceremonies, &c, in common.

சவக்குழி—சவவறை, s. A grave, a sepulchre.

சவங்கட்ட, inf. [prov.] To tie up a corpse in a winding sheet with three strips of cloth.

சவங்கிளப்ப, inf. To disinter, tear up a corpse—as dogs, jackals, &c.

சவச்சேமம், s. Interment, (lit.) a secure disposal of the corpse. 2. Preparation of a corpse for taking it to the funeral pile or grave. (c.)

சவத்துக்குமாரடிக்க, inf. To beat the breast at a funeral, in grief, &c.; also used as a curse.

சவந்தளம்ப, inf. To be tremulous, as the corpse when carried; sometimes supposed to be caused by a demon shaking it, and regarded as ominous of other deaths in the family.

சவப்பெட்டி, s. A coffin.

சவம்விழ. May some one of your family die. (lit.) to fall, as a corpse.

•சவரட்சணை, s. Preservation, care. See சம்ரட்சணை. (c.)

சவரணை, s. [vul.] Preparedness, readiness, சித்தம். 2. Elegance, neatness, சேர்த்தி. (c.)

சவரணைபண்ண, inf. To prepare.

சவரணையாயிருக்க, inf. To be ready. 2. To be neat.

சவரணையாகச்சாப்பிட, inf. To fare sumptuously.

சவரணையாய்விசாரிக்க, inf. To entertain hospitably.

சவரணையாயுடுக்க, inf. To dress neatly.

•சவரம், s. The tail-hairs of the bos-grunniens, used as a fan; a chowry, சாமரம். W. p. 318. CHAMARA. (p.) 2. Shaving. See க்ஷவரம் and சௌரம். (c.) 3. [Eng. loc.] A sovereign, an English gold coin, தங்கப்பணம்.

சவரகன், s. [prop. சௌரகன்.] A barber.

சவரகன்கத்தி, s. [com. சவரக்கத்தி.] A razor.

சவரம்பண்ண, inf. To shave another.

சவரம்பண்ணிக்கொள்ள, inf. To shave one's self, or to get shaved.

•சவரர், s. [plu.] Barbarians, hunters in mountainous districts, wearing peacock's feathers and other wild decorations, (lit.) carcass-eaters, வேடர், புளிஞர். (வட.) W. p. 834. SAVARA. (p.)

•சவரி, s. Chowry—as சவரம், 1. (வட.) 2. The குறட்டை plant. (R.)

சவரிலோத்திரம், s. The pulp of the குறட்டை fruits, குறட்டைப்பருப்பு. (R.)

சவரியார்குழம்பு, s. See under குழம்பு.

சவர், s. [vul.] Brackishness—as உவர்.

சவராய்ப்போக, inf. To become brackish—as land.

சவர்த்தரை — சவர்நிலம், s. Brackish soil.

சவர், s. (Hind.) Voyage. See சபர்.

சவர்க்களிக்க, inf. To taste unpleasantly, as the mouth of a sick person, வாய்கசப்பாயிருக்க. See சவக்களி, v.

•சவலம், s. Profit, advantage, ability. See சபலம். (வட.)

•சவலை, s. Tenderness, immaturity, weakness of an infant, puerility, jejuneness, simpleness, மெலிவு. 2. An infant, a child, பிள்ளை. (c.) 3. Lightning—as சபலை. 4. A kind of metre, as சவலைவெண்பா. W. p. 317. CHAPALA.

சவலைக்கன்று, s. [prov.] A young calf.

சவலைக்குட்டி, s. A very young, tender animal.

சவலைப்பிள்ளை—சவலைக்குழந்தை, s. An infant or child growing lean from want of milk.

சவலைக்குணம், s. Emaciation, leanness, weakness, fickleness.

சவலைபோக—சவலைபாய, inf. To grow lean from want of milk.

சவலைநெஞ்சம், s. A weak mind. (p.)

சவலைப்புத்தி, s. Immature wit, indiscretion, jejuneness.

சவலைமதி, s. The new moon. (p.)

சவலைவெண்பா, s. A species of the வெண்பா verse. See வெண்பா.

சவளச்சி, s. One of the twenty-five bodies containing acid salt—as சத்திராம்.

சவளம், s. A bearded dart or lance, of which there are two kinds, the சிறுசவளம், and the பெருஞ்சவளம், குந்தமுதல். (வட.) (p.) 2. A kind of native arsenic, சவ்வீரபாஷாணம். 3. W. p. 317. CHAPALA. A kind of fish, ஒர்மீன். 4. [prov. limited.] Tremulousness, trembling through fear, weakness, நடுக்கம்.

சவளக்காரர், s. Pikemen. 2. A set of fishermen, செம்படவர். (c.)

சவளி—சவுளி, s. (Tel.) Cloth, drapery, mercery, சீலை. 2. A kind of jewel, தாலிசவடி. See சவடி. (c.)

சவளிக்கடை, s. See கடை.

சவளிப்பொட்டு, s. As சவடிப்பொட்டு.

சவளிமூட்டை, s. A bundle of cloth.

சவளியெடுக்க, inf. To buy clothes.

சவளு — சவள், கிறேன், சவண்டேன், வேன், சவள, v. n. To bend, to warp, to be supple, வளைய. 2. To be flexible, as the arms of a fencer, &c., துவள. 3. To be bent—as a limb; to be forced unnaturally —as a bone, &c, தவட்டப்பட. (c.)

சவண்டுகொடுக்க, inf. To yield, as any thing flexible.

சவள்தடி, s. A flexible stick. 2. (prov.) A stick flattened at the top to steer a boat, தோணிபோட்டுங்கோல்.

சவளை, s. The lead sand, வங்கமணல். (M. Dic.)

சவற்சலம், s. Salt in lumps, கல்லுப்பு. (M. Dic.)

சவனம், s. [prov. improp. for சகுனம்.] Augury. (R.) 2. [improp. for சகனம்.] The buttocks. (c.)

•சவனிக்கை-சவனிகை, s. A screen or curtain, கட்டுதிரை. 2. [commonly சம னிகை.] A curtain or screen held before actors just ready to advance on the stage, இடுதிரை. W. p. 346. JAVANIKA. 3. The position of players behind the curtain, திரையின்பின்னிற்கை. 4. The hall in which an idol is placed to rest after procession, இளைப்பாறுமண்டபம். (c.)

சவனிக்கைத்தரு—சவனிக்கைப்பாட்டு, s. A song on the appearance of an actor.

சவனிக்கைபடிக்க, inf. To sing a stanza when the last player enters and dances round the area.

சவனிக்கைபிடிக்க, inf. To hold the curtain before actors about to show themselves on the stage.

சவனிக்கைமண்டபம், s. The retiring room—as சவனிக்கை, 4.

சவாசு, Interjection. (Hind.) Well done! bravo! Sometimes சபாசு. See சபாசு.

சவாது, s. (for.) A copy, transcript, a duplicate, பிரதி.

•சவாது, s. [Correctly சவாதி.] Civet, the perfume, புனுகு. W. p. 346. JAVADI. (c.)

சவாதுப்பூனை—சவாதுப்பிள்ளை, s. The civet-cat, Vivera civetta.

சவாப்—ஜவாபு, s. (Hind.) Answer, reply, பிரதியுத்தரம்.

சவாப்நவீஸ், s. The interpreter and clerk of a magistrate, a secretary.

சவாப்தார், s. One responsible or accountable for; [ex தார், Pers. affix.]

சவாரி, s. (Hind.) Riding, taking a ride, a drive, சாரிபோதல். Compare சாரி. (c.) 2. A conveyance, a vehicle, வாகனம்.

சவாரிபண்ண—சவாரிசெய்ய—சவாரி போக, inf. To ride; to take a drive, a walk.

சவாரிவைத்திருக்க, inf. To set up an equipage. (R.)

சவால், s. [Persian.] A kind of sacred song among moormen, துதிப்பாட்டு.

சவான்—ஜவான், s. (Hind.) A robust and strong person, சவிடன். 2. A peon.

•சவி, s. Light, lustre, splendor, brilliance, பிரகாசம். 2. Beauty, fairness, அழகு. (p.) W. p. 334. CHAVI. 3. A girdle of a number of strings of beads or bells, சவமணிக்கோவை. (சது.) 4. Rectitude, truth, correctness, fairness, propriety, செம்மை. 5. [prov. limited.] Ability, strength, பலம்.

சவியன், s. A strong, able man.

சவிபார்க்க, inf. [prov.] To try one's strength, ability, &c., பெலன்பார்க்க.

சவி, v. Imperative. [prov.] Curse, imprecate, &c. See சபி, v.

சவிகம், s. The globe flower, விஷ்ணுகரந்தை, Spæranthus. Indic. L.

•சவிகற்பம், s. Discrimination, distinction, ஐயபேதம். (சிவ. சி.) (Sa. Savikalpa.)

சவிகற்பகாட்சி, s. [in the agama logic.] Discriminating knowledge. Compare காட்சி.

சவிகை—சவிகி, s. [vul. loc.] A raised open square for sitting. See சவுக்கை. (R.)

சவிக்கை, s. (Hind.) A custom-house.

சவிசங்கம்—சவிசங்கவாதம், s. One of the eighty kinds of flatulency in the human system, நிவாதரோகம். (M. Dic.)

•சவிஸ்தாரம், s. Wideness, extensiveness, expansion, விரிவு. 2. Circumlocution, paraphrase, amplification, விரிவுரை. 3. Any thing of importance, of great consequence, முக்கியகாரியம். (Sa. Savistâra.)

அங்கேயென்னசவிஸ்தாரம்நடந்தது. What important thing happened there?

சவிஸ்தாரமாய்ப்பேச, inf. To dilate, amplify, speak copiously and at large.

•சவிதா, s. The sun, சூரியன். W. p. 912. SAVITA. (கிக.) (p.)

•சவித்திரு, s. One of the twelve suns, so called, துவாதசாதித்தரிலொருவன். Sa. Savitru. (சது.)

சவிர்சங்கி, s. [loc.] A small canon.

சவு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [vul.] To become low in price, to be cheap, சுயக்க. 2. To be unsaleable, not in demand, விலைப்படாமலிருக்க. 3. To become tired of a thing, to lose energy; to become weak, to be emaciated; prove unproductive—as a crop, குன்றிப்போக.

பாட்டுச்சவுத்துப்போயிற்று. The song has proved feeble and uninteresting.

சவுகரியம், s. [vul. loc.] Pleasantness, healthfulness, delightfulness. See சௌகரியம்.

சவுக்கம், s. [vul. prop. சதுக்கம்.] A square surface, சதுரம். 2. A large handkerchief; a square piece of cloth for the head, தலைக்குட்டை.

நாற்சவுக்கம், s. Any thing of a square or oblong figure.

சவுக்களி, s. [loc. com. சவுக்கடி.] A small plate of gold of a square, oblong, or other figure—appended to ear-rings.

சவுக்களிக்கடுக்கன், s. Ear-rings with a square appendage of gold.

சவுக்கடிக்கூடு, s. [prov.] A golden socket, of a square or other figure. (c.)

சவுக்காரம், s. Soap. See சவக்காரம். (c.)

சவுக்காரப்பிறுக்கு, s. [loc.] Foppery, vanity in dress, சோபாக்கல்.

•சவுக்கியம், s. Comfortableness, healthfulness, soundness, salutariness, salubrity, gratifying ease, repose. See சௌக்கியம்.

சவுக்கியமானசாப்பாடு, s. Wholesome food.

சவுக்கியமானவூர், s. A salubrious or pleasant country.

சவுக்கு, s. [Pers.] A whip, கசை.

சவுக்கடி—சவுக்குப்பூசை, s. A whip-lash. (in contempt.)

சவுக்காலுரித்தான். He flayed off the skin by the whip. (R.)

சவுக்கை, s. (Tel.) An open and raised square platform for sitting, சதுரமானதிண்ணை. Compare சவுக்கம். 2. [vul. a change of சவுதம்.] Cheapness, விலைசயம். 3. W. p. 860. S'OULKA. A toll-office, ஆயத்துறை. (c.)

சவுக்கைமேடை, s. A square and open elevation for sitting; a kind of summer-house.

சவுக்கைதார், s. The head-man of a toll-office; [ex தார், Pers. perso. affix.]

புகையிலையெத்தச் சவுக்கையாயிருக்கிறது. Tobacco is now very cheap.

சவுங்கு, கிறது, சவுங்கினது, சவுங்கும், சவுங்க. v. n. To faint, droop, சோர. 2. To be spiritless, discouraged, மனந்தளர. See சவங்கு, v. (c.)

•சவுசம், s. Cleanliness, purity, சுசிகரம். See சௌசம்.

சவுசயம், s. Indian coral tree. See முருக்கு. (R.)

•சவுசன்னியம், s. Amity, kindness, &c., சிநேகபட்சம். See சௌசன்னியம்.

சவுடால், s. (Hind.) Foppery, gaiety, ostentation, டம்பம்.

சவுடாலடிக்க, inf. To boast one's self.

சவுடு, s. [vul. loc.] Sediment, &c. See சவடு.

சவுடோல், s. (for.) Howdah of an elephant, அம்பாரி.

•சவுண்டம், s. [correctly சவுண்டி.] Long-pepper, திப்பிலி. W. p. 946. SOUN'D'KK. (M. Dic.)

•சவுண்டிகர், s. (pl.) Venders of spirituous liquors, மதுவைவிற்போர். See சௌண்டிகர்.

சவுதம், s. [vul. also சவதம்.] Lowness—as of stock, or of the market price, சகாய்விலை. (c.) 2. Unsaleable goods, கட்டுக்கிடை. 3. [prov.] Tiresomeness, tediousness, the state of being tired or fatigued—as the mind; weakness, want of strength, emaciation, இளைப்பு. Compare சவு, v.

சவுதகாலம், s. [loc.] A time when goods are low in price.

விலைசவுதம், s. Lowness of price, as of commodities in a market.

சவுதரி, v. a. See சவதரி, v.

சவுதாகிரி, s. See சௌதாகிரி.

•சவுத்திராந்திகம், s. A system of atheistical philosophy, considered heterodox by the Saivas, நூல். (See சிவப்பிரகாசம் and சிவ. சித்.)

சவுத்து, s. (for.) A sort, a kind, a good kind, மாதிரி.

சவுத்தாய்க்கட்ட, inf. To build symmetrically, neatly.

இந்தப்புடவை சவுத்து. This is a good kind of cloth.

•சவுந்தரம்—சவுந்தரியம், s. Beauty, handsomeness, fairness; also சுந்தரம். See சௌந்தரியம். (c.)

சவுந்தரியவதி, s. A beautiful woman.

சவுந்தரியவான், s. A handsome man.

•சவுபாக்கியம், s. Auspiciousness, good fortune, வாழ்வு. 2. The fourth of the astrological yogas, நிசோதிடயோகம். See சௌபாக்கியம். (c.)

சவுபாக்கியவதி, s. A fortunate, blessed woman.

•சவுமம், s. One of the thirty-two சிற்பநூல்.

•சவுரம், s. [prop. சௌரம்.] Shaving the head, face, or other parts of the body—as க்ஷௌரம், சிரைத்தல். 2. What belongs or pertains to the sun, சூரியசம்பந்தமானது. (p.)

சவுரமாதம், s. Solar month.

சவுரமானம், s. Solar year.

•சவுரி, s. Vishnu, Saturn, &c. See சௌரி.

சவுரிக்கயிறு, s. [loc.] A cable of cocoanut fibres, தென்னைநாரிக்கயிறு. (c.)

•சவுரியம், s. Strength, courage, valor, power, heroism. See சௌரியம். (c.)

சவுரியப்பிரதாபம், s. Triumph in one's valor. 2. Fame or glory of valor.

சவுரியவான், s. A courageous man, a hero.

சவுல், s. [prov.] The pregnancy of mares, cows, &c. (B.) Compare சூல். (c.)

•சவுளம்-சவுளகம், s. Shaving, மயிர்கழிக்கை. See சௌளம். (p.)

சவுளகன்மம், s. The ceremony of first shaving a child, generally at the age of nine-months, பிறந்தமயிர்கழிக்கை.

•சவை, s. An assembly room, a place of assembling, அம்பலம். 2. An assembly, meeting, society, கூட்டம். 3. Poets, literati; society or assembly of the learned, புலவர்சங்கம். See சபை.

சவைமகன், s. Gemini of the zodiac, மிதுனராசி. (p.)

சவ்வரிசி, s. (for.) Sago. See சவ்வு.

சவ்வாசு, interj. (Hind.) Well done! bravo! a term of cheering in public assemblies. See சபாசு.

•சவ்வியம், s. The left hand, the left side, இடப்பக்கம்—opposed to அபசவ்வியம். W. p. 912. Savya. (p.)—Note. In the சதுரகராதி it is defined as the right side, வலப்பக்கம்.

சவ்வியசாசி, s. Arjuna—as famous for drawing the bow with his left hand, அருச்சுனன். W. p. 912. Savyasachin.

•சவ்வீரம், s. [prop. சௌவீரம்.] A strong compound medicine of quicksilver, sulphur, alum, ammonia, &c., sublimated, நீறுருக்கு. See Ains, Vol. II. p. 354. 2. A district in the northwest of India, ஒர்தேசம். W. p. 947. Souveera.

சவ்வு, s. [vul.] Diaphragm, caul, omentum, குடற்சவ்வு. 2. Film in the eye, கண்சவ்வு. 3. Cuticle, epidermis, thin scales, &c., on a healed wound, புண்ணசவு. 4. The envelope round the bulb of a jack fruit; the coat of bulbous root; the membrane or pellicle of some seeds, கொட்டைச்சவ்வு. 5. Proud flesh in ulcers, scirrhus formations in cancers, புண்சவ்வு. 6. (R.) Sago, சவ்வரிசி.

சவ்வு வளருகிறது. A film is forming in the eye.

சவ்வுவைக்கிறது. Proud flesh is forming in the sore.

சவ்வரிசி, s. Sago, Cycas circinalis, L. Sometimes சப்பரிசி.

சவ்வாயிருக்க, inf. To be viscid, viscous, tough.

சவ்வுரிக்க, inf. To remove a film from the eye, to couch. 2. To clear off the film from the inside of a skin. 3. To take the pellicle from the stone of a fruit.

சவ்வுகரைய, inf. [loc.] To be corroded—as proud flesh by caustic.

சவ்வுத்தோல். s. A caul skin covering a child's drum or any such play thing. (R.)

சவ்வெடுக்க, inf. To take the skin from beans, &c, the gristly parts from meats. 2. (fig.) To reduce one's influence, pride, &c., அடக்குவிக்க.

சழக்கு, s. Fault, குற்றம். 2. Splash, gush, ஒலிக்குறிப்பு. 3. Ignorance, அறியாமை. 4. Lie, falsehood, illusion, பொய். (p.)

கொப்பசழக்கெனவீழா. Light things do not fall with a crash.

சழக்குச்சழக்கெனல்—சழக்குப்புழுக்கெனல், inf. To emit a splashing, crashing sound; to sound splashy, sloppy; a reiterating sound, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

சழங்கு—சழக்கு, s. [prov.] Decrepitude from age, முதுமைத்தளர்ச்சி.

சழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be pressed out of form; to be distorted, twisted, sunk, crushed down on one side, கீழே மடிந்துபோக. 2. To become crumpled, wrinkled, decayed by age—as things, தளர. (c.)

தேகஞ்சழிந்துபோயிற்று. The body is become crumpled.

சழிவு, v. noun. Being crushed down on one side, distortion, crumple.

சழிவுநெளிவு, s. Crookedness and distortion. (c.)

சழுங்கு, கிறேன், சழுங்கினேன், வேன், சழுங்க, v. n. [prov.] To become loose—as the dress, through carelessness, decay, &c., to be loose—as thatch, நெகிழ. 2. To become blockish, stupid, மழுங்க.

சழுக்கம் — சழுங்கல், v. noun. Being loose—as a garment, thatch, &c., தளர்ச்சி.

சளகந்தம், s. Calamus, வசம்பு. (R.) Compare சலகந்தம்.

சளக்குப்புளக்கெனல், v. noun. [vul.] Sounding splashy. See சழக்குச்சழக்கெனல்.

சளசண்டி, s. [vul.] A profligate. See சசண்டி.

சளசள, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be or grow wet, miry, muddy, sloppy, சேற. 2. To chatter, babble, prate, அலப்ப. 3. To sound as the falling of a stream, to rush—as rain, மழைபெய்க. 4. To grow too moist, watery, &c., as vegetable curries, சிறுமைய. 5. To speak with the mouth too full of saliva, வாய்நீர்கக்க. 6. [prov.] To be disconcerted, dispirited, or overcome in controversy, public speaking, &c., கோழைபாய்ப்போக. (c.)

சளசளத்தபேச்சு, s. Frothy talk, mere senseless prattle.

சளசளப்பு, v. noun. Chattering, babbling, prating. 2. Muddiness, miriness, slipperiness. 3. Rushing, gushing.

சளசலெனல் — சளசளவெனல், v. noun. Sounding repeatedly, pattering—as falling rain, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Rushing, gushing—as a stream; pouring water with a splash, சிதறுமொலி.

சளசளவெனமழைதாரைகள்சொரிந்தன. (The clouds) emitted streams of pattering rain. (இராம.)

சளசளவென்றுபேசுகிறான். He babbles, or prates.

சளபுளக்க—சளபுளெனல், inf. [prov.] To gurgle—as water. 2. To sound as the bubbling of water when boiling rice, the water being low. 3. To splash—as wet ground or moist boiled rice when stirred with a ladle. 4. To be disconcerted, abashed or baffled. 5. To be reduced in power, prosperity, &c.—Note. These meanings are not perhaps general; they arise from the sound of the word, ஒலிக்குறிப்பு.

சளப்பு, கிறேன், சளப்பினேன், வேன், சளப்ப, v. n. [prov. vul.] To babble, prate, அலப்ப, அளப்ப.

சளம், s. [prov.] Tediousness, troubleness, தொந்தரை. 2. Anger, fury, rage, மூர்க்கம். Compare சலம். (c.)

சளமாய்க்கிடக்கிறது. It is a troublesome business.

சளம்வர, inf. To be irritated.

•சளம், s. Unsteadiness, transitoriness; illusion, deception, அசத்து; [ex Sa. Chala, unsteady.] 2. Falsehood, fraud, circumvention, வஞ்சனை. W. p. 334. Ch'hala. (p.)

சளவட்டை, s. [prov.] A trifle. See சாவட்டை.

சளாரெனல், v. noun. Sounding, as the fall of a vessel of water; a splashing noise, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

•சளி, s. Mucus of the nose, மூக்குச்சளி. 2. Thick phlegm, கோழை. 3. Cold, catarrh, சலதோஷம்; [ex Sa. Jala, frigidity.] (c.)

சளிகொட்ட, inf. [prov.] To discharge mucus or phlegm in abundance—as in a severe cold.

சளிபிடிக்க, inf. To catch cold.

சளிசிந்த—சளிசிற, inf. To blow the nose.

சளிபழுத்தல், v. noun. The thickening of mucus in the latter stages of cold.

சளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To have a cold, சளிகொள்ள. 2. To become stale or sour—as food, liquors, &c., in incipient, acetous fermentation; to be macerated or soaked too much, to grow putrid; to rot, பதனழிய. (c.)

பழஞ்சோறுசளித்துப்போயிற்று. The cold rice has grown sour.

சளிக்கவார்க்க, inf. To pour profusely, as oil or water on the head. 2. (R.) To macerate, to steep.

சளிக்கவூற, inf. To be macerated; to be slacked—as lime; to ferment or to be in fermentation—as meal.

சளிப்பு, v. noun. Cold, catarrh. Compare சலிப்பு. 2. Saturation.

•சளுகம், s. A leech, அட்டை. W. p. 345. Jaluka.

சளுக்கு, s. Foppery, finery, gayety,—as பிலுக்கு, டம்பம். 2. Pride, vanity, presumption, செருக்கு. (c.)

சளுக்கன்—சளுக்குக்காரன், s. A foppish, proud person.

சளுக்காய்த்திரிய, inf. To stroll about, to assume airs.

சளுக்கி, s. (fem.) A vain woman, குலுக்கி. (R.)

சளுக்குப்பண்ண, inf. To be foppish, assuming 2. To behave meanly, to act dishonorably.

சளுக்குவேந்தர், s. Kings of the S'alva country; also tributary princes, சளுவ வேந்தர். See சளுவர்.

•சளுகம், s. [an elongation of சளுகம்.] Leeches in general, அட்டை. (சது.)

சள்ளட்டிபெண, inf. [prov.] To be snarlish, to fall foul of another—an imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

சள்ளல், s. [prov. prop. அள்ளல்.] Mud, mire, சேறு. 2. v. noun. [loc. ex சள்ளு, v.] Breaking wind backward, அபானவாயுபறிகை. 3. (R.) Being involved, சிக்கல்.

சள்ளு—சள்ளை, s. [vul.] Difficulty, trouble, intricacy, annoyance, perplexity, தொந்தரவு. (c.)

சள்ளுத்தீர்க்க, inf. To decide or settle an intricate affair, to finish a troublesome business, &c.

சள்ளுப்பட, inf. To pick a quarrel, to undergo difficulties; to intermeddle.

சள்ளுப்புள்ளு, s. A quarrel, a wrangle, சண்டை. 2. An intricate or troublesome business, சிக்குப்பிக்கு.

சள்ளுப்புள்ளென்னவிழ, inf. To scold, to be quarrelsome, to be cynical.

சள்ளெனல், v. noun. [vul.] Snarling, attacking one angrily, உறுமுதல்.

சள்ளுச்சள்ளென்று குரைக்க, inf. To bark angrily, as a dog. (c.)

சள்ளைகழிய, inf. To be done or settled —as a business, தொந்தரவொழிய.

சள்ளு, கிறது, சள்ளினது, ளும், சள்ள, v. n. [loc.] To slacken, to abate, இளக. 2. To break wind, அபானவாயுபறிய. 3. To be entangled, involved, சிக்கிக்கொள்ள. (R.)

சள்ளுவாயன், s. A talkative person. (c.)

சள்ளை, s. [prov.] The hips, the loins, இடுப்பு. (c.) 2. A kind of fish, ஒருமீன். See சள்ளு.

சள்ளைக்கடுப்பு, s. Lumbago, pain in the loins; [ex கடுப்பு.] Compare சல்லைக் கடுப்பு.

சறுகு, கிறது, சறுகினது, ம், சறுக, v. n. To slip, to slide; to fail, miss, தவற. (c.) காரியஞ் சறுகிப்போயிற்று. The business has failed.

சறுக்கு, கிறேன், சறுக்கினேன், வேன், சறுக்க, v. n. To slip out of the hand; to glide, lapse, slide, slip off, வழுவ. 2. To slip or slide—as in mud, or from a tree, வழுக்க. 3. (fig.) To slip out of hand—as an affair, தவற. 4. v. a. To skin, graze—as a stone thrown, தேய்.

உத்தியோகஞ் சறுக்கிப்போயிற்று. I missed the office, employment, &c.

சேற்றில் கால் சறுக்கிவிழுந்தான். He slipped in the mud and fell.

சறுக்குமரம், s. [loc.] A slippery post for climbing in games, or for rewards.

சறுக்கல், v. noun. Slipperiness, slipping, &c., வழுக்கல்.

சறுக்கு, v. noun. [loc.] Slipping, sliding, a false step, வழுக்குகை. 2. An inclined plane set before the front wheels of a car, to turn it in the right direction, சறுக்குக்கட்டை. 3. [prov.] A block or roller put under a log, or other heavy thing, to facilitate its being moved, கொம்புதடி. 4. A subterfuge, a pretext, போக்கு. 5. A fall in circumstances, a failure, தவறுகை; [ex சறுக்கு, v.]

சறுதாகம், s. A timber-tree, Pterocarpus marsupium, வேங்கைமரம்.

சறுவம், s. [prop. சர்வம் which see.]

•சற், adj. [A sanscrit prefix.] Good, right, excellent, virtuous, &c., நல்ல, உத்தம. W. p. 884. SAT.

சற்கருமம்—சற்கன்மம், s. Good deeds, charitable or meritorious acts. See சரு மம்.

சற்கன்மபரிபாகம், s. The maturing of works of merit performed in previous births, supposed to promote the illumination of the soul, and to lead to the use of means for its deliverance from transmigrations. (p.)

சற்கரிக்க, inf. To treat hospitably, to entertain, உபசரிக்க. 2. To be kind, polite, civil, obliging; [ex சற்காரம்.]

சற்காரம், s. Kindness, beneficence, hospitality, civility, உபசாரம். W. p. 884. SATKARA. (p.)

சற்காரியம், s. Good things, virtuous deeds, pursuits, &c., meritorious actions.

சற்காரியவித்தை, s. The four incidents connected with births as necessary for the performance of actions, namely. 1. தனு, body for the performance of actions. 2. கரணம், intellectual faculties, the senses, &c. 3. புவனம், world, locality—as the theatre of actions. 4. போகம், suffering and enjoyment. (p.)

சற்குணம், s. An obliging disposition, amiableness, good nature, benevolence, religion. (c.)

சற்குணன், appel. n. An amiable, virtuous, obliging person.

சற்குரு, s. A guru who seeks the good of his disciples, சற்குரு. 2. The deity—as the teacher of souls, according to their various states. (c.)

சற்சங்கம், s. Good society. (p.)

சற்சனர், s. [prop. சச்சனர்.] Good or pious men. (c.)

சற்சலம், s. Good, pure water, நல்ல சலம். (p.) (சது.)

சற்சூத்திரர், s. Superior sudras who have advanced to the கிரியை, or second degree in the Saiva religion; also called சைவர். (p.)

சற்பாத்திரம், s. A good vessel, i. e. a worthy, pious, virtuous man, ஒழுக்க முடையோன். W. p. 885. SATPATRA.

சற்பிரசாதம், s. A divine gift, a boon, தேவப்பிரசாதம். 2. A sacred offering, கிவே தனம். 3. [in Christ. usage.] Sacrament of the Lord's supper, நற்கருணை. See பிரசா தம். (c.)

சற்புத்தி, s. Virtuous propensity, good disposition, நல்லறிவு.

சற்புத்திரன், s. A dutiful son, நற்புதல் வன். (c.) 2. (fig.) A disciple dutiful to his Guru, சீஷன். 3. One of the second or கிரியை degree in the Saiva religion, or one faithful to his duties in the degree, கிரியையினிற்போர்.

சற்புத்திரமார்க்கம், s. Religious course of the second or கிரியை class in the Saiva system. See மார்க்கம்.

சற்புருடன், s. A moral, virtuous, good man, நல்லவன்.

சற்கரை, s. Coarse sugar. See சர்க்கரை.

சற்சுகாதி, s. The பெருமருந்து plant. (M. Dic.)

•சற்பம், s. [improp.] Serpent. See சர்ப் பம்.

•சற்பனை, s. Treachery. See சர்ப்பனை.

சற்று, adv. and adj. [either a change of the Sa. Svalpa, or of சிற்று, from சிறு.] A little, somewhat, அற்பம். 2. A little time, சிறிதுநேரம். (c.)

சற்றப்புறம். A little further, a little beyond.

சற்றேனும்—சற்றேனும்—சற்றும். Ever so little, even a little; a mere trifle.

சற்றுநேரம்—சற்றுவேளை. A little time.

சற்றுங்கொடான். He will give nothing.

சற்றுப்பாடு. Sing a little.

சற்றுமில்லை. Not in the least, none at all.

சற்றும்பொறான். He will not wait a moment. 2. He will not bear it in the least.

சற்றுமுன்னே. A little before; a little above; a little forward.

சற்றேசற்றே. Occasionally.

சற்றே இலகு. He or she is a little better.

சற்றேபொறு. Wait a little.

சற்றுமிருதுவாயிருக்கிறது. It is rather soft.

சற்றிடம்போனபின்பு. After going a little distance.

சற்றிங்கேவாரும். Just come here.

அவன்சற்றேபொய்யன். He is somewhat of a liar.

சனகந்தம், s. Sweet flag—as சனகந்தம், வசம்பு. (R.)

சனகம் — சனசித்திரம், s. Wood-sorrel, புளியாரை. (M. Dic.)

•சனகன், s. A Rishi, one of the four sons of Brahma, to whom Siva, first taught gnanam, நால்வருள். (சது.) W. p. 887. SANAKA. 2. The name of the father of Sita, wife of Rama, சீதையின்பிதா. 3. Father, progenitor, பிதா. W. p. 339. JANAKA.

சனகநகர், s. A town, Mithila, மிதிலை.

•சனந்தன், s. One of the four sons of Brahma, நால்வருள். W. p. 887. SANANDA. See சனகன்.

•சனபதம், s. See under சனம்.

சனமாலி, s. [a corruption of சான்மலி.] The silk-cotton tree, இலவமரம். (R.)

•சனமேசயன், s. The name of a celebrated king of the line of the Pandava princes, ஒரரசன். W. p. 339. JANAMEJAYA.

•சனம், s. People, mankind, persons, community, folks, men, மக்கட்சாதி. W. p. 339. JANA. 2. Relations, one's own people, இனம். (c.) 3. Multitude, drove, flock, draft of fish, மீன்முதலியவற்றின்கூட்டம். (பாா.)

இனத்தார்சனத்தார், *appel. n.* Near and remote relations; also இனத்சனம்.

சனக்கட்டு, *s.* Numerousness of relations, a large family circle.

சனசதனம், *s.* A crowd of people. See சதனம்.

சனக்கூட்டம்—சனத்திரள்—சனசமூகம், *s.* An assembly of people, a crowd.

சனஞ்சாதி, *s.* One's own family and caste.

சனசந்தடி, *s.* A thick crowd, a dense-throng. See சந்தடி.

சனஸ்தானம், *s.* An inhabited place as distinguished from wild tracts, சனமிருக்குமிடம். (*p.*)

சனத்தொடேசனம், *s.* Associating with one's own people.

சனத்துரோகி, *s.* A misanthrope, a malicious person. See துரோகி.

சனநெருக்கம் — சனநெருக்கு, *s.* A crowd or pressure of people.

சனபதம், *s.* Mankind, சனம். (பார.) 2. An inhabited region, நாடு. W. p. 339. Janapada.

சனப்போக்குவரத்து, *s.* The frequent going and coming of people.

சனமுள்ளவன், *s.* A man with many relations.

சனவரத்து, *s.* An influx of people; [*ex* வரத்து.]

சனஞ்சேர்க்க, *inf.* To levy an army, to collect forces. 2. To collect helpers, partisans, &c. 3. To collect constituents, to get voters.

சனோபகாரம், *s.* Philanthrophy.

வெகுசனம், *s.* Many people, a large household.

வெகுசனங்கொண்டதைக்கொள்ளவேண்டும். What many people approve is to be done.

பதார்த்தவாதிவெகுசனவிரோதி. One who speaks the truth (at all times) will make many enemies.

•சனலோகம், *s.* The fourth, from the earth, of the seven upper worlds, where the Rishis சனகன், &c., reside, மேலோகத்தொன்று. (ஸ்கா.) W. p. 339. Janaloka.

•சனற்குமாரன், *s.* One of the four sons of Brahma, to whom the Puranas were communicated by Nandi, S'iva's chamberlain. (ஸ்கா.) See சனகன். W. p. 887. Sanatkumara.

சனற்குமாரம், *s.* One of the eighteen secondary Puranas, so called from its author சனற்குமாரன், உபபுராணம்.

•சனனம், *s.* Birth; transmigration, whether past, present or future; production in creation by birth, or otherwise, from the celestials down to vegetables. See பிறப்பு. W. p. 339. Janana.

சனனகாலம், *s.* The time of birth.

சனனகாண்டம், *s.* [*R. Cath. usage.*] The book of creation, Genesis.

சனனசக்கரம், *s.* The name of a work on human Anatomy, and Physiology, by திருச்சிற்றம்பலதேசிகர், ஓர்நூல்.

சனனசாகரம், *s.* The vast ocean of births, consisting of endless transmigrations.

சனனசாபல்லியம், *s.* The main object of births; viz.: to secure emancipation.

சனனசூதகம்—சனனாசௌசம், *s.* The ceremonial deflement of birth.

சனனநாள், *s.* Birth-day.

சனனபூமி, *s.* One's native land.

சனனமரணம், *s.* Birth and death as incident to the soul.

சனனமெடுக்க, *inf.* To take a birth, to assume transmigration—as the soul, in order to enjoy and suffer the fruits of former actions.

சனனமெடுத்தபேறு, *s.* The object to be secured in taking a body, namely, final emancipation—as சனனசாபல்லியம்.

சனனமோசனம், *s.* The termination of births.

சனனம்விட, *inf.* To die. (*p.*)

நல்லசனனம், *s.* A good or pious person who secures the opportunity of his present birth to obtain salvation.

சனனி, *s.* A mother, தாய். 2. One that is born, சனனமெடுத்தவன். (*p.*)

சனனிக்க, *inf.* To be born, produced, &c., பிறக்க. (*p.*)

•சனாதன், *s.* One of the four sons of Brahma, நான்முனிவருள். See சனகன். *Sa. Sanâta.*

•சனார்த்தனன், *s.* Vishnu, the worshipped, விஷ்ணு.

சனார்த்தனம், *s.* A place sacred to Vishnu, ஓர்ஸ்தலம்.

•சனி, *s.* The planet Saturn, the most, malignant, in astrological influence of all the planets, ஓர்கிரகம். 2. Saturday, சனிக்கிழமை. W. p. 829. S'ani. 3. (*fig.*) A person of ill omen whose company is dangerous, சனிபோன்றவன்.—*Note.* The different positions and influences of the planet are. (1.) அட்டமச்சனி. See under அட்டமம். (2.) சதுர்த்தஸ்தானத்துச்சனி, called also அர்த்தாஷ்டமச்சனி. Saturn in the fourth sign from that of one's birth, where his influence is less malignant. (3.) இரண்டாமிடத்துச்சனி, or பாதச்சனி. Saturn in the sign next to that in the ascendant, where his influence is indicative of eloquence and oratory. (4.) ஏழரையாண்டுச்சனி. Saturn's $7\frac{1}{2}$ years' evil influence called ஏழரை, and divided into three parts, மங்குசனி, பொங்குசனி, மரணச்சனி which see. As saturn is $2\frac{1}{2}$ years in each sign of the zodiac, it occupies $7\frac{1}{2}$ years for three signs, so that a man living ninety years would pass three times through all these periods. See ஏழரை. (5.) பன்னிரண்டாமிடத்துச்சனி. Saturn in the 12th sign from that in the ascendant. (6.) சன்மச்சனி. Saturn in the ascendant. (7.) மகத்துச்சனி. Saturn in the first lunar asterism of Leo called மகம், indicating great calamities. (8.) மீனச்சனி. Saturn in the Pices, considered unpropitious in its influence.

இவனெனக்கு மகத்துச்சனிபோலிருக்கிறான். He is a great enemy to me.

சனிகழிய — சனியன்தொலைய, *inf.* To expire or end as any period of saturn's malign influence on a person. 2. To terminate as a cause of calamity, evil, &c.

சனிக்கிழமை—சனிவாரம், *s.* Saturday.

சனிக்கிழமைவிரதம், *s.* [*also* சனிவிரதம்.] A fast on Saturdays, to avert the evil influences of Saturn, when, before eating, crows, emblems of Saturn, are fed. 2. A fast in honor of Vishnu.

சனிபகவான்—சனீச்சுரன், *s.* The regent of Saturn.

சனிபிடித்தல், *v. noun.* Being seized by Saturn, brought under his malignant influence. 2. (*fig.*) Being assailed by adverse circumstances, துன்புறுதல்.

சனிமுழுக்கு, *v. noun.* Bathing on Saturdays.

சனிமூலை, *s.* The north east, (*lit.*) Saturn's quarter, வடகிழக்கு.

சனியன், *s.* Saturn the planet. 2. An unlucky person, associating with whom may bring evil. 3. A troublesome person, animal, thing, circumstance, &c.

இவன் எனக்குச் சனியனாய் வந்தான். He is a Saturn (*an inauspicious person*) to me.

சனிவேதை, *s.* The influence of Saturn; pain, சனிதோஷம். (*R.*)

சனிக்காசு, *s.* A small coin paid to the master, by the scholars, on Saturdays.

சனிப்பாட்டு, *s.* [*loc.*] A song or poem sung by the boys of a school, near the end of a year, to obtain presents from their parents, and others, for the master.

சனியெண்ணெய், *s.* The oil collected by scholars, from their parents, for their teacher, on Saturdays.

•சனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be born, produced, generated, brought into existence, பிறக்க. 2. To be conceived or formed in the womb, கருப்பட. 3. To arise, result, appear, as virtue or vice, உதிக்க; [*ex Jana*, to be born.]

திருவுளஞ்சனித்தருளிச்செய்தார். He was graciously pleased to make known. (*p.*)

சனிப்பு, *v. noun.* Birth, production, conception, பிறப்பு.

சனிப்பிக்க, *inf.* To beget, produce, generate, procreate, பிறப்பிக்க.

சனியன், *s.* (*for.*) A bayonet, ஓர்வகைக்குற்றாயுதம். 2. See under சனி.

சனு—சனுவு, *s.* (*Tel.*) Benevolence, *especially* matrimonial; mutual kindness and indulgence of husband and wife, பட்சம். 2. [*loc.*] A courtier, a favorite, சகன்.

அனுக்குச்சனுவுமுண்டு மனுவுமுண்டு. He exercises both mercy and grace.

•சனு, *s.* Birth, பிறப்பு. W. p. 339. Janu.

•சன், *adj.* (*a Sa. prefix.*) [*from Sat.* good, excellent, virtuous, &c.] See சத்.

சன்மார்க்கம், Good conduct, good behavior, morality, virtue, நன்னெறி. W. p. 891. Sanmarga. (*c.*) 2. The religious course of the ஞானி or the fourth order of the Saiva system.

சன்மானம், *s.* Honor, respect, homage, civilities, complaisance, உபசாரம். W. p. 891. Sanmana. 2. (*R.*) An honorary present, வெகுமானம்.

•சன்மம், *s.* [*com.* ஜென்மம்.] Birth, nativity, transmigration—as சனனம், பிறப்பு. W. p. 340. Janma. 2. Skin. See சருமம். (*p.*)

சன்மபாஷை, *s.* Vernacular language.

சன்மபாவம், s. [*in Chris. usage.*] Original depravity—in opposition to கன்மபாவம். See பாவம்.

சன்மச்சனி, s. See under சனி.

சன்மபூமி, s. One's native land.

சன்மப்பகை, s. Hereditary feud, also hatred between very near relatives—as அண்ணன்தம்பிகளே சன்மப்பகையாளர்.

சன்மவாரம், s. Birth-day. (*R.*)

சன்மாந்தரம், s. Transmigrations in endless variety; [*ex* அந்தரம்.] (*c.*)

சன்மாந்தரபுண்ணியம், s. Aggregated merit of the good deeds of successive births.

•சன்மன், s. An honorific termination, சன்மனிபக்குறி. See சருமன். (*p.*)

•சன்மானம், s. See under சன். (சது.)

சன்மி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be born, generated, to transmigrate—as சனிக்க; [*ex* சன்மம்.] (*p.*)

சன்மிப்பு, v. noun. Birth, generation.

•சன்மினி, s. A female attendant of Kali, காளிசேவைசெய்பவள். *Sa. Charmminee.*

சன்னசாலம—சன்னசாலே - சன்ன சாலைகடுகு, s. White mustard, வெண்கடுகு.

•சன்னதம், s. Temporary possession, i. e., the presence of a demon in a person to utter oracles as to the result of a sickness, the means to be used for healing, whether a person will have issue, &c., ஆவேசம். 2. Oracle, the utterance of oracles, தெய்வக்கூறல். 3. (*fig.*) Rage, excessive anger, உக்கிரம். 4. (*fig.*) The vanity and parade of one elated from office, &c., வீறுப்பு. (*c.*)

சன்னதக்காரன், s. One who utters oracles by possession.

சன்னதங்குலேய, inf. To depart—as the demon from one possessed. 2. To be deprived of authority, office, &c.

சன்னதங்கேட்க, inf. To consult the oracle.

சன்னதங்கொண்டாட, inf. To be possessed; to be in a rage; to assume parade, &c. See சன்னதம்.

சன்னதமழைக்க, inf. [*prov.*] To invoke the demon by singing its praises, burning incense, &c., to come, and take possession.—*Note.* It is often not known whether any of the company will be possessed, or who, if any.

சன்னதமாட, inf. To whirl the head and be agitated, as one temporarily possessed.

சன்னதமேற—சன்னதம்பற்ற—சன்னதம்வர, inf. To possess a person, as a demon to utter oracles. 2. (*fig.*) To be provoked, உக்கிரங்கொள்ள.

தன்னைமறந்தசன்னதம், s. [*prov.*] Extravagant pride, forgetfulness of one's low origin, &c., பெருமைபாராட்டல்.

•சன்னதி, s. Presence, proximity, &c. See சன்னிதி.

சன்னது, s. (*Arab.*) [*com.* சன்னதம்.] A grant, a document, a warrant.

•சன்னத்தம், s. Preparation for war by being armed, accoutred, &c., யுத்தத்துக்கெத்தனம். W. p. 891. Sannadda.

சன்னத்தன்—யுத்தசன்னத்தன், s. One armed and prepared for war. (கூ.) Compare சன்னத்தன்.

•சன்னம், s. Smallness, minuteness, சிறுமை. 2. Fineness, சொற்பம். W. p. 890. Sannam. 3. (*fig.*) A small particle—as filings of gold, silver, &c., அராவுபொடி. 4. [*loc.*] Gun-shot, small shot, ரவை. (*c.*)

சன்னஞ்சன்னமாய். Little by little, by degrees.

சன்னக்கம்பி, s. A fine, nice stripe.

சன்னக்காரை, s. Fine plaster. 2. A chunam floor.

சன்னக்குண்டு, s. Small shot.

சன்னசிலம்புரி, s. Fine cloth, muslin.

சன்னச்சம்பா, s. A fine kind of paddy.

சன்னமுத்து, s. Small pearls.

சன்னலவங்கப்பட்டை, s. Fine cinnamon—as கருவாப்பட்டை.

சன்னராஷ்டகம் — சன்னராட்டிரம், s. The சிற்றரத்தை. Galanga, *L.* (*R.*)

சன்னமுருக்க, inf. To melt gold or silver. (*R.*)

சன்னம்வைக்க, inf. To plaster the floor nicely. (*c.*)

சன்னல், s. (*Port.*) A window, venetian, பலகணி. (*c.*)

சன்னலிலே, s. The slat of a venetian.

சன்னல்பின்னல், s. Bushiness, entwinedness, intricacy, entangledness, confusion, complexity, சிக்குபிக்கு. (*c.*)

வழக்குசன்னல்பின்னலாயிருக்கிறது. The lawsuit is very complicated.

சன்னல்பின்னலானகாடு, s. A thick forest.

•சன்னாகம், s. Armor for the body; mail, either of iron, or thick quilted cotton, போர்க்கவசம். W. p. 891. Sanna'ha.

•சன்னாசம், s. Relinquishment. See சன்னியாசம். (*p.*)

•சன்னாசி, s. A wandering devotee. See சன்னியாசி. (*c.*)

•சன்னி, s. Affection of the brain, apoplexy, paralysis, convulsions, delirium from fever, &c., சிதசோய்; [perhaps from the *Sa. Sanipata*, with its suffix apocopated.] —*Note.* In medical works, thirteen kinds of சன்னி are described. viz.: 1. கண்டகுப்சம், nervous affections of the throat, sore throat; [*ex* குப்சம், crookedness.] 2. சந்திகம், (Union.) a disease arising from improper sexual intercourse. It is of two kinds. சசைசன்னி, of a man after bathing with the use of oil for anointing, and குதகசன்னி, of a female during menstruation. 3. தாந்திரிகம், nervous debility. 4. பகினநேத்திரகம், affection of the nerves of the eye, blindness. 5. ருக்தாகம், pains of the body attended with thirst. 6. சிகிவீசம், nervous affection of the tongue, dumbness. 7. பிரலாபம், falling sickness, epilepsy. 8. அந்தகம், convulsion preceeding death. 9. ரக்தஷ்டீவி, mucus mingled with blood from the nose. 10. சித்தவிப்பிரமம், fainting fits, syncope. 11. சீதாங்கிரகம் or சீதாங்கம், congestion of blood attended with spasms and profuse perspiration; spasmodic cholera. 12. கர்ணகம், nervous deafness. 13. அபின்னியாசம், convulsion, distortions.

சன்னிகுன்மம், s. Convulsive fits. (*R.*)

சன்னிக்கட்டி, s. [*prov.*] A tumor near or in the ear, சதுவீக்கம்.

சன்னிக்குணம், s. The stage of a disease bordering upon that of coma, apoplexy, &c. 2. Symptoms, indications, &c., of coma, &c. (*c.*)

சன்னிநரம்பு, s. Nerves of the great toe, which being injured are sometimes inflamed so as to produce lock-jaw.

சன்னிநாயகம், s. A plant—black cumin, கருஞ்சீரகம். See சீரகம். 2. A medicinal plant, தும்பைப்பூண்டு. Phlomis Indic. *L.*

சன்னிநாயன்—சன்னிகளுயன், s. (*lit.* god of fits.) As சன்னிநாயகம், 2.

சன்னிபாதம், s. A morbid state of the three humors of the body resulting in paralysis, convulsions, &c.—as சன்னி. W. p. 891. Sannipata.

சன்னிபாதசுரம், s. (*also* சன்னிவாதசுரம்.) Convulsions accompanied with fever.

சன்னிபிறக்குதல், v. noun. The inducing of coma. (*c.*)

அலறுசன்னி, s. Convulsions accompanied with laughter, hysterics—as சம்பிரசன்னி.

இரணசன்னி—புறவீச்சுச்சன்னி, s. External convulsions.

இசிவுசன்னி, s. Lock-jaw. See under இசி, v.

உள்வீச்சுச்சன்னி, s. Internal convulsions; oppo. to புறவீச்சுச்சன்னி.

மாந்தசன்னி, s. Convulsions from indigestion, commonly in children.

முகவாதசன்னி, s. Paralysis causing the distortion of the face.

மூடுசன்னி, s. Apoplexy with an utter suspension of the active powers.

•சன்னிதானம், s. The divine presence; the presence of a great man, திருமுன். (*c.*) 2. The sacred shrine in a temple, தேவசன்னிதி. W. p. 891. Sannidhana.

சன்னிதானம்பண்ண, inf. To bring into the presence. (*p.*)

தேவசன்னிதானம், s. The presence of God; any sacred place.

•சன்னிதி, s. Presence, nearness, proximity, சமீபம். 2. (*c.*) The presence of the deity, guru or some great person, திருமுகம். W. p. 891. Sannidhi. 3. A temple, கோயில். 4. (*p.*) The holy, உயர்ந்தோன்.

சன்னிதிப்பட, inf. To attain to the presence of one.

பண்டாரச்சன்னிதி, s. A college, or monastery of Pandarams, of which there are several in different towns in the Tamil district. 2. The chief of the பண்டாரச்சன்னிதி—*Note.* Into this fraternity, any person of good caste willing to obey the rules of the order, is received and is supported in it, the establishments being richly endowed. One rule of the order is perpetual celibacy. They wear beads; cloths reddened by dipping in red ochre; a kind of pinch-beck-ear ornament, instead of a gold one; entangled locks or unshorn hair. The chief of the order is guru to the rest, and receives homage from them. The members are each called தம்பிரான், Tambiran.

சன்னியம், s. A medicinal plant, மருந்து. (M. Dic.)

•சன்னியாசம், s. Asceticism, abandonment of all worldly possessions and attachments; being the highest and last of the four brahmanical states. See ஆச்சிரமம். 2. Relinquishment, renunciation, துறவு; [ex சம், entirely, et நியாசம், casting away.] W. p. 891. SANNYASA.

சன்னியாசந்தரிக்க, inf. To assume the state and garb of the சன்னியாசி.

சன்னியாசமார்க்கம், s. The order of சன்னியாசி. 2. The perpetual bachelorhood of a person of good morals.

சன்னியாசமுத்திரை, s. The distinctive marks of the சன்னியாசி, viz.: the staff, the waterpot, an unshaven beard, dishevelled locks, ochred clothes, &c.

சன்னியாசம்பண்ண, inf. To renounce social or secular life for the wandering life of the ascetic. 2. To abandon earthly associations, worldliness, secularity, &c.

சமுசாரசன்னியாசம், s. Celibacy. See under சமுசாரம்.

•சன்னியாசி, s. A Hindu ascetic; a wandering devotee who has renounced social life, with all its enjoyments and attachments, subjected his passions, and lives on what is given him unasked. He remains in a village only one day, in a town not more than three days, and in a city only five; lest his mind become secularized. See ஆச்சிரமம். 2. [among R. Catho.] A monk; [ex சன்னியாசம்.]—Note. There are two orders of சன்னியாசி, namely. 1. ஏகதண்டசன்னியாசி, one who carries a single staff, and is of the Smriti sect; 2. திரிதண்டசன்னியாசி, one who carries three staves tied together, and is a worshipper of Vishnu.

சன்னியாசிகள்பங்கு, s. [R. Catho. usage.] The order of monks.

பாலசன்னியாசி, s. One who devotes himself from his youth to ascetic life, lives in celibacy, &c. 2. The pupil of a முனி, muni, முனிசீஷன்.

•சன்னிரோதம், s. (also சன்னிரோதனம்.) Hinderance, check, obstruction, தடை. (p.) W. p. 891. SANNIROD'HA.

சன்னை, s. A hint, gesture, wink, &c., சமிக்கை. 2. Mockery, mimicry, பரிகாசம். 3. [prov.] A long pole or timber working as a lever on the hinder wheels of a car, rendering it easy to be drawn, தேரியக்குமரம். (c.)

சன்னைகாட்ட, inf. To give a hint. 2. To mock, கேலிபண்ண.

சன்னைக்காரன், s. A mocker, buffoon.

சன்னைபேச, inf. To mock in language.

சா

•சா, A compound letter composed of ச் and ஆ. 2. s. [ex Sa. Jya, to decay.] Death, mortality, மரணம். 3. Devil, பேய். 4. [in astron.] The chord of an arc; but commonly used for அர்த்தசா—the sine of an arc. 5. An equation of the centre—as மந்தசா. 6. The annual parallax, of a planet. See சுற்றசா and மந்தசா. W. p. 355. JYA.

சாக்காடு, s. Mortality, death, மரணம்; [ex காடு, a verbal affix.]

சாக்காட்ட—சாக்காக்க, inf. [prov.] To wait on the dying, affording aid, performing appropriate ceremonies, &c.

சாக்குருவி—சாகுருவி, s. A night-bird, sometimes a screech owl, whose hoot is supposed to portend death.

சாக்குறி, s. Omens or presages of death.

சாச்சடங்கு, s. Funeral ceremonies performed within the first week, especially, cooking and taking congy on the third day, and rice on the eighth.—Note. In some places food is sent by the relatives for three days.

சாசங்காரம், s. The completing of an equation.

சாபலம், s. [in astron.] Equation to the centre for any given time.

சாபறை—சாப்பறை, s. A kind of drum for funerals.

சாபிள்ளை, s. A still-born child. (c.)

சாமுகூர்த்தம், s. [in astrol.] The முகூர்த்தம் time, when several of the planets are in unfavorable situations.

சாமூஞ்சி, s. A dismal, ghastly countenance, a death-like look.

சாமூஞ்சிபட, inf. To be ghastly, as the face of a sick person.

சாமேளம், s. A funeral-drum; the mode of beating a drum for a funeral.

சாவறுதி, s. The point of death, the last extremity. 2. [prov.] Slightness, want of force and vigour; [ex அறுதி.]

சாவாக்கியம், s. A Table of equations.

சாவிசேஷம், s. Tidings of death.

சாவிளைவு, s. A good crop as a prognostic of one's death; spoken after the occurrence.

சாவீடு, s. A funeral-house.

சாவெடி, s. [prov. சாவெடில்.] The smell of a dead body, பிணநாற்றம்.

சாவெழுத்து, s. Fatal letters; a class of letters, which it is supposed may be so placed in an invocation, as to effect the death of a person to whom the verse is addressed—intentionally or unintentionally. See மரணத்தெழுத்து.

சாவோலை, s. An ola-letter burnt at the end, for a funeral mark, giving notice of death.

உற்கிரமச்சா, s. The versed sine. See also கிரமசா—குஜசா, the sine; and கோடிசா, the cosine.

•சா, கிறேன், செத்தேன், வேன், சாக, v. n. To die, இறக்க. 2. To perish or be injured —as grain, &c., கெட. 3. To dry up—as a sore, &c., காய்ந்துபோக. (Sa. Jya.)—Note. சாவ and sometimes சா are used in poetry for சாக, and சாம் for சாகும்.

அவள்பேரிலேசாகிறான். He is dying (from love) for her.

சாவதும்பிழைப்பதுமாயிருக்கிறான். He is dangerously ill.

செத்துப்பிழைத்தீரோ. Are you just come to life? Spoken of one absent, or inattentive who afterwards asks for an explanation.

செத்தவீடு. A funeral-house.

கால்கைசெத்துப்போயின. The arms and legs are wearied by walking, &c.

சாகக்கொடுக்க, inf. To lose a near relative, to be bereft—used chiefly in expressions of regret, and in lamentations for the dead.

சாகக்கொல்ல, inf. To kill, to kill outright. 2. (fig.) To harass, to torment.

சாகத்துணிந்தவன், s. One who voluntarily braves death in battle, or by any desperate act.

சாகத்துணிந்தார்க்குச்சமுத்திரமுழங்கால்மட்டு...... To those who do not fear death, the sea is but knee deep.

சாங்காலம், s. The time of death. See சாலம்.

சாபிணம், s. An old fellow ready to die.—in contempt.

சாமுகம், s. As சாமூஞ்சி under சா, s.

சாகாமருந்து, s. Ambrosia as the preserver from death.

சாகாமூலி, s. A plant, Moon-seed, சீந்தில். Menispermum. (R.)

சாகாமை — சாவாமை, neg. v. noun. Immortality, அழியாமை.

சாகாவரம்—சாவாவரம், s. The gift of immortality; (Not spoken of the soul.) சாகாவரம்பெற்றேனோ, have I obtained the gift of immortality?

சாந்தனையும். Until death. (p.)

•சாகசம், s. Boldness, daring, bravery, fortitude, வீரம். W. p. 922. SAHASA. 2. [an elongation of சகம்.] Truth, certainty, மெய்மை. 3. An elephant, யானை. Compare சகம். (p.)

சாகசப்பட்சி, s. A kind of bird said to clean the crocodile's teeth, (lit.) the bold bird, துப்பட்சி.

சாகசம்பண்ண, inf. To act strenuously with ardour, வீரங்காட்ட.

•சாகதன், s. (correctly சாகசன்.) A man of bravery and strength, வீரன். (ய.) Sa. Sahasa.

•சாகமனம், s. Concremation, உடன்கட்டையேறுதல்; [ex ச et ஆகமனம்.] Compare சககமனம்.

•சாகம், s. A goat, வெள்ளாடு. 2. A he-goat, வெள்ளாட்டுக்கடா. W. p. 334. C'HHAGA. 3. A bee, a beetle, தேனீ. (கிக.) Compare சகம். 4. Pot-herbs in general; also leaves, stalks, or other vegetables used as food, கீரை. 5. A kind of pot-herb, the சிறுகீரை. 6. The teak tree, தேக்குமரம். 7. (சாக.) The second of the seven annular continents, surrounded by the sea of milk—the Saka Dwipa, சாகத்தீவு. 8. An era, especially, the Saka era, சகவருடம். W. p. 836. SAKA. (p.) 9. [prov.] Juice of leaves, இலைச்சாறு.

சாகமூலபலாசிபுண்டல், v. noun. Feeding on vegetables, leaves, roots, &c.—as a Yogi in the jungle. (p.)

பச்சிலைச்சாகம்போல. Green as the juice of leaves. (prov.)

•சாகரணம், s. Waking from sleep. wakefulness, sleeplessness, தூங்காமை. 2. Vigilance, watchfulness, விழிப்பு. W. p. 346. Jagarana. (p.)

•சாகரம், s. Ocean, sea, any of the seven annular seas named after Sagara, whose sixty thousand sons are fabled to have brought up the waters from the abyss, in digging for a horse, சகரர்தோண்டினகடல். (வடமொ.) W. p. 915. Sagara. 2. A number, ten quadrillions, பதினாயிரங்கோடி. 3. W. p. 346. Jagara. Watchfulness, தூங்காமை.

துக்கசாகரம், s. (fig.) The sea of grief.

•சாகரி, s. A kind of tune, ஓர்இராகம். (சது.) Compare சுகரி.

•சாகாடு, s. [an elongation of சகடு.] A cart, carriage, waggon, வண்டி. 2. The fourth lunar asterism, உரோகிணிநட்சத்திரம். (சது.)

•சாகாதுண்டம், s. A fragrant wood, அகில். (சது.) Compare சகதுண்டம். 2. A plant, சாகமூலிகை. See சாகமூலி.

•சாகாமிருகம், s. See under சாகை.

•சாகாரம், s. As சாகரம், 3. (R.)

•சாகி, s. A tree in general, (lit.) the brancher, மரப்பொது. (சது.) W. p. 836. Sakhee. 2. The சக்கரம். 3. A plant, தேக்கு.

•சாகித்தியம், s. [com. சாயித்தியம்.] Polite literature, poetry, skill in the composition and recitation of verses, புலமை. W. p. 922. Sahitya. (p.)

•சாகிரதை, s. [prop. சாக்கிரதை, which see.] Diligence, &c. (R.)

•சாகினி, s. A kind of pot-herb, the கீரை. 2. The சேம்பு plant. (சது.) 3. (R.) A he-goat, வெள்ளாட்டுக்கடா.

சாகீர்—ஜாகீர், s. (Pers.) Land given by Government as a reward for services, மானியம்.

சாகுபடி, s. (Hind.) Cultivation, பயிர் செய்தல் (c.) Government phrase.

•சாகேதம், s. The city of Oude, the ancient Ayodhya, அயோத்தி. W. p. 915. Saketa.

•சாகை, s. Branch of a tree, மரக்கொம்பு. 2. Leaf, இலை. 3. A branch, or subdivision, especially of the Vedas; being collections from the Sanhitas or prayers in each Veda, varying as received in different schools, வேதசாகை. W. p. 836. S'akha. 4. A brass-plate, தட்டில்.(சது.) 5. (c.) (Hind.) A rest-house, a caravansary, தங்குமிடம். 6. [vul.] A house, இல்லம்.

சாகாமிருகம், s. A monkey, an ape, a squirrel—as living on trees, குரங்கு, அணில்; [ex சாகா for சாகை, branch.] W. p. 836. S'akhamruga.

சாகைபண்ண, inf. To put up in one's house, to lodge, தங்கவிட.

சாக்கடை, s. A sluice, conduit, gutter for carring off filth, &c., சாலகம். 2. (fig.) Slush or contents of the gutter. (c.)

•சாக்கி, s. An eye witness. See சாட்சி.

சாக்கிபாக்கி, s. [prov. in drunkard's language.] The additional or extra quantity of grog, liquor, &c., மேலது. (c.)

•சாக்கியம், s. The Buddhist religion, from its founder S'a'kya, புத்தமதம். 2. Society, association, கூட்டம். W. p. 836.

சாக்கியநாயனார், s. The name of a Buddhist who became a convert to Saivism, noted for casting a stone daily on a Sivalingam, according to a vow, (though pretending to do it from contempt) for which he obtained the grace of Siva, சிவபத்தர்.

•சாக்கியர், s. Buddhists, பௌத்தர். 2. Buddhu, the real or supposed founder of the Buddhist religion, புத்தன். (p.)

•சாக்கிரதை, s. (com. ஜாக்கிறதை.) Wakefulness, vigilance, circumspection, விழிப்பு. W. p. 346. Jagrat. 2. Activity, diligence, industry, சோம்பலின்மை. (c.)

சாக்கிரதைப்படுத்த, inf. To provoke or excite to activity, diligence, &c., to hasten, துரிதப்படுத்த.

சாக்கிரதைசெய்ய, inf. To make things ready to effect an object.

சாக்கிரதையாய்ப்பார்க்க, inf. To watch diligently.

•சாக்கிரம், s. Wakefulness, நனவு. W. p. 346. Jagram. 2. One of the five states or stations of the soul—that in the forehead, in hours of wakefulness. See அவத்தை, also இந்திரியம். (p.)

சாக்கிரத்தானம், s. The wakeful station of the soul; [ex தானம்.]

சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம், s. The most active, intelligent exercise of the soul while in the சாக்கிரம் station.

சாக்கிராதி, s. The wakeful state, &c, the five states or stations of the soul; [ex ஆதி.] (சிவ. சித்.)

சாக்கிராவத்தை, s. As சாக்கிரம், 2.

சாக்கு, s. [vul.] Pretext, color, cloak, excuse, போக்கு. 2. (for.) A sack, a corn-bag, தானியப்பை. 3. The pocket in a jacket, சட்டைச்சாக்கு. (c.) 4. (R.) Gold, பொன். Compare சொக்கு.

நொண்டிக்குதிரைக்குச்சறுக்கினதேசாக்கு. Stumbling is the excuse of a lame horse.

சாக்கிட, inf. [loc.] To make an excuse, போக்குச்சொல்ல.

சாக்குப்போக்கு, s. Excuses, pretext. (c.)

சாக்குமாண்டி, s. [prov.] A lazy, dull, stupid or ugly person, மந்தமுள்ளவன்.

•சாக்ஷேயம், s. See சாத்தேயம். (R.)

சாக்கை, s. The family-priest. See புரோகிதன். 2. The attendant prognosticator of a king, அரசனிமித்திகன். (சது.) (p.)

•சாங்கம், s. Members or parts without defect, perfect members, பூரணாங்கம். 2. Perfectness, completeness—as in preparations for a wedding, &c., குறைவின்மை. 3. Likeness, similitude, similarity of features, members, gait, manners, &c., சாயல். 4. Symmetry in aspect, appearance, &c., ஒழுங்கு. Sa. Sanga. (c.) 5. An arsenic, சங்கபாஷாணம். Sa. Sankha.

பார்த்தால் அவன்சாங்கமாயிருக்கிறது. He looks almost like him.

அந்தவழியேபோகச்சாங்கமாய்ப்பட்டிருக்கும். That road can be travelled with safety. (R.)

நியாயத்தைச்சாங்கமாய்க்கேட்டார். The magistrate heard the cause impartially.

சாங்கமாயிருக்க, inf. [loc.] To be well ordered. 2. To sit properly, with the limbs in the right position, &c., செம்மையாயிருக்க.

சாங்கமானவன், s. A handsome man.

சாங்கோபாங்கம், s. Perfectness, entireness—as to the members of the body, clothes, ornament, &c., completeness. 2. Primary and secondary means, members, &c; help, aid. 3. System, method, order.

சாங்கோபாங்கமாக, adv. In order, orderly, methodically, ஒழுங்காய்.

சாங்கோபாங்கமாய்ச்சொல்ல, inf. To tell in order, recount, rehearse methodically.

சாங்கோபாங்கமாகப்பண்ண, inf. [prov.] To make pretensions of diligence, activity, &c.

சாங்கோபாங்கமாய்க்கெடுக்க, inf. To ruin one entirely. (R.)

•சாங்கரன், s. A help, aid, associate, உதவியாளன். 2. A partner in a game, கூடிப்பங்காளி. (p.)

•சாங்கரியம்-சாங்கரிசம், s. Mixture, meddling, confusion, கலக்கம். See சங்கரம். W. p. 915. S'ank'arya.

கருமசாங்கரியம், s. See under கருமம்.

•சாங்கியம், s. The Sankhya system of philosophy as first taught by Kapila, சாங்கியசாத்திரம். W. p. 915. Sank'hya. See சாத்திரம்.

சாங்கியஞானம், s. Sankhya philosophy.

சாங்கியவாதம், s. Tenets, doctrines, &c., inculcated in the Sankhya system.

•சாங்கியாயனீயம், s. One of the thirty two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று. (சது.)

சாங்கு, s. A kind of dart, a missile weapon, used in the south, ஓராயுதம். (R)

சாங்குகொளரி, s. The plant, புளிநறளை. (M. Dic.)

•சாங்குசித்தன், s. [prov.] One who is but partially enlightened, and applies to a Guru for instruction in the mystical parts of religion; being from one of the three classes eligible to study the Agamas, ஆகமம்படிக்குமுவகையாரிலொருவன்.

•சாங்கோபாங்கம், s. See under சாங்கம்.

•சாசற்புடம், s. One of the five modes of keeping time, பஞ்சதாளத்திலொன்று.

•சாசனம், s. Authority, order, edict; a command, அரசாணை. 2. A royal grant of land, or of privileges; a charter, a patent, &c., usually inscribed on stone or copper, தாமபத்திரிகை. 3. A written document, a bond, a deed, அதிகாரபத்திரிகை. 4. Insignia of authority—as the sceptre, the national flag, seal, stamp, impression, coin, &c., badges of office, armorial bearings, அதிகாரச்சின்னம். 5. Distinctive marks or emblems of a sect—as the sacred ashes, beads, red vestments, &c., in the Saiva religion, the திருமண்டபம், &c., in the Vaishnuva, &c., சமயச்சின்னம். W. p. 840. Sasana. 6. (சது.) An oath, ஆணை. 7. Village land, &c., free from taxes, இறையிலிநிலம். 8. Punishment, retribution, தண்டனை. 9. Villages of a tribe of hunters, &c., who accompany the king in the chase, வேடர்சேரி. 10. (M. Dic.) White mustard, வெண்கடுகு.

சாசனப்பத்திரம் — சாசனப்பட்டோலை, *s.* A royal edict, charter, grant, &c.

சாசனக்காணி, *s.* [*prov.*] Chartered, privileged land.

சாசனம்பண்ண, *inf.* To make a grant or privileges. 2. To write out a will. (*c.*)

சாசி, *s.* The திராய் plant. (*M. Dic.*)

சாசிபம், *s.* A frog, தவளை. (சது.)

•சாசுவதம், *s.* Perpetuity, eternity, endless duration, அழியாமை. W. p. 840. S'AS'VATA. (*c.*) 2. Certainty, ascertainment, நிச்சயம். 3. Immobility, steadfastness, அசைவாகிலை. (சது) 4. Eternal bliss, beatitude, liberation from births, மோட்சம்.

இந்தவாழ்வு ஒருவருக்குஞ் சாசுவதமாகாது. This prosperity will not always continue.

சாச்சா, *s.* The pulp of the குமட்டை fruit. See சவரிவேர்த்திரம். (*R.*)

சாடா—ஜாடா, *s.* (*Hind.*) The whole, முழுவதும்.

சாடி, *s.* A jar, தாழி. (*c.*) 2. A sign of the zodiac, Aquarius, கும்பவிராசி. 3. A man's hair-knot; a mode of dressing the hair, ஆண்மயிர். 4. A cloth, clothes, சீலை. (சது.) 5. [*prov.*] Slander, crimination—as சாடை, கோள். (*B.*) 6. Long-pepper, திப்பிலி. (*M. Dic.*)

சாடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To reprove, rebuke, கண்டிக்க. 2. To bruise, crush, நொறுக்க. 3. (*fig.*) To slander, abuse, calumniate, திட்ட. 4. *v n.* [*prov.*] To bend to and fro, இருபுடையுமசைய. (*c.*)

சாடிலி, *s.* An eater of flesh, a cannibal, தசைதின்போன். (சது.) Compare சாட்குலி.

சாடு, *s.* Artful language, pleasantry, eloquence, சாதுரியம். (சது.) 2. Pleasing or grateful discourse, flattery, முகமன். 3. An assembly of poets, புலவர்கூட்டம். 4. [*a contraction of* சகடு.] A cart, a carriage, வண்டி. (திவ.) 5. (*R.*) Unripe grain of the Holcus saccharatus, *L.* மணிமுற்றுசோளம். 6. [*prov.*] A large basket, சாட்கூடை.

சாடு, கிறேன், சாடினேன், வேன், சாட, *v. n.* To tend in favor of a party, as a civil suit, ஓர்புறஞ்சாய. 2. To decline from a right line, from a path, &c.; to tend towards, விலக. 3. To bend to and fro, இருபுடையுமசைய. 4. To incline and over hang, as a tree, கிளைசாய்ந்தாட. 5. *v. a.* To shake, அசைக்க. 6. To beat severely—as in a battle with clubs, &c., மோதியடிக்க. (பார.) 7. To break—as branches of a tree, ஒடிக்க. (கைட.) 8. To abuse, to reprove, கடிந்துகொள்ள. 9. To kill, destroy, கொல்ல. 10. (*R.*) To throw out the arms or legs, from lassitude, கைகால்வெறிய. (*c.*)

குங்குமத்தடஞ்சினைசாடி..........Breaking the branches of the குங்குமம் tree. (கைட.)

பட்டம்வாலுக்குச்சாடுகிறது. The paper-kite is unsteady (for want of balance.)

சாடிக்கொண்டுவந்தான். He came reeling and staggering. (*R.*)

குற்றஞ்சாட, *inf.* To adhere as faults. 2. To go in an unfavorable way—as the case of a prisoner, &c., tending to prove his guilt.

சாடுதல், *v. noun.* Suspicion of crime, &c.

இவன்மேலேயுந்தானுஞ்சாடுதலில்லை. He is not so much as suspected.

சாடுமலி — ஜாட்மாலி, *s.* (*Hind.*) A servant who attends to lamps, lights, torches, &c., விளக்குக்காரியம்பார்க்கிறவன். 2. A sweeper, பெருக்கி.

சாடை, *s.* [*vul.*] Allusion, reference, a hint by word, gesture, look, &c., a beckon, a wink; an indication, aspect, expression or cast of countenance, சமிக்கை. 2. Tales told of one secretly; true, or false insinuation, கோள். 3. Inclination, tendency in color, taste, smell, quality, temper, &c., சாய்வு. 4. Similarity in features, manners, dress, language, &c., ஒப்பு. 5. Connivance, கட்கணியம். 6. Appearance, probability, likelihood, குறிப்பு. 7. A little, slightness, அற்பம். (*c.*)

சாடைகாட்ட, *inf.* To give a hint, a wink, &c. 2. To show or act a character, to present in lively colors.

சாடைக்காரன், *s.* A tale-bearer, an informer, கோட்காரன்.

சாடைசொல்ல, *inf.* To tell tales of; to inform or insinuate against.

சாடைபண்ண, *inf.* To be patient or lenient in passing a sentence; inflicting a punishment, &c. 2. To make gestures.

சாடைமூட்ட, *inf.* [*prov.*] To sow discord, stir up strife, &c., by insinuations, &c. (*c.*)

சாடைமோடை, *s.* Formality, external show. 2. A trifling or slight result.

சாடையறிய, *inf.* To know one's aim, object, or wishes, by his looks, and gestures.

சாடையாயுப்புக்கூட்ட, *inf.* To add a little salt; commonly in diet.

சாடையாய்ப்பேச, *inf.* To give an intimation, to allude to.

சாடையாயெழுத, *inf.* To write reservedly.

சாடையாய்ப்போய்விட, *inf.* To come to a frivolous result, to prove to be a slight or trifling matter. 2. To steal or slip away from company, &c.

சாடையாய்விலக, *inf.* To withdraw privily or slyly.

சாடையானசிவப்பு, *s.* A faint red.

இது மண்சாடையாயிருக்கிறது. This appears like earth.

அவன்வந்தசாடையில்லை. There is no appearance of his having come.

தமையனுந்தம்பியுமொருசாடை. The two brothers are much alike.

•சாட்குலி, *s.* One who eats flesh or fish, தசைதின்போன்; [*ex Sa.* S'a'shkula, eating flesh. W. p. 840.] See சாடிலி.

•சாட்சாது — சாட்சாத், [*indec.*] In sight of, in presence of, முகமுகமாய். 2. Evidently, manifestly, பிரத்தியட்சமாய். 3. (*adj.*) Real, true, proper, evident, manifest, மெய்யான. W. p. 915. SAKSHAT.

சாட்சாத்பிதா, *s.* Own father, true father; an ostensible father.

சாட்சாத்காரம்—சாட்சாற்காரம், *s.* Immutable, real, conscious existence, சம்பு. (ஞானவா.)

சாட்சாத்பிரமம், *s.* The true Brahm, whose existence is as evident as his omnipresence. (*c.*)

•சாட்சி—சாக்ஷி, *s.* An eye-witness, witness in court, &c., கண்டவன். 2. Deposition, attestation, testification, சொல்லுறுதி. (*c.*) W. p. 915. SAKSHI. 3. Evidence, testimony, pledge, authority, உதாரணம். 4. The soul, as indentified with the deity, according to the Vedantic system, சிவசாட்சி. 5. Absorption, union with the deity, or the enjoyment of bliss as the result of the union, சகசசாட்சி. 6. Pure spirit, intelligence; an intelligent being, சைதன்னியம். (ஞானவா.) (*p.*)

இதைச்சருவஞ்ஞருடைய சாட்சிக்குட்பட்டதாயிருக்கிறது. This is under the eye of omniscience. (*R.*)

சாட்சிகேட்க, *inf.* To hear, receive or admit evidence.

சாட்சிகொடுக்க, *inf.* To witness, bear testimony, give evidence, testify.

சாட்சிகாட்ட, *inf.* To produce authorities for an assertion.

சாட்சிகோர, *inf.* To summon as a witness.

சாட்சிக்கட்டளை, *s.* Subpœna.

சாட்சிக்காரன், *s.* A witness.

சாட்சிசம்பந்தம், *s.* Evidence and testimony, including documents, &c.

சாட்சிருசு, *s.* Evidence.

சாட்சிசொல்ல, *inf.* To give evidence, to bear testimony.

சாட்சியிட, *inf.* [*loc.*] To take or call to witness concerning a transaction. 2. To give evidence, to attest, testify.

சாட்சியொப்பனை, *s.* [*prov.*] Evidence, witness. 2. Proof by witness and documents.

சாட்சிவாங்க, *inf.* To hear the deposition from a witness.

சாட்சிவிட, *inf.* To produce witness.

சாட்சிவிளங்க, *inf.* To examine witnesses; to try a case.

சாட்சிவைக்க, *inf.* To call or take one to witness.

இரத்தச்சாட்சி, *s.* See under இரத்தம்.

கட்டுச்சாட்சி, *s.* A false witness, a fabrication, forgery.

கள்ளச்சாட்சி, *s.* False witness.

அகச்சாட்சி, *s.* Internal evidence.

புறச்சாட்சி, *s.* Witnesses in addition to the attesting witnesses. 2. Witness brought to support or disprove other testimony. 3. External evidence, circumstantial evidence.

ஈச்சுரசாட்சி, *s.* As சாட்சி, 5.

சீவசாட்சி, *s.* The soul, as சாட்சி, 4.

தேவசாட்சி, *s.* God as called to witness.

மனச்சாட்சி, *s.* Conscience, the moral or mental witness.

அவனவன்மனமே அவனவனுக்குச் சாட்சி. Every one's conscience is his best witness.

லோகசாட்சி, *s.* The universal witness, the Divine Being. (*R.*)

•சாட்டாங்கம் — சாஷ்டாங்கம், *s.* Prostration in worship, or reverence by bringing eight parts of the body in contact with the ground. viz.; the hands, the feet, the breast, the shoulders and forehead, தெய்வவணக்கம். 2. Prostration in general, பணிதல்; [*ex* ச *et* அஷ்டம், eight, and அங்கம், parts.] (*c.*)

சாஷ்டாங்கதெண்டன், *s.* Worship by prostration. (*p.*)

சாஷ்டாங்கம்பண்ண, *inf.* To prostrate in worship, or reverence, by touching the ground with the eight members.

சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம், *s.* Prostration in general.

சாட்டி, *s.* [*vul. loc.*] A whip, a scourge, சவுக்கு. 2. A cord for spinning a top, பம்பரமாட்டுங்கயிறு. Compare, சாட்டை. 3. [*prov.*] (*perhaps a contraction of* சாட்டுவெளி.) Land lying fallow after a crop, or manured for a crop, விளைநிலம்.

சாட்டியால்அடிக்க, *inf.* To scourge.

புஞ்சாட்டி, *s.* [*prov.*] Land without manure after a crop succeeding the tobacco crop, &c.

•சாட்டியம், *s.* Deceit, guile, wickedness, villany, வஞ்சகம். W. p. 837. S'AT'HYA. 2. Distress, suffering, வருத்தம். (சது.) 3. Sickness, நோய். W. p. 347. JAD'YA. (*p.*)

அதிசாட்டியம், *s.* A wicked proceeding, தீவழக்கு. See அதி, *v. a.* (*c.*)

சாட்டு, *s.* [*vul.*] Pretext, pretence, cloak, cover, excuse, evasion, போக்கு. See சாட்டு, *v.*

சாட்டில்லாமற்சாவில்லை. No death without a cause.

சாட்டுச்சொல்ல, *inf.* To make excuses, shifts, pretexts.

சாட்டு, கிறேன், சாட்டினேன், வேன், சாட்ட, *v. a.* To transfer as a debt; to devolve, lay or cast on; to assign unto, ascribe to, ஒப்பிக்க. 2. To impute, to accuse, to attribute falsely, to impugn, குற்றஞ்சாற்ற. 3. To make excuse or pretext of a thing, to act under cover of something else, to evade, போக்குச்சொல்ல. (*c.*) 4. (*R.*) To beat or strike, அடிக்க.

கோவிலைச்சாட்டிப்பிழைக்கிறான். He maintains himself under the pretence of serving (begging for) the temple.

சாட்டிக்கழிக்க, *inf* To shift off; to get rid of by a reference to some other thing; to manage artfully. 2. To give sparingly, to distribute scantily.

சாட்டிக்கொள்ள, *inf.* To take on one a debt due by another, to take the responsibility of a debt.

சாட்டிவிட, *inf.* To transfer a debt to another.

சாட்டு, *v. noun.* Consigning, transferring, ஒப்பிக்கை. 2. Accusing, charging with, குற்றஞ்சாட்டுகை.

அவன் சாட்டிலே கொண்டேன். I have bought it by his means. (*R.*)

சாட்டுக்கூடை, *s.* See சாடு, *s.* (*c.*)

சாட்டுவம். *s.* An active, vegetable poison, சாபி. (*p.*)

•சாட்டுவலம், *s.* Grassy, verdant ground, pasture, meadow, பசும்புற்றரை. W. p. 837. SAD'VALA.

சாட்டை, *s.* [*vul.*] A whip with which religious mendicants scourge themselves, சவுக்கு. 2. A whip cracked before an idol. 3. [*prov.*] A large whip cracked before the chief officers of the Kandyan country, கிறிக்கைச்சாட்டை. 4. A ferule, a little wooden pallet, மரச்சாட்டை.

சாட்டைக்கூடை, *s.* [*loc.*] A large basket. As சாட்டுக்கூடை. (*R.*)

•சாணகம், *s.* (A transposition of the Sa Ch'hagan'a. W p. 33.) Cow-dung, buffaloe's dung, சாணி.

சாணத்தனம், *s.* Ribaldry, வம்பு. (*R.*)

•சாணம், *s.* Dung of cows or buffaloes —as சாணகம். (*c.*) 2. W. p. 837. S'AN'A. A whet stone, a hone, a grind stone, சாணைக்கல்.

சாணன், *s.* (*fem.* சாணி.) A capable, sharp witted man, நிபுணன். (*Little used.*)

சாணளப்பான், *s.* See under சாண்.

சாணுகழுக்கன், *s.* [*vul. loc.*] A kind of snake, நிர்ப்பாம்பு. (*R.*)

சாணுகம், *s.* [*prov.*] Dung of cows or buffaloes—as சாணகம்.

சாணுகக்கடகம்—சாணுகக்கூடை, *s.* A basket for gathering or carrying cowdung.

சாணுகமுதலை, *s.* An inferior, harmless kind of alligator.

சாணுக்கி, *s.* A low kind of plant, ஏருமைக்கற்றி. 2 A plant, மயிர்மாணிக்கம். (*M. Dic.*)

சாணுக்கு, *s.* (*Hind.*) A kind of flat earthen plate used among Moormen, சிப்பாத்திரம். 2. The meat prepared and sold at a tavern to drunkards, சாணுக்குக்கறி.

சாணுங்கி, *s.* [*vul. a corruption of* சாணுகம், which see.] Dung of cow, &c.

சாணுன், *s.* [*fem.* சாணுத்தி.] A man of a particular class of toddy-drawers, சிராதியான். Sometimes சான்றான். (*c.*)

சாணுரக்காசு—சாணுன்காசு, *s.* A kind of gold-coin. See காசு.

சாணி, *s.* Dung of cows and buffaloes, and very rarely of some other animals, ஆப்பிமுதலியன. 2. [*in combination.*] A farrier, horse-doctor, குதிரைச்சாணி; which see. (*c.*)

சாணிதெளிக்க, *inf.* To sprinkle macerated cow-dung, for purification, in the morning before the house—also inside, before and after eating—after the entrance of an impure person—around a corn-heap for threshing, &c.

சாணிதட்ட, *inf.* To make cow-dung into cakes for fuel.

சாணிப்பால், *s.* The juice or essence extracted from cow-dung.

சாணிப்பிணம், *s.* A useless, worthless, dull fellow, (*lit.*) a mere mass of cowdung.

சாணிமெழுக, *inf.* To smear with cow-dung—as a floor, &c.

சாணிபோட, *inf.* To evacuate dung —as a cow or buffaloe. 2. To sprinkle macerated cow-dung—as சாணிதெளிக்க.

சாணிக்கெண்டை, *s.* [*prov.*] A kind of carp fish, which when boiled is unpleasant to the taste, நிர்க்கெண்டை.

•சாணை, *s.* A grind-stone, commonly round; a whet-stone, a hone, சாணைக்கல். 2. [*loc.*] Cloth, clout, coarse or ragged cloth, &c., spread under an infant, சாணைச்சீலை. W. p. 837. SAN'A. 3. [*prov.*] A round, flat cake—as of jaggery, or tamarind pulp, வட்டமாயட்டுதல். (*c.*)

பல்லைத்தட்டிச்சாணையிலேபோடு. Knock out his teeth, and set him on his clouts, i. e. treat him as a babe. Spoken when want of years is pleaded for indiscretion, &c.

சாணைதீர—சாணைபிடிக்க, *inf.* To grind an instrument. 2. To hone, whet, sharpen. 3. To cut and polish gems.

சாணைவைக்க, *inf.* To grind, as an instrument. (*c.*)

மெழுகுசாணை—நெருப்புச்சாணை, *s.* A grind-stone used without wetting, formed of black sand and gum-lac.

எண்ணெய்ச்சாணை, *s.* Another kind. See under எண்.

நீர்ச்சாணை, *s.* A hone with which water is used, when grinding.

சாணைக்கூறை, *s.* [*prov.*] A piece of new cloth, given by the parents of a male infant to those of a female at the time of betrothing, in pledge of future marriage.

சாணைக்கூறைபோட, *inf.* To put the cloth under the child in confirmation of the contract.

சாணைச்சீலை, *s.* As சாணை, 2.

சாணைப்பிள்ளை-சாணையிற்பிள்ளை, *s.* [*loc.*] An infant on clouts.

சாணைசேர்க்க, *inf.* To make tamarind pulp into round cakes for preserving.

சாண், *s.* A span of twelve fingers' breadth, or from the end of the thumb to the end of the little finger extended, நாவு. (*c.*)

சாண்கும்பி—சாண்வயிறு, *s.* The abdomen a span long.

சாண்வயிற்றுக்குப்பாடுபட, *inf.* To labor for the cravings of the belly a span long.

சாண்வயிறுவளர்க்க, *inf.* To get a mere livelihood, (*lit.*) to nourish a span of belly.

சாண்சீலை, *s.* [*loc.*] The fore-lap, the cloth covering the privy parts.

சாணளப்பான்—சாணளந்தான்பூச்சி, *s.* A kind of insect that moves forward by its head and tail, measuring its length at every movement.

சாணேறமுழஞ்சறுக்க. To climb a span up and slide a cubit down—spoken of slight advance, profit, &c., followed by great decrease.

சாணேவயிறு சர்வெல்லாம்வயிறோ. Is his belly a span long, or is he all belly—spoken of one who supports himself dishonorably.

எறும்புந்தன்கையாலெண்சாண். The ant measures eight of its own spans, i. e, no one is to be despised for his low condition or estate.

சாதகருணசலம், *s.* Sulphur, கந்தகம். (*R.*)

சாதகச்சீர்த்தி — சாதகவர்னத்தி, *s.* A kind of arsenic, இரத்தபாஷாணம். (*R.*)

சாதகப்புடம், *s.* Destroyed shell or sea stone—used as a medicine, சுடுணை.

•சாதகப்புள், *s.* A kind of cuckoo. See சாதகம், 10. (*R.*) Bird of paradise, ஆகாசப்பட்சி.

•சாதகம், s. Birth, nativity, பிறப்பு. 2. Horoscope, an astrological prediction from the position of the constellations and planets at one's birth. 3. A written nativity, one of the ninty-six பிரபந்தம், சாதகப் பத்திரிகை. W. p. 347. JATAKA. 4. Natural disposition, பிறவிக்குணம். 5. [ex Sa. Sád'haka.] Constant perseverance and practice, addictedness, அப்பியாசம். (c.) 6. Means, expedient, method, medium, துணைக்காரணம். 7. Prosperity, success, காரியவாய்ப்பு. 8. Vouchers in evidence, பிரமாணம். 9. A vampire, a goblin, பூதகணம். 10. A sky-lark, வானம்பாடி. (சது.) 11. W. p. 322. CHA'TAKA. A kind of cuckoo, Cuculus melano-leucus, சாதகப்புள். (திவ.)

அவனுக்கிதுசாதகமாய்ப்போய்விட்டது. This has become his habit; he has great experience in it.

சாதககாரன்—சாதகன், s. One whose horoscope is calculated. 2. One practised in austerities, devotion, &c.

சாதகக்குறிப்பு, s. A memorandum of the time of birth.

சாதகசூதகம், s. The ceremonial impurity of child-birth, பிரசவசூதகம். (p.)

சாதகதிசை, s. A period during which a soul is subjected to births, secular influences, &c.,—opposed to முத்திதிசை; [ex திசை.]

சாதகபலன், s. The results given in a nativity, good or bad, to be experienced in life.

சாதகமெழுத, inf. To cast and write a horoscope, a nativity.

சாதகவித்தை, s. A class of arts, or extraordinary dexterity acquired by long practice.

சாதகவோலை, s. A written nativity on an ola.

சாதகாசாரியன், s. An assistant guru. 2. One led by divine influence to take the priestly office; an efficient or authorized teacher. (p.)

சாதகாலங்காரம், s. The name of an astrological treatise, சோதிடநூலிலொன்று.

காரியசாதகம், s. Success in an undertaking; efficacy, efficiency. 2. A nativity which has proved true. (p.)

சாதகராகத்தி, s. A kind of prepared arsenic, சேர்மித்தபாஷாணம். (M. Dic.)

•சாதகும்பம், s. Gold, supposed to be produced from the mountain called சதகும்பம், பொன். (சது.) W. p. 837. SATAKUMBA.

•சாதம். s. Boiled rice, சோறு. (Compare பிரசாதம்); [ex Sa. Suta.] (c.) 2. Truth, verity, உண்மை. Compare சதம். 3. W. p. 347. JATA. Birth, nativity, production, பிறப்பு. 4. A vampire, goblin, பூதம். Compare சாதகம். (சது.)

சாதகர்மம்—சாதகன்மம், s. Ceremonies performed at the birth of a child, as giving gifts, bathing, tonsure, &c., also touching the child's tongue three times with ghee. W. p. 347. JATAKARMMA. —Note. The husband is not shaved during the wife's pregnancy, lest evil should happen to the infant.

சாதங்கறி, s. Rice and curry. (c.)

சாதம்படைக்க—சாதம்போட, inf. To set or distribute boiled rice.

அரிசிச்சாதம், s. Rice not well boiled.

உண்டைச்சாதம், s. Rice boiled and formed into balls.

கட்டிச்சாதம், s. Boiled rice preserved in a small piece of cloth by a traveller.

களையற்சாதம், s. [prov.] Rice over-boiled; [ex களை, v.]

தயிர்ச்சாதம், s. Rice mixed with curds, &c., sometimes presented to idols.

பழையசாதம், s. (also பழையது.) Boiled rice mixed with water and kept over night for breakfast.

பட்டைச்சாதம், s. [loc.] Rice boiled and set before the idol on a salver in the form of a cup, in which it had been moulded.

கும்பசாதம், s. See under கும்பு, v.

பிச்சைச்சாதம், s. [com. பிச்சைச்சோறு.] Boiled rice for the poor.

பொங்கற்சாதம், s. Rice with the water not strained off, but left to steep. See பொங்கல்.

•சாதரூபம், s. Gold in general; also one of the four kinds of gold, சாம்பூனதப் பொன்னிலொன்று. W. p. 347. JA'TAROOPA.

சாதரூபி, s. Argha of the Jainas—as naked and gold-colored, அருகன். Compare சக்கன் and திகம்பரன்.

சாதர், s. (Arab.) Arrival, issue, தீர்க்கது.

சாதல்வாரத், s. (Arab.) Contingent charges of a petty kind, சில்லறைச்செலவுகள்.

சாதவண்டு, s, A kind of beetle, கறிப்புடல்வண்டு. (M. Dic.)

•சாதவாகனன், s. Ayanar, a tutelar god, borne on men's shoulders, ஐயனார். (p.)

•சாதவேதா, s. Fire—from the legend that the Vedas emanated from a mouth of fire, நெருப்பு; [ex சாதம், birth, et வேதம்.] W. p. 347. JATAVE'DA'. 2. (M. Dic.) The கொடிவேலி plant.

•சாதனம், s. A deed, a bond, a voucher, a charter, any legal instrument in writing, உறுதிப்பத்திரிகை. (c.) 2. Characters, distinctive marks or emblems of a religious sect—as sacred ashes, beads, &c., அடையாளம். See சாதனம். 3. W. p. 916. SADHANA. Perseverance, effort, determined application, unwearied assiduity, persistence in any act or opinion, உறுதி. See சாதனை. 4. Means, method, instrument, materials, expedient, contrivance, எத்தனம். 5. [in log.] Premises in an argument, proof, in contradistinction to what is to be proved—opposite to சாத்தியம், ஏது. 6. An adaptation, fitness, suitableness, தகுதி. 7. Efficient instrumentality, necessary adjunct, துணைக்காரணம். W. p. 916. SADANA. 8. Place, a place of dwelling, இடம். 9. Town, village, ஊர். (p.)

சாதனபத்திரம்—சாதனமுறி, s. A title deed, a deed of grant inscribed on copper, &c.

சாதனம்பண்ண, inf. To maintain a practice, to persist in, to inure one's self to, சாதனைபண்ண. 2. To get a title-deed—as சாசனம்பண்ண.

சாதனுந்தரம், s. An additional document; [ex அந்தரம்.]

சாதனக்காணி, s. [prov.] A hereditary property in land.

சிலாசாதனம், s. An instrument engraven on stone. See சிலை.

தருமசாதனம், s. A deed of endowment to a temple, a person, &c.

தருமசாதனப்பட்டையம், s. [loc.] A deed of endowment inscribed on copper. See பட்டையம்.

மரணசாதனம், s. A will and testament.

சாதனசாத்தியம், s. The premises and conclusion, antecedent and consequent.

சாதனுபாசம், s. [in log.] Fallacy in both or one of the premises; [ex ஆபாசம்.]

சாதனசதுட்டயம், s. The four-fold qualifications indispensable to a student of the Vedantic philosophy. 1. நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம். 2. இகபரபுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம். 3. சமாதிஷட்கசம்பத்தி. 4. முமுட்சுத்துவம். (கைவல்.)

புசிப்புக்குச்சாதனமானகருவிகள். The members and faculties of the body and soul adapted to experience good and evil, [as results of former actions.] (p.)

•சாதனை, s. W. p. 916. SA'DHANA. Steady and persevering practice, unwearied application, steady zeal, constancy, persistence in an opinion; steadfast maintenance of doctrines, &c., விடாமுயற்சி. 2. Perfect imitation of life, appearance of reality—as in dramatic actions, நடித்துக்காட்டுகை. 3. Retaining malice, வஞ்சந்தீக்கை. 4. Dissimulation, misrepresentation, falsehood, பொய். (c.)

இல்லையென்றுசாதனையாய்ச் சாதிக்கிறான். He obstinately persists in denying.

சாதனைக்காரன், s. One who practises any dexterous act, சாதகம்பண்ணுகிறவன். 2. A dissembler, a hypocrite, மாயாவி. 3. A tenacious person; one who steadfastly maintains an opinion, or perseveres in a practice.

சாதனைத்திரிப்பு, v. noun. Obstinately affirming or denying. (R.)

சாதனைபண்ண, inf. To practise a dexterous art; to habituate one's self to austerities. 2. To dissemble thoroughly. 3. To imitate to the life. 4. To maintain an assertion, whether true or false, பிடிவாதஞ்செய்ய.

கற்பசாதனை, s. Strengthening the body by the use of drugs, &c., to promote longevity. See கற்பம்.

யோகசாதனை, s. The practice of silent abstract devotion. See யோகம்.

சாதா, s. (for.) Plain-work, work not carved, or variegated, பரும்படியானவேலை. (c.)

சாதாக்கம்மல், s. Plain, round ear-rings, worn by women.

சாதாக்கொப்பு, s. A plain ornament for the upper part of the ear.

சாதாவேலை, s. Rough work, plain workmanship.

•சாதாக்கியம், s. The third of the five degrees of development or attainment; in which there is an equilibrium between wisdom and works. See சிவதத்துவம். There are five different kinds. Viz.: 1. சிவசாதாக்கியம். 2. மூர்த்திசாதாக்கியம். 3. அமூர்த்திசாதாக்கியம். 4. கர்த்திருசாதாக்கியம். 5. கன்மசாதாக்கியம், or மகாசாதாக்கியம்.

•சாதாரண, s. The forty-fourth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

•சாதாரணம், s. Belonging to all the individuals of a species, or all the species of a genus; the quality of being common, general, universal, public, &c., பொது. 2. Vulgarity, meanness, கீழ்மை. 3. The quality of being natural, customary, easy, accessible, free from impediment, &c., எளிது. (c.)

சாதாரணப்பட்டிருக்கிறது. It is become common.

அதுஎனக்குச்சாதாரணமாயிருக்கிறது. It is easy for me.

சாதாரணவழக்கம், s. Popular, colloquial, common usage, எங்கும்வழங்கியது.

சாதாரணமானதயவு, s. Customary goodness. (R.)

•சாதாரி, s. A mode of singing, ஓர்பண். 2. A melody in use in forest districts, முல்லைநிலத்திராகம். (p.)

சாதாவேலி, s. The plant, தண்ணீர்விட்டான். Asparagus, ஓர்கொடி.

சாதாழை, s. [prov.] Sea-weeds or the வாட்டாழை, so called when dead, floating or drifted ashore, ஓர்கடற்பூண்டு. 2. (fig.) A person without energy, பலவீனன்; [ex சா, dead, et தாழை.]

சாதாளநிம்பம், s. The leaf of the Asclepias gigantea, எருக்கமிலை. (R.)

•சாதான்மம், s. One of the eighteen treatises on jurisprudence, ஓர்தருமநூல்.

சாதி, s. The ratan-cane, பிரம்பு. (நிக.) 2. The teak tree, தேக்கமரம். 3. The சிறசண்பகம் tree. (நிக.) 4. Toddy, vinous liquor, கள். 5. The சிந்தில் plant. 6. The ஆடாதோடை shrub. (p.)

சாதிப்பாய், s. Ratan-mat, பிரப்பம்பாய். (சது.)

•சாதி, s. Sex, tribe, caste—as Hindu castes, குலம். 2. Lineage, race, family, மரபு. 3. Kind, class, sort, species, இனம். 4. Nutmeg, the tree, சாதிக்காய்மரம். 5. The right kind or best of the class, &c., சாதியுயர்ந்தது. (c.) 6. One of the ten modes of beating time, தாளப்பிரமாணம்பத்திலொன்று. W. p. 347. Jati. 7. (சது.) A tree in general, மரப்பொது.—Note. Hindu caste in the time of Menu, according to the சூடாமணிநிகண்டு was as folllows. 1. பிராமணர், Brahmans, the sacerdotal caste—reputed to have sprung from the face of the god Brahma; 2. சத்திரியர் or க்ஷத்திரியர், the royal or military caste—said to have sprung from his shoulders; 3. வைசியர், Vaisya caste as sprung from his thighs. This class is threefold; (a) கோவைசியர், herdsmen. (b) தனவைசியர், the mercantile caste including செட்டிகள். (c) பூவைசியர், the agriculturalists embracing வேளாளர். 4. சூத்திரர், Sudra caste, embracing artificers and other servile tribes, supposed to have sprung from Brahma's feet. Of these eighteen are named, but the number is much greater. See குடிமை.—Note. 2. All the Tamil authorities, except the Nighandu, make the கோவைசியர் and பூவைசியர் including the வேளாளர் as the fourth or சூத்திரர் caste, and all inferior to these as சங்கரசாதி or mixed caste.—Note. 3. Brahmans call the கோவைசியர் and the பூவைசியர், சற்சூத்திரர் or superior Sudras, and the சூத்திரர் they call சற்சூத்திரர் or real Sudras.

என்னசாதியாடுவேணும். What kind of sheep do you want?

சாங்குபதினெட்டுச்சாதி. A mixture of the castes, high and low, (lit.) the four and eighteen castes intermixed, in contempt.

சாதிக்குத்தக்கபுத்தி. The different degrees of intellect that characterize the respective castes; commonly spoken of inferiors.

சாதியுக்தப்புத்திகுலமுக்தஆசாரம். Every caste has its degree of intellect, and every tribe its peculiar habits, usages, &c.—spoken when one of low caste does wrong.

சாதிகுலம், s. [prov.] High caste. 2. Caste.

சாதிகெட்டவன், s. One of low caste. 2. One degraded from caste.

சாதிக்கட்டு, s. Customs of caste. See கட்டு.

சாதிக்கலப்பு, v. noun. A mixed caste. 2. See கல, v. a.

சாதிக்கலாபம், s. Caste disturbance, commonly, the quarrel between இடங்கை and வலங்கை; the right and left hand castes.

சாதிக்காரன், s. A person of good caste, of unmixed descent. 2. A genuine European, or one of pure European descent.

அன்னியசாதி, s. Foreigners, low castes, tribes, &c. 2 (அக.) Foreign species, not of its own species, பிறவினம்.

கீழ்சாதி, s. Low caste.

மேல்சாதி, s. High caste.

ஈனசாதி, s. Degraded caste. See ஈனம்.

தீண்டாச்சாதி, s. A degraded low caste person, not to be touched.

தின்னாச்சாதி, s. Castes in whose houses, one of a better caste will not eat.

பலபட்டடைச்சாதி, s. Mixed caste, mixed multitude of low castes.

மிருகசாதி, s. The brute creation. 2. Stupid tribes, அறிவிலார்.

மடையசாதி—மடைச்சாதி, s. Ignorant people. 2. Low and ignorant tribes.

சாதிகம்—சாதீகம், s. Customs peculiar to a tribe or caste. (p.)

சாதிக்குணம், s. Habits, characters, disposition, &c., peculiar to a caste.

சாதிசனம், s. Tribe and kindred. (c.)

சாதிசாங்கரியம், s. Mixture of caste by marriage, சாதிக்கலப்பு. (p.)

சாதிதருமம், s. Peculiar and prescribed duties, practices, employments, &c., of the respective castes, &c. See தருமம்.

சாதித்தலைமை, s. The chieftaincy over the tribe. 2. The chief, chieftain, &c.

சாதிக்காரை, s. [prov.] Worthiness, competency, fitness, &c., in a disciple for a high degree of the illuminating தீட்சை of the Guru. (Limited.)

சாதிப்பிரஞ்சகரம், s. Breaking caste, departure from caste-rules—one of the nine sins for which atonement is to be made; [ex பிரஞ்சம், injury.] (p.)

சாதிபேதம்—சாதிவித்தியாசம்—சாதிவேற்றுமை, s. Diversity of castes, difference of caste. 2. The different castes. 3. Different kinds, sorts, classes.

சாதிப்பகை, s. Rancor or implacable hatred between different tribes, parties, &c.

சாதிப்பண்பு, s. Traits, characteristics of a caste—commonly in a bad sense.

சாதிப்பிரஷ்டத்துவம், s. Declension from the rules of caste—as சாதிப்பிரஞ்சகரம், சாதிமுறைதப்பல். (p.)

சாதிப்பிரஷ்டன், s. One of mixed caste, an out-caste, சாதியீனன்.

சாதிமார்க்கம் — சாதிசுபாவம், s. The manners of a tribe or nation. (R.)

சாதிமானம், s. Regard for one's own caste, sympathy among those of the same caste; [ex மானம்.]

சாதிமுறை—சாதிமுறைமை, s. The laws, usages, rules, &c., of a caste.

சாதிமான், s. One of a superior caste.

சாதியாசாரம், s. Habits, customs, manners, professions, &c., of a caste.

சாதியீனன், s. One of low caste, an out-caste.

சாதியையிழுக்க, inf. To expatiate or dwell upon the low parentage of another.

சாதியைவிட, inf. To break caste.

சாதிவருணாச்சிரமம், s. [com. சாதிவருணச்சிரம்.] The caste, class, religious order, &c.—Note. This word is sometimes used as synonymous with சாதியாசாரம்.

சாதிநீலம், s. A genuine sapphire.—Note. All the gems, metals, &c., are in like manner distinguished.

சாதிக்குதிரை, s. A horse of fine breed.

சாதிக்காய், s. Nutmeg, (lit.) the nut of the சாதி tree.

சாதிக்காய்த்தயிலம், s. Oil of nutmeg.

சாதிச்சரக்கு, s. Good commodities. See சரக்கு.

சாதிப்பூ, s. Mace, சாதிக்காய்ப்பூ.

சாதிமணி, s. A genuine gem. (p.)

சாதிமரம், s. The nutmeg tree, as சாதி.

சாதிமல்லிகை, s. An excellent kind of Jasmine. Jasminum grandiflorum, L.

சாதிவெள்ளைக்காரன், s. A pure European.

•சாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [ex Sa. Sadha. W. p. 916.] To persist in denying, affirming, &c., to maintain firmly or tenaciously; to support declarations, argument, doctrine; to argue, to stand to, உறுதியாகச்சொல்ல. 2. To inure one's self to, to persevere, to adhere to, to practise, to continue the observance of, to retain and act on any principle or feelings—as hatred, &c., சலஞ்சாதிக்க. 3. To overcome, to conquer, வெல்ல. 4. To effect, to accomplish, to attain, நிறைவேற்ற. (c.) 5. [vul.] To triturate, to rub on carefully—as oil, plastering, paint, &c., தேய்க்க. 6. To continue the use of—as medicine, &c., until it becomes a second nature; to practise an art or course of devotion, அப்பியாசிக்க. 7. (c.) [ex Sa. Suta, to give.] To give, as a superior to an inferior, அருள. 8. To conclude, deduce, அனுமிக்க.

தான்பிடித்தமுசலுக்கு மூன்றுகாலென்று சாதிக்கிறான். He persists in saying that the hare he caught had only three feet; i. e., he will affirm any thing.

சுவாமிசாதித்தார். Swamy gave, or spoke.

எனக்குப் பிரசாதஞ் சாதிக்கவேண்டும். Please give me of the sacred food.

பொய்சாதிக்க, inf. To stand to a lie.

கோபஞ்சாதிக்க, inf. To retain and give vent to anger.

பகைசாதிக்க, *inf.* To cherish or retain and give vent to hatred.

பகைவரைச்சாதிக்க, *inf.* To overcome enemies, சத்துருக்களையழிக்க.

பத்திசாதிக்க, *inf.* To persevere in devotion. (*p.*)

நிஷ்டைசாதிக்க, *inf.* To continue in silent meditation, as an act of devotion.

சாதித்துப்பேச, *inf.* To persist in an assertion.

சாதித்துப்பூச, *inf.* [*vul.*] To rub oil, &c., in the palm of hand. 2. To rub in, as an ointment.

சாதித்துமினுக்க, *inf.* To polish by rubbing well. (*p.*)

சாதித்துப்போட, *inf.* To effect an object—*used always in contempt.*

சாதித்துவாங்க, *inf.* To take a fort, a town, &c., by perseverance. (*R.*)

சாதித்தல்—சாதிப்பு, *v. noun.* Persisting, perseverance, habit, &c.

•சாதிகம்—சாதீகம், *s.* See under சாதி.

சாதிசம், *s.* Fragrant gum, நறும்பிசின். (*M. Dic.*)

•சாதிபத்திரி, *s.* Mace, வசவாசி; [*ex* பத்திரி, leaf.] W. p. 347. JATEEPATREE. Sometimes சாதிப்பூ. (*c.*)

சாதிபத்திரித்தயிலம், *s.* Oil of mace.

•சாதிப்பதங்கம், *s.* Vermilion, சாதிலிங்கம்; [*ex* பதங்கம், mercury.]

சாதிரம், *s.* Indian globe-flower, விஷ்ணுகாந்தை. Spæranthus Indic. *L.*

•சாதிருசியம்—சாதிரிசியம், *s.* Resemblance, similarity, analogy, உபமானம். W. p. 916. SADRUSYA. 2. (*R.*) Visible appearance, பிரத்தியட்சம். 3. Evidence, proof, திருஷ்டாந்தம். (*p.*)

சாதிரேசம், *s.* Saffron, குங்குமப்பூ. (*M. Dic.*)

•சாதிலிங்கம், *s.* Vermilion, red sulphuret of mercury, இலிங்கம்.

சாதிலிங்கவர்ணம், *s.* Red color. (*c.*)

சாதினி, *s.* Indian mulberry, கம்பளிச்செடி. 2. A kind of cucumber, பீர்க்கு. (*M. Dic.*)

•சாதீயம், *s.* Customs, &c., peculiar to a caste or tribe—as சாதீகம். W. p. 348. JATEEYA.

சாது, *s.* Curds, milk artificially curdled, தயிர். (*M. Dic.*)

•சாது, *s.* Tameness as of beasts; mildness, gentleness, சாந்தம். 2. Meekness, peaceableness, a good or chastened disposition, accompanied with or arising from superior knowledge, piety, &c., சற்குணம். 3. Goodness, virtue, piety, morality, excellence, fitness, நன்மை. 4. A good, virtuous, mild person, சற்குணன். 5. (சிக.) Argha the chief saint of the Jainas, அருகன். W. p. 917. SADHU.

சாதுக்கள், *s.* Mild, virtuous persons, சாந்தமுடையவர். (*p.*)

சாதுவானமிருகம், *s.* A tame beast. 2. A gentle, tractable beast.

சாதுவானபேச்சு, *s.* Gentle, obliging discourse.

சாதுவாய், *adv.* Gently, patiently.

•சாதுரியம், *s.* [*com.* சாதூரியம்.] Eloquence, power or skill in address, flippancy, volubility, fluency, shrewdness in speech, சதுரப்பாடு. 2. Cleverness, dexterity, ability, address, sagacity, cunning management, wariness, artfulness, சாமர்த்தியம். —*not applicable to manual actions.* (*c.*) 3. [*ex* சதுரம்.] Profound knowledge, கல்வித்திறம். W. p. 322. CHATURYYA.

சாதுரியப்பூனை மீனிருக்கப் புளியங்காயைத்தின்றதாம். The artful cat left the fish, and seemed to be eating the tamarind fruit near it; [that the owner might leave the fish exposed] —spoken of one who acts with address to secure future objects.

சாதுரியப்பேச்சு, *s.* Ambiguous, skilful discourse by which a person secures his object and takes care not to commit himself.

சாதுரியம்பண்ண, *inf.* To give a hint dexterously; to answer shrewdly, indirectly, with address, &c., to waive a subject politely.

சாதுரியங்காட்ட, *inf.* To display eloquence, ability, &c. 2. To act with address, cleverness, &c.

சாதுரியன், *s.* [*com.* சாதுரியவான்.] A man of address, management, dexterity. 2. A person of skilful discourse, an eloquent man, an orator.

சாதுரியாகமம், *s.* [*R. Catho. usage.*] The proverbs of Solomon. (*R.*)

•சாதுர்ப்பாகம், *s.* A fourth part, நாலிலொருபங்கு; [*ex* சதுர், four.] (*p.*)

•சாதேவம், *s.* The குழிநாவல் tree. (சது.) 2. The சிறுநாவல் shrub. (*R.*)

•சாதேவன், *s.* As சகாதேவன், which see.

•சாத்தன், *s.* A name of Ayanar as son of Vishnu and Siva, when the former became a female, அரிபர புத்திரன். 2. Argha of the Jainas, அருகன். 3. Bhairava, வயிரவன். 4. A chastiser or punisher, தண்டிப்போன். 5. An informer—as குட்டிச்சாத்தன், அறிவிப்போன்.

சாத்தாதவன், *s.* [*prop.* சாத்தானி, which see.] (*R.*)

சாத்தாவாரி, *s.* A medicinal creeper. See சிவிட்டான்.

சாத்தாவாரிக்கிழங்கு, *s.* The root of சாத்தாவாரி used for medicine.

சாத்தானி—சாத்தானியன், *s.* Among the Vaishnuvas, one of mixed or low caste, as a flower gatherer, a minstrel or an itinerant mendicant, ஓர்சாதிப்பிரஷ்டன். (*c.*)

சாஸ்தி—ஜாஸ்தி *s.* (*Arab.*) Increase, augment, அதிகரிப்பு.

சாஸ்திபேரிஜ், *s.* Increase of revenue.

•சாத்திகம், *s.* [*improp. for* சாத்துவிகம்.] One of the three gunas or attributes, முக்குணத்திலொன்று. 2. One of the thirty-two treatises on architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

•சாத்தியம், *s.* That which is attainable, practicable or possible, சாதிக்கத்தக்கது. 2. [*in med.*] What is curable or remediable, குணமாக்கத்தக்கது. 3. Result, success, completion, அனுகூலம். 4. [*in log.*] Conclusion, inference, the proposition inferred; that which may be proved—opp. to சாதனம், அநுமேயம். 5. The twenty-second of the astronomical yugas, இருபத்தேழுயோகத்திலொன்று. W. p. 917. SA'DHYA.—*Note.* In medicine, diseases are of three classes; viz.: 1. சாத்தியம், those curable; 2. அசாத்தியம், such as are incurable or doubtful; 3. யாப்பியம், those which may be alleviated; some say கஷ்டசாத்தியம் which may be eventually cured.

சாத்தியநாமம், *s.* [*prov.*] The name of a person inserted in an incantation, to give it effect, மந்திரத்திற்பெயர்வைக்கை.

சாத்தியம்வைக்க, *inf.* To insert the name of the patient, as above, in an incantation.

சாத்தியயோகம், *s.* As சாத்தியம், 5.

சாத்தியரோகம், *s.* A curable disease.

சாத்தியகுணம், *s.* A yielding disposition. 2. As சாத்தியம், 2.

•சாத்தியவதேயர், *s.* The poet and sage Vyasa, வியாசன். (*lit.*) the son of சத்தியவதி.

•சாத்திரம்—சாஸ்திரம், *s.* Scripture, written works on science, philosophy, &c., கலைநூல். 2. Astrology, astronomy, சோதிடம். 3. Any of the mystical sciences for ascertaining and predicting future events, அறிதூல். 4. Divination, sooth-saying, prognostication by any of the mysterious arts, ஆருடம். 5. Religious or other institutes as laid down in writings and considered, of divine origin or authority, including the Vedas, Agamas, Puranas, incantations, works on medicine, mathematics, law, mechanics, erotics, &c., வேதாகமமுதலியவை. 6. Any of the systems of philosophical theology—as the Sidhanta, the Vedanta, the Potanta, &c., வேதாந்தம். 7. Religious, ceremonial, or other rules, laws, precepts, &c., as laid down in the sacred writings, விதிப்பிரமாணம். W. p. 841. S'ASTRA.—*Note.* The three சாத்திரம் or systems of philosophical religion; are. 1. சாங்கியம், the Sankhya system, the founder of which was Kapila, maintaining that perfect bliss consists in the entire subjection of the three gunas, which proceeded from the threefold origin of the eternal, unoriginated Maya; 2. பாதஞ்சலியம், the Yoga philosophy, as taught by Pathanjali, distinguished from the ceremonial; 3. வேதாந்தம், the theological portion of the Vedas as contained in the Upanishads. The founder of this last school was Vyasa, and its most celebrated supporter was Sankaracharya. It makes the divine being the the soul of the Universe, and is a system of Pantheism. See வேதாந்தம்.

The six சாஸ்திரம் or philosophical systems are; 1. வேதாந்தம், theology, as the highest knowledge. (See above); 2. வைசேஷிகம், the Vaiseshika doctrine, morality, or ethics, a branch of the Nyaya or logical school instituted by Kanada; 3. பாட்டம், the system of Bhatta'charya, in an epic poem containing narrations; 4. பிரபாகரம், ceremonial law; 5. பூருவமீமாஞ்சை, antiquity or works and actions of old times, elucidating the Karma-kanda of the Vedas, originating with the Muni Jaimini; 6. உத்தரமீமாஞ்சை, logic, the same as the Vedanta, founded on the Gnana-kanda, or theological portion of the Vedas, and treating of God as the soul of the Universe. It is ascribed to Vyasa.

சாத்திரத்துக்குக் கொஞ்சங் கட்டிக்கொள். Take a morsel for form's sake, (*lit.*) in order to conform to the shastra.

சாத்திரக்காரன் *s.* An astrologer, a diviner, a soothsayer. 2. The author of a shastra, ஆக்கியோன்.

சாத்திரங்கேட்க, *inf.* To consult an astrologer or other diviner.

சாஸ்திரக்கியன், *s.* A man of science, a learned man, a pundit, பண்டிதன். (*R.*)

சாத்திரசாலை, *s.* A college. (*R.*)

சாத்திரசித்தம், *s.* Sentiment, meaning, doctrine, &c., maintained in a shastra, நூலினுறுதிப்பட்டது. (*p.*)

சாத்திரஞ்சொல்ல, *inf.* To foretell, prognosticate by astrology, augury, &c., to divine. 2. To assert authoritatively as the shastras, திட்டமுரைக்க.

சாத்திரதிட்சை—சாத்திரதீக்கை, *s.* Written instruction, the scriptures as one of the modes of enlightening the mind of a disciple. See தீட்சை.

சாத்திரமுறை—சாத்திரவிதி, *s.* The precepts, injunctions, &c., of the shastras.

சாத்திரம்பார்க்க, *inf.* To consult astrology, &c., at the birth of a child, for the site of a house, an undertaking, &c.

சாத்திரம்பண்ண—சாத்திரஞ்செய்ய, *inf.* To make religious ceremonies prescribed in the shastras.

சாத்திரி—சாத்திரவாதி, *s.* [*com.* சாஸ்திரி.] An astrologer, a soothsayer, a diviner, a prognosticator. 2. A doctor of Sanscrit literature.

•சாத்திரவேதி, *s.* See சகஸ்திரவேதி.

சாத்திரவேரி, *s.* A plant, தண்ணீர்விட்டான். (*R.*) See சாத்தாவாரி.

•சாத்திரீகம், *s.* [*com.* சாஸ்திரீயம்.] That which is scientifical or which relates to science, சாஸ்திரசம்பந்தமானது.

•சாத்திரை, *s.* The festival of a deity, especially of a village goddess, கிராமதேவி திருவிழா.

•சாத்திகம், *s.* [*prop.* சாத்துவிகம்.] One of the three gunas—as சாத்திகம். (*p.*)

சாத்திகாமிசம், *s.* Proportion or part of the சாத்துவிகம் quality, as employed in the protection of beings; [*ex* அமிசம், அம்சம், portion.]

சாத்து, கிறேன், சாத்தினேன், வேன், சாத்த, *v. a.* To daub, smear, anoint—as sandal, or other unguents, சந்தனமுதலியஅப்ப. 2. To put a cloth, an ornament, or flowers on an idol, a holy personage, &c., ஆடைமுதலிய அணிய. 3. To slap, strike, tap, beat, அடிக்க. 4. To shut, put to, to close—as a door, &c., கதவுமுதலியமூட. 5. (*impr. for* சார்த்து) To place against, ஒன்றின்மேற்சார்த்த. (*c.*)

சாத்தாதவர், *s.* (*pl.*) Those who do not wear the sacred thread, or the tuft of hair. A mixed class of Vaishnuvas—opposed to சாத்தினவர். They have their principal occupation, as flower-gatherers, minstrels or mendicants. (*R.*) Compare சாத்தாணியன்.

சாத்திக்கழிக்க, *inf.* To adorn the idol with flower or garlands, and afterwards remove them.

சாத்திக்கொள்ள, *inf.* [*prov.*] To dress one's self with garlands, costly attire, &c., *in contempt.*

சாத்துபடி—சாத்துகாப்பு, *s.* Flowers, jewels and vestments as the attire of an idol. 2. [*in burlesque.*] A good drubbing, கல்லடி.

சாத்துக்கவி, *s.* A poem prefixed or affixed to a work, by a different hand.

சாத்துநாற்று—சாத்துநாறு, *s.* Young plants planted in the place of those which have died. (*R.*)

திருக்கடைக்காப்புச்சாத்த, *inf.* To shut the door of the temple, கோயிற்கதவுமூட. 2. To finish a poem addressed to a deity by making the last verse. See under திரு.

வில்வஞ்சாத்த, *inf.* To cast the fragrant leaves of the வில்வம் tree at the feet of the idol. See வில்வம்.

•சாத்துவிகம், *s.* Whatever belongs to or proceeds from the *Satva guna*, of which eight are specified; viz.: wisdom, grace, penance, patience, veracity, excellence, taciturnity and repression of the sensual desires. 2. One of the three gunas. See குணம்; [*ex* சத்துவம்.] W. p. 916. SATVIKA.

•சாத்தேயம், *s.* [*prop.* சாக்தேயம்.] The sect that worships Sakti, ஓர்சமயவகுப்பு. *Sa. Sâktéya.* See சத்தி.

•சாத்மீகம், *s.* Meekness, gentleness, calmness, quietness, சாந்தகுணம். (*p.*)

சாத்மீகி, *s.* A quiet person.

•சாநித்தியம், *s.* Nearness, presence. See சான்னித்தியம். W. p. 918. SA'NNIDHYA.

•சாந்தகம், *s.* Softness, mildness, gentleness, சாந்தம். (*c.*) W. p. 837. S'A'NTAKA.

•சாந்தபனம், *s.* A kind of light fast, eating curds, &c., for a day, and abstaining from food the next day. A severer kind is to feed on பஞ்சகவ்வியம் or some one article for six successive days with entire fasting the seventh day, ஓர்தபவிரதம். W. p. 918. S'A'NTAPANA.—*not used in Tamil.*

•சாந்தம், *s.* Calmness, tranquillity, peaceableness, stillness, quiescence, அமைவு. 2. Mildness, meekness, composure, peace, resignation, சாந்தத்தன்மை. 3. Patience, long-suffering, passiveness, placidity, பொறுமை. (*c.*) 4. One of the varieties of the passions, as exhibited in poetry and the drama, நவரசத்தொன்று. See இரசம். W. p. 837. S'ANTA. 5. (*an elongation of* சந்தம்.) Sandal, சந்தனம். 6. (*as an auspicious term.*) Cow-dung, also human dung, *more commonly* சாந்து, சாணி. 7. Coolness, குளிர்ச்சி. (*p.*)

சாந்தகுணம், *s.* Meekness, mildness, calmness, placidity, as சாத்மீகம்.

சாந்தப்பட, *inf.* To be pacified, mitigated, assuaged, to acquiesce, தணிய.

சாந்தப்படுத்த—சாந்தம்பண்ண, *inf.* To pacify, still, calm, tranquilize. 2. To sooth, to assuage.

சாந்தமாய்ப்போக, *inf.* To grow mild, to abate—as a disease, storm or rage. (*c.*)

சாந்தமுகம், *s.* A calm, placid, unruffled or peaceable countenance.

சாந்தரசம், *s.* The pleasures of tranquillity. 2. Quiescence, as exhibited on the stage or in poetry; [*ex* இரசம்.]

சாந்தசந்திரோதயம், *s.* The name of an excellent medicine, ஓர்குளிகை. (*R.*)

சாந்தலிங்கதேசிகர், *s.* The name of the author of வைராக்கியசதகம்.

சாந்தரூபம், *s.* A quiescent state, entire passiveness—as the state of the Yogi, யோகநிஷ்டை. (உபசீட.)

சாந்தன், *s.* A mild, gentle, patient person, சாந்தமுடையோன். 2. Argha of the Jainas, அருகன். 3. Buddha, புத்தன். (சது.)

சாந்தை, *s.* A meek woman. (*p.*)

சாந்தவாரி, *s.* Asparagus, தண்ணீர்விட்டான்—as சாத்தாவாரி. (*M. Dic.*)

சாந்தாற்றி, *s.* A large fan, ஆலவட்டம். 2. A fan, விசிறி. 3. A bunch of peacock's feathers used as a fan, பீலிக்குஞ்சம். (சது.) [*ex* சாந்து, for சாந்தம், coolness, *et* ஆற்றி, what does.] (*p.*)

•சாந்தி, *s.* Mitigation, alleviation, pacification, propitiation; a demulcent, an assuasive, தணிவு. 2. Mitigating the evil influence of planets, appeasing malignant demons, &c., in which sacrificial offerings by fire form a principal part, கழிப்பு. 3. Remedy, antidote, பரிகாரம். (*c.*) 4. Composure of mind, tranquillity, quiescence, mildness, gentleness, சாந்தம். W. p. 838. S'A'NTI. 5. The fourth of the five கலை, expressing the complex organism of the soul. See பஞ்சகலை.

சாந்திகழிக்க, *inf.* To remove the evil influences of planets. See கழி, *v. a.*

சாந்திபண்ண, *inf.* To appease by ceremonies or otherwise; to propitiate. 2. To allay, to mitigate, alleviate, தணிக்க.

தாகசாந்தி, *s.* Allaying thirst. (*Colloq.*)

வியாதிசாந்தி, *s.* The removal of disease, recovery of health.

வாஸ்துசாந்தி, *s.* A ceremony to appease the goddess of the earth, when a house, temple, &c., is built;—also at the beginning of the annual temple-ceremonies; [*ex* வஸ்து, a house, a dwelling.]

கிராமசாந்தி, *s.* A ceremony in honor of the tutelary goddess of a village. See under கிராமம்.

வயிரவசாந்தி, *s.* Appeasing the god Bhairava by ceremonies, offerings, &c., by fire at the அந்தியேட்டி of a person who dies a violent death.

•சாந்தியாதீதம்—சாந்தியாதீதை, *s.* The highest and last of the five கலை; [*ex* சாந்தி, *et* அதீதம்.] See பஞ்சகலை. (*p.*)

•சாந்திரம், *s.* Abundance, நிறைவு. 2. Compactness, thickness, closeness with some interstices, நெருக்கம். W. p. 918. SANDRA. 3. Whatever relates to, or is connected with the moon, சந்திரசம்பந்தமானது. 4. The moon-gem, as சந்திரகாந்தம். W. p. 322. CHANDRA. (*p.*)

சாந்திரவருஷம்—சாந்திராண்டு, *s.* Lunar year.

சாந்திரமாதம், *s.* A lunar month.

சாந்திரமானம், *s.* A lunar year, or calculation by lunar months.

•சாந்திராயணம், *s.* An expiatory fast of high merit, regulated by the moon's age. It consists in diminishing every day by one mouthful from the fifteenth or the full moon, until it is reduced to one, at the new moon; and then increasing in like manner during the moon's increase, ஓர்திங்கணோன்புவிரதம். *Sa. Chândrâyan'a* 2. Lunar tropics or the middle points of the moon's orbit, சந்திரஅயனம்.

சாந்து, s. Mortar, plaster, சுண்ணச்சாந்து. 2. An unguent or compound ointment, கலவைச்சாந்து. (c.) 3. Sandal wood or tree, சந்தனமரம். See சந்தம். (சங்.) 4. Flower dust, pollen, பூந்தாது. 5. Fragrant powders as a perfumery, சந்தப்பொடி. 6. Powders in general, பொடி. 7. [loc. decently] Human dung, filth, excrement, மலம்.—Note. The different kinds of unguents are four: namely, 1. பீதம். 2. கலவை. 3. வட்டிகை. 4. புலி, which see.

சாந்தகப்பை, s. [prov.] A trowel.

சாந்துலக்கை, s. A wooden pestle for beating mortar. (c.)

சாந்துகுழைக்க, inf. To macerate and temper mortar. See குழை, v.

சாந்துசாத்தி—சாந்துசேனவு, s. The anointing of an idol. (R.)

சாந்துபூச, inf. To plaster a wall. (c.) 2. To smear the body with odoriferous ointments, கலபமணிய.

அரைசாந்து, s. Ground mortar, stucco.

கருஞ்சாந்து, s. Clay used as plaster.

சுண்ணச்சாந்து, s. Lime-mortar. 2. Perfumed powders.

மயிர்ச்சாந்து, s. Unguents for the hair, hair-ointment. (p.)

செஞ்சாந்து, s. A fragrant ointment of red sandal. 2. Paste of red sandal used in offerings to the sun.

மூடுசாந்து, s. [prov.] An entire roof of plaster. See மூடு, v.

வெண்சாந்து, s. White mortar.

சாந்தணிய, inf. To put on sandal marks.

சாந்தின்குழம்பு, s. Odoriferous ointment. (R.)

சாந்துவாரி, s. A domestic scavenger.

சாந்துப்பொடி, s. Perfume in powders, pulvil. (p.)

சாந்துப்பொட்டு, s. [com. சந்தனப்பொட்டு] A spot of sandal or other paste on the forehead. See பொட்டு.

சாந்துக்காறை, s. An ornament. See காறை.

•சாந்தை, s. The Ganges, either the river or the goddess, கங்கை. 2. The earth, (lit.) the patient one, பூமி. (சங்.) Compare பொறை. 3. See under சாந்தம்.

•சாந்தோக்கியம், s. One of the thirty-two உபநிடதம், that derived from the Sama Veda, உபநிடதக்கலிலொன்று. W. p. 335. CH'HANDOGYA.

சாபத்திரி, s. [loc.] (a contraction of சாதிபத்திரி.) Mace.

•சாபம், s. A curse, imprecation, malediction—as uttered by a deity or great person, with power to give it effect, சபிப்பு. (c) W. p. 838. S'APA. 2. A bow, வில். 3. Sagittarius of the Zodiac, தனுவிராசி. W. p. 322. CHAPA. 4. The young of an animal, குட்டி. (ux.) W. p. 840. SAVA.

சாபங்கூற — சாபங்கொடுக்க — சாபஞ்செப்ப—சாபமிட—சாபம்போட, inf. To curse, to utter a malediction, especially with power, real or supposed, to give it effect.

சாபத்தீடு, s. [vul.] An imprecation, a curse. 2. The effects of a curse.

சாபநிவாரணம்—சாபநிவிர்த்தி—சாபவிமோசனம், v. noun. The removal of a curse; usually by its author in consequence of some atonement, or intercession.

சாபநீங்குதல் — சாபந்தொலைதல், v. noun. The expiring or removal of a curse.

சாபம்நீக்க, inf. To remove the curse formerly pronounced upon certain medicinal plants by different Rishis; or by Sita wife of Rama, when in captivity in Lanka, to prevent their being employed as a philter to allure her affections. This is done by reciting the prescribed incantations before pulling up the plant.

சாபம்பலிக்க, inf. To take effect—as a curse. (c.)

சாபானுக்கிரகம், s. Cursing and blessing; [ex அனுக்கிரகம்.] (p.)

•சாபலம்—சாபலாச்சிரயம், s. Equation to the centre for any given time. See under சா, s.

•சாபலன், s. [properly சாபாலன்.] A goat-herd, a goat-seller, a sheep-seller, ஆட்டுவாணிகன்; [ex சா, for அசா, அசம், goat, et பாலன், he who tends.] (சங்.) W. p. 348. JABALA. (p.)

•சாபல்லியம், s. Productiveness, fruitfulness—as சுபலம். 2. (fig.) Success, completion, accomplishment, சித்தி. W. p. 918. S'AP'HALYA. (p.)

•சாபாலம், s. One of the Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

சாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. (vul.) To curse, utter a malediction. See சபி.

சாபிக்கை—சாபனை, v. noun. Cursing.

சாபிதா - ஜாப்தா, s. (Hind.) Index, list, inventory, schedule, contents, அட்டவணை.

சாபிதாப்படிக்கு. According to the list. (c.)

சாபூத், s. (Arab.) Proved, confirmed, நிச்சயிக்கப்பட்டது.

•சாபேட்சை, s. Passionate desire,—opposed to நிரபேட்சை (passionlessness, indifference); [ex ச et அபேட்சை.]

சாப்பா, s. (Hind.) Stamp, seal, impression, முத்திரை.

சாப்பாய், adv. (Hind.) Wholly, entirely, முழுவதும். Compare சாபா.

சாப்பிடு — சாப்படு, கிறேன், சாப்பிட்டேன், வேன், சாப்பிட, v. a. To eat, drink, to take food, medicine, betel, &c., உட்கொள்ள. 2. To make a meal, to board, உண்ண; [ex சப்பு, from Sa. Charva.] (c.)

பால்சாப்பிட, inf. To take milk.

சாப்பாடு, v. noun. Food, diet, victuals for the human species, போசனம். 2. A meal, ஒருவேளைப்போசனம். 3. Board, boarding, புறத்திலிருந்தசாப்பாடு.

சாப்பாட்டுக்குப்பஞ்சமியம். Nothing to eat.

சாப்பாட்டுராமன். A glutton, a gormandizer, (lit.) a gluttonous Rama. 2. A dull, stupid, inactive man, in contempt.

சாப்பாடுகொடுக்க-சாப்பாடுபோட, inf. To give food, a meal or victuals. 2. To provide with food, to board.

சாப்பாடுசெய்ய, inf. To give a pleasure-party to friends and acquaintances.

சாப்பாட்டுக்கழைக்க - சாப்பாட்டுக்குச்சொல்ல, inf. To invite one to take food, as dinner, &c.

தடிக்கம்புச்சாப்பாடு, s. [in burlesque.] Switching, flogging with a switch, a ratan, &c. See under தடி.

சாப்பு, s. (for.) Gun-lock, துப்பாக்கிசாப்பு. 2. [from the English.] A shop, கடைப்புக்கடை. (c.)

சாப்புதாளம், s. A particular mode of drumming, திமிலம். (Modern.)

சாப்பை, s. (Tel.) A mat of grass or rushes, புற்பாய். (சங்.) 2. [loc.] An incompetent person, a weak-minded man, திராணியற்றவன். Compare சப்பை.

சாப்பைச்சொண்டன், s. [prov.] A bird, the spoon-bill, (lit.) the flat billed, தட்டமூக்கை; [ex சப்பை.]

•சாமக்கிரி—சாமக்கிரியை, s. Materials for any purpose, implements, apparatus, சாமான். 2. Necessaries for a wedding dinner, &c., பலபண்டம்; [ex சமக்கிரம், all.] (c.) W. p. 919. SAMAGREE. SAMAGRYA.

சாமணம், s. [vul. for சாவணம் which see.] 2. As சமெட்டு, under சா.

•சாமத்தியம், s. [prov. prop. சாமர்த்தியம்.] Female puberty, பெண்பக்குவம்.

சாமந்த, (Tel.) Next, near, அடுத்த.

•சாமந்தம், s. A kind of tune, ஓரிராகம். (சங்.)

•சாமந்தர், s. A king's ministers, அமைச்சர். (சங்.) 2. Attendants or companions of a chief, அரசர்தோழர். 3. Captains of armies or subdivisions of an army, படைத்தலைவர். W. p. 919. SAMANTA.

சாமந்தி, s. [loc. prov. செவந்தி.] A class of garden flowers, Chrysanthemum Indicum, L. Of these there are three kinds, செப்புச்சாமந்தி, the red; வெள்ளைச்சாமந்தி, the white; மஞ்சட்சாமந்தி, the yellow. 2. Chamomile flower or Anthemis nobilis, L. (Ains. v. 1. p. 67.)

•சாமம், s. A watch of seven and a half நாழிகை, or three hours, making eight to the day, or four from sun set to sun rise, and vice versa, எழரைநாழிகைகொண்டகாலம்; [a change of யாமம்.] 2. Midnight, இடைச்சாமம். 3. W. p. 263. KSHAMA. Famine, dearth, பஞ்சம். (c.) 4. The third of the four Vedas, the prayers of which are composed in metre to be chanted, சாமவேதம். 5. Conciliatory measures, the first of the four உபாயம், or means of dealing with a hostile or invading power, நயபாயம். W. p. 919. SAMA. 6. W. p. 680. S'YAMA. Green color, greenness, பச்சை. 7. Blackness, a dark blue color, கருமை. 8. Night, the gloom of night, இரா. 9. The grass, அறுகு. 10. (See சாமி.) Gold, பொன்.

சாமக்காரர் — சாமங்காக்கிறவர்கள், s. Patrol, nightly watchers, as succeeding each other at each watch.

சாமக்கோழி, s. The cock, as indicator of the midnight watch; midnight cock-crow. (c.)

நடுச்சாமம்—பாதிச்சாமம், s. Midnight.

இடிசாமம், s. See இடி, v. n.

பெருஞ்சாமம், *s.* The major watch of seven and a half நாழிகை.

சிறுசாமம், *s.* The minor watch of three and three-quarter நாழிகை, or one hour and a half.

சாமகாலம், *s.* A time of famine or scarcity, பஞ்சகாலம். (*c.*)

சாமத்துரோகி, *s.* One illiberal in time of scarcity, a treacherous or cruel person. (*c.*)

சாமகானம், *s.* Chanting the tunes of the சாமம் Veda, சாமவேதம்பாடல். (*p.*)

சாமோபாயம், *s.* As சாமம், 5. [*ex* உபாயம், measure.]

இராநாலுசாமமும்பகல்நாலுசாமமும். Through the whole night and day; the four watches of the night, and the four watches of the day.

வெகுசாமஞ்சென்றுபோயிற்று. Much time has elapsed; or it is very late.

சாமபரியந்தம். During a watch.

சாமரம், *s.* The medicinal plant சிவனார்வேம்பு. (*M. Dic.*)

•சாமரம்—சாமரை, *s.* A chowry, the white tail of the bos grunniens, used as a fan for idols in processions, or a fly whisk by great persons, &c.; but chiefly as an ornament, கவரி. W. p. 322. CHAMARA. (*c.*)

சாமரம்வீச—சாமரைபோட, *inf.* To fan with the chowry.

வெண்சாமரம், *s.* The white chowry.

•சாமர்த்தியம், *s.* [*in the first two meanings*, சாமர்த்தியம்.] Skill, cleverness, capacity, வல்லமை. 2. Power, strength, ability, பலம். 3. Fitness, suitableness, competency, ஏற்றதிறம். W. p. 919. SAMARTHYA. 4. [*prov.*] Female puberty, as சாமர்த்தியம், பக்குவம்; [*ex* சமர்த்து.]

சாமர்த்தியக்கலியாணம், *s.* [*loc.*] The second or consummatory marriage ceremony; (*provincially*,) the ceremony performed on the first appearance of the menses. See இருதுசாந்தி.

சாமர்த்தியங்காட்ட, *inf.* To show one's skill—as சமர்த்துக்காட்ட.

சாமர்த்தியமாக, *inf.* [*prov.*] To arrive at puberty, as a girl, பக்குவப்பட.

சாமர்த்தியமாகப்பண்ண, *inf.* To perform a skilful act, to display dexterity.

சாமர்த்தியவான்—சாமர்த்தியன், *s.* A competent, skilful person, as சமர்த்தன்.

சாமர்த்தியகுணம், *s.* See இசுரன்பிரபுத்துவம்.

•சாமளம், *s.* Green-color, greenness; dark blue-color—as பசுமை. W. p. 860. S'YAMALA. Compare சாமம்.

•சாமளாதேவி — சாமளை, *s.* The green colored—*hence*, the goddess Kali, காளி. 2. Parvati, பார்வதி; [*ex* தேவி.]

•சாமன், *s.* [*Sa. S'ya'ma.*] Mercury the planet, (*lit.*) the green rayed, புதன். (Compare பச்சை.) 2. The younger brother of the Indian cupid, மன்மதன்தம்பி; [probably from சாமம், night-watches, as favoring his love exploits.]

•சாமாசி, *s.* [*vul.* சோமாசி] A person engaged by one of two hostile parties, to treat for settlement of differences, மத்தியஸ்தன்; [*ex Sa. Samásin*, reconciler.] 2. (*R.*) A messenger, an envoy, an ambassador, தூதன்; [*ex Samasa.*] W. p. 898.

சாமாசிபேச, *inf.* To treat between two parties, மத்தியஸ்தம்பண்ண.

சாமாசிவிட, *inf.* To send one to make a trial for settlement.

•சாமாதி, *s.* As சாமாசி, 2. (*R.*)

•சாமார்த்தியம் — சாமார்த்தியம், *s.* Skill, &c. See சாமர்த்தியம். (*c.*)

சாமானம், *s.* [*vul. for* சாய்மானம், and சாமான், which see.]

•சாமானியம், *s.* Commonness, universality—oppo. to விசேடம், பொது. 2. Entireness, totality, முழுவதும். W. p. 919. SAMANYA.

சாமானியமுங்கொண்டுவந்தாற் செய்கிறேன். If you will bring me all the ingredients needed, I will make (the medicine).

சாமானியசங்கமம், *s.* [*prov.*] Extinction of earthly desires, ஆசையறுத்தல்.

சாமானியலக்கணம், *s.* A common, generic characteristic. (*p.*)

சாமானியன், *s.* A common man, like others; a man of ordinary capacities.

சாமான், *s.* (*Arab.*) Goods, furniture, tackling, materials, commodities, articles, things, பண்டங்கள். 2. Curry-stuffs, கறிச்சாமான். 3. Baggage, lading, பிரயாணச்சாமான். (*c.*)

பேவாரிசுசாமான், *s.* Unclaimed property, *a law phrase.* (*R.*)

சாமி, *s.* [*prov. prop.* சாமை.] A kind of millet, ஒர்தானியம்.

•சாமி, *s.* [*a contraction of* சுவாமி.] God, lord, the supreme Being, கடவுள். 2. Argha, அருகன். 3. Skanda, முருகன். 4. An elder, a senior, an elder brother, மூத்தோன். 5. Guru, either the spiritual teacher or Siva under this character, குரு. 6. A chief, chieftain, lord, master, தலைவன். 7. A matron, a lady, தலைவி. 8. Gold, பொன். W. p. 965. SVAMIN.

சாமிவரங்கொடுத்தாலும் பூசாரிஇடங்கொடுக்கமாட்டான். The deity may grant a boon, but the pujaree (priest) will allow no admittance, i. e subordinates are commonly the most arrogant.

சாமிபராக்கு. Swami, vigilance! attention! an expression by heralds on the approach of a king, an idol, or a great personage.

சாமிதரிசனை, *s.* A sight of the idol, linga, &c., at the temple.

சாமித்துரோகி, *s.* A traitor to the deity, or to his master.

சாமிநாதன், *s.* Skanda—who was once a guru to Siva—as the guru and lord, கந்தன்.

சாமிபார்க்க, *inf.* To take a sight of the idol in the procession. (*c.*)

சாமிமலை, *s.* The Pulney rock, where there is a celebrated temple dedicated to Skanda; as distinguished from இடும்பமலை, a rock situate by its side. See சுப்பிரமணியஸ்தலம். 2. (*R.*) A town near Combaconum, ஓரூர்.

சாமியாடி, *s.* A possessed person.

சாமிசெய்ய — சாமிகொண்டாட, *inf.* [*vul. prov*] To celebrate a festival in times of sickness, pestilence, &c. (*c.*)

•சாமிபோகம், *s.* The land-lord's or owner's share, மேல்வாரம்; [*ex* சாமி, lord.]

•சாமீகரம், *s.* Gold, as சாமி, பொன். (*p.*) *Sa. Svameekara.* (சூ.)

•சாமீபம்—சாமீப்பியம், *s.* Proximity, nearness, சமீபம். 2. Proximity to the deity, the second of the four states of bliss in the Saiva system, கடவுளின்சமீபத்திலிருத்தல்; [*ex* சமீபம்.] See பதவி. W. p. 919. SAMEEPYA. (*p.*)

சாமீன்—ஜாமீன், *s.* (*Arab.*) Security, பிணை. (*c.*)

சாமீனிருக்க, *inf.* To become a surety.

சாமீன்கொடுக்க, *inf.* To give security, a surety.

சாமீன்கத்து, *s.* A bond of security, பிணைமுறி.

சாமீன்தார், *s.* A responsible person; a surety, a bail; [*ex* தார், an affix.]

சாமீன்வாங்க, *inf.* To take security, bail, &c.

சாமீன்வைக்க, *inf.* To deposit security.

ரொக்கச்சாமீன், *s.* Security of money.

நபர்சாமீன், *s.* Security of person.

•சாமுண்டி, *s.* Kali, காளி; also Durga, துர்க்கை. W. p. 323. CHAMUN'D'A. (*c.*) 2. (*R.*) The indigo plant, அவுரி.

சாமுதம், *s.* The fruit of the Terminalia chebula, See கடுக்காய். 2. Cyperus grass, கோரை, Cyperus textilis. (*R.*)

•சாமுத்திரிகம் – சாமுத்திரிகலட்சணம்—சாமுத்திரிகை, *s.* Interpretation of moles or spots on the body, indicating good or ill fortune; chiromancy, palmistry; also physiognomy, அங்கவிலக்கணநூல்; [*ex* ச, *et* முத்திரை, mark.] W. p. 919. SAMUDRIKA.

•சாமை, *s.* [*prov.* சாமி.] A kind of millet, ஒர்தானியம். Panicum, *L.* (*c.*) W. p. 860. SYAMA.—*Note.* There are different species of Panicum, as குதிரைவாலிச்சாமை, சிறுசாமை, திணைச்சாமை, பனிச்சாமை, பெருஞ்சாமை, மலைத்துச்சாமை, வெள்ளைச்சாமை; which see.

சாமைப்புல், *s.* The சாமை grain.

•சாமோபாயம், *s.* See under சாமம்.

சாம்பம், *s.* The plant, யானைநெருஞ்சில். Pedalium, *L.* (*R.*)

சாம்பர், *s.* (*a poetic change of* சாம்பல்.) Ashes.

சாம்பல், *v. noun.* (*substantively.*) Ashes, அடுபொடி. (*c.*) 2. (கை.) A faded flower, பழம்பூ; [*ex* சாம்பு, *v.*] 3. (*a corruption of* சம்பு.) The நாவல் tree. (*M. Dic.*)

சாம்பலடிப்பெருநாள், *s.* (*Rom. usage.*) Ash-wednesday; also Shrove-tuesday.

சாம்பலாண்டி, *s.* A religious mendicant whose whole body is smeared with ashes. 2. (*fig.*) A clown.

சாம்பற்குண்டி, *s.* [*vul.*] A sloven, a mean person.

சாம்பற்குதிரை, *s.* A grey horse. (*c.*)

சாம்பலிட்டுவிளக்க, *inf.* To clean or scour with ashes—as a vessel, brass plate, &c.

சாம்பற்குளிக்க, *inf.* [*prov.*] To immerse itself in ashes, as a brooding hen; to bathe in ashes.

சாம்பல்வண்ணம்-சாம்பனிறம், *s.* Ash-color, grey color.

சாம்பல்வாழை — சாம்பல்மொந்தன், s. [loc.] An ash-colored plantain tree.

சாம்பற்பூக்க, inf. To form, as ashes on coals, or the appearance of ashes on fruits, or on the body; to grow ashy. (c.)

சாம்பற்பூசணிக்காய், s. A kind of pumpkin. Cucurbita, L.

சாம்பனாரை, s. The ash-colored heron.

•சாம்பவம், s. One of the eighteen secondary Puranas, ஒருபுராணம். (சது.)

•சாம்பவன், s. Siva, சிவன். 2. A follower of Siva, சம்புவைவழிபடுவோன். W. p. 838. SAMBAVA. 3. (சது.) One of the captains of Rama's bear-forces, கரடித்தலைவன்.

சாம்பவதீட்சை, s. The highest kind of spiritual instruction, in which the guru, representing Siva, sets his feet on the crown of the disciple, and thereby qualifies him for transcendental knowledge. (சிவ. சி.)

•சாம்பவி, s. Parvati, பார்வதி. W. p. 838. SAMBAVEE. 2. (from Sa. Jambava.) A tree, நாவல்.

சாம்பவியார்விந்து, s. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். (R.)

சாம்பான், s. [prov. fem. சாம்பச்சி–சாம்பாத்தி.] Pariahs, the caste respectfully, பறையன். 2. The honorary appellation of a Pariah; [ex சம்பு, drum.] (c.)

சாம்பாந்தனம், s. State of a Pariah.

பெற்றான்சாம்பான், s. A Pariah who was one of the sixty-three devotees of Siva, அறுபத்துமூவரிலொருவன்.

•சாம்பிராச்சியம், s. Imperial rule, dominion, power, அரசாட்சி. W. p. 919. SAMRAJYA. 2. Fortune, prosperity, affluence, felicity, செல்வம். (c.)

சகல சாம்பிராச்சியமும்உண்டாகுக. May you have all felicity.

சாம்பிராச்சியபட்டம், s. The title of sovereignty.

சாம்பிராச்சியலட்சுமி, s. Prosperity, felicity, the influence of Lukshmi, as conferring felicity, &c.—used as an epistolary compliment.

சாம்பிராணி, s. (Tel. సాంబ్రాణి.) Frankincense, Benzoin or Benjamin styrux, குங்கிலியத்தொன்று. (c.)

சாம்பிராணித்தயிலம், s. Oil of frankincense.

சாம்பிராணித்தூபம், s. Offering frankincense in worship.

சாம்பிராணிப்புகை, s. Burning frankincense, for medical or other purposes.

சாம்பிராணிப்பதங்கம், s. [prov.] A kind of medicine; also a kind of perfume of which one of the chief ingredients is frankincense. See பதங்கம்.

சாம்பிராணிப்பட்டயம், s. [loc.] A perfumed deed of gift to a pagoda, &c.

சாம்பிராணிவர்த்தி, s. [loc.] A fragrant stick or wick for burning to diffuse its odor.

சாம்பிராணிகாட்ட, inf. To burn frankincense so as to perfume any thing, as is commonly done in ஆயுதபூசை.

சாம்பிராணிபோட, inf. To burn or offer incense.

பறங்கிச்சாம்பிராணி, s. Another kind of Benzoin, Olibanum. Madras usage.

மலாக்காச்சாம்பிராணி — மடைச்சாம்பிராணி, s. A sweeter kind of frankincense.

மடயசாம்பிராணி, s. A dolt. See மடயன். (c.)

சாம்பு, s. A drum, பறை. (சது.) 2. A whole piece of cloth containing several small pieces—as handkerchiefs, &c., சீலை. —Note. There are different pieces of cloth of various lengths, as வேஷ்டிச்சாம்பு, கைலேஞ்சிச்சாம்பு, சட்டைச்சாம்பு, சோமன்சாம்பு, which see severally.

சாம்பு, கிறேன், சாம்பினேன், வேன், சாம்ப, v. n. To wither, fade, decay, droop, கூம்ப. 2. To languish, pine away; to become reduced, to grow less, to be emaciated, ஒடுங்க. 3. To decline, சாய. (p.)

சானகிநகுவளெனுநாணத்தாற்சாம்புகின்றான். He (Ravana) was overwhelmed with shame at the thought that Sita would rejoice, (at his disaster.) (இராமா.)

சாம்பு, கிறேன், சாம்பினேன், வேன், சாம்ப, v. a. (for.) To pull in by jerks, to haul—as in drawing water; to draw in, as the rope of a pully; to pump, இழுக்க. 2. [prov. a cant term.] To give a blow, அறைய. (c.)

சாம்பி, s. [loc.] Pully, கப்பி.

•சாம்புசண்பகம், s. The flower of the tree Calyptranthes, L. (R.)

சாம்புவந்தன்—சாம்புவான், s. One of the leaders of Rama's army. (R.)

•சாம்புநதம், s. A fabulous river, whose water is said to be the juice of the jambu tree on the southern side of mount Meru; [ex சம்பு et நதம்.] (கந்.) (p.)

•சாம்பூநதம், s. What belongs to or is taken from the சம்புநதம்; hence, one of the four kinds of gold, பொன். (சூ.) 2. Gold in general. W. p. 348. JAMBOONADA. Sometimes written, சாம்பூனதம்.

•சாம்வர்த்தம், s. [a mistake for சம்வர்த்தம்.] (R.)

•சாயகம், s. An arrow, அம்பு. 2. A sword, வாள். (p.) W. p. 920. SAYAKA.

•சாயம், s. [always in combination.] Evening, afternoon, சாயங்காலம். W. p. 920. SAYAM. 2. (c.) Color, tinge, tint, hue in cloth, leather, paper, &c., நிறம்; [ex Sa. Ch'haya, lustre, color.] 3. The chaya root used as a dye, சாயவேர்.

சாயங்காலம், s. Evening just before sunset, the close of day, அந்திப்பொழுது.

சாயங்காலவந்தனை, s. Evening devotion. (R.)

சாயசந்தி, s. Evening twilight.

சாயந்தரம், s. [vul.] Evening, close of day, afternoon.

சாயரட்சை, s. [prov.] The evening sacrifice, a puja performed at sun-set. See பூசை. 2. [com. சாயலட்சை.] The evening, சாயங்காலம்.

சாயக்காரர், s. Dyers, stainers.

சாயங்காய்ச்ச–சாயந்தீர–சாயந்தோய்க்க—சாயமேற்ற—சாயம்போட, inf. To dye, imbue, stain, tinge, color, tincture.

சாயப்பணி, s. Work in dying with red as distinguished from நீலப்பணி.

சாயச்சால், s. A vat for dying.

சாயச்சேலை, s. A dyed சேலை cloth.

சாயப்பொல், s. [prov.] A painted cane, staff, &c.

சாயத்துக்குப்போட, inf. To be given for dying. (c.)

சாயம்பிடிக்க, inf. To take or imbibe a dye.

சாயவேர், s. The chaya-root.

சாயவேர்ச்சக்களத்தி, s. A plant. See இம்பூறற்சக்களத்தி.

சாயவேர்குத்திகள், s. [prov.] Chaya-root diggers.

சாயவோலை, s. Stained, dyed olas or rushes for the ear, for matting, &c.

அரைச்சாயம்—இளஞ்சாயம், s. A faint dye.

முதுசாயம், s. [loc.] A deep dye.

எண்ணெய்ச்சாயம், s. An oil-color.

உடற்சாயம், s. [loc.] A partial dye, the middle part of the cloth being left white.

கூரச்சாயம், s. [prov.] A compound color for dying.

சப்பங்கிச்சாயம், s. Color or dye from சப்பங்கி root.

முழுச்சாயம், s. A deep and thorough dye.

மசரச்சாயம்—பூஞ்சாயம், s. Ruddy, dark color. See மசரம்.

வேர்ச்சாயம், s. Tinge, dye from chaya roots, &c.

சாயரி, s. A kind of tune, ஓர்பண். (சது.)

சாயர், s. (Arab.) Customs, tax, தீர்வை.

•சாயல், s. (a change of Sa. Ch'hâyâ.) Likeness, similitude, representation, resemblance in features, ஒப்பு. 2. Aspect, complexion, shape, appearance, image, figure, form, imitation, fashion, manner, மாதிரி. (c.) 3. Beauty, அழகு. 4. Color, tinge, நிறம். 5. (R.) Indian saffron, மஞ்சள். 6. [ex சாய், v.] Bed, bedding, மனிதர்படுக்கை. 7. [a change of Sa. Sasya.] Excellence, dignity, eminence, superiority, மேன்மை. 8. Minuteness, நுண்மை. 9. (R.) Shade, shadow, as சாயை, நிழல். 10. v. noun. Inclining, leaning, &c., சாய்வு.

இந்தப்பிள்ளைதகப்பன்சாயலாயிருக்கிறது....... The child resembles its father.

மடயன்சாயலாகநிற்கிறான். He stands like a fool.

சாயல்காட்ட, inf. To represent, personify, personate, imitate. 2. To give a representation. 3. To show preparatory signs, appearances, &c.

சாயல்சரிவு, s. [prov. sometimes சாயல்சரி.] Likeness and similitude. 2. Symmetry, superior cast and cut. (Limited.)

சாயல்பிடிக்க, inf. To imitate exactly. 2. To get the right tune. 3. To get the tune sung by another so as to sing with him. 4. To imitate one in dress.

முகச்சாயல், s. The features, lineaments of the face, one's likeness.

திருச்சாயல், s. [in Christ. usage.] Divine image, the likeness of God.

ஒருசாயல். Alike, (both) alike. 2. Singularity, oddness, peculiarity, queerness. 3. Difference, change for the worse, of doubtful aspect, unfavorableness, unacceptableness.

சாயவேளாகொல்லி, *s.* A subdivision of the கொல்லி mode of singing, a melody, கொல்லித்திறத்தினொன்று. *(p.)*

•**சாயனதம்**, *s.* See சாயானதம்.

•**சாயனம்**, *s.* Toddy, vinous liquor, sap, கள். (கெ.) 2. Celestial longitude, இராசுபுடம். W. p. 920. SAYANA. *(p.)*

சாயனமார்த்தாண்டன்—மார்த்தாண்டசாயனம், *s.* The sun's longitude corrected for precession.

•**சாயாகவுளம்**, *s.* A melody, ஓரிசை; [*ex* கவுளம், கௌளம்.] *(p.)*

•**சாயாக்கிரகம்**, *s.* [*in astron.*] Umbra; [*ex* சாயா, shadow, *et* கிரகம்.] See சாயை, 4.

•**சாயாதனயன்—சாயாபுத்திரன்**, *s.* See under சாயை.

•**சாயாதேவி**, *s.* See under சாயை.

•**சாயாபதி** *s.* See under சாயை.

•**சாயானதம்**, *s.* [*prop.* சாயனகம்.] The ஓந்தி species of lizard; [*an elongation of Sa. S'aya'naka.* W. p. 831.] (சது.)

சாயி, *s.* *(Pers.)* Ink, மை.

•**சாயி**, *s.* [*in combination.*] One lying, reclining, sleeping, &c.—as in சேஷசாயி, Vishnu, whose bed is a snake, படுத்திருப்பவன். W. p. 838. SAYI.

•**சாயித்தியம்**, *s.* Poetry, belles letters, formation or recitation of verses according to approved rules, இரம்பாசெக்திறம். *(c.)* 2. Association, connection, combination, பொருத்தம். See சகித்தியம்.

சாயித்தியம்பாட, *inf.* To make poetry.

•**சாயுச்சியம்**, *s.* Likeness, similarity; identification, intimate union, *especially* with the deity, ஐக்கியம். 2. The fourth and highest state of bliss in the Saiva system; entire absorption in the deity—as flame in flame, a drop in the ocean, &c, சான்காம்பதவி. See பதவி. W. p. 920. SAYUJYA. *(p.)*

சாயுச்சியகாரர், *s.* Those who seek this union, who wear the lingam, இலிங்கதாரிகள்.

சாயுச்சியபதவி, *s.* As சாயுச்சியம், 2.

•**சாயை**, *s.* Shade, shadow, shadiness, நிழல். 2. A reflected image, reflection, பிரதிவிம்பம். 3. The shadow of a gnomon or of a person's length on the ground for determining the hour of the day, காழிகையறியுஞ்சாயை. *(c.)* 4. Umbra, and perhaps penumbra, considered as an invisible planet, சாயாக்கிரகம். 5. Color, hue, நிறம். 6. (Compare உஷாதேவி.) Shade or shadow personified as one of the consorts of the sun, சூரியன்தேவி. W. p. 335. CH'HA'YA.—*Note.* This word retains its Sans. pronunciation in some of its compounds.

சாயாக்கிரகம், *s.* As சாயை, 4.

சாயாதேவி, *s.* Shade—as one of the wives of the sun.

சாயாபதி, *s.* The sun—as the husband of சாயை; [*ex* பதி.]

சாயாதனயன்—சாயாபுத்திரன், *s.* Saturn—as son of சாயை, the sun's wife, சனி.

பாதச்சாயை, *s.* Half of a persons step in measuring his shadow for ascertaining the hour, which, in the calculation is to be deducted. See அபச்சாயை.

சாய்—சாய்க்கோரை, *s.* [*com.* சாயக்கோரை.] A kind of sedge or Cyperus grass, ஓர்வகைக்கோரை. (சது.)

சாய், கிறேன், ந்தேன், வேன், சாய, *v. n.* To incline or fall towards one side; to lean, to recline, lie down, சரிய. 2. To decline—as a heavenly body from the meridian, or toward the horizon, இறங்குசாய. 3. To repair to, tend toward; crowd together—as a company of men or beasts, to retire, change the course, திரளகச்செல்ல. 4. To be routed, to retreat, to flee as a discomfited army, இரிய. 5. To incline to wards—as the mind, disposition, &c., to be like in quality, color, shape, &c., மனஞ்சாய. 6. To be biased or prejudiced, to be partial, to be warped in judgment, நடுநிலைசாய. 7. To die, perish, சாவ. 8. To incline—as the beam of a balance by a preponderating weight, நிறைதாழ. 9. To decline from a direct course, to diverge, to become oblique, to turn aside, to deviate, ஒதுங்க. 10. To run ashore—as a vessel, கப்பல்கரைசாய. 11. To lean upon, rest against, சார. 12. To fail or come short in a comparison, தளர. 13. To happen, succeed, நடக்கேற. *(c.)*

பொழுதுசாயவா. Come in the afternoon.

இது மேற்கே சாய்கிறது. This inclines westward.

சாய்ந்து கிட. Lie down. (*in contempt.*)

இதின்மேலேசாயாதே. Don't lean upon it.

உன்பிரயாணம் எப்பொழுதுசாயும். When will you set out on your journey?

என்காரியஞ்சாயுமா. Shall I succeed in my undertaking?

தண்டு அப்படிச்சாய்ந்துபோயிற்று. The army marched that way.

பழந்தக்குச்சாய்ந்துவிட்டது. The fruit has begun to ripen. [*prov.*]

கதிர்சாய—கொம்புசாய, *inf.* To bend the head, as ripe grain.

விளைந்துசாய, *inf.* To incline toward the ground, as ripening grain. *(c.)*

காரியத்தைச்சாயவிடுதல், *v. noun.* Letting a matter take its own course, often to the person's loss or injury.

கப்பல்சாய்ந்தோடுதல், *v. noun.* The sailing of a leaning ship.

சாயப்பிடிக்க, *inf.* [*prov.*] To steer a vessel with the wind.

சாயவிட, *inf.* To let a vessel run before the wind. 2. To let a vessel run ashore. 3. To run a vessel to the left. See ஏறவிட.

சாயல், *v. noun.* Inclination, leaning.

சாய்மானம், *s.* [*vul.*] A back to lean against, of a chair, couch, &c., சாரிவு. 2. Leaning, reclining, inclining, inclination, மனச்சாய்வு. 3. Partiality, preference, favoritism, வாரபட்சம்.

சாய்கை, *v. noun.* [*in astron.*] Inclination. 2. [*prov.*] As சாகை, which see.

சாய்வு, *v. noun.* Slant, slope, obliquity, சரிவு. 2. Declivity, descent, side of a hill, மலைச்சரிவு. 3. Bias, inclination to a party, favoritism, prejudice, ஒருபட்சஞ்சாய்கை. 4. [*prov.*] Taking a direction, as a company of men or beasts, turning aside, obliquity, divergency, விலகு. 5. [*Little used.*] Side, sides, places round about, அக்கம்பக்கம். Compare சாய்ப்பு.

சாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to incline, lean, slope, &c., to tilt up, or raise on one side, சாயச்செய்ய. 2. To turn or give a new direction to a body of men; to drive, take away a herd or a single beast, ஓட்டிக்கொண்டுபோக. 3. To cause to recline, or lie down, உடலைச்சாய்க்க. 4. To cast, to run metals in bars, in the rough, &c., to be wrought afterward, உருக்கிச்சாய்க்க.—*Note.* The addition of கொள்ள gives a reflective sense to the verb in this, and similar cases. *(c.)* 5. [*loc.*] To steer a vessel toward the shore, கரையிலேக்கோட்ட. 6. To bias or prejudice one, to excite or induce partiality, to warp, to turn, மனஞ்சாயப்பண்ண. 7. *(p.)* To rout, discomfit, defeat, to kill in battle, தோற்கப்பண்ண.

சாய்த்துக்கொண்டுநடத்தல், *v. noun.* Walking in a leaning posture. *(c.)*

செவிசாய்க்க, *inf.* To incline the ear, to give attention—as a deity or great person.

மாடுசாய்க்க, *inf.* To drive cows or bullocks for grazing.

தலைசாய்க்க, *inf.* To bow the head in obeisance, or reverence. 2. To hang the head, through discontent and disapprobation, தலைகவிழ.

கப்பல்சாய்த்தோட்டுதல், *v. noun.* Causing a ship, in sailing, to lean over.

காரியத்திற்சாய்த்துவிட, *inf.* [*prov.*] To connive at a thing, சடையாமிருக்க. 2. To be indulgent to a person.

வெட்டிச்சாய்க்க, *inf.* To cut down a tree. 2. (*fig.*) To kill one outright.

சாய்தல், *s.* Minuteness, நுண்மை. (சது.) Compare சாயல்.

சாய்ப்பு, *v. noun.* Slope, slant, தாழ்வு. 2. The side or declivity of a mountain, மலைச்சரிவு. 3. The sloping roof of a veranda, இறப்பு. 4. A veranda, தாழ்வாரம். *(c.)* 5. Discomfiture, defeat, இரிதல். 6. Leading or conducting men; driving beasts, ஓட்டிக்கொண்டுபோதல். 7. Partiality, favoritism, prejudice, வாரபட்சம். 8. [*prov.*] Inferior betel-leaves, இழப்பு வெற்றிலை. 9. (*R.*) Aversion, முகச்சாய்ப்பு; [*ex* சாய், *v. a.*]

சாய்ப்பாய்ப்போகிறான். He is going away without taking notice of the thing.

சாய்ப்பிறக்க, *inf.* To put up a veranda.

சாய்மரம், *s.* The சிவதை shrub, as சாமரம். 2. [*prov. vul.*] Chowry, as சாமரம். *Sa.*

சாய்மானம், *s.* [*vul.*] See சாய், *v. n.*

•**சாரங்கதரன்**, *s.* The name of the last king of the race of Dharma Raja, ஓரரசன். *(p.)*

சாரங்கதரநாடகம், *s.* A drama relating the story of Sarangataran. (*R.*)

•**சாரங்கம்**, *s.* A deer, மான். 2. A kind of cuckoo, Cuculus melanoleucos, சாதகப்புள். 3. An elephant, யானை. 4. A cloud, மேகம். 5. A peacock, மயில். 6. (Compare சார்ங்கம்.) A bow, *especially*, the bow of Vishnu, திருமால்வில். 7. A musical mode, one of the thirty-two tunes, ஓரிராகம். W. p. 920. SARANGA. 8. [*a change of* சாரகம், *from* சாகம், bee.] A bee, a beetle, வண்டு. 9. (*R.*) Sky-lark, வானம்பாடி. 10. A plant, குறிஞ்சா. 11. Another plant, சிறுகுறிஞ்சா.

சாரங்கசுவாமி—சாரங்கதேவர், *s.* The first guru of the வீரசைவர், ஓர்குரு.

சாரங்கபாணி—சாரங்கன், *s.* Vishnu—as a bow-man, விஷ்ணு.

*சாரங்கி, *s.* A kind of lute, ஓர்யாழ். W. p. 920. Sarangee. (*p.*)

*சாரசம், *s.* Melodiousness, sweetness of voice, இனியவோசை. (*c.*) 2. The white heron or crane, வெண்ணாரை. Ardea Siberica. 3. Lotus, தாமரை. (*p.*) W. p. 920. Sarasa. 4 Heron, குருகு. 5. The arsenic, அவுபலபாஷாணம்.

பாட்டிலேசாரசமில்லை. The song is not harmonious.

*சாரசியம், *s.* Sweetness, pleasantness of speech, music, &c., இனிமை. (*p.*)

*சாரஸ்திரி, *s.* See under சாரம்.

*சாரணர், *s.* Spies, secret agents, government emissaries, ambassadors, வேவுகாரர். (இராமா.) W. p. 920. S'aran'a. 2. Special devotees of the Jaina religion, eight in number, believed to have attained the supernatural power of frequenting at pleasure any place either in the heavens, the earth or the waters, சமணரிலிருத்திபெற்றோர்; [*ex* சர, to go.] (நிக.)

*சாரணை *s.* (*Sometimes* சாரணத்தி.) A plant, ஓர்பூடு. Trianthema monogyna, *L.* Compare சாறணை. (*c.*) W. p. 920. Saran'a. There are two kinds of சாரணை, as சத்திசாரணை and வெள்ளைச்சாரணை.

இருசாரணை, *s.* The above two kinds.

சாரதம், *s.* A Bhuta, or demon of a certain class. See பூதம். (*p.*)

*சாரதம், *s.* Melodiousness, good modulation of voice in singing, இனியவோசை. *Sa. Sárasa.* 2. (*also* சாரதப்பாட்டு.) A kind of ode to be sung to melodious tune and rhythmical metre, ஓர்வகைக்கவி—as சயசாரதம்.

கமலமலர்ப்பாதா. O! thou lotus-footed.
உளஞ்சற்றிரங்காதா. Is not mercy to thee sweet?
அருள்செயலாகாதா. Is not grace a needful boon?
எளியன்மீதுவாதா. The poor wilt thou arraign soon?
வழுவிலாதநீதா. Just, infallible in word.
எனையாளேசு நாதா. Lord Jesus! rule thou me.

*சாரதாம்பாள்-சாரதா, *s.* Sarasvati, சரசுவதி; [*ex* அம்பாள், from *Sa. Ambá,* mother.] W. p. 836. Sarada.

*சாரதி, *s.* A coachman, a charioteer, a driver, தேர்ப்பாகன்; [*ex* சர, cause to go.] W. p. 920. Sarathi. 2. A poet, a learned man, (*lit.*) a favorite of the Indian muse, புலவன்; [*ex* சாரதா, Sarasvati.]

பார்த்தசாரதி, *s.* Krishna—as charioteer of Arjuna, கிருஷ்ணன்.

*சாரத்தியம், *s.* The driving of a vehicle, business of a coach-man, சாரதித்தொழில். (*p.*) W. p. 920. Sarthya. See சாரதி.

சாரத்தியம்பண்ண, *inf.* To drive a coach, இரதமோட்ட.

சாரப்பருப்பு, *s.* A sort of pulse, காட்டுமொச்சை. (*R.*)

*சாரமேயன், *s.* A dog, (*lit.*) what was born of a bitch, நாய்; [*ex Saramá,* a bitch.] W. p. 929. Sarameya. Compare for orthography, கார்த்திகேயன், வைனதேயன், சாத்தியவதேயர்.

*சாரம், *s.* The sap of vegetables, juice, இரசம். 2. Savor, flavor, relish, sweetness, tastefulness, palatableness, இனிமை. 3. Essence, essential or vital part of a discourse, book, &c., கருத்து. 4. Strength, vigor, fertility in discourse; engagingness, interestingness, solidity, fulness of meaning, பயன். 5. The hard or solid part of a tree, மரவைரம். W. p. 920. Sara. 6. Metallic cement, நவச்சாரம். (சது.) 7. Washerman's lye, வண்ணான்சாரம். 8 Ashes for lye, &c., காரச்சாம்பல். W. p. 263. Kshara. 9. Scaffolding for a building; sticks tied to the smaller branches of flower trees, serving as a scaffold for a person to stand on and gather flowers, சாரமரம். (*c.*) 10. (*Sa. Chara, Sara.*) Going, motion, course, progress in general, நடை. 11. [*mostly in combination.*] Motion or passage of the planets, கிரகசாரம். 12. (*in combin.*) Going into an immoral course of conduct, as in விபசாரம், அபசாரம், &c. 13. (*in combin.*) Passing, voiding, evacuating—as in அதிசாரம். 14. Elevation, eminence, rising, high ground, மேடு. 15. The கிலாமுகி bird; (சது.) (*perhaps from the* கிளவி "சாரமம் கிலாமுகிப்பேச்சோரம்.") 16. The wild olive, இலுப்பை. 17. The Cashew-nut-tree, கொட்டைமுந்திரிகை. 18. The French honey-suckle, பாலடை. Hedysarum, *L.*

சாரமில்லாதபேச்சு. Vain and empty discourse.

சாரமெடுக்க, *inf.* To extract juice or virtue from herbs, &c. 2. To take the substance of a composition, discourse, &c.

சாரமிறக்க, *inf.* To take down a scaffolding. 2. To express juice. 3. To swallow the juice of any thing chewed or dissolved in the mouth.

சாரபூமி, *s.* Rich, fertile land. (*Rare.*)

சாரமேற்ற, *inf* To communicate or infuse virtue, savor, force, vigor, &c.

சாரமற்ற, *adj.* Insipid, unsavory, unrelishable. 2. [*in discourse.*] Powerless, vapid, uninteresting, not sound, profound, forcible or impressive, &c., உருசியற்ற.

சாரமற்றவன், *s.* One without knowledge, learning, strength, vigor, property, merit of austerities, &c.

சாரஞ்சுட, *inf.* To burn the milk-hedge, prickly pear shrub, &c., to get their ashes for making lye.

சாரத்தண்ணீர், *s.* Lye, காரத்தண்ணீர்.

சாரந்தெளிக்க, *inf.* To sprinkle lye on clothes to whiten them.

சாரத்தின்சத்துரு, *s.* An egg, from its neutralizing qualities, முட்டை.

சாரக்கட்டடை, *s.* A temporary wall, made use of in turning an arch. (*R.*)

சாரத்துளை, *s.* Scaffold-holes in a building.

சாரம்போட — சாரங்கட்ட, *inf.* To erect a scaffolding. (*c.*)

சாரஸ்திரி, *s.* [*Com.* சோரஸ்திரி.] A vicious woman, an adulteress, விபசாரி. (*p.*)

சாரத்துவம், *s.* Adultery, விபசாரம்.

சாரவறுதி—சாரவிறுதி, *v. noun.* [*prov.*] Lightness, slightness—as of a blow, a fall, &c.; [*ex* சாரம், strength, *et* அறுதி or இறுதி, wanting.]

சாரவறுதியாய்ப்பட்டது. It hit him but slightly.

சாரவாக்கியம், *s.* [*in astron.*] A table or any tabular number in it for counting the progress of the planets.—*Note.* The letters of the alphabet are substituted for numbers with a view to assist the memory and secure correctness in the tables. Compare சாவாக்கியம்.

நீதிசாரம், *s.* A treatise on equity, ஓர் நூல்.

பாதசாரம், *s.* The progress of the planets, reckoned, by quartering the signs.

குருசாரம், *s.* The progress of Jupiter in his orbit, வியாழநடை.

*சாரர், *s.* (*sing.* சாரன்.) Spies, secret agents, emissaries, வேவுகாரர். W. p. 323. Chara. 2. Paramours, gallants, சோரநாயகர். W. p. 348. Jara. (*p.*)

சாரலி, *s.* [*prov.*] A kind of rice, ஓர் நெல்.

சாரல், *s.* The foot or side of a mountain, மலைச்சாரல்; [*ex* சார், *v.*] 2. Tunes of the lute in agricultural districts, மருதயாழ்த்திறம். (சது.) 3. [*prov.*] Driven rain, a drizzle, தூறல். 4. *v. noun.* Leaning, &c., சார்தல். (*c.*)

சாரற்றூத்தல், *s.* Drizzling rain.

சாரலடிக்க, *inf.* To rush on—as a drizzly cold wind.

*சாராயம், *s.* Spirituous liquors, arrack, வெறிகொள்ளுமோர்பானம்; [*ex Sa. Kshara* or *Sara.*] (*c.*)

சாராயங்கொடுத்துப் பூராயமறி. Give a person a draught of arrack, and you can elicit the hidden emotions of his heart.

சாராயக்காரன், *s.* An arrack-seller.

சாராயக்கடை, *s.* An arrack-shop.

சாராயக்குத்தகை, *s.* Arrack-rent.

சாராயப்பாவாலை, *s.* [*loc.*] A vessel for receiving distilled spirits, வடிபாலை.

சாராயவெறி, *s.* Intoxication, inebriation, &c., by drinking arrack.

சாராயக்கிடங்கு, *s.* [*prov.*] An arrack tavern. See கிடங்கு. (*c.*)

சாராயங்கட்ட — சாராயங்காய்ச்ச, *inf.* To distil arrack.

அரிசிச்சாராயம், *s.* Arrack from rice and jaggery.

கள்ளுச்சாராயம், *s.* Arrack from the juice or sap of certain palms.

பட்டைச்சாராயம், *s.* Arrack from the astringent bark of certain trees, commonly that of வெள்வேல், Acacia leucophlæa. (*Roxb.*)

சாரி—ஜாரி, *s.* (*Hind.*) Restoration, return, *commonly* of a Zemindary under sequestration, oppo. to ஜப்தி, திரும்பல்.

சாரியாக்க—சாரிசெய்ய, *inf.* To restore rule.

•சாரி, s. (Sa. Chári.) Going, movement, course, நடை. 2. [com. சவாரி.] Riding, going in a vehicle, taking a drive for recreation, வாகனமேறிச்செல்கை. 3. An excursion, stroll, a walk, a jaunt, உலாவல். 4. Wheeling or turning to the right or left as soldiers, chariots, &c., in fighting, exercising or otherwise; also as dancers, &c., வட்டமாயோடல். 5. Whirlwind, சுழல்காற்று. 6. Dice, a man at chess, &c., சூதாடுகருவி. W. p. 921. Sari. 7. (R.) A kind of native arsenic, அஞ்சனபாஷாணம்.

சாரிபோக, inf. To take a ride, a drive, a walk, &c.

சாரிவிட, inf. To race with horses. 2. To drive, take a drive.

சாரியானபாதை, s. [prov.] A road frequented by people going and coming, சனம்நடமாடும்வழி. (c.)

இடசாரி, s. Turning or wheeling to the left. (c.)

வலசாரி, s. Turning to the right. (c.)

நிலைசாரிக்காரன், s. One who always rides. 2. One constantly going to a place. 3. One who strolls about in quest of food. (Limited.)

நடைசாரி, s. Walking always.

நடைசாரிமேளம், s. Drums accompanying a procession, a great person, &c. (c.)

•சாரிகை, s. Running round, passing round in a circle, வட்டமாயோடல். 2. Whirlwind, சுழல்காற்று. 3. (a change of சாரி, 6.) Dice, சூதாடுகருவி. 4. W. p. 839. Sarika. A kind of daw or Maina taught to speak, the நாகணவாய்ப்புள். 5. (a change of Sa. Sulika. W. p. 840.) Duty, toll, tax, சுங்கம். (நிக.) 6. (a change of சாலிகை.) Armor, mail, கவசம். (சது.) (p.)

•சாரிசம், s. Common salt, கறியுப்பு, (R. Sea salt.) W. p. 263. Ksharach'ha. 2. [improp. for சாரசம்.] Melodiousness, &c.

சாரிசாதன், s. A musk-cat, கஸ்தூரிமிருகம். (M. Dic.)

•சாரிதம், s. See சாரீரம், 2.

•சாரித்திரம், s. A course of conduct, peculiar or instituted observances, becoming practices, ஒழுக்கம். (சது.) 2. Story, narrative, history, memoir, biography, சரித்திரம்; [ex சரித்திரம்.] (p.) Sa. Cháritra.

சாரிபம், s. The நன்னாரி plant. Country sarsaparilla. (M. Dic.)

சாரியம், s. The எட்டி tree. (R.)

சாரியல், s. Rock-salt, இந்துப்பு. (M. Dic.)

சாரியை, s. Connective letters, or euphonic particles in the formation of derivative words, and in the combination of nouns; as also their cases, &c., பகுதிவிகுதி முதலியவுறுப்புகளோச்சார்ந்துவருமிடைச்சொல். 2. Expletive words, connective particles, &c., in the combination of words, பதப்புணர்ச்சிச் சாரியை; [ex சார், v.] See நன்னூல் for the seventeen சாரியை particles.

எழுத்துச்சாரியை, s. Single letters used as a சாரியை—as அ in செய்தது; ன், in கோன்; கு, in செய்குவாம். See under எழுத்து.

சொற்சாரியை—பதச்சாரியை s. Particles, expletives of two or more letters used as a சாரியை—as இன், in வாயினை; அற்று, in இவற்றை; அத்து, in குடத்துப்பொன், &c.

•சாரீரம், s. That which belongs to the body; corporeality, சரீரசம்பந்தமானது. W. p. 839. S'areera. 2. (Sometimes சாரிதம்.) A voice for singing, commonly good, இனியகுரல். 3. One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

அவனுடையசாரீரங்கன்குரியிருக்கிறது. His voice is melodious.

சாரீரமுள்ளவன், s. A person with a good voice for singing.

சாரு, s. A parrot, கிளி. (நிக.)

சாருகன், s. Murderer, slaughterer, killer, executioner, கொலைபாதகி. (நிக.) Compare காதகன்.

சாருசம், s. Salt in masses, கல்லுப்பு. Compare சாரிசம். (M. Dic.)

சாருதல், v. noun. (Sometimes சாறல்.) Drawing near, &c.—as சார்தல்.

•சாருவபூமம், s. The male elephant of the north point—as சார்வபூமம்.

•சாருவாகம், s. A species of atheism—as சார்வாகம்.

•சாரூபம்—சாரூப்பியம், s. Close resemblance, identity with the deity in form; the third state of bliss in the four degrees of the Saiva religion, கடவுளுருப்பெறுமைவாழ்தல். See பதவி. 2. Gold, பொன்; [ex ச et ரூபம், form, also gold.] W. p. 921. Sa'roopya. 3. (fig.) Acquiescence, conformity, இணக்கம். (p.)

சாரூரசம்—சாரூரகம், s. As சாருசம். (M. Dic.)

சாரை, s. [prov.] A long, straight, direct course or line; stripes, நெடுவரைகள். Compare தாரை. (c.)

சாரை—சாரைப்பாம்பு, s. The rat snake, said to be a male Cobra, நல்பாம்பு. (c.)

சாரைக்கடா, s. [prov.] As சாரைப்பாம்பு.

சாரைக்கிட்டகுட்டி, s. [prov.] A feeble leveret unable to escape from pursuit, generally having a white spot on the forehead. 2. (fig.) A feeble, harmless chap, கோழைகன்.

சாரையோட்டம், s. The gliding, rapid and direct course of the rat-snake—applied to persons, bullocks, &c. (c.)

சாரைவாலன், s. [prov.] A bullock with a long, tapering tail. 2. A tall kind of tobacco, நீளவகைப்புகையிலை.

வெண்சாரை, s. A white rat-snake. 2. (fig.) The germinal sperm of men.

மலஞ்சாரை, s. Another kind of rat-snake large in size, commonly in the woods. [ex மலை.]

•சாரோசி, s. Solder, நவச்சாரம். Compare சாரம்.

சாரோலை, s, See under சார், v.

சார், s. A bank across a river, or a channel with an opening for placing a fishing net, அணைக்கரை. (c.) 2. [prov.] The inner veranda of a house, திண்ணை. 3. Wings of a house protecting the windows, தாழ்வாரம். 4. Kind, class, peculiar class or species, வகை. 5. Side, party, பக்கம். 6. Part, portion, share, பாகம். 7. Place, situation, இடம். (சது.) 8. Form of the seventh case, ஏழனுருபு. 9. Beauty, comeliness, அழகு. (p.)

சார்போட, inf. To put up a little bank for fishing.

சார்வலை, s. A fishing net at the opening of a சார் bank.

நாற்சாரும்வீடும், s. [prov.] A square built house with a veranda inside and area in the centre, சதுக்கட்டு.

சார்ப்பதவு, s, [prov.] Main door of a square house.

ஒற்றைச்சார், s. A house without an area in the centre.

ஒருசாராசிரியர், s. A certain class of poets.

இருசார்வினையும், s. Both kinds of actions, good and evil. (p.)

ஒருசார்விலங்கு, s. Beasts of a certain class. (p.)

சார்—சாரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், சார, v. n. To lean upon, to recline against, சாய். 2. To rest on or in, to repose on, to depend on, to adhere to, பற்றிக்கொள்ள. 3. To apply to, to resort to, to take shelter or refuge with, அடைய. 4. To approach, to approximate, to incline towards, அணுக. 5. To gain access to, to reach, to arrive at, சேர. 6. To side with, to join a party நியாயசார. 7. To be attached to, connected with, &c., அனுசரணை. 8. To be biassed or warped in judgment, to be partial to, ஒருபக்கஞ்சேர. (c.) 9. To be adjacent, contiguous, to join, அடுக்க. 10. To come on—as events, disease, &c., சம்பவிக்கச்சார. 11. To tend or incline towards—as in color, smell, taste, temper, quality, &c., பொருந்த.—Note. The verb sometimes conveys a transitive sense.

அழகுசார்ந்தபூ. The beautiful flower. (p.)

நான்போய்ச்சார்ந்தவிடம். The party with which I am connected by affinity or marriage. (c.)

சாரோலை—சார்வோலை, s. [prov.] A partly grown palm leaf next after that last put out, குருத்துக்குத்தோலை. (R.)

சார்ந்தார்—சார்ந்தோர், s. Relatives, சுற்றத்தார். 2. Friends, associates, சிநேகர்.

தீயாரைச்சார்ந்தார்தீயராவர். Those who join with the wicked will become wicked.

ஒருவரைச்சார்ந்துபிழைக்க, inf. To live by the aid of another. (c.)

சார்ந்துகொள்ள, inf. To lean or recline on. 2. To have recourse to.

சார்மணை, s. [loc.] Any thing to lean on or recline against—as cushions, pillows, &c.; [ex மணை.]

சார்மானம், s. A thing or person to lean upon, as சாய்மானம்.

சார்பு, v. noun. and s. Place, இடம். 2. Help, support, patronage, protection, favor, உதவி. 3. Dependence, reliance, பற்று. 4. Place of refuge, asylum, shelter, defence, அடைக்கலம். 5. Favoritism, partiality, தயவு. 6. Bias, prejudice, பக்ஷபாதம். 7. Approximation, கிட்டுகை. 8. Inclination, propensity, tendency, bent of mind, மனச்சார்வு. 9. Adhesion, friendship, attachment, கட்டுறவு. (c.) 10. Specific or distinguishing quality, nature or character, உரிமை. 11. Connection, இணைப்பு. 12. Adjacency, nearness of a place or thing, அணுகுகை. 13. Contact, coalescence, combination, junction, சேர்கை. 14. Inclining toward a color, taste, smell, dispositions, quality, &c., பொருத்தம்.

சார்பறுக்க, inf. To renounce social life and enter on that of an ascetic, without a wife, or with one without sexual intercourse, பற்றறுக்க. (p.)

சார்பிலார், s. Ascetics, பற்றிலார். 2. Enemies, foes, பகைஞர்; [ex இலார்.]

சார்பிற்றோற்றம், s. Emanation by natural process, as offspring from the parent, saplings from the root of a tree, &c. (சிவ. சித்.)

சார்புநூல், s. One of the three classes of writings, such as agree with a work in some particulars only; collateral writings. See நூல்.

சார்பெழுத்து, s. Dependent letters, being of ten kinds, viz. 1. உயிர்மெய். 2. ஆய்தம். 3. உயிரளபெடை. 4. ஒற்றளபெடை. 5. குற்றியலிகரம். 6. குற்றியலுகரம். 7. ஐகாரக்குறுக்கம். 8. ஔகாரக்குறுக்கம். 9. மகரக்குறுக்கம். 10. ஆய்தக்குறுக்கம். See குறுக்கம்.

கடற்சார்பு, s. A maritime tract.

தீச்சார்பு, s. Vicious propensity. 2. Associating with bad company. (p.)

நற்சார்பு, s. Virtuous tendency or inclination. 2. Associating with the good.

நூற்சார்பு, s. Sentiments inculcated in a work. 2. The peculiar opinions or observances of a sect.

நாட்டுச்சார்பு—வயற்சார்பு, s. An agricultural tract.

மலைச்சார்பு, s. [com. மலைச்சார்வு.] A hilly or mountainous tract.

வனச்சார்பு, s. Forest ground, woody tract.

சார்வு, v. noun. Inclination, propensity, &c. See சார்பு. 2. [prov.] The tender leaves of the palmyra or talipot; leaves next to that last shot out—as சார்வோலை. 3. Intense desire, ஆசைப்பெருக்கம். 4. Vicinity, neighbourhood, &c., அயல். (c.)

அவருடைய சார்விலே பொருந்தினேன். He relied upon his help or protection.

சார்வுதேட, inf. To seek protection, dependence, patronage.

சார்வாயிருக்க, inf. To favor one side.

சார்கெசபுஞ்சம், s. The gum of the silk-cotton tree, இலவம்பிசின். (R.)

•சார்ங்கம், s. [prop. சாருங்கம்.] A bow, வில். 2. The bow of Vishnu, விஷ்ணுவின்வில். W. p. 839. S'ARNGA. See சாரங்கம்.

சார்ச்சி, s. Leaning upon or against, சார்வு. 2. Approximation, resorting to, அடைகை. 3. Connexion, இணக்கம்; [ex சார், to lean.] (p.)

சார்த்து, கிறேன், சார்த்தினேன், வேன், சார்த்த, v. a. [causative of சார், v.] To lean a thing upon, or against, சாரச்செய்ய. (See சாத்து.) (c.) 2. To join, conjoin, unite, connect, இணைக்க.

கதவைச்சார்த்து. Shut the door, close the door.

சார்த்துக்கை, s. [prov.] A rafter resting upon a beam; [ex கை.] (c.)

•சார்த்தூலம், s. A tiger, புலி. W. p. 839. S'ARDOOLA.

சார்பு—சார்வு, v. noun. See under சார், v.

•சார்வகாலம்—சார்வதா, s. [adverbially, an elongation of சர்வகாலம் and சர்வதா.] Always, perpetually, at all times, எப்பொழுதும்.

•சார்வபௌமம் — சார்வபூமம், s. The elephant of Kuvera, which supports the north point, வடதிசையானை. W. p. 921. SARVVABHOUMA.

•சார்வபௌமன்—சார்வபூமன், s. An independent sovereign, சக்கிரவர்த்தி; [ex சர்வம், all, et பூமி, earth.] (p.)

•சார்வரி, s. The thirty-fourth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

•சார்வாகம், s. An atheistical form of philosophy taught by Charvakan. W. p. 324. CHARVVAKA. (p.)

•சார்வாரம், s. The cords of a woman's breast-stays, ரவிக்கைகட்டும்கயிறு. 2. The plaited front of a woman's cloth, முன்கொய். (சது.) (p.)

சால, adj. Great, much, abundant, intense, மிகு. 2. adv. Greatly, extensively, intensely, மிகவும். (சன்.) See சாலு, v.

ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்று. To worship in the temple is best. (Avv.)

சாலவேபிழை. Absolutely a fault.

சாலதுக்கம், s. Great sorrow. (c.)

சாலப்பகை, s. Great enmity, a great enemy. (p.)

சாலப்பகைத்தான். He hated him much.

•சாலகடங்கடர், s. One of the class of foes to the Devas; the Rakshas, இராக்கதர். (சது.) [ex சால, illusive, கடம், cemetery, கடர், who haunt.]—Note. சாலம் is probably an adjunct and கடங்கடர், the word.

•சாலகம், s. Net, வலை. 2. A latticed-window, பலகணி. 3. Cob-web, சிலந்திப்பூச்சிவலை. 4. A bird's nest, பறவைக்கூடு. 5. A flower bud, இளம்பூவரும்பு. W. p. 349. JALAKA. 6. (c.) An aqueduct, a conduit, a gutter, a drain, சலதாரை. [ex சலம், water.] 7. (சது.) One of the nether worlds, அதலலோகத்தொன்று. 8. [com. for சாலம்.] Trick, magic, &c., உபாயம்.

சாலகிரி, s. A cess-pool or privy in a palace, ஒதுக்குப்புரை. (R.)

சாலக்—ஜாலக், s. (Hind.) Finery, daintiness, குலுக்கு. 2. [vul.] Artifice, trick, evasion, சாலம்.

சாலக்செய்ய, inf. To play tricks.

•சாலக்கிராமம், s. The Salagrama stone, of a yellow or golden color; a species of ammonite, common in the Gandaka river. It is reverenced by the Vaishnuvas as a representation of Vishnu, being (according to the Skanda Purana) produced from the semen which flowed as a river, from the sexual connection of Siva with Vishnu in the form of a female. W. p. 921. SA'LAGRA'MA. (c.)

சாலக்கிராமபருவதம், s. A mountain near the Gandaka river.

•சாலம், s. Magic, conjuration, மாயாவித்தை. 2. Trick, artifice, deception, வஞ்சகம். (c.) 3. Multitude, company, assemblage, கூட்டம். 4. A flock, herd, shoal, விலங்கின்கூட்டம். 5. A net, வலை. 6. A latticed window, a looplet, பலகணி. 7. A flower bud, இளம்பூவரும்பு. W. p. 348. JALA. 8. Pride, arrogance, இறுமாப்பு. 9. A surrounding wall, a fortress, &c., அரண். 10. The ஆச்சா tree. 11. A tree in general, மரப்பொது. W. p. 921. SALA. 12. Variety, modifications in the form assumed by the deity in the evolutions of nature, &c., combination, சத்திசாலம். 13. (R.) The science of medicine—as சித்தர்நூல். 14. A shrub, செடி. 15. The கடம்பு tree.

சாலக்காரன், s. A deceiver, a hypocrite.

சாலமாலம், s. [prov.] Tricks, artifice, deception, evasion.

சாலம்பண்ண, inf. To deceive.

சாலவித்தை, s. Sorcery, magic. 2. The exercise of the சாலம் art.

பதிசத்திசாலங்கள், s. The various combinations of the male and female principles of deity. See பதி.

பாசசாலம், s. The innumerable entanglements of the soul. See under பாசம்.

இந்திரசாலம், s. Deception of the senses, spectral illusion, false perception, கண்ணுக்குமாயம். 2. Conjuration, legerdemain, jugglery; [ex இந்திரம், sentient organ.] W. p. 132. INDRAJALA. (c.)

மகேந்திரசாலம், s. The art of producing wonderful appearances in the heavens. See under மகா.

சாலர், s. (Hind.) Net work of thread used in decorations, or the fringes of cloth tied to the top of a bed, cot, &c., தொங்கல்கள். (c.)

•சாலர், s. Inhabitants of maritime parts, fishermen, &c., நெய்தனிலமாக்கள்; [ex சாலம், net, or சலம், water.] (நிக.) Compare சலவர் and ஜாலவர்.

•சாலவம், s. One of the fifty-six countries, being one of the central divisions of India, ஐம்பத்தாறுதேசங்களிலொன்று.

சாலாகர், s. [Arab.] The end of a year, வருஷமுடிவு.

சாலாங்கம், s. A native arsenic, ஓர்பாஷாணம். (M. Dic.)

•சாலி, s. Rice in the hull, paddy, நென்மணி. 2. A name of Arundhati who is regarded as a pattern of female excellence, supposed to have become one of the stars in Ursa Major, அருந்ததி. 3. W. p. 840. Sali. The rice plant, நெல். 4. (*probably a corruption of San. Tâli.*) W. p. 375. Vinous spirit, toddy, கள்; [*ex* தாலம், palmyra or palm tree.] 5. [*a contraction of* சாலிகை.] A coat of mail, கவசம். (சது.) 6. W. p. 840. S'alin. A personal termination, masculine or feminine, implying possession—as பாக்கியசாலி, புத்திசாலி, புத்திரசாலி, குணசாலி, &c., which see, வடமொழிவிகுதி. (*p.*)

சாலிநெல்லுந் தன்னுமியுள்ளது. The best paddy is not without its husk, i. e. every one has his faults.

•சாலிகை, s. Armor, a coat of mail, கவசம். W. p. 349. Jalika.

•சாலியன், s. [*prop.* சாலிகன். *fem.* சாலிச்சி.] A caste of weavers, ஓர்சாதி. (*c.*) W. p. 840. S'alika. 2. [*prov.*] Chalias, another caste, cinnamon peelers, வேறொருசாதி.

•சாலிவாகனன், s. Salivakana, the conqueror of Vikramaditya, and a sovereign whose capital was Pratishthana in the Deckan. The era called *Saka* (சகம்.) beginning seventy-seven years after the Christian Era, is reckoned from his reign, ஓரரசன். Compare சாதவாகனன்.

சாலிவாகனசகாப்தம், s. The year of Salivakana. See சகாப்தம்.

•சாலினி, s. A woman who deals in toddy and vinous liquors, கள்வாணிச்சி. (See சாலி, 4.) 2. A woman employed to utter oracles, supposed to be temporarily possessed, தேவராக்காரிச்சி. *Sa. Sâlinee.* 3. The பிக்கு plant. (*M. Dic.*)

சாலு-சால், கிறது, சான்றது, சாலும், சால, *v. n.* To be abundant, extensive, intensive, exquisite, மிக. 2. To suffice, to be enough, அமைய. 3. To excel in moral worth, to be great, noble, dignified, excellent, சிறப்ப; [*ex* சால, *adv.*] (*p.*)

சான்றகேள்வி, s. Extensive information.

சாலூகம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். (சது.)

•சாலூரம், s. A frog, தவளை. W. p. 840. S'aloora. 2. Greatness, eminence, dignity, மேன்மை. (*p.*)

சாலேகம், s. A latticed window, பலகணி. 2. Flower bud, இளம்பூவரும்பு. (Compare சாலகம்.) 3. Sandal, சந்தனம். 4. Red paint, சிந்தூரம். Compare காலேகம். (*p.*)

சாலேஹால், s. (*Pers.*) The present, or current year, நடவுவருஷம்.

சாலேசரம், s. [*vul.* சாளேசரம்.] Dimness of sight, short-sightedness, சத்தவாரி.

எனக்குச்சாலேசரமாயிருக்கிறது. My sight is grown dim.

•சாலேயம், s. Rice-land, நெல்விளை புலம். W. p. 840. S'aleya. (*p.*)

•சாலை, The principal room of a house, a hall, கூடம். 2. An avenue among trees; a vista; a public road shaded by trees, மரச்சாலை. (*c.*) 3. W. p. 839. S'ala. A large building or room for public purposes, a house, a hall, a theatre, &c., சபைகூடுமிடம். 4. A royal palace, அரமனை. 5. A hermitage, or place where austerities are practised, தவச்சாலை. 6. An alms-house, or place where benevolent acts are performed, அறத்தின்சாலை. 7. A stable, குதிரைச்சாலை. —*Note.* The word takes its meaning as a place, or road from that with which it is combined.

சாலைக்கரை, s. The vicinity or border of a road.

சாலைப்பாதை—சாலைமார்க்கம், s. A road with shade-trees on each side.

சாலைவைக்க, *inf.* To make an avenue.

கல்விச்சாலை, s. A school-house, a place for learning. See கல்வி.

கூட்டச்சாலை, s. A public road shaded with thick trees.

சிறைச்சாலை, s. A prison, a jail.

பண்டசாலை, s. A store house for grain, &c. See பண்டம்.

ஆயுதசாலை, s. An arsenal, an armory.

யாகசாலை, s. A place of sacrifice.

•சாலோகம்—சாலோக்கியம், s. Dwelling with the deity—the first, and lowest of the four states of bliss according to the Saivas. See பதவி. W. p. 921. Salokya.

சால், s. A large mouthed waterpot, used by washermen, and at weddings, நீர்சாப்புச்சால். 2. A bucket for irrigation with a lever, நீரிறைக்குஞ்சால். 3. A furrow in ploughing, உழவுசால். (*c.*) 4. The track of a sower in passing and repassing in sowing grain, விதைச்சால். 5. (*p.*) [*ex* சாலு, *v.*] Greatness, abundance, intensiveness, மிகுதி.

சாலடிக்க, *inf.* To make a furrow. (*c.*)

சால்வளைக்க—சால்விட, *inf.* [*prov*] As சாலடிக்க.

சால்கட்ட, *inf.* To plough the first furrow in a field. 2. To pass or repass, as a sower in sowing grain.

கைச்சால், s. A hand bucket.

ஏற்றச்சால், s. A large iron bucket used in ஏற்றம், which see.

சால்வயிறு, s. [*prov. fig.*] A large belly, pot-belly.

சால்அய்ந்தா, s. (*Pers.*) The coming year, the next year, மறுவருடம்.

சால்குதஸ்தா, s. (*Pers.*) Last year, சென்றவருடம்.

சால்ஜமாகர்ஜ், s. (*Arab.*) Annual receipts and disbursements, வருஷாந்தரவரவுசெலவு.

சால்பசால், s. (*Pers.*) Every year, yearly, வருஷந்தோறும்.

சால்பு, s. Excellence, nobleness, dignity, fulness, மேன்மை. 2. Quality, disposition, பண்பு. 3. Energy, perseverance, application, ஊக்கம். 4. Good conduct, conformity to prescribed rules, morality, மாட்சிமை. 5. Learning, erudition, கல்வி. (சது.) [*ex* சால, great, abundant, &c.] (*p.*)

•சால்வம், s. One of the central divisions of India, ஓர்தேசம். See சாலுவம்.

சால்வை—ஷால், s. (*Hind.*) A shawl, a mantle, a scarf; *especially* a Cashmere shawl.

சால்வையிடுக்க, *inf.* [*prov.*] To carry the shawl under the arm.

சால்வைக்குட்டை, s. [*loc.*] A shawl-handkerchief. (*R.*)

சால்வைவேட்டி, s. [*prov.*] The shawl and cloth as a dress.

சால்வையெடுக்க, *inf.* [*prov.*] To lower or take off the shawl, as a mark of reverence. 2. To buy a shawl.

•சாவகர், s. The Jainas—the sect, சமணர். (சது.) W. p. 921. Sarvvaha. 2. (See சாவகம்.) Javanese, ஓர்பாஷைக்காரர்.

சாவகன், s. Saturn, சனி. (சது.)

சாவகன்குறிஞ்சி, s. A kind of melody used in mountainous districts, குறிஞ்சித்திறத்திலொன்று. (திவா.)

•சாவகாசம், s. Time, leisure, opportunity, convenience, சமயம். 2. Slowness, procrastination, விரைவின்மை; [*ex* ச *et* அவகாசம், leisure.] (*c.*)

சாவகாசம்பார்த்துப்போ. Watch a convenient opportunity, and go.

சாவகாசப்படவில்லை. It was not convenient.

சாவகாசத்திலேசெய். Do it at your leisure.

சாவகாரி, s. (*Hind. loc.*) A banker, தனவியாபாரி. See சௌக்கார்.

சாவகாரியம், s. [*prov.*] Discernment, discrimination, பகுத்தறிவு.

சாவகம், s. One of the eighteen languages—the Malay language of Java, பதினெண்பாடையிலொன்று. (தி.)

சாவடி, s. (*Tel.* చావడి.) A choultry, a place of shelter, lodging, &c., for travellers, a rest-house, வழிப்போக்கர்தங்குமிடம். 2. The place where the chief of a village holds his conclaves, கிராமச்சாவடி. 3. An office, கச்சேரி. (*c.*)

சாவடிச்சீட்டு, s. A choultry-bill.

சங்கச்சாவடி, s. See under சங்கம்.

சாவட்டை, s. Old nits adhering to the hair after the production of lice, சாவட்டைபீர். 2. Withered grains, chaff, சாவி. 3. (*fig.*) An emaciated person, மெலிந்தோன். 4. [*prov.*] Withered betel-leaves, &c., வெற்றிலைச்சாவட்டை; [*ex* சா, perished, *et* அட்டை, an affix.] (*c.*) 5. (*R.*) A butterfly, பட்டாம்பூச்சி.

சாவட்டைப்பயிர், s. Tender or withered plants.

சாவணம், s. [*vul.* சாமணம்.] Goldsmith's fine pincers, கம்மியர்கருவியிலொன்று. (*c.*) 2. [*prov.*] A barber's pincers for extracting the hairs of the nose, நாசிரோமம் பிடுங்குங்கருவி. See சிமிட்டா.

•சாவதானம், s. Care, caution, prudence, circumspection, observation, consideration, எச்சரிக்கை. 2. Accuracy, scrupulousness, exactness, தவறாமை; [*ex* ச, *et* அவதானம்.] (*c.*)

சாவதானமாயிருக்க, *inf.* To be cautious, attentive.

சாவதானமாய்க்கேட்க, *inf.* To listen attentively.

சாவதானமாய் நடக்க, *inf.* To walk circumspectly.

சாவதானமாய்ப்பார்க்க — சாவதானம்பண்ண, *inf.* To take care.

சாவல், *s.* (*vul. a change of* சேவல்.) A cock; the male of the dunghill fowl, and some other birds. (*c.*)

சாவல்கூவ, *inf.* To crow—as cocks.

சாவற்கட்டு — சாவற்போர், *s.* Cock-fight.

சாவற்கத்தி, *s.* Artificial cock's spurs, gaffles.

சாவற்சூட்டு — சாவற்கொண்டை, *s.* Cock's comb.

சாதிச்சாவல், *s.* A cock of a superior brood. See under சாதி.

நாட்டுச்சாவல், *s.* A country cock, or one inferior.

சாவற்பண்ணை, *s.* A plant, கோழிக்கொண்டைச்செடி. Celosia cristata, *L.*

•சாவாசம், *s.* (*a corruption of* சகவாசம்.) Friendship, familiarity, வக்கணம். 2. (*a corruption of* சாவகாசம்.) Time, opportunity, convenience, சமையம். (*c.*)

சாவாஞ்செத்தவன், *s.* [*prov. vul.*] A very weak person, அப்பிராணி; [*ex* சா.] (*c.*)

சாவாது, *s.* (*for.*) A copy, transcript, duplicate—as சவ்வாது.

சாவாதுச்சீட்டு, *s.* Copy of a bond, bill, draft.

சாவி, *s.* (*Port.*) A key, திறவுகோல். (*c.*)

சாவி, *s.* (*Tel.* ౘావి.) Perished, empty grain—through drought, or excess of water, பயிச்சாவி. (*c.*)

சாவியாய்ப்போக, *inf.* To perish—as grain.

நீர்ச்சாவி, *s.* Grain blighted from excess of water. See நீர்.

சாவிவைக்கோல், *s.* Straw of blighted grain good for bullocks.

சாவிதா, s. (*Hind.*) See சாபிதா.

•சாவித்திரி, *s.* A wife of Brahma, personified by a holy verse of the Vedas, the recitation of which constitutes an essential part of the rites enjoined on Brahmans, பிரமன்மனைவிகளிலொருத்தி; [*ex* சவித்திரு, the sun, the prayer being addressed to the sun the chief object of worship, at the earliest period of the Vedic system.] W. p. 922. SAVITREE.

•சாவிந்து, *s.* Arc of a circle whose sine is registered in a table; [*ex* சா *et* விந்து.]

சாவு, *v. noun.* Death, perishing, மரணம். 2. A vampire, பேய்; [*ex* சா, *v.*] See சா.

சாவுன், *s.* Soap, சவக்காரம். (*M. Dic.*)

•சாவேரி, *s.* A kind of tune, ஓரிராகம்.

சாவ்கார், *s.* (*Arab.*) A soucâr, as சாவகாரி.

சாழல், *s.* A kind of female play of clapping hands, மகளிர்விளையாட்டு. 2. A poem to accompany the play; in praise of a female deity, ஓர்பாடல்.—*Note.* The poem only is now known. 3. A bear, கரடி.

சாழல்பாட, *inf.* To play the சாழல் game—as girls.

சாழை, *s.* [*improp. for* சாழல்.] A female play. 2. (*R.*) [*improp. for* சாலை.] A hut, குடிசை. (*c.*)

சாழைகொட்ட, *inf.* To clap the hands, as infants or dancers.

சாழையகத்தி, *s.* A species of அகத்தி, which see.

•சாளம், *s.* A kind of resin from the Sál tree, Shorea robusta, குங்கிலியம். 2. Sand, மணல். (*M. Dic.*)

சாளக்கிராமம், *s.* [*prop.* சாலக்கிராமம் which see.] (*R.*)

•சாளரம், *s.* A latticed window, பலகணி; [*ex* சாலம், window.] (*p.*)

சாளரவாயில், *s.* A window, or opening.

•சாளா, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன். W. p. 839. S'ALA. See சாளை.

சாளிகம், *s.* A beetle, வண்டு. (*p.*)

சாளிகை, *s.* A beetle, வண்டு. (சது.) 2. (*Tel. loc.*) A bag with a certain sum of money, பணம்போட்டிருக்கிறபை. 3. A jar, சாடி.

சாளிகைப்பணக்காரன், *s.* One who possesses much wealth.

சாளிகைராசி, *s.* Jars ranged in a line or row. (*R.*)

சாளியா—சாளியாவிரை, *s.* A kind of medicinal seed, ஓர்மருந்துவிரை.

•சாளுவம், *s.* One of the fifty-six countries, ஓர்தேசம். See சாலுவம். (இராமா.)

•சாளுவர், *s.* The inhabitants of Salva, one of the central divisions of India, சாளுவதேசத்தார். 2. Petty, tributary kings from Salva; regarded by the people in southern India as intruders, சளுக்குவேந்தர்.

சாளேசரம், *s.* [*vul.*] Short sightedness. See சாலேசரம். (*c.*)

•சாளை, *s.* A kind of fish, the sardel or sardine, ஓர்மீன். *Sa. S'a'lâ.* 2. [*prov. probably a corruption of* சாலை.] A hut, குடிசை. (*c.*)

சாளைக்கெண்டை, *s.* A species of fish.

பேய்ச்சாளை—கருஞ்சாளை, *s.* A black inferior kind of சாளை.

நற்சாளை, *s.* A better kind of சாளை.

சாளைபோட—சாளையிறக்க, *inf.* To put up a hut, a hovel.

சாறணை—சாறணத்தி—சாறடை, *s.* [*vul.*] A pungent medicinal creeper. See சாரணை.

சாறணைவேர், *s.* The root of the சாரணை, used as a diuretic, and aperient.

சாறு, *s.* Juice of vegetables, sugar-cane, &c., இலைமுதலியவற்றின்சாறு. 2. Broth, pepper-broth, மிளகுநீர். 3. Water oozing from trees, மரத்தில்வடியுஞ்சாறு. (*c.*) 4. Toddy, கள். 5. A temple festival, திருவிழா. 6. (Compare தாறு.) A bunch, cluster of fruits, குலை. 7. A bunch of flowers, leaves, &c., கொத்து. (*p.*)

சாறுபிழிய, *inf.* To press out juice. 2. (*fig.*) To give one a good drubbing. 3. To squeeze or oppress one, take his money, &c.

சாறுவாங்க—சாறெடுக்க, *inf.* To extract the virtue of vegetables.

சாறுகாய்ச்ச — சாறுவைக்க, *inf.* To make broth.

சாறுவடிய—சாறோட, *inf.* To flow—as water from trees. 2. (*fig.*) To slaver, drivel.

சாறொழுகுதல், *v. noun.* The oozing and dropping of juice from trees, &c.

சாற்றமுது, *s.* Pepper-broth. (*R.*)

சாற்றுவாரி, *s.* Drivelling mouth, நீரொழுகும்வாய்.

சாற்றுவாயன், *s.* A driveller.

சாற்றுவாயூற்ற, *inf.* To drivel—commonly as a babe.

சாறயர, *inf.* To celebrate a festival.

சாறுதாரி, *s.* A plant, கையாந்தகரை.

சாறுவேளை, *s.* The சாறணை plant.

கருப்பஞ்சாறு, *s.* See கரும்பு.

பனஞ்சாறு, *s.* Sweet toddy. See under பனை.

சாறு, கிறேன், சாறினேன், வேன், சாற, *v. a.* [*vul. loc.*] To sweep the threshing floor; to gather grains of corn scattered on the ground, தானியம்பெருக்க. 2. [*prov.*] To hoe superficially, scrape up, turn up the surface of the earth and cover in the seed, புல்முதலியசாற.

குரக்கன்சாற, *inf.* [*prov.*] To hoe in குரக்கன் grain lightly after sowing. 2. (*fig.*) To sow குரக்கன்.

சாறு, றுது, சாறினது, சாறும், சாற, *v. n.* [*vul.*] To form, collect—as rheum in the eyes, பீளைசாற. 2. To be imbibed or absorbed—as oil in the system, எண்ணெய்சாற. 3. (*Telugu usage.*) To slip off, to tumble backward from a tree, வழுக்க. 4. To slant, incline—as a post, &c., to diverge from a right line, சரிய.—*Note.* This word is never used as a verb in the past tense; but takes the gerund form—as சாறி.

புனுகுசாறல், *v. noun.* The forming of civet on the civet cat, or on the stick of the cage where it rubs it off.

சாறிவிழ, *inf.* [*loc.*] To slip and fall—as a post.

காரியஞ்சாறிப்போக, *inf.* To prove futile, to fail of success, பிரதிகூலப்பட.

சாறுதாரி, *s.* See under சாறு.

சாற்சமந்தம், *s.* Mountain ebony, மலையாத்தி. (*R.*)

சாற்று, கிறேன், சாற்றினேன், வேன், சாற்ற, *v. a.* To say, speak, declare, tell, mention, சொல்ல. 2. To publish, announce, to publish by beat of drum, பறைசாற்ற. (*p.*)

சாற்று, *v. noun.* Telling, saying, சொல்லுகை.

சானகம், *s.* A bow, வில். (சது.) Compare சாபம்.

•சானகி, *s.* Sita, wife of Rama, and daughter of Janaka; [*ex* சனகன்.] W. p. 348. JANAKEE. 2. The name of a Rakshasa, ஓரரக்கன். 3. Bambu, மூங்கில். 4. (*M. Dic.*) A medicinal plant, பொன்னாங்காணி. 5. A twiggy creeper, கொடிக்கொத்தான்.

சானம், *s.* Assafœtida, பெருங்காயம். 2. Vermilion, சாதிலிங்கம். (*M. Dic.*)

•சானவி—சான்னவி, *s.* The Ganges, as daughter of சன்னு, Jahnu, a Rishi whose devotion was disturbed by the river in its course, and who therefore swallowed its waters. At the intercession of Bhagiratha, he again voided them in a stream; and is therefore considered the progenitor of the river, கங்கைநதி. W. p. 349. JAHNAVEE. Compare பகீரதி.

•சானி, *s.* A lady of rank, as துரைசானி. 2. [*vul.*] A prostitute, பொதுமடந்தை. (*R.*)

•சானித்தியம் — சான்னித்தியம், *s.* [*an elongation of* சன்னித்தியம்.] Presence, nearness, proximity, vicinity, சமீபம்.

சானினி, *s.* A plant, சிறுகீரை. 2. Another plant, சேம்பு. (*M. Dic.*) Compare சாகினி.

•சானு, *s.* Table land, level ground on the top or edge of a mountain, மலைச்சாரல். W. p. 918. SANU. 2. The knee, முழந்தாள். W. p. 348. JANU.

•சானுக்கிரகம், *s.* The language of the supernals, the Sanscrit, தேவமொழி.

சான், *s.* A bow—as சானகம். (*R.*)

•சான்மலி, *s.* The silk-cotton tree, producing the cotton used for pillows, &c., இலவமரம். (Compare சாமாலி.) 2. The fifth of the seven dwipas or continents, named from the above tree said to abound in it; and surrounded by the sea of ghee, தீவு. (ஸ்வர்க.) W. p. 840. S'ALMALI.

சான்மலிசாரம், *s.* The gum of the சான்மலி tree; [*ex* சாரம்.] (*R.*)

சான்றவர்—சான்றோர், *s.* The learned, the great, அறிஞர்; [*ex* சால், *v.*] (*p.*)

சான்றோனெனக் கேட்டதாய். Calling a child learned is an honor to its parents.

சான்றோராட்சி — சான்றோர்வழக்கு, *s.* The usages, influence, authority, &c., of the learned. See ஆட்சி, under ஆளு, *v.*

சான்றாண்மை, *s.* Wisdom, sageness, ஞானம். 2. Energy, spirit, ஊக்கம்; [*ex* சால்.]

சான்றார், *s.* Toddy-drawers as a caste. See சாணார்; [*ex* சாறு.] 2. The great, the learned—as சான்றோர். (*p.*)

வேலைப்பெயர்ச்சான்றார், *s.* A class of சான்றார் serving as torch-bearers to the king, &c., (*used in the south.*)

இழக்குலச்சான்றார்—மரமேறிச்சான்றார், *s.* A superior class of toddy-drawers.

சான்று, *v. noun.* Witness, evidence, சாட்சி. 2. Proof, testimony, உதாரணம்; [*ex* சால்.] (*p.*)

சான்றோன், *s.* The sun, சூரியன். (கிர.) 2. (*pl.* சான்றோர்.) A learned man, கற்றோன். (சூ.); [*ex* சால், *v.*]

சி

சி. A compound letter formed of ச் and இ.

சிகஸ்தி, *s.* (*Pers.*) That which is broken, or damaged, சேதமானது.

•சிகண்டம், *s.* The tail of a peacock, மயிற்றோகை. 2. Locks on the crown, or the sides of the head, மயிர்க்கொண்டை. W. p. 842. SIKHAN'D'A.

•சிகண்டி, *s.* A peacock, மயில். 2. A hermaphrodite, பேடி. 3. A mode of singing, a kind of tune, ஓர்பண். 4. The castor plant, ஆமணக்கு. (சது.) 5. Angira, one of the seven Rishis, now represented by the seven principal stars in Ursa Major, ஒர்முனி. 6. The son of Drupada, metamorphosed from a female, துருபதன்மகன். W. p 842. SIKHAN'DEE.

•சிகண்டிசன், *s.* Jupiter the planet, (*lit.*) the son of சிகண்டி (Angira,) வியாழன்; [*ex* சிகண்டி *et* சன், one born.] (கிர.) *Sa. Sikhan'dija.*

சிகநாதம், *s.* Mica, அப்பிரகம். (*M. Dic.*)

சிகரப்பாடி, *s.* A plant, கோஷ்டம். (*R.*)

•சிகரம், *s.* The peak, summit or ridge of a mountain, மலையுச்சி. W. p. 842. S'IKHARA. 2. The tapering top of a car, chariot, tower, lamp, &c., head, தலை. 3. Turret of a building, கோபுரசிகரம். (*c.*) 4. The crown of the head, உச்சி. 5. A mountain, மலை. 6. Height, உயர்ச்சி. 7. House, வீடு. 8. (Compare சீகரம்.) Wave, billow, திரை. 9. A dish, brass plate or bowl to eat from, வட்டில். (சது.) 10. A crow, காக்கை. 11. Dry ginger, சுக்கு. (*M. Dic.*) 12. The name of the letter, சி. (*p.*)

சிகரக்கொடிமுடி, *s.* The steeple knob, or ball, on which a vane is placed. (*R.*)

சிகரம்வைக்க, *inf.* To put the knob upon a steeple, &c. 2. To form towering knobs to some ornaments worn in the ears of women. (*c.*)

சிகரபந்தி, *s.* Peaks or turrets in rows.

•சிகரி, *s.* A tower, கோபுரம். 2. Mountain, மலை. W. p. 842. SIKHARI. 3. The black heron, கருங்கொக்கு. 4. A rat, எலி. 5. (*M. Dic.*) A parasitic plant, புல்லுருவி. (*p.*)

சிகரிநிம்பம், *s.* Bead tree, மலைவேம்பு.

சிகரியந்தம், *s.* As சிகரி, 5. (*M. Dic.*)

சிகலு, கிறது, கின்றது, ம், சிகல, *v. n.* [*loc. vul.*] To be wanting, to grow less, குறைய. 2. To perish, கெட.

சிகல், *v. noun.* Want, குறைவு. 2. Ruin, கேடு. (*R.*)

சிகழிகை, *s.* A hair-knot, மயிர்முடி. (Compare சிகை.) 2. Arched wreaths of flowers over the head of an idol or a great person; an imitation of the same in metal, வாசிகை. 3. Hangings of cloth, festoons, &c., in the temple, சித்திரத்தொங்கல். 4. A wreath, a garland either strung or tied, மாலை. (*p.*)

சிகா, *s.* A rat, எலி. Compare சிகரி. (*M. Dic.*)

சிகா, *s.* (*Pers.*) An impression with a seal, முத்திரை.

சிகாமோதிரம், *s.* A signet, முத்திரைமோதிரம்.

•சிகா, *s.* [*in combination.*] A tuft of hair, சிகை. (*p.*)

சிகாச்சேதனம், *s.* Tonsure, cutting off all the hair of the head as an expression of grief for the loss of a father, &c. 2. The tonsure of a pandarum-guru on entering upon his office. (*p.*)

சிகாமணி, *s.* The chief gem in a crown as worn on the head, முடியிலேபதிக்குமணி. 2. (*fig.*) A most excellent or distinguished person, சிரேஷ்டன்—as பண்டிதசிகாமணி, the prince of poets; தேவசிகாமணி, the chief among the gods; பெண்கள்சிகாமணி, A jewel-like woman; [*ex* மணி, *gem.*]

சிகாமூலம், *s.* Bulbous-rooted plants, கிழங்குள்ள பூடு; [*ex* மூலம், root.] W. p. 842. SIKHAMOOLAM.

சிகாவர்க்கம், *s.* A mingling or assemblage of flame, சுவாலைக்கூட்டம்; [*ex* சிகை.]

சிகாவளம், *s.* A peacock, மயில். (சது.)

சிகாகோலம்—சிக்காக்கோல், *s.* A town Chicacole, ஓர்பட்டணம்.

சிகாரி, *s.* (*Hind.*) Hunting, வேட்டை.

சிகாரியாட்கள், *s.* Hunters or attendants in hunting; [*ex* ஆட்கள்.]

சிகாவலம், *s.* An aquatic plant, a pond-weed, a kind of moss, ஓர்பாசி. See சைவலம்.

•சிகி, *s.* A peacock, மயில். 2. Fire, நெருப்பு. 3. Kéthu, the personified descending node, கேது; [*ex* சிகை, crest, flame, &c.] W. p. 843. S'IKHIN. (*p.*)

•சிகிச்சை, *s.* Removal of disease, faults, &c., நிவிர்த்தி. 2. The medical art, pharmacy, பரிகாரம். W. p. 324. CHIKITSA.

சிகிடிமா, *s.* Cashew-nut tree, கொட்டைமுந்திரி. (*M. Dic.*)

சிகில்—சிகில்லி, *s.* [*for.*] Furbishing arms, &c., ஆயுதங்களைத்துலக்குதல். (*c.*)

சிகிலாட, *inf.* To clean arms, &c.

•சிகுரம், *s.* Hair of the head of either male or female, மயிர்ப்பொது. W. p. 324. CHIKURA. (*p.*)

•சிகுவிகசன்னி, *s.* [*prop.* சிகுவாசன்னி.] See under சிகுவை.

•சிகுவை, *s.* The tongue, நாக்கு. W. p. 350. JIHVA. 2. One of the ten principal நாடி, or nerves communicating with the eye, and branching out into ten divisions, தசநாடியிலொன்று. (*p.*)

சிகுவாசன்னி, *s.* Nervous affection of the tongue, dumbness, ஒர்சன்னி.

•சிகை, *s.* A lock of hair left on the crown of the head, குடுமி. 2. Flame, தழற்சிகை. 3. A peacock's crest, மயிற்குடுமி. W. p. 842. S'IKHA. (Compare சிகி.) 4. A little heap of rice on a leaf for a person to eat, a handful of boiled rice, உண்டிச்சிகை. (*p.*) W. p. 923. SIKYA.

நகசிகை பரியந்தம். From the toe nails to the crown of the head.

அறுசுவையுண்டி பலர்க்கில்லாளூட்ட மறுசிகைசிக் கியுண்டாரும். Even those who take only a handful of each kind of well-seasoned food offered by the wife, leaving the remainder. (சாலடி.)

சிகையைப்பற்றியிழுக்க, *inf.* To pull by the hair. (*R.*)

சிகைநாடா — சிகைதாடுருச்சு, *s.* (*Tel.*) A string for fastening the hair, தலைமயிர்கட்டுங்கயிறு. 2. A child's head ornament, பிள்ளைத்தலையணிபுலொன்று.

சிக்கடி, *s.* (*Tel. prop.* சிக்குடு.) A kind of bean, அவரை. Brown. p. 392. (சது.) 2. [*ex* சிக்கு.] Intricate business, difficulty, entanglement, சிக்கானவேலை.

சிக்கடிமுக்கடி, *s.* [*prov.*] Intricacy. 2. Great urgency, முட்டுப்பாடு.

•**சிக்கம்,** *s.* The lock of hair left on the crown of the head, குடுமி; [*a change of Sa. S'ikha.*] 2. A string-hoop for supporting a pot, &c., உறி. W. p. 842. Sikya. 3. A beetle, வண்டு. W. p. 923. Sikyam. 4. *v. noun.* (*used substantively.*) Emaciation, decay, மெலிவு; [*ex* சிக்கு.] 5. A prison, a place for confining captives, சிறைச்சாலை. 6. A comb, சீப்பு. (சது.) (*p.*) 7. [*loc.*] Netting, net-work, a bag of net-work, வலைச்சிக்கம்.

சிக்கர், *s.* Toddy, கள். (சது.)

சிக்கனம், *s.* (*Tel.*) Tenacity, penuriousness, close-fistedness, இவறல். (*c.*)

சிக்கனக்காரன் — சிக்கனம்பிடித்தவன், *s.* A niggard, கைப்பிறுக்கக்காரன்.

சிக்கி, *s.* (*Tel. prop.* சிக்கு.) Shame, want of modesty, நாணம். Brown p. 1064.—*Note.* This word is joined with வெட்கம்—as வெட்கஞ்சிக்கி, to denote intensity. (*c.*)

சிக்கு, *v. noun.* [*substantively, ex* சிக்கு, *v.*] A tangle, twist, snarl, அன்றுதலைமயற்றிச்சிக்கு. 2. Intricacy, complication, involution, thraldom, சிக்கானகாரியம். 3. Hooking, grappling, மாட்டிக்கொள்ளுகை. 4. Snare, ensnarement, entanglement, கண்ணி. 5. Obstacle, impediment, தடை. 6. The lodgement of oil or indigestible food in the bowels; adhesion of oil to the hair after bathing, எண்ணெய்ச்சிக்கு. 7. The stale smell of rancid oil, milk, ghee, &c., as attaching to the clothes, hair, &c., சிக்குநாற்றம். (*c.*) 8. [*prov.*] A spot, stain, &c., மாசு.

சிக்கடிக்க, *inf.* To issue—as an offensive effluvia.

சிக்கறுக்க, *inf.* To settle an intricate business. 2. To solve a knotty question in arithmetic, &c. 3. To renounce worldly attachments for ascetic life.

சிக்கறுக்கி—சிணுக்கறுக்கி, *s.* [*prov.*] A kind of comb, (*lit.*) the disentangler.

சிக்குண்ண—சிக்குப்பட, *inf.* To be entangled, to tangle. 2. To be caught.

சிக்குப்பிக்கு, *s.* (*sometimes* சிக்குமுக்கு.) *s.* Intricacy, complication, difficulty; being involved—as accounts.

சிக்குப்பாடு, *v. noun.* [*prov.*] Intricacy, entanglement.

சிக்குமயிர், *s.* Entangled hair. (*c.*)

சிக்குவாங்க — சிக்கெடுக்க, *inf.* To disentangle hair, thread, &c.; to unravel a knot, &c., with the fingers; to untie.

சிக்குவாங்கி — சிக்குவாரி, *s.* [*loc.*] A comb—as சிக்கறுக்கி.

எண்ணெய்ச்சிக்கு, *s.* Adhesion of oil to the hair, &c., as சிக்கு, 8.

மலச்சிக்கு, *s.* Costiveness, constipation. See மலம்.

சிக்கு, கிறேன், சிக்கினேன், வேன், சிக்க, *v. n.* To tangle, become complicated, சிக்குப்பட. 2. To be ensnared, caught, hooked, grappled, மாட்டிக்கொள்ளப்பட. 3. To be obtained, to come to hand, அகப்பட. (*c.*) 4. (*Little used.*) To grow lean, to be faint, மெலிய. 5. *v. a.* To catch, ensnare, hook, grapple, மாட்டிக்கொள்ள.—*Note.* This word is commonly used only in the third person.

வலையிற்சிக்கிக்கொண்டமான். The net-entangled deer.

அதிங்கே சிக்குமா. Can it be got here?

சிக்கினபொருள். A thing secured.

சிக்கல், *v. noun.* A tangle, snare, &c. [*Used in all the meanings of* சிக்கு.]

•**சிக்குரு,** *s.* The Murunga tree, whose fruit is edible, கல்லமுருங்கை. (சது.) W. p. 843. S'igru.

•**சிக்குவை,** *s.* [*prop.* சிங்குவை.] The tongue, நாக்கு. (சது.) See சிகுவை, சிங்குவை.

சிக்கென, *inf.* (*used adverbially.*) Firmly, tenaciously, உறுதியாக. 2. Tightly, compactly, &c., உரமாக. (*c.*)

சிக்கெனச்சொல். Speak loud, with a strong voice. (*R.*)

சிக்கெனவூன்றியவேர். Roots firmly struck into the soil. (*p.*)

சிக்கென்றவுடம்பு. A firm constitution.

அக்கமுங்காசுஞ்சிக்கெனத்தேடு ..... Seek corn and money carefully. *Arv.*

சிக்கெனக்கட்ட, *inf.* To bend or tie firmly, இறுக்க.

சிக்கெனப்பிடிக்க, *inf.* To take fast hold of, to adhere firmly.

சிக்கெனவு, *s.* [*prov.*] (*a change of* சிக்கனம்.) Tenacity, firmness, hardness, compactness, உறுதி. 2. Niggardliness, closefistedness, கைப்பிறுக்கம்.

•**சிங்கம்,** *s.* A lion. 2. Leo of the Zodiac, சிங்கவிராசி. 3. (*fig.*) A great, pre-eminent person, &c., உயர்ந்தோன். (*c.*) W. p. 923. Simha. 4. [*prov.*] The extent of seven lengths, &c., of the stick in the game of கிட்டிபுள்ளு, measured from the place where the புள்ளு falls to the goal, கிட்டியாட்டிலோரளவு. 5. (*R.*) A kind of natural arsenic, சாதாலிங்கபாஷாணம்.

சிங்கக்குட்டி—சிங்கசாபம்-பாலசிங்கம், *s.* A young lion. 2. (*fig.*) A heroic youth.

சிங்கத்தோலுடையோன், *s.* Vîrabadra, as wearing a lion's skin, வீரபத்திரன்.

சிங்கநாதம், *s.* The lion's roar, சிங்கத்தொனி. 2. A warrior's roar, war-hoop, வெற்றியாளர் செய்யுந்தொனி. 3. A kind of musical instrument, ஓர்வாச்சியம். (*p.*)

சிங்கநோக்கு, *s.* One of the four positions of a rule in a literary work, being both retrospective and prospective—as the lion looks behind and before when it walks, இலக்கணச்சூத்திரநிலை. (நன்.)

சிங்கவாகினி, *s.* A name of Parvati, பார்வதி. 2. Durga, as the lion mounted, துர்க்கை.

சிங்கமுகக்காப்பு, *s.* (*com.* சிங்கமுகத்தோடா.) Bracelets with a lion's face engraved on. See under காப்பு.

சிங்கமுகப்பல்லக்கு, *s.* A palankeen with the face of a lion.

சிங்கவேறு, *s.* A he-lion, ஆண்சிங்கம். 2. (*fig.*) A hero, வீரன். (*p.*)

சிங்காசனம்—சிங்காதனம்—சிம்மாசனம், *s.* A throne supported by carved lions.

சிங்கத்திசை—சிங்கராசித்திசை, *s.* South, தெற்கு. (*Used in augury.*)

ஆண்பிள்ளைச்சிங்கம், *s.* A hero. See under ஆண்.

இராசசிங்கம், *s.* A royal lion, a great, and valiant king.

சிங்கப்பட்டம், *s.* [*prov.*] A title, being an epithet of சிங்கம், chiefly among Vellalas.

சிங்கப்பல், *s.* A snag-tooth, குட்டிப்பல்.

சிங்கங்கூற, *inf.* [*prov.*] To record the number of சிங்கம் in the play.

சிங்கமடிக்க, *inf.* To toss up and strike the beat in the play of கிட்டிபுள்ளு.

•**சிங்களம்,** *s.* Ceylon, ஓர்தேசம். W. p. 923. Simhalam. 2. The Singalese language, one of the eighteen, சிங்களபாஷை. 3. The Singalese mode of dancing, சிங்களக்கூத்து. (சது.)

சிங்களதேசம், *s.* The island of Ceylon.

சிங்களநாடு, *s.* The Singalese country.

சிங்களவன், *s.* (*fem.* சிங்களத்தி.) Male Singalese.

சிங்களர்—சிங்களவர், *s.* [*plu.*] The Singalese people.

சிங்களமருந்து, *s.* [*prov.*] A medicine which Singalese physicians use, said to operate favorably.

•**சிங்கன்,** *s.* One of the fowler tribe, குறவன். *A dramatic term.*

சிங்கி, *s.* A female of the fowler tribe, குறத்தி. *A dramatic term.* 2. (*fig.*) A bold, immodest woman, கொடியவள். (*c.*)

சிங்கிநாதம், *s.* (*Tel.*) Assuming airs, a display of vanity; taking liberties, wantonness, அகங்காரம். (*c.*) Brown. p. 1062.

சிங்கியடிக்க, *inf.* To take liberties, as a masculine woman. 2. To beat the sides with the elbows. 3. [*prov. fig.*] To be straightened in circumstances, முட்டுப்பட.

சிங்கன்வாழை — சிங்கவாழை, *s.* [*prov.*] A kind of plantain, ஓர்வாழை.

சிங்காணி— சிங்காடி, *s.* [*loc. improp.* சிலைவில்.] A small bow for shooting balls, ஓர்வில்.

•**சிங்காரம்,** *s.* (*Sa. Srungara.*) Ornamental decoration, embellishment, beauty natural or artificial, சிறப்பு. 2. [*in rhet.*] Love, the passion or sentiment, as an object of poetical description or dramatic representation. See இரசம். 3. Beautiful imagery in narration or description, அலங்காரவருணனை. See அலங்காரம்.

சிங்காரத்தோட்டம் — சிங்காரத்தோப்பு —சிங்காரவனம், *s.* A pleasure garden or grove.

சிங்காரநடை, *s.* A graceful walk.

சிங்காரக்கழு, *s.* [*prov.*] A kind of gallows for executing malefactors. (*c.*)

சிங்காரஞ்செய்ய, *inf.* To embellish, decorate.

சிங்காரப்பாய்ச்சல், *s.* [*prov.*] The lively, frisking movements of children, and others.

சிங்காரப்பேச்சு, *s.* Flowery speech, ornamented discourse.

சிங்காரமாய்ப்படித்துவந்தான். He has learnt well.

இரண்டுநாளையிலேசிங்காரமாய்முடியும். It can easily be done in two days. [*prov.*]

சிங்காரி—சிங்காரக்காரன், *s.* A well-dressed person.

சிங்காரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. *v. a.* To adorn, decorate, beautify, அலங்கரிக்க. 2. To use imagery, அலங்கரித்துரைக்க; [*ex* சிங்காரம்.]

சிங்காரித்துமூக்கறுத்தல். Extolling one and then cutting off his nose.

சிங்காரித்தபெண், *s.* A well-adorned lady.

சிங்காரிப்பு, *v. noun.* Decoration, ornament.

•சிங்கி, *s.* Poison in general, நஞ்சு. (நிக.) W. p. 856. S'RUNGIKAM. 2. A kind of mineral poison, litharge or semi-vitrified oxide of lead, நிர்வாணபாஷாணம். (*Mat. Ind.*) 3. (*Sa. Srungi.*) A kind of sheal-fish, Silurus singia, ஒர்மீன். 4. The astringent nut called கடுக்காய்—as கற்கடகசிங்கி. 5. A kind of prepared arsenic—as மிருதாரசிங்கி. (*R.*) 6. See under சிங்கன்.

சிங்கிகுளிர்ந்துகொல்லும். Poison may be cool but at last it kills. (*p.*)

சிங்கிவலை, *s.* The net used for catching the sheal-fish.

•சிங்கிகம், *s.* The கறிமுள்ளி plant. W. p. 856. S'RUNGIKA. (*M. Dic.*)

சிங்கிட்டம்—சிங்கிரம், *s.* A tree, ஓர்மரம். 2. A winding shrub, பாலைக்கொடி.

சிங்கிநாதம், *s.* See under சிங்கன்.

சிங்கிலி, *s.* The name of a shrub, குன்றிச்செடி. 2. The இண்டு creeper. (*M. Dic.*)

•சிங்கிவேரம்—சிங்குவம், *s.* [*correctly* சிங்கவேரம்.] Dry ginger, சுக்கு. W. p. 855. S'RUNGAVERA.

•சிங்கினி, *s.* [*prov.*] A bow, வில், also a bow string, வின்னாண். Compare சிஞ்சினி, of which this is a change. (*c.*)

சிங்கு, கிறது, சிங்கினது, ம், சிங்க, *v. n.* To diminish, decrease, குறைய. 2. To decay, faint, fail, droop, இளைக்க. 3. To perish, கெட. (*p.*)

சிங்காவன்புகழ். Imperishable fame. (சிலப்.)

•சிங்குவை—சிங்ஙுவை, *s.* The tongue, நா. 2. One of the ten nerves or muscles. Compare சிகுவை. (*p.*)

சிங்ஙுவேந்திரியம், *s.* The palate, the organ of taste; [*ex* இந்திரியம்.]

சிசம், *s.* A tree, தமரத்தை. (*M. Dic.*)

சிசிரம், *s.* Sandal tree, சந்தனமரம். (*M. Dic.*)

•சிசு, *s.* A babe, குழந்தை. 2. The embryo, fœtus, கருப்பசிசு. W. p. 847. S'IS'U. (*c.*) 3. The young of animals, விலங்கின்குட்டி.

சிசுத்துவம், *s.* Childhood, infancy, பிள்ளைத்தன்மை.

சிசுநாயகம், *s.* Juvenile government, one of the four species of rules to be deprecated. See under நாயகம்.

சிசுவதை—சிசுவத்தி—சிசுகத்தி, *s.* Infanticide, causing abortion; [*ex Sa. Hatya,* killing.]

•சிசுபாலன், *s.* One of the medical class of liberal kings; he was an enemy of Krishna and slain by him, ஓரரசன். See வள்ளல். (பார.) W. p. 847. S'IS'UPALA.

சிசுரம், *s.* The கிலுகிலுப்பை shrub. (*M. Dic.*)

•சிசுருட்சை—சிசுருக்ஷை, *s.* (*com.* சிசுருஷை.) Desire or purpose to effect a work or object, கருமமுடிக்குமபேட்சை. (*p.*) W. p. 926. S'ISRUKSHA.

சிசுருட்சைபண்ண, *inf.* To fulfil another's wishes, to execute one's orders, commissions.

சிச்சிலி, *s.* A small kind of bird, a species of king-fisher, சிரற்புள். (நிக.)

சிச்சிலுப்பான்—சிச்சிலுப்பை, *s.* A kind of eruption, chicken-pox, ஓர்வைசூரி. (*c.*)

சிச்சீ, *Inter.* Fie! Hush! Shocking! *An expression of contempt,* &c., இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (*c.*)

•சிஞ்சம், *s.* The sour mango, புளிமா. (நிக.) 2. (Compare சிஞ்சித்து.) Tamarind tree, புளியமரம். W. p. 324. CHINCHA.

•சிஞ்சாரி, *s.* [*prop.* சிஞ்சம்.] The Tamarind tree—as சிஞ்சம்.

•சிஞ்சிதம், *s.* Tinkling of ornaments—as rings, chains worn on the person, &c., ஆபரணவொலி. W. p. 843. S'INJITA.

•சிஞ்சினி, *s.* A bow string, நாண். W. p. 843. S'INJINEE. Compare சிங்கினி.

சிஞ்சீர்ஜாமீன், *s.* (*Hind.*) Collateral security; [*ex* சாமீன்.]

•சிஞ்சுகம், *s.* A kind of bird, the கேகயப்புள். Compare கிஞ்சுகம்.

•சிஞ்சுமாரம், *s.* [*prop.* சிசுமாரம்.] A crocodile, an alligator, முதலை. (நிக.) The Gangetic dolphin. W. p. 847. SIS'UMARA; [*ex* சிசு, children, *et* மாரம், killing.]

சிடம், *s.* Nutmeg, சாதிக்காய். (*R.*)

•சிட்சகன், *s.* A disciple, a student, மாணாக்கன். 2. A teacher, உபாத்தியாயன்; [*ex* சிட்சை.] W. p. 842. SIKSHAKA. (*p.*)

•சிட்சன், *s.* See under சிட்சை.

•சிட்சாகரன், *s.* An instructor, உபாத்தியாயன். 2. Vyasa, வியாசன்; [*ex* சிட்சை.] W. p. 842. SIKSHAKARA.

•சிட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To correct, discipline, chastise, punish in order to correct, தண்டிக்க. (*c.*) 2. To teach, to train, to exercise, படிப்பிக்க; [*ex* சிட்சை.]

சிட்சிப்பு, *v. noun.* Correction, discipline; chastising, giving corrective punishment, தண்டனை. 2. Teaching, படிப்பிக்கை.

•சிட்சை *s.* [*prop.* சிக்ஷை, *vul.* சிச்சை.] Chastisement, corrective punishment, தண்டனை. (*c.*) 2. Teaching, training, exercising, படிப்பிக்கை. 3. One of the six Vedangams, teaching the articulation and proper pronunciation, &c., of the Vedas, வேதாங்கத்திலொன்று. W. p. 842. S'IKSHA.

சிட்சன், *s.* A learner, a disciple, கற்போன். *Sa. Sikshya.*

சிட்சைபண்ண, *inf.* To correct, chastise, discipline. 2. To teach, to train.

சிட்சைப்பட, *inf.* To be taught, trained, exercised, disciplined.

சிட்சைப்பட்டவன், *appel. n.* A person well taught, well trained of good habits, &c., நன்றுப்பபடிப்பிக்கப்பட்டவன்.

சிட்சைரட்சை, *s.* Chastisement and protection—as necessary in good government whether of children, or of the state; also as exercised by the deity toward souls.

சிட்டம், *s.* [*loc. a change of* கிட்டம்.] Dross.

•சிட்டர்—சிஷ்டர், *s.* Chiefs, principals, பெரியோர். 2. Eminent or pious persons; the good, the loyal, saints; opp. to துட்டர், நல்லோர். W. p. 847. S'ISHT'A.

சிட்டபரிபாலனம், *s.* Protection of the good.

துட்டநிக்கிரகசிட்டபரிபாலனம். Discountenancing evil persons and protecting the good.

அர்ச்சியசிட்டர், *s.* (*R. Catho. usage.*) The venerable, the good; saints; [*ex* அர்ச்சிய, venerable.]

சிட்டா, *s.* (*Hind.*) Account, memorandum, குறிப்பேடு.

சிட்டி, *s.* (*Tel.* చిట్టి.) Any thing little or small; *hence.* 1. A small measure, ஓரளவுகருவி. 2. A little play thing or toy made of earth &c., மண்சிட்டி. 3. A little wooden case, for casting dice, குதாகெவறுருட்டுஞ்செப்பு. (*c.*)

சிட்டிபுல்கவறும். The case and dice.

•சிட்டி—சிஷ்டி, *s.* Creature, any material being or evolution in nature, including the mental faculties, which are regarded as subtile forms of matter; also the productions of Maya, உண்டாக்கப்பட்டன.—This word is more commonly written சிருட்டி, which see.

சிட்டி—சிஷ்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To create, உண்டாக்க. See சிருட்டி.

சிட்டி, *v. noun.* Creating.

சிட்டித்தொழில், *s.* The office of creating, forming, evolving—as ascribed to Brahma.

சிட்டிலிங்கி—சிட்லிங்கமரம், *s.* A forest tree, ஓர்மரம். (*c.*)

சிட்டு, *s.* (*Tel.*) A small part, a little, அற்பம். 2. A little bird famous for the swiftness of its flight, ஓர்குருவி. 3. [*prov. a change of* சென்டு] A lock of hair on the crown of the head, குடுமி—*spoken in derision.* 4. The கிருப்பா on the sides of the head. (*c.*)

சிட்டறப்பண்ண, *inf.* To complete a work. (*Beschi.*)

சிட்டுக்குருவி, *s.* The சிட்டு bird.

மாம்பழச்சிட்டு, *s.* Another kind of சிட்டு bird. See under மா.

பூஞ்சிட்டு, *s.* A kind of சிட்டு bird that extracts honey from flowers.

சிட்டை, *s.* (*Tel.*) A small stripe of thread at the end or corner of a cloth, &c., ஆடைக்குறி. (*c.*)

சிட்டைகட்ட, *inf.* To weave a cloth, &c., with such stripes on the corners.

சிணம், s. [vul. for சணம், which see.]

சிணுட்டு, கிறேன், சிணுட்டினேன், வே ன், சிணுட்ட, v. a. [loc.] To lay hold of, seize, take hold of again, பிடிக்க.

நீங்கினவியாதிபின்னைச்சிணுட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. The disease, which had left him, has returned again.

சிணுட்டிப்பார்க்க, inf. To contrive mischief, to attempt a quarrel. (R.)

சிணுட்டுதல், v. noun. Relapsing, returning of sickness, வியாதிமக்களிந்தல்.

சிணுறு, s. [loc. vul.] Thick, close and small branches of trees and bushes, அடர்ந்தமரக்கிளை.

சிணுற்றைக்கழிக்க, inf. To prune, lop off branches. 2. (fig.) To settle a dispute, வழக்குத்தீர்க்க.

அந்தச்சிணுற்றைக்கழித்துப்போடு. Settle the matter, clear off the debt.

சிணி, s. An unpleasant or offensive smell or scent; effluvia from a low person, animal, &c., கெட்டவாசனை. (c.)

சிணியடிக்க, inf. To diffuse itself—as effluvia from an animal body.

குரங்குச்சிணி, s. The smell of monkeys.

மனிதசிணி, s. Smell of a person.

மாட்டுச்சிணி, s. The smell of cows.

சிணுக்கம், v. noun. Whining, whimpering, &c; [ex சிணுங்கு.] (c.)

சிணுக்கு, s. [vul.] Intricacy, tangle, knot, சிக்கு. See சிணுக்கு, v.

சிணுக்குப்பட, inf. To be entangled. 2. To be involved in a law-suit.

சிணுக்குமரம், s. [prov.] A frame for separating or confining cattle.

சிணுக்கறுக்கி — சிணுக்குவாங்கி, s. A kind of comb. See சிக்கறுக்கி. (c.)

சிணுக்கு, கிறேன், சிணுக்கினேன், வேன், சிணுக்க, v. a. [vul.] To pinch, touch slightly, tease, nettle, சீண்ட. 2. To implicate, entangle, சிக்குப்படுத்த. 3. (fig.) To steal children, பிள்ளைதிருட.

சிணுக்கிவிட, inf. To excite a quarrel.

சிணுக்கு, v. noun. A pinch, fillip, a rap, a touch, சீண்டுகை.

சிணுக்கெல்லாம்பிணக்குக்கிடம். Provocation produces quarrels. (R.)

சிணுக்கு, கிறது, சிணுக்கினது, ம், சிணுக்க, v. n. To yield fruit in small quantities, சிறிதுசிறிதாகக்காய்க்க. 2. To linger, hang on—as a disease; to reappear at intervals, நோய்மாறிமாறிவர. 3. To pass slowly—as milk from an udder, &c.; to rain in slight showers, துளிக்க. (c.)

சிணுக்குச்சிணுக்கென, inf. (used adverbially.) In small quantities and at intervals, தாமதக்குறிப்பு. (c.)

சிணுங்கு, கிறேன், சிணுங்கினேன், வேன், சிணுங்க, v. n. To whine, pule, snivel, whimper; to repine, be discontented, மூக்கால்அழ. 2. To rain slightly, in light showers; to drizzle, மழைதூற. (c.)

மழைசிணுங்கிக்கொண்டுநிற்கிறது.... It rains slightly and at intervals.

சிணுங்கல், v. noun. Whining, whimpering, கொஞ்சுதல். 2. Drizzling rain, மழைத்தூற்றல். (c.)

சிண், s. [prov.] A mate, a partner in playing dice, &c., கூட்டாளி. 2. A substitute in the play, பதிலாள். 3. An additional turn which a person is entitled to in the play, குதாட்டுத்தரம்.

சிண்டா, s. As சிண்டு. 2. [vul. for கொண்டா, which see.] A flag, &c.

சிண்டி, s. The hair, மயிர். (R.)

சிண்டு, s. [prov.] A tuft on the top of the head, குடுமி. 2. A kind of measure, நாழி. Compare சிட்டு and கண்டு. (Bes.)

அவனைச்சிண்டிலேபிடி. Take him by the tuft of hair—a sarcastic expression.

சிதகம், s. The bird that builds hanging nests, தூக்கணங்குருவி. (சங்.)

•சிதகன், s. The planet Venus, சுக்கிரன். W. p. 923. Sitaha. 2 (R.) As சிதகம்.

சிதகு, கிறேன், சிதகினேன், வேன், சிதக, inf. To erase, to expunge a writing, எழுதினதைக்கிறுக்க. (R.)

சிதடி, s. A kind of cricket that shrieks in trees at night, சில்வண்டு. 2. [ex சிதடு.] An ignorant person, அறிவிலி. 3. A blind person, குருடி. (p.)

சிதடு, s. Ignorance, simplicity, பேதைமை. 2. Blindness, குருட்டுத்தன்மை. (பிங்.) (p.)

சிதடன், s. An ignorant person, அறிவிலான். 2. A blind man, குருடன்.

சிதப்பூரம், s. The பொன்னுங்காணி plant. Illecebrum, L. (R.)

•சிதம், s. That which is subdued or conquered, செயிக்கப்பட்டது. W. p. 350. Jita. 2. Whiteness, வெண்மை. 3. The planet Venus, from its silvery appearance, வெள்ளி. 4. The புளியாரை plant. 5. A plant, விஷ்ணுகாந்தை. W. p. 923. Sita. 6. Intellect, knowledge, intelligence, wisdom, ஞானம். W. p. 325. Chit. (p.)

சிதேந்திரியம், s. Subduing the senses or passions; calmness, tranquility, ஐம்புலனொடுக்கம். (p.); [ex இந்திரியம்.] W. p. 350. Jitendrya.

•சிதம்பரம், s. Chillumbrum, a celebrated town, in which is a famous temple sacred to Siva, ஒரு சிவஸ்தலம்; [ex சித்து, wisdom, et அம்பரம், sky.] Compare ஞானாகாயம்.

சிதம்பரப்பாட்டியல், s. A work on versification and prosody, ஒரிலக்கணநூல்.

சிதம்பல், v. noun. [prov.] Any thing too soft, or spoiling by too much moisture, பதனழிவு; [ex சிதம்பு, v.]

சிதம்பற்பனங்காய், s. Spoiled palmyra fruit.

சிதம்பு, s. [improp. for சிலம்பு.] Ankle-rings for the feet, ஓர்காலணி. (R.) 2. See சிதம்பு, v.

சிதம்பு, கிறது, சிதம்பினது, ம், சிதம்ப, v. n. [prov.] To be macerated and spoiled by too much moisture; to have the firmness, or texture of a substance destroyed; to become rotten, பதனழிய. 2. To be steeped or soaked—as rice, to become stale, ஊறிக்கெட. 3. To be soaked—as the hands by working in water, or the feet by walking among moist vegetables, &c., கைகால் ஊறிக்கெட. 4. To be injured—as crops or other vegetation by excess of water, பயிர்அழிய.

சிதம்பப்போட, inf. To put to soak—as flax, cocoanut, and other fibre for cordage, அழுகப்போட.

சிதம்பு, v. noun. Excessive maceration, softness, &c. பதனழிவு. (R.)

சிதாம், s. [loc.] A rope-hoop suspending a pot, உறி. (R.)

சிதரு, கிறது, சிதரினது, ம், சிதர, v. n. (Tel.) To be shed, spilt, diffused, சிந்த. (c.)

சிதர், s. Light or sprinkling rain; drizzling sleet, மழைத்தூறல். 2. Rain-drops, மழைத்துளி. 3. Pollen of flowers, பூந்தாது. 4. Powder, பராகம்; [ex சிதர், v.] 5. Rags, clouts, கந்தைத்துணி. 6. A rope-hoop for suspending a pot—as சிதாம், உறி. 7. A bee, a beetle, வண்டு. (சூ.) (p.)

சிதர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [loc.] To shed, diffuse, சிதறச்செய்ய.

•சிதலம், s. Decay, rottenness, decomposition, பதனழிவு. Sa. Sita. See சிதிலம்.

சிதலை, s. White-ants, gnawing termites. Compare சிதல். 2. Small pieces of cloth, rags, சீலைத்துணி. (p.) 3. Disease, நோய்.

சிதலைகொண்டவன். A sickly person.

•சிதல், s. White-ants, கறையான்; [ex சிதம், white.] (c.)

சிதலரிக்க—சிதல்பிடிக்க, inf. To gnaw—as white-ants.

சிதவல், s. The flag of a car or chariot, தேர்க்கொடி. 2. The inner bark of a tree, மரவுரி. (சூ.) (p.) 3. [loc. vul.] Clouts, dirty rags, சீலைத்துணி. See சிதலை. 3. [prov.] A running sore, புண்போல்புண்.

சிதள், s. [Corruption of சிதல்.] White-ants, கறையான். 2. [vul.] Fish scales, மீன்செதிள். 3. [prov.] Scab of a sore, புண்ணசறு. 4. [prop. செதிள்.] A little bit of wood, bone, &c., செதுக்குதுண்டு. (c.)

சிதள்சிதளாய்ப்பெயர்ந்துபோகிறது. The coat of white wash, varnish, painting, &c., is peeling off.

சிதறி, s. Rain, மழை; [ex சிதறு, v.] (சூ.) Compare சிதர்.

சிதறு, கிறேன், சிதறினேன், வேன், சிதற, v. a. To disperse, scatter, to shiver, to diffuse—as seeds, grain, &c., இறைக்க. 2. (fig.) To squander, to waste, பொருளழிக்க. 3. To shed, pour out, சிந்த. 4. v. n. To be shed, strewed; to disperse—as a company; to be scattered—as a flock, கலைய. (Compare சிதர், v.) 5. To be diverted as the attention from the subject in hand, புத்திசிதற. 6. To wander, ramble about, go astray, திரிந்தலைய. 7. (fig.) To prove fruitless, or unprofitable, பயன்படாதுபோக. (c.)

தண்ணீரை யெங்குஞ்சிதறாதே. Don't spill the water every where.

பணத்தையெல்லாஞ்சிதறிச்செழித்தான். He has squandered all the money.

கூடினமேகமெல்லாஞ்சிதறிப்போயின. The gathered clouds are all dispersed.

பார்வைசிதறியிருக்கின்றது. The sight is injured.

புத்தியைச்சிதறவிடாதே. Don't let your mind be bewildered.

பதறாதகாரியஞ்சிதறாது. A well meditated matter will never fall short of success.

சேனைசிதறியது. The army was dispersed.

சிதறடிக்க, *inf.* [*prop.* சிதறவடிக்க.] To scatter, disperse. (*c.*)

சிதறினமனம், *s.* A distracted mind, divided attention.

சிதறுதேங்காயுடைக்க, *inf.* [*prov.*] To shiver or break cocoanuts to pieces—as at the temple. (*c.*)

சிதறித்தூவ, *inf.* To scatter loosely, to strew.

சிதறியிறைக்க, *inf.* To scatter seeds here and there, commonly in sowing. 2. To squander one's property, பொருளை யழிக்க.

சிதனம், *s.* The plant, கோடகசாலை. (*M. Dic.*)

•**சிதன்,** *s.* The planet Venus, சுக்கிரன். 2. A timid person, அச்சமுள்ளோன்; [*ex* சிதம்.]

•**சிதாகாசம்,** *s.* The wide expanse or sphere of pure intelligence; intelligence which knows no bounds. (உபநிட.) According to the doctrine of the Adwitas, the all-pervading spirit, God or the intellectual ether—the air being to him as a body; or as some say, the vacuum in the mind of the abstract worshipper, by which all obstructions to the view of every thing in the universe is removed, and he enjoys perfect felicity, ஞானகாசம்; [*ex* சித் *et* ஆகாசம்.] Compare கடாகாசம், மடாகாசம் and மேகாகாசம்.

•**சிதாத்துமா,** *s.* The deity—as the self subdued, கடவுள்; [*ex* சிதம், subdued.]

•**சிதாபாசம் — சிதாபாசன்,** *s.* The soul—as the shadow of the deity, ஆத்துமா. [*ex* சித், intellect.] (*p.*)

சிதாபாசஞானம், *s.* The degree of intelligence found in a person, according to the preponderance, or otherwise, of the three குணம். See சிவ. சி.

•**சிதாம்புசம்—சிதாம்போசம்,** *s.* The white lotus, வெண்டாமரை; [*ex* அம்புசம், அம்போசம்.] (*M. Dic.*)

•**சிதாரம்,** *s.* The flag of a car or chariot, தேர்க்கொடி. Compare சிதவல்.

சிதார், *s.* The thin bark of certain trees, used as clothing, மரவுரி. (சது.) 2. (Compare சிதர்.) Rags, cloths, சீலைத்துணி.

•**சிதானந்தம்,** *s.* Heavenly or spiritual felicity, ஞானானந்தம்; [*ex* சித், wisdom.]

•**சிதிலம்,** *s.* Rottenness, decay, decomposition, looseness, flaccidity, பதனழிவு. W. p. 843. S'ITHILA. Compare சிதலம். (*p.*)

சிதுமலர், *s.* The plant, தண்ணீர்விட்டான். (*R.*)

சிதுரம், *s.* A shrub, கோர்வாளம். Croton, *L.* (*M. Dic.*)

சிதேகி, *s.* The fruit of the கடுமரம் or Terminalia, கடுக்காய். (*R.*) Compare அரிதகி.

சிதை, *s.* Inferiority, lowness, baseness, இழிவு. (*p.*)

சிதையர், *s.* Low or mean people, இழிமக்கள். (சது.)

சிதை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be injured, spoiled, marred, ruined; to decay, to be worn out, to waste, moulder, கெட; [*ex Sa. Sito.*] 2. (Compare சேதி, *v.*) To be sundered, divided, cut to pieces, to be mutilated, வெட்டுண்ண. 3. To expire, சாக. 4. To change, to be contracted—as words or language by time, to grow obsolete, மருவிச்சிதைய. 5. To be changed, transformed, to vary as custom, religion, &c., வழக்கமாற. 6. To be destroyed, to perish, to melt away—as an army, இரிய. 7. To degenerate, deteriorate, சீர்கெட. 8. To be wrong, to get out of tune—as music; to go wrong—as a tune, சந்தஞ்சிதைய. 9. To be defective, deficient in letters, words, &c., எழுத்துமுதலியகுறைய.

சிதைந்தவேடு, *s.* [*prov.*] An ola-book injured by white-ants, &c.

சிதைந்துமருவியசொல், *s.* A word changed by time; a contraction. (*p.*)

சிதைவு, *v. noun.* Destruction, perishing, ruin, loss, கேடு. 2. Decay, waste, squandering, abuse, பதனழிவு. 3. Fragments, ruins, &c.—as சிதை, *v.* 4. Change by contraction of a word; corruption or change of language, custom or religion, குன்றுதல். 5. Rout, defeat, இரிவு. 6. Injury of wealth, character, &c.; suffering detraction, &c., பெயர்முதலியகெடுதல். 7. Defect of a letter or word chiefly in poetry, சீர்முதலியவழுவுதல். 8. Getting out of tune, or going wrong, as a tune, சந்தச்சிதைவு. 9. Degeneracy, deterioration, சீர்கேடு.

சிதைவுறுமங்கலவரிசி, *s.* Consecrated entire rice. See அட்சதை. (*R.*)

எழுத்துச்சிதைவு, *s.* Change of letters—as in the adoption of words from Sanscrit. 2. Omission or loss of a letter in a word by time.

சொற்சிதைவு, *s.* Change of a word from its original form, by elision, &c. 2. The change of Sanscrit words into Tamil. 3. Omission of a word.

பொருட்சிதைவு, *s.* Transition of meaning, change in the meaning of a word by time, கருத்துபுரளுதல். 2. Injury, loss, &c., of property.

சிதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To injure, spoil, mar, waste, mutilate, கெடுக்க. 2. To abrogate, abolish, annul, resound, கொல்லைக்க. 3. (கிக.) To sound, ஒலிக்க. 4. To destroy, ruin, demolish, kill, அழிக்க. See சேதி, *v.* 5. To sunder, divide, cut to pieces, பின்னமாக்க. (*Sa. Ch'hida.*) 6. To squander, lavish, or waste property, பொருள்செலவழிக்க. 7. [*prov. vul. for* சிரை, *v.*] To shave, shear, &c., மயிர்சிரைக்க.

செய்தார்நன்கொல்லாரிசிதைப்பார்கள். Those who are grateful for favors, (*lit.* who murder them not,) are preferable to those that bestow them. (*p.*)

நன்றிசிதைக்க, *inf.* To be ungrateful, (*lit.*) to destroy benefits received. (*p.*)

சிதைப்பு, *v. noun.* Destroying, demolition, ruin, அழிப்பு. 2. Injury, wasting, rout, defeat, &c., கெடுத்தல்.

•**சித்தகம்,** *s.* A helmet or other armor for the head, தலைச்சீரா; [*ex Sa. Chita, cover et kam, head.*] (சது.)

சித்தக்கல், *s.* A kind of ore, a red stone, குறிஞ்சிக்கல். (*M. Dic.*)

•**சித்தசமுன்னதி,** *s.* Pride, as one of the seven sins, சத்த பாதகத்தொன்று; [*ex* சித்தம் *et* சமுன்னதி, pride.]

•**சித்தசன்,** *s.* Kama the Indian Cupid as born (from the mind of Vishnu) or as seated in the heart of lovers, மன்மதன்; [*ex* சித்தம் *et* சன், one born.] Compare மனோபவன், மனோசன்.

சித்தடமன், *s.* The shrub, ஆமணக்கு. (*M. Dic.*)

சித்தம், *s.* The முருங்கை tree. (*M. Dic.*)

•**சித்தம்,** *s.* Will, volition, one of the four faculties of the mind, உட்காணங்களிலொன்று. 2. Purpose, determination, resolution, pleasure, choice, உள்ளக்கருத்து. (*c.*) 3. The mind or heart as the seat of affection, கருணையமனம். W. p. 325. CHITTA. 4. An established truth; a tenet or doctrine maintained by certain authorities, சித்தாந்தம். 5. Truth, certainty, உண்மை. 6. One of the twenty-seven astrological Yogas, யோகமிருபத்தேழிலொன்று. W. p. 924. SIDD'HA. 7. One of the twenty-eight Saiva Agamas, ஆகமமிருபத்தெட்டிலொன்று.

உம்முடையசித்தம். According to your pleasure, as you please.

சித்தத்தின்படி—சித்தமானபடி. According to one's pleasure, choice, &c.

தங்கள்சித்தமெங்கள்பாக்கியம். Your pleasure is the source of our happiness; if you will it, we are made happy.

சித்தசமாதானம், *s.* Certainty or steadfastness of mind in religion. 2. Peace of mind, tranquility, calmness.

சித்தசமுசயம், *s.* Doubt of mind, hesitation, indetermination. (*p.*)

சித்தசாந்தி, *s.* Stoical tranquility of mind, extinction of volitional feeling, &c., as attained by the ஞானி. (*p.*)

சித்தசலனம், *s.* Agitation of mind, perturbation, disgust. See சலனம்.

சித்தஸ்வாதீனம், *s.* Command of one's will, self-control.

சித்தஞ்செய்ய, *inf.* To settle, decide, give a final judgment, தீர்மானிக்க. 2. To will, desire; to direct, command; to be pleased, ஆக்கியாபிக்க. 3. To make ready, தயார்பண்ண. (*Colloq.*)

சித்தத்தியாகம்-சித்தநிவர்த்தி, *s.* [*prov.*] Renunciation, entire subjection or extinction of the will and of secular purposes, resolves, desires, &c,—as attained by severe abstract devotion in one ripening for liberation from births; absolute quiescence. See நிர்வாணம்.

சித்தத்திற்கொள்ள, *inf.* To will, resolve, purpose, choose, prefer.

சித்தந்திரும்ப—சித்தம்வர, *inf.* To be pleased to do, &c. (*c.*)

சித்தப்பிரமை, *s.* Aberration of mind, infatuation, fascination, stupefaction, bewilderment, மனமயக்கு. 2. Derangement, madness; [*ex* பிரமை, stupor.]

சித்தமாக, *inf.* To will, to desire; to purpose, resolve. (*c.*)

சித்தமிரங்க, *inf.* To condescend, to be pleased, to do a favor, &c.

சித்தயோகம், s. [*in astrol.*] A conjunction of the lunar constellations with the days of the week and of the phases of the moon,—not deemed very favorable; the twenty-first of the twenty-seven yogas, யோகமிருபத்தேழிலொன்று. 2. One of the three யோகம் neither favorable, nor unfavorable. See யோகம்.

சித்தலயம், s. Extinction of the will and identification of the soul with the Supreme, as obtained by the ascetic; [*ex* இலயம்.]

சித்தவிலாசம், s. Increase of volitions or of yielding to desires after earthly objects—oppo. to சித்தலயம்.

சாத்திரசித்தம், s. The sentiment or meaning of the shastras. 2. Tenets, opinions, &c., inculcated in the shastras.

திடச்சித்தம், s. A firm, resolute mind.

•சித்தராரூடம், s. [*Com.* சித்தராரூடம்.] A treatise on poisonous animals, their bites, the consequences, remedy, &c., ophiology, விஷபரிகாரநூல்; [*ex* சித்தர், *et* ஆரூடம், what was composed by Rishis.]

•சித்தர், s. One of the eighteen classes of supernals, or demigods inhabiting the middle air or region between the earth and the sun, embracing several subdivisions, தேவகணத்தொருபிறத்தோர். 2. A class of magicians who, by the performance of certain mystical and magical rites, have acquired superhuman powers, being able to perform miracles; or one or more of the eight சித்தி, அஷ்டசித்தியடைந்தோர். 3. Ascetics who, by mystical and austere practices, have attained one or all of the five purposes: viz., the affluence, the form, or the society of the supernals, residence in the divine *lokas*; or identification with the deity, ஞானசித்தியடைந்தோர்; [*ex* சித்தி, success.] W. p. 924. Sid'dha.

சித்தர்கணம், s. The classes of சித்தர்.

சித்தர்குளிகை, s. A magical pill giving power to fly. See under குளிகை.

சித்தர்நூல், s. The science of medicine, வாகடம். 2. (*R.*) Treatises composed by சித்தர்.

பாம்பாட்டிச்சித்தர், s. A சித்தன் of note as an author, whose name is derived from playing with a snake. See பாம்பு.

பதினெட்டுச்சித்தர், s. The eighteen celebrated சித்தர்.

நவகோடிசித்தர், s. The nine crores of சித்தர்.

நவசித்தர், s. The nine principal Siddhars. viz.: சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அநாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கநாதர், which see in their places.

சித்தல், s. Cloth, சீலை. (சது.)

சித்தன், s. The silk-cotton-tree, இலவு.

•சித்தன், s. Siva, the accomplisher, சிவன். 2. (சிக.) Bhairava, வைரவன். 3. (சிக.) Argha of the Jainas, அருகன். 4. [*ex* சித்த, magic.] One who displays powers above natural comprehension—as in magic, legerdemain, alchymy, &c., the production of supernatural appearances, மாயவித்தைசெய்வோன். 5. (*fig.*) A cunning person, a trickish man, தந்திரி. 6. An upright man, உண்மையுள்ளவன். *Sa. Sid'dha.*

சித்தஞானம், s. The highest state of spiritual wisdom, as derived from Siva, according to the சித்தாந்தம்.

சித்தபுருடன், s. A prosperous man blessed by God with great and extraordinary gifts. (*Colloq.*)

சித்தாதிகள், s. As சித்தர். (*R.*)

சித்தாதிகள்பாடல், s. Poetry written by any of the சித்தர்.

சித்தாந்தசிரோமணி, s. A celebrated astronomical treatise in Sunscrit.

•சித்தாந்தம், s. Result, conclusion, satisfaction, certainty, truth as the result of discussion or as universally admitted, கடைமுடிவு. W. p. 925. Siddhanta. 2. Religion, profession, மதம். 3. An ancient astronomical treatise, especially Súrya Siddhánta, used in Hindustan proper, as வாக்கியம் is at the south, கணிதசித்தாந்தம். 4. The twenty-eight Agamas of the Saivites, சிவாகமங்கள். 5. The two agamas of the Vaishnavas, வைஷ்ணவாகமங்கள்.

சித்தாந்தன், s. Siva, சிவன்—as நிச்ச யிக்கப்பட்டவன்.

சித்தாந்தி, s. A follower of the Mímansa philosophy—oppo. to வேதாந்தி. 2. A mathematician, a demonstrator, கணிதன். W. p. 925. Sid'dhantin.

சித்தாந்தப்பட, inf. To be demonstrated or proved. 2. To be apparent, obvious, clear, perceptible, &c. (*p.*)

சித்தாந்தபஞ்சாங்கம், s. An almanack used by the Telugus and Canarese.

சூரியசித்தாந்தம், s. An ancient Astronomical work. See Asiatic Researches.

சைவசித்தாந்தம்—சைவசித்தாந்தசாத்திரம், s. The Agama philosophy; doctrines, &c., of the Saivas. The principal treatises on it are fourteen, viz.: 1 திருவுந்தியார். 2. திருக்களிற்றுப்படியார். 3. சிவஞானபோதம். 4. சிவஞானசித்தி. 5. இருபாவிருபஃது. 6. உண்மைவிளக்கம். 7. சிவப்பிரகாசம். 8. திருவருட்பயன். 9. வினாவெண்பா. 10. போற்றிப்பஃறொடை. 11. கொடிக்கவி. 12. நெஞ்சுவிடுதூது. 13. உண்மைநெறிவிளக்கம். 14. சங்கற்பநிராகரணம், thus expressed in a stanza as:

உந்திகளிறு உயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபாஉண்மை—பிரகாசம்—வந்தவருள்
பண்புவினாபோற்றி கொடிபாசமிலாநெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறிசங்கற்ப முற்று.

சித்தாமலகம், s. (*Tel.*) As சிற்றாமலகம்.

சித்தாமோகம், s. One of the 120 kinds of ore, பேரோசை.

சித்தாமோசம், s. As சித்தாமோகம்.

•சித்தார்த்தம், s. White mustard, வெண்கடுகு. W. p. 925. Siddhardha. 2. (*R.*) As தத்துவஞானம்.

•சித்தார்த்தி, s. The fifty-third year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம்.

•சித்தி, s. Success, accomplishment, prosperity, the attainment of the desired object, கைகூடுதல். (*c.*) 2. Supernatural powers obtained by abstract devotion, and exercised at will, தபோபலம். 3. Final emancipation from mortal existence and the attainment of eternal beatitude, மோட்சம். 4. The sixteenth of the astronomical yogas, ஓர்யோகம். 5. Firmness, durability, திடம்—as காயசித்தி, firmness of body. W. p. 925. Siddhi. 6. The எட்டி tree. 7. Soap, சவக்காரம். (*p.*)—*Note.* As the last member of a compound word, it implies success obtained—as காயசித்தி, மந்திரசித்தி, &c.

சித்திகணபதி—சித்திவிநாயகன், s. Ganesa the god who removes obstacles or gives success. 2. A manifestation of this god.

சித்திநெறி, s. The way to bliss. 2. The way to success. (பஞ்சதந்.)

சித்திபெற—சித்தியடைய, inf. To succeed. 2. To succeed in magic, medicine or some art. 3. (*p.*) To obtain bliss.

சித்திபெற்றவன்-சித்தியுள்ளவன், s. One who has succeeded in magic, medicine, business, &c.

சித்திமுத்தி, s. The happiness of success. (*Colloq.*)

சித்தியாக, inf. To prove successful as magic, incantations, medicines, undertakings, &c., பலன்பட.

அட்டசித்தி — அட்டமாசித்தி, s. The eight superhuman powers ascribed to Siva, and which, it is supposed, may be acquired by extraordinary austerities attended with magical rites. They are. 1. அணிமா, the power of reducing one's self or any thing else to the size of an atom. 2. மகிமா, the power of increasing one's bulk without limit. 3. இலகிமா, the power of rendering one's self or other things light, overcoming gravitation. 4. கரிமா, the faculty of increasing weight, solidity, &c., *also written* கிரிமா. 5. பிராத்தி, the power of attaining every thing desired, as to touch the moon with the finger, &c. 6. பிராகாமியம், the power to overcome natural obstacles and go any where. 7. ஈசத்துவம், or ஈசிதை, Supreme dominion over animate or inanimate nature. 8. வசித்துவம், or வசிதை, the power of enchanting, changing the course of nature or assuming any form.—*Note.* In Wilson's Dictionary, instead of கரிமா, is given, காமாவசாயிதை, the accomplishment of every promise or engagement. See also Ellis. p. 18.

சிவஞானசித்தி, s. [*commonly called* சித்தியார்.] See சித்தியார்.

வாக்குச்சித்தி, s. Successful pleading, &c. 2. Supernatural gifts as attained by *Munis* to give their word effect. 3. Influence attending or supposed to attend the words of some persons. (*c.*)

காரியசித்தி, s. Effect or the result of a thing. 2. Success of a thing. (*c.*)

மந்திரசித்தி, s. Success in magical incantations.

சித்திக்கல், s. A kind of stone or mineral ore. (*R.*) Compare சித்தக்கல்.

சித்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be successful, to be consummated, கைகூட. 2. To happen, to take place, நேரிட; [*ex* சித்தி.] (*c.*)

சித்திமூலம், s. The root of the நிலப்பனைக்கிழங்கு. Circuligo. *Roxb.*

•சித்தியார், s. The name of a celebrated work on the Agama religion, being an amplification of the twelve rules in சிவஞானபோதம், ஓர்சைவசித்தாந்தநூல்; [*ex* சித்தி *et* ஆர், an honorific termination.]

•சித்திரகடம், s. A wild jungle, a wilderness, காடு; [*ex* சித்திரம், *et* கடம், jungle.]

•சித்திரகம், s. A kind of plant, கொடிவேலி.

•சித்திரகன், *s.* A painter, sculptor, limner, carver, இயவனன். (*p.*) W. p. 325. CHITRAKA.

•சித்திரகாயம், *s.* Tiger, the Cheeta or small tiger, புலி; [*ex* சித்திரம், speckle, *et* காயம், body.] (கட.) (*p.*) W. p. 326. CHITRAKAYA.

•சித்திரகிரீவன் — சித்திரகண்டன், *s.* A pigeon, புறா; [*ex* சித்திரம், speckle, *et* கிரீவம், கண்டம், neck.] (பஞ்சத.)

•சித்திரகுத்தனார், *s.* The registrar of Yama, who records the virtues and vices of mankind, and calculates the time when the lives of beings are to end, according to the destiny of each, கணக்கன். W. p. 326. CHITRAGUPTA.

•சித்திரக்காலி, *s.* [*prov. prop.* சித்தி ரைக்காலி.] A kind of rice, நெல்லின். (*c.*)

•சித்திரசெண்டி, *s.* Any one of the seven Rishis, *especially*, the Rishi Angiras, ஒருரிஷி. See சிகண்டி. W p. 326. CHITRAS'IKHANDEE.

•சித்திரசெண்டிசன், *s.* The planet or the regent of Jupiter, வியாழன். W. p. 326. CHITRASIKHAND'IJA.

•சித்திரசேனன், *s.* The name of one of the judges or recorders of hell, காக கணக்கரிலொருவன். *Su. Chitrase'na.*

•சித்திரதாரணை, *s.* One of the nine தாரணை. See நவதாரணை.

•சித்திரதாளம், *s.* One of the nine kinds of musical measures, ஒர்தாளம்.

•சித்திரபானு, *s.* The sun, சூரியன். 2. Fire, தீ. W. p. 326. CHITRABHANU. 3. The sixteenth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

•சித்திரபுத்திரனார், *s.* [*vul.*] As சித்திர குத்தனார்.

சித்திரப்பாலடை — சித்திரப்பாலாடை, *s.* A plant, ஓர்பூடு. Hedysarum, *L.*

சித்திரப்பாலாவி, *s.* A plant. See அம்மான்பச்சரிசி. (*R.*)

•சித்திரமூலம், *s.* A class of pungent creepers with medicinal properties—as சித்திரகம். See கொடிவேலி.

•சித்திரம், *s.* A picture; any variegated printing, ornamental writing or carved work; an image, சித்திரித்தவடிவம். 2. Nicety, fineness, neatness or minuteness of a work; elegance, சிறப்பு. 3. Beauty, great beauty, பொலிவு. 4. Ornament, decoration, embellishment, அலங்காரம். 5. Ornamental or forcible language, சாதுரியமானபேச்சு. 6. Facetious, playful conversation; jesting, conundrums, riddles; deceitful discourse to secure an object, &c., பொய்போற்பொய்க்கூறல். 7. One of the four classes of poems or கவி. See மிறைக்கவி. 8. Wonder, surprise, அதிசயம். 9. The castor-plant, ஆமணக்கு. 10. Romantic, fanciful description; imagery, exaggeration, hyperbole, (*commonly in poetry*, வருணிப்பு.) 11. A work on architecture, ஓர்சிற்பநூல். W. p. 325. CHITRA.

சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம். The art of painting is but the habit or practice of the hand, and that of language is but the practice of the tongue.

சித்திரம்பேசேல். Make no fanciful exaggerations. (*Avv.*)

சித்திரகரணம், *s.* One of the five கரணம். See கரணம்.

சித்திரகவி, *s.* A curiously wrought poem. See நிரம்பகவி. There are different kinds as—

இரதபந்தம். A poem in the figure of a car.

கோமூத்திரி. One written in the form of inter-linked curves.

சதுரங்கபந்தம். One in the form of squares.

சுழிகுளம். Verses written in a winding manner.

நாகபந்தம். A poem in the form of intertwined snakes, &c.

சித்திரக்காரன், *s.* A carver, painter.

சித்திரகூடம், *s.* An ornamented or painted room, or hall with pictures, —as சித்திரசாலை.—*Note.* This term is applied to the temple at Chillumbram, and a mountain in Bundelcund where Rama abode in his exile.

சித்திரக்குள்ளன், *s.* A cunning or shrewd dwarfish person. (*c.*)

சித்திரங்கொத்த — சித்திரம்வெட்ட, *inf.* To carve, sculpture, grave, &c, on a plain surface.

சித்திரசொரூபம், *s.* An image, an idol, a carved statue, a picture.

சித்திரதீபம், *s.* A painted candle or taper.

சித்திரதீபம்போலிருந்து தியானிக்கிறான். He sits meditating, motionless as a painted taper.

சித்திரத்தையல், *s.* Fancy needle work. 2. As சித்திரப்பாவை.

சித்திரத்தேர், *s.* An ornamented car.

சித்திரந்தீர — சித்திரந்தீட்ட, *inf.* To carve or engrave any figures on wood or stone.

சித்திரப்படம், *s.* A picture. 2. (*p.*) Variegated, painted or printed cloth, எழுத் துப்புடவை.

சித்திரப்படாம், *s.* Variegated, painted cloth. 2. A book of pictures, folds of paintings for amusement. (*p.*)

சித்திரப்பதுமை—சித்திரப்பதுமை, *s.* A doll, statue, a puppet.

சித்திரப்பா, *s.* As சித்திரகவி.

சித்திரப்பாவை, *s.* A portrait or picture of a person or persons, real or imaginary, a carved figure. (சங்.)

சித்திரப்பிரதிமை, *s.* A picture, a portrait.

சித்திரப்பூம்பட்டாடை, *s.* Flowered silk cloth. (*c.*)

சித்திரப்பேச்சு, *s.* Artful speech, cunning, jesting shrewdness.

சித்திரமண்டபம் — சித்திரசாலை, *s.* A painted chamber or hall.

சித்திரமெழுத, *inf.* To draw a picture, to paint, to sketch. (*c.*)

சித்திரவெழுத்து, *s.* Elegant, nice, beautiful writing; caligraphy. 2. Variegated or fancy painting. 3. An anagram, as ஞீமீ for மீஞீ.

சித்திரரேகை, *s.* Ornamental lines drawn on the body of a person. 2. One of the lines in the hand. 3. The wife of Kuvèra, குபேரன்மனைவி.

சித்திரர்—சித்திரக்காரர், *s.* Fancy painters, portrait painters, limners, embroiderers. 2. Artizans, carvers, sculptors, engravers, சிற்பர். 3. Carpenters, தச்சர்.

சித்திரவதை—சித்திராக்கினை, *s.* Cutting and slashing in battle, prolonged butchery, cutting off member after member. 2. Ingenious and varied torture in inflicting death. (*c.*)

சித்திரவித்தாரன், *s.* One artful, clever, or dexterous; one fluent in speech. (*p.*)

சித்திரவித்தை, *s.* The art of fancy-painting, sculpture, carving, engraving, &c.

சித்திரவேலைக்காரர், *s.* Any fancy-workers, imitators of nature—as flower makers, artizans, sculptors, engravers. 2. Fancy-painters. (*c.*)

சித்திரவேளாகொல்லி, *s.* A mode of music, a fine melody, கொல்லிநிறத்திலொன்று. (*p.*)

சித்திரரோடாவி, *s.* [*prov.*] An artizan who carves images, statues, &c., சித்திர கன்; [*ex* சித்திரம் *et* ஓடாவி.]

•சித்திராக்கினை, *s.* See சித்திரவதை.

•சித்திராங்கதன், *s.* A king of the heavenly choristers, கிருதையர்வேந்தன். 2. An ancestor of the Pandya Kings, and son of Santanu, குருகுலவாசரிலொருவன். 3. A recorder in hell, நரகலோககணக்கன். W. p. 327. CHITRANGADA.

•சித்திராங்கி, *s.* The wife of the king Naraindra, நரேந்திரன்பாரி. 2. (*fig.*) A deceitful woman, தந்திரக்காரி. (*c.*)

சித்திராங்கித்தனம், *s.* Coquetry, deception in love.

•சித்திராதிலீலை, *s.* Dalliance, amorous sport, embracing the சித்திரம் mode, &c.; [*ex* சித்திரம், ஆதி, *et* லீலை=இலீலை.] 2. (*R.*) As சித்திரகரணம்.

•சித்திரான்னம், *s.* Rice boiled with colored condiments. [*ex* சித்திரம், *et* அன்னம், boiled rice.] (*p.*) W. p. 327. CHITRANNA.

•சித்திராபூரணை — சித்திராபௌரணை, *s.* See under சித்திரை.

சித்திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To paint, carve, or make fancy work—as flowers, pictures, statues, &c., சித்திரமெழுத. 2. (*fig.*) To use beautiful imagery, or figurative description in language, to paint in words. சித்திரமாய்ப்பேச. 3. To speak artfully, வஞ்சகமாய்ப்பேச.

•சித்திரிணி, *s.* (*Com.* சித்தினி.) [*in erotics.*] The second of the four classes of women. See பெண்வகை. W. p. 327. CHITRIN'EE.

•சித்திரை, *s.* The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள். 2. April, the first month in the Hindu year, ஓர்மாதம். 3. A plant—as சித்திரப்பாலாவி. W. p. 325. CHITRA.

சித்திராபௌரணை — சித்திராபௌர்ணிமி —சித்திராபூரணை, *s.* The full moon in April, when the planet is in, or near, the சித்திரை asterism.

சித்திரைக்கஞ்சி, *s.* [*prov.*] Congy made and given away liberally on the day when the moon is in the சித்திரை asterism in April, in reference to சித்திரகுத் தன்; to disregard which is supposed to subject persons to punishment in the leech-pits of the seventh hell.

சித்திரைக்கதை, s. [prov.] The story of சித்திரகுத்தன், recounting his birth, life, &c., with the rewards and punishment of various good and bad actions. It is read in the temples on the சித்திராபூரணை.—Those who are strict fast till they have heard the story. It is deemed more important when the full moon falls on a Sunday.

சித்திரைக்கார், s. A kind of rice gathered in April, நெல்.

சித்திரைச்சிலம்பன், s. The Kâvery river, when swollen in April, காவேரிச்சித்திரைப்பெருக்கு. See under சிலம்பன்.

சித்திரைப்புயல், s. The rough weather, or storms of April.

சித்திரைக்குழப்பம், s. [prov.] Storm in April. See under குழப்பம்.

சித்திரைத்திருவிழா, s. The festival celebrated in the Madura temple in April. (c.)

சித்திலிகை, s. [loc.] A printed or painted cloth, எழுத்துச்சீலை. Compare சித்தல்.

சித்தில், s. Knowledge, அறிவு. (R.)

•சித்தினி, s. The second of the four classes of women. See சித்தினிணி.

•சித்து, s. Intellect, intelligence, the principle of knowledge or intellect in the deity, or human souls; spirit (as opposed to சடம் or அசித்து, matter or non-intelligence) in all its diversified forms in the various beings inhabiting the universe, whether supernal, infernal, human, brute or vegetable; all being capable of knowing and enjoying the deity, அறிவுப்பொருள். W. p. 325. Chit. 2. (a change of சித்தி.) Illimitable and supernatural powers, obtained by abstract devotion, and exercised at pleasure; including the eight சித்தி, which see. 3. Legerdemain, sleight of hand, exhibition of supernatural appearances by means of magic, alchemy, &c., மாயாவித்தை. 4. The யாகம் sacrifice.

சித்திலாதபோதுவேறுசீவனில்லையில்லையே. When there is no intelligence, there is no life. i. e. to deny intelligence [as a first cause] is to deny that there is life.

சித்தசித்து, s. Spirit and matter, or intelligence and non-intelligence—as eternal, uncreated principles in nature.

சித்தசித்தீசுரன், s. Spirit, matter, and God—as constituting the world. (p.)

சித்தாகாரம், s. Spirituality, incorporeality belonging to the spirit or intellect, as refined, purified and tending toward the deity; [ex ஆகாரம், form.]

சித்துக்காரன், s. As சித்துவித்தைக்காரன்.

சித்துப்பறக்க, inf. To fly or pass through ether, as the சித்தர். 2. (fig.) To disappear, as a person; spoken in surprise or contempt. 3. (fig.) To carry one's self proudly, to take airs; to be supercilious.

சித்துப்பொருள், s. An intelligent being, the faculty of intelligence, as in the deity or a soul—oppo. to சடப்பொருள்.

சித்துருபம்-சிற்சொரூபம், s. Imbodied intelligence, a spiritual nature. 2. The deity as identified with the intellect.

சித்துருபன் — சிற்சொரூபன், s. The deity as a pure intelligence, கடவுள்.

சித்துவித்தை, s. As சித்து, 3.

சித்துவித்தை கற்றவன் — சித்துவித்தைக்காரன், s. One skilled in deceptive performances. Compare சித்தன்.

சித்துவிளையாட — சித்துசெய்ய — சித்துகாட்ட, inf. To juggle, to play tricks, to exhibit supernatural appearances.

சிற்சத்தி, s. See under சத்தி.

சிற்சபை, s. See under சபை.

சித்துடு, s. A shrub, இலுகிலுப்பைப் பூடு. Crotalaria, L. (R.)

சித்துருபம், s. The shrub yielding the croton seeds, சேர்வாளம். (M. Dic.) 2. See under சித்து.

சித்தை, s. (Tel. సిద్దె.) [loc.] A leathern vessel for oil, also a bottle, &c., எண்ணெய்த்துருத்தி.

•சிநேகம், s. See சினேகம்.

சிந்தகம், s. The tamarind tree, புளியமரம். Compare சிந்தம். 2. The bird that builds the hanging nest, தூக்கணங்குருவி. Compare சிந்தம். (சது.)

சிந்தகி—ஜிந்தகி, s. (Pers.) Property, life, உடைமை.

சிந்தம், s. (Tel.) Tamarind tree, புளியமரம். (சது.)

•சிந்தனுபோகம், s. [prov.] Mental coition—a faculty ascribed to the superior deities, மானதப்புணர்ச்சி; [ex சிந்தனை.] (p)

•சிந்தனை, s. Thought, conception, recollection, imagination, reflection, consideration, நினைவு. 2. Heed, attention, கருத்து. 3. Care, concern, grief, regret, கவலை. 4. Deep thought, meditation, contemplation, தியானம். 5. Supplication to or desires after the deity in the heart, தேவசிந்தனை. 6. Inquiry, investigation, search, ஆராய்வு. 7. Wish, desire, விருப்பம். (c.) 8. The thing conceived in the mind, as one of the three things about which the astrologer is consulted. See சம்படம் and முஷ்டி. Compare சிந்தை.

உனக்கொருசிந்தனையுமில்லை. You need have no concern. 2. (R.) There is nothing against you.

சிந்தனைகெட்டுப்போக, inf. To become bewildered, or deranged.

சிந்தனைப்பட, inf. To be careful, anxious, concerned. 2. To be distracted, disturbed in thought.

சிந்தனைபண்ண, inf. To remember, to think, to reflect, to meditate. 2. To make supplication in the heart. 3. To heed, attend to. 4. To inquire, examine.

சிந்தனைபண்ணிப்பார். Ponder this well; think over and over.

சிந்தனையின்மை, s. (neg.) Freedom from care or apprehension. 2. Inconsiderateness, heedlessness, carelessness.

சமுசாரசிந்தனை, s. Family or worldly cares.

தேவசிந்தனை, s. Divine meditation or contemplation; attention to divine things.

சிந்தன், s. A dwarf, குள்ளன். Compare சிந்து. 2. The bird that makes hanging nests, தூக்கணங்குருவி. Compare சிந்தகம் and சிந்தம். (சது.)

•சிந்தாகுலம், s. See under சிந்தை.

சிந்தாக்கட்டிகை—சிந்தாக்கு, s. (Tel.) A kind of necklace, கழுத்தாபரணத்தொன்று.

சிந்தாக்கு, s. [prov.] A kind of play, also the thing used in the play, ஓர்விளையாட்டு. (c.) 2. As சிந்தாக்கட்டிகை.

சிந்தாத்திரி—சிந்தாத்திரை, s. [prov.] (Corruption of சிந்தாயாத்திரை); [ex சிந்தா, not failing, யாத்திரை, voyage or journey.] A safe voyage or journey, சுகப்பயணம். 2. Safety, welfare, prosperity, சுகவாழ்வு.

சிந்தாத்திரையாய்ப்போக, inf. To make a safe voyage.

•சிந்தாமணி, s. One of the two gems of Swerga, yielding whatever is desired, தேவமணி. (See மணி.) W. p. 327. Chintaman'i. 2. An ancient epic poem of merit, a Jaina production, ஓர்நூல்.—It is also called சீவகசிந்தாமணி, being a panegyric on a king called சீவகன், and சிறைநூல், as containing the doctrines of the Jainas. 3. A famous compound medicament valued like a precious gem, ஓர்மாத்திரை. 4. The name of a small town in Trichinopoly district, ஓரூர்.

சிந்தாமணிமாத்திரை, s. Pills of சிந்தாமணி, medicine.

ஆந்திரசிந்தாமணி, s. A grammar in Telugu, தெலுங்கிலக்கணத்தொன்று.

கணிதசிந்தாமணி, s. An astrological treatise, சோதிடநூல்.

தர்க்கசிந்தாமணி, s. A logical treatise.

பதார்த்தசிந்தாமணி, s. A work on Materia Medica.

பெரியசிந்தாமணி, s. The Major சிந்தாமணி medicine, as containing more costly ingredients, ஓர்சிந்தாமணிமாத்திரை.

விவேகசிந்தாமணி, s. A religious treatise, ஒருசமயநூல்.

சிந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. v. a. To think, conceive, recollect, நினைக்க. 2. Reflect, consider, கருத. 3. To meditate, contemplate, தியானிக்க. 4. To inquire, investigate, to devise, ponder, ஆராய. 5. To direct the thought towards an absent being, human or divine, so as to bring that before the mind, எண்ண. 6. To entertain anxious cares, கவலைப்பட.—Note. The verb is often intransitive in its signification.

சிந்தித்துப்பார்க்க, inf. To think upon, consider, reflect, resolve in the mind.

சிந்திப்பு, v. noun. Thinking, thought, conception. 2. Reflection, consideration, contemplation. 3. Care, concern.

•சிந்தியம், s. What is to be conceived, considered or reflected, சிந்திப்பது. W. p. 327. Chintya. 2. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமத்திலொன்று.

சிந்தியல்வெண்பா, s. A வெண்பா verse of three lines embracing two subdivisions, viz.: 1. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. 2. இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

•சிந்து, s. The sea, the ocean, கடல். 2. Water, நீர். 3. A river in general, ஆறு. 4. The country bordering on the Indus, Sindh, சிந்துதேசம். 5. The language of the சிந்த country, one of the eighteen languages, பதினெண்பாடையிலொன்று. (See பாடை.) 6. The river Indus, சிந்துநதி. 7. An elephant—as சிந்துரம், யானை. (p.) W. p. 925. SINDHU. 8. A species of ode of five உறுப்பு or members, the first being a very short line and called பல்லவி, the second one longer, named அநுபல்லவி, and the remainder சரணங்கள், சிந்தவி. 9. Any poetic line of three feet, முச்சீரடி. 10. Any short person, a dwarf, குள்ளன். (சிக.) 11. A precious stone, cat's eye, வைடூரியம். 12. A shrub, இருவாட்சி. (M. Dic.)

சிந்தடி, s. As சிந்து, 9.

சிந்துகவிப்புலவர், s. Petty poets, who make ballads, odes, &c.—opp. to ஆசுகவிப்புலவர்.

சிந்துக்காணி, s. See under காணி.

சிந்துசாரம், s. Sea-salt, கடலுப்பு.

சிந்துதேசம், s. As சிந்து, 4. 2. India as bound by the river Indus, இந்துதேசம்.

சிந்துநதி, s. The Indus river.

சிந்துநாட்டார், s. The people of Sindh.

சிந்துரதம், s. Rock-salt, இந்துப்பு.

சிந்துரத்தம், s. Salt, உப்பு. (M. Dic.)

சிந்துலவணம், s. See under இலவணம்.

சிந்து, கிறது, சிந்தினது, ம், சிந்த, v. n. To be spilled, to be effused, சிந்திப்போக. 2. To drop, as from a leak, the nose, &c., to stream, to be emitted or poured out, ஒழுக. 3. To be destroyed, as life, கெட. Sa. Syanda.

சிந்து, கிறேன், சிந்தினேன், வேன், சிந்த, v. a. To spill, shed, effuse, சொரிக்க. 2. To scatter, diffuse, சிதற. (c.) 3. (p.) To take away life, to kill, slay, கொல்ல.

இரத்தஞ்சிந்த, inf. To shed blood.

கண்ணீர்சிந்த, inf. To shed tears.

மூக்குச்சிந்த, inf. To blow the nose. Compare சளிசிந்த. (c.)

சிந்திப்போட, inf. To shed any dry thing, as grain, seed, sand, &c.

பொரிசிந்த, inf. To scatter parched paddy at a funeral, at the house, in the way before the corpse and when that is laid on the pile. 2. To cast parched paddy and flowers in a marriage hall.

சிந்துண்டுபோக, inf. To be shed, to be spilt. (c.)

ஒழுகிச்சிந்த, inf. To leak, to drop from a leak.

வேர்வைசிந்த, inf. To perspire in drops—spoken of hard labor, industry, &c., சகிம்பரியட.

•சிந்துரம், s. Red color, சிவப்பு. 2. Red lead, minium, செவ்வீயம். 3. [a change of சிந்தூரம்.] The tamarind tree, புளியமரம். 4. An Elephant, யானை. W. p. 925. SINDHURA.

சிந்துரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To calcine, to prepare red powders, of metals or minerals, by fire, சிந்தூரமாக்க; [ex சிந்தூரம்.] (Rare.)

சிந்துவாரம், s. A small kind of tree, the white species of நொச்சி, வெண்ணொச்சி. 2. Sea, ocean, கடல். W. p. 926. SINDHUVARA. 3. A bow, வில். (சது.)

•சிந்தூரம், s. (Sa. Sindurah.) Red, சிவப்பு. 2. Vermilion, red-paint, or powders for the head; also a red spot on the forehead, chiefly of women as an ornament, செஞ்சிலைம். 3. (com. செந்தூரம்.) Any red, chemical, or metallic compound used medicinally, red metallic oxide, precipitate of mercury, நீறுமருந்து. 4. A red umbrella, செங்குடை. 5. The tamarind tree, புளியமரம். 6. A flower shrub, வெட்சி, Ixora coccinea, L. 7. A marking nut, சேங்கொட்டை. (M. Dic.) 8. [a change of சிந்துரம்.] An elephant, யானை.

சிந்தூரமிட, inf. To mark the forehead with a vermilion spot.

சிந்தூரப்புடம் s. Calcination of metals to make red powders.

சிந்தூரப்பொட்டு, s. Vermilion spot on the forehead, as சிந்தூரம், 2.

சிந்தூரவகை, s. Different kinds of சிந்தூரம் compounds.

சிந்தூரவைப்பு, s. Preparation of சிந்தூரம் powders.

தங்கசிந்தூரம், s. Powders chemically prepared from gold.

வங்கசிந்தூரம், s. Powders chemically prepared from lead. See வங்கம்.

சண்டமாருதசிந்தூரம், s. See under சண்டமாருதம்.

தாமிரசிந்தூரம், s. Copper calcined.

வேதைச்சிந்தூரம், s. One of the vehicles by the aid of which the transmutation of metals is completed. (R.)

சிந்தூரி, v. See சிந்துரி. (R.)

•சிந்தை, s. (Sa. Chinta.) Thought, conception, imagination, எண்ணம். 2. Reflection, consideration, recollection, meditation, contemplation, mental worship, சமுத்து. 3. Mind, mental faculties or powers, intellect, மனம். 4. Intention, design, குறிப்பு. 5. Solicitude, concern, care, anxiety, கவலை. 6. (p.) Sorrow, regret, துன்பம்.—Note. In many of its compounds, the word retains the Sanscrit pronunciation of சிந்தா.

சிந்தாகுலம், s. Great care, sorrow, மிகுவியாகுலம். (p.)

சிந்தாசனம், s. The seat of the intellect or affections, the mind, the heart; [ex ஆசனம்.] (p.)

சிந்தைசுதியன், s. The planet Mercury; also Budha son of Chandra. (R.) See புதன். 2. One of keen intellect, கூர்மையானபுத்தியுடையவன். (p)

சிந்தைசெய்ய, inf. To meditate upon, to contemplate—as in "அவனடிசிந்தைசெய்தனன்." (ஸ்கா) 2. To keep in mind, bear in mind, store up in the memory, ஞாபகத்தில்வைக்க.

சிந்தைதெளிய, inf. To be clear minded, enlightened.

சிந்தையில்லைவைக்க, inf. As சிந்தைசெய்ய, 2.

நிச்சிந்தை, s. An appeased, pacified, unruffled mind. 2. Unconcern; freedom from anxiety or apprehension.

பலசிந்தையுள்ளவன், appel. n. A man of cares, involved in a multiplicity of projects or business.

நல்லசிந்தையுள்ளவன், appel. n. A well disposed person. 2. A pious person.

சிபாரிசு—சிவாரிசு, s. (Pers.) Recommendation, letter of recommendation, பேரக்கியுதாப்பத்திரம்.

சிபாரிசுக்குவர, inf. To plead in one's behalf.

•சிபி, s. The name of a monarch of the Solar race, சூரியகுலச்சக்கரவர்த்தி. (சது.)

சிப்பந்தி, s. (Pers.) Establishment of servants, வேலையாட்களையமர்த்துதல்.

சிப்பம், s. (Tel. చిప్పము.) A pack, a parcel, a package, a bundle, as of cloth, &c., சிலைமூட்டை. 2. A pack of tobacco forming a man's load, புகையிலைச்சுமை. 3. [prov.] (a change of சிறும்.) A little, a trifle, கொஞ்சம். (c.)

சிப்பஞ்சிப்பமாய், adv. In small bundles, parcels, &c.

சிப்பங்கட்ட, inf. To bind up cloth, tobacco, &c., in a bundle.

சிப்பி, s. (Tel. చిప్ప.) Bi-valve shell-fish or other shells, இப்பி. (c.)

சிப்பிச்சுண்ணாம்பு—சிப்பிநீறு, s. Lime of burnt shells.

சிப்பிமுத்து, s. An inferior pearl. 2. An artificial pearl. See முத்து.

சிப்பியச்சு, s. [prov.] A goldsmith's mould for making cups—chiefly for children's waist bells, in imitation of shells, சம்மியச்சிலொன்று.

சிப்பிவேலை, s. A work in imitation of shells.

முத்துச்சிப்பி, s. Mother of pearls, pearl oyster.

சொரிச்சிப்பி, s. A large kind of shell used in offering. See சொரிச்சிப்பி.

சீப்புச்சிப்பி, s. A shell formed like a comb.

முறளச்சிப்பி, s. Another kind of shell. (R.)

சிப்பியன், s. A tailor; also the caste, பாணன். (R.) Fancy-worker, engraver.

சிப்பியவேலை, s. Fancy-needle work, any curious workmanship. (c.)

சிப்பியர், s. Fancy-workers, fancy-painters, engravers, &c., பாணர்வேலைக்குழுப்பு. (c.) 2. [Correctly சிற்பர், which see.] Smiths, கம்மியர்.

சிமட்டி, s. A plant, பேய்க்கொம்மட்டி. Cucumis, L. (R.)

சிமந்தாரி, s. The சிறுபுள்ளடி plant. (M. Dic.)

•சிமயம், s. The summit of a mountain, மலையுச்சி. 2. A hill, a mountain, மலை.

சிமாளம்—சிம்மாளம், s. (Tel. సుమారము.) Exhilaration, mirth, gaiety, மகிழ்ச்சி. Compare கும்மாளம்.

சிமாளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [vul.] To rejoice greatly, சந்தோஷிக்க. 2. [as சமாளி, v.] To manage, to make the best of a thing, &c., சரிக்கட்ட.

சிமி, s. [a contraction of சிமிலி.] A man's lock of hair, குமி. (சது.)

சிமிக்கி—ஜிமிக்கி, s. (Hind.) A female, pendent ear ornament, பெண்காதணியிலொன்று.

சிமிக்கிப்பூ, s. Passion flower, Lady Clive, a flower resembling the சிமிக்கி ornament.

சிமிட்டா — சிமட்டா — சிம்ட்டா, s. (Arab.) An instrument used to pull out hair from the face, மயிர்பிடுங்குருவி. (c.)
சிமிட்டாவிடுக்க, inf. To remove the hair by the instrument.

•சிமிட்டு, s. A wink or signal of the eyes, a twinkle or other motion, as a secret token, கண்சைகை. Sa. S'meela.

சிமிட்டு, கிறேன், சிமிட்டினேன், வேன், சிமிட்ட, v. a. To make a signal with the eyes or by knitting the eye brows; to cock or twist the eye. கண்சிமிட்ட. 2. To twinkle the eyes excessively, either naturally or through weakness; to blink, கண்ணிமைக்க. 3. To deceive artfully, to impose upon by stratagem, or sleight of hand, வஞ்சிக்க. (c.)
சிமிட்டிக்காட்ட, s. inf. To make a signal with the eyes.
சிமிட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டான். He artfully defrauded the person.
சிமிட்டிவிழிக்க, inf. To twinkle the eyes naturally, or as a sign.
சிமிட்டி, s. (fem.) An artful woman, a woman of loose character. (Rare.)
சிமிட்டு, v. noun. Twinkling from weakness of the eyes, இமைப்பு. 2. A dexterous trick, unperceived motion, sleight of hand, &c., கைச்சிமிட்டு. 3. Unsubstantial or slight work, spuriousness. கள்ளவேலை.
சிமிட்டுக்கண், s. Twinkling eyes.
சிமிட்டுக்கண்ணன், s. A blinkard from weak eyes, &c.
சிமிட்டுக்கள்ளி, s. As சிமிட்டி. (c.)
சிமிட்டுப்பார்வை, s. Continual twinkling of the eyes.
சிமிட்டுவித்தை, s. As சிமிட்டு, 2.
சிமிட்டுவேலை, s. Counterfeit work, as சிமிட்டு. 2. Any curious piece of workmanship—as a cuckoo-clock, an automaton, &c., a dexterous contrivance.

சிமிண்டு, s. A stick, a post, தடி. (Beschi.)

சிமிண்டு, கிறேன், சிமிண்டினேன், வேன், சிமிண்ட, v. a. (Com. சீண்டு.) To touch with the finger, tickle; pluck, pinch. Compare கிமிண்டு.
கக்கத்திற்சிமிண்டுங்கைகாலனல்லவோ. Is not the hand that tickles one's armpit a minister of death?
சிமிண்டிக்காட்ட, inf. To pull one and point with the hand. (R.)

சிமிலம், s. Hill, mountain, மலை. (சது.)

சிமிலி, s. A man's lock of hair, குடுமி. 2. A string or net work for suspending a pot, உறி. 3. A kind of cricket, the சில்வண்டு. 4. A shrub, புள்ளச்செடி. (சது.) (p.)

சிமிழ், s. Any little round box, a casket, செப்பு. (c.)
சிமிழிலடைத்துவைக்க, inf. To enclose in a little box.
தந்தச்சிமிழ், s. An ivory, or horn box used for unguents, medicines, &c.
மரச்சிமிழ், s. A small wooden box used as play tools for children.
வெள்ளிச்சிமிழ், s. A silver-box.
மூக்குத்தூள்ச்சிமிழ், s. A snuffbox. (R.)

சிமிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To tie, to fasten, to bind, கட்ட. 2. To entrap, entangle, catch—as a bird, பிடிக்க. (ஞா. p. 97.)
சிமிழ்ப்பு, v. noun. Binding, tying, fastening, கட்டுகை. 2. A tie, a bandage, கட்டு.

•சிமினி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, To wink with the eyes. Sa. S'meela.
சிமினிப்பு, v. noun. As சிமிட்டு. (R.)

சிமின், s. [prop. சிமிழ், which see.]

சிமுக்கிட—சிமுக்கென, inf. [prov.] To give an alarm, or a warning, (used only in the negative.) In some places, இமுக்குப்போடுகென.
சிமுக்கிடாமல்—சிமுக்கெனாமல்.........Without giving an alarm, unperceivedly &c., in case of theft, &c.

சிமுட்டி, s. The plant, கீழ்காய்நெல்லி.

சிமை, s. A man's lock of hair, குடுமி.

சிம்பதை—சிம்பத்தை, s. The plant, சிறுபுள்ளடி. (M. Dic.)

சிம்பல், v. noun. [vul. substantively.] A splinter, flake, fibre of boards; rough nap on the surface of coarse cloth, paper, &c., சிம்பு. See under, சிம்பு, v. n.
சிம்பல்சிதும்பல், v. noun. Tatters, what is torn in tatters. (Colloq.)

சிம்பிளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be over-powered, dazzled, as the eyes, கண்ணிற்பொறிபறக்க. (Little used.)

சிம்பு, s. [vul.] A small splinter, flake, fibre, &c.; a splint rising on a smooth surface of wood or metal; also a hang nail, சிராய். 2. A chip, a flake from beaten iron, any small mass breaking off in flakes, scales, chips, &c., இரும்புத்தகள். 3. Fibre, நார். 4. Bambu-slits, or laths, மூங்கிற்சிம்பு. 5. A twig, young stalk, இளங்கிளை. See சிதும்பு. (c.)
சிம்புபறக்க — சிம்பெழும்ப, inf. To rise, as a splinter, a fibre, &c. (c.)
சிம்புதெறிக்க, inf. To break into small flakes, splinter.
சிம்புவெடிக்க—சிம்புவிட, inf. To shoot forth as young stalks. (c.)
ஒருசிம்புப்புகையிலை, s. [prov.] A small piece of tobacco. 2. A single piece of tobacco from a bundle. (c.)
சிம்புசிம்பாய்ப்போக, inf. To splinter, to be rent in pieces. 2. To be rent—as clothes; to be torn in tatters.

சிம்பு, கிறேன், சிம்பினேன், வேன், சிம்ப, [vul.] v. a. To jerk, pull away, சுண்டிப்பிடுங்க.
உன்னாலானமட்டுஞ்சிம்பிப்பார். Do all in your power, do your best (in contempt.)

சிம்பு, இறது, சிம்பினது, ம், சிம்ப, v. n. To sound, ஒலிக்க; [probably a change of சிலம்பு, v.] 2. To frisk about, துள்ள.
கிட்டப்போகாதேமாடுசிம்பும். Don't go near, the ox will frisk about.
சிம்பல், v. noun. Sounding, ஒலித்தல். (சது.) 2. Frisking about—as செம்பல், துள்ளல். See சிம்பல்.

சிம்புரி, s. A coil of straw for the head, in carrying a load, சும்மாடு, புரிமணை. (சது.)

சிம்புளி, s. A woollen or hair cloth, blanket, carpet, கம்பளி. 2. Red cloth, செவ்வாடை. (சது.)

சிம்புள், s. A fabulous eight-legged bird, எண்காற்புள். See சரபம்.
சிம்புளானோன், s. The god Vîrabadra in the form of the சரபம் bird, வீரபத்திரன்.

சிம்புறுகண், s. See under கண்.

சிம்பை, s. A leguminous shrub, a kind of beans, அவரை. (சது.)

சிம்மதம், s. A snake, பாம்பு. (சது.)

•சிம்மம், s. [Sometimes சின்மம்.] A lion. See சிங்கம்.
சிம்மகரகம்—சிங்ககரகம், s. One of the modes of using the hands in dancing. See கரவட்டணம்.
சிம்மாசனம், s. A throne. See சிங்காசனம்.
சிம்மாசனபதி — சிம்மாசனாதிபதி, s. A king on the throne, the king of the state.

சிம்மு, s. A limit, a border, எல்லை. (சது.)

சியச்சினி, s. The plant, உத்தாமணி. (R.)

சியநாயகம், s. A kind of prepared arsenic, தத்தபாஷாணம். (M. Dic.)

சியிறுதம், s. The nut, கடுக்காய். (R.)

சிர, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To destroy, அழிக்க. (p.) (சது.)
சிரத்தல், v. noun. Destroying.

சிர, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To sound inarticulately, எழுத்தில்லாதொலிக்க.
சிரத்தல், v. noun. Sounding inarticulately. (சது.)

•சிரகம், s. A helmet, தலைச்சீரா. W. p. 844. S'IRASKA. 2. Rain drops, மழைத்துளி. 3. A water pot, or ewer, கரகம். (நிக.)

சிரக்கொழி, s. Calamus, வசம்பு. 2. A shrub, குமலாதொண்டை. (M. Dic.)

சிரங்காடு, s. [prov.] A thick forest, a jungle, which can hardly be penetrated, அடர்க்காடு. (c.)

சிரங்காய். s. [Com. சிரங்கை, which see.] (R.)

சிரங்கு, s. An eruption, ulcer; the ulcers, or scabs individually in the itch, &c., நப்புண். 2. Itch, சொறி.
இரும்பெடுத்த கையுஞ் சிரங்குபிடித்த கையுஞ் சும்மா இராது. The hand armed with iron, or covered with itch, cannot be quiet.
சிரங்கரிக்க, inf. To itch.
சிரங்கள்ளிப்போட—சிரங்கள்ளிக்கொட்ட—சிரங்குவாரிப்போட, inf. To break out thickly, as the itch.
சிரங்காறுதல், v. noun. Healing of the itch.
சிரங்குகுத்த, inf. [prov.] To break itch-pustules with the nails, for relief from itching.
சிரங்குசொறிய, inf. To scratch when itching. See சொறி, v.
சிரங்குஞ்சீயுமாயிருக்க, inf. To be afflicted with running eruptions.
சிரங்குண்டாக—சிரங்குவர—சிரங்குபிடிக்க, s. To break out, as the itch.
சிரங்குதிர, inf. To cast off itch scabs.
சிரங்கெண்ணெய், s. An ointment for the itch. (Modern.)
சிரங்குப்புண், s. Itch-sores or ulcers.
சிரங்குள்ளடங்கல், v. noun. Striking in of the itch—considered dangerous.

சிரங்கெரிவு, s. Irritation or burning of the itch.

தோடகச்சிரங்கு—தோடஞ்சிரங்கு—தோடச்சிரங்கு, s. [prov.] A kind of itch with large scabby ulcers.

நமுட்டுச்சிரங்கு, s. Itch like prickly heat.

ஆனைச்சிரங்கு, s. A kind of itch with very large blotches. See ஆனை.

அரிசிரங்கு, s. See அரி, v.

சொறிசிரங்கு, s. A small kind of itch causing very annoying sensations.

சிறுசிரங்கு, s. Small eruptions on the skin.

உமிச்சிரங்கு, s. [prov.] A very small kind of itch having a continued itching and excessive burning.

சிரங்கை, s. (also சிறங்கை.) A handful, கைகொண்ட அளவு.

சிரசன், s. A kind of native arsenic, சிப்பிப்பாஷாணம். (M. Dic.)

•சிரசு, s. The head, தலை. 2. (fig.) Principal, chief, தலைமை. W. p. 844. S'IRAS.

உன்பாதமென்சிரசின்மேல். I am your most humble servant, (lit.) your foot upon my head.

எண்சாணுடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம். The head (though comparatively small) is the chief member of the whole body, eight span long.

சிரசாக்கினை, s. Decapitation, beheading.

சிரசாக்கினைபண்ண, inf. To behead, to decapitate.

சிரசாவகிக்க, inf. To obey humbly, submissively, implicitly, (lit.) to put upon the head. (R.)

சிரசுதயம்—சிரோதயம், s. The appearance of the head in a natural presentation, as the moment to be taken for casting a nativity. 2. [in midwifery.] Presentation of the head. (p.)

சிரசுவெட்டி, s. [prov.] A beheading axe, குடாரி.

•சிரஞ்சீவி, s. (Com. சிரஞ்சிவி.) A long lived person, நீடித்தாயுளுடையோன்; [ex சிரம், a long time.]

சிரஞ்சீவியாயிருப்பாய். May you be blessed with a long life—a polite expression of congratulation.

சிரஞ்சீவிப்பட்டம், s. Longevity as a boon obtained from a deity.

சிரஞ்சீவியர், s. The long lived, especially applied to seven ancients who are supposed to be still living, viz: 1. அசுவத்தாமன், one born of a mare and brought up by a Rishi. 2. மாவலி, an Asura—a king who made a gift of the earth to Vishnu. 3. வியாசன், Vyasa, the reputed arranger of the Vedas and Puranas. 4. அனுமான், Hanuman, the most distinguished of the monkey chiefs in Rama's army. 5. விபீஷணன், the youngest brother of Ravana. 6. கிருபாசாரியன், a professor of archery, first teacher of the hundred and five Guru princes, described in the Bharata. 7. பரசுராமன், Vishnu in the sixth incarnation.—Note. When the Hindus bathe with oil, seven drops are first scattered on the ground in a row, for these seven persons, and joined together by running the finger over them; after which the finger with the oil attached, is applied to the head. This is supposed to promote longevity.

சிரட்டை, s. A piece of cocoanut-shell; கொட்டாங்கச்சி.—Note. This word and its derivatives are current only at the South.

கைச்சிரட்டைபுக்கையுமானேன். I am reduced to beggary; (lit.) cocoanut shell in hand.

சிரட்டைகொண்டுதிரிய, inf. To go a begging, carrying a cocoa-nut shell.

சிரட்டைக்கண், s. The hole or eye of a cocoa-nut shell.

சிரட்டைக்கச்சி — சிரட்டைக்கையில், s. [prov.] A half or other piece of a cocoa-nut shell.

சிரட்டைபற்றாதகுரும்பை, s. Young cocoa-nuts on which the shell is unformed.

சிரட்டைமுற்றல், v. noun. The maturing of a cocoa-nut shell.

சிரட்டைமோதிரம், s. [prov.] Rings of talipot-shells.

அடிச்சிரட்டை, s. [prov.] Thick half, or bottom of a cocoa-nut shell—used as a vessel, &c.

இரட்டைச்சிரட்டை, s. A shell with a scaly lining, (lit.) a double shell.

கண்சிரட்டை, s. The half or top of the cocoa-nut shell—often burnt to prevent the blight of the eye.

•சிரஸ்தா—சிரஸ்ததார் — சிரஸ்தாதார், s. (Pers.) A chief, a leader, a native head-man in a Collector's cutchery. W. p. 844. S'IRASTHA. (c.)

சிரத்தகாழகம், s. The மருக்காரை shrub. (R.)

சிரத்து, கிறேன், சிரத்தினேன், வேன், சிரத்த, v. n. To sound, ஒலிக்க. (Compare சிர, v.) 2. To clamor, roar, buzz, பேரிரைச்சலிட.

•சிரத்தை, s. Love, affection, அன்பு. 2. Attachment, devotion, piety, loyalty, obedience, &c., பத்தி. W. p. 861. S'RADDHA.

•சிரநதி, s. The river Ganges, as fancied to have descended to the earth from the tangled hair of Siva, கங்கை; [ex சிரம் et நதி.]

•சிரமம், s. Fencing, military exercise, சிலம்பம். 2. (colloq.) Weariness, fatigue, exertion, toil, வருத்தம். W. p. 861. S'RAMA. Compare சிலம்பம்.

அதிக்கெருசிரமமிருக்கிறது. It requires toil and exertion.

சிரமகாலமேலே. Time of weariness, or scarcity.

சிரமப்பட, inf. To suffer; to be in great emergency, கஷ்டப்பட.

சிரமன், s. (Malyalim pl. சிரமர்.) A slave, a menial servant of a low caste, அடிமை. 2. A mean fellow, ஈனன். (in abuse.) (c.)

•சிரமை, s. Weariness, fatigue, toil, வருத்தம். See சிரமம்.

•சிரம், s. The head, தலை. W. p. 844. S'IRA. 2. Height, elevation, உயர்ச்சி. 3. Eminence, greatness, dignity, மேன்மை. (சூ. 16—5.) 4. W. p. 328. CHIRAM. A long time, நெடுங்காலம். 5. (M. Dic.) A medicinal powder, சூரணம். (p.)

சிரகபாலம், s. The skulls of Brahma and others, as one of the species of ornaments worn by Siva.

சிரக்கம்பம் — சிரகம்பிதம், s. A nod or signal of assent. 2. A nod or shake of the head in admiration, or in defiance, &c.

சிரக்கம்பனம்—சிரக்கம்பம், s. See கம்பனம்.

சிரச்சவரம், s. Shaving the head, tonsure.

சிரச்சேதம், s. Beheading, decapitation—as சிரசாக்கினை.

சிரபங்கம்—சிரோபங்கம், s. Beheading, decapitation, loss of the head in battle or otherwise. (p.) See பங்கம்.

சிரமாலை, s. A garland of skulls of Vishnu, Brahma, and others—as worn by Siva.

சிரமேற்கொள்ள, inf. To regard, to esteem, (lit.) to take upon one's head.

சிராங்கம். s. The head, சிரசு; [ex அங்கம், member.]

சிரம்பம், s. A kind of native arsenic, சாலங்கபாஷாணம். (M. Dic.)

சிரல், s. The king-fisher, சிச்சிலி. (திவா.) 2. Top, end, முடிவிடம். (சூ.) (p.)

•சிரவணம், s. The ear, காது. 2. Hearing, audience, கேள்வி. 3. The twenty-second lunar asterism—as திருவோணம். W. p. 862. S'RAVAN'A. 4. One of the thirty-two உபவிடம். (p.)

•சிரவம், s. The ear, காது. W. p. 861. S'RAVA. 2. (சூ.) A partridge, கவுதாரி. (p.)

•சிராங்கம், s. See under சிரம்.

•சிராத்தம்—சிரார்த்தம், s. Any annual funeral rite performed under the direction of the Purohita or household brahman, for a deceased parent, or other ancestor; when balls of rice are set for the manes and a variety of presents are made to the officiating Brahmans, திவசம். W. p. 862. S'RADDHA.

சிராத்தங்கொடுக்க, inf. To give presents as part of the Sraddha rite.

சிராத்தபுண்ணியகாலம், s. The sacred time of the Sraddha, when to bestow gifts is very meritorious.

சிராத்தம்பண்ண, inf. To perform the Sraddha rite, as the chief descendant of a family, or as the officiating brahman.

அன்னச்சிராத்தம், s. The Sraddha as practised by brahmans—when cooked rice is distributed.

ஆமச்சிராத்தம், s. Undressed food presented to brahmans in this rite. See under ஆமம்.

உங்கப்பன்சிராத்தமுமுழுகிப்போகும். Will the Sraddha rite of your deceased father be lost?

சிராயி—ஷராய், s. (Hind.) Trowsers, pantaloons, நெடுங்காற்சட்டை. (c.)

சிராய், s. [usage.] Splint, splinter, shivered chips of palmyra or other timber, மரச்சிராய். 2. Fibres constituting the solid and other parts of palmyra timber, பனஞ்சிராய். 3. [prov.] The hard and indurated part in a bubo or cancer, பருவின்முளை.

சிராய்குத்துகிறது. The splinter causes pain.

சிராய்தைக்க, inf. To run as a splinter into the foot.

சிராய்த்தூள்—சிராய்ப்பொடி, *s.* Small chips, splinters.

சிராய்பிளக்க, *inf.* To cleave a tree, commonly for fuel.

சிராய்ப்பாக்கு, *s.* Areca-nuts not well ripened.

சிராய்பீனசம், *s.* An inflammatory disease of the head, with discharges by the nose in bean-like flakes, நீரேற்ப. See பீனசம்.

சிராய்விழ, *inf.* [*prov.*] To be fibrous, as mangoes and other fruits when blighted.

சிராவணம், *s.* (*Tel.* శ్రావణము.) Pincers. See சாவணம்.

•சிராவணம், *s.* The month of August, ஆவணிமாதம். W. p. 862. S'RAVAN'A. 2. (*சது.*) A stone, நிகல்.

•சிராவணி, *s.* One of the twenty-one பாசம், பாசமிருபத்தொன்றிலொன்று.

சிரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To laugh, smile, simper, titter, நகைக்க. 2. *v. a.* To ridicule, பரிகாசம்பண்ண.

சிரித்துப் பேசுகிறவர்களை நம்பப்படாது. You cannot confide in those who speak laughingly.

சிரித்துக்கழுத்தறுக்குதல். Smiling on one and cutting his throat at the same time, i. e., injuring one under the disguise of friendship.

தன்னைச்சிரிப்பாரைத் தானறியான். He knows not who laughs at him; he laughs at others not aware how much he is despised. (*p.*)

சிரித்தமுகம், *s.* A smiling-face, a cheerful countenance.

சிரித்துக்கொள்ள, *inf.* To express joy by smiling. 2. To indicate approval, or consent by a smile. 3. To interchange smiles—as lovers.

சிரித்துவிளையாட, *inf.* To jest and dally —as lovers.

சிரித்துப்பேச, *inf.* To speak, while smiling or laughing.

நாலுபேருஞ்சிரிக்கநடக்க, *inf.* To act so as to be ridiculed.

களகளென்றுசிரிக்க, *inf.* To chuckle. See களகளெனல்.

சிரிப்பு, *v. noun.* Laughing, laughter, a smile, நகைப்பு. 2. Ridicule, பழிப்பு. 3. Jest, fun, பகிடி.

இதுசல்லசிரிப்பு. A laughable thing.

சிரிப்புக்காட்ட, To excite laughter by anticks, &c.

சிரிப்புக்கிடம்,*s.* Ridiculousness, shamefulness, exposedness to ridicule.

சிரிப்புங்களிப்புமாயிருக்க, *inf.* To laugh too much and be too jolly.

கள்ளச்சிரிப்பு, *s.* A pretended smile.

கள்ளச்சிரிப்புங் கிருட்டழுகையும். Pretended smiles and false crying.

சேழிந்தசிரிப்பு, *s.* Unbecoming laughter, laughing too much before superiors.

சிரிப்பாணி, *s.* [*vul.*] A laughing stock, கெள்ளைச்சிரிப்பு. 2. A jest—as matter of laughter; fun, ridicule. பகிடி. 3. (*fig.*) Derision, பழிப்பு.

சிரிப்பாணிப்பட, *inf.* To expose one's self to laughter and contemptuous treatment, சிரிப்புக்கிடமாக. 2. To suffer shame, distress, or privation, சிறுமைப்பட.

சிரிப்பாணிப்பட்டவன், *appel. n.* One who was very indigent in early life.

சிரிப்பாணியானகாரியம், *s.* A ridiculous thing.

•சிரீ, *s.* Lukshmi, the goddess of fortune, &c., இலக்குமி. 2. A prefix to the names of deities, great persons, &c., meaning divine, sacred, illustrious; or Sir, the honorable, மேன்மைக்குறிப்பு. See சிறீ and ஸ்ரீ.

•சிரீடம், *s.* A species of flower tree, வாகைமரம். W. p. 844. S'IREESHA. 2. The குன்றி shrub. (*M. Dic.*)

•சிரீமுகம்—சிரீமுகவருஷம், *s.* The seventh year in the Hindu cycle, ஓர்வருடம். W. p. 864. S'REEMUKHA.

•சிருகாலன், *s.* A jackal, நரி. (*நிக.*) W. p. 855. S'RUGALA.

•சிருக்கு, *s.* A spoon made of mango-leaves, &c., for lading ghee in the ஓமம் sacrifice, இலைக்கரண்டி. W. p. 960. SRUK. See சருக்கு.

•சிருங்கம், *s.* Horn of a quadruped, விலங்கின்கொம்பு. W. p. 855. S'RUNGA.

சிருங்கபஸ்பம், *s.* A medicinal powder consisting chiefly of deer's horn.

•சிருங்கலம், *s.* A chain or fetter in general. See சங்கிலி. 2. An elephant chain, யானைச்சங்கிலி. (*சது.*)

•சிருங்கலே, *s.* Fetters for the legs, கால்விலங்கு. W. p. 856. S'RUNKHALA.

•சிருங்காடகம், *s.* A place where four ways meet, நாற்தெருவுங்கூடுமிடம். W. p. 856. S'RUNGAT'AKA.

•சிருட்டம், *s.* One of the thirty-two treatises on Architecture, சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டிலொன்று.

•சிருட்டி, *s.* Creation, a creature, a created thing. See சிட்டி, சிஷ்டி. W. p. 943. SRUSHT'I. (*p.*)

சிருட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To make, create, produce; to evolve. படைக்க. 2. To produce manifestations in nature, உருவாக்க; [*ex* சிருட்டி, *s.*]

சிருட்டித்தாலுமிதுஉன்னலேமுடியாது. You cannot effect this, though you strive. (*lit.* create.)

சிருட்டிப்போன், *s.* The creating deity.

சிருட்டி, *v. noun.* Creating, creation, evolution of matter from its primitive elements; transformation, modification, படைப்பு.

சிருட்டிகர், *s.* The creator, the evolver of matter from its primitive Maya.

சிருட்டிகர்த்தா, *s.* The creator, Brahma, பிரமன்.

சிருட்டிகாலம், *s.* The time of creation.

சிருட்டிதிதிசங்காரம், *s.* Creating or evolving, preserving and destroying; as the work of the Hindu Triad—Brahma, Vishnu and Siva.

சிருட்டித்தொழில், *s.* The office of creating.

சிருட்டிப்பு, *v. noun.* Creating or evolving, படைப்பு. 2. A thing created, or evolved, a production, சிருட்டிப்பொருள்.

சிருட்டியாளன், *s.* Soap, சவக்காரம். (*M. Dic.*)

•சிரேட்டம்—சிரேஷ்டம், *s.* Excellence, superiority, pre-eminence, that which is superior, முக்கியம். 2. Eldership, seniority, மூத்ததன்மை. 3. That which is precious, choice, valuable, சிறந்தது. Compare சேட்டம். W. p. 865. SRESHT'A. (*p.*)

சிரேஷ்டப்படுத்த, *inf.* To extol, magnify, elevate, praise, மேன்மைப்படுத்த.

சிரேஷ்டபுத்திரி—சேஷ்டபுத்திரி, *s.* The eldest daughter, மூத்தமகள்.

சிரேஷ்டமானவிருந்து, *s.* A sumptuous feast. (*Colloq.*)

சிரேஷ்டபுத்திரன்—சேஷ்டபுத்திரன், *s.* The eldest son, மூத்தமகன்.

சிரேஷ்டகுரு, *s.* A superior guru. 2. [*Rom. Catho. usage.*] A bishop.

சிரேஷ்டர், *s.* Eminent persons, சிறந்தோர். 2. Elders, elder brothers. மூத்தோர். 3. [*R. C. usage.*] A bishop, மேற்றிராணியார்.

சிரேஷ்டாதிகாரணக்கடவுள், *s.* The primeval deity. (*p.*)

•சிரேணி, *s.* A line, row, range, வரிசை. W. p. 865. S'REN'I. 2. A street of herdsmen, இடையர்வீதி. 3. Order, ஒழுங்கு. (*சது.*)

•சிரேணியம், *s.* A street of herdsmen, இடையர்வீதி—as சிரேணி. (*நிக.*)

•சிரேயசு, *s.* [*loc.*] Superiority, excellence; prosperity, விர்த்தி. W. p. 865. S'REYAS.

சிரேயசடைய, *inf.* To acquire reputation.

சிரேயசுபெற்றவன், *Appel. n.* A distinguished man.

சிரேவணம், *s.* A shrub, காட்டாமணக்கு. (*M. Dic.*)

•சிரை, *s.* Nerve, cord, muscle, tendon, vein, artery, நரம்பு. (*நிக.*) 2. Monkey, குரங்கு. (*சது.*)

சிரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To shave, to cut or pare close to the surface—as by a razor, மயிர்கழிக்க; [*ex Sa. Kshura*, to cut.] 2. [*vul. a corruption of* திரைக்க.] To gather up the skirts of a garment—as சேலைபத்திரைக்க.

வேலையிலாச்செட்ட அம்பட்டன் பூனைக்குட்டியைச் சிரைத்தானும். The unemployed barber shaved the cat, i. e., the idle will be mis-employed.

சிரைகூலி, *s.* Barber's hire.

சிரைதொழில் — சிரைவேலை, *s.* [*prov.*] Shaving, tonsure. 2. (*fig.*) A wearisome, unprofitable task, வீண்வேலை. (*c.*)

சிரைத்துப்போட, *inf.* [*vul.*] To shave the privities. (*in abuse.*)

சிரைத்துப்போட்டார். He has shaved me, i. e., attempted my injury.

சிரைப்பிக்க, *s.* To get shaved. (*low.*)

சிரைப்பு, *v. noun.* Shaving, மயிர்கழிப்பு. 2. The period or time of shaving, மயிர்கழிக்குங்காலம்.

சிரையன், *s.* A barber, அம்பட்டன், (*commonly in abuse.*)

•சிரோசம் — சிரோருகம், *s.* Hair. மயிர்; [*ex* சிரம், head *et* ஜ, produced, and உருகம், birth.]

•சிரோட்டம், *s.* Ink-nut. See கடு. 2. The செல்லி tree. 3. The நாக்திமரம், a tree. (*M. Dic.*)

•சிரோருகம், *s.* Thick hair, மயிர்ச்செறிவு; [*ex* சிரம்.] (சு.)

•சிரோபத்தியம், *s.* The fruit of the Terminalia chebula. See கடுக்காய். (*R.*)

•சிரோமணி, *s.* The principal gem in a crown, தலைமணி. 2. A man or thing of superior excellence, மேன்மையானது; [*ex* சிரம்.]

ஞானசிரோமணி, *s.* One transcendently eminent for divine knowledge.

•சிரோமுண்டனம், *s.* Shaving the head bald. See முண்டனம்.

•சிரோரத்தினம், *s.* A gem for a crest, a superior gem, தலைமணி. 2 A gem fabled to be found in the head of the cobra, சர்ப்பரத்தினம். 3. A great personage, a superior person or king, மேன்மையானவன்; [*ex* சிரம்.]

•சிரோவேஷ்டனம், *s.* A turban, தலைச்சாத்து; [*ex* சிரம், head.] (*R.*)

சில, *adj. and s.* [*plu.*] Some, several, a few; [அ participial prefix, symbolic verb plural, neuter or appellative.] பலவென்பதின் எதிர்.

சிலவந்தன. Some things came.

சிலவற்றைப்பெறு. Take a few.

சிலகாலம்—சிலகால். Sometimes.

சிலசில—சிலச்சில—சில்லசில—சில்லச்சில-சில்சில-சிற்சில. Some, distributively.

சிலமுறை — சிலவிசை — சிலதடவை. Sometimes.

சிலவேளை. Sometimes, occasionally. 2. Perhaps.

சிலபலகாரியம், *s.* Sundry affairs, matters.

சிலபேர்—சிலமனிதர்—சிலர், *s.* Some persons, a few persons.

சிலகம், *s.* A kind of ladle, சட்டுவம்.

சிலக்கு, *s.* [*vul. loc.*] Something more, இன்னுங்கொஞ்சம். (*R.*)

சிலக்குணம், *s.* A whale, திமிங்கலம். (*R.*)

சிலங்கம், *s.* The bark of the Ferona tree, வெள்விலோத்திரம், விளாம்பட்டை.

சிலதன், *s.* (*pl.* சிலதர். *fem.* சிலதி.) A companion, associate, தோழன். 2. A servant, ஊழியன். (*p.*) (சு.)

சிலதியர், *s.* [*pl.*] Female attendants, பெண்டோழிகள். (சு.)

சிலத்திற்கடுகு, *s.* A whale, திமிங்கிலம். (*R.*)

சிலத்தின்பிரிதிவி, *s.* A mineral, கர்ப்பூரசிலாசத்து. (*M. Dic.*) See சிலாசத்து.

சிலந்தி, *s.* A spider, சிலந்திப்பூச்சி. 2. A pimple, a small boil, or imposthume, கொப்புளம். 3. An ulcer, a venereal boil, கிரந்திப்புண். (*c.*) 4. [*vul.*] A fragrant flower tree, ஓர்மரம்.

சிலந்திக்கூடு, *s.* A spider's web.

சிலந்திநூல், *s.* A spider's thread.

சிலந்திப்பூச்சி, *s.* A spider.

சிலந்திபுறப்பட, *inf.* To break out, as ulcers. (*c.*)

நரம்புச்சிலந்தி, *s.* A tape-worm ulcer.

புலிமுகச்சிலந்தி, *s.* [*prov.*] A tarentula, a large kind of spider with a face resembling that of a tiger, ஓர்வகைப்பூச்சி.

முலைச்சிலந்தி — மார்புச்சிலந்தி, *s.* An ulcer in a woman's breast.

சிலந்திநாயகம், *s.* A medicinal plant. See கிரந்திநாயகம்.

சிலந்திமரம், *s.* A tree—as சிலந்தி, 4. Ochna squarrhosa, *L.*

சிலந்தியரிசி, *s.* A grass whose root is knobbed, and is eatable, புற்கோரை. (*M. Dic.*)

சிலப்பதிகாரம், *s.* A celebrated poem recounting the adventures of a merchant called கோவலன், who lost his life by selling an ancle-ring. It is a Jaina production of classical authority; one of the five இலக்கியம் in Tamil, பஞ்சகாவியத்தொன்று; [*ex* சிலம்பு.]

சிலமம், *s.* [*prov. prop.* சிலம்பம்.] Fencing, sword-play, ஆயுதபரீட்சை. 2. (*fig.*) Menace, threat, பயமுறுத்தலை.

சிலமத்திலேகாரியம்பார்க்க, *inf.* To effect an object by bullying and threats.

சிலமன், *s.* [*prov. improp. for* சிலம்பல்.] Noise, motion, &c., as a signal, அசமாத்தம்.

ஆட்சிலமன். Frequent noise, stir of people.

அவர்வந்த சிலமனில்லை. There is no appearance of his having come.

சிலமான்கல், *s.* A precious stone. Agate. (*R.*)

சிலமி *s.* [*prov.*] A bully, vaunter, blusterer, வீம்பன்; [*ex* சிலமன்.]

சிலமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To attack in a quarrelsome manner, சண்டைபோட. 2. To bully, hector, menace, பயமுறுத்த. 3. To vaunt, as a warrior, வீரம்கூற.

சிலம், *s.* Rock-salt, இந்துப்பு. (*M. Dic.*)

சிலம்பம், *s.* Fencing, sword-playing, படைக்கலம்பயில்கை. 2. (*fig.*) Tricks, stratagem, தந்திரோபாயம். 3. Menace, threat, hector, பயப்படுத்தலை. See சிரமம். (*c.*)

சிலம்பங்கட்ட, *inf.* To brandish sticks, in vaunting or sport.

சிலம்பமடிக்க, *inf.* To fence, to play with sword. 2. (*fig.*) To play tricks.

சிலம்பக்காரர், *s.* Fencers, gladiators. 2. Fencing masters, ஆசிரியர்கள்.

சிலம்பக்கூடம், *s.* Fencing school.

சிலம்பக்கூத்தாடி, *s.* One who fences in sport.

சிலம்பங்காட்ட, *inf.* To menace, threat, vaunt, அச்சுறுத்த.

சிலம்பமாட, *inf.* [*prov.*] To fence, brandish, parry.

சிலம்பம்பண்ண, *inf.* To fence, to ward off, parry, brandish. 2. To make the motions of a boxer, or warrior; to brandish sticks.

சிலம்பம்பழக, *inf.* To learn to fence.

சிலம்பம்பழக்க, *inf.* To teach fencing.

சிலம்பவரிசை, *s.* The rule of fencing.

கூத்தாட்டுச்சிலம்பம், *s.* See under கூத்து.

சிலம்பி, *s.* A spider, சிலந்திப்பூச்சி. (*p.*) 2. The name of a celebrated courtezan in the time of Avvyar, ஓர்பரத்தை.

சிலம்பு, *s.* Sound, noise, resonance, roar, buzz, ஒலி. 2. (*c.*) Sounding ankle-rings now worn only by dancers, காற்சிலம்பு. 3. Hill, mountain, மலை. (சு.) 4. An oblong hollow-ring of brass filled with pebbles and shaken before an idol, பூசாரிகள்கைச்சிலம்பு.

சிலம்பன், *s.* A chief of a mountainous district, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன். 2. The god Skanda, முருகன். (சு.) 3. The freshet in Kavery from the mountains; (*lit.*) the mountain-produced. See சிந்தினைச் சிலம்பன்.

சிலம்பணி, *s.* As சிலம்பு, 2. (*p.*)

சிலம்புகூறல், *v. noun.* A song recounting the story of கோவலன், hawking the anklet.

சிலம்பு, கிறது, சிலம்பினது, or சிலம்பிற்று, ம், சிலம்ப, *v. n.* To sound, roar, rush, hum, buzz, bellow, ஒலிக்க.

சிலம்புரி, *s.* [*loc.*] A kind of long-cloth, ஓர்வகைச்சீலை.

சிலர், *appel. noun.* Some persons, a few persons, several—oppo. to பலர்; [*ex* சில.]

சிலவங்கம், *s.* Fish-bone, மீனெலும்பு. (*M. Dic.*)

சிலவர், *s.* Hunters, those who live by the chase, வேடர். (சு.)

சிலவு, *s.* [*vul. corrup. of* செலவு.] Expense, expenditure.

•சிலா, *s.* A stone, a rock, கல். *Sa. Sila.—Note.* The word retains its Sanscrit pronunciation in the compounds. The Tamil word from this is சிலை, which see.

சிலாசாதனம், *s.* An engraving on stone. See சாதனம்.

சிலாதலம், *s.* A stony surface, பாறை. 2. Stone seats, கல்பாப்பியவிடம்.

சிலாநதி, *s.* Name of a river, (*lit.*) a stony river, ஓர்நதி.

சிலாவங்கம், *s.* A kind of stone, or one containing lead, ஈயக்கல்.

சிலாவட்டம், *s.* A hone, a grind-stone, சாணைக்கல். (சு.)

சிலாவருடம்—சிலாவருஷம், *s.* Showers, or tempests of stones, கன்மழை. 2. One of the seven-fold classes of clouds to be employed for the destruction of the universe, at the general deluge. See முகில்.

சிலாவிக்கிரகம், *s.* A stone-idol.

சிலாகை, *s.* [*Corrup. of* சலாகை.] A flat piece of iron, a lath, &c. (*c.*)

•சிலாக்கியம், *s.* (*also* சலாக்கியம்.) Eminence, excellence, venerableness, respectability, pre-eminence, முக்கியம். 2. Celebrity, renown, புகழ்ச்சி. W. p. 866. S'LAKHYAM. 3. Privilege, உரிமை.

சிலாக்கியகுணங்கள், *s.* Excellencies, excellent qualifications.

சிலாக்கியமானநூல், *s.* A valuable treatise.

சிலாக்கியப்படுத்த, *inf.* To bestow honor; to esteem highly.

சிலாக்கியம்பண்ண, *inf.* To honor, to esteem highly. 2. To presume, to be arrogant.

சிலாக்கியங்காட்ட, *inf.* To assume respectability.

சிலாக்கியன், *s.* A person of excellence. 2. A privileged person. (*p.*)

சிலாக்கியம்பெற, *inf.* To obtain fame or renown.

சிலாக்கியவந்தன், *s.* An eminent person, a man of wealth. (*Colloq.*)

சிலாக்கியபாக்கியம், *s.* Good privileges. உன்னிடத்திலே யென்னசிலாக்கியம். What is there in you more than in others?

•சிலாசத்து — சிலாசித்து, *s.* (*Com.* சலாசத்து.) A fossil or mineral drug, supposed to ooze from mountains, மிமருந்து. 2. Bitumen, மண்தைலம்; [*ex* சிலா.] W. p. 845. S'ILAJATU.

கருப்பூரசிலாசத்து, *s.* A beautiful gypsum, used as a caustic in medicine.

•சிலாஞ்சனம், *s.* A kind of stone of a fine blue color, Lapis lazuli, நீலாஞ்சனம்; [*ex* அஞ்சனம்.] Compare இராசாவர்த்தம்.

சிலாதரன், *s.* The father of நந்திதேவன்.

•சிலாநாகம் — சிலாநாகக்கல், *s.* A kind of stone; [*ex* சிலா.]

சிலாந்தி, *s.* The சீந்தில், a winding plant, which see. (*R.*)

•சிலாபம், *s.* [*improp. for* சலாபம்.] Pearl-fishery.

சிலாபேசி, *s.* A plant, செருப்புநெருஞ்சில். Indigofera. (*R.*)

சிலாப்பு, கிறேன், சிலாப்பினேன், வேன், சிலாப்ப, *v. n.* [*prov.*] To idle away time instead of working properly, சழப்ப. 2. To make a mere show of giving, or to give but little; to make professions, and disappoint one; to portend rain and disappoint; to rain but scantily, வீணாகப்போக்க.

சிலாப்பி, *s.* One who pretends to work.

சிலாமணி, *s.* (*Hind.*) That which is universally current, எங்குஞ்செல்லுமணி. (*c.*)

•சிலாமணி, *s.* A kind of stone, or mineral, used to counteract poisons in the stomach, கர்ப்பூரசிலாசத்து; [*ex* சிலா.]

•சிலாமதம், *s.* A kind of native arsenic, கன்மதம்; [*ex* சிலா.]

•சிலாமனு, *s.* A kind of natural arsenic, மனோசிலை.

சிலாமேனி, *s.* Stones found in the river Gunduck, said to bear an image of Vishnu. See கண்டகநதிக்கல்; [*ex* சிலா.]

சிலாம்பு, *s.* [*vul.*] Fish scales, மீன்செதில். 2. Splint, splinter, மரப்பொருக்கு.

சிலாரு—சிலார், *s.* [*loc.*] Quarrel, trouble, jarring, குழப்பம். 2. [*prop.* சலார். *prov.*] Premium, reward, recompense, பதிலீடு.

சிலாவு, *v.* [*a corruption of* சுலாவு, which see.] To whirl, to revolve, &c. (*c.*)

சிலியானை, *s.* The plant, முடக்கற்றான்.

சிலிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*improp.* சிலுக்க.] To rise, as the hairs of the body, from intense love, or horror, &c., மயிர்பொடிக்க. 2. To be chilled, shocked, to run cold, as the blood from a disastrous event, உடம்புமுதலியசிலிர்க்க. (*c.*) 3. To sprout, to shoot, தளிர்க்க. (சது.)

சிலிர்சிலிர்ப்பு, *v. noun.* Erection of hair on the body from any violent emotion.

•சிலீமுகம், *s.* An arrow, அம்பு. 2. A beetle, a bee, வண்டு. W. p. 845. S'ILEEMUKHA. (சது.) 3. The orifice of the nipple, முலைக்கண். 4. A mode of using the hands in dancing. See காலட்சணம். (*p.*)

சிலீரிடுதல் — சிலீரெனல், *v. noun.* Being benumbed from fear or cold, being chilled, குளிருதல். (*c.*)

சிலுகு, *s.* [*vul. loc.*] Quarrel, quarrelsomeness, querulousness, சண்டை. 2. Hinderance, impediment, தடை. 3. (சது.) Distress, trouble, affliction, pain, துன்பம்.

சிலுகன், *s.* (*fem.* சிலுகி.) A quarrelsome, refractory person, one who makes difficulties.

சிலுகாய்க்கிடக்க, *inf.* To be unsuccessful.

சிலுகுபண்ண, *inf.* To excite mischief.

சிலுகுசிலுகெனு, *inf.* [*prov.*] An imitative expression denoting rapidity, விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*)

சிலுக்க, *inf. v. a.* [*defective, used only in the second and third persons of the present tense.*] To pour in small quantities, as grain and rice, or in drops—as fluids, &c., கொஞ்சமாய்ச்சொரிக்க. (*c.*)

சிலு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*vul. prov.*] To overboil—as rice, சோறுகரைய. 2. To grow ripe—as fruits, கனிய. 3. To bear fruit in abundance, (*spoken of a tree*,) காய்த்துக்குலுங்க.

நெல்லுச்சிலுத்துப்போயிற்று. The paddy has been overboiled.

மரங்காய்த்துச்சிலுத்துப்போயிருக்கிறது. There is fruit in abundance on the tree.

சிலுக்கு, *s.* An iron staple, இருப்புவளையம். 2. The tooth of a saw-notch, or of an arrow, வாள்முதலியவற்றின்பல். 3. An inequality in a polished surface, சிலும்பு. 4. Chippings, cuttings, வெட்டியசிறுதுண்டு. 5. Slight notches, gashes, or wounds, சிலுக்குவெட்டு. 6. (*fig.*) Strife, quarrel, trouble, &c.—as சிலுகு, சிக்கு.

சிலுக்கன், *s.* A troublesome, quarrelsome person. (*R.*)

உடம்பெல்லாஞ்சிலுக்குவெட்டாய்வெட்டினான். He covered the whole body with gashes.

சிலுசிலுத்தல் — சிலுசிலெனல், *v. n.* [*prov.*] Sounding, as food when frying, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Prattling, chattering sounds, படபடென்றுபேசுதல். 3. Detonating, crackling—as water in contact with a burning wick, சுறுசுறெனல். 4. Raining lightly, drizzling, தூறல். 5. Having a chilly sensation, as in incipient fever, சிலுசிலெனக்குளிர்வருதல். (*c.*)

சிற்றுணர்வோரென்றுஞ்சிலுசிலுப்பர். They who have learned but little are always talking. (*p.*)

சிலுப்பு, கிறேன், சிலுப்பினேன், வேன், சிலுப்ப, *v. a.* To bristle, erect the hair, raise the quills as a porcupine; to dishevel, to make rough or shaggy, மயிர்செறிக்கச்செய்ய. 2. (*Tel*) To turn or shake the head in disdain or displeasure, &c., தலையசைக்க. 3. To stir, move, agitate, கலக்க. 5. To churn, தயிர்கடைய.

சிலுப்பிக்கொண்டிருக்கிறான். He is angry, he bristles about. (*R.*)

சிலுப்பல், *v. noun.* Roughness of a surface—as சிலும்பல். 2. (*R.*) Mixing, agitating, கலக்கல்.

சிலுப்பு, *v. noun.* Shivering, நடுக்கம்.

சிலும்பல், *s.* [*vul.*] Roughness, shagginess, as of a bear, dog, &c., மயிர்சிலும்புதல். 2. Unevenness of cloth or in thatching, matting, hedging, &c., சீலைமுதலியவற்றின்சிலும்பல். 3. Being dishevelled, as the hair, தலைமயிர்ச்சிலும்பல். 4. Being torn, tattered, as clothes, paper, &c., பீறல்.

சிலும்பலில்லாமலிழை. Wind up the thread evenly.

சிலும்பு, *s.* A small splinter, a splint rising on the smooth surface of wood—as சிம்பு, மரச்செதும்பு. 2. Verdigris, களிம்பு.

சிலும்பு, கிறது, சிலும்பினது, ம், சிலும்ப, *v. n.* To be excited, enraged, stirred up, கிளம்ப. 2. To be agitated, to be terrified, to be shaking, to be in motion, கலங்க. 3. (கிக.) To sound, ஒலிக்க.

சிலுவட்டை, *s.* [*vul.*] Any thing small, a little creature, an insignificant thing, சிறியது.

சிலுவட்டைகளோடுகூடாதே. Don't keep company with insignificant people.

சிலுவல், *s.* [*prov.*] Rag, tatters, கந்தை. 2. Poorness, thinness, ugliness, uncouthness, அவலட்சணம். 3. A sloven, a slut, சளிவிலி.

சிலுவை, *s.* (*Syriac.*) The cross of Christ, கழுமரம். (*Chris. usage.*)

சிலுவைவரைய, *inf.* [*R. Catho. usage.*] To make the sign of the cross upon the forehead.

சிலுவைமரம், *s.* The cross, the wooden cross.

சிலுவைக்கொடி — சிலுவைப்பதாகை, *s.* Banner of the cross.

சிலுவையடையாளம், *s.* Mark of the cross.

சிலுவையிலறைய, *inf.* To crucify, nail to the cross.

சிலேடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To speak ambiguously, to play upon words, சாடியாய்ப்பேச. (*p.*)

•சிலேடை—சிலேஷை, *s.* A figure of Rhetoric, a paronomasia, in which a word or phrase has a double meaning; a pun, a quibble, உபயார்த்தசொற்றொடர், as நீவாரும், which may mean, come thou, or pour water. See அலங்காரம். W. p. 866. S'LESHA. —*Note.* There are two kinds of சிலேடை viz., செம்மொழிச்சிலேடை, பிரிமொழிச்சிலேடை, which see.

சிலேடாதீவகம், *s.* A union of the two figures, சிலேடை and தீவகம்.

சிலேடையாய்ப்பேச, *inf.* To speak ambiguously, to play upon words.

சிலேடையுவமை, *s.* A mixture of the figures சிலேடை and simile.

செம்மொழிச்சிலேடை, *s.* See செம்மொழி.

•சிலேட்டர், *s.* Chetties—the caste, செட்டிகள். (*R.*)

•சிலேட்டுமம்—சிலேஷ்மம், *s.* The phlegmatic humor, one of the three principal humors or fluids of the body, முப்பிணியிலொன்று. W. p. 866. S'LESHMAN. See பிணி. Also written, சிலேற்பனம்.

நாடிசிலேட்டுமத்தைப்பற்றியிருக்கிறது. The pulse is affected by phlegm (in the patient).

சிலேட்டுமகாசம், *s.* Phlegmatic consumption. See காசம்.

சிலேட்டுமகுன்மம், *s.* Disease from excess of phlegm. See குன்மம்.

சிலேட்டுமக்கட்டியிழுக்க—சிலேட்டும மிழுக்க, *inf.* To rattle in the throat—as a dying person.

சிலேட்டுமசரீரம், *inf.* A constitution in which the phlegmatic humor preponderates. See சரீரக்கூறு.

சிலேட்டுமசூலை—சிலேட்டுமபித்தசூலை, *s.* Phlegmatic gout. See சூலை.

சிலேட்டுமநடக்க, *inf.* [*prov.*] To rattle in the throat. 2. To have a low pulse—as a dying person.

சிலேட்டுமநாடி, *s.* A low pulse.

சிலேட்டுமவியாதி, *s.* Asthma and other phlegmatic diseases.

சிலேட்டுமகுணம், *s.* Phlegmatic humor.

சிலேட்டுமாதிசாரம், *s.* A diarrhœa caused by cold; [*ex* அதிசாரம்.]

அதிதலசிலேஷ்மம், *s.* A kind of phlegmatic disease.

சிலேபி, *s.* (*Hind.*) A kind of cake, ஓர் வகைப்பணிகாரம்.

சிலேபியர், *s.* Cheties, the caste, செட்டிகள். (சது.) (*p.*)

சிலை, *s.* Sound, roar, bellow, &c., ஒலி. 2. A bow, வில். 3. Sagittarius of the Zodiac, தனுராசி. 4. The nineteenth lunar asterism, மூலநாள். 5. A species of tree, ஓர்மரம்.

கருப்புச்சிலை, *s.* The bow of the Indian Cupid. See கருப்புவில்.

•சிலை, *s.* A stone, a rock, கல். W. p. 845. S'ILA. 2. A hill, a mountain, மலை. (சது.) 3. The stationary or fixed idol of a temple, commonly of stone, not removed for processions, bathings, &c., for which another is kept, மூலவிக்கிரகம். (See உற்சவமூர்த்தி.) 3. A kind of native arsenic, மனோசிலை. 4 Another kind of arsenic, குதபாஷாணம்.—*Note.* This word is commonly, but improperly, used for an idol of any materials whatever.

சிலைச்சோணிதம்—சிலைத்திட்டு—சிலைநாதம்—சிலைபிரத்தம்—சிலைபொழுக்கு, *s.* A mineral, alumen plumosum; a kind of கன்மதம்.

சிலைநிறுத்த, *inf.* To set up a statue.

சிலைநாட்ட, *inf.* To erect and fix up a statue.

சிலைத்தாசி, *s.* The sálagrama, a sacred stone. See சாளக்கிராமம்.

சிலைத்தாது, *s.* A kind of native arsenic, சிலாமதபாஷாணம்.

சிலைநாகம், *s.* One of one-hundred and twenty minerals, உபரசங்கள். Compare சிலாசாரம்.

சிலைநிறக்கல், *s.* A kind of black stone, மாசிசசிலை.

சிலைபடித்துவைக்க, *inf.* To carve and set up a stone for an image.

சிலைபோட, *inf.* To echo—as rocks, எதிரொலிக்க.

சிலையாவி—சிலைவிந்து, *s.* Asbestos, கல்நார்.

சிலைவைரம், *s.* Diamond, வைரக்கல்.

சிலைக்க, கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To sound, resound, roar, bellow, &c., ஒலிக்க. (*p.*)

சிலையோடல், *v. noun.* [*loc. prop.* செலயோடுதல்.] Running deep—as a fistula or an ulcer, புரையோடல். 2. See சிலைபோட under சிலை, *Sans.*

சிலையோடுகிறபுண், *s.* [*vul.*] A fistula.

•சிலோச்சயம், *s.* A hill, mountain, மலை. W. p. 845. S'ILOCHCHAYA.

சில், *s.* Sound, noise, ஆரவாரம். 2. Any thing flat, a circle, a wheel, a roundish piece of gold on the head, &c., வட்டமானது. 3. [*prov.*] The flat, round stone, or seed of a sea plant. (See கடற்சில்.) 4. A spectacle glass, கண்ணாடிச்சில். 5. A patch, a piece inserted, &c., சிலைச்சில்.

சில்லோதி. A lock of hair with the round piece of gold. (மை.)

சில்வண்டு, *s.* [*prop.* சிள்வண்டு.] A kind of cricket that makes a buzzing, unpleasant sound. (*c.*)

சில், *adj.* Some, a few, several, diverse, sundry, சில. 2. Small, little, diminutive, சிறிய.

சிற்சில, *adj.* A repeated expression denoting several. See under சில.

சிற்பொருட்பரமனபொருள். An insignificant object, and a transcendent object. (பா.)

சில்லுண்டி—சில்லொண்டி, *s.* [*vul.*] Little children, as சிறுவட்டை.

சில்வானம், *s.* Fractional parts, odds, an overplus in large numbers or reckonings, மேல்மிச்சம்.

ஆயிரத்துச்சில்வானம். One thousand and odd.

சில்விஷம், *s.* Slight venom—as the poison of inferior reptiles; slight inflammation, slight injury.

சில்லந்து, *s.* (*for.*) A small jacket, சிறுசட்டை. (*Madras usage.*)

சில்லம், *s.* The clearing-nut tree, Strychnos potatorum. *L.* தேற்றமரம். 2. [*loc.*] Extreme necessity, urgent straits, அவதி. 3. [*prov.*] Shivers, fragments, small pieces, parts, portions, sums, &c., as distributed about, சிறுதுண்டு.

சில்லபொல்லம், *s.* [*prov. in combination.*] Shivers, fragments.

சில்லந்தட்டிப்போக, *inf.* To be extremely reduced. (*R.*)

சில்லரி, *s.* Small pebbles in foot-rings, சிலம்பினுட்பருக்கை. (மை.)

சில்லரிச்சிலம்பொலி. The sound of circular foot-rings caused by pebbles in them.

சில்லர், *s.* Hunters, those who live by the chase, வேடர். (சது.)

சில்லறை, *s.* (*Tel.* చిల్లర.) Things scattered here and there in small quantities, little and little; sundries distributed in diverse places, quantities, amounts, &c.; outstandings, சிதறுவை. 2. Articles retailed, சில்லறைச்சரக்கு. 3. Remainder, overplus, balance, மீதி. 4. Fractional quantities—as பத்தேசில்லறைரூபாய், ten Rupees and odd, சில்வானம். 5. Trouble from thieves, திருடருபத்திரவம். 6. Deaths from malignant diseases, சாவு. 7. Women's small ear-rings, &c., ஓர்வகைக்காதணிகள். 8. Insignificant matters; unimportant, trifling, annoying, troublesome business; trifles, அற்பகாரியம். 9. Unsettled affairs, தீர்க்கப்படாதவை. (*c.*)

சில்லறைக்கடன், *s.* Small, petty debts, debts received from different individuals.

சில்லறைக்கடை, *s.* Retail shop or bazaar.

சில்லறைக்கணக்கு, *s.* Small sums unsettled, small items promiscuously arranged.

சில்லறைக்களவு, *s.* Petty theft, pilfering.

சில்லறைக்காரியம், *s.* Trifling or unimportant things.

சில்லறைக்காசு, *s.* Small money, change.

சில்லறைச்செலவு, *s.* Expenses in small items.

சில்லறைதீர்க்க, *s.* To settle out-standings, in accounts, &c.

சில்லறைத்தொகை, *s.* Small amounts.

சில்லறைப்பண்டம், *s.* Sundries—as small utensils, domestic furnitures.

சில்லறைப்புத்தி, *s.* Shallow wit. 2. (*fig.*) Adultery, பரஸ்திரீகமனம்.

சில்லறையாய்விற்க, *inf.* To sell in retail.

சில்லறையாட்கள், *s.* Unimportant persons, by-standers. 2. Troublesome people.

சில்லறைநடக்க, *inf.* To die—as men here and there from certain diseases.

சில்லறையாயிருக்க, *inf.* To be in commotion, as a disturbed district. (*R.*)

காதுச்சில்லறை, *s.* Small ornaments for the ears of women.

சில்லா, *s.* (*Arab.*) District, or circuit of a judge, a Zillah, நியாயாதிபதிக்குள்ளடங்கியதேசம்.

சில்லாக்கோர்ட்டு, *s.* District or Zillah court.

சில்லாஜட்ஜ், *s.* The district or Zillah judge.

சில்லாடை—சில்லாட்டை, *s.* The fibrous web around the lower part of the leaf-stem of palm trees. See பன்னாடை.

சில்லாட்டு, *s.* [*imp. prov.*] As சில்லறை.

சில்லான், *s.* [*prov.*] A small kind of ஓந்தி lizard. 2. A play among children, ஓர்விளையாட்டு; [*ex* சில், small.] (*c.*)

சில்லி, *s.* A hole in a tile, a pot, or any vessel, துவாரம். 2. [*ex* சில்.] A species of cricket, சிள்வண்டு. 3. A carriage wheel, தேருருள். 4. A circle, வட்டம். 5. A kind of pot-herb, சிறுகீரை. (சது.) 6. [*prov.*] Small pieces, shivers—as சல்லி.

சில்லிக்காது, *s.* A bored-ear; oppos. to தொள்ளைக்காது. (*R.*)

சில்லிக்குடம், *s.* A pot with holes—as இல்லிக்குடம்.

சில்லிமூக்கு, *s.* A bleeding nose. (*c.*)

சில்லிமூக்குடைய, *inf.* To be hurt in the nose.

சில்லிவாயன், *s.* [*prov.*] One who divulges secrets; (*lit.*) leaky mouthed.

சில்லிகை, *s.* A kind of cricket, சிள்வண்டு; [*ex* சில்.] 2. Cloth, சீலை. 3. Superfine cloth, சல்லாடை. (சது.)

சில்லிடு, கிறது, சில்லிட்டது, ம், சில்லிட, *v. n.* [*vul.*] To be chilled suddenly, as from contact with any thing very cold, குளிர்ந்துபோக. 2. To thrill with a sudden sensation of fear, பயப்பட. 3. [*prov.*] To blush, to be flashed with rage; to be red in the face from a cold, from weeping, or as one just risen from sleep, &c., முகஞ்சிவக்க.

சில்லிபூத்தல், *v. noun.* [*prov.*] Being glaring to the sight, as numerous lights, or flowers in full bloom—*used in comparison.* (*c.*)

சில்லு, *s.* A round pot-sherd, &c., as a plaything, ஓட்டுத்துண்டு. 2. A kind of tree, ஓர்மரம். Mimosa scandens, *L.* (*Rott.*) 3. A wheel, &c., as சில்.

சில்லுவிளையாட்டு, *s.* A play called hop-scotch.

சில்லுகுத்த — சில்லுநெட்ட, *inf.* To play at hop-scotch. (*R.*)

முழங்காற்சில்லு, *s.* The protruding knee-bone.

சில்லுண்டி, *s.* See under சில்.

சில்லூறு, *s.* The cicada grass-hopper, சிள்வீடு. (*R.*)

சில்லெனல், *v. noun.* (*Tel.* జిల్లు.) Being very cold—as from a wind, a wet cloth, cold water, &c., குளிர்ந்திருக்குதல். 2. Being ruddy in the face from cold, முகக்குளிர்ச்சி. 3. [*loc.*] Quietness, absence of bustle, ஓசையின்மைக்குறிப்பு.

சாப்பாடுசில்லென்றுபோயிற்று. The food has grown very cold.

சில்லே, *s.* A kind of cricket, சிள்வண்டு. (சிக.) (Compare சில்லி.) 2. [*prov.*] A wicked and libidinous woman, துர்த்தை.

சில்வாய், *s.* [*prov.*] The corners of the mouth, கடைவாய். (*c.*)

சில்வாயுடைய, *inf.* To be hurt at a corner of the mouth.

சில்வாய்ப்பிடி. *v. noun.* Holding one's mouth open as a punishment, by pressing in the cheeks at the two corners, with the fingers and thumb.

சில்வானம், *s.* Odd numbers, &c. See under சில்.

*சிவகங்கை, *s.* A celebrated tank for holy bathing at Chillumbrum, தீர்த்தம்; [*ex* சிவன்.] 2. The name of a town in the district of Madura, Sivaganga, ஓரூர்.

சிவகம், *s.* Nutmeg, சாதிக்காய். 2. A plant, சப்பேர்சம். (*M. Dic.*)

சிவகரந்தை, *s.* A plant. See கரந்தை.

*சிவகாமி, *s.* Parvati, பார்வதி; [*ex* சிவன் *et* காமி.] (*c.*)

சிவ, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* (*etymologically* செவ.) To redden, blush, to be red, to be streaked or tinged with red, செவக்க. 2. To become angry, to redden, as the eyes by anger, உக்கிரங்கொள்ள.—*Note.* Where redness comes on of itself, சிவந்தது is used in the past tense; where art is used, or the thing is red by birth, or origin, சிவத்தது is common; but in the latter it is sometimes optional; சிவந்தது may sometimes indicate the deeper color.—*Note.* 2. The participle in the latter form (*as also in* கறுத்த) requires reduplication before hard letters.

சிவத்தமுகம், *s.* A red face by nature.

சிவத்தவுடம்பு, *s.* A copper colored person. (*lit.*) a red body.

சிவந்தகல், *s.* A red gem, a ruby or other reddish stone.

சிவந்தகுளிகை, *s.* Red pills given in fevers, சிந்தூரக்குளிகை.

சிவந்தசோறு, *s.* [*prov.*] Rice made reddish by being burnt in boiling.

சிவந்ததானியம், *s.* Reddish kind of grain.

சிவந்ததோல், *s.* A fair, red skin.

சிவந்தநாயுருவி, *s.* [*com.* செந்நாயுருவி.] A species of நாயுருவி, which see.

சிவந்தபழம், *s.* A red fruit, a reddening fruit Compare செம்பழம்.

சிவந்தபூமி, *s.* Red soil, செங்காடு.

சிவந்தமேனி, *s.* A red body—commonly used for persons and fruits.

சிவந்தவாய், *s.* A mouth with red lips.

சிவந்தராசி, *s.* [*prov.*] Any thing red —generally used for ripe fruits. (*c.*)

சிவந்தவேசை, *s.* The செம்பரத்தை shrub, shoe-flower; [*ex* சிவந்த—செம், *et* வேசை—பரத்தை.] (*M. Dic.*)

சிவந்தவுடை, *s.* Red vestments as worn by some of the gods. (*p.*)

கண்சிவக்க, *inf.* To redden—as the eyes through anger or disease.

சிவப்பு, *v. noun.* Ruddiness, redness in all its variety of shades from brown, yellow, or chocolate to a bright scarlet, செந்நிறம். 2. Redness of eyes, blush of countenance, &c., as signs of anger, சினக்குறிப்பு.

சிவப்பம்மான்பச்சரிசி — செவ்வம்மான்பச்சரிசி, *s.* A plant. See அம்மான்பச்சரிசி.

சிவப்பாமணக்கு — செவ்வாமணக்கு, *s.* A red kind of ஆமணக்கு, which see.

சிவப்பவரை, *s.* A red kind of bean. See செவ்வவரை.

சிவப்பானவெள்ளைச்சி, *s.* A kind of ore, புற்றும்பழம். (*R.*)

சிவப்பன், *s.* A person of a reddish, florid, fair complexion. (*Rare.*)

சிவப்பி, *s.* [*com.* செகப்பி.] A woman of light complexion. 2. [*prov.*] A reddish cocoanut or its tree, சிவப்புத்தேங்காய்.

சிவப்புக்கந்தி, *s.* A kind of native arsenic, கௌரிபாஷாணக்கந்தம். (*R.*)

சிவப்புக்கல், *s.* A red stone, one of the hundred and twenty kinds of ore, சாதகல்.

சிவப்புப்பொடி, *s.* A red gem of a smaller species. (*c.*)

சிவப்புச்சோளம், *s.* [*com.* செஞ்சோளம்.] The red maize.

சிவப்புப்பசளை, *s.* A plant. See செம்பசளை.

சிவப்போலை, *s.* Olas tinged red for baskets, mats, &c.

சிவப்புக்கரு, *s.* Yolk of an egg; commonly மஞ்சட்கரு.

சிவப்புக்கொடிப்பசளை, *s.* A plant, ஓர்பூடு. Bassella rubra, *L.* (*R.*)

சிவப்புமந்தாரை, *s.* A tree, Bauhinia purpurea, *L.*

சிவப்புமானம், *s.* [*prop.* சிவப்புவானம்.] A red sky—as செவ்வானம்.

சிவப்புவர்ணம், *s.* A red paint; a red color.

*சிவசங்கற்பம், *s.* One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

சிவச்சி, *s.* Nutmeg, சாதிக்காய். (*M. Dic.*)

சிவணு, கிறேன், சிவணினேன், வேன், சிவண, *v. a.* To mix, கலக்க. 2. To join, combine, agree, பொருந்த. 3. To approach, to be near, கிட்ட. 4. To match, cope with, பொருத. (சது.)

*சிவதம், *s.* The Rig, or first Veda, இருக்குவேதம். (சது.)

*சிவதுளசி, *s.* A plant sacred to Siva. See துளசி.

சிவதை, *s.* A creeping, medicinal plant; a substitute for jalap, ஓர்கொடி. Convolvulus turpethum, *L.*

சிவதைவேர், *s.* The root of சிவதை. Indian jalap.

சிவதைவேர்ச்சூரணம், *s.* Pulverized medicinal powder prepared of various ingredients, of which சிவதை root is predominant.

சிவத்ததாசி, *s.* The red cotton shrub, செம்பருத்தி. (*R.*)

சிவத்தம், *s.* A red variety of முருங்கை tree. (*M. Dic.*)

சிவந்தி, *s.* The கொடிப்பாலை. Asclepias volubilis, *L.* 2. [*com.*] A flower plant, Chrysanthemum Indicum, the Christmas flower—as செவ்வந்தி.

சிவந்திரம் — சுவந்திரம், *s.* [*prov.*] (*Corruption of* சுவதந்திரம்.) A fee given to public or private officers as a reward for their services, பரிசிலன். (*c.*)

சிவமது, *s.* The சிறுபுள்ளடி plant. (*R.*)

சிவமரம், *s.* An ornamental tree, ஓர்மரம். Casuarina equisitifolia. (*Ains. vol.* 2. *p.* 443.)

*சிவம். *s.* Liberation from births, eternal bliss, the true heaven, முத்தி. 2. Spiritual good, நன்மை. 3. Excellence, உயர்வு. (சது.) 4. (சிவ. சி.) The highest state of deity, in which he assumes no form, but is a pure spirit, in perfect quiescence; free from passions, and emotions, eternally and inconceivably happy; in whom the soul liberated from மலம், and birth, becomes absorbed as a drop of water in the ocean, சமஞ்சிவம். 5. The twentieth of the twenty-seven yogas, நித்தியயோகத்தொன்று. 6. One of the five சிவதத்துவம். 7. A measure—as குறுணி.

சிவகதி, *s.* Liberation from births, final bliss, மோட்சம்.

சிவகதிக்கிறைவன், *s.* Siva, as god of bliss, சிவன். 2. Argha of the Jainas, அருகன்.

சிவஞானம், *s.* Divine knowledge as connected with the Saiva religion, the abstract knowledge of Siva as the deity, பதிஞானம். 2. Divine knowledge or wisdom as possessed by the Supreme, தெய்வஞானம்.

சிவலை *s.* [*prov.*] A man of light complexion, செந்நிறமுடையோன். 2. A reddish animal, சிவத்தது. (*c.*)

*சிவலோகச்சேவகன், *s.* The load-stone, காந்தம். (*R.*)

சிவல், *s.* Partridge, கவுதாரி. 2. Another kind of partridge, பசளைடை. (சது.)

சிவற்காடை, *s.* As சிவல், 2. (*c.*)

சிவனார்கிழங்கு, *s.* As கார்த்திகைக்கிழங்கு, which see.

சிவனார்பாகல், *s.* A plant, Bryonia laciniosa, *L.* (*R.*)

சிவனார்வேம்பு—சிவன்வேம்பு, s. A medicinal plant, நிசெடி. Aspalathus Indica—*Note*. Its oil is prescribed in decoction for leprous and cancerous affections.

சிவனிப்பால், s. [*com.* சேனிப்பால்.] Ass milk, கழுதைப்பால். (*R.*)

சிவன், s. A precious stone, cat's eye, வைடூரியம். (*M. Dic.*)

•சிவன், s. Siva, the third of the Indian Triad, in the character of destroyer, or reducer of things to their primitive atoms. By his votaries he is considered the supreme god, the other deities being subject to him, சங்கரன்.

சிவகணம், s. The attendant demi-gods of Siva, commonly in companies, சிவன் சேனை.

சிவசமயம், s. The Siva religion.

சிவசிந்தை, s. Divine contemplation, meditation on Siva—as சிவத்தியானம்.

சிவஞானசித்தியார்—சிவஞானசித்தி, s. A commentary on சிவஞானபோதம். See சித்தியார்.

சிவஞானபோதம், s. A celebrated work consisting of twelve rules translated from the ரௌரவம், or the sixteenth Agama, being almost the only part of the Agamas known in Tamil. It is regarded as divine, without origin, and as not to be read unless the person has attained a competent degree in the religion. Other works—as சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், தத்துவப்பிரகாசம், &c., are commentaries on this or other treatises in support of its doctrines, நூலமுதல்.

சிவஸ்தலம் — சிவஸ்தானம்—சிவதலம், s. Temples, places, &c., sacred to Siva; Saiva temples.

சிவதத்துவம், s. Degrees of religious power or attainment derived from Siva, of which five are specified—as 1. சுத்தவித்தை. 2. ஈச்சுரம். 3. சாதாக்கியம். 4. சத்தி. 5. சிவம், which see severally.

சிவதரிசனம், s. Sight or knowledge of Siva. 2. Pilgrimage to holy places of Siva. 3. A treatise containing a representation of the deity according to the Agamas, ஒருநூல்.

சிவதர்மம்—சிவதன்மம், s. Meritorious or virtuous works performed in reference to Siva, as distinguished from actions of benevolence to creatures, பசுதர்மம். 2. One of the eighteen secondary Puranas, ஒருபுராணம்.

சிவதர்மோத்தரம்—சிவதன்மோத்தரம், s. The Uttera Candum (உத்தரகாண்டம்) or the last part of the சிவதன்மபுராணம்.

சிவதீட்சை, s. The initiatory ceremony on entering the Saiva sect.

சிவதீர்த்தம், s. A sacred tank within the precincts of the great temple at Ramisseram.

சிவதொண்டு, s. Service of Siva.

சிவதொண்டர், s. Devotees or votaries of Siva.

சிவத்தாபனம்—சிவஸ்தாபனம், s. An edifice sacred to Siva, a large shrine.

சிவத்தியானம், s. Contemplation of Siva in silent devotion, an image being formed in the mind as an object of worship.

சிவத்துரோகம், s. Sin against Siva; a profanation of sacred things.

சிவநிந்தை, s. Blasphemy or contempt of Siva.

சிவபஜனை, s. Praising Siva by lyrics.

சிவபத்தர் - சிவபத்திக்காரர் - சிவமதஸ்தர், s. Worshippers or devotees of Siva as distinguished from விட்டுணுபத்தர்.

சிவபத்தி, s. The religion of Siva. 2. The profession of the Siva religion. 3. Adherence, attachment, or devotedness to Siva.

சிவபுண்ணியம், s. Deeds of merit, performances in reference to Siva—as சிவதர்மம்.

சிவபூசை, s. The worship of Siva as practised in the temple or by the சிவபூசைக்காரன்; the Siva-pujah, consisting of the offering of flowers, milk, boiled rice, fruits, &c., waving incense and light—reciting mantras and praises, prostrating. before the idol, &c., 2. Mental worship of Siva, in which there is an idol ceremony corresponding to what is mentioned above.

சிவபூசைவேளையிலே கரடியைவிட்டாட்டுகிறதா. Is it proper to exhibit a dancing bear during the Siva-pujah—i. e. to trifle on a solemn occasion?

சிவபுராணம், s. The Siva-Puranas, forming ten out of the eighteen. See புராணம்.

சிவபுரி, s. The abode of Siva, or city in the Siva-logam, கைலாசபுரி. 2. The city of Benares, as sacred to Siva, காசி முதலியபதிகள்.

சிவபோகம், s. Enjoyment of the soul in union with Siva. (சத்.)

சிவப்பிரகாசம், s. A work on the Agama philosophy, exhibiting in a condensed view the doctrines inculcated in சித்தியார், and other cognate works.

சிவப்பிரதிட்டை — சிவப்பிரதிஷ்டை, s. The consecration of a temple or image of Siva.

சிவப்பிராமணர், s. Brahmans, குருக்கள் who adhere to the Siva or Agama doctrines and practices, as distinguished from those who profess the வைதிகம்.

சிவப்பிரீதி, s. That which is acceptable, agreeable and pleasing to Siva—as fruits, &c. 2. *May it be acceptable to Siva*,—spoken by the receiver as an acknowledgement of a gift, an act of reverence, &c.

சிவமஸ்து, s. A term of invocation; also of benediction—meaning happiness, prosperity, and success, சுபமஸ்து.

சிவமுக்கிருக்கூட்டமும், s. See under கூட்டம்.

சிவமூர்த்திபேதங்கள், s. The different forms assumed by the deity, the gods.

சிவராத்திரி, s. (*Sometimes* சிவநிசி.) The night preceding the new moon in February, kept as a watchnight in honor of Siva.

சிவவாக்கியம், s. A poem on theism, wholly condemning polytheism, ஒர்நூல்.

சிவவாக்கியர், s. The name of a celebrated saint, the author of the poem சிவவாக்கியம்.

சிவலிங்கம், s. The Linga, as the chief image and material object of worship in the Saiva religion.

சிவலோகம், s. The world of Siva, being the upper of the seven superior worlds. See சிவபுரி.

சிவவேடம், s. The habiliments, or other badges characteristic of the worshippers of Siva—as red vestments, sacred beads, ashes, the linga, &c.

சிவனடியார், s. Votaries of Siva. 2. The sixty-three special votaries of Siva mentioned in Periya Purana.

சிவாகமம், s. The Agamas as the scriptures of the Siva sect, being twenty-eight; of these the சிவஞானபோதம், a part of the ரௌரவம் and the வாதுளம், are translated into Tamil. The twenty-eight Agamas are the following: 1. காமிகம். 2. யோகசம். 3. சிந்தியம். 4. காரணம் 5. அசிதம். 6. தீபதம். 7. சூக்குமம். 8. சகத்திரம். 9. அஞ்சுமான். 10. சுப்பிரபேதகம். 11. விசயம். 12. நிசுவாசம். 13. சுவாயம்புவம். 14. அனலம். 15. வீரம். 16. ரௌரவம். 17. மகுடம். 18. விமலம். 19. சந்திரஞானம். 20. விம்பம். 21. புரோற்கிதம். 22. இலலிதம். 23. சித்தம். 24. சந்தானசருவோத்தம். 25. பாரமேசுரம். 26. கிரணம். 27. பேதம். 28. வாதுளம்.

சிவாதனம்—சிவாசனம், s. The place for an image of Siva used for daily worship; [*ex* ஆதனம்.]

சிவாயநம, s. The famous five lettered incantation called the மூலமந்திரம்—as being the foundation of spiritual wisdom and all religion, and the means prescribed and proper for obtaining liberation, from births and union with the supreme.

சிவார்ச்சனை, s. The worship of Siva with flowers, incantation, &c.; [*ex* அர்ச்சனை, worship.] See சிவபூசை.

சிவார்ப்பணம்—சிவாற்பணம், s. An oblation to Siva. See அற்பணம்.

சிவாஸ்திரம், s. A missile weapon or dart said to be given by Siva; [*ex* அஸ்திரம்.]

சிவாலயம், s. Saiva temple.

சிவானுபவம், s. The bliss of union with Siva; [*ex* அநுபவம்.]

சிவா, s. The Indian Gall-nut, கடுக்காய். See கடு. 2. The கொடிவேலி plant. 3. The வன்னி tree. (*M. Dic.*)

•சிவாட்சம், s. The உருத்திராட்ச nuts, used for beads. W. p. 846. S'IVAKSHAM.

•சிவிகரம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். (*M. Dic.*)

•சிவிகாரம், s. The acceptance of a thing. See அங்கீகாரம். (*R.*)

•சிவிகை, s. A palankeen, a litter, dooly, தண்டிகை. W. p. 846. S'IVIKA. (*c.*) 2. A bullock carriage, எருதுபூட்டியபல்லக்கு.

சிவிகைக்கணை, s. See கணை.

சிவிகைக்குச்சு, s. See குச்சு.

சிவிகையார், s. [*com.* சிவியார்.] A superior caste of palankeen-bearers—now usually otherwise employed.

சிவிகையார்வழக்கு, s. A violent quarrel. (*R.*)

சிவிகையாளன், s. The owner of a palankeen. (*R.*)

சிவிங்கி, s. (*Tel.* సివంగి.) A kind of leopard, used in hunting, சிவிங்கம். (*c.*)

சிலிங்கிநாய், s. [prov.] A hunting dog very swift footed. See சோணங்கிநாய்.

சிவியார், s. [prop. சிவிகையார், which see.]

சிவிறி, s. A kind of syringe, or squirt, 2. A bellows, or pump, (சது.) 3. (p.) A fan, விசிறி.

•சிவுகம், s. The chin, தாடை. W. p. 329. CHIVUKAM.

சிவேதை, s. A kind of creeper, 2. South, தெற்கு. (சூ.) 3. A plant, 4. A medicinal plant—as சிவதை.

சிவேலெனல்-சிவேலென்றிருத்தல், v. noun. Being very red—commonly செக்கச் சிவேலெனல், which see.

சிவை, s. A male jackal, ஆணரி. 2. A bellows, உலைத்துருத்தி. 3. A hole for the nozzle of a bellows, உலைமூக்கு. 4. Root, வேர்.

•சிவை, s Parvati, பார்வதி. 2. Durga, துர்க்கை. W. p. 846. S'IVA.

சிவைபாகன், s. Siva the god whose left side is Parvati; or according to the Agamas, with whom is united a female energy for the production of worlds, and the evolutions of nature; [ex சிவை, Parvati, et பாகம், side.]

சிவ்வல், s. Sea-weed, கடற்பாசி. (M. Dic.)

சிவ்வெனல், v. noun. Being quick, விரைவுக்குறிப்பு—as சிவ்வென்று, quickly. (R.)

சிளுபுளெனல், [vul. loc.] v. noun Sounding as boiling water, ஒலிக்குறிப்பு.

சிள்வண்டு, s. A kind of cricket living in trees, and making a very loud, shrill noise. See சில்வண்டு.

சிள்ளுப்புள்ளெனல், v. noun. [prop. சிள்ளுப்புள்ளெனல்] Scolding, being angry, brawling, கோபக்குறிப்பு.

சிறகர், s. Wing, feather, சிறகு. (p.) Compare இறகர்.

சிறகரணைத்து. Having gathered under the wings (as the hen). (சை.)

சிறகி, s. A fen-duck, a teal, நீர்வாழ்பறவை. (c.)

தாமரைச்சிறகி, s. A kind of teal in tanks filled with the lotus.

சிறகுமீன், s. A flying fish, பறவைமீன்.

சிறகு, s. Wing, pinion, feather, plumage. இறகு. 2. The fin of a fish, மீன்சிறகு. 3. The wing of a building, a row of houses, side of street, தெருவின்பக்கம். (c.) 4. Small branching channels for irrigation, 5. [prov.] The half of a palmyra leaf, 6. The leaf of a door or shutter, கதவுச்சிறகு. Compare சிறை.

படைச்சிறகு. The wing of an army. (சிலப்.)

மனுஷன்சிறகில்லாப்பறவை. Man is a wingless bird.

சிறகில்லாப்பறவைபோல். Like a wingless bird, i. e., forlorn, destitute person.

அவனுடையசிறகுமுறிந்துபோயிற்று. His wings are broken, i. e., he has lost office or valuable help.

சிறகடிக்க, inf. To flap the wing with force as fowls, or as birds commencing flight.

சிறகாற்ற, inf. To flutter the wings as some birds after skimming through the air; to rest, as birds. (c)

சிறகுகட்டிப்பறக்க, inf. To go with great swiftness, (lit.) to take wings and fly.

சிறகுக்கதவு, s. [prov.] A two leaved door.

சிறகுக்குடில், s. [prov.] A small portable hut covered.

சிறகுகோத—சிறகுளர, inf. To adjust the feathers with the beak.

சிறகுமுளைக்க, inf. To shoot out feathers, to become fledged. 2. (fig.) To become of age, தகுந்தவயதுவர.

சிறகுமுளைத்தாற்பறவையுமெத்தும். Those that become fledged (whose wings are grown) learn also to fly, i. e., those raised from a low condition assume airs.

வாய்க்காற்சிறகு, s. A branch of a main channel in a garden. (Rare.)

சிறக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be reduced; to diminish, decrease, குறைய. 2. To cast side glances, to look propitiously, 3. v. a. To reduce, shrivel, close up, 4. To despise, slight, neglect, frown upon, உபேட்சைசெய்ய. (p.)

ஒருகண்சிறக்கணித்தாள்போல. She smiles, as if with a half closed eye. (குற. Chap. 110. 5.)

சிறக்கணிப்பு, v. noun. Reduction, diminution, decrease, குறைவை. 2. Shrivelling, contracting, closing, சுருக்குவை. 3. A glance, side look, கடைக்கண்பார்வை.

சிற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be elegant, beautiful, adorned, magnificent, splendid, 2. To be graceful, amiable, lovely, அழகாயிருக்க. (c.) 3. To be eminent, excellent, renowned, illustrious, மகிமைப்பட. 4. To exceed, surpass, excel, மேற்பட. 5. To be peculiar, distinguished, 6. To be dear, precious, valuable; flourishing, அருமையாயிருக்க. 7. To be abundant, excessive, intense, மிகுதியாக. 8. To be auspicious, lucky, fortunate—as a time, &c., மங்கலமாக.

சிறந்தவோரை, s. The auspicious hour in planetary configurations. (p.)

சிறந்தகாலம், s. A pleasant season. 2. A season of plenty. 3. A time of wealth.

சிறந்தநடக்கை, s. An exemplary life.

சிறந்தநாடு, s. A country abounding in water, agricultural productions, popoulation, towns, &c.

சிறந்தநாமம், s. A celebrated name. 2. A sonorous or euphonic name.

சிறந்தமாது, s. A beautiful female. (p.)

சிறந்தமுகம், s. A handsome, cheerful, happy countenance.

சிறந்தோர், s. The great, the renowned, the illustrious, the wealthy, 2. Ascetics who have renounced the world, 3. Relatives, உறவினர்.

சிறந்தவாசிகை, s. A beautiful garland, or other stringed ornament. (p.)

வெற்றிசிறக்க, inf. To be splendid, conspicuous, or renowned in victory, to have the celebrity of a conqueror.

கல்வியிற்சிறந்தவன், appel. n. One eminent for learning.

சிறங்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prov.] (a change of சிறக்கணி.) To despise, to esteem lightly, to dis-esteem, slight, disdain, அவமதிக்க.

என்னைச்சிறங்கணித்துச்சிரிப்பித்துப்போட்டான். He has brought me to ridicule and poverty.

சிறங்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prov.] To measure in the hollow of the hand, சிறங்கையாலளக்க; [ex சிறங்கை.] 2. To despise, &c.—as சிறக்கணி.

சிறங்கை, s. [prop. சேரங்கை.] A quantity as much as the bowl of the hand will contain. Compare சிரங்கை.

சிறட்டை, s. [improp. for சிரட்டை which see.]

சிறந்தகற்பகம், s. A kind of prepared arsenic, (R.)

சிறப்பாங்கல், s. Grey-flint—as குருந்தக்கல். Spatum adamantinum, L. (R.)

சிறப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [causative of சிற, v.] To adorn, to beautify, to make prominent, to magnify in language, to make great; to enrich, &c.

சிறப்பு, s. Beauty, embellishment, அலங்காரம். 2. Pomp, parade, grandeur, மகிமை. 3. Eminence, superiority, மேன்மை. 4. Speciality, distinctiveness, விசேஷம். 5. That which is specific—as opposed to the generic (பொது), சிறப்புப்பெயர். 6. Choiceness, rareness, அருமை. 7. Pre-eminence, transcendency, மேம்பாடு. 8. A sacred periodical festival, a temple procession, &c., உற்சவம். 9. Civilities to guests, etiquette, உபசாரம். 10. Abundance, plenty, copiousness, intensity, excess, மிகுதி. 11. Auspiciousness, propitiousness, prosperity, சுபம். 12. Classical beauty, புலமைச்சிறப்பு.

ஊணுடையெச்சமுயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல நாணுடைமாந்தர்சிறப்பு. Food, dress, &c., are common to men, but modesty is peculiar to the good. (குற.)

சிறப்பகத்திணை, s. Reflection, discrimination, as a faculty of the mind distinct from perception by the senses; [ex அகத்திணை.] See திணை.

சிறப்பிலாதாள், s. The goddess of ill-luck, மூதேவி; [ex இலாதாள்.] (சீவ.)

சிறப்புச்சூத்திரம், s. Special or particular rules in scientific, or literary works as distinguished from general rules.

சிறப்புச்செய்ய—சிறப்புப்பண்ண, inf. To beautify, to adorn. 2. To show civilities, உபசரிக்க. 3. [prov.] To celebrate a temple festival.

சிறப்புச்சொல், s. A specific word, not generic.

சிறப்புப்பாயிரம், s. A special preface —distinguished from பொதுப்பாயிரம்.

சிறப்புப்பெயர், s. Particular, proper, specific or special names—opposed to பொதுப்பெயர். 2. Official or acquired names, titles of rank, &c.—Note. சிறப்புப்பெயர் is derived from eight sources as—திணை, a track—as குறவன், a mountainer. 2. நிலம், country—as சீனன், Chinese. 3. சாதி, caste—as அம்பட்டன், the barber. 4. குடி, family—as சேரன், the (royal) Seran. 5. உடைமை, possession—as உடையன், the possessor. 6. பொருள், property, as பொன்னன், the possessor of gold. 7. குணம், quality—as பெரியன், the great one 8. கல்வி, learning—as ஆசிரியன், a teacher.

சிறப்புவிதி, s. A specific rule.

சிறப்பெடுக்க, inf. To solemnize a temple festival, திருவிழாக்கொண்டாட. (p.)

சிறப்பெழுத்து, s. Letters in Tamil which have no corresponding letters in Sanscrit, viz.: ஏ, ஒ, ழ, ற, ன, க, ஒற்றளபு, and some others. 2. Sanscrit letters that have none exactly corresponding with them in Tamil.

சிறம்பை, s. [prov.] A kind of bell, or clapper, sometimes made of wood, to scare away birds; or to tie to a bullock's neck that he may be found when strayed, மரமணி, கிறிச்சான.

சிறம்பி, s. [prov.] A covered platform used for watching fields, காவற்பரண்.

சிறம்பு, s. [prov.] A splinter, a shiver, செதும்பு. Compare சிலம்பு.

சிறம்பு, கிறேன், சிறம்பினேன், வேன், சிறம்ப, v. a. [prov.] To scratch or rub an animal with a splinter, or thorn, பிறாண்ட. 2. v. n. To graze as a ball when passing, உராய்ஞ்ச.

சிறயத்நுக்குச்சி, s. Gentian or wormseed plant, used in medicine, ஓர்பூடு. Gentiana Chirayita. (Ains.)

சிறர், s. Children; young ones, சிறுவர்; [ex சிறுமை.] (p.)

அரவின்சிறர். The young snakes. (உரி.)

சிறிசு, s. [vul. prop. சிறிது.] That which is small, littleness; [ex சிறுமை.]

சிறிட்டம், s. The bark of the Feronia, விளாவிலோர்த்திரம். (R.)

சிறிது, s. That which is small; a small, little, diminutive or trifling thing, a small degree, a little time, &c., அற்பம். 2. adj. [vul.] A few, diverse, sundry, சிலபல; [ex சிறுமை.]

சிறிதுகாலம், s. A short time.

சிறிதுபெயர், s. A few persons; some persons.

சிறிதுங்கொடான். He will not give at all.

சிறிதுஐயமில்லை. There is not the least doubt, suspicion, &c.

சிறிய, adj. Little, minor, &c.

சிறியதகப்பன்–சிறியபிதா, s. A paternal uncle, the father's younger brother, or the mother's younger sister's husband. The father's paternal cousin, younger than the father.—Note. The relationship may be extended to distant relatives.

சிறியதாய், s. (Rarely சிறியமாதா.) A maternal aunt, the mother's younger sister, or the father's younger brother's wife.

சிறியதாய்முறை, s. Consanguinity of one's husband or wife's father's younger sister. 2. The husband's or wife's younger paternal aunt, or wife of the younger paternal uncle 3. Step-mother.

சிறியமனம், s. [prov.] A little mind. 2. Meanness.

சிறியசிந்தையார், s. The narrow minded, the base—as சிறியர். (சது)

சிறியத்தினி, s. A plant, உத்தாமணி. (R.)

சிறியர்—சிறியவர்—சிறியார்—சிறிசோர், s. The low, the base, கீழ்மக்கள். 2. Small persons, சிறுவர்; [ex சிறுமை.]

சிறியார்க்கினியபதார்த்தமீதேல் புளிதனை நீக்கேல். Give not dainties to children, and spare not tamarind with சோறு. i. e., indulge not hurtfully, neither hesitate as to what is needful.

சிறியாணங்கை, s. [com. சிறியாநங்கை] A kind of medicinal plant, ஓர்பூடு. Polygala glabra. (R.)

சிறிவில், s. The aquila tree—a superior kind of sandal wood, அகில். (M. Dic.)

*சிறீ, s. A sanscrit prefix denoting propitiousness, &c. See சிரீ.

சிறு, (an adjective of சிறுமை.) Little, small, inferior, diminutive. 2. Imperfect, deficient, immature.—Note. Followed by a word beginning with a vowel, சிறு becomes சிற்று.

சிறுகசப்பு, v. noun. Partial bitterness, (c.)

சிறுகஞ்சாங்கோரை, s. A plant. See கஞ்சாங்கோரை.

சிறுகடலாடி, s. A plant, நாயுருவி. (M. Dic.)

சிறுகடுகு, s. A seed. See கடுகு.

சிறுகடுக்காய், s. See கடுக்காய்.

சிறுகாடு, s. A hillock. (c.)

சிறுகலம், s. A little metallic dish. (R.) See கலம்.

சிறுகல்லூரி, s. A kind of drug, ஓர்மருந்து. (M. Dic.) 2. See கல்லூரி.

சிறுகளா, s. A tree. See களா.

சிறுகளி, s. A shrub, ஓர்செடி. Carissa spinarum, L.

சிறுகாஞ்சொறி—சிறுகாய்ஞ்சொறி—சிறுகாஞ்சோறி, s. A plant. See காஞ்சொறி.

சிறுகாக்கைபாடினியம், s. A work on Prosody. See காக்கைபாடினியம்.

சிறுகாப்பியம், s. Short epic poems.

சிறுகாடு, s. A thicket. See காடு.

சிறுகாலை, s. The early part of the morning, விடியற்காலம். (p.) 2. The morning of life, youth, இளமை. (நாலடி.)

சிறுகால், s. The gentle south wind, தென்றல். 2. A grass, காவட்டம்புல். Andropogon, L.

சிறுகாற்று, s. A gentle wind, இளங்காற்று.

சிறுகாணவாழை, s. A plant, ஓர்பூடு. Commelina virginica, L.

சிறுகிடைச்சி, s. The smaller species of கிடைச்சி, growing in rice fields.

சிறுகிலுகிலுப்பை, s. A plant, ஓர்பூடு. Crotalaria racemosa. (R.)

சிறுகிழங்கு, s. A kind of yam. See கிழங்கு. (R.)

சிறுகீரை—சிறுக்கீரை, s. A kind of potherb. See கீரை. (R.)

சிறுகுடல், s. Small guts.

சிறுகுடி, s. Villages, hilly tracts, குறிஞ்சிநிலத்தூர். 2. Small village, சிற்றூர். 3. A poor or mean family, சிறுகுடும்பம்.

சிறுகுடில், s. A hut. See குடில்.

சிறுகுரு, s. Alkaline earth, உவர்மண்.

சிறுகுரும்பை, s. A sort of rice-grain, ஓர்நெல். See குரும்பை.

சிறுகுழி, s. Fractional square numbers. See under குழி.

சிறுகுறடு, s. Pincers. See குறடு.

சிறுகுறட்டை, s. [vul.] A plant whose root is medicinal, ஓர்பூடு.

சிறுகுறிஞ்சா, s. A creeper. See குறிஞ்சா.

சிறுகொடி, s. A small flag, a little streamer, துகிலைக்கொடி.

சிறுகொட்டைக்கரந்தை, s. A plant. See கரந்தை.

சிறுகொம்மட்டி, s. A small edible kind of கொம்மட்டி or water melon.

சிறுகொன்றை, s. A flower tree. See கொன்றை.

சிறுசாமை, s. A species of சாமை grain.

சிறுசின்னம், s. A kind of clarionet, சிறுகாளம்.

சிறுசின்னி, s. A smaller species of சின்னி plant. See சின்னி.

சிறுசெண்பகம், s. A flower tree. See செண்பகம், சண்பகம்.

சிறுசெய்—சிறுச்செய், s. A small cultivated spot, a garden bed, &c., பாத்தி.

சிறுசெருப்படி, s. A plant. See செருப்படி.

சிறுசொல், s. Abusive language, crimination, (lit. small word,) பழிச்சொல். (சது.) (p.)

சிறுசோறு, s. A kind of girl's play.

சிறுதனம், s. Mediocrity, small fortune. (R.)

சிறுதாரை, s. [prov.] An engine or instrument to throw water, நீர்வீசுங்கருவி. (c.)

சிறுதாலி, s. A small kind of tali or marriage badge.

சிறுதாலிகட்டிவெள்ளாழர், s. A class of Vellalas who wear the badge.

சிறுதாளி, s. A twining plant, ஓர்செடி. Convolvulus Gemellus, L.

சிறுதானியம், s. Inferior kinds of grain, any kind but rice, பலதானியம். (c.)

சிறுதிப்பிலி, s. A species of long pepper. See திப்பிலி.

சிறுதீனி—சிறுதிண்டி, s. Eating now and then a little.

சிறுதுடி, s. A kind of rattle or clapper. (R.)

சிறுதுத்தி, s. A kind of துத்தி shrub.

சிறுதுருமம், s. Salt-petre, பொட்டிலுப்பு.

சிறுதுளசி, s. [prov.] A medicinal plant.

சிறுதூறு, s. Low jungle, thicket, bushes, மரச்செறிவு. 2. A little shrub, சிறுசெடி.

சிறுதேக்கு, s. [prov.] A kind of tree from which a drug is derived. (c.)

சிறுதேங்காய், s. A fruit or kernel growing in the eastern Islands and brought by the waves to our shores; it is used in medicine, கொத்தைக்காய்.

சிறுதேர், s. A kind of boy's play; one of the parts of juvenile poetry. See பிள்ளைத்தமிழ். (p.)

சிறுதேன், s. A small kind of bees, ஓர்தேனீ. (Beschi.)

சிறுதையல், s. Fine stitching.

சிறுநறளை, s. A plant, Cissus crenata. (R.)

சிறுநன்னாரி, s. A plant. (R.)

சிறுநாவல், s. A shrub, ஓர்செடி.
சிறுநாகம், s. A medicinal tree, ஓர்மரம்.
சிறுநாகப்பூ, s. The flower of the above, used in medicine.
சிறுநீர், s. (Modestly.) Urine, மூத்திரம்.
சிறுநீர்விட, inf. To make urine.
சிறுநெரிஞ்சி, s. A species of நெரிஞ்சி.
சிறுபகன்றை, s. A plant. See பகன்றை.
சிறுபஞ்சமூலம், s. A kind of book, ஓர்நூல்.
சிறுபதம், s. A foot path, an obscure track, சிறுவழி. (p.)
சிறுபதி, s. A small village, சிற்றூர். (p.) See பதி.
சிறுபயறு, s. A kind of pulse. See பயறு.
சிறுபாலடை, s. A plant, ஓர்பூடு. Hedysarum diphyllum, L.
சிறுபான்மை, s. Some, the minority—oppo. to பெரும்பான்மை, the majority.
சிறுபுலி, s. See சிறுத்தை.
சிறுபுள்ளடி, s. A plant. Hedysarum.
சிறுபுறம், s. The back of the neck, the nape, (lit.) small side, பிடரி. (p.)
சிறுபூளை, s. A plant, ஓர்செடி. Illecebrum lanatum, L. (R.)
சிறுபொழுது, s. Any of the six parts into which the day is divided. See பொழுது. 2. One of the five parts of a day as found in தொல்காப்பியம், &c.
சிறுபோகம், s. The harvest of the inferior kinds of grain. (c.)
சிறுப்பம்—சிறுவம், s. [prop. சிறுபருவம்] Youth, early life, இளமை.
சிறுப்பத்திலே படித்துவளர்க்கவேணும். One should be under proper correction and training while young.
சிறுமட்டம், s. [vul.] A short, young horse, a pony, a nag, சிறுகுதிரை. (c.) 2. [prov.] Small measure, சிற்றளவு. 3. A young plantain tree, சிறுவாழை. 4. A young elephant, குட்டியானை. 5. A young man, or woman rather short, குள்ளம்.
சிறுமணி, s. Little bells tied round children's waist, சதங்கை. 2. A kind of rice, ஓர்நெல்.
சிறுமணிப்பயறு, s. [prov.] A kind of காராமணிப்பயறு. (c.)
சிறுமலை, s. A hill, a hillock. 2. The hill near அம்மையநாயக்கனூர், in the district of Dindigul, the Serumalay range.
சிறுமலைப்பழம், s. A kind of plantains of a peculiar flavor, growing in the above hills.
சிறுமல்லிகை, s. A small kind of jasmine. See மல்லிகை.
சிறுமுட்டி, s. [loc.] A smith's hand-hammer, சிறுசுத்தியல்.
சிறுமுள்ளி, s. A kind of முள்ளி plant.
சிறுமூலகம்-சிறுமூலம், s. Long pepper, திப்பிலி. 2. An esculent root, ஓர்கிழங்கு.
சிறுவம், s. See சிறுப்பம்.
சிறுவயது, s. Youth, boy-hood.
சிறுவரை, s. A small thing, a particle, a trifle, அற்பம். 2. (சாலடி.) A small division of time, a moment, சலநுட்பம். 3. Any of the six divisions of a day, சிறுபொழுது.

சிறுவல், s. [prov.] A child, குழந்தை.
சிறுவழுதுணை, s. A kind of brinjal. See வழுதுணை.
சிறுவள்ளி, s. A creeper. See வள்ளி.
சிறுவன், s. (fem. சிறுமி.) A son, புதல்வன். 2. A boy, a lad, a youngster, இளையோன்.
சிறுவாடு, s. Small savings in money; or jewels, &c., realized from those savings, சேற்பதேட்டம். (c.)
சிறுவிதி, s. Daksha, தக்கன். (ஸ்காந்தம்.)
சிறுவிதிமகஞ்சிதைத்தோன், s. Virabadra, the destroyer of the sacrifice of Daksha, வீரபத்திரன்.
சிறுவிரல், s. The little finger or toe.
சிறுவிலை, s. Scarcity of provisions; high sale, high price, பஞ்சம்.
சிறுஉமரி, s. A plant, ஓர்பூடு. See உமரி.
சிறுவெள்ளரி, s. A kind of musk melon.
சிற்றகத்தி, s. A tree. See அகத்தி.
சிற்றடி—சீறடி, s. A small, delicate foot. See அடி. (p.)
சிற்றடியார், s. Most humble servants. (in self-abasement.)
சிற்றப்பன், s. (fem. சிற்றாத்தாள்.) An uncle, the father's younger brother, or the mother's younger sister's husband, சிறியதகப்பன். 2. [prov.] A step father.
சிற்றமட்டி—சிற்றமுட்டி—சிற்றுமுட்டி, s. A plant, used for medicine; oppo. to பேராமுட்டி, ஓர்பூடு. Pavonia zeylanica, L.
சிற்றமட்டியெண்ணெய், s. [prov.] A medicinal oil, in which the root of சிற்றமுட்டி forms a principal ingredient.
சிற்றம்மான்பச்சரிசி, s. See அம்மான்பச்சரிசி.
சிற்றரத்தை, s. A medicinal bark the root of which forms a drug. See அரத்தை.
சிற்றரிவாள், s. [com. சித்தறுவாள்.] A small sickle.
சிற்றல்லி, s. A flower-creeper. See அல்லி.
சிற்றவரை, s. A kind of beans. See அவரை.
சிற்றறிவு—சிற்றுணர்வு, s. Little knowledge; feeble, weak intellect. 2. Knowledge of secular things, as distinguished from spiritual knowledge or பேரறிவு enjoyed by the deity and by souls who have made great attainments in abstract devotion.
சிற்றறிவோர்—சிற்றுணர்வோர், s. Persons of little knowledge, learning, minds, &c. See அறிவு.
சிற்றறுகு, s. A grass, Agrostis. See அறுகு.
சிற்றாடை, s. [com. சித்தாடை.] A cloth or garment for a little girl. See ஆடை.
சிற்றாதாயம், s. Embezzlement, fraud, கள்ளச்சிறுதேட்டு. (c.)
சிற்றாத்தாள், s. See சிற்றப்பன்.
சிற்றாமணக்கு, s. The castor plant. See ஆமணக்கு.
சிற்றாமுட்டி, s. A plant. See சிற்றமட்டி. (c.)

சிற்றாம்பல், s. A flower plant. See ஆம்பல்.
சிற்றாயி—சின்னாயி, s. The mother's younger sister; a maternal younger aunt.
சிற்றாலவட்டம், s. The smaller circular fan. See ஆலவட்டம்.
சிற்றாள், s. [com. சித்தாள்.] A servant boy, a young hireling. See ஆள்.
சிற்றாறு, s. A small river. See ஆறு.
சிற்றி, s. [loc. சித்தி.] The wife of the father's younger brother, also the mother's younger sister, சின்னாயி. 2. Purslane, பசளி. Portulaca, L. (R.)
சிற்றிதழ், s. Inner petals, in the lotus and some other flowers. 2. [prov.] Fine platting, fine braiding—as in mats, basket making, &c.
சிற்றிடை, s. A delicate woman, (lit.) a thin waist. (p.)
சிற்றிணி—சிற்றணி, s. [prov.] A small row of beds in a rice field, சிறுபாத்தி.
சிற்றிரை, s. [prov.] Prey or food for small animals, சிறுவிலங்கினுணவு. 2. A small quantity of food, a morsel, சிற்றுண்டி. 3. Food—spoken diminutively, சாப்பாடு.
சிற்றிலக்கம், s. Fractions, numbers under units, சிற்றெண்.
சிற்றிலை, s. A plant with an esculent root, கொய்சசெடி. 2. The குன்றி shrub. 3. A tree, சமேரம். (M. Dic.)
சிற்றில், s. A hut, a hovel, சிறுகுடில். 2. Little houses made of sand by children in play, சிறுவாடுவீடு. 3. A section of the poem called பிள்ளைத்தமிழ். 4. (சது.) A cloth, சீலை.
சிற்றினம், s. Low connections, keeping low or mean society, அற்பர்சம்சர்க்கம். (p.)
சிற்றின்பம், s. Carnal pleasures; unrestrained, libidinous enjoyments, சிறியவின்பம். See இன்பம்.
சிற்றின்பமெண்ணார்மற்றின்பங்கண்டவர். ... .. Those who have tasted the happiness of another life will disregard sensual pleasures.
சிற்றின்பக்கவி—சிற்றின்பப்பாட்டு, s. A low song, often lewd.
சிற்றின்பநூல், s. Treatises on the means of sensual gratification, காமநூல்.
சிற்றின்பப்பதம். s. A love ode—opposed to பேரின்பப்பதம்.
சிற்றுண்டி, s. Pastries, cakes, &c., பண்ணிகாரம். See உண்டி.
சிற்றுமரி, s. A plant. See சிறுஉமரி.
சிற்றுயிர், s. Small insects, animalcule, அற்பசெந்து. (p.)
சிற்றுரு, s. Any small person, object, any thing in miniature. See உரு.
சிற்றுளி, s. A small chisel, சிறுவுளி.
சிற்றுருவுந்தாலியும், s. The tali-badge and appendant ornament.
சிற்றுள்ளான், s. A bird, ஓர்பட்சி.
சிற்றூசி, s. A needle. 2. As குத்தூசி.
சிற்றூர், s. A small village, சிறுவூர். See ஊர்.
சிற்றூறல்—சிற்றூற்று, v. noun. A small spring, சிறியஊற்று. (p.)
சிற்றெண், s. Fractions, சிறியவெண். 2. The smaller lines in அரசம்.

சிற்றெல்லை, s. [in the வெண்பா verse.] The smallest species consisting of two lines to a stanza, குறள்வெண்பா.

சிற்றெழுத்து, s. Small letters or writing.

சிற்றெள், s. A sesamum. See எள்ளு.

சிற்றெறும்பு, s. Small emmets. See எறும்பு.

சிற்றேரண்டம், s. As சிற்றாமணக்கு.

சிற்றோடு, s. A small tile.

சிற்றோடம், s. A small boat.

சிறுகாரிடம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். (M. Dic.)

சிறுகு, s. Affliction, துன்பம். (R.)

சிறுகு—சிறு, கிறேன், சிறுகினேன், வேன், சிறுக, v. n. To grow small, shorten, diminish, to be reduced, சுருக்க. 2. To be small, to appear diminutive, to be made small, short, சிறுபாக. 3. To be impoverished, to sink in circumstances, தரித்திரமடைய. 4. To degenerate in morals, or religious practice, &c., சீர்குன்ற.

சிறுக, inf. (adverbially.) A little, somewhat, sparingly.

சிறுகக்கட்டிப்பெருகவாழ். Having built a small house, live happily therein.

சிறுகவார். Pour a little.

சிறுகச்சிறுக. Every now and then a little.

சிறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. As சிறுகு, used in all its meanings. 2. To show anger, சினக்க. (c.) 3. v. a. To make small, to decrease, குறைக்க.

கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகுமா? Will the mustard lose its pungency when made smaller, i. e. good men even under adversity will retain their confidence.

சிறுத்துக்காட்ட, inf. To appear diminished in size, either by distance, imperfect vision, or by being seen through glasses.

சிறுத்துப்போக, inf. To grow small, short, &c. 2. To be reduced in rank or circumstances. 3. To fail in character, degenerate. 4. To be inferior to another in wealth, rank, or performance.

சிறுக்கன், s. [prov. prop. சிறுவன்.] A boy, a lad, a youth, a youngster, a chap, a fellow, பயல்; [ex சிறு, small.]

சிறுக்கி, s. A girl, a miss, a lass. 2. A servant girl, வேலைக்காரப்பெண். (c.)

சிறுத்தை, s. A small kind of tiger, a cheeta, சிறுபுலி. (c.)

சிறுத்தொண்டன், s. One of the sixty-three famed devotees of Siva, who, when the latter assumed the form of the god Bhairava as a mendicant, to prove his sincerity, sacrificed his son to supply the mendicant with food, அறுபத்துமூவரிலொருத்தொண்டர்.

சிறுப்பனை, s. [prop. சிறுமை.] Adversity, poverty, indigence, beggarliness, meanness, இழிவு. (c.) Compare சிரிப்பாணி.

என்னிடத்திற்சிறுப்பனைகேட்கவேணுமோ. Must I treat you disrespectfully?

சிறுமல், s. The plant, தண்ணீர்விட்டான்.

சிறுமாரோடம், s. Red ebony, செங்கருங்காலி. (சது.)

சிறுமி—சிறுவி, s. Daughter, மகள். (p.) 2. A girl, a lass, பெண்.

சிறுமியம், s. Mire, mud, சேறு. (சது.)

சிறுமை, s. Smallness, littleness, diminutiveness, அற்பம். 2. Want, indigence, misery, wretchedness, poverty, adversity, தரித்திரம். 3. Oppression, suffering, துன்பம். 4. Disease, நோய். 5. Inferiority, youth, minority, இளமை. 6. Scantiness, paucity, fewness, scarceness, குறைவு. 7. Failure, swerving from a virtuous, or religious course and consequent disgrace, இழிவு. 8. Insignificance, paltriness, frivolousness, எளிமை. 9. Fineness, minuteness, delicateness, slenderness, மென்மை. 10. Low parentage, obscurity of birth, இழிபிறப்பு. (c.)

சிறுமைபட, inf. To be poor, to be in adversity or in depressed circumstances. 2. To be a mean, degraded, beggarly object—oppo. to பெருமை. 3. To be oppressed.

சிறுமைபடுத்த, inf. To impoverish; to debase, degrade.

சிறுமையர், s. The low, the base, கீழ்மக்கள். (p)

சிறுமையிற்கல்விசிலையிலெழுத்து. Learning in youth is as durable as engraving in stone.

என்சிறுமைசொல்லிமுடியாது. My poverty is inexpressible.

சிறுமையிலடிபட்டவன். One tossed about by poverty, &c.

சிறுமையும் பெருமையுமவரவர் செய்கிரியைகளால்வரும். Moral elevation or degradation is consequent on one's moral or immoral conduct.

சிறை, s. A captive, a slave, அடிமையானவன். 2. Captivity, slavery, bondage, incarceration, அடிமைத்தனம். 3. Guard, defence, safe-guard, watch, காவல். 4. Confinement, restraint, binding, தடை. 5. A beautiful but loose woman, விபசாரி. (c.) 6. Prison, jail, place of confinement, சிறைச்சாலை. (சது.) 7. Place, location, situation, இடம். 8. Fence, hedge, a surrounding wall, &c., மதில். 9. Wing, feather, plumage, இறகு. 10. Side, பக்கம். 11. A dam, a bank, கிடங்கை.

அவளொருசுகலசிறை. She has meretricious beauty.

ஒருசிறைசாய்ந்தான். He inclined to one side. (p.)

சிறைகொள்ளவந்தான். He came to buy slaves.

சிறைக்களம் — சிறைக்கூடம் — சிறைச்சாலை, s. A place of captivity. 2. A prison.

சிறைக்கோலம், s. State of captivity.

சிறைசெய்ய, inf. To imprison, to confine; to limit the powers of the soul. 2. To capture men or animals. 3. To dam up water. (p.)

சிறைச்சோறு, s. Food given to prisoners, or captives, in charity; one of the thirty-two அறம், acts of charity.

சிறைத்தீர்வை, s. A tax on slaves. (R.)

சிறைபோக, inf. To be exposed to plunder. (R.)

சிறைபோனவர்கள். People led into captivity.

சிறைபிடிக்க, inf. To take captive, to enslave. 2. To hold in slavery.

சிறைப்பட, inf. To be enslaved, to be taken captive; to be ensnared—as animals, &c., 2. To be imprisoned or impounded as stolen, or strayed cattle, &c., 3. [prov.] To be laid up, to be mislaid, or forgotten.

சிறைப்படுத்த—சிறைபடுத்த, inf. To enslave, to take captive. 2. To confine, to impound. 3. To take or encage birds, wild animals, &c., to ensnare. 4. To imprison, incarcerate.

சிறைப்பாடு, v. noun. [prov.] Captivity, slavery, bondage, &c., as சிறை, 2, 4. 2. Being dropped, and lying untouched; as a thing lost.

சிறைப்புறம், s. The outside of a fence, or wall, for secret prying, spying, &c. (p.)

சிறைமீட்க, inf. To redeem from slavery or captivity, to ransom.

சிறைமீட்பு, v. noun. Redemption from slavery, enfranchisement.

சிறைமீள, inf. v. n. To go free as a slave by purchase, or otherwise. 2. v. a. [prov.] To ransom, சிறைமீட்க.

சிறையூறிய, inf. To burst—as a dam, banks, &c. (p.)

சிறையாக்க, inf. To take captive; to captivate, enslave.

சிறையிருந்துநோக, inf. To be in distress (imprisoned)—said of a woman longing for her absent husband. (c.)

சிறையிருப்பு, v. noun. Captivity, slavery. 2. Imprisonment, incarceration.

சிறையெடுக்க, inf. To take a woman for wife or concubine by force, or without the consent of her friends. 2. To purchase the freedom of a slave.

சிறைவிட—சிறைவிடுக்க-சிறைநீக்க, inf. To release from captivity, slavery, or confinement, to enfranchise.

சிறைவைக்க, inf. To imprison, to keep in prison. 2. To place captives in custody, &c.

•சிற்குணம், s. Pure intelligence, spirit, intellectual nature either of deity or of souls; [ex சித், wisdom, et குணம்.]

சிற்குணன், s. The deity, கடவுள்.

•சிற்குணலயம், s. One of the upanishads. See உபநிடதம்.

•சிற்சத்தி, s. One of the five female energies of the deity—that which illuminates souls by imparting spiritual knowledge. See சத்தி. 2. Deity in operation, or the female energies of deity as distinguished from the male, quiescent. See தற்பரம். (p.)

•சிற்சபை, s. One of the five sacred halls at சிதம்பரம், of a mystic character. See சபை. (p.)

சிற்சிலிர்ப்பான், s. [prov.] Chicken-pox—as சிச்சிலுப்பான்.

•சிற்சுகம், s. Spiritual enjoyments; [ex சித், wisdom.] (p.)

•சிற்சொரூபம், s. Spiritual nature, pure intelligence, ஞானரூபம். (p.)

சிற்சொரூபர், s. The deity as intuitively intelligent, கடவுள்.

•சிற்பம், s. Architecture, சிற்பவிலக்கணம். 2. The manual or mechanical arts; any fine or curious art, சிற்பத்தொழில். 3. The shastras which treat on architecture, சிற்பசாத்திரம்.

சிற்பசாத்திரம் — சிற்பசாஸ்திரம் — சிற்பநூல், s. The shastras which teach architecture and other mechanical arts.—*Note.* These consist of thirty-two books, viz.: 1. விச்சவதருமம். 2. விச்சவேசம். 3. விச்சவசாரம். 4. விருத்தம். 5. தவட்டம். 6. நளம். 7. மயம். 8. அநுமான். 9. பாநு. 10. கற்பரியம். 11. சிருட்டம். 12. மானசாரம். 13. வத்தவித்தியாபதி. 14. பராசரியம். 15. அரிடிகம். 16. சயித்தகம். 17. வாத்தபோதம். 18. வித்தாரம். 19. ஐந்திரம். 20. வச்சிரம். 21. சௌமம். 22. விச்சபணிபம் 23. மகந்திரம். 24. விசாலம். 25. சித்திரம். 26. காபிலகாலயூபம். 27. காமசுட்டிகை. 28. சாத்திகம். 29. விச்சவபோதம். 30. ஆதிசாரம். 31. வெகுசுருதம். 32. மானபோதம்.

சிற்பசாலை, s. A goldsmith's shop, தட்டார்வேலைசெய்யுமிடம். (*Colloq.*)

சிற்பத்தொழில், s. Architecture, masonry.

சிற்பத்தொழிற்குறுப்பு, s. Materials, or requisites for a building, being ten. viz.: 1. கல், stone. 2. உலோகம், metal. 3. செங்கல், brick. 4. மரம், timber. 5. மண், mud or clay. 6. சுதை, lime-mortar. 7. தந்தம், ivory. 8. வன்னம், paint. 9. கண்டசர்க்கரை, jaggery. 10. மெழுகு, wax.

சிற்பர், s. Masons, stone-cutters, mechanics, artizans, limners, artificers, கம்மியர்.

சிற்பாசாரியர் — சிற்பசாஸ்திரிகள், s. Architects, head-masons, &c., சிற்பர்.

சிற்பியர், s. Smiths, கம்மியர். 2. Mechanics, artisans, சிற்பர். See சிப்பியர்.

சிற்பரக்கூர்மை, s. Salt produced from sulphur, கந்தகவுப்பு. (*R.*)

•சிற்பரம், s. Deity operating under various forms and characters, assumed for the purpose; or the female energies of deity as distinguished from தற்பரம், the male principle, or quiescent deity, கடவுள். —According to the Vedantic theory every thing in nature is resolved into these two principles. 2. Deity as the supreme spirit, பரம்; [*ex* சித்.]

சிற்பரன், s. Siva—as the enlightener of souls, சிவன்.

சிற்பரை, s. Parvati, பார்வதி.

சிற்பரவுப்பு, s. Sea-salt, சிந்துலவணம்.

சிற்பனை, s. Soap, சவுக்காரம். 2. The கிமிலே. (*M. Dic.*) 3. See under சிற்பரம்.

•சிற்றம்பலம், s. A mystic hall at Chillumbrum—as சிற்சபை; [*ex* சித்.]

சிற்றிரு, s. The சிறுசிறுப்பை plant. (*R.*)

சினகரம், s. A temple, கோயில். (சது.)

சின, க்கிறேன், த்தேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be enraged, to be very angry, கோபிக்க; [*ex* சினம்.]

சினந்தாலுஞ்சீறிப்பேசாதே. Although you are provoked, use not obscene words.

சினத்தைப்பேணிற்றவத்திற்கழிவு. The nourishing of anger is the destruction of penance. (*Avv.*)

சினந்துவிழ, inf. To fall foul of one. (*c.*)

சினத்துக்கொள்ள — சினந்துகொள்ள, inf. To get angry.

சினப்பகை, s. Implacable hatred. (*R.*)

சினப்பு, v. noun. Anger, irritation, rage, கோபம்.

சினம், s. Anger, wrath, rage, கோபம்.

சினத்தீயெழுந்து. Fury, anger. (*lit.*) fire produced from rage. (*p.*)

சினங்கொள்ள, inf. To be angry.

சினங்காக்க, inf. To restrain anger.

சினத்தன், s. An angry, iracible person. (*p.*)

சினந்தவிர்த்தோன், s. An epithet of Argha—as one who has cast off anger.

சினவர், s. Foes, enemies, பகைவர். (*p.*)

சினப்பு, s. [*prop.* சிணைப்பு.] Prickly heat. See under சின, v. (*c.*)

•சினவரன்—சினன், s. Buddha, புத்தன். 2. Argha, அருகன்; [*ex Sa. Jina et* வரன்.]

சினவு, கிறேன், சினவினேன், வேன், சினவ, v. n. To be angry, to exhibit anger, to be indignant, கோபிக்க. 2. To fight, to war, பொர. (*p.*)

சினவல், v. noun. Any thing expressive of anger, சினக்குறிப்பு.

சிறு, s. A plant, வட்டத்திருப்பி. (*R.*) 2. (*M. Dic.*) The plant, பங்கம்பாலை.

சிறுடி — சிறுடிகா, s. The plant, மூசுகிரட்டை. (*R.*)

சிறுது, s. [*prov.*] Emaciation, reduced state of body, மெலிவு. 2. (*fig.*) That which is emaciated, மெலிந்தது; [*ex* சின்னம்.]

சிறுவில், s. The plant, தும்பை. (*M. Dic.*)

•சினீவாலி, s. The night or morning preceeding the new moon, when it rises scarcely visible, சந்திரனொருகலைதெரியுமிரா; [*ex* சினி, a digit, *et* வல, to contain.] W. p. 925. SINEEVALA.

சினுசு — ஜினுசு — சின்சு, s. (*Arab.*) Species, kinds, goods, articles. See ஜினுசு.

•சினேகம், s. Friendship, mutual affection and attachment, love of long standing, intimate acquaintance, அன்பு. 2. Kindness, affection, பட்சம். 3. Oil, unguent, grease, எண்ணெய். W. p. 955. SNEHA.

சினேகங்கொண்டாட — சினேகம்பாராட்ட, inf. To manifest friendship, kindness, love.

சினேகசத்துரு, s. An unfaithful or treacherous friend, "a snake in the grass."

சினேகபொட்டலம், s. [*com.* சினேகபொட்டணம்.] A cloth, with oil or other medicine applied to a diseased limb; a fomentation, ஒத்தடம்.

சினேகம்பண்ண — சினேகஞ்செய்ய, inf. To form or cultivate friendship.

சினேகவங்கணம், s. Friendliness, sociality; [*ex* வங்கணம்.]

சினேகவாஞ்சை, s. Excessive fondness; intimate friendship; [*ex* வாஞ்சை.]

சினேகி, s. [*mas.* சினேகன்.] A female friend, அன்புள்ளாள்.

சினேகிதம், s. Friendship, attachment, kindness, affection, &c. W. p. 955. SNEHITAM. (*c.*)

சினேகிதக்காரன், s. A friend.

சினேகிதபட்சம், s. Close friendship; [*ex* பட்சம்.]

சினேகிதர், s. (*plu.*) Friends, intimate acquaintances.

சினேகிதி, s. A female friend. (*c.*)

சினேகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To love, chiefly as equals, to cultivate or exercise mutual friendship, to have affection for, சினேகஞ்செய்ய. 2. To be kind to, to treat kindly, பட்சமாய்நடத்த. (*c.*)

சினேகிப்பு, v. noun. Friendship; the cultivation of mutual kindness and affection.

சினேசம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். (*M. Dic.*)

சினேசதாரு, s. The nutmeg tree, சாதிக்காய்மரம்; [*ex* தரு.]

•சினேந்திரன், s. Buddha, புத்தன். 2. W. p. 350. JINENDRA. Argha of the Jainas, அருகன்; [*ex* சினம் *et* இந்திரன்.]

சினை, s. Embryo, fœtus, கருப்பம். 2. Spawn, மீன்சினை. (*c.*) 3. Egg, முட்டை. 4. Flower bud, பூவரும்பு. 5 Branch of a tree, மரக்கொம்பு. 6. A member, a component part.—as distinguished from முதல் உறுப்பு. 7. Bambu, மூங்கில். (சது.) 8. One of the six sources, பொருளிடம், from which nouns are formed, பொருளாதியாறனுளொன்று.—*Note.* This word is in the first two meanings commonly applied to animals only.

கொடாதஇடையன் சினைபாட்டைக்காட்டினாகம்பர்தம். As a shepherd, giving nothing, shows a ewe big with young; i. e. the illiberal make many promises.

சினைகொள்ள, inf. To form—as flower buds. 2. To become impregnated—as animals.

சினைப்பசு—சினைமாடு, s. A cow with young.

சினைப்பட, inf. To be with young—spoken of animals.

சினைப்பருவம், s. Ears forming inside the stalk, of growing grain.

சினைப்பெயர், s. Names or nouns denoting parts or members of the body. 2. Names derived from such nouns.

சினைமீன், s. A fish with spawn.

சினையாக்க, inf. To impregnate. 2. (*fig.*) To cause excessive trouble, to annoy, தொந்தரவுசெய்ய.

சினைவினை, s. Verbs expressing the actions, motion, condition, &c., of the members or component parts of a body —as கால்முறிந்தது, the leg is broken, here, முறிதல் is a சினைவினை—opposed to முதல்வினை.

சினை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rise in pimples—as prickly heat, சிரங்குசினைக்க. 2. To be full of spawn—as fish, or frogs, or of eggs—as lobsters, சினைகொண்டிருக்க. (*c.*) 3. [*prov.*] To grow stout or fat —as a person, பருக்க. (*in contempt.*) 4. (*p.*) To form—as flower buds, பூவரும்ப. 5. To be impregnated—as animals, கருக்கொண்டிருக்க.

சினைத்தநண்டு, s. [*com.* சினைநண்டு.] A crab full of eggs.

சினைப்பு, v. noun. Prickly heat, வியர்க்குரு. 2. Blossoming, அரும்புகை. 3. Impregnation of animals, கருக்கொள்ளுகை.

சின், s. An expletive, அசைச்சொல்—as கண்ணுறங்குமோவென்றினியானே. I said, will my eyes yield to sleep.?

•சின்மயம், s. Spirituality, the nature of spirit, or of intellect, either of the soul or of deity, ஞானமயம்; [ex சித், spirit, et மயம், nature.]

சின்மயாத்துமா, s. The spiritual soul.

•சின்மாத்திரம், s. Spirit absolutely so called, the nature of spirit, the identity of intellect, divine and human, &c., ஞானமாத்திரம். (p.)

•சின்முத்திரை, s. A spiritual seal, as ஞானமுத்திரை; [ex சித், spirit.] (p.)

•சின்மூர்த்தி, s. Form or shape of spirit.

சின்மை, s. Smallness, fewness, சிறுமை; [ex சில்.]

சின்ன, adj. Small, little, சிறிய. 2. Inferior, bare, mean, low, இழிந்த.

சின்னச்சாதி, s. A low caste.

சின்னக்காசு, s. A very small old coin.

சின்னஜலபாதை, s. [vul.] Urgency to urine—oppos. to பெரியஜலபாதை.

சின்னஞ்சிறியது, appel. n. A very small, fine, or minute thing.

சின்னஞ்சிறுவயசு, s. Childhood. (c.)

சின்னட்டி, s. [prov.] A little person, animal or thing, சிறியது.

சின்னது, appel. n. That which is small.

சின்னப்பன், s. [vul.] [prop. சிற்றப்பன்.] The father's younger brother, or the mother's younger sister's husband.

சின்னக்காள், s. The elder sisters, taken individually, except the eldest, in relation to the youngest.

சின்னப்பயல் — சிறுபயல், s. A little fellow. (in contempt.)

சின்னப்பர், s. [Rom. Catho. usage.] The apostle Paul.

சின்னவேலை, s. A little job, a small matter.

சின்னப்புத்தி, s. Meanness of mind, or the low thoughts of one of mean parentage. 2. Shallow wit, அற்பபுத்தி.

சின்னமனம், s. A little, mean mind.

சின்னமனிதன், s. A man of low character.

சின்னவன், s. A boy, a young man. 2. A man younger than another. 3. A man of inferior character, rank, &c.

சின்னம்மை—சின்னமுத்து—சின்னவைசூரி, s. The measles—as the work of the goddess Parvati. See அம்மை.

சின்னமேளம், s. The மத்தளம் drum. 2. A small musical band, in distinction from பெரியமேளம்.

சின்னான், s. [prov. prop. சின்னது.] A little child, animal, thing, &c.

சின்னாஞ்சான், s. (in seamanship.) A back-stay rope, also பனிஞ்சி, or ஆஞ்சான்.

சின்னாயா, s. [prov.] See சிற்றப்பன்.

சின்னாத்தாள், s. As சின்னாயி.

சின்னாயி, s. The mother's younger sister or the wife of the father's younger brother; also a step mother. (c.)

சின்னத்தனம், s. (Tel. చిన్నతనము.) Meanness, dishonor, disesteem, அவமதிப்பு. (c.)

சின்னத்தனப்பட, inf. To be disgraced, dishonored.

சின்னத்தனப்படுத்த, inf. To degrade, disgrace. 2. To demean one's self. 3. To expose one by showing his low origin.

சின்னத்தனம்பண்ண, inf. To disgrace, to dishonor.

சின்னப்பூ, s. A kind of poem celebrating and expatiating on the சாசனம் of a king in 100, 90, 70, 50, or 30, verses of the நேரிசைவெண்பா, ஒர்பிரபந்தம்.

சின்னம், s. Smallness, minuteness, சிறுமை. 3. A kind of clarion, காளம். (c.) 4. A sign, a mark, a character, a token, அடையாளம். 5. Privities, especially of a female, பெண்குறி. 6. Disgrace, degradation, meanness, paltriness, ஈனம். 7. Parts, properties, members, இலக்கணம். 8. A winnowing fan, முறம். 9. A shallow basket, தட்டு. (சூ.) 10. Pollen of flower, பராகம். 11. [prov.] Any thing comparatively small, சிறியது.

இராசசின்னம், s. Ensigns of Royalty. See இராசன்.

கௌரவசின்னம், s. A சின்னம் instrument of a deep, grave sound. 2. A mark of distinction.

செயசின்னம், s. A சின்னம் instrument of victory. 2. A medal of victory.

சின்னஞ்சொல்ல, inf. To speak slightingly of a person, to deride.

சின்னப்பட, inf. To be disgraced, இகழ்ச்சிப்பட. 2. To appear meanly, இழிவுபட. 3. To be injured as a fruit, &c., to be deflowered, as a woman, &c., கெடுற. 4. To be wounded, maimed, mutilated, chipped, broken off, &c., ஊனப்பட.

•சின்னம், s. A piece, a fragment, துண்டு. 2. Any thing variegated, handsome, விசித்திரம்.

சின்னம்புத்தநுபோலிருக்கிறது. It is as if bespangled with brilliant stars; an expression of surprize.

சின்னல், s. (Tel.) Foppery, elegance, வேடிக்கை.

சின்னாபின்னம், s. [prop. சின்னபின்னம்.] Pieces mangled; hacked or slashed pieces—as in battle; broken fragments, பொடிப்பொடியானது. (c.)

சின்னாபின்னப்பட, inf. To be mangled, hacked, cut to pieces; to be broken or shattered; to be massacred.

சின்னாருகம், s. A shrub, சீந்தில். (R.)

சின்னி, s. A kind of shrub, the leaf of which forms a drug, ஒர்செடி. Acalypha betulina, L. Birch leaved Acalypha. (Ains.) 2. (R.) A bulbous-rooted plant, Isoetes Coromandeliana.

சின்னிக்கிழங்கு, s. Its root.

காட்டுச்சின்னி, s. The wild சின்னி.

சிறுசின்னி, s. The common சின்னி.

சின்னீர், s. Drops shaken from trees, &c., by the wind, துளிநீர். 2. [vul.] Urine, சிறுநீர். 3. (p.) Transitoriness, transientness, நிலையாமை.

சின்னீரவின்பம், s. As சிற்றின்பம். (p.)

சின்னை, s. [prov.] A kind of fish, ஒர்மீன்.

சீ

சீ, A syllabic letter compounded of ச் and ஈ.

சீ, An interjection of contempt, shame, disgust, &c; fie! hush! pish! pshaw! pugh! இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 2. s. Pus of a boil, புண்ணின்சீழ். 3. Semen virile, விந்து. 4. adv. [vul.] No, not so, அல்ல. (c.)

சீசீ—சீச்சீ. Interjective particles denoting by the repetition increased abhorrence—as சீச்சீ.

சீச்சீ பின்பிருக் நெஞ்செய்தாய் நெஞ்சமே செத்தினைப்பெகெனசே. Fie upon thee, O my heart! what art thou about? at this rate thou wilt perish. (வைரா.)

சீபோ. Fie, be off, go away.

சீயெனல், v. noun. Expressing signs of disgust.

சீயென்றுசொல்ல உடம்பெடுத்தாய். Thou art born in a despicable state.

சீக்கட்ட—சீக்கொள்ள—சீப்பிடிக்க, inf. To suppurate, to form—as matter in a boil.

சீக்கட்டு, v. noun. Suppuration, purulence.

சீக்கட்ட, inf. To cause pus to form, to gather, or collect—as in a boil, to pustulate; [ex சீ, et கட்டு, to form.]

சீவடிய, inf. To run, as pus or matter from a sore, &c.

சீப்பால், s. [com. சீம்பால்.] Biestings; the first milk after parturition or calving, கன்றுவணிமைப்பால். Compare கடம்பு.

சீப்பிதுக்க, inf. To squeeze the matter out.

•சீ, s. Lukshmi the goddess, இலக்குமி. 2. Lustre, splendor, glory, பிரகாசம். 3. Acquisition, wealth, சம்பத்து. 4. Sarasvati, சரசுவதி. 5. Parvati, பார்வதி. 6. adj. Illustrious, sacred, venerable, celebrated—as திரி. W. p 863. Sree; [ex ஸ்ரீ, this is changed in Tamil to சீ.] 7. Poison, venom, விஷம்.

சீகண்டர், s. A name of Siva, சிவன்; [ex சீ, glory, et கண்டம், throat.] W. p. 863. S'REEKAN'T'A.

சீபாகவதம், s. The sacred Bhagavata.

சீமுகம், s. A letter from a guru—as திருமுகம்.

சீகம், s. The தமரத்தை tree. (R.)

சீகம்புல், s. A kind of grass used for thatching, ஒர்புல்; [ex சீகு.] (c.)

•சீகரம், s. A drop of rain or water, மழைத்துளி. 2. Thin rain, drizzling rain, சிறுமழை. W. p. 847. S'EEKARA. 3. Scattered drops of water, சிந்துளி. 4. Rain, மழை. 5. A ripple, புனற்றிரை. 6. A wave, a billow, கடற்றிரை. 7. An ewer with a spout, கரகம். 8. The tail of the bos-grunniens used as a fan, கவரி. 9. Sa. Sreekara. The influence

of Lukshmi, திருமகள். 10. Prosperity, felicity, வாழ்வு. 11. (*M. Dic.*) Dry ginger, சுக்கு.

•சிகரி—சீகர், *s.* (*a change of* சீகரம்.) Scattered drops of rain or water, திவலை.

சிகா, *s.* The five metals. See பஞ்சலோகம். (*R.*)

சிகாரம், *s.* A mode of singing a tune, ஓர்பண். (சது.)

சிகாழி, *s.* A noted place south of சிதம்பரம் sacred to Siva, சீர்காழி; [*ex* சீ, sacred.] See காழி.

சீகு, *s.* A grass used for sweeping, thatching, &c., ஒர்புல். Aristida setacea, *L.*

சீகுவிளக்குமாறு, *s.* [*prov.*] A sweeping brush of this grass. (*c.*)

சிக்கல், *s.* A whistle, சீழ்க்கை. (*R.*)

சிக்காச்சா,*s.* The நாய்ப்புடோல் creeper. (*R.*)

சீக்காய், *s.* [*prov. vul.*] A whistle, a whistle as a token, சைகைகொட்டுகை. (*Sa. Seetkara.*) Compare சீழ்க்கை. 2. Immature palmyra fruits, பனங்காய்கள்.

சீக்காயன், *s.* (*fem.* சீக்காய்ச்சி.) A man with a sallow countenance, like the immature palmyra fruit.

சீ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To scratch—as fowls; to tear up earth—as birds, pigs, &c., to rub or scrape with the foot either walking or standing; to rub a thing under foot; to turn up or draw earth with the foot, காலினுற்சீக்க. 2. To wipe, wipe off, to rub, sweep superficially, to brush or graze, பெருக்க. 3. To expel, dispel, efface, root out, obliterate, exterminate, extinguish, destroy, அழிப்பண்ண. (Compare கல்லிக்க.) 4. To cleanse, absterge, செப்பஞ்செய்ய. (*c.*)

சீத்துக்கொண்டுபோக, *inf.* To scratch or rub against the ground, &c., with the feet or toes. 2. To graze—as a ball or stone.

சீத்துநடக்க, *inf.* [*prov.*] To shuffle in walking.

திங்கள்சீக்கிறது. The rising of the moon dispels the darkness. (*R.*)

இருள்சீக்குங்கதிரவன். The sun that extirpates darkness. (*p.*)

•சீக்கிரம், *s.* W. p. 847. SEEGHRA. Haste, speed, quickness, celerity, velocity, விரைவு. 2. Expertness, expeditiousness, dispatch, கைச்சுறுக்கு. 3. (*fig.*) Intensity, severity, acuteness, rapidity—as of a disease; violence of a medicine, &c., மருந்துச்சீறு. 4. (*fig.*) [*vul.*] Anger, irritability, impetuosity, கோபம். 5. [*prov.*] Acrimoniousness, pungency—as of tobacco, spirituous liquors, &c., உறைப்பு. 6. [*in astron.*] Annual parallax or elongation, as சீக்கிரபரிதி.

சீக்கிரத்துக்கு, *adv.* Hastily, quickly. (*R.*)

சீக்கிரகதி, *s.* A quick pace, rapid progress. 2. The quick movement of a carriage, a horse, &c. (*p.*)

சீக்கிரகாரன், *s.* An expeditious person.

சீக்கிரபுத்தி, *s.* Hasty counsel, precipitancy, rashness, foolhardiness.

சீக்கிரப்படுத்த, *inf.* To hasten, hurry, expedite, quicken.

சீக்கிரபரிதி, *s.* [*in astron.*] The annual parallax of a superior, or elongation of an inferior planet.

சீக்கிரப்பட, *inf.* To be peevish, to take offence easily. 2. To be in haste, to be busy.

சீக்கிரமானபுகையிலை, *s.* [*prov.*] Pungent tobacco.

சீக்கிரம்பண்ண, *inf. v. n.* To hasten, to hurry. 2. [*prov.*] To be hot, as the sun; pungent, as tobacco; violent as poison, &c.

சீக்கிரகேந்திரம், *s.* [*in astron.*] Commutation, being the angular distance of the sun from a planet.

சீக்கிராந்தம்—சீக்கிராந்தம்—சீக்கிரவசை, *s.* [*in astron.*] The first equated geocentric longitude; [*ex* அந்தம்.]

சீக்கிரி—சீக்கிரியான்—சீக்கிரான், *s.* A thorny tree or shrub whose leaves are used for cleansing the hair of the head, உசிலமரம். Mimosa. (*Roxb.*)

சீக்கு, *s.* Chips, broken slips, scraps, rubbish, litter, செத்தை. (*R.*) 2. [*Eng.*] Sickness, indisposition, நோய்.

சீக்காளி, *s.* A sick person, நோயாளி.

சீக்குக்கழிக்கிறது, *v. noun.* [*prov.*] A ceremony common among the Kallers, and Maravers, whereby a marriage becomes complete, and renders the offspring of such a marriage legitimate. (*c.*)

•சீக்குரு, *s.* (*properly* சிக்குரு.) The முருங்கை tree.

•சீசகம்—சீசம், *s.* (*also* சீசபத்திரம்.) Lead, ஈயம். W. p. 927. SEESAKA, SEESA.

சீசம், *s.* (*Tel.*) Irritableness, irasibility, madness, &c., கொதிப்பு.

சீசா, *s.* (*for.*) A phial, a vial, குப்பி.

சீஷம், *s.* [*prov. a corruption of* ஹீனம்.] Contemptibleness, meanness, இழிவு. 2. Filthiness, dirtiness, அசுத்தம். 3. Niggardliness, stinginess, சிக்கனம். (*c.*)

சீஷம்பிடித்தவன், *s.* A contemptible person, 2. A stingy man, a miser.

•சீஷன்—சீடன், *s.* (*pl.* சீஷர்.) Scholar, learner, pupil, மாணாக்கன். 2. Disciple, adherent of a guru, குருசீடன். W. p. 847. S'ISHYA. (*c.*)

சீஷபாவனை, *s.* The real or feigned character of a disciple.

சீஷப்பிள்ளை, *s.* A learner, a pupil, a disciple.

சீடு, *s.* (*Tel.* సీడు.) [*among weavers.*] A number of threads equal to eight குஞ்சம், அறுதி.

சீடை, *s.* [*prov.*] A kind of meal-cake, ஓர்பணிகாரம். 2. Growing corn, or a tree that is stunted, or checked in growth, சுருக்கம். (*c.*)

சீடையாய்ப்போக, *inf.* To be checked, in growth—as a child, tree, corn, &c.

சீட்டி, *s.* (*Tel.*) Printed cloth, chintz, calico, எழுத்துச்சீலை. (*c.*) 2. A pipe, or child's whistle, சீழ்க்கைக்குழல். (*Beschi.*)

சீட்டு, *s.* Chit, note, billet, letter, epistle, பத்திரம். 2. Bond, bill, draft, voucher, writ, உண்டிச்சீட்டு. 3. Lottery; a lot in sortilege, திருவுளச்சீட்டு. (*c.*)

சீட்டாள், *s.* A note-bearer, a letter-carrier.

சீட்டாளுக்கொருமுட்டாள்கொருப்புத்துக்கிக்கொரு அடப்பக்காரனு. Does a letter-carrier require an assistant; or a shoe-bearer a pouch-keeper?

சீட்டுக்கொடுக்க, *inf.* To tender a bond, writing, voucher, draft, &c.

சீட்டுநாட்டு, *s.* Notes, bonds, &c.

சீட்டுநாட்டுப்பண்ண, *inf.* To write a bond, or agreement, &c.

சீட்டுப்பணம், *s.* Money due by bond, or lottery.

சீட்டுப்போட, *inf.* To cast lots.

சீட்டுவாங்க, *inf.* [*in burlesque.*] To receive the mandate of Yama, i. e, to be at the point of death, சாகப்போக. 2. To be dismissed, தள்ளப்பட.

சீட்டுவாசகம், *s.* [*prov.*] The style or tenor of a letter. 2. The contents of a letter, சீட்டிலடக்கம்.

சீட்டுவிழ, *inf.* To fall—as a lot cast.

சீட்டெழுதிக்கட்ட, *inf.* To give a written agreement; to abide by an arbitration.

சாவடிச்சீட்டு, *s.* A kingly or government grant. (*R.*)

திருவுளச்சீட்டு, *s.* A lot, a lottery ticket, &c. (*c.*)

வீட்டுச்சீட்டு, *s.* Title deeds of a house.

சவாதுச்சீட்டு—நகற்சீட்டு, *s.* A copy of any document. See சவாது.

யோக்கியதைச்சீட்டு, *s.* A certificate.

விக்கிரயச்சீட்டு—விலைக்கிரயச்சீட்டு, *s.* A bill of sale.

அசற்சீட்டு, *s.* An original bond.

பதிற்சீட்டு, *s.* A copy of a document, as a substitute for the original when lost.

மனைச்சீட்டு, *s.* A deed of grant of house land.

செல்லுச்சீட்டு — பற்றுச்சீட்டு, *s.* A receipt.

மேற்சீட்டு, *s.* A writing to confirm or explain an agreement, or உச்சீட்டு.

சீட்டை—சீட்டைக்கதிர், *s.* [*prov.*] An ear or spike of Holcus, கம்பு, or Cynosurus, கேழ்வரகு. of a second growth, முறைதகொல்லையில்விளைந்தி. 2. Gleanings left for the poor, விடுசிர். (*c.*)

சீட்டைபொறுக்க, *inf.* To gather or glean the same.

சீட்டைவாங்க, *inf.* To come up—as the ear of the corn for the second time.

•சீணம்—க்ஷீணம், *s.* Defect, damage, சுணம். 2. Waste, that which is spent, கேடு. (*Sa. Ksheen'a.*) Compare க்ஷீணம்.

சீண்டிரம் — சீண்ட்ரம், *s.* (*Tel.* చీండ్రము.) Filthiness, nastiness, stench, சுசமலம். (*c.*)

சீண்டிரம்பிடித்தவன், *appel. n.* A nasty person.

சீண்டிரமாய்க்கிடக்க, *inf.* To be very unclean.

சீண்டு, கிறேன், சீண்டினேன், வேன், சீண்ட, *v. a.* To touch, tap; to give a signal by a tap of the finger; to touch gently, சீண்டிபுணர்த்த. 2. To tease, vex, trouble, சேட்டைசெய்ய. (*c.*)

சீண்டிவிட—சீண்டிக்கொடுக்க, *inf.* To excite, stir up by a gesture, to instigate, தூண்டிவிட.

•சீதகம், *s.* [*prov.*] Lead or tin, ஈயம். Compare சீசம்.

•சீதகன், *s.* The planet Venus, சுக்கிரன். Compare சிதம்.—In Tamil, க is sometimes added to derivatives from the Sanscrit.

•சீதமண்டலி, *s.* A small venomous reptile, whose bite causes shivering, குளிருசெய்யும்.

•சீதம், *s.* Slime or mucus in the bowels, சீதக்கட்டு. (*c.*) 2. Coldness, chilliness, frigidity, குளிர்ச்சி. 3. Water, நீர். W. p. 848. S'EETA. 4. Cloud, மேகம். 5. [*an elongation* of சிதம்.] Whiteness, வெண்மை. 6. The sandal tree, சந்தனமரம். *Sa. Sita.* 7. (*ஏ.*) One of the twelve districts where the கொடுந்தமிழ் is spoken, கொடுந்தமிழ்நாட்டிலொன்று. 8. The அகில் wood. 9. The சந்தனம் tree.

சீதக்கடுப்பு, *v. noun.* Tenesmus, from dysentery, or diarrhœa. (*c.*)

சீதமாய்ப்போக, *inf.* To have a slimy flux.

சீதக்கட்டு—சீதப்பற்று—சீதவுரும்பு, *v. noun.* Slimy matter, or mucus collecting in the bowels.

சீதக்கழிச்சல்—சீதக்கழிவு—சீதபேதி, *v. noun.* Slimy stools, incipient dysentery, or diarrhœa.

சீதசுரம், *s.* A diarrhœa with fever.

சீதவாதக்கடுப்பு—சீதவாதம், *s.* Rheumatism. (*M. Dic.*)

சீதன், *s.* The moon, so called from its coolness, சந்திரன். (*சது.*)

சீதோதகம், *s.* Cold water. See உதகம்.

•சீதரன், *s.* Vishnu, as the bearer of Lukshmi on his breast, விட்டுணு; [*ex* சீ, Lukshmi, *et* தரன், he who has.]

சீதவாரம், *s.* The plant, உத்தாமணி. (*M. Dic.*)

•சீதளம், *s.* Coldness, chilliness, frigidity, குளிர். 2. Coolness, தண்மை. 3. Dampness, moisture, ஈரம். (*c.*) 4. Crude camphor, பச்சைக்கர்ப்பூரம். 5. The plant, கோட்டைக்கரந்தை. W. p. 848. SEETALA.

சீதளசந்தனம், *s.* Cooling, fragrant sandal.

சீதளகாலம், *s.* The cold, or rainy season.

சீதளமாயிருக்க, *inf.* To be damp, as a floor.

சீதளங்கொள்ள, *inf.* To take cold.

சீதளங்காய், *s.* A kind of citron, கொடிமாதளை. (*R.*)

சீதளசக்கரபூமி, *s.* Frigid zone.

சீதளபூமி, *s.* A very cold climate.

சீதளாதேவி — சீதளை, *s.* [*prov.*] The goddess of the small pox—as desirous of cooling offerings.

சீதளோஷ்ணபூமி, *s.* The temperate zone; [*ex* சீதள, frigid, *et* உஷ்ண, torrid.]

•சீதளை, *s.* A kind of pomegranate, கொடிமாதளை. 2. See under சீதளம்.

•சீதனம், *s.* Dowry, மகளுக்குக்கொடுக்கும்பொருள்; [*ex* சீ, Lukshmi, *auspiciously*, a wife, *et* தனம், wealth; but more probably from *Sa. Sreed'hana.*] (*c.*)

சீதனக்காணி, *s.* See காணி.

சீதனக்காரி, *s.* A woman with a dowry.

சீதனங்கொடுக்க, *inf.* To present marriage gifts to a daughter.

சீதனச்சீட்டு—சீதனவுறுதி—சீதனவோலை, *s.* [*prov.*] A dowry-ola, a dowry-contract on ola, or paper.

சீதனஆட்சி, *s.* [*prov.*] Right of possession by dowry.

சீதனம்வந்தது. The marriage furniture has come. (*R.*)

•சீதன், *s.* See under சீதம்.

•சீதாங்கபாஷாணம், *s.* A kind of native arsenic, ஒர்பாஷாணம்.

•சீதாங்கம், *s.* An alarming disease, ஒர்சன்னி. (*R.*)

•சீதாங்கனை, *s.* Sita the wife of Rama, இராமன்மனைவி; [*ex* அங்கனை.]

•சீதாதேவி, *s.* As சீதாங்கனை; [*ex* சீதை *et* தேவி.] (*c.*)

•சீதாபதி, *s.* Rama, as the husband of Sita, இராமன்; [*ex* சீதை *et* பதி.]

•சீதாரி, *s.* A fragrant kind of tree, ஒர்வாசனைமரம். 2. [*prov.*] Town, city, நகரி.

சீதாரிக்கட்டை, *s.* The wood of the சீதாரி tree for burning as a fragrant perfume. See தெய்புகைமரம்.

சீதாரிப்புகை, *s.* The fragrant fumes of burnt சீதாரி, used to perfume a room for company.

•சீதாலட்சுமி, *s.* As சீதாதேவி.

•சீதாளம், *s.* The talipot tree, ஒர்பனை. (*Sa. Sreetála.*)

சீதாளபத்திரம். Leaves of the talipot tree; [*ex* பத்திரம், leaf.]

•சீது, *s.* Fermented liquor, spirits, கள். (*சது.*) W. p. 849. SEED'HU.

•சீதேவி, *s.* Lukshmi, the goddess of good luck, riches, prosperity, &c., இலக்குமி; [*ex* சீ.]

கடுத்தவன்கால்லேசீதேவிஇருந்தவன்கால்லேமூதேவி. Prosperity attends the industrious, and adversity the indolent.

சீதேவியார்செங்கழுநீர், *s.* [*prov.*] A kind of herb, a species of செங்கழுநீர்.

•சீதை, *s.* The wife of Rama as having sprung from a furrow, இராமன்தேவி. 2. A furrow, உழுபடைச்சால். 3. The பொன்னாங்காணி herb. W. p. 848. SEETA.

•சீத்காரம் — சீற்காரம், *s.* [*prov.* சீக்காரம்.] Sounding, அநுகாரவொலி.

சீத்தலைச்சாத்தன், *s.* The name of a poet of the Madura college, (*lit.*) the pus-headed Sattan, ஒர்புலவன்.

சீத்தா, *s.* (*for.*) A kind of tree, Bullock's heart, or custard-apple, ஒர்மரம். See ஆத்தா.

இராமசீத்தா, *s.* Another kind of custard-apple tree, yielding large fruits.

சீத்தி, *s.* Loss, deficiency, இளப்பம்.

சீத்திபாய்ப்போனான். He came off a loser.

அவனிலும்நான் சீத்தியா. Am I less than he?

சீத்தியோணான், *s.* A small kind of lizard. (*R.*)

சீத்துப்பூத்தெனல், *v. noun.* Breathing quickly from fulness. 2. Hissing—as an irritated serpent, பாம்புசீறல். 2. Scolding, சினக்குறிப்பு.

சீத்துப்பூத்தென்றூத, *inf.* To blow as one who is greatly enraged.

•சீத்துவம், *s.* [*prov.*] Strength, fairness, goodness, ability, savor, திறம்; (*a change of* சத்துவம்.) (*Bes.*) 2. Prosperity, felicity, auspiciousness, வளம். 3. Cleanliness, decency, சுத்தம். (*Sa. Sreetva.*) (*c.*)

சீத்துவக்கெட்டநடை, *s.* Indecent behaviour, unseemly manners.

சீத்துவமில்லாதசாப்பாடு, *s.* Unsavory food.

சீத்தை, *s.* The low, the base, கீழ்மக்கள். 2. Decay, rottenness, பதனழிவு. (*சது.*) 3. [*prov.*] The rotten kernel of a palmyra stone, பனஞ்சீத்தை. 4. (*Bes.*) Chintz, சீட்டி.—*used on the western coast.*

சீத்தைக்கண், *s.* Blear eyes.

சீத்தைக்கண்ணன், *s.* A blear-eyed person.

சீத்தைக்காடு, *s.* A jungle, a thicket.

சீத்தைப்பூரான்—சீத்தைத்தகன், *s.* [*prov.*] As சீத்தை, 3.

சீந்தல், *s.* [*prov.*] A drizzling rain, with chilly air, மழைத்தூறல். (*c.*)

சீந்தில், *s.* The name of a variety of medicinal creepers, ஒர்படர்கொடி. Menispermum cordifolium, *L.*

சீந்திற்கொடி, *s.* The சீந்தில் creeper, heart-leaved moon-seed.

சீந்திற்சர்க்கரை, *s.* A medicinal salt prepared from its stalk.

கைப்புச்சீந்தில், *s.* A bitter sort of சீந்தில்.

நற்சீந்தில்—பொற்சீந்தில், *s.* A sweetish kind of சீந்தில், in hilly tracts, yellow within when broken.

சீந்து, கிறேன், சீந்தினேன், வேன், சீந்த, [*vul.*] *v. a.* To wish, to regard with favor, care for, விரும்பு. 2. [*prop.* சிந்து.] To blow the nose, மூக்குச்சிந்த. 3. (*R.*) To sniff or hiss at one like a cat, or other feline animal when provoked, சீறு.

சீந்துவாரற்றுக்கிடக்க, *inf.* To be profuse, abundant, &c.

இவனையாரீந்துவார்கள். Who respects him?

•சீபதி, *s.* The supreme Being, கடவுள்; [*ex* சீ *et* பதி.] 2. (*ஜை.*) Argha of the Jainas, அருகன். 3. Vishnu, விஷ்ணு.

•சீபாதம், *s.* The divine feet, spoken auspiciously of the deity, திருவடி. 2. A term of respect to a guru, or other superior; also in epistolary writings, குருவடி. See சீபாதம்.

சீப்பங்கோரை, *s.* A kind of grass, ஒர்கோரை. Scirpus miliaceus, *L.* [*ex* சீப்பு.]

சீப்பு, *s.* A comb, மயிர்வாருஞ்சீப்பு. 2. A small cluster, or comb of plantains, வாழைக்குலைச்சீப்பு. (*c.*) 3. A bolt, தாழ்பாள். 4. [*prov.*] The rib, விலாவெலும்பு. 5. The joint bones of the shoulder, &c., தோட்சீப்பு.

சீப்பிட்டுச்சீவ, *inf.* To comb. (*c.*)

சீப்புச்சரட்டை, *s.* A kind of fish with comb-like fins on the back, ஒர்மீன். (*R.*)

சீப்புப்பணிகாரம், *s.* [*prov.*] A kind of comb-shaped pastry.

அடிச்சீப்பு, *s.* The first formed, and best plantains of the bunch.

நுனிச்சீப்பு—நுனிச்சீப்பு, *s.* [*prov.*] Small plantains at the top of a bunch.

பொய்ச்சீப்பு, s. [prov.] The last cluster of blossoms that form on the bunch, and perish.

•சீமந்தம், s. A separation of the hair of a woman forming a line with the nose after bathing, as a purifying ceremony in the first pregnancy, முதற்கர்ப்பச்சடங்கு. W. p. 926. SEEMANTA.

சீமந்தகலியாணம், s. A ceremony performed among brahmans for a woman in her first pregnancy, in the 4th, 6th or 8th month. (c.)

சீமந்தபுத்திரன், s. The first born son.

சீமந்தரேகை, s. The line formed by a division of the hair.

•சீமந்தனி, s. A woman celebrated in the Brahma-purana for conjugal fidelity, ஓர்மாது. W. p. 927. SEEMANTANEE.

•சீமாட்டி—சீமாள், s. An opulent matron, a lady, தலைவி; [ex ஆட்டி.]

சீமாமுலத், s. (Hind.) The government of a kingdom or country, தேசஆளுகை.

•சீமான், s. A rich, opulent man, செல்வன். (c.) 2. (ஜைந.) Argha of the Jainas, அருகன். W. p. 864. SREEMAN.

சீமானாகுக. May you be prosperous.

சீமானையண்டினவன், appel. n. A dependant on an opulent man.

•சீமுக—ஸ்ரீமுகவருஷம், s. The 7th year of the Hindu Cycle, ஓர்வருடம். W. p. 864. SREEMUK'HA. (c.)

•சீமுகம், s. See under சீ. Sa.

•சீமூதம், s. A watery cloud, நீருண்டமேகம். (கிக.) 2. A mountain, மலை. (சது.) W. p. 351. JEEMOOTA. 3. A female elephant, பிடியானை. (p.)

சீமூதன், s. Indra, whose conveyance is a cloud, இந்திரன்.

•சீமூதன், s. A ploughman, உழவன். 2. Siva, சிவன். 3. One in distress, துன்புறுவோன். 4. The coachman of சகரதன் an Asura, சகரதன்சாரதி. (சது.) (p.)

•சீமூதை, s. Night, இரா. 2. The vine, கொடிமுந்திரிகை. (சது.) (p.)

•சீமை, s. [improp. சீர்மை.] Country, territory, empire, தேசம். (c.) W. p. 927. SEEMA.—*Note.* This word is commonly used for Europe, and especially for Great Britain

சீமைக்காவிக்கல், s. Bole Armenic. (Mat. Ind.)

சீமைச்சரக்கு, s. European goods. See சரக்கு.

சீமைச்சுண்ணாம்பு, s. Chalk, (lit.) European lime.

சீமைப்பற்று, v. noun. Seigniory, jurisdiction. (R.)

சீமைப்பிரதானி, s. The *manager* of a country. (usage.)

சீமைப்பிரப்பமரம், s. A tree, Conghas Zeylanica, L.

சீமையவரை, s. European beans, a creeper.

சீமைத்தக்காளி, s. A plant, Solanum Lycopersicum, L.

சீமைநிலவாகை, s. European senna, Cassia.

சீமையத்தி, s. A fig tree. Ficus Carica.

சீமையையடைமானம்வைக்க, inf. To give a country in pledge.

சீமையைக்கட்டிக்கொள்ள, inf. To take possession of a country.

சீமையார்—சீமைமனிதர், s. Europeans.

சீமையாள, inf. To govern a country, to reign.

சீமைவெள்ளரி, s. Melon, a plant.

சீம்பால், s. Biestings. See under சீ, s.

சீயகங்கன், s. The name of a king, ஓரரசன். (நன்.)

சீயக்காய், s. [prov. சீயாக்காய்.] The fruits or pods of a creeper used for rubbing out oil from the head, அரைப்புக்காய். Mimosa abstergens, Roxb. (c.)

சீயங்கணக்கு, s. Accounts prepared for the third time, (used in courts.)

•சீயம், s. A lion, சிங்கம். 2. Leo of the Zodiac, சிங்கராசி. 3. The sign of the guardian of the south, தென்திசைப்பாலகன் குறி. (சது.) 4. Milky juice of the Asclepias gigantea, எருக்கம்பால். (M. Dic.)

சீயான், s. (fem. சீயாள்.) A great-great-grand-father, முன்னும்பாட்டன். 2. [vul. for செய்யான்.] A large kind of centipede, ஓர்கைப்பூரான். (c.)

உன்சீயானிடத்திற்சொல்லப்போகிறாயோ. Are you going to tell this to your forefathers?

சீயானென்றழைக்க, inf. To call one an ancestor. (in jest.)

•சீரகம், s. Cumin, fennel, ஓர்வாசனைப்பூடு. Cuminum cyminum, L. W. p. 351. JEERAKA.

சீரகச்சம்பா, s. A kind of paddy. See சம்பா.

சீரகத்தாமன்—சீரகத்தாரோன், s. Kuvera, the god of riches—as wearing a garland of சீரகம். (See குபேரன்.) (சது.) 2. (R.) A man of the Chetty caste, வணிகன்.

சீரகநெய், s. A medicinal ghee impregnated with cumin.

காட்டுச்சீரகம்—நாய்ச்சீரகம், s. Wild cumin. See under சாடு.

செஞ்சீரகம், s. Fine cumin. See செம்.

கருஞ்சீரகம், s. Black cumin. See கருமை.

பெருஞ்சீரகம், s. Anise seed, sweet fennel, சோம்பு. Anœthum Fœniculum. L.

நட்சத்திரசீரகம், s. Star-anise, Illicium.

நற்சீரகம், s. Ordinary cumin, the spice.

•சீரங்கபட்டணம், s. Seringapatam, the chief town of Mysore.

•சீரங்கம், s. Seringham, a famous temple and place sacred to Vishnu, near Trichinopoly, விஷ்ணுதலத்தொன்று.

•சீரணம், s. Digestion, concoction, உண்டதுசமித்தல். 2. Decay, ruin, கேடு. 3. Rottenness, staleness, பழமை. W. p. 351. JEERN'A.

இதுசீரணத்துக்குவரும். This is easily digestible.

குடித்தனஞ்சீரணமாய்ப்போயிற்று. The family has come to ruin.

சீரணமாக, inf. To digest in the stomach; to concoct. 2. To decay, moulder, கெட.

சீரணமானவீடு, s. A decayed house.

சீரணமாய்க்கிடக்க, inf. To be in ruins—as a house, or other edifice.

சீரணோத்தாரணம்பண்ண, inf. To repair, restore what was decayed; [ex உத்தாரணம்.] (Colloq.)

சீரணி, s. (Hind.) A kind of pastry, ஓர்பணிகாரம். (c.)

சீரணி, s. A jungle, forest—as ஆரணியம், காடு. 2. A quick step in dancing, கூத்தின்விசேடம். 3. [ex சீர் et அணி.] Comeliness, சிறந்தஅழகு (p.)

சீரணிபோட, inf. To take a quick step in dancing.

சீரணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To digest, to chymify; to concoct, உண்டதுசமிக்க. 2. v. n. To decay, perish, rot, go to ruins—as a building, கெட; [ex சீரணம்.]

•சீரணை, s. Habit, custom, use, பயிற்சி. Compare சீரிப்பு. (Beschi.)

சீரமோடா, s. A shrub, விழுதி. Cleome, L. Stroemia. (M. Dic.) 2. Cloth made of the fibres of bark, &c., மரச்சீலை. 3. Milk of the wild buffalo—as கடும்பால், காட்டெருமைப்பால்.

•சீரம், s. The bark of a tree used as clothing, மரவுரி. (See சீலை.) (சது.) 2. Milk, பால். 3. The cuscus, இலாமிச்சை. (M. Dic.)

•சீரா, s. A helmet, தலைச்சீரா. (Sa. Seersha from Siras, head.) 2. Armor, a coat of mail, habergeon, கவசம். 3. A tree, பலாசு.

சீராட்டு, v. noun. Civilities, great attention to a guest, &c., சிறப்புச்செய்தல். See சீராட்டு, v.

சீராட்டு, கிறேன், சீராட்டினேன், வேன், சீராட்ட, v. a. To caress, fondle, pet, indulge, பாராட்ட. 2. To foster, cherish, பேணிவளர்க்க. 3. To entertain with solicitous care, சிறப்புச்செய்ய. 4. To extol, praise, applaud, புகழ்ந்துபேச; [ex சீர், et ஆட்டு. v.] (c.)

சீராட்டிவளர்க்க, inf. To bring up delicately.

சீராட்டு, v. noun. Fostering, bringing up delicately, petting, indulging, உபசரித்துவளர்க்கை. 2. Caressing, fondling, endearing talk or action, பாராட்டுகை.

சீராட்டில்லாதவன், appel. n. One not delicately brought up.

சீராளன், s. The son of சிறுத்தொண்டன், one of sixty-three votaries of Siva.

சீரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prov.] To be accustomed or habituated to, experienced in; to be acquainted with a person or thing; to suit one's constitution—as climate, food, water, medicine; to become agreeable or tolerable, பழக.

சீரிப்பு, v. noun. Familiarity, acquaintance with, பழக்கம்.

சீரிடம், s. [in combination.] Head—as மிருகசீரிடம், தலை. 2. (R.) The tree, வாகை.

சீரிய, adj. Excellent, சிறப்பான; [ex சீர்.] (p.)

சீரியகூரியஞ்சொல். A very striking and appropriate expression. (இலக்.)

சீரியர், s. (Sing. சீரியன்.) The wise, the learned, அறிஞர். 2. The eminent, the illustrious, உயர்ந்தோர். 3. The good, the virtuous, நல்லோர். 4. Poets, புலவர். (சது.)

சீரியமுகம், s. A pleasant face. (p.)

சீரிவிருட்சம்—சீரி, s. The tamarind tree, புளியமரம். (M. Dic.)

சீருணம், s. Copper, செம்பு. (சது.)

சீருணி, s. As சீருணம். Compare சீருள். (M. Dic.)

•சீருத்திரம், s. The first of the thirty-two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

சீருள், s. Lead, or tin, இயம். (நிக.) Sa. Cheera. 2. Copper, செம்பு. 3. Metal in general, பஞ்சலோகம். (சது.)

•சீரை, s. The bark of a tree used as clothing, மரவுரி. 2. Cloth, சீலை. (p.) 3. Pieces of cloth, clouts, rags, &c., சீலைத்துணி. (சது.) W. p. 329. CHEERA.

சீர், s. Beauty, comeliness, fairness, gracefulness, அழகு. 2. Prosperity, opulence, wealth, felicity, வாழ்வு. 3. Goodness, a good state, or condition, நன்மை. 4. Greatness, excellence, moral worth, worthiness, virtue, நன்னடை. 5. Distinction, peculiarity, சிறப்பு. 6. [vul.] Nature, state, condition, நிலைமை. 7. Quality, தன்மை. 8. Moderation, consistency, uprightness, sobriety, decorum, propriety of character or deportment, ஒழுக்கம். (c.) 9. Reputation, renown, fame, celebrity, புகழ். 10. A picture; fancy work, சித்திரம். 11. Weight, gravity, பாரம். 12. The scales of a balance, தராசு. 13. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 14. A foot in poetry, செய்யுளுறுப்பிலொன்று. 15. Tune in music, தாளவொத்து. 16. Tinkling ornaments for the feet, காற்றண்டை. 17. A club, a bludgeon, தண்டாயுதம். (சது.) 18. A pole for the shoulder in carrying burdens, காவுதடி. (நிக.) 19. Gold, பொன். 20. Noise, sound, ஒலி. 21. Wielding the shield as a fencer, சிலம்பம்.

The metrical feet are thirty, divided into five classes, viz.: 1. உரிச்சீர், or ஆசிரியவுரிச்சீர், feet peculiar to the அகவல் verse—as (a.) தேமா, a foot of two simple syllables, a spondee. (b.) புளிமா, one compound and one simple syllable; an iambus. (c.) கருவிளம். Two compound syllables, a pyrrhic. (d.) கூவிளம். One simple and one compound syllable, a trochee. The names serve also as models for the kinds of feet respectively. They are names of trees and their fruits. 2. வெண்சீர், or வெண்பாவுரிச்சீர். Feet peculiar to வெண்பா verse; as (a.) தே-மாங்-காய். A foot of three simple syllables. (b.) புளி-மாங்-காய். One compound and two simples. (c.) கரு-விளங்-காய். Two compounds and one simple; an anapæst. (d.) கூ-விளங்-காய். A simple, a compound and a simple. 3. வஞ்சியுரிச்சீர், or வஞ்சிச்சீர். Feet peculiar to வஞ்சி verse; as (a.) தே-மாங்-கனி. A foot of two simple syllables and one compound. (b.) புளி-மாங்-கனி. One compound, one simple, and one compound; an amphibrach. (c.) கரு-விளங்-கனி. Three compounds, a tribrach. (d.) கூ-விளங்-கனி. One simple and two compound syllables. 4. பொதுச்சீர். Feet of four syllables peculiar to வஞ்சி verse; there are sixteen of them; the models for these are formed by adding respectively, தண்-ணிழல், தண்-பூ, நறும்-பூ, நறு-நிழல் to the terms employed in the உரிச்சீர். 5. ஓரசைச்சீர். A foot of a single syllable; as (a.) நாள். A foot of one simple syllable. (b.) மலர். A foot of a compound syllable.—Note. 1. One use of the last two is to end the வெண்பா verse.—Note. 2. Sometimes feet answering to காசு, instead of நாள், and பிறப்பு instead of மலர், are employed to end the வெண்பா verse, i. e., the addition of குற்றுகரம் or short உ to the foregoing; and rarely the full உ, or முற்றுகரம் is found.

சீராயிருக்கிறேன். I am in a good state.

சீரழிக்க, inf. To disturb, subvert, pervert. 2. To ruin, demolish. 3. To disparage one's character. (c.)

சீராக, inf. (adverbially.) Orderly, decently, properly, soberly, consistently, circumspectly, moderately, temperately, discreetly.

சீராகநடக்க, inf. To act consistently, &c.

சீராடிக்கொண்டுபோதல், v. noun. [prov.] The going of a married girl to her father's house for redress of grievances from her husband's family, especially from her mother-in-law. (c)

சீரானநடை, s. A moderate pace. 2. Good moral character without excess.

சீரிழுக்க, inf. To pervert good circumstances. (R.)

சீரிட — சீர்செய்ய — சீர்கொடுக்க, inf. To give house-hold utensils, &c., to a daughter when married. 2. To put in order, சீர்செய்ய.

சீருக்குவர—சீரிலேவர, inf. To be altered for the better, to come to a right or natural state.

சீரைத்தேட, inf. To desire wealth. (Avv.)

சீரைவிசாரிக்க, inf. To inquire after one's health. (R.)

சீர்குலைய, inf. To be disordered, deranged. 2. To be lost—as character, ruined—as circumstances; to be disgraced. 3. (fig.) To be defloured, கற்பழிய.

சீர்குலைச்சல், v. noun. Disorder, immodesty. (R.)

சீர்கெட, inf. To degenerate, deteriorate, to become tarnished, corrupt, spoiled.

சீர்கெட்டவன்—சீர்கேடன், s. A worthless person, a wretch. 2. A sloven.

சீர்கெட்டவாழ்வு, s. Unhappy, domestic life.

சீர்கேடு, s. Disorder, derangement, irregularity. 2. Clumsiness, awkwardness. 3. Ugliness, deformity.

சீர்கேடி, s. The goddess of misfortune or poverty, மூதேவி. (நிக.) (p.)

சீர்சிறப்பு, s. Splendid prosperity.

சீர்செய்ய, inf. To put in order, regulate, improve. 2. To adorn. 3. As சீரிட, which see.

சீர்திருத்த, inf. To correct, rectify, amend, ameliorate, to perform.

சீர்திருந்த—சீர்பொருந்த, inf. To be corrected, rectified, reformed, &c.

சீர்தூக்க, inf. To weigh or examine with a balance. 2. To weigh in the mind, to consider, deliberate. 3. To compare—commonly with பார்த்தல், for the second and third persons.

சீர்தூக்கிப்பார். Ponder this well.

சீர்நிருவாகம், s. Condition, state, circumstances; [ex நிருவாகம், strength.]

சீர்பண்ண, inf. To make ready, to put in order, correct, improve.

சீர்பதி, s. The Supreme Being, கடவுள். See சீபதி.

சீர்பாதம், s. The divine feet, the illustrious feet—spoken reverently for the person. See சீபாதம்.

சீர்பெற, inf. To attain prosperity.

சீர்போட, inf. [prov.] To tie the balance string to a paper kite. (c.)

சீர்ப்பட — சீர்பட, inf. To be restored, to amend, recover, come to a good state—as செவ்வைப்பட.

சீர்ப்படுத்த, inf. To reform, improve, bring to a good state—as செவ்வைப்படுத்த.

சீர்ப்படுத்திவைக்க, inf. To arrange things in order.

சீர்ப்பாடு, s. Celebrity, distinction, eminence, splendor, beauty. (p.)

சீர்ப்பிழை, s. An impediment, an obstacle, an untoward circumstance. 2. Fault, defect, குற்றம்.

சீர்மடக்கு, v. noun. Repetition of a foot in a line. (p.)

சீர்மரம், s. A weaver's beam, படமரம்.

சீர்வரிசை, s. Presents made to a married girl, or one arrived at puberty. (c.)

ஒருகண்டசீராய், adv. Equally, uniformly, uninterruptedly.

ஒருசீரானவன், appel. n. One who maintains consistency of character, moderation of temper, &c.

பலசீரும்படக்கும். You will be hospitably entertained. Or the matter will take various shapes.

துர்ச்சீர், s. A bad state or condition.

நற்சீர், s. A good state or condition.

சீர்க்கோழி, s. A plant, நரைக்கொள்ளு. (M. Dic.)

சீர்த்தி, s. Great fame, renown, celebrity, கீர்த்தி. (p.)

சீர்த்துழாய், s. A plant, துளசி. (M. Dic.)

சீர்மை, s. Splendor, beauty, gracefulness, சிறப்பு. 2. Decorum, decency, good behavior, நன்னடை. 3. Smoothness, evenness, polish, lubricity, ஊறிலொன்று. 4. [improp. for சீமை.] Country.

சீர்மைமறவேல். Forget not that which is comely. (Avv.)

சீர்வண்டு, s. One of the instruments of weavers, நெய்வார்கருவியிலொன்று.

•சீலம், s. Nature, quality, kind, manner, state, disposition, inclination, temper, குணம். 2. Good conduct, good morals, just deportment, steady and uniform observance of prescribed rites, நல்லொழுக்கம். 3. Right, righteousness, justice, equity, morality, distributive justice, தருமம். 4. A kind of creeper. See சீந்தில். 5. History, சரித்திரம். 6. Good knowledge, நல்லறிவு. (சது.)

சீலவான்—சீலன், s. (fem. சீலி.) A man of good disposition and conduct.

சீலத்துவம், s. Nature, quality, good state, &c.—as சீலம். (p.)

சீலா, s. [vul.] A superior kind of fish, சீலாமீன். 2. [sometimes சீலாப்புட்டி.] A basket or bag for laving bilge-water from a boat, இறைகூடை. 3. A kind of water-bird, நீர்ப்பறவை.

சீலிக்க, inf. v. n. [prov. vul.] To accustom one's self, &c., பழக. See சீலி, v.

•சீலை, s. Cloth, a cloth, clothes, garments,—as சீரை, ஆடை. (Sa. Cheera.)

சீலைத்துணி, s. A piece, scrap, or rag of cloth. 2. Clothes. (*Diminutively.*)
சீலைத்துண்டு, s. A piece of cloth.
சீலைப்பாய், s. [*prov.* சீலம்பாய்.] A worn or torn cloth, கந்தைத்துணி.
சீலைப்பேன், s. Lice in clothes.
அவர்இப்போதுசீலைப்பேன்குத்துகிறார். He is killing the louse in his clothes, i. e., is without work and ragged.
குளிசீலை, s. A fore-lap. See குளி, v.
பட்டச்சீலை, s. [*prov.*] Sand-paper. (*c.*)
சீலைப்புல், s. A kind of grass, Panicum violaceum.
சீலைமண், s. A coat of clay spread over the mouth of a pot, luting—as மண்சீலை.
சீலையுரிதல், v. noun. Being stripped. 2. (*fig.*) Being without shame.
சீவகம், s. The gum of the Indian thorn-apple tree, இலந்தைப்பிசின். (*M. Dic.*)
•சீவகர், s. Buddhist ascetics or mendicants, புத்தசவுத்தேசர்.
சீவகன், s. A famous king, the hero of the சிந்தாமணி, ஓரரசன்.
சீவந்தி, s. The சீந்தில் creeper. 2. Iron-wood tree, பாலை. 3. (*M. Dic.*) A tree—as சமொரம்.
•சீவம், s. Life, existence, சீவன். 2. Individuated spirit—as distinguished from the deity; though according to the Vedantic system, they are identical. 3. The soul of the universe, giving life, motion and energy to all beings, and things. The collective or universal, பரமாத்துமா. 4. Arc of a circle, also used for sine, அர்த்தச்சா. W. p. 351. Jeeva.—*Note.* This word is rarely found except in combination.
சீவகளை, s. Animation, energy, cheerfulness, உயிப்பு. 2. A very pretty air in melody, இராகக்காட்சி. (*Colloq.*)
சீவகாருண்ணியம்—சீவதயை, s. Benevolence to living creatures human or brute.
சீவகாருண்ணியன், s. One kind, merciful, gracious, &c., to living creatures.
சீவகாருண்ணியதயாபரன். The kind, merciful, gracious, benevolent God.
சீவகாலம்—சீவநாள், s. Life time.
சீவகோடிகள், s. Myriads of living creatures.
சீவசங்கட்டம், s. The struggle preceding the last breathing. See சங்கட்டம்.
சீவசாட்சி—சீவசாட்சிசைதன்னியம், s. The intelligent soul, or universal intellect, according to the Vedantic system, as witness of all things, and identified with the Supreme Being, or Brahm.
சீவசுவாசம், s. The breath of life.
சீவசெந்து, s. Living beings.
சீவதருமம்—சீவபுண்ணியம், s. Meritorious deeds of men to living creatures as distinguished from சிவதருமம் or சிவபுண்ணியம், divine benevolence.
சீவதாதா, s. A patron, a generous, liberal person. (*c.*)
சீவதாரு, s. See சீவவிருட்சம்.
சீவதாது, s. One of the three pulses supposed to be felt in the wrist, named after the three humors. See நாடி.

சீவதிசை, s. Influence of the planets calculated by the sign rising at the time of birth. 2. (*fig.*) Life time.
சீவதேகம், s. Body, case, or receptacle of the soul in its different states of existence; being of three kinds. See சரீரத்திரயம்.
சீவத்துவம், s. That which belongs to life.
சீவநாடி, s. The vital artery. See சீவனி.
சீவநாயகன், s. God, as the author or lord of life.
சீவபிராணி—சீவப்பிராணி, s. A living being. (*Pleonastic.*)
சீவபேதம், s. Varieties of living beings.
எறும்புதலையானை நிலபெண்பத்து நான்குநூறுயிர்ச்சீவபேதம். From the ant to the elephant, there are 8, 400,000 species of living creatures.
சீவநாசம், s. Something detrimental to life.
சீவந்தன், s. [*loc.*] One who is alive.
சீவரட்சை, s. Preservation of life—as by the divine being, or by a benevolent person in famine, &c. 2. Final salvation, liberation from births.
சீவரத்தினம், s. A living gem worn by Vishnu on his breast. 2. The gem in the head of the fabulous five headed cobra, being essential to its life. 3. A fabulous gem in the world of Indra, and elsewhere, said to give whatever is asked.
சீவராசிகள், s. See சீவகோடிகள்.
சீவவதை, s. Taking away one's life.
சீவவிருட்சம், s. [*in Christ. usage.*] The tree of life.
சீவலயம், s. Death. See இலயம்.
சீவாத்துமா—சீவான்மா, s. A living soul. See ஆத்துமா.
சீவாக்கினி, s. Animal heat. (*R.*)
சீவாந்தம், s. One's last end, exit, departure from life; [*ex* அந்தம்.]
சீவோபகாரம், s. Benefit to men or other creatures; [*ex* உபகாரம்.]
சீவோற்பத்தி, s. Animation of the fœtus in the womb. See உற்பத்தி.
•சீவரம், s. Cloth dyed with gall-nuts, worn by Buddhist priests, கடுக்காய்ச் சாயத்சீலை. 2. Tattered garments worn by Buddhist or other mendicants. W. p. 329. Cheevara.
•சீவரர், s. Buddhist priests or mendicants; [*ex* சீவரம்.]
சீவரேக்கு, s. The finishing lines in statuary or jewelry; the last touches which give the appearance of life, சிறுபத்திமானவேலை.
சீவல், v. noun. [*substantively.*] Parings, shavings, செதுக்கினவை. 2. Thinness, leanness of body, மெலிவு. 3. A thin person, மெலிந்தவன். 4. That which is loosely woven, நெகிழ்ச்சியானது. 5. Areca-nut parings, பாக்குச்சீவல்; [*ex* சீவு.]
சீவற்பாக்கு, s. Areca-nut pared for use.
கிழங்குச்சீவல், s. [*prov.*] Palmyra-root cut into slices and dried.

•சீவனம், s. Living, sustaining life, உயிர்வாழ்தல். 2. Livelihood, means of subsistence, sustenance, whatever tends, to the support of life, நடைபொருள். 3. Situation, employment, office, உத்தியோகம். 4. Water, நீர். W. p. 352. Jeevana.
சம்பளமென்சீவனத்துக்குக் கட்டிவராதில்லை.... The wages are insufficient for the support of my family.
சீவனம்நடக்கிறது. The means of living are continued.
சீவனந்தேட, inf. To seek means of support. 2. To seek an employment. 3. [*prov.*] To seek food, prey, &c.—as animals, இரைதேட.
சீவனமுயற்சி, v. noun. An endeavor to get a situation.
சீவனம்பார்க்க, inf. To discharge the duties of a situation.
கஷ்டசீவனம், s. A wretched life. 2. Hard labor.
சீவனாந்தம், s. Death, மரணம்; [*ex* அந்தம்.] See சீவாந்தம்.
சீவனோபாயம், s. Means of subsistence; [*ex* உபாயம்.]
சீவனிகினி, s. Betel-leaf, வெற்றிலை. 2. Water, நீர். (*M. Dic.*)
•சீவனார்த்தம், s. Support of life as the object of pursuit; secular motives—as distinguished from ஆத்துமார்த்தம்; [*ex* சீவனம் et அர்த்தம்.] (*c.*)
•சீவனி, s. The vital artery said to be in the மூலாதாரம் between the anus and the pudenda, thence extending through the system; the frænum of the prepuce, சீவநாடி. W. p. 927. Seevanee. 2. Medicaments that restore life, சஞ்சீவி. (*Sans. Jeevanee.*) 3. The iron-wood tree, பாலைமரம். 4. The plant, செவ்வள்ளி. 5. A kind of stone, மக்கரக்கல். 6. (*fig.*) The fundament, சுணம். (*p.*)
சீவனிநாடி, s. As சீவநாடி.
•சீவனீயம், s. Water, நீர். W. p. 352. Jeevaneeya.
•சீவன், s. Life, vitality, the vital principle, உயிர். 2. The sentient soul; according to the Vedantic system, the emanation of the deity incorporated with the body, giving it life, motion and sensation; hence also called, சீவாத்துமா. It is opposed to the abstract state of the soul, or as identified with deity, பரமாத்துமா.—*Note.* According to the Agamas, the soul is eternal, but destined to absorption in the deity, which is the ultimate object in view in furnishing it with bodies, and with various means for its illumination. 3. A living being, an animal, சீவசெந்து. 4. A name of Jupiter, வியாழம். 5. A magnet, காந்தம். (*R.*) 6. (*fig.*) Energy, spirit, life, animation, முயற்சி—used in the negative form. W. p. 351. Jeeva.
சீவனும்பிராணனுமாயிருக்கிறார்கள். They are closely united, (*lit.*) as the life and the vital airs.
சீவன்வந்தது. Life is restored—spoken of one whose fears are banished.
நடக்கச்சீவனில்லை. Not life enough to walk.
படிப்பிலேசீவனைவிடுகிறான். He spends his life in learning.
எனக்குப்பசியினாற்சீவன்போகிறது. I am ready to die of hunger.
சீவனுண்டாய்ப்பேச, inf. To speak aloud.

சீவனைக்கொடுக்க, *inf.* To impart life. 2. To prolong life—as pretended by one possessed. 3. To sacrifice one's life for another. 4. To save one from ruin, by giving the means of subsistence. 5. To inspire one with courage, தைரியப்படுத்த.

சீவனைமாய்த்துக்கொள்ள, *inf.* To commit suicide, to lay violent hands on one's self.

சீவனைவாங்க, *inf.* To take away life. 2. (*fig.*) To put one to great hardships.

சீவனோடிருக்க, *inf.* To be alive, to live.

சீவனோடுகூடியகாரியம், *s.* [*prov.*] (*in divination.*) A question, or matter connected with life, or with a living being. 2. A thing of vital importance.

கிழட்டுச்சீவன்—கிழச்சீவன், *s.* An old person, man or woman.

சீவன்முத்தன், *s.* (*in Agama phil.*) The soul freed from பாசம் before the death of the body, and no longer subject to births. (சிவ. போ.)

சீவாளம், *s.* A bit of cord or wire put loose between the cords of a guitar, to regulate the sound, வீணைப்பிரி.

•சீவி, *s.* A living, intelligent being, human or superhuman, சீவனோடிருக்கும் வஸ்து; [*ex* சீவன்.]

நித்தியசீவி, *s.* [*in Christ. usage.*] The Eternal Spirit.

சீவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To subsist, have food, maintenance, support, உயிர்வாழ. 2. To live, as the soul in a state of corporeal existence, not absorbed in the deity, உடலுடன்கூடிவாழ. 3. To be active, not torpid; to operate, energize, exert efficiency—as the soul through the bodily organs, முயல. 4. To be in exercise—as the powers of the body, or mind, in wakeful hours, விழித்திருக்க. 5. To sojourn, dwell, சஞ்சரிக்க. 6. To have enjoyment, அநுபவிக்க; [*ex* சீவன்.]

சீவித்துப்போக—சீவித்துவிட, *inf.* To die. (*said auspiciously.*)

சீவிப்பிக்க, *inf.* To cause to subsist. 2. To restore to life. (*p.*)

•சீவிகா, *s.* Nutmeg, சாதிக்காய். (*M. Dic.*)

சீவிடம், *s.* See under சீவு, *v.*

•சீவிதம், *s.* Life, existence, உயிர்வாழ்கை. W. p. 352. JEEVITA.

•சீவியம், *s.* Life, existence, state of being, உயிரோடிருக்கை. 2. Living, livelihood, means of subsistence, சீவனம். 3. The season of life, வாழ்நாள். 4. The enjoyment of life, ஆத்துமாநுபவம். (*Sans. Jeevya.*)

சீவியகாலமட்டும். While life lasts; as long as we live.

இச்சீவியம், *s.* The present life, the present state.

மறுசீவியம்—வருஞ்சீவியம் *s.* The other life, any future state of being.

நற்சீவியம், *s.* A good or virtuous life.

•சீவினி, *s.* A medicament to restore life, சஞ்சீவி. (*Sa. Jeevince.*) 2. One of the tones of the lute, யாழ்நரம்போசை. (சது.)

•சீவீசுரம்—சீவீச்சுரம்-சீவேசுரம், *s.* Souls, mortals, சீவாத்துமா; [*ex* சீவ, *et* ஈசம்.] (*p.*)

சீவீசுரப்பிராந்தி, *s.* The illusions of souls.

சீவு, கிறேன், சீவினேன், வேன், சீவ, *v. a.* To pare off, shave or scrape off; to whittle, செதுக்க. 2. To smooth, or polish by planing, paring, &c., மாற்றிச். 3. To slice off, பாக்குமுதலியனசீவ. 4. To comb or brush the hair, மயிர்சீவ.

சீவிடம்—சீவடம், *s.* (*Tel.*) The act of polishing or burnishing, இழைப்பு.

சீவுளி, *s.* A plane, சீவுகிறவுளி. 2. A burnishing stick, மெருகிடுகிறவுளி. 3. A polishing iron, இழைப்புளி.

சீவுளிக்கூடு, *s.* The frame or wooden part of a plane.

சீவுபுழுக்கொடியல், *s.* [*prov.*] Palmyra roots boiled, pared and dried.

இறகுசீவ, *inf.* To mend or make a pen.

தலைமயிர்சீவ, *inf.* To comb the hair.

சீவிக்கட்ட, *inf.* To comb and tie the hair. 2. [*prov.*] To pare off the fruit-stem of a palm-tree and attach a pot—as a toddy drawer.

சீவிமுடிக்க—சீவிக்கட்ட, *inf.* To comb and tie the hair. (*c.*)

சீழ், *s.* [*prop.* சீ.] Pus of a boil, &c. 2. Whistle, whistling, பயில்.

சீழ்க்கை, *v. noun.* [*prov. vul.* சீக்காய்.] Whistling.

சீழ்க்கைக்கருவி — சீழ்க்கைக்குழல், *s.* A whistle, a pipe for whistling.

சீழ்க்கைவிட, *inf.* To whistle, call or give a signal by whistling.

சீறடி, *s.* Small feet, சின்னஅடி; [*ex* சிறு, small, *et* அடி, foot.] (*p.*)

சீறல், *v. noun.* As சீறு, *v.* (*R.*)

சீறா, *s.* (*Hind.*) A Mohammedan epic poem, சோனகர்நூல்.

சீறு, *s.* A hiss, சீற்றம்.

பிள்ளைசீறிச்சீறென்றழுகிறது. The child frets and cries.

சீறு, கிறேன், சீறினேன், வேன், சீற, *v. n.* To hiss—as a serpent, a cat, &c., பாம்புமுதலியனசீற. 2. To snort—as a horse, snuff, sniff, குதிரைமுதலியசெறிய. 3. To huff with anger, swell with rage; to foam—as a warrior; to breathe slaughter, போர்க்குச்செல்ல. 4. To roar, or hiss—as a flame, a rocket, &c., சீறிப்பெரிய. 5. To rebuke, அதட்ட. (*c.*)

சீறிப்பார்க்க, *inf.* To look angrily.

சீறியெழும்ப, *inf.* To hiss and rise—as an incensed snake, a rocket, &c. 2. To rise in rage for an attack.

சீறிவிழ, *inf.* To hiss and fall on one—as a snake, a person, &c.

சீறுபூறெனல், *v. noun.* [*prov.*] Quarrelling with one, attacking with fury. 2. Snoring hard. 3. Roaring as an approaching storm. (*c.*)

சீறுமாறு, *s.* Ill-treatment, சரியாய் நடத்தாமை. 2. Confusion, disturbance, தாறுமாறு. (*c.*)

சீறுமாறுப்நடத்த, *inf.* To treat one indifferently.

சீறுமாறுபண்ண, *inf.* To create confusion.

சீறூர், *s.* Hunters' villages in hilly districts, மருதநிலத்தூர்; [*ex* சிறு *et* ஊர்.] (இராமா.)

சீற்றம், *s.* Anger, wrath, fury; churlishness, கோபம்; [*ex* சீறு.] (சது.)

சீற்றவுரை, *s.* Angry words. (*p.*)

சீனக்காரம், *s.* [*sometimes* சீனிக்காரம்.] Alum, படிகாரம்; [*ex* சீனம், *et* காரம்=க்ஷாரம்.]

சீனட்டங்குருவி, *s.* [*prov.*] A kind of bird, ஓர்குருவி.

சீனட்டி, *s.* [*prov.*] A kind of rice, ஓர்நெல்.

•சீனம், *s.* China, ஓர்தேசம். 2. The Chinese language. one of the eighteen languages. (See பாஷை.) 3. A China-production—as China-silk, சீனத்துச்சரக்கு. W. p. 329. CHEENA.

சீனக்கண்ணாடி, *s.* Spectacles, or a China-looking glass.

சீனக்கிழங்கு, *s.* China-root, an antidote to eruptions, venerial diseases, &c.

சீனக்கிளி, *s.* The cockatoo—a bird from the eastern islands.

சீனக்குடை, *s.* Chinese umbrella.

சீனச்சட்டி, *s.* A kind of metal, cast iron, ஓரிரும்பு.

சீனமல்லிகை, *s.* A kind of jasmine.

சீனமிளகு — சீனிமிளகு, *s.* Chinese pepper for medicine.

சீனமுத்து—சீனத்துமுத்து, *s.* Artificial pearls brought from China.

சீனவெடி—சீனிவெடி, *s.* [*prov.*] [*com.* டப்பாசு.] Crackers in fire works, brought from China.

சீனவேலை — சீனத்துவேலை, *s.* Any curious Chinese work.

சீனத்துப்பட்டு, *s.* China-silk.

சீனன், *s.* A Chinese.

•சீனு, *s.* China, ஓர்தேசம். See சீனம்.

சீனுத்தாள், *s.* A sheet of China paper.

சீனுக்காரர், *s.* The Chinese.

சீனுக்காகிதம், *s.* China-paper.

சீனுச்சர்க்கரை, *s.* China-sugar.

சீனுச்சுருள், *s.* [*prov.*] Silk cloth manufactured in China.

சீனி, *s.* Sugar, China-sugar, சீனிச்சர்க்கரை; [*ex* சீனம் *et* இ, the termination.]

சீனிக்கிழங்கு, *s.* [*prov.*] Sweet potatoes, சருக்கரைவள்ளிக்கிழங்கு.

சீனிமிளகாய், *s.* [*prov.*] A kind of sweet chillies.

சீனி, *s.* (*Hind.*) A wooden anchor, made heavy with stones, மரநங்கூரம். 2. [*com.* ஜீனி.] A saddle, குதிரைக்கல்லணை.

சீனிக்கயிறு, *s.* The cable of a wooden anchor.

சீனிகட்ட, *inf.* To saddle a horse. (*Colloq.*)

சு

சு, A syllabic letter compounded of ச் and உ. 2. An interjection of command, chiding, &c., in driving away a dog or beast, நாய்முதலியவற்றையோட்டுந்தமொலி.

•சு, A prefix to Sanscrit words, signifying good; and equivalent to the Greek ευ., ஓருபசர்க்கம்.

சுகருமம் — சுகன்மம், s. Good deeds, virtuous and meritorious acts.

சுகுணன், s. A person of good disposition, சற்குணன்.

சுதினம், s. An auspicious day, நல்லநாள்.

சுவிசேஷம், s. [*Christ. usage.*] A good message—the Gospel.

சுஃஃறெனல், v. noun. [*com.* சுர்ரெனல்.] Rustling— as palmyra-leaves on the tree —as a spreading fire, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

சுஃஃறென்னுந்தண்டோட்டுப்பெண்ணை......... Rustling of palmyra-olas.

சுகட்டான், s. A grass, நாணற்புல். 2. A plant, முடக்கற்றான். (*M. Dic.*)

சுகசிம்பி, s. The பூனைக்காலி plant. (*M. Dic.*)

•சுகதபேதம், s. The difference between the original and its productions, the stock, and its branches, leaves, fruits, &c. See பேதம். (*p.*)

•சுகதாதை, s. See under சுகன்.

•சுகதாரு, s. The கடம்பு tree. (*M. Dic.*)

•சுகத்திரம், s. The வாகை tree. (*M. Dic.*)

சுகந்தம், s. A kind of plantain, வாழை. Musa, *L.* 2. The அரத்தை shrub. (*M. Dic.*)

•சுகந்தம், s. Fragrance, perfumes; any thing fragrant, வாசம்; [*ex* சு, *et* கந்தம்.]

சுகந்தபரிமளம், s. Great fragrance. 2. Aromatics.

சுகந்தவர்க்கம், s. Perfumes.

சுகந்தவாசனை, s. Sweet fragrant smell.

சுகந்தமிட, *inf.* To impregnate with perfume and sweet odor.

சுகந்ததிரவியங்கள், s. The materials of perfumes. (*Rott.*)

•சுகந்தி—சுகந்திக்கல், s. A kind of amethyst. See செவ்வந்திக்கல்.

சுகந்திரம், s. [*vul.*] Customary fees. See சுதந்திரம்.

•சுகம், s. Health, welfare, சௌக்கியம். 2. Convalescence, recovery, ஆரோக்கியம். (*c.*) 3. Ease, relief from pain, trouble, &c., வாழ்வு. 4. Happiness, pleasure, delight, enjoyment, felicity, safety, இன்பம். 5. Virtue, merit, benefit to men or animals, தருமம். W. p. 927. SUKHA. 6. Salubrity, wholesomeness, comfort; that which is good or pleasing, நன்மை. 7. Practicability, facility in attainment, வருத்தமின்மை. 8. Safety, பத்திரம். 9. One of the positions of the yogi. See சுகாதனம். 10. A parrot, கிளி. 11. [*a contraction of* சூசுகம்.] The orifice of a teat, nipple, முலைக்கண்.

அவனுக்கு மெனக்குஞ் சுகப்படவில்லை. We are not on good terms. [*prov.*]

சுகமாயிரு. I wish you health.

சுகமேபோகலாம். You may walk in and see.

சுகக்காரன், s. A whoremonger. (*R.*)

சுகங்காட்ட, *inf.* To present appearances of convalescence. 2. To indulge or humor one, to allure, give one a taste of enjoyments.

சுகங்காண, *inf.* To recover from sickness, in whole or in part, to be convalescent.

சுகங்கொடுக்க, *inf.* To give health, as God in his providence by medicine, &c.,

சுகசரீரம், s. A healthy constitution in which the three humours are in equilibrium.

சுகசரீரி—சுகசீவி, s. A healthy person.

சுகசன்னி, s. A fit of apoplexy or tetanus, from unseasonable intercourse. See சன்னி.

சுகசெல்வம், s. Health and prosperity, luxury.

சுகசெல்வி, s. [*mas.* சுகசெல்வன்.] A female enjoying the pleasures and luxuries of life.

சுகசெய்தி, s. Welfare, state of health, &c., as inquired after.

சுகஞ்சுகம், [*an auspicious phrase.*] Health! health! spoken by a woman in pouring the last water to wash or bathe her child, and sometimes by adults after bathing, &c, மங்கலமொழி.

சுகதுக்கம், s. Comforts and troubles, joys and sorrows, as attendant on the present life, or as awarded by the Deity for the actions of former births.

சுகதுக்கஞ் சுழல்சக்கரம். Joys and sorrows are a turning wheel.

சுகதுக்கி, s. One subject to joy and sorrow, a soul subject to births. (*p.*)

சுகத்தாழ்வு, s. v. noun. Illness, want of sound health.

சுகத்துக்குப்போக, *inf.* To remove one's self to a suitable locality, for enjoying health, to go to a sanitarium. (*c.*)

சுகமாய்ப்போக, *inf.* To enter any place without molestation, obstruction, &c. 2. To be recovered from any disease.

சுகபேதி — சுகவிரேசனம், s. A mild purgative, aperient, laxative, deobstruent. (*c.*)

சுகபோகம், s. Sensual or luxurious enjoyments; sensual delight.

சுகபோகி, s. A sensualist, an epicure.

சுகபோசனம், s. Wholesome food.

சுகப்பட, *inf.* To recover from disease, to be convalescent. 2. To be convenient, to suit, to be comfortable.

சுகப்பேறு, s. [*prov.*] Safe child-birth after the full period of gestation.

சுகவாசி, s. One living comfortably without toil. 2. Fixed or permanent inhabitant.

சுகவாசிக்குடிகள், s. See under குடிகள்.

சுகவார்த்தை, s. A good account of one's health.

சுகவாசித்திர்வை, s. Tribute or tax paid to land-lords.

சுகவாசிவாரம், s. The share of produce accruing to the cultivator of the soil.

சுகவாழ்க்கை — சுகவாழ்வு, s. Health and prosperity.

சுகவிருத்தி, s. Welfare. 2. Intelligence of one's welfare.

சுகவீனம், s. Illness, ill-health. 2. Trouble.

சுகாதனம்-சுகாசனம், s. An honorable, or a comfortable seat, நல்லாசனம். 2. The fixing of an idol in its place with due ceremony, விக்கிரகஸ்தாபகம். 3. The last division of the third அங்கயோகம், or posture of the silent devotee, for which there is no prescribed form, the person being left to his own choice, அங்கயோகத்தொன்று. 4. Seating one's self properly, இயல்பாகவிருக்கை; [*ex* ஆதனம்.] (*p.*)

சுகாசுகம், s. Joys and sorrows. See சுகதுக்கம்.

சுகாதிசயம், s. News of another's welfare.

சுகாதீதம், s. The height of enjoyment. 2. Anticipation of eternal happiness; [*ex* அதீதம்.]

சுகானுபவம், s. Anticipation or consciousness of delight, enjoyment, felicity, &c., [*ex* அனுபவம்.]

சுகம்பல், s. The புளிநறளை tree. (*R.*)

•சுகருமம், s. One of the twenty-seven astronomical yogas, இருபத்தேழு யோகத்திலொன்று. 2. See under சு, *Sa.* W. p. 927. SUKARMMA.

•சுகன், s. The son of Vyasa, and narrator of the Bhagavata, வியாசன்மகன். W. p. 849. S'UKA. 2. One who has attained Swerga, சுவர்க்கமுற்றோன்; [*ex Sa. Sukha,* heaven.]

சுகதாதை—சுகன்றாதை, s. Vysa, வியாசன். (*p.*)

•சுகாந்தம், s. [*prop.* சுகந்தம்.] Onion, வெண்காயம். (சது.) W. p. 927. SUKANDA.

சுகாந்திக்கல், s. An amethyst. (*R.*) See சுகந்தி.

சுகாய், s. As சொக்காய். (*R.*)

•சுகி, s. A healthy person, நோயிலான். 2. A prosperous, wealthy person, செல்வன். 3. Luxury, sumptuousness, சுகபோகம். 4. Fruition, felicity, செழிப்பு; [*ex* சுகம்.] 5. A kind of pastry, சுகியம். (*p.*)

சுகியாய்வளர்க்க, *inf.* To bring up a child, &c., tenderly, delicately

சுகியன், s. One given to pleasure, fond of show. 2. As சுகபோகி.

நித்திரைச்சுகியன், s. One given to drowsiness.

போசனச்சுகியன், s. A voluptuary, an epicure.

சுகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be well, to live happily, to prosper, சுவாமிருக்க. 2. To live sumptuously, luxuriously, daintily, சம்பிரமமாயிருக்க. 3. v. a. To enjoy, have enjoyment in, அநுபவிக்க; [ex சுகம்.]

அவன்சுகமுச்சுகித்தவன். He lived once very daintily, luxuriously.

சுகிக்கவறியாதவன், appel. n. One who neglects his own comfort, from avarice, &c.

சுகிப்பு, v. noun. Sumptuousness, luxury, சம்பிரமம். 2. Happiness, enjoyment, gratification, பரக்கிபோகுபவம். (Limited usage.)

சுகிதம், s. (Probably a change of சுகிர்தம், ghee.) Milk, பால். (p.)

சுகிர், s. Tubularity, உட்டுளை. 2. A tube, pipe, உட்டுளைப்பொருள். (p.)

சுகிர்—சுகிரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், சுகிர, v. a. [loc.] To part, to split, to slice, to separate—as hair, fibres, &c., மயிர்முதலிய கீற. 2. To pick, touse, card—as cotton, &c., பஞ்சேக்க.

சுகிர்தல், v. noun. Dividing or splitting fibres of trees. (சு.)

•சுகிர்தம், s. [improp. சுகுர்தம்.] W. p. 927. Sukruta. Virtue, morality, goodness, moral merit, meritorious deeds, சல்வறம். 2. Goodness, நன்மை. 3. The practice of religious austerities, தவஞ்செய்கை. 4. Reward, recompense, especially an inferior heaven—as the reward of virtue, புண்ணியபலன். 5. Deliciousness, delightsomeness, இன்பம். 6. [ex சு, et கிருதம்.] Ghee, நெய்.

சுகிர்தகுறள், s. A famous R. Cath. work on morality, a sacred poem in couplets.

சுகிர்தசாலி, s. A meritorious person, one who enjoys the reward of moral merit. (R.)

சுகிர்தபோசனம், s. Delicious food.

சுகிர்தன், s. A well-wisher, one well-disposed, a virtuous person. 2. One receiving in this life the reward of virtue in a former birth.

சுகிர்தநூல், s. A treatise on religion and morality.

சுகிர்தபலன்—சுகிர்தபுண்ணியம், s. The merit of works.

சுகிர்தமடைய, inf. To obtain felicity of any kind, short of supreme bliss.

சுகிர்தவசனம், s. Good sayings, auspicious words. 2. Gratifying discourse.

அதிலேயொரு சுகிர்தமுமில்லை. There is no virtue in it.

•சுகிர்த்து, s. Friendship, affection, சிநேகம். (c.) (Sa. Suhrut.)

•சுகிர்லாபம், s. Obtaining friendship, நட்புப்பேறு. (பஞ்ச.)

•சுகுமாரம், s. Softness, smoothness, tenderness, மிருது. W. p. 927. Sukumara.

•சுகுர்தம், s. [vul. குர்தம்.] See சுகிர்தம்.

•சுகோததி, s. The sea of bliss, இன்பக்கடல்; [ex சுகம், et உததி.] (p.)

சுக்கடித்தம், s. Linen closely woven, அழுத்தமானபுடவை. (R.)

சுக்கம், s. [prov. prop. சுக்கம்.] Stealing, pilfering, களவு. 2. [com.] A creeper, a species of Bryonia, ஓர்கொடி.

சுக்கங்கீரை, s. [impr. சுக்கான்கீரை.] A country sorrel, Rumex Vesicarius, L. (Ains. v. 1. p. 398.)

சுக்கஞ்செடி, s. As சுக்கம், 2. (R.)

சுக்கம்பழம், s. The ripe fruit of the above creeper. (Ains. p. 223.)

சுக்கல், s. [vul. loc.] A small piece, a particle, a bit, சிறுதுண்டு. Compare சுக்கு.

சுக்காய், s. A long jacket, or tunic. See சொக்காய். (Beschi.)

சுக்கான், s. A rudder, a helm, கப்பல் திருப்புங்கருவி. 2. Limestone, சுக்கான்கல். (c.)

சுக்கானி, s. [among seamen.] A helmsman, one who steers a vessel, மாலுமி.

சுக்கான்கிரி, s. As சுக்கானி. (R.)

சுக்கான்கீரை, s. As சுக்கங்கீரை.

சுக்கான்நீறு, s. [vul.] Lime of limestone.

சுக்கான்திருப்ப, inf. To turn the rudder of a vessel. 2. (fig.) To controvert, to take a different course in reasoning.

சுக்கான்பிடிக்க, inf. To steer a vessel.

பச்சைச்சுக்கான், s. Limestone not yet burnt. See பச்சை.

•சுக்கியானம்—சுக்ஞானம்—சுஞ்ஞானம், s. Knowledge of holy law, theology, essential statutes, பரமஞானம்; [ex சு.] (p.)

சுக்கியானர், s. God—as possessing knowledge.

•சுக்கிரம், s. The month of June, ஆனிமாதம். (Sa. Sukra.)

•சுக்கிரன், s. Venus, as a planet, வெள்ளி. 2. Venus as a deity and guru of the Asuras, அசுரர்குரு. 3. (fig.) A man of guile, கபடமுள்ளோன். 4. A disease of the eye, white speck in the eye, கண்ணோயிலொன்று. 5. One who is blind of one eye, ஒருகண்ணுள்ளவன். W. p. 850. Sukra.

சுக்கிரசிடர்—சுக்கிரசீஷர், s. Asuras, disciples of Venus, அசுரர்.

சுக்கிரதிசை, s. Auspicious influence of the planet Venus.

அவனுக்குச்சுக்கிரதிசையடிக்கிறது. He gets a good income.

சுக்கிரவாரம், s. Friday.

சுக்கிரபகவான், s. Venus—as a deity.

சுக்கிராசாரியர், s. Venus, a priest of the Asuras.

இரணசுக்கிரன், s. A dreadful disease of the eye by which the apple is destroyed.

•சுக்கிராக்கினை, s. Cruel treatment, extortion, excruciating punishment, கொடியஇம்சை. (Colloq.)—Note. This word seems to be a corruption of சுக்கிரீவ and ஆக்கினை both in orthography and meaning.

•சுக்கிரீவன், s. One of Rama's monkey captains, (lit.) a good necked person, நற்கழுத்தையுள்ளோன். W. p. 929. Sugreeva.

•சுக்கில—சுக்கிலவருஷம், s. The third of the sixty years of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

சுக்கிலபுட்டா, s. A tree, as குங்குமமரம்.

•சுக்கிலம், s. Whiteness, paleness, வெண்மை. 2. The bright half of the moon, சுக்கிலபக்ஷம். 3. Semen virile, இந்திரியம். W. p. 850. S'ukla. 4. (R.) The iron-woodtree, பாலைமரம்.

சுக்கிலபட்சம், s. As சுக்கிலம், 2.

சுக்கிலப்பிரமியம், s. A species of venerial disease, ஓர்நோய்.

சுக்கிலமேகம்—சுக்கிலமூத்திரம், s. Venerial infection, gonorrhœa. (R.)

சுக்கிலகலிதம், s. Emission of the semen. See கலிதம்.

சுக்கிலசுரோணிதம், s. Male and female semen.

சுக்கிலசுரோணிதத்தாலெடுத்தவுடம்பு. Body formed by the union of the male and female semen.

சுக்கிலத்தம்பம் — சுக்கிலஸ்தம்பம், s. Stopping the emission of semen, சுக்கிலத்தைதடைபடுக்குதல். 2. One of the சில்லுறாவம்.

சுக்கிலாசயம், s. (in physiol.) One of the ஆசயம், or recipients of the body, the receptacle for the semen, சுக்கிலமுறைவிடம்; [ex ஆசயம்.]

•சுக்கு, s. Dry ginger, சுண்டி. (Sa. S'ushka.) 2. A small piece, a bit, a fragment, a particle, சிறுதுண்டு. (c.)

சுக்கிலாதகஷாயமுண்டோ. Is there a decoction without dry ginger? i. e. the secret will out.

சுக்குத்தண்ணீர், s. Ginger-tea.

சுக்குமா, s. Powdered dry ginger.

சுக்குச்சுக்காயுடைய, inf. To break in pieces, be shivered.

சுக்குச்செட்டிக்காரன், s. One extremely covetous, உலுத்தன்.

சுக்குச்செட்டிப்பண்ண, inf. To profit by small merchandize.

காய்ந்துசுக்காய்ப்போக, inf. To become well dried.

சுக்குநாறிப்புல், s. Ginger-grass, or spice-grass, used medicinally, ஓர்புல். (M. Dic.)

மாச்சுக்கு, s. A large succulent kind.

பொடிச்சுக்கு, s. A small fibrous kind.

சுக்குப்பொடி, s. Ginger powder. 2. [improp. for சொக்குப்பொடி, which see.]

சுக்குதல், v. noun. [prov.] Performing, executing, செய்தல். 2. Copulating, புணர்தல்.

சுக்குமம், s. A small kind of cardamom, சிற்றேலம். (R.)

சுக்குமாத்தடி, s. [vul.] The staff carried by Pandarams of the Siva sect; the club or weapon of some inferior deities, ஓர்தடி.

•சுக்கை, s. A garland, மாலை. 2. (Compare உடுக்கை.) A star, விண்மீன். (p.) 3. Sa. S'ulka. [loc.] Passage money or freight on a ship, கப்பற்கூலி.

சுக்கைகேட்க, inf. To demand the passage money, &c. (R.)

•சுங்கம், s. [prov. சுக்கம்.] Toll, duty, custom, tribute, ஆயம். W. p. 853. S'ULKA. 2. (fig.) Stealing, pilfering, திருட்டு. 3. [vul. for சுக்கம்.] Undermining. (c.)

சுங்கம்வாங்க, inf. To take toll-money.

சுங்கமிறுக்க, inf. To pay custom.

சுங்கச்சாவடி, s. A custom-house or place where toll is paid.

இதில் சுங்கஞ்செய்தாயோ. Have you pilfered any thing (from what you bought)?

•சுங்கன், s. Venus the planet, சுக்கிரன். 2. [prov.] A kind of fish, ஒர்மீன்.

சுங்கான், s. (for.) A tobacco pipe, புகைகுடிக்குங்கருவி. (c.)

சுங்கான்புகையிலை, s. A kind of prepared tobacco used for the pipe.

சுங்கு, s. (Tel.) A plait or fold of a garment, சேலையின்கொய்சகம். 2. The end of a twisted head-kerchief, &c., sometimes left standing out, முன்றானைமுலை. (c.)

சுங்குவிட்டுக்கட்ட, inf. To let down a plait or fold of a garment.

சுங்குத்தான்குழல், s. A long tube through which pellets of clay are blown, to shoot birds, &c., உண்டைபெய்குழல். (R.)

•சுசனம், s. Wind, air, காற்று. W. p. 867. SVASANA. (சு.)

•சுசனன், s. A good natured man, நல்லவன். (R.)

•சுசாதி, s. One's own caste, family, &c., சுபசாதி; [ex சு, et சாதி.]

சுசாதிபேதம், s. The difference between different species. See பேதம்.

சுசாதியபிமானம், s. Regard for one's own caste. See அபிமானம்.

•சுசி, s. Mental and corporeal purity, சுத்தம். 2. Cleanliness, மாசின்மை. 3. Ceremonial purification by ablution, &c., சுமுழுகை. 4. Delicacy of taste in food, &c., சுசிகரம். (c.) 5. Fire, செருப்பு. 6. Whiteness, வெண்மை. 7. The month ஆடி, part of July, and August, ஆடிமாதம். 8. (R.) The hot season. (See கோடை.) 9. A white umbrella or parasol, வெண்குடை. 10. Nice sensibility, refinement of feeling, சுசிலமனம். W p. 851. S'UCHI.

சுசிருசியான சாப்பாடு — சுசியானசாப்பாடு, s. Pure and delicious food.

சுசியானவாழ்வு, s. Connubial happiness, domestic harmony.

வாய்க்குச்சுசியாயிருக்க, inf. To be nice to the taste.

வாய்ச்சுசி, s. Cleanliness of the mouth.

•சுசிகம், s. A plant, புளியாரை. Oxalis, L. (R.)

•சுசிகரம், s. Cleanliness, purity, tidiness in habits, person, &c., சுத்தம். 2. Excellence; harmony in the conversation of the good, &c., சுசிலமனம்; [ex சுசி, et கரம்.]

சுசிகரமாயுடுக்க, inf. To be decently clothed.

சுசிதம், s. Milk, as சுசிதம், பால். (M. Dic.)

•சுசிருஷை — சுசிருஷை, s. Service, பணிவிடை. W. p. 853. SUSROOSHA.

•சுசீலம், s. Good temper, disposition, manners, conduct, &c., நல்லொழுக்கம்; [ex சு, et சீலம்.]

சுசீலமனம், s. Delicacy of mind, refinement of feeling, excellence of temper.

சுசீலன், s. A man of good disposition and conduct, &c., a virtuous man.

•சுசுந்தரி, s. The musk-rat, or shrew mouse, மூஞ்சூறு. W. p. 335. CH'HUCH'HUNDARI.

சுசுலம், s. [vul.] A trifle, a toy, சிறுபண்டம். (R.)

•சுசுக்குமை, s. A subdivision of the விக்கிரகம்; [ex சு, et சுக்குமை.]

சுச்சம், s. As சுச்சு. (R.)

•சுச்சு, s. (a change of Sa. Sushka.) The sensitive plant, தொட்டி. 2. Dry ginger, சுக்கு. (சு.)

•சுஷ்கம், s. Dryness. See சுட்கம்.

•சுஞ்ஞானம், s. See சுக்கியானம்.

சுடர், s. Light, brilliance, brightness, lustre, ஒளி. (c.) 2. The sun, சூரியன். 3. The moon, சந்திரன். 4. Fire, நெருப்பு. 5. A burning lamp, விளக்கு. 6. The flame of a candle, தீச்சிகை. (சு.)

சுடர்விளக்காயினும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேணும். Though a lamp burn brightly, it will need a wick-pricker, i. e. the best require stirring up.

சுடரெறிய, inf. To radiate, gleam, sparkle—as some precious gems.

சுடரெண்ணெய், s. Drops of burning oil from a lamp. 2. Oil burnt in drops for medicinal purposes. 3. Margosa oil extracted by fire.

சுடரோன், s. The sun, சூரியன்.

சுடர்கால, inf. To emit rays—as the sun. (p.)

சுடர்க்கண்டை, s. Fire fly, மின்மினி. (p.)

சுடர்க்கொடி, s. Incense of burnt camphor, ஆரதிக்கற்பூரம்.

சுடர்ச்செலவு, s. [in astrol.] A division of the rising sign into two equal parts, for casting nativities. See இலக்கினம்.

சுடர்த்தகழி, s. A small candelabria.

சுடர்நிலை, s. A candlestick, விளக்குத்தண்டு. (p.)

சுடர்மழுங்க, inf. To grow dim as the sun or moon in an eclipse, or when overcast. 2. To become dim as a lamp.

சுடர்மௌலியர், s. The Devas, or supernals, as radiantly crowned with divine gems, or a halo of glory, வானோர்.

சுடர்விட — சுடர்விட்டெரிய, inf. To burn brightly or cast a long flame, as a lamp. (c.)

சுடர்விழ, inf. To drop, as burning flames from a lamp.

சுடர்விழுத்த, inf. [prov.] To cause burning oil to fall in drops by setting fire to a cloth suffused with it.

சுடர்விழியோன், s. Virabadra, a form of Siva, வீரபத்திரன்.

முச்சுடர், s. The sun, moon and fire, as representing the three eyes of Siva, சூரியசந்திர அக்கினி.

சொரூபானந்தச்சுடர், s. An epithet of deity. See சொரூபம்.

சுடர் — சுடரு, கிறது, ந்தது, சுடரும், சுடர, v. n. To give light as a flame, a lamp, &c., burn brightly, shine, as a heavenly body, to sparkle—as a gem, பிரகாசிக்க. (p.)—Note. This verb is used only in the present and future tenses.

சுடச்சுடரும்பொன்போலொளிவிடுந்துன்பந்

சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு. As gold is purified in the fire, so the good (the performers of penance) shine in affliction.

சுடலை, s. A burning ground, a place for burning dead bodies, மயானம்; [ex சுடு, burn.] (c.)

சுடலைப்பேய். Devils that haunt burning places.

சுடலைகாக்க, inf. To watch the funeral pile till the body is consumed; the office of a பறையன்.

சுடலைக்களம், s. A place for burning the dead.

சுடலைக்காடு, s. As சுடுகாடு.

சுடலைக்குருவி, s. [prov.] A bird of passage with a long tail and large crest; which is active chiefly by night. Compare சாக்குருவி.

சுடலைஞானம், s. (Sometimes சுடுகாட்டு வைராக்கியம்.) Solemn but transient impressions at a cremation.

சுடலைநீறு, s. Ashes from the funeral pile. சுடுகாட்டுச்சாம்பல்.

சுடலைமாடன், s. An imp, a horrid goblin, ஒர்பேய்.

சுடலையாடி, s. Siva, who dances where bodies are burnt; i. e., the Destroyer, சிவன். 2. (R.) Soap, சவர்க்காரம்.

சுடாரி, s. A coat of mail, கவசம். (சு.)—In கிண்டு, சுடரி; which see.

சுடிகை, s. Palm-wine, கள். (M. Dic.)

•சுடிகை, s. (Sa. Jootaka.) The crown of the head, உச்சி. 2. An ornament for the forehead, worn by women and children, நெற்றிச்சுட்டி. 3. A hair-knot on the top of the head, மயிர்முடி. 4. A crown, a crest, a diadem, முடி. (சு.) 5. A kind of rising, or crest on the head of the cobra, சூட்டு. 6. (R.) The matted hair of Siva, or ascetics, சடாமுடி.

சுடு, v. noun. Burning, heating, scalding, வெம்மையுறல். (p.)

சுடு, கிறது, சுட்டது, ம், சுட, v. n. To be hot as from fever, become heated, காய. 2. To burn, be consumed by fire, எரிய. 3. To feel hot—as the sun's rays, be hot to the touch—as fire, &c., வெயில்முதலியசுட. 4 To kindle up as the temper and feeling under abuse, கோபிக்க. (c.) 5. To inflame, as lust, காமஞ்சுட.

தண்ணீர்சுட்டுப்போயிற்று. The water is hot.

சுடவைக்க, inf. To set liquids, &c., on the fire to be heated.

சுடுசாதம் — சுடுசோறு, s. Boiled rice when hot.

சுடுமணல், s. Hot sand.

சுடுவனம், s. A burning forest, எரிவனம். 2. See சுடு, v. a.

சுடச்சுட, inf. (used adverbially.) While burning, or when fresh.

அவன் அவனுக்குச் சுடச்சுடக் கொடுத்தேன். I gave him a good whipping.

சுடச்சுடத்தின்னல். Eating (food) hot.

சுடச்சுடப்பேசுதல். Speaking sarcastically.

சுடச்சுடக்காரியம்பார்த்தல். Attending to an affair while it is fresh.

சுடுநீர், s. [com. வெந்நீர்.] Hot water.

சுடுசொல், s. Sarcasm, irony.

சுடுநாற்றம், s. Smell produced by burning hair or the dead.

சுடுதண்ணீர்ப்பீங்கான், s. [prop. வெந்நீர்ப்பீங்கான்.] Hot water plate. (Colloq.)

சுட்டுப்போக, inf. To become hot.

சுடுவான், s. (in seamen's language.) A caboose or cooking place in a vessel, மரக்கலத்தின்மடைப்பள்ளி.

மனஞ்சுட, inf. To be cut to the heart, (lit.) burnt in mind.

சுடு, கிறேன், சுட்டேன், வேன், சுட, v. a. To warm, heat, scald, burn, ignite, தகிக்க. 2. To roast, toast, bake, அப்பமுதலியனசுட. 3. To cauterize, brand, scar, சூட்டுக்கோலாற்சுட. 4. To burn up, consume, எரிக்க. 5. To burn as bricks, chunam, tiles, or earthern wares in a kiln, காளவாயிற்சுட. 6. To imbrown by heat, வெதுப்ப. 7. To fire a gun, canon, &c., வெடிசுட. 8. (fig.) To mortify, scorch the feelings—by sarcasm, reproach, &c., விசிக்க. 9. To blight with the eye, கண்ணூறுபடுத்த. 10. To blight with the tongue, நாவூறுபடுத்த. 11. To sublimate medicines, நீற்ற.

அவனைச்சுட்டுப்போட்டான். He has shot him.

கல்லோரைத்தீயோர்சொற்சுடுகிறது. The conversation of the wicked gives pain to (burns) the good.

நாவினாற்சுட்டவடு. The wound produced by caustic language. (குற.)

சுடுகலம், s. An earthen vessel, குயக்கலம். (சது.)

சுடுகண், s. A fiery eye. See கொள்ளிக்கண்.

சுடுகாடு—சுடுநிலம், s. A place of cremation. 2. (fig.) A desert, a place where victuals cannot be got. (c.)

சுடுகாட்டுமணிபொறுக்கி, s. A bird. See under சுடு.

சுடுகோல், s. A rod for stirring the fire in burning a corpse. 2. A brand, an iron rod, சூட்டுக்கோல்.

சுடுசுண்ணம், s. Burnt lime.

சுடுமருந்து, s. A chemical preparation, more commonly, வெடிமருந்து.

சுடுவனம், s. A place for cremation, சுடுகாடு.

சுட்டுக்கொட்டைபரப்ப, inf. To devastate a town, and sow it with seed. (Colloq.)

சுட்டசாந்து, s. As சுடுசுண்ணம்.

சுட்டெரிக்க, inf. To consume by burning.

சுட்டசெங்கல், s. Burnt bricks, opposite to பச்சைச்செங்கல், sun-burnt-bricks.

சுட்டவிறைச்சி, s. See இறைச்சி.

பழுக்கச்சுட, inf. To give a bright yellow color to gold ornaments, by immersing them in a boiling solution of sulphur, saltpetre, culinary salt, and turmeric. See பழு, v.

காடுவெட்டிச்சுட, inf. To clear and burn forest land.

நாவிலேசுட, inf. To brand the tongue in restoring one to caste.

நாவாலேசுட, inf. To blight with the tongue, &c.

சுட்டுப்போட, inf. To consume by fire; to shoot; to blight.

பிள்ளையைக்கண்ணூறுசுட்டுப்போட்டார்கள்.... They have blighted (lit. burnt) the child, with their eyes; induced sickness.

சிற்றின்பச்சேர்ந்தவரைச்சந்திரன்சுடுகிறது. The moon's rays inflame the lascivious.

அவன் ஊரைச்சுட்டுப்போடுவான். He will burn the country, i. e. devastate it, &c.

சுடுசுடெனல், v. noun. [com. சிடுசிடெனல்.] Being precipitate, in a hurry, விரைவுக்குறிப்பு. 2. Being irritable, too sensitive, சினக்குறிப்பு.

சுடுசுடென்றுபேச, inf. To speak with vehemence, or anger. 2. To answer before another has done speaking.

சுடுநாரத்தம், s. A plant, சித்திரப்பாலை. (M. Dic.)

சுடுவல் — சுடுவனம் — சுடுவன், s. Blood, இரத்தம். (சது.)

சுடுவு, s. A circular pad of straw for the head, சும்மாடு. (சது.)

•சுட்கம்—சுஷ்கம், s. Dryness, வறட்சி. W. p. 853. Sushka. (p.)

சுட்கதர்க்கம், s. Dry disputation, cavilling, unprofitable wrangling, வீண்தர்க்கம். (Colloq.)

சுட்கு, கிறேன், சுட்கினேன், வேன், சுட்க, v. n. To grow dry, thin, emaciated, வற்ற.

சுட்கிப்போக, inf. To waste away.

சுட்டல், v. noun. A past verbal of சுடு. 2. A present verbal of சுட்டு, which see.

சுட்டி, s. An ornament for a woman's forehead, தலைமணி. (சது.) 2. A white spot on a beast's forehead, or a serpent's head, உச்சிவெள்ளை. 3. A turbulent fellow, துட்டன். (c.)—Note. As a participle of சுட்டு, this word is used for குறித்து, concerning, with regard to—as அவனைச்சுட்டிப்பேசினான்.

சுட்டித்தனம், s. Mischievousness, turbulance.

சுட்டியன், s. [prov.] A beast with a white spot on the forehead, உச்சிவெள்ளையுடையது.

நெற்றிச்சுட்டி, s. As சுட்டி, 1.

சுட்டிப்பயல், s. A mischievous fellow.

சுட்டித்தலையன், s. A wicked person. 2. [prov.] As சுட்டியன்.

சுட்டிகை, s. (Probably a change of சுடிகை.) An ornament for the forehead, தலைமணி.

சுட்டு, s. Intention, aim, scope, object, குறிப்பு. 2. [in gram.] Demonstrative letters or words, சுட்டெழுத்து—as இ, இத. 3. Mark, sign, token, distinction, characteristic, குறி. See சுட்டு, v.

பிறர்தம்மைப்புகழ்ந்துசுட்டு வேண்டுவோர். He who wishes to be praised by other men. (p.)

சுட்டுச்சொல்—சுட்டுப்பெயர், s. [in gram.] Demonstrative pronouns—as இவன், இது.

சுட்டுப்பொருள், s. The meaning intended, கருதியபொருள். 2. The image of a deity formed in the mind at pleasure, the god appearing in that form, as a Guru, either mentally or occularly, according to the proficiency of the worshipper.

சுட்டுவிரல், s. The fore-finger. (Rare.)

சுட்டுவைக்க, inf. [prov. prop. சுட்டிவைக்க.] To form an image of the deity in the mind, as the object of worship, the external senses being all restrained, and the attention fixed on that only. 2. To fix the mind on a person from whom an object is to be gained.

சுட்டெழுத்து, s. See under எழுத்து.

சுட்டு, கிறேன், சுட்டினேன், வேன், சுட்ட, v. a. To point out, show, allude to, குறிக்க. (c.) 2. To conceive, have in view, aim at, desire, எண்ண. 3. To mean, கருத. 4. To designate, denote, indicate, காட்ட. 5. To distinguish, to honor, மதிக்க.

அதைச்சுட்டி. Concerning that, with regard to that.

சுட்டல், v. noun. Distinguishing, மதித்தல். 2. Pointing out, குறித்தல்.

சுட்டிக்காட்ட, inf. To show, point out.

சுட்டிப்பேச, inf. To allude to in discourse.

சுட்டியறிய, inf. To conceive, form a conception (p.)

சுட்டு, v. noun. Distinguishing, defining; indication, allusion, சுட்டிக்காட்டுகை.

தற்சுட்டு, s. Reference to itself.

சுட்டுக்கோல், s. A blacksmith's poker; a branding rod, உலையாணிக்கோல். (Compare சூட்டுக்கோல்.) (சது.) 2. [prov.] (fig.) A mischievous person, தீயோன்.

சுணக்கம், s. Cringing, persisting in asking, பிணக்கம்; [ex சுணங்கு, v.] (c.)

சுணக்கன், s. [vul. Corruption of சுணங்கன்.] A dog, நாய். 2. (fig.) One who lingers about, as a dog, காவாட்டித்திரிவோன். 3. One who performs mean offices, a mean person, கீழ்மகன்.

சுணக்குமுத்திரை, s. A seal put upon one's property with sealing wax.

சுணங்கல், s. [prov.] One of loose habits—as சுணக்கன். 2. See under சுணங்கு, v. (c.)

•சுணங்கன், s. A dog, நாய். (சது.)

சுணங்கத்தனம், s. Doggedness.

சுணங்கத்தனம்பண்ண, inf. To be apt to bite—as a dog.

சுணங்கத்திசை, s. (also சுணகத்திசை.) South west, தென்மேற்றிசை.

சுணங்கப்புத்தி, s. A doggish temper.

சுணங்கன்முத்திரை, s. The mark of a dog, as a brand of infamy.

சுணங்கு, s. A light colored spot on the body, regarded as a beauty. (See தேமல்.) 2. A slight spreading scall, or scab, induced perhaps by hot humors, &c., பசலை. 3. [vul.] v. noun. Reduction, emaciation, மெலிவு. (c.)

சுணங்குபடர்தல், v. noun. The spreading of spots on the body of a woman.

சுணங்குபூக்க, inf. To have spots spreading over. (p.)

சுணங்கு, கிறேன், சுணங்கினேன், வேன், சுணங்க, v. n. [vul.] To be jaded, to be emaciated, மெலிய. 2. To delay, loiter, linger, தாமதிக்க. 3. To be hindered, interrupted, தடைபட. 4. To cringe, persist in asking, சற்றுக்காலிட.

சுணங்கல், v. noun. Being lean, meagre, மெலிவு.

சணங்கிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To show lassitude, weakness, &c., in consequence of hunger or fatigue. 2. To be dissatisfied, இரும்பியில்லாதிருக்க.

சணங்கிவிழ, *inf.* To be fatigued by much exertion.

சணங்கிப்போக, *inf.* To grow weak, &c.

சணை, *s.* Roughness, prickliness, &c., as in leaves, stalks, &c., இலைகள்முதலியவற்றின்சொரி. 2. (*Sa. Smaran'a.*) Exquisite feeling, keen sensibility; magnanimity, அபிமானம், commonly spoken, சரணை. 3. Keenness, sharpness, severity, கூர்மை. 4. A prickle. 5. *v. noun.* Itching, தினவு.

சணைகழியாதபிஞ்சு, *s.* Fresh, downy fruit. (*R.*)

சணைபோகப்பேதிக்குவாங்குதல், *v. noun.* Taking a brisk purge.

சணையெடுக்க, *inf.* To remove the prickliness, as from edible herbs or roots. 2 To have a severe itching sensation, தினவெடுக்க.

சணைகெட, *inf.* To have the feelings or sensibilities blunted.

சணைகெட்டவன்—சணையற்றவன், *appel. n.* One who has no sense of honor, a dastard, a coward, a poltroon.

சணைமழுங்க, *inf.* To be blunted as a knife. 2. As சணைகெட.

சணையில்லாக்கத்தி, *s.* A blunt knife.

சணையுள்ளவன், *appel. n.* A person with acute sensibilities.

சணைக்கோரை, *s.* A kind of grass.

சணை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To tingle, smart, twinge, as from the roughness of rice-stems, the sting of a nettle, the hairs of a caterpillar, &c., to itch severely, be inflamed, to tingle—as the tongue after eating something sharp, தினவெடுக்க. (*c.*) 2. *v. a.* (*R.*) To proportion, to form symmetrically, அமைப்பிக்க.

•சண்டம், *s.* Fermented liquor, toddy, spirits, கள். W. p. 851. S'UND'A. 2. An elephant's trunk, யானைத்துதிக்கை. (*சது.*)

சண்டல், *v. noun.* A kind of stewed food, commonly vegetable, சண்டிகறி. 2. Vegetables simmered to serve as an external application, சண்டினது; [*ex* சண்டு, *v. n.*]

சண்டலாகச்சமைக்க, *inf.* To stew, boil, or simmer down to a thick consistence.

சண்டற்கறி, *s.* Thick, dryish curry.

சண்டன், *s.* A small musk-rat, or blind mouse, மூஞ்சூறு. 2. The twenty-fourth lunar asterism, சதையம். 3. An ignorant, or stupid person, அறிவிலி. (*சது.*)

சண்டாங்கி, *s.* A kind of seasoning used with curry, தாளிப்பு. [*loc.*] 2. (*fig.*) A small matter, a trifle, அற்பம். 3. [*prov.*] Scantiness in measure, quantity, &c., குறைவு. (*c.*)

சண்டாங்கியார், *s.* [*prov.*] A stingy woman, பிசுனைக்காரி, (*in reproach.*)

•சண்டாலம்—சண்டாளி, *s.* An elephant, யானை. (*சது.*) W. p. 851. SUN'D'ALA.

சண்டான், *s.* [*prov.*] (*a change of* சண்டம்.) A small earthen measure used by toddy-sellers, கள்ளளவு. (*c.*)

•சண்டி, *s.* Sensitive plants of several species, தொட்டாற்சிணுங்கி. 2 W. p. 851. SUNT'HEE. Dry ginger, சுக்கு. 3. W. p. 851. S'UND'A. Toddy, fermented liquor, கள்.—*Note.* Of the sensitive plants, two are commonly known, as தொட்டாற்சுருங்கி and ஈழப்பட்டாசுருங்கி.

சண்டியுண்டை, *s.* A compound ball used to produce fermentation in rice and other food, composed of the bark from the roots of the சதாக்கனி and the சித்திரம் plants, of the கொஞ்சி shrub, and the seed of சீரகம்.

•சண்டிகை, *s.* The Uvula or the small tongue below the palate, உண்ணாக்கு. (*சது.*) W. p. 851. S'UN'DIKA.

சண்டில்—சண்டிர், *s.* As சண்டி, 1. which see. (*Beschi.*)

சண்டு, *s.* [*prov.*] Sediment, &c., adhering to a chatty when boiling, அடிப்பற்றுவது. 2. Dandruff, scurf, பொடுகு. 3. Smallness, littleness, அற்பம். (*c.*) 4. (Compare சிண்டு.) A small measure, the 8th or 4th of a கொத்து or otherwise, ஒர்சிற்றளவு.

எண்ணெய்ச்சண்டு, *s.* [*prov.*] The dregs of oil.

பாற்சண்டு, *s.* Scum from boiling milk. (*c.*)

சண்டுவிரல், *s.* The little finger.

சண்டெலி, *s.* A small rat, ஒர்சிற்றெலி.

சண்டு, கிறது, சண்டினது, ம், சண்ட, *v. n.* To dry up as in boiling, stewing, simmering, &c., to be evaporated by heat, சுறுமுதலியசுண்ட. 2. To be dried, lessened, as the blood of an emaciated person, இரத்தஞ்சுண்ட. 3. To pinch internally, gripe, throb, வலிக்கவெண்ட. 4. To impinge—as a strained line, or bow-string in reaction, கவிழ்ச்சண்ட. 5. To be tight, as a string or as a muscle in cramp, &c., நரம்புமுதலியவிழுக்க. (*c.*)

சண்டக்கட்ட, *inf.* [*prov. fig.*] To strain and fasten, as a rope tied to posts, அழுத்திக்கட்ட.

சண்டக்காய, *inf.* To boil and dry away.

சண்டக்காய்ச்ச, *inf.* To boil so as to reduce or exhaust the liquor.

சண்டப்பிடிக்க, *inf.* [*prov.*] To pinch too closely in measuring cloth, &c., so as to give scanty measure; to gripe. 2. To be niggardly in expenditure.

சண்டிப்போக, *inf.* To be reduced by evaporation. 2. To wither, to be shrunk—as the face, வெட்கிப்போக.

சண்டவைக்க, *inf.* To let the curry or porridge, &c., become dry and hard, when boiling.

அவனைச்சண்டவுலர்த்திப்போட்டார்கள். They have reduced and weakened him, (by diet, bleeding, &c.)

அவன்முகஞ்சண்டிப்போயிற்று. He has turned pale, (through shame, fear, sorrow, &c.)

சண்டு, கிறேன், சண்டினேன், வேன், சண்ட, *v. a.* To boil away, stew the சண்டல் food, பாகுசெய்க்க. 2. To simmer a vegetable preparation for a swelling, &c., இலைசண்ட. 3. To shoot or jerk with the thumb, or finger; as a marble, &c., to shoot or toss up a coin with the thumb and a finger to ring it, தெறிக்க. 4. To shoot, as a ball with a bow or let off by a spring to, as a bent stick; flirt away, try the tightness of a bow string, lute string, the ripeness of a jack-fruit, &c., by flirting or filliping a finger against it, to jerk, fillip, strike as a carpenter's line on a plank, &c., சுவிழ தெறிக்க. 5. To pinch and draw out the skin or other elastic body with the finger and thumb, or pincers and let it recoil with a jerk, இழுத்துவிட. (*c.*)

சண்டிவிளையாட, *inf.* To play with marbles, balls, seeds, &c., by shooting them.

சண்டிப்பிடிக்க, *inf.* See சண்டப்பிடிக்க.

சண்டியிழுக்க, *inf.* To strain; to pinch and draw.

சண்டிவிட, *inf.* To jirk out, flirt out.

சண்டுவில், *s.* [*loc.* உண்டைவில்.] A bow for shooting earthen balls, little stones, &c.; [*ex* வில்.] (*c.*)

சண்டல், *v. noun.* Shooting small bullets, தெறிக்கை.

•சண்டை, *s.* A shrub whose fruit and leaves are edible and whose root causes sneezing, தும்மெடி. Solanum pubescens, *L.* (*c.*) 2. W. p. 851. SUND'A. Toddy, intoxicating drink, கள்.

சண்டைக்காய், *s.* Its unripe fruit.

சண்டைக்காயிலே பாதிதிறதுபாதி வைக்கிறதுபாதியா? Will one eat half and keep half of a சண்டைக்காய்; videlicet "make two bites of a cherry."

சண்டைவற்றல், *s.* [*com.* சண்டவற்றல்.] *s.* The dried unripe fruit of சண்டை, used as curry.

சண்ணமொழிமாற்று, *s.* [*in gram.*] A subdivision of the transposition of words, மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள். (*p.*)

•சண்ணம், *s.* W. p. 330. CHOORN'A. Powder, any minute division of a substance, பொடி. 2. Aromatic powder, powdered sandal, &c., சுகந்தப்பொடி. 3. Dust, புழுதி. 4. The pollen or farina of a flower, கேசரம். 5. Lime, சுண்ணாம்பு. 6. [*in astrol.*] The twenty-forth lunar asterism, சதையம். (*p.*)

சண்ணச்சாந்து, *s.* Plaster, mortar. (*p.*)

சண்ணப்பொடி, *s.* Aromatic powders. 2. Gold, or silver powder thrown over guests on festive occasions. 3. Saffron or turmeric powders cast on guests at a marriage, or on other festive occasions.

சண்ணமாக்க, *inf.* To calcine, pulverize, or reduce to powder.

சண்ணமாட-சண்ணமிறைக்க, *inf.* To cast scented powders in sport, &c

சண்ணமிடிக்க, *inf.* To pound and prepare aromatic powders for strewing on the idol, or a great person, at the அந்திரேட்டி funeral ceremony, &c.

பூஞ்சண்ணம், *s.* Farina of flowers.

இளிஞ்சிற்சண்ணம், *s.* Muscle-shell-lime.

பொற்சுண்ணம், *s.* Gold dust thrown before a great person.

சுண்ணம்பு, *s.* Lime, chunam, சுட்டசுண்ணம். 2. Macerated lime, குழைசாந்து. (*c.*)

மிஞ்சினசுண்ணம்பையு மெலிந்தராசாவையும் கைவிடப்படாது. Neither slight the remainder of chuman nor a decayed king.

சுண்ணம்படிக்க, *inf.* To whitewash.

சுண்ணம்பரைக்க, *inf.* To grind plaster.

சுண்ணம்புக்கட்டி, *s.* Macerated and dried chunam. 2. Dried mortar.

சுண்ணம்புக்கரண்டகம், *s.* Small box for lime to eat with betel. See கரண்டகம்.

சுண்ணம்புக்காரை, *s.* Over-laying with plaster. See காரை.

சுண்ணம்புக்காரன், *s.* A lime-burner or seller.

சுண்ணம்புக்காளவாய், *s.* (*Sometimes* சுண்ணம்புச்சூளை.) A lime-kiln.

சுண்ணம்புகுத்த–சுண்ணம்பிடிக்க, *inf.* To pound chunam and make it into mortar.

சுண்ணம்புக்கல், *s.* Limestone; also when burnt and unslacked to be used for whitewash.

சுண்ணம்புக்குட்டான், *s.* [*prov.*] A toddy man's chunam basket.

சுண்ணம்புசலிக்க, *inf.* To sift lime.

சுண்ணம்புதடவ, *inf.* To daub with chunam.

சுண்ணம்புத்துடுப்பு, *s.* [*prov.*] A small spatula for taking chunam from the சுண்ணம்புக்கரண்டகம்.

சுண்ணம்புபூச, *inf.* To plaster with chunam.

சுண்ணம்புப்பதனி, *s.* Sweet toddy prepared with chunam. See பதனி.

சுண்ணம்புப்பொருக்கு, *s.* Loose flakes, scales of chunam.

சுண்ணம்புப்பற்று, *s.* Adhesion of chunam to articles on which it has been rubbed. 2. [*prov.*] Sediment at the bottom of green ginger juice.

சுண்ணம்புதாளிக்க, *inf.* To slake lime for chewing with betel. (*R.*)

சுண்ணம்படைதல், *v. noun.* Settling of lime at the bottom when put in toddy.

சுண்ணம்புப்பட்டை, *s.* Stripes of white wash with செம்மண்பட்டை on the walls of native houses, to avert the evil eye.

சங்குச்சுண்ணம்பு, *s.* Lime of conch shells.

முத்துச்சுண்ணம்பு, *s.* Lime of pearls—said to be luxury of kings with their betel-leaf.

நத்தைச்சுண்ணம்பு, *s.* Lime of snail shells.

சிப்பிச்சுண்ணம்பு, *s.* Lime of oyster shells.

சீமைச்சுண்ணம்பு, *s.* Chalk.

குழைசுண்ணம்பு, *s.* Macerated lime for plastering.

கற்சுண்ணம்பு—சுக்கான்சுண்ணம்பு, *s.* Stone lime.

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்பு, *s.* Shell-lime.

நீற்றினசுண்ணம்பு, *s.* Slaked lime for whitewash.

சுண்ணம்புக்கீரை, *s.* A kind of greens. Achyranthes, *L.*

சுண்ணி, *s.* Virile membrum, *obscene;* —used in vulgar scolding.

*சுதசனம், *s.* For சுதனம். (திவா.)

*சுதந்தரம்—சுதந்திரம்—ஸ்வதந்திரம், *s.* W. p. 961. SVATANTRA. Inheritance, heirship, natural prerogative, privilege, சுவாதந்திரியம். 2. Perquisite, benefit, share, allotment, fee, compensation, பெறும்பேறு. (*c.*) 3. Co-existence, natural and inseparable union, உரிமை. 4. Liberty, freedom, free-agency, independence, தற்சுதந்தரம். (*p.*)

சுதந்தரமின்றிபொழுகினன். He was not at his own command. (*p.*)

சுதந்தரக்காணி, *s.* Hereditary land.

சுதந்தரபாரம்பரை, *s.* Hereditary right, office.

சுதந்தரங்கொடுக்க, *inf.* To pay one his fee, perquisite, share. 2. To give one his inheritance.

சுதந்தரப்பணம், *s.* [*vul.* சுவந்தரம்.] Perquisite, fee, செல்லுஞ்சுதந்தரம்.

சுதந்தரம்பெற, *inf.* To obtain an inheritance.

சுதந்தரர், *s.* [*com.* சுதந்தரக்காரர்.] Heirs, inheritors, freeholders. 2. Those to whom rights or prerogatives belong.

சுதந்தரவறிவு, *s.* Knowledge as natural or peculiar to the deity, தேவனுக்குரியஅறிவு.

சுதந்தரவறிவின்மை, *s.* Ignorance as peculiar to souls or naturally attaching to them in their primitive or கேவலம் state.

சுதந்தரன், *s.* [*com.* சுதந்தரவாளி. *fem.* சுதந்தரி.] The heir, the lawful inheritor.

சுதந்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To inherit, be heir to, ஆட்சிபெற. 2. To act or speak independently, தன்னிட்டப்படிசெய்ய; [*ex* சுதந்தரம்.] (*c*)

*சுதந்தரியம், *s.* [*vul.*] Inheritance —as சுதந்தரம்.

*சுதந்தை, *s.* Right, privilege. (*Beschi.*) Compare சுவதந்திரம்.

*சுதந்தி, *s.* The female elephant of the N. W. quarter, வடமேற்றிசைப்பெண்யானை. W. p. 930. SUDANTEE. 2. A female elephant, பெண்யானை. (சது.)

*சுதம், *s.* Destruction, injury, loss, perishing, கேடு. W. p. 333. CHYUTA. 2. Method, order, the right way of doing a thing, முறைமை. (சது.) 3. The நெருஞ்சில் plant. (*M. Dic.*)

*சுதரிசனம், *s.* A mirror, a looking glass, கண்ணாடி. 2. The discus-weapon, சக்காயுதம். (சது.) 3. The city of Indra, அமராவதி. 4. Beauty, handsomeness, அழகு; [*ex* சு, *et* தரிசனம்.] W. p. 930. SUDARS'ANA.

*சுதருமம்—சுதர்மம்—சுதன்மம், *s.* Works of superior excellence and merit, அறம்; [*ex* சு, *et* தருமம்.] (*Sa. Sud'harmma.*)

சாதியின்சுதர்மம், *s.* The custom of a tribe. (*R.*)

சுதர்மான், *s.* [*prov.*] A caste, ஓர்சாதி. (*c.*)

சுதராய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* and *v. a.* (*from the Hind.* சுதாய்.) To manage creditably, to accomplish, கெட்டித்தனமாய்நடத்த. 2. To gain strength, திடாரிக்கப்பட. (*c.*)—*Note.* This word is commonly used as a verbal participle.

*சுதலம், *s.* One of the seven lower worlds, the sixth in descent, கீழுலகத்தொன்று. W. p. 930. SUTALA.

*சுதனம், *s.* Weapons in general, ஆயுதப்பொது. (சது.)

*சுதன், *s.* A son, மகன். 2. A prince, இராசகுமாரன். W. p 929. SUTA. (*p.*)

*சுதன்மம், *s.* The hall or assembly room of Indra, இந்திரன்மண்டபம். 2. The council or assembly of the supernals, தேவசபை. W. p. 930. SUD'HARMMA. 3. As சுதருமம்.

*சுதன்மை, *s.* The hall or assembly room of Indra—as சுதன்மம்.

*சுதா—சுதாவாக—சுதாவிலே, *adv.* Of one's own accord, spontaneously, தானாய். (*Sa. Svatas.*)

சுதாவாகப்பேசினன். He spoke voluntarily.

*சுதாகரன், *s.* The moon, சந்திரன்; [*ex* சுதா or சுதை, nector, *et* ஆகரம், a mine.] W. p. 931. SUD'HAKARA.

சுதாச்சி—சுதர்ச்சி, *s.* A shrub—as சுதாக்கச்சி. (*M. Dic*)

சுதாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] (*probably a change of* சுதராய். *v.*) To surmount difficulties, to endure hardships, கஷ்டநெரிக்க. 2. To defend one's opinion with boldness, வாதிக்க. 3. To resume courage, தைரியங்கொள்ள. (*Colloq.*)

சபையில் சுதாரித்துப்பேசவுதே சாமர்த்தியம். To speak freely in an assembly requires ability.

*சுதி, *s.* The pitch or key-note in singing, சுருதி; [*a contraction of Sa. Sruti.*] 2. A fibre or string tied to the string of a guitar near the bridge to give a vibrating sound, the fret, யாழ்நரம்பு. (*c.*)

சுதிகூட்ட, *inf.* To accompany the song by sounding the key-note, either with the voice or an instrument.

சுதிக்கியானம், *s.* The knowledge or science of music, சுதிஞானம்.

சுதிபிடிக்க, *inf.* To accompany the song by sounding the key-note, either with the voice or an instrument.

சுதியேற்ற, *inf.* To raise the tune, play high notes.

சுதிமதிகெட்டவன், *appel. n.* [*prov.*] One who is deranged, one that confounds his arguments on any subject. (*c.*)

சுதும்பு, *s.* [*vul.*] A kind of fish, milk-fish, ஓர்மீன். (*c.*)

*சுதேசம், *s.* One's own country, சொந்தத்தேசம் (*Sa. Svadésa.*)

சுதேசபோதகர், *s.* [*Christ. usage.*] Native ministers.

சுதேசி, *s.* A native, one born in the country—oppo. to பரதேசி, a stranger.

*சுதை, *s.* W. p. 931. SUD'HA. Taste, savor, deliciousness, sweetness, சுவை. 2. Nectar—the beverage which confers immortality and is the sustenance of the inferior gods, அமிர்து. 3. Milk, பால். 4. Lime, சுண்ணம்பு. 5. Whiteness, வெண்மை. 6. A daughter, புதல்வி. W. p. 929. SUTD. 7. A kicking cow, உதைகாற்பசு. (சது.) 8. Medicine, மருந்து. 9. Plaster, mortar, சுண்ணச்சாந்து. (*p.*) 10. [*prov. vul.* சொதை.] Riches, property, &c., பொருள்; [*a figurative use* derived from nectar, milk, &c.]

அவன்சுத்தபுருஷன். He is a man of property.

•சுத்தம், s. W. p. 851. S'UDD'HA. Pureness, cleanness, chastity—as சுசி. 2. Genuineness, entireness, reality, சுயம். 3. Faultlessness, correctness, பிழையின்மை. 4. Strict morality, sanctity, மாசின்மை. 5. Being unmixed, untainted, unadulterated, கலப்பின்மை. 6. Innocence, innocence established by trial or ordeal, குற்றமின்மை. (c.) 7. The third and highest state of separate souls next to absorption, சுத்தாவத்தை. 8. A prefix to the names of the phases of the moon in her increase—as opposed to பகுளம். 9. (fig.) Health, salubrity, recovery from disease, welfare, சௌக்கியம். 10. [in astron.] Correction or equation.

சுத்தஞ்சோறுபோடும். Pureness will make one prosperous.

சுத்தக்கறுப்பு, s. Entire blackness. (c)

சுத்தக்காரன், s. A man who is neat and clean. 2. (fig.) A pure, innocent man, சுத்தன்.

சுத்தசதுர்த்தசி, s. The fourteenth phase of the moon in her increase—as opposed to பகுளம்.

சுத்தசத்தியம், s. The simple truth, genuineness, authenticity

சுத்தசலம், s. Clean or pure water.

சுத்தசூனியம், s. Absolute nothingness, nonentity, முழுப்பாழ். (c.) 2. Atheism, நிரீச்சுரம்.

சுத்த சூனியமாக்கிப்போட்டான். He has utterly destroyed the family.

சுத்தசைதன்னியம், s. Pure spirit, pure intellect—as distinct from matter. (p.)

சுத்தசைவம், s. The highest, or the sixteenth degree of Saivism. See சைவம்.

சுத்தச்சிவப்பு, s. Pure red, scarlet. (c.)

சுத்தஞானம், s. Pure, spiritual knowledge; pure ஞானம் unmixed with works. (p.)

சுத்ததத்துவம், s. One of the five properties of Siva. See சிவதத்துவம்.

சுத்ததானம், s. A superior kind of தானம்.

சுத்ததினம், s. A lucky day. See சுதினம். 2. New year's day, வருஷப்பிறப்பு. 3. The exact number of days elapsed in an epoch, or in any fixed portion of time—considered as an element for finding the longitude, &c., of the sun, moon, planets, &c.

சுத்தத்தோடிருக்க, inf. To be pure in body and mind.

சுத்தநாசம், s. (also சர்வநாசம்.) Entire destruction, utter ruin. (c.)

சுத்தநிலை, s. As சுத்தம், 7.

சுத்தபஞ்சமி, s. The fifth day of the new moon. See பஞ்சமி.

சுத்தபட்டினி, s. Utter starvation. (c.)

சுத்தபத்தி, s. Real piety, sincere devotion.

சுத்தபரிமளம், s. Fragrance, sweet scent.

சுத்தபரிசம், s. [in astron.] True time of the beginning of an eclipse.

சுத்தபரிசுத்தாங்கம், s. Entire purity, holiness. (Colloq.)

சுத்தபவித்திரம், s. Entire pureness, holiness (p.)

சுத்தபாடம், s. The correct or genuine reading.

சுத்தபோசனம், s. Sacred food—commonly used in reference to offerings made in the temples.

சுத்தபௌரணை, s. The opposition of the sun and moon.

சுத்தபுடம், s. [in astron.] The real situation (longitude) of a planet, &c., as differing from its mean place.

சுத்தப்பட, inf. To be cleaned.

சுத்தப்படச்செய்ய, inf. To make a thing neatly. 2. [in carpentry.] To plane the wood smoothly.

சுத்தப்பிரதி, s. A fair copy. (c.)

சுத்தபூமி, s. Cleared land. (p.)

சுத்தப்படுத்த—சுத்தம்பண்ண, inf. To cleanse, to clear away, make clean.

சுத்தப்பிழை, s. Complete error. (c.)

சுத்தப்பொய், s. A downright lie. (c.)

சுத்தமத்தளம், s. A superior kind of மத்தளம்.

சுத்தமனம், s. A frank, sincere mind, கபடமின்மை. 2. A pure mind.

சுத்தமாயை, s. Pure spiritual Maya. See மாயை.

சுத்தமாய், adv. Wholly, entirely, utterly, absolutely. 2. At all, in the least. (c.)

இன்றைக்கெனக்குச்சுத்தமாகச்சாப்பாட்டுக்கில்லை. I am, to day, entirely destitute of food.

சுத்தமார்க்கம், s. Pure conduct, spotless morality. 2. Sincere piety. 3. The true system of religion.

சுத்தம்பண்ண, inf. To purify, either physically or ceremonially; to cleanse, to refine. 2. [in astron.] To equate or correct.

சுத்தம்பேச, inf. [prov.] To speak boastingly of one's character, parentage, connexions, &c.

சுத்தவநியாயம், s. A gross injustice. (c.)

சுத்தவாசனை, s. Pure fragrance. 2. (fig.) A pure state of the soul—oppo. to மலவாசனை.

சுத்தவாளர், s. [improp.] Pure persons. 2. (Rom. usage.) Saints, அர்ச்சியசிஷ்டர்.

சுத்தவாளி, s. A person proved innocent in a court of justice, not guilty—oppo. to குற்றவாளி. (c.) 2. A holy person.

சுத்தவிக்ஷேபம் — சுத்தவிட்சேபம், s. [in astron.] The true celestial latitude. See புடவிக்ஷேபம்.

சுத்தவித்தை, s. [in Agam.] A preponderance of spiritual knowledge above a tendency to works. See சிவதத்துவம்.

சுத்தக்கட்டிவெள்ளி—சொக்கவெள்ளிக்கட்டி, s. A lump of pure silver. (c.)

சுத்தவீரம், s. True valor, heroism. (c.)

சுத்தவீரர், s. (sing. சுத்தவீரன்.) True heroes.

சுத்தவுபவாசம், s. Absolute fasting, total abstinence during a fast.

சுத்தவெள்ளை, s. Pure white. 2. That which is entirely white. (c)

சுத்தன், s. A pure person, a sincere person, பரிசுத்தன். (c.) 2. One ripe for liberation from births, a soul in the third, or highest stage, next to absorption, நின்மலன். 3. Siva, அரன். 4. Brahma, அயன். 5. Argha, அருகன். 6. Vishnu, அரி.

கைச்சுத்தம், s. Cleanness of hands or freedom from bribery. (c.)

மெய்ச்சுத்தம், s. Cleanliness of body. (c.)

மனச்சுத்தம், s. Mental purity. (c.)

வாய்ச்சுத்தம், s. Veracity, or cleanness of mouth. (c.)

சுத்தாங்கம், s. Pureness, cleanness, purity, sanctity, சுத்தம். 2. Entireness, absoluteness, முழுமை; [ex அங்கம்.] (c.)

சுத்தாங்கமாய்ப்போயிற்று. It is entirely gone. 2. It is quite clean.

சுத்தாங்கன், s. A pure person, one without moral stain. (Colloq.)

சுத்தாத்துமா, s. A person of superior, spiritual knowledge. 2. One of spotless, irreproachable character. 3. A soul approximating to liberation. (p.)

சுத்தாவத்தை, s. As சுத்தநிலை; [ex அவத்தை.]

சுத்தோதகம், s. Pure water. See under உதகம்.

சுத்தா, s. (Hind.) Together with, ஒருமிக்க.

சுஸ்தி, s. (Pers.) Laziness, slowness, மந்தகுணம். (c.)

சுத்தி, s. (Tel. సుత్తె.) A hammer, கம்மியர்கருவியிலொன்று.

•சுத்தி, s. Pureness, cleanness, பவித்திரம். 2. Purification from crude matter, sublimation, மருந்துகுற்றநீங்கச்செய்யுஞ்சுத்தி. (c.) 3. Holiness, chasteness, பரிசுத்தம். W. p. 852. S'UDD'HI. 4. A chank, a conch, சங்கு. (சிப்.) W. p. 850. S'UKTI. 5. A small vessel for drippings, ghee, oil, &c., செப்புக்குப்பி. 6. A religious mendicant's begging dish, இரப்போர்கலம்.—Note. The daily purification in idol worship, is of five kinds, viz; 1.: பூதசுத்தி, cleansing the body, accompanied by muntras. 2. ஆத்மசுத்தி, mental purity by invocations. 3. திரவியசுத்தி, cleaning of the vessels, with attending incantations. 4. இலிங்கசுத்தி, the changing of the flowers, &c., before the idol, by which it is made pure. 5. மந்திரசுத்தி, by muntras repeating the mystic O'm, and adding the five lettered சிவாய, or salutation to Siva.

சுத்திசெய்ய — சுத்திபண்ண, inf. To purify, cleanse, sanctify. 2. To refine, sublimate. 3. To purify drugs. 4. To lustrate. 5. To absterge, expurgate.

சுத்தியடைய, inf. To become pure. (p.)

கால்கைசுத்திபண்ண, inf. To clean the feet, hands, &c., after eating, or evacuations.

அட்சரசுத்தி, s. Distinct articulation. See under அட்சரம். (c.)

மலசுத்தி, s. Evacuation of excrements. (c.)

•சுத்திகரம், s. Purifying, purification, sublimation, சுத்திசெய்கை; [ex கர, doing.]

சுத்திகரி, க்கிறேன், த்தேன, ப்பேன், க்க, *v. a.* To purify, cleanse, expurgate, sanctify, சுத்திபாக்க; [*ex* சுத்திகரம்.]

சுத்திகரிப்பு, *v. noun.* Purification, expurgation, lustration, refinement, sanctification.

•சுத்திகை, *s.* A pan as of a lamp, a hollow, a shallow dish, அகல். 2. A pearl oyster, இப்பி. (சது.) (*Sa. Suktika.*)

சுத்தியல், *s.* [*prop.* சுத்தி.] A hammer. (*c.*)

சுத்துராம்—சுத்துரு, *s.* A plant, கண்டங்கத்திரி. (*M. Dic.*)

•சுநகன், *s.* See சுனகன்.

•சுநாசீரன், *s.* Indra—as the leader of the celestial hosts, இந்திரன். W. p. 931. SUNASEERA. (கெ.)

•சுநி, *s.* A bitch, பெண்ணாய். W. p. 852. S'UNI.

•சுந், *s.* The planet Saturn, சனி. (சது.)

•சுந்தரபாண்டியன், *s.* One of the Pandian kings who was a great patron of Tamil literature, திருப்பாண்டியன். Also செளந்தரபாண்டியன். 2. The name of a Tamil treatise, so called from the term சுந்தரபாண்டியன் with which it commences, நிகண்டு.

•சுந்தரம், *s.* Beauty, handsomeness, அழகு. W. p. 932. SUNDARA.

சுந்தரன், *s.* A handsome man, அழகன்.

சுந்தரி, *s.* A beautiful woman, அழகி. 2. Indrani wife of Indra, இந்திராணி. 3. Durga, துர்க்கை. 4. A woman in general, பெண். 5. (*Contracted from* சுச்சுந்தரி.) The musk-rat, மூஞ்சூறு. (சது.)

சுந்தரேசன், *s.* Siva. See செளந்தரேசன்.

•சுந்தரன், *s.* (*Hon.* சுந்தரர்.) One of the sixty-three celebrated votaries of Siva, who was also one of the three authors of தேவாரம், அறுபத்துமூவரிலொருவர்.

•சுந்தன், *s.* The name of a Rakshasa, இராக்கதன். (சது.)

•சுபகிருது, *s.* (*Correctly* சுப்பிரகிருது.) The thirty-sixth year of the Hindu cycle, ஓராண்டு. W. p. 853. S'UB'HRAKRUT.

•சுபக்கம்—சுபட்சம், *s.* One's own side of an argument; the views, doctrines and sentiments of one's sect or party, சொந்தப்பட்சம். 2. That part of the சித்தியார் treatise which enunciates the dogmas of the Saiva sect, சித்தியார்சுபக்கம்.

•சுபட்சம், *s.* [*prop.* சுவிட்சம், which see.]

•சுபத்திரை, *s.* One of the wives of Arjuna the sister of Krishna, or Jaganath, அருச்சுனன்மனைவி. W. p. 933. SUB'HADRA. 2. (*R.*) The name of one of the three unfinished images in the temple of Jaganath, in Orissa.

•சுபம், *s.* Fortunateness, propitiousness, auspiciousness, luckiness. (See அசுபம்.) 2. Happiness, felicity, gratification, spiritual delight, பாக்கியம். 3. Goodness, excellence, favourableness, நன்மை. 4. Congratulation, benediction, வாழ்த்து. 5. One of the twenty-seven astrological yogas, இருபத்தேழுயோகத்தொன்று. W. p. 852. S'UB'HA.—*Note.* The opposite is அசுபம்.

சுபகதி, *s.* Bliss, beatitude; [*ex* கதி.] (*p.*)

சுபகரன், *s.* (*fem.* சுபகரி.) A beneficent person, உபகாரன். (*p.*)

சுபகருமம்—சுபகன்மம்—சுபகாரியம், *s.* Good, auspicious deeds, &c.—as கலியாணம்.

சுபகாலம், *s.* [*in astrol.*] An auspicious time; a joyful, prosperous time, நல்லகாலம்.

சுபக்கிரகம், *s.* An auspicious or benign planet—as the Moon, Mercury, Jupiter, and Venus. (*p.*)

சுபக்ஷேமம், *s.* Sound health—as சுகக்ஷேமம்.

சுபசகுனம், *s.* A good omen, நற்சகுனம்.

சுபசொரூபம், *s.* Benignant appearance or manifestation, &c. (*p.*)

சுபசோபனம், *s.* Joyful tidings, or events—as of the birth of a child, or of a girl's becoming marriageable. (*c.*)

சுபசேதி—சுபசெய்தி, *s.* Joyful tidings, happy events. (*p.*)

சுபதினம், *s.* (*Astrologically.*) A fortunate day, நல்லநாள். 2. (*R.*) A mode of salutation somewhat like "Good day" but it implies, that the meeting is fortunate. (*Modern.*)

சுபத்தானம்-சுபஸ்தானம், *s.* [*in astrol.*] An auspicious or favorable position of a planet; [*ex* தானம்.] (*p.*)

சுபமங்களம், *s.* Auspicious benediction, by brahmans, &c.

சுபமஸ்து, *s.* Salutation, success, prosperity; a sanscrit term of benediction at the opening of a treatise, &c., மங்கலமொழி; [*ex* அஸ்து.]

சுபமிருத்து, *s.* A good or auspicious death. (*p.*)

சுபயோகம், *s.* Auspicious yogas, being eighteen out of twenty-seven. (See யோகம்.) 2. The conjunction of an auspicious day of the week, phase of the moon and lunar constellation. (*p.*)

சுபவசனம்—சுபவாக்கு—சுபவாசகம்—சுபவார்த்தை, *s.* Auspicious language; agreeable, or propitious words.

சுபவாநந்தம், *s.* Blissful experience of the soul; divine illumination, spiritual enjoyment. (*p.*)

சுபவாரம், *s.* Auspicious days of the week.

சுபாசுபம், *s.* Good and ill-luck, auspicious and inauspicious appearances, commonly in reference to weddings, and funeral, நன்மையுந் தீமையும்; [*ex* அசுபம்.]

சுபாதிசயம், *s.* Favorable tidings, good news, சுபக்ஷேமம்; [*ex* அதிசயம்.]

தங்கள்சுபாதிசயங்களை எழுதியனுப்பப் பிரார்த்திக்கிறேன். I beg to be informed of your welfare.

•சுபாலம், *s.* One of the Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

•சுபன்னன், *s.* [*prov.*] The well winged, i. e. Garuda, கருடன்; [*ex* சு, *et* பன்னம், wing.] W. p. 932. SUPARN'A.

சுபா, *s.* (*Hind.*) A district. See சுபை.

•சுபாலிகை, *s.* (*Probably a change of* சுவாலி, burn.) A fire place, அடுப்பு. (சது.)

•சுபாவம், *s.* W. p. 962. SVAB'HA'VA. Nature, natural state, inherent property, or disposition, இயல்பு. 2. Instinct, இயற்கையுணர்வு. 3. Genuineness, reality, உண்மை. 4. Unaffectedness, சுபாவம். 5. Sincerity, simplicity, honesty, as oppos. to guile, வஞ்சகமின்மை. 6. Sanity, soberness, as oppos. to derangement, intoxication, மயக்கமின்மை. 7. Good temper or disposition, நற்குணம். (*c.*) 8. One of the Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

இவன்சர்வத்துஞ்சுபாவமவனைப்போலே. He is like him in every thing.

சுபாவமாய்வாங்கினேன். I have really taken.

சுபாவகுணம், *s.* Natural temper, or disposition.

சுபாவங்காட்ட, *inf.* To appear as it is, in its true nature, to show itself. 2. To betray low descent by low actions. (*in reproach.*) 3. To affect sobriety, &c. to assume or act a character. (*c.*)

சுபாவக்காரன், *s.* An honest or sincere person—commonly in combination with good. See சுபாவி.

சுபாவசுரூபம், *s.* An image like the original. (*p.*)

சுபாவப்பிரமாணம், *s.* [*in log.*] Natural inference, இயற்கையனுமானம்.

சுபாவப்பேச்சு, *s.* Simple language, without guile or art. (*c.*)

சுபாவமாயிருக்க, *inf.* To be natural, artless.

சுபாவமானநடக்கை, *s.* Upright conduct.

சுபாவமாய்ப்போக, *inf.* To become habituated to a thing or action. (*c.*)

சுபாவமாய்ப்பேச, *inf.* To speak sincerely, soberly, seriously, not in jest. 2. To speak the simple truth without coloring. (*c.*)

சுபாவமுத்தி, *s.* Absolute bliss, complete salvation, perfect liberation from births and all their attendant evils, as attainable by the ஞானி, or religionist of the highest degree, and as differing from the inferior states of bliss attained by the other three orders, those not being lasting. See சிவபுண்ணியபலம். (*p.*)

சுபாவமேனை, *s.* Moderation, usual manner, way, order, &c, வழக்கம்.

சுபாவவாதம், *s.* A certain system of religion, ஒர்சமயநூல்.

சுபாவி, *s.* [*improp.* சுவாவி.] An honest minded, harmless, good natured person; one who speaks and acts sincerely, a simpleton, a weak minded person, சுபாவகுணமுள்ளோன். (*c.*)

•சுபாவிகம், *s.* Natural state or disposition, சுபாவகுணம்; [*ex* சுபாவம்.]

•சுபானு, *s.* The seventeenth year of the Hindu cycle, ஓராண்டு. (*Sa. Svabhánu.*)

•சுபிட்சம்—சுபிக்ஷம், *s.* [*com.* சுபட்சம்.] Plentifulness, செழிப்பு; [*ex* சு, *et* பிட்சம், alms.]

சுபிட்சமானகாலம், *s.* A time of plenty.

சுபிட்சமானமழை, *s.* Abundant rain.

•சுபோகி, *s.* One who enjoys all kinds of prosperity. See under சு. (*R.*)

சுபை, *s.* (*Arab.*) A prefecture, province, jurisdiction, ஆருமெல்லை.

சுபையதார், s. A native captain. (c.) 2. The chief of a province, மாகாணத்தலைவன்; [ex தார், Persian. person. affix.]

சுபைக்குவந்தவன், appel. n. One appointed to be the chief of a province. (R.)

சுப்பி—சுப்பல், s. Dry twigs, &c., சுள்ளி. (c.)

சுப்பியாயுலர்ந்துபோயிற்று. This is well dried.

சுப்பிபொறுக்க, inf. To gather dry twigs for fuel.

சுப்பிவிறகு, s. Small sticks of fire wood—oppos. to கட்டைவிறகு.

*சுப்பியம், s. The bark of a tree, மாவிலிங்கம்பட்டை. Cratœva tapia, L. 2. The bark of the விளா tree, விளாம்பட்டை. Feronia elephantum, L.

*சுப்பிரசுதை, s. The milk of a wild buffalo, காட்டெருமைப்பால். (R.)

*சுப்பிரதந்தி, s. Female elephant of the N. W., வடமேற்றிசைப்பெண்யானை. W. p. 853. SUB'HRADANTEE. (p.)

*சுப்பிரதீபம், s. Great lustre, மிகுவொளி; [ex சுப்பிரம், et தீபம்.] 2. W. p. 932. SUPRATEEKA. The male elephant of the N. E., வடகீழ்த்திசையானை. (p.)

சுப்பிரதீபன், s. An illustrious person.

*சுப்பிரபேதகம், s. One of the twenty-eight Agamas of the Saiva system, சிவாகமத்தொன்று.

*சுப்பிரமணியன், s. Skanda son of Siva, கந்தன். W. p. 933. SUBRAHMAN'YA.

சுப்பிரமணியர்பிரதானஸ்தலம், s. Places especially sacred to Skanda, six in number, viz: 1. திருப்பரங்குன்றம், a rocky hill west of Madura. 2. திருச்சீரலைவாய், the town of திருச்செந்தில். 3. திருவாவினன்குடி, the mountain-town of Pulney. (See சாமிமலை.) 4. திருவேரகம், Truveraca near Pondichery. 5. குன்றுகள், hills, mountains. 6. சோலைமலை, a hill.

*சுப்பிரமதுவா, s. Flour of the curcuma root, கூவைக்கிழங்குமா. (M. Dic.)

*சுப்பிரம், s. W. p. 852. S'UB'HRA. Whiteness, வெண்மை. 2. Great splendor, brilliancy, மிகுவொளி. 3. One of the twenty-seven astrological yogas, ஒர்யோகம்.

சுப்பிரமணி, s. The shining gem, i. e. the diamond, வைரம்.

*சுப்பிரயோகம், s. The first of the five effects of love, being enamoured, captivated, மன்மதன்கணையிலொன்று. See பஞ்சபாணவத்தை. (p.)

சுப்பெனல், v. noun. Absorbing or imbibing quickly, சீக்கிரமுறிஞ்சல்.

சுப்பென்றுகுடிக்க — சுப்பென்றுவாங்க, inf. To imbibe, absorb at once or very quickly. (c.)

சும, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To devolve on, press upon, come on heavily—as a punishment, or suffering for misbehaviour, தண்டஞ்சார. 2. To become, heavy—as accumulated debt, interest, &c., to be burdened, incumbered, பாரமாக. 3. To rest or devolve on—as a duty, or obligation, கட்டுப்பட.—Note. Most of the compounds take சுமா in colloquial use, notwithstanding its impropriety.

மேகஞ்சுமக்கநிற்கிறது. The clouds teem with rain.

பாரஞ்சுமக்க, inf. To rest or lie heavily, press upon. 2. To press heavily, as a duty.

பாவஞ்சுமக்க, inf. To contract and bear sin.

வட்டிசுமக்க, inf. To accumulate interest.

பழிசுமக்க, inf. To devolve on one—as the evil effects of ill doing.

கடன்சுமக்க, inf. To increase debts. 2. To rest on one—as a duty or obligation.

சுமந்துபோக, inf. To be over burdened. 2. To be deeply involved in debt, or guilt.

குற்றஞ்சுமவாதவன், appel. n. An innocent person.

சும, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bear, carry, support—as a load on the head, or shoulder; to carry a burden—as a beast, பரிக்க. 2. To endure, suffer, sustain, சகிக்க. 3. To bear in the womb, கருப்பந்தரிக்க.

சுமந்திறக்க, inf. To discharge heavy duties. (p.)

சுமந்துபெற்றாள், appel. n. A mother, (lit.) she who brought forth.

சுமந்துகொள்ள, inf. To sustain.

சுமந்துபோக, inf. To carry away.

சுமவாச்சுமை, s. A burden too heavy to be borne. 2. (fig.) An undertaking above one's capacity. 3. Great pains, very laborious services, மிகுபிரயாசை.

பாரஞ்சுமக்க, inf. To bear a weight. 2. To bear the burden of a large family, of government, &c.

பழிசுமக்க, inf. To suffer for ill-doing, to bear reproach.

சுமப்பு, v. noun. Bearing, carrying.

சுமந்தவன்கூலிபெறுவான். He who carries will be paid.

அவனைப்பெடுத்துச்சுமந்துதிரி. Take and carry him; i. e., you are now under him.

*சுமங்கலம், s. That which is fortunate, or auspicious, நன்மங்கலம்; [ex சு, et மங்கலம்.] W. p. 933. SUMANGALA.

சுமங்கலி-சுமங்கலை, s. A married woman wearing the wedding badge, whose presence is auspicious on festive occasions, &c., oppos. to அமங்கலி, மங்கலியக்காரி. 2. The goddess Parvati, பார்வதி.

சுமங்கை, s. The வறட்சுண்டி plant. 2. (M. Dic.) A plant, ஆடுதின்னாப்பாளை.

சுமடு, s. Ignorance, stupidity, அறிவின்மை. 2. A pad for carrying burdens on the head, சும்மாடு. (சது.) 3. (p) A burden, a load, சுமை.

சுமடன், s. (fem. சுமடி. plu. சுமடர்.) A base, vulgar man, இழிமகன். 2. An ignorant, illiterate person, அறிவிலான். (p.)

சுமதலை, s. [prop. சுமைதலை.] Responsibility, accountability, weight of duty, expense, &c., பொறுப்பு. (c.)

சுமதலையானவிலை — சுமத்தியானவிலை, s. A high price, அதிகவிலை. (R.)

சுமதி, s. [prop. சுமை.] Burdensomeness, incumbrance, pressure of duty, responsibility, expense, &c., பாரம். 2. [prov.] Large quantity, மிகுதி—commonly செமதி. (c.)

அதுவுன்மேற்சுமதி. It is your duty. 2. It will devolve on you; you are accountable for it, &c.

சுமதியாய்வாங்கினீரா. Did you get (them) in large quantities?

*சுமதி, s. Discretion, நற்புத்தி. 2. A person of discretion, one well learned, அறிஞன். 3. One wise and well disposed, நற்புத்தியுள்ளோன்—used also for the feminine; [ex சு, et மதி, knowledge.] (p.)

*சுமத்திரை, s. One of the two wives of Pandu, பாண்டுவின்மனைவியரிலொருத்தி. See மத்திரை.

சுமத்து, கிறேன், சுமத்தினேன், வேன், சுமத்த, v. a. To place a burden, to load, to lade, பாரஞ்சுமத்த. 2. To cast, impose a debt, obligation, tax, &c., to impute, கடன்முதலியவைசுமத்த. 3. To charge with fault, expenses, &c., குற்றமேற்ற. 4. To inflict punishment, to condemn, ஆக்கினைசுமத்த. (c.)

சுமத்திவைக்க, inf. To impute, charge upon, attribute.

சுமத்திவிட, inf. To charge upon one—as a fault, &c.

குற்றஞ்சுமத்த, inf. To charge with fault, accuse.

கடன்சுமத்த, inf. To trust one with goods by little and little. 2. To lend one money, making him a debtor. 3. To lay one under an obligation.

சுமப்பிக்க, inf. (causative.) To cause one to carry a load, பாரமெடுப்பிக்க. 2. To devolve or impose on one the fruit of evil actions, தீவினைசுமத்த.

*சுமம், s. A flower—as குசுமம், பூ. (சது.) W. p. 933. SUMA.

*சுமரணை—சுமரணம், s. Sensation. See ஸ்மரணை. W. p. 958. SMARAN'A.

சுமரு—சுமர், கிறது, ந்தது, ம், சுமர, [vul.] A corruption of சும, v. n.—used in all its meanings. Sometimes செமரு.

சுமலி, s. (a contraction of சுமாலி.) Toddy, கள். (M. Dic.)

*சுமனசம், s. A flower, பூ. See சுமம். W. p. 933. SUMANAS.

*சுமாரகம், s. Remembrance, memory, ஞாபகம். (p.) (Sa. Smáraha.)

சுமாரகன், s. A man of great memory.

சுமார், s. (Pers.) An average—as சமார். (c.)

சுமாலி, s. Toddy, vinous liquor, கள். (சது.) 2. The name of a Rakshasa, ஓரிராக்கதன். (இராமா.)

*சுமித்திரை, s. Wife of Dasaratha and mother of Lakshmana, தசரதன்மனைவி.

*சுமிர்தி — ஸ்மிருதி, s. The Smriti, or works on law. See மிருதி.

*சுமுகம், s. A benignant or cheerful countenance, a dignified face, நன்முகம்; [ex சு.] W. p. 934. SUMUKHA.

சுமுகன், s. A person with a cheerful face, முகமலர்ச்சியோன்.

*சுமுத்திரை, s. Genuineness, right, goodness, justness, செம்மை. 2. Standard, as measure, weight, &c., legal or authorized, சரியளவு. 3. Exactness, being bonafide, சரி; [ex சு, et முத்திரை.] (c.)

சுமுத்திரைக்கோல், s. [loc.] A measuring rod.

சமுத்திரையாய்நடக்க, *inf.* To behave honestly. 2. To observe strictly the prescribed rules of religion. (*c.*)

சமுத்திரையாயிருக்கிறவன், *appel. n.* A regular and just man.

சமுத்திரையானபடிக்கல், *s.* An even or just weight.

சமுத்திரையாகஅளக்க, *inf.* To measure exactly, justly, &c. 2. To give full measure, நிறையளக்க.

சுமை, *s.* [*vul.* செமை.] A burden, load, weight, பாரம். 2. Bounden duty, obligation, responsibility, accountability, onerousness, கடமை. 3. The burden of a family, of state, &c., குடும்பபாரம்; [*ex* சும, *v.*] (*c.*)

சுமைகட்ட, *inf.* To make up a load. 2. To place a burden on one.

சுமைகாரன்—சுமையாளன், *s.* A porter, a carrier. 2. A man with a load, a bearer.

சுமைகூலி, *s.* Porterage.

சுமைதலை, *s.* See சுமதலை.

சுமைதாங்கி, *s.* A platform of stone, brick or timbers, by the road side, to rest burdens upon. (*c.*)

சுமைதீர்தல், *v. noun.* The removing of a burden—spoken of the marriage of a daughter, or relief from any heavy responsibility.

சுமைதூக்கிவிட, *inf.* As சுமைகட்ட, 2.

சுமைமாற்ற, *inf.* To change the position of a load, for relief. (*c.*)

சுமையடை, *s.* A pad for the head, சும்மாடு; [*ex* அடை.]

சுமையிறக்க, *inf.* To lay down a load. 2. To discharge a weighty obligation. 3. To transfer one's responsibilities.

சுமையிறக்கி, *s.* [*prov.*] As சுமைதாங்கி.

சுமையெடுக்க, *inf.* To take up or carry a load. 2. To engage in a weighty concern.

கூட்சுமை, *s.* A coolie load. (*c.*)

தலைச்சுமை, *s.* A burden carried on the head. See தலை.

தோட்சுமை, *s.* A burden carried on the shoulder. See தோள்.

•சும்பகம், *s.* Magnet, load-stone, காந்தக்கல். W. p. 330. Chumbaka.

•சும்பனம், *v. noun.* Fondling with the lips, இதழ்முதலியவை சுவைக்கை. 2. Kissing, fondling with the lips from venereal excitement, முத்தஞ்செய்கை. (*indecent.*)

•சும்பன், *s.* (*voc.* சும்பா.) A lecher, காமுகன். 2. A worthless fellow. (*abusive*)

சும்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To kiss, முத்தஞ்செய்ய. 2. To fondle with the lips, இதழ்முதலியவைசுவைக்க; [*ex* சும்பனம்.] (*indecent.*)

சும்பிதம், *v. noun.* Kissing, முத்தமிடுகை.

சும்பிதகரணம், *s.* Copulation. See கரணம்.

சும்பு, கிறது, சும்பினது, ம், சும்ப, *v. n.* To wither, shrink, வாடிச்சுருங்க. See சூம்பு.

சும்புளி, *s.* The கடம்பு tree. (*M. Dic.*)

சும்மா, *adv.* Leisurely, uselessly, lazily, idly, தொழிற்படாமையாய். 2. Separately, வேறா. 3. Gratuitously, இலவசமாய். 4. Jocosely, &c., பொருளொன்றின்றி. 5. Silently, taciturnly, மௌனமாய். 6. Freely, unhesitatingly, unceremoniously, உபசாரமின்றி. 7. Causelessly, vaguely, unintentionally, முகாந்தரமின்றி. 8. Merely, simply, இயல்பாய். 8. Over and above; continuously, repeatedly, ஓழிவின்றி.

இப்போது நான்சும்மா இருக்கிறேன். I am at present without any employment.

சும்மாநிலைக்குமாசோனுசலன்பாதம். Can the feet of the High be approached without pains?

சத்தியம்பண்ணிச்சொன்னானோசும்மாசொன்னானோ. Did he speak on oath, or vaguely?

சும்மாஇரு. Hold your peace.

சும்மாவந்தேன். I came having no particular business.

போய்ச்சும்மாவந்தான். He went and returned without success.

சும்மாவருகிறான். He comes here very often.

அவனைச்சும்மாவிடுவேனா. Will I let him go unpunished?

அவனைச்சும்மாவிடு. Let him alone.

சும்மாசொல்லு. Tell it without fear.

சும்மாவாயைத்திற. Just open your mouth.

சும்மாகொடுக்க — சும்மாதர, *inf.* To give gratis.

சும்மாசொல்ல, *inf.* To say a thing for pastime, to speak in jest.

சும்மாஇருக்க, *inf.* To be at leisure, be idle. 2. To be still, to leave off.

சும்மாடு, *s.* [*loc.* சுமையடை. *vul.* சிம்மாடு.] A pad for the head in carrying; [*ex* சுமை, *et* அடு.] (*c.*)

சும்மாடுகோல, *inf.* To make the ends of a cloth as a pad for the time.

சும்மாட்டுத்தலையன், *s.* A coolie-man, a porter. (*in derision.*)

சும்மை, *s.* Burden—as சுமை. 2. Stack or rick of reaped paddy, நெற்போர். 3. Sound, noise, clamor, ஒலி. 4. Village, ஊர். 5. Town, city, நகரம். 6. Country, district, நாடு. (சூ.) 7. The துளசி shrub. (*M. Dic.*)

•சுயம், *s.* (*Sa. Svayam.*) Self; being; self-existence, தானுதல். 2. Peculiarity, identity, individuality, சொந்தம். 4. Natural habits—as opposed to acquired; reality, originality, genuineness, சுபாவம். 5. Spontaneity, சுயபுத்தி. 6. [*prov.*] Continuity, perpetuity, constancy, நிதம்.

சுயகருமம், *s.* One's own ceremony.

சுயகாருபாறு, *s.* One's own authority. (*R.*)

சுயகர்த்தன், *s.* An independent lord.

சுயகாரியம், *s.* One's own affair, private duty.

சுயகாரியதுரந்தரன் பரகாரிய பராமுகன். One zealous in his own business, but neglectful in that of others.

சுயகுணம், *s.* One's own peculiar nature, temper, disposition. 2. Being natural to one, not affected.

சுயகுரு, *s.* One's own guru, the guru of the family or caste. 2. Siva—as the guru, or enlightener of souls.

சுயசாதி, *s.* One's own tribe.

சுயசாதிமானம், *s.* Partiality for persons of one's own caste. See சாதியபிமானம்.

சுயசினேகம், *s.* Self love, தற்சினேகம். (*R.*)

சுயஞ்சோதி, *s.* The deity as having light in himself and enlightening souls.

சுயதன்மை, *s.* Own peculiar nature; "sui-generis."

சுயதேசம், *s.* One's own country—as சுதேசம்.

சுயநீலம், *s.* A genuine sapphire.

சுயபாஷை, *s.* One's own language.

சுயபாரபத்தியம், *s.* Arbitrary power.

சுயபுணர்ச்சி, *s.* Self-pollution, onanism.

சுயபுத்தி, *s.* One's own sagacity, policy, discretion. 2. A right mind, sobriety, as opposed to derangement, intoxication, fascination, passion, &c. See சுபாவம்.

சுயபோக்கு, *v. noun.* One's peculiar nature, temper, disposition.

சுயமனுஷர்கள், *s.* [*prop.* சுயமனுஷர்கள்.] One's own relatives. (*Colloq.*)

சுயமாயோடுஞ்சூத்திரம், *s.* An automaton or self-moving machine.

சுயமானபால், *s.* Unadulterated milk.

சுயமாமிசம், *s.* One's own flesh, kindred. (*Christ. usage.*)

சுயமாய், *adv.* Of one's own accord, spontaneously. 2. [*prov.*] Constantly.

சுயமானவிவேகம், *s.* Original genius.

சுயம்பாகம், *s.* Cooking. 2. Cooking for one's self. 3. [*with* ஒரு.] Provisions, stores for a meal for one person.

சுயம்பாகங்கொடுக்க, *inf.* To give rice for cooking, in charity.

சுயம்பாகம்பண்ண, *inf.* To cook.

சுயம்பாகி, *s.* [*vul.* சோம்பாகி.] A cook, மடையன்.

சுயம்பாட, *inf.* To make poetry naturally, as one endowed with poetical genius. 2. To make original poetry. (*c.*) 3. To alter a tune by new composition, flourishes, &c.

சுயம்பிரகாசம், *s.* Original light as in the deity. 2. Original radiance—as of gems, &c., மணியின்சுயவொளி. (*p*)

சுயம்பிரகாசன், *s.* The possessor of light, an enlightener—as சுயஞ்சோதி.

சுயவலது, *s.* [*vul.*] One's own capacity or power. (*c.*)

சுயவிருப்பம், *s.* One's own liking, own choice.

சுயாதிபதி, *s.* An independent sovereign; [*ex* அதிபதி.]

சுயாதிபத்தியம், *s.* Independent sovereignty, தன்னிஷ்டஆளுகை.

சுயாதீனம், *s.* (*also* சுவாதீனம்.) Free-agency, independence. 2. One's own right, one's own property. 3. Freedom, liberty, emancipation—opposite to பராதீனம்; [*ex* ஆதீனம்.]

சுயாதீனன், *s.* A free agent, one who is his own master.

சுயேச்சை—சுவேச்சை, *s.* Free will; liberty of choice; [*ex* சுய, *et* இச்சை.]

•சுயம்பு, s. Self-existence, தானாகவிருத்தல். 2. Independence, absoluteness, sovereignty, சுயாதீனம். 3. Peculiarity, nature, இயற்கை. 4. Self identity, individuality—as சுயம். 5. Exact representation, சுபாவம். 6. The deity, கடவுள். 7. Brahma, பிரமன். 8. Natural endowment, சுபாவம். Compare சுயம்பு.

சுயம்பானநிறம், s. Natural color, not artificial.

சுயம்பானமணி, s. A genuine gem.

சுயம்புலிங்கம், s. A self-existent Linga. See under இலிங்கம்.

சுயம்பாகி, s. Soap, சவர்க்காரம். (M. Dic.) 2. See under சுயம்.

•சுயம்வரம், s. [prop. சுவயம்வரம்.] The public choice of a consort by a princess, from a company of suitors. See சுயம்வரம்.

சுயிரகம், s. A grass—as குசைப்புல். (M. Dic.)

•சுயேச்சை, s. See under சுயம்.

சுயோகி — சுலோகி, s. Palm-wine, கள். (M. Dic.)

•சுயோதனன், s. A name of துரியோதனன். (சது.)

•சுரகுரு, s. Jupiter as preceptor, or guru, of the supernals, வியாழன்; [ex சுர, Sa. அர், Tam.] (p.)

சுர, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To form or collect—as milk in the breast, water in a fountain, உண்டாக. 2. To spring, stream, flow—as water from a fountain, or milk from the breast, ஊற. 3. To diffuse itself, be suffused—as blood in an inflamed part, &c., பரவ (c.) 4. To emanate—as grace from God, தோன்ற. 5. v. a. To give abundantly, பலிக்க. (p.)

சுரக்கச்சுரக்கக்கறக்க, inf. To milk as fast as the milk forms in the udder. 2. (fig.) To drain away one's money as fast as he gets it. (c.)

சுரப்பு, v. noun. Forming or flowing as blood, milk, &c., diffusion or suffusion as of blood, சுரத்தல்.

சுரப்புவிட, inf. To flow as milk from the udder. (c.)

சுரப்புவடிவு, v. noun. The drying up of a spring. 2. The form or outline of an acute-spheroid, as முலைமேற்றிரள். (R.)

•சுரங்கம், s. (sometimes சொரங்கம்.) A subterraneous passage, or under ground room, நிலவறை. 2. A mine, a trench, கீழறுக்குமறை. 3. W. p. 934. SURANGA. A hole cut through, or under a wall to break into a house, கன்னன்செய்புஞ்சுரங்கம். 4. A hole or hollow for an ambush, ஒளிப்பிடம். (c.)

சுரங்கமறுக்க, inf. To mine for storming a fort, &c., to open a subterraneous passage. 2. To cut through a wall, &c., for depredation. 3. (fig.) To undermine, to ruin a family, &c., குடிகெடுக்க.

சுரங்கவழி, s. The opening to a subterraneous passage.

சுரங்கம்வைக்க, inf. To mine, undermine. 2. As சுரங்கமறுக்க.

•சுரசம், s. Any sweet juice as of sugar-cane, licorice, &c., மதுரச்சாறு. 2. Expressed and heated juice for medicine, முறித்தசாறு. (c.) 3. A kind of yam, கிழங்கு. 4. Quick-silver, mercury, பாதரசம். (சது.) 5. (M. Dic.) The tulasi, துளசி; [ex சு et ரசம்]

சுரசஞ்செய்ய, inf. To prepare such a juice.

இஞ்சிச்சுரசம், s. Ginger decoction. (c.)

•சுரசனி, s. Night, இரா. W. p. 934. SURAJANEE.

•சுரசா, s. The tulasi, as சுரசம், 5. (M. Dic.)

•சுரக்ஷிதம், s. A good deliverance; [ex சு, et ரக்ஷிதம்.]

சுரக்ஷிதமாய்ப்போக, inf. To enjoy a safe conduct. (R.)

சுரடி, s. A kind of tune, ஒரிராகம்.

•சுரணை, s (corruption of சுமரணை.) Sensation from the touch. See சொரணை.

சுரண்டு, கிறேன், சுரண்டினேன், வேன், சுரண்ட, v. a. (improp. சுறண்டு.) To scratch off, abrade, scrape off with a finger-nail, or an instrument; to erase, எழுத்தைப்போக்கிச்சுரண்ட. 2. (fig.) To drain one's property away; to crave, solicit meanly, கவர. 3. To scratch, or draw the tip of the finger lightly over one as a token or notice, தீண்ட. 4. To instigate, excite, தூண்ட. 5. To pick a quarrel, சண்டைபுண்டாக்க. 6. (in burlesque.) To commit adultery, விபசாரஞ்செய்ய. (c.)

சுரண்டித்தேய்க்க, inf. To give a good rubbing to furniture, to scratch off the rough parts on a surface, to polish.

சுரண்டியெழுத, inf. To write again, scraping off letters wrongly made.

சுரண்டி, s. [prov.] A scraper. (Colloq.)

சுரண்டிக்கொண்டுபோக, inf. To take away property by stratagem, importunity, &c.

சுரண்டிவிட, inf. To excite.

சுரண்டிச்சுரண்டிவர, inf. To pick quarrels.

சுரண்டல் — சுரண்டுதல், v. noun. Scratching, scraping out, &c.

•சுரதம், s. Coition, copulation, புணர்ச்சி. 2. Mercury, quick-silver, இரதம். 3. Juice or essence of medical plants, drugs, as சுரசம், மருந்திரிசம்; [ex சு, et ரதம்.] (p.)

சுரதநீர், s. Venereal secretions of the male or female, சுக்கிலம்.

சுரதநூல், s. Treatise on erotics, கொக்கோகம்.

சுரதமங்கை, s. A prostitute, வேசை.

சுரதலீலாவிநோதம், s. Ingenious varieties in coition.

சுரதலீலை, s. Coition, புணர்ச்சி.

சுரதாக்கு, s. The அரத்தை plant. (M. Dic.)

•சுரதனு, s. See under சுரர்.

•சுரதாரு, s. A class of celestial trees, கற்பகம்; [ex சுர.]

•சுரநதி, s. The Ganges, கங்கை. 2. The celestial Ganges, ஆகாயகங்கை; [ex சுர.]

•சுரபி, s. Fragrance, odor, perfume, வாசனை. 2. A cow, பசு. (சது.) W. p. 935. SURAB'HI. 3. (M Dic.) The பிரமி plant.

தேவசுரபி, s. The cow of the celestials. See காமதேனு.

சுரபு, s. The gum of the silk-cotton-tree, இலவம்பிசின். (R.)

•சுரபுன்னாகம்—சுரபுன்னை, s. A tree —as வழை, Calophyllum longifolium, L. [ex சுர.] (R.) Compare புன்னாகம்.

•சுரமதி, s. A venereal ulcer, கிரந்தி.

•சுரமலி—சுரமலிகம், s. Erysipelas, cutaneous eruption, a boil, செக்கிக்கரப்பன். (R.)

சுரம், s. Desert, jungle, காடு. 2. A parched, barren tract of land, பாலைநிலம். (See பாலை.) 3. A narrow and difficult path, அருநெறி. 4. A way in general, வழி. 5. Palm-wine, toddy, கள். 6. Salt, உப்பு. 7. [prov. impr. for சுனை.] The quick of a finger or toe nail, the part that adheres to the flesh, சதைப்பற்று. 8. The hollow part of a horn, a quill, or of bones, உட்டொளை—In this meaning the word is applied to the hollow of a tooth, of a tree or branch, and to the openings of an Æolian harp.

சுரந்தணிவித்தல், v. noun. Expressing wishes for the safety of a female who has eloped, and is in a forest, while her mother is passing. (p.)

சுரம்போக்கு, v. noun. [in love poetry.] Eloping with a lover through a forest.

சுரம்விழ, inf. [prov.] To form—as the சூல், or pith in trees.

நாகசுரம், s. A kind of clarionet. See under சுரம்.

•சுரம், s. Fever, febrile symptoms, காய்ச்சல். W. p. 356. JVARA. 2. Any of the seven tones of the gamut, ஏழிசை. (See சத்தசுரம்.) 3. A kind of flourish in the tune forming a symphony or interlude at the end of each line of a stanza, இராகபேதம். 4. Arrangement of notes in a tune in a musical composition, இராகத்தகுதி. (p.) (Sa. Svara.)

சுரம்வந்துகிடக்கிறான். He lies sick of fever.

சுரமாத்திரை, s. Fever-pills.

சுரகுளிர், s. Fever or ague. See குளிர்.

சுரமாயிருக்க, inf. To have a fever.

சுரதாபதைலம், s. A medicinal oil for a burning fever, a febrifuge.

அஸ்திசுரம், s. See அத்தி.

கிருமிச்சுரம், s. See கிருமி.

தாபசுரம், s. A burning fever.

பித்தசுரம், s. Bilious fever.

சுரக்கியானம், s. A knowledge of melody or tone in music.

சுரச்சதி, s. A kind of variety in tunes.

சுரமண்டலப்பெட்டி, s. A harpsichord.

சுரமண்டலம், s. A harp.

சுரம்போட, inf. To arrange notes to a musical composition.

சுரம்போட்டுப்பாட — சுரம்பாட, inf. To sing the seven tunes, to run through the gamut. 2. To sing a symphony at the end of the lines.

அபசுரம், s. Discord in music.

•சுரர், s. (sing. சுரன்.) The supernals, the celestials of Swerga, opposite to அசுர், அசுரேர்; [ex Sa. Sura.] (p.)

சுரசத்துரு, s. An Asura, an evil spirit.

சுரதனு, s. An infernal spirit.

சுரரிடம், s. Swerga, the world of Indra and his gods, தேவலோகம்.

சுரர்சேனை, s. [Christ. usage.] Host of angels.

சுரர்பகைவர், s. The Asuras, foes of the சுரர்.

சுரர்பதி, s. Indra, lord of the celestials; [ex பதி.]

சுரர்துருமம், s. A tree, தேவதாரம்.

சுரேசன், s. Indra, the king of the Suras or celestials. 2. The son of Siva—as குமரன்; [ex ஈசன்.]

சுரேந்திரன், s. Indra, இந்திரன். See சுரேசன்.

சுரேந்திரன்மைந்தன், s. Arjuna, son of Indra.

சுரர்ப்பு, s. Gum of the silk-cotton-tree—as பசு. (M. Dic.)

சுராளிகை, s. The பாலை tree. (M. Dic.)

•சுரன், s. [sing.] A celestial or demigod. See சுரர்.

•சுரா, s. Palm-wine, toddy, கள். W. p. 935. Sura. (in Tamil, சுரை.) (p.)

சுராபானம், s. Drinking toddy or spirits. W. p. 936. Surapana.

சுராபானி, s. A drunkard. (p.)

•சுராட்டு, s. (also சுரராட்டு.) Indra, இந்திரன். (சது.) (p.)

சுராட்புருடன், s. The god of earth, stretched on the ground with his head toward each quarter in succession for three months, beginning with the west in March, வாஸ்துபுருஷன். 2. Vishnu, விஷ்ணு. 3. Siva, சிவன். (p.)

•சுராலயம், s. Mount Meru, மேரு; [ex சுர, et ஆலயம்.] W. p. 936. Suralaya.

சுராளம், s. [vul.] Full gallop, அதிவேகம். (R.) Compare சுரளம்.

சுரி, s. A male jackal, ஆணரி. (சது.) 2. A screw, a spiral winding, சங்குச்சுரி. 3. [prov.] Thin mud, mire, சேறு. 4. (Beschi) The perforation through ola books, ஏட்டுத்தொளை. (p.) See சுரி, v.

சுரிப்புறம், s. The chank, the conch, சங்கு. 2. Snails with shells, நத்தை. (சது.) 3. The left part of an ola-book with a single hole, தொளைமுன்புறம்.

சுரிமண் s. [prov.] [com. சொரிமணல்.] Loose, muddy soil; a kind of quick sand.

சுரிமுகம், s. The chank—as being spiral, or having a spiral head, சங்கு. 2. A snail, நத்தை. See சுரிப்புறம்.

சுரியாணி, s. A screw. Compare சங்குச்சுரி.

சுரியூசி, s. [prov.] An instrument for boring ola-books, தமரூசி.

சுரி, கிறது, ந்தது, சுரியும், சுரிய, v. n. To whirl round, to eddy—as water, சுழிய. 2. To wrinkle, curl, சுருக்க. (p)

சுரி, v. noun. Whirling, gyration, rotation, சுழற்சி.

சுரிகுழல், s. Curled hair; hence, woman's hair, பெண்மயிர். 2. (fig.) A woman, a damsel, பெண்; [ex குழல், hair.] 3. A coat of armor, கவசம். (சது.)

சுரிதல் — சுரியல், v. noun. Gyration, சுழற்சி. 2. Wrinkling, திரைவு.

•சுரிகை, s. A dagger, a dirk, a short sword worn on the person, உடைவாள். (Sa. Ch'hurika.) 2. A coat of mail, கவசம். (சது.)

சுரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To wrinkle as the face in anger, &c., முகஞ்சுருங்க. (c.) 2. [prov.] To become muddy, miry, சேறாக. 3. To sink—as the foot in mire, சேற்றிற்புதைய.

இதுவெயிலிலேகாய்ந்துசுரித்துப்போயிற்று. This is shrunk by being over-dried in the sun.

சுரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To wind spirally, சுழிக்க. 2. To curl, சுரிப்புச்செய்ய. 3 To draw in—as a tortoise his head, ஆமைசுரிக்க. 4. (c.) To draw in the face—as a person, or to pout, முகத்தைச் சுரிக்க. 5. [prov.] To bore the hole in an ola-book, ஓலைதொளைக்க.

சுரித்தமூஞ்சி, s. [vul. சுரிச்சமூஞ்சி.] A wrinkled face, an unpleasant countenance.

சுரிதகம், s. The last member of some kinds of கலிப்பா and வஞ்சிப்பா verse, sung to a quicker movement than the other parts, நிலைசாத்தசருட்டு; [ex சுரி.] (p.)

சுரியல், v. noun. Curls, locks of men, இளைஞர்மயிர். 2. Female locks, பெண்மயிர். 3. Vortex, whirl-pool, நீர்ச்சுழி. (p.) See under சுரி, v. n.

சுரீரெனல், v. noun. Hissing as heated iron in water, throbbing as from a sting or burn, &c. See சுறீரெனல். (c.)

சுருக்கம், s, An abridgment, abbreviation, epitome, abstract, அடக்கம். 2. Brevity, conciseness, சங்கிரகம். 3. Smallness, சிறுமை. 4. Diminution, decrease, retrenchment, contraction, குறைவு. 5. Poverty, indigence, தரித்திரம். 6. A fold or plait in a garment, வஸ்திரச்சுருக்கு. 7. A tie or bandage to tighten, கட்டு; [ex சுருங்கு, v.]

சுருக்கத்திலேபிடிக்க, inf. To curtail expenses, retrench. 2. To make short work of a thing, குறைக்க. (c.)

சுருக்கம்வைத்துத்தைக்க, inf. To fold or make plaits, to pucker.

சுருக்கமாயிருக்க, inf. To be small, little; to be in plaits.

சுருக்கமாக்க, inf. To epitomize.

சுருக்கமாய்ப்பேச, inf. To speak briefly.

சுருக்கமானவழி, s. A short road. 2. (fig.) A short or concise method.

இரத்தினச்சுருக்கம், s. A nice abstract; the name of a medical treatise. (c.)

சுருக்கு, s. A contraction, wrinkle, rumple, crumple, சுருங்கினது. 2. Gin, snare, trap, கண்ணி. 3. Noose, sliding knot, சுயிற்றுச்சுருக்கு. 4. A fold, crease, plait, pucker, மடிப்பு; [ex சுருங்கு, v.] (c.)

சுருக்கிலேயகப்பட, inf. To be ensnared, caught. 2. To be brought under restraint, be bound by family or other ties, கட்டுப்பட.

சுருக்கிலேமாட்ட, inf. To catch in a snare.

சுருக்குவைக்க, inf. To lay snares. 2. To use measures to reduce one's pride.

சுருக்குப்போட, inf. To make a noose, 2. To strain or draw a noose. 3. To put on a noose.

சுருக்குப்பை, s. A purse, a bag, &c., closed by drawing up the mouth. (c.)

சுருக்குவிழ, inf. To become wrinkled. 2. (fig.) To be ensnared, மோசப்பட.

சுருக்குக்கொடுக்க—சுருக்கிட, inf. (in combination.) To cover medicines, minerals, &c., when put on the fire, to prevent evaporation.

சுருக்கைநெகிழ்த்த, inf. To relax or distend a snare.

சுருக்கையிழுக்க, inf. To draw tight or close a snare or band.

•சுருக்கு, s. A ghee-spoon of mango-leaves, wood, metal, &c., used at a marriage or other sacrifices; regarded as the male, நெய்த்துடுப்பு. (Sa. Sruk.) See சிருக்கு. Compare சுருவை.

சுருக்குச்சுருவை, s. [prov.] The male and female spoons used at the marriage sacrifice.

சுருக்கு, கிறேன், சுருக்கினேன், வேன், சுருக்க, v. a. To crumple, rumple, அடக்க. 2. To gather, pucker, crease, fold, plait, corrugate, சீலைமுதலியசுருக்க. 3. To abridge, curtail, epitomize, shorten, சங்கிரகிக்க. 4. To diminish, reduce, lessen, retrench, குறைக்க. 5. To compress, draw in, contract—as the tortoise its head, &c., உட்படக்க. 6. To draw up a noose, a purse string, &c., கட்டச்சுருக்க. 7. To furl, to close—as an umbrella, wings, &c., draw in—as the setting sun its rays, குவிகொள்ளக். 8. To shut, close a book, &c., தோல்முதலியசுருட்ட. 9. To tie, to bind, கட்ட. 10. To impair the intellect—as age, to reduce, புத்தியைக்குறைக்க.

சுருக்கிக்காட்ட, inf. To indicate briefly.

சுருக்கித்தைக்க — சுருக்கம்வைத்துத்தைக்க, inf. To pucker, gather in sewing.

சுருக்கிச்சொல்ல, inf. To say in a few words.

சுருக்கிப்பிடிக்க, inf. As சுருக்கத்திலேபிடிக்க.

சுருக்கல், v. noun. Enclosing, அடக்கல். 2. Tying, கட்டல்.

சுருங்கல், s. A low gate or door to creep through, நுழைவாயில்; [a corruption of சுருங்கை.] 2. Garland, மாலை. 3. v. noun. A wrinkle, திரைவு. See சுருங்கு, v.

•சுருங்கு, s. A gutter, a narrow channel, a sewer, கலதாரை. (R.)

சுருங்கு, கிறது, சுருங்கினது, சுருங்கும், சுருங்க, v. n. To shrink, contract, shrivel, wrinkle, rumple, குறைய. 2 To lessen, decrease, dwindle; to be reduced, compressed, சிறுக. 3. To be gathered, puckered, folded, plaited, குவிய 4. To be abridged, epitomized, shortened, சங்கிரகமாக. 5. To close—as a flower, umbrella, &c., to be furled, to be drawn in—as the rays of the sun, or the limbs of a tortoise, or head of a snake, &c., அடங்க. 6. To be curtailed, or reduced—as expenses, செலவுசுருங்க. 7. To shrink from duty, to be reluctant, மனங்

தல. 8. To fail, be defective, remiss, ஒழுக்கந்தப்ப. 9. To decrease, as a succession of waves, rolling towards the shore, அலைசுருங்க. 10. To be abstracted from earthly objects, as the mind of an ascetic, அவாசுருங்க. 11. To become impaired, as the senses by age, அறிவுசுருங்க.

வானஞ்சுருங்கிற்றானஞ்சுருங்கும். If the heavens be shut up, (if there be no rain) charity is diminished.

சுருங்கச்சொல்லல், v. noun. Brevity, one of the ten beauties of style. See அழகு.

சுருக்கம், v. noun. Shrinking, contracting, closing, shrivelling.

சுருங்கல், v. noun. Shrinking, any thing shrunk.

•சுருங்கை, s. A secret passage through the walls of a fortress, a sally-port, கோட்டைமதிற்கள்ளவாயில். 2. (Compare சுருக்கம்.) A gate or passage to creep through, நுழைவாயில். W. p. 936. SURUNGA. 3. A covered gutter, sluice, sewer—as சுரங்கு, மதகு. (p.)

சுருசுரெனல், v. noun. Consuming rapidly—as dry combustibles on fire, விரைவொலிக்குறிப்பு. (c.)

சுருட்டி, s. A screen or canopy of cloth stuffed with cotton, borne before great persons, and in processions, ஆலவட்டம். (c.) 2. A kind of tune, ராகம். 3. [improp. for சுருடு.] A robe of silk, சீலைச்சுருட்டி.

சுருட்டிதூக்க—சுருட்டிபெடுக்க, inf. To take the canopy on the shoulders in processions.

தாமிராச்சுருட்டி, s. A roll of silk.

செஞ்சுருட்டி, s. A tune. See under செம்.

சுருட்டு, s. A tobacco-roll, a cigar, புகையிலைச்சுருட்டு. 2. A roll, curl, twist, scroll, சுருள். 3. A robe of silk, சீலைச்சுருட்டு; [ex சுருள்.] 4. [prov.] Shrewdness, cunning, witticism, உபாயம். (c.)

சுருட்டுக்குடிக்க—சுருட்டுப்பிடிக்க, inf. To smoke cigars. See குடி, v.

சுருட்டுக்கொழுக்கட்டை, s. [prov.] A kind of pastry.

சுருட்டுச்சுற்ற—சுருட்டுப்போட, inf. To make cigars.

சுருட்டுக்கிடங்கு, s. Cigar-manufactory.

சுருட்டுப்புகையிலை, s. Cigar-tobacco.

சுருட்டாய்ப்பேச, inf. To speak in a shrewd way.

சுருட்டு, கிறேன், சுருட்டினேன், வேன், சுருட்ட, v. a. To roll up, coil, curl, infold, twist, சுருளச்செய்ய. 2. To form waves as the sea, அலைசுருட்ட. (p.) 3. (fig.) To take up all at once, to sweep off, முழுதுங்கவர. (c) [ex சுருள், v.]

சுருட்டிக்கட்டிக்கொள்ள, inf. To roll and fasten leaves together as red ants and other insects. 2. To get business, persons, &c., under one's own control.

சுருட்டிக்கொண்டுபோக, inf. To carry off, to pilfer, to remove by stratagem, கொள்ளையிட.

சுருட்டிப்பிடிக்க, inf. To reduce a person—as disease. 2. To pinch the stomach, as excessive hunger, பசியினால்வருந்த. (c.)

சுருட்டிமுடிக்க, inf. To fold and tie the hair.

சுருட்டிவாங்க, inf. To have spasms. 2. To oppress, to be extortionate.

சுருட்டிவாரிக்கொண்டுபோக, inf. To carry off, to sweep off, as an epidemic, inundation, a whirl-wind, fire, thieves, &c. (c.)

சுருட்டிவைக்க, inf. To roll up and place mats, sails, &c.

சுருட்டிமடக்க, inf. To pilfer. 2. To overcome in a struggle, debate, &c. 3. To win—as a suitor.

சுருட்டியடிக்க, inf. To rush on—as a whirl-wind, or an epidemic. 2. To confound things in debate.

முழுப்பாய்சுருட்டி, appel. n. (fig.) A swindler, a cheat. See முழு.

சுருட்டு, v. noun. Curling, coiling, மடக்குகை.

சுருட்டுவாள், s. A flexible kind of sword.

சுருட்டை, s. A small kind of snake, commonly found coiled, ஓர்பாம்பு. 2. A hair-curl, மயிர்ச்சுருள். 3. A girl having curly hair. (in derision.) (c.)

சுருட்டையாக, inf. [prov.] To become curled—as hair. (c.)

சுருட்டைமயிர், s. Woolly or curling hair.

சுருட்டைப்பாம்பு, s. A சுருட்டை.

சுருட்டைவிரியன், s. An adder. 2. As சுருட்டை.

ஊதுசுருட்டை, s. A poisonous snake whose bite produces swelling of the body.

•சுருணி, s. An elephant-goad, யானைத்தோட்டி. W. p. 856. S'RUN'I. (p.)

சுருணை, s. [vul. சுருளை.] A clue of yarn, a twist, ball, or roll of cord, &c., நூற்சுருள். 2. A coil—as of straw, rope, வைக்கோற்சுருள். (c.) 3. A hair-curl, a ringlet, மயிர்ச்சுருள். 4. (in architecture.) A kind of curve, ஓர்வளைவு; [ex சுருள்.]

சுருணைமயிர், s. As சுருட்டைமயிர்.

கணக்குச்சுருணை, s. A scroll of accounts. (c.)

•சுருதி, s. Sound, tone, ஒலி. 2. The Vedas, the sacred writings severally or collectively—as orally communicated—embracing the Agamas, Puranas, Smritis, &c., or three kinds of நூல். 3. Revelation, as one of the three means by which the Deity exercises grace for the instruction of souls. (See சாஸ்திரம்.) 4. Ear, காது. 5. The pitch of a tune, the key-note. (See சுதி.) 6. A division of the octave, a quarter tone or interval, of which there are twenty-two; four constituting a major tone, three a minor, and two a semi-tone, சுரம். 7. Melody, tune, இசை. 8. A mantra, மந்திரம். 9. A casual word of good, or bad omen, மங்கலச்சொல். W. p. 864. SRUTI.

சுருதிகூட்ட, inf. To pitch the key-note.

சுருதிதப்ப, inf. To miss the key-note.

சுருதிப்பிரமாணம், s. Scripture rule, divine laws, sacred statutes.

சுருதிவாக்கு, s. Veda, law, scripture.

சுருதிவிலோசனம், s. Skill in the law; [ex விலோசனம், eye, for knowledge.]

சுரும்பர்—சுரும்பு, s. A beetle, a bee, வண்டு. 2. A male beetle or bee, ஆண்வண்டு. (p.)

சுரும்பாயன், s. Kama the Hindu Cupid whose bow-string is of bees, மன்மதன்.

•சுருவை—சுருவம், s. The female ghee-spoon used in burnt offerings. See சுருக்கு. W. p. 865. S'RUVA.

சுருளல், v. noun. Ringlet, மயிர்ச்சுருள்; [ex சுருள், to be coiled.] (சு.)

சுருளு—சுருள், கிறது, சுருண்டது, சுருளும், சுருள, v. n. To become coiled, roll into itself, or be rolled—as a snake, rope, scroll; to curl, curve, சுருள. 2. To shrivel—as a leaf, மடக்க. (c.)

சுருண்டமயிர், s. Curled hair.

சுருண்டுபோக, inf. To be rolled up, to roll up. 2. To shrink and curl, shrivel up—as meat roasting, any thing drying in the sun, burning, &c., சுருக்குலைக்க. 3. To wither, droop, faint—as a person by a scorching sun, by hunger or disease, சோர்ந்துபோக. 4. To be reduced in circumstances, to have pride reduced, பலங்குன்ற. (c.)

சுருண்டுவிழ—சுருண்டுகிடக்க, inf. To faint through pain, hunger, exposure to the sun, &c.

சுருளவாட்ட, inf. To roast leaves for medicinal purposes. 2. (fig.) To transfer care to a servant, ஒப்புக்கொடுக்க.

சுருளை, s. [vul.] A tendril, கொடிகளின்சுருள். See சுருணை.

சுருள், s. Roll, scroll, involution, coil, சுருடு. 2. A curl, ringlet, crisped leaf, tendril, &c., மயிர்ச்சுருண்முதலியன. 3. A roll of betel leaves for chewing, வெற்றிலைச்சுருள். (c.) 4. The involved folds of the young lotus, தாமரைபூச்சுருள். 5. Female hair, பெண்மயிர். 6. Ladies' hair dressed or folded in a particular manner, ஐம்பாலிலொன்று.

சுருளிலவைத்தடக்கஞ்செய்திருக்கிறது. This is enclosed in an envelope.

சுருள்கொடுக்க—சுருள்பிடிக்க, inf. To give betel to the bride and bridegroom before marriage. (c.)

சுருள்பண்ண, inf. To roll up a palm leaf letter.

சுருள்மடிக்க, inf. To fold up betel leaves with cloves, &c., for chewing.

பட்டுச்சுருள், s. A roll of silk.

கயிற்றுச்சுருள், s. A roll or clew of strings.

•சுரூபம், s. [also சொரூபம்.] Handsomeness, that which is well formed, சுந்தரரூபம். 2. An image, உருவம்; [ex சு, et ரூபம்.] Compare உருபம்.

அவன்தன்சுரூபத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறான்... He thus far restrained his temperament—implying either good or evil.

சுரூபி, s. A fair or beautiful person—as உருபி.

சுரூபங்குலைய, inf. To become disfigured.

சுரூபங்கெட்டவன்—சுரூபப்பிழையன், appel. n. A deformed person. (c.)

சுரூபவதி, s. [com. ரூபவதி.] A beautiful woman, அழகி.

•சுரேசன்-சுரேந்திரன், s. Indra. See under சுர்.

சுரை, s. A class of gourds, a bottle-gourd, சுரைக்கொடி, Cucurbita lagenaria, L. 2. Hollowness, tubularity, உட்டுளை. (c.) 3. The teats of a cow or other beast, விலங்கின்முலை. 4. A cow, பசு. 5. (சது) The head of an arrow, அம்புத்தலை. 6. [prov.] Ferrule, cap, capping, பூண்.

சுரைபொன்றுபோடச்சுரைபொன்றுமுளைக்குமா..... Will churai (சுரை). spring up when another seed is sown? (i. e.) the nature of children is mostly like that of their parents.

சுரையோடு, s. A fragment of bottle-gourd shell. (R.)

சுரைக்காய், s. Unripe bottle-gourd fruit—used for curry.

சுரைக்காய்க்கந்தகம், s. Brimstone in round pieces or sticks.

கும்பச்சுரை, s. See கும்பம்.

பேய்ச்சுரை, s. A bitter gourd.

கருஞ்சுரை, s. A black gourd.

சுரைக்குடுக்கை, s. See குடுக்கை.

சுரைக்குடுக்கைக்கின்னரம், s. A lute whose calabash is made of the bottle-gourd shells—commonly used among the lute players.

சுரைபோட, inf. To make a tubular clasp for the ornaments. (c.)

சுரைப்பழம், s. The ripe fruit of the gourd, not serviceable for food; hence. 2. (fig.) An incompetent person unfit to manage any trust—as தம்பிசுரைப்பழம். (c.)

*சுரா, s. Toddy, vinous liquor, கள். W. p. 934. S'URA. Compare சார. (p.)

*சுரோணராசாவர்த்தம், s. A species of the Lapis lazuli. See இராசாவர்த்தம்.

*சுரோணி, s. The hip and loins; and figuratively the mons veneris, நிதம்பம். W. p. 865. SRON'I. (p.)

*சுரோணிதம், s. (probably a change of Sa. S'on'itha.) Blood, உதிரம். 2. Redness, சிவப்பு—as சோணிதம். 3. The menstrual discharge, மகளிர்சூதகம். (p.)

சுரோணிதசம்பந்தம், s. Blood-relationship, இரத்தக்கலப்பு.

சுக்கிலசுரோணிதம், s. See சுக்கிலம்.

புளிச்சுரோணிதம், s. See சரக்கு. (R.)

*சுரோத்திரம், s. The ear, காது. 2. (fig.) Hearing, கேள்வி. W. p. 865. SROTRA. See சிரோத்திரம்.

சுரோத்திரேந்திரியம், s. The organ of hearing; [ex இந்திரியம்.]

*சுரோத்திரியம், s. A donation of ground to learned men, உம்பளம். Brown. p. 1113.

சுரோத்திரியதாரன், s. The receiver of such a donation, உம்பளம்பெற்றவன்; [ex தரி, தாரன், Pers. affix.]

*சுலபம், s. [improp. சொலவம்.] Easiness, facility, easiness of acquisition, or attainment, எளிது. W. p. 936. SULABHA. 2. A trifle—as சொற்பம், அற்பம்.

சுலபமாய்ச்செய்யலாம். This can be easily done.

விலைசுலபம். A very low price.

சுலவு, கிறது, சுலவினது, ம், சுலவ, v. n. To whirl, revolve, move round—as water in a vessel, a bird in the air, &c., சுழல.

சுலவுந்நெறிர்போயெதுவியனம். The fine feathered swan that whirled round and went towards தமயந்தி. (நைட.)

சுலவு, v. [prov.] See சுலாவு, v. a.

சுலாவு, v. n. [prov.] As சுலவு, v. n.

சுலாவு, கிறேன், சுலாவினேன், வேன், சுலாவ, v. a. [improp. சிலாவு.] To make water move or whirl round—as in rinsing a vessel, &c., சுற்ற. (c.)

சுலாவியூற்ற—சுலாவிவார்க்க, inf. To rinse and cast out.

சுலாவியடிக்க, inf. To rush on—as a whirlwind; to sweep away—as an epidemic—as கருட்டியடிக்க. (c.)

சுலாவுதண்ணீர், s. [prov.] Very shallow water in the fields.

சுலாவுரொட்டி, s. [prov.] A kind of pan-cake made by moving the liquid paste while baking.

*சுலோகம், s. A verse, a stanza in Sanscrit poetry, ஆரியச்செய்யுள். W. p. 866. SLOKA. 2. Fame, celebrity, புகழ். (சது.) (p.) 3. A word, வார்த்தை 4. [prov.] A saying, a proverb, பழமொழி. (c.)

*சுலோகி, s. Toddy, vinous liquor, கள். (R.)

*சுலோசனம், s. Fine eyes, (Res.) 2. Spectacles, மூக்குக்கண்ணாடி; [ex சு, et லோசனம், eye.] (p.)

*சுலோபம், s. Ant, emmet, எறும்பு. 2. [improp. for சலபம்.] Easiness of attainment, எளிது. 3. Smallness, littleness, trifle, அற்பம். 4. [improp. for சுலோகம்.] A saying, முதுரை.

சுல்லி, s. A fire-place, a cooking place, அடுப்பு. (சது.)

சுல்லு, s. Silver, வெள்ளி. (சது.)

*சுவ—ஸ்வ, adj. Proper, peculiar, own, சொந்தமான. W. p. 960. SVA. (p.)

சுவஸ்தானம், s. One's proper place. (R.)

சுவதந்திரம், s. Inheritance, as சுதந்தரம். W. p. 961. SVATANTRA.

சுவதந்திரியம், s. Liberty, free agency, தன்னிஷ்டம்.

*சுவச்சம், s. Pure, free from stain, சொச்சம். 2. Healthiness, convalescence, சுகம். W. p. 961. SVACHCHA. See சொச்சம்.

எல்லாருஞ்சுவச்சமாயிருக்கிறார்கள். All are in sound health.

வெள்ளிசுவச்சமாயிருக்கிறது. This is pure silver.

சுவச்சமானசாதி, s. A pure race. 2. An unmixed people.

சுவடி, s. [improp. செவடி.] The child's alphabet on the ola, ola-school-books, ola books in general, எழுதியபுத்தகம்; [ex சுவடு, a mark.] (c.)

அரிச்சுவடி, s. The alphabet.

சுவடிபடிக்க, inf. To read and learn an ola-book.

சுவடிகட்ட, inf. To tie up a book.

சுவடியைக்கட்டுங்கள். Tie up your books; i. e., school is over; go home.

இருக்கட்டுஞ்சுவடியைக்கட்டு. Don't boast much of yourself; better stop.

சுவடிசேர்க்க, inf. To make an ola-book for a child.

சுவடியெழுத, inf. To write the alphabet or the first lesson of any succeeding book.

சுவடிதுவக்க, inf. To begin the alphabet in an ola-book.

சுவடு, s. Mark, impression, tract, trace, foot-step, அடிச்சுவடு. 2. A scar, cicatrice, any mark of a blow or stroke, தழும்பு. 3. Stirrup, அங்கவடி. 4. Tie, strap, band, &c.—as of a harness; the ridge of a house, &c., கட்டு. 5. Deceit, கபடம். 6. A cart rut, வண்டித்தடம். 7. (R.) A coat of armor, இருப்புக்கவசம்.

வந்தசுவடுதெரியாமற்போய்விட்டான். He went away leaving no marks of having come.

யானைமதம்பாய்சுவடு. Channels for the elephant's rut. (p.)

*சுவணம், s. Gold, பொன். (See சுவர்ணம்.) 2. [prov. prop. உவணன்.] Garuda, கருடன். 3. [prop. உவணம்.] An eagle, கழுகு.

*சுவஸ்தம், s. [com. சொஸ்தம்.] Healthiness, soundness, ஆரோக்கியம். W. p. 964. SVASTHA.

*சுவஸ்தலிகிதம், s. Signature, one's own writing, சொந்தக்கையெழுத்து; [ex சு, et அஸ்த and லிகிதம்.] (c.)

*சுவஸ்தி—சுவத்தி, s. An auspicious particle, a particle of benediction, &c.—used in Calendars, மங்கலமொழி. W. p. 964. SVASTI.

*சுவஸ்திகம்—சுவத்திகம், s. A mystical kind of figure emblematical of fire (marked thus 卐) which formed in the lines of the body, &c., and is considered lucky, மங்கலவடையாளம். 2. One of the postures of the silent ascetic, placing each foot on the opposite thigh, and sitting erect, சுவாசனத்திலொன்று. W. p. 964. SVASTIKA. (p.)

சுவஸ்திகப்புள்ளி, s. The fire emblem—as a mark.

சுவஸ்திகரேகை, s. As சுவஸ்திகம், 1.

சுவஸ்திகாதனம், s. As சுவஸ்திகம், 2.

*சுவப்பிரம், s. The burrow or hole of an animal, வளை. W. p. 867. SVABHRA. 2. (சது.) Hell, நரகம். (p.)

*சுவம், s. Wealth, property, ஐசுவரியம். 2. One's own—as சுவ. W. p. 960. SVA. (Sans. usage.)

*சுவயம்—ஸ்வயம், s. Self, தான். 2. Proprietorship, உரிமை. 3. Spontaneousness—as சுயம். W. p. 962. SVAYAM.

சுவயம்வரம், s. [improp. சுயம்வரம், which see.]

சுவயங்கிருதம், s. One's own doing.

சுவர், s. [improp. செவர்.] A wall. 2. The shell of the mundane egg surrounding the universe, அண்டச்சுவர்.—Note. There are மட்சுவர், புறச்சுவர், கற்சுவர், கைபிடிசுவர், குட்டிச்சுவர், மண்சுவர், சோற்றுலெடுத்தசுவர், &c., which see severally.—The word sometimes changes to சுவத்து and செவத்து in its compounds.

சுவரிருந்தாலல்லோசித்திரமெழுதலாம். If the wall remain you may draw pictures on it; i. e. if your body be in health, you may accomplish much.

சுவர்க்கால், s. The bottom of a wall, சுவரடி.

சுவரெறிபந்து, s. [prov.] A ball tossed against a wall—spoken of things that admit of no settlement.

சுவரகழ்கருவி, s. [com. கன்னக்கோல்.] A robber's instrument for breaking through walls. (p.)

சுவரறை, s. An opening for a shelf in a wall.

சுவரெழுப்ப, inf. To raise a wall.

சுவரெடுக்க, inf. To put up a wall.

சுவரொட்டி, s. A kind of plant growing on walls, சுவர்முள்ளங்கி, Prenanthes sonchifolia, L. (M. Dic.) 2. [prov.] The liver of a sheep, stuck to a wall as a charm. (c.) 3. A buttress, அணைசுவர்.

சுவர்தீற்ற, inf. To polish a wall.

சுவர்பூச, inf. To plaster a wall.

சுவர்போட, inf. To put up a wall, as சுவரெடுக்க.

சுவர்த்தலம், s. A wall—as சுவர்.

சுவர்த்தாங்கி-சுவர்தாங்கி, s. A buttress, அணைசுவர்.

சுவர்நாகம், s. A kind of venomous serpent, ஓர்பாம்பு.

சுவர்ப்பலகை, s. The upright boards of a box, wardrobe, &c.

சுவர்மட்டம், s. The level of the wall.

சுவர்மாடம், s. A square cavity in the inside wall of a house.

சுவர்முள்ளங்கி, s. [vul. சுவத்துமுள்ளங்கி.] A plant—as சுவரொட்டி.

சுவர்விரியன், s. A kind of poisonous snake. See விரியன்.

சுவர்வைக்க, inf. To build a wall.

•சுவர், s. Heaven, paradise, the residence of Indra, தேவலோகம். 2. Sky, ether, ஆகாயம். 3. Splendor, beauty, அலங்காரம். 4. One of the three mystical words in the Gayatri repeated daily in the morning ceremonies, &c., சாபத்திரிவிலோருறுப்பு.—Note. The word signifies one of the divisions of the universe, the space between the sun and polar star, and region of the planets and constellations. W. p. 962. SVAR. (p)

•சுவர்க்கம், s. (com. சொர்க்கம்.) Swerga the world of Indra, and the residence of mortals deified, and admitted there in consequence of a preponderance of their virtuous deeds, to remain in the enjoyment of sensual delights until their merit is exhausted. 2. An inferior heaven, தேவருலகு. W. p. 963. SVARGA. 3. Female breasts, ஸ்தனங்கியம். (p.)

சுவர்க்கம்போக—சுவர்க்கம்புக, inf. To enter heaven.

சுவர்க்காரோகணம், s. Going to heaven; [ex ஆரோகணம்.]

சுவர்க்கபதவி—சுவர்க்கவீடு, s. The bliss of Swerga as allotted to one for his good deeds.

சுவர்க்கபூமி—சுவர்க்கலோகம், s. The Swerga-world.

சுவர்க்கர், s. Celestials, immortals, inhabitants of Swerga, தேவர்.

சுவர்க்கவாழ்வு, s. The enjoyments of Swerga.

சுவர்க்கருவிலி, s. [prov.] A kind of snake, ஓர்பாம்பு. See கருவிலி.

சுவர்க்கோழி, s. An insect which makes a shrill noise, a cricket, ஓர்வண்டு. (c)

சுவர்ச்சாரி, s. A kind of acid salt—as சத்திச்சாரம். (M. Dic)

•சுவர்ணம் — சுவரணம் — சுவர்னம், s. Gold, பொன். W. p. 963. SVARNA. Compare சுவணம், சொர்ணம்.

சுவர்ணாதாயம், s. [com. சொர்ணாதாயம்.] Money-tax on gardens, backyards, &c.; [ex ஆதாயம், proceeds.] (c.)

சுவர்ணதேகம், s. Gold-like body.

சுவர்ணச்சாயை, s. The gold color, பொன்னிறம்.

சுவர்ணத்தகடு, s. A bar of gold, a plate of gold.

சுவர்ணகாரன், s. A goldsmith.

சுவர்ணத்திராவகம்—சுவர்ணபேதி-சுவர்ணபேதை, s. Aqua regia, that which dissolves gold, nitro-muriatic acid.

சுவர்ணபுட்பம், s. Golden flowers offered to the idol; for which, gold or other coins are commonly substituted.

சுவர்ணபூமி, s. The last continent within the circumambient ridge. (Puran. geog.)

சுவர்ணமயம், s. Resembling gold, of the nature, color, &c., of gold. (Colloq.)

•சுவலே, s. The அரசு tree. (சது.)

•சுவலோகம், s. One of the seven upper worlds, மேலுலகத்தொன்று; [ex சுவர்.]

சுவல், s. A hillock, மேடு. 2. The back, முதுகு. 3. The upper part of the shoulder, தோண்மேல். 4. Nape, பிடரி. 5. Horse's mane, குதிரைக்கழுத்தின்மயிர். (சது.)

சுவவு, s. A bird's beak, பறவைமூக்கு. 2. A musk-rat, மூஞ்சூறு. 3. Swerga, the world of Indra, சுவர்க்கம். (சது.) (p.)

சுவறு, கிறது, சுவறினது, ம், சுவற, v. n. To dry up, evaporate, be exhausted by evaporation, வற்ற. 2. To be imbibed as water in the pores of the body, உறிஞ்ச. 3. To be absorbed or to change its substance—as water thrown on fire, its supposed proximated element, நெருப்பிற்சுவற. (c.)

சுவறக்குடிக்க, inf. To drink up. (c.)

சுவறத்தேய்க்க, inf. [vul. சோறத்தேய்க்க.] To rub in oil, &c., so as to be absorbed in the system.

சுவறிப்போக, inf. To be absorbed, to be exhausted.

எல்லாமங்கேசுவறிப்போயின. All the property is absorbed there. (unjustly.)

ஒன்றுஞ்சுவறவிடான். He will leave nothing unabsorbed.

எண்ணெய்சுவற, inf. To sink into the pores of the body, as oil.

வேர்வைசுவறல், v. noun. The sinking of perspiration, not wiped off, into the pores; deemed unhealthy.

சுவறுதல், v. noun. Evaporating.

சுவற்று, கிறேன், சுவற்றினேன், வேன், சுவற்ற, v. a. To dry up, absorb, cause moisture, cause to subside, சுவறச்செய்ய. 2. To destroy utterly, to extirpate, அழிக்க. (p.)

பகைக்கடல்சுவற்றும்வேலான் The possessor of the weapon which exhausts the sea of enmity; i. e. roots out the enemy. (கைட.)

•சுவற்பம், s. [com. சொற்பம்.] A trifle, a little, அற்பம்.

•சுவன்னயூதி — சுவர்ன்னயூதி, s. Yellow jasmine, செப்புமல்லிகை. W. p. 964. SVARNAYUD'HI. (M Dic.)

•சுவா, s. [a change of சுவானம்.] A dog, நாய். (சது.)

சுவாசுவா, s. (vocative.) An imitative sound in calling dogs.

•சுவாகதம், s. Welcome, salutation, affable reception, க்ஷேமம்விசாரித்தல். W. p. 965 SVAGATHA. 2. A parrot, கிளி. (சது.)

•சுவாகா, s. An exclamation of mystic import, used in making an oblation to the gods, மந்திரத்திலோருறுப்பு. 2. Wife of the god of fire, அக்கினிதேவன்மனைவி. W. p. 966. SVAHA.

சுவாகாதேவி, s. Wife of the god of fire presiding over burnt offerings.

சுவாசகம், s. The போரொட்டி plant. 2. A poisonous plant, விஷமூட்டி. (M. Dic.)

சுவாசம்-சுவாசகம், s. Fuller's earth, சவட்மண். (M. Dic.)

•சுவாசம், s. Breath, breathing, respiration, உயிர்ப்பு. W. p. 868. S'VASA. (c.) 2. A comfortable dwelling place, சுகவிருப்பிடம்; [ex சு, et வாசம்.]

சுவாசம்நடக்கிறது. Breathing continues; he is still alive.

சுவாசகாசம், s. Asthma. (R.)

சுவாசக்குத்து, v. noun. Shooting pains in pulmonic complaints.

சுவாசங்கட்டியிழுக்க, inf. To breathe as a dying person.

சுவாசங்கட்டிவாங்க—சுவாசங்கட்டிப்போ, inf. To restrain the breath by rule, &c, as the silent ascetic—one of the யோகம்.

சுவாசமடங்க, inf. To stop breathing, to expire

சுவாசமடக்க, inf. To restrain the breath.

சுவாசமடக்கி, appel. n. One who restrains the breath, as a yogi.

சுவாசம்வாங்க, inf. To inhale, inspire. 2. To breathe hard and quick, as in pulmonary diseases at the approach of death. 3. To draw in and restrain the breath, as a yogi. See பிராணாயாமம்.

சுவாசம்வாங்கிவிட, inf. To restrain and then remit the breath.

சுவாசம்விட, inf. To exhale, respire.

சுவாசநிருணயம், s. Passing the breath through either nostril at pleasure, or stopping it for any length of time, சுவாசஅளவை.

உசுவாசம், s. [com. உச்சுவாசம்.] The air drawn in by breathing.

நிசுவாசம், s. [com. நிச்சுவாசம்.] The air thrown out, by the lungs—the opposite of உசுவாசம்.

மேற்சுவாசம், s. The short breathing of a dying person. (c.)

சுவாசிக்க, inf, To breathe, to respire. (p.)

•சுவாதகந்தி, s. The இத்தி tree. (R.)

•சுவாதந்திரியம், s. Free-agency, independence, சுதந்திரம். W. p. 965 SVATANTRYA.

•சுவாதம், s. [prov.] See சுவாசம்

•சுவாதி, s. The fifteenth lunar asterism. See சோதி. W. p. 965. SVATI.

•சுவாதிட்டானம் — சுவாதிஷ்டானம், s. One of the six ஆதாரம், being the region of the genitals, ஆறாதாரங்களிலொன்று. (p.)

•சுவாதீனம், s. [com. சுயாதீனம்.] Independence, right of possession, that which is within one's own power—oppo. to பராதீனம்; [ex சுவ, et ஆதீனம்.] W. p. 965. SVADHEENA.

அவனுக்குச் சுவாதீனம்போதாது. He has not sufficient power or ability.

இந்தவிடமவனுக்குச்சுவாதீனத்தான். This place is his property.

•சுவாது, s. Sweetness, flavor, தித்திப்பு. W. p. 965. SVADU. (p.)

•சுவாதுகண்டம், s. [prop. சுவாதுகண்டகம்.] The prickly thistle, நெரிஞ்சில். W. p. 965. SVADUKANDAKA.

•சுவாதுகந்தி, s. The sacred basil, துளசி. (M Dic.)

•சுவாந்தியம் — சுவாஸ்தியம், s. Happiness, content, satisfaction, பாக்கியம். 2. (c.) Health, wholesomeness, ease, சுகம். W. p. 966. SVASTHYAM. 3. Pleasantness, sweetness, இன்பம்.

உடம்புக்கு நல்ல சுவாத்தியமாயிருக்கும். This will be very wholesome for your body; your health will be greatly improved by this medicine.

•சுவாத்தியாயம், s. Inaudible reading or muttering incantations, வேதமோதுகை. 2. Study of the Vedas, அத்தியயனம். W. p. 965. SVAD'HYAYA. (p.)

•சுவாந்தம், s. The mind, the faculty of thought and feeling, மனம். W. p. 965. SVANTAM. (p.)

•சுவாபம், s. [corruption of சுபாவம்.] Nature.

•சுவாபாவிகம், s. [com. சுவாபீகம்.] That which is natural, peculiar or inherent, உரிமை. 2. Self-existence, independence of extrinsic causes, தானாயிருக்கை. W. p. 965. SVABHAVIKAM.

•சுவாமி, s. (also சாமி.) Master, lord, god, ஈசுரன். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. Guru, குரு, 4. Argha, அருகன். 5. Skanda, முருகன். 6. Siva, சிவன். 7. Gold, பொன். W. p. 965. SVAMIN.

சுவாமிகாரியம், s. Affairs of a lord or master. 2. Religious duties.

சுவாமிபுறப்பாடு, v. noun. Procession of an idol.

•சுவாயம்பு — சுவாயம்புவமனு, s. One of the eight Menus, ஓர்மனு. W. p. 965. SVAYAMBHU. (p.)

•சுவாயம்புவம், s. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமத்தொன்று.

சுவாய், s. (for.) [in seamanship.] The forestay, lowstay, கப்பலிலேயோர்கயிறு.

சுவாய்ப்பற்றி, s. Cross beams in the bow of a dhoney for fastening the forestay.

•சுவாரசம்—சுவாரசியம், s. Sweetness, சாரசியம்; [ex சுவ, et ரசம்.] 2. The bark of the Feronia, வெள்ளிலோத்திரம். (M. Dic.)

சுவாரி, s. [Pers.] (as சவாரி.) Riding, driving. 2. A conveyance. (R.)

•சுவார்ச்சிதம் — சுயார்ச்சிதம், s. One's own acquisitions, தன் சம்பாத்தியம்; [ex சுவ, et ஆர்ச்சிதம்.]

•சுவார்த்தம், s. Genuine signification or intrinsic meaning of a word, இயல்பாயுள்ளது. 2. Regard to one's own interest, welfare or benefit,—oppo. to பரார்த்தம், சுயநயம்; [ex சுவ, et அர்த்தம்.]

சுவார்த்தானுமானம், s. [in log.] Inference as to what relates to one's self, or itself; [ex அனுமானம்.]

சுவாலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To blaze, burn, மிக எரிய. (p.)

அக்கினிசுவாலித்தல், v. noun. The blazing of fire.

சுவாலித்தெரிய, inf. To burn in flames.

•சுவாலை, s. Flame. W. p. 357. JVALA.

சுவாலைதாவ, inf. To catch—as flames.

சுவாலைவிட, inf. To blaze.

•சுவானம், s. A dog, நாய் (c.) W. p. 867. S'VANA.

•சுவானுபவம்—சுவானுபூதி, s. [in Adwita philosophy.] Self-experience as one of the three means employed by the deity for illuminating the soul and ripening it for bliss (the other two are சுருதி, revelation, and குரு, oral instruction by the guru); [ex சுவ, et அனுபவம்.]

சுவானுபூதிகம், s. Knowledge acquired by experience, by the exercise of the mental faculties, &c., தன்னனுபவம்.

•சுவான், s. [prov. mas. and fem.] Owner, proprietor, உடையவன், உடையவள். (c.) [ex Sa. Sva.]

சுவான்காரன்—சுவானுகாரன், s. [fem. சுவான்காரி.] As சுவான்.

•சுவி, s. The இத்தி tree. 2. The துளசி plant. (M. Dic.)

சுவிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To assent, to agree, உடன்பட. 2. To enjoy, அனுபவிக்க. 3. To adopt, to make a thing one's own, தனதாக்க; [ex சுவிகாரம்.]

வியர்த்தமாகச் சுவிகரியாதிருப்பாயாக. Thou shalt not take the name (of God) in vain. (Beschi.)

•சுவிகாரம்—சுவிகரம், s. [prop. சுவீகாரம்.] Assent, consent, agreement, அங்கீகரிப்பு. 2. Use, enjoyment, அனுபவம். 3. Adoption, தனதாக்குதல்; [ex சுவ, et கர, doing.]

சுவிகாரபுத்திரன், s. An adopted son.

புத்திரசுவிகாரம், s. Adoption, act of taking a son.

சுவிகை, s. Toddy, spirituous liquor, கள். (சது.) 2. Cardamom husk, ஏலக்கோலம். (M. Dic.)

•சுவிசாலம், s. Great extension, அதிக விசாலம்; [ex சு, et விசாலம்.]

•சுவிசேடம்—சுவிசேஷம், s. Gospel, good tidings, நற்செய்தி; [ex சு, et விசேஷம்.]

சுவிசேஷகன் — சுவிசேடகன் — சுவிசேஷன், s. One who brings good tidings. 2. [in Christ. usage.] An Evangelist.

•சுவிஸ்தாரம், s. [prop. சவிஸ்தாரம்.]

•சுவீகாரம், s. As சுவிகாரம்.

சுவுகம், s. The chin, மோவாய்க்கட்டை. (சிக.)

•சுவேச்சை—சுயேச்சை, s. Self-will, following one's own purpose or inclination, free choice, free will, free-agency, தன்னிச்சை; [ex சுவ, et இச்சை.]

நீ சுவேச்சையாய்ச்சொல்லுகிறாயா பிறருஞ்சொல்லிக் கொடுத்தார்களா. Do you say this of yourself or were you told by any body?

சுவேச்சையாய்த்திரிகிறான். He acts according to his own will.

•சுவேதகம், s, The red fruit of the Feronia, சுவரிலோத்திரம். (R.)

•சுவேதகாண்டம், s. [prop. சுவாதுகண்டகம்.] A creeper, வஞ்சிக்கொடி. W. p. 965. SVADUKAN'DAKA.

•சுவேதகுசுமம், s. The வெள்ளெருக்கு plant. (M. Dic.)

•சுவேதசம், s. That which is engendered by heat and damp, as some insects, worms, &c., are supposed to be; one of the four classes of births. See தோற்றம். W. p. 966. SVEDAJA.

•சுவேதசாரம், s. A reed, நாணற்புல்.

•சுவேதமூலம், s. The சாரணை plant. (M. Dic.)

சுவேதம், s. A reed, நாணல். 2. The மாவிலிங்கு tree. 3. A kind of tree—as வஞ்சிமரம். (M. Dic.)

•சுவேதம், s. Whiteness, வெண்மை. 2. The planet Venus, வெள்ளி. W. p. 868. SVETA. 3. W. p. 966. SVEDA. Perspiration, sweat, warm vapor, வேர்வை. (சது.)

சுவேதராசாவர்த்தம், s. A white stone. See இராசாவர்த்தம்.

சுவேதவராககற்பம், s. The present கற்பம் or period of time.

சுவேதவராகம்—சுவேதவராகமூர்த்தி, s. Vishnu in the form of a white boar, விஷ்ணு.

சுவேதவனம், s. A place south of சிதம்பரம், formerly a forest, commonly called, திருவெண்காடு, (lit.) the white forest.

சுவேதவனப்பெருமாள், s. The author of சிவஞானபோதம் as a resident of சுவேதவனம், ஞானகிபோன்.

சுவேதவாகனன், s. A name of Arjuna, as riding on a white horse, அருச்சுனன்.

•சுவேதனை, s. Self-perception, self-knowledge; [ex சு, et வேதனை.]

சுவேதனைக்காட்சி, s. Knowledge from experience, அபரோட்சஞானம்.

•சுவேதாசுவதரம்— சுவேதாச்சுவதரம், s. One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

சுவை, s. Taste, flavor, உருசி. (சது.) 2. Deliciousness, sweetness, agreeableness, இனிமை. 3. That which is gratifying to the senses or mind, இன்பம். (c.) 4. One of the five senses, ஐம்புலத்தொன்று. 5. A figure of rhetoric. (See இரசாலங்காரம்.) 6. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள்.

அவனுடைய நாக்குச் சுவைபற்றுப்போய்விட்டது. His tongue has lost the sense of taste.

சுவைகாட்ட, inf. To give a relish to. 2. To entice, allure, decoy. 3. To be tasteful, relishable, pleasant to the taste.

சுவைகாண, *inf.* To have a relish for. 2. To be allured, attracted, decoyed by a bait, &c. 3. To try, examine, taste food, &c.

சுவைகெடல், *v. noun.* Being insipid. 2. Losing one's charms.

சுவைகொள்ள, *inf.* To taste. 2. To enjoy pleasures, இன்புற.

சுவைபார்க்க, *inf.* To taste. 2. To be nice, particular, dainty in food.

சுவைப்பட—சுவைபட, *inf.* To be relishable, to taste well. 2. To get a relish or liking for.

சுவைப்படுத்த—சுவைபடுத்த, *inf.* To make a thing pleasant or agreeable to one.

சுவைப்பொருள், *s.* Dainties, sweetmeats. தின்பண்டம்.

சுவையறிய, *inf.* To know or discriminate the taste of food. 2. *(fig.)* To be allured by any pleasure.

சுவைகெட்டுப்போக, *inf.* To lose one's relish or taste.

உட்சுவை, *s.* The flavor of fruit, sugar, &c.

எண்சுவை *s.* See இரசம்.

அறுசுவை, *s.* The six flavors, viz.: 1. கைப்பு, bitterness. 2. இனிப்பு, sweetness. 3. புளிப்பு, sourness. 4. உவர்ப்பு, saltness. 5. துவர்ப்பு, astringency. 6. கார்ப்பு, pungency.

சுவை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. a.* [*vul.*] As மைக்கிறது.

சுவை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*vul.*] To have flavor, to be relishable, alluring, இன்பக்க.

சுவை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To taste, relish, distinguish tastes, உருசிபார்க்க. 2. To feed upon—as an infant in sucking, முலையுண்ண. (*c.*) 3. To experience, enjoy, போகமநுபவ.

சுவைத்துக்குடிக்க, *inf.* To taste and drink.

சுவைத்துப்போட்டது, *appel. n.* That which is spitten out.

சுவைத்தல், *v. noun.* Tasting, relishing.

சுழங்கு, கிறேன், சுழங்கினேன், வேன், சுழங்க, *v. n.* [*prov. improp.* for சுழலு.] To whirl, be tossed about, உழல.

சுழலமாட, *inf.* [*prov.*] To be set on getting a thing, to be importunate, to seek constantly the attainment of an object, பெறுதற்குமுயல. 2. To get by any means, take the utmost pains by labor, begging, borrowing, &c., to attain an object, கவர.

சுழலு, கிறேன், சுழன்றேன், வேன், சுழல, *v. n.* To whirl, spin, eddy, swing round, turn on an axis, சுலல. 2. To revolve in an orbit, சுற்ற. 3. To be rotary, to turn as the wheel of a carriage, உருள. 4. To revolve, as the soul through successive births, பிறவிபிற்சுழல. 5. To be agitated, troubled, distressed in mind, மனஞ்சுழல. 6. To be tossed about, to be driven to and fro, உழல. 7. To droop, faint, languish, சோர. 8. To be engrossed by the objects of sense, பொறிசுழல. (*c.*)

சுழன்றுதிரிய, *inf.* To be revolving. 2. To be agitated, மனங்கலங்க.

சுழன்றுபோக, *inf.* To become faint or fatigued, சோர்ந்துபோக.

பசியினுற்சுழன்றுபோனான். He has become faint with hunger.

சுழன்றடிக்க, *inf.* To rush on all sides as whirlwinds, epidemics, &c.

சுழலல் — சுழல்வு — சுழற்சி, *v. noun.* Whirling, spinning, gyration, rotation, brandishing, flourishing. 2. Trouble, agitation, being tossed about, vicissitude, மனக்கலக்கம். 3. Moving to and fro, அலைதல்.

சுழல்காற்று-சுழல்கால், *s.* Whirlwind.

சுழல்சக்கரம், *s.* Revolving wheel.

சுழல்நோய், *s.* [*prov.*] A disease in cattle, causing them to whirl round and fall down.

சுழல்மரம், *s.* [*loc.*] A winding screw made of wood.

சுழல்படை, *s.* A club, commonly cast, சக்கரம். 2. (*R.*) A curved club, வளைதடி.

சுழல்வண்டு, *s.* A species of beetle.

சுழல்தண்ணீர், *s.* Rolling and flowing water.

ஜெனனமரணங்களிலேசுழன்றுதிரிய, *inf.* To revolve through different births and deaths.

சுழலையாட, *inf.* [*prov.*] To be greatly fatigued; to be faint or dizzy, களைத்துப்போக.

சுழல், *v. noun.* An eddy, whirlpool, whirlwind, &c., சுழிக்குஞ்சுவியலை. 2. A machine on an axle turned by the wind, a windmill, a whirli-gig, காற்றாடி. 3. A whirling weapon, வளைதடி. 4. *(fig.)* Deception, fraud, வஞ்சனை; [*ex* சுழலு.]

அதிலேசுழலிருக்கிறது. In that place is a whirlpool.

சுழலன், *s.* (*fem.* சுழலி.) A cheat, an impostor, a tempter, சூதன்.

சுழலிலேயகப்பட, *inf.* To be caught in a whirlwind or whirlpool.

சுழற்று, கிறேன், சுழற்றினேன், வேன், சுழற்ற, *v. a.* To whirl, twirl, turn, spin or swing round, சுழலச்செய்ய. 2. To brandish, flourish, wave, சுற்றியாட்ட. 3. To cause dizziness, தலைசுழற்ற. (*c.*)

சுழற்றியடிக்க, *inf.* As சுழன்றடிக்க. 2. To sweep away many lives—as some epidemics.

சுழற்றுதடி, *s.* [*prov.*] A club commonly used by fencers, பரு. (*c.*)

சுழற்றல், *v. noun.* Being giddy. 2. Rolling the body as in pain, உழற்றல்.

எனக்குச்சுழற்றலாயிருக்கிறது. I feel dizzy.

சுழற்றி, *s.* The handle of a spinning wheel, rope twisting machine, &c., சுழற்றுதண்டு. (*c.*)

சுழற்றிவீச, *s.* To throw off as water from a vessel, a club or sword from the hand, &c.

சுழற்றியெறிய — சுழற்றிவிட, *inf.* To whirl a weapon and cast it in the air.

தலைசுழற்றல், *v. noun.* Turning of the head, being dizzy, as in vertigo.

சுழற்று, *v. noun.* Whirling, spinning.

சுழானை, *s.* The பொன்னுவனா plant.

சுழி, *s.* Whirling as water or wind, a whirl, twirl, sinuosity, vortex, eddy, நீர்ச்சுழிமுதலியன. 2. Incurvature, curl in the formation of letters, circle, &c., as each curve in ள, ன, and the sign of the long vowels in கீ, மூ, டே, &c., அட்சரச்சுழி. 3. Curl of the hair of a horse's forehead, மயிர்ச்சுழி. 4. Involution of the navel, கொப்பூட்சுழி. 5. Circular, or curved lines on the head, body, &c., supposed to be indicative of one's fortune, அங்கச்சுழி. 6. Circles on the surface of water, as by the fall of a stone, &c., கல்லெறிசுழி. (*c.*)

சுழிசுத்தம்பார்த்தல், *v. noun.* Examining the curled marks of a horse. (*c.*)

இராசகோபாலசக்கரச்சுழி, *s.* A gold-chakarum coin issued by Vijaya Raghava, a king of Tanjore.

பிள்ளையார்சுழி, *s.* A mark, (உ) used by the Hindus in the beginning of a book; by the Saivas in honor of Ganésa, and the Vaishnuvas as an abbreviation of ஓம் the mystic *om*. At the north, the *Sa Sri* is used.

பிள்ளையார்சுழிபோட, *inf.* To make the mark in an account, indicating that it is right.

மூன்றுமாற்றுச்சக்கரச்சுழி, *s.* A gold coin at Keelvelur, near Negapatam.

சுழிவளைய, *inf.* To make a circlet with a pin, &c.

சுழிசுழிக்க, *inf.* To form small curves, or circlets.

சுழிபோட — சுழியிட, *inf.* To form small curves to the letters.

சுழிக்குணம் — சுழித்தனம், *s.* [*prov.*] Knavery, கள்ளத்தனம்.

சுழிப்புத்தி, *s.* [*prov. as* சுழித்தனம்.] Knavish policy, knavery.

சுழியச்சு, *s.* [*prov.*] A goldsmith's matrix for making impressions.

சுழியன், *s.* A knave, a rogue, a schemer, a man of tricks, an irritable man, சூதன். 2. A whirl-wind, சுழல்காற்று. (*c.*)

சுழியாய்ப்பேச, *inf.* To speak sharply, so as to hurt one's feelings.

சுழிப்பிழையன், *s.* Any domestic animal wanting the proper fortunate marks, கெட்டசுழியுள்ளது. 2. (*fig.*) A worthless fellow, கடாதன். (*c.*)

சுழிபேதம், *s.* The different sorts of marks on the head of a horse.

அவனென்னைச் சுழிபேதம் பண்ணிப்போட்டான். He has cheated me.

சித்திரைச்சுழியன், *s.* A kind of storm that prevails in the month of April. (*c.*)

சுழியாணி, *s.* The lower pin of a door or gate serving instead of a hinge.

சுழியாணிக்கட்டை, *s.* The block or stone to receive the pin of a door, a gate, &c.

சுழியாணிக்கதவு, *s.* A door made with pins to turn in grooves instead of hinges.

சுழியோட, *inf.* To dive into water. 2. (*fig.*) To penetrate the minds of men, மனதையறிய.

சுழியோடுகிறவன், *appel. n.* A diver.

சுழி, கிறது, ந்தது, யும், *v. n.* To become curved, incurvated, involved, to form in circles as on the surface of water, சுழிபோக. 2. To be sinuous, guileful, கபடமுள்ளதாக. 3. To be afflicted in mind, கலங்க. (*p.*)

சுழிப்பப்பேச, *inf.* [*prov.*] To speak sharply so as to hurt one's feelings.

சுழிதல், *v. noun.* Curling.

சுழியல், *v. noun.* Curling. 2. Mode of curling, or dressing the hair, ஐம்பா லிலொன்று. (*p.*)

சுழிகுளம், *s.* A curious kind of poem. See மிறைக்கவி. (*p.*)

சுழிகை, *s.* Toddy, கள். 2. [*com.* திருச்சுழி.] A place near Madura, sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம். (*p.*) 3. [*ex* சுழி, *v.*] Curling, சுழியல்.

சுழி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be formed as curls, curvatures, &c., on the head or body, அங்கச்சுழிக்க. 2. To sink, fall in, as the eyes by age, &c., கண்சுழிக்க. 3. To fall here and there—as rain in partial showers, மழைசுழிக்க. (*c.*) 4 [*prov.*] To go, move about, to walk here and there, அலைய.

மழைசுழித்துவிட்டுப்போயிற்று. The rain was very scanty.

தலைக்குத்துக்கண்ணைச்சுழித்தது. A severe headache has sunk the eyes.

சுழித்தமுகம், *s.* A sunk face. Compare சுரித்தமுகம்.

சுழித்துவலிக்க, *inf.* To have stitches or spasms connected with breathing.

சுழித்துவாங்க, *inf.* To have pain in breathing. 2. To draw in—as a whirlpool or eddy, to ingulph.

சுழிகாற்று—சுழிக்காற்று, *s.* Whirl-wind. See under காற்று.

சுழிமாந்தம், *s.* Distortion of the bowels in children, connected with indigestion. See மாந்தம்.

சுழிமின்னல், *s.* Forked lightning. (*Rare.*)

சுழித்தது, *appel. n.* Any thing with a curl or flexture.

சுழியாதது, *appel. n.* (*neg.*) That which has not a curl—as ெ.

சுழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To curl, incurve, curve the end of a letter—as ெ, &c., சுழியச்செய்ய. 2. To form whirlpools, eddies, &c., as water, நீர்சுழலி யைச்சுழிக்க. 3. To curtail expenses, provide one's self with the strictest economy, செலவுசுருக்க. 4. To conceal, to hide one's self, மறைக்க. (*c.*)

உள்ளதைக்கொண்டுதான் சுழிக்கவேணும். We ought to provide for our expenses according to our income.

எங்கேபோசுழித்துப்போட்டான். He had deposited it somewhere not to be seen by others.

சுழித்துக்கொள்ள, *inf.* To seclude one's self, to evade one's sight, ஒளித்துக் கொள்ள.

சுழித்துப்பார்க்க, *inf.* To look with displeasure, distorting the face.

சுழிவு, *v. noun.* Concealment, seclusion, circumvention, ஒளிவு.

சுழிவுபார்த்துவந்துவிட்டான். He traced the way to the secluded place.

*சுழிமுனை—சுழுமுனை, *s.* One of the ten நாடி, ஆறுதாரத்தினூடுசெல்லுநாடி. 2. One of the three நகோடி, the place of union for the breath of both nostrils. *Sa. Sushumna.*

சுழியல், *s.* See சுழிகை, 3.

சுழுகு, *s.* [*prov.*] See சுளுவு.

*சுழுத்தி, *s.* Deep sleep, profound repose, entire insensibility, one of the five அவஸ்தை, or states and stations of the soul in the body, that of deep sleep, அயர்ந்தநித் திரை. W. p. 938. SUSHUPTI. 2. [*in the agama philosophy.*] Foresight, anticipation, an intellectual faculty that argues future events from present circumstances (as one of the seven அவஸ்தை or states and degrees of intellect). (*p.*) 3. [*vul. improp. for* சுளுந்து.] A torch of dry sticks of சோரான் shrub.

சுழுத்தியிலேயடங்கிப்போய்விட்டது. He is now in deep sleep.

நின்மலசுழுத்தி, *s.* Insensibility to sinful desires.

சுழுந்து, *s.* [*prop.* சுளுந்து, which see.]

சுழுமுனை, *s.* [*a contraction of* சுழிமுனை, which see.]

சுளகு, *s.* A winnowing fan or sieve for separating chaff or bran from grain, flour, &c., முறம். (*c.*) 2. The sixteenth lunar asterism, விசாகம்.

சுளகாலேகொழிக்க—சுளகாலே நோம்ப, *inf.* To winnow, separating stones, &c., from the grains.

சுளகாலேபுடைக்க, *inf.* To winnow, or clean grain.

சுளகாலேயடிக்க, *inf.* To strike with a winnowing fan—*considered a disgrace.*

சுளகுமூக்கு, *s.* The corners of a fan.

சுளகுகட்ட, *inf.* To braid a winnowing fan. 2. [*prov.*] To make a winnowing fan firm and strong by tying. (*c.*)

சுளகுக்கொழுக்கட்டை, *s.* [*prov.*] A kind of pastry.

சுளகிலேபரப்பிவிட, *inf.* To spread any thing in a winnowing fan to dry.

சுளகுப்பின்னல், *v. noun.* [*prov.*] A kind of braiding in cocoa leaves, ratan work, &c.

சிறுசுளகு, *s.* A smaller kind of winnowing fan. Compare முறம்.

சுளி, *s.* The புளியாரை plant. (*M. Dic.*)

சுளி, கிறேன், ந்தேன், வேன், சுளிய, *v. n.* To be angry, சினக்க. (*Rare.*)

சுளிவு, *v. noun.* and *s.* Anger, rage, fury, கோபம். 2. Expressions of anger, கோபக்குறி.

அவன் முகத்திலே சுளிவு கண்டேன். I saw displeasure in his countenance.

சுளிகை, *s.* The முருங்கை tree. (*M. Dic.*)

சுளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* and *v. a.* To be angry, express anger by the features, words, &c., கோபக்குறிகாட்ட. (*c.*)

அவன் முகஞ் சுளித்துக்கொண்டு திரிகிறான். He is roaming about discontented; (*lit.*) twisting his face.

சுளிக்கச்சொல்லேல். Speak not offensive words. (*Avv.*)

சுளிப்பு, *v. noun.* As சுளிவு, which see.

சுளிக்கு, *s.* A pike-staff, a sharp pointed stick used by travellers, தடிகோல். (*R.*)

சுளிவு, *s.* [*vul.*] See சுளுவு.

சுளுகு, *s.* [*prov.*] Readiness, sagacity, quickness of invention, யூகபுத்தி. 2. Cutting witticism, sarcasm, satire, குத்திரவார்த்தை. 3. [*improp. for* சுளுவு.] Shortness, that which is easy of attainment, இலகு.

சுளுகானவழி, *s.* See சுளுவானவழி.

சுளுகன், *s.* A witty person, a satirist, உபாயக்காரன்.

சுளுக்கு, கிறது, சுளுக்கினது, ம், சுளுக்க, *v. n.* To be sprained or strained, as a joint, to be displaced, deranged, &c., as a ligament, கை கால் முதலியன சுளுக்க. (*c.*)

நரம்புசுளுக்கிக்கொண்டது.......The tendon is strained.

சுளுக்கு, *v. noun.* A sprain, straining the ligaments of a joint, luxation.

சுளுக்குப்பார்க்க, *inf.* [*prov.*] To use enchantment for curing a sprain.

சுளுக்குமந்திரம், *s.* A mantra for a sprain.

சுளுக்குருவ—சுளுக்குவழிக்க, *inf.* To rub a sprained limb with oil, ashes, leaves, &c., using incantations.

சுளுக்குவழிக்கிறவன் — சுளுக்கெடுக்கிறவன், *appel. n.* One who cures sprains.

சுளுக்கெடுக்க, *inf.* To remove a sprain by using incantations or otherwise.

சுளுக்கேற, *inf.* To be strained.

சுளுக்கேற்றிவிட, *inf.* To make a sprain worse.

சுளுக்கிக்கொள்ள, *inf.* To be strained in the hips, &c.

சுளுந்து, *s.* A kind of shrub, the சோரான். 2. A torch for travelling made of dry sticks of this shrub, குச். 3. A kind of censer in which coals are placed and waved round, சுற்றுச்சுளுந்து. (*c.*)

சுளுந்துக்கட்டை, *s.* As சுளுந்து, 2.

சுளுந்துபிடிக்க, *inf.* To hold torches.

*சுளுவு, *s.* (*corrup. of Sulab'ha, also Tel.*) Easiness, facility, that which is easy of attainment, சுலபம். 2. Lightness, இலேசு. 3. Abatement, தணிவு. (*c.*)

சுளுவாய்க்கிடைக்க, *inf.* To obtain easily.

சுளுவானவழி, *s.* A short cut, சுருக்க மானபாதை. 2. Easy method or schemeful measures, இலேசானவழி.

சுளுவுபார்க்க — சுளுவிலேபார்க்க, *inf.* To seek at a reduced price.

சுளுவுபண்ண, *inf.* To abate, to diminish, குறைக்க.

சுளுவானசுமை, *s.* A light load.

சுளை, *s.* The pulp of jack-fruit, the divisions of a wild pine; the receptacles for juice in the orange, pine, custard apple, &c., பலாமுதலியவற்றின் சுளை. (*c.*)

சுளையெடுக்க, *inf.* To take out the pulp.

சுளைசுளையாய்ப்போக்க, *inf.* To remove the pulp gradually.

தோலிருக்கச்சுளைவிழுங்கி. One who extracts the pulp leaving the skin whole; —applied to a person who artfully embezzles leaving no marks.

சுள்—சுள்ளு, *s.* Pungency, உறைப்பு. 2. Dried salt-fish, கருவாடு. 3. *adj.* (*in combin.*) Little, small, slender, அற்ப. (*c.*)

சுள்ளைச்சுட்டுக்கொண்டுகள்ளைக்குடிக்கிறது. Roasting salt-fish and drinking toddy.

சுள்ளக்காய் — சுள்ளாக்காய், *s.* [*prov.*] Chilly, மிளகாய்.

Digitized by Google

சுள்ளாணி, s. A small nail. See ஆணி.

சுள்ளெறும்பு, s. See எறும்பு.

சுள்ளக்கம், s. Anger, fury, கோபம். 2. Insolence, மேட்டிமை. (c.) 3. [prov.] Prickly heat, வேர்க்குரு.

சுள்ளக்கமடங்க, inf. To desist from anger. 2. To be cooled, குளிர.

சுள்ளக்கன், s. [prov.] An angry person; a fiery bullock or horse. (c.) 2. (R.) A base, dishonest man, போக்கிரி.

சுள்ளம், s. See சுள்ளக்கம். (R.)

சுள்ளல், s. [prov.] Tenderness, flexibleness, மென்மை.

சுள்ளலி— s. (mas. சுள்ளலன்.) A slender woman, மெலிந்தவள். 2. A thin tree, மெல்லியதானமரம்.

சுள்ளற்கோல், s. A flexible stick or rod, வளைந்ததடி.

சுள்ளாபி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be hot, to be burning, as the sun between showers, சுள்ளாப்புக்காட்ட. 2. To be quick in movements, work, &c., தீவிரிக்க. 3. To warm, to heat slightly, காய. 4. To be cutting, sarcastic in speech, பேசுக்குறைக்க.

சுள்ளாப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prov.] To beat, lash, strike, அடிக்க. 2. To scatter and shake sheaves in threshing, சுதிரடிக்க.

சுள்ளாப்பு, v. noun. [com.] Piercing heat of the sun after rain, மழைவிழுந்திகாட்டும் குறிப்பு. 2. Pungency, poignancy, உறைப்பு. 3. A stroke, cut, அடி. 4. Cutting sarcasm, பழிச்சொல். 5. Hastiness, quickness, தீவிரம்.

சுள்ளாப்பெல்லாம்பொல்லாப்பு. Cutting sarcasm is bad.

வெய்யில்சுள்ளாப்பாயெரிக்கிறது. The sun is too hot.

சுள்ளாப்புக்காட்ட—சுள்ளாப்புப்போட, inf. To shine fiercely—as after rain.

சுள்ளி, s. Dry sprays, commonly for fuel, சிறுவிறகு. (c.) 2. [prov.] A small stick, ratan, &c., சிறுகோல். 3. The அனிச்சம் tree. 4. The ஆச்சா tree. 5. The குரவு tree. 5. 6. The mango-tree, மாமரம். 7. The மரச்சொன்னை tree.

சுள்ளியாய்ப்போனான். He has become lean (thin) as a spray.

சுள்ளிபொறுக்க, inf. To gather up dry sprays.

சுள்ளிக்கம்பு, s. The sprays in a tree.

வயற்சுள்ளி, s. A small plant, பொரிப்புண்டு.

சுள்ளிடு, கிறது, சுள்ளிட்டது, ம், சுள்ளிட, v. n. [prov.] To prick, hurt, twinge, smart—as with the stroke of a rod, a pungent taste on the tongue, the piercing heat of the sun, &c., உறைக்க. 2. To be stung with remorse, மனம்வருந்த; [ex சுள், pungency.] (c.)

சுள்ளிடுவான், appel. n. [prov.] Pepper, chilly, &c., மிளகாய்முதலியன. 2. [vul.] A kind of insect, ஓர்பூச்சி.

சுள்ளிடப்பேச, inf. [prov.] To speak so as to hurt one's feelings, சுதியப்பேச.

சுள்ளு, s. See சுள்.

சுள்ளுசுள்ளெனல், v. noun. Pricking, twinging, throbbing. See சுடச்சுடவெனல்.

சுள்ளுசுள்ளென்று முகத்தைக்காண்பிக்கிறான். He shows an angry countenance.

இஞ்சும்பாக்கும்வெட்டித்தாரேன் சுள்ளென்றுவெயில் எறி. (Boys say to the sun,) I will cut and give pieces of ginger and areka-nut, shine briskly and be hot.

சுள்ளுப்பூச்சி, s. [prov.] A cricket, ஓர்வண்டு. Compare செள்ளுப்பூச்சி.

சுள்ளை, s. [com. சூளை.] A potter's kiln, மட்கலஞ்சுடுஞ்சூளை. (சது.) 2. A kiln, a furnace in general, சூளை.

சுள்ளைபோட, inf. To put up the earthen wares in the kiln.

சுறட்டு, s. [prov. vul. for முரட்டு.] Stubbornness, pertinacity, obstinacy, contumaciousness, முரட்டு. 2. Cynicalness, quarrelsomeness, கொந்தளிப்பு. 3. Difficulty, intricacy, சிக்கு. 4. Meddling, interference, தலையிடுகை.

சுறட்டன், s. An obstinate person, one that makes difficulty, தொந்தரவுகாரன்.

சுறட்டுப்பிடி, v. noun. Stubbornness, tenaciousness, முரட்டாட்டம்.

சுறட்டுவலி, s. A kind of cramp in the limbs. 2. Stubbornness.

சுறணம், s. A bulbous plant, கருணை. (R.)

சுறண்டு, கிறேன், சுறண்டினேன், வேன், சுறண்ட, v. a. (improp. for சுரண்டு.) To scratch, abrade, scrape off with a finger-nail, or an instrument, நகமுதலியவற்றால் சுரண்ட. See சுரண்டு for the compounds.

சுறவு, s. The சுறா fish, மகரமீன். (p.)

சுறளை, s. [loc.] Fieriness, fierceness, vehemence, சுள்ளக்கம்.

சுறா, s. A genus of fishes—squalus Carcharias—including sharks, the sword fish, &c., probably all the cartilaginous class, சுறவு. (c.) 2. Capricorn of the Zodiac, மகரராசி. 3. [loc. vul.] The filth or dirtiness of the body, தேகஅழுக்கு.

சுறாப்பிடித்திருக்கிறது. It is dirty or filthy.

சுறாக்கவடி, s. [prov.] A kind of play, prison-bars, ஓர்விளையாட்டு. (c.)

சுறாக்களிறு—சுறாவேறு, s. A male shark.

சுறாக்குட்டி, s. A young shark.

சுறாக்கொம்பு, s. The blade of the sword fish.

சுறாச்சிறை, s. Shark-fins—an article of commerce.

சுறாமுள், s. Shark-bones, sometimes of monstrous size.

ஓங்கிற்சுறா, s. Tunny-fish, which swims leaping, Thynnus.

குரங்கன்சுறா, s. Simiolus Carcharias. See குரங்கம்.

கொம்பன்சுறா, s. The sword fish. See கொம்பு.

பாற்சுறா, s. An edible சுறா.

மட்டிச்சுறா, s. A round and edible shark.

வழுவன்சுறா, s. A smooth kind, not edible.

வேளாச்சுறா, s. A grampus, cetaceus Carcharias, L.

சுறாளம், s. [vul.] Anger, கோபம். 2. Swiftness, a gallop, வேகம். Compare சுரளம்.

சுறீரெனல், v. noun. Smarting excessively—as from the sting of a wasp, snuff in the nose, &c., உறைத்தல். 2. Hissing as water in contact with fire, சுறுசுறெனல். 3. [prov.] Being struck with fear or horror, அச்சக்குறிப்பு. (c.)

சுறீரென்றுமுள்ளுதைத்தது. A thorn penetrated quickly into the foot.

எறும்புசுறீரென்றுகடித்தது. The ant bit me very severely.

சுறீரென்றுவலிக்க, inf. To feel a smarting pain.

சுறுக்கு, s. Quickness, haste, celerity, fleetness, nimbleness, velocity, விரைவு. 2. Activity, diligence, briskness, expedition, வேகம். 3. Quickness, irritableness, impatience, ஆத்திரம். 4. Sharpness, keenness in perception or execution, கூர்மை. 5. Asperity, pungency, poignancy, காரம். (c.)

சுறுக்கன்—சுறுக்குக்காரன், s. [prov.] A quick, active, or diligent person. 2. A quick, irritable person, கோபக்காரன்.

சுறுக்காய், adv. Quickly.

சுறுக்காய்ப்படிக்க, inf. To read readily.

சுறுக்காய்நடக்கிறவன், appel. n. A swift-footed person.

சுறுக்காய்ப்போக, inf. To go quickly, with speed. 2. To go too fast, gain on time—as a watch, &c.

சுறுக்கில்லாதவன், appel. n. (neg.) A slow man.

சுறுக்குக்காட்ட, inf. To use sharpness—as with a ratan on a lazy servant.

கொஞ்சஞ்சுறுக்குக்காட்டவேண்டும். You must be severe.

சுறுக்குத்தாக்க, inf. To show rigor.

சுறுக்குப்பண்ண, inf. To hasten, expedite, facilitate. 2. To be quick in operation—as poison, or a fatal disease.

சுறுக்கெனல், v. noun. Being quick, severe, &c., சுடுப்பின்குறிப்பு. (c.)

சுறுக்கென்றுசொல்லாதே. Do not speak so as to irritate.

சுறுக்குச்சுறுக்கென்றுவலிக்க, inf. To feel acute pain from the bite of a venomous reptile.

சுறுசுறுத்தல், v. noun. [prov.] Bustling, hurrying, being in a hurry, being busy, ஆத்திரப்படல்.

சுறுசுறுப்பு, v. noun. Bustling, hurrying, தீவிரிப்பு. 2. Diligence, activity, industry—oppo. to அசமந்தம், சாக்கிரதை. (c.)

சுறுசுறுப்பாயிருக்க, inf. To be diligent, fervent, ardent, zealous.

சுறுசுறுப்போடேசெய்ய, inf. To do a thing diligently.

சுறுசுறுப்படங்க, inf. To grow less fervent, active, &c.

சுறுசுறெனல், v. noun. Hissing as water in contact with fire, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Rising quickly as anger, or spreading rapidly as fire, or as poison in the system, வேகக்கொள்ளல். 3. Penetrating instantly as a thorn, முள்தேறல். (c.)

விளக்குச்சுறுசுறென்றணைந்துபோயிற்று. The lamp, sputtering, went out.

நெருப்புசுறுசுறென்றுபற்றுகிறது. The fire, crackling, kindled.

சுருசுறென்றேற, *inf.* To spread quickly in the system, as poison; to run in, as a thorn.

சுறுதி, *s.* Swiftness, quickness, alacrity, &c., சுறுசுறுப்பு. (*Beschi.*)

சுறுதியாயோடு. Run swiftly.

சுறை, *s.* A plant, கொத்தான். (*M. Dic.*)

சுற்பம், *s.* Copper, செம்பு. (சது.) 2. [*vul. for* சொற்பம்.] A little, a trifle.

சுற்றம், *s.* Kindred, relations collectively or individually, family connections, உறவு. 2. Adherents, attendants, உற்றோர். (*c.*)

சுற்றத்தாரொருமித்திருத்தல். It is beautiful for relations to dwell together. (*Avv.*)

சுற்றத்தார், *s.* Relations, kindred. 2. Attendants, auxiliaries. 3. Trusty servants, household dependents.—*Note.* Royal dependents are five: 1. நட்போர், intimate friends, confidential adherents, companions. 2. அந்தணர், priests, brahmans. 3. மடைத்தொழிலர், cooks, confectioners. 4. மருத்துவக்கலைஞர், doctors, physicians. 5. நிமித்திகப்புலவர், soothsayers, augurers, prognosticators.

சுற்றந்தழால், *v. noun.* Living in harmony with relations, சுற்றந்தழுவுதல். (குற.)

தந்தைவழிச்சுற்றம், *s.* Relationship by the father's side. See குலம். (*c.*)

தாய்வழிச்சுற்றம், *s.* Maternal consanguinity. (*c.*)

சுற்று, *s.* Circuit, compass, range, limit, சுற்றளவு. 2. Sphere, circle, circumference, periphery, வட்டம். 3. A circuitous run, சுற்றோட்டம். 4. A round about way, சுற்றுவழி. 5. A winding coil, a wrapper, an envelope, சுற்றுமடிப்பு. 6. The girth of the foot-end of a tree, as a measure of its contents, மரச்சுற்று. 7. The felly of a wheel, உருளைச்சுற்று. 8. The surrounding wall of a fortification, சுற்றுமதில். 9. The circuit of a fortification, மதிற்சுற்று. 10. A roll, a scroll; a cigar, புகையிலைச்சுற்று. 11. [*in combination.*] A ring, விரற்சுற்று. 12. A whitlow, நகச்சுற்று. See சுற்று, *v. n.*

எங்கள்சுற்றிலே. In our quarter or circle.

சுற்றளவு, *s.* The extent of a circumference, the periphery; perimeter.

சுற்றுக்கடுக்கன், *s.* A kind of earring. See under கடுக்கன்.

சுற்றுக்கட்டு, *v. noun.* A house with verandas, &c., all round. Also சுற்றுக்கட்டுவீடு. 2. Fabrication, fiction, கட்டுக்கதை. 3. Bribery, பரிதானம்.

சுற்றுக்கால், *s.* Neighborhood, an adjacent place, அயல். (*c.*)

சுற்றுக்காலில்விசாரித்தறியும். It can be known by inquiry in the neighborhood.

சுற்றுக்காவிருதல், *v. noun.* Dancing attendance on a court, &c.

சுற்றுக்காவிட்டுக்கொண்டுதிரிய, *inf.* (*fig.*) To importune, நெருக்கித்திரிய.

சுற்றுக்கோட்டை, *s.* A circular fortification.

சுற்றுத்தேவதை, *s.* A circle of idols.

சுற்றுக்கோயில், *s.* Smaller temples around the larger.

சுற்றுச்சுழல் — சுற்றுச்சுழற்சி, *v. noun.* Meanderings of a labyrinth. 2. Intricacy of an affair. 3. Involution in style; an intricate form of expression. 4. Circumlocution, paraphrase. &c. 5. Reverse or intricate arrangement of ideas in the construction of verse. (*c.*)

இந்தச்சுற்றுச்சுழல்களெனக்குத்தெரியாது. I don't understand this round about way of proceeding.

சுற்றுப்படாகை — சுற்றுவட்டகை, *s.* The country or villages round about.

சுற்றுப்பலி—சுற்றுப்பூசை, *s.* [*prov.*] Offerings placed on the ground round a temple in the direction of the eight cardinal points, for the guardian regents. 2. (*fig.*) Bribing all persons in authority, இலஞ்சங்கொடுக்கை.

சுற்றுப்பட்டு—சுற்றுப்புறம், *s.* Place or region round about. See பட்டு.

சுற்றுப்பட்டுக்கிராமம், *s.* Suburbs, villages adjoining a town.

சுற்றுப்பிரகாரம், *s.* The circular area around a temple. 2. An outer court.

சுற்றுமதில், *s.* A surrounding wall, commonly of a temple.

சுற்றுமுற்றும், *adv.* [*prov.* சுற்றும் பற்றும்.] All about, all round. (*c.*)

சுற்றுமுற்றும்பார்க்க, *inf.* To look on all sides.

சுற்றுவழி, *s.* As சுற்று. 4. 2. Circumvention, getting money by tricks, சுற்றித்திருடுதல்.

சுற்றிலும், [*ablative of* சுற்று.] (*adverbially.*) Round about, all about.

சுற்றுவேலி, *s.* A surrounding hedge.

நகச்சுற்று—உகிர்ச்சுற்று, *s.* A whitlow round the finger-nail.

ஒருசுற்று, *s.* One turn round. 2. The girth of the foot-end of timber. See சுற்று, 6.

ஒருசுற்றுத்துணியுமில்லையே. I have not even a single winding of cloth.

சுற்றுவளையம், *s.* A hoop.

சுற்றுவீதி, *s.* A winding street.

சுற்று, கிறேன், சுற்றினேன், வேன், சுற்ற, *v. n.* To go or pass round, revolve, circulate, turn, வட்டமாய்ப்போக. 2. To go or move about here and there, wander, அலைய. 3. To take a circuitous or indirect course, சுற்றிப்போக. 4. To be circuitous, meander, wind about—as a river, road, &c., சுழன்றுவளைந்தோட. 5. To whirl, spin round, turn about, இராட்டினஞ்சுற்ற. 6. To be giddy, be dizzy, தலைசுற்ற. 7. To be coiled, to curl round, to kink, to twine, சுருண்டுவளைய. (*c.*)

சுற்றியுஞ்சுகத்திலேபோ. Seek a good result even circuitously.

சுற்றிக்கொள்ள, *inf.* To become coiled, entangled. See சுற்று, *v. a.*

சுற்றிச்சுழற்றி, *Gerund.* (*adverbially.*) Altogether, ஒருமிக்க.

சுற்றிச்சுற்றி, *Gerund.* (*used adverbially.*) Round and round. 2. Circuitously. repeatedly—as திரும்பத்திரும்ப.

சுற்றிச்சுற்றிப்பேச, *inf.* To talk in a round about way.

சுற்றித்திரிய, *inf.* To go round about, perambulate. 2. To ramble or stroll about, to roam.

சுற்றிப்பிடிக்க, *inf.* To have a cholic, சுற்றிவலிக்க. See சுற்று, *v. a.*

சுற்றியடிக்க, *inf.* To whiffle, shift—as the wind.

சுற்றியலைந்துதிரிய, *inf.* To ramble about.

சுற்றியலைந்துபோக, *inf.* To take a circuitous course.

சுற்றியாட, *inf.* To whirl in dancing. 2. To dance round the area.

சுற்றியெடுக்க, *inf.* [*prov.*] To wave cakes, &c., round an idol, a new married couple, &c., to dispel fascinations. Compare திருஷ்டிசுற்ற.

சுற்றிவந்துகும்பிட, *inf.* To raise the hands and turn round towards the eight points, worshipping their guardians. 2. To worship with raised hands passing round a temple, &c.

சுற்றிவர, *inf.* To pass round a temple in worship, singly, or in procession. 2. To pass about a village turning to the right, as in marriage processions, &c.

சுற்றிவலிக்க, *inf.* As சுற்றிப்பிடிக்க.

நாடோறும்வந்துசுற்ற, *inf.* To come for a thing day after day. 2. To hang about in order to steal, திருடப்பார்க்க.

சுற்றிக்கொத்த, *inf.* To dig up and loosen the earth round about a plant, &c. (*c.*)

சுற்று, *v. noun.* Passing round in an orbit, revolving, circulation, வட்டமாயோடல். 2. Whirling on an axis, revolution, சுழற்சி.

சுற்று, கிறேன், சுற்றினேன், வேன், சுற்ற, *v. a.* To surround, encompass, environ, encircle, envelope, சூழ. 2 To wind about, enwrap, wreathe, பலமுறைவளைக்க. 3. To twine about, சுற்றிப்படர. 4. To dress one's self, invest, to gird, சேலைசுற்ற. 5. (*in cant usage.*) To circumvent, get by trickery, வஞ்சிக்க. 6. To whirl, twirl, brandish, சுழற்ற. (*c.*)

எல்லாவற்றையுஞ்சுற்றிக்கொண்டுபோய்விட்டான்... He has stolen every thing.

என்னைவந்துசுற்றுகிறான். He continues to come around me, (importuning.)

காலைச்சுற்றினபாம்புகடியாமல்விடாது. The snake, coiled around one's foot will not leave without biting; i. e. evil contact will bring injury.

சுற்றிக்கட்ட, *inf.* To wind round and tie, to gird; girt. 2. [*prov.*] To make the curls of a letter in writing. 3. To wrap a cloth, &c., round the head or body. 4. (*fig.*) To fabricate, form a conspiracy. 5. To bribe.

சுற்றிக்கொள்ள, *inf.* To coil round a thing or person—as a snake, &c. 2. (*fig.*) To extort money, &c., by stratagem, &c., வஞ்சித்தெடுக்க.

சுற்றிப்பிடிக்க, *inf.* To entangle. 2. To intwine the hand in one's lock of hair. 3. To take hold of a person, apprehend him. See சுற்று, *v. n.*

சுற்றிப்போட, *inf.* As சுற்றிக்கொள்ள, 2.

சுற்றியெறிய, *inf.* To sling round and throw.

சுற்றிலை, *s.* The wrapper or outer leaf of a cigar, சுருட்டைச்சுற்றுமிலை.

சுற்றிவலிக்க, *inf.* [*prov.*] To extort by stratagem. See சுற்று, *v. n.*

சுற்றிவளைக்க, *inf.* To surround, environ. 2. To lead round the oxen in the threshing floor.

சுற்றிவளைத்துக்கொண்டோட, *inf.* To go round one another as wrestlers watching to grip, or as in prison-bar.

சுற்றல், *v. noun.* Enwrapping, encircling, &c.

கோழிசுற்றிவிட, *inf.* To wave a new bought hen three times round the fire place to domesticate her and prevent her from running away. (*c.*)

கடுக்கன்சுற்ற, *inf.* To wind an ear-ring (with gold wire.)

தலைப்பாகைசுற்ற, *inf.* To wrap a turban round the head.

சுற்றுவாரி, *s.* An academy of learning, கல்லூரி. 2. Beams projecting out of a wall to form a veranda, சுவர்ப்புறத்தினீண்டவுத்திரம். (*p.*)

*சுனகன், *s.* A dog, நாய். W. p. 852. S'UNAKA.

சுனக்குடம், *s.* A shrub, சதுரக்கள்ளி. (*M. Dic.*)

*சுனம், *s.* Garlic, வெள்ளுள்ளி. (*R.*)

*சுனாசீரன்—சுனாசு, *s.* Indra, இந்திரன். W. p. 931. SUNASEERA.

சுனாயாசமாய், *adv.* (*Tel.* సునాయాసముగా.) Without difficulty, இலகுவாய்.

சுனாவணி, *s.* (*Hind.*) Readings of petitions, commonly official, விண்ணப்பம் வாசிக்கை. (*c.*)

*சுனி, *s.* A bitch, பெண்ணாய். W. p. 852. S'UNEE.

சுனுக்கு, *s.* As சுனக்குடம். (*R.*)

சுனை, *s.* A small reservoir of water on a mountain, a hill-tank, மலைக்கேணி. (சது.) (*c.*) 2. [*prov.*] Verdant pastures with tanks and shade-trees, பசும்புற்றரை. 3. [*improp. for* சுணை.] Roughness, sharpness, &c.

சுனைத்தண்ணீர், *s.* (*fig.*) Water from a boil, புண்ணீர்.

சுனைக்கரந்தை, *s.* A plant. See கரந்தை.

சுனை, கிறது, ந்தது, சுனையும், சுனைய, *v. n.* To become soft, to be macerated, குழைய. 2. To fade, wither, வாட. (சது.) (*p.*)

சுனைவு, *s.* Rock-water; [*ex* சுனை.] (*R.*)

சுன், *s.* Saturn, the planet, சனி. 2. Cipher in arithmetic, பூச்சியம். 3. As சுன்னை. 4. Whiteness, வெண்மை. (மயூ.)

சுன்னச்சி, *s.* An acrid salt, சத்திச்சாரம். (*M. Dic.*)

சுன்னத்து, *s.* (*for.*) [*probably from Sa. Sunvat, a sacrifice.*] Circumcision, விருத்தசேதனம்.

சுன்னத்துக்கலியாணம், *s.* Ceremony of circumcision.

சுன்னத்துப்பண்ண, *inf.* To circumcise.

சுன்னத்துப்பெற்றவன், *appel. n.* One circumcised.

சுன்னம், *s.* A cipher, பூச்சியம். 2. As சுன்னை.

சுன்னிதம், *s.* [*loc.*] (*Tel.* సున్నితము.) Delicacy, minute accuracy, correctness, நுண்மை.

இந்தத்தராசு வெகு சுன்னிதமாயிருக்கிறது. The scales are very correct.

சுன்னுக்கட்டி, *s.* [*loc.*] (*Tel.*) Cheese, பாற்கட்டி; [*ex* கட்டி, *Tam.*]

*சுன்னை, *s.* (*Tel.* సున్న.) A dot, a cipher, a circlet indicating the nasal sound in Grantham and other letters, விந்து. Browne p. 1076.

சூ

சூ, A syllabic letter compounded of ச் and ஊ, ஓரெழுத்து.

சூ, *s.* Setting on dogs, நாயை ஏவுமொலி.

சூக்காட்ட—சூவிட, *inf.* To set on dogs. 2. [*prov.*] To drive away dogs, cattle, &c., by a sound, வெருட்ட. (*c.*)

*சூகம், *s.* Beard or awn of a spike of rice, barley, &c., செந்நெல். W. p. 853. S'OOKAM. 2. Creeping things, reptiles, ஊர்வன. (சது.)

*சூகரம், *s.* A hog, பன்றி. (சது.) W. p. 854. S'OOKARA. (*p.*)

சூகை, *s.* A kind of emmet, சூகை யெறும்பு. (*c.*) 2. [*loc.*] The back part of a house, வீட்டின்பின்புறம். 3. (சது.) An elephant, யானை. 4. [*prov.*] Swimming of the head, dizziness, தலைசுற்றல்.

என் சூகையோரத்திலே வந்திடத்தது தெரியாதா? Do you not know that you have lived upon my bounty?

சூகைக்கண், *s.* [*prov.*] A kind of near sightedness, causing one to keep the eyes nearly shut.

சூகையாட, *inf.* [*prov.*] To be dizzy.

சூகைமொய்க்க, *inf.* To swarm as the சூகை ants.

சூகையொண்டிக்கேட்டல், *v. noun.* Listening at the back of the house, as an eaves-dropper.

*சூக்கம், *s.* Skill, address, ingenuity, expedient, minuteness, நுட்பம். (*p.*)

சூக்காய், *s.* [*prov.*] An inferior kind of crab, ஓர்நண்டு.

*சூக்குமம்—சூக்ஷமம், *s.* One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமத்தொன்று. 2. Minuteness, subtility, &c., as நுட்பம்.

சூக்குமசரீரம்—சூக்குமதேகம், *s.* The subtile or ethereal body formed of spiritual elements, the immediate vehicle of the soul and capable of reduction ad libitum. Also written, நுட்பசரீரம்.

சூக்குமபுத்தி, *s.* See நுட்பமபுத்தி.

சூக்குமபூதம், *s.* A spiritual or subtle class of elements, corresponding in character and number (being five) with the grosser or material class. See பூதம்.

சூக்குமமாக, *inf.* To be minute.

சூக்குமில், *s.* A spider's nest, சிலந்திப்பூச்சிக்கூடு; [*probably a contraction of* சூக்குமம், *et* இல்.] (*R.*)

*சூக்குமை, *s.* One of the four வாக்கு, or elements of sound, வாக்குநாலினொன்று. (சது.)

சூக்குளி, *s.* Betel-leaf, வெற்றிலை. (*M. Dic.*)

சூசகவாயு, *s.* As சூசிகாவாயு. (*R.*)

*சூசகன், *s.* A spy, an informer, ஒற்றன். 2. A teacher, உபாத்தி. W. p. 939. SOOCHAKA.

சூசம், *s.* A ram of the துருவாடு species, துருவாட்டேறு. (சது.)

*சூசனை—சூசனம், *s.* Information, teaching, describing, showing, போதனை. 2. Accuracy, exactness, quickness of apprehension, கூர்மை. 3. Intimation by signs, gesture, wink, &c., குறிப்பு. W. p. 939. SOOCHANA. (*c.*)

சூசனைக்காரன், *s.* A sharp person.

சூசனைப்புத்தி, *s.* Quickness of perception.

சூசனையாய்ச்செய்ய, *inf.* To do a thing accurately.

சூசனையாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look narrowly into a thing.

*சூசி—சூசிகை, *s.* A needle, ஊசி. 2. An index, catalogue, குறிப்பு. W. p. 939. SOOCHI. (*p*)

சூசிக்கல், *s.* The mariner's needle, காந்தவூசி.

*சூசிகாபாணம், *s.* A sharp kind of arrow, ஓர்பாணம்; [*ex* சூசிகை.]

*சூசிகாவாயு, Hysterics, as சூதகவாயு.

*சூசியம், *s.* Roasted and hot meat, சுட்டிறைச்சி. (சது.)

*சூசுகம், *s.* The orifice of a teat, முலைக்கண். (சது.) W. p. 330. CHOOCHUKA.

சூச்சான். *s.* [*prov. vul.*] A kind of play of boys with sticks. See கிட்டிபுள்ளு.

சூச்சூ, *s.* A repeated sound to produce silence, அமைத்தற்குறிப்பு. (*c.*)

*சூடகம், *s.* A bracelet, கைவளை. (சது.)

*சூடம், *s.* Crown of the head, உச்சி. (*Sa.* *Chooda.*)

சூடன்—சூடன்கருப்பூரம்—சூடன் சாம்பிராணி, *s.* [*com.* சூடம்.] A preparation of camphor, ஆதிகருப்பூரம்.

*சூடாமணி, *s.* One of the two gems of Swerga which gives every thing desired, ஓர்மணி. 2. W. p. 330. CHOOD'AMAN'I. A jewel in a crest or diadem, முடிமணி. 3. The name of a celebrated epic poem, ஓர் நூல்.

சூடாமணிநிகண்டு, *s.* [*also* சூளாமணிநிகண்டு.] The name of the most celebrated Tamil poetic lexicon, the நிகண்டு of மண்டலவன்.

சூடாலைக்கல், *s.* A kind of stone, ஓர் கல். (*R.*)

சூடி, *s.* Cloth, சீலை. 2. (*in combin.*) One wreathed with, &c.—as கொன்றைசூடி. See சூடு, *v.*

*சூடிகை, s. A crown, tiara, a diadem, முடி; [ex சூடம்.] (சங்.) Compare சுடிகை.

சூடிக்கயிறு, s. [prov.] Twines of choir. See under சூடு. (c.)

சூடிச்சி, s. Salt-petre, or nitrate of potassa, வெடியுப்பு. (M. Dic.)

சூடிணார், s. The கோங்கு tree. (R.)

சூடு, s. (Gen. சூட்டு.) Heat, warmth, burn, scald, வெப்பம். 2. Brand, scar from a burn, or scald, சுடுசூடு. 3. Fomentation, அனல்; [ex சுடு, to burn.] 4. Stack of rice-sheaves, or other grain-ricks, நெல்முதலியவற்றின்போர். 5. A sheaf of corn given to the washerman, barber, carpenter, &c., அரிக்கட்டு; [ex சூடு, v.] (c.)

நீர்சூடாயிருக்கிறது. The water is hot.

அவனுக்குச் சூடு கண்டிருக்கிறது. He has got strangury. His system is much irritated.

சூட்டினாலுண்டானது. That which is produced by heat (in the body).

சூட்டோடேசூடு. Repeated, as hot applications. 2. While the thing is fresh.

சூடடிக்க, inf. To thrash the sheaves.

சூடுகாட்ட, inf. To apply fomentations, to foment. 2. To hold near the fire. 3. To warm, to heat; to air—commonly at a fire. 4. To appear hot—as fever.

சூடுகாண, inf. To become warm, as after a cold fit.

சூடுகொள்ள, inf. To become heated, as the system by neglect of bathing; by working in chunam, in the sun, &c. 2. To become a little feverish.

சூடுசுட, inf. To apply fomentations, to heat by external applications. 2. To brand animals. 3. To cauterize by fire.

சூடுண்க—சூடுண்ண, inf. To be burnt. 2. (fig.) To be scolded.

சூடுண்டபூனையடுப்பங்கரைசேராது. A burnt cat will not come near the hearth.

சூடுண்டுமவனுக்குவெட்கமில்லை. Although he has been scolded, he has no shame.

சூடுதாவுதல், v. noun. The striking of heat from fire.

சூடுநிற்க, inf. [prov.] To continue hot, remain feverish.

சூடுபறிய—சூடுபோக, inf. To be moderated, as heat in the body by bathing, &c. (c.)

சூடுபிடிக்க, inf. To become hot. 2. To burn, as the sun's rays. 3. To become heated as the system by neglect of bathing, &c.

சூடுபிறக்குதல், v. noun. The arising of heat (by friction, &c.) (c.)

சூட்டெண்ணெய், s. Margosa-oil extracted from the seeds by heat. 2. An oil-preparation used to cool one's system.

சூட்டடி, v. noun. Beating sheaves (for the first time).

சூட்டடுப்பு, s. See அடுப்பு.

சூட்டிறைச்சி, s. See இறைச்சி.

கைச்சூடு, s. Heat of the hand. 2. [prov.] The sheaf given to the reapers.

நகச்சூடு, s. The degree of heat in warm water, commonly ascertained by putting one's finger into it.

சூட்டுக்கோல், s. A branding, cauterizing iron. See சூலக்குறடு.

சூட்டுவலி, s. The pains of a pregnant woman before delivery. (c.)

சூடுசுள்ளாப்பிக்க, inf. [prov.] To loosen, shake, and scatter in the threshing floor the sheaves of a stack, preparatory for treading out the corn.

சூடுஉதற, inf. To separate the corn from the threshed straw. 2. As சூடுசுள்ளாப்பிக்க.

சூடுமிதிக்க, inf. [prov.] To tread corn from the sheaves—as சூடடிக்க.

சூடுவைக்க—சூடுபோட, inf. To brand cattle, &c. (c.)

சூடுவேய — சூடுமேய, inf. To heap up the stacks or sheaves.

சூடு, கிறேன், சூடினேன், வேன், சூட, v. n. To wear, commonly on the head, அணிய. (c.) 2. To be crowned, crested, to adorn one's self, கிரீடஞ்சூட. (p.) 3. To bear, sustain, be invested with a name, நாமஞ்சூட. 4. v. a. (coast usage.) To brand cattle, brand as a medical operation, மாடுமுதலியவற்றைச்சுட.

சூடினமாடு, s. A branded animal. (R.)

கொண்டைக்குப்பூச்சூட, inf. To deck a woman's tuft of hair with flowers.

மாலைசூட, inf. To put on a garland. 2. To marry, விவாகம்பண்ண.

சூடி, appel. noun. (with the thing.) One crowned—as பிறைபுனைசூடி, Siva adorned with the crescent—கொன்றைசூடி. One adorned with கொன்றை wreath.

சூடுகயிறு, s. [com. சூடிக்கயிறு.] A twine made of choir used for tying the bamboo வரிச்சல் for a house to be tiled.

சூடல்—சூடுதல், v. noun. Putting on jewels, &c. 2. Branding.

சூடை-சூடைமீன், s. [vul.] A small kind of fish like a sardel. (c.)

சூடைப்பொடி, s. [prov.] As சூடைமீன். (c.)

*சூட்சம், s. [prop. சூக்ஷமம்.] Skill, address, dexterity, ingenuity, inventiveness, tact, யூகம். 2. Curiosity, as displayed in a piece of workmanship, நூதனம். 3. Device, contrivance, expedient, உபாயம். 4. [a contraction of சூட்சுமம்.] Minuteness, subtility, fineness, நுட்பம். 5. Comprehensiveness, conciseness, சுருக்கம். 6. Artful scheming, dishonest cunning, தந்திரம். (c.) 7. A clue to a subject; a rule in science, சூத்திரம்.

சூட்சத்திலேமோட்சமா. Is it easy to gain heaven?

சுண்ணாம்பிலேயிருக்கிறதுசூட்சம். The principal virtue is in the chunam; (to make the mouth red in chewing betel.)

சூட்சத்தில்முடித்துக்கொண்டுவாரும். Have the business done with little cost.

சூட்சக்காரன், s. A skilful, ingenious person. 2. A cunning, artful person.

சூட்சபுத்தி, s. Great ingenuity, superior invention, genius.

சூட்சமாகப்பண்ண, inf. To act skilfully, display ingenuity, perform extraordinary deeds, to subtilize. 2. To practise stratagems, உபாயம்பண்ண.

சூட்சமானவேலை, s. Nice, ingenious, skilful workmanship.

சூட்சம்பண்ண, inf. To manage economically.

நீசெலவைச்சூட்சம்பண்ணவேண்டும். You must curtail your expenses.

சூட்சவழி, s. A short, skilful method in art or science. 2. A good, moral system, நன்னெறி. 3. A short road, சுருக்கவழி. See சுருக்குவழி.

சூட்சக்கயிறு, s. The concealed strings of a puppet.

சூட்சத்தைத்தட்ட—சூட்சந்தட்ட, inf. To give a tap to the working machine.

சூட்சமறிய, inf. To get a clue to a subject, &c.

சூட்சமானசெலவு, s. Economical expense. (c.)

சூட்சம்போட, inf. To make a contrivance for the equilibrium of a kite in the air.

சூட்சம்வைக்க, inf. To make some contrivance in mechanical adjustments, &c.

சூட்சமாய்ப்பிழைக்க, inf. To be frugal in domestic expenditure. 2. To live at small expense. (c.)

சூட்சமாயிருக்க, inf. To be artful or cunning. 2. To be very little, கொஞ்சமாயிருக்க.

சூட்சவிலை, s. A low price.

சூட்சாதிசூட்சம், s. Great contrivance, past human conception—as in the construction of the human frame, &c., minute nicety. (c)

சூட்சானுசூட்சம், s. Concatenation of intricacies, niceties, mechanical adjustments, &c.

சூட்சி, s. [improp. for சூழ்ச்சி.] Deliberation, stratagem, &c., உபாயம்.

*சூட்சுமம், s. Minuteness, subtility, fineness, delicateness, நுட்பம். 2. The atomic or spiritual body, சூட்சுமசரீரம். 3. Fraud, தந்திரம். W. p. 939. SOOKSHMAM.

சூட்சுமஅவத்தை, s. A stage of life which சூக்குமதேகி experiences.

சூட்சுமமானகாரியம், s. A slight affair, a trivial matter.

சூட்சுமக்காரன்-சூட்சுமதாரி, s. A cunning man, தந்திரி.

சூட்சுமதேகம், s. As சூக்குமதேகம்.

சூட்சுமதரிசனம் — சூட்சுமதரிசனை, s. Quick perception, sharp sightedness, acuteness, intelligence, நுட்பபுத்தி.

சூட்சுமமாயிருக்க, inf. To be fine or small, நுணுக்கமாயிருக்க.

சூட்சுமதிஷ்டி, s. Penetration, quick perception—as சூட்சுமதரிசனம். 2. Penetrative mental sight, intuition, supernatural perception. (p.)

சூட்சுமவேலை, s. A cunning work, எத்துவேலை.

சூட்சுமபுத்தி, s. As சூட்சபுத்தி.

சூட்சுமபோதம், s. Penetration, keenness of intellect, perception of minute differences, நுட்பஆராய்வு. (p.)

சூட்சுமவாதி—சூட்சவாதி, s. As சூட்சக்காரன்.

சூட்சுமவார்த்தை, s. A recondite expression, கருகலானசொல்.

சூட்சுமாதிசூட்சுமம், s. As சூட்சாதிசூட்சம். (R.)

எழுத்துச்சூட்சுமம், s. Abbreviation—as உம், for உதாரணம், &c.

சூட்டிக்கை, s. (Tel.) Ingenuity, sharpness, quickness of understanding, கூர்மைப்புத்தி. (c.)

சூட்டிக்கையாய்ப்பேச, inf. To speak considerately.

சூட்டு, s. (Tel. జూటు.) Acuteness, sagacity, கூர்மை. (c.)

சூட்டுக்காரன், s. A witty person.

சூட்டு, *s.* A chain for the forehead of women, நுதலணி. 2. A pendent ornament for the forehead, நுதலணிமாலை. 3. A wreath, a garland, or chain, மாலை. (சது.) 4. A peacock's crest, &c., மயிலுமுதலியவற்றின்சூட்டு. 5. The prominence on a snake's head, பாம்பின்சூட்டு. (*p.*) See under சூட்டு, *v.*

சூட்டுமாலை, *s.* A garland put on over the shoulders, சுவேசிடிகை.

சூட்டு, கிறேன், சூட்டினேன், வேன், சூட்ட, *v. a.* To crown, wreath, decorate with a chaplet, diadem, tiara, &c., அணிய. 2. To adorn with garlands, chains, மாலையணிய. 3. To confer a name, title, &c., to invest with honors, office, dignity, &c., பேர்சூட்ட. 4. To impute to, charge with, establish by conspiracy, குற்றஞ்சாட்ட. 5. To select a lover, as a lady from a number of suitors, by placing a garland on him, according to ancient usage, மணமாலைசூட்ட. (Compare சுயம்வரம்.) 6. To exhibit in the presence of a prince, &c., a poem made to his praise; (*lit.*) to invest him with a wreath of poetry, பாமாலைசூட்ட. 7. [*prov. in complaint.*] To appoint, destine, விதிக்க. 8. To attribute or ascribe to, father upon, சுமத்த.

தாளிணைதலைமேற்சூட்ட. To crown the disciple with his feet, as a guru, &c., implying the display of grace.

ஒருவனுக்குச்சூட்டிவிட, *inf.* [*prov.*] To give a girl to one in marriage, விவாகஞ்செய்துகொடுக்க. 2. To appoint or destine to one. 3. To assign property, &c., to one, ஒப்படைக்க.

மகுடஞ்சூட்ட—முடிசூட்ட, *inf.* To crown.

சூட்டல், *v. noun.* As சூட்டு.

சூட்டு, *v. noun.* Investing, adorning with a crown, head-dress, &c., தரித்தல். 2. (*fig.*) Imputing, bringing about, establishing by conspiracy, குற்றஞ்சாட்டு.

•சூதகசத்துரு, *s.* Magnet, காந்தம். (*M. Dic.*)

•சூதகம், *s.* Birth, delivery, பிறப்பு. 2. (*c.*) Uncleanness, ceremonial impurity of a woman from catamenia, மகளிர்தொடக்கு. W. p. 940. SOOTAKA. 3. Ceremonial impurity of a person from the death of a relative, rendering him incompetent to perform certain rites; that from the father's side being greater, the mother's less, மரணசூதகம். 4. Ceremonial uncleanness in general, as of a person, house, clothes, &c., from a death, from menstruation, childbirth, miscarriage, touching a corpse or carcass; from shaving; contact of the finger, &c., with the spittle or any part of the mouth; touching one of low caste, or bathing in a tank of his village; or weeping, lamenting, &c., for a deceased acquaintance, தீட்டு. 5. Oldness, antiquity, பழமை.—*Note.* According to some, the causes of ceremonial impurity are five, viz: 1. சனனசூதகம். or சுதகசூதகம், childbirth. 2. மரணசூதகம், or மிருதசூதகம், death. 3. சண்டாளர்தீர்த்தஸ்நானம், bathing in the waters used by low castes. 4. சுராபானம்பண்ணல், drinking toddy or ardent spirits. 5. பொய்கூறல், lying. The last seems but little regarded, also the fourth by many. Instead of the last three, the following are named by some; இருதுசூதகம், menstruation. உச்சிட்டசூதகம், being spitten upon. சண்டாளஸ்பரிசசூதகம், contact with one of low caste.

சூதகக்காரன், *s.* One ceremonially impure.

சூதகக்காரி—சூதகஸ்திரி, *s.* A woman ceremonially unclean, by catamenia, or otherwise.

சூதகக்கிராணி, *s.* A disease attending the childbirth, from wind or flatulency.

சூதகங்கழிக்க, *inf.* To remove impurity by the prescribed means.

சூதகங்காக்க, *inf.* To keep from society, abstain from venery, from shaving, &c., after a death, till the performance of the funeral rites.

சூதகசன்னி, *s.* A disease of females from sexual intercourse during menstruation. See சன்னி.

சூதகத்துக்குடையவர்கள், *appel. n.* Heirs of one deceased.

சூதகமலடு, *s.* One of the six forms of barrenness. See மலடு.

சூதகமாக, *inf.* To have the monthly course as a woman. (*c.*)

சூதகமுட்டு, *s.* Suppression of the menses. See கருப்பசூலை under கர்ப்பம்.

சூதகவாயு — சூதிகாவாயு, *s.* Hysterics, &c.—from irregularities of the monthly course, and other complaints connected with pregnancy. (*c*)

•சூதநதி, *s.* A river on the south western coast of India, பொருநைநதி. (சது.)

சூதநோக்கல், *s.* Sulphuret of antimony—as கிலாஞ்சனக்கல். (*R.*)

•சூதமகாமுனி — சூதமாமுனி, *s.* The reputed disciple of Vyasa and deliverer of the Puranas to the forty-eight thousand Rishis who committed them to writing, ஒருரிஷி.

•சூதம், *s.* The sour mango-tree, புளிமா. 2. W. p. 330. CHOOTA. The common mango, மாமரம். 3. The mango-flower, as one of the five arrows of the Indian cupid. (See மன்மதன்கணை.) 4. W. p. 940. SOOTA. Quicksilver, mercury, பாதரசம். 5. A chariot, இரதம். 6. A kind of fragrant, reddish flower-tree, பவளமல்லிகை. 7. A bee, beetle, வண்டு. 8. Conical pieces in the play of draughts, சூதாடுகருவி. 9. Gambling, சூது.

சூதத்தைப்பொன்னாக்கி, *appel. n.* A kind of native arsenic; (*lit.*) that which makes mercury gold, சரபாஷாணம்.

சூதபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic prepared from mercury, ரசபாஷாணம்.

•சூதர், *s.* (*sing.* சூதன்.) Bards, encomiasts, புகழ்வோர். 2 Charioteers, coachmen, தேர்ப்பாகர். 3. Singers, flute players, a caste, பாணர். W p. 940. SOOTA. 4. The chief disciple of Vyasa, and the communicator of the eighteen Puranas which he received from him, வியாசமாணாக்கர். 5. [*ex* சூது.] Gamblers, players at draughts, சூதாடுவோர். (*p.*)

சூதர்பாணிமுதலான்சீர்கேட்டு. Being informed of the beauty of the king (அரசன்) from the bards. (கைட.)

சூதவஞ்சனம, *s.* As சூதநோக்கல். (*R.*)

சூதவம், *s.* A beetle, a bee, வண்டு. (சது.) Compare சூதம்.

•சூதன், *s.* See சூதர், and சூது.

•சூதானம், *s.* [*prop.* சுஸ்தானம்.] Caution, care, circumspection, எச்சரிப்பு. (*c.*)

சூதானத்துக்குக்கேடில்லை. There is no detriment from cautiousness.

சூதானப்படுத்த - சூதானம்பண்ண, *inf.* To deposit in a safe place, to take care.

சூதானமான இடம், *s.* A safe place.

•சூதிகை, *s.* [*prov.*] A lying-in woman, பிரசவித்தவள். W. p. 940. SOOTIKA.

சூதிகாக்கிரகம், *s.* A house where a child has recently been born, பிள்ளைபெற்றவீடு; [*ex* கிருகம்.]

சூதிரிமான், *s.* [*improp.*] A caste. See சூதிரன்.

சூது, *s.* Lotus, தாமரை. (சது.) 2. Lotus with one flower leaf, ஓரிதழ்த்தாமரை. (*R.*)

•சூது, *s.* (*probably a change of Sa. Dyootaha.*) Conical pieces in the play of draughts, to mark the progress of each player, சூதாடுகருவி. 2. The play of dice or draughts, சூதாட்டு. 3. Gaming, gambling of all kinds including cock-fighting, &c., பலவகைச்சூது. 4. Trick, deception, guile, circumvention, வஞ்சகம். (*c.*)

சூதடி, *v. noun.* [*loc.*] Deception, tricks, பித்தலாட்டம்.

சூதன்—சூதுக்காரன், *s.* A deceitful person. 2. A gambler.

சூதாடுகிறவன், *appel. n.* A gambler.

சூதுவிளையாட, *inf.* To gamble.

சூதாடல், *v. noun.* Gambling, playing at any game of chance.

சூதாடுவோர், *s.* Gamblers.

சூதாட்டம், *v. noun.* Gambling by two parties. 2. Tricks, தந்திரம்.

சூதுபண்ண, *inf.* To deceive, to play a trick.

சூதுபோர், *s.* Gambling. 2. Playing at dice, சூதாடு.

சூதும்வாதும்வேதனைசெய்யும். Gambling and disputing causes trouble.

இவனுக்குச்சூதுக்கபடமுந்தெரியாது. He practises no tricks.

சூத்தி — ஜூத்தி, *s.* (*Hind.*) Shoes, slippers, பாதரட்சை. (*c.*)

•சூத்திரம், *s.* Machine, engine, any piece of mechanism; mechanism of the body or otherwise; the spring in a machine; that which gives impulse, momentum, effect, &c.—as the helm of the ship, the lock of a gun, &c., இயந்திரம். 2. Ingenious contrivance, puzzle, சூட்சவேலை. 3. Stratagem, artifice, artful trick, உபாயம். 4. Point, gist, hinge, substance of a thing, அரும்பொருளடக்கம். 5. A secret, a mystery, இரகசியம். 6. Rule, canon, definition, precept, axiom, formula, இலக்கணச்சூத்திரம். 7. W. p. 940. SOOTRA. Guide, clue, directory, key, index, குறிப்பு. 8. Proposition, doctrine, predicated dogma, கொள்கைச்சூத்திரம். 9. Thread, yarn, twine, line, cord, நூல்இழை. —*Note.* Rules in Grammar or other works are of six kinds: 1. பிண்டச்சூத்திரம், the opening of a subject by giving an abstract of the work. 2. தொகைச்சூத்திரம், a synopsis, the divisions in brief, their number, &c., a general rule. 3. வகைச்சூத்திரம், an analysis with general divisions; particular rules. 4. குறிச்சூத்திரம், definitions, &c., demonstrative rules. 5. செய்கைச்சூத்திரம், directory, as in grammar, for permutation, elision, &c., connective rules 6. புறனடைச்சூத்திரம், supplementary rules to obviate objections; give reasons, explanations, &c., respective rules. These are sometimes reduced to two, குறிச்சூத்திரம் and செய்கைச்சூத்திரம்.

சாத்திரங்களெல்லாம் எரிந்துபோம் வேதங்கள் பொய்க்கும் சூத்திரங்களறிந்து சுகம்பெறுவதெக்காலம். When shall the shastras be burnt, the four Vedas proved false, and I, through a knowledge of the mystery, be made happy?

சூத்திரக்காரன், s. An ingenious or curious artist, an engineer, சூட்சவேலைக்காரன். 2. A man of fine parts, of quick perception, ready wit, &c., சூட்சபுத்தியுள்ளவன். 3. A man of good tact, management, economy, கெட்டிக்காரன்.

சூத்திரக்கயிறு, s. The concealed strings of a puppet. 2. The strings of a purse, a bag, &c. (Compare சூட்சக்கயிறு.) 3. Any thing that puts a machine in motion. 4. The unseen line or spring of creature-action, as moved by the divine hand in every event of life, கடவுளது சூட்சம்.

சூத்திரதாரி, s. The man who manages the springs, strings, &c., of a puppet, பதுமையாட்டி. 2. God—as moving all things, கடவுள். (p.)

சூத்திரநிலை, s. The arrangement of rules in grammar, or other scientific or literary works; being of four kinds: 1. சூத்திரமுறை, rules following each other in a regular order. (See ஆறு.) 2. சிங்கநோக்கு, rules having reference to those preceding and following. (See சிங்கம்.) 3. தவளைப்பாய்த்து, a rule referring to the next but one preceding or succeeding. (See தவளை.) 4. பருந்தின்வீழ்வு, a rule referring to several other rules distant from each other. See பருந்து.

சூத்திரப்பா, s. [com. நூற்பா.] A simple, easy kind of metre, a species of அகவல், being of a didactic or prosaic metre, adapted to treatises of instruction.
The நன்னூல், திவாகரம், பிங்கலந்தை and other works are written in this style.

சூத்திரப்பதுமை—சூத்திரப்பாவை—சூத்திரப்பிரதிமை, s. A puppet moved by springs, strings, &c. 2. Creatures—human especially—as influenced by the Supreme Being in all their actions.

சூத்திரப்பதுமையாட்டுகிறவன், appel. n. A puppet player. 2. (fig.) A subordinate who having gained the mind of his superior directs it at his own pleasure.

சூத்திரப்புறனடை, s. Note appended to a rule, &c., in a literary or scientific work.

சூத்திரப்பெட்டி, s. A box whose lock is a puzzle.

சூத்திரமாட்ட, inf. To put the machine in operation. (c.)

சூத்திரமாயிருக்க, inf. To be in the form of a rule, a text, a mystery or contrivance.

சூத்திரமானகளவு, s. Ingenious theft, artful fraud.

சூத்திரர், s. Artificers, mechanics, engineers, architects, carpenters, &c., தச்சர் முதலானோர். 2. See சூத்திரன்.

சூத்திரம்வைக்க, inf. To contrive plans.

சூத்திரவேலை, s. An ingenious piece of mechanism. See சூட்சமானவேலை.

சூத்திரவிருத்தி, s. An explanation of a part of the தொல்காப்பியம்.

சூத்திரி, s. A mechanist. (p.)

சூத்திரன், s. The topaz, புஷ்பராகம். 2. The cat's eye, a precious stone, வைடூரியம். (M. Dic.)

*சூத்திரன், s. (plu. சூத்திரர்.) The last of the fourfold divisions of castes, the servile tribe, said to have sprung from the feet of Brahma. See சாதி. W. p. 854. SUDRA.

சூத்திரநாகம், s. One of the four high castes of the நாகம் snakes. See நாகம்.

சூத்திரநாசி, s. An antidote for the poison of சர்ப்பம். See நாசி.

சூத்திரச்சி—சூத்திரிச்சி, s. A female of the Sudra caste, நாலாம்வருணப்பெண். (c.)

சூத்திரர்தொழில்-சூத்திரவிருத்தி, s. The duties of the servile castes. See தொழில்.

சூத்திரான், s. (plu.) People of the fourth caste, சூத்திரர். (Colloq)

சூத்திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To construct rules of grammar, &c., சூத்திரமியற்ற; [ex சூத்திரம்.] (p.)

*சூத்து, s. The anus, குதம். W. p. 330. CHOOTI, and 856. S'RUD'HU. A vulgar term. (c.)

சூத்தாங்கரடு, s. [prov.] Roughness of the anus or perineum.

சூத்திலேமேலடிக்க, inf. To flog the breech.

சூத்தாட்டியுள்ளான், s. A kind of snipe. See உள்ளான்.

சூத்தடிக்க, inf. To commit sodomy.

சூத்தாட்ட, inf. To do eye-service; (lit.) to move the anus. (Colloq.)

சூத்துக்காட்டித்தனம், s. Gaining the minds of a superior by cringing and unfair means. (c.)

சூத்தும்வாயுமூட, inf. (fig.) To be much afraid. See குண்டிபும்வாயும்போத்த.

சூத்தை, s. [prov. loc. சொத்தை.] That which is decayed—as tooth, &c. (c.)

சூத்தைப்பல், s. A carious tooth.

சூத்தைக்கத்தரிக்காய், s. Blasted brinjals.

சூத்தைப்பாக்கு, s. A worm-eaten areka-nut.

சூத்தையரிக்க, inf. To be decayed, or worm-eaten.

சூந்துமடம், s. A plant, இலந்திரையகம், which see. (M. Dic.)

சூபம், s. A kind of pulse, துவரை.

சூப்பி, s. (Hind.) The prepuce or foreskin, நுனித்தோல்—a low expression. 2. See சூப்பு, v.

சூப்பிக்கலியாணம் — சூப்பியறுக்கிறகலியாணம், s. The ceremony or festival of circumcision, சுன்னத்து.

சூப்பியறுக்க, inf. (Mohammedan usage.) To circumcise.

சூப்பு, s. (Eng.) Soup, சுதிரசம். (c.)

சூப்புவைக்க, inf. To have soup made.

சூப்பு, கிறேன், சூப்பினேன், வேன், சூப்ப, v. a. To suck, extract by sucking, to suck up, to sip, as a bee honey, வாயாற் சுப்ப. (c.)

முலைசூப்ப, inf. To suck the breasts.

சூப்பிப்போட, inf. To throw away the skin, &c., after sucking the juice.

அவனொருசூப்பிப்போட்டபனங்கொட்டை.... He is a useless fellow; (lit.) a sucked palmyra-nut.

சூப்பி, s. [vul.] A toy suspended to the neck of an infant for it to suck, சூப்பித்தண்டி. 2. [prov. in combination with வீடு, in reproach.] One who sponges on others, பிறர்சார்ந்துண்ணி.

சூம்பு, கிறது, சூம்பினது, ம், சூம்ப, v. n. To wither as a limb, &c., to be blighted, as fruit, &c., வாடிப்போக. 2. To be shrunk, as the countenance by sorrow, முகஞ்சூம்ப. 3. To dry up, as an ulcer, blister, pustule, பருச்சூம்ப. (c.) Compare சூம்பு, v.

சூம்பினகை, s. A withered hand.

சூம்பிப்போனகாய், s. A withered unripe fruit.

சூம்படைந்தவன், appel. n. A gloomy looking person. 2. One whose hopes have been blasted. (c.)

சூரகுதன், s. Mercury the planet, புதன். (சது.)

*சூரசுதன், s. The charioteer of the sun, அருணன்; [ex சூரன், et சுதன்.] (சது.)

*சூரசேனம், s. A country, the region round the northern Mathura in Bengal, ஓர்தேசம். W. p. 854. SOORASENA.

சூரசேனன், s. The grandfather of Krishna.

சூரடிக்க, inf. [prov.] To emit a smell of burning hair, wool, &c., மயிர்க்கருகலடிக்க.

*சூரணம், s. Powders, commonly medicinal, தூள். W. p. 330. CHOORN'A. (Compare சுண்ணம்.) 2. An esculent plant and root, the கருணைக்கிழங்கு. W. p. 854. S'OORAN'A.

பொடிசூரணமாக்க, inf. To destroy utterly; (lit.) to grind to dust.

பொடிசூரணப்பட, inf. To be entirely ruined.

சூரணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To reduce to powder, commonly medicine, தூளாக்க. (p.)

*சூரணிகை, s. A comment, a gloss written in verse, கருத்துப்பொருள்; [ex Sa. Choorn'ika.]

*சூரத்து, s. (Hind.) Heroism, bravery, சூரம். W. p. 854. SOORATA. 2. Surat, the name of a country, ஓர்தேசம். (c.)

சூரத்துக்காட்ட, inf. To display one's valor.

சூரத்துக்கெண்டை, s. A lace. See கெண்டை.

சூரத்துநிலவாகை, s. Senna from Surat, in distinction to that of this country.

*சூரபன்மன்-சூரபதுமன்-சூரபற்பன், s. A king of the Asuras who was cut in two by Skanda in battle. The two parts still living, came against the victor, who seized and transformed them into a cock and peacock, making the former his banner, and the latter his vehicle, குகன்.

*சூரம், s. Valor, bravery, heroism, ardor, strenuousness, power, force, வீரம். W. p. 854. SOORA. 2. A kind of grain, the கடலை. 3. Fear, terror, அச்சம். (சது.)

சூரத்துவம்—சூரத்தனம்—சூரகுணம், s. Heroism, bravery, valor. (c.) See சூரத்து.

சூரபுத்தி—சூரமானகருத்து, s. [prov.] Ingenuity, great power of mind, யூகம்.

சூரப்புலி, *s.* A bold person—commonly used in irony for a coward; (*lit.*) a fierce tiger. (*Colloq.*)

சூரமானநாய், *s.* A courageous dog.

சூரமானமருந்து, *s.* [*prov.*] A powerful medicine. Compare காரம்.

சூரன், *s.* (*plu* சூரர்.) A veteran, warrior, a man of valor, a person of heroic fortitude, படைவீரன். 2. See சூரபன்மன்.

சூரல், *s.* Ratan-cane, பிரம்பு. (ஸ்கந்.)

•சூரன், *s.* The sun, சூரியன். 2. A hero, வீரன். 3. The grandfather of Krishna, கிருஷ்ணன்பாட்டன். W. p. 854. SOORA. 4. (சது.) Fire, தீ. 5. (*c.*) A dog, நாய். 6. An Asura, the சூரபன்மன். 7. (*M. Dic.*) A fowl, கோழி. 8. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். See சூரம்.

சூரசம்மாரம்—சூரசங்காரம், *s.* See சம்மாரம்.

சூரி, *s.* (*Tel.*) A small sharp knife, சூரிகத்தி. (*c.*)

சூரிக்கத்தி, *s.* See கத்தி.

சூரிக்கிளிஞ்சில், *s.* A conch. See கிளிஞ்சில்.

சூரி, *s.* A poet, a learned man, புலவன். W. p. 941. SOORI. 2. Kali, the goddess, காளி. 3. A malignant goddess, mother of Bhairava, and inflictor of epidemics, சூலேசர். 4. (*R.*) A heroine, வீரி.

கொடுசூரி—கொடுஞ்சூரி, *s.* See கொடுமை.

•சூரியன், *s.* The sun, regarded as a deity, சூரியபகவான். W. p. 941. SOORYYA. 2. The sun, as a planet, ஞாயிறு. 3. Any king of the Solar dynasty, சோழன். (சது.) 4. (*M. Dic.*) A shrub, செவ்வெருக்கு. 5. A mountain containing copper, செம்புமலை.

சூரியகடிகாரம் — சூரியகடியாரம், *s.* A sun-dial.

சூரியகணம், *s.* One of the four inauspicious feet, in poetry. See அட்டகணம் under கணம்.

சூரியகதி, *s.* The progress of the sun in his orbit, daily, monthly or annually.

சூரியகரந்தை, *s.* A plant. See கரந்தை.

சூரியகலை, *s.* Breath of the right nostril. (See சந்திரகலை.) 2. (*fig.*) The right nostril, பிங்கலை.

சூரியகளை, *s.* The sun's brightness. See களை.

சூரியகாந்தச்சிலை, *s.* As சூரியகாந்தம்.

சூரியகாந்தம், *s.* A kind of gem, crystal, lens, or burning glass; the sunstone; said to emit fire when placed in the sun's rays, சூரியகாந்தச்சிலை. W. p. 941. SOORYYAKANTA. 2. [*prop.* சூரியகாந்தி.] The sun-flower.

சூரியகாந்தக்கண்ணாடி, *s.* A burning glass—as சூரியகாந்தம், 1.

சூரியகாந்தநூமணக்கு, *s.* [*prov.*] The plant Ricinus viridis, நூமணக்கு. (*R.*)

சூரியகாந்தி, *s.* The sun-flower, சூரியகாந்திப்பூ, Helianthus annuus, *L.* 2. The splendor or heat of the sun, சூரியவொளி. W. p 941. SOORYYAKANTI. 3. As சூரியகாந்திப்பட்டு.

சூரியகாந்திப்பட்டு, *s.* Velvet, so called from its shining properties.

சூரியகிரகணம்—சூரியகிராணம், *s.* An eclipse of the sun. See கிரகணம்.

சூரியகிரணம், *s.* Rays of the sun. See கிரணம்.

சூரியகும்பம், *s.* A water-pot dedicated to the sun.

சூரியகுலம் — சூரியவமிசம், *s.* The Solar dynasty, originally reigning in Oude—one of three governing families, for many generations, the two others being சந்திரகுலம் and அக்கினிகுலம்.

சூரியசங்கிரமம் — சூரியசங்கிராந்தி, *s.* The transit of the sun from one sign to another. W. p. 942. SOORYYASANKRAMA.

சூரியசந்திரர்முதலியோர்வீதி, *s.* The arc of the horizon which comprehends the northern and southern declinations of the sun, moon, &c., being of three divisions called மேடவீதி, இடபவீதி, and மிதுனவீதி. See சூரியவீதி.

சூரியசரம், *s.* As சூரியகலை, 1.

சூரியசித்திரம், *s.* [*in astrol.*] A subdivision of சூரியபுத்தி.

சூரியசித்தாந்தம், *s.* An astronomical work, ஓர்கணிதநூல். See சித்தாந்தம்.

சூரியதிசை, *s.* The reign of the sun, as a planet. See திசை.

சூரியதீக்ஷணம் — சூரியதேசசு, *s.* The radiance or heat of the sun, கடுவெயில். (*p.*)

சூரியநமஸ்காரம் — சூரியநமற்காரம், *s.* The worship of the sun. 2. Adoration of the sun by sick persons, especially for diseases in the eyes. See நமஸ்காரம்.

சூரியபகவான் — சூரியநாராயணமூர்த்தி, *s.* The sun—as a deity.

சூரியபுத்தி, *s.* [*in astrol.*] A division in சூரியதிசை, consisting of three months and eighteen days. 2. [*in astron.*] Sun's daily motion.

சூரியபுடம், *s.* The drying of medicines in the sun. 2. [*in astronomy.*] Sun's longitude.

சூரியபுத்திரன் — சூரியதனயன் — சூரியகுமாரன், *s.* Karna, கன்னன். 2. Sugreeva, ally of Rama, சுக்கிரீவன். 3. Saturn, சனி. (*p.*)

சூரியபுராணம், *s.* A Purana extolling the sun as deity, one of the eighteen Puranas. See பிரமவைவர்த்தம்.

சூரியபூசை, *s.* Worship of the sun either by Saivas competent to perform பூசை, or such as belong to the சூரியமதம்.

சூரியப்பலகை, *s.* [*prov.*] A plank placed at the transom, or lintel over a door. (*c.*)

சூரியப்பிரபை—சூரியப்பிரவை, *s.* The radiance or splendor of the sun, சூரியகாந்தி. 2. An ornament of gold set with jewels worn on the head by females on special occasions, with another called சந்திரப்பிரபை. 3. [*loc.*] A seat or throne with a circlet like the sun, for an image, on festival occasions, விருத்தசேடகம்.

சூரியப்பிறை, *s.* [*com.*] As சூரியப்பிரபை, 2.

சூரியமண்டலம், *s.* The orb or disc of the sun. 2. The region of the sun. 3. One of the mystic circles on the body, regarded as a lotus flower, and assigned in worship, to three of the female energies of the deity, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி and இச்சாசத்தி, under the emblems of the sun, moon and fire.

சூரியர், *s.* Suns as deities, one governing each month, and each being the chief among 10,000,000. (See துவாதசாதித்தர்.) 2. [*ex* சூரி.] Poets, literati, புலவர்.

சூரியலோகம், *s.* The region of the sun.

சூரியவட்டம், *s.* The disc of the sun. 2. A sun-dial, சூரியகடியாரம்.

சூரியவாதம், *s.* The religion of the sun—a system which regards the sun as the chief diety, ஓர்மதவகுப்பு.

சூரியவாதி, *s.* An adherent of the சூரியன் religion; [*ex* வாதி.]

சூரியவிம்பம் — சூரியபிம்பம், *s.* The disc or orb of the sun. 2. The reflected light of the sun, சூரியப்பிரதிவிம்பம்.

சூரியவீதி, *s.* The arc of the horizon which comprehends the northern and southern declinations of the sun, being divided into three parts of four signs each, and taken in the following order: (1.) மேடவீதி, the Aries'-course, including Taurus, இடபம், Leo, சிங்கம், Gemini, மிதுனம், and Cancer, கடகம். (2.) இடபவீதி, the Taurus'-course, including Pisces, மீனம், Aries, மேடம், Virgo, கன்னி, Libra, துலாம். (3.) மிதுனவீதி, the Gemini course, including Sagittarius, தநுசு, Capricorn, மகரம், Aquarius, கும்பம், Scorpio, விருச்சிகம்.

சூரியனுதித்தல், *v. noun.* The rising of the sun.

சூரியாஸ்தமனம், *s.* [*prop.* சூரியாஸ்தம்.] Sun-set. W. p. 942. SOORYYASTAM.

சூரியாஸ்தமனவேளையிற் படிக்கலாகாது. Study not at sun set—deemed inauspicious, as the time when இரணியன் an Asura was slain.

சூரியாஸ்திரம், *s.* A kind of arrow fabled in Puranic story to have been given by Surya; [*ex* அஸ்திரம்.]

சூரியோதயம், *s.* Sun-rise; [*ex* உதயம்.]

சூருமம், *s.* A grass, குசைப்புல், Poa, *L.* 2. A grass, the மாந்தப்புல். (*M. Dic.*)

சூரை, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன். 2. A shrub, ஓர்செடி, Zizyphus Napeca, *L.* 3. (*R.*) Growing corn not eared, கொற்றிப்புல். 4. (*M. Dic.*) A plant, தூதுளை.—There are two kinds of சூரை shrub—as கொடிச்சூரை, and சருஞ்சூரை, which see.

சூரைப்பழம், *s.* The fruit of the சூரை.

சூர், *s.* Suffering, affliction, துன்பம். 2. Disease, distemper, நோய். 3. Fear, அச்சம். 4. Malignant demons, Sylvan gods, nymphs, வனதேவதை. 5. Any female deity, தெய்வப்பெண். 6. God, தெய்வம். (சது.) 7. (*a contracted form of* சூரன்.) An Asura. 8. Pepper, மிளகு. 9. Cubebs, Piper cubeba, வால்மிளகு.

சூர்ப்பகை—சூர்ப்பகைவன், *s.* Skanda, as the foe and destroyer of சூரன், முருகன்.

சூர்மகள், *s.* A female fiend. See மோகினி.

சூர், கிறேன், ந்தேன், வேன், சூர, *v. s.* [*prov. prop.* கிர.] To pick or prepare cotton, flax, coir, &c., to card, பஞ்சுசூர. 2. To separate tangled hair, மயிர்கிர. 3. To pluck up as separate stalks of corn, பயிர்கிர. 4. (*fig.*) To abstract property by unfair means, பிறர்பொருளைக்கவர.

சூர்ந்தபஞ்சு, *s.* Picked cotton, பிய்த்தபஞ்சு.

சூர்வு, *v. noun.* Picking, tousing, &c., வகிர்தல்.

சூர், த்திறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To whirl, spin, revolve, சுழல. (*p.*)

சூர்த்தகண், *s.* Fierce eyes, ferocious eyes of demons or Asuras; a piercing and forbidding expression of countenance.

சூர்த்தநோக்கு, *s.* Ferocious looks; a stern, grim, warlike, barbarous appearance, கிர்திக்தபார்வை. 2. Cruelty, savageness, ferocity. (*p.*)

சூர்ப்பு, *v. noun.* Whirling, revolving, rotation, சுழற்சி.

•சூர்ப்பநகை-சூர்ப்பநகி, *s.* Younger sister of Ravana, இராவணன்றங்கை. W. p. 855. S'OORPPANAKHA.

•சூர்ப்பம், *s.* A winnowing basket or fan, சுளகு. W. p. 854. SOORPPA.

•சூலம், *s.* The trident, as a weapon; the three pronged dart or trident of Siva, திரிசூலம். 2. An instrument for impaling, கழு. 3. The spear on the top of a banner, கொடித்தலைச்சூலம். 4. One of the twenty-seven astrological yogas, இருபத்தேழ்யோகத்தொன்று. W. p. 855. S'OOLA. 5. The twenty-seventh or last lunar mansion, இரேவதிநாள். 6. The supposed position of the trident of Siva, at any given time, according to the days of the week; during which it is considered unlucky to set out on a journey in the direction in which it lies, and the reverse, வாரசூலம்.— Thus, திங்கள் சனிகிழக்கேசூலம், on Monday and Saturday, to go Eastward; செவ்வாய்புதன் வடக்கேசூலம், Tuesday and Wednesday to the North; வெள்ளிஞாயிறுமேற்கேசூலம், Sunday and Friday to the West; வியாழக்தெற்கேசூலம், Thursday to the South, is unlucky.

சூலக்குறடு, *s.* [*prov.*] An instrument for branding cattle. See சூட்டுக்கோல்.

சூலக்குறி, *s.* The trident mark, branded on a temple, cow, ox, or described on a heap of threshed paddy.

சூலதரன் - சூலபாணி—சூலபாணியன், *s.* Siva. 2. Bhairava. W. p. 855. S'OOLAD'HARA.

சூலத்திசை, *s.* [*prov.*] The point of the compass toward which the trident is supposed to be directed.

சூலத்திலேற்ற, *inf.* [*commonly* கழுவேற்ற.] To whirl one on the trident, as a mode of punishment for Siva, by Yama; also by காலவைரவர், at Benares, to expiate the sins of souls, and to give them salvation.

சூலத்திவர்த்தி, *s.* [*prov.* சூலவிளக்கு.] A lamp with three lights in imitation of a trident; used in temples.

சூலவலகு, *s.* The blade of the trident weapon; [*ex* அலகு.]

சூலாயுதம்—சூலப்படை—சூலவேல், *s.* The trident weapon—as சூலம்.

சூலம்போட்டுவிட்டஎருது, *s.* A branded bull, devoted to the temple.

•சூலி, *s.* Siva, சிவன். W. p. 855. S'OOLIN. 2. [*ex* சூல்.] A pregnant woman, கருப்பவதி. 3. Durga, துர்க்கை. 4. Kali, காளி. 5. As சூர், which see.

சூலினி, *s.* Betel-leaf, வெற்றிலை. 2. Soap, சவக்காரம். (*M. Dic.*)

சூலு, கிறேன், சூன்றேன், வேன், சூல, *v. a.* [*prov.*] To scoop, hollow, தோண்ட. 2. To cut off, sunder, part, அறுக்க. (*p.*)

தேங்காய்சூல, *inf.* To scoop out cocoanuts.

சூலல்—சூன்றல், *v. noun.* Scooping out as from a cocoa-nut, குடைதல்.

•சூலை, *s.* A class of diseases including arthritic complaints, a stiffness or contraction of the muscles or nerves, scrofula, rheumatism, gout, colic, &c., also complaints from irregularity of the menses, நோய். (*c.*) W. p. 855. S'OOLA.—*Note.* The following are given by Rottler, as arising from the supposed vitiation, excess, or derangement of the humors. viz.: 1. பித்தசூலை, arthritis from bile, 2. வாதசூலை, from bad and cold humors. 3. சிலேட்டுமசூலை, from phlegm. 4. வாதபித்தசூலை, from bad humors and bile. 5. சிலேட்டுமபித்தசூலை, from phlegm and bile. 6. ஐயக்கனசூலை, from phlegm and heat. In some cases, the disease takes its name from the part affected. Besides these six, the following are given by the Hindus, viz.: 1. அண்டசூலை. 2. ஆமசூலை. 3. உலர்த்தசூலை. 4. உதரசூலை. 5. கர்ப்பசூலை. 6. கன்னசூலை. 7. கிருமிசூலை. 8. குன்மசூலை. 9. காசூலை. 10. அசூலை. 11. திரிபசூலை. 12. பக்கசூலை. 13. முறிதிசூலை. 14. மேகசூலை, which see in their places.

சூலைக்கட்டு, *v. noun.* Stiffness or contraction of the limbs. (*c.*)

சூலைக்கட்டி, *s.* A local swelling.

சூலைக்குடைச்சல், *v. noun.* See குடை, *v. a.*

சூலைக்குத்து, *s.* Pains from சூலை, obstruction of the menses.

சூலைக்குன்மம், *s.* See குன்மசூலை. (*R.*)

சூலைநீர், *s.* [*prov.*] Humors of the body causing சூலை diseases. See மேகநீ.

சூல், *s.* Impregnation, pregnancy, embryo, fœtus, கருப்பம். (*c.*) 2. (*fig.*) Embryo of vegetables, a tender grain before it shoots forth, பயிர்க்கரு. 3. (*p.*) The teeming or charged appearance of the clouds before rain, முகிற்கரு.

சூலி, *s.* A pregnant woman. See சூலி, *Sa.*

சூலுளைய, *inf.* [*prov.*] To suffer in bringing forth, கர்ப்பவேதனைப்பட. (*p.*)

சூல்கொள்ள — சூற்கொள்ள, *inf.* To become pregnant.

சூற்சங்கு, *s.* A chank containing pearls. (*p.*)

சூன்முகில், *s.* A teeming cloud. (*p.*)

சூலாஞேன், *s.* Soap, சவக்காரம். (*R.*)

சூல் — சூல, *s.* (*Hind.*) Blanket or cloth for elephants, horses or bullocks, குதிரைமுதலியவற்றின்மெய்புறை. (*c.*)

சூவாளை, *s.* [*vul.*] A kind of fish, ஓர்மீன்.

சூவானம், *s.* A kitchen, அட்டில். (*Beschi.*)

சூழ, *adv.* Round about, encompassing, சுற்ற; [*ex* சூழ்] (*c.*)

சூழல், *s.* Thought, reflection, கருத்து. 2. Purpose, intention, design, குறிப்பு. 3. Place, location, position, இடம். 4. Collection, group, clump, assemblage, கூட்டம். (*p*) See under சூழ், *v.*

•சூழி, *s.* [*a corruption of the Sa. Choola, a crest.*] Crown of the head, உச்சி. 2. A hair-knot on the top of the head, உச்சிக்கொண்டை. 3. An elephant's head-dress, or covering for the face, யானைமுகபடாம். 4. Natural wells in hilly tracts, சுனை. 5. Tank, pond, குளம். 6. Sea, ocean, கடல். (*சூ.*) 7. (*R.*) As சூழியல்.

சூழிகை, *s.* Palm-wine, கள். (*M. Dic.*)

சூழியல் — சூழியற்கம்பு, *s.* [*prov. correctly* சூளிகை.] The supporting stakes in a wall, or the eaves of a house, வீட்டிறப்புத்தாங்குகம்பு. (*c.*)

சூழியற்படை, *s.* The sloping cornice of a house.

சூழியற்படைதட்டிவைத்திருக்கிறான். He has knocked off the sloping cornice, and raised the wall a little—spoken of one who adopts another's composition as his own, making slight alterations.

சூழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், சூழ, *v. n. v. a.* To encompass, encircle, surround, environ, envelope, beset; to involve one—as sins, evils, disasters, births, &c., வளைக்க. 2. To go, pass, or flow round about, or adjacent to; to hover about, வட்டமிட. 3. To attend, accompany, be about a great person, &c., கூட. 4. To deliberate, consider, consult, think, examine, revolve in mind, ஆராய. 5. [*prov.*] To attack, encounter, assail, assault, மேல்விழ. 6. To design, intend, purpose, compass, கருத.

சூழ — சூழவர—சூழ்ந்திட, *inf.* (*used adverbially.*) Around, round about, சுற்ற.

கொலைசூழ, *inf.* To pursue, prosecute, follow—as the guilt of murderers, பழிசுற்ற. (*c.*) 2. (*p.*) To meditate one's ruin, கேடுநினைக்க.

பழிசூழ, *inf.* To surround—as guilt, revenge, &c

சூழல், *v. noun.* Surrounding, encompassing, சுற்றுகை. (*c.*) 2. Examination, ஆராய்கை. 3. Deliberation, counsel, ஆராய்வு. 4. Consultation, ஆலோசிக்கை. (*p.*)

சூழாமை, *v. noun.* Inconsideration, want of reflection, ஆராயாமை. (*p.*)

சூழ்பிணிக்காலயம், *s.* The human body; (*lit.*) the temple of diseases.

சூழ்கழியிருக்கை, *v. noun.* Being surrounded by a rivulet. (*p.*)

சூழ்தல், *v. noun.* Considering, as சூழல், ஆராய்கை. 2. The rear of an army, பிறபுடை.

சூழ்போக, *inf.* To pass round, சுற்றிப்போக. 2. To surround, attack, beset, encounter, எதிர்க்க. (*p.*)

சூழ்வு, *v. noun.* As சூழல், 1, 2, 3.

சூழ்வோர், *s.* King's counsellors, ministers, statesmen, மந்திரிகள். 2. Relations, friends, உறவினர். 3. By-standers, spectators, neighbors, சூழ்ந்திருப்பவர்.

சூழ்ச்சி, *s.* Deliberation, ஆராய்வு. 2. Counsel, advice, consultation, ஆலோசனை. 3 Invention, ingenuity, sagacity, prudence, discretion, wisdom. நுண்ணறிவு; [*ex* சூழ்.] 4. (*sometimes written* சூழ்சி.) Means, contrivance, expedient, device, scheme, stratagem, உபாயம்.

சூழ்ச்சிக்காரன், s. A man of invention, sagacity, &c., a good contriver.

சூழ்ச்சித்துணைவர், s. King's counsellors, statesmen—as மந்திரி.

சூழ்வு, s. Device, stratagem, contrivance, &c.—as சூழ்ச்சி, 4. 2. See under சூழ், v.

•சூளாமணி, s. One of the two wonderful gems of Swerga—as சூடாமணி; [ex Su. Choola, a crest.]

சூளாமணிநிகண்டு—சூடாமணிநிகண்டு, s. The most popular Tamil vocabulary in use, written in poetry by a professor of the Jaina religion, probably a thousand years ago, before their persecution and banishment by the prevalence of the Brahmanic system.

சூளி, s. Men's hair, tuft, ஆண்மயிர். (சது.) Compare சூழி.

•சூளிகம், s. Flour cakes fried with ghee, அப்பவர்க்கம். W. p. 331. Choolikam.

•சூளிகை, s. The back part of an elephant's cheek, the parts around the ears, யானைச்செவியடி. W. p. 331. Choolika. 2. Terrace, நிலாமுற்றம். (p.)

சூளை, s. A kiln, a furnace, குயவன்சூளை. (c.) Compare சூளை.

சூளைக்கல், s. A brick, செங்கல்.

சூளைவைக்க—சூளைசுட, inf. To burn a kiln, to burn lime, pots, bricks, &c.

சூளைபோட—சூளையடுக்க, inf. To prepare a kiln, to pile up bricks, pots, &c., in a kiln.

சூளைபிரிக்க, inf. To break up the pile after it is burnt.

•சூளை, s. A prostitute, a whore, வேசி. W. p. 855. S'oola.

சூளைமகன், s. An illegitimate son. (used in the Congu country.)

சூள், s. Oath, conjuration, abjuration, சத்தியம். 2. Conditional oath, malediction, imprecation, ஆணை. 3. Assurance, pledge, one's word on oath, &c., சபதம். (p.)

சூளுரைக்க—சூளுற, inf. To swear, pledge, or bind one's self by oath, சத்தியஞ்செய்ய. 2. To utter a conditional threat or imprecation, சபதமிட.

சூள், s. [prov.] Torch, flambeau, சுளுந்து.

சூட்காரர், s. Torch-bearers.

சூள்கொண்டுமீன்பிடிக்க, inf. To fish by torch-light.

சூறல், v. noun. (a change of சூறுதல்.) Scooping out, குடைதல். (p.)

சூறன், s. A musk-rat, a shrew, மூஞ்சூறு. (சது.)

சூறாவளி — சூறாவளிக்காற்று, s. Whirlwind, சுழல்காற்று. (c.)

சூறாவளிக்குணக்காரன், s. A waverer, a fickle man, நிலைகெட்டவன். (Rare.)

சூறாவளிச்சட்டம், s. A frame of wood, from the செங்கலி tree, at the bottom of a well. (R.)

சூறாவாரி, s. [prov. prop. சூறாவளி.] A whirlwind.

சூறாவாரியடிக்கிறதுபோலேகொண்டுபோயிற்று. The whirlwind swept away—used in case of epidemics and general plunder.

சூறு, s. [prov. vul.] The anus. Compare சூத்து.

சூறை, s. Whirlwind, சுழல்காற்று. 2. Highway robbery, ஆறலைத்தல். 3. Plunder, pillage, கொள்ளை. (c.)

சூறைக்காற்று, s. Whirlwind.

சூறைகொள்ள, inf. [prov.] To plunder—as சூறையாட.

சூறைக்காரர், s. Highway robbers, freebooters. 2. Plunderers, pillagers. (Rare.)

சூறைத்தேங்காயுடைத்தல், v. noun. Breaking cocoa-nuts before a shrine, in fulfilment of a vow. (c.) Compare சிதறுதேங்காயுடைக்க.

சூறையாட, inf. To plunder, pillage, sack. (c.) 2. (fig.) To swim—as the head; to be dizzy through disease, hunger, &c, தலைசுழற்ற.

சூறையிட, inf. To plunder, spoil, sack.

சூறைவிட, inf. To permit persons or an army to pillage a town or any one's property, &c. (c.) 2. To give over one's things to be shared in common.

சூனம், s. A full blown flower, பூமலர். 2. A deer, மான். (சது.)

•சூனம், s. Swelling of the abdomen, வீக்கம். W. p. 854. Soona. Sometimes written சூனை and சூன்.

சூனம்வயிறு — சூனும்வயிறு — சூனைவயிறு, s. Swelling of the belly.

சூனப்போனிறசுவர், s. A wall swelling out, சுவர்ப்பிதுக்கம். (R.)

•சூனியம், s. Witchcraft, conjuring, sorcery, magic, enchantment, மாரணவித்தை. 2. Ceremonial defilement, அசுசி. 3. Vacuity, vacuum, chasm, nonentity, inanity, nonexistence of a being, quality, attribute, &c., இன்மை. 4. W. p. 854. S'oonya. Emptiness, vacancy, void, பாழ். 5. Vanity, that which is unreal, unsubstantial, illusory, useless, unproductive, unpropitious, மாயை. 6. (Compare சுன்.) Cipher in arithmetic, பூச்சியம்.—Note. The articles used in witchcraft (சூனியதிரவியம்), are seven, viz.: 1. எலும்பு, bones. 2. எட்டிவிறகு, wood of the poison-nut tree. 3. ஊமத்தம்வித்து, seeds of the datura. 4. வேப்பெண்ணெய், margosa-oil. 5. கரி, charcoal. 6. எருக்கம்பூ, flowers of the asclepias gigantea. 7. பாம்பு முள்ளாலி, garland of the vertebra of the cobra-de-capella.

சூனியகதி, s. A section in the poem of பிரபுலிங்கலீலை.

சூனியக்காரன், s. (fem. சூனியக்காரி.) A wizard, sorcerer, enchanter.

சூனியம்பண்ண—சூனியஞ்செய்ய, inf. To bewitch, to work witchcraft. 2. To injure, destroy, defile, annihilate, ruin.

சூனியதிசை, s. The S. E. point of the compass, being by some astrological or other influence deemed unpropitious. 2. The direction or side in which the breath does not pass from the nostril, right or left, at any given time. See சரம்.

சூனியதிதி, s. A phasis of the moon, which, when a similar one occurs in the same month, is regarded as unpropitious, the other being propitious.

சூனியத்துவம், s. Vacuity, emptiness, &c.—as சூனியம், 4, 5, 6, which see.

சூனியநாள், s. An unpropitious day. See பிறைச்சூனியம்.

சூனியமனை, s. Bewitched ground.

சூனியமாதம், s. Unpropitious months, viz.: மாசி, ஆடி, புரட்டாசி, மார்கழி. (c.)

சூனியமாய்க்கிடக்க, inf. To lie waste, to be desolate.

சூனியமெடுக்க, inf. To remove the evil ascribed to witchcraft.

சூனியம்வைக்க, inf. To bury bewitched articles for the injury of some one.

சூனியமாய்ப்போக, inf. To be annihilated. 2. To be useless, unprofitable. 3. To be degenerate, to be ruined—as சத்தசூனியமாய்ப்போய்விட்டான்.

சூனியவாதம், s. Atheism as a system, நாஸ்திகமதம்.

சூனியவாதி, s. An atheist. 2. (c.) As சூனியக்காரன்.

சூனியவித்தை, s. Witchcraft, as சூனியம்.

சூனியன், s. A lame person, a cripple, முடவன். (சது.)

விவேகசூனியன்—ஞானசூனியன், s. One who has no wisdom, no wit; a fool.

சூனியோபாதானம், s. [in Hindu Theology] Nonentity—as the material cause of created beings and things; nothing, considered as a principle from which the visible universe came into existence. See மாயோபாதானம். (சிவ-பேர.)

•சூனு, s. A son, மகன். W. p. 941. Soonu. (p.)

சூனை, s. That which is decayed—as சொத்தை. 2. A blemish, குற்றம். 3. As சூனம். (c.)

சூனைவிழ, inf. To be decayed, blighted as fruits, &c.

சூனைவயிறு, s. A pot-belly—as சூனம்வயிறு.

சூனைசொல்ல, inf. To charge with fault.

சூனைபற்ற, inf. To have a swelling of the belly.

•சூனை, s. A daughter, மகள். W. p. 941. Soona. (p.)

சூன், s. [prov.] Swelling of the belly, பெருவயிறு.

சூனன், s. One pot-bellied.

சூன்றல், v. noun. See சூறு.

சூன்றிடல், v. noun. Scooping out—as குலல். (p.)

நுங்குசூன்றிட்டன்னகண்ணிமை. The eyes of a damsel (will I regard) like the scooped palmyra fruit (சாலடி.)

செ

செ. A compound letter composed of ச் and எ. உயிர்மெய். 2. The radical of many words signifying red, regular, good, செம்மைக்குறிப்பு.

செகத்குரு, s. [prop. செகத்குரு.] A name of the five castes included in smiths, கம்மாளர்.

•செகம்—செகன், s. (used for சகம், which see with its derivatives.) The world, உலகம். (c.)

செகசாலம், s. A kind of magical illusion. See சகசாலம்.

செகசாலக்குளிகை, s. A magical pill, supposed to enable persons to perform deceptive feats.

செகதலம், s. The world itself. See சகதலம்.

செகமோகினி—செகன்மோகினி. s. As மோகினி, which see.

செகரிகம், s. A plant, நாயுருவி. (M. Dic.)

செகனவாதம், s. One of the eighty kinds of diseases from flatulency, ஓர்வாத ரோகம். (R.)

•செகன்னாதம்—செகநாதன், s. Jugernauth. See சகநாதன்.

செகில், s. The upper part of the shoulders, தோண்மேல். (நிகண்.)

செகிள், s. Fish scales, மீன்செதிள். (c.) 2. [prov.] Bran of grain, தேய்ந்தவெண்கப்பி.

செகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To destroy, kill, அழிக்க. (சது.) (p.)

செக்கர், s. Redness, crimson color, சிவப்பு. 2. adj. Red, சிவப்பான; [a change of செ.]

செக்கர்ச்சிவக்க, inf. [com. செக்கச்செவக்க.] To be very red.

செக்கர்ச்சிவேரென, inf. [com. செக்கச் செவேரென.] To be very red, bright deep red, scarlet, crimson, &c.

செக்கர்வானம் - செக்கர்வான் - செவ்வானம், s. Red clouds as of an evening sky.

செக்கர்வானிறத்தோன், appel. n. Siva, சிவன். 2. Virabadra, வீரபத்திரன்; (lit.) of the color of red clouds.

செக்கல், s. [prov. prop. செக்கர்.] Evening, மாலைநேரம். 2. Red sky at or before evening—oppos. to day-break, கருக்கல், செவ்வானம்.

செக்கவுரி, s. The கற்குரை. (M. Dic.)

செக்கு, s. An oil-press, &c., எண்ணெய்செய்கருவி. (c.) 2. The twenty-fourth lunar asterism, சதயம்.

செக்குக்கடைமாடுபோனிற்கிறான். He stands like a bull in an oil-press; i. e. is very slow.

செக்காடி-செக்காட்டி, s. An oil-maker, எண்ணெய்வாணியன்.

செக்காட—செக்காட்ட, inf. To work the press, in making oil.

செக்கான், s. (fem. செக்காத்தி.) One of the oil-monger caste.

செக்கடி, s. The place round an oil-press.

செக்கடிக்கருப்பன், s. A demon or ferocious deity supposed to take shelter in the oil-press; used in the South.

செக்கடிக்க, inf. To drive the bullocks which turn the oil-press.

செக்கிலவைத்தாட்ட—செக்கிலவாக்க, inf. To grind in the press—a kind of punishment.

செக்குலக்கை, s. The working turner in the oil-press.

செக்குக்கீரை, s. An herb, ஓர்கீரை. (c.)

செங்கடம்பு, s. The red species of கடம்பு; [ex செ.] (c.)

செங்கடல், s. [in Christ. usage.] The Red sea.

செங்கட்டி, s. [prov. contraction of செங்கற்கட்டி.] A brick bat. (c.)

செங்கணன்—செங்கண்ணன்—செங்கண்மால், s. Vishnu, விஷ்ணு. (p.)

செங்கண்ணி — செங்கண்ணிப்பாரை, s. [vul.] A kind of fish, ஓர்மீன்.

செங்கண்மாரி, s. [prov.] Jaundice, கண்ரோகம்.

செங்கதிர்—செங்கதிரோன், s. The sun, as being red, சூரியன்; [ex கதிர், ray.]

செங்கதிர்நாள்—செங்கதிர்பிறந்தநாள், s. The twelfth lunar asterism being the sun's birth-day, உத்திரம்.

செங்கத்தாரி — செங்கதாரி, s. A shrub, with a medicinal bark and root, அலர்த்தம். (M. Dic.)

செங்கத்தாரிப்பட்டை, s. The bark of the shrub. (c.)

செங்கமலம், s. A red lotus, செந்தாமரை. (p.)

செங்கமலை, s. Lukshmi, whose abode is the red lotus.

செங்கரப்பன் — செங்கரப்பான், s. An eruption called the red-gum. (c.) See கரப்பான்.

செங்கரப்பன்கட்டி, s. A large kind of boil or tumor connected with this disease.

செங்கரடு, s. A hill with red soil, செம்மண்குன்று.

செங்கரந்தை, s. The red basil. See கரந்தை.

செங்கார், s, A kind of red fish, ஓர்மீன். (R)

செங்கருங்காலி, s. Red ebony, ஓர்மரம்.

செங்கரும்பு, s. A reddish species of sugar cane, ஓர்கரும்பு. (c.)

செங்கலங்கல், s. Freshets, floods from rains, of a turbid, reddish color, கலங்கனீர்.

செங்கல், s. Burnt brick, இட்டிகை. (c.) 2. Red ochre in lumps, காவிக்கல்.

செங்கலடுக்க, inf. To pile up bricks.

செங்கலறுக்க, inf. To make brick.

செங்கல்மங்கல், s. Dim, red, ochre color; or that which is brown, tawny, dingy, dusky, swarthy, ஓர்நிறபேதம். 2. Dimness of the evening twilight, அந்திவேளை. 3. Dimness, at the time of an eclipse, கிரகணமங்கல்.

செங்கன்மா, s. Brick-dust. (c.)

செங்கல்மாவெள்ளம், s. [prov.] As செங்கலங்கல்.

செங்கற்கட்டளை — செங்கலச்சு, s. A brick mould.

செங்கற்சுட, inf. To burn brick.

செங்கற்சூளை, s. A brick kiln.

செங்கற்பால், s. Brick-dust mixed with water. (R.)

செங்கற்பொடி, s. Brick-bats.

செங்கவளநாரை, s. [prov. corruption of செங்காலநாரை, which see.]

செங்கழுநீர், s. The red குவளை flower, sweet smelling water lily, செங்குவளை, Nymphœa ororata.

செங்களம். s. A battle field, போர்க்களம்; [ex செம், et களம்.] (p.)

செங்களி, s. A red kind of native arsenic, குகிலைப்பட்பாஷாணம். (M. Dic.)

செங்காடு — செங்காட்டாங்குடி, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம். 2. As செச்சை, 5.

செங்காந்தள், s. The red காந்தள் flower, the superb lily, Gloriosa, L.

செங்காய், s. Fruit reddening or growing yellow when ripening, பழுக்கும்பருவக்காய். (c.)

செங்கார், s. A dark red kind of rice, growing in the rainy season, ஓர்கார்நெல்.

செங்காரி—செங்காரணி, s. [prov.] A dark red cow, or other dark red beast in common, சருச்சிவலை.

செங்காலநாரை, s. The red legged heron, cormorant or stork, ஓர்நாரை. (c.)

செங்கிடை, s. A tree. See கிடை.

செங்கிரந்தி, s. Venereal Herpies. See கிரந்தி.

செங்கிளுவை, s. A red breasted wild duck, ஓர்பறவை. 2. A species of கிளுவை tree, ஓர்மரம். (c.)

செங்கீரை, s. A class of tall, red, potherbs. (See கீரை.) 2. The second of the ten parts of juvenile poetry—as செங்கீரைப் பருவம். See பிள்ளைத்தமிழ்.

செங்குங்கிலியம், s. Red resin, சிவந்த குங்கிலியம். (c.)

செங்குத்து, s. Steepness, a steep place, a precipice; perpendicularity, கிறிட்டமாயிருப்பது; [ex செம்மை, regularity.] (c.)

செங்குத்தாய்த்தூக்க, inf. To take up perpendicularly.

செங்குத்தானமலை, s. A steep rock. See குத்து.

செங்குத்தாய்விழ, *inf.* To fall headlong.

செங்குந்தம், *s.* A disease of the eyes. See குந்தம்.

செங்குந்தர், *s.* [*loc.*] A class of weavers, கைக்கோளர்.

செங்குமிழ், *s.* A shrub, a red kind of Gmelina Asiatica, *L.* See குமிழ்.

செங்குமுதம், *s.* The red குமுதம் flower, செவ்வாம்பல். (சது.)

செங்குரங்கு, *s.* The red monkey, oppos. to கருங்குரங்கு. (*c.*)

செங்குவளை, *s.* The red குவளை lily. See செங்கழுநீர்.

செங்குளவி, *s.* The bright yellow hornet—oppos. to கருங்குளவி. (*c.*)

செங்குன்றி, *s.* The red குன்றிமணி plant, ஓர் குன்றிச்செடி.

செங்குன்று, *s.* A mountain—as செங்கோடு, 2.

செங்கை, *s.* A red or fair hand, சிவந்தகை. (*a dignified form.*) 2. The sixth lunar asterism, திருவாதிரை. (சது.)

செங்கையான், *s.* [*prov.*] A kind of herb, ஓர்பூடு.

செங்கொடிவேலி - செங்கொடுவேலி, *s.* A running plant whose root is a powerful caustic, rose colored Lead-wort, Plumbago Zeylanica, *L.*

செங்கொல், *s.* Pure gold, செம்பொன்; [*ex* செம்மை, redness, *et* கொல், metal.] (சது.)

செங்கொல்லர், *s.* Goldsmiths, தட்டார். (*p.*)

செங்கோடு, *s.* The செருந்தி tree. 2. A mountain south of Madras with a temple to Siva, செங்குன்று.

செங்கோடுபாய்தல், *v. noun.* [*prop.* வரைபாய்தல்.] Throwing one's self from a mountain, as a disappointed lover; one of the துறை stanza, துறைப்பெயர். (*p.*)

செங்கோட்டம், *s.* A medicinal plant. See கோட்டம்.

செங்கோட்டியாழ், *s.* A species of guitar, ஓர்யாழ். (*p.*)

செங்கோலம், *s.* Sand containing copper, செம்புமணல். (*M. Dic.*)

செங்கோல், *s.* Sceptre, நீதிமுறை. 2. A right sceptre, kingly justice, the right administration of justice—oppo. to கொடுங்கோல்; [*ex* செம்மை, regular.] (*c.*)

செங்கோல்கோணிலுலெங்குங்கோளும். If justice is departed from, there will be trouble.

செங்கோலோச்ச, *inf.* To reign. (*p.*) See ஓச்ச, *v.*

செங்கோலாணை - செங்கோன்முறைமை, *s.* Sovereign authority.

செங்கோல்செலுத்த — செங்கோல்நடாத்த, *inf.* To wield the sceptre equitably. 2. To reign, ஆளுகைசெய்ய.

செங்கோற்கடவுள், *s.* Yama—as the just arbiter, இயமன்.

செங்கோன்மை, *s.* Rule, government. See செங்கோல், 2.

செச்சை, *s.* A he-goat or ram, வெள்ளாட்டுக்கடா. 2. The வெட்சி tree. 3. Sandal unguent as a perfume, சந்தனக்குழம்பு. 4. Ashes. நீறு. 5. Forest land of a red color, செங்காடு. 6. A pair or set, சோடு. 7. (*Tel.* జెజ్జ.) A little box for the lingam, worn, இலிங்கச்செப்பு. (சது.) 8. The rising moon, உதயசந்திரன். 9. The red basil, செந்துளசி.

செஞ்ச—செஞ்செவே-செஞ்செவ்வே, *adv.* Straight, exactly, right.

செஞ்சடையோன், *s.* Siva, சிவன். 2. (*M. Dic.*) A red crystal, as சலவீரஸ்படிகம்; [*ex* செம்.]

செஞ்சந்தனம், *s.* Reddish sandal wood. See சந்தனம்.

செஞ்சாந்து, *s.* A fragrant red paste of குங்குமம் and other perfumes. See சாந்து.

செஞ்சம்பா, *s.* A kind of reddish rice, ஓர்நெல். (*c.*)

செஞ்சாயம், *s.* Red-dye. (*R.*)

செஞ்சாலி, *s.* Superior paddy of a yellowish hue, செந்நெல். (*c.*)

செஞ்சிலை, *s.* A red stone, சிவத்தக்கல்.

செஞ்சீரகம், *s.* A plant, fine cumin, ஓர்சீரகம். (*c.*)

செஞ்சுடர், *s.* The sun, சூரியன். 2. Fire, தீ. (*p.*)

செஞ்சுடர்ப்பகவன், *s.* The sun as a deity. 2. The god of fire, அக்கினிதேவன்.

செஞ்செவே, *adv.* See செஞ்ச.

செஞ்செவியர், *s.* The wealthy; (*lit.*) those splendid with gold, நிறைசெல்வர்; [*ex* செம்.]

செஞ்செழிப்பு, *v. noun.* [*prov.*] Cheerfulness of countenance, முகமலர்ச்சி. 2. Fertility, luxuriance of crops or produce, plenty, copiousness, prosperity, பயிர்ச்செழிப்பு. (*c.*) Compare செந்தளிப்பு.

செஞ்சேறு, *s.* Red mire, either natural or mixed with blood in the field of battle, &c., இரத்தச்சேறு. (*p.*)

செஞ்சொல், *s.* Correct language, proper words, கொச்சைமொழி. 2. Words or language easy to be understood, known to all, வெளிப்படையானசொல். See செம்மொழி.

செஞ்சோளம், *s.* Red maize. See சோளம். (*c.*)

செஞ்சோறு, *s.* Provision to the soldier from the king, the price of blood, உதிரவிலைச்சோறு.

செஞ்சோற்றுக்கடன்—செஞ்சோற்றுதவி, *s.* Duty or obligation for support—as a soldier to his prince, &c.

செடி, *s.* Shrub, பூண்டு. 2. Shrubbery, bushes, thick foliage, புதர். 3. That which is maimed, decayed, faded, spoiled—as food, a flower, &c., பழுதுபட்டது. 4. Sin, vice, demerit, பாவம். 5. Light, splendor, a luminous body, ஒளி. 6. [*vul.*] A matter of no importance, அற்பம்; *used at the south*—as செடிகெடுகிறது.

செடிக்காடு, *s.* [*com.* செடிங்காடு.] A low thicket, a jungle.

செடிபற்ற—செடிமண்ட, *inf.* To become over-spread with bushes, brambles, weeds. 2. To be covered with foliage—as a tree.

செடிமறைவு, *s.* Bushes, as intercepting sight, or as a place of concealment, lurking place, &c. Compare குழைமறைவு.

செடியொண்ட, *inf.* To hide one's self under a bush.

செடியன், *s.* A bad, worthless fellow.

செடிவைக்க, *inf.* To plant medicinal or flower-shrubs.

செடிச்சி, *s.* [*prov.*] A low, base woman, a strumpet, இழிச்சோர்.

உச்சிச்செடி, *s.* See under உச்சி.

செடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To grow bushy, to shoot out—as sprays, foliage, &c., தழைக்க. Compare செடி, *v.*

செடில்—செடல், *s.* A machine consisting of a standing post with a long swivel or sweep, on one end of which a person is suspended by a hook fastened into the integuments of the back, and being raised high in the air, is swung round, உடலுக்குத்தியாடுங்கருவி. (*c.*)

செடிலாட—செடிற்குத்தியாட, *inf.* To swing on hooks, to celebrate the செடிக் festival.

செடிலாட்டம் - செடிலூசல்-உச்சிச்செடில், *s.* Hook swinging in the air, in honor of the goddess மாரியம்மன்

பக்கச்செடில், *s.* A self torture by running sticks of iron, &c., through the sides, and dancing back and forth.

வண்டிச்செடிலாடல், *v. noun.* Swinging on a machine placed in a cart, and moved round.

செட்டி, *s.* The mercantile or third caste, வைசியன். 2. One of the செட்டி caste, a merchant, a peddler, a huckster, வாணிகன். (*c.*) 3. Skanda as having once come to Madura in the character of a merchant, முருகன்; [*ex* செடு, traffic.]

செட்டிக்குவேளாண்மைசென்மப்பகை. A merchant naturally dislikes agriculture.

செட்டித்தனம், *s.* The mercantile profession, trading, traffic, &c.

செட்டிச்சி, *s.* A female of the செட்டி caste.

செட்டிநாகம், *s.* One of the four high castes of the cobra snake. See நாகம்.

செட்டிமை, *s.* Qualities, characteristics, &c., of the செட்டி caste. 2. Trade, traffic, merchandize, as செட்டித்தனம்.

செட்டிமைக்குடிகெடுத்தான் — செட்டிமைக்கொருகெண்டி, *appel. n.* [*loc.* செட்டிக்கள்ளன்.] The name of a star.

செட்டி, *s.* (*Tel. prop.* జెట్టి.) A wrestler, மல்லசெட்டி.

செட்டு, *s.* Merchandize, traffic, trade, செட்டிமை. 2. Penuriousness, stinginess, சிக்கனம். (*c.*)

செட்டாகவிற்க, *inf.* To be close in selling.

செட்டுக்காரன், *s.* A niggard, a hard-dealer.

செட்டுப்பண்ண, *inf.* To traffic, trade. 2. To be penurious, சிக்கனம்பண்ண.

செட்டுப்பொட்டாய்ப்போக, *inf.* To be unsuccessful in traffic.

கக்குச்செட்டு, *s.* [*prov. com.* கடுஞ் செட்டு.] Unfair dealing, exorbitant profits, &c.

எதிர்ச்செட்டு, *s.* Opposition in trade, &c. See under எதிர்.

செட்டை, *s.* Wing, feather, plumage, சிறை. 2. Fin. (See சவு.) 3. (*Tel.* చెట్ట.) Shoulder blade, தோட்செட்டை. 4. [*prov.*] Gold or other colored threads interwoven. See கிட்டை.

அவனுக்குச் செட்டை முறிந்தது. His power, wealth, or office is gone, his protector is dead; (*lit.*) his wings are broken.

செண்டா, *s.* (*Hind.*) A flag, கொடி. Sometimes spoken, சண்டா. (*c.*)

செண்டு, *s.* A ball to play with, பந்து. 2. (*Tel.* చెండు.) A kind of nose-gay in a round or longitudinal form, பூச்செண்டு. (*c.*) 3. A kind of weapon, ஆயுதம். 4. An area for training, exercising or running horses; a race course, குதிரையோடும் வீதி. 5. An area for playing at ball, பந்தடி வீதி. 6. (*fig.*) A ball of thread—as கண்டு.

செண்டாட, *inf.* To play at ball.

செண்டுகட்ட, *inf.* To make a nose-gay.

எலுமிச்சம்பழச்செண்டு, *s.* A nose-gay with a lemon on the top.

கலியாணச்செண்டு—பந்திச்செண்டு, *s.* Small nose-gays used at marriages, feasts, &c.

செண்டுமல்லிகை, *s.* [*loc.*] A kind of jasmine—as குடமல்லிகை.

செண்டாயுதம், *s.* The செண்டு weapon.

செண்டாயுதன், *s.* Iyanar, as bearing the செண்டு weapon, ஐயன்.

செண்டுவெளி, *s.* An open place for playing at ball, training horses, racing, &c.

செண்ணம், *s.* Form, shape, வடிவு. (*R.*)

செண்பகம், *s.* A flower tree. See சண்பகம். (*c.*)

செண்பகவருக்கை, *s.* [*prov.*] A kind of jack tree, பலா.

செதில், *s.* [*vul.*] Exterior bark of trees, மரச்செதில்.

செதிள், *s.* Fish-scales, மீன்செதிள். 2. As செதில். Compare சிதள்.

செதுக்கு, *s.* Mud, mire, சேறு. 2. A Bhuta. (See பூதம்.) (சது.) 3. A monkey, மந்தி.

செதுக்கு, கிறேன், செதுக்கினேன், வேன், செதுக்க, *v. a.* (*Sa. Chhida.*) To cut off a surface with a tool, as in cutting grass, pare, shave off, புல்முதலியசெதுக்க. 2. To plane, hew with an adze, to chisel, மரஞ்செதுக்க. (*c.*)

பாவஞ்செய்தவர்களை யமனேவலாக்கத்தச்சன் வாச்சியாற்செதுக்குவான். The carpenter of yama will hew the evil doers.

செதுக்குப்பாரை—செதுக்கி, *s.* A tool for cutting grass, paring the soil, &c., புல்செதுக்கி.

செதுக்கிச்சித்திரித்தசொரூபம், *s.* A carved image.

செதுக்குப்புல், *s.* Grass that has been shaven off by the roots, in distinction from அறுப்புல், that has been cut by a sickle.

செதுக்குவேலை — செதுக்கடவேலை, *s.* Rims adorned with engraved work. See குத்தவேலை.

செதுக்குளி, *s.* Carpenter's chisel. 2. Goldsmith's chisel used in enchasing.

களஞ்செதுக்க, *inf.* To clear an area of grass, weeds, &c., for threshing floor.

செதுக்குப்பாக்கு, *s.* Areca-nuts pared when they are fully ripe.

செதுக்கை, *s.* [*prov.*] Scar, cicatrice, தழும்பு.

செதும்பு, *s.* Mud, mire, bog, சேறு. Compare சிதம்பு.

செத்தல், *v. noun.* Dying—as சாதல். (சது.) 2. [*prov.*] A cocoanut over-ripened on the tree, உலர்ந்தேங்காய். 2. A shrivelled palmyra or other fruit; dried chillies; plantain trees, or other vegetables or grass dried, பனை முதலியவற்றினுலர்ந்தகாய். 3. (*fig.*) An emaciated person, அப்பிராணி; (*used in Ceylon.*) Compare வற்றல்.

செத்தலோலை, *s.* [*prop.* உலர்ந்தவோலை.] Dried palm leaf.

செத்தல்மாடு, *s.* [*prop.* வற்றல்மாடு.] A poor, reduced or stinted ox.

செத்தற்பிள்ளை, *s.* [*prop.* வற்றற்பிள்ளை.] A stinted child.

செத்தற்புல்லு, *s.* Grass dried, through want of rain; plucked hay.

முந்திரிகைப்பழச்செத்தல், *s.* Grapes dried for medicine, a kind of raisins.

முருக்கஞ்செத்தல், *s.* Dry முருக்கு wood, used by swimmers to help them to float; also for warrior's fancy work.

செத்து, *s.* Doubt, hesitancy, uncertainty, சந்தேகம். 2. A particle of comparison, உவமையுருபு. (*p.*)

செத்தை, *s.* (*Tel.* చెత్త) Dried vegetable matter—as grass, or leaves, dry rubbish, உலர்ந்தசருகுமுதலியன. 2. [*prov.*] A hedge or fence of palm leaves, ஓலைவேலி.

செத்தைகட்ட, *inf.* [*prov.*] To cover fruit with olas as a screen from thieves or from the blight of the eye.

செத்தையரிக்க, *inf.* To gather up the dried leaves for fuel, &c. See சருகரிக்க.

செத்தைமேய, *inf.* To cover huts with dried vegetables, commonly the leaves of the sugar cane.

செத்தையடைப்பு — செத்தைவேலி, *s.* [*prov.*] A hedge covered with palm leaves.

செத்தெழுத்து, *s.* (*contraction of* செத்தவெழுத்து.) A mute consonant—as ஒற்றெழுத்து.

செங்கட்டி, *s.* A nettle—as செங்தொட்டி. (*c.*)

செங்கட்டு, *s.* A stroke to ward off a blow, to strike off a thing, &c., அடியைத்தடுக்கை. 2. A scheming or knavish contrivance to secure an object, to evade a creditor, tax-gatherer, &c., காரியங்கொள்ளத்தட்டுகை; [*ex* செம்மை, uprightness, *et* தட்டு.]

செந்தணல், *s.* Bright fire; (*lit.*) red flame, செந்தீ.

செந்தணற்கொடி, *s.* Coral, பவளம். (*M. Dic.*)

செந்தண்டு, *s.* The red stalk of the Amaranthus, செந்தண்டுக்கீரை. 2. [*prov.*] Red spikes from the rice stalk, கெல்த்தாள். 3. Red coral, பவளம்; [*ex* செம், red.]

செந்தண்டுக்கீரை, *s.* As செந்தண்டு, 1.

செந்தண்டீன, *inf.* [*prov.*] To put forth blighted corn stalks.

செந்தமிழ், *s.* Pure, classical Tamil, unmixed with foreign words—oppos. to கொடுந்தமிழ்; [*ex* செம்மை, right.] (*p.*)

செந்தமிழ்க்குரியோன், *appel. n.* The God Bhairava, வயிரவன். 2. Agastya, அகஸ்தியன்.

செந்தமிழ்நாடு-செந்தமிழ்நிலம், *s.* The Pandyan country, Madura and the parts around, where Tamil was spoken in its purity, பாண்டிநாடு; which is stated in the following stanza—

சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ்முனியுஞ்
சௌந்தரபாண்டியன் எனுந்தமிழ்நாடனும்
சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதிருக்கும்
மங்கலப்பாண்டி வளநாடென்ப.

செந்தமிழ்வழக்கு, *s.* Classical usage in Tamil.

செந்தமிழிலக்கணம், *s.* A Tamil grammar of the higher dialect, in Latin by Beschi; translated into English.

செந்தலைவிரியன், *s.* A snake with a red head, ஒருபாம்பு; [*ex* செம், red.] (*c.*)

செந்தழல், *s.* The eighteenth lunar asterism, கேட்டைநாள். 2. Fire, செந்தணல்.

செந்தழற்கொடி, *s.* A flame of fire, தீத்தழற்சிகை. (*p.*)

செந்தளிர், *s.* The first young red sprout, இளந்தளிர்.

செந்தளிர்ப்பு, *s.* [*prov.*] Joy, happiness, felicity through opulence, மகிழ்ச்சி. 2. As செஞ்செழிப்பு.

செந்தாது, *s.* Gold, பொன்; [*ex* செம், *et* தாது, metal.]

செந்தாமரை, *s.* The red lotus. See தாமரை.

செந்தாழை, *s.* A red flowered aloe. (See தாழை.) 2. A redness of the eye causing obscurity of sight, ஓர்கண்ணோய்.

செந்தாழைநோய், *s.* A kind of disease which causes the mouth to smell badly, making the lips sore, ஓர்வியாதி. (*c.*)

செந்தாளி, *s.* The purple convolvulus. See தாளி.

செந்தாள், *s.* [*prov.*] As செந்தண்டு, 2.

செந்தி, *s.* (*contraction of* செயந்தி.) A town, திருச்செந்தி.

செந்திமுருகன், *s.* Skanda.

செந்திரிக்கம் — செந்திருக்கம், *s.* (*Tel.* చెంద్రిక.) The ola envelope of an ola letter, ஓலைச்சுருள். (*c.*) Compare சந்திரிகை.

செந்திரு, *s.* A name of Lukshmi, இலக்குமி. (*p.*)

செந்தில், s. A name of திருச்செந்தில்.

செந்திலந்தாதி, s. A poem of அந்தாதி verses in praise of Skanda; composed in such a manner as to be sung without the lips touching each other.

செந்திறம், s. Red, சிவப்பு. 2. A kind of guitar of hilly districts, குறிஞ்சியாழ்த்திறம்; [ex செம்.]

செந்தினை, s. The கம்பு grain. 2. Millet —oppos. to கருந்தினை, ஓர்தினை. (c.)

செந்தீ, s. Fire, செந்தணல். (p.)

செந்திவண்ணன், s. Siva, the fire colored, சிவன். 2. Mars, the planet, செவ்வாய்.

செந்தீவளர்ப்போர், appel. n. Brahmans who preserve the sacred fire, அந்தணர்.

•செந்து, s. Any animal of the inferior kinds, insect, brute, reptile, worm, சில செந்து. (See சந்து.) 2. A living creature, சீவன். 3. Hell, நரகம். 4. Atom, அணு. 5. An old jackal, கிழநரி. (சது.)

செந்துத்தானம்—செந்துஸ்தானம், s. One of the seven hells, ஓர்நரகம்.

செந்துத்தி, s. A plant. See துத்தி.

செந்துத்தி, s. A plant—as பெருங்காயம், Ferula assafœtida. 2. A medicinal grass, as சுபாமாஞ்சி. (R.)

செந்தும்பை, s. A plant, ஓர்தும்பை, Osbeckia Ceylanica.

செந்துரசம், s. Copal, ஓர்பிசின். (Ainslie's Materia Indica.)

செந்துருக்கம், s. A kind of bastard saffron, safflower, ஓர்பூடு.

செந்துருக்கு, s. A plant from which a red die called சந்திரகாவி is prepared, ஓர்பூடு, Carthamus tinctorius, L.

செந்துருதி, s. A kind of tune, or musical mode, ஓர்யாழ்த்திறம். 2. Hell, நரகம்.

செந்துளசி, s. A variety of the Ocimum sanctum, L.; [ex செம், red.]

செந்துளிர், s. As செந்தளிர்.

செந்துறை, s. A song adapted to dancing, ஆடற்கேற்கும்பாட்டு. (திவா.)

செந்துறைவெண்பா—வெண்செந்துறை, s. A species of couplet, a division of the குறள்வெண்பா.

செந்துறைவெள்ளை, s. As செந்துறை வெண்பா.

செந்தூக்கு, v. noun. Taking up at one lift—as a child or other light thing, சோர் த்தூக்குதல். 2. A kind of verse, ஓர்வகைப் பாட்டு; [ex செம்மை, straightness.]

செந்தூக்காய்த்தூக்கிக்கொண்டுபோனான்....... He snatched away, took from the midst.

செந்தூரம், s. [in medicine.] Red chemical preparation. See சிந்தூரம். (c.)

செந்தூரத்தாசி, s. Sulphur, கந்தகம். (M. Dic.)

செந்தூள், s. Red dust, also dust red from the blood of the slain in battle—oppos. to கருந்தூள். (c.)

செந்தூள்கருந்தூள்பறக்கிறது. An expression denoting the fierceness of combat or the vehemence of the cavaliers in the battle.

செந்தொடை, s. One of the forty-three kinds of தொடை, a species of blank verse, சேரவொழுகவிபதுவகைத்தொடை. 2. A garland of red flowers, சிவப்புமாலை. (p.)

செந்தொடையன், s. The god Bhairava wearing a garland of red flowers, வயிரவன்.

செந்தொட்டி, s. [com. செந்தட்டி.] A kind of nettle, சிறுகாஞ்சொறி 2. A native arsenic, ஓர்பாஷாணம். (M. Dic.)

செந்தோன்றி, s. The red lily, செங் கழுநீர்.

செந்நகரை, s. [prov.] A kind of tree, ஓர்மரம்.

செந்நகரம்பழநெய், s. A kind of medicinal ghee, made of the செந்நகரை fruit.

செந்நாகம், s. Kéthu the descending node—as செம்பாம்பு, கேது. (p.)

செந்நாடிக்கா, s. A running plant, மூக்கிரட்டை. (M. Dic.)

செந்நாயுருவி, s. A species of the நா யுருவி.

செந்நாய், s. A reddish species of wild dog, ஓர்நாய். (c.)

செந்நிறக்கல், s. A kind of red stone, மாணிக்கசிலை. (M. Dic.)

செந்நீர், s. Blood, இரத்தம். (p.)

செந்நெல், s. Superior kind of rice, of a yellowish hue—as செஞ்சாலி.

செந்நெறி, s. A good way, the right way—chiefly in a moral or religious sense, சன்வழி. 2. Virtue, morality, சன்மார்க்கம்; [ex செம்மை, uprightness.] (p)

•செபம், s. The silent repetition of incantations in worship according to prescribed forms, and with accompanying ceremonies, as counting the beads of a rosary, the joints of the fingers, &c., செபிக் கும்செபம். 2. The inaudible repetition of charms, magical incantations, &c., இரகசியமாய்ச்செபிக்கும்செபம். W. p. 340. JAPA. 3. [Christ. usage.] Prayer, வேண்டிக்கொள்ளல் (probably brought into use by the Romanists, with whose practice it accords). (c.)

என்செபம்ஒன்றும்நடவில்லை. My prayer avails nothing.

செபஞ்செய்வோன், appel. n. A praying person.

செபதபம், s. Prayer and worship. (c.)

செபஞ்சொல்ல—செபஞ்செய்ய, inf. [in Christ. usage.] To repeat prayers.

செபவேளை, s. Time of prayer.

செபாலயம், s. [in Christ. usage.] A prayer-house, church, synagogue.

செபத்தியானம், s. Repetition of incantations and contemplation of the image of a deity in the mind, as the two forms of daily worship, for the சரியைக்கா ரன், and கிரியைக்காரன். (c.)

செபமந்திரம், s. Charms, incantations, &c., consisting chiefly of the names, and appellations of the deities addressed.

செபமாலை, s. A rosary, used to determine the number of repetitions of a prayer or incantation. 2. A string of golden beads, worn by women, மாதரணிக லம். (c.)

செபமுருவேற, inf. [prov.] See உரு வேற.

செபம்பண்ண, inf. To repeat incantations inaudibly in worship, magic, medical practice, &c. 2. [in Christ. usage.] To pray.

செபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To repeat incantations, charms, &c., inaudibly in worship, also for magical, medical, or other purposes, செபஞ்செய்ய.

மந்திரஞ்செபிக்க, inf. To mutter incantations.

செப்படி—செப்படிவித்தை, s. Legerdemain, sleight of hand—from the practice of striking a cup on the ground with the ball under it, செப்புவித்தை. 2. Tricks, deceptive arts, illusion, உபாயம். (c.) 3. [prov.] (fig.) Contrivance, to economize, by dealing out in small quantities, சிக்கனம்.

செப்படிவித்தைக்காரன், s. One who practises legerdemain. 2. (fig.) A deceitful person, உபாயக்காரன்.

செப்படியண்ண—செப்படிவித்தைபண் ண, inf. To practise legerdemain, especially with cup and ball. 2. To play tricks, deceive; practise cheating and knavery. 3. To make a variety of things from the same material; to manage with great economy; (not spoken to the credit of the person.)

செப்பட்டை, s. [vul.] A wing, புறவைச்சிறை. 2. Shoulder blade, தோட்பட் டை. Compare சப்பட்டை.

இப்போதஅவனுக்குச்செப்பட்டைமுறிந்தற்போலா யிற்று. He is now without protection—spoken of the loss of a brother or benefactor.

செப்பம்—செப்பன், s. Straightness, correctness, exactness, smoothness, செவ்வை. 2. Satisfaction, agreeableness, மனஒற்றுமை. 3. Impartiality, equity, justice, நடுவுநிலைமை. (c.) 4. Way, road, வழி. 5. Street, public thoroughfare, வீதி. 6. Breast, bosom, மார்பு. 7. Unity, concord, friendship, கோட்டமின்மை. 8. [prov.] Fitness, preparedness, செப்பனிடல்.

செப்பமாயிருக்க, inf. [prov.] To be fit, be prepared, ready.

செப்பமானநடை, s. Correct deportment, good behavior.

செப்பஞ்செய்ய—செப்பம்பண்ண, inf. To clean, garnish. 2. To fit, dress up. 3. To repair, mend. 4. To put in order, arrange. 5. To inter, புதைக்க.

செப்பமிட—செப்பனிட, inf. To repair, mend, correct, rectify. 2. To level, make even. 3. To polish.

அவ்விருவருக்குஞ்செப்பமில்லை. Those two persons are not on good terms. prov.

ஒப்புசெப்பம், s. [loc. ஒத்தசெப்பம்.] Evenness, smoothness, levelness—as of ground.

செப்பல், s. [prov. prop. செவ்வல்.] Being red. (c.) See செப்பு, v.

பொழுதுசெப்பலோடிவரும்பொழுது. At day break, at the dawning of the morning when the sky is a little red.

செப்பிடல், s. The medicinal grass, சடாமாஞ்சி. (M. Dic.)

செப்பு, *s.* A little box of metal, ivory or wood, a casket, செப்பனம். (*c.*) 2. Speech, declaration, saying, மொழி. 3. Answer, reply, விடை.

செப்புப்பெட்டிப்போல. With the greatest secrecy. 2. Unperceivedly, avoiding exposure—spoken of knavish tricks.

செப்பு, இறேன், செப்பினேன், வேன், செப்ப, *v. a.* (*Tel.*) To say, speak, declare, tell, சொல்ல. (*p.*)

செப்பிட, *inf.* To say, declare, &c.

செப்பல், *v. noun.* Saying, declaring, &c.—as செப்புதல். 2. As செப்பலோசை.

செப்பலோசை, *s.* The mode of singing the வெண்பா verse, வெண்பாவிற்குரியவோசை.

செப்புத்துறை, *s.* [*loc.*] (*probably a corruption of* செப்புத்துறை.) Burial ground, grave-yard, சுடுகாடு.

செப்புநெரிஞ்சி, *s.* A kind of herb, Trailing indigo, Indigofera enneaphylla, *L.*

செம், *adj.* Red, straight, beautiful, &c. See செம்மை.

செம்பசலை—செம்பசளை, *s.* A plant. See பசலை.

செம்பஞ்சி—செம்பஞ்சு, *s.* Red cotton. See பஞ்சி.

செம்பஞ்சூட்ட, *inf.* To coat the soles of a lady's feet with red cotton. (*p.*)

செம்படாம், *s.* Red cloth, red vestments; [*ex* படாம்.]

செம்படிகம், *s.* Red crystal. (*M. Dic.*)

செம்படை, *s.* [*prov.*] Reddishness of hair, &c. (*used in Jaffna.*)

செம்பட்டை, *s.* As செம்படை. (*c.*)

செம்பட்டைத்தலை, *s.* A red head.

செம்பட்டைமயிர் — செம்பட்டமயிர், *s.* Red or golden hair.

செம்பட்டு, *s.* Red silk, சிவந்தபட்டு.

செம்பண்ணை, *s.* Cock's comb, காவற்பண்ணை.

செம்பரத்தை—செவ்வரத்தை, *s.* The shoe-flower shrub. [*loc.* சப்பாத்துச்செடி.]

செம்பருத்தி, *s.* The cotton plant with red flowers.

செம்பருந்து, *s.* The red kite with a white neck. (*p.*)

செம்பலகை, *s.* Brick-stone, செங்கல். (*p.*)

செம்பவளச்சம்பா, *s.* A kind of reddish rice.

செம்பழம், *s.* [*prov.*] Fruit turning yellow or red as it ripens. See செங்காய்.

செம்பாகம், *s.* A moiety, half, an equal share, சரிபாகம். 2. The natural construction, unforced meaning of a passage, word, &c. 3. A natural, flowing and easy style in writing. See பாகம்.

சமற்றிற்செம்பாகமன்று. In coition, unequal desire of the two. (குறள்.)

செம்பாடு, *s.* [*prov.*] Red soil. (See செங்காடு.) 2. Any thing soiled or tinged with red earth, செம்மண்கறைபட்டது.

செம்பாட்டுத்தரை — செம்பாட்டுமண், *s.* [*prov.*] As செம்மண்.

செம்பாதி, *s.* An exact half, சரிபாதி.

செம்பாம்பு, *s.* Kéthu the descending node, as the red tail of the dragon, கேது. See கேசரம்.

செம்பாலைமீன், *s.* A kind of fish.

செம்பால், *s.* Blood, இரத்தம். (சது.) Compare சேம்பால்.

செம்பாளை, *s.* [*prov.*] A reddish kind of paddy, நெல்லு.

செம்பிராய், *s.* [*vul.*] The name of a red fish, ஒருமீன்.

செம்புளிச்சை, *s.* A kind of red Hibiscus canabinus. See புளிச்சை.

செம்புறைக்கல், *s.* As செம்பூரான்கல். (*R.*)

செம்புலி, *s.* A tawny colored tiger.

செம்புனல், *s.* Blood; (*lit.*) red fluid. (*p.*)

செம்பூரான்—செம்பூரம், *s.* A species of red centiped. See பூரான்.

செம்பூரான்கல், *s.* [*com.* செம்புராங்கல்.] A kind of stone resembling the color of the centiped, laterite.

செம்பொடி, *s.* Red sand or powder, செம்மணல்.

செம்பொன், *s.* Fine gold, பொன். 2. One of the kinds of gold, that of reddish color. See பசும்பொன். (*p.*)

செம்பொன்மலை, *s.* Mount Meru. 2. (*R.*) A mountain producing copper, செம்புமலை. (*p.*)

செம்மணல், *s.* Red sand.

செம்மணி, *s.* A ruby, மாணிக்கம். 2. The name of different kinds of red stones—as பதுமராகம், கெம்பு, குருவிந்தம், குருந்தக்கல், மாணிக்கம். 3. Red beads, சிவப்புமணி. 4. [*prov.*] One of the circles about the pupils of the eye.

செம்மண், *s.* Red earth, red soil. (*c.*)

செம்மந்தாரை, *s.* A tree, ஒருமரம்.

செம்மயிற்கொன்றை-செம்மயிற்கொண்டை, *s.* A plant, ஒருபூச்செடி.

செம்முருக்கை, *s.* A red species of முருக்கை tree. See முருக்கை.

செம்முள்ளி, *s.* A species of முள்ளி plant, Barleria prionitis, *L.*

செம்மூக்கன், *s.* [*prov.*] A species of alligator, ஒருமுதலை. 2. A kind of rat, ஒரெலி. (*M. Dic.*)

செம்மொழி, *s.* Right words, proper sentiments, good advice, &c. 2. [*in philos.*] Words in their natural order.

செம்மொழிச்சிலேடை, *s.* [*in log.*] Ambiguity, a verse allowing two different constructions — as வேதனைக்கூற்றைத்தவிர்க்கும். It will remove many afflictions, or it will remove Brahma (birth) and Yama (death.)

செம்மேனி, *s.* A copper colored body, சிவந்தமேனி.

செம்படவர், *s.* A tribe of fishermen, ஒர்சாதியார். (*c.*)

செம்படத்தி, *s.* Female of the செம்படவர் caste.

செம்பாலை, *s.* [*in music.*] The first of the seven பாலை tunes, ஒர்பண்.

செம்பி, *s.* A black beetle, கருவண்டு. (*M. Dic.*)

செம்பிச்சி, *s.* A kind of prepared arsenic, ஒர்பாஷாணம். (*R.*)

செம்பியன், *s.* Solan, any king of the Sola dynasty, சோழன். 2. One of the first seven liberal kings, முதலெழுவள்ளலிலொருவன். (*p.*)

செம்பில்வேதை, *s.* A kind of prepared arsenic, சோரபாஷாணம். (*M. Dic.*)

செம்பின்பச்சை, *s.* A curious green stone, சரப்பச்சை. See துருப்பச்சை.

செம்பு, *s.* Copper, தாம்பிரம். 2. (*Tel.* చెంబు.) A small metal-pot, commonly of copper, used as a drinking cup, சிறுதண்ணீர்ச்செம்பு.—*Note.* In combination it often becomes செப்பு.

செப்புக்கம்பி—செம்புக்கம்பி, *s.* Copper wire.

செப்புக்கடாரம், *s.* A copper boiler.

செப்புக்குடம், *s.* A copper water-pot.

செப்புக்குழாய், *s.* A copper tube for a gutter, &c. 2. A little copper tube, with covers at both ends, to enclose magical diagrams.

செப்புக்கோட்டை, *s.* The fort of Ravana, mythologically said to have been made of copper, இராவணன்கோட்டை.

செப்புச்சட்டி, *s.* A copper pan.

செப்புச்சல்லி-செம்புச்சல்லி, *s.* [*prov.*] Copper challies, one-third of a pice.

செப்புச்சிலை, *s.* An idol, a copper statue. 2. A copper colored stone, ஒர்கல்.

செப்புத்தகடு, *s.* Copper in plates.

செப்புத்தூண், *s.* Pillars of copper.

செப்புத்தொட்டி, *s.* A copper trough. 2. (*R.*) A kind of arsenic, செம்பொட்டு.

செப்புப்படி, *s.* Copper measure.

செப்புப்பட்டயம், *s.* Engraving on copper—as royal grants, &c.

செப்புப்பாத்திரம், *s.* Copper vessel.

செப்புப்பாளம் — செம்புப்பாளம், *s.* Copper in bars.

செப்பூசி, *s.* A copper needle; sometimes used as an instrument of torture thrust into the fingers.

செப்போடு, *s.* Tiles of copper, used for roofing, (temples, &c.)

செம்பிலேதண்ணீர்கொடுக்க, *inf.* To hand the water pot to the guests to rinse their mouths, as a notice that food is ready.

செம்புக்களிம்பு, *s.* Verdigris of copper.

செம்புக்காசு-செம்புநாணயம், *s.* Copper coins. See காசு.

செம்புப்பற்று, *s.* Alloy of copper in gold.

செம்புமலை, *s.* A mountain with copper ore.

செம்பூறல், *v. noun.* [*prov.*] Oxidation of copper.

செம்பூறிப்போக, *inf.* To be tainted—as milk, &c., by being kept in a copper pot. Compare களிம்பூற.

செம்புமணல், *s.* Sand containing copper.

அபிஷேகச்செம்பு, *s.* A copper pot, used in anointing an idol, in private worship.

கொட்டுச்செம்பு, s. A copper pot made by beating instead of casting.

இயச்செம்பு, s. A leaden pot.

கெண்டிச்செம்பு, s. A brass pot with a nose. See கெண்டி.

பன்னீர்ச்செம்பு, s. A pot for sprinkling rose water.

வார்ப்புச்செம்பு, s. A cast copper-pot. 2. Cast copper, not very malleable.

வெண்கலச்செம்பு, s. A pot of வெண்கலம்.

வெள்ளிச்செம்பு, s. A silver pot used in temples, &c.

வன்னச்செம்பு, s. A kind of brass pot, inlaid with copper, of superior workmanship, made at Combaconum.

கொத்துவேலைச்செம்பு, s. A wrought copper pot.

பித்தளைச்செம்பு, s. A brass pot.

செம்புகம், s. A bird. See செம்போத்து. (c.)

செம்புக்குள்வேதை, s. A kind of natural arsenic, சப்பரிபாஷாணம். (*M. Dic.*)

செம்புலம், s. A field of battle, போர்க்களம். 2. A place of cremation, சுடுகாடு. 3. Parched, jungle-tracts, பாலைநிலம். (சது.) 4. A mountain containing copper, செம்புமலை. (*p.*) See புலம்.

செம்புளிச்சங்கட்டை, s. The wood of the ஒதி tree; [*ex* செம்புளிச்சை.] (*R.*)

செம்புறு, s. [*prov.*] A kind of fish, the roach, ஓர்மீன்.

செம்பை, s. The name of a tree, used for fuel, ஓர்செடி, Coronilla Sesban. *Willd.*—சிச்செம்பை, கருஞ்செம்பை, வயற்செம்பை are the different species of செம்பை.

செம்பொருள், s. The meaning of a passage according to the most natural construction, செம்மொழி. 2. The deity, கடவுள். 3. Works of merit, அறம்; [*ex* செம்.]

செம்போத்து, s. Indian cuckoo, செம்புகம். (c.)

செம்மட்டி, s. A kind of muscle or oyster. See மட்டி.

செம்மணத்தி, s. A fragrant tree. See செம்புளிச்சை.

செம்மரம், s. [*loc.*] The அழிஞ்சில் tree. 3. A red wood, ஓர்மரம்.

செம்மலை, s. A shrub, ஆவிரை. (*R.*)

செம்மலைப்பாலை, s. [*in music.*] The first of the seven பாலை tunes, ஓரிசை.

செம்மல், s. Greatness, excellence, superiority, பெருமை. 2. A great or honorable man, உயர்ந்தோன். 3. King, monarch, emperor, sovereign, அரசன். 4. A master, எப்பொருட்குமிறைவன். 5. Son, prince, புதல்வன். 6. A faded flower, or flower of a preceding day, பழம்பூ. (சது.) (*p.*)

செம்மறி—செம்மறியாடு, s. A good or red kind of sheep, துருவை; [*ex* செம்.] (c.)

செம்மறிக்கடா—செம்மறியாட்டுக்கடா, s. A ram.

செம்மறிப்புருவை, s. A lamb.

செம்மா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be proud, haughty, high-minded; to be elated, vain, conceited; to strut, இறுமாந்திருக்க. 2. To be overjoyed, be extatic with spiritual delight, போகத்திலே திளைத்திருக்க. 3. To be erect, stand upright, from pride, vanity, extatic joy, &c., to exult, to be in high spirits, to be intoxicated with joy, களித்திருக்க. (*p.*)

செம்மாந்துசெல்லுஞ்செறுநர். Foes of haughty carriage.

செம்மாப்பு, *v. noun.* Haughtiness, vanity, rapture, &c.—as செம்மா, *v.*

செம்மாளி, s. [*loc.*] A kind of sandals used by the Paraver or fisher-caste, ஓர்வகைப்பாதரட்சை.

செம்மானம், s. [*prop.* செவ்வானம், which see.] (c.)

செம்மான், s. (*fem.* செம்மாத்தி. *plu.* செம்மார்.) Shoemaker, a worker in skins, சக்கிலி.—In combination it becomes, செம்மார—as செம்மாரப்பயல்.

செம்மீன், s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

செம்மீன்வயிரம், s. Ambergris, மீனம்பர். (*R.*)

செம்மு, கிறேன், செம்மினேன், வேன், செம்ம, *v. a.* To cover or overspread with loam or clay, to lute, சீலைமண்கட்ட. 2. To cover up or enclose their cells, as bees, இறுக்கவாய்மூடல்போற்சேமிக்க. 3. To fill a pillow, a bag, &c., and sew up the end, பைசெம்ம.

செம்மிவைக்க, *inf.* (*sometimes* செம்ம.) To lute, put on a coating.

செம்மு, கிறது, செம்மினது, ம், செம்ம, *v. n.* To be a little swollen and bleared—as the eyes, கண்செம்ம. 2. To be hard as the belly through indigestion, வயிறுசெம்ம. (c.)

செம்மிப்போயிற்று. The colour has struck through. (*R.*)

செம்மேவல், *v. noun.* [*prov.*] (*a contraction of* செம்மைமேவல்.) Agreeing, as contending parties; becoming reconciled, இணங்கல்.

செம்மை, s. Straightness, exactness, செவ்வை. 2. Uprightness, correctness, fitness, rectitude, செப்பம். 3. Integrity, moral rectitude, equity, fairness, honesty, ஒழுக்கம். 4. Fineness, neatness, சுத்தம். 5. Beauty, comeliness, grace, elegance, handsomeness, அழகு. 6. Excellence, eminence, superbness, மேன்மை. 7. Respectability, dignity, பெருமை. 8. Redness, ruddiness, orange or gold color, சிவப்பு. 9. [*prov.*] Unity, concord, agreement, ஒற்றுமை. (c.)

செம்மையானஎழுத்து. A very handsome writing.

செம்மைகட்ட, *inf.* [*prov.*] To adjust, settle. 2. To reconcile parties. 3. To induce consent.

செம்மைக்கல், s. A red stone containing metal, சாணைக்கல். (*M. Dic.*)

செம்மைபண்ண—செம்மைபடுத்த, *inf.* To put in order, to adjust, rectify, correct, repair, arrange, fit up, make ready, prepare. 2. To dress, decorate, adorn. 3. To cleanse, purify, ceremonially or otherwise. 4. To finish, complete.

செம்மைக்குவர, *inf.* To be reformed. 2. To come to a conclusion. 3. To be removed—as any derangement in the system.

செம்மையானபாதை, s. An even road.

செம்மைபட—செம்மையாக, *inf.* To become settled, or reformed.

செம்மையானவன், *appel. n.* A moral, upright or respectable man. 2. A person ceremonially pure.

மனச்செம்மை, s. [*prov.*] Uprightness of heart. 2. Friendship, good terms.

செயநீர், s. [*in alchymy.*] Philosopher's acid.

செயநீர்க்கருத்தன், s. Sal-ammoniac, நவச்சாரம். (*M. Dic.*)

செயந்தி, s. The name of a town, திருச்செந்தி; [*ex* செயம்.] (*p.*)

செயபரம், s. A medicinal tree, மரமஞ்சள். (*M. Dic.*)

செயபீதம், s. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். (*M. Dic.*)

செயப்படுபொருள், s. [*in grammar.*] The objective case, இரண்டனுருபின்பொருள்.

செயப்படுபொருள்குன்றியவினை, s. Intransitive verb—as நடந்தான். (*Modern.*)

செயப்படுபொருள்குன்றாவினை, s. Transitive verb.

செயப்பாட்டுவினை, s. The passive verb.

*செயம், s. Conquest, victory, வெற்றி. 2. Success, சித்தி. (c.) See சயம்.

அந்தக்காரியத்தைச்செயம்பண்ணமாட்டாய். You cannot effect the object.

செயலை, s. The Ashoka tree, அசோகமரம். (சது.)

செயல், s. Agency, operations of the deity, தெய்வச்செயல். (c.) 2. A course of good conduct, ஒழுக்கம். 3. Guard, safeguard, defence, protection, காவல். 4. Mire, mud, சேறு. 5. *v. noun.* [*ex* செய்.] Act, action, doing, performance, work, தொழில்.

நஞ்செயலாவேது. What are our (endeavors) purposes!

எல்லாம் அவர்செயல். It is all his (God's) doing—meaning that all are over-ruled by Providence.

இப்போது அவருக்குநடக்கச் செயலில்லை He is now indisposed to go out.

என்கையிலேசெயலில்லை. I have no money in hand, I can't afford so much.

செயலற, *inf.* To be undone, helpless, unable to help one's self, deprived of power or energy, to faint, be motionless. 2. To fail in observance of rites, in a course of conduct, &c.

செயலறல்—செயலறவு, *v. noun.* The state of being undone, helpless, unable to help one's self, deprived of power or energy, fainting, motionless. 2. Non-observance of rites, in a course of conduct, &c.

செயல்கெட, *inf.* To be deprived of power or energy. (c.)

செயலறுநிலை, s. Affliction, want of succor. See கையறுநிலை.

செயற்கை, s. That which is artificial, not natural—oppos. to இயற்கை.

செயற்கைப்பொருள், s. As சேர்க்கைப் பொருள்.

செயற்கைவடிவம், s. An acquired form.

செயற்கையறிவு, s. Acquired knowledge. Compare இயற்கையறிவு.

செயற்கையளபெடை, *s.* The lengthening of the sound of a letter in poetry—oppo. to இயற்கையளபெடை.

செயற்கையன்பு, *s.* Love brought about by external means. See இயற்கையன்பு.

செயற்கைவாசனை, *s.* [*com.* சேர்க்கைவாசனை.] Habits according to one's company—oppos. to இயற்கைவாசனை.

செயி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To overcome, conquer, vanquish, வெல்ல; [*ex* செயம்.]

செயிர், *s.* Anger, wrath, rage, fury, கோபம். (சது.) 2. Fault, defect, blemish, stain, moral or natural, களங்கம். 3. Disease, நோய். (குறள்.)

செயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* and *v. n.* To be angry or indignant with, to frown at, சினக்க. (*p.*)

செயிர்ப்பு, *v. noun.* Anger, wrath.

செய், *s.* A rice field, a corn field in general, cultivated ground, வயல். 2. [*prov.*] A measurement of a corn field, வயலிலோரளவை. (*c.*)

நன்செய், *s.* Land on which paddy is grown.

புன்செய், *s.* Land on which any grain but rice is grown.

செய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. a.* To make, உண்டாக்க. 2. To practise, do, perpetrate, தொழில்செய்ய. 3. To perform, accomplish, effect, achieve, இயற்ற — *Note.* This word is joined with nouns, verbals, &c., to form compound verbs—as பலஞ்செய்ய.

செய்கபொருளை. Let one acquire property. (குற. chap. 76-9.)

செய்யான். He will not do.

செய்கடன், *s.* Moral duty, rites, ceremonies as devolving on one, filial or other relative duties. 2. Funeral obsequies, rites, &c., for the manes. 3. Obligations of friendship.

செய்கரை, *s.* An artificial bank. See கரை.

செய்காரியம், *s.* [*prov.*] A thing done, a deed, an act. 2. Economy, management, providence, industry, சமாளிப்பு.

செய்குறை, *s.* Failure, non-performance of duty, &c., காரியப்பிழை. 2. Fault, error, mistake. 3. A thing incomplete, or in an unfinished state, குறைவேலை.

செய்குற்றம், *s.* [*prov.*] Fault, error, commission of a fault.

செய்குன்று, *s.* An artificial mount. See குன்று.

செய்கூலி, *s.* Hire for work done. 2. Hire for personal labor.

செய்தகாரியம், *s.* A thing done.

செய்தபிழை, *s.* A fault committed.

செய்தபிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். I beg your pardon; pray forgive, &c.

செய்தவம், *s.* Penance, austerities performed, either in the present or any former life.

செய்துகாட்ட, *inf.* To teach or exhibit by practice, action, &c. (*c.*)

செய்துகொடுக்க, *inf.* To do or make for another. (*c.*)

செய்துபழக, *inf.* To exercise one's self. 2. To practise.

செய்துமுடிக்க, *inf.* To accomplish, execute, finish.

செய்நன்றி, *s.* Benefits done.

செய்நன்றிகொன்றார், *appel. n.* The ungrateful; (*lit.*) murderers of benefits. (*p.*)

செய்நன்றியறிதல், *v. noun.* Showing gratitude for favors received. (*p.*)

செய்பயிர், *s.* Growing crops, produce of cultivation as differing from spontaneous productions; trees raised with care by cultivation, especially the வேம்பு, இருப்பை, பனை and புளி.

செய்பவன், *s.* [*in gram.*] The nominative case, கருத்தா.

செய்பாகம், *s.* Proper means employed to effect an object. 2. Medical knowledge; or skill in preparing medicines, &c. 3. Methodical arrangement. 4. Experimental knowledge.

செய்பாகங்கைபாகமறியவேண்டும். One must be acquainted with the preparation and prescription of medicines.

செய்பொருள், *s.* [*in gram.*] The objective case, செயப்படுபொருள்.

செய்யாமற்செய்தவுதவி, *s.* A favor conferred where none has been received. (*c.*)

செய்யுங்காரியம், *s.* A thing that ought to be done, a duty. 2. A proper or lawful act.

செய்யுஞ்சடங்கு, *s.* Appropriate ceremonies. (*c.*)

செய்வன, *s.* (*plu.*) Things fit or suitable to be done. (*p.*)

செய்வனதிருந்தச்செய். Do things that are right, with all your might. (*Avv.*)

செய்விக்க, *inf.* To get done, to cause to be done. (*c.*)

செய்வினை, *s.* Work, business, undertaking, action, avocation, calling, செய்தொழில். 2. [*in gram.*] An active verb, இயற்றும்வினைமுதலானிகழும்வினை. 3. Witchcraft, sorcery, மந்திரிகம்.

செய்வட்டம், *s.* (*with* கால்.) A fan, விசிறி. See under கால்.

செயவென்வாய்பாடு, *v. noun.* Infinitive mood. (*R.*)

செய்கை, *v. noun.* Act, action, deed, performance, achievement, operation, process, தொழில். 2. [*prov.*] Cultivation of land, manuring, tillage, labor—commonly agricultural, வேளாண்மை. 3. Artificial productions; those formed or modified by art, as drugs—opposed to விளைவு and இயல்பு, natural productions; constructed, produced, not natural, செயற்கை. 4. (*c.*) Moral deeds, good or evil doings, கிரியை. 5. A course of good conduct, நன்னடக்கை. 6. Witchcraft, sorcery, மந்திரிகச்செய்கை. 7. Means, contrivance, art, expedient, resource, மனச்செய்கை. 8. [*prov.*] Forest land newly broken up, enclosed, cultivated, &c., held by grant, or permission, from government, செய்கைநிலம்.

அவரவர்செய்கையின்படி. According to one's deeds.

செய்கைக்குத்தக்கபலன்காணும். The produce is according to the tillage; i. e. the reward will correspond with the (moral) actions.

செய்கைகாண, *inf.* To be newly cultivated as land. See காண.

செய்கைக்காணி, *s.* [*prov.*] Land held by a cultivator who renders a certain share of the produce to the owner. 2. Land held by a privilege from government, &c., சாசனக்காணி.

செய்கைக்காரன், *s.* A cultivator being a sharer in the produce; a usufructuary. 2. A good cultivator.

செய்கைக்குறைச்சல், *s.* [*prov.*] Deficiency in cultivation, manure, &c. 2. Misdeeds, failure in good conduct. (*c.*)

செய்கைச்சரக்கு, *s.* Prepared or compound drugs. 2. [*prov.*] As கடைச்சரக்கு.

செய்கையாளர், *s.* Artificers as carvers, sculptors, &c., milliners. (*p.*)

செய்கைச்சீட்டு, *s.* [*prov.*] A cultivation deed, a legal contract between the owner and cultivator, வேளாண்சீட்டு.

செய்கைச்சூத்திரம், *s.* A connective rule, one of the six. See சூத்திரம்.

செய்கைத்தலை, *s.* [*prov.*] Land well tilled, richly manured, &c. 2. Land held from government for cultivation, பட்டயக்காணி.

செய்கைத்தாழ்வு — செய்கைத்தாழ்ச்சி, *v. noun.* Mismanagement. 2. Deficiency in labor, &c. (*c.*)

செய்கைத்தேர், *s.* [*prov.*] A kind of car used in processions.

செய்கைபண்ண, *inf.* [*prov.*] To cultivate land, till, manure.

செய்கைபூண, *inf.* [*prov.*] To be cultivated, tilled, &c., as land. Compare செய்கைகாண.

செய்கைப்பங்கு, *s.* [*prov.*] The cultivator's or planter's share; usufruct.

செய்கைப்பிழை, *s.* As செய்கைத்தாழ்வு. 2. Trespass in regard to health, diet, religion or morals; neglect of one's proper calling, &c. (*c.*)

செய்கையாட்சி, *v. noun.* [*prov.*] Possession of land by privilege from government, with the title of a cultivator merely.

செய்கையுப்பு, *s.* [*prov.*] Salt formed by art.

செய்கையொப்பம், *s.* A written grant by government for cultivation.

செய்தி, *s.* Act, action, exercise, operation, deed, transaction, செய்கை. 2. Fact, event, circumstance, சங்கதி. 3. News, intelligence, information, சமாசாரம். (*c.*) 4. A course of conduct, ஒழுக்கம். 5. State, course of things, the course of nature, இயல்பு. 6. Message, errand, notice, communication, கட்டளைச்செய்தி.

நற்செய்தி, *s.* Joyful tidings.

உன்செய்தியென்ன. What do you want? or how do you get on?

இருக்கட்டும்செய்திசொல்லுகிறேன். Never mind; I give you notice.

செய்ய, *adj.* [*symbolic particle from* செம்மை.] Red, சிவந்த. 2. Fair, beautiful, அழகுள்ள. 3. Correct, perfect, செப்பமான. (*p.*)

செய்யர்-செய்யவர்-செய்யார், *s.* (*plu.*) Upright persons, நேர்மையுள்ளவர்.

செய்யவன், *appel. n.* The sun, சூரியன். 2. Mars, செவ்வாய்.

செய்யகண்கள், *s.* Red eyes.

செய்யன், *appel. n.* A red person, செகப்பன். 2. An upright, virtuous man, செவ்வியன். 3. Siva, சிவன்.

செய்யதாமரை, s. Red lotus flower.

செய்யபவளம், s. Red coral, செம்பவளம்.

செய்யாள்—செய்யவள், appel. n. Lukshmi, இலக்குமி. 2. Sita wife of Rama, (lit.) the red one, சீதை.

செய்யல், s. Mire, mud, சேறு. (p.) Compare செயல்.

செய்யான், s. A red, venomous centiped, செம்பூரான்; [ex செ.] (c.)

பெருஞ்செய்யான், s. A large species of centiped.

செய்யுள், s. Poetry, verse, poesy, the classics, செய்யுணடை. 2. A poem, stanza, கவி. 3. A corn-field, விளைநிலம். (p.)

செய்யுட்கருத்து, s. Poetical meaning. 2. The meaning of a verse, or passage in poetry. 3. The meaning of the poet.

செய்யுட்கலப்பு, v. noun. Anthology, கலம்பகம்.

செய்யுட்சொல், s. Words used only in poetry, classical terms.

செய்யுட்டாரணை, s. One of the nine தாரணை. See நவதாரணை.

செய்யுட்பிரபந்தம், s. Poetry.

செய்யுட்பொருத்தம், s. Ten things to be regarded in the choice of the first word of a poem, addressed to a hero or heroine: 1. மங்கலம், an auspicious word. 2. சொல், a word natural, elegant, unequivocal, and that will scan well. 3. எழுத்து, a word composed of an odd number of letters. 4. தானம், formed of letters taken from any of the first three of the five classes of தானம் (which denote the five stages of life), counting from the first letter of the name of the hero. 5. பால், formed of masculine or feminine letters according to the sex of the person. 6. உண்டி, composed of benign letters. 7. வருணம், of letters appropriate to the caste. 8. நாள், of letters belonging to an asterism, which has no malign aspect on that of his birth. 9. கதி, of letters of the first two families or species. 10. கணம், a word appropriate to some of the first four of the eight கணம், as it regards the feet, &c.

செய்யுட்போக்கு, v. noun. Poetic style, idiom, phraseology, classical usage, poetic language.

செய்யுணடை, s. Poetic usage, or style. 2. The metre of a verse in respect to its feet, or movement in reading or singing.

செய்யுளாக்க—செய்யுள்செய்ய, inf. To put prose into verse, make poetry.

செய்யுள்வழக்கு, s. Poetic usage, style, or phraseology, classical usage; oppos. to உலகவழக்கு, or பாஷைவழக்கு, common usage.

செய்யுள்விகாரம், s. Poetical changes, which are nine—as 1. வலித்தல். 2. மெலித்தல். 3. நீட்டல். 4. குறுக்கல். 5. விரித்தல். 6. தொகுத்தல். 7. முதற்குறை. 8. இடைக்குறை. 9. கடைக்குறை, which see in their places.

செய்யுளியல், s. The second part of Prosody treating of the different kinds of metre, யாப்பிலோர்பிரிவு.

செய்யுளுறுப்பு, s. The constituent parts of poetry, as given in காரிகை. See உறுப்பு.

செய்யோன், s. Argha of the Jainas, அருகன்; [ex செ, red.] (p.)

செரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To digest—as food in the stomach; concoct, decoct, சீரணிக்க. 2. (fig.) v. a. To control passion, to swallow down anger, கோபத்தையடக்க. (c.)

தருமச்சொத்துனக்குச்செரியாது. The property given for charity cannot be appropriated (digested) by you.

செரியாமை, v. noun. (neg.) Indigestion, செரியாக்குணம்.

செரியாக்குடல்—செரியாக்குடர், s. Imperfect or bad digestion.

செரியாமற்போக, inf. To be subject to bad digestion. (c.)

செரியாப்பண்டம், s. Things that cannot be easily digested.

செரியாமாந்தம், s. A disease inducing indigestion. See மாந்தம்.

குடித்தஎண்ணெய்செரித்துவிட்டதினாற்பேதியாகாது. The oil you took was digested and will not operate.

செரிப்பி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. (causative of செரி.) [loc.] To promote digestion by medicine, செரிக்கச்செய்ய. 2. (fig.) To remove a difficulty, தொந்தரைதீர்க்க.

செரிப்பித்துக்கொள்ள, inf. To defend one's cause successfully, அனுகூலமாக்க.

செரு, s. Battle, war, போர். (p.)

செருக்களம், s. Field of battle, போர்க்களம்.

செருக்களவஞ்சி, s. A poem in which is pictured the grandeur of the battle field; the bodies of the slain men, elephants and horses, fed on by dogs, vampires, devils, eagles, hawks, and crows; which exult with clamor while at the same time the Bhutas, and vampires, dance around and sing, பிரபந்தத்திலொன்று.

செருகு, கிறது, செருகினது, ம், செருக, v. n. (also சொருகு.) To sink as the eyes in fainting, in death, &c., கண்சொருக. 2. To gripe, have colic, வயிற்றைச்சொருக.

செருகு, கிறேன், செருகினேன், வேன், செருக, v. a. To stick in, to tuck in, put in, to insert, நுழைக்க. Compare சொருகு.

செருக்கு, s. Haughtiness, wantonness, pride, vanity, self-conceit, self-importance, self-sufficiency, அகங்காரம். 2. Inflation from pride; intoxication with vanity, wealth, office, &c., கர்வம். 3. Exultation, excessive joy, joviality, elation, களிப்பு. 4. Boldness, daring, mettle, intrepidity, frenzy, arrogance, audacity, presumption, temerity, rashness, wilfulness, ஆண்மை. 5. The feeling or vanity of self-agency, instead of ascribing one's actions, &c., to the deity, ஆணவம். 6. Infatuation, illusion, the diversion of the mental powers from their proper course, or from seeking the supreme good, the predominance of the senses over reason, மயக்கம். 7. High hope, aspiration, sanguine expectation, மனோரதியம். (c.)

அவன்செருக்குக்குலைந்தது. His pride is brought down.

செருக்கன் — செருக்குக்காரன், s. A wanton, vain, presumptuous person.

செருக்காய்ப்பேச, inf. To speak proudly, to assume too much.

செருக்காய்வளர்க்க, inf. To bring up in a delicate manner, செல்வமாய்வளர்க்க.

செருக்குக்காட்ட, inf. To show pride, to be vain, self-important, self-conceited.

செருக்குப்பண்ண, inf. To act proudly, arrogantly, wantonly.

படைச்செருக்கு, s. Daring intrepidity, high spirits, vaunting and bravado, &c., of the soldier.

செருக்கடிக்க, inf. To vaunt with an inarticulate sound. (c.)

பணச்செருக்கு, s. Pride of money.

கல்விச்செருக்கு, s. Pride of learning.

செல்வச்செருக்கு, s. Inflation of wealth.

குடிச்செருக்கு, s. A vain conceit of high birth, குடிப்பிறப்பினாணவம்.

செருக்கு, கிறேன், செருக்கினேன், வேன், செருக்க, v. n. To be dizzy, giddy; to be stupified, faint, or to have nausea, from taking strong areca-nuts, &c., தலைகிறுகிறுக்க. 2. To be choked by a bone, or a piece of areca-nut, stopped in the throat, பாக்கடைக்க. 3. To be proud, vain, self-conceited, அகங்கரிக்க. 4. To be wilful, wanton, presumptuous, rash, சுயமாயிருக்க. 5. To be infatuated, to have the mental powers deluded, or the reason under the dominion of the senses, மயக்கமுற. 6. To believe in self-action, and be insensible to the agency of the deity in one's operations, ஆணவமுற. (c.)

மாடுசெருக்குகிறது. The ox chokes (from something stuck in its throat).

செருக்கிக்கிடக்க, inf. To be dizzy from taking strong areca-nuts, or from eating strong வரகு grain.

செருக்கல், v. noun. Dizziness, stupor, nausea, incipient or slight inebriation, from the use of some kinds of areca-nuts, &c., அருக்களிப்பு. 2. Elated feelings, either in a bad or good sense, மிகமகிழ்ச்சி.

செருக்கல்வரகு, s. [prov.] A kind of வரகு, or millet, that causes dizziness, stupor, &c.

செருக்கற்பாக்கு — செருக்குபாக்கு, s. [prov.] Stupifying areca-nuts.

மதஞ்செருக்க, inf. To be mad with lust.

செல்வஞ்செருக்க, inf. To be intoxicated with prosperity.

செருந்தல், s. The udder of a cow or buffalo, பசுஎருமைகளின்மடி. (சது.) (p.)

செருத்தி, s. A banner of victory, or badge of distinction, விருதுக்கொடி. (p.)

செருநர், s. Soldiers, heroes, valiant persons, படைவீரர்; [ex செரு.] (சது.) (p.)

செருந்தி, s. A kind of sedge. (See வாட்கோரை.) 2. A flower tree, நீர்ப்பூமரம், Ochna squarrhosa, L. 3. A plant, மணித்தக்காளி. (M. Dic.)

செருப்படி — செருப்படை, s. A class of medicinal plants often called, செருப்படிசாயன், Coldenia procumbens, L.

பெருஞ்செருப்படி, s. A kind of செருப்படி with larger leaves.

சிறுசெருப்படி, s. A kind of செருப்படி with small leaves. (c.)

செருப்பு, *s.* A leathern sandal or slipper, a clog, பாதரட்சை. (*c.*)

ஒற்றடிச்செருப்பு, *s.* (*contraction of* ஒற்றையடிச்செருப்பு.) A slipper.

கிறிச்சுச்செருப்பு, *s.* Creaking shoes.

குத்திச்செருப்பு, *s.* Shoes with thick soles.

தோற்செருப்பு, *s.* Shoes with thin soles.

செருப்பாலடிக்க, *inf.* To beat one with a shoe; deemed very degrading.

செருப்பாலடிக்கறுப்பாயிபிழைப்பிலே. An expression used to denote a servile and mean profession; (*lit.*) beat the life out of கறுப்பாயி (a Toty woman), with a shoe.

செருப்புக்கட்ட, *inf.* To make a pair of shoes. (*c.*)

செருப்புக்கட்டை, *s.* [*prov.*] Worn out shoes.

செருப்புக்கால், *s.* A shod foot.—*Note.* Entering a house with shoes on is regarded impolite among the Hindus.

செருப்பூசி, *s.* A shoe-maker's awl.

செருப்புத்தின்னி, *appel. n.* [*prov.*] A sandal-gnawer—meaning a dog. (*in abuse.*)

செருமு, கிறேன், செருமினேன், வேன், செரும, *v. n.* To hem, இருமு. 2. To cough—as a beast, மிருகம் இருமு. 3. To be crowded, thick, close, &c., நெருங்க. (*c.*)

செருமல், *v. noun.* Hemming, either to clear the windpipe, or as a sign of இருமல். 2. The cough of a beast, செருக்குதல்.

செருமு, கிறேன், செருமினேன், வேன், செரும, *v. a.* [*prov.*] To crowd in, stuff or cram in, fill up, அடைக்க. Compare செம்மு.

செலகம், *s.* A flower plant, மல்லிகை. (*M. Dic.*)

செலந்தி, *s.* [*vul. for* சிலந்தி.] An ulcer, a boil, புண்.

செலம், *s.* The cuscus, வெட்டிவேர், Andropogon muricatum, *L.* See செலியம்.

செலவு, *v. noun.* (*used substantively.*) Expenses, charges, cost; expenditure of money, time, life, &c., disbursement, பணமுதலியவற்றின்செலவு. 2. Consumption of stores, &c., materials used, consumed, worked up, செலவழிகை. 3. Provisions, &c., given out or purchased for daily consumption, சமைக்கிரயை. (*c.*) 4. [*loc.*] Permission, leave, license, விடை. 5. Way, passage, route, வழி. 6. (*p.*) Conduct, behavior, நடக்கை. 7. Lapse of time, காலக்கழிவு. 8. Current, issue of a stream, &c., discharge from a sore, &c., சீப்பாவுகை. 9. Removal, detachment, separation, departure, movement, நீங்குகை. (ஓ. 358.) 10. Going, passing, progress, procedure, procession, course, career, journey, செல்லுகை; [*ex* செல், to go.]

செலவோடேசெலவாய். Together with other expenses.

செலவாய்ப்போனான். He has passed away, is dead.

செலவுக்கில்லை. I have no money for my expenses.

எனக்குஅதுசெலவில்லை. I have no call for it.

எச்செலவுந்தள்ளி — எல்லாச்செலவுந்தள்ளி...... Clearing all expenses.

செலவழிக்க, *inf. v. a.* To spend, to consume, to use up—as stores. 2. To give out, give away, to sell off, dispose of, விற்றுப்போட.

நான் இந்தப்பல்லக்கைச் செலவழித்துப்போடவேண்டும். I wish to dispose of this palankeen.

செலவழிய, *inf. v. n.* To be spent, exausted, used or worked up, consumed; to be all gone. 2. To be squandered, wasted, lavished, சிறழிய.

செலவழிவு, *v. noun.* Disbursements and expenditures. 2. Loss and gain.

செலவுகொடுக்க, *inf.* To give out stores for consumption. 2. To bear, or pay expenses. 3. [*loc.*] To give leave, விடைதர.

செலவாக—செலவாய்ப்போக, *inf.* To be spent, exhausted, &c.—as செலவழிய, 1.

செலவுபெற, *inf.* [*loc.*] To take leave.

செலவுவாங்க, *inf.* To buy curry stuffs, &c., for consumption. 2. [*loc.*] To take leave, to get leave, விடைபெற.

செலவாளி — செலவுக்காரன், *s.* An extravagant man, மிதமிஞ்சிச்செலவுபண்ணுகிறவன்.

செலவிட — செலவுபண்ண, *inf.* To expend. 2. To sell off, dispose of, give out—as செலவழிக்க. 3. To give out stores, money, &c., for expenditure.

செலவுசிற்றுரும்பம், *s.* Provisions, &c., as செலவு, 3. (*c.*)

செலவுசொல்ல, *inf.* To account for sum received by enumerating the expenses. 2. To give directions for the expenditure of a sum.

செலவுநடக்க, *inf.* To be expended, be incurred, as expenditure. (*Rare.*)

செலவைவொடுக்க, *inf.* To curtail expenses. See ஒடுக்கு, *v.*

செலவெடுக்க, *inf.* [*prov.*] To take out provisions, &c., for one day or for some days from a store.

செலவோட, *inf.* [*loc.*] To run deep, as an ulcer. Compare கிலேபோடல்.

கைச்செலவு. Expense from one's own pocket.

சாச்செலவு. Funeral expenses.

வீட்டுச்செலவு. House expenses.

பணச்செலவு. Expense of money.

கலியாணச்செலவு. Wedding expenses.

தருமச்செலவு. Expenditure for charitable purposes.

வழிச்செலவு. Travelling expenses for provisions. 2. Stores, supplies, or money for a journey.

அன்றன்றைச்செலவு—அன்றாடசெலவு. Daily expenses.

சில்லறைச்செலவு. Sundry expenses.

நாட்செலவு. Daily expenses. 2. (*p.*) Lapse of days, time, &c.

பொருட்செலவு. Expenditure of property.

வீண்செலவு. Useless expense.

வரவுசெலவு. Income and expenditure, receipts and disbursements. 2. Debt and credit, in accounts.

இதெல்லாம்அவனுக்கொருவரவுசெலவா. Does he care about the receipts and expenditures?

சொற்செலவு. The expense of a word, speaking for one, &c., ஒருவருக்காகப்பேசுதல்.

செலவு, *s.* [*prov.*] A hole or small cavity resorted to by rats, crabs, &c., எலிவளைமுதலியன; [*ex* செல், *v.*] (*c.*)

செலவுபோக, *inf.* To be circuitous—as some holes commonly that of the field rats.

செலாவணி, *s.* (*Hind.*) That which is current, செல்லுமணி. Compare கிலாமணி. (*Colloq.*)

செலியம், *s.* A grass with a fragrant root, இலாமிச்சை. (*M. Dic.*)

செளு, *s.* [*prov.*] The small fins of a fish, மீன்சிறை. 2. *adj.* Thin, poor, puny, stinted, மெலிந்த. See செளுந்தி.

செளுநாய், *s.* A poor dog.

செளு, *s.* The நறுவிலி tree, Cordia angustifolia. (*Roxb.*)

செலுத்து, கிறேன், செலுத்தினேன், வேன், செலுத்த, *v. a.* To cause to go or to proceed, நடத்த. 2. To discharge as a missile weapon, விட. 3. To drive, to impel, to push forward, to propel, ஓட்ட. 4. To execute, manage, conduct; to forward, carry on, carry into execution—as orders, &c.; to administer—as justice, government, &c., அதிகாரமுதலியசெலுத்த. 5. To perform, effect, observe, pay—as a tribute, debt, &c., கொடுக்க. 6. To fulfil, accomplish a purpose, promise, vow, duty, நிறைவேற்ற. 7. To issue, pass, utter, or circulate coin, &c., பணமுதலியசெலுத்த. 8. To administer—as medicine, food, poison, &c., to cause to take, உட்கொள்ளச்செலுத்த. 9. To despatch, cause a person, or thing to reach the destination, commonly through difficulties, அனுப்ப; [*ex* செல்லு, *v. n.* go, *of which it is the causative.*] (*c.*)

செலுத்திப்போட — செலுத்திவிக்க, *inf.* To pay a promised sum.

செலுத்தவேண்டியவணக்கம், *s.* Due respect, homage, worship.

கோபஞ்செலுத்த, *inf.* To be angry, give vent to anger.

காரியஞ்செலுத்த, *inf.* To transact the business.

சாதனப்படிசெலுத்த, *inf.* To execute a testament or will.

உட்செலுத்த—உள்ளேசெலுத்த, *inf.* To administer medicine, poison, &c., by force, guile, &c. 2. To insert, inject, thrust in. 3. (*fig.*) To give a bribe secretly, லஞ்சங்கொடுக்க.

மனஞ்செலுத்த, *inf.* To direct the mind to an object.

கவனஞ்செலுத்த, *inf.* To pay attention. See கவனம்.

செளுந்தி—செளுந்தில், *s.* [*prov.*] A thin, poor, weakly person or animal; also sometimes spoken of trees when small and stinted, மெலிந்தது.

செளுந்தியான், *s.* A very weak person.

செளுப்பு, *s.* [*prov.*] A little piece, a bit of areca-nut, &c., சீவல்; [*ex* செளு.]

செல்—செல்லு, *s.* White ants, கறையான். [*loc.*] 2. (*Tel.* చెల్లు.) Endorsement of a bill, &c., by the receiver of the cash, கைபெழுத்து. 3. (*p.*) Thunder-bolt, இடி. 4. Cloud, மேகம். (சது.)

இசெல், *s.* See இசல்.

செல்லடிக்க – செல்லரிக்க – செல்லேற, *inf.* To be eaten by white ants.

செல்லுவைக்க—செல்வைக்க, *inf.* To endorse payment on a bill. (*c.*)

செல்லுச்சீட்டு, *s.* A receipt for money paid. See செல்லுஞ்சீட்டு.

செல் — செல்லு, கிறேன், சென்றேன், வேன், செல்ல, *v. n.* To go, pass, as water, money, a vehicle, the eye, the mind, &c., போக 2. To lapse, or expire—said of time, life, &c., கழிய. 3. To be protracted, delayed, procrastinated, நேரஞ்செல்ல. 4. To extend or reach, to arrive at, to gain access to, சேர. 5. To be used up, to be required or wanted for any purpose, ஒழிய. 6. To be current—as a coin, a bill, &c., to be valid as a bond, or a point in law, வழங்க. 7. To be in force, to take, have influence, as one's word, &c., to extend as authority, அதிகாரஞ்செல்ல. 8. To be due to one, appertain to—as a right, உரிமையாயிருக்க. 9. To follow—as the passions. அர்ப்புருவியமனஞ்செல்ல. 10. (*in the past tense.*) To die, சாவ. 11. (*with the instrumental ablative.*) To be able, possible, practicable, இயல. (*c.*)

செல்லவர. Come by and by, after a time. [*prov.*]

நேரஞ்செல்லவந்தான்-நேரஞ்சென்றுவந்தான். He came late, a little after the time, &c.

அவன்சென்றுபோனான். He is dead.

முன்னுநவாபுக்குஅதிகாரஞ்சென்றது. At that time the Nabob had power.

தவணைசென்றது. The term is expired.

அவருடையஆட்டம்இங்கேசெல்லாது. His influence does not extend here. 2. His tricks will not pass in this place.

இராசாவாயிருப்பவர்சிங்காசனமேறச்செல்லும். It is proper for kings to ascend a throne.

அவனுக்குச்செல்லவேண்டியகடன். Debts due to him.

அவனுக்குச்செல்காலம். It is the time of his influence, power, &c.

அங்கேபோகஎத்தனைநாட்செல்லும். How many days will it take to get there?

அந்தப்பணம்இங்கேசெல்லாது. That coin will not pass here.

அவனுக்குச்சாப்பாடுசெல்லவில்லை. He cannot eat much.

ஆயிரம்ஓடுசெல்லும். It will require one thousand tiles.

சென்மின். Go ye. (*p*)

செல்லுஞ்சீட்டு, *s.* An authentic hand writing. 2. As செல்லுச்சீட்டு.

செல்லுஞ்சுதந்திரம், *s.* Inheritance due.

செல்லுஞ்செலவு, *v. noun.* Requisite expenses, stores, &c.

செல்லுஞ்சொல், *s.* See செல்லும்பேச்சு.

செல்லுமதி, *s.* A due.

செல்காரியம், *s.* The matter in hand.

செல்காலம், *s.* Time of one's influence. 2. Time past. 3. Past tense.

செல்லக்கட்ட, *inf.* To liquidate, pay up arrears, &c., கடனிறுக்கவைத்திருக்க.

செல்லாக்காசு, *s.* Coin that will not pass. 2. (*fig.*) One who has lost credit or influence, சம்பிக்கையற்றவன்.

செல்லாக்காலம், *s.* (*neg.*) Time when one's influence is gone by loss of office, reputation, &c.

செல்லும்பேச்சு—செல்லுஞ்சொல், *s.* A right, appropriate, or acceptable sentiment or expression. 2. Influential or authoritative words, language, &c.

செல்லல்—செல்லுகை, *v. noun.* Going, circulating, &c.

செல்லம், *s.* (*a change of* செல்வம்.) Felicity, opulence, prosperity, ஐசுவரியம். 2. Amusement, pastime, விநோதம். 3. Soft prattling as of a female, a child, &c., மழலைப்பேச்சு. (*c.*)

செல்லஞ்செருக்குமிறது வாசற்படிவழுக்குகிறது... Wealth inflates, and the door steps are the occasions of one's sliding.

இந்தச்செல்லமெல்லாமிங்கேசெல்லாது. Your soft prattlings and delicate talk won't do here. 2. I can't leave you unpunished.

செல்லங்காட்ட, *inf.* To caress or fondle a child.

செல்லங்கொஞ்ச—செல்லம்பண்ண, *inf.* To prattle, use gestures, &c., as a humored child, or female. 2. To fondle, dally with a woman.

செல்லச்சிரிப்பு, *v. noun.* A delicate, tender smile.

செல்லங்கொடுக்க, *inf.* To be indulgent to a child.

செல்லச்செருக்கு, *s.* As செல்வச்செருக்கு.

செல்லச்சோறு, *s.* Rice given in small quantities, and great varieties, dainties.

செல்லத்தனம், *s.* [*prov.*] As செல்லம்.

செல்லத்தொந்தி — செல்லத்தொப்பை, *s.* A premature paunch-belly through high living.

செல்லநடை, *v. noun.* A gentle, graceful pace—as of children, of persons walking at leisure, &c. 2. A slow, loitering walk—as of a lazy person; sauntering.

செல்லநரை, *s.* [*prov.*] Premature gray hairs, supposed to result from dainty living, and being too much within doors, &c.

செல்லப்பசி, *s.* Frequent hunger, as in children.

செல்லப்பிள்ளை, *s.* A child brought up delicately, a pet. 2. A gentleman of leisure. 3. The second character in comedy, supposed to have been originally a representation of Skanda.

செல்லப்பிள்ளைவிளையாட்டு, *v. noun.* The play, gestures, and humors of an indulged child. 2. The conduct of a man of pleasure, who is careless, and extravagant.

செல்லப்பிள்ளைவேஷ்டி — செல்லப்பிள்ளைத்தோவத்தி, *s.* A child's cloth.

செல்லப்பேச்சு, *v. noun.* A child's prattle, especially of one fondled. 2. Soft, delicate talk of a female.

செல்லமடி, *s.* [*prov.*] A premature, large udder of a heifer.

செல்லமாய்வளர்க்க, *inf.* To bring up delicately.

செல்லம்பொழிய, *inf.* To play very merrily, be frolicsome, jovial. 2. To live prosperously and luxuriously, செல்வமாயிருக்க. (*c.*)

செல்லவண்டி—செல்லவயிறு, *s.* [*prov.*] Corpulence from high living—as செல்லத்தொந்தி.

செல்லன், *s.* [*prop.* செல்வன். *fem.* செல்வி.] A child or person delicately brought up. 2. A wealthy person free from care—as செல்லப்பிள்ளை.

செல்லல், *s.* Sorrow, suffering, affliction, துன்பம். (*சது.*) 2. Disgust, வெறுப்பு. (*p.*) See செல், *v.*

செல்வியம், *s.* A fowl, கோழி. (*M. Dic.*)

செல்லு, *s.* [*prop.* சேல், which see.]

செல்வம், *s.* Felicity, prosperity, a flourishing state, திரு. 2. Wealth, riches, affluence, opulence, ஐசுவரியம். 3. Luxury, சம்பிரமம். (*c.*) 4. Swerga, the blissful paradise of Indra, சுவர்க்கம். 5. Learning, erudition, கல்வி 6. (*fig.*) Enjoyment, pleasure, happiness, delight, bliss, whatever gives delight, இன்பம்.

செல்வத்திற்கழகுசெழுங்கிளைதாங்குதல். Providing for the wants of kindred and friends becomes a rich person.

பிள்ளையில்லாதசெல்வஞ்செல்வமல்ல. Prosperity without children is no prosperity.

செல்வக்களிப்பு, *s.* Joy, delight, elation, &c., from prosperity.

செல்வங்கனாந்துபோக, *inf.* See கனா, *v.*

செல்வச்செருக்கு, *s.* See செருக்கு.

செல்வந்தழைத்தல், *v. noun.* Abounding in prosperity.

செல்வப்பூங்காவனம், *s.* (*Christ. usage.*) Garden of Eden.

செல்வப்பெருக்கு, *v. noun.* Increasing prosperity.

செல்வப்பொருள், *s.* Worldly riches, one of the இருபொருள், a two-fold good, the other being கல்விப்பொருள். See பொருள்.

செல்வமதம், *s.* Haughtiness or arrogance from prosperity

செல்வமனுபவிக்க, *inf.* To enjoy prosperity.

செல்வம்பொழிய, *inf.* To abound in delicacies, luxuries, wealth, &c. See செல்லம்பொழிய.

நித்தியசெல்வம், *s.* Eternal bliss. 2. Lasting delights, அழியாவின்பம்.

நன்றியில்செல்வம், *s.* Riches without benefit; i. e. without charity. (குறள்.)

செல்வன், *s.* A prosperous, happy person, ஐசுவரியமுடையோன். (See செல்லன்.) 2. A son, a prince, one in the bloom of life, மகன். 3. Argha of the Jainas, அருகன். 4. (*in combination with an attribute.*) Any of the superior deities, கடவுள். 5. A king, அரசன்.

செல்வி, *s.* A lady in affluence, a wealthy female, பெண்ணிற்சிறந்தவள். (Also செல்லி.) 2. Lukshmi, the goddess, இலக்குமி. 3. A daughter, princess, புதல்வி. 4. A woman, a matron, a lady, தலைவி.

செல்வாக்கு, *s.* Influence of a person especially as it regards his words, தலைவன்றிச்செல்லுஞ்சொல்; [*ex* செல், *v.*] (*c.*)

செல்விக்கை, *s.* (*a change of* செல்வம்.) Luxury, affluence, deliciousness, thriftiness. (*c.*)

செவ, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be red, redden—as சிவக்க. (*c.*)

செவலை—செவல், *s.* See சிவலை. (*R.*)

செவி, *s.* Ear, காது. 2. Hearing, audience, கேள்வி. 3. Auricle of the ear, காதுத்துவாரம்.

செவிபுகுசெவிபுகுமறியாமல். Not known to different ears; a secret.

செவிகிள்ள, *inf.* To pinch the ear.

செவிகொடுக்க, *inf.* To give ear, attend, listen. (*c.*)

செவிகொள்ள, *inf.* To take into one's ears; to listen. (*p.*)
செவிக்கின்பம், *s.* That which is pleasant to the ear, as gratifying sounds, good discourse, &c.
செவிக்குணவு, *v. noun.* That which is pleasant to the ear, as instructive discourse, &c., (*lit.*) food for the ear. (குற.)
செவிக்குத்து, *s.* Pain in the ear.
செவிக்கெட்ட—செவிக்கேற, *inf.* To come to one's ears, to be heard.
செவிசாய்க்க—செவிதாழ்த்த, *inf.* To hear; (*lit.*) to incline the ear.
செவிச்செல்வம், *s.* The felicity obtained by hearing; i. e. knowledge, science, &c. (குற.)
செவிதின்கிறவன், *appel. n.* A whisperer, a troublesome person, an evil speaker. ஒன்றுக்கேட்கிறவன். (*R.*)
செவிபடுவாதம், *s.* One of eighty kinds of flatulence. (*R.*)
செவிபிடிக்க, *inf.* To seize one by the ear, as in play of balls, &c., in token of victory.
செவிப்படுத்த, *inf.* To bring to the ears. 2. To utter the initiatory incantations in the ear, மந்திரம்உபதேசிக்க. (*p.*)
செவிப்பாம்பு—செவிப்பூரான், *s.* An ear worm, காதுப்பூச்சி.
செவிப்புண், *s.* A sore in the ear, செவிக்குள்வரும்புண். See காதெழுச்சி.
செவிப்புலன், *s.* The sense of hearing.
செவிப்புற்று, *s.* A kind of eruption about the ears. See புற்று.
செவிமந்தம்—செவிமந்திபம், *s.* Dullness of hearing.
செவிமலர், *s.* [*prov.*] A kind of female ear ornament, தோக்கணி.
செவிமுறுக்க, *inf.* To twist the ears.
செவியடி, *s.* The back of the cheek, the part about the front of the ear.
செவியடிக்க, *inf.* To flap the ears—as an elephant.
செவியடைப்பு, *v. noun.* Temporary and slight deafness.
செவியறிவுறுத்த, *inf.* To give good advice, as a guru, a parent, a great person; or as the minister to his king, &c. (*p.*)
செவியறிவுறூஉ — செவியறிவுறூஉமருட்பா, *s.* A kind of poem containing moral or spiritual advice, &c., ஓர்பிரபந்தம்.
செவியிலி—செவியிலி, *appel. n.* One divested of ears, காதில்லாதவன். 2. A deaf person, செவிடன். (*p.*)
செவியிலேஅதைக்க, *inf.* To hit one's ear; i. e., to be heard. (*c.*)
செவியிலேவிழுத்த, *inf.* To listen, hearken.
செவியிலேவிழ — செவியிலேபட, *inf.* To be heard. (*c.*)
செவியிலேபேசுகிறான் — செவியோடேபேசுகிறான். He whispers in one's ear.

செவிடு, *s.* (*Tel.*) Deafness, செவிப்புலன்குறைவு. (*c.*) 2. The smallest measure, ஓரளவு.
செவிடர், *s.* (*sing.* செவிடன். *fem.* செவிடி.) Deaf persons.
செவிடன்காதிலே சங்கூதினதுபோல். Like blowing a chank to a deaf man—it being useless.

செவிட்டு, *s.* [*prov.*] The back of the cheek, செவியடி. (*c.*)

செவிட்டு, கிறேன், செவிட்டினேன், வேன், செவிட்ட, *v. a.* To destroy, அழிக்க. (*c.*)
உன்னைக்காலிலேவைத்துச்செவிட்டிவிடுவேன் பார். Take care lest I trample you under my foot.

செவிநிறக்கல், *s.* A stone of the color of a fresh mango leaf. (*R.*)

செவியம், *s.* See செவ்வியம். (*p.*)

செவிரம், *s.* A class of aquatic vegetables, பாசி. (சது.)

செவிலி, *s.* A nurse, a foster-mother, வளர்த்ததாய். 2. Elder sister, அக்கா. (*p.*)
செவிலித்தாய், *s.* A nurse, governess, or female adviser. See தாய்.

செவுடு, *s.* See செவிடு. (*R.*)

செவுள், *s.* The gills of a fish. (*R.*) Compare செகிள்.

செவை, *s.* [*prop.* செவ்வை.] Straightness, right, &c., செம்மை. (*c.*)
நீசெவைக்குவாரவேமாட்டாய். You will never come to a better state. (*an imprecation.*)
செவையாய்நட. Behave yourself properly. 2. Walk on straight before you.

செவேலென்றிருத்தல், *v. noun.* Being very red. See சிவேலெனல். (*c.*)

செவ்வகத்தி, *s.* The red flowered அகத்தி, Coronilla coccinia, *L.*; [*ex* செ.]

செவ்வட்டை, *s.* A species of leach; [*ex* செ.] See அட்டை.

செவ்வணி, *s.* [*in love poetry.*] Red garments put by a lady on a female companion whom she sends to her husband in token of her displeasure; in time of a love quarrel, சிவப்புடை; [*ex* செ.] (*p.*)

செவ்வந்தி, *s.* A class of flowering plants. See சாமந்தி, சேவந்தி.
செவ்வந்திக்கல், *s.* An amethyst—as சுகந்திக்கல்.
சண்பிச்செவ்வந்தி — அரும்புச்செண்டுச்செவ்வந்தி, *s.* Other kinds of செவ்வந்தி.
துலுக்கச்செவ்வந்தி, *s.* A kind of marigold, Tagetes erecta, *L.*
வெள்ளைச்செவ்வந்தி, *s.* A species with white flowers.
மஞ்சட்செவ்வந்தி, *s.* A species of செவ்வந்தி with yellow flowers flourishing in December.
முட்செவ்வந்தி, *s.* [*prov.*] The rose.

செவ்வம்மான்பச்சரிசி, *s.* A plant. See சிவப்பம்மான்பச்சரிசி.

செவ்வலரி, *s.* The red oleander; [*ex* செ.] See அலரி.

செவ்வல்நார், *s.* As செவ்வல்லி. (*R.*)

செவ்வல்லி, *s.* The red lily. See அல்லி.

செவ்வவரை, *s.* Beans with red flowers. See சிவப்பவரை.

செவ்வழி, *s.* Tunes of maritime districts, செய்தனிலத்திசை. (சது.)

செவ்வழிப்பாலை, *s.* A kind of tune pitched on the third note. See இசை.

செவ்வள்ளி, *s.* A kind of running plant. 2. A kind of yam. See வள்ளி.

செவ்வன்—செவ்வாக—செவ்வே, *adv.* Rightly, properly, correctly, accurately, directly, செம்மையாய். (*p.*)

செவ்வாப்பு—செவ்வாப்புக்கட்டி, *s.* A red tumor, commonly in the head of a child, சிவந்தி; [*ex* செ *et* ஆப்பு.] (*c.*)

செவ்வாம்பல், *s.* As செவ்வல்லி.

செவ்வாமணக்கு, *s.* As சிவப்பாமணக்கு.

செவ்வாய், *s.* Mars the planet; (*lit.*) the red one, ஓர்கிரகம். 2. Tuesday, செவ்வாய்க்கிழமை. 3. (*p.*) Red lips, சிவந்தவாய்.
செவ்வாய்ப்பிள்ளையாரைக்கும்பிடுகிறது. Worshipping Pulliar on Tuesday (in January and July.)
செவ்வாய்க்கிழமை, *s.* Tuesday.
செவ்வாய்ப்புண், *s.* A red sore in the mouth. (*c.*)

செவ்வாரம், *s.* Equal division of produce between the owner and the cultivator, சரிவாரம்; [*ex* செம், equal.] (*Rare.*)

செவ்வாளை, *s.* A fern-leafed plant of a red color found in hills. See ஆளை.

செவ்வாவிரை, *s.* A red species of ஆவிரை, that which has the peacock flower.

செவ்வாழை, *s.* A red kind of plantain—oppos. to கருவாழை. (*c.*)
செவ்வாழைப்பழம், *s.* The red plantain.

செவ்வானம், *s.* A red sky. See செம்மானம்.

செவ்வி, *s.* Beauty, fairness, gracefulness, elegance, அழகு. 2. Time, season, opportunity, occasion, juncture, சமயம். 3. The fourth lunar asterism, சித்திரைநாள். (சது.) 4. State, condition, appearance, தன்மை; [*ex* செம்மை.] (*p.*)
செவ்விய, *adj.* Beauteous, regular.
செவ்வியகை, *s.* A graceful (liberal) hand. (*p.*)
செவ்வியபொருள், *s.* Wealth acquired by fair means, நியாயமாய்ச்சம்பாதித்தது.
செவ்வியருமை, *s.* Unseasonable time for getting access to one. (*p.*)
செவ்வியான், *s.* An upright man, இரக்கமுள்ளவன். (*p.*)

செவ்விண்டு, *s.* A prickly shrub with red flowers. See இண்டு. (*c.*)

செவ்வியம், *s.* One of the five medicinal roots, black pepper plant, சக்கரக்குடி.

செவ்விளங்கி-செவ்விறகி, *s.* [*vul. loc.*] A kind of large beetle, கழுதைவண்டு.

செவ்விளநீர், *s.* A red or yellow cocoanut. (*c.*)

செவ்விளை, *s.* [*prov.*] The red cocoa-tree, or nut, ஓர்தெங்கு.
செவ்விளைக்கெவுளி, *s.* A cocoa-nut tree with nuts white without and red within.

செவ்வு, *s.* [*loc.*] A rule in estimating the number and value of pearls, முத்துக்கணிக்கிறையளவு. (*R.*) 2. (*p.*) Straightness, correctness, &c., செம்மை.
பத்துச்செவ்வுமுத்துவாங்கினேன். I bought ten செவ்வு of pearls.
செவ்வுற, *inf.* To be proper. (*p.*)

செவ்வெண், s. [in gram.] An enumeration or series of persons or things, with the conjunctive particles understood, எண்ணிடைச்சொற்றொக்குநிற்றில்தொகையைப்பெற்றதொடர்.

செவ்வேள், s. A name of Skanda, முருகன்; [ex செம், red.] (p.)

செவ்வை, s. Correctness, fitness, accuracy, equitableness, செம்மை. 2. Evenness, smoothness, straightness, செப்பம். 3. Cleanness, pureness, சுத்தம். (c.) See செவை.
இருக்கிறவன் செவ்வையாயிருந்தால் சிரைக்கிறவன் செவ்வையாய்ச்சிரைப்பான். If one sits properly, the barber can shave him well.
செவ்வையானவழி, s. A straight road.

செழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To thrive, flourish, luxuriate, grow well—as vegetation, a youth, &c., செழுமையாக. 2. To prosper, as a kingdom, a family, a country, தழைக்க. 3. To be plentiful, fertile, மாண்புற. 4. To be cheerful, முகமலர. (c.)
செழித்தசீமை—செழித்தநாடு—செழித்தபூமி, s. A fertile, or fruitful country. 2. A plentiful country.
செழித்தமழை — செழிப்பானமழை, s. A plentiful and seasonable rain.
செழித்தமுகம், s. A cheerful, healthy look.
செழிப்பு, v. noun. Fertility, luxuriance, thriving, flourishing, prosperousness, செழிப்பம். 2. Plenteousness, abundance, copiousness, நிறைவு.
கையிற்கொஞ்சஞ்செழிப்புள்ளவன். He is a man of some property.
செழிப்பாய்வளர, inf. To thrive, grow luxuriantly.
செழிப்பானகாலம், s. Time of plenty.
செழிப்பினாலேசெய்ய, inf. To act according to one's ability. (*in a good or bad sense.*) (R.)

செழிச்சி, v. noun. As செழுமை.

செழித்தகல், s. Lime stone, சுக்கான்கல். (R.)

செழிப்பம், v. noun. Plumpness, gracefulness, fertility, &c., செழிப்பு. (c.)
முகச்செழிப்பமில்லை. The countenance is not cheerful.

செழியன், s. Any king of the Pandyan race, பாண்டியன். (p.)

செழுமறை, s. Fire, நெருப்பு. (M. Dic.)

செழுமை, v. noun. Thrivingness, fertility, luxuriousness, செழிப்பு. 2. Fulness, richness, plumpness, enrichment, வளமை. 3. Verdancy, verdure, தழைவு. 4. Plentifulness, copiousness, நிறைவு. (c.) 5. Greatness, excellence, splendor, மாட்சிமை. 6. Beauty, gracefulness, அழகு.—*Note.* As a symbolic verb from this root, செழிப்பேன், செழிமை, &c., are used. The compounds of this word generally occur in poetry.
செழுங்கதிரோன், s. The sun with rich beams.
செழுங்கமலம், s. A beautiful lotus flower.
செழும்புனல், s. Rich waters.
செழுங்கிரி, s. A verdant mountain.

செழும்பல், v. noun. [prov.] Fertility, செழிப்பு.
செழும்பலானபயிர், s. A fertile crop.

செளிம்பு, s. [prov.] Verdigris, rust, களிம்பு. 2. [vul.] Obstinacy, சண்டிக்குணம்.
செளிம்பன், s. An obstinate, desperate fellow, சண்டிக்குணமுள்ளவன்.

செள்ளு, s. A flea, தெள்ளுப்பூச்சி. (c.)
செள்ளுப்பிடிக்க, inf. To be covered with fleas.
செள்ளுக்கடி, s. Biting of fleas.

செறல், v. noun. Anger, கோபம்; [ex செறு, v.]

செறி, கிறது, ந்தது, செறியும், செறிய, v. n. To be or become thick, as foliage, hair, &c., to be close, dense, crowded, நெருங்க. 2. To be compact, well joined, firm, fast, to be thick-set—as a person; be close—as the teeth; to be thickly beset, இசைய. 3. To be copious, abundant, plentiful, மிக. 4. To be intense, excessive, surpassing, expanded, diffused, இறுக. 5. To accrue, accumulate, சேர. 6 To bathe, be immersed, குளிக்க. 7. To join, unite with, belong to, பொருந்த. 8. To become diffused; to mix, insinuate itself, அளாவ. 9. To live in close union, as a family, &c., இயைய. (p.)
கன்மத்தாற்செறிப்பட்டவுடம்பிலே. In bodies formed by the influence of former deeds.
செறிந்தாற்போல. Near together and in regular order—as a grove of trees.
செறிந்தகாடு, s. A thick forest.
செறிந்தபகல், s. Broad day light.
செறிந்தவெட்டு, v. noun. Close cutting.
செறிமயிர், s. Thick hair. (வை.)
செறி, v. noun. Closeness, denseness.
செறிவு, v. noun. Thickness, closeness, நெருக்கம். 2. Abundance, fulness, மிகுதி. 3. Diffusion, insinuation, permeation, expansion, கலப்பு. 4. Union, mixture, பொருந்துகை. 5. [in rhet.] One of the ten குணவலங்காரம். 6. A hole or hollow in a tree, மரப்பொந்து. (சூ.)
மரச்செறிவுக்குள்ளே சூரியன்பெரிதாய்த் தோன்றுகிறது. The sun appears large through the cluster of trees.

செறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To secure, put in safe custody, keep safely, deposit securely, காக்க. 2. To fasten, close, நெருக்க. 3. To immerse one's self, plunge into water, &c., மூழ்கச்செய்ய. 4. To press, bruise, crush, நெரிக்க. 5. To destroy, அழிக்க. 6. To kill, கொல்ல. (p.)
செறிப்பு, v. noun. Securing, fastening, செறித்தல்.

செறு, s. A rice field, வயல். 2. A small field, சிறுவயல். (p.)

செறு, கிறேன், செற்றேன், வேன், செற, v. a. To kill, destroy, கொல்ல. 2. To hate, dislike, detest, வெறுக்க. 3. (*fig.*) To subject the senses; suppress, subdue the passions, &c., பொறியையடக்க. (p.)
செறல்—செறுதல், v. noun. Anger, hating, killing. See செற்றல்.
செறுநர், s. Foes, enemies, பகைவர்.
செறுவு, v. noun. Killing, subjecting.

செறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. As செறு, v. 1. 2. 3. To narrow, நெருக்க. 4. To fill up, தூர்க்க.
என்னமெத்தவுஞ்செறுத்துப்பார்க்கிறாய்......What! you look very proud.
தும்முச்செறுப்ப, inf. To repress sneezing. (குறள்.)
செறுப்பு, v. noun. Killing. 2. Disgust. 3. Narrowness—as செற்றல்.

செறும்பு, s. Entertaining malice, indulging hatred with determination to take vengeance, சலஞ்சாதிக்கை. 2. Anger, displeasure, வெறுப்பு. (Compare குறும்பு.) 3. [prov.] Fibres at the bottom of a palmyra stem, பனஞ்செறும்பு.
செறும்புக்காரன், s. A malicious person.

செறுவு, s. A field, வயல். See செறு.

செற்றம், s. Anger, fury, rage, கோபம். 2. Malice, indulgence of malicious feelings, hatred, சலஞ்சாதிப்பு. 3. Wrath, சினம். (சூ.)

செற்றலர், s. (plu.) As செற்றார்.

செற்றல், v. noun. Hating, detesting, வெறுப்பு. 2. Killing, கொல்லல். 3. Narrowing, நெருக்கல்; [ex செறு, v.] (p)

செற்றார், s. (plu.) Enemies, பகைவர்; [ex செறு, v.]
செற்றார்திறலழிக்க, inf. To confound the counsels of enemies. (p.)

செற்று, s. Closeness, compactness, thickness, a crowded state, நெருக்கம்; [ex செற்று, v.]

செற்று, கிறேன், செற்றினேன், வேன், செற, v. a. To set precious stones, engrave on metal, &c., பதிக்க. (p.)

•செனம், s. People—as சனம்.

•செனனம், s. Birth, production, generation. See சனனம்.
செனனிக்க, inf. To be born, be produced, as செனிக்க.

செனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be born, be produced, பிறக்க. 2. To breed, come into being in great numbers; to teem as insects—as சனிக்க.
செனிப்பு, v. noun. Birth, conception, production, as சனிப்பு.

செனிப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. (*causative of* செனி.) To beget, produce, generate, procreate. See சனிப்பிக்க.

•சென்மம், s. Birth. See சன்மம்—*Note.* The compounds of சன்மம், and சனனம், commonly follow the Sanscrit pronunciation—as சென்மநாள், சென்மபலியம், சென்மாந்தரம், &c.
எல்லாச்சென்மத்திலுங்கடையானசென்மம். Of all births the meanest.
சென்மிக்க, inf. To be born, produced, as சன்மிக்க. (p.)
சென்மிப்பு, v. noun. Birth, பிறப்பு.

சென்றுதேய்ந்திறுதல், v. noun. [in gram.] One of the ten faults in a literary composition. See நூற்குற்றம் under குற்றம்.

சென்னக்கூனி, s. [prop. சின்னக்கூனி.] Small shrimps, கூனிப்பொடி. (c.)

சென்னபட்டணம்—சென்னபுரி—சென்னிமாநகரம், s. The town of Madras, named after சென்னப்பநாயக்கன், owner of the soil under Chandragiri Raja.

சென்னல், s. [vul.] A kind of fish, ஓர்மீன்.

சென்னாக்கூனி - சென்னாக்கோனி, s. As சென்னக்கூனி.

சென்னி, s. Head, தலை. 2. Top, summit, முடி. 3. The first lunar asterism, அச்சுவினிநாள் 4. Any king of the Solar race, சோழன். 5. A lyrist, பாணன். (சூ.) (p.)
சென்னியர், s. (plu.) Lyrists.

சென்னை, s. The town of Madras, சென்னபுரி. (p.)

சே

சே, A letter compound of ச் and ஏ.

சே, *s.* Red, redness, சிவப்பு. 2. Bull, bullock, ox, எருது. 3. The male of some animals, விலங்கினாண். 4. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. (சது.) 5. A repeated sound expressive of driving, ஒலிக்குறிப்பு. 6. The name of a tree. (See அழிஞ்சில்.) 7. The சேரான், or சேங்கொட்டை tree, Semicarpus anacardium, *L.* 8. High, உயர்ந்த. (*p.*)

சேதா, *s.* A reddish cow, சிவத்தபசு.

சேதாம்பல், *s.* Red ஆம்பல் flower.

சேவடி, *s.* Red feet, சிவந்தபாதம்; [*ex* அடி.] (*p.*)

சேமணி, *s.* A bell tied to the bullock's neck, ஆன்மணி. 2. [*in love poetry.*] One of the annoyances of lovers, காமப்பகை.

சேமறி, *v. noun.* Copulation of a bull and cow, மாட்டின்சையோகம்; [*ex* மறி, stopping.] (*p.*)

சேங்கன்று, *s.* A bull calf, ஆண்கன்று.

சேங்கொட்டை, *s.* The kernel of the சேரான் tree.

சேங்கொட்டைக்குழம்பு, *s.* A mixture. See குழம்பு.

சேங்கொட்டைக்குறி, *s.* Marks on clothes, &c., with the juice of the kernel.

சேங்கொட்டைப்பற்பம், *s.* A medicinal powder formed from the seeds.

சேங்கொட்டைப்பால், *s.* The juice of the kernel used as indelible ink.

சேங்கொட்டைபோட, *inf.* To apply the juice of the kernel as a caustic to the parts of the body where there is rheumatic pain; or for children to the lower part of the belly.

சேகண்டி, *s.* A kind of cymbal used at a temple when offering sacrifice, a gong, சேமக்கலம். (*Tel usage.*) 2. [*prov.*] A patrole hut, காவலாளருறைவிடம்.

சேகண்டிதட்ட — சேகண்டியடிக்க, *inf.* To beat the cymbal as a signal.

சேகண்டியில்வைக்க, *inf.* [*prov.*] To arrest and detain a suspicious person in the patrole hut.

சேகரம், *s.* Provision, preparation, readiness, சேகரிப்பு. 2. Collection, assemblage, gathering, கூட்டம். (*c.*) 3. (*M. Dic.*) A mango-tree, மாமரம்.

சேகரமாயிற்று. It is done; it is ready.

சேகரக்காரன், *s.* [*com.* சேகரிக்கிறவன்.] One who secures things in proper season.

சேகரம்பண்ண — சேகரஞ்செய்ய, *inf.* To collect, gather. 2. To provide, make preparation. (*c.*)

சேகரத்தார், *s.* A company, a party, parishioners.

சேகரமாய்வர, *inf.* To come together, not one by one.

• **சேகரம்**, *s.* Head, தலை. 2. A garland of flowers or other head ornaments, தலையின்முடிக்கப்படுவன. 3. Crown, crest, முடி. (*Sans. Sékhara.*) (*p.*)

சந்திரசேகரன், *s.* See சந்திரசூடன்.

சேகரி, *s.* A plant, நாயுருவி. (*M. Dic.*)

சேகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To collect, gather, assemble, சேர்க்க. 2. To provide, furnish, secure, prepare, procure, acquire, to get, சம்பாதிக்க. (*c.*)

சேகரிப்பு—சேகரித்தல், *v. noun.* Gathering, providing, &c.

சேகிலி, *s.* A plantain tree, வாழைமரம்; [*ex* சேகு *et* இலி.]

சேகு, *s.* Solid parts of trees or timber, மரவயிரம். 2. Hardness, வயிரம்.

சேகுவயிரம், *s.* Hard and solid wood. (*c.*)

சேக்கரித்தல், *v. noun.* Cackling, as a hen after laying eggs, கொக்கரித்தல். (*R.*)

சேக்கு, *s.* Women's milk, முலைப்பால். (*M. Dic.*)

சேக்கை, *s.* A bed, or other contrivance for sleeping, மனிதர்படுக்கை. 2. Sleeping place of animals, birds, tame or wild, விலங்குமுதலியவற்றின்படுக்கை. 3. A scar, உடற்றழும்பு. 4. Crab, lobster, நண்டு. 5. Cancer of the Zodiac, கற்கடகவிராசி. 6. Female breasts, பெண்முலை. (சது.) 7. A red kind of Portulaca, செம்பசளை. (*p.*)

சேக்கைமரனொழிய. Leaving the nest on the tree. (நாலடி.)

சேங்கொட்டை, *s*, See under சே.

சேசூரணம், *s.* A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். (*M. Dic.*)

சேசே, *s.* A repeated sound in driving, generally with the உப்புக்குறவர், ஒலிக்குறிப்பு. (*c.*)

சேசேயென்றுகிடக்க, *inf.* To be in a tumult or bustle, to be full of noise.

சேச்சே, *inter.* Hush! See சிச்சீ.

சேடகம், *s.* A shield, கேடகம். (சது.)

சேடம், *s.* [*prov.*] (*a change of Sans. Khet'a.* W. p. 274.) Phlegm, சிலேட்டுமம்.

• **சேடம் — சேஷம்**, *s.* Remainder, remnant, overplus, balance, மிச்சம். 2. [*in arith.*] Remainder, மிச்சம். 3. Orts, leavings, that which is rejected as impure, எச்சில். W. p. 856. Se'sham. Compare சேஷம்.

ஒருவரையுஞ்சேஷமாகவிடாதழிக்க. To destroy leaving none remaining.

ஈவுநாலுசேஷமொன்று. The quotient is 4 and the remainder 1 (when 25 is divided by 6).

சேஷங்கொடுக்க, *inf.* To give the remainder of his food to his chief disciple, as a guru.

சேஷத்தியாச்சியம், *s.* The remainder of a given time, which is rejected as unlucky, மீதியாயிருக்கவர்ச்சியகாதிகை.

சேஷப்பட—சேஷப்பட்டுப்போக, *inf.* To be unclean, profane, to be polluted.

• **சேடன்—சேஷன்**, *s.* The king of the serpent race, a species of demigods of the cobra form. He is described as superior in wisdom and intelligence, having one thousand heads, on one of which he supports the world. He is also reputed as forming both the couch and the canopy of Vishnu; also written ஆதிசேடன், or அனந்தன். 2. A servant, அடிமை. 3. A youth, lad, younger brother, தம்பி. 4. [*com.*] (*fem.* சேடச்சி.) A weaver of certain tribe, நெய்வோன். 5. (*fem.* சேடி.) A good or virtuous young man, கட்டிளமையோன்; [*ex* சேடு.] 6. A familiar friend, companion, an associate, தோழன். (*p.*)

சேஷசாயி — சேடசாயி, *s.* Vishnu. See சாயி, *Sa.*

சேஷவாகனம், *s.* A vehicle for carrying an image of Vishnu.

சேடர், *s.* (*pl.*) Helpers, ஏவல்செய்வோர். (*p.*)

சேடி, *s.* (*mas.* சேடன்.) A female servant or slave, ஏவல்செய்வோள். 2. A lady's female companion, தோழி. (*p.*)

• **சேடி**, *s.* The world of the supernals, விஞ்சையருலகம். 2. Herdsmen's street or village, இடையர்வீதி. (*p.*) See சேடன்.

சேடி—சேஷி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To remain, be overplus, எஞ்ச.

சேடி—சேஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. *v. a.* To deduct, except, deduce, diminish, குறைக்க; [*ex* சேடம், *sa.*] (*Colloq.*)

சேடியர், *s.* (*plu. of* சேடி, *which see.*) Female slaves, &c.

சேடு, *s.* Youth, youthfulness, இளமை. 2. Beauty, gracefulness, handsomeness, அழகு. 3. Roundness, massiveness, திரட்சி. 4, Greatness, largeness, பெருமை, 5. Goodness, excellence, benignity, நன்மை. (சது.) (*p.*)

• **சேடை — சேஷை**, *s.* Part of a marriage ceremony, consisting in casting rice upon the bride and bridegroom, மாக்காப்பு. (*c.*)

சேஷையரிசி, *s.* Rice thrown over a bride and bridegroom.

சேட்சி, *s.* Distance, remoteness, தூரம்; [*ex* சேண்.]

• **சேட்டம்—சேஷ்டம்**, *s.* The month of June, ஆனிமாதம். 2. Eminence, superiority, seniority, rank, முதன்மை. W. p. 355. Jyeshta. 3, Luxuriance of growth, செழிப்பு. 4. Blooming, as the countenance, அழகு. The second is used for சிரேட்டம், which see. 5. [*prov.*] (*generally used in the negative.*) Strength, power, capacity, திராணி.

எழுந்திருக்கச்சேட்டமில்லை. He is indisposed to get up.

சேட்டக்கெட்டவேளை. Time of poverty, want of money.

சேஷ்டபாரி, *s.* The elder wife.

சேஷ்டன் — சேட்டன், *s.* Elder brother, தமையன். 2. A senior, superior, a person of rank or eminence, மூத்தோன்.—oppos. to கனிஷ்டன். (*Sa. Jyéshťa.*)

சேஷ்டபுத்திரன், *s.* The first born son, the eldest son.

சேஷ்டமருமகன், *s.* The husband of one's eldest daughter.

சேஷ்டமாயுண்டாக, *inf.* To thrive, flourish—said of crops.

சேஷ்டர், *s.* (*Hon.*) [*R. C. usage.*] The Bishop.

சேஷ்டகுரு, *s.* The superior guru.

சேட்டி—சேஷ்டி, க்கிறது, த்தது, க்கும், *க்க, v. n.* To be in exercise, be in operation, go forward as operations, be produced, effected, educed, evolved, இயக்க; [*ex* சேஷ்டை.] (*p.*)

சேஷ்டிப்பிக்க, *inf. v. a.* To effectuate; to produce effects, operations, &c., to educe, evolve, carry on the operations of nature; to cause creatures to be active, to perform moral works, and to experience the fruits of actions, by furnishing them with bodies and directing the circumstances of their lives, &c., இயக்க.

சேட்டுமம், *s.* (*a change of* சிலேட்டுமம்.) Phlegm. (*c.*)

•சேட்டை—சேஷ்டை, *s.* Coming into existence, or operation; production, evolution, appearance, or modification in nature, இயக்கம். 2. Moving, motion, gesture, gesticulation, அசைவை. 3. Action, operation, doing, performance, செய்கை. W. p. 331. Che'shta. 4. (*c.*) Useless, or idle habits—as carrying the head on one side, shaking the leg, &c., making faces, grimace, அங்கச்சேட்டை. 5. Unpleasant, disagreeable or indecent actions, habits, gestures, liberties taken, &c., சேஷ்டை. 6. Trouble, annoyance, தொந்தரவு. 7. Caprice, whim, fancy, freak, மனச்சேட்டை. 8. Fanciful trick, prank, antic, gambol, குறிப்பு. 9. (*p.*) Elder sister, அக்காள். 10. The goddess of misfortune, மூதேவி. 11. A matron, a lady, a woman of distinction, பெருமையிற்சிறந்தவள். 12. The sixteenth lunar asterism, விசாகம். 13. The eighteenth lunar asterism, கேட்டைநாள். 14. (*R.*) A winnowing fan, முறம்.

சேஷ்டாதேவி, *s.* The goddess மூதேவி.

சேஷ்டைகல்வி, *s.* Different gesticulation of young children, as in fondling. (*Rare.*) Compare சப்பாணிகல்வி.

குரங்குச்சேட்டை, *s.* Mimicry. See குரங்கு.

கைச்சேட்டை, *s.* Ungraceful gestures of the hand. See கை.

தருமச்சேட்டை, *s.* A fan full of corn, set aside at the threshing floor in order to be given to the poor. (*R.*)

மரணசேஷ்டை, *s.* Convulsions at the approach of death.

சேட்டைக்காரன், *s.* A man full of tricks, gestures, &c. 2. One of indecent gestures. 3. One who plays roughly, &c. 4. A caperer, one who makes ludicrous gestures, &c.

சேட்டைபண்ண, *inf.* To make idle or indecent gestures. 2. To play pranks, to caper, gambol, gesticulate. 3. To play roughly with a person. 4. To show itself—said of a disease. 5. To trouble, annoy. 6. To form, create, produce, evolve—as worlds, from primitive matter.

வியாதிபிடித்தடிக்கடி சேட்டைபண்ணுகிறது. The disease shows itself, or annoys, again and again.

சேட்டைப்பட, *inf.* To be formed or created, to rise, or come into existence—as the universe; be evolved out of primitive atoms. (தி. 176.)

சேட்படைநிலை, *s.* [*in love poetry.*] The refusal of the female companion to allow the lover to associate with the lady, தலைவன்றலைவியைச்சேர்தோழி சேர்த்திடுதல்; [*ex* சேண், distance.]

சேணம், *s.* A saddle, a native pillion, or cloth saddle, கல்லணை. (*c.*) 2. A cushion, a mattress, மெத்தை.

சேணம்போட—சேணங்கட்ட—சேணம் வைக்க, *inf.* To saddle.

சேணந்தைக்கிறவன், *appel. n.* A saddle-maker.

சேணி, *s.* A ladder, ஏணி. 2. The world of the supernals as சேண்,விசும்புலகு. 3. [*prov.*] A party of workmen, a set of players in a game; a company of travellers, &c., குழு—as முற்சேணி, the former party.

சேணியர், *s.* (*plu.*) A tribe of weavers of colored cloth, செய்யணிசேலையர். (*c.*)

சேணிச்சி, *s.* [*mas.* சேணியன்.] A female of the சேணியர் tribe.

சேண், *s.* Broadness, wideness, spaciousness, அகலம். 2. Distance, remoteness, தூரம். 3. Height, loftiness, உயரம். 4. Length, நீளம். 5. The sky, the visible heavens, the etherial regions, ஆகாயம். (*p.*)

சேணிற்பறக்கின்றசெந்தமிழ்க்குதிரைக்குத்திட்டேதுந்தட்டேதுகாண். Is there any thing to hinder the horse of the high Tamil dialect in its course through the air?

சேட்செலவு, *v. noun.* Going abroad.

சேட்சென்றோர், *appel. n.* Persons gone to a distance.

சேணு, *s.* Swerga, the world of Indra, விண்ணுலகு; [*ex* சேண்.]

சேணோர், *s.* Inhabitants of Swerga, the celestials, வானவர்.

சேண்டிரவார், *s.* (*Tel.*) Weavers—as சேணியர், செய்வார்.

சேதகம், *s.* Red, சிவப்பு. (See சேது.) 2. Mud, mire, சேறு. (சது.) (*p.*)

•சேதம், *s.* W. p. 336. Ch'hedah. Damage, detriment, loss, waste, injury, கேடு. 2. Ruin, destruction, demolition, அழிவு. (*c.*) 3. Severance, separation, detachment, பிரிவு. 4. Part, piece, portion, section, துண்டு. 5. Denominator of a fraction, கீழ்வாயிலக்கம்.

சேதநினைவிற்குப்பூதஞ்சிரிக்கும். A demon will laugh at the thought of destruction.

வீடுசேதமேயல்லாமனிதர்சேதமில்லை. The house only was destroyed, not the people.

சேதங்கொடுக்க, *inf.* To be a loser, to suffer robbery, injury, &c.

சேதபாதம், *s.* [*vul.*] Injury, damage, waste, loss.

சேதமாய்ப்போக — சேதம்போக, *inf.* To be lost. 2. To suffer injury, be damaged.

சேதமிறுக்க, *inf.* To pay damages, indemnify.

சேதம்பண்ண, *inf.* To damage, cause or occasion ruin. 2. To cut off, sever, dissect. 3. To divide a book, subject, &c., into sections, &c.

சேதகாலன்—சேதக்காலன், *s.* [*prov.*] A mischievous person, (*lit.*) Yaman who is destructive, கெடுதிக்காரன். (*c.*)

உயிர்ச்சேதம், *s.* Loss of life.

ஆட்சேதம், *s.* Loss of life, men, &c.

கப்பற்சேதம், *s.* Ship-wreck.

சிரச்சேதம், *s.* Beheading.

பொருட்சேதம், *s.* Loss of articles, and things.

பதச்சேதம், *s.* Analysis, paraphrase. (*p.*)

பலச்சேதம், *s.* Injuring of a crop by cattle, &c. (*c.*)

•சேதனம், *s.* (*a change of Sa. Ch'hedah.*) Cutting, dividing, incision, வெட்டுகை. 2. Circumcision. See விருத்தசேதனம்.

சேதனம்பண்ண, *inf.* To cut off, divide, dissect. 2. To circumcise, amputate, வெட்ட.

சேதனுசாரம், *s.* (*R. C. usage.*) Rite of circumcision; [*ex* ஆசாரம்.]

•சேதனம், *s.* Understanding, intellect, intelligence, wisdom, reflection, அறிவு. 2. Feeling, perception, sensation, உணர்ச்சி. W. p. 331. Che'tana.

சேதனன், *s.* An intelligent person, one endued with intellect, a rational being, அறிவுள்ளவன். (*p.*)

சேதாரம், *s.* Waste of gold or silver in testing it on the touch stone, உரைத்தலாதியால்வருநஷ்டம். 2. Waste or loss in metals by fusion, malleation, filing, &c., உருக்கலாதியால்வருநஷ்டம். 3. Waste of commodities in weighing, measuring, &c., for which deduction is allowed, அளவாதியால்வருஞ்சேதம். (*c.*) 4. Loss by cattle trespassing, for which damage is paid, மாடாதிகளால்வருநஷ்டம். (*Coast usage.*) [*vul.*] 5. (*Tel. for* சேதம்.) Loss, damage, injury, கேடு. 6. The சேர் tree. 7. The வெட்சி flower-shrub.

சிந்திச்சேதாரமாய்ப்போனது. It was all spilt and wasted.

சேதி, *s.* [*improp. for* செய்தி.] News, occurrences, புதினம்.

சேதிவிசாரிக்க, *inf.* To inquire after one's welfare.

•சேதி, *s.* The name of a country, ஓர்தேசம்.

சேதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cut off, to divide, to sunder, sever, tear apart, அறுக்க. 2. To amputate, அங்கஞ்சேதிக்க; [*ex* சேதனம்.] (*Colloq.*)

அவர்கள்சேதிக்கப்பட்டார்கள். They were mutilated, and destroyed.

•சேதியம், *s.* A temple, any sacred shrine, தேவர்கோயில். (சது.)

சேது, *s.* Red, சிவப்பு. (*p.*)

•சேது, s. A causeway, a break-water, a bank, a dam, செய்கரை. 2. Adam's bridge, extending from the Coromandel coast toward Ceylon—said in Indian mythology to be ten yojanas wide and a hundred long, and to be formed by Nalan, or according to some legends, by Hanuman, the commander of Rama's armies, to enable the forces to pass over for the invasion of Lanka, சேதுவணை. 3. The island of Ramisseram, இராமேச்சரம். 4. (fig.) The sacred sea-water of Ramisseram, commonly called தனுக்கோடி, சேதுதீர்த்தம். W p. 943. Se'tu.

சேதுக்கரை, s. The northern and eastern shores of Ramisseram, &c. 2. Adam's bridge.

சேதுதரிசனம், s. Visiting the sacred shrine at Ramisseram.

சேதுதீர்த்தம், s. The sacred sea-waters of Ramisseram. 2. Bathing in the சேது waters.

சேதுஸ்நானம்—சேதுஸ்நானம், s. Bathing in the sacred water at Ramisseram.

சேதுநாதன், s. Siva, or the Sivalinga, as worshipped by Rama at Ramisseram.

சேதுபதி—சேதுக்காவலன், s. The king of the Marava country resident at Ramnad.

சேதுபந்தனம், s. Adam's bridge—as சேது.

சேதுபுராணம், s. A celebrated Purana describing the excellence of Ramisseram, the god there worshipped, and the sacred waters.

சேதுயாத்திரை, s. Pilgrimage to Ramisseram.

ஆசேதுகன்னடம்—இமசேதுபரியந்தம். India, the country between mount Imaus and Ramisseram.

•சேத்திரம், s. [prop. க்ஷேத்திரம்.] A pure or sacred place, any place of pilgrimage, புண்ணியஸ்தலம். See க்ஷேத்திரம்.

சேத்திரக்கோவை, s. A book describing all the holy places, ஒருநூல்.

சேத்திரசுத்தி, s. The lustration of a sacred place.

சேத்திரவாசம், s. Residing or sojourning at a holy place; an act of exalted merit, ensuring high reward in a future state.

சேத்து, s. (for.) A field, a spot of ground, வயல்.

சேத்து, s. Red, redness, any thing red, as சே, சிவப்பு. 2. Crimson, scarlet, மிகுசிவப்பு. (See சேது.) 3. Comparison, simile, உவமைச்சொல். 4. Closeness, thickness, compactness, செறுக்கம். 5. Intention, design, object, கருத்து. 6. An expletive, இடைச்சொல். (p.)

சேந்தன், s. Skanda, the god, முருகன்; [ex சேந்து.] 2. The author of திவாகரம், a Tamil lexicon, திவாகரஞ்செய்வித்தோன்.

சேந்தி, s. (Hind.) Toddy from palm trees, கள்.

சேந்து, s. Redness, சிவப்பு. 2. Fire, தீ. 3. The அசோகம் tree. (p.)

சேந்து, கிறேன், சேந்தினேன், வேன், சேந்த, v. a. To draw a rope in a pully, from some depth; to drag a cord, as of a kite, from a height, சாய்ப. (c.)

தண்ணீர்ச்சேந்த, inf. To draw water from a well.

கயிறுசேந்த, inf. To draw in the rope; generally that of a kite.

சேந்தை, s. [prov.] A canopy, a tester, மேற்கட்டி.

சேபாலங்கொட்டை, s. As சேங்கொட்டை. (M. Dic.)

சேப்பு, s. Red, redness, சிவப்பு.

சேப்பு, s. (for.) Pocket in a jacket. (c.)

சேப்பிலேபோட, inf. To inveigle a person, to bring one under another's control.

சேமக்கலம், s. A kind of brass plate or cymbal, used in a temple at the time of sacrifice, a gong, சேகண்டி; [ex சேமம், watch, et கலம், vessel, formerly beaten by watchmen.] (c.)

•சேமம், s. (also க்ஷேமம்.) Preserving, protection, safety, preservation, காவல். 2. Safeguard, defence, security, தஞ்சம். 3. Hoard, treasure buried, things reserved, புதைபொருள். 4. Binding and shrouding a corpse for burning or interment, சவச்சேமம். 5. (c.) Happiness, well-being, welfare, இன்பம். 6. A secure place, a room well guarded, அரணுள்ளவிடம். 7. A prison, cage, dungeon, or subterraneous prison, சிறைக்கூடம். 8. A guard-house, சிறைச்சாலை.

சேமம்புகினுஞ்சாமத்துறங்கு. Though you are in a prison sleep only three hours.

சேமக்காரன், s. [prov.] A guard. 2. A trusty, confidential person. 3. A thrifty, careful person.

சேமங்கேள்விசாரிக்க, inf. (as சேதிவிசாரிக்க.) To inquire after one's welfare.

சேமங்கொள்ள, inf. [prov.] To smear a place with cowdung, lay a corpse there and dress it, for the funeral pile, or the grave.

சேமகாலம், s. Time of prosperity or plenty—opposite to சாமகாலம்.

சேமதருமம், s. Substantial, or permanent merit, virtue, &c.—oppos. to மாயாதருமம்.

சேமத்திரவியம்—சேமநிதி, s. Gold, gems, &c., kept with great care. (p.)

சேமத்திலேவைக்க, inf. [in ancient history.] To put in custody—as children born under an unlucky horoscope, who are kept from the sight of their parents a certain number of years, according to the prescription of an astrologer. 2. To keep in safe custody.

சேமப்படை, s. Weapons in reserve.

சேமப்பொருள், s. [prov.] A deposit.

சேமமாய்வைக்க, inf. To keep with care. 2. To place one in good circumstances.

சேமம்பண்ண, inf. To deposit in a safe place.

சேமாதிசயம்—சேமசமாசாரம், s. News of welfare.

காரியசேமம், s. Circumstances, welfare, &c., as inquired into and reported.

சேமரம், s. A tree, அழிஞ்சில். (சது.) See சே.

சேமன், s. A cunning fellow, தந்திரி.

சேமனுப்பத்திரிய, inf. To practise roguery, to be given to mischievous tricks.

சேமி, க்கிறேன், சேமித்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To keep secure, preserve in safety, பத்திரம்பண்ண. 2. To hide under ground, bury, புதைத்துவைக்க; [ex சேமம்.] (Colloq.)

சேமை, s. [loc. vul.] As சேம்பு.

சேம்பு—சேம்பை, s. A kind of garden plant with esculent leaves and roots, ஒர்செடி, Caladium nymphæifolium, L.

சேப்பங்கிழங்கு, s. The root of the சேம்பு.

சேப்பங்கீரை, s. The large leaves of the சேம்பு.

சேப்பந்தண்டு—சேப்பமட்டை, s. The stalk of சேம்பு. (M. Dic.)

கல்லடிச்சேம்பு, s. An edible vegetable, an inferior kind of சேம்பு.

நீர்ச்சேம்பு, s. A water plant, Sagittaria obtusifolia, L.

வறட்டுசேம்பு, s. A garden plant, the dry சேம்பு.

சேயமம், s. A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். (M. Dic.)

சேயவன், s. The god Skanda, முருகன். 2. The planet Mars, செவ்வாய்; [ex சே, red.]

சேயா, s. The fruit of a Terminalia, கடுக்காய். (R.)

சேயார், s. Distant persons, தூரத்தார். 2. Enemies, பகைவர்; [ex சேய்மை.] See சேய்.

சேயான், s. Siva, சிவன். 2. Skanda, முருகன்; [ex சே, சேய்.]

சேயிலம், s. A tree, இலுப்பை. (M. Dic.)

சேயிழை, s. Splendid ornaments, நல்லணி. 2. A richly adorned lady, one of the fair sex, பெண். (p.) See இழை.

சேயிழைமார்—சேயிழையார், s. The ornamented fair.

சேயேபசம், s. A medicinal tree, as மாமருதம். (M. Dic.)

சேயோன், s. The god Skanda, முருகன். See சேய்.

சேய், s. Juvenility, youthfulness, இளமை. 2. A child, infant, குழந்தை. 3. Son, மகன். 4. Ruddiness, சிவப்பு. 5. Mars, the planet, செவ்வாய். 6. The god Skanda, முருகன்; [ex செம்.] 7. Distance, remoteness, தூரம். 8. Length, நீளம். 9. The bambu, மூங்கில். (p.)

சேயாள்—சேயன், s. A son.

சேய்த்து, appel. n. That which is distant or remote, தூரத்திலுள்ளது. 2. That which is long, நீளமுள்ளது. (p.)

சேய்நீர், s. A kind of liquid medicine —as செய்நீர். Compare செய்நீர்.

சேய்மை, s. Distance, remoteness, தூரம். 2. Length, நீளம். (p.)

சேராங்கை, s. [com. செராங்கை.] A handful.

சேரலன்—சேரன், s. (pl. சேரர்.) Any king of the Sêra race, that reigned on the Malabar coast and were said to be descended from the god of fire, அக்கினி.

சேரநாடு—சேரமண்டலம், s. The Sêra country.

வடக்குத்தலம்பழனிவாழ்கிழக்குச்செங்கோடு,
குடக்குத்திசைக்கோழிக்கடலாம், கடற்கரையின்
தெற்குநேரதுசேரவெண்பதின்காதம்,
சேரநாட்டெல்லையெனச்செப்பு. The most northerly place is Palany, the most eastern Chengodu (Trichengodu), the most western Kolicodoo (Calicut), and on the south, is the sea—in all eighty kathams (eight hundred miles). This is called the boundary of the Sêra country.

சேரமான்—சேரமான்பெருமான், s. One of the sixty-three devotees of Siva, a king of the Sêra race, an author and a universal linguist, knowing even the supposed language of animals, அறுபத்து மூவரிலொருவர்.

சேரா, s. Palm-wine, கள். *(M. Dic.)*

சேரார், s. See சேரலர் under சேர், v.

சேரான், s. A tree, சேங்கொட்டைமரம்.

சேரான்கொட்டை, s. The marking nut of the சேரான் tree. (c.) See சேங்கொட்டை.

சேரி, s. A village, a group of houses generally occupied by the same caste, ஊர். (c.) 2. A street, தெரு; [*ex* சேர், gather.]

சேரிப்பரத்தையர், s. [*in love poetry.*] Women of the town, prostitutes.

அடிச்சேரி, s. A suburb. *(R.)*

இடைச்சேரி—இடையர்சேரி, s. Shepherds' village. See இடை.

பறைச்சேரி, s. A village of Pariahs.

சேருகம், s. A kind of bird that is taught to talk, நாகணவாய்ப்புள். (சு.) (p.)

சேனா, s. *(corrup. of* சேரங்கை, also *Tel.)* A handful. (c.)

சேர், s. A dry or liquid measure, a *seer* the twenty-fourth of a பறை, always struck in Ceylon, ஒருமுகத்தலளவு. 2. (*Hind.*) A weight of eight pallams (பலம்), நிறையளவு. 3. A small corn-rick or heap, தானியப்போர். (c.) 4. [*prov.*] A yoke of oxen, a pair of oxen yoked together, ஏர்மாடு. 5. A tie which joins the fore-legs of a pair of cattle, தளை.

சேர்கட்ட, *inf.* To deposit paddy, &c., in measures. 2. To form a heap of corn in the straw.

பக்காச்சேர், s. A large *seer* containing twenty-four பலம். (c.) See பக்கா.

சேர்—சேருகிறேன், ந்தேன், வேன், சேர, v. n. To join; unite or associate with, கூட. 2. To draw near, to arrive at; to approach, கிட்ட. 3. To be near, adjacent, contiguous, அடுத்திருக்க. 4. To come together, assemble, collect, muster, ஒருமிக்கச்சேர. 5. To belong to, be dependent on, or attached to, be connected with, அடுக்க. 6. To fit, suit, be adapted to—as the mortise to the tenon, &c., இணங்க. 7. To be in close friendship or union, to have a liking for a person on account of congeniality of temper or from habit, &c., பொருந்த. 8. To match, equal, correspond with, ஒக்க. 9. To be added, become aggregated, அதிகரிக்க. 10. To become mixed, incorporated, blended, கலந்துபோக. 11. To be incident to, co-existent with, appertain to, as a quality—&c., உரித்தாக. 12. To be received or admitted into a society, or an institution, சம்பந்தப்பட. 13. *v. a.* To approach, to join, அணுக. 14. To unite in sexual embrace, புணர. 15. To attain, obtain, acquire, அடைய. 16. To have recourse to; to side with, ஒருபட்சத்தைச்சேர. (c.)

இதுஅதற்குச்சேராது. This will not be a suitable match to that.

சேரிடமறிந்துசேர். Discriminate in your choice of places; i. e. associate with the wise. (*Avv.*)

இவன்மனுஷரோடேசேருகிறதில்லை. He does not associate with others.

அதெங்களைச்சேராது. That does not affect us.

சேர, *inf.* [*used adverbially.*] At once, altogether, wholly, சகலமாக. 2. Along with, in company with, கூட. 3. Near to, அணித்தாக.

சேரப்போ. Go near. 2. Go along with.

சேரவாருங்கள். Come near. 2. Come together.

சேரக்கட்ட, *inf.* To tie together, as the hands, &c., சேர்த்துக்கட்ட. 2. To deliver, give over, remit, transmit, செலுத்துவிக்க.

சேரப்பார்க்க, *inf.* To seek admittance. 2. To find whether the parts of a frame work fit each other, பொருத்திப்பார்க்க.

சேரமண்டலம், s. A small halo around the moon. (*R.*)

சேரமண்டலந்தூரமழைதூரமண்டலஞ்சேரமழை. A small halo denotes rain to be distant, a large one, indicates it to be near.

சேராச்சேர்த்தி, s. [*prov.*] A disproportioned match, not a pair; inequality, as of a married couple, of ploughing bullocks, palankeen bearers, &c., இசைவின்மை. 2. Bad company, associating with improper persons beneath one's rank, &c., தகாதகூட்டுறவு. 3. Confusion, disorder, தாறுமாறு.

சேருந்துறை, s. The destined port, the place to which one is bound. 2. (*fig.*) A person of rank, or dignity, worthy to be associated with in marriage, &c., one able to assist, &c.

சேர்ந்தலைகமை—சேர்ந்தலை, s. [*prov. corrup. of* சேர்க்கை.] Closeness of connexion, union of friends, of husband and wife, pairs of animals, &c.

சேரும்பாடும், *adv.* [*prov.*] Promiscuously, altogether, in confusion, topsy turvy, higgledy piggledy, கட்டாக்குழப்பமாய்.

சேரும்பாடுமாய்விழ, *inf.* To fall promiscuously on each other, as people in a quarrel, or as trees in a storm, &c.

சேர்கால், s. [*prov.*] The hampered feet of beasts, தளைகால்.

சேர்காலிட, *inf.* To hamper.

சேர்ந்த, *(past rel. part.)* Joined, united, belonging to, &c.

அந்தநிலமவனைச்சேர்ந்தது. That land is his.

சேர்ந்தமுதல், s. Stock. See முதல்.

சேர்ந்தவன், *appel. n.* An applicant for aid. 2. A person under one's protection, a dependant. 3. A relative. 4. A partisan, an ally, associate.

இவன்நம்மைச்சேர்ந்தவன். He is on our side.

சேர்ந்தார், s. Friends, partisans, connexions. 2. Relatives, உற்றார்.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி, s. Fire, *(lit.)* that which kills those in contact with it, நெருப்பு. See கொல்லி. (சு.)

சேர்ந்தாரினேகிதர், s. Friends and associates.

சேர்ந்துகழுத்தறுக்க, *inf.* To abuse and betray confidence. Compare இசிந்துக்கழுத்தறுக்க.

சேர்ந்துகாரியம்பார்க்க, *inf.* To associate with for one's own interest.

சேர்ந்துகொள்ள, *inf.* To associate; to herd together—as beasts. 2. To be attached to—as a child to its nurse. 3. To take firm hold of—as disease.

சேர்ந்துநடக்க, *inf.* To live or act in unity, concord, harmony and peace.

சேர்ந்துவிட, *inf.* To unite as a broken bone, to knit. 2. To reach a place, as a traveller. 3. To be admitted into a class, company, society. 4. To come to hand, to be received, கைக்குவர.

மனுஷரோடேசேர்க்கவிட்டான். He is grown or risen so as to come into society.

சேர்மானம், s. Union, combination, association, ஐக்கம். 2. Compound, commixture, கலப்பு. 3. Addition, a thing added, accompaniment, சேர்க்கை.

சேர்விலங்கு, s. [*prov.*] Fetters for the feet or hands.

சேரல், *v. noun.* Drawing near, கிட்டல். 2. s. [*prov.*] Rice not well cleaned in pounding, சொறியலரிசி.

சேரலர்-சேரலார்-சேரார், s. Enemies, பகைவர். (சு.)

சேர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To join, combine, unite, associate, இசைக்க. 2. To mix, admix, incorporate, amalgamate, கலக்க. 3. To collect, gather, muster, assemble, கூட்ட. 4. To aggregate, add sum, to sum, கணக்குக்கூட்ட. 5. To bring over to one's interest or party; to enlist, proselyte, ஒருபட்சத்திற்சேர்க்க. 6. To receive or admit to one's company, party, &c., receive into friendship or service, to bring under protection or shelter, சமயத்தேக்க. 7. To put together, pile up, join the parts of a whole; to string, form or arrange in a row; make or put together a book, an ola or a paper; to pair, ஒழுங்கிலே வைக்க. 8. To append, to attach, annex; to piece, தொடுக்க. 9. To encroach upon, over-reach, பிறனுடையதைச்சேர்க்க. 10. To register, enter, enrol, record, அட்டவணையிற்சேர்க்க. 11. To cause to succeed or prosper; to accomplish, to bring about an event prosperous or adverse, &c., பொருந்த. 12. To interpolate, insert, இடையிற்சேர்க்க. 13. To conduct in safety to a destined place, ஒப்பித்திற்சேர்க்க. 14. To collect money, toddy, &c., சேர. 15. To tie or fasten with a rope, chain, &c.; to secure by fastening, கட்ட. 16. To put on a dress, armor, ornaments, &c., தரிப்பிக்க. 17. To make, build, construct, சேர்க்க. 18. To adulterate, பொடிசேர்க்க. (c.)

குமுக்குச்சேர்க்க—கும்மக்குச்சேர்க்க, *inf.* To obtain persons for help.

தனஞ்சேர்க்க, *inf.* To amass wealth.

சேர்த்துக்கட்ட, *inf.* To tie or bind a person, or beast—as to a tree, &c. 2. To tie the hands, feet, &c., together. 3. To encroach, over-reach, எல்லைகட்டிக்கட்ட.

சேர்த்துக்குழைக்க, *inf.* To mix—as rice and curry or other compounds, to mix and temper mortar, &c.

சேர்த்துக்கொடுக்க, *inf.* To get, collect for another (men, money, &c.) 2. To mix medicine with a vehicle, and administer it. 3. To mix two or more medicines, and administer them, பலவுங் கலந்துகொடுக்க.

சேர்த்துக்கொள்ள, *inf.* To admit into society; take into service, receive to friendship; to receive a wife after a separation; to reinstate. 2. To allow, in account, to credit. 3. To encroach upon.

சேர்த்துப்பிடிக்க, *inf.* To conciliate friendship, to gain over, to win to one's interest. 2. To get a paramour. 3. (*in burlesque.*) To take rice by the handful, in eating. 4. To encroach on land; to appropriate trees, cattle, &c.

சேர்த்துமுடிக்க, *inf* To accomplish, to bring a person and event together, as the deity.

சேர்த்துவிட, *inf.* To join—as a woman to a man, a servant to a master, to bring into one's favor, employment, protection, &c. 2. To reconcile, pacify, unite or reunite, இசைப்பிக்க.

சேர்த்துவைக்க, *inf.* To lay up a hoard, amass, accumulate. 2. To pacify, to make friends. See கூட்டிவைக்க.

சேர்க்கை, *v. noun.* Joining, uniting, associating, adding, addition, கூட்டுகை. 2. Combination, union, close friendship, alliance, confederacy, ஐக்கம். (*c.*)

சேர்க்கைக்குத்தக்கபழக்கம். Habits according to one's company.

சேர்க்கைவாசனை, *s.* See செயற்கைவாசனை. (*c.*)

சேர்த்தி—சேர்த்திக்கை, *v. noun.* Intimacy, close attachment, ஐக்கம். 2. Connection, coalition, கூடு. 3. Fellowship, உடந்தை. 4. A pair—as of cattle, a yoke, பிணையல். 5. Adaptation, fitness, இசைவு. 6. Cohabitation, illicit intercourse, புணர்ச்சி. 7. Access, accession, சேர்வு. (*c.*)

சேர்ப்பு, *v. noun.* Mixing, compounding, கலப்பு. 2. Connection, union—as சேர்வு. 3. (*R.*) A supplement, or an appendix, அநுபந்தம்.

சேர்பந்து, *s.* (*Pers. R.* சேர்சவுக்கு.) A whip, scourge, கசை. (*c.*)

சேர்பு, *s.* House, home, abode, habitation, வீடு. (சது.) Compare சேர்வு.

சேர்ப்பன், *s.* Ruler of a maritime district, நெய்தனிலத்தலைவன்; [*ex* சேர்ப்பு.] (*p.*)

குமரிச்சேர்ப்பன், *s.* Any king of the Pandyan dynasty. See குமரி.

சேர்ப்பு, *s.* Shore, coasts, கடற்றுறை. (*p.*) See சேர், *v. a.*

சேர்ப்புட்டு, *v. noun.* [*prov.*] An exact pair, இணைபொருத்தம்—as சேர்ப்புட்டுமாடு; [*ex* சேர் *et* புட்டு.]

சேர்மானம், *s.* Union, association, &c. See under சேர், *v. n.*

சேர்வு, *s.* Massiveness, thickness, globularity, திரட்சி. 2. House, dwelling, abode, வீடு. 3. Agricultural districts, மருதநிலத்தூர். (சது.) 4. *v. noun.* (*from* சேர், *v. n.*) Joining, union, association, junction, connection, ஐக்கம். 5. Collection, assembly, கூட்டம். 6. Access, accession, attainment, அடைதல்.

சேர்விடம், *s.* Bed, couch, bedding, any contrivance for sleeping, மனிதர்படுக்கை. 2. A place of meeting, சந்திக்குமிடம்.

சேர்வை, *s.* Union, association, connection, coalition, ஐக்கம். 2. Joining together, junction, கூட்டம். 3. Plaster, salve spread on cloth, &c., சீலையிற்சேர்த்திடுமருந்து. 4. A body of soldiers, சேனை. 5. Command of a body of soldiers, the office of a சேர்வைக்காரன். 6. Ingredients for a medicinal or other composition, கலப்புச்சரக்கு. 7. Admixture, compound, கலவை. 8. Preparation, provision, accommodation, சேகரிப்பு. 9. Collection, assemblage, திரட்டு. 10. [*loc.*] Twenty bundles of betel leaves, வெற்றிலைச்சேர்வை. 11. A term in vulgar use for a sort of masquerade dance, ஓர்வகைக்கூத்து. 12. A kind of ear ornament worn by women, மாதர்காதணிகளிலொன்று. 13. (*used in Coimbatore.*) Alloy, base coin, உலோகக்கலப்பு.

சேர்வைகட்ட, *inf.* To tie the betel leaves in சேர்வை bundles. 2. (*R.*) To unite the upper branches of trees in the form of a portico.

சேர்வைக்காரன், *s.* The commander of a body of soldiers, a captain. 2. A subdivision of the Maravars. (*c.*)

சேர்வைக்கால், *s.* [*vul.*] A support for a ladder to lean against. 2. [*prov.*] A stand, commonly of brass, for plate.

சேர்வைச்சீலை, *s.* [*prov.*] Salve spread on cloth, a plaster, cere-cloth.

சேர்வைமொழி, *s.* An appendix. (*R.*)

சேர்வைச்சந்தனம், *s.* A compound perfumed ointment, of sandal paste. See சந்தனக்கூட்டு.

அரிசேர்வை, *s.* [*vul.*] A masquerade dance performed by the votaries of Vishnu, after their return from a pilgrimage to Tripathy.

புத்தகச்சேர்வை, *s.* Making an ola-book.

சேர்வைராயன்மலை, *s.* The Shevaroy hills, near Salem. (*c.*)

சேலகம், *s.* The bulbous root of the கோரை, Cyperus, *L.* (*M. Dic.*)

சேலம், *s.* The town of Salem, ஓர்நாடு.

சேலியால், *s.* A grass root very fragrant, Cuscus, இலாமிச்சை, Andropogon muricatum, *L.* (*M. Dic.*)

•சேலேகம், *s.* The sandal tree, சந்தனம். 2. A kind of red powder, Vermilion, to form a spot on the forehead, சிந்தூரம். (சது.)—*Note.* In கிகண்டு, சாலேகம் and சாலேகம் are used synonymously.

சேலை, *s.* The அசோகு tree. (*R.*)

•சேலை, *s.* Cloth, சீலை. W. p. 331. CHE'LA. 2. A woman's cloth, about eighteen cubits long, மகளிராடை. 3. [*prov.*] The half of a முழுப்புடவை, or piece of cloth of thirty-six or forty cubits, சேலைப்பாதி.

•சேலோதம், *s.* Sandal-wood, சந்தனம்.

சேல், *s.* A kind of fish, a carp, Cyprinus, *L.* See கெண்டை.

சேற்கெண்டை, *s.* As சேல். (*c.*)

சேற்கண்ணி, *s.* A medicinal plant.

சேவகம், *s.* A wild kind of onion, பேய்ப்பூண்டு. (*M. Dic.*)

•சேவகம், *s.* (*Sa. S'evaka.*) Service, servitude, ministry, the office of a soldier, peon or other servant, சேவகத்தொழில். 2. Valor, bravery, heroism, வீரம். 3. Elephant's sleeping place, யானைதுயிலிடம். (சது.)

உன்சேவகத்தையடக்கு. Keep down your valor, be patient.

சுவாமிசேவகம். Homage to thee, my Lord.

சேவகஞ்செய்ய—சேவகம்பண்ண—சேவகம்பார்க்க, *inf.* To serve, do service, minister.

சேவகத்தனம்—சேவகத்திராணி, *s.* The character or capacity of a soldier, peon, &c.

சேவகத்திலமர, *inf.* To be settled in employment—as a servant, &c.

சேவகத்திலமர்த்த, *inf.* To settle one in office, as a servant, writer, &c.

சேவகமெழுத, *inf.* To enlist or enrol soldiers.

சேவகமோடி, *s.* [*vul.*] The accoutrements of a soldier. 2. Bravery of a soldier. See மோடி.

சேவகன், *s.* A soldier, a warrior, a veteran. 2. A peon, a lascar, a footman, a ministering attendant—as an umbrella or parasol-bearer, &c. 3. (*fig.*) A person on an errand, a messenger. 4. A kind of wild onion—as சேவகம்.

சேவகத்தலைப்பா, *s.* The turban of a peon—generally large.

சேவகமுறுக்கு — சேவகராங்கி, *s.* As சேவகமோடி; [*ex* ராங்கி, rank.]

சேவகம்வாங்க, *inf.* To get a situation.

சேவகஆசாமி, *s.* A peon who acts as a writer. (*Colloq.*)

சேவகாவிர்த்தி — சேவகத்தொழில், *s.* The profession of a soldier. 2. Military service.

சேவகம்போக, *inf.* To lose one's office.

சேவகப்பதம், *s.* [*prov.*] Rice not fully boiled, அரைப்பதம்.

சேவகனார், *s.* Ayanar, a tutelar god, ஐயனார். (*R.*)

சேவகன்பூடு—சேவகன், *s.* A kind of herb, சிற்றமுட்டி. (*R.*)

சேவடி, *s.* Red feet, சிவந்தபாதம்; [*ex* சே.] (*p.*)

சேவல், *s.* The cock or male of the gallinaceous species, கோழியிலாண். 2. Male of birds and fowls in general (in ancient usage, the peacock and the மயில் bird are not included), மயிலொழிந்தபறவையிலாண். (See சாவல்.) 3. Watching corn, காவல்.

சேவலாள், *s.* A watchman of the field.

சேவற்கொடியோன் — சேவலங்கொடியோன், *s.* Skanda, whose banner is a cock, முருகன்.

சேவற்பண்ணை, *s.* A flower plant. See சாவற்பண்ணை.

சேவல், *s.* Mud, mire, சேறு. (*M. Dic.*)

•சேவனை, *s.* [*prov.*] Service to a master, சேவகத்தொழில். W. p. 943. S'EVANA. 2. Temple-service, ministry to the deity or idol, வணக்கம். 3. Playing on loud instruments, as drums, pipes, cymbals, &c., in the presence of an idol or great persons, at a festival, wedding, &c., மேளஞ்சேவித்தல்.

சேவனைக்காரர், *s.* The band of musicians who play before the idol.

சேவாலங்கொட்டை, *s.* The nut of the croton, சேர்வாளம். (*M. Dic.*)

சேவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To serve as a soldier, படையிற்சேவிக்க. 2. To worship, serve; to serve God; to serve a master, perform services, minister, பணிவிடைசெய்ய. 3. To serve a demon, as a magician, பேயைச்சேவிக்க. 4. To play on loud instruments in the temple, at a wedding, festival, &c., வாத்தியமுழக்க. 5. To sing praises with beating of drums, &c., in the invocation of a deity or demon, for the utterance of oracles, சாமிசேவிக்க. 6. To make obeisance, pay respects, homage, &c., வணங்க. 7. To beat drums, as Pariahs in the temples, or in honor of a great person, or at a crossway by night to appease an evil spirit; sometimes offering fruits, பறையறைந்துசேவிக்க; [ex சேவகம்.] (c.)

சேவித்ததைக்கொடுக்கிறதற்கென்ன......Why can't you pay me for my services?—spoken to a hard master.

சேவித்தகூலி, s. Hire for service, due to a servant, musicians, &c.

சேவுகம், s. [prop. சேவகம்.] Service, &c.

•சேவை, s. Service, worship, ministry to the deity, guru, &c., தொழுகை. W. p. 943. S'ĒVA.

சேவைசெய்ய—சேவைபண்ண, inf. To pay attendance at the temple, wait on and worship the idol. 2. To worship or do homage to the guru, &c.

சேவையூர், s. A name of the town of சிதம்பரம், in reference to the benefits obtained by worshippers there, சிதம்பரம்.

சேறல், (a verbal form of செல்லல்.) Going, போதல். 2. Walking, நடத்தல். 3. Rising up, எழுச்சி. (p)

சேறி. Go thou, or thou goest.

சேறு. I shall or will go.

சேறும். We will go.

சேறு, s. Mud, mire, அளறு. 2. Toddy, vinous liquor, கள். 3. Sweetness, pleasantness, இனிமை. 4. Sweetness, தித்திப்பு. 5. Temple procession, திருவிழா. (Compare சாறு.) (சது.) 6. A liquid of a thick consistency—as சந்தனச்சேறு.

சேறுஞ்சகதியும். Mud and mire. 2. (fig.) Rice over-boiled, mashy. [prov.]

சேறடிக்க, inf. [prov.] To trample a field, and make it muddy, for sowing rice after irrigation. 2. To mash, to reduce to mire—as mangled bodies in the field of battle.

சேறடி—சேறடி—சேறடை, s. [prov.] The wings of a carriage to defend from mud, dust, &c. (c.)

சேறுகுழைக்க, inf. To work clay or other soft earth.

சேறுபட—சேறெழும்ப—சேறாக, inf. To become muddy, form as mud. 2. To be mashy with blood, &c., as a field of battle.

சேறுபூச, inf. To plaster a wall with mud.

சேற்றிற்குமிழி, s. Bubbles of mire. (p.)

சேற்றுநிலம், s. Muddy ground.

சேற்றுமண், s. Muddy earth, loose earth.

சந்தனச்சேறு, s. Sandal-paste. (p.) See சந்தனம்.

•சேற்பனம், s. [prop. சிலேட்டுமம்.] Phlegm, as one of the three humors of the body, சிலேற்பனம்.

சேற்பனசுரம், s. [prov.] Bilious fever.

சேற்பனந்தொட, inf. [prov.] To overpower, as phlegm in the last stage of life, with sinking of the pulse, rattling in the throat, &c.

•சேற்றுமம், s. [vul.] Phlegm, சிலேட்டுமம்.

சேனம், s. Hawk, kite, பருந்து. (p.)

சேனம்பாம்பு, s. The name of a fish, ஒர்மீன். (R.)

சேனா, s. [vul.] A kind of eel with a piked head, மலங்குமீன். 2. [loc. Eng.] A medicinal plant, senna, நிலாவரைப்பூடு.

கடற்சேனா, s. A sea-eel.

காட்டுச்சேனா, s. A species of the above plant growing wild.

நிலச்சேனா, s. Another species.

சேனாவரையர், s. (Hon.) A famous author, a commentator on the grammar of தொல்காப்பியம், ஒர்உரையாசிரியர்.

சேனாவு, s. A plant, தகரை, Cassia, L.

•சேனை, s. A host, an army, படை. W. p. 943. S'ENA. 2. Market, a fair, சந்தைவீதி. 3. Weapon, ஆயுதம். (சது.) 4. (fig.) A large number, multitude, great quantity, &c., மிகுகூட்டம். 5. (Tel. loc.) Much, plenty, மிகுதி—This word retains its Sanscrit pronunciation in some of its compounds.

அவர்கள்உன்சேனையார்தானே. They are your kindreds, friends, &c. (a sarcastic expression.)

அவன்வந்துசேனைநாளாச்சுது. It is now many days since he arrived.

சேனாங்கம், s. A component part of an army; [ex அங்கம்.]

சேனாசமுத்திரம், s. Ocean-like armies.

சேனாதிபதி, s. A general, a commander of an army; [ex அதிபதி.]

சேனாதிபத்தியம், s. The office of a general.

சேனாதிபன், s. As சேனாதிபதி. 2. (in Calendars.) A planet considered as general for the year, with corresponding astrological results, வருஷபலக்கிரகங்களிலொன்று.

சேனாபதி, s. A general. 2. Skanda, முருகன்; [ex பதி, lord.]

சேனாமுகம், s. The front of an army. 2. A division of an army, consisting of three chariots, three elephants, nine horses and fifteen infantry.

சேனைத்தலைவன், s. The leader of an army.

சேனைத்தொகை, s. The component parts of an army—also called படைத்தொகை, consisting of 29,524 chariots, 29,524 elephants, 88,572 horses, and 147,620 infantry, and making a grand-total of 295,340—are ten; viz.: 1. பத்தி—பந்தி. 2. சேனாமுகம். 3. குல்மம்—குமுதம். 4. கணகம்—கணம். 5. வாகினி. 6. பிரளயம்—பிருதனா. 7. சமு—சமுத்திரம். 8. சங்கம். 9. அனீகம். 10. அக்கோணி—அக்குரோணி, which see respectively in their places.

சேனைப்படைகள், s. [prov.] A great many persons, a concourse of people. (c.)

சை

சை, A syllabic letter composed of ச் and ஐ.

சை, s. [com. சீ.] Interjection of contempt, abhorrence, disdain, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சைபெறத்திரியேல். Do not lead a contemptible life. (Avv.)

•சைகதம், s. Sand, மணல். 2. Sandbank, மணற்கரை. W. p. 944. S'AIKATA.

•சைகை, s. (also written சயிகை.) Beckoning, beck, hint, wink, signal, nod, token. Also சமிக்கை. (c.)

கண்சைகை, s. A wink with the eyes.

கைச்சைகை, s. A beckoning with the hand. See கை.

சைகையாய்ப்பேச, inf. To speak by signs.

சைகைசெய்தழைக்க, inf. To call by signs.

சைகைகாட்ட—சைகைபண்ண, inf. To indicate by a sign, or gesture.

சைகைகாட்டிக்கொடுக்க, inf. To give or convey some thing surreptitiously, with a sign or gesture. (R.)

•சைக்கினை, s. Beckon, wink, signal, சமிக்கை. 2. Connivance, கண்சமிக்கை. See சமிக்கினை. (c.)

•சைசவம், s. Youth, juvenility, childhood, pupilage, இளமை. W. p. 857. S'AIS'AVA. (p.)

•சைதன்னியம்—சைதன்யம், s. Intellect, intelligence, spirit—as applied either to deity, or souls; deity, or spirit, as distinguished from matter, தத்துவஞானம். 2. Understanding; the faculty of knowledge, the knowing principle, அறிவு. W. p. 331. CHAITANYA.

பிரமசைதன்னியம், s. The supreme intelligence—understood not of Brahma, but of Brahm.

கூடஸ்தசைதன்னியம், s. See கூடம்.

•சைத்தியம்—சயித்தியம், s. Cold, coldness, குளிர்மை. 2. That which is cool, refreshing, குளிர்ச்சியுள்ளது. (Sa. S' áithya.) (c.)

சைத்தியமுறிகிறது. The cold is breaking.

சைத்தியங்கொள்ள, inf. To take cold.

சைத்தியம்நீங்க—சைத்தியம்வாங்க, inf. To leave—said of a cold.

சைத்தியோபசாரம், s. Cooling refreshment, cordials, fanning, &c. (Rare.)

சைத்தியவுடம்பு, s. A phlegmatic temperament. (c.)

சைத்தியமூடுதல், v. noun. The inducing of coma, or cold fits.

சைத்தியகுணம், *s.* Rheumatic tendencies.

•சைத்திரம்—சைத்திரிகம், *s.* April, சித்திரைமாதம். 2. Carved or curious work, சித்திரவேலை. (*p.*)

சைத்திரோச்சவம், *s.* (*com.* சித்திரைத்திருவிழா.) A festival in April.

•சைத்திரி, *s.* One of the twenty-one யாகம், ஓரியாகம். 2. April, சித்திரைமாதம். (*p.*)

•சைத்திரிகம், *s.* April, சித்திரை.

•சைத்திரியம், *s.* Intelligence, the power which fastens the sense on its appropriate object, சித்தநிடம். (*p.*)

சைத்திரியஞானம், *s.* Spirituality, the nature of the deity, the soul, &c.

•சைந்தவம், *s.* Rock-salt. (See இந்துப்பு.) 2. A horse, குதிரை. 3. The river Indus, சிந்துநதி. W. p. 944. S'AINDHAVA. 4. Head, தலை. See சயிந்தவம்.

•சைந்தவி, *s.* A tune. See சயிந்தவி.

சைமானம், *s.* [*prop.* சம்மானம்.] Honor, வெகுமானம். (*R.*)

•சைமினி, *s.* (*Sa. Jaimini.*) A famous Rishi, ஓரிருடி.

சைமினிசூத்திரம், *s.* The system of the Rishi.

•சைம்மினி, *s.* The city of Yama, இயமன்பட்டணம்.

சைம்மினிநகரோன், *s.* Yama of the city சைம்மினி. (சது.)

•சையம், *s.* Stone, rock, கல். 2. Hill, mountain, மலை. 3. Prosperity, செல்வம். 4. The name of a mountain in the Koorg country from which rises the Kavery river, ஓர்மலை. (*p.*)

சையகிரி, *s.* As சையம், 4.

சையத்திருக்க, *inf.* To have prosperity, to be prosperous. (ஔவை.)

சையெனல், *v. noun.* [*com.* சீயெனல்.] Uttering the interjection சை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 2. To be abominable, hateful, abhorrent, வெறுப்புள்ளதாகுகை. (*p.*) See சை.

•சையை, *s.* See சைகை.

•சையோகம், *s.* Copulation, coition, புணர்ச்சி. 2. [*in gram.*] Combination, coalition, எழுத்தின்புணர்ச்சி. See சம்யோகம்.

சையோகிக்க—சையோகம்பண்ண, *inf.* To copulate.

சையோகாட்சரம், *s.* A compound letter; [*ex* அட்சரம்.]

பரசையோகம், *s.* Adultery; [*ex* பர.]

•சையோகை, *s.* Spouse, consort, மனைவி. 2. [*in the Agama phil.*] The female principle of deity, as contributing to sensation, enjoyment, &c., in the male principle, சிவத்துக்கின்பந்தருஞ்சத்தி. (*p.*)

•சையோத்தி, *s.* As சையோத்தியம்.

•சையோத்தியம்-சய்யோத்தியம்-சயோத்தியம், *s.* Familiarity, communion, இணக்கம்.—*Note.* This word is commonly சையொத்து, in the participial form.

சண்டையில்லாமற்சையோத்தியமாயிருக்கிறார்கள்.... They live in union or mutual harmony.

•சைரிகம், *s.* Mixture, கலப்பு. W. p. 944. S'AIRIKA.

•சைரிபம், *s.* A buffalo, எருமை, W. p. 944. S'AIRIBHA.

•சைரேயகம், *s.* See சயிரேகம்.

•சைலகம், *s.* A grass growing on hills, மலையிருவேலி; [*ex* சைலம்.]

•சைலம், *s.* Mountain, மலை. 2. Rockiness, கல்லுள்ளது. See சயிலம்.

•சைவம், *s.* The Saiva religion, சிவசமயம். W. p. 857. SAIVAM. 2. The Siva Purana, one of the eighteen, சிவபுராணம். 3. Abstaining, from eating flesh, fish, eggs, &c., புலால்தின்னாமலிருக்கை.—*Note.* In the Saiva system there are sixteen divisions, viz: 1. ஊர்த்தசைவம் 2. அநாதிசைவம். 3. ஆதிசைவம். 4. மகாசைவம். 5. பேதசைவம். 6. அபேதசைவம். 7. அந்தரசைவம். 8. குணசைவம். 9. நிர்க்குணசைவம். 10. அத்துவாசைவம். 11. யோகசைவம். 12. ஞானசைவம். 13. அனுசைவம். 14. கிரியாசைவம். 15. நாலுபாதசைவம். 16. சுத்தசைவம்.

சைவக்குருக்கள், *s.* A brahman guru of the சைவம் sect, as distinguished from the வைதிகம் class. 2. Guru of a caste inferior to the brahman, professing the சைவம் religion.

சைவசமயம்—சைவமதம், *s.* The religion of சிவன்.

சைவசித்தாந்தம், *s.* The Agama philosophy, theology, doctrines, &c. See under சித்தாந்தம்.

சைவதீட்சை, *s.* A degree in Saivism, or a secret mantra whispered in the ear of a disciple, by his guru.

சைவநடை, *s.* Observance of the precepts of the Saiva religion.

சைவர், *s.* (*sing.* சைவன்.) Professors of the Saiva religion. 2. Persons who have received the second degree or விசேஷதீட்சை, who eat in secret, abstain from fish, flesh and eggs, perform பூசை, &c.

சைவன், *s.* One who abstains from eating flesh. 2. A Saivite.

சைவாகமம்—சைவநூல், *s.* The Agamas of the Saiva religion. (See சிவாகமம்.) 2. Writings or doctrines according to the Agamas.

சைவாசாரம், *s.* Prescribed rites and ceremonies of the Saiva religion.

•சைவலம், *s.* A class of aquatic plants, moss, &c., பாசி. W. p. 857. S'AIVALA.

•சைவியம், *s.* The Saiva religion, that which relates to Saivism; [*ex* சைவம்.]

•சைனன், *s.* (*fem.* சைனத்தி, *plu.* சைனர்.) A Jaina, a follower of the Jaina or Buddhist system, சினனைவணங்குவோன். W. p. 354. JAINA. 2. Argha, அருகன். 3. Buddha, புத்தன்.

சைனவேளாளர், *s.* Husbandmen of the Jainas.

•சைனியம்—சைன்னியம், *s.* As சேனை.

சொ

சொ, A syllabic letter composed of ச் and ஒ.

சொகுசா, *s.* (*Hind.*) Pinch-beck, a mixture of copper and fine gold, also called, தம்பாக்கு. (*c.*)

சொகுசாமோதிரம், *s.* A ring made of pinch-beck.

சொகுசாவிலேபண்ண, *inf.* To work in pinch-beck.

சொகுசு, *s.* (*Tel.*) Comeliness, neatness, சோத்தி. 2. Splendid dress, சரசிகம். (*c.*)

சொகுசுக்காரன், *s.* One of delicate or fastidious taste, one who is nice, dainty, particular in food, dress, sleep, &c.

சொகுசுத்தனம், *s.* Comeliness, beautifulness.

சொகுசுபண்ண, *inf.* To be nice, particular, dainty, fastidious in food, dress, &c.

சொகுசாயுடுக்க, *inf.* To dress one's self neatly.

சொகுசுத்தனம் பண்ணிக்கொண்டுதிரிய, *inf.* To make a display of one's dress; also to lead a dissipated life.

சொக்கட்டான் — சொற்கேட்டான்—சொற்கட்டான், *s.* A kind of play, ticktack, draughts, Hindu backgammon, ஓர்குதவிளையாட்டு. (*c.*)

சொக்கட்டாடு—சொக்கட்டான் போட—சொக்கட்டான்விளையாட, *inf.* To play at draughts.

சொக்கட்டான்காய், *s.* The pieces used to mark the progress of the game.

சொக்கட்டான்கவறு - சொக்கட்டான்பாச்சிகை, *s.* Dice used in gaming.

சொக்கட்டான்சீலை - சொக்கட்டான்மனை—சொக்கட்டான்வீடு, *s.* The checkered cloth on which the game is played, being in the form of a cross.

சொக்கட்டாப்போட்டிவிட்டான். He has won the prize without much labour—an expression used when any thing is obtained without a struggle.

சொக்கதேவன், *s.* [*prov.*] A kind of swelling on the cheek, பொன்னுக்குவீங்கி; [*ex* சொக்கு.]

சொக்கநாதன்—சொக்கலிங்கன், *s.* (*Hon.* சொக்கர்.) The handsome lord, Siva as worshipped at Madura, சோமசுந்தரன்.

சொக்கப்பான் — சொக்கப்பனை, *s.* [*prop.* சொர்க்கபானை.] A festival of lamp-lighting in honor of Mahabali. (*c.*) See சொர்க்கபானை.

சொக்கப்பான்கார்த்திகை, *s.* The November lamp-lighting in the evening of திருக்கார்த்திகை. See கார்த்திகை.

சொக்கம், *s.* Genuineness, purity, சுத்தம். 2. Excellence, goodness as of gold, silver, களிம்பின்மை. (*c.*) 3. (*change of* சொக்கு.) Beauty, சிறப்பு 4. [*prov.*] Theft, களவு. (See சக்கம்.) 5. Ruby, செம்பு. (*M. Dic.*)

சொக்கரென்பவர்த்தம்பெறுவர். The pure will obtain golden benefits. (*Avv.*)

சொக்கக்கட்டிவெள்ளி, *s.* A lump of pure silver. (*c.*)

சொக்கனை—சொக்கறை, *s.* [*prov.*] A dimple in a cheek; a falling in; a bend in a wall, in baskets, in the edge of a mat; a flaw in the edge of a nail, &c., குறைவு. 2. A small enclosure or parting off, in a garden, house, &c., சிறியஅடைப்பு. 3. A breach or gap in a wall, hedge, mound, &c., மதில் முதலியவற்றின்துவாரம்.

சொக்கலி, *s.* A plant, ஓர்பூடு. Portulaca meridiana. See மூக்கிலி. (*M. Dic.*)

சொக்கலிங்கன், *s.* See சொக்கநாதன்.

சொக்கன், *s.* Siva, the beautiful, சிவன்; [*ex* சொக்கு.] 2. (*com.*) A merchant's attendant, carrying a bag, &c., கையாள்.

சொக்கா—சொக்காய், *s.* (*Tel.*) A man's jacket tied in front, மெய்யுறை. (*c.*)

சொக்காக்கீரை, *s.* An edible herb, ஓர்கீரை; [*ex* சொக்கா. *Hind.*] (*c.*)

சொக்காரன், *s.* Paternal heir, male heirs to one's property, ஆஸ்திக்குப்பாத்தியஸ்தரான அண்ணன்தம்பிமுதலியவர்கள்; [*ex* சொம்.]

சொக்காலி-சொக்காளி, *s.* A kind of herb, சிறுபீளைப்பூடு. (*R.*)

சொக்கு, *s.* Stupor, torpor, torpitude, dullness—as produced by enchantments, &c., சோர்வு. (*Telugu usage.*) 2. Fascination, captivation, holding one in magical subjection, மயக்கம். 3. Beauty, அழகு. 4. Gold, பொன். 5. A name of Siva—as சொக்கன். 6. [*prov.*] Cheek, கன்னம்.

சொக்கிடுவித்தை — சொக்குவித்தை, *s.* The art of causing stupor, sleep, &c, by casting magical powders.

சொக்குப்பிடுங்க—சொக்குக்கிள்ள, *inf.* [*prov.*] To pinch, draw out or twist the cheeks, either in play or in anger.

சொக்குப்பொடி, *s.* Powders cast on a person to induce sleep, stupor, obsequiousness, &c., மயக்கப்பொடி. Sometimes சக்குப்பொடி.

சொக்கு, கிறேன், சொக்கினேன், வேன், சொக்க, *v. n.* To become stupid, heavy, dull, languid, sleepy, சோர. 2. To be enchanted, fascinated, captivated, subjected to the will of another, மயங்க. (*c.*) 3. [*prov.*] To be pressed in, bent in, &c., as the surface of a wall, the edge of a mat, a basket, &c., பள்ளம்விழ. Compare சொக்கனை.

அவன்சொக்கிவிட்டான். He is in a sound sleep. He is captivated.

சோளப்பயிரைமேய்ந்தஎருது சொக்கிச்சொண்டிறந்தது. The ox eating of the green corn was stupified and died.

சொக்குவிக்க, *inf.* To fascinate, enchant, captivate, மயக்குவிக்க.

சொங்காரன், *s.* As சொக்காரன். See சொம்.

சொச்சம், *s.* [*vul.*] Deficiency, balance, arrears, குறை. 2. Interest of money, வட்டி. (*Coast usage.*) 3. Excess, odds, fraction, மிச்சம்.

சொச்சத்துக்குப்பணங்கொடுக்க. To give money on interest.

சொச்சவிலைபிற்கொள்ள. To pay at a low price.

நூற்றுச்சொச்சம். A hundred and odd.

பத்தேசொச்சம். More than ten, ten and a fraction.

சொச்சமுங்காசுக்கீழேவை. Pay the money, with the interest due.

சொச்சம்போடு. Add the remainder.

•சொச்சம், *s.* Purity, மாசின்மை. W. p. 961. Svachha.

•சொஸ்தம், *s.* Health, சுகம். 2. Recovery from sickness, சுகமடைகை. 3. Salubrity, செளக்கியம். (*c.*) See சுவஸ்தம்.

சொஸ்தபுத்தி, *s.* Temperance.

சொஸ்தானம், *s.* [*Rom. C. usage.*] Resurrection of the body, உயிர்த்தெழுகை.

சொஸ்தி, *s.* [*improp. for* சுஸ்தி.] Idleness, ease, &c.

•சொஸ்திரி—சொத்திரி, *s.* The lawful wife—oppos. to பரஸ்திரி, மனைவி. (*Colloq.*)

சொடக்கு, *s.* [*prov.*] A rattle, castanet, கிலுகிலுப்பை. (*Beschi.*) 2. Cracking the fingers, knuckles, சொட்டு. 3. (*fig.*) Laziness, idleness, சோம்பற்றன்மை. (*c.*)

சொடக்கெடுக்க, *inf.* To crack the fingers. 2. To exercise the body by twisting it in various ways.

சொடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To sell dear, give less for the same money than others, குறைக்க.—Sometimes this word is neuter—as விலை சொடிய.

சொடுகு, *s.* [*prov.*] (*com.* பொடுகு.) Scurf, dandruff.

சொடுக்குச்சொடுக்கெனல், *v. noun.* [*prov.*] Clacking as sandals in walking, ஒலிக்குறிப்பு.

சொட்டா, *s.* A kind of sword, ஓர்வகைக்கட்கம். Compare சொட்டை.

சொட்டு, *s.* A tap or knock with the end of the fingers on one's head, or with the beak of a crow, குட்டு. (*Telugu usage.*) 2. A drop, துளி. 3. [*prov.*] A small piece, slice, துண்டு. 4. (*also* சொட்டை.) Defect, blemish, stigma, &c., குற்றம். (*c.*)

கள்ளிச்சொட்டுப்போலே. Milk as thick as that of the prickly pear.

சொட்டுச்சொட்டாய்விழ. To fall in drops.

என்வேலைக்கொருசொட்டுச். Can you point out a defect in my work?

சொட்டுவைக்க, *inf.* To give a tap on one's head.

சொட்டுப்போட, *inf.* To give a slap. 2. To disparage one's character.

வட்டிலின்மேல்சொட்டுப்போட்டால்வட்டிலுக்கு மாத்திரமா. Will the slap on the betel-pouch affect that only, or also what it contains; i. e. if one member of a family suffers, will not others be affected?

சொட்டுச்சொட்டென்றொழுக, *inf.* To drizzle, fall in drops.

சொட்டுத்தண்டம், *s.* [*prov.*] A contribution made unwillingly, through the influence of others.

சொட்டுச்சொல் — சொட்டைச்சொல், *s.* A jest. 2. A stigma.

சொட்டுப்பால், *s.* [*prov.*] Thick milk, chiefly of the cocoa-nut.

சொட்டுமூத்திரம், *s.* Strangury in children. (*c.*)

தேங்காய்ச்சொட்டு, *s.* [*prov.*] A slice or thin piece of cocoa-nut kernel.

சொட்டு, கிறது, சொட்டினது, ம், சொட்ட, *v. n.* [*prov.*] To strike or peck, as a crow on a child's head, &c, in order to snatch some thing away from it, காகஞ்சொட்ட. 2. To drop as rain, மழைதுளிக்க.

கன்றுசொட்டிப்போட்டது. The calf has sucked all the cow's milk.

சொட்டு, கிறேன், சொட்டினேன், வேன், சொட்ட, *v. a.* [*prov.*] To strike on the head with the ends of the fingers, குட்ட. 2. To cheat, circumvent in trade, வஞ்சிக்க. 3. To inveigle away property, by little and little, அபகரிக்க. 4. To beat the udder of a goat while milking, to make the milk flow, சொரப்புச்சொட்ட. 5. To snatch away, பறித்துக்கொண்டுபோக.

சொட்டை, *s.* Excavation, furrow, cavity, பள்ளம். (*Telugu usage.*) 2. Jocoseness, humorousness, drollery, பரிகாசம். 3. [*prov.*] Pun, quibble, repartee, play on words, சொற்சிலேடை. (*c.*) 2. Bend, crookedness—as in the sheath of a sword, கோணல். 5. A crooked kind of sword, ஓர்பட்டயம். (See சொட்டா.) 6. A crooked club, வளைதடி.

சொட்டைக்காரன்—சொட்டையன், *s.* [*prov.*] A punster, a quibbler.

சொட்டைசொல்ல — சொட்டைபேச, *inf.* [*prov.*] To utter quibbling words, to give jocose answers.

சொட்டைவிழ, *inf.* To be dimpled.

சொட்டைச்சொல், *s.* Jesting—as சொட்டுச்சொல்.

சொட்டைத்தலை, *s.* A head bald in spots from disease. (*c.*)

சொட்டைவாளை, *s.* A kind of fish. See வாளை.

சொட்டைவாளைக்குட்டிபோல. Like the young வாளை fish—an expression used to denote the bloom of youth.

சொண்டி, *s.* Dry ginger, சுக்கு. (*Telugu usage.*) 2. A yeast-ball, சொண்டிச்சோறு. See சுண்டிபுண்ணை.

சொண்டு, *s.* Scall on the head, scab, தலைபுழுக்கு. (*c.*) Compare சுண்டு.

சொண்டு, *s.* [*prov. and improp.*] A beak, bill, பறவைமூக்கு. 2. Lip, உதடு. 3. Blubber-lip, பெருஉதடு. 4. Thick brim of pots, பாத்திரவிளிம்பு.

நீயேன் என்னைச்சொண்டுபேசுகிறாய். Why do you abuse me?

சொண்டடிக்க, *inf.* To blubber in speaking—as an old man.

சொண்டன்—சொண்டுக்காரன், *s.* A thick blubber-lipped person.

சொண்டுகூட்ட, *inf.* To protrude the lips—as a child when it begins to talk. See இதழ்கூட்ட.

சொண்டுக்கதை, *s.* Telling stories to get something to eat. 2. Tale-bearing, telling tales, exposing secrets in order to please, blabbing.

சொண்டுச்சாடை, *s.* A kind of tale-bearing, telling one what another has said to his discredit.

சொண்டுத்தீன், *s.* Delicacy in food, eating too often, &c.

சொண்டுப்பானை, *s.* A thick brimmed pot.

சொண்டுவிற்க, *inf.* To tell tales, to expose.

சொதை, *s.* [*prov. vul.*] Riches, ஐசுவரியம். Compare சதை.

சொதைகாரன் — சொதையுள்ளவன், *s.* A monied man, பணக்காரன்.

சொத்தலி, *s.* [*prov. a change of* சொத்தை.] A mass of pulp in palmyra fruit, instead of a stone. See சொத்தல்.

சொத்தி, *s.* [*prov.*] Lameness, being crippled in a hand or foot; deformity, முடம். (*c.*) 2. A lame person, சொண்டி.

சொத்திக்கால், *s.* A lame leg or foot.

சொத்திக்கை, *s.* A lame, crippled or deformed hand or arm.

சொத்தியன், *s.* A lame person, a cripple.

•**சொத்து**, *s.* Property, பொருள். 2. One's goods, lands, &c., உடைமை. (*c.*) 3. Blemish, defect, குறை. (See சொத்தை.) 4. (*Tel.*) A red colored paste in imitation of blood, உடலிற்பூசும்பசை.

ஒருவன் சொத்துக்குநான்ஆசைப்படவில்லை. I do not covet another's possessions.

சொத்துப்பூச, *inf.* To daub with red paste to excite compassion.

சொத்துவெட்டாய்வெட்ட, *inf.* To cut with a blunt knife, or axe; to cut with insufficient strength; an impotent blow with a blunt axe.

சொத்துப்புத்தென, *inf.* (*used adverbially.*) An imitative sound, produced from the falling of cocoa-nuts, &c., from a height, or beating with large sticks, ஒலிக்குறிப்பு. (*c.*)

•**சொத்துவம்**, *s.* Right, property, title, claim, ownership, உரிமை. 2. [*prov.*] Self-existence, an independent condition, சுயம்பு.

சொத்தை, *s.* That which is worm-eaten, decayed, injured by insects, புழு வண்டுமுதலியவைஅரித்தது. 2. Defect in fruits, பழத்திற்சொத்தை. 3. (*fig.*) Being ruined in circumstances, character, &c., கெட்டுப்போதல். (Compare குத்தை.) (*c.*) 4. [*prov.*] The sides of the face, the cheeks, கன்னம். 5. A shrub—as சொத்தைக்களா.

நானொருசொத்தைப்பிள்ளையா. Am I an impotent person? [*prov.*]

சொத்தைக்களா, *s.* A thorn shrub, Flacourtia sepiaria, *L.* See களா.

சொத்தைப்பல், *s.* A carious tooth.

சொத்தைப்பாக்கு, *s.* A worm-eaten betel-nut.

சொத்தையாராய, *inf.* To examine food, cloth, &c., to remove foreign substances.

சொத்தையிற்போட, *inf.* [*prov.*] To give one a slap on the cheek.

சொத்தையுடல், *s.* [*loc.*] A scabby state of body.

காரியஞ்சொத்தையாய்ப்போயிற்று. The expectation has been disappointed.

சொந்தம், *s.* (*a change of Sa. Svam.*) One's own, peculiar right, exclusive property, உரியது. (*c.*)

இதுதனக்குச்சொந்தமாம். He claims it as his own.

சொந்தம்பாராட்ட, *inf.* To sympathize with one in all the concerns of life.

சொந்தக்காரன், *s.* The owner, proprietor.

சொந்தக்காரியங்கள், *s.* One's own affairs.

சொந்தப்பொருள் — சொந்தவுடைமை, *s.* One's own property.

சொந்தமனைவி, *s.* One's own wife.

சொந்தவேலை, *s.* One's own business. 2. Private affairs.

சொந்தத்திற்பெண்ணெடுக்க, *inf.* To marry a girl among one's relatives.

•**சொப்பனம்**, *s.* (*sometimes* சொப்பனம்.) Dream, கனவு. W. p. 962. Svapna. 2. (*fig.*) Misconception, illusion, மயக்கத்தோற்றம். (*c.*)

சொப்பனவஸ்தை, *s.* One of the five states of the soul. See அவஸ்தை.

•**சொம்**, *s.* Property, wealth, one's own goods, ஆஸ்தி. W. p. 960. Sva. (*Telugu usage.*)

சொங்காரன்—சொம்மானி, *s.* An heir.

பண்டாரச்சொம், *s.* Public property, property of the state or common wealth.

முதுசொம், *s.* Hereditary inheritance.

•**சொயம்—சொயம்பு**, *s.* Self-existence, independence, uncreatedness, தானுயிருக்கை. See சுயம்.

சொயாதீனம், *s.* Independence, &c. See சுவாதீனம்.

சொரங்கம், *s.* The husk of cardamum, ஏலக்கோதை. (*M. Dic.*) 2. [*improp. for* சுரங்கம்.] A mine, &c.

சொரசத்தோராசி, *s.* Clove, cinnamon, இலவங்கப்பட்டை. (*M. Dic.*)

சொரடு, *s.* [*prov. prop.* துறடு.] A crook of wood or iron, கொக்கி.

•**சொரணை**, *s.* (*a change of Sa. Smaran'a.*) Feeling, perception, &c. See சுரணை. (*c.*)

அவன்சொரணைதப்பிக்கிடக்கிறான். He is insensible, from faintness, &c.

சொரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To flow down, shower down, rain, trickle down; to spill as grain, &c., சிந்த. 2. To be abundant, profuse, copious, மிக. (*c.*) 3. [*prov.*] To drop off, as dry scales in small-pox; to be scattered as rice from the husk, உதிர.

மரத்திற்பழஞ்சொரிந்திருக்கின்றது. Fruit is thick on the tree.

சொரிகுவியல், *s.* A heap poured down.

சொரிநெல், *s.* Loose paddy, not tied up in a bag.

சொரிபொன், *s.* Loose pagodas—not tied up. 2. Pagodas given profusely, in charity, &c.

பால்சொரிய, *inf.* To shed milk, as teats.

மழைசொரிய, *inf.* To pour down rain. 2. To fall—as rain.

பூசொரிய, *inf.* To shower down as flowers.

சொரிவு, *v. noun.* Pouring down, effusion, shedding, trickling, showering.

சொரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To shoot down—as corn from a sack, or sand from a cart, கொட்ட. 2. To scatter, pour forth, effuse, emit; shoot—as arrows; shed—as leaves, fruits, &c., பெய்ய. 3. To give very bountifully, pour forth riches; to distribute, ஈய. 4. (*fig.*) To speak fluently, pour out a flood of eloquence; to sing with great freedom a succession of tunes, &c., பாடல்சொரிய. 5. [*improp. for* சொறி.] To itch. (*c.*)

சொரிசொரியென்றுசொரிந்தான். He gave profusely in money, food, &c. 2. He spake or sang very fluently, &c.

முத்தும்பவளமுஞ்சொரிந்தாற்போற்பேசினான். He spake as a shower of pearls and corals.

சொரிந்தளக்க, *inf.* To measure lightly, by pouring slowly into the measure.

பாணஞ்சொரிய, *inf.* To pour forth arrows.

புஷ்பஞ்சொரிய—புட்பஞ்சொரிய, *inf.* To drop or scatter flowers—as trees. 2. To scatter flowers before a great person, or in worship.

சொரிந்துவிட, *inf.* To shoot down corn, &c., from a sack.

சொரிவு, *v. noun.* Bountiful giving or distributing, ஈவு. 2. Fluency in speaking, singing, &c., தாராளம். 3. Abundance, profusion, மிகுதி. See சொரி, *v. n.*

சொரிகுரும்பை, *s.* A fine kind of paddy, ஓர்நெல். (*c.*)

சொரிதர, *inf.* To whirl round, சுழல. 2. To give abundantly, மிகத்தர; [*ex* சொரி, *et* தர.] (*p.*)

சொருகு, கிறது, சொருகினது, ம், சொருக, *v. n.* To gripe in the bowels, குடலிற்செருக. (*c.*)

சொருகல், *v. noun.* Sticking in the bowels—as indigestible food—generally among children. (*c.*)

சொருகு, கிறேன், சொருகினேன், வேன், சொருக, *v. a.* (*also* செருகு.) To stick in, put in, insert, tuck in, slide in a thing, நுழைக்க. 2. To fix the eyes as in fainting, or in death, கண்ணைச்செருக. (*c.*)

பிள்ளையைக்கொண்டுபோய்ச்சொருக. To displace the fœtus in the womb by a paroxysm of coughing.

பஞ்சகச்சஞ்சொருக, *inf.* To tuck up the fold of a cloth in five different ways, as a brahman. (*Rare.*)

மடியிலேசொருக, *inf.* To tuck a thing into the waist-cloth.

வைக்கோல்சொருக, *inf.* To repair thatch, to tuck in straw.

உறையில்வாள்சொருக, *inf.* To put a sword into its scabbard.

கண்சொருகல், *v. noun.* The involuntary closing of the eyes through sleep, &c.

சொருகுகொண்டை, *s.* Women's hair twisted round and tucked in. (*c.*)

சொருகுதலைப்பு—சொருகுமுன்றானை, *s.* An end of a garment tucked in.

சொருகுதோவத்தி, *s.* A cloth passing twice round the waist, and tucked in.

சொருகிக்கொள்ள, *inf.* To insert in the pocket, bosom, or hair. 2. To be inserted, tucked in, slipped in. 3. To be stuck on, as a fruit on a thorn. 4. (*fig.*) To entangle one's self, to be inveigled; to become connected with inadvertently—as with some criminal matter, marriage in a low family, &c.

வயிற்றைச்சொருகிக்கொண்டிருக்கிறது........It pinches my belly—as hunger; it pains my bowels—as a disease.

சொருகிவைக்க, *inf.* To stick any thing in a roof, &c.

சொருணை, *s.* [*prov.*] See சொரணை.

•சொரூபம், s. W. p. 963. Svaroopa. Exact likeness, resemblance, சாயல். 2. Form, shape, வடிவம். 3. An image, விக்கிரகம். 4. Handsomeness, அழகு. (Compare சுரூபம்.) 5. Mode of existence, natural state; nature of the deity, &c., பாவனை.—Note. This word is adopted in the Athanasian creed for person, in the deity—hypostasis.

வேதசொரூபத்திலேயின்றுஎன்பிறந்தேன். I was born from the shape (real personification) of the unwritten Vedas.

சிற்சொரூபம், s. God—as possessing wisdom. See சித்து.

சொரூபசாரம், s. The name of a shastra, ஓர்சைவநூல்.

சொரூபசுபாவம், s. Nature, attributes, or manifestations of deity.

சொரூபஞானம், s. Divine knowledge, real wisdom, knowledge of deity or of the soul, as obtained by divine aid, and distinguished from விடயஞானம், or knowledge derived by means of the senses.

சொரூபன், s. The Deity, He who has spiritual form or existence, கடவுள்.—Note. The meaning is commonly determined by a prefix, as அருட்சொரூபன், he whose very shape is grace.

சொரூபானந்தம், s. Perfect felicity. (தாயுமானுவர்.)

சொரூபானந்தர், s. (Hon.) A celebrated wise man, ஓர்யோகி.

•சொர்க்கம், s. Swerga the heaven of Indra. See சுவர்க்கம்.

சொர்க்கபாவனை, s. [com. சொக்கப்பானை.] A stake, or green tree, enclosed with combustibles, and burnt as a bonfire on the night of lamp-burning in November. See கார்த்திகைவிளக்கு.

•சொர்ணம்—சொர்ன்னம்—சொர்னம், s. Gold, பொன். (See சுவர்ணம் and சொன்னம்.) 2. A compound medicine, கோடாசூரி.

சொர்னக்கல், s. A precious stone. See இரத்தினத்தக்கல்.

சொர்னசீரம், s. [prov.] Sugar-cane, கரும்பு.

சொர்னதானம், s. A gift in money.

சொர்னதானம்பண்ண, inf. To give such a gift.

சொர்னபேதி, s. A mineral which dissolves gold. See சுவர்ணத்திராவகம்.

சொர்னமயம், s. Gold color.

சொர்ன்னமயமாகச்சொரிகிறது. It rains gold; i. e. gold was given abundantly.

சொர்னமாக்ஷி, appel. n. A kind of prepared arsenic, பவளபாஷாணம்.

சொர்னுதாயம், s. [prov.] Value of the produce of land calculated in money. (c.)

•சொர்ப்பனம், s. A dream, கனவு. See சொப்பனம்.

சொலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. (Sa. Jva'la.) To blaze, flame—as fire or anger, to rage—as hunger, &c., to catch and burn rapidly, to blaze up, spread as flames, சுவலிக்க. 2. To shine, emit rays, coruscate, பிரகாசிக்க. 3. To abound—as speed, to be heightened—as rage, அதிகரிக்க. (c.)

கண்களிற்கோபாக்கினிசொலிக்க, inf. To flash fire from angry eyes.

சொலிப்பு, v. noun. Flaming, blazing, spreading—as flames. 2. Shining, glittering; coruscation.

சொலிப்பிக்க, inf. To cause to blaze or to flame.

சொலியன், s. A plant, முடக்கொத்தான். (M. Dic.)

சொளுசொளெனல், v. noun. [prov.] Drizzling continually and slightly, ஓலிக்குதிப்பு. 2. Being moist, as the ground by rain, மழைச்சகதி. 3. Being overboiled or boiled improperly—as rice, சோறுகுழைதல்.—Note. This word is generally used in the present tense, and participially.

சொல், s. Word, term, vocable, மொழி. 2. Saying, sentence, phrase, expression, passage, maxim, proverb, வாக்கியம். 3. Declaration, promise, assertion, command, assurance, உறுதிச்சொல். 4. Praise, encomium, panegyric, புகழ். 5. [in gram.] Parts of speech, பெயர்ச்சொன்முதலியன. 6. Toddy, fermented liquor—as inducing garrulity, கள். 7. Rice, paddy, நெல். 8. Fine rice, நெற்சொல். 9. Ears of fine rice, நெற்கதிர்.—Note. The parts of speech are four, viz.: 1. பெயர்ச்சொல், nouns and pronouns. 2. வினைச்சொல், verbs of both kinds. 3. இடைச்சொல், particles, as connectives, expletives, interjections, &c. 4. உரிச்சொல், adjectives and adverbs. Other specifications are included, as இயற்சொல், common words; திரிசொல், learned words; திசைச்சொல், provincial words, or according to the சங்நூல், words peculiar to or derived from any of the Tamil provinces around the Madura district, or from any of the Indian cognate languages; வடசொல் or வடமொழி, words of Sanscrit origin.

அவனுடையபேச்சு கற்சொல்லுமரைச்சொல்லும்.... He speaks broken language; (lit.) half and quarter words.

அப்படிச்சொல்லு. Say so—as a command; or as meaning—that is right.

ஒருசொல்லுள்ளமனிதன் — ஒருசொல்வாசகன், s. A man steadfast to his word.

சொல்லிற்பிழைகேட, inf. To detect a fault in speech.

சொல்லணி—சொல்லலங்காரம், s. [in Rhetoric.] Figures founded in words, as distinguished from figures of thought. (See மடக்கு, &c.) 2. Elegance of expression. 3. Correct pronunciation. 4. Empty politeness, mere professions of kindness, உபசாரவசனம்.

சொல்லழுத்தம், s. Emphasis.—Note. Strictly speaking there is no increased meaning given to a word in Tamil, by a stress laid upon it; this is done by intensitive particles.

சொல்லறுதி, s. Decisiveness in selling, making an offer, striking a bargain, &c.

சொல்லாட, inf. To utter words, speak, talk. (p.) (குறள். chap. 82.)

சொல்லாதசொல், s. Improper, indecent, uncourteous, offensive language. 2. Things improper to be told, secrets, &c.

சொல்லாளி, s. One faithful to his word. 2. An eloquent person. (c.)

சொல்லானந்தம், s. Unlucky or inauspicious use of a word, as portending evil to the hero of the poem.

சொல்லிலக்கணம், s. [in grammar.] The chapter on words; etymology.

சொல்லின்முடிவினப்பொருள்முடித்தல், v. noun. Confining the author's meaning to the finishing word or phrase, one of the thirty-two உத்தி. (p.)

சொல்லின்பம், s. Euphony.

சொல்லுக்குச்சொல், s. Returning abusive language. (c.)

சொல்லுதவி — சொற்சகாயம் — சொற்றுணை, s. Aid by words—as recommendation.

சொல்லுறுதி, s. Certainty, positive declaration, averment, &c., as to a fact, event, &c. 2. Keeping one's word, faithfulness to one's promise.

சொல்லுரிமை, s. A fine emphatic expression.

சொல்லுரை, s. Explanation of a word —an adopted phrase.

சொல்லேருழவர், s. (plu.) Poets, the powerful in language, புலவர். 2. King's ministers, மந்திரிகள்; (lit.) those who plough with words.

சொல்வகை, s. Classification of the parts of speech. 2. Proper method of speaking, as of a teacher, barrister, &c., stating a question.

சொல்வல்லபம், s. Power of language, ability of speech, eloquence.

சொல்வழிகேட்க, inf. To be obedient.

சொல்வளம், s. Fluency in words, readiness in speaking. 2. Copiousness of language.

சொல்வண்மை, s. Eloquence, power of language. 2. Emphasis. 3. Distinctness of language.

சொல்விளம்பி, appel. n. Toddy—as causing babbling, கள்.

சொற்கலகம், s. Dispute, controversy.

சொற்காக்க, inf. To keep one's word. 2. To speak cautiously, so as not to commit one's self.

சொற்குற்றம், s. Verbal mistake, etymological error.

சொற்குற்றம்வாய்க்குற்றம், s. Trivial mistakes in words.

சொற்கேட்க, inf. To wait or attend on one. 2. To be obedient, listen to, regard, obey.

சொற்கேளாப்பிள்ளையினாற்குலத்துக்கீனம். The disobedient child will bring disgrace on the family.

சொற்சாதுரியம், s. Eloquence.

சொற்சித்திரம், s. A quibble, pun, play on words.

சொற்சிமிட்டு, s. [prov.] The use of a little word or particle, easily overlooked yet materially affecting the meaning. 2. Artfulness, dexterity or ingenuity in the use of words.

சொற்சிறப்பு, *s.* Superiority of one word over another to convey the author's meaning, or to suit the connection. 2. Verbosity, bombast.

சொற்சுவை, *s.* Choice selection of words.

சொற்சோர்வு, *v. noun.* Faltering in speech. 2. Fault or error in discourse, either inadvertently, or intentionally.

சொற்பட, *inf.* To succeed; to increase or yield—as grain, வாய்க்க. (*p.*)

சொற்படி, According to one's word, command, promise.

சொற்பயன், *s.* Meaning of a word.

சொற்பாடு, *v. noun. (with* நேர்பாடு.) Occurring, as predicted at random.

சொற்பிழை, *s.* Verbal mistake, a slight verbal error, &c. 2. The wrong use of a word.

சொற்புணர்ச்சி, *v. noun.* Combination or coalition of words.

சொற்புணர்ச்சிஇலக்கணம், *s.* Syntax.

சொற்புத்தி, *s.* Advice, admonition.

சொற்பொருள், *s.* Meaning of words.

சொற்பொருள்விரித்தல், *v. noun.* Employing such terms as may exactly convey the author's meaning; one of the thirty-two உத்தி.

சொற்றவறாமை, *s.* Keeping one's word.

சொற்றிருத்தம், *s.* Correct orthography and pronunciation, distinct articulation. 2. The correction of a mistake in pronunciation.

சொற்றிருந்த, *inf.* To reform in speech, as a child or foreigner, who had previously failed; to become correct in speech.

சொற்றொடர்நிலைச்செய்யுள், *s.* As அந்தாதி, which see.

சொன்மாலை, *s.* Encomium, eulogy, panegyric, praise. 2. A poem sung to the praise of one—commonly in his presence. (*p*)

சொன்னீர்மை, *s.* The meaning of a word, சொற்பயன்; [*ex* நீர்மை.] (*p.*)

சொல்—சொல்லு, கிறேன், சொன்னேன், வேன், சொல்ல, *v. a.* To say, speak, tell, mention, utter, express, பேச. 2. To quote, cite, recite, relate, repeat, எடுத்துச்சொல்ல. 3. To dictate, command, assert, declare, உறுதிசொல்ல. 4. To versify, make poetry, பாட. 5. To describe, விரித்துச்சொல்ல 6. To give information, to notify, புத்திசொல்ல. 7. To bid, invite, வரச்சொல்ல. 8. To harrangue, declaim, பிரசங்கஞ்செய்ய.—*Note.* The ancient form of the past is சொல்லினான், hence சொல்லி, gerund and சொல்லிய, past verbal.

சொல்லிச்செய்வார்நல்லோர், சொல்லாமற்செய்வார்பெரியோர், சொல்லியுஞ்செய்யார்கயவர். Those who say and do, are good, those who say not and do, are great; but those who say and do not, are bad. (*Proverb.*)

சொல்லத்தக்கவிசேஷஞ்சொல்லு. Say what is proper.

சொல்லப்படாதகாரியம். A thing improper or impossible to be told.

சொல்லிமுடியாதது. That which is unspeakable.

சொல்லுமிடமறிந்துசொல்லு. Let your speech be adapted to circumstances.

காப்புச்சொல்லுங்கைமெலிவை..... Her armrings speak her emaciation. [*prov.*]

கோபத்தைமுகஞ்சொல்லுகிறது. His countenance declares his anger.

மனதிலுள்ளதைமுகஞ்சொல்லும். The countenance will tell what is in the heart.

உலகஞ்சொல்லுகிறது. The world says it is so.

அம்புஉனக்குமறுமொழிசொல்லும். The arrow shall answer you.

வாய்சொல்லும்பிடரிகும்பிடும். His mouth boasts, but his neck bows. [*prov.*]

சொல்வார்த்தை—சொற்பேச்சு, *s.* Admonition, advice. 2. False accusation, கோள்.

சொல்லி, *appel. n. (with a prefix.)* A tattler, as கோட்சொல்லி—பொய்ச்சொல்லி—எரிசொல்லி—கெடுவெடுத்துச்சொல்லி, one who slanders, one who tells lies, &c.

சொல்லிக்காட்ட, *inf.* To describe, define, explain. 2. To mention and dwell on—as one's own good actions.

சொல்லிக்கொடுக்க, *inf.* To teach, to explain. 2. To put words in one's mouth, to direct one what to say. 3. To advise. 4. To inform against, to lodge a complaint.

இவனுக்குப்பாடஞ்சொல்லிக்கொடு..... Teach him the lesson.

சொல்லிக்கொள்ள, *inf.* To give a promise to the creditor to pay another's debt. 2. To say farewell, bid adieu, take leave. 3. To speak to another.

சொல்லிக்கொண்டுபோக, *inf.* To take leave.

சொல்லிப்போட, *inf.* To tell out, tell at once. 2. To blab, வெளியிட.

சொல்லியறிவிக்க, *inf.* To inform, announce, notify.

சொல்லியனுப்ப, *inf.* To send word by a person.

சொல்லிவிட, *inf.* To recommend. 2. To send word.

சொல்லிவைக்க, *inf.* To tell beforehand, admonish, forewarn. 2. (*c.*) To teach, கற்றுக்கொடுக்க.

சொல்லுவிக்க, *inf.* To make another speak, to substantiate by means of another.

சொல்லுவான்குறிப்பு, *s.* The object or intention of the speaker. (*p.*)

சொல்லுவான்குறிப்பறிய, *inf.* To know or discern the speaker's object. (மு.)

சொற்றல், A past verbal of சொல்லுதல்.

சொற்றான். He said. (*p.*)

சொளுசொளுக்க, *inf.* To become moist, wet, slippery, muddy, soft—as the ground by rain. (*c.*) 2. [*prov.*] To be overboiled, as rice. See சொதுசொதெனல்.

மழைசொளுசொளென்றுபெய்தது. The rain poured down in torrents.

சொள்ளல், *s.* [*prov.*] Failure in an object or business, காரியத்தப்பிதம். 2. Flaw in a character, as சொள்ளை.

சொள்ளை, *s.* [*vul.*] That which is decayed, worm-eaten, or carious. சொத்தை. 2. [*prov.*] A slap on the head of the loser in a game of ball. சொட்டு. 3. (*c.*) Stigma, flaw in character, இழுக்கு. 4. Marks of small-pox, அம்மைத்தழும்பு.

சொள்ளைபிடிக்க—சொள்ளைவிழ, *inf.* To be decayed—as fruits, or injured in character.

சொள்ளைப்பாக்கு, *s.* A worm-eaten areca-nut.

சொள்ளைமுகம், *s.* A face marked by small-pox.

சொறி, *s.* Itching, tingling, தினவு. 2. Scab, scurf, eruption; a small kind of itch, சொறிசிரங்கு. 3. Roughness, inequality of surface, மரச்சொறி. 4. Nettles, &c., which cause itching or tingling, கடற்சொறி. (*c*)

எரிவாய்கொண்டுசொறிவார்கொண்டு. Why offend and then ask pardon? [*prov.*]

சொறிபிடிக்க, *inf.* To become itchy.

சொறிசொறியாயிருக்க, *inf.* To be rough, full of asperities. 2. To be scabby—as itch.

சொறிக்கல், *s.* [*improp.* சொறிக்கல்.] Lime-stone, சுக்காங்கல். 2. Laterite or iron-stone, தவிட்டுக்கல். 3. Saffron-stone, மஞ்சட்கல்.

சொறிக்கிட்டம், *s.* Iron dross, கிட்டக்கல்.

சொறிதேய்க்க, *inf.* [*prov.*] To rub against a post—as a beast.

என்னிலேசொறிதேய்க்கவருகிறான். He comes to rub his back against me; i. e. he thinks me of no account, or, comes to quarrel with me.

சொறித்தேமல், *s.* A ring-worm.

சொறித்தவளை, *s.* [*also* சொறியாத்தவளை.] A large kind of frog, whose skin is rough.

சொறிநாய்—சொறிபிடித்தநாய், *s.* An itchy dog. (*c.*)

சொறியன், *s.* A scabby person. 2. (*M. D.*) A frog, தவளை.

சொறியாடு, *s.* A scabby sheep.

சொறியெழும்ப, *inf.* [*prov.*] To rise as splinters, roughness in timber, &c.

பாற்சொறி, *s.* Scabbiness from want of milk.

சொறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To itch, tingle, as severe itching, தினவுண்டாக. 2. *v. a.* To scratch in order to allay itching, சுறண்ட. 3. (*fig.*) To crave, solicit meanly, கெஞ்சிக்கேட்க. (*c.*)

சொறிகட்டை, *s.* [*prov.*] A rubbing stone or post, for cattle.

சொறிகட்டையானவன், *appel. n.* A mean, spiritless person; (*lit.*) a rubbing post.

சொறிகரப்பன், *s.* Scurf that causes intense itching.

சொறிசிரங்கு, *s.* Small itch. See சிரங்கு.

சொறிந்துகொடுக்க, *inf.* To urge, incite, pat.

சொறிந்துகொண்டிராமல்சுருக்காய்ச்செய். Do not scratch over it, but do it quickly.

சொறிந்துதேயாதஎண்ணெயும்பரிந்திடாதசோறும்பாழ். Oil not well rubbed in, and rice given without kindness, are lost.

சொறிவு, v. noun. Itching, scratching, சொறிதல்.

சொற்குறி, s. A kind of arsenic, சூதபாஷாணம். (R.)

•சொற்பம், s. That which is small, fine, minute, சிறிது. 2. Paltriness, frivolousness, slightness; a trifle, அற்பம்; [ex சு, very, et அற்ப, little.] W. p. 964. SVALPA. (c.)

சொற்பகாரியம், s. A trifling or frivolous matter, a trivial affair.

சொற்பகுற்றம், s. A little fault, a venial offence.

சொற்பசீவனம்—சொற்பஜீவனம், s. An insufficient living.

சொற்பத்திலேபார்க்க, inf. To get a thing at a low price.

சொற்பபுத்தி, s. Indiscretion, as of a child.

சொற்பமழை, s. Trifling rain.

சொற்பமனிதன், s. An indigent person.

சொற்பலாபம், s. Small gain.

சொற்பவிலை, s. A trifling price.

அற்பசொற்பம், s. A very insignificant thing.

•சொணுகம், s. A medicinal plant. See உத்தமதாளி.

சொன்றி, s. Boiled rice, சோறு; [ex சொல், paddy.] (p.) 2. (M. Dic.) Dry ginger, சுக்கு. Compare சொண்டி.

சொன்றிக்குழிசி, s. A rice pot, சோற்றுப்பானை. (R.)

•சொன்னம், s. Gold, wealth, பொன். W. p. 963. SVARNA. See சொர்ணம்.

சொன்னகாரர், s. Goldsmiths, தட்டார்.

சொன்னதானம், s. Gift in money distinguished from அன்னதானம், in provisions.

சொன்னபேதி, s. See சொர்ன்னபேதி.

சொன்னல், s. (Tel. జొన్న. plu.) Indian corn, maize, சோளம். 2. (R.) Iron, இரும்பு.

சோ

சோ. A syllabic letter composed of ச் and ஓ.

சோ, s. An imitative sound of raining, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Fortification, defence, அரண். சோவென்றுமழைபெய்தது. It rained with a gushing sound.

•சோகம், s (Sa. Soka.) Internal heat, loathing of food, nausea—supposed to be produced by the arrows of Kama, as one of the five symptoms of love-sickness, மன்மதன்கணைசெய்யுமவஸ்தை. 2. Languor, heaviness, lassitude, drowsiness, சோம்பல். 3. Fainting, a swoon, loss of consciousness, சோர்வு. (c.) 4. Loss of personal consciousness and becoming identified with the deity, "I am he," i. e. deity, சித்தப்பிரமை. 5. Distress, calamity, suffering, grief, துன்பம். 6. A ball, a globe, உண்டை. 7. Thigh, தொடை. (சது.) 8. (improp.) Closing of flowers by the power of the sun, புஷ்பட்டம். 9. (R.) A camel, ஒட்டகம்.

சோகதாகம், s. Fainting and thirst.

சோகந்தீர—சோகந்தெளிய, inf. To recover from fainting, to revive.

சோகம்போட, inf. To faint, swoon.

•சோகதியம்-சோகரியம், s. Pleasantness, gratification, delightsomeness, as சௌகரியம். (c.)

சோகரியமாய்வளர்ப்பிட்டவன்.One brought up luxuriously.

சோகா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To languish, faint, சோர. 2. To grieve, to sorrow, to suffer, துன்புற. (p.)

யாகாவாராயினுநாகாக்கக்காவாக்காற் சோகாப்பர்சொல் லிழுக்குப்பட்டு. Though you guard nothing else, guard your tongue; if not, your words will bring evil. (குறள்.)

சோகாப்பு, v. noun. Languishing, fainting, sorrow, grief.

சோகி, s. A snake-catcher or dancer, பிடாரன். 2. A doctor who cures poisonous bites, &c., விஷவைத்தியன். 3. Sea shells used as cowries, பலகறை. (c.)

சோகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To faint, swoon, languish, சோர. 2. To sorrow, to grieve, to be depressed in mind, துன்புற; [ex சோகம்.]

சோகு, s. A vampire, devil, goblin, பிசாசம். (சது.)

சோகை, s. Incipient jaundice with paleness and bloating of the face, &c., ஓர்வியாதி, Leucophlegmatia. 2. (fig.) An impotent person, அப்பிராணி. (c.)

சோகைகொண்டவன்-சோகைபுள்ளவன், appel. n. A person with jaundice.

சோகைபற்ற, inf. To have the jaundice.

சோகைமுகம், s. A face swollen with jaundice.

பித்தசோகை, s. Jaundice connected with bile and heat. See பித்தம்.

சோக்ரா—சொக்கரா, s. (Hind.) An attending boy in fowling, வையாள். (c.)

சோங்கம், s. Aquila or the fine sandal tree, அகில். 2. The root of Kœmpferia, கிச்சிலிக்கிழங்கு.

சோங்கு, s. A heron, நாரை. 2. [prov.] A boat, a ship, a vessel, a dhoney or junk, மரக்கலம். (Compare சலங்கு.) 3. Forgetfulness, oblivion, மறதி. 4. [prov.] A gunstock, துப்பாக்கிக்கட்டை. 5. A place among hills thickly clustered with trees, and watered by streams or cataracts, மலையின் கண்சோலை. 6. [improp. for சோங்கு.] The silk-cotton, இலவமரம்.

சோங்குவெட்டு, v. noun. [prov.] Cutting in the rough, as rafters, &c., making a slant at the end, &c., சரிந்தவெட்டு.

சோசனம். s. Onion, garlic, உள்ளி. (R.)

•சோசியம், s. (Tel. usage.) Astrology, casting of a horoscope. (c.) See சோதிடம்.

சோசியங்கேட்க, inf. To consult an astrologer.

சோசியர், s. (plu.) Astrologers.

சோச்சி, s. A word used by small children for boiled rice, சோறு. (c.)

சோச்சிபாச்சி, s. Rice and milk.

சோஷி—சோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow dry, வற்ற. 2. To faint, languish, சோர்க்க; [ex சோஷை.] Compare சுடு.

•சோஷை, s. Dryness, வறட்சி; [ex Sa. Susha.] 2. Fainting, சோர்வு. See சோஷை.

•சோடசம், s. Sixteen, பதினாறு. W. p. 871. SHODAS'A.

சோடசவுபசாரம்—சோடசோபசாரம், s. The sixteen acts of worship or honors to be paid to a divine person, a guru, or to an idol as representing the deity. See உபசாரம்.

சோடசாவதானம், s. The art of performing sixteen different things at the same time; [ex அவதானம்.]

•சோடசி, s. One of the twenty-one யாகம்.

சோடி, s. (Hind.) Couple, a set, as சோடு.

இதற்குச்சோடியில்லை. There is no match to this.

சோடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [vul.] To adorn, beautify, garnish, decorate a town, street, dwelling, person, &c., அலங்கரிக்க. (c.)

சாட்சிசோடிக்க, inf. To instruct suborned witnesses, and prepare them to give evidence. (c.)

சோடித்துச்சொல்ல, inf. To exaggerate.

பந்தல்சோடிக்க, inf. To adorn the marriage saloon.

சோடிப்பு, v. noun. Adorning, decorating.

சோடினை, s. (Hind. Jorna.) Adorning, dressing. 2. Decorations, ornaments (not for the person). 3. Attire, ornaments for a play, சிங்காரிப்பு. (c.)

சோடினைகட்ட, inf. [prov.] To attire one's self for a play.

சோடினைக்காரன், s. The maker of attire for a play.

கூத்துச்சோடினை, s. Attire for acting.

ஆண்சோடினை, s. The attire of a male for the stage.

பெண்சோடினை, s. The attire of a female.

சோடு—சோடி, s. (Hind.) Pair, couple, brace, set, இரட்டை. 2. Coat of mail, கவசம். 3. Equality, likeness, similarity in person, animals or things, இணை. 4. A pair of Indian shoes, or leathern sandals, தோற்செருப்பு. 5 Gradual increase or decrease of things, in a series, இசைவாவை. (c.)

சோடிபிரியாமலிருக்கிறார்கள். They are always united, constant in affection.

சோடணிந்துசண்டைசெய்ய. To fight a duel, putting on a coat of armor.

சோடானஆட்கள், s. Persons of a sort; those of equal appearance, stature, abilities, &c.

சோடிபிரியாதஅன்றில், s. The nightingale of India, said to be closely attached to its mate.

சோடிகட்ட, inf. To join two kinds together. 2. [in draughts.] To make a set, pair, couple, match, fellow or mate.

சோடிபார்க்க, inf. To see whether two persons or things will pair.

சோடிபெயர்ந்தகாய், s. [in draughts.] A pair removed, that is, two knobs from the squares, which is unfinished without a lucky fall of the dice.

சோடாய்த்திரிய, inf. To go in company with one, to march in file.

சோடாய்வளர்க்க, inf. To nurture or train up together.

சோடிபோட்டுக்கொள்ள, inf. To put on a pair (of shoes).

ஒருசோடிபுரு, s. [improp.] A pair of doves, male and female.

ஒருசோட்டிப்புரு, s. Doves of a kind. 2. A pair of doves.

இவனுமவனுமொருசோடி. This man and that are exactly a match; i. e. alike in appearance, disposition, age, &c.

தலைச்சோடு, s. A helmet.

சோடை, s. [prov.] A tree which is unfruitful, stinted or withered, காய்த்தோய்ந்த மரம். 2. (fig.) Failure, in the accomplishment of an attempt, காரியப்பிழை. 3. Faintness, languor, சோர்வு. (c.) See சோகை.

சோடைபற்ற, inf. To become stinted, unfruitful, &c.

சோடையன், s. [prov.] A stinted, sickly person.

சோட்டா, s. (Hind.) A club, rod, stick, தடி. (c.)

சோட்டாத்தடி, s. A baton with a curved end.

சோட்டை, s. (sometimes சோகை.) [prov.] Eager desire, longing for, yearning after a child, as a mother, மோகம். 2. Fondness, delight, இச்சை. (c.)

ஆட்டைக்கொருமுறைகாணச்சோட்டையில்லையோ Have you no desire to see me even once a year? [prov.]

சோட்டைதீர்க்க, inf. To satisfy one's longing desire.

சோட்டைதெளிய, inf. To be relieved as to one's longings.

சோட்டைப்பட, inf. [prov.] To long for a dear friend.

சோட்டைப்பண்டம், s. [prov.] Food which one greatly desires.

பால்சோட்டை, s. Desire after milk —as an infant.

• சோணகிரி—சோணசைலம், s. The mountain அருணகிரி, sacred to Siva.

சோணகிரிவள்ளல், s. Siva—as lord of this mountain. (p.)

சோணங்கி — சோணங்கிநாய், s. (fig.) A kind of dog, நாய். Compare சுணங்கன். (c.)

• சோணநதி, s. Sona river which runs into the Ganges below Patna, நதி.

• சோணம், s. Red color, crimson, சிவப்பு. 2. (fig.) Blood, இரத்தம். W. p. 858. S'on'a. (p.)

• சோணுகம், s. The பெருவாகை tree. W. p. 858. S'on'aka.

சோணுசலம், s. As சோணகிரி. (c.)

சோணுடு, s. (contraction from சோழநாடு.) The ancient kingdom of the Chola dynasty. See சோழம். (p.)

சோணுவு, s. (in the தாயம் game.) [prov.] A lucky fall of the kernels, விருத்தம். See பணுவு. (c.)

• சோணிதபுரம், s. The name of a town of Asuras, நகர்புரி. (p.)

• சோணிதம், s. Red, crimson, purple, சிவப்பு. 2. Blood, இரத்தம். W. p. 858. S'on'ita. 3. (a change of சுரோணிதம்.) Semen muliebre.

சோணை, s. [prov.] The lobe of the ear, thick ear-lobes, காதுச்சோணை. (c.) 2. The base of a leaf or leaf-stalk which grows from the branch without a stem—as of tobacco, புகையிலைச்சோணைமுதலியவை. 3. The extremities of the sides of a hoe near the haft, மண்வெட்டிச்சோணை.

சோணைக்காது, s. Large ear-lobes not perforated. (c.)

• சோணை, s. The red mountain—as சோணுசலம். 2. The name of a town near that mount, அருணாசலம். (p.)

சோணேசன், s. Siva—as lord of the சோணை mountain; [ex ஈசன்.]

• சோதகம், s. Cleansing, purifying, dispelling, சுத்தம்பண்ணுகை. 2. [in arith.] The subtrahend, கழிக்கும்தொகை. W. p. 858. Sodhaka.

சோதகர், s. (plu.) Descendants for seven generations, as affected by the death of a relative, &c., ஏழுதலைமுறைப்புத்திரர்; [ex ச, with, et உதகம், water—in reference to the தர்ப்பணம், funeral ceremony.]

• சோதரம், s. Brotherhood, as சகோதரம். W. p. 944. Sodara. (Rare.)

சோதரன், s. A brother. See சகோதரன்.

சோதரி, s. A sister. See சகோதரி.

• சோதனம், s. Examining, assaying, or refining metals, புடமிடுகை. W. p. 858. S'odhana.

• சோதனை, s. (Sa. S'odhana.) Examination, usually for some particular object; inspection, proof, trial, sifting, search, investigation, ஆராய்வு. 2. Assaying metals, புடமிடுகை. 3. Experiment, problem, காணக்குஞ்சோதனை. 4. Divine trial—as affliction or other adverse providence; chastening, தேவசோதனை. 5. [prov.] A measure commonly liquid, முகத்தலளவு. 6. (Christ. use, not proper.) Temptation, இடர். (c.)

சோதனைகொடுக்க, inf. To be examined, to pass examination, as baggage, or lading. 2. To pass examination, as candidates for office.

சோதனைக்காரன், s. An examiner, inspector, scrutineer. 2. A searcher of a vessel, &c., at a custom house. 3. A censor.

சோதனைபண்ண—சோதனைபார்க்க, inf. To examine, sift, scrutinize, search, try. 2. To try as the deity the sincerity of a worshipper by adversity, affliction or other means, தெய்வஞ்சோதிக்க.

சோதனைபண்ணிப்பார்க்க, inf. To find out a result by experiment.

நகரிசோதனை, s. Examination of a city.

தேவசோதனை, s. Divine trial.

தற்சோதனை, s. Self-examination.

இந்தவருஷமெனக்குக்கசோதனைமெத்த......This year I have met with many trials.

சோதா, s. (Hind.) A weak person, பலவீனன். (c.)

• சோதி, s. Light, splendor, lustre, brightness, brilliancy, effulgence, பிரகாசம். (c.) 2. Star, asterism, நக்ஷத்திரம். 3. The sun, சூரியன். 4. Fire, தீ. W. p. 356. Jyotis. 5. A luminary, any luminous body, ஒளிபுள்ளது. 6. (a change of சுவாதி.) The fifteenth lunar asterism, சுவாதிநாள். 7. The Supreme Being, கடவுள். 8. Siva, சிவன். 9. Vishnu, விட்டுணு. 10. Argha of the Jainas, அருகன். (சூ.) 11. A ground-worm, புழு. 12. Camphor, கற்பூரம். 13. Vermilion, சாதிலிங்கம். (M. Dic.) 14. (p.) The divine principle in man, mental perception, mental illumination, உணர்வு. 15. [prov.] A crack, or break in walls, dams, or banks, இடிவு; (used in the Congu countries).

சோதிக்குட்சோதி, s. The deity or the divine light dwelling in man; illumination of the soul.

சோதிச்சக்கரம் — சோதிமண்டலம், s. Firmament, the starry heavens.

சோதிநாயகன், s. The deity, கடவுள்.

சோதிப்பிழம்பு, s. [prov.] Streak or pillar of light.

சோதிமயமான, adj. Full of light, of the nature of light. (c.)

சோதிமயவேதி, s. A ground-worm.

சோதிமின்னல், s. Lightning in the N. E. before the setting in of the S. W. monsoon.

சோதிமின்னல்பார்க்க, s. To watch for that lightning.

சோதிராத்திரி, s. Midnight. (c.)

சோதிரூபம், s. Natural property or color of light—as in deity.

சோதிவிட-சோதிவீச, inf. To emit rays, pour forth light, shine with great lustre.

சோதிவிருட்சம், s. A kind of tree, said to shine in the dark, as இரவொளிமரம்.

சோதிவிழ, inf. [prov.] To be cracked, dimpled, &c., இடிய.

பரஞ்சோதி, s. The heavenly light, God.

சோதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be splendid, lustrous, handsome, &c., இலங்க. See சோபி. (Colloq.)

சோதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To search, examine, inspect, inquire, investigate, ஆராய. 2. To sift, prove, test, try, assay, scrutinize, probe, புடமிடுக. 3. To explore, sound, take soundings, ஆழமறிய. (Acts. 27. 28.) 4. To try experiments, சோதித்தறிய. 5. To try one by adverse circumstances, as the deity; to chasten, கடிந்துசோதிக்க. 6. (christ. usage.) To tempt, மயக்கிசோதிக்க. (c.) 7. To discharge, liquidate, clear off, expiate, purge away, to terminate the demerit of former births, by the performance of prescribed duties, செய்கடன் தீர்க்க. (தி. 319.) [exசோதனை.]

சோதிக்கப்பட, *inf.* To be examined, tried.

சோதித்தறிய, *inf.* To inquire and ascertain the truth.

சோதித்துப்பார்க்க, *inf.* To search a house.

•சோதிடம் — சோதிஷம், *s.* [*com.* சோசியம்.] Astrology, astronomy, one of the sixty-four கலைஞானம், சோதிடநூல். W. p. 356. JYOTISHA. 2. Good or propitious omens, சகுனசித்தம்.

சோதிடசாத்திரம்—சோதிடநூல், *s.* The science of astrology or astronomy. 2. Astrological or astronomical writings.

சோதிடசாத்திரர்—சோதிடநூலோர்-சோதிடர், *s.* Astrologers and astronomers.

சோதிடம்பார்க்க, *inf.* To consult astrology to find out a lucky day or hour, or to ascertain the fortune of a child.

சோதிடவாதம், *s.* [*vul.*] A system of religion which regards the heavenly bodies as supreme, and as having the control over and management of all things, and which considers astronomy and astrology as the highest knowledge, சோதிடமார்க்கம்.

சோதிடவாதி, *s.* A professor of the planetary religion.

•சோதிபம், *s.* A kind of bitter and medicinal seed, வாலுளுவை.

•சோதினி, *s.* Dry rubbish, spray, decayed vegetable matter, செத்தை. 2. Broom, besom, brush, துடைப்பம். (சது.)

•சோத்தம், *s.* (*a change of* ஸ்தோத்திரம்.) Praise, glorification. (திருவிளை.)

•சோத்தி, *s.* [*prop.* சுழுத்தி.] Deep sleep, நித்திரை. 2. [*prov.*] Midnight, நடுச்சாமம். (*c.*)

•சோத்தியம், *s.* Surprise, astonishment, வியப்பு. 2. A wonderful or astonishing occurrence, &c., வியக்கத்தக்கது. W. p. 332. CHODYA. 3. That which requires investigation, சோதிக்கப்படத்தக்கது. 4. Failure, swerving, வழு. 5. Accusation, blame, குற்றச்சாட்டு. 6. (*c.*) Midnight—as சோத்தி. 7. (*in arithmetic.*) W. p. 858. SODYA. The minuend, கழிக்கப்படுந்தொகை.

சோத்தியப்பட—சோத்தியம்போக, *inf.* To wonder, to be surprised.

சோத்தியவாக்கியம், *s.* (*St.*) The subtractive equation.

•சோத்திரம், *s.* Ear, காது. 2. (*fig.*) Hearing, audience. (*p*) See சுரோத்திரம்.

சோத்திரேந்திரியம், *s.* The sense or faculty of hearing; [*ex* இந்திரியம்.]

•சோத்திரியம், *s.* Land granted by the king to a poet or learned man, as a reward, நன்கொடைக்காணி.

சோத்திரியதாரன், *s.* See சுரோத்திரியதாரன்.

சோந்தை, *s.* [*prov.*] Interest, concern, concernment, connection, உடந்தை. 2. (*Beschi.*) Impediment, விக்கினம்.

எனக்கதிலேசோந்தையில்லை. I am not concerned in it.

சோந்தைக்காரர், *s.* Interested persons.

சோந்தைபண்ண, *inf.* To make difficulties.

சோந்தையானசாட்சி, *s.* An interested witness.

சோந்தையைபக்கழிக்க — சோந்தையைத்தீர்க்க, *inf.* To remove an impediment.

•சோபகிருது, *s.* The thirty-seventh year of the Hindu cycle, ஓராண்டு. (*c.*)

•சோபம், *s.* (*Sa. Kshobha.*) Fainting, swooning, சோர்வு. 2. Drowsiness, heaviness, indolence, சோம்பல். 3. Languor, lassitude, exhaustion, fatigue, weariness, prostration, ஆயாசம். 4. Toddy, vinous liquor, கள். 5. A number, as ten thousand trillions, பத்துக்கோடிகோடாகோடி. 6. Pity, compassion, இரக்கம். (சூடாமே.) Compare சோகம்.

சோபதாபம், *s.* Great lassitude.

சோபநித்திரை, *s.* Sleep through languor or fatigue.

சோபந்தெளிய, *inf.* To be relieved, as from fainting.

•சோபம், *s.* Beauty, handsomeness, அழகு. 2. Lustre, radiance, splendor, ஒளி. W. p. 858. S'OBHA.

•சோபலம், *s.* (*probably a change of Sa. Chopana*, moving slowly.) Laziness, sluggishness, சோம்பு.

சோபலாங்கி, *s.* [*com.* சோப்பளாங்கி.] A lazy person.

•சோபனம், *s.* (*Sa. S'obhana.*) Beauty, handsomeness, அழகு. 2. Joy, felicity, festivity, an auspicious sign, omen or event, சுபம். 3. Congratulation, felicitation, blessing, benediction, வாழ்த்து. 4. Happy circumstances, seasonableness, advantage, முகூர்த்தம். (*c.*) 5. One of the twenty-seven astronomical yogas, ஓர்யோகம். (*p.*)

ஆ! நல்லசோபனமிங்கேநடந்தது. O! a joyful event has happened to me; used also ironically when one has been well abused. [*prov.*]

செல்நடநல்லசோபனம். It is auspicious for planting paddy (perhaps from rain).

சோபனகாரியம், *s.* A joyful, prosperous, or auspicious event—spoken of weddings, maturity of a female, &c.

சோபனங்கூற—சோபனஞ்சொல்ல, *inf.* To communicate good news as the birth of a son, a happy marriage, the attainment of a marriage-fortune, a good office, &c. 2. To congratulate; to express one's self in auspicious language. 3. To utter benedictions, வாழ்த்த.

சோபனச்செய்தி, *s.* Glad tidings.

சோபனப்பாட்டு, *s.* Congratulatory songs.

சோபனப்பிழை, *s.* Inauspiciousness.

சோபனம்பாட, *inf.* To sing congratulatory songs.

•சோபாதானம், *s.* That which has a proximate cause, or is derived from an original—as the pot from clay, the world from மாயை &c., முதற்காரணமுள்ளது. (*p.*)

•சோபாலிகை *s.* Fire-place, cooking place, அடுப்பு; [*ex Sa. Jvala.*] 2. Shrubbery with spreading branches, rich foliage, &c., விரிதூறு. (சது.)

•சோபானம், *s.* Stone-steps, stone-stairs, படி. W. p. 945. SOPANA. 2. Sloping roof, தாழ்வாரம். Compare இறவாரம்.

சோபி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be beautiful, splendid, handsome, lustrous, to enhance or set forth beauty, பிரகாசிக்க. 2. To be ornamented, decorated, be flowery—as language, &c., அலங்காரப்படுக. 3. To faint, swoon, be bereft of consciousness, சோர்வுற; [*ex* சோபம்.] (*c.*)

தலைப்பாகைஅவன்முகத்துக்குச்சோபிக்கும். The turban will beautify his face.

வெள்ளைக்குகறுப்புச்சோபிக்கும். Black interspersed will enhance the beauty of the white.

சோபித்துக்கிடக்க, *inf.* To lie faint, to be in a swoon.

அழகுசோபிக்க, *inf.* To be very beautiful, as dress, &c.

•சோபிதம், *s.* Beautifulness, decoration, exceeding brightness, அழகு. 2. Lustre; a cheerful glow, பிரகாசம். (*c.*) See சோபை.

சோபிதமுகம், *s.* A bright, cheerful countenance. (*Colloq.*)

•சோபை, *s.* Beauty, splendor, lustre, great brilliancy, அழகு. 2. Brightness as of countenance, &c., பிரகாசம். See சோபம்.

•சோப்பம், *s.* [*prov. for* சோபம்.] Depression of spirits, dejection, languor, சோர்வு. 2. Drowsiness, gloominess, sadness of countenance through sorrow, hunger, weariness, &c, அயர்வு. 3. Drooping of plants, by the sun, பயிர்வாட்டம்.

சோப்பந்தெளிய, *inf.* To revive from a drooping state, as men, beasts, plants.

சோப்பறுதி, *s.* [*prov.*] Great lassitude, apathy, sluggishness, drowsiness.

சோப்பளாங்கி, *s.* See சோபலம். (*c.*)

சோப்பு, கிறேன், சோப்பினேன், வேன், சோப, *v. a.* [*prov.*] To cause to droop, to languish, சோர்வுறச்செய்ய. 2. To beat, flog, give one a good drubbing, அடிக்க.

சோப்பி, *s.* A flapper, as ஈச்சோப்பி.

சோப்பு, *v. noun.* Beating, flogging, drubbing, அடித்தல்.

சோமநாதி, *s.* A kind of assafœtida, ஓர்வகைப்பெருங்காயம். (*R.*)

•சோமம், *s.* The moon-plant, ஓர்கொடி, Asclepias acida or sarcostemma viminalis, *L.* 2. The juice of the moon-plant, சோமபானம். W. p. 945. SOMA. 3. Toddy, கள்.

சோமபானம், *s.* The acid drink of the sarcostemma. 2. A sacrifice of which all partake from one vessel.

சோமயாசி—சோமாசி, *s.* (*St.*) A sacrificer who drinks the juice of the sarcostemma.

சோமரசம், *s.* As சோமபானம்.

•சோமன், *s.* The moon, சந்திரன். W. p. 945. SOMA. 2. The name of an ancient liberal king, ஓர்வள்ளல். 3. (*c.*) A cloth worn by men, sometimes by women, wrapped round the waist, வேட்டி. 4. Cloth in general, சீலை. 5. One of the eight demigods, அட்டவசுக்களிலொருவன். 6. Camphor, கர்ப்பூரம். 7. Soap, சவர்க்காரம். 8. A kind of arsenic, சிலபாஷாணம்.—*Note.* Persons of rank in Ceylon wear three cloths one over another; the வேட்டி, சோமன், and துப்பட்டி.

சோமகதி, *s.* Moon's daily motion.

சோமசுந்தரன், s. Siva, சிவன். 2. A name of one of the Pandyan kings, ஓர் பாண்டியன்.
சோமசூரியாக்கினி, s. The sun, moon and fire. See முச்சுடர்.
சோமசேகரன்—சோமநாதன், s. Siva, as worshipped at Somnauth, சிவன்.
சோமமணல், s. Sand containing silver, வெள்ளிமணல். (R.)
சோமமண்டலம், s. The region, orbit or disc of the moon.
சோமலிங்கம், s. The இலிங்கம் of Siva, as worshipped by Soma or the moon at சோமாரணியம்.
சோமலிங்கர், s. (Hon.) Siva as worshipped at சோமாரணியம்.
சோமவாரம், s. Monday. (Colloq.)
சோமனுப்பு, s. Rock-salt, as இந்துப்பு.
சோமன்சாம்பு—சோமன்மடி, s. [loc.] A piece containing several cloths or handkerchiefs for men. See சம்பு
சோமன்சோடு, s. A cloth and shawl, the two forming a common dress; one twelve, the other six cubits. (c.)
சோமாரணியம், s. The forest where the moon made *puja* to the Siva Linga, ஓர் சிவஸ்தலம்; [ex ஆரணியம்.]
சோமேசுரன், s. Siva as worshipped by the moon, சிவன்; [ex ஈசுரன்.]
பட்டுக்கரைச்சோமன், s. A சோமன் cloth with a silk border. (c.)
பிள்ளைச்சோமன், s. A small cloth for a boy.

சோமாறு, கிறேன், சோமாறினேன், வேன், சோமாற, v. a. [prov.] To steal or pilfer, commonly from a number or in variety; to exchange an article in dealing, putting an inferior in place of a better, திருட. 2. To use one another's utensils, jewels, clothes, &c., in common, or indiscriminately, இரவல்வாங்க. 3. To use the same utensils for various purposes, ஒன்றைப் பலவுக்குவழங்க. 4. To have a community of wives, ஒருத்தியைப்பலர்புணர. 5. To exchange goods and articles as neighboring families, பண்டமாற்ற. (c.)

• சோமுகன், s. An Asura, ஓரசுரன்.

சோம்பலம், s. The marking nut, சேரான்கொட்டை, Semecarpus. (R.)

சோம்பல், v. noun. Apathy, listlessness, sluggishness, laziness, சோம்பு. 2. Drowsiness, stupor, மயக்கம். 3. Weeping, distress, அலப்பல். (c.) 4. [prov.] Small-pox, from its effects, வைசூரி; [ex சோம்பு, v.]
எனக்குச்சோம்பலாயிருக்கிறது. I feel drowsy.
சோம்பலாளி, s. An idler, a sluggard.
சோம்பல்முறிக்க, inf. [prov.] To yawn, stretch. See முரிமுறிக்க.
சோம்பற்காரர், s. Idle, sluggish or apathetic persons. 2. [prov.] Persons sick with small-pox, வைசூரியுள்ளவர்.
சோம்பற்றனம், s. As சோம்புத்தனம்.
சோம்பற்றழும்பு, s. [prov.] (com. அம்மைத்தழும்பு) Pits from small-pox.

• சோம்பாபி—சோம்பாகி, s. [improp. for சம்பாகி.] A cook, சமையற்காரன்.

சோம்பு, s. (for.) Anise seed, நட்சத்திரசோம்பு, Pinpinella anisum, L. (c.)

சோம்பு, s. Apathy, supineness, listlessness, சோம்பல். 2. Lethargy, heaviness, lassitude, dullness, sluggishness of the system, மந்தம். 3. Sloth, idleness, laziness, inactivity, indolence, slowness, dilatoriness, தாமதகுணம். 4. Drowsiness, sleepiness, தூக்கம்.
சோம்பரென்பவர்தேம்பித்திரிவர். Lazy people will be wandering about and suffering. (Avv.)
சோம்பனை — சோம்பனறை, s. [prov.] Apathy, idleness. 2. Stretching one's self. 3. (fig.) An idle, lazy person.
சோம்பனைக்காரன் —சோம்பனறயன்— சோம்பன், s. [prov.] A sluggard, an idler, a lazy-fellow, a lubber.
சோம்புத்தனம், s. Apathy, idleness, heaviness, &c.
சோம்பேறி, s. A sluggard, an idler.
சோம்பேறித்தனம், s. Sluggishness.

சோம்பு, கிறேன், சோம்பினேன், வேன், சோம்ப, v. n. To be lethargic, apathetic, dull, மடியாக. 2. To be idle, lazy, indolent, slow, loitering, sluggish, dilatory, தாமதிக்க. 3. To be sleepy, drowsy, heavy, உறங்க. 4. To droop, fail, fade, &c., as persons or plants, வாட. 5. To be cast down, dejected—as the countenance, or mind; to be dispirited, சோர. Compare கூம்பு.
பிள்ளைசோம்பிப்போயிற்று. The child is emaciated, spiritless, drooping.
சோம்பாமை, v. noun. (neg.) Activity, unweariness, indefatigability, தளராமை.
சோம்பி, appel. n. (mas. and fem.) An idle, indolent, sluggish person, சோம்பேறி.
சோம்பித்திரிய, inf. To saunter about.
சோம்பித்திரியேல். Don't be idle. (Avv.)

சோம்பேதி, s. A mineral by which gold is dissolved, சுவர்ணபேதி. (R.) See under சோம்பு.

• சோரகன், s. A thief, rogue, vagabond, கள்வன். (Sa. Choraka.) (Colloq.)

• சோரசத்துரு, s. Sublimate of mercury, antidote to சோரபாஷாணம், சவ்வீரம்.

• சோரபாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

• சோரபேதி, s. A kind of native arsenic, அஞ்சனபாஷாணம்.

• சோரம், s. Stealing, pilfering, embezzling, theft; purloining, களவு. W. p. 332. Chora. 2. Unlawfulness, dishonesty, fraud, வஞ்சனை. 3. Adultery, விபசாரம். (c.)
சோரகவி, s. A plagiarist, who brings to his patron and hero an ode or poem of another as his own. 2. The poem of such a plagiarist.
சோரங்கொடுக்க, inf. [prov.] To be suffering. 2. To be robbed of a wife's chastity. 3. To be cheated in a bargain.
சோரஞ்செய்ய, inf. To steal, pilfer. 2. To be unfaithful to the marriage bed—on the part of a wife.
சோரத்தனம்—சோரத்துவம், s. Thievishness. 2. Fraud, dishonesty. 3. Unfaithfulness of a wife.
சோரநாயகன் — சோரபுருஷன், s. A married woman's paramour. (c.)
சோரத்திரவியம், s. Stolen property, or wealth obtained by unfair means
சோரஸ்திரீ, s. An unfaithful wife.
சோரநாசம், s. (Almanac usage.) Destruction of thieves.
சோரபயம்—சோரபஞ்சகம், s. Dread of thieves; danger of thieves, ascertained by astrological calculations showing it unsafe to set out on a journey at the given hour, கள்ளரைப்பற்றியபயம்.
சோரபுத்திரன், s. An illegitimate son.
சோரப்பார்வை, s. Libidinous glance.
சோரமள்ள, inf. [prov.] To take away by stealth, from a heap of grain, &c.
சோரமார்க்கம், s. Unlawful conduct of a wife. (c.)
சோரமார்க்கமாய்த்திரிய, inf. To be habitually lewd.
சோரம்பண்ண — சோரமிட, inf. To abstract property by stealth. 2. To be unfaithful, as a goldsmith, who exchanges gold for inferior metal; to make counterfeit work (c.)
சோரம்போக, inf. To be abstracted, as property, by stealth. 2. To yield to paramours, as a married woman. (c.)
சோரன், s. (plu. சோரர்.) A thief, pilferer, swindler, embezzler, கள்வன்.

சோரன், s. Kid, lamb, ஆட்டுக்குட்டி. (R.) See under சோரம்.

சோராவரி—சோருபரி—ஜோராவரி, s. (Pers.) A great robbery, depredation, கொள்ளை. 2. Taking a woman by unfair means, பலாத்காரம். (c.)
சோராவரித்தனம், s. Addictedness to robbery.

சோரி, s. Rain, shower, மழை. 2. Blood, இரத்தம்; [ex சோரு, to flow, gush out.] (சது.) (p.)

சோர்—சோரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், சோர, v. n. To languish, droop; to be prostrate or lifeless, as the limbs in sleep; to be weary, tired, exhausted, faint, தளர. 2. To faint, swoon, மயங்க. 3. To be infatuated or love-sick, மதிமயங்க. 4. To slip off, slip down as clothes, to become uncovered—as a person asleep, நெகிழ. 5. To trickle down silently, and copiously—as tears, blood, milk, &c., கண்ணீர்முதலிய சொரிய. 6. To flow or glide down—as fluids; to ooze out, கசிய. 7. To falter, as words, சொற்சோர. 8. To gush out, shoot or flow out; protrude, பீறிட. 9. To fall, drop, be dropped, விழ. 10. To become loose, as rings, கழல. 11. To fade, wither, வாட. 12. To be faulty, blameable, குற்றஞ்செய்ய. 13. To be dejected, dispirited, melancholy, மனஞ்சோர. 14. To grow slack, loose, &c.—as a rope, அவிழ. 15. To fall—as rain in a shower, சொரிய. 16. [improp. for சூழ, c.] To be absorbed in the system as oil, &c. (c.)
சோர்ந்துகிடக்கிறான். He is fainting or languishing.
சோரப்போட, inf. To let an affair lie still. 2. To let a commodity lie, in hopes of getting it cheaper. 3. To appear careless, as an adversary, till an opportunity offer.
சோரத்தேய்க்க, inf. To rub oil well in. See சுவறத்தேய்க்க.
சோரப்பெய்ய, inf. To rain profusely.

சோரவிட, *inf.* To go slack—as a rope. 2. To let slip, literally or figuratively. காரியத்தைச்சோரவிடாதே. Do not let the business drop.

சோர்ந்துபோக, *inf.* To become weary, faint; to droop, &c., to despond. 2. To be stolen, pilfered. 3. To be cheated.

கைசோர்ந்துபோக, *inf.* To be paralyzed, or weary in the arms.

சோர்ந்துவிழ, *inf.* To faint and fall, to slip off.

சோர்வாதம், *s.* [*prov.*] Loss of life or power in a limb, &c., அயர்ச்சி.

கைகால்சோர, *inf.* To droop—as to the limbs.

சொற்சோர, *inf.* To falter in voice. 2. To fail in a promise.

சோரல், *v. noun.* Drooping, fainting; சோர்தல்.

சோர்—சோர்பு, *v. noun.* Sadness. 2. Lassitude.

சோர்வு, *v. noun.* Languishing, drooping, swooning, சோர்தல். 2. Weakness, failure in strength or mental powers. மெலிவு. 3. Carelessness, listlessness, inattention, negligence, remissness in duty, மறதி. 4. Dropping, falling off, slipping off—as clothes, trickling down, இலைமுதலியனசோர்கை. 5. That which is lost by theft, or embezzlement, இழக்க விடுகை. 6. Moral blemish, fault, failure, ஒழுக்கஞ்சோர்கை. 7. Dejection, despondency, மனத்தளர்ச்சி. 8. Growing slack or loose, கழலுகை.

சோர்வறப்படித்தவன், *appel. n.* One who has learned thoroughly.

சோர்வாய்ப்போக, *inf.* To be lost, to disappear.

சோர்வில்லாமுயற்சி, *s.* Indefatigable energy and application.

சோர்வுபார்க்க, *inf.* To spy, watch for opportunity, in order to pilfer. Compare வேவுபார்க்க.

சொற்சோர்வு, *v. noun.* Faltering in speech. See சொல்.

சோர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To steal by little and little, to embezzle, திருட. (*p.*)

சோலி, *s.* (*Tel.*) Business, காரியம். 2. Troublesome business, difficulty, annoyance, perplexity, molestation, அலைவு. (*c.*)

நான்அந்தச்சோலியிலேதலையிட்டுக்கொண்டேன். I have engaged in that difficult business.

உனக்கேனிந்தச்சோலி. Why do you encounter this difficulty?

அவன்சோலிக்குப்போகாதே. Don't meddle with him.

அவன்பலசோலிக்காரன். He is a man looking after many things.

சோலிக்காரன், *s.* A troubler, molester, one who makes difficulty.

சோலிசெய்ய, *inf.* [*prov.*] To delay, to loiter away the time, காலம்போக்க.

சோலிபண்ண, *inf.* To trouble, annoy, molest.

சோலிப்பட, *inf.* [*prov.*] To be in difficulty, trouble, &c.

சோலிமாலி, *s.* Trouble, annoyance.

சோலியாய்த்திரிய, *inf.* To be engaged, to be busy.

வீண்சோலி, *s.* A vain undertaking.

*சோலி, *s.* Woman's jacket, முலைக்கச்சு. W. p. 332. Chola. 2. [*prov.*] The privy in a dhoney, தோணியிலொதுக்கிடம்.

சோலிச்சட்டை, *s.* [*prov.*] As சோலி.

சோலை, *s.* Flower-garden, grove, forest, பூங்கா. (*c.*)

சோலையாயிருக்க, *inf.* To be thick with foliage, so as to cause shade.

சோலைவைக்க, *inf.* To plant a grove—one of the thirty-two kinds of charity.

தென்னஞ்சோலை, *s.* [*loc.*] A cocoanut grove.

சோலைமலை, *s.* The name of a mountain sacred to Skanda, சுப்பிரமணியர்ஸ்தலம். 2. A mountain sacred to Vishnu near Madura, விஷ்ணுஸ்தலம். (*c.*)

சோல்நா—ஜோல்நா, *s.* (*Hind.*) A small kind of bag or pouch, சான்முலைத்தொங்குபை. (*c.*)

சோவெனல், *v. noun.* Sounding as pelting rain, ஒலிக்குறிப்பு. (*c.*) See சோ.

*சோவை, *s.* Watery intumescence, நீர்க்கோவை. W. p. 858. S' op'ha. Compare சோகை.

சோழகம், *s.* [*prov.*] South wind, தென்காற்று.

சோழகக்கச்சான், *s.* The south-west wind, தென்மேல்காற்று.

சோழகக்கொண்டல், *s.* The south-east wind, தென்கீழ்காற்று.

இடைச்சோழகம், *s.* The middle of the south-west monsoon.

தலைச்சோழகம், *s.* The head of the south-west monsoon.

எதிர்சோழகம்—நேர்சோழகம், *s.* The wind due south.

*சோழம், *s.* The kingdom of the ancient Chola dynasty, in the south of India, the Coromandel country, சோழதேசம். W. p. 332. Chola.

சோழதேசம்—சோழநாடு—சோழபூமி—சோழமண்டலம், *s.* The country of the Chola king. (*c.*)

சோழமண்டலக்கரை, *s.* Coromandel coast.

சோழங்கன்—சோழன், *s.* Any king of the Chola dynasty.

சோழியக்கடகம்—சோழியக்கூடை, *s.* [*prov.*] A basket for carrying earth, மண்ணள்ளுங்கூடை. 2. A large kind of basket, சாட்டுக்கூடை.

சோழியப்பை, *s.* A large kind of bag used by mendicants, ஓப்பை. (*c.*)

சோழியன், *s.* One from the சோழம் country. (*c.*) 2. [*prov.*] A broad, strong kind of hoe, பெரியமண்வெட்டி.

சோழியர், *s.* A class from several castes, named perhaps from their country சோழம்,பிராமணர்வேளாளர்முதலியவர்களிலோர் பிரிவினர்—as சோழியப்பார்ப்பார், சோழியவேளாளர், &c.

சோழிப்பல்லு, *s.* [*prov.*] A tooth like a hoe. (*spoken in derision.*)

சோழியவணம்—சோழியாவணம், *s.* A term used in Coromandel for 20,000 betel nuts See அவணம், அமணம்.

*சோளகம், *s.* (*a change of* சௌளம்.) [*prov.*] Shaving, the ceremony of tonsure, மயிர்கழிக்கை.

சோளம், *s.* A kind of gram, great millet, ஓர்பயிர், Holcus saccharatus, *L.* (*c.*) 2. (*M. Dic.*) The சங்கு shrub.

காக்காய்ச்சோளம், *s.* See காக்கை.

செஞ்சோளம், *s.* Another variety of a large kind. See செம்.

மக்காச்சோளம்—மொக்கைச்சோளம், *s.* Maize, Indian corn, (probably as coming from Mecca or Mocca.)

முத்துச்சோளம், *s.* A large kind resembling pearls.

வெள்ளைச்சோளம், *s.* Holcus Sorghum.

சோளத்தட்டை—சோளத்தட்டு, *s.* Maize stalks. (*c.*) See தட்டை.

சோளாறு, *s.* [*vul.*] As சோல்நா.

சோளான், *s.* [*prov. for* சோளம்.] Maize, Indian corn.

சோளி—சோளிகை, *s.* A budget, satchel, bag, பிச்சைக்காரர்பை.

ஒருவன்மாளிகைக்காரனாயிருக்கவேண்டும் ஒருவன் சோளிகைக்காரனாயிருக்கவேண்டும். One is (must be) the owner of a large house, another must carry a wallet.

சோறு, *s.* Boiled rice, சாதம். 2. Apex of the wild pine-apple resembling boiled rice; also a white spongy substance found in the palmyra, wild alœ, &c., கற்றாழை முதலியவற்றின்சோறு. (*c.*) 3. The second lunar asterism. See பரணி.

சோறுங்கூறையுங்கொடுக்க. To give food and raiment.

சோற்றாலெடுத்தசுவர். A wall of rice, food, &c., i. e. the body.

வயிற்றுச்சோற்றுக்குவேலைசெய்ய. To serve for daily bread. (*Low.*)

இன்றைக்குச்சோற்றுக்கில்லை. Nothing to eat.

சோற்றிறக்கமில்லை. The rice will not go down; i. e. he cannot eat.

சோறுக்க—சோறுசமைக்க, *inf.* To boil rice.

சோறிட, *s.* To set rice before one. 2. To board, feed.

சோறுகொடுப்பிக்க, *inf.* To cause a bride to present boiled rice to the bridegroom, as an essential part of the marriage ceremony among some castes.

சோறுகொல்லி, *appel. n.* A glutton, பெருந்தீனிக்காரன். 2. Green vitriol, அன்னபேதி.

சோறுபடைக்க—சோறுபோட, *inf.* To set rice on plates, leaves, &c., for eating. (*c.*)

சோறுபொங்க, *inf.* To cook rice. 2. To boil over, bubble up.

சோறுபொலிய, *inf.* [*prov.*] To swell or enlarge, as rice in boiling.

சோறுவடிக்க, *inf.* To strain off rice.

சோறூட்டல், *v. noun.* The ceremony of first feeding with rice, performed on an auspicious day. See அன்னப்பிராசனம்.

சோறூற, *inf.* [*prov.*] To be too much soaked, as rice in boiling over insufficient fire.

சோற்றகப்பை, *s.* Ladle for rice, in distinction to that for curry. (*c.*)

சோற்றலகு, *s.* A wicker strainer for boiled rice. (*R.*)

சோற்றுலாத்தி, *s.* Boiled rice waved before a person, an idol, a married couple, a great person, &c., to remove the supposed fascination of unlucky eyes. (*c.*)

சோற்றுக்கடன்—சோற்றுதவி, *s.* Duty or obligation to one for support.

சோற்றுக்கத்தலை, *s.* A kind of fish. See கத்தலை.

சோற்றுக்களை, *s.* Languor after eating. 2. Fainting through want of food.

சோற்றுக்கற்றாழை, *s.* See தாழை.

சோற்றுக்காரி, *s.* A woman who prepares food for one who pays her expenses. (*c.*)

சோற்றுக்குடலை, *s.* [*prov.*] See குடலை.

சோற்றுக்குவிங்கி, *appel. n.* A man greedy of food, who will eat any where.

சோற்றுக்கூடை, *s.* A large basket in which rice is served up to a company.

சோற்றுக்கை, *s.* The right hand as used in eating rice, &c.—oppos. to பீச்சாங்கை. (*c.*)

சோற்றுக்கொடை, *s.* Giving boiled rice as alms to religious mendicants, being the first kind of bounty.

சோற்றுச்சட்டி, *s.* An earthen pan for cooling boiled rice.

சோற்றுத்துருத்தி, *s.* The body; (*lit.*) a leather bag of rice. (*p.*)

சோற்றுநித்திரை—சோற்றுறக்கம், *s.* [*prov.*] See சோற்றுமயக்கம்.

சோற்றுத்தட்டு, *s.* A flat plate in which rice is served in the family. See தட்டு.

சோற்றுப்பசை, *s.* Rice paste.

சோற்றுப்பருக்கை, *s.* Grains of boiled rice.

சோற்றுப்பற்று, *v. noun.* Rice sticking to the pot, ladle, &c.

சோற்றுப்பாளையம், *s.* That part of the camp where the baggage is kept, and the food prepared. 2. (*fig.*) Women, ஸ்திரீசனம்.

சோற்றுப்பானை, *s.* A pot for boiling rice.

சோற்றுப்பை, *s.* The stomach, இரைப்பை.

சோற்றுமயக்கம், *s.* Sleep induced by eating. (*c.*)

சோற்றுமரம், *s.* A tree not mature.

சோற்றுமாடு, *s.* A worthless fellow who does nothing but eat. (*in derision.*)

வரகஞ்சோறு, *s.* Boiled வரகு.

சோளச்சோறு, *s.* Boiled சோளம்.

கம்பஞ்சோறு, *s.* Boiled கம்பு.

புற்றுஞ்சோறு, *s.* White ants in a nest, like rice. See புற்று.

சோற்றி, *s.* [*prov.*] Pith of trees, மரத்திலுட்சோறு. 2. Unsound wood, unsolid timber, &c., as oppos. to வயிரம், வயிரமின்மை. 3. The fleshy part of some fruits eaten unripe, பழச்சோற்றி. (*Jaffna usage.*)

முருங்கைக்காய்ச்சோற்றி, *s.* The inner part of the முருங்கை fruit.

சோனகம், *s.* One of the fifty-six countries, ஓர்தேசம். 2. One of the eighty languages—the Hindustani, ஓர்பாஷை.

சோனகன், *s.* (*fem.* சோனகத்தி.) One of a low tribe among the Mohammedans or Moors. See துருக்கர். (*c.*)

சோனுமாரி, *s.* [*prop.* சோனைமாரி.] Incessant rain, விடாமழை; *in Jaffna*, சோனுவாரி. (*c.*)

சோனுமேகம், *s.* [*loc. prop.* சோனைமேகம்.] Clouds pouring incessant rain.

சோனை, *s.* Pouring rain, raining in torrents, மழைபொழிவு. 2. Incessant rain, விடாமழை. (*Telugu usage.*) 3. The twenty-second lunar asterism, திருவோணம்.

சோனைபெய்ய, *inf.* To rain heavily in surrounding districts.

சோனைத்தூற்றல், *v. noun.* Drizzling rain.

பாலைக்காட்டுச்சோனை, *s.* The incessant rain of four months in the Palghaut district, beginning with July.

சோனைப்புல், *s.* A kind of grass, அக்கதேவி. (*R.*)

சோனைமழை, *s.* Heavy rain—as சோனுமாரி.

சௌ

சௌ. A syllabic letter composed of ச and ஔ.

•சௌகந்தி, *s.* A kind of native arsenic, கந்தபாஷாணம். (*M. Dic.*)

•சௌகந்திகம், *s.* A kind of lily, வெள்ளாம்பல். W. p. 946. SOUGANDHIKA.

•சௌகரியம்—சோகரியம், *s.* Delight, pleasantness, health, that which is gratifying, சுகம். See சவுகரியம்.

•சௌக்கியம், *s.* (*also* சவுக்கியம்.) Health, convalescence, சுகம். 2. Salubriousness, ஆரோக்கியம். 3. Ease, comfort, delight, refreshment, pleasantness—as சௌகரியம். (*c.*) 4. Kindness, attention, tenderness of treatment, சௌசன்னியம். W. p. 946. SOUKHYA.

சௌக்கியமா. Are you well?

அவ்விடத்திற்கு இவ்விடஞ்சௌக்கியம். This is a better place than that.

சௌக்கியத்தப்பு, *v. noun.* Illness, sickness. (*c.*)

சௌக்கியஹீனம்—சௌக்கியவீனம், *s.* Indisposition, slight disease; [*ex* ஹீனம், ஈனம், want.] (*Colloq.*)

•சௌசம், *s.* (*also* சவுசம்.) Purity, cleanliness, சுத்தம். 2. Cleansing, purifying, ablution, washing one's self, சுத்தஞ்செய்கை. W. p. 859. SOUCHA.

சௌசஅறை, *s.* A privy. (*R.*)

சௌசம்பண்ண, *inf.* To wash after passing excrements, கால்கழுவ.

சௌசவிதி, *s.* The prescribed mode of purifying after passing excrements. (*p.*)

•சௌசன்னியம், *s.* (*also* சவுசன்னியம்.) Kindness, compassion, friendship, familiarity, அன்பு. W. p. 946. SOUJANYA.

சௌசன்னியன், *s.* A kind, friendly man.

சௌடால், *s.* (*Hind.*) Foppery, &c.—as சவுடால்.

சௌடு, *s.* Sediment, &c.—as சவுடு.

சௌடோல், *s.* A howdah—as சவுடோல்.

•சௌண்டி—சவுண்டி, *s.* Long-pepper. See சவுண்டம்.

•சௌண்டிகர், *s.* (*plu. also* சவுண்டிகர்.) Toddy-sellers, dealers in spirituous liquors, கள்விற்போர். W. p. 859. S'OUN'D'IKA.

சௌதாகிரி, *s.* (*Hind.*) A horse-dealer, சவுதாகிரி.

சௌதாகிரிக்குதிரை, *s.* A horse to be sold. (*R.*)

•சௌதாயம், *s.* A nuptial gift, சீதனம். W. p. 930. SUDAYA. 2. A prize, reward, பந்தயப்பொருள்; [*ex* சு, good, *et* தாயம், gift.]

சௌத்தி, *s.* (*Tel.*) The fourth day of the moon's age. See சதுர்த்தி. 2. [*prop.* சவித்தி.] As சக்களத்தி—used abusively. (*c.*)

•சௌத்திராந்திகம், *s.* A system of atheistical philosophy. See சவுத்திராந்திகம்.

சௌத்து, *s.* A kind. See சவுத்து.

•சௌந்தரம், *s.* Beauty, அழகு. See சவுந்தரம், சுந்தரம்.

சௌந்தரமுகம், *s.* A blooming, joyful countenance, arising from happiness of mind—one of the thirty-two expressions of countenance.

சௌந்தரன், *s.* Siva—as சுந்தரேசன். 2 (*fem.* சௌந்தரி.) A beautiful man—as சுந்தரன்.

சௌந்தரநாயகி, *s.* As சௌந்தரியவதி.

•சௌந்தரலகிரி, *s.* A book of praises to Parvati, ஓர்நூல். (*c.*)

•சௌந்தரியம்—சௌந்தரீகம், *s.* Beauty, great beauty, loveliness, பேரழகு. W. p. 946. SOUND'ARYYA.

சௌந்தரியவதி, *s.* A beautiful female.

•சௌந்தரேசன்—சுந்தரேசன், *s.* Siva, as worshiped at Madura, and called சொக்கலிங்கம்; [*ex* ஈசன்.]

•சௌபஞ்சனம், *s.* A plant, புனல்முருங்கை, Indigofera. (*R.*)

•சௌபாக்கியம், *s.* Auspiciousness, மிகுபாக்கியம். W. p. 946. SOUBHAG'YA. See சவுபாக்கியம்.

•சௌமன், *s.* Mercury the planet, as son of the moon (சோமன்), புதன். (*Sa. Soumya.*)

•சௌமம், *s.* A treatise. See சவுமம்.

•சௌமிய — சௌமியவருடம், s. The forty-third year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம். (c)

•சௌமியம், s. Mildness, gentleness, placidity, சாந்தம். 2. Handsomeness, beauty, pleasingness. அழகு. W. p. 947. Soumya.

சௌமியர், s. (pl.) Persons of a meek or gentle disposition, சாந்தர். 2. Sages, ascetics among the Jainas, முனிவர்.

சௌமியநாராயணன், s. Vishnu, விஷ்ணு.

•சௌமியன், s. A meek or gentle person, சாந்தமுள்ளவன் 2. Mercury, regent of the planet, son of the moon—as சௌமன். (சது.) 3. Argha, அருகன். 4. One of the eleven Ooruttirar, or Rudras, பதினொருருத்திரர்களிலொருவர்.

•சௌரம், s. One of the eighteen secondary Puranas, உபபுராணம். 2. (Sa. Kshoura.) Shaving in general, க்ஷௌரம். 3. W. p. 947. Soura. What belongs or appertains to the sun, சூரியசம்பந்தமானது. See சவுரம்.

•சௌராட்டி, s. A tune, ஒருராகம்.

•சௌராட்டிரம்—சௌராஷ்டிரம், s. One of the secondary tunes, உபராகம். 2 A country, ஓர்தேசம்.

•சௌரி, s. (also சவுரி.) Saturn the planet, சனி. 2. A name of Vishnu, விஷ்ணு. W. p. 847. Souri. 3. A name of Karna, கர்ணன். 4. Garuda the vehicle of Vishnu, கருடன். 5. Yama, god of death, யமன். 6. The wife of the Asura, Taruka, தாருகன் மனைவி. 7. Durga, துர்க்கை. Compare கௌரி, சூரி.

•சௌரியம், s. Bravery, valor, heroism, courage, fortitude, manliness, வீரம். See சவுரியம். W. p 859. Souryya. 2. (com. சோரம்.) Theft, pilfering, embezzling, களவு.

சௌரியங்காட்ட, inf. To carry one's self bravely.

சௌரியன், s. A name of கர்ணன். Compare சூரியபுத்திரன். 2. A valiant person, வீரன். 3. An Asura slain by Subramanya. சூரபன்மன். (p.)

சௌரு, s. (Tel.) [loc.] A greasy taste, that of goat's milk. 2. As சவர்.

சௌருதண்ணீர், s. Brackish water.

•சௌவீரம், s. A compound medicine. See சவ்வீரம்.

•சௌளம் — சௌரம், s. Shaving, tonsure, மயிர்கழிவு. W. p. 333. Choula.

சௌளகருமம்—சௌளகன்மம், s. The first shaving of a child's head, when three years old, except one lock, with appropriate rites; one of the sixteen ceremonies for a child.

சௌளகருமாதி, s. The ceremony of shaving, &c. (Colloq.)

•சௌனகீயம், s. One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

ஜ

ஜ, is a letter of the Sanscrit alphabet, composed of ஜ் and அ It is commonly used for words of a foreign language.

ஜடம், s. The body. See சடம்.

ஜடாமுனி, s. See under சடை.

ஜடுத்தி, s. Inspection. See சடுத்தி.

ஜட்கா, s. Quickness. See சடுக்கா.

ஜட்ஜி, s. (Eng.) Judge, நீதித்துரை.

ஜட்பட், s. Suddenness—as ஜட்கா.

ஜபாமுனுஷி, s. As சவாப்நவீஸ்.

ஜப்தி, s. Seizure. See சப்தி.

ஜமா, s. A club. See சமா.

ஜமாகர்ச், s. (Arab.) Receipt and expenditure, வரவுசெலவு.

ஜமாபந்தி, s. See சமாபந்தி.

ஜமீன், s. Land. See சமீன்.

ஜமீன்தார், s. Zemindar.

ஜமேதார், s. Jemidar. See சமேதார்.

ஜம்பம், s. Ostentation. See சம்பம்.

ஜரூர், s. (Hind.) Haste, as to business, தீவிரம்.

ஜலபாதை—ஜலவாதி, s. Urgency to make water. See சலபாதை.

ஜலம், s. Water, &c. See சலம்.

ஜல்தி, s. (Hind.) Swiftness, வேகம்.

ஜல்லாலி, s. See சல்லாலி.

ஜவாப், s. Answer. See சவாப்.

ஜவாப்தார், s. See under சவாப்.

ஜவாப்நவீஸ், s. A secretary.

ஜவான், s. A peon. See சவான்.

ஜனம், s. People. See சனம்.

ஜன்னல், s. A window. See சன்னல்.

ஜா

ஜாகீர், s. See சாகிர்.

ஜாகை, s. A rest-house. See சாகை.

ஜாக்கிரதை, s. Vigilance. See சாக்கிரதை.

ஜாடா, s. The whole. See சாடா.

ஜாடி, s. A jar. See சாடி.

ஜாடுமலி, s. A sweeper. See சாடுமலி.

ஜாணத்தனம், s. (Tel.) Artfulness. உபாயம்.

ஜாதகம், s. Horoscope. See சாதகம்.

ஜாதி, s. Caste, &c. See சாதி.

ஜாஸ்தி, s. Increase. See சாஸ்தி.

ஜாப்தா, s. Index, list. See சாபிதா.

ஜாமம், s. A watch of three hours. See சாமம்.

ஜாமீன், s. Security. See சாமீன்.

ஜாரி, s. Restoration. See சாரி.

ஜாலக், s. (Pers.) Trick, artifice. See சாலக்.

ஜாலம், s. Magic. See சாலம்.

ஜாலர், s. Net-work of thread. See சாலர்.

ஜி

ஜிந்தகி, s. Property. See சிந்தகி.

ஜிமிக்கி, s. An ornament. See சிமிக்கி.

ஜிராயத், s. (Pers.) Cultivation, agriculture, சாகுபடி.

ஜில்லா, s. Zillah. See சில்லா.

ஜில்லெனல், v. noun. Being very cold, chill. See சில்லெனல்.

ஜின்சு, s. Kinds, goods. See சினுசு.

ஜீ

ஜீவரேக்கு, s. See சீவரேக்கு.

ஜீவனம், s. Livelihood, &c. See சீவனம்.

ஜீவன், s. Life, &c. See சீவன்.

ஜீவாளம், s. See சீவாளம்.

ஜீனி, s. A saddle. See சீனி.

ஜு, ஜூ

ஜுத்தி, s. Slippers. See சூத்தி.

ஜும்மா, s. (Arab.) Charge, trust, பொறுப்பு.

ஜுல், s. See ஜுல்.

ஜுல்மானம் — ஜுல்மானு, s. (Arab.) Fine, penalty, அபராதம்.

ஜெ

ஜெகம், s. The world. See செகம்.

ஜெகைரா, s. (Arab.) Granary, store of provisions, பண்டசாலை.

ஜெண்டா, s. A flag. See செண்டா.

ஜெத்தன், s. (Hind.) Carefulness, vigilance, உசார்.

ஜெந்து, s. Any animal. See செந்து.

ஜெபம், s. Prayer, &c. See செபம்.

ஜெயம், s. Victory. See செயம்.

ஜெரீப், s. (Arab.) A land measure. நிலஅளவு.

ஜென்மம், s. Birth. See சன்மம்.

ஜோ

ஜோடி, s. A set. See சோடி.

ஜோடினை, s. Adorning, &c. See சோடினை.

ஜோடு, s. A pair. See சோடு.

ஜோட்டா, s. A rod. See சோட்டா.

ஜோதி, s. Splendor. See சோதி.

ஜோர், s. (Pers) Force, violence, பலோத்காரம். 2. Stiffness, விறைப்பு.

ஜோல்னா, s. A bag. See சோல்னா.

ஜோராவரி, s. Depredation, கொள்ளை. 2. As ஜோர். See சோராவரி.

ஸ

ஸ். A sibilant letter from the Grant'ha, or the Sanscrit alphabet.—*Note.* All words beginning with this letter, and their derivatives, are, of course, Sanscrit or of Sanscrit derivation. The native Tamil has no sibilant letter; ச being properly a palatal.

ஸ்கந்தம், *s.* A chapter, especially of the *Bhagavata*, &c. See கந்தம். W. p. 947. SKANDHA.

ஸ்கந்தன், *s.* Skanda. See கந்தன். W. p. 947. SKANDA.

ஸ்கலிதம்—ஸ்கலனம், *s.* A falling, slipping, விழுகை. 2. Women's issue of blood, bloody flux, பெரும்பாடு. 3. Involuntary nocturnal pollution, விந்துவீழ்கை. W. p. 948. SKHALITA.

ஸ்காந்தம், *s.* One of the eighteen *Puranas.* See காந்தம்.

ஸ்தம்பம், *s.* A post, &c. See தம்பம். W. p. 949. STAMBHA.

ஸ்தம்பனம், *s.* The suppression of any faculty by magical means. See தம்பனம். W. p. 949. STAMBHANA.

ஸ்தலம், *s.* A place, a seat, &c. See தலம். W. p. 951. STHALA.

ஸ்தவம், *s.* Praise, &c. See தவம். W. p. 949. STAVA.

ஸ்தனம், *s.* A female breast. See தனம். W. p. 948. STANA.

ஸ்தன்—ஸ்தம். A Sanscrit affix implying state or quality; usually occurring in combination—as கிரகஸ்தன், தடஸ்தம், ஓப்பிரஸ்தபம்.

ஸ்தாணு, *s.* Siva, &c. See தாணு. W. p. 951. STHAN'U.

ஸ்தாபகம், *s.* A foundation; an establishment. W. p. 952. STHAPAKA.

ஸ்தாபகன், *s.* A founder, builder of a city, &c.

ஸ்தாபனம், *s.* Attention of mind, &c. See தாபனம். W. p. 952. STHAPANA.

ஸ்தாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To found, to erect, &c. See தாபி, *v.*

ஒருகுடியைஸ்தாபிக்க, *inf.* To found a family.

சிலையிலிருக்கிறசாந்நித்தியத்தைக்கும்பத்தில்ஸ்தாபிக்க. To transpose the *sakti*, or indwelling portion of any deity, from the image into a pot of water, while a temple is being rebuilt; after which it is again transferred to the image. See ஆவாகனம்.

அவன் கும்பத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறான். He is reduced to a cypher; i. e. his (kingly or other) power is usurped, as by a favorite. [*prov.*]

ஸ்தாபிதம், *v. noun.* An establishment. 2. Any thing hidden under ground.

ஸ்தாவரம், *s.* Any thing fixed, immoveable, &c. See தாவரம். W. p. 952. STHAVARA.

ஸ்தானம், *s.* Place, situation, &c. See தானம். W. p. 952. STHANA.

ஸ்தானப்பிரஷ்டன், *s.* An ex-officer, one who has lost his place.

ஸ்தானீயம், *s.* Fixed position, நிலை. W. p. 952. STHANEEYAM.

நானிங்கேஸ்தானீயமாயிருக்கிறேன். I am settled here.

ஸ்தானீயாள்—ஸ்தானிகாள், *s.* [*prop.* ஸ்தானிகர்கள்.] The superintendents of a temple, கோயிலார். (*Colloq.*)

ஸ்தானீகம், *s.* [*prop.* ஸ்தானிகம்.] The office of a superintending Brahman, கோயிற்றலைமை. W. p. 952. STHANIKA.

ஸ்தானிகன், *s.* See தானிகன்.

ஸ்திதம், *s.* That which is steady or firm, நிற்பது. W. p. 953. STHITAM.

ஸ்திதி, *s.* State, stay, affluence, wealth, இருப்பு. See திதி. W. p. 953. STHITI.

ஸ்திதிமதி, *s.* Estate, possession. (*c.*)

ஸ்திதிவந்தன், *s.* An opulent man.

ஸ்திரம், *s.* Firmness, stability, &c. See திரம். W. p. 953. STHIRA.

ஸ்திரசித்திரம், *s.* Fresco painting.

ஸ்திரப்பட, *inf.* To be made steady, to be established, to be confirmed by evidence. (*c.*)

ஸ்திராங்கம், *s.* Indigo plant, அவிரி, Indigofera tinctoria; [*ex* ஸ்திர, lasting, *et* ரங்கம், dye.] W. p. 953. STHIRARANGA.

ஸ்திரீ, *s.* A woman, wife, பெண். See திரீ. W. p. 950. STREE.

ஸ்திரீசாதி—ஸ்திரீசனம், *s.* The female sex.

ஸ்திரீசபை, *s.* An assembly of women.

ஸ்திரீசனப்பிரியன், *s.* A lover of the female sex.

ஸ்திரீப்பிரியன், *s.* One fond of his wife.

ஸ்திரீரத்தினம், *s.* A most excellent woman—as கன்னிகாரத்தினம்.

ஸ்திரீலக்ஷணம், *s.* Female excellence; the decorum, decency, modesty, &c., proper to the female sex.

ஸ்திரீலிங்கம், *s.* The feminine gender. 2. Verenda femina. (*R.*)

குலஸ்திரீ, *s.* The lawful wife. See குலம்.

சொஸ்திரீ, *s.* One's own wife.

பட்டஸ்திரீ, *s.* (*Tel.*) [*com.* பட்டஸ்திரீ.] A queen.

பரஸ்திரீ, *s.* A strange woman.

ஸ்துதி, *s.* Praise, eulogy. See துதி. W. p. 949. STUTI.

ஸ்துத்தியம், *s.* That which is praised. See துத்தியம். W. p. 949. STUTYA.

ஸ்தூணம், *s.* A post or pillar in a house. See தூணம். W. p. 953. STHOON'A.

ஸ்தூபி, *s.* The top of an idol shrine. See தூபி.

ஸ்தூலம், *s.* Corpulency; material substance, matter. See தூலம். W. p. 953. STHOOLA.

ஸ்தூலமயமானகர்மேந்திரியபுத்தி. Sensual, rude or gross perception. (*p.*)

ஸ்தூலப்பிரகாரம். A clumsy, awkward, rude manner.

ஸ்தூலதேகம்—ஸ்தூலகாயம், *s.* Material body—oppos. to சூக்ஷமதேகம்.

ஸ்தூலமுள்ளவன்—ஸ்தூலம்பெருத்தவன், *appel. n.* A fleshy or corpulent man.

ஸ்தோத்திரம், *s.* Praise, eulogium, &c. See தோத்திரம். W. p. 950. STOTRA.

ஸ்தோமம், *s.* A multitude, army, &c., சேனை. See தோமம். W. p. 950. STOMA.

ஸ்தௌத்தியம், *s.* Praise, eulogium, &c. See ஸ்தவம்.

ஸ்தௌத்தியம்பண்ண, *inf.* To sing one's praises.

ஸ்நானம், *s.* Bathing, ablution, &c., முழுக்கு. W p. 955. SNANA.—*Note.* The brahmans count seven kinds of ஸ்நானம். or purification: 1. வாயவியஸ்நானம், a purification by being covered with dust raised by the trampling of cows, and by the wind. 2. திவ்வியஸ்நானம், that produced by the sprinkling of rain in the sun-shine. 3. மானஸ்நானம், a purification of the mind by meditation. 4. மந்திரஸ்நானம், sprinkling of water on a sick person while hearing the Veda read. 5. பூஸ்நானம், sprinkling with dust from the vicinity of sacred trees, shrubs, &c., as ஆல், அரசு, துளசி, &c. 6. அக்கினிஸ்நானம், purification by applying the ashes of cow-dung. 7. யோகஸ்நானம், from fixed contemplation of the Yogi.

ஸ்நானகன், *s.* (*Christ. usage.*) The Baptist.

ஆரோக்கியஸ்நானம், *s.* Bathing after recovery from sickness. (*Colloq.*)

ஞானஸ்நானம், *s.* (*Christ. usage.*) Baptism; [*ex* ஞானம்.]

ஞானஸ்நானம்பண்ண, *inf.* [*improp.* ஞானஸ்நானம்பண்ண.] To baptize.

ஞானஸ்நானங்கொடுக்க, *inf.* To give baptism (*with the dative*).

ஞானஸ்நானம்பண்ண—ஞானஸ்நானஞ்செய்விக்க, *inf.* To baptize (*with the accusative*).

ஞானஸ்நானத்தொட்டி, *s.* A baptismal font.

ஞானஸ்நானம்பெற்றவன். One who has received baptism.

ஞானஸ்நானன், *s.* One who baptizes. (*R.*)

ஸ்நேகம், *s.* Affection, kindness, friendship. See சிநேகம். W. p. 955. SNEHA.

ஸ்பஷ்டம், *s.* Clearness; being evident or manifest, வெட்டவெளிச்சம். 2. Perspicuity, distinctness, திட்டம். W. p. 956. SPASHT'A.

ஸ்படிகம், *s.* Crystal. See படிகம். W. p. 956. SPHAT'IKA.

ஸ்படிகவானம்-ஸ்படிகாகாசம், *s.* Clear, transparent sky.

ஸ்பரிசம், *s.* Touch, contact, the thing touching, ஊறு. 2. Gift, donation. See பரிசம், பரியம். 3. (*St.*) A consonant, மெய்யெழுத்து. W. p. 956. SPARSA.
ஸ்பரிசவகுதி, *s.* Classification of consonants.

ஸ்பரிசனம், *s.* Touch, contact, தொடுதல். W. p. 956. SPARSANA.

ஸ்போடகம், *s.* A tumor, the small-pox, கொப்புளம். W. p. 958. SPOT'AKA.

ஸ்மார்த்தம், *s.* Relating to law-books, ஸ்மிருதிசம்பந்தம். W. p. 958. SMARTTA.
ஸ்மார்த்தன், *s.* One following or professing the law; usually applied to the disciples of Sankaracharya.

ஸ்மிருதி, *s.* Law, தருமசாத்திரம். 2. Recollection. W. p. 959. SMRUTI.
ஸ்மிருதிசாஸ்திரம், *s.* The system of law.

ஸ்வ, *s.* Proper. See சுவ.

ஸ்வகதம், *s.* Any thing kept to one's self, தன்சொள்கை. W. p. 959. SVAGATA.
ஸ்வகதமார்க்கம், *s.* The sceptical school.
ஸ்வகதன், *s.* A sceptic, an unbeliever.

ஸ்வச்சம், *s.* Purity, &c. See சுவச்சம்.

ஸ்வஸ்தம், *s.* Healthiness. See சுவஸ்தம்.

ஸ்வஸ்தி, *s.* Blessing, a form of benediction. See சுவஸ்தி. W. p. 964. SVASTI.
ஸ்வஸ்திவாசனம், *s.* An initiatory, religious rite of the brahmans.

ஸ்வஸ்திகம், *s.* See சுவஸ்திகம்.

ஸ்வதந்திரம். *s.* As சுவதந்திரம், and ஸ்வாதந்திரியம், which see.

ஸ்வதர்மம், *s.* Peculiar occupation, duty, கடமை. W. p. 961. SVADHARMA.

ஸ்வதா. Of one's own accord. See சுதா.

ஸ்வபாவம், *s.* Nature. See சுபாவம்.

ஸ்வபூ, *s.* A contraction of ஸ்வயம்பு, in Tamil சயம்பு, which see. W. p. 962. SVABHU.

ஸ்வயம், *s.* One's own—as will, property or action. See சுவயம், சயம்.
ஸ்வயங்கிருதம், *s.* That which is spontaneous, or self-formed.

ஸ்வயம்பு—ஸ்வயம்புவன், *s.* The son of the self-existent—the title of the first Manu. W. p. 962. SVAYAMBHUVA.

ஸ்வயம்வரம், *s.* Selection of a husband by a king's daughter. See சுயம்வரம்.
ஸ்வயம்வரம்நாட்டல், *v. noun.* A royal proclamation inviting the presence of suitors to the king's daughter.
ஸ்வயம்வரன், *s.* A husband so chosen.
ஸ்வயம்வரை, *s.* The female who chooses. W. p. 962. SVAYAMVARA.

ஸ்வரம், *s.* A note in music. See சுரம். W. p. 962. SVARA.
ஸ்வரபங்கம், *s.* A fluttering or tremulousness of voice.
ஸ்வரமண்டலம், *s.* See சுரமண்டலம்.

ஸ்வரூபம், *s.* See சொரூபம்.

ஸ்வர்க்கம், *s.* The world of Indra. See சுவர்க்கம்.
ஸ்வர்க்காதிபதி, *s.* A title of Indra the ruler of *Swerga.*

ஸ்வர்ணம்—ஸ்வர்ன்னம், *s.* Gold. See சுவர்ணம், சொர்ணம்.
ஸ்வர்ன்னகாரன், *s.* A goldsmith.

ஸ்வல்பம், *s.* Littleness. See சொற்பம்.

ஸ்வாகதம், *s.* Welcome, salutation, வாழ்த்து. See சுவாகதம்.

ஸ்வாகா, *s.* An exclamation used in making an oblation. See சுவாகா.

ஸ்வாஸ்தியம், *s.* Wealth, ability, &c. See சுவாஸ்தியம்.

ஸ்வாதந்திரியம், *s.* Independence, hereditary right, &c. See சுவாதந்திரியம், and சுதந்தரம்.

ஸ்வாபாவிகம், *s.* Natural disposition. See சுபாவிகம் under சுபாவம்.

ஸ்வாமி, *s.* Lord. See சுவாமி.

ஸ்வார்த்தம், *s.* Property, substance; (*a pleonasm.*) See சுவார்த்தம்.

ஸ்வேச்சை, *s.* One's own will. See சுவேச்சை.

ஸ்வேதசம், *s.* Any thing engendered by heat and damp, as insects or worms. See சுவேதசம்.

ஸ்வேதம், *s.* Whiteness, &c. See சுவேதம்.

ஶ

ஶ்மசானம், *s.* Cemetry, a burial place, மயானம். 2. A place where dead bodies are burned, சுடுகாடு. (*Sa. S'mas'ana.*)
ஶ்மசானவாசி, *appel. n.* An epithet of Siva, சிவன்; [*ex* வாசி, resident.]

ஶ்மரணம், *s.* Memory, அவதானம். W. p. 958. S'MARAN'A. Compare சுமரணை, சுமரகம்.
ஶ்மரிக்க, *inf.* To remember, to recollect, நினைவுகூர.

ஷ

ஷ. A Sanscrit letter usually represented in Tamil by ட, ட்ட, as அஷ்டம், அட்டம், உஷ்ணம். உட்டணம்.

க்ஷ. A Sanscrit syllabic letter compounded of க் and ஷ.

ஷகர், *s.* (*Pers.*) A large town, பட்டணம்.

ஷரா, *s.* (*Arab.*) Remark, observation, குறிப்பு. (c.)

ஷராப், *s.* (*Arab.*) Spirituous liquors, wine, &c., மதுபானம்.

ஷராவ், *s.* A shroff. (c.) See சராப்பு.

ஷாமீல், *s.* (*Arab.*) Included, concerned in, connected, சேர்க்கை.

ஷால், *s.* A shawl. (c.) See சால்வை.

ஷாயி, *s.* Ink. See சாயி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ, *s.* Lukshmi, wife of Vishnu, லட்சுமி. 2. Felicity, பாக்கியம். See சிரீ, சீ.

ஸ்ரீகண்டன்—சீகண்டன், *s.* A name of Siva; [*ex* கண்டம், neck.]

ஸ்ரீகரம், *s.* As ஸ்ரீ.

ஸ்ரீகாகுளம், *s.* Chicacole—the name of a place near Vizagapatam, ஓர்.

ஸ்ரீகாந்தன், *s.* A name of Vishnu; [*ex* காந்தன், husband.]

ஸ்ரீகாரியம், *s.* A sacred thing or business, பரமகாரியம்.
ஸ்ரீகாரியகர்த்தன், *s.* The superior of a fane, or of a heathen monastery.

ஸ்ரீகாளஸ்தி — ஸ்ரீகாளஹஸ்தி, *s.* Calastri, a town and hill. See காளத்தி.

ஸ்ரீசைந்தி, *s.* The festival of Krishna's birth. See சயந்தி.

ஸ்ரீதரன், *s.* An epithet of Vishnu, விஷ்ணு. See சீதரன்.

ஸ்ரீதாளம், *s.* A broad kind of palm leaf used for books. See தாளம்.

ஸ்ரீநிவாசன், *s.* (*also* சீநிவாசன்.) An epithet of Vishnu; [*ex* நிவாசம், abode.]

ஸ்ரீபதி, *s.* Vishnu, விஷ்ணு; [*ex* ஸ்ரீ, *et* பதி, husband.]

ஸ்ரீமது, *s.* That which is prosperous. (c.) W. p. 864. SREEMAT.
ஸ்ரீமந்தன்—ஸ்ரீமான், *s.* A rich man. See சீமான்.

ஸ்ரீமுகம், *s.* A letter. See under சீ.

ஸ்ரீமுகவருஷம், *s.* A year. See சீமுக. (c.)

ஸ்ரீராகம், *s.* The third of the personified musical modes. W. p. 864. SREERAGA.

ஸ்ரீராமன், *s.* Ramachandra, the hero of the Ramayana. (c.)

ஸ்ரீவச்சம், *s.* A mark on the breast of Vishnu or Krishna indicating, it is said, that he is Lord of all prosperity. W. p. SREEVATCHA.

க்ஷ

க்ஷ. A Grant'ha syllabic letter compounded of க and ஷ, usually represented in Tamil by ட்ச, க்க, க்ச, க், or, ச், as அக்ஷரம், அட்சரம், அக்கரம், தக்ஷன். தச்சன், க்ஷாரம், காரம், சாரம்.

க்ஷணம், *s.* An instant, a moment. See கணம், சணம். (c.)
தத்க்ஷணம், *s.* The same moment.

க்ஷதை, *s.* Any thing broken. W. p. 261. KSHATA. Compare அட்சதை.

க்ஷத்திரியன், *s.* A man of the military tribe. See சத்திரியன்.

க்ஷபணகன், *s.* Buddha, a leader of the Buddhist sect. W. p. 262. KSHAPAN'AKA.

க்ஷபணமதம், *s.* The shameless sect or that of the Jainas, whose sages are said to go naked—The Tamil word, சமணமதம் is derived from this.

க்ஷமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To have patience, to forbear, பொறுக்க; [*ex* க்ஷமை.] See கமி, சமி, *v.*

க்ஷமை, *s.* Patience, பொறுமை. W. p. 262. KSHAMA. See சமை.

க்ஷய, *s.* [*in Algebra.*] Minus. See சய.

க்ஷயம், *s.* Loss, waste, consumption, a disease, சிதைவு. W. p. 262. KSHAYA.

க்ஷயி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To wane, decrease, lose, be ruined, கெட; [*ex* க்ஷயம்.]

க்ஷா

க்ஷாத்திரம், *s.* Military qualification, hatred, குரோதம். W. p. 263. KSHATRA.

க்ஷாமம், *s.* Scarcity, famine, பஞ்சம்.

க்ஷாரம், *s.* Salt, உப்பு. W. p. 263. KSHARA. Compare சாரம்.

க்ஷி

க்ஷிதி, *s.* A number, one hundred trillions. See கிதி.

க்ஷீ

க்ஷீணம், *s.* Feebleness, decay, இளம். See கீணம், சீணம்.

க்ஷீணகாலம், *s.* Time of decay.

க்ஷீணசந்திரன், *s.* The waning moon.

க்ஷீணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To waste away, கெட்டுப்போக. (*Colloq.*)

•க்ஷீரம், *s.* Milk, பால். See கீரம்.

க்ஷீரசாகரம், *s.* The sea of milk.

க்ஷீரநீரம், *s.* Union of milk and water.

க்ஷீராப்தி, *s.* The sea of milk.

க்ஷீராப்திதனையை, *s.* An epithet of Lukshmi, இலட்சுமி; [*ex* தனையை, daughter.]

க்ஷீரான்னம், *s.* Milk and rice.

க்ஷீரோதகம், *s.* Union; (*lit.*) milk and water, ஐக்கியம்; [*ex* உதகம்.]

க்ஷீரோதகநியாயம், *s.* An argument in logic, a *non causa, pro causa* founded on a sudden coincidence. (*R.*)

அவர்கள்க்ஷீரோதகநியாயமாய்க் கலந்திருக்கிறார்கள். They are closely knit together.

க்ஷு

•க்ஷுத்திரம், *s.* Smallness, littleness, சிறுமை. 2. Cruelty, trickery, கொடுமை. See குத்திரம். W. p. 266. KSHUDRA.

க்ஷுத்திரதேவதை, *s.* A petty, evil, and cruel goddess, or god.

•க்ஷுத்து, *s.* Hunger, பசி. W. p. 266. KSHUD'H.

க்ஷுத்பாதை, *s.* (*St.*) The pain of hunger, பசிவருத்தம்.

க்ஷூ

•க்ஷூணதை, *s.* Blemish, defect; defamation, கெடுதி. (*R.*)

க்ஷே

•க்ஷேத்திரம், *s.* Field, sacred place, &c., ஸ்தலம். See க்ஷேத்திரம் and சேத்திரம். W. p. 267. KSHE'TRA.

க்ஷேத்திரக்கோவை, *s.* A Saiva book, descriptive of sacred places, ஓர்நூல்.

க்ஷேத்திரக்கியன், *s.* (*St.*) The soul, ஆத்துமா.

க்ஷேத்திரசுத்தி, *s.* The lustration of a sacred place.

திவ்வியக்ஷேத்திரம், *s.* A sacred place.

குருக்ஷேத்திரம், *s.* See under குரு.

க்ஷேத்திரகணிதம், *s.* Geometry.

க்ஷேபம், *s.* Occupying time, காலங்கழித்தல். W. p. 267. KSHE'PA.

காலக்ஷேபம், *s.* Passing time. See under காலம்.

வீண்காலக்ஷேபம், *s.* Killing time.

சத்காலக்ஷேபம் — சற்காலக்ஷேபம், *s.* Good occupation of time. (*Colloq.*)

க்ஷேமம், *s.* Happiness, prosperity, சுகம். See சேமம்.

க்ஷௌ

க்ஷௌரம், *s.* Shaving, as சௌரம். W. p. 268. KSHOURA.

ஞ்

ஞ். A consonant of the second class. It is sometimes used for ந, and ன, as for நமிழ, ஞமிழ, for புன்னை, புஞை, &c.

ஞ. A syllabic letter compounded of ஞ், and அ.

ஞஃகான், *s.* The letter ஞ; [*ex* கான்.] (*p.*)

ஞஞ்ஞைஞெயெனல், *v. noun.* Running at the nose, crying as a child, அழுகாணைஒலி. (*c.*)

ஞண்டு, *s.* A crab, a lobster, நண்டு. 2. Cancer of the Zodiac, சிக்கடகவிராசி. Also written, நண்டு, and ஞெண்டு.

ஞமகண்டன்—யமகண்டன், *s.* One of the unseen planets. See கேது.

ஞமலி, *s.* A dog, நாய். 2. A peacock, மயில். 3. [*prov.*] Toddy, கள். (*p.*)

ஞமன்—யமன், *s.* Yama the god of death, சமன். (*p.*)

ஞயம், *s.* A change of நயம், in ஔவையார். (*p.*)

ஞரலு—ஞரல், கிறேன், ஞரன்றேன், வேன், ஞரல, *v. n.* (*a change of* நரலு.) To sound, ஒலிக்க. (*p.*)

ஞரல்வு, *v. noun.* Sounding, roaring, &c., as நரல்வு.

ஞலவல், *s.* Fire-fly; glow-worm, மின்மினிப்பூச்சி. (சது)

ஞழ, *s.* Peacock's cry, மயிற்குரல். (சது.)

ஞா

ஞா. A syllabic letter compounded of ஞ் and ஆ.

ஞாங்கர், *s.* Place, room, space, situation, location, இடம். 2. Side, பக்கம். 3. A hand-lance or dart, கைவேல். 4. *adv.* Henceforth, henceforward, from hence, after, இனி. 5. *prepos.* Above, upon, upward, மேல். 6. Before, forward, in front, முன். (*p.*)

ஞாஞ்சில், *s.* (*a change of* நாஞ்சில்.) A plough, கலப்பை. 2. Component parts of a fortification, including statues, figures and other fancy work, ornamenting the walls, மதிலுறுப்பு. (*p.*)

ஞாட்பு, *s.* Battle, war, skirmish, பூசல். 2. Multitude, crowd, கூட்டம். 3. Army, troops, படை. 4. Power, strength, force, வலி. 5. Weight, gravity, ponderosity, பாரம். (சது.) 6. Field of battle, போர்க்களம். (*p.*)

ஞாண், *s.* (*com.* நாண்.) A string, கயிறு. 2. A bow-string, வின்ஞாண். (*p.*)

அரைஞாண், *s.* See under அரை.

ஞாணோதை, *s.* The twang of a bow-string. (*p.*)

ஞாணோதைசெய்ய, *inf.* To try the tightness of a bow-string.

•ஞாதம், *s.* That which is known, comprehended, அறியப்பட்டது. W. p. 354. GNATA.

ஞாதசித்தாந்தம், *s.* Being completely versed in science.

•ஞாதா, *s.* (*com.* நாதாக்கள், *pl.* ஞாதாக்கள்.) The wise, the experienced, அறிந்தோர்.

•ஞாதி, *s.* (*com.* நாதி, *pl.* ஞாதிகள், ஞாதியர்.) A kinsman or near relative on the father's side; the heir whose duty it is to perform the funeral rites, to defend the family on the demise of the father and protect the property, &c., தாயத்தார். W. p. 354. GNATI.

ஞாதிகன்மம், *s.* The duties of the heir after the father's death. (*Colloq.*)

•ஞாதுரு, *s.* The mind or soul as having knowledge, experience, volition, intention, &c., அறிவுள்ளஆத்துமா. See ஞானம். W. p. 355. GNATRU.

•ஞாபகம், *s.* Memory, knowledge. 2. Reminiscence, intellect, reason, அறிவு. (*c.*) W. p. 355. GNAPAKA. 3. Precious thing; objects worthy of investigation and knowledge; desiderata in science, religion, &c., subjects purely intellectual, requiring deep research and affording gratification, அரும்பொருள். 4. Demonstration, illustration, &c, by examples from ancient authors, இலக்கியமெடுத்துக்காட்டல். (சது.) 5. (*R.*) A note, or explanatory annotation.

ஞாபகக்கருவி—ஞாபகவேது, *s.* Means of knowledge, as the organs of perception and the mental powers, distinguished from காரகக்கருவி, and காரகவேது.

ஞாபகக்குறிப்பு, *s.* A memorandum. (*c.*)

ஞாபகத்துணைக்கருவி, *s.* The senses as instrumental causes of the attainment of knowledge. (*p.*)

ஞாபகநிமித்தகருவி, *s.* The soul as an instrumental cause of knowledge. (*p.*)

ஞாபகங்கொள்ள, *inf.* To call to memory.

ஞாபகம்வைக்க, *inf.* To regard, to notice, to keep in mind, to remember.

ஞாபகப்பட, *inf.* To be remembered, recollected, &c., to come to remembrance.

ஞாபகப்படுத்த, *inf.* To remind, put in remembrance. 2. To refresh one's own memory.

ஞாபகமுடிச்சு, *v. noun.* A knot tied as a memento. (*c.*)

ஞாபகமுதற்கருவி, *s.* Intellect as the proximate cause of knowledge. (*p.*)

ஞாபகம்பண்ண, *inf.* To remember, keep in remembrance. 2. To refresh one's own memory.

•ஞாயம், *s.* (*also* நியாயம்.) Reason, right, equity, எதார்த்தம். (*c.*)

ஞாயில், *s.* Component parts of a fortification—as ஞாஞ்சில், மதிலுறுப்பு. (சது.)

ஞாயிறு, *s.* (*com.* ஞாயிறு.) The sun, சூரியன். 2. Sunday (the word for day being understood), ஆதிவாரம்.

ஞாயிறுபேதிக்குவாய்ககல்லகாய். Sunday is a good day to take physic.

ஞாயிற்றிருட்சி, *s.* Sunday, as the day when the sun presides. (*Limited use.*)

ஞாயிற்றுக்கிழமை, *s.* Sunday.

ஞாயிற்றுக்கிழமைவிரதம், *s.* A fast on Sunday in honor of the sun, for the prevention or cure of diseases of the eyes, also for diseases in general.

ஞாயிறுதிரும்பி, *appel. n.* The sun-flower, சூரியகாந்தி. (*R.*)

ஞாயிறுவணங்கி, *appel. n.* A plant, கொமுஞ்சி. (*R.*)

ஆவணிஞாயிற்றுக்கிழமை, *s.* Sundays in August, on which fasting is regarded as specially meritorious.

ஞாலம், *s.* Earth, world, பூமி. (*p.*) 2. [*prov.* ஞானம்.] Sand, &c., as ballast of a dhoney, தோணியிற்பெய்யுமண்.

ஞாலமாது, *s.* The goddess of the earth, பூமிதேவி. 2. (*M. Dic.*) The ஊமத்தை plant.

ஞாலமுண்டோன், *appel. n.* Vishnu, திருமால்.

ஞாலம்படைத்தோன், *appel. n.* Brahma, பிரமன்.

ஞாலமேற்ற, *inf.* To take in ballast.

ஞாலு, கிறேன், ஞான்றேன், வேன், ஞால, *v. n.* (*also* ஞாலு.) To hang, to be pendent, தொங்க. (*p.*)

ஞாலல்—ஞாற்சி, *v. noun.* Hanging, pending.

ஞான்றுகொண்டிருக்க, *inf.* (*frequentative.*) To continue hanging.

ஞாழல், *s.* Different shrubs used in perfumes and unguents as Cassia, Jasmine, &c. (See பலிசி.) 2. The பொன்குலிலை plant. (See ஆவிரை.) 3. The குங்குமம் tree. 4. The சேரங்கு tree. 5. A shrub, மயிற்கொன்றை, Cæsalpinia pulcherrima, *L.* 6. The சங்குபுட்பம் plant. 7. The heart of a tree, மரவைரம்.

ஞாளி, *s.* A dog, நாய். 2. Toddy, vinous liquor, கள். (சது.)

ஞாளியூர்தி, *s.* Bhairava, whose vehicle is a dog, வைரவன். (திவா.)

ஞாளிதம், *s.* A creeper, வள்ளைக்கொடி.

ஞானம், *s.* [*prov.*] See ஞாலம்.

•ஞானம், *s.* W. p. 355. GNANA. Intellect, intelligence, spirituality, அறிவு. 2. Knowledge, wisdom, erudition, learning, கல்வி. 3. Mystic or recondite knowledge; knowledge of the nature of deity, the soul, intellect, &c., derived from meditation, the teaching of the Guru, experience, self-mortification, &c., and connected with corresponding practice according to the stage of the religionist, பிரமஞானம். 4. The fourth degree in the Saiva system, that of the exalted ascetic who by austerities, is said to have annihilated his passions; freed his soul from earthly desires; and become ripe for absorption, ஞானபாதம். 5. The conduct of the ஞானி, or professor of the fourth degree of the Saiva system, ஞானநடை. 6. Right knowledge, true wisdom, மெய்ஞ்ஞானம். 7. A spiritual principle, state, quality or stage of the soul, when by the exhaustion of the good and evil influences of former births, it dominates over the immerging principle, ceases from actions, and approaches assimilation to the deity, தெளிவு.—This is applicable alike to human and to superhuman beings, and to the forms of deity as high as சதாசிவம்.—*Note.* Knowledge is considered attainable in three ways: 1. By evidence of the senses, perception, &c. 2. Inference. 3. Divine revelation. These are subdivided into sixty-five varieties.

ஞானம், is two-fold: 1. விடையஞானம், worldly or secular knowledge. 2. மெய்ப்பஞானம், divine or spiritual knowledge of the nature of deity, spirit and பாசம், with a state of soul approximating toward union with the universal spirit.

ஞானகஞ்சுகன், *s.* The deity as pure intelligence clothed with wisdom. (*p.*)

ஞானகாண்டம், *s.* Those parts of the Vedas which inculcate mystic and spiritual knowledge, abstract devotion, &c. See கிரியாகாண்டம்.

ஞானகாண்டிகர், *s.* (*plu.*) Those who have obtained the spiritual knowledge, and who practise the abstract devotion inculcated in the ஞானகாண்டம்.

ஞானகாரணி, *s.* The authoress of wisdom.

ஞானகாரியம், *s.* Spiritual matters, things connected with the essentials of religion.

ஞானகுரு — ஞானாசாரியன், *s.* The spiritual guru; i. e. the deity appearing in human form, for the instruction and illumination of his disciples; or the deity represented by the officiating guru.

ஞானக்கண், *s.* Spiritual sight, vision, illumination—oppos. to ஊனக்கண்.

ஞானக்கலை, *s.* Spiritual lustre, in the countenance of an advanced devotee.

ஞானக்காட்சி, *s.* Spiritual perception. 2. Spiritual sight or vision of the ஞானி, who professes to view at once all things in the universe.

ஞானசத்தி, *s.* One of the six சத்தி or female energies of deity.

ஞானசபை, *s.* A hall at சிதம்பரம், symbolizing the immensity of God, without an idol, and intended to represent the visible heavens. See சிற்சபை.

ஞானசமாதி, *s.* The posture of the erect silent ascetic of the highest degree, superior to the yogi. See சமாதி.

ஞானசரிதர், *s.* (*plu.*) Those who practise the rules of the fourth degree.

ஞானசரீரம், *s.* The spiritual body.

ஞானசாதனம்—ஞானசாதனை, *s.* Practice in the devotions of the ஞானி before he has arrived at the fourth or highest stage. See ஞானம்.

ஞானசாத்திரம்—ஞானநூல், *s.* Theology, or the science which treats of the nature of the Supreme Being, the soul and other mysteries of religion. This is two-fold: 1. பூர்வம். 2. சித்தாந்தம்.

ஞானசிகாமணி, *s.* God, as crowning all wisdom.

ஞானசுகம், *s.* The highest enjoyments, those of the advanced devotee, who by abstractions has deified himself and become fit for absorption.

ஞானசூட்சம், *s.* Occult meaning, spiritual interpretation. 2. A clue to the understanding of the mystical parts of religion.

ஞானசூரியன், *s.* (*Christ. usage.*) The Sun of Righteousness, Jesus Christ.

ஞானச்சுடர், *s.* The deity as the possessor of spiritual light.

ஞானநிலை—ஞானதசை, *s.* The state, or the season, when a soul is ripening for emancipation; or when secular influences cease and spiritual motives operate. See பெத்தநிலை.

ஞானதிடம், *s.* True wisdom. See மெய்ஞ்ஞானம்.

ஞானதிட்டி—ஞானதிருஷ்டி, *s.* Spiritual light or illumination, said to be attained by exalted devotees. 2. The official look of the guru, on the advanced disciple, in the administration of the தீட்சை, supposed to dispel sin (மலம்) and impart illumination, &c.

ஞானதிருட்டியைவிழித்தல். Opening the eyes of the mind, or awakening spiritual sight, as a guru for the benefit of his disciple.

ஞானதீட்சை, *s.* The imparting of spiritual illumination, by the look of the guru in his official capacity, or fancied visible personification of the deity, by which the சஞ்சிதம் or former evils of the mature disciple are consumed and he is advanced toward heaven. Compare குருதீட்சை. 2. (*R. C. usage.*) The rite of baptism.

ஞானதீபம்-ஞானதீபிகை-ஞானவிளக்கு, *s.* The lamp of knowledge.

ஞானத்தகப்பன், s. (*Christ. usage.*) A sponsor to a child in baptism; a godfather.

ஞானத்தாய், s. (*Christ. usage.*) A godmother.

ஞானஸ்நானம், s. (*Christ. usage.*) Baptism. See ஸ்நானம்.

ஞானஸ்நானங்கொடுக்க—ஞானஸ்நானம்பண்ண, *inf.* To baptize.

ஞானஸ்நானம்பெற, *inf.* To receive baptism.

ஞானநாயகன், s. The Supreme Being as the author and object of ஞானம் to the devotee, or lord of spiritual illumination, கடவுள்.

ஞானநிட்டை — ஞானநிஷ்டை, s. The devotion of the ஞானி, as a silent worshipper, having the mind fixed on a divine object, &c.; a higher stage than ஞானசாதனை.

ஞானநிலை, s. The fourth degree in the Saiva system, that of the ஞானி or the practisers of that degree. 2. Establishment in that degree.

ஞானநிறைவு—ஞானபூர்த்தி, s. Perfect knowledge.

ஞானநூல், s. Theological treatises, &c. See ஞானசாத்திரம்.

ஞானபைத்தியம்—ஞானப்பயித்தியம், s. Apparent aberration of mind caused by divine abstractions, contemplations, &c. 2 Religious melancholy.

ஞானபரன்—ஞானகுருபரன், s. God, the deity in human form, as spiritual teacher and illuminator of the advanced disciple. See ஞானகுரு.

ஞானபாகை, s. One of the three parts of the Vedas, that which relates to spiritual, mystic matters. See பாகை.

ஞானபாதம், s. The fourth or highest degree in the Saiva system—as ஞானநிலை.

ஞானபாரகன், s. One well versed in the fourth degree.

ஞானபுத்திரன், s. A spiritual son or disciple.

ஞானபூசை, s. Spiritual worship, or worship appropriate to the fourth or highest degree.

ஞானபூர்த்தி, s. As ஞானநிறைவு.

ஞானபூர்வகம், s. Prescience, foreknowledge.

ஞானப்பால், s. A section of a book treating of divine knowledge. 2. (*Christ. usage.*) Spiritual milk.

ஞானப்பிள்ளை, s. (*Christ. usage.*) A god-son or god-daughter.

ஞானபோசனம், s. (*Christ. usage.*) Spiritual food.

ஞானபோதகம்—ஞானபோதனை, s. Instruction in the mysteries of religion, spiritual or divine instruction.

ஞானப்பிரகாரம், s. Spiritual nature, manner, mode, &c.

ஞானப்பிராந்தி, s. Absorption or abstraction of mind in the contemplation and enjoyment of divine things.

ஞானப்பொருள், s. A spiritual thing.

ஞானமயம், s. Spirituality.

ஞானமார்க்கம், s. The sublime and spiritual parts of religion. 2. The course of life according to the highest degree of Saivism—as ஞானநிலை.

ஞானமுத்திரை, s. A distinguishing mark impressed upon a person to denote his religion.

ஞானமூர்த்தி, s. God, கடவுள். 2. Sarasvati, சரசுவதி.

ஞானரத்னம், s. Spiritual gem; i. e. the deity.

ஞானரேகை, s. [*in palmistry.*] A line on the fourth finger, indicating the acquisition of knowledge.

ஞானவதி, s. A wise woman.

ஞானவல்லி, s. Parvati, பார்வதி.

ஞானவழி, s. Spiritual religion, true piety. 2. The course of life according to the fourth degree—as ஞானமார்க்கம்.

ஞானவாரி, s. The sea of spiritual knowledge and enjoyment.

ஞானவான்—ஞானவந்தன், s. One who has attained a knowledge of the mysteries of religion. 2. A ஞானி, or one of the fourth degrees in the Saiva system. (*c.*)

ஞானவிரல், s. The finger next to the little finger.

ஞானவீரர், s. The valiant enthusiasts in the higher degrees of religion.

ஞானன், s. Brahma—as ஞானி, பிரமன்.

ஞானாகரன், s. The deity, as the source of wisdom; [*ex* ஆகரம், mine.]

ஞானாகாசம் — ஞானாகாயம், s. The spiritual vacuum of the ஞானி by which he affects to perceive, at once, every thing in the universe.

ஞானாசத்தி, s. One of the three perfections of the deity, knowledge of the actions performed by souls and which causes them to enjoy or suffer the fruit of those actions. 2. One of the five perfections of the deity, that power of god which exists as the five senses.

ஞானாசாரம், s. Religious conduct according to the higher stages, fourth or highest degree; practice of the sage who has renounced secularities, to whom the pearl and its shell are of equal value; [*ex* ஆசாரம்.]

ஞானாசாரியன், s. A spiritual teacher—as ஞானகுரு.

ஞானாதிக்கம், s. The possession of wisdom.

ஞானாத்துமா, s. A wise (holy) soul.

ஞானாமிர்தடாகம், s. A Roman Catholic work in Tamil containing the doctrines of the Romish church; (*lit.*) a tank of spiritual nectar.

ஞானாயுதம், s. A spiritual armor or weapon.

ஞானார்த்தம், s. The true meaning; the spiritual sense; [*ex* அர்த்தம்.]

ஞானாவரணியம், s. The obscuration of wisdom, ஞானமறைக்குதல்.

ஞானானந்தம், s. The sublime spiritual enjoyments of religion.

ஞானானந்தன், s. The deity, full of spiritual delight.

ஞானானுட்டானம் — ஞானானுஷ்டானம், s. The practice of the ஞானி—as ஞானநிட்டை.

ஞானானுபவம், s. The enjoyment of wisdom.

ஞானானுபானதிரவியம், s. Sacraments.

ஞானானுபானம், s. (*Christ. usage.*) Means of grace, sacraments; [*ex* அநுபானம், a vehicle.]

ஞானி, s. A sage, one possessing the knowledge of deity, souls, &c., a man of sublime religious knowledge, அறிவுள்ளோன். 2. A man of the fourth and highest degree in the Saiva system, சைவப்பாதத்தோன். 3. Brahma of the Triad, பிரமன். 4. Argha of the Jaina sect, அருகன். 5. A gallinaceous fowl, a cock as knowing the hours of the night, சேவல்.

ஞானேந்திரியம், s. The five organs of sense and perception, as the eye, &c. See இந்திரியம்.

ஞானோதயம், s. The dawn of spiritual wisdom in the soul, when, by the influence of divine grace, the desires for secular objects are subjected, and the soul tends toward union with the deity. 2. A poem containing thirty wise விருத்தம் of அகஸ்தியர்; [*ex* உதயம்.]

ஞானோபதேசம் — ஞானோபதேயம், s. Instruction by a guru, or by the deity in human form, in the sublimities, mysteries, &c., of religion. 2. Spiritual instruction in general; [*ex* உபதேசம்.]

வாசாஞானம்—வாய்ஞானம், s. Speculative knowledge.

உலகஞானம், s. (*Christ. usage.*) Wisdom of this world.

மெய்ஞ்ஞானம், s. True wisdom; [*ex* மெய்.]

அஞ்ஞானம், s. Ignorance, heathenism; [*ex* அ, *priv.*]

பரமஞானம், s. Divine wisdom; [*ex* பரமம்.]

ஞான்று, s. Day-time, நாள். 2. A particle, இடைச்சொல். 3. A poetic expletive, இசைநிறை. (*p.*)

தேகமும்விவேகமுமிருக்குஞான்றே. While possessing body and reason.

எஞ்ஞான்றும்வாழ்க. May you live long, may you ever live.

பிற்றைஞான்று—மற்றைஞான்று, s. The following day. (*p.*)

ஞி

ஞி. A syllabic letter composed of ஞ் and இ.

ஞிமிர், s. Sound, ஒலி. (*p.*)

ஞிமிர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஞிமிர, v. n. To sound, buzz, hum, ஒலிக்க. 2. To be erect—as நிமிர.

ஞிமிறு, s. Beetle, bee, வண்டு. (சது.)

ஞெ

ஞெ. A syllabic letter composed of ஞ் and எ.

ஞெகிழம், *s.* Tinkling foot-rings of gold, &c., பொற்சிலம்பு. (*p.*)

ஞெகிழி, *s.* Sounding foot-rings, சிலம்பணி. 2. An oblong ring of brass filled with stones and shaken in a temple, சிலம்பு. 3. Fire-brand, கொள்ளி. 4. Spark, தீப்பொறி. 5. Fire, தீ. (*சது.*) (*p.*)

ஞெகிழ் — ஞெகிழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், ஞெகிழ, *v. n.* To be agitated—as water, to waver, wander—as the mind, &c., அலைய. 2. To become loose, கழல. 3. To be dull, inactive, listless, slothful, languid, weak, faint, சோர. 4. To slip off—as a garment, கழல. (*p.*) Compare நெகிழ்.

அவளுக்குடை ஞெகிழ்ந்தது. Her clothes have slipped down. [*prov.*]

ஞெகிழ்தல்—ஞெகிழுதல், *v. noun.* Used in all the meanings of the verb.

ஞெண்டு, *s.* Crab, &c. See நண்டு.

ஞெமிர்—ஞெமிரு, கிறது, ந்தது, ஞெமிரும், ஞெமிர, *v. n.* To break as a stick, snap off, ஒடிய. 2. To be cracked, bruised, crushed, pressed, become compressed and broken, நெரிய. 3. To spread, extend, to be pressed out, as pulp, &c., to protrude, பரவ. (*p.*)

ஞெமிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To snap, break off short, ஒடிக்க. 2. To bruise, crack, press in or down, compress, நெரிக்க. 3. To press out, அழுத்த. 4. To spread, diffuse, பரப்ப. (*p.*)

ஞெமுங்கு, கிறது, ஞெமுங்கினது, ம், ஞெமுங்க, *v. n.* To yield to pressure, to be pressed in, squeezed as a ripe fruit, அழுந்த. (*சது.*) Compare அழுங்கு. (*p.*)

ஞெமுக்கம், *v. noun.* Yielding to pressure, அழுந்துகை.

ஞெரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ஞெரிய, *v. n.* (*a change of* நெரி.) To break, be bruised, snap off. Compare முறி. (*p.*)

ஞெரி, *v. noun.* A break, bruise, snap, நெரிவு.

ஞெரிக்க, *v. a. inf.* To break, bruise, snap off a stick, &c. See நெரி.

ஞெரேலெனல், *v. noun.* Throbbing, as the heart by fear, suffering pangs, அச்சக்குறிப்பு. 2. Sounding—as tinkling, rattling, &c., ஒலிக்குறிப்பு. 3. Hastening, moving with celerity, விரைவுக்குறிப்பு. (*p.*) Compare சரேலெனல், சரேரெனல்.

ஞெலி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To twirl one stick on another in order to produce fire by friction, to work a churning stick, கடைய. 2. To make hollow, குடைய. (*p.*)

ஞெலிகோல், *s.* Sticks for producing fire by friction, தீக்கடைகோல். (*திவ.*)

ஞெளிர், *s.* Sound perceived within one's self, as of the bowels, &c., உள்ளோசை. 2. Sound, ஒலி. (*p.*) Compare குளிர.

ஞெள்-ஞெள்ளு, கிறேன், ஞெண்டேன், ஞெள்ளுவேன், ஞெள்ள, *v. n.* To become hollow, பள்ளமாக. (Compare தொள்கு, *v.*) 2. To agree, yield, consent, உடன்பட. 3. To sound, ஒலிக்க. (*p.*)

ஞெள்ளல், *v. noun.* Quickness, velocity, intensity, சீக்கிரம். 2. Eminence, superiority, மேன்மை. 3. Road, way, வீதி. 4. Abounding, மிகுதி. (*சது.*) 5. Hole, hollow, pit, depression, பள்ளம். 6. Sounding, ஒலித்தல். 7. Fainting, சோர்வு. Compare ஞொள்கு. 8. Yielding, consenting, உடன்படல். (*p.*)

ஞெள்ளெனல், *v. noun.* Sounding imitatively, அநுகரணவோசை. (*சது.*)

ஞே

ஞே. A syllabic letter compounded of ஞ் and ஏ.

ஞேயம், *s.* (*a change of* நேயம்.) Love, affection, kindness, அன்பு. 2. Friendship, intimate acquaintance, சிநேகம். 3. Ghee, நெய். (*சது.*)

ஞேயர், *s.* (*plu.*) Friends.

•ஞேயம், *s.* Objects of knowledge, things to be known, perceived, experienced, அறியப்பட்டது (*p*) W. p. 355. GNE'YA.

ஞேயா, *s.* The பெருமருந்து plant, Aristolochia, *L.*

ஞை

ஞை. A syllabic letter composed of ஞ் and ஐ.

ஞைஞையெனல், *v. noun.* [*vul.*] Expressing ridicule, mocking, &c., by the sound, ஞை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ஞொ

ஞொ. A syllabic letter composed of ஞ் and ஒ.

ஞொள்கு, கிறேன், ஞொள்கினேன், வேன், ஞொள்க, *v. n.* To languish, become weak, faint, tired, languid, worn out, இளைக்க. 2. To fear, be timid, be agitated, அஞ்ச. 3. To be lethargic, dull, slow, inactive, சோம்ப. 4. To wander, அலைய. (*p.*)

ஞொள்கல், *v. noun.* Used in all the meanings of the verb.

ட்

ட. A syllabic letter composed of ட் and அ. For most words beginning with this letter, see under the letter இ.

டக்கன்-டக்கணி-டக்ணி, *s.* (*Hind.*) The Deccan, D'hakshina or South, that is, of Hindustan proper; lying between the Nerbudda and Krishna rivers.

டக்கணிசாதி, *s.* The people of the Deccan.

டக்கணிபாஷை, *s.* A language of the Deccan, a dialect of Hindustani.

•டக்கயம்-டக்கியம், *s.* (*Tel.*) A flag, a swallow-tail banner, கொடி. See இடக்கியம்.

டக்கு, *s.* Trick, guile, புரட்டு. 2. (*Eng.*) Fold in a dress, tuck, துணிமடிப்பு. (*c.*)

•டக்கை, *s.* A large drum. See இடக்கை. W. p. 360. D'HAKKA.

டக்டக், *s.* An imitative sound as tick, tick, அநுகரணவோசை. (*c.*)

•டங்கசாலை, *s.* See தங்கசாலை.

டங்கா, *s.* (*Hind.*) A kind of drum, ஓர்கட்பறை. (*c.*)

டங்கார், *s.* (*Hind.* டங்வார்.) A strap or girdle of leather, தோற்கச்சை.

டபால், *s.* (*Hind.*) The post, the tapal. See தபால்.

டப்பஞ்சு, *s.* (*Tel.*) A rich bordered cloth, பட்டுக்கரை. (*c.*)

டப்பா, *s.* (*Hind.*) A kind of lyrics among Moormen, ஓர்வகைப்பாட்டு. (*c.*)

டப்பாஸ், *s.* (*Hind.*) Crackers in fireworks, சீனவெடி. (*c.*)

டப்பி, *s.* (*Tel.*) A box for gathering toll-money, ஆயப்பெட்டி. 2. (*c.*) Any small box, சிமிழ்—as பொடிடப்பி.

டப்பு, *s.* (*Tel.*) A copper coin, dub, பெரியதுட்டு. 2. A falsehood, பொய். 3. (*c.*) Display, lavishness, பெருமிதக்காட்சி.

டப்புக்கரா, *s.* As டப்பஞ்சு.

டப்பை, *s.* (*Hind.*) The same as டப்பி. (*R.*) 2. (*Tel.*) Half of a split bambu. 3. A patrol, காவல். 4. [*prop.* டெப்பை.] Seventy, எழுபது. (*c.*)

•டமருகம், *s.* A sort of small drum, as உடுக்கை. W. p. 360. DAMARU.

•டமா—டமாரம்—டம்மாரம்—டம்மாரம், *s.* (*Tel.*) A metal-drum, a pair of kettle drums, கிறமுரசு. (*c.*)

டம்மாரக்காரன், *s.* A kettle-drummer.

டம்மாரங்கொட்ட, *inf.* To beat a kettle-drum.

•டம்—டமார், *s.* A sound as when pots are dashed or broken, அநுகரணவோசை. (*c.*)

•டம்பம், *s.* (*Tel.*) Ostentation, pomp, show, particularly by such persons as are poor. See இடம்பம். (*c.*)

டம்பாசாரி, *s.* A gallant.

டர், *s.* (*Hind.*) Fear, பயம்.

டர்வாங்க, *inf.* To be fearful, fear. 2. [*prov.*] To be weakened by over-purging of the bowels, to be over-wearied in any work or exercise, களைத்துப்போக. (*c.*)

டவண்டை, *s.* A kind of drum. See தவண்டை.

டவாலி, *s.* (*Hind.*) The leathern or silken stripe on which the badge of a peon is placed. (*c.*)

டவுல், *s.* (*Hind.*) Estimate, உத்தேசம்.

டவைதார் — டபேதார், *s.* (*Arab.*) A Duffadar.

டா

டா. *s.* A syllabic letter composed of ட் and ஆ.

டாகு, *s.* (*Hind.*) A point, spot. See இடாகு.
  டாகுபோட, *inf.* To brand cattle, horses, &c., with a red-hot iron.

டாக்கு, *s.* (*Hind.*) Petulancy, pride, கர்வம்.
  டாக்கன், *s.* A petulant fellow.

டாபால், *s.* (*Hind.*) A mining, or approach by trenches to a fortified place, பாசறை.
  டாபாலிலேவிழுந்துவெட்ட, *inf.* To break into the enemy's camp or lines.
  டாபால்நடத்த, *inf.* To dig mines, make trenches. (*R.*)
  டாபால்போட, *inf.* To make a line of circumvallation.
  டாபால்முறிக்க, *inf.* To raise a siege.

டாப்பு, *s.* (*Hind.*) A catalogue or list, a physician's prescriptions. See இடாப்பு.
  டாப்பிலேபதிக்க, *inf.* To insert in the list.
  டாப்பெழுத, *inf.* To write a scrip or chit, to write a medical prescription.
  டாப்புப்போட, *inf.* To write a catalogue of things to be bought. (*c.*)
  பேர்டாப்பு, *s.* A list of names.

டாப்பு, கிறேன், டாப்பினேன், வேன், டாப்ப, *v. n.* To straddle in walking. See இடாப்பு, *v.*

•டாம்பீகம்—டாம்பிகம், *s.* Ostentation, &c. See டம்பம்.
  டாம்பீகன், *s.* A coxcomb. See இடாம்பீகன்.

டார், *s.* (*Eng.*) Tar. See தார்.

டால், *s.* (*Hind.*) A flag, colors, கொடி. 2. A shield, கேடகம். 3. Lustre in gems, ரத்ன ஒளி.
  டால்டம்மாரம்போட்டுக்கொண்டுபோக. To go with drums beating and colors flying.
  டால்கட்ட, *inf.* To hoist the flag.
  டால்பிடிக்க, *inf.* To hold the colors, or the shield.

டாவால், *s.* As டாபால். (*R.*)

டி

டி. A syllabic letter composed of ட் and இ.

டிங்டிங், *s.* (*Portug.*) Dried mutton, உப்புக்கண்டம்.

•டிண்டிமம், *s.* A small drum. See திண்டிமம். W. p. 360. DINDIMA.

டில்லி, *s.* (*Hind.*) Delhi, the Mogul capital of Hindustan. தில்லிப்பட்டணம். (*c.*)
  டில்லிபாச்சா, *s.* The great Mogul.
  டில்லிராவடம், *s.* A choice ruby; (*lit.*) the Delhi polish, செம்பு.

டெ

டெ. A syllabic letter compounded of ட் and எ.

டெடெ, *intcr.* Bravado, a particle of excitement and encouragement, கெம்பீரக்குறிப்பு. (*c.*)

டெலா, *s.* (*Hind.*) Looseness.

டொ

டொ. A syllabic letter compounded of ட் and ஒ.

டொங்கு, (*Tel.*) A hole in a tree, a wall, or in the ground, பொந்து. 2. Crookedness, கோணல். (*c.*)
  வயிறுடொங்குவிழுந்துபோயிற்று. The belly is drawn in (for want of food).

டொம்பர்—டொம்பரவர், *s.* (*plu.*) (*Tel.* డొమ్మర.) Dancers, mountebanks, rope-dancers. See தொம்பர். (*c.*)
  டொம்பச்சி — டொம்பரச்சி, *s.* (*mas.* டொம்பன்.) A woman of that caste.

டொழா, *s.* A tree, இலுப்பை. (*R.*)

டோ

டோ. A syllabic letter compounded of ட் and ஓ.

டோங்கு, கிறேன், டோங்கினேன், வேன், டோங்க, *v. a.* (*Tel.*) To play with baked earthen balls which boys push on the ground with their elbows. 2. *v. n.* [*prov. fig.*] To become emaciated in person, to be over-burdened, இளைப்படைய. (*c.*)

டோலாயமானம், *s.* (*Tel.*) Uncertainty, fluctuation, perplexity, நிலையின்மை.

டோலி, *s.* (*Hind.*) A litter or dhooly. See இடோலி. (*c.*)

டோலேந்திரம், *s.* (*com.* துலாந்திரம்.) Any thing hung by a string in a vessel filled with water, &c., and put upon the fire to be boiled, தொங்கக்கட்டிவேகவைத்தல்.

டோல், *s.* (*Hind.*) A swinging cot, தூங்குமஞ்சம்.

•டோல், *s.* (*Tel.*) A large drum. W. p. 361. DHOLA.

ட்ட

ட்ட. This double consonant is used only for foreign sounds. In the following words it represents the Telugu ఠ.

ட்டாயித்தல், *v. noun.* (*Hind.*) Fixing, establishing, நிலைநிறுத்துகை. (*c.*)

ட்டவளி, *s.* Fraud, deceit, a lie, வஞ்சகம். (*R.*)

ட்டாக்கு, *s.* (*Hind.*) Strength, robustness, வலிமை. See தாக்கு. (*c.*)

ட்டாக்கோட்டாக்கு, *s.* (*Mahratta.*) Quickness, speed, வேகம்.

ட்டாணா — தாணா, *s.* (*Hind.*) [*loc.*] A subordinate police station.
  ட்டாணாதார், *s.* Officer in charge of a *Thana*, a policeman; [*ex* தார், personal affix.]

ட்டார், *s.* (*Eng.*) Tar, pitch, கிசில். (*c.*)

ட்டிக்காணா, *s.* (*Hind.*) State of being stationary, நிலை. (*c.*)

ட்டெக்கா, *s.* (*Hind.*) [*loc.*] An ornament hanging down the forehead, or appended to a necklace, பிறைப்பதக்கம்.

ட்டெக்கு, *s.* (*Hind.*) That which is fit for, suitable to, or becoming, ஏற்றது. (*c.*)

ட்டெக்கு — ட்டெவு, *s.* (*Hind.*) Pride, glory, விருப்பு. (*c.*)
  ட்டெக்காய்ப்பேச, *inf.* To boast of one's self.

ண்

ண். The sixth consonant, one of the soft letters. It begins no word.

த்

த். The seventh consonant and fourth வல்லினம், but properly a soft dental. The duplicated த has the effect of making a neuter verb, active—as வருந்த, to suffer pain, வருத்த, to cause pain. Also to give a noun an adjective form—as மருந்து, medicine, making மருத்து, which with பை, is மருத்துப்பை, a medicine bag.

த. A compound letter composed of த் and அ.

தகசு, *s.* A badger, ஓர்மிருகம். (*R.*) 2. [*prov. for* தகடு.] Lamina, &c.

தகடு, *s.* (*Gen.* ட்டின்.) Metal plate, lamina of metal, தட்டு. 2. Flat and thin as the quality of a plate of metal, தகைவடிவு. 3. Leaf, blade, vegetable exfoliation, flake, scale, இலை. 4. Closeness, thickness as of bushes, hair, &c., அடர்பு. 5. [*prov.*] Stratum or layer of earth, மண்படை. (*c.*)
  செப்புத்தகடு, *s.* Copper plate.
  பொற்றகடு, *s.* Gold plate, gold leaf.
  விசாரத்தகடு — வியாரத்தகடு, *s.* Iron hoops. (*R. fi. Lat. Dic.*)
  வெள்ளித்தகடு, *s.* Silver plate.
  தகடுதைக்க, *inf.* To nail metal plates as fastenings to the corners of wooden boxes. (*c.*)

தகடுவைத்துப்பூசைபண்ண, *s.* To make *puja* to an image inscribed on a silver plate.

தகடெழுதிக்கட்ட, *inf.* To tie on, as an amulet, an engraved metal plate, &c.

தகட்டரிதாரம் — தகட்டுத்தாளகம், *s.* Leaf-orpiment, or arsenic in flakes.

தகட்டிலேவரைய, *inf.* To engrave an image on a metal plate, for an amulet, or for worship.

தகட்டுச்செம்பு, *s.* Copper of a superior kind in plates.

•தகதகெனு, *inf.* [*used adverbially.*] To be bright red, as live coals, to glow, to shine, to glitter, to corruscate, ஒளிர; [*ex* தகம்.] (*c.*)

தகப்பன், *s.* A father; as among brahmans, தமப்பன், and தோப்பன். (*c.*)

தகப்பன்மரியாதை. As a father.

தகப்பன்முறை, *s.* Relationship of one to the sons and daughters of his brothers, or those of his wife's sisters. The term also includes several other degrees of consanguinity. See சிறியதகப்பன்.

சிறியதகப்பன், *s.* A father's younger brother.

பெரியதகப்பன், *s.* A father's older brother.

பெருததகப்பன், *s.* Step-father. 2. Foster-father.

தகமை, *s.* [*prop.* தகைமை, which see.]

•தகம், *s.* Heat, உஷ்ணம். 2. Combustion, burning, எரிவு; [*ex Sa. Dahat.*] (சது.) (*p.*) Compare தகனம்.

தகரடி, *v. noun.* [*prov.*] Breaking, shivering to pieces, சிதறவடிக்குமடி; [*ex* தகர், *v.*]

தகரம், *s.* Tin, இரும்பின்மேற்பூசும் ஒரு லோகம். (*c.*) 2. Lead, ஈயம். 3. A kind of fragrant drug, ஓர்வாசனைப்பண்டம். 4. A fragrant unguent for the hair, மயிர்ச்சாந்து. 5. A fragrant tree, தகரமரம். 6. (*p.*) The letter த.

தகரடப்பி, *s.* Any small box of tin used for preserving unguents, &c.

தகரப்போகணி, *s.* A tin cup used for drinking.

தகரம்பூச, *inf.* To coat with tin.

தகரப்பொடி, *s.* A pulverized powder of the production of the தகரம் tree used as a perfume.

தகரார்—தகரால்—தகராறு, *s.* (*Arab.*) Hinderance, altercation, objection, frustration, தடை. (*c.*)

தகரால்பட, *inf.* To be disputed.

தகரார்பாக்கி, *s.* Doubtful balance, a balance objected to, சந்தேகநிலுவை. See பாக்கி. (*Government usage.*)

தகரை, *s.* A plant, the fetid leaves of which form a drug, oval leafed Cassia, ஓர்செடி, Cassia tora, *L.* This includes four varieties—as கருந்தகரை, காட்டுத்தகரை, பன்றித்தகரை, வெண்டகரை, which see.

தகரம்விரை—தகரைவிரை, *s.* The medicinal seed of the தகரை.

தகர், *s.* A shiver, a fracture, fragment, தகர்ந்ததுண்டு. [*prov.*] 2. A ram, செம்மறியாட்டுக்கடா. 3. Aries of the Zodiac, மேடவிராசி. 4. A ram of the துருவாடு sheep, துருவாட்டேறு. 5. A male யாளி, யாளியிறுண். 6. A male elephant, ஆண்யானை. 7. A male shark, ஆண்சுறு. 8. Dust, powder, பராகம். 9. Earth, பூமி. (சது.) 10. A tree, பலாசு, Artocarpus.

தகர்—தகரு, கிறது, தகர்ந்தது, தகரும், தகர, *v. n.* To be broken, shivered, shattered, demolished, dilapidated, உடைய. 2. To be fractured, shivered as a scull-bone, earthen vessels, &c., சின்னபின்னப்பட. 3. To be bruised, mangled, நொறுங்க. 4. To be broken as a blister, boil, &c., accidentally, கொப்புளமுடைய. 5. To be knocked out, as the teeth, &c., பல்தகர. 6. To be broken, as a dam, bank, &c., கரையுடைய. (*c.*) 7. (*p.*) To be broken, as the ranks of an army, படையணிசிதற--Most of its compounds are used only in Jaffna.

தலைதகரஇடிக்கிறது. I have a severe headache.

தகரஅடிக்க, *inf.* To break to pieces as a stone, cocoa-nut, &c. 2. To defeat, discomfit an enemy, &c.

தகரக்குத்திவிழ, *inf.* To persevere in unreasonable requests, as a froward child.

தகரவாங்கிப்போட, *inf.* To raze a fort, a house, a hill, &c. (*fig.*) To take away any one's power or dignity. (*c.*)

தகர்ச்சி — தகர்வு, *v. noun.* Fracture, dilapidation, demolition, ruins, இடிவு.

தகர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To strike, to dash, அடிக்க. 2. To break to pieces, to raze, to destroy, நொறுக்க. 3. To fracture, as a bone, நெரிக்க. 4. To break a blister, boil, &c., to rupture, to contuse, உடைக்க. 5. To cuff the head, தலையைக்குட்ட. 6. (*p.*) To break the ranks of an army, to defeat, சேனையைச்சிதறடிக்க. (*c.*)

உன்பல்லைத்தகர்த்துவிடுவேன். I will knock out your teeth.

அவனைநன்றாய்த்தகர்த்துவிட்டான். He gave him a good whipping.

தகர்ப்பு, *v. noun.* Breaking, fracture, dilapidation, razure.

தகலக்கட்ட, *inf.* [*loc.*] To cheat any one by selling him a bad article, ஏமாற்ற. (*Tel. usage.*)

தகலுப், *s.* (*Arab.*) Pretence, cheating, seduction, எத்து.

தகலுபாசி—தகல்பாசி, *s.* A deceiver, a seducer, மோசக்காரன். (*c.*)

தகலுபாசித்தனம்—தகல்பாசித்தனம், *s.* Deception.

தகல், *v. noun.* Fitness, desert, தகுதல்; [*ex* தகு, *v.*] 2. *s.* A plant, சிரம். (*R.*)

தகவல், *s.* (*Hind.*) A quotation in proof, an example, திருட்டாந்தம். 2. An appropriate answer, சரியானமாறுத்தரம். (*c.*)

தகவல்கொடுக்க—தகவல்சொல்ல, *inf.* To give an appropriate answer. 2. To quote proofs.

தகவு, *v. noun.* Suitableness, fitness, suitability, adaptation, தகுதி. 2. Property, உரிமை. 3. Quality, state, condition, manner, குணம். 4. Good behavior, proper conduct, morality, virtue, ஒழுக்கம். 5. Kindness, favor, courteousness, mercy, கிருபை. 6. Knowledge, erudition, learning, அறிவு. 7. Wisdom, sagacity, prudence, தெளிவு. 8. Similitude, resemblance, comparison, உவமை. (சது.) 9. Worthiness, eligibility, யோக்கியம். 10. Justice, equity, நீதி; [*ex* தகு, *v.*] (*p.*)

தகழி, *s.* The bowl of a lamp, அகல். (சது.)

தகழிகை, *s.* A deep plate to eat from, உண்கலம். (சது.) Compare தளிகை.

தகளி, *s.* [*prov.*] As தகழி.

•தகனம், *s.* Burning, combustion, consumption by fire, conflagration, எரித்தல். W. p. 403. Dahana. 2. The burning of a corpse, cremation, பிரேததகனம். (*p.*) 3. Burning of a sacrifice, பலிதகனிக்கை.

தகனகிரியை — தகனக்கிரியை, *s.* The ceremony or rite of cremation.

தகனபலி, *s.* Burnt sacrifice.

தகனபலிபீடம், *s.* An altar for burnt offerings.

தகனம்பண்ண — தகனஞ்செய்ய, *inf.* To burn, to consume. 2. To burn a corpse.

தகனன், *s.* The god of fire, அக்கினிதேவன். 2. (சது.) Fire, தீ.

தகனுகிருமம், *s.* The funeral rites beginning with the burning of the corpse. (*Colloq.*)

தகனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*more prop.* தகிக்க.] To burn, to consume by fire, எரிக்க; [*ex* தகனம்.]

தகனை, *s.* [*prov.*] A mass of metal, simple or compound, உலோகக்கட்டி. (*c.*)

தகனைதகனையாகவிட்டுப்போயிற்று. The metal shivered into flakes.

தகன், *s.* [*prov.*] A palmyra nut, with the kernel, after the root has sprouted, பனங்கொட்டைத்தகன். 2. (*R.*) A plant, தகல்.

தகா, *s.* (*Hind.*) Fraud, தந்திரம்.

•தகா, *s.* [*prov. a change of* தாகம்.] Intense desire, eagerness, craving, anxiety, பேராசை. 2. Thirst, hunger, appetite, தாகம். 3. Lust, venereal desire, மோகம். 4. Avarice, cupidity, covetousness, பொருளாசை.—*Note.* In Ceylon it is used for ஆசை in all its compounds—as கல்விததகா, கஞ்சித்தகா, மோட்சதகா, பணத்தகா, பெண்ணின்மேற்றகா, &c.

தகாதா—தகாதி, *s.* (*Hind.*) A dispute, law suit, வழக்கு. (*c.*)

தகாமை, *v. noun.* (*neg.*) See தகு, *v.*

தகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* (*com.* தகனம்பண்ண.) To consume by burning, to devour—as fire, எரிக்க. 2. To burn, scorch, to heat greatly, சுட. 3. To burn—as a corpse, பிரேதத்தகிக்க.

காலாக்கினிபோலேதகிக்கின்றபசி. Hunger that rages like the deluge-fire.

தகித்துவிட, *inf.* (*fig.*) To digest, சமித்துப்போக.

தகிப்பு, *v. noun.* Burning, consuming.

தகிலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*probably a corruption of* தகலுப் deception.] To cheat by tricks, வஞ்சிக்க. 2. To give that which has been taken by stealth from another. 3. To exchange, to give and take, reciprocally—as rings, &c. (*R.*) 4. [*prov.*] To cause to enter or penetrate, உட்புகுத்த. 5. To fix blame on one, குற்றஞ்சாட்ட. 6. To trample down, to make even with the ground, &c., to smash, to bruise, to rub into, உழக்க.

தகிலாயம், *s.* Love, gratitude, friendship, சினேகம்.

தகிலாயக்காரன், *s.* A friend.

தகிலிமா, *s.* The சேங்கொட்டை tree, Semecarpus. (*R.*)

தகு, கிறேன், ந்தேன், or தக்கேன், வேன், க, v. n. To be fit, meet, suitable, requisite, proper, decent, adequate, practicable, consistent, தக்கதாக. (c.) 2. To be worthy, eligible, ஏற்க. 3. To be proportionate, according to, commensurate with, பொருந்தவிருக்க. 4. To be lawful, just, equitable, right, உரிமையாக. 5. To be peculiar to, appertain to, be proper for, இயல்பாயிருக்க.

தகுசெல்வம். Requisite prosperity.

விபுத்ததகுகல்வி. Admirable erudition. (p.)

தகுந்தாற்போல. As convenient, as proper.

செய்யத்தகுங்காரியம். The thing proper to be done. 2. A possible or practicable thing.

தகுந்தமட்டும். As far as in one's power.

தகாத, adj. Improper, unsuitable, unfit, inadequate, &c.

தகாதது, appel. n. That which is unfit.

தகாதவன், s. An improper, unsuitable, indecent, unfit, incompetent or despicable person.

தகாமை, v. noun. (neg.) Unfitness, unsuitableness, inadequacy, impropriety, inability, unworthiness, incompetency, inexpediency, incongruity, தகுதியின்மை.

தகுந்ததாதென்றறிய, inf. To know whether a thing is proper or not.

தகுமானபுள்ளி — தகுமானமனிதன், s. A worthy, responsible, competent man; a man of substance or wealth. (c.)

தகுந்த அவுழ்தம், s. Proper remedy.

தகுந்தசெலவு, v. noun. Proper expenditure.

தகுந்தபிராயம், s. Proper age.

தகுமானஏது, s. A reasonable cause.

தகுமானவேளை—தகுந்தவேளை, s. Due time, proper time.

தகும், (third per. neuter.) It is proper, necessary.

தகும்படி, adv. Properly, decently, orderly, &c.

தகுணிதம், s. Musical instruments, வாத்தியம். (சது.)

தகுதி, s. Fitness, meetness, suitableness, decency, decorum, adaptation, adequacy, ஏற்றது. 2. Propriety, consistency, commendableness, உற்றது. 3. Worthiness, eligibility, தகைமை. 4. Excellence, good quality, estimableness, மேன்மை. 5. Means, capacity, influence, pecuniary ability, வல்லமை. 6. Equity, justice, நேர்மை. 7. Forbearance, patience, meekness, பொறுமை. 8. Good conduct, morality, ஒழுக்கம். 9. Knowledge, learning, discretion, அறிவு. 10. Commensurableness, proportionateness, பொருத்தம்; [ex தகு, v.] (c.)

நம்முடையபாவங்களுக்குத்தக்கதகுதியாக. According to our sins.

தகுதிக்குத்தக்கது. According to ability.

தகுதியானகாரியத்தைவிடலாகாது. It is not proper to leave excellent work undone.

தகுதியற்றவன், appel. n. An unworthy, ineligible, incompetent person. 2. A person of no ability, a poor man.

தகுதியானகாலம், s. Acceptable time.

தகுதியின்மை, s. Unfitness, inability.

தகுதியுள்ளவன்—தகுதியானவன், appel. n. A worthy, discreet person.

தகுதியோர், s. The wise, the learned, the literati, the great sages. 2. Lords, masters, gentlemen. 3. Relatives. (p.)

தகுவ, s. (plu.) Things that are possible, இயன்றவை. (நீதி நெறி.)

தகுவர், s. (plu.) Asuras, foes to the gods, அசுரர். (சது.)

தகுவல், s. [prop. தகவல், which see.] A quotation, &c.

தகுளம், s. Female play, sports, &c., மகளிர்விளையாட்டு. (சது.)

தகை, s. Fitness, suitability, adaptation, தகுதி. 2. Worthiness, propriety, excellence, மேன்மை. 3. Greatness, superiority, dignity, பெருமை. 4. Quality, nature, குணம். 5. Beauty, fairness, அழகு. 6. Love, affection, kindness, அன்பு. 7. Armor, mail, கவசம்; [ex தகு, v.]—Note. தகை, in poetry occurs as the latter member of a compound word for person, the appropriate termination being understood. See ஆண்டகை, பெருந்தகை, நெடுந்தகை, &c.

தகையணங்குறுத்தல், v. noun. [in love poetry.] Comparing a lady present with another, to annoy a lover.

•தகை, s. [prov.] Thirst, as தகா. 2. Weariness, களைப்பு. (c.)

தகைகெட, inf. To faint, to grow weary, to be emaciated. 2. (fig.) To be deprived of dignity.

தகையாற, inf. To take rest.

தகை, கிறேன், ந்தேன், தகைவேன், ய, v. a. To stop, to obstruct, to check, to restrain, to forbid, to interdict, தடுக்க. 2. To stop or obstruct by oath, ஆணைவைக்க. (p.) 3. v. n. [prov.] To be fatigued, wearied, faint, இளைக்க.

வழியிலேதகைத்துப்போனான். He grew tired and faint on the road.

தகைப்பு, v. noun. Fatigue, weariness, fainting, இளைப்பு. 2. Checking, obstruction, restraint, தடை. 3. (சது.) Surrounding wall, fortress, மதிற்சுற்று.

தகைவு, v. noun. Restraint, தடை. 2. Fatigue, weariness, இளைப்பு.

தகைத்து. A symbolic verb, third person neuter. It is of a similar nature, it is like, it is fit, தன்மையுடையது. (p.)

மன்னுயிரோம்புந்தகைத்தே. It is calculated to protect living souls.

தகைமை, s. Manner, way, order, method, mode, ஒழுங்கு. 2. Nature, quality, state, condition, குணம். 3. Greatness, excellence, பெருமை. 4. Beauty, fairness, comeliness, அழகு. (சது.) 5. Fitness, தகுதி. See தகை. (p.)

அத்தகைமைபோல. After that manner; thus, so.

தகைமைப்பாடு, v. noun. [prov.] Greatness, excellence, dignity, worthiness.

தகைவிலான்குருவி—தகைவிலாங்குருவி, s. [vul.] A swallow, அடைக்கலாங்குருவி.

தகைவு, v. noun. Fatigue. See தகை, v.

தக்க, adj. Fit, proper, தகுதியான; [ex தகு, v.]

தக்கது, appel. n. That which is fit or proper, தகுதியானது.

தக்கவர், s. (Hon.) Worthy persons, the great, God, தகுதியோர்.

தக்கவை—தக்கபடி, adj. and adv. (found only in combination.) Fit, suitable, proper, capable, practicable; [ex அவை, like.]

காலத்துக்குத்தக்கவை. According to the time.

வேலைக்குத்தக்கவை. According to the work, in proportion to the work.

போகத்தக்கவையாகநிற்கிறான். He stands ready to go.

•தக்ககன் — தக்ஷகன், s. One of the eight serpents that support the earth—as தக்கன், அஷ்டநாகத்தொன்று. W. p. 362. TAKSHAKA.

தக்கடி—தக்கிடி, s. (Tel.) [prov.] An indirect or evasive answer; non-compliance, unreasonableness, groundless claim, disagreeableness, குதர்க்கம். 2. Guile, deceit, fraud, chicanery, வஞ்சனை. 3. Treachery, insidiousness, villany, trick, துரோகம். 4. Rudeness of a youth, &c., முரடத்தனம்.

தக்கடிக்காரன், s. A man of guile, treachery, &c.

தக்கடிவித்தை, s. (com. செப்படிவித்தை.) Deceitful tricks, deception. 2. Juggling, sleight of hand.

தக்கடிபண்ண—தக்கடியடிக்க, inf. To play tricks, to deceive, defraud.

தக்கடை, s. (Tel.) A great balance with wicker work scales, நிறைகுந்தராசு. (R.)

•தக்கணம்—தக்கிணம், s. South, தெற்கு. 2. Right, the right side, வலப்பக்கம். (சது.) See தட்சணம்.

தக்கணகோளார்த்தம், s. Southern hemisphere.

தக்கணதுருவம், s. South pole.

தக்கணநாடு, s. The Deccan, or southern country. See டக்கன்.

தக்கணமத்திமசக்கரபூமி, s. South temperate zone. (Modern.)

தக்கணமந்தோச்சம், s. Perihelion.

தக்கணாட்சம், s. South latitude; [ex அட்சம்.]

தக்கணாயனம் — தட்சணாயனம், s. The passage of the sun south of the celestial equator. See அயனம்.

தக்கணாக்கினி, s. One of the three sacred fires; [ex அக்கினி.] See தட்சணாக்கினி.

•தக்கணை, s. A present or fee to a guru. 2. [prov.] Discipline, correction. See தட்சணை.

தக்கம், s. [in the பல்லாங்குழி play.] Two holes blank out of twelve or fourteen; [ex தகு, v.] 2. [improp. for தர்க்கம்] An obstruction, objection, &c.—as தக்கம்பண்ணி. (c.) 3. One of the eighteen treatises on jurisprudence, தருமநூலிலொன்று.

தக்கர், s. (For.) A jar, ஜாடி. (R.)

தக்கல், s. [prop. தக்கை, which see.]

•தக்கன், s. Daksha, son-in-law of Brahma and one of the nine Brahmadicas, or progenitors of the human race, நவப்பிரமாவிலொருவன். 2. One of the eight huge serpents that support the earth, as தக்ககன்.

தக்கன்மகஞ்சிதைத்தோன், appel. n. Virabadra, destroyer of the sacrifice of Daksha, வீரபத்திரன்.

தக்கார்—தக்கோர், s. (plu.) Worthy or virtuous persons, மேன்மக்கள். 2. The great, the honorable, the exalted, சிறந்தோர். 3. Relatives, உறவினர்; [ex தகு, v.] (p)

தக்காரி, s. [prov.] A plant, வாதமடக்கி. (Bot. Dic. Cey.)

தக்காள், s. (mas. தக்கான்.) An excellent woman, சிறந்தவள்; [ex தகு, v.] (குறள்.)

தக்காளி, s. A class of medicinal shrubs, ஓர்செடி, Physalis, L. See அமுக்கிரா.—Note. There are different species, as கருமைத்தக்காளி, குட்டித்தக்காளி, சிவைத்தக்காளி, நல்லதக்காளி, பசலித்தக்காளி, பின்னைத்தக்காளி, பெருந்தக்காளி, பேய்த்தக்காளி, மணத்தக்காளி, and மணித்தக்காளி. (c)

தக்காளிப்பிள்ளை. s. An insect, Grillus, பிள்ளைப்பூச்சி. (R.)

•**தக்கிரம்**, s. Butter-milk, whey, மோர். W. p. 362. Takra.

தக்கு, s. (Tel.) Low voice in singing, low pitch, low key in music—oppos. to எச்சு, high pitch, தாழ்ந்தநிலை. (c.)

தக்கிலேயெடு. Begin in a low key.

தக்கு, கிறது, தக்கினது, ம், தக்க, v. n. To be fit, suitable, becoming, &c., தகுதியாயிருக்க; [ex தகு.] 2. (Tel.) To come into one's possession, தனதாக. 3. To be lasting—as a possession, or acquisition, to stop, தங்க. 4. To be profitable, advantageous, beneficial, பயன்பட. (c.)

தக்கிப்போக, inf. To become one's own by length of time, &c., but unlawfully. 2. [local.] To become well concocted in the stomach, தங்கிப்போக.

தக்காதேபோக, inf. To be unfavorable to one's happiness; to be unwholesome.

தக்குவிக்க, inf. To obtain possession, to procure. 2. To usurp. (Little used.)

தக்குந்தக்கென்றுநடக்க, inf. To step heavily, as stout persons. (c.)

தக்குத்தடவல், v. noun. [prov.] Obstruction in reading, want of fluency, பேச்சுத்தடக்குதல். (c.)

தக்குப்பொக்கெனல், v. noun. Tottering as children or old persons. 2. Walking heavily, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

அவனுக்குத்தக்குப்பொக்கென்றுவிழுந்தது. He had a good thrashing.

தக்கெனல், v. noun. Being sudden, abrupt, as the falling of a thing dropped; sounding as a thing falling, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

•**தக்கேசி**, s. A mode of singing, including several tunes, ஓர்பண். (திவா.)

தக்கை, s. A plug or roll put into a perforation of the ear to enlarge it, குதம்பை. 2. [prov.] A roll of cloth or paper used instead of a cork, அடைக்குந்தக்கை. (c.) 3. A float, a raft, தெப்பம். 4. A kind of drum, பம்பை. 5. A drum in general, பலவாத்தியம்.

இரத்தக்கட்டிதக்கைதக்கையாய்விழுந்தது. The blood fell in congealed masses. [prov.]

தக்கைவைக்க — தக்கைபோட, inf. To put a plug into the hole made in the ear to widen it.

நெட்டித்தக்கை, s. The soft wood of Æschynomene. See நெட்டி.

தக்கோர், s. The great. See தக்கார்.

தக்கோலம், s. Fragrant and pleasant tasted flowers and capsules supposed by Rottler to be from the Calyptranthes Jambalana. 2. A fragrant drug from the shrub, chewed with betel, one of the five aromatics. See வாசனைப்பண்டம். (M. Dic.) 3. The சிறுநாவல் flower. 4. Long pepper, Piper cubeba, வால்மிளகு.

•**தங்கசாலை**, s. [prop. டங்கசாலை.] A mint. W. p. 359. T'ankas'ala. (c.)—This word must not be mistaken as a compound of தங்கம் and சாலை.

தங்கச்சி, s. [prop. தங்கை, which see.]

தங்கம், s. (probably a corrupted use of Sa. Tanka.) A weight, used for gold and silver, fine or pure gold, மாற்றுயர்ந்தபொன். (c.)

தங்கமானநிலம். Rich soil. 2. Clean ground, floor, &c. 3. Ground, &c., ceremonially pure.

தங்கமானநெல்லு. Very nice paddy—spoken in praise.

தங்கமானபிள்ளை. A very dear, beautiful or promising child, a very amiable, good child.

தங்கமானகுணம். An excellent disposition.

தங்கக்கம்பிபோலே. Like gold wire; i. e. a tall, handsome person of good size; fair and not corpulent.

தங்கவிக்கிரகம்போலே. Like a golden statue; i. e. one of good color, proportions, &c.

தங்கமே! An expression of endearment.

தங்கமானவன். A generous person, an excellent man.

தங்கத்துக்கழிவில்லை. Pure gold will never wear away by the lapse of time.

பத்தரைமாற்றுத்தங்கம். Gold of the highest quality, a hyperbolical or fancied quality, the best gold known being only of the tenth degree.

தங்கத்தைஉருக்கிவிட்டதுபோல. Shining in complexion, &c., as refined gold.

தங்கக்கட்டி, s. Mass of gold. 2. (fig.) A very dear, beautiful child.

தங்கக்காசு, s. Gold coin.

தங்கக்காப்பு, s. Golden bracelets.

தங்கக்காறு, s. Gold in bars.

தங்கக்குடம், s. Gold pot set on the tops of temples. 2. As பொன்குடம்.

தங்கச்சிந்தூரம், s. As தங்கமிருதியாதி.

தங்கத்தகடு, s. Gold plate.

தங்கத்தாம்பளம், s. A plate of gold.

தங்கபஸ்பம், s. Medicinal powder of gold—called ashes of gold.

தங்கப்பாளம், s. A flat piece or ingot of gold.

தங்கப்புகைகாட்ட, inf. To gild.

தங்கப்பூச்சு, v. noun. Gilding, gilt.

தங்கமலாம் — தங்கமுலாம், s. Gilt, gilding. See முலாம்.

தங்கமழுத்த—தங்கமிட—தங்கமிழைக்க, inf. To lay gold, to mount or set with gold.

தங்கமிருதியாதி, s. [prov.] A kind of powder said to be of gold.

தங்கம்பூச, inf. To gild.

தங்கரேக்கு, s. Gold leaf.

தங்கவராகன், s. A pagoda, a gold-coin.

தங்கவரைஞாண், s. A waist cord of gold.

தங்கவேலை, s. Setting precious stones, &c., in pure gold.

புடமிட்டதங்கம், s. Refined gold.

வடிதங்கம், s. [prov.] Pure gold. 2. The best of its kind, excellent, superior. 3. Well recovered, as from sickness; healthy, cured of cutaneous diseases, &c.

தங்கலான், s. An honorary appellation of the Pariah tribe.

தங்கலான்பறையர், s. (plu.) Pariahs of that class. (c.)

தங்கல், v. noun. Stopping, halting, resting, &c., தங்குதல். 2. Stopping or halting place or rest house, தங்குமிடம். 3. Stage in a journey, பிரயாணத்தங்கல். (c.)

இரண்டுமூன்றுதங்கலோடேஅங்கேசேரலாம். You may reach that place, after two or three stages.

தங்கலுக்குத்தங்கல்நிற்க, inf. To stop at the respective stages on a journey. 2. To halt or stop too much, to rest under every tree, &c.

தங்கள், (Gen. of தாங்கள் the plu. of தான்.) Their, their own; also politely used in addressing a second person—as தங்கள்சித்தம், your will.

தங்காள், s. [vul.] Younger sister, தங்கைச்சி. 2. [prov. in compliment.] Lady, madam, அம்மா.

அக்காள்தங்காள், s. Elder and younger sister.

தங்கான், s. [in cant numbers.] A half, அரையென்னுமெண்ணின்குழூக்குறி. (c.)

திரித்தங்கான், s. Three and a half.

தங்கு, கிறேன், தங்கினேன், வேன், தங்க, v. n. To stay, to sojourn, to lodge, to halt, to wait, to stand still, வைக. 2. To rest, to be seated, to have a place, residence, &c., தங்கியிருக்க. 3. To cease to flow, as the menses; to be obstructed in its course, as water; to be stopped, as a floating thing or a car; to be fixed as substance between the teeth; to adhere, or inhere, தடைபட. 4. To hesitate in speaking, தாமதிக்க. 5. To be reserved or kept back, to remain due, இருப்பாயிருக்க. 6. To rely or depend on, to be dependent, சார்ந்திருக்க. 7. To continue as property or prosperity; to be retained in the mind, நிலைபெற்றிருக்க. (c.)

அவன்கையிலேபணந்தங்காது. Money will not stay in his hand.

வயிற்றிலேயொன்றுந்தங்குகிறதில்லை. Nothing remains in his bowels.

தங்கித்தங்கிவாசிக்க, inf. To read with hesitation, difficulty, stopping, &c.

தங்கிநின்றமழை, s. [prov.] Rain after cessation and drought.

தங்கிவிழ, inf. To be impeded in falling—as fruits, &c., and then to fall afterwards.

தங்கு, v. noun. Staying, stopping, தங்குதல்.

தங்குகடலுக்குப்போக — தங்குதோணிக்குப்போக, inf. [prov. vul.] To go on a fishing trip for a few days.

தங்குதடை, s. Hesitation, impediment. (c.)

தங்குதண்ணீர், s. Water lodged in hollows after rain, &c. 2. Water collected in a well. 3. Irrigation of a field or garden, after a lapse of the proper time. 4. Water lodged on foliage, roofs, &c, and then dropping, உறைந்தண்ணீர் 5. Water impeded for a time and then flowing with force, on the removal of the obstruction.

தங்குதண்ணீரிறைக்க, inf. [prov.] To irrigate after some delay.

தங்குதரி — தங்குதரிப்பு, v. noun. Stopping, halting; impediment; a pleonastic form. See தரி.

தங்குதுறை, s. [prov.] A port at which a vessel touches.

தங்குவலை, s. [prov.] A net cast into the sea, and left for some hours, to catch fish.

தங்கை—தங்கைச்சி, s. [improp. தங்கச்சி.] A younger sister. 2. A female cousin younger than one's self and the daughter of a paternal uncle or a maternal aunt. 3. (R.) A water plant, குவளை.

தசங்கூலி, s. [prov.] (probably from Sa. Tasa, to dress.) Hire paid for ploughing, உழவுக்கூலி. (c.)

தசம், s. Palankeen, சிவிகை. (சது.)

•தசம், s. Ten, பத்து. W. p. 402. Dasan.

தசகண்டசித்து, s. Rama, இராமன்.

தசகண்டன்—தசக்கிரீவன், s. Ravana the ten-headed, இராவணன்.

தசகற்பனை—தசமொழி, s. (Christian use in poetry.) The decalogue.

தசதானம், s. Gifts to brahmans, made in the last extremity, as a passport to the other world; or by princes, and other great men, daily; by some also when a daughter is given in marriage, பத்துத்தானம். They are: 1. பசு, cow. 2. பூமி, land. 3. எள், sesamum. 4. பொன், gold. 5. நெய், ghee. 6. வஸ்திரம், cloth. 7 வெல்லம், coarse sugar, or jaggery. 8. நெல், paddy. 9. வெள்ளி, silver. 10. உப்பு, salt.

தசதிக்கு—தசதிசை, s. The ten points or regions of the world.

தசநாடி, s. The ten nerves or arteries of the system. See நாடி.

தசப்பிரதாறுபவம், s. [prov. more properly. தசப்பிரதாற்பவம்.] A poem in the ஆசிரியவிருத்தம் verse, celebrating the ten incarnations of Vishnu, உற்பவமாலை.

தசப்பொருத்தம் — கலியாணப்பொருத்தம்—மணப்பொருத்தம், s. [in astrol.] Ten points in which there should be agreement in the horoscope of the bride and bridegroom. 1. நாள், in the lunar asterism or lunar day of birth. 2. கணம், in the three-fold division of the lunar asterisms, தேவர், இராட்சதர், and மனிதர், nine being ascribed to each, and a preference given where both are not in the same division. 3. மாகேந்திரம், in the rising sign, and the fourth, seventh or tenth. (See கேந்திரம்.) 4. ஸ்திரீதீர்க்கம், in the asterism at the birth of the bridegroom which should be above that of the bride. 5. யோனி, in genital characteristics, ascribed to the lunar constellations. 6. இராசி, in the zodiacal signs, in which after the sixth of the bridegroom, his should be above the bride's. 7. அதிபதி, in the rulers of the signs which are the seven planets. 8. வசியம், in the respective zodiacal signs one with another. 9. வேதம், நாடிப்பொருத்தம் or மத்தியமரச்சிறு, in the astrological circles, in no one of which should both be found. 10. இரச்சு, in lines drawn across the circles in any one of which, both persons should not be found.

தசப்பொருத்தம் – செய்யுட்பொருத்தம், s. See செய்யுள்.

தசமம், s. [prop. தசமஸ்கந்தம்.] The tenth book of Bhagavata.

தசமபாகம், s. The tenth part. (Colloq.)

தசமி, s. The tenth phase of the moon, in the increase or decrease, பத்தாந்திதி. W. p. 402. Dasamin.

தசமுகன், s. Ravana as the ten-faced, இராவணன்.

தசமூலம், s. A tonic medicament prepared from the roots of ten plants, ஓர்மருந்து. See மூலம்.

தசரதன், s. The name of an ancient king of Oude, the father of Rama, whose car bore him to any of the ten points, இராமன்பிதா; [ex தசம் et ரதம்.]

தசவாயு, s. The ten vital airs supposed to be in the human body.

தசாங்கம், s. The ten constituents of a kingdom. 2. The ten parts of a panegyric poem; [ex அங்கம்.]—Note. The constituents of a kingdom are: 1. மலை, mountain. 2. ஆறு, rivers. 3. நாடு, agricultural districts. 4. ஊர், towns. 5. மாலை, garlands. 6. பரி, horses. 7. கரி, elephants. 8. முரசு, drums. 9. கொடி, flags or banners. 10. செங்கோல், sceptre.

தசாங்கத்தயல், s. A poem as தசாங்கப்பத்து. in ஆசிரியவிருத்தம் verse.

தசாங்கப்பத்து, s. A poem in நேரிசைவெண்பா verse, celebrating the ten appendages of royalty, ஓர்பிரபந்தம்.

தசாம்சம் — தசாம்சம், s. Decimal fractions; [ex அம்சம்.]

தசாவஸ்தை, s. Ten pains, symptoms of death. (See அவஸ்தை.) 2. [in love poetry.] Ten kinds of விரகவேதனை, which see.

தசாவதாரம், s. The ten incarnations of Vishnu. See திருவவதாரம்.

தசேந்திரியம், s. The ten organs, viz.: five கன்மேந்திரியம் and five ஞானேந்திரியம் See இந்திரியம்.

தசரிப்பு, s. (Hind.) A present. (R.)

•தசனம், s. Tooth, பல். W. p. 402. Dasana.

தசனப்பொடி, s. (com. தாசிருப்பொடி.) A kind of black mineral for coloring and strengthening the teeth, பல்லுக்கிடும்பொடி.

•தசாட்சரி, s. A tune, ஓரிராகம்; [ex அக்கரம்.] Also written, தெசாக்கரி.

•தசாநாதன், s. The astrological period of any planet; [ex தசை, Sa.]

•தசாபலன், s. The result of any planet's influence, கிரகபலன்; [ex தசை, Sa.]

தசாபிசாவெனா, inf. To threaten violently in a foreign language. (c.)

•தசானனன் — தசானனன், s. An epithet of Ravana, இராவணன்; [ex தசம், ten.]

தசிரம், s. Tubularity, hollowness, உட்டுளை. (சது.)

•தசுகரம், s. Theft. See தஸ்கரம்.

தசும்பர், s. A pot, &c.—as தசும்பு. (p.)

தசும்பு, s. A pot, a water pot, குடம். 2. A brass boiler, கொப்பரை. 3. Gold, பொன். (சது.)

தசை, s. (com. சதை.) Flesh, one of the சத்ததாது, ஊன். 2. Meat, fish, animal food, புலால். (சது.) 3. Fleshy or substantial parts of fruit. See சதை.—Note. This word is principally limited to Ceylon.

தசைகரைந்துபோயிற்று. His flesh is reduced (by hard labor, &c.).

தசையைப்பற்றிநிற்கிறது. It is lodged in the flesh, or body as poison, a thorn, &c.

நகமுந்தசையும்போல. As the nail and flesh—i. e. closely united.

தசைநார், s. Muscles. (Modern.)

தசைப்பற்று—தசைப்பிடி, v. noun. Fatness, corpulence; also fleshy fruit.

தசையடைப்பு, v. noun. [prov.] Forming of new flesh in a wound, carnifying, தசைவளர்ச்சி. 2. (in reproach.) Growing fat, growing stout, கொழுப்புப்பிடித்தல்.

தசைவளர்ச்சி, v. noun. Forming of flesh, carnification. 2. The growing of proud flesh. 3. A fungus or fleshy formation in the tip of the penis, obstructing discharges.

•தசை, s. State, condition, நிலைமை. W. p. 403. Dasa. Compare திசை.

சரமதசை, s. Point of death, அந்தியகாலம்.

யோகதசை, s. A propitious time, நல்லகாலம்.

தசை, கிறது, ந்தது, யும், தசைய, v. n. [prov.] (sometimes தசைக்க.) To be fleshy, plump, sleek—as persons or beasts, கொழுக்க. 2. To be pulpy as fruits, பழுக்கதைப்பிடிக்க. 3. To be full, prominent, round as the eyes, breasts, &c., பூரிக்க—Used only in some of its parts.

•தச்சகன், s. [improp. for தக்ஷகன்.] The head of a family, குடும்பத்தலைவன். (c.)

•தச்சன், s. (fem. தச்சச்சி.) A carpenter, artist, statuary, mechanic, artificer, மரவேலையாளன். W. p. 362. Takshaka. (c.) 2. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள்.

மரத்தச்சன், s. A carpenter.

கற்றச்சன், s. A mason, stone-cutter.

தச்சுவேலை, s. Carpentry.

தச்சன்குருவி, s. A bird called the wood-pecker—as மரங்கொத்தி.

தச்சாசாரி, s. As தச்சன்.

தச்சுளி, s. A chisel.

தச்சு, s. Carpenter's work. (c.)

ஆறுதச்சு. Six day's work.

இந்த வேலை எத்தனை தச்சிலே முடியும். How many carpenters will this work require?

தஜ்வீஜ், s. (Arab.) Contrivance, endeavor, யுக்தம். (c)

தஸ்கத், s. (Pers.) Signature, கையெழுத்து.

•தஸ்கரம், s. Theft, களவு. W. p. 370. Taskara.

தஸ்கரன், s. A thief.

தஸ்தக், s. (Arab.) Alms given in grain at the time of threshing, களப்பிச்சை.

தஸ்தவேசு தஸ்தாவேஜு-சு, s. (Pers.) Documents, vouchers, பத்திரம். (c.)

தஸ்தவேசுபிறப்பிக்க, *inf.* To draw a document or agreement of contract.

தஸ்தவேசுப்புரட்டு, *v. noun.* Forgery.

தஸ்தா, *s.* (*Pers.*) A quire of paper, காகிதக்கட்டு. (*c.*)

தஸ்திக், *s.* (*Pers.*) Summons or order to appear; a pass, சன்னது.

தஸ்திரம் *s.* (*Pers.*) Register, record, a bundle of written documents, தஸ்தவேசுக்கட்டு. (*c.*)

தஸ்தூரி, *s.* (*Pers.*) Fees or privileges, சுதந்தரம். (*c.*)

தஞ்சம், *s.* Staff, prop, பற்றுக்கோடு. 2. Aid, help, assistance, succor, துணை. 3. Greatness, dignity, பெருமை. 4. Poverty, meanness, எளிமை. 5. Lowness, depth, தாழ்வு. (சது.) 6. (*c.*) Resource, refuge, shelter, support, stay, dependence, reliance, trust, அடைக்கலம்.

கஞ்சிதான்தஞ்சம். Rice gruel is a support.

சுவாமிநீயேதஞ்சம். O Lord! thou art my refuge

தஞ்சமென்றுவந்தவனைவஞ்சிக்கலாகாது. One who seeks protection must not be deceived.

தஞ்சக்கேடு, *v. noun.* [*prov.*] Debility, weakness. 2. Destitution, helplessness.

தஞ்சமில்லாதவன், *appel. n.* A destitute person.

தஞ்சன், *s.* The founder of Tanjore.

தஞ்சாவூர்—தஞ்சை, *s.* The town of Tanjore. (*c.*)

•தஞ்ஞானம், *s.* One who knows himself, and is spiritually wise, தன்னையறிந்தவன்.

தடக்கு—தடக்கம், *v. noun.* [*prov.*] Obstacle, hinderance, impediment, entanglement, objection, any thing that obstructs or hinders, தடை.

தடக்கெடுத்துவிட, *inf.* To remove obstructions, impediments, entanglements, &c.

கீழ்த்தடக்கு. Obstructions in the road, as stones, &c.

மேற்றடக்கு. Obstructions from trees, &c., over head.

தடக்கு, கிறேன், தடக்கினேன், வேன், தடக்க, *v. n.* [*prov. prop.* தடுக்க.] To be obstructed, to trip, to stumble, இடற.

தடக்கித்தடக்கிப்பேச, *inf.* To speak with hesitation.

தடக்கிவிழ, *inf.* To stumble and fall. See தடுக்கிவிழ.

தடங்கல், *v. noun.* Hinderance, impediment, stoppage, தடை. 2. Objection, ஆட்சேபம். 3. Delay, தாமதம். (*c.*) 4. [*prov.*] Detainment as of stray cattle, lost or stolen property, &c.; in use, not at liberty—as an article, அடைப்பு. 5. Stagnation of trade, &c., வர்த்தகக்குறை.

தடங்கலானவேலை, *s.* Slow work.

தடங்கல்சொல்ல — தடங்கல்படுத்த — தடங்கல்பண்ண, *inf.* To urge an objection, to put a legal stop to a proceeding. 2. To detain.

தடங்கு, கிறேன், தடங்கினேன், வேன், தடங்க, *v. n.* [*prov.*] To be hindered, impeded, detained, as தடக்கு, *v.*

கைமுதல்தடங்கிக்கொண்டது. The stock in trade lies unemployed.

தடதடக்க, *inf.* To totter, through age, weakness, &c., கைகால்தள்ளாட. 2. To be disconcerted, confused, intimidated, as a person in giving evidence, தக்குற. 3. To be loose, to totter—as a post, table, &c., அசைய. Compare திடுக்கிட. (*c.*)

நாக்குத்தடதடத்துப்போனான். He faltered in speech. [*prov.*]

தடதடெனல், *v. noun.* Fluency in reading, writing, &c., swiftness in walking, விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*)

அவன்தடதடென்றுவாசிப்பான். He reads very fluently.

•தடத்தம்—தடஸ்தம், *s.* Indifference, neutrality, distinction, நடுவுநிற்றல். 2. [*in the Agama philos.*] The property of things in distinction from their nature; spirituality. W. p. 362. Tat'astha.

தடஸ்தன், *s.* One neuter, indifferent, நடுவுநிற்போன். 2. An honorable man, மேன்மையுள்ளவன்.

தடபுடல், *s.* Hastiness, precipitance, &c., விரைவுக்குறிப்பு. 2. Bustle, clamor, hubbub, conviviality, சந்தடி. (*c.*)

தடபுடெனல், *v. noun.* Sounding as cuffs on the head, &c., ஒலிக்குறிப்பு. 2. Being precipitate, being in a hurry, விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*) Compare சடபுடெனல்.

•தடம், *s.* Road, way, track, footstep. rut, வழி. (*c.*) 2. W. p. 362. Tat'a. Bank, shore, கரை. 3. Ridge—as in cornfields. dam, cause-way, வரம்பு. 4. Hill, mountain, மலை. 5. Side of a hill, மலைப்பக்கம். 6. Greatness, பெருமை. 7. (Compare தடாகம்.) Tank, pond, குளம். 8. A tree, ஓமரம், Microcos paniculata. *Willd.* 9. Pit for the sacrificial fire, ஓமகுண்டம். 10. (*R.*) An open field, வெளி. 11. [*prov.*] Noose, gin, snare, trap, toil, கண்ணி. 12. A knot, a bow, a loop, சுருக்கு. 13. (*p.*) Width, expanse, விசாலம்.

தடக்கை, *s.* A wide hand. See கை.

தடங்கண், *s.* Large eyes. (*p.*)

தடங்கண்ணி, *s.* A large eyed female.

தடங்காட்ட, *inf.* To show the way.

தடந்தேட, *inf.* [*prov.* தடங்கோல.] To seek means to ruin one, to meditate one's ruin.

தடந்தோள், *s.* Broad shoulders. (*p.*)

தடமெடுக்கிறவன், *appel. n.* One who traces the footsteps of a thief who has robbed a house at night. (*c.*)

தடம்பார்க்க, *inf.* To trace the footsteps of a thief. 2. To seek means of relief from any trouble.

தடம்பிடிக்க, *inf.* As தடம்பார்க்க, 1.

தடம்போட, *inf.* [*prov.*] To tie or place a noose for catching small animals. 2. To ensnare persons, to contrive the ruin of others.

தடம்புனல், *s.* Sheet of water. (*p.*)

தடயம், *s.* (*for.*) Goods, furniture, articles, things, பலபண்டம். (*c.*)

தடல், *s.* [*prov.*] Flake, peel, splinter, &c., சிதள். 2. Refuse of jack fruit, *especially* the spongy internal part, பலாப்பழச்சொதிள். 3. Enclosing folds of the plantain tree, வாழைமடல். (*Jaffna usage.*)

தடவா, *inf.* To stroke, to chafe the feet, &c., of another—as தடவ. 2. To touch the strings of a lute, யாழ்வாசிக்க. (*p.*)

தடவல், *v. noun.* Stroking, feeling, தடவுதல். (See மெய்ப்பரிசம்.) 2. Playing on a lute with a bow, வீணைவாசித்தல். 3. (*c.*) Scantiness, rareness, அருமை; [*ex* தடவு, *v.*] 4. [*prov. in cant numbers.*] Six, ஆறு.

எனக்கேதடவுதடவலாயிருக்கிறது. It is very difficult for me now; or I am much straitened.

தடவற்பது, *s.* Sixty, அறுபது.

தடவு, *s.* Greatness, expanse, extent, பெருமை. 2. Bend, elbow, curve, angle, arch, வளைவு. 3. The foot of a censer, தூபக்கால். (*p.*)

தடவுச்செவி, *s.* A very large ear. 2. An elephant's ear, யானைக்காது.

தடவுத்தாழி, *s.* A very large jar. (*R.*)

தடவு, கிறேன், தடவினேன், வேன், தடவ, *v. a.* and *v. n.* To stroke, embrace, fondle, to soothe, by patting or stroking, தடவ. 2. To grope, to feel one's way with the hands or feet as in the dark, to feel about, தெரியாமற்றடவ. 3. To anoint—as with liniment, to smear softly, to spread on lightly, எண்ணெய்முதலியதடவ. 4. To bedaub, besmear; to dirty, பூச. 5. To play on a lute with a bow, வீணைவாசிக்க. 6. To measure out very scantily, to strike off the measure too closely, முகந்தளக்கத்தடவ. 7. (*fig.*) To act, execute, or perform very slowly, மெதுவாகச்செய்ய. (*c.*) 8. [*prov.*] To make very thin pan-cakes, &c., பண்ணிகாரந்தடவ. 9. (*fig.*) To wave in the air, as tops or branches of trees, or banners, as if feeling around, தனியசைய.—*Note.* Stroking the back shows affection; the feet, submission; the face or chin, pity, affection, or supplication.

தடவக்கொடுக்க, *inf.* To let one stroke the back. 2. [*prov.*] To yield too much, to be too submissive.

தடவிக்கொடுக்க, *inf.* To stroke a person, beast, &c. 2. To give short measure.

இருந்ததடவ, *inf.* To sit groping; from great age, blindness, &c.

தடவிக்கொண்டுதிரிய, *inf.* To walk about groping.

தடவியளக்க, *inf.* To measure scantily, with the measure.

தட்டித்தடவிவர, *inf.* To come stumbling and groping.

தாடியைத்தடவ, *inf.* To stroke the chin as supplicating favors.

வீடெல்லாந்தடவிப்பார். Search for it all over the house.

எல்லாந்தடவிக்கொண்டுபோய்விட்டான். He has scraped up all, and gone.

அவனைத்தடவிப்போட்டார்கள்......... They have stripped him of every thing.

மரமெல்லாந்தடவிக்கொண்டுவந்துவிட்டான். He has climbed every tree; i. e. has plucked and brought away every thing.

தடவை, *s.* (*Tel.*) A time, a turn, as once, twice, விசை. (*c.*) 2. [*prov.*] An instalment, கெடு.

தடறு, *s.* Sheath, scabbard, case, ஆயுதவுறை. (சது.)

தடா, *s.* A large mouthed pot, பானை. 2. A very large pot, மிடா; [*ex* தடம்.] (*p.*)

•தடாகம், *s.* Pond, pool, tank, குளம். W. p. 362. Tat'aka.

தடாதடி, s. [prov.] Molestation, disturbance, கலக்கம். 2. Perverseness, injustice, unfairness, usurpation, வாதுபாடு. Compare மடிதடி.

தடாதடிக்காரன், s. (com. தடியடிக்காரன்.) An usurper, extortioner.

தடாபுடாவெனல், v. noun. Falling foul of, scolding, abusing, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

தடாரி, s. Musical instruments in general, வாத்தியப்பொது. 2. The பம்பை drum. 3. The பேரிகை drum. 4. The tabour or மத்தளம் drum. (சூ.)

தடாவி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To bore, perforate, pierce through, ஊடுருவ. 2. (fig.) To give one a good scolding, அடிக்க. (Colloq.)

வெஞ்சத்தடாவிக்குமொள்வேல். The glittering javelin that pierces the breast. (p.)

தடி, s. A stick, staff, rod, தடிக்கொம்பு. 2. A club, a cudgel, bludgeon, தண்டம். 3. A rod or pole for measuring land, அளவுகோல். (c.) 4. A rice field, வயல். 5. Compartment of a rice field, பாத்தி. 6. A pestle, உலக்கை. 7. A bow, வில். 8. (a contraction of தடித்து.) Lightning, மின்னல். 9. Flesh, ஊன். 10. A guana, உடும்பு.—Note. There are different kinds of தடி—as இருப்புத்தடி, கிலுக்குத்தடி, குறுக்குத்தடி, சோட்டாத்தடி, நகத்தடி, பாளைத்தடி, வங்கதடி, which see severally.

விறகுத்தடியாய்ப்போனான். He is greatly emaciated; (lit.) as fire-wood. [prov.]

குயவனுக்குப் பலநாள்வேலை தடியடிக்காரனுக்குச்சற்றுநேரவேலை. Many days' work for the potter, but a few moments' for the breaker.

தடிக்கம்பு, s. [loc. தடிக்கொம்பு.] A walking cane, or staff.

தடிக்கம்புச்சாப்பாடு, v. noun. Flogging. See under சாப்பாடு.

தடித்தனம், s. Rashness, passionateness, rudeness.

தடிப்பயல், s. A stubborn person, a block-head. 2. A corpulent person.

தடியடிக்காரன், s. A violent person, who acts inconsiderately.

தடிமாடன், s. An impudent fellow; [ex மாடன், a demon.]

தடியனுபிள்ளை—தடியாண்பிள்ளை, s. An impudent, or corpulent person.

தடிபோட, inf. To measure by the long stick in the கிட்டிப்புள் game.

தடிமூக்குள்ளான், A kind of snipe. See உள்ளான்.

தடியன்—தடிமிண்டன், s. A stout, corpulent person, பருத்தவன். 2. A strong athletic man, ஆண்மையுடையவன். 3. An obstinate person, முரடன்.

குண்டாந்தடி, s. A baton.

தடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To hew down, cut down, snip off, வெட்ட. 2. To sunder, to tear, to cut off, to cut in two, தறிக்க. 3. To destroy, அழிக்க. 4. To reduce, diminish, குறைக்க. (p.)

தடிந்தெழிலிநீரைவாராதவிடின். The clouds, diminishing (drinking) the waters of the sea, if they do not pour them out, &c. (குற.)

தடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To thicken as a liquid, be inspissated, to congeal, உறைய. 2. To cohere; to form as primitive, subtile matter, into atoms, atoms into moulds or bodies; to consolidate, to assume a tangible form, திரண்டு தடிக்க. 3. To swell as the flesh from a stroke, to form a wale, வீங்க. 4. To grow large, full, plump as the breasts, &c., to become stout as a person, பூரிக்க. 5. To delay, linger, to be protracted, தாமதிக்க. 6. To become heavier, to be aggravated or enhanced—as an accusation, அதிகரிக்க. 7. [in burlesque.] To enlarge—as in pregnancy, பருக்க. 8. To thicken, harden, indurate as the skin by slight poison, the contact of a caterpillar, &c., கடினமாய்த்தடிக்க. 9. To be thick, stout, hard, stiff—as a board, &c., வைரப்பட. In this sense used only in some parts of the verb.

தடிக்கக்காய்ச்ச, inf. To thicken by boiling.

தடிக்கப்பூச, inf. To daub, smear or paint thickly.

தடித்தஆள், s. A stout, thick person,

தடித்தபால், s. Thick milk.

தடித்தமை, s. Thick ink, or paint.

நாக்குத்தடிக்க, inf. To grow stiff or rigid, as the tongue by chewing betel.

காரியந்தடித்துப்போயிற்று. The affair has become more aggravated.

*தடித்து, s. Lightning, மின்னல். (சது.) W. p. 362. Tadit.

தடிப்பம், s. Thickness, solidity, bulk, பருமை. 2. Swelling from stripes, வீக்கம். (c.)

தடிப்பமானஓலை. Thick olas.

தடிப்பமானதோல். Thick skin or leather.

தடிப்பமானபலகை. A thick board.

தடிப்பு, v. noun. Thickness of liquids, inspissation, consolidation, கடினம். 2. Swelling from a blow, a protuberance, வீக்கம். 3. Thickness of a solid substance as a board, &c., கனம். 4. Plumpness of a person, the breast, &c., பூரிப்பு. 5. (R.) A disease spreading over the body in pustules—as சுசிறிறடுப்பு; [ex தடி, v. n.]

தோள்தடிப்பாயிருக்கிறது. A callous skin covers the shoulders.

தடிப்பானபுகையிலை, s. Thick tobacco leaf—the best for chewing or smoking.

தடிமல்—தடிமன், s. [prov.] Cold, catarrh, cold in the head, சலதோஷம். (c.)

தடிமன், s. Thickness, தடிப்பம். (R.)

தடிவு, v. noun. Cutting, sundering, வெட்டு. 2. Destroying, அழிக்கை; [ex தடி, v. a.]

*தடினி, s. A river, ஆறு. (Sa. Tat'ini.)

தடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To hinder, to stop, to prohibit, to interrupt, தடைசெய்ய. 2. To ward off, to avert, to prevent, விலக்க. 3. To check, to baffle, to rebuff, தட்ட. 4. To curb, to limit, to restrain, to restrict, அடக்க. 5. To make a partition, a fence, &c., to seclude, to exclude, மிக்க. 6. To stop a current, to dam, to block up, அடைக்க. 7. To oppose, to contradict, to interdict; to rebut, to repel, எதிர்க்க. 8. To frustrate, to thwart, குலைக்க. 9. To adjure, to hinder by oath, ஆணையிட. 10. To resist, to withstand, மறுக்க. 11. To forbid, as an ill omen, தவிர்க்க. 12. To dissuade, மறிக்க. 13. To hinder by magic, as the catching of birds, fishes, &c., or hitting a mark, மந்திரத்தாற்றடுக்க. 14. To detain, தாமதப்படுத்த. 15. To staunch blood, &c., இரத்தந்தடுக்க. (c.)

தடுத்தமேலுமிவ்வுருவமாயினும்பெறல்அரிது. To put off, and then obtain this body again is not easy. (வசிஷ்.)

கால்தடுக்கிவிழுந்தான். He tripped and fell.

தடுக்கல், v. noun. A stumbling block; an impediment.

தடுக்கிநிற்க, inf. To stop in a course.

தடுத்தாட்கொள்ள, inf. To hinder in a bad course and reclaim; to reform; commonly used in prayer.

தடுத்தாள, inf. To check a soul in its evil tendencies, as, to transmigration, &c., and bring it to bliss; to overrule, as divine grace, for the benefit of the soul.

தடுத்துச்சொல்ல, inf. To contradict, to retort, to refuse.

தடுத்துப்போட, inf. To hinder, to resist. 2. To make a partition wall.

தடுத்துவைக்க, inf. To put off, to postpone; to interdict.

தடுபடை, s. A defensive weapon. (p.)

தடுக்கு, s. A little mat for the floor, a chair, &c., சிறுபாய். 2. v. noun. An impediment, a cause of stumbling, as தடக்கு. (c.)

தடுக்கிட, inf. To spread a little mat for a person.

தடுக்குப்பாய், s. A little mat.

தடுக்குத்தள்ள, inf. To flatter, to act the sycophant in order to get a favor, இச்சகம்பேச.

பள்ளித்தடுக்கு, s. A school boy's mat.

தடுப்பு, v. noun. Hindering, obstructing, prohibiting; a check, hinderance, restraint, தடுக்கு.

தடுப்புச்சுவர், s. A partition wall. (c.)

தடுப்புப்படல், s. A screen.

தடுமன், s. [vul.] Cold. See தடிமல்.

தடுமாறு, கிறேன், தடுமாறினேன், வேன், தடுமாற, v. n. [improp. தடுமாறு.] To be puzzled, perplexed, disconcerted, bewildered, கலக்க. 2. To be displaced, to be deranged, to be disordered, கலைய. 3. To doubt, to hesitate, to be in suspense, சந்தேகிக்க. (c.)

மனந்தடுமாறாதே. Be not perplexed. (Avv.)

தடுமாறித்திரிய, inf. To roam, as a vagabond.

தடுமாறியிடமொழிக்க. inf. To manage business without method or order. (R.)

தடுமாறிவிழ, inf. To slip and fall.

தடுமாற்றம், v. noun. [improp. தடுமாட்டம்.] Perplexity, perturbation, bewilderment, கலக்கம். 2. Doubt, hesitancy, suspense, சந்தேகம். 3. Mistake, proneness to mistake, தவறுகை. 4. Aberration of mind, delirium, மயக்கம். (c.)

அவனுக்குத்தடுமாற்றமாயிருக்கிறது. He is confused.

தடுமாற்றக்காரன், s. A person with a confused mind, one perplexed, puzzled. 2. A forgetful person, மறதிக்காரன்.

தடை, s. Hinderance, obstacle, impediment, interruption, விக்கினம். 2. Objection, விரோதம். 3. Mail, coat of mail, கவசம். 4. A check, whatever restrains or keeps things in their place, or prevents them from running off—as a linch pin, a catch, &c., பிடிப்பு. 5. A bar or bolt of a door or gate, a guard, watch, &c., அடைப்பு. 6. A weight to balance the vessel containing what is to be weighed, தடையம். (c.)

தடைகட்ட, *inf.* To restrain, check, &c., by magical incantations—as a cobra. 2. To put the தடை weight in the scale.

தடைசெய்ய, *inf.* To stop, to hinder, to restrain. 2. To confine, to arrest.

தடைசொல்ல, *inf.* To object to, to protest against.

தடைதீர்க்க—தடைநீக்க, *inf.* To clear away obstacles.

தடைபட, *inf.* To be hindered, to be detained or retarded.

தடைபண்ண — தடைபடுத்த, *inf.* To interpose obstacles, to hinder. 2. To arrest, to confine. 3. To stop, to exclude, as a porter. 4. To interdict possession—as an owner.

தடைபோட, *inf.* To put a catch, a pin, a bolt, &c., to prevent a thing from falling.

தடைமோதிரம், *s.* A narrow ring worn on the finger, as a defence to a larger.

தடையற—தடையில்லாமல், [*adverbially.*] Freely, without hinderance, without objection, at liberty.

தடையறுக்க, *inf.* To dissolve magic spells on fish, &c., by counter charms, &c. 2. To obviate or remove difficulties.

தடையுண்ண, *inf.* To be hindered.

தடைவிடுவிக்க, *inf.* To remove a check or restraint by magic spells.

தடையம், *s.* Allowance for the weight of a vessel, பாத்திரத்தடை. 2. The hilt of a sword, கத்திப்பிடி. 3. (*for* தடவம்.) All manner of house utensils, தட்டுமுட்டு. (*c.*)

தட, இறது, இனது, ரும், க, *v. a.* To stop by a bad omen, தடுக்க; [*ex* தட், *v.*] (*p.*)

*தட்சகன் — தக்ஷகன், *s.* A son of Brahma. (See தக்கன்.) 2. The serpent—as தக்கன். 3. A headman—as தக்கன்.

*தட்சணம் — தக்ஷிணம், *s.* South, southward, தெற்கு. 2. Right, right hand, வலப்பக்கம். (*Sa. Dakshin'a.*) (See தக்கணம்.) 3. The same moment. See க்ஷணம்.

தட்சணகௌளி, *s.* A lizard to the south of one, the chirping of which is auspicious.

தட்சணாக்கினி—தக்கணாக்கினி, *s.* The fire kindled by the brahmans in the sacrifice towards the south; called also வேதாக்கினி.

தட்சணாங்கம், *s.* (*St.*) The right side; [*ex* அங்கம்.]

தட்சணாமூர்த்தம், *s.* The posture of Siva teaching the four sons of Brahma, seated with his face to the south, under the shade of a banyan, குருமூர்த்தம்.

தட்சணாமூர்த்தி, *s.* A name of Siva, சிவன். 2. Agastya, as dwelling in mount Pothiyam at the south, அகஸ்தியன். (சித்தர்பாடல்.)

தட்சணாயனந்தம், *s.* The southern solstice.

*தட்சிணை—தக்ஷிணை, *s.* (*com.* தெச்சிணை.) A present or fee to a guru, a schoolmaster, &c., சாக்ஷேக்கப்பு; also written தக்ஷிணை. W. p. 395. DAKSHIN'A. 2. [*prov.*] Discipline, correction, punishment, சிட்சை.

தட்டத்தனி, *s.* [*prov. prop.* தன்னந்தனி.] Loneliness, solitariness, a forlorn condition, தனித்திருக்கை.

தட்டம், *s.* A porringer, a deep eating plate, உண்கலம். 2. (*c.*) A salver—as தட்டு. 3. Bed, bedding, படுக்கை. (*சது.*)

*தட்டம், *s.* Tooth, பல். 2. One of the upper fangs of a snake, பாம்பின்கப்பல்; [*ex Sa. Dasht'a*, bitten.]

தட்டல், *s.* [*prov. in cant numbers.*] Five, ஐ, குழூக்குறி. 2. A salver—as தட்டு. 3. *v. noun.* (*c.*) Scantiness, rareness, குறைவு. 4. Knocking, patting, தட்டுகை.—Used in some of the meanings of தட்டு, *v. noun.*

தட்டற்புலு, *s.* [*prov.*] Fifty, ஐம்பது.

தட்டல்தடவல், *v. noun.* Knocking and groping; mean, poor, beggarly, scanty.

என்கைப்பிலேதட்டல்தடவலாயிருக்கிறது. There is very little in my purse.

தட்டழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* (*a compound of* தட்டு *and* அழி.) To be displaced, dislodged, unseated, unsettled; to be put out of order, be over-turned, நிலைகுலைய. 2. To be ruined, as a family, கெட்டுப்போக. 3. To lose one's self, to be confused, perplexed, disconcerted, திகைக்க. 4. To lose one's aim, to be defeated in a law-suit, in argument or in battle, தோற்க. 5. To be deranged, distracted, குழம்ப. 6. (*fig.*) To be rooted out, as sin, நிர்மூலமாக. (*c.*) Compare தட்டுக்கெட.

தட்டழிவு, *v. noun.* Confusion, derangement, perplexity, anarchy, defeat, கலக்கம்.

தட்டார், *s.* (*sing.* தட்டான்.) Gold or silversmiths; (*lit.*) beaters.

தட்டாரப்பெட்டு. Rich abroad and poor at home. [*prov.*]

தட்டாரப்பிள்ளை, *s.* A child or young person of this caste.

தட்டாரப்பூச்சி, *s.* A butterfly, as தட்டான்.

பணித்தட்டார், *s.* Jewellers, workers in gold. See பணி.

பொற்றட்டார், *s.* Goldsmiths, gold beaters and coiners.

தட்டாறுப்பி, *s.* [*prov.*] A kind of beautiful running plant, ஓர்கொடி.

தட்டான், *s.* (*fem.* தட்டாத்தி.) Gold and silversmiths, பொற்கொல்லன். 2. A butterfly, ஓர்பூச்சி. 3. A plant. (See கோரப்புடம்.) 4. Another plant, தட்டான்கொட்டோசை—as புடோல.

தட்டானுஞ்செட்டியும்போலே. Like the goldsmith and merchant, i. e. quarrelling.

தெறிக்க அடித்த தட்டானைப்போலே. As the goldsmith, from whom the piece of gold that he was beating, has whirled away.

தட்டான்கொட்டோசை, *s.* A plant. See தட்டான்.

தட்டான்பூச்சி, *s.* [*prov.*] A miller-insect, dragon fly.

தட்டி, *s.* Plank, board, slab, பலகை. 2. (*c.*) An Indian tatty; a screen from the sun, rain, or hot wind—made of bambu, ratan or platted grass, with a fragrant root, on a frame; these are called மூங்கில்தட்டி, பிரப்பந்தட்டி, and புல்தட்டி, and are hung before a door, window, &c. 3. (*Tel.*) A girdle, கச்சு. 4. Shield, கேடகம். 5. A defence, safe guard, preservative, காவல். 6. [*prov.*] A bundle of betel, வெற்றிலைக்கட்டு. 7. (*R.*) A plant, கோரப்புடம்—as தட்டான்.

தட்டிச்சல்லடம், *s.* A short pantaloon, worn by wrestlers, &c. (*c.*)

தட்டிபின்ன—தட்டிமுடைய, *inf.* To plat grass, &c., and unite ratans for a screen.

தட்டிசுற்ற, *inf.* [*prov*] To wave burning camphor before an idol, and pass with it round the car three times.

தட்டிச்சிந்து, *s.* [*prov.*] A song sung before passing round the idol with burning camphor.

தட்டு, *s.* A salver of gold, silver or other metal, or wood, தட்டம். 2. A circle, வட்டம். 3. Lofts of a car, a floor of a carriage, range of a car, தேர்தட்டு. 4. A shelf, பரண்தட்டு. 5. A platform, gallery, balcony, piazza, மேன்மூசப்புத்தட்டு. 6. Any flat surface—as of a palankeen, coach, &c., சிவிகைமுதலியவற்றின்தட்டு. 7. Upper loft of a house, மேனிலை. 8. The deck of a ship, or other vessel, மரக்கலத்தட்டு. 9. Area, plain surface, table land, &c, சமநிலம். 10. Divisions of a corn field, also of garden beds, சிறுசெய். 11. The surface of any diagram or figure, பரப்பு. 12. Squares formed on the ground for play. (See கிளித்தட்டு.) 13. Panel of a door, a pane of glass, &c., சன்னல்தட்டு. 14. Screen, folded or plain, மறைவுத்தட்டி. 15. [*prov.*] A thickness of dried palmyra jelly, பனாட்டுத்தட்டு. 16. [*among tailors.*] Any of the separate parts of the body of a waist-jacket, சிலுத்தட்டு. 17. Lamina, layer, stratum, அடுக்கு. 18. Any of the fourteen worlds, as ranged one above the other, உலகங்களினடுக்கு. 19. A broad, shallow basket of ratan, &c., தட்டுக்கூடை. 20. Winnowing or sifting fan, முறம். 21. A silver tea-board, tray, or any flat and shallow vessel, கலத்தட்டு. 22. Scales of a balance, தராசுத்தட்டு. 23. A shield, a buckler, கேடகம். 24. A potter's wheel, குயவன்திரிகை. 25. The square pieces of an old necklace called உட்கட்டுத்தட்டு. 26. A small necklace of similar description or the pieces called தட்டுமணி. 27. A hand-mill, இயந்திரம். 28. A flat round cake of wax, மெழுகுத்தட்டு. 29. A square frame to which snares are fastened, to catch birds, வலைத்தட்டு. 30. Mortise or notch in the edge of a board to receive another, சட்டம். 31. An inferior country-horse, or pony, மட்டக்குதிரை. 32. A curve, or bend, வளைவு. (*c.*)

தட்டடித்தல், *v. noun.* Cutting out or making a notch or mortise in the edge of a board.

தட்டுக்கொடி, *s.* [*prov.*] A kind of paper kite with eight angles.

தட்டகப்பை, *s.* A spoon used in cooking rice-cakes. Compare சட்டகப்பை.

தட்டுச்சுளகு, *s.* A broad, shallow, winnowing fan, commonly square.

தட்டுச்சுற்று, *v. noun.* Waving a salver with burning camphor before an idol.

சோற்றுத்தட்டு, *s.* A perforated cover for straining congy water from boiled rice.

பூந்தட்டு, *s.* A salver for presenting flowers.

தட்டுமணி, *s.* A necklace of ornamented squares of gold.

தட்டுகூட, *inf.* To join a mortise, a seam, &c.

தட்டுவைக்க, *inf.* To attach snares to the squares, to catch birds. 2. To give one a knock on the head, to give a tap.

தட்டுக்கிளி—தட்டுக்கிழி, *s.* A kind of jumping play from square to square. 2. The squares of the play.

தட்டுக்கிளிபாய—தட்டுப்பாய, *inf.* To jump in தட்டுக்கிளி play.

தட்டுக்கூடை, *s.* A broad, shallow basket.

தட்டுப்பனாட்டு, *s.* [*prov.*] Well dried cakes of palmyra jelly.

தட்டுமுட்டு, *s.* Furniture, goods and chattels, articles of various kinds. 2. Apparatus, tools, instruments, implements, utensils. 3. Luggage, baggage.

தட்டுருவ, *inf.* To pass through several things, folds, masses, &c., at once. 2. To penetrate, pass through, perforate.

தட்டுவாணி, *s.* An inferior country-horse. 2. A common woman, வேசி.

தட்டோடு, *s.* Flat tiles. See ஓடு.

தட்டு, *v. noun.* Knock, tap, stroke, pat, rap, தட்டுகை. 2. Breaking, knocking, patting, தட்டல். 3. Scarcity, straits, extremity, குறை. 4. Drawing near, கிட்டுகை. 5. Warding off, averting, தீக்கல். 6. Evasion, prevarication, புரட்டு. 7. A dexterous performance or manœuvre, உபாயம். 8. Stalk of grain, பயிர்த்தாள். 9. Striking against, collision, முட்டுதல். 10. Frustration, thwarting, விலக்கு. 11. Opposition, check, impediment, தடை. 12. Getting money by deception, swindling, பித்தலாட்டம். 13. (*fig.*) A cunning remark, a repartee, an insinuation, குத்திப்பேச்சு. 14. Patting, கொப்புளித்திகொள்ளு. 15. Publishing by striking a gong, &c., பறைபோடல்.—*Note. In many of these meanings the word is used in cant.* (*c.*)

அவனுக்குநல்லதட்டு. He had a good profit

சாப்பாட்டுக்குஇப்போதுஅதிகதட்டு. Now a days, I am much straitened for food.

ஒருதட்டுத்தட்டிவிட்டான். He has warded it off, acquitted himself well, given a gentle blow.

ஒருதட்டுத்தட்டிவிருக்கிறேன். He has said something to frustrate the matter, or thrown in a word, &c. [*prov.*]

தட்டிநும்மிக்கிறுகாசிபுடிக்க. To make a display and shift the expense on others.

தட்டிவேலைபிழைக்க. To support one's self at another's expense.

தட்டுக்காரன், *s.* A rogue, a cunning fellow. 2. An evader, a prevaricator.

தட்டுத்தட்ட, *inf.* To give a tap. 2. To evade. 3. To thwart or frustrate. 4. To act dexterously.

தட்டுத்தடவல், *v. noun.* As தட்டல்தடவல், which see.

தட்டாயிருக்க, *inf.* To be destitute, to be in straits.

செலவுக்குத்தட்டாயிருக்கிறது. We are in want of the means of subsistence.

தட்டுக்கொட்டு, *v. noun.* [*prov.*] Exterior show without accomplishing one's wish. 2. A bauble, gew-gaw. 3. Living by stratagem, &c.

தட்டுத்தடக்கு, *v. noun.* Hesitation, impediment.

தட்டுத்தடக்கில்லாமல்வாசிக்கிறான். He reads fluently.

தட்டுத்தாவளம், *s.* [*prov*] Resort, resource, refuge, புகலிடம்.

தட்டுப்பட, *inf.* To be hit, to be struck—commonly accidentally. 2. To be tapped or beaten as a drum, cymbal, &c. 3. To lack, to be wanting—as stores, money, rain, &c. 4. To be felt by contact. 5. To be stopped in progress, as a vehicle, a performer, &c., by some obstacle. 6. To be seen. 7. To be understood.

அவன் என்கண்ணுக்குத்தட்டுப் படவில்லை. I have not seen him any where.

இப்போதுதான்எனக்குத்தட்டுப்பட்டது. Now I understand it.

தட்டுண்டுபோக, *inf.* To be beaten off, scattered. 2. To be all threshed out—as rape-seed. 3. To be thwarted, to fail, as an expected good. 4. To be upset, overturned. 5. To exchange commodities clandestinely, and fraudulently.

தட்டுக்கெட, *inf.* To be greatly alarmed, to stand aghast. 2. To be in extremity, in destitution. 3. To suffer loss.

தட்டுக்கெட்டுத்தடுமாறிப்போனான். He was greatly surprized.

தட்டுக்கெட்டசமாசாரம், *s.* A complicated business.

தட்டுக்கேடு, *v. noun.* Extremity, want, destitution. 2. Loss. 3. Perplexity, surprize. 4. Defeat, discomfiture, ruin.

தட்டுமாறி, *appel. noun.* A swindler.

தட்டு, கிறேன், தட்டினேன், வேன், தட்ட, *v. a.* To knock at, as a door, கதவைத்தட்ட. 2. To strike, as a gong; to tap, pat, slap, அறைய. 3. To touch or strive so as to displace, to shake off as dust, &c., தட்டியுதிர்க்க. 4. To reject, as a temptation, to discard, விலக்க. 5. To strike in playing on drums, tambourines, the guitar, &c., with a plectrum, or otherwise, கொட்ட. 6. To strike against, commonly accidentally, dash against, முட்ட. 7. To strike or ward off, to parry, தடுக்க. 8. To evade, palliate, equivocate, புரட்ட. 9. To frustrate, thwart, குலைக்க. 10. To procure one's dismissal from office, அகற்ற. 11. To soften palmyra fruit by beating, கொறுக்க. 12. To oppose, contradict, disobey a command, மறுக்க. 13. To beat and break shells to get the kernels, உடைக்க. 14. To fashion, form, mould, with the hands, by tapping—as clay, dough, &c., மட்கலந்தட்ட. 15. To beat off fruit, leaves, &c., from trees, உதிர்க்க. 16. To thrash out rape-seed, &c., கதிரடிக்க. 17. To clap on, as cow-dung on a wall, அப்ப. 18. To hammer, to flatten, தட்டையாக்க. 19. (*fig.*) To conquer, vanquish, முறியடிக்க. 20. (*fig.*) To suggest a thought, நினைவெழுப்ப. 21. To dissuade, மறிக்க. 22. [*prov.*] To throw out water with the foot, hand, basket, &c., இறைக்க. 23. [*in cant.*] To steal, pilfer, swindle, to get by deceit or stratagem, களவு. 24. [*in burlesque.*] To trip, knock down, to destroy—as an epidemic, தட்டிவிழ்த்த. 25. [*with loc. ablative.*] To resist an obstacle, to come in contact with, பட. 26. To run aground or strike against, as a vessel, to clash, மோத. 27. [*with dative.*] To be perceived as a smell, வாசனைதட்ட. 28. [*with dative.*] To be scanty, wanting, as food, rain, water, &c., to be reduced, as the milk of a cow, குறைவுபட. 29. To elude, to escape, தப்ப. 30. [*with dative.*] To be at fault, to fail, as the hand playing on an instrument, writing, performing an operation, &c., or the tongue in reading or speaking, &c., தவற. 31. To hobble as a verse, சீர்தட்ட.—*Note. The meanings are often cant.*

அநேகரைக்காய்ச்சல்தட்டிப்போட்டது. The fever has prostrated many persons.

தண்ணீர்தலைதட்டுகிறது. The water is head deep. [*prov.*]

தலையைத்தட்டிப்போட்டது. It has carried off his head.

தேடினபொருள்காலிலேதட்டினதுபோல. As if the thing sought for, had struck against the foot; i. e. getting accidentally the thing desired.

நெஞ்சிலேதட்டிப்பார். Knock at your own breast, and inquire

பல்லைத்தட்டிவிடு Knock out his teeth.

மரங்கள் தெருத்தட்டிநிற்கிறன. The trees extend the whole length of the street. [*prov.*]

தொண்டைக்குள்ளேஏதோதட்டுகிறது. There is something in my throat obstructing the passage.

அவன்என்வார்த்தையைத்தட்டிப்போட்டான். He has disobeyed me.

மழைதட்டிப்போயிற்று. Rain is deficient.

அரிசிதட்டிப்போயிற்று. The rice is nearly exhausted; or rice is very dear and scarce.

தட்டாமல்முட்டாமல் விழுங்கிப்போட்டான். He has swallowed it (his large income) without difficulty. [*prov.*]

தட்டாமல்வைக்க, *inf.* To place things so as not to touch each other.

தட்டவைக்கப்பார்க்க — தட்டவைக்கநினைக்க, *inf.* To put one on a wrong scent when in pursuit of another.

தட்டிக்கிளம்ப — தட்டியெழும்ப, *inf.* To rise, grow high, or tall. 2. To rise to affluence, influence, &c. 3. To be animated with joy, or zeal for an enterprize; to be roused with anger.

தட்டிக்கேட்க, *inf.* To speak or remonstrate.

தட்டிக்கொடுக்க, *inf.* To quiet, to lull by tapping. 2. To cheer, to encourage men or beasts by patting on the back, shoulders, &c. 3. [*in prison bars.*] To tap a person so that another may grasp him.

தட்டிக்கொள்ள, *inf.* To be exhausted, to be in want. 2. To strike against, to be resisted, by an obstacle. 3. To be retarded in reading, speaking, or business. 4. To fail, to prove inadequate. 5. To shake off the dust by striking the foot upon the ground.

மேலேதட்டிக்கொள்ளாதே. Don't come in contact with me—said by one afraid of defilement.

கப்பல்கிலந்தட்டிக்கொண்டது. The ship is aground, striking, &c.

தட்டிச்சொல்ல, *inf.* To contradict. 2. [*prov.*] To speak, or repeat a lesson with hesitation; to stammer.

தட்டிப்பறிக்க, *inf.* To strike and snatch away. 2. To get by stratagem.

தட்டிப்பறைசாற்ற, *inf.* To publish by beat of drum. 2. To blab out private matters, to asperse one's character.

தட்டிப்பார்க்க, *inf.* To try to fish out secrets from one. 2. To sift one's erudition, caste, property, &c. 3. To try silver coins, by ringing, and snapping them with the fingers.

தட்டிப்பேச, inf. To oppose, to remonstrate, to object, to protest against.

தட்டிப்போட, inf. To strike and spill; to over-turn, &c. 2. (*fig.*) To overcome one in a game, &c.

தட்டிமாற, inf. To evade, shift a fault upon another; to baffle one and escape. 2. To give one a heavy blow.

தட்டியெடுத்துக்கொள்ள, inf. To secure a thing for one's self, deceiving another. 2. To get a thing in spite of the endeavours of others.

தட்டியெழுப்ப, inf. To tap and rouse one.

தட்டியோட்ட, inf. (*also* அதட்டியோட்ட.) To drive beasts rapidly.

தட்டிவிட, inf. To strike and overturn. 2. To cheer by patting the shoulders of combatants, &c. 3. To animate, encourage. 4. To frustrate. 5. To contradict, refuse. 6. [*prov.*] To change the position of different yokes of oxen, in ploughing, putting the hindermost, forward, &c. 7. To cause the oxen to turn back to deepen the furrows. 8. (*c.*) To drive cattle faster, to accelerate their speed.

இனித்தட்டிவிடு. Wait no longer.

தட்டிவைக்க, inf. [*prov.*] To suggest, to throw in a word to effect an object; to speak once, expecting to speak again on the subject.

தலைதட்டியளக்க, inf. To strike the measure. See தடவு, *v.*

சொல்லைத்தட்ட, inf. To disobey one's command. 2. To contradict. 3. To speak before another has finished.

தட்டை, *s.* Stalk, stubble, அரிதாள். 2. Flatness, levelness, சமன். (*c.*) 3. Baldness, மொட்டை. 4. Sling, கவண். 5. A stick or rod to scare away parrots from the cornfields, கிளிகடிகோல். 6. Bambu, மூங்கில். (சது.)

தட்டைச்சட்டி, s. A flattish pot.

தட்டைத்தலை, s. A large flat head. (*R.*)

தட்டைப்பயறு, s. A kind of bean.

தட்டைப்பீங்கான், s. A flat China dish.

தட்டைமூக்கு, s. A flat nose.

தட்டையம்மை, s. A mild kind of small pox.

தட்பம், *s.* (*change of* தண்மை.) Cold, குளிர்ச்சி. (சது.) (*p.*)

தணா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To depart, to remove, to separate from, to leave, நீங்க. 2. To go, to pass, செல்ல. (*p.*)

ஒருவழித்தணத்தல், v. noun. [*in love poetry.*] The departure of a lover, before marriage, for an indefinite time.

தணத்தல்—தணப்பு, v. noun. Removal, departure, separation, நீங்கல். 2. Going, passing, செல்லல். (*p.*)

தணக்கு, *s.* A tree, தணக்கமரம், Gyrocarpus Iacquine. (*c.*) 2. Another kind of tree—as நுணா, Morinda umbellata. (சது.)

தணல், *s.* Fire coals, embers, cinders, நெருப்புத்தணல். (*c.*) See தழல்.

காய்ச்சல்தணலாயெரிகிறது. The fever burns.

தணல்விழுங்கி—தழல்விழுங்கி, appel. n. (*com.* தீக்குருவி.) The ostrich, said to eat burning coals. (*Modern.*)

தணல்விழ, inf. To fall in compact embers, as some kinds of wood in burning.

தணலிலேவாட்ட-தணலிலேவெதுப்ப-தணலிலேவைக்க, inf. To broil, or dress, by laying upon hot embers.

தணவம், *s.* (*also* கணவம்.) The Indian fig tree, அரசமரம். (சது.)

தணிகை, *s.* A sacred place, near Madras, திருத்தணிகை. (*p.*) See தணி, *v.*

தணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், தணிய, *v. n.* To be allayed, mitigated, alleviated, softened, appeased, calmed, pacified, soothed, ஆற. 2. To abate, grow less, be reduced, குறைய. 3. To grow thick, to be fat, பருக்க. 4. To be extinguished, அவிய. 5. To become cool, as the sun, &c., குளிர. 6. To yield, to submit one's self, தாழ. (*c.*) 7. To become slack, இளக. 8. [*prov.*] To be adapted, as the angle of a hoe to the haft, or a coulter to the plough, இசைய.

அவன்உனக்குத்தணிந்தவன். He is lower in stature than you.

ஒருசொல்லுக்குந்தணிந்துகொடுக்கிறதில்லை. He does not submit to reproof.

வீடுவெந்ததணிந்துபோயிற்று. The fire, in the burning house is subdued.

தணிந்தவன், appel. n. A humble, sedate person. 2. One born in a medium rank. 3. One whose bodily health is restored after sickness.

தணிந்திருக்க, inf. To be extinguished, as a fire; to be soothed as an exasperated mind, to be subdued as a mob, to be moderated as a fever; to be lower, &c., in height.

பிள்ளையிப்பொழுதுதணிந்திருக்கிறது. The child is now well.

தணிந்தவிலை, s. A low price, a reduced price.

தணிந்தவேளை, s. The cooler time, as evening.

தணிய, inf. (*adverbially.*) Humbly, submissively, calmly, &c.

தணிவு, v. noun. Abatement, mollification, mitigation, alleviation, diminution, தணிப்பு. 2. Calmness, submission, mildness, coolness, softness, சாந்தம். 3. Inferior in quality or performance, குறைவு. 4. Lowness as to height, தாழ்மை.

அவனுக்கிவன்வேலையிலேதணிவு. This one is inferior to the other in work. [*prov.*]

தணிவாயிருக்க, inf. To be humble, to be quiet, to be lower in stature.

தணிவானபுடவை, s. Inferior cloth.

தணிவானபேச்சு, s. Conciliatory language, blandishment.

தணிமை, s. Abatement, alleviation, &c.

தணியாதகோபம், s. Unextinguishable hatred.

தணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To mitigate, to allay, to calm, to appease, தணியச்செய்ய. 2. To slacken in tenseness, இளகச்செய்ய. 3. To moderate, சாந்தப்படுத்த. 4. To extinguish, to quench, as fire, அவிக்க. 5. To lower in height, to set lower, to strike a flag, தாழ்த்த. 6. To lessen, to reduce, to humble a person, குறைக்க. 7. [*vul.*] To cause to increase, பருக்கச்செய்ய.

இன்னந்தணி. Make it lower still.

தணித்துச்சொல்ல, inf. To extenuate.

பசிதணிக்க, inf. To appease or allay hunger.

பாய்தணிக்க, inf. To lessen sail, to strike sail.

தணிப்பித்தல், v. noun. Mitigating, softening.

தணிப்பு, v. noun. Mitigation, reduction, abatement, தணிவு.

தணிசு, *v. noun.* [*prov.*] Bending as a hoe in a half circle, வளைவு. 2 Moderation, cheapness, விலைத்தணிவு.

தணியல், *s.* Toddy, கள். (சது.) 2. *v. noun.* As தணிவு.

தண், *s.* Coolness; that which is refreshing, குளிர்ச்சி. 2. *adj.* Cool. (*p.*)

தண்கதிர்—தண்சுடர்—தண்ணவன், s. The moon; (*lit*) the cool-rayed, சந்திரன்.

தண்ணீர், s. Cold or fresh water, குளிர்ந்தநீர். 2. [*improp.*] Water in general, நீர். 3. What is too much diluted, இளக்குந்தன்மை.—commonly used தண்ணி.

தண்ணீராக, inf. To become watery, to be too much diluted.

தண்ணீராக்க, inf. To cause one to have pity. 2. To dissolve metals. 3. To dilute.

மனதைத்தண்ணீராக்கிவிட்டான். He has gained his good will.

தண்ணீருக்குவிட, inf. To let cattle drink.

தண்ணீரெற்ற, inf. To throw out water, with the feet, hands, &c.

தண்ணீர்கட்ட, inf. To admit water into garden beds and confine it.

தண்ணீர்காட்ட, inf. To water beasts. 2. To deceive, to tantalize; from the story of a buffoon who obeyed the command literally, and showed water to his master's horse, but did not suffer him to drink.

தண்ணீர்காண, inf. To appear or gush out, as water in a newly dug well.

தண்ணீர்குடித்தபாடம் — தண்ணீர்ப்பாடம், s. An expression used to denote intimate acquaintance. 2. A lesson well learnt. 3. A science well mastered. (*c.*)

தண்ணீர்க்கண்டம், s. Accident by water. See கண்டம்.

தண்ணீர்க்கலசம்—தண்ணீர்க்குடம், s. A water-pot.

தண்ணீர்க்காரன், s. (*fem.* தண்ணீர்க்காரி. *vul,* தண்ணிக்காரிச்சி.) A man who draws or brings water.

தண்ணீர்க்கால், s. A water-course, a channel for water.

தண்ணீர்தெளிக்க, inf. To sprinkle water for the purification of sheep, for sacrifice. 2. (*fig.*) To give one over to his own way.

நான் அவனைத்தண்ணீர்தெளித்துவிட்டுவிட்டேன். I have left him to himself.

தண்ணீர்த்தவனம்—தண்ணீர்விடாய், s. Thirst.

தண்ணீர்த்துறை, s. The entrance to a tank, river, &c., where men or cattle go for water.

தண்ணீர்பட்டபாடு, v. noun. Like water; i. e. profuse, plentiful, free. (*c.*)

தண்ணீர்ப்பந்தல் — தண்ணீர்ச்சாலை, s. A shed where water, butter-milk, lemonade, &c., are furnished.

தண்ணீர்ப்பிடி — தண்ணீர்ப்பிடிப்பு, v. noun. Being watery as food or fruits. 2. Containing water, as pustules. 3. Being suffused with watery humors, as the body. 4. The limit of the water in a tank. See நீர்ப்பிடி.

தண்ணீர்ச்சாரை, s. A kind of rat-snake living in tanks, as நீர்ச்சாரை.

தண்ணீர்ப்பகை, s. Hurtfulness of some kinds of water. (Rare.)

தண்ணீர்ப்பாம்பு, s. A water snake, whose bite is not venomous.

தண்ணீர்மாற, s. [prov.] To lead water into garden-beds, to trees, &c. (c.)

தண்ணீர்வார்க்க, s. To give water to travellers from a water shed. 2. To pour water for a low caste person to drink, who is not allowed to touch the cup.

தலைக்குத்தண்ணீர்வார்த்தல். Bathing a girl with appropriate ceremonies, on her becoming marriageable; done by aged matrons, not widows, who are not allowed to be present.

தண்ணீரொத்துக்கொள்ள, inf. To agree with one's constitution, as water. (c.)

தண்ணீரோத — தண்ணீர்மந்திரிக்க, inf. To consecrate, or enchant water to be given to a woman in labor, &c., to dispel the effects of the evil eye, &c.

தண்ணீர்விட்டான், appel. n. A kind of plant, a linear leaved shrub, Asparagus racemosus. (Willd.)

தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, s. The root of the above, containing cool water.

*தண்டகம், s. The country of which Conjeveram is the capital, ஓர்தேசம்.—Note It embraces what is called, தொண்டைமண்டலம், the peninsula south of the Godavery, in the time of Rama a forest. 2. (Tel.) A kind of verse in Sanscrit, ஆரியத்திலோர் செய்யுள். W. p. 396. DAND'AKA.

தண்டகமாலை, s. A poem of three-hundred stanzas of the வெண்பா versification, ஓர்பிரபந்தம்; also called, புணர்ச்சிமாலை.

தண்டகாரணியம், s. A forest south of Oude, a reputed resort of ascetics, ஓர்வனம்; [ex ஆரணியம்.]

தண்டகன், s. An ancient king from whom தண்டகம் derived its name, ஓரரசன். 2. The name of a Rakshasa, ஓரரக்கன்.

தண்டட்டி, s. [prop. தண்டொட்டி.] A female ear-ornament, ஓர்காதணி. (c.)

தண்டமானம், s. Waving of the tail, &c. See தண்டைமானம் under தண்டை. (c.)

தண்டமிழ், s. The harmonious, pleasant Tamil language, தண்ணியதமிழ்; [ex தண்.] (p.)

*தண்டம், A staff, walking-stick, ஊன்றுகோல். 2. Support, stay, dependence, பற்றுக்கோடு. 3. Handle of an umbrella or parasol, குடைக்காம்பு. 4. Punishment, castigation, chastisement, correction—as one of the four modes of dealing with a hostile power. See உபாயம். 5. Army—as தண்டு, படை. 6. Unjust tax, exorbitant impost, அநியாயதண்டம். 7. [in long measure.] The height of a man or four cubits, ஒருஆட்பிரமாணம். 8. Country, நாடு. 9. Stores, பலபண்டம். 10. Elephant's track or way, யானைசெல்வழி. 11. Obeisance, homage, reverence to a superior; worship, adoration, வணக்கம். 12. Elephant's trunk, யானைத்துதிக்கை. 13. Stick, rod, club, bludgeon, cudgel, தடி. 14. Fine, amercement, penalty, அபராதம். 15. One of three kinds of charity, மூவகையறத்திலொன்று. —Note. In the meanings of fine, punishment and homage, it is commonly pronounced தெண்டம்.

தண்டச்சோற்றுக்காரன். A sluggard, a drone.

அடிதண்டம், s. A flogging. 2. The prostration of a pilgrim who measures his way with his body in going to a temple; prostration before a superior.

இருதண்டம், s. Prostration united to an act of reverence with the hands. 2. A penalty. See under இரு.

கும்பிடுதண்டம், s. Fine for not rendering homage to the Punjayet—as arbitrators for deciding a cause.

தீர்க்கதண்டமாய்விழ, inf. To prostrate one's self very low, and raise the hands.

பிடிதண்டம், s. [prov.] Unjust seizure of an innocent person.

தண்டதரன், s. Yama, the god of death; (lit.) the club-bearer, யமன்; also தண்டன். 2. Bhima, வீமன். (p.)

தண்டநாயகன், s. Chief of an army, சேனாபதி. 2. A king, as receiving fines, அரசன். 3. Nandy, the bullock-vehicle of Siva, நந்தி. (p.)

தண்டபாணி, s. Yama, நமன். 2. Vishnu, விஷ்ணு. 3. A servant of Siva, தண்டேசன்; [ex பாணி, hand; (lit.) the club-grasping hand.] (p.)

தண்டமிறுக்க, inf. To pay a fine.

தண்டம்பண்ண, inf. To make obeisance, to worship the deity or guru. 2. To punish, to chastise, to correct.

தண்டம்பிடிக்க, inf. To fine one unjustly.

தண்டம்போட, inf. To fine, amerce. 2. To worship.

தண்டலை, s. A grove, forest, சோலை. 2. Flower garden, பூந்தோட்டம். 3. The name of a town, ஓரூர்; [ex தண்.] (p.)

தண்டல், v. noun. Gathering or collecting rents, dues, &c., சேகரிப்பு; [ex தண்டு, v.] 2. [vul.] The captain of a dhoney, தோணித்தலைவன். (c.)

தண்டற்காரன், s. A collector of dues.

தண்டற்குறிப்பு, s. The bill of rents, tribute, &c.

தண்டவால், s. [vul.] As தண்டமானம்.

தண்டவாளம், s. (for.) Cast iron, உருக்கிரும்பு. (Colloq.)

*தண்டனம் — தண்டனை, s. (com. தெண்டனை.) Punishment, flagellation, chastisement, penalty, தண்டிப்பு.

தண்டனைத்தீர்ப்பு, s. Condemnation.

*தண்டன், s. Homage, obeisance; reverence to a superior, especially to a guru, வணக்கம். 2. Worship, adoration, கடவுள்வணக்கம். 3. Yama. See தண்டம். (p.)

தண்டனிட, inf. To make obeisance, to pay homage.

தண்டன்ஐயா. Homage to your reverence—(said to a guru, &c.)

தண்டா, s. (Hind.) Trouble, vexation, தொந்தரை. 2. Intricacy, trammel, சிக்கு. (c.)

*தண்டாகாரம், s. See under தண்டு.

தண்டாமை, v. noun. Steadfastness, நீங்காமை; [ex தண்டு, v.] (p.)

தண்டாயம், s. A pole for carrying a burden, காத்தண்டு; [ex தண்டு.] 2. [loc.] Time, an instalment, சமயம். (Colloq.)

தண்டி, s. [prov.] A collector of money, &c. தண்டற்காரன். (See தண்டு, v.) 2. Degree of competence, quality, &c., of persons or things compared with each other, தரம். 3. Size, பருப்பம். (c.)

என்றண்டிக்கு இவனில்லை. He is not equal to me (in size).

எத்தத்தண்டி. How large?

என்றண்டி. Of my size.

தண்டிதரம், s. [prov.] Worth, ability, capacity, திராணி.

*தண்டி, s. A celebrated poet, one of the nine gems or celebrated authors in the court of king Bojas, and author of a work on rhetoric, which has been translated from Sanscrit into Tamil and called தண்டியலங்காரம், ஓர்புலவன். 2. One of the sixty-three devotees of Siva; also called தண்டேசன். 3. Another of the sixty-three devotees of Siva, called தண்டியடிகள், said to have been born blind, and afterward, to have received sight, ஓர்சிவனடியார்.

தண்டியலங்காரம், s. A treatise on rhetoric, comprising thirty-five figures, ஓர்நூல்.

தண்டிகை, s. A superior kind of palankeen, hanging on silk ropes, and open on all sides, with a canopy; used on state occasions, சிவிகை. (c.)

தண்டிகையேறத்திடமுண்டாகும். He will have the fortune to ride in a தண்டிகை; (an astrological prediction.)

தண்டிகைகொடுக்க, inf. To give permission to ride in such a palankeen; anciently a special royal gift.

தண்டிகைக்கொம்பு, s. The bent bambu-pole of the above palankeen.

தண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To chastise, castigate, scourge, punish for correction, தண்டனைசெய்ய. 2. To cut off, to sever, to mutilate, to hack, வெட்ட. 3. To ask with threats, to urge vehemently, பயமுறுத்திக்கேட்க. 4. To solicit urgently, பரிந்துகேட்க. 5. v. n. [prov.] To take pains, to try hard, வருந்த. (Beschi.) 6. To become fat, plump, corpulent, பருக்க. (c.)

ஆள்தண்டித்துவிட்டான். He has grown fat and plump.

இதிலேயவன்முயத்தண்டிக்கிறான். He works hard about it.

உடம்பைத்தண்டிக்கிறான். He afflicts his body; i. e. labours hard.

தண்டித்துக்கேட்க, inf. To inquire by torture.

தண்டிப்பு, v. noun. Chastisement, correction, punishment, தண்டனை. 2. Hardship, suffering, வருத்தம்.

தண்டிப்புக்கடங்காதவள். She is hardened under correction.

தண்டியக்கொம்பு, s. [prov.] A cross pole to support beginners learning to dance; also to strengthen the roof of a house. 2. A cross pole on props, to prevent people from crowding upon a reserved space. (c.)

தண்டியல், s. As தண்டிகை. (c.)

•தண்டு, s. Stick, cudgel, bludgeon, staff of an ascetic, சன்னியாசித்தடி. 2. A club, as the weapon of Yama, and others, தண்டாயுதம். 3. Oar, paddle; also a setting pole, சவளம். (c.) 4. The Indian lute, வீணை. 5. Gemini of the Zodiac, மிதுனராசி. 6. A tube, or any thing tubular, துளையுடைப்பொருள். 7. Bambu, மூங்கில். 8. Palankeen, தண்டிகை. 9. Chamelion, பச்சோந்தி. 10. Weapons, ஆயுதப்பொது. 11. (c.) Army, troops, train, சேனை. 12. Petal of a flower, பூவிதழ் 13. Ridge, embankment in fields, causeway, வரம்பு. 14. (c.) The small gristly protuberance of the ear, the right being, ஆண்தண்டு, the left, பெண்தண்டு, செவித்தண்டு. 15. Stalk, stem, தாள். 16. [in combin.] Stands of a lamp, candlestick, விளக்குத்தண்டு. 17. The bridge, or bone of the nose, மூக்குத்தண்டு. 18. A frame for carrying images on men's shoulders, வாகனத்தண்டு. 19. Membrum virile, ஆண்குறி. (indecent)

தண்டிலேபோனால் தண்டிலேதான். Enlisting in the army is a doubtful step.

தண்டாகாரம், s. [in Hindu astron.] The arranging of sea-shells (which are used for numbers) in a line beginning with units up to tens, hundreds, &c., or numbers placed one after another according to their local value—oppos. to சப்பாகாரம்.

தண்டாயுதம், s. A club-weapon, தண்டு.

தண்டாயுதன், s. The god Bhairava, as club-armed, வயிரவன்; also Ayanar, ஐயனார்; and Bhima, வீமன்.

தண்டாயுதபாணி, s. An epithet of Subramanyan, as worshipped at Palaney.

தண்டுகட்ட, inf. [prov.] To deprive one of the powers of virility by magic.

தண்டுக்கீரை, s. A large sized herb. See கீரை.

தண்டுக்கோல், s. [prov.] An oar, or setting pole.

தண்டுப்பிளவை, s. A kind of scirrhous formation in the penis.

தண்டுப்புற்று, s. An eating venereal ulcer, on the point of the penis.

தண்டுப்பாதை, s. A military road.

தண்டுவலிக்க — தண்டுபோட, inf. To row, to paddle.

தண்டெடுத்துப்போக, inf. To conduct forth an army. (c)

தண்டெலும்பு, s. The spine, as முள்ளந்தண்டு.

தண்டொட்டி, appel.n. (com. தண்டட்டி.) A kind of female ear-ornament, காதணி; [ex தண்டு, et ஒட்டி.]

கீரைத்தண்டு, s. See under கீரை.

மூக்கந்தண்டு, s. The bridge of the nose.

வாழைத்தண்டு, s. Internal spadix of a plantain tree.

விளக்குதண்டு, s. A candlestick.

முன்தண்டு, s. The van-guard.

பின்தண்டு, s. The rear.

தண்டு, கிறேன், தண்டினேன், வேன், தண்ட, v. a. To collect, to exact, to gather; to recover debts, rents, taxes, dues, contributions in money, grain, jewels, &c., வசூலுவிபதண்ட (c.) 2. v. n. To part with, to leave, to remove, to separate from, பிரிய. (p.) 3. (a change of தட்டு, soft for the hard.) To touch, commonly in the negative—as நாக்கிலேதண்டாமல், பட. (c.) நாக்கிலேதண்டாமல்மருந்தைச்சாப்பிட்டான். He swallowed the medicine without its touching his tongue.

தண்டாச்சிறப்பினாள், s. An epithet of சாகலதி, the consort of Brahma; (lit.) she who possesses perpetual excellency. (p.)

தண்டிக்கொடுக்க, inf. To collect and deliver. (c.)

கடன்தண்ட, inf. To recover debts.

கடன்தண்டவந்தபிள்ளை. One that dies young; (lit.) the child that came to recover a debt (of a former birth).

பணந்தண்ட, inf. To collect money.

தண்டுமிண்டு, v. noun. Obstinacy, stubbornness, insubordination, மூர்க்கம். (c.)

தண்டுமிண்டுக்காரன், s. A stubborn, contumacious man.

தண்டுமிண்டுபண்ண, inf. To be obstinate.

•தண்டுலம், s. Rice, அரிசி. W. p. 362. Tandula.

•தண்டேசன்-தண்டேசுரன், s. One of the sixty-three famed devotees of Siva, சிவன்தொண்டன் (p.)

தண்டை, s. Tinkling ankle-rings, காலணியிலொன்று. (c.) 2. Ratan shields, பிரப்பங்கேடகம். (சது.) 3. [improp. for தண்டா.] Trouble, vexation, தொந்தரை. 4. Tail of some animals, வால்.

தண்டையுறுக்கிக்கொண்டுவந்தான். He came with great spirit, as an animal lashing its tail.

தண்டைக்காரன், s. A troublesome person. 2. (R.) An impostor.

தண்டைபோட—தண்டையிட, inf. To put on ankle-rings.

தண்டைமாளம் — தண்டைமாறம், s. (com. தண்டமாளம்.) Raising, coiling, waving of the tail—as beasts when mettlesome, angry, &c.

தண்டைமாளங்கொள்ளுங்குதிரை. A mettlesome horse.

தண்டைமாளங்கொள்ளும்புலி. A tiger that lashes with its tail.

தண்டோரா—தண்டோரா, s. (Hind.) Proclamation, announcement, giving notice by sound of tom-tom or drum, பறைசாற்றல்.

தண்டோராப்போட, inf. To publish by beat of drum. (c.)

தண்ணடை, s. A country, நாடு. 2. A village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 3. Green leaves, foliage, herbage, பசுமிலை; [ex தண், cold, green, &c., et அடை.] (சது.)

தண்ணம், s. Coldness, frigidity, குளிர். 2. Forest, jungle, காடு. 3. Drum with one head, ஒருகட்பறை. 4. Drum in general, பறைப்பொது. 5. Battle-axe, மழு. (p.)

தண்ணளி, s. Mercy, tenderness, kindness, benevolence, கருணை; [ex தண், et அளி.] (p.)

தண்ணியகுலம்—தண்ணியசாதி, s. A low caste, இழிச்சாதி; [ex தண்மை.] (p.)

தண்ணியது, appel. n. That which is cool, குளிர்ந்தது. 2. A low thing, தாழ்ந்தது; [ex தண்மை.] (p.)

தண்ணீர், s. Cold water, &c. See தண்.

தண்ணெனல், v. noun. Being cool, refreshing, குளிர்ச்சியுறல். (p.)

தண்ணென்றசெறுவயல். The cool, verdant fields.

தண்ணெனவானமனம். A kind disposition, a peaceful, tranquil mind.

தண்ணுமை, s. The மத்தளம் drum. 2. The உடுக்கை drum. 3. The உடுக்கை drum. 4. The one-headed drum, ஒருகட்பறை. (See தண்ணம்.) 5. The large or பேரிகை drum. (p.)

தண்மை, s. Coldness, refrigeration, freshness, குளிர்ச்சி. (See தட்பம்.) 2. Lowness, depth, தாழ்வு. 3. Meanness, inferiority, worthlessness, baseness, vileness, எளிமை. 4. Depravity, perversion of intellect, புல்லறிவு. 5. Shallowness, feebleness of mind, இளப்பமுள்ளபொருள். 6. Calmness, self-command, self-possession, tranquility of mind, kindness, mildness, gentleness, சாந்தம். 7. Pleasantness, agreeableness, that which is gratifying to any of the senses, இன்பம். (p.)

தண்ணியதமிழ், s. See தண்டமிழ்.

தண்மையாய்ப்பேச, inf. To speak softly, mildly, calmly. (c.)

•ததம், s. Width, breadth, expanse, அகலம். W. p. 363. Tata.

•ததல், s. (a change of திடம்.) Stability, firmness, durability, நிலை. (சது.)

•ததாகதன், s. Buddha, புத்தன். W. p. 363. Tathagata.

•ததாகாரம், s. That shape, அத்துருபம்; [ex தத் et ஆகாரம்]

•ததாஸ்து, (St.) Be it so. See அஸ்து.

•ததி, s. Curdled milk, curds, தயிர். W. p. 398. Dad'hi. 2. (c.) Season, opportunity, a fit time, பருவம். 3. [prov. for திதி.] Strength, power, pecuniary ability, திரவியம்.

ததிகேடு, v. noun. Weakness, infirmity. 2. Inability. 3. Want of pecuniary means, ability or influence.

ததியறிந்துபயிரிட, inf. To sow, or plant at a proper season. (c.)

ததியுள்ளவன், appel. n. [prov.] A man of power, ability, wealth.

ததியோதனம்—தத்தியோதனம், s. Boiled rice with curds, as presented to an idol, தயிர்ச்சாதம்; [ex ஓதனம்.]

•ததீசி, s. (also ததீச.) The name of a Rishi, who on the application of the gods, gave his back bone as a weapon to destroy an Asura, invulnerable to other weapons, ஒருரிஷி. W. p. 398. Dadheechi.

•ததியை, s. (a change of Tritiya.) The third day after a new or full moon, திதியை. (Tel. usage.)

ததுமல், v. noun. [vul. a change of ததும்பல்.] Tumult, bustle, agitation.

ததும்பு, கிறேன், ததும்பினேன், வேன், ததும்ப, v. n. To increase, பெருக. 2. To fill up, to become full; to swell, to overflow, நிரம்ப. 3. To wabble, as water in a vessel, தளம்ப. (c.)

ததும்பல், v. noun. Overflowing, being full, மிகுதல்.

கடல்ததும்பல், v. noun. Overflowing of the sea.

கண்ணீர்ததும்பல், v. noun. Filling with tears; i. e. the eyes.

பால்ததும்பல், v. noun. Teeming with milk, as an udder.

இரத்தக்ககதம்ப, *inf.* To be florid, as the countenance. 2. To be inflamed as the face through anger. (*Rare.*)

•ததேகநிஷ்டை, *s.* Undivided mental attention, அனைவற்றறிவனம். (*Colloq.*)

ததை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ததைய, *v. n.* To be very close, thick, crowded, straitened, நெருங்க. (*Little used.*)

ததைதல்—ததைவு, *v. noun.* Being narrow, மிடைதல். 2. Being close together, வெளிப்படாதிருத்தல். 3. Being crowded, நெருங்கல். (சூ.) (*p.*)

தத், *s.* An interjection of silencing by threat, or hush, இதழ்க்கிசைக்குறிப்பு. (*c.*)

•தத், (*indec.*) A Sanscrit prefix, implying, that, therefore, and the like; before a hard letter changed to தற், and before a nasal to தன், ஒருபசர்க்கம். See தற்.

தத்தக்கபித்தக்கவெனல், *v. noun.* [*vul.*] Tottering, stepping unsteadily—as a child or an old person, தள்ளாடற்குறிப்பு. (*c.*)

தத்தக்கபித்தக்கவானாவட்டதை. Irregular conduct. [*prov.*]

தத்தக்கபித்தக்கவென்றுநடக்க, *inf.* To totter. (*c.*)

தத்தக்கபித்தக்கக்குத்துதல், *v. noun.* [*prov.*] Striking, in play at another's hands, which being snatched away, the striker hits only what was below them, ஒர்வகைவிளையாட்டு.

தத்தடி, *s.* See under தத்து, *v.*

தத்தம். Theirs, respectively—as தம் தம். (*p.*)

அவரவர்தத்தமிடஞ்சேர்ந்தார். They went to their respective places.

•தத்தம், *s.* Gift, present, donation, grant—as land, &c., with due formality, in presence of witnesses human or divine, தானம்.—*Note.* The sun is often appealed to as witness, and water is poured, by the bestower of a grant or gift, on betel-leaf and gold in the right hand of the receiver. 2. Adoption, சுவீகாரம். (*Sans. Datta.*) (*c.*)

எள்ளுந்தண்ணீரும்விட்டுத்தத்தம்பண்ணிவிட்டேன். I gave the gift with water mixed with sesamum seed; (implying permanence.)

தத்தங்கொடுக்க, *inf.* To give in adoption.

தத்தபுத்திரன், *s.* An adopted son.

தத்தம்பண்ண, *inf.* To make a grant, donations, &c.

தத்தம்பண்ணிக்கொடுக்க, *inf.* To give with proper formality.

தத்தம்பண்ணிவிட, *inf.* To devote a piece of land, a cow, &c., to a temple or a brahman.

தத்தம்வாங்கிக்கொள்ள, *inf.* To adopt.

தாராதத்தம், *s.* (*St.*) Giving a girl in marriage by placing betel-leaf, paddy, and gold in her hand, and pouring water on these, the god of fire being invoked as a witness. He is supposed to stand on the top of the flame on the occasion; [*ex* தாரா, wife.]

மனோதத்தம், *s.* Purpose formed in the mind to make a grant. 2. A vow to a deity who is called to witness. (*p.*)

வாக்குத்தத்தம், *s.* A promise, gift of the mouth. (*c.*)

தத்தரம், *s.* Tremulousness, quivering, நடுக்கம். 2. Over-hastiness, flurry, விரைவு. (*R.*) Compare ஆத்திரம்.

தத்தல், *v. noun.* Jumping, capering, &c., தாண்டல். (சூ.)

தத்தளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To struggle for life or breath, as one drowning; to be in consternation or trepidation; to be in a dilemma, at one's wit's end; to be greatly agitated—as one exposed to fire, wild beasts, &c., திகைக்க. 2. To be in great straits, as persons in time of drought, famine, or of an epidemic, வருந்த. 3. To vacillate, hesitate, தடுமாற. (*c.*)

தத்தளிப்பு, *v. noun.* Struggling for life, fluttering to escape, தியக்கம். 2. Trepidation, perturbation, agitation; great straits, தடுமாற்றம். (*c.*)

தத்தனாங்கி, *s.* [*prov.*] A play among little girls, clapping the hands and singing, மகளிர்விளையாட்டு. (*c.*)

தத்தாங்கிகொட்ட — தத்தாங்கிபடிக்க, *inf.* To clap the hands, as above.

•தத்திகாரம், *s.* A lie, falsehood, பொய்; [*ex* தத், *et* திகாரம், censuring; i.e. denying.]

•தத்தியம், *s.* Truth, மெய். W. p. 363. Tathya.

•தத்தியோதனம், *s.* See under ததி.

தத்து, *s.* Springing forward, or hopping, moving by jerks—as cockroaches, or cattle tied by the fore-feet, பாய்தல். 2. Peril, misfortune, மோசம். 3. [*in astrol.*] Reckoning, for the horoscope, the transition of a planet from one point to another, omitting the signs which portend danger, கண்டம். 4. A critical period in one's life, as shewn by the horoscope, ஆபத்து. 5. [*improp. for* தத்தம்.] Adoption, சுவீகாரம். (*c.*)

பெரியதத்திலேயிருக்கிறது. It is in great danger.

காலமோதத்தோ. Is it the appointed time? (for death)—asked of an astrologer when consulted, concerning one bitten by a snake.

இத்தத்துக்குத்தப்பித்துக்கொண்டான். He has narrowly escaped the danger.

தத்துக்கல், *s.* A stone obstructing water in a fall, from which it leaps anew.

தத்துக்கிளி, A grasshopper, a locust. 2. A chattering parrot.

தத்துப்புரட்டு, *v. noun.* Passage of a planet from one point to another, leaving several signs between and another immediately following.

தத்துப்பூச்சி, *s.* A brown spotted, leaping insect, with long antennæ, in form like a cockroach.

தத்துமீள, *inf.* To out-live a juncture indicated as critical in one's horoscope 2. [*prov.*] To save one, as a doctor, at a critical period.

தத்தெறிய, *inf.* To make ducks and drakes, on water by skimming the surface with a stone. (*c.*) 2. To cast up waves as the sea.

தத்து, கிறேன், தத்தினேன், வேன், தத்த, *v. n.* and *v. a.* To leap, jump, skip, hop, &c., குதிக்க. 2. To go by leaps or jumps, தத்திப்பாய. 3. To roll, as successive waves, அலைபாய. 4. To move by jerks, and starts, as cockroaches and some other insects, பூச்சிதாண்ட. 5. To jump over, கடக்க. (*c.*)

தத்தடி, *s.* [*prov.*] The hesitating walk of a young child.

தத்தித்தத்திநடக்க, *inf.* [*prov.* தத்தடிவிட்டுநடக்க.] To step hesitatingly, as a child.

தத்திப்பாய, *inf.* To hop, to go by jerks and starts; jump over.

நீர்தத்திப்பாய்கிறது. The water flows in a rippling manner.

தத்துபரி, *s.* An ambling horse. (*p.*)

தத்துமடை, *s.* Side courses in a water-channel. (*c.*)

தத்துவெட்டியன் — தத்துவெட்டுட்டியன், *s.* [*prov.*] As தத்துப்பூச்சி.

வீடுதத்தி, *appel. n.* [*prov.*] One who goes from house to house, stopping but a little time in a place.

•தத்துவம், *s.* W. p. 363. Tatva. The real or essential nature of things (corporeal and spiritual), குணம். 2. The soul of the universe. 3. The soul of man as part of the preceding. 4. Truth, reality, substance, உண்மை. 5. Elementary principles; property, qualities; constituent principles in nature; operations, whether of deity or of creatures, including elements, bodily and mental organs, faculties; matter, &c., பிருதிவிமுதலியவைகள். 6. Physiology, natural philosophy, works treating on physics, தத்துவநூல். 7. Power, authority, அதிகாரம். 8. Bodily vigour, strength, சத்துவம். 9. Sexual energy or appetite—differing according to age, constitution, &c., இச்சிச்சத்தி. (*c.*) 10. [*prov.*] Letters of administration, &c. (See தத்துவக்கடுதாசி.) 11. Characteristics of persons as regards their bodily powers, color, formation, physiognomy, sexual appetite, &c., on the principles of erotics, குறிப்பு.

தத்துவம், கூக. The ninety-six qualities, or properties of things: 1. பூதம், ரு, the five elements. 2. பொறி, ரு, five organs of sense. 3. புலன், ரு, five objects of sense. 4. கன்மேந்திரியம், ரு, the five organs of action. 5. ஞானேந்திரியம், ரு, the five organs of perception. 6. அந்தக்கரணம் or அந்தரிந்திரியம், ச, the four intellectual faculties. 7. அறிவு, க, intelligence, intellect, one. 8. நாடி, ய, the ten arteries, &c. 9. வாயு, ய, the ten vital airs. 10. ஆசயம், ரு, the five receptacles for the humors, &c. 11. கோசம், ரு, the five sheaths or investitures of the soul. 12. ஆதாரம், சு, the six fundamental stations of the soul. 13. மண்டலம், ந, the three regions in the body in which the sun, moon and fire, have their respective influences. 14. மலம், ந, the three principles of moral evil, as causes of actions, enjoyments and sufferings. 15. தோஷம், ந, the three humors of the body. 16. ஏஷணை, ந, the three chief desires. 17. குணம், ந, the three natural principles. 18. விகாரம், அ, the eight predominant passions. 19. வினை, உ, the two accumulations of moral actions. 20. அவத்தை, ரு, the five states or stations of the soul.

Authors differ in these divisions. According to the சதுரகராதி. they are as follows: பூதம், ரு, five elements. 2. புலன், ரு, five organs of sense. 3. ஞானேந்திரியம், ரு, five organs of perceptions. 4. கருமேந்திரியம், ரு, five organs of action. 5. கரணம், ச, four intellectual faculties. These twenty-four are called ஆன்மதத்துவம் or powers of the soul. 6. நாடி, ய, arteries,

nerves, ten. 7. அவத்தை, ஐ, states or stations of the soul, five. 8. மலம், ௩, principles of moral evil, as sources of actions, enjoyments and sufferings, &c., three. 9. குணம், ௩, qualities in nature, three. 10. மண்டலம், ௩, regions in which the sun, moon and fire have their respective influences, three. 11. பிணி, ௩, humors of the body, three. 12. விகாரம், அ, predominant passions, eight. 13. ஆதாரம், ௬, receptacles or stations of the soul, six. 14. தாது, எ, constituent or elementary parts of the body, seven. 15. வாயு, ௰, vital airs, ten. 16. கோசம், ஐ, sheaths or investitures of the soul, five. 17. வாயில், ௯, passages, avenues and inlets of the body, nine. For particulars of the above, see the respective terms in their places.

தத்துவமறிந்தவன்றவசி. A genuine ascetic is one that knows all physical principles.

தத்துவக்கடுதாசி, s. [prov.] Letter of administration. 2. Power of attorney. 3. Warrant. 4. Writ or authority of proxy. (*Jaffna usage.*)

தத்துவக்கட்டளை, s. Hindu physiology.

தத்துவசாஸ்திரம், s. The philosophy of nature—as a science; physics, physiology, metaphysics, ontology.

தத்துவசுத்தி, s. Purifying the faculties, members, organs, &c., by the use of water and incantations.

தத்துவஞானம், s. Knowledge of the principles by which the soul is enthralled, and kept from union with the deity.

தத்துவஞானி, s. A truly wise man, one acquainted with the ninety-six தத்துவம், and their various modifications.

தத்துவதரிசனம், s. Knowledge of the mental, physical and other powers of nature.

தத்துவத்திரயம், s. A metaphysical triad; God, spirit, matter. (See திரிபதார்த்தம்.) 2. The three classes of faculties or powers. 1st. ஆத்துமதத்துவம். 2d. சிவதத்துவம். 3d. வித்தியாதத்துவம்.

தத்துவநூல், s. Works treating on physics.

தத்துவபேதம், s. Difference of one power or faculty from another.

தத்துவப்பிரகாசம்—தத்துவவிளக்கம், s. Works on metaphysics, physiology, &c.

தத்துவவாதம், s. A system of religion that regards nature as god.

தத்துவவாதி, s. A professor of the தத்துவவாதம் system.

தத்துவன், s. Siva, as lord of all powers, சிவன். 2. Argha of the Jainas, அருகன்.

தத்துவாகமம், s. A book of physics, chiefly anatomical, அங்காதிபாதம்.

தத்துவாதி—தத்துவாதிகள், s. A class or division of the brahman caste, பிராமணரிலொருவகுப்பு. They are commonly called தத்துவாதிப்பிராமணர்.

தத்துவாதீதன், s. God, as not dependent on powers and faculties, கடவுள்; [ex அதீதம்.]

வாலதத்துவம், s. [prov. commonly பாலியதத்துவம்.] Juvenility.

இளந்தாரித்தத்துவம், s. Vigor of youth.

உடற்கூறுணதத்துவம், s. The constituent parts and physical construction of the body.

தத்தை, s. A parrot, கிளி. 2. Elder sister, முன்பிறந்தாள். (p.)

தத்தைமொழிமாது. A damsel chit-chatting like a parrot.

தந்தக்காரி, s. The வாதமடக்கி tree, Mimosa, *L.*

*தந்தம், s. Tooth, fang, பல். 2. Elephant's or boar's tusk, யானைமுதலியவற்றின் கொம்பு. W. p. 398. Danta. (c.)

தந்தக்குமிழ், s. An ivory knob.

தந்தக்குறி, s. [in erotics.] Marks of the man's teeth on the woman's body.

தந்தசீனா, s. The gums, பல்லீறு.

தந்தசுத்தி, s. Cleaning the teeth.

தந்தசூகம், s. Snake; (*lit.*) fanged-reptile, பாம்பு. (சது.)

தந்தச்சிமிழ், s. An ivory box, casket, &c.

தந்ததாவனம், s. (*St.*) A tooth brush, or fibrous stick used for cleaning the teeth, பற்குச்சி. 2. (*Beschi.*) Cleaning the teeth, தந்தசுத்தி.

தந்தப்பல்லக்கு, s. A palankeen ornamented or studded with ivory.

தந்தப்பிடி, s. An ivory haft.

தந்தப்பூண், s. Ferrules put on the tip of an elephant's tusks.

தந்தமிழைக்க, inf. To set ivory pieces.

தந்தமிறங்க, inf. [prov.] To have a double chin.

தந்தவாயு, s. The supposed cause of toothache. (c.)

தந்தரோகம், s. A disease of the teeth gums.

தந்தவேலை, s. Ivory work.

யானைத்தந்தம், s. Elephant's tusk.

*தந்தாவளம், s. An elephant, that which has tusks, யானை. W. p. 399. Dantavala.

*தந்தி, s. Elephant, யானை. 2. A male elephant, ஆண்யானை. 3. (c.) Strings or wires for musical instruments, யாழ்நரம்பு. Also written தந்திரி.

தந்திபூட்ட, inf. To fit up a guitar, fiddle, &c., with strings; to string.

தந்திமுகன், s. Ganesa, as elephant faced.

தந்திமுறுக்க, inf. To make the string tight. 2. (*fig.*) To insinuate evil surmises.

தந்திவீருரியோன் — தந்தியுரியோன், s. Siva, as covered with an elephant's skin.

*தந்திரம், s. W. p. 365. Tantra. Stratagem, device, subtlety, scheme, dissimulation, பித்தலாட்டம். 2. Means, contrivance, pretext, expedient, உபாயம். (c.) 3. Action of the hand in performing sacrifices, பூசைபிற்செய்யுங்கைத்தொழில். 4. (for தந்தி.) Wire or string of a lute, guitar, &c., யாழ்நரம்பு. 5. Treatise—scientific, literary or religious, நூல். 6. A set of religious works of the Siva sect, the *Tantras*, inculcating rites and ceremonies, ஆகமநூல். 7. Army, troops, detachments, forces, படை.

தந்திரகலை—தந்திரகமம், s. One of the divisions of the Agamas, treating on rites, &c. (See மந்திரம் and உபதேசம்.) 2. Study of the Agamas, with attachment, confidence, and understanding.

தந்திரகாரன், s. (com. தந்திரக்காரன்.) A cunning man, one scheming and wily.

தந்திரக்கதை—தந்திரகதை, s. A cunningly devised story.

தந்திரபாலன், s. General of an army.

தந்திரபுத்தி, s. Dissimulation, scheming.

தந்திரப்பேச்சு, s. Cunning or artful language.

தந்திரர், s. (plu.) Gantharuvas, or celestial musicians, கந்தருவர்.

தந்திரவாதம், s. The art of disputation.

தந்திரவாதி, s. An expert, dexterous person, a subtle man.

தந்திரவித்தை, s. Cunning art.

தந்திரவுத்தி, s. Approved methods of teaching on a subject embracing chiefly thirty-two particulars. See உத்தி.

தந்திரன், s. A schemer, a plotter, a subtle, crafty, designing person.

*தந்திரி, s. A commander of an army, படைத்தலைவன். 2. Strings for instruments, யாழ்நரம்பு. 3. The sounds of the lute, யாழ்நரம்போசை. 4. A low schemer, a crafty person, dissembler, தந்திரன். (*Sa. Tantree.*)

*தந்து, s. Thread, string, பஞ்சநூல். W. p. 364. Tantu. 2. Science, scientific or literary treatises, கல்விநூல். 3. (c.) Device, scheme, stratagem, artifice, underhand contrivance, தந்திரம்.

தந்துக்காரன், s. A witty person.

தந்துபண்ண, inf. To devise, to use artifice, to scheme.

தந்துரை, s. Preface, introduction, as supplying what is not given in the body of the work, பாயிரம்; [ex தந்து, gerund of தருதல், et உரை.] (p.)

தந்துரைத்தல், v. noun. Supplying what is understood and omitted in commenting, &c., வருவித்துரைத்தல்.

*தந்துவர் — தந்துவாயர், s. (plu.) Weavers, நெய்வார்; [ex தந்து, thread.] W. p. 365. Tantuva'ya.

தந்தை, s. An own father, பிதா. 2. A patron, benefactor, protector, தலைவன். (p.)

தந்தையர், ஐ. Five fathers: 1. பிறப்பித்தோன், the father. 2. கற்பித்தோன், tutor, preceptor. 3. மணமுடிப்பித்தோன், the friend who accomplishes one's marriage. 4. அன்னத்தந்தோன், the supporter or foster father. 5. ஆபத்துக்குதவினோன், one who has helped in an exigency.

தந்தையைக்கொல்லி, appel. n. A parricide.

தந்தைவழிச்சுற்றம், s. Relation on the father's side; the father's line.

ஆதித்தந்தைதாய், s. (*Christian usage.*) The first parents, Adam and Eve.

எந்தை. My father. (p.)

நுந்தை. Your father. (p.)

முந்தை. A forefather. (p.)

*தபசி, s. (com. தவசி.) A devotee, ascetic, recluse, religious mendicant, தவத்தோன்.

*தபசு, s. Religious austerities, self-mortifications, தவம். See தவசு.

*தபம், s. Austerity, penance, self-mortifications, bodily tortures, தவம். 2. The month of February, மாசிமாதம். (சது.)

தபாக்கினி, s. Fires kindled for self-mortification. 2. (fig.) The heat or fervor of devotion, religious austerities, &c.

தபோதனர், s. (plu.) Hermits, sages, as தவத்தர்.

தபோநிதி, s. One rich in religious merit gained by austerity; (used in panegyric.)

தபோபலம், s. Fruits of religious austerities.

தபோபுண்ணியம், s. High religious merit acquired by austerities.

தபோபுத்திரன், s. A son obtained by austerities.

தபோமகிமை, s. The high dignity, and glory of austerities.

தபோமயம், s. Wholly of an ascetic nature or character. 2. A name of a forest rendered sacred by the performance of austerities.

தபோவனம், s. A sacred forest, frequented by ascetics.

தபோலோகம், s. One of the seven upper worlds, மேலேழுலோகத்தொன்று.

தபலை, s. (Tel. తపెల.) A brass pot. See தவலை.

•தபனம், s. (com. தவனம்.) Heat, வெப்பம். W. p. 366. Tapana. 2. Thirst, great thirst, பெருந்தாகம்.

•தபனன், s. The sun, சூரியன். 2. Fire, the god of fire, அக்கினிதேவன். (Sa. Tapana.) (சது.)

தபா, s. (Per.) Fine opportunity, தடவை.

தபாது, s. A fault, தப்பிதம். (R.)

தபால்—தவால், s. (Hind.) Post, mail, tapal, அஞ்சல். (c.)

தபால்காரன், s. The runner.

தபால்மாடு, s. Posted bullocks.

தபால்சாவடி, s. Post office.

மின்தபால், s. Electric telegraph.

தபு, கிறேன், தபினேன், வேன், தப, v. n. To perish, கெட. 2. To die, சாக. (p.)

தபுதல், v. noun. Perishing, coming to an end, கெடுதல். 2. Dying, சாதல். (சது.)

தபுதாரம்—தபுதாரநிலை, s. [in love poetry.] A husband lamenting his lost wife, மனைவிக்கழப்புலம்பல்.

•தபோதனர், s. See under தபம் for this and other similar compounds.

தப்சீல்—தப்சீல்வார், s. (Arab.) Detail, account of particulars, விருத்தவிவரம்.

தப்படி, s. [in fencing.] A false step. 2. (R.) A stride, a geometric pace of five feet; [ex தப்பு, et அடி.] (c.)

தப்பட்டை, s. (Tel. తప్పెట.) A small kind of tabret, ஓர்பறை. (c.)

தப்பளை, s. [vul.] A frog, தவளை. 2. A big-belly as of some boys, cows, &c., பெருவயிறு.

தப்பறை, s. (Tel. తప్పర.) A lie, falsehood, பொய். 2. Deception, fraud, சூது. 3. Fault, wrong, irregularity, தப்பு. 4. Obscenity, obscene language, கெட்டமொழி.

தப்பறைக்காரன், s. A liar.

தப்பறையானபேச்சு, s. Falsehood.

தப்பறையானவன், appel. n. A liar, a fraudulent person.

சர்வதப்பறை, s. See under சர்வம்.

தப்பிதம், s. (Tel. తప్పితము.) Blunder, mistake, error, தப்பு. 2. Fault, evil doing, deviation from moral rectitude, violation of rule—as an offence against caste, a breach of chastity or disrespect to a superior, குற்றம். (c.)

தப்பிதம்விட, inf. To omit any thing in writing, or to make a mistake.

தப்பிதத்திலேமாட்ட — தப்பிதத்திலகப்படுத்த, inf. To involve one in error.

தப்பிலி, s. (Tel. తప్పిలి.) A knave, a fraudulent person, delinquent, போக்கிரி. (c.) 2. A faultless person. See under தப்பு.

தப்பிலித்தனம், s. Fraudulency, delinquency.

தப்பு, s. Fault, error, mistake, inadvertence, inaccuracy, வழு. 2. Misdeed, misdemeanor, wrong, delinquency, குற்றம். 3. Missing the mark; a slip, a failure, deviation, miscarriage; an omission, obliquity, தவறு. 4. Escape, flight, getting off, slipping away, releasement, extrication, விலக்கு. 5. Lie, falsehood, பொய். 6. Fraud, deception, வஞ்சனை. 7. A small kind of tabour, ஓர்பறை. 8. Beating clothes as a washerman, washing, தவைப்பு. (c.)

தப்போஒப்போஅறிதெய்வத்திற்குத்தெரியும். The lord knows whether it be right or wrong.

தப்பிலி, s. A faultless person, தப்பில்லான், தப்பில்லார்; [ex இல்.] (p.)

தப்புத்தண்டா, s. Misdemeanor. (Colloq.)

தப்புத்தண்ணீர், s. Shallow water standing in hollows.

தப்புநடத்தை, s. Bad conduct.

தப்புவாத்தியம், s. A little tabret, ஓர்பறை.

வாய்தப்புகைதப்பு, s. Mistake in word or action.

தப்பு, கிறேன், தப்பினேன், வேன், தப்ப, v. n. To miss a mark; to fail, பிசக. 2. To err, mistake, turn aside or wander from a course, a line or path; to blunder, தவற. 3. To miscarry, to be frustrated, disappointed, எண்ணங்குலைய. 4. To deviate from rectitude, fail in duty, வழுவ. 5. To go wrong—as a tune, recitation, or calculation, பிறழ. 6. To escape, slip out, or away, to get free, get safe away, desert, elope, விலக. 7. To escape injury, to be saved, rescued, delivered, preserved, அபாயத்தினீங்க. (c.)

அவன்தலையுடையக்கொஞ்சந்தப்பினான். He just escaped a broken head.

தப்பவிட, inf. To let escape, to spare, to release. 2 To blunder, to make a mistake in calculation.

தப்பவைக்க, inf. To release, to cause to escape.

தப்பாமல், adv. Without fail, inevitably.

தப்புவிக்க, inf. To rescue, extricate, liberate, deliver, save from injury or danger, தப்பச்செய்ய.

கைதப்பிச்செய்ய, inf. To make a slip of the hand.

வாய்தப்பிச்சொல்ல, inf. To make a mistake in speaking.

நிலைதப்பினவன், appel. n. One who has lost his standing in religion or morals.

தப்பு, கிறேன், தப்பினேன், வேன், தப்ப, v. a. To beat clothes on a stone, as washermen, வெளுத்தலைக்க. 2. To clap a cloth between the hands to clean it, வெளுக்க. (c.) 3. [prov.] To knead or mould between the hands, as pastries, mud, &c., அப்பமுதலியதட்ட. 4. To put, or clap sandal paste on the breast, &c., to put cooling ingredients on the head, before bathing, working them in by patting, அப்ப.

தப்பை, s. (Tel. దబ్బ. com. டப்பை.) Bambu splints, for a broken bone, &c., மூங்கிற்பற்றை. (c.)

தம. A particle used in Sanscrit to express the superlative—as சுத்தம், pure, சுத்தமம், most pure. See தமம்.

தம, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be mitigated, abated, தணிய. 2. To be abundant, plentiful, மிகுய. (c.)

வயிறுதமத்தது. The stomach is filled.

பசிதமத்துப்போயிற்று. Hunger is appeased.

தானியந்தமத்தது. Corn has become very cheap.

தமக்கு, s. [improp. for தமுக்கு.] Tomtom.

தமக்கை, s. [respectfully தமக்கையார்.] Elder sister, அக்காள். 2. Elder female cousin, daughter of a paternal uncle or a maternal aunt. (c.)—Note. In direct address, தமக்கை is not used, அக்காள் being substituted.

•தமசு, s. Darkness, இருள். 2. The third condition of humanity; mental blindness, delusion. See தாமசம். (p.)

தமசுக், s. (Arab.) A bond, a note of hand, கைச்சீட்டு.

தமதமவெனல், v. noun. [vul.] Sounding, roaring—as burning fire, ஒலிக்குறிப்பு.

தமது, (Gen. of தாம்.) His. (Spoken honorifically.)

தமதுசமுகத்திலேயென்னைவரவழைத்தார். The gentleman called me into his presence.

தமப்பன், s. Father. (See தகப்பன்.) (Used only by brahmans.) 2. (p.) Own father; [ex தம்.]

•தமம், s. Darkness, gloom, இருள். 2. Mental darkness, as obscuring the soul, and hiding duty from view. (See தாமசம்.) 3. Illusion, மாயை. 4. Restraining the senses, புறக்கரணதண்டம். 5. The ascending node. (See இராகு.) 6. A word added to the positive to form a superlative, as மந்தம், gentleness; மந்ததமம், most gently.

தமப்பிரபை, s. The first of the seven hells, எழுநரகத்தொன்று.

•தமயந்தி, s. Damayanti, wife of நளச்சக்கரவர்த்தி. See தமையந்தி.

தமயன், s. Elder brother—oppos. to தம்பி. (c.) See தமையன்.

•தமரகம், s. The windpipe.

தாமரகவாயு, s. Asthma, shortness of breath, நெஞ்சடைப்பு. (c.)

தமரத்தை, s. A tree bearing an acid fruit, ஓர்மரம், Averrhoa carambola, L. (c.)

தமரத்தம்பழம், s. The fruit of the above tree.

கொச்சித்தமரத்தை, *s.* The same tree with a very small fruit, used to remove iron mould from linen.

தமரம், *s.* Lac, gum-lac, sealing wax. அரக்கு. 2. Great noise, din, roar, பேரொலி. (சது.) 3. [*vul.* for தமரத்தை.] A tree.

தமரல், *v. noun.* [*prov.* தமரிப்பு.] Sounding, roaring, bellowing, பெரிதொலித்தல். (சது.)

தமரு—தமர், கிறது, தமர்ந்தது, ம், தமர, *v. n.* To sound, ஒலிக்க. (*p.*)

தமருகம், *s.* A little drum, உடுக்கை. (*p.*)

தமரோசனை, *s.* The கிலுகிலுப்பை plant. (*R.*)

தமர், *s.* (*plu.*) Their people, their party, தம்மவர். 2. Relatives, kindred, உறவினர்; [*ex* தம்.] 3. (மெ.) The unlearned, the vulgar, மூடர்; [*ex* தமம்.] (*p.*)

தமர்ப்பட, *inf.* [*prov.*] To like, to be fond of—as the cow of its calf. 2. To agree—as a man and wife, இணங்க.

தமர், *s.* A hole in a plank, slab, stone, &c., commonly bored or cut, துளை. (*c.*)

தமரூசி, *s.* A gimlet, a spring-awl. (*Old Dic.*)

தமரிட—தமர்போட, *inf.* To bore holes in boards, ola books, &c., to perforate, to drill.

தமரூசி, *s.* A kind of spiral gimlet for boring the hole in an ola book, a drill, as திருகூசி. 2. As தமரூசி.

தமள், *s.* Their female, a woman of their family, party, connection, &c., தம்மவள்; [*ex* தம்.] (*p.*)

•தமனகம், *s.* A kind of shrub, Southern wood, மருக்கொழுந்து, Artemisia, *L.*

•தமனகன், *s.* A kind of jackal, mentioned in *Punjatantram*, ஒர்நரி. (பஞ்ச.)

•தமனி, *s.* The வன்னி tree. (*R.*)

•தமனியம், *s.* Gold, பொன். W. p. 366. TAPANEEYA.

•தமனியன், *s.* The name of an Asura, இரணியன். 2. Brahma, பிரமன். 3. Saturn, the planet, சனி. (சது.)

தமன், *s.* (*pl.* தமர்.) Their person, friend, relative, &c., தம்மவன்; [*ex* தம்.] (*p.*)

தமாசு — தமாஷ், *s.* (*Hind.*) Show, pomp, spectacle, drollery, விநோதம். (*c.*)

தமாஷாய்ப்போவோம். Come let us take a pleasant walk.

தமாம், *s.* (*Arab.*) The whole, entireness, completeness, முழுவதும். (*c.*)

•தமாலம், *s.* A tree bearing white flowers and a yellow fruit something like an orange, பச்சிலைமரம், Xanthochymus pictorius. (See தாபிஞ்சம்.) 2. A green leaf, இலை. W. p. 367. TAMALA.

தமி, *s.* Solitude, singleness, being alone, தனிமை. 2. That which is unequalled, matchless, ஒப்பின்மை. 3. Absoluteness, independence, சுயம். 4. Destitution, helplessness, ஒருதுணையுமின்மை. (*p.*)

தமியன், *s.* (*fem.* தமியள்.) A solitary person, தனியன். 2. A poor man, எளியன்.

தமியேன். I who am lonely, destitute.

தமிசு, *s.* The வேங்கை tree. (*R.*)

•தமியம், *s.* (*probably from* தமம், delusion.) Toddy, spirituous liquor, கள். (*p.*)

•தமிழ், *s.* Sweetness, pleasantness, melodiousness, இனிமை. 2. The Tamil language, தமிழ்ப்பாஷை; of which there are two principal divisions, செந்தமிழ், high, or polished Tamil, and கொடுந்தமிழ், common, or unpolished Tamil. A further division is இயற்றமிழ், prose, இசைத்தமிழ், poetic, and நாடகத்தமிழ், dramatic Tamil. For particulars, see these in their places. 3. Nature, state, quality, தன்மை.—*Note.* When used adjectively, ழ் sometimes changes to ழ.

தமிழப்பிள்ளை, *s.* A Tamil lad. 2. [*vul.*] A Tamil man.

தமிழவண்ணான், *s.* Washerman of caste people.

தமிழன், *s.* (*fem* தமிழச்சி.) A Tamulian.

தமிழ்பேசபழக, *inf.* To be familiar with the Tamil language.

தமிழெல்லை, *s.* The precincts, frontiers, confines of the Tamil country.

தமிழோர், *s.* (*plu.*) Tamil poets, the learned, தமிழ்ப்புலவர். (*p.*)

தமிழ்திருப்ப—தமிழ்ப்படுத்த, *inf.* To translate into Tamil.

தமிழ்க்கூத்தர்—தமிழக்கூத்தர், *s.* Tamil dramatists or dancers.

தமிழ்ச்சொல், *s.* Tamil word.

தமிழ்நடை, *s.* The order, walk, or going of the Tamil language; i. e. its idiom.

தமிழ்நாடன், *s.* Any king of the Pandyan race.

தமிழ்நாடு, *s.* The Tamil country. See திராவிடம். 2. The Madura district. See செந்தமிழ்நாடு.

தமிழ்நாவலர், *s.* Tamil poets. (*p.*)

தமிழ்ப்போக்கு — தமிழ்ப்போக்கு, *v. noun.* As தமிழ்நடை.

தமிழ்மலை, *s.* Mount Pothiyam, the reputed residence of the sage Agastya, father of the Tamil language.

தமிழ்முனி, *s.* The poet Agastya.

தமிழ்மொழியாக்கம், *s.* The formation of Tamil words.

தமிழ்வாணர், *s.* Tamil poets; (*lit.*) they in whom classical Tamil lives.

தமிழ்வேதம், *s.* A book of four-thousand parts, நாலாயிரப்பிரபந்தம். 2. The books தேவாரம், and திருவாசகம்; also the குறள், of the poet, திருவள்ளுவர், is so called in eulogy.

செந்தமிழ்நாடு, *s.* The districts where pure Tamil was spoken. See செந்தமிழ்.

கொடுந்தமிழ்நாடு, *s.* The twelve districts around the Madura kingdom, in the Tamil of which, irregularities and provincialisms were found; as stated in the following stanza—

தென்பாண்டி, குட்டம், குடம், கற்கா, வேண், பூழி
பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு—நன்றாய
சீதம், மலாடு, புனனாடு, செந்தமிழ் சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

தமுக்கம், *s.* A place whence elephants are sent together to battle, யானைத்தாவளம். 2. The name of a place near Madura; (probably in former times being assigned for the same object.) (*c.*)

தமுக்கு, *s.* [*vul.*] A small drum used in the peninsula for publishing orders, ஒர்பறை. See தண்டோரா.

தமுக்குப்போட, *inf.* To publish orders by beat of drum.

தமுக்குப்போடுகிறவன், *appel. n.* One who beats drum in publishing notices.

•தமை, *s.* [*in the Vedantic phil.*] Restraining the external organs, புறக்கரணதண்டம். See தமம்.

•தமையந்தி, *s.* The heroine in the poem, Nairdatham, நளன்மனைவி. (*c.*)

தமையம், *s.* A kind of arsenic, அரிதாரம். (Rottler gives, தமையன்.)

தமையன், *s.* (*Hon.* தமையனார்.) Elder brother, or elder male cousin, son of a paternal uncle or of a maternal aunt.—In direct address, அண்ணா, the vocative of அண்ணன், is used. (*c.*)

தம். Oblique of தாம்—as தம்பொருள், their property. 2. A poetic expletive used with the third person plural, சாரியைச்சொல்—as அமரர்தங்குழு, the multitude of celestials.

தங்குடிச்சுற்றம், *s.* Paternal relations, kinsmen, உறவினர்.

தங்குடித்தமர், *s.* (*plu.*) Paternal relations on whom devolves the duty of performing the funeral rites and protecting the family after the death of the father. See தாயத்தர்.

தங்குலம்வெட்டி, *appel. n.* [*prov.*] One destructive to his own family.

தம்பால். With them or to them. (*p.*) See பால்.

தம்மவன், *s.* A relative, தமன். (*p.*)

தம்மனை, *s.* A mother, தாய். (*p.*)

தம்முன், *s.* An elder brother. See தமையன். (*p.*)

தம்மை, *s.* Mother, தாய். See அம்மை. (*p.*)

தம்பட்டம், *s.* A small drum, tom-tom, ஒர்பறை, as தமுக்கு. (*c.*)

என்னைக்குறித்துதீமைசொல்லத்தம்பட்டம்போடுகிறான். He reports evil of me to every body.

தம்பட்டை — தம்பட்டையவரை, *s.* A species of bean, ஒரவரை. (*c.*)

பேய்த்தம்பட்டை, *s.* A wild and small kind of தம்பட்டை.

தம்பட்டங்காய், *s.* Its fruit.

•தம்பம்—ஸ்தம்பம், *s.* Post, pillar, column, obelisk, தூண். 2. A post, for tying an elephant, யானைத்தறி. 3. Staff, walking stick, support, பற்றுக்கோடு. 4. Fixed posture, standing, நிலை. 5. Armor, coat of mail, கவசம். 6. Concert of music, சங்கீதம். 7. Flag-staff, mast, துவஜஸ்தம்பம். 8. (*com. for* தம்பனம்.) Enchantment, fascination, stopping by magic, &c.

தம்பசாரமாய். Like a pillar.

தம்பம்நிறுத்த, *inf.* To set up a post, or pillar in celebration of a victory, or as a memorial of the munificence of the prince.

தம்பாகிருதி, *s.* Cylinder. See ஆகிருதி.

அக்கினிஸ்தம்பம், *s.* Pillar of fire. See under அக்கினி.

மேகஸ்தம்பம், *s.* (*Christ. usage.*) Pillar of cloud.

தம்பலம், *s.* The red spittle when chewing betel, or the refuse of the chewed betel, பாக்குத்தம்பலம். 2. (*also* தம்பலப்பூச்சி.) The coccus insect with a crimson velvet-like coat, appearing after showers. See இந்திரகோபம். (*c.*)

தின்றுமிழ்ந்ததம்பலத்தைத்தின்னவினைப்பார்களா...... Will any eat again rejected refuse of betel?

தம்பலை, *s.* A small shrub whose leaves chewed produce a juice, கிலுகிலுப்பை. (*R.*)

தம்பல், *s.* [*vul.*] Refuse or spittle of chewed betel, தம்பலம். 2. [*prov.*] The hardening of rice fields by heavy rain, வயலிறுகல்.

தம்பலடித்தல், *v. noun.* Ploughing a field after it has been hardened by rain. 2. Being hardened, or the furrows obliterated, by an inundation, &c.

தம்பலாடுதல், *v. noun.* Watering a field and trampling it by bullocks, making it muddy, சேறாக்குதல்.

•**தம்பனம்—ஸ்தம்பனம்**, *s.* (*sometimes* தம்பம்.) Stopping, restraining, hindering the power of fire; stopping a flow of water or blood; checking the ferocity of wild beasts; causing a person or spirit to stand immovably in a place; suppressing bodily faculties; depriving one of the power of speech, action, motion; suspending natural qualities, அசைவறநிறுத்துகை.—There are different kinds, as அக்கினித்தம்பனம், சட்கத்தம்பனம், சலத்தம்பனம், சக்கிலத்தம்பனம், திஷ்டித்தம்பனம், பூதத்தம்பனம், வாயுத்தம்பனம், which see in their places, as given with த்தம்பம் termination and in கலைஞானம்.

தம்பனகாரன் — தம்பனவித்தைக்காரன், *s.* A magician, a conjurer who exercises magic powers to stop or restrain as above.

தம்பனக்குளிகை, *s.* A magical pill. See குளிகை.

தம்பனவித்தை. The art of restraining by magic.

கன்னத்தம்பனம், *s.* Stopping the discovery of hidden things.

தம்பாக்கு, *s.* (*for.*) Pinch-beck, a kind metal; tombac, as சொகுசா. (*c.*)

தம்பி, *s.* Younger brother, பின்பிறந்தான். 2. A younger male cousin, the son of a paternal uncle or maternal aunt. 3. A term of respect from an older to a younger person implying kindness, அபிநிதிஷ்டன். (*c.*)

தம்பி-ஸ்தம்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To stop, to check, to suspend, to restrain, to counteract by magical incantations, அசைவறநிறுத்த; [*ex* ஸ்தம்பம்.]

தம்பிக்கப்பண்ண, *inf.* To deprive one of the power of moving.

தம்பித்துநிற்க, *inf.* To stand immovable.

தம்பிராட்டி, *s.* A queen, தலைவி. 2. A wife who is to be burned with her deceased husband, உடன்கட்டையேறுபவள்; [*ex* தம், *et* பிராட்டி.] (*Beschi.*)

தம்பிரான், *s.* God the Supreme Being. (See எம்பிரான், and உம்பிரான்.) 2. A title of royalty in Travancore, பொன்னைத்தம்பிரான். 3. A kind of monk, devoted to celibacy, in token of which he wears red garments and clotted hair; is generally learned and qualified to perform the Siva-pujah. There are several colleges of the order in different places. தறி. 4. [*prov.*] An overseer of the monks, as கட்டளைத்தம்பிரான், which see; [*ex* தம்.] (*c.*)

தம்பிரானுடையதம்பிரான்புண்ணியம். By the grace of God, your head escaped.

தம்பிரான்கடாட்சம், *s.* The grace of God. 2. The favor of தம்பிரான்.

பெரியதம்பிரான், *s.* A chief among the Saiva ascetics. 2. A form of Siva sometimes represented by a monstrous image of burnt clay or plaster, worshipped by washermen and others.

தம்புரு—தம்பூரு, *s.* (*for.*) A kind of guitar played with plectrums, சம்புக்கரு வீணைவொன்று. (*c.*)

தம்புருவாசிக்க, *inf.* To play the தம்புரு.

தம்மிட, *inf.* [*prov. for* தம்பிக்க.] To be stopped, impeded, interrupted, நிறுத்தப்பட. 2. To be abated, reduced, lessened, தணிய. (*c.*) Compare தம, *v.*

தம்மிலம், *s.* Hair knot, மயிர்முடி. (*p.*)

தம்மில். An expletive, அசைச்சொல். (*R.*)

தம்மை, *s.* Mother, தாய். See தம்.

தயக்கம், *s.* Perplexity, dejection, கலக்கம். 2. Wavering, flexibility, அசைவு. 3. Glittering, shining, ஒளிர்தல்; [*ex* தயங்கு, *v.*]

தயங்கு, கிறேன், தயங்கினேன், வேன், க, *v. n.* To glitter, to corruscate, to shine, ஒளிசெய்ய. 2. To waver, to shake, to be flexible, weak—as unable to bear a weight, அசைய. 3. To feel forsaken, destitute, melancholy, dejected, கலங்க. 4. To be perplexed, to be agitated, in mind or body, கலங்க. (*c.*)

தயங்கல், *v. noun.* As தயக்கம்.

•**தயவு**, *s.* (*a change of* தயை.) Favor, clemency, kindness, benevolence, கிருபை. (*c.*)

தயவுகூர, *inf.* To pour down grace, give copiously—as God. (*p.*)

தயவுக்குக்காத்திருக்க, *inf.* To attend on a superior for some favor.

தயவுசம்பாதிக்க, *inf.* To gain one's favor.

தயவுபுரிய, *inf.* To confer a favor on one. (*p.*)

தயவுவைக்க, *inf.* To be gracious.

•**தயா**, *s.* Favor, clemency, compassion, கிருபை. W. p. 400. DAYA. (*Used only in combination.*)

தயாசமுத்திரம், *s.* A sea of grace.

தயாசீலம், *s.* Grace, graciousness.

தயாசீலன், *s.* A benevolent, gracious person.

தயாபரன், *s.* (*voc.* தயாபரா.) The gracious God. 2. (*fem.* தயாபரி.) A beneficent man.

சர்வேஸ்தயாபரா. God, who is bountiful towards men.

தயாமூர்த்தி, *s.* The incarnation of benevolence.

தயாவிருத்தி, *s.* Increase of grace, கிருபைமிகுதல். 2. The fourteen acts of beneficence, தயாவிருத்தி, *ex.*—The first seven relate to the soul, the other seven to the body. Of the soul; 1. கனாபடனம், education, communication of knowledge, கல்விபயிற்றுகை; 2. வியாதாகாரம், comfort to the afflicted, consolation of mind, துயர்நீக்கை; 3. சிக்கத்தண்டனம், relieving from punishment, தண்டம்நீக்குகை; 4. சந்தேகவாரணம், removing doubts, contingency, &c., ஐயந்தேற்றுகை; 5. அன்னியகுணசகனம், hearing of the superiority of others without envy, and enduring their infirmities with patience, பிறர்குணத்தழுக்காறின்றிப்பொறுத்தல்; 6. பாதிருஷ்யாபோகம், forgetting the evils inflicted by others and seeking to do them good, பிறாதுசெய்யப்பட்டதீமைமைமறந்துநன்றிநினைக்கை; 7. பரார்த்தேவப்பிரார்த்திதம், praying for the prosperity and good of others, பிறர்நிமித்தந்தேவனைவழிபடல்.

Those regarding the body or சத்தாங்கோபகாரம் are: 1. அன்னம், food, giving boiled rice, உணவு; 2. பானம், drink, குடிக்கநீர்; 3. அம்பரம், raiment, வஸ்திரம்; 4. மந்திரம், a dwelling, இடம்; 5. தாசபாலனம். preservation from slavery, அடிமைகாத்தல்; 6. காராமயத்திரிதயமோசனம், removing the three afflictions of captivity, சிறைசேர்மூன்றுந்தீர்த்தல், viz: restraint from the calls of nature, மலசலவாதை; corporal punishments, சரீரதண்டனை; chains, fetters, விலங்குபோடல். 7. சவசேமம், burial, பிரேதமடக்கல். There are eight other kinds of benevolence. 1. பிறர்க்குப்பொருள்வரவைவுவத்தல், rejoicing in a neighbor's wealth; 2. பிறர்செல்வம்பொறுத்தல், being content in seeing a neighbor's welfare; 3. பிறர்கருமத்திற்குடன்படுதல், assisting in other's business, with interest; 4. தீமைக்கஞ்சல், fearing to do evil; 5. பிறர்கருமமுடிக்கவிரைதல், hastening to assist others; 6. பிறரையந்தீர்த்தல், removing other's doubts; 7. நன்மைசெய்யப்பிடித்தல், persevering in doing good; 8. பிறர்துயர்க்கிரங்கல், commiserating the distress of others; sympathizing with the afflicted.

•**தயாளம்**, *s.* Grace, favor, goodness, compassion, benevolence, கிருபை. (*Sa. Dayalutva.*) (*c.*)

தயாளத்துவம், *s.* As தயாளம்.

தயாளபுருஷன், *s.* A benevolent man.

தயாளன், *s.* (*fem.* தயாளி.) A compassionate person.

•**தயாளு**, *s.* A gracious person, male or female, as கிருபாளு. W p. 400. DAYALU.

தயார், *s.* (*Hind.*) Readiness, being prepared, ஆயத்தம். (*c.*)

தயாராக, *inf.* To be prepared.

•**தயிரியம்**, *s.* Courage, energy, &c. See தைரியம்.

•**தயிர்**, *s.* [*probably a change of* ததி.] Curded milk, curds. (*c.*)

தயிர்கடைய, *inf.* To churn curdled milk.

தயிர்கடைதறி, *s.* Post supporting a churning machine.

தயிர்க்கடல், *s.* The sea of curds, the fifth of the seven circumambient oceans.

தயிர்ச்சாதம், *s.* One of the சித்திரான்னம். See சாதம்.

தயிருறைய, *inf.* To curdle as milk.

தயிர்ஏடு, *s.* Cream.

தயிர்வார்க்க, *inf.* To supply a person with curds for food.

தயிர்வேளை, *s.* [*prov.*] A kind of plant, நாய்வேளை; called தயிர்வேளை. Compare நைவேளை.

•**தயிலம்**, *s.* Sesamum oil, எண்ணெய். 2. Fragrant liniment, &c. See தைலம்.

•தரித்திரியம், s. Poverty, meanness, humblenesss, எளிமை. See தரித்திரியம்.

•தயை, s. Favor, kindness, clemency, tenderness, mercy, compassion, இரக்கம். (c.) See தயா.

தயைசெய்ய, inf. To show favor, to do one a kindness, to oblige one. 2. To please; a term of soliciting favor among equals, or from superiors—as என்மேல்தயைசெய்துவாரும், please come here.

தயைதாட்சிணியம், s. Favor and clemency. See தாட்சிணியம்.

தர. A Sanscritic particle used for the comparative degree. See தரம்.

தரகரி, s. A broker. See தரகு. (c.)

தரகு, s. (Tel.) Negociating for another, in making bargains, borrowing money, &c., brokery, the employment of a broker, தரகுத்தொழில். 2. Brokerage, fee, allowance to a person by a seller or buyer for doing the business, தரவுக்கூலி. (Beschi.) (c.) 3. A dry measure nearly two படி, இரண்டுக்குறுணி.—Note. Servants often get an allowance from the seller in buying for their masters.

தரகன்—தரகுகாரன், s. A broker.

தரகுபேச, inf. To negociate for another. 2. To make purchases.

தரகுதரகெனல், v. n. [prov.] To shuffle in walking, as short fat people, some cows, &c., to waddle along rapidly, துரிதநடை.

•தரக்கு, s. A tiger, புலி. (சது.) 2. (St.) A hyena, புலிக்குடத்தி.

•தரங்கம், s. A wave, billow, கிரந்திரை. W. p. 368. Taranga. 2. (fig.) Distress, sorrow, கலக்கம்.

தரங்கம்பாடி, s. The town of Tranquebar, ஓர்பட்டணம்.

•தரங்கிணி, s. River, ஆறு. (Sa. Tarangin'i.)

தரங்கு, s. A way, path, road, வழி. 2. (Beschi.) The point of a lance, அலகு.

•தரணம், s. Crossing over, passing, going across, தாண்டுதல். (Sa. Taran'a.) 2. Holding, bearing, supporting, possessing, தரிக்கை. (Sa. Dharan'a.)

தரணி, s. (Eng.) Attorney. (c.)

•தரணி, s. The sun, சூரியன். (Sa. Taran'i.) 2. The earth, பூமி. 3. A hill, a mountain, மலை; [ex தரணம், support.]

தரதூது—தர்தூது, s. (Arab.) Exertion, endeavor, contrivance, முயற்சி.

தரப்படி, s. A sort, as தரவழி. 2. A division of land, as தரபடி. (c.)

தரப்புதாரன், s. See தரவ்வுதாரன்.

•தரம், s. Likeness, equality, moderateness, mediocrity, சமானம். 2. Seasonableness, fitness, பக்குவம். 3. Company, assembly, party, herd, drove, கூட்டம். 4. Hill, mountain, மலை. 5. Power, strength, vigour, வலி. 6. Fear, dread, terror, அச்சம். 7. Rate, proportion, rates, வீதம். 8. (c.) A time, a turn about—as once, twice, &c., முறை. (சது.) 9. Gum-lac, அரக்கு. (R.) 10. Sort, class, வகை. 11. Holding, bearing, possessing, தரிக்கை. 12. A termination in words of Sanscrit derivation. (See தரம்.) 13. Head, தலை.—Note. Added to the positive, this word makes a comparative, as மந்தரம், slower, from மந்தம் and தரம்; when doubled it expresses succession, generation, as தரந்தரமாய்வாழ்கின்றான், compounded with அதரம், it means, quality or rank, as தாரதம், which see.

நான்அனேகந்தரம்சொன்னேன். I told him many times.

எந்தமாதிரம். What sort?

அந்தந்தத்தரம். Each sort, rank, degree, &c. 2. Each time.

தரந்தரந்தரம். From time to time. 2. One sort equal to another.

தரபடி, s. A middling sort of commodities or goods. 2. A settled dimension of fields or villages. 3. An under-garment.

தரம்பிரிக்க, inf. To sort, to assort.

தரம்போட, inf. To assess a tax on land according to the soil. (c.)

தரமறிய, inf. To know the rank, character, &c., of a person.

தரவழி, s. A kind, sort, class, pair, assortment.

அந்தந்தத்தரவழி. Each, or every rank.

முதலாந்தரம் — முதற்றரம், s. The first kind, prime, best. 2. The first time.

இரண்டாந்தரம், s. The second class or kind. 2. The second time.

நடுத்தரம், s. The middling sort.

கடைத்தரம், s. The last or worst kind.

தராதரம், s. Different sorts, kinds, qualities, ranks. 2. Ranks or degrees, as differing one from another.

தராதரமறிந்துபேச, inf. To know how to speak according to the rank of a person.

தராதரமானவன், appel. n. A respectable person, a man of good circumstances.

தரவு, s. The first member of the கலிப்பா verse, கலிப்பாவின்முதலுறுப்பு. 2. Nape of the neck, பிடரி. 3. Order of a master or superior, தலைவன்கட்டளை. 4. [prov.] Brokerage, fee for transacting business. (See தரகு.) 5. Collecting, tax gathering, தண்டுகை. (சதமஞ்சரி.)

தரவுகாரன், s. A broker, a negociator between parties for a fee; a tax-gatherer. 2. (R.) One who uses severity upon the command of a chief.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா, s. A kind of கலிப்பா.

தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா, s. A species of கலிப்பா.

தரவை, s. [prov.] Waste or uncultivated land, களர். 2. Brackish soil lying fallow and over-grown with weeds, களர்முடியவடைந்நிலம்.

தரவ், s. (Hind.) Department, rank, உத்தியோகப்படி. (c.) 2. One's side, பக்கம். (c.)

தரவ்வுதாரன் — தரப்புதாரன், s. (Hind.) An inferior servant under a Tasildar.

•தரளம், s. A pearl, முத்து. 2. Globularity, திரட்சி. 3. Tremulousness, shaking, அசைவு. (சது.) (Sa. Tarala.)

•தரன், s. One of the eight வசுக்கள்.

தரா, s. A mixed dark metal of copper and spelter; or copper and zinc, one of the seven metals, செம்புங்காரீயமுங்கலந்தகலோகம். (c.) 2. (com. திராய்.) A low spreading bitter herb resembling chick-weed, ஓர்கசப்புக்கீரை. 3. A chank, சங்கு. 4. The eighth lunar asterism, பூசம். (சது.)

தராப்பற்று, v. noun. Alloy of தரா, in bell metal or brass.

தராமலை, s. A mountain where zinc is found.

•தரா, s. The earth, பூமி. W. p. 438. Dhara. (Used only in combination.) See தரை.

தராகம், s. A mountain, மலை. (சது.)

தராதரம், s. Hill, mountain, மலை; [ex தரம், bearing.] See under தரம்.

தராதலம், s. The earth, பூமி. 2. One of the seven nether worlds, கீழேழுலகத்தொன்று.

தராபதி, s. A king, a ruler, அரசன்; [ex பதி, lord]

தராசு, s. Scales, steel-yard, balances, துலாக்கோல். (c.) 2. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 3. The second lunar asterism, பரணிநாள். 4. (fig.) Alike; similar in person, conduct, competency, &c., சமானம்.

இரண்டுபேருமொருதராசு. They are both alike.

தராசுநிறைபிலேநிற்கிறான் — தராசுமுள்ளைப்பார்க்கிறான். He is very particular in his professions. (A sarcastical expression.)

தராசுக்குண்டு—தராசுப்படி, s. Weights of scales or balances.

தராசுக்கோல், s. Beam of a balance.

தராசுத்தட்டு, s. Scales of a balance.

தராசுநா—தராசுமுள்—தராசூசி, s. The needle or index of a balance.

தரி, v. noun. [prov.] Abiding, tarrying, &c.—In Ceylon and some other places it is used in combination with other words, in some of the meanings of தரி, v.

தரிய, inf. To stop, to tarry, to be detained, தரித்திருக்க.

தரிகொடுக்க, inf. To allow of room, convenience, &c., as a place (superstitiously regarded, or otherwise).

தரிகொள்ள, inf. To become settled in a place. 2. To become fixed, stationary. 3. To be permanent, to abide.

பிள்ளைதைவேதந்குதரிகொள்ளவில்லை. The child has been restless.

தரியலர், s. Enemies, foes, பகைவர்; [ex அலர்.] (சது.)

•தரி, [in combin.] A bearer, a wearer, &c. See சடாதரி.

தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To stop, to stand still, to stay, to rest, நிற்க. 2. To pause in speaking, reading, singing, &c., நிறுத்த. 3. To take root, வேர்தரிக்க. 4. v. a. To bear, to take in one, சுமக்க. 5. To invest, put on any thing, as dress, flowers, accoutrements, &c., அணிய. 6. To support, bear patiently, endure, சகிக்க. (Compare உத்தரி.) 7. To hold, possess, have, பற்ற. (c.)

தரிக்கப்படாது. It is intolerable.

திருமண்தரித்துக்கொள்ள. To put on sacred ashes.

கருப்பந்தரித்தாள். She has conceived.

தாம்பூலந்தரித்துக்கொள்ளுவார். He will take betel and areca-nut.

மனதிலேதரிக்க, *inf.* To take hold of, or have fixed in the mind.

தரிப்பிக்க, *inf.* To put on (another), to invest, to confer titles, honors, &c.

தரிப்பு, *v. noun.* Staying, abiding, remaining, halting, tarrying, தங்குகை. 2. Staying in the mind or memory, ஞாபகம். 3. Bearing, enduring; toleration, பொறுத்திருக்கை. 4. Having, holding possession, கொண்டிருக்கை. 5. Dwelling permanently in a place, குடியாயிருக்கை. 6. [*loc.*] Treasure, stock, or cash, in hand, கையிருப்பு. 7. Pause in reading, speaking, &c., நிறுத்துகை. 8. A lodging, resting place, இருப்பிடம். 9. (*in Madras,* தருப்பு.) A small flat, diamond-like stone, வைரத்தரிப்பு.

அவனுக்கங்கேதரிப்பில்லை. He will not get a footing.

கையிலேதரிப்புண்டா. Have you money in hand?

தரிப்புத்தட்டான், *s.* A monied man. (*R.*)

•தரிசனம்—தரிசனை, *s.* Vision, sight, perception, view, பார்வை. 2. Aspect, appearance, தோற்றம். 3. A visit, visiting a sacred shrine, தரிசிக்கை. 4. Sight of a great personage, a deity, or an idol, காட்சி. 5. Dream, vision, trance, supernatural appearance, சொப்பனம். 6. (*St.*) A mirror or looking glass, கண்ணாடி. 7. Mental illumination, spiritual knowledge, intellectual perception, spiritual attainment or acquisition, மனக்காட்சி. W. p. 401. DARSANA.

உமதுதரிசனத்துக்குவந்தார்கள். They are come to see you.

ஆத்துமதரிசனம், *s.* [*in the Agamas.*] Spiritual sight. See under ஆத்துமம்.

குருதரிசனம், *s.* Visit, interview with, or sight of, a guru—or deity in human form—to illuminate the soul.

சுவாமிதரிசனை, *s.* A sight of an idol.

பாசதரிசனம், *s.* [*in the Agamas.*] A knowledge of Maya. See பாசம்.

தரிசனபேதி—தரிசனவேதி, *s.* A kind of drug, by which the inferior metals are said to be changed into gold; adduced as an illustration of the transforming effects on the soul of the presence of the guru or of the deity in human form. See பரிசனவேதி.

தரிசனாவரணீயம், *s.* Imperfection in sight, one of the eight imperfections of creatures. See அட்டகுற்றம், or குற்றம்.

தரிசனையாக, *inf.* To be seen, to appear.

தரிசி, *appel. n.* One who sees, a seer, தரிசிப்பவன்.

•தரிசனீயம்—தரிசியம், *s.* That which is visible, தோற்றமுள்ளது. W. p. 401. DARSANEEYA. Compare திருசியம்.

தரிசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* (*com.* சேவிக்க.) To see, to behold, பார்க்க. 2. To visit, or obtain sight of an idol, a king or other great person, or a sacred place, தரிசனைசெய்ய. 3. To perceive with the spiritual faculty, to discover truth, comprehend divine things, especially the mysteries in the சித்தாந்தம், ஞானத்தையறிய. (*த.*)

தரிசு, *s.* (*sometimes* தருசு.) Fallow ground, land not cultivated, சாகுபடியில்லா நிலம். 2. The corn-fields, or boundary of a village, கல்லெத்தரிசு. (*c.*) 3. [*prov.*] Pebbles, or pieces of metal put into sounding rings, பரல்.

தரிசுகிடக்க, *inf.* To lie uncultivated.

தரிஞ்சகம், *s.* The அன்றில் bird. (*சது.*)

•தரித்திரம், *s.* Poverty, indigence, want, destitution, வறுமை. W. p. 400. DARIDRA. (*c.*)

தரித்திரத்திலடிபட்டவன். One who has suffered poverty.

தரித்திரப்பட, *inf.* To suffer poverty.

தரித்திரம்பிடிக்க, *inf.* To become poor.

தரித்திரன், *s.* (*fem.* தரித்திரி, *plu.* தரித்திரர்.) A poor man, one needy, indigent. 2. (*fig.*) One ignorant.

•தரித்திரி, *s.* The earth, பூமி. W. p. 439. DHARITRI. 2. See தரித்திரம்.

தரிப்பு, *v. noun.* See தரி, *v.*

தரியலர்—தரியலார், *s.* Foes, enemies, பகைவர்; [*ex* தரி, *et* அலர்.] (*சூ.*)

தரியாபத்து—தரியாப்து, *s.* (*Pers.*) Investigation, inquiry, விசாரணை. (*c.*)

தரிவிலா. (*Arab.*) See தர்வில்லா.

தரு, *s.* Tunes used in comedies, &c., சிந்து. 2. A dramatic or other story, கட்டுக்கதை. 3. Syllables without meaning, sung to a tune as an interlude, formed of the letters, த, க, and ன, combined with a long or short vowel, தெய்த்தம். (*c.*) 4. (*a marine term.*) Striking sail, பாய்க்கலைப்பாயிறக்குகை. (*Beschi.*)

தருச்சொல்ல, *inf.* To sing interludes.

•தரு, *s.* A tree in general, மரப்பொது. W. p. 369. TARU.

பஞ்சதரு—ஐந்தரு, *s.* Five kinds of trees in the world of Indra, that give whatever is asked; yielding golden flowers, fruits, &c. They are, அரிச்சந்தனம்—கற்பகம்—சந்தானம்—பாரிசாதம்—மந்தாரம்.

•தருக்கம்—தர்க்கம், *s.* Reasoning, arguing, discussion, வாதம். 2. The art of reasoning, logic, dialectics, தருக்கவிதை. 3. Controversy, dispute, debate, சம்வாதனை. 4. Contention, wrangling, வாக்குவாதம். (*c.*) 5. Demonstration, showing the truth of the matter, திருட்டாந்தம். 6. Reasoning, &c., in support of a doctrine or system. (*த.*) W. p. 369. TARKAH.

தருக்கசங்கிரகம், *s.* An epitome of logic, கியாயிலக்கணத்திரட்டு.

தருக்கசாஸ்திரம், *s.* Logic, dialectics, science of disputing.

தருக்கசாஸ்திரி, *s.* A logician.

தருக்கசித்தாமணி, *s.* A treatise on logic.

தருக்கவாதம், *s.* A contention, dispute.

தருக்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* (*com.* தர்க்கிக்க.) To dispute, to debate, to argue, to hold a disputation, வாதஞ்செய்ய.

தருக்கு, *s.* Pride, arrogance, ostentation, self-conceit, superciliousness, செருக்கு. 2. Elation, mirth, joviality, liveliness, களிப்பு. (*சூ.*) 3. Heroism, boldness, courage, சௌரியம். 4. Sanguine expectation, எழுச்சி. (*p.*)

தருக்கு, கிறேன், தருக்கினேன், வேன், தருக்க, *v. n.* To be proud, vain, arrogant, supercilious, assuming, அகங்கரிக்க. 2. To be elated, mirthful, jovial, களிக்க. 3. To be courageous, bold, brave, ஊக்கமுற. 4. To be full of expectation, எழுச்சிகொள்ள. (*p.*)

தருக்கி, *appel. n.* A proud, self-conceited person, அகங்காரி. 2. One able to dispute, தர்க்கிப்போன்.

தருக்கல், *v. noun.* Being self-conceited, &c. Used in the meanings of the verb.

தருசு, *s.* (*Tel.* దరుసు.) [*loc.*] Closely woven, இழைநெருக்கமானது.

•தருணம், *s.* Juvenility, youthfulness, இளமை. W. p. 369. TARUN'A. 2. (*c.*) The proper season or opportunity, seasonable time, சமயம்; *which see.*

ஏற்றதருணம். A fit time.

தருணதை, *s.* (*St. usage.*) Female juvenility; the state of a young woman at or near puberty, பருவமடை.

தருணர், *s.* (*plu.*) Young persons, இளமைப்பருவத்தோர்.

தருணன், *s.* (*fem.* தருணி.) A young man, at puberty, பாலியன்.

தருணாசெரி, *s.* Tenasserim, the name of a place on the coast of Pegu, ஓர்தேசம்.

தருதல், *v. noun.* Giving, &c. See தா, *v.*

•தருப்பகன்—தர்ப்பகன், *s.* The name of Kama, மன்மதன். W. p. 401. DARPAKA.

•தருப்பணம்—தர்ப்பணம், *s.* Satisfying, yielding full enjoyment, திருப்திசெய்கை. 2. Presenting water on தருப்பை, a sacrificial grass, to the manes of a deceased person, பிதிர்க்கிரியை செய்கை. (See பிதிர்க்கடன்.) W. p. 369. TARPAN'A. 3. A mirror, கண்ணாடி. (*Sa. Darpan'a.*) 4. (*சூ.*) A kind of cymbal, ஓர்தாளம்.

தருப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To present water with sacrificial grass to the manes, சலசுத்திரமிறைக்க. 2. To make over, as in self-dedication, by prayer (செபம்) and meditation (தியானம்) in the daily worship, கடவுளுக்குதன்னையொப்புவிக்க.

தருப்பு—தறுப்பு, *s.* (*Tel.*) [*loc.*] An inferior stone like a diamond, as தரிப்பு.

•தருப்பை, *s.* (*com.* தெர்ப்பை.) Kusa, a sacrificial grass, much used in Hindu worship, குசைப்புல். W. p. 401. DARB'HA.

தருப்பசயனம், *s.* A mat of sacrificial grass, தருப்பைப்பாய். 2. Sleeping on such a mat as a mode of penance, தருப்பையிற்படுக்கை. 3. The bed or couch of Vishnu, as Rama, which was made of this grass, இராமருடையதருப்பைப்பாய். 4. A town in the South of the Peninsula where Rama is said to have slept, ஓர்ஸ்தலம்.

தருமம்—தர்மம்—தன்மம், *s.* Justice, right, equity, law, நீதி. 2. Virtue, moral and religious merit according to the Shastras, ஒழுக்கம். 3. Charity, any charitable or meritorious act from which future good is expected—as alms-giving; building or endowing temples, contributing to the support of life, human or brute, or the maintenance of religion, or religious establishments. (See அறம்.) (*c.*) 4. Peculiar or prescribed duty, occupation, &c., according to the different ranks and classes in society—as giving alms, &c., by the house-holder; administering justice, by kings; piety and performing rites by brahmans; courage, bravery in the soldier; shaving in the barber, சாதிக்குரிய கருமம். 5. Nature, instinct, characteristic, property or action in animals—as humming in bees, barking in dogs, இயல்பு. 6. Inherent and peculiar qualities in plants, as fragrance in flowers; flavors in fruits, குணம். W. p. 439. DHARMMA.—*Note.* The negative of the above is அதர்மம், injustice, &c.

தருமந்தலைகாக்கும். Uprightness will preserve the head; i. e. the life.

தருமகர்த்தா, s. Wardens of a heathen temple. 2. Arbitrators, judges, jurymen.

தருமகாரியம், s. A charitable act, subject, affair, &c. 2. (*fig.*) Marriage by charity.

தருமகேந்திரம்—தருமக்ஷேத்திரம், s. A place near Delhi, where the Kurus and Pandavas fought. See குருக்ஷேத்திரம்.

தருமக்கட்டை, s. An orphan, supported by strangers, அநாதப்பிள்ளை. (c.) 2. A rubbing post for cattle, ஆவுரிஞ்சுதறி.

தருமக்கிழவர், s. Traders of three kinds, the வைசியர் caste; (*lit.*) guardians of justice. See வைசியர், s.

தருமக்கொடை, s. A donation for a charitable purpose.

தருமக்கொள்ளி, *appel. n.* One who lights a funeral pile in charity.

தருமக்கோள்—தருமசாடி, s. Indirect information as to any secret crime.

தருமங்கற்பிக்க, *inf.* To teach religious duties.

தருமசங்கடம், s. [*in casuistry.*] Difficulty of distinguishing between two duties, காரியமுட்டுப்பாடு.

தருமசங்கிதை, s. Some specific book of the law, நீதிநூல்.

தருமசத்திரம், s. A rest-house for travellers.

தருமசபை, s. Council of arbitrators.

தருமசமுஸ்காரம், s. Burying, or burning the deceased poor, அறவைப்பிணஞ்சுடுதல்.

தருமசாட்சி, s. King's evidence, witnesses cited by the king.

தருமசாதனப்பட்டயம் — தருமசாதனம், s. A deed of endowment inscribed on copper. See சாதனம்.

தருமசாது, s. A very mild, patient and benevolent person, தருமிஷ்டி.

தருமசாத்திரம், s. Code of laws, especially the Smriti; rules of justice; ethics, moral philosophy, jurisprudence, ஸ்மிருதி. See கலைஞானம்.

தருமசாலி, s. A person famed for charity; [*ex* சாலி.]

தருமசாலை, s. An almonry, or place, where any, or all, of the thirty-two charitable acts are performed.

தருமசிந்தை—தருமசிந்தனம், s. A charitable or virtuous disposition, motive, intention, object, &c.

தருமசிவாசாரி, s. A name of the gurus of the mercantile caste.

தருமசீலன், s. (*fem.* தருமசீலி.) A charitable person piously disposed.

தருமசூட்சுமம், s. A nice and difficult point in pleading.

தருமஞ்செய்ய, *inf.* To do charitable and virtuous acts.

தருமதானம், s. Beneficence, charitable gifts.

தருமதேவதை, s. The goddess of virtue born from the right breast of Brahma, அம்பாலிகை. 2. The vehicle of Siva in the form of a bull, நந்தி. 3. (*fig.*) A good woman, உத்தமி.—*Note.* The goddess is described as placing four feet on the earth in the golden age; three in the next, or silver age; two in the brazen; and only one in the iron age.

தருமநடை, s. Moral, religious, virtuous conduct; observing prescribed duties according to one's caste.

தருமநாள், s. The third lunar asterism —as பரணி.

தருமநியாயம்—தருமநீதி, s. Impartial discussion as given in the code of laws. (c)

தருமநூல், s. Works on law, ethics and jurisprudence, called Smriti; eighteen are in repute (though the சதுராநந்தி makes nineteen), named for the most part after their authors. 1. மனு. 2. அத்திரி. 3. ஹாரீதம். 4. விட்டுணு. 5. யாஞ்ஞவற்கியம். 6. உசனம். 7. ஆங்கிரசம். 8. யமம். 9. ஆபஸ்தம்பம். 10. சம்வர்த்தம். 11. காத்தியாயனம். 12. பிரகஸ்பதி. 13. பராசரம். 14. வியாசம். 15. சங்கலிதம். 16. தக்கம். 17. கௌதமம். 18. சாதாதபம். 19. வசிட்டம். Of these, மனு is peculiar to the first age of the world, கிரேதாயுகம்; கௌதமம், to the second, திரேதாயுகம்; சங்கலிதம், to the third, துவாபரயுகம், as well as common to them all; and பராசரம் to the கலியுகம்.

தருமபத்தினி, s. A virtuous wife, கற்புள்ளமனைவி.

தருமபுத்திரன், s. As தருமநந்தனன். See under தருமன்.

தருமபுருஷன், s. A charitable and pious man.

தருமப்பள்ளி, s. A charity school.

தருமப்பிணம், s. A corpse buried by public charity.

தருமப்பிரபு, s. A man eminent for equity and benevolence.

தருமப்பிள்ளை, s. One brought up by public charity, as a mountebank to exhibit before the tribe in which he was reared. (*Used at the South. In Madras,* கேரக்கர்.)

தருமப்பெட்டி, s. A charity box.

தருமப்போர், s. Combat between two champions of equal powers, with the same kind of weapons, and taking no improper advantage.

தருமவட்டி, s. Lawful interest. (c.)

தருமவாடி, s. An enclosure from which alms are given.

தருமவாட்டி—தருமவதி, s. A charitable female.

தருமவாளி—தருமவான்—தருமவந்தன், s. A charitable and pious man. (c.)

தருமாசனத்தார், s. Judges.

தருமாசனம், s. Seat of justice. 2. [*prov. also* தருமாசனபூமி.] An endowment of land to a temple. (c.)

தருமாதருமம், s. Justice and injustice, virtue and vice, அறமும்மறமும். (c.)

தருமாத்துமா, s. As தருமி.

தருமி, s. A virtuous man or woman. 2. (நிகண்டு.) A celebrated brahman.

தருமிஷ்டன்—தருமிஷ்டி, s. A charitable, righteous person.

தருமிஷ்டர், s. (*Hon.*) As தருமிஷ்டன். 2. (*R. C. usage.*) (*plu.*) The fathers of the church, patriarchs.

•தருமன், s. Yama, எமன். (*Sa. Dharma.*) 2. As உதிட்டிரன்.

தருமசுதன், s. The son of Yama—as தருமாசனன் 2.

தருமநந்தனன்—தருமபுத்திரன், s. Yud'hisht'hira—as தருமசுதன். 2. A son who supports his father when old, முதுமையில் தந்தையைப்போற்றுவோன்.

தருமபுரம், s. The city of Yama, சைமினி. 2. (*also* தருமபுரி.) A town, Dharmapuri, ஓர்ஊர்.

தருமராசன், s. Yama, ruler of the infernal regions, and judge of the dead, யமன். 2. A name of Yud'hisht'hira, the eldest of the Pandavas, உதிட்டிரன். 3. Argha, அருகன். 4. Buddha, புத்தன்.

தருவாய், s. (*Tel.*) Seasonable time. See தறுவாய்.

தருவி, s. (*probably a change of* சருவை.) A kind of ladle, சட்டுவம். (சது.)

தருவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to give or produce, தரச்செய்ய.

தலை, s. Head of a nail, ஆணித்தலை.

தலையாணி, s. A double headed spike clenched and headed, at the smaller end, after being driven. (*Beschi.*) (c.)

•தலை, s. The earth, the world, பூமி. (See தரா.) 2. Soil, land, earth, ground, நிலம். Pronounced தரை. (c.)

தலையோடேதலையாக்கிப்போட்டான். He has levelled (it) with the ground.

தலைக்காரன், s. [*prov.*] Owner of the land, as distinguished from செய்வைக்காரன் or வாரக்காரன்.

தலைப்பங்கு — தலைவாரம், s. [*prov.*] The landlord's share of produce—as நிலப்பங்கு, நிலவாரம்.

தலைமட்டம், s. Even or level with the ground.

தலையில்லாக்குருவி, s. A bird that seldom touches the ground, flying continually, a swallow. (*R.*)

தலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To strike, &c. See தறை.

தரோபஸ்து, s. (*Pers.*) All, the whole, முழுமையும். (c.)

தர்காஸ்து — தற்காஸ்து, s. (*Pers.*) A tender, a proposal, ஒப்பந்தம். (c.)

தர்காஸ்துவாங்க, *inf.* To take a tender.

•தர்க்கம், s. Disputation, &c. See தருக்கம். (c.)

•தர்ச்சனி—தற்சனி, s. The fore-finger, சுட்டுவிரல். (சது.)

தர்ஜுமா, s. (*Arab.*) Translating, மொழிபெயர்த்தல். (c.)

தர்பார், s. (*Hind.*) Reigning, government, management, ஆளுகை. 2. An audience room, durbar, சபாமண்டபம். (c.)

தர்பியத்து — தர்ப்பீத்து, s. (*Arab.*) Improvement, education, தேர்ச்சி. (c.)

தர்ப்பீத்தாக, *inf.* To improve in any art, or profession, தேற.

•தர்மம், s. Charity, &c. See தருமம்.

தர்வில்லா, (*Arab.*) And, now, &c., இப்பவும்.

தலகாணி — தலைகாணி, s. [*prop.* தலையணை.] A pillow. (c.)

•தலத்தாது, s. A plant, நிலப்பனை. (*R.*)

தலப், s. (Arab.) Salary, pay, சம்பளம்.

*தலம்—தளம், s. Leaf, foliage, இலை. W. p. 401. DALA.

*தலம்—ஸ்தலம், s. Place, site, position, location, space, room, இடம். 2. Holy place, a sacred shrine, தெய்வஸ்தலம். (See ஷேத்ரம்.) 3. [prov.] A chief or principal place, the metropolis, head quarters, the court, that part of a town where the authorities reside, &c., இராசதானி. 4. A region or part of the body. (See அங்கஸ்தலம்.) 5. Land under cultivation, commonly designated by some peculiarity, as having trees, hills, rocks, &c., பயிர்த்தலம். (c.) 6. The earth, பூமி. 7. The world in general, either of the fourteen worlds, உலகப்பொது. 8. A place of refuge, புகலிடம். 9. [in composition.] Identity, as பூதலம், the earth itself, கைத்தலம், the hand, செவித்தலம், the ear, கண்தலம், the eye, &c.

தலத்திலேகாரியமேறிவிட்டது. The matter is known to the prince, the authorities, &c. [prov.]

ஒருதலத்திலேயேறிவிட்டார்கள். They have attained the shore, they have become settled.

தலசுத்தி, s. Cleansing a place. 2. Ceremonial purification of a house after the birth of a child, a death, &c. 3. Sweeping the parts about a temple, one of the duties of the சரிகைக்காரர்.

தலதரிசனம், s. Visiting a sacred place.

தலத்தார், s. (plu.) Inhabitants of a place. 2. The inhabitants or chief persons of a sacred place.

தலந்தோறும். Every place.

தலபுராணம், s. A Purana written to extol a sacred place or a temple.

தலபேதம், s. Difference of places as affecting health. 2. Difference of sacred places.

தலமகிமை—தலமகத்துவம், s. The excellence of a sacred place.

தலவிசேஷம், s. The advantages of one sacred place over others. 2. Specialities of a place as to miraculous occurrences.

தலவரி, s. Enumeration of cultivated lands. (Government usage.)

தலவரிக்கணக்கு, s. A schedule of such places.

தலவாடம், s. (Maharata.) Materials, &c. See தளவாடம்.

*தலன், s. A place—as தலம். (p.)

*தலாகவம், s. Battle-field, போர்க்களம்; [ex தலம், et ஆகவம், battle.]

*தலாதிபதி—தலாதிபன், s. The head, chief, or king of a place, தேசாதிபதி.

தலை, s. Head, சிரசு. 2. Chief, principal, தலைமை. 3. (fig.) A leader, தலைவன். 4. Origin, beginning, source, commencement, ஆதி. 5. Priority, precedence, superiority, பெருமை. 6. Point, top, end, apex, summit, நுனி. (c.) 7. Place, location, position, site, இடம். 8. The air, the etherial regions, ஆகாயம். 9. Space, surface, expanse, விரிவு. 10. Prong of a trident fork, சூலமுதலியவற்றின்றலை. 11. A form of the ablative of place, சுறுசுபு.

தலைக்கொருபணங்கொடு. Give each one a fanam.

தலைநில்லாப்பருவம். The time when the head cannot support itself; i. e. infancy.

தலைக்குத்தலைபெரியதனம். Every one is master.

தலைமறைவாயிருக்கிறான். He hides his head—is concealed.

தலையிடைகடை. Beginning, middle and end.

தலையாலேநடக்கிறான். He acts proudly, insolently, wickedly, &c.

அவனுக்குத்தலைபத்தா. Has he ten heads? Is he equal to ten men?

பெருந்தலைகளெல்லாமொன்றாய்க்கூடினர். The great heads, big-wigs, are all collected together.

தலையாலேமலைபிளப்பான். He would cleave a mountain with his head.

தலைகட்ட, inf. To tie the hair. 2. To make selvedge of mats, cloth, &c.

தலைகவிழ—தலைகவிழ்க்க, inf. To hang the head, either naturally, or through shame. See கவிழ், v.

தலைகளுத்துக்கொள்ள—தலைகனக்க, s. See கன, v.

தலைக்கனம், s. Heaviness in the head.

தலைகாட்ட, inf. To show the head, as a snake out of a hole. 2. To attend a festive ceremony, for a short time, out of respect.

தலைகாட்டாதேதுடிப்போ. Don't stop here, better go.

தலைகீழ், s. Upside-down, topsy-turvy, inverted, out of order.

தலைகீழாக—தலைகீழாய், adv. Head long, precipitately, as a flow of water. 2. Absurdly, improperly.

தலைகீழாய்ப்பாடம்பண்ணினான். He learnt his lesson perfectly.

தலைகீழாய்நடக்க. To do things in a wrong way, &c. 2. To be haughty, arrogant, assuming, insolent, wicked.

தலைகீழாய்நிற்க. To persist in an improper request. 2. To take extreme pains for a thing unattainable.

தலைகுனிய, inf. To pay respect. 2. (lit.) As தலைகவிழ, to incline the head.

தலைகொடுக்க, inf. To bear, to suffer, (commonly in the negative.) 2. To interpose assistance, to undertake the whole business.

தலைகொய்ய, inf. To behead. (p.)

தலைக்கடை — தலைக்கடைவாயில், s. Front gate, or entrance—oppos. to புறைக்கடை.

தலைக்கட்ட, inf. To perform the ceremony of putting on the turban again after mourning. 2. To succeed, be completed, accomplished. 3. To prosper, thrive, grow powerful, கைகூட.

எடுத்தகாரியந்தலைக்கட்டிவந்தது. The thing was accomplished.

தலைக்கட்டு, v. noun. The first of a range of buildings. 2. The head of a family. (c.) 3. [loc.] The ceremony of putting on the turban, as above.

தலைக்கட்டுக்கிரண்டுபணம்வரிவாங்கினான். He received two fanams tribute from each house in the first range.

தலைக்கட்டுவரி, s. Tax on houses.

தலைக்கருவி—தலைச்சீரா—தலைச்சோடு, s. A helmet.

தலைக்கறுப்பு, s. The black appearance of the head; used to express the approach of some influential person.

என்தலைக்கறுப்புக்கண்டமாத்திரத்திலெழும்புவான். He will rise as soon as he sees the black of my head.

தலைக்காய், s. The first fruits of a tree, being the finest.

தலைக்காவல், s. The chief or main-guard.

தலைக்கிறுகிறுப்பு, s. Dizziness.

தலைக்குடி, s. The chief family in a place.

தலைக்குத்து, s. Headache. See குத்து.

தலைக்குமேலே. Above, over, or upon the head. 2. Superior to one. 3. Exceeding all bounds—as price, anger, shame or pride.

தங்களுடையசொல்என்தலைக்குமேலே. I take your word upon my head; i. e. shall obey.

தலைமேற்றலையா. Is my head above you; i. e. can I disobey?

தலைக்குலை, s. The first bunch of the season. 2. [prov.] The end of a bunch of fruit.

தலைக்குறை, s. A headless body. See under குறை.

தலைக்கூட, inf. To assemble.

தலைக்கூட்ட, inf. To accomplish any object, as தலைக்கட்ட.

தலைக்கெண்ணெய், s. Oil for the head, either for bathing or combing.

தலைக்கொம்பு, s. The bent front of a palankeen pole. 2. The place occupied by the front man. 3. [prov.] (fig.) A superior person. See கொம்பாளி.

தலைக்கொள்ள, inf. To reach the head, as poison, madness, liquor, &c. 2. To get ahead, to overflow, as a torrent. 3. (with பாதம்.) To worship, reverence, as தலைமேற்கொள்ள.

தலைக்கோடை, s. [prov. தலைச்சோழகம்.] Beginning, or head of the west wind.

தலைக்கோலம், s. Head-dress, head-ornament, &c.

தலைசாய்க்க, inf. To bow the head, in homage, &c. See சாய், v. a.

தலைசீவ—தலைவார, inf. To comb the head.

தலைச்சங்கம், s. The first college at Madura in former times, containing then sixty-four persons.

தலைச்சன்—தலைச்சன்பிள்ளை, s. The first born, corresponding with இடைச்சன்.

தலைச்சன்பிள்ளைத்தாய்ச்சி, s. A woman pregnant for the first time.

தலைச்சாத்து—தலைச்சீலை, s. A head-dress. 2. A form of head-dress, of white cloth. 3. A square turban, said to have been introduced to imitate the form of the cross.

தலைச்சீரா, s. A helmet.

தலைச்சுமை—தலைமூட்டை, s. A load or burden for the head. 2. Carrying a burden on the head. 3. (fig.) An arduous duty, a burden.

தலைச்சுருளி — தலைச்சுருள்வள்ளி, s. A kind of plant, சுரகேசரி, Aristolochia Ind.

தலைச்சுழல் — தலைச்சுற்றல் — தலைச்சுழற்சி, v. noun. [prov.] Vertigo, dizziness, swimming of the head.

தலைச்சுற்று, v. noun. Dizziness. 2. [prov.] Circumference of the butt end of a tree for estimating its size, மரச்சுற்று.

தலைச்செய்ய, *inf.* [*prov.*] To prosper, to flourish, சித்திக்க. (*c.*)

தலைச்சேரி, *s.* The town called Tellichery, ஓரூர்.

தலைச்சோர்வை, *s.* A title, a heading.

தலைச்சோடு, *s.* See தலைச்சீரா.

தலைதடவ, *inf.* To do one an injury secretly. 2. To inveigle, to swindle.

தலையைத்தடவிமூளையைஉறிஞ்சுகிறவன். One who sucks up the brain by stroking the head; i. e. deceives and embezzles.

தலைதடுமாற்றந்தந்துபுணர்ந்துரைத்தல், *v. noun.* Treating of subjects out of the usual order for some particular purpose, one of the தந்திரயுத்தி.

தலைதடுமாற்றம், *s.* Confusion, derangement, disorder.

தலைதட்ட, *inf.* To strike the measure with the hand. See தலவெட்ட.

தலைதலையாக, [*adverbially.*] Head by head, one by one.

தலைதாழ, *inf.* To incline the head, in reverence, through shame, &c.

தலைதீய, *inf.* [*local.*] To perish—used in cursing.

தலைதுளுக்க—தலைகுலுக்க, *inf.* To shake the head as animals for sacrifice when the sacred water is poured on them.

தலைதுவட்ட, *inf.* To wipe, and soak up the moisture from the head after bathing.

தலைதெறிக்க, *inf.* To break off as the head; to be severed from the body.

தலைதொங்க—தலைதூங்க—தலைசாய, *inf.* To hang as the head of a person, sick, or dying; to droop as plants.

தலைதொட, *inf.* To take an oath. 2. (*Christ. usage.*) To become sponsor to a child in baptism.

இல்லையென்றென்தலையைத்தொடு. Touch my head and swear that it is not so.

தலைதோய, *inf.* [*prov.*] To bathe for ceremonial purification or for health, without the use of oil.

தலைத்திமிர், *s.* Heaviness of the head through cold, &c.

தலைத்திராணம், *s.* A helmet, தலைச்சீரா. (சது.)

தலைநடுக்கம் — தலைநடுக்கு, *v. noun.* Dizziness, giddiness.

தலைநடுங்க, *inf.* To be dizzy, giddy, to feel the head to swim. 2. To have the head in motion, from palsy, age, &c.

தலைநாள், *s.* The first lunar asterism, அச்சுவினி. (சது.) 2. The first day. 3. Early times, former times.

தலைநிமிர்த்த, *inf.* To raise the head as one prostrated, or in water. 2. (*fig.*) To improve one's circumstances. 3. To bring one up to manhood. 4. To establish one in business, &c.

தலைநிமிர்ச்சி, *v. noun.* Carrying the head erect—*a good sign in cattle.* 2. Grown up, passed from childhood. 3. Superiority, notoriety, conspicuousness of characters. 4. Improving in circumstances. 5. Pride, superciliousness.

தலைநீட்ட, *inf.* To stretch the head. 2. (*fig.*) To be forward in speaking, &c.

தலைநோவு—தலைநோய், *s.* Headache.

தலைபிரட்ட, *inf.* To agitate, to trouble. 2. To be in agitation as a torrent.

தலைப்பட, *inf.* To unite. 2. To encounter, to attack, to assault. 3. To obtain, to attain. 4. To undertake, to begin. 5. To attempt, to try. 6. To come into an assembly, to enter, as a character on the stage. 7. To improve in circumstances. 8. To rise above others, above mediocrity, to excel. 9. To grow up, to thrive. 10. To attain bliss.

திருடத்தலைப்பட்டான். He has begun to steal.

தலைப்படுதானம், *s.* The first or highest kind of beneficence. See தானம்.

தலைப்பட்டை, *s.* A conical basket-cap, worn by fishermen.

தலைப்பந்தி, *s.* The head of a row of guests, &c.

தலைப்பற்று, *s.* [*prov.*] A large leaf of the talipot tree for an umbrella, &c. (See தலைப்பற்று.) 2. A medicinal plaster for the head. See பற்று. (*R.*)

தலைப்பனி, *s.* The commencement of the dewy season, முன்பனி.

தலைப்பா—தலைப்பாகு—தலைப்பாகை, *s.* A turban.

தலைப்பாடு, *v. noun.* Burden, responsibility, பொறுப்பு. 2. [*prov.*] Meeting, contact, junction, சந்திப்பு.

இடத்தலைப்பாடு. Arrival at a place.

தலைப்பாரம், *s.* Weight in the head, through cold, &c. 2. Weight of the head, compared with the body, as in an infant. 3. [*prov.*] The lading of a vessel when too much on the bow.

தலைப்பாளை, *s.* The first spatha of the cocoa-nut and other palm trees. 2. [*prov.*] A kind of projecting head-ornament.

தலைப்பித்தம், *s.* Giddiness of the head.

தலைப்பிரட்டை, *s.* A tadpole, தவளைமீன்.

தலைப்பிரிய, *v. n.* To separate from, to leave, to depart, நீங்க. (*p.*)

தலைப்பிரிக்க, *v. a.* To separate, cause separation; to disunite.

தலைப்பிள்ளை, *s.* The first born child, as தலைச்சன்.

தலைப்புரட்டு—தலைப்பிரட்டு, *v. noun.* Trouble, vexation, annoyance; intricacy of business. 2. Agitation, as of a river, or torrent.

தலைப்புரட்டுக்காரன், *s.* A vexatious person, a disturber.

தலைப்புரட்டுக்கொள்ள, *inf.* To be annoyed, to be troubled with an intricate business.

தலைப்புரட்டைஎறும்பு, *s.* A kind of ant. See எறும்பு.

தலைப்புரள, *inf.* To roll, or flow impetuously, as the sea, a river, &c. (*p.*)

தலைப்புறம்—தலைவளம், *s.* The head or front side.

தலைப்புற்று, *s.* A kind of canker on the head. (*Beschi.*)

தலைப்பெயல், *v. noun.* The first rains, the former rain, முன்மாரி (*p.*)

தலைப்பெய்ய, *inf. v. n.* To rain heads; i. e. to assemble in great numbers, ஒன்றுசேர்க்கூட. 2. *v. a.* To bring together, to unite, கூட்ட. (*p.*)

தலைப்போட—தலையிட, *inf.* [*prov.*] To engage in, to take on one's self. (*c.*)

தலைப்போர், *s.* [*prov.*] First part of an action, event, process. 2. Front, extremity of a place, முதலை.

தலைமகள், *s.* Eldest daughter, மூத்தமகள். (*c*) 2. Lady, matron, எசமானி. 3. Wife, மனைவி.

தலைமகன், *s.* Eldest or first born son, மூத்தமகன். 2. A gentleman, துரைமகன். 3. A young gentleman, இளைமட்டம். 4. The hero of a poem, வீரன். 5. The head or chief of a place, தலைவன். 6. One of good caste, சற்சாதியான். 7. A husband, கணவன்.

தலைமக்கள், *s.* (*plu.*) Persons of the first rank in a place. (*p.*)

தலைமடக்கு, *v. noun.* A repetition of the first word of a line, as ஆதிமடக்கு. 2. Grain given from the harvest, to a woman in care of a rest-house, which she ties up and carries away on her head.

தலைமடங்க, *inf.* To hang the head. 2. To submit. 3. To bend as the ears of the corn, கதிர்சாய.

தலைமடை, *s.* The place where a small channel branches off from a larger. 2. The head of a channel for irrigation, also the end where the water is laved out on plants.

தலைமண்டை—தலையோடு, *s.* The skull.

தலைமயக்கம் — தலைமயக்கு, *v. noun.* Swimming of the head, intoxication.

தலைமயங்க, *inf.* To come together, to be brought together, to unite. 2. To assemble, to join, to meet, கூடிவர. 3. To mix, to be amalgamated, கலக்க. (*p.*)

தலைமயிர், *s.* Hair of the head.

தலைமயிர்வாங்க, *inf.* To shave off the hair for the first time.

தலைமறைவிருக்க, *inf.* To remain concealed.

தலைமாடு, *s.* (*Gen.* தலைமாட்டின்.) The head of a bed, place for the head when a person is lying down. See கால்மாடு.

தலைமாடுகால்மாடாய்க்கிடக்கிறான். He lies with his head where his feet should be.

தலைமாணாக்கர், *s.* Head scholars. (*c.*)

தலைமாலை, *s.* The garland of skulls worn by Siva, சிரமாலை.

தலைமுழுக, *inf.* To bathe one's self, head and all.

அவள்தலைமுழுகிப்போனாள். She has bathed, —that is, had a monthly course.

தலைமுழுக்கு, *v. noun.* Bathing with oil. 2. A woman's monthly courses, catamenia, மகளிர்சூதகம்.

தலைமுறி, *s.* [*prov.*] Piece of a fish, yam, &c., near the head.

தலைமுறை, *s.* Generation, lineal descent.

தலைமுறைகண்டவன். An ancestor.

தலைமுறைதலைமுறையாக. From generation to generation.

தலைமுறையில்லாததாழ்வு. Extinction of a generation or family. (*R.*)

தலைமுறைப்பட்டவன். A person of an ancient and high family.

தலைமுறையிலில்லாதவழக்கம். A custom unknown to one's ancestors.

தலைமூட்டை, *s.* A load for the head. See தலைச்சுமை.

தலைமூட்டைக்காரன், *s.* A porter.

தலைமூர்ச்சனை, s. Trouble, vexation, பிரயாசம்.

தலைமூளை, s. Brain in the head in distinction from the marrow in the bones.

தலைமேற்கொள்ள, inf. To take on the head; i. e. to obey implicitly. 2. To express submission. 3. To reverence.

தலைமோதிக்கொண்டுதிரிய, inf. To walk about beating the head from sorrow or despair.

தலையசைக்க, inf. To nod the head in approval, or shake it in displeasure.

தலையடி—தலையடிப்பு, v. noun. Trouble, vexation, annoyance. 2. The first threshing of corn, by beating the head of the sheaf against the ground.

தலையடிக்க, inf. To be troubled with, to be the cause of trouble to one.

தலையணை, s. Pillow, bolster, cushion.

தலையலங்காரம், s. A head-dress. See தலைக்கோலம். (c.)

தலையழிதல், v. noun. Being ruined, perishing—used in cursing.

தலையவதாரம்பண்ண, inf. [prov.] To behead. See அவதாரம்.

தலையழுக்கு, s. [prop.] Uncleanness of the head. 2. (com. modeste.) Catamenia, மகளிர்தொடக்கு.

தலையளிக்க, inf. To preserve, காக்க. (p.)

தலையாகுமோனை, s. Rhyming of the first letter in each line. See மோனை.

தலையாகெதுகை, s. A rhyme. See எதுகை.

தலையாடி, appel. n. The topmost part of the trunk of a tree, commonly of a palm as unfit for use.

தலையாட்டம்—தலைநடுக்கம், v. noun. Shaking of the head from age, palsy, &c.

தலையாயார், s. (plu.) Chief persons, the eminent, பெரியோர். (நீதிநெறி.)

தலையாய்ச்சல், v. noun. [prov.] The first process, time, &c., the front part.

தலையாரி, s. Bailiff, peon, a village watchman, or any native officer to execute the commands of a Magistrate.

அதிகாரிவீட்டிலே திருடித் தலையாரிவீட்டிலே வைத்தான். He stole from the headman and placed what he stole in the watchman's house.

தலையாரிவசம்பண்ண, inf. To commit to the watchmen.

தலையாறு, s. The source of a river.

தலையான, adj. Principal, chief.

தலையானவன், appel. n. A chief.

தலையிட, v. a. inf. To engage in, to venture on, to undertake, to take on one's self, to meddle with, to intermeddle, to concern one's self in.

அதிலேயேன்தலையிட்டுக்கொள்ளுகிறாய். Why do you interfere in that business?

தலையிடி, s. (inf. தலையிடிக்க.) A throbbing headache.

தலையிலெடுத்துவிட — தலையில்தூக்கிவிட, inf. To assist another to take up a load.

தலையிலெழுத, inf. To write one's destiny in his head; ascribed to Brahma.

தலையிலேறப்பார்க்க, inf. To endeavor to lord over others, or to treat them with disrespect.

தலையிறக்கம், v. noun. Hanging the head through grief, chagrin, &c.

தலையீற்று, v. noun. The first calving, yeaning, &c. 2. The firstling of cattle.

தலையீற்றுப்பசு—தலையீற்றுக்கடாரி, s. A cow that has calved but once.

தலையுடைக்க, inf. To break the head; i. e. to rack the brains and take great trouble in calculations, intricate business, &c.

எவ்வளவாய்த் தலையுடைத்துக்கொண்டாலும் அவன் கேட்கிறானில்லை. Though I break my head for him, ever so much, he does not regard me.

தலையுவா, s. The new moon. (p.)

தலையெடுக்க, inf. To rise in circumstances, to recover one's standing. 2. To return to the attack when beaten by force. 3. To become eminent, celebrated, distinguished. 4. (lit.) To raise the head.

தரித்திரத்திற்றலையெடுத்துக்கொண்டான். He has risen in life, after many misfortunes.

தலையெடுப்பு, v. noun. Amendment of circumstances. 2. Recovery from ruin. 3. Growing up, and establishing one's self in life, as a youth. 4. Loftiness, eminence, superiority, distinction. 5. Holding the head erect.

தலையெடுப்பாய்ப்பேசாதே. Don't be arrogant in your remarks.

தலையெடுப்பானகோபுரம். A lofty tower.

தலையெழுத்து, s. Destiny, fate, as supposed to be written in the head by Brahma, according to the actions of previous births, தலைவிதி. 2. Signature to a bond or instrument, inserted at the beginning. 3. The heading or title of a book. 4. The first or capital letter in a writing.

தலையேறுதண்டம், s. [prov.] Punishment above what one is able to bear. 2. (fig.) Excessive trouble, or labour; compulsory service, அடிமைத்தண்டம்.

தலைவைக்கொடுக்க—தலைகொடுக்க, inf. To step forward in one's behalf, in a case of exigency. 2. To expose one's self to danger for another.

தலையைச்சுற்றியெறிய, inf. To detest utterly; to reject with disgust, disdain and scorn.

தலையைநடுக்க, inf. To feel dizziness, sickness, slight intoxication—as from betel, tobacco, spirits, &c.

தலையோடு, s. The skull.

தலைவணங்க, inf. To do homage. 2. To fall or bend down—as corn in the field. See தலைமடக்க.

தலைவரி, s. Poll-tax. 2. Heading.

தலைவலி—தலைநோ, s. Headache.

இதுதலைவலிதான். This is a task uselessly imposed.

தலைவலியுங்காய்ச்சலுந் தனக்குவந்தாலல்லோதெரியும். Headache and fever, are known to the sufferer; i. e. each one knows his own trials.

தலைவழிய, inf. To over-flow, as a cup or vessel.

தலைவறை, s. A head land, cape, promontory. (Rare.)

தலைவன், s. (plu. தலைவர், தலைவமார்.) A chief, a head man. 2. A king, a ruler, a governor. 3. An elder brother. 4. A husband. 5. A superior, a senior. (சூ.) 6. A guru. 7. A master.

தலைவாசகம், s. Introduction of a writing; preface, salutation, &c. முகவுரை.

தலைவாசல்—தலைவாயில்—தலைவாய்தல், s. The main gate to a city, castle, house, &c.

தலைவானை — தலைவானைப்பட்டை, s. [prov.] A basket cap, as தலைப்பட்டை.

தலைவாழையிலை, s. The top leaf of a plantain tree.

தலைவி, s. (mas. தலைவன்.) A lady, a mistress, a matron. 2. A wife, மனைவி.

தலைவிதி, s. Fate written in the head. See தலையெழுத்து.

தலைவிரிகோலம், s. Dishevelled locks of persons in a fright, in sorrow, &c.

தலைவிரிச்சான், appel. n. One with matted hair, தலைவிரிமுடியுடையவன். 2. A plant, சடைவேர். 3. The plant சேருப்படை.

தலைவிரிச்சான்கூட்டம், s. A nickname given to the female sex, ஸ்திரீகள்.

தலைவிரிச்சான் கூட்டத் தடியெடுத்தாலோட்டம். An effeminate mob is routed with a staff.

தலைவிலை, s. The first or harvest price of grain, when it is plentiful, &c.

தலைவிழுவான், appel. n. He (his head) will lie low—an expression of ill will.

தலைவெட்ட, inf. To strike off the measure. 2. To behead, to decapitate. 3. (fig.) To do a treacherous act.

தலைவெட்டுகிறவன். A villain.

தலைவெட்டுக்காரியமோ. Is it a capital crime?

தலைவெட்டு, v. noun. The first cutting.

தலைவைக்க, inf. To engage in, to interfere, &c. See தலையிட.

தண்ணீர்பாத்திகளிலேதலைவைத்திட்டதா. Did the water run into the beds?

இளந்தலை, s. A young man.

பெருந்தலை, s. A great man.

நடுத்தலை, s. A medium, the middle.

குடுமித்தலை — கொண்டைத்தலை — சட்டித்தலை — மொட்டைத்தலை — பட்டைத்தலை — மொட்டைத்தலை, which see in their places.

தலைபோடம், s. A plant, vervain, as பொடுதலை, Verbena cuneata. (Willd.)

தலைமை, s. Headship, presidentship, முதன்மை. 2. Superiority, pre-eminence, excellence, மேன்மை. 3. Priority of rank, birth, office, &c., பெருந்தன்மை; [ex தலை.]

தலைமைக்காரன், s. A head man in a village.

தலைமைச்சிரியன், s. The head boy in a school, the monitor, சட்டம்பிள்ளை. (R.)

தலைமைபண்ண, inf. To superintend. 2. To be imperious in giving orders, as petty officers. 3. To manage a wedding, &c., at the expense of others.

தலைமைப்பட, inf. To become eminent.

தலையல், s. Cessation of rain, மழைவிடல். 2. Water of a swimming depth, நீந்துபுனல். 3. A freshet, புதுப்புனல்வரவு. (சூ.)

தல்லி, s. (Tel.) A mother, தாய்.

தல்லு, s. [prov.] Sexual intercourse, சையோகம்.

தவ, *adv.* Much, very intensely, மிக. *(p.)* 2. See தவு, *v.*
தவவுயர்ந்தது. It is very high.

தவக்கம், *s. (Tel.* తవక్కు.*)* Destitution, want, absolute need, scarceness, இல்லாமை. 2. Anxiety, solicitude, longing for supplies, &c., சஞ்சலம். 3. Hinderance, impediment, தடை. 4. Scarcity—as of rain, supplies of grain, &c., குறைவு. *(c.)*
வேலையல்லோதவக்கமாய்ப்போகும். The work will go undone.
தண்ணீர்த்தவக்கத்தினுலல்பயிரேறவில்லை. There is no grain for want of water.
தவக்கப்பட, *inf.* To be in a distressed condition. 2. To be delayed.
தவக்கமாய்த்திரிய, *inf.* To go about hungry, in distress from want, or with a sad melancholy countenance.
மழைத்தவக்கம், *s.* Want of rain.

தவக்களை—தவக்கை—தப்பளை, *s.* [*vul.*] A frog, தவளை.

தவங்கம், *s.* [*prov.*] Sorrow, sadness, grief—as தவக்கம்; [*ex* தவங்கு, *v.*]

தவங்கு, கிறேன், தவங்கினேன், வேன், தவங்க, *v. n.* To be in distress for the articles of life; to need, to lack, to long for, ஏங்க. 2. To be faint, sad, dejected, desponding, வாட. 3. To be hindered, impeded, &c., தடைபட. *(c.)*
வேலைதவங்கிப்போகிறது. The work is delayed.
தவங்கப்பண்ண, *inf.* To make sorrowful.

தவசம், *s.* Corn and other provisions laid by in store, தானியம். *(c.)*
தானியதவசங்கள். Stores of grain.
தவசங்கட்டிவைக்க, *inf.* To store up grain, in order to raise the price.

•தவசி, *s.* A devotee, a religious mendicant, ascetic, recluse, தவன்.
தவசிப்பிள்ளை, *s.* The servant of a guru or a சைவன் in the performance of *puja*, dipping the apparel worn, cooking, &c. *(c.)*

•தவசு, *s. (also* தபசு.*)* Religious austerities, penance, and self-mortification, to obtain power, or favor with some god. (See தவம்.) 2. Religious fasting in performance of vows, விரதம். *(c.)* W. p. 366. TAPAS.
பிள்ளைக்குத்தவசிருக்கிறான். He is practising religious austerities to obtain offspring.
தவசிலேநிற்க, *inf.* To stand for a long time in a posture of penance. 2. To adhere rigidly to religious austerities.

தவசுமுருங்கை, *s. (com.* தவசிமுருங்கை.*)* A medicinal plant, தூதுளை, Justicia Tranquebariensis, *L. (Ains.)*

தவடை, *s. (Tel.* దవడ.*)* The cheek; jaw-bone, தாடை. *(c.)*

தவணை, *s.* A limited time, a term, any fixed period, கெடு. 2. A kind of float for crossing rivers; especially one of earthen pots and bambus, கட்டுப்பானைத்தெப்பம். *(c.)*
தவணைதப்பிப்போகிறது. The term is expired.
தவணையிலே. Within the time.
தவணைகொடுக்க, *inf.* To give time.
தவணைக்கணக்கு, *s.* Accounts of a term. *(Government usage.)*
தவணைசொல்ல-தவணைவைக்க, *inf.* To set or fix the term of postponement.
தவணைச்சீட்டு, *s.* A bond specifying a fixed term.
தவணைமறியல், *s.* [*prov.*] Imprisonment for a limited term.

தவண், *s.* [*prov.*] A *chunam-circle* drawn, or a string tied, round the limb above a poisonous bite, commonly with incantations, to stop the spread of the poison; or in diseased cattle, to draw the disease to the enchanted part, விஷத்தடை.
தவண்மந்திரம், *s.* Magical incantations, uttered with the tying of the string, or the drawing of the circle.

தவண்டை, *s.* A little drum which gives, when beaten, this imitative sound, பேருகொட்டை. (See டவண்டை.) 2. The splashing of water by the hands and feet, in swimming, நீர்விளையாட்டு. *(c.)* 3. [*prov.*] Great anxiety and distress for want of the necessaries of life, தவிப்பு.
தவண்டைப்பட—தவண்டையாட, *inf.* [*prov.*] To be in straits.
தவண்டையடிக்க, *inf.* To play as children, splashing water.

தவதாயம், *s.* [*prov.*] Affliction, straits, இக்கட்டு. *(c.)*
தவதாயப்பட—தவதாயிக்க, *inf.* To be straitened in circumstances.

தவத்து, கிறேன், தவத்தினேன், வேன், தவத்த, *v. a.* [*prov.*] To hinder, ஒழிக்க. 2. To separate, to take away, to drive away as cattle, பகுக்க. 3. To avoid, to evade, விலக்க.

•தவம், *s.* Penance, religious austerities, self-imposed mortification, to propitiate some deity, as தபம் and தவசு.
தவச்சாலை, *s.* A hermitage or place for the performance of austerities.
தவத்தர், *s. (plu.)* Ascetics of the higher class, Munis, முனிவர்.
தவத்தி, *s.* A rigid devotee, or advanced ascetic, a Muni.
தவத்தோன், *s.* An ascetic.
தவநிலை, *s.* The method of performing religious austerities. 2. The profession or standing of a rigid devotee.
தவப்பெண், *s.* A female ascetic, a nun. 2. A nun of the Jaina sect.
தவமுனிவர், *s. (plu.)* Rigid devotees, persons who have become dignified by the performance of austerities, Munis.
தவமுடையன், *appel. n.* A penitent.
தவலோகம், *s.* The fifth of the upper worlds, where ascetics are beatified.
தவவலிமை, *s. (com.* தபோபலம்.*)* The power of religious austerities.
தவவுடம்பு, *s.* A person abounding in austerities. *(in admiration.)*
தவவேடம், *s.* The proper garb, costume, &c., for performing austerities.
தவர், *s. (plu.)* Exalted devotees, Munis, Rishis, முனிவர்.

தவர், *s.* A bow, வில். 2. [*prov. for* தமர்.] Hole in a board. 3. See under தவம்.

தவர்—தவரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், தவர, *v. a.* To stop, fail, swerve, தப்ப. 2. To spill, shed, சிந்த. *(c.)* Compare தவறு.

தவலத்து — தவுலத்து, *s. (Hind.)* Managing, reigning, government, &c., அரசு பாரு. *(c.)*

தவலு, கிறேன், தவன்றேன், வேன், தவல, *v. n.* To decrease, diminish, குறைய. 2. To perish, கெட. *(p)*

தவலை—தபலை, *s. (Tel.* తపెల.*)* A kind of brass pot, பித்தளைப்பாத்திரம். *(c.)*
தவலைப்பானை *s.* As தவலை.

தவல், *v. noun.* Diminution, decrease, loss, குறைவு; [*ex* தவு.]

தவழ் — தவழு, கிறேன், தவழ்ந்தேன், வேன், தவழ, *v. n.* To creep, to crawl, as infants, alligators, lizards, &c., ஊர. *(c.)*
தண்மதிதவழுங்கோட்டு. Over the summit of which (a mountain) the cool moon creeps. (சூடா.)
தவழவாங்க, *inf.* [*prov.*] To drain away the whole of one's property—from the figure of holding him down, and robbing him. *(c.)*
தவழவாங்கிக்கட்ட, *inf.* [*prov.*] To tie a bullock's neck to its forelegs, to prevent straying. 2. To fasten a string round the neck of a boy and tie it to his great toe, as a punishment.
தவழுகிறபருவம், *s.* Crawling age of infants.
தவழ்சாதி, *s.* Classes of creatures that move slowly on all fours.
தவழ்ந்தேற, *inf.* To clamber.
தவழ்வன, *s. (plu.)* Creeping things. *(p.)*
மார்பாலேதவழ, *inf.* To crawl with the breast on the ground.
முழங்காலாலேதவழ, *inf.* To crawl on all fours.

•தவளம், *s.* White, ash-colour, grey, வெண்மை. W. p. 441. DHAVALA.
தவளச்சத்திரம், *s.* A white umbrella, one of the insignia of royalty, வெண்கொற்றக்குடை.
தவளாங்கம், *s.* A white body, வெள்ளைமேனி; [*ex* அங்கம்.]
தவளோற்பலம், *s.* A flowering water-plant, white lily, வெள்ளாம்பல்; [*ex* உற்பலம்.] See under அல்லி.

•தவளிதம், *s. (a change of* தவளம்.*)* Whiteness, வெண்மை.

தவளை, *s.* A frog, மண்டூகம், Ranæ Temporaria. There are different species, as கொற்றத்தவளை—சொறிதவளை—மணற்றவளை—பச்சைத்தவளை, &c. *(c.)*
தவளைகத்த, *inf.* To croak as a frog.
தவளைக்கல், *s.* A rough stone, சொறிக்கல்.
தவளைக்குஞ்சு, *s.* A tadpole, a periwinkle.
தவளைக்குறங்கு — தவளைக்கால், *s.* [*in jewelry.*] A kind of clasp in a chain, பணிப்பூட்டு. 2. A kind of iron hook.
தவளைச்சினை, *s* Frog's spawn.
தவளைதத்த, *inf.* To hop or leap, as a frog. 2. To play at leap-frog.
தவளைநுரை, *s.* Frog's froth, containing spawn.
தவளைப்பாட்டு, *s.* Boy's song, about the frog.
தவளைப்பாய்ச்சல் — தவளைப்பாய்த்து, *v. noun.* A frog's leap. 2. A poetical transposition of words, one of the four குற்றிசை, which see.

தவறு, *s.* Slip, false step, missing, tripping, losing one's hold, falling, tumbling over, விழுகை. 2. Turning from the course, deviation, swerving, obliquity, aberration, விலகுகை. 3. Deviation from moral rectitude, an erroneous act or course of conduct, misdemeanour, transgression, delinquency, misconduct, நெறிகேடக்கை. 4. Mistake, error, blunder, inadvertency, பிழை. 5. Blame, fault, குற்றம். 6. Failure in expectation, or purpose, &c., வழு.

தவறில்லாமை, *s.* Blamelessness.

தவறு, கிறேன், தவறினேன், வேன், தவற, *v. n.* To slip, miss; to fall from, to tumble over, to trip, to lose one's hold, தப்ப. 2. To fail, miscarry; to prove abortive, பிசக. 3. To fail in duty, performance, or a course of action; to omit, neglect; to fall from moral rectitude, to transgress, to sin, மீற. 4. To turn out of the proper course, to swerve, to deviate, to stray, விலக. 5. To err, mistake, blunder, குற்றமுற. 6. To perish, die, சாக. (*c.*)

பேச்சுதவறாதவன். One who does not fail in his words.

கைதவற, *inf.* To let fall from the hand. See கை.

சொல்தவற, *inf.* To fail in a word. See சொல்.

நிலைதவற, *inf.* To fall from a position. See நிலை.

தவறவிட, *inf.* To let a business fail, through neglect. 2. To let a religious observance fail.

தவறாமல்செய்ய, *inf.* To persevere in observance, to perform without failure.

தவறாமல்பேச, *inf.* To speak fluently.

தவறாமை, *s.* Infallibility. 2. Inevitableness, faithfulness to one's word.

தவறிப்பேச, *inf.* To contradict one's self, to deviate in word from the tenets of one's religion.

வாய்தவறிப்பேசினான். He made a slight mistake in speech.

தவறிப்போக, *inf.* To fail as a promise, a prediction. 2. To miss one's aim. 3. To fall from rectitude, to transgress, 4. To err.

தவறிவிழ, *inf.* To fall off, tumble over, to trip and fall.

•**தவனகம்**, *s.* (*improp.* தவனம்.) Wormwood, improperly called Indian Southernwood, Artemisia austriasa. See மருக்கொழுந்து. (சது.)

•**தவனம்**, *s.* (*a change of* தபனம்.) Heat of the sun, வெப்பம். 2. Thirst, especially from exposure to the heat of the sun, தாகம். 3. Desire, longing, ஆவல். (*c.*)

தவனமடங்கல்—தவனந்தீர்தல், *v. noun.* Quenching of thirst.

தவனமாயிருக்க, *inf.* To thirst. 2. To long, to pant after.

•**தவனன்**, *s.* (*a change of* தபனன்.) The sun, சூரியன். 2. Fire, நெருப்பு.

•**தவன்**, *s.* A husband, புருஷன். 2. [*ex* தவம்.] An ascetic, தவசி. (*p.*)

தவாநிலை, *s.* A firm condition, வழுவாநிலை; [*ex* தவு, *v.*] (*p.*)

தவாவினை, *s.* Hill, mountain, மலை. 2. [*ex* தவு, *v.*] Termination of births, absorption, bliss, முத்தி. (சது.)

தவாளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To make flutings, as a carpenter, to flute, to channel, to groove, குடைய.

தவாளிப்பு, *v. noun.* A cavity in a moulding, a fluting, a groove, கன்னறை. 2. (*for* சமாளிப்பு.) Maintaining a creditable appearance.

தவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be distressed for want of water, food, &c., to sigh, pant or languish for, தாபமடைய. 2. To be in great anxiety for, to feel concerned about, உபத்திரவப்பட. 3. To be in distress, jeopardy, danger, வருந்த; [*ex* தவனம்.] (*c.*)

கன்றைத்தேடிப்பசுதவிக்கிறது. The cow is in distress seeking its calf.

தவித்துக்கொண்டுதிரிய, *inf.* To walk about in a melancholy way.

தவிப்பு, *v. noun.* Anxiety, distress for a thing, great longing for, sighing for, languishing for, வருத்தம்.

தவிப்புத்தீர்க்க, *inf.* To satisfy one's hunger, thirst, &c.

தவிசு, *s.* A mat, பாய். 2. A small seat, stool or mat to sit on, ஆசனம். 3. Mattress, a cushion, மெத்தை. 4. A cradle, தொட்டில். 5. (*R.*) Any distilled liquor, திராவகம்.

தவிசணை, *s.* A bed, கட்டில்; [*ex* அணை.]

தவிடு, *s.* (*Gen.* ட்டின்.) Bran. (*c.*)

அரிசித்தவிடு, *s.* Rice-bran.

உமித்தவிடு, *s.* Bran of chaff.

கோதுமைத்தவிடு, *s.* Bran of wheat.

தவிட்டான், *s.* A tree whose fruit is like bran, Ehretia aspera. (*Willd.*)

தவிட்டுக்களி, *s.* A thick pap of bran.

தவிட்டுக்கிளி, *s.* A small locust. See கிளி.

தவிட்டுக்குஞ்சு, *s.* A young fry of fishes, larva of insects, &c.

தவிட்டுக்கூழ், *s.* Bran-porridge.

தவிட்டுக்கொழுக்கட்டை, *s.* Cakes made of bran.

தவிட்டுச்செடி — தவிட்டுக்கொய்யா, *s.* The Neilgherrie gooseberry bush, மலைக்கொய்யா.

தவிட்டுநிறம், *s.* Brown, dim color.

தவிட்டுப்பழம், *s.* The hill gooseberry.

தவிட்டுப்பிட்டு, *s.* A friable ball made of bran.

தவிட்டுப்புறா, *s.* A turtle dove, of a dusky color.

தவிட்டுப்பேன், *s.* A small louse.

தவிட்டுப்பொட்டு, *s.* The refuse of bran. 2. (*R.*) Worm-eaten places in garments.

தவிட்டுமயிர், *s.* Brown hair. 2. First down of birds.

தவிட்டை, *s.* [*prov.*] A shrub, ஓர்செடி. 2. A class of doves of two species, தவிட்டுப்புறா.

தவிர்—தவிரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், தவிர, *v. n.* and *v. a.* To abstain, refrain from, நீங்க. 2. To shun, avoid, decline, renounce, அகல. 3. To be omitted, excepted, dispensed with, கழிய. 4. To leave, forsake, relinquish, விலக. 5. To cease, to become extinct, ஒழிய. 6. To be hindered, prevented, impeded, frustrated, தடைபட. 7. To subside, abate, தணிய. 8. To desist, forbear, omit, discontinue, விட.

பாவத்தைத்தவிர்க்க, *inf.* To abstain from vice.

தவிர, *inf.* Except, unless, but, besides, exclusive of, நீங்க.

ஒன்றுதவிரஎல்லாங்கொண்டுவா. Bring all but one.

அதுதவிர—அதைத்தவிர. Except that.

அதுவுந்தவிர. Besides that, moreover, furthermore.

தவிராக்கவலை, *s.* Unceasing anxiety, sorrow.

தவிர்வு, *v. noun.* Abstaining from, shunning, avoiding, நீங்குதல். 2. Exception, omission, exemption, விலக்குகை. 3. Relinquishment, விடல். 4. Cessation, ஒழிதல். 5. Excluding, secluding, dispelling, removing, அகற்றல். (*p.*)

தவிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To put away, remove, dispel, to chase away, to expel, to exclude, நீக்க. 2. To clear off, to discontinue, விட்டுவிட. 3. To check, hinder, interrupt, prevent, frustrate, தடைசெய்ய. 4. To bring to an end, to terminate, முடிக்க. 5. To remit, liquidate, கடன்தீர்க்க. 6. To omit, to dispense with, to free from, கழிக்க. (*c.*)

செய்காரியத்தவிர்காரியம்அறியவேண்டும். It is necessary to know what should be done, and what left undone.

குறும்பைத்தவிர்க்குங்குடிதாங்கி. The king, who can put an end to one's poverty. (*p.*)

பொல்லாங்கென்பவையெல்லாந்தவிர். Avoid all that is wrong. (*Avv.*)

சாப்பாட்டைத்தவிர்க்க, *inf.* To omit a meal.

தவிர்காரியம், *s.* That which is to be omitted. 2. That which is left undone.

தவிர்ப்பு, *v. noun.* Putting away, rejecting, excluding, omitting, prevention, relinquishment, &c.

தவில், *s.* A kind of drum, a tabour, ஓர்கட்பறை. (*c.*)

நல்லதவிலடிஅடிக்கிறான். He has got a name among the people.

தவிழு—தவிழ், கிறது, ந்தது, ம், தவிழ, *v. n.* [*vul.*] To be hindered, frustrated, &c., as தவிர், *v. n.* (*Commonly used as* தவிழ்ந்துபோகிறது.)

தவு, கிறது, ந்தது, ம், தவ, *v. n.* To shrink, to be reduced, குன்ற. (*p*)

தவுக்கார், *s.* (*Hind.*) The curves of a cornice, வளைந்தகன்னறை. 2. The interstices between the bricks of a wall, கன்னறை. (*Telugu usage.*)

தவுக்காரடைக்க, *inf.* To fill up the interstices.

தவுசெலம், *s.* The முருங்கை tree. (*R.*)

தவுடு, *s.* [*vul.*] Bran. See தவிடு.

தவுடு, *s.* (*Hind.*) A military expedition, போர்க்குச்செல்லுகை. 2. A gallop, குதிரைப்பாய்ச்சல்.

தவுட்டை, *s.* A shrub, ஓர்செடி, Greivia hirsuta, *L.* (*R.*)

•**தவுரிதகம்—தௌரிதகம்**, *s.* One of the five paces of the horse, trotting, குதிரையின்பஞ்சகதியிலொன்று.

தவுலத்து, *s.* See தவலத்து.

தவ்வல், *s.* [*prov.*] A very small tender infant, குழந்தை; also used for the young of animals and plants; [*ex* தவ்வு, *v.*]

தவ்வி, s. A large ladle, அகப்பை. (சது.)

தவ்வு, s. [prov.] A hole in a board, துவாரம். 2. v. noun. Shrinking, perishing, decay, ruin, கெடுதல். 3. (c.) Jumping, leaping, பாய்தல்; [ex தவ்வு.]

தவ்வறுத்துத்தைக்க, inf. To perforate, and fasten a thing.

தவ்வு, கிறேன், தவ்வினேன், வேன், தவ்வ, v. n. [prov. a change of தபு.] To lessen, to decrease, to shrink, to be reduced, குறைய. 2. To perish, to decay, to come to nought, to waste away, கெட. (p.)

தவ்வு, கிறேன், தவ்வினேன், வேன், தவ்வ, v. a. (a change of தாவு) To leap, to spring, பாய. 2. To lift up the arms and walk, as a child to its mother, தாவிநடக்க. 3. [prov.] To cling to, as the young of some animals to its dam, இறுகப்பிடிக்க. (c.)

என்னமெத்தத்தவ்வுகிறாய். What do you so much boast of?

அடிதவ்வ, inf. To jump over, as an exercise by boys, &c.

தவ்வை, s. Elder sister, அக்காள். 2. The goddess of misfortune, as the elder sister of Lukshmi, மூதேவி. 3. A nurse, a foster mother, செவிலித்தாய். Compare அவ்வை. (p.)

தழங்கு, கிறேன், தழங்கினேன், வேன், தழங்க, v. n. To sound, roar, resound, முழங்க. (p.)

தழங்கல், v. noun. Sounding.

தழல், s. Live coals of fire, embers, *Commonly* தணல். (See அழல்.) 2. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். 3. (கவண்) Sling, கவண். 4. A corn-crack to scare away birds, கிளிகடிகோல். (சது.)

தழல்—தழலு, கிறது, தழன்றது, தழலும், தழல, v. n. To glow, to be very hot, to burn, அழல. (c.)

தழலல், v. noun. See தழற்சி.

தழற்சி, s. Heat, glow, burning, அழற்சி. (p.)

தழாத்தொடர், s. [in gram.] Combination of such words as slightly affect the meaning from the interposition of an adjunct, or from elipsis—oppos. to தழுவுத்தொடர்.

தழால், v. noun. Embracing, union, தழுவல்—as சுற்றந்தழால், விடைதழால், which see; [ex தழுவு, v.] (p.)

தழிஞ்சி, s. Non-pursuance, of a routed, fleeing army, சாய்ந்தார்மேற்படாமை. (சது.)

தழீஈந்தழீஈமெனல், v. noun. Clamoring, rattling, roar, as of a drum, ஒலிக்குறிப்பு. (சூடா.)

தழுதணை, s. A disease of the skin, ring-worm, படர்தாமரை. (R.)

தழுதழுக்க, inf. [prov.] To falter or stammer through extatic joy, love, &c., நாக்குழற.

தழுதாழை, s. A shrub, whose leaves are used in medicine. Clerodendrum phlomoides. See வாதமடக்கி.

தழும்பு, s. Scar, cicatrice; mark, wale or swelling from a blow; a bruise, on a person, animal, or tree, வடு. 2. Mark, impression, dint made in the skin. குறி. (c.) 3. Mark, injury, blemish in an article, குற்றம். 4. (fig.) Stigma, blemish in character, இழுக்கு.

தழும்புண்டாக்கிறேன்பார். Take care, I will give you a cut.

அம்மைத்தழும்பு, s. Pit or mark of the small pox.

எச்சிற்றழும்பு, s. Disease of the skin. See எச்சில்.

தழும்புபட, inf. To be hurt, scarred or marked. 2. To have a stigma on the character.

தழும்புமறைய, inf. [prov.] To disappear, as the marks of the small pox. (c.)

நாத்தழும்பேற, inf. To have the tongue well trained to speaking, interpreting, &c. 2. To be at command, as a verse, lesson or tune well learned.

தழுவணை, s. A side bolster, கெடுந்தலையணை; [ex தழுவு, v.]

தழுவாவட்டை, s. The sea-leech, which, when dried, is used by the Chinese as an article of food, Biche mare, கடலட்டை.

தழுவு, s. Embracing, clasping, ஆலிங்கனம். 2. An armful, கொள்ளையளவு. (c.)

அவன்தழுவுக்குப்பிடிபடவில்லை. He shook him off.

ஒருதழுவுவைக்கோல். An armful of straw.

தழுவுக்கடங்காதமரம். What cannot be clasped by the two arms—as a tree, &c.

தழுவுதொடர்—தழுவுத்தொடர், s. [in gram.] Combination of such words as give a proper meaning, in their connection; the oppos. of தழாத்தொடர்.

தழுவு, கிறேன், தழுவினேன், வேன், தழுவ, v. a. and v. n. To clasp, to embrace, to hug, அணைக்க. 2. To twine, to entwine, adhere to, ஆலிங்கனஞ்செய்ய. 3. To adopt, as an opinion, a course of life, &c., அங்கீகரிக்க. 4. To receive politely, உபசரிக்க. 5. (fig.) To comprise, to contain, to comprehend, சூழ. 6. To copulate, புணர. (c.)

எத்தனைமுறைதான்அவனைத்தழுவுவேன். How many times shall I beseech him?

சேனைதழுவியிருக்கின்றது. The army has surrounded (some place).

தழுவிக்கட்ட, inf. As கட்டித்தழுவ.

தழுவிக்கொள்ள, inf. To embrace, to clasp. 2. To adopt another's opinion.

தழுவிநடக்க, inf. To live with and protect, &c. 2. To observe suitable rites, ceremonies, &c. 3. To behave towards one with deference and respect.

தழுவிப்பிடிக்க, inf. To entreat one to reform. 2. To provide for one, notwithstanding his faults. 3. To adopt a good course of life.

கட்டித்தழுவ, inf. To embrace, to hug.

தழை, s. Sprout, shoot, தளிர். 2. Leaf, foliage, verdure, இலை. 3. Spray, twig, bough with leaves, இலைச்செறிவு. (c.) 4. Peacock's tail, மயிற்றோகை. 5. A fan, or bunch of peacock's feathers, used as an ornament, பீலிக்குடை.

ஆடுதழைதின்பதுபோலே. Like a goat cropping leaves; i. e. doing many things and all superficially.

தழை, கிறது, ந்தது, யும், தழைய, v. n. To sprout, shoot forth, to vegetate, தளிர்க்க. 2. To grow full of boughs; to thrive, as vegetables, தழைக்க. 3. To recover verdure, as drooping plants, &c., வாடியதுதளிர்க்க.—*Note.* This word is not used like தழைக்க, with reference to persons.

தழைந்திருக்கிறமரம், s. A tree with shady branches.

தழைவானமரம், s. A flourishing tree.

தழைகை, v. noun. Sprouting, shooting, flourishing, as தழைவு.

தழைவு, v. noun. Sprouting, shooting, germinating, தளிர்த்தல். 2. Luxuriance of growth, செழிப்பு. 3. Boughs, leaves, foliage, குழை. 4. Plumpness, sleekness, வளமை. 5. Increase, abundance, பெருக்கம்.

தழைவுகொடுக்க, inf. [prov.] To become plump, as the body.

தழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To flourish, to thrive, to grow luxuriantly, as vegetables, செழிக்க. 2. To flourish, as a family, people, state, &c., to multiply, to increase and prove lasting, வாழ.

ஆல்போல்தழைத்துஅறுகுபோல்வேரோடிமூங்கில்போல்சுற்றமுசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர். May you prosper spreading like the banyan, taking root like the Agrostis linearis grass, and, surrounded by supports like the bambu, never fade away; *a form of benediction to a young married couple.*

அன்புதழைக்க—அன்புதழைய, inf. To abound in affection.

தழைத்தகுடி, s. A prosperous family.

தழைப்பு, v. noun. Flourishing, thriving.

தளதள, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be plump, full, sleek, as the body, சரீரந்தழைக்க. 2. To be brilliant, as a diamond, as drops on leaves, &c., பிரகாசிக்க. (c.)

தளதளப்பு, v. noun. Being plump or full, as the face, முகமலர்ச்சி.

தளதளெனல், v. noun. Being brilliant, glimmering, gaudy, ஒளிவிடல். 2. Being plump and full, as the face, &c., முகமலர்ச்சி. (c.)

தளபாடம், s. Tools, instruments, &c. See தளவாடம். (c.)

தளப்படி, s. (com. தளம்பல்.) [prov.] Fluctuation of mind, wavering, anxiety, அலைவுறல்.

தளப்பமரம்-தளப்பம், s. The talipot tree, Corypha umbraculifera, *L.* See தாலம், தாளம்.

தளப்பத்து, s. The leaf of the talipot tree used as an umbrella, or as a badge of honor. (c.)

தளப்பற்றுமீன், s. A sea fish. (R.)

•**தளம்**, s. (a change of தலம்.) A floor or pavement of brick or stone, தளவரிசை. 2. Thickness, as of a board, a plank, paper, &c., கனம். 3. Army, vast numbers of men or beasts, படை. (c.) 4. Leaf, இலை. 5. Petal, பூவிதழ். 6. A terrace-roof, any upper, open room or balcony, உப்பரிகை. 7. Mortar, plaster, also sandal paste, சாந்து. 8. A jar, water-pot, சாடி. 9. (in combination.) A tower, stratum, &c., as அடுத்தளம். 10. A loft, story, deck of a ship, மரக்கலத்தளம். 11. Liniment—properly for the head, தைலம். (Mat. Ind.) 12. An unpolished ruby, சாணைபிடியாதகெம்பு. 13. Heap or quantity, கும்பம்.

கற்றளம், s. A stone pavement.

தளம்போட, inf. To pave.

தளம்வந்திறங்க, inf. To encamp as an army, to lay siege.

தளமாயிருக்க, *inf.* To be thick.

தளமாய்ப்பூச, *inf.* To smear thickly with plaster, &c.

தளம்பூச, *inf.* To plaster.

தளவரிசை, *s.* Bricks for a floor, சதுரக்கல். 2. Pavement, தரைபாவுகை. (*c.*) 3. [*prov.*] Lower moulding in architecture, எழுதகம்.

தளவரிசைக்கல், *s.* Stone for pavement.

தளவாய், *s.* A commander, as தளகர்த்தன். 2. A head-man of peons.

தளவாய்த்திபோகம்பண்ணல், Commanding a body of peons.

தளவாய்த்தனம், *s.* The office of a commander.

தளகர்த்தன்—தளபதி, *s.* A captain, a general, a commander-in-chief.

தளம்பு, *s.* A flood-gate, or sluice, by which a water course is opened, or closed, மதகு. (*R.*)

தளம்பு, கிறேன், தளம்பினேன், வேன், தளம்ப, *v. n.* To wabble, flap, fluctuate, as water in a moving vessel, அலம்ப. 2. To be unsteady as a water pot floating; to wabble, as a spinning top; to totter, stagger with the weight of a load, to shake, as the top of a car when drawn; to move as drops of water on a leaf, தவ்வாட. 3. To vacillate, or be unsteady—as a load, அசைய. 4. To fluctuate, waver, hesitate, அலைய. 5. To be in straits for a livelihood, be agitated, முட்டுப்பட. 6. To move, to swerve, நிலைகுலைய. (*c.*)

அவனைத்தளம்பவிடமாட்டார்கள். They will not let him swerve, to the other party, &c.; i. e. will not suffer him to want.

நிறைகுடந்தளம்பாது. The water in a full jar does not shake.

அவன் நெஞ்சு தாமரையிலைத்தண்ணீர்போல்தளம்புகிறது. His heart wavers as the water-drops upon a lotus leaf.

தளம்பிப்போகப்பண்ண, *inf.* To spill, as water from a vessel. (*c.*)

தளம்பல், *v. noun.* Wavering, wabbling, as water, or a floating vessel.

தான்தளம்பல் பிறருக்குஊன்றுகோல். He is wavering himself, but a staff to others. [*prov.*]

தளர், *s.* Slackening, தளர்ச்சி.

தளர்—தளரு, கிறேன், தளர்ந்தேன், வேன், தளர, *v. n.* To grow slack—as a tie, a grasp, a bandage; to become relaxed, enfeebled, கட்டவிழ. 2. To grow weak, weary, infirm, decrepit, impotent through age or disease; to be enfeebled as the joints, பலவீனப்பட. 3. To grow wrinkled or flabby from age; to be flexible, limber, tender, நெகிழ. 4. To suffer in mind, to be troubled, faint at heart, மனந்தளர. 5. To be remiss, relax; to decline in duty, to grow careless, to degenerate, சோம்ப. 6. To droop, languish, fail as persons, plants, &c., சோர. (*c.*)

தளரப்பிசைய, *inf.* To make thin by mashing with the fingers.

தளரப்பிசைந்தூட்ட, *inf.* To feed a child with thin food, or pap.

தளரவிட, *inf.* To forsake one, to leave one without assistance.

தளரவிட்டுப்பேச, *inf.* To chaffer or haggle in making a purchase.

தளரமல்சாப்பிட, *inf.* To fare sumptuously or plentifully.

தளருடை, *s.* Loose dress. (*p.*)

தளர்ந்தகாலம், *s.* Decrepit old age. 2. Time of adversity, when one has lost his influence.

தளர்ந்தநடை—தளர்நடை, *s.* A gentle walk, as of an old or feeble person.

தளர்ந்தவயது, *s.* Decrepit old age.

தளர்ந்துகொடுக்க, *inf.* [*prov.*] (*com.* தாழ்ந்துகொடுக்க.) To yield.

தளர்பாடம், *s.* [*vul.*] A lesson well learned, தண்ணீர்ப்பாடம்.

மனந்தளர்தல், *v. noun.* Being grieved or vexed in mind.

தளர்விக்க, *inf.* To slacken, to give out rope, to loosen. 2. To suffer, to languish. 3. To be less rigid, to be indulgent.

தளர்வு, *v. noun.* Growing slack, relaxing. 2. Staggering. 3. Decay. See தளர்ச்சி.

தளர்ச்சி, *v. noun.* Slackness, looseness, flexibility, நெகிழ்ச்சி. 2. Weakness, infirmity, decrepitude, faintness, languor, lassitude, depression of spirits, பலவீனம். 3. Laziness, remissness, declension, சோர்வு. 4. Poverty, தரித்திரம். (*c.*)

என்னநெஞ்சுதளர்ச்சியாயிருக்கிறாய். What, you are very weak?

தளர்த்தி, *s.* [*improp.*] Looseness, &c. See தளர்ச்சி. (*c.*)

தளர்த்து, கிறேன், தளர்த்தினேன், வேன், தளர்த்த, *v. a.* To slacken, to relax, to loosen, நெகிழ்த்த; [*ex* தளர்.] For other meanings the causative of தளர் is used. See தளர்வித்தல். தளர்த்திவிடு. Make it loose.

தளர்வித்தல், *v. noun.* The regular causative of தளர். This form is used in poetry.

தளவம், *s.* A climbing shrub, முல்லைக்கொடி, Jasminum sambac.

தளவாடம், *s.* Tools, instruments, requisites, &c., உபகரணம். (*c.*) See தலவாடம்.

தளவாளம், *s.* [*vul. for* தளவாடம்.] (*R.*)

தளவு, *s.* A flower-shrub. See தளவம்.

தளி, *s.* A temple, a sacred shrine, கோயில். 2. Lamp stand, விளக்குத்தண்டு 3. Drops of water, &c., rain drops, சிந்துதளி. 4. (*R.*) The oil vessel of a lamp, விளக்குத்தகழி.

தளிகை, *s.* An eating vessel, உண்கலம். 2. Boiled rice shaped in the தளிகை, as a mould and presented before the idol, சுவாமிக்குநிவேதிக்குந்தளிகை. (*c.*)

தளிகைக்கிண்ணம்—தளிகைப்பாத்திரம், *s.* Dish for the use of the temple.

தளிகைசெய்ய — தளிகைபண்ண, *inf.* To cook.

தளிகைசேர்க்க—தளிகைவிட, *inf.* To prepare and form in a mould the rice cake for the temple.

தளிகைச்சாதம், *s.* A moulded rice cake for a temple.

•தளிமம், *s.* Ground prepared for the site of a dwelling, வீடுகட்டத்திருத்தின்கும்நிலம். 2 Bed, couch, cot or any other contrivance for sleeping, மக்கட்படுக்கை. W. p. 370. Talima. 3 Mattress, bedding, cushion, மெத்தை. 4. Beauty, grace, loveliness, அழகு.

தளிர், *s.* Sprout, shoot, bud, an eye on twigs, இளந்தழை. (*c.*)

தளிரடி, *s.* Tender feet. 2. A female, பெண். (*p.*)

தளிரியல், *s.* A damsel. (*p.*)

தளிர்விட, *inf.* To sprout, to put forth buds.

தளிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To bud, germinate, shoot forth, sprout, vegetate, துளிர்க்க. 2. To be revivified, as trees that had cast their leaves, தழைக்க. 3. (*fig.*) To flourish, thrive, prosper, செழிக்க. (*c.*)

தளிர்ப்பு, *v. noun.* Sprouting, &c., as the verb.

தளுகு, *s.* [*loc.*] Fraud, deceit, புளுகு, தளுகன், *s.* A deceitful fellow, a liar. புளுகன்.

தளுக்கு, *s.* A nose-jewel, மூக்கணி. (*Tel. usage.*) 2. Shining, glittering, splendor, brightness, மினுக்கு. Compare தளுக்கு.

தளுக்கிட, *inf.* To polish gold or silver work, மினுக்க. 2. To polish furniture, மெருகிட.

முகத்தளுக்கு, *s.* [*loc.*] A shining countenance.

தளுக்கு, கிறேன், தளுக்கினேன், வேன், தளுக்க, *v. a.* (*Tel.*) To smear, to rub in oil, &c., with the open hand, softly, அப்ப. 2. To scour, to polish furniture or smooth an earthen-floor, தடவ. 3. To be bright; to glitter, to shine, பிரகாசிக்க.

தளும்பு, கிறது, தளும்பினது, ம், தளும்ப, *v. n.* [*improp. for* தளம்பு, *v.*] To wabble, to be unsteady, &c.

தளை, *s.* A tie, fastening, bandage, கட்டு. 2. Fetter, shackles for the legs, கால்விலங்கு. (*c.*) 3. Enclosure of an unblown flower, மலர்க்கட்டு. 4. Imprisonment, immuring, சிறை. 5. The காற்சொலுசு, ankle-rings. 6. A foot trinket, காற்சிலம்பு. 7. Men's locks of hair, ஆண்மயிர். 8. [*prov.*] A partition, division, in rice fields, வயல்வரம்பு. (*c.*) 9. A tie, a bond, (*met.*) a bond of union, பந்தபாசம். 10. [*prov.*] The office of an உடையார். 11. The metrical connection of the last syllable of any foot with the first of the succeeding, one of the six செய்யுளுறுப்பு, அது சீர்முதலசை யொன்றியுமொன்றாதுமுங்கட்டிநிற்பது. —*Note.* The poetic தளை are of seven kinds embracing four classes. I. ஆசிரியத்தளை connexion of ஆசிரியம் verse of two species. 1. நேரொன்றாசிரியத்தளை, combination of simple syllables in the ஆசிரியம் connexion, or of one simple ஆசிரியம் foot with another. 2. நிரையொன்றாசிரியத்தளை, combination of compound syllables, or the connexion of one compound ஆசிரியம் foot, with another. II. வெண்டளை, connexion of வெண்பா verse, also of two species. 1. வெண்சீர்வெண்டளை, combination of genuine வெண்சீர் foot, or of one வெண்சீர் foot with another foot beginning with a simple syllable. 2. இயற்சீர்வெண்டளை, combination of simple, or ஆசிரியம் feet, or connexion of an ஆசிரியம் foot ending with a compound syllable with another foot beginning with a simple syllable, or vice versa. III. கலித்தளை, connexion of the கலிப்பா verse, being single, viz.: that of வெண்சீர் foot ending with a syllable with another foot beginning with a compound syllable. IV. வஞ்சித்தளை, connexion of வஞ்சி verse of two species. 1. ஒன்றியவஞ்சித்தளை, combination of compound syllables, or of one வஞ்சி foot with another foot beginning with a compound syllable. 2. ஒன்றாதவஞ்சித்தளை, combination of a compound with a simple syllable, or of one வஞ்சி foot with another beginning with a simple syllable. For syllables and feet and their different species, see அசை and சீர்.

வளைபட்டமைமனைவியொடுமக்களொடுந் தளைபட்டழியத் தருவோதருமோ. Should I perish by being bound with my bracelet-adorned wife and children ?

தளைகழற்றிவிட, *inf.* To unloose or take off fetters.

தளைதட்ட, *inf.* To fail or be defective, as a connection in verse, தளைதவற.

தளைநார், *s.* [*prov.*] A foot brace for a tree-climber.

தளைபட—தளைப்பட, *inf.* To be imprisoned, to be taken captive, சிறைப்பட. 2. To be bound, confined, restrained, கட்டுப்பட.

தளைபூட்ட—தளைபோட, *inf.* To fetter, to shackle.

தளைப்பொருத்தம், *s.* Harmonious combination of the தளை in verse, தளையிணக்கம்.

தளையவிழ, *inf.* To blossom as a flower, பூமலர. 2. To be unbound, to be unrestrained, கட்டவிழ.

தளைவைக்க, *inf.* [*prov.*] To invest one with the office of உடையார்.

தளைவார், *s.* A thong of leather to hamper the feet of an animal when grazing. 2. As தளைநார்.

தளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be fettered, tied, bound, கட்டுண்ண. 2. *v. a.* To fasten, tie, bind, chain, மாட்ட. (*c.*)

தளைந்துவிட, *inf.* To tie the fore-feet of an animal, and let it go to graze.

தளைபல், *v. noun.* Confining, restraining, மறிப்பப்டுத்துதல். 2. Binding, tying, கட்டுதல்.

தளைவிக்க, *inf.* (*causative.*) To cause to fetter.

தளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To tie, to bind, to fasten, to entangle, கட்ட. 2. To confine, to restrain, to limit, அடக்க.

தளையன், [*prov.*] A head-man of the மறவன் caste; also of the குயவன் and சான்றான்.

தள், *s.* Pushing—as தள்ளு.

தள்ளமாறு, கிறேன், தள்ளமாறினேன், வேன், தள்ளமாற, *v. n.* To reel, to stagger, (*R.*)

தள்ளம்பாறு, கிறேன், தள்ளம்பாறினேன், வேன், தள்ளம்பாற, *v. n.* [*prov. prop.* தள்ளமாறு.] To reel, to stagger, தள்ளாட. 2. To totter, as a house ready to fall, to oscillate as a tree, &c, அசைய. 3. To rock, or roll as a boat, அலைய. 4. To be in perturbation, or in disastrous circumstances, as a family on the death of its head; to be on the verge of ruin, கெடக. 5. To be baffled in argument, தோற்க. (*c.*)

தள்ளல், *v. noun.* A lie, பொய். (*சது.*) 2. As தள்ளுதல்.

தள்ளாடு, கிறேன், தள்ளாடினேன், வேன், தள்ளாட, *v. n.* (*a compound of* தள் and ஆடு.) To stagger, to reel, as a drunkard, &c., தடுமாற. 2. To rock, to vacillate, to vibrate, as a tree in a storm, &c., அலைய. 3. To waver, to fluctuate, as the mind, அசைய. (*c.*)

தள்ளாடித்தள்ளாடிநடக்கிறான். He walks about with faltering steps.

தள்ளாட்டம், *v. noun.* Staggering, reeling, rocking, அசைவு. 2. Wavering, fluctuation, தடுமாற்றம்.

தள்ளாண்மை, *s.* [*vul.*] Inability, &c. See தள்ளாமை.

தள்ளாமை, *v. noun.* Inability, impotence, want of power, or influence, adversity, தளர்ச்சி. (*c.*)

தள்ளாமையானகாலம்—தள்ளாதகாலம், *s.* Time of infirmity, through age, sickness, &c.

தள்ளிச்சி, *s.* [*prov.*] A kind of medicine, பூசீர.

தள்ளு, *s.* Pushing, rejecting, a shove, propulsion, தாக்கு. (*c.*) 2. Deduction, discount, கழிவு. 3. Dismission, discharge, banishment, divorcement, protrusion, நீக்கு. 4. Abandonment, renunciation, relinquishment, கைவிடல்.

தள்ளுண்ண—தள்ளுப்பட, *inf.* To be dismissed, தள்ளப்பட.

தள்ளுண்டவன், *appel. n.* A rejected person, an out-caste, a reprobate.

தள்ளுப்புள்ளு—தள்ளுமெள்ளு, *s.* [*vul.*] A scuffle, இழுபறி.

தள்ளுப்புள்ளுப்பட, *inf.* To be in a scuffle, pushing, pulling, &c.

தள்ளுமட்டம், *s.* A young elephant when unable to walk, which is pushed forward by the old ones, யானையினக்குட்டி.

தள்ளு, கிறேன், தள்ளினேன், வேன், தள்ள, *v. n.* To bear, to endure, சகிக்க. 2. To be able, to afford, to be capable of, திராணிகொண்டிருக்க.—*Note.* The nominative of the thing is used with the dative or ablative of the person in the negative, as இதென்னாலே or எனக்குத்தள்ளாது.

தள்ளாதகாலம், *s.* See under தள்ளாமை.

தள்ளாதவன், *appel. n.* An old man.

தள்ளு, கிறேன், தள்ளினேன், வேன், தள்ள, *v. a.* To push, to shove, to force forward, to push down, to shove away, தாக்க. 2. To reject, to expel, to cast off, தடுக்க. 3. To forsake, to abandon, to relinquish, to renounce, கைவிட. 4. To discard, to dismiss, to discharge from office, விலக்க. 5. To abolish, annul, abrogate, repeal, அழிக்க. 6. To thrust back, to repel, விலக்க. 7. To extrude, to cast forth, force out—as from a syringe; to drive away, to banish, அகற்ற. 8. To deduct, to subtract, கழிக்க. 9. To discharge from obligation; to exempt, to discharge an arrow, &c., செலுத்த. 10. To exclude, to omit, to expunge, நீக்க. 11. To launch a vessel, தோணிதள்ள. 12. To refute, to confute, நிக்கிரக்க. 13. To remove a boundary or a landmark, எல்லைபெயர்த்திட. 14. To turn over, to turn back the leaves of a book, திருப்ப. 15. To put forth, to yield as clusters of fruits, குலைதள்ள. 16. (*with* காலம்.) To pass one's days. (*c.*)

வாயாலும்வயிற்றாலுங்கொண்டுவெளிற்றதள்ளிவிட்டது. It has operated both upward and downward.

சனந்தள்ளிச்சாய்கிறது. The people are passing in crowds. [*prov.*]

சுவாமீஎன்னைத்தள்ளாதிரும். O Lord! cast me not off.

தத்துத்தள்ளிப்போயிற்று. The danger is past.

பாக்கியைத்தள்ளிக்கொண்டான். He forgave a part of the debt.

பத்துநாள்தள்ளித்தருவேன். I will give it after ten days. [*prov.*]

தள்ளப்பட, *inf.* To be dismissed, &c.

தள்ளாதவிருந்து, *s.* An honorable guest; also a near relative.

தள்ளி, [*used adverbially.*] Further off, aloof, away, beyond, distant, remote.

தள்ளிக்கொள். Move a little.

தள்ளிநில். Stand off.

தள்ளிநட. Walk faster, push forward.

தள்ளிப்போ Go further off.

தள்ளியிரு. Sit a little further.

தள்ளிவாசி. Read further on.

தள்ளிப்பாட, *inf.* To shorten the measure in singing, by rejecting one full syllable.

தள்ளிப்போட — தள்ளிவிட, *inf.* To reject, dismiss.

தள்ளிவைக்க, *inf.* To set a thing a little further off. 2. To cast off or exclude from society. 3. To suspend from an office, &c. 4. To excommunicate.

தள்ளுதல், *v. noun.* Pushing, discounting, banishment, &c., as தள்ளு.

தள்ளுதலின்சீட்டு, *s.* A bill of divorcement.

தள்ளுபாடு, *v. noun.* Being rejected.

சந்திரனொன்றுதள்ளியோடுதல், *v. noun.* Moon's passing within one of the stars of Magha (மகம்) the tenth lunar mansion, or Leo in the Zodiac.—*Note.* This transit is made the ground of prediction concerning rain, which will be most abundant if only one star is passed, and least, or none at all, if the four are passed.

காலந்தள்ள, *inf.* To pass one's days. See காலம்.

தொப்பைதள்ள, *inf.* To be big-bellied.

வயிறுதள்ள, *inf.* To be visibly pregnant.

தள்ளுபடி, *s.* That which is rejected, discarded, abandoned; refuse, தள்ளுபட்டது. 2. Deduction, discount, allowance, கழிக்கப்பட்டது. 3. Exception, exemption, நீக்கப்பட்டது. (*c.*)

தள்ளுபடியாகமம், *s.* (*Christ. usage.*) Apocryphal books.

தள்ளுபடியானசரக்கு, *s.* Rejected goods, refused commodities.

தள்ளை, *s.* [*prov.*] Mother, தாய். (*Travancore usage.*)

தறதறத்தல்—தறதறெனல், *v. noun.* Sounding, as the discharge of watery stools, breaking wind, &c., சரடுக்கொலிக்குறிப்பு. (*c.*)

தறி, *s.* A weaver's loom, நெய்வார்கருவி. (*c.*) 2. A pillar, a column, தூண். 3. A post, a stake, கட்டுத்தறி. 4. A peg, முளை. (*சது.*) 5. [*ex* தறி, *v.*] Cutting down, chopping off, வெட்டு. 6. (*Beschi.*) A kind of axe, கோடரி.

தறிக்கால், *s.* An artificial channel in betel gardens, கொடிக்காற்கால்வாய்.

தறிக்கிடங்கு, *s.* A weaver's loom-pit.

தறிக்கிடை, *s.* Thrum in a weaver's loom.

தறிபோட, *inf.* To set up a loom.

தறிவிலைவிற்க, *inf.* [*prov.*] To sell palmyra trees for timber.

பனைத்தறி, *s.* [*prov.*] Felling palmyras.

தறி, கிறது, ந்தது, தறியும், தறிய, *v. n.* (*used only impersonally.*) To be cut off, to be sundered, to be felled, முறிய.

தறிகை, s. A kind of axe, கோடரி. 2. A chisel, உளி. (சது.) 3. A stake, post, கட்டுத்தறி. 4. Being cut down, தறிபடல்; [ex தறி.]

தறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், தறிக்க, v. a. To lop, chop off, to cut off with force, சேதிக்க. 2. To cut with a heavy blow, வெட்ட. 3. To cut down with heavy and repeated blows, வெட்டிச்சரிக்க. 4. To hew; to cut fire-wood, கொத்திக்க. 5. To clip, or chop off, கத்தரிக்க. 6. [prov.] To shake and separate by a fan, தானியம்புடைக்க. 7. (fig.) To frustrate a matter, காரியபங்கப்படுத்த.—Note. The meanings all imply cutting across the grain.

தறியாணி, s. A small chisel for cutting iron. Compare வெட்டிரும்பு.

தறிக்கை—தறிப்பு, v. noun. Cutting down, sundering, hewing.

தறுகண்—தறுகண்மை, s. Cruelty, savageness, fierceness, a warlike disposition, குரூரம். 2. Valor, bravery, ferocity, வீரம். (p.)

தறுகணாளன்—தறுகண்ணன், s. A fierce, warlike person. 2. A soldier, hero.

தறுகு, கிறேன், தறுகினேன், வேன், தறுக, v. n. To be hindered, impeded, checked, தடைபட. 2. To be frustrated, to fail, தவற. தறுகித்தறுகிப்பேசுகிறான். He stammers.

தறுகித்தறுகிநிற்க, inf. To linger, to loiter. (c.)

தறுகல், v. noun. Stopping, damming up water in channels for irrigation, தடைபடல்.

தறுகுறும்பு, s. [prov.] Roughness of disposition, and behavior; rusticity, வணக்கமின்மை. 2. Mischief, தப்பிதம். (c.)

தறுகுறும்பன், s. A rough, rude, uncivil person, a rustic, வணக்கமில்லான். 2. A wicked man; a miscreant, துச்சனன்.

தறுக்கணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [prov.] To be hard, as fruits not naturally matured, or as knots in fruits by injury, &c., பழுக்காற. 2. To become hard as some boils; as the flesh after a blow, a hurt, &c., உரக்க. 3. To grow hard as vegetables in curry by defect in cooking, கற்போராக.

தறுசு—தறிசு, s. (Tel.) Close texture of cloth—as தரசு.

தறுதலை, s. Roughness, rusticity, uncouthness, obstinacy, savageness, barbarity, rashness, foolhardiness, mischievousness, மூர்க்கம். (c.)

தறுதலையன், s. A rash, foolhardy, mischievous person.

தறுதும்பன், s. As தறுதலையன். (R.)

தறுப்பு, s. See தருப்பு, தரிப்பு.

தறும்பு, s. A dam to stop running water, and turn it another way, சிறணை. (R.)

தறும்படிக்க, inf. To build such a dam.

தறுவாய், s. (Tel. தரவாய், also தருணம்.) Occasion, particular juncture, nick of time, அற்றம். 2. Exigency, emergency, crisis, சமயம். 3. Seasonableness, rare opportunity, தற்சமயம்.—Note. This word is similar to தருணம், when the latter is used of events.

*தறை, s. Land, ground, நிலம். See தரை. (c.)

தறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், தறைய, v. a. [prov. for தரை, v.] To beat down flat, to hammer the head of a nail or the point of a spike after fixing on the nut, &c., தட்டையாக்க. 2. To fasten two beams, rafters, &c., together by hammering in spikes, ஆணியாலறைக்க. 3. To fasten or confirm an accusation against one, commonly false; to frustrate, குற்றம்பதிக்க. (Jaffna usage.)

தறைமலர், s. The nut of a spike or screw.

தறையாணி, s. [prop. தரையாணி.] A kind of spike.

*தற், [prop. தத்.] A Sanscrit prefix in Tamil, the த் being changed to ற் before க், ச், ப்.

தற்காலம், s. The exact precise time of an action or occurrence, the expected time, the given time, தருணம். 2. Present time, the time being, நிகழ்காலம். 3. Coincidence in time, அக்காலம். 4. [astron.] A given time for which calculation is made.—Note. This word is often used synonymously with தற்காலசுத்தபுடம், which see.

தற்காலகிரகநிலை, s. Planetary positions at a given time. 2. The horoscope at the moment of birth. (A term used in nativities.)

தற்காலசுத்தபுடம், s. The true longitude or position of a planet at a fixed time.

தற்காலமத்திமம், s. The mean longitude at a given time.

தற்காலவிலை, s. The price at the time. தற்காலவிலைப்படிதருவேன். I will give as the price may be at the time.

தற்காலிக்க, inf. [in astron.] To determine longitude, &c., for a given time, to make a reduction in the elements of calculation of the time given or sought.

தற்சணம்—தச்சணம்—தட்சணம்—தக்ஷணம், s. The very moment, not a moment intervening, உடனே. 2. The present moment, அத்தக்ஷணம்.

தற்சமம், s. Words from the Sanscrit used in Tamil, or any of the other cognate languages, without change—as கமலம், the letters of which are the same in Sanscrit and Tamil, but சத்தி in Tamil, is சக்தி in Sanscrit. (சது.)

தற்சமயம், s. The particular juncture, the exact moment required, அச்சமயம். 2. The best opportunity, a special season or juncture, உற்றசமயம்.

தற்பதம், s. Deity, கடவுள். (சது.)

தற்பரம்—தற்பரன், s. Absolute deity independent of agencies, assumed energies or operations; i. e. deity quiescent or the male principle in the deity, கடவுள். 2. Siva, சிவன்.

தற்பரை, s. The Sakti, or female principle of deity, சத்தி. 2. [in astron.] The thirtieth part of the twinkling of an eye, ஒருமாத்திரையின்முப்பதிலொன்று.

தற்பவம், s. Words of Sanscrit origin which have undergone a change in their derivatives, வடமொழிச்சிதைந்தசொல்.

தற். A particle for தன்; the ன் is changed as தற், Sa.

தற்காக்க, inf. To preserve, to protect, chiefly as the deity or other superior, இரட்சிக்க. 2. To take care of one's self, to be cautious of dangers, to maintain fidelity to a husband, தன்னைக்காக்க.

தற்காவல், s. Self-protection, self-caution.

தற்கிழமை, s. [in gram.] The thing possessed, or closely connected with the possession—oppos. to பிறிதின்கிழமை. See கிழமை.

தற்குணம், s. Peculiar nature or quality.

தற்குறி—தற்குறிப்பு, s. The mark of one unable to write, to serve as his signature. (c.)

தற்குறிபோட, inf. To make such a mark.

தற்குறிப்பேற்றம், s. One of the thirty-five rhetorical figures, a fanciful kind of metaphor—as the trees, flourishing after a rain, extend, as it were, their arms to return fruits to the clouds, ஓரலங்காரம்.

தற்குறைவு, s. Deficiency in a stock or quantity without any apparent cause.

தற்கொலை, s. Suicide. (c.)

தற்சாட்சி, s. Self-evidence, மனச்சாட்சி. 2. The universal soul, or deity inspiring all creatures, பரமாத்துமா.

தற்சிவம், s. Absolute deity, the self-existent, சுக்கன்.

தற்சிநேகம், s. Self-love, தன்னைநேசிக்கும்நேசம்.

தற்சொரூபங்காட்ட, inf. To exhibit himself in his true nature as the deity; i. e. not in human or other form. 2. To display one's power, capacity, true characteristics, சுயதன்மைகாட்ட.

தற்சொரூபம், s. One's own peculiar nature or form of existence, சுயரூபம்; used chiefly of the deity.

தற்சுட்டு, s. Self-reference, தன்னைச்சுட்டுகை.

தற்சுதந்தரம், s. Self-possession, inherent attribute as peculiar to the deity.

தற்சுதந்தரஅறிவு, s. Intuitive knowledge.

தற்செயல், s. Providential, without any apparent cause, contingent, தெய்வச்செயல். 2. An accident. (c.)

தற்செய்ய, v. n. inf. [prov.] To produce its own natural effects, to prosper by providence, இயல. 2. To be advantageous, favorable, profitable, to issue successfully, பலிக்க.

வியாபாரம்அவனுக்குத்தற்செய்யவில்லை. Trade does not prosper with him.

தற்செல்வம், s. Strength, power, force, வலி. (சது) 2. One's own property.

தற்பாடி, appel. n. A lark, வானம்பாடி. (R.)

தற்புகழ்ச்சி, s. Self-praise, self-applause, self-complacency.

தற்புணர்ச்சி, v. noun. Self-pollution, onanism, சுயபுணர்ச்சி.

தற்பொழிவு, v. noun. Self-interest.

தற்போதம், s. Self-knowledge, knowledge of the soul and deity, தன்னைக்கடவுளையும்அறிவுமறிவு. 2. Intuitive knowledge, inherent and eternal knowledge as possessed by the deity, தன்னறிவு.

*தற்கம், s. [improp.] Disputation, controversy, debate. See தர்க்கம்.

*தற்கரன், s. A thief, a robber, கள்வன். See தஸ்கரன்.

தற்காஸ்து, s. An offer. See தர்காஸ்து.

தற்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், தற்கிக்க, v. n. To argue, to reason, to dispute.

தரைதற்கித்தக்கேட்டார். The magistrate cross-questioned him. [prov.]

தற்கோலம், s. [prop. தக்கோலம்.] A drug.

*தற்சமம், s. See under தற், Sa.

*தற்சனி, s. The fore-finger, சுட்டுவிரல். (சது.) See தர்ச்சனி.

*தற்பணம், s. [prop. தருப்பணம், which see.] A ceremony.

தற்பம், s. (probably a change of தளிமம்.) Bed, couch, or other convenience for sleeping, மக்கட்படுக்கை. 2. Mattress, bedding, மெத்தை. 3. Wife, மனைவி. 4. Upper room, மேனிலை. (சது.)

*தற்பம், s. Arrogance, haughtiness, self-importance, அகங்கை; [ex தத்.]

*தற்பவம், s. See under தற், Sa.

*தற்புருடம், s. One of the five faces of Siva, indicative of his attributes as preserver, and invoked by incantations in the daily worship called தற்புருடயாகம், சிவனைம்முகத்தொன்று.

*தற்மம், s. [improp. for தர்மம்.] Charity, duty, equity. (R.)

தனகு, கிறேன், தனகினேன், வேன், தனக, v. n. [prov. for குலுகு, v.] To wanton, dally, to take improper liberties, சரசஞ்செய்ய. 2. To be jolly, mirthful, merry, உல்லாசங்கிக்க. (See தன்கு.) 3. To pick a quarrel, to be out of humor, as a brother with a sister-in-law, மோர. (Jaffna usage.)

தனகித்தனவெருகிருள். She comes taking liberties with me.

தனக்காரர், s. [prov.] A caste whose ancestors are said to have been elephant keepers, ஓச்சப்பார்.

*தனஞ்செயன்—தனஞ்சயன், s. A name of அருச்சுனன். 2. Fire, அக்கினி. 3. One of the ten vital airs, supposed to remain after death, causing the body to swell, and on the third day parting the sutures of the skull, and thus leaving, உடலைவீங்கச்செய்து தலையைக்கிழித்தகலும்வாயு. W. p. 436. Dhananjaya.

*தனதன், s. See under தனம்.

தனது, s. Friendship, amity, சினேகம். (c.) 2. See தன்.

தனதுபண்ண, inf. To cultivate one's friendship.

*தனத்துருவம், s. [in astron.] The epoch longitude of a planet, or its apsis which is to be added in astronomical calculations.

தனம், s. (Tel.) Nature, state, quality, disposition, தன்மை—as பெரியதனம், greatness. 2. A termination of nouns applicable to persons, expressing state—as குடித்தனம், துரைத்தனம், &c.

*தனம், s. Gold, wealth, substance, property, ஆஸ்தி. (c.) 2. [in numbers.] Affirmation, quantity, plus, எண்ணிலேரடையாளம். W. p. 436. Dhana.

தனதன், s. A liberal person, இகையாளன். 2. A name of Kuvera a bestower of wealth, குபேரன்.

தனதானியம், s. [in Almanacs.] Gold and grain.

தனபதி, s. The god of wealth, குபேரன். 2. Any wealthy king.

தனபதித்துவம், s. An opulent state; also beneficence, liberality.

தனரேகை, s. [in palmistry.] Lines indicating wealth to the possessor, கைப்ரேகையொன்று.

தனலக்குமி—தனலட்சுமி, s. Lukshmi, the goddess of wealth, one of the eight இலட்சுமி.

தனவந்தன்—தனவான், s. A very opulent man, செல்வன். (c.)

தனவைசியன், s. A merchant.

தனாட்டியன், s. [loc.] (fem. தனாட்டி.) A rich man.

தனாதிகிருதன், s. (St.) A treasurer, பொக்கசக்காரன்.

தனாதிபன்—தனேசன், s. The god of wealth, குபேரன்.

தனார்ச்சனம், s. The acquirement of wealth, பொருள்சம்பாதிக்கை; [ex அர்ச்சனம்.]

*தனம், s. Female breasts or bosom, முலை. See ஸ்தனம்.

தனபாரம், s. As ஸ்தனம்; used in poetry as a term of beauty, or dignity.

தனபோகம், s. Enjoyment of woman, மைபோகம்.

*தனயன், s. (sometimes தநயன்.) (fem. தனயள் or தனயை.) A son, புத்திரன். W. p. 364. Tanaya.

தனவனு, s. The ஆச்சா tree. (R.)

*தனவைசியர், s. The first of the three divisions of the வைசியர் caste—as செட்டிகள், the mercantile caste; [ex தனம்.]

*தனவையாதம், s. A plant, சிறுகாஞ்சொறி. See காஞ்சொறி.

தனுது, s. A poetic form of தனது.

தனி, [impers. used adverbially and as an adjective.] Alone, solitary, sequestered, secluded, distinct, separate, detached, insulated, தனிமையான. 2. Sole, single, only, individual, ஒன்றான. 3. Unique, matchless, unparalled, ஒப்பில்லாத. 4. Unlike, without an equal, one of a pair—the other being wanting, ஒற்றையான. 5. Independent, absolute, entire, சுவாதீனமான. 6. Pure, simple, unadulterated, unalloyed, genuine, கலப்பில்லாத. 7. Deserted, forsaken, forlorn, helpless, ஏழைமற்ற.—Note. க, ச, த, ப, are doubled after தனி. (c.)

தனிக்கடவுள், s. Absolute deity, the matchless deity.

தனிக்காட்டுராசா, s. A sole sovereign in a jungle. (c.)

தனிக்காப்பு, s. An invocation, comprized in a single verse.

தனிக்குடி, s. (also ஒன்றிக்குடி.) A solitary family. 2. One family of a caste, living among other castes. 3. Keeping house separately, as distinguished from living under the paternal roof.

தனிக்குடை, s. The umbrella of an autocrat; (fig.) absolute sovereignty; தனியரசாட்சி.

தனிக்குடைநிழற்ற. To spread the imperial umbrella, to govern. (p.)

தனிக்குறில்—தனிக்குற்றெழுத்து, s. A single short consonant.

தனிக்கோலான், s. He whose government is incomparable, the Supreme Being, கடவுள். 2. An independent sovereign. (p.)

தனிச்சமையல், v. noun. Cooking for a single person, for one's self only, &c.

தனிச்செய்கை, v. noun. Cultivating land alone, not jointly with others.

தனிச்சொல், s. (Bab. Gram. p. 80.) A detached foot in வெண்பா and other verse, between two lines, தனிச்சீர். 2. A single or uncombined word.

தனித்தனியே, adv. Individually, separately, each one singly, each alone.—Note. The ஏ is often added whether தனி be repeated or not—as தனியே.

தனித்தாட்டன், s. [prov.] A large monkey that keeps distinct from, or goes before, the drove.

தனித்தியல்பிடுகுறிப்பெயர், s. A specific name, including many individuals, or some varieties.

தனித்தேட்டம், s. Amassing wealth alone, without the burden of a family.

தனிநிலை, s. Solitariness, தனித்துநிற்கை. 2. [in gram.] The letter ஃ, ஆய்தவெழுத்து.

தனிப்பட, inf. [adverbially.] To be alone, to be left alone, to be forsaken. 2. To be solitary. 3. To be kept alone as witnesses and prisoners, or apart, detached—as persons, or animals. (c.)

தனிப்படச்சொல்லுகிறேன். I will tell you in secret.

தனிப்பட்டு, s. A single or distinct fold, plait, strand or string, one out of several folds of a necklace. 2. (c.) Silk only, all silk.

தனிப்பயணம், s. Travelling alone, as தனிவழி.

தனிப்பன்றி, s. A wild boar alone, as more ferocious and dangerous than others.

தனிப்பாடு, v. noun. Lonelinsss, solitude, தனிமை. 2. Bearing the whole labor, responsibility, &c., alone, முழுப்பொறுப்பு. (c.)

தனிப்பாட்டு, s. A single verse unconnected with a series, கவிபொட்டு.

தனிப்பால், s. Pure, unadulterated milk. (c.)

தனிப்புரக்க, inf. To reign alone, to be an autocrat, தனியரசாள. (p.)

தனிப்புறம், s. A solitary place, or state. (c.)

தனிப்பூடு, s. An onion, or other bulbous root not divided.

தனிப்பெற, inf. [adverbially.] To be alone, to be placed alone, apart, distinct, insulated. (c.)

தனிப்பெறஎடுத்துக்கொண்டான். He took the whole to himself.

தனிப்போர், *s.* A single combat. 2. [*in card playing.*] One of the players, winning all the cards, கடிதமெல்லாவற்றையும்வெல்லுகை. 3. [*in trade.*] An individual monopolizing all the profits, தன்வசமாக்குகை.

தனிமுதல், *s.* Trading alone, with one's own capital. 2. (*p.*) The matchless and only God, absolute deity, கடவுள்.

தனிமொழி, *s.* A simple uncompounded word.

தனியரசாட்சி, *s.* Universal sovereignty.

தனியன்—தனியான், *s.* A single man or woman, one unmarried, living alone; a wild beast detached from the herd, and thus rendered ferocious, ஒற்றி. 2. A solitary animal, tree, fruit, &c., தனித்தது. 3. As தனிப்பட்டு.

தனியிருக்க—தனியேயிருக்க, *inf.* To be alone, to be alone at home.

தனியுவமம், *s.* Using a word in a figurative sense, as கன்னெஞ்சு, a stony heart.

தனியெழுத்து, *s.* Single letters, in distinction from கூட்டெழுத்து, compound letters.

தனிவழி, *s.* A lonely way. 2. Travelling alone.

தனிவீடு, *s.* A solitary house. 2. A house with one square only. (Compare சதுக்கட்டு.) 3. (*p.*) Heaven, மோட்சம்.

தனிவெள்ளி, *s.* Pure, unalloyed silver. 2. A single star, apart from others.

•தனிகம்—தனிகா, *s.* Coriander seed, கொத்தமல்லி. Coriandrum sativum, *L.* W. p. 437. DHANIKA.

•தனிகன், *s.* A rich man, தனவான்; [*ex* தனம்.]

தனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், தனிக்க, *v. n.* To be alone, single, solitary, தனியாயிருக்க. 2. To be detached from company, ஒன்றியாக. 3. To have no mate, fellow, equal or match, ஒட்டற்றிருக்க. 4. To be deserted, forsaken, helpless—as by the departure, or death of friends, அந்தரிக்க. (*c.*)

தனிக்க, *inf.* [*adverbially.*] Alone, apart, &c., as தனிப்பெற.

தனித்தஇடம், *s.* A solitary place.

தனித்தகுடி, *s.* A solitary family. 2. A destitute, forlorn or helpless family.

தனித்தாள், *s.* (*a contraction of* தனித்த *and* ஆள்) A single person, as a bachelor, widow, &c. 2. A helpless, forlorn, destitute person; also தனியாள்.

தனித்திருக்க, *inf.* (*as* தனிக்க.) To be alone; to be single, unmarried; to be alone, as a recluse.

தனித்துக்கொள்ள, *inf.* [*vul. prop.* தனித்திருக்க.] To be left, forsaken, detached, to be alone—by banishment or otherwise—to be helpless, forlorn.

தனித்துப்பேச, *inf.* To speak privately to any one.

தனித்துப்போக, *inf.* To go alone, to go by one's self.

தனிசு, *s.* [*vul. used with* கடன்.] Debt, as கடன்தனிசு.

•தனிட்டை, *s.* The twenty-third lunar asterism, அவிட்டநாள். (*Sa. Dhanishtha.*)

•தனிதம், *s.* A roaring sound, முழக்கம். W. p. 449. DHWANITA.

தனிமை, *s.* Singleness, loneness, solitude, ஒற்றி. 2. Seclusion, retirement, ஒதுக்கம். 3. Forlorn state, helplessness, உதவியின்மை. 4. Incomparableness, உவமையின்மை. (*c.*)

தனிமையாற்றல், *v. noun.* One of the eight qualities of the merchant, வணிகரெண்குணத்தொன்று.

•தனியா, *s.* [*improp. for* தனிகா.] Coriander seed. (*Tel. usage.*)

தனிவலிப்பெருமாள், *s.* The குப்பைமேனி plant. (*R.*)

தனு, *s.* [*prov.*] (*probably a change of* தொனு.) Bellowing of a bull, முக்காரம். 2. Stress of voice, accent, emphasis in speaking, அழுத்திப்பேசுகை.

•தனு, *s.* A bow, வில். 2. Sagittarius of the Zodiac, தனுவிராசி. W. p. 437. DHANU. 3. Smallness, minuteness, delicateness, subtleness, சிறுமை. 4. Body, either of creatures or as assumed by the deity, உடல். (*Sa. Danu.*) 5. Daughter of Daksha, wife of Casyapa, and mother of the Danavas, தக்கன்மகள். (*p.*)

தனுக்கோடி—தனுஷ்கோடி, *s.* A sacred bay at Ramisseram, said to have been opened by Rama with his bow, சேதுதீர்த்தம். (*c.*)

தனுசாத்திரம், *s.* The art of using the bow or weapons in general.

தனுசாரி, *s.* A name of Indra, இந்திரன். 2. (*also* தானவாரி.) Vishnu, திருமால்.

தனுரசம், *s.* Perspiration, வியர்வு.

தனுரணம்—தனுவிரணம், *s.* A pimple, சினைப்பு.

தனுவித்தை—தனுர்வித்தை, *s.* The art or practice of archery.

தனுவேதம்—தனுர்வேதம், *s.* Archery, as தனுசாஸ்திரம்.

தனுவிருட்சம்—தனுவிருக்கம், *s.* The ஆச்சா tree. See தனவு

•தனுசர், *s.* (*sing.* தனுசன், *also written* தானவர்.) Danavas, Asuras, அசுரர்.

•தனுசன், *s.* (*fem.* தனுசை.) A son, குமாரன்; [*ex* தனு, body *et* சம், one born.] 2. See தனுசர்.

தனுசாரி, *s.* See தனு.

•தனுசு, *s.* A bow, வில். 2. Sagittarius of the Zodiac—as தனு. (*Sa. Dhanus.*)

•தனுத்திரம், *s.* A coat of mail, கவசம்.

•தனுர்வாதம், *s.* A contraction of the muscles, இசிவு.

•தனேசன், *s.* Kuvêra, குபேரன்; [*ex* தனம், wealth.]

•தனையன், *s.* (*also* தனயன்.) A son, குமாரன். W. p. 364. TANAYA.

•தனையை—தனையள், *s.* A daughter, மகள்.

தனை, *s.* A particle used as an affix to express the number or quantity—thus, அத்தனை, that much; இத்தனை, this much, so many, so far, so much, so great; எத்தனை, how many? how much? how great?

தனையும், (*affixed to a future participle.*) So long as, thus சாகுந்தனையும், till death; போகுந்தனையும், till he go.—*Note.* தனிலும், is sometimes used for தனையும், but is vulgar.

தன், (*oblique of* தான்.) His, hers, its. 2. A poetic expletive, commonly annexed to nouns of the 3rd person, but sometimes to the other persons, அசைச்சொல்—as மரத்தனைக்கண்டேன், I saw the tree.

தனது, (*sing. gen.* of தான்.) His, hers, its.

தன்காரியம், *s.* One's pursuits, self-interest.

தன்காரியப்புலி. One who cares only for himself, a self-interested person.

தன்காலம், *s.* Its own appropriate season, time of a person's power, or prosperity; or the period when a thing prevails, as rain in the monsoon, தன்னுடையகாலம்.

தன்குலம்வெட்டி, *appel. n.* Destroyer of his own family, தனதுவமிசத்தைக்கெடுக்கிறவன். 2. (*fig. as a riddle.*) The handle of an axe, கோடரிக்காம்பு.

தன்கொண்டி, *s.* Self-will, one's pleasure, without consulting subordinates.

தன்படிவன் *s.* [*prov.*] Natural formation, as of salt, in distinction from artificial, விளைப்பு.

தன்பாடு, *v. noun.* Attending to one's own business, going on in one's own way.

தன்பாட்டிலேபோகிறான். He is going on quietly, without interfering with others.

தன்பால், *s.* (*com.* தனிப்பால்.) Pure milk. 2. See பால்.

தன்பிடி, *s.* One's opinion, religious or other. 2. Religious confidence.

தன்பொருட்டனுமானம், *s.* [*in log.*] Inference from experience or observation applied to one's own benefit, as opposed to பிறர்பொருட்டனுமானம்.

தன்பொறுப்பு, *v. noun.* Personal responsibility.

தன்மயம், *s.* His own nature, தற்சுபாவம். (*p.*)

தன்மனம், *s.* Uncontrolled, at liberty. 2. Self-will—as தன்கொண்டி.

தன்மூப்பு, *v. noun.* Youthful arrogance, forwardness, self-will, இறுமாப்பு. 2. His own master, தன்னிஷ்டம்.

தன்மூப்பானவன் — தன்மூப்பாய்நடக்கிறவன், *appel. n.* An assuming, arrogant youth; an upstart. 2. One who acts on his own responsibility.

தன்மூப்புச்செலுத்த—தன்மூப்புப்பண்ண, *inf.* To act on one's own responsibility.

தன்மேம்பாடு, *v. noun.* One's abilities, greatness, influence, தன்பெருமை.

தன்மேம்பாட்டுரை, *s.* [*a figure in rhetoric.*] Declaration of one's greatness, abilities, &c., ஓரலங்காரம், அஃது தற்புகழ்ச்சி.

தன்வசம், *s.* In one's power. (*c.*)

தன்வசப்படுத்த, *inf.* To take under charge, to appropriate a thing to one's own use.

தன்வயத்தனாதல், *v. noun.* Independence or self-existence—one of the eight attributes of God, கடவுளெண்குணத்தொன்று. (*p.*)

தன்வழி, *s.* One's parentage, or ancestry, one's relations, தன்மரபோர்.

தன்வழிப்படுத்த, *inf.* To bring to one's party, interest or religion; to proselyte. 2. To connect another family with one's own, by marriage.

தன்விருத்தி, *s.* One's own employment. 2. One's daily occupation.

தன்வினை, *s.* One's innate depravity, தன்னிருதயத்தின்சேடு. 2. Evil actions as resulting in future sufferings, ஊழ்வினை. 3. [*in gram.*] The intransitive or neuter verb, as பிறவினை is active.

தன்வினைதன்னைச்சுடும். One's own devices prove his ruin.

தன்வேதனை, *s.* Self-experience, self-perception, self-knowledge, சுயபரீட்சை. (*p.*)

தன்வேதனைக்காட்சி, *s.* Perception by experience, &c. See காட்சி.

தன்னடக்கம், *s.* Modesty, in regard to learning, wealth, &c. 2. Self-restraint, self-denial. 3. Self-possession, self-command. 4. Self-abasement.

தன்னயம், *s.* Self-interest, one's own benefit, profit; self-indulgence. 2. Selfishness.

தன்னரசு, *s.* Want of just administration of government, a state of anarchy.

தன்னரசுநாடு, *s.* A country whose government is democratic or republican.

தன்னரண்காத்தல், *v. noun.* One of the eight kinds of victory. See வெற்றி.

தன்னவன், *s.* One nearly related or of the same party.

தன்னறிவு, *s.* Consciousness, self-knowledge, சுயவறிவு. 2. Sobriety, recollection, self-possession, தன்னினைவு. 3. One's own knowledge, தனக்குரியவுணர்ச்சி.

தன்னாணை, *s.* An oath upon one's self, person, life or soul.

தன்னாரவாரம், *s.* One's own pleasure, free choice, preference.

தன்னாலேதான்கெட, *inf.* To be ruined by one's own folly.

தன்னிச்சை — தன்னிஷ்டம், *s.* Free will, one's own choice, ஏதேச்சை. 2. Self-will, independence, தன்கொண்டி. 3. Freedom, liberation from slavery, ஆளப்படாமை.

தன்னிகாமீட்டல், *v. noun.* One of the eight kinds of victory. See வெற்றி.

தன்னிலை, *s.* One's proper standing, nature, or state, சுபாவநிலை. 2. Equilibrium or proper state of the numerous parts of the system, சமனுப்பிறநிலை.

தன்னிறமாக்கி, *appel. n.* A kind of hornet or wasp that changes a grub to its own likeness.

தன்னிறம், *s.* The color of red ochre, கற்காவி.

தன்னீங்கல், *v. noun.* Liberty. 2. Independence, தன்னிஷ்டம். 3. Unconnectedness, சேராமை.

தன்னுடையவன், *appel. n.* A client, a friend, a relation.

தன்னெடுப்பு, *v. noun.* [*prov.*] Arrogance, self-importance, அக்கறை. 2. Determined perseverance in a thing undertaken for credit's sake, தன்முயற்சி.

தன்னைக்கட்ட, *inf.* [*vul.* தன்னக்கட்ட.] To be just sufficient for one's support. 2. *v. a.* To defend one's self by incantations, while going in the dark, in danger of wild beasts, &c. See கட்டு, *v.*

செலவுக்குத்தன்னைக்கட்டும். It will be just sufficient for his expenses.

தன்னைக்கட்டிநடக்கிறவன், *appel. n.* A frugal person, one who keeps within his income.

தன்னைத்தாழ்த்த, *inf.* To humble or to abase one's self.

தன்னைப்புகழ்தல், *v. noun.* Praising one's self.

தன்னைப்புகழ்தலுந்தகும்புலவோர்க்கே. It becomes a poet to praise himself.

தன்னையறிதல், *v. noun.* A girl becoming marriageable, பருவம்வாய்ப்புறல். 2. Knowing one's self; i. e. knowing the power of the soul—as the ascetic, ஆன்மநிலையையுணர்தல்.

தன்னையறியாதசன்னதமில்லை. There is no want of self-possession; spoken of one supposed to be possessed by an evil spirit, yet retaining his cunning.

தன்னையறிந்தவன்தலைவனையறிவான். He who knows himself will know God.

தன்னைமறந்தவன், *appel. n.* A self-renouncing person, as an ascetic or a ஞானி.

தன்னைமறுத்தல், *v. noun.* Self-denial.

தன்னைவாட்டுதல் — தன்னையொறுத்தல், *v. noun.* Mortifying one's self.

தன்னைவியக்க, *inf.* To admire one's self.

தன்னொழுக்கம், *s.* Conduct suitable to one's age, rank, caste, religion, தன்னிலைக்குத்தக்கநடை.

தன்ரு, *s.* Jollity, mirth, களிப்பு. (*சது.*)

•தன்மணி, *s.* A charitable person, தருமஞ்செய்வோன். (*Sa. Dharmminee.*)

உலகதன்மணி, *s.* One accustomed to alms-giving.

சிவதன்மணி, *s.* One religiously charitable.

•தன்மம், *s.* Justice, equity, நீதி. 2. Virtue, merit, நன்மை. 3. Charity, அறம். See தருமம்.

தன்மப்பயிர், *s.* A great benefactor; (*lit.*) a plant producing charity.

தன்மராசா, *s.* A name of Yud'his-thi'ra. 2. (*R.*) A tree, பாலைமரம், Mimusops, *L.*

தன்மன், *s.* Yama, இயமன். See தருமன்.

தன்மன், *s.* Long-pepper, திப்பிலி. (*R.*) 2. See தன்மம்.

•தன்மாத்திகாயம், *s.* A suitable body assumed by the soul at death, for future joys or sufferings, புண்ணியபாவசரீரம்; [*ex* தன்மம், *et* அத்தி and காயம்.]

•தன்மாத்திரை, *s.* The archetypes or subtile rudiments of elementary matter, the five elements being resolved into the rudimentary elements of the five senses, as earth, into that of smell, &c., பூதக்களினுறி. W. p. 365. TANMATRA. 2. First principles or grounds of knowledge; or perception by means of the senses, ஐம்பொறிகளின்மூலம்—as இரசதன்மாத்திரை, உருவதன்மாத்திரை, சத்ததன்மாத்திரை, கந்ததன்மாத்திரை, பரிசதன்மாத்திரை. (சிவ. சித்.)

தன்மானி, *s.* Misery, poverty, எளிமை. (*R.*)

தன்மை, *s.* Nature, essence, property, inherent, or abstract quality, சுபாவம். 2. State, condition, position, circumstances, நிலவரம். 3. Manner, method, kind, character, description, order, மாதிரி. 4. Temper, spirit, disposition, principle, constitution, குணம். 5. Decorum, decency, மரியாதை. 6. Consistence, temperament, இயல்பு. (*c.*) 7. One's self, himself, itself, self, personality, identity, சுயம். 8. [*in gram.*] The first person, மூவிடத்தொன்று. 9. (*in rhet.*) Description, the first of the thirty-five figures embracing four varieties—as குணத்தன்மை, சாதித்தன்மை, தொழிற்றன்மை, பொருட்டன்மை.

•தன்வந்தரி, *s.* (*also* தன்வந்திரி.) A famous physician of the gods, produced at the churning of the sea of milk, தேவர்மருத்துவன். 2. Siva, சிவன். 3. Sun, சூரியன். W. p. 438. DHANVANTARI.

தன்னந்தனி, *s.* (*an intensitive of* தனி. *prov.* தட்டத்தனி.) Quite alone, in absolute solitude, மிகுதனி. (*c.*)

என்னைத் தன்னந்தனியே விட்டுப்போனான். He departed this life, leaving me in despair.

தன்னமை, *s.* [*prov.*] (*Com.* தனது.) Acquaintance, friendship, amity, familiarity, சிநேகம். 2. Connection, party, &c., இணக்கம்.

•தன்னம், *s.* Smallness, minuteness, as சன்னம், சிறுமை. (See தனு.) 2. A calf, பசுவின்கன்று. 3. A fawn, மான்கன்று.

தன்னமதி. The crescent moon. (*p.*)

•தன்னியத்துவம், *s.* The possession of riches, செல்வமுடைமை; [*ex* தனம், wealth.]

•தன்னியம்—ஸ்தன்னியம், *s.* Milk, முலைப்பால்; [*ex* தனம், woman's breast.]

•தன்னியன், *s.* One free from the effects of தீவினை, a virtuous man, தீவினைபினீங்கினோன். 2. A wealthy man, தனவான்.

•தன்னியாசி—தன்யாசி, *s.* A tune, ஓர்இராகம்.

தன்னினி, *s.* A tree, the வேங்கைமரம், Pterocarpus, *L.*

தன்னு, கிறேன், தன்னினேன், வேன், தன்ன, *v. a.* [*prov.*] To take from a heap, &c., by little and little, to unlade a vessel a little at a time, கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக்கொண்டுபோக. 2. To move a vessel by degrees, தோணிதள்ள; [*ex* தன்னம்.]

தன்னை, *s.* Mother or (*by contraction of* தன் and அன்னை) any one's own mother, தாய். 2. [*ex* தன் *et* ஐ.] An elder sister, தமக்கை. (திவா.) 3. An elder brother, தமையன். (*p.*)

தா

தா. A syllabic letter of த் and ஆ combined.

தா, *s.* Hostility, பகை. 2. Pain, distress, affection, வருத்தம். 3. Decay, destruction, கேடு. 4. Strength, force, வலி. 5. Fault, defect, blemish, குற்றம். 6. Attacking, jumping at, towards, upon, over, &c., தாண்டுகை. (*p.*)

தாவில்லை. It is faultless, uninjured, not defective, unobjectionable; [*ex* இலை= இல்லை.]

தா, தருகிறேன், தந்தேன், தருவேன், தர, *v. a.* To give as equals, ஒப்போனுக்குத்தர. 2. To give, in general not to a third person, கொடுக்க. 3. To grant, to bestow, அருள. 4. To yield, produce, bring forth, கனிகொடுக்க. 5. To apportion, distribute, allot, assign, appropriate, பகிர்ந்துகொடுக்க. 6. To convey a meaning, to mean, as words, பயன்தர. 7. To create, make; to form, construct, படைக்க. 8. To beget, generate, procreate, மகவைப்பெற. 9. To produce, as an author, நூல்செய்ய. 10. To impart, to furnish, to supply, சேர்க்க. 11. To emit, to give out, ஊற.—*Note.* தால், in poetry is, as an auxiliary, joined to the root of other verbs—as புறந்தால், turning the back before an enemy, &c., எழுதால், for எழுந்திருத்தல், rising up, போதால், for போதல், going; பின்றால் for பின்றல், withdrawing, retiring.

தருகிறவனொருவனிருக்கிறான். There is one providing God.

தந்தவன், *appcl. n.* A father. (*p.*)

தருமதி, *s.* [*prov*] A due, in money, goods, &c., commonly a balance or remainder.

•**தாகம்,** *s.* Thirst, நீர்வேட்கை. 2. Desire, eagerness, appetency, ஆசை. (*c.*) 3. One of the punishments of the soul, உயிர்வேதனையினொன்று. (*Sa. Dàha.*)

அதிலேஅவனுக்குத்தாகமில்லை. He has no desire for it.

இவன்பணத்தின்மேல்தாகமாயிருக்கிறான். He is greedy after money.

தாகசாந்தி, *s.* Allaying thirst, விடாய்தணிக்கை.

தாகசுரம், *s.* (*St.*) Fever attended with great thirst, inflammatory fever. தாபசுரம்.

தாகந்தீர்க்க—தாகந்தணிக்க, *inf.* To allay or slake thirst.

தாகப்புளி, *s.* An acid drink to quench thirst, விடாய்தணிக்கும்புளிப்புள்ளநீர். 2. An acid preparation to be eaten for thirst, தவனப்புளி.

தாகமெடுக்க, *inf.* To become thirsty, to thirst.

பசிதாகம், *s.* Hunger and thirst.

தாகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To be thirsty, to thirst, நீர்வேட்கைகொள்ள. (*Colloq.*)

தாகித்துவிழுந்தான். He became faint from thirst.

தாக்கணங்கு, *s.* Lukshmi; (*lit.*) whose beauty excels all others, இலட்சுமி; [*ex* தாக்கு, *et* அணங்கு, beauty.] (*p.*)

தாக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*as* தாக்கணிக்க.] To demonstrate, to prove by evidence, திருட்டாந்தப்படுத்த.

அதையுண்டென்றுதாக்கணிப்பேன். I will prove it.

தாக்கணித்துக்கொடுக்க—தாக்கணித்துப்பேச, *inf.* To prove a thing; to demonstrate a proposition.

தாக்கம், *s.* [*prov.*] Reaction, counteraction, எதிர்தாக்குகை. 2. Force, strength, power—as of a blow, medicine, the sun, fire, reflected impetus or momentum, வேகம். 3. Pressure, onerousness, heaviness, கனப்பு. 4. Preponderance, அதிபாரம்; [*ex* தாக்கு, *v.*]

தாக்கமாயிருக்க, *inf.* To throb, as a boil.

பசித்தாக்கம், *s.* Gnawing of hunger.

தாக்கல், *s.* (*Arab.*) Inserting a sum of money in an account. 2. The act of removing one to another corps. 3. A reference—as தகவல். (*c.*)

தாக்கல்செய்தாயா. Did you take it in your account?

தாக்கல்பண்ண, *inf.* To enlist, to register.

தாக்கலில்லாதபேச்சு, *s.* A bare statement.

தாக்காட்டு, கிறேன், தாக்காட்டினேன், வேன், தாக்காட்ட, *v. a.* [*prov.*] To allure an animal, as by offering food. 2. To divert a child by objects, real or pretended, பராக்குக்காட்ட. 3. To put off from day to day, to tantalize, மாற. (*c.*) 4. To help, afford relief to the needy, உதவிசெய்ய.

நான்வருமட்டுந்தாக்காட்டிக்கொண்டிரு. Better detain him till I come.

அவன்என்னைத்தாக்காட்டிக்கொண்டுவருகிறான். He is tantalizing me.

தாக்கீது, *s.* (*Hind.*) Command, strict order, கட்டளைப்பத்திரம். (*c.*)

தாக்கு, *s.* Beating, percussion, concussion, dash, blow, a fight, clashing, dashing, twitching, impinging—as steam, or a blast of wind, &c., அடி. 2. A rest, prop, support, சார்வு. 3. Attack, assault, invasion, போர். 4. Preponderance, அதிபாரம். 5. Reaction, rebound, reflection, எதிர்தாக்குகை. 6. A rice field, செல்வயல். 7. *adj.* (*with person.*) Corpulency, புஷ்டி. 8. Place, இடம். 9. Vault, நிலவறை. 10. Application, சாதிப்பு. 11. Purchase of a lever, impetus, வேகம். 12. [*in arith.*] Multiplication, குணனம். 13. Affecting one's mind, உள்ளத்திற்றைக்கை.

ஆள்தாக்கிலேதாழ்ச்சியில்லை. He is robust.

தாக்காயிருக்க, *inf.* To have a grave look. 2. To be competent.

தாக்கற்று, [*adverbially.*] Independently.

தாக்காய்ச்சொல்ல, *inf.* To speak with authority. (*Old Dic.*)

தாக்குப்பொறுத்தவன், *appcl. n.* A robust person, able to carry a load, &c. 2. One with the charge of a large family. 3. One able to afford expenses. (*c.*)

மேட்டுத்தாக்கு, *s.* A rising ground.

பள்ளத்தாக்கு, *s.* A valley. 2. Low places in fields, lands adjacent to tanks and easily flooded. (*c.*)

தாக்கு, கிறேன், தாக்கினேன், வேன், தாக்க, *v. n.* and *v. a.* To strike, beat, hit, dash against, beat down; to jerk, to twitch, அடிக்க. 2. To butt, as beasts, முட்ட. 3. To press heavily, as a burden, a responsibility, an expense, கனக்க. 4. To attack, assault, aggress; to butt, அமுத்த. 5. [*in arith.*] To multiply, பெருக்க. 6. To interfere, தலையிட்டுக்கொள்ள. 7. To preponderate, out-weigh, அதிபாரங்கொள்ள. 8. To influence an actor; to affect one's interests, health, &c., தைக்க. 9. To come in contact with, to collide, to strike as a vessel against a rock or another vessel, மோத. 10. To be severe, in remonstrance or reproof, as through some pique or grudge, கடுமையாயிருக்க. 11. To rest or depend on, பற்றியிருக்க. 12. To involve, as a cause, or event its consequences, பலிக்க. 13. To touch, strike, or come in contact with, as smoke, steam, heat, flame, sunshine; to burst on the sight, as lightning; to beat against, to penetrate as a sting, பட. 14. To extend to and affect adjacent objects—as heat, cold, motion, force, sound, a passing ball, &c., பாவித்தரவ. 15. To react, rebound, அறைக்க. 16. To transfer the loss or gain of one account to another, to increase the profits on an article, to make up for loss in others, &c., சரிக்கட்ட. 17. To spring, as an animal, பாய. 18. To avenge, to revenge, பழிவாங்க. 19. To fall heavily on one, as charges, expenses, profits, &c., on goods coming upon the last buyer, சுமத்த. 20. To hobble, to limp, நொண்டிக்க.—*Note. Most of the meanings are used in cant.*

மனதிலேதாக்கவில்லை. This has not reached the mind.

பழையகோபமெல்லாம்வைத்துத்தாக்குகிறார். Keeping in mind all his old grudges, he is now revenging himself.

சரீரத்திலேதாக்கும். It will have lasting effects on the body.

செலவிலேதாக்கும். Expenses will increase. 2. The expense will be heavy.

நிறையத்தாக்கிவிட்டான். He is quite intoxicated; (*lit.*) full of liquor.

தாங்கல், *s.* A natural reservoir, a pond, குளம். 2. See under தாங்கு.

தாங்கு, கிறேன், தாங்கினேன், வேன், தாங்க, *v. a.* To bear up, to support, தாபரிக்க. 2. To endure, to sustain, சகிக்க. 3. To press heavily, அழுத்த. 4. To ward off, to avert, விலக்க. 5. To carry, சுமக்க. 6. To maintain, sustain by food, ஆதரிக்க. 7. To protect, to guard, காக்க. 8. To pole a boat, தோணிதள்ள. 9. To treat tenderly, with great kindness, as a child or a friend, பராமரிக்க. 10. To solicit cringingly, கெஞ்ச. 11. To press against, to strike, to graze a boil so as to cause pain, ஊன்ற. 12. To maintain, to have—as a disposition, சாதிக்க. 13. To tolerate, suffer, permit, இடங்கொடுக்க. 14. To wear, to be invested with, தரிக்க. 15. To assist one in rising, in raising or carrying a burden, or climbing a tree, தூக்க. 16. To bear with a light hand, as when beating, ploughing, &c., மெதுவாக்க. 17. To halt in speaking or walking, நிறுத்த. (*c.*)

இந்தப்போசனம்ஜீவனத்தைத்தாங்காது. This food will not support life.

காற்றைத்தாங்காது. It will not bear the wind.

என்னாலேஅவ்வளவுகொடுக்கத்தாங்காது. I cannot afford to give so much.

அவன்அடிதாங்குவான். He can endure blows.

அவனுக்குச்சாப்பாடுகொடுத்துத்தாங்காது. No one can afford to feed him.

காலைத்தாங்கித்தாங்கிநடக்கிறது. The animal limps in walking.

அவனைபேசித்தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். He pleases him, to gain his own purpose.

அவன்கையைத்தாங்கு. Ward off his hand, his blow, &c.

மறுமொழிசொல்லித்தாங்காது. There is no end of answering such questions. [*prov.*]

சரீரந்தாங்காது. The constitution will not bear it.

தாங்கித்தாங்கிப்பேசுகிறான். He speaks haltingly.

மாடுகால்தாங்கித்தாங்கிநடக்கிறது. The bullock hobbles (by pain in the hoof).

தாங்கத்தாங்கத்தலைமேலே. To become the more arrogant, the more kindness is shown. 2. To be supercilious on account of humble applications.

மலையைமலை தாங்கவேண்டும் மண்ணாங்கட்டிதாங்குமா. One mountain supports another, can a clod of earth do it?

விஞ்சைவிற்குன்றினான் சடையன் வெண்ணெய்ந் நல்லூர்க்கு அஞ்சுமென்றோர்களைத்தாங்குந்தன்மைபோல். (*Nalan*) upheld, by charms (the mountain), as Sadaiyan of Tiruvennainallur supported those who came to him for refuge. (இராமா.)

தாங்கமாட்டாதவன். One unable to endure.

தாங்குகோல், *s.* [*prov.*] A boat-man's pole, தோணிதாங்குகோல்.

தாங்கிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To bear in mind, to brook. 2. To sustain sickness, adversity, &c.

தாங்கிக்கொண்டுபோக, *inf.* To carry in the arms. 2. To receive and treat very civilly or politely. 3. To escort or conduct, as a lady by the arm. 4. To solicit very urgently.

தாங்கிக்கொள்ள, *inf.* To bear. 2. To ward off, to screen, &c. 3. To maintain, to support. 4. To endure, சகிக்க.

தாங்கித்தடுக்கிட, *inf.* To treat very tenderly; (*lit.*) to bear one up and spread a mat for him. (*c.*)

தாங்கிவெட்ட, *inf.* To cut or hew lightly.

கைதாங்கியடிக்க, *inf.* To beat or strike lightly.

கைதாங்கியுழ, *inf.* To plough lightly.

தாங்கல், *v. noun.* Bearing, supporting, சுமத்தல். 2. A grievance, விசனப்படுகை. 3. Displeasure, regret, umbrage, மனக்குறை. (*c.*)

அவர் உன்மேலே மெத்தவுந்தாங்கலாயிருக்கிறார். He is much grieved with you.

மனத்தாங்கல், *v. noun.* Want of cordiality.

தாங்கல்வருத்துவிக்க, *inf.* To offend one.

தாங்கி, *appel. n.* A support, prop, defence, ஆதாரம், as கைதாங்கி, சுமைதாங்கி, நீர்தாங்கி, மண்டாங்கி, which see. 2. A ferrule, பூண். 3. A golden ferrule put on the end of an elephant's tusk, கிம்புரி. 4. A fastening for an ornament, பணிப்பூட்டு.

குடிதாங்கி. One who supports his family or others.

தாங்கு, *v. noun.* [*prov.*] Bearing, supporting, as தாங்கல். 2. A support, as தாங்கி. 3. A staff of pike, ஈட்டிக்காம்பு.

•தாசநந்தினி, *s.* (*also* சத்தியவதி.) The mother of Vyasa, வியாசன்தாய்.

•தாசரதி, *s.* Rama, இராமன்.

தாசரி, *s.* [*vul.*] A Vaishnuva mendicant, as தாசன், 3.

தாசரிப்பாம்பு, *s.* A large snake, a rock-snake, commonly brought by தாசரி.

தாசனுப்பொடி, *s.* [*prop.* தசனப்பொடி.] A dentifrice. (*c.*)

•தாசன், *s.* (*plu.* தாசர்.) A servant, ஊழியக்காரன். 2. A slave, அடிமை. 3. A religionist of the Vaishnuva sect, as தாதன். 4. A fisherman, வலையன். 5. One of the fourth caste, சூத்திரன். W. p. 407. Dasa.

அடியேன்தாசன். I am your servant. (*an address of a disciple to a guru.*)

தாசர்தங்குலத்தலைவன்றதிபுரிவித்தவையல்.........The female (Parimalacandi) reared by a chief of the fishermen. (பார.)

தாசத்துவம், *s.* Servitude, bondage, அடிமை.

தாசநம்பி, *s.* As சாத்தாதவன்.

தாசபாலனம், *s.* Preservation from servitude.

தேவதாசன், *s.* A servant of deity, a minister.

விஷ்ணுதாசன், *s.* A devotee of Vishnu.

தாசா, *s.* (*Hind.*) Animation, vivacity, &c.

•தாசி, *s.* A dancing girl, being the slave of the temple, devoted to the god from her youth, and commonly of loose character, கூத்தக்கணிகை; *properly* தேவதாசி. (*c.*) 2. A maid servant, வேலைக்காரி. 3. A maid slave, அடிமைப்பெண். 4. The second lunar asterism, பரணிநாள். 5. A species of Henna shrub with sky blue flowers, நீலச்செம்பருந்தி.

•தாசியம், *s.* Slavery—as தாசத்துவம்.

தாசு, *s.* (*for.*) A brass plate to strike the hour, மணிகைவட்டில். 2. An hour, இரண்டரைநாழிகைகொண்டநேரம். 3. Conical piece in the play of draughts, தாயக்கட்டை.

•தாசு, *s.* An affix to proper names, implying devotedness, as இராமதாசு, worshipper of Rama.

•தாசேரகம், *s.* (*a change of Sa. Dascra.*) A camel or dromedary, ஒட்டகம்.

•தாசோகம், *s.* Profession of homage, by the Vaishnuvas, as your servant, அடியேன்.

தாச்சி, *s.* [*vul.*] See தாய்ச்சி.

•தாடகை, *s.* [*in mythol.*] A Rakshasa female, a savage, ஒரரக்கி. 2. (*fig.*) A bold, immodest woman, மானங்கெட்டவள்.

தாடகைத்தனம், *s.* Immodesty in a female. (*c.*)

தாடகைவதைப்படலம், *s.* A chapter in Ramayanam.

•தாடங்கம், *s.* A female ear-ornament. (See தோடு.) 2. Another kind of ornament, காதணி. W. p. 371. Tat'anka.

•தாடனம், *s.* Patting, tapping, தட்டுதல். 2. Whipping, அடித்தல். W. p. 371. Tad'ana.

தாடனஞ்செய்ய, *inf.* To beat, to whip.

பாததாடனம், *s.* Kicking with the foot, உதைத்தல்.

தாடா, [*vul. imperative. fem.* தாடி.] Give; *used by superiors to inferiors and among equals*; [*ex* தா *et* அடா.]

தாடாண்மை, *s.* [*prov.*] Energy, indefatigable application, and perseverance, as தாளாண்மை. (*p.*)

தாடாளன், *s.* A person of great energy and application, முயற்சியுள்ளோன். (*p.*)

தாடாற்றி, *s.* [*prov.*] Mitigation, relaxation of intensity or severity; quieting, appeasing, ஆறுதல். (*p.*)

தாடாற்றிபண்ண, *inf.* To relax, to mitigate, to relieve, to pacify, ஆற்ற.

•தாடி, *s.* (*a contraction of Sa. Dadhika.*) Beard, மோவாய்மயிர். 2. The chin, மோவாய். 3. Dewlap, அலைதாடி. 4. Hanging excrescence under a cock's neck, சேவற்கழுத்திற்றொங்குவது. (*c*)

தாடியைப்பிடிப்பார்க்க. To mind no one, to encounter an enemy fearlessly, to brave opposition; (*lit.*) to shake the beard.

தாடிக்காரன், *s.* One with a long beard.

தாடிமுளைத்தல், *v. noun.* Sprouting of the beard.

தாடியன், *s.* [*prov.*] An animal with a dewlap. 2. As தாடிக்காரன்.

தாடிவளர்த்தல், *v. noun.* Letting the beard grow—as some religionists, or as a husband during his wife's pregnancy.

நீண்டதாடி—கொடுக்கைத்தாடி, *s.* A long beard.

குஞ்சுத்தாடி, *s.* [*prov.*] A short beard.

•தாடிமஞ்சம், *s.* A kind of creeping plant. See சத்திக்கொடி.

•தாடிமம், *s.* A kind of pomegranate bearing full flowers but no fruit, தாதுமாதுளை. W. p. 604. Dad'ima.

தாடை, *s.* Mandibles, jaws, chops, cheeks, கன்னம். Compare தவடை.

தாடையிலேபோடு. Give him a blow on the jaws.

தாடையிலேபோட்டுக்கொள்ள. To strike on the cheeks with both hands, in grief.

தாடையெலும்பு, *s.* The jaw-bone.

தாட்கோரை, *s.* A long kind of grass for mats, ஒர்புல்; [*ex* தாள்.]

•தாட்சணம்—தாட்சணியம்—தாட்சிண—தாட்சண்ணியம், *s.* Mercy, benignity, compassion, இரக்கம். (*c.*) See தாட்சிணியம்.

•தாட்சம், *s.* *St. for* தக்கம், which see.

•தாட்சம், *s.* [*prop.* திராட்சம்.] The vine, also used for grapes, கொடிமுந்திரிகை.

•தாட்சிணியம்—தாட்சிணை—தாட்சிண்ணியம்—தாக்ஷிணியம்—தாக்ஷிணை—தாக்ஷிண்ணியம், *s.* Kindness, courtesy, benignity, kind feelings toward a friend, மரியாதை. W. p. 404. Dakshin'ya. 2. Outward politeness, உபசாரம். 3. Partiality, கண்ணோட்டம். 4. Mercifulness, compassion, இரக்கம்.

தாட்சிணியம்பார்க்க, *inf.* To regard persons kindly; to exercise mercy.

தாட்சிணியவார்த்தை, *s.* Kind, civil or obliging discourse.

தாட்டன், s. (fem. தாட்டி.) A fellow, a certain one, as தாலன். (Disrespectfully.) 2. [prov.] A person of fancied importance, பெருமைக்காரன். (Not used in direct address.) 3. A he-monkey, தலைமைப்பட்ட ஆண்குரங்கு.

•தாட்டாந்தம், s. [in log.] A proposition, or doctrine, to be proved, ascertained, determined (a correllative of திருட்டாந்தம்); திருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டது.

தாட்டாளன், s. A chief, a master, தலைவன். 2. [prov.] A husband, கணவன்.

தாட்டி, s. [loc. vul.] Times, number; for once, twice, &c., தடவை.

நாலுதாட்டி. Four times.

•தாட்டி, s. (a change of தாட்டிகம்.) Cleverness, skill, சாமர்த்தியம். 2. Without impediment; having fluency in speaking or reading, வாசகதாட்டி. 3. [prov.] A clever woman of frugality, address, management, கெட்டிக்காரி. 4. A masculine woman, ஆண்மாரி. (See தாட்டன்.) 5. (Sa. Dha'ti.) Confronting an enemy, எதிர்வம்.

•தாட்டிகம்—தாஷ்டிகம்—தாஷ்டீகம், s. Strength, power, authority, பலம். 2. Insolence, pride, superciliousness, haughtiness, இறுமப்பு. (Sa. Dha'shtika.) (c.)

அவன்தாஷ்டிகமுடையவன். He is a proud man.

தாஷ்டிகமாய்ப்பேச, inf. To speak with courage.

தாஷ்டிகவான், s. A powerful, influential man. 2. An eloquent person, வாய்ச்சாலகன்.

தாட்டு, கிறேன், தாட்டினேன், வேன், தாட்ட, v. a. [in combin.] To throw one down, விழத்தாட்ட (Beschi.) 2. To remove, to transplace, கடத்த. (c.) 3. To confute, மறுக்க. (R.)

தாட்டுப்பூட்டெனல், v. noun. Rebuking, being angry, கோபித்தல். (c.)

தாட்டுப்பூட்டென்றுகுதிக்கிறான். He is now enraged.

தாட்டோட்டம் — தாட்டோட்டு, s. Trick, fraud, deception, எத்து. (c.)

தாட்டோட்டக்காரன், s. One who deceives with vain promises.

தாட்டோட்டக்காரனுக்குத்தயிருஞ்சோறும் — விசுவாசக்காரனுக்குவெந்நீரும்பருக்கையும். A vain boaster gets rice with curds; an upright man, rice with warm water; i. e. flatterers are favored.

தாட்பனை, s. A gallinaceous fowl, கோழி. (p.)

தாட்பாள்—தாழ்ப்பாள், s. (com. தாப்பாள்.) Bolt, bar, பூட்டு. 2. Bar of a pair of stocks, தொழுமரத்தாட்பாள். 3. Door of a rat trap, எலிப்பொறியின்தாழ்.

தாட்பாள்போட, inf. To bolt a door, &c.

தாட்பாட்கட்டை, s. A bar of wood.

தாட்பாட்கட்டைமரம், s. A catch of wood to receive a bolt.

தாணி, s. [prop. தான்றி.] A large fruit tree. See தான்றிமரம்.

தாணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, [vul. தான்றிக்க.] v. a. To ram down, to make firm, as earth round a tree; to hammer down, to fasten, அமுக்க. 2. To charge a gun, கெட்டிக்க. 3. To ply hard, as in churning, விசைகொண்டுகடைய. 4. To confirm, to strengthen, உறுதிப்படுத்த. 5. (fig.) To accuse falsely and skilfully, so as to succeed, குற்றமேற்ற. (c.)

தாணித்துவைக்க, inf. To load a gun and keep it ready.

தாணிப்பு—தாணித்தல், v. noun. Ramming down, making firm, &c., as தாணி, v.

•தாணு—ஸ்தாணு, s. Firm or fixed state, stability, நிலைபேறு. 2. Shelter, புகலிடம். (c.) 3. Post, pillar, தூண். 4. Mountain, hill, மலை. 5. Siva, சிவன்.

இருக்கிறதற்குநல்லதாணு. This is a good place for shelter, resort, &c.

தாணுவாயிருக்கிறவன். A patron, protector.

தாணையம், s. (Hind.) A garrison, கோட்டைக்குள்இருக்கும்படை. (c.)

தாணையக்காரர், s. Soldiers in garrison.

தாணையமிறங்க, inf. To become settled in a garrison.

தாணையமுறிய, inf. To put a garrison to flight.

தாணையம்போட, inf. To garrison. 2. To become settled in a garrison. 3. (fig.) To tarry too long in a place.

•தாண்டகம், s. (an elongation of தண்டகம்.) A poem, the lines of which consist of more than twenty-six letters, which is of two kinds—as அளவழித்தாண்டகம், அளவிற்குண்டகம், இருபத்தெழுத்தின்மிக்கஅடியான்வருப.

•தாண்டவம், s. Dance, கூத்து. 2. Dancing with violent gesticulations, applied to the frantic dance of Siva and his votaries, சிவன்கூத்து. W. p. 371. Tandava. 3. [mystically.] The operations of the deity in sentient beings, supplying them with bodies, and acting through these in all their movements, திருக்கூத்து.

தாண்டவமாட — தாண்டவம்பண்ண, inf. To dance, as Siva, or to carry on divine operations.

தாண்டவராயன்—தாண்டவன், s. An appellation of Siva, சிவன்.

•தாண்டி, s. Any treatise on dancing, நடனசாஸ்திரம். (Sa. Ta'ndi.)

தாண்டு, s. A leap, a jump, குதி. 2. (fig.) Assuming airs in giving an apology.

வெகுதாண்டுதாண்டுகிறான். He plays the pedant.

ஒருதாண்டாகத்தாண்டினான். He leaped over at once.

தாண்டு, கிறேன், தாண்டினேன், வேன், தாண்ட, v. a. To leap, to bound, to jump over, to cross, to pass over, கடக்க. 2. To stride over, to step or skip over, கிட்டிவிடைக்க. 3. To dance, skip, jump, குதிக்க. 4. To overcome, வெல்ல. (c.)

தாண்டிப்பாய, inf. To leap over. 2. To play at leap-frog. 3. To be rash, disobedient, head-strong.

தாண்டிப்போக, inf. To surpass, to out-do, to overcome.

தாண்டிமண்டலம்போட, inf. [prov.] To spring, or run at one with rage, as a ferocious animal, an enraged warrior, &c.

தாண்டல், v. noun. Jumping over, crossing over, பாய்தல்—used in all the meanings of the verb.

•தாதகி, s. A tree, ஆத்திமரம். W. p. 442. Dhatakee.

•தாதன், s. A slave, அடிமை. 2. A devotee of Vishnu, தாசன். (சது.) 3. (fem. தாதச்சி.) A religious mendicant of the Vaishnuvas, வைஷ்ணவபரதேசி. (See தாசன்.) 4. One of the lowest or சரியை order of Saivas, சரியையுடையான். 5. A kind of vagrant dancer, கூத்தாடி. (c.)

தாதக்கூத்து, s. A kind of dancing by strolling dancers, தாதராட்டம்.

தாதமணி, s. A necklace worn by Vaishnuva pilgrims to Tripaty.

தாதமார்க்கம், s. The religious practice of the lowest of the four orders in the Saiva religion, as சரியை. (See மார்க்கம்.) 2. The religion of the Vaishnuvas.

தாதவேஷம், s. A masquerade dress like a Vaishnuva's.

தாதா, s. (Tel.) Grandfather, பாட்டன்.

•தாதா, s. A liberal donor, as அன்னதாதா, தருமதாதா, கனைபரன். (Sa. Da'ta, under Da'tru) 2. A father, தகப்பன். 3. Brahma of the Triad, பிரமன். W. p. 442. Dhatra.

•தாதாத்மியம் — தாதான்மியம், s. Identity, unity, sameness, ஒற்றுமை. W. p. 371. Tatatmya.

சகதாதான்மியம், s. Earthly connections, worldliness, secularity.

ஈசுரனைசதன்னியதாதான்மியம், s. Entire union or identification with the deity.

•தாதி, s. A foster-mother, a nurse, செவிலித்தாய். (Sa. Dha'tree.) 2. A female companion of a lady, a lady's maid, தோழி. (c.) 3. A female devotee of the சரியை order, as தாசி.

தாதிப்பெண்கள், s. Attendants of a mistress.

தாது, s. (Hind.) A hearing, கேள்வி.

தாதுமில்லைப்பிரா தமில்லை. There is no pleading or hearing—no tribunal.

•தாது, s. (Sa. Dha'tu.) A principle, constituent or elementary part in nature, மூலவஸ்து. 2. (c.) Artery, nerve, pulse, muscle in common, நாடி. 3. Any of the seven constituent parts of the body, இரசாதிபேழு. 4. Any one of the five elements, மண்முதலியைந்து. 5. The filaments of a flower, பூந்தாது. 6. The தாதுமாதிர tree. (சது.) 7. Red ochre, காவிக்கல். 8. The root of a word in Sanscrit, சொற்பகுதி. 9. Any of the seven metals, பொன்முதலியேழு. (See உலோகம்.) 10. Mineral, a fossil, கிரசவஸ்து. 11. Semen, சுக்கிலம். 12. The tenth year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம். 13. Arsenic in its natural state, in distinction from that which is prepared. See சாக்கு.—Note. The seven constituents of the body, or சத்ததாது, are: 1 இரசம், serum. 2. இரத்தம், blood. 3. சுக்கிலம், semen. 4. மூளை, brains, marrow. 5. தசை, flesh. 6. எலும்பு, bone. 7. தோல், skin.

தாதாட, inf. To dive into the pollen of flowers, as insects; [ex ஆட.] (p.)

தாதுகட்ட, *inf.* To bind or cause absorption, or extinction of the seminal principle in the system, as ascetics; or to promote longevity.

தாதுகவிக்க, *inf.* To be emitted as semen.

தாதுநஷ்டம், *s.* Nocturnal pollution in sleep, by disease, &c. See சுக்லம்.

தாதுபார்க்க, *inf.* To feel the pulse.

தாதுபுஷ்டி—தாதுவிருத்தி, *s.* A healthy state of the semen. (*c.*)

தாதுமாதளை, *s.* A flowering pomegranate without fruit, பூமாதளை.

தாதுமூலசீவன், *s.* [*in divination.*] A three-fold division of nature, தாது denoting the mineral, மூலம், the vegetable and சீவன், the animal kingdoms, one of which is sent by an applicant to the diviner.

தாதுரோகம், *s.* Scanty flow, or morbid state of the semen.

தாதுவாதம், *s.* Mineralogy, one of the sixty-four கலைஞானம்.

தாதுவாதி, *s.* An assayer of metals.

தாதுவிழுந்துபோதல், *v. noun.* Ceasing of the pulse. (*c.*)

தாதுவைரி, *s.* Sulphur, கந்தம். W. p. 442. DHATUVAIRI. 2. Nutgall, கடுக்காய். 3. Cardamum, ஏலம்.

•தாதுவாதம், *s.* [*loc.*] Fraud, a lie, as தாத்திருவாதம். 2. See தாது.

தாதுவாதக்காரன், *s.* A liar, one full of guile.

•தாதை, *s.* A father, தந்தை. 2. A grandfather, பாட்டன். 3. Brahma, பிரமன். (*p.*) See தாதா.

தாதைதன்றாதை — தாதைதாதை, *s.* A grandfather.

•தாத்திரம், *s.* An axe, கோடாலி. (சது.) —In Wilson's Dic. a large knife.

•தாத்திரி, *s.* Earth, பூமி. W. p. 442. DHATREE. 2. The நெல்லி tree.

•தாத்திரியம், *s.* [*prov.*] Poverty, exigency, தரித்திரம்.

தாத்திரியப்பட, *inf.* To suffer poverty, to be poor.

•தாத்திருவாதம், *s.* [*prov.*] A cheat, fraud, trick, கபடம். 2. Lie, பொய்.

தாத்து, கிறேன், தாத்தினேன், வேன், தாத்த, *v. a.* [*vul. for* தாற்று.] To winnow, and sift—as grain, கொழிக்க. 2. To shift off bad articles for good, இழிந்ததைப்புகுத்தற்கு மாற்ற. 3. [*prov.*] To conceal stolen bullocks in some place out of sight, ஒளித்து வைக்க. (*c.*)

தாத்திப்போட்டான். He sifted the grain; also, he got rid of damaged goods.

•தாத்துரு, *s.* One of the twelve suns, so called, பன்னிரண்டாதித்தரிலொருவன். (சது.)

•தாந்திரிகம், *s.* Belonging to the Tantras, தந்திரங்களுக்குரியது. 2. Cunning, artfulness, உபாயம். W. p. 371. TANTRIKA.

•தாபகம்—ஸ்தாபகம், *s.* Establishment, settlement, foundation, நிலைநிறுத்துகை. See தாபனம்.

•தாபதம், *s.* Abode of an ascetic, முனி வாசம். (சது.)

தாபதநிலை, *s.* A widow's entering on a course of austerities at the death of her husband, விதவைதவம்புகல்.

தாபதர், *s.* (*Hon.*) An ascetic with tangled locks, சடைமுடியர். 2. An ascetic of the Jaina sect, சமணமுனிவர்.

•தாபநீயம், *s.* One of the Upanishads, உபநிடதத்தொன்று.

•தாபந்தம், *s.* (*a change of* தாபம்.) Distress, straits, &c. See சங்கடம்.

•தாபம், *s.* Heat, ardor, fervor, burning, உட்டணம். 2. Sorrow, distress, anguish, துன்பம். W. p. 371. TAPA. 3. A jungle, forest, காடு.

கோபதாபம், *s.* Heat of anger. See கோபம்.

பச்சாத்தாபம், *s.* (*R. Catholic usage.*) Contrition, repentance.

மனஸ்தாபம்—மனத்தாபம், *s.* Grief. sorrow of heart, regret; remorse, compunction.

விரகதாபம், *s.* Violence of sensual appetite, lust. See விரகம்.

தாபசுரம், *s.* A burning fever. See சுரம்.

தாபத்திரயம், *s.* (*also* துக்கத்திரயம்.) The three kinds of distress, according to their sources: 1. தெய்விகம், affliction from the divine hand. 2. ஆன்மிகம், affliction from creatures. 3. பௌதிகம், afflictions caused by the elements.

தாபமாயிருக்க, *inf.* To be full of desire. 2. To suffer inconvenience, or pain, from heat.

•தாபரம், *s.* Shelter, support, &c. See தாவரம்.

தாபரன், *s.* The deity, கடவுள். (சது.)

தாபரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To protect, preserve, support, shelter. See தாவரி.

•தாபனம்—ஸ்தாபனம், *s.* Establishing, founding, நிறுத்தகை. 2. Settlement, establishment, institution, நிலை. 3. Fixing or concentrating the thoughts upon the objects of meditation, நினைவைநிலைபெறுத்துகை. —There are as அட்சரஸ்தாபனம், கும்பஸ்தாபனம், தெய்வஸ்தாபனம், பாஷாணஸ்தாபனம், மந்திரஸ்தாபனம், யந்திரஸ்தாபனம், which see in their places.

தாபனமுத்திரை, *s.* Libations of water, and sacrificial grass, to an image, &c., as அருச்சியம்.

தாபனம்பண்ண, *inf.* To fix, to place.

•தாபிஞ்சம், *s.* A tree. See தமாலம். W. p. 372. TAPINJA. 2. Castor plant, ஆமணக்கு.

•தாபிதம், *s.* Heat, fervor, ardency, சூடு. W. p. 372. TAPITA. 2. Establishment, &c. See ஸ்தாபிதம்.

தாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To place, plant, establish; to determine, to prove, &c. See ஸ்தாபி.

தாபே, *s.* (*Arab.*) A dependent, follower, சார்ந்தவன். 2. Charge, custody, வசம்.

தாப்பணிவார், *s.* A girth for a saddle, கல்லணைக்கச்சை. 2. (*fig.*) A scourge, கசை. (*Used in the south.*)

தாப்பாள், *s.* [*prop.* தாழ்ப்பாள்.] A bolt. (*c.*)

தாப்பிசை—தாப்பிசைப்பொருள் கோள், *s.* (*a compound of* தாம்பு *and* இசை.) One of the eight methods of constructing verse, by which a word in the middle is connected both with the end and beginning, from the idea of a swing—as உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலை ஊனுண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாதளறு, if not eaten, the bodies of some animals will retain their lives. The hell that swallows a flesh eater will never open its mouth to let him out. Here ஊன், is the connecting word, தாப்பிசைப்பொருள்கோள்.

தாப்பு, *s.* [*loc.*] The expected moment, the wished for occasion, குறித்தசமயம்.

தாப்புக்கொள்ள, *inf.* To lurk and wait for, to watch an opportunity.

•தாமசம்—தாமதம், *s.* One of three qualities or principles in nature—that of darkness, ignorance, delusion, sluggishness, முக்குணத்தொன்று. (See குணம்.) W. p. 372. TAMASA. 2. Dilatoriness, tardiness, drowsiness, தூக்கம். 3. Delay, detention, தடை. 4. Slowness, dullness, sluggishness, inactivity, மந்தகுணம். 5. Reluctance, backwardness, unwillingness, பின் பயனிவம். (*c.*)

சொல்லுகிறதற்குத்தாமசம். You no sooner direct than he complies.

தாமசசிருட்டி, *s.* The creation of evil or powers of evil.

தாமசபதார்த்தம், *s.* Variety of food and drinks, மதுமாமிசமுதலியன.

தாமசபுராணம், *s.* A Purana with *tamasa* imperfections.

தாமசப்பிரகிருதி, *s.* One of a bad disposition, also a sluggard, சோம்பன்.

தாமசவேளை, *s.* A time of anger or passion. 2. As தாமதவேளை.

தாமசன்—தாமதக்காரன், *s.* A slow, inactive person.

தாமதப்பட, *inf.* To be delayed, to be detained. 2. To linger, to be tardy, to be reluctant.

தாமதப்பல்லி, *s.* A lizard chirping in such a direction in the house as to denote delay, obstruction, misfortune. See வரத்துப்பல்லி.

தாமதம்பண்ண, *inf.* To delay, to detain, to prolong, to retard.

தாமதவேளை, *s.* [*in astrology.*] The division of the day—it being in three parts—which is most unfavorable for enterprize.

•தாமணி, *s.* (*sometimes* தாவணி.) A rope for tying cattle together, மாட்டைப் பிணிக்குந்தாம்பு. (*c.*) 2. A string, a rope in general, கயிறு. W. p. 405. DAMAN'I.

தாமணிபாகக்கட்டிவெட்டிப்போட்டான். He tied (criminals, or captives), in a row and cut off (their heads)—practised by some Hindu sovereigns.

•தாமதம், *s.* See தாமசம்.

தாமதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* (*sometimes* தாமசி.) To delay, to loiter, to be tardy, பொழுதுபோக்க. 2. To be detained, hindered, தடைபட. 3. To be reluctant, backward, unwilling, பின்வாங்காமலிருக்க. (*c.*)

*தாமநிதி, s. The sun, சூரியன்; [ex தா மம், light et நிதி, fulness.]

*தாமம், s. Rope, cord, string, as அணை கயிறு. 2. A string to tie oxen together, as தாமணி. 3. A flower, பூ. 4. Wreath, flower garland, chaplet, பூமாலை. 5. Necklace of beads, மணிக்கோவை. 6. A woman's waist ornament, consisting (according to நிகண்டு) of sixteen or eighteen zones of beads, மூவாறு கோவையுமாகுநிலையணி. (Sa. Da'ma.) 7. House, abode, dwelling, வீடு. 8. Place, location, position, இடம். 9. Birth, transmigration, பிறப்பு. 10. Body, உடல். 11. Light, lustre, brilliancy, radiance, ஒளி. 12. City, town, நகரம். 13. Fame, celebrity, புகழ். W. p. 443. Dhama. 14. The கொன்றை tree. 15. Row, order, ஒழுங்கு. 16. Ornaments of a crown, முடிப்புறப்பு. 17. Health, ease, pleasantness, gratification, சுகம். 18. Mountain, மலை.

*தாமரை, s. The lotus flower, or water-lily, sacred to Brahma, Lukshmi, the sun, &c., கமலம், Nelumbium speciosum. (Willd.) W. p. 372. Tamarasa. There are different kinds—as ஆகாயத்தாமரை, நிலத்தாமரை, செந்தாமரை, மலைத்தாமரை, வெண்டாமரை, which see.

தாமரைக்கண்ணன், s. Vishnu, as lotus-eyed, விஷ்ணு.

தாமரைக்காய், s. The pericarp of a lotus.

தாமரைக்கிழங்கு, s. Lotus roots, an article of food.

தாமரைக்கொட்டை—தாமரைமணி, s. The seeds of the lotus.

தாமரைச்சத்துரு, s. A kind of native arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

தாமரைத்தடாகம், s. A tank filled with lotus flowers—very meritorious for bathing.

தாமரைநண்பன்—தாமரைநாயகன், s. The sun as lord of the lotus.

தாமரைநாளம், s. A winding stalk of the lotus.

தாமரைநூல், s. Fibres of the lotus stalk, used with ghee as a wick for lamps, deemed very meritorious and acceptable to Siva.

தாமரைப்பூ—தாமரசபுஷ்பம், s. Lotus flower.

தாமரைமொட்டு—தாமரைமொக்குள், s. Its flower-bud.

தாமரையாசனன், s. Brahma, the lotus-seated.

தாமரையாசனி—தாமரையாள், s. Lukshmi.

தாமரையாளர், s. Yellow sulphuret of arsenic. 2. See தாமரையாசனி.

தாமரையான், s. An epithet of Brahma, பிரமன்.

தாமரையிலை, s. The lotus leaves, which are used for spreading food for guests, &c.

தாமரையிலைநீர், s. Crystal-like water-drops on the lotus leaf, ever in motion; (a figure of a troubled mind.)

தாமரைவளையம், s. Coils of the lotus stalk.

தாமரைவற்றல், s. Dried lotus stalk, used for food.

தாமரைவாசி, appel. n. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம். (R.)

நிலத்தாமரை, s. The rose shrub. (R.)

படுதாமரை, s. A ring-worm. See under படு, v.

தாமாஷா, s. (Mahar.) An average, சராசரி.

தாமான், s. (For.) The lower back rope of a dhoney sail, the back clew line, கப்பற்பின்பக்கத்துக்கயிறு. See கோசு.

தாமானிலே பிடித்துவர — தாமானிலே விட—தாமனிவேவர, inf. To let the vessel drive before the wind.

*தாமிரகருணி, s. The female elephant of the West, மேற்றிசையானை; [ex கர்ணம். Sa. Karn'a, ear.]

*தாமிரபருணி, s. A river near Palamcottah, supposed to contain copper sand, as தாம்பிரவன்னி. 2. (St.) As தாமிரக ருணி. (சூ.)

*தாமிரம், s. (com. தாம்பிரம்.) Copper, செம்பு. W. p. 372. Tamra.

தாமிரசிந்தூரம், s. A red chemical preparation of copper.

தாமிரபஸ்பம், s. A white chemical preparation of copper.

*தாமோதரன், s. Vishnu, அசோதை, his foster-mother having in vain passed the folds of a rope round him, when a child, to keep him in confinement, விஷ்ணு; [ex தாமம் et உதரம், belly.] 2. (R.) A tortoise, ஆமை.

தாம், (pl. of தான்.) They, themselves. 2. [in usage the 2d. per. sing. honorific.] You, your honor, &c., முன்னிலைச்சொல். 3. A சாரியை or emphatic particle suffixed to plural pronouns of any person, as அவர் தாம்வந்தார், he came. 4. An அசைநிலை, expletive, வருவர்தாம், they will come, they will indeed come. 5. One of the syllable sung to tunes instead of words. (See தனம், and தாம்.)—Note. As a சாரியை, it is an affix to nouns, and, in the oblique cases, it takes the change of case instead of the noun.

தாம்பாளம், s. (Tel.) A salver of large size, ஓர்வட்டத்தட்டு. (c.)

*தாம்பிரம், s. Copper, செம்பு. (c.)

தாம்பிரவன்னி—தாம்பிரவர்ன்னி, s. A river, as தாமிரபருணி.

*தாம்பு—தாம்புக்கயிறு, s. (a change of தாமம்.) A rope for drawing water, கயிறு. 2. A rope to tie oxen with, தாமணிக் கயிறு. (c.)

*தாம்பூலம், s. Betel leaf, வெற்றிலை. W. p. 372. Tamboola. 2. Betel leaf enclosing areca nut and lime, prepared for chewing, வீடிகை. (c.)

தாம்பூலந்தரிக்க—தாம்பூலம்போட, inf. To chew betel with ingredients. See தரி, v.

தாம்பூலவல்லி—தாம்பூலி, s. The betel plant, வெற்றிலைக்கொடி. (சூ.)

*தாயகம், s. Being liberal, munificent, ஈகையுடைமை. W. p. 405. Dayaka.

சகலருக்கும்தாயகமாயிருக்கிறார். He is hospitable to every one.

*தாயதி, s. [prov. for தாயாதி.] A paternal kinsman.

*தாயம், s. Appropriation; a portion, an inheritance, உரித்து. W. p. 405. Daya. 2. Affinity, relationship (chiefly paternal), தந்தைவழிச்சுற்றம். 3. Cubical pieces in the play of dice; also the backgammon board, சூதாடுகருவி. 4. A fall of the dice, &c., also a good or lucky fall, சதுபக்கை யமவிழுகை. 5. A play with tamarind stones, &c., புளியங்கொட்டையாட்டம். (c.) 6. Good opportunity, juncture, சமயவாய்ப்பு. 7. (com. தவதாயம்.) Affliction, distress, துன்பம். 8. A delay, a stop, தாக்காட்டு. (Beschi.)

தாயக்கட்டை, s. [prov.] Dice, a cubical piece in the play of dice.

தாயங்கிடைக்க, inf. To get a good opportunity.

தாயத்தார், s. (plu.) Paternal kinsmen, heirs; those on whom it devolves (if there be no son) to perform funeral rites, தாயாதிகள்.

தாயத்துக்குவைக்க, inf. To place the dice according to the fall.

தாயபாகம், s. A division of an estate.

தாயமாட, inf. To play dice. 2. To be tardy, தாமதஞ்செய்ய.

தாயம்போட, inf. To cast dice, to throw dice in draughts, or any similar game.

தாயம்விழுதல், v. noun. The lucky falling of dice, &c.

தாயவிதைப்பு, v. noun. [prov.] Seasonable sowing.

*தாயாதி, s. (plu. தாயாதிகள்.) A kinsman, paternal relative. 2. (for தாயம்.) Hereditary property, உரிமை. (c.)

தாயாதிபகிர, inf. To divide an estate.

தாயாதிவழக்கு, s. Dispute about hereditary property.

தாயாதித்தனம், s. Deception, fraud among relations in regard to hereditary property, சயுக்தன்மை.

தாயாதித்தனம்பண்ண, inf. To deceive one another; especially relatives.

தாயான், s. [prov. in cant numbers.] Nine, குழூஉக்குறியிலொன்பது.

தாயான்புது, s. Ninety, தொண்ணூறு.

தாயித்து, s. (Tel. తాయెతు.) A small gold or silver casket on the person, containing an amulet, இரட்சாயந்திரக்கூடு. (c.)

தாயுமானார்—தாயுமானவர், s. Siva, as worshipped in the temple on the rock at Trichinopoly, செவ்வந்திநாதர். 2. A religious devotee of Siva; [ex தாய், et ஆக.] He who become a mother, from the fable of Siva nourishing an orphan.

தாய், s. Mother, அன்னை. 2. Dam, female parent of animals in general, விலங்கின் தாய். 3. [in combination.] A maternal aunt, &c. (See சிறியதாய், சிறியதாய்முறை and பெரியதாய்.) 4. Origin, that which is primitive, chief, or principal, முதன்மை. (c.)

தாய், is also applied to five kinds of nurses. 1. பாலூட்டுந்தாய். 2. ஊட்டுந்தாய். 3. முலைத்தாய். 4. கைத்தாய். 5. செவிலித்தாய், which see.

Another five-fold classification is given of persons held in similar esteem with mothers. 1. அரசன்தேவி, king's wife. 2. குருவின்தேவி, wife of the guru. 3. அண்ணன்தேவி, elder brother's wife. 4. தன்தேவியைஈன்றவள், wife's mother. 5. தன்னைஈன்றவள், one's own mother.

தாய்ப்பொன்னிலும்மாப்பொன்னெடுக்கிறவன். He who would steal one-twentieth even of his mother's gold.—*a maxim on the thievishness of goldsmiths.*

தாய்முகங்காணாதபிள்ளை. A child early bereaved of its mother

தாய்முலைப்பாலிலும்உப்புப்பார்க்கிறவன். One who tries even his mother's milk to see if it is not salt; i. e. a distrustful, mistrustful, sceptical person.

தாய்சொற்சிறந்தவாசகமில்லை. No word is like that of a mother. (*Avv.*)

தாயினும்அன்பாய்கர்த்தர். The Divine Being more loving than a mother. (*Christ. usage.*)

தாய்க்குஞ்சனதுமகளுக்கு. As the mother, so the daughter.

தாயாடு, *s.* A dam.

தாயேடு — தாயோலை, *s.* [*prov.*] The original book, முதலேடு.

தாயைக்கொல்லி, *appel. n.* A matricide. 2. A villain, a wretch, மாபாவி. 3. A plantain, or other tree that perishes after yielding, ஈனுதலின்பின்அழிவுறுமரம்.

தாய்கால்—தாய்க்கால்வழி, *s.* Maternal relatives—as தாய்வழி.

தாய்க்கம்பு, *s.* A stick with which children, in a play, strike a smaller one, கோட்டி.

தாய்க்கரும்பு, *s.* The parent sugar-cane.

தாய்க்கறைபான் — தாய்ச்செல், *s.* A large white-ant. See கறையான்.

தாய்க்காணி, *s.* [*prov.*] Land of the first quality, முதற்றரமானகாணி.

தாய்க்கிராமம், *s.* A principal village or hamlet.

தாய்க்கிழங்கு, *s.* The principal esculent root.

தாய்ச்சீட்டு, *s.* Original bond, draft, &c.

தாய்ச்சீலை, *s.* (*com.* தாச்சீலை.) The fore-flap.

தாய்ச்சொட்டை — தாய்ச்சோனைஷ, *s.* Longing of a child for its mother.

தாய்தகப்பனில்லாதபிள்ளை, *s.* An orphan.

தாய்மாமன், *s.* Maternal uncle.

தாய்வழி—தாய்வழிச்சுற்றம், *s.* Relatives in the maternal line.

தாய்வாழை, *s.* The original plantain tree.

பெரியதாய், *s.* Mother's elder sister. 2. Elder paternal uncle's wife.

பெரியதாய்முறை, *s.* Relationship of the wife's father's elder sisters, or of the husband's mother's elder brothers.

பெற்றதாய்—நற்றாய், *s.* One's own mother.

மாற்றாந்தாய், *s.* A step-mother.

தாய்ச்சி, *s.* [*prov.*] [*in combin. vul.* தாச்சி.] Pregnant, being with young, கர்ப்பிணி. 2. A wet nurse, either the mother or another, முலைகொடுப்பவள். 3. [*in games of ball*, &c.] The head player on each side, விளையாட்டின்முன்னிற்பவன்; also called, உத்தி. (*Beschi.*) (*c.*)

இந்தவழக்குக்குத்தாய்ச்சிஇவன்தான். He is the mover of this law-suit.

தாய்ச்சித்தம்பலம், *s.* [*prov.*] A play among children. See கிச்சுக்கிச்சுத்தம்பலம்.

•தாரகம், *s.* That which protects, supports; a vehicle, receptacle; means in the operations of the deity, ஆதாரம். 2. Sustenance, light food given after abstinence, ஆகாரம். (*c.*) 3. The majestic mantra, or monosyllable ஓம், ஓங்காரம். 4. Star, வெள்ளி. W. p. 373. TARAKA. 5. [*in music.*] The highest voice, a high key or note, உச்சஇசை. See தாரம்.—*Note.* There are several kinds of decoction in common use, as அன்னதாரகம், the juice of boiled rice; திப்பிலி தாரகம், pepper-water; தினைத்தாரகம், millet-gruel; காயுருவித்தாரகம், an infusion of காயுருவி plant.

அவனெனக்குத்தாரகம். He is my support.

தெய்வம்நமக்கெல்லாஞ்சீவதாரகமாயிருக்கிறது. God is the preserver of life to us all.

அருள்தாரகமாக. By divine grace.

தாரகப்பிரமமந்திரம் — தாரகப்பிரமம், *s.* The mystic syllable ஓம், supposed to protect.

தாரகம்பண்ண, *inf.* To nourish with proper diet. (*Rare.*)

தாரகன், *s.* A supporter, sustainer, refuge, ஆதரிக்கிறவன். 2. The charioteer of Krishna, கண்ணன்தேர்ச்சாரதி.

•தாரகை, *s.* Star, நட்சத்திரம். 2. The pupil of the eye, கண்மணி. (*Sa. Ta'raka'.*)—This retains its Sanscrit pronunciation in its Sanscrit compounds.

தாரகாகணம், *s.* Cluster of stars, நட்சத்திரக்கூட்டம்.

தாரகாபதி, *s.* The moon, a ruler of the stars, சந்திரன்.

தாரகைமாலை, *s.* A poem which describes the exalted fidelity and chastity of a woman who equals the virtue of அருந்ததி, transformed to a star, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

•தாரக்கம், *s.* (*for* தாரகம்.) The first light food given to convalescents, பத்தியம்.

•தாரண — தாரணவருஷம், *s.* The eighteenth year of the Hindu cycle, ஓராண்டு. (*c.*)

•தாரணம், *s.* Holding, keeping. W. p. 443. DHARAN'A. 2. Stability, firmness, steadiness, constancy, உறுதி. 3. Enduring, lasting, remaining, நிலை. 4. Wearing, investing, bearing, holding, sustaining, upholding, தரித்தல். (See தாரணம்.) 5. One of the eight qualities of a yogi, ஓர்யோகம். See தாரணை.

•தாரணி, *s.* The earth, பூமி. (*Sa. Dharin'i.*) See தரணி.

தாரணை, *s.* (*Tel.* ధారణ.) Price of paddy, நெல்விலை. (*Old Dic.*)

•தாரணை, *s.* Stability, steadiness, firmness, establishment, fixture, உறுதி. 2. One of the eight அஷ்டயோகம் of the silent, motionless devotee; fixing the mind, constantly on a member of the body as an expedient for keeping the thoughts from wandering. 3. Construction, arrangement, order, system, principles, established order of things either natural or artificial. See நவதாரணை. (*Sa. Dha'ran'a.*)

நவதாரணை, The nine classes of things; existing or established by art; 1. நாமதாரணை, names, appellations. 2. வச்சிரதாரணை, (probably) terms of architecture. 3. மாயாதாரணை, things formed by மாயை, as words, appearance of things created. 4. சித்திரதாரணை, paintings or sculpture. 5. செய்யுட்டாரணை, poems, poetry, compositions. 6. நிறைவு குறைவாகிய எண்பொருட்டாரணை, perhaps abstract numbers. 7. சத்ததாரணை, contrivance for the formation or modulation of sounds, as bells, musical instruments. 8. வஸ்துதாரணை, productions of art in general. 9. சதுரங்கதாரணை, a complete army of four kinds of forces. (See சதுரங்கம்.) II. The nine forms of worship practised by the Saiva Yogis. Their classification is: 1. நாமதாரணை, the worship of the Omnipresent God in the form of an image, to which is given his name, அளவிடப்படாதபிரமத்தைநாமத்திருவ்வளவுபடுத்தல். 2. மாயாதாரணை, worshipping the Supreme Being, who is unlimited, and without form, by the use of the formule, *Maha Vakya* (the great speech), accompanied by the entire renunciation of the world. This accords with the practice of the *Adwita* class of Vedantists, விகாரங்களில்லாதபரமான்மாவினிடத்திலபுனைந்துரைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சவியாபாரமாயையைத்தள்ளுதற்குக்கருவியானமகாவாக்கியத்தைப்பொருளுணர்ச்சியோடுஉச்சரித்தல். 3. பேததாரணை, an exercise of the Yogi to restrain his bodily affections, by uniting the vital air in the heart, பிராணன், in the podex, அபானன், in the body generally, வியானன், and in the throat, உதானன்; these four, with that in the navel, சமானன்; and thus, with the inward recital of the mystic O'm, to alter the position of his heart, supposed to be like a lotus flower with eight petals hanging downwards, பலமுறைஇயமாதிகள்செய்து, பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன் என்கிறவாயுக்களைச்சமானவாயுவுடனேசேர்த்து, கீழ்முகமாயிருக்கிற உள்ளக்கமலத்தைமேல்முகமாக்குகை. 4. மந்திரதாரணை, worshipping Siva by the famous five lettered incantation, நமசிவாய—rejecting the mystic O'm—ascribing to him the supremacy, and recognizing the universe as only the manifestation of Siva. Such as do this reject the primitive system, and believe in an all pervading soul of the universe, called Siva, எல்லாவற்றிற்கும் அதிட்டானமாய்எவையுமாகிறவன்சிவனேயென்று, பெளராணிகமந்திரங்களால்சிவத்தியானஞ்செய்தல். 5. சதுரங்கதாரணை, meditating on the Supreme Being, as one who having purified himself, and suspended his breath, unites the faculties of the mind with the four constituents of the body—earth, water, fire and wind—in the cavity of the crown of the head. This is done when the reason represented by fire; reflection by the wind; the will by water, are joined with resolution or passion, represented by earth, and all co-operate to fix the mind in the air, the seat of Brahm, சரீரசோதனம்பண்ணுகிறவன் நிலம், நீர், தீ, கால் என்னுஞ்சதுரங்கமாகிய அகங்காரசித்த புத்திமனமென்கிற வைகளைமுறையாக அடக்கி, பின்பு கால்வடிவானமனதை ஆகாயமாகியபிரமரந்திரத்தில் சேரும்படிதியானித்தல். 6. சத்ததாரணை, continual meditation of an ascetic in an immoveable posture, uttering the sounds of அ, உ, ம், or O'm, which represent the deity. This is done while closing the eyes and restraining all the external senses. By the mystic syllable, the வாதநாடி pulse is said to be purified,

and its pulsation may be heard. (See கும்பம்.) பிராணத்தைப்புனைத்துநிற பிராணவதைத்தியான தாரணைமாதிகளால்அடைந்து, புறக்காணச்செய்கை யற்று, கும்பகத்தானமானவாதாரமைக்கத்திபண்ணி, சாதாரணைச்சரணத்தைப்படைதல். 7. வஸ்துதாரணை, the mental perception of Brahm, obtained by the firm power of thought, separated from external things, which unites the reason with the will. These combined, produce action or passion. Passion, reason and will are condensed in reflection, by which Brahm is perceived, பிறபொருளையடையாமல்ஆசையற்றிருக்கிற மனமானது புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களமூன்றையுமுறையேசேர்த்துக்கொண்டபின், அம்மனத்தால்பிரமத்தைத்தரிசித்தல். 8. சக்கிதாரணை, rendering homage to Siva only in the *Lingam*, rejecting the lower positions which represent Brahma and Vishnu; and renouncing passion, and the corporeal senses, contemplating the divine essence with a fixed mind, பிரமன்வடிவாயிருப்பீடத்தையும், திருமால்வடிவாயிருக்கிறவிந்தையுமிக்கி, இலிங்கத்தைமாத்திரம் பூசித்தல் என்றல்—அகங்காரத்தை புத்திவந்துவந்தைபுரக்கறத்து, பரத்துவத்தைபேதியாவித்தலாம். 9. சித்திதாரணை, becoming ripe for absorption and approaching assimilation to the deity, by gaining a knowledge of the twenty-six properties of the body, the soul, and the Supreme Being (ஷட்விம்சகபரவம்). This is obtained by entirely forgetting the austerities practised, repeating continually the மகாவாக்கியம், solely contemplating the benefit to be derived, and then renouncing even that; the soul thus dominates over the immerging principle, arrives at a pure, spiritual knowledge and is merged in the Divinity, சத்தடைச்சரிப்பாவசியமாக்கிரப்பிரயோகத்தைக்கிடி, பொருளேயே மனதில் அநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு, ஷட்விம்சகபரவத்தையடைந்து, பிராரப்தம் என்கிற கிலயமன்கிமறந்து, சத்தாத்துக்கிழயும்விட்டு, அறிவுமயமாயே இருத்தல்.

•தாரதம்மியம், s. A Sanscrit compound implying, more or less, greater or smaller, longer or shorter, superior or inferior, உயர்வுதாழ்வு. W. p. 373. TARATAMYA. 2. Difference, contrast, disparity, எதிரிடை; [*ex* தரம், *et* தமம், affixes of the comparative and superlative degrees.]

•தாரம், s. Wife, as தாரா, மனைவி. 2. Married state, commonly in reference to a previous marriage, applicable to either party, விவாகம். (*c.*) 3. A rare thing, the best of its kind, அரும்பண்டம். 4. Yellow orpiment, yellow sulphuret of arsenic, அரிதாரம். 5. The tongue, நா. 6. Silver, வெள்ளி. 7. Mercury, quicksilver, பாதரசம். 8. Vermilion, சாதிலிங்கம். 9. The mystic monosyllable O'm, as தாரகம், பிரணவம். 10. [*in music.*] The nasal sound, மூக்கால்பிறக்குமிசை. 11. [*in music.*] The treble, வல்லிசை. 12. The highest of the seven strings of the guitar, வீணைநரம்பிலொன்று. (*Sa. Tara.*) 13. Bell metal, வெண்கலம். 14. Venom of the green snake, பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு. 15. A tree of Swerga, as தேவதாரம்.

தாரமுங்குருவுந்தலைவிதிப்படி. The wife, and the guru or religion, are according to the destiny of heaven. [*prov.*]

தாரத்துக்குட்பட, *inf.* To enter into the marriage state.

தாரமிழந்தவன், *appel. n.* A widower.

பலதாரக்காரன், s. A man who has married several times.

பின்றினதாரம், s. Latter wife or marriage.

முந்தினதாரம் — முதற்றாரம், s. First wife or marriage.

தாரா, s. A duck, ஓர்புள். 2. A heron, குருகு. 3. Waddling as a duck.—There are different kinds of ducks, as ஆண்டித்தாரா, Muscovy duck, கல்லுண்டித்தாரா, காட்டுத்தாரா, மணித்தாரா, பெருந்தாரா, a goose.

தாராப்பெட்டைபோல. Like a duck. 2. Short and plump as a duck. 3. Waddling as a duck.

தாரா, v. (*negative.*) They do not give, கொடுக்கமாட்டார். 2. [*as a participle.*] Not giving, கொடுப்பாத, as தாராக்கொற்றன், Kottan who does not give. 3. (*verbal participle.*) A none giving person, or thing, கொடாமல், as தாராமல்போனான், he is gone without giving any thing.

•தாரா, s. (*mostly in combination.*) A wife, மனைவி. W. p. 406. DARA. 2. A star or planet, விண்மீன். (*Sa. Ta'ra'.*) 3. Drops of water, or a continuous stream. See தாரை.

தாராகணம்—தாரகாகணம், s. The body of stars, நட்சத்திரக்கூட்டம்.

தாராதத்தம், s. Giving a girl in marriage, with certain ceremonies. See தத்தம்.

தாராதரம்—தாராதாரம், s. Cloud, மேகம்; [*ex* தரம், holding.]

தாராபதம், s. The starry firmament, the sky, வானம்.

தாராபதி, s. The moon, as lord of the stars, சந்திரன்; also தாரகாபதி. 2. Jupiter as the husband of தாரை, வியாழம்.

தாராபுத்திராதிகள், s. Wife, children and others.

தாராமண்டலம், s. Region of the stars.

தாராட்டு, s. [*prop.* தாலாட்டு.] Cradle songs, lullaby songs, தாலாட்டுப்பாட்டு. 2. Obsequious attentions, *spoken in displeasure or contempt.* (*c.*)

தாராட்டு, கிறேன், தாராட்டினேன், வேன், தாராட்ட, v. a. To lull or sooth a child. (*Old Dic.*)

தாராளம், s. (*Tel. probably a change of Sa. Sarala.*) Frankness, candor, openness, freedom, cordiality, cheerfulness, உத்தாரம், 2. Plenty, copiousness, sufficiency, completeness, பூரணம். 3. Roominess, spaciousness, amplitude, விசாலம். 4. Fluency, readiness of speech or utterance, freeness in reading; proficiency; good execution in singing or playing on an instrument, தெளிவு. 5. Confidence, boldness, assurance, தைரியம். 6. Generosity, liberality, magnanimity, catholicity, impartiality, உதாரம். (*c.*)

தாராளக்காரன், s. A liberal man.

தாராளமாய்க்கொடுக்க, *inf.* To give freely, bountifully.

தாராளமாய்ச்சாப்பிட, *inf.* To eat to satisfaction.

தாராளமாய்ச்செலவழிக்க, *inf.* To spend freely and bountifully.

தாராளமாய்ப்பேச, *inf.* To speak freely without fear.

தாராளமானசெலவு, v. *noun.* Liberal expenditure.

தாராளமானமனம், s. Candor, generosity, free-heartedness.

தாராளமானமுகம், s. A cheerful countenance.

தாராளமானவழி, s. A wide, spacious road.

தாரி, s. Way, road, வழி. 2. Quality, manner, mode, விதம். 3. Exchange, barter, விலைமாறி.—*Note.* In these senses it is both Tamil and Telugu.

தாரிபாரி, s. One who knows a good way, நல்லவழியறிந்தவன். 2. One who knows particulars of a person or thing, சமாசாரமறிந்தவன்.

•தாரி, s. [*in combin.*] A wearer, sustainer, as மகுடதாரி, one who wears a crown; இலிங்கதாரி, one wearing a lingam; சூலதாரி, one wearing the trident-mark; இளந்தாரி, a blooming youth. See தரி, *Sa.*

தாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*a change of* தரி.] To bear, to suffer, to endure, பொறுக்க.

•தாரிசம், s. Agreement, consent, union, ஒப்பந்தம்.

தாரிசம்பண்ண, *inf.* To agree about a price.

தாரிசமாய்விற்க, *inf.* To sell at a reasonable rate.

•தாரித்திரியம் — தாரித்திரம், s. Poverty. See தரித்திரம். (*Sa. Da'ridriya.*)

தாரிப்—தாரிப்பு, s. (*Hind.*) Estimation, guess, மதிப்பு. 2. Causing a lad to excel in scholarship, மேம்படச்செய்தல். (*c.*)

அவனைத்தாரிப்புபண்ணினான். He caused him to excel.

தாரீக், s. (*Arab.*) Date, திகதி.

•தாரு, s. (*as* தரு.) Branch of a tree, மரக்கொம்பு. 2. A tree in general, மரப்பொது.

தாருவனம், s. As தாருகாவனம்.

•தாருகம், s. The forest called தாருகாவனம், in which ascetics lived.

தாருகாவனம், s. A forest celebrated in Skanda Purana—as தாருகம்.

•தாருகன்—தாருகாசுரன், s. Daruka an Asura, killed, according to the Skanda purana, by Skanda, குமாரனால்கொல்லப்பட்டவன். 2. Another of the same name, said to have been slain by Kali, காளியாற்கொல்லப்பட்ட அசுரன்.

தாருகவிநாசனி — தாருகற்செற்றாள், s. Kali, destroyer of a தாருகன், காளி.

தாருகாரி—தாருகற்செற்றோன், s. Skanda, destroyer of a தாருகன், குமாரன்; [*ex* அரி.]

•தாருணம், s. Fear, dread, horror, பயம். 2. Timidity, அச்சம். W. p. 466. DARUN'A.

•தாருண்ணியம், s. Youth, juvenility, இளம்பருவம். See தருணம். (*Sa. Ta'run'ya.*)

•தாரை, s. Row, range, line, series, stripe, streak, ஒழுங்கு. (Compare சாரை.) 2. A long trumpet or pipe, எக்காளம். 3. A smaller trumpet, சிறுசின்னம். 4. Way, road, வழி. 5. Heavy rain falling in large drops, மழைத்தாரை. (*c.*) 6. Stream of water poured on the right hand of the receiver in making grants or donations, also in giving a wife in marriage, &c. (See தத்தம்.) 7. Flowing as water from a pipe and in pencils, as gum from a tree, or as rain; also a course, as the flowing of arrows,

the running of a horse or of a stream, பாய்கை. (*Sa. Dha'ra'.*) 8. Apple, or pupil of the eye, கண்மணி. (See தாரை.) 9. Eye, கண். 10. Point, edge; sharp or cutting side of an instrument, &c., கூர்மை. 11. Van of an army, the banner-detachment, கொடிப்படை. 12. The wheel-like weapon, சக்காயுதம். 13. Tongue, நா. 14. Running in a straight course, நேரோடுகை. 15. Star, விண்மீன். 16. Strength, vigor, force, power, வலி. 17. A wife, மனைவி. (See தாரம்.) 18. Wife of Bhali, வாலிபெண்சாதி. 19. Wife of Jupiter, priest of the gods, வியாழன்மனைவி. (See தார. *Sa.*) 20. Cloth, சீலை. (சது.)

தாரைதாரையாய்ப்போகிறதெறும்பு. The emmets going in rows.

வானத்தில்நீர்த்தாரைபிடித்திருக்கிறது. There are in the sky clouds surcharged with rain.

தாரைகவணி, *s.* A very fine kind of striped muslin. (*R.*)

தாரைதாரையாய்மழைபெய்ய, *inf.* To rain in torrents, to stream down.

தாரைதாரையாயோட, *inf.* To run or gush out in a straight stream.

தாரைப்பட்டு, *s.* Striped silk.

தாரையூத, *inf.* To blow a trumpet.

தாரைவார்த்தல், *v. noun.* Pouring water by a donor, on the right hand of the donee, in making a grant, &c. 2. (*fig.*) To lose a thing (*spoken in grief*). (*c.*)

தாரைவார்த்துக்கொடுக்க, *inf.* To give irrecoverably by pouring water into the hand of the person receiving the gift.

தாரைவீச, *inf.* To cast streams of light, to radiate, ஒளிகால. (*p.*)

கண்ணீர்த்தாரை, *s.* A flood of tears.

தாரோகா, *s.* (*Pers.*) Superintendent of peons, dharoga.

தார், *s.* Wreath, chain, garland, chaplet, மாலை. 2. Flower, blossom, பூ. 3. Flower-bud, பூவரும்பு. 4. A string of bells for a horse, &c., கிண்கிணிமாலை. 5. Van of an army bearing the flag, கொடிப்படை. 6. Rank and file of an army, படைவகுப்பு. (சது.) 7. Weaver's quill, bobbin, or spool, as தாறு. 8. Army, troops, a regiment, சேனை.

தார், *s.* (*Arab.*) An affix implying a substantial person—as சமைதார், ஜமீன்தார், &c. 2. (*Eng.*) Tar, pitch, as பசை.

தார்க்கணி—தார்க்காணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To demonstrate, evince, as தர்க்கணிக்க.

•தார்க்கிகன், *s.* A clever disputant, a reasoner, a logician, a sophist, தருக்கசாஸ்திரி; [*ex* தர்க்கம்.]

•தார்க்கியன், *s.* The brahmany kite the vehicle of Vishnu, கருடன். W. p. 374. TARKSHYA.

•தாலம், *s.* The palmyra or fan-palm, பனை, Borassus flabelliformis, *L.* 2. The Bastard sago, கூந்தற்பனை, Caryota Urens. 3. The tongue, நா. W. p. 374. TALA. 4. Ear of an elephant, யானைச்செவி. 5. The earth, as தலம், பூமி. 6. Earthen dish, உண்கலம். 7. Salver, charger, தட்டம்.

தாலகேதனன்—தாலத்துவசன், *s.* A name of Bhishma. (See வீட்டுமாசாரி.) 2. Bala Rama, பலராமன்—the banner of both being a palmyra tree.

தாலபத்திரம், *s.* Palm-leaf, especially the leaf rolled up as an ear-ornament.

தாலமேழுடையோன், *appel. n.* An epithet of Agni the god of fire, it having many tongues.

தாலவட்டம், *s.* Ear of an elephant, யானைச்செவி. 2. Tail of an elephant, யானைவால். 3. The earth, பூமி. (சது.) 4. As தாலவிருந்தம்.

தாலவிருந்தம், *s.* (*St.*) A large fan, பேராலவட்டம். 2. Fan in general, விசிறி.

•தாலம்பபாஷாணம், *s.* A kind of natural arsenic.

தாலாப், *s.* (*Pers.*) A tank, குளம்.

தாலாலம், *s.* Scandal, aspersion, calumny, பழிமொழி; [*ex* தால், tongue.]

•தாலவ்வியம், *s.* The palatal class of letters, அண்ணத்தாற்பிறப்பன; [*ex* தாலு.]

தாலி, *s.* The marriage badge tied on the neck of the bride, by the bridegroom, at the time of the wedding; and worn like a wedding ring, and an auspicious ornament, மங்கலவியம். (*c.*)

தாலிப்பிச்சைகேட்க. To ask the boon of the wedding badge; i. e. for a wife, to plead for the life of her husband.

தாலியறுப்பாய். Thou wilt lose thy wedding badge. (*A curse.*)

தாலியைக்கட்டுவாய். Thou wilt fasten on another wedding badge; i. e. thou wilt lose thy wife. [*prov.*]

அவளுடையதாலியிரும்புத்தாலியாயிருக்கவேண்டும். May her wedding badge be iron; i. e. enduring, may her husband live long.

தாலிகட்டு, *v. noun.* Investing the bride with the wedding badge, on the day of marriage.

தாலிகட்டுமூர்த்தம், *s.* The auspicious hour for putting on the marriage badge.

தாலிக்கயிறு, *s.* A twisted thread for the தாலி.

தாலிக்குப்பொன்னுருக்க, *inf.* To melt gold for the wedding badge on an auspicious day.

தாலிக்கோவை, *s.* A string of beads to which the marriage badge is attached.

தாலிச்சரடு, *s.* [*prov.* தாலிக்கொடி.] A braided gold wire for the marriage badge. (*c.*)

தாலிபெருக்கிக்கட்டுதல், *v. noun.* Appending beads with the marriage badge, accompanied with certain ceremonies—regarded as auspicious.

தாலிப்பொருத்தம், *s.* [*in astrol.*] Such an agreement in the configuration of the heavenly bodies, in the horoscope of the two persons to be united, as is deemed propitious for the marriage; and the investiture of the bride with the தாலி.—*Note.* If the தாலிப்பொருத்தம் be unpropitious, the parties do not come together; the wedding is deferred. It is one of the தசப்பொருத்தம்.

தாலியறுக்க, *inf.* To tear off the wedding token at the husband's death.

தாலியறுத்தவள், *appel. n.* A widow, one who has torn off the marriage badge.

தாலியுரு, *s.* [*loc.*] Beads of different forms attached to the marriage badge.

பொட்டுத்தாலி, *s.* A marriage badge made of a flat piece of metal.

•தாலு, *s.* The palate, அண்ணம். W. p. 375. TALU. 2. The tongue, நா.

தாலுகா—தாலூக்கா, *s.* (*Arab.*) A portion of a district or province, commonly under a Tahsildar, a Taluk. (*c.*)

தாலுகாவிலேதீர்ப்புப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ... You must take this case before the Tahsildar of the Taluk.

தாலுகாச்சேவகன், *s.* The Taluk peon.

தாலுகாவிசாரணை, *s.* The Tahsildar's inquiry.

தால், *s.* Dandling, or lulling a child to sleep with singing, தாலாட்டு. 2. Cradle songs, or one of the ten parts of juvenile poetry. (See பிள்ளைத்தமிழ்.) 3. The tongue—as நாவு.

தாலாட்டு, *v. noun.* Dandling a child, &c. See தாலாட்டு.

•தாவசி, *s.* One who has terminated the state of பிரமசாரி and enters on that of the recluse, not marrying, துறவி.

தாவடம், *s.* (*contraction of* தாழ்வடம்.) Necklace, கழுத்தணிமாலை. (*c.*) 2. [*improp.* for தாவளம்.] A place of residence. (*R.*)

தாவடி, *s.* Journeying, journey, பிரயாணம். 2. Battle, fight, skirmish, போர்.

ஆயிரங்கல்தாவடிபோனது. A thousand men went on an incursion.

தாவடித்தோணி, *s.* A boat going near the shore to cut out the vessels of an enemy. (*Beschi.*)

•தாவட்டம், *s.* A work on architecture. (See சிற்பநூல்.) 2. A kind of stone, ஒருவகைக்கல்.

•தாவணி, *s.* A rope to tie oxen together—as தாமணி. (*c.*)

•தாவந்தம், *s.* Hell, நரகம். (சது.) 2. (*Tel. usage*) Great affliction, distress, calamity, வேதனை. Sometimes தாபந்தம். (*c.*)

தாவந்தப்பட, *inf.* To be greatly distressed, to suffer great calamity.

•தாவம், *s.* Forest, desert, a wild, காடு. 2. Desert-fire, kindled, it is said, by friction, காட்டுத்தீ. W. p. 406. DAVA. 3. Towns, villages, &c, in agricultural districts, மருதநிலத்தூர். (சது.) 4. Heat, as தாபம்—வெப்பம்.

•தாவரம்—ஸ்தாவரம், *s.* Basis, foundation, prop, நிலை. 2. Stability, steadiness, உறுதி. 3. Place, location, habitation, இடம். 4. The earth, பூமி. 5. Mountain, மலை. 6. Trees and plants in general, மரம். 7. Body as the dwelling of the soul, உடல். (சது.) 8. One of the seven transmigrations, or births, எழுபிறப்பிலொன்று. 9. A bow string, வின்னாண். 10. Shelter, support, உதவி. (See தாபரம்.) 11. (*R.*) All immoveable things, அசரம். 12. (சிவ. சித்.) Lingam.

தாவரசங்கமம், *s.* Living creatures, the moveable and immoveable. 2. Lingam and devotees of Siva, the fixed and moveable habitations of the god. (சிவ. சித்.)

தாவரன், *s.* The deity, கடவுள்.

தாவரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To protect, to shelter, to support, to maintain, to preserve, ஆதரிக்க. 2. *v. n.* To lodge, abide, obtain shelter, நிலைபெற்றிருக்க. (*c.*)

தாவழக்கட்டு, *v. noun.* [*prov.*] (*an elongation of* தவழ்க்கட்டு.) A rope for tying a bullock's fore-leg to the neck.

தாவளக்காரர், *s.* [*prov.*] (*pl.*) Traders from distant parts, தேசாந்தரவணிகர். 2. Those who keep oxen for carrying burdens, பொதிக்காரர்.

தாவளம், s. Towns, villages, &c., in agricultural districts, மருதநிலத்தூர். (சது.) 2. (Tel. తావలము.) (com.) A lodging place, இருப்பிடம். (Beschi.)
நல்லதாவளம்பார்த்திறங்கவேணும். We must take lodging in some good place.

தாவளி, s. A woollen cloth, கம்பளம். (Tel. usage.)

*தாவனம், s. [in combin.] Cleansing, purifying, as தந்ததாவனம், சுத்திபண்ணுகை.

தாவாரம், s. [prop. தாழ்வாரம்.] A sloping roof. 2. Verandah.

தாவிலை, s. [cor. of தாழ்வு, et இல்லை or தா, et இலை.] That which is tolerable. 2. [with the dative.] That which is better, or improved. (In some places, தேவலைமில்லை.) (c.)
அதற்குஇதுதாவிலை. This is better than that.
தாவிலையாய்ப்போக, inf. To become better.

தாவு, s. One of the paces of a horse, a gallop, குதிரைநடை. 2. Support, a staff, பற்றுக்கோடு. 3. Shelter, secure place for vessels, &c., ஒதுக்கிடம். (c) 4. Hostility, hostile attack, பகை. 5. Pain, distress, anguish, suffering, வருத்தம். 6. Strength, valor, power, வலி. 7. Jumping, leaping, பாய்கை. 8. (Tel.) Resting place, lodging place, உறைவிடம்.
நல்லதாவு. A convenient resting place.

தாவு, கிறேன், தாவினேன், வேன், தாவ, v. n. To spring at or upon, to jump up as if catching at an object over head, எட்டிப்பிடிக்க. 2. To spread, to pervade, பரவ. 3. To perish or decay, அழிய. 4. v. a. To jump or leap over, தாண்ட. 5. To reach to or after, to extend the arms, as a child, எட்ட. 6. To attack, to prey upon—as disease, to rush in upon one, பிடிக்க. 7. To tend, or move toward, சார. (c.)
குழந்தைதாவிக்கொண்டிருக்கிறது. The child toddles about with uplifted hands.
என்மேலேதாவிவருகிறான். He rushes upon me.
கறையான்சுவரிலேதாவிவிட்டது. The white ants are getting up the wall.
மனிதனைத்தாவ, inf. To attack one—as a person, a wild beast or a demon; to take firm hold of, as disease.
தாவிப்பாய, inf. To spring on, to leap up, or forward.
தாவிப்பிடிக்க, inf. To spring up and catch hold of.
தாவிப்பேச, inf. To speak in a slight, incoherent manner.
தாவிவிழ, inf. To extend the arms, as a child. (c.)
தாவுதல், v. noun. Jumping, skipping, spreading, &c., as the verb.
குளிர்தாவுதல், v. noun. The piercing of cold.
சூடுதாவுதல், v. noun. Being affected by heat. See சூடு.
தீத்தாவுதல், v. noun. The catching of fire.

தாழக்கோல், s. A key, திறவுகோல். 2. A bar, a bolt, தாழ்ப்பாள்; [ex தாழ்.]

தாழஞ்சங்கு, s. A chank with wide mouth, வாயகன்றசங்கு.

தாழி, s. A large pan, pot, or vessel with a wide mouth, for washing, churning or other purposes, குடம். 2. A jar, சாடி. (c.) 3. The second lunar asterism, பரணிநாள். (சது.)

தாழிசை, s. One of the four subdivisions of any of the four kinds of verse, பாவினத்தொன்று. See பா.

தாழை, s. A wild plant found on sea shores, the sweet scented or screw pine, தாழைமரம், Pandanus oderatissima, L. (c.) 2. Cocoa-nut tree, தென்னைமரம்.—Note. In combination ஐ may be dropped.
தாழங்காய், s. The fruit of the தாழை.
கடற்கரையிற்றாழங்காய்கீழ்த்தூங்கிலென்னமேற்றூங்கிலென்ன. Of what importance is it whether the green fruit of the wild pine, on the sea shore, hang high or low?
தாழங்காயெண்ணெய், s. A medicinal oil made of the தாழை fruit.
தாழங்குடை, s. An umbrella made of the தாழை leaf. (c.)
தாழங்குலை, s. The fruit cluster.
தாழமடல், s. The petals of the தாழை.
தாழம்பழம், s. The ripe fruit of the தாழை.
தாழம்பூ, s. The fragrant flower of the plant. (c.)
தாழைமுடலை, s. The root growing downward from its branches.
தாழையோலை—தாழமோலை, s. Leaf of the தாழை.
கடற்றாழை, s. A weed in the sea.
கற்றாழை, s. Indian aloe; Aloe Indica. (Royle.)
கற்றாழஞ்சோறு, s. The pith of the leaf.
சோற்றுக்கற்றாழை, s. Another kind containing a fleshy substance resembling boiled rice.
செந்தாழை, s. The red kind.
தழுதாழை, s. A shrub in hedges, Clerodendrum phlomoides, L.
பேய்த்தாழை, s. The wild aloe.
வெண்டாழை, s. The white variety.

தாழ், s. A bolt, bar, latch, கதவுறுதாழ். (c.) 2. Key, தாழக்கோல். 3. Blocks in a wall to support beams, சுவர்ப்புறத்துநீண்டகற்கள்.
தாழ்செறிக்க—தாழடைக்க—தாழ்பூட்ட—தாழ்போட, inf. To bolt or bar a door.
தாழ்திறக்க, inf. To unbolt or unbar a door.

தாழ்—தாழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், தாழ, v. n. To be, or to become low, to sink, to fall, to decline, குறைய. 2. (with accusative or dative.) To bow, to stoop, to do homage, to prostrate in reverence; to be humble, yielding, submissive; to carry one's self humbly, வணங்க. 3. To sink in circumstances, repute, &c., to decline in splendor or power; to decrease, diminish, decay, degenerate, deteriorate, சீர்கெட. 4. To decline—as the sun, சாய. (c.) 5. To be inlaid—as gold; to be set in—as colors; to abide in—as lustre in a gem, பதிய. 6. To tarry, delay, halt, to stop—as a business, தங்க. 7. To prove inferior, to be wanting, to fail in comparison, competition, battle, தோற்க. 8. To be indolent, lazy, சோம்ப. 9. To despond, to be dejected, மனஞ்சோர. 10. To hang down, to be suspended, தொங்க. 11. To desire, to be eager for, அவாவ. 12. (c.) To be deep, to deepen, ஆழ. 13. To sink as a balance, நிறைதாழ. 14. To sink in water, அமிழ்க. 15. To be engrossed in an object or pursuit, மனங்கவிய. 16. To slope, to slant, as a roof, &c., சரிய.
தாழ்ச்சிதங்கம்மேட்டிமைபித்தளை. Humility is esteemed as gold, proud manners are disdained as the bad stinking of brass.
தாழ, inf. used adverbially. Down, below, beneath, low.
வெயில்தாழவா. Come when the heat is abated, when the sun is low.
தாழவிழ, inf. To fall down.
தாழவிட, inf. To drop.
தாழப்போக, inf. To descend.
தாழாநட்பு, s. Unfailing or undiminished love, friendship, &c. (p.)
தாழாமலிருக்க, inf. To be without humility; to be impatient.
தாழாமை, s. Pride, haughtiness.
தாழ்குழல், s. Pendent female locks. 2. A female. (p.)
தாழ்சடை, s. Long, matted, dishevelled locks of an ascetic.
தாழ்ந்தமாதிரி, s. An inferior kind. 2. Low conduct.
தாழ்ந்தகுணம், s. A lowly temper, calm temper.
தாழ்ந்தசாதி, s. A low caste.
தாழ்ந்தபலன், s. Inferior reward, slight advantage, scanty profit.
தாழ்ந்தபூமி, s. Low land. 2. Poor land, impoverished soil.
தாழ்ந்தவயசு, s. Declining age.
தாழ்ந்தவிலை, s. A low price.
தாழ்ந்துகொடுக்க, inf. To yield, to submit in order to effect an object, or through affability.
தாழ்ந்துபோக, inf. To fail in competition or comparison. 2. To degenerate in morals, character, &c.
தாழ்வயிறு, s. A hanging belly, சரிந்தவயிறு.

தாழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prov.] To let down, to deepen, to depress, தாழச்செய்ய. 2. To be slow or dull, மசுங்க. 3. To wait, stay, தாமதிக்க. (Jaffna usage.)
தாழ்த்திப்பிடிக்க, inf. To hold down another's head, a branch, &c.
கொட்டைதாழ்க்க, inf. To plant seeds, to set or to insert.
சவந்தாழ்க்க, inf. To inter a corpse.
துலாத்தாழ்க்க, inf. To lower the well-sweep.
பொழுதுதாழ்க்க, inf. To while away time.
தாழ்ப்பு, v. noun. Lowering. 2. Burying, inserting, planting. 3. Immersion.

தாழ்ச்சி, s. Meanness, baseness, vileness, இழிவு. 2. Inferiority, disparagement, subordination, தாழ்வு. 3. Lowliness, humbleness, submissiveness, தாழ்மை. 4. Deficiency, want, scarcity; arrears, குறைவு. 5. Deterioration, degradation, loss; decay of wealth, power, fame, &c., கேடு. 6. Dishonor, discredit, disgrace, இகழ்ச்சி. 7. Incompetency, inadequacy, எளிமை. 8. Failure in competition or in an enterprize, &c., தவறு. (c.)
அதைத்தொட்டுத்தாழ்ச்சியில்லை. There is no impediment from that.
இதற்குத்தாழ்ச்சியாயிருக்கிறது. That is inferior to this.
ஒன்றுதாழ்ச்சியாயிருக்கிறது. There is something wanting, it is defective in one respect.

தாழ்ச்சிப்பட, *inf.* To prove inferior, to be incompetent, to be in disgrace.

சங்கைத்தாழ்ச்சி — மானத்தாழ்ச்சி, *s.* Dishonor, discredit, disgrace.

மழைத்தாழ்ச்சி, *s.* Want of rain, little rain.

தாழ்த்தி, *s.* [*improp. for* தாழ்ச்சி.] Lowness in rank, inferiority, meanness, failure in competition, dishonor.

தாழ்த்திப்பண்ண, *inf.* To treat one with disrespect; to disgrace or degrade.

தாழ்த்தியானசரக்கு, *s.* Inferior commodities.

தாழ்த்து, கிறேன், தாழ்த்தினேன், வேன், தாழ்த்த, *v. a.* To bring low, to lower, to let down, to deepen, தாழச்செய்ய. 2. To inter, sink, submerge, immerse; to set, to plant, புதைக்க. 3. To reduce, diminish, குறைக்க. 4. To subject, to bring to one's wishes, கீழ்ப்படுத்த. (*c.*) 5. To spend or while away time, பொழுதுபோக்க. 6. To degrade, to subordinate, அடக்க. (*p.*)

தாழ்த்திவைக்க, *inf.* To lower one, in rank, &c.

ஓசையைத்தாழ்த்த, *inf.* To lower the pitch, or key note, in singing.

தலையைத்தாழ்த்த, *inf.* To hang the head, through reverence, shame or bashfulness.

மனதைத்தாழ்த்த, *inf.* To cultivate humility. (*Rare.*)

விலையைத்தாழ்த்த, *inf.* To lower the price.

தாழ்ப்பம், *s.* [*prov.*] Lowness, depth of water, a pit, &c., ஆழம்.

தாழ்ப்பமானகன்னுள்ளநுங்கு. A young palmyra fruit with a deep pulp hole.

தாழ்ப்பாள் — தாட்பாள், *s.* Bolt, bar, latch. See தாழ். (*c.*)

தாழ்மை, *s.* Inferiority in rank, &c., கீழ்மை. 2. Humility, lowliness of mind, self-abasement, மனத்தாழ்மை. 3. Poverty, degradation, baseness, சிறத்தனம். (*c.*)

தாழ்மையானவன், *appel. n.* A humble, lowly person.

தாழ்மைப்பட்டவன், *appel. n.* An indigent person.

தாழ்வடம், *s.* (*com.* தாவடம்.) Necklace of pearls, beads, &c., உருத்திராக்கம்; [*ex* தாழ், pendent, *et* வடம், string.]

தாழ்வாய் — தாழ்வாய்க்கட்டை, *s.* The chin, மோவாய். (*c.*)

தாழ்வாரம், *s.* (*com.* தாவாரம்.) A sloping roof, வீட்டிறப்பு. 2. Verandah, a verandah-room.

தாழ்வாரமிறக்க, *inf.* To make a sloping roof.

தாழ்வு, *v. noun.* Lowness; depth of a pit, water, &c., பள்ளம். 2. Hanging, pendent, சாய்வு. 3. Degradation, defect, &c., used in all the meanings of தாழ்ச்சி.

நீசெய்ததிலே தாழ்வில்லை. There is no defect in what you have done.

மரியாதைத்தாழ்வு — சங்கைத்தாழ்வு, *s.* Dishonor.

•தாளகம் — தாளக்கம், *s.* Yellow sulphuret of arsenic, as அரிதாரம். W. p. 374. TALAKA.

தாளகபஸ்மம், *s.* (*com.* தாளகபஸ்பம்.) The medicinal powder of the above.

•தாளம், *s.* Time or measure in music, இலயை. 2. A kind of cymbal for keeping time in music, கைத்தாளம். (*c.*) 3. Syllables sung in correspondence with the drum, சதி. W. p. 374. TALA. 4. Union in time with the music, dancing, drumming, &c., மாத்திரை. 5. One of the sixty-four கலைஞானம். 6. The palmyra tree, பனை. 7. Yellow orpiment.

தாளம், ௫. The five modes of time in beating the cymbal. 1. சச்சபுடம், consisting of மாத்திரை அ, or eight measures in beating, viz.: குரு, உ, two குரு, or four மாத்திரை; இலகு, க, or one மாத்திரை; and புலுதம், க, one புலுதம், or three மாத்திரை. It is considered to have its origin in the last of the five faces of ஈசன், Isa, called சத்தியோசாதம், and is of the brahman caste, பிராமசாதி. 2. சாசபுடம், consisting of மாத்திரை, ௬, or six measures, viz.: குரு, க, or two மாத்திரை; இலகு, உ, or two மாத்திரை; and குரு, க, or two மாத்திரை. It is said to be derived from the fourth face of Isa called வாமதேவம், and is of the Raja caste, அரசசாதி. 3. சட்பிதாபுத்திரிகம், consisting of மாத்திரை ௰௨, or twelve measures, viz.: புலுதம், க, one *pulutam*, or three measures; இலகு, க, one *ilagu*, or one measure; குரு, உ, two *kurus*, or four measures; இலகு, க, one *ilagu*, one measure; and புலுதம், க, one *pulutam* or three measures. Its origin is derived from Isa's third face called அகோரமுகம், and is of the Vaisya caste, வைசியசாதி. 4. சம்பத்வேட்டம், consisting of twelve measures, or மாத்திரை, ௰௨, viz.: புலுதம், க, three measures; குரு, க, three *kurus*, or six measures; புலுதம். க, or three measures. Its origin is derived from Isa's second face, called தற்புருடம், and is of the Sudra caste, சூத்திரசாதி. 5. உற்கடிதம், consisting of six measures, or மாத்திரை, ௬, viz: குரு, க, three *kurus*, or six measures. Its origin is derived from Isa's first face called ஈசானமுகம், and is of the mixed caste, சங்கீரணசாதி, or சங்கரசாதி.

தாளம், எ, or சத்ததாளம். The seven modes of time, in singing; and the seven notes, or seven tunes, in music. 1. துருவம், consisting of one இலகு, or one மாத்திரை, of one குரு or two மாத்திரை, and one துரிதம், or a half மாத்திரை. The notes belonging to it are சரிகம, சரிசரி சரிசரி and கம. 2. மட்டியம், consisting of one இலகு, one துரிதம், and of one இலகு. The notes belonging to it are சரிசரி, சரி, and சரிகம. 3. உருபகம், consisting of one இலகு and one துரிதம். The notes belonging to it are சரி and சரிகம. 4. சம்பை, consisting of one இலகு, one அநுதுரிதம், or the fourth part of a மாத்திரை, and one துரிதம். The notes belonging to it are, ச, ரிக and சரிசரி கமா. 5. திரிபுடை, consisting of three துரிதம் and one அநுதுரிதம். The notes belonging to it are சரிகசரிகம. 6. அடதாளம், consisting of one இலகு, two துரிதம், and one இலகு. The notes are சரிகா, சாரிகா, மா, மா. 7. ஏகதாளம், consisting of one இலகு. The notes are சரிகம.

தாளம், கூ, or நவசந்திதாளம். The nine rules for keeping time in music when an image is carried round at a heathen fane with nine halts; the nine different *talams*, or instrumental and vocal measures, being observed. 1. அரிதாளம். 2. அருமதாளம். 3. சமதாளம். 4. சயதாளம். 5. சித்திரதாளம். 6. துருவதாளம். 7. நிவிர்த்ததாளம். 8. படிமதாளம். 9. விடதாளம்.

தாளஞ்சரிக்கட்ட, *inf.* To agree as the music, dance and song.

தாளஞ்சொல்ல, *inf.* To sing syllables, as an interlude, at the end of the tune or stanza. 2. To sing syllables to dancing.

தாளந்தட்ட, *inf.* To beat the smaller cymbals, or தம்புரு lute.

தாளப்பிரமாணம், *s.* Time in music, &c., in any required mode.

தாளப்பிரமாணம், ௰. The ten rules for keeping time in music. 1. காலம். 2. மார்க்கம். 3. கிரியை. 4. அங்கம். 5. கிரகம். 6. சாதி. 7. கலா. 8. இலயை. 9. யதி. 10. பிரத்தாரம்.

தாளம்போட்டுத்திரிய, *inf.* To persist in an improper request, as a youth, &c., to have his fancy indulged.

ஸ்ரீதாளம், *s.* Large palm leaves of the talipot tree.

கரதாளம், *s.* Leaves of the palmyra tree.

தாளன், *s.* [*loc.*] (*fem.* தாட்டி.) A fellow, a certain one; a useless good-for-nothing person, குடிக்குறிப்பிற்கனவினன்.

தாளாண்மை-தாளாளர், *s.* See தான்.

தாளி, *s.* A running plant of several species, ஒட்டுக்கொடி, Convolvulus, *L.* (See இலட்சமணம்.) 2. The seventeenth lunar asterism, அநுடன். 3. [*loc.*] Fuel for cooking, cowdung, முட்டைத்தாளி.—The different species of the தாளி are கம்பந்தாளி, காட்டுத்தாளி, குறுந்தாளி, செந்தாளி, தேவதாளி, சிறுதாளி, நாகதாளி, நெல்லித்தாளி, நறுந்தாளி, பெருந்தாளி, of these கம்பந்தாளி is the Convolvulus bicolor; the others see in their places.

தாளிக்கொடி, *s.* The தாளி runner.

•தாளி, Palmyra tree, பனை. (*Sa.* Ta'li.)

தாளிப்பனை, *s.* The talipot tree as சிதாளம்.

தாளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To season and flavor curries with ghee, spices, &c., they being fried and mashed in a separate pan, the other ingredients in another, and the whole mixed while frying, and then covered, தாளிதஞ்செய்ய. 2. To season some medicines, with ghee, oil, &c., சமைப்பிக்க. (*c.*) 3. To macerate lime, சுண்ணாம்பைக்குழையச்செய்ய.

அவனைத்தாளித்துவிட்டேன். I will put him down, subdue him, &c.

நீற்றைத்தாளித்துக்குழை. Mash the lime and macerate it well.

வெறுஞ்சட்டிதாளிக்கிறான். He seasons an empty sauce-pan; i. e. he boasts himself.

தாளிதம் — தாளிப்பு, *s.* Seasoning curries, &c. 2. Boasting one's self.

தாளிதம்பண்ண, *inf.* To season curries in a peculiar manner.

தாளித்தகறி, *s.* Curry seasoned, and well mashed while cooking.

தாளித்தசுண்ணாம்பு, *s.* Slaked lime for chewing, or for plaster.

தாளித்தநீறு, *s.* Slaked lime for plastering.

தாளித்தநெய், *s.* [*prov.*] Ghee mixed with spices and boiled to preserve it.

தாளித்தமருந்து, *s.* Medicines seasoned with ghee, oil, &c.

கடுகுதாளிக்க — கறிதாளிக்க, *inf.* To season curry with mustard, &c.

சட்டிதாளிக்க, *inf.* To season a *chatty* by frying ghee and spices in it. (*c.*)

தாளிக்கம், s. Stability, firmness, prosperity, தழைப்பு. (R.)

•தாளிசம், s. A shrub, ஓர்செடி, Flacourtia cataphracta. W. p. 375. Talisa.

தாளிசபத்திரி, s. Its leaves, which are medicinal. (c.)

தாளிதம், s. Seasoning of curries. See தாளி, v.

தாளு, கிறேன், வேன், தாள, v. n. (imperfect.) To bear, suffer, tolerate, பொறுக்க. (Tel. usage.)

இதைக்குறித்துமன்னிக்கவேண்டும். Please overlook this.

அந்தச்சரக்குஇந்தவிலைதாளாது. That article will not bear such a price.

தாளுக்தாளாது. It may or may not be tolerable.

தாளாதவன், appel. n. A man who cannot bear a thing.

தாளுதல், v. noun. Bearing, suffering, tolerating, பொறுத்தல். 2. Being possible, tolerable, practicable, இயலுதல்.

தாள், s. Stubble, நெல்முதலியவற்றின் தாள். 2. Bolt, bar—as தாழ். 3. Key, திறவு கோல். 4. Sheet of paper, ஒற்றைக்கடுதாசி 5 The jaws, அலகு. (c.) 6. [loc.] String of a jacket, சட்டையின்நாடா. 7. Stand of a lamp, candlestick, &c., விளக்குத்தண்டு. 8. [in combin.] Leg, foot, stem, pedicle; foot of a tree or mountain, கால், as மலைதாள். 9. Ends of a bow, வில்நுனை. 10. Energy, effort, exertion, enterprize, perseverance, application, முயற்சி. 11. Beginning, commencement, origin, ஆதி. (p.)

துறக்கத்திறப்பதோர்தாள். A key which will open heaven. (அறநெறி.)

தாள்பிடித்துக்கொண்டது. The jaws are set.

தாட்பூட்டு, v. noun. An iron pin run through the cheeks, just above the jaw bones, by Tripaty pilgrims.

தாளாண்மை, v. noun. [prov. தாடாண்மை.] Energy, activity, spirit, ஊக்கம். 2. Perseverance, application, diligence, முயற்சி.

தாளாளர், s. (plu.) Persons of enterprize, application, ஊக்கமுடையோர். 2. Any of the divisions of the third or வைசிய caste. (p.)

தாறு, s. [in combin. தாற்று.] Bunch, cluster of the plantain, date, areca and some other fruits, வாழைமுதலியவற்றின் குலை. 2. An ox-goad; a kind of weapon, இருப்புமுள். (c.) 3. Elephant-goad, அங்குசம். 4. [improp. for தார்.] Weaver's bobbin or spool. 5. String ends of a bow, the notch, விற்நுனை. 6. (Eng.) Tar, pitch, கீல். (limited.) 7. Measure of land, degree, quantity, limit, அளவு.

தாறுக்கண்டு, s. Weaver's shuttle.

தாறுசுற்ற, inf. To wind yarn.

தாறுதாறாய்கிழிக்க, inf. To tear in shreds.

தாறுபாய்ச்ச, inf. To wear a cloth with the inner corner carried between the legs, and tucked in behind. (c.)

தாற்றுக்கதிர், s. Clustered corn ears.

தாற்றுக்கோல், s. A goad used to drive oxen when ploughing; sometimes, தாறுக்குச்சி. 2. An elephant goad, அங்குசம்.

தாறுகண்ணி, s. The வெள்ளைக்காக்கணம் plant, Clitoria forneata, L.

தாறுமாறு, s. (Tel.) Confusion, derangement, disorder, ஒழுங்கின்மை. 2. Perverseness, contrariety, untractableness, stubbornness, முருட்டுத்தன்மை. 3. Impropriety, transgression, disorderly conduct, அநீதம். 4. Insolence, இறுமாப்பு. (c.)

தாறுமாறாய்ப்பேச, inf. To give indirect answers. 2. To contradict one's self, to prevaricate. 3. To talk nonsense, to speak absurdities. 4. To abuse, to use affronting words, insulting language.

தாறுமாறானநடக்கை, s. Perverse, insolent, or disorderly conduct.

தாறுமாறுக்காரன், s. A perverse, insolent, disorderly person.

•தாற்பரியம், s. Opinion, sentiment, எண்ணம். 2. Object, design, நோக்கம். 3. Scope, import, purport, precise meaning of a verse, passage, &c., கருத்து. W. p. 371. Tatparya. 4. [prov.] Dwelling on the merits of a person, or thing, பாராட்டு.

தாற்பரியஞ்சொல்ல, inf. To define a subject, give the scope, object or meaning of a passage, &c.

தாற்பரியப்படுத்திப்பேச — தாற்பரியம் பண்ண, inf. To applaud, to magnify one's talents, performances, &c.

தாற்பரியமானவன், appel. n. A person eminent for any good qualification or attainment.

தாற்பரியவுரை, s. The scope or object of a verse as given by the commentator, the argument, கருத்துரை.

தாற்று, கிறேன், தாற்றினேன், வேன், தாற்ற, v. a. [vul. தாத்த.] To sift, to winnow in a particular manner; to shake, agitate, move about in a fan, in order to separate large particles from small, கொழிக்க. (c.)

தாற்று, v. noun. Sifting with a fan, in a certain way, கொழிப்பு.

•தானம், s. (Sa. Da'na.) Gift in charity, donation, grant, contribution—commonly with a religious motive, as a work of merit; meritorious alms being bestowed on special occasions, as at the birth of a child, at a funeral, at the last moment of life, &c, கொடை. 2. Liberality, munificence, bounty, ஈகை. 3. Benefit, succor, உதவி. 4. The rut of the elephant, மதஜலம். 5. (Sa. Ta'na.) A tune, இராகம்.—Note. தானம், for the souls of deceased ancestors is made to some of the பிதிர் class of gods, regarded as representatives of those progenitors; பிதிர் gifts are called திவசம்.

தானம், ௩. Three kinds of gifts. 1. நிவேயமேதானம், this is to give what one has honestly acquired to such as are free from the three great vices, lust, anger and scepticism, and who addict themselves with cheerful submission to a virtuous life; and when giving, praying that the gift may be received, அறத்தா லீட்டியபொருளைமுக்குற்றமற்ற சற்குணசீலர்க்குமன மகிழ்ச்சியோடுகொடுப்பது, குறைவிலாது, தம்முள்ளமுவந்து தல். 2. இடைப்பதானம், bestowing through pity, &c. (See இடை.) 3. கடைப்பதானம், the last and lowest kind of charity, is, bestowing alms from love of popularity or praise, the fear of losing favor, or mere kindness of disposition, கைமாறுகருதிப் பற்றிடுது.

தானம், ௰. Ten kinds of gifts. See தசதானம்.

பசுவைவதைத்துப்புலிக்குத்தானங்கொடுக்கிறதா..... Would one kill a cow and make a present of it to a tiger?

நீற்றுப்பூசணிக்காய்த்தானம், s. The gift of an ash-colored pumpkin, instead of the life of a sick person required by the configuration of the planets; also called, மிருத்துதானம், கூஷ்மாண்டதானம், and கூஷ்மாண்டம். This kind of pumpkin is never cut, it being supposed to possess life; when used for food, it is always broken.

தானங்கொடுக்க, inf. To give alms. 2. To make donations, contributions, presents, &c. 3. To make donations to a guru or brahman in the last extremity. See கோதானம்.

தானங்கொடுத்தபசு, s. A cow given to a brahman or to a temple, just before death.

தானசீலன், s. A liberal, charitable man.

தானதருமம் — தானதர்மம், s. Alms and presents.

தானபத்திரம்—தானபத்திரிகை, s. A deed of gift.

தானுஷ்கருமங்கள், s. Bestowing alms, and performing other religious rites and duties.

•தானம்—ஸ்தானம், s. Place, location, situation, spot, station, இடம். 2. Home, abode, dwelling, residence, locality; natural situation, habitation; elements of a creature, &c., இருப்பிடம். 3. Any part or member of the body, any particular or special part, உறுப்பு. 4. Any of the five seats or situations of the soul in the body. (See அவத்தை.) 5. Any special place, as the residence of the king or chief, இராசஸ்தானம். 6. A sacred shrine, the interior or most sacred spot in a temple, &c., கர்ப்பக்கிரகம். 7. The world of Indra, as சுவர்க்கம். 8. Strength, power, firmness, வலி. 9. Stage of life—poetically considered, செய்யுட்பொருத்தம். 10. Any of the four seats or sources of the sounds of the letters, எழுத்துப்பிறக்குமிடம். 11. [in numeration.] Place or digit, எண்ணின்தானம். 12. [in astrol.] Any of the twelve signs consulted, for predicting one's fortune, in reference to the planets and their situation in the signs, இராசிகள். 13. Any of the five places in the Zodiac with respect to any given planet. 14. [vul. for ஸ்நானம்.] A bath. 15. (R.) The upright posture of the images of Vishnu, in distinction from the sitting.

தானம், ௫. The five places are: 1. ஆட்சித்தானம், when the planet presides. (See under ஆள், v.) 2. உச்சத்தானம், when the sun is in Aries, the Moon in Taurus, Mars in Capricornus, Mercury in Virgo. This is a very auspicious conjunction, four times better than the first. 3. நீசத்தானம், the position of the planets in the seventh place from the auspicious, உச்சம், and thought to be very bad. 4. நட்புத்தானம், the benign position of the planets. (See under நட்பு.) 5. பகைத்தானம், the malign position, causing continual hatred. See under பகை.

தானம், ௰௨. The twelve astrological signs are: 1. ஜென்மஸ்தானம், the rising sign at birth, having reference to fortune generally, according to the character and influence of the planets that

may be in it. 2. வாக்குஸ்தானம், திரவியஸ்தானம், குடும்பஸ்தானம், the *second* sign at birth as applying to the powers of speech, influence, learning, wife, &c. 3. சகோதரஸ்தானம், the *third*, referring to brothers and sisters whether there will be any, the good or evil they will do to the person, or he to them. 4. மாதுருஸ்தானம், மித்துருஸ்தானம், வாகனஸ்தானம், the *fourth*, referring to the life of the mother, or friends. 5. புத்திரஸ்தானம், the *fifth* regards future offspring. 6. சத்துருஸ்தானம், உரோகஸ்தானம், the *sixth* shows whether the person will have enemies, and the evils to which he will be liable. 7. களத்திரஸ்தானம், குடும்பஸ்தானம், the *seventh*, referring to a wife and settlement in life. 8. மிருத்துஸ்தானம், ஆயுஸ்தானம், the *eighth*, the limit of life. 9. தருமஸ்தானம், புண்ணியஸ்தானம், the *ninth*, referring to the extent of the person's liberality, &c. 10. கருமஸ்தானம், the *tenth*, conduct, character good or bad, &c. 11. இலாபஸ்தானம், பாக்கியஸ்தானம், the *eleventh*, income, acquisition, wealth, prosperity. 12. செலவுஸ்தானம், வியஸ்தானம், the *twelfth*, prodigality or penuriousness, &c.

தானக்கலை, s. [*prov.*] Any vital part of the body, உயிர்நிலை. 2. Favorable situation of a place, தருக்தஇடம்.

தானத்தான், s. A *pujari* in a Saiva temple, ஸ்தானிகன். 2. A hereditary chief, தலைமைக்காரன்.

தானப்புழு, s. Worms in the anus, causing irritation or itching. See திமிர்ப்பூச்சி.

தானப்புழுக்கிண்ட, *inf.* To gnaw as worms in the anus, &c. [*prov.*]

தானப்பொருத்தம், s. The fourth of ten items to be regarded in the choice of the first word of a poem—being the correspondence of its initial letter, with any of the five arbitrary divisions of letters, counting from that division in which the initial of the name of the hero falls. The five தானம் are, 1. பாலன். 2. குமரன். 3. அரசன். 4. விருத்தன். 5. மரணம். which denote the five stages of life. The five arbitrary divisions of letters are அ, ஆ; இ, ஈ, ஐ; உ, ஊ, ஔ; எ, ஏ; ஒ, ஓ.

தானவண்ணம், s. A curious kind of song, சரவிசதப்பாட்டு.

தானவரிசைபாட, *inf.* To sing with a tremendous noise.

•*தானவர்*, s. Dhanuvas, as children of Danu, their mother, Asuras, அசுரர்; [*ex* தனு.] W. p. 405. DHANAVA.

தானவாரி, s. Vishnu as foe of the Dhanuvas, விட்டுணு; [*ex* அரி.]

•*தானவன்*, s. The moon, சந்திரன். 2. An Asura, அசுரன்; [*ex* தனு.]

•*தானாதிபதி*, s. A general, படைத்தலைவன்; [*ex* ஸ்தானம்.]

•*தானாபதி*, s. A general, as தானாதிபதி. 2. (*com. also* ஸ்தானாபதி.) Ambassador, envoy, plenipotentiary, தூதன்.

தானாபதிபேச, *inf.* [*prov.*] To interpose between parties.

தானாபத்தியம், s. The office or employment of an ambassador, தூதின்செய்கை.

•*தானி*, s. That which is in a place, the occupant, inhabitant, தானத்திலுள்ளது; [*ex* ஸ்தானம்.] 2. What has or contains; used in composition, as இராசதானி. (*Sa. Dhánee.*)

தானியாகுபெயர், s. [*in gram.*] A figure of speech in which the name of the occupier is applied to the place or thing occupied, as விளக்குமுறிந்தது, the lamp is broken, that is, the frame, it being used for the light.

•*தானிகம்*, s. The coriander, கொத்தமல்லி. See தனிகம். (*Sa. Dhu'nyaka.*)

•*தானியம்*, s. Grain, corn in general, provision, நெல்முதலியன. W. p. 442. DHANYA. (*c.*)

தானியங்கட்டிவைக்க, *inf.* To monopolize corn. See கட்டு, *v.*

தானியதவசம் — தான்யசம்பத்து, s. Stores of grain.

தானியப்பிரட்டு, *v. noun.* Fraud in reporting sorts of grain. (*Gov. usage.*)

தானியப்பொட்டு, s. Blighted grain; a husk.

தானியமணி, s. A single grain.

தானியலட்சுமி — தான்யலக்ஷ்மி, s. Lukshmi the goddess of grain.

தானியாதிபன், s. [*in almanacs.*] The planet that rules over grain for the year.

நவதானியம், s. The nine kinds of grain proper to be presented with burnt offerings; oblations to the gods; or to the nine planets, one to each, 1. கோதுமை, wheat, offered to the sun. 2. நெல், paddy, to the moon. 3. துவரை, a kind of lentil, to Mars. 4. பயறு, pulse, to Mercury. 5. கடலை, Bengal gram, to Jupiter. 6. அவரை, beans, to Venus. 7. எள், sesamum, to Saturn. 8. உழுந்து, a kind of pulse, Phaseolus mungo, to Rahu. 9. கொள், gram, to Ketu.

•*தானிகன்—ஸ்தானிகன்*, s. A *pujari* of a temple, பூசாரி. (*c.*)

தானை, s. An army, படை. 2. Weapon in general, ஆயுதப்பொது. 3. Cloth, சீலை. (சது.)

தானை, ச. The four divisions of an army. See சதுரங்கம்.

தானை, சு. The six-fold divisions of an army are: 1. தேர், chariots. 2. கரி, elephants. 3. பரி, horses, cavalry. 4. வாள், swords, swords-men. 5. வில், bows, archers. 6. வேல், darts, dart-men. (சது.)

தானைத்தலைவன், s. A general.

தானைத்தறுகணாளர், s. (*plu.*) Warrior, படைவீரர்.

தானைமாலை, s. A military poem describing the van of an army in the ஆசிரியப்பா verse. See பிரபந்தம்.

முன்றானை, s. The end, edge or border of a cloth. See முன். (*c.*)

கொடுந்தானை, s. A cloth tied round the body. 2. A cruel army, தீப்படசேனை.

தான், The reciprocal pronoun, himself, herself, itself, the genitive being தன்; in composition sometimes தற். 2. One's self. 3. An emphatic or intensitive particle, signifying indeed, really, certainly, தேற்றச்சொல்; as அப்படித்தான், it is so. (*c.*) 4. An expletive, or அசைச்சொல் suffixed to any noun or pronoun of any person, and declined instead of it, as நிலத்தானைக்கொத்தினான், he dug the earth. 5. Personal identity, சுயம். (*p.*) — *Note.* According to the Agamas, the soul is the person or being, and the body and mind with their powers and faculties, are merely adventitious; being the fruit of actions, &c.

தானேவளர்ந்துதவத்தாற்கொடிபெடுத்தவன். One who has grown great and become famous of himself through meritorious austerities; often used of one who has risen by the kindness of another, but forgotten his benefactor.

தானொருவனுமேதனியாகவந்தான். He only came, he came alone.

தன்சாகமருந்துதின்னலாமா. May any one take medicine to kill himself?

தானுள்ளபோதுலோகம். The world is one's while he lives.

தானாக்கனியாததுதடிகொண்டடித்தாற்கனியுமா. Will a fruit, not ripening of itself, ripen by being beaten with a stick?

தானுந்தலைவனும். The soul and God.

நீதான். You yourself, you certainly.

அவன்றன்னைக்கண்டேன். I saw him. (*p.*)

அவன்றான். He himself; he certainly, truly, really.

தானாக, *inf.* To be absolute, unique, self-existent, independent, தானேயிருக்க; *applicable to the deity.* 2. To be assimilated, தன்வண்ணமாக.

தானாக, [*adverbial.*] Of his, her, or its own accord; spontaneously, voluntarily. 2. Of or by himself, herself, itself.

தானாக்குதல், *v. noun.* Assimilating a person or thing to one's self, itself, &c., தன்வண்ணமாக்குதல்.

தானெடுத்துமொழிதல், *v. noun.* [*in works of science.*] The adoption of rules, or language, from other authors, one of thirty-two உத்தி.

தானேயானவன்—தான்தோன்றி, *appel. n.* The self-existent, the deity, கடவுள்.

தான்பிழைக்கப்பார்க்க, *inf.* To regard or consult one's own safety, to be careful not to betray, involve or jeopardize one's self. 2. To seek one's own interests, livelihood, prosperity.

தான், s. (*for.*) An entire piece of cotton or any other cloth, முழுப்புடவை. (*c.*)

தான்றி—தான்றிமரம், s. A large tree, Terminalia Bellerica. (*Roxb.*)

தான்றிக்காய், s. Its medicinal fruit.



தி. A letter compounded of த் and இ.

திகசம், s. A medicinal plant, ஓமம், Sison Ammi, *L.*

•திகந்தம், s. The farthest extremity of any point of the compass produced in space; the horizon; [*ex* திக்கு, *et* அந்தம்.] (*Sa. Diganta.*)

•திகம்பரம், s. Nakedness, being clothed only by space, நிருவாணம்; [*ex* திக்கு *et* அம்பரம்.] W. p. 407. DIGAMBARA.

திகம்பரர், s. (*plu.*) Naked mendicants. 2. Sages of the Jaina sect, சமணமுனிவர்.

திகம்பரன், s. A naked mendicant. 2. Argha of the Jainas, அருகன். 3. Siva, சிவன்.

திகம்பரி, s. (*mas. and fem.*) A naked mendicant. 2. Parvati, the wife of Siva, பார்வதி.

திகரடி, v. noun. [*prov.*] Suffocation, shortness of breath, as திகரம். (*c.*)

திகரடிப்பட, *inf.* To be choked.

திகரம், s. Fatigue, weariness, exhaustion of strength, இளைப்பு. 2. Shortness of breath, asthma, சுவாசம். (*c.*) 3. The letter, தி, ஓரெழுத்து.

திகரமுண்டாயிருக்கிறது. The asthma is become very oppressive.

திகழ், s. Brightness, lustre, splendor, ஒளி. (*p.*)

திகழ்—திகழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், திகழ, v. n. To shine—as diamonds; to glimmer—as stars, சொலிக்க. 2. To be brilliant, to emit rays, பிரகாசிக்க. 3. To appear, to be visible, bright, தோற்றமாக. 4. To be enlightened, illuminated, &c., physically or morally, தெளிவாக. (*p.*)

திகழல்—திகழ்ச்சி—திகழ்தல்—திகழ்வு, *v. noun.* Glimmer, appearance, visibility, brilliancy, பிரகாசம்.

திகனு, s. A medicinal plant, கொடிவேலி, Plumbago Zeylanica, *L.*

•திகாந்தம், s. As திகந்தம்.

திகிரி, s. Circle, periphery, வட்டம். 2. Wheel, வண்டியுருளை. 3. The discus, சக்கராயுதம். 4. Chariot, car, தேர். 5. Hill, mountain, மலை. 6. Bambu, மூங்கில். (சது.) 7. Potter's wheel, குயவன்சக்கரம். (*p.*)

திகிரிகை, s. A wheel, a circle, சக்கரம். See திரிகை.

திகிரிக்கல், s. The mountain surrounding the last of the seven oceans, சக்கரவாளகிரி. 2. Bezoar, கோரோசனை.

குயவன்திகிரிகை, s. A potter's wheel.

திகிர், s. A cord used in the ceremonies of a sacrifice.

திகிரடிக்க, *inf.* To shake that cord as a signal to the sacrificer. 2. As திகிலெடுக்க.

திகில்—திகிர், s. Fright, terror, alarm, பயம். (*c.*)

திகிலெடுக்க—திகில்பட—திகில்பிடிக்க, *inf.* To start, to be roused, or struck with sudden fear.

திகு, s. Two of the syllables sung to tunes for dancing, தாளக்குறிப்பு.

•திகுதிகெனல், *v. noun.* Kindling rapidly, as fire, நெருப்புப்பற்றியெரிதல். (Compare தகதக.) 2. Smarting as a sore. 3. Sign of displeasure, சினக்குறிப்பு. 4. Coming on in rapid succession, &c., சீக்கிரக்குறிப்பு. 5. Sounding, as water, ஒலிக்குறிப்பு.

திகுதிகென்றுநெருப்புப்பற்றியது........The fire flamed up rapidly.

திகை, s. Region, point of the compass, as திசை. (*c.*) 2. Spreading spots on the skin, induced by hot humours, தேமல். 3. See திகை, *v.*

திகைகெட, *inf.* To be perplexed, confused.

திகைதப்ப, *inf.* To mistake the way.

திகைமயக்கு, *v. noun.* Perplexity or bewilderment as to the points of compass, roads, streets, &c., in a traveller, திசைதடுமாற்றம்.

திகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be taken aback, to be confused, perplexed, bewildered, astonished, amazed, alarmed, பிரமிக்க. (*c.*)

திகைத்துப்போய்மரம்போலேநிற்க. To be paralyzed with amazement.

திகைக்கப்பேச, *inf.* To speak so as to astonish, electrify, amaze.

திகைத்துப்பார்க்க, *inf.* To stare, to gaze through perplexity or amazement, as men or beasts.

வழிதிகைக்க, *inf.* To lose one's way, to be lost.

திகைக, *v. noun.* Amazement, திகைப்பு.

திகைப்பு, *v. noun.* Confusion, bewilderment, astonishment, dismay, திகைத்தல்.

திகைப்பூடு—திகைப்பூண்டு, s. A plant, or as some say, a small reptile, supposed to cause confusion of mind, and numbness of body when stepped upon.

திகைப்பூண்டுமிதித்தவன்போலே. (Confused) like one who has trodden on a திகைப்பூடு.

•திக்கங்கம், s. Signs of regents of the points; [*ex* அங்கம், sign.] See திக்குப்பாலகர்.

•திக்கயம்—திக்கசம், s. Any of the eight elephants of the points, அஷ்டகசம். See திக்கியானை; [*ex* திக்=திக்கு, *et* கயம், கசம்.]

திக்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To censure, reproach, contemn, reject, confute, நிந்திக்க; [*ex* திக்காரம்.]

என்சொல்லைஅவன்திக்கரித்துப்பேசினான்........He answered me reproachfully.

•திக்காரம், s. (*also* திரஸ்காரம்.) Disrespect, reproach, censure, confutation, இகழ்ச்சி; [*ex Sa. Dhik*, fie, *et* காரம், making.] W. p. 444. DHIKKARA.

திக்காலுக்கு. See under திக்கு.

திக்கிட, *inf.* [*prov.*] To be alarmed, frightened, திடுக்கிட.

திக்கு, *v. noun.* Stuttering, hesitating in speaking, வாய்த்தெற்று. (*c.*)

•திக்கு, s. (*Sa. Dik.*) Region, quarter, point of the compass, direction, திசை. 2. Protection, shelter, aid, ஆதரவு. (*c.*).

எனக்குத்திக்குமில்லைத்திசையுமில்லை. I have no support whatever.

திக்குத்திசைதெரியாதஇருட்டு. Darkness so great that one knows not the points of compass or which way to go.

திக்குநோக்கித்தெண்டனிடல். Making obeisance toward the place where a person is—*a term of respect or reverence used in epistolary writings.*

திக்கெல்லாம்வெடிபடப்பேசுகிறான். He speaks loud enough to disturb all the points of compass.

அஷ்டதிக்கு, s. The eight points of the compass are: 1. கிழக்கு, East. 2. தென்கிழக்கு, South-east. 3. தெற்கு, South. 4. தென்மேற்கு, South-west. 5. மேற்கு, West. 6. வடமேற்கு, North-west. 7. வடக்கு, North. 8. வடகிழக்கு, North-east. Some add two others விசும்பு, the heavens or etherial regions, and பாதாளம், the abyss.

தசதிக்கு—தசதிசை, s. The ten points for astrological purposes especially in choosing spots for building houses, &c., are named after certain animals. 1. கிழக்கு, கருடதிசை. 2. தென்கிழக்கு, பூனைத்திசை. 3. தெற்கு, சிங்கத்திசை. 4. தென்மேற்கு, சுனகதிசை. 5. மேற்கு, நாகதிசை. 6. வடமேற்கு, எலித்திசை. 7. வடக்கு, பன்றித்திசை. 8. வடகிழக்கு, முயற்றிசை. 9. விசும்புத்திசை. 10. பாதாளத்திசை, which see.—*Note.* The animals of the opposite points are natural foes to each other, the one being pursuer, and the other, the pursued.

திக்கடைப்பு — திக்கெல்லை, s. [*prov.*] Boundaries of land, as mentioned in title deeds.

திக்கற்றவன், *appel. n.* A forlorn, destitute, forsaken person.

திக்காக, *inf.* [*adverbially.*] In the direction of, toward.

கிழக்குத்திக்காகப்போ. Go directly east.

திக்காதிக்கு — திக்காலுக்கு. [*prov.*] In various directions, here and there, பலதிசையிலும்.

திக்காலுக்கொருத்தராய்ப்போய்விட்டார்கள். They are gone, are scattered in various directions.

திக்கியானை, s. The elephants of the eight cardinal points, male and female supporters of the earth are:—

1. East	Male	ஐராவதம்.	Female	அப்பிரமை.
2. S. E.	„	புண்டரீகம்.	„	கபிலை.
3. South	„	வாமனம்.	„	பிங்கலை.
4. S. W.	„	குமுதம்.	„	அநுபமை.
5. West.	„	அஞ்சனம்.	„	தாமிரகருணி,
6. N. W.	„	புட்பதந்தம்.	„	சுதந்தி.
7. North.	„	சார்வபூமம்.	„	அஞ்சனை.
8. N. E.	„	சுப்பிரதீபம்.	„	அஞ்சனாவதி.

திக்குக்கட்ட — திசைகட்ட, *inf.* To bind or fortify the cardinal points by turning to each point, repeating the incantation, as திக்பந்தம், and prostrating in worship, to the regent whose protection is sought; then turning to the next point.

திக்குக்கட்டு — திக்குப்பந்தனம், *v. noun.* Fortifying one's self on all sides by incantations, invoking the protection of the regents of the cardinal points.

திக்குநோக்க, *inf.* To look in any direction, as expecting a friend, &c. 2. To direct one's course to any point.

திக்குப்பாலகர் — திசாபாலகர், *s.* The regents of the eight cardinal points, as protectors of the earth, situated beyond the seventh circumambient sea, and invoked in the daily worship, &c. 1. இந்திரன், Indra, regent of the east, whose sign is இடி, the thunderbolt. 2. அக்கினி, Agni, regent of the south-east, whose sign is புகை, smoke. 3. இயமன், Yama, regent of the south, whose sign is சிங்கம், lion. 4. நிருதி, Niruti, regent of the south-west, whose sign is நாய், a dog. 5. வருணன், Varuna, god of the waters, regent of the west, whose sign is இடபம், a bull. 6. வாயு, Vayu, god of the wind, regent of the north-west, whose sign is கழுதை, an ass. 7. குபேரன், Kuvera, god of riches, regent of the north, whose sign is யானை, an elephant. 8. ஈசானன், Isanan, regent of the north-east, whose sign is காகம், a crow.

திக்குப்பலி — திக்குப்பூசை, *s.* Performing *puja* around a temple, toward the eight points, to obtain the protection of their regents.

திக்குப்பல்லி, *s.* The chirping of a lizard, as indicating good or ill, according to the direction on which it is heard.

திக்குமாறுட்டம், *v. noun.* Confusion concerning the points of compass, as திசைமயக்கு.

திக்குவிசயம், *s.* Conquering all regions.

திக்குவிசயம்பண்ண, *inf.* To conquer hostile powers.

திக்குளார், *s.* Owners of boundary lands.

திக்கு, கிறேன், திக்கினேன், வேன், திக்க, *v. n.* To stutter, to stammer, கொன்னிப்பேச. 2. To err or hesitate in recitation, reading, &c., தெற்ற. (c.)

அவனுக்குத்திக்கிப்பேசுகிறது. He stammers (in talking or reading).

திக்கித்திக்கிப்பேச, *inf.* To stutter.

திக்குவாயன், *s.* (*fem.* திக்குவாய்ச்சி.) A stammerer, a stutterer.

திக்குவாய், *s.* A stammering mouth.

பாடந்திக்க, *inf.* To hesitate in reciting a lesson.

திக்குத்திக்கெனல், *v. noun.* Two syllables sung to tunes for dancing, தாளக்குறிப்பு.

திக்குத்திக்கெனல், *v. noun.* Throbbing or beating as of the heart, through fear, &c., அச்சக்குறிப்பு. (c.)

கடன்காரனைக்கண்டால்நெஞ்சுதிக்குத்திக்கென்றிடிக்கும். On seeing creditors the heart palpitates.

திக்குமுக்கு, *v. noun.* Choking, suffocation, strangulation, மூச்சடைக்குவருத்தம். (c.)

திக்குமுக்கடைக்க — திக்குமுக்காட, *inf.* To be choked, stiffled, smothered, strangled, unable to respire.

திக்குமுக்கிட்டுக்கிடக்கிறான். He lies suffocated.

திக்குறு, *s.* The புனமுருங்கை tree. (*Bot. Dic.*)

திங்கள், *s.* Chandra, the moon, சந்திரன். 2. A month in general, மாதப்பொது. 3. (*c.*) Monday, சோமவாரம். 4. A lunar month, சாந்திரமாதம்.

திங்கண்மும்மாரிபெய்யும். It will rain thrice a month, used to designate fertile land.

திங்கண்முதனாளில். On the first day of the month. (*p.*)

திங்கட்கிழமை, *s.* Monday.

திங்கட்கிழமையினன்றைக்கு. On Monday.

திங்கட்குடையோன், *s.* Kama, whose umbrella is the moon, காமன்.

திங்கணாள், *s.* The fifth lunar asterism, the fabled birth-day of the moon, மிருகசீரிடம்.

திசாயம், *s.* Resin, குங்கிலியம். (*R.*)

*திசை, *s.* Region, quarter, point of the compass, direction, திக்கு W. p. 410. DIS. 2. Influence of a planet on one's life, or fortune, according to the time allotted for it in the horoscope, favorable or unfavorable, கிரகபலம். (See தசை.) 3. Influence excited on the soul in any given period, state, stage, &c., during its transmigrations. (See முத்திதிசை and பெத்ததிசை.) 4 Principality, jurisdiction, princedom, பிரபுவின்தேசம். (*c.*)—*Note.* The two திசை in the சரநூல் are: 1. இடக்குதிசை, the nostril through which the breath passes for the time being; sometimes called, பூரணதிசை. 2. சூனியதிசை, the nostril through which the breath does not pass. See சூனியம்.

அவனுக்குத்திசையடிக்கிறது. A good planet is lavishing its favors on him.

திசை, *s.* The four cardinal points, also applied by some to the four boundaries of the Tamil country. 1. குணகடல் or கீழ்கடல், the sea to the east. 2. குடகுமலை, a mountain to the west. 3. குமரி, Cape Comorin, to the south. 4. வேங்கடம், a mountain to the north or திருப்பதி.

திசைகட்ட, *inf.* To bind the points of compass by mantras. See திக்குக்கட்ட.

திசைக்காற்று, *s.* Wind which blows from some one point of the compass.

திசைச்சொல் — திசைமொழி, *s.* Provincial words. See சொல்.

திசைதப்பிவர, *inf.* To arrive at a place undesignedly, having missed the proper road. 2. [*ironically.*] To say to one coming after a long interval as a slight reproof, you must have come by mistake.

திசைமுகன், *s.* Brahma whose four faces are turned toward the four points respectively, பிரமன்.

திசையடிக்க — திசையடிக்க, *inf.* To be under the influence of a good planet; to be in fortunate circumstances.

திசையுடையவர், *appel. n.* (*Hon.*) The principal of a district. See உடையார்.

எல்லாத்திசைக்கும். All points, the whole hemisphere or horizon.

*திடம் — திடன், *s.* (*a change of Sa. Drudha.*) Strength, vigor, power, வலிமை. 2. Firmness, robustness, hardness, உறுதி. 3. Courage, boldness, intrepidity, தைரியம். 4. Certainty, assurance, confidence, reality, மெய்மை. 5. Steadiness, inflexibility, decidedness, நிலைவரமை. (*c.*)

அவன்மிகவுந்திடம். He is very well off.

திடங்கொடுக்க, *inf.* To encourage, to embolden. 2. To impart strength or courage.

திடங்கொள்ள, *inf.* To obtain strength of body. 2. To take courage.

திடசித்தம், *s.* Decision, fixedness or steadiness of purpose, courageousness.

திடச்சாட்சி, *s.* Positive testimony, declaration, asseveration.

திடச்செய்தி, *s.* Certain information. 2. A true declaration.

திடஞ்சொல்ல — திடஞ்செய்ய, *inf.* To encourage, to animate, to cheer, to embolden.

திடத்துவம், *s.* Strength, power, vigor, ability, வல்லமை.

திடநம்பிக்கை, *s.* Strong confidence, assured hope.

திடபரம் — திடவரம், *s.* (*Tel.*) Certainty, positiveness, infallibility, நிச்சயம். 2. Firmness, boldness, correctness, உறுதி.

திடபுருஷன், *s.* A strong, or powerful man, தைரியவான்.

திடப்பட, *inf.* To be firm, steady, settled, நிலைவரப்பட. 2. To be confirmed.

திடப்படுத்தல், *v. noun.* Invigorating, strengthening. 2. Ratifying, sanctioning, corroborating. 3. (*Christ. usage.*) Confirmation, உறுதிப்படுதல்.

திடப்படுத்திவிட, *inf.* To encourage and send away.

திடமனம், *s.* A firm, steady, fixed, undaunted mind.

திடமாய்ப்பேச, *inf.* To speak boldly, courageously.

திடவிலை, *s.* The real price, the fixed price. (*Limited.*)

திடல் — திடர், *s.* Rising ground, high land; any little rise or elevation, as a heap or bank in a path, way or passage, &c., மேடு. 2. (*சது.*) A mount, hill, or hillock, மலை. 3. A sand bank, rising above water, or not; a flat shoal, dry place in a river, மணற்குன்று. 4. Prominence, protuberance, புடைப்பு. (*c.*)

திடலுந்திடருமானவழி. A rough, rugged, uneven road.

திடர்ச்சுண்டி — திடற்சுண்டி, *s.* A shrub or plant, வடசுண்டி, Mimosa triquetra, *L.* (*R.*)

*திடன், *s.* Strength, power. See திடம்.

திடனற்றுப்போக — திடன்தப்பிப்போக, *inf.* To grow discouraged, dispirited.

திடாரி, *s.* [*prov.*] A bold, spirited person, as திடாரிக்கக்காரன்.

திடாரிக்கம், *s.* Courage, boldness, vigor of mind, spiritedness, திடம். (*c.*)

மனதைத்திடாரிக்கம்பண்ணிக்கொள். Be of good cheer.

திடாரிக்கக்காரன், *s.* A courageous person.

திடாரிக்கஞ்சொல்ல, *inf.* To encourage, as திடஞ்சொல்ல.

திடீரெனல், *v. noun.* Being sudden, abrupt, unexpected, **சடுதிக்குறிப்பு.** 2. Sounding as heavy thumping, beating of waves, **ஒலிக்குறிப்பு.** (c.)

திடீரென, *inf.* [*adverbially.*] Promptly, suddenly, abruptly, precipitantly, hastily.

திடீரெனவந்தான். He came suddenly.

திடீரென்றுசொல்லிப்போட்டான். He spoke rashly, unpremeditatedly. 2. He spoke promptly.

திடீர்திடீரெனல், *v. noun.* Reiteration of a thumping sound, as waves beating against the shore, or fruits falling in rapid succession from high trees.

திடுகூறு, *s.* [*prov.*] Suddenness, hastiness, precipitancy, as **திடீரெனல்.**

திடுகூறுமருந்து, *s.* A very strong medicine, speedy in operation, and used only in desperate cases.

திடுக்கம், *s.* [*prov.*] Fear, terror, alarm, **அச்சம்.**

திடுக்காட்டம், *s.* Fright, terror, sudden fear, shock, **திடுக்குறுதல்;** [*ex* **திடுக்கு,** *et* **ஆட்டம்.**] (c.)

திடுக்கிட, *inf.* To startle, to be startled, alarmed, frightened, **அச்சத்தால்மனங்கலங்க.** 2. To be shocked, to shudder, to start with fear or surprize, **பயத்தாலுடல்கம்பிக்க.** 3. To start in sleep or from any nervous or muscular affection, **துணுக்கிட.**

திடுக்கிடப்பேச, *inf.* To speak so as to surprize, shock or alarm.

திடுக்கிட்டெழும்ப, *inf.* To rise up startled, alarmed, &c.

திடுக்கிடு, *v. noun.* [*prov.*] A start, shock, shudder, as **திடுக்கம்.**

திடுக்கு, *s.* [*in combination.*] Sudden fear, shudder, terror, &c., as **திடுக்கம்.**

திடுக்குத்திடுக்கெனல், *v. noun.* Starting repeatedly through fear, weak nerves, &c. 2. Being subject to paroxysms of fear. 3. Beating, throbbing, palpitating of the heart through fear. See **திடுத்திடுக்கெனல்.**

நெஞ்சுதிடுக்குத்திடுக்கென்கிறது. The heart beats through fear.

திடுக்கெனல், *v. noun.* Being sudden, occurring suddenly, **அச்சக்குறிப்பு.** (c.)

திடுக்கென, *inf.* [*adverbially.*] Suddenly, as a fright, &c.

திடுதிடு, **க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க,** *v. n.* To make a reiterated noise, as hasty steps; to rumble, as a carriage, to thump constantly, **படபடக்க.** 2. [*prov.*] To beat, throb, palpitate, as the heart through fear, **துடிக்க.** (c.)

திடுதிடெனல், *v. noun.* Succeeding each other rapidly as reiterated sounds, **ஒலிக்குறிப்பு.** 2. Moving with noise, rattling, rumbling—as several carriages; to sound in succession—as claps of thunder, **சாடுக்கொலிக்குறிப்பு.** 3. Running or going fast with quick reiterated steps—as a troop, **விரைவோடுசெல்லல்.** 4. Entering abruptly, intruding, **தடிபிரவேசித்தல்.** (c.)

திடுதிடென்றோடுகிறான். He runs fast, with quickly reiterated steps. 2. He runs in without stopping at the door.

திடுதிப்பென, *inf.* [*vul. adverbially.*] Suddenly, unexpectedly, as **திடீரென.**

திடுமல்—திடுமன், *s.* [*prov.*] Boisterous, noisy, indecent boldness in a woman, **அடங்காத்தன்மை.**

திடுமலி, *s.* A scolding woman, a termagant, **வசவி.**

திடுமெனல், *v. noun.* Sounding as of a drum, **ஒலிக்குறிப்பு.** (c.)

•திடிம், *s.* A kind of kettle drum, **தமுக்கு.** See **டிண்டிமம்.**

திடிமடி, *s.* The beating of this drum, **பறைச்சாற்று.**

திட்கு, **கிறேன், திட்கினேன், வேன், திட்க,** *v. n.* To fear, **பயப்பட.**

திட்கல், *v. noun.* Indication of fear, **அச்சக்குறிப்பு.** (*சஂ.*)

திட்டம், *s.* Certainty, accuracy, justness, exactness, **நிலைவரம்.** 2. Evenness, **ஒப்புரவு.** 3. A rule, canon, standard, **சட்டம்.** 4. A model, example, pattern, **மாதிரி.** 5. An estimate, guess, conjecture, **கணிதம்.** 6. Honesty, probity, truth, **நேர்மை.** 7. Arrangement, adjustment, **ஒழுங்கு.** 8. Completeness, **பூரணம்.** 9. Explicitness, **ஐயமின்மை.** 10. Equitableness, correctness, **செவ்வை.** (c.) See **திருஷ்டம்.**

அந்தக்காரியத்தைமுடிக்கும்படி அவனுக்குத்திட்டம்பண்ணியிருக்கிறது. He is ordered to finish that business.

திட்டஞ்செய்ய, *inf.* To make a standard rule, or criterion; to regulate, to arrange.

திட்டஞ்சொல்ல, *inf.* To prescribe or give directions. 2. To speak truly. 3. To speak positively, firmly. 4. To give an estimate.

திட்டந்தெரிய, *inf.* To recognize one. 2. To know certainly. See **திட்டமறிய.**

திட்டப்பட, *inf.* To be recognized. 2. To be established, arranged, made certain. 3. To suit, to quadrate.

திட்டப்படுத்த, *inf.* To establish, to make certain. 2. To appoint, to allot. 3. To provide, to furnish, to prepare.

திட்டமறிய, *inf.* To know the proper measure, degree, standard, quality. 2. To know certainly. 3. To ascertain the extent of one's learning, property or abilities. 4. To know the nature of an affair or business.

திட்டமறியாதவன், *appel. n.* One unpractised or unskilful.

திட்டம்பண்ண, *inf.* To arrange, to settle, to regulate. 2. To establish, to appoint. 3. To form a plan, estimate, measure, &c. 4. To mend, correct, adjust. 5 (*with dative of person.*) To charge strictly, to urge upon, to command, to commission.

தன்னுடையஆஸ்திக்கெல்லாந்திட்டம்பண்ணினான். He disposed of his goods.

திட்டம்பார்க்க, *inf.* To prove, try. 2. To guess, to estimate, to conjecture.

திட்டவட்டம், *s.* Accuracy, precision, exactness, strictness, **செவ்வை.** 2. Arrangement, establishment, settlement, **உறுதி.** (c.)

மணித்திட்டம், *s.* The right time.

•திஷ்டம்—திருஷ்டம், *s.* That which is obvious, which may be seen, **காணப்படுவது.** Compare **திருஷ்டம்.**

திட்டணம், *s.* The **இருப்பை** tree.

திட்டாணி, *s.* A small mound around a shade-tree to sit upon, **மரத்தைச்சுற்றிய மேடை.** (*R.*)

•திட்டாந்தம்-திஷ்டாந்தம்-திருஷ்டாந்தம்—திருட்டாந்தம், *s.* (*sometimes* **திஷ்டாந்தம்.**) A proof, example, instance, illustration, demonstration, something obvious. (See **தாட்டாந்தம்.**) 2. Experiment, ascertainment, **அறிதல்.** 3. Absolute certainty, assurance, **உறுதி.** 4. Estimate, guess, **மதிப்பு;** [*ex* **திஷ்டி,** *et* **அந்தம்.**] W. p. 421. Drusht'anta.

திட்டாந்தங்காட்ட, *inf.* To produce proofs, or examples; to adduce authority or testimony.

திட்டாந்தப்பட, *inf.* To be rendered certain, to be proved.

திட்டாந்தப்படுத்த, *inf.* To prove, to demonstrate logically; to produce examples, illustrations or authority.

திட்டாந்தமானபேச்சு, *s.* Positive declaration, decisive language.

திட்டி, *s.* Millet, **தினை.** (*R.*)

திட்டி, *s.* (*Tel.* (దిడ్డి) A window, **பலகணிவாசல்.** 2. A wicket, **திட்டிவாயில்.** (c.)

யானையேறித்திட்டிவாசல்நுழைவாரோ. Can one enter a wicket, riding on an elephant?

திட்டிவாசல், *s.* As **திட்டி.**

•திட்டி—திஷ்டி—திருஷ்டி—திருட்டி, *s.* Light, vision, **பார்வை.** 2. Eye, **கண்.** 3. Wisdom, divine illumination, supernatural knowledge, **ஞானம்.** W. p. 421. Drusht'i. 4. (c.) Blight of the eye, **கண்ணூறு.**

திட்டிபூரணமாய்ச்சாப்பிட்டேன். I ate to the full.

திஷ்டிகழிக்க—திஷ்டிசுற்ற—திஷ்டிதோஷங்கழிக்க—திஷ்டிவார்க்க, *inf.* To dispel the supposed effects of the blight of the eye, by waving certain things around.

திஷ்டிக்கல்—திட்டிக்கல்—திஷ்டிமணி—திட்டிமணி, *s.* A stone called jet or agate, **அஞ்சனக்கல்.**

திஷ்டிசாஸ்திரம், *s.* Optics, the science which treat of vision, &c., **தரிசனசாஸ்திரம்.**

திஷ்டிதோஷம், *s.* Blight of the eye, **கண்ணேறு.**

திஷ்டித்தம்பம்—திட்டித்தம்பம், *s.* The act of suspending the sight, **கண்கட்டுவித்தை.** See **கட்டுஞானம்.**

திஷ்டிபட, *inf.* To be fascinated by one's eyes, to be bewitched.

திஷ்டிவிதை—திட்டிவிதை, *s.* A medicinal seed, **தேற்றாங்விதை.**

திஷ்டிவைக்க, *inf.* To look upon. 2. To esteem one.

திட்டி—திஷ்டி—திருஷ்டி, **க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க,** *v. a.* To see, to glance, to look, **பார்க்க.** 2. [*vul. for* **சிருஷ்டிக்க,** *by changing* **ச** *into* **த.**] To create, to fabricate—as **திட்டித்துப்பேசுவோமோ.**

திருஷ்டித்துப்பார்க்க, *inf.* To look vigilantly.

•திட்டு, *s.* A little hill, **குன்று;** [*ex Sa. Drusat.*] 2. Sand bank; dry spots in a river, **ஆற்றிடைக்குறை** (c.) 3. Wall separating elephants, **யானைபந்தி** 4. See **திட்டு,** *v.*

திட்டு, **கிறேன், திட்டினேன், வேன், திட்ட,** *v. a.* To abuse, to revile, **சுசிக்க.** (c.) 2. [*prov.*] To abuse, to imprecate; to utter imprecations, without the power to inflict them. See **சபிக்க.**

திட்டிக்கருக்க, *inf.* To scold one very much.

திட்டு, *v. noun.* Abusing, defaming, reviling, scolding, வசை. 2. [*prov.*] Imprecation, malediction, low abuse.

திட்டுக்கேட்க, *inf.* To be abused. 2. To be cursed; (*lit.*) to hear cursing.

திட்டுத்திட்ட, *inf.* To abuse.

திட்டுப்பலிக்குதல், *v. noun.* A curse taking effect.

திட்டுமுட்டு, *v. noun.* [*prov.*] Reciprocal abuse, எதிர்வசை.

திட்டுமுட்டுப்பட, *inf.* To attack each other with abuse.

திட்டுமுட்டு, *v. noun.* [*prov.*] (*com.* திக்குமுக்கு.) Choking, suffocation, obstructions of the chest, difficulty of breathing, நெஞ்சடைப்பு. 2. A disease in children attended with bloating of the belly, ஓர் நோய். 3. See திட்டு, *v.*

திட்டெனல், *v. noun.* Indicating a kind of sound, ஒலிக்குறிப்பு. (*R.*)

•திட்டை, *s.* Rising ground, a bank, elevation, மேடு. 2. Raised floor, திண்ணை. 3. Dry spots in the sea, &c., as திட்டு. (*c.*) 4. A mortar for pounding, உரல்.

திட்டையிட, *inf.* [*prov.*] To swell, as the gums in teething, கறகட்ட. 2. To become closed, as a wound, புண்ணின்துளை வளர. (*c.*)

திட்டையுரல், *s.* [*prov.*] A shallow mortar flat at the bottom.

திட்பம், *s.* Solidity, substantiality, firmness, திடம். 2. A moment, a small portion of time, கலநுட்பம். 3. Firmness of mind, decision, மனவுறுதி. 4. Certainty, clear knowledge, நிச்சயம்; [*ex* திண்.]

திட்பநுட்பம், *s.* Minute accuracy.

திணறு, கிறேன், திணறினேன், வேன், திணற, *v. n.* To be choked, stiffled, strangled, unable to respire, மூச்சுத்தொற. (*c.*)

திணறல், *v. noun.* Shortness of breath.

திணி, *s.* Solidity, strength, firmness, திட்பம்; [*ex* திண், strength.] (*p.*)

திணிதோளன். A man with strong shoulders.

திணிகம், *s.* Battle, fight, போர்; [*ex* திணி, *v. n.*] (சது.)

திணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To become solid, compact, firm, stout; to consolidate, திண்மையாயிருக்க. 2. To be crowded, dense, close, நெருங்க; [*ex* திண்.]

திணிவு, *v. n.* Closeness, நெருக்கம். 2. Compactness, robustness, &c.

திணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cram, to press in with a stick; to stuff in, அடைக்க. 2. [*in burlesque.*] To eat to excess, to cram one's self, விழுங்க. (*c.*)

பஞ்சைப்பையில்திணித்துவைத்தான். He stuffed the cotton into the bag.

திணித்துவைக்க, *inf.* To stuff in. 2. To shake and fill a measure.

திணிப்பு, *v. noun.* Stuffing in, cramming, pressing in.

திணியன், *s.* [*prov.*] A fat, indolent man; also used for beasts and things which are clumsy, பருத்தவன். 2 A tree or cane slightly hollow, as a bambu. (*Beschi.*)

திணுக்கம், *v. noun.* Closeness, compactness, density, நெருக்கம், அடர்த்தி. (*c.*)

திணுக்கமாய்க்காய்ச்சிக்கொடு. Give him a beverage of thick consistency.

திணுங்கு, கிறேன், திணுங்கினேன், வேன், திணுங்க, *v. n.* To become close, thick, dense, crowded, நெருங்க.

திணை, *s.* The earth, பூமி. 2. Place, situation, location, site, இடம். 3. Family, குடி. 4. General division of themes or subjects in writings, பொருள். (See அகத்திணை and புறத்திணை.) 5. Tribe, caste, race, குலம். 6. [*in gram.*] General classification of nouns, pronouns and verbs as உயர்திணை, rational, and அஃறிணை, irrational. 7. Prescribed or regular course of conduct, ஒழுக்கம். 8. Soil, land, of which are five varieties, ஐந்திணை. 9. [*in love poetry.*] General intercourse of the sexes, as love attachments, love quarrels, &c., பெருந்திணை.

ஐந்திணை, *s.* The five species of land are: 1. குறிஞ்சி, hilly tracts. 2. பாலை, desert, arid tracts. 3. முல்லை, sylvan tracts. 4. மருதம், agricultural tracts. 5. நெய்தல், maritime tracts.—*Note.* The varieties in love are seven, of which five are taken from the names of the species of land above mentioned, viz: 1. கைக்கிளை. 2. குறிஞ்சி; 3. பாலை; 4. முல்லை; 5. மருதம், for which see அகப்பொருள். To these are added; 6. நெய்தல், the lady bemoaning her lover's absence; 7. பெருந்திணை, unnatural connexion, marriage between unequal castes; disparity in age—as the wife being the elder, violation of customary rules; also love disasters, marriage feuds, &c. The last is considered inadmissible in love poetry.

திணைப்பெயர், *s.* Names of the five soils.

திணைமயக்கம், *s.* Blending of different soils. 2. [*in love poetry.*] Blending the peculiarities of any two or more soils, in an account of the inhabitants, பலநிலத் தோழைக்கலக்குரைத்தல்.

திணைவழு, *s.* [*in gram.*] Disagreement in திணை, as of the verb with its nominative, the pronoun with its noun, &c.

திண், *adj.* Strong, powerful, solid, bulky; correct, true. See திண்மை.

திண்ணறிவாளர், *s.* (*plu.*) Men of sound understanding. (*p.*)

திண்கல், *s.* Lime-stone, சுக்கான்கல்.

திண்புயம் — திண்டோள், *s.* Strong, robust shoulders. (*p.*)

திண்புவி, *s.* The solid earth.

திண்டகம், *s.* The கிலுகிலுப்பை plant.

திண்டாட்டம்-திண்டாட்டு, *v. noun.* Vexation, annoyance, அலைக்கழிவு. (*c.*) 2. [*vul.*] Being pressed in fight, &c., பகைவரால்நெருக்கப்படல்; sometimes this takes the form of a verb, as திண்டாடு.

திண்டாட்டங்கொள்ள — திண்டாட்டப்பட, *inf.* To be vexed, troubled, அலைக்கழிய.

திண்டாட்டம்பண்ண, *inf.* To vex, to trouble.

திண்டி, *s.* Elephant, யானை. (சது.) 2. A plant, பசலைக்கொடி, Portulaca, *L.*

•திண்டி, *s.* The தம்பட்டம் drum, as திண்டிமம். 2. Name of an Asura, அசுரன்.

•திண்டிமம், *s.* The தம்பட்டம் drum. (சது.) See டிண்டிமம்.

திண்டிறல், *s.* Great valor, அதிவீரம்; [*ex* திறல்.] (*p.*)

திண்டு, *s.* (*Tel.*) A semicircular pillow, சாய்மெத்தை. (*c.*)

திண்டோள், *s.* See under திண்.

திண்ணகம், *s.* A ram, செம்மறியாட்டுக்கடா. 2. A ram of the வருடை sheep. 3. (*c.*) A gold-smith's engraving tool, தட்டார்கருவியிலொன்று.

திண்ணக்கம், *s.* [*prov.*] Undaunted courage, wilful impetuosity, மனவுரம். (*c.*)

திண்ணம், *s.* Vigor, strength, solidity, firmness, வலி. 2. (*c.*) Truth, verity, certainty, மெய்மை. (சது.)

திண்ணன், *s.* A strong, robust, powerful man, பலவான். 2. One of the வேடர் tribe, a hunter. (*Beschi.*)

திண்ணியன், *s.* A stout, fat person, பருத்தவன். 2. As திண்ணன்.

திண்ணெனல், *v. noun.* The vibrating of the string of any musical instrument, தந்திநாதம். (*c.*)

திண்ணை, *s.* A raised floor or verandah, either outside, or inside the house, ஒட்டுத்திண்ணை. 2. A seat of mortar work, or earth against the walls of a house for sleeping, &c., வேதிகை. (*c.*)

திண்ணைக்குறடு, *s.* [*prov.*] The margin of the திண்ணை. 2. As குந்துதிண்ணை.

திண்ணைக்குறடு, *s.* A kind of step outside a verandah, as a support.

திண்மை, *s.* Firmness, strength, power, valor, robustness, வலிமை. 2. Truth, verity, certainty, மெய்மை. (சது.) 3. Hardness, compactness, கடினம். 4. Correctness, accuracy, திருத்தம். 5. Heaviness, bulkiness, பாரம்.

திண்மைக்கவர்ச்சி, *s.* Gravitation.

திண்மைக்கவர்ச்சிமையம், *s.* Centre of gravity.

•திதஸ்தாபகம் — திதிஸ்தாபகம், *s.* Elasticity, tendency to return to a former position, நிலைக்குமீள்கை. W. p. 953. STHITISTHAPAKA.

•திதம்—ஸ்திதம், *s.* Fixedness, steadiness, நிலை.

திதலை—திதனி, *s.* Spreading or other spots on the skin produced by hot humours; regarded as an ornament, in females, தேமல். (*p.*)

திதளம், *s.* The mango tree, மாமரம்.

•திதி, *s.* A phasis of the moon, or lunar day of different lengths, of which there are fifteen in the increase, and the same in the decrease of the moon. W. p. 376. TITHI. They are, 1. பிரதமை. 2. துதியை or விதியை. 3. திரிதியை. 4. சதுர்த்தி. 5. பஞ்சமி. 6. சஷ்டி. 7. சத்தமி. 8. அஷ்டமி. 9. நவமி. 10. தசமி. 11. ஏகாதசி. 12. துவாதசி. 13. திரையோதசி. 14. சதுர்த்தசி. 15. பௌர்ணமி, full moon, or அமாவாசியை, new moon. The days from the new to the full moon are called சுத்தம், those from the full to the new are பகுளம். 2. Anniversary of the death of a parent, elder brother, &c., சிரார்த்தம். (*c.*) 3. One of the wives of the Rishi Casyapa and mother of the Daityas or திதிமைந்தர், one of the two classes of foes to the gods, தைத்தியர்தாய். W. p. 408. DITI.

திதிவாரநட்சத்திரயோககரணங்கள். The five parts of a Hindu calendar. See பஞ்சாங்கம்.

திதிகொடுக்க — திதிபண்ண, inf. To give alms on the anniversary of the death of near relatives for their benefit.

திதிகொள்ள, inf. To make choice of one of two lunar days for fasting, funeral rites, &c., when they both occur on the same solar day.

திதிட்சயம், s. Day of new moon, அமாவாசியை. W. p. 376. TITHIKSHAYA.

திதிநாடி, s. Duration of an eclipse in Nalikas, &c., கிரகணகாலம்.

திதிநிச்சயம்—திதிநிர்ணயம், s. The determining of an appropriate tithi for any particular ceremony.

திதித்திரயம், s. The lunar days occurring in the same day of twenty-four hours.

திதித்துவம், s. A calendar which marks all the fasts, religious observances, &c., ceremonies prescribed on certain days of the year.

திதித்துவயம், s. The occurrence of two tithis on one solar day in each of which ceremonies for the dead may be performed.

திதியர்த்தம், s. Half of the duration of an eclipse.

திதிவிரதம், s. Fasts regulated by lunar days. See விரதம்.

•திதி—ஸ்திதி, s. Steadfastness, stability, permanence, நிலைபேறு. 2. Preservation, continuance of creation, or the process of the operations of nature as one of the acts of deity, காத்தல். (See இருத்தியம்,தொழில்.) 3. (c.) State, condition, நிலைமை. 4. Wealth, good circumstances, வாழ்வு. 5. Honor, dignity, கனம். (சது) 6. Existence, and life, as distinguished from birth, or death, இருப்பு. (வைா. மஞ.)

திதிகர்த்தா—திதிபரன், s. The deity, as Preserver, விஷ்ணு. 2. The deity, as awarding to creatures, in this life, the fruits of their former actions.

திதிகாலம், s. Time of preservation by the deity. 2. Life-time, ஆயுள்.

திதிப்பிரகரணம், s. The stage, the period or state of preservation of creatures, காக்கப்பெறுங்காலம்.

திதியதிகாரசத்தி, s. The active power or energy of deity as exercised in the continuance and operations of nature—vulgarly ascribed to Vishnu.

திதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To preserve; to sustain and carry forward the operations of nature, நிலைபெறுத்த.

•திதிசர்—திதிசுதர்—திதிமைந்தர், s. Asuras, அசுரர்; [ex திதி.]

•திதிட்சை, s. Patience, endurance, பொறுமை. W. p. 376. TITIKCHA.

•திதிக்ஷை — திதிட்சை, s. [in the Vedantic philos.] Spiritual contemplation, fixing the mind on one object, நிதேகிட்டை.

தித்தகம், s. As தித்தம், 3.

தித்தம், s. Bitter, bitterness, கசப்பு. (சது.) 2. A medicinal plant, நிலவேம்பு, Justicia, L. 3. The மலைவேம்பு tree. (R.)

தித்தா, s. Two syllables sung for a tune, தாளக்குறிப்பு. (c.) 2. An exotic plant, பிதரோகிணி. 3. The plant வட்டத்திருப்பி.

தித்தி, s. A kind of flute, or pipe, துருத்திக்கருவி. (c.) 2. Sweetness, daintiness, தித்திப்பு. 3. •[prov. தீற்றி.] Light eatables, தின்னற்குரியன. 4. A sacrificial pit, வேள்விக்குண்டம். (சது.) 5. A palm tree, குரலம்.

தித்திப்பனங்கட்டி, s. The jaggery of the தித்தி.

தித்திமுறுக்கு, s. [prov.] A double cake of தித்திப்பனங்கட்டி.

தித்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be sweet, to be savory, delicious, இனிக்க. (c.)

தித்திப்பு, v. noun. Sweetness. 2. (fig.) Coaxing.

தித்திப்புப்பண்டம், s. Sweet-meat.

தித்திப்பானபேச்சு, s. Flattering talk, coaxing, wheedling.

தித்திரம், s. The அரத்தை plant.

•தித்திரி, s. A kingfisher, சிச்சிலிக்குருவி. (சது.) 2. W. p. 376. TITTIRI. The francoline partridge, கவுதாரி. 3. A Rishi or muni, ஒருரிஷி.

தித்திரு—தித்திருச்சி, s. A reed, நாணல், Saccharum, L.

தித்து, கிறேன், தித்தினேன், வேன், த்த, v. a. To correct, rectify a mistake, திருத்த. (Tel. usage.)

தித்து—தின்சு, s. [prov. for துன்சு.] A suit of clothes, சோமன்சோடு.

தித்துப்பாடு, v. noun. Alteration. 2. Correction, திருத்தம். (c.)

•திந்திடம்—திந்திருணி, s. Tamarind tree, புளியமரம், Tamarindus, L. W. p. 376. TINTID'A.

திபதிச்சம்—திபதிசம், s. A medicinal seed, வாலுளுவை.

திப்பி, s. Dregs, refuse of any thing from which the juice has been squeezed out, சக்கை; [ex Sa. Tipa, to distil.] (c.)

•திப்பியம், s. (Sa. திவ்வியம்.) Divine, sacred. 2. The ஓமம் plant.

•திப்பிலி, s. (a change of பிப்பிலி.) Long pepper plant or fruit, Piper longum, L.

திப்பிலிக்கட்டை—கண்டதிப்பிலி, s. A branch of pepper creeper.

திப்பிலிமூலம், s. The long pepper root.

திப்பிலியரிசி, s. Long pepper.

யானைத்திப்பிலி, s. A large kind of pepper. P. lanceolate, Rott.

திப்பிலியாட்டம்—திப்பிலாட்டம், v. noun. [prov.] A kind of fool's play with one in teasing, pinching, pulling ears, &c., ஓர்விளையாட்டு. 2. Puzzling questions, &c., சித்திரப்பேச்சு. 3. (com. பித்தலாட்டம்) Deception, fraud, வஞ்சனை.

திப்பிலியாட்டக்காரன், s. A dishonest man, a deceiver.

திப்பை, s. (Tel.) A hillock, மேடு.

•திமி, s. A fabulous fish of enormous size, said to be one-hundred yojana long, நூறுயோசனைநீளமுள்ளமீன். W. p. 376. TIMI.

திமிங்கிலம், s. A whale, or imaginary fish said to be large enough to swallow the திமி; [ex கிலம், that which devours.]

திமிங்கிலகிலம், s. Another fish supposed to be large enough to swallow a திமிங்கிலம். (Sa. Timingilagila.)

திமிதிமி, s. A whale, திமிங்கிலம்.

திமிசம்—திமிசு, s. The வேங்கைமரம்; a large tree, Pterocarpus.

திமிதம், s. (properly திமிர்தம்.) Noise, bustle, riot, பேரொலி.

திமிதகுமுதம், s. Noise, stir, bustle, இரைச்சல். 2. Joy, mirth, joviality, மகிழ்ச்சி. (See திமிலகுமிலம்.) 3. Abundance, plenty, மிகுதி. 4. Extravagance, profusion, ஊதாரித்தனம்.

திமிதமிட, inf. To be merry, jovial, jolly, noisy.

திமிதிமி, s. Syllables sung to keep time in dancing, தாளக்குறிப்பு. 2. See திமி.

திமிதிமியெனல், v. noun. Keeping time in dancing or music. 2. Repeated sounds in rapid succession, விரைவுக்குறிப்பு. 3. The noise of a great multitude, கூட்டத்தொலிக்குறிப்பு.

சண்டைக்குத்திமிதிமியென்றுவந்தார்கள். They crowded to the quarrel.

•திமிரம், s. Darkness, obscurity, gloom, இருள். 2. Hell, நரகம். (சது.) 3. Gutta serena, total blindness from an affection of the optic nerve, குருட்டாட்டம். W. p. 376. TIMIRA.

திமிராரி, s. The sun as the foe to darkness, சூரியன்; [ex அரி, enemy.] (சது.)

திமிரி, s. See திமிர்.

திமிர், s. Numbness, from stagnation of the blood, &c., torpor of the system, விறைப்பு. 2. Stiffness, or numbness, from cold, மரத்தல். 3. Stiffness, or rigidness, from straining the muscles, &c., பரிசமின்மை. 4. Dullness, sluggishness of the system from idleness, சோம்பல். 5. Paralysis, palsy, appoplexy, சன்னி. 6. Partial suspension of the bodily and mental powers, from consternation, taking sweets to excess, &c., மயக்கம். 7. Unfeelingness, insensibility, want of tenderness, from dainty living, மனக்கடினம். (c.)

திமிரன்—திமிரி, s. A dull, slow, inactive person, or beast, திமிருடையோன்.

திமிரடக்க— திமிரெடுக்க— திமிர்வாங்க, inf. To reduce one's pride, to beat laziness out of one.

திமிரானி, s. A paralytic; a sluggish person.

திமிரேற, inf. To become sluggish or dull, through want or exercise.

திமிர்கொண்டாட, inf. To be employed in mischief, tricks, &c.

திமிர்பிடித்துக்கொள்ள, inf. To become heavy, as the system. 2. To become numb, stiff, &c. 3. To become haughty and wanton.

திமிர்விட, inf. To stretch and yawn from sleepiness.

திமிர்வாதம்—திமிர்வாயு, s. Palsy, paralysis.

திமிர், கிறேன், ர்ந்தேன், வேன், திமிர, v. a. To rub or smear, பூச. 2. v. n. To grow, to increase, to become more intense, வளர (p.)

திமிர்வு, *v. noun.* Rubbing, besmearing, பூசுதல்.

திமிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be benumbed, as a limb, to be paralyzed, விறைக்க. 2. To grow stiff, as persons, from obesity, கொழுப்பினுல்முறுற. 3. To be stupified, to have the faculties suspended by consternation, &c., மரக்க. (*c.*) 4. [*local.*] To loathe food, &c., அருக்களிக்க.

என்கால்திமிர்த்தது. My foot is numb from want of circulation of the blood.

திமிர்த்துவைக்க, *inf.* [*local.*] To shake and fill a measure, திணித்துவைக்க.

திமிர்ப்பு—திமிர்ச்சி, *v. noun.* Numbness, stiffness, rigidness, விறைப்பு.

திமிர்தம், *s.* Sound, noise, ஒலி. (*சது.*)

திமிர்ப்பூச்சி, *s.* A small kind of worms, ascarides, வயிற்றுப்புழு.

திமிலம், *s.* A whale. (*a contraction of* திமிங்கிலம்.) 2. A great noise, roars, din, பேரொலி. (*சது.*)

திமிலகுமிலம், *s.* Joy, joviality, as திமிதகுமுதம். (*Beschi.*)

திமிலர், *s.* Fishermen, inhabitants of maritime districts, நெய்தனிலமாக்கள். (*சது.*) 2. A caste of fishermen, மீன்காரர்.

திமிலிட, *v. n. inf.* [*prov.*] To make a great noise, to clamor, to roar, மிகவொலிக்க.

திமிலை, *s.* The drum of fishermen, பம்பைமேளம்.

திமில், *s.* A boat, a dhoney, தோணி. 2. A vessel, a ship, மரக்கலம். 3. The வேங்கை tree. (*சது.*) 4. (*c.*) Hump on a bullock's back, எருதின்திமில்.

திமிறு, கிறேன், திமிறினேன், வேன், திமிற, *v. a.* To wriggle one's self out of another's hands, பலாத்காரமாய்விலக. 2. (*சது.*) To grow, to increase, வளர. 3 *v. a.* and *v. n.* [*improp. for* திமிர்.] To be well rubbed in, as oil, &c., தேய்க்க. 4. [*prov. for* சிதற.] To be scattered, spilled, &c., as flour in pounding, சிதற.

ஆள்இப்போதுதிமிறிப்போய்விட்டான். He has grown tall and plump.

திருடன் கையைத்திமிறிக்கொண்டோடிப்போனன்... The thief slipped from his hands, and ran away.

திமிறிப்பேச, *inf.* To speak impertinently.

திமிறியடிக்க, *inf.* [*prov.*] To twist one's self from another. 2. To be violent, as the quaking of ague.

திமிறியெழும்ப, *inf.* To force one's self away from another coming to fight. 2. To become violent, as fever, lust, &c.

திமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To raise up, to heave up stones, &c., எப்ப. (*சது.*)

திம்மலி, *s.* [*prov.*] A stout, strapping woman, தடித்தசரீரமுடையவள்.

திம்மன், *s.* (*Tel.* తిమ్మడు.) A species of male monkey, ஆண்குரங்கு. 2. A word of contempt, applied to a person, இகழுஞ்சொல்.—This word always goes with பொம்மன், as பொம்மனுந்திம்மனும்வந்தார்கள், such and such a one came.

திம்மக்குரங்கு, *s.* As திம்மன்.

திம்மை, *s.* Ball, skein—as in சரிகைத்திம்மை. 2. Insensibility, பிரமை. (*c.*)

தியக்கம்—தியக்கு, *v. noun.* Faintness, exhaustion, prostration, drooping from hunger or heat, சோர்வு. 2. Swoon, aberration of the senses, syncope, மயக்கம். 3. Bewilderment, illusion, delusion, கலக்கம். 4. Melancholy, dejection, pensiveness, சஞ்சலம். [*ex* தியங்கு] (*c.*)

தியக்கமயக்கமாய்க்கிடக்கிருன். He is confounded.

தியக்கடி, *v. noun.* Faintness, drooping, exhaustion, தியக்கம்.

தியங்கு, கிறேன், தியங்கினேன், வேன், தியங்க, *v. n.* To faint, droop, languish, சோர. 2. To be dejected, pensive, sad, சஞ்சலப்பட. 3. To be deluded; to have the mind engrossed by objects of sense and ignorant of spiritual things, மயங்க. (*c.*)

தியங்கிவிழ, *inf.* To faint, to swoon, to faint and fall.

தியசம், *s.* A medicinal tree—as மராமஞ்சள்.

தியந்தி, *s.* A plant, திராய், Pharnaceum, *L.*

தியரடி, *v. noun.* [*vul.*] Fainting, languor. See திகரடி.

•**தியாகம்**, *s.* Liberality, bounty, generosity, உபகாரிப்பு. 2. A present, gift, donation, கொடை. 3. Leaving, departing from; abandonment, desertion, விடுதல். W. p. 387. TYAGA. (*c.*)

அவனொருவரிடத்திலும்தியாகம்வாங்குகிறதில்லை. ... He receives no present from any one.

தியாகங்கூற, *inf.* To proclaim the name of a donor, as at an exhibition.

தியாகங்கொடுக்க, *inf.* To give liberally. 2. To give a present, as to actors in a drama, &c.

தியாகமிறைக்க, *inf.* To give profusely.

தியாகராயர்—தியாகர், *s.* Siva, as worshipped at திருவாரூர் and other places, சிவன்.

தியாகன்—தியாகி, *s.* A liberal giver, a donor, கொடையாளன். 2. A patron, உபகாரி. 3. [*with appropriate prefixes.*] A renouncer, a relinquisher; applicable especially to an ascetic, துறக்தோன்.

பிராணத்தியாகம், *s.* The giving up of life.

•**தியாச்சியம்**, *s.* (*lit. the rejected time.*) In astrological calculations a time of three and three-quarters to four Indian hours following the asterism that rules the day, and considered to be unlucky, &c., ஒவ்வொருநட்சத்திரத்திலுஞ்சுபகாரியங்களுக்குவிலக்கப்பட்டநேரம். 2. A leaving, forsaking, விலக்குகை. W. p. 387. TYAJYA. *Note.*—The beginning of inauspicious time, in the different asterisms which rule the day is different being in அச்சுவினி after 50 நாழிகை; in பரணி, பூராடம், உத்தரட்டாதி after 24; in கார்த்திகை, இரேவதி, புனர்பூசம், மகம் after 30; உரோகிணி after 40; மிருகசீரிடம், சுவாதி, விசாகம், கேட்டை, after 14; திருவாதிரை, அத்தம் after 21; பூசம், பூரம், சித்திரை, உத்திராடம் after 20; ஆயிலியம் after 32; உத்திரம், சதயம் after 18; அனுஷம், அவிட்டம், திருவோணம் after 10; மூலம் after 20 and again after 56; பூரட்டாதி after 16.

குடும்பத்தியாச்சியம், *s.* Leaving one's family, as an ascetic.

தியாமம், *s.* The name of a water-bird, which has a quadrangular beak, சாதுமுகப்புள்.

தியாலம், *s.* [*vul.*] Time, as part of a day, நாளிலொருபங்கு.

ஒருமணித்தியாலம், *s.* An hour.

எத்தியாலமும், *adv.* Always. (*Beschi.*)

•**தியானம்**, *s.* Meditation, contemplation, fixed and undivided attention to an object, நுகிப்பு. 2 Profound and abstract contemplation of the deity, or of an image formed in the mind, தேவசிந்தனை. 3. Contemplation of a religionist in the சரியை and கிரியை degrees. (See செபத்தியானம்.) 4. The seventh of the eight அஷ்டாங்கயோகம், consisting of restraining or suspending the senses and contemplating Siva, அஷ்டாங்கயோகத்தொன்று. W. p. 448. DHYANA.

தியானசமாதி, *s.* Sitting, as the yogi in deep and silent contemplation, யோகநிலையிலொன்று.

தியானசுலோகங்கள், *s.* Sanscrit verses describing the form of the deity, used in the daily worship.

தியானத்திலிருக்க, *inf.* To sit engaged in divine contemplation.

தியானம்பண்ண—தியானஞ்செய்ய, *inf.* To meditate on a deity, as the daily worshipper.

தியானவான்—தியானி, *s.* A yogi, யோகி. 2. A contemplator, one who meditates.

தியானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To meditate, to contemplate, சிந்திக்க. 2. To give fixed and undivided attention to a subject, or object, ஒன்றையேநினைக்க. 3. To perform the contemplative part of the daily worship, செபஞ்செய்ய. 4. (*among Rom. Catholics.*) To pray, placing the mass book on the head of a person supposed to be possessed of an evil spirit.

தியானிப்பு, *v. noun.* Contemplation, undivided and fixed attention.

•**தியோதம்**, *s.* Sunshine, light with heat, வெயில். W. p. 428. DYOTA.

திரகமூலகம், *s.* The முடக்கொத்தான் plant.

திரக்கத்தாரு, *s.* The சிலப்பகை plant.

திரக்கம், *s.* The கொன்றை flower tree.

திரக்கரி—திரஸ்கரி, (*imperative.*) As திக்கரி.

•**திரக்காரம்—திரஸ்காரம்**, *s.* (*also* திக்காரம்.) Disrespect, reproach, censure, நிந்தை. W. p. 377. TIRASKARA.

திரஸ்காரமாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look with scorn.

திரங்கல், *s.* Black pepper, மிளகு. (*சது.*)

திரங்கு, கிறது, திரங்கினது, ம், திரங்க, *v. n.* (*impers.*) To be wrinkled, shrivelled, crumpled, திரைய; (*Commonly used,* திரங்கி *in the gerund.*)

திரங்கல், *v. noun.* Shrivelled, wrinkled, crumpled, திரைதல்.

திரச்சினமுகம், *s.* Shaking the head through fear or bashfulness, சாணத்தலைத்தலையாட்டல். (*சது.*)

திரட்டு, கிறேன், திரட்டினேன், வேன், தி ரட்ட, *v. a.* To make round, to form lumps or balls, as of boiled rice when eating, or of sandal paste, &c., to work into round masses, to make pills, உருட்ட. 2. To make round or conical, as a turner with a lathe, உருண்டையாக்கடைய. 3. To collect, to bring together, to muster—as troops, or bodies of men, சேர்க்க. 4. To compile, from various authors, to incorporate, to embody, சங்கிரகிக்க. 5. To amass wealth, &c., to accumulate, to treasure up, திரவி யஞ்சேர்க்க; [*ex* திரள், *v.*] (*c.*)

என்னிடத்திலேதிரட்டித் திரட்டிக்கொடுத்ததைத் தா Cur. Did you store up your earnings in my hands?

திரட்டிப்பிடிக்க, *inf.* To eat in large lumps.

திரட்டுப்பால், *s.* Milk thickened by boiling, இறுக்கக்காய்ச்சியபால்.

சனந்திரட்ட, *inf.* To collect people, commonly for an expedition.

படர்கொடிதிரட்ட, *inf.* To collect the branches of a creeper and bring them together.

பணந்திரட்ட, *inf.* To accumulate wealth, to treasure up money.

வரம்புதிரட்ட, *inf.* To construct embankments in rice fields. See வரம்பு.

திரட்டு, *v. noun.* (*or a substantive.*) Globularity, rotundity, &c.; used in all the meanings of the verb.

திரட்டுக்கலியாணம், *s.* [*vul. prop.* தெருட்டுக்கலியாணம்.] The consummating marriage ceremony.

திரணச்சி, *s.* An alkaline salt, நவ க்ஷாரம்.

•திரணம், *s.* Grass, gramineous plant. W. p. 383. Trun'a. 2. A straw, blade of grass or stubble, &c., துரும்பு. 3. (*fig.*) A very little thing, a trifle, அற்பம். (*c.*)

திரணப்பிராயம். As a mere nothing.

திரணமாகவுநினைக்கிறதில்லை. You don't regard me even a little.

திரணபதி, *s.* (*St.*) Plantain as the chief of grasses, வாழை.

திரணமாய்ப்பார்க்க, *inf.* To look contemptuously.

திரணமாய்ப்பேச, *inf.* To speak disparingly of a person or thing.

திரணி, *s.* A shrub, ஒரிசெடி, Dalbergia heterophylla. (*R.*)

திரணை, *s.* Ball, any thing globular, உருண்டை. 2. A chaplet, fillet, pillar, cornice, or any globular or cylindrical work in turnery or architecture, &c., திரண்டது. 3. A wisp of straw put under the load of a bullock, வைக்கோற்றிரணை. (*c.*) [*ex* திரள்.]

திரண்டகொடிச்சி, *s.* A kind of ore, புற்றும்பழம்.

திரந்திகம், *s.* The root of a pepper plant, as திப்பிலிமூலம்.

திரமம், *s.* Vermilion, சாதிலிங்கம். (*R.*)

•திரமிடம், *s.* Southern India, as திர விடம்.

•திரம்—ஸ்திரம், *s.* Firmness, fixedness, stability, உறுதி. 2. Soundness, strength, பலம். 3. Hardness, solidity, உரம். 4. Permanence, durableness, நிலை. 5. Constancy, unchangeableness, மாறாமை. (*c.*) 6. Final emancipation, முத்தி. 7. Four stationary signs supposed to be propitious. (See திரராசி.) 8. The plant தவசுமுருங்கை.

திரகரணம், *s.* The four fixed astrological Karana, in oppos. to சரகரணம், or those moveable, which are seven. See கரணம்.

திரப்பட, *inf.* To be fixed, confirmed, established; to be steady, உறுதிப்பட.

திரப்படுத்த—திரமாக்க, *inf.* To strengthen, to confirm.

திரமானமனது, *s.* An inflexible mind uninfluenced by pleasure or pain.

திரமாதம், *s.* [*in astrol.*] The four months in which the sun is in the stationary signs, viz.: May, August, November and February, as propitious to things stationary; opposite to சரமாதம் or moving signs.

திரராசி, *s.* [*in astrol.*] Signs of the Zodiac favorable to employments of a stationary kind, as building, planting, &c. See இராசி.

•திரயம், *s.* Three. It is suffixed to words from Sanscrit, as குணத்திரயம், three qualities. W. p. 387. Traya.

திரயாங்கம், *s.* The three members of a calendar, திரியங்கம்.

திரராசிகம், *s.* [*prop.* திரைராசிகம்.] Rule of three.

திரயோதசி, *s.* The thirteenth day of each lunar fortnight, பதின்மூன்றாந்திதி.

திரலி, *s.* Cardamum, ஏலம். (*R.*)

•திரவம், *s.* The flowing property of liquids, நீர்முதலியவற்றின்குணம். (*சங.*) 2. Oozing out of liquids, பொசிதல். 3. Juice, essence, சாரம். W. p. 428. Drava.

திரவாதி, *s.* A shrub, காட்டாமணக்கு.

•திரவிடம்—திராவிடம், *s.* Southern India including, in its largest sense, five provinces, and their respective languages. 1. திரவிடம், the Tamil country or Dravida proper. 2. ஆந்திரம், Telingu or Telugu. 3. கன்னடம், Canarese. 4. மகாராட்டிரம், Maharatta. 5. கூர்ச்சரம், Gujeratta (சது.) W. p. 429. Dravid'a.—*Note.* திரவிடம் is applied to the people and language of each of these provinces, but especially to the Tamil. Some follow a different arrangement which includes the Malayalam and Cingalese. In Wilson's dictionary, Dravida is defined to be the country from Madras to Cape Comorin, a definition too limited, according to usage in the Peninsula.

திரவிடபாஷைகள், *s.* Dravidian languages. (*Colloq.*)

•திரவியம், *s.* Wealth, property, treasure, பாக்கியம். (*c.*) 2. A compound medicine, ஔ ஷதக்கலப்புமருந்து. 3. Any elementary substance, of which nine kinds are reckoned, மூலபதம். W. p. 429. Dravya. 4. Gold, பொன். (சது.) 5. A rare or precious thing, அரும்பண்டம்.

திரவியம், ஐ. The five sources of riches are, 1. மலைபடுதிரவியம், mountain productions, as piper nigrum, மிளகு; costus, கோஷ்டம்; aquila or red sandal wood, அகில்; piper cubeba, தக்கோலம்; crocus, குங்குமம். 2. காடுபடுதிரவியம், forest productions, as honey-comb, தேன்கூடு; honey, தேன்; gum lac, அரக்கு; peacock's feathers, மயிற்பீலி; and civet, சவ்வு. 3. நாடுபடுதிரவியம், productions of the country, red-rice, செந்நெல்; a kind of pulse, சிறுபயறு; sugar-cane, கரும்பு; plantains, வாழை; red cocoa-nuts, செவ்விளநீர். 4. நகர்படுதிரவியம், resources of the city, king, அரசன்; buffoon, பித்தன்; the black monkey, கருங்குரங்கு; elephant, யானை; mirrors, கண்ணாடி. 5. கடல்படுதிரவியம், productions of the sea, as salt, உப்பு; pearls, முத்து; red coral, பவளம்; chanks, சங்கு; amber, ஒக்கோலை. (*சது.*)

திரவியசம்பத்து—தனசம்பத்து, *s.* Acquisition of riches.

திரவியசம்பன்னன், *s.* One abounding in riches.

திரவியசித்தி, *s.* The attainment of riches, wealth.

திரவியசுத்தி, *s.* The cleansing of pots, &c. See சுத்தி.

திரவியஸ்தானம், *s.* See தானம்.

திரவியலோபம், *s.* Penuriousness, niggardliness in gifts, in charity, &c., பொருட்பிசுனம்.

திரவியவான், *s.* A wealthy man, ஐசுவரியமுடையோன்.

திரளி, *s.* [*prov.*] A small kind of fish, ஒர்மீன்.

ஊடகத்திரளி, *s.* A species of திரளி fish.

நெடுவால்திரளி, *s.* A long tailed species of fish.

திரளு—திரள், கிறது, திரண்டது, ம், திரள, *v. n.* To become round, to conglobulate, உருண்டையாக. 2. To collect, to assemble, to congregate, கூட. 3. To accumulate, as முகில். 4. To coalesce, to combine with, சேர. 5. To become dense, to grow thick, இறுக. 6. To form as a tumor, pustule, &c., to swell or bulge out, to protuberate, வீங்க. 7. To mature as fruits; to grow to full size, as beasts, fruits, roots, &c., பருக்க. (*c.*) 8. [*improp. for* தெருளு.] To arrive at puberty as a girl, இருதுவாக.

பால்திரண்டுவிட்டது. Pustules (of the small-pox) have formed.

திரண்டஅரம், *s.* A rasp, or file round on one side and flat on the other.

திரண்டஅலகு, *s.* A plane with a roundish edge for the first planing.

திரண்டசனம், *s.* A great concourse of people.

திரண்டகல், *s.* A cylindric stone-roller, உலவ். (*R.*)

திரண்டகூடு, *s.* [*prov.*] Frame of a gouging plane, இழைப்புளிக்கூடு.

திரண்டபால், *s.* Curdled milk.

திரண்டவடிவு, *s.* Globular shape.

கடுகுதிரள, *inf.* To form as a concretion on boiling oil.

கட்டிதிரள, *inf.* To form or swell as a tumor.

மணிதிரள, *inf.* To mature as grain. See மணி.

மாதிரள, *inf.* To grow clotted, as flour in making gruel, &c. See மா.

வெண்ணெய்திரள, *inf.* To form as butter in churning. See வெண்ணெய்.

திரளல், *v. noun.* Being round.

திரளை, *v. noun.* Roundness, a ball, a concretion, உருண்டை. 2. A skein or ball of thread, நூலுண்டை. (*c.*)

சங்கவயிரவன்திரளை, *s.* A pill, bolus.

திரள், *s.* A ball, a globe, உண்டை. 2. A circle, குழிம். 3. (*c.*) Cluster, clump, tuft, assembly, multitude, flock, herd, shoal, கூட்டம். 4. Army, சேனை. (சது.) 5. *adj.* Much, abundant, மிகுந்த.

திரள்சனம்—திரளானசனம், *s.* A great many people, a multitude.

திராங்கு, *s.* (*Portu.*) A bolt, தாழ்ப்பாள்.

•திராட்சம் — திராட்சை, *s.* Grape, including the vine and its fruit, கொடிமுந்திரிகை. W. p. 429. DRAKSHA.

திராட்சக்கொடி, *s.* A vine.

திராட்சப்பழம், *s.* Grapes.

திராட்சரசம் — திராட்சப்பழரசம், *s.* Wine.

•திராணி, *s.* (*also* திராணிக்கம்.) Ability, capacity, strength, power, influence, efficiency, பலம். 2. Pecuniary ability, சத்துவம்; [*ex Sa. Truna*, to preserve.] (*c.*)

திராணிவந்தன், *s.* A capable head.

திராணிசெலுத்த, *inf.* To discharge well the duties of a responsible situation. 2. To maintain credit, as a merchant.

திராணியுள்ளவன், *appel. n.* A man of property, influence, &c.

•திராபை, *s.* A fool, புத்தியற்றவன். (*Sa. Drapa.*)

திராமரம், *s.* The coral tree, பவளமல்லிகை, Nyctanthes, *L.*

•திராமிடம், *s.* Tamil, as திரமிடம்.

திராய், *s.* A kind of edible, but bitter, herb or plant, ஒர்கசப்பானபூண்டு.—There are different species as கம்பந்திராய், குத்துத்திராய், கைக்கந்திராய், பணந்திராய், முள்ளந்திராய், முள்ளந்திராய், &c.

திராய்வேர், *s.* The திராய் root, which is sweetish.

•திராவகம், *s.* [*in chemis.*] Ether, distilled acids, spirits, waters distilled from minerals, செயநீர். (*Sa. Dra'vaka.*)

திராவகத்துக்கடுங்காரம் — திராவகத்துக்காரி, *s.* Green vitriol, அன்னபேதி.

திராவகநீறு, *s.* Precipitate of nitre, or of sulphur.

திராவகமிறக்க — திராவகம்வடிக்க, *inf.* To distil.

சங்கத்திராவகம், *s.* An acid. See சங்கம்.

சாரத்திராவகம், *s.* An acid distilled from வெண்காரம், borax; from alum, படிக்காரம்; or from saltpetre, வெடியுப்பு.

சுவர்ணத்திராவகம், *s.* Aqua regia. See சுவர்ணம்.

•திராவிடம், *s.* Tamil. See திரவிடம்.

திரி, *s.* A roll or twist of cloth or thread for a wick, &c., விளக்குத்திரி. 2. A match, வெடிக்குமருந்துத்திரி. 3. (*fig.*) A candle, மெழுகுதிரி. (*c.*)

திரிகொளுத்த, *inf.* To light a lamp; (*lit.*) to light a wick.

திரிச்சீலை, *s.* A twisted rag used as wick.

திரிதிரிக்க, *inf.* To twist wicks for lamps.

திரிதிரிப்பொம்மை, *s.* A play of girls, one hiding the wick or lint by dexterity of hand in a heap of sand, the other being required to pick it out.

திரிப்பழம், *s.* Flaming drops falling from an inverted wick; used in exorcism.

திரிபோட, *inf.* To put a wick into the lamp.

திரிபேற்ற, *inf.* To introduce a seton into an issue, abscess, &c. 2. To insert a twist in the anus of a child, as an injection. 3. To insert a roll into the perforation of the ear.

திரியோடல், *v. noun.* The extending of a kink or twist in a rope.

திரிவிழுங்க, *inf.* To pretend to swallow and draw yarn from the mouth, as jugglers.

திரிவாய், *s.* Touch-hole of a gun.

•திரி, *s.* Three, *adjectively* triple, threefold, treble, மூன்று. W. p. 388. TRI.

•திரி—திரீ, *s.* A woman, wife. See ஸ்திரீ.

திரிகடகசங்கலிதம், *s.* The summation of சங்கலிதம், சங்கலிதசங்கலிதம், and வர்க்கசங்கலிதம்.

திரிகடுகம் — திரிகடுகு, *s.* The three special stimulants. (See கடுகம்.) 2. A poem in which each verse has three things for its theme, முச்சொல்லலங்காரம்—as ஆறுகோரவியதூரம் அரசனேடேறமாறுனகுடியும் புருஷனேடு தாறுமாறுனமனைவியும்இம்மூன்றும்கீழ்த்தோடுமே, a town near a river, subjects in rebellion against their king, a wife disobedient to her husband; these three will go to ashes.

திரிகண்டகம், *s.* A three thorned plant, நெருஞ்சில், Tribulus, *L.*

திரிகத்தம், *s.* A country, in the northwest of India, apparently part of Lahore, ஒர்தேயம். (*Sa. Trigartta.*)

திரிகந்தம், *s.* The three aromatics. See கந்தம்.

திரிகரணம், *s.* The three constituent parts of a person, as employed in divine worship. See முப்பொறி.

திரிகாலசந்தி, *s.* The three daily seasons of worship. See காலசந்தி.

திரிகாலச்சக்கரம், *s.* A chronology. (*R.*)

திரிகாலம், *s.* The past, present and future. See காலம்.

திரிகாலோகிதம், *s.* The Kusa grass, தர்ப்பை; [*ex* உகிதம்.]

திரிகுணம், *s.* The three qualities or principles in nature. See முக்குணம், under குணம்.

திரிகூடம், *s.* A sacred mountain, ஓர்மலை.

திரிகோணமலை, *s.* (*com.* திருக்கோணமலை.) Trincomalie.

திரிகோணம், *s.* A triangle. See under கோணம்.

திரிகோணமிதி, *s.* Trigonometry; [*ex* மிதி, measure, knowledge.]

திரிசங்கு, *s.* The name of a king, ஓரரசன்.

திரிசங்குமண்டலம், *s.* The constellation named after திரிசங்கு, the father of அரிச்சந்திரன், being the southern cross.

திரிசா, *s.* Tabular radius. (*Sa. Trijya.*)

திரிசாரம், *s.* The three kinds of salt, viz.: 1. Solder, வெண்காரம். 2. Alkaline salt, சவக்காரம். 3. Another kind of salt, சத்திசாரம்.

திரிசிரபுரம்—திரிசிராப்பள்ளி, *s.* Trichinopoly, so called, it is said, from a Rakshasa who first dwelt in the place, and had three heads.

திரிசூலம், *s.* The trident, முத்தலைவேல். See சூலம்.

திரிச்சிரமம், *s.* The three daily devotional exercises, முக்காலநுட்டானம்.

திரிதண்டம்—திரிதண்டு, *s.* Three staves in one, carried by a Vaishnuva mendicant.

திரிதண்டசந்நியாசி, *s.* See சன்னியாசி.

திரிதண்டி, *s.* As திரிதண்டசந்நியாசி. 2. *appel. n.* An ascetic who has acquired the command over his mind, body and speech, காணமூன்றுமடக்கினோன்.

திரிதிகை—திரிதியை, *s.* The third day of the moon, either in its increase or decrease, மூன்றாந்திதி.

திரிதீர்க்கம், *s.* One of the ten points in the horoscope of the bride and the bridegroom. See தசப்பொருத்தம்.

திரிதேகம், *s.* Three kinds of bodies. See சரீத்திரயம்.

திரிதோஷம், *s.* The three humors of the body, முப்பிணி. 2. Vitiation of the three humors, as the cause of diseases, ஒர்நோய்.

திரிதோஷசன்னி, *s.* A fit from the above disease.

திரித்துவம்—திரியத்துவம், *s.* (*Chris. usage.*) The Trinity.

திரிநேத்திரன், *s.* Siva, the three-eyed, சிவன். Compare முக்கண்ணன்.

திரிபங்கி, *s.* A curiously wrought poem, one of the மிறைக்கவி, a stanza which may be turned into three others, and give three different meanings. See சித்திரகவி.

திரிபதார்த்தம், *s.* The three eternal unoriginated things in the universe, as treated of in the சித்தாந்தம் philosophy, viz.: 1. பசு, soul; 2. பதி, deity; 3. பாசம், natural or moral evil. Among Vedantists சித்து, அசித்து, ஈச்சுரன்.

திரிபதகை, *s.* The Ganges, fancied to run through three worlds, கங்கை.

திரிபதாகி, *s.* One of the மிறைக்கவி, or curious poems.

திரிபதாகை, *s.* A mode of using the hands in dancing. See காலட்சணம்.

திரிபலம்—திரிபலை, s. The three Myrobalan or medicinal fruits, often used in Indian medicines, 1. கடுக்காய், gall-nuts, Terminalia chebula; 2. நெல்லிக்காய், Phyllanthus emblica; 3. தான்றிக்காய், Terminalia bellerica.

திரிபலையேருதி, s. An electuary compounded of the three fruits and other ingredients.

திரிமதுரம், s. The three delicacies, milk, பால்; clarified butter, நெய்; and honey, தேன்.

திரிபாகி, s. One of the மிறைக்கவி, a curious poem in which a word of three letters when taken regularly gives one meaning, and when the first, second or third letter is taken away will give in each case a different meaning.

திரிபுசம், s. Triangle. (Sa. Tribhaja.)

திரிபுடி, s. The three qualities, 1. ஞாதுரு, soul, ஆன்மா; 2. ஞானம், wisdom, knowledge, அறிவு; 3. ஞேயம், that which is known, அறியப்படுபொருள்.

திரிபுடை—திரிபுடைதாளம், s. A mode of beating time, &c.

திரிபுண்டரம், s. The three lined mark of the Saiva sect, three streaks of ashes on the forehead, நெற்றியில்விபூதி.

திரிபுரம், s. [in mythol.] The three cities, or castles, severally of iron, silver, and gold, floating in the sky one above another; destroyed by Siva for embracing the Jaina tenets, முப்புரம். The chiefs of the castles were, கமலன், கமலாட்சன், and வித்யுன்மாலி.

திரிபுரசுந்தரி, s. Parvati, பார்வதி.

திரிபுராந்தகன், s. (St.) Siva, சிவன்; [ex தகனன், who burnt.]

திரிபுரமல்லிகை, s. (St.) A medicinal plant, apparently a kind of jasmine.

திரிபுரமெரித்தான், appel. n. Siva, who burnt and destroyed திரிபுரம், சிவன். 2. A tree, நொச்சி, Vitex. 3. The மாவிலிங்கு tree.

திரிபுராந்தகன், s. Siva, as destroyer of the three cities, சிவன்; [ex அந்தகன்.]

திரிபுரி, s. A plant. See சாரணை. (R.)

திரிபுரை, s. Parvati, பார்வதி; [ex புரம், town.]

திரிபுவனம், s. The three worlds. See திரிலோகம்.

திரிமஞ்சள், s. The three kinds of மஞ்சள், 1. Turmeric, மஞ்சள்; 2. Amomum, கஸ்தூரிமஞ்சள்; 3. A medicinal wood, மரமஞ்சள்.

திரிமனம், s. The three faculties of the soul, 1. நினைவு, thought; 2. புத்தி, understanding; 3. அறிவு, knowledge.

திரிமூர்த்தி, s. The Indian triad, Brahma, Vishnu and Siva.

திரிமூலம், s. Three kinds of medicinal roots, 1. திப்பிலிமூலம், of long-pepper; 2. சித்திரமூலம், of plumbago; 3. கண்டு மூலம், of a medicinal plant.

திரியத்துவம்—திரியேகத்துவம்—திரியேகம், s. (Chris. usage.) Triune, trinity.

திரியம்பகன், s. Siva, as the three-eyed, சிவன்; sometimes Vishnu; [ex அம்பகம், eye.]

திரியவத்தை—திரியாவஸ்தை, s. Three states of the mind. See அவத்தை.

திரியாங்கம், s. A calendar embracing three parts or members, out of the five given in the native calendars; viz: திதி, வாரம், நட்சத்திரம். See பஞ்சாங்கம்.

திரியேககடவுள்—திரியேகன், s. (Chris. usage.) God the Father, the Son, and the Holy Ghost, which three are one.

திரிலிங்கம், s. A mode of using the hands in dancing. (See காலட்சணம்.) 2. [in gram.] The three genders, 1. புல்லிங்கம், the masculine; 2. ஸ்திரிலிங்கம், the feminine; 3. நபுஞ்சகலிங்கம், the neuter.

திரிலோகம், s. The three worlds—the earth, the etherial regions, and the world of the gods, பூமி, அந்தரம், சுவர்க்கம். 2. Three metals—gold, பொன், silver, வெள்ளி, and copper, செம்பு.

திரிலோகசிந்தூரம், s. A chemical preparation of three metals—of load-stone, iron and copper; or gold, silver and copper, நீறு.

திரிலோகாதிபதி, s. Indra, இந்திரன்.

திரிலோகி, s. A plant, விஷ்ணுகரந்தை. (R.)

திரிவிக்கிரமன், s. Vishnu, as striding over two worlds at two steps, and crushing the giant Bali to the nether regions by the third, விஷ்ணு. W p. 391. TRIVIKRAMA.

திரிவிதகரணம், s. See கரணம்.

திரிவிதசரீரம், s. The three kinds of body, ஸ்தூலம், சூட்சமம் and காரணம்.

திரிவேணி—திரிவேணிசங்கமம், s. The confluence of three sacred rivers near Benares, a place of great resort for bathing, &c., கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, என்னும் மூன்றுநதிகளுங்கூடுமிடம். See சங்கமம்.

திரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், திரிய, v. n. To walk about, to wander, to ramble, to go here and there, to stray, to be unsettled, உழல. (c) 2. To change, to vary, மாற. 3. To perish, அழிய. 4. To turn, to whirl; to revolve—as the heavenly bodies, சுழல. 5. To be twisted; to be convolved, சுருள. 6. To revolve, as the soul in transmigrations, பிறவியிற்சுழல. 7. To vary or swerve from truth, மனங்கோண. 8. To be variegated, as a landscape, to be diversified, மாறுபட. 9. [with an infinitive preceding.] To be near or exposed to, as சாகத்திரிந்தேன், I was near dying. 10. [in gram.] To be changed as letters for their correlatives, &c., in combination or otherwise, எழுத்துத்திரிய.

லகரம்றகரமாகவுங்ளகாரம்டகாரமாகவுந்திரிந்தன.... The letter ல is changed to ற, and the letter ள to ட.

கூடித்திரிய, inf. To associate with one. See கூடு, v.

கெட்டுப்போகத்திரிய, inf. To go to ruin.

முகந்திரிதல், v. noun. Change of countenance. (p.)

திரிந்துவர, inf. To come round; to go about, or endeavor to accomplish.

திரிசொல், s. Variable words, used, according to Rottler, principally by the learned. 1. Different names of the same thing. 2. A word with different meanings. 3. Words not in common use. 4. Metaphorical words. 5. Words declined or modified.

திரிய—திரியவும், [prov.] [adverbially.] Again, furthermore, moreover, திரும்பவும்.

திரிதல் — திரிகை, v. noun. Roaming about, changing places.

திரிபு—திரிவு, v. noun. Change, alteration, mutation, variation, diversity, வேறுபாடு. 2. [in gram.] Permutation, metathesis, &c., புணர்ச்சிவிகாரத்தொன்று. 3. One of the three obstacles to the attainment of heaven. See முத்திவிக்கினம்.

திரிபுக்காட்சி—திரிவுக்காட்சி, s. [in log.] Optical illusion, misconception in objects of sense; i. e. mistaking one thing for another, as a post for a thief, ஒன்றைமற்றொன்றாகநினைத்தல்.

சொற்றிரிபு. Change in the form of a word, as of a gerund for an infinitive.

பொருட்டிரிபு. Change of meaning, or compound terms having different meanings, according to the manner in which they are read or accented.

திரிபுவிகாரம், s. [in gram.] The change of one letter for another.

திரிபணி, s. A figure of speech, a metaphor, அலங்காரம், as நடைமலர்த்தாமரைச்சரணங்கள்சிவப்பப்போனாள், she walked with red lotus legs, and looked forth with குவளை flower eyes.

திரிகை, s. A hand-mill, எந்திரம். 2. A potter's wheel, குலாலசக்கரம். (c.) 3. A musical instrument, இடக்கைமேளம். 4. The cashew-nut tree, முந்திரிகைமரம்.

திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To twist, to twist as yarn, &c., கயிறுமுறுக்க. 2. To turn a wheel, windlass, oil mill, &c., to cause to whirl or revolve, சுழற்ற. (c.) 3. To change, alter, vary, transform, transmute, metamorphose, மாற்ற. 4. [in gram.] To change letters according to the rules of permutation, எழுத்ததைத்திரிக்க as நண்டை for நட்டை, குற்றம் for குற்ற்‌, &c. 5. To diversify, to variegate, வேற்றுமைப்படுத்த. 6. To translate from one language to another, &c., மொழிபெயர்க்க.

திரிப்பு, v. noun. Twisting, turning, &c.; used in all the meanings of the verb.

திரிதரல், v. noun. Walking about, திரிதல். 2. Whirling round, சுழலல். 3. Returning, மீளல். (p.)

•திரிதியம், s. An edible root, செவ்வள்ளி.

திரிதூளி, s. [prov. for நிருத்தூளி.] Broken to pieces, shivered, powdered, சின்னபின்னம்.

திரிபணி, s. See திரி, v. n.

திரிபு, v. noun. See திரி, v. n.

திரிமணை, s. [prov.] (com. புரிமணை.) A platted ring of grass or fibre to place a pot on, [ex திரி, v.]

திரியமுகம், s. [prov. in astrol.] The horizontal aspect, அடிவாரம்நோக்கியபார்வை.

திரியாவரம், s. Artifice, trick, deceit, imposition, roguery, mischievousness, frolicsomeness, தட்டோட்டு. (c.)

திரியாவரக்காரன், s. A knavish, trickish person.

திரிவட்டம், s. (com. திரிவடம்.) A small kind of reel carried in the hand for winding off yarn, நூல்சுற்றுங்கருவி; also திரு வட்டம்; [ex திரி, v.]

திரு, s. Lukshmi, as the goddess of felicity, riches, &c., இலக்குமி. 2. Wealth, riches, affluence, செல்வம். 3. Distinction, eminence, மேன்மை. 4. Beauty, அழகு. 5. adj. Divine, sacred, celestial, திவ்விய.

திருஅலகு, s. A broom. See அலகு.

திருஅலகிட, inf. As அலகிட. 2. As அலகுபோட.

திருஉறுப்பு, s. A jewel. See உறுப்பு.

திருக்கடைக்காப்பு, s. An invocation in a poem. See கடைக்காப்பு.

திருக்கடையாப்பு, s. A series of poems by Sampanthar, one of three famous Saivites.

திருக்கடையூர், s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

திருக்கண், s. Divine eyes. 2. [prov.] A temporary canopy, erected in different places of a main street, in honor of an idol taken in procession; that, in passing under, the god may cast upon it a gracious eye. (c.)

திருக்கலியாணம், s. The marriage of a god or idol.

திருக்கழுக்குன்றம், s. The name of a mountain sacred to Siva.

திருக்காட்சி, s. The sight or appearance of a deity or great person. See காட்சி.

திருக்காளத்தி, s. A famous town. See காளத்தி, ஸ்ரீகாளஸ்தி.

திருக்குளம், s. The sacred tank of a temple where the idol is bathed.

திருக்கூட்டம், s. The fraternity of the worshippers of Siva.

திருக்கூத்து—திருநடனம், s. The dancing of Siva, or other deity; or, mystically, the operations of nature. 2. (fig.) Trick, device.

திருக்கோணமலை — திருக்குன்றுமலை, s. [prop. திரிகோணமலை.] Trincomalie.

திருக்கோயில், s. A temple, a place of worship, a sacred shrine.

திருக்கோலம், s. Splendid decoration, magnificent display.

திருச்சபை, s. Among Saivas, a sacred assembly at Madura or Chillumbrum. 2. (Chris. usage.) The church, or society of believers.

திருச்சித்தம், s. The divine will; according to the will of your Lordship; as you please.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, s. A poem. See கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம், s. One of the names of the pagoda of Chillumbrum.

திருச்சின்னம், s. A kind of trumpet, usually blown in pairs before a guru, or in a temple.

திருச்சுண்ணம், s. Saffron and other powders used at a temple.

திருச்சூரணம், s. A paste with which the forehead is marked.

திருச்சூரணபரிபாலனம், s. A ceremony among Vaishnuvas on removing a dead body from the house.

திருச்செந்தூர்—திருச்சீரலைவாய், s. A town near Ramisseram, one of the six places sacred to Subramanya.

திருச்செவி, s. The ear of a great, or divine person.

திருத்தொண்டர், s. (plu.) Servants of the deity, especially sixty-three devotees of Siva.

திருத்தொண்டு, s. Meritorious services performed to a deity.

திருநடனம், s. See திருக்கூத்து.

திருநயனம், s. The eyes of deity or a holy person, as திருக்கண்.

திருநாமக்கத்திரி, s. A kind of snake, ஓர்பாம்பு.

திருநாமச்செடி, s. A plant, Artemisia vulgaris, L.

திருநாமத்துத்தி, s. A plant, ஓர்செடி.

திருநாமப்பாலை, s. A plant, ஓர்பூடு, Periploca tunicata, L.

திருநாமம், s. A sacred name, the name of a deity or holy person. 2. The Vaishnuva sectarian mark on the forehead. 3. A divine song.

திருநாளைப்போவார், appel. n. One of the sixty-three devotees of Siva.

திருநாள், s. A religious festival, a great or special day, a holy day.

திருநீலகண்டன், s. A large kind of centiped, ஓர்பூரான். 2. One of the sixty-three devotees of Siva, சிவனடியாரிலொருவன். 3. A very wicked man.

திருநீறு, s. (also விபூதி.) Sacred ashes of burnt cowdung, one of the chief marks of the Saiva sect.

திருநீறணிய—திருநீறிட—திருநீறுபூச, inf. To rub sacred ashes on the forehead, breast, &c.

திருநீறுசுட—திருநீறுவிளைவிக்க, inf. To make sacred ashes.

திருநீற்றுக்காப்பு, s. Sacred ashes rubbed on one's forehead by a great person as a charm or for benefit to the soul. 2. As திருநீறு.

திருநீற்றுக்கோயில் — திருநீற்றுப்பை, s. A bag for sacred ashes.

திருநீற்றுப்பச்சை—திருநீற்றுப்பத்திரி, s. A species of fragrant ever-green shrub used for perfuming the திருநீறு, also medicinal sweet Basil, உருத்திரசடைப்பூடு, Ocymun basilicum, L.

திருநீற்றுப்பழம், s. Balls of sacred ashes.

திருநீற்றுமடல், s. A metal stand in a temple with an urn like the sheaths of a pine flower, for sacred ashes.

திருநெல்வேலி, s. A town south of Madura, Tinnevelly, ஓர்பட்டணம்.

திருநெற்றிமாலை, s. A garland for the forehead of an idol.

திருநோக்கு, s. The gracious look of the deity, or a great person. 2. The official look of the guru in the administration of the தீட்சை.

திருப்படைவீடு, s. Places sacred to Siva, Vishnu, &c., who are supposed to be present with their retinue at their respective shrines.

திருப்பணி, s. Service in an idol temple, கோயிற்சேவகம். 2. Work on the temple as masonry, carpentry, &c., கோயில்வேலை.

திருப்பணிமுட்டு, s. Materials, &c., for building a temple.

திருப்பதி, s. Tripaty, a place sacred to Vishnu. (See வடமலை and திவ்ய.) 2. Any one of the one-hundred and eight Vishnu shrines, விஷ்ணுஸ்தலம்.

திருப்பரங்குன்று, s. A hill west of Madura, one of the six places sacred to Subramanya, சுப்பிரமணியஸ்தலம்.

திருப்பரம், s. Boiled rice, சோறு—a word used by brahmans only, குழூஉக்குறி.

திருப்பள்ளி, s. A place of repose, especially of an image, சயனஸ்தலம்.

திருப்பள்ளிகொள்ள, inf. To rest, especially spoken of an idol.

திருப்பள்ளித்தாமம், s. Garlands for the idol, கோயிற்பூமாலை.

திருப்பள்ளியெழுச்சி, v. noun. The early rising of the god—a song daily sung to awaken the god, especially on a festival of ten days in December; also sung by the people on these days to rouse one another to their religious duties, ஓர்பிர பந்தம்.

திருப்பாடல், s. A hymn, a sacred song.

திருப்பாட்டு, s. Hymns or songs in praise of a deity, commonly ancient. 2. [in irony.] A satire, lampoons.

திருப்பாவாடை, s. A long cloth on which offerings of rice are presented to idols.

திருப்புகழ், s. Songs, odes in praise of a god.

திருப்பூட்டு, v. noun. Putting on the wedding badge, as the essential part of marriage, தாலிகட்டுகை. 2. The wedding badge, தாலி.

திருமகள்—திருமாது, s. Lukshmi.

திருமகண்மைந்தன், s. Kama; [ex மைந்தன், son.]

திருமஞ்சனம், s. Daily bathing of the idol, for its purification.

திருமஞ்சனமாட்டல், v. noun. Bathing an idol.

திருமண், s. Sacred earth used by Vaishnuvas in marking their foreheads, as திருநாமம்.

திருமயிலை, s. A sacred place, ஓர்ஸ் தலம்.

திருமரம், s. The sacred fig tree, அரசு.

திருமலர், s. The lotus, தாமரை.

திருமலை, s. A name of the feigned mountain Kylasa, the chief residence of Siva, கயிலாயமலை. 2. Tripaty, as திருப்பதி

திருமறுமார்பன், s. Vishnu, from his having a mole on his breast, விட்டுணு. 2. Argha, for the same reason, அருகன்.

திருமால், s. Vishnu, as lord of illusion, in the universe, விட்டுணு; [ex மால், illusion.]

திருமாலவதாரம், ம். Ten incarnations of Vishnu. 1. *Matsya*, மச்சம், a fish assumed to kill சோமுகன், an *Asura* who had stolen the Vedas and hidden them in the sea. 2. *Kurma*, கூர்மம், tortoise, assumed to support Mount Mandara, used as a churning stick in churning the sea of milk to obtain Amrita, or nectar. 3. *Varáha*, வராகம், a boar, assumed to open and spread out the earth which இரணியாக்கன் had rolled up, as a scroll, and sunk in the ocean; and to kill him. 4. *Narasingha*, நரசிங்கம், manlion, assumed to destroy இரணியகசிபன், the younger brother of இரணியாக்கன், who, to avenge the death of his brother, had abolished the worship of Vishnu.—*Note. These four were assumed without parents.* 5. *Váhmana*, வாமனம், the dwarf born of காசிபன் and அதிதி to overcome மாபலி by deceit, coming to him as a beggar. 6. *Parasurama*, பரசுராமன், or the axe bearing Rama, born of சமதக்கினி and இரேணுகை to kill the *Kshatriyas* who oppressed the brahmans. 7. *Ramachandra*, இராமன், king of Ayodhya, born of தசரதன் and கோசலை, to kill Ravana, king of Lanka, and other Rakshasas. 8. *Balab'hadra*, பலபத்திரன், half brother of Krishna; his father's name was வசுதேவன், and he had two mothers, தேவகி and உரோகணி. He came to destroy பிரலம்பன் and his Rakshasas. 9. *Krishna*, கிருஷ்ணன், son of வசுதேவன் and தேவகி, came to excite the wars of the *Bharata*, and to relieve the earth of its over-burdened population. 10. The horse, கற்கி, yet future, and for the purpose of destroying the universe.—*Note.* The poet Jayadeva places Krishna as the *eighth* and makes the ninth, *Buddha*.

Another class of fifteen incarnations of Vishnu is given. 1. சனகன், *Sanaka*. 2. சனந்தனன், *Sanandana*. 3. சனாதன், *Sanáta*. 4. சனற்குமாரன், *Sanatkumara*. Rishis regarded as representatives of Brahma and celebrated in the Bagavata. 5. நரநாராயணன், *Naranarayana*, a great personage mentioned in the *Maha B'harata*. 6. கபிலன், *Capila*, founder of the *Sank'hya* philosophy. 7. இடபன், *Vrishab'ha-Yogi*, the first of the twenty-four Jaina saints. 8. நாரதன், *Nárada*, inventor of the lute, messenger of the gods, and first of the ten principal *Munis*. 9. அயக்கிரீவன் (*lit.* the horse-headed), *Hayagriva*, of the *Maha Bharata*, to be distinguished from the *Asura* of the same name. 10. தத்தாத்திரேயன், *Dattattreya*, mentioned in Bagavata. 11. மோகினி, *Mohini*, a fascinating female. (See மோகினி.) 12. யாகபதி, *Yágapati*, the lord of sacrifices, always receiving the first of the offerings. 13. வியாசன், *Vyasa*, son of Parásara, arranger of the Vedas. 14. தன்வந்தரி, *D'hanvantari*, a physician of the gods. (See தன்வந்தரி.) 15. பௌத்தன், *Buddha*, the head of the Buddhist system; by some considered the ninth principal Avatar.

திருமாலாயுதம், ஞ், s. The five weapons of Vishnu, 1. சங்கம் or பாஞ்சசன்னியம், chank; 2. சக்கரம் or சுதரிசனம், a wheel-like missile; 3. தநுசு or சாரங்கம், bow. 4. வாள் or நந்தகம், sword; 5. தண்டு or கௌமோதகி, club.—*Note.* These are pictured on a metal plate, and worn on the neck as an ornament, or amulet, by children, which is called பஞ்சாயுதம்.

திருமாலுந்தி, s. The lotus, said to resemble the navel of Vishnu, தாமரை.

திருமால்புதல்வன், s. Kama as son of Vishnu, மன்மதன்.

திருமாளிகை, s. The house of a spiritual preceptor, in the language of his disciples.

திருமாளிகைப்பத்தி, s. A gallery in such a house or on a fane.

திருமாளகரம், s. The heaven of Vishnu, வைகுந்தம்; [ex திருமால்.]

திருமுகம், s. A divine face, divine presence, கடவுட்சந்நிதானம். 2. Presence of a great person, பெரியோர்சமுகம். 3. An epistle or edict from a superior to an inferior, சிறுகம். 4. An epistle, கிரமம்.

திருமுருகாற்றுப்படை, s. A poem. See ஆற்றுப்படை.

திருமுழுக்கு, v. noun. The bathing of பார்வதி, under whatever name for purification, திருஅபிஷேகம். 2. Bathing by women with fasting in honor of பார்வதி, ten days in December.

திருமுறை, s. A class of sacred writings, odes, &c., திருவாசகம்.

திருமுற்றம், s. An open space for performing equestrian exercises, கோயிற்சந்நிதி. 2. Temples or sacred places of Vishnu, கோயில். 3. A horse race, course, hippodrome, குதிரைவையாளிவீதி.

திருமுன்—திருமுன்பு, s. Divine presence, தேவசன்னிதானம். 2. Presence of a king or other great persons, பெரியோர் சன்னிதானம்.

திருமெழுக்கு, v. noun. Smearing the floor of a temple and adjacent parts with cow-dung, கோயில்மெழுகுகை.

திருமேனி, s. A divine body, form, shape, &c., the person of a deity or saint, திவ்வியதேகம். 2. In some connections, the idol of a temple as a form of the God, விக்கிரகம்.—*Note.* All forms of deity or nature belong to the female energy. 3. Any ear-jewel worn by females, ஆபரணம். 4. A plant, குப்பைமேனி, Acalypha, *L.*

திருமேனிகன்றப்பிரம்படிகொண்டசிவனர்........ Siva who was beaten with a ratan so that his divine body was bruised.

திருவடி, s. Divine feet, feet of a deity, கடவுளடி. 2. Saints or great ones' feet, குருபாதம்.

திருவடித்தீட்சை, s. The guru's placing his feet on the head of the disciple, as one of the modes of dispelling his sin.

திருவடிப்பாதுகை, s. The sandals of a great or sacred person.

திருவணை, s. Adam's bridge between Ramisseram and Ceylon, சேது; [ex அணை.]

திருவண்ணாமலை, s. A sacred mountain, as அருணாசலம்.

திருவமுது, s. Boiled rice presented to a deity, idol or a great person, தெய்வ உணவு; [ex அமுது.]

திருவமுதுசெய்ய — திருவமுதுபண்ண, *inf.* To cook for the idol, or a great person.

திருவருட்பயன், s. A treatise in praise of Siva, ஒர்நூல்.

திருவலகு, s. A besom. See அலகு.

திருவல்லிக்கேணி, s. A place sacred to Vishnu in the suburbs of Madras, Triplicane.

திருவள்ளுவர், s. The celebrated author of the Cural, குறளாசிரியர். 2. His work, the Cural, குறள்.

திருவற்றவன் — திருவில்லான், s. An unfortunate person, not prosperous.

திருவனந்தபுரம், s. A town on the Malabar coast sacred to Vishnu, Trivandrum.

திருவாக்கு, s. The word, declaration or order of a deity, saint, guru, king or other great person; an oracle.

திருவாக்குக்கெதிர்வாக்குண்டோ.... Is the word of a high personage to be controverted?

திருவாசகம், s, A poem by மாணிக்கவாசகர்.

திருவாசல்—திருவாயில், s. The gates or door-ways of a temple, including all the openings between the worshipper and the idol, ஆலயவாயில். 2. [*prov.*] A rest-house built from religious motives, மடம்.

திருவாசி—திருவாசிகை, s. (*com.* திருவாட்சி.) The arch or bow over the head of an idol, of metal, wood, &c., or in painting; or an ornamented arch under which any thing sacred is carried, பிரபை.

திருவாசிதண்டு — திருவாழித்தண்டு, s. [*prov.*] Poles on which an idol is carried in procession, விக்கிரகங்கட்டித்தூக்குங் காவுமரம்.

திருவாட்சி, s. See திருவாசி.

திருவாதிரை, s. The sixth lunar asterism, ஆதிரை.

திருவாத்தி, s. A flower tree sacred to Siva. See ஆத்தி.

திருவாபரணம், s. The jewels of an idol, தெய்வாபரணம்.

திருவாய், s. Word, declaration, command, &c., of a deity, saint, guru, king, &c., தெய்வவாக்கு.

திருவாய்மலர, *inf.* To utter, to declare, to speak, as divine person.

திருவாய்மொழி, s. A book of note containing praises to Vishnu, ஆழ்வார்பாடல்.

திருவாரூர், s. A town in the Tanjore district sacred to Siva.

திருவாவினன்குடி, s. The mountain town of Parlany, பழனி, one of the six places sacred to Skanda, முருகக்கடவுள்.

திருவாழ்ங்கோடு — திருவான்கோடு, s. Travancore, a town and country at the S. W. extremity of southern India, ஒரூர்.

திருவாளன், s. A rich, prosperous man, செல்வன்; [ex ஆளன்.]

திருவானைக்கா, s. A sacred place, near Trichinopoly, ஒர்ஸ்தலம்.

திருவிருந்து, s. A divine feast; used for the Lord's Supper, திவ்வியவிருந்து.

திருவிலி, s. An unfortunate or poor person, தரித்திரி. 2. A widow or one who has lost her beauty, கைம்பெண்; [ex இலி.]

திருவிழா, s. A temple festival, உற்சவம். 2. A temple procession.

திருவிழாக்கொண்டாட, inf. To celebrate a festival.

திருவிளக்கு, s. The lighted lamp of a temple, or as placed before a holy person, சோதிதீபம். 2. A lighted lamp as representing a god.

திருவிளையாடல், v. noun. Sports of the deity, commonly of a wonderful, or miraculous character, தெய்வவிளையாட்டு. 2. A book treating on the sixty-four wonderful sports of Siva at Madura.

அறுபத்துநாலுதிருவிளையாடல். The sixty-four sacred sports of Siva at Madura.

திருவிளையாட்டு, v. noun. The wonderful sports of a deity, தெய்வலீலை. 2. [in burlesque.] Tricks, roguishness, frolics, பகடி.

திருவுந்தியார், s. A section of திருவாசகம், composed by மாணிக்கவாசகர், Manikavasakar, திருவாசகத்தொகுப்பு.

திருவுளம்—திருவுள்ளம், s. The will of a god, a king, a guru, &c.; [ex உளம், உள்ளம், mind.] 2. (fig.) The Supreme Being, கடவுள்.

திருவுளங்கொள்ள, inf. To approve, in case of a deity, or holy person; to deign, to be pleased.

சுவாமிஅப்படிப்பேதிருவுளங்கொண்டிருக்கிறார்.... God is pleased to have it so.

திருவுளச்சீட்டு, s. A lot cast or drawn.

திருவுளச்செயல், s. Providential occurrence, providence.

திருவுளமத்தியஸ்தம், s. Appeal to the deity.

திருவுளமறிய, inf. To be witness—as the Supreme Being; used only in some form of the verb.

திருவுளமறியச்சொல்லுகிறேன். I say it, God being witness.

திருவுளம்பற்ற, inf. To speak, said of a deity or great person; to condescend to speak.

திருவுளம்வைத்தல், v. noun. A deity, a guru, &c., exercising grace, deigning, vouchsafing.

திருவுறுப்பு, s. A female ornament of solid gold bearing the figure of Lukshmi, worn on the forehead, தருகமேவணி. See உத்தி.

திருவூசல் — திருவூஞ்சல், s. A swing for the idol, used on the last day of the annual festival, and on some other special occasions; a kind of cot, தேவூசலாட்டு.

திருவூஞ்சலாட, inf. To swing the idol

திருவேங்கடம், s. A place sacred to Vishnu, திருப்பதி. See திசை.

திருவேடம், s. Sacred dress of Siva, or of his followers, such as red cloths, sacred beads, &c. 2. Ear-rings made of gold or copper worn by the பண்டாரம், the தம்பிரான், &c., சிவனடியார்க்குதணி.

திருவேடம்பூண, inf. To wear the distinguishing marks of the Saiva sect.

திருவேரகம், s. Trivaraka near Pondichery, one of the six places sacred to Skanda, குமரன்ஸ்தலம்.

திருவொற்றுடை, s. Cloth for wiping the body of the idol after bathing, or anointing it, விக்கிரகத்தைப்பொற்றுஞ்சீலை.

திருவொற்றியூர், s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

திருவோணம், s. The twenty-second lunar asterism, containing three stars in the neck of the eagle, ஓணம்.

திருவோலக்கம், s. The assembly in the temple before an idol. See ஓலக்கம்.

திருகணி, s. See திருகு, v.

திருகல், v. noun. The twist of a horn, &c., contortion, முறுக்கு. 2. Involution of a sentence, &c., சொற்சுழற்சி. 3. Ruggedness, roughness, முரணை. 4. Unevenness, crookedness of a row, or line. For the active forms of the verb, see திருகு, v.

திருகலி, s. [prov.] A palmyra or cocoanut tree crooked near the top, தனிவளைந்தபனைமுதலியன.

திருகற்பல், s. Uneven teeth.

திருகல்முறுகல். Crookedness, crumple, புரி. 2 Involution of a sentence, சொற்சுழற்சி. 3. Perverseness, தருமாறு. 4. Irregularity in the construction of syllables, சொற்றிக்கைவின்மை. (c.)

திருகல்முறுகலானவழி. A winding road.

திருகு, v. noun. Twisting, wringing with the hand; a crack, a crumple, முறுக்கு.

திருகுசொல்ல, inf. To prevaricate, tergiversate.

திருகுசொல்லி, appel. n. A prevaricating woman.

திருகு, கிறேன், திருகினேன், வேன், திருக, v. a. To wring off, to twist off, முறுக்க. 2. To twist, to turn, திருப்ப. 3. To wrest away, to snatch, பறிக்க. 4. To crook, to crumple, to make tortuous, திருப்பிமுறிக்க.

கழுத்தைத்திருக, inf. To wring off the head. 2. To twist another's hand in mischief.

பிள்ளையைத்திருக, inf. To strangle a new born child.

திருகணி, s. [prov.] The spiral windings of a shell, சங்குச்சுரி. 2. As திருகாணி. (c.)

திருகணை, s. [prov.] A twist of straw or plat of ratan to set a pot on, புரிமணை.

திருகாணி, s. A screw, சங்குச்சுரி. 2. A kind of jewel, ஓராபரணம்.

திருகிப்பறிக்க, inf. To snatch away with a twist; to wrench, wring, wrest away. 2. To extort.

திருகுகள்ளி, s. One of the கள்ளி class of plants, twisted spurge, Euphorbia tortilis. (Ains.) (c.)

திருகுகொம்பு, s. A twisted or curled horn. See கொம்பு.

திருகுகொம்பன், s. A beast with a curled horn.

திருகுதாழை, s. A species of தாழை plant, ஓர்தாழை.

திருகுதாளம், s. Artifice, trick, chicanery, மாறுபாடு. (c.)

திருகுதாளக்காரன், s. (also திருகுதாளி, masc. and fem.) A knave, a trickish person.

திருகுபனைமுகிழ், s. The whole upper integument of a palmyra fruit twisted off. See முகிழ்.

திருகுமணை — திருகரிவாள்மணை, s. [improp. for திருவுமணை.] An instrument for crushing cocoa-nuts.

திருகுமரம், s. A twisted or crooked tree. 2. A turnstile.

திருகுமுகம், s. An averted, unfavorable countenance.

திருகுமுகமாயிருக்க, inf. To be displeased so as to avert the face. 2. To form a favorable crisis, as a disease.

திருகுவட்டம், s. A small wedge-shaped reel, with a handle, used to wind yarn. See திரிவட்டம்.

திருகூசி, s. A kind of drill to bore holes in an ola book, as தமரூசி. 2. A cross beam in a well-sweep, துலாஅச்சு.

திருக்கு, s. Twist, முறுக்கு. 2. Fraud, deceit, தந்திரம். (c.)

திருக்குக்காட்டாளி—திருக்குக்காரன், s. A cheat, deceiver.

திருக்குப்பண்ண, inf. To deceive, to defraud.

•திருக்கு, s. The eye, கண். See W. p. 421. Drus.

திருக்கை, s. A kind of fish, the ray, thorn-back, ஓர்மீன். There are different species—as ஆடாத்திருக்கை, ஒட்டைத்திருக்கை, கருந்திருக்கை, குரவித்திருக்கை, கோட்டாத்திருக்கை, கொத்திருக்கை, செய்த்திருக்கை, பஞ்சாடிதிருக்கை, புள்ளித்திருக்கை, மணற்றிருக்கை, &c. (c.)

திருக்கைத்தோல், s. The skin of this fish, used in polishing.

திருக்கைவால், s. Its tail used as a harsh whip.

•திருசியம், s. Any thing visible, தோற்றமுள்ளது. W. p. 421. Drusya.

திருடன், s. A plant, விஷ்ணுகரந்தை, Sphœranthus, L. 2. See திருடு, v.

திருடு, கிறேன், திருடினேன், வேன், திருட, v. a. To steal, to rob, to pilfer, களவுசெய்ய.

திருடிக்கொண்டுபோக, inf. To steal and to carry away.

திருடன், s. (fem. திருடி. pl. திருடர்.) A thief, கள்ளன். 2. A sly, artful fellow, தந்திரி.

திருடல்—திருடுதல், v. noun. Stealing, &c., as திருட்டு.

•திருட்டம்—திருஷ்டம், s. (com. திட்டம்.) Accuracy, exactness.

•திருட்டாந்தம்—திருஷ்டாந்தம், s. (vul. திருட்டாந்தம்.) Example, evidence, demonstration, மேற்கோள். See திட்டாந்தம்.

•திருட்டி—திருஷ்டி, s. (com. திஷ்டி.) Eye, கண். 2. Sight, seeing, பார்வை. See திட்டி.

திருட்டிபோகம், s. Gratifying sight, as a beautiful landscape, the appearance of a god, &c; [ex போகம், enjoyment.]

திருட்டு, v. noun. Theft, roguery, களவு. 2. Fraud, deception, ஏய்ப்பு. (c.)

திருட்டுடைமை, s. Stolen goods.

திருட்டுத்தனம், s. A thieving, trickish disposition. 2. Dishonesty.

திருட்டுப்பிடிக்க—திருட்டுபிடிக்க, inf. To find out a theft.

திருட்டுப்போக, inf. To be stolen.

திருட்டுப்போனது — திருட்டுபோனது, appel. n. Any thing stolen.

திருட்டுவேலை, *s.* Thievish or dishonest practices, knavery.

திருட்டுமட்டை, *s.* A worthless thief.

•திருதம், *s.* Putting on, wearing, &c., தரித்தல். (*Sa. Dhruta.*)

•திருதி, *s.* Help, assistance, துணை. (சது.) 2. One of the astrological yogas. See யோகம். W. p. 447. DHRUTI.

திருத்தம், *s.* Exactness, precision, trueness, as of a square, &c., செம்மை. 2. Distinctness of pronunciation, articulation, &c., சொற்றெளிவு. 3. Order, regularity, ஒழுங்கு. 4. Evenness, smoothness, செப்பம். 5. Repair, correction, amendment, improvement, திருத்துகை. (*c.*)

திருத்தக்காரன், *s.* One who pronounces well. 2. A correct, upright, moral person, யதார்த்தன்.

திருத்தமான எழுத்து, *s.* Correct, beautiful writing.

திருத்தமானபேச்சு, *s.* Correct speaking, speaking to the point, being neither redundant nor deficient.

திருத்தமானவேலை, *s.* Finished or elaborated work.

திருத்தம்பண்ண, *inf.* To repair, mend, correct, put in order.

•திருத்தி, *s.* (*Sa.* திருப்தி.) Sufficiency, adequacy, satiety, பூரணம். 2. Fullness, gratification, satisfaction, contentment, மனாமயம். (*c.*)

திருத்திபண்ண, *inf.* To satisfy, suffice, satiate. 2. To give satisfaction in the way of revenge.

திருத்திபோசனம் — திருத்தியானபோசனம், *s.* Sufficiency of food, spoken after eating.

திருத்திபடைய—திருத்தியாக, *inf.* To be satisfied—as the mind, or the appetite.

திருத்தியில்லாதமனம், *s.* A discontented mind.

•திருத்திரு, *s.* A word used by elephant drivers, and others, to urge forward their beasts, யானைமுதலியவற்றைநடத்தும்ஓசை; [*ex Sa. Dhruja,* to go.]

திருத்து, *s.* Cultivated ground, a plantation, பயிர்செய்நிலம்.

திருத்து, கிறேன், திருத்தினேன், வேன், திருத்த, *v. a.* To correct, rectify, amend, adjust, சரிப்படுத்த. 2 To reform, reclaim, redress, குணப்படுத்த. 3. To elaborate, to perfect, பூர்த்திசெய்ய. 4. To mend, repair, refit; to meliorate, சீர்ப்படுத்த. 5. To improve land, or the mind; to discipline the mind, பண்படுத்த. 6. To persuade, or prevail on one; to induce consent to a bargain or proposal, உடன்படுத்த. 7. To level, to make even, சமனாக்க. (*c.*) 8. To clean fish, &c., to prepare vegetables, &c., for cooking, சமைப்புறணிகழிக்க. 9. To scour, to polish by scouring, மினுக்க. 10. To perform moral actions properly, சற்கிரியைநடத்த.

ஆளைத்திருத்திப்போட்டான். He has improved the man.

பூமிதிருத்தியுண். Tilling the ground, cat. (*Avv.*)

குணந்திருத்த, *inf.* To improve one's disposition.

பரிசலந்திருத்த, *inf.* To scour and polish a brass plate. (*p.*)

பேச்சுத்திருத்த, *inf.* To correct another's pronunciation of words.

திருத்திவைக்க, *inf.* To make fit.

திருத்துதல் — திருத்துகை, *v. noun.* Amendment; preparation of soil, for sowing, &c.

திருந்தகை, *s.* [*prov.*] (*also* இருந்தகை.) A gentleman, an excellent person, one of superior qualities, பெருமைமிகுசிறந்தோன். (*p.*)

திருந்தகைமை, *s.* Superiority, excellence, மேன்மை.

திருந்தலர்—திருந்தார், *s.* Foes, enemies, பகைவர்; [*ex* திருந்த.] (சது.)

திருந்து, கிறேன், திருந்தினேன், வேன், திருந்த, *v. n.* To become correct, proper, perfect, சரிப்பட. 2. To amend, improve, reform, சீர்ப்பட. 3. To be repaired, restored, renovated, புதிதாக. 4. To be persuaded, prevailed on, induced, உடன்பட. 5. To be improved—as land, soil, situation, &c, சேர. 6. To be disciplined, as the mind, to be educated, cultivated, பண்பட. 7. To be performed, or done properly, நன்கு முடிய. (*c.*)

திருந்தினஆள். A man of experience, one expert in any art, a proficient.

திருந்தினஎழுத்து. A good hand-writing.

திருந்தினஒழுக்கம். Good moral conduct.

திருந்தினகை. A trained hand.

திருந்தினவேலை. Perfect work.

கைதிருந்த, *inf.* To be trained as the hand in writing, &c.

நாத்திருந்த, *inf.* (*com.* நாக்குத்திருந்த.) To be trained as the tongue of a child or of a foreigner, in pronunciation.

திருந்த, *inf.* (*used adverbially.*) Correctly, perfectly, rightly, exactly, properly, distinctly.

திருந்தச்செய். Do properly.

திருபலை, *s.* [*prov.*] A creeper, ஓர்கொடி.

திருப்பம், *s.* A turning in a street, திரும்புகோடி. 2. Money dealing, பணவியாபாரம்; [*ex* திரும்பு, *v.*]

திருப்பு, *s.* Turn. 2. Turning, inversion, diversion, கவிழ்ப்பு. (*c.*)

திருப்பு, கிறேன், திருப்பினேன், வேன், திருப்ப, *v. a.* To turn, to cause to turn, to turn in a different direction, சுழிக்க. 2. To avert a calamity, to alter the course of a disease, &c., மாற்ற. 3. To twist, to wring, to distort a limb, முறுக்க. 4. To turn a ship by the helm, a beast by the rein or hook, &c, மடக்க. 5. To translate, to render into another language, மொழிபெயர்க்க. 6. To induce consent, சம்மதப்படுத்த. 7. To proselyte, to convert; to tamper with and gain over another's witnesses, &c., மாற்றக. 8. To wind up a clock or watch, கடிகாரந்திருப்ப. 9. To turn inside out, அகம்புறமாக்க 10. To turn over, turn upside down, to invert, கவிழ்க்க. (*c.*) 11. [*loc.*] To repeat, திருப்படிக்க.

கடன்காரனைப்படிக்கடிதிருப்புகிறான். He puts off the creditor from day to day.

என்னைக்கண்டுமுகத்தைத்திருப்பிக்கொண்டான்...... As soon as he saw me, he turned his face.

பாடத்தைத்திருப்பித்திருப்பிவாசித்தான். He read his lesson over and over.

அடைமானத்தைத்திருப்பிக்கொண்டான். He redeemed his mortgage.

திருப்படிக்க, *inf.* To put off. (*R.*)

திருப்பிக்கொடுக்க, *inf.* To give back a blow as an obstinate fellow.

திருப்பிச்சொல்ல, *inf.* To repeat again and again.

திருப்பிப்பிடிக்க, *inf.* To turn about a vessel, &c.

திருப்பியடிக்க, *inf.* To turn back, to return a thing.

திருப்பிவிட, *inf.* To change the course of a flock, herd or stream; to turn back, to deflect. 2. To cause the poison of a snake-bite to take a downward course. 3. To alter by interpolation. 4. To wind up a watch. 5. To turn the helm of a vessel. 6. To cause a disease to take a favorable turn. 7. To send back an evil spirit against one who sent it, by counter-magic. (*c.*)

முகத்தைத்திருப்ப, *inf.* To avert the face from dislike, &c.

திருப்புதல், *v. noun.* Turning, changing. 2. Translation, மொழிபெயர்ப்பு.

திரும்பு, கிறேன், திரும்பினேன், வேன், திரும்ப, *v. n.* To turn, to turn back, to return, மடக்க. 2. To turn as the mind or will, மாற. 3. To be averted, as an evil; to abate, as a disease; to overcome, as poison, விலக. 4. To be proselyted, converted, as a person, மதமாறத்திரும்ப. 5. To decline, as the sun, சாய. 6. To veer or change, as the wind, மீள. 7. To turn, as an angle; to bend, as a road or river; to be refracted, as light, வளைய. 8. To retrograde, பின்னிட. (*c.*)

வியாதிதிரும்புமுகத்தில்மருந்துகொடுத்தார்கள். They gave medicine, upon the turn of the disease.

குழந்தைக்குநாக்குத்திரும்பவில்லை. The child's tongue does not bend easily—he lisps.

காற்றுத்திரும்பிவிட்டது. The wind has changed.

தலைக்கேறியவிஷந்திரும்புவதுபிரயாசம். It is difficult to overcome poison which has reached the head.

திரும்ப, *inf.* [*adverbially.*] Again.

திரும்பவா—திரும்பிவா. Come again.

திரும்பத்திரும்ப. Again and again.

திரும்பத்திரும்பச்சொல்லவேண்டுமோ. Must I tell you again and again?

திரும்பவும், *adv.* Furthermore, moreover.

திரும்பவும்என்ன. What more, what else?

திரும்பிப்பார்க்க, *inf.* To cast a favorable look, to attend kindly to one's application.

சித்தந்திரும்ப, *inf.* To incline favorably, as the mind of a deity or great person. (*Sometimes used ironically.*)

திருவடி, *s.* [*prov. in combin.*] Tricks of a buffoon, திருவன்தந்திரம். 2. An indolent sore, ஆறாப்புண். 3. See திரு.

திருவடிராச்சியம், *s.* Anarchy, want of government; a society without law or justice, முறைகெட்டஇராச்சியம்.

திருவட்டி, *s.* A shrub, கள்ளி.

திருவன், *s*, [*prov.*] A buffoon, a jester of a king, விகடகவி. 2. A rogue, கள்ளன்.

திருவாத்தான்—திருவாழ்த்தான், *s.* A buffoon—as திருவன். (*c.*)

திருவாளி, s. [prop.] A rogue, a knave, வஞ்சகன். 2. A trickish person, a rogue, புரட்டன். (c)

திருவாளித்தனம், s. Roguishness, roguery.

•திரேக்காணம், s. [in astrol.] A division of the rising sign into three parts, in forming a horoscope, உதயராசியை மூன்றுகூறாய்ப்பகுத்தல். W. p. 430. DREK'KAN'A.

திரேக்காணுதிபன், s. The ruling planet or regent of the திரேக்காணம்.

•திரேகம், s. [improp. for தேகம்.] Body, சரீரம். (c.)

திரேசந்தி, s. The திராய் plant, Pharnaceum, L.

•திரேதம் — திரேதாயுகம், s. The second or silver age, or Yuga, of the Hindus, consisting of 1,296,000 years, த்ரியுகம். W. p. 392. TRETA, TRETAYUGA.

•திரேதாக்கினி, s. The three-fold class of sacred or brahmanical fire, முத்தீ. See W. p. 392. TRETA.

திரை, s. Wrinkle in the skin by age, உடற்றிரை. 2. A rope or twist of straw, வைக்கோற்புரி. (c.) 3. A roll of cotton prepared for spinning, கொட்டைப்பஞ்சு. 4. Wave, billow, surge, breaker, ripple, அலை. 5. Sea, கடல். 6. River, brook, ஆறு; [ex திரை, v.]

திரைகடலோடியுந்திரவியந்தேடு. Obtain riches even by going on the tossing sea.

நரைதிரையில்லை, நமனும் அங்கில்லை. There is no wrinkle nor gray hair, no death—said of some ascetics called சித்தர், who are supposed to have found the elixir of immortality.

திரையடிக்க, inf. To beat as waves on the shore.

திரையன், s. A ruler or chief in a maritime district, நெய்தனிலத்தலைவன். 2. A chief of a district near Trichinopoly, தொண்டைமான்.

திரைபெறிய—திரைவீச, inf. To toss up waves, as the sea. (p.)

திரைவிழ, inf. To become wrinkled by age.

•திரை, s. Curtain, திரைச்சீலை; [ex Sa. Tiras, concealing.]

திரைகட்ட — திரைபோட, inf. To put up or hang up a curtain.

திரைச்சீலை, s. A curtain.

திரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To wrinkle by age, திரங்க. 2. To roll as waves, to ripple, to heave up as the sea, அலைய. 3. To curdle as milk, உறைய. 4. To wrinkle up as a cloth or flag by the wind, சுருங்க. 5. To be drifted by the wind on water into heaps, as weeds, &c., திரள. 6. To become smooth, as an earthen vessel turned by a potter. (c.)

நரைத்துத்திரைத்தவன். One who is gray and wrinkled.

திரைந்தபால், s. Turned milk.

திரையல், v. noun. Wrinkling, சுருங்கல்.

திரைவு, v. noun. Wrinkling by age. 2. Rolling—as waves, &c.; used in all the meanings of the verb.

திரை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. sometimes n. To shrivel up a cloth, flag, &c., as the wind, to gather up moss, scum, &c., on the water, as the wind or current, ஒதுக்க. 2. To gather up the folds of a garment in the hand, கொய்துகொள்ள. 3. To gather up the mouth of a sack, &c., சுருக்க. (c.)

நீர்திரைக்கிறது. The water ripples.

திரைத்தசவிகை. A wrinkled jacket. (p.)

திரைப்பு, v. noun. Rolling, wrinkling, &c., used in all the meanings of the verb.

திரையல், s. Betel-leaf, or plant, வெற்றிலை. 2. See திரை, v. n.

•திராராசிகம், s. Rule of three, முத்தொகைவினை W. p. 392. TRAIRASIKA.

•திரோதம்—திரோதயம், s. Obscuration or darkening of the understanding, &c., as திரோதானம்.

திரோதசத்தி — திரோதாயி — திரோதாயிசத்தி —திரோதானசத்தி, s. The female energy of the deity, which is operative in veiling the understanding, and leading the soul to the performance of various actions; and thus enabling it to work itself clear from moral evil, and effect its salvation.

•திரோதாயி, s. See திரோதசத்தி.

•திரோதானம், s. W. p. 377. TIRODHANA. Cover, covering, veil, any thing that hides from sight, மறைப்பு. 2. Disappearance, removal from sight, அதரிசனம். 3. Hiding spiritual things from view, &c., as one of the divine operations embracing five particulars; 1. Obscuring the internal vacuum or spiritual faculty. 2. Causing the illusions of the world to appear as realities, and the deity, and spiritual things as illusions. 3. Inducing the belief that the mental and bodily faculties are the agents in the actions performed, instead of the soul, or the deity operating through the soul. 4. Depriving the soul of spiritual comprehension, reflection, &c. 5. Inducing desires after the pleasures of sense.

திரோதானசத்தி, s. See திரோதசத்தி.

•திரோபவம்—திரோபாவம், s. The darkening of the soul, as one of the operations of the deity. See பஞ்சகிருத்தியம், under கிருத்தியம்.

திரோபவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cover, darken, conceal, obscure, மறைக்க. 2. To darken the understanding, hide spiritual things from view. See திரோதானம்.

•திர்ப்தி, s. See திருத்தி.

•திலகம், s. Vermilion, or red paint, for marking the forehead, சிந்தூரம். 2. A mark or spot on the forehead, by the Saivas, பொட்டு. 3. An ornament for the forehead, நெற்றிச்சுட்டி. (c.) 4. A tree, as திலம். 5. (fig.) Excellence, eminence, மேன்மை. W. p. 377. TILAKA. 6. (சஇ.) The கலித்துறை verse.

திலகப்பொட்டு, s. A spot of sandal and vermilion on the forehead.

வீரர்திலகம், s. A distinguished hero.

•திலதம், s. (a change of திலகம்.) The sectarian spot on the forehead, பொட்டு. 2. An ornament for the forehead, நெற்றித்திலகம். 3. Another forehead-jewel, சுட்டி. (c.)

தொட்டுத்திலதம்போட்டுக்கொண்டார்கள். They greatly admired it, and every one got a little.

திலதமிட—திலதம்போட, inf. To put a spot on the forehead.

•திலம், s. Rape seed, or the plant, Sesamum, எள். W. p. 377. TILA. 2. A tree, மஞ்சாடிமரம், Adanantheira, L.

திலதர்ப்பணம், s. An annual ceremony, as திலோதகம்.

திலமளவு, s. The amount of a rape seed.

திலாட்சாரம்—திலட்சாரம், s. The salt extracted from rape seed, எள்ளின்வெடிக்குமலவணம்.

திலோதகம், s. Libations of water poured on rape seed. See under உதகம்.

•திலவகம், s. The bark of the Feronia, விளாம்பட்டை. (R.)

திலாசா, s. (Pers.) Encouragement, தைரியப்படுத்தல்.

தில், s. [prov.] (in cant numbers.) Three, மூன்றின்குழூக்குறி.

தில்புலு, s. Thirty, முப்பது.

•திலோத்தமை, s. One of the courtezans of Swerga.

தில். A particle found in ancient poetry expressing. 1. Desire, as பெறுகதில், to obtain. 2. Time, as பெற்றாங்கறிகதில்லம்மவிவ்வூரே, when (you) reach the country, enjoy it. 3. Implied ellipsis, ஒழிஇசை, as வருகதில்லம்ம வெம்சேரிசேர, let us go to our village, and then—we will see. 4. An expletive, அசைச்சொல்.

தில்லம், s. Jungle, forest, காடு.

தில்லானா, s. Syllables used in humming tunes, தாளக்குறிப்பு. 2. A song of two stanzas, in the interlude of which, these syllables occur, ஓர்சந்தக்குறிப்பு.

தில்லி, s. Delhi. See டில்லி.

தில்லுமுல்லு, s. [prov. தில்லுப்பில்லு.] Lies and nonsense, மாறுபாடு. (Colloq.)

தில்லுமுல்லுத்திரியாவரமும். Lies, tricks, &c.

தில்லுமுல்லுக்காரன், s. A deceptive fellow, a liar.

தில்லை, s. A tree, the milky juice of which from the bark, affords a gum, தில்லைமரம், Excœcaria Agallocha, L. 2. The town of சிதம்பரம். 3. A grove of தில்லை, formerly growing there.

தில்லைக்கோவிந்தர்— தில்லைக்கோவிந்தராயர், s. Vishnu at Chillumbrum.

தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம், s. A fane of Vishnu at Chillumbrum.

தில்லைநாயகம், s. [prov.] A kind of rice, ஓர்நெல். (c.)

தில்லைநாயகன், s. Siva as worshipped at சிதம்பரம், சிவன்.

தில்லைமூவாயிரவர், s. (pl.) The three thousand brahmans formerly at சிதம்பரம், all of the same tribe.

தில்லையம்பலம், s. The chief of the five sacred halls in the temple at Chillumbrum, also the temple itself, சிற்றம்பலம்.

தில்லையம்பலவாணன், s. Siva, சிவன்.

தில்லெண்ணெய், s. (sometimes தில்லவெண்ணெய்.) The black oil or tar of the தில்லை.

தில்லைவனம், s. The town of சிதம்பரம்.

•திவசம், s. Day, நாள். W. p. 409. Divasa. 2. (c.) The anniversary of a relative's death, when alms are given to the brahmans for the benefit of the deceased. See சிராத்தம்.

திவசாவசானம், s. (St.) Afternoon, close of the day, பகலின்முடிவு.

திவடல், v. noun. As திவளல். (R.)

•திவம், s. Appearance, visibility, manifestation of a deity, &c., தோற்றம். 2. Day, day-time, பகல். (Sa. Diva.)

திவரம், s. Country, as distinguished from town, காடு. (சது.)

திவலை, s. A small drop, watery particle or globule, சிதறுந்துளி. 2. Rain-drop, மழைத்துளி. 3. Rain, மழை.

திவவு, s. Frets of a guitar, or places where the wires are struck with the fingers, வீணைவலிக்கட்டு. 2. Steps made for ascending a mountain, படிக்கட்டு.

திவள், கிறேன், திவண்டேன், வேன், திவள, v. n. To slacken, relax, stagger, bend as unable to support a weight, துவள. (p.)

திவளல், v. noun. Staggering, bending, &c.

திவறு, கிறேன், திவறினேன், வேன், திவற, v. n. To die, சாவ. (சது.)

•திவா, s. Day-time, as distinguished from night—as திவம், பகல்.

திவாகரம், s. An ancient poetic lexicon, still in use, நூல்.

திவாகரன், s. The author of this book, திவாகரஞ்செய்தவன். 2. The sun, being of the day, சூரியன்.

திவாகீர்த்தி, s. A barber, அம்பட்டன். 2. One of an impure caste, சண்டாளன்.

திவாந்தம், s. An owl, that which is blind by day, கூகை.

திவாமானம், s. Day-time, length of the day from sunrise to sunset.

திவார்த்தம், s. Half of the day-time, பகலிற்பாதி. 2. Noon or mid-day, மத்தியானம்.

திவாராத்திரம்—திவாராத்திரி, s. Day and night, இரவும்பகலும்.

திவேச்சுரன், s. One of the twelve suns, so called, துவாதசாதித்தரிலொருவன்.

•திவோதாசன்—திவோதாதன், s. A king of Benares, and founder of the Indian school of medicine, சரியரசன்; [ex Sa. Diva, heaven.]

திவானி, s. (Arab.) A place of justice, நியாயஸ்தலம்.

திவான்ஜி, s. (Pers.) A minister of state, மந்திரி.

•திவ்வியம், s. Divinity, any thing celestial or god-like, தெய்வீகம். 2. Pre-eminence, super-excellence, மேன்மை. W. p. 409. Divya.

திவ்வியகவி, s. A poet divinely inspired, தெய்வப்புலவன்.

திவ்வியக்கியானம், s. Divine knowledge.

திவ்வியசட்சு, s. As திவ்வியதிருஷ்டி, 1. 2. The office of a seer.

திவ்வியதிருஷ்டி, s. The gracious look of a deity or guru, by which sin is dispelled, and grace conferred. 2. Supernatural vision, spiritual sight, as enjoyed at pleasure by the exalted devotee. 3. A prophet.

திவ்வியதேகம், s. A divine body.

திவ்வியதேசம், s. A place esteemed sacred by Vaishnuvas.

திவ்வியபஞ்சாமிர்தம், s. (St.) Five delicacies with which the idols are anointed. See பஞ்சாமிர்தம்.

திவ்வியபுதுமை, s. A miracle, அற்புதம்.

திவ்வியபூமி, s. Holy land, central India, where religious rites are specially meritorious. 2. Places of pilgrimage. See புண்ணியபூமி.

திவ்வியபோதனை, s. Divine teaching.

திவ்வியவாக்கு, s. A declaration, or oracle of a deity, or saint.

திவ்வியவாசனை—திவ்வியமணம், s. Sweet odors.

திவ்வியரசம், s. Quicksilver. (R.)

திவ்வியரதம், s. A celestial car.

திவ்வியரத்தினம், s. An excellent, precious jewel, a fabulous gem.

திவ்வியவருஷம், s. A year of the gods, supposed to be equal to three-hundred and sixty-five years of men.

திவ்வியாதிவ்வியம், s. Partaking of both natures human and divine.

திவ்வியாத்திரம் — திவ்வியாஸ்திரம், s. Weapon received from the gods.

திவ்வியாபரணம், s. Superior ornaments. 2. Ornaments worn by a sacred or royal personage.

திவ்வியோதகம், s. Sacred waters; rain; [ex உதகம்.]

திளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be thick, close, crowded, செறிய. 2. To be full, to abound—as water in a river, பூரிக்க. 3. To have sensual enjoyment, to copulate, போகிக்க. 4. To increase, பெருக. (சது.)

திற, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow well, to thrive, to become strong, stout, robust, திரப்பட. 2. To become opulent, to be in good circumstances, விருத்தியுண்டாக; [ex திறம்.]

திறத்தகை, s. [prov.] A strong hand. 2. (fig.) A strong person. (c.)

திறத்தவன், appel. n. (also திறத்தினன்.) A stout, hardy person. 2. An opulent or thriving person.

திறத்தவேலை, s. Strong work. 2. Elegant or good work.

திற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To open, to make an opening, an avenue or passage, &c., வழியுண்டாக்க. 2. To unclose, lay open, to disclose, reveal, வெளிப்படுத்த. 3. To unlock, unbar, unbolt, தாழ்திறக்க. 4. To open, as the eyes, a book, a letter, விரிக்க. 5. To open the mouth in speaking or singing; to emit a loud sound, அங்காக்க. 6. To broach, to tap, துளைக்க. 7. (Beschi.) To form a precedent—as இதற்கு வழிதிறவாதே, of this do not set an example. 8. v. n. (கிறது, ந்தது, க்கும், க்க.) To form as a gap, chasm, passage, breach, பிளவுபட. 9. To become distended, விரிய. 10. To become loud, as the voice, ஒலிமுழக்க. (c.)

காரியத்தைத்திறந்துகாட்டினான். He has divulged the affair.

திறந்தமனம், s. A candid mind.

திறந்தறை, s. [prop. திறந்தஅறை.] An open desolate house or barren country, காவலில்லாஇடம். 2. [vul.] A divulger of secrets, அந்தரங்கத்தைவெளிவிடுவோன்.

திறந்தவாய், s. Gaping, open mouthed, as an idler. 2. Broaching secrets, disclosure of private matters. 3. Gap, aperture—as of a wound, or abscess.

திறந்துகாட்ட, inf. To lay open, to present or expose fully. 2. To explain, to illustrate. 3. To expose one's person.

திறந்துசொல்ல, inf. (sometimes வெளிவிட்டுச்சொல்ல.) To disclose, to reveal, to divulge.

திறந்தவெளி, s. An open place, a plain.

திறந்துவிட, inf. To open, to disclose, to show defects.

திறபட—திறவுண்டுபோக, inf. [prov.] To be opened. 2. To be disclosed, revealed, வெளியாக.

கண்டந்திறக்க, inf. To become open, as the throat of a person just before death. 2. To become clear or shrill, as the voice. 3. To glut, to eat to excess. (Said in contempt.)

கண்திறக்க, inf. To open the eyes. 2. To open the eyes of an idol, giving it the appearance of sight. 3. To cut open the three eyes of the cocoa-nut.

மனந்திறந்துசொல்ல, inf. To unbosom one's self, tell one's mind freely.

வாய்திறக்க, inf. To lower one's self by asking favors of a mean person.

திறவு—திறப்பு, v. noun. An opening, aperture. 2. Way, means, வழி.

திறவறிய, inf. To know how to reveal secret things. 2. (R.) To be experienced, அநுபவப்பட.

திறவுகோல், s. [prov. திறப்பு.] A key, சாவி.

திறக்கு, s. [prov. vul.] One's concerns, affairs, side, காரியம்.

அவன்திறக்கிலேபோகப்படாது. It is not proper to meddle with him.

திறத்தி, s. [prov.] A midwife, மருத்துவப்பெண்; [ex திறம்.]

திறப்பணம், s. [prop. துரப்பணம்.] A kind of gimblet, a drill, an auger, தமருசி.

திறப்பு, s. See திறவுகோல்.

திறமை, s. Goodness, excellence, richness, மேன்மை. 2. Ability, cleverness, competence, சமர்த்து. 3. Strength, vigor, power, வலிமை. 4. Good circumstances, wealth, ஐசுவரியம். 5. Bravery, courage, manliness, தைரியம். (c.)

திறமைகாட்ட, inf. As திறங்காட்ட.

திறம், s. (a change of திரம்.) A kind, class, sort, division, வகை. 2. Quality, state, nature, தன்மை. 3. Party, side in a law-suit or combat, பக்கம். 4. Strength, vigor, power, force, வலிமை. 5. Robustness, hardiness, compactness, soundness, உறுதி. 6. Ability, competence, cleverness, dexterity, சாமர்த்தியம். 7. Goodness, excellence, eminence, richness, superfineness, மேன்மை. 8. Opulence, wealth, good circumstances, ஐசுவரியம். (c.) 9. Largeness of wages, dowry, &c., அதிகம். 10. A kind of guitar with less than seven strings, குறைநரம்புள்ளவீணை. 11. Cause, as distinguished from effect, காரணம். 12. [prov.] Midwifery, மருத்துவம்.

இதற்கதுதிறம். This is preferable to that.
பலதிறமுஞ்சொன்னார்கள். They advised him many times.
எத்திறத்து. In what respect? (நீதிநெறி.)

திறங்காட்ட, *inf.* To display ability, powers, &c.

திறங்கெட்டவன், *appel. n.* A stupid, lazy fellow, an incompetent man.

திறத்தார், *s.* Party, as opposed to or distinguished from another party, பகுதியார்.
இருதிறத்தாரும். Both parties.

திறப்பட, *inf.* To improve, as soil, health, strength, &c., சீப்பட.

திறப்படுத்த, *inf.* [*prov. v. noun.* திறப்பாடு.] To improve soil, circumstances, &c.; to strengthen, &c., to enrich.

திறப்பிக்க, *inf.* [*prov. com.* ஸ்திரப்பிக்க.] To make firm, solid, to harden, consolidate, உறுதிப்படுத்த.

திறமானசம்பளம், *s.* Good wages.

திறவாளி—திறவான், *s.* An able man, a knowing man.

சரீரத்திறம், *s.* Constitution or state of body to be known by a doctor in prescribing medicine, &c., சரீரக்கூறு. 2. Bodily vigor, தேகபலம்.

கல்வித்திறம், *s.* Great learning.

திறனில்யாழ், *s.* A lute or fiddle used in maritime districts, நெய்தல்யாழ்த்திறம்.

திறம்பு, கிறேன், திறம்பினேன், வேன், திறம்ப, *v. n.* To fail, to vary, to swerve, to deviate, தவற. 2. To be changed, to come into different circumstances, மாறுபட. (*p.*)
திறம்பாவொழுக்கம். An undeviating course of good conduct.

திறல், *s.* Strength, vigor, வலி. 2. Fighting, warfare, battle, போர். 3. Hostility, பகை. (சது.) 4. Bravery, courage, valor, தைரியம். (*p.*)
திறலோன், *s.* A stout, valiant man.

திறன், *s.* (*poetical use for* திறம்.) Cause, good disposition, a part, &c.

திறாங்கு, *s.* [*prov.*] A bolt, கதவடைதாழ். See திராங்கு.

•**திறாணி**, *s.* Ability. See திராணி.

•**திறி**, *s.* Three. See திரி. (*R.*)

திறுதிட்டம்—திறுதட்டம், *s.* [*prov. for* கிறுதிட்டம்.] Straightness, a perpendicular position, erectness as of a person through fear, surprize, &c., நேர்நிற்கை.

திறுதிறுக்க—திறுதிறெனு, *inf.* [*used adverbially.*] To stare, to look wild as one in fear, &c., அருண்டுவிழிக்க. (*c.*)

திறை, *s.* Tribute, as paid by inferior states, அரசிறை. (*c.*) For the compounds, see இறை.

திற்றி, *s.* [*prov.*] Eatables, a relish with food, தின்னற்குரியன; [*ex* தின்.]

•**தினம்**, *s.* Day of twenty-four hours, நாள். W. p. 408. DINA. 2. Day-time, from sun to sun, பகல். 3. A great day, a holiday, திருநாள். 4. *adv.* Daily, as தினந்தோறும். (*c.*)

தினகரன், *s.* The sun, as திவாகரன், ஆதித்தன்; [*ex* கரன், maker.]

தினகவி, *s.* A poem in praise of a king, on his rising up and sitting down. 2. The poet who composed it, தீப்புலவன்.

தினகாலம். Always, எப்போதும்.

தினக்காய்ச்சல், *s.* Quotidian fever.

தினசாரிக்காரன், *s.* One who always rides, &c. See சாரி.

தினசேரி. [*prov.*] Daily, நித்தம். (*c.*)

தினசேஷம், *s.* [*in astron.*] The difference between the வருடசேஷம் and the next less number of days in பரிவிருத்தி.

தினச்சரி, *s.* Occupations of a complete day, முழுநாள்வேலை. (*R.*)

தினச்சரிதை, *s.* The history of one's life.

தினத்திரயம், *s.* Occurrence of three lunar asterisms in one day.

தினந்தினம். Day after day.

தினந்தோறும் — தினமும், *adv.* (*sometimes* தினமானம்.) Every day, daily.

தினபலன், *s.* Daily fortune, daily results of astrological configurations at the birth as written in some nativities.

தினப்படி, *s.* Daily allowance.

தினப்பாடு, *adv.* Every day.

தினப்பிரளயம், *s.* The flood recurring at the close of each day of Brahma.

தினமணி, *s.* (*St.*) The sun, as the pearl of the day.

தினமயக்கம், *s.* Every day's illusion. (சிவவாக்.)

தினம்பார்க்க, *inf.* To distinguish lucky from unlucky days.

தினவர்த்தமானம், *s.* Daily news.
இன்றையதினம். To-day; நாளையதினம், to-morrow; நேற்றையதினம், yesterday; சுதினம், a good day—*in salutation*; துர்த்தினம், an unlucky day.

தினுதினம், *s.* Various days. 2. A great or special day, (*plural for sing. by way of eminence.*)

தினாந்தம், *s.* Evening, sunset, close of the day; [*ex* அந்தம், end.]

தினாந்தரம், *adv.* Daily. 2. *s.* Intervening day or days, இடையாந்தரம்.

தினாம்சம், *s.* Part of a day; [*ex* அமிசம்.]

தினாரம்பம், *s.* Beginning of a day, morning; [*ex* ஆரம்பம்.]

தினார்த்தம், *s.* [*in astron.*] Half of the day-time, of the time from sun to sun.

தினாவசானம், *s.* (*St.*) End of a day, evening, as திவசாவசானம்.

தினவு, *v. noun.* Itching, prurience, சொறி; [*ex* தின்.] (*c.*)
தினவுதின்ன — தினவெடுக்க, *inf.* To itch.

தினிசு—தினிசுவாரி, *s.* (*a change of* ஜினிசு.) Kind, sort, வகை. (*c.*)
தினிசுவாரியாக்கவை. Put the things with their kind.
தினிசுவாரிச்சரக்குகள், *s.* Different kinds of goods.

தினை, *s.* Millet, a kind of grain, ஓர்தானியம், Panicum italicum, *L.* 2. (*fig.*) Smallness, a trifle, சிறுமை.—There are different kinds of millet, வெள்ளைத்தினை, white; அச்சித்தினை, another small kind (probably from Acheen); காட்டுத்தினை, wild; செந்தினை, red; கருந்தினை, dark; அணில்வாற்றினை, a kind of white millet with ears supposed to resemble the tail of the squirrel.

தினைவிதைத்தவர்தினையறுப்பார்வினைவிதைத்தவர்வினையறுப்பார். They that sow millet shall reap millet; they that do evil, will get evil.

தினைக்கஞ்சி, *s.* Millet gruel, for sick persons.

தினைக்குருவி, *s.* A small kind of bird, ஓர்சிறுகுருவி.

தினைச்சாமை, *s.* [*prov.*] The தினை grain, as a species of சாமை.

தினைத்தாள், *s.* Millet stalks or straw.

தினைப்புனம்—தினைப்புலம், *s.* A millet field.

தினைமா, *s.* Millet-flour.

தினையரிசி, *s.* Husked millet.

தினையளவு, *s.* As much as a grain of millet; i. e. a small matter.
தினையளவுமுதவான். He will not help in the least.

தின், கிறேன், றேன், பேன், ன, *v. a.* To eat, to feed, to take a meal, உண்ண. 2. [*in poetry.*] To eat light food, pastries and relishes, &c., சிற்றுண்டிபுசிக்க. 3. To chew, to masticate, மெல்ல. 4. To devour—said of an animal, பட்சிக்க. 5. To eat away, consume, corrode—as white ants, iron-mould, rust, &c., அரிக்க. (*c.*)
தின்றதெல்லாஞ்சமிர்த்துப்போயிற்று. What he has eaten is digested; i. e. he has forgotten the benefits I have done him.
தின்றுகொழுத்துப்போனான். By eating (of my food) he is become fat and saucy. (*In abuse.*)
செல்லுதின்றுவிடும். The white ants will eat away.
தின்னுவீட்டில்தின்னி. One who eats with low families. [*prov.*]
மண்தின்றுவிடும். The earth will corrode it.
இதுஅதைஅந்தஎருதைத்தின்றுவிடும். This ox will surpass that.
நேற்றுத்தின்றதின் அல்லவோ. Is not this (work, &c.) for what I ate yesterday; i. e. I want food to day.
புல்லைத்தின்னும்மாடுஉதவுகிறதுபோலப்புலியைத்தின்னுஞ்செந்நாயுதவுமோ. Will a wild dog which kills the tiger be as useful as an ox that eats grass; i. e. will any one who lives luxuriously labor like one who takes plain food?
யானைதின்றவிளாங்கனிபோலே. Like the wood-apple which the elephant had eaten (swallowed); i. e. hollow, the substance being absorbed through the unbroken shell.

தின்பண்டம், *s.* (*com.* தீன்பண்டம்.) Eatables, including pastry and fruits.

தின்பண்டநல்கல், *v. noun.* One of the thirty-two acts of charity. See அறம்.

தின்றல்—தின்னல்—தின்னுதல், *v. noun.* An eating.

தின்றி, *s.* Eatables, தீன்.

தின்றிப்போத்து, *s.* (*Tel.* తిండిపోతు.) A glutton; (*lit.*) a well-fed bull.

தின்றுகழிக்க, *inf.* To loathe food from satiety.

தின்னாச்சாதி, *s.* Low castes, with whom it is disgraceful to eat. See சாதி.

தின்மை, *s.* [*prop.* தீமை.] An evil, a misfortune—oppos. to நன்மை.

தின்னி, *appel. n.* [*in combin.*] An eater, தின்கிறவன்—as பலவீடுதின்னி, one who disgraces himself by getting his food from others; தாய்தகப்பனைத்தின்னி, an orphan—*spoken in pity*; வீண்சோறுதின்னி, one who eats the bread of idleness, &c.



தீ. A letter compounded of த் and ஈ.

தீ, s. Fire, நெருப்பு. 2. Elementary principle of fire and heat, caloric, பஞ்சபூதத்தொன்று. 3. Hell, நரகம். (சது.) 4. As தீக்குணம்.—*Note.* A three-fold class of elementary fire is given in சதுரகராதி. 1. உயிர்த்தீ, principle of fire in the sentient soul, and animal body, being a source of warmth and energy in the system. 2. உதரத்தீ, caloric or principle of fire in the stomach, assisting digestion, causing appetite and hunger. It is seated in the peritoneum. 3. சினத்திலெழுந்தீ, fiery principle developing itself in anger. Instead of the first, other authorities give காமத்தீ, the heat or fire of venereal appetite.—*Note* 2. A three-fold class of sacred fire, வேதாக்கினி, is also given. 1. காருகபத்தியம், the sacrificial fire of the Brahmanical householder, received from his ancestors, and kept alive. 2. தட்சிணாக்கினியம், a fire kindled from the standing fire on the southern side of the house, &c. 3. ஆகவனீயம், consecrated fire, taken from the standing fire, for sacrificial purposes.

தீக்கஞ்சி, s. A kind of camphor. See தீபக்கொடிச்சி.

தீக்கடன், s. (*sometimes* தீக்கருமம்.) The duties of the son or heir to one deceased, such as cremation and other funeral rites performed with fire.

தீக்கடைகோல், s. Sticks for producing fire by friction. See கடைகோல்.

தீக்கதிக்கும்பச்சை, s. A precious stone, as காகப்பச்சை.

தீக்கதிர், s. A smith's poker, உலையாணிக்கோல். (*R.*)

தீக்கரண்டி, s. A little cup or bowl for taking up fire, தீயெடுக்குங்கருவி.

தீக்கல், s. Flint, தீத்தட்டிக்கல்.

தீக்காய, inf. (*com.* குளிர்காய.) To warm one's self at the fire.

தீக்குடுக்கை, s. See குடுக்கை.

தீக்குதிக்க, inf. To leap into a pit of fire for self-destruction, as தீக்குளிக்க.

தீக்குருவி, s. The Ostrich. See தழல்விழுங்கி.

தீக்குவெறுங்குலை, s. Soap, சவுக்காரம். (*R.*)

தீக்குழி, s. A pit with coals of fire on which persons walk.

தீக்குழிபாய, inf. As தீக்குளிக்க. 2. To pass through burning coals, as a ceremony.

தீக்குளிக்க, inf. To plunge into fire, for self-destruction. See குளி, v.

தீக்கூர்மை, s. Rock-salt, இந்துப்பு. 2. Salt extracted from sesamum, as திலசாரம். (*R.*)

தீக்கையோன், s. Siva, as holding fire in his hand. 2. See தீக்கை.

தீக்கொளுத்த, inf. To kindle a fire &c., to set fire to any thing.

தீச்சட்டி, s. A vessel of coals, for warming one's self, or heating any thing; a chafing dish, கும்பிச்சட்டி. 2. A vessel for fire carried on one's head in performance of a vow.

தீத்தட்டிக்கல், s. [*prov.*] (*sometimes* தீத்தட்டி.) A flint.

தீத்தாங்கி, appel. n. A fire-fender, தீமறைக்கும்பலகை.

தீத்திரள், s. The deluge of fire, வடவாமுகாக்கினி.

தீத்தீண்டல், v. noun. s. A marriage ceremony, ஒருசடங்கு.

தீத்தெய்வம், s. The god of fire.

தீநா, s. [*in seamen's language.*] A lighted torch held up in a vessel, or on shore, as a signal, அடையாளப்பந்தம்.

தீப்பறக்க, inf. To flash as fire, to be red hot. (*c.*)

தீப்பற்ற, inf. To kindle, as fire.

தீப்பொறி, s. A spark of fire.

தீப்போட, inf. To set fire to any thing.

தீமுறுகல், s. A kind of prepared arsenic, ஒருபாஷாணம்.

தீயிறைக்க, inf. To belch fire. 2. To persecute with wrath.

தீயெச்சம், s. See எச்சம்.

தீவட்டி—தீவத்தி, s. [*prop.* தீவர்த்தி.] A torch, a flambeau. (*c.*)

தீவட்டிக்காரன், s. Torch-bearer.

தீவட்டிக்கொள்ளை, s. Plundering one's house, as robbers with torches.

தீவட்டிபிடிக்க, inf. To carry a torch.

தீவலஞ்செய்தல், v. noun. Worshipping fire, as in the marriage ceremonies, by passing around it to the right, அக்கினிப்பிரதட்சணஞ்செய்தல்.

தீவளர்க்க, inf. To kindle or augment a fire, more especially the sacred fire as one of the duties of the Brahmanical house-holder, or a fire for a widow to plunge into.

தீவளர்ப்போர், appel. n. Brahmans.

தீவறை, s. [*prov.*] A hole dug in the ground for a fire, குழியடுப்பு.

தீவிழ, inf. To be consumed by fire, as from heaven; *used in cursing, or lively description.*

தீவிளங்கும்வயிரம், s. Ambergris, மீனம்பர். (*R.*)

தீவேட்க, inf. To perform a sacrifice, யாகஞ்செய்ய. 2. To marry a wife, கலியாணஞ்செய்ய; [*ex* வேட்க, to sacrifice, &c.]

தீவேள்வி, s. A wedding, கலியாணம். (*சது.*)

தீக்காலி, s. A hag, a mischievous woman. See தடைகாலி.

தீ, adj. Evil, wicked, sinful.

தீக்குணம், s. Evil disposition or practice; vice, evil, துர்க்குணம். Vices are of three classes, of மனம், வாக்கு, and காயம். 1. மனத்தீக்குணம், sins of the mind, as (*a*) கொலைநினைக்கை, murderous intention; (*b*) காமப்பற்று, libidinous desire; (*c*) ஆசை, avarice, ambition. 2. வாக்கின்தீக்குணம், sins of the mouth—as (*a*) பொய்சொல்லல், lying; (*b*) கோள்சொல்லல், tale-bearing; (*c*) கோபித்துச்சொல்லல், angry speaking; (*d*) பயனில்சொல்லல், trifling or vain discourse. 3. காயத்தீக்குணம், sins of the body—as (*a*) களவாடப்போதல், thievish practices; (*b*) வறிதேதொழில்செயல், idleness; (*c.*) கொலைசெயல், killing, murder.

தீக்குணர், s. (*plu.*) The vile, the wicked. 2. The base, the low. (*p.*)

தீக்குறி—தீச்சகுனம், s. A bad sign, symptom or omen, துர்னிமித்தம்.

தீக்கோள், s. A malignant planet, an evil portent, துர்க்கிரகம். See கோள்.

தீச்சொல்—தீமொழி, s. Slander, evil speaking, பழிச்சொல். (சது.). 2. Inauspicious or evil words; a curse, சபம்.

தீத்தொழில், s. Evil practice, evil deeds. (சாவடி.)

தீயது, appel. n. A bad or evil thing.

தீயர், s. (*Malayalim.*) A low caste or tribe—oppos. to நாயர், high caste.

தீயொழுக்கம், s. Evil conduct, a vicious course of life—oppos. to நல்லொழுக்கம்.

தீயோர்—தீயர், s. (*plu.*) The base, the vulgar, கீழ்மக்கள். 2. Savages, barbarians, மூடர். 3. Hunters, those that live by the chase, வேடர்.

தீவினை, s. Evil deeds, vile conduct, wickedness, பாவம்; [*ex* வினை.]

தீ, adj. (*with an incremental letter.*) Palatable, sweet, delicious, luscious, இனிமையுள்ள. 2. Agreeable, gratifying, pleasant to the ear or mind, உவப்பான. (*p.*)

தீங்கனி—தீங்காய், s. Sweet fruit.

தீஞ்சுவை, s. Delicious taste.

தீஞ்சொல், s. Pleasant expression, harmonious speech.

தீந்தமிழ், s. Polished or elegant Tamil.

தீம்பால், s. Sweet milk.

தீம்புகை, s. Fragrant smoke, odorous incense, வாசனைப்புகை.

•தீ, s. Knowledge, understanding, intellect, அறிவு. W. p. 444. DHEE.

தீ—தீய், கிறது, ந்தது, யும், தீய, v. n. To be slightly scorched, or burnt—as food in cooking, கருக. 2. To be scorched—as growing crops, in time of drought, காய.—*Note.* In combination with குடல், கால், மனம், &c., it is used to express envy, deep grief, pity, fear, &c., according to the connection.

அவன்பட்டபாட்டைக்கேட்டால்குடல்தீய்ந்துபோம். If one hears of his afflictions, his bowels will burn.

தீந்தகறி, *s.* Burnt curry.

தீந்தசோறு, *s.* (*com.* தீஞ்சசோறு.) Burnt rice.

தீந்தமனம், *s.* An envious mind.

தீயச்சுண்ட, *inf.* To seethe or boil away.

தீயல், *v. noun.* (*com.* தீசல்.) That which is burnt in cooking. 2. Thick, dry curry, பொரிக்கறி.

தீயல்வழிக்க, *inf.* To scrape off and eat the burnt food that adheres to the chatty; *an act of meanness or poverty.*

தீயவு—தீவு, *v. noun.* Burning, consumption by fire, தீய்தல்.

தீ—தீய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To scorch slightly in cooking; to burn or singe, சுட்டுவிக்க. 2. To dry up water, as the sun, or the fire in cooking, சுவறச்செய்ய. 3. To boil fish, &c., and dry away the water, that it may keep, மீன்முதலியவற்றைத்தீய்க்க. 4. To scorch, burn, or singe growing crops, பயிரைத்தீய்க்க 5. To dry up or absorb humors in the body; commonly by external applications, வாட்ட. 6. To scar, to cauterize, சுட. (*c.*)

தீக்கணம், *s.* One of the three kinds of ominous feet for the beginning of a poem. See அட்டகணம், under கணம்.

•தீக்கை, *s.* Initiation by a Guru, &c., See தீட்சை. (*p.*)

தீக்கையோன், *s.* A guru, a spiritual teacher, குரு. 2. A disciple who has received தீட்சை from a guru, தீட்சைபெற்றவன். 3. Siva. See under தீ.

தீங்கு, *s.* Evil, vice, wickedness, crime, பொல்லாங்கு. 2. Misfortune, calamity, adversity, ruin, கேடு. 3. Fault, defect, blemish, தவறு. (*c.*)

தீங்கினர், *s.* (*plu.*) The vicious, the wicked, தீயோர். (*p.*)

தீங்குசெய்ய, *inf.* To injure, hurt, harm.

தீங்குநினைக்க, *inf.* To intend mischief, to design evil against one.

தீங்குநேரிட, *inf.* To come upon or befall one, as misfortune, evil, &c.

தீச்சலம், *s.* Sea-shell eaten by age, the cuttle bone, கடல்நுரை. (*R.*)

•தீட்சணம்—தீக்ஷணம்—தீட்சணியம், *s.* Heat, warmth, வெப்பம். 2. Keenness, sharpness, acuteness, penetration, as of the intellect. கூர்மை. 3. Powerfulness, fierceness, ardor—as of the sun, உக்கிரம். (*c*) W. p. 378. TEEKSHN'A.

தீட்சணபுத்தி, *s.* An acute intellect.

தீட்சணமானவெயில், *s.* A scorching and piercing sun. (*Colloq.*)

•தீட்சதர், *s.* See தீட்சை.

தீட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *a. v.* To give the தீட்சை, as a guru, by communicating the initiatory mantra, தீட்சைகொடுக்க. 2. To impart spiritual illumination to a soul, by look, touch, or teaching—as done by a guru.

தீட்சித்துக்கொள்ள, *inf.* To receive initiation. 2. To perform all the prescribed exercises for initiation.

•தீட்சை—தீக்ஷை—தீக்கை, *s.* Initiation of a disciple into the Saiva religion by a Guru, who with appropriate ceremonies communicates the appointed mantras; also his introduction to any higher stage or degree in the system, குருபதேசம். 2. Special means employed by a Guru for the instruction and mental illumination of a disciple; intended for the removal of his sins, and the ripening of his soul for emancipation, ஞானபோதனை. 3. The imparting of spiritual illumination to a soul ripening for absorption; its accumulated stock of merit and demerit—the results of former actions—together with its original மலம்—the source of these actions—being nearly exhausted by the joys and sufferings experienced in its former transmigrations, பக்குவான்மாவைக்கரைசேர்த்தல். 4. Performance of a course of austerities, விரதவியமம். 5. Performance of vows, சங்கற்பம். W. p. 410. DEEKSHA. —*Note.* There are seven kinds of தீட்சை. 1. சட்சுதீட்சை, நயனதீட்சை, by the eye or by looking on the disciple for the dispersion of his mental darkness and moral evils, and the communication of spiritual light. 2. பரிசதீட்சை, by the touch, or placing the right hand on the disciple's head, and touching five principal parts of his body, thus conferring on him the virtue of the five lettered incantations. 3. வாக்குத்தீட்சை, வாசகதீட்சை, oral instruction, and illumination. 4. மானசதீட்சை, by the mind or intense interest felt for the disciple, leading to the enlightening of his mind, &c. 5. சாத்திரதீட்சை, நூற்றீட்சை, spiritual illumination by means of the shastras. 6. யோகதீட்சை, பாவனாதீட்சை, instruction by example, in character of the silent, motionless ascetic, in the eight postures prescribed. (See யோகம்.) 7. அவுத்திரிதீட்சை, imparting instruction by symbolic figures, made on the ground, &c. This last is two-fold, ஞானவுத்திரி, and கிரியாவுத்திரி.—*Note.* There are two other kinds of தீட்சை: 1. சபீசதீட்சை, instruction that has reference to future rites to make them complete; 2. நிர்ப்பீசதீட்சை, instruction complete in itself.

சிவதீட்சை—சைவதீட்சை, *s.* The three stated introductory rites of the Saiva system. 1. சமயதீட்சை, the initiatory rite of discipleship. 2. விசேஷதீட்சை, special rite confirming the disciple, after which he eats in private, or unseen by those of lower degree, and is eligible to read, and receive instruction in the Agama mysteries. It is administered only to சைவர், who eat no flesh or fish. 3. நிருவாணதீட்சை, the highest rite entitling the disciple to perform *puja*, to sit and eat with his Guru, and to enjoy all the privileges of the system.

தீட்சதர், *s.* (*plu.*) Persons who have received the initiatory, or any succeeding rite of the Saiva religion, தீட்சைபெற்றோர். 2. The brahmans of சிதம்பரம், formerly said to have been three-thousand, தில்லைமூவாயிரவர்.

தீட்சதன், *s.* A disciple who has received the தீட்சை.

தீட்சைகேட்க—தீட்சைபெற, *inf.* To receive தீட்சை of the guru.

தீட்சைகொடுக்க—தீட்சைபண்ண—தீட்சைவைக்க, *inf.* To administer தீட்சை.

தீட்சைபெற்றவன், *appel. n.* (*neg.* தீட்சையில்லாதவன்.) One who has received தீட்சை, to whom the secrets of religion may be communicated.

தீட்டம்—தீட்டு, *s.* Ceremonial impurity from catamenia, child-birth, contact with a dead body, having a death in the house, &c., ஆசூசம். 2. Women's monthly course, catamenia, மகளிர்தொடக்கு. (*c.*)

தீட்டுக்கழிக்க, *inf.* To perform ceremonial purification, especially after child-birth.

தீட்டுக்காரி—தீட்டக்காரி, *s.* A woman in her monthly course. 2. A woman ceremonially impure.

தீட்டுச்சீலை—தீட்டச்சீலை, *s.* Menstruous cloths. 2. Cloths impure from child-birth.

தீட்டுத்தொடக்கு, *s.* Ceremonial uncleanness; commonly of child-birth or the menses.

தீட்டுப்பட, *inf.* To be ceremonially polluted. 2. (*fig.*) To be defiled—said of a female.

தீட்டுவீடு, *s.* A house ceremonially impure, from child-birth, &c.

தீட்டு, கிறேன், தீட்டினேன், வேன், தீட்ட, *v. a.* To whet, hone, sharpen, or rub knives, on a board, கூராக்க. 2. To clean rice, &c., by pounding, அரிசிதீட்ட. 3. (*fig.*) To beat, strike, அடிக்க. 4. To improve or sharpen the intellects, மனதைத்தீட்ட. 5. (*for* தீற்று.) To clean the teeth, பல்துலக்க. 6. To write, inscribe, delineate. எழுத. 7. To paint, draw pictures, &c., சித்திரிக்க. 8. To bind, tie, fasten, கட்ட. (திருக்குற்றாலப்புராணம்.)

தீட்டத்தீட்டக்கூராகிறது. It becomes sharpened the more it is whetted; (*fig.*) the mental powers improve by exercise, application and study.

தீட்டிப்பார்க்க, *inf.* To try a knife by a hone. 2. To try one's learning by questions.

நாக்குத்தீட்ட, *inf.* [*prov. in cant usage.*] To praise one's self.

தீட்டல், *v. noun.* Writing, sharpening, cleansing, &c., as the verb.

தீட்டலரிசி—தீட்டரிசி, *s.* [*prov.*] Rice sifted and cleansed. (*c.*)

தீட்டு, *v. noun.* Whetting, honing, கூர்மையாக்குதல்.

தீட்டுக்கல்—தீட்டுகல், *s.* A whet-stone, a hone, &c., சாணைக்கல்.

தீட்டுக்கோல்—தீட்டுகோல், *s.* A paint brush, எழுதுகோல். (*p.*)

தீட்டுப்பலகை—தீட்டுமரம், *s.* A board or slab for sharpening or cleaning knives or other instruments.

தீட்பு, *s.* (*also* தீழ்ப்பு. *vul. in cant.*) Baseness, meanness, degradation, inferiority, இழிவு. 2. A stigma on one's character, குலவடு.

தீட்பாய்ப்பேச, *inf.* To speak of one ignominiously.

தீட்பானவன், *appel. n.* A low, degraded person, one who has disgraced himself.

தீண்டியம், s. A shrub, a variety of Lawsonia spinosa with red flowers, பலவகைச்செடி.

தீண்டு, கிறேன், தீண்டினேன், வேன், தீண்ட, v. a. To touch, feel, come in contact with, தொட. 2. To infect or infuse poison, by contact; to defile, contaminate by touching, தொற்ற. 3. To envenom, as a snake, by biting, விஷந்தீண்ட. 4. To deflour, ravish, கற்பழிக்க. 5. To grasp, take hold of, to appropriate, பற்ற. (c.)

சர்ப்பந்தீண்டியிறந்தான். He was bitten by a serpent and died.

இருசுடரை இராகுகேதுதீண்டின. Rahû and Kêthû seized the two lights of the sun and moon.

ஆத்துமா அந்தக்கரணத்தைத் தீண்டிக்கொண்டறியும். The soul understands by the comprehension of the mental faculties.

கிராணந்தீண்டுதல், v. noun. The occurring (touching) of an eclipse. (c.)

தீண்டாச்சாதி, s. Low castes that are not to be touched.

தீண்டாநெருப்பு, s. An untouchable fire; i. e. a matron of unapproachable chastity, பதிவிரதை.

பிறர்தாரத்தைத்தீண்ட, inf. To defile another's wife.

தீண்டுகை, v. noun. Touching, feeling.

தீது, s. Evil, vice, mischief, தீமை. 2. Fault, blemish, defect, குற்றம். 3. (neut. sing. sym. verb.) It is evil, தீமையாயிருக்கிறது.

•தீத்தம்—தீப்தம், s. Splendor, brightness, பிரகாசம். W. p. 411. Deepta. 2. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமத்தொன்று. 3. Assafœtida, பெருங்காயம். 4. (c.) Sacred water, as தீர்த்தம்.

•தீபகம், s. A lamp light, விளக்கு. 2. A figure in Rhetoric. (See தீவகம்.) W. p. 411. Deepaka. 3. A decoy bird or beast, பார்வைவிலங்கு.

•தீபம், s. A lamp, commonly one lighted, விளக்கு. W. p. 411. Deepa. (c.) 2. A figure in Rhetoric, as தீபகம். 3. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள். 4. (Sa. Dwipa.) Island, continent, தீவு.

தீபக்கம்பம்—தீபமத்திகை, s. Lamp-stand, விளக்குத்தண்டு.

தீபகாந்தி, s. A diamond, வைரக்கல்.

தீபக்கால், s. [prov.] A lamp-stand used in temples, a candelabrum, விளக்கேந்துகருவி. 2. A candlestick, விளக்குத்தண்டு.

தீபக்கிட்டம், s. Lamp-black.

தீபக்கொடிச்சி, s. A kind of camphor, ஆரதிகர்ப்பூரம்.

தீபதூபம், s. Lamps and incense—spoken of as presented before an idol, or great person, விளக்கும்நறும்புகையும்.

தீபதூபங்காட்ட, inf. To present lights and frankincense.

தீபாக்கினி, s. Lighted lamps before an idol, &c. 2. One of the three kinds of medicinal fires. See அக்கினி.

தீபாராதனை, s. Waving lamps before the idol; lamp-worship.

•தீபவதி, s. A river, ஆறு. (சது.)

•தீபவராடி, s. A subdivision of the வராடி melody, வராடித்திறத்திலொன்று.

•தீபனம், s. (sometimes தீவனம்.) Appetite, பசி. 2. [prov.] Eatables, food, provision, ஆகாரம். (c.)—Note. The Sanscrit and Tamil words have the same meaning.

எனக்குப்பசித்தீபனமில்லை. I am not hungry.

அதிகதீபனம், s. Great hunger.

தீபாவலி, s. Lamp-lighting in October. See தீபாவளி.

•தீபாவளி—தீபாளி—தீவாளி, s. The lighting of lamps early in the morning on the fourth day of the decreasing moon in October, each one doing it, first putting a little oil on the head, to commemorate the killing of Naracasura by Krishna, ஓர்பெருநாள். W. p. 411. Deepa-lee.

•தீபிகை—தீவிகை, s. A lamp, விளக்கு. (சது.)

கணிததீபிகை, s. A treatise on arithmetic.

•தீப்தம்—தீத்தம், s. Splendor, பிரகாசம். W. p. 411. Deepta. 2. One of the twenty-eight Agamas. See சிவாகமம், உ.அ.

தீப்பி, s. Fire, நெருப்பு. (பிங்.)—In சிலாகரம், it is தீபி.

தீமை, s. Evil, wickedness, vice, sin, turpitude, depravity, பொல்லாங்கு. 2. Mischief, injury, harm, hurt, கேடு. (c.)

தீமைசெய்ய, inf. To practice vice, to be vicious. 2. To do evil, injury, mischief.

தீம், s. Sweetness, agreeableness. See தீ, adj.

தீம்பு, s. Wickedness, vileness, vice, பொல்லாங்கு. 2. Baseness, vulgarity, தீழ்மை. (p.)

தீம்பன், s. (plu. தீம்பர், fem. sing. தீம்பி.) The base, the wicked.

தீயகம், s. Hell, நரகம்; [ex தீ, fire et அகம்.]

தீயம், s. (Tel.) Sweetness, lusciousness, deliciousness, தித்திப்பு.

தீயர், s. A caste. See தீ, evil.

தீயல், v. noun. See தீ, v.

தீயளி, s. Immature fruit, காய். (சது.)—In நிகண்டு, தீவி.

தீயாக்கினை, s. A medicinal plant, the பொன்னுங்காணி.

•தீரம், s. Strength, vigor, power, வலி. 2. Courage, bravery, valor, தைரியம். W. p. 444. Dheera. 3. Shore, bank, border, edge, கரை. 4. Ridge, dam in rice-fields, வரம்பு. (Sa. Teera.)

தீரத்துவம், s. Strength, courage, வலிபுடைமை.

தீரவாசம், s. Dwelling on the shore of a river.

தீரன், s. A brave or valiant man, a hero.

தீராந்தி, s. (for.) Beam of a building, or cross beam, விட்டம்.

தீராமை, s. [prov.] A heinous crime, great injustice, அநியாயம். 2. False accusation, பொய்க்குற்றச்சாட்டு. 3. Malicious slander of a virtuous person, ஒன்றைத்தீச்சொல்லுங்கோள். 4. See தீர், v. n.

தீரிக்கை, s. (Tel.) Leisure time, ஓழிந்தவேளை. (R.)

தீர், கிறது, ந்தது, தீரும், தீர, v. n. To end, terminate, be consummated, completed, முடிய. 2. To cease as pain or disease; terminate as a curse, or its effects, நீங்க. 3. To be determined, decided, settled, as a law-suit or quarrel; to be passed as a sentence, தீர்மானமாக. 4. To be performed or completed as a duty; to be perfected, finished, நிறைவேற. 5. To leave, quit, cease, pass way, நுட. 6. To be long, remote, to extend, நீள. 7. To be exhausted, used up, consumed, அற. 8. To expire as the allotted punishment for past deeds by the suffering and enjoyment of the soul; to be expiated as sin; to end as transmigration by absorption in the deity, கழிவுறும். 9. v. a. (கிறேன், ந்தேன், வேன், தீர.) To polish or grind gems, clean gems, சாணைதீர. 10. To fire off a cannon or musket, வெடிதீர. 11. To dye, stain, tinge, imbue with color, சாயந்தீர. 12. To finish, as the interlude between the stanzas in singing, playing, dancing, beating time, &c., தாளந்தீர. 13. To levy duty, assess a tax, &c. சுங்கந்தீர. 14. To solve a problem or make any mathematical calculation, கணக்குத்தீர. (c.) 15. (R.) To draw out in a line, as படைதீர, to draw out troops in ranks.

எனக்குவரத்தீராது. I cannot come.

அவர்கள் பலவந்தஞ்செய்ததனால் தீராதென்று கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. By their pressing (he said) it will not cease; it is necessary to give.—Note தீராது, in such cases has a peculiar meaning.

தாளந்தீர்த்தான். He finished a tune.

அதற்குவர்ணந்தீர்த்தான். He painted it.

இவன்தீர்த்தசாமி. He is a brave fellow; (lit.) a brave god. (In irony.)

தீர்கடை, s. The last end of a thing, termination, conclusion, முடிவு. 2. Absoluteness, entireness, முழுமை.

தீர்ந்தகணக்கு, s. A settled account.

தீர்ந்தகள்ளன், s. A finished rogue, a thorough villain, desperate thief.

தீர்ந்தசரக்கு, s. (neg. தீராதசரக்கு.) Goods on which duty is paid. 2. Goods bargained for.

தீர்ந்தபட்சம் s. The final settlement of accounts, disputes, &c.

தீர்ந்தவன், s. A skilful, experienced man; an adept. (Commonly in a bad sense.)

தீர்ந்தவேலை, s. A finished work.

பட்டைதீர, inf. To give sides to a gem, to a piece of timber, or to a stone, in cutting or polishing.

சாயந்தீர்கிறவன், s. A dyer.

நவைதீருமாகமம், s. The faultless Agamas. (p.)

தீர, inf. [used adv.] Altogether, entirely, perfectly, absolutely, thoroughly, completely, முழுதும்.

தீரப்படித்தவனொருவனுமில்லை. There is none perfect in his studies.

தீரமறக்க, inf. To forget entirely, altogether.

தீராமை, v. noun. (neg.) That which cannot be obviated.

தீராநோய்—தீராவியாதி, s. An incurable disease.

தீராப்பழி, s. An unpardonable injury. 2. Implacable enmity.

தீராவழக்கு, s. A law-suit or dispute which cannot be settled easily.
தீராவழக்குக்குத்தெய்வமேசாட்சி. God only understands an intricate law-suit.
தீர்வு, v. noun. Settlement, close, finish, termination.
•தீர்க்கம், s. That which is long, either in space or time; extension, நீட்சி. 2. Long vowel, நெட்டெழுத்து. W. p. 411. Deergha. 3. Distance, remoteness, தூரம். 4. Perfection, completeness, accurateness, thoroughness, பூரணம். 5. Distinctness in utterance, good articulation, உச்சரிப்பின் திறம். 6. (Beschi.) Decision, positiveness, certainty, திட்டம். (c.)
தீர்க்கசதுரம், s. An oblong square, a parallellogram, நீண்டசதுரம்.
தீர்க்கசத்திரம், s. (St.) A sacrifice for twelve years, யாகவிசேஷம்.
தீர்க்கசந்தி, s. [in gram.] Changes in Sanscrit words, of two similar vowels, whether long or short, when they coalesce in one long vowel, வடவெழுத்துப் புணர்ச்சியுளொன்று.
தீர்க்கசிநேகம், s. Long continued friendship.
தீர்க்கசுமங்கலி, s. A woman blessed with long enjoyment of the marriage state, &c.; used in congratulation.
தீர்க்கதண்டம், s. The most submissive obeisance, or homage; prostration at full length with the arms extended, சாஷ்டாங்கதண்டம்.
தீர்க்கதரிசனம், s. (Chris. usage.) Distant sight, remote vision, foresight, prophesy.
தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்ல, inf. To prophesy.
தீர்க்கதரிசனி, s. A prophetess.
தீர்க்கதரிசி, s. A seer, a prophet. W. p. 412. Deerghadarsin.
தீர்க்கதிருஷ்டி, s. A long sight.
தீர்க்கநித்திரை, s. Long sleep, நெடுந்துக்கம். 2. (fig.) Death, மரணம்.
தீர்க்கபாகு, s. A long arm, (fig.) a long armed man.
தீர்க்கம்போட, inf. To put the dash over a long vowel.
தீர்க்கயோசனை, s. A careful consideration.
தீர்க்கவசனம், s. Decisive language.
தீர்க்கவைரம், s. Continued, cherished hatred.
தீர்க்காயுசு, s. Long life, longevity. (c.)
தீர்க்காயுஷ்யம், s. Length of days; a salutation.
தீர்க்காயுதம், s. A spear or lance.
தீர்க்காலோசனை, s. Mature consideration.
தீர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To finish, complete, conclude, முடிக்க. 2. To settle, decide, determine, predestinate, தீர்மானிக்க. 3. To adjust a quarrel, bargain, marriage contract, &c., திட்டஞ்செய்ய. 4. To arbitrate, decide a law-suit, pass sentence as a judge, தீர்ப்புச்செய்ய. 5. To remove moral or ceremonial defilement, to expiate, நீக்க. 6. To remove affliction, sorrow, pain; to terminate births, as the Deity, விலக்க. 7. To satisfy hunger, desire, revenge, lust, &c., திருத்திபண்ண. 8. To accomplish, effect, fulfil, consummate, perfect, பூர்த்திபண்ண. (c.)

தீர்த்துக்கொள்ள, inf. To drop acquaintance, terminate intercourse or dealings.
தீர்த்துக்கொடுக்க, inf. To settle the price and give up the commodity.
தீர்த்துக்கொள்ள, inf. To settle an account.
தீர்த்துப்போட—தீர்த்துவிட, inf. To settle a difference between parties. 2. To pay off.
தீர்த்தல், v. noun. A causing to leave or to quit, போக்குதல். (நீதிநெறிவிள.)
தீர்ப்பு, v. noun. Settlement, conclusion, completion, termination, consummation, முடிப்பு. 2. Decision, award, judgment, decree, sentence, நியமம். 3. Determination, resolution, தீர்மானம். 4. Clearance, removal, liquidation, remission, நிவிர்த்தி. 5. Antidote, atonement, expiation, பரிகரிப்பு.
தீர்ப்பானபேச்சு, s. A decision, conclusion.
தீர்ப்பானவிலை, s. A settled price—as தீர்மானமானவிலை.
தீர்ப்புக்கட்ட, inf. To make a decision, settle a business, to finish, decide, fix. 2. To form an opinion, judgment, &c.
தீர்ப்புக்காண, inf. To find out the result of a law-suit, &c. 2. To terminate, come to an issue—as a law-suit.
தீர்ப்புச்சொல்ல, inf. To speak decidedly. 2. To pass sentence, pronounce judgment. 3. To suggest a remedy, antidote, &c., or counteraction of a curse.
தீர்ப்புநகல், s. Copy of a decision.
தீர்ப்பெழுத, inf. To record a sentence, award, &c., as a judge.
•தீர்த்தகர் — தீர்த்தகரர், s. Rishis among the Jainas, சமணமுனிவர். W. p. 379. Teerthakara.
•தீர்த்தம், s. (Sa. Teertha.) Ceremonial purity, சுத்தம். 2. Sacred rivers, or waters at a place of pilgrimage, or as brought from such place, புண்ணியதீர்த்தம். 3. Consecrated water used for washing an idol, which is afterward brought out and given to the people, especially on the last day of the festival, either to be drunk by them, or taken home for the sick to dispel diseases, திருமஞ்சனநீர். 4. Water consecrated for the sick, நிவிர்த்திக்குநீர். 5. The merit of bathing on an auspicious day, புண்ணியகாலஸ்நானத்தம். 6. A temple festival or procession, திருவிழா. 7. Water in common, நீர். 8. Water given by the brahman in court, in administering an oath, சத்தியதீர்த்தம். (c.)—Note. The seven sacred rivers are the following, 1. கங்கை, Ganges; 2. யமுனை, Jumna; 3. சரச்சுவதி, Sarasvati which is northward of Delhi; 4. நருமதை, Nurbudha; 5. காவேரி, Kavery; 6. குமரி, Kumari at Cape Comorin; 7. கோதாவரி, Godavery.
தீர்த்தங்கொடுக்க, inf. To distribute water, in which the idol has been washed.
தீர்த்தசேவை, s. Pilgrimage to holy bathing places.

தீர்த்தமாட, inf. To bathe in sacred waters. 2. To bathe as a part of the daily religious duties.
தீர்த்தயாத்திரை, s. Pilgrimage to a holy place for the purpose of bathing.
தீர்த்தர், s. (plu.) Devas, celestials, inhabitants of Swerga, சுவர்க்கவாசிகள். (சூ)
தீர்த்தவாசி, appel. n. A pilgrim.
தீர்த்தன், s. Argha of the Jainas, அருகன். 2. Siva, சிவன். 3. Guru, குரு. 4. A teacher, especially of the Vedas, உபாத்தியாயன்.
•தீர்த்திகை, s. A river, ஆறு; [cx தீர்த்தம்.]
தீர்ப்பு, v. noun. See தீர், v. a.
தீர்மானம், s. Decision, determination, resolution, நியமம். 2. Settlement, conclusion, completion, முடிவு. 3. Decree, sentence, award, judgment, தீர்ப்பு. 4. Conclusion of the interlude, sung, played, &c., between stanzas, தாளத்தீர்ப்பு. 5. [prov.] Absoluteness, entireness, completeness, முழுமை. (c.)
தீர்மானக்கறுப்பு. Entirely, exclusively or absolutely black.
தீர்மானப்பட, inf. To be determined, decided, settled.
தீர்மானப்படுத்த—தீர்மானம்பண்ண, inf. To decide, settle, determine, finish.
தீர்மானமாய், adv. Definitively, positively, expressly, absolutely, entirely.
தீர்மானமானவிலை — தீர்மானவிலை, s. Fixed or settled price.
தீர்மானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To determine, resolve, decide, நிதானிக்க. 2. To conclude, finish, settle, bring to an issue, முடிக்க. 3. To appoint, fix, designate to an office, நியமிக்க. 4. To finish the interlude performed between stanzas in music, &c., தாளந்தீர்க்க. (c.)
தீர்மானிப்பு, v. noun. Determination, decision, conclusion, settlement, முடிப்பு. 2. Termination of the interlude performed between stanzas, தாளத்தீர்ப்பு.
தீர்வை, s. Decision, நியாயத்தீர்ப்பு. 2. Conclusion, issue, result, முடிவு. 3. Custom, duty, excise, toll, tax, impost, சுங்கம். 4. Divine judgment, fate, விதி. (c.) 5. [loc. also தீர்வைக்கரியம்.] Funeral obsequies, கருமாந்தம். 6. (சூ.) A mungoose, கீரி.
தீர்வைகொடுக்க, inf. To pay duty.
தீர்வைச்சரக்கு, s. Customable goods.
தீர்வையிட, inf. To lay duty on goods.
தீர்வைத்துறைமுகம், s. A port where duty is received.
தீர்வைப்பணம், s. Toll-money, money paid for duty.
தீர்வையில்லாதசரக்கு, s. Goods not chargeable with duty.
தீர்வையெடுக்க, inf. To levy or receive duty. 2. [prov.] To obtain the copy of a decree from the court.
தீர்வைவிழ, inf. [prov.] To be passed as a decree, தீர்ப்பாக.
தீர்வு, v. noun. See தீர், v. n.

•தீவகம், *s.* Lighted lamp, flame, luminousness, தீபிகை. 2. [*in rhet.*] A word once used and then understood in the other parts of a sentence; embracing several varieties, but especially three, 1. முதனிலைத்தீவகம், a word used in the beginning of a sentence and understood in other parts; 2. இடைநிலைத்தீவகம், a word so used in the middle of a sentence; 3. கடைநிலைத்தீவகம், a word thus used at the end of a sentence. See தீபகம்.

தீவட்டி, *s.* [*prop.* தீவர்த்தி.] See தீ.

•தீவரம், *s.* [*prop.* தீவிரம், which see.] Haste, &c.

தீவர்த்தி, *s.* A flambeau, எரிபந்தம்.

தீவாணம், *s.* (*Arab.*) Government, a court of justice, நியாயஸ்தலம். See திவானி.

•தீவாளி, *s.* The lighting of lamps at the Deepâli feast in October. See தீபாவளி. (*c.*)

•தீவாந்தரம், *s.* See தீவு, *Sa.*

தீவான், *s.* (*Pers.*) A *deevan*, Mohammedan officer; *also* திவான். 2. See தீவு.

தீவி, *s.* A tiger, புலி. (*சது.*)

•தீவிகை, *s.* A lamp, as தீபிகை.

தீவிதிராட்சம், *s.* (*for* தீவுதிராட்சம், *prop.* திராட்சம்.) A vine, கொடிமுந்திரிகை. (*R.*)

•தீவிரம், *s.* Speed, celerity, haste, expedition, சீக்கிரம். 2. Fury, rage, great anger, பெருங்கோபம். 3. Intensity, severity, கொடுமை. 4. Pungency, corrosiveness, sharpness; being biting, or piercing as the smell of hartshorn, &c., உறைப்பு. 5. (*சது.*) Ray of the sun, சூரியகிரணம். 6. Hell நரகம்.

தீவிரக்காரன், *s.* A person in a hurry.

தீவிரதர, *adj.* More rapid; [*ex* தர, comparative degree affix.]

தீவிரதரம், *s.* Rapidness, instantaneousness.

தீவிரபுத்தி, *s.* Ready wit.

தீவிரம்பண்ண, *s.* To hasten, to speed.

தீவிரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், *v. a.* To hasten, speed, expedite, accelerate, quicken, சீக்கிரம்பண்ண. (*commonly* தீவிரப்படுத்த.) 2. *v. n.* To be intense, poignant, severe, fierce, &c., கொடுமையாயிருக்க.

தீவிளங்கும்வைரம், *s.* Ambergris, as மீனம்பர்; [*ex* தீ.] (*R.*)

தீவிளி, *s.* Immature fruit, காய். (*நிக.*)

தீவு, *s.* Lusciousness, deliciousness, sweetness, இனிமை. (*p.*) 2. See தீ, *v.*

தீவியகனி, *s.* [*prov.*] Sweet, luscious or delicious fruit.

தீவியதாட்சம் — தீவியதிராட்சம், *s.* A luscious grape.

தீவியது, *appel. n.* Any thing sweet or delicious, இனிப்பானது.

•தீவு, *s.* An island, கடலிடைக்குறை. 2. (*for* தீபம்.) Any one of the seven islands, or continents, supposed to form the world in which we dwell. They are most of them named from the trees said to grow in them; 1. நாவலந்தீவு, the continent on which we live, from the நாவல் or சம்பு tree, said to abound in it, south of மகாமேரு. 2. இறலித்தீவு, the next adjacent circumambient continent, named from that species of fig tree, Ficus, *L.* 3. குசைத்தீவு, named from குசை or Darb'ha grass. 4. கிரவுஞ்சம், from the bird அன்றில், inhabiting it. 5. புட்கரத்தீவு, from the lotus, said to be there. 6. தெங்கந்தீவு, as having many cocoa-nut-trees. 7. கமுகந்தீவு, abounding in the areca. In Sanscrit, Jambu, Kusa, Plaksha, Salmali, Krauncha, Saka, and Pushkara.

தீவாந்தரம், *s.* Foreign islands, அன்னியதீவு. 2. (*com.*) A remote island, தூரதீவு.

தீவான், *s.* (*pl.* தீவார்.) An islander.

தீவுக்குருவி, *s.* A foreign bird. (*R.*)

தீவுச்சரக்கு, *s.* Foreign merchandise.

தீவுதிராட்சம், *s.* A foreign vine.

தீழ்ப்பு, *s.* Uncleanness, meanness, &c., அசுத்தவம். (*c.*) See தீட்பு.

தீற்று, கிறேன், தீற்றினேன், வேன், தீற்ற, *v. a.* [*vul.* தீத்த.] To feed with the hand, to insert by small mouthfuls, ஊட்ட. 2. To put on an outer coat of mortar or clay, to clay, also to rub and polish plaster, மெழுக. 3. To insert mortar or clay in a hole or crevice, வெடிப்புமாற்ற. 4. To rub and smooth the folds of cloth after folding, சக்கட்ட. 5. To glue or stiffen a strong cord, &c., with glue, &c., to prevent its untwisting, to smooth it, &c., கயிறுதீற்ற. 6. To clean the teeth, பல்துலக்க. (*c.*)

தீற்றிப்போட, *inf.* As தீற்ற. 2. (*fig. prov.*) To give advice by stealth, secretly, &c.

தீற்றுக்கல், *s.* A stone with which to rub and polish plastered floor, மணிபாரக்கல்.

தீற்றுப்பலகை, *s.* A board for polishing the plaster of a wall, மணிபாரப்பலகை.

•தீனம், *s.* Poverty, indigence, need, distress, குறை. W. p. 410. Deena. 2. Cruelty, injustice, severity, harshness, குரூரம்.

தீனபந்து, *s.* Deity, கடவுள். (*Vaishnuva usage.*)

தீனன், *s.* (*pl.* தீனர்.) Beggar, mendicant, இரப்போன்.

தீன், *s.* (*com.* தீனி.) Food, victuals, a meal, உணவு.

தீன்பண்டம், *s.* Eatables, as தின்பண்டம்.

பெருந்தீனிக்காரன், *s.* A glutton.

து

து. A syllabic letter compounded of த் and உ.

து. Termination of interrogatives, impersonal pronouns, and appellatives, in the singular, வினைமுதலிய வற்றேடுணைந்த அஃறிணை ஒருமை விகுதி, as எது, which thing, இது, this thing, கரியது, that which is black. 2. Termination of the verb, in the first person singular, தன்மை ஒருமை வினை விகுதி, as யான் வருது, I will come. 3. A termination of verbs in the neuter gender, third person, singular number, அஃறிணையொருமைப் படர்க்கை வினைவிகுதி, as மாடுவந்தது, the cow came.

து, *s.* (*Hind.*) A sign of displeasure, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

து, த்தேன், ப்பேன், *v. a.* (*imperfect. used in the past and future.*) To eat, take food, make a meal, உண்ண. 2. To enjoy by means of the senses, பொறிகளாலநுபவிக்க. 3. To experience pleasure or pain, suffer or enjoy the result of actions, அநுபவிக்க. (*p.*)

அதிதிகள்துத்தசேடம் அமிழ்தினுமினியவாகும். The food refused by the guests is more tasteful than ambrosia.

துப்பு, *v. noun.* Provisions, food, உணவு. 2. Experience, enjoyment, fruition, fruit of former deeds, அநுபவம். 3. Drink, beverage, பானம்.

துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கி. Furnishing agreeable articles of food to those who eat. (*குறள்.*)

துகள், *s.* Dust, a particle of dust, புழுதி. 2. (*p.*) Fault, moral defect, flaw in character, conduct, &c., குற்றம். 3. Pollen, farina of flowers, பூந்தாது. (*சது.*)

துகள்தீர்பெருஞ்செல்வம். Riches not acquired by unfair means. (*நாலடி.*)

துகள்பறக்க, *inf.* To fly as dust. (*c.*)

துகிரிகை, *s.* Sandal paste, cement, சாந்து. 2. A picture, painting, சித்திரம். (*சது.*)

துகிர், *s.* Red coral, பவளம்.

துகிலிகை, *s.* A painter's pencil, எழுதுகோல். 2. A picture, as துகிரிகை. (*சது.*)

துகில், *s.* [*vul.* துயில்.] Cloth, clothes, dress, சீலை. 2. A banner as a badge of honor, விருதுக்கொடி. (*சது.*)

துகிற்கொடி, *s.* Flag, as துகில்.

துகிலின்பீசம், *s.* The seed of the cotton shrub. (*R.*)

செந்துகில், *s.* Ochre-colored vestments.

பொற்றுகில், *s.* Gold cloth, as பீதாம்பரம்.

துகினம், *s.* Dew, பனி. (*சது.*)

துகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன, க்க, *v. a.* To pound moist things, medicines, &c., in a mortar; to mash, இடித்துக்குழைக்க. 2. To tread down, trample on, bruise or destroy by treading, உழக்க. 3. To vex, வருத்த. See துவை.

துகையல், *v. noun.* A seasoning for food. See துவையல்.

துக்கடி, *s.* (*Hind.*) A division of a district, தண்டுபட்டது. (*c.*)

•துக்கம், s. Sorrow, distress, grief, sadness, regret, dejection, விசனம். 2. Pain, anguish especially of the mind, உபத்திரவம். (c.) W. p. 413. Duhkha. 3. Hell, நரகம். 4. Defect, fault, natural or moral, குற்றம்.—*Note.* துக்கத்திரயம், three species of sorrow are mentioned, for which see தாபத்திரயம்.

துக்கஉடுப்பு, s. A mourning dress.

துக்ககன், s. One who is sad, one who is of a melancholy temper. (R.)

துக்கக்காரன், s. A mourner.

துக்கக்கோலம், s. A mourning state.

துக்கங்கொண்டாட—துக்கங்காக்க, inf. To mourn, express sorrow by exterior marks, to lament.

துக்கசாகரம், s. A sea of grief.

துக்கசாகரத்தில்முழுகினான். He is overwhelmed with grief.

துக்கநிவாரணம் — துக்கநிவிர்த்தி, s. Comfort, removal of affliction.

துக்கமாயிருக்க, inf. To be sorrowful.

துக்கமுகம், s. A sorrowful, dejected, down-cast countenance.

துக்கராகம், s. A mournful tune.

துக்கவீடு, s. A house of mourning, a funeral house.

துக்காணி, s. (Tel.) A copper coin of ten cash. (c.)

துக்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sorrow, regret, mourn, grieve, விசனப்பட. 2. To be in affliction, distress of mind, &c., வருந்த. (c.)

துக்கிப்பு, v. noun. Sorrow, grief, distress, விசனப்படுகை.

•துக்கிதன், s. A mourner, துக்கிக்கிறவன்.

பரதுக்கதுக்கிதன். One who mourns with those who mourn.

துக்கு, s. (Tel.) Meanness, worthlessness, ஈனம். 2. (fig.) A useless person or thing, உதவாதது. 3. Rust, துப்பு.

துக்குப்பிடித்தவன், appel. n. A worthless person.

துக்குடி, s. See துக்கடி.

துக்குணி, s. [vul.] A little, அற்பம்.

துக்குணிபோதும். A little will do.

துக்கை, s. Menstruation, சூதகம். (R.)

துக்கைச்சி, s. A menstruous woman.

•துங்கதை, s. [prov. for துங்கம்.] Height, elevation, உயர்ச்சி. 2. Dignity, greatness, பெருமை.

•துங்கபத்திரி—துங்கபத்திரை, s. A river in the Mysore country, நதி. W. p. 379. Tungabhadra.

•துங்கம், s. Height, elevation, upward tendency, உயர்ச்சி. 2. Dignity, exaltedness, neatness, பெருமை. (சது.) 3. Superior apsis, the apogee or aphelion of a planet, மந்தோச்சம். W. p. 379. Tunga.

துங்கப்பீலிக்குடை, s. An umbrella from the feathers of the lofty peacock.

துங்கமந்தோச்சம், s. [in astron.] Aphelion of a heavenly body; [ex மந்தம், anomaly, et உச்சம், the meridian.]

துங்கமத்திமபுத்தி, s. Mean daily motion of moon's apogee.

துங்கன், s. An eminent man, உயர்ந்தோன். 2. (in Hindu astronomy.) The apogee of the moon, practically, the longitude of the apogee. As such, it is an element for equating the moon's place, மந்தோச்சம்.

•துங்கரிகம், s. Red ochre, காவிக்கல். (probably from துங்கம் et ரிகம், heart, the stone being red like that.) See கைரிகம்.

•துசகம், s. Pomegranate, மாதளை.

துசம், s. A kind of resin, குங்குலியம்.

•துசம், s. Banner, flag, கொடி, (contraction of துவசம்.) 2. (Sa. Dvija.) What is twice born, as an oviparous animal, இருபிறப்புள்ளது. 3. A tooth, as twice produced, பல்.

துசங்கட்ட, inf. To engage in an enterprise with great energy, from the practice of hoisting a standard for battle, விடாமுயற்சிப்பட (c.)

துசன், s. A brahman, பார்ப்பான்.

துச்சம், s. Water melon, கொம்மட்டி. 2. A kind of melon, பேய்க்கொம்மட்டி.

•துச்சம், s. Lowness, meanness, vileness, அற்பம். 2. Emptiness, வெறுமை. W. p. 379. Tuchchha.

துச்சன், s. A mean, worthless fellow, அற்பன்.

•துச்சவனன், s. Indra as attacking the giant Chavana, இந்திரன். W. p. 417. Duschyavana.

•துச்சாதனன் — துச்சாசனன், s. The brother of துரியோதனன், துரியோதனன்தம்பி. W. p. 417. Duss'asana.

துச்சி, s. [prov.] Eating, feeding, புசிப்பு. 2. Experience, fruition, good or evil as the result of actions—as துய்பு.

துச்சிமை, s. (a change of துச்சம்.) Meanness, baseness, ஈனம்.

துச்சில், s. Place of retreat, shelter, resort, seat, ஒதுக்கிடம். 2. A crest, குடுமி. (சது.) 3. (fig.) The body as a temporary abode of the soul, சரீரம். (குறள்.) [ex துஞ்சு et இல்.]

துஞ்சற, adv. [prov.] Absolutely, entirely, wholly, altogether, quite, perfectly, முழுமையும்.

துஞ்சு, கிறேன், துஞ்சினேன், வேன், துஞ்ச, v. n. To sleep, doze, drowse, slumber, உறங்க. 2. To be drowsy, sluggish, dull, மந்தமாயிருக்க. 3. To die, spoken auspiciously, சாவ. 4. To droop as persons or vegetables, faint away, சோர. 5. To abide, stay, be settled, continue, endure, நிலைபெற.

பயிர்துஞ்சிப்போயிற்று. The crop is drooping.

துஞ்சினின்றன்மிகுபியுண்ணான். He who sleeps much will have little appetite.

துஞ்சுமன், s. An indolent fellow, சோம்பன். (R.)

•துஷ். A change of துர், a Sanscrit prefix implying, evil, ill, &c. as துஷ்கருமம் for துர்க்கருமம், or improp. துற்கருமம். See துர்.

துடக்கம், s. [prop. தொடக்கம்.] Beginning, entering on an enterprise, &c.

துடக்கறுப்பான், s. A kind of plant, கொத்தான்கொடி, Cassyta, *L.*

துடக்கு, s. [prop. தொடக்கு.] Entanglement, tying, binding, contracting, தொந்தம். 2. Connection, concern, தொடர்ச்சி.

நடக்குகளநீத்துப்போட்டான். He has cut off all connexion with us.

துடக்கு, s. Ceremonial impurity of child-birth, catamenia, death, &c., மகவீனசூதகம். (c.)

துடக்குக்கழிக்க, inf. To dispel ceremonial uncleanness.

துடக்குக்காரர், s. Persons ceremonially unclean by a birth, death, &c.

துடக்குவீடு, s. A house ceremonially unclean.

துடக்கு, v. a. [prop. தொடக்கு, which see.] To tie, entangle, &c.

துடங்கு, s. [prop. தொடங்கு.] Shackles.

துடங்கு, v. a. [prop. தொடங்கு, which see.] To begin, &c.

துடப்பம், s. [prop. துடைப்பம்.] A broom, விளக்குமாறு.

துடரி, s. A kind of thorn-bush. See தொடரி.

துடர், s. A chain. See தொடர்.

துடர்ச்சி, v. noun. [prop. தொடர்ச்சி.] Continuation.

துடர்தல், v. noun. [prop. தொடர்தல்.] Following after.

துடவை, s. Enclosed, cultivated field, உழவுகொல்லை. 2. Flower garden or grove, பூந்தோட்டம். (சது.)

துடி, s. Dance of the god Skanda, குமரனாடல். 2. Dances of the seven virgin goddesses, சத்தகன்னிகைகளாடல். (See மாதர்.) 3. Drum of hilly tracts, குறிஞ்சிநிலப்பறை. 4. Drum of barren tracts, பாலைநிலப்பறை. 5. The உடுக்கை drum. (See நிமை.) 6. A small portion of time, a minute, காலநுட்பம். 7. Cardamum, ஏலம். 8. The அகில் tree. 9. The கடாரி shrub. (சது.) 10. The இசங்கு shrub. 11. Lip, உதடு. 12. Superiority, முதன்மை; [ex துடி, v.]

துடியடி, s. A young elephant, யானைக்கன்று; (lit.) the துடி drum footed. (p.)

துடியிடை, s. A female waist as slender as the middle of the துடி drum, பெண்ணிடை. 2. (met.) A female, பெண்.

துடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To quiver, shake, throb, flutter, palpitate, flounder as a fish thrown ashore, அசைய. 2. To be rude, mischievous, giddy, roguish, குதிக்க. 3. To be anxious through suspense; to be eager, to be in great agitation, தத்தளிக்க. 4. To shine, glitter, coruscate, lighten, மின்ன. 5. (fig.) To suffer by the gnawings of hunger, பசியினால்வருந்த. (c.)

துடித்துப்பதைத்துவந்தான். He came in extreme anxiety, and agitation.

பெற்றகுடல்துடிக்கிறது. The mother yearns over her child; (lit.) her bowels yearn.

அரணைவால்துடிக்கின்றது. The tail of the lizard (cut off) leaps.

பிள்ளைதுடிக்கிறது. The child is fidgety, rude, &c.

கண்துடிக்க, inf. To quiver or throb as the eye, supposed to be indicative of good or ill, to the person or his relations.—*Note.* If the right eye or other right part of a man throb, it is deemed a good sign, but of a woman it is bad and vice versa.

மனந்துடிக்க, *inf.* To be agitated, as the mind, through anxiety, anger, disappointments.

துடி, *v. noun.* Quivering, palpitating, dancing, &c.

துடிசாத்திரம்—துடிநூல், *s.* The art of determining events by the quivering of different parts of the body, also works treating on the art, நிமித்தநூல்.

துடிதுடிக்க, *inf.* To quiver, throb, flutter, பதைபதைக்க. 2. To be rude, fidgety, mischievous, சுறுசுறுக்க. (*c.*)

துடித்தல் — துடிப்பு — துடிதுடிப்பு, *v. noun.* Quivering, throbbing, fluttering, பதைபதைப்பு. 2. Rudeness, mischief, சுறுசுறுப்பு. 3. Great anxiety.

சரீரந்துடித்தல், *v. noun.* Quivering of the body, supposed to occur of itself in case of the sickness of a relative, also at the sight of one suffering, or through anger.

துடியானவன், *appel. n.* A strong, robust man, பலசாலி.

துடியாஞ்சி, *s.* The இசங்கு shrub.

துடுக்கு, *s.* Rudeness, insolence, surliness, uncouthness, churlishness, wickedness, குறும்பு. 2. Quickness, expedition, activity, விரைவு. (*c.*)

அவனுக்குவாய்த்துடுக்குமெத்த. He is very impertinent in his remarks.

துடுக்கன்—துடுக்குக்காரன், *s.* A rude, uncivil, wicked person, a churl, துஷ்டன்.

துடுக்குப்பண்ண, *inf.* To act rudely, be hasty, impatient, eager, rash. 2. To be active, quick, expeditious.

துடுப்பாற்றி, *appel n.* A sea-fish, ஓர் மீன். (*R.*)

துடுப்பு, *s.* A spatula, மருந்துதடவுங்கருவி. 2. A small ladle, அகப்பை. 3. An oar, paddle, வலிதண்டு. (*c.*) 4. A cluster of flowers, பூங்கொத்து.

துடுப்பேயுன்னைக்கொடுப்பேன். (You fool) spatula, I give you up; i. e. to death.

துடுப்புப்போட்டுத்துழாவ, *inf.* To stir with a ladle.

நெய்த்துடுப்பு, *s.* A spatula used especially in burnt offerings.

துடுப்புக்கீரை, *s.* A plant. See கீரை.

துடுப்புள்ளான், *s.* A kind of snipe. See உள்ளான்.

துடுமெனல், *v. noun.* Sounding imitatively, roaring, ஒலிக்குறிப்பு. (*சு.*)

துடுமெனப்பாய்ந்தது. (The sea) rolled with a tremendous roar. (*p.*)

துடுவை, *s.* A ghee-ladle of wood, used in burnt sacrifices, &c., நெய்த்துடுப்பு. Compare அகப்பை.

துடை, *s.* A block built into a wall to support a beam, சுவர்க்கட்டை. 2. A beam projecting from a wall, சுவர்ப்புறத்தின்படத்திரம். 3. A long cross beam, விட்டம். 4. [*improp. for* தொடை.] The thigh.

துடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To wipe, wipe off, clean by wiping, rub, scour, scrub, தேய்க்க. 2. To sweep, brush, பெருக்க. 3. To efface, obliterate, erase, expunge, அழிக்க. 4. To clear away, dispel, remove, expel, நீக்க. 5. To clear off a stain from one's character, வடுநீக்க. 6. To destroy, do away, annihilate, as a world, சிதைவாக்க. 7. To relinquish, desert, கைவிட. (*c.*)

துடைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டான். He has carried off every thing.

அழுகிறவன்முகத்தைத்துடைக்கவேணும். (One) should comfort the mourner.

எங்களைத்துடைத்துத்தள்ளிப்போட்டான். He has utterly deserted us—married another, &c.

துடைகாலி, *s.* (*masc.* துடைகாலன்.) A woman causing bad fortune. (*c.*) See தீக்காலி.

இரைந்துடைக்க, *inf.* To wipe off moisture from the body, &c. See ஈரந்துடைத்தல்.

கறையானைத்துடைக்க, *inf.* [*prov.*] To clear away white ants. (*c.*)

துன்பந்துடைக்க, *inf.* To dispel affliction. (*p.*)

துடைப்பு, *v. noun.* Wiping, rubbing, scouring, brushing, clearing away. 2. Extirpation, annihilation, obliteration.

துடைப்பம், *s.* Broom, brush, mop, வாருகோல்; [*ex* துடை, *v.*] (*c.*)

துடைப்பக்கட்டை, *s.* An old and worn besom; *also used in abuse.*

துடைப்பத்தாற்கூட்ட—பெருக்க—விளக்க, *inf.* To sweep.

துடைப்பப்புல், *s.* A grass used for making brooms, Aristida setacea, *L.*

துடைவாசி, *s.* The plant, விஷமூங்கில்.

துட்கு, கிறேன், துட்கினேன், வேன், துட்க, *v. n.* To be struck with fear, be alarmed, அச்சங்கொள்ள. (*p.*) See திட்கு.

துட்கல்—துட்கெனல், *v. noun.* Being struck with fear, அச்சக்குறிப்பு.

•துட்டம்—துஷ்டம், *s.* Wickedness, vileness, atrocity, heinousness, flagitiousness, தீங்கு. 2. Wildness, savageness, fierceness, ferocity, கொடுமை. 3. Violence, virulence, malignancy, மூர்க்கம். W. p. 418. DUSHT'A.—*Note.* This word is often used adjectively, as துஷ்டமனிதன்.

துஷ்டகண்டகன், *s.* A barbarous savage, a vile wretch, மிருகதுஷ்டன்.

துஷ்டகுணம்—துஷ்டத்தனம், *s.* Wickedness, fierceness, ferocity, barbarity, கெட்டகுணம்.

துஷ்டசதுர்த்தர், *s.* Four ferocious persons celebrated in *Mahabharat*, துரியோதனன், துச்சாதனன், கர்ணன், சகுனி.

துஷ்டசிரோமணி—துஷ்டசித்தன், *s.* A very wicked person.

துஷ்டதேவதை, *s.* A malignant deity.

துஷ்டத்தொழில், *s.* A barbarous or ferocious act.

துஷ்டநடை — துஷ்டமார்க்கம், *s.* A wicked life.

துஷ்டநிக்கிரகம், *s.* Destruction of the wicked; commonly as an attribute of a good king—oppos. to சிஷ்டபரிபாலனம்.

துஷ்டமிருகம், *s.* A wild beast.

துஷ்டவித்தை, *s.* The black arts, as witchcraft, magic, &c., when employed for injury, or destruction.

துஷ்டவினை, *s.* As துஷ்டவித்தை. 2. Evil effects of witchcraft, on the person against whom it is intended.

துஷ்டன், *s.* (*plu.* துஷ்டர்.) A wicked man, a savage. 2. A scorpion, தேள்.

துட்டவி, *s.* A shrub bearing an edible fruit, ஓர்செடி, Rhamnus circumcissus, *L.*

துட்டாட்டம் — துஷ்டாட்டம், *s.* [*prov.*] A wicked life. 2. Savageness, barbarity, ferocity; [*ex* துஷ்டு.]

துட்டாப்பு, *s.* [*prov.*] A pole with a load, &c., carried on the shoulders between two persons, இட்டைமரம், as distinguished from கா, for one. 2. Carrying a load with a pole between two persons, சுமத்தல். 3. [*prov.*] Indigestion in children, மந்தம். (*c.*)

துட்டாப்புப்போட்டுக்காவ, *inf.* To fasten a burden with a pole and carry it.

துட்டு, *s.* (*Tel.*) A small copper coin, செப்புநாணயம். 2. Money, நாணயம்.

துட்டடிக்க, *inf.* To coin copper money.

துட்டுக்காசு-துட்டுக்காணி, *s.* Copper money.

துட்டுவட்டி, *s.* Interest at the rate of a துட்டு to the Rupee for a month.

•துட்டு—துஷ்டு, *s.* Evil, vileness, wickedness, savageness, ferocity, தீமை. (*சு.*) W. p. 418. DUSHT'HU.

துட்டுக்கட்டை — துட்டுத்தடி, *s.* (*Tel.* దుడ్డుకట్టె.) A short club, குறுந்தடி.

துட்டுவம், *s.* [*prov.*] A very little, அற்பம்.

•துட்டை—துஷ்டை, *s.* (*masc.* துஷ்டன்.) A vicious, bad woman, பாவி. 2. A ferocious female; [*ex* துஷ்டம்.]

துணங்கறல், *s.* Darkness, இருள். 2. Temple festival or procession, திருவிழா. (*சு.*)

துணங்கு, *s.* Darkness, இருள். (*R.*)

துணங்கை, *s.* Dancing of devils, or of persons imitating them, striking the elbows on the sides, the hands being raised upright, இரண்டுமுடக்கிய பழுப்புடைபொற்றியாடல். 2. Temple festival or procession, திருவிழா. 3. Dancing, dance, கூத்து. (*சு.*)

துணர், *s.* A flower, a blossom, பூ. 2. A bunch, or cluster of flowers, பூங்கொத்து. 3. Filaments of flower, பூந்தாது. (*p.*)

துணர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To form as buds, முகைக்க. (*சு.*)

துணர்த்தமௌவல். The clustered jasmine.

துணவு, *s.* Quickness, celerity, suddenness, சீக்கிரம். (*சு.*) 2. A tree, நுணா.

துணி, *s.* A piece of cloth, a rag, a clout, சீலை. 2. Cloth diminutively, சேலை. (*c.*) 3. A piece, slice, chop, fragment, bit, morsel, துண்டம். 4. Pendent ornaments, hangings, commonly of cloth, தூக்கங்கள். 5. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள். 6. Light, ஒளி. 7. The flag of an idol car, தேரிடக்கொடி. (*சு.*) 8. Ascertainment, certainty, determination; the thing or doctrine assumed or taken as true, தெளிவு.

துணிகட்ட, *inf.* To put on, or wear clothes (*diminutively*).

துணிபிடுங்கி, *appel. n.* A shrub on which are hung small pieces of cloth as an offering to some goddess.

துணிமணி, *s.* Clothes and jewels. (*diminutively spoken.*) (*c.*)

துணிகரம், *s.* Boldness, intrepidity, confidence, assurance, தைரியம். 2. Venturesomeness, daring, presumption, temerity, துணிவு. (*c.*)

துணிகரக்காரன், *s.* A bold, resolute, daring person.

துணிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* (*incorrect.*) To be bold, daring, intrepid, to dare, துணிய.

துணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To be sundered, cut, severed, துண்டமாக. 2. v. a. To resolve, determine, purpose, design, எண்ண. 3. To identify, recognize, தெளிய. 4. (c.) To dare, venture, risk, hazard, presume, துணிகரமாக. 5. To attempt, to aim, to endeavor, முயல. 6. To ascertain, form an opinion about, நிச்சயப்படுத்த.

துணிந்தார்க்குத்துக்கமுண்டோ. Will those who have made up their minds to an attempt, regard the consequences?

துணிந்தகம்பம். A daring person; (lit.) a post in surprize or contempt.

துணிநர், s. (plu.) Persons holding undeniable truths. (p.)

துணிந்தமனம், s. A bold, daring mind, as of a rash person.

துணிந்தவள், appel. n. (mas. துணிந்தவன்.) An insolent, forward woman. (Beschi.)

துணிந்துசொல்ல, inf. To have the boldness to say; to venture to say. 2. To speak with confidence, declare boldly, affirm. 3. To speak with clear and certain knowledge.

துணிந்துநிற்க, inf. To be bold, to stand to, persist in, maintain.

துணிந்துமணியங்கட்ட, inf. [prov.] To persist in a foolish purpose (in contempt). 2. To persevere with energy.

துணிபொருள்—துணிவுப்பொருள், s. A thing known and advanced with certainty and confidence. 2. A thing assumed and presumed upon. (p.)

துணிபு, v. noun. Ascertainment, judgment, determination, conclusion, தெளிவு. 2. Opinion, theory, sentiment, assumption, தீர்ப்பு.

துணிவு — துணிகை —துணிதல் v. noun. Confidence, assurance, boldness, தைரியம். 2. Presumption, temerity, audacity, rashness, துணிகரம். (c.) 3. Ascertainment, certainty, determination, conclusion, decision, தெளிவு 4. Opinion founded on facts, knowledge, evidence, &c., தீர்ப்பு. 5. Purpose, design, aim, endeavor, நோக்கம். 6. Sundering, parting, separation, dividing, பகிவு.

இதேதுணிவு. This is certain, evident, determined.

துணிவுரை, s. One of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை. See உரை.

துணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cut in pieces, detach, வெட்ட. 2. To saw, sunder, அறுக்க. (p.)

துணிக்கை, v. noun. Cutting. 2. s. A small piece, slice, &c., துண்டு. (c.)

துணிச்சல், s. As துணிகரம். (R.)

துணுக்கம், s. Fear, terror, tremor, alarm, அச்சம். 2. Internal sound, as of the beating of the heart, through fear, &c., உள்ளோசை. (சது.)

துணுக்கு, s. Fear, startle, sudden terror, பயங்கரம். (c.)

துணுக்கிட, inf. To be startled, திடுக்கிட. (R.)

துணுக்குத்துணுக்கென, inf. To be startled, be alarmed.

மனத்துணுக்குத் துணுக்கென்றிருக்கிறது. The heart palpitates.

துணுக்குற, inf. To be startled, struck with fear, பயப்பட.

துணுக்கெறிய, inf. To start, startle, as infants, &c.; to jump.

துணுக்கெனல், v. noun. Being startled, afraid, அச்சக்குறிப்பு.

துணுக்கை, s. [improp. for துணிக்கை.] A piece, a slice, துண்டு. (c.)

துணை, s. Escort, convoy, attendant, உதவி. 2. Aid, help, succor, support, resource, சகாயம். 3. Protection, guidance, safe-guard, defence, patronage, ஆதரவு. (c.) 4. [in combination.] Measure, extent, degree, quantity, number, அளவு. 5. Comparison, parallel, similitude, resemblance, ஒப்பு. 6. Point of a weapon, சல்லியம். 7. Couple, brace, pair, two, இணை. (சது.)

பெரியாரைத்துணைக்கொள். Seek the aid of the great. (Avv.)

சாந்துணையுஞ்சஞ்சலமே. There will be trouble till death.

எத்துணை. How much? (நீதிநெறி.) 2. As எத்தனை, how many?

துணைக்கருவி—துணைக்காரணம், s. Means to an end, medium. 2. Implements, tools, instruments. 3. The faculties of the body and mind as organs of the soul in the performance of actions, acquisition of ideas, or knowledge.

துணைசெய்ய, inf. To help, succor, support. 2. To patronize, promote, subserve.

துணைச்சொல்—துணைமொழி, s. A word, address, speech, &c., of support, aid, &c., seconding, supporting a previous speaker, &c.

துணைத்தாள், s. Both feet, two feet.

துணைநிற்க, inf. To help one in need—as the deity unseen, or a person unexpectedly.

துணையிருக்க, inf. To bear one company as the protector of a marriageable girl, that she may not be defiled by demons; of a woman in child-birth; of a new-married couple, &c.

துணைவர், s. (plu.) King's ministers, மந்திரிமார். 2. Brothers, friends, near relations, &c.—For the eight classes composing the escort of a king, see எண்பேராயத்துணைவர், under எட்டு.

துணைவன், s. A husband, தலைவன். 2. A friend, a confederate, a companion, தோழன். 3. A king's minister, மந்திரி, (சது.) 4. A helper, assistant, convoy, escort, உதவிசெய்வோன்.

துணைவி, s. A wife, மனைவி. 2. A female assistant, a lady's maid, உதவிசெய்பவள். 3. (R.) A sister, சகோதரி.

துணைவிட—துணையனுப்ப, inf. To send an escort.

துணைவினை, s. Auxiliary verb.

உசாத்துணை, s. One who assists with advice.

உயிர்த்துணை, s. An intimate friend. 2. The wife, மனைவி.

வழித்துணை, s. A fellow traveller, a companion on a journey.

துணைமை, s. Aid, help, resource, &c., உதவி. (நீதிநெறி.)

துணைவு, s. [prop. துனைவு.] Quickness, celerity, swiftness, சீக்கிரம். (R.)

துண்டம், s. Piece, fragment, bit, துணிக்கை. (c) 2. A piece of cloth cut off, துணி. (சது.) 3. Division, compartment, பகிவு. 4. [prov.] A small channel, வாய்க்கால். See கண்டம்.

துண்டமும்பிண்டமும்போதும். A strip of cloth, and a lump of rice will suffice.

துண்டந்துண்டமாய், adv. In pieces, parcels, compartments.

துண்டப்பட, inf. To be cut or broken in pieces.

துண்டமிழுக்க, inf. To make small channels in garden beds, &c. 2. To make a channel.

துண்டம்போட, inf. To cut in pieces.

*துண்டம், s. Face, முகம். W. p. 379. TUND'A. 2. Nose, மூக்கு. 3. Beak, bill, பறவைமூக்கு. 4. Elephant's trunk, யானைத்துதிக்கை. 5. A rat-snake, சாரைப்பாம்பு. (சது.)

துண்டரிக்கம் — துண்டிரிக்கம், s. (Tel. తుంటరికము.) Oppression, உபத்திரவம். 2. Quarrelsomeness, தொந்தரவு.

துண்டரிக்கக்காரன், s. A stiff-necked, quarrelsome person.

துண்டரிக்கம்பண்ண, inf. To be obstinate, quarrelsome. 2. To oppress.

துண்டாயம், s. A gold fanam, பொற்பணம். 2. Gold sand, பொன்மணல். (R.)

துண்டி, s. [prov.] A detached piece of high land, left waste or land surrounded by fields, துண்டுநிலம். 2. A small arm of the sea, கழி; [ex துண்டி, v.]

துண்டியாயடைக்க, inf. To inclose or part off a piece of ground.

துண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sunder, sever, slice, அறுக்க. 2. To cut, piece, hack, mince, நறுக்க. 3. To tear up, to shred, துண்டுதுண்டாக்க. 4. To cut short one's words, speak in short sentences, or unconnectedly, சொல்லைத்துண்டிக்க. 5. To divide, to parcel out, பகிக்க. 6. To rebuke sharply, to interrogate pointedly, கடிய. 7. To dispute, question, disprove, மறுக்க; [ex Sa. Tunna, cut.] (c.)

துண்டித்துக்கேட்க, inf. To ask or interrogate sharply or pointedly.

துண்டித்துப்பிடிக்க, inf. To interrupt one in speaking, and question him as to his statements. 2. To press one to give reasons for his conduct.

துண்டித்துப்பேச, inf. To speak sharply. 2. To speak in short sentences. 3. To speak unconnectedly, incoherently.

துண்டிப்பு, v. noun. Sundering, severing, shredding.

துண்டி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. 2. To be cut off, detached, broken, insulated, வெட்டுண்டு. (c.) 3. [prov.] To swell as the skin from a bite, துண்டுதுண்டாகவீங்க.

துண்டித்துப்போக, inf. To be severed.

*துண்டிவிநாயகன், s. Ganesa, as worshipped at Benares, காசிக்கணபதி. See W. p. 361. D'HUND'HI.

துண்டீரன், s. A king, ஓரரசன்.

துண்டீரபுரம், s. Conjeveram, as formerly governed by துண்டீரன்.

துண்டு, s. Piece, bit, fragment, slice, scrap, morsel, துணிக்கை. 2. Section, division, strip, பங்கு. 3. A chit, billet, ticket or small note, சீட்டு. 4. A little piece of cloth, துணி. (c) 5. [prov.] A bale of tobacco, consisting of four small or two large சிப்பம், இரண்டுசிப்பம்புகையிலை. 6. [in bur'esque.] Loss in trade, or bargaining, from the figure of cutting off, நஷ்டம்.

துண்டாட—துண்டாடிப்போட, inf. To cut a board, &c., in pieces.

துண்டுக்காணி, s. A piece or strip of land. See துண்டு.

துண்டுச்சீலை, s. A strip or piece of cloth.

துண்டுபோட, inf. To cut into pieces.

துண்டுபோட்டுத்தைக்க, inf. To patch a piece to a tattered garment.

துண்டுப்பலகை, s. A board, slab, slate, &c.

துண்டுருட்டி, s. Roundness of trunk, &c. 2. A large belly, பெருவயிறு.

துண்டுருட்டிக்காளை, s. A fattened bull; sometimes குண்டுக்காளை.

துண்டுவாசிகட்ட — துண்டுவாசிகட்டி வாங்க, inf. To recover what was lost.

துண்டுவிழ, inf. To be cut into pieces, broken into fragments. 2. [in burlesque.] To happen or befall as a loss in trade, as a theft, &c.

அந்தமரம்மூன்றுதுண்டுவிழும். That tree will form three pieces.

துண்டுகத்திரி, s. A venomous kind of worm, நச்சுப்புழு. Compare கத்திரி.

துண்ணிட, inf. v. n. To start, be struck with fear, திடுக்கிட.

துண்ணென, inf. To startle, be frightened.

துண்ணெனத்துறக்க. To relinquish worldly things in alarm. (p.)

•துதம், s. Motion, vibration, oscillation, agitation, அசைவு. W. p. 445. Dhuta.

துதமுகம், s. One of the thirty-two gestures, moving the head to the right and left; refusal, வேண்டாமைக்கு இடம்வலம் தலையாட்டல். (See முகம்.) (சது.) 2. Shaking or trembling of the head, through age, தலையாட்டம். 3. Motion of the hooded serpent's head, சர்ப்பத்தலையசைக்கை.

•துதி — ஸ்துதி, s. Praise, eulogy, panegyric, தோத்திரம். (c.)

துதிசெய்ய — துதிசொல்ல, inf. To praise, to thank.

துதிசெலுத்த, inf. To render thanks.

துதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To praise, eulogize, flatter, தோத்திரிக்க. 2. [vul.] To think, நினைக்க.

கனவிலும்அதைத்துதிக்கமாட்டேன். I do not think of it, even in dreams.

துதித்துக்கொண்டாட, inf. To celebrate.

துதிநிந்தை—நிந்தாஸ்துதி, s. Irony, இகழ்ச்சி.

துதித்தல்—துதிப்பு, v. noun. Praising, eulogizing, ஸ்தோத்திரிக்கை.

துதிக்கை, s. Elephant's proboscis, தும்பிக்கை. 2. v. noun. As துதித்தல்.

துதியம், s. The pulp of Tricosanthes palmata, சவரிவேர்த்திரம். (R.)

•துதியை, s. The second day of the moon, இரண்டாந்திதி. W. p. 433. Dviteeya.

துதை, s. Closeness, a crowded state, செருக்கம். (p.)

துதை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be close or crowded, செருக்க. 2. To be copious, to abound, to be intense, மிகுதிப்பட.

துதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To straiten, to press together, செருக்க.

துத்தம், s. Tenor, in music, மத்திமஸ்தம். 2. The second tone of the gamut, or ரி modulated by the tongue, சரிகமபதநி ச்குமிசை. (See இசை.) 3. String in the guitar corresponding to the ரி tone, யாழ் ஞெய்சம்பு. 4. Dog, நாய். 5. Belly, வயிறு. 6. A grass, சரண்முசப்புல், Sacchar.

துத்தா, s. A kind of grass, முசற்புல்.

•துத்தம், s. Milk. 2. A collyrium of either blue or white vitriol, கண்மருந்து. (சது.) W. p. 380. Tutha.

வெள்ளைத்துத்தம். White vitriol, sulphate of zinc. (See also பாற்துத்தம், மடற் துத்தம், and மயிற்றுத்தம்.)

துத்தநாகம்—துத்துநாகம், s. A kind of metal, spelter, or impure zinc, கலவோகத்தொன்று.

துத்தநாகபஸ்பம், s. Flowers of zinc.

துத்தநாகமணல், s. Sand containing zinc.

துத்தந்துருசு, s. Blue and white vitriols.

துத்தபாஷாணம், s. A kind of natural arsenic.

துத்தாஞ்சனம், s. A collyrium, as துத்தம்; [ex அஞ்சனம்.]

துத்தி, s. An eatable, any thing proper to be eaten, உண்டற்குரியன; [ex து, v.] 2. The ornamented spots on the neck of the cobra, பாம்பின்படப்பொறி. 3. Yellow, or tawny spreading spots on the skin. (See தேமல்.) 4. A plant, a species of mallow, ஓர்செடி, Indian marshmallow, Sida Mauritiana. (Ains. v. 1, p. 205)—Note. There are different kinds, as எலிச்செவித்துத்தி, Evolvus emarginatus; ஐயிதழ்த்துத்தி, of five petals; ஒட்டுத்துத்தி, Urena sinuata; கருவேலத்துத்தி, கண்டுத்துத்தி, Sida acuminata; சட்டித்துத்தி, Sida hirta; கொடித்துத்தி, Sida montana, சிறுதுத்தி; செந்துத்தி, Hibiscus obtusifol. Willd; சாமத்துத்தி, Sida cristata; நிலத்துத்தி, Sida cordifolia; பணிசாத்துத்தி; பெருந்துத்தி, Sida Asiatica; பொட்டகத்துத்தி, Hibiscus Abelmoschus; also இட்டகத்துத்தி; மயிற்றுத்தி, and வட்டத்துத்தி.

துத்திப்பூக்கிரந்தி, s. An eruption. See கிரந்தி.

•துத்தியம்—ஸ்துத்தியம், s. Eulogy, panegyric, applause, commendation; thanksgiving, துதி. 2. Worship, homage, veneration, வணக்கம். (c.)

துத்தியம்பண்ண, inf. To eulogize, applaud. 2. To worship.

துத்து, s. Stuffing of wool, or goat's hair into seats, couches, or saddles, &c., சேணப்பஞ்சு. (Beschi.) 2. (Old Dic.) A lie, பொய்.

துத்தன்—துத்துக்காரன், s. A fraudulent fellow, கபடன்.

துத்துக்கம்பளி, s. A blanket.

துத்துமாற்று, v. noun. [prov.] Artifice, guile, knavery, chicanery, தந்திரம்.

துத்துப்போடுதல், v. noun. [vul. for துய்த்தல், which see under துய், v.]

•துந்துமாரி, s. One of the seven of the first class of kings famed for liberality, முதலெழுவள்ளலிலொருவன். (சது.)

துந்துமி, s. [prov.] (contracted from தூவுந்துமி.) Small, drizzling rain, மழைத்தூளி.

•துந்துமி, s. (St. துந்துபி.) A large kettle-drum, பேரிகை. (c.) 2. A drum in general, பறைப்பொது. 3. An Asura famous in Hindu mythology, ஓரசுரன். 4. The fifty-sixth year of the Indian cycle, ஓர்வருடம். W. p. 414. Dundubhi.

துந்துமிமுழங்க, inf. To sound, like a large drum.

துந்துமியாட்டம், s. A great noise, bustle, clamor, பேரொலி. (Old Dic.)

துந்துருபாவை — துந்துருமாலை, s. [prov.] A fidgety woman, a busy-body, துடிப்புள்ளவள்.

துபாக்கி—துப்பாக்கி, s. (Hind. in Jaffna, துவக்கு.) Firelock, fusil, musket, gun.

துபாக்கிகெட்டிக்க, inf. To load a gun.

துபாக்கிக்காது—துபாக்கிவர்த்திவாய், s. Touch-hole of a gun.

துபாக்கிக்குண்டு, s. A musket-ball.

துப்பாக்கிக்குழல், s. The barrel of a musket.

துபாக்கிக்குதிரைநிமிர்த்த, inf. To fix the cock of a gun for a discharge.

துப்பாக்கிக்குந்தா—துபாக்கிப்பிடங்கு, s. The butt end of a musket.

துபாக்கிமருந்து, s. Gun-powder.

துபாக்கிரவை, s. Small shot.

•துபாசி — துபாஷி — துப்பாசி, s. (Hind.) An interpreter, இருபாஷைபடித்தோன். (Sa. Dvibhashi) 2. A dubash, a servant, ஒருத்தியோகஸ்தன். (c.)

துப்பாசித்தனம், s. Interpreting.

துப்பாசித்தனம்பண்ண, inf. To interpret.

துப்பகழ், s. (a change of துப்பு.) Ghee, நெய். (சது.)

•துப்பட்டா—துப்பட்டி, s. (Hind.) A large kind of cloth, a sheet, a table-cloth, a cloak consisting of two cloths joined together, ஓர்சீலை. (probably Sa. Dvipat'a.)

துப்பட்டிப்போர்வை. Covering one's self with a spread cloth.

துப்பரவு, s. (for துப்புரவு.) Purity, excellence, &c. (c.)

துப்பறவு, s. As துப்பரவு. (R.)

துப்பாக்கி, s. Gun. See துபாக்கி.

துப்பிரசம், s. A plant and its root, கருஞ்சொண்டி.

துப்பு, s. Provision, food, உணவு. 2. Experience, enjoyment, &c., அநுபவம். (See து, v.) 3. Ghee, clarified butter, நெய். 4. Drink, beverage, பானம். 5. Copiousness, abundance, மிகுதி. 6. Vigor, strength, valor, வலி. 7. Aid, assistance, help, சகாயம். 8. Means, தனைக்காரணம். 9. Weapons in general, ஆயுதப்பொது. 10. Cleanness, purity, சுத்தம். 11. Intellect, intelligence, அறிவு. 12. Red, சிவப்பு. 13. Red wax, gum-lac, அரக்கு. 14. Red coral, பவளம். 15. Beauty, excellence, பொலிவு. 16. Hatred, பகை. 17. Ability, dexterity, expertness, address, சாமர்த்தியம். 18. Investigation, search, ஆராய்ச்சி. 19. Guilt, mistake, குற்றம். 20. A means, an instrument, தனைக்கருவி. (சது.) 21. [prov.] Rust, as துக்கு. (c.)

துப்புக்கெட்டநடத்தை, s. Uncomely or indecent conduct, uncleanness.

துப்புக்கெட்டவன்—துப்பற்றவன், *appel. n.* A person of no address, one who does nothing expertly, an unhandy person. 2. An indecent person.

துப்புத்துருவிசாரிக்க — துப்புத்துருப்பிடிக்க, *inf.* To spy out, act the part of a spy. 2. To pry into, inquire all about one, &c.

துப்புப்பார்க்க, *inf.* To trace one's footsteps, track a thief. (*Beschi.*)

துப்பு, கிறேன், துப்பினேன், வேன், துப்ப, *v. n.* To spit, eject from the mouth, spit out from the mouth, உமிழ. (*c.*)

அவனைக்காறித்துப்புகிறார்கள். They utterly reject or execrate him.

துப்புண்ணி, *appel. n.* One fit to be spit upon.

துப்பல், *v. noun.* Spitting, saliva, spittle, உமிழ்நீர். 2. [*in play.*] A word calling for a short respite or cessation, விளையாட்டைநிறுத்தவோர்குழூஉக்குறி. (*c.*)

துப்பல்விட்டேன். I have closed the respite.

துப்பற்காளாஞ்சி — துப்பற்படிக்கம், *s.* A spitting pot.

துப்பு, *v. noun.* Spittle.

துப்புரவு, *s.* Enjoyment of the senses, gratification, ஐம்பொறிநுகர்ச்சி. 2. Experience, fruition, fruit of actions, அநுபவம். 3. Great beauty, அலங்காரம். 4. Established custom, order, propriety of conduct, முறைமை. 5. (*c.*) Purity, cleanness, சுத்தம். 6. Entireness, முழுமை. 7. Excellence, மேன்மை.

துப்புரவில்லை. None at all.

துப்புரவாக, *inf.* To be clean, pure. 2. To be clean gone, removed, extirpated, &c.

துப்புரவாக்க, *inf.* To clean, cleanse, purify.

துப்புரவாயழிய, *inf.* To be entirely destroyed, perish utterly.

துப்புரவானவன், *s.* (*fem.* துப்புரவானவள்.) A clean or cleanly person. 2. An upright, sincere, chaste man; one of good caste, attentive to religious duties, &c.

துப்புரவானவேலை, *s.* Neat, finished or perfect work.

துமாலா—துமால், *s.* (*Hind.*) Granting land free of taxes, இறையிலிமானம்.

துமாலா, *s.* (*Hind.*) The last process in lengthening gold or silver threads, கடையிழுப்புக்கம்பி.

துமானம், *s.* A casket for jewels, ஆபரணப்பெட்டி. (*சது.*)

துமி, *s.* Rain drops, மழைத்துளி. 2. Light, drizzling rain, சிறுதிவலை. (*சது.*)

துமிதுமிக்க—துமிவிழ, *inf.* To fall as light rain.

துமி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To be cut off, severed, sundered, வெட்டுண்ண. 2. To be dispelled, as ignorance, கடைமையுற. (*p.*)

துமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To drizzle, rain softly, துளிக்க. (*c.*)

துமிப்பு, *v. noun.* Drizzling, sprinkling as rain, துளிப்பு.

துமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cut, cut off, வெட்ட. 2. To sunder, sever, அறுக்க. (*p.*)

துமிப்பு, *v. noun.* Cutting, severing, வெட்டுகை.

துமிதம், *s.* Drop, flirting drop, particle of water, &c., சித்துளி. (*p.*)

தும், *s.* Dust, துகள். (*Tel. loc.*) 2. An affix of the first person plural, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவிகுதி.

தும்பறக்கஅடித்தான். He beat him so that the dust flew.

தும்பகா, *s.* A plant, தும்பை, Phlomis, *L.*

•தும்பரம், *s.* (*a contraction of* உதும்பரம்.) The அத்தி tree, Ficus, *L.*

•தும்பராஷ்டகம், *s.* A medicinal root, பேரரத்தை, Alpinia, or Costus, of Roxb.

•தும்பன், *s.* (*fem.* தும்பி *or* தும்பிச்சி.) A wicked person, தீயவன்; [*ex Sa. Tumpha*, to hurt.] Compare சும்பன். [*prov.*]

தும்பல், *s.* Sneezing, தும்மல். (*R.*)

தும்பால், *s.* (*Hind.*) Grant of land free from taxes, துமால்.

•தும்பி, *s.* A long gourd, bottle-gourd, சுரைக்கொடி, Cucurbita lagenaria, *L.* W. p. 380. Tumbi.

தும்பி, *s.* Elephant, யானை. 2. Dragonfly, சுரும்பு. 3. Bee, beetle, வண்டு. 4. A male bee or beetle, வண்டிலாண். (*சது.*) 5. [*prov.*] A kind of fish, ஓர்மீன். 6. A sugar cane, கரும்பு. 7. A plant, கொற்றான். 8. (*for.*) A tree whose fruit yields a strong glue, பனிச்சைமரம், Embryopteris glutinifera. (*Ains.* v. 2. p. 278.)

தும்பிக்கை, *s.* Elephant's trunk, (*lit.*) elephant's arm, துதிக்கை; [*ex* கை.]

தும்பிபறத்தல், *v. noun.* A girl's play in imitation of a beetle's flying.

தும்பிமீன், *s.* A kind of fish.

தும்பியூத, *inf.* To breathe with a shrill sound, as one senseless from a fall or blow. 2. To blow up bubbles from the mouth, or with soap in water. 3. To make a singing noise, or buzz.

தும்பிலி, *s.* A tree whose fruit is eatable, ஓர்மரம், Diospyros melonoxylon, *Ains*; [*ex* தும்பு *et* இலி.]

தும்பு, *s.* Fibre of vegetables, நார். 2. A rope for tying beasts with, ஓர்கயிறு. (*c.*) 3. Spot, blemish, defect. (See வம்பு.) 4. A button or ball to fasten a dress. 5. [*loc.*] Dust, as தூள், துகள். 6. [*prov.*] A kind of fringe to a shawl, சிம்பு.

சீலைகிழிந்ததும்புதும்பாய்ப்போயிற்று. The cloth is torn into threads.

வகிர்ந்தும்புபிடுங்குகிறார்கள். They abuse and tear out the fibres; i. e. taunt each other with blemishes in character. [*prov.*]

தும்புக்கயிறு, *s.* A rope of cocoa, palmyra or other fibres.

தும்புச்சால்வை, *s.* A shawl with a fringe.

தும்புபோட, *inf.* To twist or make a rope for tying beasts.

தும்புவாங்க, *inf.* To strip off fibre.

தும்பு, *v.* [*prop.* தும்மு.] To sneeze.

•தும்புரு, *s.* One of the celestial musicians, who, as நாரதன், is famed for his skill on the lute, ஓர்கந்தருவன். W. p. 380. Tumburu. 2. A kind of lute or guitar, as தும்புரு, நாரதருக்குள்ளவீணைகளிலொன்று.

தும்பை, *s.* A flowering shrub of several species, ஓர்பூடு. 2. A creeper with edible fruit, called also கறித்தும்பை. (*c.*) 3. One of the eight kinds of garlands worn by warriors in battle, போர்செய்வோர் அணியும் மாலை. 4. [*prov.*] A fish of two species, one large, the other small, ஓர்மீன். 5. (*சது.*) Assemblage, assembly, crowd, கூட்டம். 6. Betel-leaf, வெற்றிலை. 7. War, fighting, போர்செய்தல்.—The species of the flowering தும்பை are; கவிழ்தும்பை, Borago Ind. *L*; கழுதைத்தும்பை, Borago Zeylan, *L*; காசித்தும்பை, பேய்த்தும்பை, Phlomis Zeylanica, *L.* Of the running தும்பை, there are two species, கறித்தும்பை or காய்த்தும்பை, a fruit bearing தும்பை and பூத்தும்பை, a flowering creeper.

தும்பைப்பூப்போலேசாதம். Rice as white and fine as தும்பை flowers.

தும்பைக்காய், *s.* The edible fruit of the தும்பை.

தும்பைக்கொடி, *s.* The தும்பை creeper.

தும்பைப்பாரை, *s.* The large தும்பை fish.

தும்பைமாலைசூட, *inf.* To wear the தும்பை garland. 2. A panegyric on one who being crowned with a wreath of தும்பை, fought the enemy. See பிரபந்தம்.

தும்பைமீன், *s.* The தும்பை fish.

தும்மட்டி—தும்முட்டி, *s.* A plant whose seeds are medicinal, callous leaved Bryonia, ஓர்செடி. See முட்டி.

தும்மு, *s.* A gnat, கொசுகு. (*சது.*) 2. See தும்மு, *v.*

தும்மு, கிறேன், தும்மினேன், வேன், தும்ம, *v. n.* To sneeze. 2. To arise, revive, உயிர்க்க. 3. *v. a.* To emit, let go, leave, விட. (*c.*)

தும்மல்—தும்மு, *v. noun.* Sneezing, தும்முதல்.

தும்மல்வருகிறது. Sneezing comes.

தும்மற்காதல், *s.* A prognostic from sneezing.

தும்மற்சாஸ்திரம், *s.* The art of divination by sneezing.

துயக்கம்—துயக்கு, *s.* Fatigue, reduction of strength or courage, தளர்வு. (*p.*)

துயக்கு, கிறேன், துயக்கினேன், வேன், துயக்க, *v. a.* To slacken, relax, தளர்த்த.

துயங்கு, கிறேன், துயங்கினேன், வேன், துயங்க, *v. n.* To be reduced, fatigued, to faint, தளர. See மயங்கு. (*p.*)

•துயம், *s.* A pair, a couple, இரண்டு. (See துவயம்.) 2. A banner, a flag, கொடி. See துசம், துவசம்.

துயரம், *s.* Sorrow, grief, sadness, trouble, துக்கம். 2. Compassion, பரிதாபம். 3. Calamity, உபத்திரவம். (*c.*) 4. Pain, distress, affliction, நோவு.

துயரந்தீருதல், *v. noun.* Being freed from sorrow.

துயரப்பட, *inf.* To commiserate. (*c.*)

துயரு — துயர், கிறேன், துயர்ந்தேன், வேன், துயர, v. n. To grieve, sorrow, lament, துக்கிக்க. 2. To be in a state of suffering, துன்பப்பட. 3. [improp. for தொடரு.] To follow, to prosecute, &c.

துயர், s. Affliction of mind or body, துன்பம். (c.)
துயரடி, v. noun. [prov.] Fatigue, drooping, fainting, as இளைப்பு, சோர்வு.
துயருறுவோன், appel. n. A poor, afflicted person.

துயலு—துயல், கிறது, துயன்றது, துயலும், துயல, v. n. To move, wave, vibrate, shake, அசைய. (p.)
துயல்வர, inf. To shake, vibrate, vacillate, wave, அசைய—used in reference to a few inanimate things, as a swing, flag, &c.

துயவு, s. Misapprehension. See துய்.

துயிலு — துயில், கிறேன், துயின்றேன், வேன், துயில, v. n. To sleep, உறங்க. (p.)
துயிலார் — துயிலாதார், appel. n. (pl.) The gods, the sleepless ones, தேவர்.
துயிலாதாராலயம், s. Maha Meru, (lit.) the temple of the sleepless ones.
துயிலிடம், s. A sleeping contrivance, as a bed, couch, mat; a sleeping place, a dormitory, மக்கட்படுக்கை. (சது.)
துயில்வோன், appel. n. A sleepy person, உறங்குவோன். (சங்.)
துயிலல்—துயில்வு, v. noun. Sleeping, நித்திரைசெய்கை.
துயில்தல்—துயிறல். As துயிலல்.

துயில், s. Sleep, நித்திரை. (p.)
துயிலுணர, inf. To awake, arouse from sleep.
துயிலெடை, v. noun. Rousing one from sleep.
துயிலெடைநிலை, s. A poem sung to rouse a great person from sleep, ஒருபிரபந்தம். See பிரபந்தம்.
துயில்கூர, inf. To sleep.

துயிற்று, கிறேன், துயிற்றினேன், வேன், துயிற்ற, v. a. To put one to sleep, நித்திரைசெய்விக்க. (p.)

துயுவி, s. A kind of greens, தொய்யில், Achyranthes polygonoides, Retz.

துய், s. The soft fibre of cotton next to the thread, as drawn out in spinning, நூற்கும்பஞ்சிற்றொட்டிநுனி. 2. Misconception, misapprehension, அறிவின்றிரிபு.—Note. துயவு is given in நிகண்டு, for the last meaning.

துய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To spin out, நூற்க. 2. (சது.) To eat, feed, take a meal, உண்ண. 3. To enjoy by means of the senses, ஐம்பொறியாலநுகர. 4. To experience, enjoy or suffer as the fruits of actions, வினைப்பயனநுபவிக்க..Compare து, v.
காமந்துய்க்க, inf. To enjoy the pleasure of love.
துய்ப்பு—துய்த்தல், v. noun. Eating, enjoyment, experience. See துப்பு.

துய்ய, adj. Pure, clear, holy, சுத்தமுள்ள.
துய்யது, appel. n. That which is clean, unadulterated, சுத்தமுள்ளது. 2. What is transparent, lucid, limpid, தெளிவானது.
துய்யதாய், adv. Purely, neatly, intelligibly.
துய்யசோதி, s. A clear light. 2. Deity, கடவுள்.
துய்யபால், s. Unadulterated milk.
துய்யவெள்ளை, s. Pure white.
துய்யவன்—துய்யோன், s. A holy person, as துய்யன், 1.
துய்யன், s. A pure or sacred person, பரிசுத்தன். 2. Sand containing silver, வெள்ளிமணல்.
துய்யனொரவியாக்கி, appel. n. A kind of prepared arsenic, பவளப்புற்றுப்பாஷாணம்.
துய்யாள், s. A spotless, fair woman, சுத்தமுடையாள். 2. Sarasvati, சரசுவதி.

துர, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To send away, cause to go, shoot arrows, &c., செலுத்த. (p.)
பகைவரைத்துரந்தான். He repulsed the enemy.
துரப்பு—துரத்தல், v. noun. Driving, causing to go, செலுத்துகை. 2. Discharging, emission, விடுகை. 3. Dispelling, chasing, scaring away, அகற்றுகை.

•துரகம்—துரகதம்—துரங்கம், s. A horse, குதிரை. W. p. 380. Turaga, Turanga. 2. A kind of natural arsenic, குதிரைப்பற்பாஷாணம்.
துரககதி, s. Speed of the horse, குதிரைப்பாய்ச்சல். 2 Paces of the horse, குதிரைநடை. There are five; viz.: 1. மல்லகதி, the jumping pace of a wrestler, a gallop. 2. மயூரகதி, the even pace of the peacock. 3. வானரகதி, the pace of the monkey; 4. விடபகதி, the short trotting pace of the bull, or according to some, சசகதி, the pace of the hare. 5. வியாக்கிரகதி, the swift bounding pace of the tiger—according to some, சரகதி, the flight of the arrow.—Five other paces are given; viz. 1. தௌரிதகம், a quick pace. 2. ஆக்கிரந்திகம், a rough trot. 3. வல்கிதம், an amble. 4. இரேசிதம், a canter. 5. புலுதம் or முழுவோட்டம், a full gallop.

துரத்து, கிறேன், த்தினேன், வேன், துரத்த, v. a. To drive or chase away, scare off beasts, birds, &c., beat away flies, &c., செலுத்த. 2. To dismiss, reject, expel a servant, &c., தள்ளிவிட. 3. To run after in order to catch, as a thief, or game, தொடர. 4. To dispel, remove, அகற்ற. (c.)
துரத்திப்பிடிக்க, inf. To run after and catch one.
துரத்திவிட, inf. To chase or fray away.

•துரந்தரன், s. One who has assumed a responsibility, charge of a business, a family, a kingdom, &c., பாரஞ்சுமப்போன். 2. One heartily and actively engaged in a pursuit, முயன்றுநிற்போன்; [ex துரம் et தரன், who has.]
காரியதுரந்தரன், s. An attorney, agent, procurator, steward. See காரியம்.
வியாயதுரந்தரன், s. A lawyer, a vakeel. See வியாயம்.

•துரபிமானம், s. Dishonor, disgrace, discredit, வீண்பெருமை; [ex துர், evil.]

துரப்பணம், s. (also துறப்பணம்.) A centre bit or drill, தச்சக்கருவியிலொன்று. (c.)

•துரம், s. A charge, a trust, burden, weightiness, பொறுப்பு. W. p. 445. Dhur'a.
துரக்காரர்—துரந்தரர், s. Those entrusted by others with important concerns.

துரவு, s. An unwalled well or reservoir, a hole or excavation to get water, கூவம். 2. A large or deep well, கிணறு. (c.)
துரவுச்சட்டம், s. A wicker-work—curb at the bottom of a well.
துரவுமுழுக, inf. [loc.] To sink a well by gradually lowering a curb.

•துராகதம் — துராகிருதம், s. Misconduct, misbehaviour, irregular or wicked action. தீத்தொழில்; [ex துர், evil.] (c.)
துராகிருதஞ்செய்கிறவன். One who misconducts himself.

துராமேலாபம், s. A medicinal plant, சிறுகாய்ஞ்சொறி, Fragia, L.

துரால், s. A chip, a straw, a blade of grass, a trifle, செத்தை. 2. Affliction, distress, sorrow, துன்பம். (சது.)

துரிசு, s. Sorrow, affliction, distress, துன்பம். (சது.) 2. Fault, defect, குற்றம். 3. [improp. for துருசு.] Verdigris, &c.

துரிஞ்சில், s. A bat, வௌவால். (c.) 2. The உசிலமரம். (சது.)

•துரிதம் — துருதம், s. Haste, speed, quickness, swiftness, velocity, expedition, சீக்கிரம். W. p. 394. Tvarita. 2. The quickest movement, in music, or dancing, ஓர்தாளம். 3. Vice, wickedness, sin, turpitude, பாவம். (Sa. Durita.) 4. Destruction, ruin, annihilation, கேடு. 5. Agitation of mind, perturbation, confusion, கலக்கம். 6. Affliction, sorrow, distress, துன்பம்.
துரிதமடிக்க, inf. [prov.] To beat drums to the quickest movement.
துரிதம்பண்ண, inf. To hasten, hurry, move or act with expedition.
துரிதம்போட, inf. To dance with a quick step. 2. [prov.] To persist in an improper request.

•துரியம், s. Bearing, carrying, being fit or able to bear, சுமத்தல். 2. A beast of burden, பொதிஎருது. W. p. 445. Dhureeja, Dhuryya. 3. The fourth of the five அவத்தை, or stations of the soul. (See அவத்தை.) 4. The highest degree of the சுத்தம் state, that in which the ascetic attains entire quiescence, &c. (See சுத்தநிலை.) 5. The Divine Being or universal spirit, பரமாத்துமா.
துரியர், s. (plu.) Souls in the highest degree of the சுத்தம் state, சுத்தாத்துமாக்கள்.
துரியாதீதம், s. The fifth and last state of the soul. (See அவத்தை.) 2. The highest state of souls when superior to, or completely free from corporeal entanglements, ஆன்மாக்கள்மிகத்தூய்மையாய்நிற்கும்நிலை; [ex அதீதம்.]

•துரியோதனன், s. Dury'od'hana the eldest of the hundred sons of திருதராட்டிரன், a king famous in the wars of Mahabharata, சுயோதனன்.

•துரி, s. A brush or fibrous stick used by weavers to clean and separate the threads of the woof, பாவாற்றி. W. p. 381. Turee.

துரில், s. Suddenness, சடிதி. (R.)
துரிலென்றுவந்தான். He came suddenly.

துரு, s. Rust, இருப்புக்கறை. 2. Verdigris, களிம்பு. (c.)

துருப்பிடிக்க, *inf.* To rust, gather rust. 2. [*for* துருவிப்பிடிக்க.] To search out. See தப்புத்துருப்பிடிக்க.

•துருகம், *s.* As துருக்கம், *Sa.* (*R.*)

துருக்கம், *s.* Musk-cat, கஸ்தூரிமிருகம். 2. The குங்குமமரம், an aromatic tree. 3. Perturbation, confusion of mind, கலக்கம். (*in* திவா. துரமம்.) 4. Desert, forest, காடு. (சது.)

•துருக்கம், *s.* A mountain fortress, stronghold, fastness, மலையின்மேற்கோட்டை. (சது.) W. p. 415. DURGA.

துருக்கல், *s.* A kind of red stone, Laterite, செம்புறைக்கல். See கல்.

•துருக்கு, *s.* (*St.* துருஷ்கம்.) Turkisthan, the original country of the Turks, துருக்கர்தேசம். W. p. 381. TURUSHKA. 2. The caste or race of Moors, or Mohammedans, மிலேச்சசாதி. 3. Language of the Moors, துரபாஷை.

துருக்கர், *s.* (*com.* துலுக்கர்.) (*pl.*) Turks, one of the classes of Mohammedans of Hindustan.

துருக்கி, *s.* A large Turkish horse, துருக்கதேசத்துக்குதிரை. 2. (*modern.*) As துருக்கு.

துருசி — துரிசு, *s.* Verdigris, copperas, sulphate of copper or blue vitriol, மயில்துத்தம். 2. Spot, dirt, blemish, stain, defect, மாசு.

துருசுபட, *inf.* To become spotted, stained, defective.

துருசு, *s.* Haste, speed, சீக்கிரம். 2. See துரிசு. (*c.*)

துருசுபண்ண, *inf.* To hasten, hurry.

துருஸ்து, *s.* (*Pers.*) Repair, mending, பழுதுபார்த்தல். (*c.*)

துருஸ்தாக்க — துருஸ்துசெய்ய — துருஸ்துபண்ண, *inf.* To repair, amend.

•துருதம், *s.* Quickness, &c. See துரிதம்.

துருதுரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be fidgety, restless, to make idle motions or gestures, குடுகுடெக்க. 2. To quiver, as the lips or tongue through desire to speak, or the hand itching to strike, துடிதுடிக்க. 3. To be in too great haste, ஆத்திரப்பட. (*c.*) [*ex Sa. Dru,* to move, to hurt.]

துருதுருத்தகை, *s.* An itching hand, ready for mischief.

துருதுருத்தபிள்ளை, *s.* A fidgety child.

துருதுருத்தவாய், *s.* Pertness, impertinence, an unrestrained tongue.

துருதுருபாவை, *s.* [*prov.*] A restless, fidgety girl. See தத்தருபாவை.

துருதுருப்பு, *v. noun.* Restlessness, impatience, அமைவின்மை.

துருதுரெனல், *v. noun.* Being restless, impatient, uneasy, always in motion.

துருதுரும்பை, *s.* A child's play, ஓர் பிள்ளைகள்விளையாட்டு. (*R.*)

•துருதை, *s.* Itching, தினவு. 2. (*fig.*) An itching desire, eagerness, சதுசுறுப்பு.

•துருத்தி, *s.* A bellows, உலைத்துருத்தி. 2. A leathern bag or bottle for carrying water, &c., சித்துருத்தி. 3. A kind of leather squirt for sprinkling perfumed water, &c. (See மட்டத்துருத்தி.) (*c.*) W. p. 420. DRUTI. 4. (சது.) Islet, spots of dry land in a river, ஆற்றிடைக்குறை.

துருத்திக்கழுத்து — துருத்திக்குழற்பண்ணை — துருத்திக்குழாய் — துருத்திமூக்கு, *s.* The nose of a bellows made of a sheep skin, being the neck of the skin.

துருத்திப்பாணம், *s.* A leathern bag filled with gun powder used as a rocket, or to blow open a gate. &c.

துருத்திழுத, *inf.* To blow a bellows.

•துருத்தூரம், *s.* The ஊமத்தை or thorn apple-plant, Datura, *L.* called also Stramonium. See தத்தூரம்.

துருந்து, கிறேன், துருந்தினேன், வேன், துருந்த, *v. a.* To enlarge a hole or cavity, துளைபெருக்கப்பண்ண. 2. To explore, examine, ஆராய.

•துருபதன், *s.* King of Panchala and father of Dropadi, துரோபதைதந்தை.

துருபவருணி, *s.* A shrub, காட்டாமணக்கு, Jatropha, *L.*

துருப்பணம், *s.* (*com.* துரப்பணம்.) The carpenter's bit or drill, தச்சர்குளிப்பெருந்து.

துருப்பிடிக்க, *inf.* [*improp. for* துருவிப்பிடிக்க.] To trace out a thief, to search for a thing stolen, &c., தேடிப்பார்க்க. (*c.*) See under துரு.

•துருமம், *s.* Tree in general, மரப்பொது. (சது.) W. p. 430. DRUMA. 2. Perturbation of mind, மனக்கலக்கம். (திவா.)

•துருமோற்பலம், *s.* The கோங்கு tree. (சது.) W. p. 430. DRUMOTPALA.

துரும்பு, *s.* A straw, rush, splinter, sliver, திரணம். 2. [*in card play.*] The *trump.* (*c.*) 3. [*loc.*] A token of divorce.

துரும்புபோலேபோனான். He is greatly emaciated.

துரும்பைத்தூணாக்குகிறான். He exaggerates the fault; (*lit.*) he makes a pillar of straw.

துரும்பன், *s.* [*prov.*] A man of the lowest caste, formerly required to wear a rattling ola to give notice of his approach, and to hide himself on meeting a person of good caste; he is the washerman of other low castes, சுளன்.

துரும்பாட்டம், *s.* Meagerness, thinness, like a rush; [*ex* ஆட்டம், likeness.] 2. *v. noun.* Playing with the *trump* in cards. 3. A play of girls in sand, with a splinter.

துரும்புகொடுக்க, *inf.* To give a straw to a wife in token of divorce. (*Beschi*)

துரும்புவாங்க, *inf.* To take the straw; i. e. accept the divorce.

•துருவண்ணம், *s.* Silver, வெள்ளி. W. p. 417. DURVVARNA. (சது.)

•துருவம், *s.* Immutability, steadiness, stability, அசைவாமை. 2. The north pole-star, துருவநட்சத்திரம். 3. The pole of any great circle of the sphere, particularly either of the celestial poles, பூச்சக்கரத்தின்முனை. 4. A measure in music. (See சத்ததாளம்.) 5. Distance of a planet from the beginning of the siderial Zodiac, இடைபடம். 6. One of the twenty-seven astrological yogas, நித்தியயோகத்தொன்று. W. p. 448. D'HRUVA. 7. Longitude of aphelion or apogee 8. Epoch longitude of a planet, especially in combination with மூலம், as மூலத்துருவம். 9. The fraction of the week remaining at the commencement of the year, which is to be added to the numbers in சங்கிரமவாக்கியம் for the beginning of the months. 10. [*improp. for* துருக்கம்.] A hill fort. 11. [*prov.*] Dexterity in accomplishing a thing, a stratagem, device, உபாயம்.

துருவங்கட்ட, *inf.* To invent a method for finding out an eclipse, or other astronomical phenomenon, கிரகணமுதலியவை அறிதற்குவழிகாட்ட. 2. To form a rule for any mathematical calculation, &c., குட்சமவழியுண்டாக்க. 3. To construct a rule for forming mystical or magical circles, &c. 4. (*fig.*) To devise means or expedients, உபாயந்தேட.

துருவாகூரம் — துருவாட்சரம், *s.* [*in Hindu astron.*] The longitudinal distance of the sun, or a planet, from the first of Aries, at the end of synodic periods, as found in சோதிடவாக்கியம்.

துருவன், *s.* [*in mythol.*] Dhruva the grandson of மநு and son of உத்தானபாதன். 2. The pole star, personified by the demigod Dhruva, துருவநட்சத்திரம். 3. One of the eight demigods, அட்டவசுக்களிலொருவன். W. p. 448. D'HRUVA.

துருவச்சக்கரம், *s.* The wheel of துருவன், the pole star, with which he turns the heavens causing the diurnal motions, சிசுமாரசக்கரம்.

துருவமண்டலம் — துருவமதம், *s.* Region of Dhruva, regent of the pole star.

துருவமாய்நடப்பிக்க, *inf.* To act firmly. (*R.*)

•துருவாசன், *s.* A Rishi given to anger, ஓருஷி. Compare துர்வாசன்.

துருவாடு — துருவை, *s.* A sheep, செம்மறியாடு.

துருவாட்டேறு, *s.* A ram of fleecy sheep.

துருவு, கிறேன், துருவினேன், வேன், துருவ, *v. a.* To bore, drill, perforate, தொளைக்க. 2. To scrape out the interior of a cocoa-nut, a gourd, &c., to scoop out, scrape, தேங்காய்துருவ. 3. To seek, inquire into, search out, trace, pursue, தேடிப்பார்க்க. (*c.*)

துருவலகு, *s.* A cocoa-nut scraper, as துருவுபலகை.

துருவிப்பிடிக்க, *inf.* (*com.* துருப்பிடிக்க.) To hunt out a thief or theft, or to explore any thing very difficult.

துருவுபலகை — துருவுமணை, *s.* A cocoa-nut scraper, தேங்காய்துருவி.

துருவல், *v. noun.* A turning, hollowing, &c.—as the verb.

துருவு, *v. noun.* Scraping, scooping, boring, துருவுகை. 2. Hole, தொளை.

துருளக்கம், *s.* Frankincense, குங்கிலியம். (*R.*)

துரை, *s.* (*Tel* దొర.) Gentleman, master, nobleman, prince, வேந்தன். 2. Magistrate, governor, any officer of government, civil, military or judicial, அதிகாரி. (*c.*)

துரைசானி — துரைச்சி — துரைப்பெண் — துரைமகள், *s.* [*vul.* துரைசாணி.] A lady, princess, matron.

துரைமகன், *s.* Gentleman, prince.

துரைமக்கள், *s.* (*plu.*) Gentlemen. 2. Great person's children, princes.

துரைத்தனம், *s.* Government, authority, magistracy.

துரைத்தனம்பண்ண, *inf.* To govern, reign.

துரைச்சி, *s.* A kind of ore, லோகக்கிட்டு. (*R.*) 2. See துரை.

•துரோகம், *s.* Crime, wickedness, trespass, heinous offence, wrong, sin, பாதகம். 2. Perfidy, treachery, treason, rebellion, இரண்டகம். W. p. 431. DROHA. —*Note.* There are reckoned five kinds of treason, இராசதுரோகம், treason against the king; சுவாமிதுரோகம், sin against God; குருத்துரோகம், sin against a priest; இனத்துரோகம், treachery towards relatives; பிதிர்துரோகம், sin against one's ancestors.

துரோகசிந்தை — துரோகசிந்தனை, *s.* Malice prepense, treacherous designs.

துரோகம்நினைக்க, *inf.* To intend or design evil to one.

துரோகம்பண்ண, *inf.* To practice treachery, to betray, to act perfidiously.

துரோகி, *s.* (*masc. and fem.*) A betrayer, a treacherous person, a traitor, a sinner, கொடும்பாவி. 2. A merciless, cruel, hard-hearted person, இரக்கமற்றவன்.

•துரோட்டி, *s.* (*com.* துறட்டி.) Elephant's hook. (See தோட்டி.) 2. A gardener's crook, தாட்டுக்கோல்; [*ex Sa. Trot'i,* the beak of bird.]

•துரோணம், *s.* Crow, raven, காக்கை. 2. One of the seven classes of clouds. (See மேகம்.) W. p. 430. DRON'A. 3. பதக்கு, a measure equal to two marcals. 4. The feigned eight-legged bird, எண்காற்புள். 5. A bow, வில். 6. Sagittarius of the Zodiac, தனுவிராசி. 7. The தும்பை shrub. 8. An artificial channel for water, தலைவாய். (*R.*)

துரோணன் — துரோணாசாரி — துரோணாசாரியன், *s.* Teacher in archery of the Pandavas and Kurus, ஒர்வில்லாசிரியன். W. p. 430. DRON'ACHARIYA.

•துரோபதை, *s.* Wife of the five Pandava princes, பாண்டவர்மனைவி, called also பாஞ்சாலி, as daughter of Drupada king of the Panchala country. W. p. 431. DRAUPADEE.

•துர், *s.* A prefix used in combination signifying evil, ill, bad, deficient; it is often changed to ற, before the hard letters, to ன் before the soft, as துன்மார்க்கம். Before இடையினம், there is no change. Sometimes ர் is dropped and the relative letter takes its place—as துச்சரிதம், துருபசிக்கை. (See துஷ்.) W. p. 414. DUR.

துரதிஷ்டம், *s.* Ill luck. (*c.*)

துராசாரம், *s.* Wickedness, depravity, perversity, a vicious life, தீயொழுக்கம். 2. Indecorum, indecency, immodesty, அவமரியாதை.

துராசாரன் — துராசாரி, *s.* One who violates the rules of his religion, caste, country, &c., a vicious person of vile character.

துராசை, *s.* Evil desires, lust, covetousness, &c.

துராத்துமா, *s.* An evil person, a wretch, rascal, scoundrel, villain, தீயன்.

துராலோசனை, *s.* Bad counsel, prejudicial or evil advice.

துரிச்சை, *s.* Evil desire. See இச்சை.

துர்க்கதி, *s.* A wicked life, bad course, கெட்டநடை. 2. (*also* துற்கதி.) Hell, நரகம்.

துர்க்கந்தம், *s.* (*also* துற்கந்தம்.) Offensive smell, stink, கெட்டநாற்றம்.

துர்க்கருமம் – துர்க்கன்மம் – துஷ்கருமம், *s.* Evil actions either in performance, or as accumulated and attaching to the soul.

துர்க்கன்மபரிபாகம் — துஷ்கன்மபரிபாகம், *s.* Ripening or exhaustion of the evil actions of former births.

துர்க்கீர்த்தி, *s.* Ill fame, infamy.

துர்க்குணம், *s.* (*also* துற்குணம்.) Bad disposition, ill humor, a vicious course, தீக்குணம்.

துர்க்குணன், *s.* A vicious, wicked man, தீயன்.

துர்க்குறி, *s.* Evil omen, bad sign, unfavorable symptom, ominous gesture.

துர்ச்சரிதம், *s.* (*more properly,* துச்சரிதம்.) Evil practice, evil courses.

துர்ச்சனம், *s.* Badness, viciousness, maliciousness, mischief, வன்மம். 2. Lewdness, lasciviousness, wantonness, சோரலீலை. 3. Insubordination, refractoriness; rebellion of a youth or dependant, &c., செருக்கு.

துர்ச்சனநடத்தை — துர்ச்சனவியோகம், *s.* Vicious conduct, a vicious course.

துர்ச்சனன், *s.* A petulant or insolent man.

துர்ச்சனனைக்கண்டால்தூரவிலகு...... Abstain from an insolent person.

துர்ச்செய்கை, *s.* Evil action.

துர்ச்சொப்பனம், *s.* [*also* துச்சொப்பனம்.] A bad or ominous dream.

துர்த்தேவதை, *s.* A malignant demon.

துர்ப்பலம், *s.* Weakness, feebleness, thinness, emaciation, பலவீனம். 2. (*fig.*) The state of being reduced in circumstances, சிறுமை.

முன்னமேதுர்ப்பலஅதிலுங்கர்ப்பிணி. Before weak, and now also pregnant; or poor, and under a heavy fine.

துர்ப்பலன், *s.* Ill result as predicted in astrology, அமங்கலப்பயன். 2. Bad fruit, ill consequence.

துர்ப்பாக்கியம்—தெளர்ப்பாக்கியம், *s.* Evil, calamity, ill-luck, misery, நிர்ப்பாக்கியம்.

துர்ப்பிட்சம்—துர்ப்பிக்ஷம், *s.* Famine, பஞ்சம். See பிட்சம்.

துர்ப்பீசம், *s.* An illegitimate child, வம்புப்பிள்ளை. See பீசம்.

துர்ப்புத்தி, *s.* Folly, presumption, foolhardiness, infatuation, wickedness, evil propensity; கெடுமதி. 2. Ill-advice, bad counsel, துராலோசனை.

துர்ப்போதனை, *s.* Bad instruction, ill-advice, கெட்டஉபதேசம்.

துர்மனம், *s.* An evil mind.

துர்மார்க்கம், *s.* (*com.* துன்மார்க்கம்.) An evil life.

துர்மாமிசம், *s.* (*also* துன்மாமிசம்.) Proud flesh in a wound, &c.

•துர்க்கம், *s.* [*vul.* துற்கம்.] A hill fort. See துருக்கம். (சது.)

•துர்க்கை, *s.* (*also* துற்கை.) A terrific goddess, consort of Siva, கொற்றவை. 2. The eleventh Nacshatra, பூரநட்சத்திரம். W. p. 415. DURGA.

துர்க்காபூசை–துர்க்கைபூசை, *s.* Worship of Durga. 2. Worship of Durga on the நவராத்திரி, together with Sarasvati and Lukshmi, three days to each, but especially to Durga.

•துர்த்தூரம், *s.* (*also* துருத்தூரம், which see.) The plant ஊமத்தை. (சது.)

•துர்ப்பரிகம், *s.* A plant, சிறுகாய்ஞ்சொறி, Tragia, *L.*

•துர்லபம், *s.* Rarity, dearness, excellence, as துல்லபம், அருமை. W. p. 417. DURLLABHA.

துலக்கம், *s.* Shining, lustre, brightness, splendor, பிரகாசம். 2. Polish, finish, gloss, பளபளப்பு. 4. Clearness, limpidness, transparency, தெளிவு; [*ex* துலக்கு. *v.*] (*c.*)

துலக்கமானஎழுத்து. A legible and neat hand-writing.

துலக்கமானகண்ணாடி. A clear mirror.

துலக்கமானபேச்சு. Perspicuous language, or style.

துலக்கம்பண்ண, *inf.* To explain, lay open. 2. To divulge secrets.

துலக்கு, கிறேன், துலக்கினேன், வேன், துலக்க, *v. a.* To polish, furbish, burnish, மினுக்க. 2. To cause to shine; to brighten, illumine, enlighten, பிரகாசிக்கப்பண்ண. 3. To explain, illustrate, clear up a thing, தெரியப்படுத்த. (*c.*)

காரியத்தைத்துலக்க, *inf.* To explain a thing.

துலக்கு, *v. noun.* Lustre, gloss, polish, மினுக்கு.

துலங்கு, *s.* [*prov. prop.* தொடங்கு.] Stocks, தொழுமரம். See விலங்கு.

துலங்கு, கிறது, துலங்கினது, ம், துலங்க, *v. n.* To shine, corruscate, glitter, radiate; to be bright, splendid, பிரகாசிக்க. 2. To be polished, burnished, furbished, துலக்கப்பட. 3. To be illustrious, conspicuous, தோன்ற. 4. To be clear, perspicuous, evident, distinct, தெரிய. 5. To be excellent, to be splendid, சிறக்க. (*c.*)

நீதுலங்கமாட்டாய். You will never prosper. (*a curse.*)

துலங்கியெரிய, *inf.* To burn brightly, clearly.

•துலம், *s.* Heaviness, gravity, ponderousness, கனம். 2. Weight of a scale, as துலாநிறை. (சது.) 3. The சிமுள்ளி plant. 4. A grass, கோரை.

•துலவம், *s.* (*a contraction of* தூலம், *or Sa. Tulaka.*) A cotton, பஞ்சு. (சது.)

•துலா, *s.* Balance, steelyard, scales, beam of scales, நிறைகோல். W. p. 381. TULA. 2. [*vul.* தொலா.] A well-sweep, or lever for drawing water, picotta, ஏற்றமரம். (*c.*) (சது.) 3. Single shaft of a carriage, bullock-cart, &c., வண்டிமைக்கால்.

துலாகோடி, *s.* (*St.*) A weight.

துலாக்கட்டை, *s.* [*loc.* திராவி.] Cross beams used for a terraced house.

துலாக்கொடி, *s.* [*prov.*] A rope or pole attached to the well-beam.

துலாக்கோல், *s.* Balance, beam of scales.

துலாபாரம்—துலாவாரம், *s.* A weight in gold equal to that of a person, presented to a brahman, as an atonement for sin; or a deed of merit.

துலாபாரந்தூங்க—துலாபாரமேந்த, *inf.* To get into scales as a person to make up a weight of gold equal to himself.

துலாப்படி, *s.* Steelyard. 2. A large weight for a balance.

துலாப்பட்டை, *s.* A well-basket attached to the lever for irrigation. 2. [*loc.*] The trunk part of a split palmyra.

துலாமரம், *s.* A well-sweep.

துலாமிதிக்க, *inf.* To tread the well-beam in drawing water.

துலாயனம், *s.* Autumnal, equinoctial point. 2. *(R.)* The apparent course of the sun from North to South.

துலாராசி, *s.* Libra of the Zodiac.

துலாவிடு—துலாவிஷுவம்—துலாவிடுவம், *s.* Autumnal point.

அடித்துலா, *s.* The butt end of the well-beam.

•துலாகோடி, *s.* An ornament to the feet, காலணிப்பொன்று. 2. A hundred millions, or ten crore, பத்துக்கோடி.

•துலாந்து, *s.* [*prov.*] A loft, rack or frame in a room for setting things on; also cross beams, நிலைப்பரண்.

•துலாம், *s.* Balance, steelyard, scales, நிறைகோல். 2. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 3. A well-sweep, a well-beam, ஏற்றமரம். 4. A weight equal to one-hundred பலம். In some places two-hundred பலம் or five vis, நிறை. (*c.*)

•துலாம்பரம், *s.* Clearness, limpidness, brightness as of a lamp, gem, or mirror, துலக்கம். 2. Being evident, plain, perspicuous, conspicuous, தெளிவு. 3. Publicity, coming abroad, being known, பகிரங்கம். (*c.*)

துலாம்பரமானகாரியம், *s.* A plain or evident thing known to all.

•துலிதம், *s.* Shaking, waving, vacillation, அசைவு. 2. Equality, ஒப்பு. See அதுலிதம்.

துலுக்கப்பூ, *s.* A kind of flower, yellow, ஒருபூ, Tagetes, *L.*

•துலுக்கு, *s.* (*a change of* துருக்கு.) The Moorish caste, language, custom, &c.

துலுக்கச்சி, *s.* (*masc.* துலுக்கன்.) A Moorish female.

துலுக்கச்செவ்வந்தி, *s.* A species of செவ்வந்தி; which see.

துலுக்கபாஷை, *s.* The Moor's language, Hindustani.

துலுக்கர், *s.* (*plu.*) Moors, Mohammedans, Moslems, Turks. 2. A class of Moors, the other being சோனகர்.

துலுக்காணம், *s.* The original country of the Moors, Turkisthan, as துருக்கு. 2. Any thing Moorish, *commonly*, a kind of chess, ஒருவகைச்சதுரங்கவிளையாட்டு.

துலுக்காணத்துச்சட்டம், *s.* The manners and customs of the Moors.

துலுக்காணியம்—துலுக்காணம், *s.* The Turkish dominions. (*R.*)

துலுக்கு, கிறேன், துலுக்கினேன், வேன், துலுக்க, *v. a.* To shake or toss the head, to make affected gestures, to affect a proud gait; also குலுக்க. 2. To wag the head in scorn, defiance or ridicule, அசைக்க. 3. To carry one's self proudly, குலுக்கிநடக்க; [*ex Sa. Dula*, to shake.]

துலுக்கி, *s.* A woman giving herself airs, displaying her ornaments, &c.

துலுக்கு, *v. noun.* Shaking, gesticulation, commonly of the head or body, குலுக்கு.

•துலை, *s.* Steelyard, &c., as துலா, 1. 2. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 3. Picotta, as துலா, 2, ஏற்றிறைக்குந்துலா. 4. (*c.*) Reservoir for receiving water from a well to distribute, துலைமுகம். 5. Defined weight, equilibrium, சமம். 6. Resemblance, ஒப்பு.

துலைக்கிடங்கு—துலைமுகம்—துலைவாய், *s.* Reservoir near a well. See துலை.

துலைக்குழி — துலைப்பள்ளம், *s.* The hole or pool whence the water is drawn for irrigation.

துலைத்தட்டு, *s.* A balance.

துலை, *s.* [*prop.* தொலை.] Distance, great distance, தூரம்.

துலை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*prop.* தொலை.] To be exhausted, to terminate, &c.

துலை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prop.* தொலை.] To be distant. 2. *v. a.* To exhaust, kill, &c.

துலோபம், *s.* A medicinal root, கருஞ்சண்டி.

•துல்லபம், *s.* (*St.* துர்லபம்.) That which is difficult of attainment, &c., excellence, eminence, rareness, அருமை.

•துல்லம், *s.* Din, roar, great sound, பேரொலி. (*சது.*)

•துல்லியம், *s.* [*vul.* துல்லிபம்.] Similitude, resemblance, equality, உவமை. W. p. 381. Tulya. 2. Purity, சுத்தம்.

துல்லியபக்கம், *s.* [*in log.*] Analogous doctrines suited to the subject, views agreeable to truth and reason. See பக்கம்.

துல்லியபானம், *s.* Drinking together.

துல்லியயோகிதாலங்காரம், *s.* [*in rhet.*] Enumeration or assemblage of similarities, in order to heighten description, ஒப்புமைக்கூட்ட அணி.

துவக்கம், *v. noun.* See துவங்கு.

துவக்கு, *s.* Tie, physical or mental attachment, சம்பந்தம். 2. A chain, சங்கிலி. 3. Difference, dispute, பிணக்கு. (*சது.*) 4. [*for. prov.*] Gun, firelock, musket, துப்பாக்கி.

•துவக்கு, *s.* Skin, தோல்; also written தொக்கு. (*Sa. Tvak.*) 2. Body, உடல்.

துவக்கூசி, *s.* [*prov.*] Shoemaker's awl, செருப்புத்தைக்கும் ஊசியிலொன்று.

துவக்கு, கிறேன், துவக்கினேன், வேன், துவக்க, *v. a.* To begin, enter upon, commence, ஆரம்பிக்க. 2. To tie, bind, entangle, engross the senses or affections, கட்ட. (*சது.*)

•துவங்கிசம், *s.* Loss, injury, detriment. See தொங்கிசம். W. p. 449. D'hvamsa.

துவங்கு, கிறேன், துவங்கினேன், வேன், துவங்க, *v. a.* and *n.* To commence, begin, enter upon, ஆரம்பிக்க. (*c.*)

துவக்கம், *v. noun.* Beginning, commencement, ஆரம்பம்.

துவக்கமுமுடிவும். The beginning and end.

•துவசம், *s.* Banner, flag, streamer; banner in token of rank, விருதுக்கொடி. 2. Ensign, colors, flag, escutcheon, விலோதனம். 3. Sign, அடையாளம். W. p. 449. D'hvaja.

துவசங்கட்ட, *inf.* (*com.* துசங்கட்ட.) To hoist a flag. 2. To erect a banner, as a hero in challenge, defiance, or in token of what he resolves to accomplish. 3. To set about a thing with the utmost zeal, and energy.

துவசாரோகணம், *s.* Hoisting the temple flag, with prescribed ceremonies, for the annual festival; [*ex* ஆரோகணம்.]

•துவசர், *s.* Toddy sellers, dealers in spirituous liquors, கள்விற்போர். (*சது.*) [*ex Sa. D'hvajavat.*]

துவசல், *s.* [*prov.*] Connection, mutual concern, intercourse, தொடர்பு.

துவசல்தீர்த்துக்கொண்டார். He has settled the business with us.

துவட்சி, *v. noun.* See துவள்.

துவட்சிகை, *s.* [*prop.* துவர்ச்சிகை.] The germ or very young nut of the Terminalia, கடுப்பிஞ்சு.

•துவட்டர், *s.* Carpenters, தச்சர். 2. Artificers, smiths, கம்மாளர்; [*ex* துவஷ்டா.]

துவட்டல், *v. noun.* (*substantively.*) A sort of curry without gravy, துவட்டுக்கறி. 2. See துவட்டு, *v.* (*c.*)

•துவட்டன், *s.* One of the twelve suns so called, துவாதசாதித்தரிலொருவன்.

•துவட்டா—துவஷ்டா, *s.* A carpenter, especially Visvakarma the architect of the gods, விசுவகருமன். W. p. 394. Tvashtru.

துவட்டாநாள், *s.* The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநட்சத்திரம்.

துவட்டு, கிறேன், துவட்டினேன், வேன், துவட்ட, *v. a.* To wipe off moisture after bathing, &c., துடைக்க. 2. To boil or stew with little water so as to make the food thick, கறிதுவட்ட. 3. To boil meat, கொழுப்பிற்புலர்த்த. 4. To cause to adhere, சேர்பகொள்ள; [*ex* துவள், *v.*] (*c.*)

துவட்டிக்கொண்டுசாப்பிட்டுவிடலாம். The curry is so good that, to eat the rice, it is only necessary to dip into it the tip of the finger.

துவட்டல் — துவட்டுதல், *v. noun.* Wiping, stewing, &c., as the verb.

•துவந்தம், *s.* (*St. for* தொந்தம்.) Quality, closeness, &c.

•துவந்துவம், *s.* Two, a pair, a couple, a brace, இரண்டு. 2. Two united, இரட்டை. W. p. 431. Dvandva.

•துவந்தனை, *s.* Hinderance, தடை. 2. Vexation, அலைவு.

•துவம், *s.* Fixedness, immutability, immobility, permanence, அசையாநிலை. (*a change of* துருவம்.) 2. An affix to Sanscrit words, expressive of quality, nature, character, &c., தன்மை, as தேவத்துவம், divinity; கோத்துவம், the nature of a cow.

•துவயம், *s.* Two, doubleness, duality, இரண்டு. W. p. 431. Tvaya.

துவயார்த்தம், *s.* (*St.*) Ambiguity, a double meaning, உபயார்த்தம்.

•துவரம், *s.* Astringency, துவர்ப்பு. (*சது.*) W. p. 382. Tuvara.

துவரி *s.* The saffron color of a Sanniyasi's dress, காவிநிறம்.

•துவரை, *s.* A species of grain or lentil, ஒருபயறு, Cytisus cajan, *L.* (*c.*) (*Sa. Tuvara.*)

துவரமலார், *s.* A twig of the துவரை.

துவரம்பருப்பு, *s.* The pea of the துவரை, often called dholl.

கருந்துவரை, *s.* A plant, Hedysarum biflor. (*Willd.*) 2. A tree, Dalbergia latifolia.

காட்டுத்துவரை, s. A plant, Glycine parviflora, L.

காலியாந்துவரை, s. [prov.] A wild kind of துவரை.

மலைத்துவரை, s. Another variety of this plant.

•துவரை, s. (com. துவாரகை.) One of the seven sacred cities, நகரி. (p.)

துவரைமல்லி, s. (Tel. prop. தோரைமல்லி.) A kind of amethyst, புஷ்பராகச்சிப்பு.

துவர், s. Enmity, hatred, hostility, பகை. 2. Red, சிவப்பு. 3. Red coral, பவளம். 4. Fire-wood, விறகு. (சது.)

•துவர், s. Astringency. See துவரம். 2. Astringents used as applications to the head before bathing, to take out oil, பேசகர்முதலியன.—Note. Ten astringents are given, as used in medicine. 1. சரலம், bark of the சரலம்; 2. கடுக்காய், fruit of the கடு, Indian gall-nut; 3. நெல்லி, fruit of the நெல்லி; 4. தான்றிக்காய், fruit of the தான்றி; 5. ஆல், buds of the banyan; 6. அரசு, buds of the அரசு; 7. அத்தி, bark of the அத்தி; 8. இத்தி, bark of the இத்தி; 9. முத்தக்காசு, root of the கோரை; 10. மாந்தளிர், tender leaves of the mango tree. (சது.)

அவனுடம்பிலேதுவரேறியிருக்கிறது. He is in high spirits.

துவரெண்ணெய், s. A medicinal astringent oil used for sores.

துவர்க்கட்டி, s. Decoction of areca-nut with spices, as காய்ச்சுக்கட்டி.

துவர்க்காய், s. Areca-nut, பாக்கு.

துவர், கிறது, ந்தது, துவரும், துவர, v. n. To divide, separate as the hair, பிரிய. 2. To be separate, clear, distinct, தெரிய. (p.)

துவர்த்தோன்றது. It does not appear to be distinct.

துவர், கிறேன், ந்தேன், வேன், துவர, v. a. To smear, திமிர். (p.)

துவர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be astringent. (c.)

துவர்த்தல், v. noun. Rubbing on, பூசுதல். 2. As துவர்ப்பு. (R.)

துவர்ப்பு, v. noun. Being astringent in taste or quality, astringency as one of the six flavors, அறுசுவையுளொன்று. (See சுவை.) 2. (R.) Harshness of disposition. 3. Affections of the soul.

துவர்ச்சிகை, s. Very young gall-nuts, கடுக்காய்ப்பிஞ்சு. See துவட்சிகை.

துவலு — துவல், கிறது, துவன்றது, ம், துவல, v. n. To drop as water, to emit or scatter drops, to rain, துளிக்க. 2. To be quick, rapid, to move with celerity, தீவிரிக்க. (p.) 3. (R.) To be full, thick; to die, &c. See துவன்று, v.

துவலை, s. Watery particle, drop, திவலை. 2. Fine rain, sprinkling rain, மழைத்துவல்; [ex துவலு.] (சது.)

•துவல், s. Haste, celerity, rapidity, diligence, சீக்கிரம். W. p. 393. Tvara.

துவள் — துவளு, கிறது, துவண்டது, துவளும், துவள, v. n. To waver, shake, move, vacillate, to be agitated, அசைய. 2. To be flexible, slender, weak, unable to sustain a weight—as a tender tree, or (fig.) a lady's waist, &c., மெல்லியதாயிருக்க. 3. To fail, faint, droop under a load, &c., திகை. (See சலு.) 4. To wrap, bend, shrink, twist, as boards in the sun, &c., கோலிய. 5. To become thick and dry as curry, இறுக. 6. To become rumpled, deprived of gloss, as a new-cloth, கசங்க. 7. (in an impersonal sense.) To stick to, adhere, as oil, thick liquid, dust, or coloring matter, to the hand or a cloth; to stain, blot, color, soil, daub, smear, ஒட்ட. 8. To become dry, as plants under a scorching sun, வாட. (c.)

குழந்தைஅல்லித்தண்டுபோலத்துவண்டுகிடக்கிறது. The child is weak as the stalk of a lily.

துவளாமற்காரியம்பார்க்க. To manage another's business without deriving any profit to one's self. 2. To get business done without expense.

பாலைத்துவளக்காய்ச்சினான். He boiled the milk until it was thick.

துவளிர், s. Filth, slimy matter about a new born infant; [ex id.]

துவளச்சமைக்க, inf. To make curry thick.

துவட்சி — துவளல், v. noun. Being thin, slender, flexible, shaking as unable to bear a weight, &c., மெலிவு.

•துவறல், s. Raining, துவலைவிடுதல். 2. Swiftness, haste, விரைவு. (சது.) (Sa. Tvara.)

•துவனி, s. Sound, noise, clamor. See தொனி. W. p. 449. Dhvani.

துவன், s. A plant, வட்டத்திருப்பி, Cissampelos, L.

துவன்று, கிறேன், துவன்றினேன், வேன், துவன்ற, v. n. To be full, to fill up, நிறைய. 2. To be thick, close, crowded, நெருங்க. 3. To abound, increase, மிக. 4. To die, சாக. (சது.)

துவன்றல், v. noun. Being full, &c., as the verb.

•துவா, s. [in cant numbers.] Two, இரண்டு. See துவி.

துவாப்புலு, s. [prov.] Twenty, இருபது.

•துவாதசம், s. Twelve, பன்னிரண்டு; [ex தசம், ten.] W. p. 432. Dvadasan.

துவாதசாங்கிசம், s. [in astrol.] A division of the rising sign into twelve parts, for horoscopic calculations. See இலக்கினம்; [ex அங்கிசம், அமிசம்.]

துவாதசாதித்தர் — துவாதசாதித்தியர், s. [in mythol.] The twelve suns governing the twelve months of the year, or more properly the presiding deity of the sun for each month, beginning with சித்திரை, in the sign Aries. The twelve ஆதித்தர் are: 1. தாத்துரு. 2. சக்கிரன். 3. அரியமன். 4. மித்திரன். 5. வருணன். 6. அஞ்சுமான். 7. இரணியன். 8. பகவான். 9. திவச்சுவான். 10. பூடன். 11. சவித்திரு. 12. துவட்டன்.—Note. Each of these names is applied to the sun as he passes its sign in the Zodiac.

துவாதசாந்தம், s. The place of the twelfth and last அவஸ்தை or station of the soul in the practice of the motionless ascetic, பன்னிரண்டாமவஸ்தை; [ex அந்தம், end.]

துவாதசான்மா, s. The sun as having twelve names, as above; (lit.) the twelve-souled. (சது.)

துவாதசி, s. The twelfth phasis of the moon, either in the increase or decrease, திதி. W. p. 432. Dvadasa.

•துவாந்தம், s. Darkness, obscurity, gloom, இருள். 2. Hell, நரகம். (சது.)

•துவாபரம்—துவாபரயுகம், s. The third Yuga or age of the world, consisting of 864,000 years. W. p. 432. Dvapara.

•துவாரகை—துவாரகாபுரி, s. One of the seven sacred cities, சத்தபுரியிலொன்று. W. p. 432. Dvaraka.—Note. This city is said to be now submerged by the sea, and to be represented by a small island on the north part of the Malabar coast.

துவாரகேசன், s. (St.) Vishnu, விஷ்ணு; [ex ஈசன், lord.]

•துவாரம், s. A hole, aperture, perforation, தொளை. 2. Passage, avenue, thoroughfare, opening, outlet, வழி. 3. A gate-way, or main entrance, வாயில். 4. Any of the passages, apertures, or pores of the body. See நவத்துவாரம். W. p. 432. Dvara. (c.)

துவாரபாலகர், s. (St.) Door-keepers, warders. 2. Gigantic figures, or images placed at the gate of a heathen fane.

துவாரமடைக்க, inf. To stop up a hole.

துவாரம்பண்ண, inf. To make a hole.

துவாரம்விட, inf. To leave holes or openings in a building.

துவாரம்விழ, inf. To form an orifice of itself, as a tumor.

சிறுதுவாரம், s. [in astron. or bot.] Capillary tube.

துவாலை, s. Flow of blood, as in the menses or parturition, உதிரப்பெருக்கு. 2. [prov.] Lochial discharges, தீட்டு. 3. Anointing the whole body, as in case of a poisonous bite, பூச்சு. 4. Liniment for medical anointing, பூச்சுமருந்து. 4. (Eng.) Towel, துண்டுத்துணி. (c.)

துவாலைச்சீலை — துவாலைப்புடைவை, s. Cloths worn by women in child-birth, in lochial discharges, &c.

துவாலையிட, inf. To rub a medical oil, or liniment, on the whole body.

துவாலையிறைக்க, inf. To flow excessively as lochial discharges, flooding, or excessive flow of menses.

துவாளிக்க, inf. v. a. [prov. for தவாளி, which see.] To groove, to flute, to channel, குடைய.

•துவி, adj. Two; double; used only in composition with other words, இரண்டு. W. p. 432. Dvi.

துவிசபம், s. A cloven footed creature, கவைக்குளம்புள்ளது.

துவிசன், s. A brahman, as twice-born; the investiture with the sacred thread being regarded as a second birth, இருபிறப்பாளன். W. p. 432. Dvija.

துவிசாதி, s. (St.) The twice-born, as முட்டையிற்பிறப்பன. 2. A brahman, பார்ப்பான்.

துவிபாதசெந்து, s. A two-footed animal, a biped, இருகாலுள்ளது.

துவிவசனம், s. (St.) The dual in Grammar.

துவிகபா, s. A plant, வட்டத்திருப்பி, Cissampelos, L.

துவிகாயாசின், s. A kind of red Murunga, செம்முருங்கை.

•துவிதம், s. Doubleness, duality, இரண்டு. 2. A sect, called also மத்துவம், at the head of which was Mad'hvacharya, who taught that the deity is distinct from the soul, and all creatures—oppos. to அத்துவிதம், the followers of Sancharacharya, who believe god and the soul to be one.

துவிதகேந்திரம் — துவிதீயகேந்திரம், s. [in astron.] Twice equated argument of anomaly.

துவிதீயபுடம், s. [in astron.] Twice equated longitude.

துவிதபாவனை, s. [in the mystic philos.] Making distinctions, as between the operations or works of deity and the deity himself, viewing things as distinct from the deity instead of regarding them as parts or developments of himself, இரண்டாகப்பாவிக்கை.

•துவிதாத்துமகம், s. Nutmeg, சாதிக்காய். W. p. 434. Dvidhatmaka.

துவியம், s. [Pers.] A second, a deputy, இரண்டாவது.

துவியக்கணக்கு, s. Account prepared a second time. (Govern. usage.)

•துவிருத்தி, s. Tautology, repetition, கூறியதுகூறல். W. p. 434. Dvirukti.

•துவீபம், s. An island, தீவு, as தீபம்.

•துவேஷம்—துவேசம், s. Aversion. dislike, loathing, antipathy, disgust, hatred, பகை. W. p. 435. Dvesha.

அன்னத்துவேஷம், s. Aversion to food.

துவேஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To dislike, be averse to, பகைக்க.

துவை, s. Flesh, meat, இறைச்சி. 2. Sound, clamor, resonance, ஒலி. 3. Food proper to be drunk, sipped or taken with a spoon, பருகுதற்குரியன. 4. Acid curry, புளிக்கறி. 5. Residuum of nuts, fruits, &c., after extracting oil, commonly eatable, பிண்ணாக்கு. (சது.)

துவை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be dipped as a cloth in dye, தோய. 2. To be moistened with starch, பசைதோய. 3. To be turned or curdled as milk, பால்தோய. 4. To be tempered as steel, ஆயுதத்தோய்வயிட. 5. To be trodden out as corn by cattle, மிதிக்கப்பட. 6. To be pounded in a mortar, as green things for their juice; to be mashed, இடிக்கப்பட. (c.)

துவையல், v. noun. Seasonings for food, commonly mashed; chopped, or pared fruits—as cocoa-nuts, onions, chillies, சண்டிகறி. 2. Tempering, as தோய்ச்சல். 3. Washing clothes. (c.)

துவை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To dip in, soak, தோய்க்க. 2. To beat clothes, &c., in washing. 3. To curdle milk by runnet, &c., பால்தோய்க்க. 4. To temper iron, ஆயுததோய்க்க. 5. To beat moist or green things in a mortar, to mash, &c., சதக்க. 6. To beat as clay or mortar, இடிக்க. 7. To tread under foot, as when cattle tread out the corn, அரிக்கட்டுத்துவைக்க. (c.) 8. (சது.) To sound, resound, clamor, ஒலிக்க. 9. To beat a drum, sound any loud instrument, வாச்சியமுழக்க.

துவைத்துப்பிழிய, inf. To dip and wring out a cloth, in water or a dye.

துவைத்தல், v. noun. Used in all the meanings of the verb.

துவைப்பு, v. noun. Pounding or bruising moist things in a mortar, இடிப்பு.

•துவைதம், s. [as துவிதம்.] Duality, duplication. W. p. 435. Dvaita.

•துவைபாயனன், s. Vyasa, as born on an island, வேதவியாசன்; [ex துவீபம்.]

துவ்வாமை, s. Disgust, dislike, வெறுப்பு; [ex துவ்வு, v.]

துவ்வு, s. Food, உணவு. 2. Fruition, enjoyment, அநுபவம். 3. Gratification of the senses, ஐம்பொறிநுகர்ச்சி. See துய்ப்பு. (p.)

துவ்வு, கிறேன், துவ்வினேன், வேன், துவ்வ, v. a. To take food, eat, புசிக்க. 2. To enjoy by means of the senses, ஐம்பொறியால் நுகர. 3. To suffer, enjoy the fruits of actions, experience, அனுபவிக்க. (See து, v.) —Note. This word is more properly து, it forming like a negative.

துவ்வாதார் — துவ்வார், appel. n. The poor, the indigent, தரித்திரர்.

துவ்வல், v. noun. Eating, புசித்தல்.

துழ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To mix, mingle, mash food with the hand, &c., குழைக்க. (p.)

துழவு, கிறேன், துழவினேன், வேன், துழவ, v. a. [contraction of துழாவு.] To mix, mingle, &c.

துழவை, s. [prov.] A split bambu used by natives to steer a small boat, மூங்கிற்பற்றை; written by Beschi, துளவை. (c.)

துழவைதொடுக்க, inf. To paddle a canoe.

துழனி, s. Sound, noise, ஒலி. (See துவனி.) 2. Chirping of flocks of birds, &c., பறவைக்கூட்டத்தொலி. (சது.) (p.)

துழாய், s. The Tulasi herb. (See துளசி.) 2. Verbal participle of துழாவு. (p.)

துழாய்மௌலி, s. Vishnu crowned with the garlands of Tulasi, விஷ்ணு.

துழாய்வனம், s. A garden where Tulasi is grown. 2. Tulasi plant.

துழாவாரம், s. [prov.] Long and useless talk about others' affairs, வாய்ப்பேச்சுப்பேசகை.

துழாவு, கிறேன், துழாவினேன், வேன், துழாவ, v. a. To mix, mingle, கலக்க. 2. To stir with a ladle; stir up paddy, spread in the sun, கிளற. 3. To feel, grope, search for with the hands stretched, தடவ. 4. To inquire, ஆராய. 5. To row a boat, &c., தண்டுவலிக்க. (c) 6. (சது.) To cut, வெட்ட.

துழாவிப்பிடிக்க, inf. To feel for and grasp with the hands—as the elephant with its trunk—in cropping leaves, &c.

புழுங்கல்துழாவ—நெல்துழாவ, inf. To stir boiled paddy as it dries in the sun.

துடுப்பினால்துழாவ, inf. To stir up with a ladle, &c. See துடுப்பு.

துழாவல், v. noun. Stirring up, &c., as the verb.

துளக்கம், s. Brightness, splendor, shining, gloss, lustre, as துலக்கம், ஒளி. 2. Fear, dread, அச்சம். 3. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள். (சது.) 4. Shaking, waving motion, அசைவு. 5. Agitation of mind, perturbation, anxiety, கலக்கம்; [ex துளங்கு.] (p.)

துளக்கு, கிறேன், துளக்கினேன், வேன், துளக்க, v. a. To move, shake, agitate, அசைக்க. 2. To polish, விளக்க. See துலக்கு.

துளக்கல்—துளக்கு, v. noun. Shaking, moving, அசைவு. 2. Polishing.

துளங்கு, கிறேன், துளங்கினேன், வேன், துளங்க, v. n. To move, shake, be agitated, அசைய. 2. To be agitated as the mind, to be in perturbation, கலங்க. 3. To be moved by rebuke, advice, fear, &c., அஞ்ச. 4. (சது.) To shine, be bright, luminous; to radiate, இலங்க. 5. (fig.) To appear evident, வெளிப்பட. (p.)

துளங்காதமனம், s. An unshaken mind.

துளங்கொளி, s. Great splendor, மிகும்ஒளி. 2. (சது.) The eighteenth lunar asterism, கேட்டைநாள்.

துளங்கல், v. noun. Shining bright.

•துளசி, s. Tulasi, a fragrant herb held in great veneration by the Hindus; holy basil, which is said to be a female metamorphosed, துளவம். Ocymum sanctum. W. p. 381. Tulasi.—Note. There are three kinds especially sacred to Siva, viz:. வெண்டுளசி, கிருஷ்ணதுளசி, சிவதுளசி, Ocymum tenuiflorum. There are others appropriated to Vishnu who claims also those of Siva, viz.: இராமதுளசி, கரியமால்துளசி, செந்துளசி, கருந்துளசி, விஷ்ணுதுளசி, பெருந்துளசி, Ocymum gratissimum. There are still other varieties. as கற்பூரத்துளசி, which see; also காட்டுத்துளசி, Ocymum adscendens; நாய்த்துளசி, dog's basil, oppos. to நல்லதுளசி; நிலத்துளசி, Ocymum prostratum. (c.)

துளசிதீர்த்தம், s. Tulasi leaves and consecrated water, taken in making oath in court, or, as a token of adherence to Vishnu on entering his temples.

துளசிமணி, s. (also தாதமணி.) Beads made of the white Tulasi root or branch, worn by devotees of the Vishnu sect.

துளசிமாடம், s. A raised place for Tulasi plants, instead of a flower pot.

துளசிமாலை, s. A necklace made of Tulasi, whether leaves or beads.

துளம்பிக்கிரி, s. A shrub, as ஆடுதொண்டை.

•துளவம்—துளவு, s. [a change of துளசி.] The Tulasi plant. (p.)

துளவன், s. Vishnu as adorned with the Tulasi, திருமால். 2. (R.) A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

துளவை, s. Hole, orifice, துளை. 2. [for துழவை.] An oar of split bambu.

துளி, s. Rain-drop, globule of water, tear, &c., திவலை. (c.) 2. Rain, மழை.

துளித்துளியாய்வடிய, inf. To dribble.

துளித்துளியாய்விழ, inf. To fall in drops, flow as tears, drop as rain, honey, &c.

•துளி, s. Female tortoise, பெண்ணாமை. W. p. 417. Duli.

துளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To drop, fall in drops, as rain, tears, or honey, to trickle down, தேன்முதலியதுளிவிக்க. 2. To rain, மழைபெய்ய.

துளிமழை, s. Light rain.

துளிப்பு, v. noun. Dropping, falling in drops, dribbling, dripping.

துளிர், *s.* Bud, sprout, germ, young leaf, tender foliage, தளிர். (*c.*)
துளிர்விட, *inf.* To bud.
நாக்குத்துளிர், *s.* Tip of the tongue.

துளிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*com.* தளிக்க.] To bud, sprout, shoot, put forth leaves, vegetate, தளிக்க. 2. (*fig.*) To begin to thrive as a person, செழிக்க. (*c.*)
இவன்துளிர்த்திருக்கிறான். He is flourishing.
துளிர்ப்பு, *v. noun.* Budding, sprouting.

துளும்பு, கிறது, துளும்பினது, ம், துளும்ப, *v. n.* To shake, be agitated, அசைய. 2. To rise into opposition, &c., எழும்ப. 3. To sparkle, glitter, coruscate, shine, செலிக்க. 4. (*சது.*) *v. a.* To smear, தீமிர.
துளும்பல், *v. noun.* Wavering, shining, &c., as the verb.

•துளுவம், *s.* The name of a country on the western coast between Canara and the Concan, ஒர்தேசம். 2. The language of the country, one of the eighteen, பதினெண்பாஷையிலொன்று.
துளுவபாஷை, *s.* The Tuluva language.
துளுவப்பிராமணர், *s.* (*plu.*) Brahmans of the Tuluva country, of whom, the head of the துவைதம் sect, Mad'hvacharia, was one.
துளுவவேளாளன், *s.* An agriculturist of the country.
துளுவன், *s.* An inhabitant of the Tuluva country.

துளை, *s.* [*also written,* தொளை.] Hole, orifice, aperture, perforation, துவாரம். (*c.*) 2. Gateway, passage, thoroughfare, opening, வாயில். 3. The hollow of a tube, உட்டொளை. 4. Bambu, மூங்கில். See தும்பு.
துளைக்கருவி, *s.* Wind instruments, one of the five kinds.
துளைக்கை, *s.* Elephant's trunk, தும்பிக்கை. 2. See துளை, *v. a.*
துளைச்செவி, *s.* Ear of an animal that has no external ear, உட்செவி. 2. An animal with the internal ear only, without any auricle; one of the two great classes of animals according to the Hindus, உட்செவியுள்ளது.
துளைபோட—துளையடிக்க—துளையிட, *inf.* To make a hole, commonly with a chisel and mallet, to punch.

துளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* [*prov.*] To play or dive in water, to roll in the sand, &c., மூழ்க. 2. *v. a.* To enjoy, have fruition of, அனுபவிக்க.

துளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* (*also* தொளை.) To make a hole, bore, drill, punch, துவாரஞ்செய்ய. 2. To perforate, pierce, pierce with arrows, &c., ஊடுருவ.
துளைப்பு, *v. noun.* Boaring, drilling, perforating.

துள்ளல், *s.* Dance, dancing, கூத்து. 2. Goat, sheep, ஆடு. 3. A small fly, gnat, கொசுகு. 4. Melody or movement of the கலிப்பா class of verse, கலிப்பாவிலோசை. (*சது.*) 5. One of the four kinds of movements in verse or singing, being lively or quick, விரைந்தபாடுமோசை. 6. See துள்ளு, *v.*

துள்ளி, *s.* [*for* துளி.] A drop. (*c.*)

துள்ளு, *s.* A leap, jump, spring, frisk, commonly without progress, குதிப்பு. (*c.*)
துள்ளடங்க, *inf.* [*in burlesque.*] To be reduced, as arrogance, &c.
துள்ளாட்டம், *v. noun.* Sprightfulness, arrogance, haughtiness, assumption, overbearing airs.
துள்ளாட்டம்பண்ண, *inf.* To be arrogant, overbearing, unruly, refractory.
துள்ளுக்காளை, *s.* An ungovernable person; (*lit.*) untamed bullock.
துள்ளுப்பூச்சி, *s.* A kind of leaping insect destructive to grain.

துள்ளு, கிறேன், துள்ளினேன், வேன், துள்ள, *v. n.* To spring up, leap up, jump up, frisk in play, commonly not proceeding forward; to leap out of water, as fishes, குதிக்க. 2. To trip along in a frolicksome way, குதித்தசெல்ல. 3. [*in burlesque.*] To be haughty, arrogant, செருக்க. (*c.*)
துள்ளித்தொப்பென்றுவிழுகிறான். He is very insubordinate; (*lit.*) capers and falls.
துள்ளுகிறமாடுபொதிசுமக்கும். An unruly bullock throwing off its load will have a greater burden, *that is,* disobedient persons will not escape punishment.
துள்ளுகுட்டி, *s.* A frisking, young animal. 2. A young animal, plump, strong, and lively. 3. (*fig*) A stout, lively boy. (*c.*)
துள்ளல், *v. noun.* Frisking, leaping, குதித்தல்.

துறக்கம்—துறக்கநாடு, *s.* Swerga or the paradise of the inferior gods, சுவர்க்கம். (*சது.*)

துற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To leave, relinquish, desert, reject, discard, கைவிட. 2. To renounce matrimony, and secular things, for an ascetic life, இல்லறந்துறக்க. 3. To neglect, dispense with, omit, avoid, தவிர்க்க. (*p.*)
தாய்சொற்றுறக்கவாசகமில்லை. There is no excuse for slighting a mother's word, (*Avv.*)
அதைத்துறந்து, *v. participle.* Leaving this, besides this.
துறந்துதள்ள, *inf.* To renounce one's relations.
துறந்தார்—துறந்தோர், *s.* (*plu.*) Ascetics, recluses, those that have renounced the world for an ascetic life, sannyasis, சந்நேசர்.
துறப்பு—துறவு, *v. noun.* Relinquishment, rejection, விடுகை. 2. Renunciation of matrimony and social life, for a life of austerities, of wandering and dependence on charitable gifts for support; or retirement to the desert, சந்நியாசம். 3. The principles of abstraction, or renunciation of secularities, as seated and operative in the mind of the devout ascetic, leading to corresponding actions.
துறவர் — துறவோர், *s.* [*plu.*] Munis, ascetics, recluses, முனிவர்.
துறவறம், *s.* Celibacy of the recluse, or of the strict devotee, in the வானப்பிரஸ்தம் state—oppos. to இல்லறம். (See ஆச்சிரமம்.) 2. See அறம்.
துறவி, *appel. n.* An ascetic, a recluse, சந்நியாசி.
துறவுநிலை, *s.* The standing, degree, profession or state of the ascetic.
துறவுபூண, *inf.* To become an ascetic.
துறவொழுக்கம், *s.* The proper course and rules of ascetic life.

•துறட்டி — துறடு, *s.* An iron crook, an elephant goad, அங்குசம். 2. An entanglement, சிக்கு. See தரட்டு.
தறட்டிலேமாட்டிக்கொண்டான். He entangled himself.
துறட்டிச்செடி, *s.* A shrub with crooked thorns, ஒர்முட்செடி, Pisonia, *L.*
துறட்டிப்பழம், *s.* Its fruit.
துறட்டிரும்பு — துறட்டூசி, *s.* A crooked iron or hook fastened in the integuments of the back of those who swing in the air at the செடில் festival.
துறட்டுக்கோல், *s.* An iron crook fixed at the end of a pole to pluck fruits.
துறட்டுப்பிடி—துறட்டுவாதம், *s.* Urgency, compulsive request, pressing one, &c., obstinacy in maintaining one's opinion, பிடிவாதம்.

துறப்பணம்—திறப்பணம், *s.* [*vul.*] A drill. See தரப்பணம்.

துறவி. See துற, *v.*

துறு, *s.* Iron-stone, laterite, செம்பூறான்கல். (*சது.*)
துறுகல், *s.* As துறு. 2. See துறு, *v. a.*

துறு, கிறேன், துற்றேன், வேன், துற, *v. a.* To eat, take food, உண்ண. (*Sa. Truda.*)
துறு—துற்றல், *v. noun.* Eating, taking food, உண்டல்.

துறு, கிறது, துற்றது, ம், துற, *v. n.* To be thick, crowded, full, நெருங்க. 2. To be closed, குவிய. (*p.*)
துறுபடை, *s.* A squadron, or troops, in close order.
துறு, *v. noun.* Thickness, closeness, crowdedness, நெருக்கம்.
துற்றல், *v. noun.* A closing up, குவிதல். 2. Being full, நிறைதல்.

துறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To stuff, press or crowd into a bag or box, &c., அமுக்க. 2. To cram food into the mouth, திணிக்க. (*c.*)
என்னத்துக்குப்பிள்ளைவாயில்சோற்றைத்துறுக்கிறீர்.. Why does she cram the child's mouth with rice?
துறுகல், *s.* A stone to stop a sluice or channel, கலுங்கையடைக்குங்கல். (*சது.*)
துறுத்தல் — துறுப்பு, *v. noun.* Cramming, stuffing, pressing, நெருக்குதல்.

•துருட்டி, *s.* A plant, small Cardamum, சிற்றேலம். W. p. 392. TRUT'HI.

துறுபவம், *s.* Closeness, thickness, crowdedness, நெருக்கம். (*சது*)

துறுமு, கிறேன், துறுமினேன், வேன், துறும, *v. n.* To be thick, close, crowded, நெருங்க. 2. To be or become round, திரள. 3. *v. a.* To make round, திரட்ட. (*p.*)
துறுமல், *v. noun.* Being close, making round, &c., as the verb.

துறுவு, கிறேன், துறுவினேன், வேன், துறுவ, *v. a.* To eat, take food, உண்ண. 2. *v. n.* To be crowded, close, thick, நெருங்க; [*ex* துற, *v.*]

துறவல் — துறவு, *v. noun.* Eating, புசித்தல். 2. Being thronged, நெருக்கல்.

துறை, *s.* Any passage to, into, or across water—as the entrance to a tank, pond or river, a ford or ferry; a watering place for cattle; a place for bathing or for washing clothes, சீத்துறை. 2. A sea-port, harbor, road-stead, இறங்குதுறை. 3. Way, path, thoroughfare, passage for men or beasts, வழி. 4. Frequented place, a place of meeting, a rendezvous, கலைகூடுமிடம். 5. Place, location, situation, space, position, as ஆடுத்துறை, வண்ணாந்துறை, இடம். 6. A resource, resort, shelter, place of refuge, ஒதுங்குமிடம். (*c.*) 7. River, ஆறு. 8. One of the three-fold subdivisions of any of the four classes of verse, கலித்துறை. (See பாவினம்.) *9. A branch, scope or extent of science, நூற்றுறை. 10. Any theme in love poetry, அகப்பொருட்டுறை. (*p.*)

துறைகாட்ட, *inf.* To show a method.

துறைகாண, *inf.* To find a port, haven, harbor. 2. To find a way, means or method to do or complete a thing.

துறைகண்டவன்விடுவானா. Will one who has discovered the way (to his master's treasure), forsake it?

துறைகாரர், *s.* [*prov.*] Agents, accountants, and other servants of a temple.

துறைக்காவல், *s.* [*prov.*] Watch or guard to a port, excise officer; military guard; a guard-ship.

துறைத்தோணி, *s.* A ferry boat.

துறைநியாயம், *s.* Laws of love poetry.

துறைநெருங்கிவர, *inf.* To direct the course to a port.

துறைபிடிக்க, *inf.* To touch at a port; to gain the haven, &c. 2. To find out means, expedients, உபாயந்தேட.

துறைபேர, *inf.* To leave port.

துறைபோக, *inf.* To acquire a thorough knowledge of a science, &c. 2. To attain one's end.

துறைப்பேச்சு, *s.* Vernacular or vulgar language, கொச்சைப்பேச்சு. (*R.*)

பறையைப் பள்ளிக்குவைத்தாலுந் துறைப்பேச்சுப் போமா. Will a low man forget his vulgar language, even when placed at school?

துறைமாற, *inf.* To mistake the proper course.

துறைமுகம், *s.* The entrance to a port, haven or harbor. (*c.*) 2. A passage or thoroughfare.

துறைமுகக்குத்தகை, *s.* [*prov.*] Rent of a ferry.

துறையடுக்கப்பிடிக்க, *inf.* [*prov.*] To sail toward a port, to anchor in or near the harbor.

துறையறிந்துநிற்க, *inf.* To find a suitable place, and proper persons; to become settled. 2. To know the proper course as to one's religion, caste, profession, &c., and adhere to it.

துறைவல்லோர், *s.* (*plu.*) The learned, கற்றோர். (சது.)

துறைவன், *s.* A chief of a maritime district, நெய்தனிலத்தலைவன். (சது.)

*துறோட்டி, *s.* (*for* துரோட்டி.) Elephant hook, அங்குசம். See தோட்டி.

*துற். A prefix signifying ill, improperly used for துர் before some words beginning with hard letters, as துற்சக்தம், துற்கருமம், துற்கிருத்தியம், துற்சனன், துற்செய்கை, துற்புத்தி, &c. Compare this with சுற்.

*துற்கை, *s.* Durga. See துர்க்கை.

துற்காபூசை—துற்கைபூசை, *s.* Worship of Durga.

*துற்பரிசம், *s.* A plant. See சிறுகாஞ்சொறி. See துர்ப்பரிசம்.

துற்று, கிறேன், துற்றினேன், வேன், துற்ற, *v. a.* To eat, as தறு.

துற்று, *v. noun.* Boiled rice, சோறு. (சது.)

துற்றுமாற்று, *s.* [*prov. for* துத்துமாற்று.] Trick, roguery, deception, திரியாவரம்.

துறுவி, *s.* Long-pepper, திப்பிலி.

துனி, *s.* Affliction, sorrow, distress, ills of life, துன்பம். 2 Disease, pain, suffering, நோய். 3. A protracted love-quarrel, with temporary separation of the parties, புலவிநீட்டம். 4. Fear, dread, அச்சம். 5. Anger, displeasure, கோபம். 6. Disgust, dissatisfaction, loathing, வெறுப்பு. 7. River, ஆறு. (சது.)

துனை—துனைவு, *s.* Quickness, speed, வேகம். See துணைவு.

*துன், [*a change of the Sanscrit prefix,* துர் *before some soft letters, as* ம *and* ன.] Evil, ill. Compare சுன்.

துன்மதி, *s.* Folly, wickedness, அவமதி.

துன்மரணம், *s.* A violent, untimely, or unhappy death, அகாலமரணம்.

துன்மனம், *s.* [*also* துர்மனம்.] An evil mind, vicious disposition.

துன்மாதிரி, *s.* Bad example.

துன்மாதிரிகாட்ட, *inf.* To set a bad example.

துன்மாமிசம், *s.* [*also* துர்மாமிசம்.] Proud flesh in an ulcer, கெட்டசதை. 2. A disease, sore, துர்நோய்.

துன்மார்க்கம், *s.* [*also* துர்மார்க்கம்.] A vicious course of conduct, a wicked life, vice, immorality, கெட்டவழி.

துன்னிமித்தம், *s.* Ill omen, bad sign in general, துர்நிமித்தம்.

துன்னெறி, *s.* Vicious conduct.

*துன்பம், *s.* [See W. p. 380. Tumpa.] Affliction, sorrow, distress, trouble, வருத்தம்—oppos. to இன்பம். 2. Suffering, pain, உபத்திரவம். 3. Misfortune, calamity, adverse circumstances, straits, penury, கிலேசம். 4. [*prov.*] Disease, ailment, நோய்.

துன்பக்காரன், *s.* A sick man.

துன்பஞ்செய்ய, *inf.* To hurt, distress, injure, put to pain, inflict suffering. 2. To cause disease, misfortune, calamity—as wind, water, fire, &c.

துன்பப்பட, *inf.* To be afflicted either in mind or body, to suffer misfortune, adversity, &c. 2. To be vexed, troubled, persecuted.

துன்பப்படுத்த, *inf.* To cause trouble, to vex, as done by a superior; to harass, to keep hard at work, to persecute.

*துன்பு, *s.* Affliction, suffering, distress, calamity, &c., as துன்பம். (*p.*)

துன்புற, *inf.* To suffer, be distressed, வருந்த.

துன்புறுத்த, *inf.* To cause suffering. See உறுத்த.

துன்புறுவோன், *appel. n.* An afflicted man, பீடிதன்.

*துன்மதி, *s.* The fifty-fifth year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம். 2. See துன்.

*துன்முகி, *s.* The thirtieth year of the Hindu cycle, that answering to 1836, ஓராண்டு. 2. [*in mythol.*] A famed female Asura, ஓரரக்கி; also துர்முகி.

துன்று, கிறேன், துன்றினேன், வேன், துன்ற, *v. n.* To get near, approximate, நண்ண. 2. To be close, thick, crowded together, நிறைய. (*p.*)

மலர்துன்றுகூந்தலாள். The fair one, adorned with thick-set garlands.

துன்னபோத்து, *s.* (*Tel.*) A ploughing buffalo, உழவெருமை; *in reproach to a sluggish person.*

துன்னம், *s.* A seam, sewing, stitch, தையல்; [*ex* துன்னு, *v.*] (*p.*)

துன்னர், *s.* Tailors, stitchers, தையற்காரர். 2. Shoemakers, leather-sewers, makers of leathern sandals, leather-dressers of two castes, செம்மார் and சக்கிலியர். (சது.)

துன்னு, *s.* Flesh, meat, இறைச்சி. 2. Back, முதுகு. (சது.)

துன்னு, கிறேன், துன்னினேன், வேன், துன்ன, *v. n.* To approach, approximate, adhere to, attach one's self to, கிட்ட. 2. To be closed, thick, crowded, நெருங்க. 3. To be stuffed, pressed in, crammed full, நெருக்கப்பட. 4. To stick out, be protuberant, distended, swollen, பிதுங்க, வீங்க. 5. *v. a.* To sew, stitch, தைக்க.

கீகுடித்தக்கிடைச்சி துன்னிப்போயிற்று. The piece of cork is swollen with the water which it has absorbed.

துன்னியார்—துன்னுநர், *s.* (*plu.*) Adherents, friends, relations, சிநேகர். (சது.)

துன்னூசி, *s.* A needle, தையலூசி. 2. See ஊசி.

துன்னல், *v. noun.* Being near, கிட்டல். 2. Being close together, நெருங்கல். (சது.) 3. Sewing, தைத்தல்.

துன்னலர் — துன்னாதார் — துன்னார், *s.* Foes, enemies, பகைவர்.

தூ

தூ. A letter compounded of த் and ஊ.

தூ, *s.* Purity, cleanness, unsulliedness, சுத்தம். 2 Whiteness, வெண்மை. 3. A feather plumage, புள்ளிறகு. 4. Flesh, meat, மாமிசம். 5. Hostility, enmity, பகை. 6. A staff; (*fig.*) a prop, பற்றுக்கோடு. (சது) (*p.*)

•தூ, *inter.* Fie, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (*c.*)

தூ, *v. a.* (*for* தூவு). To strew, to scatter. (*R.*)

தூக்கணம், *s.* A pendent, &c., as தூக்கு, 1 and 2.

தூக்கணங்குருவி, *s.* See தூக்கு. (*c.*)

தூக்கம், *s.* Drowsiness, sleeping, sleep, நித்திரை. 2. Dullness from inclination to sleep, deadness, flatness, அயர்வு. 3. Languor, lassitude, dullness, want of energy, spiritlessness, சோம்பு. 4. Leaning the head, nodding through drowsiness, தலைசாய்ப்பு. 5. Drooping of plants, &c., வாட்டம். 6. Cessation of wind, fever, &c., தணிவு. 7. Lowness of price, stagnation of commerce, &c., suspension, விலையிறக்கம். 8. A downcast, dejected countenance, முகக்கோட்டம். (*c.*) 9. Hanging or pendent jewels, ஆபரணத்தொங்கல். 10. Hanging of curtains; scollop in the border lace of a tippet; ornamental metal hangings, சல்லி. 11. A bone, எலும்பு. 12. A kind of ear-ornament, காதணி.

தூக்கம்வருகிறது. I feel sleepy.

தூக்கங்கலைந்துபோயிற்று. I am disturbed in sleep.

இராத்திரியெனக்குத்தூக்கங்கெட்டது. Last night my sleep was disturbed.

அவனுக்கிப்பொழுதுதான்தூக்கந்தெளிந்தது. He has just awaked from sleep.

தூக்கக்கலக்கம் — தூக்கமயக்கம், *s.* Sleepiness. (*c.*)

தூக்கங்கொள்ள, *inf.* To give opportunity to sleep—as a disease in time of convalescence. 2. To faint or become dull —as a person in the height of disease.

காற்றுத்தூக்கங்கொள்ளுகின்றது. The wind is dying away.

தூக்கம்பிடிக்க, *inf.* To be drowsy, to be afflicted with sleepiness.

தூக்கம்விட, *inf.* To put up hangings, curtains, festoons, &c., to make ornamental hanging work in metal, masonry, carving, &c. 2. To rouse from sleep, swooning, &c., to revive.

தூக்கிரி, *s.* (*Hind.*) A watchman of a village or field, ஊர்காவற்காரன்.

தூக்கு, *s.* Pendents; anything suspended, தொங்கல். 2. A ring and rope for carrying a pot, or to support it standing; a string for carrying a parcel, உறி. 3. Weighing, weight, நிறை. 4. The fourth of a துலாம், a weight, சற்றுலாம். 5. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 6. Any thing carried by hand in a basket, &c., கைத்தூக்கு. 7. Wooden frame of a plumb-line, தூக்குமட்டப்பலகை. 8. A plumb-line, தூக்குநூல். 9. A bird that makes hanging nests, also the nest of the pensile bird, the oriole, or Loxia philipina, &c., தூக்கணங்குருவி. 10. A poem, poetry, செய்யுள். 11. Height, altitude, உயர்ச்சி. 12. Comparison, similitude, உவமைச்சொல். 13. Deliberation, weighing in the mind, pondering, ஆராய்ச்சி. 14. Dancing, கூத்து. (சது.)

தூக்குக்குண்டு. Plumb-line, plumb, &c.

தூக்கணங்குருவி, *s.* As தூக்கு, 9. (*c.*)

தூக்கணங்குருவிகுரங்குக்குப்புத்திசொன்னதுபோலே. As if the Loxia bird should teach the monkey.

தூக்கிலேபோட, *inf.* To hang a person.

தூக்குந்தள்ளுமாய்க்கொண்டுபோக, *inf.* [*prov.*] To lift and push one along with force and precipitation.

தூக்குணி, *appel. n.* A person hanged or impaled. See under உண், *v.*

தூக்குநூல், *s.* As தூக்கு, 8.

தூக்கு, கிறேன், தூக்கினேன், வேன், தூக்க, *v. a.* To lift, lift up, raise, take up, hold up, உயர்த்த. 2. To weigh, to balance, நிறுக்க. 3. To hang, as a criminal, to suspend any substance, தூக்கிலேபோட. 4. To hoist a flag, suspend hangings, jewels, &c., to hoist sail, ஏற்ற. 5. To lift one up, help one up, as from a pit, &c., எடுத்துவிட. (*c.*) 6. To weigh anchor, நங்கூரம்வலிக்க. 7. (*fig.*) To deliberate, consider, investigate, ஆராய்ச்சிசெய்ய.

தூக்கிவினைசெய். Act after proper consideration.

சீர்தூக்கிப்பார்த்தான். He considered well.

தூக்கித்தூக்கியடிக்க, *inf.* To cause frequent nodding as sleepiness. 2. To shake as a child in fever.

தூக்கிப்பார்க்க, *inf.* To weigh a thing in the hand or balance. 2. See சீர்தூக்க.

தூக்கிப்பிடிக்க, *inf.* To take up a sick person. 2. To hunt out trivial faults.

தூக்கிப்பிடியடாபிணக்காடாய்வெட்டுகிறேன்.... Sirrah, take me up, and I will make them a forest of corpses.

தூக்கியெடுக்க—தூக்கிவிட, *inf.* To save from danger, ruin, &c., to help in emergency.

தூக்கியெடுத்துக்கொள்ள, *inf.* To take up or welcome one with great regard, admiration.

தூக்கிரும்பு, *s.* An iron crook, as துறட்டிரும்பு. (*R.*)

தூக்குகோல்—தூக்குங்கோல், *s.* Steelyard, balance, scales.

தூக்குமரம், *s.* Gallows, gibbet. (*c.*)

தூக்குபாலம், *s.* As தூங்குபாலம்.

தூக்குவிளக்கு, *s.* A hanging lamp.

தூக்கல்—தூக்குதல், *v. noun.* Lifting up.

தூங்கணம், *s.* A hanging, a pendent, தூக்கு. 2. The Loxia bird, தூக்கணங்குருவி; [*ex* தூங்கு.]

தூங்கணி, *s.* See தூங்கு, *v.*

தூங்கமுட்டு—தூங்கமுஷ்டு, *s.* The root of the கோரை grass, Cyperus juncifolius, *L.*

தூங்கல், *s.* Hanging, a pendent, any thing suspended, தூக்கம். 2. A dull, lazy ox, &c., மந்தமாயிருப்பது. 3. [*prov.*] One who loiters about the doors of others for food, a dangler, தொங்குவோன். (*c.*) 4. A slow tune, தூங்கிசை. 5. The slow melody of the வஞ்சிப்பா verse, as ஏந்திசைத்தூங்கல், அகவிப்பாவிசை. 6. An elephant, யானை. 7. See தூங்கு, *v.*

தூங்கலன், *s.* A lazy, idle, inactive person, சோம்பன்.

தூங்கலோசை, *s.* A slow tune.

தூங்கல்தனம், *s.* Sluggishness, want of energy.

தூங்கு, கிறேன், தூங்கினேன், வேன், தூங்க, *v. n.* To hang, to hang on, to be suspended, cling to, தொங்க. 2. To be drowsy, to slumber, to sleep, துயில. 3. To be sluggish, inactive, idle, dull, slow, heavy, மந்தமாயிருக்க. 4. To nod, hang the head from drowsiness, தலைசாய. 5. To droop, as a person, or animal, through sorrow, hunger, &c., சோர. 6. To droop, as a plant, be withered, வாட. 7. (*fig.*) To be fixed, as a fortress, wall, நிலைபெற்றிருக்க. 8. To tarry, delay, loiter, hang about, தாமதிக்க. 9. To be drowsy and move the body from side to side, as an elephant, அசைவாட. (*c.*)

தூங்கினவன்கன்றுசேக்கன்று. The calf, of the sleeper is but a bull-calf (having been changed while he slept).

தூங்கணி, *s.* A jewel formed of hanging globules of gold and precious stones, தொங்கணி.

தூங்கிப்போக, *inf.* To droop as a person, beast, plant, &c.

வியாபாரந்தூங்கிப்போயிற்று. Trade is low, on the decline, &c.

தாழ்வாரந்தூங்கிப்போயிற்று. The verandah is too low.

தூங்காமை, *v. noun.* (*neg.*) Vigilance, watchfulness.

தூங்காவிளக்கு, *s.* A lamp burning day and night.

தூங்கிசைச்செப்பல், *s.* A kind of melody of the metre called வெண்பா.

தூங்கிசைத்துள்ளல், *s.* A melody of the கலிப்பா metre.

தூங்கிசையகவல், *s.* A melody of the ஆசிரியப்பா metre.

தூங்கிருள்நடுநாள், *s.* Midnight, thick or abiding darkness.

தூங்கிவிழ, *inf.* To nod through drowsiness. (*c.*)

தூங்குபாலம், *s.* A floating bridge; sometimes தூக்குபாலம்.

தூங்குமஞ்சம், *s.* A hanging cot or bed.

தூங்குமூஞ்சி, *appel. n.* A stupid, sleepy fellow. (*c.*)

தூங்கல், *v. noun.* Dancing, கூத்து. 2. Drowsiness, &c.; used in all the meanings of the verb.

•தூசரம், s. Whitishness, the state of being somewhat white, grey, வெண்மை. (சது.) W. p. 447. D'HUSARA.

•தூசர், s. Washermen, the caste, வண்ணார்; [ex தூசு.] (சது.)

•தூசி, s. Dust, புழுதி. 2. The van of an army, கொடிப்படை. 3. Division of an army, படைவகுப்பு. 4. Horse, குதிரை. (சது.)

மலைதூசியாய்ப்பறந்தது. The mountain has flown away in dust.

தூசியின்முதனாள். The day before the battle. (R.)

தூசிபிடித்திருக்க—தூசிபடிய, inf. To be covered with dust.

தூசிதாங்கி—தூசுதாங்கி, s. A kind of cover or screen from dust set up over an eating or sleeping place. 2. An apron.

தூசிகம், s. A plant, புளியாரை, Oxalis, L.

•தூசு, s. (Sa. Du'shya.) Cloth, garment, வஸ்திரம். 2. An elephant's band, யானைக்கச்சை. 3. (நிக.) The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள். 4. (for தூசி.) Dust. 5. (Beschi.) Cleanness, சுத்தம்.

தூசுப்பு, s. A plant, தண்ணீர்விட்டான், Asparagus. Willd.

•தூஷணம்—தூஷணை, s. Abuse, invective, calumny, contumely, insult, வைதல். 2. Obscenity, ribaldry, low, vulgar abuse, கூடாமொழி. 3. Blasphemy, commonly தேவதூஷணம். W. p. 491. DUSHAN'A.

தூஷணஞ்சொல்ல—தூஷணம்பேச, inf. To abuse, insult, revile.

தூஷணதிக்காரம், s. Abusive confutation.

தூஷணம்பண்ண, inf. To abuse, revile. 2. To blaspheme.

தூஷணவார்த்தை, s. Abusive words.

தூஷணன்—தூடணன், s. A Rakshasa, one of the brothers of Ravana; (lit.) a slanderer, நிந்திக்கிறவன்.

தூஷணி, v. See தூஷி.

தூஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [not so properly தூஷணி.] To abuse, revile, calumniate, slander, வைய. 2. To blaspheme, to vilify sacred things, பழிக்க.

தன்னைத்தூஷிக்க, inf. To mortify the bodily appetites, as an ascetic. 2. To accuse or reproach one's self for a fault.

தூஷிப்பு, v. noun. Abusing, vilifying, reviling, நிந்திப்பு.

•தூட்டி, s. A cloth, a garment, சீலை. (சது.) See தூசு.

•தூணம், s. Quiver for arrows, அம்புறாதூணி. W. p. 382. TUN'A. 2. Pillar, post, column. (See ஸ்தூணம்.) 3 Antipathy, hatred, பகை. 4. A string with a loop or rings to carry a pot, தூக்கணம்.

தூணம்போட, inf. To fasten a string on a pot for carrying.

•தூணி, s. Quiver for arrows, அம்புக்கூடு. (Sa. Tún'in.)

தூணி, s. A measure of capacity, நாலு மரக்கால், marked ௲. Compare தூணிக்கம்.

தூணிப்பதக்கு, s. Six marcals.

இருதூணி, s. Eight marcals.

இருதூணிமுக்குறுணி, s. Eleven marcals.

தூணிகர், s. Chetties, as a caste, merchants, செட்டிகள். (சது.)

தூணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prov. com. தூலிக்க.] To grow full, stout, large, பருக்க.

தூணியங்கம், s. The gum of the Ficus racemosa, அத்திப்பிசின்.

•தூணீரம், s. Quiver for arrows, அம்புக்கூடு. (Sa. Tún'íra.)

•தூண், s. Pillar, post, column, obelisk, ஸ்தம்பம். (c.) 2. Staff, support, பற்றுக்கோடு. (சது.) See ஸ்தூணம்.

தூண்போலேவீங்கினது. It is greatly swollen.

தூண்மாலை, s. [prov.] Columns of flowers for ornamenting a car, a temple, &c.

தூண்டில், s. A fish-hook, மீன்பிடிக்குமுள். 2. A hook in general, கறடு. (c.)

தூண்டில்முள், s. (com. தூண்டிமுள், தூண்டிமுள்.) A fish-hook.

தூண்டிற்காரர், s. Anglers.

தூண்டிற்காரனுக்குமிதப்பின்மேலேகண்ணல்லவா... Does not the angler keep his eye on the float?

தூண்டிற்கோல், s. A fishing rod.

தூண்டில்போட, inf. To angle. 2. To entice, allure, decoy, தன்வசப்படுத்த.

தூண்டில்போட்டுவாரவிழுக்கிறான். He is enticing me to ruin, with the hope of gain to himself.

தூண்டு, கிறேன், தூண்டினேன், வேன், தூண்ட, v. a. To trim a burning lamp, விளக்குத்தூண்ட. 2. To excite, incite, instigate, stir up, as the fire, எழுப்ப. 3. To cause to go, impel; to drive a horse in a vehicle, to despatch; to propel arrows, &c., to send a person, செலுத்த. (சது.) 4. To remind, call the attention, suggest, bring to notice by word, signal or otherwise, நினைப்பூட்ட. (c.)

தூண்டாவிளக்கு, s. A kind of lamp that supplies itself with oil, and needs not constant trimming.

தூண்டிக்காட்ட, inf. To explain. 2. To show one his faults, to upbraid. 3. As தூண்டிக்கொடுக்க.

தூண்டிக்காட்டாதே. Upbraid not others.

தூண்டிக்கொடுக்க, inf. To remind one of something forgotten. 2. To enable a man to get at the point in a dispute. 3. To expose a crime to one's notice. 4. To slander.

தூண்டிப்பிடிக்க, inf. To hold up or magnify little faults; commonly in a bad sense.

தூண்டிவிட, inf. To trim a lamp. 2. To excite, incite. 3. To remind one of, to bring to notice.

தூண்டுகுச்சி, s. A pricker, for stirring a lamp.

தூண்டுகோல், s. As தூண்டுகுச்சி. 2. (fig.) A remembrancer, reminder, one who suggests, &c.

தூண்டல்-தூண்டு-தூண்டுதல், v. noun. Exciting, rousing.

தூதளை, s. [prop. தூதுளை.] A shrub bearing edible berries.

•தூதன்—தூதி—தூதிகை. See under தூது.

தூது, s. A little stone, சிறுகல். (R.)

•தூது, s. Message, communication, errand, notice, tidings, செய்தி 2. Embassage, embassy, commission, mission, ஸ்தானாபதித்துவம். (Sa. Dútya.) 3. (fig.) A negociator in love-intrigues, &c., messenger, ஒற்றன். 4. (fig.) Ambassador, envoy, ஸ்தானாபதி. 5. A kind of poem representing a lady sending messages to her lover by her female companion, or by a bird, a beetle, &c., ஓர்பிரபந்தம்; [ex Sa. Du, to go.] (c.)

தூதனுப்ப—தூதுவிட, inf. To send a message or messenger.

தூதன், s. (fem. தூதி, தூதிகை, pl. தூதர், தூதர்கள்.) A messenger, a news-carrier, செய்தியறிவிப்போன். 2. An ambassador, nuncio, ஸ்தானாபதி. 3. Agent, a spy, an emissary, ஒற்றன். 4. One who treats for another in love intrigues; சமாசாரம் பேசுவோன். W. p. 418. DUTA. 5. The messenger who carries the news of a poisonous bite to the magician; by whose postures, gestures, words, &c., the fate of the bitten person is ascertained. 6. (Chris. usage, with தேவ.) An angel.

எமதூதன், s. A messenger of Yaman, the god of death, to carry away souls to his court. See எமன், இயமன்.

தூதனிலட்சணம், s. Posture, gestures, &c., of the messenger, with news of a snake bite.

தூதன்சொல்லிலட்சணம், s. Words of the above messenger, of which the letters are counted to ascertain the patient's fate.

தூதாள், s. (pl. தூதாட்கள்.) A messenger, a spy, as தூதன்.

தூதிற்பிரிவு, v. noun. [in love poetry.] Separation of a husband from his wife to go on a message for the king.

தூதுசொல்ல, inf. To deliver a message or errand.

தூதுநடக்க—தூதுபோக, inf. To go on an errand, to act as a messenger.

தூதுணம், s. A dove which eats little stones, கல்லைப்புறா. 2. The bird that builds hanging nests, தூக்கணங்குருவி. (சது.)

தூதுணம்பறவை — தூதுணி, s. As தூதுணம்.

தூதுளை, s. [improp.] The three-lobed nightshade. See தூதுளை.

•தூதுவன், s. A messenger, ambassador, commissioner, தூதன்; [ex Sa. Dútya, message.] 2. The planet Mercury, புதன்.

தூதுளை, s. [com. தூதுவளை.] A shrub, three-lobed nightshade, Solanum trilobantum, L.

தூதுளங்கனிவாயாள். The தூதுளை mouthed (red mouthed) damsel. (p.)

தூதுளங்காய்வற்றல், s. The dried berry of the above, used as curry, or a relish with food.

தூதுளம்பழம், s. The ripe berry of the தூதுளை.

தூதுவளைநெய், s. Ghee medicated with the juice of the தூதுளை berry, used for coughs, &c.

•தூதூ, s. Imitative sounding of spitting, as children in a kind of play, உமிழ்தல். W. p. 394. T'HUT'HU.

தூதை, s. [prov.] A small pot, சிறுமட்கலம்.

தூத்துக்குடி, *s.* Tuticorin, a town south of Tinnevelly.

தூந்துதுருப்பிடித்தல், *v. noun.* [*vul.*] Tracing and pursuing, making close search, துப்புதுரப்பிசெய்தல்.

•தூபம், *s.* Incense, fragrant smoke, aromatic vapor, சாம்புகை. W. p. 445. D'HUPA. (*c.*) 2. (*for* தூமம்.) Smoke in general, fume, புகை. 3. (*fig.*) Materials used for incense, தூபவருக்கம்.

தூபகலசம்-தூபக்கிண்ணி-தூபமுட்டி, *s.* A censer.

தூபக்கால், *s.* An incense-stand, a standing censer.

தூபங்காட்ட—தூபங்கொடுக்க, *inf.* To present incense before the idol, or a great person. (See காட்டு, *v.*) 2. To perfume any thing over a censer.

தூபதீபம், *s.* Incense and light; *in religious ceremonies.*

தூபதீபாராதனைசெய்ய, *inf.* To offer incense and light in worship.

தூபவருக்கமிட, *inf.* To offer different kinds of incense.

தூபாரதண்டி, *s.* (*Tel.* దూబరదండి.) A spendthrift, ஊதாரி.

•தூபாரம், *s.* A hornless beast, as the hare, &c., கொம்பில்லாவிலங்கு. W. p. 383. TUVARA.

•தூபி—ஸ்தூபி—தூபிகை—ஸ்தூபிகை, *s.* Upper pinnacle of a temple, சிகரம். 2. (*R.*) Top of a house. 3. Peak of a mountain.

தூபிப்பிரதிஷ்டை, *s.* Consecration of the pinnacle of a temple.

தூபியெழுப்ப, *inf.* To build the pinnacle.

•தூபிதம், *s.* Heat, சூடு; [*ex Sa. D'hupa*, to heat.]

•தூமகேது, *s.* Fire, or the god of fire, அக்கினி. 2. (*also* கேது.) A comet, a falling star, வால்வெள்ளி. W. p. 446. D'HUMAKETU. 3. Evil portent, violence, தீமைக்குறி.

•தூமப்பிரபை, *s.* One of the seven hells, the hell of smoke, நரகவட்டம்; [*ex* தூமம்.]

•தூமம், *s.* Smoke, fume, புகை. W. p. 446. D'HUMA. 2. A potter's kiln, சூளை. (சது.) 3. A plant, புள்ளிநரம்பு, Cissus, *L.*

தூமாகாரம், *s.* The form or appearance of smoke, புகைவடிவு.

•தூமலம், *s.* Purple, a dark red, கருமைகலந்தசிவப்பு. W. p. 446. D'HUMALA.

தூமானம், *s.* [*prop.* துமானம்.] A casket for jewels, &c., ஆபரணச்செப்பு. (சது.)

தூமான், *s.* A seat, throne, ஆசனம்.

•தூமிரம்—தூம்பிரம், *s.* As தூமலம்.

தூமிராக்கன், *s.* [*in mythol.*] One with purple eyes; [*ex* அக்கம், eye.]

தூமை, *s.* Cleanliness, purity, cleanness, சுத்தம். (சது.) 2. White, வெண்மை. (See தூ.) 3. [*vul.*] Catamenia; மகளிர்சூதகம்; *spoken auspiciously as tending to purity.*

தூமைச்சீலை, *s.* Menstruous cloths; *in abuse, a man is called by this term.*

தூம், *s.* (*Tel.* తూము.) A measure, ஓரளவு. (*R.*)

குப்பத்தூம், *s.* A quantity of land free from tribute.

தேவதூம், *s.* Part of the produce of a field given to a temple.

செட்டித்தூம், *s.* Produce given to the head man of the village.

தூம்பா—தூம்பை, *s.* (*for.*) A bier, பாடை. (*R. Cath. usage.*)

•தூம்பிரம், *s.* Purple. See தூமிரம்.

தூம்பு, *s.* Tubularity, உட்டுளை. 2. A channel, gutter, sewer, சலதாரை. 3. Head of a channel for irrigation, மதகு. (*c.*) 4. Bambu, மூங்கில். 5. A narrow or difficult road, defile, அருநெறி. 6. Way, road, வழி. 7. Gateway, doorway, வாயில். 8. A measure of capacity, the marcal, மரக்கால். (சது.) 9. Lead, ஈயம்.

தூய, *adj.* Clean, pure, chaste. This is commonly contracted, as தூய். (*p.*)

தூயசேறு, *s.* Pure or sweet ointment.

தூயது—தூய்து, *s.* That which is pure, clean, unsullied, immaculate, holy, சுத்தம்.

தூயவர், *s.* (*plu.*) Ascetics, recluses; (*lit.*) the pure, holy, virtuous, முனிவர்.

தூயவுடம்பினனாதல், *v. noun.* Being immaculate, as a divine attribute, இறைவனெண்குணத்தொன்று.

தூயவுள்ளம், *s.* A pure mind.

தூயன்—தூயவன், *s.* A pure man.

தூயாள், *s.* Sarasvati, wife of Brahma; (*lit.*) the white, சரஸ்வதி.

தூய்தன்மை, *s.* Impurity, uncleanness, அசுத்தம்; [*ex* தூய்து, *et* அன்மை.]

தூய்தாக்க, *inf.* To clear, clean, purify, sweep, சுத்தஞ்செய்ய.

தூய்து, *s.* Purity. See தூய.

தூய்மை, *s.* Cleanness, purity, holiness, immaculateness, பரிசுத்தம்.

வினைத்தூய்மை, *s.* Innocence of an action.

•தூரம், *s.* A plant, the thorn-apple shrub, ஊமத்தை, Datura, *L.*

•தூரம், *s.* Remoteness, distance, சேய்மை. W. p. 419. DURA. 2. (*fig.*) Remoteness in consanguinity, உறவிற்கலப்பில்லாமை. 3. Difference, distinction, discrepancy, disparity, வித்தியாசம். (*c.*)

தூரத்தண்ணீர்ஆபத்துக்குதவாது. Water at a distance will not avail in emergency.

தூரநில். Stand off.

தூரவிலகு. Go away, get away.

அதற்குமிதற்கும்வெகுதூரம். That is very remote from this. 2. There is much difference between them.

அவர் மனம் வெகு தூரத்திலேயிருக்கிறது. His thoughts are very far from the thing in hand.

தூரத்திலேதெரிகிறது. It appears at a distance.

உனக்குமெனக்குந்தூரம். We differ much.

தூரகாரி—தூரதரிசி, *s.* One capable of understanding futurity or prognosticating, வருகாரியமறிவோன். (பாரதம், Curr. 14.)

தூரகாரியம், *s.* Remoteness from the subject. 2. [*in Rhetoric.*] Effect from a distant cause.

தூரசூலை, *s.* Obstruction of the menses. See சூலை.

தூரதிட்டி—தூரதிஷ்டி—தூரதிருஷ்டி, *s.* Distant sight, being far-sighted, சேய்மைப்பார்வை. 2. Foresight, view of things future, முன்னுணர்ச்சி. 3. A far-sighted man, a seer, a prophet, தீர்க்கதரிசி.

தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடி, *s.* A telescope. See கண்ணாடி.

தூரதேசம், *s.* A distant country.

தூரத்தார், *s.* (*Sing.* தூரத்தான்.) Persons living at a distance. 2. Distant relations.

தூரஸ்திரீ, *s.* A menstruous woman removed for the time from domestic concerns, வீட்டுக்குத்தூரமாயிருக்கிறவள்.

தூரத்திலேபோட, *inf.* To put at a distance. 2. To destine or appoint one to a distant station.

தூரத்திலேயெறிய, *inf.* To throw to a distance. 2. To reject one's advices. 3. To abandon one, to forsake one.

தூரந்தொலை, *s.* A great distance, a long way, as தொலைதூரம்.

தூரத்துறவு—தூரவுறவு, *s.* Distant relations; [*ex* தூரம் *et* உறவு.]

தூரப்பயணம் — தூரப்பிரயாணம், *s.* Journey to a distant place.

தூரமாயிருக்க, *inf.* To be distant, remote, &c. 2. To be far removed. 3 To be very different. 4. To be menstruous; (*lit.*) distant. See தூரஸ்திரீ.

தூரமானஎண்ணம், *s.* Aspiring thoughts, ambition. 2. Anxious thoughts as to futurity, &c. 3 Absence of mind, thinking of other things. 4. Thoughts abstracted from the world, and aspiring after the deity.

தூரர்க்குத்தூரன், *s.* God, as being far from those who are far from him.

தூரவைக்க, *inf.* To treat one coldly, to keep one at a distance, to be reserved in intercourse with one.

கொஞ்சத்தூரம் — கொஞ்சதூரம் — சிலதூரம். To some distance.

நெடுந்தூரம். To a great distance. 2. To a great length, extent, &c.

தூராதூரம், *s.* Various distances. 2. A very great distance, மிகுதூரம்.

தூரல், *s.* Affliction, துன்பம். (சது) 2. See தூர், *v. n.*

தூரி, *s.* A small shell, பலகறை. 2. An ox, எருது. 3. A wicker basket for catching fish, a net, வலை. (*R.*) 4. [*prov.*] A kind of swing, ஊசல். (*c.*)

தூரிக்காசு, *s.* Cowries used for money, also small shells used for cash in play.

•தூரி, *s.* A painter's brush, தூரிகை. W. p. 381. TURI.

தூரிகை—தூரிகைக்கோல்—தூரிக்கோல், *s.* A painting reed or pencil, எழுதுகோல்.

தூரிப்பிளவு, *s.* The split in a painter's reed.

•தூரியம், *s.* Any musical instrument, இசைக்கருவி. W. p. 382. TURYYA. 2. Drum beaten on festive or joyful occasions, உவகைப்பறை. 3. Large war drum, drum, the முரசு. 4. Drum in general, பறைப்பொது. 5. Pencil or reed of a painter, எழுதுகோல். 6. Fine cloth, மெல்லாடை. 7. [*ex Sa. Tura*, to kill.] Javelin, dart, கைவேல். 8. Missile weapon in general, எறிபடைப்பொது. 9. A bullock, எருது. (சது.)

தூரியக்கோல், *s.* As தூரிகைக்கோல்.

•தூரியன், s. (fem. தூரியள்.) One far off, inaccessible, &c., தூரத்திலுள்ளவன். 2. The deity, கடவுள். See தூரியம்.
செல்வித்தூரியளாவள். The goddess of felicity will absent herself from you.

தூரேத்தி, s. A plant, கம்பந்திராய், Pharnaceum, L.

தூரோணம், s. A plant, கவிழ்தும்பை, Borago, L.

தூர், s. Root, வேர். (சது.) 2. [loc. for தூர்வை.] Sticks in the bottom of a well, potsherd, &c. 3. Dregs, வண்டல். 4. (Beschi.) The outside and bottom of a vessel, பாத்திரத்தின்அடிப்புறம். (c.)
தூர்வார, inf. As தூர்வையெடுக்க.

தூர்—தூரு, கிறது, தூர்ந்தது, தூரும், தூர, v. n. To become filled up, stopped up, choked up, as a well, &c., to fill up, with flesh, close as the perforation of the ear, &c., கிம்ப. (c.)
கிணறுதூர்ந்துபோனது. The well is closed up with rubbish, &c.
தூரல், v. noun. A filling up, நிரம்புதல்.
தூர்வு, v. noun. Filling or closing up, as the perforation of the ear, a well, &c.

தூர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fill up, stop up a well, a pit, &c., நிரப்ப. 2. To sweep, கூட்ட. (c.)
கடலைத்தூர்த்தாலுங்காரியமுடியாது. Though the sea be filled, this will not take place.
தூர்க்கை — தூர்த்தல் — தூர்ப்பு, v. noun. Filling up a well, &c.

தூர்க்கை, s. The eleventh lunar mansion of the Hindus, பூரம். (சது.) 2. See தூர், v. a.

•தூர்த்தம், s. [in combin.] Debauchery, lasciviousness, dishonesty, &c., துன்மார்க்கம். W. p. 446. D'HURTTA.
தூர்த்தகுணம் — தூர்த்தலட்சணம், s. Debauchery, seduction, libidinousness.
தூர்த்தநடை, s. The conduct of a debauchee, debauchery.
தூர்த்தமங்கையர், s. (plu.) Lascivious or unchaste women.
தூர்த்தவியாபாரம், s. Debauchery, rakishness, gallantry.
தூர்த்தன், s. (plu. தூர்த்தர்.) A debauchee, a lecher, a gallant, &c., விடன். 2. A man of guile, a knave, வஞ்சகன்.
தூர்த்தை, s. A lascivious woman.

•தூர்மம், s. The தேட்கொடுக்கி plant, Heliotropium, L.

•தூர்வகம், s. A bearing, sustaining or carrying, சுமத்தல். 2. A bullock for carrying burthens, பொதிமெருது. (சது.)

•தூர்வாசம், s. One of the eighteen secondary class of Puranas, Upa Purana, அட்டாதசஉபபுராணத்தொன்று.

•தூர்வாசன், s. [prop. துர்வாசன்.] The name of a choleric Rishi the son of அத்திரி, ஒருரிஷி. W. p. 417. DURVVASAS.

தூர்வை, s. Rubbish, soil, potsherds, &c., accumulating in a well, கிணற்றடைசு. (c.) 2. Loosened earth from digging, hoeing, ploughing, &c., மிருதுவானநிலம். 3. Dry sticks, straws, sweepings, chips, &c., செத்தை. 4. [prov.] Ground adjacent to a well, as being commonly good, mellow soil, கிணற்றைச்சார்ந்தநிலம்.
தூர்வைக்காரன், s. The sole proprietor of the soil about a well.
தூர்வைப்படுத்த - தூர்வைபண்ண - தூர்வையாக்க, inf. To dig up earth, to plough.
தூர்வையானமண், s. Loose earth.
தூர்வையெடுக்க, inf. To clear out rubbish from a well. (c.)

•தூர்வை, s. A large rooted grass. See அறுகு. (Sa. Durvva.)

•தூர்ணு, s. A grass, as முயற்புல்.

•தூலம்—ஸ்தூலம், s. Stoutness, corpulence, portliness, பருமை. 2. [in the Agama phil.] Gross, atomic materials, palpable, as distinguished from spiritual essences, பஞ்சபூதகாரியதேகம். 3. Beam of a house, வீட்டு உத்திரம்.
தூலக்கடைவீடு, s. A house with cross beams under the roof.
தூலசரீரம்—ஸ்தூலசரீரம், s. The gross material body, as distinguished from சூக்குமசரீரம், the spiritual body.
தூலபூதம்—ஸ்தூலபூதம், s. The gross elements, as நிலம். See பூதம்.

•தூலம், s. Cotton, பஞ்சு. W. p. 382. TULA. 2. The சிமுள்ளி plant. 3. A grass, கோரை.

தூலி—ஸ்தூலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grow stout, bulky, corpulent, &c., பருக்க.
தூலித்தசரீரம், s. The material body, as ஸ்தூலகாயம். 2. See சரீரம்.
தூலிப்பு—ஸ்தூலிப்பு, v. noun. Stoutness, corpulency, bulkiness, as of a person, beast, tree.

•தூவத்தி, s. Sword, வாள். (சது.)

தூவல், s. Globules of water, நீர்த்துளி. 2. Rain drops, மழைத்துளி. 3. Fine rain, மழைத்தூவல். 4. Rain, மழை. 5. [prov.] Painter's pencils made of cat's hair, squirrel's hair, &c., சித்திரந்தீட்டுகோல். 6. Feather, feathers of an arrow, அம்பினிறகு. 7. A pen, இறகு; [ex தூவு, v.] See தூவு, v.
தூவல்மழை, s. Drizzling rain.
தூவற்பிளவு, s. The slit of a pen.

தூவானம், s. Rain driven in, or scattered, in fine drops about a room, &c., சிறுமழை. (c.)
மழைவிட்டுந்தூவானம்விடவில்லை. Though the rain has ceased, the drizzling continues, i. e. the quarrel is over, but its effects remain.
தூவானமடிக்க—தூவானம்வீச, inf. To beat in, as rain in scattered drops.

தூவி, s. The feathers or down of birds, இறகு. 2. A swan's feather, அன்னத்தினிறகு. 3. Peacock's tail, மயிற்றோகை. 4. A fin of a fish, மீன்சிறகு. (Beschi.)

தூவு, s. Flesh, meat, ஊன். (சது.)

தூவு, கிறேன், தூவினேன், வேன், தூவ, v. a. To strew; to sprinkle salt, pepper, dust, or powder, சிதற. 2. To scatter, spread out, as grain for fowls, இறைக்க. 3. To rain, மழைபெய். 4. To put grain, &c., loosely in a measure to make it measure more, சிறிதுசிறிதாகப்பெய்ய; [ex Sa. Dhu, to agitate.]
தூவியளக்க, inf. To put grain loosely into a measure, in measuring.
தூவிவிட, inf. To strew curry powders. 2. (fig.) To spread a rumor.
தூவல், v. noun. Shedding, spilling. 2. Raining, மழைபெய்தல்.

•தூளனம்—தூளம், s. Dust, தூள்.

•தூளி, s. Dust, புழுதி. W. p. 446. D'HULI. 2. Pollen, பராகம். 3. Neighing of a horse, குதிரைகனைப்பு. (சது.)
தூளிப்படலம்—தூளிபடலம், s. A drift or cloud of dust.
தூளியாக்க, inf. (com. நிர்த்தூளியாக்க.) To reduce to dust, to demolish.

தூளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [prop. தூலி.] To grow stout, corpulent, bulky, &c.

•தூளிதம், s. That which is reduced to powder; dust, தூளாக்கப்பட்டது. 2. Any thing smeared on, விபூதி.
தூளிதம்பண்ண, inf. To pulverize, reduce to powder, dust, &c. 2. To rub on sacred ashes, &c.

•தூள், s. [a change of தூளி.] Dust, powder, particle, தூசு. 2. Medicinal powder, சூரணம். 3. Curry powder, கறித்தூள். 4. Snuff, as மூக்குத்தூள். 5. Any thing small collectively, as fishes, stones, roots, &c., spoken diminutively, பொடி. (c.) 6. The lowest class of pearls being very small, சிறுமுத்து. 7. Pollen of flowers, பூந்தாது.
தூளாக்க, inf. To pulverize, reduce to powder, levigate.
தூட்கல்லு, s. [prov.] Small stones, bricks, &c., பொடிக்கல்.
தூள்போட, inf. To take snuff. 2. To strew curry powder, &c., on the curry before cooking.
தூள்மீன், s. [prov.] Small fish.
தூள்விறகு, s. Small firewood.

தூறல், s. As தூற்றல். 2. See தூறு, v.

தூறு, s. Bushes, shrubbery, low jungle; brush-wood, thick underwood, சிறுசெடி. 2. Calumny, reproachful rumor, slanderous report, பழிச்சொல். (c.) 3. Assemblage, multitude, கூட்டம். (சது.)
ஆறுகொண்டதுபாதிதூறுகொண்டதுபாதி. The river has destroyed half, and the jungle half; said of useless waste.
தூறன், s. [prov. vul.] One who is a disgrace to his people, தப்பன். 2. A rake, a debauchee, தூர்த்தன்.
தூறுக்க, inf. To defame, to asperse one's character.
தூறுப்போக, inf. To be rumoured abroad.
தூறுதலை, s. A rough shaggy head.
தூறுதலையன், s. (fem. தூறுதலைச்சி.) A person with shaggy hair.
தூறுபட, inf. To spread, as a rumor, பரவ. 2. To become bushy, அடைபட. 3. To suffer reproach, பழிசொல்லப்பட.
தூறுபண்ண, inf. To utter invectives or reproaches, to defame, அவதூறுசெய்ய.
தூறுபேச, inf. To slander, asperse.
தூறுமாறு, s. [prov.] Bad conduct, a vicious life.
தூறுவாயன், s. A slanderer.
தூற்றுக்காடு, s. A thicket. See சிறுதூறு.

தூறு, கிறது, தூறினது, ம், தூற, v. n. To drizzle as rain, மழைதூறிக்க. (c.) 2. To sprout forth, become bushy as thickets, செடிக்க. 3. To become shaggy and rough, as hair, சடைபற்ற. [prov.] 4. To defame, slander, நிந்திக்க. 5. To spread, as a report, செய்திபரம்ப.

தூறியமயிர், s. Rough, shaggy, uncombed hair.

தூறல், v. noun. Slandering, பழிசொல்லல். 2. As தூவல், 2, 3, 4.

தூறுபுட்டம், s. The சீந்தில் creeper, Menispermum, L.

தூற்றல், s. Drizzling rain, மழைத்துளி. (c.)

தூற்று, கிறேன், தூற்றினேன், வேன், தூற்ற, v. a. To scatter, disperse, spread or strew abroad, சிதற. 2. To clean chaff from corn in the wind, to winnow, செல்லுதலைய தூற்ற. 3. To cast dust in the air, புழுதிதூவ. 4. To squander, lavish, waste, வீண்செலவுசெய்ய. 5. To asperse, slander, spread evil reports, கோட்சொல்ல. 6. To abuse, பழிகூற. 7. To dishevel the hair, தலைமயிரைத்தூற்ற. (c.)

தூற்றித்தூற்றென்றுதூற்றுகிறான். He is abusing, vilifying, &c.

தூற்றுநெல், s. Unsifted rice.

தூற்றுளி, s. A prodigal, a profligate, a squanderer, ஊதாரி.

தூற்றுப்பொலி, s. Unwinnowed corn.

தூற்றுளித்தனம், s. [prov.] Prodigality, &c., as துர்த்தத்தனம்.

தூற்றுகூடை — தூற்றுக்கூடை, s. A winnowing basket.

தூற்றுமுறம், s. A winnowing fan.

தூற்றுவாய், s. The wind-ward side in winnowing—oppos. to முன்வாய்.

தூற்று—தூற்றுதல், v. noun. Winnowing, clearing chaff from corn by wind, தூற்றுகை. 2. Slander, aspersion; spreading a slanderous report, பழிப்பு.

தூற்றுத்தலையன், s. A tree, பிராய், Trophis, L.

தூற்றுமைக்கொற்றான், s. A creeper. ஓர்கொற்றான்.

•தூனம், s. Pain, affliction, வருத்தம். 2. Motion, அசைவு. W. p. 419. Duna.

தெ

தெ. A syllabic letter compounded of த் and எ.

தெகிடி, s. (for.) [vul.] A kind of gambling, ஓர்விளையாட்டு. 2. (fig.) Fraud, dishonesty, prevarication, getting another's property by stratagem, புரட்டு.

தெகிட்டு, s. [corrup. of தெவிட்டு which see.] Nausea, symptoms of vomiting.

தெகிள், s. A kind of creeper used for withes, ஓர்படர்கொடி.

தெகிளங்கொடி, s. Withes of this creeper.

தெருட்டி — தெருட்டிகை, s. A plant, தேட்கொடுக்கு, Heliotropium, L.

தெருளம், s. Fulness, repleteness, நிறைவு. 2. Overflowing, abundance, பெருக்கு. (சு.)

தெருள்—தெருளு, கிறேன், தெருண்டேன், வேன், தெருள, v. n. To be full, to abound, overflow, பெருக. (p.)

தெருளல், v. noun. Abounding, &c.

•தெக்கணம், s. South. 2. Right side. See தெட்சணம்.

தெக்கணகுமரி, s. Cape Comorin.

தெங்கணம், s. (Tel. తెంకణము.) The name of a country, one of the sixty-six, ஓர்தேசம்.

தெங்கு, s. The cocoa-nut tree, தென்னைமரம், Cocos nucifera, L. (p.)—Note. The vowel is often lengthened in combination. See தேங்காய்.

தளரவளர்தெங்குதாளுண்டநீரைத்தலையாலேதான்தருதலால். The fine and well grown cocoa-nut tree, returns from its top the water it drank by its roots. (மூதுரை.)

தெங்கங்காய், s. Cocoa-nut. (p.)

தெங்கந்தீவு, s. One of the seven islands. See தீவு.

தெங்கமரம், s. The cocoa-nut tree.

•தெசம், s. Ten. For the compounds of this word, see தசம்.

•தெட்சகன், s. A supporter, a maintainer, manager, savior. இரட்சகன். 2. One of the eight serpents which support the earth. See தட்சகன்.

•தெட்சணம்-தெட்சிணம், s. South, தெற்கு, &c. See தக்கணம், தட்சணம்.

தெட்சணகயிலாயம், s. Sacred places of Siva, as சிதம்பரம், காளத்தி, &c.—oppos. to உத்தரகயிலாயம்.

தெட்சணதேசம், s. Countries southward of mount Meru, especially those in South India.

தெட்சணாவிருத்தம், s. A chank whose spiral turnings are to the right, வலம்புரி.

•தெட்சணை, s. Present or fee to a Guru, school-master, &c. (c.) See தட்சணை.

தெட்டத்தெளிய, adv. [prov.] Evidently, plainly, in an obvious manner, மிகத்தெளிய. (c.)

தெட்டத்தெறிக்க, inf. [prov.] To burst asunder in the midst, நடுவேபிளக்க. தெட்டத்தெறிப்பான். The cursed one who will burst asunder. (in abuse.)

தெட்டு, s. A partition between fighting elephants, யானைக்கவயம்.

தெட்டு, கிறேன், தெட்டினேன், வேன், தெட்ட, v. a. To deceive, cheat, defraud, swindle, எத்த. Compare தட்டு, v.

தெட்டிக்கொண்டுபோக — தெட்டிப்பறிக்க, inf. To cheat one of something and carry it off.

தெட்டல்—தெட்டு, v. noun. Deception, cheating, எத்துதல்.

தெட்டிலேயகப்பட, inf. To be deceived, taken in, entrapped.

தெட்டிலேவயிறுவளர்க்க, inf. To live by fraud.

தெட்பம், s. Maturity or profundity of knowledge, also maturity of gems, முதிர்ச்சி. See தெள். (சு.)

தெண், adj. Clear, transparent, &c. See தெண்மை. (p.)

தெண்டிரை, s. Sea, கடல்; [ex திரை, wave.]

தெண்ணீர், s. Clear water, தெளிநீர்.

•தெண்டம், s. Amercement, அபராதம், &c. See தண்டம்.

•தெண்டன், s. Obeisance, &c. See தண்டன்.

தெண்டி, v. a. Chastise, &c. See தண்டி.

•தெண்டு, s. Staff, club, cudgel, &c., தடி. See தண்டு, 4, 7, and 11.

தெண்டு, கிறேன், தெண்டினேன், வேன், தெண்ட, v. a. [prov.] To raise up, push aside with a lever, &c., கிளப்ப. 2. (impers.) To affect the joints, limbs, &c., as cramps, சம்புவலிக்க. (Jaffna usage.)

தெண்டுதடி, s. A lever.

தெண்டை—தெண்டகை, s. (Tel. ఒండగ.) Pressure, urgency, நெருக்கிடை.

தெண்டைக்குத்தேவை — தெண்டகைக்குத்தேவை, s. Unwillingness, வேண்டா வெறுப்பு. (c.)

தெண்டைக்குத்தேவையாய். Unwillingly, compelled by custom, urging, pressing, &c.

தெண்மை, s. Clearness, perspicuity, lucidness, transparency, தெளிவு. 2. Skill, penetration, intelligence, firmness or competency of mind or body, சாமர்த்தியம். See தெள். (p.)

•தெத்தம், s. A gift, &c. See தத்தம்.

தெத்து, s. [prop. தெற்று, which see.] A hedge of bambu or thorns, &c.

தெத்து, v. a. and n. [prop. தெற்று.] To plat, &c.; also to stammer.

தெத்துமாற்று, s. Tricks, lies. See தந்திரமாற்று. (R.)

தெந்தனு, s. Syllables used in humming tunes, singing interludes, &c., தாளக்குறிப்பு. (c.)

தெந்தி, s. A tree, நேர்வாளம், Croton, L.

தெப்பம், s. (Tel. తెప్ప.) Raft, float, &c., புணை. (c.) Sometimes தெப்பல்.

தெப்பக்காரன், s. The man who pushes the raft.

தெப்பக்குளம், s. The pool in which an idol floats on a festival day.

தெப்பத்திருநாள்—தெப்பத்திருவிழா, s. The festival when an idol is floated on the தெப்பக்குளம்.

தெப்பல், s. (Tel. plu. దెబ్బలు.) Beating, flogging, அடிக்குமடி. (c.) இவனுக்கு நல்லதெப்பல்வாங்கினான். He has had a sound flogging.

தெம்பல், s. [prov.] Hardening of ploughed land by heavy rain. See தம்பல்.

தெம்பாங்கு, s. [prov.] A kind of common tune, ஒர்வகைச்சந்தம். (c.)

தெம்மாடி, s. A senseless person, a fool, அறிவீனன். See திம்மன்.

தெம்முனை, s. Battle field, இரணகளம்; [ex தெவ், war.] (p.) 2. [vul. for தென்முனை.] Southern point.

தெய்தெய், s. Syllables used in singing and dancing, தாளக்குறிப்பு. (c.)

தெய்தெய்யெனல், v. noun. Being furious or angry; (lit.) dancing vehemently.

தெய்தெய்யென்றுவந்துவிழுந்தான். He came to the attack with great fury.

தெய்தெய்யென்றெழும்பினான். He rose in great fury.

தெய்ய, A poetic expletive of very rare use, ஒரிடைச்சொல். (p.)

சொல்லேன்றெய்யநின்னொடுபெயர்த்தே. I will not tell you again.

•தெய்வதம், s. Deity, divinity, தெய்வம். (சது.) (Sa. Daivata.)

•தெய்வம், s. God, the Godhead, Deity; thus used in the neuter by good writers, கடவுள். 2. Fate, destiny, or the influence of actions performed in previous births, pursuing the soul and impelling to actions good or bad, ஊழ். 3. One of the eight kinds of marriage, எண்வகைமணத்தி லொன்று. W. p. 425. Daiva. 4. A year, வருடம். (சது.) 5. One of the five யாகம், ஐவகையாகத்தொன்று.

தெய்வஞ்சீறிற்றவமாறும். When the god is angry the penance is nullified.

தெய்வகளை, s. Lustre of countenance from the indwelling of Deity. See களை.

தெய்வகற்பனை, s. Divine order or injunction, especially as attended by an oracle.

தெய்வகாரியம், s. Divine or sacred things, concerns of religion, &c.

தெய்வக்காவல், s. Divine protection.

தெய்வசகாயம், s. Divine assistance.

தெய்வசபை, s. The divine presence. See தேவசபை.

தெய்வசாட்சி, s. God as witness. 2. The deity as all pervading. 3. Appeal to the Deity, oath.

தெய்வசிந்தனை, s. Divine meditation, contemplations on the deity, &c., pious thoughts.

தெய்வசுரபி — தெய்வப்பசு, s. The cow of the gods, காமதேனு.

தெய்வசோதனை, s. Providential trials.

தெய்வச்சாயல், s. Divine likeness, as in the countenance of a devout or holy person, chaste matrons, &c.

தெய்வச்செயல், s. Providential occurrence, divine providence.

தெய்வதத்துவம், s. Divine power. See தேவதத்துவம்.

தெய்வதுரோகம், s. Sin immediately against the Deity, as profanation, blasphemy, sacrilege, &c., apostasy, &c.

தெய்வதூஷணம், s. Insult offered to the Deity, blasphemy, &c. See தேவது ஷணம்.

தெய்வத்தாபனம்—தெய்வஸ்தாபனம், s. Inspiring an image with the god represented.

தெய்வத்தீர்வை, s. Divine judgment.

தெய்வஸ்துதி, s. Divine praise.

தெய்வத்துவம், s. The Godhead, Deity, the divine nature. See தேவத்துவம்.

தெய்வநாஸ்திகன், s. An atheist, but applied by the orthodox Hindus to any one who denies the divine authority of the Vedas, or doubts that of the Puranas.

தெய்வநிந்தனை, s. Offence or insult offered to the Deity, blasphemy, &c.

தெய்வநியமம், s. Judgment from heaven, divine decree, providential occurrence.

தெய்வபக்தி, s. Devotedness, piety, religious zeal, trust in God for a good or bad destiny.

தெய்வபூசை, s. Pûja to a god.

தெய்வப்பசு, s. See தெய்வசுரபி.

தெய்வப்புலமை, s. Divinely inspired poetry—applied often to the குறள் and இராமாயணம்.

தெய்வப்பெண், s. A female of Swerga.

தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி, s. A classification of the names of the gods, and whatever is regarded divine, or celestial, &c., as given in நிகண்டு.

தெய்வமணம், s. One of the eight kinds of marriage. See மணம். 2. Grateful odors, as திவ்வியமணம்.

தெய்வமத்தியஸ்தம், s. God being judge, a solemn appeal to the Deity.

தெய்வமந்திரி, s. The planet Jupiter, as instructor of the gods, வியாழன்.

தெய்வமுனி, s. Munis of the race of Devas, as நாரதர், குதர், &c.

தெய்வமுனிவு, s. Divine indignation.

தெய்வமுன்னிலை, s. Divine presence spoken with a conscientious regard to God.

தெய்வம்வழிபடல், v. noun. Worshiping of God, divine worship.

தெய்வயானை, s. [improp. தெய்வானை.] A female of Swerga nurtured by the elephant ஐராவதம், and afterwards married to the god Skanda.

தெய்வயானைகாந்தன், s. Skanda as husband of Devayanai.

தெய்வவணக்கம், s. Divine worship. 2. Invocation, &c., of some god at the beginning of a treatise.

தெய்வவிசுவாசம், s. Confidence or faith in God. 2. Belief in the divine existence, providences, &c.

தெய்வவிமானம், s. An aerial car, said to move through the sky at the pleasure of the occupier, திவ்வியவிமானம்.

தெய்வவிரதன், s. Bhishma, வீடுமாசாரி. See தேவவிரதன்.

தெய்வாதீனம், s. Divine right, disposal, or direction, தேவசுவாதீனம். 2. Divine providence, தெய்வச்செயல்.

தெய்வாதீனமாய்வருவது. That which happens providentially.

தெய்வேத்தினம் — தேவேத்தினம், s. Divine providence. 2. Destiny or the influence of actions in a former birth.

தெய்வோபாசனை, s. (St.) Divine worship, divine service. See உபாசனை.

•தெய்விகம்—தெய்வீகம், s. That which is divine, which appertains to God, திவ்வியம். (Sa. Daivika.) 2. Divine affairs, events, injunctions, divine providence, தெய்வச்செயல். 3. Transcendence, magnificence, super-eminence, as an august or splendid scene, மகிமை. 4. [vul.] Chance, தற்செயல்.

இராசிகதெய்வீகம், s. Earthly or divine power. See under இராசன்.

இராசிகதெய்வீகம்எப்படிபோதெரியாது. How it will be, we cannot tell.

தெய்வீகத்தாற்பிழைத்தேன். I providentially escaped.

தெய்வீகமாய் மண்டபம் இடிந்து அவன் தலைமேல் விழுந்தது. By chance the pavilion fell upon his head.—Note. This form is used for chance, but implies a divine providence.

தெய்வீகமானான். He has obtained likeness to God, is beatified.

தெய்வீகபுருஷன், s. A divine man.

•தெரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be seen or perceived, to be ascertained by the senses or mind, to become evident, தோன்ற. 2. To be known, distinguished, understood, comprehended, விளங்க. (c.) Usually, in the neuter, with a dative. கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To select, choose, make a selection, to prefer, தெரிந்தெடுக்க. 2. To investigate and comprehend, ஆராய. 3. To search for, to seek, தேட.

ஏற்றகணைதெரிந்தான். He chose a suitable arrow. (p.)

தெரிந்துசெயல்வகை. Precautions for success before any undertaking.

தெரிந்துதெளிதல். Clearly understanding.

தெரிந்தெழுதுதல். Writing correctly, with full information.

தெரிந்துவினையாடல். A king's discreet use of all instruments of government.

பலவிதமுந்தெரிந்துரைத்தான். He carefully considered and spoke.

தெரிகடை, s. [prov.] Refuse, leavings, the best things having been selected.

தெரிகவி, s. [prov.] Selections of poetry, திரட்டுகவி.

தெரிசொல், s. Veracity, truth, சத்தியம். 2. Cause as discovered or alleged. (சது.) 3. Glossary, அருமொழிவிளக்கம்.

தெரிதர, inf. To appear, &c., தோன்ற. (p.) 2. To know, அறிய. (p.)

தெரிநிலை, s. Conspicuousness, definiteness, perspicuity, விளக்கநிற்பது. 2. [in gram.] A division of particles expressive of certainty as to time, காலந்தெரி வதிற்பது.

தெரிநிலைவினை, s. Declarative verb, one of the two classes of verbs, that which expresses action, suffering, &c., generally containing a characteristic of tense—oppos. to குறிப்புவினை. See வினை.

தெரிநிலைவினைமுற்று, *s.* A declarative verb in the terminate form.

தெரிநிலைவினையெச்சம் — தெரிநிலைவினைவினையெச்சம், *s.* The declarative verb in an unfinished form, as infinitives, gerunds, &c., embracing especially twelve varieties, and requiring a terminate verb, appellative, &c., to complete the sense.

தெரிந்தவழி, *s.* A known way. *(c.)*

தெரிந்தவன், *appel. n.* A man who knows.

தெரிந்துகொள்ள, *inf.* To understand. 2. To choose, select things or persons, to elect, pick, cull.

தெரிந்துவைக்க, *inf.* To select and set aside.

தெரியப்பட, *inf.* To be known, seen, to appear. 2. *(adv.)* Visibly.

தெரியப்படுத்த, *inf.* To explain, make known, reveal.

தெரியவர, *inf.* To become known, perceived, understood.

தெரியாத்தனம்—தெரியாத்தன்மை-தெரியாப்புத்தி, *s.* Ignorance, simplicity.

தெரியாநிலைவினை, *s.* A symbolic verb. See குறிப்புவினை.

தெரியாப்பிரகாரம், *adv.* Unwittingly, unknowingly.

தெரியாமை, *neg. v. noun.* Ignorance, அறியாமை. 2. Invisibility, imperceptibility, தோன்றாமை.

தெரியிழை, *s.* A female, a lady wearing choice ornaments, பெண். *(p.)*

தெரிவிக்க, *inf.* [*caus.*] To explain, point out, show, teach, அறிவிக்க. 2. To bring to light, manifest, reveal, display, வெளிப்படுத்த. *(c.)*

தெரிவினைப்பெயரெச்சம், *s.* Participles of the declarative verb, being one for each of the three tenses.

தெரியல், *v. noun.* Appearing, தோற்றல். 2. Searching, investigating, selecting, comprehending, ஆராய்தல்.

தெரிவு, *v. noun.* Choosing, picking, selecting, ஆராய்வு. 2. Any thing select, chosen, &c., superior in quality, a selection, election, choice, picking, தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது. 3. Appearance, visibility, தோற்றம். 4. That which is known, ascertained, அறியப்பட்டது. 5. *s.* Knowledge, அறிவு.

தெரிவிட, *inf.* [*prov.*] To choose, select, cull, தெரிந்துகொள்ள.

தெரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To make evident, bring to view; to cause one to see, know or perceive, தோன்றச்செய். 2. To tell, mention, say, declare, சொல்ல. 3. To write, inscribe, எழுத. [*a change of* தெரிவிக்க.] *(p.)* 4. [*prov.*] To separate large and small gems, &c., also different kinds of grain by a fan, &c., கொழிக்க.

தெய்வமாக்கதைமாட்சிதெரிக்கவே. To make known the excellency of this divine tale. (இராமா.)

தெரித்தல், *v. noun.* Writing, எழுதுதல். 2. Saying, சொல்லுகை. 3. Being perverse, மாறுபடு. *(சது.)*

தெரிப்பு, *v. noun.* Informing, acquainting; communicating information, அறிவிப்பு. 2. Saying, mentioning, telling, சொல்லுகை. 3. Writing, inscription, எழுதுகை. 4. Separation of different particles by shaking or sifting in a fan, கொழிப்பு. 5. [*prov.*] Things separated, assorted, chosen, கொழிக்கப்பட்டவை. 6. [*in the* கொக்கரை *play.*] Selecting stones, &c.

•தெரிசனம், *s.* A view of a deity, a vision, &c. See தரிசனம்.

•தெரிசனை, *s.* A vision, an auspicious sight, &c. See தரிசனை.

தெரிசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To obtain an auspicious sight, &c. See தரிசி.

தெரிப்பு, *s.* A note of hand. *(R.)* 2. See தெரி, *v. a.*

தெரிமா, *s.* The lion as the beast that seeks for prey, சிங்கம்; [*ex* தெரி, searching, *et* மா, beast.] *(சது.)*

தெரியலர், *s. (plu.)* The ignorant, unenlightened, uninformed, அறிவிலார். 2. Enemies, பகைஞர். *(p.)*

தெரியல், *s.* A flower garland, பூமாலை. *(சது.)* 2. See தெரி, *v. n.*

தெரிவு, *v. noun.* Choosing, &c. See தெரி, *v. n.*

தெரிவை, *s.* A woman from twenty-six to thirty-one years old, *(lit.)* of discreet age. (See பருவம்.) 2. A woman in general, பெண்பொது. *(p.)*

தெரு, *s.* [*vul.* தெருவு.] High way, public road, வீதி. 2. Street, வழி. *(c.)*

என்குறையைத்தெருவிலேவையாதே. Expose not my faults; *(lit.)* put not my faults in the streets.

சந்துதெருவும்ஒருதெருவாய்த்திரிய. To walk the streets, especially as a harlot.

தெருக்கதவு—தெருவாசல், *s.* A street-door.

தெருக்காவல், *s.* Patrole of the streets.

தெருவிலேபோக, *inf.* To pass through the street. 2. To be wasted, squandered, வீணாக.

தெருவிலேபோட, *inf.* To throw into the street. 2. To be negligent, to waste.

தெருவீதி, *s.* A street, a highway.

தெருட்சி, *s.* See தெருள், *v.*

தெருட்டு, கிறேன், தெருட்டினேன், வேன், தெருட்ட, *v. a.* To convince, inform, persuade, enlighten the mind, தெளிவிக்கச்செய். 2. To confirm, assure, console, வற்புறுத்த; [*ex* தெருள், *v.*] *(p.)*

தெருட்டு, *v. noun.* Puberty of a girl, இருதுவாகுகை. 2. Illuminating, convincing, informing, consoling, அறிவிப்பு.

தெருட்டுக்கலியாணம், *s.* [*vul.* தெரட்டுக்கலியாணம்] The consummating marriage ceremony. 2. Ceremony at the time of a girl's becoming marriageable.

தெருட்டல், *v. noun.* As தெருட்டு, 2.

தெருமரு, கிறேன், தெருமந்தேன், வேன், தெருமர, *v. n.* To whirl, be giddy, சுழல. 2. To fail in mind, be perplexed, be in a dilemma, to sink under distress, மயக்கமுற்றிருக்க. *(p.)*

தெருமந்திசைத்தைப்புகுஞ்சுழன். He became giddy, or confused in mind.

தெருமரல், *v. noun.* Being giddy, சுழலல்.

தெருள், *s.* Knowledge, intelligence; clear perception, comprehension, தெளிவு.—oppos. to மருள்.

தெருளுடைமை, *s.* Clearness of knowledge, sageness, wisdom, அறிவுடைமை.

தெருள் — தெருளு, கிறேன், தெருண்டேன், வேன், தெருள, *v. n.* To be enlightened, be convinced, to grow in knowledge, தெளிய. 2. To perceive, ascertain, become free from doubt, to understand clearly, ஐயமற்றறிய. 3. [*improp.* திரளு, தெரளு.] To arrive at puberty, as a girl, இருதுவாக.

தெருண்டபெண், *s.* A girl grown marriageable.

தெருண்டமனம், *s.* An intelligent, well informed mind, mature understanding.

தெருண்டமேலவர், *s. (plu.)* Great and learned men, அறிவிற்சிறந்தோர்.

தெருட்சி, *v. noun.* Maturity of knowledge, comprehension, understanding. 2. Clearness, தெளிவு. *(சது.)*

தெருளல் — தெருளுதல், *v. noun.* As தெருட்சி, 2.

தெலுகு—தெலுங்கம் — தெலுங்கு, *s. (Tel.* తెలుగు.) [*sometimes written* தெலிங்கம்.] The Telugu country, தெலுங்குதேசம். 2. Telugu language, தெலுங்குபாஷை. *(c.)*

தெலுங்கன், *s. (fem.* தெலுங்கச்சி.) A Telugu person, Gentu.

தெல்—தெல்லு, *s.* [*prov.*] A kind of play; also the thing used in the play, தெல்லுவிளையாட்டு. *(c.)* 2. A stage in a journey by palankeen, or the place of changing bearers, அஞ்சலிடம். 3. Oblong plats or patches in a field, bounded by small ridges, செய்ம்பாத்தி.—*The compounds are limited to Jaffna.*

தெல்லாட்டம், *s.* Playing with தெல். 2. Fraud, trick, deception, வஞ்சனை.

தெல்லுக்கட்ட, *inf.* To construct small ridges between plats in rice-fields.

தெல்லுக்காரர், *s.* Bearers for change.

தெல்லோட்டு, *v. noun.* Continual teasing, pressing, harassing, அலைக்கழிப்பு.

தெவம், *s.* The mango tree, மாமரம்.

தெவிட்டு, கிறேன், தெவிட்டினேன், வேன், தெவிட்ட, *v. n.* To be sated, glutted, overloaded as the stomach, to be cloyed, பூக்க. 2. To loathe from excess, to nauseate, to vomit, வாந்திசெய்ய. 3. To grow full, நிறைய. *(c.)* 4. *(சது.)* To think, reflect, நினைக்க. 5. To sound, ஒலிக்க.

பார்க்கப்பார்க்கத்தெவிட்டவில்லை. However much it is examined, it never cloys.

தெவிட்டாத்தித்திப்பு, *s.* Sweets that do not cloy.

தெவிட்டல்—தெவிட்டு, *v. noun.* Nausea from sweet things, the sight of medicines, &c., உவட்டு. 2. Loathing of food from satiety, வெறுப்பு.

தெவிளு — தெவிள், கிறேன், தெவிண்டேன், வேன், தெவிள, *v. n.* To grow full, நிறைய. *(p.)*

தெவிளல், *v. noun.* Being full.

தெவு, *s.* A taking, receiving, கொள்ளுதல். *(p.)*

நீர்தெவுநிரைத்தொழுவர். The ploughmen who owned the cows that were taking water. *(சது.)*

தெவுட்டு, கிறேன், தெவுட்டினேன், வேன், தெவுட்ட, v. n. To become full, to fill, நிறைய. 2. To abide, stay, தங்க. 3. v. a. To gargle the mouth, கொப்பளிக்க. (நிகா.) 4. To stop, choke up, அடைக்க. 5. To hide, conceal itself, மறைக்க. 6. To think, நினைக்க.

தெவுட்டல், v. noun. Becoming full, &c., used in all the meanings of the verb.

தெவுள்—தெவுளு, கிறது, தெவுண்டது, தெவுளும், தெவுள, v. n. To overflow, increase, பெருக. (p.)

தெவுளல், v. noun. As தெவிளல்.

தெவ், s. Enmity, hostility, பகை. 2. War, battle, contest, போர். 3. Opposing power, enemy, பகைவர். (p.)—*Note.* When the following word begins with ம், the வ் is changed into ம்; as, தெவ்—முனை is தெம்முனை, the battle field.

தெவ்வர், s. Foes, enemies, பகைவர்.

தெவ்வர்முனைப்பதி, s. A hostile encampment.

தெவ்வினை, s. Battle, warfare, contest. (சது.)

தெவ்வு, s. The moon, சந்திரன். 2. [*ex* தெவ்.] Enmity, hostility, animosity, பகை. 3. Battle, contest, war, போர். 4. Opposing force, the enemy, சத்துரு. (சது.)

தெழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To shout, vociferate, whoop as in driving cattle, scaring away birds, &c., அதட்ட. 2. To tread out corn, தவைக்க. (சது.) 3. v. n. To sound, din, roar, பெரிதொலிக்க. 4. To be angry, rage, bluster, or vociferate through anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட.

கனிறக்கரும்பகட்டுளுறெழித்து. Trodden out by the deep blue colored buffaloes. (கைட.)

தெழித்தல்—தெழிப்பு, v. noun. Sound, shout, vociferation, bluster, noisy rage.

தெளி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become clear, limpid, transparent, by the settling or subsiding of sediment, தெளிவாக. 2. To become serene or clear as the sky, the mind, the countenance; to clear off, to become bright as a shining body, the water of a gem, &c., ஒளிர. 3. To become white as cloths by washing, வெள்ளையாக. 4. To pass away, as scarcity, an epidemic, dulness, sleep, fear, &c., to cease as war, doubt, error, ignorance, பஞ்சமுதலியனஒழிய. 5. To become evident, manifest, obvious, clear, as the meaning of a passage, an idea, &c., வெளிப்பட. 6. To revive as persons or animals from sleep, sickness, &c., எழுந்திர. 7. To grow stout, fat, sleek, as persons or animals, கொழுக்க. 8. To revive, as vegetables, to thrive, செழிக்க. 9. To become clear as sound, the voice, &c., கன்தொலிக்க. 10. To take counsel with another, ஆலோசிக்க. (c.) 11. [*prov.*] To turn out clear, as profit, to accrue as gain, to be clear gain, after deduction, இலாபமாக. 12. To take an oath, as தெய்வக்கொ சிய. 13. v. a. [*with personal endings.*] To consider, deliberate, investigate, ruminate, ஆராய. 14. To pierce, perforate, தொளைக்க. 15. To know, understand, perceive, experience, அறிய.

தெளிஞன்—தெளிந்தவன், s. A learned or wise man, a sage, சற்றோன்.

தெளிநீர்—தெளிந்தநீர், s. Pure, clear water.

தெளிந்தபுத்தி, s. A well informed judgment, mature understanding, clear knowledge or discernment, profound wisdom.

தெளிந்தமனம், s. A lucid mind, clear, free from doubt, obscurity, &c.

தெளிந்தவர், appel. n. (plu.) Clear minded, intelligent persons.

தெளிந்துகொடுக்க, inf. [prov.] To remove doubt, *by an oath.* (c.)

தெளிந்துவர, inf. To become clear, to recover from a swoon, &c.

தெளிமணி, s. A gem of good water.

பட்டுத்தெளிய, inf. To learn by experience. See படு, v.

பயந்தெளிய, inf. To become free from fear, terror, &c.

பேசித்தெளிய, inf. To speak on a subject and come to a conclusion.

வியாதிதெளிய, inf. To be cured of disease.

தெளிய, inf. [*adverbially.*] Clearly, distinctly, evidently, obviously.

தெளிவிக்க, inf. To make clear, serene, &c., வெளியாக்க. 2. To clarify, refine, தெளியச்செய்ய. 3. To explain, illustrate, விளக்க. 4. To inform, clear away doubts, சந்தேகந்தீர்க்க. 5. To dispel fear, sorrow, apprehension, anger, bashfulness, drunkenness, swooning, delirium, sleep, &c., நீக்க. 6. To pour off, strain, decant, வடிக்க. 7. To fatten, make plump, கொழுப்பிக்க. (c.)

தெளிவு, v. noun. Clearing or flowing off from a sediment.

தெளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To clear or free from turbid or feculent matter; to clarify, to refine, to polish, to clean, சுப்புரவாக்க. 2. To separate large from small particles by a fan, புடைக்க. 3. To heave up sand, pearls, &c., கொழிக்க. 4. To assure, convince, confirm, நிச்சயப்படுத்த. 5. (*for* தெழி.) To sound, make a noise, ஒலிக்க. 6. To drain off, draw off, pour off, clear from sediments, decant, வடிக்க. 7. (c.) To scatter seed, விதைக்க. 8. To strew, sprinkle, தூவ.

பனிநீர்தெளிக்க, inf. To sprinkle rose water on persons on festive occasions, or in a temple, &c.

தெளிப்பு, v. noun. Clearing, fining, clarification, refinement, purification. 2. Separating grain, particles, &c., in a fan. 3. Draining off, straining off, decanting, drainage. 4. Sprinkling, scattering, strewing.

தெளிர், s. Internal sounds perceived by the person himself, உட்சோசை. (சது.)

தெளிர்தல், v. noun. Articulating, ஒலித்தல். (சது.)

தெளிவு, s. Clearness, transparency, limpidness, தலக்கம். 2. Brightness; clearness of a gem, pearl, &c., பிரகாசம். 3. Plainness, obviousness, that which is easy of comprehension, வெளிப்படை. 4. Clearing, passing away as clouds, darkness, fear, sleep, &c., நீக்கம். 5. A lucid interval before death, தசாவஸ்தைபிலொன்று. 6. Placidity, tranquillity, serenity of mind, suspension of the passions, மனஅமைவு. 7. Plumpness, sleekness, fulness, fatness, கொழுப்பு. 8. Clearness of intellect, mature knowledge, good understanding, sagacity, penetration, அறிவு. 9. Water poured off from boiling rice, a kind of thin rice gruel, வடிகஞ்சி. 10. [*in Rhet.*] Simplicity, perspicuity, as one of the ten குணஅலங்காரம். 11. Being clear as profit or gain after deducting expenses, waste, &c., இலாபம். See தெளி, v. n.

தெளிவுகொடுக்க, inf. To make clear; to allow a lucid interval before death. 2. To elucidate. 3. [*prov.*] To grow fat, to fatten.

தெளிவெண்ணெய், s. [prov.] Margosa oil cold drawn; not extracted by heat.

தெள்—தெள்ளு, s. (com. தெள்ளுப்பூச்சி.) A flea.

தெள், adj. Clear, தெளிவான. (p.) [*in combin.* changing ள் to ண்.] See தெண்மை.

தெண்டிரை, s. The clear sea.

தெள்—தெள்ளு, கிறேன், தெள்ளினேன், தெள்ளுவேன், தெள்ள, v. a. To sift softly in a winnowing fan, புடைக்க. 2. To heave up sand, &c., as the sea, cast upon the shore, கொழிக்க. (c.) 3. v. n. To become clear, lucid, pure, refined, as language, தெளிய. 4. To be mature in knowledge or experience, அநுபவப்பட.

தெள்ளத்தெளிய, inf. To understand clearly. See தெட்டத்தெளிய.

தெள்ளுதமிழ், s. Elegant Tamil, செந்தமிழ்.

மாத்தெள்ள, inf. To sift flour.

தெள்ளல், v. noun. Sifting, becoming clear, &c., as the verb.

தெள்கு, s. A flea, தெள்ளு. (p.)

தெள்கு, கிறது, தெள்கினது, ம், தெள்க, v. n. [prov.] To become clear, தெளிவாக. 2. To flirt up, to be tossed or heaved up, as spray, &c., கொழிக்க.

தெள்விளி, s. The name of a tune, ஓர் பண்.

தெள்ளி, s. An elephant, யானை. (சது.)

தெள்ளிச்சி, s. A medicinal powder, பூசு.

தெள்ளிமை, s. Clearness, obviousness, perspicuity, தெளிவு. 2. Intelligence, sagacity, penetration, cleverness, அறிவு. (p.)

தெள்ளிய, adj. Clear, perspicuous, தெளிந்த.

தெள்ளியவன், s. One of clear intellect. (*Beschi.*)

தெள்ளியர்—தெள்ளியோர், s. (plu.) The learned, the wise, the intelligent, sages, persons of clear understanding.

தெள்ளேணம், s. A play among females, மகளிர்விளையாட்டிலொன்று. (p.)

தெறி, s. [prov.] A button, clasp, &c., made of thread or of metal, அங்கிமுதலிய வற்றின்கடைப்பூட்டு. 2. See தெறி, v. n.

தெறிபூட்ட, inf. To button.

தெறி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To break or snap off, short, முறிய. 2. To fly back, rebound, recoil, &c., உதைத்துமீள. 3. To spirt as drops or particles of water, &c., to splash up, top up, as spray, சிதற. 4. To spring or hop, as fleas, தாவ. 5. To part, burst asunder—as a knot, a rope, a fiddle string; to fly apart, burst in pieces, fly off or be struck off, as pieces or sparks, அற. (c.) 6. [*prov.*] To be broken off, as friendship; become disunited, வேறுபட. 7. (*fig.*) To fail, to result unsuccessfully, தவற.

முகத்திலேரத்தந்தெறிக்கப்பேசினான். He spoke in anger, the blood flying to his face.

பருத்தெறிக்கிறது. The boil throbs; (*lit.*) jumps.

நாக்குத்தெறிக்கப்பேசுகிறான். He speaks wickedly enough to make his tongue burst asunder.

பிணிதெறித்துப்போயிற்று. The disease is remedied.

பொறிதெறிக்கிறது. Sparks fly out.

கண்தெறித்தது. The eye is suddenly blinded; (*lit.*) broken by lightning, &c.

தெறிபட்டுப்போயிற்று. It has failed, come to naught.

தெறிப்பான். He will burst asunder; *a curse.*

தெறிக்கடிக்க, *inf.* [*prop.* தெறிக்கஅடிக்க.] To scatter, disperse, as an army; to beat or hammer so as to cause bursting, or to make a part fly off; to confound, to puzzle in controversy.

தெறிக்கப்பேச, *inf.* To speak so as to offend, to break up friendship.

தெறித்தவன், *appel. n.* A man of cruel conduct; *used in cursing.*

தெறித்துவிழ, *s.* To strike on some thing in falling. 2. To burst to pieces; *spoken of one who so acts as to render himself liable to a curse.*

தெறிபதம், *s.* Spirtling of medicinal oil when boiling.

தெறி, *v. noun.* Spattering, splash, spirt, சிதறுகை.

தெறிப்பு, *v. noun.* Rebound, recoil, flying back, resilence, உதைத்தமீள்கை. 2. Spirt, spatter, splash, dash, சிதறுகை. 3. Parting, bursting asunder, flying apart; snapping off, breaking, as a limb, முறிகை. 4. Shooting with the fingers, snapping, &c., சுண்டுகை. 5. Wicked conduct spoken of in cursing, as exposing a person to bursting asunder.

தெறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v.a.* [*prov.*] To flirt off, shoot a particle with the finger and thumb, to bespatter, உக்க. 2. To snap a bow-string, or fiddle-string, with the finger and thumb to try its lightness, to strike the springs of a lute with the fingers, வீணைநரம்புதெறிக்க. 3. To discharge arrows or balls with a bow, to shoot, எய்ய. (*c.*)

எள்ளளவாகிலும் கிள்ளித்தெறிக்கவுமில்லை தொட்டுத்தெறிக்கவுமில்லை. He gives nothing in charity.

தெறிபட, *inf.* (*with* போக.) To be desolate, forsaken, forlorn, நிக்கற. 2. To be discomfited and dispersed as an army, அணிகுலைய. 3. To stray and wander as cattle, சிதறுண்ண. 4. To be tossed about, as a mariner, or vessel at sea, அலைக்குலைய. 5. To be puzzled, confounded, &c., கலங்க. (*c.*)

தெறிபட்டவள், *appel. n.* A lewd woman, as சுவெட்டவள்.

தெறிப்பு, *s.* A button, as தெறி. (*Beschi.*) 2. See தெறி, *v.*

தெறு, த்தேன், வேன், தெற, *v. n.* (*imperfect.*) To tarry, தங்க. 2. *v. a.* To destroy, அழிக்க. (*p.*)

தெறுநர், *s.* Foes, enemies, பகைவர்.

தெறுதல், *v. noun.* Abiding, staying, தங்கல். 2. Hurting, injuring, destroying, அழித்தல். (சூ.)

தெறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bruise, crush, நெரிக்க. (*p.*)

தெறுக்கால், *s.* A scorpion, தேள். 2. Scorpio of the Zodiac, விருச்சிகவிராசி.

தெற்கு, *s.* [*a change of* தக்கணம்.] South, southward, தென்றிசை. (*c.*)

தெற்குவெறிக்கிறது. There is famine in the south.

தெற்கத்தி—தெற்கித்தி—தெற்குத்தி, *adj.* Southern, தெற்கேயுள்ள. (*c.*)

தெற்கத்திப்பேச்சு — தெற்கித்திப்பேச்சு, *s.* Language, dialect, idiom, pronunciation of the southern district.

தெற்கித்திக்காற்று, *s.* Southern wind.

தெற்கித்தியான், *s.* A person of southern India.

தெற்குமண்டலம் — தெற்குவட்டம், *s.* The southern region.

தெற்குமுகம், *s.* Southern, facing the south.

தெற்குமுகமாய்ப்போக, *inf.* To go south.

தெற்கேமுகங்காட்டி, *v. part.* Having the face southward.

தெற்கோட்டம், *s.* [*prov. for* கர்ப்பகோட்டம், *which see.*] The southern passage of the clouds.

•**தெற்பை**, *s.* [*prop.* தர்ப்பை, *which see.*] Sacrificial grass.

தெற்றி, *s.* A painted or pictured hall, சித்திரகூடம். 2. A raised verandah, திண்ணை.

தெற்று, *s.* (*com.* தெத்து.) Hedge of thorns, &c., to defend a passage; lines of entrenchment, அடைப்பு. 2. (*p.*) Certainty, ascertainment, assurance, persuasion, confidence, தேற்றம். 3. See தெற்று, *v.*

தெற்றென, *inf.* [*adverbially.*] Clearly, certainly, தெளிவாக. 2. Forthwith, immediately, at once, விரைவாக.

தெற்றெனல், *v. noun.* Being clear, certain, sure, தெளிதல். 2. Being in haste, சீக்கிரக்குறிப்பு.

தெற்றெனவு, *v. noun.* Certainty, clearness, தெளிவு.

தெற்று, கிறேன், தெற்றினேன், வேன், தெற்ற, *v. n.* (*com.* தெத்து.) To stammer in speaking, வாய்கொன்ன. 2. To have the feet entangled in a rope, &c., to be tripped up, upset, supplanted, இடற. (*c.*) 3. To be perverse, obstinate, மாறுபட. 4. *v. a.* (*c.*) To braid whips, mats, baskets, &c., to plait, entwine, enfold, weave, பின்ன. 5. To disturb, அலைக்க.

தெற்றிப்பேச, *inf.* To stammer.

தெற்றிவீழ்த்த, *inf.* To trip, supplant.

தெற்றுக்காலன், *s.* A person whose legs in walking strike one against the other.

தெற்றுப்பல், *s.* A lapping tooth, a snag tooth.

தெற்றுப்பல்லன், *s.* (*fem.* தெற்றுப்பல்லி.) A person with teeth lapping over each other.

தெற்றுவாயன், *s.* A stammerer.

தெற்றல்—தெற்று, *v. noun.* Intwining, braiding, பின்னுகை. 2. Tripping, இடறுகை. 3. Being perverse, மாறுபாடு.

தெற்றுமாற்று, *s.* [*improp.* தற்றுமாற்று.] Tricks, shifts, roguery, deception, திரியாவரம்.

தெனுது, *appel. n.* That which is in the south, தெற்குள்ளது. (*p.*)

தென், *adj.* South, southern, தெற்குத்திசை.

தென்கடல், *s.* The southern sea, தெற்குச்சமுத்திரம்.

தென்கயிலாயம், *s.* The southern Kaylasa, the feigned favorite abode of Siva.

தென்கரை, *s.* A name for the town of Periacolom, as தென்கரைநாடுள்ள. (*Govt. usage.*)

தென்கலை, *s.* Southern literature; i. e. Tamil, தமிழ். 2. As தென்கலையார்.

தென்கலைத்திருமண், *s.* A sacred earth used by தென்கலையார், in marking their foreheads.—*Note.* They extend the middle mark below the other two to the bridge of the nose.

தென்கலையார், *s.* A sect of Vaishnuvas who maintain different tenets from the வடகலையார்.

தென்கால்—தென்காற்று, *s.* The gentle south wind.

தென்கிழக்கு—தென்கீழ், *s.* South-east.

தென்கீழ்த்திசை, *s.* The south-east region.

தென்கீழ்த்திசைப்பாலன் — தென்கீழ்த்திசையிறை, *s.* The regent of the south-east, அக்கினிதேவன்.

தென்குமரி, *s.* A sacred river that disembogues itself near Cape Comorin, நதி. 2. Cape Comorin named after the river.

தென்கோடு, *s.* The southern horn of the crescent moon, the word for moon being understood. See வடகோடு.

தென்சார்—தென்பக்கம், *s.* Southern side, parts or region, &c.

தென்பதம், *s.* One of the four கண்டம், as தென்பாதம்.

தென்பாண்டி, *s.* The district south of Madura. See தமிழ்.

தென்பாரதம், *s.* The southern division of India. See பாரதம்.

தென்பாரிசம் — தென்பால், *s.* The southern side or region.

தென்பாரிசத்தார், *s.* Inhabitants of the southern regions.

தென்புலம், *s.* The region or world of the deceased, பிதிர்க்களமுமிடம். 2. A corn-field lying to the south.

தென்புலத்தார், *s.* The manes or souls of the deceased, supposed to be in the south.

தென்புறம், *s.* As தென்பக்கம்.

தென்பூமி, *s.* Southern parts of India, any part south of Mount Meru, மேருவின்றென்பால். 2. The southern parts of the earth.

தென்மதுரை, *s.* South Madura, as distinguished from வடமதுரை, north Madura, ஆலவாய்.

தென்மலை, *s.* The southern mountain Pothiya, supposed to be the residence of Agastia, பொதியம். 2. As சேரன்மலை.

தென்மலையாளம், *s.* South Travancore.

தென்முகம், *s.* Facing the south, southern direction.

தென்முனை, *s.* South pole.

தென்மேல்-தென்மேற்கு, *s.* South-west.

தென்மேற்றிசை, *s.* The south-west region.

தென்மேற்றிசைப்பாலன், *s.* The regent of the south-west, நிருதி.

தென்விதேகம், s. One of the nine divisions of the known continent. See கண்டம்.

தென்றமிழ், s. The Tamil language, as peculiar to the south, செந்தமிழ்.

தென்றல், s. The south wind, as தென்கால். (c.) 2. The wind of the former dewy season, முன்பனிப்பருவத்திற்காற்று.

தென்றல்வீசுகிறது—தென்றலடிக்கிறது. The south-wind blows.

தென்றல்திரும்புகிறது. The wind shifts to the south.

தென்றல்முற்றிப்பெருங்காற்றாயிற்று. The gentle south wind has risen to a hurricane, i. e. a little affair has become a serious quarrel.

தென்றற்றேரோன், s. Kama, whose chariot is the south wind, regarded, as favorable to love, காமன்.

தென்றி, s. South, தெற்கு. 2. The south-wind, தென்றல். (p.)

தென்றிசை, s. South region.

தென்றிசைக்கோன்-தென்றிசைப்பாலன், s. Yama, king of the southern region and god of death, இயமன்.

தென்றேசம், s. The southern region.

தென்னவன், s. A titular name of the Pandyan dynasty of Madura.

தென்னிரேபதம், s. One of the nine divisions of the known continent. See கண்டம்.

தென்னிலங்கை, s. Lanka, Ceylon as situated to the south of India, இராவணன்பட்டணம். (p.)

தென் — தென்னை, s. The cocoa-nut tree.

தென்னங்கள்ளு, s. Cocoa-nut toddy.

தென்னங்கன்று, s. See தென்னம்பிள்ளை.

தென்னங்கருப்பநீர்—தென்னம்பதநீர், s. Cocoa-nut toddy with the fermentation suppressed by lime.

தென்னங்கிளி, s. A kind of parrot that resorts chiefly to the cocoa-nut tree, ரெக்கிளி.

தென்னங்கீற்று, s. The split cocoa-nut leaf-stalk, the leaves of which are braided for screens, &c.

தென்னங்குருகு, s. Heart of the tree.

தென்னங்குருத்து, s. Young cocoa-nut leaves.

தென்னங்குரும்பி - தென்னங்குரும்பை, s. Very young cocoa-nuts.

தென்னங்கொட்டு, s. [prov.] The stump of a cocoa tree.

தென்னங்கோம்பை—தென்னங்கோழை, s. [prov.] A cocoa-nut with the water and kernel taken out.

தென்னஞ்சாலை, s. An alley of cocoa trees.

தென்னந்தும்பு, s. Fibres of the cocoa husk.

தென்னமட்டை, s. Cocoa leaf.

தென்னமரம், s. Cocoa tree, wood, timber.

தென்னம்பன்னாடை, s. A web covering the foot of the leaf-rib of the cocoa, where it joins the tree.

தென்னம்பாளை, s. Blossom of the cocoa tree. 2. Integument or spathe of the blossom which covers it until it expands.

தென்னம்பிள்ளை—தென்னங்கன்று, s. A young, cocoa tree.

தென்னம்வெல்லம், A kind of molasses prepared from the sap of cocoanut and shell lime.

தென்னிலைக்கல்லை, s. [prov.] Cocoa leaves, sewed together with small skewers to serve for a plate.

தென்னீர்க்கு—தென்னைஇர்க்கு, s. Rib of the cocoa leaf.

தென்னோலை—தென்னையோலை, s. Cocoa olas.

தென், s. Beauty, அழகு. 2. Harmony in music, இசை. 3. Blackness, கறுப்பு. (சது.)

தென், A particle, used only in composition to express that which is opposite, எதிர்.

தென்பட, inf. To meet, appear to one. (c.)

அதுஎன்கண்ணிலேதென்பட்டது. It came in my sight.

அதிலேஅவன்முற்றுந்தென்பட்டவன். He is well versed in it.

தென்—தென்னா, s. Syllables used in humming tunes, singing interludes, &c., தாளக்குறிப்பு. See தெத்தனா.

தென்னால்ராமன், s. (Tel.) A gallant. 2. One who lives upon others' earning, (lit.) as Rama.

தே

தே. A syllabic letter composed of த் and ஏ.

தே, inter. A sound used in driving cattle, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

மாடுமெல்லவோதேயென்றால்நடக்கும்தூவென்றால்நிற்கும்அவ்வளவுமுனக்குப்புத்தியில்லையே. If you say to a bullock dé, he will go; if doo, he will stop—have you not as much sense as a bullock? (கபிலைவாசகம்.)

•தே, s. The deity, a god, a divinity, கடவுள்; [ex de, to preserve.] 2. Grace, favor, clemency, கிருபை.

தேமிகுமருட்கடவுள். The very gracious and exalted deity.

•தேகம், s. Body, bodily constitution, உடம்பு. W. p. 425. DEHA.

தேககாந்தி, s. Lustre of the body, சரீரஒளி.

தேகக்கூறு, s. The temperament of the body. See சரீரக்கூறு.

தேகசம்பந்தம், s. Corporeality of the body.

தேகசுத்தி, s. Purification of the body.

தேகதாரகம், s. Sustenance of the body, சரீரத்திற்காதாரம்; [ex தாரகம்.]

தேகதிடம், s. Stoutness of the body, bodily strength.

தேகத்தியாகம், s. Relinquishment of the body, voluntary death.

தேகத்திரயம், s. The three kinds of bodies. See சரீரத்திரயம்.

தேகநாசம், s. Dissolution of the body.

தேகபந்தம், s. Bodily attachments or affinities, &c., as ensnaring or binding the soul, சரீரப்பற்று.

தேகயாத்திரை, s. (St.) Death, மரணம். 2. Food, maintenance for the body, support, சரீரபோஷணை.

தேகவியோகம், s. Death, மரணம்.

தேகாந்தம், s. Dissolution of the body, i. e. the time of death, மரணம்.

தேகாபிமானம், s. Regard for the body; [ex அபிமானம்.]

தேகி, s. One embodied, a corporeal or living being, sometimes used of the soul inhabiting the body, சீவி. W. p. 425. DEHIN.

தேகனி, s. Indian saffron, மஞ்சள்.

தேக்கம், s. Fulness, repletion, satiety, நிறைவு. 2. Water stopped in its course, stagnant water, நிலைநீர்; [ex தேக்கு, v.] 3. (for திகைப்பு.) Perturbation. (c.)

தேக்கு, s. The teak tree, ஓர்மரம், Tectona grandis, L. 2. The areca tree, கமுகு. (சது.) 3. Fulness, repletion, satiety, நிறைவு. 4. Sweetness, lusciousness, தித்திப்பு. —There are different kinds of teak as கல்தேக்கு, சிறுதேக்கு, பூந்தேக்கு, வெண்தேக்கு.

தேக்கிட, inf. To be satiated, be cloyed, be full, நிறைய. 2. To be satiated as any of the senses, திருத்தியாக. (c.)

தேக்கெறிய, inf. To be satiated by eating, to be surfeited, cloyed, glutted, தெவிட்ட. 2. To be brimful, be full, to swell as the ocean, நிறைய. 3. To belch, ஏப்பமிட. (p.)

தேக்கெறிந்தெனப்பம்பினசெல்லரோ.... The clouds resounded as if belching, from taking the waters of the ocean so freely.

தேக்கு, கிறது, தேக்கினது, ம், தேக்க, v. n. To be full, copious, abundant, replete, நிறைய. 2. To be sated, glutted, cloyed, satiated, தெவிட்ட. 3. v. a. (with the personal termination.) To fill, make full, நிறைக்க.

தேக்குநீர்க்கடல். The sea full of water.

தேங்காய், s. A cocoa-nut, தெங்கங்காய்; [ex தெங்கு, et காய்.] (c.)—There are as, அடித்தேங்காய், இளநீர்த்தேங்காய், இளந்தேங்காய், எண்ணெய்த்தேங்காய், ஒல்லித்தேங்காய், குடுகுடுப்பைத்தேங்காய், கொட்டைத்தேங்காய், கொப்பரைத்தேங்காய், பழந்தேங்காய், மூக்கப்பொறுத்ததேங்காய், வழுக்கைத்தேங்காய், most of these are of Jaffna usage.

குறுந்தேங்காய், s. As சமுத்திராபழம்.

குருவித்தேங்காய், s. Phyllanthus, L. (R.)

தேங்காயடி, v. noun. [prov.] Playing with cocoa-nuts in the new-year's games, he winning who breaks the nut of his antagonist.

தேங்காயுடைக்க, inf. To break a cocoa-nut chiefly in the temple.

தேங்காயுரிக்க, inf. To peel off the husk of the cocoa-nut.

தேங்காயெண்ணெய், s. Cocoa-nut oil.

தேங்காயோத—தேங்காய்மந்திரிக்க, inf. To confer magical virtues on cocoa-nuts, by incantations, to prevent their breaking in games, or to be sent against a foe.

தேங்காயோதிவிட, inf. To enchant cocoa-nuts and despatch them at persons to do them mischief.

தேங்காய்க்கண், s. The three holes or eyes of the cocoa-nut.

தேங்காய்க்கயர், s. The lowest part of the cocoa-nut kernel, that which sticks to the shell. See கயர்.

தேங்காய்க்கீரை, s. A kind of greens, ஓர்கீரை.

தேங்காய்க்கீறு – தேங்காய்க்கீற்று – தேங்காய்ப்பத்தை—தேங்காய்வகிர், s. A slice of cocoa-nut kernel.

தேங்காய்க்குடுக்கை, s. The round empty shell of a cocoa-nut used as a vessel.

தேங்காய்க்குடுமி, s. The tuft of fibres on the foremost part of the cocoa-nut.

தேங்காய்க்குலை, s. A bunch of cocoa-nuts.

தேங்காய்க்கோம்பை, s. [prov.] A cocoa-nut shell, commonly with the husk on.

தேங்காய்ச்சிரட்டை—தேங்காயோடு, s. [prov.] The half of a cocoa-nut shell, கொட்டங்கச்சி.

தேங்காய்ச்சில், s. A roundish piece of cocoa-nut kernel, commonly with the shell. See சில்.

தேங்காய்ச்சொட்டு, s. See சொட்டு.

தேங்காய்த்துருவி, s. A cocoa-nut scraper.

தேங்காய்த்துருவுமணை, s. The wooden supporter of the cocoa-nut scraper.

தேங்காய்த்தண்ணீர், s. Water of the ripe cocoa-nut—oppos. to இளநீர், in the young fruit.

தேங்காய்த்திருவி, s. As தேங்காய்துருவி. (R.)

தேங்காய்த்தும்பு, s. [prov.] As தென்னந்தும்பு.

தேங்காய்த்துருவல் — தேங்காய்ப்பூ, s. Cocoa-nut scrapings for curry, &c.

தேங்காய்நார், s. The fibre around a cocoa-nut shell.

தேங்காய்நெற்று, s. A well ripened cocoa-nut. See நெற்று.

தேங்காய்ப்பட்டணம், s. The name of a town on the Malabar coast.

தேங்காய்ப்பாரை, s. A kind or species of fish, ஓர்மீன்.

தேங்காய்ப்பால், s. Cocoa-nut milk from the scraped kernel pressed in the hand.

தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு, s. The refuse of the cocoa-nut pulp after the oil has been pressed out.

தேங்காய்ப்பூ, s. See தேங்காய்த்துருவல்.

தேங்காய்ப்பூக்கீரை–தேங்காய்ப்பூநாறி, s. A kind of herb the flowers of which resemble scraped cocoa-nut, ஓர்பூடு.

தேங்காய்ப்பூவறை, s. [prov.] A kind of curry without gravy, ஓர் பாகம்.

தேங்காய்மட்டை, s. Cocoa-nut husk and fibre.

தேங்காய்முகசி, s. [prov.] The point in the cocoa-nut between the two closed eyes, deemed the strongest for play.

தேங்காய்முகிழ், s. The integument.

தேங்காய்முளை, s. The round germ of a ripe cocoa-nut.

தேங்காய்மூடி—தேங்காய்முறி, s. Half a cocoa-nut.

தேங்காய்மூரி, s. [prov.] The three nerves of a cocoa-nut.

தேங்காய்மொத்தி, s. [prov.] A lump of flesh between the fore-legs of the cow, buffaloes, &c., மாட்டின்முன்கானிடைத்திரட்சி.

தேங்காய்வழுக்கை, s. The kernel of an immature nut.

தேங்கு, கிறது, தேங்கினது, ம், தேங்க, v. n. To fill, become full, rise to the brim; stand full, stagnate, நிறைய. (c.) 2. To be crowded, abundant, copious, மிக. 3. (for திகைக்க.) To exhibit signs of fear, அஞ்ச.

தேங்கிப்போக, inf. To stagnate; to fear.

•தேசகன், s. A governor, ruler, அரசன்; [ex தேசம்.]

•தேசசு, s. (St.) Splendor, light, &c. See தேயசு.

•தேசம், s. Country, territory, land, region, district, province, நாடு. W. p. 424. Desa. (c.) 2. Place, இடம். 3. Regions of the body as the province, or residence, of their respective gods, உடம்பிற்தேவர்குடியிடம்.—Note. In Hindu Geography fifty-six countries are enumerated, viz.: 1 அங்கம். 2. அருணம். 3. அவந்தி. 4. ஆந்திரம். 5. இலாடம். 6. ஒட்டியம். 7. கருசம். 8. கலிங்கம். 9. கன்னடம். 10. கன்னுடம். 11. காசம். 12. காசுமீரம். 13. காந்தாரம். 14. காம்போசம். 15. கிராடம். 16. குரு. 17. குடகம். 18. குந்தளம். 19. குரு. 20. குலிந்தம். 21. கூர்ச்சரம். 22. கேகயம். 23. கோசலம். 24. கொங்கணம். 25. கொல்லம். 26. கோசலம். 27. சகம். 28. சவ்வீரம். 29. சாலவம். 30. சிங்களம். 31. சிந்து. 32. சீனம். 33. சூரசேனம். 34 சோழம். 35. சோனகம். 36. திராவிடம். 37. துளுவம் 38. தெங்கணம். 39. நிடதம். 40. நேபாளம். 41. பப்பரம். 42. பல்லவம். 43. பாஞ்சாலம். 44. பாண்டியம். 45. புலிந்தம். 46. போடம். 47. மகதம். 48. மச்சம். 49. மாளடம். 50. மலையாளம் 51. மாளவம். 52. யவனம். 53. யுகந்தம். 54. வங்கம். 55. வங்காளம். 56. விதர்ப்பம். (சூ.)

தேசகாலம், s. Time and place, இடமும்பொழுதும். 2. The passing of time, பொழுதுகழிவு. (c.)

தேசகாலமாகிறது. Time is going.

தேசகாலபாத்திரம், s. Propriety or three circumstances to be observed, viz.: where, when, and who, இடமுஞ்சமயமுந்தகுதியும்.

தேசசுவாத்தியம், s. General health and prosperity; climate.

தேசத்தைக்கட்டியாள, inf. To take and govern a country. 2. To govern and control a country.

தேசபாடை — தேசபாஷை, s. The language of a country. 2. Language and country.

தேசபாரம், s. The burden and responsibility of governing a country, as resting on the king, இராச்சியப்பொறுப்பு.

தேசபேதம், s. Difference of climate in different countries.

தேசப்பழமை, s. [prov.] Ancient established customs, or usages.

தேசமுகி, s. The head of the Revenue department. (R)

தேசம்போக, inf. (com. பரதேசம்போக.) To wander into a distant country.

தேசவழக்கம், s. Customs, habits, usages, or laws of a country, தேசாசாரம்.

தேசவளமை, s. [vul.] As தேசப்பழமை.

தேசவாசி, s. A wanderer, a roamer. 2. [prov.] As தேசசஞ்சாரி. (c.)

தேசாசாரம், s. Customs, usages, manners, &c., of a country.

தேசாதிபதி, s. The lord of a country, a king, a governor.

தேசாதிபத்தியம், s. Government, jurisdiction of a king or governor.

தேசாதேசம், s. Various countries, பலதேசம். (c.)

தேசாந்தரம், s. A foreign country, அன்னியதேசம். 2. Each respective country, அவ்வவதேசம். 3. Terrestrial longitude. 4. Allowance made for a planet's proper motion while passing from the first meridian to that of the given place; virtually, allowance for longitude, தேசாந்தரகத்தம்.

தேசாந்தரபாகை, s. Degree of longitude.

தேசாந்தரம்போக, inf. To travel or wander from one's country.

தேசாந்தரரேகை, s. Meridian line.

தேசாந்தரி, s. (lit.) A foreigner. 2. (fig.) A traveller to foreign countries, a wanderer, பரதேசி.

தேசாந்தரியாய்த்திரிகிறான். He wanders about as a vagrant.

தேசோபத்திரவம், s. General calamities, தேசவிபாருலம், which are five: 1. Fire, நெருப்பு. 2. Water, தண்ணீர். 3. Sickness, நோய். 4. Famine, பஞ்சம். 5. Death, சாவு. These come from God. There are other five which are supposed to come from men. 1. Scandal, கோள். 2. Theft, திருட்டு. 3. Foreign oppression, மாற்றரசர்கொள்ளை. 4. Oppression of the king's agents, வேந்தர்பெருங்காரியக்காரர்பரிதாபம். 5. Avarice of the king, தன்னரசிறைகொள்ளை; [ex உபத்திரவம்.]

•தேசா, s. A kind of tune, ஓர்பண். (சூ.)

•தேசாட்சரி, s. Another tune, ஓரிராகம். (சூ.)

•தேசாதி, s. The head-man of the கவறை caste, ஓர்சாதித்தலைவன்.

தேசாவரம், s. A plant with a medicinal root, ஓர்பூண்டு, Piper dichotomum. Ains. vol. ii. p. 416.

•தேசி, s. (Tel. తేజీ.) A large horse, பெருங்குதிரை. (சது.) 2. A lime tree, எலுமிச்சை. 3. The name of a tune, தேசிராகம்; [ex Sa. Teja, spirit, power.]

தேசிக்காய், s. [among physicians.] A lime, a lemon, எலுமிச்சங்காய்.

•தேசிகம், s. Provincialisms, terms peculiar to a country, அவ்வவ்நாட்டுச்சொல். 2. One of the two kinds of dance peculiar to the countries respectively, நிருத்தம். 3. Light, lustre, brightness, ஒளி. 4. Gold, பொன். 5. Beauty, அழகு. (சது.)

•தேசிகன், s. (pl. தேசிகர்.) A spiritual teacher, a Guru, குரு. 2. A merchant as travelling, வர்த்தகன். 3. A Guru of one class of Vaishnuvas, வைஷ்ணவதேசிகன். 4. A teacher of the Vedas, வேதவோதுவிப்போன். 5. A teacher in general, a school master, உபாத்தியாயன். 6. A traveller, a wanderer, a foreigner, தேசாந்தரி. W. p. 425. DESIKA.

•தேசியம், s. Provincial terms or phrases. See திசைச்சொல்.

தேசியம்பாட, inf. To chant foreign melodies.

•தேசு, s. Lustre, light, brightness, ஒளி. 2. Gold, treasure, பொன். (சது.) 3. (St.) Beauty, அழகு. 4. Seminal fluid, விந்து. See தேயசு.

தேசோமயம், s. [vul. தேசோன்மயம்.] Splendor, பேரொளி.

தேசோமயானந்தம், s. Beatific splendor, as applied by Saivas to Siva.

தேசோரூபம், s. Embodied light, ஒளிபுருஷம்.

•தேசோபிந்து, s. One of the thirty-two Upanishads, ஓருபநிடதம்.

தேடீர்வாளபலம், s. [in Hindu astron.] The quotient of any number divided by 248, or the Vakyam, தேடீர்வார்.

தேடு, கிறேன், தேடினேன், வேன், தேட, v. a. To seek, search for, inquire after, நாட. 2. To acquire, earn, procure, சம்பாதிக்க. 3. [vul.] To take care of, cherish, foster, provide for, பராமரிக்க. 4. To inquire about one, to ask after his welfare, உசாவ. (c.)

தேடிப்புதைத்துத்தெருவிலிரக்கிறான். Does he hide what he gets and beg in the street?

தேடிமுடியாது. No search can discover it. It cannot be got by seeking.

தேடினபூண்டுகாலிலேமிதிபட்டது. The plant sought is under foot; i. e. the thing desired at hand.

தேடாக்கூறு, s. [prov.] A state of neglect, பராமரிப்பின்மை; also தேட்டாக்கூறு.

தேடாக்கூறுய்க்கிடக்க, inf. To be neglected.

தேடாத்தேட்டம், s. Acquisition by unparalleled labor, acquisition by unworthy or unjust means.

தேடிக்கொடுக்க, inf. To get for another. 2. To support dependants by labor, &c.

தேடித்திரிய, inf. To go in search of, to seek for.

தேடித்தின்ன, inf. To live by unworthy means. 2. To live by whoredom.

தேடிப்பார்க்க, inf. To search for. 2. To use means for obtaining. (c.)

தேடிப்பிடிக்க, inf. To seek and find out. 2. To get a paramour, as an unchaste woman.

தேடியதேட்டம், s. [in law.] Property acquired, as distinguished from dowry, legacies, or that which is hereditary.

தேடியாடித்திரிய — தேடியோடித்திரிய, inf. To take great pains to search.

தேடிவைக்க, inf. To gather and reserve for the future, to lay up.

தேடேன், neg. I seek not.

தேட்கடை, s. The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். (சது.) 2. A kind of drug, ஓர்பூடு.

தேட்குடிச்சி, s. A bee or black wasp, கருவண்டு.

தேட்கெண்டை, s. The name of a fish, ஓர்மீன். See கெண்டை.

தேட்கொடுக்கி, s. The name of a plant, ஓர்பூடு, Helotropium indicum, L.

தேட்டம், s. Anxiety, solicitation, கவலை. 2. Earnest desire, appetite, longing for, பேரவா. 3. That which is earned, hoarded, சேகரிக்கப்பட்டது. (c.)

அவனுக்குக்கல்வியிலேவெகுதேட்டம். He has great eagerness for learning.

அவளுக்குப்பிள்ளைமேல்வெகுதேட்டம். She has great anxiety for her child.

இவனுக்குச்சோற்றின்மேல்தேட்டமில்லை. He has no appetite at all for rice.

தேட்டக்காரன், s. An industrious thriving person.

தேட்டந்தேட, inf. To acquire much property.

தேட்டு — தேட்டம் — தேட்டை, v. noun. Seeking, search, appetence, pursuit, ஆராய்வு. 2. (c.) Acquisition, accumulation, சம்பாத்தியம். 3. Supporting, cherishing, &c., பராமரிப்பு; [ex தேடு, v.]

தேட்டாண்மை, s. (com. தேட்டாமை.) Great industry, aptness at acquiring, thriftiness, பொருள்தேடும்முயற்சி.

தேட்டாளன், s. An industrious, thriving person, சம்பாத்தியக்காரன். (c.)

தேட்டை, s. (Tel. తేట.) Clearness, transparency, தெளிவு. 2. Clear water; also whey, தெளிந்தநீர். 3. See தேடு.

தேண்ட, v. a. [poetical use for தேட.] To seek, search, acquire, &c.

தேதி, s. (Tel. తేది.) Day of the month, as தெய்தி. (c.)

தேமல், s. Yellow spreading spots on the skin in females, படர்சுணங்கு. There are several varieties as அழகுதேமல், beautiful spots, அழுக்குத்தேமல், dirty spots, பொன்குதேமல், spots indicative of good, மங்குதேமல், of disease or other evil. 2. [prov.] A kind of yellowish ring-worm, படர்தாமரை; [ex Sa. Tepa, to sprinkle, to shine.]

தேமல்படர, inf. To spread as spots on the skin.

தேமல்பூக்க, inf. To occur on the skin as small spots.

தேமா, s. The sweet mango tree, தித்திப்புமாமரம். 2. [in prosody.] The spondee species of foot. See சீர்.

தேமாங்கனி — தேமாங்காய் — தேமாந்தண்ணிழல், Technical terms for the quantity of one of these metrical feet, which see under சீர்.

தேம், s. Sweetness, இனிமை. 2. Scent, fragrance, odor, மணம். 3. Honey, honey in flowers, தேன். 4. Toddy, கள். (சது.) 5. Land, country, தேசம். 6. Place, location, room, இடம். 7. One of the forms of the seventh case, or local ablative, ஏழனுருபு, as செவிலியதேத்து, for செவிலித்தாய்தேயத்து, with the nurse, மறையோர்தேத்து; among brahmans.

தேம்பாவணி, s. A celebrated epic poem by Beschi, ஓர்நூல்; [ex பா, அணி.]

தேம்பு, கிறேன், தேம்பினேன், வேன், தேம்ப, v. n. To sob, cry, விம்மியழ. (c.) [ex Sa. Teva, to weep.] 2. To fade, wither, droop, வாட. 3. To grow thin, to be emaciated, attenuated, மெலிய. 4. To be wearied, fatigued, to faint, as சோம்பு, இளைக்க.

தேம்பித்தேம்பியழ, inf. To cry and sob greatly.

தேம்பல், v. noun. Fading, being faded, வாடல். 2. A faded flower, as கம்பல், பழம்பூ.

•தேயசு, s. Lustre, splendor, ஒளி. 2. Beauty, அழகு. 3. The seminal fluid, விந்து. W. p. 384. TEJAS.

•தேயம், s. Country, land, district, நாடு. 2. Place, location, room, இடம். [a change of தேசம்.] 3. Theft, களவு. 4. [for தேகம்.] Body. (சது.)

தேயபரிச்சேதம், s. Certainty of the existence of a thing in one country and not in another. See பரிச்சேதம்.

•தேயம், s. A gift, any thing given, கொடைப்பொருள். W. p. 421. DEYA. 2. An expletive particle affixed to நாமம், as நாமதேயம், name.

•தேயு, s. [a change of தேசு.] Fire, அக்கினி. 2. One of the antitypes of Siva, அட்டமூர்த்தத்தொன்று.

தேய், கிறது, ந்தது, தேயும், தேய, v. n. To wear away, wear off, be rubbed away, wear out, or be frayed away, உரைய. 2. To lessen or decrease, waste away; to become exhausted, குறைய. 3. To wane as the moon, கலைகுறைய. 4. To lessen or be reduced as sin, or as the stock of accumulated actions, good or evil, &c., கன்மந்தேய. 5. To be emaciated, stunted—as a child; to be reduced,—as wealth, property, splendor, &c., இளைக்க. 6. To lapse, pass, wear away—as time, கழிய. 7. To be effaced, erased, obliterated by rubbing, மாய. (c.)

தேய்ந்தானமாய்க்குறைந்துபோயிற்று. It is reduced by little and little.

தேய்ந்தகணக்காய்ப்போயிற்று. It has come to very little.

நடந்துநடந்துகால்தேய்ந்தது. The feet are worn by walking so much.

தேயப்பண்ண, inf. To wear away, cause to decrease.

தேய்கடை, adj. Worn out, worn away, as an implement, &c., தேய்ந்தவை. 2. Stunted in growth, வளர்ச்சியிழிந்தவை.

தேய்கடைப்பணம், s. [also தேய்க்கடைப்பணம்.] A fanam worn by use.

தேய்கடைப்பிள்ளை, s. A stunted child.

தேய்ந்தபல், s. Worn teeth.

தேய்பிறை, s. The waning moon. (c.)

தேய்வு, v. noun. A wearing away, a lessening, abrasion, diminution, குறைவு. 2. Emaciation, மெலிவு. 3. Erasure, obliteration by rubbing, அழிவு.

தேய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To rub, rub away, உரைக்க. 2. To wear away, waste by rubbing; to abrade, fray, fret, அழிக்க. 3. To kill, destroy, கொல்ல. 4. To scour, scrub, polish a wall, furniture, &c., by rubbing, துலக்க. 5. To rub on by the hand as oil, an ointment, &c., to rub one's self or another in washing, எண்ணெய்முதலியதேய்க்க. 6. To efface, erase, obliterate by rubbing, துடைக்க. 7. To give grudgingly, scantily, சிறிது சிறிதாகக்கொடுக்க. (c.)

தேய்ச்சுமாய்ச்சுப்போட, *inf.* [*prop.* தேய்த்துமாய்த்து.] To waste by little and little. 2. To waste gradually, by various means, in small sums. 3. To pay a debt by little and little, so as to be unsatisfactory. 4. To palliate a crime, connive at it, &c. 5. To do a work superficially. (c.)

தேய்த்துக்குளிக்க, *inf.* To rub one's self in bathing.

தேய்த்துப்புரட்ட, *inf.* [*prov.*] To rub ointment, &c., on the body for bathing. 2. To scour one's self in washing.

பல்லுத்தேய்க்க, *inf.* To rub the teeth and clean them. See பல்.

தேய்ப்பு, *v. noun.* Rubbing away, rubbing in, as oil, &c. 2. Scouring, scrubbing, polishing by rubbing. 3. Wearing away, wasting away by rubbing, abrasion, attrition. 4. Killing, destruction.

தேய்ப்புணி—தேய்ப்பூணி, *s.* A very sparing, saving person. (*Fab.*)

தேய்ப்புமேய்ப்பு, *v. noun.* Rubbing and feeding—applied to domestic animals.

தேய்மானம், *s.* Waste produced by rubbing, தேய்வு. 2. The touch of gold, on the stone, or the quantity lost by rubbing, பொன்றுரைதேய்மானம். 3. Frugality, parsimony, சிக்கனம். (c.)

தேய்மானக்காரன், *s.* A mean penurious person, fond of living at the cost of others, லோபிஷ்டக்காரன்.

தேய்வாங்கு, *s.* (*com.* தேவாங்கு.) The sloth, a slow moving animal.

தேவாங்குப்பிள்ளைபிறந்தது. An ill-shaped child is born.

தின்கிறதைத்தின்றுந் தேவாங்குபோலிருக்கிறான்.... Though he eats, he is like (a lean) sloth.

தேவாங்குக்கண், *s.* Staring eyes similar to those of the sloth.

தேவாங்குப்பித்து, *s.* The bile of the sloth, used in witchcraft.

தேவாங்குமை, *s.* Bile of the sloth, and other things made into a paste-like consistence.

தேவாங்குவித்தை, *s.* Magic performed with preparations of different limbs of the sloth.

தேய்வை, *s.* Fragrant unguent from sandal wood, formed by trituration, பரிமளச்சாந்து; [*ex* தேய், *v. n.*] (*p.*)

தேரகன், *s.* A charioteer, தேர்ப்பாகன்; [*ex* தேர்.] (சு.)

தேரர், *s.* (*pl.*) Buddhists, புத்தர். (சு.)

தேரலர் — தேரார், *s.* Enemies, &c. See தேர், *v.*

தேரன்—தேரையன், *s.* A poet celebrated for his superior knowledge of medicine. He was one of the disciples of Agastya. All his works have perished except a treatise on medicine, தேரமணிவெண்பா; on pulsation, நாடிக்கொத்து; and on hygiene, தேரயமகவெண்பா,ஆயுள்வேதபிஷகம் ... வைத்தியம்.

தேரி, *s.* [*prov.*] A heap of sand, மணற்றிட்டை. (*Beschi.*) (c.)

தேரிஜு, *s.* (*Hind.*) An account shewing particulars and the result.

தேரை, *s.* A kind of frog, or toad, நுணலைத்தவளை. (c.) 2. A free gift. (*R.*)

கருப்பைக்கு முட்டைக்கும் கல்லுட்டேரைக்கும்-வி ருப்புற்றமுதளிக்குமெய்யன்-உருப்பெற்றால், ஊட்டிவளர்க்காதோ ஓகெடுவாயன்னாய், வாட்டமுனக்கேன்மடி. Since God takes care of the fœtus in the womb, the chicken in the egg, the frog in the stone, will he not provide? Why art thou troubled, O mother!—rejoice. *A stanza ascribed to a sister of the author of the Cural, as uttered when he was born.*

பாம்பின்வாய்த்தேரைபோல். Like a toad in the mouth of a snake; *having no way of escape.*

ஆயிரம்பாம்புக்குள் ஒருதேரைபோல. As a frog among a thousand serpents.

தேரைக்காலுந்தேரைக்கையும். A slender leg and arm.

தேரைக்குண்டி, *s.* Flat buttocks.

தேரைபாய, *inf.* To become emaciated about the buttocks, limbs, &c. 2. To leap, as a frog, on a pregnant woman, supposed to cause leanness, or emaciation in the child.

தேரைமோக்க, *inf.* [*prov.* தேரைகுடிக்க.] To be blighted as some cocoa-nuts.

தேரைமோந்ததேங்காய்—தேரைமுகர்ந்த காய், *s.* An imperfect cocoa-nut.

தேரைவிழுந்தபிள்ளை, *s.* An emaciated child; *attributed to* தேரைபாய்தல். (c.)

தேரையன் — தேரையர், *s.* The names of a learned physician. See தேரன்.

தேர், *s.* A car, a chariot, இரதம். (c.) 2. The fourth lunar mansion, உரோகிணி. —There are different kinds of cars as கூடு புத்தேர், a car borne on the shoulders; கட்டுத்தேர், temporary car; இழுப்புத்தேர், சக்கரத்தேர், a wheeled car; பித்தளைத்தேர், a car ornamented with brass; செப்பனைத்தேர், a car for processions; நிலைத்தேர், a fixed car.

தேரடி, *s.* The place where the idol-car is kept, தேர்முட்டி. (c.)

தேராளி—தேரோன், *s.* A chariot-warrior, இரதவீரன்.

தேரிடக்கியம், *s.* A flag or banner in a car. See இடக்கியம்.

தேரிழுக்க, *inf.* To draw the car at a festival.

தேருட்பரப்பு — தேர்ச்சாரிபலகை, *s.* Place in the car for the seat of the idol.

தேருருளை — தேருருள் — தேர்க்கால், *s.* Wheel of a car or chariot.

தேருமச்சி, *s.* A kind of snail with a turbinated shell. See சங்குமச்சி.

தேரெழுத்தாணி, *s.* A style shaped at top like a car or tower. See எழுத்தாணி.

தேரோட, *inf.* To run or be drawn, as a car.

தேரோடிநிலையிலேநின்றது. The car has run and stopped in its place; i. e. a prosperous course has come to an end.

தேரோடும்வீதி, *s.* The outer road around a temple along which the car is drawn.

தேரோட்டம், *v. noun.* [*prov.* தேரோட்டு.] The running or drawing of a car, especially at the temple festival. 2. The moving of a chariot. 3. (*R.*) Defeat of charioteers in war.

தேரோட்டுவோர், *appel. n.* See தேர்க்கொற்றர்.

தேர்க்கவி, *s.* A kind of poem so constructed as to be written in the form of a car, இரதபந்தம்.

தேர்க்காரன், *s.* Charioteer, சாரதி.

தேர்க்குடம், *s.* Brass knobs in the form of inverted pots, as ornaments to a car.

தேர்க்கூம்பு—தேர்மொட்டு, *s.* Pinnacle of a car.

தேர்க்கொடி, *s.* Pennon or streamer of a car.

தேர்க்கொடுங்கை, *s.* The outside arches of a car, binding it together. (c.)

தேர்க்கொற்றர், *s.* (*plu.*) Car-drawers, enjoying immunities from the state as a recompense for their services, தேரோட்டுவோர்.

தேர்ச்சக்கரம்—தேர்ச்சில்—தேர்ச்சில்லு, *s.* A wheel of a car or chariot.

தேர்ச்சாரிபலகை, *s.* See தேருட்பரப்பு.

தேர்ச்சீலை, *s.* Bright colored cloths with which the idol-car is ornamented.

தேர்ச்சுவடு—தேர்த்தடம், *s.* The track of a car.

தேர்த்தட்டு, *s.* Middle loft of a car, as தேர்த்தட்டுப்பலகை.

தேர்த்தானை, *s.* The chariot-force of an army; *also* தேர்ச்சேனை. 2. As தேர்ச் சீலை.

தேர்த்திருநாள், *s.* A festival when a temple-car is drawn, தேர்த்திருவிழா. (c.)

தேர்த்துகள், *s.* Dust rising from a car in motion. 2. A measure of length, being the eighth part of a பஞ்சிற்றுகள், and equal to eight மயிரொருதுகள்.

தேர்நிலை, *s.* Stopping place of a car, as தேர்முட்டி.

தேர்ப்பந்தல், *s.* An ornamental shed in the form of a car.

தேர்ப்பாகன், *s.* A car-driver, a charioteer, சாரதி. 2. The planet Mercury, புதன்.

தேர்ப்பார், *s.* [*prov.*] The floor of a car on which the idol is placed, இரதப்பார்.

தேர்முட்டி, *s.* A building in which the car is kept, தேர்வீடிடம். (c.)

தேர்மொட்டு, *s.* See தேர்க்கூம்பு.

தேர்வடம், *s.* Cable with which a car is drawn. (c.)

ஒருரூளித்தேரோன், *appel. n.* The sun, as having a car of one wheel. (*p.*)

தேர், கிறேன், ந்தேன், வேன், தேர, *v. a.* [*sometimes* தேரு.] To examine, investigate, inquire into, ஆராய. 2. To discriminate, to know, அறிய. 3. To say, tell, சொல்ல. 4. To consider, deliberate, ponder, எண்ண. 5. To ascertain, to form a conclusion or opinion, நிச்சயிக்க. 6. (c.) To be thoroughly acquainted with; to be versed, practised or proficient in, பயில. Compare தேர்.

தேரலர், *s.* The ignorant, அறிவீனர். 2. (*fig.*) Foes, enemies, பகைவர்.

தேரார், *s.* (*plu.*) Foes, as தேரலர். 2. The low, the base, the vulgar, கீழ்மக்கள். 3. The illiterate, கல்லாதார். (*p.*)

தேர்ந்தபுத்தி, s. Mature understanding, deliberate judgment, discretion.

தேர்ந்தவன், appel. n. A learned man.

தேர்ந்துசெய்ய, inf. To act with due consideration.

தேர்ந்துபார்க்க, inf. To examine in the mind, to deliberate.

தேர்ந்தெடுக்க, inf. To accept after due deliberation, investigation, &c.

தேர்ச்சி, v. noun. Examination, investigation, ஆராய்ச்சி. 2. Information, intelligence, learning, கல்வி. 3. Discernment, genius, acuteness, அறைந்தறிகை. 4. Deliberation, counsel, எண்ணல். 5. Ascertainment, தெளிவு.

தேர்ச்சித்துணைவர், s. (plu.) Ministers of a state, king's counsellors, statesmen, மந்திரிகள். (சது.)

தேர்வு, v. noun. Thorough acquaintance, proficiency, mature practice, பயிற்சி. 2. As தேர்ச்சி, 1, 2, 3.

தேலிக்கை, s. (Tel. తేలిక.) Superficiality, slightness, lightness, இலேசு.

வழக்கைத்தேலிக்கையாய்விட்டுவிட்டான்.......He gave up the lawsuit in a very light way.

தேலு, இனேன், தேலினேன், வேன், தேல, v. a. (Tel.) To get rid of danger, விலக. கப்பல்தேலிற்று. The ship is afloat again.

தேலுதல், v. noun. Being free from, தப்புதல்.

அவன்தேலுதலரிது. It is difficult for him to escape.

•தேவகன், s. (St.) Devaka, maternal grandfather of Krishna, தேவகிதந்தை. W. p. 422. DEVAKA.

•தேவகி, s. Devaki, daughter of Devaka, wife of Vasudeva and mother of Krishna, கண்ணன்தாய்.

தேவகிசூனு—தேவகிநந்தனன் — தேவகிமைந்தன், s. (St.) A name of Krishna, கிருஷ்ணன்; [ex சூனு, நந்தனன், son.]

•தேவதத்தம், s. (St.) The conch of Arjuna, blown in token of victory, அருச்சுனன்சங்கு.

•தேவதத்தன், s. The younger brother of Bud'dha, புத்தன்தம்பி. 2. One of the ten vital airs, that which is exhaled in yawning, தசவாயுவிலொன்று. 3. The air necessary for removing weariness and producing perspiration. (See வாயு.)—Note. In வேதாந்தசூடாமணி it is given as that which produces smiling and speaking.

•தேவதா, s. (St.) A deity, &c. See தேவதை.

தேவதாசொரூபி, s. A sacred, holy divine person, one of special sanctity, திவ்வியசொரூபி. 2. A female of eminent beauty, அதிசுந்தரமுள்ளவள்.

தேவதாயோக்கியம், s. Divine excellence, as applied either to the celestials or holy men; also to any thing super-excellent in savor, beauty, &c., worthy of the gods, திவ்வியமேன்மை. Used also in irony.

•தேவதை, s. [pl. தேவதைகள்.] A goddess, தேவி. 2. A deity, தேவன்.—Three are in common use, as கிராமதேவதை, கூடஸ்திதேவதை, and பரதேவதை, which see.

தேவதைக்குறை, s. A disease, chiefly in women and children, supposed to result from possession by an evil spirit.

தேவதைத்தொடர்ச்சி, s. Possession by a demon. See தொடர்ச்சி.

•தேவமணி, s. Siva. சிவன். 2. The jewel of Krishna, கிருஷ்ணாபரணம். 3. (c.) A fortunate curl of hair on a horse's breast, குதிரைச்சுழியிலொன்று. W. p. 423. DEVAMAN'I.

•தேவம், s. Deity, Godhead. See தெய்வம். 2. Fate; used only adjectively.

தேவகங்கை, s. The celestial Ganges, ஆகாயகங்கை.

தேவகடாட்சம், s. Divine favor.

தேவகட்டளை, s. Divine injunction, command of God.

தேவகணம், s. The class of the inferior gods, or celestials. See கணம்.

தேவகாந்தாரி, s. A kind of tune, ஓர்பண். See காந்தாரி.

தேவகானம், s. Divine melody, tune, &c., தெய்வப்பண்.

தேவகிரி, s. A place sacred to Skanda near the Himalaya range, ஓர்மலை.

தேவகிருபை, s. Divine grace, mercy, compassion.

தேவகுமாரன்—தேவசுதன், s. The son of a deity. 2. [in Chris. usage.] Jesus Christ.

தேவகுரு, s. The planet Jupiter, or its regent, priest of the celestials, வியாழன்.

தேவகுருவஞ்சம்—தேவகுருவம், s. A place of bliss, one of the போகபூமி, which see. (சது.)

தேவகுலம், s. The race of gods, தேவசாதி. 2. (சது.) A temple, கோயில்.

தேவகூத்தியர், s. (plu.) Courtesans of the gods of Swerga, தேவகணிகையர்.

தேவகோட்டை, s. Name of a town in the Madura District, the principal residence of நாட்டுக்கோட்டையார்.

தேவக்கிரியை, s. The providence of God, தெய்வச்செயல். 2. One of the thirty-two tunes in singing. See இராகம்.

தேவசபை, s. The divine presence, &c., as தேவசமுகம். 2. The assembly in the temple. See சபை.

தேவசமுகம், s. Divine presence, the presence of a deity, idol, &c., spoken in reverence of the interior of a temple.

தேவசன்னிதானம் — தேவசன்னிதி, s. The divine presence. 2. A temple as the abode of a deity. See திருமுன்.

தேவசாயுச்சியம், s. Beatification. See சாயுச்சியம்.

தேவசாட்சி, s. An oath, ஆணை. (சது.)

தேவசித்தம், s. Divine will. See திருவுளம்.

தேவசிந்தனை, s. Divine meditation. See சிந்தனை.

தேவசிருதம், s. That which belongs to God, தேவசம்பந்தமுடையது. (Beschi.)

தேவசுபாவம், s. Nature, attributes, qualities of the Deity.

தேவசேவை, s. Attendance at the temple, ministering to and worshipping the idol, தெய்வவணக்கம். 2. Having the appearance of the deity, his vision, his form, &c., தெய்வதரிசனம்.

தேவசேனாபதி, s. Skanda, as general of the Devas in the expedition against the Asuras, கந்தன்.

தேவடியாள், s. A dancing woman of the temple. (c.) See தேவதாசி.

தேவடியாள்மகன், s. A bastard; spoken in contempt.

தேவதச்சன்—தெய்வத்தச்சன், s. The architect of the gods, Visvakarma, விச்சுவகர்மன்.

தேவதத்துவம், s. Divine power.

தேவதரு, s. See தேவதாரம்.

தேவதலம் — தேவஸ்தலம் — தேவஸ்தானம், s. A sacred shrine, a temple, &c., கோயில்.

தேவதாசன், s. A devotee, a servant of a deity, தெய்வத்தொண்டன். 2. The son of Arichandra, one of the six monarchs of India, அரிச்சந்திரன்மகன்.

தேவதாசி, s. (St.) A dancing and singing girl of a temple, commonly a courtesan, தேவடியாள்.—Note. The courtesans of the gods are உருவசி, மேனகை, திலோத்தமை and அரம்பை.

தேவதாரம், s. Any of the five famous trees in Swerga, ஐந்தருவிலொன்று. 2. A medicinal, fragrant tree, செய்யுசிலை. 3. A kind of pine tree, ஓர்மரம், Erythroxylon aureolatum, L.

தேவதாரி—தேவதாரு, s. A kind of pine tree, as தேவதாரம், 3.

தேவதாருவனம், s. A forest celebrated in the Skanda Purana, in which forty-eight thousand Rishis resided.

தேவதாளி, s. A kind of plant, a Convolvulus, a kitchen herb, ஓர்பூண்டு.

தேவதுந்துமி, s. The drums of the gods, தெய்வப்பறை.

தேவதூஷகன்—தேவதூஷணக்காரன், s. A blasphemer, one who reviles God, or sacred things.

தேவதூஷணம், s. Blasphemy.

தேவதூதன், s. [fem. தேவதூதி.] A divine messenger. 2. [in Chris. usage.] An angel. See தூதன்.

தேவதேவன், s. Deity, the Supreme Being—applied by each one to the object of his highest worship.

தேவஸ்தானம், s. See தேவதலம்.

தேவஸ்திரி, s. Divine females of Swerga.

தேவத்தொண்டு, s. Service to a deity, temple, &c., திருப்பணி.

தேவத்தொண்டன், s. A devotee, as தேவதாசன்.

தேவத்தன்மை, s. Divine nature.

தேவத்துவம், s. Divinity; as தெய்வத்துவம்.

தேவநகர், s. A temple, கோயில். (சது.) 2. The city of the gods, தேவர்நகரம்.

தேவநாகரம், s. [sometimes தேவநாகரி.] The Nagari character of the Sanscrit language, சமஸ்கிருதத்தோர்வகையட்சரம்.

தேவநாயகன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Any superior deity, தேவர்த்தலைவன்.

தேவநாயகன்பட்டணம், s. A town near Cuddalore.

தேவநிலம், s. The proper site of a house determined by divination, being one-sixth of a square plot divided and apportioned to the several deities.

தேவநீதி, *s.* Divine justice.

தேவபதம், *s.* Heaven, the firmament, ஆகாயம். 2. Royal presence. இராசசமுகம்.

தேவபதி—தேவராசன், *s.* Indra, இந்திரன்.

தேவபாஷை — தேவபாஷைஷ, *s.* The Sanscrit language as that of the celestials, சமஸ்கிருதம்.

தேவபூசை, *s.* Puja as offered to an idol.

தேவபூமி, *s.* The region or mansion where the gods dwell, தேவர்வாழிடம்.

தேவபோதனை, *s.* Divine instruction.

தேவப்பிறப்பு, *s.* A birth entitling a soul to the rank of a god. See தெய்வப்பிறப்பு.

தேவப்பிரமா, *s.* A name of the Muni Narada, நாரதன்.

தேவப்பிராமணன், *s.* A divine Brahman.

தேவயோனி, *s.* Divine birth or origin, தெய்வப்பிறப்பு. (*p.*)

தேவரூபி, *s.* [*also* தேவசொரூபி.] A divine person, as தேவதாசொரூபி.

தேவப்பெண், *s.* A goddess.

தேவமாதா—தேவமாதுரு, *s.* Mother of the gods, as அதிதி. 2. [*R. C. usage*] The Virgin Mary, கன்னிமரியாள்.

தேவயத்தினம், *s.* [*sometime* தேவேத்தினம்.] Divine providence.

தேவயாத்திரை, *s.* A pilgrimage to some fane. 2. An idol procession.

தேவயானம்—தேவரதம், *s.* (*St.*) A car or vehicle of a god, திவ்வியவிமானம்.

தேவயானி, *s.* (*St.*) Daughter of சுக்கிரன், teacher of the Asuras, சுக்கிரன்புத்திரி.

தேவரம்பை, *s.* Females of Swerga, தெய்வப்பெண். 2. One of the courtesans of the gods, தேவதாசிகளிலொருத்தி.

தேவரனுசரிப்பு, *s.* Supplication. (*R.*)

தேவராசன், *s.* Indra, இந்திரன்.

தேவராதன், *s.* A king of Mit'hila.

தேவராளன், *s.* [*fem.* தேவராட்டி.] One supposed to be possessed so as to utter oracles. சன்னதக்காரன்.

தேவரிஷி, *s.* A Rishi of the celestial class.

தேவரீர், Your lordship, (*2d person plu. of a symbolic verb.*)

தேவருணவு—தேவருண்—தேவவுணவு, *s.* Nectar, ambrosia, amrita, அமுதம்.

தேவர்—தேவர்கள், *s.* [*pl. of* தேவன்.] Gods, celestials, deities, objects of worship, gods of Swerga or any other inferior class, சுரர். 2. Honorable persons, as a guru or priest, உபாத்தியாயர்.—*Note.* According to the Saiva sect the superior gods, or forms of the first order assumed by the Deity are five, viz.: 1. Brahma, பிரமா. 2 Vishnu, விட்டுணு. 3. Rudra or Siva, உருத்திரன். 4. Mayesvara, மயேச்சுரன். 5. Sathasiva, சதாசிவன். These are called, பஞ்சமூர்த்திகள்; the five Murtis, or பஞ்சகர்த்தாக்கள், five lords.

தேவர்கோயில், *s.* A temple, தேவாலயம்.

தேவர்கோன்—தேவேந்திரன், *s.* Indra.

தேவர்க்காடல், *v. noun.* Demoniac possession, dancing after certain sacrifices to devils, as சன்னதம், which see.

தேவர்வகை, *s.* The gods of Swerga, 330,000,000, are divided into four classes, with a chief for each கோடி or 10,000,000, as follows. 1. துவாதசாதித்தர், the twelve *Adityas*, ஆதித்தர், (*lit.*) the twelve suns, chiefs of their class numbering with them, 120,000,000. 2. ஏகாதசருத்திரர், the eleven *Rudras*, உருத்திரர், lords of their companies, comprising in all, 110,000,000. 3. அஷ்டவசுக்கள், the eight *Vasus*, their classes, including themselves, containing 80,000,000. 4. மருத்துவர், the two *Asvinis*, அச்சுவினிகள், the two physicians, the whole class being 20,000,000.

தேவலகன், *s.* A brahman who attends on an idol, அர்ச்சகப்பிராமணன். W. p. 423. DEVALAKA.

தேவலோகம், *s.* World of the gods, Swerga, the third of the seven upper worlds, of which Indra is king, the lowest heaven of mortals, who assume the form of gods for a residence in it. The enjoyments are all sensual, and the period of their continuance depends on the merit of the persons while on earth. When this is exhausted, they return for another period of probation; or go to a place of suffering for the expiration of previous demerit. This is the only heaven presented to the hope of the multitude, and generally the highest bliss they anticipate, சுவர்க்கம்.

தேவவசனம்—தேவவாக்கு, *s.* The word of God, the divine word, கடவுள்வாக்கு.

தேவவசீகரம், *s.* [*R. Cathol. usage.*] Transubstantiation. See வசீகரணம்.

தேவவருஷம் — தேவவருடம், *s.* A year of the gods. See தேவாண்டு.

தேவவிரதன், *s.* (*St.*) Bishma, வீடுமன். 2. A pious or religious person, கடவுள்வழிபடுவோன். W. p. 434. DEVAVRUTA.

தேவவிருட்சம், *s.* Any of the five species of trees in Swerga, பஞ்சதரு. W. p. 424. DEVAVRUKSHA.

தேவவெளிப்படுத்தல், *s.* [*Chris. usage.*] Divine revelation.

தேவவைத்தியம், *s.* Superior medical preparations requiring a knowledge of chemistry, and regarded as of divine origin. See வைத்தியம்.

தேவன், *s.* A Deity, a god, a divine being, கடவுள். W p. 421. DEVA. 2. A title given to அகம்படியர் caste. 3. A title given to some among Maravars. 4. (*சது.*) The name of Argha, அருகன்.

தேவாங்கம், *s.* Silk cloth, பட்டுச்சீலை.

தேவாசனம், *s.* [*in Chris. usage.*] The throne of god, an altar, கடவுளிருக்கை.

தேவாசுவம்—தேவாஸ்வம், *s.* The horse of Indra, இந்திரன்பரி; [*ex* அசுவம்.]

தேவாண்டு—தேவஆண்டு, *s.* A year of the gods of Swerga, being three hundred and sixty-five years of mortals, திவ்வியவருஷம்.

தேவாதாயம் — தேவதாயம், *s.* Allowance for the support of heathen temples.

தேவாதி, *s.* God, கடவுள். (*சது.*)

தேவாதிதேவன், *s.* The God of gods.

தேவாதியர், *s.* [*com.* தேவாதிகள்.] The gods of Swerga and other celestials.

தேவாதீனம், *s.* Properties, peculiar rights, prerogatives, &c., of a deity. 2. Divine providence. See தெய்வாதீனம்.

தேவாத்திரம்—தேவாஸ்திரம், *s.* A divine missile-weapon from the gods.

தேவாமிர்தம் — தேவாமுதம், *s.* The ambrosia of the gods, the food of immortality, தேவருணவு.

தேவாரம், *s.* Divine praises, songs, &c., chanted by an assistant of the priest or others, after the performance of the *puja* in the Saiva temples. They were made by the three celebrated servants of Siva, அப்பர், சம்பந்தர் and சுந்தரர், and are called the Tamil Veda, being considered divine.

தேவாலயம், *s.* A temple, a place of worship, any sacred shrine, கோயில். W. p. 424. DEVALAYA. 2. (*சது.*) The golden mountain Maha Meru, as the favorite resort of the gods, மேருகிரி. See ஆலயம்.

தேவாலயத்தினுடைமை, *s.* Temple property, கோயிற்சொத்து.

தேவானுட்டிப்பு, *v. noun.* Religious practice, duties, exercises, worship, &c.; [*ex* அனுஷ்டிப்பு, observance.]

தேவி, *s.* A goddess. 2. Parvati, பார்வதி. 3. Durga, துர்க்கை. 4. Kali, காளி. 5. A queen, the wife of a prince, or nobleman, a term of respect to a married woman, சீமாட்டி. 6. A wife, மனைவி—as அண்ணன்தேவி, elder brother's wife.

தேவிகோட்டம், *s.* Any temple of Kali, காளிகோயில்; [*ex* கோட்டம்.] 2. A town, ஓரூர். W. p. 424. DEVIKOD'D'A.

தேவிபட்டினம், *s.* The town of Devipatam, ஓரூர்.

தேவீகம் — தேவிகம், *s.* [*com.* தெய்வீகம்.] Divinity.

தேவேந்திரன், *s.* Indra, இந்திரன்.

தேவோக்கித்தம்—தேவோக்தம், *s.* Divine revelation, தேவவெளிப்படுத்தல்; [*ex Su. Ukta*, spoken.] (*Beschi.*)

தேவோத்தியானம், *s.* A flower-garden for the gods, also a garden to produce flowers for the idols; [*ex* உத்தியானம்.]

தேவளம், *s.* (*Tel.* దేవళము.) A temple, கோயில்.

•**தேவன்—தேவி.** See under தேவம்.

•**தேவீராம்**, *s.* (*St.*) The 248 longitudinal arcs registered in the Table of பஞ்சாங்கவாக்கியம்; [*ex* தேவீராம்=தேவர்வாள்=248.]

தேவை, *s.* Need, necessity, want, exigency, வேண்டுவது. (*Colloq.*) 2. A name of a town, Ramnad, இராமநாதபுரம்.

தேவையில்லை. It is not needed, not necessary, it is of no consequence. 2. [*elliptical.*] There is nothing wanting or objectionable in it; it will do.

அவன்பாபத்தியமெனக்குத்தேவையில்லை.......His assistance is not necessary to me.

அதைக்கொண்டவனுக்குத்தேவையில்லை. That is no concern of his.

தேளி, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன், Scorpœna, *L.* (*c.*) 2. A red kind of cocoa-nut, சேளித்தேங்காய்.

தேள், *s.* A scorpion, தெறுக்கால். *(c.)* 2. Scorpio of the Zodiac, விருச்சிகராசி. 3. The seventeenth lunar asterism, அநுடநாள்.

தேள்கொடுக்கு—தேட்கொடுக்கு, *s.* The sting of a scorpion.

தேள்கொட்ட, *inf.* To sting as a scorpion.

தேள்கொட்டப்பாம்புக்குமந்திரிக்கிறதா. Should one apply the antidote for a snake-bite to a scorpion's sting?

தேறகம்—தேறை, *s.* [*prov.*] A small kind of fish, தேறைமீன்.

தேறலர்—தேறலார், *s.* Enemies, &c. See தேற, *v.*

தேறல், *s.* Toddy, vinous liquor, கள். (சது.) 2. Honey, தேன். 3. See தேற, *v.*

தேறு, *s.* A piece, துண்டு, as of ginger, turmeric, calamus, &c., மஞ்சள்முதலியவற்றின்தேறு. 2. [*com.* தேற்று.] The clarifying nut-tree, Strychnos, *L.* 3. *(p.)* Clearness, தெளிவு. 4. Certainty, நிச்சயம்.

சுக்குத்தேறு, *s.* A piece of dry ginger.

மஞ்சள்தேறு, *s.* A root of saffron.

வசம்புத்தேறு, *s.* A piece of calamus.

தேறு, கிறேன், தேறினேன், வேன், தேற, *v. n.* To recover strength, vigor, &c.,—as persons, beasts, plants; to grow well—as vegetation; to thrive, improve, செழிக்க. 2. To recover from swooning, intoxication, drooping, தெளிய. 3. To be comforted, consoled, solaced, soothed; to recover from fear, to cheer up, take courage, தைரியங்கொள்ள. 4. To make proficiency, arrive at perfection in a lesson, or in an art, &c., அறிவடைக்க. 5. To be thorough, accomplished, celebrated, perfect, mature, clear as the mind, to come to perfection, maturity, முதிர. 6. To prove, to result, to amount to—as profit, to turn out clear, பலிக்க. (c.) 7. To become stiff, hard, &c., as boiled rice, fruits, &c., when cold, கெட்டிமுதலியவிறைக்க. 8. To stay, abide, தங்க. (சது.) 9. *v. a.* To form an opinion, to ascertain, to arrive at certainty, நிச்சயிக்க. 10. To confide, trust in, நம்ப.

ஒருமுழந்தேறும். There will be one cubit clear.

தேறலர்—தேறலார், *s.* Foes, enemies, பகைவர். 2. Ignorant persons, அறிவிலார்.

தேறவிசாரிக்க, *inf.* [*also* தீரவிசாரிக்க.] To investigate thoroughly so as to be certain.

தேறாமை, *v. noun. (neg.)* Uncertainty, unfruitfulness, unsteadiness.

தேறார், *appel. n.* As தேறலர்.

தேறின எழுத்து, *s.* A finished handwriting. See under எழுத்து.

தேறினகட்டை, *s.* *(fig. in cant.)* An experienced person.

தேறினகாய், *s.* A nearly ripe fruit.

தேறினபயிர், *s.* Thriving vegetation.

தேறினபுத்தி, *s.* Improved intellect. 2. Good parts.

தேறினவன், *appel. n.* A man well versed in an art, a man of experience.

தேறுகடை, *s.* Settlement, finishing, தீர்மானம்.

தேறுகடைபண்ண, *inf.* To make a settlement, come to a decision.

தேறுசூடு, *s.* [*prov.*] Branding cattle to promote their fattening, தெளிவுசூடு. 2. Brand on cattle.

தேறுதலை, *s.* [*vul.*] Courage, தைரியம். 2. Comfort, ஆறுதல்.

தேறுநர், *s.* The learned, கற்றோர். 2. Trust-worthy persons, நம்பத்தக்கவர். *(p.)*

படிப்பிலேதேற, *inf.* To make great proficiency in learning, to excel in study.

மனந்தேற, *inf.* To be comforted, consoled, &c. 2. To become sure, certain.

தேறல்—தேறுதல், *v. noun.* Certainty, நிச்சயம். 2. Determination, finishing of a business, துணிவு. 3. Staying, standing, தங்கல். (சது.) 4. Relief from sickness, குணமாதல். 5. Comfort, consolation, solace, ஆறுதல்.

தேறுதல்சொல்ல, *inf.* To comfort, console, cheer. *(c.)*

தேற்றம், *v. noun.* Certainty, assurance, &c., as தேறல், 1, 2. (சது.) 2. Clearness, தெளிவு. 3. [*in gram.*] An emphatic, ஏ, or மன்ற, as expressive of certainty, emphasis, &c., தேற்றக்குறிப்பு. 4. Recovery from sorrow, &c., as தேற்றரவு. 5. Comfort, as தேறல். 6. Thriving, firmness, good growth, செழிப்பு.

ஆள்தேற்றமாயிருக்கிறான். The person has gained strength, flesh, &c.

தேற்றக்குறிப்பு—தேற்றப்பொருள், *s.* See தேற்றம்.

தேற்றங்கொடுக்க, *inf.* To comfort, console, encourage. 2. To gain or recover strength, grow stout and firm, to thrive as persons, beasts, plants, &c. 3. To recover from dejection, to be cheerful as தெளிவுகொடுக்க.

தேற்றஞ்செய்ய—தேற்றம்பண்ண, *inf.* To comfort, console, encourage.

தேற்றமாய்ப்பேச, *inf.* To speak comfortably.

தேற்றமானபயிர், *s.* A reviving and thriving crop. See தேறினபயிர்.

தேற்றமானவன், *appel. n.* A courageous person. 2. One gaining strength, after weakness.

தேற்றரவு, *v. noun.* Relief from sorrow or fear; consolation, comfort, solace, தெளிவு. *(c.)*

தேற்றரவாளன்—தேற்றரவாளி, *s.* A comforter, consoler, encourager, திடப்படுத்துவோன். 2. [*in Chris. usage.*] The Holy Spirit.

தேற்றரவுசொல்ல, *inf.* To comfort, to cheer.

தேற்றா, *s.* The water-clearing-nut tree, தேற்றாம், Strychnos potatorium, *L.*—*Note.* The grated nut thrown into a pot of turbid water clarifies it by precipitation.

தேற்றாங்கொட்டை, *s.* The தேற்றா nut.

தேற்றாங்கொட்டைக்குளிகை, *s.* Medicinal pills made of the தேற்றா nut.

தேற்றாங்கொட்டையிலேகியம், *s.* An electuary made of the nut.

தேற்றாங்கொட்டையுரைக்க, *inf.* To grate the தேற்றா nut.

தேற்றாம்பொடி, *s.* Medicinal powders of the nut.

தேற்றார், *s. (plu.)* The ignorant, அறிவிலர், 2. Foes, enemies, பகைவர்; [*ex* தேறு.]

தேற்று, கிறேன், தேற்றினேன், வேன், தேற்ற, *v. a.* To comfort, to console, ஆற்ற. 2. To recover one from fear, swooning, weakness or dejection, குணமாக்க. 3. To convince, assure, relieve from doubt, மெய்ப்பிக்க. 4. To communicate strength, to nourish, cherish, invigorate, பலப்படுத்த. 5. To clear, clarify, refine, purge, சுத்திகரிக்க. *(c.)* 6. To clear up, to decide, தீர்க்க. 7. *(for* தேற.) To know, to know certainly, அறிய. *(p.)*

தேனர், *s. (plu.)* Thieves, robbers, திருடர். [*ex* தேனு.] (சது.)

தேனு, *s.* Stealth, stealing, robbery, களவு. (சது.)

•தேனு—தேநு, *s.* A milch-cow, one that has lately calved, பாற்பசு. W. p. 447. Dhenu. 2. A cow, பசு. 3. The cow of Swerga, தெய்வப்பசு. (See காமதேனு.) 4. A buffalo, எருமை. 5. A horse, குதிரை. (சது.)

•தேனுகன், *s.* A Rakshasa, ஓரசுரன்.

தேனுகாரி, *s.* Krishna, as an enemy of தேனுகாசுரன், whom he destroyed in battle, கிருட்டிணன்; [*ex* அரி.]

தேன், *s.* Honey, மது. *(c.)* 2. Toddy, கள். 3. Fragrance, odor, வாசனை. 4. A beetle, வண்டு. 5. Female bee, பெண்வண்டு. —*Note.* There are some varieties of honey; குறிஞ்சித்தேன், wild honey from the hills; கொசுத்தேன், பொந்துத்தேன், சிறுதேன், honey of a very small bee; பெருந்தேன், good honey from the hills produced by large bees; கொம்புத்தேன், honey from a bunch of a tree in a comb; கொசுத்தேன், red honey of high flavor.

தேன்கூட்டிலேகல்லைவிட்டெறிவாரா. Would one stone a bee's nest?

தேனெடுத்தோர்கையைநக்காரோ. Will not those who handle honey lick their fingers?

தேனும்பாலும்போலே. United as closely and sweetly as honey and milk.

தேனிறால், *s.* [*vul.* தேனிறாட்டு.] Honey-comb, தேன்கூடு.

தேனீ, *s.* A bee, தேன்கூட்டீ. *(c.)*

தேனூற, *inf.* To flow with honey, to be melifluous. 2. To be pleasant, gratifying.

தேனூறுமலர். The honey-forming flower.

தேனெறும்பு, *s.* The largest kind of emmet, fond of sweets, பெரியஎறும்பு.

தேனொழுகல், *v. noun.* Drops of honey.

தேன்கடல், *s.* One of the seven seas, the sea of honey, ஒர்கடல்.

தேன்கதலி, *s.* A sweet kind of plantain, ஒர்வாழை.

தேன்குழல்—தேன்குழாய்—தேங்குழல், *s.* A kind of pastry fried in ghee, fritters, ஒருபணிகாரம்.

தேன்குழலுரல், *s.* A mould for making this pastry.

தேன்குழற்கம்பி, *s.* A piece of pastry.

தேன்கூடு, *s.* A bee's nest or hive, தேனீக்கூட்டம். 2. Cells in a bee's nest, தேன்கூட்டுத்துட்குழி. 3. Honey-comb, தேனிறால்.

தேன்தோடை—தேன்றோடை, *s.* [*prov.*] The orange tree or fruit. See தோடை.

தேன்பூச்சி, *s.* As தேனீ. *(R.)*

தேன்வதை, *s.* [*prov.*] Honey-comb, தேனிறால்.

தை

தை. A syllabic letter, compounded of த் and ஐ.

தை, s. January, the month, தைமாதம். 2. A sound in beating time, தாளக்குறிப்பி னொன்று. (c.) 3. The eighth lunar asterism, as பூசம். 4. Capricorn of the Zodiac, மகர ராசி. 5. (R.) Juice and root of தைவேர், which see.

தையிலுப்புல்லுமில்லை மாசியிலுமரமில்லை......... There is no graminious plant, but ears in January; and no tree that does not blossom in February.

தைக்குருக்கள், s. [prov.] Watching millet sown in January.

தைச்சங்கிரமம், s. The entrance of the sun into Capricorn. See சங்கிரமம், சங்கி ராந்தி.

தைச்செவ்வாய், s. [prov.] A Tuesday in January, auspicious.

தைப்பிறப்பு, s. [com. தைமாதப்பிற ப்பு.] New year's day, astronomically; observed by boiling rice, to propitiate the favor of the sun, supposed to commence, at that time, his course northward.

தைப்பிறை, s. The new moon as seen in January; observed to ascertain whether the year will be fruitful.

தைப்பூசம், s. The day when the moon is in the பூசம், in January, being an auspicious time for eating the first rice, bathing, and taking oblations to the temple.

தைப்பொங்கல், s. The festival of boiling rice in cow's milk. See தைப்பிறப்பு.

தையறம், s. [prov.] The drying up of the rivers in January.

தை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To adorn, to beautify, அலங்கரிக்க. (சூ.)

தைதல், v. noun. Embellishment.

தை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sew, stitch, seam, make, as an article of dress, by sewing; to mend, &c., தைக்க. 2. To nail, to fasten boards, beams, &c., with nails, spikes, or pegs; to pin, to skewer, to run leaves together, ஆணியறைதல் பனைதைக்க. 3. To net with a netting needle, வலைபின்ன. 4. [with தொகை.] To cast or add up; to close an account, as தொகைதைக்க. As v. n. கிறது, த்தது, க்கும், க,—in the 3d pers. neut. To pierce, to penetrate; to enter—as a thorn, arrow, ball or shot, முள்முதலியவுற. 2. (fig.) To strike, or pierce the mind — as a remonstrance, reproof or sarcasm; to cause pain, remorse, &c., மனதிற்படிய. 3. To light on one, as the fascinating looks of a lover or the blighting looks of an unlucky person, திருஷ்டிபட. (c.)

அவன்காலுக்குவிலங்குதைக்கப்பட்டது. His feet are fastened with chains.

அவன்சொல்லவனுக்குத்தைத்தது. His word cut to the heart.

கண்ணுக்குத்தைத்தது. It was charming or attractive to the sight.

தைப்பான், appel. n. A needle, ஊசி. 2. One who sews, தைப்பவன்.

தைப்பை, s. A garment made by sewing, சட்டை. (சூ)

தையல், v. noun. Sewing, stitch, seam.

தையல்விட்டுப்போயிற்று—தையல்பிரிந்துபோயிற்று. The seam of the garment is ripped.

தையல்வேலை, s. Stitching, needle work.

பெருந்தையல். Coarse sewing.

சிறுதையல். Nice or neat sewing.

கெட்டித்தையல். A double seam.

தையலூசி, s. A sewing needle, in distinction from one for knitting.

தையல்தைக்க, inf. To sew.

தையல்பிரிக்க, inf. To rip open a seam.

தையற்காரன், s. [fem. தையற்காரி.] A tailor, a seamster, a sewer. 2. A knitter.

தையற்பை, s. A bag, as தையற்பெட்டி.

தையற்பெட்டி, s. A work basket or box containing things for needle work.

பீற்றல்தைக்க, inf. [also கந்தைபொ த்த.] To mend a rent in a garment.

வலைதைக்க, inf. To mend nets.

தைப்பு—தைத்தல், v. noun. Sewing, nailing, joining two things together by sewing, or nailing, தைக்கை. 2. Stitching, piercing, உருவுகை.

•தைசதம், s. Belonging to fire, powerful, intense, அக்கினிசம்பந்தம். W. p. 385. Taijasa. 2. One of the three அகங்காரம், or active powers of the incorporated soul, that connected with சத்துவிதம் quality. The three அகங்காரம் as given in சிவஞானசித்தி, are பூதாதியகங்காரம், வைகரியகங்காரம், தைசதஅகங் காரம், which see in their places.

தைசதஅகங்காரம் — தைசதாகங்காரம், s. The first of the three அகங்காரம்.

•தைதுலம்-தைதுலே, s. (St. தைதிலம்.) The fourth astrological karna, திதிகரணம்.

•தைத்தியர், s. The Asuras, அசுரர், or Titans, of Hindu mythology, திதிமைந்தர். See திதி. W. p. 424. Daitya.

தைத்தியபுரோகிதன்—தைத்தியமந்திரி, s. Venus the planet, or the regent of the planet as counsellor of the Asuras, சுக் கிரன்.

தைத்தியாரி, s. Vishnu, விஷ்ணு; [ex அரி, destroyer.]

•தைத்திரியம், s. The second of the four Vedas, இரண்டாம்வேதம்; also one of the Upanishads. See உபநிடதம். W. p. 385. Taittiriya.

தைப்பை, s. See தை, v. a.

தையல், s. Beauty, fairness, gracefulness, handsomeness, அழகு. 2. One of the fair sex, a woman, பெண். (சூ.) See தை, v. a.

•தைரியம், s. [sometimes தயிரியம்.] Steadiness, courage, encouragement, confidence, &c., துணிவு. W. p. 447. Dhairya. 2. A horse's trot, குதிரையின்கெச்சைநடை. (Sa. Dhowrya.)

தைரியக்காரன் — தைரியசாலி, s. A courageous person.

தைரியங்கொடுக்க, inf. To animate, to encourage, to embolden.

தைரியங்கொள்ள — தைரியப்பட, inf. To take courage, to be encouraged, to cheer up.

தைரியஞ்சொல்ல, inf. To encourage by advice.

தைரியலட்சுமி, s. Lukshmi, as the goddess of valor. See இலட்சுமி.

தைரியவான், s. A courageous man, as தைரியசாலி.

மனத்தைரியம், s. Fortitude, courage.

•தைலம், s. [also தயிலம்.] Gingely oil; oil from Sesamum, நல்லெண்ணெய். W. p. 385. Taila. 2. Oil, unguent, எண்ணெய். 3. Fragrant oil, essential vegetable oil, balsam, medicinal oil, tincture, மருந்தெண் ணெய். 4. An oil, or balsam for anointing, அபிஷேகதைலம். 5. The sap of a tree or plant, சாரம். 6. (fig.) Strength, சத்து. (c.)

இந்தமரந்தைலமற்றுப்போயிற்று. The tree has lost its juice or strength.

தைலக்காப்பு, v. noun. Anointing an idol, &c., with fragrant oil. See எண் ணெய்க்காப்பு.

தைலக்காரன், s. An apothecary, தை லம்விற்போன்.

தைலங்கூட்ட, inf. To distil essential oil.

தைலவீதம், s. The gum of the red wooded or country fig-tree, அத்திப்பிசின், Ficus racemosa.

தைலமாட்ட, inf. To anoint the head or body, எண்ணெய்தேய்க்க. 2. To embalm a dead body, பிரேதலேபனம்பண்ண. (p.)

தைலமிட—தைலம்பூச, inf. To rub oil on the body.

தைலமிறக்க—தைலமெடுக்க, inf. To extract or distil medicinal or fragrant oils. 2. To deprive one of ability, bodily, pecuniary, &c., சத்தெடுக்க.

தைலம்வடிக்க, inf. As தைலமிறக்க.

தைலாபிஷேகம், s. As தைலக்காப்பு.

பரிமளதைலம், s. Sweet ointment, perfume.

தைலா, s. (Port.) A wooden box, trunk, மரப்பெட்டி. (Jaffna usage.)

தைலாங்குருவி, s. A small bird. See தைலவிலாங்குருவி. (c.)

தைலி, s. (Hind.) A purse, பணப்பை.

•தைவதம், s. Divinity. See தெய்வ தம். 2. See நிஷாதம்.

தைவரல் — தைவருதல், v. noun. Shampooing, softly pressing and stroking the limbs with the hands. See தடவல். (p.)

•தைவிகம்—தைவீகம், s. Relating to the gods, divine, தெய்வீகம். W. p. 426. Daivika.

தைவிளை—தைவேளை, s. The name of a plant called நாய்வேளை, Cleome felina, L.

•தைவேத்தினம், s. Divine interposition, &c., as தெய்வேத்தினம்.

தைனாத்து, s. (Arab.) Appointment, attendance, service; also the person.

தைனாத்துச்சேவகன், s. A volunteer peon.

•தைனியம், s. [also தயினியம்.] Lowness, humbleness, submissiveness, எளிமை. 2. Nigardliness, covetousness, உலோபம். W. p. 425. Dainya.

தைனியவசனம், s. Submissive language, வணக்கமானசொல்.

தொ

தொ. A compound letter of த் and ஒ.

தொகம், *s.* An estimate, a total, மதிப்பு.

தொகக்காரன், *s.* One who estimates.

தொகம்பார்க்க, *inf.* To value the produce of a field. (*Gov. usage.*)

தொகு, கிறது, தொக்கது, தொகும், தொக, *v. n.* To assemble, to collect, or be collected together, to accumulate, கூட. 2. To form as a whole, an aggregate, a lump, திரள. 3. To be summed up, to be brought into a total, தொகைபட. 4. To become concentrated, or united in one, to be brought to a focus, to converge as rays, குவிய. 5. To be omitted, as a particle in the combination of words, வேற்றுமையுருபுமுதலியமறைய. 6. To be contracted, as a word; to be omitted, as a letter, or letters in the beginning or end of a word, சுருங்க.

தொகப்படுவது, *appel. n.* Ellipsis or contraction.

தொகல், *v. noun.* Collection, assemblage, joining, கூடல்.

தொகாநிலை—தொகாநிலைத்தொடர், *s.* [*in gram.*] The connexion of a word with its பயனிலை, or that with which it makes sense, without ellipsis, contraction, &c.,—விரிஉருபுமுதலியவிரிக்கிறதல்.—It embraces nine varieties; 1. முற்று, finite verbs with their nominatives, as வந்தான்சாத்தன், Sattan came. 2. பெயரெச்சம், relative participle, and its noun, as வந்தசாத்தன், Sattan who came. 3. வினையெச்சம், verbal participles with their finite verb, &c., as வந்துபோனான், he came and returned. 4. எழுவாய், the nominative and its verb, as சாத்தன்வந்தான், Sattan came. 5. விளி, the vocative and its verb, as, சாத்தாவா, come Satta. 6. இரண்டாவதுமுதலிய ஆறு வேற்றுமையின் உருபு, the six oblique cases (the vocative excepted), with their பயனிலை, as சோற்றை யுண்டான், he ate the rice; மகனொடு சென்றான், he went with his son; சாத்தற்குமகன், son to Sattan; மலையின்வீழருவி, cataract falling from the hills; சாத்தனதுகை, Sattan's hand; குன்றத்தின்கட்கூகை, owl in a hill. 7. இடை, particles with their nouns, or verbs, as பொன்னன்னகுதிரை, A horse like gold. 8. உரி, adjectives or adverbs with their nouns or verbs, as மாயிருஞாலம், very glorious world, சாலப்பகை, great enmity. 9. அடுக்கு, the repetition of the same word for emphasis, &c., as பாம்பு பாம்பு, snake, snake; தீத்தீ, fire, fire, &c.

தொகுதி, *s.* A series or class of persons, things, &c., கூட்டம். 2. A society, association, மக்கட்குழு. 3. A flock, herd, swarm, &c., விலங்கின்குழு. 4. Genus, aggregate, பிண்டம். 5. A quantity, collection, accumulation, திரட்சி. (*p.*)

தொகுதிப்பெயர், *s.* A noun of multitude, குழூஉப்பெயர்.

தொகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To assemble, to collect together, to accumulate, கூட்ட. 2. To classify, to arrange in class, வகைக்க. 3. To sum up, to reduce to a total, to abridge, to abbreviate, தொகைசெய்ய. (*c.*) 4. To omit a letter or letters in the beginning, middle, or end of a word, முதலிடைகடைகுறைக்க. 5. To estimate, மதிக்க.

தொகுத்துக்காட்ட, *inf.* To give the sum or substance of a thing, or transaction.

தொகுத்துச்சுட்டல், *v. noun.* Mentioning, or opening a subject about to be treated of; one of the thirty-two உத்தி.

தொகுத்துச்சொல்ல, *inf.* To state in brief, to give a summary. 2. To mention particularly, to particularize.

தொகுத்துப்பார்க்க, *inf.* To view things in the aggregate, as a whole, &c.

தொகுத்துரை, *s.* A free rendering of the text. See உரை.

தொகுப்பு, *v. noun.* The sum, total, தொகை. (*c.*)

தொகை, *s.* Assembly, collection, கூட்டம். 2. Sum, amount, total, தொகுதி. 3. Property, stock, money, பணஇருப்பு. 4. Summary, aggregate, epitome, compend, substance of a narrative, abstract of a subject; genus, as including species; general subjects combined, whether analytically or synthetically, சுருக்கம். 5. Assortment, இணைகூட்டு. 6. Article, item, particulars of an account, &c., எண்ணிறுப்பு. (*c.*) 7. [*in gram.*] Omission of a particle in the combination of words, as தொட்டகைநீந்து, for தொட்டதுநீந்து, as far as day, தொகுத்தல் விகாரம். 8. Elliptical combination of words, as பொன்கொணர்ந்தான், for பொன்னைக்கொணர்ந்தான், he brought the gold. (See தொகைநிலை.) 9. The main division of a treatise, as distinguished from வகை or விரி, அறுவகைச்சூத்திரத்தொன்று.

தொகைபிசகிப்போயிற்று. The calculation is erroneous.

தொகைகட்ட, *inf.* To finish, to conclude, to bring to an end. 2. To deliver up, to make over, as money, &c., to make a final payment. 3. To sum up, to make a total, to make out the total, to cast up.

தொகைகாட்ட, *inf.* To give a written account. 2. To state a particular number or sum. 3. To make a sum appear large, to magnify. 4. *v. n.* To appear large, as an amount.

தொகைகூட்ட, *inf.* To add up.

தொகைக்காரன், *s.* A man of considerable property, தனவான். (*c.*)

தொகைச்சூத்திரம், *s.* One of the six kinds of rules for composition. See சூத்திரம்.

தொகைதைக்க, *inf.* To make out the grand total of an account. See தை, *v.*

தொகைநிலை, *s.* A summary, contraction, ellipsis, &c., சுருங்கிநிற்கை. 2. [*in gram.*] The connection of a word with the பயனிலை by omitting a particle, வேற்றுமையுருபுமுதலியதொக்குநிற்றல்.—It embraces six varieties; 1. வேற்றுமைத்தொகை, the omission of the sign or form of the case, as பொன்கொடுத்தான், for பொன்னைக்கொடுத்தான். 2. வினைத்தொகை, a verb without the sign of the tense, combined with a noun, as கொல்புலி for கொன்றபுலி, கொல்கின்றபுலி, கொல்லும்புலி. 3. பண்புத்தொகை, omission of the adjective sign ஆகிய or ஆய in combining the qualifying epithet with the noun, as கருங்குவளை for கருமையாகியகுவளை, or two nouns in apposition, as ஆதிபகவன். 4. உவமைத்தொகை, the combination of two words with the omission of the sign of comparison, as பவளவாய் for பவளம்போலுமொழி. 5. உம்மைத்தொகை, omission of the particle உம், as கபிலபரணர் for கபிலனும்பரணனும்; also இராப்பகல் for இரவும், பகலும். —*Note.* In this combination, there is commonly no reduplication. 6. அன்மொழித்தொகை, a metonomy or omission of a word, commonly the name of a person, immediately after any of the five preceeding ellipses, as பொற்றொடி for பொற்றொடியையுடையாள், the golden bracelet-damsel.

தொகைநிலைச்செய்யுள், *s.* A poem consisting of a fixed, even number of verses, நூல்பிரபந்தம்.

தொகைநிலைத்தொடர்மொழி, *s.* As உவமைத்தொகை. (*R.*)

தொகைநிலையுருவகம், *s.* [*in rheto.*] A perfect metaphor, அலங்காரம்.

தொகைபடுவது, *appel. n.* Contraction of words, as தொகப்படுவது.

தொகைபார்க்க, *inf.* To sum or cast up the amount. (*c.*)

தொகையூட்ட, *inf.* [*prov.*] To balance accounts, to strike a balance, கணக்குச்சரிக்கட்ட. 2. As தொகைதைக்க.

தொகைப்படுத்த—தொகையாக்க, *inf.* To make up an even number. 2. To make a large sum. 3. To sum up; to reduce to heads.

தொகைப்பிசகு — தொகைமோசம், *s.* An error in a reckoning. 2. (*fig.*) A mistake, a blunder.

தொகைப்பொருள், *s.* Recapitulation; peroration, விரித்தபொருளின்அடக்கம்.

தொகைமோசம், *s.* See தொகைப்பிசகு.

தொகையகராதி, *s.* One of the four divisions of சதுரகராதி, which see.

தொகையுருவகம், *s.* As பண்புத்தொகை. (*R.*)

தொகையுவமம், *s.* Contraction of metaphor. See உவமைத்தொகை.

தொகையேற்ற, *inf.* To make a large sum, by the addition of many small items, commonly as a debt. 2. As தொகைகட்ட. (*c.*)

தொகையேறுதல், *v. noun.* Swelling to a large sum by the addition of many items. 2. Forming a total, an amount.

தொகைவகை, *s.* Head and divisions of a subject.

தொகைவகைவிரி, *s.* Heads of a subject, its general divisions, and discussion, &c.

தொகைவிரி, *s.* Head of subject and the discussion.

தொக்க, *rel. parti.* Joined, united, சேர்ந்த; [*ex* தொகு, *v. n.*] (*p.*)

தொக்கமனிதர், *s.* Assembled men.

தொக்கடம், *s.* (*Tel* తొక్కుడు.) Pressing, pounding, treading down, மிதித்தல்முதலியன.

தொக்கடம்போட, *inf.* To squeeze the limbs in order to remove pain. 2. To express the juice of leaves by squeezing, கசக்கிச்சாறுபிழிய.

தொக்கடவு, *s.* [*prov.*] A cross-way, a shorter way than the common road, குறுக்குவழி. (*c.*)

தொக்கடி—தொக்கட்டி, *s.* [*prov.*] A kind of basket made of olas to protect fruit on the tree, தலைக்குடலை. 2. A small ola-basket for fruit, சிறுகடை. 3. A small hut for watchers in a field, காவற்குடிசை.

தொக்கடை, *s.* (*Tel.*) Poverty, want, வறுமை.

தொக்கடைப்பட, *inf.* To suffer want.

தொக்கம், *s.* (*For.*) A law-suit, வழக்கு

தொக்கக்காரன், *s.* A litigious man.

தொக்கம், *s.* Any thing eaten adhering to the bowels. See தொங்கல். [*ex* தொங்கு.] குழந்தைவயிற்றில்தொக்கம்கிடக்கிறது. Something sticks in the child's bowels.

தொக்கிடம், *s.* Pressing the body, in anointing before bathing. (*O. Dic.*)

தொக்கார், *s.* [*plu.*] People assembled, assembly, company. 2. Friends, adherents, தோழர்; [*ex* தொகு, *v.*] (*p.*)

தொக்கு, *s.* A small matter, அற்பம், (*c.*)

தொக்கைப்போகாது—தொக்கிலேபோகாது. It will not be trifling, it will not pass with impunity.

தொக்குத்தொடிசலைக்காமலெடுத்துப்போடு....... Take it all away, leave nothing.

தொக்குக்கண்டுகொள்ள, *inf.* To disregard, to treat one meanly.

•தொக்கு, *s.* (*St.* துவக்கு.) Skin, cuticle, surface of the body, as one of the five organs of sense, தோல். (*Met.*) raiment. (See அக்குத்தொக்கில்லாதவன்.) W. p. 393. TVAK. 2. The bark of a tree, மரப்பட்டை. 3. (*சது.*) Body, சரீரம்.

தொக்கிந்திரியம், *s.* The sense of feeling.

தொக்குத்தொக்கெனல், *v. noun.* The creaking of shoes, &c., சரடுக்கொலிக்குறிப்பு. (*c.*)

தொக்குத்தொக்கென்றுநடக்க, *inf.* To walk, making a noise—as with shoes. 2. To walk fast and with a rocking motion, as a corpulent person, &c.

தொக்குநிற்றல், *v. noun.* Being omitted or understood as a particle, &c., in language or combination. See தொகைநிலை. [*ex* தொகு, *v.*]

தொங்கணி, *s.* A pendent ornament, தூக்கணி; [*ex* தொங்கு, *et* அணி.]

தொங்கல், *s.* Any thing pendent, hanging, &c., தொங்குதல். 2. A pendent part of an ornament, ஆபரணத்தின்தொங்கணி. 3. End or corner of a woman's cloth, either hanging or brought up round the neck; end of a man's cloth thrown over the shoulder, முன்றானை. 4. [*prov.*] Any thing stuck or hanging, ready to fall, ஒட்டிப்பற்றியிருத்தல். 5. A thing eaten adhering to the bowels, தொக்கம். 6. An ear-ornament in general, காதணி. 7. Hangings or fringes of cloth, shawl, &c., தூக்கங்கள். (*c.*) 8. A flower garland, பூமாலை. 9. Tail of a peacock, மயிற்றோகை. 10. A bunch of peacock's feathers, for a fan or parasol, பீலிக்குடை. 11. A white umbrella, being an emblem of royalty, வெண்குடை. 12. End, extremity, projection, cape, headland, promontory; end of a street, முனை. 13. Men's hair, ஆண்மயிர். (*சது.*)

தொங்கலுக்குத்தொங்கல். At every corner.

தொங்கலிலேமுடிய, *inf.* To tie up in the end of a cloth.

தொங்கலுக்குப்பார்க்க, *inf.* To try to remove an obstruction in the bowels by magic.

தொங்கல்போட — தொங்கல்விட, *inf.* [*prov.*] To put the end of the cloth over the shoulder, as a woman.

தொங்கன், *s.* [*fem.* தொங்கி.] A thief, a rogue, கள்ளன்; [*ex Tel.* దొంగ.]

•தொங்கிசம், *s.* (*St.* துவங்கிசம்.) Loss, destruction, damage, detriment, injury, கேடு. (*c.*)

அவன்மெத்தத்தொங்கிசப்படுகிறான்.......He is much straitened.

தொங்கு, கிறேன், தொங்கினேன், வேன், தொங்க, *v. n.* To hang, to be suspended, to hang down, to stick, or hang, ready to fall; to dangle, தூங்க. 2. To adhere as any thing to the bowels, தங்க. 3. (*fig.*) To remain long with one, as another's property, நிலைபெற. (*c.*) 4. To move with leaps—as a child skipping, or a beast galloping, குதிக்க. 5. [*in burlesque.*] To run away, to slip off (to die) with விடுதல், or போதல்; குழூஉக்குறி.—Most of the compounds are limited to Jaffna.

தொங்காரப்பாய்ச்சல், *v. noun.* A jolting pace, jumping movement, gallop of a horse, குதிரைஓட்டம்.

தொங்கிப்பாய, *inf.* To rise high in walking, to gallop, to skip. 2. (*fig.*) To be haughty, to assume airs.

தொங்கிப்போக, *inf.* To be lodged and lost as a thing thrown. 2. (*fig.*) To be in another's possession, to be lost, to be unjustly appropriated—as a deposit, to become burdensome as a debt. 3. To tarry in the road from fatigue. (*c.*) 4. [*in cant.*] To die. 4. [*prov.*] To run away.

தொங்கிவிழ, *inf.* To jump and tumble down. 2. To be haughty, to be exposed to fall.

தொங்குகாது, *s.* Hanging ears. (*c.*)

தொங்குபறிவு—தொங்குபொறி—தொங்குபொறிவு, *v. noun.* [*prov.*] Hanging just ready to fall; to slip off; to turn over, ஒட்டிப்பற்றிவிடப்படுவது. 2. (*fig.*) Ready or waiting for a pretext to leave a company, விலகுதற்கேதுப்பார்த்தல்.

தொங்குகிழவன், *s.* A decrepit, old man. (*R.*)

தொங்குபுளுகன், *s.* [*prov.*] A vain person, who walks with a conceited springing gait, பெருமைபுளுகன்.

தொடக்கம், *s.* Beginning, commencement, origin, ஆதி. (*சது.*) 2. Undertaking, entrance upon, தொடக்குகை. 3. Means for an end, சத்தினம்; [*ex* தொடங்கு, *v.*] (*c.*)

இத்தொடக்கத்தன. And so forth. (*p*)

தொடக்கஞ்செய்ய, *inf.* To begin, to commence, to enter.

தொடக்கு, *s.* The uncleanness of a woman in her menses and in child-bed, மகளிர்தீட்டு. (See தடக்கு.) 2. Entanglement, tying, binding, கட்டு. 3. Connexion, concern, பற்று. *Sometimes* தடக்கு. 4. (*R.*) A kind of ornament, தொடக்குவடிவு.

தொடக்கு, கிறேன், வேன், தொடக்க, *v. a.* [*also* தடக்கு] To tie, கட்ட. 2. To entangle, சிக்குப்படுத்த. 3. [*vul.*] To begin, தொடங்க. 4. To make to agree, பொருத்த.

தொடங்கு, *s.* [*prov.*] [*also* தடங்கு.] Stocks for confinement, விலங்கு. 2. A jewel for the foot, காலணி.

தொடங்கு, கிறேன், தொடங்கினேன், வேன், தொடங்க, *v. a.* and *v. n.* [*improp.* தடங்கு.] To begin, to commence, to originate, ஆரம்பிக்க. 2. To undertake, to enter upon, to engage in, முயல. (*c.*)

தொடரி, *s.* (*also* தொடரி.) A shrub. See தொடர், *v.*

தொடர், *s.* Yarn, cotton thread, பஞ்சிநூல். 2. Gum, glue, பிசின். 3. Flower garland, பூமாலை. 4. Chain, சங்கிலி. 5. Fetter, விலங்கு. 6. (*fig.*) Love. (*Beschi.*) 7. Antiquity, lineal succession, பழமை. 8. Following, succession, connection, series, பின்சேறல். 9. Phrase, sentence, words forming a complete idea, சொற்றொடர்.

தொடர்ச்சொல்—தொடர்மொழி, *s.* A compound word; also a phrase, clause, sentence.

தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல், *v. noun.* Combining or giving rules for the composition of words; one of the thirty-two கத்தி.

தொடர்ப்பாடு, *v. noun.* Connexion, attachment, சம்பந்தம்.

தொடர், கிறேன், ந்தேன், வேன், தொடர, *v a.* To succeed each other reciprocally as the tree and seed, the body and its actions, and *vice versa*, ஒன்றையொன்றுபற்றித்தொடர. 2. To proceed or succeed each other—as letters in the formation of words, &c., எழுத்துமுதலியதொடர. 3. To follow continually, to continue, இடைவிடாதுவர. 4. To insist, to engage with energy, முயல. 5. To follow, to attend as on a great man, to pursue, பின்செல்ல. 6. To seek, to go in quest of, to apply to from day to day, தேட. 7. To follow in order, in unbroken succession, &c., தொடர்ந்திருக்க. 8. To prosecute, to claim in law, to sue, வழக்காட. (*c.*) 9. To connect, to tie, to bind, கட்ட. 10. To assail, to attack, தாவ.

கருமத்திற்றொடர்ச்சியுள்ளவன். He perseveres in his undertakings.

தொடராமுறி, s. A deed of renunciation or relinquishment, an agreement not to prosecute in law, விடுதலைப்பத்திரம். (c.)

தொடரி, appel. n. A kind of thorny shrub whose fruit is edible, Rhamnus circumcissus, L. See முள்ளொடரி and பின்றொடரி.

தொடரெழுத்து, s. A letter elided or changed in the combination of words according to the rules of permutation, தொடர்ந்துநிற்குமெழுத்து, as அவனிருந்தான், for அவன் இருந்தான், and வந்தடித்தான்—for வந்து அடித்தான்.

தொடர்நிலைச்செய்யுள், s. A poem in which several connected actions are related, epic poetry, காவியச்செய்யுள்.

தொடர்ந்தஅன்பு, s. Continued love. (R.)

தொடர்ந்தார்—தொடர்ந்தோர், appel. n. (plu.) Friends, companions, மித்திரர்.

தொடர்ந்துதிரிய, inf. To be constantly about with one. 2. To pursue an object with unremitted application. (c.)

தொடர்ந்துபழிசெய்ய, inf. To injure one without provocation.

தொடர்ந்துபிடிக்க, inf. To overtake. 2. To seek diligently and find.

தொடர்ந்துபேச, inf. To continue speaking.

தொடர்ந்துபோக, inf. To pursue, follow after one.

தொடர்ந்தேற்றி, s. [prov.] Perseverance, persistence, repetition, விடாமுயற்சி.

தொடர்ச்சி, v. noun. Pursuit, continuance. (met.) effect or consequence. (Beschi.) 2. Claim in law-suit, வழக்குத்தொடர்ச்சி. 3. Cluster of flowers, bunch of flowers, பூக்கொத்து. 4. Perseverance, முயற்சி. 5. Demoniacal possession, பேய்த்தொடர்ச்சி. For other meanings, see தொடர்பு. (c.)

எனக்கும்அவருக்குமொருதொடர்ச்சியுமில்லை. I have no connexion with him, I have no claim on him.

தொடர்ச்சிக்காரன், s. [in law.] A claimant, a prosecutor, a plaintiff.

தொடர்ச்சிபண்ண, inf. To prosecute in law, to claim, to sue.

தொடர்ச்சியானகாரியம், s. An actionable matter.

தொடர்ச்சியாய்ச்செய்துவர, inf. To persevere in an undertaking.

தொடர்பு—தொடர்வு, v. noun. Continuance, succession, தொடர்ச்சி. 2. Series, tissue, train, range, chain, சங்கிலித்தொடர். 3. Friendship, constancy in friendship, attachment, சிநேகம். 4. Relationship, connexion by consanguinity, or affinity, உறவு. 5. Antiquity, hereditary succession. 6. Lineal descent, பரம்பரைத்தொடர்பு. 7. Regular succession following one another, முறைமை. 8. Reciprocal succession, as the tree and its seed, and the contrary, பீசவிருட்சநியாயமாய்த்தொடர்கை. 9. Connexion, as of liquid particles, &c., ஒட்டுகை. (c.) 10. Verse, poetry, பா.

தொடர்மொழி, s. Compound words. See தொடர்ச்சொல்.

தொடலை, s. A garland, மாலை; [ex தொடு, v.] 2. Females' play, மகளிர்விளையாட்டு. 3. Play in general, விளையாட்டு. (சது.)

தொடி, s. A bracelet or bangle, கைவளை. 2. Another kind of arm-ring, தோள்வளை; [ex தொடு, v. a.] 3. A weight, the பலம். (சது.)

பைந்தொடி—பொற்றொடி. A lady with golden bracelets. (p.)

தொடிசு, s. Connexion, concubinage, sexual intercourse, சம்பந்தம். See தொடுசு.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார், s. One of the forty-nine professors of the Madura college, whose encomiastic stanza on the Cural has preserved his name from oblivion, சங்கப்புலவரிலொருவர்.

தொடு, s. Garden, தோட்டம். 2. Field, tilled land, agricultural land, மருதநிலம். 3. Deceit, guile, வஞ்சம். (சது.)

தொடுகடிகடிக்க, inf. [prov.] To graze, to crop off the tops of grass, மேற்கடியாகக்கடித்துமேய. 2. To pick out food, to eat daintily, வேண்டியதெடுப்புபுண்ண.

தொடுக்கம், s. Gold, பொன். (சது.)

தொடுசு, s. (Tel. తొడుసు.) Connexion, ஒட்டு. 2. Concubinage, சம்பந்தம். (c.)

இவளுக்குஅவன்தொடுசு. She is his concubine.

தொடு, கிறேன், தொட்டேன், வேன், தொட, v. a. To touch, to come in contact with, to feel, to perceive by the touch, பரிசிக்க. 2. To handle, to take hold of, to finger, to use, பிடிக்க. 3. To be connected or united, to be joined, &c., பொருந்த. 4. To begin, தொடங்க. (c.) 5. To discharge an arrow or other missile weapon, அம்பெய்ய. 6. To eat, உண்ண. 7. To dig, to scoop out, to excavate, தோண்ட. 8. To put on shoes or a garment, தரிக்க.

தொட்டாற்றொடருவிட்டால்விடாமற்றொடரும். A friend if persevered in, and a foe if neglected; spoken of an art.

தொடப்படாது. I cannot give you; (lit.) cannot touch.

தொட்டுக்கண்ணிலே வொற்றிக்கொள்ள........To touch the feet of an idol or great person and then apply the fingers, to the eyes; as if saying, "I worship your feet." 2. [in contempt.] To be too obsequious, or submissive.

ஆகாசத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. The top of trees, &c., touches the sky.

சோகுந்தொட்டிருக்கிறது. Fatal symptoms have appeared (as in cholera, &c., before death).

கிலைத்தொட்டுவைத்தார்கள். They rubbed the sand in which they had written (on their forehead, eyes, and breast).—Note. This is done in homage to Ganesa or Sarasvati.

சனியன் தொட்டுக்கொண்டது. Saturn has begun to exert his malign influence.

செருப்புத்தொட்டுக்கொண்டுநடக்க, inf. To walk with sandals.

தொடுகழல், s. A pair of Indian slippers, as தொடுசெருப்பு. (p.)

தொடுகழன்மறவர், s. (plu.) Heroes who wear ankle rings. 2. Huntsmen with sandals. (p.)

தொடுகை, s. Touch, பரிசம். 2. v. noun. Digging, தோண்டுகை.

தொடுகினும், [prov.] At all, in any wise, &c., used with a negative verb, ஒருபொழுதும்.

தொடுசெருப்பு, s. As தொடுகழல். (c.)

தொடுபதம், s. Boiled rice, சோறு. (சது.)

தொடுவாய், s. [prov.] Confluence or junction of two rivers, or of a river with the sea, நதிகளிரண்டுசேர்கிறவிடம்.

தொடுவான், s. [prov.] The horizon, அடிவானம்; [ex வான், the heavens.]

தொடல், v. noun. Being close, சார்தல். 2. Touching, தீண்டல். 3. Digging, தோண்டல். 4. Catching, பிடித்தல். 5. Eating, புசித்தல்.

தொட்டடி, s. [properly தொட்டஅடி.] The beginning line—oppos. to விட்டடி.

தொட்டப்பன், s. [prov.] A godfather.

தொட்டாய்ச்சி, s. A godmother. (Chris. usage.)

தொட்டல், v. noun. Digging, தோண்டல்.

தொட்டு, [verbal participle.] Touching, concerning, in reference to. (See சுட்டி.) 2. Beginning with, from, since; used as பற்றி and குறித்து to express relation. (c.)

அதைத்தொட்டு. Concerning that.

இளமைதொட்டு. From youth up.

அன்றுதொட்டு. From, or since, that day.

2. From former times.

தொன்றுதொட்டு. From time immemorial. (p.)

தொட்டுக்கொண்டிருக்க — தொட்டுக்கொண்டிருக்க, inf. To be in contact with, contiguous.

தொட்டுக்கொண்டுபோக, inf. To pretend to carry a load, with others. 2. To touch the bier, as near relations, in a funeral procession. 3. To bear a pall at a funeral.

தொட்டுத்தலைமேல்வைக்க, inf. To touch the feet of a great person; also to put the hands on the head, in token of veneration.

தொட்டுத்தெளிக்க, inf. As தொட்டுத்தெறிக்க. 2. See தெளி, v. a.

தொட்டுத்தெறிக்க, inf. To dip the finger in a liquid and sprinkle it on a new married couple, or an idol, as in ஆலாத்தி. See தெறி, v.

தொட்டுப்பார்க்க, inf. To ascertain by the touch.

தொடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To connect, to join, to communicate with, சேர்க்க. 2. To bind, to fasten, to tie; to link or tie together; to attach; to continue a series, கட்ட. 3. To set in, to fix, to place, as the arrow in the bow; to discharge arrows, அம்புதொடுக்க. 4. [prov.] To exercise love, hatred, &c., to cherish, to foster, மனதில்வைக்க. 5. To set on foot, to commence, to enter on, தொடங்க. 6. To join slightly—as boards or threads; to do work superficially; to put on clothes negligently; to put on a garment or ornament, இலேசாய்த்தொடுக்க. 7. [in burlesque with விட.] To bring together a man and woman, commonly clandestinely, பொருத்த. 8. To put on or wear sandals, slippers or clogs, செருப்புத்தொடுக்க. 9. To carry on a licentious intrigue, பெண்ணோடுசம்பந்தஞ்செய்ய. (c.) 10. To frame, to form, உருவாக்க. 11. To fabricate, to forge, to form a false story, கட்டுக்கதைகட்ட. 12. To make verses, to compose poetry, பாத்தொடுக்க. 13. To bend, வளைக்க.

அன்றுதொடுத்து. From, or ever since, that day.

அவ்விடத்தொடுத்து. From that place.

தொடுகயிறு, s. A rope used in ploughing.

தொடுதோல், s. Sandals, slippers, as தொடுசெருப்பு.

தொடுத்தபேச்சு, s. Connected speech, a sentence connected with the context.

தொடுத்துக்கட்ட, inf. To fasten together, as beasts, &c. (c.) 2. To fabricate a story, கதைகட்ட.

தொடுத்துவிட, inf. To fasten beasts together. 2. To unite persons irregularly in marriage. 3. To put out an apprentice, &c.

தொடுத்துவைக்க, inf. To tie or fasten slightly.

தொடுவழக்கு, s. An unjust claim, an unjust prosecution, அநியாயவழக்கு. (c.)

தொடுவான்-தொடுவான்கயிறு, s. [prov.] A rope attached to a pole, with a swivel, in the threshing floor, to which the inner yoke of oxen is tied; the others being all tied ox to ox, பிணையடிமாட்டினுள் வளைக்கட்டுங்கயிறு.

தொடுவிலங்கு, s. Fetters confining two persons to each other, இருவரைத்தொடுக்கும் விலங்கு.

சண்டைதொடுக்க, inf. To pick quarrels.

வழக்குத்தொடுக்க, inf. To institute a law-suit. 2. To sue one on false grounds.

தொடுப்பு, v. noun. A tie, bandage; fastening, joining, கட்டு. 2. Linking, joining by links, சங்கிலிப்பிணை. 3. A loose joining, தளர்க்கட்டுகை. 4. Illicit intercourse between the sexes; coupling persons in marriage, &c., clandestinely, தொடுசு. 5. Close intimacy, keeping company with, சேர்க்கை. 6. Pursuit, prosecution, தொடர்ச்சி. 7. Implements for ploughing, கலப்பைமுதலியன. (c.) 8. A fabrication, forgery, கட்டுக்கதை. 9. Slander, aspersion, கெடும்புறக்கூறல். 10. Sandals, பாதரட்சை.

தொடுப்பெங்கே. Where is your paramour?

தொடுப்புக்கத்தி, s. A sword with an iron guard to cover the arm up to the elbow, ஓர்ஆயுதம். (Old Dic.)

தொடுப்புக்காரன், s. [fem. தொடுப்புக்காரி.] A lecherous person.

தொடுப்புண்டாயிருக்க, inf. To have illicit intercourse.

தொடுசு, s. See தொடிசு.

தொடுவு, s. A paddock, a lawn; inclosed ground near a house, தோட்டம். (சது.)

தொடுவை, s. [prov.] A thing joined or appended to another, தொடுத்திருக்கிறது. 2. A tame elephant to which a wild one is fastened to tame it, புதியயானைபைப்பயிற்றும் யானை. 3. [in burlesque.] An associate, a crony, பங்கன். 4. A man and woman living in illicit intercourse, as தொடுசு. (Jaffna usage.)

தொடுவைவள்ளம், s. A boat attached to a dhoney.

தொடை, s. The thigh; in which sense, for butcher's meat, are, பெருந்தொடை, the upper part of the thigh; பின்னந்தொடை, a hind-quarter; முன்னந்தொடை, a fore-quarter of a sheep, &c. 2. Flower-garland, பூமாலை. 3. Bow-string, நாண். 4. Arrow, அம்பு. 5. Surrounding wall, bulwark, fortification, மதிற்சுற்று. 6. Block projecting from a wall to support a beam, உத்திரந்தாங்கும்கட்டை. 7. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 8. Verse, poetry, பாட்டு. 9. A series, train, connexion, succession, tissue, composition, commonly poetic, தொடர்ச்சி. 10. Rhyme in poetry, செய்யுளுறுப்பினொன்று; [ex தொடு, v.]—There are five classes of rhyme, each containing eight varieties, and three single ones, making forty-three in all. The five classes are: I. மோனை, மோனைத்தொடை, the rhyming of the initial letter of the line or foot through the stanza. The varieties of this class are: 1. அடிமோனை, முதன்மோனை, rhyming of the initial in the foot of each line. 2. இணைமோனை, of the first two feet in each line. 3. பொழிப்புமோனை, of every other foot. 4. ஒரூஉமோனை, of the first and fourth foot. 5. கூழைமோனை, of all the feet in the line but the last. 6. மேற்கதுவாய்மோனை, in every foot but the second. 7. கீழ்க்கதுவாய்மோனை, of all the feet but the penultimate. 8. முற்றுமோனை, in every foot. II. இயைபு, இயைபுத்தொடை, the rhyming of the last feet or letters in the lines. The varieties are: 1. அடிஇயைபு, முதலியைபு, rhyming of the last letter of the first foot in each line. 2. இணையியைபு, of the last letter of the first two feet. 3. பொழிப்பியைபு, of the last letter of every other foot. 4. ஒரூஉவியைபு, of the last letter in the first and fourth. 5. கூழையியைபு, of the last letter in each foot except the last. 6. மேற்கதுவாயியைபு, in the last letter of every foot but the second. 7. கீழ்க்கதுவாயியைபு, of the last letter in every foot but the penultimate. 8. முற்றியைபு, of the last letter in all the feet. III. எதுகை, எதுகைத்தொடை, rhyming of the second letter of every line in the stanza, comprising, 1. அடியெதுகை, முதலெதுகை, rhyming of the second letter of the first foot in each line. 2. இணையெதுகை, in the second letter of the two feet. 3. பொழிப்பெதுகை, that of every other foot. 4. ஒரூஉவெதுகை, that of the first and fourth. 5 கூழையெதுகை, that of all but the last. 6. மேற்கதுவாயெதுகை, that of all but the second. 7. கீழ்க்கதுவாயெதுகை, that of all but the penultimate. 8. முற்றெதுகை, in the second letter of all the feet. IV. முரண், முரண்தொடை, a kind of poetry consisting of words taken in contrast, or by antithesis, as இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கின், நிலவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, by the side of the waters, dark as the wide spread nocturnal gloom, the white sand appeared, as if the moonlight had formed itself into heaps. Of this there are eight varieties, as 1. அடிமுரண், முதன்முரண், contrast in the first foot of the lines, with one another. 2. இணைமுரண், that in the first two feet of the lines. 3. பொழிப்புமுரண், that in every other foot of the lines. 4. ஒரூஉமுரண், that in the first and fourth. 5. கூழைமுரண், contrast in all but the last. 6. மேற்கதுவாய்முரண், in all but the second. 7. கீழ்க்கதுவாய்முரண், in all but the penultimate. 8. முற்றுமுரண், in all the feet. V. அளபெடைத்தொடை, rhyme formed by அளபெடை or lengthening a letter for a verse, which are of eight varieties, as 1. அடியளபெடை, முதலளபெடை, forming of rhyme by அளபெடை, in the first foot of each line. 2. இணையளபெடை, in the first two feet. 3. பொழிப்பளபெடை in every other foot. 4. ஒரூஉவளபெடை, in the first and fourth. 5. கூழையளபெடை, in all but the last. 6. மேற்கதுவாயளபெடை, in all but the second. 7. கீழ்க்கதுவாயளபெடை, in all but the penultimate. 8. முற்றளபெடை, in all the feet. VI. அந்தாதி, அந்தாதித்தொடை, rhyme by the occurrence of the last syllable, word or words in the stanza as the first of the succeeding. VII. இரட்டைத்தொடை, by the repetition of the same in every foot through the line. VIII. செந்தொடை, poetry of numbers without rhyme, a kind of blank verse. For further particulars, see these in their respective places.

தொடைமுறியஅடிக்க, inf. To break one's thigh in beating him.

தொடைமேல்தொடைபோட, inf. To sit with one thigh on the other (deemed impolite.)

தொடைதட்டிவெள்ளாழர், s. [in burlesque.] Barbers.

தொடையகராதி, s. A division of சதுரகராதி, which see.

தொடையிலேதட்ட, inf. To strike the thigh in token of bravery, defiance, admiration, surprize, &c.

தொடையைக்கிள்ள, inf. To pinch the thigh as a punishment of a school boy, &c.

தொடைவாழை, s. A tumor on the thigh near the groin. 2. [prov.] A shrub whose leaves are used to cure the tumor.

தொடைவாழைபுறப்பட்டுக்கிடக்கிறான். He lies sick of the thigh-tumor.

தொடைவிகற்பம், s. The different species or varieties of rhyme.

தொடையல், s. Garlands tied together, தொடுத்தமாலை. 2. A flower garland, பூமாலை. 3. A garland thrown over the head of an idol or great person, வாசிகை. (சது.) [ex தொடு.]

தொட்டம், s. [prov.] A little piece of ground. See துண்டு.

•தொட்டா, s. See துவட்டா.

தொட்டாட்டுமணியம் — தொட்டாட்டுவேலை, s. [prov.] Little jobs, easy employments given to a waiting servant, &c., குற்றேவல்.

தொட்டாய்ச்சி, s. [prov.] A godmother, ஞானத்தாய் See தொடு, v.

தொட்டி, s. A trough, manger, crib, பத்தல். 2. A cistern, reservoir, நீர்த்தொட்டி. 3. A square building with an open space in the centre, தொட்டிக்கட்டு. 4 [loc.] An enclosure for selling timber, fire-wood, &c., மரம்விறகுமுதலியனவிற்குமிடம். 5. [prov.] A small enclosure for selling oysters at the pearl-fishery, சிப்பிவிற்குமிடம். 6. A fence, a yard, a pound, வேலியடைப்பு. 7. (R.) Default of workmen, அபராதம்.—Note. There are different combinations with தொட்டி, as மண்தொட்டி, of earth; இரும்புத்தொட்டி, of iron; செப்புத்தொட்டி, of copper; பொற்றொட்டி, of gold; கற்றொட்டி, of stone; மரத்தொட்டி, of wood; சுண்ணாம்புத்தொட்டி, a trough for macerating chunam.

தொட்டிக்கலவடை, s. See கலவடை.

Digitized by Google

தொட்டிக்கால், s. A bandy-leg, படப்புக்கால்.

தொட்டிக்காலன், s. A bandy-legged person.

தொட்டிப்பணம், s. A fine for default of workmen. (*Beschi.*)

தொட்டிவயிறு, s. A paunch belly.

புற்றொட்டி, s. A crib for grass or hay; [*ex* புல்.]

தொட்டிச்சி, s. A female of the தொட்டியர் caste. (*c*)

தொட்டிப்பாஷாணம், s. Red arsenic, orpiment, திப்பாஷாணம்.

தொட்டியம், s. A treatise on magic, witchcraft or legerdemain, தம்பித்தை. 2. The name of a country in the Coimbatore district, தேசம்.

தொட்டியக்கரு — தொட்டியவித்தைக்கரு, s. Articles used in witchcraft.

தொட்டியர், s. [*sing.* தொட்டியன், *fem.* தொட்டியச்சி—தொட்டிச்சி.] A class of people from the west of India, who stroll about practising witchcraft and magic.

தொட்டியவித்தை, s. The art of witchcraft, as taught in the தொட்டியம்.

தொட்டில், s. A cradle, crib or swinging cot, for a child, சிறுகட்டில். (*c*) 2. [*prov.*] As தொட்டி, 1.

தொட்டிலாட்ட, *inf.* To rock a cradle.

தொட்டிலில்கிடத்த — தொட்டிலில்வளர்த்த, *inf.* To lay a child in a cradle.

தொட்டில்போட, *inf.* To cradle a child, when more than six or eight weeks old.

தொட்டிற்சேலை, s. Cradle-cloth.

தொட்டு. A verbal particle expressing relation. See தொடு, *v.*

தொண்டகம், s. The drum of a hilly district, குறிஞ்சிநிலப்பறை. (சது)

தொண்டமான், s. The head of a certain district, குறுநிலமன்னன். 2. Particularly, the head man of the Tondiman country near Trichinopoly.

சுவர்க்கவாசலிலே தொண்டமானுஞ்தோட்டியுஞ்சரி... At the gate of heaven the Tondiman and scavenger are equal.

தொண்டலம், s. Trunk of an elephant, யானைத்துதிக்கை. (சது.) See தண்டம்.

தொண்டன், s. [*plu.* தொண்டர்.] A servant or adherent of a god or sage, a devotee, அடியான்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், s. A poet who ranked high in the estimation of Vaishnuvas, ஒருஆழ்வார்.

தொண்டி, s. The town of Tondi, ஓரூர். 2. (*Tel.* [Telugu]) A hole, துவாரம். 3. (சது.) Toddy, கள். See சண்டம்.

தொண்டி—தொண்டிச்சி, s. A dancing girl, தேவடியாள்; [*ex* தொண்டு.]

தொண்டு, s. Antiquity, old times, former times, பழமை. 2. Devotedness to a deity, devoted service, தேவ ஊழியம். 3. Slavery, feudal service, அடிமை. (சது.) 4. A slave, a devoted servant, அடியான். 5. A block of wood suspended from the neck of an animal, to prevent it from passing through hedges, தொண்டுக்கட்டை. (*c*) 6. Nine, ஒன்பது. 7. A plant, ஒருபூண்டு. 8. A kind of snipe, கோழிபுள்ளான்.

தொண்டுசெய்ய, *inf.* To serve, to wait on, as a servant, slave, &c., பணிசெய்ய. 2. To perform temple service, to serve a deity, தெய்வஊழியஞ்செய்ய.

தொண்டுதுரவு, s. [*prov.*] Service, பணிசெய்கை. 2. Movements, concerns, or affairs of a person—as watched by a thief or spy, வேவுக்குச்செய்யுமுதவி.

தொண்டை, s. Throat, gullet, esophagus, மிடறு. 2. A good voice, a singing voice, இனியகுரல். 3. Bawling, hooting; a loud cry, பெருங்குரல். (*c*.) 4. (*Tel.*) Elephant's trunk, யானைத்துதிக்கை. (See தொண்டலம்.) 5. The ஆதொண்டை shrub. 6. The கொவ்வை plant or fruit.

தொண்டைகத்த—தொண்டைவைக்க—தொண்டையிட, *inf.* [*prov.*] To bawl.

தொண்டைகம்ம, *inf.* To become hoarse, as குரல்கம்ம.

தொண்டைகாட்ட, *inf.* To speak loud with assumed authority, or as a bold man, உரத்துப்பேச.

தொண்டைக்கனைப்பு, s. Hoarseness.

தொண்டைக்கதிர், s. The stage in growing corn when it is ready to shoot out ears. (*c*.)

தொண்டைக்குழி, s. The upper opening of the wind pipe, the larynx.

தொண்டைதிறத்தல், v. *noun.* Becoming well opened, as the throat of a singer, after singing for some time. (See கண்டத்திறக்க, under திற, *v.*

தொண்டைப்பிடி, v. *noun.* Seizing one by the throat. 2. Pressing one for a debt, &c.

தொண்டைப்பிடிபிடிக்க, *inf.* To seize one by the throat. 2. To press, urge, or compel one.

தொண்டைப்புகைச்சல், s. Itching or irritation of the throat.

தொண்டைப்புற்று, s. A dangerous tumor in the throat.

தொண்டையடைத்தல், v. *noun.* Obstructing the throat. 2. Becoming hoarse.

தொண்டையிரைதல், v. *noun.* Sounding or being sonorous in the throat, *spoken hyperbolically.*

தொண்டையிலேநிற்க, *inf.* To be lodged in the throat as in choking.

தொண்டையிலேவிக்க, *inf.* To be choked, to have an obstruction in the throat.

தொண்டையைஅடைத்துக்கொள்ள, *inf.* To obstruct the throat.

தொண்டையைநெரிக்க, *inf.* To strangle one.

தொண்டை, s. The Tonda country of which Conjeveram is the capital, தொண்டைமண்டலம். See தண்டகம்.

தொண்டைநாடு — தொண்டைமண்டலம், s. The Tonda country.

தொண்டைமண்டலவேளாளர், s. (*plu.*) Vellalas of the Tonda country.

தொண்ணூறு, s. [*a contraction of* தொண்டுநூறு.] Ninety, ஓரெண்.

தொதி, s. A huge tree, Adansonia digitata, *L.* See ஒதி.

தொத்தல், v. *noun.* [*substantively.*] An emaciated, lean person, or animal, பலவீனப்பட்டது.

தொத்தன், s. (*voc.* தொத்தா.) A slave, அடிமையாள்; [*ex* தொத்து.]

தொத்து, s. Contagion, infection, தொத்துவியாதியின்தன்மை. 2. [*prov.*] Any thing attached to another, to strengthen or lengthen it, &c., ஒட்டு. (*c*.) 3. Dependence on a superior, a master, &c., சார்பு. 4. (சது.) A slave, a dependant, a menial, அடிமை. 5. Antiquity, oldness, பழமை. 6. A cluster of flowers, பூங்கொத்து. (சது.)

தொத்திலேவயிறுவளர்க்க, *inf.* [*prov.*] To get support by attaching one's self to another.

தொத்துமரம், s. Pieces of rafters, joined on at the eaves, to extend the roof, ஒட்டுமரம். 2. Short pieces of rafters joined at the corners in a square house, மூலைக்கைமெலொட்டுத்துண்டு.

தொத்துவேலை, s. Joined work, welding; also pieced and unsound work.

தொத்துவைக்க, *inf.* To join on a piece, to a tool, &c., in order to strengthen, lengthen, or repair it. (*c*)

தொத்து, கிறது, தொத்தினது, தொத்தும், தொத்த, v. n. To spread, as the vine, &c., படர. 2. To light on, adhere to, as burs, &c., ஒட்ட. 3. v. a. To catch one, as disease, to infect, சேரப்பொருந்த. (*c*.)

தோணியிலேதொத்தியக்கரைக்குப்போகச். Step on the boat, and get over to the other side.

தொத்தவைக்க, *inf.* To infect, cause disease to spread, to bring—as vermin to a house, or person. (*c.*)

தொத்தித்தொடர்ந்துதிரிய, *inf.* To be a constant companion, a crony.

தொத்திப்பிடிக்க, *inf.* To cling to. 2. To cleave to for support. 3. To have recourse to, or take refuge with one; to seek one's friendship obsequiously. 4. To bring to one, as a woman to a paramour.

தொத்தியேற, *inf.* To cling to, and climb a tree without a noose; to mount a horse or carriage. 2. (*fig.*) To assume authority, domineer; (*lit.*) to climb on others.

தொத்துகிரந்தி, s. An infectious venereal disease.

தொத்துவியாதி—தொத்துவான், s. Infectious disease.

•**தொந்தம்**, s. (*St.* துவந்தம்.) A pair, a couple, union of the sexes, சேர்க்கை. 2. Implacable hatred, inveterate animosity, malice, வைஞ்சாதிப்பு. (சது.) 3. Strife, contention, போர். 4. Adhering to, as a hereditary or chronic disease, தொடர்பு. 5. Familiarity, அன்னியோன்னியம். 6. Sympathy, உடன்படிக்கை. 7. Improper familiarity, தொடுகை. (*c*.)

தொந்தக்காரர், s. [*plu.*] Inveterate foes; mutual and implacable enemies.

தொந்தசத்துரு, s. An implacable, continued foe.

தொந்தப்பட, *inf.* To cleave to, as a chronic or hereditary disease. 2. To be disordered, deranged, brought into conflict as the different humors of the body.

தொந்தப்பழி, s. Hatred, malice—perpetuated from generation to generation.

தொந்தயுத்தம், s. A duel, a close-determined fight, between two persons, or two armies, இருவர்செய்யும்போர்.

தொந்தரோகம்—தொந்தவியாதி, *s.* An internal, complicated and dangerous disease.

தொந்தவினை—தொந்தார்த்தம், *s.* The fruit of former actions good or evil, invariably following a person.

தொந்தார்த்தனை, *s.* Reciprocal abuse, mutual hatred between two persons; [*ex Sa. Arthana*, censure.]

தொந்தரை—தொந்தரவு, *s.* (*Tel.* తొందర.) Trouble, vexation, difficulty, impediment, வருத்தம். (c.)

தொந்தரையானகாரியம். A troublesome or vexatious affair.

தொந்தரையானவேலை. A difficult work.

தொந்தரவுபண்ண, *inf.* To trouble one.

•தொந்தார்த்தனை, *s.* See தொந்தம்.

•தொந்தி, *s.* (*St.* துந்தி.) Belly, abdomen; commonly large, as that of Ganesa. See தொப்பை. W. p. 380. TUNDI. 2. Fold or callop of fat, தசைமடிப்பு. (c.)

தொந்திதள்ள—தொந்திவிழ, *inf.* To be big-bellied.

தொந்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To adhere or cleave to, be united, or familiar with, பற்ற. 2. To be perpetuated, as malice, the fruit of actions, &c., தொடர. 3. To be in conflict as the different humors of the body with each other, to be complicated as diseases, பலநோய்கலக்க; [*ex* தொந்தம்.] 4. *v. a.* To compound as medicines, to amalgamate, கலப்பிக்க.

தொந்திப்பு, *v. noun.* Union, friendship, perpetuation of malice, complication of disease, *used as the verb.*

தொந்திப்பானவன், *appel. n.* One who is friendly.

தொப்பாரம், *s.* [*prov.*] [*a contraction of* தோழ்ப்பாரம்.] A large bundle tied in a cloth, to be carried over the shoulders, தோட்சுமை. 2. A large truss of grass, &c., புற்கட்டு. 3. See தொம்பாரம்.

தொப்பி, *s.* (*Hind.* டோபி.) Hat, cap, bonnet, a manufactured head-dress, தலைக்குல்லா. (c.)

தொப்பிகழற்ற, *inf.* To take off the hat in reverence.

தொப்பிக்கட்டை—குல்லாக்கட்டை, *s.* [*prov.*] Sticks or posts set up in shallow waters, to indicate the course of the channel; from the practice of putting straw or other matter on them, to make them conspicuous. (c.)

தொப்பிக்காரர், *s.* [*plu.*] Europeans, as wearing hats; said to be eighteen tribes or nations.

வட்டத்தொப்பிக்காரர், *s.* [*prov.*] Mohammedans, as wearing a round cap; *reproachful.*

தொப்பிமடல், *s.* [*prov.*] The integument of the areca-flower, கமுகம்பாளைமடல்.

தொப்பி, *s.* Toddy, கள். (சது.)

தொப்புத்திப்பெனல்—தொப்புத்தொப்பெனல், *v. noun.* Falling with a thumping noise, சப்தக்கொலிக்குறிப்பு. (c.)

தொப்புள், *s.* [*corrup. of* கொப்பூழ், *which see.*] The navel. (c.)

தொப்புளான். *appel. n.* One having a prominent navel.

தொப்பை, *s.* Belly, abdomen, paunch, commonly large, தொந்தி. 2. [*in combin. prov.*] Blisters in the chicken-pox, itch, &c., கொப்புளம். (c.)

தொப்பைவிழுந்தது. The belly is sunk in.

தொப்பைக்கணபதி—தொந்திவிநாயகன், *s.* Ganesa, the belly-god.

தொப்பைக்காரி, *s.* (*fig.*) A wealthy woman. See under சப்பல்.

தொப்பைமிளகாய், *s.* Large, plump chillies, not very pungent.

தொப்பைவயிறு—தொந்திவயிறு, *s.* A large paunch.

தொம்பம், *s.* Pole dancing. See கம்பம், கழைக்கூத்து.

தொம்பர், *s.* [*sing.* தொம்பன்.] Pole dancers. See டொம்பர்.

தொம்பரம், *s.* (*Tel.*) A mess prepared for many, an open table in a king's palace, "table d'hote," பலர்க்குச்சமைத்தவுண்.

தொம்பரக்குடித்தனம், *s.* Want of domestic economy. (c.)

தொம்பறை, *s.* [*prov.*] A granary, a barn, களஞ்சியம். (c.)

தொம்பாரம்—தொப்பாரம், *s.* A large building, பேரில்லம். (*R.*)

தொம்பை—தொம்பைக்கூடு, *s.* A high basket for grain, தானியஞ்சேமிக்குங்கூடு. See under கூண்டு.

தொம்பைமாலை, *s.* A kind of cylindrical cloth-ornament hung about a car, pandal, &c.

தொம்மனை — தொம்மை, *s.* [*prov. vul.*] That which is very bulky, over-corpulent, மிகப்பருத்தன்மை.

தொயில், *s.* As துயிலி herb, &c. See தொய்யில். (சது.)

தொய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To droop, faint, languish, pine, grow weak, களைக்க. 2. To be weary, to be fatigued, இளைக்க. 3. To be, or become slack or loose, as an extended rope, &c., தளர. 4. To breathe short and hard, as in asthma, பெருமூச்செறிய. 5. To bend through weakness, or want of support, வளைய. (c.) 6. [*prov.*] To sink in, as the belly through hunger, or disease, தொப்பைவாட. 7. To be past the prime, as trees; to be reduced in fruitfulness, பலங்குறைய. 8. (c.) To fail in energy, to flag, தைரியங்குறைய.

வேலைசெய்துதொய்ந்துபோனேன். I am tired in the work.

தொய்ந்தமனம், *s.* A wearied or desponding mind.

தொய்யக்கட்ட, *inf.* To tie a line so as to be slack.

தொய்யப்போட, *inf.* To let rest a little, in order to gain an object.

தொய்யவாங்க, *inf.* To breathe short. 2. (*fig.*) To reduce one by draining away his property.

தொய்யவிட, *inf.* To slacken a rope. 2. To let merchandize remain for a time to rise in price. 3. To put off a bargain. 4. To be yielding.

தொய்யவிட்டுவாங்க, *inf.* To let a string loose and then strain it, as in flying paper-kites, &c. 2. To attach one, and then treat him harshly.

தொய்வு, *v. noun.* Laxity of a strained line; faintness, difficulty of breathing, &c.

தொய்யகம், *s.* A hanging ornament inserted in a head-dress, as தலைப்பாளை, தலைமணிப்பொன்று. (சது.)

தொய்யல், *s.* Gladness, joy, சந்தோஷம். 2. Delight, pleasure, இன்பம். 3. Mud, mire, சேறு. 4. Ploughing, உழவு. 5. Affliction, துன்பம். (சது.) 6. [*ex* தொய்.] Fainting, languishing; despondency, இளைத்தல்.

தொய்யா, *s.* A kind of greens, துயிலி. (*R.*)

தொய்யில், *s.* Ploughed land, உழுநிலம். 2. Coloring the body in streaks with unguents, சந்தனக்குழம்பினாலெழுதுங்கோலம். 3. A kind of kitchen-herb, as துயிலி.

தொய்யிலெழுத, *inf.* [*obsolete.*] To streak the body, with unguents.

தொய்யிலெழுத்து, *s.* Figures made on the breasts and arms of young persons.

தொலி, *s.* [*prov.*] Skin, rind, பழத்தோல். 2. Husk, உமி. (c.)

தொலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To husk, to hull, உமிபோக்க. 2. To strip off the rind, bark, &c., உரிக்க.—[*From the Telugu.*]

தொலிபல், *v. noun.* [*substantively.*] Husked rice, உமிபோக்கியஅரிசி.

தொலை, *s.* Great distance, தூரம். (c.) 2. Limit, end, எல்லை. 3. (சது.) Resemblance, likeness, ஒப்பு.

கப்பல்வெகுதொலையிலேயிருக்கிறது. The ship is at a great distance.

தொலைவெட்டு — தொலைதூரம், *s.* Far off, at a great distance.

தொலைவெட்டிலேபோக. To go to a very distant place.

தொலை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To be exhausted, terminated, expended, expiated, liquidated, முடிய. 2. To become extinct, to perish, to die, to expire, as a term of time, ஒழிய. 3. To leave, be freed; *implying aversion*, நீக்க. 4. To be defeated, to fail in comparison or competition, to be outrivalled, தோற்க. (c.)

என்னைவிட்டுத்தொலைந்தான். He has left me.

எண்ணத்தொலையாதது. That which is countless, innumerable, inconceivable.

பாவந்தொலைந்தது. The sin is removed.

அனுபோகந்தொலைந்தால்ஒளஷதம்பலிக்கும் When former evil deeds are expiated by suffering (under the disease), medicine will avail.

கதைபேசிக்கொண்டுபோகவழிதொலையும். By relating stories, the way is soon passed.

தொலையாதது. *appel. n.* That which is interminable, inexhaustible, unexpiable.

தொலைவு, *v. noun.* A great distance, தூரம். (c.) 2. Extinction, defeat, failure, &c., *as the verb.*

தொலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To exhaust, expend entirely, liquidate, to bring to an end, to settle, முடிக்க. (c.) 2. To destroy, to kill, to exterminate in battle, கொல்ல. 3. To discomfit, to surpass, to rout, தோற்கச்செய்ய.

காரியந்தொலைத்தேன். I settled the matter.

மதிதொலைத்தவாண்முகம். A shining face that surpassed the beauty of the moon. (*p.*)

தொலைத்துப்போட, *inf.* To give up.

தொலைத்தல், *v. noun.* Destroying, killing, &c.

தொல், *adj.* [*used only in composition.*] Old, ancient. See தொன்மை. (*p.*)

தொல்பதி, *s.* A place of much antiquity.

தொல்பிதிரர், *s.* The ancient manes.

தொல்புவி, *s.* The ancient world.

தொல்வினை, *s.* Actions of former births, பழவினை.

தொல்காப்பியக்குடி, *s.* [*also* பழைய காப்பியக்குடி.] A village in the district of Madura, ஓரூர்.

தொல்காப்பியன், *s.* The author of the work, தொல்காப்பியம். He was one of the disciples of Agastya; his personal name being திரணதூமாக்கினி, ஓரிலக்கணநூலாசிரியன்.

தொல்காப்பியம், *s.* A celebrated work on grammar in three divisions, ஓரிலக்கணநூல்.

தொல்லை, *s.* Trouble, difficulty, care, perplexity, intricacy, தொந்தரவு. (*c.*) 2. (*p.*) Antiquity, oldness, as தொல், பழமை.

சமுசாரத்தொல்லைஅதிகம். Domestic cares are many.

என்னண்டைநீவைத்தபணம் என்தொல்லையிலேவிழுந்தது. My necessity forced me to use that money which you intrusted to me.

நான்தொல்லைப்படுகிறேன்.........I am much straitened.

எனக்குப்பலதொல்லை. I have many things to attend to.

தொல்லைப்படுத்த, *inf.* To trouble, to vex.

தொல்லைப்பட, *inf.* To be troubled, vexed.

தொழில், *s.* Act, action, deed, செயல். 2. Work, service, employment, avocation, art, pursuit, practice, வேலை. 3. Office, trade, function, business, உத்தியோகம். 4. Skill, competence, address in performance, adroitness, exercise of acumen; display of ingenuity in workmanship, machinery, or speech, சாமர்த்தியம். 5. [*in gram.*] A verb, வினைச்சொல். 6. Result, natural effect, characteristic, instinct, தன்மை. 7. Appropriate duties or occupations, குலாசாரம். 8. Treachery, intrigue, cunning, தந்திரம்.—*Note.* For முத்தொழில், the three operations of the deity and ஐந்தொழில், as given in Saiva Agamas, see பஞ்சகிருத்தியம் under கிருத்தியம்.

The six தொழில், or actions, appropriate to the holy land, or India proper, are: 1. உழவு, ploughing, tillage. 2. தொழில், workmanship, manufacture. 3. வரைவு, marriage, with appropriate ceremonies. 4. வாணிகம், traffic. 5. விச்சை, வித்தை, arts, sciences, literature. 6. சிற்பம், architecture.

The six தொழில் or duties and occupations appropriate to the four castes are; I. To அந்தணர், brahmans: 1. ஓதல், study and recitation of the Vedas. 2. ஓதுவித்தல், teaching the Vedas. 3. வேட்டல், performing daily and special rites as tending the sacred fire, &c. 4. வேட்பித்தல், managing the performance of rites for others, &c. 5. ஈதல், distributing alms, supporting religious mendicants. 6. ஏற்றல், receiving alms, and donations from worthy persons. II. To அரசர், the royal or military race: 1. ஓதல், studying. 2. வேட்டல், performing rites. 3. ஈதல், bestowing alms, and donations. 4. உலகோம்பல், cherishing, protecting, governing the land. 5. படைபயிற்றல், training or disciplining armies. 6. பொருதல், carrying on war. III. To வைசியர், or cultivators, merchants and herdsmen: 1. ஓதல், study, 2. வேட்டல், performing rites. 3. பொருளீட்டல், acquiring wealth. 4. ஈதல், bestowing alms. 5. பசுக்காத்தல், keeping cows. 6. ஏருழல், agriculture, IV. சூத்திரர், servile castes: 1. முதன்மூவர்க்கேவல்செய்தல், serving the first three castes. 2. பொருளீட்டல், acquiring wealth. 3. உழுதல், tillage. 4. பசுக்காத்தல், keeping cows. 5. குயிலுவத்தொழில்செய்தல், playing on stringed and wind instruments. 6. காருகவினைகளாக்கல், weaving cotton and silk, bearing burdens, and other drudgery. Authorities differ on some of the varieties.

நீஎன்னிடத்திலேதொழில்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறாய்ஒருநாளைக்குஅகப்படுவாய். You are dealing slily with me, one day you will be caught.

தொழிலாளன், *s.* [*pl.* தொழிலாளர்.] A mechanic, artificer, office holder, &c.

தொழிலாளி, *s.* [*mas. and fem. vul.* தொழிலாளி, *plu.* தொழிலாளிகள்.] An artificer, as தொழிலாளன்.

தொழிலில் இலாபம், *s.* Profit from work or trade.

தொழிலெடுக்க, *inf.* To get or obtain office. 2. [*prov.*] To dismiss one from office. 3. See எடு, *v.*

தொழில்மாற, *inf.* To be transferred from one profession to another. 2. To be put out of office.

தொழிலோர், *s.* [*plu.*] Artificers, &c.

தொழிற்குறைவிசேடம், *s.* [*in rheto.*] One of the four kinds of விசேடம், enhancing the superiority of a person or thing by a description of results without noticing intermediate causes, ஓரலங்காரம்.

தொழிற்பட, *inf.* To be formed, constructed, produced, evolved, காரியப்பட. 2. To engage in an office, to enter upon a work, வேலையிற்புக.

தொழிற்பண்பு, *s.* [*in gram.*] Words describing the qualities of acts, as ஆடல், dancing; பாடல், singing.

தொழிற்பாடு, *s.* Labor, as பாடு.

தொழிற்பெயர், *s.* Verbals, verbal nouns, being of two kinds: 1. புடைபெயர்ச்சித்தொழிற்பெயர், as வருதல், coming, &c. 2. முதனிலைத்தொழிற்பெயர், as உரிஞ், &c.

தொழிற்றுறை, *s.* Trade, business, வியாபாரம்.

தொழின்முறைமை, *s.* Occupation, manner of work.

தொழின்மொழி, *s.* As வினைச்சொல்.

தொழு, *s.* A cow-stall, பசுக்கொட்டில். 2. Stocks, தொழுமரம். (*c.*) 3. The twenty-seventh or last lunar mansion, இரேவதிநாள். (சது.) 4. A species of leprosy, குஷ்டரோகம்.

தொழுநோய், *s.* A kind of leprosy, குஷ்டரோகம்.

தொழுவிலடைக்க, *inf.* To stall cattle.

தொழுவிலடிக்க — தொழுவில்போட — தொழுவில்மாட்ட, *inf.* To put one in the stocks.

தொழு, கிறேன், தேன், வேன், தொழ, *v. a.* To reverence, வணங்க. 2. To adore, to worship, to express reverence with raised hands, கும்பிட. (*c.*)—This word is appropriated by the Mussulmen for their stated worship six times a day.

தொழுகண்ணி, *s.* A kind of plant, Hedysarum gyrans, ஓர்பூடு. (*R.*)

தொழுகள்ளர், *s.* Hypocrites. See under கள்ளர்.

தொழுகுலம், *s.* The brahman caste, பிராமணகுலம். (*p.*)

தொழுகுலத்தோர், *s.* (*plu.*) Brahmans as a venerated class.

தொழுதுகொள்ள, *inf.* [*frequentative of* தொழு.] To worship frequently and for one's self.

தொழுந்தகை, *s.* A royal, divine or holy person; one worthy to be worshipped or reverenced, வணங்கப்படுவோன்.

தொழல் — தொழுகை — தொழுதல், *v. noun.* Worshipping, adoration.

தொழுதி, *s.* Assembly, multitude, crowd, கூட்டம். 2. Quantity, collection, திரள். 3. Chirping, &c., of a flock of birds, பறவைக்கூட்டத்தொலி. (சது.) 4. (*p.*) As தொழுதிஇ, thou worshippest.

தொழுத்தை, *s.* A short wicked woman, குள்ளி. (சது.) 2. A menial, slave-woman, அடிமைப்பெண்.

தொழுப்பு, *s.* Winding furrows in ploughing, உழுதொழில்வளைப்பு.

தொழும்பு, *s.* Servile work, drudgery, slavery, service, அடிமைத்தொழில். (*p.*)

தொழும்பர், *s.* Slaves, அடியவர்கள். 2. Menials, drudges, குற்றேவல்செய்வோர்.

தொழுவம், *s.* A cow or ox-stall, ஆனிலை. (*c.*) 2. (*p.*) As தொழுவோம், we will worship. (சது.)

தொழுவர், *s.* Servants, தொழில்செய்வோர். 2. Agriculturists, மருதநிலமாக்கள்.

தொளதொளத்தல், *v. noun.* Being slack, lax, தளர்வு. (*c.*)

தொளதொளப்பு. Laxness, slackness, தளர்வு.

தொளதொளெனல். Being slack, &c., நெகிழ்வு.

தொளதொளென்றுபோகிறது. It (a key) enters into the hole.

பேச்சுத்தொளதொளக்க. To speak waveringly, undecidedly, &c.

தொளாயிரம், *s.* [*prop.* தொள்ளாயிரம்.] Nine hundred. (*c.*)

தொளி, *s.* [*prov.*] Mud, mire, சேறு. (*c.*)

தொளுக்கு, கிறது, தொளுக்கினது, ம், தொளுக்க, *v. a.* [*prov.*] To tie loosely, தொடுக்க. 2. To fasten or attach loosely, as some jewels, தளரக்கட்ட.

தொளுக்குக்கொண்டை, *s.* Loosened lock of hair.

தொளை, *s.* [*also* துளை.] Hole, orifice, aperture, perforation, bore, துவாரம். 2. Gateway, passage, thoroughfare, opening, வாயில். 3. The hollow of a tube, உட்டுளை. 4. Bambu, மூங்கில்; [*ex* தொள்.]

தொளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cut out a hole with a chisel, to bore a hole. [See துளை, *v.*] 2. (*fig.*) To tease.

தொள்கு, *s.* A pit, an excavation, குழி; [*ex* தொள் *et* கு.] (அம்பலவா.)

தொள்ளம், *s.* Mud, mire, சேறு. 2. (திவா.) A flat, a raft, தெப்பம்.

தொள்ளாடி, s. [prov.] A weak, reduced person; flaccid or decrepit, as persons or beasts; growing lax, as the muscles, வலிமிலி.

தொள்ளாட, inf. To become weak, as தள்ளாட.

தொள்ளாயிரம், s. [com. தொளாயிரம்.] Nine hundred, ஒன்பதநூறு. (p.)

தொள்ளாளி, s. [vul. for தொழிலாளி, which see.] An artificer.

தொள்ளி, s. Soft mire, குழைசேறு.

தொள்—தொள்ளு, கிறேன், தொள்ளினேன், வேன், தொள்ள, v. a. To perforate, make a hole with an instrument, துளைக்க. 2. [vul.] To become weak, infirm, as a person, மெலிய.

தொள்ளல், v. noun. Hole, perforation, துளை. 2. Weak, flabby, infirm state, மெலிவு.

தொள்ளற்சரீரம், s. A weak, flabby body.

தொள்ளை, s. Hole, perforation, துளை. 2. A tube, a pipe, துளையுடைப்பொருள். 3. A navigable vessel, மரக்கலம். (சது.)

தொள்ளைக்காது, s. A perforated pendent ear-lobe. See காது.

தொள்ளைக்காதன், s. [fem. தொள்ளைக்காதி.] A man who has pendent ears, as a *Maravan, Kallan, Sun'an*, &c.

தொறு. A distributive plural particle of place, time, quality, &c., as தோறு, ஓர்பன்மையிடைச்சொல்.

தொறு, s. Crowd, multitude, collection, assembly, கூட்டம். 2. Herd or flock, cattle, பசுக்கூட்டம். 3. Abundance, copiousness, plenty, பொலிவு. 4. Practised, trained to work, தொழில்நிபுணுகுதல். 5. Slave, menial servant, அடிமை. (சது.)

தொறுத்தி s. As தொறுவி. (R.)

தொறுவர், s. (pl.) Herdsmen, இடையர்.

தொறுவியர், s. [sing. தொறுவி.] Females of the இடையர் caste, ஆய்ச்சியர்.

தொறுவு, s. Slave, அடியான். 2. Slavery, அடிமை. 3. Work, trade, craft, occupation, செய்தொழில். 4. A herd or flock, பசுக்கூட்டம். (சது.)

•தொனி, s. (St. துவனி.) Sound, noise, intonation, twang, peal, ஒலி. 2. Tone, musical sound, கண்டத்தொனி. 3. A figure of sound, change of meaning in a word or phrase by change of sound. (c.)

தொனிச்சிலேடை, s. A சிலேடை in which there is only one important meaning, a part of the phrase being merely to make the pun, as ஒற்றுப்பெயர்த்தல்.

தொனியர்த்தம், s. Figurative meaning.

தொனிவைக்க, inf. To make a great sound, noise, roar, &c., பேரொலிசெய்ய.

தொனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. or v. n. To sound, to intonate, to emit vocal or instrumental sounds, ஒலிக்க.

தொனிப்பு, v. noun. Sounding, a loud sound, ஒலிப்பு.

தொனு, s. [prov.] Suppressed bellowing of a cow, உக்காரம். See தனு.

தொனுப்போட, inf. To roar as a bull; to vociferate. (c.)

தொனுதொனு, v. As தொனுப்பு, v.

தொனுப்பு, கிறேன், தொனுப்பினேன், வேன், தொனுப்ப, v. n. To chatter, to babble, அலப்ப.

தொனுப்பு—தொனுதொனுப்பு, v. noun. Babbling, idle-gossip.

தொனுப்பன், s. A babbler, a vain talker.

தொன்மரம், s. Banyan tree, (lit.) the ancient tree, ஆல்; [ex தொல்.]

தொன்மை, s. Oldness, antiquity, பழமை. 2. Narration of ancient story, as one of the eight beauties in composition, செய்யுள்வனப்பெட்டனுள்ஒன்று; [ex தொல்.] (p.)

தொன்மையோர், s. [plu.] The ancients.

தொன்று, s. [indecl.] Oldness, antiquity, பழமை.

தொன்றுதொட்டு. From of old, from time immemorial. (c.)

தொன்னீர், s. The sea, (lit.) the ancient waters, கடல்; [ex தொல்.]

தொன்னூல்விளக்கம், s. [also தொன்னூல்.] A grammar of Beschi, தொன்மைக்கண் ம்; [ex தொல், ancient, நூல், science, book.]

தொன்னை, s. (Tel. దొన్నె.) A kind of cup made of plantain or other leaf as கொன்னை, இலைக்கலம். (c.) 2. (fig.) A mean wretch, கனன்.

தோ

தோ. A letter compounded of த் and ஓ.

தோ, interj. [prov.] A sound used in calling a dog or other animal, நாயைக்கூப்பிடும் ஒலி. (c.)

•தோகம், s. [obsolete.] Smallness, minuteness, scantiness, a trifle, சிறுமை. (சது.)

தோகை, s. Feather, plumage, இறகு. 2. Tail of a peacock, மயிற்றோகை. (c.) 3. A tail, வால். 4. A peacock, மயில். 5. Front, border, or end of the skirt of a cloth, முன்றானை. 6. Flag, streamer, banner in token of an achievement, rank, dignity, விருதுக்கொடி. (சது.) 7. A woman, a lady, பெண். 8. (c.) Any thing hanging down, as a flag, a woman's hair, &c., தொங்கல். 9. [prov.] Hollow head of a palmyra root, பனங்கிழங்கின்வாற்றோல். 10. Foreskin, prepuce, நுனித்தோல்.

தோகைமார்புருடு, s. The lewdness of women. (R.)

தோகையர், s. (plu.) Ladies, the fair—as compared to peacocks, பெண்கள்.

தோக்கு, s. A hand-gun, துவக்கு. (R.)

தோக்கை, s. Cloth, garment, சீலை. 2. An upper covering, a scarf, cloak, &c., மேற்போர்வை. (சது.) 3. [prov.] Front border of a skirt, as தோகை.

தோசி, s. [change of தோஷி.] A wretch. (c.)

தோசை, s. A kind of pastry, அப்பவருக்கம். (c.)

தோசைசுட, inf. To fry pan-cakes.

•தோஷம்—தோடம், s. Fault, defect, blemish, blight, குற்றம். 2. Sin, offence, transgression, heinous crime, guilt, பாவம். 3. Disorder or vitiation of the humors of the body; or defect in the functions of the bile, phlegm, or wind—often fatal, and always dangerous, attended with low pulse, prostration and cold extremities; dyscrasy, சன்னி. W. p. 426. Dosha. (c.) 4. Humors of the body, also called, பிணி. 5. Typhus fever, ஒர்சுரம். (Ains.)

முத்தோஷம், s. The three humors of the body: 1. வாதம், wind, acid or hypochondriacal humors. 2. பித்தம், bile. 3. சிலேட்டுமம், phlegm. See திரிதோஷம். The முத்தோஷம் or three defects in composition: 1. அதிவியாப்தி, or மிகைபடக்கூறல். 2. அவியாத்தி or குன்றக்கூறல். 3. அசம்பவம் or மாறுகொளக்கூறல், which see.

தோஷகுணம், s. A cold prostrate state of the body, from supposed derangement of its juices.

தோஷக்காய்ச்சல், s. See காய்ச்சல்.

தோஷங்கொள்ள, inf. To be in a torpid state.

தோஷபரிகாரம், s. Remedying, or avoiding a fault.

தோஷமாக்க, inf. To come on, as a morbid and dangerous state of the system.

தோஷத்திரயம், s. (St.) Vitiation of the three humors of the body. 2. Any combination of three defects. See முத்தோஷம்.

தோஷநாசத்திரவியம், s. A stimulating medicine for lethargy, of which one ingredient is அக்கிராகாரம். (Ains.)

கிருஷ்ணதோஷம், s. Typhus fever. (Ains.)

சலதோஷம், s. A cold, a catarrh. See சலம்.

பட்சிதோஷம், s. An emaciating disease of children. See பட்சி.

•தோஷி, s. [com. தோசி.] A wretch, பாவி.

தோஷிக்கொக்கு, s. An ominous bird, (met.) an unlucky wight.

தோடகச்சிரங்கு — தோடஞ்சிரங்கு, s. [prov.] A kind of itch, கொப்புளச்சிரங்கு; [ex தோடு, petal.] See சிரங்கு.

தோடகம், s. A lotus, தாமரை. W. p. 302. Trotaka. See தோடு.

•தோடயம்—தோடையம், s. (Sa. தோடகம்.) A kind of song, in the prologue of a drama, in which the aid of the gods is invoked, நாடகத்திற்புப்பாயிரக்கவி.

தோடா, s. (For.) Armlet, generally of gold, கைவளை. (c.)

•தோடி, s. One of the thirty-two tunes, ஓரிராகம்.

தோடு, s. [gen. ட்டின்.] A palm leaf, as ஓலை. 2. Petal of a flower, புவிதழ். 3. An ola-roll worn in a hole of the ear, or an ear-jewel, காதணி. 4. Collection, assemblage, crowd, cluster, bunch, கூட்டம். (p.) 5. [prov.] Shell of a fruit, as of a விளாம்பழம், wood-apple, பழத்தினோடு. (c.) 6. [prov.] Fruits cut in round pieces for curry, வட்டமாகஅரிந்தது. 7. A round moulding, வட்டத்திரணை.

தோடகம், s. A lotus, தாமரை.

தோட்டுக்காது, s. [prov.] An ear with a roll in it.

தோட்டுப்புழுக்கொடியல், s. [prov.] Palmyra roots boiled, cut in thin slices, and dried in the sun.

தோடை, s. [prov.] Different kinds of Citrus—as lemons, citron, and oranges. Of the latter are, கைச்சற்றோடை, of a bitter kind; தேன்றோடை, a sweet orange; புளித்தோடை, a sour kind. (Jaffna usage.)

தோடங்காய்—தோடம்பழம், s. Fruit of the தோடை trees.

தோடங்காயெண்ணெய், s. A medicinal oil for ulcers, &c., விரத்திரணவெண்ணெய்.

தோடை, s. The produce of one dive at the pearl-fishery, two of which are daily given to the owner of the boat, சலாபக்குளிவோர்முழுக்குறி. (Beschi.)

•தோடையம், s. See தோடயம்.

தோட்கோப்பு, s. Boiled rice tied up for a journey, (lit.) taken on the shoulder, கட்டுச்சோறு; [ex தோள்.] (சவடி.)

தோட்சுமை, s. A burden for the shoulder, புயத்திற்றூக்குஞ்சுமை. (c.) 2. (சது.) A present taken to a temple in fulfilment of a vow, as காவடி; [ex தோள்.]

தோட்டம், s. A yard or enclosure, especially at the back of a house; a garden, orchard, plantation, சோலை. (c.)

தோட்டக்கள்ளன், s. [prov.] A kind of bird very destructive to gardens, ஓர்பறவை.

தோட்டக்காரன், s. A gardener.

தோட்டக்கால், s. Garden-land.

தோட்டவேலை, s. Horticulture, gardening.

தோட்டந்துரவு, s. One's garden, land, well, &c.

தோட்டப்பயிர், s. Garden vegetables.

தோட்டா, s. (Hind.) Cartridge, wadding, வெடிமருந்துச்சுருள். (c.)

தோட்டி, s. Door, கதவு. 2. Gate, gateway, வாயில். 3. A town on the seashore, surrounded by salt marshes, கும்பவிருக்கை. (சது.) 4. Beauty, அழகு. 5. One of the eight benefits of which the occurrence is auspicious, அட்டமங்கலத்தொன்று. 6. A village servant, வெட்டியான். 7. (Tel.) [loc.] A person for emptying slops, cleaning privies, சுத்திசெய்வோன்.

தோட்டிச்சி, s. [loc.] A female of the தோட்டி caste.

தோட்டிமை, s. The occupation of a village servant, வெட்டியான்வேலை.

•தோட்டி, s. An elephant-hook or goad, யானைக்குபாசி. See தோட்டி. W. p. 386. Totra. 2. A hook, a clasp, கொக்கி. (R.)

தோட்டிமை, s. Union, harmony, ஒற்றுமை. (சது.) 2. See தோட்டி.

தோட்டுச்சக்கரம், s. A kind of rocket that rises in a whirling manner, ஓர்விதபாணம்.

தோட்டுச்சிரங்கு, s. [prov.] A kind of itch, as தோடகச்சிரங்கு.

தோட்பட்டை, s. A shoulder-blade; [ex தோள்.]

•தோணுமுகம், s. A town on the sea shore, surrounded by salt marshes, கழிசூழ்க்கை. See கோணுமுகம். W. p. 431. Dro-n'amukha.

•தோணி, s. Boat, dhoney, மரக்கலம். W. p. 431. Dron'a. (c.) 2. The twenty-seventh or last constellation, இரேவதி. 3. Projections, bastions, &c., in a surrounding wall, மதிலுறுப்பு. 4. Arrow, அம்பு. 5. Mud, mire, சேறு. 6. Water, நீர். (சது.) —For some of the compounds, see கப்பல்.

தோணிதள்ள, inf. To launch a boat.

தோணிதாங்க, inf. To pole a boat.

தோணிவிட, inf. To ply a boat.

தோண்டான், s. A wolf, கோனாய்; [ex தோண்டு, v.] (சது.)

•தோண்டி, s. (Sa. Dron'ce.) A kind of small pot for drawing water, தண்ணீர்நிறைக்குஞ்சிறுபாத்திரம். (c.)

தோண்டு, கிறேன், தோண்டினேன், வேன், தோண்ட, v. a. To dig, to hollow, to excavate, அகழ. 2. To scoop out, to bale or lave out, குடைய. (c.) 3. To draw water from a well, முகக்க.

தோண்மேல், s. Nape of the neck, பிடரி; [ex தோள்.] (p.)

தோதகத்தி, s. A block of wood, a rose-wood tree, ஏக்கமரம். (c.) 2. See தோதகம்.

•தோதகம், s. (Sa. Toda.) Vexation, pain, uneasiness of body or mind, வருத்தம். 2. (சது.) Guile, fraud, deceit, வஞ்சகம். 3. [prov.] Immodesty, lewdness, மரியாதையின்மை.

தோதகத்தி, s. [sometimes தோதகை.] A quarrelsome, immodest woman.

தோதகன், s. A deceiver, a bad paymaster.

தோதகி, s. [fem.] An unhappy, vexed woman.

ஏன்தோதகியேன்பிறந்தேன். Why was I born to a vexed life?

தோதகம்பண்ண, inf. [prov. தோதகமாட.] To be immodest—as a woman.

•தோத்திரம்—ஸ்தோத்திரம், s. Praise, thanks, laudation, eulogy, panegyric, துதி. 2. Compliment, salutation, adulation, flattery, வந்தனம். 3. A song of praise—as தோத்திரப்பாட்டு. (c.) 4. [vul. for சோத்திரம்.] Ear.

தோத்திரப்பாட்டு, s. Songs of praise. 2. [in Chris. usage.] Doxology.

தோத்திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To praise, to extol, to laud, புகழ. (c.)

தோத்தை, s. [prov.] A small quantity, as much as will stick to the fingers, கொஞ்சம்.

தோப்பறு, s. (Hind.) A leather bag used in feeding horses. 2. A leather bucket for drawing water. (c.)

தோப்பன், s. [prop. தகப்பன், which see.] A father. (Used by brahmans.)

தோப்பாடி—தோய்ப்பாடி. s. [mas. and fem.] A wicked person. (R.) (sometimes தொப்பாடி.)

தோப்பு, s. [a change of தொகுப்பு.] A grove commonly of tall trees, சோலை. (c.)

தோப்பாண்டி, s. A devotee of Siva who waters the groves around a temple.

தோப்பாளன், s. A Vaishnuva devotee who attends to groves. 2. As தோப்பாண்டி; [ex ஆள்.]

தோப்புண்டாக்க, inf. To plant a grove.

தோப்புக்கண்டம், s. A mode of punishment in schools, in which the boy, taking hold of his ears transversely, squats down and rises again a number of times, ஓர்தண்டனை. 2. A mode of self imposed penance, as a tribute to Ganesa for subduing கசமுகன், an Asura, ஓர்வணக்கம்.

தோப்புக்கண்டம்போட, inf. To punish one's self by taking hold of each ear by the opposite hand, and then sitting down and rising.

தோப்பை, s. Any thing which is flabby, as தோப்பைமுலை, hanging breasts of a woman. See தொப்பை.

விரற்றோப்பையாய்க்கழன்றுபோயிற்று. The skin of the finger is sloughed off.

•தோமரம், s. W. p. 386. Tomara. A javelin or hand-lance, எறிபடை. 2. A large kind of lance, பெருஞ்சவளம். 3. A missile weapon, a dart, கைவேல். (சது.) 4. A large club, தண்டம்.

தோம், s. Fault, defect, blemish, குற்றம். (சது.) 2. Moral evil, vice, தீமை.

தோம்பு, s. [loc. Tel. తోంపు.] Redness, red dye, சிவப்பு. 2. (For.) A public register of lands.

•தோயமாபுரம், s. A city of Asuras, ஓர்அசுரநகரம்.

•தோயம், s. Water, liquid, சலம். W. p. 386. Toya.

தோய், கிறேன், ந்தேன், வேன், தோய, v. n. To plunge in water, நீர்ல்மூழ்க. 2. To bathe, commonly in cold water, and without anointing, குளிக்க. 3. To become wet, soaked, sopped, steeped, நனைய. 4. To mix, to blend, to mingle, to commingle, to unite with, as in company, கலக்க. 5. To touch, to come in contact with, to be trailed on the ground as a garment or tail, நிலத்திற்படிய. (நலடிச்சிறப்புப்பாயிரம்.) 6. To copulate, to cohabit, புணர. 7. To be implied, hinted at, alluded to; to be contained or included in, as a meaning by implication, குறிக்கப்பட. 8. (c.) To be curdled, as milk by design, உறைய. 9. To commit one's self in speaking, commonly in the negative, அகப்படுகொள்ள. 10. v. a. [prov.] To temper heated metal, by dipping it in water, துவைச்சலிட. (c.)

கச்செழுத்தைத்தோய்ப்பாடினன். He has tempered his verses with malign letters.

தோயாமற்பேச, *inf.* To speak in ambiguous terms, so as not to commit one's self, or divulge a secret. (*c.*)

தோயப்பம், *s.* A pan-cake, தோசை.

தோயல்—தோய்வு, *v. noun.* Mixing, கலத்தல். 2. Bathing, dipping, குளித்தல். 3. As தலைப்படல், which see.

தோயல்வாய்த்தல், *v. noun.* Being properly heated and tempered by dipping in water. 2. [*fig. prov.*] Availing, as a good opportunity, (*lit.*) a good dipping.

தோய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dip, to immerse, to beat clothes in washing, to curdle milk, to temper steel, &c., as 1, 2, 3, and 4, of தலை, *v.* which see. 2. To soak, to drench, to steep, நனைக்க. 3. [*in combination.*] To dye, to tinge, to stain, to imbue, சாயமேற்ற. (*c.*)

தோய்த்தடிக்க, *inf.* To splash, to bespatter.

தோய்த்துக்கட்ட, *inf.* To dip and wash the cloth, commonly in connection with daily rites.

தோய்பனி, *s.* [*prov.*] Heavy dew, drenching dew, மிகுபனி.

தோய்ப்பன், *s.* [*prov.*] A kind of dipped pastry, தோய்பண்ணிகாரம்.

மகரந்தோய்க்க, *inf.* To tinge cloth of a reddish dye. (*c.*)

தோய்ச்சல்—தோய்ப்பு, *v. noun.* Curdling of milk, &c., as தலைச்சல்.

தோய்த்தல், *v. noun.* Tempering steel, &c., dipping, soaking, curdling.

தோய்ப்பாடி, *s.* A wicked person. See தோப்பாடி.

•தோரணம், *s.* Cords hung with garlands, palm-leaves, &c., or cloth hung up to adorn a road, in honor of an idol, or great person; or to garnish a house for a festivity; or the parts about a temple for an annual ceremony, &c., மகிமை. 2. An outward door, a porch or ornamented gateway, சித்திரகோபுரவாயில். (*c.*) 3. A mound raised near a bathing place for a mark, நீராடுமிடத்திற்கட்டுமேடை. W. p. 386. TORAN'A. 4. (*R.*) The beam of a balance, நாராசக்கோல்.

தோரணக்கல், *s.* A stone pillar erected in a large tank to show the height of the water, நீரளவுஅறியுங்கல். (*R.*)

தோரணக்கால் — தோரணக்கம்பம், *s.* Posts supporting garlands, &c. See under கால்.

தோரணங்கட்ட — தோரணந்தூக்க—தோரணம்போட, *inf.* To make lines and decorations as ornaments, &c. 2. To hang up a string of mango leaves over the door of a temple, or across the road, as an auspicious sight.

தோரணதீபம் — தோரணவிளக்கு, *s.* Torches in a row used at temple procession, made of rolls of cloth dipped in oil and hung by wires to a pole extending across the street, உற்சவவிளக்கு.

தோரணவாயில், *s.* A porch, portico, lodge, &c., தலைவாயில்.

தோரணி — தோரணிக்கம் — தோரணை, *s.* (*Tel.* ధోరణి.) Due order, arrangement, method, concatenation of subjects or heads, plan of a discourse, சொல்லொழுங்கு. (*c.*)

தோரணிபண்ண, *inf.* To arrange, to reduce to system, to plan, to design.

தோரணையாய்ப்பேச, *inf.* [*prov.*] To speak in order, with due method, &c. (*c.*)

தோரத்தம், *s.* [*prov.*] Compulsion, molestation, picking quarrels, தொந்தரவு.

தோரத்தக்காரன், *s.* A troubler, a molester.

தோரி, *s.* Boiled rice, சோறு. (சது.)

தோரை, *s.* A kind of rice in hilly-countries, மலைநெல். 2 Blood, இரத்தம். 3. Bambu-sago, மூங்கிலரிசி. 4. A garland of jewels, இரத்தினக்கோவை. 5. Line in the fingers, விரலிறை. 6. The hand, கை. (சது.) 7. [*prov. vul.*] A pale reddish colour, மங்கசிறம். 8. A palmyra tree producing reddish fruit, தோப்பனை. 9. (*for* தோகை) A bunch of peacock's feathers used as a fan, மயில்விசிறி.

•தோரை, *s.* A number, ஒரெண்.

தோர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*improp.*] To be defeated, to lose a battle, game, &c. See தோல், *v.* (*c.*)

தோராவழக்கு, *s.* A just lawsuit.

தோராவழக்கன், *s.* An endless wrangler, one who will not be confuted.

தோர்வை, *s.* [*com. for* தோல்வை.] Defeat, failing in rivalry.

வெற்றிதோல்வை. Gain and loss.

தோலா, *s.* (*Hind.*) A tola or a Rupee weight, ரூபாயிடை.

தோலாயா, *s.* Silk cotton tree, இலவு. Bombax. (*R.*)

தோலான், *s.* See தோல்.

தோலி, *s.* A small fish, ஓர்மீன், Silurus. (*Beschi.*) 2. Gumlac, அரக்கு.

தோலியாய்ப்போனான். He is reduced to skin and bones.

கார்த்திகைவாளைத்தோலி, *s.* A species of the தோலி fish.

தோலிக்கருவாடு, *s.* The above fish dried.

•தோலி, *s.* A dhooly. See டோலி.

தோலோதோல், [*loc.*] After all, howbeit, எவ்விதமும்.

தோல், *s.* [*pl.* தோல்கள், தோற்கள்.] Skin, leather, hide, cuticle, membrane, சருமம். 2. Rind, peel, scales or coats of the onion and other bulbous roots, புறணி. 3. Pod, husk of seeds, &c., விதையின்மேற்றோல். 4. Bellows, துருத்தி. (*c.*) 5. Leathern buckler or shield, தோற்கேடகம். 6. Elephant, யானை. 7. Thin layer, தோற்படலம். 8. (*fig.*) A thing of no value, பிரயோசனமில்லாதது. 9. Misfortune, ill-luck, loss, அபசயம். 10. Beauty, அழகு. 11. A diffusive style in poetry, as one of the eight beauties of composition, எண்வகைவனப்பினு ளொன்று. 12. Word, சொல்.

தோலன்—தோலான், *s.* [*prov.* தோலுணி,] [*fem.* தோலாள்.] A mean, good-for-nothing person, அற்பன்.

தோலுரிக்க, *inf.* To skin, to peel, to flay.

தோலூறப்போட, *inf.* To soak skins, as a tanner.

தோலைச்சீவ, *inf.* To scrape off the skin or the coat of a kernel.

தோல்சுருங்க, *inf.* To shrivel, shrink, as skins.

தோல்தனம், *s.* [*prov.*] Imprudence.

தோல்நாய், *s.* [*prov.*] A hunting dog, a greyhound, ஞமலி.

தோல்பதமிட—தோல்பதனிட, *inf.* To dress or tan leather.

தோல்பற்றப்பண்ண, *inf.* To encrust, cause a crust to form. (*R.*)

தோல்புனைய, *inf.* To sew or fasten with thongs.

தோல்முட்டை, *s.* An egg laid before the shell is hard. (*c.*)

தோல்வினைஞர் — தோல்வினைமாக்கள், *s.* (*plu.*) Workers in leather, சக்கிலியர். (*p.*)

தோல்வைக்க, *inf.* [*prov.*] To form new skin as healing sores.

தோற்கட்டு, *s.* Armor for the lower part of the arm, chiefly of leather, கோதை.

தோற்கட்டடம், *s.* Leather band.

தோற்கருவி, *s.* Instruments made of skins, as drums, tabors, &c., one of the five kinds of musical instruments, பஞ்சகருவியிலொன்று.

தோற்கவசம், *s.* A leathern jacket.

தோற்குல்லாய், *s.* A leathern cap.

தோற்சித்தை, *s.* A leathern bottle or vessel. See சித்தை.

தோற்செவி, *s.* Auricle of the ear, புறச்செவி. 2. Creatures having the external ear.

தோற்பரம், *s.* A buckler, a leathern shield, தோற்கேடகம். (சது.) 2. Boots, செருப்பு.

தோற்பறை, *s.* A leather bag. See தோற்பை.

தோற்பனாட்டு, *s.* [*prov.*] Thin layers of the juicy substance of palmyra fruit, dried.

தோற்பாடி, *s.* A mean, worthless woman, a strumpet. See தோப்பாடி.

தோற்பாய், *s.* An undressed skin for a seat.

தோற்பாவை, *s.* Leathern puppets.

தோற்புழை, *s.* Pores of the skin, தோலின்றுளை. 2. [*prov.*] Any membranous part of the body, சவ்வுள்ளவிடம்.

தோற்பை, *s.* A leathern bag or bottle.

தோற்பைமுலை—தோப்பைமுலை, *s.* Flabby breast of a woman. (*R.*)

தோற்பெட்டி, *s.* A leather trunk.

தோற்றுருத்தம், *s.* A leather vessel, சித்தை. 2. A cartouch box, வெடிமருந்துப்பை.

தோற்றுன்னர், *s.* (*plu.*) Shoe-makers, செம்மார். 2. As தோல்வினைஞர். (சது.)

தோற்றேங்காய், *s.* [*prov.*] An unhusked cocoa-nut, உரியாததேங்காய்.

தோல், தோற்கிறேன், தோற்றேன், தோற்பேன், தோற்க, *v. n.* (*with the dative.*) To fail in rivalry, contest, games, &c., to be the inferior, தோற்றுப்படைய. 2. To be defeated, discomfited, vanquished, அபசயப்பட. 3. To fail in comparison, தாழ. 4. To yield, to flinch, to be content to lose, to give away voluntarily, to forbear revenging an affront, enforcing a right, &c., பொறுக்க. 5. To be confuted, refuted, &c., கியாயத்திற்றோற்க. 6. *v. a.* (*fig.*) To lose a dear friend in war, or by any untimely death, இழக்க. 7. To lose property in a game, &c. (*c.*)

தோற்றவன்சுமக்கிறதுவழக்கம். It is the custom for the one defeated in play to carry the victor.

எனக்குத்தோற்றுப்போனான். He yielded to me, he was defeated.

பணத்தைத்தோற்றுவிட்டான். He has squandered his money.

தோலாநாவினார், s. (plu.) Eloquent persons, சதுரர். (p.)

தோலாவழக்கு, s. As தோறாவழக்கு.

தோற்கடிக்க, inf. [prop. தோற்கஅடிக்க.] To defeat, to discomfit. 2. To overcome in a game, &c. 3. To surpass.

தோற்கப்பண்ண, inf. To defeat, to put to the worst, &c.

தோற்றுவிட, inf. To yield a right voluntarily. 2. To lose in a game—to be defeated. 3. To squander.

தோல்வி, v. noun. Discomfiture, defeat, loss of a game, &c., தோற்பு. 2. Yielding to a victor or rival. 3. Defeat in argument.

தோல்விகாண, inf. To suffer defeat, to lose a game.

தோல்வு, v. noun. Defeat, loss, தோற்பு.

தோற்பு, v. noun. Losing, defeat, discomfiture—oppos. to வெல்பு.

தோற்பனதொடேல். Do not undertake what you will fail in. (Avv.)

தோற்றல், v. noun. Being defeated.

தோவத்தி, s. (Tel.) A man's cloth tied round the waist, வேட்டி.

தோழமை, s. Friendship, familiarity, நட்பு. (c.)

தோழமைகொண்டாட, inf. To show mutual friendship, to treat with kindness and attention.

தோழமையாய்த்திரிய, inf. To associate with one as a friend.

தோழன், s. [plu. தோழர், தோழமார்.] A friend, a companion, an intimate acquaintance. 2. The bridegroom's chosen companion, a bride-man, மாப்பிள்ளைத்தோழன்.

தோழி, s. A lady's female friend, a lady's maid. 2. A bride's maid.

தோழம், s. [a change of தொழுவம்.] Fold for cattle, stall, பசுக்கொட்டில். (p.)

தோள, inf. [defective, used principally in the negative.] To pierce, to perforate as தொளைக்க. (p.)

தோளுதல், v. noun. Piercing, perforating, துளைசெய்தல்.

தோளாமணி, s. An imperforated gem. (p.)

•தோளா, s. A litter, a dhooly. (Sa. Dola.)

•தோளி, s. A litter, a dhooly, தோளா. 2. Indigo plant, அவுரி. (சது.)

தோள், s. [probably from Sa. Dos.] Shoulder, புயம். 2. Arm down to the hand, கை. (சது.)

தோள்மேலிருந்துசெவியைக்கடிக்கிறது. Sitting on the shoulder, and biting off the ear of the carrier; i. e. injuring a benefactor.

தோள்காய்க்கிறது. The shoulder becomes callous.

தோளணி, s. A shoulder ornament, an epaulet, &c., வாகுவலயம்.

தோள்கொடுக்க, inf. To help by giving the shoulder. 2. To carry, as the bearer of a palankeen. 3. To help one in an emergency.

தோள்தட்ட—தோள்கொட்ட, inf. To clap the shoulder, in defiance, in triumph, &c.

தோள்பட்டை, s. See தோட்பட்டை.

தோள்மாற—தோள்மாற்ற, inf. To change shoulders. 2. To relieve another in bearing.

தோள்மூட்டு, s. Shoulder-joint.

தோள்வலி, s. Pain in the shoulder. 2. (p.) Strength, power; (lit.) strength of the shoulder.

தோறு. A distributive plural suffix, which with உம் subjoined signifies, each; every, &c., பன்மைஇடைச்சொல்; இடந்தோறும், in each place, here and there; வருஷந்தோறும், annually; வாரந்தோறும், weekly; தினந்தோறும், daily.

தோற்பிக்க, inf. To overcome in a game, to out-do, to surpass, to out-run; used in the first two meanings of தோல், v.

தோற்பு, v. noun. See தோல், v.

தோற்றம், s. Appearance, visibility, perceptibility, காட்சி. 2. Conspicuousness, prominence, distinctness in appearance, பிரகாசம். 3. Origin, rise, beginning, formation, state of existence, spring, source, தொடக்கம். 4. Birth, production of creatures, worlds, &c., creatures, or things produced, பிறப்பு. 5. Offspring, son, மகன். 6. [in Theol.] Evolution of things from their primitive elements—oppos. to ஒடுக்கம். See உற்பத்தி. 7. Reflection, representation, semblance, சாயை. 8. Vision, prospect, object, sight, தரிசனம். 9. Idea, conception, figure formed in the mind, imagination, notion, எண்ணம். 10. Entrance on the stage as a character; debut, வருகை. 11. Rising of a heavenly body, உதயம். 12. Phantom, apparition, illusion, ஆவேசம். 13. Word, சொல். 14. A fit, seasonable word, ஏற்றமொழி. 15. Praise, eulogy, fame, reputation, புகழ். 16. Vigor, strength, power, force, வலி. 17. Phenomena, நூதனக்காட்சி. The two classes of தோற்றம். or beings produced, are:—1. சரம், moveable creatures. 2. அசரம், inanimate beings, &c., which see. The four class of தோற்றம். 1. பை, or சராயுசம், viviparous, womb-born. 2. முட்டை, or அண்டசம், oviparous or egg-born. 3. நிலம், or உற்பிசம், germinating from the earth by seeds, &c. 4. வியர்வை, or சுவேதசம், insects supposed to be engendered by perspiration, &c., which see severally.

வெள்ளிதோற்றம், s. The appearance of stars, as denoting the time of the evening auspicious for marriages, &c.

பேய்த்தோற்றம், s. An appearance of an evil spirit.

நிலாத்தோற்றம், s. Rising of the moon.

தோற்றக்கவி, s. [loc. கட்டியக்காரன்கவி.] A verse sung immediately before the appearance of a person on the stage.

தோற்றத்தரு, s. [prov.] The verse and tune sung at the appearance of a person on the stage, who dances round the area while it is sung.

தோற்றப்பட, inf. To appear, to be visible, to be conspicuous. 2. To be formed, to come into existence, to be born.

தோற்றமாக, inf. To appear on the stage. 2. As தோற்றப்பட.

தோற்றமொடுக்கம், s. Periodical appearance, and disappearance, production and dissolution, evolution.

தோற்றப்பட்டவன்—தோற்றமானவன், appel. n. A conspicuous, celebrated or superior man.

தோற்றாங்கொள்ளி—தோற்றாங்கோளி, s. [prov.] One who has been defeated; a coward; [ex தோல், v.] (c.)

தோற்று, கிறேன், தோற்றினேன், வேன், தோற்ற, v. n. [used com. in the neuter only, with the dative of person.] To appear, to become visible, to come in sight, காணப்பட. 2. To rise, to originate, to spring forth, to come into existence, to emanate, to be born, உற்பவிக்க. 3. To spring, to sprout, முளைக்க. 4. To be evolved, produced—as worlds, creatures, &c., from original elements, உண்டாக. 5. To appear to the mind, to seem, to be evident, மனதுக்குத்தோன்ற. 6. To be presented as images, ideas, &c., to the imagination, to be comprehended by the mind, பாவனையாய்க்காண. 7. To appear on the stage, கூத்தில்வர. 8. To be felt, perceived, &c., by any of the senses, &c., விடயமாக. 9. To cause to appear, to show, to produce, தோன்றச்செய்ய; [ex தோன்று.]

தோற்றாமல், [neg. v. part.] Being imperceptible or invisible.

தோற்றாமற்கொண்டுபோக, inf. To take away unseen. 2. To pilfer by little and little.

தோற்றுவாய், s. Introduction to a literary work, a preface, பாயிரம். (p.)

தோற்றுவாய்செய்ய, inf. To introduce a subject, to make an exordium.

தோற்றரவு, s. Appearance, visibility, காட்சி. 2. Conspicuousness, eminence, dignity, பிரபலம். 3. [poetic.] Rising of a star, உதயம். 4. Appearance of the stars in the evening twilight as denoting the time auspicious for marriages, வான்மீன்தோற்றம். 5. Phantom, apparition, spectre, ஆவேசம்.

தோற்றுவிக்க, inf. To cause to appear, make evident or visible, to present to view or to the mind, தோன்றச்செய்ய. 2. To produce, bring into existence, form, make, create, உண்டாக்க. 3. To beget, to generate, engender, procreate, originate, பிறப்பிக்க. 4. To evolve from primitive elements, உற்பவிக்கச்செய்ய.

தோற்றுவிக்கப்பண்ணுகிறான். He causes a thought to arise in the mind.

தோன்றல், s. A son, மகன். 2. A great man, பெருமையிற்சிறந்தோன். 3. A king, அரசன். 4. A ruler of a forest district, முல்லைநிலத்தலைவன். 5. Elder brother, மூத்தோன். 6. Man, as ஆண்மகன். (சது.) 7. See தோற்ற.

தோன்றி, s. The November flower, red or white lily, especially the red, காந்தள், Gloriosa, L. 2. Blood, இரத்தம்.

தோன்றிகர், s. [plu.] Chitties—the caste; merchants, செட்டிகள். (சது.)

தோன்று, கிறேன், தோன்றினேன், வேன், தோன்ற, v. n. [com. தோனு.] To appear, to seem, to spring, to come into existence, &c., as the eight meanings of தோற்ற. (c.) 2. [in gram.] To be augmented by an added letter or a reduplication, எழுத்ததிகரிக்க.

அவருக்குத்தோன்றவில்லை. He is insensible to an evil or calamity.

எனக்குத்தோன்றமற்போயிற்று. It did not occur to me.

எனக்கொருசத்துருதோன்றினான். An enemy has risen against me.

எனக்குத்தோன்றினதைச்சொன்னேன். I have given my opinion.

ஒருவனுக்கெதிருத்தரந்தோன்றமற்பண்ணுகிறான்.... He refutes the objection.

தோன்றக்கொடுக்க, inf. [vul. தோணக்கொடுக்க.] To give sufficiently, to give so as to show something.

தோன்றச்சொல்ல, inf. To speak, &c., so as to be well understood.

தோன்றாஎழுவாய், s. The nominative understood, or the nominative of an impersonal verb, மறைந்துநிற்குமெழுவாய்.

தோன்றாத்துணை, s. An unseen helper, பிரதியுபகாரஞ்செய்யாதவர். 2. The deity as the unseen helper, கடவுள். 3. One helping. (p.)

தோன்றாமற்கொடுக்க, inf. To give so as not to feel it. 2. To pay in unequal sums according to emergency or convenience. 3. To reward a kindness by little and little, without show or parade.

தோன்றாமற்பேச, inf. To speak in dark sayings, with allusions or hidden sarcasms.

தோன்றினதைச்சொல்ல, inf. To tell what occurs to one's mind.

தோன்றினபடியேசெய்ய, inf. To do after one's own fancy.

பாரந்தோன்ற, inf. To be felt as weight, a burden, or a responsibility.

தோன்றல்—தோன்றுதல், v. noun. Appearing, being visible. 2. Production. 3. [in gram.] Augmentation, augment, ஓர்விகாரம்.

தோன்றல்விகாரம், s. Augmentation.

தௌ

தௌ. A letter compounded of த் and ஔ.

தௌடு, s. A gallop. See தவுடு.

•தௌதம், s. Silver, வெள்ளி. (சது.)

•தௌத்தியம், s. Praise, ஸ்தோத்திரம்.

•தௌரிதகம்—தௌரிதம், s. A horse's trot in a circle, குதிரைநடை. W. p. 448. Dhowritaka. See தவுரிதகம்.

•தௌரிதம், s. Speed. See துரிதம்.

தௌவு, கிறேன், தௌவினேன், வேன், தௌவ, v. n. To leap, to spring, &c. 2. To perish. See தவ்வு.

தௌவல், v. noun. Perishing, &c., as தவ்வல்.

தௌவை, s. Elder sister, மூத்தாள். 2. The goddess of misfortune, &c., as மூதேவி. See தவ்வை.

ந

ந். A consonant, the eighth in number and fourth of the soft. It is initial, sometimes medial, rarely final; and of the same class with த being often written before it, as கந்தம், odor; சந்தம், melody.

ந. A syllabic letter compounded of ந் and அ.

•ந. A Sanscrit prefix, meaning good or excellent, as நக்கீரன், excellent கீரன்; நப்பின்னை, Lukshmi, as a good younger sister. It is sometimes a negative, as நபட்சணம், not eating; நபுஞ்சகம், not male.

•நகங்கிருதி, s. Humility, or the feeling that one can act only as acted upon by the deity; one of the seven virtues. See புண்ணியம்.

நகட்டு, கிறேன், நகட்டினேன், வேன், நகட்ட, v. a. To pound, or grind by attrition, அரைக்க. 2. (fig.) To eat all up with avidity, சப்பிட்டுப்போட. 3. [causative of நகர்.] To cause to creep, நகரச்செய்ய. (c.)

நகதா, s. See நகது.

நகதி, s. (Arab.) A monied man, ரொக்கக்காரன்.

நகதிருமந்தா, s. A subordinate in a treasury.

நகது—நகதா, s. (Arab.) Ready money, cash, உரொக்கம்.

நகதுஜாமீன், s. Security for money.

நகபத்து—நகபொத்து, s. A kind of drum, as நகரா. (c.)

•நகம், s. Finger or toe nail, உகிர். W. p. 450. Nakha. 2. A talon, a claw, பறவைநகம். (c.) 3. The extremity or lower part of a hoof, அடிக்குளம்பு. 4. W. p. 451. Naga. Mountain, மலை. 5. Earth, பூமி. 6. Tree, மரம்.

நகக்கண், s. The margin of the nail where it joins the finger.

நகக்காளான், s. A kind of fungus said to spring from nail parings.

நகக்குறி — நகரேகை, s. Marks, or indents of the nails; used in erotics.

நகச்சிராய், s. [prov.] Splinter of the nail, rising on the sides, &c.

நகச்சுற்று, s. A whitlow. See சுற்று.

நகச்சூடு, s. Heat of water bearable by the finger. See சூடு.

நகநுதி, s. The sharp edge of the nails.

நகம்வளர்க்க, inf. To let the nails grow long, as ascetics.

நகம்வாங்கி—நகம்வெட்டி, appel. n. A barber's instrument for cutting the nails.

நகரேகை, s. [improp. நகலேகை.] As நகக்குறி.

நகவிஷம், s. Poisonous quality of the nail, inducing inflammation from scratching.

நகவுளி, s. A barber's instrument as நகம்வாங்கி. 2. A carpenter's tool.

நகாயுதம், s. (St.) A lion, (lit.) the talon-armed, சிங்கம். 2. A tiger, புலி. 3. A cock, சேவல். 4. Any beast or bird having talons, நகமுள்ளவை; [ex ஆயுதம்.]

நகேசன், s. The personified Hymalaya mountain, இமயகிரி; [ex ஈசன், lord.]

•நகரம், s. A city, a town, a fortified town, a metropolis, பட்டணம். W. p. 451. Nagara. 2. A town or village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 3. A royal palace, இராசமனை. 4. The letter ந.

நகரத்தார், s. (plu.) Citizens, inhabitants of a town.

நகரப்பதிவாணர் — நகரப்பதிவாழ்நர், s. Townsmen, citizens. 2. The polite, well bred. (p.)

நகரமாக்கள்—நகரவாசிகள், s. People of the city.

நகரவாயிற்கோபுரம், s. A tower or building over the gate-way or entrance of a city.

நகரா, s. (Hind.) A kind of drum, ஓர் பறை. (c.)

•நகரி, s. A city, a fortified town, பட்டணம். 2. A metropolis, a capital, இராசநகரம். (p.) 3. The name of a town north-west of Madras, ஓரூர்.

நகரிகாவலர், s. [plu.] The city guard, patrole, watchmen.

நகரிசோதனை, s. [appel. நகரிசோதனைக்காரர்.] Secret examination of city affairs by night, by the king, or by his orders. (c.)

நகரிசோதனைக்குப்புறப்பட. To go on such an errand.

நகரிப்பழக்கம், s. City manners, or habits, urbanity.

நகரிவலம்வர, inf. To make a procession through a city. 2. As ஊர்க்கோலம்வர.

நகரு—நகர், கிறது, நகர்ந்தது, நகரும், நகர, v. n. To creep, as an infant or a reptile; to crawl; to move along in a prone or sitting posture, as a cripple, &c., தவழ. 2. To steal away, leave a place secretly, மறைவாய்ப்போக. (c.)

நகர்ந்துதிரிய, inf. To move about by creeping.

நகர்வு, v. noun. Crawling, creeping, ஊர்தல்.

நகளா, s. [prov.] A small kind of fish, ஓர்மீன். 2. A kind of tree, ஓர்மரம். 3. [vul.] A kind of rice, ஓர்வகைநெல்.

•நகர், s. As நகரம், 1, 2. 3. House, abode, வீடு. 4. A temple, a sacred shrine, கோயில். (p.)

நகர்படுதிரவியம், s. Productions of a city. See திரவியம், ஐ.

நகர்வளம், s. Productions, luxuries, and embellishments of a city.

நகர்த்து, கிறேன், நகர்த்தினேன், வேன், *நகர்த்த*, v. a. [causative of *நகர்*] To push with difficulty, to shove along, to propel a little. 2. To pilfer, to steal little by little. (c.)
நகர்த்துகிறான். He watches an opportunity what move he can make.
வீட்டை நகர்த்திக்கட்டவேண்டும். We must remove the house a little farther.
சுவரையிடித்துநகர்த்திவிட்டான். He tore down and removed the wall.
அவனைநன்றாய்நகர்த்திப்போட்டார்கள். They gave him a good drubbing.

நகல், s. (Arab.) Copy, duplicate—oppos. to *அசல்*. 2. See *நகு*, v.

நகரு—நகர், கிறேன், நகர்ந்தேன், நக ருவேன், *நகர*, v. n. [corrupt. of *நகரு*] To creep, crawl along. (c.)

நகாசு, s. (Hind.) Fine work, *நுண்ணிய வேலை*.
நகாசுதீர, inf. To complete the work with *நகாசுவேலை*.
நகாசுவேலை, s. Exquisite workmanship; that which is shining or dazzling. Compare *பொகனவேலை*.

•நகாயுதம், s. Lion. See under *நகம்*.

•நகிலம் — நகில், s. Female breast, *முலை*. (சது.)

நகு, கிறேன், நக்கேன், வேன், நக, v. n. To shine, glitter, coruscate, *ஒளிவிட*. 2. To laugh, to smile, to smile in approbation or delight of heart, *புன்னகைகொள்ள*. 3. To deride, to laugh at, to ridicule, *இகழ*. (சது.) 4. To bloom, as a flower, *மலர*. (p.)
இலங்கைபுலம்புக்கநக்கான். He laughed until the island of Lanka (Ceylon) shook.
நகல் — நகுதல், v. noun. Shining, deriding, smiling, &c.

•நகுடம், s. The nose, மூக்கு. W. p. 450. NAKUT'A.

•நகுடன்—நகுஷன், s. A king of the Lunar race, who offered a hundred horses in sacrifice, but, by a curse of Agastya was transformed, for a time, into a serpent, *சந்திரகுலத்தரசரிலொருவன்*. W. p. 458 NAHUSHA.

நகுதா, s. (Hind.) The master of a vessel, *மாலுமி*.

நகுத்தம், s. A tree, *ஓர்மரம்*, Dalbergia arborea. (Willd.)

•நகுலம், s. The Viverra Ichneumon, or Mungoose, *கீரி*. W. p. 450. NAKULA.

•நகுலன், s. The fourth of the five Pandavas, *பஞ்சபாண்டவரிலொருவன்*. 2. (fig.) A clever horse-rider or jockey—as *குதிரைக்கு நகுலன், பரிமாவுகைப்போன்*.

நகை, s. A splendid jewel, commonly set with precious stones; jewels, trinkets, *ஆபரணம்*. 2. A metal article, commonly of a superior kind, *உடைமை*. (c.) 3. Laughter, smile, *சிரிப்பு*. 4. Contemptuous laughter, sneer, grin, ridicule, derision, scorn, *இகழ்ச்சி*. 5. Hilarity, mirth, *களிப்பு*. 6. Delight, gratification, pleasure, joy, *இன்பம்*. 7. Brightness, splendor, coruscation, *பிரகாசம்*. 8. The gums, *ஈறு*. 9. Teeth, *பல்*. 10. Flower bud, *பூமொட்டு*. 11. Blossoming of flowers, *மலருதல்*. (p.)
நகைகொள்ள—நகைபுரிய—நகையாட, inf. To smile, to laugh.
நகைகொட்ட, s. To laugh heartily.
நகைசெய்ய, inf. To make a jewel. (c.) 2. To smile, to laugh. 3. To deride, to ridicule.
நகைச்சொல், s. Ridicule, derision, a giggle, a sneer. 2. Pleasantry, joking humor.
நகைநாணயம், s. Wealth, treasure; property in jewels.
நகைரசம், s. Emotion of laughter.
நகைவகை, s. Jewels of various kinds.

நகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. and a. To laugh, to smile, *சிரிக்க*. 2. To laugh at, to deride, to ridicule, to laugh contemptuously or sarcastically, *பரிகசிக்க*. 3. To scoff, to giggle, to taunt, *கிக்கிக்க*. (c.)
நகைமுகம், s. A smiling countenance.
நகைப்பு, v. noun. Smiling, derision, &c., as the verb.
நகைப்புக்கிடமாயிருக்க, inf. To be ridiculous.

நகையால், s. A plant, பசுந்தறைச்செடி, Ruellia, L. (R.)

நக்கபாரம் — நக்கவாரம், s. (for.) The Nicobar islands, *சிலதீவுகள்*.
நக்கபாரி — நக்கவாரி, s. A native of the Nicobars. 2. One who trades for ready money.
நக்கவாரக்கச்சவடம்— நக்கவாரவியாபாரம், s. Nicobar traffic; i. e. money in one hand and goods on other; traffic where one does not trust another.
நக்கவாரப்பட, inf. To be in pinching poverty or straitened circumstances.
நக்கவாரப்பேச்சு, s. Talk betraying mistrust.
நக்கவாரமாய்ப்போக, inf. To become very poor and indigent.
நக்கவாரம்பிடிக்க, inf. To become poor.
நக்கவாரி, s. A dwarf cocoanut tree, or stinted grain, *குள்ளமானது*. (R.) 2. See *நக்கபாரி*.

நக்கரி—நக்கரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [vul.] To shift along in a sitting posture, as a lame or sick person, *நகர*. 2. To linger on a sick bed, *படுக்கையிலிருக்க*. 3. To creep as a child, or wounded reptile, &c., *தவழ*; [ex *நகரு*, v.]
நக்கரிப்பு, v. noun. Shifting along, crawling, &c., as the verb.

நக்கல், s. Things eaten by licking, *நக்கியுண்பது*. 2. An electuary taken up with the tongue, a tincture, *இலேகியம்*. 3. [in contempt.] Leavings, scrapings, as eaten by a poor or mean person, *எச்சில்*. See *நக்கு*.

•நக்கனத்துவம் — நக்கனம், s. Nakedness, nudity, *நிருவாணம்*. See *நக்கினம்*.
நக்கனரூபம், s. A state of entire nudity, as of an ascetic, &c.

•நக்கனப்பிரசாதனம், s. Gift of a cloth to a brahman in the name of a deceased relative, *வஸ்திரதானம்*.

•நக்கன், s. A naked person, especially a mendicant, *நிருவாணி*. 2. Siva, *சிவன்*. 3. Argha, *அருகன்*. (சது.) 4. A fox, *நரி*.

நக்கிப்பூ, s. A plant, தேட்கொடுக்கி, Heliotropium Indicum. (R.)

•நக்கினம், s. Nakedness, as *நக்கனம்*. W. p. 451. NAGNA.

•நக்கினிகரணம், s. Stripping naked, making naked, *நிருவாணமாக்குகை*; [ex *நக்கனம்*, making.] (Sa. Nagnikarun'a.)

•நக்கீரர் — நக்கீரன், s. [sometimes *நற்கீரன்*.] Narkiren, a poet at the head of the Madura College in the ninth century A. D. He appears to have belonged to the class of chank-cutters. He was the author of an epic poem, *கீரனிப்புராணம்*, and of a hymn, *திருமுருகாற்றுப்படை*, in honor of Skanda; [ex *ந*, excellent, et *கீர்*, word.]

நக்கு, கிறேன், நக்கினேன், வேன், நக்க, v. a. To lick, to lap, one of the four kinds of eating. See *உண்டி*. (c.)
நக்கி, appel. n. A licker (in contempt), as *பலவீடுநக்கி*, one who eats in any one's house.
நக்கித்கொண்டுதிரிய, inf. To sneak about, in quest of food, to spunge from others.
நக்கல், v. noun. Licking, lapping, *நக்குதல்*.
நக்கு, v. noun. A lick, lap, lapping.
நக்குணி, appel. n. A lapper, a mean skulker for food, *நக்குவோன்*.

நக்குணி, s. [prov. vul.] A small kind of snake, *ஓர்பாம்பு*. 2. A little boy, *சிறுபிள்ளை*. 3. See *நக்கு*, v.

நங்கணவாய்ச்சி, s. [prop. *நங்கணவாய்*.] The name of a bird, *ஓர்பறவை*.

நங்கு, s. (Tel.) Derision, mockery, *பரிகாசம்*. (c.)
நங்குகாட்ட, inf. To deride.

நங்குரம் — நங்கூரம், s. (for.) An anchor. See *இலங்கர்*.
நங்கூரங்கொத்திவிட, inf. To cut or slip the cable. (R.)
நங்கூரந்தூக்க — நங்கூரம்வலிக்க, inf. To weigh anchor. See *தூக்கு*, v.
நங்கூரப்பல், s. The fluke of an anchor, *நங்கூரத்தின்கொழுவி*.
நங்கூரம்போட, inf. To cast anchor.
நங்கூரவளையம், s. Ring of an anchor.
நங்கூரவாடகை — நங்கூரவாடை, s. Anchorage.

நங்கை, s. A lady, a woman of quality or distinction, *பெண்ணிற்சிறந்தாள்*. (சது.) 2. A plant, *ஓர்பூடு*.—There are two kinds, as *சிறியாநங்கை*, Polygala glabra; *பெரியாநங்கை*, Polygala telephioides.
நங்கைநாச்சி, s. A lady of distinction.

நசநச, v. To be damp, &c. See *நசநச*.

நசபிச, v. To waver &c., as *நசபிசு*.

நசல், s. [prop. *நைதல்*.] Sickness, disease, a chronic disease, *வியாதி*. (c.)
நசலாளி—நசற்காரன், s. A person in ill health, *நோயாளி*.
நசல்பிடிக்க, inf. To become ill.

நசீனா—நசினா, s. (Tel.) A whitish color in the ruby, being a defect, *செம்மணியின்குற்றத்தொன்று*. (R.)

நசிஹத், s. (Arab.) Admonishing, reprimand, *புத்திசுப்பித்தல்*.

நசி, இறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be crushed, bruised, mashed; to be broken, as a boil; frayed, as cloth deprived of smoothness or lustre; to be crumpled, as paper, &c., நசுக்க. 2. To be destroyed, அழிய. 3. To be palliated, extenuated, குறைவுகாண. 4. To be kept back, to be spoken indistinctly or with hesitation, திக்க. 5. To be frayed, to be almost worn through, as cloth, தேய. 6. To be reduced in circumstances, செல்வஞ்சுருங்க. (c.) [*ex Sa. Nasa.* to perish, decay, &c.]

நசிந்தபுடவை, *s.* A worn cloth.

நசிந்துகொடுக்க, *inf.* [*prov.*] To yield, as a boil or fruit, to the touch. 2. To yield to one, to concede. (c.)

நசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To perish, to be destroyed, annihilated, consumed, கெட. 2. To be reduced, as a body, to its primitive elements, உருவழிய.

நசிப்பு, *v. noun.* Perishing, involution, &c., *as the verb.*

நசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*prov.*] To crush, bruise, mash, to crumple, அரைக்க. 2. To demolish, destroy, consume, அழிக்க. 3. To squeeze, to press, நசுக்க. 4. To make light of, to treat as a small matter, தணிக்க. 5. To suppress, conceal, to connive at, &c.; to keep back, to speak with hesitation, அடக்க.

காரியத்தைநசித்துப்போட்டான். He has treated it as a little matter.

நசிப்பு, *v. noun.* Crushing, bruising, mashing, நெரிவு.

நசிவு, *v. noun.* Bruise, contusion, நெரிவு. 2. Perished, injured, கெடுகை. 3. Reproach, disparagement, நிந்தை.

நசிவானஎழுத்து, *s.* Ill-proportioned, ill-formed or indistinct letters, in writing. 2. A writing in equivocal terms.

நசிவானபுடவை, *s.* Damaged cloth.

நசிவுகாண, *inf.* To be injured or bruised, as ripe fruit. 2. To be shy or discordant as friends. 3. To be in risk, as one's office.

*நசியம், *s.* A medicine taken by the nose, a sternutatory. W. p. 458. Nasya.

நசியம்பிழிய, *inf.* To press out the juice of some medicinal herbs for a snuffing dose. (c.)

நசியல், *v. noun.* [*substantively.*] Any thing crushed or mashed, as over-ripe or decayed fruit; any thing pressed, or bent, as a jewel, &c., நசிந்தது. 2. Any thing tough or yielding, நசநசத்தது.

நசியலன், *s.* A person who practises evasion, or does not answer directly.

நசிறாணி — நசிறாண்டி, *s.* [*prov.*] A vexatious, teasing person, தொந்தரவுசெய்வோன். 2. As நசுவல்.

நசினை, *s.* A defect. See நசனை.

நசீப், *s.* (*Arab.*) Fate, destiny, விதி. 2. Good luck, fortune, &c., அதிஷ்டம்.

நசுகுணி, *s.* [*prov.*] A stunted person, மெலிந்தோன்.

நசுக்கான், *s.* [*vul.*] A small one, சிறியது; [*ex* நசுக்கு, *v.*]

நசுக்கான்பையன், *s.* A little boy.

நசுக்கு, கிறேன், நசுக்கினேன், வேன், நசுக்க, *v. a.* To squeeze, to press with the hand, அமுக்க. 2. To bruise, squash, crumple by pressing, as a letter or parcel, கசக்கச்செய்ய. 3. To keep a matter back, to tell it indistinctly, இழுத்தாற்போற்பேச. 4. To object to, to rebut, to try to defeat, தடுக்க. 5. To reduce, as pride, &c., இறுப்பெடுக்க. (c.)

ஒருவனைநசுக்கிவைக்க. To reduce one in circumstances, &c. 2. To keep one back in growth, progress, &c.

நசுக்கிச்சொல்ல, *inf.* To speak indistinctly, to clip words.

நசுக்கிப்பிழிய, *inf.* To press and squeeze out juice.

நசுக்கிவிட, *inf.* As நசுக்கு. 3.

நசுக்கு, *v. noun.* A bruise, நெரிவு.

நசுக்குத்துரிச்சனம்பண்ண, *inf.* To be mettlesome. (*R.*)

நசுக்குணி, *appel. n.* [*prov.*] A stunted person, மெலிந்தவன். 2. A loitering, delaying person, பின்னிடுவோன். 3. As நசக்கன்.

நசுக்குநசுக்கெனல், *v. noun.* Glueiness, stickiness; sticking to the teeth, &c., ஒட்டுந்தன்மை. (c.)

நசுங்கு, கிறேன், நசுங்கினேன், வேன், நசுங்க, *v. n.* To be squeezed, pressed, crowded, பிதுங்க. 2. To be mashed, crushed, bruised, நசுக்குப்பட. 3. To be crumpled, folded, bent, as a cloth, letter, paper, &c., கசங்க. 4. To be suppressed, dropped as an affair, to fall through, to become hushed, to die away, as a rumor, காரியங்கெட. 5. To be reduced in circumstances, pride, &c., பெருமைகுறைய. (c.)

நசுங்கடிக்க, *inf.* [*prop.* நசுங்கஅடிக்க.] To crush, to bruise, நொறுக்க. 2. To reduce, to discomfit, to beat to pieces, சிதைக்க.

நசுங்கச்சப்பி, *appel. n.* [*prov.*] A stingy person, a niggard, உலோபி.

நசுங்கலன்—நசுங்கலான், *s.* One who speaks or acts with indecision, misgiving, hesitation. 2. As நசுக்குணி.

மனம்நசுங்கப்பேச, *inf.* To speak so as to wound one's feelings.

நசுநசு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*used com. in the 3rd person neuter.*] To waver, to be undecided in speech or action, தயங்க. 2. To be continually drizzling, தூறிக்கொண்டேயிருக்க. 3. To be damp as a floor, ஈரிக்க. (c.) 4. [*prov.*] To be yielding to the touch, as நசிந்துகொடுக்க.

நசுநசுத்தகுணம், *s.* Illiberal disposition.

நசுநசுத்தபதம், *s.* A state of adhesiveness and softness.

நசுநசுத்தபேச்சு, *s.* A hesitating speech.

நசுநசுப்பு—நசுநசெனல், *v. noun.* Being damp, tough, wavering, drizzling, &c., *as the verb.*

நசநசென்றதடிநறுக்கவொட்டாது. A tough stick is not easily cut.

நசுபிசு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com.* நசபிச.] To waver, be undecided in speech or action, be unsettled, &c., as நசநச.

நசுபிசெனல், *v. noun.* Being damp, as நசநசெனல்.

நசுவல், *s.* [*prov.*] A stingy person, a miser, உலோபி. (c.) 2. A stunted or emaciated person, or beast, மெலிந்தது. 3. A person without energy, முயற்சியற்றவன்.

நசை, *s.* Desire, eagerness, avarice, lust, &c., ஆசை. 2. Love, affection, fondness, அன்பு. 3. Regularity of conduct, consistency, ஒழுக்கம். 4. Fault, defect, குற்றம். (*p.*) 5. [*cor. of* நகை.] Derision, பரிகாசம். 6. (*R.*) Dampness, moisture, ஈரம்.

மண்ணசையாயிருக்கிறது. The ground is damp.

நசைகாட்ட, *inf.* To allure. 2. To deride.

நசைபண்ண, *inf.* To deride, to ridicule, to scorn.

நசைவினை, *s.* A good career—oppos. to வசைவினை.

நசையுரை, *s.* Amorous talk.

நசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To love, அன்புற. 2. To desire, விரும்ப. (*p.*)

நசைதல், *v. noun.* Desiring, hankering for, lusting after, craving, விரும்புகை.

நசைநர் — நசைஞர் — நசையுநர், *s.* Friends, lovers. 2. Well-wishers. (*p.*)

நசைவு, *s.* Moisture of the earth, as நசை. (*R.*)

நச்சறுப்பாய்ஞ்சான் — நச்சறுப்பான், *s.* A medicinal creeper whose juice is used as an antidote to cutaneous disease, கழுதைப்பாலை; prolific swallow wort, Asclepias prolifera, ஓர்கொடி; [*ex* நஞ்சு.]

நச்சி, *s.* A female gossip. (*R.*)

நச்சினார்க்கினியார், *s.* The name of a commentator, of whose life very little is known. His commentaries on தொல்காப்பியம் and திருமுருகாற்றுப்படை, are masterly productions, நூலுரையாசிரியர்; [*ex* நச்சு.]

நச்சினி, *s.* A kind of millet, raggy, கேழ்வரகு. (*R.*)

நச்சு, *s.* Desire, lust, hankering, craving, &c., ஆசை. (சு.) 2. Babble, தொணப்பு. [*Tel. usage.*] 3. *adj.* Little, small, சிறிய. 4. [*oblique of* நஞ்சு, *as an adjec.*] Poisonous, venomous, baneful.

நச்சுக்கண், *s.* A poisonous eye, that blights whatever it looks upon.

நச்சுக்கத்தி, *s.* A poisoned knife. 2. (*fig.*) A very wicked person, கெட்டவன்.

நச்சுக்காற்று, *s.* An unhealthy wind. See காற்று.

நச்சுக்குழல், *s.* [*vul.*] A long tube for shooting birds with clay pellets, புட்பெடுக்குங்குழல். 2. A telescope, தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடி.

நச்சுக்கொடி, *s.* The after-birth, secundines, as நஞ்சுக்கொடி. (c.)

நச்சுக்கொடிச்சுண்ணம், *s.* A medical powder made of the after-birth, administered in cholera, விஷபேதிச்சூரணம்.

நச்சுச்சொல், *s.* Blighting words, தீச்சொல். 2. Malicious, envious or sarcastic language, கடுஞ்சொல். 3. A malign word in poetic composition supposed to be injurious to the hero, வசைச்சொல்.

நச்சுத்தானம், *s.* [*in erotics.*] Parts of the female body which if touched by men on certain days of the moon, are supposed to produce disgust, அமுதநிலைக்கேடானவிடம்.

நச்சுநீர், *s.* Poisonous water, விஷநீர்.

நச்சுப்படைக்கலம், *s.* Poisoned weapons. (*p.*)

நச்சுப்பல், *s.* The poisonous fang of a snake. (*c.*)

நச்சுப்பல்லி, *s.* A spotted kind of wall-lizard, whose excrement is used in witchcraft. 2. The chirp of a lizard from a direction which prognosticates evil, and causes one leaving home to turn back. 3. A woman whose words are malignant.

நச்சுப்பல்லிபோலேதடுக்கிறான். He stops one like an ominous lizard.

நச்சுப்பார்வை, *s.* Bewitching, amorous, libidinous looks, ogling, மோகப்பார்வை. (*p.*) 2. A blighting, ominous look, கண்ணேறு. 3. An angry, malicious appearance, கோபப்பார்வை.

நச்சுப்பால், *s.* The poisonous milky juice of the spurge-class of shrubs, கள்ளிப்பால். 2. First thick milk of a woman or beast, சீம்பால். 3. Milk that does not agree with the young, இணக்கமற்றபால்.

நச்சுப்புகை, *s.* Poisonous smoke or fumigation from burning poisonous reptiles or vegetables.

நச்சுப்பூடு, *s.* A poisonous herb.

நச்சுப்பொடி, *s.* A poisonous powder, விஷத்தூள். 2. A small-fish, ஓர்மீன்.

நச்சுப்பொய்கை, *s.* Poisonous water of a tank. (*p.*)

நச்சுமரம், *s.* A poisonous tree, எட்டி, Strychnos, nux-vomica, *L.*

நச்சுமரமேனும்நட்டவன்வெட்டுவனோ........ Though the tree be poisonous will the planter cut it up; i. e. though a man be evil, his patron is not the one to reject him.

நச்சுமருந்து, *s.* Poisonous medicine.

நச்சுமழை, *s.* An unhealthy or pernicious rain being untimely, not plentiful, &c., காலந்தப்பியமழை.

நச்சுவாக்கு, *s.* Malign words of some particular poets.

நச்சுவாய், *s.* The mouth of one whose words are blighting, விஷவாக்கு.

நச்சுவிறகு, *s.* Poisonous fuel, used in witchcraft, &c.

நச்செண்ணெய், *s.* A kind of poisonous oil, for curing sores, விஷதைலம்.

நச்செலி, *s.* A kind of rat whose bite is poisonous, sometimes fatal. (*c.*)

நச்செழுத்து, *s.* Letters which may be so placed, in poetic composition, as to be considered ominous; as in the first word of the poem, or other important places, they are, ம, ச, ள, ய, மோ, ர, ல, லோ, also உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, மகரக்குறுக்கம், and ஆய்தக்குறுக்கம்.

நச்சு, கிறேன், நச்சினேன், வேன், நச்ச, *v. a.* To desire, long for, to love, be enamored with, விரும்ப. 2. (*com.*) To babble, to prate, அலப்ப. 3. To tease, vex, அலட்டு. நீஎன்னைநச்சாதே. Do not trouble me.

நச்சுவாய், *s.* A chattering babbling mouth. (*c.*) 2. See நச்ச.

நச்சுவாயன், *s.* A babbler.

நச்சுவிக்க — நச்சுறுத்த — நச்சுறுவிக்க, *inf.* To excite desire, or love, to fascinate, to enamor, ஆசைப்படுத்த.

நச்சுநச்செனல், *inf.* To importune, to trouble or tease by continual urging, வருத்த. 2. A repeated sound of smacking, மெல்லொலிக்குறிப்பு. 3. To chirp as the wall-lizard, பல்லிசத்த. (*c.*)

நச்சுநச்சென்றலட்டுகிறாய். You are continually teasing.

நச்சநச்சென்றுதின்கிறான். He smacks his lips while eating.

நச்சும்பிச்சும். Insignificant things, trifles, nonsense, சின்னகாரியங்கள்.

நச்செள்ளையார், *s.* A poet famous in the ancient Madura college, ஒருபுலவர்; (*lit.*) the good செள்ளையார்; [*ex* ந.]

நஞ்சம், *s.* Poison, venom—as நஞ்சு. (*p.*)

நஞ்சு, *s.* Poison, venom, விஷம். (சது.) (*c.*) 2. [*adjectively in combin.*] Malignant, baneful, pernicious, fatal, தீமை. 3. (*fig.*) The after-birth, as நஞ்சுக்கொடி.

நஞ்சுடனேஒருநாளும்பழகவேண்டாம். Never keep company with a malignant person.

அவன்படுநஞ்சு. He is rank poison.

நல்லுறவில்நஞ்சுகலக்க. To sow discord among friends.

நஞ்சன், *s.* A malignant person.

நஞ்சுகக்க, *inf.* To eject or infuse poison, as a snake, &c., விஷங்கக்க.

நஞ்சுகரந்தஅமுதம், *s.* Something good covering what is bad. 2. (*fig.*) One with pleasant words, but a malevolent heart.

நஞ்சுகரையல், *v. noun.* Dissolving of the secundines without parturition, which is fatal to the mother.

நஞ்சறுப்பான், *s.* A medicinal creeper. See நச்சறுப்பான்.

நஞ்சிட, *inf.* To mix or infuse poison into food, &c. 2. To poison a person or animal. 3. To imbue a weapon with poison. 4. To do evil to one secretly.

நஞ்சிட்டுக்கொல்ல, *inf.* To kill one by giving him any mixture of poison.

நஞ்சுகலந்தஅமுதம், *s.* [*sometimes* நஞ்சுபொதிந்தஅமுதம்.] Nectar impregnated with poison; i. e. fair professions with malicious designs.

நஞ்சுகழலல், *v. noun.* Exuding as the poison of a snake from its fangs.

நஞ்சுக்கொடி, *s.* The cord of the secundines. 2. After-birth, secundines. (*c.*)

நஞ்சுங்கொடியும், *s.* The funicle and secundines.

நஞ்சுடைமை, *s.* Having poison. (மூதுரை.)

நஞ்சுகண்டோன்—நஞ்சுண்ணி, *appel. n.* Siva, as swallowing poison. See ஆலகண்டன்.

நஞ்சுதின்ன, *inf.* To take poison.

நஞ்சுதின்றுசாக, *inf.* To die by poisoning one's self. (*c.*)

நஞ்சுபற்றுதல், *v. noun.* The taking effect of poison in the body; attack of poison on the brain, விஷமேறுதல். 2. The producing of ill effects by retention of the after-birth.

நஞ்சுமுறிக்க, *inf.* As நஞ்சுதீர்க்க.

நஞ்சுமுறிச்சான், *appel. n.* [*vul.*] A நஞ்சறுப்பான்.

நஞ்சுவிழுதல், *v. noun.* The coming away of the after-birth. (*c.*)

நஞ்சுவைக்க, *inf.* To insert poison, for killing, &c., as நஞ்சிட.

நஞ்சூட்ட, *inf.* To imbue with poison as a weapon.

நஞ்செதிர்க்க, *inf.* To counteract poison, neutralize its effects.

நஞ்சை, *s.* [*corruption of* நன்செய்.] Wet cultivation, paddy fields, கழனி. (*c.*)

நட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To walk, go, pass, proceed; to go on foot, செல்ல. 2. To happen, to occur, to ensue, to take place as actions, to be exercised as the passions or affections, சம்பவிக்க. 3. To prevail as war, to be rife as disease, to subsist as influence, to be progressive, to proceed, or go on, வழங்கிவர. 5. To be in progress as a performance or a transaction, கிறுத்தப்படாதிருக்க; (*c.*) [*ex Sa. Nat'a*, to move slightly.]

நடக்கிறதுநடக்கட்டுந்தெய்வமிருக்கிறது.......Let happen what will, God exists.

அவனுக்குநன்றாய்நடக்கிறது. He has great influence. 2. He is hospitably entertained.

எங்கும்அப்படிநடந்துவருகிறது. It is so every where.

நடந்துஅடிபட்டிருக்கவேணும். We must be practised in any thing.

நடக்கிறகாலம், *s.* Time of prosperity or influence, செல்காலம்.

நடந்தகாரியம்-நடந்தசமாசாரம்-நடந்தசெய்தி, *s.* [*sometimes* நடந்தகதை.] Events, facts, transactions, authentic accounts.

நடந்தநடக்கை, *s.* Proceedings. 2. Deportment.

நடந்துகொள்ள, *inf.* To behave well or ill, commonly toward a superior.

நடந்துவர, *inf.* To come walking. 2. To occur at all times.

நடந்தேற, *inf.* To be accomplished, executed, performed, to come to pass, சம்பவிக்க. 2. To be perfected, completed, நிறைவேற.

நடந்தேறப்பண்ண, *inf.* To manage a thing for its success.

நடபடி, *s.* [*sometimes* நடைபடி.] Act, conduct.

நடப்பன, *appel. n.* (*plu.*) Those which walk, all moveable things—oppos. to நிற்பன, immoveable objects. (*p.*)

நடக்கை, *v. noun.* Walk, behaviour, conduct, deportment, manners, செய்கை. 2. Course, career, ஒழுக்கம். (*c.*)

நல்லார்பொல்லாரைநடக்கையாலறியலாம். The good and bad may be known by their conduct.

நடத்தல், *v. noun.* Walking, behaving, &c.

நடப்பு, *v. noun.* Going and coming, போக்குவரவு. 2. Behaviour, conduct, demeanour, நடக்கை. (*c.*) 3. [*prov.*] Influence, prosperity, செல்வாக்கு. 4. [*loc.*] Taking the badge of marriage from a widow, திருவாங்குகை.

அவனவன்நடப்புக்குத்தக்கதுகிடைக்கும். Each one will get the fruit of his doings.

நடப்பானகாலம், *s.* Time of prosperity.

நடப்பானவழி, *s.* A frequented way. (*c.*)

நடப்புக்காரன், *s.* [*prov.*] A man of influence or prosperity. 2. A customer.

நடவாதகாரியம், *s.* An unusual thing. 2. An impossibility. (*c.*)

நடவாதநடத்தை, *s.* Unprecedented conduct, action, folly, &c. 2. Immoral conduct.

நடத்து, கிறேன், நடத்தினேன், வேன், நடத்த, *v. a.* To cause to walk, to lead a child, a horse, &c., நடக்கச்செய்ய. 2. To take one in company, to escort, to accompany, கூட்டிக்கொண்டுபோக. 3. To lead, to conduct, to guide, வழிநடத்த. 4. To carry on, to transact, manage, perform, execute, administer, superintend, direct; to carry on operations, as the deity; to regulate, நடப்பிக்க. 5. To drive a beast, a vehicle, &c., ஓட்ட. 6. To deal with, to treat, to act toward. செய்ய. (c.)

கர்த்தர்எங்களைஅதிசயமாகநடத்திவருகிறார். God deals wonderfully with us.

அவரெங்களுக்குச்சாப்பாட்டுக்குநடத்திவருகிறார்.... He supplies us with food.

நடத்தை, *s. (Tel.* నడత.*)* Walk, conduct, behaviour, deportment, demeanour, character, இயற்கை. 2. Course, career, கடை. 3. Prosperity, influence, management, வாழ்வு. (c.)

நடத்தைக்காரன், *s.* A man of influence, one in prosperous circumstances.

நடத்தைக்காரி, *s.* [*in cant.*] A woman of loose conduct, விபசாரி.

நடத்தைத்தப்பிதம் — நடத்தைப்பிழை, *s.* Immoral conduct.

நடபாவி, *s. (Tel.* నడబావి.*)* A well with steps leading down, படிக்கிணறு.

நடப்பிக்க, *inf.* [*causative.*] To cause to go; to manage, transact, perform, direct, superintend; to behave toward, செய்விக்க. 2. To economize, to husband, சிக்கனம்பண்ண. (c.)

நடப்பிப்பு, *v. noun.* Management, administration, superintendence. 2. Direction, economy.

நடமாடு, கிறேன், நடமாடினேன், வேன், நடமாட, *v. n.* To go about, move about as after sickness, imprisonment; to be at large, to frequent as people, உலாவ. 2. To be energetic after recovering from depressed circumstances; to rise from poverty, வர்த்திக்க. 3. To prevail, as epidemics; to haunt, or frequent, as evil spirits; to infest, as beasts, or reptiles, சஞ்சரிக்க. 4. To circulate as coin, or a report, வழங்க. (c.) 5. [*ex* நடம்.] To dance, கூத்தாட.

நடமாட்டம், *v. noun.* Going about, prevalence, haunting, circulation; improvement of circumstances, *as the verb.* 2. Activity, energy, as of middle age, முயற்சி. 3. Influence, செல்வாக்கு. 4. Care and diligence in any affair, பழக்கம். (*Beschi.*) 5. Stage-play, or dancing, நடனம்.

•நடம், *s.* Dancing, pole-dancing, as an actor; dancing or operations of Siva; dancing of devils, கூத்து. 2. Dancing to time as beaten, or to music, தாளமொத்திருக்கக்கூத்து. 3. A kind of tune, ஓர்பண். (சது.) (*p.*) See W. p. 451. NAT'A.

நடநாடகசாலை, *s.* A dancing woman, நாடகப்பெண்; *a dramatic term.*

நடநாயகன், *s.* Siva, சிவன். 2. A kind of green precious stone, மரகதமணி.

நடன், *s.* [*plu* நடர்.] A dramatist, comedian, a dancer in general, கூத்தன். (*p.*)

நடி, *s.* A dancing woman, நாடகக்கணிகை.

நடேசன்—நடேச்சுரன், *s.* Siva, சிவன்.

நடலம், *s.* [*vul.*] Vanity, ostentation, assumption, insolence, ஒய்யாரம். 2. Abuse of property, recklessness, squandering, assumption as to rank, irreverence, derision, scoffing, செருக்கு. 3. Fastidiousness, squeamishness, overniceness in food, சாக்கிடைமாட்டல்.

நடலமிருக்கநட்டாற்றிலேபோவாய்........Mayest thou with all thy insolence be cast in the midst of the river; *a curse.*

நடலக்காரன், *s.* A reckless, vain person, ஒய்யாரக்காரன்.

நடலம்பண்ண — நடலம்அடிக்க, *inf.* To be proud, vain, reckless; to act above one's rank, circumstances, or age.

நடலை, *s.* Trembling, நடுக்கம். 2. Distress, suffering, affliction, துன்பம். 3. Guile, வஞ்சனை. 4. Deception, falsehood, பொய். (சது.) 5. (*c.*) Petulancy, insolence, &c., as நடலம்.

நடல்—நடவு, *v. noun.* Planting, transplanting. See under நடு, *v.*

நடவடி—நடவடிக்கை, *s. (Tel* నడవడి.*)* Conduct, as நடபடி.

நடவு, கிறேன், நடவினேன், வேன், நடவ, *v. a.* To cause to go, to drive, to lead on, to conduct, செலுத்த. 2. To manage, administer, direct, transact, perform, நடத்த. (*p.*)

நடவை, *s.* Path, road, way, வழி. 2. Turnstile, as கடவை. (சது.) 3. The extent of country, where a language prevails, வழங்குமிடம்; [*ex* நட.] 4. A transplanted tree, plant, grain, நடப்பட்டது; [*ex* நடு.] 5. A tree, தணக்குமரம், Gyrocarpus jacquine.

•நடனம், *s.* Dancing in general, dramatic dancing, acting, &c., கூத்து. W. p. 451. NAT'ANA. 2. For நடலம். (*c.*)

நடனஞ்செய்ய — நடனம்பண்ண—நடனம்புரிய, *inf.* To dance, to act on the stage. 2. To be vain, proud, reckless, as நடலம்பண்ண.

நடனர், *s. (plu.)* Dancers, stage-actors, கூத்தர்.

•நடன், *s.* A dancer. See நடம்.

நடாத்து, கிறேன், நடாத்தினேன், வேன், நடாத்த, *v. a.* (*poetic form of* நடத்து.) To cause to go, to drive, to lead on, to despatch, to give direction to in going, ஓட்ட. 2. To transact, to manage, to perform, to superintend, காரியம்நடத்த.

நூனடாத்த, *inf.* To write a treatise, a scientific work, &c.; [*ex* நூல்.]

நடாவு, கிறேன், நடாவினேன், வேன், நடாவ, *v. a.* To cause to go, &c., as நடவு. (*p.*)

நடி, *s.* Greatness, dignity, பெருமை. (சது.) 2. A dancing girl. See under நடம்.

நடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To dance, to act on the stage, கூத்தாட. 2. To assume manifestations, or forms of existence, as the deity, பலவேஷங்கொள்ள. 3. (*fig.*) To act improperly, முறைகெட்டொழுக. 4. To affect importance, சாக்கிரம்பண்ண. (*c.*) 5. [*in the language of ascetics.*] To be active, busy, engaged in secularities, இல்லிச்சையாழ. 6. *v. a.* To cause changes, and transmutations, as the deity, விசாரப்பிக்க. 7. To operate as the deity in creating, &c. See திருநடம்பண்ண.

நடிப்பு, *v. noun.* Dancing, affecting importance, &c., *as the verb.*

நடு, *s.* The middle, இடை. 2. Centre, centricity, midst, மத்தி. 3. Intermediate as to place or time, that which intervenes, இடைப்பாடு. 4. Equity, impartiality, justice, uprightness, நீதி. 5. Medium, moderation, மிதம். 6. The waist, இடுப்பு 7. Law-suit, வழக்கு. 8. The state, capacity, office, &c., of a judge or umpire, நியாயாதிபதித்துவம். (*c.*) 9. (சது.) Earth, பூமி.—This word is commonly used நடு in combination—as நட்டாறு, the midst of the river, நட்டுச்சி, exactly the meridian.

நடுக்கடல், *s.* The mid-sea.

நடுக்கடற்போனாலும்மறுபடாமல்வாக்கடவீர் ... Even though you go into the midst of the sea, may you return without harm.

நடுக்கட்ட, *inf.* [*prov.*] [*com.* பொதுக்கட்ட.] To sequester property.

நடுக்கட்டு, *s.* A girdle. See under கட்டு.

நடுக்கண்டம், *s.* The central portion of a continent. 2. The middle piece.

நடுக்காரர், *s.* [*prov.*] Arbitrators, judges, umpires.

நடுக்கிளி, *s.* The head player in a square. See under கிளி.

நடுக்குடி, *s.* A house-hold in the midst of others, as being safer than if alone. 2. A family of middling circumstances, rank, &c. 3. [*prov.*] The head-family of a tribe or class.

நடுக்கேட்க, *inf.* To hear a case in law. 2. To refer a case for decision.

நடுக்கொண்டவீடு, *s.* [*prov.*] The middle house. (*c.*)

நடுக்கொள்ளைக்காரன், *s.* One who plunders without regard to either party.

நடுச்சாமம், *s.* Midnight, the middle watch from 12 o'clock till 3.

நடுச்சுவர், *s.* A partition wall.

நடுச்சொல்ல, *inf.* To decide a case, to mediate.

நடுத்தரம், *s.* That which is middling. See தரம்.

நடுத்தலை, *s.* Crown of the head, உச்சி.

நடுத்தீர்க்க, *inf.* To give, or pass judgment in a case.

நடுத்தீர்ப்பு—நடுத்தீர்வை, *s.* Judicial judgment. 2. The final judgment. 3. (*fig.*) Divine judgments—as pestilence and other calamities.

நடுத்தீர்ப்புநாள், *s.* The judgment day.

நடுத்தெரு, *s.* The middle street of a town or village.

நடுநாள், *s.* The fourteenth or middle lunar asterism, சித்திரைநாள். (*p.*)

நடுநியாயம், *s.* Equity, fair dealing, uprightness. 2. Impartiality, even-handed justice. 3. Law-suit, pleadings, arguments stated.

நடுநிலை, *s.* An intermediate state, degree, &c. 2. Strict justice, equity. 3. Arbitration, mediation. 4. One of the positions in the mystic worship of the Saiva system.

நடுநிலைஞாயம், *s.* The mysticism of the நடுநிலை worship.

நடுநிலைமந்திரம், s. An incantation in the Saiva worship, the letters of which are mystic symbols of the forms of deity, or of the idol worshipped. The words are ஆம், ஊம், ஓம், சிவாயநம, in which ஆம் is அடி, basis; ஊம் is நடு, middle; ஓம் is முடி, top; சி is சிவம், formless deity; வா is சத்தி, the female principle; ய is ஆத்துமா, the soul; நம is திரோபவம், obscuration.

நடுநிலைமை, s. Mediocrity, middle circumstances in life.

நடுநிற்றல், v. noun. Becoming bail or security for one. (not the law term.) 2. Being upright, impartial.

நடுநீதி, s. Impartial justice, equity, &c., as நடுநிலைமை.

நடுப்பகல், s. Mid-day, noon. (c.)

நடுப்படுத்த, inf. As நடுக்கட்ட.

நடுப்பார்த்தல், v. noun. [prov.] Acting as an inspector, commissioner, delegate, &c., by order of a court, மத்தியஸ்தம்பார்க்கை.

நடுப்புற, adv. [vul. நடுப்புற.] In the middle, in the centre; between, among.

நடுப்புறவுட்காரு. Sit in the middle.

நடுப்பேச, inf. To plead, as நடுச்சொல்ல.

நடுப்போர், s. [prov.] The midst of the work, operation, affair, &c., (lit.) the midst of the battle, இடைநடு.

நடுமதியம்—நடுமத்தியானம், s. Noon, mid-day.

நடுமையம், s. Middle, centre. 2. Zenith, meridian.

நடுராசி, s. Middling in quality, size, &c., moderate, நடுத்தரம்.

நடுவதுபாதி, s. That which is in the midst, intermediate.

நடுவதுபாதியிலேவந்தான். He came after the beginning of an affair when half of it was over; he came last.

நடுவத்தசாமம்—நடுவத்தொருசாமம், s. [prov.] Midnight.

நடுவயது, s. Middle age.

நடுவறுத்தல், v. noun. Judging, as an umpire, deciding, discerning, perceiving, comprehending, ascertaining, discussing a controversy.

நடுவறுத்தான், appel. n. The name of a plant, மூக்கிரட்டைக்கொடி, Boerhavia diffusa, L.

நடுவழி—நடுப்பாதை, s. Mid-way.

நடுவன், s. Yama, the god of death, awarder of rewards and punishments, இயமன். (p.) 2. [prov.] A judge, arbiter, awarder, நியாயாதிபதி.

நடுவாந்தரம், s. Midst of a work, process, time, &c., intermediate, மத்தி. (c.)

நடுவாந்தரத்திலேபோய்விட்டான். He died prematurely.

நடுவிரல், s. The middle finger.

நடுவிலவன், s. [prov. நடுவிலான்.] A middle brother.

நடுவிலே. In the midst, amidst.

நடுவின்மை, s. Partiality, injustice, நீதியில்லாமை. (p.)

நடுவீடு, s. The middle or interior of the house where the idol is kept. 2. An obscene expression, used in the south.

நடுவீடுபெருவழியாயிற்று. The very interior of the house is become a public road; i. e., the family is ruined.

நடுவீட்டிலேயிருக்கிறது. It is in the middle. (abusive.)

நடுவீட்டுக்குராசமாய்வந்தான். He has come to lord it over us.

நடுவீதி, s. The midst of the street.

நடுவெலும்பு, s. The back bone, the spine, முதுகெலும்பு. (c.)

நடுவெளி, s. Midst of an open plain, space, &c., இடைவெளி. 2. Immensity of space, as filled by the deity, பரவெளி.

நடுவெளிக்கமலபாதம், s. The lotus-like feet of the deity, as filling all space. (p.)

நடுவேபேச, inf. To interrupt one who speaks. 2. To speak as a mediator.

நடுவேபொல்லாப்பாக, inf. To become detached in friendship. (c.)

நடுவேமுறிக்க, inf. To break in the middle. 2. To object or contradict in speaking.

நடு, கிறேன், நட்டேன், வேன், நட, v. a. To plant, to set trees, to place seeds, ஊற்றுநட. 2. To set up a pillar, pole or mast; to erect, நாட்ட. 3. (fig.) To establish a person, as a patron, ஸ்தாபிக்க. (c.)

நடுகல் — நட்டகல், s. A sepulchral stone or monument; a pillar set up in token of victory, or other achievement.

நடுகூலி, s. See நடவுகூலி.

நட்டுக்கொண்டுநிற்றல், v. noun. Standing on the head. 2. Standing erect. 3. (fig.) Persisting improperly in a request or assertion. (c.)

நட்டுவிழல். Nodding, one of the five ungraceful positions, ஐங்குற்றத்தொன்று. 2. Standing on the head and tumbling, தலைகீழாய்விழுதல்.

நட்டுவைத்தல். Establishing one as a patron. 2. Setting up a stone, pillar, &c., for a mark or token.

நட்டுவைத்தவன், appel. n. A patron.

நட்டுவைத்தெலும்பு, s. The leg, thigh bone from the hip downwards. (குளவெட்டி.)

நடவு, v. noun. Planting, transplanting, as grain, ஊற்றுநடுகை.

நடவுக்குத்தெளிகாலத்தொன்று. Rice sown yields but a fourth of that planted.

நடவுகாரிகள், s. (fem.) Planters of grain.

நடவுகாலம், s. Time for planting rice.

நடவுகூலி — நடுகூலி, s. Wages for planting.

நடவுநட, inf. To plant grain, to transplant.

நடவுபயிர், s. Transplanted corn, நட்டபயிர்.

நடல் v. noun. As நடுகை. 2. Fixing as of a stake or pile, ஊன்றல். (Beschi.)

நடுகை, v. noun. Planting of trees, &c., நாட்டுகை. 2. Transplanted grain, plants, &c., நடவுநடுகை.

நடுக்கம். See under நடுக்கு.

நடுக்கு, கிறது, நடுக்கினது, நடுக்கும், நடுக்க, v. n. To shiver, to tremble, நடுங்க. 2. v. a. To agitate, cause to quiver, அசைக்க. 3. To cause dizziness or sickness as betel, tobacco, &c., நடுக்கச்செய்ய. (c.)

எனக்குக்குளிர்நடுக்குகிறது. I shiver with cold.

நடுக்கல், v. noun. Trembling, quaking, அசைவு. 2. Palsy, நடுக்கல்வாதம்.

நடுக்கல்காண — நடுக்கலெடுக்க, inf. [loc.] As நடுக்கெடுக்க.

நடுக்கற்காய்ச்சல், s. Ague.

நடுக்கு, v. noun. Trembling, &c., as நடுக்கம்.

நடுக்குவாதம், s. As நடுக்கல்.

நடுக்கெடுக்க, inf. To begin to quake or shiver. 2. To become dizzy, கிறுகிறுக்க.

நடுங்கு, கிறேன், நடுங்கினேன், வேன், நடுங்க. v. n. To shake, tremble, shudder, shiver, quiver; to quake as the earth, அசைய. 2. To tremble through fear, to be agitated, பதற. (c.)

நடுங்குநாட்டம், s. [in love poetry.] Inquiries put by the female companion to the young lady, so as to cause her to fear, அலப்பொருட்கிளவியிலொன்று. (p.)

நடுங்கலன், s. [prov. fem. நடுங்கலி.] A palsied man, one who shakes through palsy, நடுக்கல்வாதக்காரன்.

நடுக்கம், v. noun. Trembling, shaking, quaking, shivering, tremulousness, agitation, trepidation, கிறுகிறுப்பு. 2. (fig.) Great fear, அச்சம். (c.)

அவனுக்குஎன்பேரைக்கேட்டால்நடுக்கம். If he hears my name, he trembles.

நடுக்கங்கொள்ள — நடுக்கமடைய, inf. To tremble through fear.

நடுங்கல், v. noun. Trembling, &c., as the verb.

நடுநடுங்க, inf. [intensitive of நடுங்க.] To tremble greatly through fear, &c., to quake. (c.)

நடுவு, s. Middle, midst, within, intermediate, இடை. 2. Equity, impartiality, uprightness, செம்மை. 3. Justice, நீதி. 4. The loins or waist of a woman, மாதரிடை.

நடுவுநிலைமை, s. Equity, justice, strict morality, impartiality, நியாயம். 2. Steadfastness, injustice, distributive justice, கிரமம். 3. Maintenance of a state of equality, செம்மை. (p.)

நடை, s. Walk, act of walking, நடப்பு. 2. Gait, mode of walking or going, pace, ஒயில். 3. Journey, voyage, பிரயாணம். 4. Turn, time or bout, as once, twice, &c., முறை. 5. Entrance to a house, commonly between two raised verandahs, நடைகூடம். 6. Conduct, behavior, course of actions, career, good or bad manners, ஒழுக்கம். 7. Fluency in reading, வாசிப்போட்டம். (c.) 8. Succession, series of letters in a word, words in a sentence, எழுத்தநடைசொல்நடை. 9. Style or usage in language, idiom, பாஷைநடை. 10. Custom, usage, fashion, வழக்கை. 11. Prosperity, influence, செல்வம். 12. Way, road, route, வழி. 13. A dance, கூத்து. 14. Course of a planet, கிரகநடை. 15. Passage, transit, progress, motion, செல்லுகை.

நடைநடையாய்வந்தான். He came without delay.

கால்நடையாய்ப்போனான். He went on foot.

வண்டி பாரமேற்றிக்கொண்டு மூன்றுநடை வந்தது. The wagon taking in a load went three times.

அன்னநடைநடக்கப்போய்க் காகந்தன்னடையுங்கெட்டது. The crow affecting the gait of the Swan lost even its own gait; i. e. affectation is ridiculous.

நடைகாயம், s. A composition of vegetable stimulants continued for some months by a woman after confinement. (c.)

நடைகிணறு, s. A well with steps down, as நடைபாவி.

நடைகுறைய, inf. To decrease as a person's activity in walking, &c. 2. To diminish, as prosperity, influence, &c.

நடைகூடம் — நடைக்கூடம், s. As நடை, 5. 2. The vestibule of a palace.

நடைகூலி — நடைக்கூலி, s. Hire or pay for walking to a place (to do a work, &c.)

நடைக்காவணம், s. A shed with a flat roof into which the idol is taken to rest after passing round in procession.

நடைக்குநடை. From time to time, from turn to turn.

நடைசாரி, s. Gentle pace of a horse, குதிரைமெல்நடை. 2. [in burlesque.] Walking for pastime, உலாவல் 3. As நடைசாரிபோனம். See under சாரி, Sa.

நடைச்சலங்கு — நடைப்படகு, s. A small boat, usually accompanying one larger, for lading, &c.

நடைச்சாவடி, s. As நடைகூடம், 2. (R.)

நடைபடி, s. [com. நடபடி.] Act, conduct, behavior, one's life, history, &c., நடத்தை. 2. Manner, custom, வழக்கம். லோகநடைபடி. Manners, customs, doings, practices of a country.

நடைபடிபார்க்க, inf. To try one's conduct. (R.)

நடைபழக, inf. To learn to walk, as a child. 2. [ironically.] To walk too slowly, creeping along.

நடைபழக்குதல், v. noun. Breaking in a horse. (c.)

நடைநீர், s. Water flowing through a channel.

நடைபறிய, inf. [prov. impersonal, governing the dative.] To walk fast, விரைந்துநடக்க.

நடைபாவாடை, s. White cloth spread for a great person, a newly married couple, &c., to walk on, கால்பாவாடை. (c.)

நடைபாவாடைபோட, inf. To spread a நடைபாவாடை cloth.

நடைபிறழ, inf. To deviate from morality, prescribed rites, ceremonies, &c.

நடைப்பரிகாரம், s. Stores for travelling, பயணச்சாமான். (சது.)

நடைமருந்து, s. Medicine that does not prevent one's usual occupation or food.

நடைமுதல், s. The current year. (c.)

நடையறிய, inf. To know the customs, manners, &c., of the country.

நடையன், s. [in combin.] A walker, நடக்கிறவன். 2. A ploughing ox, riding horse, &c., உழவுமாடுகுதிரைமுதலியன. (c.) 3. [in cant.] Shoes, slippers, செருப்பு.

நடையில்விட, inf. To trot a horse at a moderate pace.

நடையுடைபாவனை, s. [prov. for உடைநடைபாவனை, which see.]

நடைவாவி—நடைபாவி, s. A well with steps. See நடைபாவி.

நடைவீச்சு, s. Velocity or momentum of one's walk.

•நட்சத்திரம்—நக்ஷத்திரம், s. Star in general, தாரகைப்பொது. 2. Lunar constellations, நாண்மீன், of which there are twenty-seven, forming the lunar Zodiac, with an extra mansion, having no stars of its own, but which taking parts of the contiguous asterisms makes the number twenty-eight. This intercalary asterism occurs between the 21st and 22nd, and is used chiefly for astrological purposes. 3. The period during which the moon is passing through an asterism. W. p. 450. NAKSHATRA. The twenty-seven asterisms beginning with Aries are in order, as follows; 1. அசுபதி or அச்சுவினி. 2. பரணி. 3. கார்த்திகை. 4. உரோகிணி. 5. மிருகசீரிடம், or மிருகசீரிஷம். 6. ஆதிரை, or திருவாதிரை. 7. புனர்பூசம். 8. பூசம். 9. ஆயிலியம். 10. மகம். 11. பூரம். 12. உத்திரம். 13. அஸ்தம் or அத்தம். 14. சித்திரை. 15. சுவாதி or சோதி. 16. விசாகம். 17. அனுடம் or அனுஷம். 18. கேட்டை. 19. மூலம். 20. பூராடம். 21. உத்திராடம். 22. திருவோணம். 23. அவிட்டம். 24. சதயம். 25. பூரட்டாதி. 26. உத்திரட்டாதி 27. இரேவதி. Each asterism consists of thirteen degrees and twenty minutes of the Zodiac. There is a particular star in each called யோகம் which serves as an index to the mansion.

நட்சத்திரசக்கரம், s. The lunar asterisms collectively forming a lunar Zodiac. 2. Diagram for astrological calculations, as கலப்பைச்சக்கரம், &c.

நட்சத்திரசீரகம், s. A kind of cumin, star-anise. See அனீசு.

நட்சத்திரதீபம், s. A kind of lamp.

நட்சத்திரபதவி, s. The starry sky, as நட்சத்திரமண்டலம். 2. The visible heavens, as a place of bliss for those having a certain degree of religious merit.

நட்சத்திரப்பிரமாணம், s. The length of a nakshatra.

நட்சத்திரமண்டலம், s. The starry heavens.

நட்சத்திரமாலை, s. [in astrol.] A treatise on the lunar constellations, ஓர்சோதிடநூல். 2. The galaxy or milky way, regarded as a string by which துருவன் turns the heavens. 3. A table of the asterisms in the moon's path, the lunar Zodiac.

நட்சத்திரவாணம், s. A kind of rocket. See வாணம். (c.)

நட்சத்திரவீதி, s. The moon's path in the Zodiac.

நட்டணை, s. Abuse of things, waste, recklessness, rashness, சண்டித்தனம். 2. The mimic gestures of one in a drama; mockery, ஆடியம். 3. Fastidiousness, squeamishness, வெறுப்பு. 4. Excessive self-indulgence, the inconvenience or grief caused by another, disobliging conduct between persons bound to each other, as husband and wife, சடலம். (c.)

நட்டணைக்காரன், s. An insolent, overbearing man.

நட்டணைபண்ண, inf. To act wantonly, recklessly, fastidiously.

நட்டநடு, s. The very middle, சரிமத்தி.

நட்டநடுப்பெற, inf. [as an adverb.] Irreverentially. (c.)

நட்டபாடை, s. A kind of tune, ஓர்பண். (திவா.)

நட்டம், s. Erectness, uprightness, perpendicularity, as of a post, நிறுநிட்டம். (c.) 2. [prov.] Nakedness; i. e. with only the foreflap, அம்மணம். 3. (p.) Dance, dancing, நடனம். 4. Poetical form for நட்டோரம்.

நட்டமேநிறுத்த, inf. To set up perpendicularly. 2. (fig.) To establish a person in life.

நட்டமேநிற்க, inf. To stand erect as a post, heedless of danger, unsusceptible of heat, cold, &c. 2. [prov.] To stand naked, without a sense of decency.

நட்டமேவர, inf. To come naked.

•நட்டம்—நஷ்டம், s. Loss, detriment, damage, injury, disadvantage, prejudice, சேதம். 2. Ruin, destruction, கேடு. W. p. 457. NASHT'A. (c.)

நஷ்டங்காண, inf. To experience loss in trade, &c.

நஷ்டப்படுத்த, inf. To cause damage, to involve in loss.

நஷ்டமிறுக்க, inf. [prov.] To pay the loss, make good, indemnify.

நஷ்டம்பொறுக்க, inf. To bear loss.

நட்டமுட்டிசிந்தனை, s. The three species of things, on which divination is exercised, also the kinds of divination, and a work treating on the art. The three things are, 1. நட்டம், loss. 2. முட்டி, the closed hand in reference to what is held at the time. 3. சிந்தனை, thought of the person, applied to the diviner.

நட்டவாளன்—நட்டவாளி, s. [prov.] One who sustains loss, a loser.

நட்டல், v. noun. Loving; [cx நண்ணு.] 2. Planting, as நடல். (சது.)

நட்டழிவு, s. Loss in cultivation after transplanting, நடவுசேதம். (c.)

நட்டாமுட்டி, s. [vul.] Any thing ordinary, middling, passable, common, சமூத்தரம். 2. Plebian, vulgar, கீழ்மை; [ex நடு, middle.]

நட்டாமுட்டிகள், s. The common people.

நட்டார், s. [plu.] Friends, சினேகிதர்.

நட்டோர், s. Relations, உறவோர். 2. As நட்டார். (p.)

நட்டாறு, s. The midst of the river, நடுஆறு. See நடு. (c.)

என்னைநட்டாற்றிலேகைவிட்டான். He had forsaken me in the midst of the river; i. e. in utter ruin.

•நட்டி—நஷ்டி, s. Loss, detriment, as நஷ்டம். (c.)

நட்டு, s. One who beats the cymbal and directs the dancing, நட்டுவன். 2. A dancer, ஆட்டுபவர். 3. [prov.] Lowness, baseness, inferiority, கீழ்மை.

நட்டுக்கதை, s. Scoff, sarcastic, scornful remark.

நட்டுமுட்டு, s. Music and dancing. (c.)

நட்டுமுட்டுக்காரர், s. (plu.) Dancing masters, drummers, &c.

நட்டுமுட்டுநாடகசாலை, s. Performer, instruments and figurantes. (R.)

நட்டுவம், s. The office of one who trains dancing girls and directs their dancing, நட்டுவச்செய்கை.

நட்டுவர், s. [sing. நட்டுவன்.] Dancing and music masters. (c.)

நட்டுச்சி, s. The exact zenith, the meridian, உச்சி; [ex நடு.]

நட்டுவக்காலி — நட்டுவாய்க்காலி, s. A scorpion, நண்டுத்தெறுக்கால்; [ex நண்டு, crab, (lit.) lobster-legged.] (c.)

நட்பு, s. Friendship, amity, sociality, affection, சிநேகம். 2. Relationship, consanguinity, உறவு. 3. A bribe, பரிதானம். (p.)

நட்பாடல், v. noun. Being affectionate, keeping friendship.

நட்பாராய்தல், v. noun. Discerning friendship. (p.)

நட்பாளன், s. Trusty friend, நெருங்கியசிநேகன். 2. Confidant of a prince. See எண்வகைத்துணைவர்.

நட்புக்காட்ட, inf. To show kindness or friendship. 2. To present sweetmeats to children. 3. To bribe a person or make presents to gain his favor. (c.)

நட்புத்தானம், s. One of the five situations of a planet, viz: in a sign agreeable to itself, thus exerting a benign influence, also called நட்புக்கிரகம்.

நட்புவைத்தல், v. noun. Showing kindness, cultivating friendship.

நணாந்தம், s. A small plant, சணல், Crotolaria juncea, L. 2. A tree, புன்கு, Dalbergia arborea.

நணுகு, கிறேன், நணுகினேன், வேன், நணுக, v. n. v. a. To approach, draw nigh, arrive at; become attached to or united with. See நண்ணு. (p.)

நணுகலர்—நணுகார், s. (plu.) Enemies, பகைவர்.

நணுகிக்கொண்டிருக்க, inf. [frequentative.] To approach often.

நண்டல், s. [vul.] A macerated mass, rice bruised to a pap, பொங்கல். (R.)

நண்டல்கிண்ட, inf. To boil rice.

நண்டு, s. A crab, a lobster. See ஞெண்டு. (c.) 2. Cancer of the Zodiac, கர்க்கடகவிராசி. There are different kinds of crabs, as ஒருகால்நண்டு, a kind with one claw only, taken for the கிண disease; கடல்நண்டு, sea crab, Pagurus; கடுக்காய்நண்டு—குக்காய்நண்டு, small crabs used in broth and taken for dropsical swellings as promoting urinary discharges; குளநண்டு, small tank crabs; செம்பாறைநண்டு—பெருநண்டு, a large red kind, தில்லைநண்டு, a black lobster found under the தில்லை tree on the sea shore; நீலக்காலிநண்டு, blue legged crab; பேய்நண்டு, common crabs found in the holes of moist grounds; வயல்நண்டு—கழனிநண்டு, fresh water crabs found in the fields; வெள்ளைநண்டு—பால்நண்டு, a whitish kind. The middle letter sometimes changes to ட. Such compounds are mostly of Jaffna.

நட்டுச்சினை — நண்டுச்சினை, s. Crab's spawn.

நட்டுச்சினைக்கல், s. A kind of stone in wells of the color of crab's spawn, indicative of a good supply of water.

நட்டுச்சினைமண், s. A kind of earth of the color of crab's spawn.

நட்டோடு, s. As நண்டோடு.

நட்டோட்டுக்கிட்டம், s. A crust or coat of dry mud formed over a brackish or moist soil.

நட்டோட்டுப்பார், s. A thin coat or lamina of rock that easily splits off.

நண்டின்பெருங்கால், s. The large claws of a crab.

நண்டுக்கல், s. A kind of petrified lobster used as a charm against poisonous bites, and in cases of strangury, &c.

நண்டுக்காற்கீரை, s. A kind of eatable greens, Bergera verticillata.

நண்டுக்காற்புல், s. A kind of grass, Ischæmum aristatum.

நண்டுக்கொடுக்கு, s. The forceps of a lobster.

நண்டுக்கோது, s. Refuse of lobsters, as the shell, &c

நண்டுத்தெறுக்கால், s. As நட்டுவக்காலி.

நண்டுச்சினை, s. See நட்டுச்சினை.

நண்டுருகால், s. Small legs of a crab.

நண்டோடு, s. A lobster shell.

நண்ணு, கிறேன், நண்ணினேன், வேன், நண்ண, v. a. or v. n. [imperat also நண்.] To approach, to approximate, draw nigh to one, கிட்ட. 2. To join to, or be combined with, ஒட்ட. 3. To adhere, be attached to or united with, பொருந்த. 4. To reside at, இருக்க. (p.)

நண்ணலர் — நண்ணார், s. [plu.] Foes, as சத்துருவர்.

நண்ணுநர், s. Friends, adherents, மித்திரர்.

நண்பகல், s. Mid-day, broad-day, நடுப்பகல். 2. One of the divisions of the day, from 10 in the morning until 2 in the afternoon. See பொழுது; [ex நள், middle, et பகல்.] (p.)

நண்பு, s. Love, friendship, amity, attachment, அன்பு. (p.)

நண்பன், s. A friend, companion, associate, தோழன். 2. A husband, a lover, புருஷன். 3. A ruler of a mountainous district, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன். 4. Hemp, சணல். (சது.)

•நதம், s. River, flowing westward as the Brahmaputra, the Indus, &c., which are regarded as males, மேற்கேயோடும், ஆறு. W. p. 452. Nada. 2. Zenith distance, east or west in time, உச்சத்திருக்கும்பொழுதுக்குள்ளபேதம். (Sa. Nata.)

நதபாகை, s. · Zenith distance.

நதாதிபதி, s. Sea or ocean, கடல்.

நதோனபத்திரம், s. Degrees, minutes, &c., obtained by subtracting நதம் from twenty-four.

•நதி, s. Rivers flowing eastward, considered feminine, கிழக்கேயோடும், பெண்ணாறு. 2. River in general, ஆற்றின்பொது. (Sa. Nadi.) 3. Seven special rivers regarded as sacred or as goddesses. 1. கங்கை, Ganges. 2. யமுனை, Jumna. 3. சரச்சுவதி, Sarasvati. 4. நருமதை, Nerbudda. 5. காவேரி, Cavari. 6. குமரி, Comorin. 7. கோதாவரி, Godavari. Another classification makes eleven adding to the above. 8. சிந்து, Indus. 9. தாமிரவருணி. 10. துங்கபத்திரி. 11. கிருட்டிணை, Krishna.

நதிக்கரை, s. Bank of a river, ஆற்றங்கரை.

நதிசரம், s. (St.) An elephant produced on the banks of a river, ஆற்றுச்சார்பிற்பிறந்தயானை. (சது.)

நதிதீரம், s. (St.) As நதிக்கரை.

நதிபதி, s. Sea, as நதாதிபதி.

நதியாட, inf. [com. நதியிலேமுழுக.] To bathe in a river, commonly in a sacred river.

நது, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To extinguish, to quench, அவிக்க. (சது.) 2. To eclipse rays, &c., மறைக்க. 3. To destroy, கெடுக்க. (p.)

நத்தத்தனார், s. One of the learned professors of the Madura college, சங்கப்புலவரில் ஒருவர்.

•நத்தமாலம், s. A tree as நணாந்தம். W. p. 450. Naktamala.

நத்தம், s. Chank, சங்கு. 2. Snail, நத்தை. 3. Town, village, ஊர். 4. Gnomon of a dial, கடிகாரமணி.

நத்தமகன் — நத்தமக்கள் — நத்தமார், s. [fem. நத்தமகள்.] [prov.] A sub-division of the Vellalas, husbandmen, agriculturalists. (c.)

நத்தமாடி, s. [fem. நத்தமாடிச்சி.] Vellalas. (c.)

பாழ்நத்தம், s. A deserted village.

•நத்தம், s. Night, இரா. W. p. 450. Nakta. 2. Darkness, இருள். 3. The புன்கு tree, as நத்தமாலம்.

நத்தார்வைத்தோட, inf. [prov.] To warp a vessel, கப்பலைக்கயிறுகட்டியிழுக்க.

•நத்து, s. A kind of owl, ஓர்கூகை.

நத்து, s. [a change of நந்து.] A chank, சங்கு. 2. (Tel.) A kind of nose-jewel, மூக்கணி.

நத்து, கிறேன், நத்தினேன், வேன், நத்த, v. a. [a change of நச்சு.] To desire, to long for, to hanker after, to love, விரும்ப. 2. To ingratiate one's self with another; to make friends, சிநேகங்கொள்ள. 3. To pursue with desire, ஆசையோடுபின்செல்ல. (c.)

இதைநத்திவந்தேன். I came longing to obtain this.

அவளைநத்தித்திரிகிறான். He is hankering after her.

நத்தாசை, s. [prov.] Wishfulness. (c.)

நத்தாசைகாட்ட, inf. To show a desire.

நத்தை, s. A snail, கருநந்து. (c.) 2. (R.) A parasitic plant, a creeper, Cassyta filiformis, L.

நத்தைக்கறி, s. A dish of snails.

நத்தைகுத்தி — நத்தைகொத்தி, appel. n. A white water bird, a gigantic crane; (lit.) snail picker, நாரை.

நத்தைகுத்திநாரை. s. A kind of heron.

நத்தைச்சண்டி — நத்தைச்சூரி, s. A kind of sorrel, used as an herb.

நத்தைப்படுவன், s. [prov.] A boil in the eye, a kind of sty, கண்கட்டி.

நத்தையோடு, s. The shell of a snail.

•நந்தகம், s. The sword of Krishna, விஷ்ணுவாள். W. p. 453. Nandaka.

நந்தகோபன், s. The cowherd Nanda, as நந்தன், 1.

நந்தகோபாலர், s. Cowherds—the caste, இடையர்.

•நந்தம், s. Musk, கஸ்தூரி. 2. (R.) A citron, Citrus aurantium. 3. A crow. See காக்கம். 4. A chank, சங்கு. 5. W. p. 453. Nanda. One of Kuvera's nine inestimable gems, or treasures. See நிதி.

•நந்தம்—நந்தர், s. Cowherds, இடையர்.

நந்தல், s. Perishing, decrease, decay, declension, கேடல். 2. Reproach, slander, நிந்தை; [ex நந்து, v.]

•நந்தல், s. Increase, prosperity, ஆக்கம்; [ex Sa. Nanda.]

•நந்தவனம், s. [vul. நந்தவானம்.] A flower garden.

•நந்தனம், s. The flower garden of Indra, இந்திரன்பூங்கா. W. p. 453. NANDANA. 2. A flower garden, நந்தவனம். 3. [also நந்தன.] The twenty-sixth year of the Indian cycle, ஓர்வருஷம். (சது.)

நந்தனவருஷம், s. As நந்தனம், 3.

நந்தனவனம், s. A flower garden or grove.

•நந்தனன், s. [fem. நந்தனி, நந்தனை.] A son, குமாரன். W. p. 453. NANDANA.

•நந்தன், s. Nanda, foster father of Krishna, கண்ணன்தந்தை. 2. A son of மகாநந்தி, a prince, ஓரரசன். W. p. 453. NANDA. 3. The name of a shoe-maker who is reputed to have reigned as a king for three hours, and to have issued leather coin, அரசாண்டஓர்சக்கிலியன்.

நந்தன்தோற்காசுவழங்குகிறது. The leather coin of நந்தன் is current; said when a bad custom prevails.

என்காரியமெல்லாம்நந்தன்படைவீடாய்ப்போயிற்று. My affairs are [ruined] like Nanda's camp.

•நந்தாவனம், s. As நந்தனம், 1, 2.

•நந்தி, s. A bull, as the vehicle of Siva, whose figure is often in front of the temples of this god, இடபம். 2. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. 3. Nandi the chamberlain or chief attendant of Siva, having a bull's face, நந்திதேவன். 4. Siva, சிவன். 5. A king, ஓரரசன். 6. A small drum, சிறுபறை. 7. An oil-maker, செக்கான். 8. A hill famed in mythology, ஓர்குன்று. 9. One of the eighteen secondary Puranas, உபபுராணத்தொன்று.

நந்திகேசன்—நந்திகேசுரன்—நந்திகேச்சுரன், s. Siva, சிவன். 2. Nandi, the conveyance of Siva, சிவனூர்தி. (சது.) 3. As நந்தி, 3.

நந்திக்கலம்பகம், s. A lampoon on the king Nandi, which is said to have caused his death.

நந்திதேவன், s. As நந்தியம்பெருமான்.

நந்திப்பூசணி, s. A large kind of gourd, Cucurbita, as சாம்பற்பூசணி.

நந்தியம்பெருமாள்—நந்தியம்பெருமான், s. A name of Nandi.

•நந்தியாவட்டம்-நந்தியாவட்டை, s. (St. நந்தியாவர்த்தம்.) A beautiful flowering shrub, ஓர்மலர்ச்செடி, Nerium coronarium, (Ait.) Tabernæmontena. (D.) There are two species, அடுக்குநந்தியாவட்டம், பெருநந்தியாவட்டம், bearing a large flower, called the eye-flower; ஒற்றைநந்தியாவட்டம், a single petaled flower. (c.)

நந்தியாவட்டத்தாமன், s. A name of துரியோதனன், as wearing a garland of the நந்தியாவட்டம் flower; [ex தாமம்.]

•நந்தீச்சுரன், s. Siva, சிவன்.

நந்து, s. A chank, சங்கு. (See நத்து.) 2. A snail, நத்தை. (சது.)

நந்து, கிறேன், நந்தினேன், வேன், நந்த, v. n. To become dissolved, to perish, to decay, to waste, கெட. 2. To increase, prosper, விருத்தியாக. (சது.) 3. To be insulted, abused, நிந்திக்கப்பட. (p.)

நந்தாமணி, s. A precious stone, சிறந்தமணி. 2. An esculent medicinal plant, as உத்தாமணி. See உத்தமதாளி.

நந்துருணி, s. [vul.] A tale-bearer, a backbiter, புறங்கூறி. 2. A fool, a silly person, மதியீனன். (R.)

நந்துருணிப்பேச்சு, s. Back-biting, slander.

நந்தை, s. The கொத்தான் shrub. 2. Strychnos, தேற்றுமரம். 3. [prov.] A rope for fastening the yoke to the beam of the plough, கலப்பைத்தொடுகயிறு.

•நந்தை, s. The first, sixth and eleventh day in either half lunar month, பிரதமை, சஷ்டி, ஏகாதசி. 2. [in mythol.] One of five cows produced from the sea of milk, பஞ்சதெய்வப்பசுவிலொன்று. W. p. 453. NANDA.

நந்நான்கு, s. By fours, in classes of four, or four to each, நான்குநான்காக. (c.)

•நபம், s. Sky, atmosphere, etherial regions, ஆகாயம். 2. August or ஆவணி month. W. p. 454. NABHAS.

நபர், s. (Hind.) An individual, a man, மனுஷன். (c.)

நபர்கதிமைசல், s. Settlement of lands by individual ryots.

நபர்ஜாமீன், s. Personal bail. See சாமீன்.

நபா, s. (Arab.) Advantage, profit, இலாபம்.

நபாபு—நபாப், s. (Hind.) The Nabob of the Mussulmen, துலுக்கஅரசன். (c.)

நபி, s. (Hind.) A prophet, இசலாமார்க்கத்தர்தீர்க்கதரிசி. (c.)

•நபுஞ்சகம், s. An hermaphrodite, பேடி. See ச. W. p. 453. NAPUMSAKA.

நபுஞ்சகலிங்கம், s. Neuter gender. See திரிலிங்கம்.

நபுஞ்சகன், s. An hermaphrodite, பேடன். 2. A eunuch, an impotent man, ஆண்குறிவாங்கப்பட்டவன்.

•நபோமணி, s. (St.) The sun; (lit.) gem of the sky, சூரியன்; [ex நபம்.]

•நப்பின்னை, s. Lukshmi, இலட்சுமி; [ex ச.] (p).

நப்பாலத்தனார், s. One of the professors of the Madura college; nothing is known of him but his impromptu on the Cural, சங்கப்புலவரிலொருவர்.

•நம, s. Bowing, salutation, obeisance, வணங்கல். 2. A term used, with the name of a deity, in incantations, to signify veneration, மந்திரமுடிவிலொருசொல், as கணேசாயநம, salutation to Ganesa. W. p. 454. NAMAS.

நம—நமர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To become damp, as paper in the rainy season, ஈரித்துப்போக. (c.)

நமக்கரி, s. A plant, ஆடுதின்னாப்பாலை. 2. A plant, வறட்சுண்டி.

நமஸ்கரி—நமற்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To bow or bend in reverence or worship, to worship, to adore, வணங்க.

•நமஸ்காரம்—நமற்காரம், s. A reverential bow; reverence, worship, or adoration by bowing or prostration, வணக்கம். W. p. 454. NAMASKARA. (c.)

நமஸ்காரம்பண்ண, inf. To revere; to worship by bending or prostration.

நமஸ்காரவந்தனம், s. Obeisance, homage by bowing.

நமத்தம், s. Indian spikenard. See சடாமாஞ்சி. (R.)

நமர், s. Our people, our relations, friends, company, &c.—oppo. to தமர், நம்மவர்.

நமர், v. See நம.

நமன், s. [fem. நமள்.] Our friend, relation, companion, நம்மவன். (p.)

•நமன், s. Yama. See இயமன், எமன்.

•நமுசி, s. A prince son of Maha Bali, மாவலியின்புத்திரன்.

நமுடு, s. A nit; also the larvae of insects, ஈர். 2. [vul.] Under-lip, கீழுதடு. 3. A crane, கொக்கு. (c.)

நமுடுகடிக்க, inf. To bite the under lip, as in serious thought, or anger.

நமுட்டுச்சிரங்கு, s. A kind of eruption. See சிரங்கு.

நமூது, s. (Pers.) Proof, evidence, testimony, சாட்சி.

நமூனா, s. (Pers.) Forms, specimen, pattern, மாதிரி. (Govt. usage.)

நமை, s. Itching, irritation, தினவு. (c.) 2. (சது) A kind of tree, ஓர்மரம்.

நமை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To itch, தினவுண்டாக. (c.)

நமைச்சல்—நமைப்பு, v. noun. Itching, prurience.

நமைச்சலெடுக்க — நமைப்பெடுக்க — நமையெடுக்க, inf. To itch.

நம், [genitive of நாம்.] Our. 2. Particle of declension used with எல்லாம், as எல்லாநம்மையுங்கண்டான், he saw us all.—Note. எல்லாம் is considered as the first person plu. and நம் in this connexion is expletive.

நம்மவன், s. [also நம்மிடவன், நம்முளவன்.] One of ours, an adherent.

நம்பன், s. One supremely desirable, an epithet of God, கடவுள். 2. Siva, சிவன்.

நம்பி, s. A superior person, a young man, a gentleman, a poetic term of respect, ஆணிற்சிறந்தோன். 2. [also நம்பியான்.] The son of a brahman by a mother of the military race, married in the இராக்கதம் mode, and a worshipper of Vishnu, அரசர்மாதைப் பார்ப்பான் இராக்கதமணஞ்செய்யப்பிறந்து விட்டுணுவையருச்சிப்போன். 3. A title of some Vaishnuva gurus. (c.)

நம்பியாண்டார்நம்பி, s. A brahman poet in the Carnatic. He wrote the கலித்துறைபந்தாதி, treating of the legends of அறுபத்துமூவர். He was an enthusiastic admirer of சம்பந்தர், and wrote two poems in his praise, ஓர்புலவன்.

நம்பிக்கை, s. Hope, trust, confidence, credence, assurance, விசுவாசம். 2. An oath, a vow, ஆணை. 3. That which is confidential or entrusted in confidence, உறுதிப்பாடு; [ex நம்பு.] (c.)

அதென்னம்பிக்கைக்கொப்புவிக்கப்பட்டது. It was entrusted to me.

நம்பிக்கையுண்டு. There is hope.

நம்பிக்கைகொள்ள — நம்பிக்கைவைக்க, inf. To believe, to trust, rely on, to have confidence.

நம்பிக்கைக்கிரண்டகம், s. As நம்பிக்கைத்துரோகம்.
நம்பிக்கைசெலுத்த, inf. To acquit one's self as an honest dealer, debtor, &c.
நம்பிக்கைத்துரோகம், s. Breach of trust, violation of confidence.
நம்பிக்கைபண்ண, inf. To assure, to give confidential assurance. 2. [also நம்பிக்கைபண்ணிக்கொடுக்க.] To make oath.
நம்பிக்கையினாலேகொடுக்க, inf. To lend on trust; i. e. without legal security.
நம்பிக்கையுள்ளவன், appel. n. [neg. நம்பிக்கையற்றவன்.] A trust-worthy man. 2. A man possessing hope, trust, confidence.
நம்பிக்கையோலை, s. A passport. (R.)
நம்பிக்கையாயிருக்க, inf. To be certain.

நம்பு, s. Desire, hope, ஆசை. (சது.)

நம்பு, கிறேன், நம்பினேன், வேன், நம்ப, v. a. To hope, மெய்யென்றெண்ண. 2. To trust, to confide in, to rely on, பற்றுகைக்க. 3. To credit, to believe, to have faith in, விசுவாசிக்க. 4. To desire, to long for, to desire intensely, விரும்ப. (c.)
அதைநம்பப்படாது. Don't believe it.
உன்னைநம்பிவந்தேன். I came trusting in you.
இன்றவருவாரென்றுநம்பாதே. Don't expect him to-day.
நம்பிக்கொள்ள, inf. To trust, to rely on, as நம்பு, v.
நம்பிமோசம்போக, inf. To be disappointed.

நம்பூரி, s. A class of high Malyalam brahmans, மலையாளப்பார்ப்பாரிலோர்வகையார். (c.)

நம்மாழ்வார், s. A poet of the Vellala caste who resided by the side of தாம்பிரவன்னி river. He was the author of four different poems in honor of Vishnu.

நயக்கன், s. A dog, நாய். (சது.)

நய, க்கிறது, த்தது or ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To be cheap, மலிய. 2. To be advantageous, profitable, useful, பயன்பட. 3. To exceed, to surpass, to improve, விருத்தியாக; [ex நயம்.] (c.)
இவ்வருஷத்தானியம்நயத்தது. Grain is cheap this year.
அதற்கிதுநயமாயிருக்கின்றது. This exceeds or excels that.
நயத்தபொன், s. Good gold.
நயத்தவிலை, s. A cheap price.
நயந்தசொல், s. Civil, complimentary, or pleasing language.

நய, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன் க்க, v. a. To love, to exercise affection, to profess and manifest love, to woo, to coax, சேகங்காட்ட. 2. To be kind, affectionate, friendly, civil, courteous, பிரியப்படுத்த. 3. To respect, to esteem, to show respect, மெச்ச. (c.) 4. (p.) To desire greatly, to long for, ஆசைகொள்ள.
நயவாதேநன்றிபயவாவினை. Desire not that which is injurious. (p.)
ஒருவனைநயந்துபிழைத்தல். Getting a living by pleasing one; i. e. by acting agreeably to one's wishes and getting his favor.
நயத்தகு, [a change of நயக்கத்தகு.] Pleasing; gratifying. (p.)
நயகுணம், s. Excellent disposition, சற்குணம். (p.)
நயகுணன், s. A good man, a man of excellent disposition.
நயச்சொல், s. Pleasantry, pleasing or humorous words with a smile, புன்னகைச்சொல். 2. Compliment, flattery, இச்சகம். 3. Complaisance, civility, affability, மூன்வார்த்தை. 4. Wheedling, attractive or winning talk, இன்சொல்.
நயந்துகேட்க—நயந்துசொல்ல, inf. To solicit or request earnestly.
நயந்தோர், s. Friends, மித்திரர். (p.)
நயப்பு, v. noun. Cheapness, மலிவு. 2. Improvement, advancement, இலாபம். 3. Superiority, மூதற்பாடு. 4. Delight, pleasure, சந்தோஷம். 5. Desire, ஆசை. 6. Affection, love, அன்பு.
நயப்புணர்வு, s. Kindness, favorableness of disposition, grace, கண்ணோட்டம்; [ex உணர்வு.] (சது.)

நயப்பிக்க, inf. [causa.] To induce desire, விரும்பும்படிசெய்ய. 2. To persuade, to induce consent, compliance or approval, சம்மதப்படுத்த. 3. To render cheap, to cheapen, மலிவுபடுத்த. 4. To improve, to benefit, பயன்படுத்த.

நயமாலி, s. Red orpiment, மனோசிலை.

நயம், s. Cheapness, மலிவு. 2. Goodness, excellence, நன்மை. 3. Pleasure, gratification, delight, இன்பம். 4. Benefit, profit, advantage, gain, பயன். 5. Superiority, மேன்மை. 6. Preference in the touch of one kind of gold, or silver, over another, மாற்றுநயம். 7. Civility, attention, courteousness, உபசரிப்பு. 8. Propriety, decorum, decency, rectitude, equity, நீதி. 9. Attractiveness, இதம். 10. Abundance, மிகுதி. —Two excellencies or நயம் are requisite in a lecture or in a writing, as சொன்னயம், pleasingness of speech or words, and பொருணயம், excellence of meaning.
இளங்கிளியைப்போலேநயமாகப்பேசுகிறாள். She speaks as delicately as a young parrot.
நயங்காட்ட, inf. To coax.
நயநஷ்டம், s. Gain and loss, advantage and disadvantage.
நயபயம், s. Kindness, blended with reproof.
நயப்பாடு, v. noun. Advantage, profit, benefit, பலன். 2. Superiority, excellence, மேம்பாடு. (p.)
நயமாக, inf. To become cheap.
நயம்பண்ண, inf. To do a favor.
நயமாய்வாங்க, inf. To buy cheap.
நயமும்பயமுமாய், With alluring and threats.
நயம்பாட, inf. To sing sweetly.
நயம்பேச, inf. To speak pleasantly, courteously; also used for the sound of the strings of a guitar, &c.
நயவசனம்—நயவார்த்தை, s. [sometimes நயவசனிப்பு.] Enticing words.
நயவஞ்சகம், s. Fraud under guise of friendship.

நயவர், s. Friends, சினேகிதர்; [ex நய, v.]

•நயனம், s. Eye, கண். W. p. 455. Nayana.
நயனகஸ்தூரி, s. A medicine for the eye.
வார்த்தைபிலேநயனகஸ்தூரியாயிருக்கிறான். His words are like medicine for the eyes; i. e. pleasant and refreshing.
நயனகாசம், s. A film over the eye.
நயனசைகை, s. Alluring by the eyes.
நயனதிட்சை, s. Occular illumination of an advanced disciple, by the guru, or deity. See திட்சை.
நயனபாஷை, s. Language of the eyes, கண்பயில்.
நயனப்பார்வை, s. An amorous look. 2. Sight.
நயனப்பத்து, s. A poem in praise of the eyes of a lady, in ten verses, நூல்பிரபந்தம்.
நயனரோகம்—நயனவியாதி, s. Disease of the eye.
நயனவிதி, s. The science that treats on diseases of the eye, their remedies, &c., கண்வைத்தியம்.
நயனவிதியெண்ணெய், s. [prov.] Oil with various ingredients for anointing the head before bathing; deemed good for the eyes.
நயனவீடு, s. Communicating sight to an idol, by prescribed rites with sacred fire, விக்கிரகத்துக்குக்கண்திறத்தல்.

நயன், s. [poetic form of நயம்.] Good profit, pleasure, joy, &c., as நயம். (சது.)

•நயிச்சியம், s. Lowness, inferiority, &c. See நைச்சியம்.

•நயிஷ்டிகம்—நயிட்டிகம், s. Very strict observance of rites. See நைஷ்டிகம்.

நயிந்தை, s. [Malayalim.] The master of a slave, among some castes, நாயன். 2. A title or term of respect among some castes, திருப்பட்டப்பெயர்.

நயினர், s. [a change of நாயனர்.] A lord, a master, ஆண்டவன். 2. The master of a slave, a feudal lord, எசமானன். 3. (R.) The titular god, தெய்வம்.

•நரகம், s. Hell, the infernal regions, including 280 millions of places of torture of various description, பாதலம். (c.) 2. Abyss of the seven nether worlds, கீழ்மம். W. p. 455. Naraka.—The seven chief hells, are: 1. அள்ளல், a hell of mud. 2. இரௌரவம், a horrible hell. 3. கும்பீபாகம், a hell where persons are baked as pots. 4. கூடசாலம். 5. செந்துத்தானம், a hell of torture by worms. 6. பூதி. 7. மாபூதி.
நரகத்திலேவிழுவான். He will fall into hell. [a curse.]
நரகப்பிராப்தியாளுவன். He is suffering the pains of hell.
நரககதி, s. One of the four races of beings, that of the nether worlds.
நரகக்குழி, s. The pit of hell. (c.)
நரகச்சுற்று, s. As நரகவட்டம்.
நரகபாதாளம், s. Hell as an abyss, ஆழ்நரகம்.
நரகப்பிறப்பு, s. As நரககதி. (c.)
நரகர், s. (plu.) Inhabitants of the nether world.
நரகவட்டம், s. The ranges of the seven different hells, each composed of a distinct element, 1. தமப்பிரபை, region of a pervading and an intense darkness. 2. இமப்பிரபை, region of intense cold. 3. தூமப்பிரபை, region of thick smoke. 4. வாலுகப்பிரபை, region of sand, or sand-baths. 5. சர்க்கரப்பிரபை, region of perpetual wakefulness. 6. இரத்தப்பிரபை, region of blood. 7. அமப்பிரபை, region of fire.

நரகவாசிகள், *appel. n.* The inhabitants of hell.

நரகவாய், *s.* The mouth of hell, நிரயவாய். 2. [*for* நரகவாய்.] The anus, குதம்.

நரகவேதனை, *s.* The pains of hell. (*c.*)

நரகன், *s.* An inhabitant of hell, நரகத்திலுள்ளோன். W. p. 455. NARAKA.

நரகல், *s.* Excrement, chiefly of men, dogs, cats, &c., மலம். 2. Any thing disgusting or offensive to the sight, அசுத்தம்; [*ex* நரகம்.] (*c.*)

கிண்டக்கிண்டநரகனாறும். If you stir excrements, they will give a bad smell.

நரகலிக்க, *inf.* [*prov.*] To lie in, or be defiled with, excrement, as a puking child or sick person, அழுக்குடைத்தாக.

*நரகன், *s.* The name of a Titan, ஓரசுரன். 2. See நரகம்.

நரகாசுரன், *s.* As நரகன்.

நரகாந்தகன்—நரகாரி, *s.* Vishnu, விட்டுணு; [*ex* அந்தகன், or அரி, destroyer.]

நரகாலி, *s.* A disease in cattle, a kind of tumor in the intestines, extending to the liver, ஆவினெருக்குவருமோர்நோய்.

நரகு, *s.* [*poetic form of* நரகம்.] Hell.

நரங்கு, கிறேன், நரங்கினேன், வேன், நரங்க, *v. n.* [*also* நரங்கு.] To be deficient in growth, to decay, to grow lean—as a child; to fail, as business, concerns, a harvest, &c., தேய்வடைய. (*c.*)

நரங்கடிக்க, *inf.* To destroy, cause to destroy.

நரந்தம், *s.* Fragrance, pleasant odor, வாசனை. 2. Musk-cat, கஸ்தூரிமிருகம். 3. Orange, நாரத்தை, Citrus aurantium. 4. A crow, காக்கை. (சூ.)

நரம்பு, *s.* Vein, artery, any blood vessel, any duct of the body, இரத்தநரம்பு. 2. A cat-gut-string of a musical instrument, as of a guitar, fiddle, &c., தந்தி. 3. Tendon, ligament, muscle, nerve, தசைநார். 4. Fibre in some fruits, also between the husk and shell of a cocoanut, நார். 5. Fibre, filament of leaves, tendril of a vine, &c., இலைநரம்பு. 6. String of a bow or of a similar machine used to beat cotton for carding it, வில்லின்நாண்முதலியன. 7. Continuation of the stem through the jack-fruit, custard-apple, &c., பழத்திலுள்ளநரம்பு. (*c.*) 8. (*R.*) The pulse, நாடி.—For the ten நரம்பு, see நாடி. As an adjective it is changed to நரப்பு in poetry.

நரம்பெழுபத்தீராயிரம். The arteries, veins, nerves, &c., are 72,000.

நரப்புக்கருவி, *s.* A stringed instrument, யாழ்முதலியன.

நரப்புக்கருவியாளர் — நரப்புக்கருவியைக்கொருத்துமவர்கள், *s.* (*plu.*) Fiddlers, players on stringed instruments, lutists.

நரம்பன், *s.* [*fem.* நரம்பி.] An emaciated person whose veins stand out, நரம்பெழுமுடம்பன். 2. A thin, meagre person, மெலிந்தோன். (*c.*) 3. [*prov.*] Tobacco leaf in which the fibres are prominent, நரம்புப்புகையிலை.

நரம்பினுதம் — நரம்பினோசை, *s.* The sound of the string of a musical instrument.

நரம்புக்கயிறு, *s.* Cords sewed into the seams of a sail-cloth. 2. As நரம்பு, 2.

நரம்புக்காய், *s.* A long thin fruit, as that of the முருங்கை.

நரம்புச்சிலந்தி, *s.* [*sometimes* நரப்புச்சிலந்தி.] A long slender worm between the skin and muscles, guinea worm, நீர்ப்புண். (*c.*) 2. Boil on a nerve.

நரம்புச்சுருக்கு, *s.* Contraction of a ligament, or muscle. See சுருக்கு.

நரம்புபற்ற, *inf.* To become meagre, emaciated.

நரம்புப்பிடிப்பு, *v. noun.* Cramp, spasm, convulsion, contraction of a muscle.

நரம்புபுடைத்தல், *v. noun.* Swelling of the veins, becoming prominent as the veins from straining or over-fulness as in singing, &c., or of a pregnant woman.

நரம்புமுடக்கம், *s.* Contraction of the nerves.

நரம்புவாங்க — நரம்பெடுக்க, *inf.* To take off the fibres from leaves, fruits, &c. 2. To cut the tendons of the feet; *used in anger.* 3. To oppress one. 4. To contract.

நரம்பிசிவு, *s.* A spasm of the nerves.

*நரர், *s.* [*pl. of* நரன், which see.] Men.

நரலு—நரலல், கிறது, நரன்றது, நரலும், நரல, *v. n.* To sound, to roar, to rush, ஒலிக்க. 2. To sound as crows in cawing; to hum, பலர்கூடிப்பேச. (*p.*)

நரல்வு, *v. noun.* Sound, roar, buzz, &c. 2. An internal sound of the bowels, &c., உட்கோஷை.

நரலை, *s.* Sea, as roaring, கடல்; [*ex* நரல், *v.*]

நரல், *s.* Dry rubbish, as straws, dead leaves, twigs, &c., செத்தை. (சூ.) 2. [*prov. for sst. com.* சருகு.] People, சனம்.

நரவலி, க்கிறேன, த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*prov.*] To wait long under great weariness, சோர.

நரற்று, கிறேன், நரற்றினேன், வேன், நரற்ற, *v. n.* To sound; to produce a sound by striking or touching, ஒலிக்க. (சூ.)

*நரன், *s.* A man, a human being, மனிதன் [*plu.* நரர், நரர்கள்.] 2. Arjuna, அருச்சுனன். W. p. 455. NARA.

நரகரி, *s.* Vishnu. See நரவரி.

நரசிங்கம்—நரசிங்கமூர்த்தி, *s.* Vishnu in his fourth incarnation as man-lion or Narasingha. See திருமாலவதாரம்.

நரசிங்கராச்சியம், *s.* The Narasingha country, whose capital was Vijayanagaram or Bisnagur.

நரசீவன், *s.* A human being. (*c.*)

நரசீவதயாபரர் — நரதயாபரர், *s.* The benevolent God, as gracious to men.

நரதுதி — நரஸ்துதி, *s.* Adulation of great men, மானிடப்புகழ்ச்சி.

நரதேவன் — நரேந்திரன், *s.* A king, a sovereign, அரசன். W. p. 455. NARADEVA.

நரத்துவம், *s.* Human nature, மனுஷீகம்.

நரநாராயணர், *s.* [*Hon.*] A name of Vishnu, in his incarnation as two sages, நரன் and நாராயணன், afterwards as Vishnu and Arjuna.

நரபதி, *s.* A king as lord of men. 2. (*R.*) A title of the king of Bisnagur.

நரபலி, *s.* A human sacrifice, regarded as peculiarly acceptable to Kali and other ferocious deities, மனிதப்பலி.

நரபாலன், *s.* A king, அரசன்; [*ex* பாலன், protector.]

நரப்பிரதிஷ்டை, *s.* One of the three species of consecration, that performed by men, மனிதர்செய்யும்பிரதிஷ்டை. See பிரதிஷ்டை.

நரமடங்கல், *s.* Vishnu, as நரசிங்கம்; [*ex* மடங்கல், lion.]

நரமாமிசம், *s.* Human flesh.

நரமாமிசபட்சணம், *s.* Cannibalism.

நரமாமிசபட்சணி, *appel. n.* An eater of human flesh, a cannibal.

நரமேதம், *s.* (*St.*) A human sacrifice; [*ex* மேதம்.]

நரவரி, *s.* (*St.* நரஹரி.) Vishnu, as நரசிங்கம்; [*ex* அரி, lion.]

நரவாகனம், *s.* A palankeen as supported by men, சிவிகை. 2. A man as the vehicle of Kuvera, குபேரனூர்தியைப்போன்.

நரவாகனன், *s.* Kuvera, as borne by a man, குபேரன்.

நராதிபன், *s.* A king, அரசன்; [*ex* அதிபன்.]

நராயணன், *s.* Vishnu, விஷ்ணு. See நாராயணன்.

நராவதாரம், *s.* Incarnation in human form.

நரேசன்—நரேசுரன், *s.* A lord of men, a king, இராசன்.

நரேந்திரன், *s.* A king in general. See நரதேவன். 2. A particular king.

நரா, *s.* [*prov.*] Hardness in fruits through blight or injury, கன்றிப்போதல்.

நராப்பற்ற — நராப்பிடிக்க, *inf.* To become hard as an injured part of a fruit.

நராங்கு, *v. n.* [*prov.*] To be stunted—as a person, plant, &c. See நரங்கு.

நராந்தம், *s.* [*change of* நரந்தம்.] A crow, காக்கை. (சூ.)

*நராபோகம், *s.* [*prov.*] Unexpected felicity happening to one, நினைத்திராதவாழ்வு பெறல்; [*ex* நரன்.]

நராபோகத்திலராபோகம். Remarkable honor coming unexpectedly.

நராலை, *s.* Hell, நரகம்; [*ex* நரன் *et* ஆலை.] (சூ)

நரி, *s.* A jackal, a fox, ஓரி. 2. [*in cant*, குழூஉக்குறி.] A tiger, புலி; குட்டிநரி, a young jackal; குள்ளநரி; a short jackal; பெருநரி, a tiger; குழிநரி, நரைநரி, வங்கநரி, a fox.

நரிவாலைக்கொண்டோகிணறாழம்பார்க்கிறது. Can a well be fathomed with the tail of a jackal?

இவனுக்குஅவன்நரிகாட்டுகிறான். He acts the fox toward him.

எங்கும்நரிஓடுகிறது. It is over-run with jackals; i. e. desolate.

நரிநிறமாயிருக்கிறான். He is shy, insincere.

நரிக்காய்ச்சி, *s.* [*prov.*] A palmyra tree bearing fruit of a dim colour, நிறமங்கைப்பனை.

நரிக்குழி—நரிவளை, *s.* A fox-hole.

நரிக்கொம்பு, s. Small bud-like horns in a jackal, of rare occurrence—said to be very efficacious in magic.

இவன்கையில்நரிக்கொம்பிருக்கிறது. He has in his hand a jackal's horn; i. e. he fascinates.

நரிக்கொன்றை, s. A shrub, Cassia javanica, L.

நரிப்பயம், s. Dread of a tiger.

நரிப்பயறு, s. A wild kind of pea, Paseolus trilobates, L.

நரிப்பையன், s. A little boy. (R.)

நரிப்பள்ளம், s. Holes in a river. 2. Pools in the bed of a river whose stream is dry.

நரிப்பாகல், s. A kind of winding plant with bitter fruit, Momordica charantia. See பாகல்.

நரிமருட்டி—நரிமெருட்டி, appel. n. A shrub, கிலுகிலுப்பை, Crotalaria.

நரிமிரட்டுதல், v. noun. Smiling as small babes in sleep, attributed to a jackal's diversion. (c.)

நரிமுருக்கு, s. An inferior kind of Erythrina. 2. A kind of paddy, நெல்.

நரியனெல், s. A kind of paddy, ஓர்வகைநெல்.

நரியன், s. A cunning fox, சூதன். 2. A dwarf, குள்ளன்.

நரியிலந்தை, s. A tree, a variety of இலந்தை, Zizyphus.

நரிவாற்புல், s. A grass, Dactylis spicata, Koen.

நரிவிளா, s. [com. குட்டிவிளா.] A shrub, Feronia—as நிலவிளா.

நரிவெங்காயம், s. A plant, Erythronium Indica.

நரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be startled, confounded, பிரமிக்க. 2. v. a. To deride, to despise, சிரிக்க. (p.)

நரிப்பு, v. noun. Derision, contempt, இகழ்வு. (சது.)

நரிப்புறம், s. The fifth lunar mansion, மிருகசீரிடம். (சது.)

நரிவெரூஉத்தலையார், s. One of the professors of the Madura College; nothing is known of him but his impromptu on the Cural, ஓர்சங்கப்புலவர்.

நருக்கல், s. Any thing crushed, bruised, mashed, broken to pieces, நசுக்கல். 2. [prov.] A severe and dangerous pain in the vitals, ஓர்வயிற்றுவலி; [ex நருக்கு.]

நருக்காணி, s. The state of being small and stunted, as a boy or girl, சுரிசை. See நசுக்கான். (c.)

நருக்கு, கிறேன், நருக்கினேன், வேன், நருக்க, v. a. To mash, to bruise, to crush or grind to pieces; to break with the teeth, நசுக்க. (c.)

நருக்கலாயிருக்க, inf. To be ill. (R.)

நருக்கற்குத்து, s. [prov.] Pain in the vitals, as நருக்கல்.

நருக்குப்பிருக்கல் — நருக்குப்பிருக்கு, s. That which is not entirely bruised, மசிந்தும்மசியாததுஅரைப்பு. (c.)

நருக்குப்பிருக்கென்றிருத்தல். Said of a house, or town, in which there is much sickness.

நருக்கெனல், v. noun. Suddenness, abruptness, promptness, விரைவுக்குறிப்பு. (c.)

நருக்கெனச்செய். Make haste and do it at once.

நருங்கு, கிறேன், நருங்கினேன், வேன், நருங்க, v. n. To be mashed, bruised, crushed to pieces; to be ground or broken with the teeth, நசுங்க.

நருங்கச்சதை. Mash it well.

நருநருத்தல் — நறநறத்தல், v. noun. Feeling sand or grit in the mouth with food, as நெறுநெறுத்தல். (c.) 2. [prov.] Being slight, said of fever, &c., அற்பமாதல்.

நருநருத்தகாய்ச்சல், s. Slight fever.

நருநரெனல், v. noun. Having grit in the mouth with food, as நெறுநெறுவெனல்.

நருபிருத்தல் -நருபிரென்றிருத்தல், v. noun. Being dirty, filthy, disgusting, abominable, அசங்கியமாதல். 2. That which is not well bruised, இருவல்நருவலாயிருத்தல். (Jaffna usage.)

நருபிருத்தசாப்பாடு, s. Detestable, disgusting, unclean food.

•நருமதை, s. The Nerbudda river, ஓர் ஆறு. W. p. 456. NARMMADA. See நதி.

நருமு—நரும்பு, கிறேன், நருமினேன், வேன், நரும, v. a. [also நறும்பு.] To gnash or grind the teeth, பறகடிக்க. 2. To crush between the teeth, பல்லால்நசுக்க. (c.)

நருவல்நொருவல், s. [prov.] That which is coarsely broken, as grain; granulated, either in powder or in liquids, இருவல்நருவல். 2. Being clotted, as stools, மலம்இறுகல்.

நருவாணி, s. [prov. for நருக்காணி.] Stuntedness.

நருவியுப்பு, s. A salt, ஓருப்பு.

நருள், s. [vul.] People, சனம். See நரல்.

நருள்பெருத்தஇடம். A place thick of people.

•நரேசன், s. A king. See நரன்.

நரை, s. Whiteness, an ash-color, greyness, வெண்மை. 2. Hoariness of age. See சரை. 3. Faintness of color, மங்கல்நிறம். (c.) 4. A bull; chiefly a white one, இடபம். 5. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. 6. Chowrie or whisk of hair of the bos grunniens. See சாமரம். 7. A heron, நாரை.

பித்தநரை, s. Premature greyness occasioned by disease. See பித்தம்.

நரைகாணுதல், v. noun. The appearance of grey hairs.

நரைதிரை, s. Hoariness and wrinkles. See திரை.

நரைதிரைமூப்பில்லாமை, v. noun. Exemption from wrinkles and hoary age.

நரைத்தலை—நரைமயிர், s. Hoary head.

படைகெட்டோடுகையில் நரைமயிர் பிடுங்குகிறதோ. When the army is fleeing before the foe, is it a time to pluck out grey hairs?

நரைமாடு, s. A greyish or ash-colored ox, cow, &c.

நரையன், s. [prov.] A person with white or sandy hair, நரைத்தவன். 2. A person prematurely grown grey, பருவமின்றிநரைத்தவன். 3. A greyish beast, வெள்ளைமிருகம். 4. A kind of hawk, வல்லூறு.

நரை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To grow grey, to become pale or whitish, மயிர்வெளுக்க. 2. To fade as standing corn or vegetables from drought, &c., வெளிற. 3. To be faint or pale in color, நிறம்வெளுக்க. (c.)

நான்நரைத்துப்போனேன் — எனக்குநரைத்துப்போயிற்று. I am grown grey.

உமக்குவயதுசென்றுநரைத்ததோ மயிர்மாத்திரம்நரைத்ததோ. Are you grey by age, or is your hair merely turned white?

நரைத்தகிழவன், s. A grey old-man.

நரைத்தவன், appel. n. A grey-headed man.

நரைத்ததலை, s. A hoary head.

நரைத்தபயிர், s. A faded crop.

நரைக்கொள்ளு, s. A kind of plant, பிள்ளைக்கொழி, Dolichos, L.

நரைச்சல், s. [vul.] Faded color and quality of growing crops, vegetables, &c. not flourishing, வெளிறினதன்மை.

நரைச்சற்கீரை, s. Pale or faded greens.

நரைச்சற்பயிர், s. As நரைத்தபயிர்.

நரையான், s. A heron, செங்கானாரை. 2. [prov.] A small insignificant thing as a child, &c., சிறுவது. [in derision.]

நரையான்கட்டிலேயகப்பட்டான். He was obstructed by the flight of a heron.—Note. The flight of a heron from right to left across the path of one setting out on a journey is thought inauspicious.

சாம்பல்நரையான், s. As சாம்பனாரை.

நல, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To become better, to take a favorable turn, நன்மையாக; [ex நலம்.] (p.)

நலப்பு—நலவு, v. noun. [prov.] Goodness, benefit, நன்மை. 2. Success, efficacy profit, சித்தி.

நலக்கு, கிறேன், நலக்கினேன், வேன், நலக்க, v. a. To deprive of stiffness, or firmness, to make soft and pliant—as cloth, or paper by handling, கசக்கச்செய்ய. 2. To soil slightly; to sully, to tarnish, அழுக்காக்க. (c.)

நலங்கு, s. A ceremony of anointing the bride and bridegroom, the day before marriage, with oil, turmeric, the powder of பச்சைப்பயறு, and சீயக்காய், (with இடுதல்)—மணத்துக்கிடுநலங்கு; also நலங்குமா. (c.) 2. A macerated mass, அரைத்தகுழம்பு. 3. A medicine applied to the small-pox pustules, வைசூரிபுண்ணுக்கிடுமருந்து.

நலங்கிட, inf. To perform the ceremony of anointing with நலங்கு.

நலங்குபூச, inf. [prov.] To daub a mixture of ground margosa leaves, green turmeric, &c., on persons recovering from the small-pox.

நலங்கு, கிறேன், நலங்கினேன், வேன், நலங்க, v. n. To lose stiffness, as cloth, &c. —as நலக்கு, v. 2. To grow faint as a child by the heat of the sun, பிள்ளைசோர. (c.)

நலம், s. A good, a benefit; efficacy, virtue, goodness—oppos. to இளப்பம், நன்மை. 2. Beauty, fairness, handsomeness, அழகு. 3. Welfare, advantage, profit, utility, பயன். 4. Favor, kindness, உபகாரம். 5. Delight, pleasure, gratification, இன்பம். 6. Connivance, partiality, favoritism, indulgence, கண்ணோட்டம். (சது.) 7. (Beschi.) Testicle of a bull or buffalo, விரைக்கொட்டை. 8. Excellence, உயர்வு. 9. Dried ginger, சுக்கு.

நலச்சூடு, s. Brand on a beast.
நலஞ்சுட, inf. To geld a bull and brand the lacerated part.
நலந்தட்ட—நலமெடுக்க-நலம்அடிக்க-நலங்கசக்க, inf. To castrate in the Indian mode by mashing the testicles; to geld, emasculate.
நலப்பாடு, v. noun. [prov.] Goodness, excellence, நன்மை. 2. Advantage, profit, ஆதாயம். 3. Good fortune, அதிஷ்டம்.
நலப்புண், s. Sore of the brand, on a beast's testicles.
நலமாய்வாங்க, inf. To buy cheap, சுலபமாய்க்கொள்ள. 2. To get back what is lent, &c., without difficulty.
நலமானகாலம், s. A time of utility, profit, expedience.
நலமினப்பம், s. Good and evil, whether natural or moral.
நலம்பொலம், s. Good and evil. (c.)
அரைநலவன், s. A bull partly castrated.

நலன், s. [poetical change of நலம்.] Good, &c.
நலி, s. Suffering, disease, நோய். (சது.)
நலி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To waste, to pine away, மெலிய. 2. To yield before a foe, தோற்க. (சது.) 3. To slide, roll or fall down, சரிய. 4. To perish, அழிய. 5. To suffer, to be in distress, வருந்த. 6. v. a. [vul.] To afflict, to distress, வருத்த. அவன்குடும்பம் மெத்தநலிந்துபோயிற்று. His family became impoverished.
நலிதல், v. noun. [in gram.] One of the three variations in the articulation of letters, viz. எடுத்தல், படுத்தல் and நலிதல். 2. A sliding, சரிதல். 3. Growing thin, மெலிதல்.
நலிதலோசை, s. The middle accent.
நலிவு, v. noun. Suffering, destruction, &c., as the verb.

நல்—நல்ல, adj. [in combin. before க, ச, த, ப, changed to ற and commonly before ம to ன.] Good, excellent, beneficial, eminent, நன்மையான. 2. Acceptable, desirable, agreeable, ஏற்ற. 3. Abundant, copious, மிகுந்த. 4. Much, intense, அதிகமான. 5. Auspicious, propitious, fortunate, சுபமிகுந்தமுள்ள.—Note It is sometimes combined with words of bad meaning to show intensity, as நல்லகள்ளன், a consummate thief.
நல்லகாயம், s. Severe wound.
நல்லகாய், s. Abundant fruit, மிகுகாய். இத்தத்தடவைநல்லகாய். The crop of fruit this time is abundant.
நல்லகாலம், s. A propitious time; also சுபகாலம்.
நல்லகுணம், s. Good temper, a benevolent, amiable disposition; also சற்குணம். நல்லகுணத்தோடேகொடு. Give, or pay freely.
நல்லசடம், s. A healthy constitution, சுகசரீரம்.
நல்லசமயம், s. A good season, a favorable opportunity.
நல்லசரக்கு, s. Superior goods, &c. See சற்சரக்கு.
நல்லசனனம், s. A good birth. (Meton.) One blessed with a tendency to freedom from transmigration, and who employs his birth to obtain salvation.

நல்லசா, s. A good or auspicious death; not untimely, &c.; also சுசா.
நல்லசாமம், s. Midnight, dead of night, நடுச்சாமம்.
நல்லசெய்கை, s. A good, approved, or virtuous action.
நல்லஞாபகம், s. As நல்லநினைப்பு.
நல்லதண்ணீர்—நல்லசலம், s. Fresh, potable water.
நல்லதண்ணீர்க்கடல், s. The sea of fresh water.
நல்லதம்பிரான், s. [prov.] The hooded snake, regarded as a deity, நல்லபாம்பு.
நல்லதரம், s. The first quality.
நல்லதனம், s. Friendly words, mildness, &c.
நல்லதனம்பண்ண, inf. To pacify.
நல்லது, appel. n. [pl. நல்லவை.] That which is good, well, very well, நன்மையானது.
நல்லதுசொல்ல, inf. To speak in one's favor. 2. To speak kindly. 3. To bid farewell.
நல்லதுதீயது — நல்லதுபொல்லாதது, appel. n. Any thing good or evil.
நல்லதுபண்ண, inf. To reconcile, gain one's friendship, make friends with one, propitiate one.
நல்லதேட்டம், s. Acquisition of property by fair means, நியாயமானசம்பாத்தியம். 2. Seeking benefits for the soul, ஆத்துமார்த்தம்.
நல்லத்தை, s. Father's sister.
நல்லநடத்தை, s. Good deportment, virtuous conduct.
நல்லநாள், s. An auspicious day. நல்லநாட்பெருநாள். A great day, a holy day.
நல்லநினைப்பு, s. A good memory.
நல்லபழக்கம், s. Good customs, habits, &c.
நல்லபாம்பு, s. The female cobra-de-capella, a very poisonous snake; the male is called சாரை and is nearly harmless.
நல்லபிறப்பு, s. As நல்லசனனம்.
நல்லபுத்தி, s. Good state of mind, good sense, good feeling, good understanding; also சற்புத்தி. 2. Politics; prudential, discreet measures; good policy, விவேகம். 3. Good instruction or advice, சற்போதனை.
நல்லப்பன், s. [prov.] A paternal uncle, தகப்பனோடுகூடப்பிறந்தவன்; a domestic term.
நல்லமத்தியானம், s. Exactly noon.
நல்லமரணம் — நன்மரணம், s. See நல்லசா.
நல்லமழை, s. Plentiful rain.
நல்லமனம், s. A benevolent mind, நன்மனது. 2. Good temper, amiable disposition, a well disposed mind, சற்குணம். 3. Candor; துயசித்தை; also நன்மனம்.
நல்லமாரி, s. [prov.] A good, rainy season.
நல்லமுகங்காட்ட, inf. To show a friendly face.
நல்லமுட்டாள், s. A blockhead, மக்கன். 2. A hasty, peevish, irritable person, மடையன்.
நல்லமுருங்கை, s. Hyperanthera Moringa, whose leaves and fruits are edible.

நல்லமை, s. [prov.] Goodness, merit, virtue, சற்குணம். 2. Kindness, civility, friendliness. See நன்மை.
நல்லம்மாள், s. [prov.] A maternal aunt, தாயின்சகோதரி.
நல்லம்மான், s. A mother's brother, or maternal uncle.
நல்லம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, Euphorbia hypericifolia, L.
நல்லவர், s. (plu.) Friends, மித்திரர். 2. The learned, the holy, சான்றோர்.
நல்லவழி, s. A good way; the way to heaven, மோட்சவழி. 2. Virtuous conduct, நன்னடக்கை. 3. Good parentage, family, descent, &c., சற்குலம்.
நல்லவளம், s. A good opportunity, a favorable time, வசதி.
நல்லவன், s. [fem. நல்லவள்.] A good man.
நல்லவாசனை, s. A fragrant smell, as சுகந்தம்.
நல்லவார்த்தை—நல்வார்த்தை, s. Friendly words, இன்சொல். 2. Blessing, benediction, ஆசீர்வாதம். 3. A word of approbation, உகந்தசொல்.
நல்லவிளைவு — நல்லவிளைச்சல் — நல்விளைவு, v. noun. A good crop, an abundant harvest.
நல்லவுடம்பு—நல்லுடம்பு, s. A healthy constitution, a body adapted to different habits.
நல்லவெயில், s. A hot sun.
நல்லவெல்லம், s. Jaggery, கருப்பங்கட்டி.
நல்லவேளை, s. A fortunate hour, a lucky time, அதிஷ்டகாலம். 2. A fortunate occurrence, escape, &c., attributed to chance, or more properly divine interposition, சுசமயம். 3. [also நல்வேளை.] A plant, Cleome pentaphylla, L.—oppos. to நாய்வேளை.
நல்லவேளைதப்பித்துக்கொண்டாய்.........You escaped the danger at a lucky time.
நல்லவை, s. A learned assembly, நற்சபை; [ex அவை.] 2. (plu.) Good things.
நல்லவையோர், s. (plu.) The society of the good, virtuous, learned. (p.)
நல்லறம், s. Virtuous life, virtue, morality, நல்நடக்கை.
நல்லறிவு, s. Good sense, சுபுத்தி. 2. Pious disposition, ஒழுக்கம். 3. Good instruction, சற்போதனை. 4. The name of a small work of forty verses, ascribed to Avvyar, ஒருநூல்.
நல்லன், s. As நல்லவன். (p.)
நல்லா—நல்லான், s. A good cow, நற்பசு. (p.)
நல்லாவின்கன்று, s. The calf of a good cow.
நல்லாங்கு, s. Moral good, good as done to another, நன்மை—oppos. to பொல்லாங்கு. (R.)
நல்லாடை, s. Superfine or costly cloth.
நல்லாப்பு, s. [prov. vul.] Good as done to another, நன்மை. Compare பொல்லாப்பு.
நல்லாய்ச்சி, s. [prov.] A maternal aunt, or wife of a paternal uncle.
நல்லார், s. (plu.) The good, the pious—oppos. to பொல்லார். 2. (p.) Women, the fair, மாதர். 3. Learned men, அறிஞர்.

நல்லாள்—நல்லி, s. A woman, one of the fair sex, அழகுடையாள். 2. A woman, பெண். (p.)

நல்லாறு, s. Good conduct, as நன்னெறி; [ex ஆறு, way.] (p.)

நல்லீரல், s. The liver, especially of sheep.

நல்லுறவு, s. Nearly related, but beyond the first degree.

நல்லெண்ணெய், s. Sesamum oil, as more conducive to health than any other. See under எள்.

நல்லெழுத்து, s. Good luck, fate or fortune; as destined by heaven. 2. A fair hand.

நல்லொழுக்கம், s. Moral conduct—oppos. to தீயொழுக்கம். See ஒழுக்கம்.

நல்லோர், s. The good, as நல்லார்.

நல்லோர்பெரியோர். The good are great.

நல்வழி, s. A small work by Avvyar, ஓர்நூல். 2. A good method; also நல்ல வழி.

நல்வாழ்வு, s. Happy life. 2. Happily married, spoken of a woman, இல் வாழ்க்கை.

நல்விதி, s. Good destiny as நல்லெழுத்து.

நல்வினை, s. Good action; the merit of good works in a former birth, enjoyed in the present—oppos. to தீவினை.

நல்வினைதீவினை. Good and bad actions; good and bad fate.

நற்கதி, s. Bliss, heaven, absorption—oppos. to துர்க்கதி.

நற்கந்தம், s. Agreeable odor, as நல் லவாசனை.

நற்கருணை, s. [Chris. usage.] Sacrament of the Lord's Supper. See கருணை.

நற்கருணைகொடுக்க—நற்கருணைபரிமாற, inf. To administer the bread and wine at communion. 2. To administer the Lord's Supper.

நற்கருணையெடுக்க—நற்கருணைவாங்க, s. To receive the Lord's Supper.

நற்கருமப்பயன், s. [in poetry.] Auspicious actions, as ploughing, marrying, &c. See கருமபூமிக்குரிமை.

நற்கலிதம்—நற்சங்கலிதம், s. A series of numbers. See சங்கலிதம்.

நற்கனவு, s. A good dream.

நற்கிரியைகள், s. Good works.

நற்கீர்த்தி, s. Good fame, good report, a good name, &c.—oppos. to துர்க்கீர்த்தி.

நற்குணம், s. As நல்லகுணம். 2. Good qualities requisite for a person, of which ten are given in சதாசாரம்; four relating to the mouth, such as—speaking truth, &c.; three, to the body, as worship and penance; and three to the mind, as gratitude and self restraint.

நற்குலம்—நல்லகுலம், s. Good caste.

நற்குறி, s. As நற்சகுனம்—oppos. to துற்குறி, 2.

நற்கோள், s. Benign planets, viz. Mercury (not in conjunction with the sun), Venus, Jupiter, and the moon in her increase—oppos. to தீக்கோள்.

நற்சகுனம், s. A good omen, favorable augury.

நற்சமயம், s. Good opportunity.

நற்சரக்கு, s. Undamaged goods, &c. See சரக்கு.

நற்சலாபம், s. A lucrative pearl-fishery.

நற்சாந்து, s. Mortar as distinguished from clay, often used in building. 2. Fine plaster, stucco, சுண்ணம்.

நற்சார்பு, s. A virtuous or religious tendency. See சார்பு.

நற்சாளை, s. A superior kind of சாளை fish.

நற்சீந்தில், s. A sweetish kind of சீந்தில் creeper. See சீந்தில்.

நற்சீரகம், s. Good cumin, as distinguished from black.

நற்சீர், s. A good state.

நற்செங்கல், s. Yellow ochre, used for dying the garments of the Saiva devotee, மஞ்சட்காவிக்கல். (சது.)

நற்செய்தி, s. Auspicious tidings, event, &c.

நற்பிரியம், s. Good will. 2. (R.) A shrub, ஓர்செடி, Pharniaceum, L.

நற்பெண்டு, s. (for நல்லபெண்டு.) A good woman.

நற்பெண்டுக்கொருசொல்நன்மாட்டுக்கொருசூடு. One word to a good woman, one branding to a good cow.

நற்றாய், s. One's own mother, as பெற்ற தாய். (p.)

நன்காடு, s. A burning ground, சுடு காடு. (p.)

நன்குரல், s. A well omened sound.

நன்கொடை, s. Donation, gratuity, benefaction, present, உபகாரவீகை.

நன்செய், s. [vul. நஞ்சை.] A rice field, செந்நெல்விளைபுலம்.

நன்சொல், s. Compliment, civility in words, இன்சொல். 2. Good advice, profitable discourse, words of comfort.

நன்மக்கள், s. Good children, virtuous offspring. 2. The good, the virtuous, the eminent, சான்றோர். (சூடா.)

நன்மச்சான், s. [vul. fem. நன்மச்சினி.] Son of a mother's brother.

நன்மச்சினி, s. A female cousin, properly the daughter of a maternal uncle or aunt.

நன்மருகன்—நன்மருமகன், s. A man's sister's son, or a woman's brother's son, சொந்தமருமகன்.

நன்மருகி—நன்மருமகள், s. A man's sister's daughter, or a woman's brother's daughter, சொந்தமருகி.

நன்மனம், s. As நல்லமனம். (R.)

நன்மாதிரி, s. A good example; a good pattern or specimen, &c.

நன்மாமன், s. A maternal uncle.

நன்மாமி, s. A paternal aunt.

நன்மார்க்கம், s. Virtue, virtuous conduct, morality.

நன்முகம், s. Benignity; cheerfulness of countenance, pleasant looks, as நல்ல முகம்.

நன்மைத்துனன், s. [fem. நன்மைத்துனி.] A male cousin, properly son of a maternal uncle or aunt, நல்லம்மான்புதல்வன்.

நன்னடை, s. Good conduct, நல்லொ ழுக்கம்.

நன்னயம், s. Gratifying words, affability, இன்சொல். 2. Civility, politeness, complaisance, உபசாரம். 3. Goodness, நன் மை. (See நயம்.) 4. Thought, நினைவு. (p.)

நன்னருக்கல்—நன்னொருக்கல், s. [prov.] Slight, internal pains, as in the first stages of pregnancy, first labor-pains; also from hunger, indigestion, fever, &c., நோவு. (Jaffna usage.)

நன்னலம், s. Excellence, eminence, மேன்மை. 2. Beauty, அழகு. (p.)

நன்னிலம், s. Good land, நல்லபூமி. 2. A rice field, நன்செய்.

நன்னிலை, s. Observance of a proper and prescribed course of conduct, நல் லொழுக்கம். 2. Religious austerities, தவம். 3. The world, உலகம். (சது.)

நன்னிறம், s. White, as being the simplest or purest color, வெண்மை. (p.)

நன்னிறத்தியல்பெனப்படுவதுவெள்ளை. It must be understood that it is the nature of white color.

நன்னுதல், s. A damsel, a lady; (lit.) beautiful forehead, பெண்; [ex நுதல்.] (p.)

நன்னுதால், [voc.] O lady!

நன்னூல், s. A good book, or moral system. 2. A Tamil grammar by Pavananti, ஓரிலக்கணநூல்.

நன்னெறி, s. As நல்வழி. 2. A moral book of forty stanzas composed by சிவப்பிரகாசன், ஓர்நீதிநூல்.

நன்னெறிவழுவாதபெண். A female who will not swerve from the right way.

நல்கு, கிறேன், நல்கினேன், வேன், நல்க, v. a. To desire, to long for, to lust after, விரும்ப. 2. To bestow, to grant, to be liberal, கொடுக்க. 3. To favor, to be propitious, கடாட்சிக்க. (p.)

நல்குரவு, s. Poverty, indigence, destitution, வறுமை. (சது.)

நல்கூரு— நல்கூர், கிறேன், நல்கூர், ந்தேன், வேன், நல்கூர, v. n. To be poor, indigent, destitute, வறுமைப்பட. (நல்வழி.)

நல்கூர்ந்தோன், appel. n. A poor man, எளியவன்.

நல்கூர்வேள்வியார், s. One of the professors of the Madura college. He appears from his surname to have been a brahman, சங்கப்புலவரிலொருவர்.

நல்லம், s. Black, dark, கறுப்பு. (சது.)

நல்லரிவஞ்சம், s. One of the six divisions of Swerga. See போகபூமி.

நல்லாதனார், s. A poet who flourished in the Agastyan age of Tamil literature. His epigrams said to have been approved by the Madura college, are collectively called திரிகடுகம், ஓர்நூல்.

நவசி, s. [prov.] A kind of cocoa-nut tree of which the fruit has a tender shell, part of it edible, and reddish, ஓர்தெங்கு. 2. A kind of areca-tree, the fruit of which is redder than that of others, ஓர்கமுகு. (Jaffna.)

•நவச்சாரம்—நவக்ஷாரம், s. [com. நவா சாரம்.] Sal-ammoniac, chloride of ammonium. 2. A solder, a metallic cement, நவச்சாரப்பற்று; sometimes நவாசம்.

நவச்சாரஉண்டை, s. Pills, the chief ingredient of which is sal-ammoniac.

நவச்சாரக்கிராணம், s. Volatile sal-ammoniac.

•நவதை, s. Newness, novelty, புதுமை. W. p. 457. NAVATA.

நவத்தம், s. A kind of grass. See சடா மாஞ்சி.

•நவப்பிரீதி, s. Salt-petre, வெடியுப்பு.

நவம், s. The cloudy season, August and September as applicable to North India, கார்காலம். 2. Friendship, சிநேகம். 3. Relative affection, கேண்மை. 4. The earth, பூமி. (p.)

•நவம், adj. Nine, ninefold, ஒன்பது. W. p. 457. NAVAN.

நவகணம், s. The nine classes of gods.

நவகண்டம், s. The nine divisions of the known continent. See கண்டம்.

நவகோடிசித்தர், s. The ninety-millions of *Siddhar*.

நவகோணம், s. A nonagon.

நவக்கிரகம், s. The nine planets of Hindu astronomy. See கிரகம்.

நவசத்தி, s. The nine female energies. See சத்தி.

நவசித்தர், s. The nine special *Siddhars*. See சித்தர்.

நவசிராத்தம், s. (St.) The first series of offerings made to brahmans on the first, third, fifth, seventh, ninth and eleventh days after a person's demise.

நவதாரணை, s. The nine classes of things established by art. 2. The nine forms of worship by Saiva Yogis. See தாரணை.

நவதாளம் — நவசந்திதாளம், s. The nine modes of drumming. See தாளம்.

நவதானியம், s. The nine kinds of grain oblations. See தானியம்.

நவத்துவாரம்—நவவாயில், s. The nine apertures of the body, கண், the two eyes; காது, the two ears; நாசி, two nostrils; வாய், the mouth; குதம், the anus; குய்யம், urinary orifice. (c.)

நவநாகம், s. [in *mythol.*] The nine huge serpents including ஆதிசேஷன். See நாகம். 2. Sison or Bishop's weed, ஓமம்.

நவநிதி, s, The nine gems or jewels. See நிதி.

நவபுண்ணியம், s. The nine charitable actions performed to a sacred guest: 1. எதிர்கொள்ளல், meeting him on his approach; 2. பணிதல், doing him homage; 3. ஆசனத்திருத்தல், seating him; 4. தாள் கழுவுதல், washing his feet; 5. அருச்சித்தல், presenting flowers; 6. தூபங்கொடுத்தல், offering incense; 7. தீபங்காட்டல், waving lamps; 8. புகழ்தல், praising him; 9. அமுதமேந்தல், serving food, as an act of homage and provision.

நவபேதம், s. The nine forms or transmutations of Siva according to the சித்தாந்தம் system: 1. சிவம். 2. சத்தி. 3. நாதம். 4. விந்து. 5. சதாசிவம். 6. மகேசுரன். 7. உருத்திரன். 8. விஷ்ணு. 9. பிரமா.

நவப்பிரேதம், s. Nine demons, whose protection is invoked by incantations towards the eight cardinal points, and one over head.

நவமஸ்கந்தம்—நவமம், s. The ninth section of Bhagavat.

நவமணி — நவரத்தினம், s. The nine gems. See இரத்தினம்.

நவமணிமாலை, s. A poem of nine verses in the அந்தாதி connexion, (*lit.*) the nine gemmed chain. See பிரபந்தம்.

நவமி, s. The ninth lunar day after the new or full moon. See திதி. W. p. 457. NAVAMI.

நவமுகில், s. The nine classes of clouds; each raining a year. See மேகம்.

நவரசம்—நவரதம், s. The nine passions, as expressed in poetry, dramatic action, &c. See இரசம்.

நவரத்தினம், s. See நவமணி.

நவராசிகம், s. Rule of nine.

நவராத்திரி, s. Nine nights of strict fasting, chiefly to Durga, who is said to have fought with Durgan an Asura nine days, and to have slain him on the night of the last. The fast begins on the first phasis of the new moon in September.

நவராத்திரிபூசை, s. The puja offered to Durga, Sarasvati and Lukshmi, three days each, in the nine days' fast.

நவராத்திரிவிரதம், s. The fast of nine nights.

நவலோகம், s. The nine metals. See உலோகம்.

நவவானோர்கணம், s. [R. C. *usage.*] Nine angelic companies in heaven.

நவவியாகரணம், s. The nine divisions of Sanscrit grammar, of which two are said not to be now extant, வடநூலி லொன்பதுவகைஇலக்கணம்.

நவாங்கிசம்—நவாமிசம், s. [in *astrol.*] A division of the rising sign into nine equal parts. See இலக்கினம்.

•நவம், s. Newness, freshness, புதுமை. 2. Uncommonness. (*Sa. Nava.*)

நவமென்ன. What news?

நவநாணயம், s [com. புதுநாணயம்.] A new practice, innovation.

நவபாண்டம், s. A new pot. (c.)

நவநீதம், s. Newness, புதுமை. (c.) 2. (சது.) Fresh butter, புதுவெண்ணெய்.

நவநீதபாகம், s. [in *poet. compos.*] A very easy style, செய்யுளிலோர்நடை.

நவநீதசோரன், s. Krishna, as butter-stealer, வெண்ணெய்திருடியகிருஷ்ணன்.

நவமானகாரியம், s. An extraordinary occurrence.

•நவரோசு, s. A kind of tune, ஒரிராகம். (சது.)

நவாடா, s. (*Pers.*) A boat, a dhoney, தோணி. Compare நவ்வு.

நவியம், s. An axe, கோடாரி. 2. A heated iron used in ordeals, மழு. (சது.)

•நவியம், s. Newness, novelty, புதுமை. (சது.) 2. A new thing, புதிது.

•நவிரம், s. Men's tuft of hair, ஆண்மயிர். 2. Crown of the head, உச்சி. 3. The head, தலை. 4. Peacock, மயில். 5. Mountain, மலை. 6. The minor lute of agricultural districts, மருதயாழ்த்திறம். 7. Sword, வாள். 8. Inferiority, a trifle, புன்மை. (சது.)

நவிர், s. As நவிரம் 1, 6, 7, which see. 2. [*prov.*] Grass, திரணம்.

மாடுஒருநவிரும்மேய்க்கவில்லை. The cow has not cropped a single blade.

நவிலு—நவில், கிறேன், நவின்றேன், வேன், நவில, v. a. To say, to tell, to utter, to declare, to pronounce, சொல்ல. 2. To learn, to study, to read, peruse, கற்க. (p.)

நவிலுவர், appel. n. [pl.] Speakers.

நவின்றோர்க்கினிமை, s. Gratifying to the reader, one of the ten beauties of style. See அழகு.

நவிறல்—நவிற்சி, v. noun. Utterance, learning, *as the verb.*

நவிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To extinguish, அவிக்க. (சது.)

நவிற்று, கிறேன், நவிற்றினேன், வேன், நவிற்ற, v. a. To say, to speak, to declare, to pronounce, சொல்ல. 2. To declare or pronounce with authority, அதிகாரத்தோடு ரைக்க; [ex நவில்.] (சது.)

•நவீனம், s. Newness, novelty, புதுமை. W. p. 457. NAVÎNA.

நவுக்கர், s. (*Pers.*) A servant, வேலையாள்.

நவுதல் — நவுந்துபோதல், v. noun. [*prov.*] Becoming soft, becoming soddened by boiling; being wearied as the limbs by labor, தளர. 2. Being rotten, or decayed, as clothes, books, wood, மக்கிப்போக.

நவுரி, s. (*Tel.*) A trumpet, எக்காளம். (R.)

நவை, s. Blemish, defect, fault, crime, offence, evil, குற்றம். 2. Disgrace, meanness, இகழ்ச்சி. (சது.)

நவ்வல், s. The nâwel tree, Syzygium Jambolanum. See நாவல். (c.)

நவ்வி, s. A boat, a dhoney, தோணி. See நவ்வு. 2. Youth, tender age, இளமை. 3. Beauty, handsomeness, அழகு. 4. A deer, மான். 5. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். (p.)

•நவ்வு, s. A boat, a vessel, a ship, மரக்கலம். W. p. 489. NAU. Gr. Naus; L. Navis; *hinc.* E. Navy.

நவ்வுசுவ்வு, s. [*in combination, more prop.* நலமைதலை.] Good and evil, good and evil results, இதமிதம்; *also* நழுவுசுழுவு.

நவ்வுசுவ்வறியாதவன். One who knows not good or bad.

நழுக்கம், s. [*prov.*] Shallowness of a dent, an impression, furrow, &c., ஆழமின்மை. 2. Bluntness, as of a point, மழுக்கம்; [ex நழுங்கு.]

நழுக்கு, கிறது, நழுக்கினது, ம், நழுக்க, v. a. [*prov.*] To pound paddy or rice coarsely, அரிசிமைமழுக்க. (c.) 2. To blunt, to dull, to level, மழுக்க. 3. To make a shallow furrow, dent or impression, குழிக்க.

நழுங்கு, கிறேன், நழுங்கினேன், வேன், க, v. n. [*prov.*] To become blunted, as a point, to be dull, மழுங்க. 2. To be ploughed with shallow furrows, to be written or engraven with too faint an impression, குழிய.

நழுவு, கிறேன், நழுவினேன், வேன், நழுவ, v. n. To slip out of the hand, or from under the foot—as an oily or lubricous thing; to slip down, fall off, as a garment, வழுவ. 2. To come off, as hair, விழ. 3. To steal or skulk away; to elude, to escape, விலக. 4. (*fig.*) To evade, to shift, to give an indirect answer, to shuffle off, தப்பித்துக்கொள்ள. (c.)

நழுவல், v. noun. A slipping, evading, &c., *as the verb.*

காரியத்தைநழுவவிடவேண்டாம். Don't let the affair lie still.

நழுவலானபேச்சு, s. Shuffling talk.

நழுவி, appel. n. [prov.] One who gives an indirect answer, பிடிகொடாதவன்.

நழுவுவேன். I will escape—slip away.

•நள, s. The fiftieth year of the Indian cycle, as A. D. 1856. See வருஷம்.

•நளகூபரன், s. The son of Kuvera, குபேரன்மகன்.

நளம், s. [prov.] The நளவர் caste.

நளவன், s. [fem. நளத்தி.] A caste of toddy drawers, கள்ளிறக்குவோன். (Jaffna.)

நளம்பள்ளு, s. The நளவர் and பள்ளர் castes.

•நளம், s. The lotus, தாமரை. 2. One of the thirty-two சிற்பநூல். 3. Width, breadth, extent, அகலம். (சது.)

•நளன், s. One of the seven of the first class of kings famed for liberality; and hero of the Naishad'ha, முதலேழுவள்ளலி லொருவன். 2. A celebrated monkey, said to have built Adam's bridge for Rama and his monkeys to cross in going to Ceylon. W. p. 455. Nala.

நளபாகம், s. A dish well cooked, because நளன் cooked well.

நளி, adj. Thick, close together. 2. Broad. 3. Large, great.

நளி, s. Cold, frigidity, குளிர்ச்சி. 2. Closeness, thickness, as of leaves, செறிவு. 3. Crowd, multitude, கூட்டம். 4. Greatness, hugeness, பெருமை. 5. Width, breadth, extent, அகலம். 6. A scorpion, தேள். (சது.)

நளிர், s. Coldness, frigidness, குளிர். 2. A lobster, நண்டு. 3. Greatness, hugeness, largeness, பெருமை. (சது.) 4. Hatred, dislike, பகை. 5. Ague, shivering fits, குளிர்காய்ச்சல்.

நளிர்சுரம், s. Fever and ague.

•நளினம். s. The lotus, Nelumbium speciosum, தாமரை. W. p. 456. Nalina. 2. (c.) Wit, pleasantry, jesting, joking, drollery, fun, இங்கிதம். 3. Irony, satirical language, நிந்தை. 4. Buffoonery, mocking, scoffing, ridicule, பரிகாசம்.

நளினக்கதை, s. Jesting, joking, fun. 2. Coaxing or flattering talk.

நளினக்காரன், s. A wag, a witty, humorous man. 2. A jester, a buffoon. 3. A mocker, a scoffer.

நளினச்சொல், s. Pleasantry, jocoseness, wit, drollery. 2. Ridicule.

நளினம்பண்ணுதல், v. noun. Joking, playing on words, punning. 2. Deriding, sneering, ridiculing, making sport of one.

நளினவார்த்தை, s. Wit, joking, ridicule.

•நளினி, s. Lukshmi, இலக்குமி. 2. A tank in which the lotus grows, தாமரைத் தடாகம். 3. A melody or musical mode, ஓர்பண்; [ex நளினம்.] (சது.)

•நளினை, s. Lukshmi, இலக்குமி.

நளுங்கு, s. The Armadillo, Manis brachyara, L. See அழுங்கு.

நளுந்தை, s. A class of tunes, ஓர்பண்.

நளுநொளுத்தல், v. noun. Being soft and mashy, to be yielding to the touch. See சொளசொளத்தல்.

நளை, s. The husk of the cardamom seed, ஏலத்தோல். (R.)

நள்—நள்ளு, s. The middle, medium, நடு. 2. Noon, மத்தியானம். 3. The twenty-second asterism, திருவோணம். (சது.) 4. A particle of intensity with words signifying darkness, used in poetry, மிகுதிப்பொருளுணர்த்துமோரிடைச்சொல்.

நள்ளிருள், s. Thick darkness, midnight, மிகுந்தவிருள். 2. Midnight darkness, இடையாமத்திருள்.

நள்ளென்கங்குல், s. Deep night, thick darkness.

நள்—நள்ளு, கிறேன், நள்ளினேன், வேன், நள்ள, v. a. To contract or cultivate friendship, to love, to be friendly, as நட்க. (p.)

நள்ளுநர், s. [plu.] Friends, associates, adherents, allies, சினேகர்; also நட்பர், and நண்பர். (p.)

நள்ளலர்—நள்ளார், appel. n. Foes, enemies, பகைஞர். (சது.)

நள்ளாறு, s. One of the seven sacred places of Siva, ஓர்சிவஸ்தலம். (p.)

நள்ளி, s. A crab, நண்டு. 2. Cancer of the Zodiac, கர்க்கடகவிராசி. 3. Relationship, உறவு. 4. One of the last of the seven classes of liberal kings, கடையேழு வள்ளலிலொருவன். (சது.)

நள்ளு, s. See நள்.

நறநறெனல், v. noun. As நறுநறெனல்.

நறவம், s. Odor, fragrance, வாசனை. 2. Honey, தேன். 3. The ஒருமுல் plant. 4. The குங்குமமரம், an aromatic tree. 5. A tree, the அனிச்சமரம். (சது.) 6. A small flowering tree, Cæsalpinia pulcherrima. (சது.)

நறவு, s. Odor, fragrance, வாசனை. 2. Honey, தேன். 3. Toddy, கள். 4. The குங்குமமரம், a tree. (சது.)

நறளை, s. A species of winding plant, Cissus vitiginea, L.—There are சிறுநறளை, a smaller of the same; புளிநறளை, a plant, Cissus acida; பெருநறளை, a larger species.

நறா, s. Odor, fragrance, வாசனை. 2. Toddy, கள். (சது.) 3. Honey, தேன்.

நறியது, s. Any thing good, pleasant, fragrant, &c., இதமானது; [ex நறுமை.]

நறு, adj. Fragrant, &c. See நறுமை.

நறுக்கு, s. A piece cut off, commonly of ola; a paring, துண்டு. 2. An ola-bond, or note of hand, சீட்டு. 3. Mouth-piece of a pipe or clarionet, நாகசுரத்தின்நாக்கு. (c.)

நறுக்குச்சீட்டு, s. An ola-bond.

நறுக்குத்திப்பிலி, s. A pepper stalk (piper dichotom) cut in small pieces, தேசாவரம்.

நறுக்குமூலம், s. The root thus cut, ஓர்சரக்கு. 2. The root called செட்டிவேர்.

நறுக்குநெட்டி, s. The root of Aeschynomene aspera, cut to make toys.

தலைநறுக்கு, s. The head part of an ola cut off.

வால்நறுக்கு, s. The lower end of an ola cut off.

நறுக்கு, கிறேன், நறுக்கினேன், வேன், நறுக்க, v. a. To cut off, lop off; to prune, clip off, தறிக்க. 2. To mince, to chop, to cut in small pieces, துண்டிக்க. (c.)

நறுதடி, s. [prov.] A gold-smith's anvil, attached to a block, அடைகல்.

நறுதடிக்குற்றி, s. Anvil-block.

நறுநறுத்தல்—நறுநறெனல், v. noun. Grinding between the teeth as hard fibrous vegetables not well boiled, கடிக்கொலிக்குறிப்பு.

நறுமடா, s. (For.) Mean, poor, degraded, inferior; the lowest grade or rank, அற்பம். 2. A mean, or vile person, ஈனியவன்.

நறுமு, கிறேன், நறுமினேன், வேன், நறும, v. a. [prov. also நருமு.] To grind the teeth, to gnash, பற்கடிக்க. 2. To bruise or crush between the teeth, பல்லாற்கடிக்க.

நறுமுறுக்க—நறுமுறெனல், inf. To grumble, to mutter, to murmur, முறுமுறுக்க. 2. To growl, as cats, dogs, &c., eating, உறும. (c.)

நறுமை, s. Goodness, நன்மை. 2. Odor, scent, perfume, வாசனை. (சது.) 3. Fragrancy, perfume, சுகந்தவருக்கம். (p.)

நறுங்கரந்தை, s. Fragrant basil. See கரந்தை.

நறுநாற்றம்—நறுமணம், s. Fragrance, சுகந்தம்.

நறுநுதல், s. A perfumed forehead, மணங்கமழ்நெற்றி. 2. A lady, பெண்.

நறுநெய், s. Cow's ghee of the best quality, பசுநெய்.

நறுந்தாளி, s. A species of fragrant Convolvulus, வாசனைத்தாளி.

நறுந்தைலம், s. A fragrant balsam or oil.

நறுந்தொடை, s. A fragrant garland.

நறுமருப்பு, s. Green ginger, இஞ்சி.

நறுமலர், s. A fragrant flower.

நறுமலர்சாத்தல், v. noun. Putting on fragrant flowers—in worship.

நறும்பிசின், s. A kind of fragrant gum, a drug, சாதிலிங்கம்.

நறும்புகை, s. Sweet incense, perfume, வாசனைத்தூபம்.

நறுவியது, s. Any thing fragrant, good, palatable, good flavor, as நறியது. (p.)

நறுவிலி—நறுவிழி—நறுவுளி, s. A kind of tree, ஓர்மரம், Cordia obliqua, L. There are two kinds, சிறுநறுவிலி, giving small fruit; பெருநறுவிலி, bearing large fruits.

நறுவிலிப்பழம், s. The edible fruit of the Cordia.

நறும்பு, கிறேன், நறும்பினேன், வேன், நறும்ப, v. a. [prov. also நரும்பு.] To gnash, to grind the teeth, to crack or bruise with the teeth, to gnaw, to champ; to bite or crush to pieces with the teeth or beak, &c., பற்கடிக்க. (c.)

நறை, s. Fragrance, வாசனை. 2. Toddy, கள். 3. Fragrant smoke, நறும்புகை. 4. Fault, defect, குற்றம். (சது.) 5. Honey, தேன். (p.)

நறைபடுபுகை, s. As நறும்புகை.

நற்கீரன், s. Head of the Madura college. See கீரன்.

நற்கோள், s. Jupiter, &c. See நல்.

நற்றத்தனார், s. One of the disciples of Agastya, who wrote a treatise on Prosody and versification, called after his name, நற்றம், now scarce, நற்றத்தனாருபாரிகிம்.

நற்றளி, s. The gum of the fig-tree, அத்திப்பிசின்.

நனந்தலை, s. Middle, நடு. 2. Crown of the head; the zenith, உச்சி. (சது.)

நனவு, s. Real vision, sight, wakefulness, as opposed to கனவு, சாக்கிரம். 2. Width, breadth, அகலம். 3. Area, space, room, surface, place, இடம். (சது.)

நனி, s. Narrowness, நெருக்கம். 2. Greatness, பெருமை. (சது.)

நனி. A particle of intensity, prefixed as an adverb or adjective, principally the former, to verbs and nouns, meaning very greatly, intensely, copiously, &c., used in poetry, அதிக.

நனிதந்தான். He gave largely.

நனிநொந்தான். He was much pained.

நனிபேதை. A great dunce.

நனை, s. Toddy, கள். 2. Flower buds, பூவரும்பு. (சது.) 3. Honey of flowers, பூந்தேன்.

நனைத்தகொம்பு. A branch with flower buds. (p.)

நனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To become wet, to be moistened, நனைக. (c.)

முற்றம்நனைந்தவர்க்குக்கூதலேது. To those well drenched, what fear of a little wet? i. e. one often punished becomes hardened.

நனைவு, v. noun. Wet, moisture, humidity, ஈரம்.

நனை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To wet, to moisten, to soak, ஈரமாக்க. (c.)

இவன்வீட்டிலேகைநனைக்கிறதோ. Would I wash my hands. (i. e. eat) in his house?

நனைப்பு, v. noun. Wetting, making wet, ஈரமாக்குகை.

நன்கு, s. Good, goodness, benefit, நன்மை. 2. Beauty, அழகு. 3. Plentifulness, copiousness, abundance, மிகுதி. (சது.) [ex நல்.] (p.)

நன்குணர, inf. To know thoroughly.

நன்குணர்ந்தோர், appel. n. The wise eminent sages.

நன்குமதிக்க, inf. To esteem highly.

நன்மை, s. Goodness, benefit, benefaction, உபகாரம். 2. Utility, help, aid, உதவி. 3. Virtue, morality, சன்மார்க்கம். 4. Peace, concord, சமாதானம். 5. Auspiciousness, prosperity, welfare, சுபம். 6. Good nature, good temper, நற்குணம். 7. Good deeds of former births, as enjoyed in the present life, நல்வினை. 8. [in comb. with ஆக.] Puberty of a girl, as an auspicious event, பெண்சன்மையாக. 9. [R. Cath. usage.] The Eucharist, நற்கருணை; [ex நல்.] (c.)

உன்காரியம்நன்மையாகும். Your undertaking will prosper; a prognostic.

நன்மைகடைப்பிடித்தல், v. noun. Holding right principles firmly; one of the eight acts of beneficence. See தபாவிருத்தி.

நன்மைசெய்ய, inf. To do good.

நன்மைதீமை, s. Good and evil, prosperity and adversity. 2. The last words of a dying person aware of his state. 3. Festive and funeral occasions. (c.)

நன்மைதீமைக்கவனைஅழைக்கிறதில்லை. They do not invite him either to festivities or funerals.

நன்மைதீமையொன்றுமில்லாதவன். A good natured, harmless person. 2. A simpleton.

நன்மைதீமைசொல்ல, inf. To praise and dispraise. 2. To utter the last words before death; often used with போட.

நன்மைப்பகுதி-நன்மைப்பேறு, s. Good deeds of former births bringing enjoyment in the present life, நல்வினைப்பயன்.

நன்மையானபெண், s. A marriageable girl, இருதுவானபெண்.

நன்றி, s. [vul. நண்ணி.] Goodness, நன்மை. 2. A good, a benefit, a kindness, a favor, உபகாரம். 3. Gratitude, செய்நன்றி; [ex நல்.] (c.)

நன்றிகெட, inf. To be ungrateful.

நன்றிகெட்டவன்—நன்றியற்றவன்—நன்றியில்லாதவன், appel. n. An ungrateful man.

நன்றிகொல்லுதல்-நன்றிகோறல், v. noun. Being ungrateful, (lit.) slaying benefits, செய்ந்நன்றிமறத்தல். (p.) See கொல், v.

நன்றிசொல்ல, inf. To acknowledge benefits, to thank.

நன்றிநினைக்க, inf. To remember benefits, to be grateful.

நன்றிமறத்தல், v. noun. Forgetting benefits.

நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்லதன்றேமறப்பதுநன்று. To forget a benefit is bad; to forget an injury is good.

நன்றிமறவேல். Forget not a benefit. (Avv)

நன்றியறிதல், v. noun. Being grateful, நன்றியுணர்தல்.

நன்றியில்செல்வம், s. Riches not used in doing good. (p.)

நன்றியீனம், s. Ingratitude.

நன்றியுள்ளவன், s. A grateful man.

நன்று, [appellative of a symbolic verb, or 3d per. neut. from நல், used substantively.] That which is good, or beneficial, a good, நல்லது. 2. Virtue, morality, நன்மை. 3. Greatness, excellence, பெருமை. 4. Copiousness, abundance, மிகுதி. 5. Prosperity, welfare, வாழ்வு.

எல்லார்க்கும்நன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து. Doing good is becoming to all; to the rich it is added wealth.

நன்றாய், adv. Well, prosperously, beautifully, liberally.

எல்லார்க்கும்நன்றாய்க்கொடுக்கிறான். He gives liberally to all.

நன்றாயிரு. Farewell, prosper.

நன்றாயிருக்க, inf. To be good, well, beautiful, &c. 2. To prosper, flourish.

நன்றாய்க்காய்க்க, inf. To bear fruit plentifully.

நன்னிலை, s. Good manners, ஒழுக்கம். 2. Health, சுகம். 3. Penance, தவம்.

நன்னயம், s. A civil expression, உபசாரச்சொல். 2. See நல்.

நன்னர், s. A good, நன்மை. (p.)

நன்னலம், s. Excellence, great goodness, சிறந்தநலம். (திவா.)

நன்னிலம், s. A rice-field. See நல்.

நன்னெறி, s. A good way, (morally) an honest course—oppos. to துன்னெறி. 2. See நல்.

நன்னாரி, s. A small fragrant herb, பாற்கொடி. Indian Sarsaparilla, Periploca Indica, L. (c.)

சிறுநன்னாரி, s. A plant.

நன்னி, s. (Hind.) A very small person, or thing, சிறுது. (c.)

நன்னிநூல், s. The short end of threads in cloth badly woven.

நன்னிப்பையல், s. A small boy.

நன்னு, கிறேன், நன்னினேன், வேன், நன்ன, v. a. [prov.] To nibble, as rats, or squirrels, கடித்தறுக்க. 2. To bite or nibble off any thing, to bite the nails, பல்லாற்கடிக்க.

நன்னூல், s. The name of a Tamil grammar made by Pavanandi. 2. See நல்.

நா

நா. A syllabic letter compounded of ந் and ஆ.

நா, s. Tongue, நாக்கு. 2. Clapper of a bell, மணிநா. 3. Index or tongue of a balance, துலைநா. 4. Bolt of a lock, பூட்டின்நா. 5. Wards of a key, திறவுகோலின்நாக்கு. 6. Mouth-piece of a musical instrument, வாத்தியத்தினாக்கு. 7. Flame, அக்கினிச்சுவாலை. 8. The middle, the centre, நடு. (திவா.)

நாவெடுக்கவில்லை. He did not presume to answer.

நாவெழவில்லை—நாவெழும்பவில்லை. My tongue did not move to retort.

எடுத்தநாவிறுத்தானக்கவில்லை. He moved his tongue but spake not; i. e. was silenced (by my arguments).

தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே நாவினாற்சுட்டவடு. The blister from a burn will heal, the brand of the tongue is indelible.

அவனுடைய நாவசைந்தால் நாடசையும். If he wag his tongue the whole country is moved.

யாகாவாராயினுநாகாக்க. Whatever else is unguarded, guard the tongue. (குற.)

நாதாங்கி, appel. n. Staple of a door, கதவுகீலைச்சுகெவ்; [ex நா et தாங்கு.]

நாத்தழும்பேற, inf. To have the tongue well trained to speak. See தழும்பு.

நாத்தாங்கி, s. [vul. நாராங்கி.] Staple of a door into which the bolt shoots, as சாந்தாங்கி. 2. A kind of கச்சி இலைக்கள்ளி.

நாத்தாங்கிப்பேச, inf. To speak respectfully to one, to restrain the tongue in answering a superior.

நாப்புற்று, s. A kind of excrescence, or cancerous disease, on the tongue.

நாமகள் — நாமடந்தை — நாமாது, s. Sarasvati, goddess of eloquence, poetry and the arts; said to be in the tongue, சரஸ்வதி.

நாவடக்கம், v. noun. Silencing one by magic 2. Reservedness, silence, மௌனம்.

நாவடைக்க, inf. To become speechless from calamity, &c., a hyperbolical phrase, பேசக்கூடாதிருக்க. 2. (fig.) To refute one's objections.

நாவணம், s. The uvula, சிறுநாக்கு; [ex அண்ணம்.] (p.)

நாவரசர், s. [com. திருநாவுக்கரையர்.] A poet, one of the sixty-three devotees of Siva, சுந்தரர். 2. Poets, புலவர்; [ex நா et அரசர், princes.]

நாவரணை, s. [sometimes நாவரனை.] A kind of pimple or ulcer on the tongue, as நாப்புற்று; [ex அரணை.]

நாவலர், s. Poets, orators, the eloquent, புலவர் 2. The learned, கற்றோர்; [ex வலம்.]

நாவறட்சி, s. Dryness of the tongue.

நாவாய்ச்சித்தி, s. Influence superstitiously attributed to some person's words. See வாக்குச்சித்தி.

நாவாள், s. Sarasvati. See நாமகள்.

நாவிழுல், v. noun. Faltering of the tongue from disease, when near death, &c.

நாவிழுந்துபோயிற்று. The tongue has failed.

நாவுழலை, s. Thirst, great thirst, விடாய். 2. Faltering of the tongue, நாக்குழறல். 3. Blight from the tongue, நாவூறு.

நாவூறு—நாவேறு, s. Blight from the tongue, words of praise or admiration spoken by unlucky persons, supposed to produce evil, நாவால்வருந்தோஷம்.

நாகணம் — நாகந்தி, s. Croton seed, சேர்வாளம்.

நாகணவாய்—நாகணவாய்ப்புள், s. A kind of bird, trained to talk, a species of the Mina, நாப்புறவை. See சாளுவம்.

•நாகம், s. The cobra-de-capella or hooded snake, நல்லபாம்பு 2. A naga, or demi-god, having a human face, with the tail of a serpent, and the expanded neck of the cobra. The race is said to inhabit a region called Patala. or நாகலோகம், under the earth. 3. Lead, ஈயம். 4. Black lead, காரீயம். 5. The black monkey, கருங்குரங்கு. 6. Monkey in general, குரங்கின்பொது. 7. An elephant, யானை. 8. A tree. See புன்னை. 9. Fragrant herb, as குழல். 10. A medicinal tree, ஒர் மருக்குமரம். 11. An astrological karna, ஒர் கரணம். W. p. 458. NAGA. 12. (Sa. Naka.) The visible heavens, ether, sky, atmosphere, ஆகாயம். 13. Swerga or the Indian paradise, சுவர்க்கம். 14. A kind of prepared arsenic, நாகபாஷாணம். 15. A kind of precious stone, நாகப்பச்சை. 16. A mountain, மலை. See நகு. 17. Fine cloth, சல்லா.—Note. Of the நாகம் snakes there are said to be of different castes as among men; being four chief, and one inferior caste; which differ in form, motion, food and habits.

அஷ்டநாகம், s. The eight famed serpents of the nether world employed at the eight cardinal points to support the earth are: 1. வாசுகி. 2. அனந்தன். 3. தக்ஷகன். 4. சங்கபாலன். 5. குளிகன். 6. பதுமன். 7. மகாபதுமன். 8. கார்க்கோடன். To these the thousand headed ஆதிசேஷன், king of the race, supporting the earth at the centre is sometimes numbered as a ninth.

நாககன்னி, s. A kind of recumbent shrub, ஒருசெடி.

நாககன்னி—நாககன்னிகை, s. Female of the naga race, especially a wife of Arjuna.

நாகசாபம், s. Curse of the cobra, inflicted on a person for killing it. See நாகப்பிரதிஷ்டை.

நாகசின்னம்—நாகசுரம்—நாகஸ்வரம், s. [com. நாதசுரம்] A kind of pipe or clarionet, one of the chief musical instruments, ஒருதுளைக்கருவி.

நாகதந்துவம், s. One of the qualities of women, ஸ்திரீகுணத்தொன்று.

நாகதம்பிரான்—நாகதேவன், s. [prov.] The cobra snake regarded as a god, properly applied to ஆதிசேஷன், the chief of the nether world. See சர்ப்பதம்பிரான்.

நாகதாளி, s. A species of தாளி, the root of which is used by snake dancers—the snake drawing back its head, and retiring when it is presented; also deemed an antidote to snake bites, Cucumis anguinus, L.

நாகதாளிக்கள்ளி, s. A plant fed on by the silvestre or cochineal insect, Oblong Indian fig. (Ains.)

நாகதிசை, s. West point, மேற்கு.

நாகதீபம், s. A lamp in the form of a five headed cobra, ஐந்தலைவிளக்கு.

நாகதேவி—நாகம்மா, s. The cobra, as a goddess.

நாகநாதன் — நாகநாயகன், s. Indra, இந்திரன். 2. As நாகதேவன்.

நாகபடம், s. The spread and figured neck of the cobra, பாம்பின்படம். 2. [com. நாகவடம்.] An ear ornament in imitation of the spread neck of the cobra, ஒருகாதணி.

நாகபட்டணம், s. The town of Negapatam, ஓரூர்.

நாகபந்தம், s. One of the சித்திரகவி or curious kind of poems.

நாகபாசம், s. [in mythol.] A kind of snake-like rope, with a noose or knot, and having life. It is obtained of the gods by austerities; and in war sent to entwine itself about the foe, பாம்புருவமான படைக்கலம்.

நாகப்பச்சை, s. A precious stone. See ஆற்றுப்பச்சை.

நாகப்பற்று—நாகவாடை, s. Alloy of zinc in silver, துத்தநாகப்பிடிப்பு.

நாகப்பாம்பு, s. The cobra.

நாகப்பிரதிஷ்டை, s. The making of a five headed cobra and worshipping it, to expiate the sin of killing a cobra by the person or his ancestors, which it is supposed prevents offspring.

நாகப்பிரம்பு, s. A kind of rod in the shape of a snake, ஒருபிரம்பு.

நாகப்பூ—நாகம்பூ, s. The flowers of the நாகம் tree, used medicinally; also called சிறுநாகப்பூ.

நாகப்பூச்சி, s. A worm, an earth-worm, also called பூநாகம், by native doctors, who make of it several preparations.

நாகமணல், s. Sand containing lead.

நாகமணி—நாகரத்தினம், s. The gem supposed to be found in the head of the cobra. See ஐந்தலைநாகம்.

நாகமரம், s. A kind of red tree.

நாகமல்லி—நாகமல்லிகை, s. A medicinal species of the மல்லிகை, used for dying black. The root forms a drug, White flowered justicia, Justicia nasuta, L.

நாகமோடி, s. [with வேஷ்டி or சேலை.] A cloth with serpentine stripes, ஒருபுடவை.

நாகம்பூ, s. See நாகப்பூ.

நாகராசா, s. The chief of the nagas, ஆதிசேடன்.

நாகலோகம், s. Swerga, தேவலோகம். 2. The world or region of the nagas under the earth, கீழுலகத்தொன்று.

நாகவடம், s. See நாகபடம்.

நாகவராளி, s. A kind of tune, ஓரிராகம்.

நாகவல்லி — நாகவல்லி, s. A betel plant, வெற்றிலைக்கொடி. 2. [also நாகவல்லி முகூர்த்தம்.] The finishing ceremony of a marriage on the fifth day, கலியாணச்சடங்கிலொன்று.

நாகவாடை, s. In gold coin, a slight alloy, supposed to be contracted from the metal of the mould, செம்பூறல்.

நாகவாய், s. An instrument used by turners, ஒருகடைச்சற்கருவி.

நாகாசனன், s. The Brahmany-kite, whose food is snakes; [ex அசனம், food.]

நாகாத்திரம் — நாகாஸ்திரம், s. A dart, as நாகபாசம்.

நாகாந்தகன், s. Garuda, as the devourer of snakes, the vehicle of Vishnu, கருடன்; [ex அந்தகன்.]

நாகாபரணம், s. An ornament in form of a cobra, worn by Siva, சிவனணிகலனி லொன்று.

நாகாபரணன், appel. n. Siva, சிவன்.

நாகாலயம், s. The inferior world or abode of the nagas.

நாகேந்திரன், s. The cobra—as a deity.

பைந்நாகம், s. A cobra. See பை.

பறவைநாகம், s. A winged serpent, a flying dragon.

•நாகரம், s. The Devanagri character or alphabet of the Sanscrit language, ஒர் லிபி. 2. Dry ginger, சுக்கு. W. p. 459. NAGARA.

நாகரவண்டு, s. A kind of beetle, பொன்வண்டு.

•நாகரி, s. The குருக்கத்தி tree. (சது.)

•நாகரிகம் — நாகரீகம், s. Town or city manners, speech, address or dress, நகரியல்பு. 2. Politeness, refinement of manners, civility, gentility, urbanity, உபசாரம்; [ex நகரம்.] 3. A favorable look, graciousness, kindness, கண்ணோட்டம். 4. Something new, a curiosity, விநோதம். 5. Affectation, foppishness, மினுக்கு. (c.)

நாகரீகக்காரன்—நாகரீகமுள்ளவன், s. A genteel accomplished person.
நாகரீகமானநடைக்கை, s. Genteel manners.
நாகரீகமானபேச்சு, s. Refined speech, genteel address.
நாகரீகம்பண்ணுதல்–நாகரீகங்காட்டுதல், v. noun. Behaving genteely, acting politely or gracefully. 2. Being foppish, finical or precise.
நாகரீகர், s. [plu.] Citizens, townsmen, நகரப்பிரவேசர். 2. Polite, genteel, accomplished persons, சதுரர். 3. Rakes, gallants, காமுகர்.
நாகணை, s. A plant bearing a very large edible pod, ஓர்செடி, Trichosanthes anguina, L.
நாகல், s. [vul. corrupt. of நாவல்.] The nawel tree.
•நாகவம், s. One of the eleven astrological karnas, as கரம், ஒருகரணம்.
•நாகன், s. One of the ten vital airs, supposed to assist in extending, and contracting the body, and in speaking. See வாயு. W. p. 458. Naga.
நாகு, s. Youthfulness, tenderness, juvenility, இளமை. 2. A chank, சங்கு. 3. A snail, sea-snail, நத்தை. 4. A she-buffalo, பெண்ணெருமை. 5. A female of the gayal or elk, பெண்மரை. 6. A female fish, a spawner, பெண்மீன். 7. A young tree. மரக்கன்று. 8. [prov.] A female calf, a heifer, பசுவின்பெண்கன்று.
நாகிளங்கமுகு, s. A very young palm. (p.)
நாகுகன்று, s. A heifer 2. [loc.] The young of a buffalo.
•நாகு, s. Ant-hill, புற்று. W. p. 458. Naku.
நாகூர், s. A native town near Negapatam, ஓரூர்.
•நாகேசுரம், s. A native town near Combaconam, called திருநாகேசம். 2. A shrub and its flower, சிறுநாகப்பூ, Mesua Ferria, L. (Ains.)
நாகை, s. A name of Negapatam, நாகபட்டணம். (p.)
நாக்கப்பாம்பு—நாக்கப்பூச்சி-நாக்கைப்பூச்சி, s. [vul. நாக்களாம்பூச்சி.] An earth worm, a belly worm, நாங்கூழ்.
நாக்கியாக்கிரம், s. A thorny shrub or climber, Mimosa, ஓர்முட்செடி. (R.)
நாக்கு, s. Tongue, &c., as நா, which see. 2. [prov.] Ear of corn, தானியக்கதிர். 3. (Beschi) Blade of an oar, படகுவலிக்குந் துடுப்பு. For some of the compounds, see நா.
நாக்குஅழியப்படாது. One's word should never fail.
நாக்குப்புறப்படச்சுமந்தான். He carried a very heavy load; (lit.) so to cause him to thrust out his tongue.
நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொண்டுசெத்துப்போவேன். I will pluck out my tongue and die.
நாக்கையறுத்துப்பாவாடம்போட்டுக்கொண்டான்.... He cut off his tongue, and laid it and himself before a temple—a very solemn and determined vow; often performed at Pulney festival; also used in love or affection.
அட நாக்குவிழுவான். You, whose tongue should fall down, being cut off; used in cursing by women.

நான்உம்முடையநாக்குக்குரையாகுவேனோ. Am I one to be insulted by you?
நாக்கிலேசுட, inf. To burn the tongue, for purification, or as a punishment.
நாக்குத்தடித்தல், v. noun. The tongue growing thick, and stiff. See தடி, v.
நாக்குத்தட்டுதல், v. noun. Stammering, stuttering. 2. Derangement of the bolt of a lock.
நாக்குத்தப்ப—நாக்குப்புரள, inf. To fail in a promise, பேச்சுத்தவற. 2. To speak falsely, பொய்சொல்ல.
நாக்குத்திருந்துதல், v. noun. The tongue becoming trained to speak. See திருந்து v.
நாக்குத்தெறிக்கப்பேச, inf. To insult a superior.
நாக்குநீட்ட, inf. To stretch out the tongue.
நாக்குப்புரள, inf. To fail in one's word. See நாக்குத்தப்ப.
நாக்குப்புறப்படல்—நாக்குத்தள்ளல், v. noun. The tongue being thrust out.
நாக்குப்புற்று, s. A kind of disease on the tongue. See சப்புற்று
நாக்குவழித்தல், v. noun. Scraping the tongue.
நாக்குவாங்கிப்போதல், v. noun. [prov.] Drawing in the tongue, to express amazement, as when asked an exhorbitant price, &c. 2. Being dry and parched in the tongue, through thirst. (c.)
நாக்குமீன், s. Sole-fish, ஓர்மீன்.
நாக்குழிஞ்சான், s. A plant, ஓர்செடி, Capparis maxima. (Roxb)
நாக்குளிப்பாம்பு—நாக்குளிப்பூச்சி—நாக்களாம்பூச்சி, s. [vul.] Worms, teres, earth-worms, நாக்கப்பூச்சி.
நாங்கள், pron. We, including the speaker, and those with him, but excluding all others. See நாம்.
நாங்கு, கிறேன், நாங்கினேன், வேன், நாங்க, v. n. [prov.] To shrink into one's self, to become spiritless, ஊக்கங்குறை; used in the phrase, நாங்கிநாங்கிப்போக.
நாங்குழு-நாங்கூழ், s. A belly-worm, as நாக்குளிப்பூச்சி. (p.)
•நாசம், s. Destruction, ruin, loss, damage, waste, அழிவு. 2. Dissolution, annihilation, death, மரணம். 3. Involution of matter, reduction to its primitive elements, ஒடுக்கம். W. p. 453. Nasa.
நாசகாலம், s. The closing period of a thing or person. 2. A time of fatality, to one from the influence of former deeds.
நாசமிலி, appel. n. The deity as the imperishable one. (சூ.)
நாசகாலன், s. An atrociously wicked person like Yama. (a curse.)
நாசப்பட—நாசமாக, inf. To be destroyed.
நாசமோசம், s. [loc. மோசநாசம்.] Peril, jeopardy, danger of life.
நாசம்பண்ண, inf. To destroy.
நாசமருவான் — நாசமறுவான் — நாசமற்றுப்போவான், appel. n. That cursed one; used in imprecation.
நாசயோகம், s. An inauspicious astrological yoga, மரணயோகம்.

நாசன், s. Yama, the god of death, இயமன்.
நாசோற்பத்தி, s. Periodical dissolution, and reproduction of worlds. 2. Succession of deaths and births, இறப்பும் பிறப்பும்; [ex உற்பத்தி.]
•நாசனம், s. (St.) Destruction, dissolution, extinction, &c., as நாசம்.
•நாசாக்கிரம், s. Tip of the nose—as நாசிகாக்கிரம்.
•நாசி, s. [contraction of நாசிகை.] Nose, மூக்கு. 2. Nostril, மூக்குத்துளை. (c.) 3. Upper timber of a door, கதவுநிலையின்மேற்சட்டம். 4. The passage through the arch of a drain, மதகுக்கண்ணின்வாய்.
நாசிக்கனப்பு, v. noun. Heaviness of the nose from cold or mucus.
நாசித்தலை, s. [prov.] Figured head of the யாளி, or lion, on the walls of a temple or upper part of a tower.
நாசித்துவாரம், s. The nostrils.
நாசிப்பொடி, s. Snuff or other sternutatory powders, மூக்குத்தூள்.
நாசியடைத்தல்-நாசியடைப்பு, v. noun. [loc. மூக்கடைப்பு.] A stopping up of the nose.
நாசியரிக்க, inf. To itch in the nose from cold, &c.
நாசியைச்சிந்த, inf. To blow the nose; also மூக்குச்சிந்த. (c.)
•நாசிகை, s. The nose, மூக்கு. 2. The upper timber frame of a door, கதவுநிலையின்மேற்சட்டம் W. p. 463. Nasika.
நாசிகாக்கிரம், s. Tip of the nose, மூக்குநுனி; [ex அக்கிரம்.]
நாசிகாசூரணம், s. Snuff, as நாசிப்பொடி.
நாசிகாபீடம், s. [com. நாசியாபீடம்.] A tubercle in the nose, மூக்குள்வளருமோர்சதை.
நாசிகாமலம், s. (St.) Mucus of the nose, மூக்குச்சளி.
நாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To perish, to be destroyed, அழிய. 2. To be reduced to primitive elements; also written நசிக்க; [ex நாசம்.] (p.)
•நாசியம், s. The rope passed through the gristle of a bullock's nose to guide it, மூக்கணாங்கயிறு. W. p. 463. Nasya.
நாசுவன், s. [prop. நாவிதன், fem. நாசுவத்தி.] A barber, அம்பட்டன். (c.)
•நாசோற்பத்தி, s. See நாசம்.
நாச்சி, s. [honorific நாச்சியார்.] A lady, a mistress. See நாய்ச்சி.
நாச்சிமார், s. [plu.] Ladies, mistresses. 2. A class of seven female deities, objects of worship, சத்தமாதர்கள்.
நாஞ்சிநாடு, s. A place in the southern part of the peninsula, மலையாளத்திற்கோர்பகுதி.
நாஞ்சில், s. [also ஞாஞ்சில்.] A plough, கலப்பை. 2. Ornamental figures on the wall of a fortification, மதிலுறுப்பு. (சூ.)
நாஞ்சிற்படையோன், appel. n. Bala-Rama, as using a plough for his weapon, பலபத்திரன்.
•நாடகம், s. Dramatic science, also a play, drama or comedy, கூத்துவகையுமுபத்துநான்கினொன்று. 2. Dancing in a play or drama, கூத்து. W. p. 460. Nat'aka. (c.)

நாடகம், ம. s. Ten kinds of நாடகம்; 1. வாரம். 2. பாமிருகம். 3. அரட்டு. 4. சமுவகாரம். 5. பணம். 6. வீதி. 7. சல்லாபம். 8. உத்திரட்டாகம். 9. வியாகணம். 10. வியாயோகம்,—also ten in the அலங்காரம் mode of dancing. 1 செறிவு. 2. தெளிவு. 3. சமநிலை. 4. இன்பம். 5. ஒழுகிசை. 6. உதாரம். 7. உய்த்தலில்பொருண்மை. 8. காந்தம். 9. வலி. 10. சமாதி.

நாடகக்கணிகை, s. An actress, a dancing girl. See கணிகை.

நாடகசாலை, s. A dancing room, play-house, theatre, நாடகம்பயிலிடம். 2. (c.) A dancing girl, நாடகக்கணிகை.

நாடகத்தமிழ், s. Dramatic Tamil.

நாடகத்தி, s. An immodest woman, அவிசாரி.

நாடகத்துறை, s. Any thing dramatic.

நாடகநடிக்க—நாடகமடிக்க, inf. To be very haughty or affected, to be immodest; *said of a woman in displeasure.*

நாடகப்பண், s. Dramatic tunes of melody, &c.

நாடகப்பெண், s. A dancing girl.

நாடகமாட—நாடகம்விளையாட, inf. To act a comedy.

நாடகர்—நாடகியர்—நாடகியர், s. [plu.] Actors, players, comedians, dramatic performers, கூத்தாடுவோர்.

நாடகவழக்கு, s. Dramatic usages in languages. 2. Poetic embellishment including hyperbole, romance, &c., as differing from nature. (p.)

நாடகாங்கம், s. A gesture, pantomime, அபிநயம்; [ex அங்கம்.]

நாடர், s. [pl.] Countrymen, &c., as நாட்டார். (R.)

நாடன், s. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். (சது.) 2. An epithet of the Chola kings, சோழராசருடையபட்டப்பெயர்.

நாடன்பருத்தி, s. A cotton shrub, which lives three or four years. See பருத்தி.

நாடா, s. A weaver's shuttle, நாழி.

நாடா, s. (Hind.) Ribbon, tape, fillet, ஓக்கபிற.

நாடான், s. [prov.] A term applied to the caste of toddy drawers, சாணருக்குரிய பட்டப்பெயர். (c.)

நாடி, s. [prov. for தாடி.] The chin. சல்லாபித்ததைசொல்லிநாடியைப்பிடித்தான். He spoke peacefully and touched the other's chin.

•நாடி, s. W. p. 460. NADI. Pulse especially at the wrist, sometimes at the foot, தாது. 2. An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை. (c.) 3. An artery, a vein, tendon, sinew, muscle, nerve, ligament, நரம்பு. 4. String of a guitar, யாழ் நரம்பு. 5. Any thing tubular, a tube, pipe, tubularity, உட்டுளை. 6. Nose, மூக்கு 7. A man's lock of hair, ஆண்மயிர். (சது.) 8. The hollow stalk of the lotus, தாமரைத்தாள்.—There are three varieties of pulse: 1. வாத நாடி, indicating acid humors, hypochondria, &c., and felt by the fore-finger. 2. பித்தநாடி, indicating bilious humors, felt by the second finger. 3. சிலேட்டுமநாடி, indicating phlegmatic humors, felt by the third finger.—*Note.* In healthy persons, each நாடி is supposed to be prevalent for ten நாழிகை, or four hours of the day and night alike, beginning from sunrise and from sunset; any derangement of these is regarded as indicative of disease.

தசநாடி, s. The ten nerves are: 1. சுழுமுனை, passing through the six ஆதாரம்; 2. இடை, beginning from the great toe of the right foot and passing up to the left nostril; 3. பிங்கலை, beginning from the great toe of the left foot, and passing up to the right nostril, crossing each other in five different places; 4. காந்தாரி, beginning at the navel and passing to the neck, where they assume a seven-fold form, being the sources of the seven musical tones of the human voice; 5. அத்தி; 6. சிகுவை, situated in the region of the eyes forming ten branches, as optical nerves; 7. அலம்புடை. 8. புருடன், in the region of the ears forming 120 branches or auditory nerves; 9. குகு, beginning at the navel and reaching to the verenda; 10. சங்கினி, situated in the verenda.—*Note.* There are said to be 72, 000 pulses in the body.

அவன் ஓடிப்பாடி நாடியிலடங்கினான். His power, and bustle, have come to an end; said of an extravagant person reduced to poverty.

நாடிக்குறி, s. Indication of the pulse.

நாடிதாரணை, s. The system of nerves and arteries with their ramifications.

நாடிநிலை, s. State of the pulse.

நாடிபார்க்க, inf. To feel the pulse. See தாதுபார்க்க.

நாடிபரீட்சை, s. Acquainted with the pulse.

நாடியறிய, inf. To be acquainted with the system of pulsation in its three-fold variety.

நாடியெழும்புதல், v. noun. Rising of the pulse.

நாடியொடுக்கம்—நாடிவிழுந்துபோதல், v. noun. Sinking of the pulse.

நாடியோட்டம், v. noun. The beating of the pulse, pulsation. 2. The state of the pulse.

நாடிவீதி, s. System of the arteries.

சாத்தியநாடி, s. A pulse indicating recovery.

அசாத்தியநாடி, s. A pulse indicating death.

•நாடிகேளம், s. A cocoa-nut, as நாரிகேளம். W. p. 460. NADIKELA.

•நாடிமண்டலம், s. The celestial equator, குரியனவீதி. W. p. 460. NADIMANDALA.

நாடு, s. [Gen. நாட்டின்.] Country, kingdom, state, realm, இராச்சியம். 2. Rural or agricultural country, as distinguished from city, மருதநிலம். 3. Populated country or district, as distinguished from forest tracts, தேசம். (c.) 4. (சது.) Place, room, space, area, பரப்பு. 5. Locality, situation, இடம். 6. Earth, land, as distinguished from sea, பூமி. 7. The world, உலகம். 8. Side, region, quarter, பக்கம்.—*Note.* The *five* principal countries of Southern-India, are: 1. தொண்டைநாடு, Tonda; 2. சோழநாடு, Chola; 3. பாண்டிநாடு; Pandia; 4. கொங்குநாடு, Kongu; 5. மலைநாடு, Malyalam. Of districts are தொட்டியநாடு, Dottiya; நாஞ்சிநாடு, in Malyalam, and மறவநாடு, the Marava province.

நாடெங்குமுழக்கேடொன்றுமில்லை. When a country prospers, there is no insurrection. (Avv.)

திருநாடு, s. A name of Vaikuntha the paradise of Vishnu.

நாடுசார்நிலம், s. Ground adapted to the growth of rice.

நாடுபடிதல், v. noun. Obeying, submitting as a country to its rulers, நாட்டாரவசப்படுதல்.

நாடுபடுதிரவியம், s. Country productions. See திரவியம்.

நாடோடி, appel. n. A vagrant, a vagabond, a stroller, நிலைப்படாதவன்; also நாடோடி யாய்த்திரிகிறவன். 2. [in comb.] Common to the country.

நாடோடியாய்வழங்குகிறது. It is common.

நாடோடிச்சொல்—நாடோடிப்பேச்சு, s. Words common in the country, provincial dialect, வழக்கச்சொல்.

நாடோடிப்பாஷை, s. The vernacular tongue, சாதாரணப்பாஷை.

நாட்டமைதி, s. The settled state of a country, தேசத்திலமைவு. 2. Things promoting the prosperity of a state, in six particulars: 1. செல்வம், wealth; 2. விளைவு, corn-fields; 3. செங்கோல், a good government; 4. நோயின்மை, freedom from epidemics; 5. வளம், fruitfulness; 6. குறும்பின்மை, exemption from crime. (சது.)

நாட்டவத்தனம், s. [prov.] Clownishness, rusticity, நாட்டுப்பண்பு.

நாட்டவன்—நாட்டான், s. A countryman, a clown.

நாட்டாண்மை, s. [vul. நாட்டாமை.] Chieftaincy of a country, அதிகாரத்தன்மை.

நாட்டாண்மைக்காரன், s. Chief of a country or village; a Natamagar.

நாட்டாண்மைக்காரி, s. Wife of a Natamagar. 2. A proud forward woman.

நாட்டாண்மைபண்ண, inf. To manage the office of a Natamagar.

நாட்டார், s. [sing. நாட்டான்.] People of a country, தேசத்தார். 2. Countrymen, rustics, நாட்டுப்புறத்தார். 3. Chief persons among the Vellala caste.

நாட்டாள், s. [com. காட்டாள்.] A laborer, வேலைசெய்வோன்.

நாட்டாளுக்கொருநாட்டாளோ. Must a day laborer have a servant?

நாட்டுக்கணக்கன், s. A village accountant.

நாட்டுக்குற்றம், s. Things injurious to a country, pests, scourges, ஊருக்குவரு கேடு.—One class is seven-fold: 1 தொட்டியர், strolling jugglers, wizards, witches; 2. திருடர், thieves, robbers; 3. யானை, wild elephants; 4. பன்றி, wild hogs; 5. விட்டில், insects; 6. கிளி, parrots; 7. பெருமழை, excessive rain.—Another class is eight-fold: 1. விட்டில், locusts and insects; 2. நன்னரசு, anarchy; 3. வேற்றரசு, invasion by a foreign power; 4. யானை, elephants; 5. மிகுமழை, excessive rain; 6. மிகுகாற்று, high winds, tempests. 7. கிளி, parrots; 8. சுட்டம், dissipation or dancing. (சது.)

நாட்டுச்சந்தம் — நாட்டுப்பாங்கு, s. Slovenly or rustic habits of dress, behavior or talk.

நாட்டுச்சார்பு, s. Agricultural tracts, மருதநிலம்.

நாட்டுச்சிறப்பு, s. The excellencies, natural or artificial of a country, நாட்டுவளம்.

நாட்டுப்புறம், s. Country parts.

நாட்டுப்புறத்தார், s. [pl.] Rustics, unpolished persons.

நாட்டுப்பெண், s. A daughter-in-law, மருமகள். (Tanjore usage.)

நாட்டுப்போக்கு — நாட்டுவழக்கம், s. The style, fashion, and manners of a country, தேசத்தொழுக்கம். 2. Rusticity, coarseness, அறிவீனம்.

நாட்டுமட்டம், s. A country pony not from Pegu.

நாட்டுவர்த்தமானம், s. The news of the Mofussil.

நாட்டுவளப்பம் — நாட்டுவளம், s. Fertility of a country, நாட்டின்சீர். 2. Good order of a country, as to its inhabitants, the animals, &c.

நாட்டுவெள்ளரி, s. The wild Cucumber, of native or spontaneous growth.

நாடு, கிறேன், நாடினேன், வேன், நாட, v. a. To seek, inquire after, or pursue, தேட. 2. To desire earnestly, விரும்ப. 3. To examine, to investigate, விசாரிக்க. 4. To scent, as dogs a hare, மணம்பிடிக்க. 5. (fig.) To reach, எட்ட. (c.)

இங்கேகாலடியெடுக்கவொட்டான். He does not permit (me) to put foot here.

கத்திநாட இடமில்லை. There is no room to insert the lancet.

நாடி, verb part. Concerning, respecting, regarding, seeking.

உம்மைநாடிவந்தேன். I came to beg a favor; or I came on your account.

அவளைநாடிக்கொண்டுதிரிகிறான். He goes after her.

மழையைநாடி. On account of the rain.

நாடித்தேட, inf. To seek after.

நாட்டம், s. Desire, pursuit, aim, quest, விருப்பம். 2. Intention, நோக்கம். 3. Suspicion, ஐயம். 4. (சது.) Eye, கண். 5. A mode of singing or drumming, embracing several tunes, ஒருபண். 6. A sword, வாள்; [ex நாடு, v.]

அவன்பேரில்நாட்டமாயிருக்கின்றது. There is suspicion of him. (R.)

நாட்டமாயிருக்க, inf. To be in earnest about, to long for.

நாட்டியம், s. The inmost intention, design, object, கருத்து. 2. Aim, hint, allusion, reference, குறிப்பு. (சது.)

•நாட்டியம், s. Dancing, acting, dramatic art, கூத்து. (Sa. Nat'ya.) (c.)

நாட்டியக்காரன், s. A careless, reckless man, கூத்தன்.

நாட்டியக்காரி, s. A dancing girl.

நாட்டியப்பிரியன், s. An epithet of Siva, சிவன். 2. One fond of stage plays, கூத்தப்பிரியன்.

நாட்டியம்பண்ண — நாட்டியமாட, inf. To dance, as a dancing girl.

நாட்டு, s. A thing set up, a fixture, ஸ்தாபம், as in கைநாட்டு.

நாட்டு, கிறேன், நாட்டினேன், வேன், நாட்ட, v. a. To set up, fix, plant, place in the ground—as a pole; to erect, insert, நட. 2. To establish law, customs, rules, to lay down, as a theory, opinion or assertion, ஸ்தாபிக்க. 3. To establish one in life, வாழ்விக்கிறது. 4. To establish fame, or reputation, கீர்த்திநாட்ட. (c.)

அவனோடேயெழுத்தாணிநாட்டமாட்டான். He could not set up writing styles with him; i. e. could not compete in writing.

இந்தக்கட்டியிலேகத்திநாட்டப்படாது. The lancet connot be inserted in this tumor.

உலகத்தைநாட்டினவன்யார். Who established the world? (poetic.)

தண்ணீரிலேதரையிலேகாலைநாட்டவொட்டவில்லை.... The water will not allow the foot to touch the ground.

கல்யாணக்கால்நாட்டுதல், v. noun. Erecting the first pole of a nuptial booth. 2. Fixing the அரசாணிக்கால், in the middle of the booth, around which the parties must pass in certain ceremonies.

குடிநாட்ட, inf. To plant a colony.

வசைநாட்ட, inf. To bring one's name, family, &c., into ill-repute, to injure one's character.

நாட்டை, s. A mode of singing, drumming, &c., including several tunes, ஒருபண். 2. A tune, one of the thirty-two, இராகம்.

நாட்பு, s. [also ஞாட்பு.] Strength, vigor, force, பலம். (p.)

•நாணகம், s. [com. நாணயம்.] A coin or any thing stamped. W. p. 460. NANAKA.

நாணகபரிட்சை, s. Assaying.

நாணம், s. Delicacy, modesty, shyness, as one of the four feminine qualities. See சதுர்குணம் under குணம். 2. Bashfulness of some relations toward each other, as of the mother-in-law toward her son-in-law, the father-in-law towards his daughter-in-law, &c., கூச்சம். 3. Slight embarrassment, in the presence of a stranger or a superior; delicate regard, esteem or respect, அச்சம். 4. Yielding, as a disease to its antidote; shying—as some beasts, or shrinking—as some plants from the touch, கூச்சம். (c.)

நாணங்கெட்டவன், appel. n. A man devoid of shame.

நாணக்கேடு, v. noun. Impudence, immodesty, shamefulness.

நாணப்படுதல், v. noun. Being shamefaced, bashful, modest, &c., வெட்கப்படுதல்.

அவருடையசொல்லுக்கு இவன்நாணப்படுவான். He has respect for the gentleman's word.

•நாணயம், s. A coin as stamped with an impression. See நாணகம். (c.)

நாணயவட்டம், s. A premium in the exchange of coin.

நாணயலேவாயம், s. Deposit of money.

நாணயம் — நாணையம், s. Uprightness, honesty, probity, honor, truth, punctuality, நேர்மை. 2. Trust, credit, a good name, superior worth or honor, உண்மை. 3. Extraordinary facts, or supposed facts, in nature, as of the tiger, when missing in a leap, not turning upon the object of his leap; the bos grunniens, when entrapped, making no effort to escape; a cobra retiring from the sight of the நாகதாளி root; the occurrence but once of the small pox, &c., இரகசியம். 4. Supposed virtue of an action, plant, &c., as the presenting of an herb to the eye as a cure of ophthalmia, தன்மை. 5. [prov. in combi.] The perforation of the septum of a beast's nose for inserting a rope to guide it, or the rope thus inserted, மூக்குத்துளைத்தல். 6. That which is choice or rare as a commodity, அருமை. (c.)

நாணயத்தால்கொண்டுகொடுக்கல்வாங்கல், v. noun. Dealing on trust.

நாணயக்கயிறு, s. Rope passed through a bullock's nose, to guide it.

நாணயக்காரன், s. An upright dealer.

நாணயங்காட்டுதல், v. noun. Acquitting one's self honourably.

நாணயங்குத்துதல், v. noun. Perforating the septum of a bullock's nose, மாட்டுக்குமூக்குத்துளைத்தல்.

நாணயமில்லம், s. [prov. vul. கீலம்.] Dishonesty, breach of trust.

நாணயச்சரக்கு, s. A commodity of value liable to depreciate from being kept.

நாணயஞ்செலுத்துதல், v. noun. Acquitting one's self honorably in business.

நாணயத்தப்பு, s. Dishonesty.

நாணயபங்கம், s. Loss of credit. 2. Disgrace, as to a woman in appearing before a court.

நாணயப்பணம், s. A good coin—oppo. to தேய்஦்லப்பணம், one worn.

நாணயப்புடவை, s. Fine cloth.

நாணயவிலை, s. A fair and proper price.

நாணல், s. Reed, bulrush, நாணற்புல், Sacchorum spontaneum, L.; perhaps as hanging its head. 2. See நாணு, v.

நாணவந்தான், s. See நாணுவம்.

நாணுங்கள்ளி, s. A kind of milk weed as இலைக்கள்ளி, Euphorbia Nivulia, L. (Beschi.)

நாணி, s. A bow string, வின்னாணி. 2. See நாணு.

நாணித்தல், v. noun. [improp. for நாணுதல்.] [prov.] Being shy, bashful.

நாணு, கிறேன், நாணினேன், வேன், நாண, v. n. To feel bashful, to be modest, or coy, as a woman, கூச. 2. To be shy, to shrink back, as from a forbidding sight; to feel repugnance or dislike, பின்னிட. 3. To acquiesce or yield through regard, அடங்க. 4. To shrink from the touch, as some vegetables; to yield, as disease to medicine, விட. 5. To be shy, and run away, as snakes, &c., are said to do when certain herbs or roots are shewn, அஞ்ச. 6. [prov.] To be influenced unfavorably as some trees or plants by nearness to the cocoa; to be uncongenial, to each other, as the red and white lotus, பிணங்க. (c.)

மாமியார்க்கஞ்சுமருமகள்நாணுகிறதுபோலே...... As the daughter-in-law is embarrassed in presence of her mother-in-law.

நாணி, s. A modest person, நாணமுடையவள்.

நாணுகம், s. A horse, குதிரை. (சது.)

நாணுவம், s. [com. நாணவந்தான்.] A bird, Port. Martinho; நாகணவாய்ப்புள், Gracula tristis.

நாணையம், s. See நாணயம்.

நாண், s. [also ஞாண்.] String, கயிறு. 2. A bow-string, வின்னாணி.

நாணிறக்க, inf. To slacken the bow.

நாணேற்ற — நாணேறிட — நாண்பூட்ட, *inf.* To bend the bow.

நாண், *s.* Modesty, bashfulness, shame. 2. One of the four female qualities as நாணம்.

நாணுடைமை, *s.* Modest decorum, (குறள்.)

நாண்மீன், *s.* A lunar constellation, of which there are twenty-seven. See நட்சத்திரம்; [*ex* நாள்.]

•நாதம், *s.* Sound in general, சத்தம். 2. Musical sound, blast of a trumpet or chank, சங்கோசை. (*c.*) 3. A semicircular, or hieroglyphic, in mystic writings, மந்திரலிபிவளைவட்டம். W. p. 460. NADA. 4. Semen muliebre, சோணிதம். 5. In the Sidhanti system, one of the nine forms of deity, being the male linga or semen virile, which uniting with the semen muliebre, is the proximate cause of the subsequent forms of deity, and of all the varied forms of creation. See நவபேதம்.

நாதம்பறிந்துபோயிற்று. He is no more in power, (*lit.*) no more in tune.

நாதகீதம், *s.* Instrumental, and vocal music, a full concert of music.

நாதரூபம், *s.* The mode, form, or state of deity under the நாதம் character.

•நாதன், *s.* [*plu. and hon.* நாதர்.] The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். W. p. 460. NATHA. 3. Argha, அருகன். 4. A guru, குரு. 5. A king, இராசன். 6. A master, a lord, a worthy person, எப்பொருட்குமிறைவன். 7. A husband, கணவன். 8. An elder brother, மூத்தவன். (சது.) 9. A great, eminent or holy person; a saint, a sage, முனிவன்.

சகநாதன், *s.* An epithet of Vishnu, as lord of the world. See சகம்.

நாதாக்கள், *s.* [*also* ஞாதாக்கள்.] Saints, sages, ஞானியர்.

நாதாக்கள் முதாக்கள் காலத்திலே. In the time of our ancestors and eminent men.

•நாதாந்தசோதி, *s.* The highest form of deity, as pure effulgence, கடவுள்.

நாதார், *s.* (*Pers.*) The poor; poor ryots, ஏழைக்குடிகள்.

நாதார்பாக்கி, *s.* Balance due by poor ryots.

நாதி, *s.* The son, or a near relative who performs the funeral rites. See ஞாதி.

நாதி, *s.* [*a contraction of* சோமநாதி.] Asafœtida, நற்பெருங்காயம்.

நாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* or *v. n.* To sound, to emit sound, to play on a wind instrument, ஒலிக்க; [*ex* நாதம்.] (*p.*)

நாதிக்கிறவன், *appel. n.* One who plays on instrument.

•நாதேயம், *s.* Rock salt, இந்துப்பு, in Wils. sea salt. 2. A medicinal plant, சீந்திற்கொடி, Menispermum. W. p. 460. NADEYA.

•நாத்தனார்—நாத்தி, *s.* A sister-in-law, chiefly applicable to the husband's sister, கணவன்சகோதரி; vulgarly நாத்துனா.

•நாத்தி — நாஸ்தி, *s.* Non-existence, non-entity, annihilation, destruction, இன்மை. W. p. 463. NASTI. From a particle of negation and a word implying being.

•நாத்திகம்—நாஸ்திகம், *s.* Non-existence, atheism; denial of the deity, a future state, also of the divine origin of the Vedas; தெய்வமின்மை. (*Sa. Nastikata.*)

நாஸ்திகமதம், *s.* A system of atheism, சார்வாகம்.

நாஸ்திகன், *s.* An atheist, heretic, infidel.

•நாநா, *adj.* Many, various. 2. All. See நாடு.

•நாந்தகம், *s.* A sword, வாள். 2. The sword of Vishnu, திருமாலின்வாள். W. p. 450. NANDAKA.

நாந்தல், *s.* Dampness, ஈரம். (*R.*)

நாந்தற்காலம், *s.* Damp weather, the rainy season.

•நாந்தி, *s.* One of the sixteen ceremonies to be performed by parents for a child, from infancy upwards, பதினறுசடங்கிலொன்று. 2. W. p. 461. NANDI. A particular preface, நற்சிறப்புப்பாயிரம்.

நாந்தெணி, *s.* A poisonous plant, Solanum nigrum, *L.*

•நாபம், *s.* (*St.*) As நாபி, the poison.

•நாபி, *s.* The navel, தொப்புள். W. p. 461. NAB'HI.

நாபிக்கமலம், *s.* The lotus-like navel, navel of Vishnu, உந்தித்தாமரை.

நாபிக்கொடி — நாபிசூத்திரம், *s.* The umbilical cord, கொப்பூழ்க்கொடி.

நாபித்தானம்—நாபிஸ்தானம், *s.* The region of the navel.

நாபிநாளம், *s.* The tube of the umbilical cord. 2. The navel string.

நாபியாதாரம், *s.* Umbilical region.

•நாபி, *s.* A powerful vegetable poison the root of a plant said to be from Nepaul. W. p. 731. VATSANAB'HA.—To this there are four antidotes ascribed, with their colors: 1. அந்தணநாபி, the brahmanical, white; 2. சத்திரியநாபி, the kingly, red; 3. வைசியநாபி, the merchants, blue; 4. சூத்திரநாபி, the laborers, black.

வச்சநாபி, *s.* [*improp.* பச்சநாபி.] A strong poison said to be procured from the Acorus Calamus, வசம்பு, when very old and after frequent transplanting. Some say it is the root of the நன்றி plant.

வச்சநாபியைப்புப்பார்ப்பார்களா. Do people taste the நாபி poison?—*a mode of asserting they do not.*

நாப்பண், *s.* The middle, the centre of a car, நடு. 2. Any of the lofts or stories of a car, தேர்நடு. 3. The bridge of a guitar, யாழிறுப்பு. (சது.)

நாப்பு, *s.* [*corrupt. of* நகைப்பு.] Ridicule, mockery, பரிகாசம். (*Beschi.*)

நாப்புக்காட்டல்—நாப்புதல்—நாப்பிவிடுதல், *v. noun.* [*with the accus.*] Mocking. 2. Deceiving.

நாம, *s.* Fear, as நாம், which see.

•நாமசங்கிதை, *s.* One of the thirty-two works on architecture. See சிற்பநூல்.

•நாமம், *s.* Name, appellation, especially of a deity, பெயர். W. p. 461. NAMAN. 2. [*vul.* நாமம்.] The Vaishnuva sectarian mark on the forehead, திருநாமம். (சது.) 3. The white clay, or earth, used for the tridental mark, திருமண். (*c.*) 4. Reputation, celebrity, கீர்த்தி. 5. That part of the scales which incloses the needle, நிறைகோலின்நடு. 6. Fear, அச்சம்.—There are in use two kinds of marks, as பட்டைநாமம், a large mark worn by some Vaishnuvas ostentatiously; கீற்றுநாமம், கீற்றாமம், a small mark worn in compliance with custom.

நாமகரணம், *s.* (*St.*) Naming a child, commonly on the twelfth day for the brahman castes, the thirteenth for the royal caste, &c., being the day after purification.

நாமகரணம்பண்ணுதல், *v. noun.* Naming a child with prescribed ceremonies.

நாமக்கட்டி, *s.* Lumps of white clay, as நாமம், 3.

நாமக்காரர், *s.* [*plu.*] Vaishnuvas. See நாமதாரி.

நாமக்குச்சரி — நாமக்குச்சிலி, *s.* A woman's cloth of divers colours, நற்சேலை; [*ex* நாமம், the tridental mark.]

நாமக்கூசா, *s.* A goglet made of white clay.

நாமசங்கீர்த்தனம், *s.* Praising the name (of Vishnu).

நாமஞ்சாத்த — நாமஞ்சூட, *inf.* To invest with a name, பெயரிட. 2. To wear the Vaishnuva mark.

நாமஸ்தோத்திரம், *s.* Praise of a deity.

நாமஸ்மரணை, *s.* Mental recollection of the name of a deity.

நாமதாரணம், *s.* Bearing a name. 2. Wearing the Vaishnuva mark.

நாமதாரணை, *s.* The first of the nine தாரணை, the worship of God under a name, or through an image. See தாரணை.

நாமதாரி, *appel. n.* A worshipper of Vishnu as wearing the நாமம், நாமதாரி.

நாமதேயம், *s.* A name given, or appellation, பெயர். (*Sa. Namadheya.*)

உம்முடையநாமதேயமென்ன. What is your given name?

நாமந்தரிக்க — நாமமிட, *inf.* To take, have, or be invested with, a name. 2. To give a name. 3. To wear the Vaishnuva mark.

நாமப்பொருத்தம், *s.* Astrological agreement in the names of a man and woman before they are married.

நாமமாலை, *s.* A வஞ்சிப்பா poem, celebrating a man's praise; (*lit.*) garland of names. See பிரபந்தம், &c.

நாமமிட, *inf.* To give a name. பெயரிட. 2. To put on the நாமம் mark.

நாமமின்மை, *s.* Being nameless, as the deity. See எண்குணம், under குணம்.

நாமோச்சாரணம், *s.* (*St.*) Repetition of a name (of Siva or Vishnu).

நாமவந்தம், *s.* A plant, as பெருநெருஞ்சி.

நாமவெகுண்டம் — நாமவைகுண்டம், *s.* A plant, as தும்பை.

நாமுடி, *s.* Tip of the tongue, நாநுனி; [*ex* நா.] (சங்கு.)

நாம், *pron.* The plu. and hon. of நான் when used by superiors to inferiors; Gen. நம்முடைய, used both in sing. and pl. also நமது, and poetic நம. It differs from நாங்கள், as including both the persons addressing and addressed, except in poetry, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை.

நமதாள்கள். My, or our feet. (*p.*)

நமக்காக. For our sake, or my sake.

நமதுவீடு. [*by poet. license* நமாதுவீடு] My, or our house.

நாம் — நாமம், *s.* [*corrup. of* நாமம்.] Fear, dread, terror, பயம். (சு.)

நாமநீர். The dreadful sea.

நாமறுகைத்தார். He destroyed them so that there was no more cause of fear.

நாம்பல், *s.* [*prov.*] A meagre animal, இளைத்தமிருகம். 2. See நாம்பு.

நாம்பன், *s.* [*prov.*] A steer, a bull-calf, இளவெருது.

நாம்பு, கிறேன், நாம்பினேன், வேன், நாம்ப, *v. n.* To grow meagre, thin, lean or emaciated, இளைக்க.

நாம்பல், *v. noun.* Being thin.

நாம்பலாய்ப்போக, *inf.* To grow thin.

நாம்பு, *v. noun.* Any thing lean, மெலிந்தது. (சு.)

•நாயகம், *s.* Headship, superiority, supremacy, pre-eminence, தலைமை. (சு.) 2. Rule, government, domination, ஆளுகை. 3. (*fig.*) The chief gem in a neck-lace, மாலையின்பிரதானமணி.—*Note.* The four kinds of government to be deprecated are: 1. ஸ்திரீநாயகம், female government, of a state, or family; 2. பாலநாயகம்—சிசுநாயகம், juvenile government; 3. பெருநாயகம், government in the hands of many; 4. அநாயகம், anarchy.—*Note.* Some medicinal plants have this affix as இந்திரநாயகம், சக்கிநாயகம், which see.

நாயககாம், *s.* [*for* நாககாம்.] A kind of clarion.

நாயகத்தி—நாயகச்சி, *s.* A lady, mistress, goddess, தலைவி. (*Rare.*)

நாயகப்பானை, *s.* The chief pot for boiling rice at a temple; for religious mendicants, &c., முதலானைபட்டிப்பொங்கலிடும் பானை.

நாயகமணி, *s.* [*also* நடுநாயகம்.] The large bead in a devotee's necklace. 2. The central gem in a breast plate.

நாயகம்பண்ண, *inf.* To exercise lordship, supremacy, &c., மேலிடுதலாய்ப்பண்ண.

நாயகன், *s.* [*honor.* நாயகர், *fem.* நாயகி.] A lord, master, guide, chief, manager, conductor, leader, principal, அரசன். 2. The Supreme Being, எப்பொருட்கும்இறைவன். 3. Siva, சிவன். (சு.) 4. A husband, கணவன் W. p. 462. NAYAKA. 5. A viceroy, poligar, பாளையக்காரன்.

நாயக்கன், *s.* Title of a certain tribe of Telingas, தெலுங்கிலேயுயர். 2. An inferior military officer, a corporal, இராணுவத்திலுகுத்திபோகஸ்தன். (*c.*)

நாயப்சிரஸ்தா, *s.* (*Ar. and Per.*) A deputy to the head of the native officer of revenue under a collector.

நாயர், *s.* (*Malay.*) A land-lord. See நேயர்.

•நாயனார், *s.* A lord, யசமானன். 2. A devotee, in respect, as திருவள்ளுவநாயனார், தறவியர். 3. [*sometimes* நயினார்.] Master of a slave, நாயன். 4. (*R.*) A tutelary god; the fabled son of Siva and Vishnu, when the latter assumed the form of *Mohini*, ஐயனார்.

•நாயன், *s.* The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. A king, அரசன். 4. Master of a slave, எசமானன்.

நாயனும்நாச்சியார், *s.* [*prov.*] Idols of Siva and Parvati when carried in procession together. 2. The masters and mistress of a slave.

நாயன்மார், *s.* [*plu.*] Devotees, தறவோர். 2. Lords, தலைவர். 3. Masters of slaves, ஆண்டவன்மார்.

நாயில், *s.* A surrounding wall, மதில். See ஞாயில்.

நாயிறு, *s.* The sun, சூரியன். 2. Sunday, ஞாயிறு. See ஞாயிறு.

நாயிறுதிரும்பி, *appel. n.* The sun-flower.

நாய், *s.* A dog, ஞமலி. 2. The sign of the regent of the south-west, நிருதியின்குறி. 3. Conical pieces in the play of chess or ticklack, சூதாடுகருவி.—Of நாய், there are கடல்நாய், a seal; மரநாய், palmyra dog; நீர்நாய், மீனாய், a beaver; செந்நாய், a wild dog, கோணாய் or கோநாய், a wolf. (*c.*)

நாயும்பேயுங்கொண்டுபோகின்றன. Dogs and devils (strangers) carry it away.

நாய்க்குமுழுத்தேங்காய்தக்குமா. Of what use to the dog is an unbroken cocoanut?

நாய்வேஷம்போட்டால்குலைத்தேதீரவேணும். If one disguise himself as a dog he should bark.

நாயுருஞ்சி, *s.* As நாயுருவி. (*R.*)

நாயாட்டம். Dog-like, mean, servile.

நாயீ, *s.* A dog fly; [*ex* ஈ.]

நாயுண்ணி, *s.* A kind of tick.

நாயும்புலியும், *s.* A kind of play, with seeds, stones, &c., in squares.

நாயுருவி, *s.* [*sometimes* நாய்குருவி.] A kind of plant, Achyranthes aspera, *L.* which forms one of the nine kinds of sacrificial fuel. See சமித்து.—The root is used as a dentifrice, and from the skin of the root, a decoction is made as an aperient for infants. The leaves are bruised and applied to scorpion bites as a specific; [*ex* உருவி, penetrating as a biting dog.] There are two kinds. செந்நாயுருவி, the red, and வெண்ணாயுருவி, the white, which see.

நாயுறக்கம், *s.* Very slight sleep, as of a dog.

நாயோட்டம், *s.* A dog's pace, spoken of a horse, dhoney, &c.

நாய்குருவி, *s.* As நாயுருவி. (*R.*)

நாய்க்கடி, *s.* Bite of a dog.

நாய்க்கடிபூனைக்கடியாயிருக்கிறார்கள். They are snarling like cats and dogs.

நாய்க்கடுகு, *s.* A small plant like mustard, as நாய்வேளை.

நாய்க்குட்டி, *s.* A young dog, a puppy.

நாய்க்குணம் — நாய்த்தனம், *s.* Doggedness. See குணம்.

நாய்க்கோலம், *s.* Mean appearance, shabbiness of dress, &c.

நாய்ச்சீரகம், *s.* A plant. See சீரகம்.

நாய்த்திசை, *s.* South-west. See திக்கு.

நாய்த்துளசி, *s.* A kind of wild Marjoram. See கஞ்சாங்கோரை.

நாய்வேளை, *s.* A plant, as நாய்க்கடுகு, Cleome viscosa, *L.* See நல்வேளை.

நாய்நரம்பு, *s.* [*prov.*] A kind of catgut put round the neck of children for whooping cough.

நாய்நாக்கி, *s.* A species of Euphorbia neriifolia, as இலைக்கள்ளி.

நாய்ப்பயறு, *s.* A leguminous plant, Indigofera glabra, *L.*

நாய்ப்பாகல், *s.* A medicinal plant of the Senna species, Bryonia maysorensis. (*R.*)

நாய்ப்புடுக்கன், *s.* A large tree, Cynometra cauliflora, ஓர்மரம்.

நாய்ப்புடோல், *s.* A plant, ஓர்செடி.

நாய்முகன், *s.* One who has a face like a dog. See நாய்முஞ்சி.

நாய்முருகை, *s.* [*prov.*] A kind of coral stone, ஓர்முருகைக்கல்.

நாய்முள்ளி, *s.* A thorny plant, Solanum, Ind.

நாய்மூஞ்சி, *s.* The face of a dog. 2. As நாய்முகன்.

நாய்விட்டைக்கல், *s.* [*prov.*] A kind of stone, ஓர்வகைக்கண்ணும்புக்கல்.

நாய்வெள்ளை, *s.* Brown or whitish brown, as some cows.

நாய்வேம்பு, *s.* A plant, Indigofera viscosa, ஓர்செடி.

நாய்கர், *s.* Chetties, the mercantile caste, செட்டிகள். (சு.)

நாய்ச்சி—நாய்ச்சியார், *s.* [*contraction of* நாயகச்சி.] A lady, a mistress of a slave. See under நாயன்.

•நாரங்கம், *s.* Mandarin orange-tree. See நாரத்தை. W. p. 462. NARANGA.

•நாரசிங்கம், *s.* One of the eighteen secondary Puranas, அஷ்டாதசஉபபுராணத்தொன்று. 2. One of the உபகீடதம்.

•நாரசிங்கன், *s.* [*an elongation of* நரசிங்கம்.] Vishnu, as the man-lion, விஷ்ணு.

நாரணவன், *s.* [*prov.*] A kind of maggot in rams, under the horns, ஓர்கிருமி, 2. A disease in cattle, மாட்டுக்கோர்நோய்.

•நாரணன், *s.* [*a contraction of* நாராயணன்.] Vishnu, விஷ்ணு.

நாரணி, *s.* Durga, துர்க்கை. (சு.)

•நாரதம், *s.* A cloud, மேகம்; [*ex* நாரம்.]

•நாரதன், *s.* Narada, son of Brahma, and one of the ten original Rishis. He was a friend of Krishna and a celebrated legislator; also inventor of the Vina or lute. In mythological writings he is often described as going on errands and sowing sedition and discord among the gods, ஓருரிஷி; [*ex* நாரம், as teacher of men.] 2. (*fig.*) A tale bearer, a mischief maker, a meddler, கலகஞ்செய்வோன்.

நாரதநாட்டம், *v. noun.* Sowing discord by tale-bearing, from the reputed character of நாரதன்.

•நாரதீயம், *s.* One of the eighteen Puranas, அஷ்டாதசபுராணத்தொன்று. 2. One of the eighteen Upa-Puranas, உபபுராணத்தொன்று.

நாரத்தம், s. Sweet flag, Acorus Calamus, வசம்பு. 2. A medicinal grass, கடலாருஞ்சி, Cyperus stoloniferu.

நாரத்தம்புல், s. Sweet rush, lemon grass, or Camel's hay.

நாரத்தை, s. A Mandarin orange, Citrus aurantium, L., as சாரம்பம். (c.)

நாரத்தங்காய், s. Citron fruit.

•நாரம், s. Water, நீர். 2. The multitude of men, ஆத்துமாக்கள். W. p. 462. NARA. 3. Love, affection, அன்பு. 4. String, a cord, நார். 5. The lemon or citron, நாரத்தை. 6. An aquatic plant, as moss, &c., பாசி.—The third and fourth may probably be a change of நார். (சது.)

நாராங்கி, s. [prop. நாதாங்கி.] Staple for the bolt of a door, கதவுநாதாங்குப்பூட்டு. (c.)

•நாராசம், s. An iron pin, rod, wire, skewer, சலாகை. 2. An iron arrow, இரும்பு. 3. The pin passed through an ola book to keep it firm, இருப்பாணி. W. p. 462. NARASA. 4. A narrow straight lane, at right angles to a street, சந்தொழுங்கை. 5. An iron style, எழுத்தாணி.

நாராசபாணம், s. A kind of arrow, நாலஸ்திரம்.

நாராசமேற்றுதல், v. noun. Passing the pin through an ola-book. 2. [also நாரா சம்பாய்ச்சுதல்.] Thrusting an iron rod into one's ears as a punishment.

காதிலேநாராசமேற்றினதுபோலேயிருக்கிறது. As if an iron rod had been thrust into my ears; i. e. the hearing of it was very painful.

•நாராயணகௌளம், s. A kind of tune, இராகம். (சது)

•நாராயணம், s. One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதங்களிலொன்று. 2. The religious fig-tree. See அரசு. 3. A fish, மீன்.

•நாராயணன், s. Vishnu as preserver in the deluge, திருமால்; [ex நாரம் et அயனம், place.] W. p. 462. NARAYAN'A. 2. [in சது. but improp.] Siva, சிவன், Brahma, பிரமன், Varuna, வருணன், and Chandra, சந்திரன்.

நாராயணகோபாலர், s. A shepherd form of Vishnu; some say, sons of Krishna. திருமாலுருவுடைபோர்.

நாராயணா, s. [voc.] Oh! Vishnu, a common expression in worship.

நாராயணி, s. Lukshmi, the wife of நாராயணன், இலக்குமி. 2. Durga, துர்க்கை. 3. The Ganges as the goddess, கங்கை. 4. W. p. 655. MATRI. One of the seven personified energies, or Matris, சத்தமாதாக்களிலொருத்தி. 5. A kind of tune, இராகம். (சது)

நாரிபாகன், s. Siva, சிவன், as part male and part female; [ex பாகம், part.]

நாரி, s. Fibrous covering about the bottom of the leaf-stem of a cocoa-nut tree, பன்னாடை. 2. Bow-string, நாணி. 3. String of a guitar, or other musical instrument, யாழ்நரம்பு. 4. Fragrance, odor, வாசனை. 5. [prov.] Loins, hips, இடை.

நாரிக்குத்து—நாரிவலி, s. Pain in the loins.

நாரிப்பிடிப்பு, v. noun. Contraction in the loins.

•நாரி, s. A woman, a female, பெண். W. p. 462. NAREE. 2. Parvati, பார்வதி.

•நாரிகேளம், s. A cocoa-nut, தேங்காய். W. p. 462. NARIKALA. 2. (சது.) A cocoa-nut tree, தென்கு. See நாரிகேலம்.

நாரை, s. A kind of water bird, the heron, cormorant, stork, திச்சிப்புறவை. See கருநாரை, செங்கானாரை, நத்தைக்குத்திநாரை, வெள்ளைநாரை, or வெள்ளைநாரை, பெருநாரை, சாம்பனாரை, கொய்யடிநாரை. (c.)

நாரைப்பசு, s. A tall meagre cow, நெட்டைப்பசு. (R.)

நார், s. Vegetable fibre in fruits, &c., தும்பு. 2. Fibres from plants and the bark of certain trees, மட்டைநார். (c.) 3. String, rope, cord, கயிறு. 4. Love, affection, அன்பு. (சது.)

நாருரிக்க, inf. To strip off bark for strings.

நார்கதுவுதல், v. noun. [prov.] Cutting off a strip of நார் raising the back of the knife with each stroke.

நார்கோக்க, inf. To thread a wooden needle with நார். 2. To pass the needle through in hedging or thatching.

நார்க்கட்டு, s. A bundle of palmyra நார்; commonly a hundred.

நார்க்கயிறு, s. A coir-rope.

நார்ச்சீலை—நார்ப்பட்டு—நார்மடி, s. Cloth made of fibre of trees, resembling silk, இறைஞ்சி.

நார்மட்டை, s. Stalks of palmyra leaves fit for நார்.

நார்முடிதல், v. noun. Tying நார் together, for strings or withes.

உண்மட்டைநார்—உள்மட்டைநார், s. Inner or better bark of a stalk, அகணி.

புறமட்டைநார், s. Exterior bark.

நாலா, s. (Hind.) A water-channel, a ravine, வாய்க்கால்.

நாலி, s. A pearl, முத்து. (சது.)

நாலு—நால், adj. Four, நான்கு. 2. (fig.) Many, general, multifold, universal, all, பல, as நாலுவித்தையும்.—Note. In combination before, க, ச, த, ப, the ல் becomes ற் and before ஞ, ந, ம, it is changed to ன்; sometimes to வ as நாலாவிதமும், divers matters, various affairs, concerns, circumstances.

நாலுகல்வியும். Different branches of knowledge.

நாலுகாரியமுமறிந்தவன். A man of general knowledge, one acquainted with men and things.

நாலுபக்கமும். On all hands, on all sides.

நாலுசாதியும். All the castes. 2. Various castes, several castes.

நாலுதிக்கும். The four cardinal points, quarters, regions. 2. On all sides, in all directions.

நாலுதிக்கிலுஞ்சிதறிப்போக. To be scattered in different directions.

நாலுதெருவுந்திரிகிறான். He strolls, or wanders through all the streets.

நாலுமுகத்திலுமெதிர்த்தார்கள். They faced him on all sides.

நாலும்யோசித்துச்செய்யவேண்டும். One should act with due consideration of the whole matter.

ஆலும்வேலும்பல்லுக்குறுதிநாலுமிரண்டுஞ்சொல்லுக்குறுதி. As the splint of the banyan and வேல் trees gives strength to the teeth (by rubbing them), so நாலடியார், and குறள், give strength to the speech.

நாலடி—நாலடியார், s. The title of a poetical book on morals having four lines to each verse, and four hundred verses; or the book which ascended, according to the legend, four feet against the stream of the river Veiga, at Madura.

நாலாஞ்சடங்கு—நாலாநாட்சடங்கு, s. Bathing of the new married pair on the fourth day with the ends of their cloths tied together.

நாலாமுறைக்காய்ச்சல், s. Quartan fever.

நாலாம்வருணம், s. The Sudras; (lit.) the fourth caste, சூத்திரசாதி.

நாலாயிரப்பிரபந்தம், s. Four thousand poems made by twelve ஆழ்வார்கள்.

நாலாவிதம், s. [probably a change of நானாவிதம்.] Various kinds, varieties, sundry modes, &c.

நாலுபேருமறிய — நாலுபேரறிய, inf. (adverbially) Publicly, before all, generally or universally known.

நால்வகைத்தோற்றம், s. The births of four kinds. See தோற்றம்.

நால்வர், s. The four persons, நான்கு பேர். 2. Four devotees of Siva, சமயாசாரியர்கள் முதலியோர்கள்.

நால்வர்வார்த்தைதேவர்வார்த்தை. The testimony of four persons is equal to that of the gods.

நாற்கணம், s. [in gram.] The four classes of letters, viz, vowels, hard consonants, nasals and medials. See under கணம்.

நாற்கதி, s. The four divisions of living beings. See கதி.

நாற்கவி, s. The four kinds of verses. See கவி.

நாற்கால், appel. n. A quadruped, as நாற்காற்பிராணி. 2. Any four-legged seat, as a chair, a stool, &c.

நாற்காற்சீவன்—நாற்கான்மிருகம், s. A quadruped.

நாற்குணம், s. The four prominent human qualities. See under குணம்.

நாற்கோணம், s. A square, a quadrangular figure, a tetragon.

நாற்சதுரம், s. [com. நற்சதுரம்.] A four angled figure, four square, four sided figure. (a colloquial pleonasm.)

நாற்சந்தி, s. The junction of four ways or streets.

நாற்பண், s. The four kinds of melody.

நாற்பது, s. [poet. நாற்பான்.] Forty, நாற்பது.

நாற்பதுநாளொருசந்தி, s. [R. Cath. usage.] Quadragesimal, the time of Lent.

நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள், s. The 48,000 Rishis.

நாற்பயன்—நாற்பொருள், s. The four fruits of science, or kinds of good, treated of in moral writings, to which every branch of literature may be reduced, நால்வகைப்பயன், viz: அறம், virtue; 2. பொருள், wealth; 3. இன்பம், pleasure, commonly connubial; 4. வீடு, final bliss, liberation from births, absorption.

நாற்பாட்டன், s. The great grandfather's father.

நாற்றிசை, s. [also நாற்பெருந்திசை.] The four cardinal points, நான்குதிக்கு.

நானான்கு, s. Four times four.

நானிலம், s. The four kinds of soil—mountainous, forest, agricultural and maritime, நால்வகைநிலம். 2. The earth, the four quarters of the globe, பூமி.

நானூறு, s. Four hundred.

நான்கு, adj. Four. 2. Four-fold.

நான்மணிமாலை, s. A poem of forty verses of four varieties, (lit.) four gemmed chain, ஓர்பிரபந்தம்.

நான்மருப்பியானை, s. The four tusked elephant of Indra, ஐராவதம்.

நான்மருப்பியானையூர்தி, s. Indra, இந்திரன்.

நான்மறை — நாலுவேதம், s. The four Vedas, சதுர்வேதம். See வேதம்.

நான்மறையோன், s. Brahma, பிரமன்.

நான்முகப்புல், s. A grass, Saccharum spontaneum, சரபம்.

நான்முகன், s. Brahma the four-faced, பிரமன். 2. Argha, அருகன்.

நான்முகன்கிழத்தி, s. Sarasvati, as wife of Brahma, சரஸ்வதி.

நான்முகன்வாழ்நாள், s. A kalpa, (lit.) the life time of Brahma, கற்பம்.

நாலு—நால், கிறேன், நான்றேன், வேன், நால, v. n. [also ஞாலு.] To hang, to be suspended, to be hung up, தொங்க. 2. To hang down, to fall, as the under-jaw, or tongue; to incline to drop, as the heat, இறக்க. 3. To fall down as drops, துளிவிழ. (சது.)

நால்வாய், s. An elephant whose mouth, or lower lip, hangs down, யானை. (சது.)

நால்வாயன், s. The god Ganesa, the elephant faced, விநாயகன். 2. Indra, the elephant rider, இந்திரன்.

நான்றவாய், s. A hanging mouth or jaw.

நான்றுகொள்ள — நான்றுகொண்டிறக்க, inf. [vul. நானுக்கொள்ள.] To hang one's self.

நாவணம், s. The uvula. See நா.

நாவிணை, s. [for நாலிணை.] Four pair of oxen. (Beschi.)

நாவலர், s. Poets, &c. See நா.

நாவல், s. The nawel or jambo-tree, Calyptranthes caryophillifolia, L. 2. The central or jambo-continent, சம்பு, said to abound in those trees, சத்ததீவினொன்று. 3. As a particle uttered to excite beasts in treading out the corn.—There are different kinds of நாவல், பெருநாவல் or சம்புநாவல், Eugenia Jambos, சிறுநாவல் or குழிநாவல், Calyptranthes Jambolana, also கிழங்குநாவல், a plant, Ocimum Menthoides. (c.)

நாவலந்தீவு, s. The central continent surrounded by six others. See தீவு.

•நாவாய், s. A vessel, a ship, மரக்கலம். 2. The twenty-seventh or last lunar asterism, இரேவதி. (p.) See சவ்வு.

நாவாயோட்டுங்கோல், s. A boat-pole, as உடு.

•நாவி, s. A vegetable poison, as நாபி. 2. W. p. 461. Nab'hi. The musk-deer. கஸ்தூரிமிருகம். 3. [com.] Civet cat, புழுகுப்பூனை,

நாவிச்சட்டம், s. The scrotum of the musk-deer whence the perfume, கஸ்தூரிச்சட்டம். 2. See புழுகுச்சட்டம்.

நாவிநெய், s. A juice like musk, that exudes from the scrotum of the civet cat.

நாவிப்பிள்ளை, s. As நாவி, 2. (சது.)

நாவிப்புழுகு, s. [prov.] Civet.

•நாவிதன், s. [fem. நாவிதச்சி.] A barber, அம்பட்டன். (See அம்.) W. p. 461. Napita. 2. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 3. The eleventh lunar mansion, பூரநாள். (சது.)

நாவித்தண்டை, s. A kind of teazle plant, எருமுட்டைப்பீநாறி, Ballota, L.

நாவு, s. [prop. நா.] The tongue. For the compounds, see நா, நாக்கு.

நாவு, கிறேன், நாவினேன், வேன், நாவ, v. a. To winnow and clean grain from stones, &c., சேம்ப. (c.) 2. To mock by thrusting out the tongue, நாவால்வையாண்டிகாட்ட.

நாவுரி—நாடூரி, s. [a contraction of நாழிஉரி.] One measure and a half. (சது.)

நாவை, s. The part of the plough that receives the share, கலப்பையடி. 2. The lower end of the படைவாள்; [ex நா.]

•நாழி, s. A corn measure as படி expressed by being the eighth part of a குறுணி or marcal, ஒருநாழி, இருநாழி, &c., one measure, two measures, &c., to eight which is a marcal. 2. [corrup. from Su. Nadi.] Tubularity, any thing tubular, உட்டுளைப்பொருள். 3. [improp. for நாழிகை.] An Indian hour of twenty-four minutes. 4. The twenty-fifth lunar asterism, பூரட்டாதி. 5. A weaver's shuttle, அறுழி.

நாழியோடு, s. A water-spout. See ஓடு.

•நாழிகை, s. (St. நாடிகா.) An Indian hour of twenty-four minutes, அறுபதுவிநாடிகொண்டது. 2. (fig.) The distance walked in twenty-four minutes, ஒருநாழிகைவழி. (c.) 3. (சது.) The twenty-sixth lunar asterism or day, உத்திரட்டாதி.

நாழிகைப்பறை, s. [prov.] The hour drum.

நாழிகைவட்டம், s. A watch, கடிகாரம். (Modern.)

நாழிகைவட்டில், s. A small vessel for determining time, which having holes in the bottom, and floating on water, sinks at the end of twenty-four minutes.

•நாளகம், s. A sweet smelling grass, Cuss-cuss. See இலாமிச்சை.

நாளது, adj. Current, passing, present, instant; [ex நாள்.] (c.)

நாளதுமாதம், s. The current month.

நாளதுவருஷம், s. The present year.

நாளதுவரையில். To the present time.

•நாளம், s. Tubularity, உட்டுளை. 2. A pipe or tube, a hollow stalk, as of a lotus, சம்பு. W. p. 462. Nala.

நாளி, s. A dog, &c. See ஞாளி.

•நாளிகம், s. The வள்ளை creeper, a Convolvulus. W. p. 462. Nalika.

•நாளிகேரம் — நாளிகேளம், s. The cocoa-nut tree, or fruit as நாரிகேளம், தெங்கு.

நாளிகேரபாகம்—நாளிகேளபாகம், s. One of the four kinds of poetic composition, which has a deep and concealed meaning, resembling a cocoa-nut that must be broken before the kernel is obtained.

நாளை, s. To-morrow, மற்றைநாள். (c.)

நாளைக்காலமே. To-morrow morning.

நாளைக்கு — நாளைப்பதினம் — நாளைக்கன்றைக்கு. To-morrow.

நாளைநின்று—நாளைநின்றன்று. The day after to-morrow.

நாளைமற்றைநாள். To-morrow or the day after. 2. Some time hence.

நாளையினன்று—நாளைநன்று. As நாளைநின்று.

நாளைவிட்டுமற்றைநாள். The day after to-morrow.

நாளினி, s. A sour Mango tree, புளிமா. (சது.)

நாள், s. [Gen. நாளின், acc. நாளை, poet. நாளினை.] A day of twenty-four hours, a natural day, from sun rise to sun rise, இராப்பகல்கொண்டபொழுது. 2. Time in general, காலம். 3. An auspicious day, பெருநாள். 4. A lunar asterism. See நட்சத்திரம். (c.) 5. A lunar or astrological day; the period of the moon's passage through an asterism, சந்திரனுள். 6. The name of a metrical foot of the class அசைச்சீர். 7. adj. New, as நாட்பூ.—Note. In combination, the last letter is changed by rule.

நாளொருவண்ணமும்பொழுதொருமேனியுமாய்வளர்ந்துவிட்டது. It has grown every day and every hour.

நாள்வாய்ப்பொழினும். Even in the early part of the day. (p.)

இது அதற்குநாளல்ல. This is not the proper time or season.

நாடோறும், adv. [for நாள்தோறும்.] Daily. 2. Always.

நாட்கடத்த—நாள்கடத்த, inf. To pass away time, காலங்கழிக்க. 2. To put off from day to day.

நாட்கணக்கு, s. Daily accounts. 2. The term, or appointed end of one's life, வாழ்நாளின்முடிவு.

நாட்கழிவு—நாள்கழிவு, v. noun. The passing of time. 2. Deduction of days in payment.

நாட்காரியம், s. A thing of urgent necessity to be done on an auspicious day.

நாட்கால், s. [prov.] The first post of the wedding shed, or of a new building, set up on an auspicious day, மணப்பந்தருக்குமுதனட்டுக்கால்.

நாட்குறிக்க, inf. To appoint a day.

நாட்கூலி, s. Daily hire.

நாட்கொள்ள, inf. To enter on work or business, especially on an auspicious day.

நாட்செலவு, v. noun. Daily expenses. 2. Flight of time or passing of days.

நாட்செல்ல — நாள்செல்ல, inf. To pass, as days or time.

நாட்பட—நாள்பட, *inf.* As நாட்செல்ல. 2. To be of long standing, as a chronic disease, நீலிக்க. 3. To become old, பழமையாக. 4. To be long acted on by air, water, &c.

நாட்பட்டவந்தான். He came after many days.

நாட்பட்டகாரியம். A thing out of date. 2. A thing of long standing.

நாட்பட்டசரக்கு. Old wares or commodities.

நாட்பட்டமரம். An old tree.

நாட்பார்க்க—நாள்பார்க்க, *inf.* To find an auspicious day.

நாட்பூ—நாண்மலர், *s.* A new-blown flower. (*poetic.*)

நாட்பொருத்தம், *s.* Agreement of the lunar constellations in the horoscope of persons to be united in marriage. See தசப்பொருத்தம். 2. One of the ten things in the choice of the first word of a poem. See செய்யுட்பொருத்தம். 3. The class of lunar mansions connected with one's nacshatra, நாளினன்மை.

நாளாறுதி, *s.* Expiration of a term. 2. From time to time, gradually, நாள்வட்டம்.

நாளாக, *inf.* To pass away as time.

அவன்வந்துநெடுநாளாயிற்று. It is a long time since he came.

நாளாகமம், *s.* A chronicle, a book of annals.

நாளாகிறுதிலே—நாளாவட்டத்திலே. See நாள்வட்டத்திலே.

நாளிலே. By degrees. 2. Day by day. 3. In course of time.

நாளுக்கு. For the day, on a day. 2. [*prov.*] On an auspicious day, நல் being understood.

நாளுக்குநாள். From day to day.

நாளைய, *adj.* Now-a-days, modern.

இக்காலையமனிதர். Moderns.

நாளொன்றுக்கு. For each day.

நாளொன்றுக்கொருபணம். A fanam a day.

நாளோலை, *s.* [*prov.*] An ola sent to friends giving notice of the auspicious hour for a marriage, மணவோலை. 2. The ceremony of beginning to cut olas on an auspicious day to cover a house. 3. See ஓலை. (*Jaffna.*)

நாள்தள்ள—நாள்விட, *inf.* To pass one's days, to support one's self, commonly with difficulty.

நாள்தொலைய—நாள்போக, *inf.* To expire as days.

நாள்தோறும். Daily.

நாள்வட்டத்திலே. [*com.* நாளாவட்டத்திலே.] In course of time, at length, by degrees.

நாள்வலிமை, *s.* The great influence of an auspicious birth-day. 2. The influence of one according to his horoscope.

நாள்வேலை, *s.* Work by the day. 2. [*prov.*] Work begun on an auspicious day.

பலநாட்செய்தி, *s.* A history of past events.

மறுநாள், *s.* The next day.

நாறல். See நாறு, *v.*

நாறணு, *s.* A kind of shrub, சடைச்சிப்பூண்டு, Aeschynomene. (*R.*)

நாறு, *s.* Shoot, sprout, முளை. 2. Plants for transplanting, நாற்று. (*p.*)

நாறு, கிறது, நாறினது, நாறும், நாற, *v. n.* To yield a smell, *usually bad*, மணக்க. 2. To stink, துர்க்கந்தம்வீச. (*c.*) 3. To be fragrant, சுகந்தம்வீச. 4. To arise, come into being, begin to exist, தோன்ற. 5. To spring forth, to shoot up, முளைக்க. (*சூ.*)

நாறுகரந்தை, *s.* Sweet basil. See கரந்தை.

நாறல், *v. noun.* Stinking; being offensive in smell, corrupt, or putrid. 2. A stinking thing, a stench, நாற்றமுடையது.

நாறற்சரீரம், *s.* The vile body.

நாறற்சோறு, *s.* Stale and spoiled rice.

நாறற்சோற்றுக்குப்புளிப்பார்ப்பானேன். Why taste spoiled rice; i. e. why take pains to improve what is past recovery?

நாறற்பாக்கு, *s.* Areca-nut soaked to improve the taste till the husk begins to putrify.

நாறல்மீன், *s.* Spoiled fish, stinking fish.

நாறல்வாயன், *s.* A person with stinking breath. 2. (*fig.*) One who uses obscene language.

நாறல்வாயன்தேடக் கற்பூரவாயன் கைக்கொண்டான். What the stinking mouthed (the miser) has sought, the camphor mouthed (the benevolent) has obtained.

நாற்கவிராசநம்பி, *s.* A Jaina considered the king of poets. He was the author of அகப்பொருள்விளக்கம், rules for composing amatory poems, சிற்றின்பம்.

நாற்சி, *s.* [*also* ஞாற்சி.] That which is hanging down, or pendent, தொங்கல்; [*ex* நாலு, *v.*] (*p.*)

நாற்றம், *s.* An offensive smell, stench, fetidness, putridness, துர்க்கந்தம். (*c.*) 2. Smell, scent, odor, fragrance, சுகந்தம். 3. Toddy, கள். 4. (*p.*) Origin, rise, development, as தோற்றம்; [*ex* நாறு, *v.*]

அவன்நாற்றமேபிடிக்கவில்லை. I abhor him, with the utmost disdain.

நாற்றமுமில்லை. Not even a scent of it, of him, &c.

நாற்றங்கேட்டல், *v. noun.* [*prov.*] Being smelt, or perceived by smell.

நாற்றமடிக்க — நாற்றம்வீச — நாற்றமெடுக்க, *inf.* To rise and spread as a bad smell. 2. To cast a bad smell as a carcass, &c.

நாற்றம்பிடிக்க, *inf.* To scent, to catch a smell—as a dog. See மோப்பம்பிடிக்க.

நாற்று, *s.* Plant, as planted or to be transplanted, முளைத்தபயிர்; [*ex* நாறு, *v.*] (*c.*)

நாற்றுநீர்மெத்திப்போயிற்று. The plants are injured by too much water in the bed.

நாற்றங்கால்—நாற்றங்கொல்லை, *s.* A bed on which rice corn is sown, for transplanting, நாற்றுப்பண்ணை.

நாற்றுக்கட்டு, *s.* A number of bundles of plants tied into one.

நாற்றுத்தேங்காய், *s.* [*prov.*] A seed—cocoa-nut.

நாற்றுநடுதல் — நாற்றுநடவு, *v. noun.* Planting or setting plants.

நாற்றுப்பாக்கு, *s.* [*prov.*] Superior areca-nuts, for planting.

நாற்றுப்பாவுதல், *v. noun.* Scattering seeds or setting seed-stones for plants, வித்துவிதைத்தல். 2. Setting young plants in groups, for transplanting.

நாற்றுப்பிடுங்க, *inf.* To pluck up plants.

நாற்றுப்பிடி — நாற்றுமுடி, *s.* A handful of plants for planting, tied together.

நாற்றுமரம், *s.* [*prov.*] A tree producing superior fruit, valued for propagation, நாற்றெடுத்தமரம்.

நாற்றுவிட, *inf.* As நாற்றுப்பாவுதல்.

நாற்று, கிறேன், நாற்றினேன், வேன், நாற்ற, *v. a.* (*caus. of* நாலு.) To hang another, தூக்க.

நானம், *s.* Fragrance, வாசனை. 2. The bos-grunniens. See கவரிமா. (*சூ.*) 3. Musk, கஸ்தூரி. 4. The musk-deer, கஸ்தூரிமிருகம்.

நானமா, *s.* As நானம், 4; [*ex* மா.]

*நானம், *s.* (*St.* ஸ்நானம்.) Bathing, ablution by pouring or immersion, purification by bathing, குளித்தல். (*சூ.*) 2. A bath, water for bathing, முழுகுநீர். For the seven kinds of ablutions, see ஸ்நானம்.

ஸ்நானபானம், *s.* Ceremonial ablution, and eating. (*c.*)

ஸ்நானம்பண்ண, *inf.* To bathe, to perform ablution.

*நானா, *adj.* [*also written* நாநா.] Sundry, divers, various, multiform, பல. W. p. 460. Nana.

நானாகாரியம், *s.* Sundry things.

நானாதேசங்கள், *s.* Several countries.

நானாபலன், *s.* Various fruits, results, various productions.

நானாப்பிரகாரம் — நானாவகை — நானாவிதம், *s.* Various ways or rules, miscellaneous methods.

நானாரூபம், *s.* (*St.*) Various forms.

நானாவிததொனி, *s.* A musical instrument of many tones. (*Sa. Nanad'hvani.*) (*R.*)

நானாவிதபலன், *s.* A variety of produce.

நானான்கு—நானூறு. See நால்.

நானிலம், *s.* Earth, &c. See under நால்.

நான், *pron.* [*Gen.* என், or என்னுடைய.] I, யான். 2. [*in the ayama philos.*] Self-consequence, &c. See நானெனதெனல்.—*Note.* In composition it is sometimes used for நால் (four), as நான்கு.

நானே, I myself, of or by myself, of my own accord.

நானெனதெனல், *v. noun.* Saying I and mine. 2. [*in the ayamas.*] A form used to express self-consequence and the feelings that excite to energy and action but which must be suppressed before the soul is ripe for absorption.

நானென்றஎண்ணம், *s.* Self-importance, presumption, egotism.

நானென்றிருந்தவர்கள் எத்தனைபேர் வெயர் போய் விட்டார்கள். How many, who flourished and boasted, are gone!

நி

நி. A letter compounded of ந் and இ.

•நி, A Sans. part. of negation, as நிகர்வம், humility, from நி and கர்வம் pride; also of fulness or certainty, as நிர்ணயம் certainty, demonstration, not mere appearance, and நிகற்பம், a long period, or full கற்பம்.

•நிகண்டவாதம், s. A system of religion, which regards Argha as the deity, ஓர்மதம்.

நிகண்டவாதி, appel. n. A professor of the நிகண்டம் religion.

•நிகண்டு, s. A poetic vocabulary of words and their synonymes, divided into twelve parts, ஓர்நூல். 2. A dictionary in general, சொற்றொகுதி. W. p. 466. NIGHANDU. 3. Certainty, ascertainment, நிச்சயம். 4. A chapter or section, படலம். 5. One of the six portions of the secondary Vedas, வேதாங்கமாறினொன்று.

தசவிதநிகண்டுகள். Ten kinds of dictionary, mentioned in Sanscrit.

நிகண்டாயிருத்தல், v. noun. Being true, just, exact.

நிகண்டாய்ச்சொல்ல, inf. To speak the truth.

•நிகமம், s. A town, city, நகரம். 2. The Vedas collectively, holy writ, வேதம். W. p. 465. NIGAMA.

நிகமாகமம், s. Vedas and Agamas.

•நிகமனம், s. Conclusion in a series of logical inferences, உறுதிப்படுத்திச்சொல்லல். W. p. 465. NIGAMANA.

•நிகம், s. (St.) Brightness, splendor, brilliance, பிரகாசம்.

•நிகரம், s. Company, assemblage, flock, multitude, கூட்டம். 2. Heap, bundle, குவியல். W. p 464. NIKARA. 3. A total, மொத்தம். 4. The letter நி.

•நிகருவம் — நிகர்வம், s. Freedom from pride; humility, meekness, அடக்கம். See நி.

இவன்நிகர்வமேரோமணி. He is the most precious of humble men.

நிகர்வி, s. A humble person.

நிகர், s. Comparison, likeness, simile, resemblance, உவமை. 2. [for நிகம்.] Lustre, brightness, splendor, பிரகாசம். 3. Equal, parallel, match, சமானம். See நிகர், v.

அவனுக்குநிகரில்லை. He has no equal.

நிகர், கிறேன், ந்தேன், வேன், நிகர, v. n. To be similar, to be like, ஒப்பாக. (p.)

நிகர்பக்கம், s. [in logic.] Comparison, inference by comparison, உவமைப்பொருளிருக்குமிடம்; [ex பக்கம்.]

நிகர்வு, v. noun. Resemblance, ஒப்பு.

நிகர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To assimilate, liken to, உவமிக்க. 2. To fight, போர்செய்ய. (p.)

நிகர்ப்பு, v. noun. Resemblance, likeness, ஒப்பு. 2. Battle, fighting, warfare, rivalry, போர். (சூ.)

•நிகலம், s. The upper part or top of the shoulder, தோண்மேல். (சூ.)

நிகழ், கிறது, ந்தது, நிகழும், நிகழ, v. n. [causative நிகழ்வி.] To take place, to occur; to go, to go on foot, நடக்க. 2. To shine, பிரகாசிக்க. (சூ.) 3. To be performed, transacted, carried on, to subsist, to exist, நிறைவேற. 4. To pass as time, செல்ல.

நிகழ்காலம், s. Present time, தற்காலம். 2. The present tense, வர்த்தமானம்.

நிகழ்சரம், s. A flying dart. (p.)

நிகழ்ச்சி—நிகழ்வு, v. noun. Occurrence, incident, event, சம்பவம். 2. The present moment.

நிகழ்த்து, கிறேன், நிகழ்த்தினேன், வேன், நிகழ்த்த, v. a. To effect, to perform, to transact, to set on foot, to bring to pass, நடப்பிக்க. 2. To speak, to say, mention; to narrate, to declare, சொல்ல. (p.)

நிகளம், s. [vul. for நீளம்.] Length.

•நிகளம், s. (St. நிகடம்.) A chain, சங்கிலி. 2. Chain for the legs, fetters, கால்விலங்கு. 3. An elephant's chain, யானைச்சங்கிலி. (சூ.)

•நிகற்பம், s. A long period of time, a hundred Kalpas, நூறுகற்பம்; [ex நி, full.]

நிகா, s. (Hind.) Mark, aim, idea, notion, குறிப்பு.

•நிகாசம், s. Likeness, similitude, resemblance, உவமை. W. p. 465. NIKASA.

•நிகாதம், s. Deception, guile, வஞ்சனை; [ex Sa. Gadha, bottom.] See அகாதம்.

நிகாதன், s. A deceiver, a malevolent man, வஞ்சகமுள்ளவன்.

•நிகாயம், s. Assembly, multitude, company, கூட்டம். 2. An agricultural village, மருதநிலத்தூர். 3. House, dwelling, abode, வீடு. W. p. 465. NIKAYA.

•நிகாரணம், s. Killing, slaughter, கொலை. W. p. 465. NIKARAN'A.

நிகாரணன், s. A killer, murderer, executioner, life-taker, கொலைபாதகன்.

•நிகாரம், s. Dew, more properly, hoarfrost, பனி. W. p. 483. NIHARA.

•நிகிதம், s. Army, troops, படை. (பிங்.)

•நிகிலம், s. Entireness, the whole, universality, universe, as அகிலம், எல்லாம். W. p. 465. NIKHILA.

நிகியெனல் - நிகியென்றுகனைத்தல், v. noun. Neighing, as of a horse.

•நிகுஞ்சம், s. Bower, arbor, a place over-grown with creepers, புதர்வீடு. W. p. 465. NIKUNJA. 2. A cavern, mountain, cave, மலைக்குகை. (சூ.)

நிகுதி—நிகதி, s. [vul. for நியதி.] Definiteness; a standard.

•நிகும்பம், s. A small tree, Croton tiglium. See நேர்வாளம். W. p. 465. NIKUMBHA.

•நிகும்பன், s. A name of a Rakshasa, son of கும்பகர்ணன். W. p. 465. NIKUMBHA.

•நிகும்பலை, s. (St. நிகும்பிலை.) [in mythol.] A desert in Lunka, where Indrajit, son of Ravana, performed sacrifice, இந்திரசித்துயாகஞ்செய்தவிடம்.

•நிகேதனம், s. House, dwelling, habitation, வீடு. W. p. 465. NIKETANA. 2. A temple, a place of worship, தேவாலயம். 3. An agricultural town or district, மருதநிலத்தூர். (சூ.)

•நிக்கிரகம், s. Destruction, killing, நாசம். 2. Confinement, arrest, restraint, கட்டுப்பாடு. 3. Punishment, or discipline, as inflicted by kingly or divine power, தண்டனை. 4. Confutation in argument, தோல்வி; [ex நி, before, et கிரகி, to grasp.] W. p. 466. NIGRAHA.

பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகம்பண்ணினவன். He that has mortified his senses; i. e. restrained himself.

நிக்கிரகன்தன், s. The deity, as destroyer, அழிப்பவன்.

நிக்கிரகஸ்தானம், s. (St.) Defeat, discomfiture in argument, தர்க்கத்திற்றோற்றல்.

நிக்கிரகானுக்கிரகம், s. Justice and mercy, as attributes of a good king, தண்டனையுமிரக்கமும். 2. [in Theol.] Distribution of rewards and punishments, as by the deity, in reference to former actions, இன்பதுன்பங்கூட்டல்.

நிக்கிரகிக்க, inf. To kill, destroy, கொல்ல. 2. To bind, restrain, confine, பந்திக்க.

நிக்குரோதம், s. As காட்டாமணக்கு.

•நிசம், s. Certainty, assurance, ascertainment, நிச்சயம். 2. Truth, veracity, sincerity, உண்மை. 3. Fidelity, faithfulness, rectitude, honesty, யதார்த்தம்; [ex Sa. Nija, own or contraction of Nichaya.]

நிசஞ்சொல்ல, inf. To assure.

நிசஸ்தன்—நிசவான், s. A true man, the sincere, upright, honest.

நிசத்துக்குநிசம், s. Most true. (Colloq.)

நிசப்பட, inf. To become certain.

நிசமாய், adv. Truly, certainly, truly, verily.

•நிசா, s. Night, இரவு. W. p. 479. NISA.—Note. This retains its Sans. pronunciation in the compounds.

நிசாகரன்—நிசாபதி, s. The moon, சந்திரன்; [ex கரன், maker, பதி, lord.]

நிசாசரர், s. [sing. நிசாசரன். fem. நிசாசரி.] Asuras, அசுரர். 2. Rakshasas, இராக்கதர்; [ex சர், who go.]

நிசாசரி, s. An owl, as the night-bird, கூகை. (சூ.) 2. See நிசாசரர்.

நிசாந்தம், s. Break of day, விடியற்காலம்; [ex அந்தம்.] 2. House, abode, வீடு.

நிசாபுஷ்பம், s. As வெள்ளாம்பல்.

நிசாமணி, s. The moon as the gem of night, சந்திரன். See நிசாமணி. 2. A fire-fly, or glow-worm, மின்மினி.

நிசாமானம், *s.* Night-time, period of night, இராத்திரிகாலவளவு.

நிசார்த்தம், *s.* [*also* நிறார்த்தம்.] Half the night, பாதிராத்திரி; [*ex* அர்த்தம், half.]

•நிசாகசம், *s.* (*St.*) The white water lily, as opening its petals at night, as வெள்ளாம்பல்; [*ex* ஹஸ, smiling.]

•நிசாகம், *s.* Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள். W. p. 480. NISAKA.

•நிசாதனம், *s.* Truth, certainty, மெய். 2. House, abode, வீடு; [*ex* நி.] See சாதனம்.

•நிசாரணம், *s.* Killing, slaying, murdering, கொலை. W. p. 480. NISARAN'A.

நிசாரணன், *s.* A killer, executioner, murderer, கொலைசெய்வோன்.

•நிசாரம், *s.* That which is sapless, insipid, dry, or uninteresting, சாரமில்லாதது; [*ex* நி, *neg.*] 2. Trouble, vexation, வருத்தம்.

நிசார்—நிசாறு, *s.* (*Hind.*) Long drawers or pantaloons, நீண்டகாற்சட்டை. (*c*)

•நிசார்த்தம், *s.* [*com.* நிதார்த்தம், *which see.*] Certainty, rectitude, &c.

நிசானம், *s.* A one-headed drum, ஓர் கட்பறை. (சது.)

நிசான், *s.* (*Pers.*) A flag, கொடி.

•நிசி, *s.* Darkness, இருள். 2. Night, இரா; (*a contraction of Nisiya.*) 3. Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள். 4. Gold, பொன். See நிசி. (சது.)

நிசிசரர்—நிசிதர், *s.* [*pl.*] Asuras, as நிசாசரர். (சது)

•நிசிதம், *s.* Sharpness, keenness, கூர்மை. W. p. 480. NISITA. 2. [*for* நிஷித்தம்.] Meanness, vileness, ignominy, இகழ்ச்சி. (*c.*)

•நிசுவாசம், *s.* Air exhaled from the lungs; [*ex* நி, *neg.*] See சுவாசம். 2. One of the twenty-eight Saiva Agamas, இருபத்தெட்டாகமத்தொன்று.

•நிசுளம், *s.* As நீர்க்கடம்பு.

•நிச்சம், *s.* Perpetuity, நித்தம்.

•நிச்சயம், *s.* Certainty, assurance, ascertainment, உறுதி. 2. Truth, veracity, மெய். 3. Decision, positiveness, தீர்ப்பு. 4. Resolution, determination, நியமம். W p. 480. NISCHAYA. (*c.*)

நிச்சயதாம்பூலம், *s.* Betel, plantains, turmeric, new cloth, &c., given by the father of the bridegroom to the father of the bride, in confirmation of a marriage contract.

நிச்சயப்பட, *inf.* To be made certain, to be ascertained.

நிச்சயப்படுத்த—நிச்சயம்பண்ண, *inf.* To determine, resolve. 2. To render certain.

நிச்சயார்த்தம், *s.* Certainty, truth, மெய்ப்பொருள்; [*ex* அர்த்தம்.]

நிச்சயி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To ascertain, to arrive at certainty, உறுதிப்படுத்த. 2. To resolve, to determine, to decide, தீர்மானிக்க. (*c.*)

நிச்சயித்துக்கொள்ள, *inf.* To acquire certainty, to ascertain, to appoint, to determine.

நிச்சயிப்பு, *v. noun.* Ascertainment, certainty, assurance, உறுதிப்பாடு. 2. Decision, determination, தீர்ப்பு.

•நிச்சலம், *s.* Immoveableness, fixedness, அசைவின்மை. 2. Fasting. [*ex* நி, *neg.*] நான்இன்றைக்குநிச்சலம். I have had no food to-day.

நிச்சலத்தியானம், *s.* Fixed meditation, அசைவற்றதியானம்.

நிச்சலபுத்தி, *s.* Fixedness of mind.

நிச்சலன், *s.* The deity, as unmoved by passion, &c., கடவுள்.

•நிச்சலும், *adj.* Always, perpetually, constantly, எப்பொழுதும். (*p.*)

•நிச்சித்தம், *s.* Extinction of the will, cessation of volition as in the ascetic, மனோலயம்; [*ex* நி.]

நிச்சித்தல், *v. noun.* [*vul. for* நிச்சயித்தல்.] Ascertaining, being certain.

•நிச்சிந்தன், *s.* The deity, as free from passion, கடவுள். 2. Argha of the Jainas, அருகன்; [*ex* நி, *neg.*]

•நிச்சிந்தை, *s.* Freedom from care, entire repose, கவலையற்றிருக்கை. See சிந்தை.

நிச்சியம், *s.* Garlic, வெள்ளுள்ளி.

•நிச்சுவசனம், *s.* (*St.*) A long and deep breath, a sigh, பெருமூச்சுவிடுதல். 2. Anger, indignation, மூச்சுக்கொள்ளல்.

•நிச்சுவாசம், *s.* [*also* நிசுவாசம்.] Respiration, breathing out, சுவாசம்விடுதல். See under சுவாசம்.

•நிஸ்காரம், *s.* Slander, நிந்தை. (*c.*)

•நிஸ்ஸாரம், *s.* Insipidity, as நிசாரம்.

•நிஸ்தாரம், *s.* (*St.*) Salvation, இரட்சிப்பு.

நிஸ்தாரரத்நாகரம், *s.* The name of a Christian composition in Tamil.

•நிஷதம்—நிடதம், *s.* A mountain, forming one of the eight principal ranges said to be south of Ilarvarta and north of the Himalaya, ஓர்மலை. 2. A country in the south east division of India, ஓர்தேயம். W. p. 480. NISHADHA.

நிடதநாடு, *s.* The Nishata country, the theatre of the events contained in the நைடதம்.

நிடதன்—நிடதர்கோன், *s.* An epithet of Nala Raja, நளன்.

•நிஷாதம், *s.* The last or highest note of the musical scale. The other notes are: 1. சட்ஜமம். 2. ரிஷபம். 3. காந்தாரம். 4. மத்திமம். 5. பஞ்சமம். 6. தைவதம். The initials of these are taken to denote the gamet, as ச, ரி, க, ம, ப, த, நி. The octave is sometimes called சப்தசட்ஜமம்.

நிஷானி, *s.* (*Pers.*) Signature, கையொப்பம்.

•நிஷித்தம், *s.* [*improp.* நிஷிதம்.] Vileness, a vile thing, a disgrace, contumely, இகழ்ச்சி. 2. Deviation from rule, தவறு.

நிஷித்தவார்த்தை, *s.* Contumelious language, இகழ்ச்சிச்சொல்.

•நிஷேகம்—நிடேகம், *s.* The sexual union of a new married couple; in Sanscrit it is used for the ceremony at the first impregnation.

•நிஷேதம்—நிடேதம், *s.* Prohibition, negation, விலக்கு. 2. Discontinuance, ஒழிவு. W. p. 481. NISHED'HA.

நிஷேதிக்க—நிடேதிக்க, *inf.* To prohibit or discontinue, விலக்க.

•நிஷ்கபடம்—நிட்கபடம், *s.* Guilelessness, sincerity, simplicity, கவடின்மை.—This and other similar compounds are of *Sa. Nish*, change of நிர், neg. particle.

நிஷ்கபடபத்தி—நிட்கபடபத்தி, *s.* Sincere devotion or attachment, மெய்யன்பு.

•நிஷ்கம்—நிட்கம், *s.* A certain weight of gold, பொன்னிறை. 2. Gold, பொன்.

•நிஷ்கருஷம்—நிட்கருடம்—நிஷ்கருஷை—நிட்கருடை, *s.* Certainty, assurance, நிச்சயம். W. p. 481. NISHKARSHA. (*c.*)

நிஷ்கருஷபத்திரிகை — நிட்கருடபத்திரிகை, *s.* A certificate or warrant, உறுதிப்பத்திரம். 2. A deed of renunciation, உறுதி.

•நிஷ்களங்கம்—நிட்களங்கம், *s.* Immaculateness, purity, சுத்தம். See களங்கம்.

•நிஷ்களம்—நிட்களம், *s.* Incorporiety, as the superior form of deity, உருவின்மை. (See சகளம்.) 2. Without parts, entire, துண்டின்மை.

நிஷ்களர் — நிட்களர், *s.* [*pl.*] Deities without bodies; the four superior, as distinguished from the four inferior forms of deity, also from சதாசிவம், in which both are combined.

•நிஷ்காபட்டியம்-நிட்காபட்டியம், *s.* Guilelessness, sincerity, as நிஷ்கபடம்.

•நிஷ்காமியம்-நிட்காமியம், *s.* Freedom from selfish desire, as in the proper performance of duties, விருப்பின்மை.

நிஷ்காமியதவம், *s.* Penance or other deeds of merit, performed without regard to self.

•நிஷ்காரணம் — நிட்காரணம், *s.* Without cause, காரணமின்மை. W. p. 481. NISHKARANA.

•நிக்ஷேபம் — நிட்சேபம், *s.* Hoard, treasure hidden in the ground, புதைபொருள். (வை. 6. *p.*)

•நிஷ்டாபரன் — நிட்டாபரன்—நிஷ்டாபரன்—நிட்டாபரன், *s.* An eminent person, strict in the performance of religious duties, நிஷ்டைதவறாதவன்; [*ex* நிஷ்டை.]

•நிஷ்டூரம்—நிட்டூரம், *s.* Harshness, cruelty, inhumanity, கொடுமை. 2. Calumny, aspersion, இடையூறு. (*c.*)

நிஷ்டூரக்காரன், *s.* A cruel man.

நிஷ்டூரம்பண்ண, *inf.* To act with severity.

நிஷ்டூரம்பேச, *inf.* To calumniate.

நிஷ்டூரன்—நிட்டூரன், *s.* [*fem.* நிஷ்டூரி, நிட்டூரி.] A cruel man, கொடியவன்.

•நிஷ்டை—நிட்டை, *s.* Religious practice, attention to personal religious rites or austerities, &c, நியமம். 2. Fixedness of mind as in ascetic worship, அசைவாமை. W. p. 481. NISHT'A.

நிஷ்டைக்காரன், *s.* A person strict in religious duties.

நிஷ்டைபண்ண, *inf.* To perform religious duties, &c.

•நிஷ்பலம் — நிட்பலம், s. Fruitlessness, barrenness, impotence, அவம். 2. Unprofitableness, பயனின்மை. W. p. 482. NISHP'HALA.

•நிஷ்பிரயோசனம்—நிட்பிரயோசனம், s. Unprofitableness. See நிஷ்பலம்.

•நிஷூதனம், s. Killing, slaughter, கொலை. W. p. 480. NISHUDANA.

நிஷூதனன், s. A murderer. (சது.)

நிணு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To grow fat, கொழுக்க; [ex நிணம்.] 2. v. a. To braid, முடைய. (சது.)

நிணப்பு, v. noun. Fatness, கொழுப்பு.

நிணம், s. Fat, கொழுப்பு. 2. Serum, நிணநீர். (c.)

நிணச்செருக்கு, s. Wantonness, voluptuousness, கொழுப்பாலாகியகர்வம்.

அவன்நிணச்செருக்குஅவனைபாட்டுகிறது. He is given up to voluptuousness.

நிணறு, s. (Tel. నెనరు.) Affection, kindness, உருக்கம். (R.)

அவன்நெஞ்சம்நிணறுங்கொண்டுபேசினன். He spake with kindness.

நிண்டு, கிறேன், நிண்டினேன், வேன், நிண்ட, v. a. [vul.] To nibble as worms, to work one's way in a crowd, to dig in the ground, as a hog, கிண்ட.

என்மாநிண்டிக்கொண்டேயிருக்கிறன். He nibbles at (teazes) me.

•நிண்ணயம், s. Certainty, as in means, medicine, &c., நிச்சயம். See நிருணயம்.

நிண்ணயி, v. a. To determine, &c. See நிருணயி.

•நிதம் — நிதமும், adv. Daily, constantly, perpetually, as நித்தம், எப்பொழுதும். (c.)

•நிதம்பம், s. A woman's buttocks, the buttocks in general, as it is sometimes applied to the circumference of the hip, and loins, பிருஷ்டம். 2. Side of a mountain, மலைப்பக்கம். W. p. 466. NITAMBA. 3. Pubic region, mons veneris, அல்குல். (p.)

நிதம்பசூலை, s. An arthritic disease. See சூலை.

•நிதரிசனம், s. Example, illustration, authority, precept, திருஷ்டாந்தம்; [ex நி, fulness.] W. p. 467. NIDARSANA. 2. [in rhet.] A species of personification, feigning a thing in nature, as doing good or evil for a mode of moral instruction. See அலங்காரம்.

•நிதலம், s. The fourth of the inferior worlds, கீழேழுலகத்தொன்று. W. p. 467. NITALA.

•நிதனம், s. Death, dying, சாவு. 2. Loss, disappearance, annihilation, அழிவு. W. p. 467. NIDHANA.

•நிதார்த்தம், s. [improp. for எதார்த்தம்.] Certainty, assurance, நிச்சயம். 2. Rectitude, uprightness, exactness, punctuality, faithfulness to one's word, நீதி. 3. Truth, the true state of a thing, உண்மை. 4. Adjustment of affairs, சமஞ்செய்கை; sometimes நிசார்த்தம். (c.)

நிதார்த்தமாய்த்தெரியாது. I do not know certainly.

நிதார்த்தமானவன், appel. n. A moral, upright person.

நிதார்த்தம்பண்ண, inf. To make right, or certain, to adjust.

•நிதானம், s. Correctness, exactness, justness, நிச்சயம். 2. Uprightness, rectitude, செம்மை. 3. Ascertainment, certainty, assurance, resolution, decision, determination, தீர்மானம். 4. A parallel, an equipoise, சமம். 5. Standard, criterion, rule, பிரமாணம். 6. Guess, estimate, conjecture, உத்தேசம். 7. Judgment of a disease from the symptoms, according to the prescribed rules; hence applied to a class of medical works, மதிப்பு. 8. Aim, object, point, கோக்கம். (c.) 9. First cause, primary or remote cause, principal, ஆதிகாரணம். W. p. 467. NIDANA. 10. A gem in common, either celestial or terrestrial, கடவுண்மணிக்குஞ்சவமணிக்கும்பொது. 11. Gold, பொன். 12. Army, படை. (Sa. Nidhana.)

உன்னிதானமென்ன. What do you think?

நாடிநிதானத்தில்வந்துவிட்டது. The pulse has taken a favorable turn.

நிதானமாய்ச்சொல்லு. Tell exactly.

நிதானப்பட்டவன், appel. n. As நிதானமுள்ளவன்.

நிதானமுள்ளவன், appel. n. An upright, honest, moral man, யோக்கியன்.

நிதானந்தப்பிப்போக, inf. To be unlawful; to take a wrong course.

நிதானன், s. Deity, the Supreme Being, கடவுள்.

நிதானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To ascertain, to determine, to resolve, நிச்சயிக்க. 2. To estimate, to judge, உத்தேசிக்க. 3. To fix a measure or standard, பிரமாணிக்க. 4. To infer, deduce, அநுமானிக்க. (c.)

நிதானிப்பு, v. noun. Ascertainment, judgment, &c., as the verb.

•நிதி, s. Treasure, பொக்கசம். 2. Fulness, நிறைவு. 3. Gem, any of the nine terrestrial or of the feigned nine celestial gems of Kuvera. See மணி. 4. Pendent part of an ornament, ஆபரணத்திற்தொங்கணி. 5. Gold, பொன். 6. (fig.) One abounding in, as குணநிதி, one endowed with all good qualities. W. p. 468. NIDHI.—Note. The two species of gold of Swerga, regarded as possessing life, and yielding whatever is desired, are சங்கநிதி, gold in the form of a chank; பதுமநிதி, gold resembling a lotus. The nine gems of Swerga are: 1. பதுமம், lotus-like; 2. மகாபதுமம், major lotus-like; 3. சங்கம், chank-like; 4. மகரம், sword-fish-like; 5. கச்சபம், tortoise-like; 6. முகுந்தம், a gem resembling quicksilver; 7. நந்தம், the gem of felicity; 8. நீலம், blue lotus-like gem.

நிதிக்கிழவன் — நிதிக்கோன் — நிதிபதி— நிதியோன், s. Kuvera, as lord of riches.

நிதிசாஸ்திரம், s. A system of metallurgy, embracing rules for discovering what has been buried, தூசாஸ்திரம்.

நிதிப்பொதி, s. Gold coins tied up, முடிக்கட்டு.

•நிதியம், s. Treasure, திரவியம். 2. (சது.) Any of the gems of Swerga, கடவுண்மணி. 3. Any of the nine gems, or of the five metals, நவநிதிபஞ்சலோகப்பொது.

•நித்தம், adv. [contraction of நித்தியம்.] Daily, constantly, perpetually, eternally, அனவரதம். 2. s. A sacrificial fire place, நித்தியாக்கினி. (திவா.)

நித்தகருமம், s. Daily rites, daily practice of religious duties, சதாசெய்யுங்கருமம். 2. Daily occupations, நாள்வேலை.

நித்தக்கட்டளை, s. Daily allowance.

நித்தக்காய்ச்சல், s. Quotidian fever, as தினக்காய்ச்சல்.

நித்தமும். Daily as நித்தம்.

•நித்தரங்கம்—நிஸ்தரங்கம், s. That which is unruffled or waveless, அலையில்லாமை; [ex நி, neg, et தரங்கம், wave.]

நித்தரங்கசமுத்திரம் — நிஸ்தரங்கசமுத்திரம், s. The unruffled ocean, applied to the mind of the Deity, or the state of the advanced Gnani.

•நித்தலும், adv. Daily, continually, perpetually, as நிச்சலும்.

•நித்தன், s. The Supreme Being, the eternal, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. Argha, அருகன்; [ex நித்தம்.]

•நித்திகம், s. A plant, Solanum Jacquini. (R.)

•நித்தியம், s. Eternity, சதாகாலம். 2. Final bliss, மோட்சம். 3. Permanence, invariableness, நிலையானது. 4. adv. Constantly, perpetually, daily, சதாகாலம். W. p. 467. NITYA.

நித்தியஅரிகண்டம். Constant vexation.

நித்தியஅவியலும்புழுக்கலும். Constant feasting. (Jaffna.)

நித்தியக்கட்டளை, s. Daily allotted work; daily expenses, daily allowance.

நித்தியகம்புலு, s. [prov.] Constant quarrelling, ஓயாச்சண்டை.

நித்தியகருமம், s. Daily rites, prescribed by the Shastras, as 1. tending the sacrificial fire, by the brahman, நித்தியவிதி; 2. the daily religious duties of the respective castes, நித்தியபூசை.

நித்தியகருமாநுஷ்டானம், s. Performance of daily rites.

நித்தியகலியாணம், s. Everlasting joy, perpetual enjoyment.

நித்தியகலியாணன், s. An exalted ascetic in the enjoyment of divine delight, யோகி. 2. See கலியாணம்.

நித்தியகலியாணி, s. Parvati as கலியாணி.

நித்தியகாலம், s. Eternal ages.

நித்தியக்கொட்டுமுழக்கு, v. noun. Perpetual music.

நித்தியசீவன், s. [in Christ. usage.] Eternal life, மோட்சம்.

நித்தியசேவகம், s. Constant service, permanent employment.

நித்தியதானம், s. Daily alms, gifts, presents—as made by kings or great men.

நித்தியத்துவம், s. Eternal existence.

நித்தியநைமித்திகம், s. Ceremonies of regular though occasional recurrence, as the Sraddhas, at fixed lunar periods, பூசனையும்விழாவும்.

நித்தியநைமித்தியகாமியகன்மங்கள், s. The three classes of rites, stated, occasional and voluntary.

நித்தியபூசை, s. Daily puja at the temple.

நித்தியப்படி, adv. Daily, always, perpetually, சதாகாலம். 2. s. As நித்தியக்கட்டளை.

நித்தியப்படிவந்தென்னைஅலட்டுகிறான். He is constantly troubling me.

நித்தியப்பிரளயம், s. Constant destruction; i.e. by death.

நித்தியப்பிழைப்பு, *v. noun.* Permanent support.

நித்தியமழை, *s.* Daily rain, என்றும் பெய்மழை.

நித்தியமுத்தன் — நித்தியன்முக்தன், *s.* The deity as ever blessed, கடவுள். 2. The exalted devotee as happy in his god, ஞானி.

நித்தியமுத்தி — நித்தியமோட்சம், *s.* Eternal bliss.

நித்தியமும் — நித்தமும், *adv.* Daily, always.

நித்தியயோகம், *s.* Perpetual fortune, குறையாச்சம்பத்து.

நித்தியயவ்வனம்—நித்தியயௌவனம், *s.* Eternal youth, மாறாஇளமை.

நித்தியவிக்கேபம்—நித்தியவிட்சேபம், *s.* Parallax of the zenith distance of the equator at the place of observation. See விக்கேபம்.

நித்தியவிதி, *s.* A sacrificial fire-place, ஓமகுண்டம். (சது.) See நித்தம்.

நித்தியவிநோதம், *s.* One of the umbrellas of Argha.

நித்தியன், *s.* The deity, the eternal, கடவுள்.

நித்தியன்முக்தன், *s.* See நித்தியமுத்தன்.

நித்தியாநித்தியம், *s.* That which is eternal and temporal, அழியாமையுமழிவும்.

நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம், *s.* The knowledge of eternal and temporal things. See சாதனசதுட்டயம்.

நித்தியானந்தம், *s.* Eternal joy.

நித்தியானந்தன், *s.* The Supreme Being, கடவுள்.

நித்தியானுஷ்டானம், *s.* Personal religious duties.

•நித்திரை, *s.* Sleep, drowsiness, repose. See தூக்கம். W. p. 467. NIDRA. அயர்ந்தநித்திரை, deep sleep; கள்ளநித்திரை, feigned sleep; சோற்றுநித்திரை, sleep from eating. (*c.*)

நித்திரைதூக்கித்தூக்கியடிக்கிறது. Sleep causes him to nod.

அவன்நித்திரைபோகிறான். He is sleeping.

ஒத்தவிடத்தில்நித்திரைகொள். Sleep in a level place. (*Avv.*)

நித்திராதேவி, *s.* The goddess of sleep, நித்திரைக்கதிதேவதை.

நித்திராலு, *s.* (*St.*) A sleeper, தூங்குவோன்.

நித்திரைகொள்ள—நித்திரைசெய்ய, *inf.* To sleep.

நித்திரைசோதிக்க, *inf.* To examine if one is asleep.

நித்திரைச்சுகம், *s.* Enjoyment of sleep.

நித்திரைசோகம், *s.* Drowsiness, tendency to sleep.

நித்திரைதெளிய, *inf.* To recover from drowsiness.

நித்திரைவிழிக்க, *inf.* To be wakeful, to watch; to keep a watch-night, &c., as கண்விழிக்க.

நித்திலம், *s.* A pearl, முத்து. (சது.)

•நிநதம்—நிநாதம், *s.* Sound, ஒலி. W. p. 468. NINADA.

நிந்தம், *s.* [*prov.*] One's own peculiar right, exemption from claim by others, immunity, உரிமை. (*Beschi.*)

நிந்தக்காணி, *s.* Land of which one is the sole proprietor.

நிந்தப்பங்கு, *s.* One's share, on which others have no claim.

நிந்தம்பகிர, *inf.* To divide property among heirs.

•நிந்தனை, *s.* (*St.* நிந்தனம்.) Censure, blame, abuse, scorn, நிந்தை. (*c.*)

நிந்தனைசெய்ய—நிந்தனைபண்ண, *inf.* To insult, revile, abuse.

நிந்தனைப்பட, *inf.* To be insulted, reviled, &c.

•நிந்தாஸ்துதி, *s.* Ironical praise or flattery, irony, இகழ்தல்போற்புகழ்தல்.

•நிந்தாட்சணை, *s.* Contumely, slander, calumny, நிந்தனை; [*ex Sa. Kshan'a*, to injure.] (*c.*)

நிந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To vilify, abuse, blaspheme, slander, இகழ. (*c.*)

நிந்திப்பு, *v. noun.* Abuse, reproach, blasphemy.

•நிந்திதம், *s.* Abuse, as நிந்தனை.

•நிந்தை, *s.* Reproach, blasphemy, abuse, தூஷணை. W. p. 468. NINDA. (*c.*)

நிந்தைசெய்ய — நிந்தைபண்ண, *s.* To treat with scorn, &c. 2. As நிந்தனைசெய்ய.

நிபத்தி, *s.* (*Tel.* నిబద్ధి.) Certainty, truth, உண்மை.

நிபத்திபண்ண—நிபத்தியாக்க, *inf.* To prove, to verify.

நிபத்தியாய்ச்சொல்ல, *inf.* To speak the truth.

•நிபந்தம், *s.* Obligation, duty, கடமை.

•நிபந்தனம், *s.* A collection of many things, a book, கட்டு; [*ex* நி, fulness.]

நிபந்தனகிரந்தம், *s.* A compendium of different sciences, பலகலைத்திரட்டு.

•நிபந்தனை, *s.* A compact, a bond, ஏற்பாடு. 2. A canon, or general rule, கட்டுப்பாடு. 3. Punishment, penalty, தண்டனை. (*c.*)

நிபந்தனைக்குட்பட்டிருத்தல், *v. noun.* Entering into covenant. 2. Being under a penalty.

•நிபம், *s.* Comparison, likeness, resemblance, உவமை. 2. Cause, antecedent, காரணம். 3. Accusation, slander, calumny, கோள். 4. Fraud, வஞ்சனை. W. p. 469. NIBHA.

நிபச்சொல், *s.* Slander, backbiting, calumny, பழிச்சொல். (*c.*)

•நிபாதம், *s.* Falling, descending, இறங்குகை; [*ex* நி, *neg.*] W. p. 468. NIPATA. 2. Subjection, subordination, cessation of active energy. See சத்திநிபாதம்.

•நிபிடம்-நிபிடாயம், *s.* (*Tel.* నిబిడము.) Closeness, thickness, as of men in a crowd, or leaves on a tree, நெருக்கம்; also நிபிடிகரம்.

நிபிடாயமாய்வந்துநெருங்கினார்கள். They came and crowded closely together.

•நிபுணன், *s.* [*plu.* நிபுணர்.] A learned man, அறிஞன். 2. A skilful or clever man, மிகவல்லோன். (*c.*) W. p. 469. NIPUN'A. 3. Mercury the planet, புதன். See கிரகநிலையன்.

நிபுணத்துவம், *s.* Skill, ability, cleverness, சாமர்த்தியம்.

•நிப்பரம், *s.* Lightness, swiftness, பாரமின்மை. (*Beschi.*) 2. (*Tel.*) Firmness, அசைவின்மை; [*ex* நி, *neg.*]

•நிமந்தம், *s.* Servile labor in a temple, கோயிற்சிறுதொழும்பு.

நிமந்தக்காரன், *s.* A servile servant in a temple.

நிமம், *s.* Nape of the neck, பிடர். (சது.)

•நிமலம், *s.* Pureness, immaculateness, spotlessness, அழுக்கின்மை; [*ex* நி, *neg.*]

நிமலன், *s.* The Supreme Being, as pure, கடவுள். (சது.) 2. A holy person, சுத்தன்.

நிமாசு, *s.* (*Hind.*) A Mohammedan prayer, repeated five times a day, துருக்கர்தொழுகை.

•நிமி — நிமிச்சக்கிரவர்த்தி, *s.* The son of I'kshvaku, a king of the solar race, சூரியகுலத்தரசரிலொருவன். W. p. 469. NIMI.

•நிமிடம் — நிமிஷம், *s.* Twinkling of the eye, a moment, a second of time, கணநுட்பம். W. p. 469. NIMISHA. (*c.*)

ஒருநிமிஷத்திலே. In a moment.

•நிமிடிகரம், *s.* Severe prevalence, as of disease; urgency or pressure, குரூரம். (*c.*)

நிமிட்டு, *v.* As நிமிண்டு, 1.

நிமிண்டு, கிறேன், நிமிண்டினேன், வேன், நிமிண்ட, *v. a.* To rub between the hands, as ears of corn, நிமிட்ட. 2. To pick with the fingers as a boil, a scab, &c., கிள்ள. (*c.*) 3. [*prov.*] To carry away privately, to be light-fingered, சிறிதுசிறிதாகக்கவர.

அவன்தொடையைப்பிடித்து நிமிண்டினான். He pinched the thigh.

நிமிண்டி, *appel. n.* A sly thief, a pilferer.

•நிமித்தம், *s.* Cause, inducement, instrumental cause, காரணம். 2. For the sake of, on account of, பொருட்டு. 3. Motive, reason, occasion, முகாந்தரம். 4. Omen, presage, prognostic, சகுனம். 5. Mark, sign, spot, token, அடையாளம். W. p. 469. NIMITTA.

இதனிமித்தமாக. On account of this.

நிமித்தகாரணம், *s.* The first or moving cause. See காரணம்.

நிமித்தக்காரர், *s.* [*also* நிமித்தம்பார்ப்போர்.] Diviners, prognosticators, augurers from omens, வருங்காரியஞ்சொல்வோர்.

நிமித்தங்காட்ட, *inf.* To show cause.

நிமித்தசூடாமணி, *s.* A book on divination, ஓர்சகுனநூல்.

நிமித்தஞ்சொல்ல, *inf.* To interpret a sign or omen, as of a lizard chirping, &c. 2. To prognosticate by omens.

நிமித்ததானம், s. Gifts, offerings, &c., made in the name of a person lately deceased for the benefit of the soul.

நிமித்தத்துவம், s. Causality, instrumentality, ஏது.

நிமித்தம்பார்க்க, inf. To consult omens. See சகுனம்பார்த்தல்.

•நிமித்திகன், s. [plu. நிமித்திகர், also நிமித்தி.] The family priest, who gives notice of festivals, and by his knowledge of omens directs to the performance of appropriate duties, புரோகிதன். 2. An augurer, குறிசொல்வோன்; [ex நிமித்தம்.]

நிமித்திகப்புலவர், s. [pl.] Augurers. See அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம்.

•நிமித்தியம், s. [improp. for நிமித்தம்.] Cause, sake, account of. 2. A sign or augury, சகுனம்.

நிமிரு-நிமிர், கிறேன், நிமிர்ந்தேன், வேன், நிமிர, v. n. To become erect or straight; to be unbent, uncoiled; to stand upright; to raise or hold the head erect, உயர். 2. To grow high, to be lofty, to shoot up as a youth, or a tree, வளர். 3. (fig.) To be proud, affected, arrogant, மேட்டிமைசெய்ய. 5. To be bold, firm or decided, commonly in a good sense, இறுமாக்க. (c.) 6. To run, ஓட. 7. To be close, thick, crowded, செருக்க. 8. To return as a planet from a retrograde motion, வக்கிரந்திரும்பிநடக்க.

நிமிர்ந்துநில். Stand erect.

வயிறுநிமிரப்பிடித்தான். He ate to the full.

அவன்இங்கேநிமிர்ந்துபோட்டுமில்லைகுனிந்தெடுத்ததுமில்லை. He neither stands erect here, nor stoops; i. e. has no place.

நிமிர்ந்தஆள், s. A grown person. 2. A bold or proud man.

நிமிர்ந்தநடை, s. [prov. நிமிர்ந்தகூறு.] Haughty or supercilious behavior, அகங்காரநடை.

நிமிர்ந்தபார்வையாய்நடக்க, inf. To walk looking upwards, through pride or carelessness.

நிமிர்ந்துகொள்ள, inf. To be firm in maintaining, denying, &c.

நிமிர்ந்துநிற்க, inf. To stand erect. 2. To assert one's right with courage, as நிமிர்ந்துகொள்ள.

நிமிர்ந்துபார்க்க, inf. To look with the head erect. 2. To regard.

படைமுழுதும் அவன் நிமிர்ந்துபார்க்கக்காணுது... The whole army shrunk from his erect look.

நிமிர்ந்துபோக, inf. To become full.

நிமிர்வு, v. noun. Erection, straightening, வளைவுமாறுகை.

கூனிமிர்தல், v. noun. Being straightened—as the hump of a hump backed person, &c.

நிமிர்க்க, inf. To straighten, &c., as நிமிர்த்த. (c.)

நிமிர்ச்சி, s. Erection, uprightness, நிமிர்வு. 2. Rising, growing high, &c., உயர்ச்சி. 3. Extension, stretching, straightening what has been coiled or bent, நீட்சி. 4. Superciliousness, stiffness, haughtiness, இறுமாப்பு. 5. The position of a planet at the close of its retrogradation, when it appears stationary, வக்கிரமடைமென்று; [ex நிமிர், v. n.]

நிமிர்ச்சியானபேச்சு, s. Arrogant or affected talk.

நிமிர்த்து, கிறேன், நிமிர்த்தினேன், வேன், நிமிர்த்த, v. a. [improp. நிமுத்த.] To straighten, to unbend, to uncoil, set upright or on its bottom—as a vessel which has been upturned, வளைவெடுக்க. 2. (fig.) To improve one's circumstances, சீர்ப்படுத்த. (c.)

உன்னைவளர்த்துநிமிர்த்தினவனுநானல்லவோ. Am I not he who nourished and brought you up; (lit.) set you up?

நிமிர்த்திப்பிடிக்க, inf. To hold a person, or thing, erect. 2. (fig.) To persist in one's own opinion.

நிமிர்த்திவிட, inf. To straighten. 2. [in cant.] To give one a good drubbing.

நிமிர்த்திவைக்க, inf. To set erect.

நிமிளை, s. Bismuth, Pyrites, அம்பளை; காக்கைநிமிளை—கருநிமிளை—கருமாநிமிளை, black bismuth, magnetic iron-stone, used as antimony, to blacken the eyes; உலோகநிமிளை, another kind, as தனைச்சி; வெள்ளைநிமிளை—, bismuth of a yellowish color; வெள்ளிநிமிளை—இரசிதநிமிளை, silver colored bismuth; பொன்னிமிளை, yellow, or gold colored bismuth, as பொன்னம்பர்.

•நிமீலனம், s. Twinkling of the eye, கண்ணிமைப்பு. 2. Death, மரணம். W. p. 469. NIMILANA.

நிமுக்க—நிமுத்த, inf. [improp. for நிமிர்க்க, நிமிர்த்த.] To straighten, &c.

•நிமை, s. [com. இமை.] Eyelid.

•நிம்பம், s. The Neem or Margosa tree. See வேம்பு. W. p. 470. NIMBA. (p.)

நிம்பதைலம், s. Margosa oil.

நிம்பத்தாரோன், s. A name of Pandian kings as wearing a garland of Margosa flowers, பாண்டியன்.

சிறுநிம்பம், s. Margosa plant.

•நிம்மந்தம், s. [prop. நிம்பந்தம்.] Disunion, want of harmony, alienation of friends—oppos. to சம்மந்தம், ஐக்கியமின்மை.

•நியக்குரோதம், s. The religious fig-tree, ஆலமரம். W. p. 492. NYAGROD'HA. 2. Width, breadth, அகலம்; in Wils. a fathom measured by the arms extended.

•நியதம், s. Restraint, self-government, அடக்கம். W. p. 470. NIYATA.

நியதேந்திரியன், s. [also சிதேந்திரியன்.] One who restrains his passions, இந்திரியங்களையடக்குவோன்; [ex இந்திரியம்.]

•நியதி, s. Religious or moral duty, obligation, செய்கடன். 2. Custom, usage, law, ஒழுங்கு. 3. Destiny, fate, good or bad fortune, ஊழ். 4. Propriety, method, ordinance, முறைமை. 5. One of the thirty-six principles, தத்துவம், in the mystic philosophy. W. p. 470. NIYATI.

நியதிச்சொல், s. An appropriate word, or term.

நியதிப்பெயர், s. The appropriate word, name, or epithet.

நியதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To appropriate, to assign parts of the body to the deity in incantations, &c. See நியாசம், நிவேதி.

நியது, கிறேன், நியதினேன், வேன், நியத, v. a. To leave, let go, release, விட. (சது.)

•நியமம், s. [com. நேமம்.] Moral obligation, duty, precept, rule, prescription or injunction, செய்கடன். 2. Method, established course, rite or ceremony, institute, ordinance, முறைமை. 3. Certainty, ascertainment, நிச்சயம். 4. Street, தெரு. 5. Main street, high-road, பெருந்தெரு. 6. [for நிகமம்.] Agricultural town or district, மருதநிலத்தூர். 7. Market street, கடைவீதி. 8. One of the eight yogas, யோகத்தொன்று. 9. Temple, கோயில். 10. Place, location, இடம். (சது.) 11. Appointment, ordination, assignment, as நியதி. 12. Determination, resolution, purpose, design, தீர்மானம். 13. Agreement, contract, engagement, உடன்படிக்கை. 14. Daily, occasional or periodical religious observances as prescribed in the Shastras or self imposed, நித்தியகருமம். 15. Fact, circumstance, truth, மெய்ப்பாடு. 16. Usage, practice, custom, வழக்கம்.

நியமக்காரர், s. [pl.] Persons appointed, persons bound by a vow to the performance of a duty, கடப்பாடுடையோர்.

நியமங்கெட்டவன், appel. n. A vagabond.

நியமச்சிலேடை, s. Ambiguous or equivocal terms employed in an exclusive sense to the denial of any other meaning, நியமசிலேடை.

நியமஸ்தர், s. [plu.] Persons appointed to an office or duty, &c., நியமிக்கப்பட்டுநிற்போர்கள். 2. Regular observers of religious rites, &c.

நியமநிஷ்டை, s. Personal religious duties, நித்தியானுஷ்டானம்.

நியமந்தப்பிப்போதல்—நியமம்வழுவுதல், v. noun. Transgressing.

நியமப்படுத்த, inf. To appoint, institute, determine.

நியமம்பண்ண—நியமஞ்செய்ய, inf. To appoint to one's self, to vow. 2. To make an appointment, or form a purpose. 3. To appoint one to an office.

•நியமனம், s. [com. நேமனம்.] Precept, rule, சட்டம். W. p. 470. NIYAMANA.

நியமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [com. நேமி.] To appoint, designate, ordain, institute, assign, appropriate, establish, ஏற்படுத்த. 2. To purpose, resolve, determine, தீர்மானிக்க. 3. To betroth, விவாகத்துக்குநியமிக்க. 4. To consecrate, devote, dedicate, சங்கற்பஞ்செய்ய. (c.) 5. (சது.) To produce, originate, engender, bring into being, பிறப்பிக்க. 6. To make, to establish, நிலைப்படுத்த.

ஒருவனுக்குநியமித்தபெண். A young woman betrothed.

ஒருவனுக்குப்பதிலாகநியமிக்கப்பட்டவன். One's substitute.

நியமித்தகாலம், s. The appointed time.

நியமித்தசம்பளம், s. Fixed salary.

நியமிப்பு, v. noun. Appointment, prescription, assignment, ordination, as அமைப்பு. 2. Dedication, consecration, சங்கற்பம்.

•நியமிதம், s. That which is prescribed, appointed, fixed, regulated, determined, நியமனம்பெற்றது. W. p. 470. NIYAMITA.

•நியர்ப்புதம், s. A hundred thousand millions, பதினாயிரங்கோடி; [ex நி, fulness.]

•நியாசம், s. Deposit, pledge, mortgage, வைப்பு. 2. Mental appropriation of various parts of the body to the acknowledged divinity—as the joints of the fingers of the right hand in the daily private worship, each of which is touched by the end of the thumb as the appointed incantation is repeated, and the different parts on which sacred ashes are smeared, also accompanied with prescribed incantations, நியதிக்கை. See அங்கநியாசம், கரநியாசம், கரணநியாசம், &c. 3. Relinquishment, abandonment, துறவு. See சந்நியாசம். W. p. 489. Nyasa. 4. The Neem or Margosa tree, நிம்பம்.

•நியாதம், s. As நியாசம், 4. (சது.)

•நியாயம், s. Law, rule, precept, நீதி. 2. Place, இடம். (சது.) 3. Reason, propriety, fairness, equity, justice, right, சரி. 4. Argument, reasoning, வாக்குவாதம். 5. Morality, ethics, நன்னெறி. 6. A law-suit, வழக்கு. 7. Ground, foundation, principle, ஆதாரம். 8. Logic, logical conclusion, தருக்கம். 9. The Nyaya philosophy, one of the six religious systems of the north, கௌதமமதம். 10. Constitution, கட்டுப்பாடு. 11. Plea, excuse, apology, போக்கு. W. p. 489. Nyaya. (c.)

நியாயஇலக்கணம், s. Elements of logic.

நியாயக்காரன், s. A moral man, a man of equity, a just dealer, &c., நீதிமான். 2. Judge, justice, நியாயாதிபதி. 3. A lawyer, வழக்குப்பேசுவோன்.

நியாயக்கேடு — நியாயத்தப்பு, v. noun. Unreasonableness, unfairness, injustice, அநியாயம்.

நியாயங்காட்ட—நியாயங்கொடுக்க—நியாயஞ்சொல்ல, inf. To show reason, adduce argument, to account for a thing.

நியாயங்கேட்க, inf. To hear a complaint, to try a case.

நியாயசபை—நியாயஸ்தலம், s. Court of justice, a tribunal.

நியாயசாஸ்திரம், s. Jurisprudence, law, ethics, நீதிசாஸ்திரம். 2. Logic, dialectics, தருக்கம்.

நியாயசாஸ்திரி, s. A logician, a follower of the Nyaya philosophy.

நியாயதுரந்தரன், s. [in law.] An advocate, a proctor, a lawyer, நியாயவாதி. 2. A pleader, a defendant, a reasoner, நியாயம்பேசுவோன். 3. A maintainer of justice, one just in his dealings, நீதியுள்ளவன். See துரந்தரன்.

நியாயத்தப்பு — நியாயத்தவறு—நியாயப்பிழை, s. Unfairness, injustice, நீதிக்கேடு.

நியாயத்தீர்ப்பு, v. noun. Judgment—of which are mentioned: 1. குருட்டுநியாயத்தீர்ப்பு, a judgment passed by an incompetent person, (lit.) blind. 2. மர்க்கடநியாயத்தீர்ப்பு, a corrupt judgment, (lit.) monkey's. 3. மார்ச்சாலநியாயத்தீர்ப்பு, a partial judgment, (lit.) cat's. 4. பித்திகைமார்ச்சாலநியாயத்தீர்ப்பு, a dubious judgment, (lit.) of a cat upon a wall. 5. பிபீலிகநியாயத்தீர்ப்பு, a correct judgment, (lit.) of ants, i. e. in order.

நியாயத்தீர்ப்புகொடுக்கிறவன், appel. n. One who gives judgment, a judge.

நியாயத்தீர்ப்புநாள், s. [in Chris. usage.] The judgment-day.

நியாயநிஷ்டூரம், s. Injustice, unreasonableness, severity, அநியாயம்.

நியாயநூல், s. A code of laws, நீதிநூல். 2. Ethics, morality as a science, தருமநூல்.

நியாயந்தீர்க்க, inf. To decide a case, to judge.

நியாயபரிசோதகர், s. A competent judge. (R.)

நியாயபோதனை, s. A precept.

நியாயபோதினி, s. A work on logic, ஓர் தருக்கநூல்.

நியாயப்படி—நியாயமானபடி, adv. Agreeably to justice, justly, equitably. 2. Reasonably, fairly.

நியாயப்பிரமாணம், s. Law, divine or human, நீதிச்சட்டம். 2. Edicts, statutes, code of laws, as நியாயநூல்.

நியாயப்பிரமாணி — நியாயப்பிரமாணிக்கன், s. An upright man, conformed to the law.

நியாயமுத்தரிக்க, inf. To argue, &c. See உத்தரி.

நியாயம்பார்க்க, inf. To observe equity in conduct. 2. To examine the justness or propriety of a thing.

நியாயம்பார்த்துநடக்க, inf. To act with due regard to justice.

நியாயம்பேச, inf. To discuss a law-suit. 2. To give judgment as a friend between contending parties.

நியாயம்பிடிபட, inf. To be comprehended as the merits of a case.

நியாயவாதி, appel. n. A pleader, an advocate, வழக்குப்பேசுவோன்.

நியாயவான், s. A moral, equitable, just man, நீதிமான். 2. [prov.] A judge, நியாயாதிபதி. 3. A lawyer, வழக்குப்பேசுவோன்.

நியாயவிசாரணை, s. Judicial trial, inquiry, examination, &c.

நியாயவிதாயகன் – நியாயம்விதிக்கிறவன், s. A law-giver.

நியாயவிரோதம், s. Violation of justice, contrariety to reason.

நியாயாசனம், s. Judgment-seat, tribunal. See ஆசனம்.

நியாயாதிபதி, s. A judge.

•நியுதம், s. A hundred-thousand, நூறுபிரம். W. p. 470. Niyuta.

•நியுத்தன், s. (St. நியுக்தன்.) One engrossed in any matter, மனங்கலிந்தவன்.

•நியோகம், s. Command, order, authority, கட்டளை. W. p. 470. Niyoga.

நியோகிக்க, inf. To order, command, direct.

•நியோகி—நியோகிப்பார்ப்பார், s. A sect of secular brahmans, as distinguished from Acharis. The authors of the Telugu poems are mostly Niyogis.

நிர, கிறது, நிரந்தது, க்கும், க்க, v. n. To be thick, crowded, full, செருங்க. 2. To spread, expand, diffuse itself, as air, water, &c., to pervade, பரவ. 3. To mix with, கலக்க. 4. v. a. [for நிரவு.] To divide equally; used only in the past verbal.

அதைஇரண்டுபேருமநிரந்துகொண்டார்கள். They both divided equally.

நிரக்கு—நெரக்கு, s. (Per.) Price of articles, &c., fixed by the officers of Police, current price, tariff; assize, சமானவிலை.

நிரக்குநாமா, s. A list of current prices. (Govt. usage.)

•நிரங்குசம், s. Uncontrolled, self-willed, &c.—Note. For this and other similar compounds implying privation, fulness, &c., see under நிர்.

•நிரசம், s. Saplessness, insipidity, tastelessness, சாரமின்மை; [ex நி, neg.]

நிரசவஸ்து, s. [in calendar.] Goods,—as gold, silver, clothes, jewels, &c., சாரமில்லாப்பொருள்.

நிரசாதிசாஸ்திரம், s. Mineralogy, as தாதுவாதம்.

நிரசாதிபதி—நிரசாதிபன், s. [in astrol.] The planet ruling over dry commodities, for the year, சாரமில்லாப்பொருளுக்கதிதேவதை.

•நிரட்சம் — நிரக்ஷம் — நிரட்சரேகை, s. Terrestrial equator, பூகோளமத்தியரேகை; [ex நிர் et அக்ஷம், latitude.]

•நிரந்தம், s. Being closely pressed by a pursuing enemy, நெருக்கிடை.

•நிரந்தரம், s. Perpetuity, closeness, &c. See under நிர்.

நிரப்பம், s. [prov.] Fulness, repletion, பூரணம்; [ex நிரம்பு, v.]

நிரப்பமாகஒருமாதருசெல்லவில்லை. It is not yet a full month.

நிரப்பு, s. Destitution, poverty, வறுமை. 2. Deficiency, want, குறைவு. 3. Inactivity, sloth, want of energy, சோம்பு. (சது.) 4. See நிரப்பு, v.

நிரப்போர், s. The poor, எளியோர். 2. Beggars, mendicants, paupers, இரப்போர். (p.)

நிரப்பு, கிறேன், நிரப்பினேன், வேன், நிரப்ப, v. a. [with acc. of the thing.] To fill, complete, நிறைக்க. 2. To diffuse, suffuse, saturate, பரப்ப. 3. To cause to abound, to replenish, to satisfy, பூர்த்திசெய்ய. (c.)

நிரப்பிவிட, inf. To strew paddy round the pot called நிறைகுடம்.

நிரப்பு, v. noun. Fulness, completeness, நிறைவு. 2. Paddy strewed round the நிறைகுடம், நிறைகுடத்தினடியிற்போடுநெல்.

நிரம்பு, கிறேன், நிரம்பினேன், வேன், நிரம்ப, v. n. To become full, to be complete, replete, நிறைய. 2. To abound, be abundant, copious, பொலிய. (c.) 3. To come to maturity as a girl, பருவமடைய. 4. To come to perfection, முற்ற.

நிரம்பச்சாப்பிட, inf. [vul. ரொம்பச்சாப்பட.] To eat to the full.

நிரம்பழகியர், s. The author of சேதுப்புராணம் and other works, ஓர்நூலாசிரியர்.

நிரம்பாச்சொல், s. A component part of a derivative word. (p.)

நிரம்பாத்தூக்கம், s. Imperfect sleep, slumber, சிறுதயில்.

நிரம்பாமென்சொல்—நிரம்பாமென்மொழி, s. Prattling, lisping, delicate speech, மழலைச்சொல். (p.)

நிரம்பிப்பாய — நிரம்பிவழிய, inf. To overflow.

நிரம்பினஅறிவு, s. Perfect knowledge, complete or thorough information.

நிரம்பினபெண், s. [prov.] A girl arrived at puberty.

•நிரயம், s. Hell, நரகம். W. p. 491. Niraya.

•நிரர்த்தகம், s. Worthlessness, &c. See நிர்.

நிரல், s. Row, order, arrangement, நிரை. 2. Fitting as a row or class to a corresponding row or class, சரியொத்தவரிசை. (p.)
நிரல்பட, inf. To correspond with a row.
நிரனிறை, s. Placing in a row, ஒழுங்காகநிறுத்துதல். 2. [also நிரனிறைப்பொருள்கோள்.] One of the eight kinds of construction of language, a metaphorical parallelism, the things illustrated being arranged parallel with that to which they are compared, as பவளமுத்தம்போலுமிதழும்பல்லும், lips and teeth, like coral and pearls. See அலங்காரம். It is of two kinds, எதிர்நிரனிறை, முறைநிரனிறை.

•நிரவம், s. Loss of voice, தொனியின்மை; [ex நி.] W. p. 471. NIRAVA.

நிரவு, கிறது, நிரவினது, ம், நிரவ, v. n. To be filled up, to become level, full, covered, as a well or furrow, சமனுக. 2. To become covered with flesh, as a healing sore or gash, தசைமூட. 3. (fig.) To be liquidated as a debt by payment, சரியாக. 4. To average, சமட்டித்தொகையாக. (c.)
நிரவல், v. noun. Becoming even, level, filled, சமனுதல். 2. Being obliterated, as furrows by the rain, நிரவுதல்.
நிரவற்பயிர், s. Growing corn covered with earth by heavy rains.
நிரவனிலம், s. Soil formed from hollows filled up, உழுதசமனுக்கியநிலம்.

நிரவு, கிறேன், நிரவினேன், வேன், நிரவ, v. a. To level; to fill up a hole or a well, &c., சமனுக்க. 2. To make up a deficiency, குறைநிரக்க. 3. To equalize, as threads for weaving, to proportionate, சரிப்படுத்த. (c.)
வரவுசெலவுநிரவிக்கொண்டுபோம். The income will equal the expenditure.
நிரவிக்கொள்ள, inf. To adjust affairs one with another.
நிரவிச்சாப்பிடல், v. noun. Many persons partaking of food, dressed for a few.
நிரவிப்பரிமாற, inf. To divide or distribute food according to the respective wants of guests.
நிரவிப்பிடிக்க, inf. To fill up, make full. 2. To discharge a debt by paying little by little. 3. To fill up a tank and appropriate the land to one's self, *commonly unjustly.*
நிரவல், v. noun. Making up a deficiency, சமனுக்கல்.
நிரவலடிக்க, inf. [prov.] To cover, fill up, as rain the furrows, உழுதநிலத்தைச்சமனுக்க.

நிரனிறை, s. See நிரல்.

•நிராகம், s. Incorporeity; [ex நிர் et ஆகம்.] For this irregular combination of Sanscrit and Tamil words, see under நிர்.

நிராகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To refute, reject as the term of an appointment, மறுக்க. (c.)
நிராகரிப்பு, v. noun. Refutation, confutation, மறுப்பு.

•நிராகாரம், s. Refutation, rejection, removal, மறுப்பு. 2. See நிர்.

•நிராகிருதம், s. That which is refuted or rejected, தள்ளுண்டது.

நிராங்கு, v. n. [prov.] To be thin, stunted, as a person, beast, or vegetable. See காரங்கு.

•நிராஞ்சனம், s. The waving of a vessel containing saffron-water, camphor, &c., மஞ்சணீர்சுற்றுதல். See நீராஞ்சனம்.

•நிரியாணம், s. The outer corner of an elephant's eye, யானைக்கடைக்கண். 2. Death, மரணம். (சது.) 3. Emancipation from births, final beatitude, பிறவிநீக்கல். W. p. 476. NIRYAN'A.
நிரியாணசக்கரம், s. [in astrol.] The diagram by which one's death is calculated, மரணசக்கரம்.
நிரியாணதிசை, s. Influence of the planet that forebodes death, குளிகதிசை.

•நிரீட்சணம், s. Seeing, sight, discerning, பார்வை. W. p. 472. NIRIKSHAN'A.
நிரீட்சணசுத்தி, v. noun. Purification to prevent the blight of the eye from an idol, a great person, or a married pair, கண்ணூறுகழிப்பு.

•நிரு. [in comb.] As நிர், which see for the compounds.

•நிருணயம், s. Certainty, &c. See நிர்ணயம்.

நிருணித்தல், v. noun. [for நிருணயித்தல்.] Being certain or assured.

•நிருதன், s. [fem. நிருதி.] One of a class of foes to the Devas, இராக்கதன்.

•நிருதி, s. Nirithi, a demigod, regent of the south-west quarter. See திக்குப்பாலகர். 2. One of the first class of the sevenfold classes of liberal kings, முதலேழுவள்ளலிலொருவன்.
நிருதிதிசை, s. South-west as the quarter of Nirithi. See நைருதி.

•நிருத்தம், s. Dancing, stage-dancing; one of the sixty-four கலைஞானம், நாட்டியம். W. p. 486. NRUTTA. 2. Any of the five operations of the deity. See நிருத்தியம். 3. One of the supplementary treatises to the Vedas, containing a glossarial explanation of obscure terms treated in them, வேதாங்கத்தொன்று. W. p. 473. NIRUKTA.
நிருத்தகீதவாத்தியம், s. Dancing, singing and instrumental music, as exercises of the temple, கூத்தும்பாட்டுங்கொட்டும்.
நிருத்தமண்டபம், s. One of the rooms in a temple appropriated to dancing, நடனமண்டபம்.
நிருத்தமாது, s. A dancing girl, நாடகக்கணிகை.
நிருத்தன், s. [pl. நிருத்தர்.] A dancer, an actor, கூடிப்போன்.

•நிருபதி, s. King, sovereign, அரசன்.

•நிருபம், s. A letter of authority, an epistle from a king or other superior, &c., a mandate, order, எழுதியனுப்புங்கட்டளை. 2. Decree, allotment, destiny, appointment, நியமனம். 3. A note, billet, chit, letter, சீட்டு; sometimes written நிரூபம். (c.)

•நிருபன், s. A king, a sovereign, வேந்தன். W. p. 486. NRIPA.

நிருபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prop. நிரூபி.] To appoint, institute, constitute, நியமிக்க. 2. To destine, allot, decree, ordain, ஏற்படுத்த. 3. To make, to create, to produce, பிறப்பிக்க.

•நிருமாணம்—நிர்மாணம், s. Institution, ordinance, allotment, ஏற்பாடு. 2. Production, fabrication, manufacture, நிருமிப்பு. W. p. 476. NIRMMAN'A.

•நிருமாலியம்—நிர்மாலியம்—நின்மாலியம், s. An offering made to a deity and removed, பூசித்துக்கழித்தபொருள். W. p. 476. NIRMMALYA.

நிருமி—நிர்மி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To produce by art, construct, fabricate, to form, நிருமாணஞ்செய்ய. 2. To ordain, constitute, ஏற்படுத்த.

•நிருமிதம்—நிர்மிதம், s. Fabrication, construction, production, contrivance, படைக்கை. 2. Destiny, appointment, allotment, விதிக்கை. W. p. 476. NIRMMITA.

நிருவகிக்க—நிருவாகிக்க, inf. To bear, endure, sustain, சகிக்க. 2. To manage, carry on, maintain, perform, நடப்பிக்க. 3. To make certain, to certify, நிச்சயப்படுத்த. (c.)

•நிருவாகம்-நிர்வாகம், s. Endurance, tolerance, சகிப்பு. 2. Carrying on, supporting, maintaining, நடப்பு. 3. Management, economy, husbandry, frugality, பராமரிப்பு. 4. Burden, care, responsibility of a family, &c., பொறுப்பு. 5. State, condition, circumstances, நிலைமை. 6. Natural quality, temper, habit, character, சீர். 7. Plight, predicament, சந்தியம். 8. Certainty, assurance, decision, result, determination, உண்மை. 9. Settlement, establishment, conclusion, முடிவு. W. p. 477. NIRVVAHA. (c.)
என்நிருவாகமும்யாரறிவார். Who will understand my condition and circumstances?
நிருவாகப்பட, inf. To become settled, established, brought to a good state.
நிருவாகமாக, inf. To be managed properly, regularly, &c. 2. [prov.] To be married regularly; *said especially of a girl.*
குமரிநிருவாகமாயிற்றா. Is your daughter well married? are you relieved of that burden?
நிருவாகம்பண்ண, inf. To manage; to economize. 2. To bear, to endure, to sustain. 3. To maintain, to support. 4. To fulfil one's word, to answer expectation, to perform an enterprize to satisfaction. 5. To settle, conclude. 6. To acquit one's self creditably.
நிருவாகி, appel. n. A person of ability, சமர்த்தன். 2. One faithful to his word, an honest man, சத்தியன். 3. A good manager, an economist, முகாமைக்காரன்.

•நிருவாணம்—நிர்வாணம், s. Nakedness, nudity, உடையின்மை. (c.) 2. Absolute repose, quietude of an ascetic; stoicism, மோட்சம். 3. Liberation, cessation from actions, வினையொழிவு. 4. Emancipation from births, liberation of the soul, final bliss, பிறப்பொழிவு.—In this sense it is especially used by Bhuddas and Jainas implying perfect quiescence. W. p. 476. NIRVVAN'A.
நிருவாணதீட்சை, s. The third initiation of a disciple by the Guru. See தீட்சை.
நிருவாணி — நிர்வாணி, s. A naked person, உடையிலான். 2. Siva, சிவன். 3. Argha, அருகன்.

•நிரூடபசுபந்தம், s. One of the twenty-one sacrifices, யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

•நிரூபணம், s. Inspection, searching, investigation, ஆராய்வை; [ex நி, fulness.] W. p. 473. NIRUPAN'A.

•நிரூபம், s. Shapelessness, formlessness, உருவின்மை; [ex நி, neg.] 2. See நிரூபம்.

நிரூபன், s. The Supreme Being, கடவுள்.

நிரூபிக்க, inf. To examine, investigate, search, ஆராய. 2. [also உருபிக்க.] To discover, find, ascertain, determine, demonstrate, திருஷ்டாந்தப்படுத்த.

நிரை, s. Row, rank, column, line, train, range, pile, tier, ஒழுங்கு. 2. Order, series, regularity, arrangement, system, வரிசை. (c.) 3. Rank or file of an army, படைவகுப்பு. 4. Van of an army, படைமுன்னணி. 5. Herd of black-cattle, பசுக்கூட்டம். 6. A cow or bull, பசு. 7. [in proso.] One of the two kinds of syllables composing a foot. See அசை.

நிரைகவர்தல், v. noun. Seizing the cattle of the enemy; as the first act of aggression, in a declaration of war, பகைவர்கள்பசுக்களைக்கொண்டுபோதல்.

நிரைநிரையாய்ப்போக, inf. To go in rows, columns.

நிரைநிறை, s. [prop. நிரனிறை, which see.] Arrangement of nouns, verbs &c., in distinct and corresponding series.

நிரைமீட்சி—நிரைமீட்டல், v. noun. Recovering, by stealth or force, cattle taken away, பகைவர்கவர்ந்த பசுக்கூட்டங்களைமீட்டல்.

நிரையசை, s. A compound syllable. See அசை.

நிரையசைச்சுலித்துறை, s. A கலித்துறை verse of seventeen letters in a line, beginning with a compound syllable.

நிரையாடல்—நிரைவிளையாடல், v. noun. [prov.] Playing with stones in lines drawn on the ground.

நிரையொன்றாசிரியத்தளை, s. Combination of compound words together. See தளை.

நிரை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a To be or form, in a row, column, &c., நிரையாக. (சது.) 2. To become arranged; to be regular, orderly, வரிசைப்பட. 3. To crowd, swarm, திரளாய்வர. 4. v. a. (c.) To hedge, fold, to plait sticks, twigs, thorns, &c., together, வேலியடைக்க. 5. To place in rows, ஒழுங்காக்க. 6. [prov.] To make full, to crowd, fill up by adding thing to thing, நிரப்ப.

எழுதிநிரைத்துப்போட்டான். He has written it out fully.

நிரைத்துகாட்ட, inf. To explain in order or detail.

நிரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To arrange in order, classify; put, set, or place in rows, columns, series, &c., to regulate, range, pile, systematize, அணிஅணியாகநிறுத்த. 2. To crowd, muster, cluster, or collect together, fill with things, நிரப்ப. (c.) 3. To enumerate, say, declare, தனித்தனியாய்ச்சொல்ல. 4. To sound, ஒலிக்க. 5. To fulfil, accomplish, perform various or multifarious duties, நிறைவேற்ற.

தெருமுழுதும்பரிதேர்களைநிரைத்தார். They filled the street with elephants, horses and chariots.

நிரைத்தகருமம், s. Fulfilled duties.

நிரைசல், s. As நிரைச்சல், 1.

நிரைச்சல், s. A screen, a hedge with stakes, cadjans, &c., in regular order, மறைப்பு. (c.) 2. [prov.] A game with squares marked on the ground, நிரைவிளையாட்டு. 3. Loan of articles to receive again, இரவல்.

நான்தெருத்திண்ணையில்நிரைச்சல்கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கிறேன். I dwell upon a raised terrace by the street behind a hedge.

•நிரையம், s. Hell, as நிரயம். (p.)

•நிரோட்டம்—நிரோஷ்டம், s. A kind of verse in which no labials are used, இதழ்குவாஎழுத்துடைக்கவி; [ex ஓட்டம், lip.]

•நிரோதம், s. Impediment, hindrance to the performance of moral actions, as ஆணவமலம். (சிவ-பிர.)

•நிர். A Sanscrit prefix implying negation, privation, இன்மை, as நிர்நாமன், the nameless; also fulness, நிறைவு, as நிர்நாசம், entire destruction. The final ர், often takes the particle உ, as நிரு; sometimes changes to ஷ், as நிஷ்களங்கம், being spotless; to ச், as நிச்சிந்தை, a quiet mind, and to ன், as நின்மலம். See நிர்.

நிரங்குசம், s. Uncontrolled, self-willed, கட்டுப்படாமை; [ex அங்குசம், goad.]

நிரங்குசன், s. The Deity, the uncontrolled, கடவுள்.

நிரஞ்சனம், s. Void of passions, or emotion, மாசின்மை.

நிரஞ்சனன், s. The Deity, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

நிரஞ்சனி, s. Parvati, Lukshmi, &c.

நிரட்சம், s. Terrestrial equator.

நிரட்சரம்—நிரக்ஷரம், s. That which is without letters, எழுத்தின்மை.

நிரட்சரகுக்ஷி, s. A blockhead, one that does not know letters, மூடன்; [ex குக்ஷி, belly.]

நிரதிகாரம், s. Being without authority.

நிரதிகாரன், s. One not competent, not duly authorized to execute authority. 2. [in the agamas.] One unworthy, ineligible, unauthorized to perform sacred rites, அசதிகாரி.

நிரந்தரம், s. Continuity, uninterruptedness, இடையின்மை. 2. (சது.) Closeness, nearness, செருக்கம். 3. Perpetuity, எப்பொழுதும். 4. A monkey, குரங்கு.

நிரந்தரன், s. The Supreme Being; the incomprehensible, கடவுள்.

நிரபராதம், s. Faultlessness, blamelessness, குற்றமின்மை.

நிரபராதி, s. An innocent person.

நிரபேட்சம்—நிரபேட்சை—நிரபேக்ஷை, s. Absence of desire, unconcernedness, விருப்பின்மை.

நிரம்பரன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Argha, அருகன். 3. Siva, சிவன்; (lit.) one who is without clothing, as திகம்பரன்.

நிரர்த்தகம் — நிரர்த்தம், s. Worthlessness, unmeaningness, insipidness, &c., as அசாரம்.

நிராகம், s. Incorporeity, உடலின்மை; [ex ஆகம், body.]

நிராகரணம், s. Refutation, confutation, rejection, மறுத்தல்.

நிராகாரம், s. Fasting, destitution of food, உணவின்மை; [ex ஆகாரம், food.] 2. Shapelessness, without form, figure, &c., உருவின்மை. 3. Air, the visible heavens, ஆகாயம்; [ex ஆகாரம், form.]

நிராகாரன், s. The Deity; he who is without form, கடவுள்.

நிராகிருதி, s. Being devoid of form, வடிவின்மை; [ex ஆகிருதி, shape.]

நிராகுலம், s. Freedom from sorrow, சந்தோஷம்; [ex ஆகுலம்.]

நிராசனம், s. The state of being unseated or dislodged, ஆசனமின்மை.

நிராசாரம், s. Want of ceremonial purity, impurity, அசாசாரம். 2. Want of civility, impoliteness, அபோக்கியம். 3. Lawlessness, corruption, barbarism, துர்க்குணம்.

நிராசாரன், s. An impolite, uncivil man, a barbarian, அபோக்கியன்.

நிராசை—நிராதரம், s. Freedom from desires, as the deity, ascetics, &c.. ஆசையின்மை.

நிராதாரம், s. Destitution of foundation or support, ஆதாரமின்மை. 2. Independence, not needing or deriving support from others—as an attribute of deity, சாப்புவேண்டாமை.

நிராதாரன், s. The Deity, as absolutely independent of creatures, &c., கடவுள்.

நிராமயம், s. Freedom from disease, ailment, &c., as an attribute of deity, நோயின்மை.

நிராமயன், s. One free from disease, நோயினீங்கினோன். 2. The Supreme Being, கடவுள்.

நிராயுதம், s. State of being unarmed, defenceless, ஆயுதமின்மை.

நிராயுதன், s. One destitute of weapons, ஆயுதமில்லான். 2. Argha, அருகன்.

நிராலம்பம், s. State of self-support, independence as a quality of the deity, or of the advanced ascetic who has deified himself, துணைவேண்டாமை. 2. [ex ஆலம்பம்.] State of destitution of support, ஆதரவின்மை.

நான் நிராலம்பமாயிருக்கிறேன். I am without any support.

நிராலம்பன், s. The Deity who is independent, கடவுள்.

நிரீசுவரம்—நிரீச்சுரம், s. Atheism.

நிரீசுவரசாங்கியம்—நிரீச்சுரசாங்கியம், s. An atheistic branch of the சாங்கியம் system of religion, as குணிவாதம்.

நிரீச்சுரவாதி, appel. n. An atheist.

நிருணாமன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Argha, அருகன்; (lit.) the nameless.

நிருநாசம், s. Indestructibleness, imperishableness, அழியாமை. 2. [ex நிர், fulness.] Utter destruction, as நிர்மூலம்.

நிருநாசன் s. One not subject to destruction—as the Deity, கடவுள்.

நிருநாமன், s. The Deity—as நிருணாமன்.

நிருபாதி, s. Freedom or liberation from passions, or from pain, suffering, &c., உபாதியின்மை; [ex உபாதி, pain.]

நிருபாதிகம், s. That which is freed, as the mind of the ascetic from secularities, &c., நிர்விகற்பம்.

நிருபாதானம், s. Being without an immediate, proximate cause, துணைக்காரணமின்மை; [ex உபாதானம்.]

நிருமதம், s. An elephant grown quiet by age, free from venereal fury, மதமில்லாயானை.

நிருமலம்—நிர்மலம்—நின்மலம், s. Immaculateness, freedom from impurity, மாசின்மை.

நிருமலன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. Argha, அருகன். 4. Vishnu, விஷ்ணு.

நிருமூடம் — நிர்மூடம், s. Stupidity, blockishness, அறிவின்மைமிகுதி; also நின்மூடம்; [ex நிர், fulness.]

நிருமூடன், s. A stupid man, a fool, a ninny.

நிருமூலம்—நிர்மூலம், s. That which is baseless, or without root, மூலமின்மை. 2. Extirpation, utter destruction, total extinction, பாழாதல்; also நின்மூலம்.

நிருமூலப்பட—நிருமூலமாக, inf. To be utterly destroyed.

நிருமூலமாக்க — நிருமூலம்பண்ண, inf. To destroy totally.

நிருவாசம், s. That which is uninhabited, without occupant, குடியின்மை.

நிருவிகற்பம்—நிர்விகற்பம், s. Freedom from passions, emotions, &c., entire tranquillity of the soul by abstract devotion, விகற்பமின்மை.

நிருவிகற்பக்காட்சி, s. [in the Agama log.] Indefinite or indistinct knowledge, perception, &c. See காட்சி.

நிருவிகற்பசமாதி—நிருவிகற்பச்சமாதி, s. The state of the ascetic, void of all affection, passion, &c., ஓர்யோகநிலை.

நிருவிகாரம்—நிர்விகாரம், s. Unchangeableness, as in the Deity, who, in performing his operations is unaffected by them and in the actions of creatures has no participation or contamination, விகாரமின்மை. 2. Freedom from passions, &c., as நிர்க்குணம்.

நிருவிகாரி—நிர்விகாரி, s. One free from change as the Deity, or as the soul approximating to the Deity, கடவுள்.

நிருவிக்கினம்—நிர்விக்கினம், s. Freedom from obstruction, impediment, இடையூறின்மை.

நிருவிசாரம்—நிர்விசாரம், s. Carelessness, recklessness, வேண்டாமை. 2. Tranquillity, freedom from, கவலையின்மை.

நிருவிடம் — நிருவிஷம் — நிர்விஷம், s. A plant, Curcuma Zedoaria from which a poisonous drug is extracted, used as an antidote to snake bites, ஓர்பூண்டு. 2. (fig) [ex நிர், fulness.] A very wicked person, துன்மார்க்கன்.

நிர்க்குணம், s. [vul. நிற்குணம்.] Being without attributes, குணமின்மை.

நிர்க்குணன், s. The Deity. See குணம்.

நிர்த்தாட்சிணியம், s. An unfavorable look, unkindness, unmindfulness, கண்ணோட்டமின்மை.

நிர்த்தூளி, s. Utter demolition, entire destruction, சருவநாசம்.

நிர்த்தூளிபண்ண—நிர்த்தூளியாக்க, inf. To destroy utterly.

நிர்த்தூளியாக, inf. To be reduced to dust, destroyed.

நிர்நாசம், s. Imperishableness. See நிருநாசம்.

நிர்நிமித்தம்—நிர்நிமித்தியம், s. Without any cause, முகாந்தரமின்மை.

நிர்ப்பத்தியம்—நிஷ்பத்தியம், s. Being without restraint in diet, &c., as a patient, பத்தியமின்மை.

நிர்ப்பந்தம், s. [vul. நிற்பந்தம்.] Misery, calamity, wretchedness, affliction. —*Note.* This word varies in Tamil from the Sanscrit.

நிர்ப்பந்தமாயிருக்கிறவள். A woman in travail. (*R.*)

நிர்ப்பாக்கியம், s. [vul. நிற்பாக்கியம்.] Unluckiness, misfortune.

நிர்ப்பாக்கியன், s. An unhappy man.

நிர்ப்பீசதிட்சை, s. Instruction of a disciple complete in itself. See தீட்சை.

நிர்மலம்—நின்மலம், s. See நிருமலம்.

•நிர்க்குண்டி, s. [vul. நிற்குண்டி.] A kind of medicinal shrub, வெண்ணொச்சி, Vitex Negundu, *L.* W. p. 474. NIRGUN'DI.

•நிர்ணயம்—நிருணயம், s. [com. நிண்ணயம்.] Certainty, positiveness, determination, நிச்சயம். 2. Doubt, discussion, investigation, ஆராய்வு 3. [in law.] Sentence, decision, தீர்ப்பு. 4. [in the Mimansa.] Application of conclusive arguments. 5. [in log.] Complete ascertainment. W. p. 474. NIRN'AYA.

நிர்ணயிக்க, inf. v. a. To be certain or assured of, நிச்சயிக்க. 2 To resolve, determine, தீர்மானிக்க.

•நிர்ப்புதம், s. [vul. நிற்புதம்.] A certain number, as நியர்ப்புதம், ஒரெண்.

•நிர்மாணம், s. Ordinance, invention, &c. See நிருமாணம். 2. [improp. for நிர்வாணம்.] Nakedness, உடையின்மை.

•நிர்மாலியம், s. The remains of an offering. See நிருமாலியம்.

நிர்மி, v. To form. See நிருமி.

•நிர்வாகம், s. Management, &c. See நிருவாகம்.

•நிர்விஷம், s. A plant. See நிருவிடம்.

நிலம், s. Ground, soil, earth, land, தரை. 2. The earth, the world, பூவுலகம். 3. Country, province, தேசம். 4. Appropriate place, seat, source—as of sound, தக்கவிடம். 5. Floor of a house or car, தளம். 6. Place, estate, இடம்.—*Note.* The four kinds of soil are: 1. குறிஞ்சி, hilly ground; 2. முல்லை, forest; 3. மருதம், agricultural land; 4. நெய்தல், maritime tracts.

நிலங்குளிரமழைபெய்தது. It has rained so as to cool the ground.

நிலஇலந்தை, s. A plant. See இலந்தை.

நிலக்கடம்பு, s. A plant, ஓர்பூடு, Justicia acaulis, *L.*

நிலக்கடலை, s. Ground-nut of the West Indies. See கடலை.

நிலக்கணம், s. [in proso.] One of the four auspicious feet proper to begin a poem. See அட்டகணம் under கணம்.

நிலக்கரி, s. Coal as taken from the earth, pit-coal.

நிலக்கறையான், s. A white-ant. See கறையான்.

நிலக்கன்று, s. A young sapling.

நிலக்காரை, s. A kind of thorny shrub, ஓர்முட்செடி.

நிலக்காளான், s. A kind of fungus, the toadstool.

நிலக்குமிழ், s. A low, thorny shrub, ஓர்செடி, Gmelina Asiatica, *L.*

நிலக்குழி, s. A hole in the ground in which a mortar is fixed, உரற்குழி. 2. The figure of a letter marked in sand for a child to trace over, அட்சரக்குழி.

நிலக்குறி, s. Signs said to appear in the ground when certain juices are poured on it, shewing whether treasure has been buried and of what kind—a branch of சிற்பசாத்திரம்.

நிலக்கூந்தல், s. A plant, எலிச்செவிப்பூண்டு. See கூந்தல்.

நிலக்கொட்டை, s. A plant, Tragia Chamælea, *L.*

நிலக்கொதி—நிலக்கொதிப்பு, s. Heat of the ground when a little rain falls after a long drought. 2. Heat of the ground after the day is past.

நிலச்சார்—நிலச்சார்பு, s. [prov.] Nature or kind of soil, பூமியின்றன்மை. 2. Character of soil as enriching its inhabitants or the contrary, நிலவளம்.

நிலச்சுருங்கி, appel. n. A plant, Oxalis sensitiva, *L.*

நிலச்சூடு, s. Heat of the ground as felt by the bare feet, said to be injurious to the sight, and prejudicial to health.

நிலத்தரசுகாரர், s. [prov. pl.] Proprietors of the soil; also noblemen.

நிலத்தாமரை, s. The rose-shrub. (*R.*)

நிலத்தியல்பு—நிலவியல்பு, s. As நிலச்சார்பு.

நிலத்தியல்பானீர்திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்கினத்தியல்பதாகுமறிவு. As rain water is changed according to the nature of the soil upon which it falls, so will the nature of men be changed according to the company they keep. (குறள்.)

நிலத்துத்தி, s. A shrub. See துத்தி.

நிலத்துளசி, s. A plant, ஓர்துளசி. See துளசி.

நிலநெல்லி, s. A plant. See நெல்லி.

நிலந்தட்டி, appel. n. [prov.] A kind of pounder for beating or smoothing a floor, a road, &c., நிலத்தைத்தமஞ்செய்யுமோர்கருவி.

நிலந்தெளிய, inf. (as an adv.) At day-break; (lit.) when the ground is clearly visible.

நிலப்பங்கு, s. Share of land.

நிலப்பனை, s. A kind of plant, ஓர்பூடு, Curculigo orchioides, *L.* (*Roxb.*)

நிலப்பனைக்கிழங்கு — நிலப்பனங்கிழங்கு, s. The medicinal root of the plant.

நிலப்பாகல், s. A creeper, ஓர்பாகற்கொடி, Momordica humilis, *L.* (*R.*)

நிலப்பாலை, s. A plant. See பாலை.

நிலப்பாவாடை, s. White cloth spread on the ground for a new-married couple, or at the time of a funeral procession for friends to walk on. See நடைபாவாடை.

நிலப்பிரயோசனம், s. Production of the soil, profit of land.

நிலப்பிளப்பு, *v. noun.* Crack, chasm formed by the sun in muddy soils.

நிலப்புழு — நிலப்பூச்சி, *s.* A kind of worm.

நிலப்பெயர்ச்சி-நிலப்பேதம், *s.* Change of climate, as favorable or unfavorable to health of man or beast.

நிலப்பொட்டு, *s.* A spot made on the forehead of children by rubbing the finger on the smeared floor and touching it, மண்ணைத்தேய்த்திடுந்திலதம். 2. A kind of medicinal fungus, நிலக்காளான்.

நிலப்போங்கு, *s.* Quality of soil, good or bad, as affecting plants.

நிலமகள், *s.* The earth as a goddess, பூமிதேவி.

நிலமகன், *s.* The planet Mars, செவ்வாய், symbolically described as a son of பூமிதேவி.

நிலமட்டம், *s.* Ground or water level. See நீர்மட்டம்.

நிலமண், *s.* [*prov.*] Earth laid down to form the floor of a house, தரையமைக்கும்மண்.

நிலமதிப்பு, *v. noun.* Estimation of land as to its value, produce, &c.

நிலமயக்கம், *s.* Blending of different tracts of country, as the hilly, forest, &c. See திணைமயக்கம். (*p.*)

நிலமறிதல், *v. noun.* Knowing the different soils for wells, &c., பூமிபின்வள மறிதல். 2. Knowing the lucky side or place, in gambling.

வெல்லுநிலமறிந்தவன். One knowing the point at which to place himself in order to win.

நிலமிதி, *s.* [*prov.*] Peculiarity of place, climate, &c., as affecting health or disposition, இடவுரிமை.

நிலமெடுத்தல், *v. noun.* Selecting by astrological calculations an auspicious spot for the site of a house, temple, well, &c.

நிலமை, *s.* [*prov.*] Landed property, பூஸ்திதி. See நிலைமை.

நிலம்பிராண்டி, *appel. n.* A kind of herb which takes fast hold of the ground, ஓர்பூடு.

நிலம்புலம், *s.* Lands of different kinds.

நிலவடலி, *s.* A very young palmyra-tree, சிறுபனை.

நிலவடுப்பு — நிலஅடுப்பு, *s.* A hole cut in the ground for a fire place.

நிலவரி, *s.* Land-tax. 2. The proportion due to government, as lord of the soil.

நிலவளம், *s.* Peculiarity of soil as நிலவாசி, 2.

நிலவலயம், *s*, The earth, the circle or sphere of the earth, பூமி. (*p.*)

நிலவறை, *s.* A cavern, a cave, a cellar, a subterraneous room, avenue, &c.,

நிலவாகை, *s.* Cassia senna, as நிலஆவிரை.

நிலவாகைச்சூரணம், *s.* Senna powders.

நிலவாசி, *s.* Superiority of soil, as improving plants, நிலப்போக்கு. 2. Peculiarity of soil as improving or deteriorating plants; sometimes also men, beasts, milk, &c.

நிலவாடகை, *s.* [*com.* நிலவாடை.] Rent of land.

நிலவாரம், *s.* [*prov.* தரைவாரம்.] The owner's share of produce from land.

நிலவாலுழு, *s.* A kind of plant, ஓர்பூடு.

நிலவாவிரை — நிலஆவிரை, *s.* [*improp.* நிலாவிரை.] A species of the ஆவிரை plant, Cassia senna, *L.*

நிலவித்தியாசம், *s.* Difference of soil, country, climate, &c.

நிலவியல்பு, *s.* Nature of soil, &c. See நிலத்தியல்பு.

நிலவிளா—நிலவிளாத்தி, *s.* A shrub of the விளா class, a low shrub of the Feronea species.

நிலவிறிசு, *s.* [*vul.*] A kind of fire works set on the ground, ஓர்வாணம்.

நிலவீரியம், *s.* A kind of medicinal earth; also பூநீறு.

நிலவுமரி—நிலஉமரி, *s.* A plant, ஓர்பூடு.

நிலவூறல்—நிலவோதம், *s.* Dampness of soil, ground, floor, &c.

நிலவெடுப்பு, *v. noun.* [*prov.*] Breaking new soil, முதலாமுழவு.

நிலவெழுத்து—நிலஎழுத்து, *s.* Writing on the ground, as school boys.

நிலவேம்பு, *s.* A medicinal plant, ஓர்பூண்டு, Justicia Paniculata, *L.*

நிலவேர், *s.* An earthworm used medicinally, and thus called politely, பூநாகம்.

செந்நிலம், *s.* A field of battle as செம்புலம். 2. Forest land of a red color, செந்தரை.

பண்பட்டநிலம், *s.* Tilled ground.

நிலம்பி, *s.* A gnat, mosquito, கொசுகு. (*சது.*)

•நிலயம்—நிலையம், *s.* The earth, பூமி. 2. Place, room, location, site, situation, இடம். 3. A principal place, பிரதானஸ்தானம். 4. A temple, கோயில். 5. Proper or appropriate place, settlement, home, quarters; seat of life, of the animal fluids, of vocal sounds, &c., vital part, நிலை. 6. Agricultural town or village, மருதநிலத்தூர். 7. Point aimed at, object, aim, direction, இலக்கு. 8. Point, degree, gradation, stage, படி. 9. A house, habitation, இல். W. p. 478. NILAYA. 10. Acting, dancing, dramatic exhibition, கூத்து.

நிலயந்தப்ப, *inf.* To be missed as a situation, to be misplaced.

நிலயம்பார்க்க, *inf.* (*lit.* or *fig.*) To aim at. 2. To seek one's ruin, *from the figure of aiming at the vitals.*

நிலயம்பிடிக்க, *inf.* To find quarters. 2. To settle one's self. 3. To ascertain or hit, by guess or practice, the right proportion or measure—as in giving medicine, daily stores, &c.

நிலவு—நிலா, *s.* Luminousness, light, splendor, ஒளி. 2. Moon-shine, சந்திரிகை. 3. Moon, சந்திரன். (*c.*)

நிலவுக்கொளித்துப்பாதேசம்போகலாமோ. Can one travel so as to hide himself from the moon? Can sinners escape the eye of God?

நிலாப்பதிவிலேபோய்விட்டது. The moon is getting low.

நிலவுகாய்தல் — நிலவெறித்தல் — நிலாவெறித்தல், *v. noun.* Shining of the moon. 2. Being affected with amorous desires by the moon's rays.

நிலவுகாலம்—நிலவுக்காலம், *s.* Time of moon-shine, moon-light-nights.

நிலவுகாலித்தல்—நிலவுகாலுதல், *v. noun.* Shining of the moon.

நிலவுதயம், *s.* The rising of the moon.

நிலவுநாழிகை, *s.* Time as measured by the moon's shadow.

நிலவுபடுதல், *v. noun.* Setting of the moon.

நிலவுமிழல், *v. noun.* Shining of the moon. (*p.*)

நிலவுமுறை, *s.* Periodical returns of moon-shining-nights. See இருட்டுமுறை.

நிலாக்காய, *inf.* As நிலவுகாய்தல்.

நிலாக்கிரணம், *s.* Moon's beams, moon-light, சந்திரகிரணம்.

நிலாக்கொழுந்து, *s.* The new-moon, இளம்பிறை. (*p.*)

நிலாப்பதிவு, *v. noun.* The dark part of the moon's age.

நிலாமணி, *s.* The moon-stone. See சந்திரகாந்தம்.

நிலாமண்டபம் — நிலாமுற்றம், *s.* A piazza, terrace, &c., for enjoying the moon-light, நிலாவெறிக்குமுற்றம்.

நிலாமண்டலம், *s.* The orb and region of the moon, சந்திரமண்டலம்.

நிலாமுகி-நிலாமுகிப்புள், *s.* The bartavelle, or Greek partridge as feeding on moon-beams, Perdix rufa, சகோரம்.

நிலாவிலேநடக்க, *inf.* To walk by moon-light.

நிலவு—நிலாவு, கிறது, நிலவினது, நிலாவினது, ம், நிலவ, நிலாவ, *v. n.* To emit rays, to shine, பிரகாசிக்க. 2. To exist, be in use, in vogue, in circulation—as a word; to be practised—as a religion; to be extant, be in force, வழங்க. 3. To spread, extend, pervade, பரவ. (*p.*)

நிலவக்கோட்டினான். She made a splendid drawing.

நிலவுமரபினையுடையது. It has the credit of usage. (*p.*)

உண்ணிலாவியதுயரம். Grief which overwhelms the heart.

நிலாவிரை, *s.* Cassia senna. See நிலவாவிரை.

நிலுவை, *s.* That which is left in hand, remainder or balance due, out-standing debts, arrears either of money or goods; [*ex* நில், stand.] (*c.*)

உன்மேலேநிலுவையெம்மாத்திரம். What is the balance due by you?

நிலுவைக்கணக்கு, *s.* Account of arrears.

நிலுவைக்காரர், *s.* [*pl.*] Debtors.

நிலுவைக்கு, *adv.* On trust, on credit. நிலுவைக்கில்லை. No trust here.

நிலுவைதீர்க்க — நிலுவையொதுக்க, *inf.* To clear off arrears.

நிலுவைநிற்க, *v. n.* To stand over—as a balance, arrears, to be left due.

நிலுவைப்பணம், *s.* Balance, money due.

நிலுவையறுவிட, *inf.* To recover arrears.

நிலை, *s.* State, condition, character, quality, frame or temper, குணம். 2 Story of a building, car, &c., மேற்றட்டு. 3 Door-post, door-frames, கதவுநிலை. 4. Posture, attitude, position. See நான்குநிலை. 5. Station, situation, site, இல்லிடம். 6. Profession, vocation, calling, தொழில். 7. Degree in religious or other attainment, சரியைமுதலியன. 8. Firmness, fixedness, stability, permanence, durability, உறுதி. 9. Religion, either in system or principle, மதம். 10. Prescribed rules of religion, morals, caste, &c, or the practice of rules, வைதிகநிலை. 11. Situation or aspect of a planet in respect to its influence, கிரகநிலை. 12. Usage, முறைமை. 13. A stand, fixture, ஆதனம். 14. Pendent part of an ornament, ஆபரணத்திற்றொங்கணி. 15. Appropriate or wonted place, habitation, place of residence, வசிக்குமிடம். 16. Place, location, இடம். 17. The earth, the world, பூமி. 18. Time, காலம். 19. [*prov.*] One of the two land measures, that applied to any but rice-lands. See செய்விலாச்சம். 20. Fordableness, ford, தாண்டுதுறை.—The நிலை, (attitudes) in archery are; 1. வைசாகம், standing with one leg straight and the other bent, as devils are said to stand; 2. மண்டலம், standing with both knees bent out; 3. ஆலீடம், standing with the right knee bent out, and the left foot advanced; 4. பிரத்தியாலீடம், standing with the left knee bent and the right foot advanced. (சது).—*Note.* Some authorities give a fifth posture, சமபாதம், standing with the feet even.

நிலைபுரியாய்நிலையைபுரிந்தான். He stripped or made himself naked.

நிலையைவிட்டால்நீச்சு. If the fordable depth be left, one must swim—*videlicet*, give not up a certainty for an uncertainty.

நிலைகலங்க, *inf.* To be disturbed, deranged, &c., in situation as a person or thing.

நிலைகுலைக்க, *inf.* To ravish, &c. See குலை, *v. a.*

நிலைகுலைய—நிலைகெட, *inf.* To lose one's situation, &c. See குலை, *v.*

நிலைகேடு, *s.* Loss of a situation.

நிலைகொள்ள, *inf.* To come into existence or operation. 2. To continue, to be permanent.

நிலைக்கடகம், *s.* [*prov.*] A large, stationary basket, பெருங்கடகம்.

நிலைக்கண்ணாடி, *s.* A fixed looking-glass. See கண்ணாடி, under கண்.

நிலைக்கல், *s.* Bezoar, ஆட்டுக்கல்.

நிலைக்களம், *s.* Site, situation, location of a person or thing, இருப்பிடம். (*p.*)

நிலைக்கால், *s.* Door-post, door-frame, வாசற்கால்.

நிலைக்குடி, *s.* Settled or naturalized inhabitants, proprietors of the soil, aborigines, பழங்குடி.

நிலைக்குத்த—நிலைக்குத்திட, *inf.* To be fixed as the eyes at the approach of death. See குத்த, *v.*

நிலைதவற, *inf.* To fall from one's station or rank. 2. To deviate from prescribed rules, morals, &c., to degenerate.

நிலைதளம்ப, *inf.* To be moveable, நிலைதள. 2. To be unsettled as a family, a government, &c., உறுதிகெட. 3. To fluctuate, to waver, to swerve, from the path of virtue, அலைய. 4. To be ruined in one's circumstances, கலிந்துபோக. 5. To be neglected, as one's property or affairs, பராமரிபாதுகிடக்க.

நிலைத்தண்ணீர், *s.* Standing water in pools, tanks, &c.

நிலைநிறுத்த, *inf.* To set up, establish one's self in better circumstances. 2. To restore to a right state in religion or morals.

நிலைநிறுத்திக்கொடுக்க, *inf.* To fulfil a promise.

நிலைநிற்க, *inf.* To stand firm in one's principles, to persevere, to maintain consistency. 2. To be permanent, lasting or enduring; to remain.

நிலைநீங்காமை, *s.* Steadfastness.

நிலைபரம், *s.* See நிலைவரம்.

நிலைபிடிக்க, *inf.* To get an office or residence, for one's self, தொழிலைப்பற்ற. 2. To attain the right standing, &c., in religion, நிலைபெற. 3. To reach the goal, குறியடைய.

நிலைபெற, *inf.* To be placed or situated, நிற்க. 2. To gain a firm footing, உறுதிகொள்ள. 3. To persevere, to endure.

நிலைபெறுத்தல் — நிலைபெறுத்துதல், *v. noun.* Fixing, establishing, placing, நிலைநிறுத்தல். 2. Rendering permanent, lasting, or durable, நீடிக்கச்செய்தல். 3. Preserving, protecting, காத்தல். (*p.*)

நிலைபெறுத்துகை, *v. noun.* Elasticity, ஸ்திதஸ்தாபகம். (சது.)

நிலைபேறு, *s.* A firm position or situation, அசைவாமை. 2. Firm footing, stability, உறுதி. 3. A pillar or post, தூண். 4. Final bliss, மோட்சம். (சது.) 5. Honor, reputation, character, மானம்.

நிலைப்பட, *inf.* To become permanent, lasting, durable. 2. To be fixed, steady, firm. 3. To become stationary, established. 4. To attain certainty, நிச்சப்பட.

நிலைப்படுத்த, *inf.* To make permanent, lasting. 2. To establish, settle, fix. 3. To make certain, நிச்சப்படுத்த.

நிலைப்பரப்பு, *s.* [*prov.*] An extent or measure of land for grain. See நிலை.

நிலைப்பாடு, *s.* Firmness, permanence, durability, உறுதிப்பாடு.

நிலைமண், *s.* [*prov.*] Primitive, or native soil, as distinguished from கொட்டுமண், made ground.

நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா, *s.* One of the four species of ஆசிரியப்பா. See Beschi's Shen-Tamil Gram. *p.* 85.

நிலைமண்டுதல், *v. noun.* Making a long stay in a place from home. 2. Sticking closely to a place, as a person, or animal.

நிலைமாறுதல், *v. noun.* Changing place, principles or religion, being proselyted, இடமாறுதல். 2. [*in gram.*] Being changed in place—as letters, in words, as வைகாசி for வைசாகி, the latter being according to the original, சொல்லினெழுத்துமாறுதல்.

நிலைமொழி, *s.* [*in gram.*] The preceding or antecedent word, வருமொழிக்கு முதன்மொழி.

நிலையகம், *s.* House, abode, வீடு. (*p.*)

நிலையங்கி, *s.* A robe, a cloak.

நிலையழிய, *inf.* To be unsettled as a kingdom, or ruined as a family, &c. 2. To depart from right principles, as நிலைதவற. 3. To be discomfited, தட்டழிய.

நிலையழிவு, *v. noun.* Defeat, discomfiture, &c., as தட்டுக்கேடு.

நிலையறிதல், *v. noun.* Knowing one's standing, rank, character or principles.

நிலையாடி, *appel. n.* A weaver's swift, செய்வார்கருவியுளொன்று. 2. Standing looking glass as நிலைக்கண்ணாடி.

நிலையாகக்கேட்டல், *v. noun.* Hearing steadily, attentively, fixedly, உறுதியாய்க்கேட்டல்.

நிலையிடல், *v. noun.* Establishing, confirming, ஸ்தாபித்தல்.

நிலையியற்பொருள், *s.* A motionless inanimate thing. (*p.*)

நிலையில்லாமை — நிலையின்மை, *v. noun.* (*neg.*) Transientness, transitoriness, அநித்தியம். 2. Fickleness, wavering, instability, உறுதியின்மை.

நிலையில்லாதவன், *appel. n.* A changeable person, one who breaks his word.

நிலையுடைக்கட்டை, *s.* A pivot. (*R.*)

நிலையுடைமை, *v. noun.* Stability, firmness. (*p.*)

நிலையுமல், *s.* [*prov.*] A large basket for grain, &c., kept stationary.

நிலையுரல், *s.* A large mortar.

நிலையூன்ற, *inf.* To take firm footing, become firmly settled in a place, பலப்பட. 2. To become firmly rooted as a tree, வேரூன்ற.

நிலைவரம், *s.* [*improp.* நிலைபரம். *Tel.* నిలవరము.] State, condition, circumstances, நிலைமை. 2. Certainty, assurance, உண்மை. 3. Firmness, steadiness, sureness, உறுதி.

நிலைவரப்பட்டவன், *appel. n.* A person who may be depended upon.

நிலைவிளக்கு, *s.* Lamps placed in a square frame in a temple opposite the door; being stationary, not taken for other purposes. See சட்டவிளக்கு.

ஒருநிலையாய்நிற்றல், *v. noun.* Continuing in a stationary posture. 2. [*also* ஒருகாலிலேநிற்றல்.] Persisting, *commonly in an improper request.*

நிலை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To get or gain footing, become fixed, or established, நிற்க. 2. To be permanent, lasting, durable; to persevere, உறுதிகொள்ள. 3. To be at a stand as a beast tied, or a car that cannot be moved, தடைபட்டிருக்க. 4. To be stunted, as plants, &c., வளராதிருக்க. 5. To stay too long in a place, தாமதிக்க. 6. To be fordable, ஆழக்குறைவாக. 7. To be fixed as the eyes at the approach of death, &c., கண்நிலைக்குத்திட. 8. *v. a.* [*poetic with personal terminations.*] To set up, erect, establish, நிலைப்படுத்த. (சேதுப.)—*Note.* போக is often added to the gerund of this verb; as நிலைத்துப்போக, to come to a stand, to be fixed.

தண்ணீராழக்குநிலைக்கும். The water may be forded.

நிலையாதஆறு, *s.* A river not fordable.

நிலையாததண்ணீர், *s.* Water not fordable.

நிலையாமை, *neg. v. noun.* Being transient, &c., as நிலையில்லாமை, which see.

நிலைப்பு, *v. noun.* Permanence, continuance, durability, உறுதி. 2. Perseverance, persistence, முயற்சி. 3. Invariableness, மாறாமை.

நிலைப்பிக்க, *inf. v. a.* To make firm, to establish; to make sure, உறுதிப்படுத்த.

நிலைமை, *s.* Quality, property, character, குணம். 2. Condition, state of affairs, state of one's feelings, தன்மை. 3. Standing, rank, degree, நிலவரம். 4. Truth, veracity, probity, உண்மை. (சது.) 5. Land, landed property, பூஸ்திதி. 6. Perseverance, durableness, உறுதி. (c.)

நிலைமைக்காரன் — நிலைமையுள்ளவன், *s.* A man of landed property. 2. A man of probity.

நிலைமையற்றவாழ்வு, *s.* Uncertain prosperity, sometimes நிலையற்றவாழ்வு.

•நிலையம், *s.* A house, &c. See நிலயம்.

நில், நிற்கிறேன், நின்றேன், நிற்பேன், நிற்க, *v. n.* To stand, செங்குத்தாய்நிற்க. 2. To stand still; to stop, halt, tarry, தரிக்க. 3. To abide, endure, continue, தங்க. 4. To cease, be discontinued, stopped, suspended, ஒழிய. 5. To be steadfast, to persevere, persist in a course of conduct, நிலைநிற்க. 6. To remain, be left—as matter in a boil, as disease, &c., to be left due, நிலுவைநிற்க 7. To be, be in, have a lodging, or residence; to exercise functions, as the senses through their appropriate organs; to be situated as a planet; continue, as any of the four astrological times, viz.: திதி, யோகம், கரணம், நட்சத்திரம், நக்ஷத்திரமாயிருக்க. 8. To be retained, held, contained, அடங்க. 9. To be suspended, postponed, adjourned, தாமதிக்க. (c.)

ஒருபொருள்நிற்குங்காலம். The time during which a thing may last.

இந்தமருந்துக்குந்தவியாதிநிற்கும். The disease will yield to this medicine.

பொழுதுநிற்கவா. Come while the sun lasts.

அவனுக்குப்பாடம்நிற்கிறது. The lesson is well learnt by him. 2. He has a good memory.

செல்வம்நில்லாது. Prosperity is not permanent.

நின்றதுநிற்கப்புறப்பட்டான். He set out abruptly.

நின்றகாலக்குமுதலும்வட்டியும். The principal with the interest for the time it was in hand.

நின்றுநிலைபிலேநில்லாதே. Don't continue standing.

தெய்வம்நின்றுகொல்லும். God is slow in punishing men.

அதுநிற்க. To let that be; [a form of expression used in reverting to another point.]

கேட்டுநிற்க, *inf.* To be begging, supplicating importunately.

நில்லாமை, *neg. v. noun.* Changeableness, inconstancy.

நில்லாமனத்தார். Fickle minded people.

நிற்கச்சொல்ல, *inf.* To request one to wait.

நிற்காமற்போக, *inf.* To go immediately. 2. To come to an end.

நின்று, *v. part.* Standing, &c. It is used like இருந்து to express *from*, as வீட்டில் நின்றுவந்தான்; he came from the house.

நின்றுபோதல், *v. noun.* Ceasing of a pain, salary, &c.

•நிவகம், *s.* Company, multitude, assembly, flock, &c., கூட்டம். W. p 478. Nivaha.

நிவ, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To rise, be elevated, become high, உயர.

நிவந்தமாடம், *s.* A high house.

நிவப்பு, *v. noun.* Elevation, height, எழுச்சி.

நிவ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To raise, elevate, exalt, உயர்த்த. (சது.)

நிவர், கிறேன், ந்தேன், வேன், நிவர, *v. n.* To grow high, be high, to be elevated, exalted, உயர. (சது.)

•நிவர்த்தி, *s.* See நிவிர்த்தி.

நிவறல்—நிவறுதல், *v. noun.* Becoming small, minute, subtile, பொடியாதல். 2. Swarming, crowding, மொய்த்தல். (சது.)

•நிவாசம், *s.* Abode, habitation, dwelling; *spoken only of God or of a great personage.* இருப்பிடம். W. p. 478. Nivasa.

நிவாசிக்க, *inf.* To inhabit, to dwell.

•நிவாதகவசர், *s.* [*pl.*] A class of Asuras, தோயமபுரத்தசுரர். (பாரதம்.)—In Wils. a demon, the grandson of இரணியகசிபன்.

•நிவாரணம், *s.* Abolition, removal, leaving off, நீக்குகை. 2. Abolishment, expiation, termination, extinction, ஒழிப்பு; [*ex* நி *et* வாரணம்.]—Of நிவாரணம் there are அரிஷ்டநிவாரணம், expiration of the unlucky அரிஷ்டம்; ரோகநிவாரணம், cure of disease; கன்மநிவாரணம், removal of former accumulated deeds; ஜென்மநிவாரணம், termination of births by absorption in the deity; பாவநிவாரணம், expiation of sin; கடன்நிவாரணம், liquidation of a debt; also see in their places.

நிவாரணமாகுதல், *v. noun.* Being removed, expiated, liquidated.

நிவாரணம்பண்ணுதல், *v. noun.* Clearing away, expiating, discharging, liquidating.

•நிவாரம், *s.* Hinderance, impediment, opposition, தடை. W. p. 478. Nivara.

•நிவிர்த்தநாளம், *s.* One of the nine modes of beating time. See under தாளம்.

•நிவிர்த்தம், *s.* Expiation, &c., as நிவிர்த்தி.

நிவிர்த்தன், *s.* One freed from secularities, துறவி.

•நிவிர்த்தி, *s.* [*com.* நிவர்த்தி.] Abolition, expiation, cancelling, பிராயச்சித்தம். 2. Removal, termination, extinction, cessation, ஒழிப்பு. 3. Renunciation of secularities, cessation of action and motion; separation from the world, துறவு; [*ex* நி, *neg.*] W. p. 479. Nivrutti.

பாவநிவிர்த்தி, *s.* Expiation of sin.

நிவிர்த்திசெய்ய — நிவிர்த்திபண்ண, *inf.* To dispel, remove, expiate, clear away.

நிவிர்த்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To expiate, cast off, abolish, விலக்க.

•நிவேசம், *s.* A house, a palace, the royal residence, மாளிகை. 2. An entrance, பிரவேசம். W. p. 479. Nivesa.

•நிவேசனம், *s.* House, dwelling, வீடு. 2. Town, city, ஊர்; [*ex* நிவேசம்.] (*Tel. Usage.*) 3. (*R.*) A site for building. 4. (*Govt. usage.*) A ground, a measure of 2,400 Square feet.

•நிவேதனம், *s.* Delivering over, offering, dedicating, ஒப்புவிக்கை. W. p. 479. Nivedana. 2. Offering made to a deity or idol, நைவேத்தியம். 3. (சது.) Speaking, uttering, சொல்லுகை.

நிவேதனம்பண்ண, *inf.* To deliver over, dedicate.

நிவேதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dedicate, deliver over to a deity, &c., நைவேத்தியஞ்செய்ய.

நிவேதிக்கப்பட்டபொருள். An offering to a deity.

•நிவேத்தியம், *s.* An oblation. See நைவேத்தியம்.

நிழலி, *s.* Wind, air, காற்று. (சது.)

நிழல், *s.* Shade, shadow, சாயை. 2. Image or reflection in mirror, water, &c., பிம்பம். 3. Type, representation, counterpart, முன்னடையாளம். 4. Appearance, phantom, வெறுந்தோற்றம். 5. (*fig.*) Protection, retreat, asylum, refuge, தஞ்சம். (c.) 6. Coolness, frigidity, குளிர்ச்சி. 7. Grace, favor, benignity, அருள். 8. Wealth, prosperity, affluence, செல்வம். 9. Light, radiance, splendor, ஒளி. 10. Disease, ailment, நோய். (சது.) 11. Justice, equity, நீதி. (பிங்.)

நிழல்நல்லதுமுசிறுபொல்லாது. Shade is pleasant, the red ants (under it) unpleasant; i. e. the patronage of the great is good, those around are troublesome.

நிழல்நிற்கிறதாபார். See whether there is any shadow; i. e. see whether the sun shines.

ஒதுக்கநிழலில்லை. There is no shade to resort to. 2. There is no place of refuge.

அண்டநிழலில்லை. There is no shade; i. e. no place of refuge.

தன்னிழல்தன்காற்கீழ்வர.—தன்னிழல்தன் னடிக்குவர. When one's shade is under foot; i. e. when it is exactly noon.

நிழலாட, *inf.* To be reflected as an image in water, a mirror, &c.

நிழலாட்டம், *s. v. noun.* Any thing like a shadow, shade in painting, &c. 2. Typical representation, adumbration. 3. A mere phantom.

நிழலிட, *inf.* To cast a shadow, to over-shadow, to shade. 2. To reflect objects, சாயைகாட்ட.

நிழலுணக்க—நிழலுலர்த்த, *inf.* To dry medicines in the shade. See உலர், *v.*

நிழலொதுக்கு, *s.* A shady covert or retreat.

நிழலோடுதல், *v. noun.* Lengthening of a shadow.

நிழல்காத்தல், *v. noun.* Being shaded.

நிழல்கொடுக்க, *inf.* To cast a shadow as நிழலிட.

நிழல்செய்ய — நிழற்செய்ய, *inf.* To over-shadow. (*p.*)

நிழல்நாவல், *s.* A plant. See நாவல்.

நிழல்பட—நிழல்விழ, *inf.* To fall as the shadow of a flying body, &c.

நிழற்கீழ்ப்பயிர், *s.* Plants in the shade of trees.

நிழற்சாய்ப்பு, *s.* A shady resort, as நிழலொதுக்கு.

நிழற்சரிவு—நிழற்சாய்வு, *v. noun.* Declining of a shadow.

நிழற்பாடு, *s.* [*prov.*] Shade as injurious to plants, &c.

நிழற்பாவை, *s.* Puppets the shade of which are cast on a curtain.

குடைநிழல், s. Shadow of an umbrella. 2. (*fig.*) The protection of a government. See குடை.

நிழலல்—நிழலுதல், v. noun. [*of an imperfect verb.*] Shadowing, being cast as a shadow, நிழல்செய்தல். 2. Being reflected as an image, சாயைதோன்றல். (*p.*)

நிழற்று, கிறது, நிழற்றினது, ம், நிழற்ற, v. n. To shadow, over-shadow, cast a shade, நிழல்செய்ய—as குடைநிழற்ற. 2. To make or be minute, நுண்மையாக. 3. To speak softly. See மிழற்ற. (சது.) 4. v. a. To protect, defend as a government, &c., ஆதரிக்க. (*p.*)

நிற, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To color as fruits, leaves, &c., turn yellow, or red, to be tinged, having color as flowers, &c., நிறமாக. 2. To deepen in color, நிறம்பிடிக்க. 3. To rise or improve in circumstances, சிறப்புற. (*c.*)

நான்செய்ததொன்றும்அவனுக்குநிறக்கவில்லை. All my kindness to him he considers as nothing.

அதுநிறக்கவில்லை. It does not shine; it attracts no notice.

நிறத்தகாய், s. A reddening fruit.

நிறத்தபொன், s. Gold of good color.

நிறம், s. Color, tinge, hue, tint, வருணம். 2. Complexion, உடம்பின்மேனி. 3. Dye, tincture, சாயம். 4. Light, splendor, ஒளி. 5. Quality, property, temper, nature, குணம். 6. (*p.*) Bosom, breast, மார்பு.

அந்தநிறமுமில்லை. There is not even a tinge of it.

நிறக்குணம், s. Characteristics, traits of character, properties.

நிறங்கொடுக்க, inf. To tinge, &c. See கொடு, v.

நிறப்பட, inf. To be tinged, colored, discolored.

நிறமங்க, inf. To be faint or dim as color, fade in color.

நிறம்பெயர, inf. To improve in color, to become more vivid, கவினிறமாக. (*p.*)

நிறம்பேதலிக்க inf. To change in color, நிறமாற.

நிறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To weigh, balance any thing, தூக்க. (*c.*)

நிறுத்தமுறைபாரோ. In order, according to rule. (*p.*)

நிறுத்தாற்போல. As scrupulous, punctual, exact, just, as if weighed in a balance.

நிறக்குந்தராசு, s. A weighing balance.

நிறுத்துக்கட்ட, inf. To make an estimate, to fathom a person's learning or abilities, அளவிட.

நிறுத்துப்பார்க்க, inf. To weigh, prove or examine the weight. 2. To consider, deliberate, ponder. 3. To compare.

நிறுத்துரைத்துப்பார்க்க, inf. To examine by touching and weighing gold, &c. 2. To examine minutely, thoroughly, &c.

நிறுதிட்டம், s. [*prov.*] Erectness, perpendicularity, uprightness, செங்குத்தானது. 2. [*vul.*] Stiffness, in posture or carriage, செறிப்பு.

நிறுத்தம், s. Pause in reading, நிறுத்திவாசிக்கை. 2. *adv.* [*prov. for* நிறுதிட்டம்.] Perpendicularly; [*ex* நிறுத்து, v.]

நிறுத்தக்குறிப்பு, s. Stops, signs of pause, &c.

நிறுத்தல், v. noun. Putting off, not giving, post-poning, கொடாமை. 2. Weighing, நிறுக்குதல். 3. As நிறுப்பு, 1, 2. (சது.)

நிறுத்து, கிறேன், நிறுத்தினேன், வேன், நிறுத்த, v. a. To set up, raise, erect, plant, நிற்கச்செய்ய. 2. To cause to stand, to stop a person, animal, thing, &c., to arrest progress, தடுக்க. 3. To put off, defer, தாமதப்படுத்த. 4. To put an end to, cause to cease, முடிவுச்செய்ய. 5. To execute, maintain, பரிபாலிக்க. 6. To effect, accomplish, பலிப்பிக்க. 7. To dismiss, suspend, தள்ளிவைக்க. 8. To make proper pauses, accent, emphasis, cadence, &c., in reading or singing, வாசித்தலில்இடைநிறுத்திநிறுத்த. 9. To restore one to better circumstances, to re-establish, reform, சீர்திருத்த. 10. To station, fix, settle, வைக்க. 11. To establish, maintain, support, ஸ்தாபிக்க. 12. To appoint, destine, apportion, நியமிக்க. 13. To fix one in a course of moral actions, establish one in life, நன்னெறியில்நிறுத்த. 14. To settle the mind in contemplations on the deity, மனதைநிறுத்த. 15. To place one in office, reinstate, உத்தியோகத்திலேவைக்க. 16. To deliver in charge, ஒப்புவிக்க. (*c.*)

நிறுத்திவாசி. Read slower.

நீநிறுத்துஅவன்பேசட்டும். Stop, let him speak.

விளக்கைநிறுத்தினான். He put out the lamp.

நீஎன்னைஎளிமையிலேநின்றுநிறுத்திப்போட்டாய். Have you raised me from poverty?

நிறுத்திக்கட்டிப்போட, inf. To stop a business, a course of action, &c.

நிறுத்திக்கொள்ள, inf. To put one in employment, to employ one. 2. To bring about or accomplish an object. 3. To suspend. 4. To bring to an end, to discontinue. 5. To make an estimate, form a plan in the mind.

நிறுத்திச்சொல்ல — நிறுத்திவாசிக்க, inf. To pronounce distinctly with proper pauses, &c.

நிறுத்திப்பிடிக்க, inf. To be rigid, strict, sharp, persisting. 2. To take up little faults.

நிறுத்திப்போட, inf. To suspend for a time, or altogether.

நிறுத்தியெழுத, inf. To write with the pen or style erect, making the letters upright. 2. To leave proper spaces, &c., in writing.

நிறுத்திவைக்க, inf. To suspend, postpone.

நிறுப்பான், appel. n. A balance, துலா. 2. Libra of the Zodiac, துலாராசி. 3. One who weighs, நிறுக்கிறவன்; [*ex* நிற, v.]

நிறுப்பு, v. noun. Setting up, erecting, நிறுத்துகை. 2. Establishing, fixing, restoring, ஸ்தாபிப்பு. 3. Placing, founding, வைப்பு. 4. Suspending, deferring, தாமதிப்பு. 5. Administering, executing, maintaining, பரிபாலிக்கை. (*p.*)

•நிறுவாணம், s. [*prop.* நிருவாணம்.] Nakedness. (*R.*)

நிறுவு, கிறேன், நிறுவினேன், வேன், நிறுவ, v. a. To set up, raise, erect, set upright, செங்குத்தாய்நிறுத்த. 2. To establish, fix, settle, found, plant, நாட்ட. 3. To put, set, place; to station, வைக்க. (*p.*)

அவனைநல்லோரவைக்கணிறுவினான். He placed him in the society of the good.

நிறுவிநிற்க, inf. To stand upright.

நிறை, s. Weighing, libration, தராசு. 2. Weight, the required or proper weight, பாரம். 3. The weight of 100 பலம். 4. Libra of the Zodiac, துலாவிராசி. 5. Fulness, repletion, abundance, copiousness, மிகுதி. 6. Completion, completeness, நிறைவு. 7. A large water-pot, நீர்க்குடம். 8 High respect, honor, weight of character, மாட்சிமை. 9. Unwasting, undecaying, being indissoluble, imperishable, அழிவின்மை. 10. Constant or steady adherence to rules, an abiding by the rules of rectitude, முறைதவறாமை. 11. Setting up, fixing, establishing, நிறுத்துகை. 12. Measure, standard, degree, வரையறை. 13. Fortitude, magnanimity, தைரியம். 14. Moral firmness, staunchness of mind, morality; continence, self-government, மனவுறுதி. 15. Equity, just principles, integrity, uprightness, நீதி. 16. Chastity in a woman, fidelity to a husband, கற்பு.

நிறைகட்ட, inf. To make up a weight equal to a given thing, தடைகட்ட. 2. To give commodities equal in value to other commodities, both being weighed, சரிகட்ட.

நிறைகோல், s. A balance, தராசுக்கோல்.

நிறையழிய, inf. To lose command of one's self from passion, to sacrifice principle, கன்னெறியழிய. 2. To lose as chastity, &c., கற்பழிய. 3. [*also* நிலையழிய.] To become dispirited, disheartened, hopeless, மனவலியழிய. (சது.) 4. To become furious as an elephant in rut, யானைமுதலியனகொள்ள. (*p.*)

நிறையறிகருவி, s. A balance, scales, தராசு.

நிறையுரை, s. Touch or assay of precious metals, நிறுத்தலுரைத்தல். (*c.*)

நிறையுள்ளவன், appel. n. A man of integrity, honesty, equity, நீதிமான்.

நிறை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become full, பூரணப்பட. 2. To abound, be copious, plenteous, profuse, மிக. 3. To overflow, be suffused, பெருக. 4. To be satisfied, contented, replenished, saturated, திருத்திபெற. 5. To be or become complete or replete, to be finished, perfected, பரிபூரணமாக. (*c.*)

நிறைந்திருங்கள். Be still, be silent, *spoken when some important thing is done auspiciously.*

நிறைகரகம், s. A vessel filled with water and carried on the head in a dance in honor of Máriammai and other female deities.

நிறைகர்ப்பம், s. Advanced pregnancy.

நிறைகர்ப்பிணி, s. A woman near the time of her delivery.

நிறைகலை, s. [*com.* பூரணகலை.] Fulness, entireness, completion of the parts, பூரணம். 2. Splendor as fancied in the face of an idol, from a supposed divine afflatus, பூரணதேசசு. 3. The full moon, பூரணசந்திரன். 4. The manifestation of a deity in full glory, முழுக்காட்சி. 5. Possession of an oracle by a deity or demon, பூரணசக்தி. 6. (*fig.*) Being intoxicated, top heavy, முழுவெறி.

நிறைசன்றுத்தாய்ச்சி, s. [*prov.*] A cow with calf.

நிறைகுடம், s. A full pot of water, as used in ceremonies and on festive occasions, adorned with a cocoanut, mango leaves, grain, &c., as an auspicious sight, &c.; also one of the ensigns of royalty. See குடம்.

நிறைசபை—நிறைந்தசபை, s. A full meeting, council or court.

நிறைசன்னி, s. A full fit of apoplexy, முழுச்சன்னி.

நிறைசூல், s. Full pregnancy, *commonly applied to cattle.* 2. (p.) Teeming with buds, ready to blossom or bear—as trees, &c.

நிறைசெல்வம், s. Abundant wealth, independent opulence.

நிறைசெல்வன், s. Kuvera, god of wealth, குபேரன்.

நிறைநரம்பு, s. Being full-stringed, as a lute with ten strings; as நிறைநரம்புள்ள வீணை.

நிறைநாழி, s. Full measure of the நாழி.

நிறைநாழிவைத்தல், v. noun. Placing a measure full of paddy at a marriage, funeral, &c., deemed auspicious, நிரம்பட்டு.

நிறைந்தகுணம் — நிறைந்தமனம், s. A satisfied, contented mind. 2. A cheerful disposition.

நிறைந்தமனிதன், s. A man of noble mind. 2. A perfect man.

நிறைந்திருக்க, inf. To be full, complete. 2. To be still, silent, &c., as a company.

நிறைந்தவீடு, s. A marriage-house, *an auspicious term.*

நிறைபயிர், s. Thick corn, அடர்ந்தபயிர்.

நிறைபாரம், s. [*improp.* நிறைவாரம்.] A heavy load, கனத்தசுமை. 2. Being fully adorned with jewels, &c., அணிகலத்தின்மிகுதி. 3. [*in contempt.*] Eating to the full, மட்டின்றிச்சாப்பிடல். 4. Being loaded with fruit as a tree, பழமிகுதி.

நிறைபானை, s. A full jar.

நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி, s. A woman in advanced pregnancy.

நிறைபூசல், s. [*vul.* நிறுபூசல்.] Great noise, bustle, stir, பேரொலி.

நிறைபொங்கல், s. A full, overflowing, auspicious boiling, as of rice and milk, at the Pongul, தைப்பொங்கல். 2. Many pots of rice boiling at a temple, அநேகம்பானைகளிலிடும்பொங்கல்.

நிறைமணி, s. [*prov.*] A profuse offering, especially to Ganesa, பூரணாபிஷேகம்.

நிறைமதி, s. Full-moon, பூரணசந்திரன். 2. Complete wisdom, பூரணஞானம். (p.)

நிறைமாதம், s. Full term of months, full pregnancy.

நிறைமொழி, s. Words of holy persons, which have actually come to pass, உறுதிச்சொல்.

நிறைமொழிமாந்தர்—நிறைமொழியார்—நிறைமொழியாளர், s. [*pl.*] The holy, sages, சான்றோர். (குறள்.)

நிறையஅளக்க, inf. To measure out full measure.

நிறையக்கொடுக்க, inf. To give bountifully. 2. To give to satisfaction.

நிறையவிட்டுக்கட்ட, inf. To fill garden-beds with water and stop up the channel. 2. [*in cont.*] To drink too much water, or other liquid.

நிறைவு, v. noun. Fulness, completeness, பூரணம். 2. Abundance, copiousness, profusion, மிகுதி. 3. Plenitude, saturation, suffusion, செறிவு. 4. Satisfaction, contentment, திருத்தி. 5. Perfection, பூர்த்தி.

நிறைவாகரம், s. Fulness, repleteness, copiousness, நிறைவு. 2. Entireness, absoluteness, முழுமை.

நிறைவேற, inf. To be accomplished, fulfilled, completed, முற்ற. 2. (*fig.*) To die, சாக.

நிறைவேறிப்போனான். He is dead.

நிறைவேற்ற, inf. To fulfil, accomplish, complete, முற்றச்செய்ய. 2. To perform, execute, effect, நடத்த.

நிறைவேற்றிக்கொடுக்க, inf. To execute, perform, transact, &c., for another.

நிறைவேற்றிக்கொள்ள, inf. To execute for one's self.

நிறைவேற்றம், v. noun. Fulfilment, accomplishment, முற்றுகை. 2. Performance, execution, நடத்துகை.

நிறைவேற்றம்பண்ண, inf. To fulfil, accomplish, complete. 2. To perform, execute.

நிறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fill, make full, நிறையச்செய்ய. 2. To replenish, supply abundantly, satisfy, saturate, மிகுதியாக்க. 3. To stuff, cram, திணிக்க. 4. To diffuse, cause to pervade, suffuse. (with the accusative, either of the thing filled or of that with which it is filled.) பரவச்செய்ய.

நிறைத்தளக்க—நிறையஅளக்க, inf. To give full measure. 2. To supply what is wanting, to fill a measure.

நிறைதருதாறு, s. A creeping plant, சிந்தில், Menispermum cordifol, *L.* (*R.*)

நிறைவாகரம், s. Fulness, &c. See நிறை, v. n.

•நிற், [*improp. for* நிர், *Sans. particle.*] Negation; fulness.

•நிற்காரம்—நிஸ்காரம், s. A slight affront, insult, இகழ்ச்சி.

•நிற்கிரகம், s. [*corrupt. of* நிக்கிரகம்.] Destruction, &c.

•நிற்குணம், s. [*prop.* நிர்க்குணம்.] Void of qualities.

•நிற்பத்தியம், s. [*prop.* நிர்ப்பத்தியம்.] Want of restraint in diet.

•நிற்பந்தம், s. [*prop.* நிர்ப்பந்தம்.] Misery, wretchedness.

•நிற்பாக்கியம், s. [*prop.* நிர்ப்பாக்கியம்.] Unluckiness, misfortune.

•நிற்புதம், s. [*prop.* நிர்ப்புதம்.] A certain number, தொகை.

நிற்றல், v. noun. A standing, நிலை; [cx நில்.] (p.)

•நினதம்—நினாதம், s. Sound, noise, சத்தம். W. p. 468. NINADA. See நிநதம்.

நினை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To consider, reflect, கருத. (p.)

நினைவு, v. noun. Thought, &c., as நினைப்பு. (c.)

நினைவாயிருக்கிறது. There is recollection.

எனக்குநினைவில்லை. I do not remember it; I cannot call it to mind.

நினைவுகூர, inf. To recollect. See கூர், v.

நினைவுகேடு, v. noun. Loss of memory, forgetfulness, மறதி. 2. Loss of consciousness, as in sleep, swooning, drunkenness, &c., கருத்தழிவு.

நினைவுதடுமாற்றம், v. noun. Delirium, derangement.

நினைவுத்தப்பு — நினைவுமோசம், s. A mistake in thought, forgetting.

நினைவுவைக்க, inf. To apply the mind, to fix the thoughts on the Deity, or any object, மனம்வைக்க. 2. To hanker after, to desire, இச்சிக்க. 3. To think of one, நினைக்க. 4. To remember with gratitude, or affection, உபகாரஞ்செய்ய.

நினைவோட, inf. To occur as a train of thought, to be pursued, as an object in the mind.

நினை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To think, consider, reflect, யோசிக்க. 2. To meditate, contemplate, சிந்திக்க. 3. To extend, design, have in view, எண்ண. 4. To bear in mind, call, or recall to mind, to remember, உபகாரஞ்செய்ய. 5. To imagine, fancy, suppose, பாவிக்க. 6. To exert volition; to will, to purpose, தீர்மானிக்க. 7. To think upon, to design, to eye with mercy, கடாட்சிக்க. 8. To be pleased, to please to do a thing, &c., பிரியமுற. 9. To be grateful for, to remember with gratitude, நன்றியறிய. (c.)

நினைக்கவும்ஆகும். He no sooner thinks than it is done.

நினைத்தகாரியஞ்சொல்லுகிறது. To tell, as a soothsayer, &c., what one has in view and the result of his application.

நினைத்ததைமுடிப்பான். He will accomplish whatever he undertakes.

நினைத்துவந்துதவினான். Unsolicited, he came to my help.

தாங்கள் நினைத்திருக்கிறதனாலேயெனக்கொருகுறைவுமில்லை. By your kind remembrance I am free from want.

அவன்நினைத்ததுசித்தித்தது. The thing occurred as he expected.

நினைத்தபடி. According to thought. 2. At pleasure, according to choice.

நினைத்தகாரியம், s. The thing intended, கோரிக்கை. 2. The thing in view in consulting a soothsayer, எண்ணியது. 3. A thing wished for, or expected, விரும்பியது.

நினைத்துநினைத்துப்பேச, inf. To tell by little and little, with after thoughts; sometimes retracting what was previously said; *commonly in a bad sense.*

நினைத்துப்பார்க்க, inf. To reflect, consider, deliberate. 2. To endeavor to call to mind, to try to recollect.

நினைப்பு, v. noun. Thought, idea, reflection, எண்ணம். 2. Recollection, remembrance, உபகாரம். 3. Imagination, conception, fancy, supposition, notion, பாவனை. 4. Object, design, intention, purpose, நோக்கம். 5. Care, attention, thoughtfulness, விழிப்பு. 6. A memorandum, a memento, a memorial, நினைப்பூட்டுங்குறிப்பு. 7. Reverie, whim, freak, conceit, வீண்தோற்றம். (c.)

ஒருநினைப்புக்குக்கேட்டேன். I asked it for a certain object.

நினைப்பறிய, *inf.* To know one's thoughts, views, wishes or intentions.

நினைப்பாயிருக்க, *inf.* To be mindful, cautious, attentive, thoughtful.

நினைப்பாளி, *appel. n.* A person with a good memory, ஞாபகமுடையோன்.

நினைப்புக்கூட்ட, *inf.* To collect one's thoughts. 2. To remind another.

நினைப்புமறப்பு, *v. noun.* Remembrance and forgetfulness.

நினைப்பூட்ட, *inf.* To put in mind, to remind, ஞாபகமுண்டாக்க. 2. To suggest, to awaken attention, நினைவுறுத்த.

நின். See நீ. *(p.)*

•நின். [*a change of Sa. prefix* நிர், *before soft letters.*] For most of the compounds, see under நிர்.

நின்மலம், *s.* Purity, immaculateness.

நின்மலாவத்தை, *s.* [*also* மேலாலவத்தை.] Certain parts of the body regarded as stations of the soul, seeking deliverance from *Malam*. They are five-fold: 1. நின்மலசாக்கிரம், soul's coming to a full vision; 2. நின்மலசொப்பனம், not being affected by the elements; 3. நின்மலசுழுத்தி, insensibility to sinful desires; 4. நின்மலதுரியம், reaching the region of happiness; 5. நின்மலதுரியாதீதம், enjoying transcendental bliss. Compare கீழாலவத்தை.

நின்மூடன், *s.* A stupid person, a dolt.

நின்னாமன், *s.* The Supreme Being; [*ex* நாமம்.]

நின்று. A sign of the ablative case, as ஆற்றிலேநின்று, from the river. 2. An expletive, அசைச்சொல். 3. See நில்.

நின்றுசிணுங்கி, *appel. n.* A kind of herb that is continually emitting water, சிறியாணங்கை.

நின்றுபயனின்மை, *v. noun.* [*in gram.*] One of the ten faults in a literary composition. See நூற்குற்றம் under குற்றம்.

நீ

நீ. A letter compounded of ந் and ஈ.

நீ, *pron.* [*pl.* நீர், நீயிர், நீவிர்.] Thou.
Gen. உன், உனது, உன்னுடைய. p. நின், நினது, &c.
Dat. உனக்கு. p. நினக்கு, நிற்கு.
Ac. உன்னை. p. நின்னை.
Local ablative, உன்னில், &c.

நீகம், *s.* A frog, தவளை. 2. A cloud, மேகம். (சது.)

•நீகாசம், *s.* [*also* நிகாசம்.] Comparison, resemblance. உவமை. W. p. 483. Neekasa.

நீகாமன்—நீகான், *s.* A pilot, a steersman, as மீகாமன். (சது.)

எனக்குநீகாமனில்லை. I have no one to guide me. (*Beschi.*)

•நீகாரம், *s.* Frost, hoar-frost, dew, heavy dew, as நிகாரம். W. p. 486. Neehara.

நீக்கம், *s.* Separation, removal, disengagement, liberation, நீங்குகை. 2. An opening, interstice, gap, chink, cleft, fissure, crack, பிளப்பு. (*c.*) 3. Length, elongation, extension, நீளம்.

நீக்கங்கிடைத்தால்விடான். If he get room he will not let it slip; i. e. will take advantage of it.

நீக்கப்பொருள், *s.* [*in gram.*] One division of the fifth case, ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள்களிலொன்று.

நீக்கமானபல், *s.* Separated teeth.

நீக்கவுருபு, *s.* [*in gram.*] The ablative of separation, removal, &c.—the signs of it are இல், இன், &c., ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு.

நீ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To leave, forsake, relinquish, abandon, விட. 2. To deny the senses; to live morally and according to prescribed rules, ஐம்புலனடக்க. 3. To renounce the world—as an ascetic, உலகத்தைத்துறக்க. 4. To put away, to reject, to discard, தள்ள. 5. *v. n.* To behave well, ஒழுங்காய்நடக்க. (*p.*)

நீத்தவன், *appel. n.* Argha of the Jainas, அருகன். (சது.) 2. An ascetic, one who is above worldly pleasures, துறந்தோன்.

நீத்தார்—நீத்தோர், *appel. n.* [*pl.*] Ascetics, the holy, துறவோர்.

நீத்தல், *v. noun.* Good behavior, &c., *as the verb.*

நீக்கு, *s.* Separation, removal, விலக்கு. 2. An opening, a cleft, chink, பிளப்பு. 3. Remainder, balance, மீதி. (*c.*)

நீக்குப்போக்கு, *s.* An opening, interstice or gap; *used chiefly in the negative,* இடைவெளி. 2. Means, pecuniary ability, வழிவகை. 3. Routine of business, கிரியைக்கிரமம். 4. Management, contrivance, உபாயம்.

அதற்கொருநீக்குப்போக்குப்பண்ணும். Devise some means for that.

நீக்குப்போக்கில்லாமல். Without proper openings or order.

நீக்குப்போக்கறியாதவன், *appel. n.* One unacquainted with business, a novice. 2. One ignorant of etiquette.

நீக்குப்போக்கில்லாதவன், *appel. n.* One destitute of pecuniary means.

நீக்கு, கிறேன், நீக்கினேன், வேன், நீக்க, *v. a.* To remove, expel, displace, dismiss, extricate, அகற்ற. 2. To liberate, exempt, exonerate, விடுதலையாக்க. 3. To deduct, கழிக்க. 4. To exclude, seclude, ஒழிக்க. 5. To turn or draw aside, as a curtain in order to pass through, ஒதுக்க. 6. To avert, ward off, தடுக்க. 7. To kill, despatch, கொல்ல. 8. To distend, as the legs, fingers, &c., பரப்ப. 9. To force apart, force open, பிரிக்க. 10. To separate friends, &c., மித்திரபேதஞ்செய்ய. 11. To change, மாற்ற. (*c.*)

கதவைநீக்கிக்கொண்டுபோ. Open the door a little and go.

விரலைநீக்கு. Distend the fingers.

ஒருவனைநீக்கி. Excepting one.

நீக்கிப்பார்க்க, *inf.* To draw aside a curtain and look through.

நீக்கல், *v. noun.* Opposition, disagreement, மாறுபாடு. 2. *s.* As நீக்கம்.

நீங்கல், *s.* [*prov.*] A gap, chink, as நீம்பல். 2. See நீக்கு.

நீங்கள், *pron.* [*plural of* நீ.] Ye, you; often used colloquially as an honorific, முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். (*c.*)

நீங்கு, கிறேன், நீங்கினேன், வேன், நீங்க, *v. n.* To leave, depart, separate from, பிரிய. 2. To be dispelled, dissipated, dispersed, scattered, சிதற. 3. To be turned away, to be warded off, மாற. 4. To be liberated or released from, விலக. 5. To be discharged, liquidated, expiated, as sin; to be removed, as disease, &c., கழிய. 6. To be dismissed, deposed, ejected from office, தள்ளுண்ண. 7. To be excepted, excluded, ஒழிய. (*c.*) 8. [*prov. and improp.*] To swim, நீந்த. 9. To form as a gap, crevice, chink or chasm; to chap, பிளவுபட. 10. To be distended as the fingers, the legs or compasses, &c., அகல.

நீங்காதசிநேகம், *s.* Unalterable friendship.

நீங்காதுபற்றல், *v. noun.* Unceasing application; (*lit.*) holding.

நீங்காமை, *neg. v. noun.* That which is inseparable, பிரியாமை. 2. Unchangeableness, continuance, நித்தியமாயிருக்கை.

நீங்காவிட்டம், *s.* A beam to strengthen the walls of a house, வீட்டுத்திரம்.

நீங்கல், *v. noun.* Removing, separating, &c., *as the verb.*

அதுநீங்கலாகமற்றதைக்கொண்டுவா. With the exception of that, bring the rest.

நீங்கலாக, *inf.* To be released, become free, be freed from.

•நீசகன், *s.* (*St.*) A low, vile person, as நீசன்; [*ex* நீசம்.]

•நீசம், *s.* Lowness, meanness, vileness, இழிவு. W. p. 483. Neecha. 2. Cruelty, barbarity, savageness, கொடுமை. 3. [*in astrol.*] The inauspicious situation of a planet. See நீசக்கிரகம்.

நீசக்கிரகம், *s.* A planet situated in the most unfriendly sign. See இராசிநிலை.

நீசசாதி, *s.* A low caste, இனசாதி—In Jaffna they reckon four, பள்ளு, நளம், பறை and நளம்பு.

நீசஸ்தானம் — நீசத்தானம், *s.* A vile place, இழிந்தஇடம். 2. The most unfriendly aspect of a planet. See தானம்.

நீசப்பட, *inf.* To be low, vile, degraded by mean or improper actions, ஈனப்பட. 2. To be badly situated as a planet in an unfavorable sign, நீசஇடமுற.

நீசர், *s.* [*pl. masc. sing.* நீசன், *fem.* நீசி, நீசஸ்திரீ.] The low, the vile, the contemptible; savages, இழிந்தோர்.

நீசவாகனம், *s.* Ass; (*lit.*) a mean conveyance, கழுதை.

நீச்சல்—நீச்சு, *s.* [*improp.*] Swimming as a living creature, நீந்துகை. 2. Water of swimming depth, ஆழம்; [*ex* நீந்த, *v.*] (*Colloq.*) 3. [*vul.*] A bad smell, fish-smell, மீன்கவிச்சு.

அவன்நீச்சலேவந்தான். He came swimming.

நீச்சடிக்க, *inf.* To swim.

இவனுக்குமீசைமேலேநீச்சடிக்கவேணும். He will not eat without the smell of fish on his whiskers; i. e. he always eats fish.

நீச்சாள், *s.* A swimmer.

நீச்சுக்காரர், *s.* [*pl.*] Swimmers.

நீச்சுத்தண்ணீர், *s.* Water of swimming depth. 2. [*vul.*] As நீராகாரம்.

நீச்சுநிலை, *s.* Swimming depth and shallow water.

நீச்சுநிலையறிய, *s.* To examine the deep and shallow places; i. e. to investigate a business. 2. To examine a position.

நீச்சுப்பழக, *inf.* To practise swimming, to learn to swim.

நீச்சுப்பழக்க, *s.* To teach one to swim.

மீன்குஞ்சுக்குநீச்சுப்பழக்குவாருண்டோ. Are there any who teach young fishes to swim? said to show that the son follows the steps of the father.

நீஞ்சு, கிறேன், நீஞ்சினேன், வேன், நீஞ்ச, *v. n.* [*vul. for* நீந்து] To swim, as a living creature. 2. (*fig*) To drink too much water or other liquids.

நீஞ்சும்பிராணிகள், *s.* Aquatic or amphibious creatures, நீர்வாழ்செந்துகள்.

நீடாணம்—நீட்டாணம், *s.* Pottage, soup, குழம்பு. (*R.*)

நீடாழி—நீடூழி. See நீடு, *v. n.*

நீடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To lengthen, as time, &c., நீள. 2. To extend as life, be long lived, ஆயுசுநீடிக்க. 3. To endure, last, be permanent, நிலைநிற்க; [*ex* நீடு, *v.*]

தெய்வமவனைநீடிக்கவைத்தழித்தது. Providence which long preserved, at length destroyed him.

நீடித்தகாலம், *s.* A long time.

நீடித்தவயசு, *s.* A long life.

நீடித்திருக்க, *inf.* To live long; also நீடித்துவாழ. 2. To endure.

நீடிப்பு, *v. noun.* Length of life, longevity.

நீடு. An adverbial particle used in combination to express extension or duration of time or space, or a long time, நெடுங்காலமட்டும்; [*ex* நீடு, *v.*]

நீடுவாழ்வார். They shall live long. (*p.*)

நீடுநினைந்திரங்கல், *v. noun.* [*in love poetry.*] The grief of the husband on account of the absence of the wife, அகப்பொருட்டுறையிலொன்று.

நீடோடநடக்க, *inf.* To last a long time. (*R.*)

நீடு, கிறது, நீடினது, ம், நீட, *v. n.* To grow long, to lengthen, to be extended or to extend itself, through space or time, நீளிக்க. 2. To last long, to endure, to be permanent, நிலைக்க. 3. To exist, subsist, இருக்க. 4. To abound, be copious, பெருக. 5. To pass over, leap over, கடக்க. (*p.*)

நீடாழி, *s.* The extensive sea; [*ex* ஆழி.]

நீடியஆயுள், *s.* Long life, longevity.

நீடியகாலம், *s.* Long time.

நீடியசாந்தம், *s.* Long suffering.

நீடியசெல்வம், *s.* Prolonged prosperity.

நீடியவாழ்வு, *s.* Prolonged life, longevity.

நீடூழி—நீடூழிகாலம், *s.* Perpetuity of years, ages, &c.

நீடூழிகாலம்வாழ்ந்திரு. Live long.

நீட்சி, *v. noun.* Length, நீட்டம். (சது.) 2. Extension, விசாலம்; [*ex* நீள், *v.*]

நீட்சிமை, *s.* Length, extension, as நீட்சி.

நீட்டம், *s.* Length, நீளம்; [*ex* நீடு, *v.*]

நீட்டி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be prolonged, to extend as time, to be long, நெடும்பொழுதாக. 2. To delay, தாமதிக்க. 3. *v. a.* To lengthen a discourse, &c., வளர்த்துப்பேச. 4. (சது.) [*with the personal terminations.*] To fulfil, accomplish, complete, முடிக்க.

நீட்டு, *s.* Length of time or space, நீளம். 2. See நீட்டு, *v.* (*c.*)

நெடுநீட்டுக்குத்தவணைசொல்லுகிறான். He is adding term to term; i. e. putting off paying.

நீட்டுப்போக்கு, *s.* Tallness and robustness, நெடுமைவலிமை. 2. Spaciousness, width, broadness, width and length, அகலநீளம். 3. One's ability, pecuniary or other, திராணி.

நீட்டுப்போக்கானஆள். A tall, robust man. 2. A rich man, one living in state.

நீட்டுப்போக்கறிய, *inf.* To be acquainted with one's circumstances or abilities.

நீட்டுமுடக்கு, *s.* A readiness to give and receive, to lend and borrow; an accommodating disposition, கொடுக்கல்வாங்கல். 2. Pecuniary ability, &c., as நீட்டுப்போக்கு, 3.

நீட்டுமுடக்கில்லாதவன், *appel. n.* A miser, an unaccommodating person. 2. One of narrow circumstances unable to defray expenses.

நீட்டு, கிறேன், நீட்டினேன், வேன், நீட்ட, *v. a.* To stretch a rope; to stretch out the hand; to extend, lengthen; to protrude the tongue, the head &c.; to reach forth, to draw out wire, &c., நீடிக்கச்செய்ய. 2. To make wire by hammering, to beat, அடித்துநீட்ட. 3. [*affixed to* கை.] To give, to bestow, ஈய. 4. To prolong, delay, protract, procrastinate, defer, retard, தாமதப்படுத்த.

இவள்வெகுநீட்டி. She carries her head high.

நீட்டவுமாட்டார்முடக்கவுமாட்டார். He will neither stretch nor bend; i. e. he will neither lend nor borrow; is miserly.

அதெல்லாமென்னிடத்தில்நீட்டாதே. Do not boast much to me.

நீட்டினகைமுடக்கக்கூடாது. One could not draw in a stretched hand (so thick is the crowd, &c).

நீட்டாள், *s.* An attending or waiting servant, வேலையாள்.

நீட்டல்—நீட்டு, *v. noun.* The act of extending, stretching, &c., *as the verb.*

நீட்டலளவு — நீட்டலளவை — நீட்டளவை, *s.* Long measure, one of the four kinds of measure, நான்களவையுளொன்று.

நீட்டலளவையாகுபெயர், *s.* [*in gram.*] One of the four kinds of அளவையாகுபெயர், according to which a measuring rod is put for the piece of land measured.

நீட்டல்குறுக்கல், *v. noun.* [*in gram.*] Diæresis and synæresis, separating and combining. Compare குறுக்கல்.

நீட்டல்மானம், *s.* Long measure, நீட்டலளவை.

நீட்பம், *s.* [*prov.*] Length, நீளம்.

•நீதம், *s.* Good behavior, correct deportment, நன்னெறி. W. p. 484. Neeta. 2. Equity, justice, as நீதி. (சது.)

நீதமாய்நடக்கிறான். He conducts himself properly.

நீதக்காரன், *s.* A man of probity, equity, justice, யோக்கியன்.

நீதக்கேடு — நீதப்பிழை, *s.* Injury, wrong, impropriety. 2. As நீதிகேடு.

நீதவான், *s.* As நீதக்காரன். 2. [*prov.*] A judge, நியாயாதிபதி.

நீதன், *s.* A just man, நீதியுடையான்,

•நீதி, *s.* Equity, righteousness, justness, justice, நியாயம். 2. Reasonableness, propriety, தகுதி. 3. Law, பிரமாணம். 4. Right conduct, morality, நன்னெறி. 5. Established custom, முறைமை. 6. Truth, உண்மை. W. p. 484. Neeti. (*c*)—For the compounds compare with நியாயம்.

நீதிகெட்டவன், *appel. n.* An unjust man.

நீதிகேடு, *s.* Injustice, immorality, unlawfulness, illegality.

நீதிகேட்க—நீதிவிசாரிக்க — நீதிவிளங்க, *inf.* To hear or try cases for judgment.

நீதிசாஸ்திரம், *s.* Law, polity, jurisprudence, &c., as நீதிநூல்.

நீதிசாரம், *s.* A work on morals in Sanscrit, ஓர்நீதிநூல்.

நீதிஸ்தலம், *s.* Court of justice, judgment seat.

நீதித்தப்பு—நீதிவழு, *s.* Deviation from right, injustice.

நீதித்தொழில், *s.* One's proper, or professional duty.

நீதிநியாயம், *s.* Justice and reason. 2. Law, legislative enactments. 3. Practice in courts of law, rules of justice.

நீதிநூல், *s.* Moral science, ethical writings, அறநூல். 2. Works treating on law, மனுநூல்.

நீதிநூலன், *s.* [*sometimes* நீதிநூலி.] An epithet of Argha, as giver of moral science, அருகன். (சது.) 2. A legislator, நியாயப்பிரமாணிகன்.

நீதிநெறி, *s.* Rules of morality. 2. Morality, moral conduct.

நீதிநெறிவிளக்கம், *s.* A treatise on the rules of morality, ஓர்நீதிநூல்.

நீதிபரன், *s.* The Supreme Being, the just, கடவுள்; also நீதிபரம். 2. A just king, judge, &c., a just man, நீதியுள்ளஅரசன்.

நீதிமான், *s.* A just, righteous, or equitable man.

நீதிமானுக்கப்படுதல், *v. noun.* [*in Chris. usage.*] Being justified, justification.

நீதியதிபதி—நீதியாதிபதி, *s.* A judge.

நீதியர், *s.* [*pl.*] The just, நீதியுடையோர்.

நீதியறிந்தோர், *appel. n.* [*pl.*] Ministers of state, மந்திரிகள்.

நீதியற்றபட்டணம், *s.* A town where injustice prevails.

நீதியற்றபட்டணத்தில்நின்றுமழைபெய்யுமா...... Will it rain upon an unjust town?

நீதியொழுங்கு, *s.* Rules of justice, நீதிநெறி.

நீதிராசா, *s.* [*prov.*] A judge.

நீதிவிசாரிக்க, *inf.* As நீதிவிளங்க.

நீதிவிளங்க, *inf.* To try a case, as நீதிகேட்க. 2. To be justified, appear just, குற்றமற்றுத்தோன்ற.

•நீந்தம், *s.* Flood, deluge, overflow, inundation, வெள்ளம். (வ.)

நீந்து, *s.* Water of swimming depth, as நீச்சு 2. [*ex* நீந்து.] (வ)

நீந்து, கிறேன், நீந்தினேன், வேன், நீந்த, *v. n.* To swim as living creatures, நீச்சடிக்க. 2. To swim over, swim out, நீந்திப்போக. 3. To pass over, or through, escape from, கடக்க. (*c.*)

நீந்துபுனல், *s.* Water of swimming depth, நீச்சுநீர்.

•நீபம், *s.* The கடம்பு tree. 2. The white கடம்பு tree. See கடம்பு. 3. The twenty-sixth lunar asterism, உத்திரட்டாதி. W. p. 484. Neepa.

நீப்பு, *v. noun.* Relinquishment, renunciation, துறவு. 2. Separation or parting away, பிரிவு; [*ex* நீ. *v.*] (வ.)

நீமம், *s.* Light, lustre, splendor, ஒளி.

நீம்பல், *s.* An opening, a gap, cleft, a chink between two boards, பிளப்பு; *used in Madura.* (*Beschi.*)

நீயிர்—நீர், *pron.* [*plural of* நீ, *which see.*] Ye, you. (*p.*)

நீர, *s.* [*pl.*] Those which have properties, குணத்தையுடையன; [*ex* நீர்.] (*p.*)

•நீரம், *s.* Water, liquor, தண்ணீர். W. p. 484. Neera.

நீராகாரம்—நீராழி, *s.* See under நீர்.

•நீரோருகம், *s.* A lotus, as அம்போருகம், Nelumbium; [*ex* நீர் *et* உருகம்.]

•நீரோற்காரி, *s.* One of the seven-fold class of clouds which are to appear at the destruction of the world; the class that yields water, சத்தமேகங்களிலொன்று; [*ex* உற்காரம்.]

•நீர், *s.* Water, சலம். 2. Juice, liquid, succulence, liquor, fluid, இரசம். 3. Wateriness, moisture, wetness, humidity, ஈரம். 4. Humors of the body, serum, lymph, புண்ணொழுக்குநீர். 5. Urine, மூத்திரம்; *modeste.* 6. (*p.*) The twentieth lunar asterism, பூராடம். 7. Nature, property, disposition, குணம். 8. State, condition, நிலை.—Of நீர், water, are இளநீர், உமிழ்நீர், கண்ணீர், குடிநீர், குளிநீர், கிறுநீர், வெந்நீர், செந்நீர், வெம்நீர், சேற்றுநீர், தண்ணீர், வெந்நீர், &c, which see in their places.

நீரையடித்தால்நீர்விலகாது. If water be beaten it will not divide; i. e. relations, though offended with each other, will reunite.

நீருள்ளத்தழுக்கில்லை. Where there is water, there is no impurity.

நீரடிமுத்து — நீரெட்டிமுத்து, *s.* A medicinal nut, Jatropha Montana. (*Willd.*)

நீரடைப்பு, *v. noun.* Stoppage, or suppression of urine, strangury.

நீரத்தி, *s.* A kind of fig-tree. See கொடியத்தி.

நீரரண், *s.* Security of a fortification surrounded by water. See அரண்.

நீரரமகளிர், *s.* Nymphs of the waters, நீரில்வாழும்தெய்வப்பெண்கள்.

நீரருகல், *v. noun.* Passing urine with interruptions, and strangury, நீர்சுருங்கி இறங்கல்.

நீரலரி, *s.* A kind of oleander. See அலரி.

நீராழிவு—நீரிழிவு, *s.* [*sometimes* நீர்க்கழிவு.] Diabetes.

நீராகாரம், *s.* Water strained from cold rice kept over night for breakfast.

நீராசனம்—நீராஞ்சனம், *s.* [*also* நீராஞ்சனம்.] Holding a lighted wick in water in which turmeric and lime are dissolved, and margosa leaves placed; and waving it round the idol, ஆலத்தி. 2. Waving lighted, sacrificial grass around ghee, and casting it into the sacred fire; (*some give other definitions*), ஓமத்தீக்குமோதிடல்.

நீராடல், *v. noun.* Bathing, playing in water, ஸ்நானஞ்செய்தல். 2. A ripening cocoa-nut in which the water sounds when shaken; also நீராடற்றேங்காய். 3. One of the ten parts of juvenile poetry of the female class. See பிள்ளைத்தமிழ்.

நீராடற்பதம், *s.* That stage in the ripening of a cocoa-nut in which when shaken the water sounds.

நீராட்ட, *inf.* To bathe another, bathe an idol, a beast, a corpse, &c., ஸ்நானஞ்செய்விக்க.

நீராணிக்கன், *s.* One who takes care of the sluice of a public tank; *used in the Congu country.*

நீராமைக்கட்டு, *s.* [*sometimes* நீராமம்.] A kind of dropsical disease in the abdomen, நீர்க்கோவை.

நீராமை, *s.* A sea-turtle. 2. As நீராமைக்கட்டு.

நீராம்பல், *s.* The water lily. See ஆம்பல். 2. A kind of dropsy, Anasarca, நீர்க்கோவை.

நீராரம்பம், *s.* Land dependent on irrigation—oppos. to கடாரம்பம், wild cultivation.

நீராரை—நீருராரை, *s.* A water-plant, Marsilea. See ஆரை.

நீராவி, *s.* A tank or well, கேணி. 2. Steam, புகை; [*ex* ஆவி.]

நீராவியந்திரம், *s.* A steam engine.

நீராவிமரக்கலம், *s.* A steamer.

நீராழி, *s.* The sea, as ஆழி, கடல்.

நீராழிமண்டபம், *s.* A choultry in the middle of a tank, குளத்தின்நடுவேகட்டியமண்டபம்.

நீராளம், *s.* [*prov.*] Liquid food, நீருள்ளகலந்தவுணவு. 2. [*used in the South.*] Mixed sweet toddy, மயக்கமில்லாதகள்.

நீராளமாயுருக, *inf.* To melt freely. 2. To melt, as the heart.

நீராளமாய்விட்டுச்சாப்பிட, *inf.* To eat rice mixing freely liquid curry, curds, broth, &c.

நீரிட, *inf.* To pass urine, as நீர்விட. (*R.*)

நீரிலாநிலம், *s.* Barren ground, a desert tract, &c., as பாலை.

நீரிறங்குதல், *v. noun.* Passing of urine. 2. Forming as watery humors in any parts of the body except the head.

நீருடும்பு, *s.* A kind of lizard, a newt.

நீருமரி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Tamarix articulata, Vahl.

நீருள்ளி, *s.* An onion, வெண்காயம்.

நீரூற்று, *s.* A spring, a fountain.

நீரெதிப்பு, *v. noun.* Flowing tide, current, swelling, நீர்ப்பெருக்கு.

நீரெட்டிமுத்து, *s.* A medicinal nut. See நீரடிமுத்து.

நீரெரிப்பு, *s.* Dysury, as நீர்க்கடுப்பு.

நீரெலி, *s.* [*prov.*] A water rat.

நீரேற்றம், *s.* Flood, tide, flow, swell, நீர்ப்பெருக்கு. 2. Catarrh, கபகோபம். 3. A dropsical swelling caused by derangement of the humors, நீர்க்கோவை.

நீரொட்டி, *appel. n.* [*com.* நீரோணா.] An edible water plant.

நீரோலை, *s.* [*prov.*] Festivity, joviality. 2. Delight, joy, enjoyment, gratification, மகிழ்ச்சி. (*Jaffna.*)

நீரோடி, *appel. n.* A gutter, sluice, conduit, மதகு. 2. A timber in a roof forming a channel to carry off water.

நீரோடை, *s.* A water-course.

நீரோட்டம், *s.* Water-flood, a current, stream, torrent, நீரொழுக்கு.

நீரோட்டத்திற்போனான். He went with the current.

நீர்கொள்வான்-நீர்கொள்ளுவான், *appel. n.* Chicken pox, சிறுவேடகம்.

நீர்கொள்ள—நீர்கோக்க, *inf.* To be imbibed—as moisture on the surface of the body, causing colds, சீதங்கொள்ள. 2. To imbibe moisture, as sores, causing irritation, &c., நீர்கோக்க.

நீர்க்கடம்பு, *s.* A tree growing near water, ஓர்மரம். See கடம்பு.

நீர்க்கடன், *s.* A ceremony of pouring water mixed with rape seed. See திலோதகம் under உதகம்.

நீர்க்கடுப்பு — நீர்ச்சுருக்கு, *v. noun.* Strangury or urinary discharges attended with pain. See கடுப்பு.

நீர்க்கட்ட, *inf.* To form, as blisters, கொப்புளமுண்டாக.

நீர்க்கட்டு, *s.* Stoppage of urine. See கட்டு. 2. A kind of dropsy, as நீர்ப்பிறப்பு. (*Beschi.*)

நீர்க்கணம், *s.* One of the eight classes in poetry. See அட்டகணம் under கணம்.

நீர்க்கமலினி, *s.* A water plant as அல்லி. (*R.*)

நீர்க்கரை, *s.* The water's edge, bank of a river, tank, &c.

நீர்க்காகம்—நீர்க்காக்கை, *s.* [*vul.* நீர்க்காக்காய்.] A kind of diving water-bird. See காக்காய்.

நீர்க்காசம், *s.* Asthma, phthisic, humoral asthma aggravated by cold.

நீர்க்கால், *s.* A water-channel.

நீர்க்காவி, *s.* A kind of reddish color in cloth, புள்காவி. See காவி. 2. A water plant, கருங்குவளை.

நீர்க்கிராம்பு, *s.* A water plant, Jussiena repens, *L.*

நீர்க்கீரை, *s.* Any eatable water plant.

நீர்க்கீழ், *s.* [*in astrol.*] The fourth from the rising sign as சதுர்த்தஸ்தானம்.

நீர்க்குடம், *s.* A pot full of water with other things, one of the ensigns of royalty. See இராசசின்னம்.

நீர்க்குடி, *s.* [*prov.*] Drink, drinking, குடிக்குநீர்.

நீர்க்குஷ்டம்—நீர்க்குட்டம், *s.* A kind of leprosy.

நீர்க்குண்டி, s. A shrub, வெண்ணொச்சி.

நீர்க்குமிழி, s. A water bubble as குமிழி.

நீர்க்குமிழிபோலநிலையற்றவுடம்பு. The body as transient as a bubble.

நீர்க்குளிரி, s. A water plant. See குளிரி.

நீர்க்குறிஞ்சா, s. A plant, Asclepias asthmatica. Willd.

நீர்க்கூலி, s. The price of fresh water. (R.)

நீர்க்கொதி — நீர்க்கொதிப்பு, s. [prov.] Hot and painful urinary discharges.

நீர்க்கைக்கதவு, s. A sluice, மதகு. (R.)

நீர்க்கொப்பரை, s. A large vessel for water.

நீர்க்கொழுந்து, s. Head or flow of a current or stream, head of a tide, நீர்முகம். (p.)

நீர்க்கொழும்பு, s. A town in Ceylon, Negumbo, நகர்.

நீர்க்கொள்ள, inf. As நீர்கொள்ள.

நீர்க்கோத்தை, s. [prov.] A water-snake, நீர்வளைத்தண்ணீர்ப்பாம்பு.

நீர்க்கோவை, s. Dropsy, tymphany.

நீர்க்கோழி, s. A kind of water bird.

நீர்ச்சங்கு, s. A plant as சங்கு, Monetia, L.

நீர்ச்சலவை, s. Bleaching cloth, &c. See சலவை.

நீர்ச்சாணை, s. A kind of hone. See சாணை.

நீர்ச்சாரை, s. A rat-snake. See தண்ணீர்ச்சாரை.

நீர்ச்சால், s. A large pot for washermen, or for drink for travellers, &c., தண்ணீர்ச்சால். 2. A bucket as சால்.

நீர்ச்சாவி, s. Grain blighted from excess of water. See சாவி.

நீர்ச்சிக்கு, s. Strangury as நீரடைப்பு.

நீர்ச்சிரங்கு, s. [prov. com. சேற்றுப்புண்.] Soreness between the toes, caused by walking on muddy ground.

நீர்ச்சின்னி, s. A plant, Urtica glomerata, L.

நீர்ச்சிறுப்பு, v. noun. Scanty discharge of urine, நீர்சுருகல்.

நீர்ச்சீலை, s. A piece of cloth for covering the privities in bathing.

நீர்ச்சுண்டி, s. One of the class of sensitive plants. See சுண்டி.

நீர்ச்சுழல்—நீர்ச்சுழி, s. Eddy, whirlpool, vortex, gulph.

நீர்ச்சுனை, s. Water-pools, natural wells, holes made for getting water.

நீர்ச்சூலை, s. Hydrocele, commonly அண்டவாயு.

நீர்ச்செம்பை, s. A tree, Coronilla aculiata, L. See செம்பை.

நீர்ச்செறிவு, s. A collection, expanse or sheet of water as நீர்ப்பரப்பு.

நீர்ச்சேம்பு, s. A plant. See சேம்பு.

நீர்ச்சோறு, s. [also பழஞ்சோறு.] Boiled rice mixed with water and kept over night to be eaten in the morning.

நீர்தூவுந்துருத்தி, s. [also நீர்சிதறுந்துருத்தி.] A squirt-gun, or instrument for throwing water.

நீர்த்தாகம், s. Thirst, as தண்ணீர்த்தாகம்.

நீர்த்தாரை, s. Jet or spout of water, a conduit, &c., as சலதாரை. 2. Rainy streaks in the clouds, or from the sun after setting. See மழைத்தாரை. 3. [modeste] membrum virile.

நீர்த்தானம், s. The fourth from the rising sign, உதயத்திற்குநாலாமிடம்.

நீர்த்திவலை—நீர்த்துளி, s. A water drop, globule of water.

நீர்த்துறை, s. [also தண்ணீர்த்துறை.] The entrance to a tank, river, &c., See துறை.

நீர்த்தூம்பு, s. A spout, மதகு.

நீர்நாய், s. The sea-dog. See நாய்.

நீர்நாள், s. The twentieth lunar asterism, பூராடம். (p.)

நீர்நிலை, s. A tank, குளம். (சது.) 2. Depth of water, நீராழம்.

நீர்நொச்சி, s. A species of the நொச்சி plants Vitex trifolia, L. See நொச்சி.

நீர்பெயகலன், s. A water vessel used by ascetics, கமண்டலம். (p.)

நீர்ப்பகண்டை, s. A species of the பகண்டை plant, Stemodia aquatica. Willd.

நீர்ப்பஞ்சு, s. A sponge, கடற்காளான்.

நீர்ப்பயிர், s. A kind of disease, as நீர்ப்பாடு.

நீர்ப்பரப்பு, v. noun. An expanse or sheet of water, நீர்விரிவு.

நீர்ப்பறவை, s. Any kind of water-bird.

நீர்ப்புலை, s. A kind of plant, புல்லாமணக்கு, Melanthium Indica.

நீர்ப்பாக்கு, s. Areca-nut steeped in water. See ஊறற்பாக்கு.

நீர்ப்பாடு, v. noun. Violent diarrhœa, sudden and often fatal, விஷக்கிராணி. 2. Diabetes, especially of women. நீரழிவு 3. Drought, want of rain, நீர்க்குறைவு. (Beschi.)

நீர்ப்பாடுமெய்யாளுந்தொளமீன்கோமே. If a man has a violent diarrhœa, can he keep on his flap-cloth? i. e. can the weak contend with the mighty?

நீர்ப்பாடானபயிர், s. Vegetables injured by drought.

நீர்ப்பாட்டுச்சன்னி, s. A fit in the நீர்ப்பாடு disease.

நீர்ப்பாம்பு, s. A water-snake. See தண்ணீர்ப்பாம்பு.

நீர்ப்பாய்ச்சல், s. A flow of water, a stream, current, torrent. 2. Discharge of serum from a sore or of water from the eyes, mucus from the nose, &c., நீர்ப்பாய்தல்.

நீர்ப்பாய்ச்சலானநாடு. A country abounding with mountain streams, rivers, rivulets, &c.

நீர்ப்பாய்ச்சுமானியம், s. Land held free of tax, in whole or in part, irrigated from a public reservoir. [Gov. usage.]

நீர்ப்பிடி-நீர்ப்பிடிப்பு, v. noun. Quantity of water. 2. Watery humors in the body, juiciness of some kinds of fruit or vegetables. See தண்ணீர்ப்பிடி.

நீர்ப்பிரமியம், s. Strangury, especially of men. See நீர்ப்பாடு.

நீர்ப்பிளவை, s. A kind of ulcer. See பிளவை.

நீர்ப்பீனசம், s. A kind of inflammation in the head, with offensive discharges of mucus. See பீனசம்.

நீர்ப்புடையன், s. A poisonous kind of water-snake, நீர்பாம்பு.

நீர்ப்பூ, s. One of the four kinds of flowers, a water-flower, நால்வகைப்பூவி லொன்று.

நீர்ப்பூலா — நீர்ப்பூல், s. A kind of shrub, a species of the பூல், Phyllanthus multiflorus. Willd.

நீர்ப்பெருக்கு, v. noun. Flow of tide, சலப்பெருக்கு.

நீர்மட்டம், s. Water-level.

நீர்மறிப்பு, v. noun. Stoppage of urine, நீரடைப்பு.

நீர்மாங்காய், s. Mangoes soaked in water, and dried, forming a kind of pickle, மாங்காயடைகாய்.

நீர்மீட்டான்—நீர்விட்டான், appel. n. A kind of medicinal creeper. See தண்ணீர்விட்டான்.

நீர்முகம், s. A ford, a place in a river for bathing, getting water, &c., இறங்கு துறை. 2. Head of the tide or current at the mouth of a river, where it flows into the sea, நீர்ப்பெருக்கின்முனை. (p.)

நீர்முட்ட, inf. To make water (urine) சிறுநீர்முட்ட. (School usage.) 2. To be short of water.

நீர்முட்டுநெறைகண்கள். Watery eyes.

நீர்முள்ளி, s. One of the முள்ளி plants, Barleria longifolia, L.

நீர்மேலெழுத்து, s. An inscription on the water. See எழுத்து.

நீர்மேல்நெருப்பு, s. A kind of herb, cool to the touch, but causing blisters afterwards, கல்லுருவி, Ammonia debilis; also used figuratively to persons.

நீர்மோர், s. Thin watery butter-milk, with other ingredients, used as a beverage.

நீர்வஞ்சி, s. A kind of ratan, நீர்வகைப்பிரம்பு.

நீர்வண்டு, s. A water-fly.

நீர்வல்லி, s. The betel-creeper, வெற்றிலைக்கொடி.

நீர்வழுக்கை, s. A kind of water-plant, நீர்ப்பூடு, Myriophyllum foliosum, L.

நீர்வளம், s. Abundance of water, நீர்நிறைவு.

நீர்வள்ளி, s. A medicinal creeper, தண்ணீர்விட்டான். 2. As நீர்வல்லி.

நீர்வற்ற, inf. To dry up, as water, &c.

நீர்வற்றம், v. noun. Ebb of tide.

நீர்வற்றல், s. Any thing in which the juice is evaporated by drying, சாரம்வற்றிபது.

நீர்வாத்து, s. A kind of fen-duck, or water-bird, நீர்தாரா, Anas boschas.

நீர்வாரம், s. Rice that grows by tanks or in marshy ground, குளநெல். Compare நீவாரம்.

நீர்வாழுஞ்சாதி, s. Aquatic creatures, நீர்வாழ்வன. 2. Fishermen, those who live by the sea, நெய்தனிலமாக்கள்.

நீர்வாழ்வன, appel. n. [pl.] Creatures that live in water, aquatics.

நீர்விட்டான், s. See நீர்மீட்டான்.

நீர்விட்டுப்போக, inf. To become watery, thin, &c., by keeping too long, by fermentation, as honey, நீர்த்துப்போக.

நீர்விழு, *inf.* To exist as water in a gem, giving it lustre; shade of color, ரத்னகாந்திரஸம்.

நீர்விளையாட, *inf.* To play in water.

நீர்வேட்கை, *v. noun.* Thirst, நீர்த்தாகம்.

நீர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become too thin, as liquid food in cooking, or boiled rice; to be thin, as some semen, நீர. (c.)

நீர்த்துப்போக, *inf.* As நீர்விட்டுப்போக.

நீர்மை, *s.* State, condition, நிலைமை. 2. Nature, property, inherent quality, குணம். 3. Observance of proper-rules, or established customs, ஒப்புரவு (p.)

ஒருசொன்னீர்மையாய் வழங்குதல், *v. noun.* Being in use as one word.

நீலந்தர், *s.* Bards or singers who recite the composition of others, பாடுவோர். (ச.)

•நீலம், *s.* Blue, azure or purple color, நீலநிறம். 2. Blue dye used by dyers, indigo, நீலச்சாயம். 3. Sapphire, இந்திரநீலம். (c.) 4. Blackness, கறுப்பு. 5. Darkness, இருள். 6. The blue lotus, as கருங்குவளை. 7. Poison, விஷம். 8 Wind, காற்று. 9. The palmyra-tree, பனைமரம். 10. One of the nine indications of the clouds. See மேகம். W. p. 484. Neela.

நீலகண்டன், *s.* Siva, as the azure-necked, சிவன்.

நீலகண்டி, *s.* One of four poisonous fangs of a snake. See பல். 2. [*fem.*] A cruel woman, பொல்லாதவள்.

நீலகாசம்—நீலமணிகாசம், *s.* A disease of the eyes, நேத்திரரோகம்.

நீலகிரி, *s.* The Neilgherrie mountains, in the Coimbatore district, நீலகிரிமலை. 2. One of the eight ranges of mountains dividing the world into nine parts, immediately north of Ilavaratha, or the central division, அஷ்டகிரியிலொன்று. 3. The western mountains behind which the sun is supposed to go round. See கிரி.

நீலக்கட்டி, *s.* Lumps of blue coloring matter made from the indigo plant.

நீலக்கண்ணாடி, *s.* Blue spectacles.

நீலக்கத்தரி—நீலவழுதலை, *s.* A brinjal of a bluish caste. See கத்தரி

நீலக்கல், *s.* A precious stone, sapphire.

நீலக்காக்கட்டான், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

நீலக்காவி, *s.* The indigo plant, as yielding blue dye, as அவுரி.

நீலங்கட்ட, *inf.* To tie up a cloth, except the borders, corners, &c., and dip it in dye, நீலந்தோய். 2. To forge a great lie, பெரும்பொய்கூற.

நீலங்கட்டிப்பேசுகிறான். He lies greatly as he speaks.

நீலச்சால், *s.* A blue dye-pot, a jar used in making indigo or dyeing with indigo.

நீலந்திர—நீலந்தோய்க்க, *inf.* To dye or tinge with blue.

நீலபாஷாணம், *s.* A kind of prepared arsenic.

நீலபுஷ்பம், *s.* A plant, விஷ்ணுகரந்தை. 2. A tree, ஒருமரம்.

நீலப்புகார், *s.* Faint blue in staining cloth.

நீலப்புடவை, *s.* Blue cloth, காங்கு.

நீலமணி, *s.* Sapphire, as நீலக்கல். 2. The pupil of the eye, கண்ணிற்கருமணி.

நீலமெடுக்க, *inf.* To make blue from the Indigo plant.

நீலமேனியன், *s.* Vishnu, விஷ்ணு.

நீலம்பற்றவைக்க, *inf.* To fix the blue i. e. to fabricate a story; said to be necessary for a washerman that the clothes may take the color.

நீலம்பாரிக்க, *inf.* To become bluish as the face, eyes or teeth by poisonous bites; a part hurt by a blow; or an infant by disease, &c., கருகிப்போக. 2. To be darkened, as the earth in an eclipse caused by the serpent Raku, an eclipse by the other serpent being red.

நீலராசாவர்த்தம், *s.* An inferior kind of diamond which is supposed to ensure good luck to kings who have it. See இராசாவர்த்தம்.

நீலருத்திரன், *s.* The azure colored Rudra, the third of the Hindu Triad, உருத்திரன்.

நீலலோகிதன், *s.* One of the eleven Rudras. See உருத்திரர்.

நீலவண்ணன், *s.* Vishnu, as blue or azure, விஷ்ணு. (ச.) 2. Saturn, சனி.

நீலவண்ணான், *s.* A cloth dyer, சாயக்காரன்.

நீலவருணம், *s.* Blue dye, நீலநிறம். 2. One of the seven classes of clouds. See மேகம்.

நீலவழுதலை, *s.* The purple brinjal. See நீலக்கத்தரி.

நீலன், *s.* Saturn, சனி. 2. One of the monkey chiefs in Rama's army, ஓர்வானரப்படைத்தலைவன். 3. Name of a king, ஓரரசன். 4. A cruel, barbarous man, கொடியன். 5. A merchant of this name, who was killed by நீலி, a devil in the shape of his wife, ஓர்வணிகன்.

நீலாகாயம், *s.* The azure sky; [*ex* ஆகாயம்.]

நீலாஞ்சனம், *s.* Sulphate of copper, blue vitriol, துரிசு.

நீலாஞ்சனக்கல், *s.* Sulphuret of antimony.

நீலாம்பரன், *s.* Balab'hadra, a form of Siva, பலபத்திரன்.

நீலோற்பலம், *s.* The dark குவளை flower; [*ex* உற்பலம், lily.]

•நீலாம்புரி, *s.* A kind of tune, ஓரிராகம்.

•நீலி, *s.* The அவுரி or indigo plant, நீலப்பூண்டு. 2. Black-blue, கறுப்பு. 3. Kali, the goddess, காளி. 4. Durga, துர்க்கை. 5. Parvati, பார்வதி. 6. The azure flowered கருநொச்சி. (ச.) 7. Twin sister of நீலன். 8. A cruel, barbarous or wicked woman, கொடியள். 9. One of the four poisonous fangs of a snake, பாம்புவிஷப்பல்லிலொன்று; [*ex* நீலம், நீலன்.]

நீலித்தனஞ்செய்ய, *inf.* To act impudently—said of women.

நீலியாட்டமாட, *inf.* To recite the drama of Nili. 2. To behave without a sense of shame.

•நீல், *s.* Wind, காற்று. 2. Indigo as நீலம். (ச.)

நீலுண்டுகிலிகை. The pencil which has imbibed blue paint.

•நீவரம், *s.* (*St.*) Water, சலம்.

•நீவாரம், *s.* Rice growing wild without cultivation. See நீவாரம். W. p. 486. Nivara. 2. A country, நாடு. (ச.)

நீவான், *s.* [*also* நீகான்.] A steersman, a pilot, மீகாமன். (ச.)

•நீவி, *s.* Cloth, சீலை. 2. The plaited front end of a cloth, commonly of a woman, கொய்சகம். W. p. 486. Nivi.

•நீவியம், *s.* Cloth, சீலை.

நீவிர், *pron.* A plural form of நீ, you, முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். See நீ.

நீவு, கிறேன், நீவினேன், வேன், நீவ, *v. a.* To stroke, feel, handle softly, தடவ. 2. To daub, smear, பூச. 3. To wipe, to clean by wiping or rubbing; to sweep, brush or wipe off with the hand, உருவிவிட. (c.)

நீழல், *s.* [*elongation of* நிழல்.] Shade, shadow, reflection, நிழல். 2. Light, lustre, brightness, ஒளி. 3. Disease, நோய். (நிக.)

நீளம், *s.* Extension, length, duration of time, &c., நெடுமை. 2. Distance, remoteness, தூரம். (ச.) 3. (*fig.*) Delay, protraction, தாமதம். (c.)

நீளங்கடை, *s.* [*prov.*] Put off, neglected, காட்டுச்செல்லுகை.

நீளத்திலேவிட, *inf.* To put off, protract. 2. To neglect intentionally, not to do.

என்காரியத்தைநீளத்திலேவிடுகிறான். He delays my business.

அவனைநீளத்திலேவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும். We must try him for some time.

நீளத்திலேபோக, *inf.* To be protracted, be put off.

நீளப்பூச்சி, *s.* Tape-worm.

நீளமகலம், *s.* Length and breadth.

நீளி, *s.* A tall person, நெடியன். 2. A long thing, நெடிது.

நீளிநெடுநகரம். A very long town. (தொல்காப்பியம்.)

நீளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*com.* நீடி.] To be prolonged, to last long, endure, நாட்போக. 2. To be long, as time or life, நெடுங்காலிருக்க. 3 To be lengthened, drawn out, extended, நீள. 4. To be protracted, delayed, தாமதிக்க. (p.)

நீளிக்கஇருக்க, *inf.* To be lengthened. 2. To be long lived.

நீளியது, *appel. n.* A long, tall, or protracted thing, நீண்டது.

நீளியஆள், *s.* A tall person.

நீளியகதை, *s.* A protracted story.

நீளியன், *s.* A tall man, நெடியவன்.

நீளிப்பு, *v. noun.* Prolongation, &c.

நீளு—நீள், கிறது, நீண்டது, நீளும், நீள, *v. n.* To lengthen, grow long; to be elongated; to grow or be tall as persons or trees; to reach out, stretch one's self out, நீண்டிருக்க. 2. To extend itself, தூரமாக. 3. To grow, increase, to be augmented, அதிகரிக்க. 4. To be protracted, delayed; to be tedious, தாமதப்பட. 5. To run, ஓட.

கைநீள, *inf.* To give liberally. See கை.

நீண்டகதை, *s.* A long or tedious story.

நீண்டகை, *s.* Long arm.

நீண்டசதுரம், *s.* A parallelogram.

நீண்டதவணை, *s.* A long term.

நீளக்க, *inf.* [*vul. as an adv.*] Along, to a great length.

நீள், *s.* Length, extension or duration, elongation, நீளம். 2. Height, tallness, loftiness, உயர்ச்சி. 3. Light, lustre, brightness, ஒளி. (சது.)—The latter meaning is mistaken in நிகண்டு. (*p*)

நீணெறி, *s.* The way of lasting happiness; [*ex* நெறி.]

நீண்மயல், *s.* Extensive infatuation.

நீண்மரம், *s.* Tall trees.

நீள்கோளம், *s.* A spheroid.

நீளிடை, *s.* Distance, farness, remoteness, தூரம். (சது.)

நீறு, *s.* (*Gen.* நீற்றின்.) Ashes, சாம்பல். 2. Sacred ashes made of cow-dung, திருநீறு. 3. Powder, calx, dust, புழுதி. 4. Slaked lime, சுண்ணம்.

நீறடிக்க, *inf.* [*com.* சுண்ணாம்படிக்க.] To ornament a house by dipping strings in macerated lime and striking the wall.

நீறணிந்தோன், *appel. n.* Siva as wearing ashes, சிவன்.

நீறாட, *inf.* To reduce to ashes, bring to ruin, பொடிபடுத்த. 2. To besmear one's self with ashes, உத்தூளனம்பண்ண.

நீறாயெரிய, *inf.* To burn to ashes.

நீறுதரிக்கும்புதன்கிழமை, *s.* [*prov.*] Ash-wednesday. See சாம்பலடிப்புதன்.

நீறுபட, *inf.* To be reduced to ashes, laid in ruins, கெட. 2. To be butchered, as an army, அழிய.

நீறுபூக்க, *inf.* To be slaked, as lime, சாம்பல்பொடிக்க. 2. [*prov.*] To form as concretions on the body, decayed skin, &c., அழுக்குப்படிய.

நீறுபூச, *inf.* To rub sacred ashes.

நீற்றறை—நீற்றுச்சூளை, *s.* A lime-kiln.

நீற்றுக்குட்டான், *s.* [*prov.*] The lime basket of a toddy-drawer, சிறியசுண்ணாம்புப்பெட்டி.

நீற்றுப்பூசணிக்காய், *s.* The fruit of the ash-colored pumpkin.

நீற்றுப்பூசணிக்காய்க்குழம்பு, *s.* A kind of liquid curry, made of pumpkin. 2. A kind of electuary. See குழம்பு.

நீற்றுப்பூசணிக்காய்த்தானம், *s.* (*St.* கூஷ்மாண்டதானம்.) A gift of an ash-colored pumpkin—as a peace offering, to avert the evil influences of malign planets. *For particulars, see* தானம், gift.

நீற்றுப்பெட்டி, *s.* [*prov.*] A basket in which the பிட்டு pastry is boiled, பிட்டுப்பெட்டி. 2. A kind of basket used for holding powdered இருப்பை, or other seeds boiled in steam for making oil, எண்ணெய்பூற்றுக்கடை.

நீறு, கிறது, நீறினது, ம், நீற, *v. n.* To be turned to ashes, to be calcined as metals, stones, &c., பஸ்மமாக. 2. To become slaked, as lime, சுண்ணமாக. (*c.*)

நீற்று, கிறேன், நீற்றினேன், வேன், நீற்ற, *v. a.* To calcine metals, calcinate, பஞ்சலோகமுதலியவற்றைநீறாக்க. 2. To slake lime, நீறாக்க. 3. To reduce to ashes or powder, பொடிசெய்ய. (*c.*)

நீற்றினசுண்ணாம்பு, *s.* Slaked lime. See சுண்ணாம்பு.

நீற்றுமருந்து, *s.* Calcined medicines.

நு

நு. A syllabic letter composed of ந் and உ.

•நுகம், *s.* Yoke of an ox or horse in ploughing or in carriage, நுகத்தடி. [*from Sa. Yuga.* W. p. 686.]

நுகக்கால், *s.* The plough beam with which the yoke is connected.

நுகத்தடி, *s.* Yoke.

மாடுகளைநுகத்தடியிலேபிணைக்க. To yoke the cattle.

நுகத்தாணி, *s.* The pin of the yoke.

நுகத்துளை, *s.* The hole of the yoke through which the rope, that goes round the neck of the cattle, is passed.

நுகப்பிடி, *s.* [*prov.*] Equality, match, as a yoke of oxen, a couple of persons, &c.

நுகம்புரட்டி, *appel. n.* [*prov.*] An ox which will not yield to the yoke, or that frees itself from it, கட்டுக்கடங்காதது. 2. (*fig.*) One who shuffles off a business through idleness, ஒழுங்குதவறுகிறவன்.

நுகம்பூட்ட, *inf.* To yoke a beast.

நுகம்வைக்க, *inf.* To set the yoke on a beast's neck for the first time on an auspicious day.

நுகர், கிறேன், ந்தேன், வேன், நுகர, *v. a.* To eat, feed, take food, தின்ன. 2. To swallow, விழுங்க. 3. To experience the fruits of actions, to enjoy or suffer, அநுபவிக்க. (*p.*)

இலைநுகர்விலங்கு. Herbivorous animals.

நுகர்ச்சி—நுகர்வு, *v. noun.* Eating, feeding, உண்ணல். 2. Fruition, enjoyment, அநுபோகம். 3. Experience of pleasure or pain, from former deeds, பிராரத்தம்.

நுகை, கிறது, ந்தது, யும், நுகைய, *v. a.* [*prov.*] To become lax, loose, slack, flaccid, &c., தளர. 2. To yield to the touch, be soft, or mellow—as the earth from rain; to soften, இளக. 3. To fall off as a garment, exposing the person, நெகிழ.—*The compounds are limited to Jaffna.*

நுகைந்தகட்டு, *s.* A loose tie.

நுகையவிட, *inf.* To slacken, loosen.

நுகையவுடுக்க, *inf.* To dress loosely.

மனம்நுகைய, *inf.* To become lenient, placid, gracious.

நுகைவு, *v. noun.* Softness, mellowness, மிருது. 2. Looseness, laxity, தளர்வு. 3. Any thing loose, இளக்கமானது. 4. Pecuniary aid, பொருளுதவி. 5. Mitigation, relaxation of a disease, &c., தணிவு. 6. Yielding in mind, opening the hands to help one, கனிவு.

நுகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To relax, loosen, slacken, soften, to mellow, mitigate, தளரச்செய்ய.

நுக்காங்குலை, *s.* [*prov.*] The fruit stalk of the palmyra tree when stripped of fruit, காய்விழுந்தபனங்குலை; [*ex* நுங்கு.]

நுக்கு, *s.* A poisonous tree, as எட்டிமரம்.

நுக்கு, கிறேன், நுக்கினேன், வேன், நுக்க, *v. a.* (*Tel.*) To break in pieces, grind to powder, to destroy, பொடிபடுத்த.

நுக்குநுக்காக்கிவிட்டான். He broke (it) in pieces.

மழைநுக்குகிறது. It rains heavily; (*lit.*) the rain breaks.

நுக்கு, *v. noun.* A bit, a piece, பொடி.

நுங்கு, *s.* [*improp.* நொங்கு.] The pulpy, edible kernel of a young palmyra fruit which afterwards becomes the seed-stone, பனம்பிஞ்சுக்காய்க்குள்ளிருக்கும்சோட்டை. 2. A young palmyra fruit, பனம்பிஞ்சு. (*c.*)—நுங்கு is of two kinds; இளநுங்கு, tender kernel; கடுங்காய்நுங்கு, மிகைமுற்றுநுங்கு, a little too mature.

நுங்குநுங்காய்விழுகிறது. It comes away like pulp, *said of a slimy stool.*

நுங்குகுடிக்க, *inf.* To take the palmyra pulp.

நுங்குக்கசர், *s.* [*prov.*] The thin astringent coat of the pulp of the young palmyra kernel.

நுங்குக்கட்டி, *s.* The hard pulp of the kernel as it matures.

நுங்குக்கண், *s.* The holes of the young palmyra fruit containing the hard pulp.

நுங்குக்குரும்பை, *s.* Young palmyra fruit before the pulp is well formed.

நுங்குக்கோம்பை — நுங்குக்கோலை, *s.* [*prop.* நுங்குக்குலை.] The shell of a young palmyra fruit. See கோம்பை.

நுங்குத்தண்ணீர், *s.* The water mixed with the palmyra pulp in the kernel.

நுங்குப்பாக்கு, *s.* Green and tender areca-nuts.

நுங்கு, கிறேன், நுங்கினேன், வேன், நுங்க, *v. a.* To swallow, to devour, விழுங்க. (*p.*)

நுங்கல், *v. noun.* Devouring. (சது.)

நுங்கை, *s.* Your younger sister, உன்றங்கை. See உங்கை. (*p.*)

நுசுப்பு, *s.* The middle of the body, the waist, இடை. (சது.)

நுடக்கம், *s.* Smallness, fineness, நுட்பம். 2. Tremulousness, shaking, waving —as a flag in the wind; tottering as an old man, தள்ளாட்டம். 3. Bend, flexure, முடக்கம்; [*ex* நுடங்கு.]

நுடக்கு, *v.* To bend, as முடக்கு, *v.*

நுடங்கு, கிறேன், நுடங்கினேன், வேன், நுடங்க, *v. n.* To wave, totter, tremble, தள்ளாட. 2. To be bent, முடங்க. 3. To wither, fade, droop, shake, துவள. 4. To be fine, thin, attenuated, நுட்பமாக. (*p.*)

கொடிநுடங்குகிறது. The flag waves.

நுடங்கிடை, s. A flexible, slender waist. (p.)

நுடங்கு, v. noun. Being small, attenuated, &c., as the verb.

நுட்பம், s. Minuteness, fineness, subtilty, நுண்மை. 2. Minute particles of matter, time, &c., an atom, சொற்பம். 3. Subtile idea, nicety of a thing, minutiæ, சூட்சம். (c.) 4. [in rhet.] A figure which presents a suitable idea by a subtle hint. See அலங்காரம். 5. Being easy of acquisition, that which is facile, எளிது. 6. Criticalness, exactness, accuracy, திட்பம்; [ex நுண்.]

நுட்பஆராய்ச்சி—நுட்பஆராய்வு, v. noun. Close consideration.

நுட்பங்காட்ட, inf. To explain the minute points of a science.

நுட்பபுத்தி, s. Acute understanding, as நுண்ணறிவு.

நுட்பமறிய, inf. To be acquainted with the subtleties, and abstrusities of a science.

நுட்பமானகருத்து, s. Acumen. 2. A fine or subtle idea.

நுட்பவுரை, s. A critical commentary; refutation of another's sentiments.

நுட்பவேலை, s. Fine, delicate work.

வேதநுட்பம், s. A name of the Upanishads. See உபநிடதம்.

நுணக்கம், s. A bend, a flexure, முடக்கம். 2. Movement, அசைவு; [ex நுணங்கு, v.]

நுணங்கு, s. Minuteness, subtilty, fineness, நுண்மை. 2. Yellowish and spreading spots on the skin, as சுணங்கு, தேமல். (p.)

நுணங்கியோர், s. [pl.] Persons of acumen, or sharpness of intellect, அறிவுடையோர். (p)

நுணங்கு, கிறது, நுணங்கினது, ம், நுணங்க, v. n. To be thin, fine, attenuated, மெலிய. 2. To be or become subtile, minute, refined, நுண்மையாக. 3. To bend, to be bent, முடங்க. 4. To drop, fade, wither, வாட. 5. To be limber, pliable, flexible, துவள. See உணங்கு.

நுணங்கல், v. noun. Shaking, bending, fading, &c., as the verb.

நுணலை, s. A frog, தவளை. 2. A kind of fish, herring, sardine, நெய்மீன்.

நுணல், s. A species of frog, the frog-fish, தவளைபேதம். (சது.)

நுணலுந்தன்வாயாற்கெடும். A frog brings mischief upon itself by croaking.

நுணவு, s. The நுணா tree. 2. The தணக்கு tree. (சது.)

நுணவை, s. A tree. See தணக்கு.

நுணா—நுணாமரம், s. A class of trees, Morinda umbellata, L.—of நுணா are மஞ்சணுணா, a நுணா of yellow wood; அணிநுணா, bullock's heart, Annona reticulata. See இராமசீத்தா.

நுணாக்காய்க்கிரந்தி, s. A kind of venereal disease. See கிரந்தி.

நுணாசு, கிறேன், நுணாசினேன், வேன், நுணாச, v. a. [vul.] To rub, to handle, தடவ.

நுணாவு, கிறேன், நுணாவினேன், வேன், நுணாவ, v. a. [prov.] To draw the fingers through the hair, slightly rubbing and feeling, தடவிப்பார்க்க. 2. To feel the gums, palate, &c., with tip of the tongue, நாவால்தொட.

தலைநுணாவ, inf. To rub the head slightly with the point of fingers.

நாக்காலேநுணாவ, inf. To feel in the mouth with the tongue.

பேனுணாவ, inf. To rub the head with the fingers feeling for lice.

நுணி, s. [improp. for நுனி.] Point, end, tip, முனை.

நுணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make fine, minute; to reduce to powder; to do fine work, நுட்பமாகச்செய்ய. 2. To look at, examine carefully, கூர்மையாய்ப்பார்க்க. (c.)

காலம்நுணித்துணர்காசிபன். Kasyapa the acute discerner of the times. (இராமா.)

நுணித்தல், s. Quality, property, disposition, குணம். (சது.)

நுணுகு, கிறது, நுணுகினது, ம், நுணுக, v. n. [prov.] To be, or become, or be made small, fine, minute, நுண்மையாக. 2. To be subtle, abstruse, சூழ. 3. To be sharp, acute, ingenious, கூர்மையாக.

நுணுகியஎழுத்து, s. Very small writing.

நுணுகினமனம், s. An acute mind.

நுணுக்கம், s. Fineness, minuteness, நுண்மை. 2. Acuteness, acumen, discrimination, கூர்மை. (சது.) 3. Any thing ingeniously made, சூட்சம். 4. Comprehensiveness, conciseness, அடக்கம். 5. [with கை.] Penuriousness, niggardliness, உலோபத்தனம்; [ex நுணுகு, v.] (c.)

நுணுக்கமானபுத்தி, s. Acumen, ingenuity, good intellectual powers.

நுணுக்கமானவேலை, s. Very nice, ingenious, skilful workmanship.

நுணுக்கம்பார்க்க, inf. To be too precise, too particular.

நுணுக்கு, கிறேன், நுணுக்கினேன், வேன், நுணுக்க, v. a. To make beads, &c., very small; to execute any minute, or fine work; to write in small characters, நுண்மையாக்க. 2. To point a stick, to taper, கூராக்க. 3. To pulverize, to comminute, பொடியாக்க. (c.)

அவன்மெத்தவுங்கையைநுணுக்குகிறான். He gives very scantily, &c.

நுணுக்கியெழுத, inf. To write small letters.

நுணுக்கு, v. noun. Any small or minute thing, அற்பம். 2. Smallness, subtilty, நுண்மை. 3. Very minute writing, எழுத்துநுணுக்கம்.

நுணுங்கு, கிறது, நுணுங்கினது, ம், நுணுங்க, v. n. To become small, minute, fine; to be made or to be small, நுண்மையாக.

நுண், adj. Minute, fine, small, subtile, slender, கூர்மையான. 2. s. A particle, atom, அணு.

நுண்ணறிவு—நுண்ணியஅறிவு, s. Acute understanding, penetration, discrimination, acumen, நுட்பபுத்தி.

நுண்ணிச்சிறை, s. [contraction of நுண்ணியசிறை.] The name of a small bird, செங்கட்டைக்குருவி.

நுண்ணிடை — நுண்மருங்குல், s. A slender waist, சிற்றிடை. 2. [met.] A lady, a woman, பெண். (p.)

நுண்ணிமை, s. [vul.] Fineness, minuteness, sharpness, &c., as நுண்மை.

நுண்ணிய, adj. As நுண்.

நுண்ணியகருமமெண்ணித்துணி. In entering on a delicate affair, reflect well.

நுண்ணியது, appel. n. That which is small, minute or subtile, நுண்மையானது. 2. A skilful contrivance, a thing curiously wrought, நுட்பவேலை.

நுண்ணியபுத்தி, s. Acute intellect, acumen.

நுண்ணியர், s. [pl.] Persons of acute mind, quick parts, good discrimination, &c., அறிவுடையோர். 2. Ministers of state, மந்திரிமார். (p.)

நுண்ணுணர்வு, s. Acute understanding, &c., as நுண்ணறிவு.

நுண்பிண்டி, s. Fine meal. (p.)

நுண்பொடி, s. Fine dust, powder, &c., புழுதி.

நுண்பொருள், s. An abstruse meaning, occult or mystic matters.

நுண்மணல், s. Fine sand, சிறுமணல்.

நுண்மை, s. Fineness, smallness, slenderness, nicety, சொற்பம். 2. Exquisiteness in workmanship, &c., வேலைத்திறம். 3. Minuteness, நுட்பம். 4. Sharpness, acuteness, penetration, discrimination, கூர்மை. 5. Abstruseness of a subject, or of an idea, ஆழ்ந்ததன்மை.

நுண்மைநுகரேல். Be not nice in food.

நுண்மையானவேலை, s. A clever invention, &c., as நுணுக்கமானவேலை.

நுதம்பு, கிறது, நுதம்பினது, ம், நுதம்ப, v. n. [prov.] To become soft or moist, as soap in water; to be mashy, கரைந்திளக. 2. To become damp, as furniture or soiled clothes in wet weather, கசிந்துருகாக்க. See சிதம்பு.

நுதல், s. Forehead, நெற்றி. [probably from Sa. Nit'hala.] 2. Eye-brow, புருவம். (சது.) 3. A word, சொல். (கி.)

நுதலணி — நுதற்சுட்டிகை, s. An ornament for the forehead of a woman, as சுட்டி.

நுதற்கண், s. As நெற்றிக்கண்.

நுதல்—நுதலு, கிறேன், நுதலினேன், நுதலுவேன், நுதல, v. a. To aim at, to intend, to design, to have in view, கருத. 2. To mean, to denote, குறிக்க. 3. To speak, சொல்ல. (p.)

நுதலிப்புகுதல், v. noun. An author's introduction to his subject, the prologue, the first of the thirty-two உத்தி.

நுதலியபொருள், s. The subject, object, or contents of a work.

நுதி, s. Tip, point, top, end, sharp point, முனை. (சது.) 2. [in astron.] Octennial variation of the longitude of the moon as given for 248 days, which happens after the rotation of twelve cycles of the period, called Panchanka Vakium.

நுதித்தோல், s. The foreskin, as நுனித்தோல். (R.)

நுதிவிழுதல், v. noun. A correction, sometimes required in the use of பஞ்சாங்கவாக்கியம்.

நுது, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To put out, quench, extinguish, அவிக்க. 2. To destroy, அழிக்க. 3. To subject, subdue, அமுக்க. 4. (fig.) To suppress the passions or emotions, அடக்க. (p.)

நெய்யால்எரிநுதுப்பேமென்றற்று. As though one could quench fire by pouring oil upon it. (குற.)

நுதுப்பு, v. noun. Quenching, suppressing.

நுந்து, கிறேன், நுந்தினேன், வேன், நுந்த, *v. a.* To put up the wick of a burning lamp, தூண்ட. (சு.) 2. To propel, to put forth, to thrust forth, தள்ள. See உந்து.

நுந்தை, *s.* Your father, உந்தை. *(p.)*

நுபம்—நூபம், *s.* A shrub, எருக்கு, Asclepias, *L.*

நும். The genitive plural of நீர், your as நும்பொருள், your property. Compare நம். 2. A particle of declension, used with எல்லாரும் in the 2d person plu, as எல்லீர்நும்மை யும், எல்லீர்நும்மாலும், எல்லீர்நும்க்கும், &c., நுச்சாரியை. *(p.)*

நுமர்—நும்மவர், *s.* [*pl.*] Your people, party, friends, &c., நும்முடையவர்.

நுமள்—நும்மவள், *s.* Your lady, woman, &c.

நுமன்—நும்மவன், *s.* Your man.

நும்பி, *s.* Your younger brother, உன் தம்பி. See உம்பி.

நும்மோர், *s.* Your people, &c., as நுமர்.

நுரு, *s.* [*prov.*] The young shoots in rice stubble, as தோரு.

நுரை, *s.* Froth, foam, scum, spume, lather, பேனம். 2. Water bubbles, குமிழி. (*c*) 3. (சு.) Butter, வெண்ணெய்.

நுரைகக்க — நுரைதள்ள, *inf.* To froth at the mouth, to foam.

நுரைகொள்ள, *inf.* To form as froth on water.

நுரைக்கடல், *s.* The foaming sea.

நுரைநுரைத்தல், *v. noun.* Forming, as froth.

நுரைப்பீர்க்கு, *s.* A kind of gourd. See பீர்க்கு.

நுரையீரல் *s.* The lungs, lights.

நுரைவாயன், *s.* One who foams at the mouth. 2. One whose lips are covered with saliva.

நுரை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To froth, to form as froth, to foam, to spume, நுரைபுண்டாக. (*c.*)

நுரைக்கநுரைக்கக்குடித்தான். He drank (it) effervescing.

நுவணம்—நுவணை, *s.* That which is minute, fine, attenuated, நுண்மை. 2. Thread, yarn, line, பஞ்சநூல். 3. A treatise on literature or science, கல்விநூல். 4. Millet flour, தினைமா. (சு.)

நுவல், *s.* Word, saying, declaration, சொல். (சு.)

நுவல் — நுவலு, கிறேன், நுவன்றேன், வேன், நுவல, *v a.* To say, to speak, to declare, to utter, சொல்ல. *(p.)*

நுவலாநுவற்சி, *s.* A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

நுவல்க. A polite imperative, used in all the persons.

நுவல்பவன்—நுவல்வோன், *appel. n.* A teacher.

நுவலல் — நுவற்சி, *v. noun.* Saying, declaration, utterance, சொல்.

நுழாய்ப்பாக்கு, *s.* [*prov.*] Immature areca-nuts, முதிராப்பாக்கு.

நுழுந்து, கிறேன், நுழுந்தினேன், வேன், நுழுந்த, *v. n.* [*prov*] To skulk, to slink or sneak away, பதுங்க. 2. To slip into, and get hidden—as one among many, மறைய. 3. To creep on the breast, as reptiles, &c., ஊர. (*Jaffna.*) 4. *v. a.* To carry away by stealth, களவு. 5. [*vul*] To insert, stick in, tuck in, நுழைக்க.

நுழுந்தி, *appel. n.* One that excuses himself, taking no responsibility, நழுவுவோன்.

நுழுவல், *s* [*prov.*] As நுழாய்ப்பாக்கு. 2. Any thing slippery, நழுவல்.

நுழுவு, *v. n.* [*prov.*] To creep along, &c., as நுழுந்து. See நழுவு.

நுழை, *s.* A small gate requiring persons to stoop, a wicket, திட்டிவாசல். 2. A lattice, a window, பலகணி. 3. Minuteness. fineness, நுண்மை. (சு.) 4. Intellectual acumen, புத்திநுட்பம்.

நுழைகடவை, *s.* [*prov.* நுழைபொட்டு.] A narrow passage through a hedge, &c., நுழைவழி.

நுழை, கிறேன், ந்தேன், வேன், நுழைய, *v. a.* To creep in through a narrow passage; to crawl in, to slip in, to enter—as a rat, புக. 2. To be put in, to be inserted, அகப்பட. 3. To enter one's mind as an author's meaning, &c., பதிய. 4. To side with, profess friendship for with byends, வஞ்சகமாய்ச்சார. (*c.*)

காதிலேநுழையவில்லையா. Don't you hear me?

ஊசிக்காதிலேநூல்நுழையவில்லை. The thread will not go into the eye of the needle.

அந்தச்சொல்லென்மனதிலேநுழைந்தது.....That word penetrated my mind.

நுழைநரி, *s.* A fox which burrows in the ground. See நரி.

நுழைந்துபார்க்க, *inf.* To peep in or into, to put the head in and look. 2. To penetrate.

நுழைந்துபோக, *inf.* As நுழை, 1. 2. To force through a crowd.

நுழைவாசல்—நுழைவாயில், *s.* A low or small gate.

நுழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to enter, to put or thrust in, to insert, உட்செலுத்த. (*c.*)

நுழைத்துவைக்க, *inf.* To fix in a hole, &c; [*sometimes* நுழைவிக்க.]

நுழைச்சல், *s.* A narrow entrance, நுழைவழி. 2. [*prov. also* நுழைச்ச, *in cant numbers.*] Seven, எண்ணின்குழூஉக்குறி.

நுழைச்சற்பது, *s.* Seventy, எழுபது.

நுழைவு, *s.* Acumen, as நுழை, கூரிய புத்தி.

நுளம்பு, *s.* A musquito, a gnat, கொசுகு. 2. A fire-fly, a glow-worm, மின்மினிப்பூச்சி. (சு.)

நுளுப்பு, கிறேன், நுளுப்பினேன், வேன், நுளுப்ப, *v. n.* [*also* சுளுப்பு.] To act lazily, to shrink from duty, to neglect work or do it slightly, சுழிப்ப. *(R.)*

நுளை, *s.* Inferiority, baseness, meanness, ஈனம். 2. [*vul. for* குருடு.] Blindness. (*Beschi.*)

நுளைப்புழுக்கையன், *s.* A base or mean person, a slave. (*R.*)

நுளையர், *s.* [*sing.* நுளையன், *fem.* நுளைச்சி.] A low tribe of fishermen, நெய்தனிலமாக்கள். 2. [*in contempt.*] Mean ones, as நுளையாதப்புறம்போ.

கடல்மீனுக்குநுளையனிட்டதேசட்டம்.......The name given by a fisherman to fish must be the name; i. e. the meanest knows his own trade.

நுளைமுண்டை, *s.* A dirty fellow, *(lit.)* a mean widow.

நுளைப்பு, *v.* As நுளுப்பு. *(R.)*

நுள்ளான், *s.* [*vul.*] A small biting emmet, நுண்சிற்றெறும்பு; [*ex* நுள்ளு.]

நுள்ளு, கிறேன், நுள்ளினேன், வேன், நுள்ள, *v. a.* [*prop.* கிள்ளு.] To pinch, to nip.

நுள்ளு, *v. noun.* A pinch, a nip, கிள்ளு. 2. A bit, a particle, a morsel, சிறுதுண்டு.

நுனி, *s.* Point, tip, top, extremity, முனை. (*c.*) 2. Minuteness, fineness, smallness, நுண்மை.

நுனியிலேகிள்ளு. Nip off the shoots (of the plant.)

நுனிக்கிளையிலேயிருந்தடிமரத்தைத்தறிக்கிறான்.......He climbs the top of the tree and fells it at the foot.

நுனிக்கை, *s.* The ends of the fingers, விரல்நுனி.

நுனிக்கொழுந்து, *s.* The tender sprouts of the top-branch.

நுனித்தோல், *s.* The foreskin.

நுனிநா, *s.* Tip of the tongue. (நன்னூ.)

நுனிப்பந்தி, *s.* End of a row of guests at table, கடைப்பந்தி.

நுனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sharpen to a point, to point, கூராக்க.

நுனித்துநோக்கல், *v. noun.* Looking intently, குறித்துநோக்கல்.

நுனை, *s.* [*vul.* குனை.] Point, tip, sharp end, முனை. (சு.)

நூ

நூ. A letter compounded of ந் and ஊ.

நூக்கம், s. A tree, தோதகத்திமரம், Dalbergia latifolia. 2. [ex நூக்கு.] A push.

நூக்கு, கிறேன், நூக்கினேன், வேன், நூக்க, v. a. To push or thrust aside, தள்ள. 2. To thrust forward, to discharge as a weapon, செலுத்த.

நூக்கல் — நூக்கு, v. noun. Pushing, thrusting, தள்ளுகை. (சது.)

நூங்கு, s. Greatness, பெருமை. 2. Abundance, intenseness, மிகுதி. (சது.) See ஊக்கு. நூங்கவேண்டும். It is very much needed. (Beschi.)

நூங்கு, கிறேன், நூங்கினேன், வேன், நூங்க, v. n. To be great, intense, abundant; to exceed, அதிகரிக்க. (p.)

•நூதனம், s. Newness, novelty, புதுமை. 2. Any thing new, uncommon, curious or extraordinary, வினோதம். W. p. 486. NOOTANA.

நூதனக்காரன், s. A person who does or says uncommon things; an innovator.

நூதனமானவேலை, s. Curious workmanship.

நூதனம்பண்ண, inf. To make new or curious things.

நூதனம்விடுத்தல், v. noun. [prov.] Amusing with curious stories.

நூதனன், s. A new person, புதியன். (சது.) 2. A man fond of curiosities, விநோதன். 3. An innovator.

நூதனி, s. [masc. and fem.] A newcomer, a stranger. 2. As நூதனக்காரன்.

நூபம், s. A bull, a bullock, a steer, எருது. (சது.) 2. A shrub, எருக்கு, Asclepias, L.

•நூபுரம், s. Tinkling ankle-rings, as சிலம்பு. 2. Foot-rings formed of little bells, as பாதகிண்கிணி. W. p. 486. NOOPURA.

நூர், கிறது, ந்தது, நூரும், நூர, v. n. To go out, to be extinguished as a lamp; to become extinct, as a family, அவிய. 2. (fig.) To be suppressed, as hunger, anger, a quarrel, &c., ஆற. 3. To perish, to begin to rot, or to grow too soft, பதனழிய. தீநூர்த்துபோனது. The fire is quenched.

நூர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To put out, to quench, அவிக்க. (Beschi.) 2. (fig.) To appease hunger, fury, quarrelling, &c., ஆற்ற. விளக்கைநூர்த்துப்போடு. Put out the lamp.

நூல், s. Thread, yarn, string, line, இழை. 2. A literary or scientific treatise, கல்விநூல். 3. Science, system, literature, சாஸ்திரம். 4. Deliberation, counsel, mature consideration, எண்ணம். (சது.) 5. The badge-string of the sacerdotal, the royal and of some mechanical tribes, பூணூல். 6. A string tied round an image in a Roman Catholic Church, in token of a vow, பொருத்தனைநூல். 7. A wedding-badge, தாலிநூல். 8. Carpenter's or mason's line, சிற்றநூல்.—In combination it takes grammatical changes like கால். Of நூல் or sacred learning there are three: 1. முதனூல், an original scientific work regarded as divine, the Vedas; 2. வழிநூல், a work derived from and agreeing with the original, being an enlargement, as the Vedanta; 3. சார்புநூல், a work following the original, secondary, but differing in some particulars; collateral writings, as the Adwitta.

நூற்பலகல். Study many books. (Avv.)

நூலில்லாமல்மாலைகோர்த்தல். Stringing flowers without a thread; i. e. fabricating.

நூன்முறைதெரிந்துசீலத்தொழுகு. Search the Shastras, and lead a regular life. (Avv.)

நூலச்சு, s. A weaver's reed, நெசவச்சு. 2. [prov.] A goldsmith's mould for drawing wire, கம்பியச்சு.

நூலடி, s. [prov.] A line or membrane passing from the privy parts to the anus. 2. A mark made with the carpenter's line, நூற்குறி.

நூலட்டவணை, s. Contents of a book.

நூலரங்கேற்ற, inf. See அரங்கேற்ற.

நூலறிவு, s. Knowledge of science.

நூலாசிரியன், s. The author of a work.

நூலாதாரம், s. A primer or first book; the alphabet; [ex ஆதாரம்.]

நூலாமாலை, s. Craft, artifice, devices. (R.)

நூலாய்வோர், appel. n. [pl.] Critics, reviewers, revisers.

நூலான்புடை, s. A spider's web. [Madura usage.] See ஒட்டடை.

நூலான்பூச்சி, s. The spider, சிலந்திப்பூச்சி. (Beschi.)

நூலியற்கை, s. Moral or legal rules.

நூலியாப்பு, s. The composition of a work, being of four kinds: 1. தொகுத்தல், substance in brief, compendium, synopsis; 2. விரித்தல், detail, amplification; 3. தொகைவிரி, compendium and detail; 4. மொழிபெயர்ப்பு, translation.

நூலிழந்தவள், appel. n. A widow; a woman divested of her wedding-badge, தாலியறுத்தவள்.

நூலிழை, s. A single thread.

நூலிழைக்க, inf. To reel yarn, to disentangle yarn from the skein and wind it on the reel, to unwind yarn.

நூலுண்டை, s. A ball of thread, yarn, cotton, &c., நூலுருண்டை. 2. A weaver's bobbin with the yarn, தார்க்கொண்டை.

நூலுத்தி, s. The proper arrangement of words, as தந்திரவுத்தி.

நூலுந்தாலியும். The wedding string and badge.

நூலுரைப்போன், appel. n. A teacher.

நூலுரையுணர்வோர், appel. n. [pl.] Learned men, சற்கோர்.

நூலுறிஞ்சி, appel. n. A weaver. (in contempt.)

நூலுறுப்பு, s. The component parts of a treatise. See உறுப்பு.

நூலெடுக்க, inf. To buy thread as a weaver. 2. See எடு, v.

நூலேணி, s. A rope-ladder, கயிற்றேணி. 2. [in mythol.] Fancied threads or strings, as a guide, by which to pass and repass through the sky, to and from the world of the celestials. 3. [prov.] The shrouds of a vessel, பாய்மரத்தேணி.

நூலோடுதல், v. noun. Warping for the loom, பாவோடுதல்.

நூலோட்ட, inf. To sew or stitch loosely, to baste.

நூலோர், s. [pl.] Brahmans as wearing the sacred thread, பார்ப்பார். 2. The learned, the literati, அறிவுடையோர். 3. Ministers of state, மந்திரியர். (சது.)

நூல்கேட்க, inf. To learn a science under a teacher. See கேள், v.

நூல்சுற்றுதல், v. noun. Rolling or winding yarn, thread, &c., on a ball, skein, &c. 2. Winding thread round a sacrificial pot. See கும்பகலசம்.

நூல்செய்வித்தோன், appel. n. The patron of a work, or a person who moves the author to write a book.

நூல்திரிக்க—நூல்முறுக்க, inf. To twist yarn.

நூல்திமிண்டுதல், v. noun. Twisting broken threads together.

நூல்திமிண்டுதெறபேச்சு. Unconnected talk.

நூல்போடுதல், v. noun. Marking with a thread, as a carpenter, &c., குறிபோடுதல். 2. Putting on the thread of the Brahman or other caste, பூணூல்போடுதல்.

நூல்போட்டுப்பிளத்தல், v. noun. Marking and cleaving, as timber. 2. Making an exact division, commonly into halves. 3. [in irony.] Administering strict or rigid justice.

நூல்வலை, s. A fisherman's net.

நூல்வல்லோர், s. [pl.] The learned, the literati, கல்விமான்கள். 2. Ministers of state, மந்திரியர்.

நூல்வழக்கு, s. The sentiments or theory of a work, நூலின்கோட்பாடு.

நூல்வழிநிற்றல், v. noun. Acting up to the moral precepts of a book.

நூல்விடுதல், v. noun. Spinning a thread and letting itself down, as a spider, or caterpillars.

நூல்விதி, s. Injunction, prescription or rule laid down in books.

நூல்விரிவு, s. Amplification or detail of a work.

நூற்கயிறு, s. String made of thread.

நூற்கருத்து, s. The sentiments of an author. See கருத்து. 2. The author's meaning of any given passage.

நூற்கழி, s. A skein of thread.

நூற்குச்சு, s. A tassel of cotton thread.

நூற்குஞ்சம், s. A number of threads composing the warp in a loom. See குஞ்சம். 2. A skein.

நூற்குற்றம், s. The ten faults or defects in a literary composition. See under குற்றம்.

நூற்சரடு, s. Cotton thread for stringing beads.

நூற்சார்பு, s. Sentiments inculcated in a work, &c. See சார்பு.

நூற்சுருள் — நூற்சுருணை, s. A skein or clew of thread.

நூற்பகந்திரம், s. A venereal ulcer on the peritoneum. See பகந்திரம்.

நூற்படுகு, s. A weaver's warp.

நூற்பந்து, s. A ball of thread.

நூற்பயன், s. The general ends or objects of literature. See சற்பொருள்.

நூற்பழக்கம், v. noun. Acquaintance with science, literature, &c.

நூற்பா, s. A kind of அகவல் verse, commonly employed by lexicographers, சூத்திரப்பா. 2. Warp in weaving, நற்பிற் பிணைக்கும்பா.

நூற்பாவகவல், s. The நூற்பா verse.

நூற்புலவர், s. [pl.] Persons of accomplished or distinguished learning.

நூற்புறத்திணை, s. Proof from established authority; *a term used by Beschi in Tonnool.*

நூற்புறனடை, s. Notes of an explanatory character given at the end of a work. See புறனடை.

நூற்பொருள், s. Subjects treated of or inculcated in a book. 2. Contents of a book, தலைப்பட்டணை.

நூற்றீட்சை, s. Spiritual illumination by the Shastras. See தீட்சை.

நூற்றூர், s. A weaver's bobbin; [ex தார்.]

நூனயம், s. Advantage or pleasure of learning, கல்வினயம். 2. Superiority of one work over another, on the same subject, நூலின்மேன்மை.

நூனாழி — நூல்நாழி, s. A weaver's shuttle. See காடா.

நூன்முகம், s. Preface, introduction, முகவுரை. (சு.) 2. A literary or scientific work, as நூல்.

நூன்முகங்கணீவேபழகினவன். One well learned in literary works.

அதுநூன்முகத்திலேஅறியவேண்டும். It is to be known by reference to the book itself.

நூன்முடிபு—நூன்முடிவு v. noun. The object of a work, நூலினதுபொருளுக்கம்.

நூல், நூற்கிறேன், நூற்றேன், நூற்பேன், நூற்க, v. a. To spin, நூனூற்க. (c.)

பருமனூற்நூற்க, inf. To spin coarse yarn.

மெல்லிதாய்நூற்க, inf. To spin fine yarn.

நூவு, s. (Tel.) Rape seed, sesamum, எள். (சு.)

நூழில், s. Heaping, forming into heaps, குவியல். 2. A climbing, turning plant, படர் கொடி. 3. A parasitic, leafless plant. See கொடிக்கொத்தான். 4. Killing, கொலை. 5. An elephant, யானை. (சு.)

நூழிலாட்டு, v. noun. Killing in heaps, அழிதமரனகொலை; [ex ஆடு, to fight.] (p.)

நூழை, s. [elongation of நுழை.] Acuteness, fineness, minuteness, நுண்மை. (சு.) 2. A chink, a little hole, சிறுவாசம். (p.)

நூறு, s. [Gen. நூற்றின்.] A hundred, a century, சதம். 2. A term used in wishing when another sneezes, to avert the supposed evil omen, meaning may you live a hundred years, நீவாழ்கவாழ்த்து.

நூறுதொல்லைக்குட்படப்படாது. One should not become involved in many difficulties.

நூறுநாளோதியநூறாறுநாளில்விட்டுப்போம். A hundred days learning may be lost by six days neglect.

நூற்றுக்கும்பிணைப்பட்டேனா. Did I engage for a hundred things?

நூற்றைக்கெடுத்ததுகுறுணி. One measure (of chaff) has spoiled a hundred.

நூறாயிரம், s. A hundred thousand, இலட்சம்.

நூற்றந்தாதி, s. A poem, consisting of one hundred வெண்பா, or அகவல், or கலித்துறை, and with the அந்தாதி repetition, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

நூற்றுக்குச்சேர்வைக்காரன், s. A captain of a hundred men, a centurion.

நூற்றுநிறை, s. A hundred weight. (R.)

நூற்றுப்பத்து, s. A hundred and ten. 2. A hundred times ten.

நூறு, கிறேன், நூறினேன், வேன், நூற, v. a. To destroy, to kill, அழிக்க. (சு.) 2. (Tel.) To bruise, to crush, நசுக்க.

நூறை, s. An eel, மலங்குமீன். (அரிச்சந்திர.)

நூற். [in combin. for நூல்.] See நூல்.

நூற்பா. See under நூல்.

நூற்றல், v. noun. Act of spinning, நூற்குதல்; [ex நூல்.] (சு.)

•நூனம், s. [com. ஊனம்.] Defect, fault, blemish, குறைபாடு. (Sa. Nyûna.) 2. Certainty, உண்மை. W. p. 486. NOONAM.

•நூனாதிகம் — நூனாதிக்கம், s. [vul. நுனுணிக்கம்.] Defect and excess, deficiency, and superfluity, inequality, அருமை பெருமை. W. p. 490. NYOONAD'HIKA.

நூனாதிக்கஞ்சொல்ல, inf. To expose deficiencies.

நூனாதிக்கமானசொல், s. An ungrammatical word.

நூனாதிக்கம்பண்ண, inf. To be finical, over-nice.

•நூனாயம், s. A trick, &c. See ஊனாயம்.

நூனாழி, s. Weaver's shuttle. See நூல்.

நூன். [in combin. for நூல்.] See நூல்.

நெ

நெ. A letter compounded of ந் and எ.

நெகிடி, s. (Tel.) Fire lighted to warm one, or keep off wild beasts, தீக்குவை. (c.)

நெகிழம், s. [also ஞெகிழம்.] Tinkling foot-rings, பாதச்சிலம்பு. (p.)

நெகிழி, s. Foot-rings; fire, &c. See ஞெகிழி.

நெகிழு — நெகிழ், கிறது, நெகிழ்ந்தது, நெகிழும், நெகிழ, v. n. [also ஞெகிழ்.] To become loose, as a garment or bracelet, or as the earth by rain; also to grow lean and weak, தளர. 2. To slip off, as a garment, சழுவ. 3. To flow out, as tears from the eyes, or milk from the breast, பொசிய. 4. (சு.) To expand, to blossom, மலர. 5. To become liquified, to melt, உருக. 6. To relent, as the heart in pity, இரங்க. 7. To give way, to yield—as to the axe in cutting, or the hammer, in beating, அழுந்த. 8. To be forsaken, கைவிடப்பட. 9. To be reduced to powder, பொடியாக. 10. v. a. To forsake, விட்டுவிட. (c.)

வஸ்திரம்நெகிழ்ந்தது. The garment has slipped down.

சரீரம்நெகிழ்ந்துபோயிற்று. The body has grown weak.

நெகிழவிட, inf. To let go slack, to loosen. 2. To let a business drop.

நெகிழ்ச்சி, v. noun. Loosening, growing slack, relaxing, தளர்ச்சி.

அழுத்தமில்லாமல்நெகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது. It is not tight but loose.

நெகிழ்வு, v. noun. Loosening, slackening, being relaxed, தளர்வு. 2. Leaving, separating from, பிரிவு.

நெகிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make loose, to make slack, to relax, தளர்த்த. 2. To crush, to bruise, by pressing, &c., நசுக்க. 3. To separate, to detach, பிரிக்க. 4. To unfurl, to cause to expand, or spread, மலர்த்த. (c.)

அவனையடித்துநெகிழ்த்துப்போட்டார்கள். They have beaten and bruised him.

நெகிழ்ப்பு, v. noun. Slackening, &c.

நெகிழ்த்து, v. [causative.] As நெகிழ், v. a. (c.)

நெகு, கிறது, ந்தது, ம், நெக, v. n. [corrupt. of நெகிழ்.] To become soft, relaxed, loosened, soaked, and ready to break—as a bank after rain, கரைய. 2. To be well ground or macerated, மாப்போலாக; also used in the fifth, sixth, and seventh meanings of நெகிழ், which see. (c.)

காதுநெகுந்துபோயிற்று. The lobe of the perforated ear hangs down.

நெகவரைத்தல், v. noun. [com. நேகவு ரைத்தல்.] Grinding very fine.

நெக்கல், s. A thing relaxed, தளர்ந்தது. 2. A fruit over-ripe, அழுகனிந்தது. 3. [prov.] Any thing rotten, decayed, உக்கல்; [ex நெக்கு, v.]

நெக்கு, கிறது, நெக்கினது, ம், நெக்க, v. n. To be relaxed, to loosen, as நெகு.

நெக்கு, v. noun. Soaked as the ground after rain; relaxing, dissolving, disjointing, losing tenacity, நெகிழ்ச்சி. 2. See நெக்கு, v. a.

நெக்குடைதல், v. noun. Melting, as the heart in love, மனம் உருகுதல்.

நெக்குவிடுதல், v. noun. Becoming loose or relaxed, giving place as the earth, to roots, &c.
கெட்டிருப்புப்பாரைக்குநெக்குவிடப்பாறை. A rock which will not yield to a crow-bar. (சல்.)

நெக்கு, கிறேன், நெக்கினேன், வேன், நெக்க, v. a. To raise a thing by engines, கிளப்ப. 2. (Tel.) To push forward, தள்ள. 3. To chase away in battle, துரத்தியடிக்க. (c.)
நெக்கு, v. noun. A push, a thrust, தள்ளு.

•நெக்குரோதம், s. Banyan tree, ஆல். (R.) See கியக்ரோதம்.

நெசவு, v. noun. Act or art of weaving, நெசவுத்தொழில். 2. (fig.) Texture, intertexture, web. (c.) See நெய், v.
நெசவிலேயூட்ட, inf. To put the warp in the loom.
நெசவுவேலை, s. The work of weaving.

நெச்சி, s. Nut-gall. See கடுக்காய்.

நெஞ்சகம்—நெஞ்சம், s. The mind, heart; breast, chest, as நெஞ்சு, 1—4.

நெஞ்சு, s. The mind, the heart; [in popular use.] Consciousness, thought, reason, judgment and will, மனம். 2. Conscience, மனச்சாட்சி. 3. Breast, bosom, chest, மார்பு. 4. Throat, தொண்டை. 5. (fig.) Boldness, courage, daring heroism, தைரியம். 6. Audacity, venturousness, துணிவு. (c.)
மறவாதேநெஞ்சே. Forget not O my soul!
எனக்குநெஞ்சைக்கரிக்கிறது. I feel a nausea in the throat.
இந்தநெஞ்சைக்கிருக்கிறதோ. Are you so bold?
நீசெய்ததெனநெஞ்சிலிருக்கிறது. What you have done is remembered.
நெஞ்சிலேமிதிக்கிறான். He treats me with great disrespect.
நெஞ்சைத்தட்டிப்பார். Ask your own breast.
நெஞ்சையொழித்தொருவஞ்சகமில்லை. There is no fraud in which the heart is not concerned. (Avv.)
உன்னெஞ்சிற்கிறுமெடுக்கிறுப்போடுவேன். I will reduce your pride.
உன்னெஞ்சுகல்நெஞ்சு. Your breast is a stony breast.
நெஞ்சடைத்துக்கொள்ள, inf. To be choked, or stifled in the throat.
நெஞ்சடைப்பு — நெஞ்சடைவாதம், s. Obstruction in the chest, ஓர்நோய்.
நெஞ்சழிதல், v. noun. Failing or being overwhelmed, as the heart with sorrow, or fear. 2. Loss of consciousness, through sorrow, fear, drunkenness, &c. 3. Being overcome with lust; losing self-control.
நெஞ்சறிய, inf. [as an adverb.] Consciously.
நெஞ்சறியப்பொய்சொல்லலாமோ. Can you knowingly lie?
நெஞ்சறிவிளக்கம், s. A treatise.
நெஞ்சன், s. [in combin.] A hard-hearted person. See கன்னெஞ்சன், வன்னெஞ்சன். 2. [prov.] A bold, daring person, துணிவுடையோன். 3. A person of self-importance, இறும்பன்.
நெஞ்சாங்கட்டை, s. The breast-bone, as நெஞ்செலும்பு. 2. A log placed across the breast of a corpse to prevent its rising while burning, பிணத்தின்நெஞ்சக்கட்டை. 3. (fig.) A plot to destroy one, துரோகச்சிலை.
இதுவுனக்குநெஞ்சாங்கட்டைக்கோ. Is this for your breast log? a curse imprecating death.
நெஞ்சாங்குலை—நெஞ்சாங்கொழுந்து, s. The viscera. 2. See குலை.
நெஞ்சாங்குழி—நெஞ்சக்குழி, s. The pit of the throat.
நெஞ்சிடித்தல், v. noun. Throbbing of the heart, from fear, &c.
நெஞ்சிலேகல் — நெஞ்சிற்கல், s. (fig.) A heavy calamity, பெருந்துக்கம்.
நெஞ்சிலேகல்லுப்போட்டாய். You have put a stone in my breast, used in lamentation for the dead.
நெஞ்சிலேதெண்டல், v. noun. [prov.] Affecting the breast—as wind, spasm, or cramp, நெஞ்சிற்றுகைக்க.
நெஞ்சிளைக்க, inf. To become fearful, timid, cowardly.
நெஞ்சிற்பாரம், s. (fig.) Burden or weight of responsibility oppressing the heart. 2. Sorrow of heart.
நெஞ்சுகரிப்பு—நெஞ்சுக்கரிப்பு, v. noun. A nausea in the throat.
நெஞ்சுகாய, inf. To become dry, gnawing, &c., as the breast in disease, causing thirst, &c. 2. [prov.] To faint as the heart through sorrow, fear, &c.
நெஞ்சுக்கட்டு - நெஞ்சுக்கோழை, s. Pectoral disease from phlegm, as asthma.
நெஞ்சுக்குத்து—நெஞ்சுவலி, s. Pain in the chest.
நெஞ்சுதட்ட, inf. To tap the breast in defiance, as a challenge. 2. To tap the breast with a boast of doing an exploit.
நெஞ்சுதுடித்தல், v. noun. Throbbing of the heart from fear. 2. Sympathizing with one in affliction, பரிதப்படல்.
நெஞ்சுத்தடிமல், s. Catarrh seated in the breast, cold and cough.
நெஞ்சுத்துணிகரம்—நெஞ்சுத்துணிவு, s. Boldness of heart, heroism, intrepidity.
நெஞ்சுநெஞ்சென்றுகுத்துதல், v. noun. Striking the breast with the tips of the fingers, in bewailing the dead, &c. See மாரடித்தல்.
நெஞ்சுநோ, s. Pain in the breast. 2. (fig.) Grief of heart.
நெஞ்சுபக்கிடுதல், v. noun. Being struck with sudden fear or sorrow.
நெஞ்சுபதறுதல், v. noun. Fluttering of the heart at the sight of a distressed object, of unjust suffering in another, or of danger or injustice to one's self.
நெஞ்சுபுண்ணாக — நெஞ்சம்புண்ணாக, inf. To be grieved, wounded at heart.
நெஞ்சுப்பள்ளம், s. [prov.] Pit of the stomach.
நெஞ்சுரம், s. Bold-heartedness.
நெஞ்சுரப்பானவன், appel. n. A hard-hearted man. See உரம்.
நெஞ்சுவறட்சி, s. Dryness of the chest when cough causes no expectoration.
நெஞ்சுவிடுதூது, s. A poem in which the heart is personified as a messenger to a lover, ஓர்பிரபந்தம். 2. One of the fourteen treatises of the Agama philosophy. See சைவசித்தாந்தம், under சித்தாந்தம்.
நெஞ்சுறைப்பு, s. Boldness of heart, intrepidity.
நெஞ்செரிதல், v. noun. Envying, பொறாமைப்படுதல்.
நெஞ்செரிப்பு, v. noun. Nausea from eating to excess, or from eating acids, sweets, &c. 2. Pain in the stomach, heart-burn. 3. (fig.) Envy, பொறாமை.
நெஞ்செலும்பு, s. The sternum. See எலும்பு.
நெஞ்சைக்கல்லாக்க, inf. To harden one's own or another's heart.
நெஞ்சைக்குமட்டல், v. noun. Nausea. See குமட்டு.
நெஞ்சைப்பிடிக்க, inf. To take by the throat.
நெஞ்சைப்பிளக்க, inf. To split the breast. 2. (fig.) To cause great grief.
நெஞ்சையுவட்ட, inf. To loathe. See உவட்டு, v.
நெஞ்சோரம், s. Bold-heartedness, as நெஞ்சுத்துணிவு; [ex ஓரம்.]

நெடநெடெனல், v. noun. Sounding reiteratedly, as a falling tree, &c., grinding as the teeth, கடுகடெனலிக்குறிப்பு. (ஒ.)

நெடி, s. A kind of cricket, சிள்வண்டு. 2. The pungent odor from chillies, small capsicum, when parched, மிளகாய்னெடி. 3. Stench, நாற்றம். (c.)

நெடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To extend, as time, to be protracted, நீடிக்க. (p.)

நெடியோன், appel. n. The துளசி plant. 2. An epithet of Vishnu as திரிவிக்கிரமன். See நெடியவன், under நெடுமை.

நெடிலி, s. A large kind of sea-bird, or heron, கடற்பறவையிலொன்று.

நெடில், s. Length, நீளம். 2. A long vowel—oppos. to குறில், நெட்டெழுத்து. 3. Bambu, மூங்கில்; [ex நெடு.] (p.)
நெடிலடி, s. A line of five feet, ஐந்துசீர்கொண்டஅடி.
நெடிலெதுகை, s. The rhyming of the long consonants in a poem. See எதுகை.
நெடிலெழுத்து, s. A long letter, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, and their compounds.

நெடு, adj. Long, extended, &c., நீண்ட; [ex நெடுமை.]
நெடுங்கடல், s. The extended sea. 2. The sea along shore, கரையடுத்தகடல்.
நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றும் Even the great sea will become less. (குற.)
நெடுங்கடலோடுதல், v. noun. Sailing along the coast, coasting.
நெடுங்கடற்படகு, s. A boat which sails along the shore, a coaster.
நெடுங்கணக்கு, s. The alphabet, அரிவரிசை. 2. A long account, reckoning, &c., பெருங்கணக்கு. 3. [in cant.] An old account, a bad debt, &c., பழங்கடன்.
நெடுங்கணவாய், s. A long kind of cuttle fish. See கணவாய்.
நெடுங்கண், s. A far sighted eye; also நெடுங்கண்பார்வை. 2. [prov.] A long square in braiding, பின்னியவேலையின்நீளமானகண். 3. Separations in the sections of the palmyra leaf, far from the stem. 4. One of the three eyes of a cocoa-nut, as தாய்க்கண்.
நெடுங்கண்ணோலை, s. An ola with the divisions extended before separation.

நெடுங்கதை, *s.* A long story; a tedious affair.

நெடுங்கதைவிட, *inf.* [*prov.*] To put off from day to day, தாமதிக்க.

நெடுங்கயிறு, *s.* A long rope. 2. (*fig.*) A long delay, தாமதம்.

நெடுங்கரை, *s.* An extended shore.

நெடுங்கழுத்தல், *s.* A camel, ஒட்டகம். (சது.)

நெடுங்காலம், *s.* A long time.

நெடுங்காலி, *s.* [*prov.*] A long-legged cow, &c.

நெடுங்குரல், *s.* A protracted cry, in wailing, நீண்டகுரல். 2. A loud continued call, உரத்தகுரல். *For combinations see* குரல்.

நெடுங்குரலன், *s.* An ass, கழுதை. (பஞ்சத்.)

நெடுங்குல்லா, *s.* A long cap. See குல்லா.

நெடுங்கேடு, *s.* A great ruin, calamity or crime.

நெடுஞ்சட்டை, *s.* A coat, a gown, a cloak; a long jacket.

நெடுஞ்சாண் — நெடுஞ்சாண்கிடை, *v. noun.* [*com.* நெடுஞ்சாய்கிடை] Lying at full length.

நெடுஞ்சாண்கிடையாய்விழுந்துகும்பிட்டான்..... He prostrated himself and closed his hands in worship.

நெடுஞ்சால், *s.* Longitudinal furrows.

நெடுஞ்சொல், *s.* A long word or phrase, a compound word. 2. Name, character, renown, disgrace, &c., of long standing.

நெடுநாள், *s.* A long time.

நெடுநாட்பவிசிருக்கவேண்டும். May you live long, *a term of benediction.*

நெடுநாட்படுதல், *v. noun.* Being of old date, fixed, chronic; being old, as a practice. 2. Being long practised or experienced.

நெடுநாட்பழக்கம், *s.* An old custom, habit, practice. 2. Long experience.

நெடுநாவை, *s.* A long ploughshare, நீண்டகொழு.

நெடுநீட்டு — நெடுநீளம், *s.* A great length, distance, extent.

நெடுநீர், *s.* The sea, கடல். (*p.*)

நெடுநெடுத்தல், *v. noun.* [*prov.*] Being very long, tall, extended, &c.

நெடுந்தகை, *s.* A great person, a superior, a gentleman, a master, a king, பெரியோன்.

நெடுந்தகைமை, *s.* Greatness, superiority, gentility, nobility, மேன்மை.

நெடுந்தட்டு, *s.* [*prov.*] A kind of paper-kite, ஒருவிதாரிப்பட்டம்.

நெடுந்தாயம், *s.* A winning cast of dice, as giving the right to throw again, அடுத்துவிழுந்தாயம்.

நெடுந்தாழ்ப்பாள், *s.* A long wooden bar for a door.

நெடுந்துயில், *s.* Long sleep, நீண்டதூக்கம். 2. (சது.) Death, மரணம். (*p.*)

நெடுந்தூரம், *s.* A great distance, a long way, very remote.

நெடுந்தெரு, *s.* The main street, the high road, இராசவீதி. 2. A road straight on, சோனதெரு.

நெடுமன், *s.* [*vul.*] A long thing, நீண்டது. 2. [*in burlesq.*] A snake, பாம்பு.

நெடுமால், *s.* Vishnu, as very tall, விஷ்ணு.

நெடுமி, *s.* [*prov.*] A tall female, நெடியவள். 2. A tall palm tree, பனை.

நெடுமுரல், *s.* A kind of needle fish, ஒர்மீன்.

நெடுமுழக்கச்சை, *s.* [*prov.*] Long cloth of thirty-six yards, or more to the piece.

நெடுமூச்சு, *s.* Panting, gasping, as a dying person.

நெடுமூச்செறிதல், *v. noun.* Gasping, கொட்டாவிப்பெறுதல்.

நெடுமொழி, *s.* Exultation, தற்புகழ்ச்சி. 2. Eulogy, encomium, praise, புகழ்ச்சி. (*p.*)

நெடும்பயணம், *s.* A long journey, voyage, &c. 2. (*fig.*) Death, மரணம்.

நெடும்பழக்கம், *s.* Long practice, use, experience, habit.

நெடும்பா, *s.* A medicinal shrub. See ஆடாதோடை.

நெடும்பழி, *s.* A great crime, involving lasting consequences.

நெடும்பார்வை—நெடுங்கண்பார்வை, *v. noun.* Seeing clearly at a distance, being far sighted.

நெடும்புகழ், *s.* Wide, extended praise, fame, &c.

நெடும்பிழை, *s.* A great error.

நெடும்புரிவிடுதல், *v. noun.* [*prov.*] Putting off from day to day, as நெடுங்கதைவிட. 2. Telling a false story, giving a false excuse, கட்டிச்சொல்லல்.

நெடும்பொழுதாக்கிதல், *v. noun.* Putting off or delaying.

நெடுவட்டம், *s.* A spheroid; an ellipse.

நெடுவல், *s.* A tall person. (*c.*)

நெடுவாலூடகம், *s.* The long-tailed ஊடகம் fish.

நெடுவாய், *s.* A large sort of fish, உள்ளா. (*R.*)

நெடுவாற்றிரளி, *s.* The long-tailed திரளி fish. See திரளி.

நெட்டிசை, *s.* Long metres in விருத்தம் verse—oppos. to குற்றிசை.

நெட்டிலை, *s.* A long leaf.

நெட்டுடல், *s.* A long, a tall figure.

நெட்டுயிர், *s.* A long vowel, உயிர்நெடில்.

நெட்டுயிர்க்க, *inf.* To sigh, fetch a deep or long breath.

நெட்டுயிர்ப்பு, *v. noun.* Sighing, a deep breath, induced by pain, grief, &c., a groan, பெருமூச்சு. (*p.*)

நெட்டுயிர்ப்புவிடுக்க-நெட்டுயிர்ப்பெறிய, *inf.* To sigh, to groan. See உயிர்ப்பு.

நெட்டுரு, *s.* A lesson committed to memory; (*lit.*) a long figure, மனப்பாடம்.

நெட்டுருப்படுத்த — நெட்டுருப்பண்ண, *inf.* To commit to memory.

நெட்டுலை, *s.* Cooking without intermission, ஒரேசமையல்.

நெட்டெழுத்து, *s.* A long letter. See நெடிலெழுத்து. 2. The tenor of a legal writing. See உடன்பாடு. 3. Signature in full, கையொப்பம். 4. Protraction, prolongation, நீட்டு. (பாரத.)

நெட்டெழுத்துக்காரன், *s.* The writer of a writ drawn for another.

நெடுகலும், *adv.* Continually, constantly, all day long, எப்பொழுதும்; sometimes நெடுகிலும்.

நெடுகு, கிறேன், நெடுகினேன், வேன், நெடுக, *v. n.* To extend, be lengthened, protracted, delayed, நீடிக்க. 2. To grow tall, high, long, to become too tall, உயர. 3. [*prov. in burlesque.*] To run away, to be gone, as a thing lent or lost, மறைந்துபோக. 4. To die, சாக.

நெடுக, *inf.* [*adverbially.*] Lengthwise, longitudinally. 2. Straight on, forward, progressively. 3. Protractedly, continuously. (*c.*)

நெடுகக்கிடக்குந்தொல்லை. Being long occupied by a troublesome engagement.

நெடுகப்போயுலாவித்திரிதல். Walking about idly.

நெடுகஇருத்தல், *v. noun.* Sitting or extending in a row. 2. Lasting long, enduring. 3. Waiting long.

நெடுகஇழுக்க, *inf.* To drag a great distance. 2. To put off, *commonly with some pretence.* 3. To lengthen a sound in singing or reading, to drawl. 4. To linger, as a disease, be lengthened, as a law-suit.

நெடுகநடக்க, *inf.* To walk straight along. 2. To last long as power, influence, prosperity.

நெடுகப்பிடிக்க, *inf.* To continue as rain, &c. 2. To pass on without stopping at the usual places. 3. To be long delayed, as rain. 4. [*prov.*] To waste away, as property. 5. *v. a.* (*c.*) To stretch or hold a thing at full length. 6. To occupy, or take up time. 7. To protract a speech, an action, &c.

நெடுகப்போய்வர, *inf.* To walk back and forth. 2. To go about idly.

நெடுகப்போய்நெடுகவந்தால்சோறுகப்படுமோ. If you only go and come directly, will there be rice?

நெடுகவளர்தல், *v. noun.* Growing tall as a person or tree.

நெடுகவிட, *inf.* To let out a cord, to veer. 2. To put off a thing, as நெடுக இழுக்க.

நெடுகினகாரியம், *s.* [*prov.*] A protracted, tedious, wearisome business. 2. A desperate matter.

நெடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov. for* நெடி.] To be long as to time, tedious. 2. To continue, as rain, &c., மழைபிடிக்க. 3. To become tall, நெடுகவளர.

நெடுக்கு, *s.* Length, as of a wall, &c., நீட்சி.

நெடுக்குச்சுவர், *s.* A length-wise wall —oppos. to குறுக்குச்சுவர், a cross-wall.

நெடுப்பம், *s.* [*improp.*] Length, extent, நீட்சி.

நெடுமை, *s.* Length, extension, நீட்சி. 2. Tallness, height of a person, tree, &c., உயரம். 3. Continuation, protraction, நீண்டது. 4. Immoderateness, excessiveness, அதிகம். 5. (சது.) Female hair, பெண்மயிர்.—*Note.* In derivatives from this word, the final letter or whole syllable may be dropped or changed by rule, and the middle vowel changed—Thus, as adjectives, from நெடுமை, are நெடு, நெடிய, நெட்ட, நெட்டு, and *in combination,* நெடுங்காலம், நெடியார், நெட்டுயிர், &c.

நெடிது, *appel. n.* [*neuter of a symbolic verb.*] Long, a long thing.

நெடியவட்டம், *s.* Large shield, பெருங்கேடகம்.

நெடியவன், *s.* A tall man. 2. Vishnu, as the tall one, Trivicrama, விஷ்ணு.

நெடியன்—நெடியான், *s.* [*plu.* நெடியர், *&c.*] A tall man, நெடியவன்.

நெடியாரைக்குறியாரை ஆற்றிலேஅறியலாம்...... Who are the tall and who the short will appear at the river; i. e. the thing will be known on examination.

நெடியோன், *s.* As நெடியவன்.

நெட்ட, *adj.* As நெடிய, long.

நெட்டநெடியது, *appel. n.* A thing very long, very tall. (*c.*)

நெட்டாயம், *s.* Setting bricks upright, in building a wall. (*R.*)

நெட்டி, *s.* A variety of shrubs, சடை, Aeschynomene. 2. Cracking of the joints, நெட்டை.—Of நெட்டி, there are, சுக்குநெட்டி, கீநெட்டி, a species of this shrub; கொடிநெட்டி, a creeping water plant, Mimosa natans; பூநெட்டி, another water plant used for making toys; நெரிநெட்டி, நெரிநெட்டிக்கோரை, a grass, Scirpus plantagineus, (*R.*); பெருநெட்டி, a long species; வயல்நெட்டி, a plant, Aeschynomene diffusa. (*Willd.*)

நெட்டிக்கோரை, *s.* A grass, ஓர்புல்.

நெட்டிப்புல், *s.* A kind of grass.

நெட்டிப்பூ, *s.* Artificial flowers made of பூநெட்டி tree.

நெட்டிப்பொரி — நெட்டிமாலை, *s.* A flower garland made of the flowers, சடைமாலை.

நெட்டிமுறிக்க — நெட்டிமுறிக்க—நெட்டிவாங்க, *inf.* To crack the fingers, knuckles or toes. 2. (*fig.*) To oppress one.

நெட்டிமுறிதல் — நெட்டிவாங்குதல், *v. noun.* Cracking, as the joints.

நெட்டிவேலை, *s.* Play-things, toys, &c., made of பூநெட்டி.

நெட்டிலிங்கு, *s.* A medicinal tree, அசோகு, Uvasia longifol.

நெட்டில், *s.* Bambu, மூங்கில். (*சது.*)

நெட்டு, *s.* [*prov.*] Stalk, peduncle, காம்பு. 2. Bunch, cluster, குலை. 3. See நெட்டு, *v.*

நெட்டு, கிறேன், நெட்டினேன், வேன், நெட்ட, *v. a.* To thrust, to push, தள்ள. 2. To strike, graze as a thrown stone, ball, &c., தீக்க. See கில்லுநெட்ட. 3. [*in burlesque.*] To eat or drink to excess. (*c.*)

நெட்டு, *v. noun.* Pushing, thrusting, தள்ளுதல். 2. (*Beschi.*) Striking, grazing, skipping as a thrown stone, ball, &c., அறைதல். 3. [*used in the south.*] Times, number, turn, going and coming, போய்த்திரும்பல்.

நெட்டிட—நெட்டுப்பாய, *inf.* To graze as a stone, &c., as நெட்டு, *v.*

நெட்டேதி — நெட்டேத்தி, *s.* [*vul.*] A long spiral kind of shell, or conch; [*ex* நெடுமை.] (*Beschi.*)

•**நெட்டேரம்**, *s.* [*improp. for* கிட்டேரம்.] Harshness, &c.

நெட்டை, *s.* Tallness, நெடுமை. 2. A skeleton, முழுவெலும்பு. (*சது.*) [*ex* நெடுமை.] 3. Crack of the finger-joints, as நெட்டி.

நெட்டையன், *s.* [*fem.* நெட்டைச்சி.] A tall man—oppos. to குட்டையன்.

நெண்டு, கிறது, நெண்டினது, ம், நெண்ட, *v. n.* [*prov.*] To rise as food, eaten to excess, கெலிய.

நெத்தகர், *s.* A plant, ஓர்செடி. (*R.*)

நெத்தலி—நெத்திலி, *s.* [*prop.* நெய்த்தோலி.] A small kind of fish, ஓர்பொடிமீன். (*c.*)

நெத்தலிப்பொடி, *s.* The fish salted and dried.

நெத்து, *s.* [*vul.*] Dried pulse, &c. See நெற்று.

நெம்பு, *s.* [*prov.* நென்பு.] A nail without a head, a nail or peg sharp at both ends for joining the seams of boards, இருதலையாணி. 2. Ribs or rounds of a ladder, ஏணிப்படி. 3. Pins or ribs joining together the two beams of a well-sweep, serving also as steps for the man who treads it, ஏற்றமடலாணி. 4. [*in mechanics.*] The lever, உதுக்குமரம். 5. [*prov.*] Ribs, விலாவெலும்பு.

அவனுக்குப்பாரஞ்சுமக்கநெம்புமுறிந்தது. He is greatly fatigued; (*lit.*) he has broken the நெம்பு of his back.

நெம்புத்தடி—நெம்புதடி, *s.* A lever, as நெம்பு. (*c.*)

நெம்பு, கிறேன், நெம்பினேன், வேன், நெம்ப, *v. a.* To lift with a lever, as any thing from the ground, a door from its hinges, &c., கிளப்ப. (*c.*)

நெய், *s.* Grease, fat, unctuousness, oiliness, கிணம். 2. Ghee, clarified butter, இருதம். (*c.*) 3. (*சது.*) Blood, உதிரம். 4. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள்.

நெய்பாரமுமாற்றித்தக்கொள்ளுதல். Getting a matter decided by the ordeal.

கைபிலிருக்கநெய்ப்பிலேகையிடுவானேன். When the thing stolen is found in the hand, why put the hand in (hot) oil?

நெய்க்கடல், *s.* [*also* சர்ப்பிசமுத்திரம்.] One of the seven oceans, that of ghee. See கடல்.

நெய்க்கலசம், *s.* A ghee-pot.

நெய்க்குடம்—நெய்ப்பானை, *s.* A large ghee-pot.

நெய்க்குடமுடைத்ததுநாய்க்குவேட்டை. The breaking of the ghee-pot is food for the dog; One's loss is another's gain.

நெய்க்கொட்டை, *s.* See நெய்க்கொட்டான்.

நெய்க்குழம்பு, *s.* Thick broth seasoned with ghee. 2. Thick ghee.

நெய்ச்சட்டி, *s.* A chatty for frying.

நெய்ச்சாடி, *s.* A ghee-jar.

நெய்ச்சாதம் — நெய்ச்சோறு, *s.* [*poet.* நெய்யமி.] Rice boiled in ghee, &c.

நெய்ச்சிக்கு, *s.* Indigestion caused by eating ghee, it adhering to the bowels.

நெய்ச்சுண்டு, *s.* A small portion of ghee sticking to the pot. See சுண்டு. 2. A small vessel for measuring ghee.

நெய்த்திரி, *s.* A wick inserted in ghee and burned in the temple, or waved for a light before the idol.

நெய்த்துடுப்பு, *s.* A kind of spatula. See துடுப்பு. 2. (*R.*) A vessel for oil; used by torch bearers.

நெய்ப்பூசுதல், *v. noun.* Smearing a vessel with ghee and holding it in the fire for purification. (*p.*)

நெய்ப்பற்று — நெய்ப்பிடி — நெய்ப்பிடிப்பு, *v. noun.* Greasiness, stickiness of ghee, &c. 2. Being fat or corpulent, as a person.

நெய்ப்பிரக்கு, *s.* A creeping plant. See நரைப்பீர்க்கு.

நெய்மீன், *s.* A fish, Peixe serra.

நெய்யாடுதல், *v. noun.* A woman daubing herself with ghee. See நெய்விழா.

நெய்யிலேவேகவைக்க, *inf.* To boil in ghee.

நெய்விழா, *s.* A ceremony in which women daub themselves with ghee, before bathing, after child birth. (*p.*)

நெய்விழுது, *s.* Butter, as first prepared from cream.

நெய்விளக்கு, *s.* A lamp with ghee in the temple, &c.

நெய்வைத்தல், *v. noun.* Making medicated ghee, இருதம்கைக்குதல். 2. Forming, as fat in the body, கொழுப்புபெறுதல்.

பன்றிநெய், *s.* Lard.

நெய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. a.* To weave cloth, plait mats, &c., ஆடைமுதலியநெய்ய. (*c.*)

நெய்யல்—நெய்வு—நெய்சவு, *v. noun.* [*com.* நெசவு.] Weaving. 2. Texture, web, intertexture, பின்னல்.

நெய்கிறவன் — நெய்சவுக்காரன்— நெய்வான், *appel. n.* A weaver; sometimes நெய்யுநர்ள்.

நெய், க்கிறது, நெய்த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To become fleshy, fat, corpulent, plump, கொழுக்க. 2. To become greasy, unctuous, sticky, glutinous, கசிய.

நெய்த்தமீன், *s.* Fat fish.

நெய்ப்பு, *v. noun.* Fatness, plumpness, corpulence, கொழுப்பு. 2. Unctuousness, oiliness, கசிவு.

நெய்க்கொட்டான், *s.* The soap-nut-tree, பூவத்தி.

நெய்க்கொட்டை—நெய்க்கொட்டான்பழம், *s.* The fruit of the Sapindus emarginatus, பூவத்திப்பழம். (*Beschi.*)

நெய்ச்சட்டி, *s.* A kind of water lily, செங்கழுநீர். 2. See நெய்.

நெய்ச்சிட்டி, *s.* A plant, சிற்றிலை, Conyza cinerea, *L.*

நெய்ச்சுட்டி, *s.* A kind of herb, ஓர்இலை.

நெய்தல், *s.* A class of water-flowers, ஆம்பல், Nymphæa alba. 2. Maritime tract, one of the five kinds of திணை, கடலுங்கடல்சார்ந்தஇடமும். 3. As நெய்தல்கிலத்திற்பொருள். See திணை. — The two water-flowers are கருநெய்தல், the dark; and வெள்ளெய்தல், the white.

நெய்தற்கருப்பொருள், *s.* Men, beasts, and other living creatures, things, and employments, peculiar to maritime tracts, viz.: 1. நெய்தல்யாழ், lute, known by the name of விளரி. 2. நெய்தலுணவு, food, fishes, lobsters, &c. 3. நெய்தலூர், villages, as பட்டினம், பாக்கம். 4. நெய்தல்விலங்கு, the சுறு fish, Squalus carcharias.

5. நெய்தற்பண், melody, செவ்வழிப்பண். 6. நெய்தற்பறை, drum, as பம்பை, &c. 7. நெய்தற்புள், birds, the water-crow, &c. 8. நெய்தற்றலைவர், chiefs, heads, &c., with their females, as சேர்ப்பன், புலம்பன். 9. நெய்தற்றெய்வம், the god Varun'a. 10. நெய்தற்றொழில், professions, as fishing, salt making, &c. 11. நெய்தற்பூ, flowers, as the fragrant flower of Pandanus dera-tissima, &c. 12. நெய்தன்மரம், trees, as the silk-cotton tree, &c. 13. நெய்தல் மாக்கள், inhabitants, as fishermen, salt-makers, &c. 14. நெய்தனீர், water as the sea.

நெய்தற்றிறம், s. The different tunes appropriate to a maritime district.

நெய்தனிலம், s. Maritime district.

நெய்தனிலத்தலைப்பொருள், s. [in love poetry.] A female bemoaning the absence of her lover.

நெய்ம்மை, s. Greatness, dignity, importance, பெருமை. (ச.)

நெய்த்தோர், s. Blood, இரத்தம். (சது.) Compare நெய்.

நெய்ப்பு, s. Pus, matter, சீ. 2. See நெய், v.

குருநெய்ப்புக்கொள்ள, inf. To be filled with matter as pustules in small pox.

நெய்யரி, s. [com. பன்னாடை.] The fibrous covering about the base of the palmyra or cocoa stalk; (lit.) the ghee-strainer; it being used for that, and for toddy.

நெரடு, கிறது, நெரடினது, நெரடும், நெரட, v. n. To be difficult, hard, to contain hindrances, வருத்தமாக. 2. [improp. for நெருடு.] To feel with the hands, &c., தடவ.

நெரடு, v. noun. Being difficult to read, வாசிக்கக்கடினமானது. See நெருடு.

நெரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To crack, to be fractured as a bone, &c., தகர. 2. To be broken as crockery, உடைய. 3. To be mashed, நசுக்க. 4. To be bruised, நொறுங்க. 5. To be crushed, as vegetables, முறிய. 6. To be pressed, to be squeezed, நெருங்க. 7. To incline, to droop, சாய.

எலும்புநெரியஅடித்தான். He beat him so as to break his bones.

அதுநெரிந்திருக்கிறது.......It is cracked or bruised.

நெரி, v. noun. Crack, bruise, smash, breakage, நெரிவு. 2. Close, and short plaits in cloth, சேலைமின்முரிப்பு. 3. Any fold or angular prominence, மடிப்பு.

நெரிகொட்டை, s. [prov.] Crumbled areca-nuts, &c.

நெரிபட, inf. To be fractured or bruised.

காலின்கீழ்நெரிபட்டுநெரிபடுதல்..........Being servile, (lit.) trodden under foot.

நெரிபுருவம், s. [also நெறித்தபுருவம்.] Eye-brows greatly curved in displeasure, ready to break, a poetic hyperbole. (p.)

நெரிமீட்டான், appel. n. A kind of herb, the root of which is used for curing bruises, தும்பை.

நெரிவு, v. noun. Fracture; variance, discord, disunion, பகை. 2. Cracking, pressing, &c., as the verb.

அவர்களுக்குள்ளேசற்றுநெரிவுண்டு. There is a little disunion, between those two persons.

நெரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To crack, fracture, நொறுக்க. 2. To crack the fingers, கைவிரனெரிக்க. 3. To bruise, contuse, நசுக்க. 4. To press, squeeze, நசுக்க. 5. To rub or bruise in the hand, as ears of corn, கசக்கிட. 6. (fig.) To speak fluently, to manage creditably, கெட்டித்தனமாய்ப்பேச.

அவனைக்கட்டிப்போட்டுநெரித்தார்கள். They tortured him crushing [his fingers] with the கிட்டி.

நெரிசல், s. Any thing broken, cracked, நெரிந்தது. 2. Displeasure, or coldness between two persons, &c., as நெரிவு.

நெரிஞ்சி, s. A thistle. See நெருஞ்சி.

நெரிதர, inf. To run or flee before a foe, முறிந்தோட. 2. To droop, incline, சாய. (சது.)

*நெரியாசம்—நெரியாசி, s. A liquid perfume, one of the five; commonly சரியாசம்.

நெருக்கம், s. Closeness, narrowness, straitness, tightness, அடர்பு. 2. Closeness, a crowded state, as that of leaves, hair, &c., being choked, as grain, தழைப்பு. 3. A thronging, crowding, நெருங்குகை. 4. Pressure, compression, ஒடுக்கம். 5. Pressure of business, closeness of application, வேலைக்கட்டம். 6. Frequency, constancy, perseverance, இடைவிடாமை. 7. Compulsion, restraint, coercion, பலவந்தம். 8. Oppression, tyranny, harshness, கொடுமை. 9. Persecution, distress, trouble, துன்பம். 10. Severity of disease, of the weather, of the times; prevalence of epidemics, வியாதிமும்முரம். 11. Nearness, closeness—as of relationship, or friendship, &c., கிட்டினவுறவு. 12. Parsimoniousness, கைஇறுக்கம்; [ex நெருங்கு, v.] (c.)

நெருக்கத்திலகப்பட்டுச்செத்திறந்து. Being pressed to death in a crowd.

நெருக்கப்பட, inf. To be pressed. 2. To be reduced to straits. 3. To be afflicted.

நெருக்கப்படுத்த — நெருக்கஞ்செய்ய, inf. To oppress, tyrannize, persecute. 2. To urge, press, importune. 3. To prevail, to be severe, intense, vehement.

நெருக்கமானபந்துக்கள், s. [pl.] Nearest relations.

நெருக்கல், s. Closeness, compactness. 2. Pressure of business. 3. Straits, as நெருக்கம்.

நெருக்கு, கிறேன், நெருக்கினேன், வேன், நெருக்க, v. a. To press, crush, squeeze, bruise, smash, நசுக்க. 2. To throng around, crowd, சனம்நெருக்க. 3. To urge forward, drive, push, தள்ள. 4. To compress, restrain, இறுக்க. 5. To compel, force, coerce, பலவந்தம்பண்ண. 6. To oppress, persecute, distress, கொடுமைசெய்ய. 7. To press as a creditor, வருத்த. 8. To press on, bear hard upon in battle, சண்டையிற்கிட்ட. 9. To keep one hard at work, கடுமுயப்படுத்த. 10. To crowd and choke, as grain, trees, &c., நசுக்க. 11. To put close, set thick, அடர்த்துச்செய்ய. 12. To urge, importune, solicit earnestly, வருந்திக்கேட்க. 13. To attack, assail, assault, தாக்க. 14. To choke, smother, drown, throttle, அடைக்க. [Coast usage.] 15. To reduce, contract, limit, confine, circumscribe, சுருக்க. 16. v. n. To be frequent, to persevere, தொடர. 17. To rage, prevail, as famine, epidemics, war, &c., பரம்ப. 18. To be severe, as disease, be abundant as rain, உக்க.

நெருக்கிவை. Put (them) close together.

நெருக்கியிரு. Sit close.

நெருக்கடி, v. noun. Oppression, tyranny. 2. Hardship, difficulty. 3. Force, restraint, coercion, compulsion.

நெருக்கட்டியெனல் — நெறுக்கட்டியெனல், v. noun. [loc. சருக்கட்டியெனல்.] Being sudden, abrupt, சடிதிக்குறிப்பு. 2. Snapping off suddenly as a stick, ஒடிந்தல். 3. Being prompt, quick, instantaneous, விரைவாய்முறிதல். 4. Falling suddenly, with a crash, &c., ஒலித்துவிழுதல்.

நெருக்கி, [v. participle, as an adv.] Closely, often, too much, too fast, &c.

புகையிலையைநெருக்கிக்குடிக்கிறான்.........He smokes tobacco too much.

நெருக்கிச்சாப்பிட, inf. To eat very often. 2. [in burlesque.] To eat to excess.

நெருக்கிடை, s. Oppression, tyranny. 2. Severity, intensity, vehemence, prevalence as of a disease, a famine, &c. 3. Straits, adversity, affliction. 4. Persecution. 5. Compulsion, force, constraint, coercion, restraint.

நெருக்கிடைபண்ண, inf. To oppress one, &c., as நெருக்கப்படுத்த.

நெருக்கிடைப்பட, inf. To be distressed, to suffer. 2. To be in want.

நெருக்கிப்பார்க்க, inf. To take pains; to try.

நெருக்கிப்பிடிக்க, inf. To come close in pursuit, overtake. 2. [in burlesq.] To eat too fast, too much, &c.

கரைநெருக்கிப்பிடிக்க—கரைக்குநெருக்கிப்பிடிக்க. To ply, or sail toward the shore.

நெருக்கிபடிக்க, inf. To compel, urge, press hard.

நெருக்கியோட, inf. [caus. நெருக்கி யோட்ட.] To pursue or follow closely.

நெருக்கிவருதல், v. noun. Coming, occurring, &c., very often, frequenting.

நெருக்கு, v. noun. Pressure, importunity, hard treatment, compulsion, severity, throng, contusion, bruise, &c., as the verb.

நெருக்குண்ண, inf. To be pressed, crowded, thronged, &c.

நெருக்குவாரம், s. [prov.] Compulsion, constraint, oppression, persecution, straits, calamity, severity, vehemence, as நெருக்கு. The compounds are of Jaffna usage.

நெருக்கென, inf. [as an adv. also நருக்கென.] Suddenly, immediately, promptly.

நெருக்கெனவா. Come quickly, return immediately.

நெருக்கெனல், v. noun. [com. நருக்கெனல்.] Being sudden, abrupt, instantaneous.

நெருங்கல், s. A reprimand, threat, உறுக்கொல். 2. A killing, கொல்லல். 3. [ex நெருங்கு.] A throng, a press, நெரிவு. (சது.)

நெருங்கு, கிறேன், நெருங்கினேன், வேன், நெருங்க, v. n. To be close together, to crowd, அடர. 2. To approach, to approximate, கிட்ட. 3. To be close as relationship, connexion, attachment, அருகாக. 4. To be frequent in a continuous occurrence, தொடர. 5. To be oppressive, tyrannical, கொடுமையாக. 6. To be urgent, importunate, வருந்த. 7. To be vehement; to prevail as disease, famine, wild beasts, robbers, &c., முற்றுகிக்க. 8. To be close, confined, narrow—as a road, or door way, சிறுக்க. 9. To be pressed, to be compressed, to be squeezed, நசுக்க. 10. v. a. To pursue, to follow closely, to close upon, பின்செல்ல. (c.)

நெருக்கப்பிசைய, inf. [com. நொறுக்கப்பிசைய.] To knead, squeeze or mash in the hand.

நெருங்கிப்போகுதல், v. noun. Going very often. 2. Following one another very closely. 3. Being choked, as grain, &c.

நெருங்கினஉறவு, s. Close relationship.

நெருங்கினகாடு, s. A thick jungle.

ஆணிலேநெருங்க, inf. [prov.] To attack a person, to proceed to blows.

அவனிலேநெருக்காதே. Do not trouble him with orders, or requests.

நெருஞ்சி—நெருஞ்சில், s. [com. நெரிஞ்சி.] A thorny plant or thistle, small caltrope, Tribulus terrestris, L.—Of நெருஞ்சி there are different kinds, கொடிநெருஞ்சி, a running thistle; செப்புநெருஞ்சி, a thistle with a red flower; பெருநெருஞ்சி, a large thistle, Tribulus longinosus; சிறுநெருஞ்சி, a small species of the plant; ஆனைநெருஞ்சி, a large leaved thistle. See these in their places.

நெருஞ்சிமுள், s. The thorns of the plant. 2. The caltrope weapon, இருப்புநெருஞ்சி.

நெருஞ்சிமுள்தைத்தாலும் குனிந்தல்லவோபிடுங்கவேணும். If the நெருஞ்சி thorn run into the foot, must not one stoop and take it out?

நெருடு, s. Rubbing with the fingers, நிமிண்டுகை. 2. Rubbing or twisting two ends of yarn between the finger and thumb to join them, இழைப்பொருத்து. 3. Feeling, groping with the hands, தடவுகை. 4. Knots in cloth from the joinings of the yarn, நூல்நெருடு. 5. [com. நொருடு.] Knotty or abstruse as a passage which is obscure or difficult in construction, கருகல். 6. Rugged or difficult of utterance, from the collocation of certain letters, சொற்கடினம். 7. Indistinctness in writing, one stroke running into another, &c., மயக்கவெழுத்து. 8. Guile, deceit, intrigue, வஞ்சனை. (c.)

நெருடன் — நெருடுள்ளவன், s. A deceitful, scheming man, வஞ்சகன்.

நெருடுள்ளபுடவை, s. Knotty cloth.

நெருட்டுக்கருத்து, s. An abstruse idea. 2. Abstruse construction of a passage.

நெருட்டுப்பாடல், s. [com. நெரடானபாட்டு.] Abstruse poetry.

நெருட்டுப்புத்தி, s. [com. நெரடானபுத்தி.] A guileful disposition, வஞ்சகபுத்தி. 2. Perverted intellect, a mind that takes a wrong course in reasoning, தாறுமாறானமனம்.

நெருடு, கிறேன், நெருடினேன், வேன், நெருட, v. a. To roll two broken ends of yarn, between the fingers to join them, இழைபொருத்த. 2. To feel, to grope, தடவ. 3. To finger, to handle, to roll in the hand, or rub gently with the fingers, நிமிண்ட. (c.) 4. [prov.] To deceive, cheat, வஞ்சிக்க.

நெருடிப்பார்க்க, inf. To try the quality of a cloth, or the smoothness of a paper, &c., by feeling.

தலையைநெருட, inf. To scratch the head or pick lice.

நெருநல், s. Yesterday, முன்னைநாள். (சது.) 2. adv. Lately, recently, சற்றுமுன்.

நெருநெருத்தல்—நெருநெரெனல், v. noun. [prov. for நெறுநெறெனல்.] Paining one as the stomach, as கருக்கல். 2. As நொருக்கட்டியெனல், 1, 2.

நெருநெரென்றுகுத்துகிறது. There is sudden pain in the stomach.

நெருநெரென்றுமுள்ளேறிவிட்டது. The thorn entered suddenly.

வேலிநெருநெரென்றுமுறிந்தது. The hedge broke with a crash.

நெருநெருப்பு, v. noun. Internal pain, early labor-pain, &c., உள்வலி. 2. As நெருநெரெனல்.

நெருப்பு, s. Fire, தழல். 2. Caloric; principle of fire in the animal system, &c, as தீ, which see. 3. (fig.) Great grief, envy, jealousy, rage, fury, &c.

நெருப்புதின்றகாட்டிலேதாவிருக்கும்தண்ணீர்தின்றகாட்டிலொன்றுமிராது. Though something may survive a forest conflagration, nothing will remain after a forest inundation; i. e. water is more destructive than fire.

நெருப்புமெழுகாய்க்கினான். He heated it hot.

பெருநெருப்புக்கீரமில்லை. A great fire is not put out by a little moisture.

அவன்நெருப்பு. He is a fiery man.

வயிற்றிலேநெருப்பாயெரிகிறது. It burns as fire in my belly (heart); spoken of a bereavement, &c. 2. My hunger is very severe. 3. I have a burning sensation internally.

காய்ச்சல்நெருப்பாயெரிகிறது. The fever rages like fire.

நெருப்பணைத்துவைக்க, inf. To keep the fire from going out. 2. To put out the fire.

நெருப்பணைந்துபோக, inf. To be quenched, extinguished as fire.

நெருப்பன், s. [prov. fem. நெருப்பி.] An angry, malicious, dangerous man, an incendiary, கோபி.

நெருப்பாறு, s. A river of fire, said to be in the north beyond Oude. 2. Lava from a volcano.

நெருப்பிட, inf. To set on fire.

நெருப்பின்சிகை, s. Flame of fire.

நெருப்புக்கட்டை, s. A large fire-brand, a log of fire.

நெருப்புக்கண், s. Envious eye. 2. The evil eye. 3. A fiery, malicious, furious eye. 4. Frontal eye of Siva, சிவனதுநெற்றிக்கண்.

நெருப்புக்கண்ணன், s. A malicious man. 2. An envious man. 3. A man with blighting eyes. 4. As அக்கினிக்கண்ணன்.

நெருப்புக்கல், s. Flint, தீத்தட்டிக்கல். 2. See under கல்.

நெருப்புக்காடு, s. A conflagration. See காடு. 2. [fig. in combin.] Vehement sunshine, கடுவெயில். 3. Intense anger, fury, rage.

நெருப்புக்காடாயிருத்தல். Being in a conflagration. 2. Being very angry.

நெருப்புக்கொளுத்த, inf. To kindle a fire as தீக்கொளுத்த. 2. [fig. in combin.] To do injustice, tyrannize. 3. To be very severe, as a master in anger giving reproof. 4. To be hot, as the sun. See கொளுத்து.

நெருப்புக்கொள்ளி, s. A fire-brand, as கொள்ளி. 2. (fig.) An atrociously wicked man, துஷ்டன்.

நெருப்புச்சட்டி, s. A fire-pan, a vessel of coals. See தீச்சட்டி.

நெருப்புச்சாணை, s. A kind of grindstone. See under சாணை.

நெருப்புத்தணல், s. Live coals.

நெருப்புத்தண்ணீர் — நெருப்புத்திராவகம், s. [com. அக்கினித்திராவகம், which see.] Aqua fortis, or nitric acid.

நெருப்புத்தூண், s. A column of fire.

நெருப்புப்படுதல், v. noun. Being consumed with drought, கடுங்கோடையாதல். 2. (fig.) Suffering oppression, injury, &c., as a village, or country, from a ruler or head man, அழிவுபடுதல். 3. Being destroyed by divine retribution, as the possessions of a wicked man, தேவதண்டனையடைதல். 4. Being destroyed, அழிவடைதல், the language of imprecation.

நெருப்புப்பற்ற—நெருப்புப்பிடிக்க, inf. To catch fire, ignite. 2. As தீப்பற்ற.

நெருப்புப்பற்றவைக்க- நெருப்புமூட்ட —நெருப்புவைக்க, inf. To kindle a fire. See தீவைக்க.

நெருப்புப்பொறி, s. Fire-spark.

நெருப்புமணத்தல், v. noun. Smell of fire; fumigation.

நெருப்புமழை, s. A fiery rain, at the universal deluge of fire, from one of the seven classes of clouds. See முகில்.

நெருப்புமழைபெய்தல், v. noun. Raining fire. 2. (fig.) Acting unjustly, as a government, a head-man, &c., often used as a curse.

நெருப்புமூள, inf. To be kindled as fire, to rage as fire.

நெருப்புவிழுங்குங்கோழி—நெருப்புக்கோழி, s. An ostrich. See தீக்கோழி. 2. (Beschi.) A turkey-cock, from its red throat, வான்கோழிச்சேவல்.

நெருப்புவிழுதல், v. noun. Being destroyed by unjust means, or by drought and famine. 2. Falling or being struck out, as sparks from a grind-stone, a flint, &c. 3. Being discomfited, disheartened. 4. As தீவிழ.

நெருப்புவீச, inf. To throw about fire, met. to be hasty in a new affair. (R.)

நெருப்புறுவிறகு, s. A fire-brand. (p.)

நெருப்பைபடமடவென்றெரியவிடல், v. noun. Causing fire to flare, and rage.

நெருமு—நெறுமு, v. [prov.] To gnash the teeth, or grind them. See கருமு, நறுமு.

நெரேலெனல், v. noun. Sounding imitatively, ஒலிக்குறிப்பு. (சது.)

மழைநெரேலென்றுபொழிகிறது.........The rain patters.

நெல் — நெல்லு, s. Unhusked rice, paddy, சாலி. 2. Rice-plant, the growing crop, &c., நெற்பயிர். 3. A measure, the length of a rice-corn, நாவு. See எட்கடை.—*Note.* Of நெல், there are many varieties, but the more common are கார்நெல், குளநெல், சம்பாநெல், செந்நெல், மிளகிநெல், வாலா நெல், which see severally.—The final letter is changed by rule, as நெற்கதிர், நென்மணி.

நெற்கொண்டுபோமளவும்நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே. O wall! wilt thou not stand till I get my cooly; a couplet of the poet Kamban, commonly used to denote formality.

நெல்லடை, s. [*prov.*] Tithe of rice, or portion given as tax to government.

நெல்லம்புல்—நெல்வைக்கோல், s. Paddy-straw.

நெல்லரி, s. Sheaf of rice-corn.

நெல்லிடை, s. A weight equal to a grain of paddy.

நெல்லுக்கட்டிவைக்க, *inf.* To store up paddy.

நெல்லுக்குத்த, *inf.* To beat paddy in a mortar. See குத்து, v.

நெல்லுச்சுமை, s. A load of paddy.

நெல்லுப்பிடிக்க, *inf.* To lay up paddy in store. 2. To buy paddy wholesale.

நெல்லுமுறி, s. Rice-crop grown ripe, முற்றினநெல். (*Beschi.*)

நெல்லுவேவிக்க, *inf.* To boil rice gently for husking.

நெல்லுறை, s. A receptacle for paddy, &c. See உறை.

நெல்லொட்டு, s. Rice-stubble.

நெல்வட்டி, s. A stipulated quantity of paddy, as interest for a sum of money borrowed.

நெல்வால், s. Beard or awn of rice.

நெல்விளைவு, v. noun. Rice-crop.

நெற்கடை — நெற்கிடை, s. A space in writing equal to a grain of rice.

நெற்கணக்கு, s. A table of dry measure for rice.

நெற்கதிர், s. An ear of rice-corn.

நெற்களஞ்சியம், s. A granary for rice-corn.

நெற்காணி—நெற்பூமி, s. Rice-land.

நெற்குழி, s. A rice-grain-pit, under ground.

நெற்குறி, s. Fortune telling by Kurava women, who look at paddy in the palm of the hand. See குறி.

நெற்கூடு, s. A store basket for rice, made of sticks.

நெற்கூடை, s. A store basket made of olas, for rice.

நெற்கூர், s. Beard of rice, sometimes used as a gum-lancet for babes.

நெற்சப்பி, appel. n. [*prov.*] A grass, ஓர்புல்.

நெற்சூடு, s. A small stack of unthreshed rice.

நெற்பரப்பு, s. A kind of land-measure. See பரப்பு.

நெற்பழம், s. [*prov.*] Rice grains bursting from rankness, indicative of a good crop.

நெற்பயிர், s. Growing rice.

நெற்பொரி, s. Fried or parched paddy, as an article of food, &c. See பொரிகிறது, under சிந்து, v.

நெற்போர், s. A large stack of unthreshed rice.

நென்மணி, s. Rice-grain.

நென்மா, s. Rice-flour.

விளைநெல், s. Choice, well ripened rice, for seed.

நெல்லி, s. A class of trees the fruit of which is used for pickles and in medicine. See ஆமலகம்.—Of நெல்லி, there are அருநெல்லி, சிறுநெல்லி, a species of நெல்லி, yielding a sour fruit; கருநெல்லி, the black நெல்லி, the fruit of which is transparent, often used as a figure for the perfect knowledge of a thing; also for the sperm of woman; பெருநெல்லி, a medicinal tree the wood of which improves brackish water; கீழ்நெல்லி, a plant, Phyllanthus simplex; கீழ்காய்நெல்லி, an herb, see கீழ்; கிலநெல்லி, a plant, Phyllanthus Madraspatan.

உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலே. As clear as the நெல்லி fruit in your hand.

நெல்லிக்காயூறுகாய், s. Pickled fruit of the பெருநெல்லி.

நெல்லிக்காய்க்கந்தகம், s. Brimstone in pieces like the நெல்லி. See கந்தகம்.

நெல்லிக்காய்த்துவையல், s. A seasoning of the fruit of the பெருநெல்லி, mashed in a mortar, and dried, used for food.

நெல்லிக்காய்த்தைலம், s. Oil boiled with the நெல்லி fruit, as a cooling ointment for the head.

நெல்லிக்காய்மணி — நெல்லிக்காய்க்குண்டு, s. Gold beads in the form of the நெல்லி fruit.

நெல்லிப்பருப்பு, s. The kernel of the பெருநெல்லி fruit. It is dried and used in medicine; or soaked in cow's milk, is rubbed on the head, as a refrigerative before bathing.

நெல்லிப்பூ, s. Flowers of the நெல்லி, forming a drug.

நெல்லிமுளி, s. Fruit of the பெருநெல்லி dried, used in medicine.

நெளி, s. [*loc.* முடக்கு.] A finger-ring with a curve, worn by women, ஓர்மோதிரம்; [*ex* நெளி, v.] (சது.)

நெளிமோதிரம், s. A kind of finger-ring.

நெளி, கிறேன், ந்தேன், வேன், நெளிய, v. n. To crawl with an undulating motion—as snakes, worms, maggots, &c., ஊர. 2. To writhe as the body through pain, to distort the limbs, &c., as a child, showing airs, நெக்க. 3. To hitch, move or shift from its place as an infant, ஊர. 4. To be distorted by carrying a load; to be bent on one side, as a lame person, &c., கூன. 5. To be bent, inclined, warped—as timber, articles of furniture, &c., also to be crooked, as a road, channel, &c., வளைய. (c.)

அதுநெளிந்துபோயிற்று. It is bent; *applied to a tool,* &c.

பாதைநெளிந்துகொண்டுபோகிறது. The way is crooked.

நெளிந்தஎழுத்து, s. Crooked, straggling letters in writing.

நெளிந்துகொடுக்க, *inf.* [*vul.*] To incline or bend, as a tall palankeen bearer to be level with a shorter; to shrink from blows, &c.

நெளிந்துகொண்டுநிற்க, *inf.* To stand in a lounging or affected posture.

நெளிவு, v. noun. Crawling, writhing, flexture, &c., *as the verb.*

நெளிவெடுக்க, *inf.* To mend any thing bent or warped, to correct an irregularity. 2. To make a flexure, commonly to a ring, நெளி.

நெளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n. and v. a.* To cause to bend, incline, twist, வளைக்க. 2. To bend, wriggle or distort the body in walking, commonly in affectation, அசைக்க. 3. To make proud, disdainful, affected gestures, in contempt of one; to mimic, கிலிர்க்குடைக்க. 4. To be insolent, சிலம்பாட்ட. (c.)

எழுத்தைநெளித்தெழுதுகிறான். He makes crooked letters in writing.

இடுப்பைநெளித்துநடக்கிறாள். She walks with a wriggling motion of the hips.

நெளித்துநடக்க — நெளித்துக்கொண்டுநடக்க, *inf.* To walk struttingly, or with affected motions. 2. To walk with a distorted gait.

நெளிப்பு, v. noun. Distorted or affected motions of the body, flirting or tossing the head, or making other gestures in disdain.

நெளிப்புக்காட்டல், v. noun. Making affected gestures, as நெளி, 3.

நெளிப்புக்காரன், s. A strutter, a fop.

நெளிப்புப்பேசுதல், v. noun. Speaking contemptuously or slightingly of one, or of his performances.

நெளிச்சல், s. [*vul.*] That which is hollowed, crooked, warped, நெளியல்.

நெளியல், s. [*com.* நெளிசல்.] Crookedness or deformity, any thing crooked; [*ex* நெளி, v.

நெளியலன், s. [*fem.* நெளியலி.] A crooked man, கூனன்.

நெளியலெடுக்க, *inf.* [*prov.*] To take out a bend, &c., as நெளிவெடுக்க.

நெளிர், s. Clamor, buzz, noise of talk, பேசலாலெழுமொலி. (சது.)

நெளிர், கிறது, ந்தது, நெளிரும், நெளிர, *v. n.* To clamor, to buzz, to sound, as talk.

நெறநெறெனல், v. noun. Sounding reiteratedly, as the grating of one tree against another, &c., as கறகறெனல். (c.)

பல்லைநெறநெறென்றுகடித்தான். He gnashed.

நெறி, s. Swelling of the kernels, under the chin, or in the arm pits, &c., அரூக்கு. 2. Temples, கன்னப்பொட்டைக்குழி. 3. Way, road, path, வழி. 4. Moral way, way of virtue, or religion, சன்மார்க்கம். 5. Rectitude, propriety, morality, honesty, truth, chastity, பதிவிரதம். 6. Justice, equity, righteousness, நீதி. 7. Method, means, expedient, manner, விதம். 8. Rule, system, ஒழுங்கு. 9. Row, order, line, series, வரிசை. 10. State of mind, spirit, temper, குணம். 11. [*prov.*] Commencement of each coat of the plantain trunk from the bottom, வாழைப்பட்டையடி. (c.)

நெறிபிலேபட்டுவிட்டது. It hit him on his temples, or on a glandular swelling.

அவன்ஒருநெறியிலேநிற்கிறதில்லை. He is an unprincipled man.

நெறிகட்ட—நெறியேற, *inf.* To swell as the glands or kernels of the neck, arm pits, &c.; sometimes நெறிபிட. (c.)

குட்டிச்சுவருக்குத்தேள்கொட்டக்கட்டுத்தறிக்கு நெறிகட்டுமா. If a scorpion stings a wall, will there be a swelling on the cow-post? i. e. irrelevant causes should not be alleged.

நெறிகுலைக்க, *inf.* To vitiate one's morals, &c. See குலை, *v.*

நெறிகெட்டவன்—நெறிகேடன்—நெறியில்லாதவன், *appel. n.* An unjust or immoral man. 2. One regardless of religious ceremonies, &c.

நெறிகேடு, *v. noun.* Injustice, immorality.

நெறிக்கோரை, *s.* A kind of grass, ஒர் கோரை. See நெற்கொட்டிக்கோரை.

நெறிதப்ப—நெறிதவற, *inf.* To deviate from propriety, equity, or religious rule.

நெறிநிற்க, *inf.* To adhere to the path of virtue or religion. (*p.*)

நெறிநின்றார்க்கேவாழ்வுண்டு. The upright will prosper. (குறள்.)

நெறிப்பட, *inf.* To be put in order. 2. To be established in a good, moral, or religious course.

நெறிப்படி, *adv.* In order, according to method, custom, rule.

நெறிப்படுத்த, *inf.* To put in order, &c., *as the active of* நெறிப்பட.

நெறிமான், *s.* As நெறியுள்ளவன். (*R.*)

நெறிமுறைமை, *s.* Rules of propriety, rectitude, equity.

நெறியிலார், *s.* [*pl.*] The vulgar, the mean, the base, the lawless, கீழோர்.

நெறியுள்ளவன், *appel. n.* A man of integrity, a just man.

நெறி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To stand erect, to become stiff, to bristle, செவ்வேநிற்க. 2. To lower, to be raised, as the eye-brows in anger, &c., புருவம்நெளிக்க. 3. To be curled in ringlets, as the long hair of some women, மயிர்சுருள. 4. *v. a.* க்கிறேன், ்த்தேன், ப்பேன், க்க. To frown, to turn up the nose in displeasure, கோபத்துடன்பார்க்க. 5. To prick up the ears, as beasts; to erect the head, as animals, செவிகிமிர்த்த. 6. To stiffen, to bristle, சிலுப்ப.

நெறிகுழல்—நெறித்தகுழல். Erect and wavy hair-locks. (*p.*)

நெறித்தபுருவம். Raised or curved eye-brows.

நெறிமயிர். Erect or bristling hair.

காதுநெறித்தல். Pricking up the ears.

நெறிப்பு, *v. noun.* Standing erect, turning up the nose, &c., *as the verb.* முகநெறிப்பு. Pride of countenance.

நெறிமை, *s.* Rectitude, honesty, கன்னெறி. (*R.*)

நெறுக்கிடல்—நெறுக்கெனல், *v. noun.* [*prov.*] Snapping, craunching, &c., as நெறுநெறெனல்.

நெறுநெறு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. a.* To grind, gnash, as the teeth; to craunch, &c, நறும. 2. To snap, as a stick in breaking, as a hedge when separated, ஒலிக்க. 3. To rattle, rumble, உறும. 4. To sound as the biting of a hard, brittle, or crispy substance, நெரிக்கொலிக்க. (c.)

நெறுநெறெனல், *v. noun.* Sounding, as gnashing, snapping, &c, as நெறுநெறெனல்.

நெறுநெறென்றுகடித்தான். He craunched it.

நெற்றி, *s.* Forehead, front, brow, நுதல்; *vulgarly,* நெத்தி. 2. End or extremity of a board, a timber, &c., தண்டிகையின்நிலைப்பு. 3. The upright, front, or prominent part of a building, a fort, &c.; a gable, வீட்டின்முகம். (c.) 4. Front of an army, முன்னணி. 5. Brow of a hill, மலையுச்சி. 6. Upper part of the stem of a tree, where it branches off, மரத்தினுச்சி. 7. Rank or file of an army, படைவகுப்பு.

நெற்றிக்கண்-நுதற்கண், *s.* Frontal eye, as of Siva.

நெற்றிக்கண்ணன், *appel. n.* Siva, சிவன்.

நெற்றிக்குநேரே. Over against one, fronting one.

நெற்றிக்கை, *s.* As நெற்றிமுட்டு, 2.

நெற்றிச்சுட்டி, *s.* An ornament for the forehead of a female or a child. 2. As சுட்டி, which see.

நெற்றிச்சுழி, *s.* A kind of curve on the forehead.

நெற்றித்திலகம்—நெற்றிப்பொட்டு, *s.* A spot of sandal, &c., on the forehead. See திலகம்.

நெற்றிப்பட்டம், *s.* A plate for a man's forehead, as a badge of distinction. See பட்டம்.

நெற்றிமாலை, *s.* A chain, or garland for the forehead.

நெற்றிமுட்டு, *s.* A short and direct course, or way, across, சுருக்கு. 2. A slanting timber in a bungalow roof, as எதிர்கைமரம். 3. The end of a board, &c., lower end of a rafter, கைமரத்தினடி. 4. Sudden meeting of one at a corner, முட்டுக்கை.

நெற்றிமுட்டாய்வருதல், *v. noun.* Coming across by the shortest cut. 2. Coming suddenly upon one, at a corner, &c.

நெற்றிமுட்டானவழி, *s.* The shortest way.

நெற்றிமுட்டுப்பலகை, *s.* End boards of a box, நெற்றிப்பலகை. 2. A board nailed to the end of the rafters, at the front of a bungalow, &c., கைமரக்கடைப்பலகை. 3. End of a board.

நெற்றிமூஞ்சி, *s.* As நெற்றி, 3.

நெற்றியங்கலம்—நெற்றித்தலம், *s.* The forehead. (*p.*)

நெற்றியில்முட்ட, *inf.* To bump foreheads in play.

நெற்றியில்வளை—நெற்றிவளை, *s.* Lines on the forehead.

நெற்றியிற்கல்வைத்தல், *v. noun.* Setting a stone on a person's forehead and obliging him to hold back his head to keep it on; and then, perhaps, to look at the sun; *a mode of punishment in schools, &c.,* ஓர்தண்டனை.

நெற்றியைச்சுளிக்க-நெற்றியைநெறிக்க, *inf.* To wrinkle the forehead in displeasure, to frown, scowl, &c.

நெற்றியோடு, *s.* The frontal bone.

நெற்று, *s.* [*vul.* நெத்து.] Dried pulse, as beans, &c., in pods, dried cocoa-nut, உலர்ந்தபழம். (c)

நெற்றுக்குவிட, *inf.* To let beans dry in the pods, for seed.

நெற்றுப்பட, *inf.* To dry in the pod.

நெற்றுமுறித்தல், *v. noun.* Plucking dried bean-pods.

நெற்றெடுக்க, *inf.* To shell dried beans, for seed.

நெற்று, கிறேன், நெற்றினேன், வேன், நெற்ற, [*vul. for* நெட்டு, *v. a.*] To thrust against, to push, தள்ள. 2. [*for* எற்று.] To strike a mark, with balls, இலக்கிலடிக்க.

யானையைநெற்றச்சொன்னான். He ordered the elephant to charge. (*R.*)

நென்பு, *s.* [*prov.*] Round of a ladder, &c. See நெம்பு.

நென்மணி, *s.* A grass seed, not eaten, Coix lacryma, *L.* 2. See நெல்.

நென்மா, *s.* Rice-flour.

நென்னல், *s.* and *adv.* Yesterday, lately, recently, as நெருநல். (சூ)

நே

நே. A letter compounded of ந் and ஏ.

நே, *s.* Love, அன்பு. See நேயம். (*p.*)

நேக, *inf.* [*as adv. com. for* நெக, *which see.*] Well pulverized, very soft. (c.)

நேகஅரை. Grind it well. (*Beschi.*)

நேசம், *s.* [*also* நேயம்.] Love, affection, friendship, endearment, kindness, அன்பு. (சூ.) Compare சினேகம்.

நேசங்காட்ட, *inf.* To manifest love, to show kindness.

நேசம்வைக்க, *inf.* To love, to exercise love.

நேசன், *s.* [*fem.* நேசி.] A dearly beloved friend, a favorite, சிநேகன். 2. A votary, a devotee, பத்தன்.

நேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To love, சிநேகிக்க. 2. To cultivate friendship, சிநேகம்பாராட்ட. (c.)

நேடு, கிறேன், நேடினேன், வேன், நேட, *v. a.* To seek, தேட. (சூ.) 2. To desire, to wish, விரும்ப. 3. To aim at, to pursue, நாட. (*p.*)

நேத்தி—நேர்த்தி—நேற்றி, *s.* Neatness, fineness, prettiness; sometimes நேர்த்தி. (c.)

•நேத்திரம், *s.* Eye, கண். 2. Silk cloth, பட்டுவஸ்திரம். W. p. 487. Netra.—*Note.* For most of the compounds, see கண், திவ்டி, நயனம்.

அவன்எனக்குநேத்திரம்போலிருக்கிறான். He is dear as an eye to me.

நேத்திரவாயு, *s.* Inflammation of the eye; ophthalmia, supposed to be caused by bad air in the body.

நேத்திரவைத்தியன், s. An eye-doctor, an oculist.

•நேபாளம், s. The kingdom of Nepal, ஒர்தேசம். W. p. 487. NEPALA.

•நேமகம், s. Appointment, determination, ஏற்பாடு. 2. A dedication to a deity, காணிக்கைப்பிரதிஷ்டை. 3. Betrothing, விவாகநிச்சயதார்த்தம்; [from Sa. Niyamaka, restraining.] (c.)

•நேமம், s. [com. for நியமம், which see.] Appointment. 2. Destiny, fate.

நேமதிட்டை, s. Appointed or prescribed duties.

•நேமனம், s. [com. for நியமனம்.] Precept, rule.

•நேமி, s. A circle, வட்டம். 2. The discus-weapon, சக்கராயுதம். 3. A wheel of a chariot, உருளை. 4. Sea, ocean, கடல். 5. The earth, பூமி. 6. Bambu, மூங்கில். (சு.) 7. The ruddy goose, சக்கரவாகப்புள்; [ex Nemi, circumference.] (p)

நேமிநாதம், s. A work on Tamil grammar, ஒரிலக்கணநூல்.

நேமிநாதன், s. The Deity, the Supreme Being, கடவுள். 2. Argha, அருகன். 3. Vishnu, விஷ்ணு. (சு.)

நேமிப்புள், s. The ruddy goose. (சது.)

நேமியான்—நேமியோன், s. Vishnu, as bearer of the discus-weapon, விஷ்ணு.

நேமிவலவன், s. The governor of the world, God.

நேமி, v. a. [prop. நியமி, which see.] Appoint, destine, &c.

நேம்பு, கிறேன், நேம்பினேன், வேன், நேம்ப, v. a. (Tel.) [vul. சேம்பு.] To sift, to winnow, அரிசிமுதலியவற்றைநேம்ப. (c.)

நேயம், s. Love, affection—as நேசம். 2. Good, benefit, நன்மை. 3. Oil, ghee, நெய். (p.) See நேயம். 4. (R.) A plant, நிலப்பனை, Curculigo orchioides. (Roxb.)

நேயன், s. A friend—as நேசன்.

நேர, inf. [used adverbially.] A particle of comparison, உவமை உருபு. (சு.)

நேரசை. See நேர்.

நேரம், s. Time, காலம். 2. A forenoon, or afternoon, பகலிற்பாதி. 3. Opportunity, season, சமயம். 4. Any given time in one's life with reference to the predictions of his nativity, குறித்தகாலம். (c.)

நேரமில்லை. There is no time.

நேரத்துக்கொருநினைவு. Varying thoughts.

நேரத்துக்கொருபேச்சு. Wavering in speech.

நேரகாலம், s. [prov.] Dangerous or critical times, as laid down in one's nativity, பக்குவகாலம். 2. (c.) A special time, when the influence of fate is prevalent, commonly evil, விதிகாலம்.

நேரங்கடத்துதல், v. noun. Idling away time, &c. See கடத்து, v.

நேரங்கெட்டநேரம், s. An unseasonable hour for visiting, eating, &c., வேளைதவறினவேளை. 2. An unpropitious time, as mid-day, twilight, &c., when demons are supposed to be about, தெய்வாச்சமயம்.

நேரஞ்செல்ல, inf. [commonly used as an adverb.] To pass time. 2. To be protracted or delayed, to become late. See under செல், v.

நேரந்தப்ப, inf. To miss the time.

நேரப்பட, inf. [as an adv.] Late, after a long time.

நேரம்போக்க, inf. To pass time. 2. To delay, to misspend time.

முன்னேரம், s. The fore-noon.

பின்னேரம், s. The after-noon.

நேரம், s. (Tel. నేరము.) Guilt, fault, குற்றம். 2. A fine, அபராதம்.

நேரஸ்தன், s. A guilty person, குற்றவாளி.

நேரலன், s. [prov.] A straight, erect man or beast, நிமிர்ந்திட்டமானவன். 2. See நேர்.

நேரார், appel. n. [pl.] Enemies, பகைவர்; [ex நேர், v.] (சு.)

நேரி, s. A certain mountain in the Chola country, சோழதேசத்தோர்மலை.

நேரியன், s. The Chola king as lord of நேரி, the above mountain, சோழன். 2. [ex நேர்.] One exceedingly subtle, minute, &c., நுண்ணறிவினன்.

நேரிவெற்பன்—நேரிறை, s. The Chola king, சோழன். (சு.)

நேரிசம், s. A javelin, எறிபடை.

நேரிடு, கிறது, நேரிட்டது, ம், நேரிட, v. n. To come over against, to be directly opposed to, to encounter, to meet—as one, a foe, a demon, a wild beast, எதிரசு. 2 To happen, to occur, to overtake one, சம்பவிக்க. 3. To succeed, to prove successful, to come to hand, கைகூட. 4. To impend, to be imminent, to tend toward, சேரச. (c.)

நேரிட்டபடிநடக்க, inf. To act at random, on the impulse of the moment, as the inclination prompts, &c.

நேரே, adv. Straightway, straightforward. See நேர்.

நேரேடம்—நேரேடு, s. (Tel.) The நாவல் tree, Syzygium Jambolinum. (சு)

நேர், adj. Upright, honest; straight, &c.

நேராளி, s. An upright, honest, trustworthy, punctual person.

நேரியதடி, s. [prov.] A straight stick.

நேரியது, appel. noun. Any thing straight, true, exact, செவ்வது.

நேரிழை, s. A lady; (lit.) the rightly ornamented, பெண். (c.)

நேரிளையவன் — நேரேயிளையவன், s. A brother next younger.

நேர்காற்று, s. Favorable wind.

நேர்கிழக்கு, s. Due east.

நேர்மேற்கு, s. Due west.

நேர்வடக்கு, s. Due north.

நேர்தெற்கு, s. Due south.

நேர்கூறு, s. Proper quantity. See கூறு.

நேர்சோழகம், s. Wind direct from the south. See சோழகம்.

நேர்முகம், s. Facing towards.

நேர்வழி — நேர்பாதை, s. A straight road, a direct course.

நேர், s. Straightness, directness, order, செவ்வை. 2. Rightness, justice, impartiality, ஒழுங்கு. 3. Morality, virtue, honesty, நெறி. 4. Resemblance, similarity, comparison, உவமை. 5. Length, extension, நீளம். 6. Row, series, regularity, வரிசை. 7. [in poetry.] A simple long syllable, நேரசை—as opposed to நிரையசை. 8. That which is opposite, or over against, எதிர். 9. Tendency, course, direction; exposure to, நேர். 10. Agreement, consent, settlement—as opposed to litigation, உடன்பாடு. 11. Chastity, continence, கற்பு. 12. Fineness, subtileness, smallness, நுண்மை. 13. Half, a moiety, பாதி. 14. [in combin.] Vowing, ஆணைச்சத்தியம், as நேர்க்கடன், a vow. 15. See நேர்மை.

நேரசை, s. [in verse.] A simple long syllable. See அசை.

நேரசைக்கலித்துறை, s. A species of கலித்துறை verse.

நேரடி, s. A line of four metrical feet.

நேரலன், s. [pl. நேரலர், நேரலார்.] An enemy, பகைவன்; [ex அலன், one who is not.]

நேராக்க, inf. To reconcile, to adjust difficulties. 2. To settle differences, to finish. 3. To destroy wholly.

நேராதல், v. noun. Being equal, conforming to another, ஒப்புமேதல்.

நேராய்—நேரே, adv. Directly, straightforward; honestly.

நேரானபேச்சு, s. Right saying or discourse. 2. Sincere language.

நேரானமனம், s. An honest, sincere mind.

நேரானவிலை, s. A fair, reasonable price.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, s. A species of வெண்பா verse with three feet.

நேரிசையாசிரியப்பா, s. A kind of ஆசிரியப்பா, in which the last line but one has three feet, the others four feet.

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா, s. A kind of கலிப்பா verse.

நேரிசைவெண்பா, s. The common kind of வெண்பா verse of four feet.

நேரீனம், s. [prov.] Dishonesty, unfairness, unfaithfulness; [ex ஈனம்.]

நேருக்குநேராயிருக்க — நேருக்குநேராய்நிற்க, inf. To be exactly straight, direct, true. 2. To be exactly opposite to. 3. To behave honestly in return for another's honesty. 4. To come to terms on condition that another does so.

நேருக்குப்போக, inf. To go abreast. 2. To go straight forward.

நேரொன்றாசிரியத்தளை, s. A subdivision in ஆசிரியம் composition. See தளை.

நேர்காட்ட, inf. To face, look toward, go, sail, &c., in the direction of, எதிர்க்க. 2. To put or lay down in a straight or direct posture, வரிசைபாகவைக்க. 3. (fig.) To kill, murder, despatch, send off, கொல்ல. 4. [prov.] To expose to beasts of prey, &c., முன்காட்ட. 5. To make the first gap or cleft down a tree for splitting, சரியாகப்பிளக்க. 6. To lead the water in a channel for irrigation, நீர்க்கால்விட. 7. To lay out a person about breathing his last, கிடத்த. 8. To stretch one's self at length in lying down to sleep, நீட்டிநிமிர்க்துபடுக்க. 9. To lead a team at plough, ஏர்நடத்த.

நேர்சீர் — நேருக்குச்சீர், s. [prov.] Due order, a good state, propriety. 2. Amicableness.

நேருஞ்சீருமாயிருக்க, inf. To be in good order, good circumstances.

நேர்தப்ப, inf. To pass the bounds of equity, deviate from justice, lose chastity.

நேர்நிறை, s. Impartiality, fairness, justice, நீதி. 2. Chastity, கற்பு. 3. Equal weight, சரிபாரம்.

நேர்பண்ண, *inf.* To make even. 2. To reconcile, unite. 3. [*vul.*] To make oath, to swear, ஆணையிட.

நேர்பிடிக்க, *inf.* To bring an untoward business to a successful issue, to take a straight direction. 2. To mend, rectify, adjust, to be accomplished properly. 3. To reconcile, to come to an agreement, as contending parties, to be united to. 4. To be cured as a disease. 5. [*in cant.*] To terminate by death, &c.

நேர், கிறேன், ந்தேன், வேன், நேர, *v. n.* To meet, to come in front of, to be over against, சந்திக்க. 2. To happen, to occur, to transpire, சம்பவிக்க. 3. To tend toward, to be obnoxious or liable to, ஏதுவாக. 4. To approach, to come near, கிட்ட. 5. To agree, to consent, to accord with, சம்மதிக்க. 6. To grow thin, lean, emaciated, மெலிய. 7. To fight, to encounter, சண்டைசெய்ய. 8. To obtain, கிடைக்க. 9. *v. a.* To resemble, ஒப்பாக. 10. To give, to bestow, to yield, ஈய. 11. To discharge duties, கடன்செய்ய. 12. To vow, to offer, to devote, to consecrate, to dedicate, கொடுக்க. 13. To consign over, to doom, to addict, பொருத்தனைசெய்ய. 14. To appoint, designate, appropriate, assign, நியமிக்க. 15. To oppose, to encounter, to attack, எதிர்க்க. 16. To solicit, to entreat, வேண்ட. (*c.*)

நேர்ந்தகடா, *s.* A ram devoted or vowed for sacrifice.

நேர்ந்தபடி, *adv.* At random, as it happens, ஏற்றபடி. 2. At pleasure, as one likes, இஷ்டப்படி. 3. Rashly, thoughtlessly, heedlessly, incautiously, எண்ணமில்லாமல். (*c.*)

நேர்ந்தபடிசெய்ய, *inf.* To act as one pleases. 2. To act rashly.

நேர்ந்தபாடு—நேர்ந்தபார், [*prov.*] *adv.* At random, &c., as நேர்ந்தபடி.

நேர்ந்தபோக்கு—நேர்ந்தவாக்கு, *v. noun.* Headiness, rashness, precipitancy, presumption, whimsical rashness.

நேர்ந்தார், *appel. n.* [*pl.*] Friends, சிநேகிதர். (சது.)

நேர்ந்துகட்ட, *inf.* To make a vow and tie a thread, &c., in token of it on the thing vowed, superstitiously supposed to have power.

நேர்ந்துகொண்டது, *appel. n.* Any thing devoted to the deity.

நேர்ந்துகொண்டதைச்செய். Fulfil your vows.

நேர்ந்துபோக, *inf.* To grow thin, to wither as a limb.

நேர்ந்துவிட—நேர்ந்துவைக்க, *inf.* To devote a son, a tree, beast, &c., to the temple by a vow.

அதுகள்ளனுக்குநேர்ந்தபொருளாயிற்று. It was laid up for the thief.

நேரல், *v. noun.* Being straight, true, direct, ஒத்தல்.

நேர்வு, *v. noun.* Happening, fronting, opposing, fighting. 2. Giving, vowing, 3. Soliciting, &c., *as the verb.*

நேர்ச்சி, *s.* Tendency, direction, in the direction of, நேர். 2. Adaptation, fitness, appropriateness, தகவு. 3. Consent, agreement, harmony, சம்மதம். 4. A vow, பிரதிக்கினை. 5. Friendliness, friendship, amity, love, kindness, சிநேகம். 6. See நேர்த்தி.

நேர்ச்சை, *s.* A vow, as நேர்ச்சி. (*Beschi.*)

நேர்த்தி, *s.* Neatness, fineness, prettiness, niceness, elegance, சிறப்பு. 2. Correct, as conduct, equitable, just, திருத்தமுள்ளது. 3. [*ex* நேர், *v.*] A vow, நேர்த்திக்கடன்.

நேர்த்திக்கடன், *s.* As நேர்த்தி. (*c.*)

நேர்த்திபண்ண, *inf.* To vow, to make a vow.

நேர்பட, *inf.* To meet, to be in conjunction, as planets, &c., சந்திக்க. 2. To be straight, to agree, fit, இசைய. 3. To consent, to comply, agree, conform, சம்மதிக்க. 4. To be in harmony, or good terms, சிநேகிக்க. (*c.*)

நேர்படவொழுகு. Act according to rule. (*Avv.*)

நேர்பட்டால்சொல்லும். Tell him when you meet him.

நேர்பாடு, *v. noun.* Happening, occurrence, சம்பவம். 2. Consent, agreement, compliance, conformity, concession, சம்மதம்.

நேர்பாடுசொற்பாடு, *v. noun.* Accident or chance, accomplishment of words or predictions spoken at random, சொற்படியாப்பு.

நேர்பாடு, *s.* Length, நீளம். (சது.) 2. See நேர்பட.

நேர்பு, *s.* Length, நீளம். 2. Rising, எழுச்சி. (சது.) 3. Meeting, occurrence, சந்திப்பு. 4. Progress, tendency, course, போக்கு.

நேர்மை, *s.* Straightness, directness, evenness, செவ்வை. 2. Impartiality, justness, propriety, நிதானம். 3. Faithfulness, fidelity, honesty, உண்மை. 4. Morality, virtue, chastity, அறம். 5. Fineness, thinness, minuteness, நுண்மை. 6. Accuracy, exactness, correctness, nicety, திருத்தம். 7. Equality, uniformity, conjunction, சமம். —*Note.* From this is formed the adj. நேர், and a symbolic verb, நேரியது.

நேராநேர்ப்புநேராது. An irregular vow is imperfect.

நேர்வளம், *s.* Minor lute of the maritime tracts, செவ்வழியாழ்த்திறம். 2. Minor lute of desert tracts, பாலையாழ்த்திறம்.

நேர்வாளம், *s.* A shrub whose fruit is purgative, Croton tiglium, *L.* (*c.*)

நேர்வாளக்கொட்டை—நேர்வாளமுத்து, *s.* Purging seeds of the croton.

நேர்வான், *appel. n.* The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள். (சது.)-*In poetry,* in order to meet, சந்திக்கும்படி.

நேற்றி, *s.* Fineness, prettiness, fairness, elegance, &c. See நேர்த்தி.—*Note.* This is generally thought vulgar, but some authorities allow it in this meaning, of நேர்த்தி.

நேற்று, *s.* [*vul.* நேத்து.] Yester, yesterday, முன்னாள். 2. [*in combin.*] Lately, recently, சற்றுமுன்னே.

நேற்றளவு. In the course of yesterday, See அளவு.

நேற்றிரவு. Yesternight, last night.

நேற்றுநடந்தகாரியம். An event of yesterday. 2. A recent event.

நேற்றுப்பிறந்தபிள்ளை—நேற்றையபிள்ளை. A child of yesterday; sometimes நேற்றைப்பிறந்தபிள்ளை.

நேற்றுமத்தியானம். Yesterday noon.

நேற்றுமுன்னைநாள். Lately, recently; (*lit.*) yesterday or the day before.

நேற்றைக்கு. Yesterday. 2. To or for yesterday.

நேற்றைக்கிருந்தாரையின்றைக்குக்காணவில்லை..... Those of yesterday are not to be seen to-day.

நேற்றைச்சாப்பாடு. Yesterday's food.

நை

நை. A letter compounded of ந் and ஐ.

*நை. An interjection of disdain, or mockery, also used in combination, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [*from Sa.* NYAK. W. p. 489.]

நைக்காட்ட, *inf.* [*prov.*] To grin in disdain.

நைகரம், *s.* [*prov.*] Affliction, pain, distress, துன்பம்; [*ex* நை, *v.*]

நை, கிறேன், ந்தேன், [*vul.* நஞ்சேன்.] வேன், ய, *v. n.* [*used especially in the neuter.*] To be injured, spoiled, &c.; to he over-ripe as fruits; frayed, as cloth; to be reduced in circumstances—as நசி, which see. (*c.*) 2. To be wounded in one's feelings, மனநோக. 3. To fade, வாட. 4. To sympathize with, இரங்க. 5. To be contrite, to regret, துக்கிக்க. 6. To slacken, தளர.

நைபடநொய்யவாங்குதல். Taking from one so as to injure him.

நைபவரெனினும்நொய்யவுரையேல். Speak not harshly even to a beggar. (*Avv.*)

நைவினைநணுகேல். Do not follow what is destructive. (*Avv.*)

நைகொதி, *s.* [*prov.*] Half boiled, insufficiently or badly boiled, as liquid food.

நைச்சாந்து, *s.* [*vul. for* நற்சாந்து.] Ground mortar, fine plaster.

நைந்தகயிறு, *s.* A worn out rope.

நைந்தகுடி, *s.* An impoverished family. See குடி.

நைந்தபழம், *s.* [*vul.* நஞ்சபழம்.] A fruit over-ripe.

நைந்தமனம், *s.* Wounded feelings. 2. A contrite mind.

நைபட, *inf.* To be injured, made soft, afflicted, &c.

நையநருக்க, *inf.* To bruise small, to comminute.

அவனைநையநருக்கிவிட்டார்கள். They thrashed him.

நையநருங்க, *inf.* [*repeated as an adv.*] Well mashed, bruised.

நையநருக்கித்தட்டு. Crush it well, as a nut, &c.

நையப்பாட, *inf.* To cringe, to be servilely obedient.

நையப்பேச, *inf.* To speak so as to excite pity. 2. To speak so as to wound one's feelings.

நைவு, *v. noun.* Any thing injured; fading, suffering, &c., *as the verb.*

•நைசிகம், *s.* [*also* நைசியம்.] A medicine taken by the nose. See நசியம். 2. A crow, காக்கை. (சது.)

நைசியக்குழாய், *s.* A syringe to inject an errhine up the nostrils.

•நைச்சியம், *s.* [*also* நைச்சிகம்.] Lowness, meanness, baseness, இழிவு; also நய்ச்சியம்; [*ex* நீசம்.] (*Beschi.*)

நைச்சியாநுசந்தானம். A humble demeanor of one's self.

•நைடதம்—நைஷதம், *s.* A popular romantic history; sometimes written நயிடதம், நைஷதீயம்; [*ex* நிஷதம்.]

நைஷதம்புலவர்க்கௌஷதம். The *Naishata* poetry is the best medicament to poets.

•நைட்டிகம்—நைஷ்டிகம், *s.* [*also* நயிட்டிகம்.] Strict observance of prescribed rites; [*ex* நிஷ்டை.]

நைட்டிகப்பிரமசாரி. A *bramachari*, one who observes the vows of celibacy.

நைதல், *v. noun.* Being injured, spoiled, made soft, affected, &c; [*ex* நை, *v.*] (சது.)

நைந்திகை, *s.* The முல்லை creeper, Jasminum, *L.* (சது.)

நைநெனல், *v. noun.* Speaking piteously, in a sympathizing manner, இரக்கக்குறிப்பு. 2. Indicating thinness, மெலிவின்குறிப்பு. (சது.) 3. Grieving, being contrite, மனநோதல். (*p*)

நைநெனவருந்துதல். Being distressed in mind.

நைநெனவாடுதல். Fading, suffering.

•நைத்திகம், *s.* (*St.* நைத்தியம்.) Perpetuity, eternity, eternal existence, நித்தியத்துவம்; [*ex* நித்தியம்.]

நைநைநெயனல், *v. noun.* Expressing disdain by uttering the interjection நை. 2. Crying frequently as an infant in sickness or in weaning—as பிள்ளைநைநையென்றழுகிறது.

•நைபுணன், *s.* A clever man—as நிபுணன்.

•நைமிசம்—நைமிசாரணியம், *s.* [*in mythol.*] A forest famous as the resort of ascetics, தபோவனம்; [*ex* நிமிஷம், a twinkling of an eye, in which Gouramukha, destroyed a sort of Asuras.]

•நைமித்தியம், *s.* Any special *puja*; occasional rites with an express object, பொருத்தமுடையது; [*ex* நிமித்தம்.]

நையல், *s.* Chronic or other emaciating disease, மெலிவு. See நசல். 2. [*prov.*] Small pox; venereal disease, மேகம்.

நையப்பாட்டுப்பண்ணுகிறான். He asks beseechingly.

நையாண்டி, *s.* [*vul.*] Scoff, ridicule, mockery, sarcasm, பரிகாசம். 2. Raillery, jest, wit, drollery, இகழ்ச்சி.

நையாண்டிக்காரன், *s.* A scoffer, mocker.

•நையாயிகம், *s.* [*as* நியாயம்.] A religious system contained in the Nyaya philosophy, ஓர்மதம்.

நையாயிகன், *s.* A religionist of the above sect.

•நைருதி, *s.* The south-west quarter, தென்மேற்றிசை; [*ex* நிருதி.]

நைவளம், *s.* The minor lute of hilly tracts, குறிஞ்சியாழ்த்திறம். (சது.)

நைவு. Over-ripeness, &c. See நை, *v.*

•நைவேதனம், *s.* [*as* நிவேதனம்.] A donation, &c.

•நைவேத்தியம், *s.* [*as* நிவேத்தியம்.] A meat offering, an oblation. W. p. 488. NAIVEDYA.

நொ

நொ. A letter compounded of ந் and ஒ.

நொ, *v.* [*imperative, which alone is used.*] Afflict, be afflicted. 2. *s.* (சது.) Pain, distress, suffering, துன்பம். 3. Disease, sickness, நோய்.

நொங்கு, *s.* [*com. for* நுங்கு.] Young palmyra fruit.

நொசி, *s.* Fineness, thinness, subtilty, மெல்லியது.

நொசியிடை. A slender waist.

நொசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To be thin, fine, subtile, minute; small; to be unable to bear a weight, தன்மையறா. 2. To be in pain, to suffer—as நசி, வருந்த.

நொசிவு, *v. noun.* Suffering, subtilty, &c., *as the verb.* (சது.)

நொச்சி, *s.* A class of ever-green trees, affording one of the eighteen medicinal roots, five leaved chaste tree, நிர்நொச்சி, Vitex negundu, *L.* 2. [*for* நொச்சிமாலை.] A garland. 3. A surrounding wall, a fortress, மதில். 4. A small village, சிற்றூர். (சது.)—Of நொச்சி, there are three kinds, கருநொச்சி, நீர்நொச்சி, வெண்ணொச்சி, which see in their places.

அடிநொச்சிநுனிஆமணக்கா. Is the stalk of a tree நொச்சி and the top of it a castor plant; i. e. are not the members of a family alike?

நொச்சிச்சாறு, *s.* The juice expressed from நொச்சியிலை.

நொச்சிப்பத்திரம், *s.* Leaves of நொச்சி, plucked off and cast before idols, with incantations. (*p.*)

நொச்சிமாலை, *s.* A garland of நொச்சி flowers, as worn by soldiers who have successfully defended a fortress. See வெற்றி. 2. A poem. See பிரபந்தம்.

நொச்சியிலை, *s.* The வெண்ணொச்சி leaves pungent and stimulating, used in fomentations.

நொடி, *s.* Crack or snap, with the thumb and finger, கைநொடி. 2. The time of a snap of the finger, a moment, of which there are 3,600 to a நாழிகை, கால நுட்பம். 3. Riddle, enigma, conundrum, *double entendre*, pun, quibble, விடுகதை. 4. A hole in a road, பள்ளம். (*c.*) 5. Word, phrase, language, speech, சொல்.

ஒருநொடிக்குள்வா. Come in a moment.

ஒருவிரல்நொடிபோடாது. A snap will not come from one finger; i. e. there must be appropriate means to an end or, "it takes two to make a quarrel."

நொடிக்குள்ளே. In a snap, in a moment.

நொடிக்கதைசொல்லுதல்—நொடிசொல்லுதல், *v. noun.* Proposing riddles. 2. Punning, quibbling, cracking jokes.

நொடிநேரம்—நொடிப்பொழுது, *s.* A snap, or second of time.

நொடிநொடிக்க, *inf.* To snap, &c., as நொடி, *v.* (*R.*)

நொடிபோடுதல், *v. noun.* [*com.* விடுகதைபோடுதல்.] Putting forth riddles.

நொடியவிழ்க்க—நொடிவிடுவிக்க, *inf.* To solve a riddle.

நொடிவிழ, *inf.* To become crooked, depressed.

நொடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To snap the thumb and finger, விரல்நொடிக்க. 2. [*prov.*] To form as milk in the udder of an animal, பால்சுரக்க. (*Jaff.*) 3. *v. a.* To say, to tell, speak, declare, சொல்ல. 4. To insinuate something against one, so as to stir up ill-will, இகழ்வாகச்சொல்ல. 5. To prate, to chatter, to talk idly, to make unfavorable allusions, to use sarcasm, சடைபாகப்பேச. 6. (*p.*) To destroy, annihilate, reduce to its primitive elements or atoms, அழிக்க.

பாலின்னம்நொடிக்கவில்லை. The milk is not yet formed.

இரல் நொடிக்கிறதுபோலே நொடிக்கிறான். He gesticulates much; uses excessive action, in speaking.

பத்திரம், சக்கரம் நொடிக்கும். Take care, the wheels of the cart will snap.

நொடிகிறுதுக்காரன், *s.* A supercilious person. (*R.*)

நொடித்துப்பேச, *inf.* To speak hastily or superciliously, also நொடித்தாற்போல் ஒருவிசேஷஞ்சொல்ல. (*R.*)

நொடிப்பு, *v. noun.* Cracking, speaking, &c., *as the verb.*

நொடுக்குநொடுக்கெனல், *v. noun.* Sounding as a slight tapping, or knocking of little stones, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Clacking, as wooden sandals in walking, பாதரட்சைஒலி. 3. Talking fast, chattering, அலப்பல். 4. Being fidgety, restless, rude, படபடத்தற்குறிப்பு.

நொடுநொடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be fidgety, restless, துடிக்க. 2. To be rude, mischievous, roguish, துடுக்காயிருக்க. (*c.*)

நொடுநொடுத்தபிள்ளை. A rude, roguish, fidgety child.

நொடுநொடுப்பு, *v. noun.* Rudeness, &c., *as the verb.*

நொடுநொடெனல், *v. noun.* Being rude, &c.

நொடுநொடென்றிரும்மாயிராள். He will not be still.

நொடை, *s.* Price, விலை. (சது.) 2. Selling, sale, விற்றல். (*R.*)

நொணநொணவெனல், *v. noun.* Running at the nose, மூக்காலேபேசுதல். (*c.*)

நொண்டு, கிறேன், நொண்டினேன்,வேன், நொண்ட, *v. n.* To walk lame, to limp, to hobble, either from lameness or weariness, நொண்டிநடக்க. (*c.*) 2. *v. a.* (*சு.*) To devour, விழுங்க.

நொண்டி, *appel. n.* [*mas. and fem.*] A lame person or creature, one that halts, முடவன். 2. A comic poem, in which a rogue is represented as losing his foot in attempting to steal a horse, நொண்டிநாடகம். 3. Lameness in the leg or foot, முடம். 4. [*prov.*] A man dancing on stilts, பொய்க்காலாலாடிப்போவன்.

நொண்டிகட்ட, *inf.* To tie on stilts.

நொண்டிக்கால், *s.* A lame foot or leg. 2. Stilts.

நொண்டித்தனம், *s.* Lameness. (*R.*)

நொண்டிநடக்க, *inf.* To walk lame.

நொண்டிநாடகம், *s.* As நொண்டி, 2.

நொண்டிநொண்டித்திரிதல், *v. noun.* Limping, hobbling about.

நொதி, *s.* Mud, mire, a slough; much mud, பெருஞ்சேறு. (*சு.*)

நொதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To ferment, to work, to effervesce, to turn sour, as liquid food; to bubble up slowly, as liquid, over a gentle fire, பொங்க. See நொதி, *v.* 2. To fester, to suppurate, சீக்கட்ட. 3. To soak, to be macerated, ஊற. 4. To foam, froth, spume, நுரைக்க. 5. To sparkle as spirituous liquors, பொங்குவிக்க.

அதுநொதித்துக்கிடக்கிறது. It is all festered.

நொது, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To put out, quench, extinguish, அவிக்க. See நுது. (*சு.*)

நொதுக்கு, *indecl.* Used only in the phrase, வயிறுநொதுக்குநொதுக்கென்றுபோகின்றது, the bowels move, by a peristaltic motion.

நொதுநொது, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be mashy as rice over-boiled; to be damp or soft; to be putrid, as a sore, to foam, ferment as sparkling liquors, as நொதி, 2, 4, 5.

நொதுநொதெனல், *v. noun.* Being mashy, fermenting, &c., *as the verb.*

கள்ளுநொதுநொதென்றுநுரைத்தது........The toddy fermented greatly.

நொதுமல், *s.* Neighborhood, proximity, vicinity, அயல். (*p.*)

நொதுமலர், *s.* [*pl.*] Neighbors, அயலோர். (*சு.*)

நொத்து, *s.* [*com.* நொப்பு, *which see.*] A preventive. (*Old Dic.*)

நொத்துக்கட்ட—நொத்துக்கட்டிவைக்க, *inf.* To prevent. See நொப்புக்கட்ட.

நொந்தலை—நொந்தலைமை, *s.* [*prov.*] Decay, weakness, feebleness, பலவீனம். 2. [*sometimes* நொந்தலைமை.] Lowness of circumstances, reduction, impoverishment, வறுமை; [*ex* நோ.] (*Jaff.*)

நொந்தலைப்பட, *inf.* To be reduced in circumstances.

நொந்தலையானகப்பு, *s.* An injured, decayed, weak wooden post.

நொந்தலையானகுடி, *s.* [*com.* நொந்தகுடி.] A reduced, poor family.

நொந்து, *v. part.* See நோ.

நொப்பு, *s.* [*vul.*] A slip of ola or cloth, wound round the dugs of a goat to prevent the kids from sucking, ஆட்டின்முலையிற்சுற்றியதடை. 2. (*fig*) Hindering, preventing, frustrating, தடை.

நொப்புக்கட்ட, *inf.* To wind the ola about the dugs. 2. (*fig.*) To frustrate a scheme, hinder one's design.

நொப்போலை, *s.* As நொப்பு.

நொய், *s.* Grits, broken rice [*Port. Rolam.*] இடிந்தஅரிசி. 2. Softness, lightness. 3. Smallness, minuteness. 4. Brittleness, fragileness, delicateness, as நொய்மை, 1, 4, 5, 6.

நொய்யரிசி, *s.* Rice broken in pounding.

நொய்யரிசிகொதிபொறாது. Broken rice will not bear boiling water; so the poor cannot bear sudden wealth.

நொய்தல், *v. noun.* Being soft, fine, &c., as நொய்மை. (*சு.*)

நொய்து, *s.* [*improp.* நொய்சு.] Softness, delicateness, brittleness, meanness, as நொய்மை, 1, 5, 6. 2. Quickness, விரைவு. (*p.*)

நொய்தாக, *inf.* To become soft, minute, &c. 2. To be impoverished.

நொய்தானகடுதாசி, *s.* Light, fine paper.

நொய்தானபாத்திரம், *s.* A brittle cup.

நொய்தானபூ, *s.* A delicate flower.

நொய்தெனல், *v. noun.* Being quick, brisk, nimble, சீக்கிரக்குறிப்பு. (*சு.*)

நொய்ப்பம், *s.* [*improp. for* நுட்பம்.] Delicateness, tenderness. See நொய்தும்.

நொய்மை, *s.* Softness, lightness, மென்மை. 2. Looseness, தளர்ச்சி. 3. Buoyancy, volatility, பாரமின்மை. 4. Minuteness, subtileness, thinness, மிருதுத்தவம். 5. Brittleness, friableness, உடையுந்தன்மை. 6. Tenderness, delicateness, இலேசு. 7. Trivialness, insignificance, இழிவு. 8. Poverty, indigence, meanness, வறுமை. 9. Flimsiness, weakness, futility of arguments, பலமின்மை. 10. Injuriousness, offensiveness, —as of language, கேடு. 11. Weakness of mind; pusillanimity, effeminacy, cowardice, மனத்திடமின்மை. 12. Tender heartedness, sensibility, delicacy of feelings; quick perception of an injury, or affront, மனவருக்கம்.

நொய்ய, *adj.* Small, weak, delicate, mean.

நொய்யவரென்பவர்வெய்யவராவர். The weak may become strong. (*Avv.*)

நொய்யவுரைபேல். Do not speak contemptuously. (*Avv.*)

நொய்யசொல், *s.* Reproach, contumely, sarcasm, நிந்தை.

நொய்யசொற்பொறாதவன். One who will not bear a taunt or insult.

நொய்யபுத்தி, *s.* Slender wit, weak intellect. 2. A mean disposition.

நொய்யவன், *s.* A mean, grovelling man, எளியவன். 2. A man of low rank, இழிஞன்.

நொய்யெனல், *v. noun.* Being light, thin, slender, insignificant, &c., நொய்மைக்குறிப்பு. (*சு.*)

நொய்வு, *s.* Thinness, fineness, &c., மெலிவு. 2. Meanness, as நொய்மை.

நொரு, *s.* [*prov.*] After shoots from the root in rice, millet, and some creepers, after the main stalk has come to maturity, பயிரினடியில்முளைப்பது. 2. Small after fruits, on pumpkin plants, சுரைப்பூசணியின்காரும்பிஞ்சு. (*Jaffna.*)

நொருக்காய் — நொருப்பிஞ்சு, *s.* Immature fruit on gourds.

நொருப்பிடிக்க — நொருவெடுக்க, *inf.* To form, as an after shoot.

நொருநை, *s.* [*vul.*] Eatables, தின்பண்டம். See நொறுங்கை.

நொருக்கு—நொருங்கு, [*prop.* நொறுக்கு, நொறுங்கு, *which see.*] Cracking, &c.

நொருவல், *s.* [*in combin.*] Any thing granulated or pounded. See இருவல்நொருவல். 2. As நொறு.

நொலை—நொலையல், *s.* Pastry, confectionary, அப்பவருக்கம்.—In கிளவி, நொலை.

நொவ்வு, *s.* Thinness, as நொய்வு. 2. Brittleness, உடையுந்தன்மை. 3. Emaciation, drooping, fading, வாட்டம். 4. Pain, ailment, நோ. (*p.*)

நொவ்வு, கிறது, நொவ்வினது,ம்,நொவ்வ, *v. n.* [*prov.*] To ache, to be in pain, நோவ. 2. To become slender, thin, emaciated. மெலிய.

நொவ்வெனல், *v. noun.* Being in haste, being quick, சீக்கிரக்குறிப்பு. (*திவா.*)

நொளநொள—நொளுநொளு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*also* சளுசொளு.] To be soft, slippery, as a snake, a leech, a ripe fruit, &c., மிருதுவாக. 2. To be mashy, குழைய. (*c.*)

நொளுநொளுத்தவாழைப்பழம். A plantain over-ripe.

பாம்புநொளுநொளென்றிருக்கிறது. The snake is very soft and slippery.

நொளுநொளுத்தபேச்சு. Wavering speech, shuffling talk.

நொளுநொளெனல், *v. noun.* Being soft, lubricous, குழகுழவெனல்.

நொளுக்கல்—நொளுவல், *s.* [*prov.*] An immature stage in betel-nuts, &c., பிஞ்சு. 2. Betel-nuts not quite mature, இளம்பாக்கு.

நொளுக்கற்பாக்கு, *s.* As நொளுக்கல்.

நொளுப்பு, *v. noun.* Idling away time as நளுப்பு. (*R.*)

நொள்கல், *v. noun.* Baling out water, measuring out grain, முகத்தல். 2. Being struck with fear, being terrified, அச்சக்குறிப்பு. (*சு.*)

நொள்ளல், *s.* Blind and sunken-eyed, கண்குழிதல். 2. (*சு.*) Mosquito, நுளம்பு. 3. (*R.*) A gnat, கொசுகு.

நொள்ளை, *s.* Blindness, sunken-eyes, குருடு. (*c.*) 2. (*சு.*) A kind of beetle—as சாரைவண்டு.

நொள்ளைக்கண், *s.* Blind eyes, hollow eyes.

நொறிதல், *s.* Quickness, speed, விரைவு. (*திவா.*)

நொறில், *s.* Shutting, closing, contracting; contraction, அடக்கம். 2. As நொறிதல். (*சு.*)

நொறில்பரித்தேர். A chariot with swift footed horses. (*கலி.*)

நொறுக்கு, கிறேன், நொறுக்கினேன், வேன், நொறுக்க, *v. a.* [*sometimes improp.* நொருக்கு.] To break, to crack, to crush, to smash to pieces, to make havoc, பொடியாக்க. 2. To bruise, to contuse, கசக்க. (*c.*)

நொறுக்கரிசி, *s.* [*inf.* நொறுக்கரிசிபட.] Rice broken through neglect in pounding, நொறுங்கியவரிசி. 2. [*com.* நறுக்கரிசி.] Rice half boiled, when it is most crumbling, *used to denote a certain stage in the boiling rice.*

நொறுக்கரிசிப்பதம், *s.* [*com.* நறுக்கரிசிப்பதம்.] The state of boiling rice when it crumbles.

நொறுக்கல்நெல், *s.* Paddy made too tender by moisture.

நொறுக்கு, *v. noun.* Crushing, contusion, &c., *as the verb.* 2. (*fig.*) Beating, thrashing one lustily, அடிக்கை—as நொறுக்குநொறுக்கென்றுநொறுக்கினன், he gave him a good drubbing.

நொறுக்குச்சக்கந்தம், *s.* Mockery, a joke, a jeer, பரிகாசம். (*R.*)

நொறுங்கு, கிறது, நொறுங்கினது, ம், நொறுங்க, *v. n.* [*improp.* நெருங்கு.] To be crushed, bruised, smashed to pieces, பொடியாக. 2. (*fig.*) To become contrite, துக்கப்பட.

நொறுங்கப்பிசைய, *inf.* To mash hard with the hand. See நெருக்கப்பிசைய.

நொறுங்கு, *v. noun.* Delicateness, smallness, நுண்மை. 2. That which is crushed, bruised, broken to pieces, துண்டம். 3. Broken rice, grits, நொய்.

நொறுங்குண்ண — நொறுங்குண்டிருக்க, *inf.* To be broken. 2. To be contrite.

நொறுங்குண்டமனம், *s.* A contrite spirit, a wounded mind.

நொறுங்குதல், *v. noun.* Being broken, becoming contrite. 2. Becoming small.

நொறுநொறு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be brittle, fragile, crispy, as biscuit. (*c.*)

நொறுநொறுத்தபதம், *s.* A crumbling stage in things fried. 2. A crispy stage in the growth of fruits, known by biting them.

நொறுநொறெனல், *v. noun.* Being brittle, crispy, &c., *as the verb.*

நொறுநொறென்றுகடிபடுதல். Being crispy —as a cucumber.

நொறுவை—நொறுவைப்பண்டம், *s.* [*also* நொறுக்கை.] Dainties, luxuries, சிற்றுண்டி. (*c.*)

நொறுவைக்கள்ளன், *s.* A dainty rogue.

நொற்பம், *s.* [*vul. for* நுட்பம்.] Fineness, tenderness, delicateness; sometimes நொய்ப்பம்.

நொற்பத்தலம், *s.* Soft or fleshy parts of the body.

நொற்பமானவேலை — நோற்பவேலை, *s.* Superfine work, not fit for rough use.

நொன்னே, *s.* [*prov.*] Mimicking, mocking, நையாண்டி. 2. Taunt, ridicule, sarcasm, பரிகாசம். (*Jaff.*) *For the compounds, see* சன்னை.

நோ

நோ. A compound letter of ந் and ஓ.

நோ, *s.* Aching, an ache, a pain, a smart, வருத்தம். 2. Sickness, வியாதி. 3. Chagrin, remorse, contrition; wounded feelings, துக்கம். 4. Injury; a bruise in the body or in a tree, a fruit, &c., சிதைவு. 5. Weakness, infirmity, decay, பலவீனம்.

நோக்காடு, *s.* [*Gen.* ட்டின்.] Pain, ache, நோ. 2. Throe, throb, pang, agony, உபாதி. 3. Pangs of child-birth, கருப்பவேதனை. See இராசநோக்காடு. 4. (*fig.*) Reduced circumstances, poverty, வறுமை. 5. 5. Wounded feelings, மனநோவு. 6. Sickness, வியாதி.

நோக்காடாய்ப்போக, *inf.* To be broken —as the constitution, to become sickly. 2. [*prov.*] To become poor, destitute.

நோக்காடுண்டாக, *inf.* To smart, to pain as a wound, &c. 2. To come on as labor-pains.

நோப்படுதல், *v. noun.* Suffering pain, வருத்தப்படல். 2. Being hurt, bruised, &c., as the flesh, a fruit, or a tree.

நோப்படுத்த, *inf.* To put to pain, &c.

நோவுண்டாக-நோவெழும்ப, *inf.* [*prov.* நோக்காண, நோக்கொள்ள.] To ache, pain, be felt as pain. 2. To come on, as labor-pains.

*நோ, *s.* No, not, இல்லை. W. p. 489. No.

நோ, கிறது, நொந்தது, கும், or வும், க, or வ, *v. n.* [*neg.* நோகாது or நோவாது.] To ache, feel pain, smart, be uneasy, வருந்த. 2. To be hurt, bruised—as the body, a tree, plant, fruit, &c., to be spoiled or tainted—as meat, fish, &c., அழுகிப்போக. 3. To be grieved, to be wounded in mind, துக்கப்பட. 4. To be reduced, to grow poor, வறுமைப்பட. 5. To repine, to give expression to wounded feelings, நொந்துபேச. (*c.*) Compare நை.

எனக்குநோகிறது. It pains me.

கால்நோகிறது. My foot aches.

தெய்வத்தை நொந்தென்ன நம்மைநாம் நோகவேண்டும். Why grumble at the Deity? We should blame ourselves.

ஒருவனைநொந்துகொள்ள. To complain of one.

நொந்துகொடுத்தல். Giving reluctantly, with regret, &c.

நொந்தகுடி, *s.* A reduced family, as நைந்தகுடி.

நொந்துபேச, *inf.* To complain.

நொந்துபோக, *inf.* To be tainted, spoiled; to be reduced in circumstances.

நொந்துபோனசோறு. Boiled rice spoiled by being kept in a vessel without water.

நொந்துபோனவன். An impoverished person.

நொந்துபோனேன். I am reduced to poverty.

நான்நொந்திருக்கிறவேளையில். In a time of privation or suffering.

நோகாமலெடுக்க, *inf.* To lift or take up a child, or sick person, without hurt.

தெய்வத்தைநோக, *inf.* To complain of Providence.

நோதல், *v. noun.* Being sick, or emaciated. 2. [*prov.*] Disease in trees, plants, &c., பூமுதலியகெடல். 3. Being injured, as an article of furniture, பழுதுபடல். 4. Obliteration or other defect in a marked line, a letter, figure or painting, மழுங்கல். 5. Spreading of dye, in a cloth, beyond the intended line, சாயஞ்சிதறல்.

நோக்கம், *s.* [*high dialect,* நோக்கு.] A look, gaze, glance, view, பார்வை. 2. Design, object, purpose, intention, aim, motive, எண்ணம். 3. The eye, eye-sight, கண். 4. Appearance, aspect, expression or cast of countenance; mien, தோற்றம். 5. Aspect, position, tendency of affairs, தன்மை. 6. Tendency, course, direction, indication, போக்கு. 7. Attractiveness, கணிசம். 8. Desire, aspiration, விருப்பம். 9. Attention, observation, கவனம். 10. Favor, kindness, benignant look, கடாட்சம். (See இராசநோக்கம்.) 11. Beauty, அழகு 12. Height, elevation, உயர்ச்சி. 13. Aspect of a planet, கிரகநோக்கு.—The four planetary aspects, கிரகநோக்கு are: 1. கால்நோக்கு, aspect of a planet in the third or sixteenth sign from that in which its influence is least; 2. அரைநோக்கு, partiality of a planet; or its aspect on the fifth or ninth sign from its own; 3. முக்கால்நோக்கு, aspect of a planet on the forth and ninth sign from its own; 4. முழுநோக்கு, full aspect of a planet, when in opposition to a sign or to another planet; an aspect wholly malignant or wholly benignant.

எந்தநோக்கமாய்அப்படிச்சொல்லுகிறீர். What is your intention by saying so?

நோக்கங்காட்ட, *inf.* To have an aspect, a tendency, as an affair, or the weather; to indicate.

நோக்கத்தான், *appel. n.* One who fascinates by the eye. (சீதெறி.)

நோக்கமாயிருக்க, *inf.* To intend, purpose, have in view.

நோக்கமாய்த்திரிய, *inf.* To be in pursuit of, to aim at.

நோக்கமுள்ளவன், *appel. n.* A man of prepossessing appearnce. 2. One favored by the Deity, or a prince.

நோக்கம்வைக்க, *inf.* To be benignant as திருஷ்டிவைக்க.

நோக்குடைப்பொருள், *s.* Interesting matter expressed in obscure language. (*p.*)

நோக்குப்பெறுதல், *v. noun.* Being influenced by a planet as a sign, or another planet.

நோக்கர், *s.* [*pl.*] Pole-dancers, mountebanks, கழைக்கூத்தர்.

நோக்காடு, *s.* Sickness, pain, &c. See under நோ, *s.* (*c.*)

நோக்கு, கிறேன், நோக்கினேன், வேன், நோக்க, v. a. To look, look at, behold, view, பார்க்க. 2. To look toward, to tend toward, நோக்க. 3. To intend, to address one's self to a business, மனஞ்செலுத்த. 4. To regard with benignity, to countenance, கடாட்சிக்க. 5. To survey, to respect, to observe, கவனிக்க. 6. To have an aspect or a bearing as a planet, கிரகம்நோக்க. 7. To keep, protect, save—as one of the five operations of deity, இரட்சிக்க.

என்னைநோக்கிப்பார். Look at me.

அதைநோக்கஇதுநல்லதாம். This is better than that.

மேல்நோக்கும்வாயு. Wind rising upwards in the body.

நோக்குவித்தை, s. A kind of juggling, ஜாலவித்தை.

நோசல், s. Sickness, pain. (R.) See நசல்.

நோஞ்சல், s. Emaciation. See நோய்ஞ்சல். (c.)

நோடாலம், s. [prov. for நடலம்.] Jocularity, pleasantry, உல்லாசம். 2. Mockery, scoffing, பரிகாசம். 3. Squeamishness, சாகசம். [For the compounds, see நடலம்.]

நோட்டம், s. Scrutiny, examination of coins, gems, precious metals, or wares with discernment of their value, பணநோட்டம். 2. Survey, review, criticism—as by a rival artist, workman, கணிப்பு. 3. Attempt at wit; endeavour to excel, to hinder or baffle another in speech, வெல்லமுயலுகை.

நோட்டத்திலேவிலைகைத்தவிட்டார்கள். They have competed in the price.

வார்த்தைநோட்டத்திலென்னபலன். What will it avail to baffle one another in speech?

அதின்நோட்டமறியான். He does not know its value.

நோட்டக்காரன், s. One expert in inspecting coins. 2. A shroff.

நோட்டம்பார்க்க, inf. To examine coins, gems, work, &c. 2. To regard disparity in rank, &c., with too great nicety. 3. To be too exact, precise or rigid, in dealings. 4. To survey, examine as a competitor or connoisseur.

நோட்டம்பேச, inf. To endeavor, to baffle another in his words.

நோண்டு, கிறேன், நோண்டினேன், வேன், நோண்ட, v. a. To scoop out, dig out, root up, தோண்ட. 2. To pilfer, கொறுப்பாய்த்திருட. 3. To bale out, முகக்க. 4. To pick off the scab of an ulcer, pick wax out of the ear, &c., கிண்ட. 5. [prov.] To pluck the ears of millet, pulse, &c., கிள்ள. 6. (R.) To stir, கிளற.

என்னோண்டிக்கொண்டிருக்கிறாய். Why are you working (or eating) so slowly?

நோண்டிநோண்டிக்கேட்க, inf. To pump one.

நோண்டியெடுக்க, inf. To pick out.

நோதலை, s. [prov.] Sickliness; wasting of a person, beast, tree, &c., emaciation, நோய். 2. Reduced circumstances, poverty, தரித்திரம். See நொந்தலை.

நோம்பு, s. [com. for நோன்பு.] Fasting, &c.

நோம்பு, s. [prop. நேம்பு.] To winnow.

நோய், s. Malady, distemper, disease, ailment; sickness in men, cattle, trees, or crops, வியாதி. 2. Chronic or settled disease, பழம்பிணி. 3. Suffering, trouble, affliction, distress of mind, வருத்தம். 4. Ache, pain, smart, அழுங்கை. (c.)

நோய்கொண்டார்பேய்கொண்டார். The diseased are like persons possessed.

நோயும்பாயுமாய்க்கிடத்தல். Being bedridden.

நோய்க்கிடங்கொடேல். Take sickness in time. (Avv.)

நோயாளி, s. A sick person, a patient.

நோயாளிவிதியாளியானால்பரிகாரிபேர்பெறுவான்.... If the patient's destiny be good, the doctor gets the credit of it.

நோயின்மை, v. noun. neg. Full, uninterrupted health and prosperity.

நோயில்லாவாழ்வேவாழ்வு. That is prosperity which no sickness or disease interrupts.

நோயெச்சம், s. A reduced disease. See எச்சம். (p.)

நோய்கொள்ள—நோய்பிடிக்க, inf. To fall sick, to become diseased.

நோய்மருந்து, s. Giving medicine to the sick. See அறம்.

நோய்விழ, inf. To be infected as plants, &c.

தன்னோய்க்குத்தானேமருந்து. The one who caused the pain can remove it; spoken of a woman who has inspired love, (குறள்.)

நோய், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [prov.] To be, or become, sickly, diseased, broken in constitution, debilitated, மெலிய. 2. To be sickly as trees, crops, &c., வாட. 3. To become poor, worn out, as lands, வளமொழிய. (Jaff.)

நோய்த்தகோழி, s. A sick fowl.

நோய்த்தபயிர், s. Sickly vegetation.

நோய்த்துப்போக, inf. To become sickly, diseased, &c., as நோய்க்க.

நோய்ச்சல், v. noun. Being sickly, &c., as the verb.

நோய்ச்சல், s. As நோய்ஞ்சல். 2. See நோவு, v.

நோய்ஞ்சல், s. A sickly emaciated person, beast, &c., இளைப்புள்ளது. (c.)

நோய்ஞ்சற்பூனைமத்தைநக்கினாற்போலே. Like a sickly cat licking the churning stick; i. e. doing a thing lazily, unprofitably.

நோய்ஞ்சலன்—நோய்ஞ்சியன், s. [prov.] A sickly man.

நோய்ஞ்சி, s. [prov.] A sickly person, &c., as நோய்ஞ்சல்.

நோய்ஞ்சித்தனம், s. A sickly emaciated state.

நோய்முகன், s. Saturn, the planet—the evil-faced, evil-omened, சனி. (சது.)

நோல், நோற்கிறேன், நோற்றேன், நோற்பேன், நோற்க, v. a. To do penance, observe abstinence, தவஞ்செய்ய. 2. To endure, suffer patiently, சகிக்க. (p.)

நோலாதார் — நோலார், appel. n. [pl.] Those who neglect devotional duties, தவஞ்செய்யார். (திரிகடு.)

நோலாமை, v. noun. neg. Impatience, intolerance, பொறாமை. 2. Want, or neglect of religious austerities, &c., தவமின்மை. (சது.)

நோற்பு—நோற்றல், v. noun. Bearing; endurance; performing penance, &c.

நோவு, s. Pain, hurt, anguish, as நோ. 2. Disease, as நோய். (c.)

நோவற்றவாழ்வும் குறைவற்றசெல்வமுமாயிருக்கவேண்டும். May you have prosperity without sickness, and wealth without deficiency; *a form of well wishing.*

நோவாளி, s. A sick person, as நோயாளி.

நோழிகை, s. A weaver's clew of yarn, நூல்தாறு. (சது.)

நோனி, s. [in combin.] A sickly body, as நோனிச்சரீரம். (R.)

நோற்பு—நோற்றல். See நோல்.

நோனமை, s. Non-endurance; want of restraint, as நோலாமை. 2. Envy, grudging, பொறாமை; [ex நோல்.] (p.)

நோனார், appel. n. [pl.] The irreligious—as நோலார். 2. Those who envy the welfare of others, பகைவர். (சது.)

நோன்பு, s. [com. நோம்பு.] Penance, religious austerity, தவம். 2. Abstinence from food, fasting, &c., உபவாசம்; [ex நோல்.]

நோன்பி, appel. n. One who is very rigid in austerities.

நோன்பிருக்க, inf. To fast.

நோன்புதுறக்க—நோன்புவிட, inf. To break a fast, to eat after a fast.

நோன்புநோற்க, inf. To fast, to mortify the body by religious abstinence.

நோன்புபிடித்தல், v. noun. Keeping a fast.

நோன்மை, s. Bearing, endurance, tolerance, பொறுமை. 2. Religious austerity, penance, தவம். 3. Vigor, strength, force, வலிமை. 4. Greatness, might, பெருந்தன்மை; [ex நோல்.] (சது.)

நோன்றாள். Strong, or mighty feet. (p.)

நோன்றல், v. noun. Rejecting secular things, துறத்தல். 2. Governing one's self, &c., as நோற்றல்.

ப

ப். A consonant, the ninth in number and fifth of the hard. It is both initial and medial.

ப. A letter composed of ப் and அ. As an *initial*, except in some Sanscrit words, as பலம், pronounced *balam*, it has the sound of *P*; also as a *medial* when doubled, or following ட or ற, as அப்பொழுது, குடம்பம், சற்பு, &c. After a vowel, or a soft mute, it has more the sound of *B*; as சேபம், கம்பம், &c.

பவ்வூரகரம், s. See under ஊர், v.

ப, s. [*in accounts.*] A fraction as $\frac{1}{20}$, நிமிஷவரிலக்கம். See மா.

பஃறொடைமை, s. [*in combin.*] A metre of verse, as பஃறொடைக்கொச்சகக்கலிப்பா, a species of the கலிப்பா verse; பஃறொடைவெண்பா, a species of வெண்பா; [*ex* பல், *poetic form of* பல, many.]

பஃறி, s. A boat, ஓடம். 2. A navigable vessel of any kind, மரக்கலம். 3. The twenty-seventh lunar asterism, இரேவதி. (*p.*)

பஃறொடை — பஃறொடைவெண்பா, s. A kind of poetry with more than four lines. See வெண்பா.

பகடம், s. [*prov.*] Bluster, hector, vain threat, or menace, அதட்டுகை. 2. Coloring, bragging—as பகடு.

பகடம்பண்ண, *inf.* To make a false show. 2. To hector.

பகடி, s. Mockery, sport, பரிகாசம். 2. Jest, witty repartee, விகடம். 3. A jester, a buffoon, அகடியக்காரன். See பகிடி.

பகடு, s. Greatness, hugeness, largeness, பெருமை. 2. Bull, ox, எருது. 3. Bullock of burden, பொதியெருது. 4. A he-buffalo, எருமைக்கடா. 5. Male elephant, ஆண்யானை. 6. A boat, ஓடம். 7. Raft, தெப்பம். (சது.)

பகடொட்டகடு. The rice trodden by the oxen. (சலவு.)

பகடை, s. An ace upon a die, சூதின்ருபத்திலொன்று. 2. A designation of the shoe-maker-caste, சக்கிலிச்சாதி. (*Tel. usage.*) 3. [*prov. fig.*] Sudden smiles of fortune, அதிர்ஷ்டம்.

பகடைதப்பிற்று. It was a narrow escape.

பகடைபோட—பகடையுருட்ட, *inf.* To cast an ace in dice.

பகடையடிக்க, *inf.* To have lucky falls of dice, or smiles of fortune.

பகட்டு, s. (*Tel.* పకట్టు.) Lustre, brightness, splendor, பிரகாசம். 2. Attraction, fascination, allurement, மயக்கம். 3. False show, pretence, deception, plausibility, வெளிவேஷம். 4. Foppery, finicalness, affectation, சாகசம். 5. Bullying, bluster, ostentation, pomposity, இடம்பம். (*c.*)

பகட்டானவேலை, s. Neat, fine or splendid work. 2. Unsubstantial work—as கொற்பவேலை.

பகட்டு, கிறேன், பகட்டினேன், வேன், பகட்ட, v. n. To make a false show, to be foppish, finical, சாகசங்காட்ட. 2. (*R.*) To loathe, அரோசிக்க. 3. To be drowsy, நித்திரைமயக்க. 4. v. a. To charm, fascinate, allure, attract, மயக்க. 5. To deceive, circumvent, misrepresent—as in selling goods, வஞ்சிக்க. 6. To menace, bully, hector, threaten, in order to effect an object, அதட்ட.

போசனம் பண்ணினபின்பு பகட்டிவாந்தி பண்ணினன். After he had eaten he loathed, and vomited, the food.

தூக்கம்பகட்டுகிறது. I am drowsy.

பகட்டிப்பறிக்க, *inf.* To wheedle away money, as a fraudulent dealer, a juggler, or a dancing woman.

பகண்டை, s. The சிவல் bird, a partridge, கவுதாரி. (சது.)

•பகந்திரம், s. [*com.* பவுத்திரம், பவுந்திரம்.] Fistula in ano. W. p. 610. B'HAGANDARA.

பகபகெனல், v. *noun.* Sounding as the crackling of fire, சப்தக்குறிப்பு. 2. The burning, smarting sensation of hunger; or feeling from mental anguish. வெம்புதல். (*c.*)

கண்பகபகென்றெரிகிறது. My eye smarts.

எனக்குப்பகபகென்றுவயிறெரிகிறது. My stomach burns with heat; i. e. I am very hungry.

மனம்பகபகென்றிருந்தது. My mind was indignant.

•பகம், s. Pudendum muliebre, பெண்குறி. 2. Divine perfection, usually considered as embracing six particulars: 1. அவாவின்மை, absence of desire; 2. சர்வத்தன்மை, omnipotence; 3. கீர்த்தி, fame; 4. செல்வம், felicity; 5. ஞானம், wisdom; 6. வீரியம், power. W. p. 610. B'HAGA. 7. The stork or paddy bird, கொக்கு.

•பகரம், s. Lustre, splendor, brilliance, சிறப்பு. 2. Beauty, comeliness, ornament, அலங்காரம். 3. (*p.*) The letter ப. (சது.)

பகரமாயிருக்கிறது. It is elegant or splendid.

பகரிப்பு, s. Ornament, decoration. (*R.*)

பகர், கிறேன், ந்தேன், வேன், பகர, v. a. To tell, utter, declare, say, சொல்ல. 2. To announce, pronounce, publish; to hawk goods, கூற. 3. To sell, vend, விற்க. (சது.)

பகர்தல்—பகர்வு, v. *noun.* Saying, announcing, &c.

பகர்ச்சி, s. Speech, utterance, word, சொல்; [*ex* பகர், v.] (*p.*)

பகர்ச்சிமடவார். The chitchatting women.

•பகல், s. Day, as distinguished from night, day time, பகற்காலம். 2. Mid-day, noon, மத்தியானம். (*c.*) 3. Light, radiance, splendor, பிரகாசம். 4. The sun, சூரியன். [*from Sa. B'haga.* W. p. 610.] 5. A period of two Indian hours, a *muhurta*, முகூர்த்தம். 6. Day of twenty-four hours, நாள். 7. Middle, நடு. 8. Middle or main peg in a yoke, நுகத்தாணி. 9. [*in combin.*] State, birth as முற்பகல், the former birth.

பகலைக்குமேலே. After mid-day; in the after-noon.

பகலுக்கு—பகலைக்கு. For the day or for noon, as food, &c.

பகலே. [ஏ, *emphatic*] In the day time—as அவன் பகலேபோய்விட்டான்.

பகல்போலேநிலா. Moon-shine as clear as day.

பட்டப்பகலிலே. In broad day-light; at mid-day.

பகல்மாா—பகல்மாறு. In the day-time, daily.

சைனர்கள்பகல்மாறுசாப்பிடுவார்கள், இராமறுசாப்பிடார்கள். The Jainas eat in the day-time, not at night.

பகலசனம்—பகற்சாப்பாடு, s. Dinner.

பகலவன், s. The sun, as author of the day, சூரியன். 2. The second lunar asterism, பரணிநாள்.

பகலோன், s. The sun as பகலவன்.

பகல்மானம்-பகன்மானம், s. [*in astron.*] Length of the day-time.

பகல்முகூர்த்தம், s. An hour deemed auspicious, occurring by day.

பகல்வத்தி-பகல்வர்த்தி, s. [*in pyrotechnics.*] Blue lights, made of saltpetre, brimstone, orpiment, indigo, antimony and camphor, making night appear as day.

பகல்வீடு, s. Day-lodging.

பகல்வெளிச்சம், s. Day-light.

பகல்வெள்ளி, s. Stars seen by day.

பகல்வேஷம், s. Masking, or disguising one's self by day; being more difficult than by night.

பகற்கள்ளன்—பகற்றிருடன், s. A day-light-thief, a high-way-robber. 2. [*in reproach.*] One who takes another's property by force, asserting a false claim.

பகற்காலம், s. The day-time. 2. [*Chris. usage.*] The period of one's life.

பகற்குறி, s. [*in love poetry.*] Place chosen by lovers for meeting in private by day.

பகற்பாடு, s. The day time, பகற்காலம். 2. [*among the poor.*] Burden for the day.

கடும்பகல், s. Broad day. (நீதிநெறி.)

•பகவதி, s. The goddess of virtue, தருமதேவதை. 2. Parvati, பார்வதி. 3. Durga, துர்க்கை. [*from Sa. B'hagavati,* any goddess.]

பகவதிநாள், s. The eleventh lunar asterism, பூரம். (சது.)

•பகவன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Argha, அருகன். 3. Siva, சிவன். 4. Vishnu, திருமால். 5. Brahma, பிரமன். 6. Buddha, புத்தன். 7. A Guru, குரு; [*ex* பகம்.] —*Note.* It is also applied to the regents of the planets, to the gods of the elements, and sometimes to sages, and *Rishis.*

பகவற்பத்தன், s. One devoted to the deity, being one of the six names given to such as are ripe for emancipation, தேவபத்தன்.

பகவற்கீதை, s. A section of the Mahabarata. See கீதை.

•பகவான், s. The Deity, the Supreme, கடவுள். 2. As an affix to the name of any of the superior deities. (c) 3. One of the twelve supposed suns—as பகன். See துவாதசாதித்தர்; [ex பகம்.]

பகவு, s. Parting, division, separation, cleft, பிளப்பு. 2. A slice, a bit, துண்டு; [ex பகு, v.] (p.)

பகழி, s. An arrow, அம்பு. 2. Foot of an arrow, அம்பின்குதை. (சூ.)

பகழிமாரி. A shower of arrows. (p.)

•பகன், s. One of the twelve suns, so called, or solar deities, as பகவான். W. p. 610. B'HAGA. 2. A giant, பகாசுரன்.

பகன்றை, s. The கிலுகிலுப்பை shrub, Crotalaria verrucosa, L. 2. The சிவேதை plant, Indian jalap. See சிவதை. 3. The சீந்தில் creeper. See சீந்தில்.

குத்துப்பகன்றை, s. A plant. See குத்து.

சிறுபகன்றை, s. Ruellia balsamica. (R.)

•பகாசுரவைரி, s. Bhima, one of the Pandavas, வீமன். (சூ.)

பகாப்பதம்—பகாப்பொருள். See under பகு, v.

•பகாலம், s. The skull, as கபாலம். W. p. 610. B'HAGALA.

•பகிடி, s. [also பகடி.] Jest, joke, wit, pun, repartee, விகடம். 2. Mockery, derision, scoffing, பரிகாசம். 2. A buffoon, a jester, a punster, பகிடிக்காரன். [For the compounds, see கேலி.] See B'had'i. W. p. 611.

பகிடியைப் பாம்புகடித்தாற்போலிருக்கிறது. It is like a jester bitten by a snake.

பகிடிக்கதை, s. A story told to excite laughter.

•பகிஷ்காரம், s. Expulsion, degradation. (R.)

பகிஷ்கரிக்க — பகிஷ்காரம்பண்ண, inf. To expel from a caste or sect, to degrade.

•பகிரங்கம், s. [also பயிரங்கம்.] Publicity, மறைப்பின்மை; [ex Sa. Bâhir, an indeclinable particle meaning, out, on the outside.] See W. p. 745. VAHIRANGA. (c.)

•பகிரண்டம், s. [com. with அண்டம்.] The surrounding universal space, firmament, heaven, அண்டத்தின்வெளி; [ex அண்டம்.]

பகிரு — பகிர், கிறேன், பகிர்ந்தேன், வே ன், பகிர, v. a. To divide in shares, distribute, parcel out, apportion, பங்கிட. (c.) See வகிர.

பகிர்ந்துகொடுக்க, inf. To distribute.

பகிர், v. noun. A piece cut off, a section, பங்கு.

பகிர்ச்சி, v. noun. Separation, division, பிரிவு.

•பகினி, s. A sister, உடன்பிறந்தாள். W. p. 610. B'HAGINI.

•பகினேந்திரம், s. One of the thirteen kinds of apoplexy. See சன்னி.

•பகீரதன், s. A king whose austerities are fabled to have brought the Ganges from heaven, சூரியகுலத்தரசரிலொருவன். W. p. 610. B'HAGIRATHA.

பகீரதி, s. (St.) The river Ganges, கங்கை.

பகீரிடுதல் — பகீரெனல், v. noun. Being greatly terrified, அச்சக்குறிப்பு.

பகீரென்றுபற்றினான். He was suddenly inflamed.

வயிறுபகீரென்ன, inf. To be moved in the entrails through sudden fear.

•பகு, adj. [Tamil வெகு.] Many. W. p. 601. BAHU.

பகுவசனம், s. [in gram.] Plural number.

பகு, கிறது, [p. பக்கது.] ந்தது, ம், பக, v. n. To part, divide, separate into branches, to ramify, as a tree or a family, கிளைக்க. (குறள்.) 2. To be at variance, to be disunited, பிரிய—as இழைபகஅம்பெய்தான், he shot an arrow so as to split a thread. (Beschi.)

பகாப்பதம், s. [neg. பகா.] A primitive, indivisible word, as வில், a bow.

பகாப்பொருள், s. [neg. பகா.] An epithet of God, the indivisible.

பகுபதம், s. A compound word or one which may be divided—oppos. to பகாப் பதம்.—Note. It is of two kinds, பெயர்ப் பகுபதம், a compound noun as பொன்னன், and வினைப்பகுபதம், a compound verb, as நடந்தான்.

பகுபதவுறுப்பு, s. The six constituent parts of a word: பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், which see.

பகுவாய், s. A large mouth, an open mouth, அங்காந்தவாய். 2. A large mouthed vessel, தாழி. (சூ.)

பகுவாய்க்கொள்கலம். A vessel with a large mouth.

பகுவாய்ப்பறை. A large drum.

பகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To divide, distribute, apportion, allot, destine, பிரிக்க. 2. To give, ஈய. 3. To cut off, தறிக்க. 4. To cut in two, துண்டிக்க.

இன்னபடியென்றுபகுத்துப்பேசினான். He explained it distinctly.

பகுத்தறிய — பகுத்துணர, inf. To distinguish, discriminate.

பகுத்தறியுமறிவுடையஆத்துமா. The rational soul.

பகுத்தறிவு, v. noun. [substantively.] Reason, rationality, discriminating knowledge as possessed by men.

பகுத்தறிவுள்ளவன், appel. n. [neg. பகுத் தறிவிலான், பகுத்தறிவிலி, masc. and fem.] A judicious person.

பகுத்துப்பார்க்க, inf. To survey every part.

பகுப்பு, v. noun. Division, classification.

பகுதி, s. Portion, part, allotment, division, பங்கு. 2. Tax, tribute, திறை. 3. Division of an army, படை. (சூ.)

பகுதிகட்ட, inf. To pay a tax.

பகுதிக்கால், s. The sign of உ in some characters. See கால்.

•பகுதி, s. Primitive nature, homogeneous matter, being the passive, generating cause, இயல்பு, as ஐம்பகுதி, the five genders. 2. The radical form of a word without the affixes, சொன்முதனிலை; [from Sa. Prakruti. W. p. 557.] (சூ.)

•பகுவபஞ்சம், s. One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

பகுவாய். See பகு, v. n.

•பகுளம், s. The dark half of a lunar month, கிருஷ்ணபட்சம். W. p. 602. BAHULA.

பகுளசத்தமி, s. The seventh day after the full moon. See திதி.

பகை, s. Hatred, enmity, dislike, repugnance, abhorrence, வெறுப்பு. 2. A foe, an enemy, an opponent, a rival, a competitor, பகைஞன். 3. Disagreement, counteraction, heterogeneousness, contrariety, as of light to darkness, or of medicine to the disease, விரோதம். 5. One of the five situations of a planet. See கிரகநிலை. (c.)

முப்பகை, s. The three enemies are: பேய், the devil; 2. உலகு, the world; 3. உடல், the body or flesh. (சூ.)

உட்பகை, கூ, s. The six internal foes attached to the soul: காமம், lust; 2. குரோதம், anger; 3. உலோபம், avarice; 4. மோகம், sensuality; 5. மதம், pride; 6. மாச்சரியம், envy or malice.

பகைமுன்னெதிரேறல். Facing an enemy.

பகைமேற்செல்லல். Going against an enemy.

முற்பகைசெய்யிற்பிற்பகைவிளையும். He who hates will be hated in return. (Avv.)

இருளுக்குச்சூரியன்பகை. The sun is the foe of darkness.

பகைசாதிக்க, inf. To gratify one's anger. See சாதி, v.

பகைஞர், s. [sing. பகைஞன்.] Enemies, foes. (சூ.)

பகைத்தானம், s. One of the five situations of a planet. See தானம்.

பகைத்திறந்தெரிதல், v. noun. Knowing an enemy's strength. (குற.)

பகைத்தொகை, s. [in gram.] The composition of words of opposite meaning, as முரண்டொடை.

பகைபடல், v. noun. Being displeased with, being at variance.

பகைமன்னர், s. [pl.] Hostile kings.

பகையகம், s. Battle-field, போர்க்களம்; [ex அகம், place.] (சூ.)

பகையாளி, s. A foe, an enemy. (c.)

பகையாளிக்குடியையுறவாடிக்கெடுக்கிறது. Destroying the habitation of an enemy by feigning friendship.

பகைவர், s. [sing. பகைவன்.] Enemies.

பகைவர்அரணவிழ்த்தல். Besieging an enemy's fort.

பகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To hate, oppose, விரோதிக்க. (c.)

பகைமை, s. Hatred, enmity, variance, விரோதம்.

•பகோளம், s. [also ககோளம்.] The celestial sphere, வானமட்டம்; [ex பம்.] See கோளம்.

•பக்கணம், s. A village or street of hunters, வேடர்சேரி. W. p. 490. PAKKAN'A. 2. Town, village, ஊர். (சூ.)

•பக்கணம் — பக்ஷணம், s. Eating, devouring, consuming. See பட்சணம். W. p. 610. B'HAKSHAN'A.

•பக்கம்—பக்ஷம்—பட்சம், s. Side, புறம். (See அக்கம்.) 2. Contiguity, nearness, அருகு. 3. Place, இடம். 4. Faction, interest, party, பிரிவு. 5. Affection, friendship, kindness, attachment, சார்பு. 6. The half of a lunar month or fortnight. See அபரபக்ஷம், பூர்வபக்ஷம். 7. An argument, thesis, proposition advanced, கோட்பாடு. 8. The wing or feather, புட்சிறகு. W. p. 490. Paksha—Note. பக்கம், [in logic.] A twofold relation:—1. புறப்பக்கம், or புறத்தப்பக்கம், an inference regarding exterior or secular matters; 2. உட்பக்கம், or அகப்பக்கம், connected with mental or religious truths. Each of these is applicable to two species of comparison: 1. கிரமப்பக்கம், தல்லியபக்கம், ஒப்பாம்பக்கம், or சபக்கம், *proper comparison*, or deduction from analogy; thus for புறப்பக்கம், there is smoke, therefore there is fire; and for உட்பக்கம், regarding moral actions, originated in the mind; analogy refers them to maya, மாயை, as their basis. The agreement between this doctrine and the experience of a person, is ground of rational deduction. 2. கிரமப்பக்கம், ஒவ்வாதபக்கம், or விபக்கம், *improper comparison* involving incongruity, absurdity, impossibility; thus for புறப்பக்கம், to say "there is fire in water" is an absurdity in affairs of common life; for உட்பக்கம், to say that the basis of Siva's knowledge is மாயை, is an absurdity. In spiritual things the mental faculties, as well as the senses, are referred to மாயை as their basis, and medium of acquiring knowledge. The சூக்கும body, the immediate source of consciousness, is referred to the same principle; and when the soul is liberated from births these are resolved into their original principles.

பக்கத்திலேவாங்கிக்கொள்ளுதல். Borrowing in the neighborhood, or of others besides the persons in question.

அவன்பக்கத்துக்காரியகாரன். He is his agent.

எனக்குப்பக்கத்திலேஇரு. Sit by me.

பக்கக்கிரகணம், s. Eclipse of the sun and moon, or the contrary, in succeeding changes of the moon.

பக்கக்குடுமி, s. [loc. சிலுப்பா.] Men's hair-locks left growing over the ears, and tied behind.

பக்கசூலை, s. A pain in the side, inflammation of the liver. See சூலை.

பக்கச்செடில், s. A self torture, by running iron sticks, through the sides, See செடில்.

பக்கச்சொல், s. A word in one's favor.

பக்கச்சொல்லாளி, s. A spokesman, a puffer, an advocate.

பக்கத்துக்கிளி, s. [prov.] The one who passes in கிளித்தட்டு play. See கிளி.

பக்கத்துணை, s. An aid, a companion, a supporter.

பக்கத்தெலும்பு, s. A side-bone.

பக்கபாதம், s. Partisanship, &c. See பட்சபாதம்.

பக்கப்பவுத்திரம், s. A fistula on either side of the privities. See பவுத்திரம்.

பக்கப்பிளவை, s. A cancer or carbuncle in the side.

பக்கவளை, s. A beam in the side of a bungalow or house, &c. See வளை.

பக்கவாட்டு, s. That which is aside, or beside, as an irrelevant question, or subject. 2. Sidelong.

பக்கவாதம், s. Partial or lateral palsy. See வாதம். 2. As பக்கபாதம்.

பக்கவாயு, s. Sarcocele, with swelling in the side.

பக்கவெட்டுப்போட, inf. To tickle one in the side.

பக்கவேர், s. Side root of a tree, not shooting downward.

பக்கணை, s. A stirrup, அங்கவடி. (திவா.)

•பக்கர், s. Relations, kindred, இனத்தார்; [ex பக்கம்.] (சது.)

பக்கல், s. [a change of பக்கம்.] Side. 2. One's people, class, tribe, இனம். (c.)

எனதுபக்கலிலேவந்துசேர்ந்தான். He has come to me for support, protection.

பக்கறை, s. [for பற்கறை.] Artificial blackness of the teeth.

பக்கா, s. (Hind.) Largeness, greatness, பெரியது—oppos. to கச்சா. 2. [in combin.] Notoriety—as பக்காத்திருடன், a great thief.

பக்காச்சேர், s. A weight of twenty-four *palams*. See சேர்.

பக்காளி, s. (Hind.) One who carries water in a leather sack on a bullock.

பக்காளிமாடு, s. The bullock of பக்காளி; also in contempt.

•பக்கி—பக்ஷி, s. [com. பட்சி.] A bird, any winged fowl, பறவை; [ex பக்கம், feather.] —பக்கி is used to denote a particular species.

பக்கிராசன்—பக்ஷிராஜன், s. The Brahmany kite, as king of birds, கருடன்.

பக்கி—பக்ஷி, v. To feed, &c. See பட்சி.

பக்கிட, inf. To throb as the heart through fear, &c., திடுக்கிட. 2. To give way, to bilge, as a ship, to part, crack, split, வெடிக்க. 3. [also பக்குக்கட்ட.] To form a scab.

பக்கிரி—பக்கீரி, s. (Pers.) A Fakeer; also in contempt—as பக்கிரிப்பயல்.

பக்கு, s. Outer bark of a tree, மரப்பட்டை. 2. Scab of a sore, புண்ணசறு. 3. Tartar on the teeth, பற்பற்று 4. The dried mucus of the nose, சளிப்பக்கு. 5. Scum formed on a prepared dish, பொருக்கு. 6. Fracture, break, crack, பிளப்பு.

பக்குவிடுதல், v. noun. Gaping, parting, splitting, cracking, as the ground. 2. Breaking as the skin by a blow of a ratan.

பக்குப்பக்கெனல், v. noun. Throbbing rapidly, as the heart through fear, அச்சக்குறிப்பு. 2. Being in excess, abounding, மிகுதிக்குறிப்பு. (c.)

பக்குப்பக்கென்றுசிரித்தான். He laughed excessively.

பக்குப்பக்கென்றுவயிறுபற்றுகிறது. The belly is throbbing greatly as by hunger or sorrow.

பக்குப்பக்கென்றெரிகிறது. It burns with a blaze.

•பக்குவம், s. Suitability, fitness for use, the right age, stage or degree, தகுதி. 2. Maturity that which is matured by nature or art, which is come to perfection, முதிர்ச்சி. 3. Ability, cleverness, competency, திறமை. 4. Maturity of the soul for absorption, ஆத்துமபரிபாகம். 5. Puberty of a girl, தெரட்டி. 6. (Beschi.) An excuse, an apology, போக்கு. W. p. 490. Pakva. (c.)

பக்குவமாய்ப்பார்த்துக்கொள். Take good care.

பக்குவசாலி, s. A competent person. 2. One mature for emancipation, பரிபாகி.

பக்குவஞ்சொல்ல, inf. To make an apology. 2. To give directions concerning any work or business.

பக்குவப்பட, inf. To become mature, as the soul. 2. To arrive at puberty, as a girl.

பக்குவமாக, inf. To become fit, competent or suitable. 2. As பக்குவப்பட.

பக்குவமாய்ச்சமைத்தல், v. noun. Cooking well, cooking to one's taste.

பக்குவம்பார்க்க, inf. To watch a fit time.

பக்குவர், s. [pl.] Persons devoted to sacred things, of whom are three classes: 1. கருமாசண்டிகர், those engaged in ritual observance; 2. ஞானாசண்டிகர், those occupied in meditation; 3. பத்திசண்டிகர், those absorbed in devotion.

பக்குவவாளி — பக்குவன் — பக்குவி, s. A competent person, &c., as பக்குவசாலி.

பக்குவாசயம், s. [in phys.] The stomach, one of the five receptacles of the body as ஆமாசயம்.

பக்குவாத்துமா, s. One fit for heaven as பக்குவசாலி.

பக்கெனல், v. noun. Sounding as sudden laughter bursting out, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Throbbing as பக்குப்பக்கெனல். 3. Parting, giving way, bilging, splitting, cracking, வெடித்தல். 4. Being sudden, சீக்கிரக்குறிப்பு.

•பக்தன். See பத்தன்.

•பக்தி, s. Faith, belief. 2. Worship, service. See பத்தி.

•பங்கஜம்—பங்கசம், s. See பங்கயம்.

பங்கம், s. [prov.] Wager, பந்தயம்.

•பங்கம், s. Diversity, division, dislodgement, வேறுபாடு. 2. Defeat, discomfiture, disappointment, தோல்வி. 3. Indecency, shame, disgrace, வெட்கம். 4. Distortion, contortion of the limbs, &c., கெலிப்பு, முடம். 5. Violation, desecration, prostitution, profanation, சுரம். 6. Injury, detriment to one's person, reputation, &c., மானபங்கம். 7. Wave, அலை. 8. A tank, குளம். 9. A piece, துண்டு. W. p. 611. B'hanga. 10. Mire, mud, குழைசேறு. 11. Sin, பாவம். 12. Dust, புழுதி. W. p. 491. Panka.

அவனைப்பங்கப்படுத்துகிறான். He vexes him.

என்னைப்பங்கம்பேசினான். He reproached me.

அவன்பங்கப்பட்டுப்போனான். He was ignominiously treated.

பங்கக்கேடு, s. [vul.] Disgrace, ignominy.

பங்கங்கொள்ள, inf. To deride one. (Beschi.)

பங்கசாதம், s. The lotus, தாமரை as பங்கயம்; [ex சாதம், produced.]

பங்கப்பட, inf. To be treated disgracefully, ignominiously, &c., அவமானப்பட. 2. To fall into disgrace, நிறைகெட. 3. To be violated, desecrated, சுரப்பட.

பங்கப்படுத்த, inf. To treat disgracefully, put one to shame, expose one. 2. To violate, desecrate, profane.

பங்கம்அழிதல், v. noun. Becoming disgraceful; losing one's honor, credit, &c.

பங்கேருகம், s. Lotus, as பங்கசாதம்; [ex உருகம்.]

சமயபங்கம், s. An unseasonable time.

பங்கம்பாலை — பங்கம்பாளை, s. A kind of medicinal creeper. See ஆடுதின்னாப் பாலை, இருமிகரம்.

•பங்கயம், s. (St. பங்கசம்.) The lotus, தாமரை; [ex பங்கம், mud et ஜம்=சம், produced.] பாதபங்கயம். Lotus footed.

பங்கயத்தவன், s. Brahma as possessor of the lotus, பிரமன்.

பங்கயன், s. Brahma, as on the lotus, பிரமன். 2. The sun, which when rising, causes the lotus to bloom, சூரியன். (சது.)

பங்கயாசனன், s. Brahma as the lotus seated, பிரமன்.

பங்களா, s. (Hind.) Bungalow.

பங்கா, s. (Hind.) A punkah or large fan, காற்றுசைக்குமோர்கருவி.

பங்காரு, s. [Tel. బంగారు.] Gold, பொன்.

•பங்காளம், s. Bengal. 2. A tune. See வங்காளம்.

பங்காளி, s. A Bengali. 2. See பங்கு.

பங்கி, s. A man's lock of hair, ஆண்மயிர். 2. Hair, மயிர். (சது.)

பங்கி, s. (for.) The கஞ்சா plant. [Eng. Bang.]

•பங்கி, s. A division, separation, பிரிவு, as திரிபங்கி. W. p. 611. B'HANGI.

பங்கிடு. See பங்கு.

பங்கு, s. Share, portion, part, dividend, parcel, பகுதி. 2. Allotment, assignment, appointment, வகுப்பு. 3. Moiety, half, பாதி. 4. Copartnership, கூட்டு. (c.)

நான் உன்பங்கிலிருக்கிறேன். I am on your side.

பங்காளன் — பங்காளி, s. A partner, a fellow-sharer, a share-holder, a consociate, a partaker, a participator, கூட்டாளி.

பங்கிக்க, inf. [prov.] To sever, cut off, part, separate, divide, பகுக்க.

பங்கிட, inf. To divide, parcel out, distribute, apportion. 2. To allot, destine.

பங்கிட்டநாள், s. A lunar asterism belonging to two Zodiacal signs.

பங்கீடு, v. noun. Dividing, sharing, allotting, parcelling, பங்கிடுகை. 2. Adjustment, settlement of strife, disposal of affairs, திட்டம். 3. Measures, means, உபாயம். (c.)

பங்குபங்காகப்பிரிக்க, inf. To divide into portions.

பங்குபட்டநாள், s. The moon's continuing in a lunar mansion through parts of two days.

பங்குபாகம், s. Share, portion, பங்கு; sometimes பங்குபகிர்வு.

பங்குபாகம்பிரித்துக்கொள்ள, inf. To divide an estate, as heirs. See தாயாதி.

பங்குபிரிந்தவர்கள், appel. n. Those who have divided an estate, as heirs.

பங்குவீதம், s. Equal shares.

பங்குள்ளவன், appel. n. [with dative.] Sharer with one.

•பங்கு, s. A lame person, a cripple, நொண்டி. 2. Saturn the planet as lame (slow in progress,) as a punishment for attempting to kick his aunt, சனி. W. p. 492. PANGU.

பங்குசம், s. Head-dress, தலைக்கோலம். (சது.)

•பங்குனி, s. The name of a month, March into April, மீனமாதம். See பற்குனி. 2. The twelfth lunar mansion or asterism, உத்திரநாள். (p.)

பங்குனிமாதம்பகலிலேநடந்தவன்பெரும்பாவி. He who travels by day in the பங்குனி month will suffer; i. e. from heat.

அவன்பங்குனியென்றுபருப்பதுமில்லைச்சித்திரையென்றுசிறுப்பதுமில்லை. He neither increases in March, nor decreases in April; i. e. he is always uniform.

பங்குனன், s. Arjuna who was born in பங்குனி. the twelfth lunar mansion.

பங்குனியுத்திரம், s. A special festival day occurring in பங்குனி month.

•பங்கேருகம், s. See பங்கம், Sa.

பசகள் — பசங்கள், s. [vul. for பயல்கள்.] Boys.

பச, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To become greenish, பசுமையாக. 2. To change in hue, complexion, color, as the skin through love-sickness; to turn sallow through affliction, நிறம்வேறுபட. 3. To become dim, as the twilight, மங்கிப்போக.

பசப்பு, v. noun. Yellow or gold color, பொன்மை. 2. Greenness, &c. (சது.)

அவனிலேபசப்பில்லை. He is emaciated. 2. He is grown poor.

பசண்டை, s. Verdure, moisture, பசுமை. 2. [prov.] Easy circumstances, money at command.

பசந்து — பசந்து, s. (Hind.) Any thing pleasing to the eye, refreshing to the sight, கண்ணுக்கழகு. 2. Elegance, beauty, attractiveness, சோபை. (c.)

பசந்தாயிருத்தல், v. noun. Being pleasing, attractive, engaging to the sight.

பசபசக்க, inf. To itch, தினவெடுக்க. (c.) 2. [prov.] To chatter or grumble in a suppressed tone, to mutter, முணுமுணுக்க.

பசபசத்தான், appel. n. A chatterer, a babbler, அலப்பன்.

பசபுசெனல் — பசபசப்பு, v. noun. Feeling a crawling, itching, &c., as the verb.

பசபுசென்றலட்டுதல். Teasing by continual talking.

பசபுசென்றுதூறல். Drizzling as rain.

பசபுசென்றுபேசுதல். Chattering a long story.

பசபுசென்றுவிழித்தல். Staring through fear or shame.

பசபுசென்றுருதல். Itching, crawling.

பசப்பு, கிறேன், பசப்பினேன், வேன், பசப்ப, v. n. To deceive; to allure, fascinate, gain the affections, மயக்க. 2. To chatter, to talk too much; to tell idle stories, வீணாய்ப்பேச. (c.)

பசப்பு, v. noun. Allurement, deceitful or flattering words, மயக்கு. 2. See பச.

பசமந்திரம், s. A kind of turmeric, மஞ்சள். (R.)

பசம்பை, s. A dove-tailing, in cabinet work. (R.)

பசலி, s. (Arab.) Fusly, a term designating the official revenue year of the Mohammedans, commencing on the twelfth of July. [Govt. usage.]

பசலை, s. Sallowness, greenishness of complexion, from love-sickness, or affliction, காமத்தாலுண்டாம்பசப்பு. 2. As பசளை.

பசலைநிறம், s. Sallow color from love-sickness.

பசனி, s. [prov.] Margin or head of a channel in irrigation, மடைமுகம். 2. See பசளை.

பசளை, s. [also பசலை, பயலை, prov. பசனி; poet. வசலை, or வசலைக்கொடி.] A class of plants, Spinage, portulaca oleracea. 2. [fig.] An infant. 3. Manure, compost, எரு, vulgarly, பயர். 4. Virtue of manure, எருவின்குணம்.—Of பசளை are: கொடிப்பசளை—வெள்ளைப்பசளை, a plant, Basella alba. L. செவ்வுப்புப்பசளை, Basella rubra; கொத்துப்பசளை, Basella lurida; கொடிப்பசளை, a variety of the same; பேய்ப்பசளை, a wild kind of Portulaca; சிறுக்கைப்பசளை, Portulaca palimoides.

பசறு, s. (Tel.) The expressed juice of green herbs, பச்சிலைச்சாறு.

•பசனம், s. Cooking, சமையல்.

•பசனை — பஜனை, s. Worship, service. See சிவபஜனை. W. p. 611. B'HAJANA.

•பசாசு, s. [prop. பிசாசு or பிசாசம்.] A devil, vampire, goblin, demon, fiend; also கூபாசம்.

பசாசுபோலேதிரிதல், v. noun. Being melancholy, dejected; reckless. 2. Being avaricious. 3. Indulging vagrant habits.

பசாடு, s. [prov.] Film in the eye, speck in a gem, scums on the surface of water, &c., மாசு.

பசாடுபிடித்தல், v. noun. Forming as a film in the eye.

பசாடுரித்தல், v. noun. Taking a film from the eye.

பசாடை, s. [prov.] Scum, concretion on water, as பசாடு; not in good use.

பசாரி — பஜாரி, s. (Hind.) A harlot, a whore; a shrew, a scold. (c)

பசாரித்தனம் — பசாரியாட்டம், s. The quarrelsomeness of a woman.

பசார், s. Native shoes, slippers; also called பாபோசி.

பசார்ச்சோடு, s. A pair of slippers.

பசார் — பஜார், s. (Pers.) Bazaar.

பசானம், s. A kind of coarse paddy ripening late, நெல்; also பிசானம். (Beschi.)

பசான், s. A kind of rice reaped in April or May as பசான்.

பசி, s. Hunger, appetite, craving for food, one of the twelve causes of distress; burning from want of food in the stomach. See உபத்திரவம். (c.)

பசிருசியறியாது. நித்திரைசுகமறியாது. Hunger seeks not dainties; drowsiness seeks repose.

பல்லாடப்பசியாறும். Hunger is lessened by having something between the teeth.

உம்முடையமுகத்தைப்பார்த்தாற்போலேபசிபோயிற்று. As soon as I saw your face, hunger left me, i. e. I lost all sense of trouble.

பசிகிடக்க, inf. [also பட்டினிகிடக்க.] To starve.

பசிகொள்ள, inf. To be hungry; to have a good appetite.

பசிக்கொடுமை, s. As பசிவருத்தம்.

பசிக்கொட்டாவி, s. Gnawing of hunger.
பசிச்சோர்வு, v. noun. Withering, through hunger.
பசிதாகம், s. Hunger and thirst.
பசிதணிக்க—பசிதீர்க்க—பசிமாற்ற—பசியாற, inf. To appease hunger.
பசிதணியல்—பசிதீரல்—பசிமாறல்—பசியாறல், v. noun. Abating of hunger.
பசித்தாக்கம், s. As பசிவருத்தம்.
பசித்தீபனம், s. Appetite.
பசிபட்டினியாயிருத்தல், v. noun. Starving, being famished.
பசிபொறுக்க, inf. To endure hunger.
பசிபொறாதவன், appel. n. One who cannot endure hunger.
பசிமந்திக்க, inf. To lose one's appetite.
பசிமந்தித்துப்போயிற்று. The appetite is gone.
பசியறிந்துகொடுக்க, inf. To be mindful of another's hunger and feed him.
பசியிலுலைசாக, inf. To starve; to perish with hunger.
பசியின்மை, s. Want of appetite.
பசியெடுக்க, inf. To be hungry.
எனக்குப்பசியெடுக்கிறது. I am hungry.
பசியெழும்புதல், v. noun. Becoming hungry.
பசிவருத்தம், s. Gnawing or distressing hunger.
சிறுபசி, s. Slight hunger.
சிறுபசியாற. To take tiffin, &c.

பசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [impersonal.] To be hungry, to have an appetite, பசியெடு. (c.)
புலிபசித்தாலும்புல்லைத்தின்னாது. Though a tiger be ever so hungry, he will not eat grass.
எனக்குப்பசிக்கிறது. I am hungry.

•பசியாத்தாபம், s. [for பச்சாத்தாபம், which see.] Contrition. (R.)

பசிரி—பசிரிக்கீரை—பயிரி, s. A garden herb used for curry, Portulaca quadrifolia, L. (c.)—It is of three kinds, குதிரைப்பசிரி, Trianthema crystallini; பெரும்பசிரி, Portulaca meridiana; and வறட்பசிரி, another variety.

பசு, adj. [in combin. பசிய, பச்ச, பச்சை, பாசு, பை.] Green, raw, &c. See பசுமை.
பசியமரம், s. Green tree.
பசுநரம்பு, s. [com. பச்சைநரம்பு.] Veins apparent in pregnant women, &c.
பாசடை, s. Green leaf.
பைங்கிளி, s. A green parrot.
பைந்தார், s. A green garland.
பைந்தினை, s. Yellow millet.

•பசு, s. A cow, பெண்பசு. [the most common usage in Tamil.] 2. A bull, எருது. 3. Taurus of the Zodiac, இடபராசி. 4. A living creature, சீவனுடையது. 5. A sacrificial ram, யாகத்துக்குரியஆடு. 6. Any animal, for sacrifice, மிருகம். 7. The soul, a sentient being or principle united with a body, or not; one of the three eternal uncreated principles called பசுபதிபாசம். W. p. 520. Pasu.
பசுத்தோல்போர்த்துப்புலிப்பாய்ச்சல்பாய்தல்........ Putting on a cow's skin and leaping like a tiger, i. e. assuming mildness, and using ferocity.
தன்னைக்கொல்லவருகிறபசுவைத்தான்கொன்றால்தோஷமில்லை. It is not a sin to kill a cow in self-defence.

பசுகரணம், s. Faculties of the soul.
பசுக்காத்தல், v. noun. One of the six occupations of Vaisyas; the care of flocks. See தொழில்.
பசுக்காவலர், s. [pl.] Cowherds—the caste, இடையர். 2. Any of the three divisions of the Vaisyas.
பசுஞானம், s. Nature, capacity or faculties of the soul. 2. Spiritual knowledge of the second degree, as distinguished from பதிஞானம் and பாசஞானம்; the former only being sufficient for salvation. 3 Limited knowledge of the soul as acquired by the senses. 4. The mode of existence of the soul, being itself intelligent, but subject to non-intelligence, by its moral evil, and connexion with matter.
காவேரிக்கரைப்பசுபோல்அலைகிறான். He wanders like a cow on the banks of the Kavery—discontented.
பசுத்தக்காளி—பசுவின்றக்காளி, s. A shrub, தீத்தாளி, Physalis.
பசுத்துவம், s. The nature, properties, &c., of the soul, ஆன்மதத்துவம்.
பசுநா, s. The பிறாய் tree, (lit.) cow-tongue-leaved.
பசுநாகு, s. A female calf, a young cow, a heifer.
பசுபதி, s. (St.) Siva, as lord of souls, சிவன்; [ex பதி, lord.]
பசுபதிபாசம், s. The soul, deity and illusion or மாயை. See திரிபதார்த்தம்.
பசுபாசம், s. The entanglement of the soul with the body.
பசுபாவம், s. Sins against creatures, as murder and cruelty, in distinction from sins against God, உயிர்ப்பாவம்.
பசுபுண்ணியம், s. Meritorious deeds for the benefit of creatures.
பசுப்பட்டி—பசுமாட்டுப்பட்டி, s. A cow-fold.
பசுமந்தை, s. A herd of cows, பசுக்கூட்டம்.
பசுமாடு, s. A cow.
பசுமுன்னை, s. A tree, a variety of Premna integrifolia with small leaves.
பசுமோர், s. Butter milk, whey of cow's milk.
பசுவதி, s. [prov.] A good natured person, gentle as a cow; [ex அதி.]
பசுவதை, s. (St. கோவதை.) Slaughter of a cow, regarded as a great crime.
பசுவன், s. [prov.] A rennet bag.
பசுவின்கன்று, s. A calf.
பசுவின்தயிர், s. Curds of cow's milk.
பசுவின்நெய்—பசுநெய், s. Cow's ghee.
பசுவுக்குவாயுறைகொடுத்தல், v. noun. Feeding a cow; one of the thirty-two meritorious deeds.

பசுந்து, s. (Hind.) Pleasing to the eye, &c. See பசந்து.

பசுமை, s. Greenness, verdure, rawness, பச்சை. 2. Coolness, moistness, freshness, செழுமை. 3. Elegance, beauty, pleasantness, குளிர்ச்சி. 4. Essence, substance, essential part of a thing, சாரம். 5. A greenish yellow, as distinguishing one of the two kinds of gold, பொன்னிறம். 6. A Cashmere shawl, also பசுமைச்சால்வை. 7. (சது.) Reality, truth, honesty, உண்மை. 8. (fig.) Easy circumstances, prosperity, செல்வம். (c.)

உள்ளபசுமைசொல்லு. Speak to the point, declare the substance.
பசுங்கதிர், s. The moon as cool rayed, சந்திரன்கதிர். 2. See கதிர்.
பசுங்கதிர்த்தேவு. The moon, or the cool rayed deity. (சது.)
பசுங்கறந்தை, s. A plant. See கறந்தை.
பசுங்காய், s. Rice or other grain in the ear but not quite ripe. 2. An unripe fruit.
பசுங்காய்ப்பதம், s. A stage in the ripening of grain.
பசுங்கிளி, s. As பைங்கிளி, under பசு.
பசுங்குடி, s. A family of good extraction, of respectability. 2. See குடி.
பசுங்கொற்றான், s. A creeper.
பசுங்கோரை, s. A kind of grass.
பசுந்தரை, s. Grassy ground, verdant field, &c.
பசுமையுள்ளவன்—பசையுள்ளவன், appel. n. A man in good circumstances.
பசும்பயறு, s. [com. பாசிப்பயறு.] A kind of lentils, as பச்சைப்பயறு.
பசும்பிடி, s. A species of ever-green, the பச்சிலை tree. See தமாலம். (சது.)
பசும்புல், s. Green grass, green sward. 2. (சது.) Growing corn, விளைபயிர்.
பசும்புற்றரை, s. As பசுந்தரை.
பசும்பொன், s. Fine gold. 2. Gold of a greenish yellow, as distinguished from செம்பொன்.

பச்சடி, s. A kind of seasoning for food, like pickles, ஊறுகாய். [Tel.] 2. [prov.] Prosperity, command of money, பசுமை; [ex பசுமை.]—Of பச்சடி, are மாங்காய்ப்பச்சடி, pickle of மாங்காய் fruit; மாங்காய்ப்பச்சடி, mango pickle; வாழைப்பூப்பச்சடி, pickle of plantain flowers.
பச்சடிகண்டால்கட்டிக்கொள்ளே. My daughter, if you see [your lover] prosperous, cling to him. [spoken by a time-server.]
பச்சடியன், s. [prov.] A white and black bull or cow.
பச்சரிசி, s. Rice hulled without boiling; for flour, &c. See புழுங்கலரிசி.
பச்சிலை, s. A kind of ever-green, the தமாலம், Xanthocymus pictorious. 2. A green fresh leaf, பச்சையிலை. 3. A medicament consisting of leaves, பச்சமருந்து.
பச்சிலைக்கிச்சிலிக்கிழங்கு. The medicament, and கிச்சிலி, an aromatic root.
பச்சிலைச்சாறுபோலே. Hue of leaf-juice, a leaf juice green.
பச்சிலைப்பாம்பு, s. [com. பச்சைப்பாம்பு.] A kind of green snake.
பச்சிலைமருந்து, s. Leaves used medicinally.
பச்சிலையோணான், s. [prov. for பச்சையோணான், which see.] The chameleon.
பச்சிறைச்சி, s. Raw meat, flesh, &c. 2. A raw sore, பச்சைப்புண்.
பச்சுடம்பு, s. The tender body of an infant, or of a woman after child-birth. 2. One still sore from small pox, &c.
பச்செனல், v. noun. Being green, verdant, tender, or beautiful.
பச்செனவுடம்பு. A tender and beautiful body—said of the female sex.

பச்செனவு, *v. noun.* Greenness, verdure, பசுமை. 2. Moistness, dampness, sap, juice, சாம். 3. Plumpness, fulness, பொலிவு.

பச்செனவானமரம். A verdant tree.

உடம்பிலேசதைறும்பச்செனவில்லை. There is no flesh, no plumpness on him.

பச்சோணான்—பச்சோந்தி, *s.* The green lizard, the chameleon; of which the flesh is used in magic as a philter, &c.

பச்சோலை, *s.* Green olas; also பச்சை யோலை.

பசேரெனல், *v. noun.* Being quite green.

பசேரென்றிருத்தல். [*commonly* பச்சைப் பசேல்.] Being very green.

பசை, *s.* Stickiness, tenacity, ropiness, adhesiveness, பற்று. 2. Glue, paste, cement, பிசின். [*Tel.* పస.] 3. Moisture, sap, juice of meat, சாம். 4. Animal or vegetable gluten, that which causes fulness, firmness, plumpness, &c., in animal or vegetable bodies; glutinous substance in fruits, roots, &c., சாம். 5. Love, affection, compassion, அன்பு. 6. [*with* இரத்தம்.] Boldness, sanguineness, கொழுப்பு. 7. (சது.) Gain, profit, lucre, property, இலாபம். 8. Desire, விருப்பம். 9. Boiled rice, and other ingredients, applied to a drum-head to improve the sound, முழவின்மார்ச்சனை. (*c.*)

அதிலேபசையில்லை. There is no hope in the case, we shall be disappointed; There is no hope of his recovery.

உடம்பிலே பசையில்லை. He is greatly emaciated.

அவர்முகத்திலேத்தப்பசையில்லை. His countenance is gloomy, he looks dejected.

பசைபூசுதல், *v. noun.* Putting பசை on the right side of a drum.

பசையடி, *s.* [*prov.*] The first washing of a new cloth, without starching.

பசையற்றவன், *appel. n.* A person without kindness, or compassion, அன்பில்லாதவன். 2. One impoverished. See பசையுள்ளவன். 3. A man destitute of property, வறியவன்.

பசையாயிருக்க, *inf.* To be glutinous. 2. To be advantageous, profitable, lucrative, for one's interest. 3. To be kind, affectionate, compassionate.

பசையொட்டுதல், *v. noun.* Gluing or pasting any thing.

பசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be compassionate, kind, affectionate, அன்பு கொள்ள. 2. To be liberal, beneficent, benevolent, ஈரமுள்ளதாக. 3. [*prov.*] To become glutinous, viscous, tempered — as clay, &c., இளக. 4. *v. a.* To temper clay so as to make it viscous—as done by potters, white-ants, or hornets; kneading dough, பிசைய. 5. To fill cracks in iron by beating, ஒட்ட.

பசைந்தார், *appel. n.* [*pl.*] Friends, சிநேகிதர். (சது.)

பசைமட்டை, *s.* [*prov.*] A piece of palmyra stalk used by blacksmiths in tempering the heat of fire by water, இரும்பைப் பசையுமட்டை.

பசைவு, *v. noun.* Compassion, kindness, affection, attachment, அன்பு.

பச்சடி, *s.* A kind of seasoning. [*See* பசுமை, *for this and other similar compounds.*]

பச்சவடம், *s.* (*Tel.* பச்சடம்.) A pair of cloths of the same kind. (*c.*)

*பச்சாத்தாபம், *s.* After-sorrow, repentance, regret, compunction, அநுதாபம். 2. Compassion, pity, இரக்கம்; [*ex* பச்சாத், after *et* தாபம், sorrow.] W. p. 520. PASCHATTAPA.

*பச்சிமம், *s.* The west, மேற்கு. (சது.) 2. (*St.*) Behind, afterwards, பின். W. p. 520. PASCHIMA.

பச்சிமகாண்டம், *s.* The New Testament. See காண்டம்.

விப்பிரபச்சிமபுத்தி. The wit of a brahman comes afterwards.

பச்சை, *adj.* Green, tender, young, unripe, raw, cool; intense; [*ex* பசுமை.]

பச்சைக்கயர்-பச்சைக்கைப்பு, *s.* [*prov.*] Extremely astringent, exceedingly bitter.

பச்சைக்கருப்பூரம், *s.* A greenish kind of drug. See கருப்பூரம்.

பச்சைக்கல், *s.* Unburnt brick, சுடாத செங்கல். 2. See கல்.

பச்சைக்கள்ளன், *s.* [*prov.*] A desperate thief, cheat, rogue; a villain.

பச்சைக்காய், *s.* Green fruit, fruit unripe or uncooked.

பச்சைக்காய்ச்சி, *appel. n.* [*prov.*] A tree with green fruit.

பச்சைக்கிளி, *s.* Green parrot. 2. Green grasshopper.

பச்சைக்குங்கிலியம், *s.* Green resin.

பச்சைக்குழந்தை, *s.* A tender new born infant.

பச்சைக்கூடு, *s.* [*prov.*] The living body, ஸ்தூலதேகம்.

பச்சைக்கூட்டோடேகயிலாயஞ்சேர்வாய். You will attain *kylaya*, the lowest heaven (of Siva.) alive, with vigorous health.

பச்சைக்கொல்லன், *s.* [*prov. in burles.*] A clumsy blacksmith; i. e. beating cold iron.

பச்சைச்சடையன், *appel. n.* An epithet of B'hairava, a form of Siva.

பச்சைத்தடி, *s.* Green sticks, used in making a bier.

விறைத்துப்பச்சைத்தடியாய்ப்போயிற்று. He is grown cold and stiff as a stick; said of one in a fit, &c.

பச்சைத்தண்ணீர், *s.* Cold water, unboiled water.

பச்சைத்தாள், *s.* Green stalks, showing immaturity in the corn.

பச்சைத்தோல், *s.* A raw, untanned skin, a felt. 2. New skin formed on a healing sore.

பச்சைநஞ்சு, *s.* Strong poison. 2. [*prov.*] An atrocious villain, தீயன்.

பச்சைநாடன்பழம், *s.* A kind of plantain with greenish streaks. (*Beschi.*)

பச்சைநாபி, *s.* A strong, vegetable poison. See வச்சநாபி under நாபி.

பச்சைபழுக்காஅடைத்தல், *v. noun.* Painting green and yellow.

பச்சைப்பசேரெனல், *v. noun.* Being very green, all green, verdant, flourishing, மிகுபசுமையாயிருத்தல்.

மரகதம்பச்சைப்பசேரென்றிருக்கிறது........The emerald is very green.

தோட்டம்பச்சைப்பசேரென்றிருக்கிறது. The garden is all verdant.

பச்சைப்பட்டி, *s.* [*prov.*] Raw or undried manure, put on land shortly before sowing, எரு.

பச்சைப்பதம், *s.* Immaturity of grain, &c. 2. The state of not being well boiled.

பச்சைப்பயறு, *s.* A kind of pulse for taking the oil from the head.

பச்சைப்பாக்கு, *s.* Unripe or undried areca-nut.

பச்சைப்பாம்பு, *s.* A kind of green snake.

பச்சைப்பாலகன் — பச்சைப்பாலன்— பச்சைப்பிள்ளை, *s.* A new-born infant.

பச்சைப்பால், *s.* Raw milk.

பச்சைப்பானை, *s.* An earthen pot not burnt.

பச்சைப்பிள்ளைத்தாய்ச்சி, *s.* A woman immediately after child-birth.

பச்சைப்புண், *s.* A raw sore. 2. Sore, as the body through pain, hard labor in child-birth, &c.

சரீரமெல்லாம்பச்சைப்புண். My body is sore all over.

பச்சைப்புல், *s.* Green grass as plucked for cattle.

பச்சைப்புழு, *s.* Green caterpillars, the palmer worm.

பச்சைப்புளுகன், *s.* A great boaster. 2. A notorious liar.

பச்சைப்புளி, *s.* Exceeding sourness.

பச்சைப்புறு, *s.* A green pigeon, or dove.

பச்சைப்பெருமாள், *s.* A kind of paddy that comes to perfection in three months, நெல். 2. Vishnu, விஷ்ணு.

பச்சைப்பொட்டு, *s.* A green spot on the forehead, made with a needle and colouring matter. 2. A green spot on the forehead, to which medical properties are ascribed. 3. [*fig. prov.*] A false show; pretension to wealth, learning, piety, &c., பகட்டு.

பச்சைப்பொய், *s.* A downright lie.

பச்சைமண், *s.* Moist earth. 2. Tempered clay, as in unburnt pots-oppos. to சுட்டமண். See ஒட்டு, *v.*

பச்சைமரம், *s.* A green or living tree. 2. Unseasoned timber.

பச்சைமரங்கூடப்பட்டுப்போம்பார்ப்பான். His look would blight even a green tree.

பச்சைமா, *s.* Flour not well prepared for paste, &c. 2. Raw dough, paste.

பச்சையிரும்பு, *s.* Mere iron. 2. Untempered iron. 3. Cold iron.

பச்சையீரம், *s.* Great dampness, as of soiled clothes, &c., அதிகஈரம்.

பச்சையுடம்பு—பச்சையுடல், *s.* The tender body of an infant, or of a woman after-child birth, மெல்லியவுடல். 2. The body of a person recovering from small pox or other disease that fills it with raw sores, புண்ணுள்ளவுடல்.

பச்சையுப்பு, *s.* Unmixed salt.

பச்சையெண்ணெய், *s.* Oil not heated.

பச்சைவன்னம், *s.* Green color, green paint.

பச்சைவில், *s.* The rain-bow.

பச்சைவிறகு, *s.* Green or undried fire-wood.

பச்சைவெட்டு, *s.* Medicinal minerals used raw, not calcined, எரிபடாமருந்து.

பச்சைவெண்ணெய், *s.* Butter churned from unboiled milk.

பச்சை, s. Greenness, verdure, as பசுமை. 2. Rawness, that which is uncooked, or half cooked—as food; unseasoned—as timber, வேகாதது. 3. Unripeness, immaturity, freshness, இளமை. 4. Rawness of an ulcer, &c., உலராதது. 5. Obscurity, ribaldry, vulgar language, இடக்கர்மொழி. 6. The emerald, மரகதம். 7. Vishnu, விட்டுணு. 8. The planet Mercury, புதன். (சது.) 9. [prov.] Present to a friend, or a new married pair, consisting of fruits, or uncooked grain, உலுப்பை. 10. Offering of fruits to a deity, to avert disease, தெய்வமுதலியவற்றிற்குப்படைப்பது. 11. Indelible green marks in the skin, by puncturing, உடம்பிற்குத்தும்பச்சை. 12. A plant, பூண்டு. (R.) See அழுத்துப்பச்சை, Cressa Indica. 13. [fig. prov.] Intensity, excessiveness, மிகுதி; [ex பசுமை.]

பச்சைகட்டு, s. [prov.] A trifling present of fruits, commonly to a head man, பழங்களைக்கொடுக்கை. 2. (fig.) A mitigative medicine, a lenitive, சாந்திமருந்து. 3. A mitigation, temporary relief.

பச்சைகுத்துதல், v. noun. Making marks on the body with a needle and green coloring matter. See குத்து, v.

பச்சைகொடுத்தல், v. noun. Sending a present of fruits to a wedding house, &c.

பச்சைபாடி, s. [prov.] A present of vegetables, as பச்சை.

பச்சைபிடித்தல், v. noun. [prov.] Seizing on some of the fruits brought to a wedding house—as the barber, washerman, &c.

பச்சைப்படிகொடுத்தல், v. noun. [prov.] Giving raw fruits as presents to Brahmans, pandarams, &c.

பச்சையனுப்புதல், v. noun. [prov.] Sending presents, of vegetables, fruits, rice, &c., to a new married pair, &c.

பச்சை, s. Skin, தோல். 2. Fragrance, பரிமளம். 3. A fragrant plant, புநு. (சது.)

பச்சோணுன். See under பசுமை.

•பஸ்மம், s. [com. பஸ்பம், also பற்பம்.] Ashes, சாம்பர். W. p. 615. B'HASMAN. 2. Metal reduced to medicinal powder.

பஸ்மாசுரன், s. An Asura. [For particulars see note of ஐவிலி.]

•பக்ஷி, s. A bird. See பட்சி, பக்கி.

•பஞ்ச—பஞ்சம், adj. Five, five-fold, ஐந்து. W. p. 493. PANCHAT or PANCHAN.

பஞ்சகச்சஞ்சொருக, inf. To tuck up the cloth in five ways. See சொருகு, v.

பஞ்சகச்சாயம், s. Five kinds of cakes.

பஞ்சகதி, s. The five paces of the horse. See குரகதி.

பஞ்சகந்தம், s. The five aromatics. See கந்தம்.

பஞ்சகம், s. Any thing of five parts.

பஞ்சகம்மாளர், s. [also பஞ்சாளர்.] The five castes of mechanics. See கம்மாளர், under கம்.

பஞ்சகர்த்தாக்கள், s. The five deities, or forms of deity performing operations for the benefit of souls. 1. பிரமா, creator, or evolver of the universe; 2. விட்டுணு, preserver, who furnishes each soul with its allotted portion of joys, and sorrows, as the results of former actions; 3. உருத்திரன், destroyer, reducing souls and worlds to their primitive elements; 4. மகேசுரன், obscurer, darkening the understanding, that the soul may act, and work off its accumulation of moral evil, so as to become ripe for salvation; 5. சதாசிவன், enlightener or illuminator, who imparts divine grace, and prepares the soul for emancipation, and union with the deity. See பஞ்சகிருத்தியம், under கிருத்தியம்.

பஞ்சகலாந்தானங்கள், s. The five parts of the body touched by the gurus in giving தீட்சை.

பஞ்சகலை, s. The five developments of the soul in its beatification are; நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம். (சத்த.)

பஞ்சகல்யாணி, s. A horse whose feet and forehead are white. See கலியாணி.

பஞ்சகன்னியர், s. [pl.] The five famous women worshipped by females, as able to confer benefits. See கன்னிகை.

பஞ்சகாவியம், s. The five ancient classic poems. See காவியம்.

பஞ்சகிருத்தியம், s. The five operations performed by five பஞ்சகர்த்தாக்கள். See ஐந்தொழில், கிருத்தியம்.

பஞ்சகுரோசஎல்லை, s. The distance of five calls or குரோசம், around Benares, within which no foreign religionist, or other unclean person, should come.

பஞ்சகோசம், s. The five sheaths of the soul. See கோசம்.

பஞ்சகோணம், s. A pentagon. See ஐங்கோணம்.

பஞ்சகோலம், s. The mixture of five spices, சுக்கு, திப்பிலி, திப்பிலிமூலம், செவ்வியம், and சித்திரமூலம்; [ex Kola, pepper.]

பஞ்சகௌடம், s. The five divisions of Bengal or the கௌடம் country. See கௌடம்.

பஞ்சகௌவியம், s. The five products of the cow, used in ceremonial purifications, viz. milk, curds, ghee, urine and dung, ஆன்விடுதைந்து.

பஞ்சகௌவியங்கூட்டித்தெளித்தல். Mixing the five ingredients and sprinkling the the floor, &c.—Note. The same mixture is administered to the woman after child-birth; also sprinkled on the child at the time of purification.

பஞ்சகௌவியப்பிராசனம். Eating the above compound as a purification.

பஞ்சசத்தி, s. The five saktis. See சத்தி.

பஞ்சசயனம், s. The five kinds of beds. See சயனம்.

பஞ்சசிகை, s. The five parts of the body which the Shastras forbid to be shaved; the crown of the head, the two eye-brows, and the arms from the elbow to the hand.

பஞ்சசுத்தி, s. The five purifications. See சுத்தி.

பஞ்சணை, s. [com. for பஞ்சசயனம்.] The five kinds of mattresses, filled with silk-cotton, red cotton, white cotton, hair, or feathers. 2. See பஞ்சு.

பஞ்சதந்திரம், s. [in politics.] The five means of accomplishing one's object; 1. மித்திரபேதம், sowing discord among friends; 2. சகிலாபம், associating with equals; 3. சந்திவிக்கிரகம், associating with a foe and ruining him; 4. அர்த்தநாசம், spending one's property to gain an object; 5. அசம்பிரேட்சியம், acting without inquiry, examination, &c.

பஞ்சதந்திரக்கதை, s. Panchatantra.

பஞ்சதம்—பஞ்சதை, s. Death, dissolution of the five elements of whose aggregate the body consists, மரணம்.

பஞ்சதரு — பஞ்சதாரு, s. The five trees in Swerga. See ஐந்தரு, தரு.

பஞ்சதன்மாத்திரை, s. The five grounds of knowledge by the senses. See தன்மாத்திரை.

பஞ்சதாது, s. The five elements, earth, water, fire, air, ether.

பஞ்சதாரை, s. (Tel పంచదార.) Sugar, சருக்கரை.

பஞ்சதிராவிடம், s. The five provinces of Southern India. See திராவிடம்.

பஞ்சதிரவியம், s. The five productions of the cow used in purification. See கௌவியம்.

பஞ்சநகம், s. An elephant. 2. A tortoise, ஆமை. W. p. 493. PANCHANAKHA.

பஞ்சநகக்கூர்மையோன், s. A tortoise as having five divisions in its claws.

பஞ்சநதி, s. The Punjaub having five rivers, as famous for sacred bathing.

பஞ்சநிம்பம், s. The five parts of the Neem, or Margosa tree; the flowers fruit, leaves, bark and root; [ex நிம்பம், margosa.]

பஞ்சபட்சி, s. The five birds for augury. See பஞ்சபட்சிசாத்திரம், under சாத்திரம்.—The letters, அ, இ, உ, எ, and ஒ, are applied to the birds, and the following accidents, உண்டி, feeding, நடை, walking, அரசு, governing, துயில், sleeping, and சாவு, dying.

பஞ்சபட்சிக்காதல், s. A treatise on augury.

பஞ்சபட்சிவேளை, s. Augury from the eating, sleeping, walking, governing and dying of the five birds, between the full and the new moon. 2. An auspicious hour, ascertained by augury.

பஞ்சபர்வங்கள், s. Five religious ceremonial days in each fortnight.

பஞ்சபாணம், s. [also ஐங்கணை.] The five arrows of Kama, consisting of five kinds of flowers: வனசம், lotus; 2. சூதம், mango; 3. அசோகு, ashoka; 4. முல்லை, jasmine; 5. நீலம், blue water lily.

பஞ்சபாணன், s. Kama, the god of love, as armed with the five arrows, காமன்.

பஞ்சபாணுவஸ்தை, s. The five effects produced by the arrows of Kama; சம்பிரலாபம், thinking and talking of the person loved; 2. விப்பிரலாபம், sighing and lamenting; 3. சோகம், heat or feverishness, nausea and languishing; 4. மோகம், weeping and bewilderment of the faculties; 5, மரணம், death or suspension of the natural powers.

பஞ்சபாணி, s. Parvati, as armed with five arrows, பார்வதி.

பஞ்சபாண்டவர், s. [pl.] The five Pandavas. See ஐவர்.

பஞ்சபாதகம், s. [also பஞ்சமாபாதகம்.] The five heinous sins: கொலை, murder; 2. காமம், lust; 3. களவு, theft or fraud; 4. கள்ளுண்ணல், drinking intoxicating liquor; 5. குருநிந்தை, abuse of the Guru. (சது.)—Some omit காமம், and others, குருநிந்தை, and give பொய், instead.

பஞ்சபாதகன், s. One guilty of the five heinous sins. 2. One very oppressive, and unjust, as பஞ்சமாபாதகன்.

பஞ்சபாத்திரம், s. A kind of vessel of five plates collectively, or made of five metals, used by advanced religionists, to hold water for purification, பஞ்சலோக பாத்திரம். 2. (R.) The centre piece of this vessel.

பஞ்சபூதம், s. The five elements; earth, air, fire, water, and ether.

பஞ்சபூதஅணு, s. The five atomic bases. See பரமாணு under பரம்.

பஞ்சப்பிராணன், s. The five vital airs constituting life—commonly reckoned ten. See வாயு.

பஞ்சமகதி, s. Final bliss, liberation from births and absorption in the deity —there being four other states, மோட்சம்.

பஞ்சமகாயக்ஞியம், s. The five special sacrifices or oblations. See யாகம்; [ex மகா et யக்ஞியம்.]

பஞ்சமம், s. One of the five musical modes, நிட்டுவர். 2. One of the seven musical notes, சத்தசுரத்தொன்று. W. p 493. Panchama. See ஷட்ஜம்.

பஞ்சமலம், s. The five evils attaching to the soul, ஐவகைமலம்.

பஞ்சமன், s. A low caste man; (lit.) a fifth man, one not belonging to either of the first four castes, ஈந்நான்குசாதியான்.

பஞ்சமாசத்தம், s. The five kinds of musical sounds; also the sources of the sounds. See சருவி.

பஞ்சமாபாதகம், s. The five heinous sins, as பஞ்சபாதகம்.

பஞ்சமாபாதகன், s. A grievous sinner, one guilty of the five heinous crimes, பஞ்சபாதகன். 2. A very oppressive, unjust or cruel man, துஷ்டன். (c.)

பஞ்சமி, s. The fifth day of the moon, either in her increase or decrease, ஐந்தாந்திதி. 2. The last five of the lunar days; a death occurring on the first of these is portentous of death to five others in the house, or its vicinity; on the second day to four others, &c., on which account, if the death occur on the first day, the corpse is carried out through a hole made in the wall, the house is vacated for months, and various ceremonies are performed to appease the incensed goddess, அவிட்டமுதலைந்தாள், commonly தனிஷ்டபஞ்சமி. 3. The goddess Durga, துர்க்கை.

அவிட்டபஞ்சமி. The last five lunar days, as பஞ்சமி, 2.

பஞ்சமிதேவதை — பஞ்சமிப்பேய், s. [prov.] The tutelary deity of the five unlucky days.

பஞ்சமியிற்செத்தவீடு, s. A house forsaken in consequence of a death occurring in one of the பஞ்சமி days.

பஞ்சமுகாஸ்திரம், s. A five pointed weapon; [ex முகம், et அஸ்திரம்.]

பஞ்சமூலம், s. Five kinds of medicinal roots, of which there are two classes. See மூலம்.

பஞ்சமூலகஷாயம், s. A decoction of five different medicinal roots. See கஷாயம்

பஞ்சயாகம் — பஞ்சவெச்சம், s. The five daily sacraments or oblations, as பஞ்சமகாயக்ஞியம். See எச்சம்.

பஞ்சரத்தினம், s. Five precious stones. 2. The name of a treatise, நூல்பிரபந்தம்.

பஞ்சராசிகம், s. Rule of five, ஐந்தொகைவிதி.

பஞ்சராத்திரம், s. A sect of Vaishnuvas.

பஞ்சலக்கணம், s. The five parts of Grammar. See இலக்கணம்.

பஞ்சலிங்கம், s. The five kinds of Linga, represented by the five elements. See இலிங்கம்.

பஞ்சலோகம், s. The five simple metals. See உலோகம். 2. A mixture of the five, ஐவகைலோகக்கலப்பு.

பஞ்சவர்தூதன், s. Vishnu, once employed as a messenger for the five பஞ்சவர், or Pandavas, விஷ்ணு.

பஞ்சவர்ணம், s. The five colors; white, black, red, yellow and green.

பஞ்சவர்ணக்கிளி, s. The finest species of parrot. See கிளி.

பஞ்சவாசம், s. The five aromatics or spices. See பஞ்சகந்தம்.

பஞ்சவிஷயம், s. The object of the five senses; the whole material world. See புலன்.

பஞ்சாக்கரம் — பஞ்சாக்ஷரம், s. The five lettered incantation, சிவாயநம, which see.

பஞ்சாக்கினி, s. The five fires amidst which the devotee performs austerities, one toward each quarter and the sun over-head; or, according to others, a fire in the centre. 2. The five mystic fires in the body, given as இராகம், கோபம், காமம், உடம், தீபனம். Compare தீ.

பஞ்சாக்கினிமத்தி, s. The centre of an area in which are five fires, as a place for the performance of austerities.

பஞ்சாங்கம், s. An almanac embracing five things; lunar days or phases of the moon, திதி; solar days or week, வாரம்; periods of the asterisms, நட்சத்திரம்; the yogas, யோகம்; and karnas, கரணம்; [ex அங்கம், member, அ becoming ஆ in combination.]

பஞ்சாங்கங்கணித்தல் — பஞ்சாங்கம் எண்ணுதல், v. noun. Calculating an almanac.

பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுதல், v. noun. Notifying special days and periods, with the ceremonies to be performed, as the household priest to princes.

பஞ்சாங்கதெண்டன் –பஞ்சாங்கநமஸ்காரம், s. Prostrating the five members of the body, the feet, hands and head to the earth. Compare சாஷ்டாங்கம்.

பஞ்சாங்கபலன், s. Astrological results for the year as given in the almanac.

பஞ்சாங்கமானியம், s. Land held free by such a brahman for this duty.

பஞ்சாங்கவாக்கியம், s. [in Hindu astron.] The table of the moon's given longitudes from apogee and daily motions for two hundred and forty-eight days.

பஞ்சாங்குலம், s. The castor-plant whose leaves resemble the five digits, ஆமணக்கு; [ex அங்குலம்.]

பஞ்சாசயம், s. The five receptacles in the body are: ஆமாசயம், the stomach; 2. இரத்தாசயம், the heart; 3. கர்ப்பாசயம், the womb; 4. சலாசயம், the bladder; 5. மலாசயம், rectum.

பஞ்சாக்ஷரம், s. As பஞ்சாக்கரம்.

பஞ்சாமிர்தம் — பஞ்சாமுதம், s. The five delicacies; milk, curds, ghee, sugar, and honey. (in Wils.) 2. (R.) A mixture of plantains, cocoa kernel, milk, sugar and honey, used in anointing an idol.

பஞ்சாமிலம், s. An aggregate of the five acids; jujube, இலந்தை; pomegranate, மாதளை; sorrel, புளியாரை; emblica, நெல்லி, citron, எலுமிச்சை; [ex ஆமிலம்.] W. p. 494. Panchamila.

பஞ்சாயுதம், s. The five weapons of Vishnu; the discus, club, chank, bow and sword. 2. [prov.] A gold ornament worn by children, or women, on the neck with the tali, bearing in relief the five weapons of Vishnu. It is of two kinds, அரசிலைப்பஞ்சாயுதம், one made in the form of fig-leaf; வட்டப்பஞ்சாயுதம், one in a circular form, ஆபரணம்.

பஞ்சாயுதபாணி-பஞ்சாயுதன், s. Vishnu, as bearing the five weapons.

பஞ்சார்க்கம், s. Five phenomena of the heavens constantly recurring in connexion with the planets; regarded as exerting planetary influence of an unpropitious character taken into account in astrological computations, viz.: 1. தூமம், smoke; 2. விதிபாதம், one of twenty-seven astrological yogas; 3. வில் or இந்திரவில், rainbow; 4. பரிவேடம், halo; 5. கேது, the descending node.

பஞ்சார்க்கதோஷம், s. [in astrol.] Evil influence or result of any of the five அர்க்கம்.

பஞ்சாவத்தை, s. The five states of the human intellect. See அவத்தை.

பஞ்சாளர், s. [pl.] Mechanics—as பஞ்சகம்மாளர்.

பஞ்சானனன், s. Siva the five-faced, சிவன்; [ex ஆனனம்.]

பஞ்சீகரணம், s. The operation of the five elements in the human body, by the varied union of which, according to the Tatwa philosophy, the different mental and physical actions are performed, பூதங்களதுபஞ்சபாகதேகஸ்திதி.

பஞ்சேந்திரியம், s. The organs of sense, also of action. See இந்திரியம்.

•பஞ்சகம்—பஞ்சதம். See பஞ்ச.

பஞ்சடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. [also பஞ்சரடு.] To become dull or like cotton, white—as the eyes by hunger, sickness, age, or at the approach of death. 2. Glistening of the eyes by dulness of sight from over application; [ex பஞ்சு.] (c.)

பஞ்சடைந்தகண். Dim or glossy eyes.

•பஞ்சமம்—பஞ்சமி. See பஞ்ச.

பஞ்சம், s. Scarcity, famine, குறைவு. (c.)

பஞ்சகாலம், s. [also பஞ்சகாலப்பொழுது.] A time of famine.

பஞ்சங்கூறுதல், v. noun. Pretending to be poor, professing poverty.

பஞ்சந்தெளிதல், v. noun. Passing away, being removed—as famine.

பஞ்சம்பசி, s. Scarcity and hunger.

பஞ்சயன், s. [prov. in contempt.] One of the பஞ்சராத்திரம் sect.

•பஞ்சரம், s. A nest, a bird-cage, கூடு. 2. A kind of basket, பன்னுங்கூடு. 3. Pottery, மட்கலம்வனையுங்கூடம். 4. Place, position, location, place of abode, இடம். W. p 495. PANCHARA. 5. An eagle, கழுகு. 6. The செருந்தி tree.

பஞ்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To speak courteously, உபசாரமாய்ப் பேச. (தாயுமா.) 2. To solicit, to beg, கெஞ்சிக்கேட்க. (Limited.)

பஞ்சரிப்பு, v. noun. Babble, prate. 2. Importunity.

பஞ்சரிப்பாகவிச்சேகுஞ்சொன்னான். He represented one's case and founded a plea thereon.

பஞ்சலிப்பு, v. noun. [prov.] Adverse circumstances, complaint of indigence, எளிமைகூறல்.

பஞ்சலோபி, s. A great niggard, மிக உலுத்தன். (c.)

பஞ்சலோபித்தனம், s. Great niggardliness.

•பஞ்சவடி, s. A certain sacred place, ஒருசத்தஸ்தலம்.—In Wilson's Dictionary five trees placed or planted in five quarters; or the east, west, north, south, and south-east.

பஞ்சவன், s. An epithet of the Pandian kings at Madura, பாண்டியன்.

•பஞ்சனம், s. Destruction, அழிவு. Compare பதபஞ்சனம். W. p. 611. B'HANJANA.

பஞ்சா, s. (Hind.) Palm of the hand, with distended fingers. 2. An emblem carried in procession by Musselmen.

•பஞ்சாங்குலம். See பஞ்சு.

பஞ்சாடு, v. See பஞ்சடை.

பஞ்சாடித்திருக்கை, s. A kind of ray-fish. See திருக்கை.

பஞ்சாய், s. Sedge, grass, as கோரை, Cyperus. 2. (Hind.) A censer, தூபக்கால்.

பஞ்சாரம், s. The age of a horse or bullock, குதிரை, எருதிவற்றின்வயது, as புதப்பஞ்சாரம், the first age; மத்திபஞ்சாரம், the middle age; பழம்பஞ்சாரம், the old age. (Old Dic.) 2. Worn away as cloth, பஞ்செழும்பினது.

•பஞ்சாரம், s. A cage as பஞ்சரம்.

பஞ்சார்த்தல், v. noun. Dulness of eyes by sleepiness, sickness, hunger, age, or the approach of death, (lit.) being cotton eyed. See பஞ்சடை.

•பஞ்சானனம், s. A lion, (lit.) the spreading faced, சிங்கம். W. p. 494. PANCHANANA. For பஞ்சானனன், see பஞ்சு.

பஞ்சான், s. A child of a family.

பஞ்சானுங்குஞ்சும், s. [also நஞ்சானுங்குஞ்சும்.] A large family of little children. See குஞ்சு.

பஞ்சி, s. A thicket, தூறு. (திவ.) 2. Any thing loose or bushy of vegetable growth, as cotton, down, &c., சடைத்தது.

பஞ்சி, s. [prov.] Difficulty, labor, irksomeness, வருத்தம். 2. Irksome feelings, repugnance to activity by lassitude, laziness or ailment, சோம்பல். (Jaff.)

பஞ்சிப்படுதல், v. noun. Trying hard, taking pains, exerting one's self greatly. 2. Feeling reluctant to work through weakness or idleness.

•பஞ்சி, s. Cotton, பஞ்சு.—In Wils. The wisp of cotton from which thread is spun.

•பஞ்சிகம், s. The தாளி shrub.

•பஞ்சிதம், s. A star, விண்மீன். (சது.)

•பஞ்சீகரணம். See பஞ்சு.

•பஞ்சு, s. Cotton in general. See பஞ்சி, Sa. 2. Cloth, சீலை. 3. The cotton shrub, பருத்தி, Gossypium herbaceum. 4. Down of the Illecebrum lanatum, பூளைப்பஞ்சு. (c.)

பஞ்சும்நெருப்பும்போலே. As cotton and fire; to express the temptation from mingling of the sexes, &c.

பஞ்சணை, s. A cushion stuffed with cotton, பஞ்சமெத்தை. 2. See பஞ்சு.

பஞ்சிற்றுகள், s. A small, lineal measure, தேர்த்துகள்.

பஞ்சிற்றொடர் — பஞ்சிற்றொடர்நுனி, s. The end of a cotton web next to the thread. See தூய்.

பஞ்சினூல், s. Cotton-thread.

பஞ்சுகடைதல், v. noun. Tousing cotton with a turning stick in a pot.

பஞ்சுகொட்ட, inf. To beat cotton, by a machine like a bow-string.

பஞ்சுகொட்டி, appel. n. One who beats cotton.

பஞ்சுக்கொட்டை, s. A handful of cotton prepared for spinning.

பஞ்சுசூர்தல், v. noun. Tousing cotton with the fingers. (p.)

பஞ்சுநூற்றல், v. noun. Spinning cotton.

பஞ்சுபன்ன, inf. To pull cotton with the fingers.

பஞ்சுபன்னுகிறதுபோலேபன்னுகிறது. Paining and twinging, like picking cotton.

பஞ்சுப்பெட்டி, s. A small cotton basket.

பஞ்சுப்பெட்டிபோலேநரைத்ததலை. A head as grey as a cotton basket.

பஞ்சுப்பொதி, s. A cotton sack, a bag for cotton.

பஞ்சுமெத்தை, s. A cotton bed or mattress.

பஞ்சுவாய்க்கொள்ளுதல், v. noun. Forming as a cotton-like-substance on the eye of sprouting rice, on the fourth or fifth day after sowing.

பஞ்சுரம், s. A tune, a melody, இராகம். 2. The minor lute of hilly districts, குறிஞ்சியாழ்த்திறம். 3. A kind of melody adapted to wild tracts, பாலைநிலத்திராகம். See இராகம். (சது.)

பஞ்சுருட்டான் — பஞ்சுருத்தான், appel. n. A little green bird, ஓர்பச்சைக்குருவி. [Port. Picapas.] (c.)

பஞ்சூகம், s. Greatness, பெருமை. (சது.)

பஞ்சை, s. Indigence, poverty, தரித்திரம். 2. A poor, indigent person, இரப்போன். 3. An emaciated and weak person, பலவீனன். (c.)

பஞ்சைக்கோலம், s. Mean attire, beggarly dress.

பஞ்சைத்தனம், s. Meanness, poverty. 2. Niggardliness.

பஞ்சைப்பாட்டு, s. A beggar's song, great importunity.

பஞ்சைப்பொட்டிமகன், s. A vile wretch. (R.)

பஞ்சைமயிர், s. Soft hair, tender and thin locks of hair.

பஞ்சையன், s. A person beggarly in dress, and manners.

•படகம், s. A kettle-drum, a war-drum, போர்ப்பறை. W. p. 495. PAT'AKA. 2. The தம்பட்டம் drum. 3. A curtain, திரைச்சீலை. 4. A watcher's raised shed or platform in fields, பரண். See படம். 5. A kind of deer, the bosgrunniens, கவரிமான். (சது.)

படகு—படவு, s. (For.) A boat, சிற்றோடம். 2. A dhoney, தோணி. (c.)

படகுக்காரன், s. A boat owner.

படகோட்டி, appel. n. The master of a boat.

படகுவலிக்க, inf. To row a boat.

படக்குப்படக்கெனல், v. noun. Throbbing, as the heart through fear or guilt, சாடுக்கொள்ளிக்குறிப்பு. 2. Shivering, as with cold or fever, நடுக்கல். (c.)

படக்குப்படக்கென்றுதுடிக்கிறது. The heart is throbbing, or the person shaking (through fear.)

படங்கன், s. A kind of sea-fish, a டலீஜேர்மீன், Cataphractus.

•படங்கு, s. A standard, a large banner, பெருங்கொடி. 2. An awning, a canopy, a cloth-ceiling of a room, மேற்கட்டி. 3. A tent, கூடாரம். (சது.) 4. Broad lath at the ridge and eaves of the roof of a building, பெருவரிச்சல். 5. Dissimulation, sophistry, மெய்போற்பேசுகை.

படங்கடிக்க, inf. To represent that as true which is false. (c.)

படபடத்தல்—படபடப்பு, v. noun. Being over-hasty in speech or action, being precipitant through fear, anger, &c., இவர்தல். 2. Shivering or tottering with cold, fever, ague, &c., நடுக்கல். 3. Quivering as the lips, &c., உதடுதுடித்தல். 4. Being in agitation, through rage, கோபக்குறிப்பு. 5. Rattling, as things falling, rolling, breaking, சாடுக்கொள்ளிக்குறிப்பு. 6. Flapping as a flag or sail, அடித்தல். (c.)

இந்தப்படபடப்புஆகாது. Such a hastiness is bad.

படபடெனல், v. noun. Throbbing, quivering, &c., மனதடித்தல். 2. Speaking with precipitation, through fear, anger, &c., துடித்துப்பேசல். 3. Shaking, quaking, tottering, &c., அசைதல். 4. Bursting, shivering, breaking, falling with a rattling noise, வெடித்தல். 5. Hurrying, as one preparing for a journey, இவர்த்தல். (c.)

படபடென்றுபேசினான். He spoke hastily.

படபடென்றுவிழுந்தது. The house fell with a rattling noise.

உதடுபடபடென்றுதுடிக்கிறது. The lips quiver greatly.

கண்படபடென்றுதுடித்தது. The eye quivered rapidly.

கயிறுபடபடென்றுதெறித்தது. The cord burst suddenly with a snapping noise.

எனக்குஉடம்புபடபடென்றுவருகிறது. I am entirely exhausted.

குளிர்படபடென்றுஅடிக்கிறது. The cold makes one quake.

•படப்பம், s. A city surrounded by villages, மருங்கிலூர்சூழ்பதி. (சது.)

படப்பு, s. [prov. for படப்பை.] An enclosure for collecting palmyra fruit, or for spreading the pulp of the fruit, கொல்லை. 2. A heap of straw, வைக்கோற்போர். (Madura usage.)

படப்பை, s. Cow stall, பசுக்கொட்டில். 2. A garden, a plantation, தோட்டம். 3. Rural parts, country, நாடு. 4. An agricultural town or village, மருதநிலத்தூர். (சது.)

•படமஞ்சரி, s. A tune, one of the thirty-two melodies, இராகம்.

படமரம், s. The fore-roll of a weaver's loom, a weaver's beam, நெய்வார்கருவியிலொன்று. (c.)

•படம், s. Cloth, சீலை. 2. Painted or printed cloth; *hence also*, a picture, எழுதும்படம். 3. A curtain or screen of cloth, especially around a tent, திரைச்சீலை. 4. A distinguishing banner, விருதுக்கொடி. W. p. 495. PAT'A. 5. A covering or ornament for an elephant's face, யானைமுகபடாம். 6. The hood of the cobra, பாம்பின்படம். W. p. 564. PHAT'A. (சது.) 7. The front part of the foot, காலின்படம். W. p. 499. PADA.

காற்படம், s. The instep down to the toes.

படங்குத்திநிற்றல், v. noun. Standing on tip-toe.

படப்பொறி, s. The spots on the neck of the cobra-de-capella.

படமெடுத்தல்—படம்விரித்தல், v. noun. Spreading its neck; *spoken of the cobra*.

படமெடுத்தாடுதல்-படம்விரித்தாடுதல், v. noun. Spreading its neck, and dancing.

படமெழுதுதல், v. noun. Drawing a picture, portraying.

படமொடுக்க, inf. To contract the spread neck, as a snake.

படவீடு, s. As படாம்வீடு.

படாடி, s. A scattering, beating, சிதறடிப்பு; [ex படர் et அடி.] (c.)

படாடியாயடிக்க, inf. To beat and scatter. 2. (*fig.*) To beat down in controversy.

படர், s. Passing, proceeding, செல்லுகை. 2. Way, road, வழி. 3. Thought, reflection, cogitation, நினைவு. 4. Sorrow, affliction, distress, துக்கம். 5. Pain, disease, நோவு. 6. Hostility, animosity, enmity, hatred, பகை. 7. Rise, elevation, mount, hillock, மேடு. 8. See படன். (சது.)

படர் — பட-ரு, றேது, படர்ந்தது, படரும், படர, v. n. To pass, to proceed, செல்ல. 2. To extend as a creeping plant; to over-run, to over-spread, கொடிபடர. 3. To run, to ramify, to branch out in different directions, as the veins, நட. 4. To widen, to become diffused; to pervade, as perfume, பெருக. 5. To extend, as spots or eruptions on the skin, கலர. 6. To spread as light; darkness, fire, a rumor, an epidemic; to rise and spread, as air, smoke, or flame; to overflow as water; to extend as knowledge, ignorance, or moral evil, பரவ. 7. (சது.) To think, to reflect, to cogitate, நினைக்க.

படரிருள், s. Spreading darkness.

படருஞ்செறகொடிகள், s. Running plants.

படரொளி, s. Splendor. (*p.*)

படர்கொடி, s. Any kind of running plant, &c.

படர்கொடிதிரட்ட, inf. See திரட்டு, v.

படர்க்கை, s. [*in gram.*] The third person, மூன்றாமிடம்.

படர்தாமரை—படர்தேமல், s. A kind of ring-worm.

படர்ந்தமார்பு, s. [*com.* பரந்தமார்பு.] A thick wide breast.

படர்ந்தமுகம், s. [*com.* பரந்தமுகம்.] A thick wide face.

படர்மல்லிகை, s. A plant, Jasminium grandiflorum, *L.*

ஏடுபடர்ந்தபால், s. Milk on which cream rises.

படர்ச்சி, v. noun. Passing, proceeding, going; currency, செல்லுகை. 2. Running, extending, creeping, as a vine, கொடிபடருகை. 3. Spreading as darkness, light, or fire; spots, eruptions; flowing and over-flowing, விரிவு.

•படலம், s. Assemblage, collection, multitude, கூட்டம். W. p. 495. PAT'ALA. 2. An expansion of clouds, smoke, fog, &c., அதிகரிப்பு. 3. Lamina, layer, scale, cuticle, exfoliation, desquamation, அடுக்கு. 4. Film or cataract on the eye, கண்ணிற்படலம். 5. Flaw, obscurity, dimness or opaque spot in a gem, அரதனக்குற்றம். 6. A drift of dust, தூளின்திரள். 7. Chapter in an epic poem, or other writings, embracing a variety of subjects, நூலுட்பிரிவு. (c.)

படலம்உரிக்க, inf. To take off a film from the eye, to couch

படலம்நீங்குதல், v. noun. Dispersing as an expanse of fog or clouds. 2. Clearing away or being removed as a cataract.

படலம்படலமாய்ப்பெயர்தல், v. noun. Peeling off in laminated scales, from a wall, floor, &c.

மேகப்படலம், s. Venereal sores. 2. An accumulation of clouds. See மேகம்.

படலிகை, s. The large species of the பீர்க்கு creeper. 2. A circular surface or area, வட்டம். 3. A metal cymbal; a hand bell, கைம்மணி. (சது.) 4. (*R.*) Weariness, fatigue, இளைப்பு.

படலை, s. A string of flowers, or tied flower garland, பூமாலை. 2. A golden chain, கோத்தமாலை. (சது.) 3. A garland or festoon thrown over an idol, முடிமாலை. 4. (கந.) A string of small tinkling bells as கிண்கிணிமாலை. 5. A drum with an open mouth, வாயகன்றபறை. 6. A gate, as படல், 1.

படல், s. A small gate of braided palm leaves, thorns, &c., not of boards, தட்டிக்கதவு. 2. A kind of hurdle, or wattled frame, used for folding cattle; also as a screen against the sun, rain, wind, &c., or a shed, bazaar, or hovel before a shop, மறைக்கும்படல். 3. Slabs adorned with flowers, arranged according to various devices, and fastened on the சப்பரம் car to grace the temple procession; also on the inner door-pillars of the temple. 4. (*R.*) Hole of a yard-arm, or sail-yard, Foramen Antennæ. (*Beschi.*) 5. See படு, v.

படற்கள்ளி, s. A plant. See கள்ளி.

படவாள், s. [*for* படைவாள்.] Point of the plough.

படவு, s. A boat. See படகு.

•படனம், s. The act of reading, reciting, படித்தல். W. p. 496. PAT'HANA. 2. A lesson learned by heart, மனப்பாடம்.

•படன், s. [*pl.* படர்.] A warrior, a soldier, a hero, படைவீரன். 2. A goblin W. p. 611. B'HAT'A.

படாகி, s. (*Hind.*) Pride; a boast.

•படாகை, s. A flag, a banner. கொடிச்சீலை. W. p. 495. PAT'AKA. Also பதாகை. 2. [*with* சுற்று.] Villages round about.

படாங்கு, s. [*vul. for* பட்டாங்கு.] Jest, &c.

•படாடோபம், s. Gorgeousness of dress, உடைப்பகட்டு; [*ex* படம் *et Sa. At'opa*, pride]

•படாந்தரம், s. A gross lie, a false story, a fabrication, பொய். 2. Coloring, exaggeration, சுட்டுக்கதை; sometimes படீச்சிரம்; [*ex* படு, *Sa. particle* denoting intensity.] (c.)

படாந்தரமாய்வந்துவிழுந்தது.........It happened without cause.

படாந்தரக்காரன், s. A gross liar, a fabricator.

படாந்தரமடிக்க—படாந்தரம்போட,inf. To speak downright lies.

படாந்தரமானகதை, s. A false story. 2. An exaggerated account, a mis-statement.

•படாபஞ்சனம், s. (*Tel.* పటాపంచం.) Destruction, extirpation. நிர்மூலம்; [*et* பஞ்சனம்.] (c)

படாப்பழி, s. A false aspersion, slander, calumny, பெரும்பழி.—*R.* படுபழம்.

•படாம், s. [*poetic form of* படம்.] A cloth, சீலை. See சித்திரம். 2. Curtain, veil, திரைச்சீலை. 3. A large flag, பெருங்கொடி. 4. See படு, v. n.

படாம்வீடு, s. A tent, கூடாரம்.

படாரன், s. A snake-catcher, as பிடாரன்; [*ex* படம்.]

படாரிடுதல் - படாரெனல் - படார்படாரெனல், v. noun. Cracking, bursting, &c., with a noise, report, or explosion, ஒலிக்குறிப்பு.

படாரென்றடித்தல், v. noun. Striking with a loud noise, clashing.

படாரென்றுவெடித்தல், v. noun. Exploding, as fire-works, bursting with a loud noise.

•படாரூபம், s. See படாப்பழி.

•படாவஞ்சனம்—படாவஞ்சனை, s. A gross fabrication, a deep-laid plot, கொடுவஞ்சனை. 2. (*fig.*) Wholly destroyed, or demolished; consumed, as a disease by medicine, as படாபஞ்சனம்.

படி, s. Step, stair, round of a ladder, சோபானம். 2. Grade, rank, class, order, sphere, degree in religion, &c., நிலை. 3. Disposition, குணம். 4. Hatred, பகை. 5. The earth, as one of the series of worlds, பூமி. 6. Stirrup, அங்கவடி. 7. Weight for scales, நிறைபடிக்கல். 8. The weight of a hundred *palam*, நூறுபலங்கொண்டது. 9. The காழி measure, also the கொத்த measure of Jaffna. (சது.) 10. Extra daily allowance for workmen or servants on a journey, &c., *batta*, அப்படி. 11. Manner, method, way, mode, விதம். 12. Resemblance, simile, comparison, ஒப்பு. 13. Sill, the lower or upper frame of a door, வாயிற்கீழ்ப்படி or மேற்படி. 14. Fixed daily allowance of food, generally limited, உண்ணுமளவு. (c.)—Of படி measure, there are in common use, பிள்ளைப்படி, a small sized one; முத்திரைப்படி, a stamped measure.

அரைப்படி. Half a measure. 2. Half *batta*.

அவன்சொற்படி. According to his word.
பார்த்தபடியாயிருந்தான். He stood fixedly gazing
கையிலெடுத்தபடியேபோனான். He carried it away in his hand, just as he took it.
நீசொன்னபடி. As you said.
நடக்கிறபடிநடக்கட்டும். Let it happen as is to happen.
தப்பும்படியறியேன். I know not how to escape.
நான்படிக்குக்கூலிக்காரனாய்க்காத்திருப்பேனோ... Am I to wait like a hired laborer for *batta*?
அவன்ஒருபடியாயிருக்கிறான். He remains in the same state.
அவனுக்குஒருபடியாயிருக்கிறது. He is a little indisposed.
வழக்கத்தின்படி. According to custom.

படிகட்டுதல், *v. noun.* Giving *batta*, or a daily allowance. 2. Making up a weight equal to another. 3. Making steps or stairs.

படிகொடுத்தல்-படியளித்தல், *v. noun.* Giving stated allowances.

படிக்கட்டளை, *s.* [*also* நித்தியக்கட்டளை.] Daily allowance to a temple for *puja*.

படிக்கட்டி, *appel. n.* Counterpoise, equipoise. (*R.*)

படிக்கட்டு, *s.* Steps, stairs of masonry. 2. A weight, நிறைகல்.

படிக்கணக்கு, *s.* Stated, as to quantity and time of meals.

படிக்காரன்—படிக்குச்செய்கிறவன்—படியாள், *s.* One who works for his food.

படிக்கு. [*with a particle.*] In order to, so that, in so much.

படிக்குப்படி. Step by step; in an ascending series.

படிக்குப்பாதி—படிபாதி, *s.* [*com.* படு பாதி.] The half of a debt, loss, gain, &c.

படிச்செலவு, *v. noun.* Expense of daily allowance.

படித்தரம், *s.* Rule, good order. 2. (சது.) Daily allowance, as படிக்கட்டளை. 3. Middling quality.
அவர்கள்படித்தரமானவர்கள். They are of the middle class.

படித்துறை, *s.* Tank, or other bathing place, with steps leading down. See தண்ணீர்த்துறை.

படிபோடுதல், *v. noun.* Giving a daily allowance, or *batta*. 2. Placing a step, or block for a step.

படிப்படியாக, *adv.* By steps, gradually, progressively.
படிப்படியாகச்சொன்னார்கள். They related (it) in order.

படிப்படியாயேறுதல், *v. noun.* Rising gradually, as from the first elements.

படிமுறை, *s.* The time at which daily allowance is given to workmen. (*R*)

படியளத்தல், *v. noun.* Dispensing to each one his daily food,&c., as the Deity.

படியளந்தபெருமான் - படியளந்தோன், *appel. n.* Vishnu as measurer of the universe, at three steps, விட்டுணு

படியால்—படியினால். [*with a particle.*] Because, in as much as.

படியாள், *s.* See படிக்காரன்.

படியேறிச்சேவிக்கிறவள், *appel. n.* A female servant to the idol in a fane, who has the privilege (not permitted to others) of ascending the steps before a shrine.

படியோலை, *s.* A deed copied from the original. See ஓலை.
என்வாசற்படிகடந்துவாராதே. Come not past my threshold.

•படிகம், *s.* Crystal, glass, a glass vessel, பளிங்கு. See ஸ்படிகம். 2. A dance, கூத்து. 3. Alms, பிச்சை. (சது) 4. The bark of the wood-apple tree, வெள்ளிலோத்திரம்.

படிகமானமுகம், *s.* A clear or bright face.

படிகமானவசனம், *s.* A true word. 2. A right word in the right place.

படிகமிட, *inf.* To brighten gold ornaments, by boiling them with ashes.

படி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To settle as dust, or sediment; to subside, or become stationary, as water, இறங்க. 2. To gather, as cream, பாலேடுபடிய. 3. To rest on, as clouds upon a mountain; to alight, as birds; to roost, அமர. 4. To be broken in; to be trained, disciplined, reformed, habituated, tamed; made orderly; to be settled, as a handwriting; வசப்பட. 5. To become subject, to be subordinate, to obey, கீழ்ப்படிய. 6. To sink in the water, to be immersed, to bathe, குளிக்க. 7. To become compressed, or flattened, by weight as olas, skins, &c., பதிய. 8. (சது.) To unite, mix, or mingle with; to join, கலக்க.
படிந்தஎழுத்து. Settled handwriting.
படிந்தஓலை. Olas compressed and flattened.
படிந்ததூசி. Dust settled upon any thing.
படிந்தகை. A trained or expert hand.
படிந்தமாடு. A trained bullock.
படிந்தவேலைக்காரன். A trained or expert mechanic. 2. A trained servant.

படிமானம், *s.* Yielding, compliance, conformity, docility, அமைவு. 2. Union of boards in fitting.

படியப்போய, *inf.* To sink, as a ship.

படியப்போக்க, *inf.* To bid or value too low, விலைகுறைக்க. 2. To unite boards, சேர்க்க. 3. To be ready to sink, அமிழ.

படியவைக்க, *inf.* To place weights on olas, or warped boards, to flatten or straighten them, படியும்படிவைக்க. 2. To subdue a country, கீழ்ப்படுத்த. 3. [*in burlesque.*] To lord it over others, to domineer, ஆள.
காலைப்படியவைத்துநடத்தல். Placing one's feet carefully, in walking.
அவனுக்குக்கைபடியவில்லை. His hand is not settled in writing, painting, &c.
கப்பல்படியப்போயிற்று. The ship has sunk.
பலகைபடியவில்லை. The boards do not fit.
மைபடிந்தகண்ணாள். A woman with painted eye-lids. (*p.*)

படிதல், *v. noun.* A mixing, joining, கலத்தல். 2. Bathing, குளித்தல். (சது.)
ஊர்படிதல். Being in subjection, submitting as people to a head-man, subjects to a king, &c.

படிவு, *v. noun.* Sinking down; subsidence, தாழ்வு. 2. Pressure; compressed, flattened down by pressure, அமுக்கலை. 3. Discipline, docility, அடக்குமை. 4. Subjection, submission, obedience, கீழ்ப்படிவு. 5. Incumbency, sitting, resting, roosting, perching, அமர்வை.

படிவிக்க, *inf.* To subject, cause to submit.

படிக்கம், *s.* A spitting pot, தம்பலப் படிக்கம். (*c.*)

படிக்காசு, *s.* A poet who flourished at the court of இரகுநாதசேதுபதி, of Ramnad from A. D. 1686 to 1723. His principal work is தொண்டைமண்டலசதகம், in praise of the Tonda country. He was a severe satirist, நிபுணன்.

•படிக்காரம், *s.* [*also* ஸ்படிகாரம்.] Alum, சீனக்காரம்.

படி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To read, to recite, வாசிக்க. (சது.) 2. To learn, to study; to repeat in order, to commit to memory, கற்க. 3. To chant, to sing—as verses, sacred books, dramatic writings, &c., பாட. [*ex Sa. Pat'ha*, to recite or read.] 4. [*vul.*] To practise, to habituate one's self, to learn or practise an art, பழக. (*c.*)

படிக்ககள்ளம்பண்ணுதல், *v. noun.* Playing truant as a scholar.

படிக்கும்பிள்ளை, *s.* A schoolboy, a student.

படித்தவன், *appel. n.* [*neg.* படியாதவன்.] A learned person.

படித்துக்காட்ட, *inf.* To quote a verse by singing it. 2. To show how a verse should be chanted. 3. To sing and expound. 4. To recite at an exhibition.

படித்துக்கொள்ள, *inf.* To learn, to practise an art. 2. To become a scholar or a proficient.
கள்ளப்படித்துக்கொண்டான். He has learned to be unfaithful, or deceptive.

படிப்பு, *v. noun.* Reading, recitation, வாசிப்பு. 2. Learning, study, repetition, instruction, inculcation, கல்வி. 3. Chanting, singing, பாடுகை. 4. [*prov.*] Scheme, subtlety, contrivance, தந்திரம்.

படிப்புக்காரர், *s.* [*pl.*] Learned men. 2. [*prov.*] Persons who attend at a temple for the season to hear the Purana chanted. 3. Cunning, scheming, subtle persons.

படிப்பனவு, *v. noun.* [*prov.*] Learning, study, படிப்பு.

படிப்பனை, *s.* Learning, study, education, instruction, doctrine, போதனை. 2. Expertness, proficiency, competency, சமர்த்து. 3. [*prov.*] Craftiness, &c., as படிப்பு.

படிப்பாளி, *s.* A person of learning and erudition. (*c.*)

படிப்போன், *appel. n.* A pupil, a scholar, மாணாக்கன்.

•படிசம், *s.* A fish-hook, angling apparatus, தூண்டில். W. p. 731. VAD'ISA.

படிசு, *s.* [*com. for* படித்து.] State, condition, quality, due proportion, நிலைமை.
ஒருபடிசாயிருக்கிறான். He is in the same condition.

•படிதம், *s.* Dancing, கூத்து. (நிவா.)

படித்தரம், *s.* A rule, &c. See படி.

•படித்திரம், *s.* Roast meat, சுட்டிறைச்சி. W. p. 611. B'HAT'ITRA.

படித்து, *s.* [*com.* படிசு.] Quality, state, disposition, condition, தன்மைத்து. 2. [*gerund of* படி, *v. a.*] Having learned.

படிப்பிக்க, *inf.* To cause to read, to teach, to instruct, to educate, போதிக்க.—*Note.* This causal verb may have the dative of the person and accusative of the thing, or in poetry two accusatives.
படிப்பித்தஉபாத்தியாயர். Your teacher.

படிப்பு. See படி, *v. a.*

•படிமதாளம், *s.* One of the nine kinds of musical measure, சமதாளத்தொன்று.

•படிமம், *s.* A voluntary possession for uttering oracles, தெய்வமாடுதல். 2. Whiteness, pureness, வெண்மை.

படிமக்கலம், *s.* A mirror, கண்ணாடி.

படிமத்தாள்—படிமாத்தாள், *s.* [*masc.* படிமத்தான், படிமத்தோன்.] A woman possessed so as to utter oracles, தேவராட்டி.

படிமை, *s.* Habiliments of an ascetic, தவவேடம். (சது.)

படியகம், *s.* A spitting pot, as படிக்கம். (சது)

படியரம், *s.* A coarse rasp for filing wood, தீராம். (c.)

•படிரம், *s.* [*a contraction of* படீரம்.] Sandal, &c.

படிவம், *s.* Bodily shape, உடலுருவம். 2. Symmetry of person, beauty, வடிவம். 3. [*dignitate*] Body, சரீரம். 4. Penance, austerities, fasting, நோன்பு. (சது.) 5. Figure, pattern, சித்திரரூபம்.

படிவர், *s.* [*pl.*] Ascetics, recluses, முனிவர். 2. Ascetics with entangled hair, சடைமுடிபோர்.

படிவு. See படி, *v. n.*

•படிறு, *s.* Lying, falsehood, பொய். 2. Deceit, fraud, வஞ்சனை. 3. Theft, robbery, திருட்டு. See W. p. 730. VAT'ARA.

படிறர், *s.* Liars. 2. Deceivers, cheats, villains. 3. Thieves, robbers. 4. Rakes, gallants, lascivious persons, காமுகர். (சது.)

•படிணம், *s.* Excellence, pre-eminence, trancendency, மேன்மை. 2. Fitness, propriety, பக்குவம். 3. Victory, achievement, வெற்றி.

•படீரம், *s.* Sandal wood, சந்தனம். W. p. 495. PADKRA. 2. A red or ruddy color, சிவப்பு. (சது.)

படீரிடுதல் — படீரெனல், *v. noun.* Sounding with a crash, as a thing falling and breaking to pieces, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)
படீரென்றுடைந்தது. It broke with a crash.
படீரென்றுவிழுந்தது. It fell with a noise.

•படு, *adj.* Intense, excessive, rank, virulent, heinous, மிகுதியைக்காட்டுமோர்மொழி. W. p. 495. PAT'U.

படுகளவு—படுகள்ளம், *s.* Gross fraud, circumvention, theft.

படுகள்ளன், *s.* A great rogue, a ruffian, a villain. 2. A downright deceiver.

படுகிழவன், *s.* A very old man.

படுகுறவன், *s.* A trickish fellow. See குறவன்.

படுசூரணம், *s.* Entire destruction, முழுநாசம். 2. See படு, *v. n.*

படுசூாயிறு, *s.* A very dangerous quinsy, ஒருநோய். 2. See படு, *v.*

படுதண்டம், *s.* Profound reverence.

படுதாமரை, *s.* The ring-worm, படர்தாமரை. (*Ains*)

படுதேவடியாள், *s.* A notorious strumpet.

படுநஞ்சு, *s.* Rank poison.

படுநஞ்சன், *s.* A deadly foe.

படுநீலி, *s.* A very impudent woman.

படுநெருப்பு, *s.* A fierce or destructive fire. 2. (*fig.*) A very wicked person, கொடியவன்.

படுபழம், *s.* Mature fruit, *not in use*, பழுத்தபழம். 2. (*fig*) An adept in all kinds of fraud, one skilled in tricks.

படுபழி, *s.* Great offence, flagrant wrong.

படுபாவி, *s.* An atrociously wicked person.

படுபுரளி, *s.* A flagrant lie, a malicious accusation.

படுபொய், *s.* An audacious lie.

படுமுடிச்சு, *s.* A hard knot. 2. An ensnaring scheme, a great artifice, a malicious conspiracy, மிகுதந்திரம்.

படுமோசம், *s.* Gross error, grievous mistake, extreme danger.

படுவசை, *s.* A great reproach, scandal, or disgrace, பெருநிந்தை.

படுவஞ்சனை, *s.* Great deceit, artifice. See படுவஞ்சனை.

படுவினையன், *s.* A man full of malice.

படு, *s.* Toddy, vinous liquor, கள். 2. A cluster, a bunch of flowers or fruit, குலை. 3. A tank, or pond, குளம். 4. Goodness, excellence, நன்மை. (சது.)

படுவர், *s.* [*fem.* படுவி.] Toddy-sellers, கள்விற்போர்.

படுகர், *s.* A pit, a hole, a hollow, பள்ளம். 2. A tank, குளம். 3. Rice-fields, வயல். 4. Agricultural land or a tract of cultivated country, மருதநிலம். 5. A road with ascents and descents, இழிந்தேறும்வழி. (சது.) 6. A caste, ஒர்சாதி.

படு, கிறேன், பட்டேன், வேன், பட, *v. n.* To come into existence, to occur, to happen, ஆக. 2. To suffer, to be acted upon, to be affected by suffering, வருத்தமடைய. 3. To hit or strike against, தட்ட. 4. To touch, to come in contact with, as air, oil, or water, தொட. 5. To perish, to die as a tree or other vegetable, கெட. 6. To die a violent death, as in battle, to be killed, சாக. 7. To set, as the sun or moon, அஸ்தமிக்க. 8. To be caught, as fishes, birds or other game; to be entrapped, as rats, &c., அகப்பட. 9. To be impressed on the mind, மனதிற்றோய. 10. To form as concretions, salt, or rust; concreting, as a cataract in the eye, சேர. 11. To be contracted, as debts, பொருந்த. 12. To be produced, as flowers, to blossom, பூக்க. 13. To be healed or cured as an eruption, or boil; to be counteracted as poison; (*lit*), to die away, சாவ. 14. To sound, roar, ring, ஒலிக்க. 15. [*in combin.*] To be allowable, admissible, proper, lawful, practicable, தகுதியாக. 16. To be exposed to, in danger of, on the point of, &c., when joined to other verbs; commonly in the past tense with போட or விட, as படப்போட, to hit; படப்போட, to strike.—*Note.* This word is joined to the infinitive of active verbs forming a passive, செயப்பாட்டுவினை; also of neuter verbs, in the sense of the substantive verb. It is also joined to nouns, forming compound verbs as கஷ்டப்பட, கட்டுப்பட, கண்பட, சிறைப்பட, கேடுபட, கைப்பட்டுப்பட, தவிப்பட, பொறுப்பட, &c., which see.

உடுத்துப்படுத்துவந்தான். He dressed himself and came.
சூரியன்வெயில்படுகிறது. The sun strikes me.
கொஞ்சம்பட்டது. It injured slightly.
மீன்படவில்லை. No fish are caught.
ணகரம்படஎழுது. Express the letter ண very distinctly.
சந்தோஷப்பட்டேன். I obtained joy, rejoiced.
வீடுநெருப்புப்பட்டது. The house took fire.
வரப்பட்டதுன்பம். Suffering which ensued.
பட்டனுபவத்தறிதல். One's experience as related.
பட்டபாடுகளெல்லாஞ்சொல்லிச்சொன்னான். He told all his sufferings and wrongs.
படுகிலிடப்பாய். May you be slain; *an imprecation.*
வருவதுசொன்னேன்படுவதுபடுவாய். I have told you what will come of it, you will be the sufferer.
படுவதுபட்டுப்பட்டத்திற்குக்கவேண்டும். To obtain office you must take great pains.
பட்டால்தெரியும்கீழ்மகன். The base man feels only if he be punished.
விழப்போகப்பட்டேன். I was just ready to fall.
நாய்வாய்ப்பட்டதேன். Honey defiled by the mouth of a dog; i. e. a competent person rendered unfit by some misconduct.
கைபட்டக்குற்றம்காலட்டகுற்றம். Displeased by the touch of a hand or foot.
படாதபாடெல்லாம்பட்டேன். I bore indescribable suffering.

படா—படாது—படாமல்—படாபே. [*negatives*] Not convenient, that which does not hit, what is insufferable, &c.
சிறுமீன்கண்பெருவலைப்படா. Small fish are not caught in a large holed net.
எனக்குமவனுக்கும்படாது. He and I do not agree.
படோம். We will not suffer, as படமாட்டோம்.

படுகட்டை, *s.* A dead log, உலர்ந்தமரத்துண்டு. 2. [*fig. and prov.*] A useless old person, who ought to die out of the way.

படுகளம், *s.* Field of battle, அமர்க்களம்.
படுகளப்பட்டபன்னாடை. Like the web of the leaf-rib [of cocoa] trodden in the battle-field.

படுகாடு, *s.* A burning place for the dead, சுடுகாடு.

படுகாயம், *s.* A mortal wound, சாவுக்காயம்.

படுகாய்ச்சி, *appel. n.* [*prov.*] Tobacco growing on the old stumps, as an after-crop, மறுதாம்புப்புகையிலை. 2. (*fig.*) An uncivil person, one of low extraction, உபாயமறியாதவன்.

படுகிடங்கு—படுகுழி, *s.* A pit-fall.

படுசூரணம், *s.* A compound medicinal powder, made by calcining some, and pulverizing other, ingredients, மருந்துத்தூள். 2. See படு, *adj.*

படுசூாயிறு, *s.* The setting sun. 2. See படு, *adj.*

படுதடி, *s.* [*prov.*] A dead stick, a block, &c., செத்தகொம்பு.
இத்தப்படுதடியைநம்பிக்கடலிலேபோகிறோம்..... Confiding in this rotten bark, we are venturing out to sea.

படுநிலம், *s.* Desert or barren ground, without water, நீரில்லாநிலம். 2. A burning or burying ground, மயானம். 3. As படுகளம்.

படுநெறி, *s.* A rough or rugged way.
படுபொழுது, *s.* Sunset, மாலைப்பொழுது.
படுமரம், *s.* A dead or dying tree, பட்டமரம்.
படுவதுபட்டவன், *appel. n.* One who has suffered much, been in low circumstances, is miserable.
படுவான், *appel. n.* West, place of sunsetting, மேற்றிசை—oppos. to எழுவான். 2. A mortal, அழிவான்.
படுவை, [*2d per. sing. of* படு, *v.*] Thou wilt suffer.
பட்டமரம், *s.* A dead tree.
பட்டம். [*first person pl.*] As பட்டோம், we suffered.
பட்டனுபவித்தல் — பட்டுத்தரித்தல், *v. noun.*] Suffering, experiencing, expiating.
பட்டுங்கெட்டும்பார்த்தல், *v. noun.* Endeavoring amidst sufferings and losses.
பட்டுத்தெளிய, *inf.* To learn by experience.
பட்டுப்போக, *inf.* To set, to go down, 2. To be slain in battle. 3. To wither, fade, die.
அவன்கவிபாடினல் பட்டுப்போனமரமும் தளிர்க்கும். If he chant, even the dead trees blossom.
பட்டுமாய, *inf.* To suffer the consequences.
பட்டுருவ, *inf.* To pass through, as a musket ball; also பட்டுருவிப்போக.
படுகை, *s.* Arable land near a river, ஆற்றங்கரைபடுத்த நன்செய் புன்செய். *sometimes* படுகைச்சதரம். (*c.*)
படுகைஆமணக்கு, *s.* A plant or kind of ஆமணக்கு.
படுக்காளி, *s.* A liar, a defrauder, a cheat; fabricator of stories, பொய்யன். (*c.*)
படுக்காளிவிசேஷம், *s.* A fable, a story contrived for a purpose.
படு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To lie down for sleep, or otherwise; to roost as birds, டுக்க. (சது.) 2. *v. a.* To thresh grain, போரடிக்க. 3. To pave, to floor, to lay a stratum, தளவரிசைசெய்ய. 4. To catch, to ensnare, to entrap, பிடிக்க. 5. [*in combin.*] To effect, to make, செய்ய. 6. (*St.*) To kill, to destroy, கொல்ல.
இங்கேபடேன். Lie down here; or, I will not lie here.
செங்கல்படுத்தமுற்றம். A yard paved with bricks. (*Beschi.*)
இருந்தல்லோபடுக்கவேண்டும். Should we not first sit and then lie down?
ஒருபடுக்கையாய்ப்படுத்துக்கொள்ளுதல். Continuing lying down.
படுக்கவைக்க, *inf.* To lay any thing down.
பிள்ளையைப்படுக்கவை. Put the child to sleep.
படுக்கை—படுத்தல், *v. noun.* Lying prostrate, recumbent, சயனிக்கை. 2. [*substantively.*] Bed, bedding, couch, any contrivance or place for sleeping, மக்கட்படுக்கை. 3. Litter for a horse, or other beast; sleeping place or bed of a wild beast, a lair, விலங்கின்படுக்கை. 4. Straw, olas, boards, &c., placed in a boat to preserve goods from the bilge-water, வள்ளத்தின்அடியில்பரப்பும்புல். 5. Olas, or straw laid down as a bed on which to place reaped corn, tobacco, palmyra fruit, earthen ware, &c., நெற்படுக்கைமுதலியன. (*c.*)
படுக்கைபோடுதல், *v. noun.* Preparing a bed, putting litter for a horse, &c.
படுக்கைவீடு — படுக்கையறை, *s.* A sleeping room, a bedchamber.
படுக்கைமரம், *s.* Boards laid loosely in a boat, under the cargo.
படுக்கைவிரித்தல், *v. noun.* Spreading open, or unfolding, a bed or mattress.
படுத்தபாய், *s.* The mat on which one has lain.
படுத்தபூமி—படுத்ததரை, *s.* Levelled earth.
படுத்தலோசை, *s.* [*in gram.*] Cadence, the grave accent.
படுதா, *s.* (*Hind.*) A screen made of cloth, திரைச்சீலை. 2. A covering, கௌசனை. 3. A shelter. (*c.*)
படுத்தடி, *s.* Rudeness, sauciness, impertinence, முரட்டுத்தன்மை. (*Colloq.*)
படுத்தடிநியாயம், *s.* Unfair reasoning.
படுத்து, கிறேன், த்தினேன், வேன், படுத்த, *v. a.* [*in combin. with nouns.*] To cause, to suffer; to kill; to effect—as தமிழ்ப்படுத்த, to translate into Tamil; தாழ்படுத்த, to deride, mock; கற்படுத்த, to pave. See in their places, இழிப்படுத்த, சிறைப்படுத்த, துக்கப்படுத்த, பாழைப்படுத்த, வெளிப்படுத்த, &c.
படுத்திடுகயிறு, *s.* A snare, a gin.
*படுத்துவம், *s.* Strength, வலிமை. 2. Eloquence. W. p. 495. PAT'UTVA.
படுமலைப்பாலை, *s.* A tune, ஓரிசை.
படுவர், *s.* Toddy-sellers. See படு, *s.*
*படுவன், *s.* A kind of ulcer, ஓர்வகை ரணம்; [*ex* படு, *adj.*]
படுவனெய், *s.* A preparation of ghee for a sore throat, &c.
*படுவி, *s.* A short wicked woman, a slut, a female slave, வசவி. (சது.) W. p. 597. BAD'AVA. 2. See படு, *s.*
படுவிக்க, *inf.* To cause to suffer or to be, படும்படிசெய்ய.
கடன்படுவித்தல், *v. noun.* Inducing one to contract debts.
படுவை, *s.* A raft, a float, தெப்பம். (சது.) 2. See under படு, *v.*
படை, *s.* Layer, or stratum, in building, அடுக்கு. 2. Flake, scale, exfoliation, desquamation, செதிள். 3. Army, சேனை. 4. A mob, rabble, mixed multitude, திரள். 5. Battle, contest, warfare, engagement, போர். (சது.) 6. Weapon, arms of any kind, ஆயுதம். 7. Instrument, implement, tool, கருவி. 8. Plough-share, கலப்பையிரேருறுப்பு. 9. A saddle, கல்லணை. 10. Lying down for sleep, சயனிக்கை; [*ex* படு, *v. a.*]
அஞ்சு, ஆறு, எழுபடை. The wall has five six or seven layers.
படைமுறிந்தது. The army is defeated.
படையிற்பட்டான். He fell in battle.
படைக்கப்பல், *s.* A war-ship, a frigate.
படைக்கலம், *s.* Weapons, arms, ஆயுதம். 2. Steel, எகு. (சது.) 3. A missile club, எறிபடை.
படைக்கால் — படைக்காற்பலகை, *s.* The wooden part of the plough-share to which the iron point is attached.
படைக்குழப்பம், *s.* Insurrection, war; commotion of war.
படைக்கோலம், *s.* Equipment for war, accoutrements, warlike costume.
படைச்சனம்—படையாள், *s.* An army, military troops.
படைச்சால், *s.* A furrow in ploughing.
படைச்செருக்கு, *s.* High spirits, bravado of soldiers, military licentiousness. (குறள்.)
படைத்தலைவன், *s.* A captain, a commander or leader of troops.
படைத்துணை, *s.* Aid in battle. 2. An ally in war.
படைபண்டாரம், *s.* The army and its appendages; (*lit.*) its stores, சேனையும் அதன்தளவாடமும். 2. (*fig.*) A man and all his dependants.
படைபயிற்றல், *v. noun.* Practising the use of weapons, ஆயுதவித்தைகற்பித்தல்.
படைபொளஞ்சு, *s.* Battle-array.
படைமாட்சி, *s.* The prowess, bravery of an army.
படைமுகம், *s.* The front or van of an army. 2. Onset or collision of armies in battle, போர்த்தொடக்கம்.
படைமுகத்தில்ஒப்பாரியா. Why lament for one in the collision of battle?
படைமுகத்திலும்அறிமுகம்வேண்டும்........ Acquaintance with enemies is beneficial, even in the heat of the battle.
படைமுஸ்திப்பு — படைமுஸ்தீது, *s.* Accoutrements of war.
படையாளர், *s.* Warriors, as படைவீரர்.
படையிறங்குதல், *v. noun.* Encamping of an army.
படையுறுப்பு, *s.* Divisions of an army.
படையுறை, *s.* Scabbard, sheath or care of a weapon, ஆயுதஉறை.
படையெடுத்தல், *v. noun.* Leading a warlike expedition.
படையெழுச்சி, *v. noun.* Expedition of an army, படையெழுகை. 2. As படைபொளஞ்சு.
படைவகுப்பு, *s.* Division of an army.
படைவாணம், *s.* A rocket, ஓர்வாணம்.
படைவாத்தியம், *s.* Band of music for an army, martial music.
படைவாள், *s.* A plough-share, also the plough itself.
படைவிகற்பம், *s.* Modes of battle.
படைவீடு, *s.* Soldier's quarters, in an encampment, பாசறை. 2. An armory, arsenal, magazine, ஆயுதசாலை.
படைவீரர், *s.* [*pl.*] Warriors.
படைவெட்டு, *s.* A wound received in battle.
ஒளிபடை—பதிபடை, *s.* An ambuscade.
குத்துப்படை, *s.* Lancers of an army.
வெட்டுப்படை, *s.* Swordsmen.
படை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To make, create, form, cause to be, &c. See சிருஷ்டி, *v.* 2. To present or distribute food to guests, &c., பரிமாற. (சது.) 3. To devote or offer boiled rice, &c., to

the gods, manes, or idols, நிவேதிக்க. 4. To acquire, to secure, to possess, சம்பாதிக்க. 5. To keep and sustain, as a wife, child, &c., உடைத்தாக.—For compounds explaining the different meanings, see சோறு, புகழ், பேர், &c.

அவனைச்சாறுப்படைத்தான். He has served him up; i. e. given him a beating.

படைத்துக்கழித்தல் — படைத்துமாற்றுதல், v. noun. Presenting offerings to the idol, and then removing them.

படைத்தோன், appel. n. The Supreme Being, கடவுள். 2. As சிருட்டிகர்த்தா.

படைப்பு, v. noun. Creating, evolving, &c., as சிருட்டிப்பு, which see. 2. Meat-offering; distribution of food, acquisition, possession, &c., as the verb.

படைப்புப்போடுதல். Presenting an offering to a deity.

படையல், s. An offering, நிவேதனப்பொருள். 2. [in burlesque, prov. படையன்.] A beating, அடிக்குமடி. (c.)

படையல்போடுதல். Giving one a beating.

படையாச்சி, s. One of the higher divisions of the பள்ளி caste; a low caste person.

படைவரம், s. Saddle or pillion for a horse. குதிரைச்சேணம்.

பட்கை, s. [for.] One of the upper fangs of a snake, as சாலி. See அபட்கை.

•பட்சணம் — பக்ஷணம் — பட்சணை — பக்ஷணை, s. Eating, devouring, consuming, உண்ணல். 2. Prey for wild beasts or birds, இரை. W. p. 610. B'HAKSHAN'A.

பட்சணம்பண்ண, inf. To eat up, to devour, as fire, &c.

பட்சணி, s. A great eater, a glutton.

பட்சணித்தல், v. noun. [more prop. பட்சித்தல்.] Feeding, devouring.

•பட்சம் — பக்ஷம், s. Side; party; standard; kindness, sentiment; wing, &c. For the meanings in full, see பக்கம்.—In common use it means kindness, and side.

உன்பட்சத்திலேவந்துசேர்ந்தேன். I have come to you for an asylum, or I have joined your party.

முதற்பட்சம்—உத்தமபட்சம். The first kind, the best kind.

இரண்டாம்பட்சம். Of the secondary class; an inferior kind.

மத்திமபட்சம். Of a middling quality.

கிடையாதபட்சத்துக்கு. In case it is not to be got.

அப்படிநடக்கிறபட்சத்தில். In case it happen thus.

பட்சங்காட்ட, inf. To show kindness.

பட்சதாபம், s. Intense fondness, or attachment, பரிதாபம்.

பட்சந்தோறும். Every lunar half month, ஒவ்வொருபட்சமும். 2. Every side, party, &c., பக்கந்தோறும்.

பட்சபாதம்—பட்சவாதம், s. Adopting or favoring a side or argument; partisanship, partiality, favoritism, ஓரம்.

பட்சப்போலி—பட்சாபாசம், s. [in log.] Fallacy arising from the point in question, or pakshum, of which there are four varieties.

பட்சம்வைக்க, inf. To be kind, affectionate, gracious, as ஒருவன்மேல்பட்சம்வைத்தல்.

பட்சவாதம்பண்ண, inf. To act with partiality.

பட்சவாதி, s. A partial person, one biased, a partisan, a schismatic.

•பட்சி—பக்ஷி, s. A bird, any winged creature, பறவை. W. p. 491. PAKSHIN.

அவன்இறகில்லாப்பட்சி. He is a bird without feathers; i. e. destitute.

பட்சிக்கூடு, s. A bird's nest, or cage.

பட்சிசாதி, s. Different species of birds, the feathered tribes.

பட்சிசாஸ்திரம், s. A species of augury by means of five birds. See பஞ்சபட்சி.

பட்சிசாலம், s. The feathered tribes, பறவைக்கூட்டம்.

பட்சிதோஷம், s. A kind of sickness, in a child supposed to be occasioned by the shadow of a hungry bird falling on it in the morning.

பட்சியெழுப்புதல், v. noun. Rousing birds, as fowlers.

பட்சிராசன், s. The hawk as king of birds, கருடன். See பக்ஷிராசன்.

பட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To eat in large quantities or in haste, to gobble, to glut, to munch; to devour as cannibals or voracious animals, மிக உண்ண. 2. To consume, as fire, அழிக்க. (c.)

பட்சித்தாலும்அவன்சித்தம், ரட்சித்தாலும்அவன்சித்தம். Though he destroy or save,—his will [be done.]

பட்சிப்பு, v. noun. Eating, consuming, devouring.

பட்டகசாலை—பட்டசாலை, s. The hall or public room in a house, கூடம். (c.)

பட்டகம், s. A plant, புழுக்கொல்லி, Aristolochia, L. (R.)

பட்டடை, s. A stock, heap; pile of straw, firewood or timber, குவியல். 2. The anvil of a black-smith, gold-smith, &c., அடைகல். 3. A black-smith's or other vise, அடைகுறடு. 4. A mechanic's shop with its various implements, கம்மியர்சாதசாலையும், கருவியும். 5. Any thing held against another, as a support in driving a nail, தாங்குகருவி. 6. A corn-rick, or enclosure of straw, &c., for grain, தானியஅறை. 7. A layer or bed of olas, to place things on, தானியப்படுக்கை. 8. A frame of timbers to place under a dhoney when ashore, to keep it from the ground, தோணிதாங்கி. 9. A support for the head, in place of a pillow, தலைதாங்கி. 10. A support, or prop to keep a thing from falling or moving, தாபம். 11. An ornament for the neck, கழுத்தணி. 12. A piece of board temporarily used as a seat, தாங்குபலகை.

பட்டடைவாய்த்தால்பணிவாய்க்கும். If the anvil be obtained, the work will be done.

பட்டடைகட்ட, inf. To store up grain in an enclosure of straw. 2. To set a prop or support. 3. To erect a work-shop. 4. To steal.

பட்டடைகாக்க, inf. To watch the corn-stack.

பட்டடைக்கழனி, s. A cultivated field.

பட்டடைக்குத்தண்ணீர் இறைக்க, inf. To raise water for irrigation.

பட்டடைமனை, s. A work-bench.

பட்டடையார், s. [hon.] The master of a shop. 2. An overseer.

பலபட்டடை, s. [com. பலபட்டறை.] The residence of people of several tribes. See சாதி.

•பட்டணம், s. Town, city, a large town, நகரம். W. p. 496. PAT'T'ANA. (c.)—Note. The Sanscrit does not warrant the distinction which makes பட்டணம் a large and பட்டினம் a small city; but it is Tamil usage.

பட்டணக்கரை, s. The town and its vicinity taken collectively. (Colloq.)

பட்டணசுவாமி, s. A devotee-poet of Caveripumpatnam, who was a rich merchant, but renounced the world, and wrote many small poems; also பட்டணத்துப்பிள்ளை. 2. An arbitrator in a town.

பட்டணத்தார், s. [sing. பட்டணத்தான்.] Inhabitants of a town, citizens.

பட்டணப்பழக்கம், s. City manners.

பட்டணப்பிரவேசம், s. Entrance into a town. 2. Parading through a town in state, turning to the right.

பட்டணவாசம், s. Residence in a town, a settlement, a town.

பட்டணவாசி, s. Inhabitant of a town.

பட்டப்பகல், s. Open day, broad daylight, சுடுபகல். (c.)

பட்டப்பகற்புரளி. A misdemeanor perpetrated in open day.

•பட்டம், s. A plate of gold worn on the forehead, as an ornament, or badge of distinction, நெற்றிப்பட்டம். 2. A title, an appellation of dignity, a title of office, ஆதிக்கப்பேர். 3. Regency, reign, அரசு. 4. A metal clasp, or clew, பூண். 5. The flat side of a figure, பட்டை. 6. Paper kite, காற்றாடி. 7. Cloth, சீலை. 8. Way, road, path, வழி. 9. Any of the inferior states of bliss. See பதவி. 10. Bed, couch, &c., for sleeping, விலங்கின்படுக்கை. 11. The bosgrunniens, கவரிமா. 12. A tank, pond, குளம். 13. Weapon, tool, implement, ஆயுதம். See W. p. 496. PAT'T'A. and 611. B'HAT'T'A. 14. Tonsure of the crown of the head, as among the Romish priesthood. (Beschi.) 15. See படு, v.

பட்டக்காரன், s. A man who has a title.

பட்டங்கட்ட—பட்டங்கொடுக்க—பட்டஞ்சூட்ட—பட்டத்திற்சேர்க்க, inf. To confer a title of dignity. 2. To invest with office, dignity, authority, to install.

பட்டங்கட்டி, appel. n. A person invested with authority. 2. A head-man of the கைக்கோளர், பரவர், முற்குகர் castes.

பட்டச்சீலை, s. Sand-paper. See சீலை.

பட்டஸ்திரீ — பட்டதேவி — பட்டமகிஷி—பட்டமகிஷி, s. The chief or legal queen.

பட்டத்தரசி, s. As பட்டஸ்திரீ.

பட்டத்தானை—பட்டத்தியானை, s. The chief elephant of a king, necessary to his royal state; and which, if there be no heir to the throne, is said to select one to be king, by divine guidance, when blind-folded.

பட்டத்திலிருத்தல் — பட்டத்துக்கிருத்தல்—பட்டமாளுதல், v. noun. Reigning.

பட்டத்துக்குமாரத்தி, s. The king's eldest daughter.

பட்டத்துக்குமாரன் — பட்டபஸ்திரிபின்ன, s. The heir apparent, being a son.

பட்டத்துத்துரை—பட்டத்துரை, s. The heir to the throne, or to some high dignity.

பட்டந்தரித்தல் — பட்டம்பெறுதல், v. noun. Taking or obtaining a title, or dignity. 2. Investing with authority, installing, ordaining, crowning.

பட்டந்தீர்தல், v. noun. [also பட்டைதீர்தல்.] Cutting a gem, &c., forming the faces, or sides, and polishing it.

பட்டப்பிரபு, s. A nobleman of title, or dignity.

பட்டப்பெயர், s. Title or name of dignity. 2. [in burlesque.] A nick-name.

பட்டமணி, s. Gold beads, forming a necklace.

பட்டம்பிடிக்க, inf. To fasten metal clasps in the corners of a box.

பட்டவஸ்திரம், s. A robe of state.

பட்டவர்த்தனம், s. A large mark on the forehead used by *Smartas* and others.

பட்டவர்த்தனர், s. Persons of royal birth, அரசகுலத்தோர். 2. Tributary or inferior princes, who wear a plate on the forehead as distinguished from மகுடவர்த்தனர். 3. *Smartas* and those who wear a large mark on their foreheads.

பட்டவிருத்தி, s. Exemption from tribute.

பட்டவிளக்கு, s. A lamp with flat sides, பட்டைதீர்த்தவிளக்கு.

பட்டாபிஷேகம் — பட்டாபிடேகம், s. Coronation, so called because the person is anointed and bathed before the ceremony.

பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல் — பட்டாபிஷேகம்பண்ணுதல், v. noun. Crowning.

•பட்டயம், s. Sword, வாள். See பட்டையம். 2. Charter, deed, royal grant, சாதனம். [ex பட்டம்.]—[In Govt. usage.] A deed of lease given to a ryot, shewing the terms on which he is to cultivate certain lands; (c.)

பட்டறை, s. [improp. for பட்டடை.] An anvil and workshop, &c.

•பட்டன், s. [Hon. பட்டர்.] A learned man, *especially* one conversant with philosophical systems, கலைஞானபண்டிதன். W. p. 611. B'HAT'T'A. 2. One of a class of brahmans, ஓர்பிராமணர். (c.) 3. A bard, a poet, கவிபாடுவோன்.

பட்டாசிரியன், s. A learned man, the author of a sect, ஓர்சமயாசிரியன்.

பட்டா—பட்டாக்கத்தி, s. (Hind.) A sword, வாள்.

பட்டாவும்பரிசையும். Sword and shield.

•பட்டா, s. A deed of lease as பட்டயம். [Hind. usage.] 2. A flat iron bar, commonly used for the tire of the fellies of a wheel, வண்டிப்பட்டா. (c.)

பட்டாதார்—பட்டாதாரன், s. A lease-holder; [ex தர், person. affix.]

பட்டாப்போடுதல், v. noun. Fitting the iron round the wheel.

பட்டாமணியக்காரன், s. A principal ryot appointed for the collection of taxes and superintending village affairs.

பட்டாங்கு, s. Truth, real or exact truth, the very words, உண்மை. (p.) 2. [vul. பட்டாங்கு.] Jest, farce, waggery; specious falsehood, sophistry, மெய்போற்பேசுகை. See பட்டாங்கு. 3. [unusual.] (Beschi.) A painted cloth, with figures, worn by women, சித்திரச்சேலை.

பட்டாங்குபேசுகிறான். He chatters vainly, tells falsehoods.

பட்டாங்குக்காரி, s. [masc. பட்டாங்குக்காரன்.] A mischievous woman.

பட்டாசு, s. (Hind.) Crackers in fire-works, வாணவெடி. (c.)

பட்டாடை, s. Silk-cloth. See பட்டு.

பட்டாணி, s. A pea, a kind of pulse, ஓர்வகைப்பயறு. 2. (Hind.) A class of Mohammedans, a *Patan*, a Mogul soldier, ஓர்சாதியார். 3. A kind of bird, the Hoopæ. ஓர்குருவி. 4. [prov.] A clamp iron. See ஆணி.

பட்டாணிச்சி, s. A female of the பட்டாணி tribe.

பட்டாணித்தைலம், s. Itch ointment made of orpiment, &c, சிரங்கெண்ணெய்.

பட்டாணிப்பயறு, s. A kind of pulse, Pisum sativum.

பட்டாணிப்பாஷை, s. Language of the Lahore Mohammedans.

•பட்டாரகன், s. Argha of the Jainas, அருகன். 2. [pl. பட்டாரகர்.] A guru, or a sage, குரு. 3. A god, தேவன். W. p. 611. B'HAT'T'ARAKA.

பட்டாவளி, s. [in combin.] See பட்டு.

பட்டாளம், s. (for.) Regiment. [Eng. battalion.] (c.)

பட்டி, s. Cattle-fold, or hurdle of which the fold is made, ஆட்டுக்கிடை. 2. [loc.] Betel-leaf folded with areca-nut, lime, &c., for guests, பாக்குவெற்றிலைச்சுருள். 3. A list, அட்டவணை. 4. Prime minister and half brother of Vicramaditya, of Ougein, விக்கிரமாதித்தன்மந்திரி. 5. Theft, robbery, pillage, damage by wild beasts, களவு. (சது.) 6. Looseness of conduct, a loose woman, கெடுமதி. 7. A harlot, prostitute, வேசி. 8. Small sea shells, பலகறை; also பட்டி. 9. A kind of shrub, ஓர்செடி. 10. Float, raft, தெப்பம். 11. A child, பிள்ளை. 12. A stripe as பட்டை. 13. [prov.] A measure of land sufficient for a sheep-fold, நிலத்தினளவு.

பட்டிக்காவல், s. Watch for folded cattle.

பட்டிக்குறி, s. [prov.] The mark of the family or tribe branded on cattle, as distinguished from பேர்க்குறி.

பட்டித்தனம், s. Fraudulence, deceitfulness.

பட்டித்தொழுவம்—பட்டித்தொழும், s. A pound for cattle.

பட்டிபெயர்த்தல், v. noun. Removing cattle.

பட்டிபெருகுதல், v. noun. Increasing, as one's cattle.

பட்டிப்படி, s. Allowance to a boy for folding, and watching cattle.

பட்டிப்பொங்கல், v. noun. Boiling rice in the fold, and adorning the cows with flowers, &c., at the Pongul feast.

பட்டிமரம், s. A club tied to the neck of mischievous cattle, to prevent their going astray, கொண்டிமாட்டுக்கட்டை.

பட்டிமாடு, s. A cow or bullock that strays. See கொண்டிமாடு.

பட்டிமுறிக்க, inf. To break out of the fold, கட்டுக்கடக்கபோக. 2. [fig.] To forsake or leave one's company, கட்டுக்கடக்க.

பட்டிமேய்தல், v. noun. Straying as cattle or wild beasts, and doing damage.

பட்டியாய்த்திரிய — பட்டியாய்ப்புறப்பட, inf. To play the whore, to be a prostitute.

பட்டியெடுக்க—பட்டிவாங்க, inf. To take a fine as poundage.

பட்டியூண், s. [prov.] Hire for folding a flock or herd, to manure another's land, taken at harvest, பட்டிப்படி.

பட்டிவாயாட, inf. To scold, to be loose in behaviour and talk, as a prostitute.

•பட்டி, s. Place, room, location, இடம். 2. (c.) Village, hamlet, சிற்றூர். 3. Cloth, சீலை; [ex பட்டம்.] (சது.)

பட்டிக்காடு, s. [appel. பட்டிக்காட்டான்.] A scattered village in a jungle.

பட்டிகர் — பட்டிகள், s. Thieves, defrauders, திருடர்கள்; [ex பட்டி.] (சது.)

•பட்டிகை, s. A woman's girdle, or belt of gold or silver, அரைஞாண். 2. Stays for the breast, முலைக்கச்சு. 3. Cloth, சீலை. [See Sa. Pat't'aka. W. p. 496.] 4. Raft, a float, தெப்பம். 5. Boat, dhoney, தோணி. 6. A creeping plant, சீந்தில் creeper. (சது.) 7. A kind of flowering shrub, *probably* the பட்டி. 8. [in architec.] Moulding or ornamental work about a tower, மதிற்சுற்றின்சித்திரக்கம்பி.

பட்டிடை, s. A shrub with white flowers, கற்பிரமட்டை, Nerium coronarium, *L.*

பட்டிணி, s. [vul. for பட்டினி.] Hunger.

பட்டிமை, s. Deceit, guile, fraud, வஞ்சகம். 2. Robbery, stealing, களவு; [ex பட்டி.]

பட்டியல், s. A lath, வரிச்சல். (Beschi.)

பட்டினம், s. A small city, சிறுநகர். See பட்டணம். 2. A maritime village, நெய்தனிலத்தூர். (சது.)

பட்டினச்சேரி—பட்டினவச்சேரி, s. A hamlet of fishermen.

பட்டினவன், s. [fem. பட்டினத்தி, or பட்டினவத்தி.] An inhabitant of a small village. 2. A class of fishermen, கடியர், distinguished from செம்படவர்.

பட்டினி, s. [vul. பட்டிணி.] Destitution of food, hunger, *sometimes* from fasting or abstinence, through urgency, or medical prescription, உண்ணாதிருத்தல். (c.)

பட்டினிகாத்தல், v. noun. Going without food at a funeral house.

பட்டினிகிடக்க, inf. To starve, commonly from necessity; *spoken in contempt.*

பட்டினிபொறுத்தல், v. noun. [prov.] Suffering hunger.

பட்டினிபோடுதல், v. noun. Making one go without food; starving a patient as a means of cure.

பட்டினிப்பண்டம், s. [prov.] Coarse food, as taken at funerals, in token of mourning.

பட்டினியாயிருத்தல், v. noun. Starving, famishing.

•பட்டு, s. Silk, wove silk, பட்டாடை. 2. Fold, plait, doubling of cloth; a string, a necklace, &c., மடிப்பு. 3. An upper or outer garment—as a shawl, a scarf or a mantle, மேற்போர்வை. 4. Sack-cloth of Indian hemp, as கோணிப்பட்டு, whence the name "gunny bags." 5. An affix to the name of a small town, village, or hamlet, as செங்கல்பட்டு. W. p. 496. PAT'T'A. (வ.)

பட்டுக்குலைந்தாற்போச்சு. If silk be rumpled, it is spoiled.

பட்டுப்போலே நைசு. Very fine powder.

பட்டுப்போலேசெலிக்கும். Sifting in a very fine fan.

பட்டுக்கயிலி, s. A silk apron. (R.)

பட்டுக்கயிறு, s. Silk-cord.

பட்டுக்கரை, s. A silk stripe or border; For the compounds, see கரை.

பட்டுக்குஞ்சம், s. Silk tassels, &c.

விளக்குமாற்றுக்குப்பட்டுக்குஞ்சங்கட்டினாற்போல். Like silk tassels tied to a broom; i. e. inconsistent finery.

பட்டுச்சுருட்டு—பட்டுச்சுருள், s. [also தாம்பாளச்சுருட்டி.] A superior kind of silk; a roll of silk.

பட்டுநூல், s. Silk-thread, raw silk.

பட்டுநூற்காரர், s. Silk-weavers. 2. A caste of weavers, தொசி.

பட்டுநூற்பூச்சி, s. As பட்டுப்பூச்சி.

பட்டுப்பட்டாவளி, s. Various kind of silk, and other valuable stuff.

பட்டுப்பருத்தி, s. The silk-cotton tree, on the leaves of which the silk-worm is said to feed.

பட்டுப்புடவை, s. Silk cloth or garment.

பட்டுப்பூச்சி, s. A silk-worm.

பட்டுவாடா-பட்வாடா, s. (Hind.) Distribution, disbursement of advances, &c., சம்பளமுதலியகொடுத்தல்.

பட்டை, s. Bark of a tree, மரத்தோல். (வ.) 2. Coats forming the stalk of the plantain tree, வாழைப்பட்டை. 3. Gold or silver fringe, சரிகைப்பட்டை. 4. A stripe or streak, in general rather broad, பட்டைக்கோடு. 5. [in combin.] A flat part of the body, the shoulderblade. See கைப்பட்டை, and தோட்பட்டை. 6. A thick fillet, web, &c., of gold thread, பொற்சரிகைப்பட்டி. 7. A collar of a shirt or cloak, a cape, கழுத்துப்பட்டை. 8. A palmyra timber, பனம்பட்டை. 9. [probably a change of புடை.] A well-basket, இறைகூடை. 10. [in architecture.] A frieze, போதிகை. (Beschi.) 11. A rhomb, in gems, மணிப்பட்டைப்பட்டை. 12. A broad folded seam, பட்டைத்தையல். 13. A small casket made of bark—as பொதிப்பட்டை. The compounds relating to a well-basket are of Jaffna.

பட்டைகோலுதல், v. noun. [prov.] Making a well-basket of palmyra leaf.

பட்டைக்காறை, s. An ornament for the neck, தொங்கற்றாலி. See காறை.

பட்டைக்கிடங்கு—பட்டைக்குழி, s. A cavity at the bottom of a well. See குழி

பட்டைசீவ—பட்டைதட்ட—பட்டையுரிக்க, inf. To scrape off bark.

பட்டைச்சாதம், s. Boiled rice moulded in a metal cup. See சாதம்.

பட்டைச்சாராயம், s. Arrack extracted from a bark. See சாராயம்.

பட்டைதிர, inf. [also பட்டையடிக்க.] To mark stripes of red and white on the walls of a Brahman's house and trees around. 2. See தீர், v.

பட்டைத்தையல், s. As பட்டை, 12.

பட்டைநாமம், s. A wide mark on the forehead. See நாமம்.

பட்டைமுட்டு, s. [prov.] Striking of the well-basket on the bottom from shallowness of water.

பட்டையரைஞாண், s. A broad waist-ring. See அரைஞாண்.

பட்டைவிட்டுப்போதல், v. noun. The bark becoming loose.

யோகப்பட்டை, s. A narrow stout web, used by a devotee to tie his knees in a sitting posture while he is engaged in meditation.

•பட்டையம், s. [Tel. పట్టెము.] A sword, &c., வாள். See பட்டயம்.

•பட்டோலை, s. A magistrate's order, a royal proclamation, edict, &c., அரசன்கைத்திருமுகம். See ஓலை. W. p. 496. PAT'T'OLIKA. 2. An ola with the rib removed, folded and prepared for writing, எழுதக்கோலைத்த ஓலை. 3. List, catalogue of articles, inventory, அட்டவணை. 4. The first draft of a petition or other public writing especially what is written from dictation, ஒருவர்சொல்லஎழுதிய ஓலை. 5. A doctor's prescription. (c.)

பட்டோலைகொடுக்க, inf. To give a list or schedule of one's landed property in case of sale.

பட்டோலைக்கட்டு, s. A bundle or file of writs.

பட்டோலைச்சரக்கு, s. Drugs as distinguished from curry-stuffs.

பட்டோலைபிடிக்க, inf. To draw out a draft from dictation.

பட்டோலைபோடுதல், v. noun. Making the draft of a writ to be translated. 2. Making a list of articles. 3. Writing a receipe.

பட்வாடா. See பட்டுவாடா.

பணதி, s. [improp. for பணிதி.] Jewels, ornaments, decorations, &c.

பணம், s. Thickness, largeness, பருமை. (வ.)

•பணம், s. Money in general, wealth, திரவியம். W. p. 496. PAN'A. 2. A fanam, a small coin of gold or silver, பணம். 3. Coin, gold coin, காசு. (c.)

பணத்துக்குப்பணவிடை. Very scarce. just the weight of a fanam for a fanam; hyperbolical.

பணத்தோடேஉயிரைவிடுவான். He will relinquish life as soon as money.

பணக்கலியாணம், s. [prov.] A feast made to obtain contributions from friends.

பணக்காரன்—பணமுள்ளவன், s. [fem. பணக்காரி.] A rich man.

பணச்சலுகை, v. noun. Show, parade, insolence of wealth.

பணச்செப்பு, s. A money-box.

பணச்செருக்கு, s. Pride of wealth.

பணச்செலவு. Expenditure of money.

பணத்துக்குக்கொள்ளுதல், v. noun, Making an actual, unconditional purchase. 2. Acquiring by purchase.

பணத்தையிறைக்க, inf. To spend money lavishly.

பணத்தோடேபணம், s. Accumulation of wealth; (lit.) money with money.

பணந்திரட்ட, inf. To treasure up. See திரட்டு.

பணப்பித்து, s. Greediness after money, avarice.

பணப்புரட்சி—பணப்புரட்டு, v. noun. [prov.] Command of money, abundance of wealth.

பணப்பெட்டி, s. A money-box, coffer, &c.

பணப்பெயர்ச்சி — பணப்பெயர்த்தி, v. noun. [prov.] Raising money by borrowing, &c.

பணப்பெருமை, s. Pride of wealth.

பணப்பேய், s. A very avaricious, covetous person.

பணமடித்தல் — பணம்வெட்டுதல், v. noun. Coining money.

பணமிடுக்கு, s. Power of wealth.

பணமுடிப்பு, s. Money tied in a little piece of cloth, or on the ends of a garment.

பணமுட்டு, s. Straits for want of money.

பணமூறுதல், v. noun. Accruing as money, increasing as income, &c.

பணம்பரிமாறுதல், v. noun. [prov.] Circulation of money. 2. Money being at command.

பணம்பறித்தல். Getting money by dishonorable means, as prostitutes, strolling jugglers, impostors, &c.

பணவரவு, s. Income.

பணவாஞ்சை, s. Desire of money, avarice.

பணவிடை, s. A small weight of gold, the ninth of a pagoda, also the twelfth of a கழஞ்சு.

பணமில்லாதவன்பிணம். One without property is but a corpse.

ஈட்டிஎட்டினமட்டுக்குத்தும், பணம்பாதாளமட்டும்பாயும். The spear will pierce its own length, money will go ten காதம், or 100 miles.

பணம்இறகில்லாப்பட்சியாய்ப்பறக்கும். Wealth is a bird flying without wings.

•பணம், s. The expanded hood of the cobra, பாம்பின்படம். W. p. 594. P'HAN'A. 2. The cobra-snake itself, சர்ப்பம்.

பணமணி—பணாமணி, s. As நாகமணி, the jewel in a snake's head.

பணாமகுடம், s. The expanded hood formed into a crown.

பணாடவி, s. The Audisésha that supports the earth, ஆதிசேஷன்; [ex அடவி, cluster.]

•பணயம், s. A pledge, pawn, அடகு. 2. Money, பணம். 3. Pay to a prostitute, &c, வேசிப்பணயம். See PAN'AYA. W. p. 496.

பணயம்பேச, inf. To negociate with a courtezan.

பணர், s. Thick branches, &c., of twigs; [ex பணை.]

பணர்விட்டுக்கிளைத்தல். Growing thick as trees, &c.

•பணவம், s. A small single headed drum, தம்பட்டம். W. p 496. PAN'AVA.

பணவன், s. As பணிசெய்மகன்.

பணவை, s. An eagle, கழுகு. 2. A raised stage for watching a field, பரண். (சது.) 3. A shelf, தாங்குபலகை.

•பணுடவி—பணுமணி. See பணம்.

பணி, s. Act, action, performance, செய்கை. 2. Work, service, art, pursuit, தொழில். [Tel. పని.] 3. Jewel, jewelry, trinkets, ஆபரணம். 4. Services to a deity, carpentry, architecture, &c., about a temple, திருப்பணி. 5. Office, trade, craft, வேலை. 6. Duties of a slave, slavery, அடிமை. 7. Servitude, attention to a superior—as a religious mendicant, தொண்டு. 8. Command, order, direction, கட்டளை. 9. Word, saying, சொல். 10. Woven silk, பட்டுச்சேலை.

பருத்திக்கடையில்நாய்க்குப்பணியென்ன. What business has a dog in a cotton shop? [prov.]

பணிசெய்மகன் — பணிசெய்பவன், s. A servant to a superior. 2. One who blows the long trumpet at funerals, &c.

பணித்தட்டார், s. [pl.] Goldsmiths.

பணிப்படுத்த, inf. To manufacture, to make an article.

பணிப்பெண், s. A chamber-maid, a lady's maid, ஏவல்செய்பவள்.

பணிமுட்டு, s. Goldsmith's tools; utensils, implements — especially in temples. See தட்டுமுட்டு, திருப்பணிமுட்டு.

•பணி, s. A snake, பாம்பு. W. p. 594. P'HAN'IN.

பணிச்சக்கரம், s. [in astrol.] A diagram in the form of a snake, for determining the day for sowing a field, நிலச்சக்கிரம்.

பணிகாரம், s. Cake, pastry, fritters, or pie. See பணியாரம்.

பணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், பணிய, v. n. To become, or be, low in rank, or office; to be low, as a house or branch; to be short, as a person, a post, or a tree, தாழ. 2. To bow, to bend, to stoop; to make obeisance or a courtesy, to prostrate one's self in reverence, or worship; to be humble, submissive, வணங்க. 3. To decline, as a heavenly body, to descend lower, as a bird, &c., இறங்க. (c.) 4. [prov.] To become inferior, to fall in price, or as wages, குறைய. 5. To be reduced in circumstances, எளிமையாக. 6. [prov.] To eat, to feed, *from the posture in eating.* See பூதகலம்பணிதல்.

எல்லார்க்கும்நன்றாம்பணிதல்..........A humble walk is good for all.

பூதம்பணிகிறதுபோலப்பணிகிறான். He gobbles up his food like an elf.

தலைபணிதல், v. noun. Bowing, hanging the head. See தலைவணங்க, தலைசாய்க்க.

சாதுபெயருக்குத்தலைபணியபடுத்தல். Behaving so as to command reverence.

பணித்திறக்க, inf. To take down, as a load, கீழேயிறக்கிவைக்க.

பணித்துக்கட்ட, inf. To build low—as a wall, or a house; to tie or fasten low. 2. To put on a dress so as to have it hang low.

பணிந்தகூரை, s. A low-eaved roof.

பணிந்தவன், appel. n. A shortish person.

பணிந்தவார்த்தை, s. Submissive words; modest or reverential language.

பணிந்துகேட்டல், v. noun. Asking humbly.

பணிந்துநடக்க, inf. To walk humbly, behave submissively. 2. To act servilely.

பணிந்துபோகுதல், v. noun. Becoming short or low, &c.

பணிமொழி, s. Humble, reverential or submissive language, தாழ்ந்தசொல். (p.)

பணிய, inf. [adverbially.] Low down, lower, below. 2. On the floor or ground 3. Less in number, rank or degree.

பணியவைக்க, inf. To set on the ground, put down. 2. To put or place lower.

பணியல், v. noun. Worship; worshipping.

பணிக்கம், s. Amendment by correction. (R.) 2. See பணிக்கு.

பணிக்கம்பிட, inf. To amend, to adjust.

பணிக்கன், s. The director or manager of a play, who trains the actors; a dancing master, கூத்தாட்டுவோன். 2. A fencing master, சிலம்பம்பயிற்றுவோன். 3. The manager of an elephant, an elephanteer, யானைப்பாகன். 4. One who teaches the use of arms, ஆயுதம்பயிற்றுவோன். 5. A teacher of any art; preceptor, a superintendent, a manager, உபாத்தியாயன். 6. A master builder, சொற்பநூலவன். 7. The headman of the barber-caste, நாவிதன். 8. A doctor who cures the poison of snakes, விஷவைத்தியன். 9. A man who distils arrack, சாராயங்காய்ச்சுவோன்; *used in the south.*

இவன்பாதாளப்பணிக்கன். He is very profound.

சுவருமூருங்கிறபணிக்கன். A workman who stones, or walls, wells.

பணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To say, to speak, to declare, சொல்ல. 2. To give, to bestow, கொடுக்க. (சது.) 3. To order, to command, to direct, கட்டளையிட. [*from Sa. B'han'a, to say.*] 4. (c.) To lower or put low, to depress, to let down lower, to insert deeper, தாழ்த்த. 5. To degrade, to humble, to bring down; reduce in rank, degree, office, or price, குறைக்க.

பணிக்கு, s. [improp. பணிக்கம், பணிக்கு.] Accurateness of design, neatness, elaborateness in a work, திருத்தம். 2. Good health, a good constitution, செவ்விடம். (c.)

பணிக்காய், adv. Well, prudently, properly.

பணிக்காய்ச்சமைக்கிறவன், appel. n. One who cooks well.

பணிக்குசெலுத்துகிறவன், appel. n. A superintendent of workmen.

பணிக்குசொல்லுதல், v. noun. Directing the doing of a thing.

கட்டினவீட்டுக்குப்பணிக்குசொல்லுகிறவன்...... One who finds fault with a house that is already built, *said, of a supercilious critic.*

பணிக்குபண்ண, inf. To prepare, put in order.

அவனுக்குஉடம்புபணிக்கில்லை. His bodily health is not good.

பணிக்கை, v. noun. [prov.] Trimming the hair about the face, செந்நியாயமயிர்வெட்டுகை. 2. As பணிக்கு.

•பணிதி, s. Jewels, ornaments, trinkets, jewelry, ஆபரணம். 2. Adorning, decoration, அலங்கரிப்பு; [ex Pan'ita, transacted.]

பொன்ஒன்று, பணிதிபல. Gold is one, ornaments (of gold) many; used to show that God though one exists in many forms.

பணிய—பணியல். See பணி, v.

பணியாரம், s. [also பணிகாரம், sometimes பண்ணிகாரம்.] Sweet cakes, fritters. (c.)

மாவுக்குத்தக்கபணியாரம். The fritters are as the meal; i. e. one's expenses should be proportionate to his means.

பணியாரக்குடம், s. A new pot full of sweet cakes; being one of the marriage presents commonly given by the bride's party.

பணியாரச்சட்டி, s. A pot for frying cakes.

பணியாரஞ்சுடுதல், v. noun. Baking or frying cakes.

பணியாரத்துத்தி, s. A shrub, whose seeds are used for cakes. See துத்தி.

பணியார், appel. n. [pl.] Enemies, பகைவர்; [ex பணி, v. n.]

பணியிணுக்கு, s. A plant, Asparagus racemosus, தண்ணீர்விட்டான். (R.)

•பணிலம், s. A chank, சங்கு. 2. A right handed chank, one turning to the right, வலம்புரிச்சங்கு. 3. Word, declaration, சொல். (பிங்.) [ex Sa. B'han'a, to sound, say.]

பணிவிடை, s. Service, employment of a servant, dependent, &c., குற்றேவல். 2. Work, business, occupation, office, work of an artist, வேலை. 3. Commission, errand, orders, command, கட்டளை; [ex பணி, v.]—*Note.* This word is often used in compliment, as என்னபணிவிடை, what commands, what service can I render?

பணிவிடைக்காரன், s. [fem. பணிவிடைக்காரி, pl. பணிவிடைக்காரர்.] A servant, a house servant. 2. An artist, artisan, workman.

பணிவிடைகேட்டல், v. noun. Doing one's commissions, or errand. 2. Waiting on one as a servant.

பணிவு, v. noun. Lowness, depression. See பதிவு. [prov.] 2. Stooping, couching, பதுங்குகை. 3. Humility, submission, subordination, கீழ்ப்படிகை. 4. Reverence, veneration, worship, வணக்கம்; [ex பணி, v. n.]

பணிவானநடை, s. Humble, submissive behaviour.

பணை, s. Thickness, greatness, loftiness, பருமை. 2. Dignity, excellence, superiority, பெருமை. 3. Branch of a tree, மரக்கொம்பு. 4. Bambu, மூங்கில். 5. The அரசு tree, Ficus religiosa. 6. The முரசு or war drum. 7. Drum of agricultural tracts, மருதநிலப்பறை. 8. A drum in general, பறைப்பொது. 9. Agricultural land or soil, மருதநிலம். 10. Field, rice-land, வயல். 11. Row or stand of horses; stable, குதிரைப்பந்தி. 12. Litter of a beast, lair, விலங்கின்படுக்கை. 13. Error, mistake, பிழை. (சது.)

வேய்மருள்பணைத்தோள். A beautiful arm (of a female), like the first shoot of a bambu. (*p*)

பணைத்திராய், *s.* A plant, Pharnaceum. (*R.*)

பணை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be thick, large, wide; to extend, to ramify, to grow thick or close, as branches, பருக்க. 2. To miss, fail, err, தவற. 3. [*also* சணை.] To thrive, to flourish, செழிக்க.

அவன்பாவம்பணைத்தது. His sin is aggravated. (*R.*)

பணைத்தபகழி. An arrow that has missed the mark. (*p.*)

செல்வம்பணைத்தது. Prosperity has increased.

•பணையம், *s.* A pawn, pledge, &c. as பணயம்.

பண், *s.* Harmonious sound, music, song, musical mode, tune, இசைப்பாட்டு. 2. A full stringed lute, a வீணை with ten strings, நிறைநரம்புள்ளவீணை. 3. Horse's saddle or harness, gear, tackle, குதிரைக்கல்லணை. (சது) 4. Fitness, adaptation, good quality, suitableness, order, தகுதி. 5. Docility, teachableness, training, அமைவு. 6. Trappings of an elephant or other beast, வாகனங்களின்மேற்றவிசு. 7. Larboard side of a dhoney, மரக்கலத்தின்இடப்புறம். 8. Stay-rope, &c., on the larboard side, பாய்மரக்கயிறு. 9 [*for* பணி.] Service, work, business, employment; service to the Deity, or a superior, தொண்டு. 10. [*limited*] A time, a season, as a day, year, &c.

பண், ச. Four kinds of melody in reference to soil; பாலை, barren ground; 2. குறிஞ்சி, hilly ground; 3. மருதம், cultivated land; 4. செவ்வழி, land near the sea. (சது)

பண், உக. Twenty one kinds of melody, in three classes: இராப்பண், க, a class of nine night-melodies; பகற்பண், க, a class of nine day-melodies; பொதுப்பண், ௩, a class of three melodies for night or day.

பண்கயிறு, *s.* Larboard stay-rope of a dhoney.

பண்கொடி, *s.* A cane, or ratan used for wattling, or wicker work; an osier, a long switch.

பண்டர், *s.* Bards, singers of a low caste accompanying a great man, and chanting his praises, பாடற்றிறமக்கள். (சது.)

பண்ணுனவன், *appel. n.* A man of good manners or habits. (*limited.*)

பண்ணுய்ப்பாடுதல் — பண்ணிலேபாடுதல், பண்ணோடேபடித்தல்—பண்ணோடேபாடுதல், *v. noun.* Singing in a proper tune.

பண்ணுக்குவருதல். As பண்படுதல். (*R.*)

பண்ணுறுத்த, *inf.* To harness. 2. To garnish. (*p.*)

பண்தப்புதல். The tune going wrong.

பண்படுதல், *v. noun.* Becoming or being made fit or serviceable, சீர்திருத்தல். 2. Being proper for tillage, as land, செப்பமாதல். 3. Being obedient, submissive, teachable, அமைதல். 4. Helping, serving, உதவுதல்.

பண்படுத்தல்—பண்படுத்துதல், *v. noun.* Fitting, adapting, tempering, seasoning, preparing, or tilling land.

பண்படாதசிறை, *s.* An untractable slave.

பண்படாநிலம், *s.* Soil not prepared for tillage. 2. Uncultivated land.

பண்பட்டவன், *appel. n.* [*neg.* பண்படாதவன்.] An educated, experienced man.

பண்பட்டுத்திரிதல், *v. noun.* Attending courteously on one; or continuing in a course of service.

பண்பாடுதல். Learning the gamut and other varieties.

பண்பிடித்தல். Pitching the right musical note.

காலைப்பண், *s.* Morning.

சால்பண், *s.* A wicker work covering a large water jar.

செவிப்பண், *s.* A cane basket to enclose a water-ewer, &c., for travellers.

மாரிப்பண், *s.* Rainy season.

விடியற்பண், *s.* Daybreak.

•பண்டகசாலை, *s.* (*Tel.* పంటశాల.) A storehouse, &c., as பண்டசாலை.

•பண்டகேந்திரம், *s.* [*in astron.*] The argument of anomaly.

•பண்டம், *s.* A thing, substance, article, utensil in a house, பொருள். (சது.) 2. Gold, wealth, பொன். 3. Store, provision, grain, merchandize, சரக்கு. 4. Cakes, பணிகாரம்.

பண்டக்காரன், *s.* A man of property, a rich man. 2. Owner of goods.

பண்டசாலை, *s.* A granary, a storehouse, களஞ்சியம். 2. A repository, a treasury, அணிகலன்முதலியவைவைக்குமிடம்.

பண்டந்தேடுதல், *v. noun.* Seeking or acquiring property, provisions, &c. 2. [*loc.*] Making pastry.

பண்டபதார்த்தம், *s.* Things organized and unorganized, இரசகிரவியம். 2. Goods, provisions, property.

பண்டப்பழிப்பு, *v. noun.* Undervaluing goods. 2. Disparagement of a thing, or a person.

பண்டமாற, *inf.* To barter. 2. To sell.

பண்டமாற்று, *v. noun.* Barter, exchange.

பண்டம்பாடி, *s.* Various wares or commodities.

பண்டம்பாடிவிற்க, *inf.* To sell goods. 2. To be sold, as wares, &c.

பண்டவறை—பண்டவீடு, *s.* A storehouse, &c , as பண்டசாலை.

அர்ச்சியசிஷ்டபண்டம், *s.* [*R. C. usage.*] Relics. (*Beschi.*)

பலபண்டம், *s.* Various utensils. 2. Different kinds of delicious food. 3. A luncheon, refreshment in travelling, as கட்டப்பணிகாரம்.

•பண்டம், *s.* Science, knowledge, learning, கலைக்கியானம். W. p. 496. PAN'DA.

பண்டர், *s.* Bards. See பண்.

பண்டவாளம், *s.* (*Tel.* బండవలము.) Different kinds of implements, &c., பலபண்டம். 2. [*fig.*] Traits of character.

•பண்டனம், *s.* Battle, fighting, warfare, போர். W. p. 611. B'HAN'DANA.

•பண்டாகி, *s.* The egg-plant. See கத்தரி. W. p. 611. B'HAN'TAKEE.

பண்டாரம், *s.* (*Tel.* బండారము.) Stores, wares, treasure, பொக்கசம். 2. A public treasury, repository, storehouse, பொக்கிஷசாலை. 3. Varied and delicious food, as பலபண்டம், 2. 4. Belonging to a king, government, or commonwealth, அரசர்க்குரியது. 5. [*prov.*] Public, common, general, பொது.

பொருளெல்லாம்பண்டாரத்திலேபோகிறது. All the things are carried away, by the public.

பண்டாரச்சொம், *s.* Public property, &c. See சொம்.

பண்டாரத்தோப்பு, *s.* Government garden, அரசிதோட்டம்.

பண்டாரப்பிள்ளை, *s.* [*prov.*] Attendant of a native officer of police when engaged in public business, formerly servants of the வன்னியர். 2. See பண்டாரம், *Sa.*

பண்டாரமேளம், *s.* [*prov.*] A drum beaten for government notices.

பண்டாரவாடை, *s.* The village whose income belongs to the cultivators.

பண்டாரவீடுதி, *s.* Rest-house, lodging, &c., of a public officer, பொதுவிடுதி.

பண்டாரவூழியம் — பண்டாரவேலை, *s.* Service required of the public, பொதுவூழியம். 2. Work done by constraint, அமஞ்சிவேலை.

•பண்டாரம், *s.* A religious mendicant wearing beads and yellow garments; also பண்டாரி. W. p. 534. PIN'DARA. (*c.*) 2. A monk or friar, மடாதிபத்தன். 3. A yellow powder kept by *pujaris* in a little box, and given when they receive alms, சஞ்சட்பொடி.

பண்டாரக்குருக்கள், *s.* A guru among religious mendicants.

பண்டாரங்களுக்குச்சோறிட, *inf.* To feed religious mendicants with boiled rice.

பண்டாரசன்னிதி, *s.* A college of monks, &c. See சன்னிதி.

பண்டாரத்தி, *s.* A female of the *Panduram* class.

பண்டாரப்பிள்ளை, *s.* A boy of that class. 2. See பண்டாரம்.

பண்டாரி, *s.* One who has charge of goods or treasure, பொக்கிஷக்காரன். 2. A class of agriculturists, வேளாண்மைசெய்வாரிலோர்வகுப்பு. 3. A ship-cook, சமையற்காரன்பாகி. 4. As பண்டாரப்பிள்ளை. 5. (*R.*) A supercargo. 6. See பண்டாரம், *Sa.*

பண்டி, *s.* A carriage in general, a cart, waggon, chaise, வண்டில்; *commonly* வண்டி. [*Tel.* బండి.] 2. The fourth of the twenty-seven lunar asterisms, உரோகணி. (சது.)

பண்டியிருசு. The axle of a cart or other carriage.

•பண்டி, *s.* Belly, paunch, வயிறு. W. p. 594. P'HAN'DA. (சது.)

பண்டிகை, *s.* A festival, periodical feast, உற்சவம்; [*Tel.* పండుగ.] 2. [*in architecture.*] A kind of moulding, cornice, &c., சித்திரச்சிற்பவேலை.

பண்டிகைகொண்டாட, *inf.* To celebrate a festival.

பண்டிகைநாள், *s.* A festival day, a holiday.

•பண்டிதம், *s.* The art of healing or of medicine, வைத்தியம். (*c.*) 2. Erudition, வித்துவத்துவம்; [*ex* பண்டம், learning, &c.]

பண்டிதசாத்திரம், *s.* The science of medicine.

பண்டிதப்பார்ப்பார், *s.* [*pl.*] Brahmans of the superior class, well versed in classics and law books.

பண்டிதம்பண்ண — பண்டிதம்பார்க்க, *inf.* To practise medicine, to treat patients.

•பண்டிதன், *s.* A man of learning and erudition, a pundit, a poet, a teacher, வித்துவான். W. p. 497. PAN'DITHA. 2. A doctor, physician, medical man, வைத்தியன். 3. A name of the *Dwita-Brahmans* of the School of *Madhoucharya*. 4. (சது.) The planet mercury, or its regent, புதன். 5. Venus, the planet, or its regent, சுக்கிரன்.

•பண்டிலன், *s.* Messenger, ambassador, தூதன். W. p. 611. B'HAN'DILA.

பண்டு, *s.* Oldness, antiquity, பழமை. 2. Previous time, a former time, முன். (*c.*) பண்டுதொட்டுப்பாவணிபாக. In succession from antiquity.

பண்டுகம், *s.* A species of cumin. See ஓமம். (*R.*)

பண்டை, *adj.* [*poetic form of* பண்டு.] Old, ancient, former, முந்தின. 2. *s.* As பண்டு. பண்டையைப்போல. As formerly.

பண்டைக்காலம், *s.* Former times.

பண்டைச்சான்றோர், *s.* [*pl.*] The learned of antiquity, ancient persons.

பண்டைநாள், *s.* Former days, antiquity.

பண்டைமுறைமை — பண்டையின்முறைமை, *s.* Ancient usage or customs.

பண்டைவினை, *s.* Accumulated actions of former births.

பண்டையர் — பண்டையோர், *s.* [*pl.*] The ancients

பண்ணவர், *s.* [*pl.*] Superior gods, objects of worship—as Siva, Vishnu, &c., முதற்கடவுள். 2. Devas, supernals, as the gods of Swerga, &c., வானவர். 3. Munis, sages, முனிவர். 4. [*sing.* பண்ணவன்] Singers, lyrists, பாடகர்; [*ex* பண்.]

பண்ணவன், *s.* God, தேவன். 2. Argha of the Jainas, அருகன். 3. A guru, ஆசிரியன். 4. A strong man, திண்ணியன். (சது.)

பண்ணிகாரம், *s.* Stores, provisions, பலபண்டம். 2. (*Tel.* పణ్యాకారము.) Cakes, pastries, &c. See பணியாரம்.

•பண்ணியம், *s.* Any thing saleable, விற்கப்படும்பொருள். W. p. 497. PAN'YA. 2. Stores, provisions, பலபண்டம். 3. Pastry, confectionary, அப்பவர்க்கம்.

பண்ணியக்கூலம், *s.* Provisions, as பண்ணியம். 2. Compare கூலம். (சது.)

பண்ணியசாலை, *s.* A merchant's warehouse, வியாபாரவீடு. 2. Pastry shop, அப்பச்சாலை. 3. A market, சந்தை.

பண்ணியஸ்திரி, *s.* A harlot, a whore, பொதுமகள்.

பண்ணியபலத்துவம், *s.* (*St.*) Gain, profit or success in trade, or merchandize, வியாபாரசித்தி.

பண்ணியாங்கனை, *s.* A harlot, as பண்ணியஸ்திரி; [*ex* அங்கனை, damsel.]

•பண்ணியாசிவகம், *s.* Hinderance, obstacle, prohibition, தடை.

பண்ணு—பண், கிறேன், பண்ணினேன், பண்ணுவேன், பண்ண, *v. a.* To make, to effect, to produce, to accomplish, செய்ய; [*from Sa. Phan'a*, to produce.] (*c.*) பண்ணுநீத்திபெல்லாம்பண்ணினான். He disgraced him in different ways.

பண்ணியபயிரில்புண்ணியந்தெரியும்.........The merit of one is known by the growth of his grain. (*Avv.*)

பண்ணிக்கொடுக்க, *inf.* To make or do something for another.

பண்ணிக்கொள்ள, *inf.* [*in combin.*] To make for one's self—as கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ள, &c. 2. To be always making.

பண்ணியபவளம், *s.* Artificial coral.

பண்ணேன், *neg.* I will not make.

பண்ணை. As பண்ணினாய், you made. 2. As பண்ணமாட்டாய், you cannot make. (*p.*)

பண்ணுவர், *s.* [*pl.*] Horsemen, equestrians, grooms, குதிரைப்பாகர். 2. Managers of elephants, elephanteers, பாகைப்பாகர்; [*ex* பண், trappings.] (சது.)

பண்ணுவிக்க, *inf.* To get made, done, effected, &c., as செய்விக்க.

பண்ணை, *s.* A large farm-establishment of laborers, slaves, feudal dependants, வாரக்குடி. 2. [*fig.*] A large family, குடும்பம். 3. A kind of shrub, Celosia albida, நச்செடி. (சது.) 4. A class of kitchen herbs, நச்சிரைக்கீரை. 5. A pad or saddle for a beast, விலங்கின்மேற்சேணம். 6. Field, rice land, வயல். 7. Litter or sleeping place of a beast, விலங்கின்படுக்கை. 8. Tank, pond, குளம். 9. Agricultural land, மருதநிலம். 10. [*prov.*] A large kind of dhoney, மரக்கலம். 11. A lady's female attendants, மகளிர்கூட்டம். 12. Play of females, மகளிர்விளையாட்டு. 13. (*R.*) A kind of glue made of the intestines of the சுறவு fish, கூழ். Compare பணை, பண். 14. See பண்ணு.—Of பண்ணைச்செடி, there are different species as சிறுபண்ணை, Celosia sp: comosa; செம்பண்ணை, Celosia cristata; புறபண்ணை, Celosia monsonia; புனற்பண்ணை, Celosia margaritacea.

பண்ணைகுலைவாய். May your family be scattered, ruined, &c., [*an imprecation.*]

நறும்பண்ணை, *s.* A kind of lily, [*Port.*] Arvore triste de dia. (*R.*)

பண்ணைக்காரன், *s.* One employed in manuring fields, especially the headman. 2. Headman of the Pariah caste, பறையரின்தலைவன்.

பண்ணைக்காரியம், *s.* Affairs of a large farm.

பண்ணைக்கிருக்க, *inf.* To serve as a laborer on a farm.

பண்ணைக்கீரை, *s.* A class of kitchen herbs.

பண்ணைச்சுமை, *s.* A bundle of grain in the straw given to agricultural laborers.

பண்ணைபார்க்க, *inf.* To husband land, to attend to one's farm, &c. 2. [*fig.*] To manage a large family.

பண்ணையாள், *s.* A plough-man. 2. A laborer on a farm.

பண்ணைவீடு, *s.* [*prov.*] A storehouse. See பண்டவீடு.

பண்ணைவைக்க, *inf.* To form an establishment of laborers. 2. [*prov.*] To cook. 3. To make ready a dhoney.

பண்பு, *s.* Nature, property, natural or essential quality, குணம். (சது.) 2. Mode, state, manner, விதம். 3. Good quality, fitness, suitability, தகைமை. 4. Disposition, temper, சுபாவம். 5. [*in gram.*] An adjective, (*p.*)—*Note.* பண்புப்பெயர், are by some grammarians divided into two classes: குணப்பண்பு, abstract qualities; 2. தொழிற்பண்பு, qualities of actions. For ஒலிப்பண்பு, குறிப்புப்பண்பு, சுறிப்பண்பு, see in their places.

பண்படி, *s.* The root of adjectives or words of quality.

பண்படியாகப்பிறந்தவினை, *s.* Verbs derived from abstract nouns.

பண்பாகுபெயர், *s.* [*in gram.*] Names of qualities, &c. See குணவாகுபெயர்.

பண்பி, *s.* A thing or person possessing a quality. See குணி. (*p.*)

பண்பிற்பகாநிலைப்பதம், *s.* Uncompounded words denoting quality.

பண்புகாட்ட, *inf.* [*prov.*] To betray one's nature or descent. See குணங்காட்ட.

பண்புச்சொல், *s.* An adjective or term expressing quality. See உரிச்சொல்.

பண்புடைமை, *s.* The quality of adapting one's self to others knowing their character. See உடைமை. (குற.) 2. Condescension in exalted personages.

பண்புத்தற்கிழமை, *s.* One of the தற்கிழமை, a quality considered in relation to that to which or whom it belongs, as பாலின்வெண்மை, whiteness of milk.

பண்புத்தொகை, *s.* A relative term in which the particle ஆகிய is understood. See தொகைநிலை.

பண்புபாராட்ட, *inf.* To extol the good qualities of a person or thing.

பண்புருபு, *s.* The particle, ஆகிய.

பண்புளைப்பார், *appel. n.* [*pl.*] Messengers, agents, emissaries, தூதர். (சது.)

பண்புவமை, *s.* [*in rhet.*] The comparison of properties, qualities, &c., of different things. See குணவுவமை.

பண்மை, *s.* Fitness, தகுதி, *obsolete.* (*R.*)

•பதகம், *s.* A bird or other winged creature, பறவை. W. p. 497. PATAGA. 2. [*poetic contraction of* பாதகம்.] A heinous crime.

பதகன், *s.* [*fem.* பதகி, *pl.* பதகர்.] A heinous sinner, a killer, as பாதகன்.

பதகர், *s.* [*pl.*] Low, degraded persons, கீழ்மக்கள். (சது.) 2. See பதகம்.

பதகளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*prov.*] To be agitated in mind, to be in suspense, to be anxious, மனக்கலம்பு.

•பதகை, *s.* See திரிபதகை.

•பதக்கம், *s.* A plate on the breast for ornament, மார்பணி. 2. A breast-ornament, set with gems, suspended from the neck, மார்தாங்கிபடம். W. p. 499. PADAKA.

பதக்கு, *s.* A dry measure of two குறுணி, இரண்டுமரக்கால்கொண்டஅளவு. (*c.*)

பதக்குப்பதக்கெனல், *v. noun.* Throbbing as the heart through fear, as படக்குபடக்கெனல்.

•பதங்கமம், *s.* A bird. See பதங்கம்.

•பதங்கம், *s.* A bird, a winged creature, பறவை. 2. A grasshopper, விட்டில். 3. Mercury, பாதரசம். W. p. 497. PATANGA. 4. A body raised by sublimation. (*R.*) 5. Essence of frankincense in the form of a shining semi-liquid; also extracted essence of drugs, திராவகம்.

பதங்கமேற்ற—பதங்கம்வைக்க, *inf.* To extract the essence of drugs.

பதங்கவைப்பு, *v. noun.* Extraction of essences. 2. Essence of drugs extracted.

•பதங்கன், *s.* The sun, சூரியன். W. p. 497. PATANGA.

பதங்கு, *s.* A hole in the ground, குழி. 2. Tiles set in a row, ஓட்டுவரிசை. 3. [*vul.*] The half of a split palmyra tree, பிளக்கப்பட்ட பின்பாதி.

•பதகம், *s.* A bird, பறவை. 2. Moon, சந்திரன். W. p. 497. PATAGA.

•பதஞ்சலி, *s.* A sage who taught a modified system of the Yoga philosophy, being considered as an incarnation of Ananta, ஒர்இருடி. W. p. 497. PATANJALI. 2. An ascetic at Chillambram. (*R.*)

பதஞ்சலியம், *s.* A work written by Pathanjali, பதஞ்சலிசெய்தநூல். 2. See சலம்.

பதடி, *s.* Chaff, husk, blighted grain, பதர். (சது.)

பதட்டம், *s.* [*com. for* பதற்றம்.] Hastiness, &c.; sometimes பதப்படம். See பதறு.

பதணம், *s.* A mound, or raised terrace within a rampart, மதிலுள்மேடை. 2. Walls of a fort, fortification, மதில். (சது.)

•பதத்திரம், *s.* Wings, சிறகு. W. p. 497. PATATRA.

பதத்திரி, *s.* A bird, பறவை.

•பதநியாசம், *s.* A shrub, ஓர்பூடு. 2. See பதம், *Sa.*

பதபதெனல், *v. noun.* Sounding as water in swift motion or wind in a storm, சடுக்கொலிக்குறிப்பு. (சது.)

மனம்பதபதென்று தடிக்கிறது. The mind is struggling with difficulties.

பதப்பாடு, *s.* Component parts of a fortification, including ornamental figures, மதிலுறுப்பு. (சது.)

•பதமம், *s.* Moon, சந்திரன். 2. A bird, பறவை. 3. A kind of miller or moth, விட்டிற்பறவை. W. p. 497. PATAMA.

பதமை, *s.* Softness, tenderness, mellowness—as of ripe fruits or well boiled food, மிருது. 2. Slowness, inertness, inactivity, அமைதி. 3. Lowness or softness of voice, &c., மெல்லோசை. 4. Weakness, gentleness, suavity, tractableness, mildness, placidity, மெத்தெனவு. 5. Pliancy, smoothness, suppleness, blandness, இணக்கம். 6. Submission, resignation, தாழ்மை—*In most of the meanings it is limited to Jaffna.*

பதமையானஓலை. Pliant, tender olas fit for matting, &c.

பதமையானகடுதாசி. Smooth paper.

பதமையானகுணம். Mild or meek disposition.

பதமையானவன். A mild, considerate man. 2. A man rather slow.

பதமையாகக்காரியம்பார்க்கிறவன். He is one who attends to a thing deliberately.

பதம், *s.* A proper temperament, temperature, consistency, degree of hardness or softness, quality or fitness, பக்குவம். (*c.*) 2. Boiled rice, சோறு. 3. Eating, உண்ணுகை. 4. A sacrificial grass, அறுகு. 5. Beauty, அழகு. 6. Time, காலம். 7. An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை. 8. (*Beschi.*) A kind of ode, கீதம்.

மருந்தெண்ணெய்ப்பதம், *s.* The stage when a medicinal oil is to be taken from the fire. 2. (*fig.*) Such a delicate state of the system as renders a person liable to disease from the least exposure. 3. (*fig.*) Excessive irritability of temper, extreme sensibility.—*Note.* There are five degrees of inspissation: 1. குழம்புப்பதம், a thickened state; 2. கமெழுகுப்பதம், partial fluidity; 3. மைப்பதம், oily consistency; 4. மெழுகுபதம், waxy state; 5. முறுகுபதம், dryness. There are two states of heat in preparing oils, metals, &c.: காய்ப்பதம், slight heat, for boiling the juices of plants; 2. கொம்பதம், full heat for melting gold, silver and other metals.

பதக்கேடு, *v. noun.* Past the right stage, over-ripe, over-boiled, decayed, rotten.

பதக்கேடானசரீரம். Debility of the system, often through age.

பதத்துக்குக்காய்ச்ச—பதமாகக்காய்ச்ச, *inf.* To heat or boil medical oil, food, &c., to the proper degree.

பதத்துக்குவடிக்க—பதத்திலவடிக்க, *inf.* To strain a medical oil, &c., at the right stage of boiling.

பதநீர், *s.* [*com.* பதனி. *vul.* பதினி.] Sweet toddy drawn in a pot lined with chunam to prevent fermentation.

பதந்தப்ப, *inf.* To miss or pass the proper stage of boiling rice or medical oil, or in the ripening of fruits. 2. To pass the proper time for doing a thing.

எஃகுபதந்தப்பிப்போயிற்று. The steel is not well tempered.

பதபாகம், *s.* Gentleness, mildness, &c.

பதப்பட, *inf.* [*v. noun.* பதப்பாடு.] To be seasoned, tempered, fitted, adapted, trained, பக்குவமாக. 2. To grow ripe, பழுக்க.

பல்லுக்குப்பதப்பட்டது. It is adapted to the teeth—as well boiled for an old man, &c.

பதப்படுத்த, *inf.* To season, temper, tan, mould, adapt, train.

பதமழிவு, *v. noun.* Over-ripeness. See பதனழிவு.

பதமறிய, *inf.* To know the right stage, temperature or consistency.

பதமாயிருக்க, *inf.* To strain the water from boiled rice that it may be properly dry.

பதமெடுக்க—பதம்பிடிக்க, *inf.* To hit on the right stage, as in boiling rice, oil, &c.

பதம்பண்ண, *inf.* To season, to temper, to mould; to tan.

பதம்பாட, *inf.* To compose a பதம் ode.

பதம்பார்க்க, *inf.* To try the taste, consistency, &c., of boiling rice, to try a fruit, by feeling, smelling, or cutting, &c. 2. To hesitate and not enter on a business promptly. 2. [*in burlesq.*] To have misgivings, and doubts as to doing a thing for another. 4. To examine the moistness of land, &c., to ascertain its fitness for sowing.

•பதம், *s.* Foot, கால்; [*commonly* பாதம்.] 2. Foot or line of a stanza, செய்யுளடி. 3. Word, vocable, மொழி. 4. Place, site, location, இடம். 5. Rank, station, degree, வரிசை. 6. A state of future bliss, as பதவி. 7. Mark, sign, spot, அடையாளம். 8. Way, road, path, வழி. W. p. 499. PADA. 9. [*in astrol.*] The compartments delineated on a chart for determining a spot to be chosen for building a house, &c., வீடெட்டகல்விடமறிதற்கெட்டும்சக்கரம்.

பதகமலசகஸ்திரம், *s.* A poem in praise of the feet of a god, ஓர்நூல்.

பதக்கிரமம், *s.* Regularity of step in a dance, நடனக்கடைக்கிரமம்.

பதச்சாரியை, *s.* Expletive of two or more letters. See சாரியை.

பதச்சேதம், *s.* Separation of words, in interpreting poetry; parsing, construing or analyzing a passage, சொற்பிரிப்பு.

பதச்சேதம்பண்ண — பதம்பிரிக்க, *inf.* To analyze a word, to parse or construe a passage.

பதநியாசம், *s.* Regularity of step in dancing.

பதந்தவற, *inf.* To fall from a superior state or world, as a god. 2. To fall as a meteor by night.

பதபஞ்சனம், *s.* Grammar of words, சொல்லிலக்கணம். 2. Separation of words, சொற்பிரிவு; [*ex* பஞ்சனம், separation.]

பதபாதம், *s.* Step of the leg, காலடி.

பதப்புணர்ச்சி, *v. noun.* Combination of one word with another.

பதப்பேறு, *v. noun.* Attainment of any inferior state of bliss, முத்திபெறுகை.

பதப்பொருள், *s.* Interpretation of word by word, or in small portions. See உரை.

பதப்பொருட்காட்சியணி, *s.* [*in rhet.*] Attributing the qualities of one thing to another as similes and the things compared, ஓரலங்காரம்.

பதமுடிக்க, *inf.* To analyze compound words, or resolve them into their component parts, பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்.

பதமுத்தி, *s.* Inferior states of bliss below ஞானம் in the Saiva system; oppos. to பரமுத்தி.

பதவியல், *s.* Formation of words by letters. 2. The name of a division in Nannûl.

பதவுரை, *s.* Interpretation of poetry by separating it into phrases, &c. See உரை. 2. Meaning of a word, சொல்லுக்குப்பொருள்.

•பதரி, *s.* The jujube tree, இலந்தை, Zizyphus, *L.* W. p. 598. BADARI.

பதரிகாச்சிரமம், *s.* The reputed abode of Vyasa, in a jungle of jujube trees, வேதவியாசாச்சிரமம். 2. A place sacred to Vishnu, விஷ்ணுஸ்தலம்; [*ex* ஆச்சிரமம்.]

பதர், *s.* Chaff, husk, empty corn-ears, பதடி. 2. (*fig.*) Unsubstantiality, emptiness, worthlessness, insipidity, அற்பம். (*c.*)

பதர்நெல், *s.* Empty rice corns. 2. Good rice mixed with empty corns.

பதர்ப்பேச்சு, *s.* Empty talk, mere chaff.

இவன்வெறும்பதர். He is mere chaff—useless, incapable.

பதலம், *s.* (*Tel.* పదిలము.) Care, caution, safety, security. See பதனம். (*R.*)

பதலை, *s.* A hill, a mountain, மலை. 2. A little hill, a mount, சிறுமலை. 3. The drum, மத்தளம். 4. A wide faced drum, வாயகன்றபறை. 5. A large mouthed pot for churning, தாழி. (சது.) 6. One faced drum, ஒருகட்பறை. 7. (*R.*) A boat, தோணி.

பதல், *s.* (*Arab.*) Lieu, stead. See பதில், வதில்.

•பதவி, s. Road, path, way, வழி. 2. Station or situation; degree, rank, நிலை. W. p. 500. Padavi. 3. Wealth, felicity, செல்வம். 4. Any of the inferior heavens or states of bliss short of absorption, முத்தி. 5. The abodes or worlds of Rudra, Vishnu, &c., கடவுள்பதவி. 6. The world of the gods, தேவலோகம்.—The four kinds of பதவி, bliss, are: 1. சாலோகம், in a place with god; 2. சாமீபம், near to god; 3. சாரூபம், bearing the image of god; 4. சாயுச்சியம், identity with god.

அந்தப்புண்ணியவானுக்குநல்லபதவிகிடைக்கும்..... That virtuous man will get a good heaven.

பதவிசேர — பதவியடைய, inf. To attain an inferior state of bliss.

பதவிநீக்க, inf. To remove from one state to another, as a soul at the expiration of its merit, or demerit.

பதவியேற்ற, inf. To raise one to a higher world.

பதவு, s. [prov.] Mildness, gentleness, மெத்தனவு. 2. A truss or bundle of grass, புற்கட்டு. (Jaffna.)

பதவியகுணம், s. A mild, or gentle temper.

பதவியது, appel. n. That which is soft, smooth, mild, gentle, மென்மையது.

பதவியன், s. A mild, amicable man, சாதுவானவன்.

•பதவை, s. Way, road, path, வழி. (சது.)

பதறு, கிறேன், றினேன், வேன், பதற, v. n. To be flurried, confused, precipitate, பதைபதைக்க. 2. To be agitated by the sufferings of a near relative; to agonize, தவிக்க. 3. To be paralyzed by fear, திகைக்க. 4. To be impatient, eager, over-anxious, அங்கலாய்க்க. (c.)

பதறாதகாரியஞ்சிதறாது. A thing done deliberately will not miscarry.

பணத்தைக்கைபதறவிடான். He will not let the money go from his hand.

பதறிப்போக, inf. To be agitated through fear and disabled in hand or foot.

பதறிவிழ, inf. To be in great agitation.

கால்கைபதற, inf. To be paralyzed in the limbs or hands. 2. To be in trepidation affecting the feet or hands, in view of some dangerous or wicked act.

வாய்பதற, inf. To be impatient to speak. 2. To speak rashly or inconsiderately.

பதற்றம், v. noun. [com. பதட்டம்.] Precipitation, being in trepidation.

பதனம், s. Care, caution, attention, circumspection, safety, security, பத்திரம். (c.) See சூதானம்.

கைபதனம். Take care of your hand.

பதனப்படுத்த—பதனம்பண்ண, inf. To take care of, to keep safely.

பதனமாய்ப்பார்த்தல், v. noun. Attending to very carefully.

•பதனம், s. The latitude of planets, விமோபட்சரேகை.

பதனகேந்திரம், s. [in astronomy.] Argument of the above latitude.

பதனி, s. Sweet toddy. See பதநீர்.

பதன், s. A right state, degree, stage, consistency, &c., as பதம்.

கத்திபதமாயிருக்கிறது. The knife is sharp.

பதனழிய, inf. To become over-ripe, to decay; to pass the right stage, பக்குவமழிய.

பதனழிவு, v. noun. Being over-ripe, becoming damaged, passing the right stage.

பதனிடுதல், v. noun. Tempering, seasoning, softening, mollifying, மிருதுவாக்கல்.

பதன்படுதல், v. noun. Getting seasoned or tempered; fitted, softened.

பதன்பண்ணுதல், v. noun. Tempering, seasoning, &c.

தோல்பதனிடுதல், v. noun. Tanning, making leather.

•பதாகன், s. [poet. for பதாகையான்.] One with a banner, a king, அரசன்.

உரகபதாகன், s. The king Duryotana whose flag is a serpent, துரியோதனன்.

•பதாகினி, s. An army, போர்ச்சேனை. W. p. 497. Patakin.

•பதாகை, s. [also படாகை.] Ensign, banner, standard, விருதுக்கொடி. W. p. 497. Pataka. 2. [in combin.] See திரிபதாகை.

பதாகையான், s. See பதாகன்.

•பதாசனம், s. Footstool, பாதபீடிகை; [ex பதம் et ஆசனம்.] W. p. 500. Padasana.

•பதாதி, s. A footman, footsoldier, காலாள். W. p. 500. Padati. 2. One of the four divisions of an army, the infantry, காலாள். 3. An army, சேனை. 4. A division of an army, consisting of one chariot, one elephant, three horses and five infantry, படையிலோர்தொகை. 5. One who has lost all, and is flying from battle on foot. 6. [prov. fig.] Anxiety, disquietude, restlessness, அங்கலாய்ப்பு.

பதாதிப்பட, inf. To be restless, to be full of solicitude.

பதாதியானவன், appel. n. A restless, uneasy, anxious person.

•பதாரம், s. Dust of the foot, கால்துகள்; [ex பதம்.] 2. A raft, a boat, தெப்பம். W. p. 500. Padara.

•பதார்த்தம், s. Thing, being, substance, matter, article, commodity, drug, form of existence—whether spiritual or material, வஸ்து. See பஞ்சபதார்த்தம். 2. Entity, existence—as of the Deity, the soul, moral good or evil, &c., திரிபதார்த்தம். 3. An eatable, any article of food; materials for food, தின்பண்டம். 4. Curry, or any food except rice, கறிமுதலியன. 5. Property, moveable wealth, திரவியம். 6. Meaning of a word or sentence, பதப்பொருள்; [ex பதம்.]

அறுசுவைபதார்த்தங்கள், s. All kinds of delicious food; (lit.) food of six flavors.

பதார்த்தசாரம், s. A materia medica, (lit.) essence of simples, மூலிகைத்திரவியநூல்.

பதார்த்தசிந்தாமணி — பதார்த்தகுணசிந்தாமணி, s. A medical book. See சிந்தாமணி.

பதி, s. Place, location, இடம். 2. Abode, dwelling, home, house, residence, வீடு. 3. A town, ஊர். 4. An agricultural town or village, மருதநிலத்தூர். 5. A city, நகரம். 6. A lamp placed on a pot, for driving away devils from a person, by magical art, பேயோட்டவைக்கும்விளக்கு.

•பதி, s. Master, owner, தலைவன். 2. A husband, கொழுநன். W. p. 497. Pati. 3. Lord, chief, sovereign, king, emperor, அரசன். 4. The Supreme Being, எப்பொருட்குமிறைவன். 5. An elder, a superior, மூத்தோன். 6. A spiritual teacher, குரு. 7. One of the three original principles. See திரிபதார்த்தம்.

பதிசத்திசாலங்கள், s. The endless modifications of the பதி and சத்தி principles. See சாலம்.

பதிசாத்திரம்—பதிநூல், s. Works treating on the attributes of the Deity.

பதிசேவை, s. Obedience or submission of wives to their husbands, கணவனுக்குக்கீழ்ப்படிகை.

பதிஞானம், s. The knowledge of the Supreme Being. See சிவஞானம், மெய்ஞ்ஞானம்.

பதிநிச்சயம் — பதிநிண்ணயம் — பதிநிர்ணயம் — பதிநிதானம் — பதிநியமம், s. Certain knowledge of the existence, character, &c., of the Deity.

பதிப்பிரஞ்ஞன், s. One who knows the way, வழியறிந்தவன்.

பதிப்பிராணை, s. A faithful wife, பதிவிரதை.

பதிவிரதம், s. Fidelity of a wife; sometimes பதிவிரதைத்தன்மை. (c.)

பதிவிரதாதருமம் - பதிவிரதாபுண்ணியம், s. The virtue or religious merit of a faithful wife.

பதிவிரதாபத்தினி - பதிவிரதி - பதிவிரதை, s. A chaste and virtuous wife.

பதிகம், s. Preface, introduction, prelude, preliminary, முகவுரை; [ex பதி, insert.] 2. [prov.] Aquatic plants, mosses, &c., See பதியம்.

பதிகம், s. Poem of praises to a deity, &c., commonly of ten verses, தோப்பிரபந்தம்; [ex பத்து, ten.] (Tel. usage.)

•பதிகன், s. A foot soldier, காலாள். W. p. 500. Padika. 2. A traveller on foot, a pedestrian, வழிச்செல்வோன்.

பதி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be imprinted, impressed, engraven, indented, அழுந்த. 2. To be fixed, inserted, ingrafted, inlaid—as a gem, metal or ivory; to be imbedded, implanted, இழைக்கப்பட. 3. To be paved, flagged, bricked, பாவப்பட. 4. To be set, as a seal, to be marked, to be stamped, முத்திரையழுந்த. 5. To be low, as land; to be depressed, sunk, hollow, worn away, தாழ. 6. To be mild, gentle, tractable, submissive, modest, humble; to be reduced, as mental energy, the operative principle of Deity in the soul, causing a cessation of moral actions, &c., அடங்க. 7. To be absorbed, engrossed, involved as the mind in any object, கலக்க. 8. To be written, entered, inserted, registered, எழுதப்பட. 9. To be low, to be placed lower; to decline or be near setting, as a heavenly body; to descend, to light, as a bird, சாய. 10. To sink in, as the foot, or as a wheel, &c., in mud; to enter, to penetrate as into a soft body, ஆழ. 11. To stoop, to be low or close to the ground; to squat, to crouch, to cower, குனிய. 12. To perch, to roost, as a bird, தங்க. 13. To be invested with power, authority or prerogative, அதிகாரம்பெறப்பட. 14. To be reduced in price, விலைதணிய. 15. To be piously disposed, பணிய. 16. To quail, to flinch, பதைக்க. 17. v. a. கிறேன், த்தேன், வேன், ய. To register, enter in writing, எழுத. (c.)

அவனைக்கணக்கிலேபதிசசேன். I took him on the roll.
பதிந்தநிலம், s. Low land.
பதிபடை, s. An army lying in ambush, பதிவிருக்குஞ்சேனை. See படை.
பதிபவெழுதுதல், v. noun. Writing with pressure of the hand. 2. As பதித்தெழுத, 2.
மனதிலேபதிய, inf. To be impressed on the mind.
விலையைப்பதியகேட்க, inf. To bid lower, to beat down the price.
நடக்தநடக்தகல்லுப்பதிக்துபோயிற்று......The stones are worn by continual walking.

பதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், பதிக்க, v. a. To imprint, to impress, to engrave, அழுத்த. 2. To infix, to insert, to ingraft, to inlay—as gems, metal or ivory; to enchase, to imbed, இழைக்க. 3. To set a seal, to stamp, to seal, முத்திரிக்க. 4. To excavate, to sink, குழியாக்க. 5. To lower, to depress in height, stature or price, to set lower, to insert deeper, தாழ்த்த. 6. To enter in writing, to register, எழுத. 7. To lay down a shoot, runner or creeper &c., பதியம்போட. 8. To invest with power, authority or prerogative, அதிகாரங்கொடுக்க. 9. To reduce the energizing principle of the Deity in the soul, அடக்க. 10. To tie or fasten low down, கீழாகக்கட்ட. (c.)
பதித்துவைக்க, inf. To enter in a book, to register.
பதித்தெழுத, inf. To indent well in writing on the ola. 2. To write low on the page leaving room at the top.
பதிப்பு, v. noun. Imprinting, indentation, lowering, &c., as பதி, v.

•பதிக்கினி, s. A husband-murderess, புருஷனைக்கொல்லுகிறவள்; [ex பதி.] W. p. 407. PATIGHNEE.

•பதிதம், s. A lapse from caste or religion, வருணச்சிரமத்தூவனை. W. p. 498. PATITA.
பதிதபாவனன், s. He who removes transgressions; [*addressed to God in prayer.*]
பதிதன், s. One who has lost caste, or renounced his religion; one fallen from virtue, an apostate, reprobate, traitor.

•பதித்திரி, s. A smith's bellows, உலைத்துருத்தி. (சது.)

பதிப்பு. See பதி, v. a.

•பதிமை, s. A puppet. See பிரதிமை.

பதியம், s. A sapling or cluster of saplings planted, a layer or runner inserted, பதிப்பது; [ex Sa. Pati, root.] (c.) 2. A small water plant, பாசி, Lemna. (சது.)
பதியம்போட—பதியம்வைக்க, inf. To set plants or saplings, commonly in clumps to be transplanted.

•பதிரன், s. A deaf person, செவிடன். W. p. 598. BAD'HIRA.

பதில்—வதில், (Arab.) A particle—instead of, in place of, or in lieu of, equivalent to; used with the dative and declined only in that case.
அவனுக்குப்பதிலாகஇவன்காவல்காக்கிறான். He keeps watch in place of the other.

பதிலாளி — பதிலாள், s. A substitute, deputy, representative, proxy.
பதிலுக்குப்பதில் — பதிற்குப்பதில், s. Like for like, requital, retaliation.
பதிலுத்தரம்—பதில்மொழி, s. An answer, reply, rejoinder.
பதிலுபகாரம், s. A kindness in return, recompense, requital, compensation.
பதில்வைக்க, inf. To substitute in place of. 2. To recompense, to reward, to repay, to compensate.
பதிற்சீட்டு, s. A copy of a document, &c. See சீட்டு.
பதிற்செய்ய, inf. To render like for like, to retaliate.
பதிற்பாணம், s. An arrow shot in return. (R.)

பதிவு, v. noun. Impression, indentation, அழுந்தனை. 2. Lowness of a surface, depression, excavation, தாழ்வு. 3. Situation of the moon below the horizon, when it rises late, நிலாப்பதிவு. 4. Declination of a heavenly body, சாய்வு. 5. Lying close to the ground, as a thief, or a beast ready to spring on its prey; lying in ambush, &c., பதக்கம். 6. Stooping, perching, குனிவு. 7. Registering, கணக்கிற்பதிவு. 8. Engrossment of the mind in an object or pursuit, ஊன்றனை. 9. Submission, obedience, humility, சாந்தம். 10. Lowness of price, விலைத்தணிவு; [ex பதி, v.]
பதிவாய்நடக்க, inf. To walk humbly, obediently, submissively.
பதிவிடை, s Ambush, ambuscade, பதிவிருக்குமிடம். (*Old Dic.*)
பதிவிருக்க, inf. To lie in wait, as a thief, or as an enemy in ambush; to lurk as a beast ready to spring.
பதிவிருக்தடிக்கவேண்டும். You must shoot [it] hiding yourself.
பதிவுநிலம், s. Low land.
பதிவுவைக்க, inf. To enter in an account.

பதிற்றந்தாதி, s. A kind of poem of ten stanzas in the வெண்பா verse with the அந்தாதி connexion. See பிரபந்தம்; [ex பத்து.]

பதிற்றுப்பத்து, s. Ten times ten, நூறு.
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, s. A poem of one hundred verses, each ten being of different metre.

பதிற்றொன்பான், s. Nineteen.
பதிற்றொன்பதின்மர். Nineteen persons. (p.)

பதினாயிரம், s. Ten thousand.

பதினாலு — பதினான்கு, s. Fourteen.
பதினாலுமனு, s. The fourteen Manus. See மனு.
பதினாலுலோகம், s. The fourteen worlds, seven upper and seven lower.
பதினாலுவித்தை, s. The fourteen arts. See வித்தை.

பதினாறு, s. Sixteen.
பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்வாய். You will get sixteen [children] and live in prosperity; [*spoken as a blessing.*]
பதினாறுகலை, s. The sixteen digits of the moon.
பதினாறுகோணம், s. The sixteen points of the compass.

பதினாறுபசாரம், s. [com. சோடசவுபசாரம்.] The sixteen acts of civility or worship. See உபசாரம்.
பதினாறுவயதுகுமாரன், s. A young man in his sixteenth year, as the age when one arrives at discretion, &c.

பதினான்கு, s. Fourteen. See பதினாலு.

பதினெட்டு, s. Eighteen. 2. As பதினெட்டாம்பெருக்கு. 3. The eighteenth day of one's decease observed as a day of mourning.
பதினெட்டாம்படி, s. Eighteen steps erected as an ordeal.
பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பன், s. A demigod. See கறுப்பன்.
பதினெட்டாம்பெருக்கு, s. A festival held on the eighteenth day of July when the Kavery overflows. See ஆடிப்பெருக்கு.
பதினெட்டாயுதம், s. The eighteen kinds of weapons. See ஆயுதம்.
பதினெட்டுக்குடிமக்கள், s. Men of the eighteen dependent castes. See குடிமக்கள்.
பதினெட்டுச்சித்தர் — பதினெண்சித்தர், The eighteen celebrated சித்தர்.
பதினெட்டுப்புராணம் — பதினெண்புராணம், s. The eighteen principal Puranas. See புராணம்.
பதினெட்டுவாத்தியம்—பதினெண்வாத்தியம், s. The eighteen kinds of musical instruments.
பதினெண்கணம், s. The eighteen classes of supernals. See கணம்.
பதினெண்குடிமை, s. The eighteen tribes or castes.
பதினெண்குற்றம், s. The eighteen frailties of the body. See பாசக்குற்றம்.
பதினெண்ணுபபுராணம், s. The eighteen secondary Puranas. See உபபுராணம்.
பதினெண்பாடை — பாஷை, s. The eighteen Asiatic languages. See பாடை.
பதினெண்பூமி — பதினெண்ணிலம், s. The eighteen countries, or divisions of country, according to the languages spoken. See பாடை.

பதினைந்து, s. Fifteen.
பதினைந்துதிதி, s. The fifteen phases of the moon.

பதினொன்று, s. Eleven.
பதினொருகரணம், s. The eleven astrological கரணம். See கரணம்.
பதினொருருத்திரர், s. The eleven Rudras or manifestations of Siva. See under உருத்திரன்.

பதின்காதம், s. Ten *kathams*. See காதம். [*For such compounds, see* பத்து.]

பதுக்கம், s. Skulking, lurking, hiding one's self or another, ஒளிப்பு. 2. Clandestine conduct, கபடம். 3. Stooping, crouching, hiding, as one watching to shoot game, or as a beast to spring on its prey, &c., பதுங்குகை. 4. Servility, cringing, fawning, truckling, ஒதுக்கம்; [ex பதுங்கு.] (c.)
பதுக்கமாய்நடக்க, inf. To walk sneakingly. 2. To be carried on clandestinely.

பதுக்காய், s. [prov.] Short and stout, as a person or cow, chubby, கட்டை. 2. A kind of bird, the snipe. See உள்ளான்.

பதுக்காயன், s. A short and stout boy or man, a chubby person, குள்ளன்.

பதுக்கு, கிறேன், பதுக்கினேன், வேன், க்க, v. a. To hide or secrete one, ஒளிக்க. (c.)

அவனெல்லாவற்றையும்பதுக்கிப்போட்டான். He hid them all.

பதுக்கை, s. A hillock, bank, elevation, திடர். 2. Thicket, bushes, low jungle, சிறுதூறு. 3. Rock, பாறை. (சது.)

பதுங்கு, கிறேன், பதுங்கினேன், வேன், பதுங்க, v. n. To hide, to conceal one's self, as a person to shoot game; to lurk as an animal for prey, ஒளிக்க. 2. To lie in ambush, to crouch, பதிவிருக்க. 3. To be backward, reluctant, to stand back, பின்னிற்க. 4. To fawn, to cringe, to truckle, to crouch, to creep, ஒடுங்க. (c.)

பதுங்கி, s. A skulker, as பதுங்கலன்.

பதுங்கித்திரிய, inf. To skulk about, as one afraid to come in public.

பதுங்கிப்பதுங்கிவர, inf. To come sneakingly.

பதுங்கிப்பார்க்க, inf. To lurk and peep out.

பதுங்கியிருக்க, inf. To lurk, to sneak, to slink, to hide one's self.

பதுங்கல், v. noun. Skulking, lurking.

பதுங்கலன், s. A skulker, a cringer, பதுங்கி. 2. A shy, backward person, கூச்சி.

•பதுமம், s. A lotus, தாமரை. W. p. 500. Padma. 2. One of the eighteen Puranas, ஓர்புராணம். 3. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள். 4. An ornament of a crown, முடியுறுப்பு. 5. A number, a hundred-billions, கோடாகோடி. (சது.) 6. One of the postures of the yogi—placing the feet transversely on the two thighs and turning the soles up that they may be seen. See ஆசனம்.

பதுமகோசரம், s. A mode of using the hands in dancing. See கரவட்சணம்.

பதுமக்காழ், s. See காழ்.

பதுமநாபன்—பதுமநாபி, s. Vishnu, as the lotus-naveled, திருமால்; [ex நாபி.]

பதுமநிதி, s. One of Kuvêra's gems. See நிதி.

பதுமபந்து, s. The sun, as influencing the lotus, சூரியன். 2. A bee, as gathering honey from the lotus, தேனீ; [ex பந்து, affinity, &c.]

பதுமயோனி, s. Brahma, as born of the lotus, பிரமன்; [ex யோனி, birth.]

பதுமராகம், s. One of the nine precious stones, a ruby; செம்பு. 2. (R.) A hyacinth, ஓர்இரத்தினம்; [ex இராகம், color, redness.]

பதுமரேகை, s. A peculiar and unfrequent kind of line in the palm of the hand, in the form of a lotus; considered a sign of greatness, கைவிரேகைகளி லொன்று; [ex இரேகை, a line]

பதுமரோகம், s. A red fleshy excrescence within the eyelid, causing redness of the eye.

பதுமன், s. Brahma, the lotus deity, பிரமன். 2. One of the nagas that support the earth. See நாகம்.

பதுமாசனம்—பதுமாதனம், s. As பதுமம், 6.

•பதுமனார், s. The reputed author of an ancient and learned commentary on நாலடியார், ஓர்ஆசிரியன்.

•பதுமினி, s. The first of the four classes of women. See பெண்வகை. W. p. 501. Padminee.

•பதுமை, s. Lukshmi, இலக்குமி. W. p. 500. Padma. 2. Kali, காளி. (சது.) 3. [com. for படிமை.] A puppet, பொம்மை.

பதுமைக்கதை, s. Stories said to have been told by puppets to Vickramaditya.

பதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To throb, to flutter, to quiver, to beat—as the heart through fear, pain, grief, or sympathy, துடிக்க. 2. To be in agony as a creature in a fire, or in the burning sun; to suffer intensely, அவஸ்தைப்பட. 3. To pant for, to be anxious about, வாஞ்சைப்பட. 4. To fear, அஞ்ச. (c.)

பதைக்கத்தடிக்கக்கொன்றுபோனான். He took it off, causing great pain, &c.

பதைத்துத்திரிய, inf. To be eager. 2. To go anxiously about a thing.

பதைத்துவிழ, inf. To be very eager, to be anxious, to be restless. 2. To burst forth in agony—as on hearing sad news.

பதைத்துவிழுந்தோடினான். He ran panting and in great agony.

பதைத்தல்—பதைப்பு, v. noun. Used in all the meanings of பதை, v.

பதைப்புக்காட்ட, inf. [used impersonally.] To show anxiety, to be in a flutter, to show signs of agony, to writhe as at the sight of a suffering relative.

பதைப்புக்கெட, as adv. Leisurely.

பதைபதைக்க, inf. To throb through pain, fear, grief; to be in anguish, to suffer excruciatingly. (c.)

பதைபதைப்பு, v. noun. Throbbing, suffering, &c.—as the first two meanings of பதை, v.

•பதோதகம், s. [com. பாதோதகம்.] Water trampled on, a puddle, &c., சக்கல். 2. Drinking water while walking, deemed improper, நடக்கையில்நீர்குடிக்கை. 3. As பாதீர்த்தம்; [ex பதம் et உதகம், water.]

•பத்ததி, s. Series, row, line, range, ஒழுங்கு. 2. Formula, canon, rule, ritual, manual for performing religious ceremonies, compounding medicines, &c., விதியைக்காட்டுங்குறிப்பு. 3. Road, way, வழி. W. p. 500. Padthati. 4. Meaning of words, சொற்பொருள். (சது.)

பத்ததிப்படி. According to rule, prescription, &c.

பத்ததிவாசிக்க, inf. To read formulas audibly, as an attendant on the officiating priest, while the rites are going forward.

•பத்தம், s. A bond, tie, கட்டு. 2. Truth, உண்மை—oppos. to அபத்தம். 3. Gratitude, நன்றியறிகை. (c.) Compare பற்று.

பத்தங்கெட்டவன். A profligate.

இவன்பத்தமுள்ளவன். He is a grateful man.

•பத்தர், s. [probably from வத்தகர்.] Persons of the mercantile caste. 2. See பத்தல், பத்தன், பத்தி.

பத்தல், s. [poet. பத்தர்.] A wooden trough for feeding animals, தீனித்தொட்டி. 2. (சது.) A wooden trough, like a boat, for baling water for irrigation, &c., நீரிறைக்குஞ்சால். 3. A part of a fiddle, யாழுறுப்பு.

பத்தன், s. [loc. pl. பத்தர்.] A goldsmith, as a term of respect, தட்டானுக்குப் பட்டப்பெயர்.

•பத்தன்—பக்தன், s. [plu. பத்தர்.] A pious godly man, பத்தியுள்ளோன். 2. A devotee, a votary or adherent of a religious system, தொண்டன்; [ex பத்தி.]

பத்தகணம், s. The devotees of any sect taken collectively, பத்தக்கூட்டம்.

பத்தசனம், s. Throng or multitude of devotees, பத்தியுள்ளவர்கள்.

பத்தா, s. (Hind.) Information; tracing, புலம்.

•பத்தா—பர்த்தா, s. A husband, கணவன்.

பத்தாசு, s. (Portu.) A boat, a kind of vessel, வங்கம்.

பத்தாசை, s. [com. for பத்தம், and ஆசை.] Gratitude and love.

பத்தாயம், s. (Portu.) A receptacle for grain or water, a grain bin, corn bin, தானியமுதலியவைசேர்க்குந்தானம். 2. A very large box, பெரும்பெட்டகம்.

தண்ணீர்ப்பத்தாயம், s. A cistern, a reservoir of water.

பத்தாயி, s. (Hind.) Distilled liquors, சாராயவகை. (c.)

பத்தானி — பத்தானித்தீவு, s. A country near Siam, Patana. (R.)

•பத்தி, s. Row, train, column, rank, range, file, colonnade, series, வரிசை—as பந்தி. 2. Class, arrangement, division, parting, வகுப்பு. 3. Columns in writing or print, &c., நிரை. 4. Mode, method, order, established rule or custom, way; plan, manner, முறைமை. 5. Extension of a verandah-roof, வீட்டிறப்பு. 6. Room or space between pillars, தூணிவினிடைவெளி. (c.) 7. (Old Dic.) Garden beds in rows, as பாத்தி.

பத்திபத்தியாயிருத்தல். Being in columns, as writing, &c.

பத்திபத்தியாயெழுதல். Writing in separate columns or portions, instead of writing all across the ola, page, &c.

பத்திபத்தியாய்வைத்தல். Placing or ranging in rows, columns, &c.

பத்தியிறக்குதல். Making a sloping verandah-roof.

பத்திபாய, inf. To stream out, as pencils of rays, கதிர்வீச. (p.)

பத்தியுலாவல், v. noun. Walking with others, in rows. (R.)

•பத்தி—பக்தி, s. Piety, faith, விசுவாசம். 2. Service, worship, வழிபாடு. 3. Love, affection, அன்பு. 4. Devotion, attachment; fidelity, to a parent, husband, king, guru, deity, சார்பு. 5. Consistent walk according to religious rules, exemplariness, morality, virtue, religious observance, ஒழுக்கம். W. p. 610. B'hakti. 6. A division of an army consisting of one chariot or elephant, three horse and five foot soldiers, பதாதி. W. p. 498. Patti.

பத்திகாண்டிகர், s. One of the three classes of devotees. See பக்குவர்.

பத்திசாதிக்க, inf. To exercise devotion. See சாதி, v.

பத்திச்சுவாலகர், s. [also பத்திச்சுவாலையர்.] Seraphim, burning ones—a class of angels who burn like a flame in their piety, வானோர்க்கணத்திலோர்வகையார். (Beschi.)

பத்திபண்ண — பத்திசெய்ய, *inf.* To practise devotion, exercise devout love, to cultivate piety. (*Rare.*)

பத்திமார்க்கம், *s.* A course of religious zeal.

பத்திமான், *s.* A pious, godly man, a zealot.

பத்திவழிபாடு, *v. noun.* Divine service or worship.

பத்திவிசுவாசம், *s.* Piety and faith.

பத்திவைக்க, *inf.* To place one's affections on the deity.

பத்திவைராக்கியம், *s.* Zeal in devotion, religious enthusiasm. 2. Piety and zeal.

•பத்திமை, *s.* Devotion, devoutness, piety, வணக்கம்.

•பத்தியம், *s.* Regimen, diet, for a patient, இதம். 2. Fitness, agreeableness, இணக்கம். W. p. 499. PAT'HYA. 3. A poem of a certain metre, sung to a set tune, in the Sanscrit; also in Telugu, ஆரிய மாத்திரையிலுற்றின்செய்யுள்; [*ex Sa. Padya*, metre.] 3. (சு.) The Indian gall-nut tree. See கடு.—The principal diets are இச்சாப்பத்தியம், கடும்பத்தியம், மறுபத்தியம், which see in their places.

பத்தியக்கறி, *s.* Curry according to a prescribed diet, without acids and sometimes without salt.

பத்தியங்காக்க — பத்தியம்பிடிக்க, *inf.* To observe a prescribed diet.

பத்தியங்கத்தியம், *s.* Two kinds of classical productions, prose and poetry; [*ex* கத்தியம்.]

பத்தியச்சாப்பாடு, *s.* [*inf.* பத்தியஞ்சாப்பிட] Prescribed diet for a patient.

பத்தியத்தாழ்வு—பத்தியப்பிழை, *s.* Violation of dietetic rules.

பத்தியத்துக்கருக்கிக்கொடுக்க, *inf.* To fry food for a patient. See கருக்கு, *v.*

பத்தியபாகமாயிருக்க, *inf.* To be fit for a prescribed diet.

பத்தியமாய்க்கேட்க, *inf.* [*fig.*] To hear attentively, seriously, solemnly.

பத்தியமாய்ச்செய்ய, *inf.* To prepare food according to a regimen. 2. To do a thing in earnest.

பத்தியமாய்ச்சொல்ல, *inf.* To speak seriously.

பத்தியமுறிக்க, *inf.* To violate the prescribed regimen.

பத்தியம்வைக்க — பத்தியத்திலேவைக்க, *inf.* To prescribe a diet, to diet one.

•பத்திரம், *s.* Letter, epistle, note, tract, *commonly*, any written document, bond, deed, order, &c., சீட்டு. 2. Leaf, இலை. (*c.*) 3. Leaf of a book, புத்தகத்தேடு. 4. Petal of a flower, பூவிதழ். 5. Wing, feather, plumage, சிறகு. 6. Feathers of an arrow, அம்பினிறகு. 7. Arrow, அம்பு. 8. Paper, gold or silver leaf, மெல்லியதகடு. W. p. 498. PATTRA. 9. A dagger, cimeter, உடைவாள். 10. One of the postures of the silent devotee, as பத்திராசனம். 11. Beauty, handsomeness, grace, அழகு. 12. Hill, mountain, மலை. 13. One of the five parts of a crown, See முடியுறுப்பு. 14. (*c.*) Caution, care, circumspection, எச்சரிக்கை. 15. Firmness, safety, secureness, validity, உறுதி; [*from Sa. B'hadra*, auspicious, beautiful, right, &c.]

பத்திரம். Take care, be careful.

பத்திரமாயிரு. Take good care.

பத்திரக்கடன்காரன், *s.* A bond-creditor.

பத்திரஞ்சாத்த, *inf.* To put leaves about an idol.

பத்திரப்படுத்த — பத்திரம்பண்ண, *inf.* To take care. 2. To keep in safe or close custody. 3. To make firm or safe; to secure.

பத்திரமெடுக்க, *inf.* To pluck leaves or flowers for daily worship.

பத்திரயௌவனம், *s.* Tender foliage, shootings of leaves, &c., இளந்தளிர்.

பத்திராசனம்-பத்திராதனம், *s.* A throne, சிங்காசனம். (சு.) 2. One of the postures of the silent devotee when he is seated erect with bent legs crossed under him and turned so as to bring the ankles in contract with the perineum, while the soles of the feet are held by the hands close to the sides, யோகாசனம். W. p. 612. B'HADRASANA.

பத்திராசனர், *s.* One of the classes of angels, or heavenly inhabitants, வானோர்கணத்தோர்களிலொருவர். 2. Enthroned angels.

பத்திரோதகம், *s.* Water or dew on a leaf, இலைமேற்றண்ணீர்; [*ex* உதகம், water.]

•பத்திரவம் — பத்திரவாகரணம், *s.* The seventh astrological *karna*. See கரணம். W. p. 612. B'HADRA.

•பத்திரன், *s.* An epithet of Siva, சிவன். W. p. 612. B'HADRA. 2. Virabhadra, a form of Siva, வீரபத்திரன்.

பத்திரகாளி, *s.* The goddess Kali wife of Virabhadra.

பத்திராட்சம்—பத்திராக்ஷம், *s.* A kind of religious beads called Bhadra's eye, worn by mendicants and like the உருத்திராட்சம், Siva's eye, but inferior; they are the seed of the Mirabilis Jalappa, ஒர்செடி.

பத்திரி, *s.* (*Eng.*) Battery, கொத்தளம். (*c.*)

•பத்திரி, *s.* A leaf, இலை—as சாதிபத்திரி. 2. An arrow, அம்பு. 3. A bird, பறவை. 4. A horse, குதிரை. (சு.) [*ex* பத்திரம்.] 5. Kali, consort of Siva, காளி; [*ex* பத்திரன்.]

•பத்திரிகை, *s.* A writing, a written or printed paper, a written leaf, advertisement, epistle, a tract, a pamphlet, சீமுகம்; [*ex* பத்திரம்.]

அதிகாரபத்திரிகை. An order by authority.

•பத்திரை, *s.* The second, seventh, and twelfth days of the waning moon, இரண்டுமேழும்பன்னிரண்டாந்திதி. 2. A gentle cow having auspicious marks, &c., சுரபி. W. p. 612. B'HADRA. 3. Kali, the goddess, காளி; [*ex* பத்திரன்.]

பத்திரைகேள்வன், *s.* Virabhadra, வீரபத்திரன்; [*ex* கேள்வன், husband]

•பத்தினி, *s.* A chaste and faithful wife, கற்புள்ளமனைவி. W. p. 498. PATNEE. (*c.*) 2. A wife especially of a Rishi, இருஷிபத்தினி.

தாசிமார்த்தெருவிற்பத்தினியாயிருந்தாலுந்தாசித்தெருவிலும்குடியிருக்கலாம். If a woman be chaste she may live even in a street of harlots.

பத்தினித்தனம், *s.* Chastity, fidelity, &c., of a married woman.

பத்தினிப்பிள்ளை, *s.* A legitimate child.

பத்து, *s.* Ten, ஒன்றொன். 2. Piety, a religious tendency of the understanding and heart towards the deity or his servants, தேவபத்தி. (திருவாய்.); [*Some authorities apply it to a poem of that character.*]—பத்து, in combination is changed to பதின், பன், &c.

பதின்கலம், *s.* Ten *kalams.*

பதின்மடங்கு, *s.* Ten times.

பதின்மர், *s.* Ten persons. (*p.*)

பத்தங்கம், *s.* The ten parts as தசாங்கம்.

பத்தாவது. Tenthly, in the tenth place.

பத்திரட்டி, *s.* Twice ten.

பத்திலொன்று, *s.* The tenth part, one tenth.

பத்துக்காலோன், *s.* A crab, நண்டு.

பத்துடையடியவர், *s.* Pious persons. (*p.*)

பத்துப்பத்து — பப்பத்து. By tens.

பத்தேசௌச்சம், *s.* See சௌச்சம்.

பத்தொன்பது, *s.* Nineteen, பத்தும் ஒன்பதும்.

பன்னிருவர், *s.* Twelve persons. 2. 2. [*Chris. usage.*] The twelve disciples.

பத்தும்பத்தாய், *adv.* As it occurred, just as it took place, at large. (*c.*)

பத்தை, *s.* (*Tel.* పద్దె.) Thin pieces of bambu or splints of board; a slice. See டப்பை, தப்பை.

பத்தைதவைத்துக்கட்ட, *inf.* To apply splints, as to a broken limb.

பத்தைவெட்ட, *inf.* To cut or split off pieces.

•பந்தகம், *s.* A tie, a bandage, as பந்தம்.

•பந்தம், *s.* Tie, முடிப்பு. 2. Bandage, ligature, fetter, trammel, கட்டு. W. p. 598. BAND'HA. 3. Link, connexion, தொடர். 4. Any thing globular, திரட்சி. 5. Hair-knot, கொண்டை. 6. Relationship, kindred, உறவு. 7. Affinity, the tie of friendship, attachment, முறைமை. 8. Established rule, custom, institution, constitution, ஏற்பாடு. 9. Surrounding wall, fortification, மதில். 10. A large kind of bellows, பெருந்துருத்தி. (சு.) 11. Secularity, earthly attachment, corporal existence, connexion of the soul with matter, spiritual bondage—as opposed to முத்தி or liberation. 12. (*c.*) A flambeau, a torch, தீவர்த்தி. 13. Connexion of poetical feet, as தளை. 14. (சு.) Beauty, அழகு.—There are different kinds of torches, as இரும்புப்பந்தம், கரிபந்தம், வணிப்பந்தம், காட்டுபந்தம், which see in their places; also துணிப்பந்தம், or வண்ணாப்பந்தம், a torch made of rags obtained from washermen.

பந்தக்காட்சி—பந்தம்பறி, *s.* A ceremony observed at the close of some Saiva festivals, when the torches are snatched away by the people to represent what the wife of Siva did to him when angry.

பந்தங்கட்ட, *inf.* To make flambeaus.

முகத்திலேபந்தங்கட்டிக்கொண்டேறிநிற்கிறான்...... His face flames with anger.

பந்தஞ்செய்ய, *inf.* To tie, to bind. 2. To bind the soul in bodies, to connect it with matter or births.

பந்ததயிலம், *s.* A kind of medicinal oil, கட்டுத்தயிலம்.

பந்தமுட்டி, *s.* Torches arranged so as to represent an elephant. (*Beschi.*)

பந்தமும்வீடும. Bondage and liberation of souls; all creatures being affected by these. (*p.*)

பந்தம்பிடிக்க, *inf.* To carry torches.

பந்தம்போட, *inf.* To make and light a torch.

பந்தவரிசை, *s.* A course or order of lights in a procession, தீவர்த்திவரிசை. 2. A play with flambeaus lighted at each end, ஒருவிளையாட்டு.

பந்தவிளக்கு, *s.* A flambeau.

பந்தர், *s.* [*also* பத்தர்.] Persons in bondage; those under the influence of moral evil on account of the sins of former births, and not yet eligible for divine illumination, பாசத்தக்குள்ளானவர்கள்.

•பந்தயம், *s.* [*also* பந்தையம்.] A wager, stake, prize, premium in competition, pledge in a contest, ஒட்டம். 2. (*fig.*) The contest for a prize; [*ex* பந்தம்.] (*c*)

பந்தயக்குதிரை, *s.* A race-horse.

பந்தயங்கட்ட, *inf.* To lay a wager, depositing the amount.

பந்தயச்சேவல், *s.* A fighting cock.

பந்தயத்துக்காட, *inf.* To gamble for a wager.

பந்தயமொட்ட, *inf.* To lay a wager, increasing the stakes.

பந்தயம்பிடிக்க, *inf.* To lay a wager, grasping each other's hands to seal the agreement.

பந்தயம்போட — பந்தயம்வைக்க, *inf.* To bet, to stake, to pledge in contest.

பந்தர், *s.* A town, Masulipatam, ஓர்பட்டணம். 2. [*a poetic form of* பந்தல்.] Booth. 3. See under பந்தம்.

பந்தல், *s.* A booth, a temporary shed, காவணம். 2. A bower, any frame for running flowers, or a spreading vine, கொடிபடர்பந்தல். (*c.*)

பந்தல்சோடினை, *s.* Decoration, ornaments, &c., of a festive shed.

பந்தல்போட, *inf.* To make a பந்தல் for a festive occasion, &c.

நாலுகாலுண்டானாலொருபந்தல்போடலாம்...... When there are four posts, a booth can be made.

பந்தற்கால், *s.* The posts of a shed.

பந்தற்கால்நாட்டுதல், *v. noun.* Fixing the pole of a booth. See கலியாணக்கால்நாட்டுதல் under நாட்டு.

பந்தற்பாடு, *v. noun.* Slantiness, as of a roof, சாய்ப்பு. 2. [*prov.* பந்தற்பாடன்.] A flattish roof.

பந்தற்பூ, *s.* A fall of flowers from the இருப்பை tree. See பாவாடைப்பூ.

•பந்தனம், *s.* A tie, bond, கட்டு. See சேதுபந்தனம். 2. Tying, binding, fastening, கட்டுகை. 3. Imprisoning, காவல்செய்கை. W. p. 598. Band'hana.

பந்தனாலயம், *s.* A prison, சிறைச்சாலை; [*ex* ஆலயம், abode.]

•பந்தனை, *s.* As பந்தனம், 1. 2. Resolution, திருணயம். See கிபந்தனை. 3. (*சு.*) A daughter, மகள்.

பந்தனைப்பட, *inf.* To be tied, bound, confined, கட்டுப்பட.

பந்தன், *s.* A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம். 2. A man of the Chetty caste, on whose name Avvyar wrote பந்தனந்தாதி, ஓர்வணிகன்.

பந்தனந்தாதி, *s.* A poem in அந்தாதி metre concerning பந்தன்.

•பந்தி, *s.* Row, line, order, series, rank, ஒழுங்கு. See பங்தி. 2. Row of guests as seated to eat, விருந்தினர்பந்தி. (*c.*) W. p. 491. Pangti. 3. Arrangement or row of horses or elephants in a stand, stable, &c., குதிரைமுதலியவற்றின்பந்தி. 4. A stable, stall or stand, for horses, or elephants, லாயம்.—Of பந்தி, row of guests, are உட்பந்தி, the chief row; புறப்பந்தி, separate row; கடைப்பந்தி, the lower and தலைப்பந்தி, the head row.

பந்திகலேதல் - பந்திகுலேதல், *v. noun.* Disturbing of guests so that they refuse to eat.

பந்திநடத்த, *inf.* To treat guests, supplying them with food.

பந்திபந்தியாய்நிற்க, *inf.* To stand in a row.

பந்திபரிமாற, *inf.* To distribute food at the feast.

பந்திபேதம், *s.* Causing the guests to eat in different parties.

பந்திபோசனம், *s.* Meal of a company.

பந்திப்பாய், *s.* A long narrow mat for seating guests.

பந்திப்பாவாடை, *s.* Cloth for a row of guests to sit on.

பந்தியிருக்க—பந்தியிலிருக்க, *inf.* To sit in a row at table.

பந்தியிலிருந்துதள்ள, *inf.* To exclude one from the social meal, for disgracing himself.

பந்தியேற்ற, *inf.* To raise one in rank by attending his marriage festival, eating with him as an equal.

பந்தியைவிட்டெழுந்திருக்குதல், *v. noun.* Rising up from a company of guests before all have done eating; *considered an insult.*

பந்திவஞ்சனை, *s.* Partiality in dealing out food to guests.

பந்திவிசாரணை, *s.* Supplying the guests and superintending them.

பந்திவைக்க - பந்தியமர்த்த - பந்தியிருத்த, *inf.* To seat guests at a feast.

இருப்பவன்தன்னுளுல் தலைப்பந்தியிலிருந்தாலென்ன, கடைப்பந்தியிலிருந்தாலென்ன. If the giver of the feast be a friend, no matter whether the place at table be higher or lower.

பந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To tie, to bind, to fasten, to confine, to connect, கட்ட. 2. To incarcerate the soul, or associate it with matter, births, &c., as the deity or Maya, மாயாபந்தமாக்க.

பந்து, *s.* (*Pers.*) A tie, a fastening. See கொப்பந்து.

•பந்து, *s.* Relationship, சுற்றம். 2. Kindred, சுற்றத்தார். W. p. 598. Band'hu. 3. A play-ball, விளையாடும்பந்து. 4. A roll of string or thread, நூற்பந்து. (*c.*) 5. The smaller kind of bellows, மட்டுத்துருத்தி. 6. Mill, hand-mill, potter's wheel, திரிகை. 7. Plot, confederacy, conspiracy, துரலோசனை.

பந்தடிக்க — பந்துவிளையாட, *inf.* [*also* பந்தாட.] To play at ball.

பந்தினம், *s.* As பந்துசனம்.

பந்துக்கட்டு, *s.* A plot, conspiracy, confederacy, league, கட்டுப்பாடு. 2. A fabrication, forgery, கட்டுகதை. 3. Affiance or relation by marriage, சம்பந்தக்கட்டு.

பந்துக்கட்டானபேச்சு. A fabricated story, conspiracy.

பந்துசனம் — பந்தினம், *s.* Relations, kindred.

பந்தெறிய, *inf.* To toss or throw a ball.

பந்தெறிவீதி, *s.* A wide street.

பந்துமாலை, *s.* A flower-garland rolled into a ball.

•பந்துத்துவம், *s.* Relationship, இனத்தம்.

•பந்துரம், *s.* Undulation, the line of beauty, beauty, அழகு. W. p. 599. Band'hoora.

•பந்துவராளி, *s.* A tune, ஓர்இராகம்.

பந்தேகானு, *s.* (*Pers.*) A place of imprisonment, a jail, சிறைச்சாலை.

•பந்தையம், *s.* A pledge, &c. See பந்தயம்.

பந்தோபஸ்து, *s.* (*Pers.*) Arrangement, settlement; securing, management.

பந்தோபஸ்துபண்ண — பந்தோபஸ்துசெய்ய, *inf.* To secure, to take care of.

பப்பத்து, [*com.* பவ்வத்து.] By tens, பத்துப்பத்து.

பப்பரப்புளி, *s.* [*also* பெருக்கமரம்.] A species of large tree, Adonsonia digitata, *L.*

•பப்பரம், *s.* The Guzerat country, one of the fifty-six of Hindu Geography, ஓர்தேசம். 2. One of the eighteen languages, that of Guzerat. See பாஷை.

பப்பரர், *s.* [*pl.*] People of the பப்பரம் country, பப்பரதேசத்தார்.

•பப்பரவாகனன் — பப்பருவாகனன், *s.* A son of Arjuna by Chitrangada of Madura, அருச்சுனன்குமாரன்.

பப்பளி, *s.* As பப்பாளி.

பப்பளிச்சேலை, *s.* A woman's cloth chequered white and red, ஓர்வகைச்சேலை.

பப்பாதி, *s.* [*com.* பவ்வாதி.] Equal shares, halves; [*ex* பாதி, reiterated.]

பப்பாளி — பப்பாளிமரம், *s.* [*for.*] The papaw tree, Carica papaya, *L.*

பப்பு, *s.* Extension, width, breadth, area, [*probably a change of* பரப்பு.] 2. Resemblance, likeness, ஒப்பு. 3. (*Tel.* పప్పు.) Pulse, *a childish expression*, பருப்பு.

பப்புவர், *s.* [*pl.*] Flatterers, persons employed by a great man to repeat his titles, honors and exploits, புகழ்வோர். (*சு.*)

•பமரம், *s.* [*a change of* பிரமரம்.] A beetle, an insect, வண்டு.

பமோஜிப், (*Pers.*) According to, conformably with, படி.

•பம், *s.* A star, விண்மீன். W. p. 610. B'ha.

பகோளம், *s.* Celestial sphere. See கோளம்.

பம்பரத்தி, *s.* A gay, flirting, sprightly or wanton girl, சாமர்த்தியமுள்ளவள்; [*ex* பம்பரம்.]

பம்பரம், s. A top, ஓர்விளையாட்டுக்கருவி. (c.) 2. Mount Mandara employed by the gods and Asuras in churning the sea of milk, மந்தரகிரி. 3. [fig.] An immodest woman, வேசி.

பம்பரங்குத்த, inf. [prov.] To make a top out of a young cocoa-nut, &c.

பம்பரஞ்சுற்ற, inf. To play as boys, taking each other with out-stretched arms, and whirling round.

பம்பரமாட்ட, inf. To spin a top. 2. To trouble or vex one, as though pushing him about, அலைக்கழிக்க.

அவனைப்பம்பரமாட்டிவிட்டான். He twirled him about; i. e. vexed him.

அவளொருபம்பரம். She goes abroad too much, is immodest.

•பம்பா—பம்பாநதி, s. A river in the Deccan, ஓர்நதி. W. p. 502. Pampa.

பம்பு, கிறது, பம்பினது, ம், பம்ப, v. n. To be close, thick, crowded, செறிக்க. 2. To spread, to over-spread—as vegetation, water, darkness, &c., பரவ. 3. To rise, to ascend, எழும்ப. 4. To abound, பொலிய.

பம்புபரிகாசம், s. A petulant joke. (Beschi.)

பம்பல், v. noun. [vul. பைம்பல்.] Joviality, festivity, plentifulness, abundance, &c., as the verb.

பம்பற்காலம், s. Harvest time.

•பம்பை, s. A kind of drum or tabor, ஓர்பறை. 2. Drum of forest tracts, முல்லைநிலப்பறை. 3. A river, as பம்பாநதி. 4. (c.) The Pamban pass or strait between the continent and Ramisseram, பாம்பன்வாய்க்கால்.

பம்பை, s. Uncombed, dishevelled hair, often short and not long enough to be tied, முடட்டைமயிர்; [ex பம்பு.]

பம்பைக்குப்பநக்கு. A head covered with vermin. (R.)

பம்பைசுற்றல், v. noun. A kind of girls' play.

பம்பைத்தலை, s. A head with thick, uncombed hair.

பம்மாத்து, s. [also பம்மத்து.] False show, ostentation, deceptive appearance, வெளிவேஷம். (c.)

பம்மாத்துக்காரன், s. One who makes pretences, a superficial person.

பம்மு, கிறேன், பம்மினேன், வேன், பம்ம, v. a. To baste, stitch, or pin a seam to be sowed, நூலோட்ட. 2. v. n. To cover, as the clouds. See அம்மு. 3. [prov.] To lurk, to skulk, மறைய. (c.)

பம்மித்தைக்க, inf. To baste, sow or stitch coarsely.

பம்மல்—பம்மற்றையல், v. noun. Basting, stitching.

பய, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. a. To yield, to produce, to bring forth fruit, பலன்தர. 2. To produce results, good or bad, as actions, &c.; to yield profit, உண்டாக்க. 3. To beget, to generate, to bear children, பிறப்பிக்க. 4. v. n. To take place; to be productive of good or evil, சித்திக்க. (p.)

பயப்பு, v. noun. Production, fruit of actions.

•பயங்கரம், s. Fear, terror, as பயம். 2. Frightfulness, terribleness; an alarming thing, அச்சம்; [ex பயம் et கரம், doing, causing.] (c.)

பயங்கரப்பட, inf. To dread.

பயங்கரப்படுத்த, inf. To terrify, to alarm.

பயங்காளி. See பயம்.

•பயசு, s. Water; milk. See பயம்.

•பயணம், s. [contraction of பிரயாணம்.] Journeying, travelling, itinerating; journey, voyage. (c.)

பயணக்காரன்பயித்தியக்காரன். One about to set out on a journey is distracted.

பயணங்கட்ட, inf. To prepare for a journey.

பயணச்சாமான், s. Baggage of a traveller, பயணமூட்டு. (R.)

பயணச்சீட்டு, s. A pass-port.

பயணஞ்சொல்லிக்கொள்ளுதல், v. noun. Taking leave of friends for a journey. See சொல்லிக்கொள்ள.

பயணந்தவிர்ந்துபோதல், v. noun. Being hindered on a journey.

பயணப்பட, inf. To set out on a journey or march, to leave home. 2. To be gone on a journey. 3. As பயணங்கட்ட.

பயணப்பட்டிருக்கிறார்கள். They are set out on their journey; lodging at a short distance to avoid leaving on an unlucky day

பயணப்படுத்த, inf. To take one on a journey. 2. To prepare one for, or send one on, a journey.

உள்ளதைஎல்லாம்பயணப்படுத்திவிட்டிருக்கிறான். He has squandered all his property.

பயணமனுப்ப, inf. As பயணப்படுத்த, 2.

பயணம்போக, inf. To go on a journey. 2. To be carried away, stolen, lost. 3. To die, to depart this life.

பயந்தாள், appel. n. [masc. பயந்தான், பயந்தோன்.] A mother, தாய். (சூ.) [ex பய, v.]

பயந்து. See பயம்.

பயப்பு, s. A color, நிறம். 2. Grace, mercy, clemency, இரக்கம். 3. Gold color. See பசப்பு. (சூ.) 4. See பய, v.

•பயம், s. Fear, dread, apprehension, concern, alarm, அச்சம். 2. Reverence, awe, solemnity of mind, ஒடுக்கவணக்கம். W. p. 613. B'haya. (c.)

பயங்காட்ட, inf. To menace, to threaten, to put in fear.

பயங்காளி—பயங்கொளி, s. A coward.

பயந்தமனம், s. A fearful mind full of apprehensions.

பயந்தவன், appel. One who is afraid.

பயந்திருக்க, inf. To be afraid, frightened, alarmed.

பயந்தீர — பயந்தெளிய, inf. To be relieved of fear.

பயந்து. [gerund of def. verb used in the past.] Feared, as பயந்தேன், I feared.

பயபத்தி, s. Reverential awe, devotion and godly fear, solemnity, gravity of mind, பயமும்பத்தியும்.

பயப்பட—பயங்கொள்ள, inf. To fear, to be fearful.

பயப்படுத்த — பயமுறுத்த, inf. To threaten, to terrify or frighten. 2. To upbraid, to rebuke. 3. To discipline, சிட்சிக்க.

பயமுறுத்த, inf. See பயப்படுத்த.

பயம்பிடிக்க, inf. To be seized with fear, be alarmed.

பயப்பாடு, v. noun. Fear, dread, awe, அச்சம். (p.)

அக்கினிபயம், s. Dread of fire.

மிருகபயம், s. Dread of wild beasts.

•பயம், s. Water, நீர். 2. Milk, பால்; [also பயசு] W. p. 502. Payas. 3. Tank, குளம். 4. Nectar, அமிர்தம். 5. Utility, பயன்.

பயோததி, s. Sea, கடல். 2. The sea of milk, பாற்கடல்; [ex உததி.]

பயோதரம், s. A cloud, மேகம். 2. Female breast, முலை. 3. Sea, கடல்; [ex உதரம்.] (சூ)

பயோதரப்பத்து, s. A poem containing ten stanzas on the female breast. See பிரபந்தம்.

பயோதி, s. As பயோநிதி. Colloq. in the south. (R.)

பயோநிதி, s. Ocean, கடல்; [ex நிதி, fulness.]

பயம்பு, s. A pit, பள்ளம். 2. A pit to ensnare elephants, யானைபடுக்குழி. (சூ)

பயனை, s. A tree, Schrebera albens. Ret.

பயல், s. [com. for பையல்.] A boy, a fellow, a little servant. 2. [in contempt.] A servant, [in anger] a slave, அடிமைச்சிறுவன்.

பயல்போலேதிரிதல். Following servilely.

பயலான், s. One adolescent. (Beschi.)

பயறி, s. The chicken-pox, as resembling small grain, ஓர்வேபோடகம்; [ex பயறு.]

பயறு, s. [gen. பயற்றின்.] Pulse, lentil, beans of several kinds, முற்கம். See கவுரிவியம். (c.) 2. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள்—Note. Of பயறு, are எலிப்பயறு, கரிப்பயறு, or பனிப்பயறு, a wild kind, Phaseolus trilobates. See கரி; குறுப்புப்பயறு, Phaseolus mux; சடைப்பயறு, a large kidney bean, Dolichos; சிறுபயறு, பச்சைப்பயறு, பாசிப்பயறு, green gram, Phaseolus mungu; தட்டைப்பயறு; a kind of pulse; துலுக்கப்பயறு, கன்னிப்பயறு, Phaseolus aconitifolius; பெரும்பயறு, another variety; மின்னிப்பயறு, a leguminous plant.

பயறுவிதைக்கிறான். He is telling lies.

பயற்றங்காய், s. Pulse in pod used for curry. 2. A kidney bean. Dolichos Tranquebaricus.

பயற்றங்கொடி, s. A running kind of பயறு.

பயற்றுநெற்று, s. Ripe pulse pods. See நெற்று.

பயற்றுமி—பயற்றமோடு, s. Husk of pulse.

பயற்றம்பணிகாரம், s. Cakes with pulse inside.

பயற்றம்பருப்பு, s. Split kernels of pulse.

பயற்றுருண்டை, s. Balls of mashed pulse, mixed with jaggery.

பயன், s. Fruit, reward, profit, produce; result of good or bad actions, பலன். 2. Advantage, benefit, utility, aid, பிரயோசனம்; [corrupted from பலன்.] 3. Meaning, signification, interpretation, சொற்பொருள். 4. Width, breadth, extent, space, அகலம்.

பயனிலாள், s. A harlot as reaping no good either in this life or the next, வேசி.

பயனிலி, appel. n. A useless man, woman, or thing.

பயனில், s. [in gram.] The attribute or predicate, the word that completes the sense, in whole or in part, பொருண்முடிபு.—Of this there are: 1. the verb completing an action, as சாத்தன்வந்தான்; 2. the verb elided, when the noun includes the action, as சாத்தன்அவன்; 3. the verb understood, in a question, as சாத்தன்எவன்.

பயனில்சொல், s. [neg. பயனிலசொல் வானை.] Useless words, one of the four kinds of இழிசொல்.

பயனுவமை-பயனுவமம், s. One of the four kinds of simile. See உவமை.

பயன்கருத்து, s. Substance of the meaning of a verse.

பயன்கொள்ள, inf. To profit, to avail, to turn to account. 2. To reap benefit.

பயன்சொல்ல—பயன்பண்ண, inf. To interpret verses, to render the meaning, to expound, பயனுரைக்க.

பயன்சொல்லிப்படிக்க, inf. To read and interpret the Puranas; commonly by two persons.

பயன்படுசொல், s. Words of weight, sage remarks, good sayings.

பயன்படும்படியாய். So that it may tend to usefulness.

பயன்பழக்க, inf. To teach the meaning of verses.

பயன்முடிவு—பயன்முற்று, v. noun. In interpreting verses the portion taken to be rendered at one time, பொருண்முடிவு.

•பயன், s. [cor. from Sans.] Milk, பால். 2. Water, நீர். See பயச. (R.)

•பயிக்கம், s. Alms, பிச்சை. See பைக்கம்.

•பயித்தியம், s. Madness, derangement, delirium, insanity, phrensy. See பைத்தியம். 2 [fig.] Folly, foolishness, absurdity, stupidity, மதிகேடு. 3. Infatuation, rashness, மின்மித்தனம்; [ex பித்தம்.] (c.)

பயித்தியகாரன், s. [also பைத்தியங்கொண்டவன்.] A mad man, a crazy man. 2. A foolish, inconsiderate person, a fool.

பயித்தியத்தனம், s. Idiotism.

பயித்தியப்பட்டங்கட்டுதல், v. noun. Dubbing one a fool. 2. Perplexing or distracting one so that he knows not what to do; stupifying one.

பயித்தியம்பிடித்தல், v. noun. Being seized with madness.

•பயிரங்கம், s. Publicity as பகிரங்கம்.

பயிரி, s. An edible plant. See பசிரி.

பயிர், s. Growing grain, a crop, herbage, shrubbery, பைங்கூழ். 2. Any useful vegetable, plant, or even tree (c.)—The different stages of growing corn, are எழுந்தபயிர், grown up corn; கதிர்ப்பயிர், corn just earing; களைபறிபயிர், that which requires to be weeded; பாற்கட்டுப்பயிர், ear being milky; நடவுப்பயிர், corn transplanted; முற்றுபயிர், ripe grain; there are also நஞ்சைப்பயிர், புஞ்சைப்பயிர், நீர்ப்பயிர், மேற்பயிர், கீழ்பயிர், &c.

பயிரடித்தல் — பயிருழவு, v. noun. Ploughing between standing corn, to promote its growth.

பயிரழிவு, v. noun. Waste or destruction of vegetation, by beasts, flood, &c.

பயிராகுதல், v. noun. Growing up as plants, herbage, &c. 2. Being pregnant as animals, as பலப்படுதல்.

இந்தமாடுபயிராயிருக்கிறது. This cow is big with calf.

பயிராக்க—பயிர்செய்ய, inf. To cultivate corn, trees, plants, herbage, &c.

பயிரேற, inf. To thrive as vegetation.

பயிர்க்குடி—பயிரிடுங்குடி, s. A peasant. See குடி.

பயிர்தீக்குங்காற்று, s. A wind that blasts the growing crops.

பயிர்த்தொழில், s. [com. வேளாண்மைத்தொழில்.] Husbandry, agriculture.

பயிர்நெருக்கம், v. noun. Closeness of corn, herbage; luxuriant growth.

பயிர்ப்பங்கு, s. Share of the produce of trees appropriated to the cultivator.

பயிர்வழி, s. Cultivated fields. 2. Way through the fields.

பயிர்வழிமாருப்பாக்கி. Arrears of the revenue of the field.

பயிர்வெளி, s. An open corn field.

பயிர்வைக்க, inf. To plant fruit trees.

பயிர், s. Chirping, or other noise of birds, பறவைக்குரல். 2. [poet. form of பயில்.] Hint, signal, சைகை. (சது.)

பயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound indistinctly, as beasts, birds, insects, &c., ஒலிக்க.

பயிர்ப்பு, s. Disgusting or abhorrent feelings at the sight, or hearing of any thing offensive, &c., அருவருப்பு. 2. Impurity, uncleanliness, அசுத்தம். (சது.) 3. Delicacy; being one of the four female qualities. See நாற்குணம் under குணம்.

பயில், s. Practice, habit, exercise, use, பழக்கம். 2. (சது.) Beck, beckoning, hint, sign, signal, சைகை. 3. A word, சொல். 4. Secret language, terms or numbers; cant expressions, குழூஉக்குறி. 5. Half, a moiety, பாதி. [For the compounds see சைகை.]

பயிலேறும். By constant use or frequent intercourse. (p.)

பயிற்கணக்கு, s. [prov.] Secret numbers peculiar to trades.

பயில் — பயிலு, கிறேன், பயின்றேன், வேன், பயில, v. n. and v. a. To practise, to learn by practice, as an art; to become trained, accustomed, exercised, பழக. (c.) 2. To speak, to utter, to tell, to talk, சொல்ல. 3. To occur, to take place, to exist, நிகழ. 4. To energize, முயல. 5. To behave, to conduct one's self, நடக்க. 6. To join, to be close, to be thick, crowded, நெருங்க. 7. To utter indistinct sounds, as birds, not reducible to language, to sound, ஒலிக்க.

பயிலிடம்—பயிலுமிடம், s. A training place, a school of arts.

பயின்றகல்வி, s. Acquired learning.

பயின்றுகொள்ளுதல், v. noun. Practising, habituating one's self to any thing.

பயில்வு, v. noun. Practising, exercising as பயிற்சி. 2. Act, action, deed, moral action, செய்கை.

பயிறல், v. noun. [according to சது. varying somewhat in meaning.] As பயில்வு. 2. Frequenting, கூடுதல். 3. Uniting different words in speech, பேசலைசொல்லும்புணர்தல்; [ex பயில், v.]

பயிற்சி, s. Practice, habit, training, learning, அப்பியாசம். 2. Expertness, competency, skill in an art, கைப்பழக்கம். (c.)

பயிற்று, கிறேன், பயிற்றினேன், வேன், பயிற்ற, v. a. [causative.] To train, to instruct, to teach, கல்விபயிற்ற. 2. To habituate, to accustom, தெரிப்பழக்க. (c.)

பயிற்றிக்கொடுத்தல், v. noun. Teaching an art, a trade, &c.

பயிற்றவறியாதவன், appel. n. One not able to teach.

பயினி, s. Meeting, junction, conjunction, close union, connection, இணக்கம் (சது.)

பயின், s. Gum, glue, cement, பிசின். 2. The innermost or tender leaves of palm sprouts, உட்குருத்து. (சது.)

•பயோததி—பயோதரம். [See பயம், water.]

பய்யன், s. [for பையன்.] A boy. See பையல்.

•பர, adj. [a Sans. prefix.] Other, different, வேறு. 2. Pre-eminent, excellent, உயர்ந்த. 3. Celestial, divine, heavenly, திவ்ய. 4. Distant, foreign, as பிற. 5. Hostile, adverse, விரோத. W. p. 502. PARA. 6. Much, abundant, copious, மிகுந்த. 7. adv. Before in time or place, முன். W. p. 613. B'HARA.

பரகதி, s. Bliss.

பரகாயம், s. Other bodies.

பரகாயப்பிரவேசம், s. One of the sixty-four arts. See கலைஞானம்.

பரகாரியம், s. Another's business as பிறர்காரியம்.

பரசதம். More than a hundred.

பரசமயம் — பரமதம், s. Any religious system except the six divisions of the Saiva religion.

பரசமயகோளரி, s. A name of சம்பந்தர்; also of எம்பெருமானார்.

பரசமயிகள், s. Professors of other religions, heretics.

பரசாதி, s. One of a foreign tribe or nation.

பரசுகம், s. Happiness of heaven.

பரசுகோததி, s. An ocean of spiritual delight; [ex சுகம் et உததி.]

பரசையோகம், s. As பரஸ்திரிகமனம்.

பரசொத்து—பரதனம், s. Other goods, property, &c.

பரஸ்தலம், s. Another place.

பரஸ்தலஞ்செய்ய — பரஸ்தலம்பண்ண, inf. To change one's place or abode from superstition, சேஷ்டிபடுக. (Old Dic.)

பரஸ்திரி, s. Another's wife. 2. A courtezan, a prostitute, வேசி.

பரஸ்திரிகமனம்—பரதாரகமனம், s. Adultery. See கமனம்.

பரஸ்பரம், s. Mutuality, reciprocation.

பரஸ்பரரகசியங்கள், s. Mutual and confidential secrets.

பரஸ்பரவிரோதம், s. Contrary to each other.

பரதந்திரம், s. At another's command, for another's service—oppos. to சுதந்திரம்.

பரதன்மம், s. Another's duty, or business, occupation of another caste, அன்னியகருமம். 2. Benefit to others, பிறர்க்குச் செய்யுங்கன்மை.

பரதாரம், s. Another's wife as பிறதாரம்.

பரதிரவியம், s. As பரசொத்து.

பரதூஷணம், s. Blaspheming another.

பரதேசம், s. A foreign country, foreign residence as பிறதேசம்.

பரதேசம்போக, inf. To go to a foreign country—as a wanderer, exile, religious mendicant, &c.

கற்றவனுக்கேதுபரதேசம். What country is foreign to a learned man?

பரதேசவாசி, appel. n. One who has no settled abode.

பரதேசி, s. A foreigner, a traveller, a pilgrim, அன்னியன். 2. A beggar, commonly from a distant part, a stranger—oppos. to சுதேசி, இரப்போன்.

பரநாரிசகோதரன், s. One who behaves to other women as a brother. (R.)

பரபட்சம், s. An opposite party, sect, side, interest, மறுபட்சம். 2. Uncongenial sentiments or doctrines; those of an opposite sect, or heterodoxy, விரோதம்.

பரபுருஷன், s. A paramour, an unlawful husband, அந்நியபுருஷன். 2. Vishnu விஷ்ணு.

பரமண்டலம், s. Another region. 2. [in Chris. usage.] Heaven.

பரமதஸ்தர், s. As பரசமயிகள்.

பரமுத்தி, s. Supreme bliss.

பரராசசிங்கம், s. One who is as a lion to other kings; also compared to elephants.

பரராசசேகரன், s. The name of a king, ஓரரசன்.

பரலோகம், s. The other world, heaven. 2. As தேவலோகம்.

பரலோககமனம், s. Death, மரணம்; [ex கமனம், going.]

பரலோகக்கிரியை, s. Ceremonies for the benefit of the dead, உத்தரகிரியை.

பரலோகசாதனம், s. Perseverance in a course of conduct leading to heaven.

பரலோகசௌக்கியம், s. Heavenly bliss.

பரலோகவாசி, s. An inhabitant of heaven.

பரலோகவாழ்வு, s. Enjoyment in heaven.

பரவசம், s. Subjection to another, தன்வசமல்லாமை. 2. Ecstacy, transport of joy, rapture, மிகுகளிப்பு. See ஆனந்தபரவசம். 3. Abstraction of the senses from fear, or sorrow, being paralyzed, மூர்ச்சை. 4. Astonishment, amazement, பிரமை. 5. An oath or promise, பிரமாணிக்கம்.

பரவசமாகுதல் — பரவசப்படுதல், v. noun. Being enraptured, transported, fascinated. 2. Being panic-struck.

பரவசம்சொல்லுதல். Speaking peaceably, giving advice or offering reasons to appease one's anger. 2. Confirming an oath.

பரவணி, s. [prov.] Lineal descent, hereditary succession as பரம்பரை. 2. Genealogy, வமிசம்.

பரவணித்தொந்தம், s. Hereditary infirmities of temper.

பரவணிப்பட்டவன், appel. n. A hereditary successor. 2. One of high ancestry.

பரவணிப்பட்டம், s. A family title.

பரவிவேகம், s. Employment of the mind in things foreign to secularities.

பரவிவேகம்பண்ண, inf. To meditate on divine things.

பரவெளி, s. Immense space, as inhabited by the deity.

பராகாயம், s. Ethereal space as சிதாகாசம், which see.

பராசாரம், s. A crow, as hatching the Koil bird's eggs, காக்கை.

பராதீனம், s. Dependence, subjection, the right, or jurisdiction of others, பிறர்வசப்படுகை.

பரானுகூலம், s. Success to others; availing another.

பரானுகூலி, s. One who helps or favors another, பிறர்க்குதவுவோன். 2. A woman who loves another man more than her husband.

பரார்த்தம்—பரார்த்தம், s. For the benefit of others, பிறர்க்காகத்தக்கது; [ex அர்த்தம்.]

பரார்த்தானுமானம், s. [in log.] Inference having reference to others, as பிறர்பொருட்டனுமானம்.

பரார்த்ததேவப்பிரார்த்தனம், s. Interceding for another. See மத்தியஸ்தம்.

பரான்னம், s. Food which one receives from others.

பரோபகாரம், s. Kindness to others. See உபகாரம்.

பரோபகாரன், s. [masc. and fem. பரோபகாரி.] A benevolent man, a benefactor.

*பரகிதம், s. The ancient Hindu Astronomy, as distinguished from the Vakkya process, or the more modern, ஓர்கணக்கோதிடநூல்.

பரகிதபுடம், s. Situation of a planet, determined by பரகிதம்.

பரகிதஜீவைச்சா, s. Trigonometrical table of sines.

*பரகுடிலம், s. The sacred triliteral mantra ஓம். See குடிலம்; [ex பர.]

பரக்கம், s. Extension, wideness, பரப்பு.

பர, க்கிறது, ந்தது, க்கும், பரக்க, v. n. To spread, to extend, to be diffused, as water, air, odor, epidemics, clouds, or light; to be flattened by hammering, பரப்பு. 2. To be multiplied, to increase, to be propagated, as living creatures; to be numerous, as the varieties of beings; to swarm, to overrun, to over-spread, விருத்தியாக. 3. To be disseminated, propagated, peopled, மிக.

பரந்திரிதல். Wandering about, as a beggar.

பரந்தமுகம், s. [also படர்ந்தமுகம்.] A flat face.

பரந்தவடிவு, s. A flat, plane surface or figure.

பரந்தவட்டம், s. A large cymbal.

பரந்தவட்டிகை, s. The larger hour-plate, as சேமக்கலம். (சு.)

பரந்தவர், appel. n. Beggars, wandering mendicants, இரக்கதிரிவோர்.

*பரசு, s. An axe, a hatchet, கோடாரி. 2. A battle axe, மழுவாயுதம். W. p. 505. Parasu.

பரசாயுதம், s. A battle axe.

பரசுராமன், s. The sixth of the ten incarnations of Vishnu. See திருமாலவதாரம்.

பரசுபாணி, s. Siva, as armed with the battle axe, சிவன். (சு.) 2. As பரசுராமன்.

பரசுசூரியன், s. Parhelion, பரிவேடம்.

பரசு, கிறேன், பரசினேன், வேன், பரச, v. a. To praise, to extol, தோத்திரிக்க. (சு.)

*பரசுகோதந்தி. See பர.

பரசை, s. [prop. பரிசு.] A wicker boat.

பரட்டை, s. Shaggedness of hair, trees, or shrubs. (c.) See பரட்டை.

பரட்டைத்தலை—பரட்டந்தலை, s. A shaggy head of hair.

பரடு, s. Ankle, கரடு. (சது.)

*பரணம், s. Armor, mail, கவசம். 2. Woven silk, பட்டுச்சீலை. Compare ஆபரணம். 3. Support, maintenance, தாபரிப்பு. W. p. 613. B'haran'a. 4. Wages, சம்பளம். 5. The constellation பரணி.

பரணார்த்தம். For support.

உலகபரணார்த்தம்கடவுள்மனிதனைப்பிறந்தார். God was born as man to sustain the world.

பரணர், s. One of the poets of the Madura college, ஓர்சங்கப்புலவர்.

பரணி, s. A poem on a hero for having destroyed a thousand elephants, and proportionate number of chariots, horses and infantry, ஒருபிரபந்தம்.

*பரணி, s. The second lunar asterism. See நட்சத்திரம். W. p. 613. B'haran'i. 2. A jewel casket, a little box, அணிகலச்செப்புமுதலியன. 3. Sluice of a lake, மதகு. 4. A dance, கூத்து. (சு.) 5. As பரண்.

பரணியடுப்புமுழுபோகாது. A fireplace made on the second lunar day will last long.

*பரண், s. A raised platform for watching fields. See இதணம். (சு.) 2. A rack over a fireplace, for smoking things, a grate, a loft under the roof of a house, &c., மேற்றட்டு; [from பரணம், support.]

பரண்டை, s. [prov.] Ankle, கணைக்கால்.

பரதபி, v. [improp. for பரிதபி.] To pity, compassionate.

*பரதம், s. Dancing as an art or science, நடனநூல். 2. Dancing or acting, கூத்து. 3. The southern division of the known continent. See பரதகண்டம். 4. A certain number, ஓரெண்.—For the compounds, see நடனம்.

பரதலக்ஷணாட்டியம். Dancing according to rule, so as to delight or fascinate the beholders.

பரதசாத்திரம்—பரதநூல்—பரதவித்தை, s. Dancing or play acting.

பரதநாட்டியசபை, s. A company of dancers and actors.

பரதமுணர்ந்தோன், appel. n. One skilled in the art.

பரதமோகினி, s. A fascinating dancing woman.

பரதவசந்தன், s. [prov.] One of the species of வசந்தன் play.

பரதர், s. [sing. பரதன், fem. பரத்தி.] Inhabitants of maritime districts being fishers. See பரதவர். 2. The mercantile tribe, chetties, செட்டிகள். 3. See பரதன்.

பரதவர், s. [com. பரவர்.] Inhabitants of maritime districts, fishing tribes—so called from a king named பரதர்.

•பரதன், s. A younger brother of Rama, இராமன்தம்பி. 2. The author of the science of dancing, பரதநூல்செய்தோன். 3. A Muni, சடபரதன். 4. A king of the lunar race, சந்திரகுலத்தோரரசன்.—His descendants are பரதர். 5. [fem. பரதி] One versed in the art of dancing, நடனம்பயின்றோன். 6. A sovereign the son of Dushyanta by சகுந்தலை, after whom India is called பரதகண்டம். W. p. 613. B'harata. 7. See பரதர்.

பரதகண்டம், s. One of the nine divisions of the known continent, embracing வடபரதம் and தென்பரதம், south of the Himalaya range, India.

பரதவருஷம், s. India, as பரதகண்டம்; [ex வருஷம், region.]

•பரதாக்கிரசன், s. An epithet of Rama as B'harta's elder brother, இராமன்; [ex பரதன்.]

•பரதாபம், s. [improp. for பரிதாபம்.] Pity, &c.

•பரதி, s. See பரதன். (சது.)

•பரத்தர், s. Libidinous persons, debauchees, rakes, adulterers, fornicators, தூர்த்தர்; [ex பர.]

பரத்தி, s. See பரதர்.

•பரத்திரி, s. A harlot as பரத்தை.

•பரத்துவம், s. Supremacy, God-head, Deity; [ex பரம்.]

•பரத்துவாசன், s. A Rishi who entertained Rama on his return from Lanka, சத்தஇருஷிகளிலொருவன். 2. The father of துரோணாசாரியன், the military preceptor of the பஞ்சபாண்டவர்கள்.

•பரத்தை, s. A harlot, strumpet, prostitute, courtezan, as பரஸ்திரி. 2. A shrub, the shoe-flower. See செம்பரத்தை; [ex பர.]

பரத்தையிற்பிரிவு, v. noun. [in love poet.] Forsaking one's wife for a harlot.

•பரநியாயசம், s. Rejecting worldly hindrances; [ex பரம்=பரம் et நியாசம்.]

•பரந்தாமம், s. Heavenly light, &c. See பரம்.

•பரபத்தியம், s. Dealings and accounts with others about money, பணக்கொடுக்கல் வாங்கல்; [ex பர.]

பரபரத்தல் — பரபரப்பு, v. noun. [from the defective verb பரபர.] Hurrying, hasting, bustling, தீவிரித்தல். 2. Activity, energy, eagerness, avidity, earnestness, முயற்சி. 3. Feeling a sensation of crawling, or tingling, &c., தினவு. 4. Rumbling in the intestines, வயிறூரல். (c.)

பரபரப்பாய்த்திரிய, inf. To run about, to walk hastily.

பரபரவெனல்-பரபரெனல், v. noun. Being in haste, &c., as பரபரத்தல். (c.)

பரபரென்றுநடக்கிறான். He walks in great haste.

•பரபிருத்து, s. A crow, as பரபிருதம்.

•பரபிருதம், s. A crow, காகம். (சது.) 2. The koil bird. See குயில். W. p. 503. Parab'hruta.

•பரபுட்டம், s. The koil bird, குயில். W. p. 503. Parapushta. See அன்னியபுட்டம்.

பரபுட்டமகோற்சவம், s. The Mango tree, as agreeable to the koil, மாமரம்; [ex மகோற்சவம், great festival.]

•பரபுட்டை, s. A harlot, வேசி. W. p. 503. Parapushta.

•பரபோகம், s. Enjoyment of bliss in union with the deity, மோக்ஷம்; [ex பரம்.]

பரப்பல், v. noun. Spreading; extending; [ex பரப்பு, v.]

பரப்பாழ், s. The ethereal expanse. See பாழ்.

•பரப்பிரமம், s. The deity. See பரம்.

பரப்பு, s. Expanse, extension, space, surface, area, superficies, விரிவு. 2. Diffused or extended state of a being, corporeal or incorporeal; diffusion, over-spreading, விஸ்தாரம். 3. Multiplicity, variety of forms, மிகுதி. 4. Range, compass, extent of a subject, &c., அளவு. 5. A land measure, for rice land, of twelve குழி, called செய்பரப்பு; for other lands, eighteen குழி, called நில or நிலப்பரப்பு. 6. Sea, ocean, கடல். 7. A ceiling, மேற்பரப்பு. 8. A bed, a couch, படுக்கை—Of compounds expressing these meanings are, இருட்பரப்பு, an expanse of darkness; உலகப்பரப்பு, the wide expanse of the world; தேர்ப்பரப்பு, the platform of a car; மக்கட்பரப்பு, the vast extent of human beings; மேற்பரப்பு, a ceiling, &c.

பரப்பு, கிறேன், பரப்பினேன், வேன், பரப்ப, v. a. To spread, to lay out, as goods, பொருள்பரப்ப. 2. To distend the legs in sitting, to expand the wings, &c., விரிக்க. 3. To disseminate, propagate opinions, or reports, to diffuse rays, odors, &c., to over-spread, with clouds or darkness, பரவச்செய்ய. 4. To people, to furnish with inhabitants, to stock with creatures, விருத்திசெய்ய. 5. To place confusedly as books on a table, ஒழுங்கின்றிவைக்க.—The compounds in most common use are, கடைபரப்புதல், exposing goods in a bazaar; ஓடுபரப்புதல், tiling a house; கீர்த்திபரப்புதல், spreading one's fame; மணற்பரப்புதல், spreading sand.

என்னத்தைப்பரப்பிக்கிடக்கிறது. Why things are scattered here and there?

காலைப்பரப்பிக்கொண்டுகிடக்கிறான். He was lying down with his legs distended.

பரம, adj. Best, most excellent, சிரேஷ்டம். 2. Chief, principal, பிரதான. W. p. 503. Parama. 3. Divine, celestial, heavenly, திவ்விய.—Note. It is sometimes used with words of bad meaning, as பரமசண்டாளன், a vile wretch. See கல். [For most of the compounds, compare திவ்வியம், தேவம், பரம்.]

பரமகதி, s. Bliss, as பரகதி.

பரமகருத்தன், s. The Supreme Being.

பரமகாரியம், s. A divine, spiritual, or heavenly subject.

பரமக்கியானம்—பரமஞானம், s. Knowledge of, or acquaintance with, the deity.

பரமசண்டாளன், s. A desperate wretch.

பரமசத்துரு, s. A great enemy, a chief adversary, அதிபகைவன்.

பரமசந்தேகம், s. A great doubt, obscurity.

பரமசமாதி, s. As பரமசாந்தி.

பரமசாந்தி, s. Divine tranquility of the soul, absorbed in spiritual contemplations and enjoyments, பேரின்பம்.

பரமசாயுச்சியம், s. Union or identification with the deity, sometimes described as enjoyed even before quitting the body.

பரமசித்தி, s. Heavenly bliss, முத்தி.

பரமசுந்தரி, s. The goddess of virtue, தருமதேவதை.

பரமசைதன்னியம், s. Universal spirit or intelligence, the Supreme Being.

பரமதூர்த்தன், s. A capital rake, மிகுதுட்டன்.

பரமநாழிகை, s. The whole period of hours during which a திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம் or நட்சத்திரம் lasts.

பரமநிஷ்டை, s. Contemplation on the deity, the mind being entirely set upon God.

பரமநிவர்த்தி, s. Final liberation from anxieties, and secularities, &c., பரமமோக்ஷம்.

பரமபதம், s. The heaven of a god, more especially of Vishnu, as bestowed on his followers.

பரமபதவாசி, s. An inhabitant of the heavenly place. 2. Vishnu; also Siva.

பரமபாகவதசிகாமணி—பரமபாகவதன், s. A superior class of Vaishnuvas.

பரமமூர்த்தி, s. The Supreme Being. 2. Vishnu, விஷ்ணு.

பரமயோக்கியம், s. Divine excellence as தேவயோக்கியம்.

பரமரகசியம், s. A divine secret or mystery; also used in irony.

பரமலுத்தன், s. A great niggard.

பரமலோகம், s. A world of bliss.

பரமாகாயம், s. The wide expanse of ether, as the abode of deity, or the vacuum of the yogi, பெருவெளி.

பரமாங்கிசம், s. A part of divinity; [ex அம்சம்.] 2. [hon. for அங்கிசம்.] A upanishad.

பரமாணு, s. An atom, the invisible base of aggregate bodies; In Wils. thirty of them are supposed to form a mote in a sunbeam, பொருண்மூலம். 2. [in modern usage.] Atmosphere, ஆகாயம்.—The atomic bases of the five elements, called பஞ்சபூதஅணு, are பிருதிவிபரமாணு, atomic base of earth, being water; 2. அப்புப்பரமாணு, of water, being fire; 3. தேயுப்பரமாணு, atomic base of fire, being air; 4. வாயுப்பரமாணு, of air or wind, being ether; 5. ஆகாயப்பரமாணு, of ether being maya.

பரமாத்துமம் — பரமாத்துமா, s. The soul of the universe. 2. The Deity or universal soul, as contrasted with சீவாத்துமா, the human soul.

பரமாத்துமன், s. God as the soul of the world, கடவுள். 2. (fig.) A saint, or glorified spirit, சுத்தாத்துமா.

பரமாயு — பரமாயுள், s. Great age, தீர்க்காயு. 2. Full age according to one's maturity.

பரமாபமம், s. The inclination of a planet's orbit to the equator; [ex அபமம்.]

பரமார்த்தம், s. Any excellent or important aim, or object, மேலானபொருள். 2. A kind of spiritual knowledge which reveals the vanity and illusion of the world, மெய்ஞ்ஞானம். 3. [com. in irony.] Simplicity.

பரமார்த்தகுரு — பரமார்த்தன், s. A simpleton, not experienced in worldly affairs.

பரமார்த்தகுருவின்கதை, s. Story of Guru Noodle by Beschi.

பரமாற்புதம், s. A divine miracle.

பரமானந்தம், s. Spiritual joy, heavenly delight. 2. The Divine Being before his exertion of energy in the work of creation, பிரமம்.

பரமானந்தர், s. [hon.] Deity in enjoyment with ஆனந்தசுபத்தி.

பரமானம், s. [com. for பரமான்னம்.]

பரமானுபவம், s. Experience in spiritual things, acquaintance or communications with the deity.

பரமான்மா, s. The Deity as the soul of the universe, as பரமாத்துமா.

பரமான்னம், s. Celestial food, rice boiled with milk and sugar for an oblation, பாற்சோறு.

பரமேசன்—பரமேசுரன்—பரமேச்சுரன், s. A name of deity, commonly Siva, சிவன். 2. Vishnu, விஷ்ணு. 3. God, கடவுள். W. p. 504. PARAMESVARA.

பரமேச்சுரி, s. Sakti or the consort of deity, commonly Parvati, பார்வதி. 2. Lukshmi, இலக்குமி.

பரமேட்டி, s. The Supreme Being, பரமாத்துமா. 2. Siva, சிவன். 3. Vishnu, விஷ்ணு. 4. Brahma, பிரமன். 5. Argha, அருகன். W. p. 504. PARAMESHTIN.

பரமௌஷதம், s. An excellent medicine, மேலானமருந்து.

பரமானா, s. (Pers.) A written order, a warrant, கட்டளை. (Govt. usage.)

•பரமம், s. Excellence, உச்சிதம். See பரம. 2. The Supreme Being, கடவுள்.

பரமன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன்.

பரம், s. Body, உடல். 2. A saddle of a horse, குதிரைக்கல்லணை. 3. Armor for the body, மெய்க்கவசம்.

•பரம், s. Heaven, the celestial world, மோக்ஷம். 2. Liberation from births, absolute bliss, as enjoyed by Deity, or by liberated souls, முற்றத்துறத்தல். 3. The Supreme Being, or the male principle of deity, கடவுள்; [ex பர.] 4. Weight, burden, heaviness, பாரம். See பாரிமாணம்.

பரஞ்சோதி, s. The Deity. See சோதி.

பரஞ்சோதித்தம்பிரான், s. A Saiva monk whe resided at Madura. His knowledge in Sanscrit and Tamil was commendable. He wrote some treatises on Metaphysics.

பரவிந்து, s. A mystic form of deity.

பரம்பதம், s. Heaven, a name of Vykuntha.

பரம்பரம், s. Hereditary succession, சந்திரம். 2. Lineage, race, வமிசம். 3. Tradition, பரம்பரை. W. p. 504. PARAMPARA. (c.)

பரம்பரன், s. The Supreme Deity, as பரன்.

பரம்பரை — பரம்பரை, s. Regular series or succession, proceeding from father to son, from guru to disciple, from generation to generation; sometimes written பாரம்பரை.

பரம்பரையாண்டிபோலருக்கிறாயாண்டிபோ..... Are you a religious mendicant by birth and ancestry, or from want?

பரம்பரையாளகுரு. A guru by regular and hereditary descent. 2. A hereditary family guru.

பரம்பரையாளவழக்கம். Customs continued from generation to generation.

பரம்பரையாளவிதி. Rules laid down, and regularly observed, from age to age.

பரன், s. The Deity, God, கடவுள். 2. Siva, as the male principle in the divine operations, சிவன். 3. Vishnu, விஷ்ணு.

பரம்பர், s. A caste, ஓர்சாதியார்.

பரம்பு, s. A board or roller for smoothing land newly ploughed; a harrow, a drag, உழவிதிருத்தும்பலகை. 2. Embankment, ridge or mound to inclose water, வரம்பு. (c.)

பரம்படிக்க, inf. To level ploughed land by a board, roller, or drag.

பரம்பு, கிறது, பரம்பினது, ம், பரம்ப, v. n. To spread as bad news, water, epidemics, &c., to extend, to expand, to become diffused—as air, odor, rays, &c., to pervade, to overspread—as clouds, or darkness, பரவ. 2. To spread or become flattened by mashing or hammering, விரிய. 3. To spread, to multiply, to people; to spread as an army, to over-run, to overspread, படர. (c.)

•பரர், s. Others, strangers, as பிறர். 2. Foes, enemies, பகைஞர்; [ex பர.]

பரருடைமை, s. Property of others.

பரல், s. Gravel-stones, pebbles, பருக்கைக்கல். 2. Seeds, stones, வித்து. (சது.)

•பரவசம்—பரவணி. See under பர.

பரவர், s. The Parava caste, வலைஞர். (c)

பரவா—பர்வா, s. (Hind.) Greatness, importance, moment, முக்கியம். (Colloq) பரவாயில்லை. Never mind.

பரவு, கிறேன், பரவினேன், வேன், பரவ, v. n. To spread, as பரம்பு. 2. [com. for பரப்பு.] To lay open to view, as goods in a bazaar. 3. (சது.) To say, to declare, சொல்ல. 4. To praise, to extol, புகழ. 5. To worship, வணங்க; [from Sa. Barha, to spread.]

பரவல், v. noun. Spreading; saying; praising; worshipping.

பரவல்தாள், s. Blotting-paper. (R.)

பரவற்காடு, s. Brush-wood.

பரவற்காட்டுப்புஞ்சை, s. A field cultivated amongst brush-wood.

பரவை, s. Expanse, extent, extension, plane surface, breadth, பரப்பு. 2. Sea, ocean, கடல். 3. A kind of dance called Lukshmi's dance, இலக்குமிகூத்து. 4. Expansion, propagation, dissemination, பிரபலம். 5. Stagnant water as in pools, பரவிநிற்குமநீர்; [ex பரவு, v.] 6. [prov.] A flat shoal, as திடல். 7. Wife of Soondara moorti, சுந்தரமூர்த்தி.—She was a dancing girl at a pagoda in Tiruvaroor where this celebrated votary of Siva saw her, and being fascinated, prayed to Siva and obtained her.

பரவைவழக்கு, s. Colloquial or prosaic usage, உலகவழக்கு—oppos. to poetic.

•பரன், s. God, &c. See பரம்.

•பரா. A Sanscrit prefix, implying supremacy, as பர.

•பராகண்டம் — பராகண்டிதம், s. Carelessness, negligence, recklessness, inattention, அசட்டை. (Colloq)

•பராகம், s. Dust, தூளி. 2. Pollen or farina of a flower, மகரந்தம். 3. Fragrant powder, வாசனைத்தூள். W. p. 505. PARAGA.

•பராக்கதம், s. Valor, prowess, heroism, bravery, சௌரியம். (சொல்.)

•பராக்கிரமம், s. Valor, bravery, prowess, martial courage, வீரம். 2. Vigor, strength, power; force of a wild beast, of fire, &c., வலி. W. p. 505. PARAKRAMA.

பராக்கிரமசாலி—பராக்கிரமன்—பராக்கிரமி, s. A valiant man, a hero, a person whose physical powers are capable of great endurance.

பராக்கிரமிக்க, inf. To display bravery, as ஆக்கிரமிக்க.

•பராக்கு, s. [in Sans. crooked.] Inattention, heedlessness, அசட்டை. 2. Diversion, amusement, pastime, விளையாட்டு. 3. Object in view, a purpose, நோக்கம். 4. [in dram. performances.] An interjection, calling attention, commonly pronounced by the usher—as சாமிபராக்கு. 5. A kind of song addressed to a deity each stanza ending with this word, ஓர்பிரபந்தம். 6. [for பிராக்கு] Past.—Common in Tamil and Telugu.

பராக்காயிருக்கல், v. noun. [prov. பராக்குப்பண்ணல்.] Being engaged about something else, being inattentive.

பராக்குக்காட்ட, inf. [vul. பராக்காட்ட.] To amuse a child, &c.

பராக்குப்பார்த்தல், v. noun. Having the attention diverted, being attracted or engaged about other things to the neglect of the object in hand.

•பராசத்தி, s. The first modification of the female energy of deity, திரோதாயி, as it exists having operations; i. e. creation, in view to the benefit of souls, பஞ்சசத்தியிலொன்று.—It is differently analyzed by the learned.

•பராசயம், s. Defeat, தோல்வி. W. p. 505. PARAJAYA.

•பராசரம், s. One of the eighteen secondary Puranas. See உபபுராணம். 2. One of eighteen works on law. See தருமநூல்.

•பராசரன், s. The father of the Rishi Vyasa, and an author, வியாசன்றந்தை. W. p. 506. PARASARA.

•பராசனம், s. Killing, murder, கொலை. W. p. 507. PARASANA.

பராசனன், s. A murderer.

•பராசரியம், s. One of the eighteen Upa puranas, or உபபுராணம்; [ex பராசரன்.]

•பராசியம், s. Publicity, notice, rumor, disclosure, exposure, பலரறிதல்—oppos. to இரகசியம். (Colloq.)

பராசியப்படுதல், v. noun. [active பராசியப்படுத்துதல், பராசியம்பண்ணுதல்.] Being divulged, being disclosed, as secrets, &c.

பராடம், s. Desert land, forest-tracts, பாலைநிலம். (சது.)

பராதி, s. A fugitive, one flying on foot from battle. See பதாதி. (R.)

•பராத்தம். See பரார்த்தம்.

•பராபத்தியம், s. Stewardship, as பாரபத்தியம்.

•பராபரம், s. Deity as composed of male and female principles, or as managing, controlling, performing operations, for the benefit of souls, by means of the female energy, as in creation, &c., பராபரப்பொருள்; [ex பரா, sakti, et பரம், Siva or more properly, பரம், first and அபரம், last, i. e. the beginning and end.] Another derivation is from a Sans. superlative, பராத்பரம், The Most High, the Supreme Being.

பராபரக்கண்ணி, s. A devotional poem by தாயுமானவர், addressed to பராபரம், this word ending every couplet.

பராபரவஸ்து — பராபரன், s. The Supreme Deity, கடவுள். (சது.)—Note. Though this word is used by Christians for the true God, it is not unexceptionable.

பராபரை, s. Female deity, Parvati, பார்வதி.

பராபரி, s. (Hind.) Order, rank, ஒழுங்கு.

பராபரிக்க, inf. To order, to rank, ஒழுங்குபடுத்த. (R.)

பராபரிக்கை, v. noun. A review, an inspection.

•பராபவ, s. The fortieth year of the Hindu cycle, corresponding with A. D. 1906, ஓர்வருடம்.

•பராபவம், s. Discomfiture, தோல்வி. 2. Disrespect, அவமானம். W. p. 506. PARAB'HAVA.

பராமரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To manage, to conduct, to execute, to discharge duties, to superintend, to hold an office, நடத்த. 2. To take care of, to economize, to husband, பத்திரப்படுத்த. 3. To foster, to cherish, to nourish, வளர்க்க. 4. To maintain, to support, to sustain, ஆதரிக்க. (Beschi.) (c.) 5. To inquire, to examine, to investigate, to seek, ஆராய.

பராமரிப்பு, v. noun. Management. 2. Support.

•பராமரிசம், s. Distinction, discrimination, judgment, இக்கவிசாரித்தறிகை. W. p. 506. PARAMARSA.

பராமரிசிக்க, inf. To discriminate, to discern, பகுத்தறிய. 2. To inquire, to investigate, ஆராய.

•பராமுகம், s. Having the face averted, turning away, அறிமுகப்படாமை. 2. Inadvertence, inattention, neglect, disregard, கவனிப்பின்மை. (c.)

இக்காரியத்திலேபராமுகமாயிராதே. Be not careless in this matter.

பராமுகஞ்செய்தல், v. noun. Looking about, turning away. 2. Neglecting, disregarding.

பராமுகமாயிருக்க, inf. To disregard, to be neglectful of.

•பராயணம், s. Intense attachment to any object, பற்று. 2. A religious class or order, அறமமைத்தொகுப்பு. W. p. 506. PARAYANA. 3. The Zodiac, இராசிமண்டலம்.

பராயணன், s. One who has an express object in view, பற்றுளோன். 2. [pl. பராயணர்.] A religious student.

பராயணி, s. Karna, the son of குந்தி, while a virgin, கன்னன்.

பராரி, s. (Arab.) That which has absconded, run away, தப்பிஓடிய.

பராரை, s. The trunk of a tree; [ex பரு, big, thick, et அரை, the root part.] 2. (சது.) Internal sound as the rumbling of the bowels, &c., உள்ளோசை.

•பரார்த்தம்—பராத்தம், s. A number, a hundred thousand billions, ஆயிரங்கோடாகோடி. 2. Half the life time of Brahma, பிரமனுடையிற்பாதி. W. p. 506. PARARTA. 3. See பர.

பரார்த்தசங்கை, s. An infinite series.

பராவர்த்து, s. (Pers.) Estimation, கணிதம்.

•பராவிருத்தமுகம், s. Averting the face or turning the back to express disapprobation, unwillingness, as பராமுகம். (சது.)

பராவு, கிறேன், பராவினேன், வேன், பராவ, v. a. [poetic form of பரவு.] To say, சொல்ல, 2. To praise, துதிக்க. 3. To worship, வணங்க.

•பரானுகூலி. See under பர.

பரி, s. Burden, load, சுமை. 2. Horse, குதிரை. 3. Cherishing, supporting, பாதுகாப்பு. 4. The first lunar asterism, அசுவினி; [ex பரி, v. a.] 5. Cotton shrub, பருத்தி. 6. Way, வழி. 7. Blackness, darkness, கறுப்பு. 8. [v பரி, v. n.] Love, affection, அன்பு. 9. Pain, distress, suffering, வருத்தம். 10. Greatness, பெருமை. 11. Height, elevation, tallness, உயரம். 12. Speed, rapidity, quickness, விரைவு.—It may in some of the meanings probably be derived from Sa. Bri, to nourish.

பரிக்காரர், s. Persons who break in or train horses, குதிரைபயிற்றுவோர். 2. Elephant drivers, பாகர்கள்.

பரிதானம், s. Offering or gift of a horse. 2. See பரி, Sa.

•பரி. [a Sans. particle.] A sign of intenseness, ubiquity, the highest degree, &c. It is prefixed to Sanscrit but not to Tamil words, as in the following compounds. W. p. 507. PARI.

பரிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To take away, do away, to remove, expel, dispel, cancel, நீக்க. 2. To remedy, to repair, counteract, மாற்ற. 3. To cure, heal, குணமாக்க. 4. To retract, recant; to amend or correct one's erroneous statements; to revoke, மறுக்க. 5. To expiate, atone for, கழுவாய்செய்ய. 6. [prov.] To nurse, to tend a sick person, a lying-in woman; [ex பரிகாரம்.]

பரிகரிப்பு, v. noun. Removing, expelling, dispelling.

பரிகலம், s. The brass plate or dish of a holy person, உண்கலம். 2. A host, an army, சேனை. 3. [prov.] Army of unseen demons, which is supposed to march through the country and inflict epidemics; also பரிவாரப்பேய்.

பரிகலமடிப்பாய். Thou shalt perish by the epidemical army; a curse.

பரிகலசேஷம், s. The remains on the plate of a spiritual preceptor. Bourges.

பரிகாசம் — பரிஹாசம், s. Jest, joke, burlesque, as பகிடி. 2. Raillery, jeer, derision, ridicule, கிண்டல். 3. Sport, play, விளையாட்டு; [ex ஹாச=ஆசம்.] For the compounds compare சக்கந்தம், கேலி.

பரிகாசப்பேச்சு. Badinage.

பரிகாசம்பேசலே. As a joke.

பரிகாசப்பட்டன்—பரிகாசி, s. A buffoon.

பரிகாரம், s. [com. பரியாரம்.] Entire destruction, abolition, cancelling, expiation, atonement, நீக்குகை. 3. Remedy, antidote, மாற்றுமருந்து. 4. Healing, curing, the art of physic or surgery, வைத்தியம். 5. [prov.] Tending a sick person, beast, &c., பராமரிப்பு. 6. Fostering, cherishing, பேணிப்பு. 7. (சது.) Women's hair, பெண்மயிர். 8. Store—as கடைப்பரிகாரம். [For the compounds compare பண்டிதம், வைத்தியம், கழுத்தி.]

பரிகாரச்செலவு, s. Doctor's fee.

பரிகாரம்பார்த்தல், v. noun. Attending on one as a physician.

பரிகாரநிகண்டு—பரிகாரஅகராதி, s. A medical vocabulary.

பரிகாரி, s. A doctor, a medical practitioner, வைத்தியன். 2. A barber-surgeon. 3. A barber.

பரிக்காரம், s. Adorning, decoration, improvement, அலங்கரிக்கை; [ex Sa. Pari, ornament.] 2. As பரிஷ்காரம்.

பரிக்கிரகம், s. Receiving, அங்கீகரிப்பு. 2. A wife, மனைவி. See கிரகம்.

என்பரிக்கிரகம். My wife, one received by me.

பரிக்கிரகம்பண்ண—பரிக்கிரகிக்க, inf. To accept, receive, அங்கீகரிக்க.

பரிசனம், s. Dependants, servants, ஏவல்செய்வோர். 2. Train, retinue, followers, சூழ்வோர். 3. Relationship, affinity, உறவு; [ex பரி, surrounding.] (சது.)

பரிசனன், s. Air, wind, காற்று.

பரிசன்னியம், s. The mountain Maha Meru, பொன்மலை. (சது.)

பரிசாரகம், s. Service, attendance, ministry, especially in a temple, கைத்தொழில்.

பரிசாரகவேலை. Employment or work of a servant, attendant, &c.

பரிசாரகன், s. [pl. பரிசாரகர்.] A servant in a temple, &c.

பரிசாரகி, s. A hand-maid, தாதி. 2. As the feminine of பரிசாரகன்.

பரிசாரம், s. Employment of a servant, as பரிசாரகம். 2. Female locks, as பரிகாரம். 3. (R.) Difference concerning etiquette, புரிசாரம்.

பரிசிரமம், s. Distress, labor, trouble, பிரயாசம். 2. Great suffering, பெருவருத்தம்; [ex சிரமம்.]

பரிசுத்தம், *s.* Purity, immaculateness, unspottedness, மாசின்மை. 2. Holiness, sanctity, தூய்மை. 3. Innocence, புனிதம். 4. [*vul. as adv.*] Absolute, entire, *when used negatively,* முழுவதும்.

பரிசுத்தமாயில்லை—பரிசுத்தத்துக்கில்லை. None at all.

பரிசுத்தங்குலைய, *inf.* To be polluted, defiled.

பரிசுத்தமாக்க—பரிசுத்தம்பண்ண, *inf.* To purify, sanctify.

பரிசுத்தர், *s.* Holy persons. 2. Persons of pure family descent, தூயமரபுடையோர். 3. Innocent persons, as சுத்தர்.

பரிசுத்தவான் — பரிசுத்தன், *s.* [*fem.* பரிசுத்தை.] A pure or holy person.

பரிசுத்தஆவி, *s.* [*improp.* பரிசுத்தாவி.] The Holy Spirit. (*Chris. usage.*)

பரிசுத்தி, *s.* [*vul.*] As பரிசுத்தம், 1. 2. [*prov.*] As பரிசுத்தம், 3.

பரிசோதனை, *s.* Thorough search, strict examination, scrutiny, trial. *For the compounds see* சோதனை.

பரிசோதிக்க, *inf.* To examine well, &c. See சோதி.

பரிச்சயம், *s.* Acquaintance, intercourse, intimacy, connexion, familiarity, அறிமுகம்; sometimes பரிசயம், [*commonly,* பரிச்சை.] W. p. 508. PARICHAYA. 2. One of the tones in which the Vedas or verses of holy writ are chanted, வேதசாத்திரவொலி.

பரிச்சயம்பண்ண, *inf.* To make acquaintance.

பரிச்சிதம், *s.* Acquaintance; custom, பழக்கம்.

பரிச்சேதம், *s.* Cutting off, dissection, division, துண்டிப்பு. 2. Section, chapter, இலக்கியப்பிரிவு. 3 Discrimination, positive ascertainment, பகுத்தறிவை. 5. Limit, boundary, எல்லை. 5. Absoluteness, entireness, முழுவதும். W. p. 508. PARICHCHEDA.—*In metaphysics,* பரிச்சேதம், modes of finite being are three: 1. காலபரிச்சேதம், certainty of the existence of a thing, quality, &c., at one time and not at another; 2. தேசபரிச்சேதம், certainty, as to place. 3. வஸ்துபரிச்சேதம், certainty, as to the thing. From these limitations the Divine Being is free.

பரிச்சேதம்அப்படிச்சொல்லவில்லை. Most certainly, I did not say so.

பரிச்சேதனம், *s.* Cutting; section as பரிச்சேதம்.

பரிஷ்காரம், *s.* Adorning, decoration; polishing, துலக்கம்.

பரிஷ்காரமாய்த்தெரிகிறது. It is clearly evident.

பரிதபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To pity, to compassionate, sympathize with, to yearn over, இரங்க. 2. To regret, to sorrow, to be in anguish, துக்கிக்க. 3. To bemoan, lament, சஞ்சலிக்க; [*ex* பரிதாபம்.] (*c.*)

பரிதாபம், *s.* Pain of mind, anguish, sorrow, துக்கம். 2. Pity, sympathy, solicitude, சஞ்சலம்.

பரிதாபப்படுதல், *v. noun.* Sympathizing, yearning. 2. Suffering, being afflicted.

பரிதானம், *s.* Barter, exchange, பண்டமாற்று. (*St.*) 2. (*c.*) A bribe, கைக்கூலி. 8. See பரி.

பரிதானம்வாங்குகிறவன், *appel. n.* One who takes bribes.

பரித்தியாகம், *s.* Complete abandonment, desertion, முற்றும்விடுகை. See சுதவம்.

பரித்தியாகசபதம். Relinquishment on oath.

பரித்தியாகி, *s.* A religious devotee, an ascetic, சந்நியாசி.

பரிநாமம், *s.* A great name, கீர்த்தி. 2 (*Old Dic.*) Prosperity, வாழ்வு.

பரிபக்குவம், *s.* A good opportunity, சமயம். 2. Fitness, propriety as பக்குவம்.

பரிபக்குவவேளை. A very good opportunity.

பரிபவம், *s.* Meanness, disgrace, contempt, அவமானம். 2. Baseness, degradation, இழிவு. 3. Insignificance, unimportance; a trifle, அற்பம். 4. A despicable thing, இகழத்தகுபொருள்.

பரிபவப்படுதல், *v. noun.* Being disgraced.

பரிபாகம், *s.* Ripening, maturity, digestion, concoction, perfection, பக்குவம்.

பரிபாகி, *s.* One who by divine illumination approaches liberation, முத்தியடையும்பக்குவன். 2. One who is approved, able to hold any situation, தகுந்தவன்.

பரிபாஷை, *s.* Technicality, சங்கேதம். 2. A conventional term as குழூஉக்குறி.

பரிபாலகன், *s.* A protector, saviour, ரட்சகன்.

பரிபாலனம், *s.* Protection, preservation, fostering; good government, பரவிக்கை. *For the compounds see* இராச்சியம், சிட்டர்.

பரிபாலனம்பண்ண, *inf.* To protect, to foster, to govern safely, prosperously, &c.

பரிபாலனன்—பரிபாலன், *s.* A patron, a maintainer, காப்பாற்றுவோன்.

பரிபாலிக்க, *inf.* As பரிபாலனம்பண்ண. 2. To exert benign compassion, கடாட்சிக்க. 3. To grant, bestow, அருள. 4. (*Old Dic.*) To thrive, செழிக்க.

பரிபூரணதை, *s.* (*St.*) Fulness, as பரிபூரணம்.

பரிபூரணத்துவம், *s.* Fulness, completion, entireness, property of being full and all-pervading. See சம்பூரணத்தன்மை.

பரிபூரணம், *s.* Fulness, perfection; abundance, plenty, satisfaction; [*used in all the meanings of* சம்பூரணம்.] 2. All-pervading, as பரிபூரணத்துவம்.—*For the compounds see* பூரணம.

பரிபூரணமாய்ச்சாப்பிட்டான். He ate to the full.

பரிபூரணகிருபை. Abounding grace.

பரிபூரணப்படுதல் — பரிபூரணமாகுதல், *v. noun.* Being satisfied. 2. Being full.

பரிபூரணன், *s.* The Deity as omnipresent, எங்கும்நிறைந்தோன்.

பரிபூர்த்தி, *s.* Abundance, fulness. See பூர்த்தி.

பரிபூரணி, *s.* Parvati, பார்வதி. 2. Lukshmi, இலட்சுமி.

பரிமளம், *s.* Odor, fragrance; perfume diffusing itself; an exquisite scent, மிகுமணம்.—The compounds பரிமளக்கும்பு, பரிமளதிரவியம், பரிமளதைலம், பரிமளவர்க்கம், see under the primaries.

பரிமளகந்தி, *s.* [*in mythol.*] The mother of Vyasa, வியாசன்தாய்.

பரிமளி, க்கிறேன், த்தேன், க்கும், க்க, *v. n.* To diffuse itself as odor, to be fragrant, மணம்வீச. 2. To be social, convivial as friends at a feast, கூடிக்களிக்க. 3. *v. a.* [*prov.*] To conduct a feast pompously, &c., சிறப்பிக்க. 4. To praise, extol, புகழ.

பரிமளிப்பு, *v. noun.* Spreading as odors; sociality; cheerfulness, animation; praise, &c. *It is mostly of Jaffna use.*

பரிமாணம், *s.* [*neg.* அபரிமாணம்.] Size, measure, dimension, அளவு. *For the compound see* சங்கேதம்.

பரிமாணவகுதி, *s.* A short or long vowel; *a technical term in Grammar.*

பரிமாறு, கிறேன், பரிமாறினேன், வேன், பரிமாற, *v. a.* To give and take, to exchange, interchange, மாற்றிக்கொள்ள. 2. To deal out food to guests, உணவுபரிமாற. 3. To use, handle, as utensils or furnitures; to do with, கையாட. (*c.*) 4. (*Jaff.*) To take food, or drink, உட்கொள்ள. 5. *v. n.* To frequent as men, beasts, birds, &c., to resort to, நடமாட. 6. To prevail as epidemics, பரவ. 7. To circulate, as money, செலவாணியாக. 8. To conduct one's self, to suit one's self, நடக்க. 9. To go about as a convalescent person, உலாவிவர.—*It is an irregular compound of Sans. and Tamil.*

பரிமாறுகிறபடலம். An article in use.

காலத்துக்குத்தக்கதாய்ப்பரிமாறுதல். Suiting one's self as to times or circumstances, &c.

பரிமாற்றம், *v. noun.* [*prov.*] Going about, prevalence of disease, conduct, &c. 2. Intercourse, familiarity, கலப்பு. 3. Illicit intercourse, புணர்ச்சி. (*Jaff.*)

பரிமாற்றக்காரி. An unchaste woman.

பரிமாற்றமில்லாதஇடம். An unfrequented place.

பரிமாற்றக்குறை — பரிமாற்றத்தாழ்ச்சி—பரிமாற்றப்பிழை, *s.* Bad habits, misconduct.

பரிமிதம், *s.* That which is measured, limited, bounded, மட்டுப்பட்டது. See அபரிமிதம்.

பரிமிதாகாரம், *s.* Limited measure of food, மட்டானவுணவு; [*ex* ஆகாரம்.]

பரிமுகம், *s.* The lunar asterism, அச்சுவினி. 2. Skin of the leg, கிணைக்கால். (சது.)

பரிமேயம், *s.* As பரிமிதம்.

பரிமோகனம், *s.* Infatuation from love, மிகுமயக்கம்.

பரியகம், *s.* Ankle ring, காற்சரி. 2. Arm-ring, கைச்சரி. 3. Ankle ring consisting of little bells, பாதகிண்கிணி.

பரியங்கம், *s.* Bed, bedstead, கட்டில். 2. Sleeping place, any contrivance for the sleeping of human beings, மக்கட்படுக்கை.

பரியந்தம், *s.* [*neg.* அபரியந்தம்] Limit, term, boundary, extent of time or place, எல்லை. 2. End, termination, verge, முடிவு. 3. [*in combin. adverbially.*] Till, until, வரைக்கும்.

அவன்வந்தபரியந்தம். Till he came.

பரியவசானம், *s.* The final end, முடிவு.

பரியவஸ்தை, *s.* (*St.*) Opposition, contradiction, எதிரிடை.

பரியவம், *s.* Highway, public road, public thoroughfare, பலர்செல்லுநெறி.

பரியாசம், *s.* Ridicule, &c. See பரிகாசம்.

பரியாயம், s. A synonym, synonymous term, ஒருபொருள்குறித்தபலசொல். 2. Order, variety of arrangement, manner, பலமுறை. 3. A figure in rhetoric. See அலங்காரம். 4. Community, சாமானியம்.

பரியாயசந்தேகம், s. See சந்தேகம்.

பரியாயச்சொல் — பரியாயப்பெயர் — பரியாயநாமம், s. Synonyms, ஒருபொருட்பலசொல்.

பரியாரம், s. [com. for பரிகாரம்.] Expiation, treatment.

பரியாரி, s. Doctor. See பரிகாரி.

பரியாலோசனை, s. Careful counsel, கூர்ந்தாலோசிக்கை.

பரியாளம், s. Train, retinue, attendants, பரிவாரம். (சது.)

பரிவட்டம், s. Weavers' instrument, செப்வாக்கருவியிலொன்று. 2. Cloth, சீலை. 3. Vestments of an idol, விக்கிரகத்தினுடை. 4. A head-band for mourning, தலையிற்கட்டுஞ்சீலை. 5. Robes given to a person, by the king on his appointment to an office, பட்டத்துச்சீலையம்சி.

பரிவட்டச்சீலை. A fine cloth. (*Beschi.*)

பரிவயம், s. Youth, juvenility, யௌவனம். 2. Husked rice, அரிசி.

பரிவருத்தனை, s. [St. பரிவர்த்தனம்.] Exchange, barter, பண்டமாற்று. 2. A figure in rhetoric. See அலங்காரம்.

பரிவாகிதமுகம், s. Turning or rolling the head on one side, through animal excitement, &c., as one of the thirty-two attitudes, மத்தாவொருபுறஞ்சாய்த்தலையைச்சுற்றியாட்டல்.

பரிவாதம், s. Abuse, reproach, scurrility, குற்றச்சாட்டு.

பரிவாரம், s. Retinue, attendants, [*Sans.*] 2. (சது.) Army, body of troops, படை.

பரிவாரசனம். Train, retinue.

பரிவாரதேவதைகள். Attendant gods in the train of a superior god.

பரிவிருத்தி, s. Tables used in determining the passage of planets from one sign to another, கிரகசாரக்கியம். 2. Revolution of a planet, கிரகச்சுற்று. W. p. 512. Pariviritti.

பரிவேடம் — பரிவேஷம், s. Halo, about the sun or moon, as one of the unseen, or seldom seen, phenomena of the heavens. See காருக்கொள்.

பரிவேடமிடுதல். Forming as a halo.

பரிவேதனம், s. Suffering, anguish, அதிகஷ்டத்திரம்.

•பரிகம், s. A bludgeon, வளைதடி. W. p. 508. Parigha. 2. See பரிகை.

பரிகரி, v. To do away, &c. See பரி, Sa.

பரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், பரிய, v. n. To part, to break, to separate, to be sundered, பிரிய. 2. To favor, to be benignant, to love, அன்புகூர. 3. To sympathize with, இரங்க. 4. To speak with affection, அன்போடுபேச. 5. To plead, to intercede for one, மத்தியஸ்தம்பேச. 6. v. a. To sunder, to part as அறுக்க. 7. To cut off, to hew down, தரிக்க. 8. To cut with a knife, &c., as வெட்ட.

பரிந்துகேட்டல், v. noun. Asking with great solicitude, importuning.

பரிந்துகொண்டாடல். Eulogizing with ardor. (*R.*)

பரிந்துபேசுதல். Pleading for, interceding for, mediating, vindicating. 2. Speaking with feeling, soliciting with earnestness.

•பரிகை, s. (St. பரிகம்.) A moat, a ditch, அகழ். W. p. 508. Parikha. 2. A mound within a rampart, மதிலுண்மேடை. (சது.)

•பரிக்காரம் — பரிஷ்காரம். See பரி.

பரிக்காரர், s. Persons who break in or train horses, &c. See பரி.

•பரிக்கிரகம், s. Wife, &c. See பரி, Sa.

பரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bear, carry, sustain, சுமக்க. 2. To preserve, to watch, காக்க. (p.)

•பரிக்கை, s. Trial. See பரிட்சை.

பரிசணிக்க, inf. To speak softly, politely, appeasingly, &c., மிருதுவாய்ப்பேச (Old Dic.)

•பரிசம், s. Touch, contact, feeling, (the sense) perception. See ஸ்பரிசம். 2. (c.) Donation, fee, present, &c., by the bridegroom to the bride before proceeding to the house for marriage, as jewels, apparel, money, rice, fruits, &c., in some parts stipulated for, பெண்ணுக்குத்தருவது; sometimes, பரியம். 3. Eclipsing, beginning of an eclipse, கிரகணம்பற்றல்.

பரிசகாலம், s. Beginning of an eclipse.

பரிசங்கேட்டல், v. noun. Asking for, or stipulating concerning the பரிசம் donation.

பரிசதன்மாத்திரை, s. The primitive element of touch, feeling, &c. See தன்மாத்திரை.

பரிசதீட்சை, s. A mode of illumination, dispelling of sin, &c. See தீட்சை.

பரிசநாடி, s. Time of the beginning of an eclipse.

பரிசப்பணம், s. Money given by the bridegroom.

பரிசம்பேச — பரிசம்போட, inf. To negotiate for the wedding present.

பரிசம்வாங்குதல், v. noun. Receiving the present—as the parents or household.

•பரிசனம், s. Touch, feeling by the touch. 2. Eclipsing, as பரிசம். 3. See பரி, Sa.

பரிசனமாகுதல், v. noun. Being eclipsed as the sun or moon; i. e. being touched by the snake.

பரிசனவகுதி, s. Classification of consonants.

பரிசனவேதி, s. [in alchymy.] A drug. See தரிசனவேதி.

•பரிசனை, s. Practice, exercise, habit, use, பழக்கம். 2. Fellowship, communion, intercourse, ஐக்கம்.

•பரிசாரகம் — பரிசாரம். See பரி.

பரிசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To touch, to perceive by the touch, to feel, தொட்டறிய. 2. To eclipse as *Rāhu* and *Kēthu*, மறைக்க. 3. To use, to take as food, liquors, &c., to experience, அனுபவிக்க. 4. v. n. To habituate one's self, to become versed in, to have fellowship with, to be conversant with, பழக.

பரிசித்தறிய — பரிசித்துப்பார்க்க, inf. To associate with one and learn his disposition. 2. To learn by use, experience, intercourse with, &c.

பரிசில், s. Gift, donation, as பரிசு, Sa. (p.)

பரிசிலாளர், s. [pl.] Beggars, mendicants, இரப்போர்.

பரிசு, s. A wicker-boat like a large basket covered with leather, used to cross rivers. 2. Honor, greatness of mind, பெருந்தன்மை. 3. Quality, nature, property, குணம். 4. Manner, way, method, order, mode. தன்மை. 5. Good manners, decency, gentility, சரசம். 6. [vul. for பெரிசு.] Bigness, bulkiness.

பரிசுகெட, inf. To have no sense of honor.

பரிசுகெட்டவன், appel. n. One devoid of shame, a degenerate person. 2. One who has lost his honor.

•பரிசு, s. A gift, a donation, public present. [from Sa. Sparsa, gift.]

•பரிசை, s. A shield, buckler, கேடகம்; [from Sa. P'hari.] 2. A large umbrella as a badge of honor. 3. See கன்னப்பரிசை.

பரிசைக்காரர், s. Shield-bearers, கேடகம்பிடிப்போர். 2. A cast whose ancestors were shield-bearers, இசைதிமார்.

•பரிச்சதம், s. Covering. See அபரிச்சதம்.

•பரிச்சித்து, s. (Sa. பரிட்சித்து.) A king who was a grandson of Arjuna, அருச்சுனன்பௌத்திரன். W. p. 514. Parikshit.

•பரிச்சை, s. Acquaintance. See பரிச்சயம் under பரி. (c.)

பரிஞ்சு, s. (for.) The hilt or handle of a sword, வாட்பிடி. (R.)

•பரிட்சாவிற்பத்தி, s. Skill in experiments, அப்பியாசத்திறம்; [ex பரிட்சை.]

பரிட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To examine, to test, to prove, to experiment, to put on trial or probation, சோதிக்க. 2. To practise, to learn by practice, to accustom, train, inure, exercise one's self, அப்பியாசிக்க; also written பரிட்சி.

•பரிட்சித்து — பரீட்சித்து, s. As பரிச்சித்து.

•பரிட்சை, s. Trial, test, examination, scrutiny, experiment, சோதனை. 2. Practice, use, habit, exercise, experience, experimental, acquaintance with an art, study, &c., அப்பியாசம். See பரீட்சை.

பரிட்சைப்படுதல், v. noun. Becoming well learnt by practice.

பரிட்சைபண்ண, inf. To try, sift, examine, experiment. 2. To habituate one's self to a place, to any kind of food, &c., பழக்கமாதல்.

பரிட்சைபார்க்க, inf. To try, to examine, to experiment. 2. To habituate.

•பரிட்டினகம், s. Birds making a round or spherical course in the air, பட்சிவட்டமிடுதல்.

பரிணமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To change, vary, to assume new forms or states, to assume identity, as a plant rising from its parent tree, பேதப்பட. 2. To change as elements in nature, air from ether, fire from air, water from fire, earth from water, or as one form of deity from another, according to Hindu philosophy, வேறுபட.

•பரிணயம், s. Marriage, விவாகம். W. p. 509. Parin'aya.

•பரிணாமம், s. Change, variation, modification—as in the elements, or in the forms of deity arising one out of another, வேறுபாடு. W. p. 509. Parin'ama.

பரிணாமசரீரம், s. Changeable bodies. See சரீரம்.

பரிதபி. See பரி, Sa.

•பரிதாபி, s. (St. பரிதாவி.) The name of a year in the Hindu cycle, ஓராண்டு. W. p. 515. Pareed'havee.

•பரிதி, s. [com. பருதி.] A circle, periphery, வட்டம். 2. A chariot wheel, தேருருளை. 3. Discus weapon, சக்கராயுதம். 4. Halo about the sun or moon, பரிவேடம். 5. The sun, சூரியன். 6. Light, lustre, radiance, brightness, ஒளி. (சது.) 7. A stake to which an animal is tied when sacrificed, யூபஸ்தம்பம். 8. A sacrificial mound, யாகவேலை. W. p. 509. Parid'hi. 9. [in astron.] Epicycle. See கேந்திரபரிதி.

பரிதிபாகை, s. Mean degrees counted on an epicycle, always in a given ratio to those of the deferent.

•பரித்தியாகி, s. An ascetic. See பரி.

•பரிபுரம், s. Ankle-rings, &c. See பரி.

பரிப்பு, v. noun. A burden, &c. See பரி, v.

பரிமேலழகர், s. A brahman poet who wrote a commentary on the குறள்.

•பரியங்கம், s. A bedstead, &c. See பரி.

•பரியந்தம், s. Limit. See பரி.

•பரியம், s. A nuptial present. 2. Price as பரிசம்.

•பரிவிருத்தி, s. Revolution of a planet, &c. See under பரி.

பரிவு, s. Affection, love, kindness, fondness, melting of the heart through love, அன்பு. 2. Delight, pleasure, sociality, endearment, சந்தோஷம். 3. Distress, affliction, துன்பம்; [ex பரி, v.]

பரிவானபேச்சு, s. Affectionate discourse, conciliating speech.

பரிவுபண்ணுதல், v. noun. Fondling, treating with great attention, entertaining, or attending to, in the most endearing manner.

•பரிகம், s. One of the twenty-seven astrological Yogas, சித்தியோகத்தொன்று.

•பரீக்கை, s. As பரீட்சை.

•பரீட்சணம், s. Examination, சோதனை. W. p. 514. Pareekshan'a.

•பரீட்சை—பரீக்ஷை, s. Experiment, proof, சோதனை. 2. Trial, examination ஆராய்வு. 3. Practice, habit, experience, acquaintance with, &c., அப்பியாசம். See பரிட்சை. W. p. 514. Pareeksha.

பரீட்சிக்க, inf. To examine, prove, try; to experiment, சோதிக்க. 2. To learn by practice, to become initiated, acquire a habit, பயில.

•பரீஷ்டி, s. Investigation, ஆராய்வு. W. p. 515. Pareeshti.

பரு, adj. Great, gross, big, &c. For the compounds, see பருமை.

பரு, s. A pimple, blotch, pustule, imposthume, கொப்புளம். 2. A boil, a tumor, கட்டி. (Old Dic.) For the compounds, see கொப்புளம்; [ex பருமை.]

பருவுடைதல், v. noun. Bursting of a boil, a pustule or pimple.

பருகு, கிறேன், பருகினேன், வேன், பருக, v. a. To drink, to imbibe, குடிக்க. 2. To take food, புசிக்க. 3. To enjoy, அநுப. (குறள்.)

பருகல், v. noun. Drinking, &c., as the verb.

பருக்கன், s. [prov.] Coarseness, thickness, roughness, as of cloth, clumsiness, of work, &c., பருமபடியானது.

பரு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To become large, thick, bulky, plump; to thicken, to swell, to bloat, பெருக்க. 2. To increase in size, to grow up, வளர. 3. To become serious in aspect, consequences, &c., to be aggravated, கனக்க. 4. To be increased—as lands, one's estate, an amount, expenses, &c., பெருக. 5. To increase as a scale of performance, living, equipage, &c., அதிகரிக்க.

பருத்துக்காட்டுதல். Being magnified, appearing greater, as objects viewed through a magnifying glass; to be magnified in description.

பருக்கவெழுத, inf. To write a large hand.

பருக்கெனல், v. noun. [prov.] Being thick, large, பெருமபடியாயிருத்தல்.

பருக்கை. You cannot become bulky. (p.) 2. v. noun. Largeness, பெரியதாகுகை.

பருத்தகயிறு, s. A thick rope.

பருத்தவன், appel. n. A corpulent man.

பருத்தவுதடு, s. Thick lips.

பருப்பு, v. noun. An increase. (p.)

பருக்கை, s. A grain of boiled rice, சோற்றுப்பருக்கை. 2. Boiled rice, diminutively, சோறு. 3. Small pebbles, gravel, பருக்கைக் கல். 4. See பரு, v.

•பருக்கை, s. Crystal, பளிங்கு; [ex ஸ்படிகம்.]

•பருணிதர், s. [prop. பரிணதர்.] Poets, literati, (lit.) mature persons, புலவர். (சது.)

•பருதி, s. A circle, &c. See பரிதி.

பருத்தி, s. Cotton shrub of different kinds, Gossypium herbaceum, ஓர்செடி. 2. Cotton. See பஞ்சு—There are different kinds of cotton, viz: காட்டுப்பருத்தி, wild cotton; செம்பருத்தி, Gossypium religiosum; நாடன்பருத்தி, Gossypium vitifolium; பட்டுப் பருத்தி, silk cotton; பூப்பருத்தி, flower cotton; மேப்பப்பருத்தி or மலைப்பருத்தி, hill cotton; வெள்பருத்தி, common cotton; உப்பம்பருத்தி, குப்பைப்பருத்தி, இலவம்பருத்தி, சாடன்பருத்தி, are some other kinds of பருத்தி.

வேலிப்பருத்தி, s. A kind of creeper called உத்தாமணி.

ஐம்பருத்தி, s. A shrub. (R.)

பருத்திக்காடு, s. Cotton plantation.

பருத்திக்காய், s. The cotton capsule.

பருத்திக்குண்டிகை, s. A water-pot stuffed with cotton. (சங்.)

பருத்திக்கொட்டை, s. Cotton seed.

பருத்திச்செடி, s. Cotton shrub.

பருத்திநூல், s. Cotton yarn, sewing cotton.

பருத்திப்பஞ்சு, s. Cotton of the பருத்தி, distinct from இலவம்பஞ்சு.

பருத்திப்பொதி, s. A pack of cotton.

பருத்திமணை, s. A weaver's reel.

பருத்திவேர், s. Root of the cotton shrub, a decoction of which is given as a demulcent in cases of strangury and gravel.

பருத்தித்தூறு, s. The thrush, aphthæ, வாய்க்கிரந்தி.

பருந்து, s. [vul. பறாந்து.] Hawk, kite, கேனம்.—There are different kinds, கரும்பருந்து or பறைப்பருந்து, குடுமிப்பருந்து, பெரும்பருந்து, செம்பருந்து, முசவெள்ளைப்பருந்து or கரைவன். (c.)

பருந்தும்நிழலும்போலே. As closely as the hawk and its shadow.

பருந்தின்வீழ்வு, v. noun. One of the four kinds of aspects in rules for literary works. See சூத்திரநிலை.

பருபருக்கை, s. Grains not boiled, macerated, வேகாச்சோறு. 2. Any thing of the size of gravel, small pebbles, &c., பரல்போல்வன. 3. [prov.] The largest of the species in small fruits, roots or other eatables, சிறியவற்றுட்பெரியவை. 4. Grains or small grains not well ground or pounded, ஒன்றிரண்டாகவுடைந்தரிசியம்; [ex பரு et பருக்கை.]

பருபருக்கையெல்லாம்அவர்கொண்டுபோய்விட்டார். He has taken away all the largest.

பருபாரித்தல், v. noun. [prov.] Growing large, full, stout—as trees, plants, crops, மிகப்பருத்தல். See பாரி, v.

•பருப்பதம், s. Hill, mountain. See பருவதம். (சது.)

பருப்பதி, s. Parvati—the mountain born, பார்வதி.

பருப்பம், s. Thickness, hugeness, greatness, பருமை. 2. Extension, plumpness, dilation, பருத்தல். 3. Size, measure of fruit, a tree or other thing of bulk, அளவு.

பருப்பிக்க, inf. To enlarge, thicken, பருக்கச்செய்ய. 2. To magnify in description, to exaggerate, மிகுத்துரைக்க. (c)

பருப்பு, s. Soft or inner kernel of shelled seeds, beans, peas, &c., வித்திலுட்பருப்பு. (c.) 2. See பரு, v.

பருப்புக்கஞ்சி, s. Pulse-congy.

பருப்புக்கீரை, s. A plant, Chenopodium album.

பருப்புச்சாதம், s. Rice mixed with pulse while boiling.

பருப்புத்துவையல், s. A kind of ground-pulse used with food.

பருப்புமண்ணணைத்தல், v. noun. [prov.] Drawing up the earth close around beans, &c., to support them.

பருப்புமத்து s. A stick with a round head to mash boiled pulse.

அலகுப்பருப்பு, s. A flat kind of bean.

பருமம், s. Female waist-band of beads, gems, &c., consisting of eighteen strings, பதினெண்கோவையணி. (சது.) 2. [ex பருமை.] Thickness, bulkiness, largeness, தடிப்பு.

•பருமம், s. Coat of mail, கவசம். 2. A saddle, a pillion, குதிரைக்கல்லணை. W. p. 739. Varmman.

பருமல், s. Yard-arm in a vessel, கப்பற்குறுக்குமரம்.

பருமற்கயிறு, s. A rope to hoist a sail; the main brace.

பருமன், s. A bulky man or thing; [ex பருமை.]

பருமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To fence, to parry, to play at back-swords, சிலம்பஞ்செய்ய. (ஃத.) 2. To adorn, to dress, அலங்கரிக்க. 3. To be in high spirits, to exult, triumph, எக்களிக்க. (p.)

பருமிப்பு, v. noun. Dressing, adorning, அலங்கரிப்பு. 2. High spirits, எக்களிப்பு. 3. Fencing, சிலம்பஞ்செய்கை.

•பருமிதம், s. [improp. for பரிமிதம்.] Exultation, triumph, எக்களிப்பு. 2. Mettlesomeness, gaiety, high spirits, blithesomeness, மகிழ்ச்சி.

பருமை, s. Thickness, largeness, bulkiness, greatness, magnitude, பெருமை. 2. Fatness, corpulence, grossness, பரும்பம். 3. Roughness, coarseness, பரும்படியானதன்மை. 4. [vul.] Seriousness, importance, gravity, கனம்.—Note. For the changes in combination, see அருமை.

பரிது, appel. n. Any thing which is large, or bulky.

பரிய, adj. Thick, large, great. (p.)

பருங்கடி, s. A superficial bite, மேற்கடி.

பருங்காரியம், s. [com. பெருங்காரியம்.] A great or serious matter.

பருங்குடல், s. One of the intestines, the colon, மலவாசி.

பருங்கை, s. One disposed to give liberally or by the handful, உதாரமுள்ளவன். 2. Opulence, riches on a large scale, பெருஞ்செல்வம்.

பருந்தலை, s. A large head, பெரியதலை. 2. A rash, daring, haughty person, மேட்டிமைக்காரன். 3. A respectable, masterly, dignified or opulent man, பெருமைபெற்றோன்.

பருந்தலைக்கறையான், s. Large headed white ants.

பருந்தலைக்காரர், s. Persons of property, authority, respectability, dignity, &c.

பருந்தலையெறும்பு, s. Large headed emmets.

பருப்பொருள், s. That which is crude, unrefined, unfinished; imperfect, as a treatise, translation, discourse, &c., superficial knowledge, பரும்படியானபொருள். (p.)

பருமட்டம்—பருமட்டு, s. [prov.] A rough calculation, பரும்படி. 2. Roughness, crudeness, as in the first process of carving, writing, &c., செவ்வையின்மை.

பருமட்டமடிக்க, inf. To chisel, hammer, &c, roughly, for the first time.

பருமட்டமானவேலை, s. Coarse work.

பருமுத்து, s. Large pearls. 2. (fig.) Castor seeds, pustules in the small pox, &c.

பரும்படி, s. That which is coarse, homely, or rough, கரப்பு. 2. What is slight, or imperfect, செவ்வையின்மை.

பரும்படியாகச்செய்தல். Working coarsely. 2. Doing a thing superficially.

பரும்படியாகப்பார்த்தல். Examining slightly, superintending imperfectly.

பரும்படியானவேலை. Coarse work. (c.)

பரும்பிடி, s. A large handful.

பருவலயம், s. A great circle, பெரியவட்டம்.

பருவுழவு, v. noun. [prov.] Furrows in ploughing too wide apart.

பருவெட்டு, s. [in carpentry.] Hewing in the rough. 2. Rough work coarsely done, கொத்திப்பறிவேலை. 3. [fig.] Sly means; scheming, artful management, குட்டமம்.

மாடுபருவெட்டிமேய்கிறது. The cow is cropping off the tops of the grass.

பருவெழுத்து, s. Large letters, large print or writing, பெரியஎழுத்து.

பருவேலை, s. Coarse or rough work. 2. Work imperfectly done.

•பருவதம் — பர்வதம், s. A hill, a mountain, மலை, sometimes improperly, பருவதம். W. p. 517. Parvvata.

பருவதவர்த்தனி, s. Parvati, as brought up on a mountain, உமையவள்.

பருவதவாசி, s. One who resides on mountains, a mountaineer.

•பருவம், s. Time in general, term, period, காலம். 2. Seasons of the year of two months each, இருது. 3. Full-moon, பௌர்ணமி. 4. New-moon, அமாவசி. 5. Youthfulness, juvenility, the tender state of brutes, vegetables, &c., இளமை. 6. Knot, joint in the body, in trees, &c., கணு. 7. High elevation, eminence, உயர்ச்சி. 8. Season, suitable time, opportunity, early opportunity, தக்ககாலம். 9. Age, season, period or stage of life, those of the man differing from those of the woman, வயது. 10. Puberty of a youth, time when a tree, &c., begins to bear, பக்குவம். 11. State of things, aspect of affairs, position; state of a case, circumstances, &c., நிலைமை. 12. Degree, rate, proportion, அளவு. 13. Proper age in life for any action, or pursuit, தகுதியானவயது. 14. The time of the sun's entering a new sign, especially at the equinox and solstice. 15. Section, book, chapter, நூற்பகுப்பு. W. p. 518. Parvvan.

இப்போதைக்கிருக்கிறபருவமிது. Such is the state of things at present.

பருவமானபெண். A young woman grown marriageable.

பருவக்காய், s. A fruit in its season.

பருவஞ்சொல்ல, inf. To propose measures, advise how to act.

பருவநாடி, s. Time of conjunction or opposition of sun and moon.

பருவந்தப்ப, inf. To pass the season.

பருவப்பனை, s. The female tree of the Palmyra species. 2. The Palmyra tree that bears fruit at the proper season. See பனை.

பருவப்பாளை, s. The flower of the Palmyra occurring in its season.

பருவமழை, s. Seasonable rain.

பருவமுயற்சி, v. noun. Application in due season. (கல்.)

பருவம்பார்க்க, inf. To consider or devise measures, to think how to act. 2. To seek opportunity.

பருவம்பிழைக்க, inf. To fail—as a season, opportunity. (p.)

பருவம் — பருவகாலம், s. The six seasons of the year, are: கார், cloudy, August and September; 2. கூதிர், cold, October and November; 3. முன்பனி, evening dew, December and January; 4. பின்பனி, morning dew, February and March; 5. இளவேனில், milder, hot season, April and May; 6. முதிர்வேனில், hot season, June and July.

ஆடவர்பருவம், s. The six stages of life in males, are: பாலன், a child under five years; 2. காளை, from five to sixteen; 3. குமாரன், or விடலை, sixteen to thirty-two; 4. ஆடவன், or மன்னவன், thirty-two to forty-eight; 5. முதியோன், or ஆடவரிருத்தன், forty-eight to sixty-four; 6. விருத்தன், above the age of sixty-four.

ஆடவர்மகளிர்பருவம், s. The six stages of males and females, are: சிறுசு, infancy; 2. பாலியம், childhood; 3. பௌவனம், adolescence; 4. கௌமாரம், manhood or womanhood; 5. விருத்தம், maturing age; 6. வார்த்தக்கியம், senility.

The divisions in the life of a female are of two kinds; I. மகளிர்பருவம், s. Four stages; 1. வாலை or பாலை, a girl to the age of maturity; 2. தருணி, a young woman; 3. பிரவீடை-ப்பிரௌடை, a middle aged woman; 4. விருத்தை, an old woman.

II. மகளிர்பருவம், s. Seven stages of life in the female; 1. பேதை, from five to seven years of ages inclusive; 2. பெதும்பை, eight to eleven; 3. மங்கை, from twelve to thirteen; 4. மடந்தை, from fourteen to nineteen; 5. அரிவை, from twenty to twenty-five; 6. தெரிவை, from twenty-six to thirty-one; 7. பேரிளம்பெண், from thirty-two to forty.—Note. According to the திவாகரம், seven, and upwards, is the period for the first stage; and so on through the table.

பருவத்திலேபிள்ளைபெற்றாள். She brought forth a child at the proper time.

பருவத்தேபயிர்செய். Cultivate grain, &c., at the suitable season. (Avv.)

பருவரு, கிறேன், பருவந்தேன், வேன், பருவர, v. n. To suffer, to be in pain, to be vexed, வருந்த. 2. v. a. To abhor, to detest, அருவருக்க. (p.)

பருவரல், v. noun. Being in pain, being afflicted, துன்புறுதல். 2. Affliction, துன்பம். (ஃத.)

பருவல், s. [vul.] A large or thick thing, பருத்தது; [ex பருமை.]

பருவலாய்ச்சீவ, inf. To pare areca-nuts, &c., in thick slices.

பருவு, s. A boil as பரு.

பரூஉ, s. Thickness, greatness, largeness, பருமை. 2. v. noun. Plucking, snatching off, பறித்தல். 3. v. part. Having increased, &c. (p.)

பரை, s. A measure of five marcals, தூணி.

•பரை, s. The Sakti or female principle of deity. See பராபரை. (ஃத.)

•பரோட்சம், s. Ascertainment, simple confidence, firm belief in the deity, &c., in approximation toward emancipation; one of the seven அவத்தை.

பரோட்சஞானம், s. Consciousness possessed by the soul of its approximation towards absorption.

•பரோபகாரம். See பர.

பர்காவணி, s. (Hind. and Mahar.) Examination of money, நாணயபரிட்சை.

•பர்க்கம், s. Lustre, light, பிரபை. W. p. 614. B'HARGA.

•பர்க்கன், s. The sun, சூரியன். 2. Vishnu, விஷ்ணு. 3. Siva, சிவன். 4. Brahma, பிரமன்; [ex பர்க்கம்.]

•பர்ணம், s. (St.) [in combin. com. பர்ணம்.] A leaf. See பர்ணம்.

பர்தரப், s. (Arab.) [com. வருத்தருப்பு.] Dismissal, discharge, தள்ளுதல்.

•பர்த்தா, s. Husband. See பத்தா.

பர்த்தி, (Hind.) Instead of, as பதில்.

•பர்ப்படாகம்—பர்ப்பாடகம், s. A medical plant, நிலவேம்பு, Pharnaceum cerviana, L. W. p. 516. PARPAT'A.

•பர்வதம், s. Mountain, மலை. See பருவதம்.

பர்வாணு, s. (Pers.) An order, a pass.

பல, adj. Many, several, diverse, sundry, manifold, numerous, &c., ஒன்றல்லன. [Compare Sa. Bahula.]—In combin. பல், பு, பன், as பல்பொருள், பப்பல, பன்மணி.

பலதுளிபெருவெள்ளம். Many drops make a great flood; i. e. many small sums make a great amount.

பலதீட்டுக்கொருமுழுக்குப்போடுகிறது. One bathing for various pollutions; i. e. many difficulties settled at once.

பலகலப்பு — பலகலவை, s. Mixture of diverse things, miscellany.

பலகலப்பு ஒருசாதி. A caste of mongrels; (lit.) several mixtures in one caste.

பலகாயம், s. Different spices.

பலகாரியம், s. Various things or affairs.

பலகாலம், s. Many days, a long time.

பலகாலும். Various times, frequently, often.

பலகோசம், s. Land registered in the names of several. (Govt. usage.)

பலசந்தமாலை, s. A poetic treatise containing one hundred stanzas, in which the verses are not uniform, but various and diverse, ஒர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

பலசம்பத்து, s. Various acquisitions, various kinds of wealth.

பலசம்பாரம், s. Spices. 2. Different spices.

பலசரக்கு, s. Various commodities, grocery, drugs or spices.

பலசரக்குக்கடை, s. A grocer's shop. See கடை.

பலசோலி, s. Many business.

பலதரம், s. Sundry times, often. 2. Various kinds.

பலதாரம், s. Plurality of wives, பலமனைவி.

பலதிரட்டு, s. A compilation, as கலம்பகம்.

பலதிரட்டுவாகடம், s. A medical compilation.

பலதுறை, s. (lit.) Many ways, பலவழி. 2. (fig) Sundry affairs, ways, &c., சகலபேதம்.

பலதுறைப்பட்டு விரிந்தசெய்யுள். An extensive poem consisting of a great variety of themes.

பலதுறையிலும் நடக்கிறார்கள். They are conducting themselves in various ways, religious or other.

பலநாட்செய்தி, s. Reports, narrations, annals, chronicles of olden time, written or spoken. See கதை.

பலபட, inf. To become many, to be divided into many parts, to ramify. 2. To be various, diversified, multiform, பலவிதப்பட. 3. To be divided as a party into factions.

பலபட்டடை, s. People of various castes. See பட்டடை.

பலபட்டறை, s. As பலபட்டடை. 2. A storeroom, in which diverse articles of furniture are kept.

பலபட்டுக்கொள்ள, inf. To differ, dissent, to jar.

பலபண்டம், s. Provisions, stores, various articles. See பண்டம்.

பலபல — பலப்பல — பல்பல—பல்ல பல—பற்பல, adj. Many, various, &c., distributively.

பலபாடு, s. Various forms of distress, சஞ்சலத்தம். 2. Various scenes of disgrace, பலவீனம். 3. Diverse kinds of business, பலதொழில்.—Note. With உம், it signifies, great variety of suffering, &c.

வயிறுவளர்க்கப் பலபாடும் படவேணும். It is necessary to make various exertions to procure a livelihood.

பலபாடும்பட்டுத்தேறியிருக்கிறேன். I am now at last quite easy and tranquil, after so many troubles and hardships.

பலபெயர்க்குறிச்சொல், s. Different obscure names denoting an object.

பலபொருளொருசொல், s. A word with different meanings.

பலபொருள்குறித்த ஒரிடைச்சொல், s. A particle difficult to be understood, and capable of being applied to different things.

பலமுகம், s. Various sides, directions, ways, means, sources, points, பலபக்கம்.

பலமுகத்திலும்வந்தார்கள். They came in all directions. 2. They fell on him on all sides.

பலமுகமாய்ப்போகிறது. A river flowing in various directions.

பலமுகத்திலுஞ்செலவு. Expenses on all sides.

பலமுறை, s. Sundry times, as பலதரம்.

பலமுறையும். Many times, often times, frequently.

பலவகை, s. As பலவிதம்.

பலவகைத்தாது, s. The seven constituents of the body, as சத்ததாது.

பலவரி, s. A row of simple consonants, in the alphabet, ஒற்றின்வருக்கம்.

பலவழித்தோன்றல், s. A nephew, மருமகன். (சது.)

பலவறிசொல், s. [in gram.] A word in the neuter plural, அஃறிணைப்பன்மைச்சொல்.

பலவிசை, s. As பலமுறை.

பலவிதம், s. Multiformity, multifariousness, சகலவகை.

பலவினீட்டம், s. A collection of many things. (p)

பலவினைத்திரிசொல், s. A difficult verb expressing different subjects, பலவகைவினைத்திரிசொல்.

பலவின்கூட்டத்தற்கிழமை, s. An inseparable quality relating to a noun of multitude—as படையதுதொகுதி. 2. A number of armies; opposite of ஒன்றன்கூட்டம்—implying abundance of the same kind of things—as நெல்லதுகுப்பை, a heap of rice.

பலவின்பால், s. [in gram.] The neuter plural, அஃறிணைப்பன்மைப்பால்.

பலவும். And many things, and the rest, &c.

பலகணி, s. A kind of lattice-window, சாளரம்; [ex பல et கண்.] (சது.)

பலகறை, s. Shells, cowries—used, in some places—as coins, சோழி. (c.)

•பலகாரம், s. Pastry, confectionery, அப்பவர்க்கம். 2. Stores, provisions for a journey, நின்பண்டமுதலியவை. (c.) 3. Seat for riding on an elephant, யானைமேற்றவிசு. 4. [ex பலம், fruit.] Dessert after food, of fruits, &c., last course at table, பழவுண்.

பலகாரபக்ஷணம், s. Eating cakes.

பலகாரம்பண்ண, inf. To eat pastries. 2. To bake cakes, &c.

அவன்எமனைப்பலகாரம்பண்ணுவான். He will make pastry of Yama.

•பலகை, s. Board, plank, slab, tablet, slate, மரப்பலகைமுதலியன. (c.) 2. Shield, buckler, கேடகம். 3. A forehead-bone, os frontis, நெற்றிஎலும்பு. W. p. 595. P'HALAKA.

பலகைக்கள்ளி, s. A kind of கள்ளி plant. See கள்ளி.

பலகைக்காந்தம், s. A flat loadstone-bar.

பலகைத்தரை, s. Land smoothed by drawing a board over it.

பலகைப்பா, s. Any part of the floors of a car, இரதத்தேர்உறுப்பு.

பலகைமரம், s. A weaver's instrument, நெய்வார்கருவியிலொன்று.

பலகையடிக்க, inf. [com. பரம்படிக்க.] To smooth a rice-field with a board.

பலகையறுக்க, inf. [prov. பலகையரிய.] To saw a board.

பல, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [com. பெல.] To be or become strong, robust, powerful, staunch, உறுதிப்பட. 2. To be heavy or severe—as rain, wind, disease, வன்மையாக. 3. To become prosperous, powerful, well established or defended, as a king by armies, forts, &c., அதிகப்பட.

பலத்த, adj. Strong, powerful.

பலத்தகள்ளன், s. A notorious robber.

பலத்தடிக்க, inf. To blow hard—as the wind. 2. To beat soundly.

பலத்தவன், appel. n. One who is strong.

பலத்துக்கொள்ள, inf. To gain strength.

•பலசூதனன், s. Indra as the destroyer of பலன், இந்திரன். (சது.)

•பலட்சயம், s. Weakness. See பலம்.

•பலண்டு, s. Onion. See பலாண்டு.

பலண்டுறுகம், s. A kind of arsenic, ஒர்பாஷாணம். (R.)

•பலதேவன்—பலபத்திரன்—பலராமன், s. Balab'hadra, the eighth incarnation of Vishnu. See திருமாலவதாரம்.

பலபலெனல், v. noun. Glowing, radiating, issuing progressively—as rays of light in the morning dawn; gleaming, இலகுதல். 2. Rustling as falling leaves, ஒலிக்குறிப்பு. (Beschi.)

பலபலென்றுபொழுதுவிடிகிறது. It begins to dawn.

பலபலென்றுதிர்ந்தன. The fruits were fallen.

பலபலென்றுவந்தார்கள். They rushed quickly.

பலபலென்றுபல்லிசொல்லுகிறது. The lizard chirps.

•பலபை, s. Equinoctial shadow of the gnomon at noon. W. p. 518. PALAB'HA.

பலப்பட, inf. To grow strong, hard and settled, ஸ்திரப்பட. 2. To become profitable, லாபப்பட. 3. To be pregnant, *said of beasts*, சூலாக; [*ex* பலம்.] (*c.*)

பலப்பம், s. (*Tel.*) A kind of soft stone used to write on wooden slates, தீவலை மாக்கல்.

பலப்பிக்க, inf. To cause to be strong, to make firm, to strengthen, பலப்படுத்த.

பலப்பேற, inf. [*prov.*] To grow strong, powerful, mighty, உரப்பேற.

•பலம், s. Strength, power, might, vigor, வலி. 2. Force, momentum, impetus, velocity, வன்மை. 3. Army, strength of forces, படை. 4. Firmness, உறுதி. [*commonly* பெலம்.] W. p. 599. BALA. 5. A weight, thirteen of which make a trifle over a pound, நிறை. 6. Weights in general, நிறைகல். 7. (*Sa. Pala.*) Unripe fruit, காய். 8. Ripe fruit, பழம். 9. Result, consequence, fruit of former actions, வினைப்பேறு. 10. Benefit, profit, as பலன். 11. Gold, பொன். 12. Esculent roots, கிழங்கு. 13. [*in astron. calcul.*] The quotient, பாகலப்தி. W. p. 594. P'HALA. 14. Flesh, தசை. 15. Brow, forehead, நெற்றி. See பலகை.

பலக்கேடு, s. Weakness, as பலட்சயம்.

பலங்கெட்டவன், appel. n. An impotent person.

பலங்கொள்ள, inf. To be strengthened, invigorated. [*used only in the gerundial form.*] 2. To be strong, forcible, impetuous as wind, or a current.

பலசாலி, s. A strong man, a champion. See சாலி.

பலச்சேதம், s. Injuring of a crop. See சேதம்.

பலஞ்செய்ய, inf. To be strong, powerful.

பலஞ்செய்கிறமருந்து. Strong physic.

பலட்சயம், s. Loss or failure of strength, வலிகுறைவு.

பலதானம், s. Presents or offerings of fruits to promote conception, கருப்பதானம்.

பலத்தியாகம், s. Spending the strength, devoting the energies, வலியழிக்கை. 2. Wasting the profit, பயனழிக்கை.

பலபந்தம், s. Force, violence. See பலவந்தம்.

பலபராக்கிரமம், s. Valor, bravery, prowess.

பலபாகம், s. Recompense, கைம்மாறு. 2. Ripeness, maturity, கனிமுதிர்வு. 3. The time of producing fruits, first fruits, கனிகொடுக்கும்பக்குவம்.

பலமூலசாகாசனர், s. [*pl.*] Vegetable eaters, those living on roots, and leaves, as hermits; [*ex* மூலம், சாகம், அசனம்.]

பலமூலசாகாதி, s. Fruits, roots, &c., கனி, கிழங்கு, இலை, முதலியன; [*ex* மூலம், சாகம், ஆதி.]

பலவான், s. As பலசாலி.

பலவீனம், s. Weakness, as பலக்கேடு.

பலேந்திரன், s. As பலசாலி.

பலம்பூஸ்—பலம்போஸ், s. (*Hind.*) A checkered sheet for mattresses.

பலர், s. Plurality of persons—many, several, various persons, அநேகர். 2. (*சது.*) Assembly, meeting, society, சபை; [*ex* பல.] (*c.*)

பலரறிசொல், s. News publicly known, பிரசித்தவார்த்தை. 2. Calumny, அலர்மொழி. 3. The plural of persons, உயர்திணைப்பன்மைச்சொல்.

பலரறியப்பண்ண, inf. To divulge secrets.

பலர்பால், s. One of the divisions of பால், gender and number, as அவர், மக்கள், &c. See பால்.

பலர்முகம்பார்த்தல், v. noun. Associating with many, as an adulteress.

•பலர்க்கம், s. Cheek, கதுப்பு. (*சது.*)

•பலவத்தர், s. One of the nine classes of gods. See வானோர்கணம்.

•பலவந்தம், s. [*also* பலபந்தம்.] Force, coercion, violence, outrage, &c., கட்டாயம். (*c*)

பலவந்தக்காரன் — பலவந்தன், s. An outrageous man.

பலவந்தம்பண்ண, inf. To force, to do violence.

பலவன், s. [*prov.*] A medicinal herb, of which are two kinds, வெட்டிப்பலவன், one species; பேய்ப்பலவன், a wild kind.

•பலவு, s. [*poetic form of* பலா.] A jack-tree.

•பலன், s. Produce, result; effect good or bad, வினைப்பயன். 2. Profit, advantage, emolument, efficacy, proceeds, இலாபம். 3. Result of a horoscope or configuration of the heavens, accomplishment of a dream, omens, &c., சகுனபலம். 4. Unripe fruit; ripe fruit, காய். See பலம்.

இந்தவருஷம்பலன்கொஞ்சம். The produce of the fields for this year is small.

பலனுக, inf. To become profitable, to be useful.

பலனுள்ளகாரியம். A profitable thing, affair, &c.

பலனெடுக்க, inf. To derive profit, to gain.

பலன்காட்ட, inf. To show influence, *commonly good*, as planetary aspects. 2. To yield, as land its produce.

பலன்காண, inf. To accrue, as profit.

பலன்கொடுக்க, inf. To yield profit. 2. To yield fruit, as trees, &c.

பலன்செய்ய, inf. To yield profit, to be useful, advantageous, to be of use.

பலன்சொல்ல, inf. To interpret planetary indications, omens, dreams.

பலன்பட, inf. To be profitable, efficacious, as பலன்செய்ய. 2. To obtain profit.

பலன்படாதஅடிமை. A useless, run-away slave.

பலன்படாதநிலம். Unprofitable land.

பலன்படச்செய்வான். He will serve you profitably [*spoken of a slave.*]

பலன்லபிக்க, inf. As பலன்பட.

•பலன், s. A Rakshasa said to have been killed by Indra, இந்திராணுதன். 2. As பலதேவன். W. p. 599. BALA.

•பலா, s. Jaca, or jack-tree whose fruit is sweet and very pulpy when ripe. (*c.*)—Artocarpus integrifolia. (*Ains.*)—சிறுபலா or முள்ளுப்பலா, a kind of jack-tree; கருக்கைப்பலா, a jack with hard fruit; கரப்பலா or வேர்ப்பலா, another variety.

பலாக்கன்று, s. A young jack-tree.

பலாக்காய், s. Unripe jack-fruit.

பலாக்கொட்டை, s. Kernels, seeds, of the jack-fruit. 2. The young jack-fruit, பலாப்பிஞ்சு.

பலாக்கொட்டைச்சவ்வு, s. The film surrounding the stone of the jack-fruit.

பலாக்கொட்டையோடு, s. The crust of the kernel in jack-fruit.

பலாச்சுளை, s. The pulp of jack-fruit.

பலாபாகம், s. A style of poetry. See பாகம்.

பலாப்பழம், s. Jack-fruit.

பலாமரம், s. Jack-tree, jack-wood.

•பலாகம், s. [*also* வலாகம்.] A stork, paddy bird, கொக்கு. W. p. 600. PALAKA.

•பலாகாரம், s. Fruit, dessert, பழவுணவு. (*Old Dic.*) See பலகாரம்.

•பலாசம், s. Green, verdure, பசுமை. 2. Leaf, இலை. 3. The முருக்கு tree. W. p. 518. PALASA. 4. Jack tree, பலா.

•பலாசனம், s. (*St.*) [*also* பலாதனம்.] Parrot, கிளி; [*ex* பலம் *et* அசனம்.]

•பலாசி, s. Tree in general, மரப்பொது. W. p. 518. PALASIN.

•பலாசு, s. Green color. 2. Leaf, இலை. 3. The புனமுருக்கு tree, a wild species of the Butea frondosa. 4. The முருக்கு tree. See பலாசம்.

•பலாட்டிகம்-பலாஷ்டிகம்-பலாட்டியம், s. Strength, as பலம். 2. Force, violence, as பலாற்காரம்.

அவன்அதிகபலாட்டியன். He is a very strong man.

•பலாண்டு, s. [*improp.* பலண்டு] Onion, ஈரவெங்காயம். W. p. 518. PALAN'DU.

•பலாத்காரம், s. See பலாற்காரம்.

•பலாந்தம், s. A bambu, மூங்கில். W. p. 595. PALANTA. 2. A tree that dies after bearing once, ஒருமுறைகாய்த்தழிபமரம்; [*ex* பலம் *et* அந்தம்.]

•பலாபலம், s. Strong and weak; [*ex* பலம் *et* அபலம்.]

•பலாபலம் — பலாபலன், s. The profit and loss from astrological influences; [*ex* பலம் *et* அபலம், unfruitfulness.]

பலாபலனறிதல், v. noun. Knowing bad and good fortune by astrology. 2. Knowing the result as to a person or thing.

பலாபலன்சொல்லுதல். Predicting good and ill results in astrological divination.

•பலாயனம், s. Flight, retreat, defeat, as of an army or force, புறங்கொடுக்கை. W. p. 518. PALAYANA. 2. [*fig.*] Tottering condition, precarious state, நிலைகுலைவு.

சேனைபலாயனமாய்ப்போயிற்று. The army is defeated.

•பலாரி, s. [*Tamil* வலாரி.] Indra as பலகுதனன்; [*ex* அரி.]

பலாரெனல், v. noun. Dawning, விடிதற்குறிப்பு. [*In Jaffna*, பலார்பறதல்.]

பலாரெனவிடிய, *inf.* To break, as the dawn of day.

•பலாலம், *s.* Straw, வைக்கோல். W. p. 518. PALALA.

•பலாற்காரம், *s.* (*St.* பலாத்காரம்.) Force, coercion, violence; also கட்டாயம். W. p. 600. BALATKARA.

•பலி, *s.* Sacrifice of an animal, regarded as food for a ferocious deity, either propitiatory or to obtain favors. 2. A sacrificial animal or offering, பலிமிருகம். 3. Boiled rice or other food, as an oblation presented to the guardians of the cardinal points. See சுற்றுபலி. 4. Boiled rice cast as an offering to crows, in reference to the manes, and the planet Saturn, சோற்றுப்பலி. 5. Boiled rice, சோறு. 6. Boiled rice given to mendicants, alms in general, பிச்சை. 7. Offerings of flowers, &c., in the worship of the temple, the puja, பூசை. 8. Ashes, சாம்பல். 9. Calx, lime, சுண். 10. [*in mythol.*] Mahabali, sovereign of Mahabalipura, tricked out of the dominion he had obtained over earth and heaven, by Vishnu, in the வாமனம், or dwarf incarnation, and left, in consideration of his merits, the sovereignty of the infernal regions, நிச்சக்கிரவர்த்தி. W. p. 600. BALI.—*Note.* The annual lamp lighting in November is in reference to him. 11. Food of the gods, &c., derived from sacrifices, oblations, தேவருணவு. 12. A tree laden with fruit, காய்த்திருக்குமரம். (சது.) 13. A crow, காகம்.

பலிகொடுக்க — பலியிட — பலிபோட, *inf.* To sacrifice a victim, present offerings to a deity. 2. To kill.

பலிசெலுத்த, *inf.* To offer sacrifice.

பலிச்சக்கிரவர்த்தி, *s.* The sovereign Bali, *commonly* மாபலி. See பலி.

பலிதானம், *s.* Offering of sacrifices, alms giving, பலிதருகை.

பலிபீடம், *s.* An altar.

பலிபுட்டம், *s.* A crow as nourished by fragments of food, காக்கை. Compare பரபுட்டம், அன்னியபுட்டம்.

பலியூட்ட, *inf.* [*v. noun.* பலியூட்டு.] To sacrifice to a deity. 2. To feed crows, &c., with rice, as representing some deity.

பலிவெடுக்க, *inf.* To prey on the life of a person, or animal—as a demon, supposed to happen through exposure in a crossway, at midday, midnight, &c.

பலியேற்க, *inf.* To receive a sacrifice, an offering, &c., with pleasure, as a deity.

பலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To take effect, to yield results or fruit, to succeed, வாய்க்க. 2. To produce good or evil, as trade, &c., as இலபிக்க; [*ex* பலம்.] ஒன்றுபிறவாயிரம்பலிக்கும். One will produce a thousand.

மருந்துபலிக்கவில்லை. The medicine did not take effect.

பலித்தபயிர், *s.* A thriving crop.

பலித்தல்—பலிப்பு, *v. noun.* Advantage; good or bad result. 2. Profit, success, பயன். 3. Result of good or evil deeds as experienced in this life, கன்மைநிவைகளின்பலிப்பு.—*Note.* The compounds in common use are: கற்புப்பலித்தல், the taking effect of the curse of a chaste woman violated; சாபம்பலித்தல், taking effect of the curse of a devotee; குனியம்பலித்தல், witchcraft taking effect; நியாயம்பலித்தல், arguments approving and convincing.

•பலிதம், *s.* Fruitfulness, bearing fruit, பலிப்பது. 2. Advantageousness, profitableness, பயன்படுகை; [*ex* பலம்.] 3. Grey hairs, greyness, old age, நரை. W. p. 519. PALITA.

பலிதை, *s.* An old woman, கிழவி.

•பலித்தம், *s.* [*probably from* பலிதம்.] Fruit, emolument. (*Old Dic.*)

•பலினம், *s.* A tree loaded with fruit, காய்த்திருக்குமரம். W. p. 596. P'HALIN.

•பலினி, *s.* The கோங்கு tree. 2. The குழல் plants, as Cassia and Jasmin. (சது.) W. p. 601. BALIN. 3. As பலினம்.

பலுகு, கிறது, பலுகினது, பலுகும், பலுக, *v. n.* [*com. for* பல்கு.] To multiply, increase; to be propagated, be fruitful, as creatures, விருத்திக்க. [*from Sa.* P'halu.]

•பலேந்திரன். See பலம்.

•பலே, *s.* [*in combin.*] Unripe fruit of three kinds. See திரிபலை.

•பலோதயம், *s.* Profit, benefit, advantage, ஆதாயம். 2. Joy, pleasure, சந்தோஷம். 3. Power, strength, சத்துவம். 4. Heaven, bliss, மோட்சம்; [*ex* பலம் *et* உதயம்.]

•பலோற்காரம், *s.* Force. See பலாற்காரம்.

•பலோற்பத்தி, *s.* Mango-tree, மாமரம். W. p. 596. P'HALOTPATTI.

பல், *adj.* Many, several. See பல. (*p.*)

பல்கால். Many times, often times, frequently, அடிக்கடி.

பல்பகல், *s.* Many days, பல்நாள்.

பல்லவை, *s.* Diverse things, பலவகைப்பட்டவைகள். 2. Low or inferior things.

பல்லார், *s.* [*pl.*] Many people, பலர்.

பல்லூழி, *s.* Many ages, for ever, அனேகயுகம்.

பல்லூழிகாலம். The time of many ages.

பல்—பல்லு, *s.* Tooth, teeth, எயிறு. 2. Fluke of an anchor, நங்கூரப்பல். 3. Cog of a wheel, tooth of a saw or sickle, a jagg, கருக்கு. 4. Tooth of a comb, சீப்பின்பல். 5. Scollop in the border of a garment, &c., indentation, notch, சேலையினருகு. 6. Bunch of garlic, onion, &c., a young sprout from the parent root, வெள்ளைப்பூண்டுமுதலியவற்றின்பல். 7. Fang of a snake. See நச்சுப்பல்—of பல், tooth are அரிசிப்பல், கடைவாய்ப்பல், கோரப்பல், சொத்தைப்பல், மாட்டுப்பல், which see; also அடிப்பல், or கீழ்ப்பல்; மேற்பல், or அன்பல், நீருப்பல், திங்கப்பல்.—*Note.* Before a nasal பல் becomes பன், as பன்னுனி, the tip of a tooth.

பல்லரணை—பல்லரணை, *s.* A kind of excrescence on the gums, gum-boil, ஓர்நோய்.

பல்லன், *s.* [*fem.* பல்லி.] A man with long or large teeth.

பல்லிடுக்கு, *s.* Partings between the teeth, in reference to food sticking in them.

பல்லுகட்ட—பற்கட்ட, *inf.* To fasten teeth [with gold] 2. To make and place [artificial] teeth.

பல்லுகிட்டல் — பற்கிட்டல், *v. noun.* Chattering of the teeth from cold. 2. Closing together the jaws in convulsions; (*lit.*) approaching together of the teeth.

பல்லுக்காட்ட—பல்லைக்காட்ட—பற்காட்ட, *inf.* To grin from meanness or want of good manners. 2. To cringe, beg meanly, ask pardon in a cringing manner. 3. To laugh irreverently.

பல்லுக்குச்சி, *s.* As பற்குச்சி.

பல்லுக்குத்த-பற்குத்த, *inf.* To ache in the teeth. 2. To pick the teeth.

பல்லுக்குப்பதப்பட்டது, *appel. n.* Delicate food; *also used in contempt.*

பல்லுக்கெஞ்ச—பல்லைக்கெஞ்ச, *inf.* As பல்லுக்காட்ட, 2.

பல்லுக்கொழுக்கட்டை, *s.* A kind of pastry covered with roasted pulse or rice in imitation of teeth, made on the appearance of the child's first tooth.

பல்லுக்கொறிக்க, *inf* To grind the teeth together.

பல்லுதிரஅடிக்க, *inf.* To strike out one's tooth or teeth by a blow.

பல்லுத்தீட்ட — பல்லுத்தீற்ற, *inf.* To clean the teeth, சுத்தஞ்செய்ய. 2. [*prov.*] To abuse one.

பல்லுநோவு, *s.* The tooth-ache.

பல்லுப்பட, *inf.* To be hurt by a bite. 2. To sprout out, as teeth in cattle.

பல்லுப்பிடுங்க—பல்லைப்பிடுங்க, *inf.* To draw a tooth.

பல்லுமினுக்க, *inf.* As பல்லுவிளக்க.

பல்லுமுளைத்தல், *v. noun.* Sprouting of teeth, teething.

பல்லுவலி—பல்வலி. Aching of the teeth.

பல்லுவேர், *s.* Root of the teeth.

பல்லுவேர்சாதல். Perishing of the teeth at the roots.

பல்லுளைவு, *v. noun.* Supposed distress of the teeth of a snake or beast. See உளைவு.

பல்லுவிளக்க, *inf.* To clean the teeth.

பல்லூத்தை, *s.* Uncleanness of the teeth.

பல்லையிளிக்க, *inf.* To show the teeth in grinning.

பற்கடிக்க, *inf.* To gnash the teeth.

பற்கறை, *s.* [*improp.* பக்கறை.] Tartar, or artificial blackness of the teeth.

பற்காவி—பற்காவு, *s.* A kind of black ochre, or composition of betel, &c., used to strengthen and color the teeth. See காவி.

பற்குச்சி — பற்குச்சு — பற்கொம்பு — பல்லுக்கொம்பு, *s.* A small stick used to clean the teeth. See குச்சு, தந்தாவளம்.

பற்குத்தி, *appel. n.* A tooth-pick.

பற்குறி, *s.* See தந்தக்குறி.

பற்சிராய், *s.* Flake of tartar broken from the teeth. (*limited.*)

பற்பட, *inf.* To be bitten by a snake, as பல்லுப்பட.

பற்பேத்தை, *s.* [*prov.*] Gum boil, as பல்லரணை.

பன்னீக்கம்—பல்நீக்கம், *s.* Unevenness of teeth; [*ex* நீக்கம்.]

பல்கணி, *s.* A kind of lattice work. See பலகணி.

பல்காயனார், *s.* The name of a poet, ஓர் இலக்கணஆசிரியர்.

பல்கு, கிறது, பல்கினது, ம், பல்க, v. n. To multiply. (See பலுகு.) 2. To be extended as a discourse, to be multiplied as words—சொற்பல்கும்படிபேசினான், he multiplied words.

•பல்லக்கு, s. [com. பல்லாக்கு.] A palanquin or litter. (*Tel. usage from Sa. Palyanka.*)—For the compounds see சிவிகை, தண்டிகை.

பல்லக்குக்கட்ட, *inf.* To put down a palanquin.

பல்லக்குயோகம், s. The happy time of one's using a palanquin, or becoming rich.

பல்லக்கேற — பல்லக்குவிட, *inf.* To ride in a palanquin.

இரத்தினப்பல்லக்கு, s. A jeweled palanquin.

பல்லங்குழி — பல்லாங்குழி, s. A tablet with fourteen holes for play. See பன்னாங்குழி.

•பல்லணம், s. Saddle, pack-saddle, a pillion, குதிரைக்கல்லணை. W. p. 519. PALYAYANA.

•பல்லதி, s. Tune, melody, one of the thirty-two (melodies) tunes. See இராகம்.

•பல்லம், s. A bear, கரடி. 2. A kind of arrow, அம்பு. W. p. 614. B'HALLA. 3. Saddle, குதிரைக்கல்லணை. 4. A number, ஒரெண். (சது.) 5. A kind of tree, சேரான்மரம்.

•பல்லவம், s. Sprout, shoot, extremity of a bough, தளிர். W. p. 519. PALLAVA. 2. The name of a country, ஒர்தேசம். 3. As பல்லவி.

பல்லவதாரம், s. A branch, மரக்கொம்பு.

பல்லவர், s. Rakes, gallants, paramours, தூர்த்தர். 2. Low persons, the base, கீழ்மக்கள். 3. Many persons, பலர்; [*ex* பல்.]

•பல்லவி, s. Chorus of a song or ode, repeated after each stanza, இசைப்பாட்டின்றொடுப்பு; [*ex* பல்லவம்.]

பல்லவை, s. Meanness, கீழ்மை. 2. [*pl.*] Different things, பலபொருள். (*p.*)

பல்லன். See பல்.

•பல்லாக்கு. See பல்லக்கு.

பல்லாங்குழி. See பன்னாங்குழி.

பல்லாண்டு, s. A song or hymn of praise or adoration, திருவாழ்த்துக்கவி. 2. Benediction—as hail, long life, வாழ்த்து. 3. Many years, பலவருஷம். (*p.*)

•பல்லாதகி, s. The சே tree, சேரான்மரம். W. p. 614. B'HALLATAKA.

பல்லார், s. Many persons, பலர். (*p.*)

•பல்லி, s. Newt, or wall-lizard, கெளளி. (Lacerta Gecko.) 2. A herdsman's village, சிற்றூர். (See பள்ளி.) W. p. 519. PALLI. 3. Shoot or tendril from the joints of the betel-plant, கணுவிலரும்பும்வேர். 4. See பல். *For some compounds, see* கெவுளி, கெளளி.

பல்லிபோலத்தெறிக்கிறான். He stops my going as abruptly and ominously as the chirp of a lizard.

பல்லிக்குஞ்சு, s. A young lizard.

பல்லிசொல்லுதல், v. noun. Chirping of lizards, a prognostication.

பல்லியெச்சம், s. Excrement of lizards.

பல்லிவிழுகுறி, s. An omen by the fall of a lizard, lucky or unlucky according to the direction whence it falls.

•பல்லிக்கை, s. A lizard, பல்லி. 2. Semicarpus anacardium, சேரான்கொட்டை. W. p. 519. PALLIKA.

பல்லிப்பூடு — பல்லிப்பூண்டு, s. A hurtful weed. See சொல்லைப்பல்லி.

பல்லியம், s. A concert of music, chiefly instrumental, சங்கீதம். 2. Drums in general, வாத்தியப்பொது; [*ex* பல=பல் *et* இயம்.]

•பல்லூகம், s. A bear, கரடி. W. p. 614. B'HALLOOKA.

•பல்வலம், s. A tank, a small pond, குளம். W. p. 519. PALVALA.

•பவ, s. The eighth year of the Indian cycle, ஓர்வருடம்.

பவணந்தி, s. Pavananti, the reputed author of the நன்னூல்.

•பவணை, s. Eagle, கழுகு.

பவந்தம், s. (*Tel.*) Vain show, ostentation, fiction. (*Beschi.*) 2. Deceit, சூது.

•பவமானன், s. Regent of the wind, வாயு. W. p. 519. PAVAMANA.

•பவம், s. State of being or existence, including any of the seven to which the soul is subject. See எழுபவம். 2. Birth, production, origin, பிறப்பு—as உற்பவம். W. p. 614. B'HAVA. 3. [*contraction of* பாவம்.] Sin. 4. Destruction, நாசம். See பாவம்.

பவநாசம், s. Place of resort for sacred bathing. See பாவநாசம்.

பவநாசன், s. The deity as the destroyer of births, sin, &c., and as without sin.

•பவரணை, s. The full moon. See பௌர்ணமி, பூரணை.

•பவர், s. Split into two, கவர். 2. Thick, swarming, நெருக்குதல். 3. Covering, மூடுகை.

•பவர்க்கம், s. Hell, *in contradistinction to* சுவர்க்கம், நரகம்.

•பவழம். See பவளம்.

•பவளம், s. [*improp.* பவழம், *vul.* பகளம்.] Red coral, கலைமணியிலொன்று. See பிரவாளம். [*corrupt. of Sa. Pravala*, coral.]

பவளக்காலி, s. A kind of bird, Erythropus longipes corallinus.

பவளக்குறிஞ்சி, s. A species of Lawsonia spinosa. 2. A plant, பெருபசிஞ்சிச்செடி.

பவளக்கைக்கட்டு, s. [*com.* கைக்கட்டுப்பவளம்.] A string of coral beads for the wrist.

பவளக்கொடி, s. Red coral considered as a marine plant.

பவளக்கொடிமாலை, s. A work on marriage.

பவளக்கோவை, s. A string of coral beads.

பவளச்சோளம், s. [*com.* செஞ்சோளம்.] Red maize.

பவளத்துண்டம், s. A piece of red coral.

பவளநெடுங்குஞ்சியோன், *appel. n.* Bhairava, வைரவன்.

பவளபஸ்பம், s. A white calx made of red coral.

பவளப்புற்றுப்பாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic.

பவளப்பூண்டு, s. A plant, Salicornia Indica.

பவளப்பூலா—பவளப்பூல், s. A shrub, Philanthus rhamnoides.

பவளமல்லிகை, s. A species of Jasmin, Nyctanthes tristis. See மல்லிகை.

பவளமருந்து, s. A medicine, Cinnabar, or sulphuret of mercury, சிங்கம்.

பவளவங்காரவாச்சி, s. A plant, ஓர்பூடு, Sesuvium Portulacastrum.

பவளவாய், s. Red mouth, *used in poetry.*

•பவனம், s. Air, wind, காற்று. 2. Winnowing grain, தூற்றுகை. 3. Heaving or drifting up, as the waves to the shore, ஒதுக்குகை. 4. Purity, holiness, பாவனம். 5. Flatulence, windiness, வாயுவின்பொருமல். W. p. 519. PAVANA. 6. House, dwelling, abode, வீடு. 7. A royal palace, a fortress, அரண்மனை. 8. World, earth, பூமி. 9. The world or abode of Indra, தேவலோகம். 10. Nether world, or abode of Nagas, நாகலோகம். 11. Zodiacal sign or constellation, இராசிப்பொது. 12. A cat, பூனை. 13. Populated country or district, நாடு.

பவனசக்கரம், s. Zodiac.

பவனவாசல்—பவனவாய், s. Anus, fundament as the passage for the wind.

பவனன், s. Wind, காற்று.

பவனாசனம், s. (*St.*) A snake whose food is air, பாம்பு; [*ex* அசனம்.]

பவனாத்துமசன், s. Name of the monkey Hanuman, as born of the wind, அனுமன். 2. Bhima, whose father was the god of wind, வீமன். 3. God of fire, அக்கினி; [*ex* ஆத்துமம் *et* சன், one born.]

பவனி, s. Procession, going in state, parade, &c., as a prince, deity, &c., உலாவிப்போதல். 2. Riding or going for recreation, exercise, &c., உலா. 3. Ramble, jaunt, excursion, trip, circuit, பயணம்.

பவனிக்காதல், s. A poem in which the beauties of a gentleman are praised by a lover, ஓர்பிரபந்தம்.

பவனிபுறப்பட—பவனிபோக—பவனிவர, *inf.* To parade, to go in procession, state, &c.

•பவனோதரம், s. An inner room, a recess, உள்வீடு. W. p. 614. B'HAVANODARA.

•பவன், s. The self-existent, a name of Siva, தானுயுண்டானவன். W. p. 614. B'HAVA.

•பவாயனை, s. Ganges, கங்கை. W. p. 615. B'HAVAYANA.

•பவானி, s. Parvati, பார்வதி. W. p. 615. B'HAVANEE. 2. A town in Coimbatore district, ஒரூர்.

•பவி, s. Thunder-bolt, as a weapon of Indra, &c., அசனி. W. p. 519. PAVI.

•பவிகம், s. Excellency, dignity, privilege, மேன்மை. W. p. 615. B'HAVIKA.

•பவிசி — பவிஷு — பவிஷ்ய, s. Prosperity. See பவுசு. 2. Modesty, மானம்.

பவிசு—பவிஞ்சு, s. (*Hind.*) An army. See பவுஞ்சு.

•பவிடியம்—பவிஷியம், s. Wealth, prosperity, felicity, opulence, வாழ்வு. 2. Time to come, futurity, எதிர்காலம். 3. The prophetic Purana, பவிஷியபுராணம். W. p. 615. B'HAVISHYA.

•பவித்திரம், s. Cleanliness, purity—ceremonial or moral, சுத்தம். 2. A ring of sacrificial grass knotted together in a particular manner and worn on the fourth finger of the right hand in marriage, and in performing other rites, தருப்பைமோதிரம். 3. Finger-ring of gold, &c., பவித்திரமோதிரம். 4. A festival in August in honor of Vishnu, பவித்திரோற்சவம். W. p. 519. PAVITRA.

பவித்திரக்கொடுத்தல், *v. noun.* Giving of the knotted grass-ring by the family priest.

பவித்திரமுடிச்சு, *s.* Two spires of sacrificial grass, knotted together in a particular way.

பவித்திரமோதிரம், *s.* A finger-ring.

பவித்திரம்பண்ண, *inf.* To clean, to purify.

பவித்திரவிரல், *s.* The பவித்திர ring-finger.

பவித்திரன்-பவித்திரவான், *s.* A cleanly man, சுத்தமுள்ளவன். 2. A man who observes ceremonial purity, ஆசாரக்காரன்.

பவித்திராரோபணம், *s.* Wearing the sacred thread across the shoulder and breast, பூணூலணிதல்.

•பவித்திரி, *s.* Sacrificial grass, தருப்பை.

பவுஞ்சு, *s.* [*for.*] Rank, file, battle, array, படையணிவகை. 2. Army, troops. See பௌஞ்சு.

பவுஸ்தார், *s.* (*Pers. Foujdar.*) A magistrate of a province.

•பவுஷி-பவுஷு-பவுஷ், *s.* [*contrac. of* பவிஷியம்.] Affluence, opulence, felicity, prosperity, வாழ்வு. 2. High style, eclat, equipage, state, show, parade, சம்பிரமம். (*c.*)

•பவுண்டரம், *s.* The shell of Bhîma, வீமன்சங்கு.

•பவுண்டரிகம், *s.* A kind of sacrifice, ஓர்யாகம்.

•பவுதிகம், *s.* Of or belonging to the elements. See பௌதிகம்.

பவுத்தி, *s.* (*Arab.*) Death.

•பவுத்திரம், *s.* Fistula in ano—as பவுத்திரம். 2. [*improp. for* பவித்திரம்.] Purity.

•பவுத்திரர், *s.* [*as* பௌத்திரர்.] *s.* Grandsons, grand-children. W. p. 555. POUTRA.

•பவுந்திரம், *s.* A fistula in ano. See பகந்தரம்.—அண்டப்பவுந்திரம், கொடிப்பவுந்திரம், குலைபவுந்திரம், are different kinds.

•பவுரணை—பவுர்ணிமி, *s.* The day of full-moon. See பௌர்ணை.

பவுரணைவிரதம், *s.* Fasting till lamp lighting on the day of full-moon, for the benefit of the soul of a deceased mother.

•பவுராணிகம், *s.* Belonging to a Purana. See பௌராணிகம்.

•பவுரி, *s.* A dance, கூத்தின்விகற்பம். (*ஏ.*)

•பவோற்பவன், *s.* One of the eleven Rudras. See உருத்திரர்.

•பவ்வம், *s.* Day of full moon, பௌர்ணமி. (See பருவம்.) 2. Ocean, கடல். 3. Water-bubble, நீர்க்குமிழி. 4. Froth, foam, spume, நுரை. (See பேனம்.) 5. Knots, joints in a tree, மரக்கணு.

பவ்வத்து. By tens. See பப்பத்து.

பவ்வாதி. By halves.

பழ, *adj.* Old, ancient. [*For the compounds see* பழமை.]

பழகாடி, *s.* [*prov.*] A person initiated, trained, habituated, பழகினவன்; [*ex* பழகு.]

பழகு, கிறேன், பழகினேன், வேன், பழக, *v. n.* To practise, to become initiated, to be used to, to be habituated; to be trained—as the voice in singing or speaking; the hand in working; the feet in walking, பயில. 2. To become acquainted with men or things, to be familiar with, உறவுசெய். 3. To become fitted, tempered, seasoned, as a utensil, tool, or garment, பதப்பட. 4. To become broken or trained, as a beast, to labor; to be tamed as a savage, a beast, a bird, &c.; to be domesticated, சாதுவாக. 5. To be suited to one—as a house, the climate, a servant, இணக்கமாக. 6. To be customary, common, familiar, வழங்க. (*c.*)

பாம்போடேபழகேல். Play not with a snake.

பழகாதபழக்கம். Bad, improper or indecent habits.

பழகினமாடு. A trained ox inured to labor.

பழகினமுகம். A well known face.

பழகினவன். A familiar friend. 2. One accustomed to many things.

பழகினகத்தி. A knife improved by use.

பழகினசட்டி. A seasoned, or used cooking pot.

பழகப்பழகப்பாலும்புளிக்கும். Even milk may seem sour by constant use. [*Pro.*]

பழகிக்கொள்ள, *inf.* To learn by use, to habituate one's self to, &c. 2. A village suited to one's constitution, a place where one is acquainted.

பழகுவிக்க, *inf.* [*caus.*] To inure one.

பழக்கம், *s.* Habit, practice, custom, வழக்கம். 2. Initiation, training, exercise, use, அப்பியாசம். 3. Conversation, intimacy, intercourse, அறிமுகம். 4. Manners, education, cultivation, நடைப்பட்டம். 5. Expertness, cleverness or dexterity acquired by use, சாதகம். 6. Tameness, domestication or gentleness, சாதுத்துவம். (*c.*)

பழக்கமில்லாததூல். A science, or scientific work, in which one is not versed.

பழக்கங்காட்ட, *inf.* To betray bad education or mean habits.

பழக்கமாக, *inf.* To become acquainted with one.

பழக்கமானவன், *appel. n.* An acquaintance, a crony. 2. One practised, taught, acquainted, expert.

பழக்கம்பண்ண, *inf.* To habituate or accustom one's self to another. 2. To cultivate a science, பயிற்சிசெய்ய.

பழக்கு, கிறேன், பழக்கினேன், வேன், க்க, *v. a.* To train, habituate, to exercise one, to educate, to cultivate, பயிற்ற. 2. To season—as cooking utensils, to temper by use, பதமாக்க. 3. To domesticate, to reclaim from a savage, or wild state, to tame, to civilize, சாதுவாக்க. 4. To render common, to popularize, வழக்கப்படுத்த. (*c.*)

பழக்கிக்கொடுக்க, *inf.* To teach an art or exercise.

பழக்கிவிட, *inf.* To complete the teaching or training, of one.

பழக்கிவைக்க, *inf.* To train for one's own use.

பழங்கண், *s.* Distress, affliction, sorrow, vexation, துன்பம். 2. Reduction of strength or power, weariness, lassitude, இளைப்பு. 3. Emaciation, thinness, மெலிவு. (*ஏ.*) (*p.*)

பழங்கணுளர். Distressed persons.

பழசு—பழைசு, *s.* That which is old, injured, decayed or damaged by time, சீர்கெட்டது. 2. That which is stale, vapid, spiritless, by keeping, சாரமற்றது. (*c.*)

பழசாக, *inf.* [*active* பழசாக்க.] To become old, worn, decayed, stale, flat.

பழசாய்ப்போக, *inf.* To grow old; to be worn out, as a garment.

பழமை, *s.* Oldness, ancientness, antiquity, புராதனம். 2. What is antiquated, obsolete, old fashioned, வழக்கொழிந்தது. 3. Staleness, vapidness, insipidness, சாரமின்மை. 4. An old saying, a proverb, முதுமொழி. 5. Old acquaintance, long established intimacy, வெகுநாட்பழக்கம். 6. Decay from age, கிழத்துவம். 7. Ancient history of a family, chronicle, பழங்கதை. 8. Long established usage or custom, பரம்பரைவழக்கம். (*c.*)

பழங்கஞ்சி, *s.* Congy kept over night.

பழங்கணக்கு, *s.* An old account, an account previously settled. 2. A thing out of use, obsolete, forgotten.

பழங்கதை, *s.* An ancient story. 2. A thing long passed by, disregarded, forgotten.

பழங்கந்தை, *s.* Old rags, tatters.

பழங்கலம், *s.* An old cup or plate.

பழங்காடி, *s.* Liquids soured by keeping as ஆறுநாட்காடி.

பழங்காய்ச்சல்—பழஞ்சுரம், *s.* A chronic fever.

பழங்கிடையன், *s.* [*prov.*] Old commodities. See சட்டுக்கிடை.

பழஞ்சாதம்-பழஞ்சோறு, *s.* [*also* பழைய சாதம், பழையது.] Boiled rice kept till next morning.

பழஞ்சீலை—பழந்துணி, *s.* An old or worn out garment.

பழஞ்சொல், *s.* As பழமொழி, 1.

பழந்தரை, *s.* Land long cultivated and worn out.

பழநிலுவை, *s.* Balance of a former account.

பழநெல், *s.* Old rice of the previous year.

பழமலம், *s.* [*com.* பழையமலம்.] Excrement lodged too long in the bowels.

பழமலை, *s.* A celebrated hill sacred to Siva, விருத்தாசலம்.

பழமனை, *s.* An old decayed house, பழையவீடு. 2. The site or ruins of a decayed house, இடிந்தகட்டடம்.

பழமைபாராட்ட, *inf.* To expatiate on former greatness and prosperity. 2. To extol one's ancestors.

பழமைபேச, *inf.* To talk of things, customs, usages, &c., of one's ancestry, to the disparagement of others; *used also in irony.*

பழமொழி, *s.* An old saying, a proverb, a maxim. 2. A law, சாத்திரம்.

பழம்பகை, *s.* Old or hereditary hatred as குலப்பகை. 2. Cherished enmity, as நெடும்பகை. 3. Inveterate, natural hatred, as between the kite and the snake, இயற்கைப்பகை.

பழம்பஞ்சாரம், *s.* That which is very old, as a bullock, horse, or garment. See பஞ்சாரம். 2. [*in contempt.*] A very old man or woman, கிழப்பிரேதம்.

பழம்பஞ்சுரம், *s.* A class of tunes, as பஞ்சுரம்.

பழம்பாடம் — பழையபாடம், s. An old lesson. 2. [fig.] Old lesson-day, or the fourteenth of the month.

பழம்புகையிலை, s. Old tobacco improved by keeping.

பழம்புண், s. An old ulcer.

பழம்புண்ணாளி, s. An old patient. 2. [fig.] An experienced man.

பழம்பொருள், s. An old thing. 2. [fig.] The Eternal, கடவுள்.

பழம்போக்கு—பழையபோக்கு, v. noun. An ancient or antiquated style.

பழவடியார், s. Devotees of long standing. 2. Persons of an ancient family. 3. Freed slaves; [ex அடியார்.]

பழவினை, s. Long cherished malice, as பழம்பகை. 2. Deeds of former births, ஊழ்வினை.

பழவேற்காடு, s. The name of a town, Pulicat, from வேல், a tree, நஞ்.

•பழம், s. Fruit, ripe fruit, கனி. See பலம். 2. [fig.] Result of actions, பலன். W. p. 594. P'HALA. 3. A very aged person, வயதுசென்றவன்—as அவன்பழுத்தபழம். 4. [prov. in burlesqe.] An intoxicated person, மிகு வெறிகொண்டோன். 5. Winning pieces in a game of tick-tack, ஆட்டக்கெலித்தல். 6. Success, அனுகூலம்—as பழமா காய.

பழக்காய், s. A fruit nearly ripe. See செங்காய்.

பழத்தேங்காய், s. A ripe cocoa-nut.

பழப்பாக்கு, s. A ripe areca-nut.

பழப்புளி, s. Tamarind pulp formed into balls, for souring.

பழமெடுக்க, s. To win in dice or tick-tack.

பழம்பழுத்தல், v. noun. Ripening of fruit.

பழரசம், s. The juice of fruits.

பழம்பாசி, s. A running plant used as a cool application to the head before bathing, Sida humilis. See பசி.

•பழனம், s. Agricultural land, மருதநிலம். 2. Rice fields, வயல். [from Sa. Phalana, fructifying.] (சு.)

•பழனி, s. [vul. பழணி.] One of the six places sacred to Skanda, Palney; also called திருவாவினன்குடி.

பழி, s. Blame, censure, reproach, as நிந்தை. 2. Fault, crime, sin, guilt, as குற்றம். 3. Complaint, imputation, charge, disparagement, குறை. 4. Falsehood, deceit, பொய். 5. Revenge, vengeance; vindictiveness, வஞ்சந்தீர்ப்பு. 6. Quarrel, strife, bickering, விரோதம். 7. Slander, aspersion. See புறங்கூறுகை. (c.)

என்மேலேபழியோ. Am I culpable?

பெரியபழிபாய்வந்திருக்கிறது. A great fault has been committed. 2. Retribution has followed.

பழிகட்ட, inf. [prov.] To pick a quarrel, சண்டைதொடுக்க. 2. To accuse unjustly, குற்றஞ்சாட்ட. 3. To sow discord, to cause contention, பகைமூட்ட. 4. To threaten in order to effect one's purpose, பயமுறுத்த. 5. To contract guilt, குற்றஞ்செய்ய.

பழிகாரன், s. An accuser, an avenger, in contempt, பழிகாரப்பயல். 2. A great sinner.

பழிகிடத்தல், v. noun. Sitting Durnha, or starving at one's door to make him comply with a demand.

பழிகூற, inf. To charge falsely. 2. To asperse, to slander.

பழிக்கஞ்சுதல், v. noun. Being weakly afraid of the displeasure of others.

பழிக்குடி, s. Families at variance from old time. 2. As எளியகுடி.

பழிக்குப்பயப்பட, inf. To fear to do evil. 2. To fear blame, censure.

பழிக்குப்பழிவாங்க, inf. To retaliate.

பழிக்குவிட, inf. [prov.] To abandon one to his evil ways; to leave a person or thing to ruin, அழியவிட.

பழிசுமக்க, inf. To bear reproach. 2. To suffer vengeance. 3. See சுமை, v. n. and v. a.

பழிசுமத்துதல், v. noun. Charging blame on, or imputing guilt to, another.

பழிசூழ்தல். Being involved in crime, பழியடைதல். 2. Thinking evil of another, பிறர்க்குத்தீங்குநினைத்தல்.

பழிசொல்லல். As பழிசுமத்துதல்.

பழிச்சொல்—பழிமொழி, s. Reproach, aspersion, as நிந்தை.

பழிதீர்க்க—பழிமீட்க, inf. To take vengeance. 2. To expiate guilt, to atone, பாவந்தீர்க்க.

பழிதீர்தல், v. noun. Being expiated, atoned for. 2. Becoming reconciled, settled, as an old grievance.

பழிதூறல்—பழிதூற்றல், v. noun. Slandering, as தூற்றல்.

பழிதேட, s. To contract disgrace, or reproach.

பழிபாதகம், s. Fault and crime.

பழிபோட, inf. To blame one, to charge one with guilt.

பழிமுடிக்க, inf. To take vengeance.

பழிமுடிய, inf. To sow discord.

பழிமூளுதல், v. noun. Kindling of wrath.

பழியெடுக்க, inf. As பழிவாங்க, 2.

பழியேற்க, inf. To take on one's self the responsibility or guilt of an evil action.

பழிவாங்க, inf. To take vengeance, to avenge, to revenge, பகைதீர்க்க.

பழிவேலை, s. Work unwillingly done, compulsory labor.

பழிவைக்க, inf. As பழிபோட.

பழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To disparage, to reproach, இகழ. 2. To contemn, to treat with contumely, நிந்திக்க. 3. To blaspheme, to revile, தூஷிக்க. 4. To rail at, to scold, to banter, இழிக்க. 5. To calumniate, to asperse, to abuse, தூற்ற.

பழித்துச்சொல்ல—பழித்துப்பேச, inf. To ridicule, contemn.

பழித்துப்போட, inf. To reject with scorn and abuse.

பழிப்பன, appel. n. Things despised, that ought to be rejected, பழிக்கப்படுவன. பழிப்பனப்பகரேல். Speak not insultingly.

பழித்தல், v. noun. Scolding, reviling. (சு.)

பழிப்பு, v. noun. Scorn, contempt, vituperation, blasphemy, as the verb.

பழிப்பானகாரியம். A disgraceful thing.

பழிப்புக்காரன், s. A blasphemer, a reviler. 2. A laughing stock.

பழிப்பாய்ச்சொல்ல, inf. To censure as பழித்துப்பேச.

பழிச்சு, கிறேன், பழிச்சினேன், வேன், பழிச்ச, v. a. To adore the deity, தெய்வம்பேசு ற. 2. To praise, as an act of worship; to extol, to eulogize, துதிக்க. (p.)

பழிச்சினர்ப்பரவல், v. noun. Praising devotees.

பழிச்சல், v. noun. Praising, துதித்தல். (சு.)

பழு, s. Round of a ladder, ஏணிப்பழு. 2. Side, விலா. 3. Rib, விலாவெலும்பு. பழுவெலும்பு. Rib-bone.

பழுக்கா, s. Yellow, orange or gold color, நிறம். (Colloq.)

பழுக்காஅடைக்க — பழுக்காவைக்க, inf. To color orange or yellow.

பழுக்காநூல், s. Yellow thread or yarn.

பழுக்காய், s. [prov.] Ripe areca-nut, பழுப்பாக்கு. Compare தவிக்காய்.

பழு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To ripen, to mature, to arrive at perfection, as fruits, grain, &c., முதிர. 2. To suppurate, to ripen, as a boil, பருக்கவிய. 3. To become grey or hoary, நரைக்க. 4. To change color by age, as ivory or horn; to become pale or yellowish, as the body by disease; to become soiled as the teeth by disease, நிறமாற. 5. To grow mature in knowledge, science, piety; to become fit for bliss, பக்குவமாக. 6. To take a fine blooming color, as gold, பொன்பழுக்க. 7. To become flabby and weak, as the abdomen of a woman after childbirth, through want of stimulants, &c., வயிறுபழுக்க. 8. (fig.) To obtain success, அனுகூலப்பட; also used in irony.

அவனுக்குநரைத்துப்பழுத்தது. He is grown grey, from age.

பழுக்கச்சுட, inf. To color gold on the fire, by various ingredients, &c. See சுடு, v.

பழுக்கப்போட, inf. To force the ripening of fruits by covering them with straw, &c. 2. To wait the maturity of some great event.

பழுக்கவிட, inf. To let fruit ripen on the tree.

பழுக்கவைக்க, inf. To put fruits to ripen.

பழுத்தகதிர், s. A ripe ear of corn.

பழுத்தபழம், s. A yellow ripe fruit, முதிர்க்கனி. 2. (fig.) An aged person, முதிர்கிழவன். 3. One mature for liberation from births, பக்குவன். 4. [prov.] One well learned in all kinds of wickedness, &c., மிகுவஞ்சகன்.—For the proverb, see கொம்பு.

பழுத்துப்போக, inf. As பழு, v.

பழுப்பு, v. noun. Ripeness, yellowness of fruits, change of color, blooming or natural color in gold, as the verb.

பழுப்பரிசி, s. Rice turned yellow, or brown, by neglect in drying.

பழுப்புப்பொன், s. Gold of a bright yellow hue.

பழுப்பேற, inf. To be colored by the goldsmith's art.

பழுப்படைய, inf. To contract a yellowish color, as grain.

பழுது, s. Defect, blemish, flaw, இனம். 2. Any thing tainted, rotten, putrid, marred, பதனழிவு. 3. Damage, injury, சேதம். 4. Moral evil, turpitude, குற்றம். 5. Degeneracy, vitiation, சிதைவு. 6. A lie, பொய்.
பழுதற, inf. [as adv.] Without blemish.
பழுதற்ற, participle. Faultless.
பழுதாக, inf. [active பழுதாக்க, பழுது பண்ண.] To become decayed.
பழுதானவன், appel. n. A depraved man.
பழுதுபட, inf. To be damaged, spoiled. 2. To be injured in character; to degenerate.
பழுதுபார்க்க, inf. To repair, to mend.

பழுதை, s. A rope, cord, cable, கயிறு. 2. A thick twist of straw or fibre used as a rope, and to keep fire like a match, வைக்கோற்புரி. 3. (fig.) A snake, பாம்பு.
பழுதைகட்டிநாயனார், s. An epithet of a Sanyasi or mendicant, who used to tie a rope of straw on his leg.

பழுபாகல், s. A plant, the bulbous root of which forms a drug, Momordica divica, ஓர்பாகல்.

பழுப்பு, s. Yellow orpiment, அரிதாரம். 2. A leaf, &c., yellow by age, முதிர்ந்து மஞ்சணிறப்பட்டஇலை. See பழு, v.

பழுமரம், s. The banyan tree ஆலமரம். (சது.)

பழுவம், s. Jungle; a forest of large trees, காடு. (சது.)

பழைது, s. [com. பழசு, which see.] That which is old, &c.

பழைமை, s. [prop. பழமை.] Oldness, antiquity; long established usage, &c. (சது.) [For orthography, compare இளமை.]
பழைய, adj. Old, worn out, &c.
பழையகட்டு, s. An old building, or structure—as a house, tank, dam, &c. 2. Old institutes, injunctions, &c.
பழையகோபம், s. Old grudge.
பழையதிட்டம், s. Usual measure, standard, degree, &c.
பழையது, appel. n. As பழஞ்சாதம். 2. That which is old, worn out, obsolete, &c.
பழையநாள், s. Former days or times.
பழையபடி. As formerly, as before.
பழையபாடல், s. An old well approved poem.
பழையமனிதன், s. An ancient, an old man. 2. [in Chris. usage] The old man or corrupt nature.
பழையமாமூல், s. Customs handed down from antiquity.
பழையர், s. [pl.] Those of old. (சது.)
பழையவழக்கம், s. Old habits, former practices.
பழையவழக்கு, s. Ancient customs and usages. (p.) 2. An old lawsuit.
பழையவன், s. An old man. 2. The former person, the one previously in office, in place, &c.

பழையர், s. [pl.] Toddy-sellers, கள் விற்போர். (சது.) 2. See பழைமை.

•பளகம், s. A mountain, மலை. W. p. 600. Balahaka. 2. [improp. for பவளம்.] Coral.

பளகு, s. Guilt, குற்றம். (திருவாச.)

பளபளக்க, inf. To glitter, coruscate, shine as a well polished surface, as தளதளக்க. (c.)
பளபளப்பு, v. noun. Glittering, coruscation, lustre. 2. Radiance, பிரபை. 3. That which is dazzling, florid, showy, gorgeous, as some poetry, &c., சொற்புனைவு பலம்.
பளபளப்பானபாடல். A poem written in a florid style.
பளபளவெனல் — பளபளெனல், v. noun. Glittering, gleaming, glistering. 2. Sounding, ஒலிக்குறிப்பு.
பளபளென்றுபொரிகிறது. Sputtering as peas, &c., in frying.
பளபளென்றுபேசுகிறவன். A florid talker.

பளா—பளாபளா, s. (Hind.) [com. வளா.] Fine! bravo! &c., அதிசயக்குறிப்பு (ironically.)
பளாபளாஎன்றுயிருக்கிறது. It is fine indeed! fie! fie!

•பளிங்கு, s. Crystal, glass, படிகம், [from Sa. Paligha a glass vessel.] 2. A mirror, கண்ணாடி. 3. The planet Venus, சுக்கிரன். (சது.) 4. [prov.] 4. Back stayrope, தோணிக்கயிறு.
பளிங்குக்கண்ணாடி, s. Crystal, glass.
பளிங்குநிறம், s. Crystal color.
பளிங்குப்பாத்திரம், s. A crystal vessel.
பளிங்குமண்டபம், s. A hall ornamented with crystal.
பளிங்குமாளிகை, s. Crystal palace.
பளிங்குவடம், s. A necklace of crystal beads.

பளிச்சிடுதல்-பளிச்செனல், v. noun. [vul. பளிச்சட்டுவெனல்.] Gleaming, flashing, as பளபளவெனல்.
பளிச்சுப்பளிச்செனல், v. noun. Flashing, coruscating.
பளிச்சுப்பளிச்சென்றுபேசுதல். Speaking rapidly, promptly, decidedly, energetically, abusing one to the face.
பளிச்சுப்பளிச்சென்றுமின்னுதல், v. noun. Lightning vividly flash after flash.
பளிச்சென்றுவிளக்குதல், v. noun. Being understood instantly, as the meaning of a verse, &c. 2. Shining brightly.
பளிச்சென்றுவீசிவிட, inf. To give one a slap on the cheek suddenly. 2. To throw off any thing hostile.

பளிஞ்சி, s. [in seamanship.] A backstayrope. See சின்னஞ்சான்.

•பளிதம், s. Camphor, [in Wils. benzoin.] கருப்பூரம். W. p. 519. Palita. 2. (சது.) A number, பலமென்னுமெண்.

பளிரிடுதல் — பளிரெனல், v. noun. As பளிச்செனல். 2. Sounding as falling glass, &c., cracking, ஒலிக்குறிப்பு; also as பளீர்பளீரெனல், reiterated to express vehemence.
பளீரென்றுவிழுதல், v. noun. Falling with a clanging noise.
பளீரென்றுவிழுந்தது. It came down with a crack; used in reference to a whip

பளுவு, s. (Tel.) Heaviness, பாரம். (local usage.)
பளுவுலகுவு. Heavy and light.

பளை, s. [prov. improp. for வளை.] Hole, den of a beast.

பள், s. The பள்ளர் caste, as பள்ளு—In Jaffna it is used with its grammatical change, as பட்குடி, &c.
பள்ளக்குடி, s. A family of the பள்ள caste.
பள்ளப்பயல், s. A பள்ளன். 2. [in contempt.] A slave, a fellow.
பள்ளப்பாட்டுபாடுதல், v. noun. Abusing, or calling one a பள்ளன்.
பள்ளப்பிள்ளை, s. A man or woman of the பள் caste.
பள்ளர், s. [sing. பள்ளன், fem. பள்ளி, பள்ளச்சி, பள்ளத்தி.] A low dependant caste employed in husbandry, &c., under their feudal lords, a peasant tribe dwelling in the south, supposed to be a change of மள்ளர்.
பள்ளர்சேரி — பள்ளச்சேரி, s. A village of the பள்ளர் caste.

பள்ளம், s. Lowness. See தாழ்வு. 2. Low land, a valley, தாழ்ந்தநிலம். 3. A hollow pit, a hole in the road, a ditch, &c. See குழி. (c.)
பள்ளக்காடு, s. Low புன்செய் land—oppos. to மேட்டுக்காடு.
பள்ளக்கை, s. Low land.
பள்ளத்தாக்கு, s. A valley, &c. See தாக்கு.
பள்ளந்தூர்க்க, inf. To fill up a hole. See தூர், v.
பள்ளமேடு — பள்ளமும்மேடும், [com. மேடுபள்ளம்.] Hill and dale. 2. Rises and falls, ups and downs as in a rough, rugged road, &c.
பள்ளம்பறிக்க — பள்ளந்தோண்ட, inf. To dig a hole.
பள்ளம்விழுதல், v. noun. Being hollow, dimpled. See குழிவிழ.

பள்ளயம், s. Offering to demons, &c. See படையல்.

பள்ளாடு, s. [vul. for வெள்ளையாடு.] A goat. See பள்ளை.

•பள்ளி, s. A room, chamber, அறை. 2. A hermitage, cell of a recluse, முனிவர் இடம். 3. A temple, a church, a place of worship, especially a Jaina temple, ஆலயம். 4. A school, as பள்ளிக்கூடம். 5. A sleeping place or bed, கட்டில்மெத்தை. 6. Sleep, நித்திரை. 7. An almonry. See அறச்சாலை. 8. A small village, சிற்றூர். 9. An agricultural village or town, மருதநிலத்தூர். 10. Name of a caste, ஓர்சாதி. (சது.) 11. An affix to words forming the name of a town, as திரிசிராப்பள்ளி. W. p. 519. Palli, Palla. 12. See பள்.
பள்ளிகொள்ள, inf. To take sleep, to sleep.
பள்ளிகொண்டபெருமாள், s. A name of Vishnu as sleeping.
பள்ளிக்கணக்கர், s. Pupils at school, scholars.
பள்ளிக்கணக்கன்புள்ளிக்குதவான். The mere student is not the practical accountant.
பள்ளிக்கிராமம், s. A village belonging to a fane by endowment.
பள்ளிக்குவிட, inf. To send a child to school.
பள்ளிக்குவைக்க, inf. To send one to school for the first time.
பள்ளிக்கூடம், s. A school-room, seminary, academy.

பள்ளிக்கூடம்வைக்க, *s.* To set up or establish a school.

பள்ளிச்சிநேகம், *s.* [*com.* பள்ளிக்கூடத்துச்சிநேகம்.] Friendship formed at school.

பள்ளிப்பழக்கம், *s.* School habits, good or bad. 2. School acquaintance, familiarity, friendship.

பள்ளிப்பாடம், *s.* Lesson, or the manner in which a verse is repeated as learnt at school.

பள்ளிப்பிள்ளை—பள்ளியிற்பிள்ளை, *s.* A scholar, a pupil, a student.

பள்ளிமண்டபம், *s.* A sleeping room, especially of gods.

பள்ளியறை, *s.* A bed chamber.

பள்ளியெழுச்சி, *v. noun.* Waking a great person, or an idol, in the morning, with singing and other music, துயிலெழுப்புதல். 2. As திருப்பள்ளியெழுச்சி. 3. A poem. See எழுச்சி.

பள்ளியெழுச்சிபாடுவோன், *appel. n.* One who sings the poem. See வைதாளிகர்.

பள்ளியெழுச்சிமுரசம், *s.* The morning drum.

பள்ளிவாசல், *s.* A mosque, துருக்கர்கோவில்.

பள்ளு, *s.* The பள்ளர் caste. 2. A kind of drama in which those of the பள்ளர் caste form most of the characters, பள்ளுப்பாட்டு. (*c.*)

பள்ளுப்பறை, *s.* Pallars and Pariahs, low castes; *in displeasure.*

பள்ளுளிசி, *s.* [*prov.*] A caste, ஓர்சாதி. (*Jaff.*)

பள்ளை, *s.* Short and thick as some persons or animals, குள்ளம். 2. A sheep or goat, ஆடு. 3. A goat, வெள்ளாடு. (*சது.*) 4. [*com* பள்ளையாடு, *vul.* பள்ளாடு.] A species of dwarf goat.

பள்ளைச்சி, *s.* [*prov.*] A dwarfish woman.

பள்ளையம், *s.* A dish for meat, உண்கலம். 2. An offering made to demons or to inferior deities, ஓர்வகைப்பலி. (*c.*)

பள்ளையம்படைக்க — பள்ளையம்போட, *inf.* To offer the பள்ளையம்.

பறக்காளி. See பறைக்காளி.

பற, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To fly, hover, flutter or float in the air as light bodies, சிறகாற்பறக்க. 2. To move with celerity or velocity, to hasten or scamper away, வேகமாய்ச்செல்ல. 3. To be scattered, to disperse, disappear, சிதற. 4. To be in a hurry, to be over-hasty, அவசரப்பட. (*c.*) 5. [*vul.*] To suffer, வருந்த.

பறக்கப்பார்க்கிறான். He is aspiring to things above him.

ஏன்பறக்கிறாய். Why are you in a hurry? Why are you over-anxious?

அடித்தஅடியிலேபிள்ளைபறந்துவிட்டது. The child suffered much by beating.

பறக்கடிக்க, *inf.* [*com. for* பறக்கஅடிக்க.] To cause to fly, to scatter. See சிதறடிக்க.

பறக்கவிட, *inf.* To let fly, as a bird, or a paper kite. 2. To defeat, to ruin. 3. To tease one by incessant importunity.

பறக்கிறதூள், *s.* Flying dust, a cloud of dust.

பறந்தடிக்க, *inf.* [*prov.*] To be too busy, too much hurried, full of cares, &c.

பறந்தலைய — பறந்துதிரிய, *inf.* To go about rapidly being greedy as birds of prey for food, &c., or an avaricious person.

பறந்துபோக, *inf.* To go quickly. 2. To be dispersed, to be utterly gone, as property, disease or sin.

பறந்துவிழ, *inf.* To fall on with avidity, in taking food.

பறப்பன, *appel. n.* Flying creatures, சிறகுடையன.

பறப்பு, *v. noun.* Flying, darting, flight; haste, hurry, quickness, speed, *as the verb.* 2. Anxiety, care, concern, business, கவலை.

பறப்பன், *s.* A hasty person. (*R.*)

பறப்பிலேதிரிய, *inf.* To go about seeking one's living. 2. To go about full of care.

பறப்புப்பார்க்க, *inf.* To attend to one's daily avocations or personal concerns; also வயிற்றுப்பிழைப்பிலேதிரிய.

பறங்கி, *s.* [*for.*] A Feringhi, an East Indian, or one of European descent; a Frank, a Portuguese. 2. [*prob. from branco,* white.] The venereal disease, syphilis, ஒருநோய். (*c.*)

பறங்கிக்காய், *s.* A gourd, a pumpkin.

பறங்கிக்காரன், *s.* A Portuguese man.

பறங்கிக்கிழங்கு, *s.* China-root given in decoction, in powder, or as an electuary, for venereal disease; also for வேசரப்பு, Smilax China; Cinchona officinus.

பறங்கிச்சாம்பிராணி, *s.* Olibanum.

பறங்கித்தாழை, *s.* [*prov.*] Bromela ananas.

பறங்கிப்பட்டை, *s.* As பறங்கிக்கிழங்கு.

பறங்கிப்பாஷாணம், *s.* A medicinal mineral, sublimate of mercury.

பறங்கிப்புண், *s.* [*prov.*] A syphilitic ulcer.

பறங்கிப்பேட்டை, *s.* Porto Novo, a town.

பறங்கிமலை, *s.* [*prop.* பிருங்கிமலை.] Saint Thomas' mount, a village near Madras.

பறங்கியாமணக்கு, *s.* A tree, as பப்பாளி.

பறங்கிவராகன், *s.* A gold coin—a Porto Novo Pagoda.

பறங்கிவியாதி, *s.* The venereal disease. See பறங்கி.

பறங்கிவைப்பு, *v. noun.* (*substantively.*) The rules of preparing arsenic. 2. Arsenic thus prepared.

பறட்டை, *s.* Tangled, or matted locks, shaggy, bushy hair, தூற்றமயிர். 2. [*also* பறட்டைக்கீரை.] Wild cole, Justicia Madurensis.

பறட்டைக்காடு, *s.* A thick, low tangled jungle.

பறட்டைத்தலை, *s.* A head with shaggy, uncombed and thin hair.

பறட்டைமயிர், *s.* Tangled uncombed hair.

பறட்டைமரம், *s.* A short slender tree with a bushy head, or a tall tree with short leaves, stinted boughs, &c.

பறட்டையன், *s.* [*fem.* பறட்டைச்சி.] A person with shaggy hair.

பறண்டு, கிறேன், பறண்டினேன், வேன், பறண்ட, *v. a.* [*com. for* பருண்டு.] To scratch with nails, talons, claws, &c., to tear up by scratching. See சுரண்டு.

பறதி, *s.* [*prov.*] Over-hastiness, precipitateness, over-anxiety, பதற்றம்.

பறபறெனல், *v. noun.* Sounding as tearing cloth, &c., breaking wind, சீலைகொலிக்குறிப்பு. 2. [*prov.*] Being quick, hasty, விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*)

பறபறென்றிழுத்தல். Dragging one to the ground.

பறபறென்றுகிழித்தல். Noise made in tearing cloth.

பறந்தலை, *s.* Place for burning the dead, சுடுகாடு. 2. Field of battle, போர்க்களம். (*சூ.*)

பறப்பன், *s.* A scorpion, தேள். 2. scorpio of the Zodiac, விருச்சிகவிராசி. (*சது.*) 3. See பற, *v.*

பறம்பர், *s.* Workers in skins, leather, &c., தோல்வினைஞர். (*சது.*)

பறம்பு, *s.* A hill, a mountain, குன்று. 2. Female breast, முலை. (*சது*)

பறம்பு, கிறேன், பறம்பினேன், வேன், பறம்ப, *v. a.* [*com. for* பரம்பு.] To beat, to thrash, அடிக்க. (*Beschi.*)

பறவாதி, *s.* A greedy, anxious man, பேராசைக்காரன். 2. One in haste, intent on an object, விரைவுடையோன். (*c.*) 3. [*loc.*] As பறதி; [*ex* பற, to fly.]

பறவாதித்தனம், *s.* Great avidity.

பறவாதிப்பட, *inf.* To be covetous.

பறவை, *s.* A bird, fowl. 2. Any winged creature, சிறகுள்ளன. 3. Wing, feather, சிறகு. 4. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டம். 5. [*prov.*] A kind of measles, ஒருநோய்; [*ex* பற, to fly.] *For the compounds see* பட்சி.

பறவைவேந்தன், *s.* Garuda, as பட்சிராசன். (*சது.*)

பறழ், *s.* The young of monkeys and other creatures living in trees, of goats, &c., கோட்டில்வாழ்விலங்கு ஆடுமுதலியவற்றின் இளமை. See குட்டி.

பறளிகை—பறளை, *s.* A metal plate attached to boards, &c., as a fastening; or an iron fastened in the bowl or lower part of the இடியப்பம் mould, பற்றிரும்பு. (*சது.*) 2. A smith's tongs, குறடு.

பறுண்டு, *v.* To scratch as பிறுண்டு. (*R.*)

பறி, *s.* A basket for catching fish, மீன்பிடிக்குங்கூடை. (*c.*) 2. A loose kind of basket for fish, grass, &c., மீன்பெய்யுங்கூடை. (*சது.*) 3. See பறி, *v. a.*

பறிபின்ன—பறிமுடைய, *inf.* To braid the பறி basket.

பறிபோட—பறிவைக்க, *inf.* To set the பறி in the water for fishing.

•பறி, *s.* [*among goldsmiths.*] Gold, பொன். (*சது.*) W. p. 614. B'HARU.

பறி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To be displaced suddenly, to escape, to slip out, to run away, as a horse, கழல. 2. To be capsized, to give way, to tilt or be on the poise, நிலைபெயர. 3. To escape, as breath in breathing, sighing, &c., or as air from a bottle; to fly off, as steam, heat from the system, &c., வெளிப்பட. 4. To fly as an arrow, to be discharged, பிரயோகிக்கப்பட.

Digitized by Google

5 To explode, to be voided, as wind, &c., from the stomach or bowels, வெடிபெழ. 6. To move forward, as the sight in reading, the feet in walking, முன்செல்ல. (c.) 7. To overflow, as tears; to flow off quickly, as water, செல்ல. 8. To be gone or lost, as property, office, influence, இல்லாமற்போக. 9. [*in combin.*] To be at a distance, to get to a distance, தூரப்பட. 10. To sink in, as the belly by hunger, the cholera, &c., ஒட்டிப்போக. 11. (*R.*) To be gathered, as tribute, debt, &c.

அவனுக்குப்பறியவில்லை. He has not succeeded.

கடன்பறியவில்லை. The debt is not collected.

பறிந்துபோமிறமேகங்கள்..........Disappearing clouds.

அவனுக்குமூச்சுப்பறிகிறது. He sighs.

பறிய, *inf.* [*as adv.*] A little further.—For the compounds expressing the different meanings, see சத்தம், குடு, பிரணன், வயு, &c.

பறியப்பார். Look further on.

பறியவிட, *inf.* To let go, let fall out.

பறிவு, *v. noun.* Discharge, sudden dislodgement, slipping out, கழிவு 2. Snapping, explosion, அதிர்வை. 3. Giving way, as a post, நிலைபெயர்கை. 4. Sinking, falling in, as of the belly, ஒட்டுகை.

பறிக்கல்லு, *s.* Scoria, dross, கிட்டக்கல்.

பறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pluck, to crop, to pick off with a twist, கொய்ய. 2. To weed, eradicate, பிடுங்க. 3. To snatch, twitch away, tear off, wrench, திருகிப்பறிக்க. 4. To take by force, to usurp, to grasp, to extort, to rob, to plunder, to confiscate, வலிதிற்கவர. 5. To dig out, to excavate, தோண்ட. 6. To unload, unlade, discharge, இறக்க.—*Note* The most common compounds are, அஸ்திவாரம்பறிக்க, to dig for a foundation; களைபறிக்க, to weed; தேங்காய்ப்பறிக்க, to pluck cocoa-nuts; தட்டிப்பறிக்க, to get by stratagem; பூப்பறிக்க, மலர்பறிக்க to crop flowers; பணம்பறிக்க, to juggle away money; மண்பறிக்க, to dig out earth; வெட்டிப்பறிக்க, to root up a tree, or undermine a wall.

பறித்தகாட்டுக்குப்பயமில்லை There is nothing to fear in a jungle, where a robbery has just been committed.

பறிமுதல், *s.* Confiscated property. 2. Things plundered from a single person.

பறி, *v. noun.* Plucking, cropping, picking off, பிடுங்குகை 2. Seizure, plunder, usurpation, extortion, spoil, கொள்ளை. 3. What is unloaded or discharged from a cart, இறக்குமபாரம்.

பறிகாரன், *s.* An extortioner. 2. A highway-man.

பறிகொடுத்தல், *v. noun.* Being robbed, bereaved, &c.

பறிதலைச்சமணர்-பறிதலையர், *s.* One of the two classes of Jainas, so called because they pluck all the hair from their heads to avoid vermin and so to prevent taking away life.

கொடிகொக்குப்பறிதலையமணர். Jainas whose head is deprived of hair. (மீனாட்சி.)

பறிபட, *inf.* To be plucked off. 2. To be robbed, bereaved, plundered.

பறிப்பு, *v. noun.* Plucking; unloading, a seizure.

பறிவை, *s.* A twining shrub, சீந்தில், Menispermum. (சது.)

பறுகு, *s.* [*prov.*] Shortness, stuntedness as of a person, &c., as கறுகு. (*Juff.*)

பறுகன், *s.* A short person.

பறை, *s.* Drum, tabor of various kinds as beaten for public proclamation, or on festive or mournful occasions, *commonly* by the Pariah caste, வாச்சியம். 2. The Pariah caste, any thing mean, vile, நீசசாதி. 3. A corn measure of twenty-four கொக்கொத்து, a bushel. A parai, sometimes of thirty measures, நாழிவு. Compare பறை. 4. A wooden measure, நாழிகருவி. 5. Sound of a drum, பறைபோசை 6. Word, saying, declaration, statement, சொல். 7. [*ex* பற. to fly.] Wing, feather, plumage, இறகு.—There are several classes among Pariahs, namely, வள்ளுவப்பறை, தாதப்பறை, தங்கலான்பறை, தர்சலிப்பறை, குழிப்பறை, கீழ்ப்பறை, முரசுப்பறை, மொட்டைப்பறை, அம்புப்பறை, வடுகப்பறை, ஆலியப்பறை, கோலியப்பறை, வழிப்பறை, வெட்டியாரப்பறை, சக்குப்பறை.

பறைக்கம்பு, *s.* A rod for striking off grain, in measuring, a strickle.

பறைக்காணி—பறைக்காலி-பறைக்கால், *s.* [*vul.* பறக்காலி.] Muslin of fine cloth woven by Pariahs; also used for a coarse kind.

பறைக்குடி, *s.* A Pariah family.

பறைக்கோலம், *s.* Mean attire or appearance.

பறைசாற்ற, *inf.* To publish government orders by beat of drum. 2. [*fig.*] To blab out secrets, to tattle, வெளிப்படுத்த.

பறைச்சேரி, *s.* A Pariah village.

பறைதட்ட, *inf.* To beat a drum. 2. As பறைசாற்ற. 3. To strike off the பறை measure, தலைவழிக்க.

பறைதட்டினதுபோல. As the beating of a drum; or as a measure of grain, stricken. (*used for a distinct sound, or for exactness.*)

பறைத்துணி, *s.* [*prov.*] A coarse kind of cloth made by Pariahs. 2. A dirty cloth.

பறைநாகம், *s.* The black hooded-snake, being the larger kind-oppos. to பாப்பாரநாகம்.

பறைபோட—பறையறைய, *inf.* As பறைசாற்ற.

பறைப்பருந்து, *s.* A brownish kind of kite or hawk.

பறைப்பழக்கம், *s.* Pariah habits, practices, &c. 2. Low, vile, degraded habits.

பறைப்பாட்டு, *s.* A song sung by a Pariah, any low song. 2. Low abuse, as offered by a Pariah, &c., திட்டு.

பறைப்பாட்டுக்கு [or பறைப்பேச்சுக்கும்] சுரைப்பூவுக்குமணமில்லை. The song or speech of a Pariah, and the flower of சுரை gourd are both destitute of fragrance.

பறைப்புடையன், *s.* A kind of புடையன் serpent.

பறைப்பூச்சி, *s.* [*prov.*] A spider.

பறைப்பேச்சு, *s.* Low, vulgar language, the ungrammatical dialect of Pariahs.

பறைமுழக்கு, *v. noun.* The sounding of drums by Pariahs at the temples of the ferocious deities, and at cross roads, in case of sickness.

பறைமுறை, *s.* Publishing by beat of drum.

பறைமுறைசாற்ற — பறைமுறைபோட—பறைமுறையிட, *inf.* As பறைசாற்ற

பறைமேளம், *s.* The drum of Pariahs.

பறையர், *s.* [*pl.*] The drummer caste.

பறைவளவு, *s.* A Pariah compound, garden, &c.

பறையவீடு, *s.* A Pariah house.

பறையன், *s.* [*fem.* பறைச்சி, *pl.* பறையர்.] A beater of a drum. 2. A low caste man.

சாண்பறைக்குமுழத்தடி. A stick of an arm's length, for a Pariah of a span in height; i. e, the vulgar must be forced to work by flogging.

பறையனும்பார்ப்பானும்போல. As unlike as a Pariah and a Brahman.

பறையாமை, *s.* The black, fresh-water turtle, land-turtle, as வெள்ளாமை.

பறையூர், *s.* A Pariah village.

பறைவெட்டு, *v. noun.* Striking off the பறை measure.

பறைவேஷம், *s.* Mean attire, as பறைக்கோலம்.

பறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், பறைய, [*Maly.*] *v. a.* To speak, பேச. (சது.)

பறைவு, *v. noun.* Speaking, talking, telling, blabbing; chatter.

பற்கடிக்க, *inf.* To gnash the teeth.

•பற்கன், *s.* The sun. See பர்க்கன்.

•பற்குனி, *s.* The month of March, *com.* பங்குனி. W. p. 596. PHALGUNA. 2. (சது.) The twelfth lunar asterism, உத்திரம்.

பற்குனன், *s.* Arjuna. See பங்குனன், under பங்குனி.

•பற்சர், *s.* Foes, enemies, பகைஞர். (*p.*)

•பற்படகம்—பற்படாகம்—பர்ப்படகம், *s.* A low annual medicinal plant, ஓர் மருந்துப்பூடு. See பர்ப்படகம்.

•பற்பம்—பஸ்பம், *s.* Metallic calx, calcination, the thing calcined, நீறு. 2. Ashes, dust, medicinal powder, தூள். See பஸ்மம். 3. Sacred ashes, விபூதி. 4. (சது.) The lotus, தாமரை. 5. One of the eighteen Puranas, பதுமபுராணம்.

பற்பநாபன், *s.* Vishnu, as பதுமநாபன்.

பற்பமாக்க, *inf.* To calcine. 2. To make a medicinal powder.

பற்பமாமுனி, *s.* One of the thirty-one Munis.

பற்பராகம், *s.* The ruby, as பதுமராகம்.

பற்பிக்க — பஸ்மிக்க, *inf.* To calcine metals, பஸ்மமாக்க. (*rarely used.*)

•பற்மம், *s.* Calx, as பற்பம்.

•பற்மீகரம், *s.* Reduction to ashes, powder, நீறுகை.

பற்மீகரப்பட—பற்மீகரமாக, *inf.* To be reduced to ashes.

பற்மீகரிக்க, *inf.* To reduce to ashes.

பற்றம், *s.* [*prov.*] Grasping, taking hold, bearing, தினைமாசப்பிடிக்கை. Compare பற்று. 2. Thickness, bulk, a swelling, கனம்.

பற்றலர், *s.* [*pl.*] Foes, enemies, பகைவர்; [*ex* பற்று, *et* அலர்.] (*p.*)

பற்றல், *v. noun.* As பற்றுதல்—*In poetry*, it is used negatively for பற்றாமே.

பற்றுக்கை—பற்றுப்படி. See பற்று.

பற்றுசு, s. As பற்றி.

பற்றார், appel. n. Foes, enemies, பகைவர்; [ex பற்று, v.] (சது.)

பற்றி, s. [vul. பத்தி.] Particles of metal used in soldering, பற்றாசு. 2. See பற்று, v.

பற்றிலி. See பற்று.

பற்று, s. A grasp, gripe, seizure, embrace, பிடிக்கை. 2. Reception, acceptance, receipt, ஏற்கை. 3. Adherence, attachment, affection, clinging of the mind to sensual objects, ஆசை. 4. Connexion, affinity, bond, சம்பந்தம். 5. Piece put on, nailed, &c., for strength, as ஒட்டு. 6. Metallic particles for soldering, பற்றாசு. 7. Any thing adhering, sticking, &c., as dust; any thing sticking to the bowels, to a pot, &c., சோற்றுப்பற்றுமுதலியன. 8. A medical application, plaster, &c., சேர்வை. 9. Alloy, கலப்பு. 10. Formation, concretion, திரளுகை. (c.)—*Note.* Attachments are of two kinds, அகப்பற்று, internal attachment, connexion of the affections. 2. புறப்பற்று, external attachments, connexion by births, friendship, marriage, secular pursuits, &c.

பற்றற, *inf.* To be broken off as affection, friendship, attachment, earthly ties. 2. To be extirpated, exhausted, to be extinct; *used also as an adverb.*

பற்றறக்கொண்டுபோய்விட்டான். He has taken all away.

பற்றுக்கை, s. [*also* பற்றுக்கை.] A cord or string to tie a bunch of arrows, அம்புகட்டுங்கயிறு. 2. A cord in general for tying, கட்டுங்கயிறு. (சது.)

பற்றிலி, *appel. n.* One free from sensual attachments—as the Deity, or an advanced devotee.

பற்றுக்கால், s. Supporter of a lever, or swing.

பற்றுக்குறடு, s. A pair of tongs; sometimes பற்றுகுறடு.

பற்றுக்கொள்ள, *inf.* To be attached, as the mind to earthly things.

பற்றுக்கொண்டாட, *inf.* To be greatly attached to objects of sense.

பற்றுக்கோடு, s. As பற்றுக்கோல். 2. [*fig.*] Support, dependance, defence, தஞ்சம்.

பற்றுக்கோல், s. A walking staff.

பற்றுச்சீட்டு, s. A receipt.

பற்றுப்போட, *inf.* To apply a medical prescription.

பற்றுமதி, s. [*prov.*] Receipt, reception of money, goods, &c.

பற்றுவகை, s. List of money or of goods received, items as entered.

பற்றுவரவு, *v. noun.* Debt and credit, கொடுக்கல்வாங்கல்.

பற்றுவாய், s. Pan, touch-hole of a gun, cannon, &c.

பற்றுவாய்மருந்து, s. Priming powder, as இருசம்.

பற்றுவிடு, *v. noun.* Relinquishment of earthly attachments, பாசம்விடுகை; [*ex* விடு.]

பற்று, s. [*prov.*] A parish, as கோயிற்பற்று, சிற்றூர்.

பற்று, கிறேன், பற்றினேன், வேன், பற்ற, *v. a.* To grasp, seize, catch, hold, பிடிக்க. 2. To receive, accept, embrace, ஏற்க. 3. To attach, adhere, cling to, அடுக்க. 4. To insinuate itself, to take effect as poison, &c., பிடிபட. 5. To dye, to tinge, to take, as color, ஊற்ற. 6. To kindle, as fire, anger, desire, &c. to ignite, தீமூள. 7. To apprehend, to comprehend, கிரகிக்க. 8. To pursue, aim at a thing, தொடர. 9. To stick, ஒட்ட. 10. To become joined or welded, as metals soldered, &c., பொருந்த. 11. To be sufficient, போதுமானதாக. 12. To smart, to feel pungent, as pepper in the eyes, உறைக்க. 13. To be formed in the mind, as thoughts or opinions, எண்ணமுண்டாக. 14. To form, as rust, as flower-buds, as a flower, a young fruit, a stone in the fruit, தோன்றுதலைப்பிடிக்க. 15. To drive away, &c., துரத்த, *used in the South.* (c.)

பணம்பற்றிக்கொண்டேன். I have received the money.

வரப்பற்றிக்கொண்டேன். The money, or goods, sent, came to my hands, I took charge of them.

வீட்டிலேநெருப்புப்பற்றிக்கொண்டது. The house took fire.

பற்றவில்லை. It is insufficient. 2. It does not stick, kindle, &c.

பற்றாது. It is not enough.

பற்றாக்குறைக்குச்வந்தாயோ. Did you come to share in what is insufficient for me?

மாட்டைப்பற்றிக்கொண்டுவா. Drive the oxen here.

பற்றும்பற்றாமலிருக்கிறது. It is not quite sufficient.

கரையைப்பற்றிவா. Come towards the shore.

மயிர்பற்றிப்போயிற்று. The animal has become shaggy, *commonly spoken of sheep.*

பற்றவைக்க, *inf.* [*prov.* பற்றச்சுட.] To solder, to weld. 2. To kindle a fire. 3. [*fig.*] To make enemies, to sow discord.

அவனிடத்திலே பற்றவைத்துவிட்டான்.......He referred the matter to another.

பற்றற்றார்—பற்றற்றோர், *appel. n.* [*pl.*] Rishis, Munis who have relinquished earthly attachments.

பற்றுக்குறை, s. Any thing which is very inadequate.

பற்றி, [*v. partic.*] Of, about, concerning, respecting, adverting to, referring to. 2. By, by means of, guided by, taking hold of, tracing by scent.

அதைப்பற்றியெனக்குச்சொன்னான். He told me about it.

அவனைப்பற்றியெனக்குக்காரியமில்லை. I have nothing to do with him.

உன்னைப்பற்றி. For your sake. 2. About you.

நீ என் அதைப்பற்றிக்கவலைப்படுகிறாய். Why do you care for it?

பற்றிக்கொள்ள, *inf.* To take hold of. 2. To receive—as money, a debt, &c.

பற்றித்திரிய, *inf.* To follow one for a living, &c.

பற்றித்தொடர, *inf.* To pursue after a thief. 2. To accrue as the effects of sin.

பற்றிப்படர, *inf.* To catch and spread, &c., as a creeper. 2. [*fig.*] To thrive as a family.

பற்றிப்பிடிக்க, *inf.* As பற்றிக்கொள்ள.

பற்றியிழுக்க—பற்றிவாங்க, *inf.* To take hold and draw, *spoken also of breathing hard, rattling in the throat, &c., of a dying person.*

பற்றியெரிய, *inf.* To take fire. 2. To be enraged.

பற்றியேற, *inf.* To take effect and spread, through the system, as poison.

பற்றிரும்பு, s. A cramp-iron, an iron brace, bandage, cincture, அரணு.

பற்றினர், *appel. n.* [*pl.*] Relations, உறவோர். 2. Friends, adherents, allies, சினேகிதர். (சது.)

பின்பற்ற, *inf.* To follow one. 2. To imitate.

பற்றுதல், *v. noun.* [*used substantively.*] Love, attachment, fondness, அன்பு. 2. Dutifulness, confidence, fidelity, நம்பிக்கை. 3. Close, or devout attention, உற்றுப்பார்த்தல். 4. Devotion, devotedness, attachment to religion, பக்தி.

பெருவயிறுபற்றுதல். Enlarging of the belly by disease.

பற்றுதலானவன். One much attached, or much trusted.

பற்றுதல்வைக்க, *inf.* To be much attached to, to place the affections on.

பற்றை, s. The November flower. See காந்தள். 2. [*prov.*] Bushes, low shrubbery, underwood, புதர்.—The compounds, as பற்றைமறைவு, the interception of bushes, பற்றைச்சி, a prostitute, &c., are of *Jaffna.*

•பனசம், s. The jack-tree, பலாமரம். W. p. 501. PANASA.

பனசை, s. Name of a town, ஒரூர்.

•பனசை, s. A pustular and phlegmonous inflammation of the skin, a dangerous kind of small pox, ஒர்விதக்கொப்புளம்மை. W. p. 501. PANASA. 2. A venomous kind of snake, ஒர்விஷப்பாம்பு.

பனந்தாரான். See பனை.

பனம்பாரனார், s. One of the twelve disciples of Agastya, so named as he lived in the town பனம்பாரம். (சது.)

பனம்பாரனார்சூத்திரம், s. An able treatise on Grammar, a preface to தொல்காப்பியம்.

பனம்பூ. See பனை.

பனவர், s. Brahmans, பிராமணர்.

பனாட்டு, s. Dried palmyra pulp or jelly, காய்ந்தபனங்களி; [*ex* பனை *et* அட்டு.] (c.)—*The compounds are used in Jaffna.*

பனாட்டுக்கடகம்போலே. Like a large basket of palmyra jelly, *spoken of persons short and fat.*

பனாட்டுக்கின்னு, s. A broken piece of palmyra cake.

பனாட்டுத்தட்டு, s. Thin lamina of பனாட்டு.

பனாட்டுத்தோல், s. Thin flakes of palmyra jelly made at the close.

பனி, s. Dew, mist, fog, haze, இமம். [*common usage.*] 2. Coldness, coolness, குளிர். 3. Fear, reverence, dread, அச்சம். 4. Trembling, agitation, shivering with cold, quaking, நடுக்கம். 5. Distress, suffering, sorrow, துன்பம். 6. Any thing refreshing, soothing, gratifying, குளிர்ச்சி.

பனிக்கண்திறந்தால் மழைக்கண்திறக்கும். If dew fall, it will soon rain.

பனிக்கட்டி, s. Hard frost, உறைந்தபனி. 2. Snow, உறைந்தமழை. 3. As உறைந்தநீர்.

பனிக்காலம், s. Dewy season.

பனிக்கொட்டுதல், *v. noun.* Dew falling heavily.

பனிக்கதிர், s. Moon, the cool rayed, சந்திரன். (சது.)

பனிக்காடு, s. Thick fog.

பனிக்காற்று, s. [also வாதற்காற்று.] Cold wind in the dewy season, commonly impregnated with dew.

பனிக்குடம், s. [prov.] The uterus. See பன்னீர்க்குடம்

பனிக்குடமுடைதல். The coming away of the waters at a birth, passing of the amniotic fluid.

பனிச்சாமை, s. A species of சாமை grain.

பனிதாங்கி, appel. n. A kind of herb, ஓர்பூடு.

பனித்திவலை—பனித்துளி, s. Dew drop.

பனிநத்தை, s. A snail prevalent in the dewy or rainy season.

பனிநீங்குதல், v. noun. Dew vanishing.

பனிநீர், s. [com. பன்னீர், which see.] Rose water, or other liquid perfumery, also serum and water of the amnion.

பனிப்பகை, s. The sun, as the foe or dispeller of dew or fog, சூரியன்.

பனிப்படலம், s. A thick embankment, or expanse of fog.

பனிப்பயறு, s. A kind of pulse. See பயறு.

பனிப்பருவம், s. The dewy season former and latter. See பருவம்.

பனிப்புகார், s. A mist of dew, haze or fog.

பனிப்புழு, s. Small grub, caterpillar, blight in vegetation in the dewy season. 2. A very small worm causing itching between the toes in the dewy season, சேற்றுப்புழு.

பனிப்பூங்காரம், s. Mist or fog when the sun shines.

பனிப்பூடு, s. A kind of herb.

பனிப்பெயர்தல், v. noun. Dew going to fall.

பனிப்பெய்தல். Dew falling.

பனிப்பெய்துகுளம்நிரம்புமா. Will a tank be filled by the falling of the dew?

பனிமலை, s. The Hymalaya range of mountains, as covered with snow, இமகிரி. (சது.)

பனிமூடுதல், v. noun. Over-spreading of fog, &c.

பனிமேகம், s. A light cloud in the dewy season, not portending rain, வெண்மேகம்.

பனிமேய்ச்சல், v. noun. Grazing, as some animals in the mornings of the dewy season. 2. [in cant.] Enjoying sensual pleasures to satiety.

பனிமொழி, s. Soothing, gratifying discourse, soothing words, குளிர்ந்தசொல். 2. [pl. பனிமொழியார்.] One of the fair sex, பெண். (p.)

பனியவரை, s. A kind of bean that yields in the dewy season.

பனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To tremble, to be agitated, to shiver, quake, நடுங்க. 2. To be shed, to be poured out, to flow or fall out, to distil, சொரிய. 3. To rain incessantly, to drizzle constantly, விடாமழைபெய்ய. 4. To suffer, to be in pain, வருந்த. (சது.)

பனிப்பு, v. noun. Agitation, shedding, &c., as the verb.

பனிப்புக்கட்ட, inf. [prov.] To strike or influence unfavorably, as cold.

பனிச்சை, s. Hair-curls, plaited hair, as one of the five modes of dressing ladies hair. See பால், ரு. 2. (R.) A swollen ulcer on the back of the head, ஓர்பிளவை.

பனிச்சை, s. The wild mangosteen, the juice of whose fruit forms a glue, கட்டத்தி, Embryopteris glutinifera.

பனிச்சங்காய்—பனிச்சைக்காய், s. An edible cool fruit of the பனிச்சை.

பனிரண்டு, s. Twelve. See பன்.

பனுக்கு, v. [prov. for பனி v.] To sprinkle, to moisten by sprinkling.

பனுவல், s. Cotton, பஞ்சினூல். 2. Word, discourse, மொழி. 3. The Agamas, or mystic writings of the Saivas, ஆகமம். 4. Science, literature, நூல். (p.)

பனுவலாட்டி, s. Sarasvati, as the goddess of science, சரசுவதி. (சது.)

பனை, s. A species of palm, the palmyra tree, ஓர்மரம், Borassus flabelliformis. 2. The seventeenth lunar asterism, அனுடநட்சத்திரம். (சது.)—Of palmyra species are different varieties: அலகுபனை or ஆண்பனை male palmyra tree; கூந்தற்பனை, Caryota; தாளிப்பனை the talipot tree; பருவப்பனை, பெண்பனை, female palmyra tree. See these in their places. In combination the final letter is changed according to rule. See தாழை.

பனைமரத்தின் கீழிருந்துபாலைக்குடித்தாலும் கள்ளென்றுசொல்லுவார்கள். If you drink only milk under a palmyra tree they will call it toddy.

பனைநிழலுமீழலோபகைவருறவுமுறவோ. Is the shadow of the palmyra, a shade or the friendship of the malignant, friendship?

பனைபோலேயுயரன். A very tall person. 2. An epithet of Balab'hadra, பலபத்திரன், and Bishma, வீடுமன், the ensign of both being the palmyra tree.

பனங்கட்டி, s. Palmyra jaggery.

பனங்கட்டிப்பாகு, s. Palmyra molasses.

பனங்கட்டியெறும்பு, s. A kind of ant.

பனங்கந்து—பனங்கூடல், s. [prov.] A large thick group of palmyra trees.

பனங்கயிறு, s. [for பனைநார்க்கயிறு.] Rope of palmyra fibre. (Old Dic.)

பனங்கருக்கு, s. The jagged edge of the palmyra leaf stalk. 2. Young palmyra tree.

பனங்களி, s. [prov.] Pulp of palmyra fruit before it is dried.

பனங்கள், s. Palmyra toddy.

பனங்கற்கண்டு, s. Sugar candy made of palmyra sap.

பனங்கற்றாழை, s. The பனந்தாழை plant.

பனங்காடு, s. A thick palmyra grove. 2. Name of a country, ஓரூர்.

பனங்காய், s. Palmyra fruit.

பனங்காய்க்காடி, s. A dilution of palmyra pulp in water, fermented to give a relish to palmyra jelly.

பனங்காய்க்காலம், s. Palmyra fruit-season.

பனங்கிழங்கு, s. Young edible palmyra roots.

பனங்கிளி, s. The அன்றில் bird, as frequenting palmyra trees. 2. A species of parrot.

பனங்குந்து, s. [prov.] Fibre of the palmyra fruit. See குந்து.

பனங்குருகு—பனங்குருத்து, s. Tender leaves of the palmyra.

பனங்குரும்பை—பனம்பிஞ்சு, s. A very young palmyra fruit.

பனங்குற்றி, s. A palmyra log.

பனங்கொட்டை, s. Palmyra stones.

பனஞ்சக்கை, s. Refuse of palmyra fruit.

பனஞ்சலாகை, s. Palmyra lath.

பனஞ்சாறு, s. Sweet toddy kept from fermentation by lime. See சாறு.

பனஞ்சிராய், s. Splinter, fibre, &c., of palmyra wood. See சிராய்.

பனஞ்சிரும்பு-பனஞ்செறும்பு, s. [prov.] Fibres, wires in palmyra wood.

பனஞ்சோற்றி, s. Pith of palmyra wood.

பனநார், s. Fibrous bark of the stem of palmyra leaves as பனைநார்.

பனந்தாமன், s. As பனந்தாரான், 2.

பனந்தார், s. A gold necklace like the palmyra flowers.

பனந்தாரான், s. Any king of the Sera dynasty, சேரன். 2. A name of Balab'hadra, பலபத்திரன்.

பனந்தாழை, s. [prov.] A kind of parasite species of தாழை found chiefly on palmyras.

பனந்துண்டம் — பனந்துண்டு, s. A piece of palmyra board.

பனந்தும்பு, s. Fibre of the stalk of palmyra leaves. See தும்பு.

பனந்தோப்பு, s. [prov. பனந்தோட்டம்.] A plantation of palmyra trees.

பனந்தோல், s. Rind of palmyra fruit. 2. The skin which covers a palmyra root.

பனமட்டை, s. Palmyra leaf-stalk.

பனம்பட்டை, s. Palmyra timber. [loc.] 2. Split palmyra.

பனம்பழம், s. Ripe palmyra fruit.

பனம்பன்னாடை, s. Fibrous web covering the leaf rib of palmyra; oppos. to தென்னம்பன்னாடை.

பனம்பாகு — பனம்பாணி, s. Palmyra molasses, syrup made of sweet palmyra toddy.

பனம்பாய்ச்சு, s. Small palmyra lath, for roofing, and hedging; used in the south.

பனம்பாளை, s. Spathe of the palmyra flower.

பனம்பிசின், s. [also இடவகம்.] The gum of the palmyra tree.

பனம்பிடுக்கு—பனம்பூ, s. The flower of the male palmyra.

பனம்பெட்டி, s. [prov.] A small case of palmyra jaggery.

பனம்வரிச்சல் — பனம்வரிச்சு — பனம்வலிச்சல் — பனைவலிச்சல், s. Palmyra lath.

பனைக்கொடியோன், appel. n. Balab'hadra, பலபத்திரன், and Bishma, வீடுமன், whose ensigns are the palmyra tree.

பனைநார், s. As பனநார்.

பனைநுங்கு, s. The young palmyra fruit. See நுங்கு.

பனைமடல், s. The young stem of the palmyra leaf, பனமட்டை. 2. As பனைபோலே.

பனைமரம், s. Palmyra tree. 2. Palmyra timber.

பனைமீன், s. A very large fish.

பனைமுகிழ், s. The integument or envelope of the young palmyra fruit.

பனையடைப்பு, s. [prov.] A palmyra enclosure or plantation, பனந்தோப்பு.

பனையன், s. A kind of fish, ஓர்மீன். 2. A kind of snake, ஓர்பாம்பு.

பனையிடிக்க, inf. [prov.] To press the palmyra flower stem to make the juice flow. 2. To draw toddy.

பனையிர்க்கு, s. Rib of the palmyra leaf.

பனையூர், s. A town. See பனைசை.

பனையேறி, appel. n. A toddy drawer. 2. A kind of snake, ஓர்பாம்பு. 3. A species of small-pox, வைசூரிவேறுபாடு. See பனசை.

பனையோலை, s. Palmyra leaves, or olas.

பனைவாரை, s. Palmyra tree split into two. (R.)

பனைவட்டு — பனைவெட்டு — பனைவெல்லம், s. Jaggery, a coarse sugar made of palmyra sap.

பனைசை, s. [contraction of பனையூர்.] A town. See பனசை.

•பனையன், s. [prov.] The most malignant variety of small-pox or cholera. See பனசை. 2. See பனை.

பன், s. A kind of grass of which mats are made; a rush, a bulrush, சணல். 2. A square or checker in braiding பன் grass. 3. [in combin.] Ten—as பன்னிரண்டு, ten and two, twelve. 4. See பல, பல்.

பன்பாய், s. [prov.] A mat made of rushes; the Colombo mat.

பன்மணிமாலை, s. A kind of poem, formed of various kinds of verse.

பன்ஜர், s. (Hind.) Land not cultivated for five years or more, தரிசுநிலம்.

பன்மை, s. Plurality—oppos. to ஒருமை, ஒன்றன்மை. 2. Many, multiform, multifold, பலவற்றின்றன்மை. 3. Any thing of middling quality, what is general, பொதுமை. 4. Indefiniteness, indeterminateness, குறிப்பின்மை. 5. Connivance, கண்டிப்பின்மை.

பன்மைச்சொல், s. A word in the plural number.

பன்மைபண்ண—பன்மையாய்விட, inf. [prov.] To connive at a fault, to reprove or punish but slightly.

பன்மைப்பால், s. [in gram.] The plural number, properly of the irrational class.

பன்மைப்பொதுப்பெயர், s. A plural noun common to both the rational and irrational classes.

பன்மையாய்ப்பேச, inf. To speak generally, indefinitely; not pointedly or particularly.

பன்மைவிகுதி, s. A plural termination, commonly neuter.

பன்றி, s. A hog, a swine, வராகம், vulgarly, பண்ணி. 2. A Tamil country. See கொடுந்தமிழ்நாடு.—Of hogs are, ஊர்ப்பன்றி, domestic hog; காட்டுப்பன்றி, wild hog; முள்ளம்பன்றி, முள்ளம்பன்றி, a hedge hog, porcupine, கடற்பன்றி, a sea hog; இனப்பன்றி, இனைப்பன்றி, wild hog in the herd.

பன்றியோடிணங்கியகன்றுமலந்தின்னும். Even the calf, if associated with the hog, will eat excrement.

பன்றிபோலேதின்கிறவன், appel. n. One who gormandizes like a hog.

பன்றிக்கரணம், s. One of the astrological karna. See கரணம்.

பன்றிக்கிடை—பன்றிக்கூடு, s. A pig-sty.

பன்றிக்கிளி, s. A kind of fish.

பன்றிக்குட்டி, s. A young pig, a porkling.

பன்றிக்கொம்பு, s. A hog's tusk. 2. Tusk of the sea hog.

பன்றிக்கொவ்வை, s. A species of கொவ்வை plant.

பன்றிக்கொழுப்பு, s. As பன்றிநெய்.

பன்றிச்சுருக்கு, s. A mode of punishment by pedagogues—tying the thumbs together under the hams with a cord close round the neck, ஓர்தண்டனை.

பன்றித்தகரை, s. The larger and stronger species of the தகரை plant.

பன்றிநெய், s. Hog's fat, lard.

பன்றிநெல், s. A wild species of rice, said to be produced by Rishis, and used by them in oblations, ஓர்நெல்.

பன்றிப்பத்தல், s. Hog-trough.

பன்றிப்புல், s. A grass, Andropogan contortum.

பன்றிமயிர், s. Hog's bristles.

பன்றிமீன், s. A sea-fish, syæna; Portug: peixe porco, a sea-hog.

பன்றிமுள், s. Porcupine's quill.

பன்றியாட்டம், v. noun. Hoggishness, swinishness.

பன்றியிறைச்சி, s. Hog's flesh, pork, bacon.

பன்றிவார், s. Solid fat flesh of the hog, as bacon.

பன்றிவெட்டுதல், v. noun. Boys in a play beating one going on all fours.

•பன்னகம், s. A snake, பாம்பு. W. p. 502. Pannaga. 2. [in combin. for பன்னம்.] A leaf.

பன்னகவைரி, s. Garuda, the hawk or kite, as a foe to snakes. (சது.)

பன்னகாசனன், appel. n. Garuda, the kite as a snake devourer. 2. Vishnu as making a serpent his seat; [ex அசனம், food, ஆசனம், seat.]

பன்னகாபரணன், s. Siva as adorned with snakes, சிவன்.

பன்னத்தண்டு, s. A weaver's instrument, நெய்வார்கருவியிலொன்று.

பன்னத்தை, s. [a change of பனித்தலை.] A snail. (Jaff.)

•பன்னம், s. (St. பர்ணம்.) A leaf, இலை, ஓலை. 2. Braiding with olas or straw, platting, ஓலைபின்னுகை. W. p. 516. Parn'a.

பன்னகாரன்—பன்னக்காரன், s. [prov.] A braider or worker in leaves, olas or straw, ஓலைவேலைசெய்கிறவன்.

பன்னசாலை—பன்னகசாலை, s. An ola or straw hut, a hermitage.

பன்னச்சத்தகம், s. A braider's curved knife. See சத்தகம்.

பன்னநரன், s. [prov.] A human figure of leaves made for certain funeral rites, தழைபாற்செய்தமனிதவடிவு.

பன்னபோசனம், s. Food of leaves.

பன்னமிருகம், s. A leaf eating animal, இலையுண்ணும்விலங்கு.

பன்னலதை—பன்னவல்லி, s. The betel creeper, வெற்றிலைக்கொடி; [ex இலதை.]

பன்னவேலை, s. Braiding olas, &c.

பன்னாசனம், s. A grass mat used as a seat for religious exercises.

பன்னல், s. Cotton for spinning, பருத்தி. 2. See பன்னு, v.

பன்னாங்கு, s. Top of a palankeen or carriage, மேற்படங்கு. 2. A whole cocoanut leaf braided, முடைந்ததென்னோலை.

பன்னாங்குக்கண், s. The apertures of a braided cocoa-leaf.

பன்னாங்குழி — பன்னான்குழி, s. [contraction of பன்னான்குழி.] A tablet with fourteen holes, for a kind of game; also பல்லாங்குழி, பல்லாங்குழி

பன்னாடை, s. The web about the bottom of a young palmyra, or cocoa leaf, வெப்பம். 2. [met.] A cloth. (Beschi.) (c.)

பன்னாடைபோல. As coarse as the பன்னாடை web, spoken of a cloth.

பன்னாடையால்தவடிக்கிறது. Filtrating, (toddy, &c.,) with பன்னாடை.

பன்னாணம், s. [prov.] The top or roof of a palankeen-carriage, the tester of a bed, &c, as பன்னாங்கு.

பன்னான்கு, s. Fourteen; [ex பன். (p.)

•பன்னி, s. (St. பத்னி.) A wife, மனைவி. (சது.) 2. Wife of a guru, rishi or other sacerdotal person. See பத்தினி.

பன்னிரண்டு, s. [sometimes பனிரண்டு.] Twelve. See பத்து, பன். 2. The cast of twelve in dice, சூதாடுகருவியிற்றோர்தொகைப்பெயர்.

பன்னிரண்டாதித்தர், s. The twelve supposed suns. See துவாதசாதித்தர்.

பன்னிரண்டாமிடத்துச்சனி, s. Saturn in the twelfth sign. See சனி.

பன்னிரண்டிராசி, s. The twelve signs of the Zodiac. See இராசி

பன்னீர், s. [a change of பனிநீர்.] Rose water, or other fragrant extract, used in perfumery, வாசனைநீர். 2. Serum, thin humor from poisonous bites, ulcers, &c., சீழ்நீர். 3. Water of the amnion, கருப்பைநீர். (c.)

பன்னீர்க்குடம், s. The amnios, or membrane containing the water in which the fœtus floats.—In combination, பன்னீர்க்குடமுடைதல்.

பன்னீர்க்குப்பி—பன்னீர்ச்செம்பு—பன்னீர்த்துருத்தி, s. A kind of vessel with holes, for sprinkling rose water, &c.

பன்னீர்தெளித்தல், v. noun. Sprinkling fragrant water.

பன்னீர்மரம், s. A tree bearing white fragrant flowers, Guettarda speciosa.

பன்னீர்வடிக்க, inf. To distil fragrant essential oils.

பன்னு, s. Tax, custom, rent, tribute, வரி. (R.)

பன்னு, கிறேன், பன்னினேன், வேன், பன்ன, v. a. To speak, say, talk, declare, சொல்ல. 2. To speak softly, delicately, &c., as a lady, மெல்லப்பேச. 3. To speak, talk, read indistinctly, hesitatingly, word by word as a learner, a foreigner, a parrot, &c., திக்கித்திக்கிவாசிக்க. 4. To recite or interpret word by word, விவரிக்க. 5. To touse cotton with the fingers, பஞ்சுபன்ன. 6. v. n. To be close, thick, crowded, நெருங்க.

பன்னிப்பன்னிவாசிப்பான். He can read a very little.

பன்னல் — பன்னுதல், v. noun. Tousing cotton with the hand. 2. Speaking. 3. Being close. (சது.)

பா

பா. A syllabic letter compounded of ப் and ஆ.

பா, s. Web or warp of a weaver, நெசவுபா. See பாவு. 2. Verse, poetry, poesy as பாட்டு, கவி, யாப்பு. &c. 3. A class of verse embracing five varieties, compared to the four castes, and formerly appropriated to them respectively, and one of a mixed form. 1. வெண்பா, the best, or sacerdotal verse, composed of வெண்சீர் or இயற்சீர் feet, or of both arranged in the வெண்டளை mode. See வெண்பா. also Bab. Gram. p. 79. 2. அகவற்பா or ஆசிரியப்பா, the princely or royal verse formed chiefly of இயற்சீர், and the connexion called ஆசிரியத்தளை. See ஆசிரியம். 3. கலிப்பா, the mercantile or chetty verse, admitting the வெண்சீர் feet, also two of the இயற்சீர், and two வஞ்சிச்சீர். See கலிப்பா. 4. வஞ்சிப்பா, the agricultural, of வஞ்சிச்சீர் but admitting all the others. 5. மருட்பா, in which வெண்பா and ஆசிரியப்பா are intermingled. The stanza begins with two lines of வெண்பா, and the remainder, not limited, is of the ஆசிரியப்பா.—*Note.* The first four of the above have each three subdivisions, (called பாவினம்.) viz: தாழிசை, துறை and விருத்தம், to the names of which respectively, the general term, or a contraction, is prefixed, thus. I. வெண்டாழிசை or வெண்கொச்சகத்தாழிசை. 2. வெண்டுறை. 3. வெளிவிருத்தம். II. அகவற்றாழிசை or ஆசிரியத்தாழிசை. 2. அகவற்றுறை or ஆசிரியத்துறை. 3. அகவல்விருத்தம் or ஆசிரியவிருத்தம். III. கலித்தாழிசை. 2. கலித்துறை. 3. கலிவிருத்தம். IV. வஞ்சித்தாழிசை. 2. வஞ்சித்துறை. 3. வஞ்சிவிருத்தம்.

பாக்கட்ட, *inf.* To tie the broken threads of the warp.

பாக்கழுல், s. Surplus threads in a weaver's chain, in putting it into the loom.

பாச்சுருட்ட, *inf.* To roll up the warp.

பாச்சுருட்டி — பாச்சுற்றி, *appel. n.* A weaver's beam, தறிமரம்.

பாத்தோய்க்க, *inf.* To stiffen, [*lit. dip.*] the warp.

பாப்பிணைக்க, *inf.* To fasten the warp to the thrum.

பாமகள்—பாமடந்தை—பாமுதல்வி, s. Sarasvati; as the goddess of poetry and learning, சரஸ்வதி. (*p.*)

பாமாலை, s. An encomium, in poetry, of some personage, கவிமாலை. (*p.*)

பாவலர்—பாவாணர், s. Poets, bards, புலவர். 2. The learned, the literati, கற்றோர்.

பாவாரக்க—பாவிழைக்க, *inf.* To warp or wind yarn.

பாவாற்றி, *appel. n.* A weaver's brush.

பாவிலேவாரக்க, *inf.* To lay colored yarn among the white.

பாவினம், s. The varieties or subdivisions of verse. See பா.

பாவோட, *inf.* To run the weaver's warp.

பாஅபியத், (*Pers.*) A form of greeting—may you be in health!

•பாகசன், s. The name of a Rakshasa, இராக்கதன். W. p. 521. Paka.

•பாகசாசனி — பாகசாதனி, s. Jyantha, சயந்தன் and Arjuna, அருச்சுனன்; both being the sons of Indra. W. p. 521. Pakasasani.

•பாகசாதனன், s. Indra, as having overcome பாகசன், இந்திரன். W. p. 521. Pakasasana.

•பாகண்டன், s. A pompous, affected person, one who puts on appearances, வெளிவேஷக்காரன். W. p. 521. Pakan'da.

•பாகதம், s. [*corruption of Sa. Prakruta.*] The crude form of Sanscrit. See பிராகிருதம். 2. Words in the vulgar tongue of any country, அந்தந்தப்பாஷைபின்மூலம். (*p.*)

•பாகபுடி, s. A potter's furnace, குயவன்சூளை. W. p. 521. Pakapud'i.

•பாகம், s. Portion, share, lot, part, பங்கு. W. p. 616. B'haga. 2. Half, moiety, பாதி. 3. Alms, charity, பிச்சை. (சது.)

பாகங்கொடுக்க, *inf.* To give a share or portion of property, &c., as from brother to brother. 2. See பாகம், *cooking.*

பாகம்பகிர, *inf.* To divide an estate, as kinsmen.

வைத்தியபாகம், s. The portion, which falls to the physician, of the medicine made by his direction.

•பாகம், s. Cooking, dressing food—as சமயபாகம், சமையல். 2. Ripeness, maturity, பக்குவம். W. p. 521. Paka. 3. The style of poetry, as easy or otherwise, செய்யுள்நடை.—*For the kinds of cooking see* நளபாகம் *and* வீமபாகம்.

பாகம், s. Four kinds of style, 1. பலாபாகம் or பனசபாகம், an easy style like the jack fruit; 2. சிலாபாகம், a hard style, like stone; 3. கதலிபாகம், a very easy style, like a plantain; 4. நாரிகேளபாகம்—நாரிகேரபாகம், a difficult style as a cocoa-nut, which must be broken.

பாகங்கொடுக்க, *inf.* To give portions of food to the gods, by casting them into the fire, அவிப்பாகங்கொடுக்க.

பாகசாலை—பாகஸ்தானம், s. A cooking room, மடைப்பள்ளி.

பாகபாண்டம், s. Cooking vessels, and other needed utensils, சட்டிபானைமுதலிய சமையற்பாத்திரம்.

பாகபேதம், s. Difference in cooking, as by different cooks, சமையல்வித்தியாசம்.

பாகப்படுத்த—பாகமாக்க, *inf.* [*intrans.* பாகப்பட, பாகமாக.] To cook, to dress food, to prepare by fire, as medicines, &c. 2. To mature, to ripen.

•பாகம், s. The arm, புயம். W. p. 605. Baha. 2. A measure of the arms distended, a fathom, சதுமுழங்கொண்டஅளவு. (சது.) (*c.*) 2. (*p.*) Side—right or left. See இடப்பாகம், வலப்பாகம்.

இதெத்தனைபாகமிருக்கும்....... How many fathoms will this be?

பாகம்போடு. Measure (this rope) by your arms.

பாகமளக்க, *inf.* To measure by fathoms.

•பாகலம், s. Fever in an elephant, யானைநோய். W. p. 521. Pakala.

பாகல், s. The jack-tree; bread-fruit-tree. See பலாமரம். (*p.*) 2. [*vul.* பாவல்.] A kind of climbing garden-plant which is medicinal, and whose bitter fruit is used in cooking, பாகற்கொடி, Momordica charantia.—Of பாகல் creeper are different varieties, as காட்டுப்பாகல், கொம்புப்பாகல், கொவ்வைப்பாகல், மயிப்பாகல், நரிப்பாகல், நிலப்பாகல், பேய்ப்பாகல், பழுபாகல், and மிதிபாகல்.

பாகற்காய், s. The fruit of the பாகல் used in curry.

பாகற்காய்ப்பச்சடி, s. A pickle. See பச்சடி.

•பாகவதம், s. The B'hagavat, or eighteenth Purana, detailing the ten incarnations of Vishnu, பதினெண்புராணத்தொன்று.

•பாகவதர், s. The Vishnu sect, generally applied to such as are more advanced in the system, வைணவர்.

பாகவதநடனம், s. A dance of the Vaishnuvas.

•பாகன், s. A groom, a muleteer or elephant-driver, as தேர்ப்பாகன். [*pl.* பாகர்.] 2. Mercury the planet, புதன். (*p.*) 3. (*fig.*) A go-between, one who negotiates affairs for others, *commonly in an ill sense.* உதவியாய்க்காரியம்நடத்துவோன். [*usage.*] 4. One who negotiates love matters for others, a pimp, சக்கிலாசகிலி; [*usage.*] [*ex* பாகம்.]

இவன்கீழ்பாட்டுக்கெல்லாம்பாகன். He is the agent in all these tricks. (*Jaff.*)

பாகாயத், s. (*Pers.*) Gardens, orchards, groves, தோட்டம்.

•பாகாரம், s. [*in arith.*] Division, பிரிக்குங்கணக்கு. W. p. 616. B'hagahara.

•பாகி, s. A mature, competent, worthy, or eligible person, as பக்குவன். See சமபாகி. 2. [*in combin*] Any thing which has parts. See திரிபாகி. W. p. 616. B'hagin. 3. A dog, நாய். (*p.*)

பாகிக்க—பாகிடு. See பாகு.

•பாகிநேயன், s. A sister's son, a nephew, மருமகன்; [*ex* பகினி, sister.] W. p. 616. B'hagineya.

•பாகியம், s. [*also* வாகியம்.] That which is external, outward, strange, புறம்பானது.

வேதபாகியம், s. Heresy.

வேதபாகியன், s. A heretic.

•பாகீரதி, s. [*as* பகீரதி.] The river Ganges, கங்கை. W. p. 616. Bhageerathee.

•பாகு, s. Any liquid food or medicine of the consistence of jelly, as குழம்பு. 2. Coarse sugar, palm sugar, சருக்கரை. 3. Share, portion, lot, பங்கு 4. The second lunar mansion, பரணிநாள். (p.) 5. The arm, as பாகம். 6. A groom, &c., as பாகன். 7. Areca-nuts, பாக்கு. 8. Alms, பிச்சை. 9. [vul.] Turban, தலைப்பாகு.

பாகிட—பாகிக்க, inf. To divide, to apportion, பங்கிட.

பாகீடு, v. noun. Share, portion, allotment, பங்கீடு.

பாகுகாய்ச்ச, inf. To make an electuary, or a medicine of a thin consistence.

பாகுபட, inf. To be subdivided, to be classed, பகுக்கப்பட.

பாகுபாடு, v. noun. Division, subdivision; class, பகுப்பு.

•பாகுடம், s. Royal revenue, impost, tribute, அரசிறை. (சது.)

•பாகுலம், s. November, கார்த்திகை மாதம். W. p. 605. Bahula.

•பாகை, s. Part, division, section; especially as applied to the third part of the Vedas. See கருமபாகை, ஞானபாகை. 2. A degree, gradation, the three-hundred and sixtieth part of the circumference of a circle, வட்டத்தில்முந்நூற்றறுபதிலொருபங்கு. 3. Division of time, ஒர்காலஅளவு. 4. The thirtieth part of a Zodiacal sign, இராசியளவு. W. p. 616. B'haga. 5. (Tel. పాగ.) A turban as in தலைப்பாகை.

பாக்கம், s. A maritime district, நெய்தனிலத்தூர். 2. An agricultural district, மருதநிலத்தூர். 3. A district in common, ஊர்ப்பொது. Compare பக்கம். 4. A village near Madras inhabited by brahmans. 5. An affix to the name of a town, village as நுங்கம்பாக்கம், &c.

பாக்கல்—பாக்கல்லு, s. [prov.] Stone-slabs, for a floor, or cover to a room, as பாவுகல்.

பாக்களவு. See பாக்கு.

பாக்கன், s. A cat, பூனை.

பாக்கி, s. [Ar. Baki.] Arrears, balance, remainder, மிஞ்சுவை. (c.)

பாக்கிசாக்கி. Even a little of the arrears. (Colloq.) 2. As சாக்குபோக்கு.

பாக்கிவைக்க, inf. To set a balance against one.

•பாக்கியம், s. Destiny, fate, allotment; what is destined or apportioned as the result of former actions, அதிஷ்டம். W. p. 616. B'hagya. 2. Fortune, felicity; prosperous circumstances, செல்வம் 3. Riches, wealth, தனம். 4. Boon, blessing, privilege, பேறு. 5. Any of the eight superhuman powers ascribed to Siva, &c., சித்தி.

பாக்கியசாலி, s. A fortunate or happy person; a blessed person.

பாக்கியஞ்செய்ய—பாக்கியம்பண்ண, inf. To perform actions which bring happiness; commonly spoken of enjoyment in the present birth from former merit.

பாக்கியஸ்தானம், s. The eleventh sign from the rising one at the time of one's birth. See தானம், &c.

பாக்கியம்பலிக்க, inf. To result in good fortune.

பாக்கியம்பெற, inf. To be fortunate.

பாக்கியலட்சுமி, s. Lakshmi. See தனலட்சுமி.

பாக்கியவசம், s. The power or influence, of a good destiny.

பாக்கியவதி, s. A fortunate or rich female.

பாக்கியவந்தன், s. As பாக்கியவான்.

பாக்கியவான்—பாக்கியன், s. A fortunate, lucky or wealthy man, செல்வன்.

பாக்கியஹீனம், s. Misfortune, ill-luck, unhappiness.

பாக்கியானுகூலம், s. The attainment of riches, செல்வப்பேறு.

பாக்கு, s. Areca-nut, betel-nut, துவர்க்காய், Areca catechu.—The different preparations of areca-nuts are அலகுபாக்கு or சவியம்பாக்கு, சீவல்பாக்கு, கொட்டைப்பாக்கு, வெட்டைப்பாக்கு, களிச்சீவல்பாக்கு, நெற்கம்பாக்கு, ஆரம்பம்பாக்கு.

பாக்களவு, s. The measure of an areca-nut—small, as to space, time, &c. பாக்களவுகொடுப்பேன். I will give as much as an areca-nut will hold.

பாக்கிடிக்க, inf. As பாக்குத்துவைக்க.

பாக்கிலை, s. As பாக்குவெற்றிலை. (R.)

பாக்குக்கக்கல், v. noun. [prov.] Chewed betel cast from the mouth.

பாக்குக்கடிக்கிறநேரம், s. The measure of time, in which an areca-nut is bitten, meaning quickness.

பாக்குக்கட்ட, inf. [prov.] To play with areca-nuts.

பாக்குக்கண், s. The eye of an areca-nut.

பாக்குக்குலை, s. A bunch of areca-nuts.

பாக்குச்சாறம், s. Juice or essence of areca-nut, betel, &c.

பாக்குச்சீவ, inf. To pare and cut in slices an areca-nut, for use.

பாக்குச்சீவல்-பாக்குச்செதின்—செதில், s. Areca-nut parings.

பாக்குச்செருக்கல், v. noun. Being dizzy from chewing stupifying areca-nuts. See செருக்கு, v.

பாக்குத்தம்பலம், s. Chewed betel as spit out. 2. The red spittle of betel.

பாக்குத்துவைக்க, inf. To pound areca-nut, betel-leaf, &c., in a mortar for old people.

பாக்குப்பறித்தல், v. noun. Snatching betel-nut from the friends of the bride-groom, by a rival lover, at the bride's house; deemed an insult similar to taking away the bride.

பாக்குப்பிளவு, s. A slice of areca-nut.

பாக்குப்புரையேற, inf. To cough from obstructions in the throat, in chewing the areca-nut.

பாக்குப்பை—பாக்குவெற்றிலைப்பை, s. A betel-pouch.

பாக்குப்போட, inf. To take betel, as தாம்பூலம்போட.

பாக்குவெட்டி, appel. n. A kind of scissors for cutting areca-nuts in slices.

பாக்குவெற்றிலை, s. Areca-nut, and betel. See பாக்குப்பை.

பாக்குவெற்றிலைக்கூட்டு, s. See கூட்டு.

பாக்குவைக்க, inf. [also தாம்பூலம் வைக்க.] To invite persons to a wedding by sending them a present of areca-nuts and betel.

பாக்கு, s. A poetic form of the future, commonly a participial affix, signifying to the end, that, in order to, &c., எதிர்காலவினையெச்சவிகுதி. Other similar forms are பான், and வான். (p.)

பாங்கர், s. Place, location, இடம். 2. Side, party, பக்கம். 3. Friends, associates, partizans, தோழர். (சது.)

பாங்கன், s. [fem. பாங்கி, pl. பாங்கிமார்.] A friend, associate, helper, உடன்கூட்டாளி. 2. [in love poet.] A man's companion, தோழன்; [ex பங்கு.]

பாங்கு, s. Side, right or left, பக்கம். 2. Party, interest, favor, பட்சம்; [ex பங்கு] (p.) 3. Beauty, fairness, neatness, அழகு. 4. Fashion, style, manners, carriage, custom, gentility, politeness, யோக்கியம். 5. Agreeableness, suitableness, adaptedness, appropriateness, தகைமை. 6. Propriety, peculiarity, உரிமை. 7. Accommodation, conciliation, இணக்கம்.

திருவுளப்படிபாங்கின்படிநடக்கும். It will happen as God appoints.

பாங்கானவூர்—பாங்குபட்டவூர்புன்பாவனவூர். A town well situated and pleasant, supplied with good water, and surrounded by corn-fields.

பாங்கறிய, inf. To know the nature, state or mode of a person, place or thing.

பாங்கறியாதவன், appel. n. A clown, a rustic, an ill-bred person, one ignorant of good manners.

பாங்காயிருக்க, inf. To be subservient, helping, co-operating. 2. To be convenient or proper, to be well, or pleasantly situated.

பாங்காய்ச்சமைக்க, inf. To cook nicely.

கடவுள்பிரபஞ்சத்தைப்பாங்காய்ச்சமைத்தார். God created the world very well.

பாங்காய்நடக்க, inf. To conduct one's self suitably, agreeably, &c.

பாங்காய்ப்பேச, inf. To speak in a conciliating, accommodating manner, so as to win regard.

பாங்கானவன், appel. n. A man of polite address and manners.

பாங்குபண்ண, inf. To dress neatly, one's self or another.

பாங்குபரிசலை-பாங்குபாவனை, s. Good manners, genteel dress and behaviour.

•பாசகம், s. [in anat.] The gastric juice. W. p. 521. Pachaka. 2. [in arithm.] Divisor, பிரிக்குமெண்.

•பாசகர், s. Cooks, dressers of food, சமையற்காரர். W. p. 521. Pachaka.

பாசடம், s. Betel, வெற்றிலை; [ex பசு, green.] (p.)

பாசடை, s. Green leaf, or blade. (சது.) See பசு, adj. and அடை.

•பாசண்டம், s. [also பாசாண்டம்.] Heresy. See பாஷண்டம்.

பாசண்டமூடம், s. Heretical folly.

பாசண்டர்—பாசாண்டர், s. Heretics.

பாசம், s. [for பாசி.] Moss, duck-weed.

*பாசம், s. Tie, bandage, fetter, கட்டு. 2. Cord, கயிறு. W. p. 531. PASA. 3. The rope, or noose, as a weapon of Siva, Brahma, Yama, and Varuna, ஓராயுதம். (See சாசபாசம்.) 4. Love, attachment, kindness, அன்பு. 5. Mail, coat of mail, கவசம். 6. Eye of a needle, ஊசிக்கோர்வு. 7. Demon, vampire, பேய். (சது.) 8. [in the Agama phil.] One of three eternal uncreated principles, பசு, பதி, பாசம், being the illusive power, ensnaring the soul. It includes the three மலம், original and moral evil, and matter in all its forms. See பசு and பதி.

பாசகரன், s. Yama, the god of death, இயமன். 2. The messenger of Yama; (lit.) the rope-armed, காலன். (p.)

பாசக்கட்டு—பாசபந்தம்—பாசப்பிணி, s. Entanglements of the soul, as connected with births.

பாசசம்பந்தம், s. Bondage of the soul, union with matter.

பாசசாலம், s. The vast illusions by பாசம். See சாலம்.

பாசஞானம், s. Knowledge of the entanglements of matter. Compare பதிஞானம் and பசுஞானம்.

பாசதரன், s. Yama as holding the cord of death, யமன்.

பாசதரிசனம், s. As பாசஞானம். See தரிசனம்.

பாசநாசம், s. Annihilation of the three evil principles in the soul, by the தீட்சை, of the guru, or of the deity in the form of a guru.

பாசபந்தம்-பாசக்கயிறு, s. A rope with a noose. [usage.]

பாசபத்தர் — பாசபத்திகள் — பாசவெபத்தர்—பாசவெபத்தர், s. [pl.] Those engrossed, or bound by the entanglements of matter, the senses, &c.

பாசபாணி, s. Varuna, வருணன். 2. Messenger of Yama, இயமதூதன்; (lit.) the rope-armed. 2. Yama, the god of death, யமன்; [ex பாணி, hand.]

பாசமோசனம்-பாசவிமோசனம், s. Release of the soul from earthly entanglements.

பாசம்வீச, inf. To cast the noose, as Yama, to capture the soul at death; to cast a noose, on the foe in battle.

பாசவிருள், s. The darkness of illusion from மும்மலம், or the threefold defilements, ஆணவம், மாயை, and காமியம்.

பாசவைராக்கியம், s. Settled hatred of the principle of evil in the senses, leading to self-denial and rigid austerities, பாசத்தைவெறுத்தல்.

பாசன், s. The soul as subject to births and mundane attachments, சீவன். (சது.) 2. Yama, யமன்.

பாசாங்குசன்-பாசாங்குசதரன், s. Ganesa as armed with a noose, and an elephant-hook, கணேசன்; [ex அங்குசம்.]

பாசறை, s. Encampment or tents of an army, a camp, படைவேந்தர்சென்றுறைவிடம். 2. Suffering, distress, affliction, துன்பம். (சது.) 3. [vul.] A piece of board for smoothing new plaster, மணியாசப்பலகை.

பாசறைமுல்லை, s. [in love poetry.] The lover thinking of his lady when absent from her in the camp, பாசறைத்தலைமகன்றலைவியைநினைத்தல். (சது.) 2. A poem in which this subject is handled, துறை. (p.)

*பாசனம், s. A pot or other vessel, பாண்டம். 2. An eating dish or plate, உண்கலம். W. p. 616. B'HAJANA. 3. Relations, kindred, consanguinity, சுற்றத்தோர். (p.)

பாசாங்கு, s. Dissimulation, hypocrisy, deception, மாயம். (Colloq.)

பாசாங்குபிடிக்க — பாசாங்குகாட்ட — பாசாங்குபண்ண, inf. To dissemble, to feign ignorance.

பாசாங்குக்காரன், s. [fem. பாசாங்குக்காரி, in contempt, பாசாங்குக்கள்ளி.] A hypocrite, a dissembler.

*பாசாங்குசன். See பாசம்.

பாசானம், s. Wet cultivation. (Govt. usage.)

பாசி, s. Mosses of various kinds, புல்லுருவி. 2. Sea-weed, கடற்பாசி. 3. Aquatic plants, சடைச்சி. 4. Green weeds or moss growing on standing water, duck-weed, சிப்பாசி. 5. Green formations, as mouldiness on walls by damp, பூஞ்சு. 6. Variegated glass beads as a necklace for children, சிறியமணிமுதலியன; [ex பசு, green.]—There are different kinds of பாசி as a weed; ஆற்றுப்பாசி, a river-plant, Caulinia Indica; இலைப்பாசி, a small water-plant, Lemna obcordata; கடற்பாசி, sea-weed; கற்பாசி, a moss or alga, Lichen rotundatus; கருக்குப்பாசி, கொடிப்பாசி, Serpicula verticillata; கொட்டைப்பாசி, சேவைப்பாசி, தோட்டிப்பாசி, பழம்பாசி, Sida humilis; (R.) உத்தப்பாசி, a water-plant, Zannichellia Indica; சிப்பாசி, Alga, moss; முட்டைப்பாசி, a water-plant, Utricularia stellaris, L.; வழுக்குப்பாசி, Vallisneria spiralis; (R.) வெப்பம்பாசி, [vul.] வேலம்பாசி. Chara corallina.

பாசிகோக்க, inf. To string beads.

பாசிக்குத்தகை—பாசித்தீர்வை, s. A tax on fish, மீன்குத்தகை. (Govt. usage.)

பாசிபடர்தல், v. noun. Spreading as moss.

பாசிபற்ற—பாசிபிடிக்க—பாசிபூக்க, inf. To grow or occur, as a mossy or mouldy formation.

பாசிபற்றினபல்—பாசிபிடித்தபல். Foul teeth. (in contempt.)

பாசிபிடித்தகிணறு. A well full of green moss.

பாசிப்படை, s. A storming party, or forlorn hope.

பாசிப்பயறு, s. A green species of pulse, Phaseolus radiatus. See பச்சைப்பயறு.

பாசிமணி, s. A string of small black beads, கரியமணி. 2. [loc.] A necklace of green earthen beads, பச்சைமணி.

பாசிவிலை, s. The price of fish, மீன்விலை. (Beschi.)

*பாசி, s. Varuna, as armed with a noose, வருணன்; [ex பாசம், rope.] 2. A dog, நாய். (சது.)

*பாசிதம், s. That which is divided, as a portion, a share, பிரிந்தது. W. p. 661. B'HAJITA. 2. [in arith.] Quotient, ஈவு.

பாசிபந்து, s. (Hind.) An ornament for the arm of men, commonly worn by Mahratta princes, தோளணி.

பாசிலை, s. A green leaf, as பாசடை. (சது.)

பாசு, s. Green, greenness, verdure, பச்சை. 2. A bambu, மூங்கில்; [ex பசு, adj.]

*பாசுபதம், s. The Saiva system, one of the six special Saiva sects, regarding Siva, or பசுபதி, as the lord of souls, சைவசமயத்தொன்று. W. p. 532. PASUPATA.

பாசுபதர், s. [pl.] Professors of the Saiva system.

பாசுபதாஸ்திரம், s. An arrow or weapon given by Siva to Arjuna, சிவாஸ்திரம்; [ex அஸ்திரம்.]

பாசுரம், s. A hymn, mystic poem, or chant, பாட்டு; [ex பா, a poem et சுரம்.] 2. The melody of a bambu pipe or flute வேய்ங்குழலோசை; [ex பாசு, a bambu et சுரம்.] 3. Saying, communication, declaration, commonly in writing, வசனம். 4. Form or tenor of a letter or writing, வாசகநடை. (p.)

பாச்சல், v. noun. Rising, ascent, எழுச்சி. (சது.) 2. [for பாய்தல்.] A jumping. 3. Butting. See பாய்ச்சல். (c.)

பாச்சா, s. Pasha. See பாட்சா.

பாச்சி, s. Milk, பால். [children's usage.] See சோச்சி.

*பாச்சி—பாச்சிகை—பாச்சிக்கை, s. (Tel. పాచిక.) A dice, a long kind of dice, கவறு, sometimes improperly, பாய்ச்சி, பாய்ச்சிக்கை. W. p. 531. PASAKA.

*பாச்சியம், s. Part, share, portion; allotment, destiny, பகுதி. 2. [in arith.] Dividend, பிரிக்கப்படுந்தொகை. W. p. 616. B'HAJYA.

பாச்சு, v. To thrust into; to irrigate, &c. See பாய்ச்சு.

பாச்சை, s. A cricket. (c.)

பாச்சையடிக்க, inf. To be injured by the bite of crickets.

பாச்சொற்றி, s. A plant. See பாற்சொற்றி.

*பாஷணம், s. Speaking, &c. See பாடணம்.

*பாஷண்டம், s. [also பாசண்டம்.] Heresy, non-conformity to the orthodox doctrines of the Hindu faith, பாகியம். W. p. 532. PASHAN'DA.

பாஷண்டன்—பாஷண்டி, s. [pl. பாஷண்டர், பாஷண்டிகள்.] A heretic, male or female. 2. (R.) A vira-Saiva, வீரசைவன்.

*பாஷாணம்-பாடாணம், s. A stone, கல். W. p. 532. PASHAN'A. 2. Arsenic, including the different mineral poisons. —There are two classes, Native arsenic, பிறவிப்பாஷாணம், and Prepared arsenic, வைப்புப்பாஷாணம்; each having thirty-two varieties.

I. Native arsenic.—1. அஞ்சனபாஷாணம். 2. அப்பிரகபாஷாணம். 3. அவுபலபாஷாணம். 4. இலிங்கபாஷாணம். 5. கந்தகபாஷாணம். 6. காட்டுத்தாவகம். 7. கற்கடகபாஷாணம். 8. சற்பரிபாஷாணம். 9. கற்பாஷாணம். 10. காய்ச்சற்பாஷாணம். 11. காந்தபாஷாணம். 12. காற்முகிற்பாஷாணம். 13. குதிரைப்பற்பாஷாணம் or கற்தருபம்; Arsenic realger or red orpiment. 14. கந்தகம் or அங்கொமரதி. 15. கவுரிபாஷாணம். 16. கோவகபாஷாணம் or அங்கபாஷாணம். 17. சங்கபாஷாணம்.

18. சௌவீரம் or பறங்கிப்பாஷாணம். 19. சாண்டபாஷாணம் or அங்குசபாஷாணம். 20. சலாங்கபாஷாணம் or கும்பகபாஷாணம். 21. சிலாமதம். 22. தோங்கபாஷாணம் or அகளங்கபாஷாணம். 23. சீர்பத்தபாஷாணம் or கபாலபாஷாணம். 24. குதபாஷாணம். 25. தகட்டரிதாரம். 26. தாலபம். 27. துத்தபாஷாணம். 28. தொட்டிப்பாஷாணம் or கும்பகபாஷாணம். 29. பலண்டுறுகபாஷாணம். 30. மனோசிலை. 31. மிருதம் or அஞ்சனபாஷாணம். 32. வெள்ளைப்பாஷாணம் or எலிப்பாஷாணம், white Arsenic.

II. *Prepared arsenic* —1. அமரசிலைக்கந்தகம். 2. அயத்தொட்டி. 3. இந்திரபாஷாணம். 4. இரசிதபாஷாணம். 5. இரத்தபாஷாணம். 6. இலவணபாஷாணம். 7. எருமைநாத்தொட்டிப்பாஷாணம். 8. கருமுகிற்பாஷாணம். 9. காகபாஷாணம். 10. குங்குமபாஷாணம். 11. கோடாசொரிபாஷாணம். 12. கோழித்தலைக்கந்தகம். 13. கவுரிபாஷாணம். 14. சௌவீரம். 15. சாதிலிங்கம். 16. சூதம். 17. செப்புத்தொட்டி. 18. சோரபாஷாணம். 19. தீமுருகற்பாஷாணம். 20. தந்தம். 21. துரிசு. 22. தொட்டி. 23. நாகபாஷாணம். 24. நீலபாஷாணம் or நயக்குழவி. 25. பஞ்சபட்சிப்பாஷாணம். 26. பலவப்புற்றுப்பாஷாணம். 27. பூரம். 28. பொற்றொட்டி. 29. மிருதாரசிங்கி. 30. வாணகந்தகம். 31. வெள்ளை. 32. வைப்பரிதாரம், which see.

பாஷாணத்திலேகூட்டுகிறான். He prepares medicines, from arsenic.

பாஷாணக்கல், *s.* An antidote. 2. A snake-stone. See பாம்புக்கல் (*Beschi.*)

பாஷாணதாரகம்—பாஷாணதாரணம், *s.* (*St.*) A chisel for cutting stone, கல்லுளி.

பாஷாணத்தாபனம், *s.* Setting up a stone at the first funeral ceremony, to represent the deceased, whose soul is supposed to be brought into it, by incantations. It is afterwards cast into the Ganges, or other waters, சிலாஸ்தாபனம்.

பாஷாணமுத்தி, *s.* Bliss like that of a stone, annihilation—as taught by the Buddhists, சற்போதிடக்குமுத்தி.

•பாஷாண்டி, *s.* As பாஷண்டி, 2. (*R.*)

•பாஷாந்தரம். See பாஷை.

•பாஷிதம், *s.* Speech. See பாடிதம்.

•பாஷை, *s.* A language, tongue, speech. W. p. 619. B'HASHA. 2. Secret language; expressive signs or signals, as a mode of communicating ideas, குழூஉக்குறி. 3. Distinctive sounds of birds or beasts, regarded as their language, மிருகமுதலியவற்றின்ஒலிக்குறி. 4. A conditional curse, in which a person binds himself, by oath, to wreak vengeance on his foe, சபதம்.—The eighteen languages of India are: 1. அங்கம், Bengal proper; 2. அருணம், Agra; 3. கலிங்கம், the Northern circars, Telinga; 4. கௌசிகம், Cutch, or Carnataca; 5. காம்போசம், Camboja, in the north of India; 6. கொங்கணம், Konkan, on the Malabar coast; 7. கோசலம், Kowsali, or Oude; 8. சாவகம், Javanese, Malacca; 9. சிங்களம், Cingalese; 10. சிந்து, Sind, along the Indus; 11. சீனம், Chinese; 12. சோனகம், Hindustani; 13. திராவிடம். Tamil and its cognate languages. See திராவிடம். 14. துளுவம், the language spoken between the Konkan and Canara; 15. பப்பரம், Gujarathi and Babrea; 16. மகதம், Maghada, a country, South of Behar; 17. மராடம், Mahratta; 18. வங்கம், Bengali.

பாஷாந்தரம், *s.* A foreign language; [*ex* அந்தரம், difference.]

பாஷாந்தரமாக்க — பாஷாந்தரப்படுத்த, *inf.* To translate into another language.

பாஷைகூற — பாஷைசொல்ல, *s.* To swear, to pronounce an imprecation.

பாஷைக்காரர், *s.* [*pl.*] Europeans, chiefly Englishmen. 2. The owners of a language.

பாஷைபங்கம், *s.* [*prov.*] A threat of vengeance under oath.

பாஷைபடிக்க—பாஷையைப்படிக்க, *inf.* To learn a language.

பாஷைபேச, *inf.* To speak English. 2. To speak a foreign language. 3. To speak in an unknown tongue. (*colloq.*)

பாஷைப்படுத்த—பாஷையாக்க, *inf.* To translate.

பாஷைப்போக்கு, *v. noun.* Idiom or style of a language.

பாஷையறிந்தவன், *appel. n.* One who knows a foreign language.

பாஷையிட — பாஷைவைக்க, *inf.* As பாஷைகூற.

•பாஷ்பம், *s.* Tear. See பாட்பம்.

•பாஞ்சசத்திகம், *s.* Any musical instrument, வாத்தியப்பொது. W. p. 522. PANCHASABDIKA.

•பாஞ்சசன்னியம், *s.* The chank of Vishnu or Krishna, said to be surrounded when in the sea by thousands of வலம்புரிச்சங்கு with spirals to the right. If sounded it would, it is supposed, disturb the whole world, விஷ்ணுவைச்சங்கு. W. p. 522. PANCHAJANYA.

பாஞ்சசன்னியதரன், *s.* Vishnu as the bearer of this conch; [*ex* தரம், holding.]

•பாஞ்சராத்திரம், *s.* [*also* பஞ்சராத்திரம்.] A system of the worshippers of Vishnu said to have been taught by him to Brahma in five nights of the deluge, வைஷ்ணவாகமத்திலொன்று. 2. A subdivision of the Vaishnuva system, விட்டுணுசமையத்திலோர்பகுதி. 3. One of the exterior sects according to the Saivas, சைவத்திற்குப்புறச்சமயத்தொன்று. See சமயம்.

பஞ்சராத்திரி—பாஞ்சராத்திரிகன், *s.* A religionist of the பாஞ்சராத்திரம் sect.

•பாஞ்சாலபுருஷன், *s.* A hero, a noble. இலக்ஷணமுடையோன். 2. As பாஞ்சாலன்.

•பாஞ்சாலம், *s.* The பாஞ்சாலம் country, one of the fifty-six, of Puranic geography, தேசம். W. p. 522. PANCHALA.

பாஞ்சாலன், *s.* An inhabitant of Panchala, பாஞ்சாலநாட்டான். 2. The king of that country, பாஞ்சாலநாட்டரசன்.

•பாஞ்சாலி, *s.* A name of Duropathi, by turns, wife of the five Pandava princes, துரோபதை. W. p. 522. PANCHALI.

•பாடகம், *s.* A female foot-ornament, பாதகடகம். W. p. 532. PASHAKA. (*c.*)

•பாடகன், *s.* A panegyrist attending the prince in his movements, pronouncing his titles, and singing verses in his praise, புகழ்வோன். 2. Singer, பாடுவோன்; [*from Sa. Pat'aka*, a lecturer, public reader.]

•பாடணம்—பாஷணம், *s.* Speaking, speech, சம்பாஷணை. W. p. 619. B'HASHANA. 2. Lecturing, teaching, போதனை. See பாடணம்.

•பாடபம்—பாடவம், *s.* The deluge fire, வடவாமுகம். W. p. 603. BADABA. 2. Joy, exultation, animal excitement, சந்தோஷம்.

பாடம், *s.* Pressure, compression of a heap of tobacco, olas or skins, by a weight placed on them, அழுத்தம்; [*ex* பாடு, side.] 2. The artificial joining of precious stones, or chasing of gold, so as to reflect the desired colors, இரத்தினமுதலியவற்றிலொளி. (*c.*)

பாடஞ்சேர, *inf.* To be pressed down, or compressed by a weight.

பாடம்அடுக்க—பாடம்பண்ண, *inf.* To pile up things, as olas or tobacco.

பாடம்பாடமாயொளிவிடுகை, *v. noun.* Reflecting light differently, as a gem held in different positions.

பாடம்போட—பாடத்திலேவைக்க, *inf.* To put a thing down with a weight on it to flatten it.

புகையிலைபாடம்பண்ணினான். He piled up tobacco.

•பாடம், *s.* Study of the Vedas, one of the பஞ்சமகாயக்ஞம் or sacrifices of the Hindus, வேதபாடம். 2. Reading, perusal, or study in general, படிப்பு. W. p. 522. PATHA. 3. Lesson as given to be learned, கைமித்தபாடம். 4. Lesson, as well-learnt, படித்தபாடம். (*c.*) 5. (*Sa. Pat'a.*) Breadth, expanse, evenness, extension, விரிவு. 6. A street, வீதி. 7. A street of herdsmen, இடையர்வீதி.

பாடங்கேட்க, *inf.* To learn lessons, a science, &c., under a tutor. 2. To hear lessons recited.

பாடங்கொடுக்க, *inf.* To give or recite a lesson.

பாடசாலை, *s.* A college, a hall in which students are taught.

பாடச்சுவடி, *s.* The class-book from which lessons are copied.

பாடஞ்சொல்ல, *inf.* To explain lessons to pupils, to teach. 2. To recite lessons.

பாடந்தட்ட—பாடந்திக்க, *inf.* To fail in the recitation of a lesson.

பாடமாக்க, *inf.* To get a lesson by rote.

பாடம்பண்ண, *inf.* To learn by heart.

பாடம்போற்ற, *inf.* To impress a lesson on the memory, to reflect, பாடஞ்ஞாபகப்படுத்த. (*p.*)

மனப்பாடம், *s.* Lesson retained in the mind.

மேற்பாடம், *s.* The original from which a lesson is taken.

வாய்ப்பாடம், *s.* Reciting without book.

•பாடலம், *s.* Pale red, pink, or rose colour, இளஞ்சிவப்பு. 2. The trumpet-flower and tree, பாதிரி, Bignonia chelonoides, *L.* 3. A horse, குதிரை. 4. The horse of king Sera, சேரன்குதிரை. (*சது.*) W. p. 522. PAT'ALA.

•பாடலி, *s.* Toddy, inebriating drink, கள். 2. (*St.*) The trumpet-flower and tree, as பாடலம்.

பாடல், *s.* A poem, large or small, பாட்டு. 2. See பாடுதல், singing. (*c.*)

மூவாயிரம்பாடல். A poem of three thousand verses.

அகஸ்தியர்பாடல். Agastya's poetry.

•பாடவம், *s.* Cleverness; health. W. p. 522. PAT'AVA. 2. Animal excitement, joy, களிப்பு. 3. The deluge-fire, வடவாமுகாக்கினி. (*சது.*) See பாடபம்.

•பாடவன் — பாடவை, *s.* Gemini, of the Zodiac, மிதுனவிராசி. (*சது.*)

•பாடனம், s. Lecturing, teaching, reciting, போதித்தல். W. p. 522. PAT'HANA. 2. Singing in concert. See மதுரபாடனம்.

பாடன்மகடூ—பாடன்மகள், s. A female of the பாணர் caste. (சது.)

•பாடாணம், s. A stone, &c. See பாஷாணம்.

பாடாண்டிணை, s. A class of external objects of perception, புறப்பொருட்டிணையிலொன்று.

பாடாவறுதி—பாடாவிதி. See பாடு.

பாடி, s. A district, ஊர். 2. Village, சேரி. 3. City, town, நகரம். 4. Village in a jungle tract, முல்லைநிலத்தூர். 5. Country, நாடு. 6. A tune, ஓரிராகம். 7. Army, troops, சேனை. 8. Armor, coat of mail, கவசம். (சது.) 9. Encampment, பாசறை. 10. [in combin.] Various things. See பண்டம்பாடி. 11. [ex பாடு.] A songster, a warbler, &c., பாடுபவன். See கழுக்குப்பாடி. 12. (Beschi.) [among thieves.] One sent to spy a village for plundering, உளவாளி.

பாடிக்கதை, s. [prov.] Idle talk, வீண்பேச்சு.

பாடிசொல்ல, inf. To expose secrets.

பாடிபரதேசி, s. A wandering ballad-singer. 2 Wandering beggar.

பாடியோடுதல்-பாடியோட்டம், v. noun. [prov.] Play of prison-bars, ஓச்சிவிளையாட்டு.

பாடிவீடு, s. Soldier's quarters, when encamped against the foe, as பாசறை.

அங்குமிங்கும்பாடி, appel. n. He who first joins one party and then another secretly, in the time of contest.

•பாடிதம்—பாஷிதம், s. Speech, any thing spoken, declaration, பேச்சு. W. p. 619. B'HASHITA.

•பாடியம்—பாஷியம் — பாஷ்யம், s. Commentary, interpretation of verses, &c., உரை. W. p. 619. B'HASHYA.

•பாடிரம்—பாடீரம், s. A root, ஓர்கிழங்கு. 2. Sandal, சந்தனம். 3. Tin, தகரம். 4. A Cloud, முகில். 5. Bambu-rice, மூங்கிலரிசி. 6. Rheumatism, வாதம். W. p. 522. PAT'EERA.

•பாடிலம், s. Country, நாடு. (சது.)

•பாடினி, s. A female of the பாணர், or singing class; a songstress, பாடுவாள்; [ex பாடனம்.]

பாடு, s. Occurrence, event, circumstance, உண்டாகுதல். 2. Affliction, suffering, hardship, toil, drudgery, வருத்தம். 3. Experience, endurance, feeling, bearing, அநுபவிக்கை. 5. Ruin, waste, loss, injury, damage, disaster, detriment, அழிவு. 6. Work, labor, means of support, &c., வேலை. 7. Duty, obligation, accountability; a personal concern or affair, கடமை. 8. A capture, that which is caught or taken; a draught, of fishes, மீன்பிடிக்கை. 9. Nature, quality, attribute, property, disposition, temperament, குணம். 10. Greatness, eminence, superiority, பெருமை. 11. Place, location, situation, இடம். 12. Sign of the local ablative, ஏழாம்வேற்றுமையுருபு. 13. Side, பக்கம். 14. Sound, noise, tone, ஓசை. 15. [in astrology.] The seventh from the rising sign, உதயத்திற்கேழாமிடம். 16. [in astron.] The setting of a planet, the heliacal setting of a planet, அஸ்தமனம்; [ex படு, v.]—In some combinations it is doubled as பாட்டாளி, பாட்டிலே, &c.

அதிலேபாடில்லை. No trouble or no loss.

பாடுவந்தாற்றும்மாட்டேன். If damage come, I will not bear it.

இதுஉன்பாடுதான். This is your duty.

பாடெவ்வளவுதிரம். How much waste? (by melting, &c.)

அவரவர்பாட்டிலேபோகக்கடவர். Let each one go to his work.

ஒருபாடு. One side.

தன்பாடாய். By his own exertions.

இன்றைக்குமீன்பாடில்லை. To-day there is no fish.

பாடாக, inf. To suffer injury; to perish, கெட.

பாடாயடிக்க, inf. To beat severely.

பாடாயழிய, inf. To be seriously damaged, to be ruined.

பாடாய்முடிய, inf. To turn out disastrously.

பாடாய்விழ, inf. To have a dangerous fall. 2. To sustain a heavy loss from a fall—as of a valuable tree, a field of grain, &c.

பாடாவறுதி—பாடாவாரி, s. [prov.] A very heavy or severe blow, a loss; confinement to a couch from a severe injury, மிகுபாடு.

பாடாவிதி, s. Troublesomeness, distress, disaster, கெடுவிதி; [ex விதி, fate.] (Beschi.)

காரியம்பாடாவிதியாய்முடிந்தது. The thing ended unhappily.

பாடுகாட்டிவிழ, inf. To lean or fall on one side, through weakness.

பாடுகாயம்—பாடானகாயம், s. A mortal wound, as படுகாயம்.

பாடுசேதம், s. Loss, waste in measuring or melting metals, &c.

பாடுபட, inf. To suffer, to endure hardship, pain, trouble. 2. To take pains, to labor hard, to try, to endeavor.

பாடுபடவிதித்தாயோதெய்வமே. O, God! hast thou doomed me to suffer thus?

பாடுபடுத்த, inf. [causative.] To afflict, to put to pain; to torture. 2. To set to hard labor, to keep one hard at work.

பாடுபடுத்திக்கேட்க, inf. To question by torture.

பாடுபட்டுத்தேட, inf. To get by labor.

பாடுபட்டுப்பிழைக்க, inf. To live by hard labor.

பாடுபட்டுப்பெற, inf. To bring forth with great suffering. 2. To attain an object with great labor.

பாடுபட்டுழைக்க, inf. To earn by great industry, or pains.

பாடுபறப்பு, v. noun. One's cares, anxieties, labor, hardship or drudgery.

பாடுபாடாய்விழ, inf. To fall again and again, first on one side and then on the other.

பாடுபார்க்க, inf. To attend to one's business, labor, or drudgery.

பாடுவாசி, s. Allowance for the waste produced by rubbing or melting gold.

அடிப்பாடு, s. Custom, path, &c. See in its place.

ஆசைப்பாடு, s. Cupidity.

உறுதிப்பாடு — பெரும்பாடு. See in their places.

பாட்டாளி, s. A laborious man, neg. பாட்டாளியல்ல. 2. See பாட்டு.

பாட்டான், s. One capable of hard work. 2. [prov.] An idler, சோம்பன். 3. See பாட்டு.

பாட்டிலேபோக, inf. [with possessive pron.] To attend to one's own business. See தன்பாடு. 2. [in astron.] To set, as the moon, or other heavenly body.

பாட்டிலேவிழ, inf. To fall flat.

பாட்டுக்காணி — பாட்டுத்தரை—பாட்டுநிலம், s. [prov.] Waste land; sterile, stony ground. Compare செட்பாடு.

பாடு, கிறேன், பாடினேன், பாடுவேன், பாட, v. a. or n. To sing, to chant, to hymn; to warble as birds; to hum as bees or beetles, இசைபாட. 2. To make verses, to compose poetry, கவிபாட. 3. To sing verses from a book, வாசிக்க. 4. [fig. vul.] To abuse one, திட்ட. 5. [prov.] To sing in running at the play of prison-bars, பாடிபோட. (c.)

பாடிக்கறக்கிறமாட்டைப்பாடிக்கறக்கவேணும், ஆடிக்கறக்கிறமாட்டைஆடிக்கறக்கவேணும். A cow which requires singing or dancing, when milked, must be so dealt with; i. e. appropriate means to secure an end.

பாடிக்காட்ட, inf. To teach one to sing.

பாடிக்கொடுக்க, inf. To make a poem for another.

பாடிப்படிக்க, inf. To read and sing.

பாடிவைக்க, inf. To make a poem and give it to the world.

பாடுவன் — பாடுவான் — பாடுவோன், appel. n. [fem. பாடுவள், பாடுவாள்.] A singer.

பாடுவிச்சி, s. A songstress, as பாடுவாள்.

குரலெநெருக்கிப்பாட, inf. To chant with a compressed shrill tone.

குரல்விரித்துப்பாட, inf. To chant in a full tone.

பாடல் — பாடுதல், v. noun. Singing, chanting. See ஆடல்பாடல்.

பாடற்கிலக்கணம், s. Versification.

பாடுவிக்க, inf. [causative.] To teach to sing and chant, பாடப்பயிற்ற. 2. To make one sing for amusement, பாடச்செய்ய. 3. To get one to make verses or a poem, கவிபாடச்செய்ய.

பாடை, s. A bier, ஆசந்தி. (c.) (சது.)

பாடைகட்ட, inf. To construct a bier for a funeral.

பாடைகட்டுவாய். A bier will be made for you; a curse.

•பாடை, s. Language, as பாஷை.

•பாட்சா—பாத்ஷா, s. [also பாச்சா.] A Mohammedan officer, a Bashaw, தருக்கத்தலைவன்.

•பாட்சிகன், s. A bird-catcher, a fowler, பறவைவேட்டுவன்; [ex பட்சி.] W. p. 521. PAKSHIKA.

•பாட்டகம், s. [corrup. of ஸ்போடகம்.] Chicken-pox. (Old. Dic.)

•பாட்டகன், s. A singer, as பாடகன். (Old. Dic.)

•பாட்டப்பிரபாகரம்- பாட்டாப்பிரபாகரம், s. The religion of a sect who regard the Vedas as deity, வேதமேதெய்வமென்னுமதம்.

பாட்டம், s. A shower of rain, அச்சல் மழை. (c.) 2. (டிக்க.) Cakes, pastry, பல காரம். Compare பிட்டம். 3. [prov.] A turn or time in the play of கிட்டிப்புள்ளு. 5. A part of the கிட்டிப்புள்ளு play.

மழைபாட்டம்பாட்டமாய்ப்பெய்தது. It rained, in slight showers, successively.

*பாட்டம், s. One of the six exterior systems of religion as பாட்டாசாரியம்.

பாட்டன், s. A follower of the பாட்டாசாரியம் system.

பாட்டன், s. [voc. பாட்டா, hon. பாட்டனார், pl. பாட்டன்மார், பாட்டர்க்கள்.] A grand-father, முதாதை. 2. A grand-father's or grand-mother's brother, பாட்டன்முறையான வன். (c.) 3. An ancestor, grand-sire—Of பாட்டன் are அப்பாட்டன், பெரியபாட்டன், great-grand-father; முப்பாட்டன், grand-father's grand-father; சற்பாட்டன், father of முப்பாட்டன்.

பாட்டன்பூட்டன்காலத்திலே. In the time of our ancestors.

*பாட்டாசாரியம், s. The system founded by Battacharya. See சமயம்.

பாட்டாசாரியர், s. [pl.] Followers of the above system.

பாட்டாசாரியன், s. The founder of the system.

பாட்டி, s. [hon. பாட்டியார்.] A grand-mother, முதாய். 2. A grand-father's sister; grand-mother's sister. 3. A sow, a bitch, a she-jackal, and some other she-animals, ஒரசாதிவிலங்கின்பெண்பொது. 4. See பாட்டு.

பாட்டிமார், s. (Hind.) Small native coasting vessels on the Malabar coast.

*பாட்டியமி—பாட்டியம், s. The day next after a new or full moon. (c.)

பாட்டியல், s. A book on poetry, நூல். 2. That part of Tamil grammar which treats of poetry, செய்யுளிலக்கணம். 3. The name of three different modes of singing, களம், சமம், தேசிகம்; [ex பாட்டு.]

பாட்டில்—பாட்டலில், s. (Mahrat.) A kind of flat bracelet, worn by women or children, தட்டைக்காப்பு.

பாட்டு, v. noun. [used substantively.] Singing, chanting, பாடுதல். 2. A song, hymn, ode, poem, as sung or adapted to music, இசைப்பா. 3. A poetic verse or stanza, poetry, verse, செய்யுள். (சது.) 5. [in irony.] Abuse, வசைமொழி. 6. A word, a saying, சொல்; [ex பாடு, to sing.]

பாட்டாளி, s. A songster. 2. See பாடு.

பாட்டுக்காரன், s. A poet, the writer of the poem in question, இயற்றுகுந்தவன். 2. A singer, பாடுவோன். 3. The chorister in dramatic performances, இசைபாடுவோன்.

பாட்டுக்கேட்க, inf. To hear, or attend to the singing of a singer. 2. To be abused.

பாட்டுடைத்தலைவன் — பாட்டுநாயகன், s. The hero of a poem.

பாட்டுப்படிக்க, inf. As பாட்டுப்பாட.

பாட்டுப்பாட — பாட்டுச்சொல்ல, inf. To sing a song. 2. To make verses, to versify, &c.

பாட்டுப்போக்கு, v. noun. Poetic style or diction.

பாட்டுமுறையும்—பாட்டும்பயனும்-பாட்டும்பொருளும். The verse and its commentary.

பாட்டுவாளி, s. [prov.] A singer; a strolling singer, உடுக்கைதட்டிப்பாடுவோன்.

பாட்டி, s. A singing woman, பாடுவள்.

*பாட்டை, s. (Tel.) A road, or way, வழி. W. p. 748. VAT'A.

பாட்டைசாரி, s. A traveller, one stopping on a journey, வழிசெல்பவன்; [ex சரி, to sojourn.]

*பாட்பம்—பாஷ்பம், s. Tear, கண்ணீர். W. p. 604. BASHPA.

*பாணபத்திரன், s. A minstrel at the court of வரகுணபாண்டியன், of Madura.

*பாணம், s. Arrow, dart, அம்பு. W. p. 603. BAN'A. 2. Rocket, fireworks. See வாணம். 3. A species of குறிஞ்சி tree that yields sky colored flowers, Lawsonia spinosa. 4. (கை.) Silk, பட்டு.

பாணவேகசரம், s. The velocity of an arrow, சரகதி. W. p. 603. BAN'AGOSHARA.

பாணந்தொடுக்க, inf. To fix arrows in the bow. 2. To discharge arrows.

பாணந்தொடுத்தாற்போலே பேசுகிறான்...... He pours forth words as arrows.

*பாணர், s. Lute players, lutists, the caste, பாடுவோர். [from Sa. Van'a, a lute.] 2. Panegyrists attending a prince, to pronounce his titles, and sing verses in his praise, புகழ்வோர்; [from Sa. Pan'a, praise.]

பாணன், s. [fem. பாணச்சி, பாணத்தி, பாணிச்சி.] A tailor, தையற்காரன்.

பாறு, s. (for.) A kind of large bellied-pot, வயிறுபருத்தபானை. 2. An earthen pan, பருத்தசட்டி. 3. Large testicles, பருத்தபீசம். 4. [also பாணுத்தடி.] A strong fencing stick.

பாணுவயிறு — பாணுப்போலேவயிறு. A large paunch.

பாணுலி, s. [prov.] An unsuccessful fall in dice—four of the five dice, including a dotted one, being of a kind—oppos. to சோனுது, வீணாயம்; [ex பாழ், waste, et காறு.]—The change of ழ் in coalescence with ச, is irregular, but some examples of high authority are found.

பாணி, s. Toddy, கள். 2. Sweet juice, of certain fruits, பழரசம். 3. Thick sap or moisture of இருப்பை flowers, tobacco leaves, &c. 4. A chant with an accompaniment, சங்கீதம். 5. A song as sung, இசைப்பாட்டு. 6. Time, காலம். 7. Delay, procrastination, தாமதம். 9. A country, நாடு.

பாணிப்பிடிப்பு, v. noun. A sappy or juicy state, as in flowers, tobacco, leaves, &c.

பாணிப்பூ, s. Iluppy flowers in a sappy, or oily state.

*பாணி, s. Hand, arm, கை. 2. Groves around a town, or village—one of the four defences, ஊர்சூழ்சோலை. 3. Stores, provisions, பலபண்டம். W. p. 523. PAN'I. 4. Molasses, treacle, சருக்கரைக்குழம்பு. W. p. 596. P'HAN'I. 5. Word, declaration, sentence, speech, பேசு. [also வாணி.] W. p. 603. BAN'I. 6. Water, நீர். 7. A kind of dramatic entertainment with dancing, கூத்து.—Most of the compounds are of Jaffna.

பாணிகாய்ச்ச, inf. To make treacle by boiling sweet toddy, or by dissolving jaggery, or sugar, over the fire.

பாணிக்கிரகணம், s. Taking in hand, grasping, கைப்பற்றுகை. [not in use.] 2. Taking the bride's hand as a part of the marriage ceremony, கலியாணம்.

பாணிக்கிரகணம்பண்ண, inf. To take or join hands. 2. To marry.

பாணிப்பனாட்டு, s. Dried palmyra-jelly kept in molasses.

பாணிப்பதம், s. The proper consistence of பாணி. 2. A certain stage of boiling in medicinal oils.

பாணியாக, inf. To be dissolved, as sugar or jaggery.

பாணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To delay, தாமதிக்க. (Colloq.)

பாணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To consider, imagine, conceive, பாவிக்க. 2. To conjecture, to estimate, to form an opinion, to value, நிதானிக்க. (Colloq.)

கையாலேபாணிக்க, inf. To value, to estimate the weight, or value of a thing by weighing it in the hand.

மனதிலேபாணிக்க, inf. To form an opinion of.

பாணிப்பு, v. noun. Consideration, imagination, பாவிப்பு. 2. Guess, conjecture, estimate, opinion, valuation, நிதானிப்பு.

*பாணினி, s. A famous Sanscrit grammarian, சமஸ்கிருதஇலக்கணநூலாசிரியன். W. p. 253. PAN'INI.

பாணினியம்—பாணினீயம், s. A Sanscrit grammar by பாணினி, ஒர்வடமொழிஇலக்கணம்.

பாண், s. Singing, vocal music, as பண். 2. Toddy, கள். (சது.)

பாண்செய்ய, inf. To sing. (p.)

பாண்மகள், s. A singing woman of the பாணர் tribe, பாடினி.

பாண்மகன், s. A singer of the பாணர் tribe.

*பாண்டம், s. An earthen vessel, மட்கலம். 2. A vessel in general, a pot, cup, plate, &c., பாத்திரப்பொது. 3. (fig.) The body, உடம்பு. W. p. 616. B'HAN'DA.

உப்பிட்டபாண்டம், s. A salt-pot, as fit for nothing else. 2. A thing or body reduced, broken, or irrecoverable.

உப்பிருந்தபாண்டமும் உபாயமிருந்தநெஞ்சமும்தட்டுப்படாமற்றுடையும். A salt-pot and deceitful mind break, not by dashing against another, but of themselves.

*பாண்டரங்கம், s. Dancing of Siva, in his assemblies; or according to the mystic theology, the divine operations in creation, சிவன்கூத்து.

பாண்டரங்கன், s. Siva, as the dancer or actor in the universe, சிவன்.

*பாண்டரம், s. Whiteness, paleness, வெண்மை. W. p. 523. PAN'DARA.

பாண்டல், s. Staleness, rancidity, mustiness, rankness, fetidness, mouldiness, பழசபட்டது. (c.)

பாண்டலடித்தல், v. noun. Stinking; having a musty or rancid smell.

பாண்டலரிசி, s. Spoiled musty rice.

பாண்டல்நாற்றம், s. An offensive smell.

பாண்டல்நெய், s. Rancid ghee.

பாண்டற்கருவாடு, s. Stale and dried fish.

பாண்டவர். See பாண்டு.

•பாண்டவேயன், s. A descendant of Pandu, பாண்டுவமிசத்தான். W. p. 523. PAN'DAVEYA.

•பாண்டி, s. The ancient Madura kingdom, பாண்டிநாடு. 2. A tablet for a kind of play, பன்னிருகுழிப்பலகை. 3. A melody, ஒர்பண்.

பாண்டிமண்டலம்—பாண்டியம், s. The Pandu country; also பாண்டிவளநாடு.

பாண்டியன், s. Any king of Madura of the lunar dynasty, or any prince of that line.

பாண்டியாடுகை, v. noun. Playing the பாண்டி.

பாண்டிராசன், s. [also பாண்டியராசன்.] The king of Madura.

•பாண்டிகன், s. [also வைதாளிகன்.] A singer, one who chants early in the morning, to waken a god, or a great personage, from sleep, பள்ளியெழுச்சிபாடுவோன். W. p. 616. B'HAN'D'IKA.

•பாண்டித்தியம், s. Scholarship, learning, கல்வித்திறம். W. p. 523. PAN'DITYA.

•பாண்டியம். See பாண்டி.

பாண்டில், s. A circle, வட்டம். 2. A bowl, a shallow pot, cup, &c., கலம். 3. Cymbals, கைத்தாளம். 4. A carriage, cart, *a bandy*, வண்டி. 5. A bed-stead, கட்டில். 6. Bambu, மூங்கில். 7. Country, territory, நாடு. 8. A bull, எருது. 9. Taurus of the Zodiac, இடபராசி. (சது.)

•பாண்டில், s. A tree, வாகை, Mimosa. W. p. 611. B'HAND'ILA.

•பாண்டு, s. Whiteness, paleness, வெண்மை. 2. A kind of chronic jaundice, causing paleness and bloatedness of the body, ஒர்நோய். 3. A sovereign of ancient Delhi, the nominal father of the five Pandava princes, being a white man, பாண்டவர்தந்தை. W. p. 523. PAN'DU.

பாண்டவர், s. [pl.] The five Pandava princes, famous in the B'harata, பாண்டுபுத்திரர்; also பஞ்சபாண்டவர்.

பாண்டவர்முன்பிறந்தோன், appel. n. Karna as the elder brother of the Pandavas, by the same mother, கர்ணன். (சது.)

பாண்டுமைந்தர், s. [pl.] The Pandava princes, as reputed sons of பாண்டு.

பாண்டுரோகம்—பாண்டுவியாதி, s. The பாண்டு jaundice.

•பாண்டுரம், s. Whitness, paleness, வெண்மை. 2. Jaundice, ஒர்நோய். W. p. 524. PAN'DURA.

பாண்டுருவன், s. [prov.] A large, huge, monstrous person or thing, *spoken in dispraise*, பெரியவுருவுள்ளது.

பாண்டை — பாண்டைநாற்றம், s. A bad smell, as of rotten fish, &c., கெட்ட நாற்றம். [*For compounds see* பாண்டல்.] (c.)

பாண்டைநாறி, appel. n. A stinking woman; *in contempt*.

•பாதகம், s. [poet. பதகம்.] A grievous sin, a heinous crime, தீச்செயல். W. p. 524. PATAKA.—*Note*. For the *five* பாதகம், or heinous sins, see பஞ்சபாதகம். Another classification is *seven-fold*, as given in சதாசாரி, being apparently the venial sins of the Romanists; சித்தமுன்னாதி, or அகங்காரம், pride; 2. அருத்தலோபம், or உலோபம், avarice; 3. காமம், lust, lasciviousness; 4. வைரம்மியம் or பகை, hatred, enmity; 5. அசனப்பிரியம், போசனப்பிரியம், gluttony; 6. கோபம் or காய்தல், anger, malice; 7. அனுஷ்டானம் or சோம்பல், idleness, laziness.

பாதகத்துரோகி, s. A perfidious villain, an infamous wretch, கொடும்பாவி.

பாதகன், s. [plu. பாதகர், fem. பாதகத்தி, பாதகி.] A vile, desperate sinner, தரோகி. பாதகன்முகத்திலேவிழிக்கப்படாது. Look not on a wicked person.

பாதல், (Arab.) Afterwards, பிற்பாடு.

•பாதஞ்சலம் — பாதஞ்சலியம், s. [also பதஞ்சலியம்.] The Agama philosophy taught by Pathanjali, a sage. See சைவசித்தாந்தம், சமயம், பதஞ்சலி. W. p. 524. PATANJALA.

•பாதபம், s. A tree. See பாதவம்.

•பாதம், s. Foot; the leg of a person, animal, article of furniture, &c., கால். 2. Line of a stanza, பாட்டடி. 3. A quarter part, a fourth, கால்பங்கு. 4. Quadrant of a circle, ninety degrees, வட்டத்தின்காற்பங்கு. W. p. 525. PADA. 5. Foot of a tree, மரத்தடி. 6. Base of a mountain or hill, அடிவாரம். 7. The four states of bliss, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

பாதகடகம், s. An ornament for the foot of a female, பாடகம். W. p. 525. PADAKADAKA.

பாதகமலம், s. Lotus-like-feet of a deity, or great person.

பாதகாணிக்கை — பாததட்சணை, s. A present to a great personage, laid at his feet.

பாதகுறடு, s. Sandals. See குறடு.

பாதகுறட்டின்குமிழ், s. A knob by which the sandals are kept on.

பாதக்காப்பு, s. Slippers, clogs, Indian shoes, செருப்பு.

பாதசரம், s. A kind of foot ornament, for females. (c.)

பாதசன், s. A man of the fourth or Sudra tribe, as born from the feet of Brahma, சூத்திரன்; [ex சன், one born.]

பாதசாகை, s. A toe, கால்விரல்.

பாதசாபவியம், s. As பாததாடனம்.

பாதசாரம், s. Motion of the planets. See சாரம்.

பாதசாரி, s. A foot-man, a foot-soldier, காலாள். Compare பாதசாரி.

பாதசாலம், s. Foot ornaments in general, காலணிப்பொது. (சது.)

பாதசுத்தி, s. Cleaning or purifying the feet. See காலலம்பல்.

பாதசேவை, s. Service, duty or work, for a god, an idol, or a guru, (lit.) *worshipping at the feet*, அடித்தொண்டு. நேகுருவைபாதசேவைகிடைக்கவில்லை...... I have not lately had the privilege of worshipping at your feet.

பாதச்சாயை, s. The shadow under the foot, அடிநிழல். 2. See சாயை.

பாததட்சணை, s. See பாதகாணிக்கை.

பாததரிசனம், s. Interview with a great person, (lit.) sight of the feet, பதசேவை.

பாததாடனம்—பாதப்பிரகாரம், s. (St.) Kicking with the foot, உதை.

பாததாமரை—பாதாரவிந்தம், s. As பாதகமலம்.

பாததீட்சை, s. A high kind of தீட்சை, or species of illumination. See திருவடிதீட்சை.

பாததீர்த்தம் — பாதோதகம், s. Water in which the feet of an idol or guru have been washed. See உதகம்.

பாததூளி, s. Dust of the feet, *commonly* of a great person.

பாதத்திலேவிழ, inf. As பாதம்பணிய.

பாதபங்கயம் — பாதபதுமம் — பாதபத்மம்—பாதபற்பம், s. Lotus-feet of a holy, or great personage.

பாதபரிசம், s. Touching a superior's foot, திருவடிதீண்டுகை. 2. A kind of arsenic, சிறுக்கருபாஷாணம்.

பாதபீடம்—பாதபீடிகை, s. A footstool, as பாதாசனம்.

பாதபூசை, s. Worshipping with flowers, the feet of a Guru or other sacred person, as one of the rites of hospitality.

பாதப்பிரகாரம், s. As பாததாடனம்.

பாதப்பிரட்சாளனம், s. Washing the feet, காலலம்புகை. See பிரட்சாளனம்.

பாதமயக்கு, s. A verse capable of transposition, as அடிமயக்கு. (p.)

பாதமுத்தி, s. Kissing the feet of a great person. 2. As சாயுச்சியம்.

பாதமுத்திரை, s. Sandals, &c., in which there is the print of a Guru's or other sacred person's foot; left with a disciple, in token of protection; and to be worshipped.

பாதமூலம், s. The ball of the foot, குதிக்கால். W. p. 525. PADAMOOLA.

பாதம்பணிய, inf. To prostrate at one's feet.

பாதம்பாலிக்க, inf. To set the foot on the head of a prostrate worshipper, and bless him.

பாதரட்சணம்—பாதரட்சை—பாதரக்ஷை, s. Shoes, slippers, clogs, or sandals, (lit.) defence, or safe guard for the feet, செருப்பு, மிதியடி.

பாதவந்தனம், s. Homage, reverence, worship, at the feet of a great person.

பாதாக்கிரம், s. The tip of the foot, end of the great toe, காலுனி; [ex அக்கிரம், point.]

பாதாக்கிராந்தன், s. [pl. பாதாக்கிராந்தர்கள்.] A worshipper at the feet; an expectant, அடிவணங்குவோன்.

பாதாங்குட்டம், s. The great toe, காற்பெருவிரல்; [ex அங்குட்டம்.]

பாதாசனம், s. Footstool, பாதபீடிகை. 2. Sandals, பாதகுறடு.

பாதாதிகேசம், s. From foot to head. 2. s. A poem as கேசாதிபாதம். See கேசம்.

பாதாம்புயம்—பாதாரவிந்தம், s. Lotus feet as பாதபங்கயம்.

பாதார்த்தம், s. An eighth part, எட்டிலொன்று; [ex அர்த்தம், half.] An offering to a deity or sacred person, as பாதகாணிக்கை.

•பாதம், s. [in combin.] Falling, descending, prostration, வீழ்கை—as நிபாதம். 2. Happening, occurring, occurrence, சம்பவம்—as சேதபாதம், ruin occurring; உற்பாதம், an accidental occurrence.

•பாதரசம்—பாதரதம், s. Mercury or quick silver, இதள். (சது.)

•பாதராயணன், s. [Tam. and com. வாதராயணன், which see.] An epithet of Vyasa.

•பாதரோகணம், s. A tree, அரசமரம், Ficus religiosa, L. W. p. 525. PADAROHAN'A.

•பாதலம், s. [com. பாதாளம்.] The abyss, the infernal regions. (p.)

•பாதவம், s. [St. பாதபம்.] A tree in general, மரப்பொது. W. p. 525. PADAPA. 2. A garden, சோலை. 3. Hill, mountain, மலை. (சது.)

•பாதாக்கிரம் — பாதாங்குட்டம் — பாதாரீத்தம். See under பாதம்.

•பாதாளம், s. The infernal regions under the earth, the supposed abode of Nagas, கீழுலகம். 2. A deep hole, pit, chasm, gulf, an abyss, பிலம். 3. Any of the nether worlds, especially the lowest, கீழேழுலகத் தொன்று. 4. Hell, நரகம். 5. [in astron.] The fourth sign from that in which the sun is present. W. p. 524. PATALA.

பாதாளத்திற்கொண்டுபோய்ப்புதைத்துவிட்டான்....He has hid it in a very secret place.

பாதாளகங்கை, s. As பாதாளவாகினி.

பாதாளகிரகணம், s. An eclipse partly visible and partly invisible. 2. As சாளுக் கிரகணம். See under கிரகணம்.

பாதாளநிலயம் — பாதாளபூமி, s. The lower regions, the abyss, கீழுலகம்.

பாதாளப்பணிக்கன், s. A deep, profound person. See பணிக்கன்.

பாதாளமூலம் — பாதாளமூலி, s. A variety of the cyperus grass; (lit.) whose root descends to the abyss, ஒர்புல்; the சீந்தில் creeper. 2. A kind of white ant, ஒர்கறையான்.

பாதாளலோகம், s. Any of the nether worlds. See உலகம். 2. The lowest of the nether worlds.

பாதாளவஞ்சனம், s. A kind of magic, by which things deep in the earth, are discovered; [ex அஞ்சனம்.]

பாதாளவயிரவன், s. Bhairava of the abyss, in reference to whom rice is boiled and sacrifice offered, in digging wells, and discovering hidden treasure, under ground.

பாதாளவழி, s. Subteraneous passage to the abyss.

பாதாளவாகினி, s. The Ganges of the abyss.

பாதாளவாசிகள், s. [pl.] Inhabitants of the nether worlds.

பாதாளவினையன், s. [also வினையனந்த பாதாளம்.] A deep scheming crafty man, மிகுசூதன்.

கிடுகிடுபாதாளம், s. Very deep, மிகு ஆழம்.

பாதி, s. Half, moiety, middle, அரை. 2. Part, proportion, share, பங்கு. (சது.)

பாதியாயிற்று. The work is half done.

முற்பாதி, s. Former half, first half.

பிற்பாதி, s. Latter half, last end.

படப்பாதி, s. Joined cabinet-work.

பாதிசெய்ய, inf. To halve.

பாதிச்சாமம், s. Midnight as அர்த்தராத் திரி.

பாதிப்பேச்சு, s. Broken language. 2. The midst of a dispute.

பாதிமதி, s. Half moon, அர்த்தசந்திரன்.

பாதியிரா—பாதியிராத்திரி, s. As பாதிச் சாமம்.

பாதியிலேவிட்டுவிட, inf. To leave off in the midst; leave half done or unfinished.

பாதிவழி, s. Midway.

பாதிக்க, inf. [only in poetry.] To halve, to divide in halves, சரிபாதிசெய்ய.

பாதிட, inf. To apportion, to distribute, பங்கிட. 2. To narrow, to contract, நெருக்க. 3. To preserve, பாதுகாக்க.

பாதீடு, v. noun. Securing, keeping carefully, பாதுகாக்கை. 2. Division, sharing, பங்கிடுகை. 3. Compressing, நெருக் குகை.

•பாதித்தியம், s. Apostasy, as பதிதம்.

பாதிரி, s. The trumpet-flower-tree, as பாடலம், Bignonia chelonoides, L. 2. Bambu, மூங்கில். (சது.)

பாதிரிவேர், s. The root of the பாதிரி tree, in infusion, making a cooling drink for fevers.

பாதிரி, s. [for. pl. பாதிரிமார்.] Priest, European Missionary.

•பாதிவிரத்தியம், s. Matronly chastity, as பதிவிரதைத்தனம்.

பாது, s. Preservation, protection, custody, காவல். 2. Dividing, sharing, பங்கிடுகை. 3. Compressing, நெருக்குகை.

பாதுகாக்க, inf. [v. noun. பாதுகாப்பு.] To protect, to defend, to guard, to preserve, காப்பாற்ற. To take care of, to cherish, to foster, பராமரிக்க. 3. To help, to assist, உதவிசெய்ய.

பாதுகாவல், v. noun. Protection, guard, காவல். 2. Helping, aiding, defence, உதவி. 3. (Old Dic.) Watch of a district, ஊர்க்காவல்.

பாதுகாவலன் — காவலாளி, s. A protector. 2. Watchman of a district.

•பாதுகம் — பாதுகை, s. Sandals, wooden slippers, defence for the foot, பாத குறடு. W. p. 526. PADAKA.

பாதுகாகாரன், s. A shoe-maker, தோல் வினைஞன்.

பாதுகாசகஸ்திரம், s. A poem in praise of a god's sandals, ஒர்நூல்.

பாதுகாசித்தி, s. The power of passing at will through the sky to any distant place, by putting on a pair of magical sandals, அந்தரத்தில்மிதியடிமேல்நடத்தல்.

பாதுகைக்குமிழ், s. The knob of wooden sandals.

•பாதூனசந்திரன், s. [in astron.] Nodal distance of the moon.

•பாதேயம், s. Boiled rice or other provisions, put up for a journey, கட்டுச்சோறு; [ex பாதை.] W. p. 525. PAT'HAYA. (சது.)

•பாதை, s. A beaten way, a foot-path, அடிப்பாடு. 2. Way, road, வழி. 3. Method, manner, way, mode, முறை. W. p. 499. PAT'HIN. 4. A flat bottomed boat, மிதவை. 5. A navigating vessel in general, மரக்கலம். 6. Affliction, as உபாதை. See வாதை.

ஒருபாதையிலேகாரியத்தைத்தீர்க்கவேண்டும். (We) must settle the business in some way or other.

•பாதோதகம். See பாததீர்த்தம்.

•பாத்தம், s. Colloquial dialect of the Sanscrit, &c., as பாகதம். See பிராகிருதம்.

பாத்தல்—பாப்பு, v. noun. [def. v. see பாத்த.] Dividing, distributing, sharing, apportioning, பங்கிடல். 2. Giving, கொடுத்தல்.

பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின். He who fears to do wrong and gives to mendicants.

பாத்தி, s. Division, share, part, portion, பங்கு. 2. Compartment, area, a garden-bed, salt-pan, &c., சிறுபுலம். [Tel. పాతి.] 3. Any small cultivated spot or patch, சிறுசெய். 4. House, dwelling, abode, வீடு. (சது.) 5. A bed of buried palmyra-stones, பனங்கிழங்குப்பாத்தி. Compare பத்தி, and பகுதி.

பாத்திகட்ட — பாத்திகோல, inf. To bank up or make garden-beds, salt-pans, &c.

பாத்திபோட, inf. To make a bed of palmyra stones.

கீரைப்பாத்தி, s. A bed of Amaranthus tristis.

கீரைப்பாத்திச்சேலை, s. A variegated cloth. (R.)

•பாத்தியம், s. Water for bathing the foot of an idol, or great person, கால்கழுவக் கொடுக்குநீர். W. p. 526. PADYA. 2. Bathing the feet of the idol, or of an holy person. See சோடசஉபசாரம்; [ex பாதம்.] 3. Bail, security, பிணை. 4. Part, share, portion, பங்கு. 5. Connexion, affinity, relation, agreement, சம்பந்தம். 5. [Tel. బాధ్యము.] Claim, right of possession, உரிமை.

பாத்தியஞ்சொல்ல, inf. To pledge one's self, to become bail. (Old Dic.)

பாத்தியஸ்தன்—பாத்தியன், s. A sharer, an heir, சுதந்தரமுடையான். 2. A bail, one who gives security, பிணையாளி.

பாத்தியப்பட, inf. [appel. n. பாத்தியப் பட்டவன்.] To be bound, to be under obligation.

பாத்தியா, s. [among Musselmen.] An annual funeral rite for a deceased parent &c., தலுக்கையுத்தரகிரியை.

பாத்தியாகொடுக்க, inf. To perform that rite.

•பாத்திரபதம் — பாத்திரம், s. The month of September, புரட்டாசிமாதம். W. p. 617. B'HADRAPADA. B'HADRA.

•பாத்திரம், s. A vessel in general, a cup, pot, jar, plate, கொள்கலம். 2. A mendicant's vessel for alms, இரப்போர்கலம். 3. An eating vessel, உண்கலம். 4. (fig.) Fitness, worthiness, capacity, competency, merit, qualification, propriety, தகுதி. See சோகரவபாத்திரம். 5. A worthy or qualified person, தகுதியுள்ளவன். W. p. 525. PATTRA.

பாத்திரசுத்தி, s. Cleanness of vessels.

பாத்திரச்சுரை, s. A kind of gourd, of which the shell is used as a vessel. See சுரை.

பாத்திரப்பிரவேசம், s. The entrance of the characters represented in a play, &c.

பாத்திரமறிந்துகொடுக்க, inf. To give according to desert.

பாத்திரமறிய, inf. To know another's worthiness.

பாத்திரமறிந்துபிச்சையிடு. Give alms to the deserving.

பாத்திரமானவன்—பாத்திரவாளி — பாத்திரவான், *appel. n.* A fit, competent, worthy person.

பாத்திரமுங்கையுமாய்த்திரிய, *inf.* To go a begging with a mendicant's vessel—*said of a rich man reduced to poverty.*

பாத்திராபாத்திரம், *s.* Worthiness, and unworthiness; [*ex* அபாத்திரம்.]

இந்தவேலைக்கவன்பாத்திரமல்ல. He is not fit for this work.

•பாத்திரீரம், *s.* An oblation, an offering, காணிக்கை. W. p. 525. PATREERA.

•பாத்திரை, *s.* An earthen or other pot, used in begging, இரப்போர்கலம். (*Beschi.*)

பாத்தில், *s.* House, residence, வீடு. (சது.)

பாத்து, [*Ger. of a def. verb used only in the past tense.*] Dividing.

பாத்தேன். I divided.

•பாத்து, *s.* Boiled rice, சோறு. [*Hind. usage.*] 2. Rice gruel, congy. கஞ்சி; [*from Sa. B'hakta.* W. p. 610.] 3. Division, share, portion, part, பங்கு. 4. Half, moiety, middle, பாதி. (சது.) 5. [*in cant numbers.*] Four, நான்கு. See பயில்.

பாத்துப்புலு, *s.* Forty, நாற்பது.

•பாந்தம், *s.* Order, regularity, system, propriety, ஒழுங்கு; [*from Sa. Pânkta, linear.* W. p. 520.] 2. (*p.*) Termination of words in ப, பகரவீறு; [*ex* அந்தம்.]

பாந்தமாய்ப்பேச, *inf.* To speak submissively in order to gain an object.

•பாந்தவம்—பாந்தவியம், *s.* Affinity, relationship, பந்தத்துவம். W. p. 603. BAND'HAVA.

பாந்தள், *s.* A snake, பாம்பு. 2. A mountain-snake, பெரும்பாம்பு. (சது.)

•பாந்தன், *s.* A passenger, traveller, வழிச்செல்வோர். W. p. 527. PANT'HA.

•பாந்து, *s.* [*corrup. of Sa. Prantara, the hollow of a tree.*] Corner, cavity, hollow in a well, &c., a deep hole, வளை. Compare பொந்து.

பாந்துக்கிணறு, *s.* A well with cavities in the sides.

பாந்துவிழ, *inf.* To occur as a cavity or cavern.

பாந்து, கிறேன், பாந்தினேன், வேன், பாந்த, *v. n.* To skulk, to hide, to slink away, பதுங்க.

பாந்தல், *v. noun.* Skulking, stooping to hide one's self.

பாந்தை, *s.* [*prov.*] As பாந்து.

•பாபத்தி — பாபர்த்தி, *s.* Hunting, fishing, the chase, வேட்டை. W. p. 527. PAPARDD'HI.

பாபத்து, *s.* (*Arab.*) An article, an item. (*Govt. usage.*)

•பாபம், *s.* [*com.* பாவம்.] Sin, crime, wickedness, vice, தீமை. 2. Vileness, demerit, accumulated stock of demerit from former births, தீவினை. W. p. 527. PAPA. —*For the compounds see* பாவம்.

பாபக்கிரகம், *s.* [*in astrol.*] Any unfavorable or inauspicious planet—as Saturn, Mars, Râhu, or Kethu. See சுபக்கிரகம்.

பாபசமனம், *s.* Removing sin, பாவப்பரிகாரம்.

பாபி, *s.* A sinner. See பாவி.

•பாபிஷ்டன், *s.* [*fem.* பாபிஷ்டை.] A wretch, a wicked person, துரோகி; [*ex* பாபம்.]

பாபு, *s.* (*Tel.*) A title equivalent to Esquire.

பாபுவார், (*Arab.*) Item by item, by division, பிரிவாக.

பாபுவாரிக்கணக்கு, *s.* An account prepared item by item.

பாப்பாச்சி, *s.* [*for.*] Mussulmen's shoes, slippers, sandals in general; sometimes small shoes, for children, தொட்டுச்சோல். (*c.*)

பாப்பான், *s.* [*com. for* பார்ப்பான், *fem.* பாப்பாத்தி.] A brahman.

பாப்பாரநாகம், *s.* A brahman-cobra. See பறைநாகம்.

பாப்பான்பூண்டு, *s.* A plant. Hedyotis herbacea.

பாப்பு, *s.* The Brahman race, *also* பார்ப்பு. 2. [*for.*] The Pope. 3. See பா, *v.*

பாப்புக்குமூப்பில்லை. With Brahmans seniority is nothing; i. e. the official performances of old or young has the same merit. 2. [*R. C. usage.*] The Pope has no earthly superior.

பாப்புசு — பாப்பூசு, *s.* (*Hind.*) As பாப்பாச்சி.

பாப்புரி, *s.* A moat or ditch around a fort, as பாம்புரி. (*p.*)

•பாமம், *s.* Anger, கோபம். 2. Light, lustre, பிரபை. W. p. 617. B'HAMA. 3. Itching, தினவு. W. p. 527. PAMA. 4. Extension, பரப்பு.

•பாமரம், *s.* Ignorance, stupidity, doltishness, idiotism, அறிவின்மை. 2. Wickedness, baseness, vileness, இழிமை. W. p. 527. PAMARA.

பாமரவைத்தியன், *s.* An inexperienced physician, an empiric, a quack, அநுபவமில்லாதவைத்தியன்.

பாமரன், *s.* An ignorant, stupid person, an idiot, அறிவிலான். 2. A vile, low, base person, இழிமகன்.

•பாமன், *s.* Sun, சூரியன். 2. Cousin, or brother-in-law, மைத்துனன். W. p. 617. B'HAMA.

பாமாலை. See பா.

பாம்பன், *s.* A place, Paumban.

பாம்பு, *s.* A snake, a serpent, நாகம். 2. [*in combin.*] A belly worm; an earth worm, நாக்கப்பூச்சி. 3. The ninth lunar asterism, ஆயிலியம். 4. [*Govt. usage.*] Plaited grass, to protect the banks of a river, புல்பின்னல்.—*Note.* There are many different kinds of snake—as இல்லிப்பாம்பு, or கடற்பாம்பு, a sea-snake; கரும்பாம்பு, and செம்பாம்பு, Rahu and Kethu, which cause eclipses; இருதலைப்பாம்பு, a two-headed snake, amphisbœna; (*R.*) சிறுபாம்பு, a small venomous snake; சிலைப்பாம்பு, a snake whose bite causes relaxation; மலைப்பாம்பு, or தாராமுக்கன்பாம்பு, a large mountain-snake, also the boa constrictor; and the following கண்குத்திப்பாம்பு, கீரிப்பாம்பு, சாரைப்பாம்பு, கருட்டைப்பாம்பு, செவிப்பாம்பு, நாகரிப்பாம்பு, நாகப்பாம்பு, தண்ணீர்ப்பாம்பு, பச்சைப்பாம்பு, புடையன்பாம்பு, மண்டலிப்பாம்பு, மண்ணுணிப்பாம்பு, வழலைப்பாம்பு, விரியன்பாம்பு, which see in their places.

பாம்பரணை, *s.* A venomous kind of lizard. See அரணை.

பாம்பாட்ட, *inf.* To make a snake dance, especially the cobra. 2. (*fig.*) To trouble, to give annoyance.

பாம்பாட்டம், *s.* A serpentine, wavy, meandering, zigzag course or motion.

பாம்பாட்டி—பாம்புப்பணிக்கன், *appel. n.* A snake-dancer, கௌசிகன். [*Commonly of the* குறவர் *caste.*]

பாம்பாட்டிச்சித்தர், *s.* An author of the சித்தர் class.

பாம்புகடி, *s.* Bite of a snake.

பாம்புகண்டசித்தன், *s.* A bear, கரடி.

பாம்புகொல்லி, *v. noun.* A plant, ஓர்பூடு.

பாம்புக்கல், *s.* A stone said to extract, if duly applied, the venom from a poisonous bite. See பாஷாணக்கல்.

பாம்புக்குட்டி, *s.* A young snake. See குட்டி.

பாம்புக்குட்டிக்குப்பால்வார்த்து வளர்த்தாற்போலவிருந்து. It is like nourishing a young serpent with milk; said of a benefit rewarded by evil.

பாம்புக்குத்தச்சன், *s.* White ants, கறையான்.

பாம்புச்சட்டை, *s.* A snake's slough. See சட்டை.

பாம்புதின்னி, *appel. n.* A kind of poisonous herb, the leaves of which are used with other ingredients to extract thorns—also called, முள்ளுடைமி.

பாம்புபிடிக்க, *inf.* To catch snakes.

பாம்புபிடித்துக்கட்ட, *inf.* To twist long grass for the protection of the bank of a river during a flood.

பாம்புபிணைதல், *v. noun.* Adhering as snakes in copulation.

பாம்புப்புற்று, *s.* A snake's hole, *commonly* an old white ant's nest.

பாம்புப்பெட்டி, *s.* A basket for carrying snakes.

பாம்புமுட்டை, *s.* Snake's egg.

பாம்பும்படமுந்தானம்பண்ண, *inf.* To make gifts, to religious mendicants, in the form of a snake with a spread neck, at an eclipse, happening on the person's birth day, or at other critical periods.

பாம்புமொச்சை, *s.* An herb, ஓர்பூடு, Dolichos falcatus. (*R.*)

பாம்புவாய்வைத்தல், *v. noun.* Biting of a snake.

பாம்புவிரல், *s.* The middle finger, நடுவிரல்.

பாம்போடுவடலி, *s.* [*prov.*] A young palmyra tree, with long stalks, இளம்பனை.

பாம்புரி, *s.* A moat, a ditch round a fort (as the skin surrounds the snake), அகழி. (சது.) 2. As பாம்புச்சட்டை.

•பாயசம், *s.* Rice boiled in milk, பாற்சோறு; [*ex* பயசு.] W. p. 527. PAYASA. 2. A kind of shrub, பாற்சோற்றிச்செடி, Ruellia.

பாயல், *s.* A bed, or convenience for sleeping, மக்கட்படுக்கை. (சது.)

•பாயிரம், *s.* Preface, introduction, preamble, prologue, முகவுரை. 2. Synopsis, compend, syllabus, பொழிப்புரை. (வீரசோ.) 3. [*fig.*] Origin, history, account, வரலாறு. Preface is of two kinds.—I. பொதுப்பாயிரம்,

a general preface, of which there are five particulars: அறநிறன், the properties and characteristics of classical writing; 2. தலைவோன்றிறன், the character of the teacher, and his ability and aptitude to teach; 3. தலைத்திறன், the mode of teaching, system of imparting education; 4. கொள்வோன்றிறன், the qualifications of the student; 5. கோடற்றிறன், the method of pursuing his studies. II. சிறப்புப்பாயிரம், a preface relating only to the book to which it is prefixed; in which are eleven particulars—ஆக்கியோன்பெயர், the name of the author; 2. வழி, the origin of the work; 3. எல்லை, the country wherein it is used; 4. நூற்பெயர், the name of the book; 5. யாப்பு, its merit, and the position it holds in the list of works; 6. நுதலியபொருள், the subjects treated; 7. கேட்போர், students fit to study it; 8. பயன், advantages to the learner; 9. காலம், the time when it was written; 10. களம், the assembly who sanctioned it; 11. காரணம், the motive which led to its being published.

செறுநர்தம்பாயிரங்கூறி. Enemies, boasting of their origin.

•பாயு—பாயுரு, s. Anus, fundament, குதம். W. p. 628. PAYU.

பாய், s. A mat, படுக்கும்பாய். 2. The sail of a vessel, கப்பற்பாய். (c.) 3. Spreading, extending, விரிகை.—Of பாய் are புற்பாய், a grass mat; தோற்பாய், the skins of some animals used for sleeping on; கடுறைப்பாய், a canvass sail of a vessel.

பசிக்குக்கறிவேண்டாம், தூக்கத்துக்குப்பாய்வேண்டாம். A hungry man will not be particular about curry, if he can get cooked rice; and a sleepy man will not be particular about his mat.

பாயிலேகிடக்க, inf. To lie on a mat. 2. To be bed-ridden.

பாயிழுக்க — பாயெடுக்க—பாய்தூக்க-பாய்வலிக்க, inf. To hoist sail. 2. To unfurl the sails.

பாயிறக்க—பாய்தணிக்க, inf. To take in, or strike sail.

பாய்க்கோரை, s. A kind of reed-grass, suitable for mats.

பாய்சுருட்ட, inf. To roll up a mat.

பாய்ச்சுருட்டு, v. noun. A mat rolled up, a roll of mats.

பாய்மரம், s. The mast of a vessel.

பாய்மரக்கூம்பு, s. Knob or conical top of a mast.

பாய்மரவங்கு, s. An orifice in the rib of a dhoney through which the mast passes.

பாய்மரவிருட்சம், s. Fir tree.

பாய்மாற, inf. To shift sail, to tack ship.

பாய்விரிக்க, inf. To spread sail. 2. To spread a mat.

பாய், கிறேன், ந்தேன், வேன், பாய. To spring, to leap, as grass-hoppers; to bound, to jump, to gallop, to prance, to pitch, to plunge, to flounder, குதிக்க. 2. To move suddenly, to spring—as the needle attracted by the loadstone, தாவ. 3. To flow, to issue or gush out, as blood, &c., to stream, to rush down—as mountain streams; to ooze out, in drops, to flow gently, as milk or sap, சிமுதலியபாய. 4. To settle or fasten on—as the sight, the mind, the imagination, ஊன்ற. 5. To glide along, to beam forth, as light, சிதற. 6. To sally forth, to shoot forward, to jut out, புறப்பட. 7. To fly, to dart, to flit across, to plunge into, to penetrate—as a missile-weapon, a nail, or thorn, உருவ. 8. To flow and spread as water, darkness, light, &c., to extend, or diffuse itself, பரவ. 9. (fig.) To migrate, to elope, ஓட. 10. To butt, to spring at, to pounce on, to attack, முட்ட. (c.)

தோட்டத்துக்குத்தண்ணீர்பாய்ந்தது. The garden is watered.

பாய்ந்துபிடிக்க, inf. To spring up and catch. 2. To be drawn and adhere—as the needle to the magnet. 3. To light on, to grasp, as the mind.

பாய்ந்தோட, inf. To flow abroad, as water in irrigation. 2. To elope, to migrate.

பாய்ந்துவிழ, inf. To fall upon, as a tiger or a serpent. 2. To attack with abuse, harsh language; to accost roughly.

பாய்ந்தேற, inf. To spring and mount a horse or carriage; to spring up and climb a tree; to jump on, and cling to, as a child. 2. To fly and penetrate, as an arrow.

பாய்மா, s. A leaping animal, as a horse, குதிரை. 2. A tiger, &c., புலி. (சது.)

பாய்க்காரி, s. (Hind.) A stranger or temporary tenant, வந்தேறுக்குடி.

பாய்ச்சல், v. noun. [improp. பாச்சல், used substantively.] Bounding, galloping, leaping, prancing, plunging, பாய்தல். 2. Jump, leap, spring, start, gambol, prance, குதிப்பு. 3. A current, stream, torrent, நீரோட்டம். 4. An issue, a discharge, a gush, as of pus, tears, blood, சொரிகை. 5. Over-flowing of a river, பெருகுகை. 6. Butting, முட்டுகை. 7. (fig.) Disobedience, தள்ளுகை. 8. Gorging, உருவுகை. 9. [prov.] Rude, uncivil treatment, வெவ்வெப்பு.

பாய்ச்சலிலேபோக, inf. To gallop as a horse, &c.

பாய்ச்சல்காட்ட, inf. To cause a dog, or a butting goat to spring, leap, or butt at one's self; or to set them on each other. 2. (fig.) To tantalize, ஏய்க்க.

பாய்ச்சல்விட — பாய்ச்சலில்விட, inf. To gallop, to ride in a gallop.

பாய்ச்சி, s. Dice, சூதாடுகருவி. See பாச்சி. 2. [in combin.] A kind of wooden shovel. See கரம்பாச்சி.

பாய்ச்சிகை-பாய்ச்சிக்கை, s. Dice, சூதாடுகருவி. See பாச்சிகை.

சூதுபாய்ச்சிக்கை—சொக்கட்டான்பாய்ச்சிகை, s. A pair of dice. (Old Dic.)

பாய்ச்சு, s. A thin, rough kind of lath, used in roofing huts, also for hedging, வரிச்சல்.

பாய்ச்சுக்கட்ட, inf. To tie on laths.

பாய்ச்சு, கிறேன், பாய்ச்சினேன், வேன், பாய்ச்ச, v. a. To put in, thrust into, stick in, plunge into, குத்த. 2. To infuse, inject, introduce—as poison into weapons or into bites, புகுத்த. 3. To lead or conduct water, to irrigate, நீர்பாய்ச்ச.—The compounds in common use are அங்குசம்பாய்ச்ச, தண்ணீர்பாய்ச்ச, மார்க்கம்பாய்ச்ச, &c., which see. (c.)

பாய்ச்சலக்கை, s. Exchange of the pestle at every stroke, when two use the same.

பாய்ச்சவலை, s. A fishing net let down perpendicularly, and then drawn to shore.

தாறுபாய்ச்ச—தாறுபாய்ச்சிக்கட்ட, inf. To dress, by carrying the inner corner of the cloth between the thighs and fastening it behind: (R.) சேலைபின்பாய்ச்சிக்கட்ட.

படுகுழிபாய்ச்ச, inf. To make a pitfall.

பாய்ச்சை, s. A cricket, தத்துப்பூச்சி. See பாச்சை. (Old Dic.)

பாய்த்து, v. [poet. form of பாய்ச்ச.] To thrust in, &c.

பாய்த்து, v. noun. Passing over, கடப்பு. 2. Leaping, jumping, bounding, as தவளைபாய்த்து. (p.)

பாய்மானி, s. (Pers.) Destruction of land by a flood, வெள்ளச்சேதம்.

பாய்விரி, s. The பசிரி vegetable, purslane, Portulaca quadrifolia. (சது.)

•பாரகஸ்பத்தியம், s. One of the eighteen law-books, as பிரகஸ்பதி. See தரும நூல்.

பாரகம், s. A curtain, திரைச்சீலை. 2. The earth, பூமி. See பார். (சது.)

•பாரகம், s. Crossing, going over, கடக்கை. W. p 528. PARAGA.

பாரகர், s. Persons learned, versed in. See வேதபாரகர்; (lit.) able to conduct one across a river, i. e., from the world to bliss, &c., கரைகண்டோர்.

•பாரங்கதன், s. One who is versed in a science, கல்விகரைகண்டவன்; [ex பாரம், shore.]

•பாரசவன், s. Offspring of a Brahman by a Sudra wife, பிராமணனுக்குச்சூத்திரப்பெண் பெற்றபிள்ளை. W. p. 528. PARASAVA.

•பாரசிகை, s. A hawk, falcon, kite, பருந்து. (சது.)

•பாரசீகம், s. Persia, பாரிஷ்தேசம். W. p. 528. PARASEEKA.

•பாரணம்—பாரணை, s. Eating, taking food, a dignified form of expression, உண்கை. 2. Eating or drinking at the close of a fast; sometimes also before, உபவாசமிருக்கதன்கை. W. p. 528. PARAN'A.

பாரணம்பண்ண, inf. To eat, said respectfully of a great or sacred person. 2. To take food after a fast.

•பாரதம், s. The B'harata or great sacred epic poem, sometimes called the fifth Veda. ஐந்தாம்வேதம். W. p. 617. B'HARATA. 2. The B'harata region of India. See பரதகண்டம், பரதம். 3. Quicksilver, பாதரசம். W. p. 520. PARATA. (சது.)

பாரதப்போராய்முடிகிறது. Like the war of the B'harata; i. e. a great conflict.

•பாரதர், s. The descendants of king B'harata, the son of Dushyanta, the Pandavas and Kuravas whose exploits are related in the B'harata, பரதன்குலத்தோர்.

•பாரதாரிகன், s. Adulterer, விபசாரன்; [ex பர et தாரம்.] W. p. 528. PARADARIKA.

•பாரதி, s. The goddess of speech, Sarasvati, சரஸ்வதி. W. p. 617. B'HARATI. 2. A sailing vessel, தோணி. (சு.)

பாரதிகொழுநன், s. Brahma, as husband of பாரதி.

பாரதிதீபம், s. The name of a Negundu, or poetic lexicon, நிகண்டு.

•பாரத்துவாசம், s. A sky-lark, வானம்பாடி. 2. A quail, காடை. W. p. 617. B'HARADVAJA.

பாரத்துவாசன் — பாரத்துவாசி, s. A Rishi, B'haradvaja, said to have been nursed by a lark. (Wils.) 2. A name of துரோணாசாரி, preceptor of the Kurus. See பரத்துவாசன்.

•பாரபட்சம், s. Partiality, preference, bias; a leaning unreasonably or unfairly to one side or party; respect of persons, பட்சபாதம்; [ex பர, strange et பட்சம்.]

பாரபட்சமானவன். A partial, or unfair person.

பாரபட்சம்பண்ண, inf. To act with partiality.

•பாரபத்தியம், s. [Tel. పారుపత్యము. vul. பாருபத்தியம்.] An inspection or oversight of the produce of fields, stewardship, மேல்விசாரணை. (Old Dic.) 2. Judicial cognizance, அதிகாரம். See பருபத்தியம்.

பாரபத்தியக்காரன், s. An overseer, a bailiff, a collector of village revenue, அதிகாரி. 2. A controller. 3. [prov.] An உடையார், or tithing officer.

பாரபத்தியம்பண்ண, inf. To survey the produce of a field.

•பாரமுகார்க்கியம், s. Oblations presented to the five faces of Siva, சிவனைம்முகப்பூசை.

•பாரமேச்சுரம், s. One of the twenty-eight Agamas of the Saivas. See சிவாகமம்.

•பாரம், s. A weight of five-hundred pounds, being twenty-eight துலாம், or twenty maunds. According to continental usage a Candy. 2. Weight, ponderosity, heaviness, gravity, கனம். 3. Burden, load, pressure, சுமை. W. p. 617. B'HARA. 4. Accountability, responsibility, obligation, duty, weight of care, உத்தரவாதம். 5. Burden, oppressiveness, வருத்தம். 6. Importance, heinousness, கொடுமை. 7. Heaviness of head, dulness, or lethargy, from a cold, fever, &c., தலைப்பாரம். 8. Charge, trust, பொறுப்பு. 9. [prov.] Commitment, surrender to authority, ஒப்புவிக்கை. 10. (சு.) Earth, world, பூமி. 11. Saddle, சேணம். 12. Mail, coat of mail, கவசம். 13. (St.) Bank, border, கரை. 14. End, extremity, முடிவு.

பாரங்காட்ட, inf. To feel heavy, as a load, charge, responsibility. 2. To manifest heaviness, to incline to sink from weight.

பாரச்சுமை, s. A heavy load, great responsibility.

பாரஞ்சுமக்க, inf. To carry a load. 2. To bear responsibility.

பாரஞ்சுமத்த, inf. To devolve a duty, obligation or charge, upon one.

பாரதூரம், s. That which is important or momentous—as a weighty business, or profound thought, மிகப்பெரிது. 2. That which is distant, வெகுதூரத்தது.

பாரதூரமறிய, inf. To know the excellence or importance of a thing.

பாரதூரமறியாதவன், appel. n. One who acts without forethought.

பாரதூரமானகாரியம், s. [prov. பாரப்பட்டகாரியம்.] A serious affair or offence. 2. Business on a large scale.

பாரதூரம்பார்த்தவன், appel. n. He who foresees, or provides for beforehand.

பாரத்தொந்தரை, s. A very weighty and troublesome business.

பாரந்தாங்க, inf. To bear a weight, sustain a responsibility, &c.

பாரந்தீர, inf. To be relieved of a burden, charge or obligation.

பாரந்தீர்க்க, inf. To discharge a heavy duty. 2. To relieve one of a heavy responsibility.

பாரந்தோன்ற, inf. To be felt a burden. See தோன்று.

பாரப்பட, inf. [prov.] To become burdensome or large—as a debt, a family, &c., பாரமாக. 2. To be heavily laden, கனர. 3. To be committed for trial, விசாரணைக்குவைக்கப்பட.

பாரப்படுத்த, inf. To make much of a thing, to magnify, to exaggerate, பாரமாக்க. 2. [prov.] To deliver to court, to commit for trial, to surrender to justice, விசாரணைக்குவைக்க.

பாரப்பழி, s. A great offence, cause of great blame, a heavy accusation.

பாரப்புரளி, s. [prov.] A downright lie, vile conspiracy, great mischief.

பாரமிருத்த — பாரமுறைக்க, inf. To press upon as a heavy burden.

பாரமிறக்க, inf. To unburden, to unload, to unlade. 2. To discharge weighty duties. 3. To throw off, or divest one's self of cares and responsibilities.

பாரமும்பழியும், s. Responsibility and blame.

பாரமேற, inf. To rise or increase—as a weight or a load. 2. To increase as duty, responsibility, or expenses.

பாரமேற்ற, inf. To load, to lade. 2. To place a weight on a thing in order to compress it. 3. To devolve duty, care, or responsibility on another.

பாரம்போட, inf. To put a weight on olas, tobacco, &c.

பாரவான், s. A great, excellent man.

உன்மேற்பாரம். It rests on you.

எனக்குக்குடும்பம்பாரவிலங்காயிருக்கிறது. My family is a heavy chain upon me.

•பாரம்பரியம்—பாரம்பரை, s. Tradition, ஐதிகம். 2. Continual, or hereditary order, unbroken succession. See பரம்பரை.

பாரம்பரியமானகுரு. A Guru by regular descent.

பாரம்பரியசுதந்தரம். Rights, usages, &c., handed down from age to age.

பாரம்பரையாயாளுதல். Reigning by right of succession.

•பாராகம், s. One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம். (சு.)

•பாராசரி—பாராசரியன், s. Vyasa the compiler of the Vedas, as the son of பராசரன்.

•பாராசரியம், s. One of the thirty-two systems of architecture. See சிற்பநூல். 2. One of the eighteen law-books—as பராசரம். See தருமநூல்.

பாராசரியசற்பிக்கன். One who walks according to பாராசரியம்.

பாராசாரி, s. (Arab.) A large horse.

பாராட்டு, கிறேன், பாராட்டினேன், வேன், பாராட்ட, v. a. To celebrate, to show forth, to make much of, விசேஷிக்க. 2. To applaud, to commend, to eulogize, புகழ. 3. To expatiate on, to hold up to view, to dwell on, விரித்துரைக்க. 4. To caress, to fondle, to entertain with fondness, உபசரிக்க. 5. To magnify, to exaggerate, to boast, சிறப்பிக்க. 6. To be particular about a work, a writing, &c., to be too long about a thing, to delay, காலதாமதஞ்செய்ய. 7. To talk of a subject merely to please, இனிமையாய்ப்பேச. 8. To make formal professions, உரிமைபாராட்ட. (c.)

பாராட்டிக்கேட்க, inf. To listen to a poem, a story, &c., and praise it.

பாராட்டிப்பேச, inf. To commend, to extol, to speak highly of.

பாராட்டுந்தாய், s. A nurse to divert a child, one of the five kinds of nurses, ஐவகைத்தாயிலொருத்தி.

பாராட்டு, v. noun. Applause, praise, commendation, புகழ்ச்சி. 2. Caressing, entertaining one with great fondness, அன்பாதரவு. 3. Expatiating, descanting, dwelling on, விரித்துரைக்கை. 4. Celebration, கொண்டாட்டம். 5. Magnifying, அடம்பரம். 6. Pleasantry, amusing, or interesting talk, சல்லாபம்.

பாராட்டுக்காரன், s. A fop, a finical or showy person. 2. An exaggerator.

பாராட்டுப்பேச, inf. [prov.] To praise, to applaud.

மேன்மைபாராட்ட, inf. To boast, to speak of one's greatness.

•பாராயணம், s. Recitation of the Veda, according to rule, morning, and evening, and on other special occasions; with the performance of puja, நியமவாசித்தல். W. p. 529. PARAYAN'A.

பாராயணம்பண்ண, inf. To recite the Veda, one of the duties of the Brahman.

வேதபாராயணம்பண்ணினான். He has well studied the Vedas.

பாராயணர், s. [pl.] Reciters of the Veda, brahmans, பார்ப்பார். 2. (சு.) Persons who adhere to a course with an express object in view, நியமமாய்ச்செய்வோர்.

•பாராவதம், s. A dove, or pigeon in general, புறப்பொது. W. p. 529. PARAVATA. 2. (சு.) The black dove, கரும்புறா.

•பாராவலயம் — பாராவளையம், s. A curved club, வளைதடி; [ex வலயம், curvature.]

•பாராவாரம், s. Sea, ocean, கடல். W. p. 529. PARAVARA. 2. (சு.) Sea-shore, banks of a river, கடற்கரை. See வாரம்.

•பாரி, s. A lawful wife, மனைவி. See பாரியை. 2. Earth, world, பூமி. 3. Bedstead, கட்டில். 4. Fine cloth, நல்லாடை. 5. One of the lowest or the third class of kings famed for liberality, கடையெழுவள்ளலிலொருவன். (சு.) 6. [Hind.] A heavy man, animal, or tree, பருத்தது. 7. (fig.) A man of consequence, weight, importance, good disposition, &c., பெரியோர். 8. Night-watch, இராக்காவல். 9. An animal, மிருகம்.

பாரிசமுசாரம், s. A large family.

பாரிபோக — பாரிவர, inf. To go the rounds, to patrol. 2. (R.) To run away.

பாரியாளன், s. A stout or robust man. 2. A wife, மனையாள்.

பாரியோடுதல், v. noun. Running swiftly.

பாரிவேட்டை, s. The chase, hunting.

பாரிகத்து-பாரீகத்து, s. (Arab.) A general release, an acquittal, விடுதலைப்பத்திரம்.

பாரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be thick, bulky, huge, wide, பருக்க. 2. To be heavy; to feel heavy—as a weight, a burden; to become heavy, பாரமாக. 3. To feel heavy as the body or head from a cold, &c., உடம்புபாரிக்க. 4. To become grave, momentous, &c., அதிகரிக்க. 5. To fall on one as an accusation, to devolve on, குற்றஞ்சுமர. 6. (p.) To arise, to appear, to come into being, தோற்ற. 7. v. a. To make, to form, to construct, create, constitute, உருவாக்க. 8. To cause to appear, to produce, to bring to view, உண்டாக்க. 9. To spread, to lay open, as goods in a bazaar, &c. பரப்ப.

தலைபாரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. My head is heavy, from cold, &c.

பாரித்தபயிர், s. Strong, thriving grain.

பாரித்தமரம், s. A large tree, a tree that thrives well.

பாரித்தவன், appel. n. A heavy, stout man.

பாரிப்பு, v. noun. Heaviness, weight, gravity, பாரம். 2. Graveness, seriousness, aggravation, அதிகரிப்பு. 3. Bulkiness, largeness, hugeness, பருமன். 4. Heaviness of the system, morbid heaviness, உடற்பாரிப்பு.

•பாரிசம், s. [St. பார்ஸ்வம்.] Side, பக்கம். 2. Side of the body, the whole half of a person or animal, உடற்பக்கம். W. p 530. PARSVA. 3. Quarter or region, திசை. 4. Party, பட்சம். (c.)

அந்தப்பாரிசமாய்ப்போ. Go by that side.

இது உன்பாரிசம். This belongs to you. (Beschi.)

அந்தஊர்எந்தப்பாரிசம். In what direction is the village?

பாரிசகிரகணம், s. A partial eclipse. See கிரகணம்.

பாரிசநோய், s. Pain in the side, pleurisy.

பாரிசம்வீழ, inf. [prov.] To become palsied. 2. [fig.] To die—as a benefactor.

பாரிசவாதம்—பாரிசவாயு, s. Palsy of one side.

•பாரிசாதம், s. One of the five evergreens of Swerga. See ஐந்தரு. 2. The coral tree, பவளமல்லிகை, Nyctanthes. W. p. 529. PARIJATA.

பாரிசாதபுஷ்பம், s. Flowers of பாரிசாதம்.

•பாரிசேடம், s. [in logic.] One of the modes of reasoning, or of discovering truth, by exception, or implication—as மூவிருக்க இருவரன்றெனில் ஒழிந்த ஒருவனுமெனல். See ஒழிவு.

பாரிசேடப்பிரமாணம், s. Law of deduction by exception.

பாரிசேடவனுமானம், s. Deduction or inference by exception.

•பாரிஷதன், s. A spectator, பார்க்கிறவன். W. p. 529. PARISHADA. 2. (R.) A warder.

பாரிடம், s. Bhuta, a goblin, a fiend, a demon, பூதம். 2. Earth, பூமி. See பார். (சது.)

பாரியாள். See பாரி.

•பாரியை, s. [com. பாரி.] A wife, மனைவி. W. p. 618. B'HARYA.

பாரீகத்து. See பாரிகத்து.

பாரை, s. A crowbar. See கடப்பாரை. (சது.) 2. A tool for cutting grass. See செதுக்குப்பாரை. (Tel. [Telugu].) 3. Flat fish of several varieties, ஒர்மீன், Scomber aculeatus.—Note. Of the பாரை fish are, ஓட்டாம்பாரை, கட்டாம்பாரை, கருங்கண்ணிப்பாரை, கசசம்பாரை, செங்கண்ணிப்பாரை, which see in their places. There is also a thick skinned fish, called தோற்பாரை.

கடப்பாரையைவிழுங்கிப்போட்டுச் சுக்குக்கஷாயங்குடித்தாற்போமா? If you have swallowed an iron crow-bar, will it be removed by drinking ginger tea? i. e. will a great evil be easily removed?

பாரைக்கருவாடு, s. Dried பாரை fish.

பாரைக்கோல், s. An iron bar.

•பார், s. Earth, world, பூமி. 2. Earth, soil, ground, நிலம். 3. Land, country, தேசம். 4. Stratum, layer, bed, அடுக்கு. 5. Rock, rocky strata, shelves of rock at sea, பாறை. 6. Floor of a carriage, or car, வண்டிப்பார். 7. A bank, border, கரை. See பாரம். 8. The fourth lunar asterism, உரோகிணிநாள். 9. [prov.] Time, point of time, trip, bout, முறை.

அந்தப்பார்தொட்டுப்பார்த்தேன். I have been looking for it ever since that time.

ஒருபார்வந்துவிட்டுப்போ. Come once.

பாரின்பம், s. Earthly enjoyment. (p.)

பாரோலை, s. [prov.] Palmyra leaves upon which palmyra fruits are kept. See ஓலை.

பார்க்கட்ட, inf. To put up ridges, or cause-ways for dry cultivation.

பார்ச்சட்டம், s. The frame of a carriage bottom.

பார்மிசையோன், appel. n. Buddha, as leader of his sect, புத்தன். (சது.)

பார், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To see, to look at, to view, to notice, காண. 2. To look or search for, to seek, தேட. 3. To esteem, to consider of value, மதிக்க. 4. To examine, to inspect, to survey, to search into, to scrutinize—as a lapidary, surveyor, &c., ஆராய. 5. To see to, to regard, take heed of, take care for, beware, கவனிக்க. 6. To look after, take care of, to manage, to superintend, விசாரிக்க. 7. To peruse, to look through, to revise, பார்வையிட. 8. To provide, to cater, to purvey, பராமரிக்க. 9. [in combin.] To intend, to design, as ஓடப்பார்க்கிறான், he seeks to escape; also to try, to attempt, as செய்யப்பார்க்கிறான், he endeavors to do it; and to purpose as போகப்பார்க்கிறான், he purposes to go; or to expect, as வரப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான், he expects to come. (c.) 10. (சது.) To worship, வணங்க.

பார்த்தகண்ணும்பூத்துப்பகலுமிராவாயிற்று. The longing eyes fail, and the day is turned into night [by waiting in vain].

அதைச்செய்யாதேபார். See you do it not.

பணத்தைப்பாராமல். Not regarding expense.

இதைப்பாராமல்போனேன். I did not observe it.

பார்க்க. As பார்க்கினும்.

பார்க்கப்பட, inf. To be examined or looked at.

பார்க்கினும், [subjunctive v. with உம்.] Even in seeing; a colloquial form expressing the comparative degree—as இதைப்பார்க்க அதுநல்லது or இதைப்பார்க்கினும் அதுநல்லது, that is better than this.

பார்த்தார்சிரிப்பு, v. noun. A laughing stock of beholders.

பார்த்து. [gerund.] Having seen. 2. For, for the sake of. See பார், v.

பார்த்துநடக்க, inf. To walk cautiously.

பார்த்துவிட, inf. To be lenient, forbearing.

பார்த்தல்—பார்ப்பு, v. noun. [poetic பார்வை.] Seeing, looking, beholding, superintending, managing, worshipping, &c. (சது.)

•பார்க்கவன், s. Venus, or the regent of that planet, as son of பிருகு, சுக்கிரன். 2. A name of பரசுராமன். W. p. 618. B'HARGAVA.

பார்க்கவம், s. One of the eighteen Upa-puranas, as made by பார்க்கவன், Venus. See உபபுராணம்.

பார்க்கவி, s. Lukshmi, இலக்குமி. (சது.) 2. Parvati, பார்வதி.

பார்சி—பாரிஷ், s. (for.) Persia. See பாரசீகம்.

•பார்த்தன், s. A name of Arjuna, one of the five Panduvas, as born of பிருதை, அருச்சுனன். 2. A title of king சார்த்தவீரியன்.

•பார்த்திவம், s. [Sometimes பார்த்திபம்.] Earth, world, பூமி; [ex பிருதுவி, the elements.] W. p. 530. PART'HIVA.

பார்த்திவன், s. A king, அரசன். (சது.)

•பார்த்திபவருஷம், s. The nineteenth year of the Hindu cycle.

•பார்ப்பதி, s. Parvati, the goddess, as mountain-born, பார்வதி. See பருப்பதி.

பார்ப்பதிகொழுநன், s. Siva, as husband of Parvati.

பார்ப்பான், s. [com. பாப்பான், fem. பார்ப்பாத்தி.] A brahman, பிராமணன்—In combination, பார்ப்பன. See பார்ப்பார்.

பார்ப்பனச்சேரி, s. A brahman village.

பார்ப்பனத்தி—பார்ப்பனி—பார்ப்பினி, s. A female of the brahman caste.

பார்ப்பனமாக்கள், s. Brahmans, பார்ப்பார்.

பார்ப்பாறுதொழில், s. The six occupations of brahmans. See தொழில்.

பார்ப்பு, s. The young of animals, living on trees, as the ape, &c., கோட்டிவ்வாழ்விலங்கின்பிள்ளை. 2. Young of frogs, toads, lizards, and others of this tribe. தவழ்சாதிப்பிள்ளை. 3. Young of the feathered and flying races, பறவைக்குஞ்சு. 5. Young of deer, a fawn, மான்கன்று. (சது.) 6. See பாப்பு and பார்.

•பார்வணம், s. One of the twenty-one sacrifices, யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

பார்வல், s. The young of several creatures, as பார்ப்பு. (சுக்தம்.)

•பார்வதி, s. Parvati. W. p. 530. PARVATEE; [ex பருவதம்.]

பார்வதிகொழுநன், s. As பார்ப்பதிகொழுநன். (சது.)

பார்வை, *v. noun.* [*used substantively.*] Sight, vision, glance, look, காட்சி. 2. (*p.*) The eye, கண். 3. Appearance, view, aspect, தோற்றம். 4. That which is attractive, interesting, neat in appearance, கொற்றி. 5. Inspection for the purpose of estimating, மதிப்பு. 6. Magic, the look of an enchanter, to effect cures or to mesmerize; to exercise enchantment, குணிமயக்கு. 7. Review, revision, examination, சோதனை. 8. Supervision, superintendence, oversight, management, மேல்விசாரிப்பு. 9. Close attention, observation, watch, notice, கூர்மை. 10. A decoy, an animal used as a decoy, பார்வைவிலங்கு. (*c.*)

பார்வைக்கழகு. Beautiful to the sight.

பார்வைபாரது. A good looking thing.

பார்வைமங்கல். The sight growing dim.

பார்வைக்காரன், *s.* An enchanter for effecting cures, &c. 2. A person selected by a sorcerer to find out hidden treasure. *For particulars see* அஞ்சனம், *and* அஞ்சனத்திரம். 3. An estimator, inspector, supervisor, overseer, surveyor.

பார்வைக்குணம், *s.* A disease said to be caused by magic.

பார்வைசெல்ல—பார்வைசெலுத்த, *inf.* To look, to lift up the eyes, to examine. 2. To glance ahead, when reading.

பார்வைத்தகடு, *s.* An ornamented metal plate about the key hole of a chest, door, &c. (*c.*)

பார்வைத்தாழ்ச்சி, *s.* Neglect, want of care, அசட்டை. 2. Blindness, குருடு.

பார்வைபார்க்க—பார்வையிட, *inf.* To see, to examine, காண. 2. To estimate, மதிக்க. 3. To look intently as an enchanter, to practise magic, குணியம்வைக்க.

பார்வைபார்க்கஅறிந்தவன், *appel. n.* As பார்வைக்காரன், 1, 2.

பார்வைவளம், *s.* Out side, or best side of a cloth, &c—oppos. to குருட்டுவளம். See குருட்டுப்பக்கம்.

•பாலகன்—பாலன், *s.* [*pl.* பாலகர், பாலர்.] An infant, குழந்தை. 2. A youth, a lad, a boy under five or seven, or according to some, sixteen years, பையல். W. p. 603. BALAKA. 3. A protector, a guardian, காப்போன். W. p. 531. PALAKA.

உலகபாலகன்-உலகபாலன், *s.* A king, அரசன்.

திக்குபாலகன், *s.* One of the eight guardians of the cardinal points.

துவாரபாலகன், *s.* A door-keeper, a porter, வாயில்காப்போன். See துவாரம்.

•பாலம், *s.* A bridge, pier, jetty, projecting wharf, embankment, ஆற்றுப்பாலம். [*loc.* வாராவதி.] W. p 531. PALI. 2. Earth, world, பூமி. 3. Branch of a tree, மரக்கொம்பு. (*சது.*)

•பாலம், *s.* The forehead, நெற்றி. W. p. 618. B'HALA. 2. Any metal bar, as பாளம்.

பாலலோசனன், *appel. n.* Siva, who has an eye in his forehead, சிவன்.

•பாலரசம், *s.* [*St.* பாலாசம்.] Gold color, பொன்னிறம். (*சது.*)

•பாலவம், *s.* The Tiger constellation. See காணம்.

•பாலனம், *s.* Protection, preservation, defence, பாதுகாப்பு. W. p. 513. PALANA.

பாலனன், *s.* Protector, defender, guard, காப்போன். See பரிபாலனன்.

•பாலர், *s.* Herdsmen, shepherds, இடையர். 2. Children. See பாலகன். (*சது.*)

•பாலன், *s.* A babe; a boy. See பாலகன். W. p. 603. BALA. 2. One of the common places in versification. (*R.*) 3. A protector, as பாலகன்.

பாலசூரியன், *s.* The rising or newly risen sun, இளஞ்சூரியன்.

பாலத்தாபனம் — பாலஸ்தாபனம், *s.* Offering *puja* to a water-pot, in place of the idol, when a temple is building, or under repair.

பாலமணி, *s.* Shell-beads.

பாலமணிக்கோவை, *s.* A string of shell-beads put on children as an amulet.

பாலரீதி, *s.* A childish way or manner.

பாலலீலை, *s.* Children's play, குழந்தைவிளையாட்டு; [*ex* லீலை.]

•பாளி, *s.* The sacred language of the Buddhists, தேவபாஷை. 2. The banyan tree, ஆல். 3. The fermented sap of a palm tree, கள்.

•பாளிகை, *s.* The sharp edge of a cutting instrument, ஆயுதக்கூர்மை. W. p. 531. PALIKA. 2. The handle of a sword, படைவாளின்பிடி. 3. Any thing round, &c., a circle, வட்டம். 4. Pots with earth, in which seeds are sprouting, placed before a new married couple, as an auspicious sight, முளைப்பாலிகை. 5. Lips, உதடு. (*சது.*) 6. A young damsel, பெண்.

பாலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To keep, to preserve; to maintain, பரிபாலிக்க. 2. To give, ஈய.

நியாயம்பாலிக்க, *inf.* To administer justice.

•பாலியம், *s.* [*also* வாலியம்.] Youth, juvenility, இளமை. 2. Infancy, childhood, இளம்பருவம். W. p. 604. PALYA.

பாலியன், *s.* [*also* வாலியன், வாலியள்.] A lad, a boy, பையல். 2. A male infant, ஆண்குழந்தை.

•பாலுகம், *s.* Camphor, கர்ப்பூரம். (*சது.*) W. p. 604. BALUKA.

பாலை, *s.* The iron-wood tree, Mimusops hexandrus, தருமம். 2. Arid, desert tracts, one of the five species of land. See திணை. 3. [*in love poetry.*] Temporary separation of lovers. See திணை. 4. A kind of poem. See பிரபந்தம். 5. Sea, ocean, கடல். 6. The fifth lunar asterism, மிருகசீரிடம். 7. The seventh lunar asterism, புனர்பூசம். 8. Air, tune, melody, in music. See under இசை. 9. [*in combin.*] A class of plants. 10. As பாலைக்குவி—*Note.* The principal பாலை plants, and trees, are கூரிப்பாலை, a plant, Periploca esculenta; 2. ஏழிலைப்பாலை, ஏழிலம்பாலை, a tree, Echites scholaris, *of which the Tamil and Sanscrit names are derived, from its having seven leaves around the stem;* 3. கக்கரப்பாலை, a tree, Gelonium bifarium; 4. குடைப்பாலை—கொடிப்பாலை—கறிப்பாலை, a creeping plant, Asclepias volubilis; 5. வெட்பாலை, a plant, Nerium antidysentericum; also ஆடுதின்னாப்பாலை, திருகாமப்பாலை, கிலப்பாலை, பூப்பாலை, விழுப்பாலை, which see in their places. —The seven classes of airs are: செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, which see.

பாலைக்கருப்பொருள், *s.* Men, beasts, things, &c., the adjuncts of arid tracts. They are. 1. பாலைத்தெய்வம், the goddess, Durga, துர்க்கை. 2. பாலைக்குடிகள், inhabitants, the வேடர், or hunter caste; 3. பாலைத்தலைவன், the chief, as காளை; 4. பாலைகிலத்தூர், the village, as குறும்பு; 5. பாலைநீர், well-water; 6. பாலைப்பண், the melody, as பஞ்சரம்; 7. பாலைப்பறை, a small drum as துடி; 8. பாலைப்புள், the birds, as the dove, புறா; kite, பருந்து; and eagle, கழுகு; 9. பாலைப்பூ, the flowers, as of பூளை, பாலை, and கள்ளி plants; 10. பாலைமரம், the trees as குரா, and மரா; 11. பாலைநிலமாக்கள் தொழில், occupation of the inhabitants—mostly plundering, கொள்ளையாடல்; 12. பாலைமாக்களுணவு, the food, plunder—on which they principally subsist; 13. பாலைவிலங்கு, the animals, a wild dog that chases tigers; 14. பாலையாழ், a lute of desert tracts.

பாலைக்காடு, *s.* Paulghat district.

பாலைக்காட்டுச்சோனை, *s.* An incessant rain, of four months in Paulghat. See சோனை.

பாலைக்கிழத்தி, *s.* Durga, துர்க்கை.

பாலைக்குருவி, *s.* A species of bird.

பாலைநிலம்—பாலைவனம், *s.* A barren soil as பாலை, 2.

பாலைப்பழம், *s.* The fruit of the பாலை tree.

பாலைப்பாணி, *s.* Sweet juice of the பாலை fruit.

•பாலை, *s.* A child. See வாலை.

பால், *s.* Milk, பசுவின்பால்முதலியன. 2. Milky juice in plants, trees and fruits—as the cocoa-nut, மரமுதலியவற்றின்பால். 3. Lymph, matter, fluid in pustules, &c., அம்மைப்பால். 4. (*சது.*) Whiteness, வெண்மை. [*a contraction of Sa. Palana,* milk of a cow recently calved.]—*Note.* In combination the final ல் is changed by rule to ற், sometimes to ன்.

பாலுக்குங்காவல்பூனைக்குந்தோழன். A guard to the milk, but a friend to the cat.

பாலும்வெள்ளைமோருமவெள்ளை. Milk is white, whey is white—spoken of persons or things apparently similar, but really very different.

பால்வார்த்துமுழுகுவான். He will bathe, putting milk on his head (in token of his joy at your death, &c.).

பாலடை, *s.* A shell for a milk-ladle, பாலடைச்சங்கு. [*loc.*] 2. A shrub, பாலடைச்செடி, Hallia sororia.

பாலடைய, *inf.* As பால்கொள்ள.

பாலவரை, *s.* A whitish species of pulse. See அவரை.

பாலாடை—பாலேடு, *s.* Cream of milk.

பாலாறு, *s.* The river Palar.

பாலிறங்குதல் — பால்வடிதல், *v. noun.* Pustule becoming dry. 2. The flowing down of milk.

பாலுண்ணி, *s.* A kind of wart. See உண்ணி.

பாலுமறுகுந்தப்பித்தோய, *inf.* [*prov.*] To bathe after putting milk and sacrificial grass on the head—as a bride and bridegroom before marriage, to obtain progeny.

பாலும்பழமும்கொடுக்க, *inf.* To give milk and plantains as done by a bride and bridegroom to each other, after the marriage ceremony. (*c.*)

பாலுறட்டி, s. [prov.] A kind of pastry, made with cocoa-nut milk.

பாலூட்ட, inf. To suckle a child.

பாலொளிக்க, inf. [prov.] To keep back milk as a cow for its calf.

பால்கட்ட—பால்வைக்க, inf. To innoculate, to vaccinate.

பால்குடிக்க, inf. To suck milk as a babe. 2. To take milk.

பால்குடிக்கிறகுழந்தை. A child at the breast.

பால்குடிமறந்தபிள்ளை. A weaned child.

பாலனும்பால்குடியான். Even the suckling ceases to suck—a phrase expressive of fear from oppression.

பால்கொள்ள, inf. To form a milky consistence, as in young kernels, or pustules.

பால்சுரக்குதல், v. noun. The forming of milk in the breast or udder.

பால்சொரிதல், v. noun. Flowing out of milk. See சொரி, v.

பால்தெளித்தல், v. noun. A funeral ceremony. See பாற்றெளி.

பால்தோய்தல். The curdling of milk, by itself.

பால்நண்டு, s. The white crab. See நண்டு.

பால்நரம்பு—பானரம்பு, s. Blue veins as they appear in a young mother who is suckling a child.

பால்பாய்தல், v. noun. [prov.] Exuding of milky juice from a tapped or wounded tree.

பால்பிடிக்க, inf. As பால்கொள்ள.

பால்பிடிபதம், s. The stage of grain when the newly formed kernels are of a milky consistency.

பால்பிழிய, inf. To press out cocoa-nut milk.

பால்பெயர்தல், inf. The forming of milk in the breast or udder.

பால்பொழிய, inf. To give milk freely, as cows, &c. 2. (fig.) To be prosperous.

பால்மடி, s. An udder teeming with milk.

பால்மணம், s. Smell of milk. 2. Smell of rice gruel at a proper stage for taking it from the fire. 3. Milky smell of a sucking child's breath.

பால்மரம், s. Any tree with a milky sap.

பால்மறக்க, inf. To wean.

பால்மறுத்துப்போகுதல், v. noun. [improp. பால்மறந்துபோகுதல்.] Cow ceasing to give milk.

பால்மீன், s. The milk-fish, Clupea cyperinoides.

பால்முடங்கி, appel. n. A kind of medicinal plant.

பால்முட்டான், s. A kind of fish.

பால்மோடிக்கா, s. A plant, Panicled bendweed. Convolvulus arvensis, L.

பால்வடி, s. [prov.] A kind of basket used as a cullender for straining milk.

பால்வீதிமண்டலம், s. [in astron.] The galaxy or milky way.

பால்வெடிபதம், s. A stage in the growth of corn, when, if pressed, milk gushes out.

பால்வெள்ளி, s. Pure silver.

பால்வைக்க, inf. As பால்கட்ட.

பாற்கடல், s. The sea of milk. See கடல்.

பாற்கடற்பிறந்தாள், appel. n. Lukshmi, as born in பாற்கடல், இலக்குமி.

பாற்கடற்றுயில்வோன், appel. n. Vishnu as sleeping in the sea of milk, விஷ்ணு.

பாற்கட்டுப்பயிர், s. Grain in the milk. See பயிர்.

பாற்கலயம், s. A small pot for milking.

பாற்கவடி, s. Chowries, very white small shells used in Bengal for money, வெள்ளைப்பலகறை.

பாற்காய், s. Unripe fruits which abound in milky juice, பால்பற்றியகாய்.

பாற்காரன், s. A milk-man.

பாற்காரி, s. A woman who sells milk. 2. A wet nurse.

பாற்காவடி, s. Milk carried with ceremony under a canopy to be presented to an idol. This is commonly done at the Palney festivals. See காவடி.

பாற்குழந்தை, s. A sucking child.

பாற்குழம்பு, s. Milk, thickened from being well boiled.

பாற்கெண்டை, s. A fish, as பால்மீன்.

பாற்கொவ்வை, s. A species of கொவ்வை, with white flower.

பாற்சண்டு, s. Sediment of milk adhering to a vessel by boiling in it from day to day. 2. See சண்டு.

பாற்சுறா, s. A whitish kind of சுறா fish.

பாற்சொறி, s. Scabbiness from want of milk.

பாற்சொட்டை, s. [prov.] Desire after milk as an infant.

பாற்சோறு, s. Boiled rice and milk.

பாற்பல், s. Milk-teeth, white teeth.

பாற்பள்ளயம், s. Offerings of milk, and cooling fruits, in time of disease, to the afflicting goddess. See பள்ளயம்.

பாற்பாக்கியம், s. The happiness of having cows and milk.

பாற்பீர்க்கு, s. A whitish kind of gourd. See பீர்க்கு.

பாற்பொங்கல், v. noun. Boiling rice in milk, as a religious ceremony.

பாற்றுத்தம், s. White vitriol, sulphate of zinc. See துத்தம்.

பாற்றெளி, v. noun. A funeral ceremony in which milk is poured upon the bones of the deceased.

பாற்றேங்காய், s. A large kind of cocoa-nut yielding delicious milk.

பால், s. Side, region, quarter, point of compass, பக்கம். 2. Part, portion, share, பங்கு—as பாலது. 3. Half, moiety, middle, பாதி. 4. [in gram.] Any of the five divisions of number and gender. See பால், ௫. 5. Place, location, situation, இடம். 6. A sign of the ablative of place, ஏழனுருபு. 7. Nature, quality, property. குணம். 8. Right, title, propriety, உரிமை. (சது.) 9. Fate, destiny; fruit of actions, good or bad. ஊழ். 10. Duty, obligation, கடமை, as ஏகற்பாலன், let him go; ஒழியற்பாலது, it should be omitted, or excepted. 11. Modes of dressing ladies' hair. See பால், ௫. (p.)

எங்கள்பால். To us.

எப்பாலும். Everywhere.

அது பெரும்பாலும் வழக்கம். It is generally used.

பால், ௫. The five numbers, and genders, are, ஆண்பால், masculine singular; 2. பெண்பால், feminine singular; 3. பலர்பால், masculine or feminine plural;—of the உயர்திணை, or rational class; 4. ஒன்றன்பால், or ஒருமைப்பால், neuter singular; 5. பலவின்பால், or பன்மைப்பால், neuter plural—of the அஃறிணை, or irrational class. The five are distinguished by different words and terminations—as 1. ஒருவன், or அவன்; 2. ஒருத்தி, or அவள்; 3. பலர், or அவர்; 4. ஒன்று, or அது; 5. பல, or அவை.

பால், ௫. The five modes of dressing ladies' hair are: முடி, tying it on the crown; 2. கொண்டை, knotting it on either side; 3. சுருள், carrying the lock up and folding it behind; 4. குழல், coiling and tying it up behind in a roll; 5. பனிச்சை, plaiting the hair and letting it hang down.

பால்பகாவஃறிணைப்பெயர், s. Neuter nouns without distinction of number.

பால்வழு, s. [in gram.] Misuse of number or gender.

பான்முறை, s. The germ of fate, ஊழ்முறை. (நீதிநெறி.)

பாலது, appel. n. It is the portion. See பாற்று.

பால்மாற—பான்மாற, inf. [v. noun. பால்மாறிக்கை. Tel. పాలుమారిక.] To be lazy, சோம்புறப்பட. (Beschi.)

•பாவகம், s. Natural state, innate propensity or disposition; nature, state or condition of being, இயல்பு. 2. Meaning, purpose, intention, கருத்து. 3. Appearance, dress, figure, form, உருவு. 4. Imagination, conception, image, மனத்தோற்றம். (See பாவம், nature.) 5. The external expression of amatory feelings, அன்பு வெளிப்படுத்துகை. W. p. 618. B'HAVAKA. 6. Murder, கொலை.

பாவகன், s. One possessed of form, or shape, சொரூபி.

•பாவகன், s. Fire, நெருப்பு. 2. The god of fire, அக்கினிதேவன். 3. A purifier, சுத்தஞ்செய்வோன். W. p. 531. PAVAKA. 4. See பாவகம்.

பாவகி, s. A name of Skanda, being the son of fire, முருகன். (சது.)

பாவட்டா—பாவ்ட்டா, s. (Hind.) A flag, கொடி. (c.)

பாவட்டை, s. A flowering shrub, whose root is used as an aperient, நிரணைச்செடி. Pavitta Indica, L.—காட்டுப்பாவட்டை, வெட்பாவட்டை, white pavitta. (c.)

பாவட்டங்காய், s. Edible fruits of பாவட்டை.

பாவட்டைச்சக்களத்தி, s. A shrub, resembling the பாவட்டை.

•பாவம், s. (St. பாபம்.) Sin, vice, evil, crime, தீமை. 2. Demerit, accumulated results of evil actions attaching to the soul, தீவினை. 3. Misfortune, as the result of former actions, but often spoken in burlesque, அதிஷ்டவீனம். (c.)

பாவகாரி, s. (St.) A sinner, பாவி.

பாவங்கட்டுப்படுதல், v. noun. The accumulation of sin.

பாவசங்கீர்த்தனம்—பாவசங்கீர்த்தனை, s. [R. Cath. use.] Confession of sin.

பாவசென்மம், *s.* As பாவயோனி.

பாவசேடம், *s.* Remains of sin attaching to holy persons, பாவத்தின்மிதி. 2. Remaining demerit of souls at the close of a term of existence, to be expiated afterwards, கழிவின்மிதி.

பாவச்சடம் — பாவசரீரம், *s.* Bodies assumed as the effect of former actions.

பாவச்சுமை, *s.* The burden of sin; accumulated evil to be expiated by suffering.

பாவஞ்சுமக்க, *inf.* To contract sin. See சும, *v.*

பாவஞ்செய்ய, *inf.* To sin, to do evil.
பாவஞ்செய்தகுடி. A distressed family —(*lit.*) who suffer the consequences of former sins.

பாவட்சயம்—பாவக்ஷயம், *s.* Destruction of the accumulated demerit of sin attaching to the soul; [*ex* க்ஷயம்.]

பாவநாசம், *s.* Removal or expiation of sin. 2. As பாவவிநாசம்.

பாவந்தவிர்க்க, *inf.* [*also* பாவத்தைத்தவிர்க்க.] To abstain from vice.

பாவந்தீர்க்க, *inf.* To remove sin, to expiate evil attached to the soul.

பாவந்தீர்தல், *v. noun.* Expiating the evil attached to souls, *commonly by suffering.*

பாவநிவாரணம்—பாவநிவிர்த்தி, *s.* As பாவநாசம்.

பாவம்பலிக்க, *inf.* To end in suffering —as sin.

பாவபுண்ணியம், *s.* Vice and virtue.

பாவபுண்ணியவழக்கம், *s.* Three adjuncts of sin: 1. Doing, செய்தல். 2. Inciting, செய்வித்தல். 3. Consenting, உடன்படல்.

பாவமன்னிப்பு, *v. noun.* [*Chris. usage.*] Pardon of sin.

பாவமூர்த்திகள், *s.* The vile, the base; they whose very shape is the effect of sin, பாவத்திலுற்பவித்தோர். 2. The hunters, they who live by the chase, வேடர்.

பாவம்பழி, *s.* Sin and guilt.

பாவயோனி, *s.* A sinful birth, பாவப்பிறப்பு.

பாவவான், *s.* A sinner, பாவி. (*Colloq.*)

பாவவிநாசம், *s.* Expiation of sin, பாவமன்னிப்பு. 2. A sacred bathing place, தீர்த்தம். 3. A sacred place, புண்ணியஸ்தலம்.

பாவாத்துமா, *s.* A sinful soul, the result of the evils of former births. 2. A sinner, one given to evil practices.

பாவி, *s.* [*mas. and fem.*] A sinner, a perpetrator of evil deeds. 2. One suffering for the evils of former births, தீவினையநுபவிப்போன். 3. See பாவம், nature.

•பாவம், *s.* Nature, natural state, state or condition of existence, entity—oppos. to அபாவம், உண்மை. 2. Idea, conception, imagination, mental object of contemplation, பாவனை. W. p. 618. B'HAVA.

பாவாபாவம், *s.* Existence and non-existence, entity and non-entity, உண்மையும் இன்மையும்; [*ex* அபாவம்.]

பாவி, *s.* An inoffensive, harmless, good tempered person or beast, as சாது. 2. A person of weak intellect, பேதை. (*c.*)

பாவிக்குணம், *s.* [*prov.*] A harmless disposition.

பாவித்தனம், *s.* Harmlessness, inoffensiveness.

பாவலர், *s.* Poets, &c. See பா.

பாவல், *s.* Spar of a dhoney, the top of which is attached to the border of the sail to keep it to the wind, பாய்கலத்தோருறுப்பு. 2. (*ஈழ.*) Wooden sandals, பாதுகை; [*ex* பாவு, *v.*] 3. See பாவு.
கீழ்ப்பாவல். The lower spar.
மேற்பாவல். The upper spar.

•பாவனம், *s.* Purity, தூய்மை. 2 Purification, expiation, சுத்தஞ்செய்கை. W. p. 531. PAVANA.
பாவனன், *s.* Purifier.

•பாவனன், *s.* Hanuman, அநுமன். 2. Bhima, வீமன்; [*ex* பவனம், wind.] 3. See பாவனம்.

•பாவனை, *s.* Imagination, conception, fancy, சங்கற்பத்திலொன்று. 2. Religious and abstract meditation, தியானம். 3. Reminiscence, subject of mental contemplation—as the image of deity formed in the mind, பாவரூபம். W. p. 618. B'HAVANA. 4. (*c.*) Likeness, similitude, ஒப்பு. 5. Representation, imitation, personification, அபிநயம். 6. Imitation, dissimulation, effigy, picture, வேஷம். 7. Manners, deportment, carriage, நடத்தை.
மருண்டவன்பாவனையுங்காணேம். We do not find him timorous.
அவனுருவத்தைப் பாவனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். He keeps his image in mind.
பிள்ளைப்பாவனையாக. Like a child.

பாவனைகாட்ட, *inf.* To imitate. 2. To make gestures, &c., in dancing or acting; to gesticulate. 3. To assume an appearance, to counterfeit, to dissemble. 4. To show by figures or diagrams, to portray.

பாவனைக்குநடக்க, *inf.* [*prov.*] To dissemble, to assume an appearance, to pretend love, or kindness.

பாவனைசெய்ய — பாவனைபண்ண, *inf.* To conceive in the mind, to figure, to image, பாவிக்க. 2. To treat one as a friend or enemy when not so; to make pretence of love or hatred, &c., மரியாதைபண்ண. 3. To imitate, or personate another, சாயல்காட்ட. 4. To decorate one's self, or abode, in imitation of another, அலங்கரிக்க. 5. To contemplate a mental image, தியானஞ்செய்ய.

பாவனாதீதம், *s.* That which is above all conception, பாவனைகடந்தது; [*ex* அதீதம்.]

•பாவாடம், *s.* Cutting off the tongue before an idol, in superstitious homage. (*Beschi.*) (*c.*)

பாவாடம்போட, *inf.* To perform this act of cutting off the tongue.

•பாவாடை, *s.* Cloth spread on the ground, for a bride and bridegroom, or persons of distinction, to walk on; also a carpet used in seasons of festivity, நடைசீலை. 2. A petticoat, a skirt, பெண்களாடை. 3. A table-cloth, போசனபீடத்தின்மேலாடை.

பாவாடைபோட—பாவாடைவிரிக்க, *inf.* To spread cloth on the ground in honorary decoration.

பாவாடைப்பூ, *s.* A fall of the flowers of the இலுப்பை tree on the ground as a carpet.

பாவாடையமுது, *s.* An offering to the gods.

பாவாடைவீச, *inf.* To wave a white cloth as a signal. 2. To show a flag of truce.

•பாவாபாவம். See பாவம், nature.

•பாவார்த்தம், *s.* Signification of a word, கருத்துரை. W. p. 619. B'HAVART'HA.

•பாவி, *s.* A sinner, &c. See பாவம்.

•பாவிகம், *s.* The last of the thirty-five figures in rhetoric. See அலங்காரம். 2. [*St. usage.*] A figure describing the past or future as present, சென்றதையும் வருவதையும் நிகழ்வதாகச்சொல்லுகை. W. p. 619. B'HAVIKA.

பாவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To imagine, to conceive, பாவனைசெய்ய. 2. To imitate, to represent, to personify, to personate, சாயல்காட்ட. 3. To treat or act toward one well or ill, as if he were another character; to use or regard a thing as something else, பொருட்படுத்த. 4. To suppose, to fancy, to feign, to assume, எண்ண. 5. To form or contemplate a mental image of the deity, கடவுளுருவைத்தியானிக்க.—The compounds in common use are கனமாகப்பாவிக்க, to treat one honorably; ஈனமாகப்பாவிக்க, to treat one contumeliously; சுகமாகப்பாவிக்க, to fancy one's self well, when sick; உண்மைபாவிக்க, to confirm a lie; கண்டுபாவிக்க, to imitate; and form an image in the mind.
கானமயிலாடக்கண்டிருந்தவான்கோழிதானுமதுவாகப்பாவிக்கும். The turkey seeing the peacock's gait may strut and imitate it.

பாவிப்பு, *v. noun.* Conceiving, imitating, feigning, contemplating, &c., *as the verb.*

பாவு, *s.* Yarn. See பா.

பாவு, கிறேன், பாவினேன், பாவுவேன், பாவ, *v. n.* To spread, to extend, to be drawn out, நீளமாக. 2. To diffuse itself, pervade, வியாபிக்க. 3. To extend—as creepers on the ground, or branches and roots of trees; to ramify as family connexions, பரவ. 4. To touch, to skim along the ground; to lean upon, to reach to, as the feet in fording a deep river, ஊன்றிநிற்க. 5. *v. a.* To spread so as to form a layer, to lay in order—as detached pieces; to pave; to ceil with boards, தளவரிசைசெய்ய. 6. To sow seed thickly for transplanting, நாற்றுவிட. 7. To transplant, நாற்றுநட. 8. To leap or jump over, தாண்ட.
தேவதைகளுக்குநிலத்திலேகால்பாவுகிறதில்லை...... The feet of genii do not touch the earth in walking; hence, the maxim, look at the feet, to know if it be a spirit.

பாவிப்போட, *inf.* To cause to stand, or rest on something. (*R.*)

பாவுகல், *s.* Stones or slabs, supporting a roof.

பாவுபலகை, *s.* Wainscot or ceiling with boards.

பாவல்—பாவுதல், *v. noun.* Resting, passing over.

பாவை, *s.* Statue, image, picture, portrait, சித்திரப்பாவை. 2. A wall, மதில். 3. A woman, lady, damsel, பெண். (*சூ.*) 4. The image of a person appearing in another's eye, கட்பாவை. 5. A puppet, பதுமை.

பாவைக்கூத்து, *s.* A puppet dance.

பாவைபோலிருக்க, *inf.* To be beautiful, அழகாயிருக்க. 2. To be motionless, அசைவற்றிருக்க.

பாழி, *s.* A cave, a mountain-cavern, குகை. 2. Hermitage, abode of Munîs, முனிவர்வாசம். 3. Temple or sacred fane, தேவர்கோயில். 4. Sleeping place, bed, couch, சயனம். 5. Lair, den; litter of a beast, விலங்கின்படுக்கை. 6. Width, extension, அகலம். 7. Greatness, superiority, eminence, பெருமை. 8. Village, town, ஊர். 9. Agricultural village, or town, மருதநிலத்தூர். 10. An enemy's village, பகைவரூர். 11. Comment, exposition, உரை. 12. Vigor, force, strength, வலி. (சது) 13. A hollow, hole, or cavernous part in the side of a well, &c. (*p.*)

பாழ், *s.* Desolation, devastation, dilapidation, சேதம். 2. Damage, waste, loss, நஷ்டம். 3. Corruption, decay, putrifaction, கெடுதி. 4. Abortiveness, failure, miscarriage, கருவழிவு. 5. Baseness, wretchedness, evil, அப்பிரயோசனம். 6. That which is unadorned, or naked—as the forehead without ashes, அக்கநெற்றி. 7. Insipidness, vapidness, profitlessness, வீண். 8. Emptiness, inanity, வெறுமை. 9. Non-existence, nothingness, இன்மை. 10. The vast expanse, void space, vacuity—as the peculiar abode of Deity, ஆகாயம். 11. Vacuum of the mind, mental abstraction, &c., சூனியம்—*Note.* A hard consonant following this word is doubled, or its correlative nasal is substituted; the latter is the more elegant. —In Jaffna பாழ் is changed, to பாண், regularly in combination, before கு, ச, ம—as பாண்குளம், பாணூடு, பாண்மனை and improperly before க, வ, &c., பாண்கிணறு, பாண்வீடு.

பாழூருக்குநரிபோலராசா. In a ruined town the jackal is lord.

பெண்ணைப்பாழிலேதள்ளினேன். I have thrown my daughter into a desert; *by an unhappy marriage.*

பாழிலே—பாழுக்கு. In vain, to no purpose.

பாழுக்கிறைக்க, *inf.* To labor, or spend time in vain; (*lit.*) to water in vain.

பாழ்க்கடிக்க, *inf.* [*v. noun.* பாழ்க்கடிப்பு.] To desolate, devastate, to reduce to ruins, பாழ்படச்செய்ய.

பாழ்ங்கிணறு, *s.* An empty, neglected or decayed well.

பாழ்ங்குடி, *s.* A desolate, distressed family.

பாழ்ஞ்சேரி—பாழ்நத்தம், *s.* A decayed or deserted village.

பாழ்நிலம், *s.* Barren land.

பாழ்ந்துரவு, *s.* A decayed well.

பாழ்ம்புறம், *s.* Desolated regions.

பாழ்பட, *inf.* To be ruined, desolated, கெட.

பாழ்வாயன், *s.* [*fem.* பாழ்வாய்ச்சி.] A complainer without cause.

பாழ்வாய்கூற, *inf.* To manifest ingratitude by saying, I received nothing; to murmur.

பாழ்வெளி, *s.* The vast expanse or vacuum in which Deity is supposed to dwell. 2. A desert or uninhabited region, மைதானவெளி.

பாழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To go to ruin, being laid waste, கிருமுலமாக. 2. To become corrupted, spoiled, decayed, putrified, கெட. 3. To be inauspicious, as a place or a house, பீர்குன்ற. (*c.*)

பாழ்த்த இடம், *s.* A desolate, ruinous place.

பாழ்த்தகுடி, *s.* As பாழ்ங்குடி.

பாழ்த்துப்போக, *inf.* To turn to nothing.

•பாளபந்து, *s.* The Bâlbanâ character; a variety of Devanagari.

•பாளம், *s.* Ingot, pig, mass of unwrought metal, உலோகக்கட்டி. See பாலம் 2. A long strip of cloth, சீலையின்கிழிவு. See வாலம். 3. Flake, scale, or lamina, from a solid mass, வெடித்தபாளம். 4. (*fig.*) Peeling or cracking of the skin, வெடிப்பு. (*c.*)

பாளக்கட்டி, *s.* An ingot or pig of metal.

பாளச்சீலை, *s.* A cloth, well saturated with a medical preparation, மருந்தைவைத்துக்காயவைத்தசீலை.

பாளம்பாளமாய்வெடிக்க, *inf.* To break off in flakes, layers, pieces, &c.

பாளயம், *s.* A country, &c. See பாளையம்.

பாளாசக்கயிறு, *s.* [*com.* பிச்சாடிக்கயிறு.] A heel-rope by which a horse's feet are fastened to a peg, குதிரையின்காற்கயிறு (*Beschi.*)

•பாளி, *s.* Sign, signal, mark, அடையாளம். W. p. 531. PALI. 2. Encampment, camp, பாசறை.

•பாளிதம், *s.* Raw sugar, sugar-candy. See பாணி. W. p. 596. P'HANITA. 2. Rice boiled in milk, பாற்சோறு. 3. Boiled rice, சோறு. 4. Camphor, கருப்பூரம். (Compare பாலுகம்.) 5. Silk-cloth, பட்டுப்புடவை. (சது)

பாளை, *s.* Flower-sheath, or spatha of a palm-tree, பனைமுதலியவற்றின்பாளை. (*c.*) 2. [*prov. for* பாலன்.] A male infant under five years, ஐந்துவயதுக்குட்பட்டஆண்குழந்தை. 3. A kind of paddy. See செம்பாளை. 4. (*R.*) Empty ears, பதர்.—Of the பாளை are அலகுபாளை, spatha, of the male palmyra tree; கட்டுப்பாளை, காய்ப்பாளை, the flower calyx of the female palmyra tree; வம்புப்பாளை, the flower-sheath put forth out of the proper season; பருவப்பாளை, buds properly put forth; பூம்பாளை, fruit-bearing flower-stem; கமுகம்பாளை, spatha of the areca-nut tree; பனம்பாளை, the spatha of a palmyra tree; தென்னம்பாளை, the spatha of cocoa-nut tree.

பாளைக்கத்தி, *s.* A toddy-drawer's knife.

பாளைசீவ, *inf.* To pare the fruit-stem of a palm-tree, for toddy.

பாளைச்சூழ், *s.* [*prov.*] A torch made of the dried sheaths of cocoa-nut flowers.

பாளைதட்ட, *inf.* To beat the flower stem that it may yield toddy.

பாளைத்தடி, *s.* A short club used by toddy drawers for preparing the flower buds.

பாளைப்பருவம், *s.* Infantile state.

பாளைமடல், *s.* The expanded sheath of a palm-tree-blossom.

பாளையரம், *s.* A long coarse kind of rasp, used in filing horse's hoofs, &c.

பாளையிடுக்க, *inf.* [*prov.*] To press the palm-flower with pressing sticks.

பாளைவர — பாளைவைக்க, *inf.* To put forth flower stems, as a palm-tree.

பாளைவிரிய, *inf.* To expand, as the flower of a palm.

பாளையம், *s.* A country or district of a feudal chieftain, குறுநிலமன்னரூர். 2. Camp, encampment, பாசறை. 3. Army, சேனை. 4. Suburbs, environs, especially where soldiers are quartered, சுற்றூர். 5. (*R.*) A village surrounded with stones.

பாளையக்காரன், *s.* A poligar.

பாளையங்கோட்டை, *s.* The fort or walled town of Palamcottah, ஒரூர்.

பாளையப்பட்டு, *s.* A town or village governed by a poligar; also the estates of a poligar. (*Colloq.*)

பாளையமிறங்க, *inf.* To encamp.

பாளையமெழும்ப, *inf.* To set out for a march, as armies; also பாளையம்புறப்பட

பாளையம்போட, *s.* To pitch a camp. 2. To stay in a place too long, (*complainingly.*)

பாறல், *s.* Bull, இடபம். 2. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. 3. A pack-ox, பொதிஎருது. (சது.) 4. See பாறு, *v.*

பாறு, *s.* Hawk, kite, falcon, பருந்து. 2. A navigable dhoney, மரக்கலம். (சது.)

பாறுவைக்க, *inf.* To store a dhoney.

பாறு, கிறேன், பாறினேன், வேன், பாற, *v. n.* To run, to flee, ஓட. 2. To fight, to join battle, போரிட. (சது) 3. [*vul.*] To fail or give way at the bottom, to lean or fall down as a wall, அடிப்பதிய. 4. To give way, as a tree at the roots, சாய.

பாறிப்போக, *inf.* To give way and fall aslant, to lean.

சமுசாரம்பாறிப்போயிற்று. The family is ruined by the death of the head.

பாறிவிழ, *inf.* To give way and fall.

பாறல், *v. noun.* Running, ஓடல். 2. Fighting, பொருதல்.

பாறை, *s.* Hillock, bank, திட்டை. (சது.) 2. [*also* பார்.] Rock, crag, a large stone, stratum of stone or other mineral fossil, &c., கற்பாறை. (*c.*)

பாரைக்கசையாதபாறை. A rock which does not yield to a crowbar.

பாறைக்கல், *s.* A stone or any mineral, from a rock.

பாறையுப்பு, *s.* A kind of salt. (*R.*)

•பாற்கரம், *s.* (*St.* பாஸ்கரம்.) One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

•பாற்கரன், *s.* (*St.* பாஸ்கரன்.) The sun, சூரியன். 2. A Hindu astronomer.

•பாற்குனம், *s.* [*also* பற்குனம்.] The month of March, and part of April, as பங்குனி. W. p. 596. PALGUNA.

பாற்குனி, *s.* The twelfth lunar asterism, as பற்குனி.

•பாற்குனிகம், *s.* The month of March, பங்குனிமாதம். W. p. 596. PALGUNIKA.

பாற்சொற்றி—பாற்சோற்றி, *s.* A kind of plant, ஓர்பூடு, Ruellia secunda—There are different kinds: அடுக்குப்பாற்சொற்றி, எருமைப்பாற்சொற்றி, தவிட்டுப்பாற்சொற்றி, பெரும்பாற்சொற்றி, which see.

பாற்று. A poetic form of the appellative noun, as பாலது, it is the portion, it is proper; [*ex* பால்.]

•பானகம், *s.* [*com.* பானக்கம்.] Lemonade; [*ex* பானம்.]

•பானசியர், s. Cooks, மடையர்; [ex பானம்.]

•பானம், s. Drinking, குடிக்கை. W. p. 526. PANA. 2. Drink, beverage. See தாகசுத்தி. 3. Toddy, or other fermented liquor, கள். 4. Liquid food, spoon-meat, சித்தபுணவு.

பானபலி, s. A drink-offering.

பானம்பண்ண, inf. To drink, to take drink or liquid food.

பானுகிகள், s. Things necessary for life. See அன்னபானுகிகள்.

பானல், s. The blue lotus, கருங்குவளை, Pontideria. 2. Agricultural soil, or tract, மருதநிலம். 3. Rice-field, வயல். (p.)

பானாள், s. Mid-day or mid-night, பாதிநாள்; [ex பால்.] (p.)

•பானி, s. One who takes liquid food, as க்ஷுபானி, பருகுவோன்; [ex பானம்.] 2. Army, troops, படை. (சது.)

பானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To drink, take a beverage, குடிக்க.

•பானீயம், s. Water, நீர். W. p. 527. PANEEYA.

•பானு, s. The sun, as சித்திரபானு, சூரியன். W. p. 617. B'HANU. 2. One of the thirty-two works on architecture. See சிற்பநூல்.

பானுமைந்தன், s. Yama, god of death, as child of the sun, இயமன். 2. Saturn, the planet, சனி. 3. Karna, the munificent prince, கர்ணன். 4. Sugreeva, king of Rama's monkey-forces.

பானுவாசரம் — பானுவாரம், s. Sunday, ஞாயிற்றுக்கிழமை; [ex வாசரம், a day.]

பானை, s. A pot, a vessel, மிடா. (c.) சட்டிபானை, pots and pans.

பானைமூடி, s. An earthen chatty to cover a pot.

பான். One of the forms of the future participle—two others being, பாக்கு and வான்—as உண்பான்வந்தான், he came to eat. 2. [in combin. a poetic change of பத்து.] Ten—as இருபானுட்சென்றது, twenty days have elapsed. 3. See பால்.

பான்மயக்கம், s. [in gram.] Allowed use of the singular number for the plural or the contrary; [ex பால்.]—For such combinations, see பால்.

பான்மை, s. Nature, quality, property, state, குணம். (சது.) 2. Division, portion, class, பகுதி. 3. That which is proper, right, decorous, fit, தகுதி; [ex பால்.]

பி

பி. A syllabic letter compounded of ப் and இ.

•பிகம், s. The koil bird, குயில். W. p. 532. PIKA.

பிகபந்து, s. (St.) The mango tree, as the resort of பிகம், மாமரம்; [ex பந்து, attachment.]

பிகி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. (Tel.) To tighten, to make close, இறுக்க.

பிகு—பிகுவு, s. (Tel. బిగువు.) Tightness, force, stress, strain, velocity, வேகம். 2. (fig.) Austerity, arrogance, கர்வம்; also பீகு. 3. Strength of voice, a high pitch, சத்தத்திறுன்றுகை. 4. Tightness of a bent bow, இறுக்கம். (Old Dic.)

வெகுபிகுவாய்ப்பேசினான். He spoke with many airs.

பிகுப்பட்டை, s. The girth of a horse, சேணக்கச்சு.

பிகுவேற்ற, inf. To straiten what is slack, to bend a bow, &c., இறுக்க.

பிக்கு, s. (Tel. పిక్కు.) Molestation, trouble, intricacy, perplexity, hinderance, சிக்கு. 2. Failure, பிசகு. 3. Embarrassment, குழப்பம். (c.)

சிக்குப்பிக்கிலகப்பட்டுக்கொண்டேன். I was entangled in difficulty, and distress.

பிக்குத்தீர்க்க, inf. To remove difficulty or molestation.

பிக்குப்பண்ண, inf. To cause difficulties, to molest, to disturb.

பிக்குப்பிசகு, s. Molestation, difficulties.

•பிங்கம், s. A tawny reddish color, பொன்மைகலந்தசிவப்பு. W. p. 532. PINGA.

பிங்ககிருட்டி, s. A lion, (lit.) the tawny eyed, சிங்கம். (சது.)

•பிங்கலந்தை, s. The name of a Tamil lexicon by பிங்கலன், ஓர்நிகண்டு. .

•பிங்கலம், s. A tawny color variegated, அரிதாரநிறம். 2. Gold-color, yellow, பொன்மைநிறம். 3. Gold, பொன். W. p. 532. PINGALA. 4. As பிங்கலந்தை. 5. North, வடக்கு.

•பிங்கலன், s. The author of பிங்கலந்தை lexicon, ஓர்நிகண்டாசிரியன். 2. Kuvera, a king of great wealth, குபேரன். (சது.)

•பிங்கலை, s. A vessel of the body, the right of the three canals which pass from the os coccygis to the head, and right nostril, being the chief passage of breath and air, according to the yoga philosophy.—This is called the solar nerve or vessel. See இடை and சுழுமுனை. 2. One of the ten nerves. See தசநாடி. 3. A small owl, ஆந்தை. 4. The female elephant supporting the southern part of the earth, as பிங்கலை. W. p. 532. PINGALA. 5. A name of Parvati, பார்வதி.

•பிங்கள, s. The fifty-first year of the Hindu cycle, ஓராண்டு. W. p. 532. PINGALA.

•பிங்களம், s. Guile, deception, insincerity, &c., வஞ்சகம். See விங்களம்.

•பிங்களை, s. The female elephant of the south point, as பிங்கலை. 2. One of the three seasons of life, ஆயுட்காலத்தின்மூன்றிலோர்பகுதி.

பிசகடி, s. Objection, difficulty, &c., as பிசகு. (c.)

பிசகு, s. [sometimes பிசக்கு.] Failure, mistake, error, blunder, slip, deviation, தவறு. (See கைப்பிசகு.) 2. Variance, disagreement, disunion, ஒவ்வாமை. 3. Molestation, embarrassment, விக்கினம். 4. [in law.] Objection, ஆட்சேபம். (c.)

அதற்குப்பிசகென்ன. What mistake is there in that?

பிசகானநாள், s. An inauspicious day, astrologically. 2. An unfavorable day as to weather.

பிசகுசொல்ல, inf. To make objection. 2. To challenge a juror in court.

பிசகுபட, inf. To be at variance, to disagree. 2. To err, to mistake, to go wrong.

பிசகுப்பண்ண, inf. To molest, to disturb, to cause difficulty, தடைசெய்ய.

பிசகு, கிறேன், பிசகினேன், வேன், பிசக, v. n. To fail, to miss, to disappoint, தவற. 2. To err, to blunder, to mistake, தப்பிப்போக. 3. To be hindered, to hesitate, தடைபட. 4. To be dislocated, as a joint, உளுப்புப்பிசக. 5. To deviate from a line or rule, to decline, to turn aside, விலகிப்போ. 6. To slip, to miss, as the foot, &c., சறுக்கிவிழ. (c.)

மழைபிசகிப்போயிற்று. Rain has failed.

வழிபிசகாமல். Without missing the way.

அடிபிசக, inf. To slip as the foot.

வாய்பிசகிச்சொல்ல, inf. To mistake in speaking, to say something different from what was intended.

பிசக்கு. See பிசகு.

பிசக்கு, கிறேன், பிசக்கினேன், வேன், பிசக்க, v. a. To dirty, to soil, to foul a cloth or paper, அழுக்காக்க. (Jaff.)

•பிசங்கம், s. Yellowish red, tawny color, brown, பொன்மைகலந்தசிவப்பு. W. p. 537. PISANGA.

பிசங்கு, கிறது, பிசங்கினது, ம், சங்க, v. n. [prov.] To become dirty, soiled, or fouled, அழுக்காக.

பிசங்கல், v. noun. [substantively.] A soiled or dirty cloth; also பிசங்கற்சீலை.

•பிசண்டம்—பிசிண்டம், s. Belly or stomach, வயிறு. 2. The back of a beast, மிருகத்தின்முதுகு. W. p. 533. PICHANDA, PICHINDA.

பிசம், s. Feather, wing, இறகு. (சது.)

பிசல், s. [vul.] Storm. See புசல். 2. Nape of an ox, எருத்தந்திமில். See பிடல்.

பிசறு, கிறேன், பிசறினேன், வேன், பிசற, v. a. To mingle, to mix with the hand, as powders with water, boiled rice, &c., கலக்க. (c.)

•பிசனம், s. Red sandal, செஞ்சந்தனம்.

•பிசாசம்—பிசாசு, s. [fem. பிசாசி.] A devil, goblin, a spirit of malevolent character, often described as agitated and troubled, delighting in craft and deception, and in possessing men, பேய். W. p. 537. PISACHA.

பிசாசபண்ணுகிறமயிப்பு. The deceit of a devil.

பிசாசைத்துரத்தினான். He expelled a devil.

பிசாசன், s. [plu. பிசாசர்.] One possessed by an evil spirit. 2. One of an evil disposition, or very stupid.

பிசாசின்மாயத்திலகப்பட, inf. To be entangled in the meshes of the devil.

பிசாசுபிடித்தவன், appel. n. One possessed, a demoniac

பிசாசுபிடித்திருக்க, *inf.* To be possessed with an evil spirit.

பிசாடி, *s.* As பிச்சாடி.

பிசானம், *s.* A fine kind of rice. See பசானம்.

பிசாணு, *s.* As பிச்சாணு.

பிசான், *s.* [*prov.*] Clottedness, and dirtiness, as of hair, as பிசுபிசுப்பு.

பிசி, *s.* Something rare, choice, valuable, அரும்பொருள். 2. Boiled rice, சோறு. 3. A lie, falsehood, பொய். (சது.) 4. Any thing interesting, sublime, deep; or displaying great acumen, in language, நன்பொருள். (*p.*)

•பிசிண்டம். See பிசண்டம்.

•பிசிதம், *s.* Flesh meat, ஊன். W. p. 537. PIS'ITA. 2. The Neem or Margosa tree, Persian Lilac, Melia azedarach, வேம்பு. 3. Water, நீர். (*p.*)

பிசிதாசனர், *s.* Rakshasas, as living on flesh, இராக்கதர்; [*ex* அசனம், food.]

பிசிதவுணர், *s.* As பிசிதாசனர்.

பிசிர், *s.* Drizzling rain, துளிமழை. (சது.)

•பிசினம், *s.* Tale-bearing, slander, கோட்சொல்லுதல். (சது.) W. p. 537. PISUNA.

பிசினன், *s.* A tale-bearer, slanderer, கோளன்.

பிசிறுறி. See பிசினேறி, under பிசின்.

பிசினி, *s.* Tenaciousness, niggardliness, also a niggard; [*ex* பிசின்.] (*c.*)

பிசினித்தனம், *s.* Tenacity, niggardliness, closefistedness.

பிசினித்தனக்காரன், *s.* A niggard.

பிசினியாட்டம், *s.* Niggardliness, closefistedness.

பிசினியாட்டம்பண்ண, *inf.* To act in a niggardly way.

•பிசின், *s.* Gum, exudation from some trees, மரப்பிசின். 2. Stickiness, viscousness, adhesiveness, ஒட்டுகை.—For the compounds see கம்பிப்பிசின், கறம்பிசின். (*c.*) 3. An aquatic plant, சிவஞ்சி. 4. Cotton thread, பஞ்சுநூல். 5. The tender and edible sprout of the palm tree, வெட்டுக்குருத்து.

பிசினரிசி, *s.* A glutinous kind of reddish rice, said to be imported from Assam.

பிசினேறி, *appel. n.* [*com.* பிசிணுறி.] A tenacious man, niggard, miser, உலோபி.

பிசின்போலிருத்தல் — பிசின்போலொட்டுதல், *v. noun.* Being gummy, viscous.

பிசின்தடவ, *inf.* To overspread with gum.

பிசு, *s.* A quantity of ten vis, or four-hundred palams, இரண்டுவிசைக்கொண்டது.

பிசுகு, கிறேன், பிசுகினேன், வேன், பிசுக, *v. a.* To ask a gratuitous addition after a purchase, கொசறு. (*c.*)

பிசுகாமற்போனேன். I left without asking a gratuity.

பிசுக்கு, *s.* A small additional quantity given by the seller to the buyer, as கொசறு. (*c.*) 2. [*prov. improp. for* பீக்கு.] A kind of gourd.

பிசுக்கொட்ட, *inf.* To be moist and sticky, as undried palmyra roots, boiled rice, and some other vegetables.

பிசுபிசு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be moist and sticky, to be glutinous, viscous, adhesive, ropy, oily, unctuous.

பிசுபிசுத்தவன், *appel. n.* A niggard; (*lit.*) a sticking one.

பிசுபிசுத்தல் — பிசுபிசெனல், *v. noun.* Being moist and sticky, being ropy or viscous.

•பிசுமந்தம், *s.* Neem or Margosa tree, as பிசிதம். W. p. 533 PICHUMANDA.

•பிசுனம், *s.* Niggardliness, உலோபம். 2. See பிசினம்.

பிசுனத்தனம், *s.* Tenacity, as பிசினித்தனம்.

பிசுனவசனம், *s.* Slander, கோட்சொல்.

பிசுனன் — பிசுனி, *s.* A niggard, a miser, உலோபன். 2. A tale-bearer, a slanderer, கோளன். 3. A liar, பொய்யன். (சது.)

பிசுறுறி — பிசுனேறி, *s.* As பிசுனன். (*R.*)

பிசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To rub, or mix with the thumb and fingers, to knead, to work or knead clay—as a potter; to squeeze, or mash in the hands, மருமுதலியபிசைய. 2. To rub the eyes; to rub a head of grain in the hand, கசக்க; [*from Sa. Pisha.*] (*c.*)

கண்பிசைந்தொருசேயின்றுங்கலுழ்நுந்தேனக் கொடுப்பன். If even another's child cries, rubbing his eyes, he will give to it. (பிரபுலி.)

பிசைந்தமா, *s.* Kneaded flour, dough, paste.

பிசைவு, *v. noun.* Kneading, mashing, or rubbing, with the fingers, கிமலற் பிசைகை.

பிச்சப்பழம். See பிச்சை.

•பிச்சம், *s.* Feather, இறகு. 2. A man's lock of hair, ஆண்மயிர். 3. A bunch of peacock's feather used as a fan, பீலிக் குஞ்சம். [*from Sa.* PICHACH'HA. W. p. 533.] 4. A white umbrella, வெண்குடை.

•பிச்சர், *s.* Maniacs, deranged persons, madmen, பித்தர். 2. Persons captivated, enamored, fascinated, மருள்கொண்டவர்; [*ex* பிச்சு.]

பிச்சாடி-பிச்சாடிக்கயிறு, *s.* (*Hind.*) A cord by which the feet of a horse are fastened to a peg—oppos. to அகாடி, பாவைக் கயிறு.

பிச்சாணு, *s.* (*Hind.*) A bed, படுக்கை.

பிச்சி, *s.* A flowering creeper; also a kind of Jasmine, ஒருமல்லிகை. 2. A water-melon, கொம்மட்டி, Cucurbita.

பிச்சி, *s.* [*prov.*] A kind of female devil, feared, and worshipped by some, ஒருபெண்பேய்; *in the south* பேச்சி, பேய்ச்சி.

•பிச்சு, *s.* [*also* பித்து.] Bile; [*from Sa. Pichcha,* venomous saliva of a snake.]

பிச்சப்பேய், *s.* An inferior or puny kind of devil.

•பிச்சுவா, *s.* (*Arab.*) A dagger. [*from Sa. Pi'chcha,* or *Pija,* to pain, kill.]

பிச்சை, *s.* The plant or creeper of the water-melon.

பிச்சப்பழம், *s.* A water-melon, Cucurbita citrullus.

•பிச்சை — பிட்சை—பிக்ஷை, *s.* Rice and other food given as alms, இரப்புணவு. 2. Alms, charity, தருமம். W. p. 619. BHIKSHA.—*For the proverb, see* கச்சடம் *and* தாலி.

பிச்சைக்குமுத்தகுடி. A very poor family, near to beggary.

பிள்ளைப்பிச்சைகேட்குதல். Asking [of God] the blessing of children.

பிச்சாகாரம் — பிக்ஷாகாரம், *s.* Food begged, alms; [*ex* ஆகாரம்.]

பிச்சாசரன்—பிக்ஷாசரன், *s.* A mendicant beggar, பிச்சைக்காரன். W. p. 619. BHIKSHACHARA.

பிச்சாடனம்—பிக்ஷாடனம், *s.* Begging, mendicancy, இரப்பு. W. p. 619. BHIKSHAT'ANA. 2. A commemorative ceremony among Saiva brahmans. (*R.*)

பிச்சாதானம் — பிக்ஷாதானம், *s.* The taking of alms. 2. The giving of alms.

பிச்சாபாத்திரம்—பிக்ஷாபாத்திரம், *s.* A mendicant's vessel.

பிச்சான்னம் — பிக்ஷான்னம், *s.* Rice given in alms; [*ex* அன்னம்.]

பிச்சைகேட்டல், *v. noun.* Begging, asking for alms.

பிச்சைகொடுக்க, *inf.* To give alms.

பிச்சைக்காரர், *s.* Beggars, mendicants.

பிச்சைச்சோறு, *s.* Boiled rice, given after a death.

பிச்சைத்தனம், *s.* Poverty, indigence, mendicity. 2. Meanness, beggarliness.

பிச்சைபண்ணுதல், *v. noun.* Religious mendicants partaking of a charitable feast.

ஐயாதேவரீரடியேன் குடிசை பிலின்றைக்குப்பிச்சைபண்ணவேண்டும். Sir, please to come and take a meal at my house to-day.

பிச்சைபோட — பிச்சையிட, *inf.* As பிச்சைகொடுக்க.

பிச்சைப்படி, *s.* A small sized measure. See படி. (*R.*)

பிச்சையிரக்க, *inf.* To beg.

பிச்சையுண்ணி, *appel. n.* One who lives by begging.

பிச்சையெடுத்தல் — பிச்சையேற்றல்—பிச்சைவாங்கல், *v. noun.* Receiving alms.

பிஸ்மில்லா. (*Arab.*) In the name of God; a prayer recited by butchers.

•பிஞ்சகம்—பிஞ்சம், *s.* Killing, life-taking, கொல்லை. W. p. 533. PINJA. 2. A feather, இறகு. See பிச்சம்.

பிஞ்சகன், *s.* Killer, life-taker, கொல்லையாளன். 2. Siva as destroyer, சிவன்.

பிஞ்சு, *s.* Fruit newly from the blossom, இளங்காய். 2. A young, tender, immature fruit, முற்றாமை. (*c.*)

பிஞ்சுக்காய், *s.* A very young unripe fruit.

பிஞ்சுக்கொட்டை, *s.* Unripe seed-stones or kernels.

பிஞ்சுநெல், *s.* Immature grains of paddy. See கருக்காய்.

பிஞ்சுபிடித்தல், *v. noun.* The forming of young fruit.

பிஞ்சுப்பிறை, *s.* The new moon. (*p.*)

•பிஞ்ஞகம், *s.* Head-dress, plaited hair of men or women, தலைக்கோலம். [*from Sa. Pinahya,* having put on or dressed.]

பிஞ்ஞகன், *s.* Siva with matted hair, also as adorned with the Ganges, the new moon, &c, on his head, சிவன். (சது.)

•பிடகம், *s.* Any scientific work, கல்வி நூல். 2. The three sacred books of the Buddhists, புத்தநூல். 3. Alms, charity, பிச்சை. (சது.)

•பிடகன், *s.* A doctor, a physician, வைத்தியன். W. p. 621. BHISHAJ. 2. (சது.) Buddhu, புத்தன்.

•பிடகாரி, *s.* Poison-doctor, விஷவைத்தியன்.

பிடங்கு, *s.* The butt-end of a tool, also the part to which the handle is attached, கைப்பிடி. 2. The back of a blade or weapon, கத்தியின்முதுகுப்புறம். 3. A gun-stock, துபாக்கிப்பிடி. (c.)—*For the compounds, see* கட்டி, துபாக்கி.

பிடங்கற்போட்டான். He hit with the back of a sword, or butt-end of a musket.

காழிப்பிடங்கு, *s.* The bottom of a corn-measure.

•பிடம், *s.* [*improp.*] Refinement of metals. See புடம்.

பிடரி—பிடர், *s.* The hinder and upper part of the nape, புறக்கழுத்து. (c.)

பிடரிமேற்கைகட்டாதே. Don't fold your hands behind your neck.—*Note.* It is considered inauspicious.

பிடரியைப்பிடித்துத்தள்ளினான். He seized by the nape and pushed.

பிடர்த்தலை, *s.* The back part of the head, as பிடரி. (சது.)

பிடர்ப்பிளவை, *s.* [*com.* முதுகுப்பிளவை.] A cancerous formation on the back of the neck.

பிடவம், *s.* The back, முதுகு. (சது.) 2. As பிடவு.

பிடவு, *s.* A wild shrub bearing fragrant white flowers, ஒர்செடி.

பிடவை, *s.* Cloth. See புடவை.

•பிடாந்திரம், *s.* [*improp.*] Calumny. See படாந்தரம்.

பிடாரம், *s.* A medical dictionary, ஓர்வைத்தியசாஸ்திரம்.

பிடாரச்சொல், *s.* A medical term.

பிடாரன், *s.* [*fem.* பிடாரிச்சி, பிடாரத்தி.] A snake-catcher, பாம்புபிடிப்போன். (c.)

பிடாரி, *s.* A village goddess, generally evil, கிராமதேவதை. 2. A form of the goddess Kali, காளி. (c.)

பிடாரியைப்பெண்டுகொண்டதுபோல.... Taking a wife like an evil spirit.

பிடாரிக்குக்காப்புக்கட்ட, *inf.* To tie a காப்பு to the arm of a village-idol, before a festival.

பிடி, *s.* Handle, haft, hilt, catch, ஆயுதப்பிடி. (c.) 2. A female elephant, பெண்யானை. 3. A she-camel, பெண்ஒட்டகம். 4. A female Yak, bosgrunniens, பெண்கவரி. (சது.) 5. (c.) A hold, gripe, clutch, pinch, seizure by the hand, பற்று. 6. Firm grasp of the mind, comprehension, கிரகிப்பு. 7. (*fig.*) Confidence, reliance, trust, நம்பிக்கை. 8. Help, power, refuge, support, உதவி. 9. Religious belief, opinion or tenet, மதக்கொள்கை. 10. A fist, a closed hand, கைமுஷ்டி. 11. A handful with the hand closed, a small quantity, பிடியளவு.

பிடிகாசு, *s.* [*prov.*] A small sum kept back by a purchaser as auspicious.

பிடிகாரன், *s.* [*prov.*] A fisherman by occupation, மீன்பிடிக்கிறவன்.

பிடிகொடுக்க, *inf.* To suffer one's self to be taken. 2. To give a handle. 3. To speak or act so as to commit one's self, to divulge one's affairs unintentionally.

பிடிகொடாதபேச்சு. Talk of which the meaning cannot be made out. 2. Abuse or irony in terms not to be taken hold of for prosecution.

பிடிக்கட்டு, *s.* A little bundle especially of palm-leaves, tied up.

பிடிக்கொழுக்கட்டை, *s.* A kind of கொழுக்கட்டை pastry.

பிடிசுட்டுப்படைக்க, *inf.* [*prov.*] To bake little cakes and offer them to the household gods.

பிடிதண்டம், *s.* Unjust seizure of a person. See தண்டம்.

பிடிநெல்லு, *s.* A handful of paddy, taken from each marcal by the servants at the public store, as their perquisite for measuring.

பிடிநெல்லுக்கிள்ள, *inf.* [*prov.*] To take the handful of paddy for measuring.

பிடிபிடியென்றுநிற்க, *inf.* [*fig.*] To hasten a business.

பிடிபோட, *inf.* To put a handle to any implement.

பிடிப்பிச்சை, *s.* A handful of rice given by a house-wife to the Brahmans, or other religious mendicants.

பிடிப்பிட்டு, *s.* A small kind of confectionary, ஒர்பிட்டு.

பிடிமண், *s.* A handful of sand.

உனுவாயிற்பிடிமண்போடுவேன். I put a handful of sand in your mouth—*spoken in anger.*

பிடியரிசி, *s.* Handfuls of rice taken from the daily allowance, for charity.

பிடியாள், *s.* A person seized or taken into custody. 2. As அமஞ்சியாள்.

பிடியெழுத்தாணி, *s.* A style in a handle, usually folding and with a knife.

பிடிமானம், *s.* Affection, attachment, fondness, favoritism, அன்பு. 2. Relish, zest; a liking, பிரியம். 3. Acquisition, money amassed, தேட்டம். 4. Frugality, sparingness, parsimony, உலோபம். 5. Rigidness, bigotry, pertinacity, perseverance, உறுதி.

பிடிமானமில்லாமற்செலவுசெய்கிறான். He expends profusely.

பிடியன், *appel. n.* [*vul.*] A pot that will hold any given quantity. 2. *s.* A female elephant, as பிடி.

பிடிவாதம், *s.* Stubbornness, contumacy, pertinacity, perverseness, முரண்டு. 2. Firm determination—as of an enthusiast who tortures himself till the god complies with his request; persistence, strenuousness, விடாமை. 3. Unyieldingness, spitefulness, வைராக்கியம்.

பிடிவாதக்காரன், *s.* An obstinate, self-willed person.

பிடிவாதி, *appel. n.* As பிடிவாதக்காரன்.

பிடிவிட, *inf.* To let go one's hold or grasp. 2. To give up one's religious opinion or faith.

•பிடிகம், *s.* A bracelet for children, பிள்ளைக்காப்பு. (சது.)

பிடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To catch, grasp, seize, gripe, clutch, hold, பற்ற. 2. To seize on, to usurp, கவ்வ. 3. To ensnare, to entrap, to take or catch prey or game; to prey on, to capture, to take prisoners, அகப்படுத்த. 4. To tie, to fasten, கட்ட. 5. To confide in, to depend on, to cling to, புகலடைய. 6. To contain, to hold, to comprize, உட்கொள்ள. 7. To bear, to carry, to support, தாங்க. 8. To keep back, to detain, to keep back money justly or unjustly, நிறுத்திக்கொள்ள. 9. To hold opinions, சம்மதிப்பட. 10. To understand, to comprehend, தெளிந்துகொள்ள. 11. To take, to take up, to absorb, to imbibe, to need, to cost, செலவுசெல்ல. 12. To put on, in a continued row or series; to nail on, to line with, to face a garment, தொடுக்க. 13. To get, to secure, to lay in a store, to monopolize, தன்வசமாக்கிக்கொள்ள. 14. To geld, விதையடிக்க. (*Old Dic.*) 15. *v. n.* To stick to, cleave to, adhere to, cling to, ஒட்டிக்கொள்ள. 16. To be agreeable, attractive, pleasing to the senses or mind, பிரியமாக. (c.)

எனக்குச்சளிபிடித்துக்கொண்டது. I have a catarrh.

கிரகணம்பிடிக்கிறவேளை. The time of an eclipse.

அந்தமருந்துவாய்ப்பிடிக்கும். That medicine will salivate, [*lit.* catch] the mouth.

அவள்சண்டைபிடிக்காமலிராள். She will not rest without quarrelling.

சாந்தினுருப்பிடித்தான். He made an image with lime mortar.

இந்தச்சீலைசாயம்பிடிக்கமாட்டாது. This cloth will not take a color.

துரைசம்பளம்பிடிக்கப்பார்க்கிறார். The gentleman intends to deduct from my wages.

அவனுக்குப்பித்தம்பிடித்திருக்கிறது. He has become crazy.

கம்பிடித்தகேச்சன்று. A gelded calf.

பிடிகடா, *s.* A gelded goat.

பிடித்தபிடி, *s.* A grasp, a hold kept, or retained. 2. An opinion firmly held. 3. Resolution to which one adheres; contumacy, pertinacity.

பிடித்திராவி, *appel. n.* [*com.* பிடிச்சிராவி.] A vise.

பிடித்துப்பேச, *inf.* To speak about. 2. To object to.

பிடிப்பு, *v. noun.* A grasping, a hold, a seizure, catching, captivation, பற்று. 2. Adhesion, sticking, glutinousness, cohesiveness, adhesiveness, ஒட்டுமை. 3. Contraction of a nerve or muscle—as by rheumatism, or cramp; a spasm, stricture, tension, சுளுக்கு. 4. Affection, attachment, நேசம். 5. Money amassed, accumulation, engrossment, encroachment, சேகரம். 6. A bond, a tie, a support, பந்தம். (c.)

ஒருவனுக்குப்பிடிப்பாய்ப்பேச. To speak in one's favor.

அவன்கைகால்பிடிப்புக்கொண்டு வருத்தப்படுகிறான். He suffers from a contraction in his limbs.

பிடிதம், *s.* Alms, பிச்சை. (நிக.)

பிடித்தம், *s.* Stoppage from wages, அபராதம்; [*ex* பிடி, *v.*] (c.)

பிடிபட, *inf.* To be caught, taken, seized, apprehended, பிடிக்கப்பட. 2. To be understood, comprehended, தெரிய. 3. To suit, to be suitable, இணங்க. (*c.*)

இந்தஇடம்எனக்குப்பிடிபடாது. This place does not agree with me.

பிடிபாடு, *v. noun.* Draught, capture of fish, மீன்பிடிபடுகை. 2. Affection, attachment, பட்சம். 3. Amassed, as money, &c., சேர்க்கப்பட்டது. 4. (*R.*) Avarice, பிசினித்தனம்.

பிடிப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, (*causat.*) To catch or take by another. 2. To geld, விதையடிக்க.

பிடிப்பித்தமாடு, *s.* A gelded bullock.

பிடிப்பிக்கஅறிந்தவன், *appel. n.* One who understands gelding.

பிடிமானம்—பிடிவாதம். See பிடி.

பிடுக்கு, *s.* Testicle, பீசம். [*turpe.*] 2. The receptacle of the flowers of the male palmyra, பனம்பிடுக்கு. (*c.*)

பிடுங்கு, கிறேன், பிடுங்கினேன், வேன், பிடுங்க, *v. a.* To pull out, to pull off, to pluck up, to extract, to extirpate, eradicate, களைய. 2. To snatch, to seize on, to grasp, பறிக்க. 3. To extort, to wrest or wring from, இழுக்க. 4. To depose, to dislodge, to turn one out of office, அகற்ற. (*c.*)

பிடுங்கித்தின்ன, *inf.* To pluck and devour, as a bird. 2. To eat what was obtained by extortion or importunity.

பிடுங்குகீரை, *s.* [*colloq.* பிடுங்கீரை.] Young greens, fit to eat, தண்டுக்கீரை. (*Old Dic.*)

பிடுங்குண்ணி, *appel. n.* One deprived of his living by an extortioner; also பிடுங்குண்டவன். 2. [*prop.* பிடுங்கியுண்ணி.] One who lives by extortion.

•பிடை, *s.* A melting pot, a crucible, மூசை. (*Old Dic.*)

பிட்க, *inf.* To break off with the fingers, to break a piece of bread, cake, &c., அப்பமுதலியபிட்க.—*For the compounds, see* பிள்.

பிட்டுக்காட்ட, *inf.* To lay open, to analyze, to explain a rule. 2. To reveal, to disclose secrets. (*c.*)

•பிட்டம்—பிஷ்டம், *s.* [*contrac. of* பிருட்டம்.] The backside, buttocks, fundament, சகனம்.

•பிட்டம், *s.* (*St.* பிட்டகம்.) A kind of pastry, ஓர்சிற்றுண்டி; [*from Pishtaka.* W. p. 537.]

பிட்டவியல், *v. noun.* [*substantively.*] A meal-cake cooked by steam; [*ex* பிட்டு.]

•பிட்டி, *s.* [*com.* பெட்டி.] A basket, சிறுகூடை; [*from Pit'a.* W. p. 533.]

•பிட்டு, *s.* A kind of confectionary, ஓர்சிற்றுண்டி. See பிட்டம். (*c.*) 2. Flour of millet, தினைமா; [*from Pisht'a.* W. p. 537.]

பிட்டுக்கஞ்சிகொண்டுபோக. To carry pastry and gruel as a present, to the house of a marriageable girl.

பிட்டுக்குமண்சுமந்ததிருவிழா. A festival at Madura in commemoration of Siva's personification of சொக்கர்.

•பிட்டை, *s.* A kind of rupture, hernia, அண்டவாதம். [*loc.* புட்டை.] 2. A clot of beast's dung, இலத்தி. See விட்டை.

பிட்டைபிறந்தவன். One diseased with hernia.

பிணக்கம்—பிணக்கு, *s.* Entanglement—as in a crowd, pressure, நெருக்கம். 2. Twist, plat, platting, பின்னுகை. 3. (*c.*) Love-quarrel, disagreement, ஊடல்; [*ex* பிணக்கு, *v.*]

பிணக்கன், *s.* A quarrelsome person, one who is cross. (*கன்.*)

பிணக்குத்தீர்க்க, *inf.* To remove ill-will and restore friendship.

பிணக்கு, கிறேன், பிணக்கினேன், வேன், பிணக்க, *v. a.* To tie, fasten, entangle, பின்ன.

பிணங்கு, கிறேன், பிணங்கினேன், வேன், பிணங்க, *v. n.* To be tangled, twisted, linked together, entangled; to be bound—as the soul to matter, பின்னிக்கொள்ள. 2. (*c.*) To quarrel slightly, to quarrel as lovers, ஊடற்பட. 3. To be dissatisfied, displeased, disaffected, reserved, to be plagued, மனக்குறைபாக. 4. To be pressed, to become close, நெருங்க. (*சது.*)

தகப்பனோடேபிணங்கிக்கொண்டுதிரிகிறான். He is at variance with his father.

பிணம், *s.* Corpse, carcass, சவம். (*c.*) 2. (*சது.*) Evil spirit, a devil, vampire, பிசாசம்.

பிணக்காடு, *s.* Place of cremation, சுடுகாடு. 2. The place of battle where many have been slain, யுத்தகளம்.

பிணஞ்சுட, *inf.* To burn a corpse.

பிணத்தூக்கம், *s.* Deep sleep.

பிணநாற்றம், *s.* Bad smell of a corpse.

பிணநெய், *s.* Fat extracted from corpses and used in magic.

பிணந்தின்னி, *appel. n.* One who feeds on corpses.

பிணந்தின்னிப்பிசாசு — பிணந்தின்னிப்பேய், *s.* A puny devil living on corpses.

பிணப்பறை, *s.* A funeral drum, as சாப்பறை.

பிணமெடுக்க, *inf.* To take up a corpse for burning or burying.

பிணம்போலேகிடக்க, *inf.* To be motionless, as a corpse when asleep or feigning sleep. 2. To be indifferent to harsh treatment.

பிணம்வீழ்களம், *s.* A burning or burying place, for the dead, மயானம். 2. As பிணக்காடு, 2.

பிணவறையன், *s.* [*prov.*] A dull, heavy, lazy person, பருத்தவன். [*in displeasure.*]

பிணவெடில், *s.* [*prov.*] As பிணநாற்றம்.

பிணர், *s.* Roughness, unevenness, coarseness, சருச்சரவடிவு. 2. The silk-cotton tree, as சோங்கு. (*சது.*)

பிணவு, *s.* [*poet. form of* பிணா.] The female of the dog, pig or deer. (*சது.*)

பிணா, *s.* The female of the dog, pig, deer and bosgrunniens, பிணவு. 2. The female of beasts in general, விலங்கின்பெண்பொது. 3. A female in general, பெண்பொது. (*சது.*)

பிணாரம், *s.* [*prov.*] Bulkiness of beasts, பெரியவுடலுள்ளது.

பிணி, *s.* Disease, malady, distemper, sickness, நோய். (*c.*) 2. Suffering, affliction, துன்பம். 3. A fastening, binding, link, tie, கட்டு. 4. [*prov.*] Higher or lower row of threads in a weavers loom, as raised or lowered to admit the shuttle, நூற்படை.

பிணி, *s.* The three kinds of temperament: 1. வாதம், flatulency, inducing melancholy; 2. பித்தம், bile, bilious distempers; 3. சிலேட்டுமம், phlegm, a phlegmatic temper. (*சது.*) See சரீரக்கூறு.

பிணிக்குறை, *s.* Attack of an evil spirit on a child, causing disease, பேயினால்வருந்தோஷம்.

பிணிதெறித்தல், *v. noun.* The disease being remedied. See தெறி, *v.*

பிணிப்பேய், *s.* [*prov.*] A devil which attacks children.

பிணிமிதிக்க, *inf.* To tread the loom, as a weaver, நூற்படைமிதிக்க.

பிணியன், *s.* As பிணியாளன். (*நன்.*)

பிணியாளன்—பிணியாளி, *s.* A sickly, or diseased man.

பிணியுழற்மல், *v. noun.* Suffering from disease. (*p.*)

பிணியோலை, *s.* An ola amulet tied on a child to prevent demoniacal influence. See ஓலை.

பிணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To tie, to fasten with ropes, to fetter, to link, கட்ட. (*c.*)

பிணிப்பு, *v. noun.* Binding, linking; a bandage, கட்டுகை.

பிணிமுகம், *s.* A peacock, மயில். 2. A bird in general, பறவைப்பொது. (*சது.*)

பிணை, *s.* Bail, security, guaranty, pledge, suretyship. See ஜாமீன். (*c.*) 2. Consent, agreement, உடன்பாடு. 3. Tie, ligature, bandage, கட்டு. 4. Flower-garland, பூமாலை. 5. Female of the elephant, horse, camel, ass, deer, pig, bosgrunniens, and dog, யானைமுதலியவற்றின்பெண். 6. Deer, மான். 7. Desire, love, affection, ஆசை. (*சது.*) 8. As பிணையல்.

மாடுகள்பிணைவருகிறது. The oxen go round about the threshing floor. (*R.*)

பிணைகழிக்க, *inf.* To transfer the bail to another, he becoming responsible.

பிணைகாரன்—பிணைக்காரன்—பிணையாளன்—பிணையாளி, *s.* One who stands bail, a sponsor, a bondsman, a guarantee, உத்தரவாதி.

பிணைகொடுக்க—பிணைவைக்க, *inf.* To give bail or security.

பிணைக்கடுதாசி—பிணைச்சீட்டு—பிணைமுறி—பிணையுறுதி, *s.* A bail-bond, a bond of recognizance.

பிணைசொல்ல, *inf.* To become bail for one by promise.

பிணைநிற்க, *inf.* To stand security for one.

பிணைநீக்க, *inf.* To set a surety free after the trial is over. 2. To release one from suretyship by taking bail of another.

பிணைபட — பிணைபோக—பிணைப்பட—பிணையிருக்க, *inf.* To become bound as bail.

துணைபோனாலும்பிணைபோகாதே.........Never oblige a person by becoming his bail although you oblige him as a fellow traveller.

பிணைவாங்க, *inf.* To take bail or security.

பிணை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To entwine, to conjoin as இணைய. 2. To copulate, [*said of snakes*] புணர—as பாம்புபிணைதல். (*c.*)

பிணைவு, v. noun. Junction, joining, coupling, bracing, இசைவு. 2. (சு.) Copulation, புணர்ச்சி.

பிணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To join together; to link, to unite, to bind or fasten together, to couple, to join rafters, &c., as இணைக்க. 2. To tie, கட்ட. (c.)

அவன்மேலேபொய்யையும்பொல்லாங்கையும்பிணைத்தான்.... He has calumniated him, (lit.) bound upon him falsehood and evil.

அறுந்தஇழையைப்பிணைக்க, inf. To tie broken threads together.

பிணைத்தோட்ட, inf. To drive the பிணையல் bullocks on the threshing floor.

பிணைப்பு, v. noun. Linking, bracing, joining.

பிணையல், v. noun. [used substantively.] Brace, couple, pair; two or more cattle, &c., fastened together, இரண்டொன்றாய்ப்பிணைக்கப்படுவது. 2. A hinge, கதவின்கீல். 3. Garland, or string of beads, மாலை. 4. A garland, or string of beads entwined, பின்னியமாலை. 5. Fastening of a yoke, நுகத்தோர்க்கோத்தல். 6. A negative form of the optative—meaning join not, பிணையாதே.

பிணையலடிக்க — பிணையடிக்க, inf. To tie bullocks in a row together for threshing.

பிணையல்மாடு — பிணைமாடு, s. An ox yoked, or tied to another.—Note. In threshing, five or more are tied together, and driven round in a circle abreast of each other. See கோடியன், and உள்ளான்.

•பிண்டம், s. Any thing globular, a roundish lump or mass, a ball, a globe, உண்டை. 2. Embryo; fœtus, கருப்பிண்டம். 3. The body, உடல். 4. A roundish lump of food, considered as a mouthful, கவளம். 5. Boiled rice, சோறு. 6. Boiled rice in lumps for the manes, பிதிர்க்கிடும்பிண்டம். 7. Boiled rice as given in charity to religious mendicants, பிச்சை. (c.) 8. The etymon, radix or indivisible part of a word, மூலபதம். 9. Concrete form or state, undistinguished by parts, undeveloped, தொகுப்பு. 10. Collection, multitude, கூட்டம். W. p. 534. PIN'DA.

பிண்டமும்துண்டமும்கொடுத்தான். He gave a morsel of food and a piece of cloth; as what, in the language of ascetics, the body requires.

பிண்டகருமம்-பிண்டக்கிரியை, s. The ceremony of offering rice for deceased ancestors.

பிண்டகன், appel. n. One who offers an oblation of rice for a deceased ancestor, பிண்டமிடுவோன்.

பிண்டக்கரு, s. The fœtus.

பிண்டக்காப்பு, s. Boiled rice, as பிண்டம். (Colloq.)

பிண்டச்சூத்திரம், s. An introduction which lays open a subject. See சூத்திரம்.

பிண்டதானம் — பிண்டப்பிரதானம், s. Presenting balls of rice, cakes, &c., to the manes. See சிராத்தம்.

பிண்டப்புறனடை, s. Abstract remarks or notes in an author's work, connected with the subject in hand, or with others.

பிண்டப்பொருள், s. The substance or free rendering of a verse, &c. 2. Any thing in mass, as a heap of paddy, &c.

பிண்டம்பிடிக்க, inf. To form any thing into a globular shape. 2. To create—as the Deity.

பிண்டம்போட, inf. To set a ball of rice for each of the manes, in the shraddha or funeral ceremony, also பிண்டம்வைக்க; 2. [in cant.] To eat.

பிண்டம்விழுதல், appel. n. Miscarriage or abortion.

பிண்டம்வெளிப்படல், s. Appearing of the fœtus at birth.

பிண்டவுரை, s. A comment giving the substance of a text, in a free but concise manner, without ornament. See பொழிப்புரை in உரை.

பிண்டாண்டம், s. [com. அண்டபிண்டம்.] The body and universe.

பிண்டாண்டப்பேரொளி. The great light that illumines both the body and the universe, God.

முதிராப்பிண்டம், s. An immature fœtus, இளங்கரு.

பிண்டாரி, s. [Tel. పిండారి. also பெண்டாரி.] A Pindaree or marauding soldier, கொள்ளைக்காரன்.

பிண்டி, s. Flour, meal, மா. [Tel. పిండి.] 2. Millet-flour, தினைமா. 3. Residuum, of rape seed, cocoa-nuts, &c., after pressing, as பிண்ணாக்கு. 4. Collection, multitude, class, quantity, கூட்டம். 5. The seventh lunar mansion, புனர்பூசம். (சு.)

•பிண்டி, s. Ashoka-tree, அசோகமரம்.

•பிண்டிகை, s. A stool, a seat, an altar for placing the idol on; either really, or in ascetic, mental contemplation, ஆசனம். W. p. 534. PIN'DIKA.

பிண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To collect, to form into a mass, heap, lump or ball, குவிக்க. 2. To sum up, to abbreviate, தொகுக்க; [ex பிண்டம்.]

•பிண்டிகரணம்—பிண்டீகரணம், s. A collection, lump, ball or mass, தொகுக்கப்படுதல். W. p. 534. PINDEEKARAN'A.

•பிண்டிபாலம் — பிண்டிவாலம், s. (Tel.) A kind of missile weapon, எறியாயுதம். (சு.) W. p. 620. B'HINDAPALA.

•பிண்ணாக்கு, s. [vul. புண்ணாக்கு.] Refuse after pressing, of cocoa-nuts, rape-seed, &c.; oil-cake. W. p. 535. PIN'YAKA.

பிண்ணாக்குக்கீரை, s. An herb. See under கீரை.

பிண்ணாக்குமடையன் — பிண்ணாக்குமாடன்—பிண்ணாக்குமூடன். appel. n. A heavy, stupid man; a doltish person, முழுமூடன்.

பிதற்று, s. Foolish talk, chatter, babble, வீணானபேச்சு. 2. Incoherent talk, as of a mad man, a demoniac, or one in delirium, மயக்கவார்த்தை. 3. Indistinct, constant talking of a multitude, பேசலாலெழுமொலி.

பிதற்று, கிறேன், பிதற்றினேன், வேன், பிதற்ற. v. a. [vul. and improp. பினத்த, பினற்ற, பினத்த.] To chatter, babble, prate, talk nonsense, உளற. 2. To rave, to talk as a delirious person, பித்தக்கொண்டுபேச. (சு.) 3. To raise a hum or buzz, as a multitude of people, இரைய.

பிதா, s. A large heron, பெருநாரை. (சு.)

•பிதா, s. Father, paternal uncle, தந்தை. W. p. 535. PITRU. 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். (சு.) 5. Brahma, பிரமன்.

பிதாக்கள், s. [pl.] Fathers, a father, respectfully.

பிதாப்பிதாக்கள், s. Fore-fathers.

பிதாப்பேரன், s. [prov.] A father, grand-father, &c.

பிதாமகன், s. The paternal grand-father, பாட்டன். 2. Brahma, பிரமன். W. p. 535. PITAMAHA.

பிதாமாதா, s. The parents, father and mother.

பிதாவழி, s. The paternal line.

•பிதிர், s. Paternal ancestors, தந்தைவழிமுன்னோர். 2. Manes, chiefly paternal, பிதிர்கள். W. p. 535. PITRU. 3. One of the five பாசம். 4. A tale of war and battles, போர்க்கதை. (இராம.) 5. A moment of time, கணப்பொழுது. 6. A drop of water, திவலை. 7. A snap of the fingers, சொடுக்கு. 8. Pollen of a flower, பராகம்; sometimes used for பிதர்.

பிதிராசாரம், s. Proper observance of the ceremonial and other rules of one's ancestors.

பிதிரார்ச்சிதை—பிதிரார்ச்சிதம், s. Patrimony.

பிதிருலகம், s. The world of the manes, situated in the mid-heaven, or in the region of the moon, தென்புலம்.

பிதிரெக்கியம் — பிதிர்மேதம் — பிதிர்யாகம், s. Sacrifices offered to the manes, by pouring out water mixed with sesamum seed, சிராத்தம்.

பிதிர்கருமம் — பிதிர்காரியம் — பிதிர்கிரியை, s. Duties, as oblations to the manes, obsequies.

பிதிர்காதகம், s. Parricide or murder of a father, பிதாவைக்கொல்லுகை.

பிதிர்காலம், s. Time most acceptable to the manes, for presenting oblations for their benefit, being from the eighteenth to the twenty-fourth Indian hour of the day, சிராத்தகாலம்.

பிதிர்சனம், s. Ancestors by the father's side, தந்தைவழி.

பிதிர்சிராத்தம் — பிதிர்திதி, s. Annual sacrifices to the manes of a deceased father.

பிதிர்தருப்பணம், s. Pouring water, with sacrificial grass, to the manes, நீர்க்கடன்முடிக்கை.

பிதிர்தானம், s. Offering to the manes, on an appropriate day.

பிதிர்தீர்த்தம், s. A river in Northern India sacred to the manes, கயநதி.

பிதிர்தேவர், s. [sing. பிதிர்தேவதை.] Three deified Beings, residing in the world of Yama; they receive the souls of the departed and are honored by certain rites, தென்புலத்தார்.

பிதிர்தேவதைகள் — பிதிர்தேவர்கள், s. [pl.] As பிதிர்தேவர்.

பிதிர்த்துரோகம், s. Patricide; heinous sin against father, mother or other progenitor, as neglect to perform obsequies.

பிதிர்நாள்—பிதிர்தினம், s. Day of the new-moon sacred to obsequies for the manes, அமாவாசை. 2. The anniversary of one's death by lunar reckoning. 3. The tenth lunar asterism, as the day when the daities of the manes were born, மகம். (சு.)

பிதிர்பதம், *s.* The world of departed spirits, supposed to be in the south, தென்புலம்; [*ex* பதம், place.]

பிதிர்பதி *s.* Yama, god of death, இயமன். (சது.) 2. As பிதிர்பதம்.

பிதிர்பாந்தவன், *s.* A relative in the paternal line, பிதாவழிச்சுற்றத்தான்.

பிதிர்பிண்டம், *s.* Rice offered to the manes, as பிண்டம்.

பிதிர்பூசை, *s.* Offerings and ceremonies for one's ancestors.

பிதிர்வழி, *s.* Genealogy of ancestors, chiefly paternal.

பிதிர்வனம், *s.* Burning place of the dead, மயானம். (சது.)

பிதிர்வாக்கியம் — பிதிர்வசனம், *s.* The words of a deceased father which should be strictly observed, தந்தைசொல்.

பிதிர்விரதம், *s.* Fasting on the days sacred to the manes.

பிதிர், கிறது, ந்தது, பிதிரும், பிதிர, *v. n.* To separate into small particles, to fall to powder, as உதிர.

சீலைபிதிர்ந்துபோயிற்று. The cloth is torn to rags.

பிதிர்வு, *v. noun.* Becoming scattered; spreading, as spots, உதிர்கை.

பிதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To scatter, to spread, உதிர்க்க.

பிதுக்கம், *s.* Protrusion, projection, protuberance; a hump, a bunch, பிதுங்குகை.

பிதுக்கு, கிறேன், பிதுக்கினேன், வேன், பிதுக்க, *v. a.* To press out, to squeeze out, as pus or pulp; to express, பிதுங்கச்செய்ய. 2. To blow a bladder, to puff out the cheeks, கன்னமுப்பச்செய்ய. (*c.*)

பிதுங்கு, கிறது, பிதுங்கினது, ம், பிதுங்க, *v. n.* To protrude, bulge or jut out, to shoot out; to gush out, வெளிப்பட. 2. To be expressed, பிதுக்கப்பட. 3. To be started, as bricks in a wall, புறப்பட. (*c.*) 4. To sound, being blown, தொனிக்க. (*Beschi.*)

•பிதுரு—பிதுர், *s.* [*improp. for* பிதிர்.] Paternal ancestors, &c.

•பித்தம், *s.* Bile, gall, bilious humor, முப்பிணியிலொன்று. W. p. 536. PITTA. 2. Aberration of the senses, bewilderment, delirium, மயக்கம். 3. A variety of dance, கூத்திின்விகற்பம்.—Of bile are அருசிப்பித்தம், aversion to food, &c.; இரத்தபித்தம், that which causes the spitting of blood; வறட்சிப்பித்தம், dryness of humors; கரும்பித்தம், black bile.

பித்தஉபரி, *s.* As பித்தாதிகாரம்; *used in the south.*

பித்தகாங்கை-பித்தகாரகம்-பித்தச்சூடு, *s.* Heat caused by bile.

பித்தகாசம், *s.* A kind of bilious disease, causing great irritation. See காசம்.

பித்தகாமாலை, *s.* Jaundice from excess of bile.

பித்தகாலம், *s.* The middle stage of life, when the bilious humor is supposed to be predominant, from the age of 33⅓ to 66⅔. 2. The second and third of the twelve hours, both by day and night.

பித்தகுணம், *s.* Delirium, slight derangement.

பித்தகுன்மம், *s.* Dispepsia, disease in the stomach from excess of bile. See குன்மம்.

பித்தக்காய்ச்சல், *s.* As பித்தசுரம்.

பித்தக்கிராணி—பித்தகிராணி, *s.* A looseness of the bowels. See under கிராணி.

பித்தக்கிறுகிறுப்பு — பித்தகிறுகிறுப்பு, *v. noun.* Giddiness in the head, from bilious affections.

பித்தக்கொதி, *s.* [*prov.*] Feverish state of the system from derangement of the bilious humor.

பித்தசரீரம், *s.* An emaciated body from excess of bile, a bilious temperament. See சரீரம்.

பித்தசிலேட்டுமம் — பித்தசிலேற்பனம், *s.* A temperament of body in which bilious and phlegmatic humors prevail.

பித்தசுரம், *s.* Bilious fever.

பித்தசூலை, *s.* Arthritic diseases from bilious humors. See சூலை.

பித்தசோகை, *s.* A bilious heat, Leucophlegmatis, a kind of jaundice.

பித்தச்சுழற்சி, *s.* As பித்தக்கிறுகிறுப்பு.

பித்தச்சூடு, *s.* As பித்தகாங்கை.

பித்ததிகாரம்—பித்தாதிகாரம்—பித்தாதிக்கம், *s.* Preponderance of bile in the system, பித்தஅதிகரிப்பு.

பித்தத்தின்வீடு, *s.* The stomach. (*R.*)

பித்தநாடி, *s.* The bilious pulse, as felt by the middle finger. See நாடி.

பித்தநீர், *s.* Bilious humor.

பித்தபாண்டு — பித்தபாண்டுரு, *s.* A sallow kind of jaundice, inducing great languor.

பித்தமயக்கம், *s.* Delirium. 2. Giddiness, dizziness.

பித்தமிறக்க, *inf.* [*intrans.* பித்தமிறங்க.] To reduce bile in the system. See இறக்கு.

பித்தமெடுக்க, *inf.* To cast up bile.

பித்தம்பிடித்தவன், *appel. n.* A deranged person, as பித்தன்.

பித்தரோகம், *s.* Bilious disease.

பித்தவாயு, *s.* Wind in the body from heat.

பித்தவெடிப்பு, *v. noun.* A chapping of the hands and feet.

பித்தவெறி, *s.* Intoxication, phrensy.

பித்தன், *s.* [*fem.* பித்தி, *pl.* பித்தர், பித்தர்கள்.] A crazy man, a mad man, an idiot. See திரவியம். 2. Siva, as eating intoxicating drugs and dancing with devils, சிவன். 3. Bhairava, வயிரவன். 4. A thief, rogue, robber, கள்ளன். (சது.)

பித்தனுக்குத்தன்குணநூலிலுஞ்செம்மை. Even to the mad man, his own wisdom is straighter than a line.

பித்தாதிசாரம், *s.* Vomiting and purging; [*ex* அதிசாரம்.]

•பித்தலாட்டம், *s.* [*prov.* திப்பிலாட்டம்.] A trick, a fraud. See பித்தளையாடகம். (*c.*)

பித்தலாட்டக்காரன், *s.* A man of tricks.

பித்தல், *s.* A digging instrument. See பிற்றல்.

பித்தல்மண்வெட்டி, *s.* A hoe with a neck, for a handle.

•பித்தளை, *s.* Brass, a compound of copper and zinc, செம்புதுத்தநாகமிவற்றின்கலப்பு. W. p 536. PITTALA. (*c.*)

பித்தளைமணி, *s.* Beads or tags of brass.

பித்தளைமலை, *s.* A mountain containing copper, காவிக்கல்.

பித்தளையாடகம், *s.* [*com.* பித்தலாடகம், or பித்தலாட்டம்.] *s.* Trick, fraud, circumvention—as passing brass for gold, சூது.

•பித்தாதிக்கம்-பித்தாதிசாரம். See பித்தம்.

பித்தாந்தலைக்கொட்டி, *s.* A blue flowered plant, சிப்பூடு, Crotolaria verrucosa.

•பித்தி, *s.* A wall, சுவர். W. p. 620. B'HITTI. 2. [*in limited use.*] Back, hindermost part, பின்புறம். [*also* பித்தி] 3. See பித்தம்.

•பித்திகை, *s.* A wall, சுவர். W. p. 620. B'HITTIKA. 2. A flowering shrub, as சிறுசண்பகம். (சது.)

பித்திகாமார்ச்சாலநியாயம் — நியாயத்தீர்ப்பு, *s.* A doubtful judgment. See நியாயத்தீர்ப்பு.

•பித்து, *s.* [*as* பித்தம்.] Bile, gall, பிச்சு. 2. Delirium, derangement, madness, பைத்தியம். (*c.*)

பித்துக்கொள்ள—பித்துப்பிடிக்க, [*inf. appel. n.* பித்துக்கொண்டவன் — பித்துப்பிடித்தவன்.] To become mad, deranged.

பித்துக்கொண்டாட, *inf.* To act as a deranged person, to be mad.

பித்துப்பை, *s.* The gall-bladder.

பித்தேறல், *v. noun.* Increase of biliousness, பித்தமதிகரித்தல்.

பித்தேறி, *appel. n.* A crazy person.

பித்தை, *s.* A man's lock of hair, ஆண்மயிர். (சது.)

•பிந்து, *s.* A dot over a letter, a speck, spot, mark, புள்ளி. 2. As விந்து, which see.

பிந்து, கிறேன், பிந்தினேன், வேன், பிந்த, *v. n.* [*poet.* பின்று.] To go behind, to be behind, to fall in the rear, to go down in a class; to withdraw, retreat, retire, பின்னிட—oppos. to முந்த. 2. To happen afterwards, to be subsequent in time, birth or origin; to be below in rank, be inferior, பின்போக. 3. To be backward, tardy, slow; to loiter, linger, delay; to lag, to lose time—as a clock or watch, விரைவுகுறைய. (*c.*)

பிந்திவருவதைநினை. Consider what will happen hereafter.

பிந்திப்போக, *inf.* To be too late.

பிந்திப்போனகாரியம், *s.* A retarded business.

பிந்தியகாலம், *s.* Late in the afternoon, decline of day 3 or 4 o'clock.

பிந்தினகணக்கு, *s.* The last score, or account.

பிந்தினதாரம், *s.* A subsequent marriage. See தாரம்.

பிந்தினவன், *appel. n.* The hindmost person.

பிந்தினவிளைப்பு, *v. noun.* The latter sowing.

•பிபீலவாதம், *s.* [*also* பீலுவாதம், பைபிலவாதம்.] A system similar to the Epicurian philosophy, which teaches that the world had its origin from atoms, பரமாணுபிரபஞ்சத்துக்குகாரணமெனல். See பீலம்.

•பிபீலிகாவாதம், *s.* The language of animals, as பைபிலவாதம், மிருகபாஷை. 2. The Epicurian philosophy—as பிபீலவாதம்.

•பிபீலிகை, s. An emmet, an ant, எறு ம்பு. W. p. 536. Pipeelaka.

பிபீலிகாநியாயம்—நியாயதீர்ப்பு, s. A correct judgment, in order—as of ants. See நியாயத்தீர்ப்பு.

•பிப்பலம், s. The sacred fig-tree, the அரசு. W. p. 536. Pippala.

•பிப்பலி — பிப்பிலி, s. [Tamil திப் பலி.] Long-pepper. (Sa. Pippalee.)

பியூன், s. (Arab.) Peon, சேவகன்.

பிய், கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be tattered, torn off, torn in bits—as a leaf, கிழிய. 2. To be drawn apart, loosened, carded as cotton; to part, to separate, be sundered, பிய்க்கப்பட. 3. [prov.] To be broken off as a thin cake, or wafer, பிள்ள. 4. To be torn open—as a hedge; to be broken—as cadjans, பிரிய. (c.)

பிய், க்கிறேன், த்தேன், [vul. பிச்சேன்.] ப்பேன், க்க, v. a. To rip, tear, rend, கிழிக்க. 2. To card or pick cotton; to separate into parts, பன்ன. 3. To break or pinch off, to break in pieces—as thin cakes or wafers; to tear into small bits—as paper or leaves, இலைமுதலியவற்றைப்பிய்க்க. 4. To break through a hedge, to break—as cadjans, பிரிக்க. (c.)

பிய்க்காதே. Don't tear [this].

பிய்க்காமல்வை. Put it away without tearing.

பிய்ச்சுப்பிடுங்கிவயிறுவளர்க்க, inf. To support one's self by extortion. (Colloq.)

பிய்த்துக்காட்ட, inf. To explain minutely, to analyze a matter.

பிய்ப்பு, v. noun. Tearing or pinching off, பிய்க்கை.

•பிர. [Sans. part. and prefix.] Forth, forward, as பிரகாரம், பிரயோகம். 2. Very, much, exceeding, பிரக்கியாதி, பிரசண்டம். 3. Appearance, manifestation, as பிரகடம், பிர காசம். W. p. 556. Pra.

பிரகடம், s. That which is unfolded or manifested, பிரசித்தமானது. W. p. 556. Prakat'a.

பிரகண்டம், s. [anat.] Os brachii, புய லெலும்பு. W. p. 558. Pragan'da.

பிரகண்டபுரபேசி, s. Brachialis anticus.

பிரகதி, s. Brinjal plant, கத்தரிச்செடி.

பிரகஸ்தம், s. The expanded hand, விரித்தகை. W. p. 584. Prahasta.

பிரகத்வாதம்—பிரகத்வாயு, s. A disease supposed to be from flatulency.

பிரகமனம், s. Clearness, certainty, தேற்றம். W. p. 558. Pragamana.

பிரகம்பிதமுகம் — பிரகம்மிதமுகம், s. Shaking the head in token of wonder or amazement, one of the fourteen expressions of the countenance, பதினான்குமுகத் தொழிலொன்று; [from Sa. Prakampa, shaking.] (சது.)

பிரகரணம், s. Introduction, prologue, prelude, முகவுரை. 2. Chapter, section, அத்தியாயம். 3. Place of stopping or pausing, நிலைப்புமுடிவு. W. p. 556. Prakaran'a. 4. Opportunity, occasion, சமயம். 5. A certain class of books of a mystic character, ஞானநூல். 6. Destruction, கொல் லுகை.

பிரகரிக்க, inf. To destroy, சங்கரிக்க.

பிரகாசம், s. Brightness, shining, splendor, radiance, reflected light, lustre, ஒளி. 2. Sunshine, வெயில். 3. Illustriousness, conspicuousness, celebrity, கீர்த்தி. W. p. 537. Prakas'a. 4. Nature, quality, character, குணம்.

பிரகாசங்காட்ட, inf. To shine, to yield a radiance.

பிரகாசமாய்த்தெரிய, inf. To appear clearly, as a body, a meaning, &c.

பிரகாசன், s. One full of light—physical, mental or spiritual, ஒளியுடையோன். 2. The soul liberated from births, illumined by, and identified with, the deity, முத்தாத்துமா.

பிரகாசி, appel. n. [mas. and fem.] One who shines.

பிரகாசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To shine, to radiate, to yield brilliance or splendor, ஒளிசெய்ய. 2. To be manifest, conspicuous, illustrious, resplendent, பிரபலமாக. 3. To be full of light or knowledge—as the mind or soul illumined by the deity, ஞானஷொளிவிளங்கிறுப; [ex பிரகாசம்.]

பிரகாமியம், s. Fulness, accomplishment, &c. See பிராகாமியம்.

பிரகாரம், s. Quality, property, nature, essence, தன்மை. 2. Manner, mode, way, means, likeness, similarity, விதம். 3. Kind, species, sort, வகுப்பு. W. p. 557. Prakara. 4. (சது.) An adjective, விசே டணம். 5. [com. for பிராகாரம்.] Inclosed precincts, or court, of a temple, கோயில் முதலியவற்றின்வீதி. 6. Surrounding wall of a temple or fortification, சுற்றுமதில்.

யதாப்பிரகாரம். In like manner.

இன்னபிரகாரம். In this manner.

இன்னபிரகாரமாய்க்கொடுத்தான். He has given it so, has sold it for such a price.

பிரகிருதி, s. Nature, natural, or inherent state or quality, சொல்லைகுணம். 2. Matter, material nature, the passive cause of the world, சடம். 3. Root or uninflected form of a word. See பகுதி. W. p. 557. Prakriti. 4. (சது.) Importance, consequence, speciality, பிரதா னம்.

பிரகிருதிநியாயப்பிரமாணம், s. The law of nature.

பிரகோபம், s. Vehement wrath, கடுங் கோபம்; [ex பிர, very.]

பிரக்கியம், s. Knowledge, consciousness, intelligence, அறிவு. W. p. 560. Pragna.

பிரக்கியாதம், s. That which is celebrated. W. p. 558. Prak'hyata.

பிரக்கியாதி, s. Publicity, பகிரங்கம். 2. Celebrity, fame, கீர்த்தி. W. p. 558. Prak'hyati.

பிரக்கியானம் — பிரக்கினை, s. Sense, consciousness, knowledge, intelligence, உணர்வு. W. p. 561. Pragnana.

அவனுக்குப்பிரக்கினையில்லை. He has no sense of feeling.

பிரக்கினைதப்பிக்கிடக்க, inf. To lose one's senses, as one in coma.

பிரசங்கம், s. A discourse, harangue, speech, declamation, oration or exposition; as an adopted term, a sermon, விரித் துப்பொருளுரைக்கை. 2. Proclamation, public declaration, பகிரங்கப்படுத்துகை. 3. Publicity, notoriety, disclosure, பிரபலம். 4. Clearness, conspicuousness, manifestation, தெளிவு. W. p. 581. Prasanga. (c.)

இதுபிரசங்கமாய்த்தெரியும். This has become public.

பிரசங்கபீடம்—பிரசங்காசனம், s. A pulpit.

பிரசங்கமாய்த்தெரிய, inf. To appear distinctly, clearly, as a meaning.

பிரசங்கமாய்வாசிக்க, inf. To read audibly or fluently.

பிரசங்கம்பண்ண, inf. To harangue, to discourse. 2. To expound, to sermonize. 3. To divulge.

பிரசங்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To publish, to proclaim, விளம்பரப் படுத்த. 2. To discourse, to sermonize, to expound, சாதரியமாய்ப்பேச. 3. To make public, to divulge, வெளிப்படுத்த.

பிரசங்கி, appel. n. A preacher, an orator, a declaimer, proclaimer, விஸ்தாரமாய் விரிப்போன்.

பிரசண்டம், s. Violence, force, strength, wrath, கடுமை. W. p. 559. Prachan'da. (c.) For the compounds, see சண்டம்.

பிரசண்டகதி- பிரசண்டவேகம், s. Great velocity, or momentum.

பிரசண்டன், s. A powerful and violent man, வலியன்.

பிரசக்தி, s. An occurrence, an event, சங்கதி. W. p. 581. Prasakti.

பிரசவம், s. Child-birth, parturition, மகப்பேறு. W. p. 581. Prasava. (c.)

பிரசவமானாள். She brought forth a child.

பிரசவகாலம், s. Time to bring forth.

பிரசவமாக, inf. As பிரசவிக்க.

பிரசவவேதனை, s. Pains of child-birth, labor-pangs.

பிரசவிக்க, inf. To bring forth a child.

பிரசவித்தவள், appel. n. A woman who has brought forth a child.

பிரசன்னம், s. Clearness, brightness, தெ ளிவு. 2. The gracious appearance or manifestation of a deity, or sacred person, காட்சி. W. p. 581. Prasanna. (c.)

பிரசன்னமாக, inf. To appear benignly, to become visible, as a deity.

பிரசன்னமுகம், s. A smiling countenance, benign or gracious look.

பிரசன்னவதனம், s. A gracious countenance.

பிரசன்னன், s. A deity or great personage, as manifesting grace or kindness.

பிரசா, s. (St.) People. See பிரசை.

பிரசாதம், s. Favor, kindness, propitiousness, grace, தெய்வகிருபை. 2. (c.) Boiled rice, or any thing which, having been offered to an idol, is given by hierophants to the people, தெய்வத்துக்கு நிவேதித்தவுணவு. W. p. 582. Prasada.

பிரசித்தம், s. Publicity, notoriety, disclosure, வெளிப்பட. 2. Promulgation, proclamation, publication, annunciation, அறிவிப்பு. 3. Fame, rumor, celebrity, கீர் த்தி. W. p. 582. Prasiddha.

பிரசித்தபத்திரம்—பிரசித்தபத்திரிகை, s. Advertisement, notice, proclamation; (R.) பிரசித்தக்கோசி.

பிரசித்தப்பட, inf. To become public, to be published.

பிரசித்தப்படுத்த — பிரசித்தம்பண்ண, inf. To make public, to divulge. 2. To publish, to promulgate, to advertise, to proclaim. 3. To spread one's fame.

பிரசித்தமானவன், *appel. n.* A public or well known person.

பிரசீவனம், *s.* Livelihood, means of living, சம்பாதிக்கை. W. p. 560. PRAJEEVANA.

பிரசுரம், *s.* A publication, notification, அறிவிப்பு. [*from Sa. Prachura.*]

பிரசுரன், *s.* The planet venus, சுக்கிரன்.

பிரசூதம்—பிரசூதி, *s.* Bearing or bringing forth a child, parturition, மகப்பெறுகை. See சூதம். W. p. 582. PRASOOTA—PRASOOTI. The compounds are, as பிரசவம், which see.

பிரசூதவாயு—பிரசூதிகாவாயு, *s.* A vital air, supposed to assist in parturition.

பிரசூதிகை—பிரசூதை, *s.* A woman recently confined, பிள்ளைப்பெற்றிருக்கிறவள்.

பிரசூதிகைவைராக்கியம், *s.* Determination of a woman in labor; i. e. against future sexual connexion, பிள்ளைப்பெறும்போதை பின்வைராக்கியம்.

பிரஸ்தாவம், *s.* [*com.* பிரஸ்தாபம்.] An introduction or making known. 2. Opportunity. W. p. 583. PRASTAVA.

பிரஸ்தாவனை, *s.* As பிரஸ்தாவம்.

பிரஞ்ஞம்—பிரஞ்ஞானம்—பிரஞ்ஞை, *s.* Consciousness, knowledge, intelligence. See பிரக்ஞானம், பிரக்ஞை.

பிரஞ்ஞத்துவம், *s.* The state or feeling of consciousness, self-consciousness, உணர்ச்சி.

பிரஞ்ஞன் — பிராஞ்ஞன், *s.* One who knows or understands himself or others, அறிஞன்.

பிரஞ்ஞாபங்கம், *s.* Loss of consciousness, அறிவழிகை.

பிரட்சாளகம்—பிரட்சாளனம்—பிரக்ஷாளகம்—பிரக்ஷாளனம், *s.* Washing, cleaning, purifying with water, கழுவுகை—as பாதப்பிரக்ஷாளனம். W. p. 558. PRAKSHALAKA,—PRAKSHALANA.

பிரணவம்—பிரணவமந்திரம், *s.* The principal prayer of the Hindus, containing the mystic, ஓம். See குடிலை. W. p. 561. PRAN'AVA.

பிரணவரூபம், *s.* The Deity as the image of prayer, கடவுள்.

பிரதக்கணம்—பிரதட்சிணம்—பிரதக்ஷிணம், *s.* Circumambulation, passing round a temple or a great person, keeping the same on the right, in token of veneration or worship—oppos. to அப்பிரதட்சிணம். See அங்கப்பிரதட்சிணம். 2. Parading the streets in procession at a marriage, &c., turning always to the right, வலம்வருகை. W. p. 571. PRADAKSHIN'A.

கிரிப்பிரதட்சிணம். Going round a hill, especially Arunâchala, deemed sacred.

பிரதட்சிணமாய்ப்போக — பிரதட்சிணம்பண்ண—பிரதட்சிணம்வர, *inf.* To pass round a great person, a temple, &c., as above.

பிரதம், *s.* Bestowment, gift, donation, ஈகை. W. p. 571. PRADA.

ஞானப்பிரதமானநூல். A book imparting spiritual knowledge.

பிரதரம், *s.* Arrow, அம்பு. W. p. 572. PRADARA.

பிரதன், *s.* A giver, a liberal man, கொடையாளன்; [*ex* பிரதம்.]

பிரதாபம், *s.* Greatness, honor, dignity, magnificence, பெருமை. 2. Fame, glory, renown, celebrity, கீர்த்தி. 3. Great heat; splendor, brilliancy, பிரகாசம். 4. Bravery, force, heroism, வீரம். W. p. 562. PRATAPA. (*c.*)

பிரதாபப்படுத்த-பிரதாபம்பண்ண, *inf.* To magnify, to make illustrious, to extol, to spread one's fame.

பிரதாபிக்க, *inf.* To become glorious, renowned, exalted, மகிமைப்பட; [*ex* பிரதாபம்.]

பிரதானம், *s.* The material cause of creation, matter, மூலம். 2. Importance, eminence, essentiality, principalness; excellency, மேன்மை. W. p. 572. PRAD'HANA. (*c.*) 3. Gift, donation, தானம், கொடை. (*Sa. Pradâna.*)

பிரதானகாரியம், *s.* The chief or most essential point.

பிரதானமடித்தல்-பிரதானம்பண்ணுதல், [*prov.*] *v. noun.* Making much of one's self.

பிரதானம்பேச, *inf.* To boast.

பிரதானன், *s.* A chief man.

பிரதானி, *s.* A chieftain, a prime minister. 2. Treasurer of a state, பொக்கிஷக்காரன்.—*Note.* The derivation of the word gives the first meaning, but in use, பிரதானி is the third officer of a king, after மந்திரி, and சேனாபதி.

பிரதானிக்கம், *s.* Office of a treasurer.

பிரதேசம், *s.* Place, location, இடம். See சுடிப்பிரதேசம். 2. [*in Sa.*] A foreign country, பிறதேசம். W. p. 572. PRADESA.

உயிர்த்தெழும்பிரதேசம். A cemetery. [*limited usage.*]

பிரதோஷம்—பிரதோடம், *s.* Evening, three and three quarters of a நாழிகை before sunset, and the same after; a time of special worship, with the Saivas, அஸ்தமனத்துக்கு முன்னும்பின்னும் மூன்றேமுக்கால் நாழிகை. *For* மகாப்பிரதோஷம், *see in its place.*

பிரதோஷகாலம் — பிரதோஷபுண்ணியகாலம், *s.* A meritorious time for fasts, especially on the evening of the thirteenth phasis of the moon. See மகாப்பிரதோஷம்.

பிரதோஷவிரதம், *s.* Fasting in reference to Siva as above.

பிரத்தாபம், *s.* Celebrity, publicity, பிரசங்கம். 2. Opportunity. See பிரஸ்தாவம்.

பிரத்தாபனை, *s.* Making known, &c. See பிரஸ்தாவனை.

பிரத்தாரம், *s.* [*St.* பிரஸ்தரம்.] One of the ten rules for keeping time in music. See தாளப்பிரமாணம். W. p. 582. PRASTARA.

பிரபஞ்சம், *s.* The world, the material universe, உலகம். 2. Mundane existences, embracing the varied forms of deity as high as சதாசிவம், and all the forms of creatures, and matter. 3. Worldly affairs, secularity, mundane affections, passions and pursuits; worldliness, லௌகீகம். 4. Space, extension, விசாலம். W. p. 573. PRAPANCHA. 5. Army, சேனை.

பிரபஞ்சத்திற்கிடந்தழுந்துகிறோம். We are immersed in worldliness.

பிரபஞ்சகாரியம், *s.* Secularities as opposed to spiritualities.

பிரபஞ்சக்கட்டு — பிரபஞ்சபாசம்—பிரபஞ்சபந்தம், *s.* Worldly attachments and entanglements.

பிரபஞ்சசாகரம், *s.* The vast sea of secular entanglements.

பிரபஞ்சமயக்கம், *s.* Fascination or bewilderment from mundane affairs.

பிரபஞ்சமாயை, *s.* Illusion of the world; vanity of earthly things. 2. Matter as the material of creation, சடம்.

பிரபஞ்சமூலம், *s.* Maya, the natural cause of visible objects—as the earth sun, moon, stars, &c., மூலப்பிரகிருதி.

பிரபஞ்சவழக்கம், *s.* Worldly custom, a worldy life.

பிரபஞ்சவாசனை — பிரபஞ்சவாதனை, *s.* Experience of the joys and sorrows of the world, உலகஇன்பதுன்பவாசனை.

பிரபஞ்சவாழ்வு, *s.* Worldly prosperity, temporal greatness, உலகவாழ்க்கை.

பிரபஞ்சவியாபாரம், *s.* Worldly dealings, earthly intercourse.

பிரபஞ்சவிருத்தி, *s.* Worldly actions, occupation, work or trade, உலகச்செய்கை. 2. Exhibition, or developement of Maya in the production of the universe, மாயாவிருத்தி.

பிரபஞ்சவிலாசம், *s.* Exhibition of Maya in the varieties of created things, displaying order and beauty, மாயாகாரியவிசேஷம்.

பிரபஞ்சனன், *s.* Wind, காற்று. W. p. 574. PRAB'HANJANA.

பிரபஞ்சானுக்கிரகம், *s.* The grace of deity, displayed in behalf of the world of souls. 2. The power of dispensing this grace committed to a superior class of souls; [*ex* அநுக்கிரகம்.]

பிரபதனம், *s.* Failure or falling, விழுகை. W. p. 573. PRAPATANA. 2. Attainment, அடைக்கப்பெற்றது.

பிரபந்தம், *s.* A connected discussion, discourse, narrative or composition. W. p. 573. PRABANDHA. 2. A poem, commonly of a descriptive character; [*in Tamil.*] a general term for various kinds of poems, as a juvenile poem, a war-poem, a love-poem, an epic-poem, &c.

பிரபந்தங்கள், *s.* *Ninety-six* varieties of poetical productions. They are. 1. சாதகம். 2. பிள்ளைக்கவி. 3. பரணி. 4. கலம்பகம். 5. அகப்பொருட்கோவை. 6. ஐந்திணைச்செய்யுள். 7. வருக்கக்கோவை. 8 மும்மணிக்கோவை. 9. அங்கமாலை. 10. அட்டமங்கலம். 11. அநுராகமாலை. 12. இரட்டைமணிமாலை. 13. இணைமணிமாலை. 14. நவமணிமாலை. 15. நான்மணிமாலை. 16. நாமமாலை. 17. பலசந்தமாலை. 18. பன்மணிமாலை. 19. மணிமாலை. 20 புகழ்ச்சிமாலை. 21. பெருமகிழ்ச்சிமாலை. 22. வருக்கமாலை. 23. மெய்க்கீர்த்திமாலை. 24. காப்புமாலை. 25. வேனின்மாலை. 26. வசந்தமாலை. 27. தாரகைமாலை. 28. உற்பவமாலை. 29. தானைமாலை. 30. மும்மணிமாலை. 31. தண்டகமாலை. 32. வீரவெட்சிமாலை. 33. வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி. 34. போர்க்கெழுவஞ்சி. 35. வரலாற்றுவஞ்சி. 36. செருக்களவஞ்சி. 37. காஞ்சிமாலை. 38. நொச்சிமாலை. 39. உழிஞைமாலை. 40. தும்பைமாலை. 41. வாகைமாலை. 42. வாதோரணமஞ்சரி. 43. எண்செய்யுள். 44. தொகைநிலைச்செய்யுள். 45. ஒலியலந்தாதி. 46. பதிற்றந்தாதி. 47. நூற்றந்தாதி. 48. உலா. 49. உலாமடல். 50. வளமடல். 51. ஒருபாவொருபஃது. 52. இருபாவிருபஃது. 53. ஆற்றுப்படை. 54. கண்படைநிலை. 55. துயிலெடைநிலை. 56. பெயரின்னிசை. 57. ஊரின்னிசை. 58. பெயர்நேரிசை. 59. ஊர்நேரிசை. 60. ஊர்வெண்பா. 61. விளக்குநிலை. 62. புறநிலை. 63. கடைநிலை. 64. கையறுநிலை. 65. தசாங்கப்பத்து. 66. தசாங்கத்தயல். 67. அரசன்விருத்தம். 68. நயனப்பத்து. 69. பயோதரப்பத்து. 70. பாதாதிகேசம். 71. கேசாதிபாதம். 72. அலங்

காரபஞ்சகம். 73. கைக்கிளை. 74. மங்கலவள்ளை. 75. தூது 76. சாதபது. 77. குழமகன். 78. தாண்டகம். 79. பதிகம். 80. சதகம். 81. செவியறிவுறூஉ. 82. வாயுறைவாழ்த்து. 83. புறநிலைவாழ்த்து. 84. பவனிக்காதல். 85. குறத்திப்பாட்டு. 86. உழத்திப்பாட்டு. 87. ஊசல். 88. எழுகூற்றிருக்கை. 89. கடிகைவெண்பா. 90. சின்னப்பூ. 91. விருத்தவிலக்கணம். 92. முதுகாஞ்சி. 93. இயன்மொழிவாழ்த்து. 94. பெருமங்கலம். 95. பெருங்காப்பியம். 96. காப்பியம், which see in their places.

பிரபந்தகற்பனை, s. A fable, fiction, fictitious language, allegorical expressions, &c., கட்டுவாக்கியம்.

பிரபம்—பிரபா, s. A water-shed to supply travellers, தண்ணீர்ப்பந்தல். W. p. 573. PRAPA.

பிரபலம்—பிரபலியம்—பிரபல்லியம், s. Strength, power, irresistibleness, வல்லமை. W. p. 574. PRABALA. 2. Illustriousness, celebrity, as பிரசித்தம்.

பிரபலப்படுதல், v. noun. [appel. n. பிரபலப்பட்டவன்.] Becoming renowned.

பிரபலமாக்க-பிரபலம்பண்ண, inf. To make illustrious, to spread one's fame.

பிரபலமானவன் — பிரபலியமானவன், appel. n. As பிரபலன்.

பிரபலன், s. A famous or renowned person.

பிரபவ, s. The first year of the Indian cycle; [from Sa. Prab'hava, origin.]

பிரபா, s. As பிரபம். 2. [St. for பிரபை.] Light.

பிரபாகரம், s. One of the six shastras. See சாஸ்திரம்.

பிரபாகரன், s. The sage who wrote பிரபாகரம். 2. The sun as the cause of light; [ex பிரபா et கரன், who makes.]

பிரபாகீடம், s. Fire-fly, glow-worm, மின்மினி; [ex பிரபா et கீடம், insect.]

பிரபாசன், s. One of the eight Vasus. See அட்டவசுக்கள்.

பிரபாணி, s. The palm of the hand, உள்ளங்கை. W. p. 573. PRAPAN'I.

பிரபாவம், s. Dignity, majesty, preeminence, magnanimity as பிரதாபம். W. p. 574. PRAB'HAVA. 2. Glory, renown, fame, கீர்த்தி. 3. Light, splendor, lustre, ஒளி.

பிரபோதம், s. Serenity, தெளிவு. 2. Knowledge, wisdom, ஞானம். W. p. 574. PRABOD'HA.

பிரபோதசந்திரோதயம், s. A dramatic poem treating of the triumph of the good principle over the evil, ஒர்நூல்.

பிரமதம்—பிரமத்தம், s. Joy, gladness, intoxication, வெறி. W. p. 575. PRAMADA.

பிரமதாதிபன், s. Siva, சிவன்.

பிரமாணம், s. Measure, degree, quantity, limit, அளவை. 2. Oath, solemn declaration, ஆணை. 3. Time measured by the revolution of a planet—1st. the time from its rising to its setting, called தினப்பிரமாணம். 2d. From setting to rising, called இராப்பிரமாணம். 3d. Time of the sun's passing from horizon to horizon, called அருக்கப்பிரமாணம். 4. Rule, method, criterion; ground of inference or belief, விதி. 5. Proof, testimony, authority, evidence, means of ascertaining truth, சாட்சி. 6. A logical inference, தருக்கநிருணயம். 7. Royal authority, sovereign command, இராசகட்டளை. 8. Scripture, a work of sacred authority, வேதம். 9. Illustration, example; that which is produced from some authority, called மேற்கோள். W. p. 575. PRAMAN'A.

பிரமாணம், அ. Eight ways of obtaining the true knowledge of a thing or occurrence. See அளவை.

கிரகணப்பிரமாணம். The extent of an eclipse, digits eclipsed.

சத்தியப்பிரமாணம். A true oath.

நியாயப்பிரமாணம். The law, a law-book.

பிரமாணஞ்செய்ய—பிரமாணம்பண்ண, inf. To make oath, to swear.

பிரமாணாதீதம், s. Beyond the limit of logical inference or ascertainment—spoken of the Deity, அளவைகடந்தது; [ex அதீதம்.]

பிரமாணாபாவம், s. Want of proper authority, law, rule, proof or illustration, திருட்டாந்தமின்மை. 2. Endlessness; the state of being without measure, அளவின்மை; [ex அபாவம், negation.]

பிரமாணிகம்—பிரமாணிக்கம், s. Truth, veracity, a true declaration, உண்மை. 2. An oath, ஆணை. (c.)

பிரமாணிக்கன், s. A man of truth, உண்மையுள்ளவன்.

பிரமாணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To judge, infer from premises, to deduce, நிதானிக்க. 2. To enact, to lay down a rule, விதிக்க. 3. To estimate, அளவிட.

பிரமாதம், s. Inadvertence, error, inaccuracy, failure, மோசம். W. p. 515. PRAMADA. 2. Dullness, மயக்கம்.

பிரமாததெய்வமல்லாததைத்தெய்வமென்றநம்புறது. Believing that to be God which is not.

பிரமாதமாய்ப்போக, inf. To become careless, &c.

பிரமியம், s. [a change of பிரமேகம்.] A noisome disease, gonorrhœa, gleets. See இரத்தப்பிரமியம். (c.)

பிரமியப்பூண்டு, s. A plant, Gratiola monieri.

பிரமுகம், s. That which is best, most excellent, மிகவுநல்லது. W. p. 576. PRAMUK'HA.

பிரமேகம், s. Any venereal affection, including many varieties, மேகவியாதி. W. p. 576. PRAMEHA.

பிரமேயம், s. That which is known, அறியப்படுவது. 2. A category or doctrine to be proved, பிரமாணிக்கத்தக்கது. 3. A thing proved or ascertained, நிச்சயிக்கப்படுவது. W. p. 576. PRAMEYA. 4. [vul.] Opportunity, சமயம்.

பிரமோகம், s. Affection, love of wife and children, causing intellectual obscurity, அன்பின்மயக்கம்; [from Sa. Pramoha, fascination.]

பிரமோதம், s. Joy, pleasure, delight, உவத்தல். W. p. 576. PRAMODA.

பிரமோதூத, s. The fourth year of the coming Indian cycle, as 1870, ஒர்வருஷம்.

பிரயத்தனம்—பிரயத்தினம், s. Attempt, effort, exertion, endeavor, use of means, முயற்சி. W. p. 576. PRAYTNA. (c.)

பிரயத்தனஞ்செய்ய — பிரயத்தினம்பண்ண, inf. To attempt, to endeavor, to exert energy.

பிரயாகை, s. A sacred place of pilgrimage at Allahabad, the confluence of the Jumna and Ganges, with a supposed subterraneous addition from the Sarasvati river, திருவேணிசங்கமம். W. p. 576. PRAYAGA.

பிரயாசம் — பிரயாசை, s. Endeavor, exertion, effort, முயற்சி. 2. Pains, labor, trouble, application, difficulty, hardship, struggle, உழைப்பு. W. p. 577. PRAYASA. (c.)

பிரயாசங்காட்ட, inf. To be hard, difficult, laborious.

பிரயாசப்பட—பிரயாசைப்பட, inf. To take pains, to try, to exert one's self, to endeavor.

பிரயாசி, s. A laborious diligent person, male or female.

பிரயாணம், s. Going, motion, a journey, travelling, வழிச்செல்கை. W. p. 576. PRAYAN'A. (c.)

பிரயாணகாலம், s. Time of departure. 2. Death, மரணம். 3. [fig.] The last journey, time of death, மரணகாலம்.

பிரயாணம்பண்ண, inf. To go on a journey.

பிரயுதம், s. A million, பத்திலட்சம். W. p. 577. PRAYUTA.

பிரயோகம், s. Discharge, as of weapons, emission, செலுத்துகை. 2. Main object, design, நோக்கம். 3. Use, application to a purpose, use of means, முயற்சி. 4. Contrivance, device, உபாயம். 5. Preparation, readiness, எத்தனம். 6. The operation of magical rites, ஏவல். 7. Example, authority, உதாரணம். W. p. 577. PRAYOGA.—The most common compounds are அஸ்திரப்பிரயோகம், அவுஷதப்பிரயோகம், மந்திரப்பிரயோகம், which see.

பிரயோகஞ்செய்ய—பிரயோகம்பண்ண, inf. To discharge arrows. 2. To use a word, thing, &c. 3. To have recourse to a remedy, a plan, or contrivance. 4. To form a scheme for a work.

பிரயோகசாரம், s. A book on grammar, ஓர் இலக்கணநூல்.

பிரயோகவிவேகம், s. A grammatical treatise on Sanscrit words used in Tamil, ஓர் இலக்கணநூல்.

பிரயோகி, appel. n. A competent, capable man, சமர்த்தன்.

பிரயோகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To emit, to discharge arrows; to shoot, செலுத்த. 2. To use, apply, employ, as words, வழங்க. 3. To have recourse to a remedy, or contrivance, முயல.

பிரயோசகம், s. Advantage, utility, profit, as பிரயோசனம்; [from Sa. Prayojaka. W. p. 577.]

பிரயோசகன்—பிரயோசனன் – பிரயோசிகன், s. One who receives advantage or profit.

பிரயோசனம், s. [vul. புரோசனம்.] Profit, advantage, usefulness, ஆதாயம். 2. Reward good or bad, fruit or result of actions, செய்கையின்விளைவு. (c.)

பிரயோசனப்பட, inf. [causat. பிரயோசனப்படுத்த.] To be of use, turn to account or advantage.

பிரயோசனப்பட்டவன், appel. n. A useful man.

பிரயோசனம்பண்ண, *inf.* To do one a benefit, to put one in the way of getting a livelihood.

பிரலம்பம், *s.* Hanging down; motion, waving, அசைவு. W. p. 577. PRALAMBA.

பிரலாபம், *s.* Unmeaning speech, பயனில்சொல். W. p. 578. PRALAPA. 2. Lamentation, grief, புலம்புகை.

பிரலாபசன்னி, *s.* A raving fit, அலறுசன்னி.

பிரலாபி, *க்கிறேன்*, *த்தேன்*, *ப்பேன்*, *க்க*, *v. n.* To talk excessively and incoherently through grief; to lament, as a mourner, புலம்ப. (*c.*)

பிரலோடனம், *s.* Rolling on the ground, revolving, உருளுகை. W. p. 576. PRALOD'HANA.

பிரவசனம், *s.* Preaching or sermonizing, பிரசங்கம்பண்ணுகை. W. p. 578. PRAVACHANA.

பிரவருத்தகன் — பிரவர்த்தகன், *s.* An author, original instigator, முயற்சிசெய்வோன். W. p. 578. PRAVARTTAKA. 2. A merchant, trader, வியாபாரி.

பிரவருத்தனம்-பிரவர்த்தனம், *s.* Effort, exertion, taking measures, using means, exercise, endeavor, பிரயத்தினம். W. p. 578. PRAVARTTANA.

பிரவர்த்தி, *s.* Engagement, activity, exertion, முயற்சி.

பிரவர்த்தி, *க்கிறேன்*, *த்தேன்*, *ப்பேன்*, *க்க*, *v. a.* To exert, to use means for the completion of an object, முயற்சிசெய்ய.

பிரவாகம், *s.* Inundation, flood, வெள்ளம். 2. Stream, rapid flow, torrent, நீரோட்டம். 3. Action, work, செய்கை. W. p. 579. PRAVAHA.

பிரவாகி, *க்கிறது*, *த்தது*, *க்கும்*, *க்க*, *v. n.* To overflow, to destroy, as a flood, பெருக்கெடுக்க.

பிரவாளம், *s.* Red coral. See பவளம்.

பிரவிடை—பிரௌடை, *s.* A woman of middle age. See பருவம்.

பிரவிருத்தர், *s.* [*pl.*] The third class of the nine forms of deity, embracing four of the five operating gods, முயற்சிக்கடவுளர். See கிருத்தியம்.

பிரவிருத்தி, *s.* Increase, வளர்ச்சி. 2. Affairs, circumstances, occurrence of life, வர்த்தமானம். W. p. 579. PRAVRUTTI.

பிரவிருத்தி, *க்கிறேன்*, *த்தேன்*, *ப்பேன்*, *க்க*, *v. a.* To cause to increase, to augment, to evolve, அதிகப்படுத்த. 2. *v. n.* To increase, to be augmented, வளர.

பிரவேசம், *s.* Entrance of a great person, with parade, உட்புகுகை. 2. Intentness on an object, engagedness in a pursuit, மனம்பற்றுகை. 3. Entrance on, or progress in, a work, a study, &c., commencement, initiation, ஆரம்பம். 4. [*fig.*] Place of entry, வாயில். W. p. 580. PRAVASA.

பிரவேசபரீட்சை, *s.* Entrance examination. (*adopted.*)

பிரவேசப்படுத்த, *inf.* To cause to enter or go in, பிரவேசிப்பிக்க.

பிரவேசமாக, *inf.* To enter, to go in, to get into, &c., உட்புக.

பிரவேசம்பண்ண, *inf.* To enter, to make an entrance.

பிரவேசி, *க்கிறேன்*, *த்தேன்*, *ப்பேன்*, *க்க*, *v. n.* To enter, உட்செல்ல. 2. To enter upon, commence, தொடங்க. (*c.*)

பிரவேசிப்பிக்க, *inf.* To cause to enter.

பிரவேட்சணம் - பிரவேக்ஷணம், *s.* Seeing beforehand, முன்னுறக்காண்கை. W. p. 579. PRAVEKSHAN'A.

•*பிரகஸ்பதி—பிரகற்பதி*, *s.* Jupiter, the planet, or its regent, வியாழம். 2. One of the eighteen law-books. See தருமநூல். W. p. 804. VRIHASPATI.

பிரகஸ்பதிசக்கரம், *s.* The cycle of sixty years, as வியாழச்சக்கரம்.

பிரகஸ்பத்தியம், *s.* As *பிரகஸ்பதி*, 2.

•*பிரகடம்—பிரகாரம் - பிரக்கியாதி*, See பிர for these and other similar compounds.

பிரசம், *s.* Toddy, vinous liquor, கள். 2. Honey, தேன். 3. A bee, தேனீ. 4. A wasp, வண்டு. 5. Honey-comb, தேன்கூடு.

•*பிரசாட்சயம்—பிரசாபதி*. See *பிரசை*.

•*பிரசாபத்தம் — பிரசாபத்தியம்*, *s.* One of the eight kinds of marriage. See மணம்.

•*பிரசாரம்*, *s.* The வேங்கை tree. (*சது.*)

•*பிரசினம்—பிரசினே*, *s.* A question, an inquiry, கேள்வி. W. p. 586. PRASNA.

•*பிரசை*, *s.* [*St. பிரசா.*] An inhabitant, a subject, குடி. 2. A child, பிள்ளை. W. p. 560. PRAJA.

பிரசாட்சயம்-பிரசாக்ஷயம், *s.* Decrease of inhabitants, depopulation, குடிநாசம்; [*ex* க்ஷயம்.]

பிரசாதருமம், *s.* Rules and manner of behavior for children and others, புத்திரதருமம்.

பிரசாபதி — பிரசாவதி, *s.* Brahma as Creator, பிரமன். 2. A king, in general, அரசன். 3. Membrum virile, penis, சிசுனம். W. p. 560. PRAJAPATI.

பிரசாவிருத்தி, *s.* Increase of inhabitants, &c., population, ஜனப்பெருக்கம். 2. Numerous children in a family, புத்திரவிருத்தி.

பிரசேச்சுவரன், *s.* A king, monarch, a sole arbiter, அரசன்; [*ex* ஈச்சுவரன்.]

•*பிரசோற்பதி — பிரசோற்பத்தி*, *s.* The fifth year of the coming Hindu cycle, as A. D. 1871.

•*பிரச்சினே*, *s.* A question or inquiry as பிரசினே.

பிரச்சினேபண்ண, *inf.* To inquire into any subject.

•*பிரடை—பிருடை*, *s.* (*Tel.* ಬಿರಡೆ.) A stopple, a plug, முளைக்காணி.

•*பிரட்டம்—பிரஷ்டம்*, *s.* Low, outcast state of any thing, தள்ளுபடி.

பிரட்டன்—பிரஷ்டன், *s.* One fallen, strayed from virtue—as மதப்பிரஷ்டன். W. p. 629. B'HRASHT'A.

பிரட்டு, *s.* [*improp. for புரட்டு.*] Treachery, guile, fraud.

பிரண்டை, *s.* [*improp. பிரட்டை.*] A medicinal shrub, Vivitis quadrangularia. (*Willd.*)

பெரும்பிரண்டை, *s.* A large species of the above, said to be sensitive to the touch, and injurious to other plants.

•*பிரதக்கு*, *s.* Peculiarity, as distinguished from what is common, தனிமை. W. p. 551. PRUTHAK.

•*பிரதமம்*, *s.* Beginning, commencement, ஆரம்பம். 2. Priority, முதன்மை. W. p. 571. PRAT'HAMA.

பிரதமகற்பிகன், *s.* A scholar, a beginner, பாலபாடகன்.

பிரதமகாலம், *s.* Morning, விடியற்காலம்.

பிரதமசிருஷ்டி, *s.* The first created things, முதற்படைப்பு.

பிரதமபண்டிதர்—பிரதானபண்டிதர், *s.* The head pundit.

பிரதமவாக்கியம், *s.* [*in log.*] The major proposition in a syllogism.

பிரதமை, *s.* [*improp. பிரதமி.*] The first day after that of the new or full moon—as பாட்டியமை. 2. What is first, முதலாவது. 3. Nut-gall, கடுக்காய்.

•*பிரதமிகர்*, *s.* [*among Romanists.*] Archangels. *It is perhaps the same as பிரதமிகள்.*

•*பிரதனம்—பிரதனே*, *s.* One of the divisions of an army consisting of 243 chariots, 243 elephants, 729 cavalry, and 1215 foot. See சேனைத்தொகை. W. p. 551. PRUTANA.

•*பிரதாபதி*, *s.* Pându, பாண்டு. See பிரதை.

•*பிரதி*. [*part.* and *prefix.*] Instead of, in lieu of, equivalent to; also பிரத்தி. W. p. 562. PRATI. 2. *s.* A substitute, a deputy, &c., contrariety, opposition, exchange, எதிர். 3. Copy, transcript, likeness, counterpart, duplicate, எழுதிச்சேர்க்கும்பிரதி. (*c.*)

பிரதிகருமம், *s.* Retaliation, retribution, மாற்றுச்செய்கை.

பிரதிகாந்தி, *s.* The reflection of any shining object.

பிரதிகாயம், *s.* Wounds received in return.

பிரதிகாரம், *s.* Revenge, பழிவாங்குகை.

பிரதிகிரகணம், *s.* Taking a mortgage or pledge, ஈடுவாங்குகை.

பிரதிகூலம், *s.* Ill-success, unpropitiousness, unsuccessfulness, untowardness, adverseness—oppos. to அநுகூலம், கைகூடாமை.

பிரதிகூலியம், *s.* Opposition, எதிரிடை.

பிரதிகொடுக்க, *inf.* To give an equivalent.

பிரதிக்கினே, *s.* Confession, acknowledgment, solemn declaration, profession, அறிக்கையிடுகை. (*c.*) 2. Promise, pledge, engagement, firm resolution, வாக்குத்தத்தம். 3. [*in logic*, also பிரதிஞ்ஞை.] The proposition, or assertion to be proved, தரப்பக்கம். W. p. 563. PRATIGNA.

பிரதிக்கினேசெய்ய— பிரதிக்கினேபண்ண, *inf.* To promise, to purpose firmly, to resolve. 2. To confess, acknowledge.

பிரதிசத்தம்—பிரதிதொனி— பிரதிநாதம், *s.* Echo, reverberation.

பிரதிசாபம், *s.* A counter-curse.

பிரதிசாயை—பிரதிபலம், *s.* Reflection as from water, a looking glass, &c., பிரதிபிம்பம்.

பிரதிசிகுவை, *s.* The uvula, உண்ணாக்கு.

பிரதிசூரியன், *s.* A mock-sun, a sundog, சூரியப்பிரதிபிம்பம்.

பிரதிச்சீட்டு, *s.* A bond given in return. 2. A copy of a bond.

பிரதிட்டை—பிரதிஷ்டை, *s.* Consecration, dedication, by which a god is supposed to be brought into an image, ஆவாகனம். See பிராணப்பிரதிஷ்டை. (*c*) 2. Fame, glory, renown, கீர்த்தி. W. p. 567. PRATISHT'HA.—*Note.* There are different kinds of பிரதிஷ்டை, of a linga, as தேவப்பிரதிஷ்டை, consecration by a deity; 2. ஆரிஷப்பிரதிஷ்டை, by a Rishi; 3. சரப் பிரதிஷ்டை, by an ordinary man.

பிரதிஷ்டைபண்ண—பிரதிஷ்டையாக்க, *inf.* To consecrate, devote, dedicate.

பிரதிதானம்—பிரதியுபகாரம், *s.* Remuneration, benefits in return for favors received; return of a deposit, கைம்மாறு. 2. Gifts given in expectation of a return, எதிர்க்கொடை.

பிரதிதினம், *s.* Day by day, நாளுக்குநாள்.

பிரதிதுரை, *s.* [*Tel.*] A deputy governor, உதவித்தலைவன்.

பிரதிநிசம்—பிரதிராத்திரம், *s.* Night by night, இராவோடிரா; [*ex* நிசம்=நிசி.]

பிரதிபட்சன், *s.* An opponent, an antagonist, எதிரி.

பிரதிபதம், *s.* A synonyme, பரியாயச் சொல்.

பிரதிபத்தி, *s.* Great confidence, in one whose good will has been experienced, மிகநம்பிக்கை.

பிரதிபந்தகம்—பிரதிபந்தம், *s.* Obstacle, impediment, தடை.

பிரதிபாதிக்க, *inf.* To determine, to define, to conclude. (*Rare.*)

பிரதிபாலனம், *s.* Guard, protection, as பரிபாலனம், காப்பு.

பிரதிபிம்பம், *s.* As பிரதிவிம்பம்.

பிரதிபோதம், *s.* Instruction, teaching, கற்பிப்பு.

பிரதிமண்டலம், *s.* Circumference, சுற்றளவு. 2. An eccentric orbit.

பிரதிமூர்த்தி, *s.* A likeness, image, resemblance, picture, தோற்றம். 2. Representation, பாவனை. 3. A transcript, பெயர்த்தெழுதுகை.

பிரதிமை, *s.* [*also* பதிமை, *vul.* பதுமை.] Likeness, resemblance, portrait; puppet; figure, effigy, statue, விக்கிரகம். W. p. 565. PRATIMA.

பிரதியாக, *inf.* [*adverbially.*] Instead of, in lieu of, in return for.

பிரதியுத்தரம், *s.* An answer, மறுமொழி.

பிரதியெழுத, *inf.* To copy, to depict, to follow in imitation, பெயர்த்தெழுத.

பிரதிலோமகன்—பிரதிலோமன், *s.* A son of a father and mother of different castes. See அக்கரைன்.

பிரதிவசனம்—பிரதிவாக்கியம், *s.* Answer, reply, மறுமொழி.

பிரதிவாதம், *s.* Defence, replication, answer in law, எதிர்வழக்கு.

பிரதிவாதி, *s.* Defendant, replicand, respondent in a controversy.

பிரதிவாதிப்பு, *v. noun.* A reply. (*R.*)

பிரதிவிம்பம், *s.* Resemblance, or counterpart of a real form—as a picture, image, shadow, reflection.

பிரதிவிம்பர், *s.* [*pl.*] Reflectors, representatives, as the *evolve*, or secondary forms of the deity, உபதேவர்.

பிரதிவிம்பிக்க, *inf.* To be reflected, as images in a mirror, to be cast as a shadow, to be presented as the counterpart of real forms, to appear as the deity in any of the forms assumed as creator, preserver, &c., பிரதிபலிக்க.

•பிரதிக்கினை—பிரதிஷ்டை. See பிரதி.

•பிரதீசி, *s.* West, மேற்கு. W. p. 586. PRATEECHI.

•பிரதை—பிருதை, *s.* The mother of Arjuna, அருச்சுனன்தாய்.

பிரத்தல், *s.* An inarticulate sound, or hum, எழுத்திலாதொலி. (சது.)

•பிரத்தாரம்—பிரஸ்தாரம், *s.* One of the ten rules for keeping time in music. See பிர.

•பிரத்தி, *s.* A substitute, counterpart, &c., as பிரதி.

பிரத்தியங்கம், *s.* An organ of perception, as a necessary appendage to the body. See உபாங்கம் and சாங்கம். 2. A minor or secondary member of the body, as the chin, nose, &c., மூக்குமுதலியவுறுப்புகள். W. p. 569. PRATYANGA. 3. Weapons, accoutrements, ornaments, apparel, &c., பிரதியுறுப்பு.

பிரத்தியட்சம்—பிரத்தியக்ஷம், *s.* [*in poet.* பிரத்தியக்கம்.] Visibleness, appearance to the eye, காட்சி. W. p. 569. PRATYAKSHA.

பிரத்தியட்சதரிசனம், *s.* Visibility; ocular vision, a perfect sight, கண்ணுற்காண்கை.

பிரத்தியட்சப்பிரமாணம், *s.* [*in logic.*] Evidence by any of the organs of sense. See அளவை.

பிரத்தியட்சமாய்க்காண—பிரத்தியட்சமாய்நிற்க, *inf.* To appear evident to the sight, as a deity, &c.

பிரத்தியட்சமாய்ப்பேச, *inf.* To speak evidently, personally, &c., as a deity.

பிரத்தியபகாரம், *s.* Retaliation, injury for injury, or evil for evil, தீமைக்குத்தீமை செய்கை. (*Beschi.*) [*not in good use.*]

பிரத்தியயம், *s.* Termination, an affix to a word, சொல்லிறுதிவிகுதி. W. p. 570. PRATYAYA.

பிரத்தியருத்தம், *s.* A contrary signification, counter-meaning, எதிர்ப்பொருள். W. p. 570. PRATYART'HA.

பிரத்தியவாயம், *s.* A fault, mistake, error, குற்றம். W. p. 570. PRATYAVAYA.

பிரத்தியாகரணம், *s.* Absorption or restraint of the senses, புலனடக்கல்.

பிரத்தியாகாரம், *s.* One of the eight qualities of a yogi—abstraction or restraining the senses. See யோகம். 2. A scabbard, கத்திப்புறை. W. p. 570. PRATYAKARA.

பிரத்தியாலீடம், *s.* One of the four attitudes in archery. See நிலை. W. p. 570. PRATYALEEDA.

பிரத்தியுதவி, *s.* Mutual help.

பிரத்தியுத்தரம்—பிரத்தியுத்தாரம், *s.* Answer, reply, மறுமொழி.

பிரத்தியுபகாரம்—பிரதியுபகாரம், *s.* A favor in return, requital of a benefit, recompense of good for good, கைம்மாறு.

பிரத்தியூசன், *s.* One of the eight வசுக்கள், who belong to a class of supernals, அஷ்டவசுக்களிலொருவன். W. p. 571. PRATYOOSHA.

பிரத்தியேகம்—பிரத்தேகம், *s.* Distinctness, separateness, singleness, தனிமை. W. p. 571. PRATYEKA.

பிரத்தியேகமாயிருக்க, *inf.* To be apart, distinct, separate.

பிரத்தியேகம்பண்ண, *inf.* To keep a person or thing apart, or alone.

பிரத்தியேகராச்சியம், *s.* An independent kingdom, a state not interfered with by other states, தனியரசு.

பிரத்துவமிசாபாவம், *s.* [*in logic.*] Nonentity, annihilation, அறவொட்டபாவம்.

பிரத்தொங்கிசம், *s.* Retribution, recompense of evil for evil, revenge, retaliation, பழிவாங்குகை; [*ex* தொங்கிசம்.]

•பிரத்தியக்கு, *s.* West, western, மேற்கு. W. p. 569. PRATYAK. 2. [*in Tam.*] Separation, வேறு.

•பிரபஞ்சம்—பிரபந்தம்—பிரபம்—பிரபாவம். See பிர.

•பிரபாதிகம், *s.* A peacock, மயில். W. p. 573. PRAPADIKA.

•பிரபு, *s.* [*pl.* பிரபுக்கள்.] A governor of a province, a princely person, அதிகாரி. (சது.) 2. One of excellent, or illustrious qualities, a nobleman, பெருமைமிக்கிறக்கோர். W. p. 574. PRAB'HU. (*c.*) 2. A valiant man, வல்லவன்.

அறிவாசப்பிரபு. One of profound erudition.

பிரபுக்கள்சேர்க்கை. Association with great men.

பிரபுதத்துவம், *s.* As பிரபுத்துவம்.

பிரபுத்தனம், *s.* Nobility, as பிரபுத்துவம். 2. Arrogance, presumption, கெர்வம்.

பிரபுத்தனங்காட்ட, *inf.* To affect a style of living above one's rank.

பிரபுத்துவம், *s.* The rank or state of a nobleman, பெருந்தன்மை. 2. Power, dominion, princely dignity, ஆளுகை.

பிரபுத்துவசத்தி, *s.* Power of rank, &c. See சத்தி.

பிரபுநடை, *s.* Style of a nobleman or one in high life.

பிரபுமோடி, *s.* High style, natural or affected.

பிரபுலிங்கலீலை, *s.* A treatise on the exploits of Siva, நூல்.

•பிரபை, *s.* Light, radiance, brightness, lustre, ஒளி. W. p. 574. PRAB'HA. 2. Serenity, தெளிவு. 3. The brightness or "glory" around the seat of an idol, திருவாசி. 4. A water-shed to supply travellers, தண்ணீர்ப்பந்தல்.—*For the Sans. compounds see* பிர.

பிரபைகாட்ட, *inf.* To shine, to yield lustre.

பிரபைகொள்ள, *inf.* To become bright or radiant.

பிரபைவீச, *inf.* To emit rays, to radiate, sometimes பிரபையாட.

•பிரப்பு, *s.* A dish of food of various delicacies, ஒருகலத்திற்பக்குவவிரப்பு. 2. A plentiful and varied meal, பெருவிருந்து. (சது.)

•பிரமணம், *s.* Whirling, wandering, சுழலுகை. W. p. 629. B'HRAMAN'A.

*பிரமத்தி. See பிரமகத்தி.

*பிரமம், s. [com. பிரம்மம்.] Brahm the Supreme Being, கடவுள். 2. According to the Vedantic philosophy. the divine cause and essence of the world, from which all things (below) emanate, and to which they return, ஆதிகாரணம். 3. The Vedas or holy scriptures, said to proceed from the mouths of Brahma, வேதம். 4. Bliss, liberation, from births, absorption in the deity, முத்தி. 5. Religious austerities, தவம். 6. One of the eighteen principal Puranas, the Brahma Purana. See புராணம். 7. One of the eighteen secondary Puranas, உப புராணத்தொன்று. 8. Divineness, heavenliness, தெய்வீகம். 9. Power, energy; bodily, or mental faculties, human or divine, தத்துவம். 10. Middle, the centre, நடு. 11. One of twelve kinds of marriage. See மணம். 12. One of the twenty-seven yogas belonging to the *Panchanga* calendars, சித்தி யயோகத்திலொன்று. 13. Reading and learning the Vedas, considered as one of the sacrifices. See யாகம். W. p. 607. BRAHMAN. 14. One of the Upanishdas. See உபநிடதம். 15. Brahma; also whatever relates to this god, பிரமன்.

ஆகாயப்பிரமம், s. The sky as a deity.

தன்மப்பிரமம், s. Virtue deified.

காலப்பிரமம், s. Time as a god.

சத்தப்பிரமம், s. Sound deified. See கலைஞானம்.

பிரமகத்தி — பிரமக்கொலை — பிரமத்தி - பிரமாத்தி, s. Murder of a brahman, பிராமணக் கொலை. 2. The guilt of brahmanicide as attaching to the soul and haunting the murderer. See under அத்தி.

பிரமகத்திதோஷம்-பிரமகத்தியாதோஷம், s. Guilt of brahmanicide.

பிரமகத்திதொலையல், v. noun. Terminating of the guilt of brahmanicide.

பிரமகபாலம், s. The skull of the upper or fifth head of Brahma, plucked off by Siva, in the form of Bhairava, for pride; and worn by Siva as a part of his garland, or carried in his hand when begging, பிரமன்றலையோடு.

பிரமகற்பம், s. The age of Brahma. See கற்பம்.

பிரமகன்னிகை, s. A female of the Brahman caste, பிராமணப்பெண். 2. Sarasvati, சரஸ்வதி.

பிரமகாதகன், s. Murderer of a brahman, பிராமணக்கொலைபாதகன்.

பிரமகாயத்திரி, s. The sacred incantation repeated by the brahmans, in their daily worship. See under காயத்திரி.

பிரமகிரந்தி, s. Tying together, two stems of sacrificial grass in representation of the sexual union of Siva and Sakti, in the *pujah* or worship of the சிவைக்கியன், திரமுடிச்சு; [ex கிரந்தி, knot.]

பிரமகுலம், s. The Brahman caste.

பிரமகைவர்த்தம், s. One of the eighteen Puranas, in which the sun is regarded as the Supreme Being. See புராணம். (சது.) —The description in the *Sans. Dict.* is different.

பிரமக்கியானம், s. As பிரமஞானம்.

பிரமக்கியானி, s. See பிரமஞானி.

பிரமசடங்கம், s. Touching six members of the body, while repeating the five lettered incantation appropriated to the five faces of Siva, as representing the five operative deities, ஆறங்கஞ்சேரச் செய்யுஞ்செபம்.

பிரமசரியம் — பிரமசாரித்துவம், s. The order, condition or religious practice of the Brahmachari or religious unmarried student, சான்று நிலையென்று.

பிரமசரியமனுட்டிக்க, inf. To commence the practice of a religious student, commonly about the sixteenth year.

பிரமசபாலம், s. One of the thirty-two Upanishads, உபநிடதமுப்பத்திரண்டிலொன்று.

பிரமசாரி, s. The religious bachelor-student, the first of the four orders prescribed for the brahmanical tribe. See ஆச்சிரமம். 2. Bishma, a son of king சந்தனு.

பிரமசாரிசந்நியாசி, s. One who passes from the student to the ascetic or fourth order, without passing through the intermediate stages, பிரமசரியத்திலின்றுசன் னியாசியாச்சிரமத்திற்புகுந்தோன்.

பிரமசித்தி, s. Success, in acquiring a knowledge of the deity.

பிரமசூத்திரம், s. A thread or cord consisting of three threads worn by brahmans, பூநூல். 2. The name of a treatise, ஓர்நூல்.

பிரமசைதன்னியம், s. The original or first cause, God, கடவுள்.

பிரமஞானம், s. Experimental knowledge of the deity. 2. Regarding every thing as god.

பிரமஞானி, s. One who has made great attainments in the knowledge of God, so as to become one with Him, பரமஞானி.

பிரமதண்டம், s. A stick to support the chin, used by brahmans, in meditation.

பிரமதண்டு, s. A stick used by devotees or yogis, யோகதண்டம். 2. See பிரமம், giddiness.

பிரமதத்துவம், s. True knowledge of the Supreme deity, மெய்ஞ்ஞானம்.

பிரமதாயம், s. What is allowed to brahmans, or held free by them.

பிரமதானம்-பிரமஸ்தானம், s. The inmost recess in a temple where the chief idol is placed, as கர்ப்பக்கிரகம்.

பிரமதேவன், s. The god Brahma, the Creator or Evolver of worlds.

பிரமத்துவம், s. The divine nature, கடவுட்டன்மை.

பிரமநிருவாணம், s. Union with the deity, கடவுளுடனொன்றுகை.

பிரமபதம் — பிரமபதவி, s. The world of Brahma, an inferior state of bliss.

பிரமபுத்திரம், s. The river, Brahmaputra, ஓர்நதி.

பிரமபுத்திரி, s. The Sarasvati river, சரஸ்வதியாறு. 2. The goddess Sarasvati, சரஸ்வதி.

பிரமபுரம், s. Seehali, a town in Southern India on the northern bank of the Cavery, சீகாழி.

பிரமபுராணம், s. Puranas which teach that Brahma is the chief deity. In the celebrated eighteen there are two of this class, the பிரமம், and the பதுமம். (சது.)

பிரமப்பிரளயம், s. The deluge at the end of the life of Brahma, பிரமனுயுள்முடிவில்வரும்பிரளயம்.

பிரமமணம், s. One of the eight modes of marriage. See மணம்.

பிரமமுனி — பிரமரிஷி, s. A Rishi of the Brahman caste, as most of them are.

பிரமமூலி, s. A medicinal plant. See பிரமி.

பிரமயாகம், s. One of the five யாகம், எச்சமைந்திலொன்று.

பிரமயோனி, s. The birth, origin, or extraction of a brahman, பிராமணப்பிறப்பு.

பிரமராட்சு, s. A savage man of a monstrous size, பருத்தமுருடன்.

பிரமரந்திரம், s. The tender part of the crown of the head where the bone is not formed in infancy, and through which it is said the soul of a yogi departs when he chooses to die, உச்சித்துவாரம்.

பிரமராட்சதன், s. A goblin or savage animated by the soul of a brahman, who in a former birth died with unexpiated sin.

பிரமராட்சதி-பிரமராட்சதை, s. The ghost of a brahmani who having died a violent death appears in the form of a demon, inhabiting trees and possessing all the knowledge previously obtained, பார்ப் பாரப்பெண்பேய்.

பிரமலிபி, s. The writing of Brahma in the forehead of all persons before birth; fate, destiny. See தலையெழுத்து.

பிரமலிபிதப்பாது. The writing of Brahma will not fail.

பிரமலோகம், s. The world and heaven of Brahma, being the seventh and highest of the seven upper worlds, also called சத்தியலோகம். (சது.)

பிரமவமிசம், s. Lineage in succession from Brahma. 2. The race of brahmans, பிராமணசாதி.

பிரமவாதம், s. The religious tenets of the Vedas considered systematically, வேதமதம்.

பிரமவித்து, s. One of the four grades of those who pursue a true and perfect knowledge of the deity, சர்வஞானமுத்தச் செல்லவன்.

பிரமவிந்து — பிரமபிந்து, s. The seed, or progeny of a brahman, &c., பிராமணவித்து. 2. One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

பிரமனுள், s. The fourth lunar asterism, உரோகிணி. (சது.)

பிரமன் — பிரமா, s. Brahma of the Triad, as creator, progenitor or evolver of worlds and creatures, நான்முகன்.

பிரமன்றந்தை, s. Vishnu as father of Brahma, விஷ்ணு.

பிரமாஞ்சலி, s. A form of worship in which the two hands are joined, and placed at the breast.

பிரமாட்சரம், s. A letter which is the origin of all letters, and the prime root of all prayers and incantations, மூலவெழுத்து.

பிரமாண்டம், s. The system of worlds, as created by Brahma, உலகம். 2. One of the eighteen Puranas, பதினெண்புராணத்தொன்று. 3. [*fig.*] That which is large, gigantic, huge, colossal, காத்திரம். (*usage.*)

பிரமாண்டநாயகன், s. Lord of the universe, கடவுள். 2. An epithet used in praise, or compliment, சக்கரவர்த்தி.

பிரமாத்திரம்-பிரமாஸ்திரம், s. A famous arrow of supernatural qualities, given by Brahma to some, who had practised extraordinary austerities.

பிரமாந்தரம், s. Certain parts of the body regarded as stations of the soul, உயிர்நிலை.

பிரமாயு, s. The age of Brahma, as பிரமகற்பம்; [ex ஆயு.]

பிரமாயுதம், s. A number, one million, பத்திலட்சம். (சத.)

பிரமாரண்ணியம், s. The name of a town called கோகர்ணியம்.

பிரமாலயம், s. The house of a brahman.

பிரமானந்தம், s. Heavenly bliss, or felicity, as பரமானந்தம்.

பிரமோத்தரகாண்டம், s. The last section or chapter of the Brahma Purana, added by the Saivas concerning Gokarnam, பிரமபுராணத்துக்கடைக்காண்டம்.

பிரமோற்சவம், s. An annual grand festival at a pagoda.

•பிரமம், s. Giddiness, whirling round, திரிதிரப்பு. See பிரமை.

பிரமதண்டு, s. A plant, yellow thistle, or Prickly Argemone Mexicana, L., ஒரு பூடு.

பிரமபத்திரம்—பிரமபத்திரி, s. Tobacco, புகையிலை.

•பிரமரம், s. A beetle, a large black bee; (lit.) the whirler, வண்டு. W. p. 629. B'HRAMRA.

•பிரமரி, s. Whirling &c., as பிரமணம். 2. A variety in dancing, turning or whirling about, சுத்தின்விகற்பம்.

•பிரமாணம்—பிரமாணிக்கம். See பிர.

•பிரமாதி, s. The thirteenth year of the Indian cycle of sixty years, ஒர்வருஷம்.

•பிரமாதீச்ச, s. The forty-seventh year of the Indian cycle, ஒர்வருஷம். (சத.)

பிரமி, s. A kind of herb, deemed important in many medical preparations, பிரமிப்பூண்டு, Gratiola monieri.

பிரமிநெய், s. A medical ghee prepared with different ingredients of which this is the principal.

பிரமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be astonished, surprized, to wonder, to be amazed, to be thunderstruck, அதிசயிக்க. 2. To be bewildered, confused, perplexed, மயங்க. 3. To misapprehend, பிரக்கிக்க; [ex பிரமம், giddiness.] (c.)

பிரமிப்பு, v. noun. Amazement, astonishment, surprize, அதிசயம். 2. Bewilderment, confusion, perplexity.

•பிரமியம், s. A venereal disease. See பிர.

பிரமு, கிறேன், பிரமினேன், வேன், பிரம, v. n. To have a flatulent evacuations by stool, பொருமிக்கழிய. (R.)

•பிரமை, s. [also பிரமம்.] Wandering, bewilderment, perplexity, கலக்கம். 2. Ignorance, mistake, error, அறியாமை. W. p. 629. B'HRAMA. 3. Total absorption in an object; [commonly in an ill sense.] அறிவினொடுக்கம். 4. Insanity, madness, பைத்தியம். (c.)

பிரமைபிடித்தல், v. noun. Being seized with madness, or overcome by lascivious desires.

•பிரமை, s. True knowledge, knowledge exempt from all error, மெய்யறிவு. W. p. 575. PRAMA. (p.)

பிரம்பு, s. Cane, ratan, சூரல். 2. A raised platform of bricks with steps near the car on which the idol is placed before being put into the car. 3. A ridge in the field, வரம்பு. (சத.)—For the changes in combination, see கரும்பு.

பிரப்பங்காய்ப்புல்—பிரப்பங்கோரை, s. A grass, Scirpus calamoidies. Nob.

பிரப்பங்கூடை, s. A ratan basket.

பிரப்பம்பழம், s. The edible fruit of Calamus viminalis. 2. [in cant.] A beating.

பிரப்பரம், s. A round file tapering toward the end.

பிரம்படி, s. Beating with a cane.

பிரம்புபின்ன—பிரம்புபோட, inf. To ratan.

•பிரயத்தனம்—பிரயாணம்—பிரயோசனம்—பிரயோகம்—பிரவேசம். See பிர.

•பிரவிடை. See பிரொளடை.

•பிரவை, s. Light, &c., as பிரபை.

•பிரளயம்—பிரளையம், s. Destruction; an overflowing, inundation, வெள்ளம். 2. The end of a kalpa, கற்பமுடிவு. W. p. 578. PRALAYA. 3. A number, ஒரெண். 4. One of the divisions of an army, படைப்பெருந்தொகை.—Of பிரளயம் are four kinds, அக்கினிப்பிரளயம், சலப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம், மனுப்பிரளயம், which see; also பிரமப்பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், &c.

பிரளயகாலம், s. The time of the general destruction of the universe, உலகமுடிவு.

பிரளயகாலருத்திரன், s. Rudra as destroyer of the world at the deluge. See காலாக்கினிஉருத்திரர்.

பிரளயாகலர், s. [pl.] The second class of souls subject to two of the three மலம், that is, to ஆணவம் and கன்மம், but free from மாயை and not subject to births, having by their merit risen to the rank of gods, மாயைக்கீழோர். (தத்துவக்.)

பிரளயாக்கினி, s. [com. காலாக்கினி.] The submarine fire which is to destroy the universe, வடவாமுகம்.

பிரலாவ், s. An inarticulate sound, எழுத்தில்லாவோசை. (சத.)

பிரளி, s. [improp. for புரளி.] A lie, &c.

பிரளு, v. n. [improp. for புரளு.] To roll over, &c.

•பிராகபாவம், s. Previous non-entity, but which now exists or may exist; one of the four states of non-existence, முன்னின்மை. W. p. 585. PRAGAB'HAVA.

•பிராகாமியம், s. One of the eight powers to accomplish every thing desired. See சித்தி.

•பிராகாரம், s. [imp. பிரகாரம்.] Surrounding wall of a temple, மதில். 2. A court of a temple or place. W. p. 584. PRAKARA.

•பிராகிருதம், s. The northern or Prakrit dialect of the Sanscrit, ஒர்பாஷை. (See பாகதம்.) 2. That which is common, பொது. W. p. 584. PRAKRITA. 3. Mortality, perishableness, அழியத்தக்கது.

பிராகிருதசனம், s. Those who speak the Prakrit dialect, common people, சாமானியசனம்.

பிராகிருதப்பிரளயம், s. Destruction of the world, உலகாசம்.

பிராகிருதன், s. One without divine illumination, a common man, திவ்வியஞானமில்லான்.

•பிராக்கியன்—பிராஞ்ஞன், s. The soul with a certain degree of illumination, அறிவுடையோன்; [ex பிராஞ்ஞம்.]

•பிராக்கு, s. [com. பராக்கு.] Past, gone, கழிந்தது. W. p. 584. PRAK.

பிராக்குவருஷம். The last or past year.

பிராக்சக்கரம், s. [in astron.] The epicycle employed in calculating the precession of the equinoxes.

•பிராசம், s. [com. ப்ராசம்.] The consonance of the second letters in the first foot of each line in a stanza, the first letters being all of like quantities, எதுகை.

•பிராசயம், s. Beginning, origin, ஆதி. (சத.)

•பிராசனம், s. Feeding, imparting, or instilling food, சோறூட்டுகை. 2. Eating, உண்கை. See அன்னப்பிராசனம்; [ex பிர et அசனம், a meal.] W. p. 589. PRASANA.

•பிராசி—பிராசீ, s. East, eastern direction, கிழக்கு. 2. That which is in front, முன். W. p. 585. PRACH.

•பிராசீனம், s. Antiquity, what is ancient or antiquated, பழமை. W. p. 585. PRACHEENA.

•பிராசேதசன், s. A patronymic of Valmika, வான்மீகி. W. p. 585. PRACHETASA.

•பிராஞ்ஞம்—பிராஞ்ஞத்துவம், s. Knowledge, understanding, அறிவு. W. p. 586. PRAGNA.

பிராட்டி, s. A lady, a mistress, தலைவி. See பிரான். (சத.)

•பிராணம்—பிராணன், s. The chief of the ten vital airs; that which causes action in the heart, also in the lungs in breathing, தசவாயுவிலொன்று. 2. Life, vitality, உயிர். (c.) 3. Air inhaled, சுவாசம். 4. Strength, வலிமை. W. p. 586 PRAN'A. 5. [in astron.] A correction from the equation of the Sun's centre.

பிராணஅவஸ்தை—பிராணாவஸ்தை, s. Pains of death, agony.

பிராணகண்டிதம், s. Risk of life.

பிராணசகி, s. An intimate female companion.

பிராணசங்கடம், s. A risk, a difficult undertaking in which life is exposed.

பிராணசிநேகிதன்—பிராணமித்திரன், s. A friend, dear as life.

பிராணசேதம்—பிராணச்சேதம், s. Loss of life.

பிராணதாரகம், s. Food to those near death, or just recovering from dangerous sickness, உயிர்காரம்.

பிராணதாரணம், s. Livelihood, means of support, உயிர்த்திற்குரியன.

பிராணதுக்கம், s. Great grief, கடுஞ்சஞ்சலம். (Old Dic.)

பிராணத்தறுவாய், s. The critical moment, the moment of death, இறக்குந்தருணம்.

பிராணத்தியாகம், s. Voluntary abandonment, or sacrifice of life, உயிர்விடுகை; [ex தியாகம், forsaking.]

பிராணநாசம், s. Destruction of life.

பிராணநாதன்—பிராணநாயகன், s. [fem. பிராணநாயகி.] A dearly beloved husband, கணவன். 2. God, Lord, கடவுள்.

பிராணப்பிரதிஷ்டை, s. The supposed inspiring of an image with the god represented, விக்கிரகத்துக்குயிர்கொடுக்கை.

பிராணமயம், s. Living, the state in which vital power is active.

பிராணமயகோசம், s. One of the sheaths of the soul, the vital or organic case. See கோசம்.

பிராணமித்துரு, s. As பிராணசினேகிதன்.

பிராணலயம்-பிராணவியோகம், s. Extinction of life, உயிர்முடிவு. 2. Peril of life; [ex இலயம்.]

பிராணலிங்கம், s. The symbol worn by the இலிங்கபிராணி sect. See பிராணி. (R.)

பிராணவாயு, s. As பிராணன், 1.

பிராணவீனன், s. A lifeless man, as அப்பிராணி.

பிராணவேதனை, s. Fatal disease; pains of death.

பிராணன்போகுதல், v. noun. Departing from life. 2. [fig.] Suffering greatly by hunger or thirst.

பிராணாதிநாதன், s. God, கடவுள்.

பிராணாதிவாயுக்கள், s. The பிராணன், and other vital airs.

பிராணாந்தம், s. The end of life, உயிர்முடிவு; [ex அந்தம்.]

பிராணாபாயம், s. Peril of life.

பிராணாபானவாயுக்கள், s. Two vital airs brought under control by yogi practices: 1. பிராணன், the breath of the nostrils; 2. அபானன், the wind passing downwards.

பிராணேசன், s. The husband, கொழுநன்; [ex ஈசன், lord.]

•பிராணாயாமம், s. Breathing of a yogi, &c., in a peculiar way through the nostril, while mentally repeating the names of some god. He closes the left nostril with his thumb, and inhales through the right, then, after loosing both nostrils, he opens the left for exhalation. See இரேசகம் கும்பகம், பூரகம். W. p. 587. PRAN'AYAMA.

பிராணாயாமசித்தி, s. The power of passing through the air to any given place, and other superhuman powers, acquired by the yogi, &c., by repressing and giving vent to the breath, according to rule.

பிராணாயாமநிஷ்டை, s. Practising as above.

•பிராணி, s. A living creature, especially one of the lower animals, சீவனுடையது; [ex பிராணம்.] (c.)

இலிங்கபிராணி, s. A devotee wearing the Linga in life, and being buried with it.

பிராண்டு, v. To scratch. See பிறண்டு. (R)

•பிராத, indec. Morning, dawn, விடியல். W. p. 587. PRATAH.

பிராதக்கருமம், s. Morning duties, a form of prayers.

பிராதக்காலம், s. Day-break. (சது.)

பிராதக்காலபூசை, s. Puja performed at dawn of day. See பூசை.

பிராதசந்தி, s. Morning-twilight.

•பிராதமிகர், s. One of the nine classes of supernals, வானோர்களொன்பதிலொன்று. (சூ.) Compare பிரதமிகர்.

•பிராதம்மியம், s. That which is chief or principal, முதன்மை. W. p. 587. PRAT'HAMYA.

•பிராதிரு, s. (St. பிராதுரு.) A brother, சகோதரன். W. p. 629. B'HRATRU.

பிராதிருசாயை—பிராதிருபத்தினி, s. A brother's wife, சகோதரன்மனைவி.

பிராது, s. [Hind.] Complaint, information, lodged against one, முறைப்பாடு. (c.)

பிராதி, s. A complainant, also பிரியாதி. See வாதி.

பிராதுபண்ண, inf. To lodge a complaint, to inform against one.

•பிராத்தனம்—பிராத்தனை—பிரார்த்தனை, s. Prayer, supplication, வேண்டுகை. W. p. 589. PRART'HANA. 2. Vow, promise, pledge, பொருத்தனை. 3. Worship, external rites, ஆராதனை. 4. (Rom. Cath. usage.) The litany, திவ்விய மன்றாட்டு. 5. (Chris. usage.) Hymns, songs of praise, துதி.

பிராத்தனை—பிரார்த்தனைசெய்ய, inf. To pray, praise, &c.

முக்கியமானபிரார்த்தனை, s. A valuable oblation.

பிராத்தி—பிரார்த்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pray, to supplicate, வேண்ட. 2. To vow, to promise, பொருத்தனைசெய்ய. 3. To praise, துதிக்க. (c.)

•பிராத்தி—பிராப்தி, s. The fifth of அஷ்டமாசித்தி, the power of accomplishing one's desires. See சித்தி. 2. (c.) Success in any object, pursuit, பேறு. 3. Reward; result, good or bad, முடிவு. W. p. 588. PRAPTI.

உனக்குப்பிராப்தியில்லை. You have no luck.

•பிராந்தம், s. Edge, margin, ஓரம். W. p. 588. PRANTA.

•பிராந்தன், s. A dull, ignorant man, மூடன்; [ex பிராந்தி.] (R.)

•பிராந்தி, s. Whirling, unsteadiness, wanderings of the mind, சுழற்சி. 2. Bewilderment, obscuration of the understanding, illusion, மயக்கம். 3. W. p. 629. B'HRANTI. 4. [com with வாந்தி.] Looseness of bowels, diarrhœa, பேதி.

பிராந்திபாசமனம். A mind full of perplexity, anxiety, covetousness.

பிராந்திகொள்ள, inf. [appel. n. பிராந்திகொண்டவன்.] To be bewildered, perplexed with cares.

பிராந்திபிடிக்க, inf. To have cares and anxieties.

•பிராந்திமம், s. Oldness. See புராதிமம். (R.)

•பிராந்தியம், s. The country or region round about, சுற்றுப்புறம்; [ex பிராந்தம்.] (Colloq.)

•பிராப்பியம், s. Any thing obtainable, பெறத்தக்கது. W. p. 588. PRAPYA.

•பிராமணன், s. [fem. பிராமணத்தி, பிராமணி.] A brahman, பார்ப்பான். W. p. 609. BRAHMAN'A.

பிராமணர்போசனப்பிரியர். Brahmans are fond of good food.

பிராமணனுக்குப்பின்புத்தி. The wit of a brahman comes afterwards.

பிராமணகுலம்—பிராமணசாதி, s. The brahman caste.

பிராமணநாகம் — பிராமணப்பாம்பு, s. A cobra. See பப்பாநாகம்.

பிராமணபீசம், s. The seed of a brahman.

பிராமணபோசனம், s. Providing materials for a feast for brahmans; they cooking the food.

பிராமணப்பிறப்பு, s. Brahman lineage or birth.

பிராமணவாளி, s. A kind of small female ear-ornament, தொங்கணி.

பிராமணதிக்கிரமம், s. Reproach or contumely of a brahman; [ex அதிக்கிரமம்.]

பிராமணிக்கம் — பிராமணத்துவம், s. Brahmanhood, the caste, office, or dignity of a brahman.

•பிராமணியம்— பிராமாண்ணியம், s. Evidency, testimony, proof, அத்தாட்சி; [ex பிரமாணம்.] W. p. 588. PRAMAN'YA.

•பிராமி, s. [also அபிராமி.] Sarasvati, the wife of Brahma, சரஸ்வதி; [ex பிரமம்.] W. p. 609. BRAHMA.

•பிராயச்சித்தம், s. Expiation, penance, any penitential act, தவம். W. p. 588. PRAYASCHITTA. 2. A ceremony, commonly with the ஓமம் sacrifice, to avert the evil influence of a malignant planet, &c. See சாந்தி. 3. Remedy, antidote, counteraction, removal, பரிகாரம். 4. Chastisement, correction, punishment, தண்டனை. 5. [Chris. use.] Atonement, satisfaction for sin, பாவ நிவிர்த்தி.—For the compounds, see சர்வ பப்பிராயச்சித்தம் and பாவப்பிராயச்சித்தம், in their places.

அதற்கொருபிராயச்சித்தமுமில்லை. There is no atonement for that.

பிராயச்சித்தம்பண்ண, inf. To make satisfaction by penance, gifts, &c., to atone.

பிராயச்சித்தவிதி, s. Rules and directions for making satisfaction, expiation or purification.

•பிராயம், s. State, condition, or season of life—as youth, பருவம். 2. Age of discretion, adult age, விவேகப்பருவம். (c.) 3. Sin, evil, பாவம். W. p. 588. PRAYA.

பிராயந்தப்பிப்போயிற்று. The proper age is past.

உனக்கெத்தனைபிராயம்? How old are you?

முதிர்ந்தபிராயம். Old or mature age.

சிறுபிராயம். Youth, juvenility, childhood.

பிராயப்பட — பிராயமறிய—பிராயமாக, inf. To attain the age of puberty, as a girl.

பிராய், s. A small tree with a milky juice, பிராமரம், Trophis aspera. (c.)

பிராயம்பட்டை, s. The bark of this tree, which has medical properties.

•பிராரத்தம்—பிராரத்துவம், s. Good or evil in this world resulting from the actions of former births. See கன்மம்.

பிராரத்தகன்மம்—பிராரத்தவினை, s. Actions of former births affecting the present.

பிராரத்தவாதனை — பிராரத்தவாசனை, s. Experience of joys and sorrows as the fruit of those actions.

பிராரத்துவதேகம், *s.* The body assumed by the soul to receive the fruits of former actions.

பிராரத்துவந்திர, *inf.* To be worked out as பிராரத்தம்.

•பிராவம், *s.* Garden, yard, inclosure, கொல்லை. (சது.)

பிராறு, *s.* A full river or tank, நிறைபுனல். (சது.)

பிரான், *s.* Lord, chief, master, எசமானன், [*fem.* பிராட்டி.] 2. The Supreme Being, God, எப்பொருட்குமிறைவன். 3. Siva, சிவன். (சது.) 4. Vishnu, விட்டுணு.

பிரி, *s.* [*imp. for* புரி.] Twist, strand, wisp.

பிரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To part from; to diverge, நீங்க. 2. To become disjoined or parted, கட்டுவிட. 3. To leave, to quit, depart, recede, விட்டுவிலக. 4. To disagree, as persons, வேறுபட. 5. To secede, அகல. 6. To be untwisted, as a rope; to be ripped or loosened as a seam, or texture, முறுக்கவிழ. 7. To be analyzed, to be decomposed, கூறுபாடாக. 8. To be understood, விளங்க. (*c.*)—*Note.* This word is often improperly pronounced and written, பிறி.

பிரிந்துபோனபால். Turned milk. (*R.*)

பிரிநிலை, *s.* [*in gram.*] Distinction as indicated by certain particles, வேறுபடுக்குநிலை. See ஏ 1.

பிரிநிலையுயர்புநவிற்சியணி, *s.* A rhetorical expression or figure, அலங்காரம்.

பிரிநிலையெச்சம், *s.* A form of speech by which a fact not expressed is implied—as அவனேகொண்டான், it is he who bought it, not others.

பிரிந்திசைத்துள்ளல், *s.* One of the modes of கலிப்பா verse, கலிப்பாவினோசையினொன்று.

பிரிந்திசைத்தூங்கல், *s.* One of the characteristics of வஞ்சிப்பா verse, வஞ்சிப்பாவினோசையினொன்று.

பிரிமொழிச்சிலேடை, *s.* A kind of சிலேடை verse in which the words convey different meanings as differently arranged, as மென்காமாமுழக்கும்வேங்கடமே, Vengadam where beetles sing soft tunes, or where elephants tread down the tender trees in the grove.

பிரியலர், *appel. n.* [*pl.*] Friends, those who forsake not, சிநேகிதர். (*p.*)

பிரியாவிடை, *s.* Adieu, farewell, a respectful form at parting, implying that the heart does not leave. (*c.*)

பிரிவினை, *s.* Division, separation, பிரிவு. 2. Disunion, disagreement, ஒவ்வாமை. 3. Schism as to religion, சமயபேதம். Sometimes பிரிவனை.

பிரிவினைக்காலமோதெரியாது. I know not whether the time of separation has come.

பிரிவு, *v. noun.* [*used substantively.*] Separation, division, disjunction, பிரிவினை. 2. Section, chapter or paragraph of a book, புஸ்தகப்பகுப்பு. 3. Parted, ripped—as a seam loosened, or as a yarn from the cloth, நூற்பிரிவு. 4. Disunion, disagreement, dissension, ஒவ்வாமை. 5. Secession, segregation, schism, மதபேதம். 6. Distinction, difference, வேறுபாடு. 7. [*in arith.*] Division; also பிரிவுக்கணக்கு. (*c.*)

பிரிவாற்றாமை, *s.* Impatience of separation—lovers' language when they separate, பிரிவைச்சகியாமை. (குறள்.)

பிரிவுகாலம்—பிரிவினைக்காலம், *s.* The time of separation.

பிரிவுகாட்டுதல், *v. noun.* Appearing strikingly different.

பிரிவுசெய்தல். Dividing, separating, distinguishing.

பிரிவுபடுதல். Being separated, or divided. 2. Becoming discordant, disagreeing as former friends.

பிரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To separate, divide, sever, நீக்க. 2. To scatter, to disperse, பறக்கடிக்க. 3. To abstract, to analyze, வேறுக்க. 4. To untwist, untie, unravel, disentangle, முறுக்கவிழ்க்க. 5. To disunite, to cause division, மித்திரபேதஞ்செய்ய. 6. To procure one's removal, to disengage, to liberate, சிக்கினின்றுநீக்க. 7. To set apart, to make distinct, தனிப்படுத்த. 8. To distribute, to portion out, பங்கிட. 9. To break up a roof, &c., வீடுபிரிக்க. (*c.*)

பிரித்துக்கொள்ள, *inf.* To separate one's self.

பிரித்துப்போட, *inf.* To divide into portions. 2. To break up a roof, &c.

பிரித்தெடுக்க, *inf.* To choose and select.

பிரிசம் — பிரிசல், *s.* [*vul.*] Scarceness, dearness, குறைவு. See பிரியம்.

தானியப்பிரிசல். Scarcity of grain.

•பிரிசாலம், *s.* An urgent demand—*in the south*, பிரிசாரம், பிருசாரம். (*R.*) See புரிசாலம்.

பிரிசாலம்பிடிக்க, *inf.* To urge vehemently; to trouble, வருத்த.

•பிரிதி, *s.* Fondness, &c. See பிரீதி.

பிரிமணை, *s.* A wisp to put under a pot. See புரிமணை.

•பிரியகம், *s.* The கடம்பு tree, Eugenia racemosa. W. p. 590. Priyaka.

•பிரியம், *s.* [*vul.* பிரிசம். *imp.* பிறியம்.] That which is beloved or choice; fondness, partiality, விருப்பம். 2. Acceptableness, attractiveness, சிநேகம். 3. Scarceness, dearness—oppos. to சவுதம், விலையுயர்த்தி. 4. Endearment, பட்சம். (*c.*)

எதுபிரியம்இல்லாததுபிரியம். What is dear? that which is not. [*prov.*]

பிரியங்காட்ட, *inf.* To express love or fondness.

பிரியசிநேகிதன், *s.* A dear and beloved friend.

பிரியஞ்செய்தல், *v. noun.* Doing what is pleasing to others.

பிரியதத்தமந்திரம் — பிரியதத்தம், *s.* [*in Rom. C. use.*] Ave, Maria, ஒம்மந்திரம்.

பிரியநாயகி, *s.* A beloved wife, *a term of endearment.*

பிரியப்பட — பிரியங்கொள்ள, *inf.* To be pleased with, to choose. 2. To be acceptable, be beloved.

பிரியப்படுத்த, *inf.* To persuade, to gain one's consent. 2. To humor, to soothe. 3. To please, to gladden. 4. As பிரியம்பண்ண.

பிரியம்பண்ண, *inf.* To speak much of an article of merchandize, as a trader.

பிரியம்வைக்க, *inf.* To be kindly affected, to entertain love or fondness for a person or thing.

பிரியவசனம்—பிரியவார்த்தை, *s.* Pleasant words.

பிரியன், *s.* [*fem.* பிரியை.] A beloved husband, கணவன்.

பிரியலர், *s.* [*pl.*] Friends. See பிரி.

பிரியாது, *s.* Complaint, appeal. See பிராது.

•பிரியை, *s.* A woman, a lady, பெண். 2. A wife. See பிரியம். (சது.)

•பிரீதி, *s.* Fondness, love, delight, பட்சம். 2. Acceptableness, agreeableness, delightfulness, இன்பம். 3. Joy, pleasure, happiness, உவகை. W. p. 590. Preeti. 4. One of the twenty-seven yogas. See யோகம்.

எனக்கதிலேபிரீதியில்லை. I am not fond of it.

தெய்வத்துக்குப்பிரீதி. Super-excellent, as food, &c., (*lit.*) acceptable to the gods.

பிரீதிபண்ண, *inf.* To show love or fondness, as a father to a child, to fondle. 2. To gain one's good will.

பிரீதியாயிருக்க, *inf.* To be acceptable.

•பிருகதாரண்ணியம்—பிரகதாரண்ணியம், *s.* One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

•பிருகதி—பிரகதி, *s.* Brinjal or egg-plant, கத்தரிச்செடி. See விருகதி. (சது.)

பிருகு, *s.* [*prov.*] Any immature edible root, chiefly used of the palmyra, முற்றாதகிழங்கு.

•பிருகு, *s.* An ancient Rishi, Bhrigu—one of the nine Brahmadicas created by Brahma, ஒர்முனி. W. p 625 B'hrigu. 2. (*R.*) A name of சுக்கிரன்.

பிருகுசுதன், *s.* The planet Venus, சுக்கிரன்.

•பிருகுடி, *s.* Eye-brows, புருவம், *also* புருடி. 2. A frown, நெற்றியைநெரிக்கை. W. p. 625. B'hrikut'i.

•பிருங்கம், *s.* A beetle, a large black bee, வண்டு. W. p. 626. B'hringa.

பிருங்கரீடன், *s.* Chief in a class of servants of Siva, ஒர்சிவகணத்தலைவன்.

•பிருங்கி, *s.* The three legged Rishi who would worship Siva only, and not his Sakti; also பிருங்கிமகாமுனி.

பிருங்கிமலை, *s.* St. Thomas' Mount, said to be resorted to at first by பிருங்கி. See பறங்கிமலை.

பிருங்கீசன், *s.* Siva as the master of பிருங்கி.

•பிருடை, *s.* A tuning key for the cords of a lute. See பிரடை. (*c.*) 2. A cork, அடைக்குங்கட்டை.

•பிருட்டம் — பிருஷ்டம், *s.* [*also* பிட்டம்.] Back, hinder part, posteriors, பின்பக்கம். 2. [*in anat.*] The back, முதுகு. W. p. 552. Prisht'a.

•பிருதிவி, *s.* The earth as the daughter of Prit'hu, பூமி. 2. Matter as one of the elementary principles in nature, பஞ்சபூதத்தினொன்று. W. p. 551. Prit'hivi.

பிருதிவிசக்கரன்-பிருதிவிபதி-பிருதிவிபாலன், s. A king, a ruler, a monarch of the earth, அரசன்.

பிருதிவிதத்துவம், s. [in philos.] The material principle, சடத்தின்மூலம்.

பிருதிவிலிங்கம், s. Earth-linga, worshipped at Conjeveram. See இலிங்கம்.

•பிருது, s. A banner, an insignia. See விருது. [Tel. బిరుదు.] 2. A king of the solar race, சூரியகுலத்தரசரிலொருவன். W. p. 551. PRIT'HU.

•பிருதுமானம், s. The middle part of an elephant's tusk, யானைக்கொம்பினடு. (சது.)

•பிருதுவி, s. Inert matter, as பிருதிவி.

பிருதிவியண்டம், s. The globe of the earth, பூகோளம்.

•பிருதை, s. Kunti, wife of Pandu. See பிரதை.

•பிருத்தியர், s. [com. விருத்தியர்.] Slaves, அடிமைகள். W. p. 626. B'HRITYA.

•பிருந்தம், s. A crowd, a multitude, கூட்டம். 2. The Tulasi plant, துளசி, Ocimum Sanctum. W. p. 802. VRINDA.

•பிருந்தை, s. The wife of சலந்தரன், Salanthran a giant, சலந்தரன்மனைவி. 2. The Tulasi plant. See பிருந்தம், 2. (சது.)

•பிருமத்தி, s. Surprise, bewilderment. (Colloq.)

•பிரேதம், s. A dead body, a corpse, சவம். 2. A ghost or goblin frequenting cemeteries till the funeral rites are completed, பிசாசு. W. p. 591. PRETA.

பிரேதகருமம்-பிரேதகாரியம்-பிரேதகிருத்தியம், s. Ceremonies for dead bodies.

பிரேதகிரகம், s. A tomb for dead bodies, or a monument erected over them, பிணவறை; [ex கிரகம், house.]

பிரேதகும்பம், s. The pot broken after a corpse is laid on the pile to be burnt, பிணத்துக்குடைக்குங்குடம்.

பிரேதக்குழி, s. A grave.

பிரேதசுத்தி, v. noun. Purifying a dead body by washing.

பிரேதச்சாயல் - பிரேதரூபம் - பிரேதாகிருதி, s. A death-like, cadaverous appearance, பிணத்தின்றோற்றம்.

பிரேதபதி, s. The god of death, இயமன்; [ex பதி, lord]

பிரேதாலங்காரம், s. The adorning of the dead body, சவத்தையலங்கரித்தல்.

பிரேதாலங்காரம்பண்ண, inf. To adorn a corpse for the funeral.

பிரேதலோகம், s. The region of departed spirits, where they remain for one year, or until the obsequies are completed, பிதிருலகம்.

பிரேதவனம், s. A place where corpses are buried, or burnt, மயானம்.

பிரேதான்னம், s. Balls of rice, &c., offered to the manes.

•பிரேயம், s. Toddy, fermented liquor, கள். (சது.)

•பிரேரகம்—பிரேரணம், s. Agitation from some extraneous cause, as of matter, souls, or the organs of sense, from the influence of the female energy of deity, சத்திபினியக்கம். W. p. 592. PRERAN'A.

பிரேரகப்படுதல், v. noun. Being moved, animated, excited, as matter, souls, &c.

பிரேரகன், s. An energizer or mover, one who effects any action.

பிரேரகாண்டம், s. A division of operations in the organs of sense, &c., ஐம்பொறிகளின்பேதம்.

பிரேராவத்தை, s. The அவத்தை, in which the soul exercises its powers, &c., ஆன்மாநிலை.

பிரேரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To move, to animate, to rouse to energy or action, to act upon, as the female principle of deity, சத்தியியக்க. 2. v. n. To be moved, excited, operated upon; to rise, rage and swell, as the sea, சரியப்பட.

பிரை, s. Fermented curds, used as runnet, for curdling milk, as உறைமோர். (சது.) 2. Half, பாதி—as பிரைக்காற்கின்னி, the eighth part of a measure. (Beschi.)

•பிரௌடை, s. [com. பிரவிடை.] A woman of middle age. See பருவம். W. p. 593. PROUD'HA.

•பிலகரி, s. A kind of tune, ஓர் இராகம்.

•பிலம், s. The nether regions, the abyss, பாதலம். 2. A deep well, a subterraneous room or passage, a cave, a cavern, குகை. 3. Hole of a rat or snake, வளை. W. p. 782. VILA.

பிலஞ்சுலோபம், s. An ant or emmet as inhabiting a hole, எறும்பு. (சது.)

பிலத்துவாரம், s. A passage through the earth to the nether regions, கீழுலகத்துக்குப்போம்வழி. 2. A mine, a pit, the abyss, கிலவறை.

•பிலவ, s. The thirty-fifth year of the present Hindu cycle, A. D. 1841, ஓராண்டு.

•பிலவகம்—பிலவங்கம், s. A monkey, குரங்கு. 2. A frog, தவளை. W. p. 593. PLAVAGA.

•பிலவம், s. A frog, தவளை. (Sans. Plava.)

பிலவகதி, s. The leaping of a frog, தவளைப்பாய்ச்சல்; [ex கதி.]

•பிலவங்க, s. The forty-first year of the present Hindu cycle, ஓராண்டு.

•பிலன், s. An emmet, an ant, எறும்பு; [ex பிலம்.] (சது.)

பிலா, s. for [vul. பலா.] Jack tree.

பிலாக்கு, s. [Tel. also புலாக்கு.] A kind of nose-ornament, ஓர்மூக்கணி.

பிலாச்சை, s. A sea-frog; an ugly looking kind of fish, கடற்றவளை, the same as பொத்தை or பேத்தை a fish.

கொறிப்பிலாச்சை — முள்ளம்பிலாச்சை — சக்கப்பிலாச்சை, are different kinds.

பிலாயத்துஇனும், s. [Hind.] Enams granted for constructing tanks.

பிலாறு, s. [improp. for பிராறு.] A full reservoir.

பிலிம்பி, s. (for.) [vul. பிலிஞ்சி.] The bilimby tree, குச்சிலிதமரத்தை.

பிலிற்று, கிறேன், பிலிற்றினேன், வேன், பிலிற்ற, v. a. To gargle, கொப்புளிக்க. (சது.) 2. v. n. [prov.] To drizzle, gush out, drop as honey, from flowers, சொரிய.

பிலுக்கு, s. [Tel. బిలుకు.] Foppishness, foppery as சருக்கு, ஆடம்பரம். (c.)

பிலுக்கன்—பிலுக்குக்காரன், s. [fem. பிலுக்குக்காரி.] A fop, a cox-comb, a dandy, beau, ஆடம்பரமுடையோன்.

பிலுக்கு, கிறேன், பிலுக்கினேன், வேன், க்க, v. a. To dress and act foppishly, to act the dandy, to strut, ஆடம்பரஞ்செய்ய.

பிலுபிலெனல், v. noun. The noise of a great multitude running or rushing on one, ஈமொய்த்தொலிக்குறிப்பு. (c.)

பில்கு, கிறேன், பில்கினேன், பில்குவேன், பில்க, v. a. To gargle, spew, emit liquid-matter, from the mouth, கொப்புளிக்க. (சது.)

பில்லங்குழல்-பில்லாங்குழல்-பிள்ளாங்குழல், s. [improp.] A flute, a pipe. See புல்லங்குழல், புல்லாங்குழல்.

பில்லடை, s. A kind of pastry or cake from grass seeds, அப்பவருக்கம். (சது.)

பில்லி, s. Sorcery, witchcraft, magic, சூனியவித்தை. 2. A demon, an elf sent in witchcraft, பேய். (c.)

பில்லிசூனியம், s. Witchcraft, as பில்லி.

பில்லிசூனியமெடுக்க, inf. To discover and remove the magical articles.

பில்லிசூனியம்வைக்க, inf. To place magical materials to bewitch one.

பில்லியடித்தல், v. noun. A demon possessing a person.

பில்லிவிடுதல், v. noun. Sending an elf against one.

•பில்லி, s. [Tel. పిల్లి.] A cat, பூனை. (சது.)

பில்லை, s. [Tel. బిళ్ల.] That which is round, &c. See வில்லை. 2. See புல்லை.

•பில்லம், s. A disease of the eyes at the bottom of the inside of the lids; a film, or cataract, நேத்திரரோகம். W. p. 537. PILLAM.

பில்லங்குத்த — பில்லமுரிக்க, inf. To remove the film. (R.)

பிழக்கடை—பிழைக்கடை, s. [also புழைக்கடை, பிறக்கடை.] Back-yard, behind the house. (c.)

பிழம்பு, s. An intangible appearance, of an oblong shape in form, of a column or pillar—as of fire, flame, a cloud; or darkness, &c., இருட்பிழம்பு, திரட்சி. (சது.)

பிழா, s. A large vessel, a receptacle, கொள்கலம். 2. [prov.] A plate of a palmyra leaf to hold food, ஓலைக்கலம்.

பிழார், s. Basket for irrigation, as part of the watering engine, இறைகூடை. (சது.)

பிழி, s. Toddy, fermented liquor, கள். (சது.)

பிழியர், s. Toddy-sellers, கள்விற்போர்.

பிழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To squeeze out, to wring or press out in the hand, சாறுபிழிய. 2. v. n. To issue; to give out—as moisture from the hand, oil from the hair and juice from fruits, சாரம்படிய. (c.)

பிழிதல்—பிழிவு, v. noun. Squeezing—as a fruit, wringing—as a cloth.

இரத்தம்பிழிதல், v. noun. Laboring hard; (lit.) wringing one's blood. 2. Forcing one to labor hard; to oppress.

பிழுக்கை, s. Dung of sheep, goats, hares, bats, rats, squirrels, &c., being in small round clots, ஆடுமுதலியவற்றின்மலம். See புழுக்கை.

பிழை, *s.* Fault, misdemeanor, crime, குற்றம். 2. Mistake, error, inaccuracy, failure, பிசகு. 3. [*in some connections.*] Inauspiciousness, bad fate, misfortune, தீமை. (*c.*)

பிழைசொல்ல, *inf.* To make a mistake or blunder in speaking. 2. To criticize, find fault.

பிழைதிருத்த, *inf.* To correct errors.

பிழைதிருத்தம், *s.* Errata.

பிழைபட, *inf.* [*v. noun.* பிழைபாடு.] To turn out wrong, தப்பிதமாக. 2. To fail in, to miscarry, பிசக.

பிழைபார்த்தல், *v. noun.* Correcting a writing, revising.

பிழைபிடித்தல். Finding fault, with a composition or writing.

பிழைபொறுத்தல், *v. noun.* Pardoning wrongs, excusing faults, forgiving.

தண்ணீர்மும்முன்றுபிழைபொறுக்கிறதண்டு. The water waits for three mistakes; i. e. for a person to rise three times before sinking;—*we should be long suffering.*

பிழையன், *appel. n.* [*in combin.*] That which has a flaw, as சுழிப்பிழையன்.

பிழையேடு, *s.* An incorrect copy-book.

பிழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To fail, to do amiss, to err, பிசக. 2. To fail, as an omen, or prediction, சகுனந்தப்ப. 3. *v. a.* To do wrong, குற்றஞ்செய்ய. (*p.*)

பிழைக்கை, *v. noun.* A mistake, error, fault.

பிழைத்தல், *v. noun.* Erring, failing.

பிழையாமை, *neg. v. noun.* Being free from fault.

பெரியோரைப்பிழையாமை. Being free from fault, [before] holy men. (*p.*)

பிழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To live, to survive an evil, as danger of death, &c., to outlive, to escape, to survive another, மோசத்திற்றப்ப. 2. To get a livelihood, to live, to subsist, சீவனம்பண்ண. 3. To recover from swooning, sickness, &c., to be restored to life—as one dead, உய்ய.—*Note.* See, under பிழை, *s.*, the same verb with a different meaning. (*c.*)

கணவனைப்பிழைத்தவள். A woman that has survived her husband. (*p.*)

பிழைகாயம், *s.* A wound not mortal.

பிழைக்கப்பார்த்தல், *v. noun.* Seeking one's living.

பிழைப்பு, *v. noun.* Subsistence, maintenance, living, livelihood, sustenance, சீவனம். 2. Restoration, recovery, or escape from threatening death, உயிர்க்கை. (*c.*) 3. [*ex* பிழை, to err.] Mistake, failure, error, miscarriage, abortion, தவறுதல்.

பிழைப்புக்காட்ட, *inf.* To provide means of subsistence—as employment, &c.

பிழைப்புத்தழைப்பு, *v. noun.* Income, living, livelihood.

பிழைப்புத்தேட—பிழைப்புப்பார்க்க, *inf.* To look for employment, to seek for a livelihood.

பிழைப்பூட்ட, *inf.* To support, sustain, maintain, காப்பாற்ற. 2. To restore from threatening death, re-animate, restore life, உயிர்ப்பிக்க. See ஊட்டு, *v.*

பிழைப்பிக்க, *inf.* [*causative.*] To rescue from imminent danger, severe illness, or from death, மோசத்தினின்றுநீக்க. 2. To sustain, support, maintain, keep alive, காப்பாற்ற. (*c.*)

பிளகு. See பிளவு.

பிள, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be split, cleaved, rent; to gape, to crack, கிழிய. 2. To be blasted, to be blown up, தகர. 3. To be pierced, penetrated, தைபட. 4. [*fig.*] To be mortified, cut to the heart, to be heart-broken, through sorrow, remorse or shame, உள்ளுடைந்து. 5. *v. a.* க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க. To split with force, to cleave, rend, rive, to tear open, to crack, to fracture, to chop, கீற. 6. To blast, as rocks, to blow up, வெடிக்கச்செய்ய. 7. To cut, to part asunder, to break through, to force through—as an army, போழ. 8. To pierce, penetrate as a weapon, to perforate, துளைக்க. 9. [*fig.*] To dissipate, disperse—as darkness or ignorance, நீக்க. (*c.*)

பேச்சிலேபிளந்துவிட்டான். He has cut him up, beaten him in controversy.

அவன்வாயைப்பிளந்துவிட்டான். He is dead.

பிளந்தவாய், *s.* An open mouth, a large mouth. 2. Open mouthed—as oysters, or muscles. 3. The mouth or orifice of a wound.

பிளந்தெறிதல், *v. noun.* Beating in controversy.

பிளப்பு, *v. noun.* Splitting, blasting, tearing open; cutting through; piercing, perforating, *as the verb.* 2. Crevice, or cleft, as பிளவு.

பிளச்சு, *s.* That which is split or cleft. See பிளாச்சு. (*R.*)

பிளவு, *v. noun.* [*used substantively.*] Cleft, slit, crevice, gap, fissure, fracture, பிளப்பு. 2. A part, division, portion, piece, slice, பிரிவு. 3. [*vul.* பிளகு.] A piece of areca-nut *commonly* green, பாக்குத்துண்டு. 4. Half of a குன்றிமணி, as a weight. 5. Slit of a pen or reed, எழுதுகோலின்பிளப்பு. 6. [*in gram.*] Detachment, separation of words, as the nominative from its verb, &c., பிரித்திசைப்பு.

பாக்குவெட்டிப்பொருபிளவுகொடு. Cut the areca-nut and give me a bit.

பிளவுபட, *inf.* To be cloven, split, parted. 2. To be distinct, uncompounded, &c., as adjoining words in a phrase.

பிளவுபோடுதல், *v. noun.* Putting betel in the mouth for chewing.

பிளவுப்பிறை, *s.* The crescent moon.

இருபிளவானகுளம்பு, *s.* A cloven hoof.

பிளவை, *s.* Cancer, fungus, carbuncle, polypus, scrofulus, தீவினைச்சிலந்தி—Of this are different kinds: இறைப்பிளவை, இராசபிளவை, உச்சிப்பிளவை, கும்பப்பிளவை, பக்கப்பிளவை, பனிச்சைப்பிளவை, which see. (*c.*)

பிளவைபுறப்படுதல், *v. noun.* Coming out, appearing—as a cancer.

பிளாச்சு, *s.* Roof-lath, வரிச்சல். (*c.*) 2. Split pieces of wood for fuel, சிராய். 3. [*prov.*] Slice of palmyra root; a piece cut off, பனங்கிழங்கின்பிளவு; [*ex* பிள.]

பிளிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To gargle the throat, கொப்புளிக்க. (*p.*)

பிளிறு, *s.* Noise, sound, roar, din of voices, ஆரவாரம். 2. An inarticulate sound, எழுத்தில்லாவோசை. 3. Mud, சேறு. (*சது.*)

பிளிறு, கிறேன், பிளிறினேன், வேன், பிளிற, *v. n.* To sound, roar, hum, buzz, ஒலிக்க. 2. To trumpet, as an elephant, யானைபிளிக்க. 3. To sound inarticulately, பேசாமலொலிக்க. 4. To tear open, rend, கீற. (*p.*)

பிளிறல், *v. noun.* Sounding; humming; rending, &c., *as the verb.*

பிளிரொலி, *s.* Trumpeting of an elephant, யானைபிளிறுமொலி.

பிள்—பிள்ளு, கிறது, விண்டது, [*vul.* புண்டது.] பிளும், பிள, *v. n.* To burst as a fruit, to open, to part, to be rent, பிள. 2. To be broken or crumbled, as bread, unburnt brick, or any friable body, தகர்பட. (*c.*)—*Note.* This root is changed to பிட், as பிட்கிறேன், பேட, பேன், க, in a transitive meaning. There is also another, as பிடுகிறேன், பிட்டேன், பிடுவேன், பிட.

இரண்டுபேருக்கும்பிட்டுக்கொண்டது. Both are in a state of disagreement.

பிண்டுவிழுதல், *v. noun.* Sloughing off, caving in.

பிள்ளாங்குழல், *s.* A reed-pipe. See பில்லாங்குழல். (*R.*)

பிள்ளை, *s.* Child, infant, male or female offspring, குழந்தை. 2. Son, மகன். 3. Youth, a lad, இளைஞன். 4. A title suffixed to the name of males in some families of the Vellalar caste, also a respectful appellative given to any male of this class, and sometimes to others, ஒர்பட்டப்பெயர். 5. The young of animals living on the branches of trees, as the monkey, &c., கோட்டில்வாழ்விலங்கின்பிள்ளை. 6. The young of the swine, deer, cat, hare, &c., பன்றி, மான், பூனை, முயலிவற்றின்குட்டி. 7. The young of the அன்றில் bird. 8. [*sometimes.*] The young of birds in general, பறவைக்குஞ்சுகளின்பொது. 9. The young of a cocoa-nut, தென்னம்பிள்ளை. 10. The setting, or planting, of any tree, நாற்று. 11. An affix to the names of some birds and animals, as அணிற்பிள்ளை, கீரிப்பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை. 12. [*usage.*] A small black bird, கரிக்குருவி. 13. The mainate, நாகணவாய். 14. The god Bhairava, வைரவன்; [*ex* பிள், bursting, as the amnios at birth or பிள.] (*சது.*)

பிள்ளைவாள்வருகிறார்கள். The master is coming—used by the Vellalas.

பிள்ளைக்கு விளையாட்டு சுண்டெலிக்குச்சீவன்போகிறது. It is play to the child, but death to the mouse.

பிள்ளாயெனல், *v. noun.* Speaking kindly to a junior.

என்பிள்ளாய். Well, child!

ஆண்பிள்ளை, *s.* A male child; a man, &c. See ஆண்.

பெண்பிள்ளை, *s.* A female child; a woman. See பெண்.

பிள்ளைகரைத்தல், *v. noun.* Procuring abortion.

பிள்ளைகொல்லி, *appel. n.* Infanticide. 2. A disease fatal to infants, ஒர்நோய். 3. A kind of assafœtida, ஒர்பெருங்காயம்.

பிள்ளைக்கட்டி, *s.* The fœtus in the early stages of pregnancy.

பிள்ளைக்கவி, *s.* A species of poetic composition. See பிள்ளைத்தமிழ்.

பிள்ளைக்கற்றாழை, *s.* A common species of கற்றாழை, used medicinally, being always green.

பிள்ளைக்கிணறு, *s.* A small well or hole sunk within a well.

பிள்ளைக்கைவளை, *s.* Bracelets worn by children.

பிள்ளைக்கோட்டை, *s.* A small fort, forming an entrance to the larger, சிறுகோட்டை. 2. A citadel.

பிள்ளைச்சோமன், s. A small சோமன் cloth for a boy or girl.

பிள்ளைத்தக்காளி, s. A shrub. See தக்காளி.

பிள்ளைத்தமிழ், s. A poem celebrating the different stages in the infancy and childhood of a hero, comprized in ten parts: 1. காப்பு, putting on the arm-rings, with magical rites; 2. செங்கீரை, first voluntary movements of the child compared to the motion of herbs by the breeze; 3. தால், lulling the child in the cradle with songs; 4. சப்பாணி, the first clapping of its hands; 5. முத்தம், kissing; 6. வாரானை, extending its hands and calling to be taken; 7. அம்புலி, showing the moon to the infant; 8. சிறுபறை, amusement of a small drum; 9. சிற்றில், making (in play) little houses, or trampling on those made by girls; 10. சிறுதேர், drawing little carriages.—*Note.* When a heroine is described, instead of the last three, the following are substituted, eighth கழங்கு, a kind of play with brass balls; ninth, அம்மானை, a curious play with balls; tenth, ஊசல், swinging. There are two more compositions, bearing this title, one by குமரகுருபரதேசிகர், in praise of மீனாட்சி, the goddess at Madura: the other, by பகழிக்கூத்தர், of the childhood of Skanda.

பிள்ளைத்தாய்ச்சி, s. A pregnant woman.

பிள்ளைத்தேங்காய், s. The best kind of cocoa-nut, reserved for planting, சாற்றுத்தேங்காய். (*Jaff.*)

பிள்ளைத்தேள், s. A centiped; Scolopendra, as மட்டைத்தேள்.

பிள்ளைப்பிறை, s. The youthful moon, இளஞ்சந்திரன். (*p.*)

பிள்ளைப்பூச்சி, s. A kind of insect, the Gryllus, உழுவான், which going into mud is not defiled—so the spiritual man.

பிள்ளைபெற, *inf.* To bring forth a child.

பிள்ளைபெறாதமலடி, s. A barren woman, *used of one who is cruel.*

பிள்ளைபெற்றவீடு, s. The house of a lying-in-woman, *considered ceremoniously unclean.*

பிள்ளைப்பேறு, v. noun. Child-birth.

பிள்ளைப்பேறுபார்த்தவள், s. A midwife.

பிள்ளையமஞ்சணீர்குடிக்கிறது, v. noun. Drinking turmeric water; i. e. adopting a child.

பிள்ளைமாபிரபு, s. [*prov.*] A nobleman, an eminent person, பெருமைமிகுந்தோன்.

பிள்ளைமார், s. [*pl.*] Respectable men, gentlemen; men of the பிள்ளை caste.

பிள்ளைமை, s. Childishness, puerility, babyhood, any thing infantile, பிள்ளைத்தன்மை.

பிள்ளையாண்டான், *appel. n.* A young man, a youth, boy, lad, வாலிபன்.

பிள்ளையார், s. The god Ganesa, *sometimes,* Skanda and Sambanda Mûrti.

பிள்ளையார்சதுர்த்தி, s. A fast on the fourth day of the new or full moon in honor of the god Ganesa.

பிள்ளையார்சுழி, s. A curve to represent பிள்ளையார். See சுழி.

பிள்ளையுண்டாகுதல், v. noun. Becoming pregnant.

பிள்ளைவங்கு, s. [*prov.*] A cavity or socket to receive the mast of a dhoney, பாய்மரம்நிறுத்துங்குழி.

பிள்ளைவண்டு, s. A young beetle, இளவண்டு.

பிள்ளைவிழுதல், v. noun. [*vul.*] Miscarrying, கருவழிதல்.

ஊத்தாம்பிள்ளை, s. A bladder. (*R.*) Sometimes ஊத்தாம்பெட்டி.

பிற. A particle, *used.* 1. As a pl. noun. meaning other things, some others, அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர். 2. As an expletive, for euphony—as ஆயனேயல்லபிற, not a herdsman, அசைநிலைச்சொல். 3. As a plural appellative symbolic verb meaning the others, the rest, அஃறிணைப்பன்மைக்குறிப்பு. See பிறிது.

பிறவும். And so on, &c., மற்றவையும். (*சங்.*)

பிற, *adj.* Outer, foreign, other, மற்ற.

பிறதாரம், s. Another's wife.

பிறதேசம், s. A foreign country. See பரதேசம்.

பிறபாஷை, s. A foreign language, அன்னியபாஷை.

பிறநீங்கல். See புறநீங்கல்.

பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல், v. n. One of the thirty-two rules of criticism. See உத்தி.

பிறமுகம், s. A strange face.

பிறமுகம்பார்த்தல், v. noun. Committing adultery, விபசாரஞ்செய்தல்.

பிறவிடுதி, s. [*prov.*] Lodging near home, as one who leaves for a journey at an auspicious hour, and stops near to finish some business.

பிறவினை, s. Lust, desire, காமம். 2. Sin—oppos. to அறம், பாவம். 3. A transitive verb—oppos. to தன்வினை, intransitive.—It includes the passive voice by reflex action, but தன்வினை has of course no passive.

பிறகு, *adv.* Afterward, பின்பு. 2. Presently, shortly, சற்றேபொறுத்து. (*சது.*) 3. After, in place, behind, பின்புறமாய். 4. Backward, reluctant, தாமதமாய். 5. Below, inferior to, கீழாய்.

பிறகுவா. Come after a little time.

பிறகாலே. As பிறகே.

பிறகிட, *inf.* [*com.* பின்னிட.] To get behind, to fall in the rear, பின்னிடைக. (*சது.*) 2. To be passed by, பிறபட. 3. To be surpassed, excelled, தோற்க. 4. To be past, as time or an event, பின்னாக.

பிறகிட்ட, *part.* That which is passed, கழிந்த.

பிறகிட்டமாதம். The past month.

பிறகிட்டவருஷம். The past year.

பிறகே. [*with the gen. or dat.*] Behind, back, as என்பிறகே—எனக்குப்பிறகே, behind me.

பிறகேநிற்றல், v. noun. Standing back, being behind. 2. Being backward or reluctant. 3. Being shy, bashful.

பிறகேபோகுதல். Following one. 2. Being reluctant.

பிறக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*improp. for* புறக்கணி.] To despise, to esteem lightly, to disdain, அவமதிக்க. Compare சிறக்கணி.

பிறக்கம், s. Fear, dread, அச்சம். 2. Branch of a tree, மரக்கொம்பு. (*சது.*)

பிற, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To be born, produced. 2. To be derived from; to arise, &c. See சனி, r. 3. To form as oil, to be produced as heat by friction, as குடுபிறக்க. (*c.*)

பிறக்கையிலேமுடமானாற்பேய்க்கிட்டாற்தீருமா. If the person be lame by birth, will offerings to devils cure him? i. e. natural defects cannot be remedied.

பிறந்தநாள், s. The constellation under which one is born; also birth-day.

பிறந்தநாள்பனைநாள். One's birth-day and the day previous, as being both of them critical, சென்மநாளும் பனைநாளும்.

பிறந்தநாள்முதல். From birth.

பிறந்தபிறப்பு, s. One's peculiar nature, disposition, tendency; *commonly in a bad sense.*

பிறந்தபிறப்புக்கறியான். He has not known such a thing from his birth—*spoken of one's inexperience of men and things.*

பிறந்தபெருநாள். The day of one's birth according to the lunar asterism.

பிறந்தமேனி. Nakedness at birth. 2. (*fig.*) Genuine, that which is unadulterated.

பிறந்தகோலமாய். Stark nakedness.

பிறக்கு, s. Back-part, backside, பின்புறம். 2. Failure, deficiency, defect, குறை. 3. An expletive, அசைநிலைச்சொல். (*சது.*)

வருவார்தம்விருப்பம்பிறக்கொழிய. To satisfy the desire of those who come.

பிறக்கிட, *inf.* To get behind; to occur afterward, as பிறகிட. (*சது.*)

பிறங்கடை, s. A son, மகன். 2. A son-in-law or nephew; one who has the interest of the family at heart, சந்ததி. (*சது.*)

பிறங்கல், s. Height, eminence, உயர்ச்சி. 2. Hill, mountain, மலை. 3. A mount, hillock, சிறுமலை. 4. See பிறங்கு, v.

பிறங்கியல், s. An ancient forest, jungle, &c., முதுகாடு. (*சது.*)

பிறங்கு, s. Lines inside the joints of the fingers, விரல்ரேகை. (*சது.*)

பிறங்கு, கிறது, பிறங்கினது, ம், பிறங்க, v. n. To shine, glitter, glisten, இலங்க. 2. To be high, lofty, elevated, உயர. 3. To be great, exalted, dignified, illustrious, பெரிதாக. 4. To grow full, complete, abundant, நிறைய. 5. To sound, ஒலிக்க. 6. To come abroad, வெளிப்பட. (*p.*)

பிறங்கல், v. noun. Greatness, பெருமை. 2. Abundance, மிகுதி. 3. Sounding, &c., ஒலித்தல், &c., *as the verb.*

•பிறதிபன்னடி, s. [*in astron.*] Portion of the day remaining after conjunction or opposition of the sun and moon, expressed in *nalikai* and *vinalikai;* sometimes திதி. [*from Sa.* Pratipad. W. p. 564.]

பிறந்தகம், s. One's parental home, தாய்வீடு. (*சது.*) 2. A gift received by a bridegroom, with his bride, பரிசம். 3. A gift at the birth of the first child to its mother, by the grandmother, சீதனம்; [*ex* பிற, *v.*]

பிறந்தமானனாடு. One's native country.

பிறந்தவம், s. Birth, nativity, பிறப்பு. (*சது.*)

பிறந்தை, s. Birth, பிறப்பு. 2. Sin, பாவம். (*சது.*) 3. Nature, natural state, சுபாவம்; [*ex* பிற, to arise.]

பிறப்பிக்க, *inf. v. a.* To originate, to produce, உண்டாக்க. 2. To propagate, to generate, as ஜனிப்பிக்க. 3. To educe, to draw; to bring, as from a source; to derive, to deduce, வெளிப்படுத்த. (See தோற்றுவிப்பிக்க.) 4. To assist nature in child-birth, to perform the office of an accoucheur, or of a midwife, மருத்துவம்பார்க்க.

பிறப்பு, *v. noun.* Birth, nativity, transmigration, உற்பத்தி. (See பரம்பைக்குறுற்றம்.) 2. Origin, derivation, descent, தோற்றம். 3. Order or scale of beings, class of existences, including animals and vegetables, சாதி. 4. Fear, alarm, *as originating* பயம். 5. Closeness, thickness, denseness, நெருக்கம். 6. (c.) Beginning, commencement—as of the year, or month, தொடக்கம். 7. [*in combin.*] A person as characterized by any distinguishing quality, as அவனொருதெய்வப்பிறப்பு, இவனொருமிருகப்பிறப்பு. 8. A brother or sister, கூடப்பிறந்தவர். 9. [*in prosod.*] A technical term applied to a foot ending in மலர் with உ short, ஈற்றுக்குற்றுகரவாய்பாடு.—For the seven kinds of birth, see எழுபிறப்பு.

மறுபிறப்பு, *s.* Another birth. 2. [*in. Chris. use.*] The new birth. See மறு.

பிறப்பிடம், *s.* The place of origin, உறைவிடம். (சது.)

பிறப்பிலி, *appel. n.* Any thing innate. 2. One without brothers and sisters. 3. The deity, as unborn. (சது.)

பிறப்பிறப்பு, *s.* Birth and departure from the body as incident to the soul, till it attains union with the deity.

பிறப்பிறப்பில்லான், *appel. n.* The Supreme Being, கடவுள். (சது.)

பிறப்புத்தொந்தம், *s.* [*prov.*] Hereditary talents, virtues, vices, excellencies, failings, &c., natural capacity.

பிறப்புவழி, *s.* Family line, lineal descent. 2. Hereditary disposition.

பிறப்புவாசி, *s.* That which is natural or inherent, as faculties of the mind or the completeness or defects of the body, சுபாவம்.

பிறப்பொழுக்கம், *s.* Conduct proper for the tribes of men respectively.

பிறர், *s.* Others, neighbors. See பிறன்.

பிறரைப்பிடித்தல், *v. noun.* Afflicting, or vexing others.

பிறர்கருமத்திற்குடன்படல் — பிறர்க்குப் பொருள்வழங்குதல் — பிறர்செல்வம்பெறுத்தல் —பிறர்துயர்க்கிரங்கல், *v. noun.* Beneficent acts. See தயவிருத்தி.

பிறர்தம்மதமேற்கொண்டுகளைதல்—பிறர் நூற்குற்றங்காட்டல். See மதம்.

பிறர்துயர்காத்தல். Helping others in their tribulations. See அறம்.

பிறர்பொருட்டனுமானம், *s.* An inference drawn for the benefit of others. See அனுமானம்.

பிறவி, *s.* Birth, nativity, பிறப்பு. 2. Origin, production, உற்பத்தி. 3. Natural state, சனனத்துவம். 4. Brother, sister, சகோதரம். 5. Transmigration, subjection of the soul to births, புனர்ஜென்மம்.

பிறவிக்கடல், *s.* The vast ocean of births, as சனனசாகரம்.

பிறவிக்குணம், *s.* Natural disposition.

பிறவிக்குருடன், *s.* One born blind.

பிறவிச்செல்வம், *s.* Ancestral riches or wealth.

பிறவித்துயர், *s.* Misery attendant on births, or transmigrations.

பிறவித்துவந்தம் — பிறவித்தொந்தம், *s.* Hereditary failings, as fretfulness, impatience, &c., as பிறப்புத்தொந்தம்.

பிறவித்துன்பம், *s.* Pain, sorrow, misfortune, &c., attending the state of birth.

பிறவிநீங்குதல், *v. noun.* Escaping from births, obtaining liberation—as the soul.

பிறவிநோக்கல் — பிறவிநோக்குதல், *v. noun.* Turning as the child in the womb, in the first process of birth, பிறக்கத்தொடங்குதல்.

பிறவிநோய், *s.* Natural diseases. 2. Birth regarded as a misfortune, பிறப்பாயநோய்.

பிறவிப்பயன், *s.* The end of one's birth—that which he should have in view—final bliss.

பிறவிப்பாஷாணம், *s.* Native arsenic—oppos. to வைப்புப்பாஷாணம், artificial.

பிறவிமயக்கு, *v. noun.* Delusion, stupor or aberration, as incidental to births. 2. Confusion of mind, &c., occasioned by sympathy with others.

பிறவியாரதம், *s.* [*prov.*] Abstinence from the use of flesh from birth, சுபாவத்திற் புலாலுண்ணாமை; [*ex* ஆரதம்.]

பிறழ் — பிறழு, கிறேன், பிறழ்ந்தேன், வேன், பிறழ, *v. n.* To change in form, aspect, color or quality, *commonly* for the worse, மாற. 2. To be disarranged, misplaced, irregular, ஒழுங்கின்மையாக. 3. To shine, to glitter, to coruscate, to twinkle, துலக்க. 4. To hate, to become alienated—as the mind; to be ill-disposed, வெறுக்க. 5. To tremble, to be tremulous, அசைய. 6. To say, to speak, சொல்ல. (சது.)

பிறழ்ச்சி—பிறழ்வு, *v. noun.* Change, variation, alteration in form or quality, மாறுகை. 2. Disarrangement, irregularity, disorder, ஒழுங்கின்மை. 3. Shine, glitter, coruscation, துலங்குகை. 4. Shivering, quaking, trembling, அசைவு. 5. A disliking, வெறுப்பு; [*ex* பிறழ், *v.*]

பிறன், *s.* [*pl.* பிறர்.] Another person, some other one, any other one, மற்றையான். 2. A stranger, an alien, அன்னியன். 3. A neighbor, அயலான். (c.)

பிறன்பொருள், *s.* Property of another.

பிறன்கோட்கூறல், *v. noun.* [*in literature.*] Adopting the sentiments, &c., of another author, முப்பத்திரண்டுத்தியிலொன்று.

பிறனில் — பிறன்மனை, *s.* Neighbor's house, or ground. 2. [*fig.*] Neighbor's wife, அயலான்மனைவி.

பிறனில்விழையாமை, *s.* Not coveting another's wife. (குறள்.)

பிறன்மனையாள்மேலாசைப்பட, *inf.* To covet another man's wife.

பிறன்மனைவிரும்பாமை, *neg. v. noun.* Not desiring another man's wife.

பிரூண்டு, *s.* [*prov.*] Elsewhere, somewhere, வேறிடம்.

பிரூண்டு, கிறேன், பிரூண்டினேன், வேன், பிரூண்ட, *v. a.* [*prop.* பறண்டு.] To scratch with the nails, claws, &c., sometimes விரண்டு. (*Jaff.*)

அவள்நிலம்பிரூண்டிக்கொண்டிருக்கிறாள்........She was scratching the ground with her toe, or finger, from shame.

பிறிதல், *v. noun.* [*prop.* பிரிதல்.] Separating, &c.

பிறிது, *appel. n.* Another thing, மற்றது. 2. The other thing, that which is different, வேறு. (*p.*)

பிறிதாராய்ச்சியணி, *s.* A figure of speech by which effects are said to take place without a cause, நிலைக்காரம்.

பிறிதினவிற்சி, *s.* A figure of speech by which a common term is supplied by a descriptive one, as இராகுமனைவிக்குத்துக்கத்தைத்தந்தவன், he that gave grief to the wife of இராகு; instead of saying he that slew இராகு, நிலைக்காரம்; [*ex* கவிற்சி.]

பிறிதின்கிழமை, *s.* [*in gram.*] The relation between possessor and possessed when the latter is not a part of the former—oppos. to தற்கிழமை. See கிழமை.

பிறிதுபடுபாட்டு, *s.* A poem, so constructed as to make different metres by different arrangement of the lines. See சித்திரகவி.

பிறிதுவிதி, *s.* Rule of exception.

பிறிதொடுபடான்றன்மதங்கொளல், *v. noun.* One of the seven principles of grammatical standard works, நூன்மதமேழிலொன்று.

பிறித்தல், *v. noun.* [*prop.* பிரித்தல்.] Dividing, &c.

•**பிறியம்,** *s.* [*prop.* பிரியம்.] Pleasure, &c.

பிறை, *s.* The new moon, the crescent moon, இளஞ்சந்திரன்; [*ex* பிற, to produce.] 2. A female head ornament in form of the crescent moon, as சந்திரப்பிரபை. (c.) 3. A mode of using the hands in dancing. See கரவட்டணம்.

வளர்பிறை. The crescent moon.

தேய்பிறை. The decrescent moon.

பிறைகாணுதல், *v. noun.* Seeing the new moon for the first time. 2. Appearing as the crescent moon.

பிறைக்கொழுந்து, *s.* The new moon.

பிறைக்கோடு, *s.* Horns of the crescent moon. See கோடு.

பிறைதொழுதல், *v. noun.* Worshipping the new moon.

பிறைசூடி, *appel. n.* Siva as wearing the crescent moon on his head, சிவன். (சது.)

பிறைச்சிந்தாக்கு, *s.* A kind of neck ornament, ஈசுழுத்தணி.

பிறைமுகவாளி — பிறைமுகாஸ்திரம், *s.* An arrow with a crescent-like head, used in ancient wars, அர்த்தசந்திரபாணம்.

பிறைவடிவு, *s.* A crescent form; an arch, வில்வளைவு.

பிற்கழிக்க, *inf.* To give ground in battle, to flee, தோற்றோட. (*p.*)

பிற்காலம், *s.* After-times, &c.—For this and similar words, see under பின்.

பிற்றடி, *s.* [*vul.* பித்தடி.] Latter part of a time, as பின்னடி.

பிற்றல், *s.* [*for. also* பித்தல்.] The neck of a hoe, மண்வெட்டிக்கழுத்து.

பிற்றல், *v. noun.* Retiring, being defeated, as பின்றல். (*p.*)

பிற்றை, *s.* The morrow, the next day, பின்னைநாள். 2. Afterward, after, பிறகு. (*p.*)

பிற்றைத்தினம்-பிற்றைநாள், *s.* The next day.

பினத்தல்-பினத்துதல்-பினற்றல்-பினற்றுதல்—பிதற்றல், *v. noun.* [*vul. properly* பிதற்றல்.] Talking nonsense, chattering.

•**பினாகம்**, *s.* The bow of Siva, சிவன்வில். 2. The trident, திரிசூலம். 3. A shower of dust, மண்மாரி. W. p. 536. PINAKA. 4. A gem-neck-lace, மணிமாலை. (சது.)

பினாகபாணி, *s.* Siva. See பினாகி, 1.

•**பினாகி**, *s.* Siva, as armed with a bow, சிவன். W. p. 536. PINAKIN. 2. One of the thirty-one Rudras, உருத்திரரிலொருவன். 3. The பெண்ணை river. (சது.) 4. The name of a Rishi, ஒருரிஷி. See முனி.

பினாகிநதி — பினாகினி, *s.* The river பெண்ணை.

பினைதல், *v. noun.* [*improp. for* பிசைதல்.] Kneading, mashing; paining in the stomach. (*c.*)

பின். [*adv. and prepo.*] After, afterward, பிற்காலம். 2. Behind, hinderpart, backward, பின்னிடம். 3. (சது.) Succeeding, following, subsequent, கடை.—oppos. to முன். (*c.*) 4. [*poetice.*] A form of the seventh case, as கண், or இடத்தில், ஏழனுருபிலொன்று; thus காதலிபின்சென்றதம்ம. 5. *s.* Cause, source, காரணம். 6. Greatness, eminence, பெருமை. 7. Way, road, வழி.

அவன்போனபின். After he had gone.

பிற்காரியம், *s.* That which is to come.

பிற்காலம், *s.* After-times, பிற்படுசமயம். 2. Succeeding times, after one's decease, வருங்காலம்.

பிற்கூறு, *s.* The latter part or stage of any process or act, பின்பங்கு.

பிற்கொழுங்கோல், *s.* The twenty-sixth lunar asterism, உத்திரட்டாதி. (சது.)

பிற்சாமம், *s.* The fourth or last watch of the night, கடைக்கூறுசாமம்.

பிற்பகல், *s.* Afternoon.

பிற்பக்கம், *s.* The back side, as பின்பக்கம்.

பிற்படுதல், *v. noun.* Getting behind, *commonly in time, sometimes in place.*

பிற்படை, *s.* Rear of an army, as பின்படை.

பிற்பாடு, *adv.* After, afterwards, பிறகு.

பின்கட்டு, *s.* The hands pinioned behind, also பின்கட்டுமாறுய்க்கட்டுதல். 2. The second or back apartment of a house, வீட்டின்பின்புறம். See கட்டு.

பின்காட்டுதல்-பின்கொடுத்தல், *v. noun.* Turning the back going away—*sometimes in displeasure*, புறங்காட்டல். 2. Turning the back to a foe; yielding in games of competition, in dispute, &c., தோற்றுப்போகுதல்.

பின்கூரை, *s.* The hinder part of a roof, வீட்டின்பின்பக்கத்துமேற்புறம்.

பின்கொக்கி, *s.* A clasp for the neck fastened behind.

பின்கொம்பு, *s.* The hinder pole of a palankeen, தண்டிகைபின்பிற்புறத்துக்கொம்பு.

பின்சந்ததி, *s.* Posterity.

பின்சந்து, *s.* Back part of the hips, இடுப்புச்சந்து. 2. The hinder part or rump of a beast. 3. The back street.

பின்சரிவு, *s.* Afternoon, decline of the sun, பின்னேரம்.

பின்செல்ல, *inf.* To follow another. 2. To be obedient, submissive, வழிபட. 3. To entreat, to supplicate in a cringing manner, கெஞ்ச.

பின்தட்டு—பின்றட்டு, *s.* Short beams across the stern of a dhoney. 2. Stern of a vessel. 3. Back strap of a harness.

பின்தலை — பின்றலை — பிற்றலை, *s.* The stern of a ship.

பின்தளை—பின்றளை, *s.* Fetters for the hind legs of a cow when milking.

பின்பக்கம்—பிற்பக்கம், *s.* The back side, the rear. 2. Period of the decreasing moon, அபரபக்ஷம். 3. Latter part, latter stage, கடைப்புறம்.

பின்பத்தி, *s.* The latter row. See பத்தி.

பின்பற்றுதல், *v. noun.* Following one. 2. Imitating. 3. As பின்றொடர்தல்.

பின்பனி — பின்பனிக்காலம், *s.* The latter dewy season, in February and March. See பருவம்.

பின்பிறந்தாள், *appel. n.* A younger sister, தங்கை. (சது.) 2. Lukshmi as a younger sister, இலட்சுமி.

பின்பிறந்தோன், *appel. n.* Younger brother, தம்பி.

பின்புத்தி, *s.* Want of wisdom, folly, indiscretion. 2. After-thought, recollecting when it is too late. See பிராமணன்.

பின்புறணி, *s.* Slander, speaking ill of a person in his absence.

பின்புறம், *s.* Hinder side, the rear, back part.

பின்போடுதல், *v. noun.* Putting off, postponing, deferring, தாமதித்தல்.

பின்மடி, *s.* The hinder part of an udder, ஆவின்பின்மடி. 2. Any thing tied or folded in the cloth behind, உண்மடி.

பின்மழை—பின்மாரி, *s.* Latter rains; latter part of the rainy season.

பின்முடிச்சு, *s.* Any thing tied up in the corner of the cloth, and tucked in behind.

பின்முடுகுவெண்பா, *s.* A வெண்பா, which has a quick measure in the last two feet. See முடுகு.

பின்வரி, *s.* The next line.

பின்வருகிறது, *appel. n.* That which will happen in after-times. 2. That which follows.

பின்வருநிலை, *s.* A figure of speech, ஓரலங்காரம்.

பின்வருவிளக்கணி, *s.* A figure of speech, ஓரலங்காரம்.

பின்வாங்கல்—பின்வாங்குதல், *v. noun.* Receding, drawing back, retiring, பின்போதல். 2. Retreating in battle, giving way in a contest, declining as a competitor, flinching, தோற்குதல். 3. Declining a bargain, engagement or enterprize, பின்னிடுதல். 4. [*Chris. usage,*] Backsliding, ஒழுக்கங்குன்றல்.

பின்வைத்தல், *v. noun.* Leaving behind—as a widow or orphans, விட்டுவிடல். 2. Deferring, postponing, delaying, தாமதப்படுத்தல். 3. Excluding, excepting, omiting in giving invitations; deserting, தள்ளல்.

பின்றொடரி, *appel. n.* A thorny shrub. See தொடரி.

பின்றொடர்தல், *v. noun.* Following, pursuing, as பின்பற்றுதல்.

பின்றோன்றல், *s.* A young brother, தம்பி; [*ex* தோன்றல்.] (சது.)

பின்னங்கால், *s.* The hind leg, or foot, of a beast. 2. The hinder part of the foot.

பின்னடி, *s.* Latter part—as of a book, a season, time or a thing; that which is subsequent, கடைசி. 2. Future time, futurity, வருங்காலம். [*com.* பின்னுடி.] 3. Posterity, சந்ததி.

பின்னடிக்குத்தெரியும். You will see hereafter.

பின்னடியார், *s.* Descendants, posterity.

பின்னடைப்பன், *appel. n.* Obstruction of urine in cattle, பசுவிலேறுபிணியொன்று.

பின்னணி, *s.* Rear. See அணி.

பின்னணியம், *s.* The hinder part or the stern of a ship or vessel, தோணியின் பின்புறம்.

பின்னணை, *s.* The back-yard house. 2. (*c.*) The child next after the eldest. See முன்னணை.

பின்னதுநிறுத்தல், *v. noun.* [*in literary works.*] One of the thirty-two rules of criticism, முப்பத்திரண்டுத்திபிலொன்று.

பின்னந்தலை, *s.* Back of the head.

பின்னந்தொடை, *s.* Hinder part of the thigh; hind quarter of mutton, &c.

பின்னரை, *s.* The latter half of the stars in a sign of the Zodiac; [*ex* அரை.]

பின்னர், *adv.* After, afterward, subsequently, பின்பு. (*p.*)

பின்னர், *s.* As பின்னவர்.

பின்னவர், *s.* [*pl.*] Those who come after. 2. The caste of Sudras, சூத்திரர். (சது.)

பின்னவன், *s.* A younger brother, தம்பி. (சது.)

பின்னவையகத்திணை, *s.* The rule for foretelling consequences See அகப்பாட்டுறுப்பு.

பின்னனை, *s.* One's mother's sister, or a step-mother, சிறியதாய்; [*ex* அனை.]

பின்னுக—பின்னுலே, *adv.* Afterwards. 2. Moreover. 3. And again.

பின்னுலேயாகட்டும். Let it be done afterwards.

பின்னிட, *inf.* To retire, to go back. 2. To retreat. 3. To get behind. 4. To yield, to be defeated. 5. To be reluctant. 6. To recoil, rebound. 7. To be past, to be too late.

பின்னிடைய, *inf.* To flinch, to fall back, to retreat; to yield.

பின்னிரக்கம், *s.* Relenting from previous anger, &c.

பின்னிருட்டு—பின்னிருட்டுக்காலம், *s.* Dark only in the latter part of the night. See இருட்டு.

பின்னிலவு, *s.* The moon in its decrease.

பின்னிளவல், *s.* A younger brother, தம்பி—as இளவல். (சது.)

பின்னிற்றல், *v. noun.* Standing back, being reluctant to give, or to contend, பிறகிடல். 2. Begging humbly and cringing, கெஞ்சல். 3. Yielding, submitting, தாழ்தல்.

பின்னுக்குவருதல். Coming after, or late.

பின்னும், *adv.* Afterwards. 2. Moreover. 3. Again, as இன்னும்.

பின்னே, *adv.* After, afterward; behind in time or place, பிறகே.

பின்னேரம், *s.* Afternoon, சாயங்காலம்.

பின்னை, *s.* A younger sister, தங்கை. 2. Lukshmi as younger sister, இலக்குமி. 3. A younger brother, இளையவன். (சது.) 4. *adv.* Moreover, besides, furthermore, consequently. 5. After, afterward, பிறகு. பின்னையென்ன. What further?

பின்னைகேள்வன் — பின்னைபிரான், *s.* Vishnu as husband of Lukshmi, விஷ்ணு.

பின்னைநாள், *s.* The next day.

பின்னையும், *adv.* Moreover.

பின்னொட்டே, *adv.* Presently, afterwards. 2. Behind.

பின்னொக்குதல், *v. noun.* Looking or turning back; retreating, பின்பார்த்தல்.

பின்னோன், *s.* [*pl.* பின்னோர்.] A younger brother, தம்பி. (சது.) 2. One of the Sudra caste. 3. (சங்.) A close imitator of an original work, வழிநூல்செய்வோன்.

பின்பு, *adv.* [*used with geni. and dat.*] After, afterward, subsequently, பிறகு. (சது.)

பின்று, கிறேன், பின்றினேன், பின்றுவேன், பின்ற, [*improp.* பிந்து.] To retreat, get behind, in time or place, பிறகிட. 2. To be below in rank or quality, &c., பிற்பட்டிருக்க.

பின்றல், *v. noun.* Retreating, being defeated. (சது.)

பின்றை, *s.* The next day, the morrow, பின்னைநாள். (சது.) 2. *adv.* After, afterward, subsequently, பின்பு; [*ex* பின்.]

பின்னகம், *s.* A braided head of hair, மயிர்முடி; [*ex* பின்னு.] (சது.)

•பின்னம், *s.* A break, tear, rent, severance, cut, பிளவு. 2. Division, detachment, separation, dismemberment, பிரிவு. (See பின்னுபின்னம்.) 3. Unnatural distortion of a limb, disfiguration, deformity, உறுப்புக்குலைவு. 4. [*in arithm.*] A fraction, கீழ்வாயிலக்கம். W. p. 620. B'HINNA. 5. Change for the worse, degeneracy, deterioration, வேற்றுமை. 6. Frustration, disappointment, மோசம்போகுகை. 7. Rupture, disunion, difference, variance, break, பிணக்கு. 8. Misbehaviour, failure, slip, deviation or severing in a line of duty, முறைகேடு. 9. Perversion, opposition, disagreement, முரண். (See விகற்பம்.) 10. (சது.) Dust, powder as the pollen of flowers, பராகம்.

பின்னகுணனம், *s.* [*in arithmetic.*] Multiplication of fractions, கீழ்வாயிலக்கப்பெருக்கு.

பின்னசங்கலனம்—பின்னசங்கலிதம், *s.* [*in arithmetic.*] Addition of fractions, கீழ்வாயிலக்கங்கூட்டுகை.

பின்னபாகாரம், *s.* [*in arith.*] Division of fractions, கீழ்வாய்ப்பிரிப்பு.

பின்னபேதகம்-பின்னபேதம், *s.* Failure in performance of a promise, சொற்கேடுறுமை. 2. Difference, disagreement, disharmony, விரோதம்.

பின்னப்படுதல், *v. noun.* Being distorted, dismembered, deformed. 2. Being frustrated, disappointed.

பின்னப்படுத்துதல், *v. noun.* Severing, dismembering. 2. Distorting, altering the natural position of any member of the body. 3. Frustrating, disappointing.

பின்னவியகலிதம், *s.* [*in arith.*] Subtraction of fractions, கீழ்வாய்க்கழிப்புக்கணக்கு.

காரியம்பின்னமாயிற்று. The business has failed, met with ill-success.

பின்னல், *v. noun.* Weft, web, texture, braiding, platting, matting lace-work, wreath, twine, பின்னியது. 2. Entanglement, tangle, hamper, சிக்கு. (See சன்னல்பின்னல்.) 3. Entangled locks of hair, சடை; [*ex* பின்னு.] (*c.*)

பின்னல்மோதிரம், *s.* A curious kind of ring.

பின்னல்வேலை, *s.* Net-work, braiding, platting, matting.

•பின்னாசத்தி, *s.* Visible nature distinct from the deity—oppos. to அபின்னசத்தி.

•பின்னிதம், *s.* [*prov.*] Difference, division, opposition, distance, பேதம். 2. [*vul. for* பின்னம், *which see.*]

பின்னிதம்பண்ண, *inf.* To treat with coldness; to be backward, noncompliant.

பின்னிதம்பேச, *inf.* To object, to express disapproval.

பின்னு — பின், கிறேன், பின்னினேன், வேன், பின்ன, *v. a.* To plat, to braid, to lace, to net, to knit, to weave, to entwine, to interweave, to wattle, to wreath, முடைய. (*c.*)

பின்னை, *s.* [*prop.* புன்னை.] A beautiful flower-tree, whose seeds yield an oil of commerce, Calophyllum Inophyllum, *L.* 2. A younger sister, &c. See under பின்.

பின்னையெண்ணெய், *s.* The pinnay oil, for medicine and burning.

பீ

பீ. A syllabic letter from ப் and ஈ.

பீ, *s.* Excrement, fœces, மலம். *low usage.*

ஆப்பீ, *s.* Cow's dung. [*poet.*]

பன்றிப்பீ, *s.* Pig's dung. [*not of other animals.*]

மூக்குப்பீ, *s.* The mucus of the nose.

பீக்குடல், *s.* The straight gut, மலக்குடல். (*Old Dic.*)

பீநண்டு, *s.* Common crabs. See நண்டு.

பீநாறி, *appel. n.* A stinking person.

பீநாறிச்சங்கு, *s.* A hedge shrub of an offensive smell, as சங்கங்குப்பி, Clerodendron increne.

பீநாற்றமடிக்க, *inf.* To stink as human ordure.

பீநாறிமரம், *s.* [*sometimes* பீநாற்றமரம்.] A tree smelling like ordure having medicinal properties, Sterculia fœtida, *L.* (*Drury's Bot.*)

பீயாக்க — பீயாக்கிப்போட, *inf.* To corrupt, to reduce to dung.

பீவண்டு, *s.* A beetle, Scarabœus femarius.

பீகம்—பேகம், *s.* (*Arab.*) Mohammedan princess, or a lady of rank, பெருமாட்டி.

பீக்கருவேல் *s.* A tree, ஓர்வேலமரம், Mimosa farnesiana.

பீக்கலாட்டம், *s.* [*Tel.* పీకలాటము.] Impediment, hinderance, trouble, தொந்தரவு. (*Old Dic.*)

பீங்கான், *s.* (*for.*) Porcelain, Chinaware, earthen ware, ஓர்பாத்திரம்.

•பீசம், *s.* Seed, விதை. 2. Testicle, அண்டம். 3. Semen virile, சுக்கிலம். 4. Offspring, progeny, சந்ததி. 5. Pericarp of a lotus, தாமரைப்பொகுட்டு. 6. As பீசாட்சரம், which see. 7. Cause, origin, source, மூலம். W. p. 795. VEEJA.

பீசகணிதம், *s.* [*improperly for* வீசகணிதம், *which see.*] Algebra.

பீசதீட்சை, *s.* Spiritual illumination by the guru or deity; of two kinds, சபீசதீட்சை, நிர்ப்பீசதீட்சை, which see under தீட்சை.

பீசநியாயம், *s.* Source of wisdom.

பீசாங்குரநியாயம், *s.* Arguing, or reasoning, in a circle, நியாயவகையாம்; [*ex* அங்குரம், sprout.]

பீசாட்சரம், *s.* The mystical letter, or syllable, which forms the essential part of the mantra of any deity, மூலவெழுத்து.

பீசைப்புல், *s.* A grass, Panicum antidotale. (*R.*)

பீச்சாக்கத்தி—பீச்சாங்கத்தி, *s.* A hand-knife, a jack-knife, சிறுகத்தி. See பிச்சுவா.

பீச்சாங்குழல், *s.* A syringe. See பிச்சாங்குழல். (*c.*)

பீச்சாங்கொள்ளி, *s.* A timid man, பயமுடையோன். (*Colloq.*)

பீச்சு, கிறேன், பீச்சினேன், வேன், பீச்ச, *v. a.* [*com. for* பிச்சு.] To eject watery stools, மலங்கழிய. 2. To squirt, சிட்டிக்க.

பீச்சுவிளாத்தி, *s.* A medicinal shrub which has an offensive smell, ஓர்பூடுமுள்ளசெடி.

பீச்சைக்கால், *s.* [*vul.*] Left leg, இடதுகால்.

பீச்சைக்கை, *s.* [*vul.*] Left hand, இடதுகை.

•பீடணம்—பீஷணம், *s.* Fear, horror, அச்சம். W. p. 621. B'HEESHAN'A.

•பீடம், *s.* A seat, stool, chair; a raised seat, ஆசனம். W. p. 537. PEET'HA. 2. A throne, சிங்காசனம். (சது.) 3. An altar, பலிபீடம். 4. (*Tel.*) A small table, பலகை. 5. [*in geom.*] Complement of a segment.

பீடக்கால், s. Legs of a table or seat.

பீடங்கொடுக்க, inf. To give one a seat.

பீடமேறுதல், v. noun. Taking a seat. 2. Being inaugurated, as the order of the சங்கராசாரியம்.

•பீடாரம், s. Temple, any place of worship, ஆலயம். (சது.)

•பீடனம், s. Pain, affliction, distress; inflicting pain, வருத்தம். W. p. 539. PEED'HANA.

•பீடாபஞ்சகம்—பீடாபயம். See பீடை.

•பீடிகை, s. A seat, stool, little table, as பீடம். 2. Abode of an ascetic or Rishi, முனிவர்ஆசனம். 3. A jewel-casket, அணிகலச்செப்பு. 4. A plate, or tray, for holding flowers, பூந்தட்டு. 5. Market, market-place, கடைவீதி. (சது.) 6. As பீட்டிகை.

பீடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To give pain, to afflict, to annoy, வருத்தப்படுத்த. 2. To exert evil influences, as malignant planets, கிரகத்துன்புறுத்த; [ex பீடை.]

பீடிப்பு, v. noun. Paining, distressing, வருத்துகை.

பீடு, s. Greatness, dignity, superiority, honor, பெருமை. 2. Might, strength, valor, வலி. (சது.) (p.)

பீடுநடை, s. A bold, majestic gait.

•பீடு, s. Affliction, sorrow, as பீடை. 2. (Tel. usage ...) Decay, deficiency, scarcity, குறைவு.

பீடுகாலம், s. A time of scarcity, கருப்புக்காலம்.

•பீடை, s. Affliction, sorrow, distress, misery, துன்பம். W. p. 538. PEEDA. 2. Inauspicious, as a season, unlucky, காலகேஷம்.

பீடாபஞ்சகம், s. Danger of affliction from five principal things as ascertained by astrology, ஐவகைப்பீடை.

பீடாபயம், s. Danger of disease, known from astrological calculation.

பீடைகழிதல் — பீடைநிவாரணமாதல், v. noun. Being passed—as a season of misery, sorrow, &c.

பீடைபிடித்தல். Being seized with sorrow, &c.

பீடைமாதம், s. The unlucky month; i. e. December, மார்கழிமாதம்.

பீடையானகாலம், s. An unlucky, gloomy, or miserable time.

தேகபீடை, s. Bodily suffering.

மனோபீடை, s. Mental sorrow.

பீட், adj. (for.) Barren, uncultivable, சாகுபடியாகாத. [Govt. usage.]

பீட்டகம், s. An office, தொழில். (Old Dic.)

பீட்டன், s. [com. பூட்டன், fem. பீட்டி.] A great-grand-father, இரண்டாம்பாட்டன். 2. A great-grand-son, இரண்டாம்பேரன்.

பீட்டி, s. [Hind.] The double breast of a garment, as உள்பீட்டி, the part within; மேல்பீட்டி, the part without. (Old. Dic.)

•பீட்டிகை—பீடிகை, s. [Tel. ...] Preface, introduction, முகவுரை.

பீட்டை, s. [com. பூட்டை.] A tender corn-ear after the first harvest, பயிரின் கதிர்; [ex பீள்.] (சது.)

•பீதகம், s. Yellow orpiment, பொன்னரிதாரம். W. p. 538. PEETAKA. 2. A fragrant root, வெட்டிவேர். 3. As பீதம், 1, 2, 3, which see.

பீதகன், s. The planet Jupiter, as gold colored, வியாழம். (சது.)

•பீதம், s. Gold color, பொன்னிறம். 2. Gold, பொன். 3. One of the four kinds of unguents. See சாந்து. W. p. 538. PEETA. 4. Turmeric, மஞ்சள். 5. Fear, dread, அச்சம். W. p. 621. BHEETA.

பீதகதலி, s. (St.) A red plantain, செவ்வாழை.

பீதசாரகம், s. The வேங்கை tree, Pterocarpus. See கணி. (சது.)

பீதசாசவர்த்தம், s. A gem of a golden color. See இரத்னவர்த்தம்.

பீதவண்ணம், s. Gold color, பொன்னிறம்.

பீதன், s. A fearful, timid man, அச்சமுள்ளோன். (சது.)

பீதாம்பரம், s. Gold-cloth, பொன்னாடை. 2. Yellow or gold colored cloth, silk, &c., பொன்னிறத்துகில்; [ex அம்பரம்.]

பீதாம்பரன், s. Vishnu as wearing a silk garment, திருமால்.

•பீதி, s. Fear, அச்சம். W. p. 621. B'HEETI.

•பீதை, s. The மருதோன்றி tree, that bears yellow flowers, பொன்னிறப்பூவுடைமருதோன்றிமரம், Lowsonia. 2. Turmeric, the Indian saffron plant. See மஞ்சள்; [ex பீதம்.]

பீத்தல், s. [vul.] A rent. See பீற்றல்.

பீத்து, s. [corrupt. of பீறு.] Boast, swaggering, வீம்பு.

பீத்து, கிறேன், பீத்தினேன், வேன், பீத்த, v. n. To swagger, to boast, to hector, வீம்புபேச. (Colloq.)

பீத்தை, s. [Port.] Tape, fillet, நாடா.

பீநாறி. See பீ.

பீப்பா—பிப்பா, s. (for.) A vessel, a cask, மரப்பாத்திரம்.

•பீமம், s. Fearfulness, dread, அச்சம். [also வீமம்.] W. p. 621. B'HEEMA. 2. Bulkiness, பருமை.

பீமநாதம், s. A loud or fearful sound, பயவொலி.

•பீமன், s. [also வீமன்.] Bhîma, second son of Pandu and supposed son of Vayu, god of the wind, பாண்டவரைவர்க்குள்ஒருவன். 2. The father of Damiandi, தமயந்திபிதா.

•பீரங்கி, s. A cannon, பெருவெடிக்குழாய்; [ex பீ, formidable et அங்கி, fire.]

பீரங்கிக்காரன், s. An artillery man.

•பீரம், s. The பீர்க்கு gourd, Cucumis. 2. The பூவரசு or Portia tree, Poplar-leaved hibiscus. 3. The வாகை tree, Mimosa. (சது.) 4. (Tel.) Strength, power. See வீரம்.

பீரம்பேணிப்பாரந்தாங்கு. Take a load to suit your strength. (Avv.)

பீராணி, s. A priming wire, or priming, இரஞ்சகம். (R.)

பீராய், கிறேன், ந்தேன், வேன், பீராய, v. a. To sift, to feel and pick out with the fingers, பொறுக்க. 2. To make a thorough search and pick up even little things, ஆராய. (c.)

பீறிடு, கிறது, பீறிட்டது, ம், பீறிட, v. n. To stream, flow, or gush out, as milk, blood, &c., பீறோட. (c.)

பீறிட்டுப்பாய்தல் — பீறிட்டோடுதல், v. noun. Streaming out, as milk, blood, &c.

•பீரு, s. A timid person, பயங்கொள்ளி. W. p. 621. BHEERU. 2. Eye-brow. See புருவம்.

பீருகன், s. A timid man, a coward, அச்சமுடையோன். (சது.)

பீர், s. (Hind.) A shrine taken in procession by the Mussaulmen.

•பீர், s. Fear, timidity, அச்சம். W. p. 621. BHEE, BHEERU. 2. Change of color through love-sickness. பசலை. 3. The பீர்க்கு gourd. 4. (c.) Women's milk as streaming or oozing from the breast, முலைப்பால்பீர்.

பீரோடல் — பீரோடுதல் — பீறிடுதல், v. noun. Streaming out as milk, &c.

பீர்க்கு, s. A kind of gourd.—Of பீர்க்கு are three varieties—as கருக்குப்பீர்க்கு, a dark edible kind with four sided fruit, Cucumis acutangulus; நுரைப்பீர்க்கு—பாற்பீர்க்கு, a whitish edible kind, Cucumis sulcatus; பேய்ப்பீர்க்கு, a wild bitter kind.

பீர்க்கங்கூடு, s. Dry pod of the பீர்க்கு.

பீர்ச்சாங்குழல், s. [improp. பீச்சாங்குழல்.] A syringe.

பீர்ச்சு, கிறேன், பீர்ச்சினேன், வேன், ச்ச, v. a. [vul. பீச்சு.] To squirt, to syringe.

பீர்ச்சல், v. noun. Squirting, syringing, பீச்சுச்செய்தல். 2. Ejecting watery stools, as infants or birds, கழிதல்.

•பீலகம், s. [also பிபீலிகை.] An ant, எறும்பு. W. p. 539. PEELAKA.

பீலி, s. Peacock's tail, மயிற்றோகை. 2. A peacock, மயில். 3. The large circular fan, ஆலவட்டம். 4. The smaller circular fan, விசிறி. 5. (c.) A kind of toe-ornament, கால்விரலணிவிசேஷம். 6. Drum in general, வாத்தியம். 7. The larger lance, பெருஞ்சவளம். 8. Gold, பொன். 9. A small trumpet, சிறுசின்னம். 10. A wall, மதில். 11. [prov.] Dice for casting lots, ஓட்டக்கட்டு. 12. A water-trough or spout for irrigation, நீர்பாய்கொட்டு.

பீலிக்கண், s. Spots on a peacock's tail, மயிற்றோகைக்கண்.

பீலிக்குஞ்சம், s. A bunch of peacock's feathers used as a whisk, மயிலிறகிற்செய்த சாமரம்.

பீலிக்குடை, s. An umbrella made of peacock's feathers. 2. A bunch of peacock's feathers, மயிற்குஞ்சம்.

பீலிக்கொட்டு, s. A trough, as பீலி, 14.

பீலித்தண்டு, s. A kind of missile weapon, எறிபடை. (சது.)

பீலிபோடுதல், v. noun. Casting lots.

பீலிப்பட்டை, s. A large basket for irrigation, பெரியஇறைகூடை.

•பீலி, s. The first leaf or shoot of a palmyra, பனங்குருத்து. 2. The heart of the palmyra root, being the embryo of the future leaf, பனங்கிழங்கினுட்குருத்து. W. p. 539. PEELU.

•பீலு, s. An atom, அணு. W. p. 539. PEELU. 2. Fear, அச்சம்; [from Sa. Bheelu.]

பீலுகன், s. A timid man, as பீருகன்.

பீலுவாதம், s. A system which assumes that the world was formed from atoms, as பீலவாதம்.

பீலுவாதி, s. One of that school.

பீழித்தல், v. noun. Afflicting, distressing, paining, வருத்துதல்; [ex பீழை.] (குறள்.)

•பீழை, s. [as பீடை.] Distress, affliction, pain, துன்பம். (சது.)

•பீளை s. Rheum, gum or secretion from the eyes, கண்மலம். (c.) See பீலம்.

பீளைசாறி, appel. n. A kind of herb, ஓர்பூடு.

பீளைசாறுதல், v. noun. A forming of rheum about the eyes.

பீளைசாறினகண். Blear-eyed.

பீள், s. Embryo; fœtus, சினை. 2. Young ears of corn, முற்றாக்கதிர். (p.)

பீறு, s. [prov. vul.] Anus, குதம்.

பீறு, கிறேன், பீறினேன், வேன், பீற, v. a. To tear, rip, rend, slit, கிழிக்க. 2. To lacerate, to tear to pieces, கீற. 3. v. n. To be torn, கிழிய. (c.)

பீறல், v. noun. Tearing, rending, slitting, கிழித்தல். 2. As பீற்றல்.

பீறுண்ண, inf. To be torn, rent, ripped open, கிழிபட. (c.)

பீறுண்டுசெத்தான். He was torn to pieces and died.

பீற்றல், s. A rent, rip, slit, கிழியல். 2. Rag, tatter, கந்தை; [ex பீறு, v.] (c.)

பீற்றற்சீலை. A ragged cloth.

பீற்றல்பொருத்துதல். Mending a rent. 2. [fig.] Supplying wants, &c. (in contempt.)

•பீனசம், s. [vul. பீனிசம்.] An ulceration in the head attended with offensive discharges of mucus through the nostrils. W. p. 539. PEENASA.—It is of different kinds as இரத்தபீனசம், சிரப்பீனசம், சீப்பீனசம், and மண்டைப்பீனசம், which see.

•பீனம், s. Corpulence, bulkiness, புஷ்டி. W. p. 539. PEENA. 2. Duck-weed, பாசி.

பு

பு. A syllabic letter composed of ப் and உ.

புகடு, s. [prov.] Raised margin of a fire-place, அடுப்பின்சுற்றுப்புறம்.

புகட்டு, கிறேன், புகட்டினேன், வேன், புகட்ட, v. a. To put in, to infuse, to instil, to pour into a beast's or childs' mouth, ஊட்ட. [vul. பொட்டு.] 2. To strike in, beat in, as rain, உட்செலுத்த. 3. To impress on the mind, மனதிற்பதிக்க. 4. To communicate or instil good or bad principles, அறிவுறுத்த.

குழந்தைக்குப்பால்புகட்டினாள். She poured the milk into the child's mouth.

புகர், s. Tawny color, a brown, or cloud color, கபிலநிறம். 2. Fault, defect, blemish, குற்றம். 3. The planet Venus, சுக்கிரன். 4. Color, நிறம். (சது.) 5. A spotted or mixed color, புள்ளிநிறம்.

புகர்முகம், s. An elephant, as having a spotted face, யானை. (சது.)

புகர்வு, s. Boiled-rice, சோறு. (சது.)

புகலி, s. The name of a country, சீகாழி.

புகலு—புகல்,கிறேன், புகன்றேன், வேன், புகல, v. a. To say, to declare, to speak, to state, சொல்ல. (சது.)

புகலல்—புகறல், v. noun. Speaking, saying, சொல்லல்.

புகலூர், s. The name of a country, ஓரூர்.

புகல், s. Refuge, asylum, தஞ்சம். (c.) 2. Body, உடல். 3. A receptacle for paddy, made of straw and covered with clay, commonly குதிர். 4. Entrance, ingress, பிரவேசித்தல். 5. Victory, வெற்றி. 6. Means, an expedient, உபாயம், used in the south; [ex புகு.] 7. A word, சொல். (சது.)

புகலிடம், s. Refuge, retreat, asylum, as புகல். 2. Town, village, ஊர். (சது.)

புகல்சொல்ல, inf. To give excuses.

புகழ், s. Praise, panegyric, eulogy, adulation, applause, commendation, கீர்த்தி. 2. Fame, renown, glory, celebrity, மேன்மை. (c.)

புகழாப்புகழ்ச்சி, s. Praise, flattery, &c., couched in terms of dispraise. See அலங்காரம்.

புகழாளன், s. A renowned person, கீர்த்தியுடையோன்.

புகழேந்தி, appel. n. A poet cotemporary with கம்பன் and ஒட்டக்கூத்தன். He possessed a masterly talent for composing வெண்பா verses, and was styled the tiger of poets. His works are நளவெண்பா, இரத்தினச்சுருக்கம், அல்லிஅரசாணிமாலை. 2. As புகழாளன்.

புகழ்கூறல், v. noun. Panegyrizing, flattering. See மொழி.

புகழ்நாட்டுதல் — புகழ்நிறுத்துதல், v. noun. Establishing one's reputation, or fame.

புகழ்படைத்தல். Getting applause. (p.)

புகழ்வீசுசந்திரன், s. Native or crude camphor, பச்சைக்கருப்பூரம்.

புகழ் — புகழு, கிறேன், புகழ்ந்தேன், வேன், புகழ, v. a. To praise, extol, to laud, to eulogize, to panegyrize, துதிக்க. 2. To flatter, to applaud, பாராட்ட. (c.)

புகழ்நிலை, s. One of the thirty-two rhetorical figures. See அலங்காரம்.

புகழ்ந்தேத்தல், v. noun. Extolling.

புகழ்பொருள், s. That which is panegyrized, or praised.

புகழ்பொருளுவமையணி, s. A rhetorical figure, ஓர்அலங்காரம்.

புகழ்வோர்-புகழுவோர், appel. n. Encomiasts, panegyrists.

புகழ்தல்—புகழுதல், v. noun. Praising. See சுவபுஞ்ஞியம்.

புகழ்ச்சி, v. noun. [used substantively.] Praise, adulation, fame, &c., as புகழ்—oppos. to இகழ்ச்சி. For the compounds see தற and வீண்.

புகழ்ச்சிமாலை, s. A panegyric on the female sex, composed in the வஞ்சிப்பா metre. See பிரபந்தம்.

புகழ்வு, s. Praise, applause, as புகழ்ச்சி. (p)

புகறல், v. noun. Saying, as புகலல். 2. Indicating, குறித்தல்; [ex புகல்.] (சது.)

புகாமை, s. [negative.] A state of non-entry, பிரவேசியாமை; [ex புகு.]

புகார், s. Mist, fog, haze, பனிப்படலம். 2. Duskiness, dinginess, brownness, dimness, கபிலம். 3. A rainy cloud, மழைபெய்யுமேகம். 4. Cloudiness, an over-cast sky, மந்தாரம்; [ex புகர்.] 5 (சது.) A sea-port town, or village; the mouth of an ebbing river, கழிமுகம். 6. The town of Caveripatnam, காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

புகார்நிறம், s. Dusky color, brown, swarthy.

புகார்பிடித்தல், v. noun. Taking a faintish blue, in the staining of cloths.

புகார், s. [Hind.] An evil report; a talk, used in the south.

புகிடி, s. (Tel. బుగడ.) A golden pendant worn by women and hanging at the upper part of the ear, மாதர்காதணியிலொன்று.

புகு—புகுது, கிறேன், புகுந்தேன், [com. புக்கேன்.] வேன், புக, புகுத, v. n. [com. புகு, vul. பூரு, poetic புக்கு.] To enter, to penetrate, to go into, as into a hole or narrow place, to come in, நுழைய. 2. To enter upon, to undertake, to commence, to engage in or enter upon, தொடங்க. 3. To issue, to flow out, to extend—as the sight, செல்ல. 4. [fig.] To come to a mean or abject condition.

குலம்புகுந்தான். He has adopted caste—said in contempt of one who has become a Christian.

யானெனதில்லம்புகேன். I will not enter my house.

இலங்கைபுக்கான். He has gone to Lanka.

புகப்பண்ண, inf. To cause to enter, as புகுத்த.

புகுந்துபார்க்க, inf. To look down into a hole, as நுழைந்துபார்க்க.

புகுடி, s. Gateway, வாயில். 2. A salt-river, or arm of the sea, கழி. (சது.)

•புகுடி, s. [a contrac. of பிருகுடி.] Eyebrow, புருவம்.

புகுதி, s. A small wicket-gate, or other entrance, நுழைவாயில்; [ex புகுது, v.] (சது.)

புகுத்த, *inf.* To cause to enter, to put in, to insert, செலுத்த.

புகுபுகெனல், *v. noun.* [*Tel. com.* குபுகுபெனல், குபீர்குபீரெனல்.] Tossing with velocity, as water, &c., விரைவுக்குறிப்பு. 2. Coming in puffs as wind, ஒலிக்குறிப்பு.

புகுபுகென்றுகாற்றடிக்கிறது. The wind comes in puffs, blasts or whiffs.

புகை, *s.* Smoke, fume, தூமம். 2. Mist, haze, பனிப்படலம். 3. Vapor, exhalation, steam, fumigation, சாவி. (*c.*) 4. Sign of the guardian of the south-east, தென்கீழ்த்திசைப் பாலன்குறி. 6. The distance of a yojana, யோசனைதூரம். (*சது.*)

புகைகட்ட, *inf.* To smoke, to fumigate parts of the body, for local ailments, as for tooth-ache, impaired gums, &c. 2. [*fig*] To impart a gold or silver color by fumigation.

புகைகாட்ட, *inf.* To smoke, to fumigate for a disease. 2. To expel flies, devils, &c., by fumigation. 3. To apply or infuse incense. 4. To tincture or impregnate with smoke.

புகைகுடித்தல்—புகையிலைகுடித்தல், *v. noun.* Smoking tobacco.

புகைக்கப்பல், *s.* A steam vessel.

புகைக்காடு, *s.* A great smoke, a thick mist, a fog.

புகைக்கூடு, *s.* A chimney. 2. A balloon.

புகைக்கூண்டு, *s.* An explosive shell thrown from a mortar, or the hand; a rocket.

புகைசுற்றுதல்—புகைசூழுதல், *v. noun.* Being smoked, as food.

புகைச்சுருட்டு, *s.* A cigar.

புகைநாற்றம்—புகைமணம், *s.* Smell of smoke.

புகைபடுதல்-புகைபிடித்தல்-புகையுண்ணல். *v. noun.* Being smoked, having a smoky taste or smell. 2. Being discolored, blackened, &c., with smoke.

புகைப்படலம், *s.* An expanse or volume of smoke, vapor, fog, cloud.

புகைப்பரண், *s.* A loft over a fire-place for placing things on, that are to be smoked.

புகையிலை, *s.* [*vul.* பொயிலை.] A leaf of tobacco; (*lit.*) the smoke-leaf.—The different sorts of tobacco are, வேதாரணியத்துப்புகையிலை, a superior kind of tobacco cultivated at Vedaranyam; பந்தர்புகையிலை, Bunder tobacco, or that of Masulipatam; காம்புப்புகையிலை, tobacco with a part of its stem; கோர்வைப்புகையிலை, tobacco strung on a line; மேலைமங்கலத்துப்புகையிலை, the best kind from Melaimangalam.

புகையிலைகட்டுதல், *v. noun.* Making up packs of tobacco. 2. Laying up tobacco.

புகையிலைகுடித்தல் — புகையுண்ணல், *v. noun.* Smoking tobacco.

புகையிலைக்கறள், *s.* The soot of the tobacco, &c. See கறள்.

புகையிலைச்சிப்பம், *s.* A pack of tobacco.

புகையிலைச்சுருட்டு-புகையிலைச்சுற்று, *s.* Tobacco-roll, cigar.

புகையிலைபோடுதல். Chewing tobacco.

புகையிலைப்பொடி, *s.* Snuff.

புகையூட்டுதல், *v. noun.* Smoking, fumigating the hair with odors, perfuming. 2. Tincturing, impregnating or medicating with smoke.

புகையழுதல். Forcing the ripening of fruit by fumigation, பழுக்கச்செய்தல். 2. Gilding.

புகையூறல்—புகையூறல்—புகையுறை, *s.* Condensed smoke, as ஒட்டடை. (*c.*)

புகைவிடுதல், *v. noun.* Whiffing, emitting smoke from the mouth, &c.

நறும்புகை—பூம்புகை, *s.* Perfumed incense, smoke. See நறு and பூ.

புகை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To smoke, to fume, to reek, புகையெழ. 2. To emit vapor or steam, to be exhaled, ஆவியெழ. 3. [*fig.*] To begin to be spoken of, or made public, to get air, to come out, செய்திவெளிப்படத்தொடங்க. 4. To burn as the heart, to be chagrined, to have ill-will, to fume with anger, to be furious, மனமெரிய. 5. [*prov.*] To become unfruitful as grain, to wither as plants, பயிர்தீய. 6. To be ruined as a family, குடிகாசமாக. (*c.*)

எனக்குத்தொண்டைபுகைகிறது. I feel irritation in the throat.

கண்புகைகிறது. My sight is dim.

இரசம்புகைந்தபோயிற்று. The quicksilver is all gone to smoke.

புகைதல்—புகைவு, *v. noun.* Smoking, fuming, reeking, ஆவிபற்வு. 2. Steaming, exhaling, ஆவியெழுகை. 3. Fuming with anger, சினக்குறிப்பு.

புகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to smoke, to fumigate, புகைபச்செய்ய. (*c.*)

புகைத்தல், *v. noun.* Fuming with anger, being in a fury, heated with rage, சினக்குறிப்பு. (*சது.*)

புகைப்பு, *v. noun.* Smoking, fumigation, smouldering, புகையெழச்செய்கை.

புகைச்சல், *s.* Smoking, smoke, fumigation, haze, vapor, steam, புகை. 2. Darkness, obscurity, dullness, dimness, gloominess, luridness, இருள். 3. Dimness of sight, பார்வைமழுங்குகை. 4. Slight burning in the stomach from disease or sorrow; gnawing of hunger, வயிறெரிவு. 5. [*fig.*] Coming out, getting publicity, செய்திவெளிப்படத்தொடங்குகை. 6. Umbrage, chagrin, heart-burning, ill-will, எரிச்சல். 7. Irritation of the throat inducing coughing, இருமல்; [*ex* புகை, *v.*] (*c.*)

புகைச்சல்போட,*inf.* To make a smoke to drive away musquitoes, &c.

புகைப்பிக்க, *inf.* To cause to smoke, to cause a fumigation of tobacco in order to blacken it, புகைபச்செய்ய.

புகைவரி, *s.* Tax on houses, மனைவரி.

புக்ககம், *s.* The house of a wife's mother, மாமியார்வீடு; [*ex* புகு.] (*p.*)

புக்கல், *v. noun.* Entering, engaging in, புகுதல்; [*ex* புகு.] (*சது.*)

புக்கி, *s.* The பிராய் tree, பிராய்மரம், Trophis.

புக்கில், *s.* A house, abode, home, புகுந்திருக்குமிடம், வீடு. 2. (*நாலடி.*) Body as connected with transmigration, a temporary abode for the soul, உடம்பு; [*ex* புகு, enter.] (*சது.*)

புக்குப்புக்கெனல், *v. noun.* Burning with a crack or sound, ஒலிக்குறிப்பு.

புக்கை, *s.* [*prop.* புற்கை, *which see.*] Rice-pap, &c.

புங்கமரம்—புங்கு, *s.* [*cor. of* புன்கமரம்.] A tree, Dalbergia.

•புங்கம், *s.* The feathered or lower part of an arrow, அம்பிற்குதை. 2. An arrow, அம்பு. W. p. 539. PUNK'HA. 3. Height, elevation, உயரம். 4. Cloth, சீலை. (*சது.*)

புங்கானுபுங்கம், *s.* Volleys of arrows in succession, அம்பின்பின்அம்புதொடுக்கை.

•புங்கவர், *s.* Celestials, supernals, வானோர். 2. Gods—as Brahma, Vishnu, Siva, கடவுளர். (*சது.*)

•புங்கவன், *s.* The Supreme Deity, கடவுள். 2. A guru, குரு. 3. Buddha, புத்தன்; [*ex Sa. Pungava*, pre-eminent.] (*சது.*)

•புசங்கம், *s.* A snake, as புயங்கம். W. p. 622. B'HUJANGA.

•புசம், *s.* [*com.* புயம்.] Arm, shoulder. W. p. 621. B'HUJA. 2. The arm of a geometrical figure. See திரிபுசம்.

புசல், *s.* A storm, as பிசல். (*Beschi.*) 2. A plastering brush, குச்சமட்டை.

•புசாகோடி—புசாபலம். See புசை.

•புசிகரணம், *s.* Eatables, victuals, provisions, தின்பன.

புசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*vul.* பொசி.] To eat, to feed, to take food, உண்ண. 2. [*fig.*] To experience the fruits of actions, as the soul in its births, வினைப்பயனனுபவிக்க; [*ex* B'HUJA. W. p. 621.]

புசிப்பன, *appel. n.* Eatables, உண்பன.

புசிப்பு, *v. noun.* Eating, feeding, taking food, உண்ணுகை. 2. Food, meat, உணவு. 3. Experiencing the fruits of former actions, அனுபவிக்கை. 4. Good fortune or destiny, அதிட்டம். 5. Enjoyment of any good by destiny though against right, ஊழாலனுபவிக்கை.

புசிப்பாளி, *s.* A lucky person, one who has happiness by virtue of former deeds, அனுபோகி.

புசிப்புக்குச்சாதனமானகருவிகள், *s.* Members and faculties of body and mind, as adapted to experience the fruits of former actions. See சாதனம்.

புசிப்பிக்க, *inf.* [*also* புசிப்பூட்ட.] To supply with food, உண்பிக்க. 2. [*fig.*] To impart joys and sorrows, as the Deity; to cause the soul to experience the fruits of its former actions, வினைப்பயனனுபவிக்கச்செய்ய.

•புசை, *s.* An arc of a circle in its first or third quadrant. 2. Two arcs of the ecliptic, ninety degrees each, reckoning from the first of Aries, and the first of Libra, முதலாமிராசிமுதன்மூன்றுமேழமெட்டாமொன் பதாமிராசி.

புசாகோடி, *s.* An arrangement to reduce the mean anomaly to the equation table, which extends only to three degrees, and three-fourths. The reduction is as follows: 1. If the mean anomaly exceeds three signs subtract it from six signs; 2. If it exceeds six signs subtract from it six signs; 3. If it exceeds nine signs subtract it from twelve signs.—*Note.* The Zodiac being divided into four equal sections, the first and third are each called *Pusei*, and the second and fourth each *kodi*; *Pusei* only is to be used, hence the argument is frequently expressed by *Pusei* only.

புசாந்தரசந்திரன், s. Moon's longitude corrected for errors arising from the use of the numbers, 3031 and 248 in determining the longitude.

புசாபலம், s. The result obtained from the above process, புசகோடிக்கேந்திரமிருந்தின தொகை.

•புச்சம், s. A tail, வால். W. p. 539. PUCHCHHA. 2. A scorpion, தேள். (சது.)

புச்சஅமாவாசி, s. [loc.] The remainder of the day of New moon.

புச்சஸ்தலம், s. The posteriors.

•புஷியராகம்—புஷ்பராகம், s. A precious stone, the topaz. See புட்பராகம்.

•புஷ்டி—புட்டி, s. Stoutness.—Note. For this and similar Sanscrit words, as புஷ்பம் see the Tamil spelling, புட்டி, புட்பம்.

•புஸ்தகம்—பொஸ்தகம், s. A book. See புத்தகம்.

•புஞ்சம், s. Collection, heap, quantity, திரட்சி. W. p. 539. PUNJA. 2. A certain number of threads. See குஞ்சம். (R.)

•புஞ்சவனம், s. A ceremony observed on the third lunar month after conception, or when quickening takes place, கருக்கொண்டமூன்றாம்திங்களிற்செய்சடங்கு. W. p. 539. PUMSAVANA. 2. A symbolic ceremony, to promote conception in which images of gods and goddesses are brought together, and conception feigned, கருத்தரித்தற்குச்செய்யும்புணர்க்குறி.

•புடம், s. Refining metals, or sublimating medicines by fire, or sometimes by placing them in the sun, or among grain, உலோகங்களையும், மருந்துகளையுஞ்சுத்திசெய்கை. 2. [fig] The refining or sublimating vessel as placed in the fire. W. p. 539. PUT'A. 3. (Sa. Sp'hut'a.) True daily motion of a heavenly body ascertained by calculation, புடபுத்தி. 4. Celestial longitude, as சத்தப்புடம், இலக்கினபுடம். 5. Place, location, spot, இடம். 6. Side, outside, புறம். (சது.)—Note. In sublimating medicines different tests are given according to the number of எருட்டி, or pieces of dried cowdung used for the fire; as காடைப்புடம், the quail-test, with one piece; கவுதாரிப்புடம், the partridge, with three; குக்குடபுடம், the fowl, with ten; வராகபுடம், the hog-test with twenty, or the greater; கஜபுடம், with fifty; கஜபுடம், the elephant-test with a hundred, or, as most say, one thousand, when all will be finished. There are also சூரியபுடம், exposure to the sun; தானியபுடம், purification of oils by placing them in grain; பூமிபுடம், or பூடம், of salts by placing them in the earth, in bottles.

புடமிட—புடம்போட—புடம்வைக்க, inf. To refine metals, or sublimate medicines.

புடவிக்கேபம்-புடவிட்சேபம்-சுத்தவிக்கேபம்—சுத்தவிட்சேபம், s. [also புடசரி.] The true celestial latitude of a heavenly body. 2. Apparent distance of the centres of the sun and moon at conjunction, being the sum (or difference, as the case may be), of the three விக்கேபம், சசிவிக்கேபம், இராவிக்கேபம், and சித்தியவிக்கேபம்.

புடவித்தல், v. noun. [prov. vul.] Swelling, as from a blow, புடைப்பு.

•புடல், s. (Tel. పొట్ల.) A creeping plant. See புடோல்.—There are different varieties of this plant, கொத்துப்புடல், a low species, not parasitical; சாப்புபுடல், a plant; பன்றிப்புடல், a kind whose fruits are very short and thick; பேய்ப்புடல், a very bitter kind, Tricosanthes laciniosa.

புடலங்காய் — புடோலங்காய், s. The serpent-cucumber.

•புடவி, s. [corrupted from Sans. Prit'hivi, Tel. పుడమి.] The earth, பூமி. (சது.)

•புடவை, s. Cloth, சீலை. 2. Clothing, dress, vesture, garment, வஸ்திரம்; [from Sa. Spud'a, to clothe.]

புடவையெழுதுதல், v. noun. Painting chintz.

புடவைகளைய, inf. To cast off cloths soiled or ceremonially impure. See களை, v.

புடவைக்குஞ்சம், s. A bunch or flounce of cloth; a hanging tassel.

புடவைத்தொழில், s. The cloth-trade.

•புடை, s. Side, adjacent spot, பக்கம். 2. Place, room, location, site, இடம். Compare புடம். 3. A snake or rat's hole, பாம்புமுதலியவற்றின்வளை. (Tel. usage.) 4. Protuberance in a fruit, the side of a well, கிணற்றிலுடையபுடைப்பு. 5. A sign of the seventh or local ablative case, ஏழனுருபு.

அடுப்புப்புடை, s. A fire place. (R.)

புடைகொள்ளல், v. noun. Swelling or dilating, புடைத்தல். 2. Forming as a protuberance near a sore.

புடைக்கருத்து, s. A similar or collateral idea, proximate or correlative meaning, இனம்பற்றியகருத்து.

புடைசூழ்தல், v. noun. Surrounding, accompanying, or attending a great person, &c., sometimes புடைவருதல்.

புடைநூல், s. A work written in support of another, as சார்புநூல்.

புடைபெயர்ச்சி — புடைபெயர்தல், v. noun. Deviation from a line or path, வழிவிலகுகை. 2. Change of state, whether by improvement or deterioration, நிலைமாறுகை. 3. [in gram.] Action or attribute of the noun as expressed by the verb, கருத்தாவின்தொழில். 4. Development of an abstract idea or quality in the form of a verb, வினைப்பகுதிபுடைபெயர்வு.

புடைபெயர்ச்சித்தொழிற்பெயர், s. One of the two classes of verbal nouns, that which has terminations annexed to the root, as செய், செய்கை. See தொழிற்பெயர்.

புடைபெயர்ச்சிவினை, s. Verbs in conjugation, as நடக்கிறான், வந்தான்—oppos. to தனிவினை.

புடைவிழுதல், v. noun. Occuring as a lateral cavity in a well, or protuberance in a fruit.

புடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sift, to separate dust, or large from small particles, in a fan, முறத்தாற்புடைக்க. 2. To beat or strike; to beat a drum, அடிக்க. (c.) 3. To cuff, to strike one's self, or another, on the head with the fist or knuckles, குட்ட. 4. To pierce, or punch, குத்த. 5. To flap or clap with the wings, பறவைசிறகடிக்க. 6. (R.) To move, அசைக்க. 7. v. n. (c.) To swell, to dilate, to rise, to puff up—as from a stroke or blow, வீங்க. 8. To grow large, as the breasts, or a local swelling in the sides of an animal after eating, பருக்க. 9. To come to light, to be exposed, divulged, talked of, வெளிப்பட.

புடைப்பு, v. noun. A swelling, protuberance; becoming known; striking, sifting, &c., as the verb.

புடையன்-புடையன்பாம்பு, s. The beaver-snake. See விரியன். (c.)

•புடைவை, s. Cloth, சீலை. (சது.)

•புடோல், s. [com. புடல்.] A kind of plant, the snake-gourd, நாய்பொடி, Trichosanthes anguina; in Port. Patola.—Note. For the derivatives, see புடல்.

•புட்கரம்—புஷ்கரம், s. Sky, heaven, ether, ஆகாயம். 2. Water, நீர். 3. A sacred bathing place, தீர்த்தம். 4. The lotus flower, தாமரைப்பூ. 5. [also புஷ்கரத்தீவு.] The fifth of the seven continents. See தீவு. 6. The Indian crane, குருகு. 7. Tip of an elephant's trunk, யானைக்கைநுனி. 8. A sword, கட்கம். W. p. 545. PUSHKARA. 9. Fulness as புஷ்கலம், நிறைவு. 10. Mouth of a vessel, பாத்திரத்தின்வாய். 11. A kite, பருந்து. (p.)

புஷ்கரன், s. A king who played at dice with Nala and took his kingdom, நாசன்.

•புட்கரிணி—புஷ்கரிணி, s. A tank with lotus flowers, தாமரைத்தடாகம். W. p. 545. PUSHKARIN. 2. A large tank near a temple, கற்சுதைவாவி. (சது.)

•புட்கலம்—புஷ்கலம், s. Fullness, perfection, largeness, நிறைவு. [com. புஷ்கலம்.] W. p. 546. PUSHKALA. 2. One of the nine kinds of clouds that appear at the destruction of the world. See மேகம்.

புட்கலாவர்த்தம், s. Clouds that rain gold. See மேகம், s.

•புட்கலை—புட்கலாதேவி, s. Wife of the god Aiyanar, ஐயனார்தேவியர்ளொருத்தி.

புட்கலைமணாளன், s. Aiyanar as husband of புட்கலை. (சது.)

•புட்களம்—புஷ்களம், s. Fullness as புட்கலம். (c.)

புஷ்களமாய் எண்ணெய்தேய்த்தான். He anointed me with oil, to my satisfaction.

புட்குரல், s. Chirping or noise of birds, பறவைக்குரல். 2. [in erotics.] Voices of certain kinds of birds, imitated during coition; [ex புள்.]—Note. The eight birds are, காடை, quail; கௌதாரி, partridge; கிளி, parrot; குயில், koil bird; மயில், peacock; அன்னம், swan; கோழி, hen; புறு, dove.

•புட்டகம், s. Cloth, சீலை. (சது.)

•புட்டம், s. A crow, காக்கை. 2. Fullness, நிறைவு. 3. Cloth, சீலை. (சது.)

புட்டல், s. A load carried on the head, especially by those who drive bullocks of burden, எருத்துக்காரர்தலைச்சுமை. (Beschi.)

புட்டி s. (Tel. పుట్టి.) A quantity equivalent to seven hundred and fifty Madras measures, ஓர் அளவு. 2. A land-measure of about eight acres. 3. As புட்டில்.

•புட்டி—புஷ்டி, s. Stoutness, robustness, பருமை. 2. Fatness, plumpness, increase, கொழுப்பு. W. p. 546. PUSHT'I.

சப்தபுஷ்டியும்அர்த்தபுஷ்டியுமுள்ளசாஸ்திரம். A science containing excellent truths elegantly expressed.

புட்டிகாந்தன்-புஷ்டிகாந்தன், s. Ganesa, கணேசன்; [ex புஷ்டி, prosperity et காந்தன், lord.]

புஷ்டியானசரீரம், s. A stout, plump body.

புஷ்டியுள்ளவன், appel. n. A fat man.

புட்டில், s. [*also* புட்டி.] A basket for irrigation, இறைகூடை. 2. A basket in general, கூடை. (சது.) (See பெட்டி.) 3. Sheath, scabbard, case, cover, உறை. 4. A thimble, அங்குஷ்டபாண். 5. Boxing gloves, கையுறை. 6. A winnowing fan, முறம். 7. [*loc.*] A bottle.

புட்டிற்கூடை, s. [*improp.* புட்டிக்கூடை.] A small basket.

புட்டிவெல்லம், s. Jaggery, coarse sugar, in moulds of palmyra leaves, கருப்புக்கட்டி. (*R.*)

புட்டை, s. (*Tel.* బుట్ట.) Rupture, hernia. See பீட்டை.

புட்டுத்திருப்பி, s. A plant, Cissampelos. See வட்டத்திருப்பி.

•புட்பகம்—புஷ்பகம், s. The car of Kuvêra, குபேரனுதி. 2. A bracelet of precious stones, இரத்தினகங்கணம். W. p. 546. PUSHPAKA. 3. A car adorned with flowers, புட்பகவிமானம். 4. The conch or shell of Sakadeva, the youngest of the Panduva princes, சகாதேவன்சங்கு.

•புட்பதந்தம்—புஷ்பதந்தம், s. The male elephant of the north-west. See திக்கியானை. W. p. 546. PUSHPADANTA.

•புட்பம் — புஷ்பம், s. A flower, a blossom, பூ. 2. The menses, குசுமம். 3. Specks on the eyes, albugo. See பூ. W. p. 546. PUSHPA. *For* கைபுஷ்பம், *see in its place.*

புஷ்பகீடம், s. A bee, an insect, which takes honey from flowers, தேன்வண்டு.

புஷ்பகேது, s. Kama, the Hindu cupid, whose banner is of flowers, மன்மதன். (சது.)

புஷ்பசயனம், s. A bed of flowers.

புஷ்பசரன் — புஷ்பசராஸனன் — புஷ்பசாபன்—புஷ்பதனுவன், *appel. n.* Kama, the Hindu cupid, மன்மதன்.

புஷ்பசாதிகள், s. Different kinds of flowers.

புஷ்பசாரம்—புஷ்பரசம், s. The honey of flowers, பூந்தேன்.

புஷ்பஞ்சாத்த, *inf.* To put single flowers on the head, or other parts, of an idol.

புஷ்பஞ்சொரிதல், *v. noun.* Casting flowers in worship, or respect.

புஷ்பதடாகம்—புஷ்பவாவி, s. A tank with flowers.

புஷ்பந்தொடுத்தல், *v. noun.* Making a garland of flowers.

புஷ்பத்திரவம் — புஷ்பத்திராவகம், s. Saccharine matter exuding from flowers, பூந்தேன். 2. Infusion or distillation of flowers, பூவிலிறக்கிய.

புஷ்பமஞ்சரி, s. A cluster of flowers, பூங்கொத்து.

புஷ்பமழை-புஷ்பமாரி-புஷ்பவருஷம், s. Showers of blossoms, as strewed in respect or worship.

புஷ்பமாலை, s. A flower garland.

புஷ்பமெடுக்க, *inf.* To pluck flowers, especially for a temple, as பூவெடுக்க.

புஷ்பரதம், s. As புஷ்பவிமானம். 2. The nectar or honey of a flower, பூந்தேன்.

புஷ்பரேணு, s. The pollen of a flower, பூஞ்சுண்ணம்; [*ex* இரேணு.]

புஷ்பலாவன்—புஷ்பலாவகன், s. One born of a brahman mother by a weaver; whose employment is to gather flowers, and make and sell garlands, மாலைவிற்போன். W. p. 546. PUSHPALAVA.

புஷ்பவனம், s. A flower-garden, as சித்திரவனம்.

புஷ்பவிமானம், s. A vehicle adorned with flowers, *commonly* for an idol at a ceremony, பூந்தேர்.

புஷ்பாசனன், s. Brahma, as seated on a lotus, பிரமன்; [*ex* ஆசனம்.]

புஷ்பாசனி, s. Lukshmi, இலக்குமி. 2. Sarasvati, சரஸ்வதி.

புஷ்பாஞ்சலி, s. Worship of an idol after placing flowers before it, பூச்சொரிந்துவந்திக்கை; [*ex* அஞ்சலி.]

புஷ்பாஸ்திரன், s. Kama, the Hindu cupid, as bearer of the flowery arrows, மன்மதன்; [*ex* அஸ்திரம்.]

புஷ்பிதை, s. A girl grown marriageable, இருதுவானவள்.

•புட்பராகம் — புஷ்பராகம், s. [*also* புஷ்பராகம்.] A topaz. See இரத்தினம். W. p. 546. PUSHPARAGA.

புட்பி — புஷ்பி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To flower, to blossom, மலர.

புணரி, s. The sea, கடல். 2. A wave, அலை; [*ex* புணர், joining. i. e., uniting of waters.] (சது.)

புணர், s. Newness, recency, புதுமை. (சது.)

புணர் — புணரு, கிறேன், புணர்ந்தேன், வேன், புணர, *v. n.* To join, to unite, to combine, இசைய. 2. [*in gram.*] To combine or coalesce, as sounds, letters or words, எழுத்துச்சந்திக்க. 3. To copulate, கலக்க. 4. [*fig. prov.*] To approve itself to the mind, to be understood, விளங்க. 5. To associate with, to have recourse to, இணங்க. மணம்புணர்தல். Marrying. (*p.*)

புணரக்காட்டுதல் — புணரச்சொல்லுதல், *v. noun.* Explaining, making one's self understood.

புணர்ச்சி, *v. noun.* Combination, junction, union, conjunction, இசைவு. 2. Coition, சையோகம். 3. [*in gram.*] Coalescence or combination of letters or words, சந்தி. 4. Connexion of the different parts of a subject, இணக்கம்.

புணர்ச்சிபண்ணுதல், *v. noun.* Copulating.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல், *v. noun.* Rejoicing in conjugal union, அகப்பொருட்டுறையிலொன்று.

புணர்ச்சிவிகாரம், s. Addition, loss, or change, of letters in the combination of words, சொற்றொடரின்வருவிகாரம்—oppos. to செய்யுள்விகாரம்.

புணர்வு, *v. noun.* Combination; coition; connexion, as புணர்ச்சி. 2. Body, as புணர்ப்பு. (சது.)

புணர் — புணர்த்து, க்கிறேன், கிறேன், த்தேன், புணர்த்தினேன், ப்பேன், த்துவேன், புணர்க்க, புணர்த்த, *v. a.* To combine, to connect, இசைக்க. 2. To combine letters or words, எழுத்துப்புணர்த்த. 3. To contrive, to excite, to concert, to plot, தந்திரஞ்செய்ய. 4. To put on ornaments, ஆபரணமணிய. 5. [*fig. prov.*] To explain, to adapt language to the understanding, as உணர்த்த.

புணர்த்திச்சொல்லுதல், *v. noun.* Adapting language to the comprehension. 2. Explaining.

புணர்நிலை, s. [*in rhet.*] A figure by which the same epithets or attributes are applied to two or more different subjects, ஓரலங்காரம்.

புணர்ப்பு, *v. noun.* Coition, joining, சையோகம். 2. Combination, union, coalescence, இணக்கம். 2. Contrivance, scheme of operation, a plan, உபாயம். 4. Artifice, craft, plot, தந்திரம். 5. Body, as composed of various parts, உடல். (*p.*)

புணர்ப்புவல்லவன், s. A crafty schemer, a designer.

•புணர்பூசம் — புநர்பூசம் — புனர்பூசம், s. [*St.* புர்வசு.] The seventh lunar mansion of the Hindus, the stars Castor and Pollux with Capella, அதிதிநாள். W. p. 542. PUNARVASU.

புணை, s. A float, raft, தெப்பம். 2. A boat, vessel, ship, மரக்கலம். 3. A bambu, மூங்கில். 4. Fetters for the legs as பூண்.

புணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com.* பிணை.] To unite, to tie, கட்ட.

புண், s. A raw sore, ulcer, wound, விரணம். 2. Proud flesh; serum, ஊன். (சது.)

புண்ணிலேபுளிப்பட்டதுபோலே. As acid on a sore; i. e. sorrow upon sorrow, or ungratified anger.

புண்ணிலேகோலிட்டதுபோல. Like the probing of a wound.

புண்காந்துதல்-புண்ணழற்றுதல், *v. noun.* [*prov.*] Smarting of a sore.

புண்ணன், s. A man full of ulcers.

புண்ணுக-புண்ணுப்போக, *inf.* [*trans.* புண்ணுக்க.] To become sore, to be ulcerated.

புண்ணாறுதல், *v. noun.* The healing of a sore.

புண்ணிலவை—புண்ணவை, s. [*prov. com.* குழிப்புண்.] Cavity, or orifice in a wound.

புண்ணீர், s. Blood, serum, இரத்தம். (*p.*)

புண்ணுடம்பு, s. A body full of new sores—said of a woman recently confined, as பச்சையுடம்பு. 2. [*poetice.*] The vile body.

புண்படுதல், *v. noun.* Becoming full of wounds, புண்ணுதல். 2. [*fig.*] Being grieved, விசனப்படுதல்.

புண்வாய்ச்சன்னி, s. Convulsive tetanus, lockjaw from a wound.

•புண்டரம், s. Line or marks on the forehead, நெற்றிக்குறி. (See ஊர்த்துவபுண்டரம், and திரிபுண்டரம்.) 2. Marks on the body with ashes or sandal, as made by the Saivas, ஒரடையாளம். 3. A variety of sugar-cane, ஓர்வகைக்கரும்பு. W. p. 540. PUN'DRA. 4. (சது.) An eagle, கழுகு.

புண்டரீறு, s. Sacred ashes in lines, திருநீறு.

•புண்டரீகம், s. The lotus, தாமரை. 2. The white lotus, வெண்டாமரை. 3. A white umbrella, as an emblem of royalty or victory, வெண்கொற்றக்குடை. 4. A leopard; a tiger, புலி. 5. The elephant of the southeast. See திக்கியானை. W. p. 540. PUN'DAREEKA. 6. A beetle, வண்டு. 7. An eagle, கழுகு. (சது.)

புண்டரீகக்கண்ணன் - புண்டரீகாட்சன், *appel. n.* Vishnu as lotus-eyed, திருமால்.

•புண்ணுக்கு, s. [*vul.*] Refuse of oilseeds pressed. See பிண்ணாக்கு.

•புண்ணியம், s. Virtue, moral, or religious merit, from conformity to the Shastras, அறம். 2. Merit of virtuous actions performed in former births attaching to the soul, and bringing blessings, நல்வினைப்பயன். 3. Purity, holiness, தூய்மை. 4. Charity, good works, நல்வினை. (c.) W. p. 540. PUN'YA.

புண்ணியம்பலிக்கும். Virtue will bring a reward.

புண்ணியம், கூ. Nine charitable actions to a religious mendicant. See நவபுண்ணியம்.

புண்ணியம், எ. Seven good qualities and acts: 1. நகங்கிருதி, exemption from pride and self-importance; 2. தானம், bestowing gifts; 3. விரதம், fasting, penance, abstinence; 4. சினேகம், exercise of friendship or kindness; 5. உபசோசனம், hospitality; 6. சமை, patience, forbearance; 7. உற்சாகம், zeal, fortitude.

புண்ணியகதை—புண்ணியசரித்திரம், s. Purana, the hearing of which is thought meritorious.

புண்ணியகருமம்—புண்ணியகாரியம், s. Meritorious deeds especially of a former birth, resulting in present good, நல்வினை.

புண்ணியகாலம், s. An auspicious time for the performance of religious duties, as the hour of an eclipse, &c.

புண்ணியகேத்திரம் — புண்ணியக்ஷேத்திரம், s. Sacred land, or Central India, as புண்ணியபூமி.

புண்ணியக்கருத்து, s. A virtuous or charitable disposition, தருமசிந்தை.

புண்ணியசடம் - புண்ணியசரீரம் - புண்ணியதேகம், s. A meritorious, holy man. [in admiration.]

புண்ணியசனேசுவரன், s. Kuvêra, குபேரன்; [ex புண்ணியசனம் et ஈசுவரன்.]

புண்ணியசன்மம், s. One born with a virtuous disposition on account of good deeds in former births.

புண்ணியசாலி, s. A charitable person.

புண்ணியசுரூபி—புண்ணியசொரூபி, s. One remarkable for virtue; (lit.) the image of virtue.

புண்ணியசாந்து, s. Cow-dung, சாணம்.

புண்ணியசேடம், s. Merit attaching to the soul at the expiration of each state of existence, to be enjoyed in other births, நல்லூழின்மிதி.

புண்ணியதலம்—புண்ணியஸ்தலம், s. A place of resort for worship.

புண்ணியதானம், s. Sacred gifts, made to brahmans, or others on special occasions.

புண்ணியதிரணம், s. A sacrificial grass, white Kusa, வெண்டருப்பை; [ex திரணம், grass.]

புண்ணியதினம், s. A holy day, adapted to religious duties.

புண்ணியதீர்த்தம், s. Sacred bathing, a place for religious bathing.

புண்ணியத்தானம்—புண்ணியஸ்தானம், [in astrol.] The ninth from the rising sign at birth. See தானம். 2. As புண்ணியஸ்தலம்.

புண்ணியத்தோற்றம், ச. Four kinds of merit, attaching to the soul: 1. தவம், penance, self-mortifications, &c.; 2. ஒழுக்கம், good conduct, moral and ceremonial; 3. கொடை, liberality, alms-giving; 4. கல்வி, education.

புண்ணியநதி, s. A sacred river, as the Kâvery.

புண்ணியபலம் — புண்ணியபலன், s. Fruit of meritorious deeds.

புண்ணியபுத்திரன், s. A child of high religious merit.

புண்ணியபுருஷன், s. As புண்ணியவான்.

புண்ணியபூ—புண்ணியபூமி, s. [also திவ்வியபூமி] The holy land of the Hindus, central Asia, bounded on the north by the Hymalayas, south by the Vindya mountains, and on the east and west by the sea.

புண்ணியமுதல்வன்—புண்ணியமூர்த்தி, s. The first in merit—God, கடவுள். 2. Buddha, புத்தன்.

புண்ணியம்பலித்தல், v. noun. The resulting of merit in earthly prosperity.

புண்ணியராத்திரம், s. A propitious night for ceremonies; [ex ராத்திரம்=இராத்திரி.]

புண்ணியவதி — புண்ணியவாட்டி, s. A meritorious woman.

புண்ணியவாளன் — புண்ணியவான், s. [fem. புண்ணியவாட்டி.] A man of high religious character.

புண்ணியன், s. A righteous being, divine or human. 2. Siva, சிவன். 3. Argha of the Jainas, அருகன்.

புண்ணியாகவாசனம், s. An appeasing or propitious ceremony, a peace-offering, ஓர்சடங்கு. 2. Purification of a house from any ceremonial deflement, ஆகுசநிவாரணம்.—Sans. differs. See W. p. 541. PUN'YAHAVACHANA.

புண்ணியாத்துமா, s. A righteous soul, a charitable person, male or female.

புண்ணியோதயம், s. Manifestation of meritorious deeds, புண்ணியம்தோன்றுகை.

புதர், s. Bushes, a thicket, தூறு. [vul. புதரி.] (c.) 2. [for புதல்.] A grass. 3. See புதன்.

புதர்க்குட்புகுந்துகொண்டான். He hid himself in a thicket.

புதல், s. Grass, high grass, bushes, a thicket, சாலல். 2. An herb, பூடு. 3. Eyebrow, புருவம். (சது.)

புதல்வன், s. [plu. புதல்வர், fem. புதல்வி.] A male child, பிள்ளை. (p.)

புதவு, s. A door, கதவு. 2. A by-way through a tower, a sally port, a wicket in, or near a gate, கோபுரவாயிலிடப்புதவு. 3. A kind of grass, ஓர்வகைப்புல். (சது.)

புதற்பூ, s. One of four kinds of flowers. See பூ; [ex புதல்.]

•புதன், s. Mercury the planet, or its regent, son of the moon by the wife of Jupiter, for which, the moon is afflicted with the consumption, and wanes one half of each month, சவக்கோள்லொன்று. 2. [pl. புதர்.] A wise or learned man, a poet, புலவன். W. p. 606. BUD'HA. 3. A supernal, a god, தேவன். (சூ.)

புதவாரம்—புதன்கிழமை—புதன்வாரம், s. Wednesday.

புதனன்றுராத்திரி, s. Wednesday-night.

புதா, s. A stork, or paddy-bird, கொக்கு.

புதிது — புதிசு, s. [com. புதுசு.] Any thing new, novel, uncommon, நவமானது. 2. First fruits of a rice-crop, a handful of which when boiled, and before eating, is presented in oblation to a lamp, personifying the god of fire, முதல்விளைச்சற்காணிக்கை; commonly புதிர், for புதியகதிர். [ex புதுமை.]

புதிதாக்க, inf. To renew, &c., as புதுப்பிக்க.

புதிதுண்ணல், v. noun. [prov.] Eating, with ceremony the first fruits on an auspicious hour.

புதிய, adj. New; [ex புதுமை.]

புதியது, s. Any thing new, or modern, புதிது. 2. Fresh boiled rice as distinguished from that boiled over night, fresh food—oppos. to பழையது, பழஞ்சோறு.

புதியமனிதன்—புதியவன், s. A novice, a beginner, a stranger; one new in office, &c.

புதியர்—புதியோர், s. [pl.] Guests, visitors—either strangers, or persons, having long been absent, விருந்ினர்.

புதியவர், s. [pl.] New comers. 2. Guests, visitors, விருந்தினர்.

புதியவரைக்கண்டுபழையவரைக்கைவிடுகிறதா.... Should old friends be forsaken for new?

புதியனபுகுதல், v. noun. Adopting or introducing new forms of speech, new fashions, customs, &c., புதியவற்றைப்பயில்வல்.

புதிர், s. [a syncope for புதியகதிர்.] First fruits, &c. See புதிது. 2. (R.) A recondite word, விடுகதை.

புதினம், s. Newness, novelty, நூதனம். 2. News, புதியசெய்தி. 3. A wonderful or strange thing, an extraordinary event, a miracle, அதிசயம். [usage.]

புதினக்கடுதாசி, s. [prov.] A newspaper, சமாசாரபத்திரிகை.

புதீறு, s. [for.] An herb, said to spring from deposits of flies, ஓர்பூடு.

புது, adj. [before a vowel புத்து.] New, strange, wonderful; [ex புதுமை.]

புதுக்கட்டடம், s. A new building.

புதுக்கட்டு, s. New institutions, orders, ordinance, establishments, regulations, &c.

புதுக்கலம், s. A new pot.

புதுச்சரக்கு, s. New merchandise.

புதுச்செய்கை, v. noun. New cultivation.

புதுச்சேரி, s. A new town. 2. Pondicherry; by French Orthography.

புதுத்தண்ணீர்—புதுநீர், s. Freshet, in rivers.

புதுத்தரை, s. New-made land.

புதுநடை, s. A new style, fashion or mode; strange, unusual or incongruous manners.

புதுநாணயம், s. An innovation, something new or strange; often in a bad sense.

புதுப்பணம், s. A small coin.

புதுப்பழக்கம், s. New habit, usage practice, or fashion. 2. Newly practising—as a novice. 3. New or recent acquaintance or intercourse.

புதுப்புதுக்க, inf. [intensitive of புதுக்க.] Anew. See புதுக்கு.

புதுப்பெண், s. A woman newly married.

புதுப்போக்கு, v. noun. A new style of writing or living; a new fashion.

புதுமுகனே, s. The beginning of an event, the commencement, immediately succeeding an event, தொடக்கம்.

புதுவது, appel. n. A new thing—*poetic.*

புத்தரிசி, s. New rice.

புத்துருக்குநெய், s. Newly melted butter.

புதுக்கு, கிறேன், புதுக்கினேன், வேன், க்க. v. a. To make new, to renew, to renovate, புதிதாக்க. (சது.)

புதுக்க, *inf.* [*adverbially.*] Anew, newly, lately.

புதுக்கவந்தான். He has newly come.

புதுசு. See புதிது.

புதுப்பிக்க, *inf.* [*sometimes* புதுக்குவிக்க.] To repair, to renew, to renovate, பழுதுபார்க்க. 2. To modernize, பழமைமாற்ற. 3. To form or make new, to re-model, to refit, புதிதாக்க. (c.)

புதுமை, s. Newness, modernness, novelty, freshness, நூதனம். 2. That which is untrained, unpractised, பழக்கமின்மை. 3. Strangeness, extraordinariness, uncommonness, அபூர்வம். 4. A wonder, a miracle, அதிசயம். 5. Plenty, abundance, excess, intensity, மிகுதி. 6. Freshness, incorruptibility, வாடாமை. (c.)

புதுமைகாட்டுதல், v. noun. Performing miracles, as a divine being to prove his divinity.

புதுமைசெய்ய — புதுமைபண்ண, *inf.* To work miracles, produce wonders.

புதுமைநடக்குதல், v. noun. Occurrence of wonders.

புதுமையானகோயில், s. A new temple. 2. A temple where miracles are performed.

புதுவை, s. [*by syncope* for புதுச்சேரி.] A new town or புத்தூர். (p.)

புதை, s. Concealment, மறைவு. 2. Thick part in a jungle, as a cover for beasts, மறைவிடம். 3. That which is concealed, mystical, மறைபொருள். 4. Body, சரீரம். 5. An arrow, அம்பு. 6. A bundle of arrows, அம்பின்கூடு. 7. Novelty, புதுமை.

புதை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To be buried, interred, சேமிக்கப்பட. 2. To sink as the foot, or a wheel, in mud, to enter, to penetrate—as an arrow, பதிய. 2. To be hidden, as treasure; to be covered, concealed, மறைய. 3. To be latent, or obscure—as a meaning, ஆழ. (c.)

புதைபொருள், s. A hidden treasure. 2. An obscure speech or writing.

புதையல், v. noun. Being hidden. 2. A hidden treasure, கிட்சேபம். 3. That which is hidden in the ground, or the place for hiding, சேமம்.

புதையலெடுக்க, *inf.* To discover or take up hoarded treasure.

புதையலெடுத்தவனைப்போலே. As happy as one who has discovered a hoard.

புதையல்காத்தபூதம். Like a goblin who watches treasures for another—spoken of a rich miser.

புதைவாணம், s. A kind of rocket.

புதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bury—as a corpse, to inter, சேமிக்க. 2. To hide—as a treasure, to hide in the earth, to cover, to conceal, மூட. 3. To plunge into mud, &c. (c.) 4. (*fig.*) To speak or write obscurely, or in parables.

புதைத்துவைத்தல், v. noun, Burying for safety.

புதையிருள், s. Obscuring, or concealing darkness, காரிருள். (*poetic.*)

புதைப்பு, v. noun. Burying, interment, immersion, அழுத்துகை. 2. Hiding, covering, மறைப்பு. 3. Obscuring, darkening, கருகச்செய்கை.

•புத்தகம் — புஸ்தகம், s. A book, treatise, pamphlet, manuscript, எழுதுபுத்தகம், *commonly* பொஸ்தகம். 2. A painted card or cloth, சித்திரப்படம்.

புத்தகங்கட்டுதல், v, noun. Binding a book. 2. Tying up an ola-book.

புத்தகத்திற்சேர்த்தல் — புத்தகப்படுத்துதல் — புத்தகம்பண்ணுதல், v. noun. Registering—as a notary-public, recording. (*Jaff.*)

புத்தம், s. [*in combin.*] Newness—as புத்தம்புதியது, that which is brand-new.

•புத்தம், s. Buddhism, பௌத்தமதம். See சமயம். 2. Food, போசனம்.

புத்தர், s. Buddhists, the buddhist sect.

•புத்தன், s. [*also* பௌத்தன்.] Buddha, the ninth incarnation of Vishnu. See திருமாலவதாரம். 2. Buddha the founder of the Buddhist sect, by some supposed to be the above incarnation, புத்தசமயக்கடவுள். 3. A Buddhist, புத்தசமயத்தான். W. p. 505. BUDDH'A. 4. (*Beschi.*) A small coin.

புத்தாம்பழம், s. One of the one-hundred and twenty natural bodies. See உபரசம்.

புத்தாருசோறு, s. [*vul. for* புற்றாஞ்சோறு.] The honey-comb work within the ant-hill.

•புத்தி, s. Intellect, understanding, sagacity, discretion, mental capacity, reason, knowledge, wisdom, அறிவு. W. p. 505. BUDD'HI. 2. The second of the four intellectual faculties, the faculty of reflection. See அந்தக்கரணம். 3. Instinctive knowledge as possessed by brutes, instinct, இயற்கையுணர்வு. 4. Instruction, admonition, counsel, exhortation, போதனை. 5. A wise plan, method, a remedy, an antidote, உபாயம். 6. Consciousness, உணர்ச்சி. 7. [*in astron.*] Daily motion of a planet, கிரகநடை. See புடபுத்தி, மந்திமபுத்தி.

புத்திமான்பெலவான். The wise man is mighty.

புத்திபோட்பிழை. Live circumspectly.

அபரபுத்தி, s. An after-thought. See பச்சாத்புத்தி, பின்புத்தி.

புத்திகற்பிக்க, *inf.* To instruct, to admonish. 2. As புத்திபடிப்பிக்க, 2.

புத்திகற்பிதம், s. [*in the Vedantic system.*] Conception or idea, of visible things, in distinction from reality.

புத்திகெட்டவன், appel. n. A stupid person.

புத்திகேட்டல், v. noun. Asking counsel. 2. Listening to advice. 3. Attending to instruction, obeying.

புத்திக்கூர்மை, s. Acuteness of intellect.

புத்திக்கெட்டாதது, appel. n. That which is incomprehensible.

புத்திசாலி — புத்திமான், s. A skilful, wise, sagacious man.

புத்திதீட்சணம், s. Penetration, acuteness of intellect, acumen.

புத்திதெளிதல், v. noun. Becoming enlightened—as the understanding, or the judgment.

புத்தித்தாழ்ச்சி, s. Stupidity, want of judgment, bewilderment.

புத்தித்துவம், s. Intelligence or intellect as a divine principle.

புத்திபடிக்க, *inf.* [*prov.*] To learn wisdom, acquire knowledge.

புத்திபடிப்பிக்க, *inf.* [*caus.*] To teach. 2. To chastise, discipline, correct, சிட்சிக்க.

புத்திபோதகம்—புத்திபோதனை, s. Instruction, exhortation, moral or spiritual advice.

புத்திபோதரவு, s. Exhortation, advice, counsel, persuasive advice.

புத்திமதி, s. Instruction, advice. [*a pleonasm.*]

புத்திமயக்கம், s. Bewilderment, fascination, loss of self-government, by delirium, intoxication, lust, or otherwise.

புத்திமயங்க, *inf.* To be bewildered, confused.

புத்திமழுக்கம்—புத்திமழுங்கல் — புத்திமாருட்டம், v. noun. Impaired state of the understanding, derangement.

புத்தியறிதல், v. noun. Having discretion, prudence, sagacity. 2. Arriving at puberty as a girl, பெண்பருவமடைதல்.

புத்தியறிந்தவள், appel. n. [*neg.* புத்தியறியாதவள்.] A girl grown marriageable.

புத்தியில்லாமை-புத்தியீனம், s. Senselessness, folly, indiscretion.

புத்தியூட்டுதல், v. noun. Instilling knowledge, imparting or communicating instruction, அறிவுபுகற்றல்.

புத்திவிமரிசை, s. Investigation. See விமரிசை.

•புத்திரன், s. A son, மகன்; [*ex Sa.* புத், a hell for the childless *et* திர, to preserve.] —*Note.* A son, by performing funeral rites, is supposed to benefit his deceased father. W. p. 541. PUTRA.

புத்திரகாமியம், s. Anxiety to obtain children, புத்திராசை.

புத்திரகாமேஷ்டி — புத்திரயாகம், s. A sacrifice offered to obtain children.

புத்திரசந்தானம், s. Offspring. 2. Posterity, lineal descendants regarded as a blessing.

புத்திரசம்பத்து — புத்திரபாக்கியம், s. Offspring as an acquisition.

புத்திரசுவிகாரம் — புத்திரசுவீகாரம், s. Adoption of a child. See சுவீகாரம்.

புத்திரசோகம், s. [*com.* புத்திரசோபம்.] Great sorrow for the death, or calamity of a son.

புத்திரதாரங்கள், s. Wife, children, &c., as தாரபுத்திராதிகள்.

புத்திரதானம், s. Procreation of children, புத்திரனைப்பிறப்பிக்கை. 2. Gift of children, மகக்கொடை.

புத்திரத்தானம்—புத்திரஸ்தானம், s. [*in astrol.*] The fifth from the rising sign at birth. See தானம்.

புத்திரபௌத்திரர், s. Sons and grandsons; male descendants.

புத்திரபௌத்திரபரம்பரை—புத்திரபௌத்திரபாரம்பரியம், s. Continued succession of புத்திரர்பௌத்திரர்.

புத்திரலாபம், s. Boon of a child.

புத்திரவதி, s. A woman blessed with children.

புத்திராதிகள், s. Children, &c., as புத்திரர்ாதிகள்.

புத்திரார்த்தம். For the purpose of obtaining offspring.

புத்திரி — புத்திரிகை, s. A daughter, மகள்.

புத்திரிகாசுதன் — புத்திரிகாபுத்திரன், s. Son of a daughter, மகளுடையமகன்.

புத்திரைசுவரியம், s. Children as one kind of riches, மக்கட்செல்வம்.

புத்திரோற்பத்தி, s. Birth of a son, மகன்பிறக்கை.

புத்து. See புது, புற்று.

புத்தேள், s. God, தெய்வம். 2. Novelty, புதுமை. (சது.)

புத்தேளுலகு, s. Swerga, the world of Indra, தேவலோகம்; [ex உலகு.]

புத்தேளிர், s. [pl.] The gods, supernals, inhabitants of Swerga, தேவர்கள். 2. The celestials, வானோர். (p.)

•புநர். Again. See புனர்.

புநருத்தி, s. Repetition, அநுவதித்துக்கூறல். (p.)

புநர்சமஸ்காரம், s. Repetition of an essential ceremony.

•புநர்தம்—புநர்பூசம்—புநர்வசு, s. [also புனர்பூசம்.] The seventh lunar asterism. See புனர்பூசம்.

•புநிதம்—புநீதம், s. [com. புனிதம், which see.] Moral merit.

•புந்தி, s. Understanding, judgment, discernment, as புத்தி. 2. Bhudha, regent of the planet Mercury, புதன்.

புந்தியர், s. [pl.] The wise, the learned, poets, புலவர்.

புந்திவாரம், s. Wednesday. (p.)

•புமான், s. A man, ஆண்மகன், commonly புமான். W. p. 542. PUMAS, PUMAN. 2. [in the Agama philos.] One of the powers of the soul, ஆன்மதத்துவத்திலொன்று.

•புயகடி, s. As புயகம். (சது.)

•புயகம்-புயங்கம், s. A snake, பாம்பு. W. p. 622. BHUJAGA, BHUJANGA.

புயகாந்தகன்—புயகாசனன், s. Garuda, as a snake-devourer, கருடன்; [ex அந்தகன், அசனன்.]

புயங்கநிருத்தம், s. A kind of dance, ஓர்கூத்து.

•புயம், s. [St. புஜம்.] Arm, shoulder, தோள். 2. An arm or side of a geometrical figure. W. p. 621. B'HUJA.

புயத்திலேவைத்துத்தாங்குகிறது. Protecting the state, as a king; (lit.) bearing on his shoulders.

புயத்துணை, s. A helper as useful as an arm.

புயபராக்கிரமம், s. Personal strength and valor.

புயபலம் — புயவலி — புயவலிமை, s. Strength of arm, muscular power.

புயம்பூரித்தல், v. noun. Feeling muscular power, as a warrior ready to fight.

புயவகுப்பு, v. noun. One of the parts of a book of miscellanies, கலம்பகத்திலோருறுப்பு.

புயாசலம், s. [sometimes புயமலை.] Mountain-like shoulder, மலைபோற்றதோள்; [ex அசலம். (p.)

புயல், s. Gale, storm, tempest, commonly, புசல். 2. Gust, squall, சுழல்காற்று. 3. A cloud, மேகம். 4. The planet Venus, சுக்கிரன். (சது.)

புய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To produce, yield, as பயக்க. 2. v. a. To snatch, to seize, to wrest, பறிக்க. (சது.)

புர, க்கிறேன், புரந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To keep, preserve, protect, to cherish, to tend, to govern, காக்க. 2. To grant, bestow, ஈய. 3. To establish, to place, நிலைநிறுத்த. (p.)

புரப்பு, v. noun. Keeping, protection, காப்பு.

புரசு, s. [sometimes புனசு.] The பலாசு tree, Butea frondosa. (c.)

•புரசை, s. [contrac. of புரோசை.] A cord round the neck of an elephant, with a noose on each side, to guide the animal, யானைக்கழுத்திலணிகயிறு.

புரட்சி, v. noun. Revolving, turning, returning, சுழற்சி; [ex புரள்.]

•புரட்டாசி — புரட்டாதி, s. The twenty-fifth lunar asterism, as பூரட்டாதி. 2. (c.) September, the month when dreams are rife, ஓர்மாதம்.

புரட்டு, s. [vul. பிரட்டு.] Turning over; overturn, overthrow, திருப்பு. 2. Shifting, shuffling, equivocation, மாறுபாடு. (c.) 3. Sickness or nausea, வாந்தி. 4. [prov.] Pain in the bowels, colic. See குன்மப்புரட்டு.

புரட்டன்-புரட்டுக்காரன், s. A deceiver, equivocator, shuffler, liar.

புரட்டுருட்டு, s. Lying and prevarication, as உருட்டுப்புரட்டு.

புரட்டோரடியம், s. Obscene language. (R.)

புரட்டு, கிறேன், புரட்டினேன், வேன், புரட்ட, v. a. [vul. பிரட்டு.] To turn a thing over, சுருட்ட. 2. To overturn, to turn upside down as the soil in ploughing, to subvert, திருப்ப. 3. To nauseate, to feel sick, to retch, குமட்ட. 4. To deceive, to deny, to falsify or violate one's word, வஞ்சிக்க. 5. To pervert, to distort, மாறுபடுத்த. 6. To smear, to rub oil on the head, தேய்க்க. 7. To dirty, to stain or foul with dirt, அழுக்காக்க. 8. To refute, ஆட்சேபிக்க; [ex புரள்.]

உலகத்தைப்புரட்டிப்போட்டான். He has turned the world upside down.

புரட்டிப்புரட்டிப்பார்த்தான். He has turned it over and over; looking at it again and again.

புரட்டியடித்தல், v. noun. Denying a fact; plumply denying and inducing belief. 2. Prevaricating.

•புரட்டை, s. [poetic form of பூரட்டாதி.] The twenty-fifth lunar asterism. (சது)

•புரணம், s. Fullness, பூரணம்.

புரணபாவனை, s. Omnipresence of the deity, சர்வவியாபகம்.

•புரணி, s. Flesh, ஊன். 2. Skin, தோல். (சது.) Compare புறணி.

•புரந்தரன், s. An epithet of Indra, இந்திரன். W. p. 542. PURANDARA.

•புரம், s. Town, village, ஊர். 2. A city, பட்டணம். 3. Metropolis, royal city, capital, இராசதானி. 4. An agricultural district, மருதநிலத்தூர். 5. Body, சரீரம். 6. Before, in place or time, precedence, priority, முன். W. p. 542. PURA.

புரம், s. The three cities burnt by Siva. See திரிபுரம்.

புரதகனன்-புராந்தகன், s. Siva as consumer of the three cities, as திரிபுரதகனன், சிவன்.

புரத்துவாரம், s. The gate of a city or town.

புரமூன்றெரித்தோன் – புரமெரித்தோன், appel. n. Siva as burner of the three cities, சிவன்.

புரவலன், s. A protector, preserver, defender, காப்பாளன். 2. A king, இராசன். 3. A liberal man, கொடையாளன்; [ex புர, v.] (சது.)

புரவி, s. A horse, குதிரை. (c.) 2. The first lunar asterism, அசுபதி. See புரகம்.

இதுசீனத்துப்புரவியோ. Is this a China horse? also applied to a person in derision.

கெட்டிக்காரப்புரவி. A clever and capable man. (Jaff.)

புரவிவட்டம், s. A race-course, riding ground, வையாளிவீதி.

புரவு, s. Gift, grant, boon, கொடை; [ex புர, v.]

புரளி, s. Lying, falsehood, equivocation, பொய். 2. Mischief, roguish tricks of a boy, குறும்பு. 3. Knavery, roguery, சூழ்ச்சி. 4. Quarrel, wrangle, broil, சண்டை. 5. Sedition, insurrection, கலகம். 6. Restiveness of a beast, unruliness, refractoriness, unmanageableness, insubordination, contumacy, முரட்டுத்தனம்; [ex புரள்.]

புரளிக்காரன், s. A liar, a prevaricator. 2. A mischievous, roguish boy or man, a knave. 3. A wrangler, a quarrelsome man. 4. A rebel, an insurgent.

புரளிபண்ண, inf. To wrangle, to be roguish, mischievous.

புரள் — புரளு, கிறேன், புரண்டேன், வேன், புரள, v. n. To roll over, to tumble over, to be overturned, to wallow, or welter in, உருள. 2. To roll as a river or a torrent, to overflow, to roll as waves, அலைமறிய. 3. To become besmeared, soiled, dirty, அழுக்காக. 4. To be perfumed, soaked, drenched with, கலக்க. 5. To be deranged, or changed, as times, seasons, customs, or laws; to be overturned as a state, மாற. 6. To fail in one's word, சொற்பிறழ. 7. To be refuted or confuted, மறுதலைக்க. 8. To revolve, சுற்ற. 9. (fig.) To abound, மிக.

தண்ணீர்கரைபுரண்டோடிற்று. The water has overflowed the bank.

பேச்சுப்புரளுவாயா. Will you fail in your word?

நீபுரண்டுபேசுகிறாய். You shuffle in your talk.

•புராகிருதம், s. That which was done of old, or long ago, முன்செய்தது; [ex புரா=புரம் et கிருதம்.] W. p. 543. PURAHRUTA.

புராகிருதபாவம், s. Past sins.

•புராடம் — புராடனம், s. Going and coming of people in a city, சஞ்சாரம்; [ex புரம்.]

•புராணம், s. Antiquity, பழமை. 2. Ancient story; a *purana*, a legendary tale containing accounts of gods, heroes, Rishis, &c., பழங்கதை. (c.)

புராணம், இஅ. The eighteen principal puranas are; 1. சைவம், Saiva. 2. ஸ்காந்தம், Skanda; 3. இலிங்கம், Linga; 4. கூர்மம், Kurma; 5. வாமனம், Vamana; 6. வராகம், Varaka; 7. பெளடிகம் or பவிஷியம், Bhavishyat or prophetic; 8. மச்சியம், Matsya; 9. மார்க்கண்டேயம், Markandeya; 10. பிரமாண்டம், Bra'hmanda or egg of Brahma. *According to சதாசாரி, these are Saiva puranas.* 11. நாரதீயம், Naradiya; 12. பாகவதம்; Bagavat, describing the ten incarnations of Vishnu; 13. காருடம், Garuda; 14. வைணவம், Vaishnava. *These four are Vaishnava puranas.* 15. பிரமம், Brahma; 16. பதுமம், Patma or the lotus. *These two are Brahma puranas.* 17. பிரமகைவர்த்தம்; Brahmakaivarta, or transformations of Brahma or Krishna; *purana of the sun.* 18. ஆக்கினேயம், Agneya, *of the god of fire.—Note.* The above were all written in Sanscrit and but few of them are yet translated into Tamil. There are also eighteen secondaries, called உபபுராணம், and many of an inferior order, called ஸ்தலபுராணம், written in praise of sacred places.

புராணங்கேட்க, *inf.* To hear the puranas read. See கேள், v.

புராணவைராக்கியம், s. Zeal for the puranas.

புராணிகன், s. [*also* பௌராணிகன்.] One well versed in the puranas, &c., புராணக்கோத்தோன். 2. The author of a purana, புராணஞ்செய்தோன்.

•புராதனம், s. Antiquity, பழமை. W. p. 543. PURATANA.

புராதனகாண்டம், s. The old testament. See காண்டம்.

•புராந்தகன். See புரம்.

•புராந்திமம், s. Oldness, பழமை. (*Beschi*)

புராந்திமகாண்டம், s. As புராதனகாண்டம்.

•புராரி, s. Siva as destroyer of the three Jaina cities, சிவன்; [*ex* புர, city *et* அரி, foe.] W. p. 543. PURARI.

புரி, s. Cord, string, twine, rope, கயிறு. 2. Strand—especially a twisted strand of straw, வைக்கோற்புரி. [*vul.* பிரி.] 3. Curl, ringlet, twist, சுருள். 4. Spiralness, அரி. 5. A chank, சங்கு. 6. Desire, ஆசை. 7. A tie, கட்டு. (சது.) 8. A three-fold cord, முப்புரிக்கயிறு, as முப்புரிநூலோர், Brahmans, as wearing the three corded string.

புரிகுழல், s. Curled hair.

புரிசடை, s. Curled entangled locks.

புரிதிரித்தல் — புரிமுறுக்குதல், v. noun. Twisting strands, for rope making. 2. (*fig.*) Plotting one's ruin.

புரிநெகிழ்த்தல், [*prov.*] Parting as a rope. 2. Failing, as one's stratagems.

புரிமணை, s. [*vul.* பிரிமணை.] A twisted rope of straw upon which earthen vessels are placed.

புரிமுறுக்கு, v. noun. An unblown lotus. (*p.*)

புரியிட, *inf.* [*prov.* புரிபாய்ச்ச.] To place strands for making cord, &c.—*For the combinations, see* இடு.

•புரி, s. Town, ஊர். W. p. 543. PURI. 2. Fort, கோட்டை. 3. Royal city. 4. Agricultural district, villages as புரம்.

புரி, எ. or சத்தபுரி. The seven sacred cities are; 1. அயோத்தி, Oude; 2. மதுரை, Madura; 3. மாயை, Myaveram; 4. காசி, Casi or Benares; 5. காஞ்சி, Canjiveram; 6. அவந்திகை; Avanti, or Oujen; 7. துவாரகை, a western town, said to be submerged in the sea.

புரிமுகம், s. A tower at the front of a town, கோபுரம். (*p.*)

புரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. [*improp. for* பிரி.] To be understood, விளக்க. (*Tanjore usage.*)

புரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To do, to make; to exercise, as grace or mercy, செய்ய. 2. To desire, விரும்ப.—*Note.* It is also joined with nouns to form compound words, as அருள்புரிதல், exercising grace; சினம்புரிதல், being angry. (*p.*)

புரிந்தோர், *appel. n.* [*pl.*] Friends, adherents, சிநேகிதர்.

புரிவு, v. *noun.* [*also* பரிவு.] Love, attachment, அன்பு. 2 Desire, ஆசை.

•புரிசம். See புருஷம்.

•புரிசாலம், s. Solicitation, importunity, வருந்திவேண்டல்; *used in the south. (Beschi.)* See பிரிசாலம்.

புரிசாலம்பிடிக்க, *inf.* To beg earnestly.

புரிசை, s. A surrounding wall, fortification, மதில். (சது.)

•புரியட்டகம்—புரியட்டகாயம், s. One of the three kinds of primeval matter, prior to the existence of the five elements; a kind of spiritual form of body, சூக்குமதேகம்.

புரியம், s. Dance, கூத்து. (சது.)

•புரீடம் — புரீஷம், s. Fæces, excrement, ordure, மலம். W. p. 543. PUREESHA. (சது.) 2. Dirt, filth, refuse, அழுக்கு.

•புரு, s. The name of a king, the sixth of the lunar line, ஓரரசன். 2. The name of a Daitya, ஓர்தைத்தியன். W. p. 543. PURU. 3. A child, an infant, குழந்தை. 4. Heaven, bliss, மோட்சம்.

•புருகுற்சன், s. One of the six *Chakravartis*, or paternal emperors, அறுசக்கரவர்த்திகளிலொருவன்.

•புருகூதன், s. Indra, as much invoked, இந்திரன். W. p. 544. PURUHUTA.

புருக்கா, s. (*Hind.*) Cloth-cover for vehicles.

புருசு, s. (*Tel.* బురుసు) A kind of rocket, ஓர்வாணம்.

•புருஷம், s. [*vul.* புரிசம்.] A man's height with his hands joined above his head, ஆட்பிரமாணம். W. p. 555. POURUSHA. தண்ணீரெத்தனைபுருஷம்இருக்கும்........How many times a man's height is the water?

•புருஷன் — புருடன், s. Husband, கணவன். 2. A man, ஆண்மகன். 3. Soul, life, the living principle, உயிர். 4. One of the powers of the soul, ஆத்துமதத்துவத்தொன்று. 5. Spirit, pure intellect as operative in the universe, distinguished from inert matter, ஆன்மா. 6. (*R.*) God, an epithet of Vishnu. 7. One of the ten nerves. See நாசடி.

பரமபுருஷன், s. God. 2. [*in Hindu philos.*] The primeval male.

புருஷகாரம், s. Endeavor, exertion, effort, முயற்சி.

புருஷத்துவம், s. Manhood; nature or property of a man, ஆண்தன்மை. 2. Valor, prowess, சௌரியம்.

புருஷநாள், s. The twenty-seventh lunar asterism, இரேவதி.

புருஷபரிசம்—புருஷஸ்பரிசம், s. Sexual connexion of a woman with a man.

புருஷப்பிரமாணம், s. A measure of four cubits, as புருஷம்.

புருஷமேதம், s. Human sacrifice by burning.

புருஷராகம், s. A topaz, புட்பராகம்.

புருஷரூபம், s. The male form, ஆணுருவம்.

புருஷலட்சணம், s. The requisite properties to form a symmetrical man.

புருஷவாகனம் — புருஷவாகனன். See under வாகன்.

புருஷாயு — புருஷாயுசு, s. Limit of human existence, மனிதராயுள்.

புருஷார்த்தம், s. Objects suitable for a man; 1. அறம், beneficence; 2. பொருள், worldly substance; 3. இன்பம், happiness; 4. வீடு, future bliss.

புருஷோத்தமன், s. An excellent man; [*ex* உத்தமன்.] 2. Vishnu, as having a beautiful form, விஷ்ணு. 3. A titular name of the Gajapati kings.

•புருவம், s. Eye-brow, கண்புருவம். W. p. 629. B'HROO. 2. [*fig.*] Lip of a sore, புண்ணின்விளிம்பு. 3. [*fig.*] Ridge of a garden bed, வரம்பு. 4. (சது.) A horse, குதிரை.

புருவநிமிர்தல், v. *noun.* Becoming unbent, as the eye-brows in anger.

புருவநெரித்தல் — புருவநெறித்தல், v. *noun.* Knitting the eye-brows in anger, frowning.

புருவமத்தி — புருவமத்தியம் — புருவமையம், s. Middle of the forehead, said to be the seat of the soul. See ஆதாரம்.

புருவமொதுக்க, *inf.* To narrow or trim the eye-brows, by shaving.

புருவை, s. A goat, a sheep, ஆடு. (*c.*) 2. Youth, juvenility, இளமை. (சது.)

புருவையாடு, s. A young sheep.

•புரூணகம்—புரூணம், s. Fœtus; embryo, கருப்பத்திற்பிள்ளை. W. p. 630. B'HROON'A.

புருணகத்தி, s. Procuring, or causing abortion, கருவழிக்கை; [*ex* கத்தி, killing.]

•புரூரம், s. Eye-brow as புருவம். (சது.)

•புரூரவன், s. The fifth of the six paternal emperors, or the ancient sovereigns of India, and second king of the lunar dynasty, சக்கரவர்த்திகளிலொருவன். W. p. 544. PUROORAVAS.

புரை, *s.* The hollow of a tube or pipe, உட்டுளை. 2. Separations, or divisions in a bag, மடிப்பு. 3. A deep ulcer, a fistula, குழிப்புண். 4. A small hole in a wall for a lamp, மாடம். 5. A little house or room as சமைப்புபுரை; *in a limited sense*, a cell. (*Beschi.*) 6. Defect, fault, blemish, குற்றம். 7. [*fig.*] Secrets, internal, or personal matters, இரகசியம். (*c.*) 8. Height, elevation, உயர்ச்சி. 9. A particle of comparison, உவமையுருபு.

புரைக்கேற—புரையேற, *inf.* [*v. noun.* புரையேற்றம்.] To choke one, as any thing passing into the wind-pipe.

புரையோடுதல் — புரைவைத்தல், *v. noun.* Forming as a hollow in a tumor.

புரையோர், *s.* [*pl.*] Thieves, purloiners, திருடர்.

புரை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To sew coarsely with a fibre or thread, to mend a braiding, to fasten up a bag by lacing, தைக்க. 2. To compare, ஒப்பிட. 3. [*fig.*] To take means to hide a fault, to conceal, மறைக்க.

புரைசல், *v. noun.* Mending or braiding, பொத்தல். 2. Secrets, private affairs, இரகசியம். 3. Difficulty, discord, variance, சச்சரவு.

புரை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To come out as a secret, மறைவுவெளிப்பட, [*limited.*] Compare புடை.

புரசு, *s.* Butea frondosa. See புரசு.

•புரைசை, *s.* [*also* புரசை, புரோசை.] Halter for an elephant, யானைகழுத்திடுகயிறு.

புரைய. One of the particles of similarity, or resemblance, உவமையுருபு. (*p.*)

புரையன், *s.* A house, cottage, வீடு. (*சது.*) 2. A dwelling made of various kinds of leaves, as பன்னசாலை; [*ex* புரை, *v.*]

•புரோகதி, *s.* Any thing going before, preceding, முன்னடப்பது. 2. A dog, நாய்; [*ex* புரம், before *et* கதி going.]

புரோகத், *s.* (*Pers.*) Sale, selling, விற்றல்.

•புரோகிதன், *s.* *Purohita* or family priest, who gives notice of and conducts the ceremonies of the household, &c., குலகுரு. W. p. 545. PUROHITA. 2. Prognosticator, வருங்காரியஞ்சொல்வோன். (*c.*) 3. Indra, இந்திரன்.

புரோகிதஞ்சொல்ல, *inf.* To prognosticate, as a *Purohita.*

புரோகிதத்துவம், *s.* [*sometimes* புரோகிதம்.] The profession of a புரோகிதன், or family priest. 2. Prognostication, புரோகிதத்தன்மை. See புரோகிதன்.

புரோகிதமானியம், *s.* Land held free by a *Purohita*, a brahmin, &c., as பஞ்சாங்கமானியம்.

•புரோசர், *s.* [*pl.*] Tributary kings, குறுநிலமன்னர்.

•புரோசை, *s.* Halter for an elephant. See புரசை.

•புரோட்சணம் — புரோக்ஷணை, *s.* Sprinkling for ceremonial purification, தீர்தெளிக்கை. W. p. 592. PROKSHAN'A.

புரோட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sprinkle, so as to purify ceremonially, நீர்தெளிக்க.

•புரோற்கிதம், *s.* One of the twenty-eight Saiva agamas. See சிவாகமம்.

புல, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To decline a husband's embraces through bashfulness, or feigned displeasure, பிணங்க. 2. To be displeased, and keep apart, for a time, as a husband and wife, மனவேறுபாட்டுடன்கொழுநனும்வேறுபட. 3. To complain of, to utter ravings, as a delirious lover, அலட்ட.

•புலத்தியன்—புலஸ்தியன், *s.* Pulastya, one of the nine Brahmadicas, இருடி. W. p. 545. PULASTYA.

புலத்தியன்மைந்தர், *s.* [*pl. also* பௌலத்தியர்.] Sons of Pulustya, viz: Kuvera, Ravana, &c.

புலப்படு, கிறது, புலப்பட்டது, ம், புலப்பட, *v. n.* [*causa.* புலப்படுத்து.] To be perceived, தெரிய; [*ex* புலம்.]

புலப்படுதல், *v. noun.* Being conspicuous, perceived or understood, தெரிதல். (*நிகெரி.*)

புலப்பாடு, *v. noun.* Appearing evident, &c.

புலப்பம், *s.* Raving as one in fits, or delirium, அலப்பு. 2. Speaking incoherently, babbling, பிதற்று; [*ex* புலம்பு.] (*c.*)

புலமை, *s.* Wisdom, knowledge, learning, கல்வி. 2. Talent in composition, poetic ability, பாண்டித்தியம்.

புலமையர்-புலமையோர், *s.* [*pl.*] Poets, the learned, புலவர்.—*Note.* Poets are of four classes: 1. கவி, one who composes any of the four kinds of poetry, called ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம். See கவி; 2. கமகன், one who treats abstruse subjects in a natural and agreeable manner; 3. வாதி, one who by adducing reasons, and quoting authors, confutes the doctrines of another and establishes his own; 4. வாக்கி, one who treats on the four classes of subjects, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, and is thus a rhetorician in ethics.

புலம், *s.* Arable land, rice field, வயல். (*c.*) 2. A sense, power or faculty of any of the organs of sense. See புலன். 3. Sensation, consciousness, perception by the senses. See ஐம்புலன். 4. Knowledge, wisdom, learning, அறிவு. 5. [*prov.*] High arable land, for dry grain, மேட்டுநிலம். 6. Place, location, இடம். 7. Region, quarter, tract of country, point of the compass, திக்கு. 8. Sharpness of mind, wit, நுண்மை.

புலக்காணி—புலத்தலை, *s.* High land.

புலங்கொளி, *appel. n.* An organ of sense, ஐம்பொறி. (*p.*)

புலங்கொள்ள, *inf.* To be understood.

புலச்சாமை, *s.* A kind of சாமை grain.

புலச்சாய்வு—புலச்சார்வு, *s.* Fields, or parts adjacent to fields.

புலச்செய்கை, *s.* Agriculture, husbandry, tillage.

புலத்தார், *s.* [*pl.*] Inhabitants.

புலவேடர், *s.* The senses, metaphorically regarded as uncivilized. (*p.*)

புலம்பன், *s.* The chief of the district near the sea, நெய்தனிலத்தலைவன். (*சது.*)

புலம்பு, *s.* Fear, அச்சம். 2. A mournful sound, புலம்பொலி. 3. Agitation, கலக்கம். 4. Solitariness, தனிமை. 5. Affliction, துன்பம். (*சது.*)

புலம்பு, கிறேன், புலம்பினேன், வேன், புலம்ப, *v. n.* To sound, to roar, ஒலிக்க. 2. To utter lamentations, to bewail, to bemoan, to deplore, அழ. 3. To cry out, to rave with grief, or as one in delirium, ஆரவாரிக்க. 4. To blab or utter nonsense, to speak incoherently, அலப்ப. (*c.*)

புலம்பல், *v. noun.* Lamentation, wailing, clamoring, ஆரவாரித்தல். 2. Weeping, lamenting, இரங்கல். 3. Sounding mournfully, ஒலித்தல்.

புலரி, *s.* Day-dawn, விடியல்; [*ex* புலர், *v.*] (*சது.*)

புலர், கிறது, ந்தது, புலரும், புலர, *v. n.* To fade, to wither, வாட. 2. To dawn, as the day, விடிய. 3. To grow dry, உலர.

புலர்வு, *v. noun.* Withering, fading, வாடுகை. 2. Dawning, the dawn, விடிவு. 3. Drying, உலருகை.

புலர்த்து, கிறேன், புலர்த்தினேன், வேன், புலர்த்த, *v. a.* To deprive of moisture, உலர்த்த. 2. To cause to fade or wither, வாட்ட. 3. To besmear, to daub, பூச.

புலவர், *s.* [*pl.*] The learned; poets, philosophers, அறிஞர். (*c.*) 2. The supernals, gods, வானோர். 3. Petty or tributary kings, குறுநிலமன்னர்.

புலவன், *s.* A learned man, a philosopher, அறிஞன். 2. A poet, கவிவாணன். 3. A supernal, வானோன். 4. Regent of the planet Mercury, புதன். 5. Skanda, கந்தன். 6. Indra, இந்திரன். 7. Argha, அருகன். 8. A singer, பாடுவோன். 9. A dancer, an actor, கூத்தன். 10. A mechanic, கம்மாளன். (*சது.*) 11. A warrior, போர்வீரன். (*பிங்.*)

புலவி, *s.* Feigned dislike of a wife to her husband; sometimes of a husband to his wife, பிணக்கு; [*ex* புல, *v.*]

புலவிநீட்டம், *s.* Conjugal shyness, ஊடல். (*p.*)

புலவு, *s.* Flesh, raw meat, fish, as புலால். 2. Smell of flesh or fish, புலால்நாற்றம். 3. Hell, நரகம். (*சது.*) 4. [*prov. for* புலம்.] Arable land. 5. As புலவை.

புலன், *s.* Any of the five senses, ஐம்புலன். See புலம். 2. Sensation, consciousness, perception, உணர்வு. 3. Attention, கருத்து. 4. One of the eight beauties of composition, using words easily understood. See வனப்பு.

புலன், ஐ. The five senses are: சுவை, or ரசம், taste; 2. ஒளி or ரூபம், seeing; 3. ஊறு or பரிசம், feeling, touching; 4. ஓசை or சத்தம், sound, for hearing; 5. நாற்றம், or கந்தம், smell.

புலனொடுக்க—புலனடக்க, *inf.* [*v. noun.* புலனொடுக்கம்.] To suppress or mortify the senses. See ஒடுக்கம்.

புலன்செலுத்த, *inf.* To attend to carefully.

புலன்வென்றோர், *appel. n.* Munis, Rishis, who have subjected their passions, முனிவர். (*p.*)

புலாக்கு, *s.* A nose-jewel, as பிலாக்கு.

புலாதி, *s.* [*prov. also* ஐம்புலாதி.] Cares, anxiety, கவலை.

புலாதிகொள்ளுதல் - புலாதிப்படுதல், *v. noun.* Becoming burdened with care.

புலால், s. Flesh, fish, raw meat, ஊன் முதலியன. 2. Stench of raw meats, fish, நாற்றம். (c.)
அவன்புலால்சாப்பிடுகிறதில்லை. He never takes meat.
பெரும்புலால், s. [prov.] Fishes of prey.
புலால்கட்டுதல், v. noun. [prov.] Shutting fishes' mouths, i. e. those of sharks at the pearl-fishery.
புலால்மணம்—புலானாற்றம், s. Smell of fish or flesh.
புலானீர், s. Blood, serum, இரத்தம்; [ex நீர்.] (சது.)

புலி, s. A tiger, or panther, வியாக்கிரம். (Compare புல்.) 2. Leo of the Zodiac, சிங்கவிராசி. 3. One of the compound unguents. See சாந்து. (சது.)—Of tigers there are different kinds, கொடிப்புலி, கழுதைப்புலி, சிறுபுலி, சிறுத்தைப்புலி, பெரும்புலி or வேங்கைப்புலி, &c., which see.
புலிபோலப்பாய்ந்தான். He pounced [on me] like a tiger.
புலிக்குட்டி, s. A tiger's whelp.
புலிக்கொடியோன், appel. n. A king of the solar dynasty, (lit.) whose flag was a tiger.
புலித்தடுக்கி — புலித்தொடக்கி, s. A prickly shrub, said to obstruct the passage of a tiger, Cæsalpinia. (Rox.)
புலித்தோல், s. Tiger's skin, regarded as a pure seat for the strict religionist. 2. (p.) As புலித்தோலுடையோன்.
புலித்தோலுடையோன், appel. n. Siva, as robed with a tiger's skin, சிவன்.
புலிநகம், s. A tiger's claw; often put on the neck of a child, as a charm or ornament.
புலிநகக்கொன்றை, s. A kind of flower shrub. See கொன்றை.
புலிநெய், s. Tiger's fat, as a medicament.
புலிப்பளை, s. [prov.] A tiger's den.
புலிப்பாய்ச்சல், v. noun. Springing or leaping of a tiger.
புலிமுகக்கடுக்கன் — புலிமுகப்பணி, s. A kind of female ear-ornament resembling a tiger's mouth.
புலிமுகச்சிலந்தி—புலிமெய்ச்சிலந்தி, s. A tarantula, ஓர்விஷசெந்து. See சிலந்தி.
புலியுறுமி, appel. n. [prov.] A kind of drum, sounding like the growl of a tiger, ஓர்பறை. 2. A watchman's rattle, கிறிச்சான். 3. A rattle to scare away birds, புள்ளோட்டுங்கருவி.
புலியுறுமுதல், v. noun. Growling of a tiger.
புலியூர், s. A name of Chillumbrum, said to be the residence of a Rishi with a tiger's leg, சிதம்பரம்.
புலியேறு, s. A male tiger, ஆண்புலி.

புலிங்கம், s. A sparrow, ஊர்க்குருவி. 2. A fire-spark, நெருப்புப்பொறி. (சது.)

•புலிந்தம், s. [also புளிந்தம்.] The name of a country. See தேசம்.

•புலிந்தன், s. A barbarian, a mountaineer, மிலேச்சன். W. p. 545. PULINDA.

புலு, s. [prov. in cant numbers.] Ten, பத்து.

புலுட்டு, கிறேன், புலுட்டினேன், வேன், புலுட்ட, v. a. To roast, parch, fry imperfectly, சுடுக. 2. To burn or scald one's finger, &c.. to sear, சுட; [from Sa. Plushta.] (Jaff.)

புலுட்டை, s. That which is withered, not thriving, thin, emaciated, poor, lean, தழைவற்றது. 2. Dim color, tawny brown, மங்கனிறம்.—It is applied to persons and animals also—as புலுட்டைச்சி, புலுட்டைத்தலை, புலுட்டைப்பசு, புலுட்டைப்பயிர், &c. (Jaff.)

புலுண்டல், s. Food carelessly cooked, badly roasted, or smoked in cooking, கருகல். 2. As புலுட்டை, 1.

புலுண்டு, கிறது, புலுண்டினது, ம், புலுண்ட, v. n. To be roasted, fried, or parched imperfectly, to be spoiled in boiling by the exhaustion of the water, கருக. (Jaff.)

•புலுதம், s. Lengthening a letter in poetry, as அளபெடை. 2. A horse's gallop, குதிரைமுடுகோட்டம். (சது.) W. p. 594. PLUTA.

புலை, s. Flesh, or fish, ஊன். 2. Stink, stench, நாற்றம். 3. Vice, evil, baseness, தீமை, as புல். 4. A lie, பொய்.
புலைபுக்கொலைபுக்களவுக்கதவீர். Avoid flesh (or a lie) murder, and theft. (Avv.)
புலைச்சி—புலைமகள், s. A low caste woman. 2. See புலையன்.
புலைச்சேரி—புலைப்பாடி, s. A low caste village.
புலைஞர், s. [pl.] The base, as புலையர். (சது.)
புலைத்தனம், s. Barbarity, baseness, vileness, கொடுமை.
புலைத்தொழில், s. Vicious habits or practices, கொடுஞ்செய்கை.
புலைமகன்—புலையன், s. A very low caste man.
புலைமை, s. A vicious practice, as புலைத்தனம். 2. A vile or low condition, இழிமை.
புலையன், s. [pl. புலையர், fem. புலைச்சி.] A tribe of aborigines, inhabiting some mountains, as the Pulneys, ஓர்சாதியான். 2. A base or low caste person, இழிமகன்.
புலையாட, inf. To lead a vicious life.
புலையாட்டம்-புலையாட்டு, v. noun. Transitoriness, illusiveness, a false appearance. (Colloq.)

•புலோமசித்து, s. Indra the conqueror or hero who struck down the Rakshasa, புலோமன், இந்திரன்.

•புலோமசை, s. Indranî, wife of Indra, as daughter of புலோமன், இந்திராணி. W. p. 545. PLOMAJA.

•புலோமன், s. The father of Indranî, இந்திராணிதந்தை. 2. A Rakshasa, ஓரசுரன்.
புலோமாரி, s. Indra, as புலோமசித்து; [ex அரி.]

புலௌ, s. (Hind.) A kind of rice-gruel, as கிச்சடி.

புல், s. A grass, any gramineous plant, as புல்லு. (c.) 2. Small in quantity, number, or value, அற்பம். 3. Meanness, lowness, baseness, இழிவு. 4. A tiger, புலி. 5. A palmyra tree, பனை. 6. The seventeenth lunar asterism, அனுடநாள். (சது.)—Note. The different kinds of grass are: அரத்தப்புல்; அருகம்புல் or அறுகு; இந்திரகோபாசிப்புல், Panicum stagninum; இலைப்புல், Panicum Marginatum; உப்பறுகம்புல், as அறுகு Agrostis; ஊசிப்புல், Cyperus Pongorei; ஓட்டுப்புல், or கணைப்புல், கச்சற்புல்; கடுக்கன்புல், Ischœmum cibare; கதிர்ப்புல், கமரிப்புல், Poa Malabarica; கம்பம்புல், Panicum grossarium; கர்ப்பூரப்புல், கழிப்புல், கழுமுட்டான்புல், காவட்டம்புல் or மாந்தப்புல், Andropogan schœnanthus; குசைப்புல், குச்சப்புல் or குஞ்சப்புல்; குடைப்புல், கோரைப்புல், கோழிக்காற்புல், Panicum ramosum; சடைப்புல், Poa bifaria; சிலைப்புல், சக்குகாறிப்புல், செப்பப்புல் or சாணற்புல், சோனைப்புல்; தண்டையம்புல், Panicum Ischomodies; பிரப்பங்காய்ப்புல், Scirpus calamoides; பீசைப்புல், Panicum antidotale; மத்தங்காய்ப்புல், Cynosurus Egyptius; மருக்குறைப்புல், Panicum stagninum; முசறுப்புல், Pommercullia; முயற்புல் as அறுகு, Agrostis linearis; மூங்கிற்புல், Panicum Burmanni; விசுவாமித்திரப்புல் as சாணற்புல், all which see in their places if the botanical name be not found here.
புல்லங்குழல், s. [also பில்லாங்குழல்.] A red-pipe.
புல்லணர், s. The beard, தாடி. (p.)
புல்லணை, s. A layer or bed of grass.
புல்லரி, s. A handful of grass.
புல்லரிசி, s. A kind of wild rice, the seed of a grass, eaten in time of scarcity, Cynosurus Egyptius.
புல்லர், s. [pl.] The low, the base, கீழ்மக்கள். 2. Tribes that live by the chase, savages, வேடர். (சது.)
புல்லறிவாண்மை, s. Stupidity, doltishness, மூடத்தனம். 2. Ignorance, destitution of moral cultivation, அறிவின்மை.
புல்லறிவாளர், s. The ignorant, illiterate, the immoral, the vicious, அறிவிலர். (நாலடி.)
புல்லறிவு, s. Ignorance, stupidity, மடமை. 2. Illiterateness, want of cultivation, அறிவின்மை. 3. Bad principle, perverted intellect, viciousness, தீமையான அறிவு.
புல்லறுக்க, inf. To cut grass.
புல்லன், s. An ignorant, base or vile man, அறிவீனன். 2. An incapable, useless man, பயன்படாதவன். 3. An unmannerly, uncleanly, clownish man, ஒழுக்கமில்லான்.
புல்லாங்கழி- புல்லாங்குழல்—புள்ளாங்குழல், s. A reed-pipe, as புல்லங்குழல்.
புல்லாமணக்கு, s. A plant, Melanthium Indicum. See ஆமணக்கு.
புல்லாமொய்ச்சி, s. [vul. பில்லாம்பிச்சி.] A grassy place.
புல்லுருவி— புல்லூரி, s. A parasitic plant. Loranthus pentandrus.
புல்லுருவிபாய்கிறது. The parasite is spreading over the tree; i. e. injury is being done to families by hangers on.
புல்லுருவிபடர்தல், v. noun. The spreading or running of the above. See under ஆல்.
புல்வாய், s. A kind of deer, கலைமான். (சது)
புல்விரியன், s. A grass-adder.
புல்வீடு, s. A thatched house.
புற்கட்டி, s. Pieces of turf or sod.
புற்கட்டு, s. A bundle of hay.
புற்கட்டை, s. A short grass, good for cattle.
புற்குருவி, s. A kind of quail. (R.)

புற்கை, s. A pap, of grass-seed meal, or a slender meal. 2. A kind of rice-pap. 3. Boiled rice offered to idols.

புற்கோரை, s. A grass, Cyperus juncifolius, ஓர்கோரை.

புற்சாமை, s. A species of சாமை grain.

புற்பதி, s. The palmyra-tree, as the prince of the புல் tribes, பனை; [ex பதி.]

புற்பறி, s. A grass-basket, ஓர்கூடை.

புற்பாய், s. Mat made of grass or rushes, புல்லினாற்செய்தபாய்.

புற்பொழி, s. A turf, a sod, புற்பற்றை.

புற்ருளி, s. The palmyra tree, பனை மரம். 2. The seventeenth lunar asterism.

புற்றிரள், s. Tuft of grass, புற்கற்றை.

புன்னகை, s. A smile. See புன்.

புல்கு, கிறேன், புல்கினேன், வேன், புல்க. v. n. To copulate, புணர். (சது.) 2. To embrace, unite, ஒன்ற. 3. To be attached as friends, மருவ. (p.)

புல்மானம், s. The grey of the morning. See புன்மாலை.

•புல்லகண்டம், s. Jaggery, coarse sugar, சருக்கரை.

•புல்லகம், s. A female ornament for the forehead, நுதலணி. (சது.)

புல்லார், appel. n. Foes, hostile persons, பகைவர்; [ex புல்லு, v.] (p.)

•புல்லி, s. [sometimes புல்லிதழ்.] Internal petals of flowers, புல்லிதழ். (p.)

•புல்லிங்கம், s. The masculine gender, ஆண்பால். See லிங்கம்.

புல்லியர், s. A tribe of low people as புலையர்; [ex புல்.] (p.)

புல்லம், s. A bullock, எருது. 2. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. (சது.)

புல்லா, s. [Tel.] A measure of dry land in Coimbatore, sometimes பல்லா.

புல்லு, s. [as புல்.] Grass, any graminneous plant.

புல்லுக்கட்டு, s. A bundle of grass.

புல்லுக்கட்டை, s. Stubble of grass.

புல்லுக்கற்றை—புற்கற்றை, s. A thick tuft of grass.

புல்லுக்காரி, s. A woman who cuts grass.

புல்லுக்குருவி — புற்குருவி, s. A kind of quail.

புல்லுக்கொத்த, inf. To grub up grass, with a hoe.

புல்லுச்செதுக்க—புல்லுவெட்ட, inf. To cut up grass with an instrument.

புல்லுச்செதுக்கி, appel. n. A tool for cutting grass. See செதுக்குபாரை. 2. A kind of broom by which weavers regulate the threads. (Beschi.)

புல்லுத்தரை-புற்றரை, s. Grassy ground, pasture, meadow.

புல்லுப்பற்றை — புற்பற்றை, s. Sods, grass in a clump with earth.

புல்லுப்பிடிக்க, inf. To be overgrown with grass.

புல்லுப்பிடுங்க, inf. To pluck up grass.

புல்லுப்போட, inf. To supply a beast with fresh grass.

புல்லுமேய, inf. To graze, as cattle. 2. To thatch.

புல்லு, கிறேன், புல்லினேன், வேன், புல்ல, v. n. To agree, to suit, இசைக்க. 2. To join, to cling to, ஒட்ட. 3. To combine to unite, to join together, சேர. 4. To copulate, புணர. (p.)

புல்லுநர், appel. n. [pl.] Friends, adherents, நட்பாளர்.

புல்லை, s. [com. பில்லை.] A yellowish color, மஞ்சளானஞ்சள்நிறம்—as பில்லைப்பசு.

புல்லெனல், v. noun. Losing greatness, decaying, பொலிவழிதல். 2. Growing dim, losing splendor, ஒளிமங்கல். (சது.) 3. Being worthless, trifling, பயனிலதாதல்.

•புவர்லோகம்-புவலோகம், s. One of the divisions of the universe, the space between the earth and the sun, as the haunt of the Siddhas, Munis and other saintly beings. See லோகங்கள் under உலகம். W. p. 622. B'HUVARLOKA.

•புவனம், s. A world in general, உலகம். 2. Heaven in an indefinite sense. 3. [met.] Mankind. 4. Water, நீர். W. p. 622. B'HUVANA. 5. Place, location, இடம். 6. The earth as a theatre for the experience of joys and sorrows, பூமி.

புவனசாஸ்திரம், s. Geography.

புவனத்திரயம், s. The three worlds, as திரிபுவனம்.

புவனநாயகர் — புவனகர்த்தாக்கள், s. Lords, governors; deities—as presiding over the worlds.

புவனேசுவரி, s. The goddess Parvati, as mistress, genitrix, and supporter of the worlds, பார்வதி; [ex ஈசுவரி.]

•புவனி, s. The earth, பூமி.

•புவனை, s. One of the three-fold forms of Parvati, ஒர்சத்தி.

•புவி, s. The earth, பூமி. (சது.) Compare புடவி.

புழக்கம், s. Familiarity, acquaintance, with a person, thing or art; practice, use, as பழக்கம்; [ex புழங்கு.]

ஆட்புழக்கமில்லாதவிடம். It is a place not frequented by people.

புழங்கு, கிறேன், புழங்கினேன், வேன், புழங்க, v. n. To be used, occupied, frequented, as a room or thing, &c., பழக. 2. To be conversant with persons, arts, things or places; to abide or associate with, to cohabit, கூடிமருவ. (c.)

புழல், s. A tube, any thing hollow, குழல். (சது.) 2. An aqueduct, கலதாரை. 3. A village near Madras, the red hills, ஓரூர்.

புழற்கோட்டை, s. A Curumba-fort, now destroyed, but noticed in the history of Tondamandalam.

புழு, s. A worm, a maggot, &c., as கிருமி. (c.)

புழுநெளிவதுபோலே. Squirming or wriggling like a worm; i. e. to be restless.

புழுஅரித்தல் — புழுமேய்தல், v. noun. Gnawing, and causing itching or irritation, as animalcule in eruptions. 2. Being worm-eaten. 3. As புழுக்கடி, 1.

புழுக்கடி — புழுவெட்டு, v. noun. A disease which makes the hair fall off. 2. Any thing worm-eaten.

புழுக்கூடு, s. [poet. புழுக்குரம்பை.] A chrysalis, the testaceous or mud shell of insects, the cocoon. 2. [fig.] The body.

புழுக்கூடுகட்ட, inf. To construct nests, as insects, in rape seed, &c., to become mouldy as grain.

புழுக்குத்தி — புழுக்கொத்தி, appel. n. The hoopoe bird. See கொண்டலாத்தி.

புழுக்கொல்லி, appel. n. A plant whose medicinal effects counteract the poison of worms, bees, &c., Aristolochia.

புழுப்புழுத்தல்—புழுவைத்தல், v. noun. Breeding as worms in meat, a sore, &c.

புழுவறை, s. Bees-cell, as தேன்வறை.

புழுவெட்டு. See புழுக்கடி.

புழுகு, s. [also புனுகு.] Musk, civet; also the perfume of the Zibet or Vivena Zibetha—Civet is of different kinds, named from the process of extraction, தட்டிப்புழுகு, civet extracted from the dried and beaten flesh of the animal; வழிப்புப்புழுகு, that which is taken out of its ventricle; வைப்புப்புழுகு, that discharged by the civet-cat.

புழுகுசட்டம், s. The ventricle or sack in the civet-cat, in which the perfume is generated.

புழுகுசட்டந்தட்ட, inf. To extract the civet from its bag. See சட்டந்தட்ட.

புழுகுசம்பா, s. A fine fragrant kind of rice. See சம்பா.

புழுகுசாத்த, inf. To anoint with civet.

புழுகுப்பிள்ளை — புழுகுப்பூனை, s. A species of civet-cat. See சவ்வு.

புழுக்கம், s. Sultriness from closeness of air, heat of a fervid sun or heat of the body, உக்கம். 2. [fig.] Grief, chagrin, disappointed or injured feelings, மனவருத்தம். 3. Envy, பொறாமை; [ex புழுக்கு, v.] (c.)

புழுக்கமாயிருக்கிறது. It is very close.

புழுக்கல், s. Any thing slightly boiled, அவியல். 2. Boiled rice, சோறு.

புழு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To breed as worms, maggots, mites, &c., புழுச்செனிக்க. 2. To be eaten by worms, புழுத்துப்போக. 3. [fig. in combin.] To be superabundant, as fruits, &c., மிக. 4. [vul.] To abuse, தூஷிக்க. (c.)

அவனென்னைப்புழுத்தபாட்டுப்பாடுகிறான்.......He abuses me shamefully.

இந்தவருஷம்பலாக்காய்ப்புழுத்துப்போயிற்று. The jack fruit is abundant this year.

இரண்டுபெண்டாட்டிக்காரன்புழுத்துச்செத்தான்.... The bigamist died eaten by worms.

புழுக்குதல்—புழுக்கை—புழுத்தல்—புழுப்பு, v. noun. The generating of worms in ulcers, fruits, rotton pieces of wood, &c.

புழுக்கு, கிறேன், புழுக்கினேன், வேன், புழுக்க, v. a. To boil gently, or slightly, to parboil, அவிக்க. 2. [fig.] To scorch, as the sun, தீய்க்க.

புழுக்கு, v. noun. Boiling. 2. adj. Slightly boiled, parboiled.

புழுக்கொடியல், s. Palmyra roots parboiled, and then dried in the sun. (Jaff.)

புழுக்கை, s. The dung of sheep, rats, &c., as பிழுக்கை. 2. [also பிழுக்கை.] A slave male or female, அடிமை. 3. See புழு, v. n.

தனக்கென்றால்புழுக்கைகலங்கழுவிபுண்ணுறு. If the plate be his own, the slave will not even clean it, i. e. he does only what he is forced to do.

புழுக்கைச்சி—பிழுக்கச்சி, s. A female slave, அடிமைப்பெண்.

புழுக்கையன், s. A male slave.

புழுங்கல், s. Paddy parboiled and dried for husking, புழுங்கனெல்லரிசியம். 2. Marks or signs of anger, சினக்குறிப்பு. 3. See புழுங்கு.

புழுங்கலரிசி, s. [com. புழுங்கரிசி.] Rice husked from புழுங்கல்.—oppos. to பச்சரிசி.

புழுங்கு, கிறது, புழுங்கினது, ம், புழுங்க, v. n. To be slightly boiled or stewed, to be parboiled, with little water, to simmer, சற்றவிய. 2. To boil gently, or stew, as rice after the water is poured off, பொம்பவியல்செய்ய. 3. [fig.] To be sultry, as the weather, வெப்பமாயிருக்க. 4. To be angry, indignant, to be mortified, chagrined, சினக்க. 5. To be envious, to feel heart-burn at unfair treatment, &c., பொறாமைப்பட.

புழுங்கரிசி. See புழுங்கலரிசி.

புழுங்கல், v. noun. Being parboiled. 2. Perspiration, sweating. 3. Soil of dry lands prepared for seed.

புழுதி, s. [poet. பூழ்தி.] Dust, dried earth, pulverized, or fine mould. 2. Powder, தூள். (c.)

புழுதியாய்க்கிடக்கிறது. It is all dusty.

புழுதிகுடிக்க, inf. [vul.] To inhale dust, as snakes. 2 To take in dust involuntarily.

புழுதிகுளிக்க—புழுதியாட, inf. To lie in dust, as a child. 2. To be immersed in a drift of dust, also புழுதியிலாழ.

புழுதிக்காடு, s. A ploughed field.

புழுதிநாற்று, s. Plants, growing on dry ground.

புழுதிப்படலம், s. A drift, cloud, or expanse, of dust.

புழுதிமாயம், s. Deceit, imposture [from the figure of throwing dust in one's eyes.] 2. [fig.] Squandering. (Beschi.)

புழுதியடைய, inf. To grow dusty, retain dust.

புழுதியாக்க, inf. To reduce dry land, to dust, by ploughing.

புழுதியார்க்க, inf. To fill the air with dust. (p.)

புழுதியெடுக்க, inf. To plough the field the third or last time.

புழுதிவிதைக்க, inf. [prov. புழுதிபோட.] To sow a field when it is dry, for the seed to remain in the dust until rain comes.

புழுதிவிதைப்பு, v. noun. Sowing seed in the dust.

அடைபற்றினபுழுதி. A clod of dust. (R.)

புழுநு, s. The knob or feathered part of an arrow, அம்புக்குதை. (சது.)

புழை, s. Hollowness, tubularity, துவாரம். 2. A tube, or pipe, a hole, குழாய். 3. A secret way into a town through the tower, a sally-port, நுழைவாயில். (p.)

புழைக்கடை, s. A backyard, பின்வாசல்.

புழைக்கை, s. An elephant's trunk, தும்பிக்கை. 2. (சது.) An elephant, as having a trunk, யானை.

*புளகம், s. Erection of the hairs of the body, from exquisite delight, மயிர்சிலிர்க்கை. 2. Joy, delight, pleasure, இன்பம். W. p. 545. PULAKA. 3. Conical rise of the skin at the foot of the hairs from cold, &c., புடைப்பு. 4. Boiled rice—probably as taken in lumps, சோறு. 5. A mirror, a looking glass, கண்ணாடி. (சது.)

புளகாங்கிதம், s. Rising of the hairs, as an indication of pleasure; [ex அங்கிதம், a mark.]

புளகி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To have the hairs of the body rise from extatic pleasure, மயிர்சிலிர்க்க. 2. To have the skin rise at the foot of the hairs from pleasure, fear or cold, புடைக்க. 3. To experience great delight, to be in an ecstacy, மிகமகிழ.

*புளகிதம், s. Having the hairs of the body erect. 2. Delightfulness, hilarity, as புளகம். W. p. 546. PULAKITA.

புளகிதங்கொள்ள, inf. To be full of mirth, joy.

புளகிதமானவன், appel. n. A man in high glee.

புளவை, s. A cancer, &c. See பிளவை.

புளி, s. Acidity, sourness, tartness; an acid, அறுசுவையுளொன்று. 2. Acid juice, any thing sour, புளிப்புடையது. 3. The tamarind fruit or tree, Tamarindus Indica, L.—Note. A hard letter following this word is doubled, or the correlative nasal is inserted; as புளிக்கறி, புளிங்கறி, புளிச்சோறு, புளிஞ்சோறு.

புளிகரைக்க, inf. To dissolve, or dilute, tamarind fruit for curry. 2. (fig.) To be afraid.

புளிகுடிக்க, inf. [loc. குளிகுளிக்க.] To be confined or brought to bed, a modest term. (Beschi.)

புளிகுழைக்க, inf. [prov. fig.] To scatter, or squander property.

புளிகொடுக்க, inf. To give tamarind pulp to a man who has swallowed pearls, causing him to void them.

புளிக்கறி—புளிங்கறி, s. An acid kind of curry.

புளிக்காடி—புளிங்காடி, s. Sour, காடி.

புளிச்சாறு, s. A kind of acid vegetable soup.

புளிஞ்சோறு, s. Boiled rice acidified, presented as an oblation.

புளித்தோடை, s. [prov.] An acid kind of lemon.

புளிநறளை, s. A plant. See நறளை, Cissus acida.

புளிந்தயிர், s. [com. புளிச்சதயிர், புளித்தயிர்.] Sour curds.

புளிபிடிக்க—புளிபற்ற—புளியேற, inf. To form as acid juice in limes.

புளிமண்டி, s. A black stain in palmyra fruit, by injury, unpleasantly sour, புளிப்புக்கொண்டது. 2. Very dirty or greasy clothes, &c., அதிகவழுக்கு.

புளிமதுரை, s. A kind of shrub, ஓர்செடி.

புளிமா, s. A sour mango-tree. 2. Billimby tree. 3. [in prosody.] A species of poetic foot. See சீர்.

புளிமாங்கனி - புளிமாங்காய் - புளிமாந்தண்ணிழல். Technical terms for the quantity of one of these metrical feet. See under சீர்.

புளிமாதளை, s. The sour pomegranate tree.

புளிமீன், s. Tamarind fish, fish soured with tamarind juice eaten as a relish.

புளியங்காய், s. Unripe tamarind fruit. —Note. All other compounds take the same particle as கொட்டை, சோறு, பழம், பூ, and the like. (c.)

புளியமரம், s. A tamarind tree. (c.)

புளியம்பழத்துக்குப்புளிப்புப்புகுத்தவிடவருகிறீர். Will you attempt to add flavor to the tamarind?

புளியம்பாசி, s. A water-plant, Chara Zeylan. (R.)

புளியம்பூ, s. Flower of the Tamarind tree.

புளியம்பூவர்ணமாயெழுத, inf. To print chintz in patterns like the tamarind flower.

புளியறளை, s. A plant.

புளியாமணக்கு, s. A large kind of medicinal shrub.

புளியாமணக்கெண்ணெய், s. A medical oil from the shrub.

புளியாரை, s. A medicinal plant, sorrel, Oxalis corniculata. See ஆரை.

புளியிலைக்கம்பி, s. A stripe in clothes. See கம்பி.

புளியுப்பு, s. An acid salt.

புளியெண்ணெய், s. Medicinal oil greatly acidified.

புளியேப்பம், s. Sour wind from the stomach, eructation.

புளியோதனம்— புளியோரை—புளியோசம், s. Boiled rice mixed with acid, presented in oblation, புளிஞ்சோறு.

புளிவாரிட்டமீன், s. Tamarind fish.

புளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To turn sour, to sour, to ferment, to be leavened, புளிப்பேற. 2. To be thick, close, crowded, dense, நெருங்க. (சது.) 3. [in some connections.] To be unpleasant. (c.)

அவன்கன்னம்புளிக்கஅடித்தான். He beat him repeatedly on his cheek so that it was smashed.

வாய்புளித்ததோ மாங்காய்புளித்ததோ. Is it the sourness of the mouth or of the mango fruit?

காதுபுளித்துப்போயிற்று. The ears are pained by reiterated abuse.

என்னமெத்தவும்புளிப்புக்காட்டுகிறாய்........What, you try to frighten me!

புளிக்கவிட, inf. To set paste for fermentation. 2. To let mixed mortar ferment.

புளிக்கவைக்க, inf. To set [in the sun, &c.,] to ferment.

புளிக்கப்புளிக்கவச, inf. To abuse one again and again.

புளித்தமா, s. Leaven.

புளித்துக்கிடக்க, inf. To taste sour.

புளிப்பு, v. noun. Sourness, acidity, அறுசுவையிலொன்று. 2. Fermenting, fermentation, பொங்குகை. 3. Souring, புளிக்கை.

புளிப்பேற, inf. To grow acid, to get sour.

புளிப்புத்தட்ட, inf. To be slightly sour.

புளிச்சல், s. [vul.] Any thing acid or leavened, &c., புளிப்பு—In combination ல் is generally dropped; [ex புளி.]

புளிச்சலேப்பம்—புளிச்சஏப்பம், s. As புளியேப்பம்.

புளிச்சல்மோர்—புளிச்சமோர், s. Sour whey or butter-milk.

புளிச்சற்கண்—புளிச்சகண், s. Bleared or sunken eyes.

புளிச்சற்காடி — புளிச்சகாடி, s. Sour water in which palmyra pulp has been washed.

புளிச்சற்காய்மரம்—புளிச்சகாய்மரம், s. A tree, Averrhoa bilimbi.

புளிச்சற்கீரை, s. [com. புளிச்சைக்கீரை.] A plant, Hibiscus cannabinus.

புளிச்சற்றண்ணீர் — புளிச்சதண்ணீர், s. A kind of water fancied to be a little acid, and medicinal.

புளிச்சை, s. A kind of fragrant tree, as செம்புளிச்சை.

*புளிஞர், s. Barbarians, savages, those who live by the chase, வேடர், probably புலிஞர். (சது.)

புளிதம், s. Flesh, ஊன். (சது.)

*புளிந்தம், s. A country, as புலிந்தம்.

*புளிந்தன், s. A barbarian, a savage or mountaineer, வேடன். W. p. 545. Pulinda.

புளிப்பு—புளிமா. See புளி.

*புளினம், s. Heap, hillock, mound of sand, மணற்குன்று. 2. An island of alluvial formation, by the subsiding or receding of water, ஆற்றிடைக்குறை. W. p. 545. Pulina.

*புளினர், s. Barbarians, mountaineers, hunters, &c., as புளிஞர், புலிந்தர். (சது.)

*புளுகு, s. A lie, a bare-faced falsehood, பொய். W. p. 596. P'halgu. 2. Boasting, exaggeration, வீம்பு. (c.)

புளுகன், s. [fem. புளுகி.] A lying boaster, a braggart, பொய்யன்.

ஆனைப்புளுகன். A monstrous liar.

ஆயிரம்புளுகனும்பதினாயிரம்புளுகனும். A very great liar.

புளுகு, கிறேன், புளுகினேன், வேன், புளுக, v. n. To tell bare-faced lies, பொய் சொல்ல. 2. To boast, brag, swagger, வீம்புபேச. (c.)

கலகமேமெய்யாளுல்புளுகாதவன்பாவம். If there be sedition in the country every one exaggerates.

புள், s. A bird in general, பறவைப் பொது. 2. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டம். 3. A trap-stick used by children in play, கிட்டிப்புள். 4. A class of birds of the gull-genus, கிலுகிலுப் பறவை. 5. A beetle, வண்டு. 6. An instrument of torture. See கிட்டி.

புள்ளடி, s. A bird's foot, or foot-step, புள்ளின்பாதம். 2. A cross or mark like a bird's foot-step +; used, like the caret to indicate the addition of something omitted in the writing, also புள்ளடியடி. 3. A touch-stone, உரைகல். 4. A plant, Hedysarum gangeticum, ஓரிலை.

புள்ளடிபோட, inf. To put a cross, or caret as above.

புள்ளரசு, s. Garuda, the vehicle of Vishnu, கருடன். 2. The large kite, king of birds, Falco Pondicherianus.

புள்ளிட்டம், s. A flock of birds, பறவைக்கூட்டம். (p.)

புள்ளொலி, s. Noise of birds, பறவையொலி.

புள்ளோச்சல், v. noun. Driving away birds or other winged creatures, பறவை துரத்தல். 2. [in love poet.] The lover's touching the body of his mistress, under pretence of driving beetles from the flowers on her locks.

புள்ளோப்பல். Guarding against birds, பறவைகளினின்றுகாத்தல். (p.)

புள்ளம், s. A large kind of hedging-bill, கொடுவாள். (சது.) 2. A kind of sickle, அரிவாள்.

புள்ளி, s. A small cipher, as a mark in writing, பொறி. 2. A dot, speck, point, jot, பொட்டெழுத்து. 3. A cipher in arithmetic or numbers, இலக்கப்புள்ளி. 4. A trader's private mark, indicating quality or value, மதிப்படையாளம். 5. Estimation, apprizement, மதிப்பு. 6. A round mark or circle set over an inanimate consonant, ஒற்றெழுத்தின்மேலிடும்புள்ளி. 7. An inanimate consonant, மெய்யெழுத்து. 8. The letter written க், ஆய்தப்புள்ளி. 9. (fig.) A large sum, பெருந்தொகை. 10. (சது.) A lizard, பல்லி. 11. A crab, நண்டு.

கண்ணிலேபுள்ளிவிழுந்தது. A speck is grown in the eye. (R.)

புள்ளிக்கணக்கு, s. Method adopted by tradesmen in marking cloth. 2. Practical arithmetic, ciphering.

புள்ளிக்கணக்கன், s. One versed in the practical arithmetic of tradesmen. See பல்லிக்கணக்கன்.

புள்ளிக்காரன், s. A rich man, as one of so many thousand ciphers added to a given number, பணக்காரன். 2. An accountant, கணக்கன்.

புள்ளிக்கால், s. See under கால்.

புள்ளிபாய, inf. To become spotted, or speckled.

புள்ளிபார்க்க, inf. To value the produce of a field, &c. (Govt. usage.) 2. To settle accounts.

புள்ளிபோட, inf. To note down the several articles, to compute. 2. To make a dot. 3. As புள்ளிபார்க்க.

புள்ளிப்பட்டு, s. A variegated silk stuff.

புள்ளிமான், s. The spotted deer or antelope.

புள்ளிமிருகம், s. Antelope, a kind of deer, கலைமான்.

புள்ளியினம், s. Punctuation. (R.)

புள்ளிரோகம், s. A kind of disease, தேமல்பு.

புள்ளிவண்டு, s. A large kind of beetle, கழுதைவண்டு.

புள்ளிவராகன், s. A kind of gold coin.

புள்ளிவரி, s. A catalogue, இடாப்பு.

புள்ளு, s. A bird, &c., as புள். 2. [with சகு.] Wrangle, as சக்குப்புளு.

புள்ளுவம், s. Deceit, guile, craft, வஞ்சகம். (சது.)

புள்ளுவர், s. [pl.] The base, vile, wicked, இழிந்தோர். 2. Dwellers on a barren soil, பாலைநிலமாக்கள். (சது.)

புறக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [also புறக்கணி.] To disregard, slight, neglect, turn away, வெறுப்புற்றோக்க. 2. To displease, to disdain, அசட்டைசெய்ய.

புறக்கணிப்பு, v. noun. Disregard, அவமதிப்பு. 2. Disdain, despite, as அசட்டை.

புறணி, s. Slander, aspersion, புறங்கூறல். 2. The outside of the bark of a tree—oppos. to அகணி, மேற்பட்டை; [ex புறம்.]

புறத்தி—புறத்தியம், s. Outside, &c. See புறம்.

புறப்படு, கிறேன், புறப்பட்டேன், வேன், புறப்பட, v. n. To set out, depart, start, வெளிப்பட. 2. To ooze out, issue out, be discharged, to exude, பொசிய. 3. To break out, as eruptions, &c., உண்டாக. 4. To start or jut out, rebound as a nail, protrude as a stone in a wall, புறத்தேவர; [ex புறம்.] (c.)

அவன்பயணம்புறப்பட்டுவிட்டான். He has set out on his journey.

ஒருகிலைக்கிறுபுறப்பட்டிருக்கிறது. A venereal boil has broken out.

புறப்பாடு, v. noun. Setting out, departure. 2. Coming forth, sallying out, தோன்றல். 3. An eruption.

புறம், s. Side, part, face, surface, பக்கம். 2. Outside, exterior—oppos. to அகம். 3. Backside, behind, back ground, rear, பின்புறம். 4. Back of the person, முதுகு. 5. Place, இடம். 6. Side, party, interest, பட்சம். 7. Region, point of compass, quarter, tract or part of a country; district, &c., திசை. 8. That which is foreign, extraneous, அந்நியம். 9. Backbiting, aspersion, calumny, புறங்கூறு. 10. A surrounding wall or fortification, சுற்றுமதில். 11. A form of the seventh case, the ablative of place, ஏழுருபு. 12. Valor, bravery, வீரம்.

அதைப்புறத்திலேவை. Put that separately.

புறத்திலேசொல்லப்படாது. This is not to be spoken abroad.

உள்ளும்புறம்புமொத்தவன். A sincere and upright man. (lit.) alike within and without.

புறக்கடல், s. [in puran. geogra.] The extreme circumambient sea.

புறக்கட்டு, s. Exterior apartments of an edifice.

புறக்கட்டுக்கட்ட, inf. To tie one's hands behind his back. (R.)

புறக்கண், s. Exterior of the eye-lids.

புறக்கதவு, s. The back door, பின்கதவு.

புறக்கந்து, s. [prov.] The ends of an axle of a cart. See கந்து.

புறக்காதுபடல், v. noun. [prov.] Being turned forward as the lobe of the ear by bad treatment after perforation.

புறக்காவல், s. Exterior guard. 2. External or physical protection, as distinguished from self-government.

புறக்காழ்—புறங்காழ், s. Hard timber in the outer part of a tree while the middle is soft, as the palmyra, வெளிவயிரம். See காழ்.

புறக்கூரை, s. Back part of the roof, பின்கூரை.

புறக்கை, s. Outwardness, turning outside, வெளிப்புறம். 2. The right side in turning, &c., வலப்புறம். 3. As புறங்கை.

புறக்கொடி, s. Back yard, புறக்கடை.

புறக்கோட்டை, s. An outer work of a castle, barbacan.

புறக்கடை, s. Out-side, outer gate, outer court, வெளிவாசல். (p.)

புறக்காடு, s. A place of cremation, சுடு காடு. (சது.)

புறக்காட்ட, inf. To turn the back, in contempt, or through incivility, வெறுப் புக்காட்ட. 2. To turn the back when routed or defeated.

புறக்காண, inf. To defeat, put to flight, முறியடிக்க. (p.)

புறக்கால், s. Upper part of the foot. See கால்.

புறக்கான், s. Forest tract of country, முல்லைநிலம். (p.)

புறங்கூற, inf. [v. noun புறங்கூற்று.] To expose secrets, இரகசியம்வெளிப்படுத்த. 2. To back-bite, asperse, slander.

புறங்கை, s. Back of the hand or arm. See கை.

புறங்கொடுக்க, inf. To turn the back, as புறக்காட்ட, 2.

புறச்சமயம், s. The six systems of religion regarded as heterodox by the Saiva sect. See சமயம்.

புறச்சாட்சி, s. External evidence, &c., See சாட்சி.

புறச்சுட்டு, s. [in gram.] The demonstrative prefixes அ, இ, and உ, when not a part of the word.—oppos. to அகச்சுட்டு.

புறச்சுவர்தீற்ற, inf. To plaster the outside wall. 2. [fig.] To aid strangers. See உட்சுவர்.

புறச்சுற்று, s. Parts about a country, as சுற்றுப்புறம்.

புறச்சேரி — புறஞ்சேரி, s. An outside village.

புறத்தவன், s. A name of Aiyanar, ஐய னார். (சது.)

புறத்தான், s. A foreigner, a stranger, one from without, அந்நியன்.

புறத்தி, s. That which is out-side, external, foreign, extrinsic, புறம்பு. (usage.)

புறத்திக்கிடம்பண்ண, inf. To expose a friend to reproach.

புறத்திணை, s. [as புறப்பொருள்.] Public or state affairs, reference to foreign powers as distinguished from அகத்திணை, domestic or love affairs. It is divided into eight branches: 1. பகைநிரைகவர்தல். 2. பகைவர்கவர்ந்தநிரைமீட்டல். 3. பகைமேற்செல்லல். 4. வரும்பகைமுன்னெதிரூன்றல். 5. தன்னரண்காத்தல். 6. பொருதல். 7. போர்வெல்லல், which see. For the respective garlands worn by the soldiers in these different exercises, see மாலை.

புறத்திணை, s. Three kinds of rhetorical rules to be followed in explaining and proving a doctrine; 1. ஒழுக்கப் புறத்திணை, from the customs and manners of great men; 2. நூற்புறத்திணை, from the Vedas or law-books; 3. சரிப்புறத்திணை, or சாட்சிப்புறத்திணை, from the writings and testimonies of the learned.

புறத்திண்ணை — புறந்திண்ணை, s. The outer திண்ணை.

புறத்தியம், s. As புறத்தி.

புறத்தியான்-புறத்திமனிதன், s. Another, a stranger.

புறத்துறுப்பு—புறத்தங்கம், s. Externals—as horses, property, influence, &c.

புறத்தே—புறத்தியிலே, adv. Outwardly, without, abroad.

புறநானூறு, s. A poem.

புறநிலை, s. An outer state or condition. 2. A poem invoking blessings on one's family. See பிரபந்தம்.

புறநிலையகத்திணை, s One of the அகப் பாட்டுறுப்பு, which see.

புறநிலைவாழ்த்து, s. Blessing, with an invocation. 2. See பிரபந்தம்.

புறநீங்கல், v. noun. Being at liberty, தன்னிட்டமாய்ப்போதல். 2. Being separated from others, விலக்கப்படல்.

புறநீங்கலாக. [as adv.] Exclusively.

புறநீர்மை, s. A song sung according to some metre, இசை. (சது.)

புறந்தர, inf. To protect, maintain, cherish, ஓம்ப. 2. As புறக்காட்ட. (p.)

புறந்தாள், s. Upper part of the foot, புறக்கால்.

புறப்பகை, s. Avowed hatred.

புறப்பக்கம், s. [in log.] An inference regarding secular matters. See பக்கம்.

புறப்பத்தியம், s. Diet, or regimen, observed after a course of medicine, as மறுபத்தியம்—oppos. to அகப்பத்தியம்.

புறப்பற்று, s. External attachments, or connexions—oppos. to அகப்பற்று.

புறப்பொருள், s. External or state affairs, especially such as relate to war, being a division of the subjects embraced in பொருள். See புறத்திணை.

புறமடை, s. An out-side channel for water. 2. Outer oblations, as flesh and spirits, presented to ferocious deities out-side the temple. See உண்மடை.

புறமட்டை, s. Out-side or back-side of a cocoa or palmyra branch.

புறமயிர், s. The hairs of the body, not of the head.

புறமறிவு, s. Regard for the welfare of others, benevolence, sympathy, பிறர்க்கு நன்மைநினைக்கை.

புறம்பணை—புறவணி, s. A forest-tract of country, முல்லைநிலம். 2. A hilly or mountainous tract, as away from population, குறிஞ்சிநிலம். (சது.)

புறம்பு, s. Exterior, out-side, abroad, புறம். 2. Exclusion, separation, நீக்கம். 3. That which is apart, detached, distinct, exclusive, separate, by itself, தனியானது. 4. What is outer, or other, மற்றை. (c.)

புறம்பாக்க, inf. To exclude, excommunicate.

புறம்பாய்—புறம்பே, adv. Outwardly.

புறம்புக்குப்போக, inf. To go out to stool.

புறம்புபண்ண, inf. To set apart, தனி ப்புறவைக்க. 2. As புறம்பாக்க.

புறம்புபுறம்பாய், adv. Distinctly, separately.

புறம்போக்கு, s. Part of a corn-field not cultivated; also புறம்போக்குத்தரிசு.

புறவடி, s. Upper part of the foot, as புறக்கால்; [ex அடி.]

புறவடை, s. A field given to other people to till.

புறவயிரம், s. Hard timber in the external part of a tree, வெளிவயிரம்.

புறவலையம், s. A medical application for sore eyes, &c., applied about the eye, கண்ணோவுமுதலியவற்றுக்குமருந்துபூசுகை.

புறவாயில், s. An out-side door.

புறவிசிவுச்சன்னி — புறவீச்சு — புறவீச் சுச்சன்னி, s. External convulsions, ஓர் சன்னி.

புறவிதழ், s. External petals of flowers.

புறவீதி, s. Outer court of a temple, &c.

புறவுரை, s. Preface, as outside of the main work; [ex உரை.]

புறவெட்டு, s. The outside slab in sawing timber. 2. Hewing the side of palmyra timber, மேல்வெட்டு. 3. Opposition, contradiction, எதிர்ப்பேச்சு. (Jaff.)

புறவெட்டானபேச்சு. Verbal opposition, contradiction.

புறவெளி, s. That which is external—oppos. to உள்வெளி.

ஒதுப்புறம், s. A solitary place. See ஒதுக்குப்புறம். For கலப்புறம், கிளைப்புறம், முதுபுறம், பிற்புறம், &c., look in their places.

புறவம்-புறவு, s. A forest tract, முல்லை நிலம். 2. A hilly tract, குறிஞ்சிநிலம். 3. Dove, pigeon, புறா. 4. A forest, wood, காடு. (சது.)

புறன், s. [poet. form of புறம்.] Outside, exterior, வெளிப்புறம். 2. The back, முதுகு. (சது.)

புறனடை, s. Explanatory remarks or notes on an author's work, being five-fold: 1. அதிகாரப்புறனடை, remarks on a chapter; 2. ஒத்துப்புறனடை, remarks following a section; 3. சூத்திரப்புறனடை, note appended to a rule; 4 நூற்புறனடை, notes at the end of the book; 5. பொதுப்புற னடை, abstract, general remarks applicable to the points under discussion or other subjects; [ex அடை.]

புறனடைச்சூத்திரம், s. A supplementary rule. See சூத்திரம்.

புறா, s. [gen. புறாவின்.] A dove, pigeon. —There are different kinds, கட்டுப்புறா, தவிட்டுப்புறா, பச்சைப்புறா, பெரும்புறா, மணிப்புறா, மலைப்புறா, and மாடப்புறா, which see. (c.)

புறாப்பறந்ததுபோலே. Like the flying of a dove; i. e. suddenly gone.

புறாக்காலி, s. A kind of grassy plant, ஓர்பூடு.

புறாக்குஞ்சு, s. A young pigeon.

புறாமுட்டி, s. A plant, ஓர்பூடு.

புறாண்டு, v. a. To scratch, &c. See பிறாண்டு. (R.)

*புற்கசன், s. A low, vile and base man, சண்டாளன். (சது.)

புற்கம், s. Delusion, illusion, secularity, மாயம். 2. Fault, defect, குறைவு. (p.)

*புற்கலம், s. The body, சரீரம். W. p. 541. Pudgala. (p)

புற்கலன், s. Soul, life, ஆன்மா. (சது.)

புற்கு, s. A tawny color, dimness, கபிலநிறம். (சது.)

*புற்புதம், s. A water bubble, நீர்க்குமிழி. W. p. 606. Budbuda.

புற்புல்லெனல், v. noun. Breaking as the day, விடியற்குறிப்பு. (p.)

புற்றளி, s. The seventeenth lunar asterism, அனுடம். 2. Palmyra, பனை. (சது.)

புற்று, s. [vul. புத்து, Tel. పుట్ట.] Ant-hill, any hillock thrown up by animals. See கறையான். 2. Any thing scurvy, scrofulous, or cancerous, considered as resembling ant-hills, &c., as கன்னப்புற்று. 3. Hole of snakes, ants, rats, &c., வளை. (c.)

புற்றுப்புற்றாய்ப்புறப்பட்டிருக்கிறது. He is covered with scrofulous eruptions.

புற்றிலேயிடைத்தபுடையனொரும்பினதுபோல. As if a concealed beaver-snake should rush at one.

புற்றுஞ்சோறு — புற்றும்பழஞ்சோறு, *s.* White ants' nests, resembling a honey-comb, கறையான்கூடு.

புற்றுக்காளான், *s.* An edible kind of mushroom.

புற்றுமண், *s.* Earth thrown up by ants, &c., used for various rites and medicines.

புற்றுவைக்க — புற்றெடுக்க, *inf.* To throw up earth, as ants, புற்றெடுக்க.

•புனஸ்காரம், *s.* [*prop.* புரஸ்காரம்.] Adoration, worshipping, வணக்கம். W. p. 543. PURASKARA. (*c.*)

புனமுருக்கு, *s.* The பலாச tree.

புனம், *s.* Land suitable for dry grain, commonly on hills. See தினைப்புனம். (சது.)

புனக்காவல், *v. noun.* Watching such cultivation against the wild animals.

புனமுருங்கை, *s.* A species of முருங்கை tree, Hedysorum sennoides, *L.*

புனரி — புனரித்தண்டு, *s.* A plant. See புனலி.

•புனர், *adv.* Again. W. p. 541. PUNAR.

புனராகமனம், *s.* Returning, coming back, retrograding, திரும்பிவரல்.

புனராவர்த்தம், *s.* A second time, that succeeding the first of any occurrence, மறுதரம்.

புனருத்தசன்மன், *s.* A brahman, as twice born; the second birth being the assuming of his distinguishing cord, in the seventh year of his age, பிராமணன்.

புனருக்தம்—புனருத்தம்—புனருத்தி, *s.* Repetition, tautology, கூறியதுகூறல்; [*ex* உத்தி, said.] (சது.)

புனர்செனனம், *s.* Reproduction, transmigration, as புனர்ப்பவம்.

புனர்ப்பவம், *s.* Second birth, regeneration, reproduction, மீண்டும்பிறக்கை. 2. A finger or toe nail, நகம்; [*ex* பவம், birth.] (சது.)

புனர்ப்பாகம், *s.* [*com.* புனப்பாகம்.] Cooking a second time what has been once cooked, சமைத்ததைச்சமைக்கை.

புனர்விவாகம், *s.* Marriage of widows.

•புனர்பூசம், *s.* (*St.* புனர்வசு.) The seventh lunar asterism. See புனர்பூசம். (*Beschi.*)

புனலி, *s.* A kind of plant. (*Old Dic.*) 2. A medicinal winding shrub, Dalbergia Lanceolaria—as புனரி.

புனலை, *s.* The soap-nut tree, as செய்க்கொட்டான்.

புனல், *s.* Waters, நீர். 2. A river, ஆறு. (சது.)

புனல்முருங்கை, *s.* A plant, Indigofera arcuata.

புனல்வேந்தன், *s.* Varuna, as lord of the waters, வருணன். (சது.)

புனற்றிரை, *s.* Waves, billows, நீர்த்திரை.

புனனாடன், *s.* Any king of the solar race, as lord of புனனாடு, சோழன்.

புனனாடு, *s.* The Chola kingdom as watered by the Kávery, சோணாடு.

புனவர், *s.* Inhabitants of hilly tracts, குறிஞ்சிநிலமாக்கள்; [*ex* புனம்.] (சது)

•புனிதம், *s.* Cleanness, pureness, சுத்தம். 2. Purity, purification, holiness and sanctity, பரிசுத்தம். 3. (சது.) The seventh lunar asterism, as புனர்பூசம்.

புனிதஸ்தலம், *s.* A place of sacred resort.

புனிதன், *s.* A pure or holy person, பரிசுத்தன். 2. Siva, சிவன். 3. Indra, இந்திரன். 4. Argha, அருகன். 5. Buddha, புத்தன். (சது.)—Also applied to other gods.

புனிறு, *adj.* Recently calved, yeaned, &c, ஈன்றணிமை. [*in combin.* புனிற்று.] 2. *s.* Ceremonial impurity, சூதகம். 3. Newness, recency, புதுமை. 4. Skin, தோல். (சது.)

புனிற்றா, *s.* A cow which has lately calved, இளங்கன்றுப்பசு. (*p.*)

•புனிதம், *s.* [*com.* புனிதம், *which see.*] Purity, &c.

புனுகு, *s.* Civet. See புழுகு.

புனை, *s.* Newness, recency, புதுமை. 2. Cloth, vestment, சீலை. 3. Fetters for the legs, shackles, கால்விலங்கு. (சது.)

புனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To dress, to put on clothes, flowers, or jewels, தரிக்க. 2. To ornament, adorn, decorate, அலங்கரிக்க. 3. To use ornamental language, to embellish with similes or comparisons, அலங்கரித்துரைக்க. (*p.*)

புனைகுழல் — புனைகோதை, *s.* A lady as adorned with locks, பெண்.

புனைசுருட்டு, *s.* Artifice, underhand contrivance, plot, complotment, சூது. (*c.*)

புனைசுருட்டிப்பண்ண, *inf.* To complot.

புனைந்துரை, *s.* [*also* அணிந்துரை.] Preface, introduction, பாயிரம். (Compare தந்துரை.) 2. Ornamental language, rhetorical or poetic embellishment, magnifying or depreciating, அலங்கரித்துரைப்பது.

புனையிழை, *s.* A lady as having beautiful ornaments, பெண்.

புனைவர், *appel. n.* [*pl.*] Mechanics, artizans, கம்மாளர். (சது.)

புனைவிலி, *s.* A simile, a comparison, உபமானப்பொருள்.

புனைவிலிநவிற்சியணி, *s.* A rhetorical figure, or form of language, ஒர்அணி.

புனைவுளி, *s.* A subject which is rhetorically treated, வருணிக்கப்படும்பொருள்.

புனைவுளிவிளைவணி, *s.* A rhetorical figure. ஒரணி.

புனைதல், *v. noun.* Dressing, ornamenting, &c., *as the verb.*

புனைந்துசெய்தான். He wrote the work in ornamental language. (வைடதம்.)

புன், *adj.* [*in combination for* புல்.] Defect. See புன்மை.

புன்கண், *s.* Affliction, distress, துன்பம். 2. Disease, நோய். 3. Meanness; emaciation, மெலிவு. 4. Poverty, adversity, தரித்திரம்; [*ex* புல்.] (சது.)

புன்கம், *s.* Boiled rice, சோறு. (சது.) 2. Food, உணவு. (*p*)

புன்காலி, *s.* A tree, பாதிரிமரம், Bignonia Chelenoides. 2. A shrub, காசை or காயாம்பு, Memecylon. (சது.)

புன்கு, *s.* [*vul.* புங்கு.] A kind of tree, புங்கமரம், Dalbergia arborea. 2. The புனமுருங்கை, which see.

புன்கமெண்ணெய் — புன்கெண்ணெய், *s.* Oil of the புன்கு tree. See under எண்.

புன்மை, *s.* [*in combin.* புன்.] Meanness, vileness, lowness, ஈனம். 2. Forgetfulness, oblivion, மறதி. 3. Smallness, diminutiveness, சிறுமை. 4. (சது.) A reduced, or suffering state, துன்பம். 5. Poverty, wretchedness, வறுமை; [*ex* புல்.]

புன்காய், *s.* Small fruits.

புன்சிரிப்பு — புன்னகை, *s.* A smile, smiling. (*c.*)

புன்சிரிப்புக்கொள்ளுதல் — புன்னகைகொள்ளுதல், *v. noun.* Smiling.

புன்செக்கர், *s.* Dusky evening, மாலைப்பொழுது. (*p.*)

புன்செய், *s.* [*vul.* புஞ்சை.] Sterile fields for dry grain. See செய்.

புன்செய்கை, *v. noun.* Cultivation of the dry grains.

புன்சொல், *s.* Low words, phraseology not honorable or dignified, அற்பவார்த்தை. (*p.*)

புன்பயிர், *s.* Young tender grains, as இளம்பயிர்.

புன்புலால், *s.* Putrid flesh, இழிவாகிய ஊன். (சிறிசெநீ.)

புன்மரம், *s.* Any tubular shrub or tree, உள் வயிரமில்லாதது.

புன்மாலை, *s.* The dusky evening, அந்திப்பொழுது.

புன்முருக்கு, *s.* A plant, ஓர்பூடு. (*R.*)

புன்றுளி, *s.* Small drops, சிறுதிவலை.

புன்றொழில், *s.* Any vicious, base, or evil action, தீவினை. (*p.*)

புன்னெறி, *s.* A base or wicked course of conduct, ஈனவழி.

•புன்னாகம், *s.* The புன்னை tree. (சது.) 2. Another species, Rottlera tinctora.

•புன்னாகவராளி, *s.* A kind of tune, by which snakes are said to be charmed, ஓர்இராகம். Compare சாவேரி.

புன்னை, *s.* A flowering tree, Alexandrian laurel. See பின்னை.

புன்னையங்கானல், *s.* A thicket of these trees. (*p.*)

பூ

பூ. A syllabic letter compounded of ப் and ஊ.

பூ, s. A flower, a blossom, மலர். 2. A leaf, இலை. 3. Beauty, fairness, அழகு. 4. Extent, expanse, greatness, dimension, பொலிவு. 5. Sharpness, keenness, point, கூர்மை. 6. Web, film or cataract on the eye, albugo, கண்ணில்விழும்பூ. See புஷ்பம். 7. The roughness on the wiry edge of a tool after grinding, ஆயுதப்பொருக்கு. 8. Fire spark, electrical spark, தீப்பொறி. 9. Flakes of scraped cocoa-nut, தேங்காய்ப்பூ. 10. Sparks from fireworks, வாணத்தில்விழும்பூ. 11. Concretions of fine powder or dust, நுண்பொடி. 12. Menstruation, catamenia, as in பூப்பகம். 13. The gills of a fish. (*Beschi.*) —Some of its compounds are as of புஷ்பம், which see.

பூ, ச. Four kinds of flowers. They are: 1. கொடிப்பூ, flowers of runners, creepers; 2. கோட்டுப்பூ, flowers of branches, i. e. trees; 3. நீர்ப்பூ, water-flowers; 4. புதற்பூ, flowers of grasses and herbs.

பூக்கஞ்சா, s. A species of narcotic. See கஞ்சா.

பூக்கட்ட, *inf.* To make garlands.

பூக்கந்தகம், s. Flowers of sulphur; sublimate of sulphur, புடமிட்டகந்தகம்.

பூக்காரர், s. [*pl.*] Flower-gatherers, garland-makers.

பூக்காலம், s. The season of flowering.

பூக்குஞ்சு—பூங்குஞ்சு, s. An unfledged chicken, pigeon, &c.

பூக்குடலை, s. [*prov.* பூக்குட்டான்.] A flower-basket. See குடலை.

பூக்குறடு, s. A raised place for garland-makers. (*p.*)

பூக்கொய்ய, *inf.* To crop flowers, as girls for pastime. 2. As பூவெடுக்க.

பூங்கதிர், s. Beautiful or great brightness.

பூங்கரும்பு, s. A tender and red kind of sugar cane.

பூங்கா — பூங்காவனம் — பூஞ்சோலை, s. A flower-garden, a pleasure-ground.

பூங்காளா, s. A shrub. See காளா.

பூங்காவி, s. A rose-like tinge in cloth. See காவி.

பூங்குறுநல் — பூங்குறுநொய் — பூநொய், s. Very fine grits.

பூங்கொடி, s. A very young tendril. 2. (*fig.*) A woman.

பூங்கொத்து, s. A bunch or cluster of flowers.

பூங்கோரை, s. A grass, Cyperus geminatus. See கோரை.

பூச்சட்டை, s. A garment of fine flowered muslin. 2. Ears of corn in blossom, குடலைக்கதிர்.

பூச்சல்லா, s. Fine flowered muslin.

பூச்சாத்த, *inf.* To adorn an idol with flowers.

பூச்சாரம், s. The essence of flowers, புஷ்பசாரம். 2. See பூ, *Sa.*

பூச்செண்டு—பூஞ்செண்டு, s. A nosegay of flowers strung together. See செண்டு.

பூச்சேலை, s. A woman's cloth with flowers printed, or wrought, throughout.

பூச்சொக்கா, s. A long jacket of fine flowered muslin.

பூச்சட்டி—பூஞ்சட்டி, s. A flower-pot.

பூஞ்சணற்பு, s. A thrifty kind of Indian hemp.

பூஞ்சாட்டி, s. See சாட்டி.

பூஞ்சாயம், s. Ruddy, dark color.

பூஞ்சிட்டு, s. A kind of little bird. See சிட்டு.

பூஞ்சுண்ணம், s. Farina of flowers, as பூந்தாது.

பூஞ்சிறகு, s. Down of young birds.

பூத்தட்டுதல், *v. noun.* Reducing melted wax to flakes by pouring it into water, in the process of whitening it, மெழுகைத்தகடாக்கல். (*Jaff.*)

பூத்திரி—பூவர்த்தி, s. A kind of fireworks or rocket, held in the hand while discharged, from which flowers drop, தீவகைவாணம்.

பூத்தொடுக்க, *inf.* To string flowers, commonly by tying them together, in making garlands. 2. [*fig.*] To put up things very loosely so as to make an appearance of bulkiness. 3. To fabricate, to make a false story.

பூநீலம், s. A fine kind of Indigo, ஓர்நீலம்.

பூநொய், s. Fine grits.

பூந்தட்டம் — பூந்தட்டு, s. A flower-salver. See தட்டு.

பூந்தாது, s. Farina of flowers. 2. The filament of a flower.

பூந்தார், s. Flower garlands, மலர்மாலை.

பூந்துகள்-பூந்தூள், s. Pollen of flowers.

பூந்துணர், s. A cluster of flowers, பூங்கொத்து. (*p.*)

பூந்துளிர், s. Tender shoots.

பூந்தேர், s. A car made of flowers. See புஷ்பவிமானம்.

பூந்தேன், s. Honey gathered from flowers.

பூந்தோடு, s. Petal of a flower, மலரிதழ், மலரின்புறவிதழ்.

பூந்தோட்டம், s. A flower-garden.

பூப்படர, *inf.* To spread, as a cataract in the eye.

பூப்பந்தல், s. [*poet.* பூப்பந்தர்.] A shed adorned with flowers.

பூப்பறக்க, *inf.* To fly, as fire-sparks.

பூப்பறிக்க, *inf.* To pluck flowers, as பூக்கொய்ய, 1.

பூப்பலகை, s. A tree, ஓர்மரம், Sassafras.

பூப்போட, *inf.* To place flowers before an idol, or attach them to a garment.

பூப்பொட்டணம், s. A bundle of flowers.

பூமடல், s. Sheath or spathe of the plantain, areca, &c.

பூமடி, s. A soft udder of a cow.

பூமடிய, *inf.* To become wiry edged, as a razor.

பூமடை, s. [*with* காய்மடை.] Offerings of flowers.

பூமழை, s. Flowers strewed down, *as said*, by the gods. See புஷ்பமாரி.

பூமாதளை, s. The male pomegranate, *fruitless.*

பூமாலை, s. A flower-garland.

பூமிசைநடந்தோன் — புஷ்பத்தின்மேல் நடந்தோன், *appel. n.* Argha. 2. Buddha.

பூமுறிக்க, *inf.* To break the plantain blossom, that the fruit may grow larger.

பூமுறை, s. The season of flowering, in a tree, &c., பூக்காலம்.

பூமொட்டு, s. A flower-bud.

பூம்பட்டாடை, s. A fine silk-vestment.

பூம்பட்டு, s. Fine soft silk.

பூம்பந்து, s. [*com.* பூப்பந்து.] A ball of flowers.

பூம்பனை, s. The male palmyra, which yields nothing but flowers, ஆண்பனை.

பூம்பாளை, s. Tender spatha.

பூம்பிஞ்சு, s. [*com.* பூப்பிஞ்சு.] Young fruit resembling a flower.

பூம்பிடா, s. A flower basket, as பூக்குடலை. (*Jaff.*)

பூம்புகை, s. Smelling smoke, as நறும்புகை.

பூராசி, s. An abundance of flowers.

பூவணை—பூவமளி, s. A bed or a cot on which flowers are thickly spread for a nuptial couch, as one of the eight sensual enjoyments. See போகம்.

பூவந்தி, s. [*com.* பூந்தி.] The நெய்க்கொட்டான் tree, notch-leaved soap-nut, Sapindus emarginatus. (*Ains.*)

பூவம்பன், s. Kama as armed with flowers as his arrows, காமன்; [*ex* அம்பு.]

பூவரசு, s. The portia or tulip tree. See அரசு.

பூவாணம், s. A kind of rocket, that throws out flowers.

பூவாழை, s. A plant, Canna Indica. (*R.*)

பூவாளி, s. Kama, the Hindu cupid, மன்மதன். 2. One of the arrows of Kama, மன்மதபாணம்; [*ex* வாளி, arrow.]

பூவிதழ், s. Flower-petals, மலரேடு.

பூவில், s. The bow of Kama as adorned with flowers, மன்மதன்வில்.

பூவிழுதல், *also* பூவுதிர்தல், *v. n.* Clearing off, as roughness on an edge. 2. Forming of a speck in the eye. 3. Falling, in fire-works, like flowers.

பூவுதிராப்பிஞ்சு, s. Very young fruit, to which the flower still adheres.

பூவெடுக்க, *inf.* To crop flowers for the temple.

பூவெண்ணெய், *s.* A scented oil, an ointment, நெய்த்தைலம்.

•பூ, *s.* The earth, பூமி, a place. W. p. 622. B'HOO. 2. Birth, production, பிறப்பு.

பூகம்பம்—பூக்கம்பம்—பூக்கம்பனம், *s.* An earthquake, பூமியதிர்ச்சி. See கம்பம்.

பூகர்ணம்—பூகன்னம், *s.* Radius of the earth's equator. W. p. 622. B'HOOKARN'A.

பூகாமி—பூமிகாமி, *s.* A horse going well on land. See கலைமி. (*p.*)

பூகோளம், *s.* The terrestrial globe, the earth. See கோளம்.

பூகோளசாஸ்திரம், *s.* Geography.

பூசுதன்—பூமகன், *s.* Mars; (*lit.*) son of the earth, செவ்வாய்.

பூசுதை—பூபுத்திரி, *s.* Sita the wife of Rama, சீதை; [*ex* சுதை, or புத்திரி.]

பூசுத்தி, *s.* Cleaning or smearing a place, ஸ்தலசுத்தி.

பூசுரர்—பூதேவர், *s.* [*pl.*] Brahmans as gods of earth, பிராமணர்; [*ex* சுரர்.]

பூச்சக்கரம், *s.* The earth. See சக்கரம். 2. (*St.*) The equinoctial line. 3. A kind of whirling rocket, சக்கரவாணம்.

பூச்சக்கரவாளம், *s.* A range of mountains supposed to encircle the earth. See சக்கரவாளம்.

பூச்சக்கரன், *s.* A king, a prince, அரசன்.

பூச்சாயை, *s.* The shadow of the earth, பூமிநிழல்.

பூச்சாரம் — பூசாரம், *s.* A mineral substance, as பூநீறு. 2. The quality or characteristic of a soil, நிலத்தன்மை.

பூநாகம், *s.* A worm, an earth-worm. 2. Snake, சர்ப்பம்.

பூநாதம், *s.* Salt-petre, or nitrate of potash, வெடியுப்பு.

பூநீர், *s.* Dew as the moisture of the earth, பனி.

பூநீறு — பூவழலை, *s.* Washerman's or fuller's earth, as நிலவீரம்.

பூநீற்றிலெடுக்கிறஉப்பு, *s.* Salt from the earth impregnated with soda.

பூபதி, *s.* A king, as lord of the earth, அரசன். 2. A kind of pill, ஓர்குளிகை. (*ஈதூ.*)

பூபரிதி, *s.* The equinoctial line. 2. The circumference of the earth. W. p. 624. B'HOOPARID'HI.

பூபன், *s.* A sovereign, one who protects the earth, அரசன். W. p. 624. B'HOOPA.

பூபாலன், *s.* [*pl.* பூபாலர்.] A king, a sovereign, அரசன் 2. An agriculturist, one who cherishes the earth, வேளாளன்; [*ex* பாலன்.]

பூப்பிரவேசம், *s.* Visiting one's field, &c. See பூமிப்பிரவேசம்.

பூமகள்—பூமின், *s.* The goddess of earth, பூமிதேவி.

பூமகண்மைந்தர், *s.* [*pl.*] Husbandmen, as belonging to the soil, வேளாளர்.

பூமண்டலம், *s.* The earth, the world, பூச்சக்கரம்; [*ex* மண்டலம்.]

பூருகம், *s.* A tree, as originating from the earth, மரம்; [*ex* ருகம் = உருகம், origin.]

பூருண்டி, *s.* A kind of sun-flower, ஓர்பூ. W. p. 625. B'HURUNDI.

பூவசியர் — பூவைசியர், *s.* Ploughmen, உழவர். 2. Farmers, கமர். (*ஈதூ.*)

பூவலயம்-பூவுலகம்-பூவுலகு-பூலோகம், *s.* The earth, the world.

பூவிந்துகாதம், *s.* Mica, அப்பிரகம்.

பூவிளம், *s.* Native arsenic, கற்பாஷாணம்.

•பூகதர், *s.* Panegyrists, as புகழ்வோர். (*ஈதூ.*)

•பூகம், *s.* The areca-nut tree, கமுகு. 2. Collection, quantity, multitude, திரட்சி. W. p. 547. POOGA. 3. A kind of palm. See கூந்தற்பனை. (*ஈதூ.*)

•பூக்கம், *s.* The areca-nut, as பூகம். 2. A town, ஊர். 3. A town in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். (*ஈதூ.*)

பூ, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To flower, to blossom, to put forth germs, மலர. 2. To be, to become, உண்டாக. 3. To gather mould, பூஞ்சணம்பூக்க. 4. To menstruate, இருதுவாக. 5. To fail as the eyes by looking, கண்பூக்க. 6. [*fig.*] To be prosperous, to flourish, சிறக்க. (*c.*)

பூத்துக்காய்த்தது. It put forth blossoms and bore fruit.

என்கண்பூத்துப்போகிறது. My eyes fail.

நெருப்புப்பூத்துப்போயிற்று. The fire is nearly extinguished.

பூத்தவள், *appel. n.* A woman in her courses. (*p.*)

பூவாமரம் — பூவாமற்காய்க்குமரம், *s.* A tree which produces fruit without flowering.—*Note.* Such trees are called by the generic term, கோளி.

பூவாமை, *v. noun.* [*neg.*] Not being produced, உண்டாகாமை. (திருக்குறள்.)

பூப்பு, *v. noun.* Menstruation, இருதுவாதல்.

பூப்பகம், *s.* The female pudendum, பெண்குறி. (*ஈதூ.*)

பூங்காரம், *s.* Shade, dimness, gloom, as cast by mist or passing clouds, மந்தாரம், [*probably a change of* புகார்.]—*Note.* For other similar words as பூகார், பூகாரி, &c. See under பூ.

பூங்காரங்கட்ட — பூங்காரம்போட, *inf.* To be partially overcast.

•பூசகன், *s.* One who performs *puja*, பூசைசெய்வோன். W. p. 547. POOJAKA.

பூசணம், *s.* [*loc.* பூஞ்ணம்.] Mould, as formed on food, பூஞ்சு. (*c.*)

பூசணம்பூத்தது. It is moulded.

பூசணி, *s.* [*sometimes* பூசுணி.] A pumpkin-plant, a gourd, ஓர்கொடி. (*c.*)

பூசணிக்காய், *s.* A pumpkin.

பூசணிக்காயழுகினதுபோல். Like a decayed pumpkin; whole outside and rotten within.

•பூசம்-பூசநாள், *s.* The eighth lunar asterism, எட்டாம்நட்சத்திரம். W. p. 547. PUSHYA.

பூசல், *s.* Battle, போர். 2. Noise, roar, clamor, பேரொலி. (*ஈதூ.*) 3. See பூசு, *v.*

பூசாந்தப்படல்- பூசாந்தப்படலம், *s.* [*prov.*] A form, or resting place, for the சப்பரம் car.

•பூசனம்—பூசனை, *s.* Solemn ritual, worship, devotion, ஆராதனை. W. p. 547. POOJANA.

சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாது. Worship will not be offered. (குறள்.)

•பூசாந்திரம், *s.* [*also* பூசாவந்தம்.] A kind of earring, காதணியிலொன்று. (*c.*)

பூசாந்திரக்கடுக்கன், *s.* An earring, or jewel, the small pieces of which are arranged like the five stars in the பூசம் asterism; also called பஞ்சபூசாவந்தம்.

நவபூசாவந்தம், *s.* A nine-faced earring.

•பூசாபலம்—பூசாமுகம். See பூசை.

•பூசாரி, *s.* [*contrac. of* பூசாசாரி.] A Sudra hierophant, in small temples, *improperly* பூசாலி. (*c.*)

பூசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To offer flowers, &c., in worship, to offer *puja*, அருச்சிக்க. 2. To reverence, to perform ritual ceremonies, வணக்க; [*ex* பூசை, a Sanscrit root with Tamil endings.]

பூசித்தல் — பூசிப்பு, *v. noun.* Worshipping, reverencing, revering.

•பூசிதம், *s.* Worship, adoration, வணக்கம்.

பூசிதபயங்கரம், *s.* Awe, reverence in performing ritual ceremonies.

பூசிதன், *s.* A person much venerated, பூசிக்கப்படுவோன். W. p. 548. POOJITA.

பூசிதருக, *inf.* To become venerable, to be worshipped.

பூசு, *s.* A thin skin or pellicle, enveloping grains, கேழ்வரகுமுதலியவற்றின்பூசு.—*Note.* This word is sometimes improperly used for பூஞ்சு, cobweb, and for தூசி, dirt.

பூசு, கிறேன், பூசினேன், வேன், பூச, *v. a.* To daub, smear, spread on; to plaster, anoint, தடவ. 2. To wash, கழுவ. 3. (*p.*) To adorn, to ornament, அலங்கரிக்க.

கைபூசிவந்தான். He washed his hands, and came. (*p.*)

இந்தக்காப்புக்குத்தங்கம்பூசவிக்கவேண்டும். I wish to get this bracelet gilded.

புடவைக்குக்கஞ்சிபூசினான். He starched the cloth.

குற்றத்தைப்பூசிமெழுக, *inf.* To cover a fault, to palliate a crime.

பூசிப்புனைந்த, *inf.* To adorn with jewels or to perfume with sandal.

பூச்சு, *v. noun.* Daubing, smearing, anointing, plastering, painting, தடவுகை. 2 A coating, gilding, plating, tinning, மேற்பூச்சு. 3. External show, pretence, வெளிக்காட்சி. 4. Palliation, mitigation, குற்றமறைக்கை. 5. Starch stiffening, கஞ்சிப்பசை. (*Old Dic.*)

பூச்சுப்புடவை, *s.* Cloth stiffened with starch.

பூச்சுவேலை, *s.* Plated or tinned work. 2. Showy work, any thing superficial.

சாந்துப்பூச்சு, *s.* Plaster of lime-mortar.

பொற்பூச்சு, *s.* Gilding.

மேற்பூச்சு, *s.* Outward coat of plaster, &c. 2. (*fig.*) False appearance.

பூசை, *s.* A cat, பூனை. (*p.*)

•பூசை, *s.* Worship, homage to superiors, or adoration of the gods, with the proper ceremonies, ஆராதனை. W. p. 548. POOJA. 2. Food, eatables, given to religious mendicants, மகேசுரபூசை. 3. [*ironically.*] A good flogging, அடி.—*Note.* பூசை is two-fold: 1. அந்தரியாகபூசை, internal or mental worship; 2. பகிரியாகபூசை, external worship. The four special seasons for the கிரியாபூசை, at the temples are பிராதக்காலம், at dawn; 2. மத்தியானிகம், at mid-day; 3. சாயங்காலம், at sunset; 4. அர்த்தசாமம், at midnight. Two other seasons are observed in some temples, at nine in the morning, and nine at night.

பூசாகாலம், s. Time of offering *puja*, ஆராதனைவேளை.

பூசாசாரி, s. A priest, one who offers *puja*, at small fanes not Brahmanical; an exorcist. See பூசாரி.

பூசாபலம்-பூசாபலன், s. Merit of *puja*.

பூசாபலன்பண்ணினவன், *appel. n.* One who receives in the present life, the reward of merit in a former state.

பூசாமுகம்—பூசைமுகம், s. Presence of the *puja*.

பூசாவிதி, s. A directory for *puja*.

பூசைகாண, *inf.* To attend on or be present at, the performance of *puja*.

பூசைகொடுக்க, *inf.* To give eatables to religious mendicants. 2. [*in irony.*] To give a good flogging.

பூசைத்திரவியம், s. Materials for *puja*.

பூசைநைவேத்தியம், s. *Puja* and oblations.

பூசைபண்ண, *inf.* To perform *puja*.

பூசைபுனர்சமஸ்காரம், s. A repetition of a ritual ceremony.

பூசைபோட, *inf.* To offer *puja* to the cruel gods or goddesses. 2. To give one a flogging. 3. To consume food, &c.

பூசைப்பரிசாரகன், s. An assistant to the officiating priest.

பூசைப்பெட்டி, s. A basket for *puja* utensils.

பூசைமணி, s. A hand bell, rung during the performance of *puja*.

பூசைமேடை—பூசைக்குறடு, s. A raised place for the idol when *puja* is performed.

பூசைவேளை, s. Time of offering *puja*.

பூச்சாண்டி, s. Something that causes an absurd or needless fright to children, a bugbear; also பூச்சியாண்டி. (*c.*)

பூச்சாண்டிகாட்டுதல், *v. noun.* Frightening, as above.

பூச்சி, s. An insect, beetle, worm or any small reptile, சிறுசெந்து. 2. [*in combin.*] Covering, &c. See கண்ணும்பூச்சி. (*c.*) 3. (*Tel.*) A ghost.

பூச்சிகாட்ட, *inf.* [*with the dative.*] To frighten children by distortion, grimace. 2. To frighten.

பூச்சிக்கடி, s. Ringworm, herpes, &c.

பூச்சிக்கூடு, s. A kind of jewel worn by women, சரதணிபிலொன்று. 2. A cage for insects.

பூச்சிபிடிக்க, *inf.* To breed worms.

பூச்சிபூச்சியெனல், *v. noun.* Crying பூச்சி, or feigning illness beyond the reality.

பூச்சியரிக்க, *inf.* To gnaw as worms and ulcers.

பூச்சியாண்டி, s. See பூச்சாண்டி.

•பூச்சியம், s. Venerableness, that which is worthy of worship, மேன்மை. 2. Honor, reputation, கீர்த்தி. 3. Ostentation, display, ஆடம்பரம். W. p. 548. Poojya. 4. Emptiness, or scantiness, as an auspicious term in denying a thing asked, இன்மை. 5. A concealment of one's poverty or defects, and assuming appearances, குற்றமறைக்கை. 6. [*in astron.*] A cipher in calculation, as standing in the place of a real number, but of no value. Thus sixty-three divided by seven, the quotient is nine, and பூச்சியம். 7. Blank in lotteries, திருவுளச்சீட்டின்சேர்பு. 8. [*in calendar.*] That which is unlucky or unpropitiousness, அநிஷ்டமின்மை. 9. Rareness, uncommonness, அருமை.

சாப்பாட்டுக்குப்பூச்சியமாயிருக்கிறது. There is nothing to live upon.

வேலைபூச்சியம். Want of work or employ.

பூச்சியம்பண்ண, *inf.* To venerate, to esteem. 2. To conceal one's poverty, or defects. 3. To manage so as to get undeserved regard. 4. To make an old house or thing appear like new.

பூச்சியவார்த்தை, s. An expression of respect, or a compliment, உபசாரச்சொல்.

பூச்சியன், s. One deserving respect, பூசிக்கப்படுவோன். 2. [*prov.*] A dark bull, grey and white, கறுப்பும்வெள்ளையுமான மாடு.

பூச்சு. See under பூசு, *v.*

•பூஷணம்-பூடணம், s. Jewels, ornaments, அணிகலன். W. p. 625. B'hooshan'a.

பூஷணாலங்கிருதம், s. Being richly ornamented with jewels.

பூஷணை, s. Veneration, respectful attentions, உபசாரம்.

பூஷணம்பண்ண. *inf.* To treat one with excessive attention.

•பூஷிதம்—பூடிதம், s. Ornamenting, adorning, அலங்கரிப்பு. W. p. 625. B'hooshita.

பூஷிதன், s. One adorned with jewels.

பூஞை, s. A cat, பூனை. (*p.*)

பூஞ்சணம், s. [*vul.* பூஞ்சணவன்.] Mouldiness, mildew, cobweb and dust, as பூசணம், பூஞ்சு.

பூஞ்சல், s. [*prov.*] Brownness, பூஞ்சு. 2. Dimness of sight, as பூஞ்சை.

பூஞ்சனிறம், s. A dusky, or brown color, dimness—as of twilight.

பூஞ்சற்கண், s. Bleared eyes, பீளைக்கண். 2. Dim eyes, ஒளிமங்கியகண். 3. Small sunken eyes, குழிந்தகண்.

பூஞ்சு, s. Mouldiness; mildew, stain by damp, பூசணம். 2. Cobwebs and dust, as collected about a house, &c., ஒட்டடை. (*c.*)

பூஞ்சுகட்ட — பூஞ்சுபிடிக்க, *inf.* To mould, to form as mould, mildew, or cobwebs.

பூஞ்சை, s. Dimness, or dulness of sight, மங்கல்.

பூஞ்சைநிலம், s. Barren and uncultivated ground, பாழ்நிலம்.

•பூடன், s. One of the twelve suns. See துவாதசாதித்தர். W. p. 551. Pooshan.

பூடு, s. [*as* பூண்டு.] Any herb or small plant, a vegetable. 2. [*in combin.*] A whole onion, garlic, &c., as உள்ளிப்பூடு. (*c.*)

அவனொருபூடு. He is a mighty valuable person. [*ironically.*]

பூட்கை, s. A shawl, mantle, scarf, cloak, மேற்போர்வை. 2. The skin, தோல்; [*ex* பூண் *et* கை.] 3. (சது.) An elephant, யானை. 3. Yali, a fabulous animal, யாளி. (*p.*)

பூட்சி, s. The body, உடல். 2. Putting on, wearing, பூணுகை. (சது.) 3. Right, propriety, title, உரிமை. (*p.*)

பூட்டகம், s. (*Tel.*) Flimsy work, any thing unsubstantial, இலப்பமானவேலை.

பூட்டகத்தெரியாமலிருக்கிறவன். A man without vain pretensions.

பூட்டகக்காரன், s. A vain boaster.

பூட்டகவேலை, s. As பூட்டகம்.

பூட்டன், s. Great-grand-father, பாட்டன்தகப்பன். (*c.*)

பூட்டு, s. A lock. 2. Clasp, hook, brace, catch, கொக்கி. 3. Bow-string, வில்நாண். 4. Machination, conspiracy, stratagem, entanglement, தந்திரம். 5. [*in anat.*] The joining of bones, articulation, joint, எலும்பின்பொருத்து. 6. [*in wrestling.*] Locking or entangling an antagonist's arms or legs, so as to deprive him of power, மல்லுக்கட்டு. 7. Tightness, as of a bow-string, இறுக்கம். 8. Shackles, manacles, fetters, விலங்கு. 9. See பூட்டு, *v.*

பூட்டுந்திறப்பும்போல. As lock and key; secure, or adapted one to the other.

பூட்டங்கம் — பூட்டாங்கம், s. Entrapping, inveigling, ensnaring.

பூட்டாங்கயிறு, s. [*sometimes* பூட்டங்கயிறு, பூட்டுக்கயிறு.] A rope by which the bullock is fastened to the yoke, நுகக்கயிறு.

பூட்டுத்தைக்க, *inf.* To fasten a lock. 2. [*fig.*] To take effect, as a plot.

பூட்டுப்போட, *inf.* [*with the dat.*] To lock up.

பூட்டுவாய், s. A key-hole, திறவுகோல் புகுந்தொளை.

பூட்டு, கிறேன், பூட்டினேன், வேன், பூட்ட, *v. a.* To lock, fasten, button, hook, &c., அடைக்க. 2. To attach horses or bullocks, to a carriage; to yoke, harness, or tackle, பிணைக்க. 3. To fasten one in the stocks, தொழுவடிக்க. 4. To manacle, shackle, fetter, விலங்குமாட்ட. 5. To fasten on rings, jewels, அணிய. 6. To lock, or entangle one's arms or legs, as a wrestler, மற்கட்ட. 7. [*in combin.*] To make the different parts of a discourse agree, இணைக்க. 8. To entrap, inveigle, secure one in an engagement by artifice, அகப்படுத்த. 9. To fasten the string to a bow, நாணேற்ற. 10. To tighten, இறுக்க. 11. To fix arrows in the bow, அம்புதொடுக்க. (*c.*)

குதிரைகளைரதத்திலேபூட்டினான். He attached the horses to the carriage.

தொகைபூட்டினான். He settled the account.

பூட்டிப்போட—பூட்டிவைக்க, *inf.* To lock up, fasten, secure for a time.

பூட்டியுழ, *inf.* To yoke the oxen and plough.

பூட்டு, *v. noun.* Locking, fastening, clasping, &c., *as the verb.*

பூட்டுவிற்பொருள்கோள், s. One of the eight modes of construction in poetry. See பொருள்கோள்.

பூட்டை, s. A machine for drawing water, ஏற்றமரம். 2. Water-works, hydraulics, சலயந்திரம். 3. An oil press, செக்கு. (சது.) 4. Basket for baling out water, இறைகூடை. 5. [*south usage for* பீட்டை.] Ears of maize or great millet, கதிர்.

பூட்டைவாங்குதல் — பூட்டைபறிதல், *v. n.* Shooting out ears of corn.

பூணாரம். See பூண்.

பூணி, s. A bullock, bull, எருது. 2. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. (சது.)

பூணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To allude to, refer to, சுட்ட. (p.)

பூணித்து, v. part. Concerning, referring to, குறித்து.

பூணை, s. Forest tracts, முல்லைநிலம். (சது.)

பூண், s. A ring, ferrule, cap, உலக்கை முதலியவற்றின்பூண். 2. An ornamental knob of an elephant's tusk, கிம்புரி. (c.) 3. A jewel, an ornament, ஆபரணம்.

பூணாரம், s. Ornaments, jewels, ஆபரணம்; [ex ஆரம்.]

பூணாரவெலும்பு, s. Collar bone, as கா றைவெலும்பு. [limited.]

பூண்கட்ட — பூண்போட, inf. To fasten on a ferrule.

பூண்—பூணு, கிறேன், பூண்டேன், பூண்பேன், பூணுவேன், பூண, v. a. or v. n. To put on, have on; to be adorned with; to wear arms or the brahmanical string, தரிக்க. 2. To be fettered, manacled, shackled, மாட்டப்பட. 3. To be yoked, harnessed, &c., as பூட்டப்பட. 4. To take upon, undertake a business, a course of duties, &c., துணிய. 5. To become involved in, as blame, crime, guilt, குற்றப்பட. 6. To become entangled, as a lock, to be caught, as birds in snare, &c., சிக்கிக்கொள்ள. 7. To take a dye, சாயக்கோப்பிக்கப்பட. 8. To be got as learning, knowledge, அடைய.

விரதம்பூண, inf. To enter up on fasting, or the performance of any vow.

பூணூல்—பூணூல், s. The brahman's string.

பூணூற்கலியாணம், s. The ceremony of investing the young brahman with the sacred cord.

பூண்டி, s. A town, a village, a district, ஊர். (சது.)

பூண்டு, s. [as பூடு, which see.] Any small plant, &c.

•பூதகி—பூதனை, s. A female demon who assumed the form of Krishna's mother to kill him. She gave him poison through her breast. He rejected the poison and drew forth her life by sucking.

•பூதம், s. Any of the five elements. See பஞ்சபூதம். 2. A Bhuta; a goblin, ghost or malignant spirit, employed by magicians and supposed to haunt places where the dead are burnt or buried. Companies of them attend Siva, Ganesa, &c., They are described as dwarfish, with huge pot-bellies, and very small legs, &c., கிருத்திமம். 3. A living being, life, animal power, சீவன். W. p. 623. B'HOOTA 4. The second lunar asterism, as பரணி. 5. Past time, இறந்தகாலம். 6. The banyan tree, ஆல். 7. One of the five யாகம்.—Note. The elements are described as two-fold: 1. குட்சமபூதம், the spiritual or subtle class of elements, types or radicals of the grosser. See தன்மாத்திரை. 2. ஸ்தூலபூதம், the gross or visible elements, which like the former are five: பிருதிவி, or நிலம், earth; 2. அப்பு or நீர், water; 3. தேயு or தீ, fire; 4. வாயு or காற்று, air, or wind; 5. ஆகாசம் or விசும்பு, ether.

பூதம்போலே. Any thing great, monstrous, superhuman, &c.

பூதகணம் — பூதசேனை, s. Companies of Bhutas.

பூதகரப்பன்பட்டை, s. The medicinal bark of the பீநாறி tree.

பூதகலம்—பூதக்கலம், s. [prov. பூதாக்கலம்.] The giving of food by the bride to the bridegroom for the first time. See பரிமாற.

பூதகாலம், s. Past time, past tense, இறந்தகாலம்.

பூதகவிக்கம், s. A kind of collyrium used by magicians. See கலிக்கம்.

பூதக்கண்ணாடி, s. A magnifier, a microscope.

பூதக்கால், s. The large leg, elephantiasis, as யானைக்கால். (Old Dic.)

பூதசாரம், s. Essence of the elements, formed of or belonging to the elements, elemental, பஞ்சபூதசாரம். 2. What is composed of or belonging to the primitive or spiritual class of elements.

பூதசாரசரீரம், s. Bodies composed of spiritual elements. See சூக்குமசரீரம் under சரீரத்திரயம்.

பூததயை, s. Benevolence to creatures, as சீவகாருண்ணியம்.

பூததாத்திரி, s. The earth as formed of the five elements; more etymologically as nourishing living beings, பூமி; [ex தாத்திரி.]

பூததானியம், s. Sesamum, எள்.

பூதநாடி, s. Irregularity in the pulse of one possessed by an evil spirit, பேய் பிடித்தவர்நாடி. 2. As மரணநாடி.

பூதநாதன்—பூதபதி, s. Siva, as lord of the Bhutas, சிவன்.

பூதநாயகி, s. Parvati, பார்வதி.

பூதபஞ்சாட்சரம், s. A five lettered incantation.

பூதபரிணமம், s. Modifications or changes of the elements. See பரிணாமம்.

பூதபரிணமதேகம், s. Bodies formed of the gross elements. See பரிணாமசரீரம் under சரீரத்திரயம்.

பூதபலி—பூதயாகம், s. One of the five kinds of sacrifices. See யாகம்.

பூதபிரேதபிசாச, s. Three classes of vampires.

பூதபேதயோனிகள், s. Varieties of the productions of elemental combination.

பூதவாகனம், s. A vehicle in a temple in imitation of a Bhuta, to carry the image of Siva or any of his family.

பூதவாக்கு—பூதவார்த்தை, s. Obscene talk, கெட்டசொல். (Beschi.)

பூதவாதம், s. A religious belief, making the elements to be god, நாஸ்திகம்.

பூதவாத்துமா — பூதாத்துமா, s. Any living being, சீவாத்துமா.

பூதவிருட்சம், s. The banyan tree, ஆலமரம்.

பூதவிருள், s. The darkness of the elements without the light of the sun, மூலவிருள்.

பூதாதிஅகங்காரம், s. [in the Agam.] One of the three அகங்காரம் or evil principles. See தைசதம்.

பூதாஞ்சனம், s. One of the three species of magical ointments. See அஞ்சனத்திரயம்.

பூதேசன், s. Siva as generalissimo of the Bhuta-hosts, சிவன்; [ex ஈசன்.]

•பூதம், s. Cleanness, purity, truth, சத்தம். W. p. 548. POOTA.

பூதாத்துமன், s. One who has entirely abandoned worldly desires, an ascetic, துறவி.

•பூதரம், s. Hill, or mountain, as supported by the earth, மலை. 2. Mount Meru, மேருகிரி; [ex பூ et தரம், holding.]

•பூதர், s. One of the eighteen classes of dependent supernals. See பதினெண்கணம்; [ex பூதம்.]

•பூதலம், s. The earth, பூமி; [ex பூ.] See தலம்.

•பூதவம், s. The banyan tree, ஆலவிருட்சம். 2. The மருது tree. (சது.)

•பூதனை, s. A female demon. See பூதகி.

பூதாக்கலம். See பூதகலம்.

•பூதாஞ்சனம்—பூதேசன். See பூதம்.

•பூதாரம், s. A hog, as tearing the earth, பன்றி. W. p. 624. B'HOODARA.

•பூதாரன், s. A king, as supporter of the earth, அரசன்; [ex தாரம்=தரம்.]

•பூதி, s. Atrocity, violence and power of Siva, கொடுமை. 2. Affluence, wealth, prosperity, success, செல்வம். 3. Ashes, சாம்பல். W. p. 624. B'HOOTI. 4. Sacred ashes, as விபூதி. 5. Dust, powder, புழுதி, 6. Stench, துர்க்கந்தம். 7. Hell, நரகம். 8. Flesh, meat, ஊன்.

பூதிப்பிடி, v. noun. Attacking a person unjustly. 2. Intermeddling with others' concerns, without reason.

அவனைப் பூதிப்பிடியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோனார்கள். They attacked him violently.

•பூதியம், s. The earth, பூமி. 2. Body, உடல். 3. [com. for பூதம்.] Any of the five elements.

பூது, கிறேன், பூந்தேன், வேன், பூத, v. n. [impr. for புகு.] To enter, &c.

பூதை, s. An arrow, அம்பு. (சது.)

பூத்தானம், s. Making much of, keeping too nicely, using very delicately, அருமைபாராட்டுகை. (c.)

•பூஸ்திதி, s. Estate or landed property, நிலைச்சுதந்தரம். (c.)

•பூத்திரம், s. (St.) Mountain, மலை; [ex பூ et திரம், firmness.]

பூத்துப்பூத்தெனல், v. noun. Puffing from running, இளைப்புக்குறிப்பு. 2. A sudden swelling of the body, &c., as பூபூவெனல்.

பூத்துப்பூத்தென்றூதல். Puffing and blowing as with hard labor.

பூத்துப்பூத்தென்றிளைத்தல். Puffing and blowing from running.

பூந்தி. See பூவந்தி, under பூ.

பூந்தை, s. [contract. of பூதன்தந்தை.] The father of one named பூதன். (p.)

•பூபன்—பூமன். See பூ, earth.

•பூபசாலை, s. A bazaar for confectionary, பணிகாரக்கடை. W. p. 548. POOPASALA.

•பூபாளம், s. A tune. See இராகம்.

பூப்பகம்—பூப்பு. See பூ, v.

•பூமான், s. Man, husband, புருஷன். See புமான். (c.)

பூமானும்பூவையும். The bride and bridegroom.

•பூமி, s. The earth, the world, பூவுலகு. W. p. 642. B'hoomi. 2. Land as distinguished from water, ground, soil, நிலம். 3. Any piece or plot of land, landed property, மனை. 4. Country, district, தேசம். 5. A stage or degree in ascetic life, of which there are seven. See ஞானபூமி.

பூமிகாமி, s. A class of horses, as பூகாமி.

பூமிகொழுநன், s. Vishnu, as husband of the goddess earth, விஷ்ணு.

பூமிக்கூர்மை, s. Salt-petre, வெடியுப்பு.

பூமிசம், s. Produced of or on the earth. 2. Hell, நரகம். W. p. 624. B'homija.

பூமிசம்பவை, s. Sita the wife of Rama, சீதை.

பூமிசன், s. The planet mars, செவ்வாய். 2. An Asura, நரகாசுரன்; [ex சன், one born.] (சது.)

பூமிசாஸ்திரம், s. Geography.—*Note.* For this and similar derivatives, see பூ, earth.

பூமிசாரம், s. The fatness of the earth, as பூசாரம்.

பூமிதேவி — பூமிலட்சுமி, s. [*improp.* பூமதேவி, பூமாதேவி.] The goddess earth.

பூமிதைலம், s. A kind of mineral oil, Bitumen. See மண்தைலம்.

பூமியதிர்ச்சி—பூமிநடுக்கம், s. Earthquake, as பூகம்பம்.

பூமிஸ்நானம், s. (St. பூமஸ்நானம்.) One of the seven kinds of purification. See ஸ்நானம்.

பூமிநாதம், s. Salt produced from earth impregnated with soda, உருப்பு

பூமிபரீட்சை, s. Rules for determining the nature of soils, &c. See சிலாருணம்.

பூமிபாரம், s. A burden to the earth, as an overplus of inhabitants, wicked people, &c. 2. Responsibilities of a kingdom, as இராச்சியபாரம்.

பூமிபார்த்துப்பிறக்குதல், v. noun. Being born with the face downward, considered to be connected with benefits from the earth.

பூமிப்பிரவேசம், s. [*also* பூப்பிரவேசம்.] Visiting one's field, for the first time, on an auspicious day in the new year.

பூமியாள, inf. To reign over a country.

பூமிவேர், s. An earth-worm, as பூநாகம்.

பூம்பறியல், s. Scantiness of subsistence, குறைவு. (*Jaff.*)

•பூரகம், s. Filling, inhaling, பூரிப்பு. 2. A form of the yoga worship. See பிராணாயாமம், பேரகம்.

•பூரட்டாதி, s. See புரட்டாதி.

•பூரணமி - பூரணமை - பூர்ணிமை, s. [*also* பௌர்ணமி.] Full moon. W. p. 549. Poorn'ama.

•பூரணம், s. Fulness, entireness, the whole, pervading, முழுமை. 2. Increase, augmentation, நிறைவு. 3. Consummation, accomplishment, பொலிவு. 4. Abundance, plenitude, சம்பூரணம். 5. Satisfaction, gratification, மனப்பூரணம். W. p. 549. Pooran'a. 6. One of the modes of using the hands in dancing. See காலட்சணம்.

பூரணகருப்பம்—பூரணபிண்டம், s. Full pregnancy.

பூரணகலசம்—பூரணகும்பம், s. A full pot of water, used on auspicious occasions, நிறைகுடம்.

பூரணசந்திரன், s. Full moon.

பூரணசற்குணம், s. A perfectly virtuous disposition.

பூரணசாஸ்திரம்—பூரணநூல், s. A treatise ascribed to Agastya.

பூரணசூத்திரம், s. A work on medicines by Agastya, ஷ்ட்ஷ்.

பூரணநிலை, s. One of the states of breathing, in சரநூல். See இயக்குநிலை, under நிலை.

பூரணபலன், s. Full reward.

பூரணப்பட, inf. [*trans.* பூரணப்படுத்த.] To be satisfied.

பூரணலேகியம், s. See பூரணுநிலேகியம்.

பூரணவடிவு, s. Full and perfect beauty, சட்டழகு.

பூரணவயசு — பூரணுயு, s. Full age, one hundred years or above.

பூரணவித்தை, s. A perfect science, art, &c., as நிறைகல்வி.

பூரணவிரதம், s. A fast-day complete, as to all astrological requisitions.

பூரணன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. Argha, அருகன். 4. Vishnu, விஷ்ணு.

பூரணுகுதி, s. The concluding ceremony of the ஓமம்; [ex ஆகுதி.]

பூரணுநிலேகியம்—பூரணலேகியம், s. An inebriating electuary composed of all kinds of narcotics.

•பூரணி, s. The silk-cotton-tree, இலவமரம். W. p. 549. Poorn'a. 2. One of the five female forms of deity, corresponding to தற்புருடன்.

•பூரணை, s. Full moon, or the day of full moon, as பூரணமி. 2. The fifth, tenth, or fifteenth phasis, or day, of either half month. W. p. 549. Poorn'a. 3. Wife of Aiyanar, ஐயனுர்மனைவி.

பூரணைகேள்வன், s. Aiyanar; [ex கேள்வன், husband.]

•பூரம், s. Fulness, completion, abundance, நிறைவு. 2. A centiped, milleped, as பூரான். 3. The eleventh lunar asterism, being one of மவிர்தகணம், தீசார். 4. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic. See பாஷாணம். 5. (*R.*) First ceremony of a newly married couple, as சேர்க்கவிழ்த்தல். 6. Camphor, as கர்ப்பூரம்.

பூரவாகனி, s. Sarasvati, as riding on a centiped, சரசுவதி. (சது.)

பூரா, adj. (*Hind.*) Full, முழு.

பூராக்கை — பூராக்கைகாரன், s. A man who is well versed in any thing, *commonly in a bad sense.*

பூராவாய், adv. Fully.

பூராவாய்ருசுவாயிற்று. The case has been fully proved.

•பூராடம், s. [*contrac. of* பூர்வாஷாடம்.] The twentieth lunar asterism, being one of the மவிர்தகணம். See வீராககணம், under கணம்.

பூராடமாசு, s. The galaxy or milky way, பால்வீதிமண்டலம்; (*adopted.*)

பூராயம், s. Inquisitiveness, close investigation, ஆராய்வு. 2. [*prov.*] Curiousness, விசித்திரம். 3. That which engages attention as the first development of intellect in a child.

பூராயக்கதை, s. An old story, பழங்கதை.

பூராயமாய்க்கேட்க, inf. To hear attentively.

பூராயமாய்விசாரிக்க — பூராயமிட, inf. To inquire closely.

பூரார்பலகை, s. Sheathing boards. (*R.*)

•பூரான், s. A centiped, பூரம். (*c.*) 2. [*prov.*] An edible formation in the palmyra stone or cocoa-nut after the root has shot forth, பனைமுளை.—The kinds of centipeds are சதங்கைப்பூரான், or இரட்டைப்பூரான், and செவிப்பூரான், which see.

பூரான்காவிக்கல், s. A yellow ochre. (*Ains.*)

•பூரி, s. Abundance, மிகுதி. 2. Gold, பொன். W. p. 625. B'hoori. 3. One quintillion, ஓரெண். 4. Mixed paddy, கலப்புநெல். 5. Bow-string, விற்குணம். 6. A tune, ஓரிசை. 7. Fault, குற்றம். 8. As பூரிகம்.

பூரிதானம்—பூரிகொடுத்தல், s. Giving, presents to brahmans at weddings, &c.

பூரிபோசனம், s. Food or rice given after the *Shraddha* ceremony.

பூரியர், s. [*pl.*] Wicked persons. 2. Base or low people, as புலையர்.

•பூரிகம், s. [*com.* பூரி.] Pastry, cake, அப்பவருக்கம். See பூரிகை.

•பூரிகலியாணி, s. A tune of the கலியாணி musical mode.

•பூரிகை, s. A trumpet, எக்காளம்பூரிகை. 2. A kind of unleavened cake, அப்பவருக்கம். W. p. 549. Poorika.

பூரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be full; to be plump, as beasts or fruit, பருக்க. 2. To rejoice, to be satisfied with, to be cheerful or lively, களிக்க. 3. To be strong, robust, பலங்கொள்ள. 4. To thrive as the body in health, செழிக்க (*c.*) 5. v. a. To fill, நிறைக்க. 6. To exercise a superhuman power with regard to the vital air, வாயுவைபிடிக்க.

பூரிப்பு, v. noun. Filling, &c., *as the verb.* 2. Plumpness, fulness as of countenance, செழிப்பு. 3. Satisfaction, cheerfulness, exhileration. 4. Abundance, plenty, மிகுதி.

•பூரிதம், s. That which is filled, நிரப்பப்பட்டது. W. p. 549. Poorita.

பூரிமாயு, s. Male jackal, ஆணரி. 2. Antiquity, oldness, பழமை. (சது.)

•பூரியம், s. Town, village, ஊர். 2. An agricultural town or district, மருதநிலத்தூர். 3. Royal street, அரசவீதி. 4. Royal palace, அரண்மனை. (சது.)

•பூரு, s. Eye-brow. See புருவம். 2. A king of the lunar race, பவுரிமகன்.

பூரு, கிறேன், பூந்தேன், வேன், பூர, v. n. [*imp. for* புகு.] To enter, &c.

•பூருகம்—பூருண்டி. See பூ, earth.

•பூருவம்—பூர்வம், s. The first, the beginning, ஆதி. 2. Priority, precedence, முதன்மை. 3. Antiquity, oldness, பழமை. 4. Ancient history, tradition, &c., பழஞ்சரித்திரம். W. p. 549. Poorvva. 5. (*c.*) As பூர்வபட்சம். 6. East, கிழக்கு. 7. The front, முன்பக்கம். 8. Former parts of the day, பகலின்முற்பாதி.

பூருவகணம், s. The past moment.

பூருவகதை — பூருவசரித்திரம், s. An ancient story.

பூருவகருமம்—பூருவகன்மம், s. Actions of former births, as ஊழ்வினை.

பூருவகாலம்—பூர்வகாலம், s. Ancient time.

பூருவகௌளம், s. A tune, a melody, ஓரிசை. (சது.)

பூருவசனனம் — பூருவசன்மம், s. Former state of existence.

பூருவசன், s. The eldest son, சேஷ்ட புத்திரன். 2. Elder brother, தமையன்; [ex சன், one born.]

பூருவசைலம்—பூருவபருப்பதம், s. The eastern mountain. See உதயகிரி.

பூருவஸ்திதி—பூருவநிலைமை, s. Former state.

பூருவஞானம், s. Knowledge of past events, acquired by abstract meditation.

பூருவதிக்கு—பூருவதிசை, s. The east, கிழக்கு.

பூருவதுவந்தம் — பூருவதொந்தம்—பூருவத்தொடர்ச்சி, s. The result of former births, ஊழ்வினைப்பயன்.

பூருவபக்கம் — பூருவபட்சம், s. The former half of a lunar month—oppos. to அபரபக்கம். See பக்கம்.

பூருவபதம், s. First member of a compound word in a sentence, a verse, &c., நிலைமொழி.

பூருவபற்குனி, s. The eleventh lunar asterism, பூரம். W. p. 550. POORVVA-P'HALGUNI.

பூருவபாஷை, s. Original language, ஆதிபாஷை. 2. Sacred language; i. e. Sanscrit, தேவமொழி.

பூருவபுண்ணியம், s. Former good works rewarded in the present life.

பூருவமீமாஞ்சை, s. The first part of the மீமாஞ்சை Vedas. See சமஸ்திரம்.

பூருவமுகம், s. Looking east, கிழக்குமுகம்.

பூருவவாக்கியம், s. [in astron.] The first of two successive vakyas taken from a table.

பூருவாஷாடம், s. [Tamil பூராடம்.] The twentieth lunar asterism. W. p. 550. POORVVASHADA.

பூருவாப்பியாசம், s. Old customs; manners of former ages, தொன்றுதொட்ட வழக்கம்.

பூருவோத்தரம், s. All the circumstances from ancient time, sometimes பூர்வோத்தரசங்கதி. (c.) 2. The north-east.

அவனுடையபூருவோத்தரமெல்லாமெனக்குத்தெரியும். I know all about him from beginning to end.

பூர்வோத்தரங்கள், s. Generations, உற்பத்திக்கிரமம்.

பூனா, s. A mere nothing, இன்மை. (Old Dic.)

அதுபூனாபாய்ப்போயிற்று. It has come to naught.

•பூனா, s. Fulness, நிறைவு; [ex Sa. Pura, to be full.] (p.)

பூனாயிட, inf. To become tedious, as a story, அலுக்க.

பூர்ணம், s. Mouldiness. See பூசணம். 2. See பூரணம்.

•பூர்த்தி, s. Fulness, completion; satisfaction, நிறைவு. W. p. 549. POORTTI. (c.) 2. Absorption with the deity, ஐக்கம்.

பூர்த்தியாக, inf. To be satisfied, or filled.

பூர்பூரெனல், v. noun. Swelling, enlarging suddenly or growing rapidly, விரைவிற்பருத்தல். (c.)

•பூர்வகம், s. What is before—as ஞானபூர்வகம், foreknowledge. (p.)

•பூர்வம், s. Antiquity, &c. See பூருவம்.

பூர்வக்கண்டமனிதன். A very old man.

பூர்வகாட்சியனுமானம், s. Inference of a thing from ancient observation. See அனுமானம்.

பூர்வாணம், s. Fore-noon—oppos. to அபராணம், as பூர்வான்னம். (R.)

பூர்வான்னம், s. The first part of the day, the fore-noon, பகலின்முற்பகுதி. W. p. 550. POORVVAHNA.

•பூர்வீகம்—பூருவீகம், s. Antiquity, old times, பழைமை. 2. Origin of a thing, மூலம். (c.)

பூர்வீகஇதிகாசம் — பூர்வீகசரித்திரம், s. Ancient history.

பூர்வீகர், s. [pl.] Those of old time, ancients.

பூர்வீகன், s. The founder of a thing, முன்படைத்தோன். (Old Dic.)

•பூலதை, s. A climbing plant, ஓர்கொடி.

பூலத்தி, s. The மருது tree, Terminalia.

பூலா—பூல், s. A tall shrub, the bark of which is used as a red dye, Many Flowered Phyllanthus, ஓர்செடி.—சிறுபூலா, பனைப்பூலா, முட்பூலா, வெட்பூலா, are different species.

பூவணம், s. A place of resort, sacred to Siva, near Madura, ஓர்சிவஸ்தலம்.

பூவந்தி, s. [com. பூந்தி.] Notch-leaved soap-nut tree. See செப்புக்கொட்டை.

பூவந்திப்பழம், s. [also பூவம்பழம்.] Its fruit, used for removing spots, and the scurf of the hair.

பூவமளி — பூவரசு — பூவாளி. See பூ, flower.

பூவல், s. Red, சிவப்பு. 2. An unwalled well, or a hole for getting water, நூவு. (சது.)

பூவல்மண், s. Red earth, as செவ்வல்.

பூவை, s. The Maina bird, நாகணவாய்ப்புள். 2. A lady, a woman, பெண். 3. A tree. See காயா. (p.)

பூவைவண்ணன், s. Vishnu, விஷ்ணு. See காயாம்பூவேனியன்.

பூவோடு, s. A kind of arsenic, as தொட்டிப்பாஷாணம்.

பூழான், s. A partridge, கவுதாரி. 2. A turkey, or jungle-hen with long legs, காட்டுக்கோழி. (சது.)

பூழி, s. Powder, தூள். 2. Dust, புழுதி. 3. Soft mire or mud, குழைசேறு. 4. Bubbles in muddy water, சேற்றுக்குமிழ். (சது.) 5. One of the twelve districts around the Tamil country. See கொடுந்தமிழ்நாடு.

பூழியன், s. Sera, any prince of the Sera dynasty, சேரன். (சது.)

பூழில், s. The aquila or eagle-wood, அகில். (சது.)

பூழிவேந்தன், s. Any king of the Pandyan dynasty, பாண்டியன். (p.)

பொருவிலறம்புரிந்தபூழிவேந்தன். Pandu, who performed a penance of unrivalled merit. (பாா.)

பூழை, s. [an elongation of புழை, which see.] A small door in a larger one as புதவு.

பூழ், s. A kind of bird, காளுக்கோழி.

பூழ்க்கை, s. [contrac. of புழைக்கை.] Elephant, யானை. (p.)

பூழ்தி, s. [poetic form of புழுதி.] Dust, தூசி. 2. Powder, பராகம். 3. Flesh or fish, ஊன். (சது.)

பூளை, s. A medicinal shrub, ஓர்செடி, Illecebrum lanatum. 2. Silk-cotton, இலவம்பஞ்சு. 3. (Beschi.) Rheum in the eyes as பீளை. (c.)—அவரைப்பூளை, சிறுபூளை, கொடிப்பூளை, கூரைப்பூளை, are species of பூளை.

பூளைப்பூ — பூளைப்பஞ்சு, s. Silk-cotton used for stuffing pillows.

பூனை, s. [poet. பூசை.] A cat.—For கடுவன்பூனை, காட்டுப்பூனை, புனுகுப்பூனை, பெட்டைப்பூனை, see these words. (c.)

பூனைசீறுதல். Hissing of a cat in anger.

பூனைகுறுக்கேபோயிற்று. The cat comes across the road, considered a bad omen.

பூனைகத்துதல். Mewing of a cat.

பூனைபுறுபுறுத்தல். Growling of a cat.

பூனைகண்மூடிப்பாற்குடிப்பதுபோலே. As a cat [shutting its eyes] drinks the milk; i. e., one shutting his own eyes to his faults, thinks them hidden from others.

பூனைக்கச்சி, s. An herb, ஓர்செடி. (Old Dic.)

பூனைக்கண், s. Eyes like a cat. 2. A gem, cat's eye, பூனைக்கண்வைடூரியம்.

பூனைக்கண்ணன், s. [fem. பூனைக்கண்ணி.] A man with cat-like eyes.

பூனைக்கண்புருடராகம்—பூனைக்கண்வைடூரியம், s. A gem. See பூனைக்கண், 2.

பூனைக்கழற்சி, s. A species of கழற்சி, a grey colored creeper.

பூனைக்கழற்சிக்கொட்டை, s. Seeds of பூனைக்கழற்சி, used medicinally.

பூனைக்காஞ்சொறி, s. A kind of nettle, Tragia cannabina.

பூனைக்காய்ச்சி, s. An empty or blasted ear, or crop.

பூனைக்காய்வேளை, s. A shrub; Galega villosa.

பூனைக்காலி, s. A perennial climbing plant, whose root is used in cholera-morbus, ஓர்செடி, Dolichos pruriens, L.

பூனைக்கீரை, s. A plant, ஓர்கீரை, Ipomia pestigridis.

பூனைக்குட்டி, s. A kitten.

பூனைச்சம்பந்தம், s. The grasp of Deity on the soul. See சம்பந்தம்.

பூனைத்திசை, s. South-east, தென்கிழக்கு. See திசை.

பூனைபோலேயிருக்க, inf. To act with affected humility.

பூனைப்பிடுக்கன்—பூனைமடி, s. A kind of herb, ஓர்செடி, Crotalaria nummularia.

பூனைமயிர், s. Grey hair in men, like the cat. 2. As பூனைக்கழற்சி plant.

பூனைவணங்கி, appel. n. The குப்பைமேனி plant; (lit.) cat worshipped.

பெ

பெ. A syllabic letter compounded of ப் and எ.

பெங்கு, s. A kind of toddy, ஓர்வகைக் கள். (சது.)

*பெடம், s. Much, abundance, மிகுதி. (சது.)

பெடை, s. [as பெட்டை.] Female of birds, a hen, பறவைப்பெண். (p.)

*பெட்டகம், s. [com. பெட்டி.] A chest or box, especially one in which presents are carried to a bride, வரிசைப்பெட்டி.
பெட்டகங்கொட்ட, inf. To clap the hands for joy, when presents are carried to a bride. (R.)

பெட்டல், v. noun. Desiring, wishing, விரும்பல். See பெட், v. (p.)

*பெட்டி, s. A chest, trunk, coffer, box, case, பேழை. 2. A basket, கடை. See பிட்டி.—Of baskets and boxes there are different varieties, especially அஞ்சறைப்பெட்டி, கட்டுப் பெட்டி, கைப்பெட்டி, கொட்டைப்பெட்டி and சடப்பெட்டி, which see. (c.)
மூத்திரப்பெட்டி, s. A bladder.

பெட்டிவிக்குழல், s. A long tube through which pellets of clay are blown—as சக்கக்குழல். (R.)

பெட்டு, s. Lie, falsehood, untruth, பொய். (சது.)

பெட்டை, s. Female of birds, the hen, பறவைப்பெண். 2. The female of the lion, horse, camel, dog, cat, monkey, hog, deer, goat, &c. 3. [vul.] A woman, a girl, பெண். 4. [in some connec.] Any physical imperfection, as பொட்டை. (c.)
பெட்டைக்கடல், s. A shallow sea, சிறு கடல்.
பெட்டைக்கண், s. A defective eye, ஊனக்கண். 2. [prov.] Squint eyes, சப்பக் கண். 3. The two smaller of the three eyes of a cocoa-nut.
பெட்டைப்பூனை, s. A she-cat.
பெட்டைமாறி, s. [also பெடைமாறி, பெண்மாறி.] A cuckold; (lit.) wife-changer. 2. A masculine woman. (c.)
பெட்டைமுடிச்சு—பெட்டைக்கட்டு, s. [prov.] A loose knot, a knot badly tied.
பெட்டையன், s. An hermaphrodite, a eunuch, அலி. 2. An effeminate man, as பெண்ணன்.

பெட்பு, s. Desire, lust, ஆசை; [ex பெட், v.] (p.)

பெண், s. [gen. பெண்ணின்.] A female in general, பெண்பொது. 2. A female of the human species, a woman. a girl, &c., ஆடவள். 3. A bride, a wife, விவாகப்பெண். 4. The feminine gender in the animal and vegetable kingdom, விலங்குமுதலியவற்றின்பெண். (c.)
பெண்ணென்றால்பேயுமிரங்கும். Even a fiend will pity a woman.
பெண்கரு, s. Female embryo.
பெண்கலை, s. The latter half of a verse, called வஞ்சனம்.
பெண்கள்சிகாமணி, s. A jewel-like woman. (in admiration.)
பெண்கள்நாயகம், s. An excellent woman, a lady.
பெண்குறி, s. Pudendum muliebre.
பெண்கேட்க, inf. To solicit a girl of her friends, in marriage.
பெண்கொடி, s. A lady; (lit.) a female vine. (p.)
பெண்கொடுக்க, inf. To give a girl in marriage.
பெண்கொடுத்தமாமன், s. A father-in-law, as distinguished from தாய்மாமன்.
பெண்கொள்ள—பெண்ணெடுக்க, inf. To take a wife, to take a woman in marriage, to marry.
பெண்கோலம்—பெண்வேஷம், s. Female attire or costume.
பெண்சகோதரம், s. A sister, உடன்பிறந்தாள். (Colloq.)
பெண்சாதி, s. A wife, மனைவி. (usage.)
பெண்சோடினை, s. Adorning a bride for marriage. 2. See சோடினை.
பெண்டகர்—பெண்டர், s. [pl.] Hermaphrodites, eunuchs, அலிகள். (சது.)
பெண்டகை—பெண்டகைமை, s. Womanhood, feminine properties, excellencies; [ex தகை, nature.] (p.)
பெண்ணரசி, s. A reigning female, a queen. 2. An opulent lady, செல்வமுடையாள்.
பெண்ணரசு, s. Female government. 2. A superior woman. 3. [met.] Domination of a woman.
பெண்ணரசுநாடு, s. A country governed by a woman.
பெண்ணலம், s. Female excellency; [ex நலம்.] 2. Enjoyment with a woman, பெண்ணின்பம்.
பெண்ணன், s. A timid, effeminate, cowardly man, பேடிப்பயல்.
பெண்ணாசை, s. Desire for a woman. See ஆசை.
பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள், appel. n. A female, a woman; (lit.) one born a female.
பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள் வீட்டிலிருக்கவேண்டும். A woman should keep at home.
பெண்ணாள், s. [in astrol.] The female division of the lunar asterism; [ex நாள்.]
பெண்ணீலி, s. A very atrocious, wicked woman. 2. A female demon; [ex நீலி.]
பெண்ணுடம்பு, s. The body of a woman. 2. [modestè.] Verenda mulieris. (Beschi.)
பெண்ணுறுப்பு, s. Symmetry of a woman, female form, பெண்வடிவு. 2. As பெண்குறி.
பெண்ணெழுத்து, s. Long vowels, நெட்டெழுத்து.
பெண்தண்டு. s. See தண்டு.
பெண்பருவம், s. The different stages of life in the female. See பருவம்.
பெண்பழி—பெண்பாவம், s. The guilt of forcing a woman.
பெண்பனை, s. The female palmyra, useful for fruit and timber. See பனை.
பெண்பாடு, s. Women's work or affair.
பெண்பால், s. [in gram.] Feminine gender. See பால்.
பெண்பிள்ளை, s. A female infant, a girl, பெண்குழந்தை. 2. A woman, in general. 3. A bride, மணப்பெண்.
பெண்பிறப்பு, s. Female birth, commonly regarded as a misfortune.
பெண்புத்தி—பெண்மதி, s. Female indiscretion; woman's wit. [in contempt.]
பெண்புத்திபின்புத்தி. Female advice will result in disappointment.
பெண்பேதை, s. A female, as being weak and indiscreet.
பெண்போகம், s. Enjoyment with a woman. 2. One of the thirty-two acts of charity, and of the eight enjoyments. See அறம், and போகம்.
பெண்மகள், s. A woman, a lady, பெண்.
பெண்மயக்கம்—பெண்மயல், s. Fascination from love-sickness.
பெண்மயிர், s. Female locks, அளகம்.
பெண்மரம், s. A female tree or plant, &c. 2. (சது.) A tree, the outside of which is harder than the inside, புறவயிர முள்ளமரம்.
பெண்மாயம், s. Fascinations of a women.
பெண்மாறி. See பெட்டைமாறி.
பெண்மை, s. Womanliness, nature of women, பெண்டன்மை. 2. Household dignity, domestic excellence, மனையாட்சிமை. (சது.)
பெண்மைச்சினைப்பெயர், s. [in gram.] Nouns feminine, from any member, or part, as முடத்தி, a female cripple—also applied to the lower animals.
பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், s. Nouns feminine from a member but including the whole body, as முடக்கொற்றி, the lame Kotty, though lame only in a limb.
பெண்மைமுதற்பெயர், s. Nouns feminine being the name of a person, as கொற்றி, a woman.
பெண்வகை, s. Four classes of women: 1. பதுமினி, the highest class, possessing excellence of form, and sweetness of disposition; 2. சித்திரணி or சித்தினி, a class addicted to love; 3. சங்கினி, a mediocre class, irascible and passionate; 4. அத்தினி, the lowest class libidinous and furious.
பெண்வழி, s. Family descent in the female line.

பெண்டாரி, s. A Pindaree. See பிண்டாரி.

பெண்டு, s. [plu. பெண்டிர், பெண்டுகள்.] A woman, பெண். 2. A wife, மனைவி.

பெண்டாட்டி, appel. n. A wife, a married woman; [ex ஆள்.] See ஆட்டி. 2. [vul.] A woman.

பெண்டுகேட்ட, inf. To reproach either sex with criminal intercourse.

பெண்டுகெள்சட்டி, s. One who is under his wife's management.

பெண்டுபிள்ளை, s. Wife and children.

பெண்ணை, s. The seventeenth lunar asterism, அனுடன். 2. The name of two rivers, the வடபெண்ணை, near Nellore, and தென்பெண்ணை, near Cuddalore. 3. A palmyra tree, பனைமரம். (சது.) 4. As பெண்மரம்.

பெதும்பை, s. A girl eleven years old, or from eight till eleven inclusive. See பருவங்கள். 2. A woman in general, பெண்பொது. (சது.)

•பெத்தம், s. A band, a tie. See பந்தம். 2. The bondage of the soul. See பந்தம்.

பெத்தகாலம், s. Time during which a soul is subject to evil from births.

பெத்ததிசை, s. The influence on a soul from births. See திசை.

பெத்தமுத்தி, s. The two states of the soul—bondage and liberation. See பந்தமுத்தி.

பெத்தர், s. [pl. also பத்தர்.] Persons in bondage—oppos. to முத்தர். See பத்தர்.

பெத்தரிக்கம், s. [Tel. పెద్దరికము.] Pride haughtiness, petulence, அகங்காரம். (c.)

•பெந்தம், s. Bond. See பந்தம்.

•பெந்து, s. Relationship. See பந்து.

பெந்தை, s. [prov.] Hugeness, monstrousness, அவலட்சணமாய்ப்பருத்தது. 2. A part of a plough-share, கலப்பையின்வோருறுப்பு.

பெந்தைக்கயிறு, s. A rope not neatly twisted, வடக்கயிறு. 2. The rope which binds the parts of a plough-share.

பெந்தைவிழி, s. Goggle-eyes. 2. A staring, or rolling of the eyes, as in consternation.

பெம்மான், s. [contract. of பெருமான்.] A great person, உயர்ந்தவன். (சது.)

பெயர், s. [also பேர்.] Name, appellation, designation, epithet, நாமம். 2. A person, பேர். 3. Reputation, renown, celebrity, கீர்த்தி. 4 [in combin.] That which is nominal, not real, உண்மையில்லாமை. (c.) 5. [in gram.] A noun, பெயர்ச்சொல்.

பெயருக்கு. To each, separately.

பெயர்பாதியாகக்கொடு. Give equal shares to both.

சாதுபெயரும். Many, all. See சாது.

பெயரகராதி, s. A part of a dictionary. See அகராதி.

பெயரடி—பெயர்ப்பகுதி, s. [in gram.] A nominal root of a word. 2. The root of a noun. (p.)

பெயரன், s. [com. பேரன்.] A grandson, he taking the grandfather's name, பௌத்திரன். 2. [prov.] Grandfather, பாட்டன்.

பெயராயிருக்க, inf. To be famous, celebrated. 2. To be rumored.

பெயராளி, s. A man of celebrity, as கீர்த்திமான், also used in irony.

பெயரிடுதல்—பெயர்வைத்தல், v. noun. Naming, giving a name.

பெயரியற்சொல், s. [in gram.] A class of substantives which occur in ordinary usage.

பெயரின்னிசை, s. One of the ninety-six treatises containing ninety, seventy, or fifty verses, which end always with the name of a certain person. See பிரபந்தம்.

பெயருரிச்சொல், s. Adjective.

பெயரூர், s. [com. பேரூர்.] One's name and country.

பெயரெச்சம், s. [in gram.] Relative participle. See எச்சம்.

பெயரெடுக்க, inf. [v. noun பெயரெடுப்பு.] To get a name. See எடு, v. 2. To mention one's name, பெயர்சொல்ல.

கள்ளனென்றுபெயரெடுத்தான். He is known as a rogue.

பெயரெடுத்துப்போடுதல், v. noun. Erasing a name from a list.

பெயர்க்கணக்கு, s. Distribution of shares. 2. [in arith.] Division.

பெயர்ச்சொல், s. [in gram.] A noun or pronoun.

பெயர்டாப்பு, s. A list of names, a catalogue, a roll.

பெயர்தரித்தல், v. noun. Taking or bearing a name or title.

பெயர்த்தி, s. [com. பேத்தி.] Granddaughter. 2. [prov.] Grand-mother.

பெயர்நேரிசை, s. A poem in which the name of a certain person is repeated in verses of நேரிசைவெண்பா. See பிரபந்தம்.

பெயர்படைக்க, inf. To get a name. (p.)

பெயர்போக—பெயர்விளங்க, inf. To be renowned, celebrated, famous.

அவன்பெயர்போகவாழுகிறான். He is getting on prosperously.

பெயர்ப்பிரஸ்தாபம், s. The celebrity of one's name.

பெயர்மங்குதல், v. noun. Becoming tarnished in character, losing celebrity.

பெயர்வழி, s. Names in order, பெயர்முறை. 2 Genealogy, தலைமுறை. 3. As பெயர்டாப்பு.

பெயர்விகுதி, s. The termination of compound nouns.

பெயர்வேற்றுமை, s. [in gram.] The nominative, எழுவாய்.

பெயர், கிறது, ந்தது, பெயரும், பெயர, v. n. [com. பேர், sometimes பெயரு.] To move, leave, stir, rise, depart, போக. 2. To be removed, displaced, dislodged, இடமாற. 3. To turn aside, to retire, ஒதுங்க. 4. To vary, to change, to turn about, to shift, to veer, வேறுபட. 5. To be agitated, to shake, அட. 6. To be rubbed, தேய. 7. To be rooted out, பிடுங்குப்பட. 8. To grow loose—as a finger-nail, கெழ. 9. To return, மீள. (c.)

தண்டுபெயர்ந்துபோயிற்று. The army has decamped.

தளம்பெயர்ந்துபோய்க்கிடக்கிறது. The pavement is in a ruined state.

எனக்குப்பெயரப்பிரியக்கூடாது. I am unable to stir, from sickness or engagements.

பெயர்ந்திரு. Give way, stand aside.

அதுபெயராது. It would not go off.

காற்றுப்பெயர்ந்துவிட்டது. The monsoon has set in. (Beschi.)

பெயரப்பெயரப்பார்த்தல், v. noun. [prov.] Looking at again and again.

பெயர்ந்து, gerund. [as adv.] Again. 2. Presently, afterwards.

பெயர்ந்துவா Come again.

பெயர்ந்துபடுக்க, inf. To roll or turn over, as one when lying down.

பெயர்தல், v. noun. [also பெயர்ச்சி.] Moving, shifting, being rubbed, &c.

பெயர்வு, v. noun. Dislocation; abstraction.

பெயர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [com. பேர்.] To remove, displace, dislodge, unseat, transpose, abstract, பிரிக்க. 2. To turn over, subvert, overthrow, புரட்ட. 3. To remove or agitate from the basis, or foundation. அப்புறப்படுத்த. 4. To root up, to force open, as a door, பிடுங்க. 5. To turn over with the ladle, as a cake, திருப்ப. 6. To remove cattle from one place to another, புறப்படுத்த. 7. To blow up, to blast, கிளைக்க. (c.) 8. To dislocate. 9. (R.) To redeem, to save, மீட்க.

கள்ளன் கதவைப் பெயர்த்துப்போட்டான். The thief forced open the door.

சொன்னதைப்பெயர்த்துச்சொல்லுகிறான்.......He repeats what he has already said.

இந்தச்செடியைஅங்கேபெயர்த்துவை. Remove the plant to that place.

பெயர்த்துநட, inf. To transplant, displace.

பெயர்த்தெடுக்க, inf. To root up, to pull up.

பெயர்த்தெழுத, inf. To copy, to transcribe.

பெயர்ப்பு—பெயர்த்தல், v. noun. Removal, change, eradication, &c., as the verb.

மொழிபெயர்த்தல். Translating; a translation. See மொழி.

பெயர்த்தி, v. noun. [also பெயர்ச்சி.] Removal, movement. 2. See பெயர்.

கிரகபெயர்ச்சி. Transit of a planet from one sign to another.

பெயலை, s. Rain, மழை. (சது.)

பெயல், s. Rain, மழை. 2. Rain drops, மழைத்துளி. (சது.)

பெய், கிறேன், தேன், வேன், ய, v. a. [vul. பேய்.] To strew, scatter, தூவ்க்க. 2. To pour down, சொரிய்க்க. 3. To discharge, as urine, பிறப்பிட. 4. To scatter or send forth, as arrows, அம்புவிட. 5. To shed, as tears, or as milk from the breasts, சொரிய. 6. To put, place, lay, இட. 7. To put in or into, to stuff, to insert, புகுத்த. 8. To put on—as jewels, clothes, harness, அணியணிய. 9. v. n. To rain, to fall, as rain, dew or hail. See பனி, மழை.

மழைபெய்கிறது. It rains.

மூத்திரம்பெய்கிறான். [vul.] He passes urine.

படைபெய்கூடு, s. The scabbard of a weapon. (p.)

பெய்கலம், s. Any vessel. (p.)

பெய்துரை, s. Preface, introduction as inserted, prefixed, &c., பாயிரம். (சது.)

பெய்வளை, s. A damsel, woman, பெண். (p.)

பெய்விக்க, inf. To cause to rain.

பெய்வு, v. noun. Emission, discharge, &c.

பெரிது, [contract. of பெரியது, improp. பெரிசு.] That which is great.

பெரிய, *adj.* Great. See பெருமை.

பெரியாணங்கை, *s.* [*com.* பெரியாநங்கை.] A medicinal plant.—oppos. to சிறியாணங்கை, நிருபு, Polygala telephioidie.

பெரு, *adj.* [*in combin. with the incremental*, க், ஞ், ங் or ம்.] Great. For its combinations, see பெருமை.

பெருகு, *s.* (*Tel.* పెరుగు.) Curdled milk, தயிர். (சது.)

பெருகு, கிறது, பெருகினது, ம், பெருக, *v. n.* To increase in numbers, to multiply, spread, abound—oppos. to சிறுகு, விருத்தியாக. 2. To enlarge, grow great, to branch out—as subjects of discussion, விரிக்க. 3. To rise, swell, overflow, as water, நிரம்பெருக. 4. To thrive, become rich, செல்வமுண்டாக. 5. [*meton.*] To bring prosperity—as a wedding badge, as தாலிபெருக. (*c.*)

ஆசைபெருகஅலைச்சலும்பெருகும். As desires increase cares multiply.

பெருக, *inf.* [*as adv.*] Fully and abundantly.

பெருகவாழ். Live happily or prosperously.

பெருகு, கிறேன், பெருகினேன், வேன், பெருக, *v. n.* To grow larger, to increase in size; increase in length, or breadth, பருமையாக. 2. To thicken; to grow bulky, plump or full; to swell, to bloat, வீம்ம. 3. To be increased, augmented—as an account, or estate, அதிகப்பட. 4. To become serious in aspect or consequences; to be aggravated, வலிமையாக. 5. To rise in dignity, honor, rank or circumstances, சிறக்க. (*p.*)

பெருக்கம், *s.* Increase, augmentation, enlargement, வளர்ச்சி. 2. Multiplicity, plentifulness, மிகுதி. 3. Prosperity, opulence, wealth, திரண்டதனம் (*c.*)

சனப்பெருக்கம், *s.* Thick population.

பெருக்கம்பண்ண, *inf.* [*prov. used at the threshing floor.*] To scrape up scattered corn with the hands.

பெருக்கன், *s.* [*as* பருக்கன், *which see.*] Coarseness, &c.

பெரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*as* பரு, *v. which see.*] To grow thick or stout, &c. (*c.*)

அவனிலும்நான்பெருத்திருக்கவில்லையா. Am I not stouter than he?

சனம்பெருத்துக்கிடக்கிறது. The people are numerous.

பெருக்கு, *v. noun.* Flooding, overflowing of a river, an inundation, வெள்ளம். 2. Rise of the tide, ஏரேற்றம். 3. Height of the circulation of the blood, which is supposed to ebb and flow daily, like the tide, உதிரவோட்டம். 4. Influx of wealth, செல்வமிகுதி; [*ex* பெருகு.] 5. Multiplication, multiplying, கணக்குப்பெருக்கம்.

பெருக்காளர், *s.* [*pl.*] Grandees, noblemen, சிறப்புடையர். 2. Men of the Vellala caste.

பெருக்குக்கணக்கு, *s.* Multiplication.

பெருக்குவேளை, *s.* Time of the flow of tide. 2. The part of the day when the circulation of the blood is at its height.

பெருக்கெடுக்க, *inf.* To overflow as a river, or the sea. 2. To rise or flow as the tide. (*c.*)

பெருக்கு, கிறேன், பெருக்கினேன், வேன், க்க, *v. a.* To cause to increase, to make greater, அதிகரிப்பிக்க. 2. To cause to swell and overflow, மிகச்செய்ய. 3. To sweep, குப்பைகூட்ட. 4. [*in arith.*] To multiply, as மூன்றைஆறுபெருக்கப்பதினெட்டாகும், three times six are eighteen. (*c.*)

கோயில்பெருக்கி, *appel, n.* One who sweeps a fane.

பெருங்காயம், *s.* Assafœtida, Ferula assafœtida. (*c.*)

கறிப்பெருங்காயம், *s.* Assafœtida, for seasoning food.

யானைப்பெருங்காயம், *s.* Assafœtida used in physic for elephants.

பெருச்சாளி, *s.* A large kind of rat, a bandycoote. (*c.*)

பெருச்சாளிவாகனம், *s.* Bandycoote as a vehicle of Ganesa.

பெருப்பம், *s.* [*as* பருப்பம், *which see.*] Bigness, thickness, &c.

பெருப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To magnify, to enlarge, அதிகப்படுத்த. 2. To magnify in description, to exaggerate, பருப்பிக்க. (*c.*)

பெருமு, கிறேன், பெருமினேன், வேன், ம், *v. n.* [*com.* பொருமு.] To be puffed up or bloated. (*R.*)

பெருமை, *s.* Greatness, largeness—oppos. to சிறுமை, பருமை. 2. Highness, dignity, excellence, eminence, nobleness, grandeur, மாட்சிமை. 3. Abundance, excessiveness, மிகுதி. 4. Power, might, வல்லமை. 5. Celebrity, renown, கீர்த்தி. 6. (*fig.*) Pride, vanity, self-consequence, haughtiness, அகந்தை. 7. [*in combin.*] Grossness, heinousness, notoriousness. (*c.*)—*Note.* For the changes in combination, see அருமை. The first letter is lengthened as பே, in the adjective.

பெருமைபீற்றற்கேலம். Pride will end in rags.

பெருமைபெத்தநிக்கமில்லாமலிருக்கிறது. Being free from pride and arrogance.

பெருமையாய்ப்பேசுதல். Speaking arrogantly.

அதனக்குப்பெருமையல்ல. That is no honor to you.

பெரியகுடி — பெரியகுடியானவன், *s.* The chief ryot in a village.

பெரியகுணம், *s.* A noble, liberal disposition; magnanimity, பெருந்தன்மை. 2. Superiority to worldly greatness, honors or pleasure.

பெரியகுளம், *s.* A large tank. 2. A town in the Madura district, நகர்.

பெரியகை, *s.* [*fig.*] A liberal or bountiful hand, தாராளமானகை. 2. An influential party.

பெரியசலவாதி. See சலபாதை.

பெரியதகப்பன், *s.* [*com.* பெரியப்பன்.] The father's elder brother, or the mother's elder sister's husband.

பெரியதம்பிரான், *s.* A god, ஓர்தேவதை; *also used in irony.* 2. See தம்பிரான்.

பெரியதனம், *s.* Dignity, honor, கனம். See தனம். 2. Pride, haughtiness, arrogance, மேட்டிமை. 3. Superintendence.

பெரியதனத்துக்கிருக்க, *inf.* To affect to be a great man; to anticipate great things. 2. To expect the office of governor, &c.

பெரியதனம்பண்ண, *inf.* To govern, to hold the office or place of a magistrate or governor.

பெரியதாய் — பெரியமாதா — பெரியாத்தாள் — பெரியாயி — பெரியம், *s.* The wife of a father's elder brother, &c. See தாய்.

பெரியது. That which is great or large.

பெரியத்தை, *s.* [*contrac. of* பெரியஅத்தை.] The father's elder sister.

பெரியநங்கை — பெரியாநங்கை, *s.* A medicinal plant. See பெரியாணங்கை.

பெரியநடை, *s.* A noble course of conduct, nobleness, gentility, நல்லொழுக்கம்.

பெரியநாயகி, *s.* An epithet of Parvati at Vriddhachalam, பார்வதி.

பெரியநாள், *s.* A special day, holiday.

பெரியபட்டணம், *s.* A large city. 2. A town on the Malabar coast so called.

பெரியபாட்டன், *s.* Grand-father's elder brother.

பெரியபாட்டி, *s.* Grand-mother's elder-sister.

பெரியபிராட்டி, *s.* Lukshmi.

பெரியபுராணம், *s.* An ancient Purana, describing the history of the sixty-three famous devotees of Siva.

பெரியபுலு, *s.* [*in cant numbers.*] A hundred, நூறு.

பெரியபெயர், *s.* A great name, celebrity, popularity.

பெரியமனம், *s.* A noble mind, magnanimity, உதாரமனம்.

பெரியமனிதன், *s.* A great man, பெரியமனிதன். 2. An aged man.

பெரியமாமன் — பெரியம்மான், *s.* The mother's elder brother.

பெரியம்மை, *s.* [*contrac. of* பெரியஅம்மை.] Small-pox, நல்லம்மை.

பெரியர் — பெரியவர் — பெரியார் — பெரியோர், *s.* [*pl.*] The aged, முதியோர். 2. The great.

பெரியவன், *s.* A grown-up man. 2. A man in authority or office, a man of wealth, or excellence, மேன்மையுள்ளோன்.

பெரியவீட்டுக்காரன், *s.* (*lit.*) One living in a large house; *ironically*; one living in a hut. 2. A Pariah.

பெரியவுழைப்பு, *v. noun.* Close application to labor or study, மிகுமுயற்சி.

பெரியவெண்ணம், *s.* High aspirations, great conceptions. 2. [*fig.*] High conceit, assumption.

பெரியோரியல்பு, *s.* Properties, qualities or characteristics of the great, of which seven are enumerated: 1. அறம், virtue, beneficence; 2. பொருள், property, wealth; 3. இன்பம், pleasure, enjoyment; 4. அன்பு, love, affection; 5. புகழ், celebrity, fame; 6. மதிப்பு, estimation, esteem; 7. பொறுமை, patience, forbearance. (சது.)

பெருங்கடல், *s.* The wide sea, the great deep.

பெருங்கணக்கு, *s.* A large amount, பெருந்தொகை. 2. On a large scale, மொத்தம்.

பெருங்கணக்கிலேபேசுகிறான். He talks arrogantly, as though he were a great man.

பெருங்கதை, *s.* A very long story. 2. A general report, a thing well known, பிரசித்தசெய்தி. 3. [*prov.*] The last reading of the பெரியபுராணக்கதை, at a temple.

பெருங்காக்கைபாடினியம், *s.* A treatise. See காக்கைபாடினியம்.

பெருங்காடுதரிசு, *s.* Land left waste for upwards of fifteen years. (*Govt. usage.*)

பெருங்காப்பியம், *s.* The principal epic poems, as பாரதம் and இராமாயணம். See காப்பியம்.

பெருங்காய்ஞ்சொறி, *s.* A kind of nettle. See காய்ஞ்சொறி.

பெருங்காரை, *s.* A kind of fish. 2. A kind of shrub. See காரை.

பெருங்கால், *s.* The elephantiasis, or enlarged leg, யானைக்கால். 2. A large trench, பெருவாய்க்கால். 3. (*p.*) A strong wind, a gale—oppos. to சிறுகால், சண்டமாருதம்.

பெருங்கிரந்தி, *s.* An eruption. See கிரந்தி.

பெருங்கிராமம், *s.* A large village. See கிராமம்.

பெருங்கிழங்கு, *s.* A plant, Aristolochia, Ind. See ஈசுரமூலி.

பெருங்கிழமை, *s.* Entire or sole right. See கிழமை.

பெருங்குமிழ், *s.* A tree. See குமிழ்.

பெருங்குருகு, *s.* The ruddy goose, சக்கரவாகம், said to devour elephants. (*சது.*)

பெருங்குருந்து, *s.* A fragrant tree. See குருந்து.

பெருங்குழி, *s.* A large pit. 2. See குழி.

பெருங்குறட்டை, *s.* A plant. See குறட்டை.

பெருங்குறிஞ்சா, *s.* A plant. See குறிஞ்சா.

பெருங்கொடி, *s.* A large flag, பெரியதுவசம். 2. A large kite.

பெருங்கொன்றை, *s.* A flower-tree. See கொன்றை.

பெருங்கோடணை, *s.* A kettle drum, (*lit.*) the larger noise; [*ex* கோடணை.]

பெருஞ்சீத்தனார், *s.* A professor of the Madura college, his impromptu on the Kural only is preserved, ஓர்சங்கப்புலவன்.

பெருஞ்சீரகம், *s.* Anise seed. See சீரகம்.

பெருஞ்செருப்படி, *s.* A plant, Croton plicatum. See செருப்படி.

பெருஞ்சொல், *s.* Words of general acceptation, பலரறிசொல். (*p.*)

பெருநந்தியாவட்டம், *s.* The eye-flower-tree. See நந்தியாவட்டம்.

பெருநறளை, *s.* A plant. See நறளை.

பெருநறுவிலி, *s.* A fruit-tree. See நறுவிலி.

பெருநாரை, *s.* Stork. See நாரை.

பெருநாள், *s.* A festival, a high day, பண்டிகைநாள். 2. The last of the twenty-seven lunar mansions, இரேவதிநாள்.

பெருநீர், *s.* Sea, ocean, கடல். (*p.*)

பெருநெஞ்சு, *s.* A proud heart.

பெருநெருஞ்சி, *s.* A large thistle. See நெருஞ்சி.

பெருநெருப்பு, *s.* A conflagration.

பெருநெல், *s.* A kind of paddy longer in growing than other kinds.

பெருநையல், *s.* A disease causing the fingers, to fall off, பெருவியாதி. 2. Small-pox, வைசூரி.

பெருந்தகை, *s.* A noble king, அரசன். 2. A noble minded man. (*R.*)

பெருந்தக்காளி, *s.* A plant. See தக்காளி.

பெருந்தலைக்கறையான், *s.* A large-headed white ant.

பெருந்தன்மை, *s.* Dignity, high rank, மேன்மை. 2. Pride, haughtiness, self-consequence, மேட்டிமை.

பெருந்தாரா, *s.* A goose.

பெருந்தாலிகட்டிவெள்ளாழர், *s.* A class of Vellalas who wear a large marriage-badge—oppos. to சிறுதாலிகட்டி.

பெருந்தாளி, *s.* A large kind of winding plant, Convolvulus maximus.

பெருந்திணை, *s.* [*in love poet.*] Lust; criminal connexion with a woman by violence. See திணை.

பெருந்தீனி, *s.* [*in a bad sense.*] Food in large quantities, more sumptuous than ordinary, பேருண்டி. 2. Gluttony, voluptuousness, luxury. See தீனி.

பெருந்துத்தி, *s.* A plant. See துத்தி.

பெருநகை, *s.* Great or intense laughter. See இரசம்.

பெருந்தொடை, *s.* The thick part of the thigh. 2. See தொடை.

பெருந்தேவனார், *s.* (*Hon.*) Names of two professors of the Madura college; one of whom wrote an imitation of the Mahabharat in வெண்பா, which is known by the name of சங்கத்துப்பாரதம். The other was the author of a treatise on versification called கவிசாகரம்.

பெருந்தேனீ, *s.* A honey-bee.

பெருந்தேன், *s.* Honey by bees, as distinguished from கொசுத்தேன். See தேன்.

பெருமகன், *s.* [*pl.* பெருமக்கள்.] A prince, a nobleman, பிரபு. 2. A gentleman, a master, எசமானன்.

பெருமகிழ்ச்சிமாலை, *s.* A panegyric in which the character of an excellent wife is described. See பிரபந்தம்.

பெருமங்கலம், *s.* A poem describing the proceedings of a king's birth-day, ஓர்பிரபந்தம்.

பெருமந்தாரை, *s.* A tree. Bauhinia.

பெருமம்—பெருமன், *s.* [*also* பருமம், பருமன்.] A large bulky thing, பெரியது.

பெருமரம், *s.* A kind of tree, பெருங்கள்ளி, Plumosa alba. 2. A stinking tree. See பீநாறிமரம்.

பெருமரத்துப்பட்டை, *s.* Bark of the above tree.

பெருமருந்து, *s.* A twining plant, Indian Birthwort, Aristolochia Ind.

பெருமருந்துவேர், *s.* Root of the above.

பெருமலை, *s.* Mount Meru, or the golden mountain, மேருகிரி.

பெருமலைகலக்கி, *appel. n.* A plant, Adiantum caudatum.

பெருமழை, *s.* Heavy rain.

பெருமா, *s.* Any large animal as an elephant, யானை; [*ex* மா.] (*சது.*)

பெருமாட்டி, *s.* A lady, mistress, princess.

பெருமாந்தம், *s.* A disease in children.

பெருமல்லரி, *s.* As பெருமரம், 1. (*R.*)

பெருமாள், *s.* [*a change of* பெருமான்.] A prince, a nobleman, பெருமையிற்சிறந்தோன். 2. Vishnu, திருமால்.

பெருமான், *s.* A prince, a king, அரசன். 2. A nobleman, பெருமையிற்சிறந்தோன். 3. An elder, an elder brother, மூத்தோன். 4. Siva, சிவன். 5. Vishnu, விஷ்ணு. 6. A guru, குரு.

நான்தான்பெருமானென்றுவந்தான். He came calling himself a great man.

பெருமாகோதையர், *s.* [*also called* சேரமான்பெருமான், *which see.*] A king and a poet. Of his productions, are மும்மணிக்கோவை, கைலாசவுலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

பெருமிதம், *s.* Joy, களிப்பு. [Compare பருமிதம்.] 2. Plenty, மிகுதி. (*சது.*) 3. Great measure, அதிகஅளவு. (*R.*)

பெருமீன், *s.* A large fish, as யானைமீன்.

பெருமுசட்டை, *s.* A plant, Convolvulus Malabaricus.

பெருமுத்தரையர், *s.* Persons of independent wealth, கவாதீனச்செல்வர். (நாலடி.)

பெருமூச்சு, *s.* Hard breathing, sighing, panting. (*c.*)

பெருமூச்சுவிட—பெருமூச்செறிய, *inf.* To fetch a deep breath from grief, rage, &c.

பெருமைகாட்ட, *inf.* To manifest pride or arrogance.

பெரும்பசிரி, *s.* A garden herb. See பசிரி.

பெரும்படி, *s.* Coarseness, thickness, &c., as பரும்படி.

பெரும்பதி, *s.* A town surrounded by villages, மருங்கிலூர்குழ்பதி.

பெரும்பயறு, *s.* A kind of pulse. See பயறு.

பெரும்பயன், *s.* Great, lasting, or eternal benefit.

பெரும்பராக்கு, *s.* Carelessness, negligence, supineness, அசட்டை.

பெரும்பறவை, *s.* The feigned bird with eight legs, எண்காற்புள்.

பெரும்பனசை — பெரும்பனையன், *s.* Small-pox, with large pustules. See பனசை.

பெரும்பாடு, *s.* Immoderate flow of the menses; (*lit.*) great suffering.

பெரும்பாடிறைக்க, *inf.* To flow excessively, as the menses.

பெரும்பாந்தள் — பெரும்பாம்பு, *s.* A large snake.

பெரும்பாலார், *s.* [*pl.*] The majority. See பால்.

பெரும்பாலும். For the most part, generally, commonly, customarily, மிகுதியும்.

பெரும்பாவி, *s.* A great sinner, கொடும்பாவி.

பெரும்பாழ்-பெரும்பாழ்வெளி, *s.* The extreme point of space, as பெருவெளி.

பெரும்பாற்சொற்றி, *s.* A plant. See பாற்சொற்றி.

பெரும்பிடி, *s.* Exaction.

பெரும்பிரண்டை, *s.* A large kind of பிரண்டை creeper. See பிரண்டை.

பெரும்பிளவை, *s.* A bad ulcer.

பெரும்புலி, *s.* The royal tiger.

பெரும்புள், *s.* The large owl, கூகை. (*சது.*)

பெரும்பூண், *s.* A jeweled-breast-plate.

பெரும்புழை, *s.* A wicket in a large gate. (*p.*)

பெரும்பூளை, *s.* A plant, Illecebrum Javanicum.

பெரும்பெயர், s. A great name, great renown.

பெரும்பெயர்க்கடவுள். The Supreme Being.

பெரும்பொங்கல், v. noun. A ceremonial boiling of rice by great numbers. See தைப்பொங்கல்.

பெரும்பொழுது, s. The six seasons of the year, as distinguished from சிறுபொழுது. See பொழுது, and பருவம்.

பெருவயிறு, s. A large belly. 2. A kind of disease. See மகோதரம், குன்மவயிறு.

பெருவயிறுபற்ற, inf. To swell, as the belly, in dropsy.

பெருவள்ளிக்கிழங்கு, s. A plant, Dioscorea sativa. (R.)

பெருவாகை, s. A tree, Mimosa flexuosa. (Rott.)

பெருவாரி—பெருவாரிக்காய்ச்சல், s. A pestilence, plague, epidemic.

பெருவாழ்வு, s. Great prosperity. See பதிவாழ்வு.

பெருவியாதி, s. A leprosy causing the dropping off of the fingers, toes, &c., குஷ்டம்.

பெருவிரியன், s. A poisonous serpent, great viper.

பெருவெளி, s. A large open plain. 2. The vast etherial expanse as the abode of Deity. 3. As சிதாகாசம்.

பெருவெள்ளம், s. Great inundation.

பெருவெள்ளை, s. A kind of rice, ஓர் நெல்லு.

பெருவ — வாய்ப்பெருவ, inf. To chatter in sleep, தூக்கத்தில்பிதற்ற. (Beschi.)

பெலக்க, inf. [com. for பலக்க, which see.] To become strong, mighty, &c.

*பெலம்—பெலன், s. Strength, power, vigor. 2. Firmness, validity, &c. See பலம். (c.)

பெலன்காட்ட, inf. To make a display of strength, powers, abilities. 2. To perform extraordinary exploits. 3. To be powerful—as medicines.

*பெலி, s. A sacrifice, &c. See பலி.

பெல்லி, s. A puny devil, an elf, பிசாசம். 2. Witchcraft, சூனியம், as பில்லி. (vulgar usage.) 3. [prov.] A short stick tied to the end of a pole forming a hook or crook, துரட்டியின்முளை.

பெள், பெட்கிறேன், பெட்டேன், பெட்பேன், பெட்க, v. a. and v. n. To wish, desire, விரும்ப. 2. To long for, ஆசைப்பட. (சது.)

பெட்டார், appel. n. Friends, lovers, சிநேகிதர். (சது.)

பெறு, கிறேன், பெற்றேன், வேன், பெற, v. a. To obtain, attain, secure, possess. அடைய. 2. To beget, generate, ஜெனிப்பிக்க. 3. To bring forth, to have children, பிரசவிக்க. 4. To experience, to be affected favorably or unfavorably, அனுபவிக்க. 5. To have the benefit or enjoy the privilege of, சுகிக்க. 6. v. n. To be worth, to bring a price, to be valid for, விலைபெற. 7. To be worthy, தக.—Note. In some cases this verb when preceded by another in the infinitive has much the sense of பட, as அடையப்பெறும், it may be had; சொல்லப்பெறும், it may be said; காணப்பெற்றேன், I obtained sight of.

ஆதாயத்தைப்பெற்றான். He obtained profit.

இதுபிரயாசத்தைப்பெறாது. It is not worth the trouble.

பத்துப்பணம்பெறும். It is worth ten fanams.

அவன்பெறுமானவன். He is a worthy man.

ஒருகாசும்பெறாதவேலை. It is worth nothing.

பெற்றமனம்பித்துப்பிள்ளைமனங்கல்லு. The heart of the mother is bile [water]; the heart of the child is stone.

பெறாத, neg. rel. part. Insufficient, unsound, ineffectual, &c.

பெறாதசாமீ. Insufficient security.

பெறாதகாரியம். An unsound argument, or ineffectual lawsuit.

பெறாதபேச்சு. Worthless talk.

ஆற்றுப்பெறாதவேதனை. Intolerable torment. (p.)

பெறுத்த, inf. [prov. in combin. v. noun. பெறுத்தல்.] To cause, பெறுவிக்க. நிலைபெறுத்தலும்,நீக்கலும். Establishing and removing or destroying. (இல.)

பெறுமதி, s. [prov. பெறுதி.] Worth, value, தகுதி. 2. Ability, திராணி. 3. Validity, security, உறுதி. 4. Prize, reward, வெகுமதி.

பெறுவதுகொள்வோர், appel. n. Prostitutes, வேசையர். (p.)

பெற்றகடன், s. Obligation which the child owes to its parent, especially the mother, for giving it birth, தாய்க்குச்செய்யுமுரிமை.

பெற்றதகப்பன், s. One's own father.

பெற்றதாய், s. One's own mother,

பெற்றபிள்ளை, s. One's own child.

பெற்றவயிறெரிய, inf. To grieve, yearn, as a mother at the death or sufferings of her child.

பெற்றவன், appel. n. A father, [fem. பெற்றவள்.] 2. [in combin.] One who has received, as பெயர்பெற்றவன், வரம்பெற்றவன்.

பெற்றோர், appel. n. Parents, இன்றோர்.

பெற்றோர்பிறந்தார், appel. n. Parents, brothers, and sisters.

பெற்றுவளர்க்க, inf. To bring forth and bring up a child.

பெறல்—பெறுதல், v. noun. Obtaining, அடைதல். 2. Finding, getting, கிடைத்தல். (சது.)

பெறுதி s. [prov.] Worth, &c. See பெறுமதி, under பெறு, v.

பெற்றம், s. A bull, எருது. 2. Taurus of the Zodiac, இடபவிராசி. 3. A buffalo in common, பசுவின்பொது. 4. Wind, air, காற்று. (சது.)

பெற்றம்பெற்றவன்றன்னை. Bhima who was begotten by the wind. (பாரதம்.)

பெற்றி-பெற்றிமை, s. Nature, quality, natural property, குணம். 2. Kind, character, description, manner, order, தன்மை. (p.)

பென்னம்பெரியது, [symb. verb.] Very large, used interjectively. Compare சின்னஞ்சிறியது. (R.)

பே

பே. A syllabic letter formed of ப் and ஏ.

பே, (Hind.) No, not, இல்லை.

பேபந்து. Without order.

பேபாக்கி. No remainder.

*பே, s. [contract. of பேனம்] Foam, scum, froth, நுரை. 2. Cloud, மேகம். (p.)

*பேகம், s. A frog, தவளை. W. p. 627. B'heka. 2. See மேகம்.

பேகன், s. One of the last of the kings famed for liberality, கடையெழுவள்ளலொருவன். 2. [fem. பேகி.] The male of frogs, ஆண்தவளை.

பேசு, கிறேன், பேசினேன், வேன், பேச, v. a. To talk with, to converse, speak, to hold conversation, to commune, சம்பாஷிக்க. 2. To deal or bargain; to negociate a business verbally, தரபேச. 3. To tell, say, communicate, சொல்ல. 4. [fig.] To abuse, to vilify, as ஏச. (c.)

பேசாதே. Don't speak, don't tell.

பேசத்தெரியாதவன், appel. n. One who is not a good speaker, or who cannot negociate, &c.

பேசாதபேச்சு, s. Improper talk. 2. Indecent or obscene language.

பேசாமடந்தை, s. A princess who resolved not to speak, but was forced to do so by Vikramaditya.

பேசாமலிருக்க, inf. To be silent.

பேசிக்கொண்டிருக்க, inf. To be conversing socially.

பேசுவாய், s. A chief minister of the Tanjore kings. (Beschi.)

பேச்சு, v. noun. Speaking, பேசுதல். 2. Speech, language, பாஷை. 3. Declaration, expression, விளம்புதல். 4. Praise, புகழ். 5. Conversation, talk, subject of conversation, சம்பாஷணை. 6. Errand, message, verbal communication, report, செய்தி. 7. Rumor, வதந்தி. 8. A word, வார்த்தை. 9. Discourse, speech, harangue, பிரசங்கம். (c.)

பேச்சிலேகுற்றங்கண்டுபிடிக்கிறது. Finding a flaw in one's speech.

உன்பேரிலேவெகுபேச்சுண்டு. Many bad things are spoken of you.

இப்படிஒருபேச்சுப்பிறந்தது. There arose a rumor to this effect.

அவன்பேச்சுமூச்சில்லாமலிருக்கிறான். He is without speech or breath; i. e. near death.

பேச்சிலேவிட்டுப்பார்த்தால்தெரியும். His ability is known in his addresses.

பேச்சழிய-பேச்சுத்தப்ப, inf. To fail in keeping one's word, சொற்றப்ப.

பேச்சறுதி, s. Decision in bargaining, as சொல்லறுதி.

பேச்சற்றவன், appel. n. One who does not keep his word. 2. A silent ascetic.

பேச்சாளி, s. A good speaker. 2. An upright man, as சொல்வாளி.

பேச்சுக்காரன், s. As பேச்சாளி, 1.

பேச்சுக்கிடம், s. Liberty of speech. 2. Occasion for slander.

பேச்சுக்கொடுக்க, inf. To speak with one in order to obtain secrets.

பேச்சுத்தடுமாற, inf. To contradict one's self. 2. To be confused, puzzled or disconcerted in speaking.

பேச்சுத்தட்ட, inf. To stammer, stutter, hesitate.

பேச்சுத்தாராளம், s. Freedom or freeness of conversation. 2. Fluency of speech, eloquence. 3. Civility, politeness, in address, or discourse.

பேச்சுத்திறாணி, s. Power of language, eloquence.

பேச்சுத்துணை, s. One to converse with.

பேச்சுநடக்க, inf. To go on as a speech, story or conversation. 2. To spread as a rumor.

பேச்சுநடக்கிறது. The report goes abroad.

பேச்சுப்பிடுங்க, inf. To fish out secrets from one's talk.

பேச்சுமூச்சு, s. Speech or breathing.

பேச்சுவல்லபம், s. Ability in speaking, eloquence.

பேச்சுவளர, inf. [trans. பேச்சுவளர்க்க.] To become prolonged, to grow warm, or to abuse—as in a dispute.

பேச்சுவார்த்தை, s. Speech. 2. Amicable or speaking terms.

அவர்களுக்குள்பேச்சுவார்த்தையில்லை. They don't speak with each other.

பேச்சுறுதி, s. Faithfulness to one's word or promise.

பேச்சாட்டுத்துணை—பேச்சொடுதுணை, s. One to talk with. (c)

பேச்சுப்பல்லக்குநடும்பேர்ல்நடை. His words are in a palankeen; he is on foot.

•பேச்சி, s. A female imp. See பிச்சி. W. p. 553. Pesee.

பேஜா, adj. Improper, inaccurate.

பேஷ், adj. (Pers. Beish.) Good, proper, best, நல்ல.

பேஷ்கஷ், s. (Pers.) A tribute, இறை.

பேஷ்கார், s. (Pers.) An officer of revenue inferior to a Tahsildar.

பேஷ்கி, s. (Pers.) Advance of money.

பேஷ்வா, s. (Mahrat.) Leader, foreman, a title formerly applied to a prime minister.

பேடர், s. [sing. பேடன்.] Hermaphrodites, அலிகள்; [ex பேடு.]

பேடி, s. [pl. பேடியர்.] An hermaphrodite, inclining toward the female, அலி.

பேடிகைவில்வாள்போலே. Like a sword in the hand of a hermaphrodite, is learning to many.

பேடியெழுத்து, s. A letter neither male nor female—that is a guttural, as க.

பேடிசம், s. Imposition, deception, dissimulation, false appearance, hypocrisy, மயக்கு. (c.)

பேடிசக்காரன், s. A dissembler, a hypocrite.

பேடிசங்காட்ட—பேடிசம்பண்ண, inf. To play the hypocrite. 2. To counterfeit a work, &c.

பேடிசவித்தை, s. Dissimulation, hypocrisy.

பேடு, s. An hermaphrodite, அலி. 2. Dance of Kama, மன்மதன்கூத்து. 3. Town or village, ஊர். 4. Female of birds, the hen, பெண்பறவை. (p.)

பேடாடல், a. noun. Dance of Kama, as பேடு, 2.

பேடை, s. Female of birds, the hen, பறவைப்பெண். (p.)

பேட்டி, s. (Hind.) Access to, or waiting on, a great person. (c.)

பேட்டிகொடுக்க, inf. To give audience.

பேட்டிபண்ணிவைக்க, inf. To procure one access to a great person.

பேட்டியாச்சுது. I have had access to the governor, &c.

பேட்டு, s. [for.] A stripe or streak in general, rather broad, பட்டைக்கரை. (c.)

•பேட்டை, s. Suburb, pettah. Compare பட்டு. 2. A village near a market-town, சந்தையூர். (சது.)

•பேணகம், s. A kind of pastry, ஓர் பணிகாரம்.

பேணம், s. [prov.] Tenderness, affection, regard, esteem, மதிப்பு. 2. Care, caution, as பதனம். 3. Nurture, fostering, as பேணல்.

பேணு—பேண், கிறேன், பேணினேன், பேணுவேன், பேண, v. a. To take great care of, to treat tenderly, to pamper, பராமரிக்க. 2. To cherish, foster, nurture, tend, ஓம்ப. 3. To regard, esteem, value, appreciate, respect, honor, சங்குமதிக்க. 4. To protect, secure, காக்க. 5. To wish for, to desire greatly, ஆசைபெருக. 6. To purpose, think, கருத. 7. To mark out, indicate, குறிக்க; [from Sa. Pen'a, to embrace.]

பேணாவு, v. noun. [sometimes பேணல்.] Great desire; esteeming.

பேணார்—பேணலர், appel. n. Foes, பகைவர். (p.)

கர்த்தனைப்பேண, inf. To love and honor God.

தந்தைதாயைப்பேண். Honor father and mother. (Avv.)

குலஸ்திரீதன்பர்த்தாவையும், பரஸ்திரீதன்மேனியையும்பேணுவள். A married wife honors and cherishes her husband; a strange woman her own body.

பேண்—பேண்மரம், s. [prov. com. ஆடுகால்.] The two beams on which the axle of a well-sweep rests.

•பேதகம், s. Difference, disagreement, variance, discord, பேதம். W. p. 627. B'hedaka. (c.)

பேதகம்பண்ண, inf. To be insincere in friendship. 2. To be wanting in cordiality, to be disaffected. 3. To be a slack friend. 4. To sow discord.

•பேதமை, s. Ignorance, அறிவின்மை. See பேதைமை. (c.)

•பேதம், s. Difference, dissimilarity, வேற்றுமை. 2. Disagreement, variance, disaffection, பிரிவினை. 3. Diversity, variety, திரிபு. 4. Subdivision, sect, division, பகுப்பு. 5. Discord among confederates. See உபாயம். 6. Variation, modification, alteration, விகற்பம். 7. Incongruity, inconsistency, இணக்கமின்மை. W. p. 627. B'heda. 8. One of the twenty-eight Saiva Agamas. See சிவாகமம்.

பேதம், ௩. The three differences. These are: 1. சுகதபேதம், difference between the head and its ramifications, &c.; 2. சாதிபேதம், difference in the different species, as between one tree and another; 3. விசாதிபேதம், difference in things unlike, as between trees and stones.

பேதம், ௬. A six-fold division. This is as follows: 1. சாதிபேதம், division, distinction of caste or tribe; 2. சமயபேதம், or மதபேதம், differences of religion; 3. மந்திரபேதம், varieties of incantations; 4. மனப்பேதம், difference of disposition, thought, taste, or inclination; 5. சாஸ்திரபேதம், difference in science, doctrine, &c.; 6. உலகபேதம், varieties of worlds. For some other differences as இடப்பேதம், காலபேதம், சொற்பேதம், பொருட்பேதம், குணபேதம், see in their places.

பேதக்காரர், s. Schismatics, heretics.

பேதசைவம், s. One of sixteen divisions of the Saiva system. See சைவம்.

பேதம்பண்ண, inf. To make a difference. 2. To sow discord, cause alienation between parties.

பேதாதிபேதம், s. Very great difference, மிகுபேதம்.

பேதாபேதம், s. Diversity, variety, multiformity, பலபேதம். 2. Similarity and dissimilarity, agreement and disagreement, வேற்றுமையும், ஒற்றுமையும். 3. The union of separate things—as of the soul and body.

பேதலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To vary, alter; to change in form, appearance, or nature, to be estranged, வேற்றுமைப்பட. 2. To be discouraged, dismayed, மனங்குழம்ப. 3. To hesitate, சந்தேகப்பட. (c.)

நிறம்பேதலிக்கிறது. The colors differ.

பேதலிக்கப்பண்ண, inf. To discourage one.

பேதலிப்பு, v. noun. Variation, disaffection.

•பேதனம், s. Causing separation or division. See சுரும். W. p. 627. B'hedana.

பேதா, s. [Hind.] A peon, சேவகன். 2. A chess-man, சதரங்கக்காய்ப்பிரிவு.

பேதானு, s. [Hind.] Quince-seed, ஒரு விதை. Ains. v. 1. p. 332.

•பேதி, s. That which divides, detaches, separates, பிரிப்பது. W. p. 627. B'hedin. 2. Variation, difference, change, as பேதம். 3. Discharge from the bowels, being a change; looseness; also cholera, கழிச்சல். 4. A purgative, cathartic, பேதிமருந்து. (c.) 5. Mercury, quicksilver, இரதம். 6. [in combin.] A solvent, of which there are five kinds: 1. அன்னபேதி; 2. ஊமைபேதி; 3. சொர்ணபேதி; 4. அலிபேதி; 5. சல்லிபேதி, or கல்பேதி, which see.

பேதிகாண, inf. To begin to purge, as in cholera.

பேதிகாரி, s. A purgative plant. See ஆற்றுத்தும்மட்டி. 2. A purgative in general, பேதிமருந்து.

பேதிக்குக்கொடுக்க, inf. To administer a cathartic.

பேதிக்குவாங்க, inf. To take a cathartic.

பேதியாக, inf. To operate as a cathartic, to purge. 2. To be attacked by cholera.

பேதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To divide, to separate, &c., பிரிக்க. 2. To sow discord or dissension, பேதகஞ்செய்ய. 3. To turn the mind from a right course, வேறுபடுத்த. 4. To excite disgust, to alienate, மனவெறுப்புச்செய்ய. 5. To change, diversify, மாற்ற. 6. To despise, to scorn, சிச்சிக்க. 7. v. n. To change, vary, differ, disagree, வேறுபட. 8. To degenerate, deteriorate, கெட. 9. To become estranged, to be disgusted with, மனமடிய. 10. To be relaxed in the bowels, to purge, பேதியாக. 11. To become broken, to be interrupted, frustrated, குலைய. (c.)

பேதித்தசமயம். A religion inconsistent with itself.

பேதித்துக்கேட்க, inf. To pump one.

பேதித்தல்-பேதிப்பு, v. noun. Separation, variance, dissatisfaction, purging.

பேது, s. (Hind.) Secrecy, secret inquiry, இரகசியம்.

•பேது, s. Bewilderment, confusion, consternation, intoxication, தடுமாற்றம். 2. Delirium, mental derangement, உன்மத்தம்.

பேதுற, inf. [v. noun பேதுறவு.] To be bewildered. 2. To become insane, மதிமயங்க. (p.)

•பேதை, s. A simpleton, an ignorant man, a dolt, அறிவிலான். 2. A woman, as being simple minded, பெண். (See மடம்.) 3. A girl from five to seven years old. See பருவம். (c.) 4. A hermaphrodite, பேடி. 5. A poor man, தரித்திரன். 6. Toddy, vinous liquor, கள். (சது.)

பேதைப்படுக்கும்ஊழ். Works of former births stultifying the mind. (குறள்.)

பேதைத்தனம், s. Simplicity, weakness, silliness, folly, ignorance.

பேதைப்புத்தி, s. Weak intellect, folly, credulity, indiscretion.

பேதைமை, s. [com. பேதமை.] Simplicity, weakness, ignorance, credulousness, thoughtlessness, carelessness, as மடமை.

பேதைமையென்பதுமாதர்க்கணிகலம். Simplicity is an ornament of woman. (Avv.)

பேதையர், s. [pl.] The indigent, the poor, தரித்திரர். 2. The base, the vulgar, கீழ்மக்கள். 3. Women of desert tracts, பாலைநிலமகளிர். (சது.) 4. Simpletons, the ignorant, அறிவிலர். 5. Women, பெண்கள்.

பேத்தி. See பேர்த்தி.

பேத்தை, s. An ugly looking kind of fish, as பொத்தை. (c.)

பேபந்து—பேபாக்கி. See பே.

•பேம், s. Fear, dread, terror, பயம். (சது.) See பீமம்.

பேய், s. A devil, goblin, fiend, as பிசாசம். 2. [in combin.] Wild, as plants or trees, காட்டுக்கொத்த. 3. Evil, bad, vile, ferocious, கெட்ட. (c.)

உலகத்துக்குஞானம்பேய் ஞானத்துக்குலகம்பேய்..... Wisdom is a devil to the world and vice versa. [prov.]

பேய்க்குவேப்பிலைபோலே. As repugnant to one as Margosa leaves are to devils.

பேய்போலேதிரிகிறது. Going about in eager search of gain.

பேயத்தி, s. A species of fig-tree, Ficus dæmonum, L.

பேயன், s. [fem. பேய்ச்சி, பேச்சி.] A demoniac. 2. A head-strong fool, a madman, பைத்தியகாரன்.

பேயன்வாழை, s. A kind of plantain, a medicinal fruit.

பேயாட, inf. To whirl the head through possession.

பேயாடி, appel. n. A conjurer. 2. A fortune-teller.

பேயாட்ட, inf. [appel. n. பேயாட்டி.] To cause a person, to be possessed for the utterance of oracles.

பேயாட்டம், v. noun. A devil's dance, பேய்க்கூத்து. [also பேயாட்டு.] 2. Fiendishness, ferociousness, பேய்த்தன்மை. 3. Confusion, disorder, கலக்கம்.

பேயாமணக்கு, s. A wild castor-oil-plant.

பேயாவிரை, s. A kind of wild ஆவிரை.

பேயாழ்வார், s. One of the twelve Vaishnuva devotees. He composed a hundred verses of சாஸ்திரப்பிரபந்தம், நாலாயிரம்.

பேயுறிஞ்ச, inf. [prov.] To suck the blood of a person—as a devil; either killing or greatly weakening him.

பேயுள்ளி, s. Wild onion, நருள்ளி.

பேயுறைந்தவீடு, s. A house haunted by devils.

பேயெரிக்க, inf. To burn out a devil by magic. See எரி, v.

பேயையுருவேற்ற, inf. [sometimes பேயேற்ற.] To cause a devil to possess a person.

பேயோடாடி, appel. n. Siva, as dancing with devils, சிவன்.

பேயோட்ட—பேய்துரத்த, inf. [appel. n. பேயோட்டி.] To exorcise.

பேயோணான், s. The large kind of ஓணான் lizard.

பேய்க்கண், s. Eyes, or looks of a demoniac. 2. Frightful eyes, அருச்சத்தகண்தி.

பேய்க்கண்டல், s. A tree. See கண்டல்.

பேய்க்கரும்பு, s. A wild and useless sugar-cane, Saccharum arundinaceum.

பேய்க்காடு — பேயுறைந்தகாடு — பேய்மேய்க்காடு, s. A jungle haunted by devils.

பேய்க்குணம், s. An unsociable, peevish disposition.

பேய்க்குப்படைக்க, s. To make offerings to devils; also used in cant.

பேய்க்குறை-பேய்க்கோட்டாலை, s. Evil, disaster, &c., resulting from the malice of an unpropitiated devil.

பேய்க்கூண்டு — பேய்ப்பள்ளி, s. A noted place where the black arts are said to be taught, மாயவித்தைபயிற்றுமோரிடம்.

பேய்க்கொம்மட்டி, s. Coloquintida or bitter apple, Cucumis colocynthis.

பேய்க்கோலம், s. A hideous, monstrous or diabolical appearance.

பேய்ச்சத்தம், s. Hideous noise of devils, said to be heard in desert places in time of epidemics.

பேய்ச்சிலை, s. An idol, a statue of a demon.

பேய்ச்சுரை, s. A bitter variety of gourd.

பேய்த்தக்காளி, s. A plant, Solanum Lycopersicum.

பேய்த்தண்ணீர், s. [in cant.] Ardent spirits; (lit.) devil's water, சாராயம்.

பேய்த்தனம், s. Fiendishness, ferociousness, &c.

பேய்த்தும்மட்டி, s. As பேய்க்கொம்மட்டி.

பேய்த்தும்பை, s. A plant. See தும்பை.

பேய்த்தேர், s. The mirage or vapor of the noonday-sun, said to be the chariot of devils.

பேய்நரி, s. A mad fox.

பேய்நாய், s. A mad dog.

பேய்நிலை, s. One of the postures of devils.

பேய்பிடிக்க, inf. [appel. n. பேய்பிடித்தவன்.] To be possessed by a devil.

பேய்ப்பசலை, s. A plant. See பசலை.

பேய்ப்பழக்கம், s. Unnatural and irregular habits.

பேய்ப்பயல், s. A foolish fellow.

பேய்ப்பள்ளி. See பேய்க்கூண்டு.

பேய்ப்பாகல், s. A creeper. See பாகல்.

பேய்ப்பாட்டு, s. Diabolical songs addressed to devils, &c.

பேய்ப்பார்வை, s. Demon-like, frightful looks.

பேய்ப்பாற்சொற்றி, s. A plant. See பாற்சொற்றி.

பேய்ப்பிடி, s. An irresistible grasp.

பேய்ப்பிள்ளை, s. A disobedient, intractable child.

பேய்ப்புடல், s. A gourd. See புடல்.

பேய்ப்புத்தி, s. Imprudence, folly, rashness.

பேய்ப்புல், s. A kind of grass. See புல்.

பேய்ப்போக்கு, s. Irregular, absurd conduct, &c., ஒழுங்கில்லாநடை.

பேய்மருட்டி—பேய்வெருட்டி, appel. n. A plant. See பேய்த்தும்பை.

பேய்மனம், s. The vile heart, the carnal mind.

பேய்முகம்—பேய்மூஞ்சி, s. A hideous face, hideous features.

பேய்முசுட்டை, s. A plant, Convolvulus speciosus.

பேய்முன்னை, s. A tree, Celtis orientalis, L.

பேய்விட்டாட்ட, inf. To cause possession by a devil.

பேய்வித்தை, s. Witchcraft, sorcery, conjuring, சூனியவித்தை.

பேய்ப்பேயெனல், v. noun. An exclamation of affright; as to say—a spectre! பயக்குறிப்பு. 2. The bleating of sheep, ஆடு கப்பிடுதல்.

பேரன். See பேர்.

•பேரி, s. A kettle drum, முரசு. W. p. 627. B'HERI. 2. A drum in general, பறைப்பொது.

•பேரிகை, s. A kettle drum, முரசு.

பேர், s. [a change of பெயர்.] Name, word, &c. (c.)

பேரடிபட—பேர்பட—பேராக, inf. To be celebrated, to have fame.

பேரப்பிள்ளை, s. A grand-child.

பேரன், s. A grand-son. 2. A grandfather. See பெயரன்.

பேராளன், s. [also பேராளி.] A renowned personage. 2. See பேர், adj.
பேரிட, inf. To give a name.
பேரிடாப்பு—பேர்டாப்பு, s. A list of names; [ex இடாப்பு.]
பேருக்குச்செய்ய-பேருக்குநடத்த, inf. To act in reference to a reward, as an eye-servant; or for fame.
பேரூர், s. One's name and country.
பேரூரில்லாதகடிதம். Anonymous letter.
பேரெடுக்க, inf. To get a name, acquire fame, &c.
பேரெழும்ப, inf. To spread as one's fame.
பேரேடு, s. An ola-account-book, or ledger, to receive entries from the day-book, பெயர்க்கணக்கேடு. (c.)
பேர்த்தி, s. [also பெயர்த்தி.] A granddaughter, பௌத்திரி. 2. [prov.] A grandmother, as பாட்டி.
பேர்படுதல், v. noun. Being named, entitled, styled. 2. Becoming celebrated.
பேர்பட்டவன் — பேர்பெற்றவன், appel. n. A famous person.
பேர்வழி, s. A list of names; a roll, register, பேரட்டவணை. 2. Genealogy, வமிசவரிசை.
பேர்வழிப்பட்டோலை, s. An ola containing a list of names, பேர்டாப்பு.
பேர்வைத்தல், v. noun. Naming. 2. Giving a nickname.

பேர், adj. [used as a prefix.] Great, large, excellent, principal, பெரிய. See பெருமை.
பேரகத்தி, s. A large-leaved kind of அகத்தி.
பேரகத்தியம், s. The larger treatise on Grammar by Agastya; the other being called சிற்றகத்தியம்.
பேரணி, s. The main body, the centre of an army, நடுப்படை.
பேரணிகலம், s. The principal breastplate, பெரும்பதக்கம்; [ex அணிகலம்.] (சது.)
பேரம்பலம், s. One of the five sacred halls of சிதம்பரம், its character being mystic, சிதம்பரத்தைந்துசபையிலொன்று.
பேரவியல், v. noun. [prov.] A great rice-boiling for a company of religious mendicants, பெரும்பொங்கல்.
பேரழகு, s. Great beauty.
பேரறிவு, s. Knowledge of man, as contrasted with that of brutes, மக்களுணர்வு. 2. Divine knowledge, spiritual knowledge, ஞானம். 3. Uncommon mental powers, high attainments, முதறிவு, as distinguished from சிற்றறிவு.
பேரறிவாளர், s. [pl.] Persons of mature understanding.

பேரறுகு, s. A kind of அறுகு grass.
பேராசை, s. Intense desire; avarice; lasciviousness, பேரவா.
பேராண்டு, s. Indian cycle of sixty years, அறுபதுவருடங்கொண்டது.
பேராண்மை, s. Intrepidity, manliness, great courage, valor, வீரம்.
பேராந்தை, s. A large kind of owl, கூகை. (Old Dic.) 2. The bartavelle, or Greek partridge. See கிலாமுகிப்புள். (சது.)
பேராமணக்கு, s. The castor-plant. See ஆமணக்கு.
பேராமல்லி, s. A species of Jasmine, Jasminum undulatum.
பேராமுட்டி—பேரமுட்டி, s. A sweet smelling plant, Pavonia oderata.
பேராலவட்டம், s. A large kind of circular fan. See ஆலவட்டம்.
பேராழிமாமுனி, s. The father of Tiruvalluvar, Avvai, and others.
பேராளன், s. The fifth lunar asterism, மிருகசீரிடநாள். (சது.) 2. See பேர், name.
பேரானந்தம், s. [also பேரின்பம்.] Supreme enjoyment, final bliss, as பரமானந்தம்.
பேரியாழ், s. One of the four kinds of musical instruments. See யாழ்.
பேரிலக்கம், s. [in arith.] A whole number, முழுவிலக்கம்.
பேரிழவு, s. [vul. பேரெழவு.] A great calamity—as many deaths in a family. (c.)
பேரிளம்பெண், s. A woman from thirty-two to forty years. inclusive, நாற்பதுவயதுப்பெண். See பருவம்.
பேரின்பம், s. Heavenly joy, great delight.
பேரின்பம்வேண்டிற்சிற்றின்பமொழிக்க. If you desire heavenly joy, give up sensual pleasure.
பேரின்பக்காதல், s. A poem. See காதல்.
பேரின்பப்பாட்டு, s. A song or verses addressed to a deity—oppos. to சிற்றின்பப்பாட்டு.
பேரீச்சு—பேரீஞ்சு—பேரீந்து, s. The date-tree. See ஈச்சு.
பேரீச்சம்பழம், s. Dates, fruit of the பேரீஞ்சு.
பேருண்டி, s. [also பேருணவு.] A principal meal—oppos. to சிற்றுண்டி.
பேருதவி, s. Help in great extremity.
பேருமரி, s. A delicate, brittle, saltish herb. See உமரி.
பேரூர், s. A large town or district. 2. A town in an agricultural tract, கிராமம். 3. As மேலைச்சிதம்பரம்.

பேரூற்று, s. A large spring or fountain.
பேரெல்லை, s. [in வெண்பா verse.] That which has the greatest number of lines, the limit being eight—oppos. to சிற்றெல்லை.
பேரொலி — பேரோசை, s. A great noise, clamor. 2. Roar, din, பேரிரைச்சல்.
பேரொளி, s. A great light—as in the presence of the deity, பெரும்பிரகாசம்.
பேரோலக்கம், s. A great assembly. See ஓலக்கம்.

பேர், கிறது, ந்தது, பேரும், பேர, v. n. To become loose, to be detached, சிதைய. 2. To leave, depart, remove, to go away, நீங்க. For other meanings, see பெயர், v.
பேர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To change, remove, &c. See பெயர், v. a. (சது.)
பேர்த்தி. See பேர்.
பேலு-பேல், கிறேன், பேன்றேன், வேன், பேல, v. a. [vul.] To ease one's self, மலவிசர்ச்சனைசெய்ய.
•பேழை, s. [corrup. of Sa. Ped'a.] A round basket, a coffer, chest or box, an ark, பெட்டி. (c.)
பேழ், adj. Great, large, பெரிய. (p.)
பேழ்வாய், s. Large mouth. (திருவிளை.)
பேறு, s. A good obtained, a benefit, an acquisition, ஆதாயம். (சது.) 2. Endowment, bestowment, supernatural gift, வரம். 3. Gift, prize, reward, boon, வெகுமதி. 4. Advantage, profit, result, பலன். 5. Worth, merit, desert, தகுதி. 6. Birth, பெறுகை. 7. Offspring, issue, a child, சந்தானம்; [ex பெறு, v.] —Note. Of பேறு, or acquisition, there are sixteen kinds: 1. புகழ், celebrity; 2. கல்வி, learning; 3. வலி, power, physical strength; 4. வெற்றி, victory, success; 5. நன்மக்கள், good children; 6. பொன், gold; 7. நெல், abundance of rice and other grain; 8. நல்லூழ், a favorable destiny; 9. நுகர்ச்சி, proper and unsullied enjoyment; 10. அறிவு, wisdom; 11. அழகு, beauty; 12. பெருமை, greatness, magnanimity; 13. இளமை, youthfulness; 14. துணிவு, courage; 15. நோயின்மை, perfect health; 16. வாழ்நாள், longevity.
பேறுகாலம், s. Time of child-birth.
பேறுபெற, inf. To obtain a dignity. 2. To obtain bliss.
பேற்று, v. [vul. for பிதற்று.] To babble.
•பேனம், s. [also பே.] Froth, foam, நுரை. W. p. 597. P'HENA.
பேன், s. A louse. See தலைப்பேன்.
பேன்குத்துகிறது. Cracking lice.
பேன்பார்க்க, inf. To hunt lice.

பை

பை. A syllabic letter formed of ப் and ஐ.
பை, s. Bag, sack, purse, satchel, சாக்கு. 2. Hood of a cobra, பாம்பின்படம். 3. Any bladder, duct or sack in animal bodies, குடற்பை. (c.) 4. [ex பசு.] Color, நிறம். 5. Beauty, அழகு. 6. Green, பச்சை.
பைங்கண், s. A fresh green place, பசுமையாகியவிடம்; [ex கண், place.]
பைங்கிளி—பைந்தார்—பைந்தினை. See under பசு, adj. signifying green, &c.
பைங்கூழ், s. Growing corn, or other crops, பயிர். 2. Disease, நோய். (சது.)
பைந்தொடி, s. A bracelet, an ornament for the arm, கைவளை. 2. See தொடி.
பைந்நாகம், s. The hooded cobra, சர்ப்பம்.
பைம்பூண், s. An ornament of fine gold. (நீதிநெறி.)
பைம்பொன், s. Fine gold, as பசும்பொன். 2. Mount Meru, மேருகிரி. (சது.)
பை, adv. [com பைய.] Slowly, softly.
பையப்பைய. Gently, gently.
பையப்பையப்பேச. Speak slowly.
பையப்பையநட. Walk quietly.

பையப்பையவென்றால் பனையையுமெல்லலாம். If one munch slowly, even a palmyra tree may be chewed; i. e. patience will overcome difficulties.

பைகோ-பைகோவு-பைகோவை, *s.* [*for.*] Pegu, the country, ஓர்தேயம்.

பைகோமட்டம், *s.* A Pegu pony.

பைகோவைச்சிவப்பு, *s.* The Pegu ruby, ஓர்வகைமாணிக்கம்.

ꝉபைக்கம், *s.* [*also* பயிக்கம்.] Alms. See பிச்சை. W. p. 627. B'HAIKSHA.

பை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To become green or greenish, பசுமையாக. 2. To color, as by anger, நிறக்குறிப்புக்காட்ட. 3. To be angry, கோபிக்க. 4. To spread the hood of the neck—as a cobra, பாம்புபடம்விரிக்க. (சது.)

பைத்தபாம்பு. An excited snake. (நைட.)

பைத்தல், *v. noun.* Sorrow, affliction, துன்பம். 2. Change of color from love-sickness, &c., *as the verb.*

பைசந்தி, *s.* One of the four வாக்கு.

பைசல், *s.* (*Hind.*) A judgment, decision, adjustment, தீர்ப்பு. (*Govt. usage.*)

பைசல்தீர்வை, *s.* The rates settled on each field at the time of the original assessment.

இந்தக்காரியம்பைசலாயிற்று. This case has been decided.

•பைசாசம், *s.* That which appertains to devils, fiends or vampires; (*fig.*) the devil. See பிசாசம். 2. One of the four attitudes of the archer. See நிலை. 3. One of the eight modes of marriage. See மணம். W. p. 554. PISACHA.

பைசார், *s.* (*Hind.*) Slippers, Indian shoes. See பசார்.

பைஸ், *s.* (*Hind.*) A pie, *commonly* பைசா, one twelfth of an anna.

பைஞ்ஞீலம்—பைஞ்ஞீல், *s.* Mankind, the race of man, மக்கட்பரப்பு. (சது.)

பைஞ்ஞீலி, *s.* The name of a town, ஓரூர். (சது.)

பைதல், *s.* [*for* பையல்.] A boy. 2. As பைத்தல். (சது.)

•பைதிரம், *s.* A country, district, நாடு. (சது.)

•பைத்தியம், *s.* Derangement, delirium, &c. See பயித்தியம்.

பைத்து, *s.* Green—the color; [*ex* பசுமை.] (சது.)

•பைபீலவாதம்-பைபீலிகாவாதம், *s.* The fancied language of brutes, &c. 2. The Epicurean philosophy. See பிபீலவாதம், பிபீலிகாவாதம், பீலுவாதம்.

பைமை, *s.* Greenness—the color, பச்சைநிறம்; [*ex* பை, *v.*] 2. A female ascetic, a nun, தவப்பெண். (சது.)

பைம்பல், *s.* [*vul.*] Joviality, festivity, &c. See பம்பு, *v.*

பையல், *s.* [*com.* பயல், *which see.*] A boy, &c.

பையன், *s.* [*also* பய்யன்.] A boy, சிறியன். (*c.*)

பையுள், *s.* Poverty, adversity, lowness of circumstances, சிறுமை. 2. Distress, suffering, துன்பம். 3. Pain, நோய். (சது.)

பையெனல், *v. noun.* Being slow, gentle, gradual, dull, மந்தக்குறிப்பு. (சது.)

பையப்பைய. Slowly, slowly. See பை, *adv.*

•பைரவம், *s.* Formidableness, terribleness, பயங்கரம். 2. Dread, awe, great fear, அச்சம். (சது.) 3. [*as* வைரவம்.] Sect or religion of Bhairava, one of the forms of Siva, as a ferocious deity. See சமயம். W. p. 627. B'HAIRAVA.

பைரவசந்தானம், *s.* Succession of gurus of the Bhairava sect.

பைரவன், *s.* [*com.* வைரவன்.] Bhairava, the god.

பைரவி, *s.* A tune exciting terrific emotions. See இராகம். 2. Kali, Durga, காளி. (சது.)

•பைராகி, *s.* An ascetic. See வைராகி.

பொ

பொ. A syllabic letter composed of ப் and ஒ.

பொ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To perforate, puncture, make a hole or opening in a thing that easily yields, துளைக்க; [*ex Tel.* பொக்கை, a hole.]

பொகுட்டு, *s.* A mud-bubble, சேற்றிலெழுங்குமிழி. 2. The seed-vessel of the lotus, தாமரைக்கொட்டை. 3. Mountain, a hill, மலை. (சது.)

பொக்கசம், *s.* [*Tel. com.* பொக்கிஷம், *which see.*] Treasure, &c.

பொக்கணம், *s.* A beggar's bag, a wallet, or cloth used as a sack, சோழிப்பை.

பொக்கணி, *s.* [*prov.*] A deep rice-mortar, குழியுரல். 2. A large open navel, caused by rupture, விரிந்தகொப்புள்.

பொக்கனை, *s.* [*prov.*] A hole in a tree, in a stone, or in the ground, பொந்து. 2. As பொக்கணி, 1.

பொக்கம், *s.* A lie, falsehood, பொய். 2. Extension, bulk, increase, பொலிவு. 3. Abundance, மிகுதி; [*ex* பொங்கு, *v.*] (சது.)

பொக்கல்வாய், *s.* [*prov.*] A toothless mouth, பொக்கைவாய்.

பொக்கிஷம், *s.* Treasure, stores, &c., திரவியம். (*c.*)

பொக்கிஷகாரன், *s.* A treasurer.

பொக்கிஷப்பெட்டி, *s.* A coffer.

பொக்கிஷவீடு, *s.* Treasury, or storehouse.

பொக்கு, *s.* Defect, fault, blemish, குற்றம். (சது.) 2. [*improp. for* பொருக்கு.] Flake, scale, &c.

பொக்குப்பொக்கெனல், *v. noun.* Making a noise in chewing, as an old man, ஒலிக்குறிப்பு. 2. A sign of haste, விரைவுக்குறிப்பு.

பொக்குளிக்க, *inf.* [*prov.*] To rise in blisters—as கொப்புளிக்க.

பொக்குளிப்பான், *appel. n.* [*corrupt. of* கொப்புளிப்பான்.] Measles, &c.

பொக்குள், *s.* [*corrupt. of* கொப்பூழ், *prov.*] Navel.

பொக்கெனல், *v. noun.* Being sudden, abrupt, unexpected, &c., விரைவின்குறிப்பு. Compare பொருக்கெனல்.

பொக்கெனப்புறப்பட, *inf.* To set out, or start suddenly, unexpectedly.

பொக்கென்றுபற்ற, *inf.* To take fire suddenly—as gunpowder.

பொக்கை, *s.* [*Tel.* బొక్క.] A little hole, சிறுதுவாரம்.

பொக்கைவாய், *s.* [*sometimes* பொக்குவாய்.] A toothless mouth—the face being shortened thereby.

பொக்கைவாயன், *s.* [*fem.* பொக்கைவாய்ச்சி.] A man without teeth.

பொரிமாவைமெச்சுவாரும்பொக்கைவாயன். A man without teeth will praise meal of parched grain.

பொங்கடி, *s.* An elephant—as being large footed, யானை; [*ex* பொங்கு.] (சது.)

பொங்கம், *s.* Increase, abundance, exultation, joy, பொலிவு; [*ex* பொங்கு.]

பொங்கமாகப்பேச, *inf.* To speak joyfully.

பொங்கர், *s.* Branch of a tree, மரக்கொம்பு. 2. Hill, mountain, மலை. 3. The silk-cotton tree, இலவமரம். (சது.) 4. A grove, சோலை. (*p.*)

பூமலிந்திடுபொங்கர்வாய். In the grove filled with flowers.

பொங்கல். See பொங்கு.

பொங்கழி, *s.* Unsifted rice, தூற்றுநெல். (சது.)

பொங்காரம், *s.* Sadness which brings tears from the eyes. 2. Grief, bitter sorrow, மிகுதுக்கம்; [*ex* பொங்கு *et* ஆரம்.]

பொங்கு, கிறது, பொங்கினது, ம், பொங்க, *v. n.* To boil up, bubble up by heat, கொதிக்க. 2. To foam and rage—as the sea, கொந்தளிக்க. 3. To ferment, to effervesce, நுரையெழ. 4. To rise as bread from leaven, மாப்புளிக்க. 5. To be inflamed and swell, as a sore, வீங்க. 6. To increase, expand, extend, மிக. 7. To grow intense, பெருக. 8. To abound, to flourish, to be fruitful, செழிக்க. 9. To rise, grow high, to become elevated, உயர. 10. To swell—as the heart in anger, sorrow, joy, &c., மனம்பொங்க. 11. To be flushed with hope, or desire, கிளர்ந்தெழ. 12. To be elated, to be puffed up with pride, பெருமிதங்கொள்ள. 13. *v. a.* To boil rice, சோறுசமைக்க. 14. To boil rice in cow's milk, as a religious rite at a temple, கோயிலில்பொங்க.

பொங்குங்காலம் புளிபூக்கும், மங்குங்காலம்மாகாய்க்கும். In propitious seasons the tamarind abounds, in scarce times, the mango.

பொங்கிக்கொடுக்க, *inf.* To cook for one—as a host for a lodger.

பொங்கித்தெளித்தல், *v. noun.* Boiling rice in milk, and sprinkling a house with the liquid, because an owl has lighted on the roof. *(Jaff.)*

பொங்கிவழிய, *inf.* To boil over, as rice, milk, &c. 2. To superabound or overflow as wealth.

பொங்குசனி, *s.* [*in astrol.*] The second and most propitious of ஏழரையாண்டுச்சனி. See சனி.

பொங்கல், *v. noun.* Boiling, bubbling; fermentation. 2. Raging as the sea. 3. The festival when the sun enters Capricorn about the 11th of January. See தைப்பொங்கல். (*c.*) 4. Abundance, excess, profusion, மிகுதி. 5. Rejoicing, exulting, மகிழ்தல்.—For மாட்டுப்பொங்கல், see in its place.

பொங்கலாண்டி - பொங்கலான் - பொங்கற்காரன், *s.* A cook, one who boils his own rice and lives by himself in a niggardly way.

பொங்கலிட - பொங்கல்பொங்க, *inf.* To boil rice without straining out the water in which it has been boiled. 2. To boil rice for a religious purpose—also பொங்கல்போட.

பொங்கல்வரிசை, *s.* The presents sent to a married woman from her parents, at the பொங்கல் feast. 2. Presents sent to a superior at that time, as உலுப்பை.

பொங்கல்வைக்க, *inf.* As பொங்கலிட. 2. [*in cant.*] To injure a person. 3. To kill one.

பொங்கற்சம்பா, *s.* A kind of rice. See சம்பா.

பொங்கற்சாதம், *s.* Rice boiled at the temple. 2. See சாதம்.

பொங்கற்பானை, *s.* A new pot bought to boil rice for the feast.

பொசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To ooze out, to soak through, as கசிய. 2. To flow gently as tears, milk, or a stream, வடிய. 3. [*fig.*] To melt or soften as the heart in benevolence, மனமுருக. 4. To ooze out, as a report, வெளிப்பட.

ஏரிநிறைந்தாற்கரைபொசியும். If the reservoir be full, water will ooze out of the embankment.

பொசிவு, *v. noun.* Oozing, flowing or issuing gently.

பொசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com. for* புசி, *which see.*] To eat.

பொசுக்கு, கிறேன், பொசுக்கினேன், வேன், பொசுக்க, *v. a.* To singe, to toast, to scorch, to bake slightly, தீய்க்க. 2. [*fig.*] To scorch, as the sun a child, &c., வெதுப்ப. 3. To burn hair, paper and other combustibles, பொசுங்கச்செய்ய. 4. [*in burlesque.*] To break wind. (*c.*)

பொசுங்கு, கிறது, பொசுங்கினது, ம், பொசுங்க, *v. n.* To be singed, toasted, கருக. 2. To be scorched slightly, as grain, தீய. 3. To burn, consume, as hair or paper, எரிந்துபோகப்பண்ணிய. 4. To be united, to agree together, பொருந்த. 5. [*fig.*] To be reduced in circumstances, சிறுக்க. (*c.*)

இருவருக்கும்பொசுங்காது. There is no agreement between the two.

பொசுங்கல், *v. noun.* Any thing singed, scorched, &c., கருகினது. 2. One who speaks or acts, with hesitation—as பொசுங்கலான்.

பொசுபொசெனல், *v. noun.* Being easily burnt, as light fuel, விரைவுக்குறி. 2. Coming suddenly, as the report of a gun, வெளிப்படல். (*c.*)

பொசுபொசென்றுநெருப்புப்பற்றுகிறது. The fire burns up rapidly.

பொசுபொசென்றுதூறுகிறது. It rains slightly, or drizzles.

பொச்சடி, *v. noun.* [*prov.*] Smacking the lips, in eating, or as a token of aversion or contempt, வெறுக்கக்காட்டுதல்.

பொச்சம், *s.* Fault, defect, blame, moral evil, குற்றம். (நிகண்.) 2. (*Jaff.*) Greediness, too great a desire for food, அவா. 3. Fibrous husk of the cocoa-nut, தேங்காய் மட்டை.

பொச்சமிலன்பும். Faultless love. (*p.*)

பொச்சா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To forget, to become unconscious of, மறக்க. (*p.*)

பொச்சாப்பு, *v. noun.* Forgetfulness, unconsciousness, மறதி. [*neg.* பொச்சாவாமை.] (சது) 2. Badness, evil, wickedness, பொல்லாங்கு.

பொச்சாளி-பொச்சாளிநெல், *s.* A kind of சாலி paddy.

பொச்சு, *s.* [*improp. for* பொச்சம்.] Flaw, defect, குற்றம் 2. [*prov.*] Blighted parts in jack-fruit or mangoes. 3. As பொச்சம், 3.

•பொச்சு, *s.* [*a corrupt. of* புச்சம்.] Anus. (*Beschi.*) 2. [*immodeste.*] Crines muliebris pudendi. (*R.*) 3. (*Tel.* బొచ్చు.) A quantity of hair, &c. See புச்சம்.

பொச்சை, *s.* Forest, *jungle* copse, காடு. 2. Hillock, சிறுமலை. 3. Hill, mountain, மலை. 4. Elephant-forest, யானைக்காடு. (சது.) 5. Harbor or nest of insects, புழுக்கூடு. (*Old Dic.*) 6. [*Tel.* బొజ్జ.] A paunch, a paunch-belly, பெரும்வயிறு.

பொச்சைப்பிறைக்குட்டிடாதே. Put not your hand into an insect's nest.

•பொஸ்தகம், *s.* A book. See புஸ்தகம்.

பொஞ்சு, கிறது, பொஞ்சினது, ம், பொஞ்ச, *v. n.* [*prov.*] To agree together, as பொருந்த. 2. To prosper, or thrive well, செழிக்க.

மாடுகன்றுபொஞ்சாது. Cows and calves do not thrive with him.

பொடி, *s.* Powder, தூள். 2. Dust, புழுதி. 3. Pollen of flowers, பராகம். (சது.) 4. Any thing small or minute, a particle, a fragment, சிறியது. 5. A small gem, as செம்புப்பொடி. 6. Snuff, மூக்குத்தூள். 7. Magical powders, as சொக்குப்பொடி. 8. Solder, metallic cement, பற்றவைக்கும்பொடி. (*c.*) 9. Ashes, சாம்பல். 10. Sacred ashes, திருநீறு. 11. [*prov.*] A little child, சிறுபிள்ளை.

பொடிப்பயல்கள். Little boys.

பொடிப்பொடியாய்நறுக்கு. Cut it into small pieces.

பொடிப்பொடியாய்ப்போயிற்று. It is reduced to small pieces.

பொடிக்கல், *s.* Small stones, pebbles, gravel stones or small gems.

பொடிசு, *s.* [*improp.*] A particle, as of sand; a fragment, any thing small, தகள். (*Old Dic.*)

பொடிதூவுதல், *v. noun.* Sprinkling, with flour, or seasoning powder—as salt or pepper.

பொடிபொட்டு, *s.* Any thing small, சிறியது. 2. That which is like chaff, பதாரகு.

பொடிப்போட, *inf.* To take snuff. 2. To cast magical powders on one.

பொடிமீன், *s.* A small fish.

பொடியன், *s.* [*fem.* பொடிச்சி.] A boy, சிறுவன். (*Jaff.*)

பொடியாக்குதல், *v. noun.* Pulverizing, shivering to pieces.

பொடியெழுத்து, *s.* Small letters, small writing.

பொடிவரகு, *s.* A kind of grain, Panicum fluitans.

பொடிவெட்டி, *appel. n.* A goldsmith's shears, or scissors, for cutting wire, &c., நூக்கத்திக்கோல்.

பொடிவைத்தூதல், *v. noun.* Soldering.

பொடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be broken to pieces—as paddy, to become pulverized, தகள. 2. To perish, to be destroyed, கெட. 3. *v. a.* [*prov.*] To curse bitterly, சபிக்க.

திட்டிப்பொடிகிறான். He curses you to powder.

பொடிவு, *v. noun.* Any thing broken or shivered, சிதைவு. 2. Cursing, சபிப்பு.

பொடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pulverize, to reduce to dust, or powder, தகர்க்க. 2. To destroy, கெடுக்க. 3. *v. n.* To spring up, to shoot, முளைக்க. 4. To rise as the hair of the body—as புளகிக்க.

பொடிப்பு, *v. noun.* Pulverizing, comminution; rising as the hair, *as the verb.*

பொடுகன், *s.* A very little man, சிற்றன். (*Jaff.*)

பொடுகு, *s.* [*sometimes* சொடுகு.] Scurf, dandruff, scall on the head, &c., அழுக்கு. 2. [*prov.*] Smallness, as பொடுகுப்பணிகாரம்.

பொடுகுதின்கிறது. Scall is itching.

பொடுதலை, *s.* A kind of plant, நூர்பூடு, Verbena nodiflora, *L.*

பொடுபொடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To burst in pieces, as cords, with a snapping sound, வெடிக்க. 2. To spatter, as light rain, with noise, தூறிக்க. 3. To be scanty, hardly sufficient, குறைய. 4. To speak fast, in a rattling manner, விரைவாய்ப்பேச. 5. To wamble as the bowels, வயிறிரைய. 6. To fall—as stones one after another, ஒலிக்குறிப்பு.

பொடுபொடெனல், *v. noun.* Sounding as bursting cords, sounding as drops of rain, falling fruits or stones, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Rattling in speaking, விரைவாய்ப்பேசல்.

•பொட்டணம்-பொட்டணி-பொட்டலம், *s.* [*corrup. of Sa.* Pot't'alee.] A bundle of cloth, bunch, tie, சீலைமூட்டை. 2. A bundle of ground drugs or mashed leaves, tied up for a fomentation, ஒத்திடும்பொட்டலம்.

பொட்டணமொத்த--பொட்டணமொற்ற, *inf.* To apply a fomentation.

பொட்டல், *s.* An arid tract, கரம்பு.

பொட்டிமகன், *s.* A clever fellow. (*c.*)

பொட்டிலி—பொட்டில், *s.* [*for.*] A machine with pistolets, to make a cracking noise in a procession, நூவெடி.

பொட்டில்சுட, *inf.* To discharge, or fire the pistolets.

பொட்டிலுப்பு, s. Saltpetre, as வெடியுப்பு.

பொட்டிலுப்புத்திராவகம், s. Nitrous acid. (Ains.)

பொட்டு, s. A spot or wafer of red sandal paste worn on the forehead, as திலகம். 2. One of the two marriage badges, worn, especially by Telugus, on the neck, தாலிப்பொட்டு. 3. Empty grains of corn, தானியப்பொட்டு. 4. An insect, or moth in its catterpillar state, பூச்சி. (சது.) 5. A small round spot, dot, or mark, அடையாளம். 6. A small bodied spider with long legs, நீலெட்டுப்பூச்சி. 7. A magical spot worn on the forehead, said to enable one to conquer in games, மயமைப்பொட்டு. 8. [fig.] Repute, esteem, &c., obtained by imposing on others, மதிப்பு. 9. [vul.] A hole or opening in a hedge to creep through, நுழைவழி. 10. [South usage.] The temples.

பொட்டரிக்க, inf. To fret a garment—as moths.

பொட்டரித்தவஸ்திரம். A moth-eaten garment.

பொட்டுக்கட்ட, inf. To tie on the marriage badge, or that of a dancing girl.

பொட்டுக்குத்த, inf. [com. பச்சைகுத்த.] To make indelible spots on the body with a vegetable preparation.

பொட்டுக்கேடு, v. noun. Loss of ill-gotten repute.

பொட்டுத்தாலி, s. A roundish marriage-badge. See தாலி.

பொட்டுப்பூச்சி, s. A small round-bodied venomous spider with long legs.

அங்கேபூச்சிபொட்டாயிருக்கும். There will be troublesome insects in that place.

பொட்டிட்டாற்போலேபிடித்துக்கொள். Catch him at once, just as he stands.

பொட்டிட்டாற்போலேஎடு. Take it up carefully, without moving the other things.

பொட்டெனல், v. noun. Being sudden, abrupt, quick, nimble, ஒக்குறிப்பு.

பொட்டெனவந்தான். He came quickly, promptly.

பொட்டை, s. Weak-sightedness, கூசியகண். 2. Blindness, குருடு. 3. [vul. for பெட்டை.] A hen.

பொட்டைக்கண், s. Weak eyes.

பொட்டைக்கண்ணன்—பொட்டையன், s. [fem. பொட்டைக்கண்ணி—பொட்டைச்சி.] A weak-eyed man. 2. A blind man.

பொதி, s. A filled sack as a load for a beast, மாட்டின்மேற்பொதி. 2. Pack, bundle, a parcel tied in a cloth, மூட்டை. 3. Umbrella of palm-leaf, ஓலைக்குடை. 4. An elephant-forest, களக்காடு. 5. A public room, town-hall, அம்பலம். (சது.) 6. A flower-bud, மலர்அரும்பு. 7. The பொதியம் mountain.

பொதியிலேவிளைந்தசந்தனம். The sandal wood which grew on the பொதியம் mount.

பொதியவிழ்ந்தசெந்தாமரைமலரில். Like the bud of the red lotus just opening. (p.)

பொதிக்காரர், s. [pl.] Persons attending pack-oxen.

பொதிமாடு—பொதியெருது, s. A pack-bullock.

பொதி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To roll up as a cloth, a bundle, &c., சுருட்ட. 2. To bury, insert, to bag, அடைக்க. 3. To hide, conceal, to cover up, மறைக்க. 4. To tie up, பிணிக்க.

பொருள்பொதிந்தசொல். A word full of meaning. (p.)

பொதிசோறு, s. [com. கட்டுச்சோறு.] Boiled rice tied up for a journey.

பொதிவு, v. noun. Packing up, concealing, &c.

பொதிகை, s. The பொதியம் mountain; [ஏ ஐ, place].

பொதிப்போதா, s. The larger heron, பெருநாரை. (சது.)

பொதியம் — பொதியமலை, s. [also பொதியில்.] Mount Pothiyam, famed as the abode of Agastya, and other sages, situated near Cape Comorin, தென்மலை.

பொதியவெற்பன், s. Any king of the Pandya dynasty, as having the பொதியம் mountain within his kingdom, பாண்டியன். (சது.)

பொதியில், s. A hall, as பொதி. 2. (சது.) As பொதியம். (p.)

பொதிர், s. Fear, trembling, நடுக்கம்.

பொதிர்-பொதிரு, கிறது, பொதிர்ந்தது, பொதிரும், பொதிர, v. n. To increase, abound, மிக. 2. To fear, to dread, அஞ்ச. 3. To tremble, நடுங்க. (p.)

பொதிர்புகுந்தஇருள். Thick darkness.

பொதிர்தல், v. noun. Increasing, abounding, மிகுதல். (சது.)

பொதிர்ப்பு—பொதிர்வு, v. noun. Fear, dread, அச்சம். 2. Trembling, நடுக்கம். (சது.)

பொதிர்பொதிரெனல், v. noun. [sometimes பொதின்பொதினெனல்.] Sounding as the falling of heavy fruits, thumping blows, &c., ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

பொது, s. That which is shared by many, சாதாரணம். 2. The genus in distinction from the species, பொதுவினம். 3. A public assembly, சபை. 4. What is public, general, ordinary, usual, வழக்கம். (c.)

எல்லாரோகத்துக்கும்பொதுமருந்து. A physic for all diseases, a panacea.

பொதுக்கட்டுதல், v. noun. Sequestrating, taking from both parties. 2. Depositing by mutual consent, as in Panchayat.

பொதுக்கட்டியிருக்கிறது. It is deposited until an award is issued.

பொதுக்காரியம், s. A common or public affair.

பொதுக்குணம்—பொதுத்தன்மை, s. An attribute common to the simile and to that to which it is compared—as redness, to coral and to the lips.

பொதுச்சீர், s. Poetical feet containing four syllables. See சீர்.

பொதுச்சூத்திரம் — பொதுவிதி, s. A general rule.

பொதுச்சொல், s. A general term. 2. [in gram.] A word common to both திணை, or to two or more genders.

பொதுஸ்திரி — பொதுப்பெண் — பொதுமகள்—பொதுமடந்தை, s. A whore, a harlot, prostitute, (lit.) a common woman, வேசை.

பொதுத்திணை, s. [in gram.] That which is common to both திணை.

பொதுநன்மை, s. Common or public good

பொதுநிலம், s. Common land.

பொதுநிறம், s. An indefinite color between red and black; spoken of persons.

பொதுப்பட, inf. [as adv.] Generally, commonly.

பொதுப்படப்பேசினான். He spoke without particularizing any one.

பொதுப்பெயர், s. [in gram.] Nouns common to both திணை, and two or more பால்—opposed to சிறப்புப்பெயர்.

பொதுப்பேச்சு, s. General speech, language not definite, not minute. 2. Ambiguous talk.

பொதுமனிதன்—பொதுவன், s. A mediator, மத்தியஸ்தன்.

பொதுமுதல், s. Common stock in trade.

பொதுவசனம், s. A word, phrase, or sentence of more than one meaning, பலபொருள்ஒருசொல். 2. As பொதுப்பேச்சு.

பொதுவனுமானம், s. One of the four modes of arriving at a conclusion. See அனுமானம்.

பொதுவிலேவிட, inf. To let a thing be common.

பொதுவிலெடுத்துச்செலவழிக்க, inf. To expend out of the common stock.

பொதுவில், s. A public hall, as பொதியில், அம்பலம்.

பொது, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To perforate, to bore through, துளைக்க. (சது.)

பொதுக்கு, கிறேன், பொதுக்கினேன், வேன், பொதுக்க, v. a. [prov. com. பதுக்கு.] To conceal, மறைக்க. 2. To embezzle, களவு.

பொதுபொதெனல், v. noun. Yielding to pressure—as soft ground. 2. Falling apart as a mud wall. 3. Imitative sounds, நெகிழ்க்குறிப்பு. (c.)

பொதுமை, s. Commonness, generality, பொதுத்தன்மை. (சது.)

பொதும்பர், s. Grove, garden, park, pleasure-ground, மரச்செறிவு. 2. [poet. form of பொதும்பு.] A hole in a tree, மரப்பொந்து.

பொதும்பு, s. A hole, a hollow place, as பொந்து.

பொதுவர், s. [fem. பொதுவியர்.] Herdsmen, cow-herds, இடையர். (சது.)

பொதுள்—பொதுளு, கிறது, பொதுண்டது, பொதுளும், பொதுள, v. a. To become thick, close, crowded, as அடர. 2. To sprout, to thrive, &c., as தழைக்க. (சது.)

*பொத்தகம், s. A book. See புத்தகம்.

பொத்தம்பொது, s. Generality, as பொத்தி. (Colloq.)

பொத்தல், s. A hole, an orifice, a rent, துவாரம். 2. v. noun. Perforating. See பொ, v.

பொத்தலடைக்க, inf. To stop holes in walls, a roof, &c. 2. [fig.] To pay off debts. 3. To make sham excuses.

பொத்தாறு—பொத்தாறுக்கட்டை, s. The part of the plough to which the plough-tail is fastened.

பொத்தி, s. A garment of fibres, மரப்பட்டை. 2. Cloth, சீலை. 3. [prov.] The unblown flower of the plantain, வாழைப்பூ. 4. The ear or cob of maize in the sheath, சோளப்பொத்தி. 5. An ear of corn in a sheath, தானியப்பொத்தி. 6. The young tender palmyra root, with the membrane about it, தோலுரியாதபனங்கிழங்கு. 7. [vul. also பொத்திரத்தானம்.] Scrotum. 8. [for பொது.] Generality.

பொத்தித்தோவத்தி, s. A garment of fibres, worn in making oblations; as பொத்தி, 1.

பொத்து, s. Fault, defect, blemish, தவறு. 2. Evil, immorality, crime, தீமொழுக்கம். (p.) 3. Falsehood, lie, பொய். 4. Covering, stopping up, closing, மூடுகை. 6. Mending, botching, closing a hole, அடைப்பு. 7. A hole, rat-hole; a small cavity, as பொந்து.

பொத்து, கிறேன், பொத்தினேன், வேன், பொத்த, v. a. To cover with the hand, or fingers, மூட. 2. To stop the mouth, eyes or ears, with the fingers, or otherwise, அடைக்க. 3. To close the hands, கைகட்ட. 4. To mend, patch, botch—as baskets or bags, as புனைய. 5. To hug one's self, with the arms across the breast, கைமூடக்கொள்ள. 6. (fig.) To hide or conceal a matter, to practise disguise, மறைக்க. 7. (fig.) To beat or flog, அடிக்க. (c.)

இந்தப்பீற்றலெல்லாம் பொத்திக்கொண்டிருக்க என்னாலேமுடியாது. I cannot continue mending all these holes, i. e., patching up this man's character, or standing surety for him.

அவனைநன்றாய்ப்பொத்திவிட்டார்கள். They beat him well.

வாய்பொத்த, inf. To cover the mouth, with the hand, in respect.

பொத்திப்பிடிக்க, inf. [prov.] To hold in the closed fist, to clasp.

பொத்துப்பொத்தெனல், v. noun. Reiteration of sounds, or hollow thumps, as in the falling of heavy fruits, &c., as சொத்துப்பொத்தென, ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

பொத்துமான், s. [prov.] A kind of deer, ஓர்வகைமான்.

பொத்தை, s. Any thing large, thick, bulky, பருமை. 2. [also பேத்தை.] The sea-frog. See பேத்தை. (Old Dic.)

பொத்தைச்சுரைக்காய்போலே. Like a thick gourd, [plump.]

பொத்தைக்கால், s. Elephantiasis, or the great leg, யானைக்கால்.

பொத்தையன், s. [fem. பொத்தைச்சி.] A fat bulky man, பருத்தவன்.

பொந்தர், s. The name of a sea-fowl, a gull, or water-bird, ஓர்வகைநீர்ப்புள். (R.)

பொந்தி, s. The body, சரீரம். (சரீரசரி.) 2. A wooden sword, மரவாள். (Colloq.)

பொந்து, s. [Tel. బొంద.] A hole, hollow in a tree, மரப்பொந்து. 2. A hole in the ground, as of a rat or snake, வளை. (c.)

பொந்துத்தேன், s. Honey taken out of a hole in a tree, &c.

பொந்தை, s. A hole in a cloth. (R.)

பொந்தைக்கோல் — பொந்தையக்கோல், s. A kind of staff. (Old Dic.)

பொம்மல், s. Thickness, plumpness, largeness, bulkiness, corpulence, swelling, பொலிவு. 2. Abundance, copiousness, மிகுதி. 3. Boiled rice, சோறு. 4. (R.) A puppet.

பொம்மலாட்டு, s. [Tel. బొమ్మలాట.] A puppet show, பாவைக்கூத்து.] 2. [fig.] Disguise, deceptive appearance, மாயம்.

பொம்மன், s. Such a one. See திம்மன்.

பொம்மெனல், v. noun. Sounding imitatively, அநுகரணஓசை. (சது.)

பொம்மை, s. [Tel. బొమ్మ.] Puppet, effigy, பிரதிமை. 2. (Old Dic.) Breast work, parapet, கொத்தளம். (Beschi.)

பொய், s. Lie, falsehood, falsity, untruth, அசத்தியம். (சது.) 2. Illusion of the world, deceptive appearance, மாயம். 3. Sham, that which is mock or false; artificialness, வேஷம். 4. (சது.) Hollow or hole in a tree, மரப்பொந்து. 5. [loc.] A small splinter, சிறுசிராய்.

எண்ணமெல்லாம்பொய்யமனேமெய். Expectations are vain, Yaman [death] is certain.

பொய்யாய்ப்போனநம்பிக்கை. A false and vain hope.

பொய்க்கடி, v. noun. Slight grazing of cattle; browsing. 2. A harmless bite of a reptile, விஷமேறாக்கடி.

பொய்க்கண், s. Any part near the eye, கண்ணருகு.

பொய்க்கால், s. Stilt, போலிக்கால். (See கால்.) 2. A wooden leg, மரக்கால்.

பொய்க்குரல் — பொய்ச்சத்தம், s. A feigned or counterfeit voice.

பொய்க்குழி, s. A pit-fall, படுகுழி.

பொய்க்கை, s. A false arm. 2. As பொய்த்தல்.

பொய்க்கோலம் — பொய்வேஷம், s. Mask, disguise, assumed appearance, கள்ளவேஷம். 2. Hypocrisy, dissimulation, மாயம்.

பொய்சாதிக்க, inf. To stand to a lie.

பொய்சொல்லி, appel. n. A liar.

பொய்சொன்னவாய்க்குப்பொரியுங்கிடையாது.... The mouth of a liar will not get even the parched rice strewed on a corpse.

பொய்ச்சத்தியம் — பொய்யாணை, s. A false oath, perjury.

பொய்ச்சாட்சி, s. A false witness. 2. False evidence, கள்ளச்சாட்சி.

பொய்த்தலை, s. A mask or a false head on a pole, pushed by thieves through a hole in the walls of a house, to receive the blows, if any be given.

பொய்படு—பொய்ப்படு, inf. [v. noun. பொய்ப்பாடு.] To fail, to become abortive, வீணாக. 2. To prove false, பொய்யாக.

பொய்ப்பத்திரம், s. A forged letter, bond or other document.

பொய்ப்பார், s. A shallow stratum of rock, as found in digging wells.

பொய்ப்பிஞ்சு, s. [prov.] Very young fruit that does not come to perfection.

பொய்மூக்கு, s. Parts near the bottom of the nose.

பொய்யடி, v. noun. A light or harmless sham blow. 2. [fig.] Blinding others by publishing false stories.

பொய்யன், s. A liar, a falsifier.

பொய்யுறக்கம்—பொய்த்தூக்கம், s. Unsound sleep.

பொய்வாழ்வு, s. The present transitory state.

பொய்கை, s. Tank, pond, as தடாகம். (c.) 2. An owl, கோட்டான். (சது.)

பொய்கையார், s. The name of a poet, ஓர்புலவன்.

பொய்கையாழ்வார், s. One of the twelve ஆழ்வார், or propagators of the Vaishnuva system, said to be born of a lotus flower in the holy tank of Conjeveram pagoda.

பொய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To lie, to utter falsehood, பொய்பேச. 2. v. n. To fail as a prediction or omen; to deceive hope, as clouds, &c., to make false pretences, தவற. (c.)

பொய்த்துப்போக, inf. [com. பொய்ச்சுப்போக.] To come to naught, to fail as a matter.

பொய்த்தல்—பொய்ப்பு, v. noun. Falsification, failure, deceptiveness, &c.

பொய்யாமொழி, s. Reality, veracity, certainty, சத்தியவசனம். 2. The name of a poet, also பொய்யாமொழிப்புலவர்.

பொய்க்கை, s. A kind of fish, ஓர்மீன். (Rott.) 2. See பொய்.

பொய்ச்சா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [for பொச்ச.] To forget, மறக்க.

பொய்ச்சு, s. [com. பொச்சு, which see.] Defective, as fruits.

பொய்தல், s. A female companion, தோழி. 2. A concourse of women, மகளிர்கூட்டம். 3. A kind of women's play, மகளிர்விளையாட்டு. (p.)

பொய்மை, s. Falsehood, falsity, பொய். 2. Unreality, illusion, மாயம். 3. That which is counterfeit, artificial, மாயம். (p.)

பொரி, s. A fry, any thing fried; also rape-seed, maize, or beans parched, நெல் முதலியவற்றின்பொரி. (c.) 2. A forest haunted by elephants, யானைக்காடு. (சது) 3. Rice not well prepared. (limited.)

பொரிகிறநெற்போற்குதிக்கிறான். He skips about like parching corn.

பொரிசிந்த—பொரிதூவ—பொரியிறைக்க, inf. To strew parched rice on a corpse, &c. See சிந்து, v.

பொரிபொரியென்றுபொரிந்தான். He scolded without hesitation.

பொரிபொரிக்க, inf. To parch grain.

பொரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be fried, பொரியாக. 2. To be parched, baked or roasted—as grain, in a vessel, வறுபட. 3. To form as a thin stratum or layer of salt, பூக்க. 4. To form as a coat of dust, on the body, படிய. 5. To mutter as in suppressed anger, சினக்குறிப்பிக்க. 6. To be burnt as the face by the sun, பொருக்கெழ. 7. To crack, to pop, to make slight reports, as musquetry, மெல்லவெடிக்க. (Old Dic.) 8. (fig.) To blab, அலப்ப.

பொரிகாரம், s. An artificial salt, borax. See வெண்காரம்.

பொரிபொரிச்சான், appel. n. A kind of plant whose unripe seeds burst with a cracking noise when pressed.

பொரிப்பூண்டு, s. A kind of plant, வெடிப்பூண்டு, Lepidagathes cristata.

பொரிவாணம், s. A rocket which explodes throwing out stars.

பொரிதல், v. noun. Frying, forming as a thin coat, &c.

பொரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fry, பொரியச்செய்ய. 2. To parch or toast grain, வறுக்க. 3. To bake yams, after roasting them on live coals, சுட்டுப்பொரிக்க. 4. To brood over and hatch, as birds or snakes, குஞ்சுபொரிக்க, &c.

பொரிக்கறி, s. Fried curry.

பொரிமா, s. Flour of parched rice.

பொரிமாதூவுதல், v. noun. Sprinkling the flour of parched rice as on curries.

பொரியரிசி, s. Parched rice.

பொரியுண்டை — பொரியுருண்டை, s. A cake ball of fried rice.

பொரிவிளங்காய்—பொரிவிளாங்காய், s. A cake of baked meal, resembling விளாம் fruit.

பொரியல், s. Any thing fried, a fry, பொரிக்கறி. 2. As பொரிதல். (c.)

பொரியல்கரியல், s. Different kinds of fry.

பொரு, கிறேன், தேன், வேன், பொர, v. n. To fight, to contend in warfare, to engage in battle, போர்செய்ய. 2. To compete, to vie with in games of chance, சூதாட. 3. To resemble, ஒப்பாக. 4. To join, to unite with, to be combined, பொருந்த. 5. To come in collision with, தாக்க. 6. [*fig.*] To quarrel, வாதாட. 7. To dash together as waves, to be ruffled, அலைமோத. (p.)

பொருகளம், s. Field of battle, யுத்த களம். (சது.)

பொருநன், s. [pl. பொருநர்.] A warrior, a hero, படைவீரன். 2. A strong, robust or valiant man, திண்ணியன். 3. A king, அரசன். 4. A chief of a hilly district, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன். 5. A commander of an army, a general, படைத்தலைவன். (சது.) 6. [ex பொருது.] A dancer, a masker, கூத்தன்.

பொருநராற்றுப்படை, s. A kind of poem. See ஆற்றுப்படை.

பொருபுலி, s. A battle-field, போர்க்களம்.

பொருகு, s. Boiled rice, சோறு. (சது.)

பொருக்கு, s. Flake, scale, skin or thin layer which peels off, as செதிள். 2. A loose portion of earth, &c., as உதிரி. (c.) 3. [ind. par.] A term indicative of speed, சீக்கிரக்குறிப்பு.

பொருக்கற்றுப்போகிறது. Being quite extinguished.

அவன்பொருக்கற்றுப்போக. May he utterly perish. (a curse.)

அவனிடத்திலொருபொருக்குமில்லை. He has not a particle [a skin], of coin with him.

சோற்றுப்பொருக்கு, s. Small remains of rice. (R.)

பொருக்காங்கட்டி, s. A clot.

பொருக்குமண், s. Flakes which rise on the ground when parched.

பொருக்கென, inf. To be quick, prompt, earnest, சீக்கிரக்குறிப்பு.

பொருக்கெனல், v. noun. Swiftness, சீக்கிரம். (சது.)

பொருட்செல்வி. See பொருள்.

பொருட்டு, s. Cause, காரணம். 2. [as a particle, it denotes.] As, with, by, through, of, on account of, for the sake of, in order to, to the end that, &c., நிமித்தம். 3. A thing of weight, consequence, importance, மேம்பட்டது.—*Note*. This word is the third person neut. of the symbolic verb from பொருள், as இருட்டு, from இருள்.

இதொருபொருட்டாயெண்ணவில்லை. I did not consider it a matter of importance.

நம்மையிரட்சிக்கும்பொருட்டாக. In order to save us.

பொருணி, s. Toddy, fermented liquor, கள். (சது.)

பொருது, கிறேன், பொருதினேன், வேன், பொருத, v. n. To be joined, combined, united with, ஒன்ற. 2. To fight, contend, &c., as பொரு. 3. [vul. for பொருந்து.] To join together, unite, இணைக்க.

பொருதவைக்க, inf. To engraft, to solder. (Old Dic.)

பொருத்தம், s. Agreement, bargain, engagement, covenant, சம்மதம். 2. Joining, fitting, agreeing, adaptation, தகுதி. 3. Concord, harmony, agreement, இணக்கம். 4. Satisfaction, approbation, pleasure, திருத்தி. 5. Compact, treaty, confederacy, சபதம்; [ex பொருந்து.] (c.)

பொருத்தக்கடிதாசி—பொருத்தவோலை, s. A written contract for marriage, &c.

பொருத்தச்சக்கரம், s. [in astrol.] A diagram to ascertain the benign influence of the respective asterisms of the bride and bridegroom.

பொருத்தம்பண்ண, inf. To bargain, to stipulate, to covenant.

பொருத்தம்பார்க்க, inf. To examine astrologically, by சக்கரம், whether persons, between whom a marriage is proposed, are adapted to each other.

பொருத்தமில்லாமற்போயிற்று. There was want of agreement.

பொருத்தனை — பொருத்தினை, s. [corrupt. of பிரார்த்தனை, or from பொருந்து.] A vow, a solemn promise, நேர்த்திக்கடன். (c.)

பொருத்து, கிறேன், பொருத்தினேன், வேன், பொருத்த, v. a. To cause to agree, fit, adapt, prepare, or adjust, பொருந்தச்செய்ய. 2. To induce consent, உடன்படுத்த. 3. To reconcile persons, ஒப்புரவாக்க. 4. To engage a person for labor, &c., கூலிக்குப்பொருத்த. 5. To draw or bring over to a party or to an opinion, அமைவுச்செய்ய. 6. To construct a sentence, discourse, or essay so as to agree with another, வாக்கியத்தோடுபொருத்த. 7. To join together, to knit, unite, பிணைக்க. 8. [in comb.] To kindle a light, கொளுத்த.

பொருத்து, v. noun. A joining, a junction, a confluence, இணைக்குகை. 2. Joint of the body, மூட்டு. 3. [in carpent.] A joint, இசைப்பு. 4. Joint of a tree, &c., கணுக்கள். 5. Suture, சந்து. 6. Agreement, engagement, ஒப்பந்தம்.

பொருத்துவிட, inf. To be dislocated, disjoined. 2. To come apart.

பொருத்துவேலை, s. Joinery.

பொருநன். See பொரு, v.

பொருநு—பொருந், கிறேன், பொருநினேன், வேன், பொருந, v. n. To agree, to consent, உடன்பட. (p.)

பொருநை-பொருநையாறு, s. [also பொருனை.] A river in the south of the peninsula, தாமிரபருணி.

பொருநைத்துறைவன், s. Any prince of the Sera dynasty as lord of the பொருனை river, சேரன். (சது.)

பொருந்தம், s. A river, as பொருநை. (சது.)

பொருந்தர்-பொருந்தலர். See பொருந்து.

பொருந்து, கிறேன், பொருந்தினேன், வேன், பொருந்த, v. n. To combine with, கலக்க. 2. To harmonize, ஒக்க. 3. To be suitable, proper, agreeable, appropriate, ஏற்க. 4. To contract with, கூலிபொருந்த. 5. To join with, சேர. 6. To occur, happen, சம்பவிக்க. 7. To be accustomed to, as climate, food, அமைக்க. 8. [superstitiously.] To agree with one—as his wife, cattle or house, இசைய. 9. To succeed, come to a prosperous issue, பலிக்க. 10. To agree together, ஒன்றிவாழ. 11. To like, to be pleased with, இசைப்பட.

அதுஎனக்குப்பொருந்தாது. It does not suit me.

பொருந்தச்சொல்வோர், appel. n. Teachers of the vedas, &c., as ஒத்தலைப்போர்.

பொருந்தர், appel. n. Weavers, as joining threads, நெய்வோர். 2. (சது.) Mat and basket makers, கூடைசெய்வோர்.

பொருந்தலர் — பொருந்தார், appel. n. Foes, hostile powers, பகைவர். (p.)

பொருந்தவைக்க, inf. To join things separated, to set broken bones, to reunite. 2. To put in order.

பொருந்தாமை, v. noun. [neg.] Disagreement, unsuitableness, incongruity, inconsistency, வெறுப்பு.

பொருந்தாதநாள், s. Lunar days, not harmonizing with the sign of one's birth.

பொருந்திக்கொடுக்க, inf. To give a work on contract.

பொருந்திக்கொள்ள, inf. To agree, to bargain, to stipulate.

பொருந்திவாங்க, inf. To take a thing after having agreed about the price.

பொருந்திவிட, inf. To stipulate. 2. To be joined as broken bones.

பொருபுலி, s. A forest-tract, பாலைநிலம். (சது.) 2. See பொரு, v.

பொருபொருக்க - பொருபொரென, inf. To crumble from too much frying, அறந்திய. 2. To mutter with dissatisfaction, மிணுமிணுக்க. (c.)

பொருப்பு, s. A mountain, மலை. 2. The mount பொதியம் on the western coast.

பொருப்பன், s. A chief of a hilly tract, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன். (சது.)

பொருமு, கிறது, பொருமினது, ம், பொரும, v. n. To sob, to cry, until the face and cheeks swell, விம்ம. 2. To swell, to bloat—as the body with wind, disease, or indigestion; or as a dead body, பிணம்புடைக்க. 3. To swell from dampness as paper, or a sponge, ஈரித்துப்பருக்க. 4. To become soaked—as tiles, new pots, &c., ஊறிக்கிடைய. (c.) 5. (சது.) To weep, அழ.

பொருமிக்கழிய, inf. To have flatulent evacuations by stool.

பொருமல், v. noun. Flatulency, wind in the stomach, வயிற்றுப்பொருமல். 2. Weeping, அழுதல்.

பொருமலி, s. A fat woman, பருத்தவள்.

பொருமிப்பொருமியழுகிறது. Sobbing and crying greatly.

பொருவ. A particle of comparison signifying likeness, உவமைச்சொல். (சது.)

பொருவாய், s. A small sea-fish full of bones. *Port.* piex-espinha, ஓர்மீன்.

பொருவு, கிறது, பொருவினது, ம், பொருவ, v. a. To resemble, ஒக்க. 2. To be optional, as adopting, or not, the augment of a word; or, as the choice of a hard or soft letter, உறழ. (p.)

பொருவு, v. noun. Resemblance, similitude, ஒப்பு. (சது.)

பொருள், s. Meaning of a word, the sense, signification, சொற்பொருள். 2. Property, wealth, riches, money, திரவியம். 3. Thing, substance, matter, corporeal or incorporeal existence; entity, வஸ்து. 4. Stores, provisions, utensils, பலபண்டம். (c.) 5. Truth, reality, verity, வாய்மை. 6. A thing of moment or importance, superiority, தலைமை. 7. Gold, பொன். 8. A child,

பின். 9. Fruit of action, வினைப்பயன். 10. [*in ethics.*] The four divisions of subjects. See சதுர்ப்பயன், சதுர்ப்பொருள். 11. [*in log.*] Inference, from circumstances. See அருத்தாபத்தி. 12. Special quality, disposition, குணம்.

பொருளுக்கேசெத்துப்பழிக்கேட. To go to expense and get ill-will by it.

பொருட்டனைப்போற்றிவாழ். Use your wealth properly. (*Avv.*)

இருபொருள். A two-fold good, comprising கல்விப்பொருள், knowledge; and செல்வப்பொருள், wealth, riches.

முப்பொருள். A three-fold being, the *Trimutri.* 2. [*among vedantists.*] God, the soul, and illusion, as திரிபதார்த்தம்.

நாற்பொருள். Four advantages. See சரம்.

ஐம்பொருள். The five chief divisions of Tamil grammar. These are எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி. See இலக்கணம்.

பொருட்சம்பந்தம். See சம்பந்தம்.

பொருட்சிதைவு, *v. noun.* Transition of meaning, &c. See சிதைவு.

பொருட்சுவை, *s.* Sweetness of the matter in a work—different from சொற்சுவை.

பொருட்செலவு, *v. noun.* Expense, expenditure.

பொருட்செல்வம், *s.* Wealth as the object of pursuit, or acquisition—distinct from அருட்செல்வம்.

பொருட்செல்வி, *s.* Lukshmi, இலக்குமி.

பொருட்சேதம், *s.* Loss of property. See சேதம்.

பொருட்சொல்ல, *inf.* To explain the meaning of a verse.

பொருட்டிரிபு, *v. noun.* [*in gram.*] Compound terms, bearing different meanings. See திரிபு.

பொருட்பட, *inf.* To be made out or comprehended, as a meaning. 2. To make sense, as language.

பொருட்பால், *s.* The second part of சதுர்ப்பொருள்.

பொருட்பெண்டிர், *s.* [*pl.*] Prostitutes, as seeking gain, வேசிகள். (*ச.*)

பொருட்பெற்றி, *s.* Peculiar quality or nature of a thing, பொருளின்குணம். (*p.*)

பொருணயம், *s.* Importance of the meaning in a work—different from சொன்னயம்; [*ex* நயம்.]

பொருணிலை, *s.* As பொருண்முடிவு, 4.

பொருண்முடிவு, *s.* A complete sentence, வாக்கியம். 2. Substance of a discourse or a sentence, பொருட்சுருக்கம். 3. Termination of a sentence, or a subject, விடயமுடிவு. 4. The word which makes sense with the preceding word, or words; being often the concluding one, பயனிலை.

பொருண்மை, *s.* Meaning, purport, or matter of a treatise, as பொருள். (*p.*)

பொருளகராதி, *s.* A dictionary of synonymous words. See சதுரகராதி.

பொருளதிகாரம், *s.* That part of ethics, which treats on the four themes or subjects embracing all kinds of knowledge and practice. See சதுர்ப்பொருள்.

பொருளாசை, *s.* Covetousness, avarice.

பொருளிலக்கணம், *s.* Properties of things. This in grammar embraces: 1. அகப்பொருள், rules for amatory verses, see அகப்பாட்டுறுப்பு; 2. புறப்பொருள், rules for war-chants; which see.

பொருளுதவி, *s.* A pecuniary aid.

பொருள்கோள், *s.* Modes of constructing verse of which eight are given; 1. ஆற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், natural, as the nominative accompanied by its various attributes, adjuncts, &c., followed by its object, if any, and concluded by the verb; 2. மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள், construction, in which the nominative and verb are interchanged, with another nominative and verb; 3. நிரனிறைப்பொருள்கோள், when subjects, and attributes, or nominatives and their verbs, are given in distinct series, see நிரனிறை; 4. விற்பூண் or விற்பூட்டுப்பொருள்கோள், when the nominative is at the beginning, and its verb at the end, or the contrary; 5. தாப்பிசைப்பொருள்கோள், when a noun or verb belongs alike to the preceding and following parts of a verse or sentence, see தாப்பிசை; 6. அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோள், another kind of construction, see அளை; 7. கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள், a construction which requires the words to be selected here and there; 8. அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள், a verse in which the lines of the stanza are interchangeable, see அடிமறிமாற்று.

பொருள்விளங்கவைத்தல், *v. noun.* A proper arrangement of words to give the meaning.

பொருநன், *s.* A king, chief, commander. See பொருநன்.

பொலம், *s.* Gold, பொன். 2. Beauty, fairness, அழகு. 3. [*fig.*] Excellence, மேன்மை. (*ச.*) 4. (*Colloq.*) Badness, பொல்லாங்கு—oppos. to நலம். 5. [*for* புலம்.] Field.

பொலங்கலம், *s.* Jewels—as being made of gold, ஆபரணம். (*ச.*)

பொலந்துறவு, *s.* Eminent devotion.

பொலன், *s.* Gold, as பொலம், 1. 2. Gold color, பொன்னிறம். (*ச.*)

பொலா *s.* [*Hind.*] Flesh. See புலௌ.

•பொலி, *s.* [*contrac. of Sa. Pola.*] Unwinnowed corn in the heap, தூற்றுநெற்குவியல். (*c.*) 2. [*pro.*] Winnowed rice, புடைத்தநெல்.

பொலிகூட்ட, *inf.* To heap up winnowed corn.

பொலிகூற, *inf.* To shout as reapers after all the sheaves are brought to the threshing floor. (*R*)

பொலிக்களம், *s.* A threshing floor. See களம்.

பொலிதூற்ற, *inf.* To winnow threshed corn.

பொலியளவு, *s.* Full measure, as measured in the threshing floor.

பொலி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To enlarge, to extend; to appear large—as from dress; to swell, as rice in boiling; to grow full, பெருக. 2. To increase, மிக. 3. To abound, to be intense, அதிகரிக்க. 4. To flourish, to prosper, to thrive, செழிக்க. 5. To bloom, as the countenance, to shine, மலர. 6. To cover as a bull, ram, or he-goat, ஆமெனுபொலிய. 7. [*prov.*] To be, or to be regarded as, lucky or fortunate, அதிர்ஷ்டமாக. 8. To be high, great, or celebrated, சிறுத்திபர.

பொலிபொலியென. An auspicious phrase used to urge on bullocks in treading out grain; (*lit.*) to say increase.

பொலிகடா, *s.* A ram, or he-goat, kept for covering.

பொலியெருது, *s.* A bull kept for covering. 2. See எருது.

பொலிதல் — பொலிவு, *v. noun.* Fulness, largeness, பருமை. 2. Increase, அதிகரிப்பு. 3. Abundance, copiousness, மிகுதி. 4. Prosperity, thriftiness, செழிப்பு. 5. Brightness, or bloom of countenance, முகமலர்ச்சி. 6. Fulness of appearance, from dress, &c., பூரிப்பு. 7. Beauty, அழகு. 8. Covering as animals, புணர்தல். 9. [*prov.*] Speciousness, plausibility.

பொலிவழிய, *inf.* To lose lustre, bloom or splendor.

பொலிவாகக்காட்ட — பொலிவுகாட்ட, *inf.* To exhibit splendor, &c.

பொலிவானமுகம், *s.* A full blooming cheerful countenance.

பொலிவானவன், *s.* A corpulent, portly man.

பொலிசை, *s.* Profit, gain; interest on grain lent for the season, இலாபம். (*ச.*)

பொலுங்கு, கிறது, பொலுங்கினது, ம், பொலுங்க, *v. n.* [*Tel. corrupt. of* பெருகு.] To increase, enlarge, spread—as a sore, or a local eruption, அதிகப்பட. [*limited.*]

பொலுபொலெனல், *v. noun.* Falling loosely; being scattered, or strewed—as grain in sowing, உதிரல். 2. Being friable as earth, பொருக்கல். (*c.*)

பொலுபொலென்றுமாங்காய்உதிர்ந்தது.........The mango fruits were scattered, i. e. from the tree.

பொல்லது. See பொல்லாது.

பொல்லம், *s.* Joining pieces by sewing as tailors, carpenters, தைக்கை. (*ச.*) 2. [*prov.*] A piece, division, strip. See சில்லம்.

பொல்லம்பட, *inf.* To be cut off, detached, or divided, as a piece from the whole.

பொல்லம்பொத்த, *inf.* To cut off a piece of cloth, the corner of a field, &c.

பொல்லர், *s.* [*pl.*] Sewers, tailors, தையற்காரர். 2. Leather-sewers, செம்மார். 3. Shoemakers, சக்கிலியர், (*ச.*)

பொல்லா—பொல்லாத, *adj.* Bad, vicious, evil, wicked.—*Note.* In some meanings it shows intensity.

பொல்லாப்பிள்ளையிலில்லாப்பிள்ளை. Better to be destitute of a child than to have a bad one.

பொல்லாக்காலம் — பொல்லாதகாலம்—பொல்லாதவேளை, *s.* An evil or unpropitious time.

பொல்லாங்கு, *s.* Evil, vice, vileness, wickedness, தீங்கு. 2. (*ச.*) Defect, misfortune, ஈனம். 3. Ruin, injury, destruction, கேடு. 4. Forgetfulness, மறதி.

பொல்லாதநடக்கை, *s.* An evil or wicked life.

பொல்லாதநினைவு, *s.* A wicked or bad thought.

பொல்லாதமருந்து, *s.* Very powerful medicine.

பொல்லாதவன், *s.* An atrociously wicked man.

பொல்லாதவிஷம், *s.* A rank poison.

பொல்லாதவேளை, *s.* An unlucky time.

பொல்லாது — பொல்லாதது, *appel. n.* [*vul.* பொல்லது.] That which is evil, bad, mischievous, dangerous.

பொல்லாப்பு, *s.* Evil, vileness, as பொல்லாங்கு.

பொல்லாப்புச்சொல்ல—பொல்லாப்புப்பேச, *inf.* To asperse, to defame.

பொல்லாப்புப்பட, *inf.* To suffer wrong.

பொல்லாப்புப்பண்ண, *inf.* To do evil, to displease a friend; to hurt one's feelings.

பொல்லாமை, *s.* Evil, badness, wickedness, தீமை.

பொல்லாய். Thou art evil. (*p.*)

பொல்லார், *s.* [*pl.*] The evil, the wicked—oppos. to நல்லார், தீயோர்.

பொல்லேன். I who am evil, vile, wicked.

பொல்லாமணி, *s.* An unperforated gem, as பொள்ளாமணி.

பொல்லு, *s.* Empty glumes or corn-ears, பதர். (சது.) 2. [*prov. also* பொல்.] A stick, a walking staff, தடி.

பொழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a. and v. n.* To pour forth, to stream down or flow, as சொரிய. 2. To give liberally, மிகஈய. 3. To come in profusely—as wealth, அதிகரிக்க. 4. To flow, as language, to pour forth a torrent of eloquence, வல்லமையாய்ப்பேச.

சம்மாபொழிகிறான். He is pouring out a torrent of eloquence.

செல்வம்பொழிகிறது. Wealth is abundant.

பொழிவு, *v. noun.* Flowing, affluence, raining, increase, &c., *as the verb.* 2. Increase of revenue, &c., வருமானம். 3. [*loc.*] Interest, profit, advantage, ஆதாயம்.

பொழிப்பு, *s.* Epitome, abstract, outline, syllabus, சுருக்கம். 2. Summary of the meaning, as பொழிப்புரை. 3. Clew, short direction, குறிப்பு. 4. Inference from appearances or circumstances; or the circumstances themselves, அனுமானம். 5. [*in poetry.*] One of the eight varieties in the five classes of rhyme. See தொடை.

பொழிப்புக்காட்ட, *inf.* To give a hint on the subject. 2. To give the sum of a matter.

பொழிப்புத்திரட்ட, *inf.* [*v. noun.* பொழிப்புத்திரட்டு.] To give a commentary, paraphrase or interpretation of a work.

பொழிப்புப்பொழிப்பாய்ப்பேச, *inf.* To use sarcasm; to give a brief outline.

பொழிப்புரை, *s.* [*also* பிண்டவுரை.] The substance of a text, a free rendering of a passage, or work.

பொழில், *s.* Greatness, largeness, பெருமை. 2. The earth, பூமி. 2. World, உலகம். 4. Country, district, நாடு. 5. Park, grove, forest, சோலை. 6. Flower-garden, pleasure-ground, பூந்தோட்டம். (சது.)

பொழுது, *s.* [*also* போது.] Time, காலம். 2. Portion of time, வேளை. 3. One of the six divisions of the day of ten நாழிகை, சிறுபொழுது. 4. The sun, சூரியன்.—For சிறுபொழுது, and பெரும்பொழுது look under அறுபொழுது, and பருவம்.

பொழுதறுதி, *s.* Time of sunsetting.

பொழுதுகட்டுதல், *v. noun.* The sun being overcast with clouds, a sign of rain.

பொழுதுகாண—பொழுதுபுறப்பட, *inf.* To appear as the sun.

பொழுதுசாய—பொழுதிறங்க, *inf.* [*vul.* பொழுசாய.] To decline as the sun. 2. [*as an adv.*] In the afternoon.

பொழுதிருக்க, [*adverbially.*] Before sunset; (*lit.*) while the sun is.

பொழுதிரும்பல், *v. noun.* The sun passing the meridian.

பொழுதுபுத, *inf.* [*prop.* பொழுதுபுகுத.] As பொழுதுபட.

பொழுதுபட—பொழுதுபோக, [*as adv.*] At sunset; (*lit.*) the sun to set.

பொழுதுபட்டிடம்விடுதிவிட்டிடம்.....I lodge, wherever I am at sunset.

பொழுதுபோக்க, *inf.* [*v. noun.* பொழுதுபோக்கல், பொழுதுபோக்கு.] To pass away time; to take recreation. 2. [*prov.* பொழுதுதாழ்க்க.] To idle, to lounge.

பொழுதுவணங்கி, *appel. n.* The sunflower, சூரியகாந்தி.

பொழுதுவிடிய, *inf.* [*v. noun.* பொழுதுவிடியல்.] To dawn. 2. To rise as the sun.—For இறங்குபொழுது, ஏறுபொழுது, ஒருபொழுது, அப்பொழுது, &c., see in their places.

பொளி, *s.* A hoe-full, or shovel-full of earth, a piece of turf, பொளிமண். 2. A hole made with a chisel, a mortise, உளிப்பதிவு. 3. [*prov.*] A bank in a rice-field, &c., வரம்பு.

பொளியை வெட்டி இரண்டுதரையையும் ஒன்றாக்கினான். He removed the bank between the fields and made them one.

பொளி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To hew stone, to grave, to pick a millstone, கல்முதலியகொத்த. (*c.*) 2. To make holes, to open, to puncture—as a blister, துளைசெய்ய.

பொளிவு, *v. noun.* Picking a millstone, graving, hewing.

பொள்ளல், *s.* Hole, rent, fissure, பொத்தல். 2. Hole or hollow in a tree, marks of small-pox, on a person—as சொள்ளை, மரப்பொத்து. 3. Various kinds of pastry, அப்பவருக்கம். (சது.) 4. See பொள்ளு.

காரியம்பொள்ளலாய்ப்போயிற்று. The matter has failed.

பொள்ளு, கிறேன், பொள்ளினேன், வேன், பொள்ள, *v. a* To bore, to make a hole. 2. To hew, to chisel, பொளிய. 3. *v. n.* To be rent, or torn, கிழிய. (*p.*)

பொள்ளாமணி, *s.* [*sometimes* பொல்லாமணி.] An unbored precious stone. (*p.*)

பொள்ளல், *v. noun.* Chiseling a stone, பொளிதல்.

பொள்ளெனல், *v. noun.* Being sudden, சீக்கிரக்குறிப்பு. 2. An imitative sound, அநுகரணஓசை. (*p.*)

பொள்ளெனப்பறந்தது. It flew quickly away.

பொறாமை, *s.* [*neg. of* பொறுமை.] Envy, grudging, repining, at another's prosperity or possession, பிறர்செல்வஞ்சகியாமை. 2. Impatience, பொறையின்மை; [*ex* பொறு, *v.*] (*c.*)

பொறாமைகொள்ள — பொறாமைப்பட, *inf.* To grudge, to envy.

பொறி, *s.* Mark, sign, token, spot, அடையாளம். 2. Knowledge, அறிவு. 3. Letter, character, writing, எழுத்து. 4. Spark, scintillation, அனற்பொறி. 5. An organ of sense, any one of the senses. See ஐம்பொறி. 6. Beauty-spots, தேமல். 7. Seal, signet, முத்திரை. 8. Lines on the fingers, விரலிறை. 9. A part of a fortification, as figures or engines on the walls. See மதிலுறுப்பு. 10. A dhoney, தோணி. 11. Beauty, பொலிவு. 12. Lukshmi, இலக்குமி. 13. Riches, wealth, செல்வம். 14. A point or colored dot, புள்ளி. (சது.) 15. Destiny, இலிபி. 16. A machine or trap—as a rat-trap, இயந்திரம். 17. Any thing minute, as a speck.

பொறிவைத்துத்தட்டினாற்போலிருக்கிறது. It is as sure as what is caught in a trap.

முப்பொறி. The three organs. These as instruments for divine worship are: மனம், the mind, or source of thought; 2. வாக்கு, the mouth, as forming words; 3. காயம், the body, producing action.

ஐம்பொறி. The five organs of the body: மெய், the surface of the body—feeling; 2. வாய், the mouth—taste; 3. கண், the eye—seeing; 4. மூக்கு, the nose—smelling; 5. செவி, the ear—hearing.

பொறிசிதற, *inf.* To fly as sparks from fire.

பொறிசிந்த, *inf.* To scintillate, to sparkle. 2. To emit sparks.

பொறிதட்ட, *inf.* To flash as the eyes, from a blow. 2. To slide, to slip, as the feet.

பொறிபறத்தல், *v. noun.* Flying as sparks. 2. Sparkling as the eyes in anger.

பொறியிலார், *appel. n.* The base, the vulgar; (*lit.*) senseless, கீழ்மக்கள். (சது.)

பொறியிலி, *appel. n.* An unfortunate person, அதிட்டமற்றவன். 2. A blind person; one wanting an organ of sense, குருடன்.

பொறியேற்ற — பொறிவைக்க, *inf.* To set a trap.

பொறி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*prov.*] To snap, to spring as a trap, or gun-lock, பதிய. 2. To slip, to slide—as the foot, சறுக்க. 3. To be sloping or aslant, சரிய. 4. To be ready to fall on one, as an accusation, &c., விழ. 5. To fail, கலைய.

பொறிவு, *v. noun.* [*prov.*] Snapping, sliding, &c.

பொறிவிலேநிற்க, *inf.* [*prov.*] To be waiting impatiently.

பொறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To snap a trap, or gun, பதிக்க. 2. [*fig.*] To frustrate a matter, கலைக்க. 3. (சது.) To write, to delineate, to sketch, எழுத.

பொறிப்பு, *v. noun.* Snapping, பதிவு, 2. Writing, drawing, எழுதுதல்.

பொறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bear, to sustain, சகிக்க. 2. To bear with, to exercise forbearance, சாந்தமாயிருக்க. 3. To indulge, to allow, தாமதிக்க. 4. To excuse, overlook, forgive, to pardon, மன்னிக்க. 5. To endure, tolerate, suffer, தாங்கிக்கொள்ள. 6. To take a responsibility, to be accountable for, உத்தரவாதமாக. 7. *v. n.* To come upon as duty, a responsibility, an expense; to press heavily, கடனமர. 8. To stop, to wait, to intermit speaking, or eating; to desist, நின்றுகொள்ள. 9. To run aground—as a vessel; to strand, தோணிதட்டிப்போக. 10. To become fixed, jammed or wedged in, மாட்டிக்கொள்ள. 11. To cost—as an article; to be spent or expended on, விலைபெற. 13. To behave, இணங்கியிருக்க. (*c.*)

சற்றுப்பொறு. Wait a little.

அவனைப்பொறுத்தகாரியம். This is devolved on him.

நூறுகுற்றம்ஆறுபிழைகொண்டுபொறுக்கவேண்டும். Forgive all my guilt and faults; (*lit.*) a hundred faults and six mistakes.

பொறுக்கத்தகாதகுற்றம். An unpardonable fault.

அடிபொறுக்கத்தக்கவன். One able to bear a good flogging.

முடிபொறுத்தராசா. A crowned king.

எனக்குப்பொறுது—எனக்குப்பொறுக்காது....... I cannot bear to see or hear such a thing.

மனம்பொறுமற்சொல்லுகிறது........Speaking from pity, (*lit.*) unable to command one's feelings.

பொறுத்தார்பூமிஆள்வார். The patient will govern the earth. [*prov.*]

பொறுக்கமிதிக்க, *inf.* To tread hard, with pressure.

பொறுக்கவைக்க, *inf.* To place, leaning against. 2. To run a vessel aground. 3. To devolve a duty or expense on one. 4. To overload.

பொறுத்தசமுசாரம், *s.* A large, burdensome family.

பொறுத்தசுமை—பொறுத்தபாரம், *s.* A load that presses heavily.

பொறுத்திருக்க, *inf.* To wait patiently. 2. To be patient. 3. To rest on.

பொறுத்துக்கொள்ள, *inf.* To excuse, overlook; to forgive, to pardon. 2. As பொறுத்திருக்க.

பொறுத்துநிற்க, *inf.* To be impeded, obstructed. 2. To get a footing, a foundation; to get bottom.

பொறுத்துப்போக, *inf.* To be fixed, stuck, jammed in. 2. To run aground. 3. To rest on, devolve on.

பொறுத்தல், *v. noun.* Forbearing, enduring.

பொறுப்பு, *v. noun.* Stress, pressure, leaning or resting on, பாரம். 2. Prop, support, stay. முட்டு. 3. Devolving on, as a duty, கடமைநை. 4. Importance, கனம். 5. Weight of character, தகுதி. 6. Patience, forbearance, பொறுமை.

நம்மைஇரட்சிக்கிறதுகடவுளுக்குப்பொறுப்பாயிருக்கிறது. It belongs to God to preserve us.

பொறுப்பானகாரியம். A serious, weighty matter.

பொறுப்பானகுடி. A principal family in a village.

பொறுப்பற்றதனம், *s.* Indifference to a trust. 2. (*R.*) Envy, எரிச்சல்.

பொறுப்பற்றவன், *appel. n.* An impatient man. 2. One destitute of help.

பொறுப்பானவன், *appel. n.* One in a place of trust.

பொறுப்பாளி, *s.* A responsible person.

பொறுப்புக்கட்ட, *inf.* To put a responsibility on one. 2. To accomplish a thing.

பொறுக்கு, கிறேன், பொறுக்கினேன், வேன், பொறுக்க, *v. a.* To pick up here and there; to glean, to pick out from a mass, to garble; to pick up—as birds, பொறுக்க. (*c.*)

பொறுக்கி—பொறுக்கித்தின்னி, *appel. n.* [*also* பொறுக்குண்ணி.] One who gets his food here and there. (*abusive.*)

கற்பொறுக்கி, *appel. n.* A bird, Tringa variegata. See கல்லுு.

பொறுதி, *s.* Patience, forbearance, பொறுமை. 2. Remission, pardon, forgiveness, மன்னிப்பு. (*Beschi.*) 3. [*prov.*] Indulgence, lenity, தணிவு. 4. Suspension of business, delay, தெய்வு. 5. Slowness, deliberation, தாமதம்.

பொறுதிகொடுக்கவேணும். You must grant me pardon.

பொறுப்பிக்க, *inf.* To cause to rest on, சுமத்த. 2. To make one responsible, to impute, உத்தரவாதஞ்செய்விக்க. 3. To prop, to prop up, to sustain, to uphold, முட்டுக்கொடுக்க.

பொறுமை, *s.* Patience, long suffering, meekness, command of temper, சகிப்பு. 2. Endurance, tolerance, தாங்குகை. (*c*)

பொறுமைக்காரன் - பொறுமையானவன், *s.* [*also* பொறுமைசாலி. *neg.* பொறுமையற்றவன்—பொறுமையில்லாதவன்.] A patient, long suffering man.

பொறை, *s.* Burden, load, சுமை. 2. Weight, gravity, பாரம். 3. A mountain, மலை. 4. Earth, world, பூமி. 5. A stone to close up a channel, or a spout, கலதாரைமுதலியஅடைக்குங்கல். 6. Patience, forbearance, பொறுமை; [*ex* பொறு, *v.*] (சது.)

பொறையன், *s.* Any prince of the Sera dynasty, as lord of a mountainous district, சேரன். 2. Dharma, the eldest Panduva—as the patient one, தருமராசன். (சது)

பொறையிலார், *appel. n.* [*pl.*] Savages, foresters, hunters, as unforbearing, வேடர். (சது)

பொறையுடைமை, *s.* Possession of patience.

பொறையுயிர்க்க, *inf.* To become disburdened, பாரங்கழிய. 2. To be delivered of a child, பிள்ளைபெற. (*p.*)

பொற்ப. [*infinitive of a defective verb, used adverbially.*] Beautifully, elegantly, அழகாக. (*p.*)

பொற்பு, *s.* Beauty, gracefulness, elegance, அழகு. 2. Decoration, embellishment, அலங்கரிப்பு. 3. Magnificence, excellence, பொலிவு. 4. Abundance, plenty, மிகுதி; [*ex* பொன்] (சது.)

பொற்புறுத்த, *inf.* To decorate, adorn, அலங்கரிக்க. (*p.*)

பொற்பூ—பொற்றாலி. See பொன்.

பொற்றை, *s.* Bushes, low jungle, சிறுதூறு. [*prov.* பற்றை.] 2. Hillock, mound, சிறுமலை. 3. A mountain, மலை. (சது.)

பொன், *s.* Gold, சொர்ணம். 2. Lukshmi—as of gold-color, இலக்குமி. 3. Beauty, elegance, comeliness, அழகு. 4. Metal in general. See கரும்பொன், செம்பொன். 5. Jupiter—the gold-like planet, வியாழம். 6. Portliness, grandeur, magnificence, பொலிவு (சது.) 7. A small gold-coin, பொற்காசு. 8. Lustre, splendor, brilliance, பிரகாசம். 9. The sun, சூரியன்.—In composition, ன் may be changed to ற், before க, ச, த, ப, as பொற்கம்பி, பொற்சங்கிலி, &c.

பொன்னானமருமகளானாலும்மண்ணானமாமியார்வேண்டும். Though a daughter-in-law be of gold, she needs a mother-in-law even of earth.

பொன்கத்தியென்றுகழுத்தறுத்துக்கொள்வாரா...... Would any one cut his throat because the knife was of gold?

பொன்னுக்குப்பொடியாயிருக்கிறது. It is extremely dear; (*lit.*) a particle for a gold-coin.

இதிலேபொன்விளையும். Gold is produced in this, i. e. it is a rich soil.

பொற்கட்டி, *s.* A lump of gold in the mass.

பொற்கணக்கு, *s.* Table of weights for the precious metals, troy-weight, பொன்னிறையளவு.

பொற்கண்டை—பொற்கெண்டை—பொற்சரிகை, *s.* Threads of gold. See கெண்டை.

பொற்கலசம், *s.* [*Chris. usage.*] A golden vial.

பொற்கலம்- பொற்கலன், *s.* A golden salver. 2. A golden ornament.

பொற்காசு, *s.* Gold-coin.

பொற்குடம், *s.* A golden pot.

பொற்சங்கிலி, *s.* Golden chain.

பொற்சரக்கு, *s.* Most excellent goods. See சரக்கு.

பொற்சரடு, *s.* Gold-wire. See சரடு.

பொற்சரிகை, *s.* Gold-fringe.

பொற்சீந்தில், *s.* [*also* நற்சீந்தில்.] A plant. See சீந்தில்.

பொற்சுண்ணம், *s.* Gold-dust strewed on persons upon great occasions. [*poet. usage*]

பொற்பணிதி, *s.* Gold-jewels.

பொற்பாதம், *s.* The golden feet, *in reverence.*

பொற்பாளம், *s.* Bars of gold, bullion. See பாளம்.

பொற்பூ, *s.* Golden flowers. See சுவர்ணபுஷ்பம்.

பொற்பூச்சு—பொன்முலாம், *s.* Gilding. See முலாம்.

பொற்பூச்சுப்பூச, *inf.* To gild.

பொற்றகடு, *s.* Gold-plate.

பொற்றட்டார்— பொன்செய்கொல்லர், *s.* [*pl.*] Goldsmiths. See தட்டார்.

பொற்றலைக்கையாந்தகரை— பொற்றுளு, *s.* A plant. See கையாந்தகரை.

பொற்றாமரை, *s.* The golden lotus of Swerga, சொர்ணதாமரை. 2. [*vul.* பொற்றாமரை.] A sacred tank at the temple in Madura, தீர்த்தம்.

பொற்றாலி, *s.* A golden wedding-badge. See தாலி.

பொற்றொடி, *s.* A golden bracelet. 2. See தொடி.

பொற்றொட்டி, *s.* A golden vessel. See தொட்டி.

பொற்றோடு, *s.* A kind of golden ornament for the ear. See தோடு.

பொற்றோள், *s.* A golden shoulder; i. e. ornamented with gold. (*p.*)

பொன்செய்கொல்லர்,*s.* [*pl.*] As பொன்வினைஞர்.

பொன்பூண, *inf.* To wear gold-ornaments. (*p.*)

பொன்மணல், *s.* Sand containing gold.

பொன்மணி, *s.* Gold-beads.

பொன்மயம், *s.* Golden lustre, as சுவர்ணமயம்.

பொன்மலை, *s.* The golden mountain, Maha Meru, மகாமேரு. 2. [*also* தாயுமானவர்மலை.] The rock in Trichinopoly.

பொன்மழை—பொன்மாரி, *s.* Golden rain, said to be showered down by a class of clouds.

பொன்முத்திரை, *s.* A mark, a stamp on a gold-coin, பொற்காசின்முத்திரை.

பொன்மெழுகு, s. [also உளொமெழுகு.] A darkish kind of wax, used by goldsmiths.

பொன்மை, s. The color of gold, பொன்னிறம்.

பொன்வகை—பொன்விகற்பம், s. The four species of gold. They are: ஆடகம். 2. கிளிச்சிறை. 3. சாதரூபம். 4. சாம்பூநதம், which see.

பொன்வண்டு, s. Gold-colored beetles, or flies, cantharides, சுக்கிரகம்.

பொன்வண்ணத்தந்தாதி, s. A treatise by சேரமான்பெருமாள்.

பொன்வாய்ப்புள், s. A kind of bird, as கிளிக்குருவி. (சது.)

பொன்விலை, s. A very high price, (*lit.*) as the price of gold.

பொன்விலைமகளிர், s. Prostitutes, வே சையர். (*p.*)

பொன்விளைவிடம், s. A gold-mine.

பொன்வினைமாக்கள் - பொன்செய்கொல் லர், s. [*pl.*] Goldsmiths, as பொற்பட்டர்.

பொன்னகர், s. Swerga—the golden city, சுவர்க்கம்; [*ex* நகர்.]

பொன்னகர்க்கிறைவன், s. Indra, இந் திரன். (சது.)

பொன்னகை — பொன்னுபரணம், s. Golden jewels; [*ex* நகை.]

பொன்னத்துப்பெட்டி, s. [*prov.*] The basket in which the wedding jewel is carried.

பொன்னப்பிரகம், s. Yellowish mica. See அப்பிரகம்.

பொன்னம்பர், s. Amber of a gold-color.

பொன்னரிதாரம், s. Orpiment, sulphuret of arsenic.

பொன்னரித்தல்- பொன்னரிப்பு, v. noun. Sifting gold out of other substances.

பொன்னவன், s. Jupiter, the planet, வியாழம். 2. [*in mythol.*] The golden Hiranya, இரணியன்.

பொன்னன், s. A small one, in contrast, as சின்னன். 2. [*in gram*] One who has gold. 3. An epithet of Argha as the golden one, அருகன்.

பொன்னாங்கண்ணி — பொன்னாங்காணி, s. An edible plant, bearing a gold-colored flower, Illecebrum sessile.

பொன்னாங்காணிக்குப் புளிவிட்டுக்கடைந்தால் அன்னாக்கெல்லாம் தித்திக்கும். The compound of the illecebrum and tamarind will be sweet.

பொன்னாசை, s. Love of gold. See ஆசை.

பொன்னாணயம், s. Gold-coin.

பொன்னாவிரை, s. A plant. See ஆவிரை.

பொன்னி, s. The Kavery river, as having golden sands, காவேரி. (சது.) 2. (*Jaff.*) An ancestor of the eighth generation, எட்டாம்பாட்டன்.

பொன்னித்துறைவன், s. Any king of the Chola dynasty, as lord of the country on the Kavery, சோழன். (சது.)

பொன்னிமிளை, s. Gold-colored antimony. See மிளை.

பொன்னிலக்கம், s. Numeration-table.

பொன்னிலம்- பொன்னுலகு, s. Swerga, the golden land of the celestials.

பொன்னிறமாய்வறுக்க, inf. To roast plants, roots, &c., to a golden color over a slow fire.

பொன்னின்குடம், s. A golden pot. See குடம். 2. [*fig.*] A person of intrinsic worth.

பொன்னுக்குவீங்கி, appel. n. The mumps, Cynanche parotidia, so called as thought to be caused by hankering after gold-ornaments, or cured by wearing them.

பொன்னுருட்டு, s. A golden ring. See உருட்டு.

பொன்னுரை, s. Touch of gold.

பொன்னூமத்தை, s. A plant. See ஊமத்தை.

பொன்னெயிற்சோன், s. Argha, as lord of the golden fortress பொன்னெயில்வட்டம். Compare திரிபுரம்.

பொன்னேர், See பொன்னேர்கட்ட, under ஏர்.

பொன்னோலை, s. A golden earring for a female.

பொன்றுகிறது, பொன்றினது, ம், பொ ன்ற, v. n. To perish, அழிய. 2. To die, இற க்க. 3. To be reduced, to become wearied or dim, as the eyes by long application. See கண்பொன்ற. (*p.*)

பொன்றல், v. noun. Dying, சாதல். (சது.)

போ

போ. A syllabic letter of ப் and ஓ. 2. A poetic expletive of rare occurrence, as அன்றில்பிரிவின்வாழாதென்போ, the nightingale of India will not survive its mate, துணைச் சொல்.

போ, கிறேன் [*vul.* போறேன்], போயி னேன் or போனேன், வேன், க, also போகு, கிறேன், போகினேன், வேன், க, v. n. [*neg.* போகேன்.] To go, to go away, leave; to proceed, depart, to pass away, to recede, to withdraw, செல்ல. 2. To vanish, disappear, perish, ஒழிய. 3. To be proper, admissible, passable, உரிய. 4. To belong to, அடுக்க. 5. To arrive at, to go into, அடைய. 6. To go by, to pass over, to lapse—as time, கழிய. 7. To become, to change from one state to another, மாற. 8. To miss, fail; to escape, evaporate, தவற. 9. [*in combin.*] To circulate, spread as fame, பரவ.—*Note.* போகிறது with the ablat. ஒடு means to have sexual intercourse, as அவனொடு or அவளோடு. When following an infinitive, it has a paulo-post signification, as அதைச் செய்யப்போகிறான், he is going to do it; வரப் போகிறான், he will presently come. When connected with a verbal participle it expresses a continued action, as செய்துகொண்டு போகிறான், he is doing. As an auxiliary verb it shows the completion of an action, or event, as இறந்துபோனான், he is dead. போக is used in poetry for போக, and போம் for போகும். The gerund is போய் or போய்; the infinitive போக, is used in the sense of deducting, subtracting, &c., as ஆறிலேயிர ண்டுபோக, six minus two.

போனதுபோகட்டும். Let the past go, let by-gones be by-gones.

போகிறதென்றுபோயிற்று. It is gone by, lost.

போனமுயல்பெரியமுயல். The hare that is gone is a great one, i. e. lost possessions are exaggerated.

போகிறவருகிறபேர்கள்—வருவார்போவார். People passing and repassing.

போய்வருகிறேன். Adieu, good-by; (*lit.*) "I go and return," it being deemed inauspicious, to say merely "I go."—*A polite way of dismissing a visitor.*

போய்வாரும். Good-by; (*lit.*) go and come.

உனக்குப்பயன்போகுமோ. Can you interpret verses?

அதுபோகாது. It will not go. 2. It is not admissible, it will not do.

அப்படிப்போகப்போகாது. There is no way to go, no road.

இப்படிச்செய்யப்போகாது. It is not proper, lawful, expedient to do so.

போடா. Go, sirrah—*spoken* familiarly—oppos. to வாடா; [*ex* போ *et* அடா.]

போடி. Go, hussy—to a female domestic —oppos. to வாடி; [*ex* போ *et* அடி.]

போகடல், v. noun. [*poet. contract. of* போகவிடல்.] Letting one go. (சது.)

போகடி, s. A stray cow or bullock, கொண்டிமாடு.

போகடிக்க, inf. [*com.* போக்கடிக்க, *which see.*] To lose a thing.

போகடிப்போக்கு, v. noun. [*prov.*] Incident, casualty, unexpectedness, தற்செ யல்.

போகிறவேளை, s. Time when property wastes.

போனகாலம், s. Time past. 2. Past tense.

போனதடவை, s. Last time or turn.

போனநாள், s. Days past, former times.

போனபோக்கு, s. One's method, course of actions, manner, habit.

போனபோக்கிலே. At random.

மனம்போன போக்கிலே போகாதே. Do not follow every fancy of your mind.

போனமாதம். Last month.

போனவருஷம். Last year.

போகை, v. noun. Going, passing, passage, போகுகை.

போகையிலேசொல்லுகிறேன். I will tell you when I go.

போகல், v. noun. Going, செல்லல். 2. Being high, உயர்தல். 3. Being long, நீளல். (சது.)

போகணி, s. (*For.*) A kind of drinking cup, ஒர்பாத்திரம்.

•போகம், s. Fruition, enjoyment, pleasure, delight, இன்பம். 2. Sexual enjoyment, as அநுபோகம். 3. Experience—whether painful or pleasant—the result of action, அநுப வம். 4. Prosperity, wealth, felicity, செல் வம், as தேவேந்திரபோகம். 5. Crop, produce of a season, விளைவு, as ஒருபோகம். 6. Body of a snake, பாம்பினுடல். W. p. 628. B'HOGA.

அஷ்டபோகம். Eight species of enjoyment. They are; 1. பெண், woman; 2

ஆடை, clothing; 3. அணிகலன், jewels; 4. போசனம், food; 5. தாம்பூலம், betel; 6. பரிமளம், perfumes; 7. பாட்டு, songs; 8. பூவணி, reclining or sleeping on flowers.

போகஸ்திரி, s. A courtesan of Swerga.

போகதப்பிடி, s. Abatement of tax on land when there is no water for a second crop.

போகபந்தம், s. Worldly gratifications—as ensnaring the soul.

போகபூமி, s. Swerga, சுவர்க்கம். 2. A fruitful field, விளைநிலம். (சது) 3. A fancied part of the central continent where the fruit of good deeds of former births is enjoyed. The divisions are six: 1. ஆரியாவர்த்தம். 2. கல்லியாவர்த்தம். 3. மேருவர்த்தம். 4. மேலவர்த்தம். 5. தென்குருவம். 6. உத்தரகுருவம்.—*Note.* The last is beyond the north pole; and, according to the B'harata, one part is a sort of purgatory where souls are purified.

போகபோக்கியம், s. Prosperity, enjoyment of wealth.

போகம்பண்ண, inf. [com. போகிக்க.] To copulate.

போகவதி, s. A fancied city in the nether world, பாதாளபுரி. 2 A prosperous, happy female, செல்வமுடையாள்.

போகவாஞ்சை-போகவிச்சை, s. Desire of enjoyment, sensual lust.

போகாங்கம், s. The Bhutas and other attendants of Siva, as contributing to his enjoyment, சிவகணங்கள்; the *puja* offered to these is called, போகாங்கபூசை; [*ex* அங்கம்.]

•போகர், s. One of the sages of antiquity well versed in poetry and medicine. Of his works in verse, Ainslie notices four, போகர்எழுநூறு, போகர்நிகண்டு, போகர்வைத்தியம், போகர் போகசாத்திரம். Some think him to be Fo or Fohi.

•போகி, s. Indra, இந்திரன். 2. Snake, பாம்பு. 3. A wealthy man, a man of good fortune, செல்வமுடையான். W. p. 628. B'HOGIN. 4. [com. போகிப்பண்டிகை.] A festival in honor of Indra, இந்திரவிழா.

போகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To enjoy sensual or animal pleasure, அநுபவிக்க. 2. To experience pleasure or pain as the fruit of actions, பயனடைய. 3. To copulate, புணர; [*ex* போகம்.] (c.)

போகிப்பு, v. noun. Experience, fruition, enjoyment, அநுபவிப்பு.

போகில், s. Flower-bud, பூமொட்டு. 2. Navel, உந்தி. 3. Bird, பறவை. (சது)

போக்கடி—போக்கன். See போக்கு.

போக்கணம், s. [vul.] Food for a journey. 2. Shame, sense of shame, இலச்சை. போக்கணங்கெட்டவன். A mean dastardly person without a sense of honor.

•போக்கியம், s. Fruition, enjoyment, அநுபோகம். 2. Experience of good or evil, அநுபவம். 3. Felicity, wealth, செல்வம். W. p. 628. B'HOGYA.

•போக்கியார், s. A professor of the ancient Madura College.

போக்கிரி, s. [Tel. పోకిరి.] A blackguard, a profligate fellow, *also used in combin.*--as போக்கிரித்தனம். (c.)

போக்கு, v. noun. Causing to go, letting out, போகச்செய்கை. 2. Going, passing, departure, removal, செல்லுகை. 3. Way, passage, thoroughfare, வழி. 4. Route, course, நடை. 5. Tendency, propensity; peculiar cast or turn of mind, சாய்வு. 6. Habit, manner, method, fashion, practice, பழக்கம். 7. Idiom, style, diction, phraseology, நடை. 8. Excuse, pretence, cloak, as சாக்குப்போக்கு. 9. Gait, pace, step, நடையின்சாயல். 10. Expression of countenance, முகக்குறி. 11. Taste, liking, choice, பிடிப்பு. 12. Subterraneous passage, cavern, சுரங்கவழி. 13. Character of land as hilly, sandy, &c., நிலவாகு. 14. Place, region, இடம். 15. Expending, wastefulness, வீண்செலவு. 16. Fault, defect, குற்றம். (சதி.) 17. [*with* ஒரு.] Singularity, peculiarity. 18. Evacuation, discharge, emission, புறப்படுகை. 19. Stream, current, flow, நீரோட்டம். 20. Means of preventing ill-luck. See கழிப்பு; [*ex* போ, v.]

இதுஅந்தப்போக்கிலேகிடைக்குமா. Can this be got in those parts?

ஆற்றுப்போக்கு Land irrigated by rivers.

போக்கடிக்க, inf. To lose a thing. 2. To cause to go, to waste. 3. To dispel, disperse, banish, chase away.

போக்கடிப்பான். He who will be a loser; *used as a curse.*

போக்கடி, v. noun. Losing, loss, இழத்தல். 2. Means, pecuniary means, வழிச்செலவு. 3. Liberty of action, such as wealth confers, சுபேச்சை.

போக்கடிபற்றவன். One who has no means.

போக்கறுபனுவல், s. A faultless production. (p.)

போக்கன், s. [com. in combin.] A traveller, a way-faring man, வழிச்செல்வோன். 2. A vagabond, a wicked fellow, துஷ்டன். 3. A worthless person—as சக்கப்போக்கன் 4. [*with* ஒரு.] A curious man.

போக்காட்ட, inf. [vul.] To send to a place or to a third person not to a second. 2. To send away, dismiss.

போக்கிடம், s. A way of escape, ஒதுங்குமிடம்.

போக்கிலேவிட்டுத்திருப்ப, inf. To let a draught-animal go, and then turn it back. 2. [fig.] To gain one's consent, by yielding.

போக்குக்காட்ட, inf. To give an outline or clew; to show a little of a thing.

போக்குச்சாக்கு, s. Excuse, pretence.

போக்குச்சொல்ல, inf. To make excuse.

போக்குநீக்கு, v. noun. A thoroughfare. 2. Method, way, &c., as நீக்குப்போக்கு.

போக்குநீக்கில்லாமல். Well secured, as an inclosure without an opening.

போக்குப்போட-போக்குச்சுற்றிப்போட, inf. To put food in a place for dispelling demons, or averting evil; *usually by a* பூசாரி.

போக்குவரத்து—போக்குவரவு, v. noun. Going and returning. 2. Intercourse, frequent visiting, பழக்கம். 3. Communication, intercommunication, ஊடாடுகை, 4. Income and expenditure, வரவுசெலவு.

போக்குவிட, inf. To make a drain. 2. To make a subterraneous passage, to form underground-rooms. 3. [fig.] To provide a way, or means, of support, as the Deity.

தண்ணீருக்குப்போக்குவிடுகிறது. Leaving a place for the water.

போக்குவைக்க, inf. To make underground-rooms, for hiding treasure.

போக்கு, கிறேன், போக்கினேன், வேன், க, v. a. To cause to go, move or walk, போகச்செய்ய. 2. To put away, clear out, dispel, obliterate, அழுக்குப்போக்க. 3. To pass or spend, as time, பொழுதுபோக்க. 4. To insert, convey into, introduce, உட்புகுத்த. 5. To carry along a road, channel, or river, நடத்த. 6. To waste, to destroy; to kill, அழிக்க. 7. To conclude or settle a business, முடிக்க. 8. To send, despatch, அனுப்ப.

போங்காலம். See போம்.

போசக்கை, s. [prov.] Deceptiveness of appearances. 2. Superficialness of character, plausibility, மேற்பூச்சு. 3. A counterfeit, a sham, a pretence or cover, to save credit or hide poverty, மாயம்.

போசக்கைவெளிப்பட, inf. To be brought to light, exposed—as deception, counterfeit work, &c.

போசக்கைவேலை, s. Counterfeit or unsubstantial work.

•போசனம், s. Food, ஆகாரம். 2. [in combin.] Eating, feeding, உண்கை. W. p. 628. B'HOJANA.

போசனஞ்சிறுத்தாலும்பாத்திரம்பெருக்கவேண்டும்.... Though the food be little, the eating vessel should be of full size.

போசனகஸ்தூரி, s. A kind of citron, as மாதுளங்காய்.

போசனக்குறடா, s. [fig.] A pickle made of small peppers—used to promote appetite; (lit.) a whip for food, மிளகாய்.

போசனசௌக்கியம், s. Wholesomeness or pleasantness. 2. Good living.

போசனபதார்த்தம், s. Edibles, things proper for food.

போசனப்பிரியன், s. An epicure, a high liver, a glutton.

போசனம்பண்ண, inf. To take food, to eat.

•போசன், s. B'hoja, a king famous in history, as a patron of learned men, also போசராசன். 2. A luxurious man, செல்வமுடைபோகன். See ஆசாரபோசகன்.

போஸ்தக்காய், s. [Hind.] Dried poppy-heads, or capsules of the poppy plant, Papaver somniferum.

•போஷகன், s. One who cherishes, a preserver, காப்பவன்; [*ex Sa. Posha.*]

•போஷணம்-போஷணை, s. Fostering, cherishing, ஆதரிப்பு. W. p. 554. POSHAN'A.

போஷணைபண்ண, inf. To foster, to cherish.

போஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To foster, to nourish, to cherish, to feed, காப்பாற்ற.

போஷிப்பு, v. noun. Nourishment.

•போஷியன், s. One who is nourished by another, போஷிக்கப்படுபவன்.

•போடகம், s. A boil. 2. The small-pox, &c. See விப்போடகம்.

•போடம், s. One of the fifty-six countries. See தேசம்.

போடு, கிறேன், போட்டேன், வேன், போட, v. a. To cast down, to throw a short distance, எறிய. 2. To put, place, set, lay, இட. 3. To put on—as clothes or shoes;

to put on, as a lock, தரிக்க. 4. [*in combin.*] To cause; to effect—as அழித்துப்போட, to cause destruction. 5. To feed an animal, உணவிட. 6. To bring forth young, as brutes; to put forth, to yield as fruit-trees, ஈன. 7. To strike, to stamp, அடிக்க. 8. *v. n.* To become, to form; உண்டாக.—*Note.* This verb may be used before another either as an auxiliary or a mere expletive; but, after an active verb, it is always intensive—as பஞ்சைப்போட்டடைத்தான், he stuffed in the cotton; அழித்துப்போட்டான், he utterly destroyed.

அவனையொன்றுபோடு. Give him one stroke.
ஆற்றிலேபோட்டாலும்அளந்துபோடு. Though you throw into the river, keep a reckoning.
நங்கூரம்போட்டான். He cast anchor.
சற்றெழுதிப்போடு. Just write out.
நாய்குட்டிபோட்டது. The bitch has whelped.
குதிரைக்குப்புல்லுப்போடு. Put grass to the horse.
சட்டைபோட்டுக்கொள். Put on your jacket.
சீட்டுப்போட்டார்கள். They cast lots.
தமுக்குப்போடு. Beat the tom-tom.
வாழைகுலைபோட்டது. The plantain put forth.

போடுகாடு, *s.* Cultivation of dry grain on the hills; *used in the Congu country.*

போடுதடி, *s.* [*fig.*] A useless person, (*lit.*) a rejected stick, அலட்சியமானபொருள்.

போட்டடைக்க-போட்டுத்திணிக்க, *inf.* To stuff or cram. 2. To cram one's self in eating. (*abusive.*)

போட்டுக்கொடுக்க, *inf.* To slap one, to give one a cuff; *used in contempt.*

போட்டுக்கொள்ள, *inf.* To put on a garment, hat or shoes. 2. To put in or into.

தலையிலேபோட்டுக்கொள்ளுகிறது-மேலேபோட்டுக்கொள்ளுகிறது. Taking on one's self.

போட்டுமாற, *inf.* To mix sums, as debt and credit, to confuse accounts. 2. To equivocate, to quibble. [*limited.*]

போட்டுவிட, *inf.* To lose, to drop. 2. To cast, to throw. 3. To kill and leave, as an elephant, or other beast. 4. To throw in wrestling. 5. To surpass, to overcome.

போட்டுவைக்க, *inf.* To lay up, to reserve.

கைபோட்டுக்கொடுத்தல், *v. noun.* Making an oath by clapping one hand upon the other.

போடல்—போடுதல், *v. noun.* Putting, laying, casting, throwing; and putting forth.

போட்டி, *s.* [*Tel.* పోటి. *also* போட்டிக்கை.] Emulation, rivalry, competition, as எட்டிக்குப்போட்டி. (*Colloq.*)

என்மேலேபோட்டியாயிருக்கிறான். He is in competition with me.

போட்டிக்காரன், *s.* A competitor, a rival.

போட்டிவழக்கு, *s.* Continual rivalry.

போணி, *s.* [*for. local.*] Ready cash received by a merchant for the first sale of a morning, முதல்விக்கிரயம். 2. [*contract. of* பொரணி.] A metal cup, &c.

•போதகம், *s.* Instruction, doctrine, spiritual advice—as of a guru to his disciple; [*ex* போதம்.] (*c.*)

போதகம்பண்ண, *inf.* To teach, give spiritual instruction.

போதகன், *s.* [*hon.* போதகர்.] An instructor in divine things.

போதகாசிரியன், *s.* A teacher. See மூலாசிரியர் under ஆசிரியன்.

•போதகம், *s.* Youthfulness, infancy, juvenility, இளமை. 2. The young of the elephant, tiger and lion, யானைபுலி சிங்கமிவற்றின்குட்டி. 3. An elephant, யானை. 4. Young tree, a sapling, மரக்கன்று; [*from Sa. Pota.* W. p. 554.]

•போதம், *s.* Wisdom, ஞானம். 2. Knowledge, அறிவு. 3. Intellect, விவேகம். W. p. 606. Bod'ha. 2. A vessel, ship, boat, மரக்கலம். (*Sa. Pota.*) 3. The second lunar asterism, பரணிநாள். (சது.)

போதப்பிரகாரம். Three terms in logic: 1. உத்தேசம், the name of the subject; 2. இலக்கணம், its nature or definition; 3. பரீக்ஷை or பரீட்சை, examination whether it contains the asserted truth.

போதன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. One who has knowledge, அறிவாளி. 3. (சது.) Argha—as the teacher, the wise, அருகன்.

போதர, *inf.* [*v. noun* போதரவு.] To go, to pass, போக. 2. To carry away, கொண்டுபோக. 3. To bring, கொண்டுவர; [*ex* போ *et* தர.] (*p.*)

போதரவிடுதல், *v. noun.* Sending, despatching, போகவிடல். 2. (சது.) Respiring, breathing, உயிர்த்தல்.

போதரவு, *s.* [*also* போற்றரவு.] Respectfulness of language, affability, blandishment, நயச்சொல். 2. Civility, urbanity, உபசாரம். 3. Adulation, flattery, இச்சகம். 4. See போதர.

போதரவானசொல், *s.* Respectful, civil, or kind words.

போதவிப்பு, *s.* [*prov.*] Civility, respectfulness, esteem, regard, உபசாரம். 2. Using anything with care, பேணுகை.

•போதனை, *s.* Knowledge, wisdom, as போதம். 2. Teaching, informing; spiritual instruction or advice, போதிப்பு. W. p. 606. Bod'hana. 3. Persuasion, inculcation, கற்பனை. 4. Instigation, counsel, *commonly bad or ironical*, தூண்டுகை. (*c.*)

இதெல்லாம்அவனுடையபோதனை. This is all done by his advice; i. e. it is all his doing.
அவனுக்குப்போதனைபண்ணியிருக்கிறார்கள். They instigated him to speak thus.

போதனுசக்தி, *s.* The capacity of teaching.

போதா, *s.* [*also* பிதா.] The larger heron, பெருநாரை. (சது.)

போதாக்குறை—போதாமை. See போத, *v.*

•போதாந்தம், *s.* The end or essence of knowledge; [*ex* போதம் *et* அந்தம்.]

போதாந்தன், *s.* The Supreme Being, as possessing all knowledge, கடவுள்.

•போதாயநீயம், *s.* A Upanishad. See உபநிடதம்.

போதி, *s.* A hill, a mountain, மலை.

போதிவேந்தன், *s.* The king of the Hymalaya range, மலையரசன். (சது.)

•போதி, *s.* The *peepul* or sacred fig-tree, அரசு. W. p. 606. B'od'hi.

போதிவேந்தன், *s.* Budd'ha as seated under the அரசு tree, புத்தன். (சது.)

போதிகை — போதிகைக்கட்டை, *s.* A short piece of timber placed on a wall to support beams or on the top of a pillar. (*c*) 2. (*Tel.* బోదిగ.) Capital of a pillar, சமையடைக்கட்டை.

போதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*with the dat.*] To teach, to instruct in divine things, போதகஞ்செய்ய. 2. To communicate instruction, in science or morality, கல்விபயிற்ற. 3. To persuade, to inculcate, கற்பிக்க. 4. [*ironically.*] To instigate, to counsel, தூண்டிவிட; [*ex* போதம்.] (*c.*)

போதிப்பு, *v. noun.* Teaching, informing, instigating.

போது, *s.* [*contraction of* பொழுது.] Time, as பொழுது, காலம். 2. [*with a participle.*] When, while, at the time, as அவன்வந்தபோது, when he came. 3. A flower-bud ready to open, மலரும்பருவத்தரும்பு. 4. A flower, பூ.—*Note.* It signifies never, when joined with உம் followed by a negative, as ஒருபோதும்வரமாட்டான், he will never come.

அப்போது — அப்பொழுது; that time. இப்போது — இப்பொழுது, this time; முன்னொருபோது, at a former time.

போதன், *s.* Brahma, as மலரோன், பிரமன். 2. See போதம்.

போது, கிறது, போந்தது, ம், போத, *v. n.* To go, to come, to pass, to proceed. See போதர. (*p.*) 2. (*c.*) To be sufficient, to be adequate, திருத்தியாக, [also பற்ற.] 3. To be competent, adapted or suitable to, தகுதியாக. 4. [*in some connec.*] To be respectable, மதிக்கப்பட.—*Note.* The infinitive போத is used adverbially, as போதக்கொடுக்க, to give to satisfaction.

அங்கேபோந்தான். He went there. (*p*)
போதும்போதாது. It is scarcely sufficient.
போதும். [*improp.* போரும்.] It is enough, that will do.
இருவருக்கும்போதாது. They are on bad terms.
போதா. *neut. pl.* They cannot go or come. 2. They are not enough, as போதமாட்டா.
போதாது. It is not enough, &c.
போதாநிற்கிறேன். I come, or I go. (*p.*)
போதமாட்டாது. It is insufficient.

போதாமை, *v. noun.* [*neg.*] Insufficiency, incompetency, unfitness, குறைவு. 2. Coldness, displeasure between persons, வெறுப்பு. (*c.*)

போதாக்குறை—போதாக்குறைச்சல், *s.* And not only so, and not content with that, *commonly with the dative.*

போதாதநாள், *s.* Unlucky days.

போதாதவேளை, *s.* [*astrologically.*] An unfortunate season.

போதியகுடி, *s.* A respectable family.

போதுஞ்சாட்சி, *s.* A competent witness. (*p.*)

போதுமென்றிருக்க, *inf.* To be content.

போந்த, *rel. part.* Fit, suitable, proper, competent, &c.

போந்தகாலம். A proper time.
போந்தசொல். A proper word.
போந்தமனிதன். A competent man.
பெயர்போந்தவன். A celebrated man.

போதல்—போதுதல், *v. noun.* Going, போதல். 2. Coming, வரல். (சது.) 3. (*p.*) Widening, அகலல். 4. (*p.*) Lengthening, நீளல். (சது.)

•போதை, *s.* Mature knowledge, sageness, முதறிவு; [*ex* போதம்] 2. (*colloq.*) Dizziness, giddiness from drink, மயக்கம்; [*from Sa. Bod'ha,* arousing.]

அவன்மெத்தப்போதைபமிருக்கிறான்.........He is much excited.

போதைப்புல், *s.* [*a corrup. of Sa. B'hootika.*] Lemon-grass, from which a fragrant oil is extracted, as கப்பூரப்புல் or காவட்டை.

•போத்திரி, *s.* A hog, a pig, பன்றி. W. p. 554. POTRIN.

போத்து, *s.* A bull, எருது. 2. A male buffalo, எருமைக்கடா; [*Tel.* పోతు.] 3. A wild cow, காட்டெருது. 4. A male elk, ஆண்மரை. 5. A male tiger, ஆண்புலி. 6. A stag, or male of the புல்வாய். 7. A peacock, ஆண்மயில். 8. A tom-cat, ஆண்பூனை. 9. Male of amphibious animals, நீர்வாழ்வனவற்றிலாண். 10. Male of the Indian cuckoo, ஆண்செம்போத்து. 11. A sapling, மரக்கன்று. 12. Litter for a beast, விலங்கின்படுக்கை. (சது)

போத்துவெடிக்க, *inf.* To put forth saplings, as the roots of a tree.

போந்தி, *s.* [*Tel.* బొంది.] Largeness of the leg in elephantiasis, பருமை.

போந்திக்கால், *s.* The large leg.

போந்து, *s.* The palmyra-tree, பனை. 2. The seventeenth lunar asterism, அநுடம். (சது.)

போந்தின்றுரோன், *s.* A title of the Sera kings—as பனந்தாரோன்.

போந்தை, *s.* A young palmyra, இளம்பனை. 2. As போத்து, 2. (சது.)

போபடி, *s.* [*loc.*] Trace, சாடை.

போபடிவிசாரிக்க, *inf.* To trace stolen things.

போம், *s.* Fear, பயம். (*Compare* பீமம்.) 2. An expletive, நாலைச்சொல். (சது.) 3. A contraction of the future of போ in the third person neuter.

போங்காலம், *s.* Time of adverse influences, when former evil deeds operate unpropitiously, அழிவுகாலம்—oppos. to ஆக்காலம்.

போரி, *s.* An equal, a rival, competitor, பொருவோன். 2. A place sacred to Subramanian, போரூர்; [*ex* போர்.]

போரித்தனம், *s.* Rivalry, competition.

போர், *s.* Fight, single combat, duel, அமர். 2. Battle, skirmish, engagement, contest, சண்டை. 3. War, யுத்தம். 4. Struggle, wrestling, encounter, மல். 5. Rivalry, competition, எதிர்த்தனம். 6. A heap of unthreshed corn, corn-stack, தானியப்போர். (*c.*) 7. The twenty-fourth lunar asterism, சதயம். 8. [*prov.*] Hollow of a tree, மரப்பொந்து.

போர்த்தொழில்புரியேல். Shun war and strife. (*Avv.*)

போரடி, *v. noun.* [*prov.*] Playing with cocoa-nuts.

போரடிக்க, *inf.* To thresh or beat out corn. 2. [*fig.*] To haggle.

போரடிவைக்கோல். Threshed straw. 2. (*R.*) The first layer of straw.

போரறைகூவ, *inf.* [*com.* போருக்கழைக்க.] To challenge to fight; [*ex* அறைகூவ.] (*p.*)

போராட, *inf.* [*v. noun* போராட்டம்.] To struggle, to wrestle, மற்கட்ட. 2. To fight, to carry on war, பொர. 3. To haggle, cavil, chaffer, வாக்குவாதஞ்செய்ய.

போராட்டம். A combat, a struggle.

போராயுதம், *s.* A weapon of war.

போராயுதங்கள்க்கவசம். Weapons of different kinds, panoply, complete armor. [*Christ. usage.*]

போரிட, *inf.* [*poet.* போருடல—போருடற்ற.] To wrestle, to combat, to fight.

போருக்குவிட, *inf.* To cause beasts or cocks to fight. 2. To instigate or induce persons to fight.

போரேறு, *s.* Mars the planet, செவ்வாய். 2. A champion, a hero, யுத்தவீரன்; [*ex* ஏறு.]

போர்கலக்க, *inf.* To join battle, or combat.

போர்க்கடா, *s.* [*also* சண்டைக்கடா.] A ram bred for fighting.

போர்க்களம், *s.* Field of battle.

போர்க்கெழுச்சி, *v. noun.* A military expedition—as படையெழுச்சி.

போர்க்கெழுவஞ்சி, *s.* A panegyric on an army marching to battle, the warriors being crowned with a wreath of the வஞ்சி flowers; one of the ninety-six varieties of poems. See பிரபந்தம்.

போர்க்கோலம், *s.* Military accoutrements, martial costume, hostile array.

போர்ச்சேவகர்—போர்வீரர், *s.* Soldiers.

போர்ச்சேவல், *s.* A game-cock, a fighting cock.

போர்த்தேங்காய், *s.* [*prov.*] A hard cocoa-nut for games.

போர்போட — போர்கட்ட, *inf.* To form stacks of sheaves in the field.

போர்ப்பறை, *s.* A war drum, இரணபேரி. 2. Martial drumming. (*p.*)

போர்மடந்தை, *s.* Durga, the goddess of war, துர்க்கை. (சது.)

போர்மாந்தம், *s.* A disease in children. See மாந்தம்.

போர்முகம்—போர்முனை, *s.* Front of an army. See படைமுகம். 2. Heat of battle. (சது.)

போர்மூட்ட, *inf.* To instigate a fight. 2. To set [people] quarrelling.

போர்மூள, *inf.* To break out into war.

போர்வேந்தன், *s.* A belligerent king. 2. A hostile prince. (*p.*)

போர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To wrap one's self in a cloth or garment, to put on, or wear a cloak, மூட. 2. To cover entirely—as does the skin—to envelope, முழுதுமூட. (*c.*)

என்புதோல்போர்த்தவுடம்பு. The bone and skin-covered body. (*p.*)

போர்த்துக்கொண்டிருக்க, *inf.* To put on a cloak.

போர்வை, *s.* An upper garment, cloak, scarf, mantle, தப்பட்டி. 2. Covering, envelopment, போர்ப்பு. 3. Skin, தோல். (சது.)

போர்வைபோர்க்க, *inf.* To wear a cloak or mantle.

போலி, *s.* Similarity, ஒப்பு. 2. Imitation, semblance, likeness, சாயல். 3. Any thing spurious, artificial or deceptive; a counterfeit, கள்ளத்தனமை. 4. A substitute, பிரதி. 5. An equivalent, ஒப்பானது. 6. [*prov.*] Dissimulation, hypocrisy, pretence, மாரீசம். 7. [*in gram.*] The substitution of one letter for another—as அய் for ஐ, எழுத்துப்போலி; [*ex* போலு, *v.*]

போலிச்சரக்கு, *s.* Inferior goods or commodities. 2. Showy things; goods that appear well but disappoint one's hopes.

போலித்தனம், *s.* Mere disguise, show, ostentation.

போலிமனிதன், *s.* A beastly person, one who has but the form of a man.

போலியர், *s.* [*pl.*] Equals, as என்போலியர், my equals; தம்போலியர், one's mates or fellows.

போலியாள், *s.* A superficial person.

போலியெழுத்து, *s.* [*in gram.*] A letter resembling another in sound, as அய் for ஐ, in ஐக்கம் for ஐக்கம்; அய் for ஐ in அய்யன் for ஐயன்; அவ் for ஔ in ஔவை, for ஔவை; அவு for ஔ in அவுடதம் for ஔடதம். 2. A letter substituted for another differing in sound, as ர for ல in சாம்பர், for சாம்பல்.

போலிவேலை, *s.* Deceptive or counterfeit work. 2. Unsubstantial work.

போலு—போல், கிறேன், போன்றேன், வேன், போல, *v. a.* To resemble, to be like, to be similar, ஒக்க. 2. To equal, to match, சிவாக.

போலினும். Although similar—as போன்றாலும்.

போல, [*as an adv. in comparison.*] As, like, resembling, equal to, as it were, and so as.

போலும், [*rel. part. and neuter future.*] It will be like, it will resemble, ஒக்கும் 2. A poetic expletive, இசை நிறை. 3. Like in appearance, தோற்றம். 4. It is likely, it seems probable, it may be so.

தாமரைபோலுமுகம். A lotus-like face.

முகந்தாமரைபோலும். A face like the lotus.

வடுவென்றகண்ணும்வருந்தினைபோலும். Oh soft eyed maiden! thou hast been troubled; போலும், is here expletive.

தெய்வமேயிலையென்பார்போலும். Even as those who deny God.

போல்வான், *appel. n.* One who resembles another, an equal.

போன்றவர், *appel. n.* Equals, ஒத்தவர்.

போல், *s.* A particle of comparison, so as, like as, similar to. 2. Empty rice-ears, பதர். (சது.) 3. [*Tel* బోలు.] Hollowness—oppos. to கெட்டி. 4. Bambu, as having no substance, மூங்கில்.—*Note.* When போல், is preceded by a participle, the subjunctive ஆல், may be inserted; and it means, as if, or, as soon as; thus, அவனதைச்சொன்னாற்போலே, as soon as he had said; கோபித்தாற்போலேபேசுகிறாய், you speak as if angry.

உயிர்போற்கேளிர். Friends dear as life. (*p.*)

போழு—போழ், கிறேன், போழ்ந்தேன், வேன், போழ, *v. a.* To split, to cleave; to open; to grub up, பிளக்க. 2. *v. n.* To be cleft or split; to gape, வெடிக்க. 3. To be disunited, பிரிய. (*p.*)

போழ்முகம், *s.* A hog, a grubbing mouthed animal, பன்றி. (சது.)

போழ்வாய், *s.* [*prov.*] An open mouth, as பேழ்வாய். 2. A toothless mouth, பொக்கைவாய்.

போழ்வு, *v. noun.* Cleaving, grubbing.

போழ்து, *s.* Time, a short space of time, any season or part of a day, as பொழுது, and போது. (சது.) (*p.*)

•போளம், s. [corrupt. of Sa. Vola. W. p. 813.] Myrrh, aloes, gum-myrrh, இளசிளைப்பண்டம்.

கிருஷ்ணபோளம் — கரியபோளம், s. Soctorine aloes.

வெள்ளைப்போளம், s. Myrrh, also called சிலபோளம்.

•போளி, s. Cakes, pastries, அப்பவர்க்கத்தொன்று. (சது.) W. p. 554. POLIKA, POULI.

போறல், v. noun. Being similar, as பொறுதல்; [ex போல் et தல்.] (p.)

போறை, s. [Tel. బొరె.] A hole, or hollow in a tree, பொந்து. 2. A cavity in the side of a well or cavern, வங்கு. Compare புரை.

போற்றரவு, s. Due regard, civility, &c. See போற்றவு; [ex போற்று, v.] (p.)

போற்றி, s. Praise, applause, commendation, தக்தியம். 2. [prov. vul. போற்றி.] A grand-father, பாட்டன்.

போற்றிக்கலிவெண்பா, s. A poem by பாஞ்சோதித்தம்பிரான்.

போற்றிசெய்ய-போற்றிசொல்ல-போற்றி பண்ண, inf. To praise; to worship; to adore.

போற்றிமார், s. [pl.] A class of Brahmans, திவளைப்பிராமணர்.

போற்றிமை, s. Honor, reverence.

போற்று, கிறேன், போற்றினேன், வேன், போற்ற, v. a. To praise, to applaud, துதிக்க. 2. To worship, வணங்க. 3. To keep with great care, காக்க. 4. To nourish, to treat respectfully, வளர்க்க. 5. To patronize, to give encouragement to, முயற்சிக்க. (c.) 6. To maintain opinions, to approve a word or sentiment, பேண.

போற்றலர்—போற்றார், appel. n. Foes, enemies, பகைவர். (p.)

போற்றிக்கொள்ள, inf. To praise, to extol.

போற்றல், v. noun. Cherishing, praising, adoring, maintaining, &c.

போனகம், s. Boiled rice, சோறு. (சது.) போனகமென்பதுதானுகந்துண்டல். Food is that which is eaten gladly.

போனகத்தி, s. A female cook, சமைக்கிறவள். (Tel. usage.) 2. A nurse, a servant-maid, வேலைக்காரி.

போனு—போன், s. [Tel.] A trap.

பௌ

பௌ. A syllabic letter of ப் and ஔ.

பௌஞ்சு, s. (Hin.) An army, சேனை. See பவிஞ்ச, பவுஞ்ச.

•பௌடம்—பௌஷம், s. January, the month, தைமாதம்; [ex புஷ்ய=புசம், the asterism in which the moon is full in this month.] W. p. 556. POUSHA.

•பௌடிகம்—பௌஷிகம், s. The Rig Veda, இருக்கு. 2. As பௌடியம். (சது.)

•பௌடியம்—பௌஷியம், s. One of the eighteen Puranas. See பவிஷியம்.

•பௌடியன்—பௌஷியன், s. A monarch, சக்கரவர்த்தி. (சடை.)

•பௌண்டிரம், s. A country, a part of Bengal now called Chandile, ஒர்தேசம். W. p. 555. POUN'DRA. 2. One of the divisions of central India. 3. As பவுண்டரம்.

•பௌதிகம், s. [also பவுதிகம்.] That which belongs to the elements, பூதசம்பந்தம். W. p. 628. B'HOUTIKA. 2. [also பௌதிகம்.] The world, உலகம், used in the adj. as பௌதிக, temporal.

பௌதிகஞானம், s. The eminence of wisdom, as sought by the Buddhist, புத்தஞானம்.

•பௌதிகம், s. The world, உலகம்.

பௌதிக, adj. Temporal.

•பௌத்தம், s. [also புத்தம்.] The Buddhist religion, புத்தமதம். See சமயம்.

பௌத்தன், s. A Buddhist, புத்தசமயத்தான். W. p. 606. BOUDD'HA.

பௌத்தி, s. Death. See பவுத்தி.

•பௌத்திரன், s. [fem. பௌத்திரி.] A grand-son, commonly in the male line. See பவுத்திரர்.

•பௌமம், s. Produced in, or relating to, the earth, பூமிசம்பந்தம். W. p. 628. B'HOUMA.

•பௌமன், s. Mars, the planet, செவ்வாய்; (Sa. B'houma.) (சது.)

•பௌரணை, s. [also பவுரணை.] Full moon, as பௌர்ணிமி. 2. A sapling, மரக்கன்று. (சது.)

•பௌரவர், s. [also கௌரவர்.] Descendants of the Kūru or Puru dynasty, குருகுலவேந்தர். W. p. 555. POURAVA.

•பௌராணிகம் — பௌராணிகமதம், s. A system of religion founded on belief in the Puranas, புராணசமயம். W. p. 555. POURAN'IKA.

பௌராணிகன், s. An historian. See புராணிகன்.

•பௌருஷம், s. Manliness, nobleness, humanity, புருஷத்தன்மை, also used in contempt. W. p. 555. POURUSHA.

•பௌரோகித்தியம், s. Prognostication. See புரோகிதத்துவம்.

•பௌர்ணிமி, s. [also பவுர்ணிமி.] The full moon, பூரணை. W. p. 555. POURN'IMA.

•பௌலஸ்தி, s. The younger sister of Ravana, சூர்ப்பநகை. W. p. 556. PAULASTYA.

•பௌவம், s. The full moon. 2. Sea. 3. Water-bubble. 4. Foam, &c. See பவ்வம்.

•பௌளி, s. A melody. See இராகம். 2. Wife of புலோமன்.

ம

ம். The tenth of the consonants. As a final it is changed by rule, before க into ங்; before ச, into ஞ், and before த into ந்; if followed by ம, it is elided, except when the word which it ends is a short monosyllable, as தம்மகன், செம்மரம்.

ம. A syllabic letter composed of ம் and அ.

மக, s. [plu. மக்கள்.] A child, an infant, குழந்தை. 2. A son, மகன். (p.)

மகப்பாலளித்தல். Giving milk to infants; see அறம்.

மகப்பெறுவித்தல். Assisting in child-birth; see அறம்.

மகவு, s. An infant, குழந்தை. 2. A son, மகன். 3. The young of monkeys, and other animals living on trees, விலங்கின்பிள்ளை. (p.)

மகவுவளர்த்தல். Nourishing children; see அறம்.

மகவாட்டி, s. A woman with a little child. [seldom used]

மகள், s. A daughter. 2. (சது.) A woman, female, damsel, பெண்.

மகட்கொடை, s. Gift of a daughter in marriage. (p.)

மகண்மை, s. State of a daughter, புத்திரித்துவம். 2. Relationship of an adopted daughter.

மகளிர் — மகளீர், s. [pl.] Women, ladies, மாதர். (p.)

மகளிரான்மலர்மரம், s. Ten kinds of trees or shrubs which are poetically said to bud and blossom when approached by the பதமினி, or first class of women: 1. மகிழமரம்—அவைக்க; 2. வழிலைம்பாலைமரம்—கட்டிபுற; 3. பாதிரிமரம்—நிந்திக்க; 4. முல்லைக்கொடி—நகைக்க; 5. புன்னை—ஆட; 6. குரா—அணைக்க; 7. அசோகு—உதைக்க; 8. குருக்கத்தி—பாட; 9. மாமரம்—பார்க்க; 10. சண்பகம்—நிழல்பட.

மகன், s. A son, [plu. மகர்.] 2. A child, பிள்ளை. [plu. மகரர்.] 3. (சது.) A man, a male person, புருடன்—as ஆண்மகன்.

மகன்மை, s. Sonship, பிள்ளைமுறை.

•மக. A prefix by apocope of மகத்து. For the compounds, see மகா.

மகக்கமா, s. (Arab.) A court; a tribunal, நியாயசபை.

மகடி—மகிடி—மகுடி, s. A kind of hautboy, used by snake-charmers, ஒர்குழல். 2. [com. மோடி.] A trial of magical powers between two enchanters, in which one hides some treasure from the other, ஒளிவைகவித்தை. 3. A common play in imitation of the above, ஒர்விளையாட்டு. 4. The pipe blown when searching for the treasure, ஒருகுழல். (c.)

மகிடிக்குழல், s. The above pipe, composed of the shell of curbita lassinarica.

மகிடிபெடுக்க, inf. [com. மோடிபெடு க்க.] To search for and take.

மகிடிவைக்க, inf. To hide treasure—as enchanters or players.

மகேடீ, s. A female, a woman, பெண். (சது.)

மகடூஉமுன்னிலை, s. The presence of ladies. (p.)

•மகதத்துவம், s. One of the qualities or properties of things, நிலைத்துவம்.

•மகதந்திரம், s. A treatise on architecture. See சிற்பநூல்.

•மகதம், s. A country, south Behar, ஒர்தேயம். W. p. 631. MAGAD'HA. 2. One of the eighteen languages, ஒர்பாஷை.

மகதர், s. [pl. also மாகதர்.] The people of the south Behar country.

•மகதி—மகதியாழ்—மகதிவீணை, s. A kind of guitar, நாரதன்வீணை. See W. p. 648. MAHAT.

•மகத்து, s. That which is great, large, huge, பெரியது. W. p. 648. MAHAT. 2. Greatness, intensity, அதிகமானது. 3. That which is magnificent, noble, exalted, majestic, மகத்துவமானது. 4. [fig.] A great person in a religious or moral sense, generally used in the plural, பெரியவர்.

மகத்தானவியாதி. A great sickness.

மகத்தானவெற்றி. A great victory.

மகத்துக்கள், s. The great, the eminent.

மகத்துவம், s. Greatness, nobleness, magnificence, majesty, excellence.

மகத்துவஞ்சொல்ல, inf. To celebrate one's greatness.

மகமது—மகம்மது, s. Mohammed.

மகமதுநபி, s. The prophet Mohammed.

மகமதுமார்க்கம், s. Mohammedanism.

மகமை, s. [for.] Revenue of a temple, or other public establishment, from the produce of land, or a proportion of the taxes; or the stated, voluntary contributions to such an establishment. 2. A tribute given to the Rajah of Travancore.

•மகம், s. The tenth lunar asterism, ஒர்நாள். W. p. 631. MAG'HA. 2. Sacrifice, a large burnt offering, யாகம். (Sa. Mukha, Maha.)

மகச்சனி—மகத்துச்சனி, s. Saturn in the asterism மகம். See சனி.

மகத்தீர்த்தம், s. A great bathing in February. See மாமாகம்.

மகபதி, s. Indra—lord of sacrifices as having offered a hundred யாகம், இந்திரன்.

மகமுறை, s. Method of performing sacrifices, யாகக்கிரமம். 2. A feast, banquet, விருந்து.

மகவான், s. Indra—as a sacrificer.

மகவோட்டம்பார்க்க, inf. To observe the moon in the sign Leo: if passing to the south, fertility is indicated; if to the north, scarcity.

•மகரந்தம், s. Nectar or honey of flowers, பூந்தேன். 2. Filaments of the lotus, pollen and anther of a flower, மலர்த்தாது. W. p. 630. MAKARANDA. 3. (சது.) Fresh sap of a palm tree, கள்.

•மகரம், s. The monster fish to which the barque of Satyavarata is fabled to have been fastened, at the time of the deluge. 2. A shark, சுறுமீன். (சது.) 3. Capricorn of the Zodiac figured as half fish, half animal, மகரராசி. 4. An alligator, முதலை. 5. A gem of the gods—one of the nine gems among Kuvera's treasures. See நிதி. W. p. 630. MAKARA. 6. The world of the gods, தேவருலகு. 7. (c.) Pink color, சாயநிறம். 8. Pollen and anther of flowers, பூந்தாது. 9. The letter, ம.

மகரகண்டிகை, s. A kind of variegated ornament of cloth, மகரதோரணம்.

மகரகுண்டலம்—மகரக்குழை, s. Fish-shaped earrings.

மகரகேதனம், s. A flag, a banner with the figure of a fish, மச்சக்கொடி.

மகரகேதனன்—மகரகேது—மகரக்கொடியோன்—மகரத்துவசன், s. Kama, the Hindu Cupid, மன்மதன்.

மகரக்குறுக்கம், s. The letter ம shortened in sound. See குறுக்கம்.

மகரசங்கிராந்தி, s. The transit of the sun from Sagittarius to Capricornus.

மகரச்சா, s. Tabular correction for the parallax of the orbit from the first of Capricornus to Cancer. Compare கற்கிச்சா.

மகரதோரணம், s. Ornamental hangings of cloth representing two fishes.

மகரந்தோய்த்தல், v. noun. Dying a pink color.

மகரமச்சம்—மகரமீன், s. The shark.

மகரமாதம், s. January and part of February, when the sun is in Capricorn, தை.

மகரம்பிடிக்க, inf. To be well tinctured with a pink color.

மகரம்போட, inf. To tinge with a pink color.

மகரயாழ், s. One of the four kinds of யாழ் or fiddle.

மகரவியூகம், s. An army arrayed for battle in the shape of a fish, ஒர்படையணி.

மகரராசி, s. The sign Capricorn.

மகரவாழை, s. A kind of plantain.

மகராலயம், s. The sea as the abode of fish, கடல். (சது.)

மகரம்பு, s. A kind of Anise, பெருஞ்சீரகம், Port. Erva Doce. (R.)

•மகராசன்—மகரிஷி. See மகா.

•மகரிகை, s. Ornamental hangings. See மகரதோரணம். (சது.) 2. Figures of crocodiles drawn in gold dust on the cheeks of women. (p.)

மகளிக்கீரை, s. An edible plant, Celosia albida.

மகள்—மகன். See மக.

•மகா, adj. Great, high, exalted, dignified, noble, honorable, பெருமையான. 2. Immense, prodigious, stupendous, monstrous, extreme, அளவற்ற. 3. Superior, greater, paramount, superlative, உயர்ந்த. 4. Intense, மிகுந்த.—Note. This particle is sometimes repeated to express intensity, as மகாமகாப் பட்ட, the greatest. (Beschi.) Also sometimes contracted to மக, and மா, as மகராசா, மாராஜன்; [ex மகத்து.]

அதுமகாஅரிது. It is very difficult.

அதுமகாஅபூர்வம். It is very rare.

மகராசன், s. A king, அரசன். 2. A rich or great or good man, சீமான்.

மகராசா, s. The king, the sovereign.

மகராசி, s. A rich or benevolent lady; (lit.) a queen.

மகரிஷி, s. An exalted Rishi, மகாரிஷி.

மகாஅவதானி, s. A person who has excellent memory.

மகாகருவம் — மகாகர்வம், s. Much arrogance. 2. Ten billions.

மகாகற்பம், s. The great Kalpa, consisting of a vast period, probably the life time of Bramha, or 155,520,000,000,000 solar years, after which there will be a universal destruction.—Note. By analogy it would be only 10 கற்பம் of 4,320,000,000 each or 43,200,000,000 years; but கற்பம் is used very indefinitely.

மகாகாசம்—மகாகாயம், s. The air, or ether at large; as distinguished from கடாகாசம், or air in a pot, the atmosphere, பெருவெளி.

மகாகாலம், s. A great and long period of time, sometimes used for eternity, நெடுங்காலம்.

மகாகிதி — மகாக்ஷிதி, s. A certain number, one thousand trillions.

மகாகோணி — மகாக்ஷோணி, s. Ten trillions.

மகாகோரம், s. A division of hell, or Tartarus, நரகத்திலோரிடம்.

மகாசகை, s. A plant bearing an unfading flower, Gomphrœna globosa, வாடா மல்லிகை. W. p. 652. MAHASAHA.

மகாசங்கம், s. A hundred billions. 2. As மகாநிதி.

மகாசங்காரம், s. The universal destruction.

மகாசத்தி, s. The great and universally pervading female energy of deity.

மகாசமுத்திரம், s. A number, usually one-hundred billions. 2. As மகோததி.

மகாசனம், s. Great people, noble persons of high rank, உயர்ந்தோர். 2. Brahmans, பிராமணர்.

மகாசீனம், s. China proper. (adopted.)

மகாசூரன், s. A very valiant man.

மகாசேனன், s. A general, the commander of a large force, சேனாபதி. 2. Skanda, கந்தன். 3. Argha, அருகன்.

மகாசோபம்—மகாக்ஷோபம், s. A hundred-thousand trillions.

மகாஸ்தலம்—மகாதலம், s. A sacred place. 2. Head quarters, the chief place, the court, ராஜஸ்தலம்.

மகாஞானி, s. One who has attained to the highest degree of religion.

மகாண்டு, s. The Hindu cycle of sixty years; [ex ஆண்டு.]

மகாதலம், s. The sixth of the nether worlds. See கீழுலகம். 2. As மகாஸ்தலம்.

மகாதிசை, s. Aggregate influence of the planets, counted according to the natal asterism for the horoscope.

மகாதீவு, s. The Maldive islands, said to have been, in ancient times, one island.

மகாதேவன், *s.* God, கடவுள். 2. Siva—as supreme, சிவன். 3. Epithet of god among various votaries, தெய்வம். 4. A god of the sea or waters, வருணன்.

மழையும்பிள்ளைப்பேறும்மகாதேவருக்குத்தெரியாது. Rain and child-birth are mysterious even to the gods.

மகாதேவி, *s.* Parvati as the great goddess, பார்வதி.

மகாதோஷம், *s.* Very great sin.

மகாதோணை, *s.* A large number, ஓரெண்.

மகாத்தியாகம், *s.* [*appel. n.* மகாத்தியாகி.] Total and absolute abandonment of secularities, for abstract devotion and ultimate union with the deity.

மகாத்துமா, *s.* [*com.* மகத்துமா.] An excellent man, (*lit.*) a great soul.

மகாத்துமாக்களுடையலீலை, *s.* Superhuman exploits of Rishis. See லீலை.

மகாநசம். See மகானசம்.

மகாநவமி, *s.* The ninth phasis of the increasing moon in the month of September. See ஆயுதபூசை.

மகாநாடு, *s.* The great council of a nation.

மகாநாடுகூடுதல், *v. noun.* Assembling—as the chiefs of a nation.

மகாநிகற்பம், *s.* An inconceivable length of time, probably one-thousand கற்பம்.

மகாநிதி, *s.* One of Kuvêra's treasures. See நிதி.

மகானுபாவன், *s.* [*com.* மானபாவன்.] An illustrious person. 2. A magnanimous liberal man. W. p. 649. MAHANUB'HAVA. 3. One who has advanced to the highest degree in religion, மகாத்துமன்.

மகாபதுமம், *s.* A thousand billions, ஓரெண். 2. See நிதி.

மகாபதுமன், *s.* One of the eight serpents that support the earth. See அஷ்டநாகம், under நாகம்.

மகாபலன், *s.* A strong person, பலாஷ்டிகன். 2. Air, wind, காற்று. W. p. 650. MAHABALA.

மகாபலி, *s.* [*com.* மாபலி, மாவலி.] A king dethroned by Vishnu in his Dwarf Avatar. See பலி.

மகாபாதகம்—மகாபாவம், *s.* Crime of the highest magnitude. See பஞ்சமாபாதகம்.

மகாபாரதம், *s.* Mahab'harat, the great epic poem; so called from its having outweighed the four Vedas, when weighed by the Rishis in a scale.

மகாபுண்ணியம், *s.* Great religious merit.

மகாபுத்திமான், *s.* A very wise man.

மகாபுருஷன், *s.* One who is distinguished for peculiar personal qualities.

மகாபூதம், *s.* Elementary principles.

மகாபூரி, *s.* Ten quintillions, ஓரெண்.

மகாபோகம், *s.* Great enjoyment, enjoyment of affluence and luxury.

மகாப்பிரகாசசத்தி, *s.* Mica, as அப்பிரகம்.

மகாப்பிரதோஷம், *s.* The thirteenth evening from the new and full moon, a time in which the Saivas, expect particular benefits from their religious exercises. See பிரதோஷம்.

மகாப்பிரபு, *s.* A very great, illustrious, or holy person.

மகாப்பிரபுக்கள்சபை, *s.* House of lords. (*adopted.*)

மகாப்பிரளயம், *s.* The great deluge which destroys the universe at the end of each great Kalpa. See பிரளயம். 2. (*fig.*) A number, ஓரெண்.

மகாமகம், *s.* [*com.* மாமகம்—*colloq.* மாமாங்கம்.] The occurrence of the full moon in or about the asterism, மகம், with other astronomical incidents, which occur once in twelve years. Peculiar rites in honor of Siva, are then performed. The time is auspicious for bathing, especially at Combaconum.

மகாமண்டபம், *s.* An open large court of a temple, the fourth from the shrine.

மகாமந்திரம், *s.* [*com.* மூலமந்திரம்.] An appropriate name of Deity.

மகாமந்திரமூர்த்திகள், *s.* A class of souls of a superior order, consisting of seventy-five millions. Of these, thirty-five millions attain liberation when the work of creation is finished.

மகாமந்திரி, *s.* The prime minister.

மகாமாயி-மகாமாரி, *s.* [*com.* மகமாயி.] A name of Durga, துர்க்கை.

மகாமாயை, *s.* Mother of the king of the Asuras, சூரபன்மன்தாய். 2. As மாமாயை.

மகாமிருகம், *s.* The elephant, யானை.

மகாமுத்திரை, *s.* One of the symbols of the Yoga system, யோகமுத்திரை.

மகாமுனி—மகாரிஷி, *s.* A great Muni. 2. A name of Agastya, அகஸ்தியன்.

மகாமேரு—மகமேரு, *s.* The great Meru, or golden mountain, thought to be in the middle of the Central continent.

மகாயக்கியம்—மகாயாகம், *s.* The first order of sacrifices. It is of five kinds; 1. பிரமம், or வேதமோதல், reading and learning Vedas; 2. தெய்வம், or ஓமம்வளர்த்தல், kindling a sacrificial fire; 3. பூதம், or பலியீதல், fragments of food left at an oblation; 4. பிதிர், or தர்ப்பணமுடித்தல், presenting water to the manes of persons deceased; 5. மானுடம், or இரப்போர்க்குணவீதல், gifts to beggars.

மகாயுகம், *s.* The great age, the aggregate of the four ages, 4,320,000 years.

மகாயோசனை, *s.* A large number.

மகாரணியம், *s.* A very large forest, பெருங்காடு; [*ex* ஆரணியம்.]

மகாரதன்—மாரதன், *s.* A charioteer commanding 11,000 chariots; any warrior of note, மகா-த்தேருக்குத்தலைவன்.

மகாராசன்-மகாராசா, *s.* A great king, a monarch. W. p. 651. MAHARAJA. 2. An epithet of Kuvêra. 3. One who possesses elephants, யானைகட்டிவாழ்பவன்.

மகாராட்டிரம், *s.* [*Tamil* மராடம்.] The original Mahratta country. See தேசம். 2. The Mahratta language. See பாஷை.

மகாலட்சுமி, *s.* The great Lukshmi, goddess of felicity.

மகாலயம், *s.* The world of Brahma, பிரமனுலகம். 2. A temple, கோயில்.

மகாலுத்தன்—மகாலோபி, *s.* A very great niggard.

மகாலோகம் — மகலோகம், *s.* One of the seven upper worlds. See மேலுலகு.

மகாவராகம், *s.* Vishnu in the hog-incarnation, விஷ்ணு.

மகாவற்புதம், *s.* A large number, ஓர்பேரெண்; [*ex* அற்புதம்.]

மகாவாக்கியம், *s.* A mystic word in the Vedanta, a religious formule among the Saivas and others.

மகாவிசுவம் - மகாவிஷுவம் - மகாவிடுவம், *s.* [*in astron.*] The moment of the sun's entering Aries, the vernal equinox, but varying several days from the European computation, மேடத்திற்குரியன்வருகை. W. p. 651. MAHAVISHUVA.

மகாவியாகிருதி, *s.* The three mystical words, Bhur, Bhuva and Swer, the essential part with ஓம், of the Gayatri of the Brahmans, in their daily incantations, காயத்திரிமந்திரம்.

மகாவிந்தம், *s.* A number probably one thousand billions, ஓரெண். 2. A certain city, களனுடையபட்டணம். 3. A residence of Vishnu, வைகுந்தம்.

மகாவிந்து, *s.* Mica or talc, as அப்பிரகம்.

மகாவிரதம்—மாவிரதம், *s.* One of the six approved or orthodox sects of the Saiva religion, சைவசமயத்தொன்று.

மகாவிரதர், *s.* [*sing.* மகாவிரதி.] Professors of the above sect, சைவர்கள்.

மகாவெள்ளம், *s.* A great flood. 2. (*fig.*) A great number, ஓரெண்.

மகேசன் — மகேசுரன் — மகேசுவரன்— மகேச்சுரன்—மகேச்சுவரன், *s.* Siva—as Mahasuran, or obscurer of souls. See பஞ்சகர்த்தாக்கள். His consort is called மகேசுவரி.

மகேந்திரசாலம், *s.* Astonishing supernatural appearances by magic. See கலைஞானம், சாலம்.

மகேந்திரம், *s.* A range of mountains. See சத்தகுலாசலம். W. p. 658. MAHENDRA. 2. A mountain, மலை. 3. [*in mythol. also* மகேந்திரபுரி.] A famous town said to have been inhabited by the Asuras but afterwards submerged in the southern ocean, ஒர்நகரம்.

மகேந்திரன், *s.* Indra, இந்திரன்.

மகைசுவரியம், *s.* [*also* மகதைசுவரியம்.] Great opulence.

மகோததி, *s.* The ocean, the great sea, கடல்; [*ex* உததி, sea.] 2. [*prov. also* இரத்தினாகரம்.] The northern sea, from its connection with India; and the Ganges as being north of Ramisseram.

மகோதயம், *s.* Final beatitude, emancipation from vitality, and absorption into the divine essence, முத்திபெறுகைப்பு. W. p. 653. MAHODAYA. 2. The rising of the sun and moon in conjunction, on a Monday, the sun being in Capricorn, in the month of January, and the moon in the twenty-second lunar asterism, in the seventh யோகம்—regarded as a most auspicious moment for sacred bathing; such is called மகோதயதீர்த்தம். Compare அர்த்தோதயம்.

மகோதரம், *s.* Dropsy of the belly, ascites, ஒர்நோய். 2. A large belly, பெருவயிறு; [*ex* உதரம், belly.]

மகோதரன், *s.* [*in mythol.*] The minister of Ravana; (*lit.*) the big bellied, இராவணன்மந்திரி.

மகோபநிஷதம், s. One of the Upanishads. See உபநிடதம்.
மகோற்சவம், s. A great festival.
மகோன்னதபலசாலிகள், s. Gigantic men, giants; [ex உன்னதம்.]
மகார், s. [pl.] Children. See மக.
•மகானசம், s. A cook-house, kitchen, மடைப்பள்ளி. W. p. 649. MAHANASA.
•மகான், s. In the order of creation, the gradation or process next above மாயை.
•மகி—மகீ, s. The earth, பூமி. W. p. 652. MAHI.
மகிபதி — மகிபன் — மகிபாலன், s. A king, a monarch, அரசன்.
மகிதலம், s. The earth, பூதலம்.
மகிருகம்-மகீருகம், s. A tree in general, தரு; [ex உருகம், growing.]
மகீத்திரம், s. A mountain, மலை; [ex திரம், to uphold.]
•மகிஷி, s. A queen. See பட்டஸ்திரி. (Sa. Mahishee.)
•மகிடம்—மகிஷம், s. [also மயிடம்.] A buffalo, எருமை. 2. The emblem and vehicle of Yama. W. p. 653. MAHISHA.
மகிடரோசனை, s. Biliary calculus of a buffalo. (R.)
மகிடற்செற்றான், appel. n. [St. மகிஷமர்த்தனி.] Durga who killed மகிடன், the buffalo-faced Asura, துர்க்கை.
•மகிடன்--மகிடாசுரன்--மயிடன், s. An Asura slain by Durga.
மகிடிக்க, inf. [improp. for மக்கனிக்க.] To be sprained, &c. (Beschi.)
மகிணன், s. [improp. மகுணன்.] A husband, &c. See மகிழ்நன்.
•மகிமா, s. Largeness, extensiveness, பருமை. 2. Majesty, as மகிமை. (சது.) 3. The power of increasing one's bulk without limit. See சித்தி.
•மகிமை, s. Greatness, grandeur, glory, majesty, பெருமை. 2. Honor, dignity, respectability, கனம். W. p. 652. MAHIMAN. (c.)
மகிமைக்காரன், s. An honorable, respectable man. 2. One who makes formal professions, a boaster.
மகிமைத்தனம், s. Making a false show.
மகிமைபண்ண, inf. To respect, honor, glorify. 2. As மகிமைப்படுத்த.
மகிமைபாராட்ட, inf. To glory, boast.
மகிமைப்பட, inf. To become illustrious.
மகிமைப்படுத்த, inf. To magnify, glorify, dignify. 2. To extol, to praise.
மகிமைப்பிரதாபம், s. Great glory, lustre or radiance of glory.
மகிமைமங்குதல், v. noun. Eclipse of glory.
மகிமையானசொல், s. A term of dignity, a respectful term, word, &c.
•மகிழ்-மகிழமரம், s. [also வகுளம்.] A precious flower-tree. See கேசரம். W. p. 630. MAKULA. (c.)
மகிழம்பூப்பண்ணிகாரம், s. A kind of cake made in imitation of மகிழ் flowers.
மகிழ்—மகிழு, கிறேன், மகிழ்ந்தேன், வேன், மகிழ, v. n. To joy, to rejoice, to exult, களிக்க. 2. To be cheerful, be exhilarated, உற்சாகமாக. (c.)

மகிழ்ச்சி—மகிழ்வு, v. noun. Joy, pleasure, delight, gladness, சந்தோஷம். 2. Mirth, exhilaration, high spirits, பூரிப்பு.
மகிழ்நன், s. [poet. change மகிணன்.] A husband, கணவன். 2. A ruler of an agricultural district, மருதநிலத்தலைவன். (சூ.)
மகினி — மகினிக்கீரை, s. A species of wild herbs used as vegetable-food.
மகினிக்க, inf. To be sprained, &c. See மக்கனி, v.
•மகீ—மகீத்திரம். See மகி.
•மகுடம், s. A crown, முடி. 2. A head-dress, crest, tiara, தலையணி. W. p. 630. MAKUT'A. 3. Any thing crest-like, natural or ornamented, especially the ornamented top of a temple-car, சிகரம். 4 One of the component parts of a crown. See முடியுறுப்பு. 5. The finishing part of a poem as a crown, பாட்டின்மகுடம். 6. One of the twenty-eight Agamas. See சிவாகமம். 7. Obscurity, மறைவு. 8. [prov.] The ornamented button of a child's ola book. See மணிமகுடம். 9. An ornament worn by women in their ears, மாதர்காதணியிலொன்று.—For the compounds, see கிரீடம்.
எனக்குக்கண்மகுடமாயிருக்கிறது. My eye is dim.
பாம்புமகுடத்திலேயிருக்கிறது. The snake is purblind, i. e. casting his skin.
மகுடஞ்சூழுதல், v. noun. Becoming dim, as the eye. 2. [fig.] Being regardless of others, as one elevated to a higher post, &c.
அவனுக்குக்கண்மகுடஞ்சூழ்ந்துபோயிற்று. His sight is obscure, i. e. he will not condescend to mind others.
மகுடவர்த்தனர், s. [pl.] Independent kings. See பட்டவர்த்தனர்.
மகுடாபிஷேகம், s. Coronation.
•மகுடாரகம்-மகுடாரமக்கிரியம், s. A kind of tune, ஓரிராகம். (சூ.)
மகுடி, s. A pipe. See மகுடி.
மகுணன், s. A husband. See மகிணன்.
•மகேந்திரம்—மகோதயம்—மகோதரம். See மகா.
•மக்கடம், s. A monkey, குரங்கு. See மர்க்கடம்.
மக்கடபுத்தி, s. Mischievousness, folly.
•மக்கடா, s. A dullard, a stupid fool—also மக்கடாப்பயல்; [from Sa. Markat'a, a large crane.]
மக்கடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [improp. for மட்கடி.] To deform, transfigure, உருவழிக்க; [ex மண்.]
மக்கமல்லாரு, கிறேன், மக்கமல்லார்ந்தேன், வேன், மக்கமல்லார, v. n. [prop. மக்கமல்லாக்க.] To be sprawling on the back. (c.)
மக்கமல்லார்ந்திருக்கிறான். He is lying down sprawling on the back.
மக்கம், s. [Tel. మగ్గము.] A loom, நெய்வார்கருவி. (c.)
மக்கம், s. Mecca, the reputed birth place of Mohammed, அரபியிலோர்நகரம்.
மக்கனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a. To revoke, retract, மாற்ற. 2. v. n. [vul.] To return—as disease, திரும்பநேரிடும். 3. To be dislocated—as a joint, சுளுக்க. 4. To slide or slip, சறுக்க. (c.)
மக்கனித்துப்பேசாதே ......Don't retract your promise.

மக்கனிப்பு, v. noun. Failure, defect, distortion, புரளல். 2. The returning, or coming back, of a disease.
மக்கள், s. Children, sons and daughters, பிள்ளைகள். 2. Men, human beings, மனிதர்கள். மக்கள்மருமக்கள். Children and children-in-law.
மக்கட்கதி, s. Human beings. See கதி.
மக்கட்படுக்கை, s. A bed for men.
மக்கட்பரப்பு, s. Multiplicity, extent or mass of human beings, ஜனப்பரப்பு. 2. Inhabitants of a state, the public, the common-wealth, நாட்டார். (p.)
•மக்கனம்—மக்கினம், s. Immersion, state of sinking, drowning, ஆழ்தல். W. p. 631. MAGNA. 2. [fig.] Disgrace, shame, dishonor, ignominy, அவமானம். (c.)
மக்கனப்படுத்த—மக்கனம்பண்ண, inf. To disgrace one.
மக்காச்சோளம், s. A kind of maize. See சோளம்.
•மக்கி, s. Gamboge, ஓர்மருந்து. (Ains. vol. 1. p. 147.) 2. [prov.] Marl, calcareous earth, வெண்பாக்கல்; [a corrupt. of Sa. Makkala. W. p. 630.]
மக்கு, s. A kind of putty used in carpentry, &c., அடைமண். 2. Sluggishness, doltishness, மக்குதனம்.
மக்குப்போட, inf. To point with the above.
மக்கு, கிறது, மக்கினது, ம், மக்க, v. n. [Tel. మగ్గు. as மட்கு.] To die, perish, கெட. 2. To decay—as fruits, அழிய. 3. To moulder, அழுக்கேற. (c.)
மக்கல், v. noun. Any thing decayed.
•மங்கலம், s. Luckiness, auspiciousness, propitiousness, சுபம். 2. Prosperity, increase, பொலிவு. W. p. 631. MANGALA. 3. Moral and religious merit, according to the Shastras, தருமம். 4. Marriage, கலியாணம். 5. Praise, panegyric, blessing, வாழ்த்து. 6. Auspicious objects, used on festive occasions; of which eight are special: 1. சாமரம், chowry, a fly-whisk; 2. நிறைகுடம், a full ornamented pot; 3. கண்ணாடி, mirrors; 4. தோட்டி, elephant's goads; 5. முரசு, drums; 6. விளக்கு, lamps; 7. கொடி, flags; 8. இணைக்கயல், a brace of carp-fish.
மங்கலகாரியம்—மங்கலச்செய்கை—மங்கலவினை, s. A festive, auspicious or joyous ceremony—as a marriage, putting on jewels; a temple-festival, on a girl's arrival at puberty, &c.
மங்கலகீதம்—மங்கலப்பாட்டு, s. Auspicious chants, music, &c.
மங்கலகௌசிகம் — மங்கலகௌசிகம்-மங்கலகௌசிகை, s. A tune, ஓரிராகம். (சூ.)
மங்கலச்சொல்—மங்கலமொழி, s. Auspicious words, in place of inauspicious terms, fancied to be lucky for speaker or hearer. 2. Language of congratulation, or benediction, ஆசீர்வாதம். 3. Auspicious terms, together with their synonyms, used for beginning a poem. They are twenty-two in number: 1. திரு, wealth, &c.; 2. யானை, an elephant; 3. தேர், a chariot; 4. பரி, a horse; 5. கடல், the sea; 6. மலை, a mountain; 7. மணி, a gem; 8. பூ, a flower; 9. புகழ், praise; 10. சீர், good state or condition; 11. மதி, the moon; 12. நீர், water; 13. எழுத்து, a letter, a writing; 14. பொன், gold; 15. ஆரணம், Vedas, the law; 16. சொல், a

word; 17. புயல், cloud; 18. நிலம், earth; 19. கங்கை, the Ganges; 20. உலகம், the world; 21. பரிதி, the sun; 22. அமிழ்தம், nectar. Others give more. (சது.)

மங்கலஸ்நானம்-மங்கலநானம், s. Bathing for an auspicious ceremony, as a marriage, a temple-festival, &c.

மங்கலதினம் — மங்கலநாள், s. An auspicious day.

மங்கலதூரியம்—மங்கலபேரிகை—மங்கலமுரசு—மங்கலவாத்தியம், s. Auspicious drums and other musical instruments.

மங்கலநதி, s. A sacred river.

மங்கலநாண், s. The marriage-badge, including the தாலி and its cord.

மங்கலபத்திரிகை—மங்கலவோலை, s. A marriage-invitation.

மங்கலபாடகர், s. Bards, encomiasts, panegyrists.

மங்கலபுருஷன், s. A proper man to conduct a festival, or to communicate good tidings—as one married, not a widower, not deformed, one good tempered, prosperous, &c.

மங்கலமங்கையர், s. [pl. com. கட்டுக்கழுத்தியர்.] Women wearing the marriage-badge.

மங்கலமுகூர்த்தம்-மங்கலவேளை, s. [com. முகூர்த்தவேளை.] An auspicious hour.

மங்கலம்புரிய, inf. To be united in marriage.

மங்கலவணி, s. Auspicious ornaments.

மங்கலவழக்கு, s. Auspicious words, terms or usages.

மங்கலவள்ளை, s. A poem on a female of noble birth, in nine வெண்பா, and nine வகுப்பு. See பிரபந்தம்.

மங்கலவாரம், s. An auspicious day, commonly Monday or Wednesday, or any day on which there is a favorable configuration of the planets, நல்லநாள். 2. See மங்கலன்.

மங்கலவார்த்தை, s. Auspicious language, as சுபவசனம். 2. Good news.

மங்கலவாழ்த்து, s. Salutation, benediction, praise, especially to a hero in the opening or concluding of a poem.

மங்கலவினைஞர், s. [pl.] Persons who perform auspicious acts or ceremonies. See மங்கலபுருஷன். (p.)

•மங்கலன், s. The planet Mars, செவ்வாய். W. p. 631. MANGALA. 2. (சது.) A barber, நாவிதன்.

மங்கலவாரம், s. Tuesday as the day of Mars, செவ்வாய். 2. See மங்கலம்.

•மங்கலி, s. A married woman, கட்டுக்கழுத்தி; [ex மங்கலம்.] 2. A barber, son of an oil-presser and a woman of the mechanics' caste, அம்பட்டன்; [ex மங்கலன்.]

•மங்கலியம் — மங்கிலியம், s. [also மாங்கலியம்.] The marriage-badge, worn under the chin by a wife and taken off at the death of the husband, தாலி. (c.)

மங்கலியக்காரி, s. A woman wearing the marriage-badge.

மங்கலியசூத்திரம், s. The cord of the marriage-badge. (R.)

மங்கலியபிச்சை — மங்கலியபிக்ஷை, s. A wife's petition for her husband, when in danger. See தாலிப்பிச்சைகேட்க.

மங்கலியப்பொருத்தம். See தாலிப்பொருத்தம்.

மங்கலியவதி, s. A married woman.

•மங்கலை, s. Lukshmi, இலக்குமி. 2. The goddess Parvati, Durga, &c., பார்வதி. 3. A married woman, as மங்கலியவதி; [ex மங்கலம்.] 4. A woman of the barber caste, அம்பட்டத்தி; [ex மங்கலன்.]

•மங்களம், s. Auspiciousness, luckiness, &c. See மங்கலம். (சது.)

மங்களஞ்சொல்ல—மங்களம்பாட, inf. To apply the word மங்களம், to the different deities, &c., at the end of a play, and on other festive occasions.

மங்களாசரணை, s. Three prefixes to any book or composition: 1. வாழ்த்து, salutation; 2. வணக்கம், invocation to some deity; 3. செயப்படுபொருள், the contents, object or division of the work.

மங்களாதேவி, s. Lukshmi, இலக்குமி.

•மங்களை, s. One of the three seasons of life. See சக்கடை, பிங்கலை.

மங்கிணி, s. [prov. vul.] A dullard. Compare மண்ணுணி.

மங்கு, கிறது, மங்கினது, ம், மங்க, v. n. To grow dim—as a luminous body, ஒளிமழுங்க. 2. To fade, grow pale—as colors; be deprived of lustre, நிறங்குன்ற. 3. To grow dim or dull—as the sight, the appearance of the eyes, a mirror, glass or other transparency; to become obscured, dingy, cloudy, dusky—as twilight, பார்வைகுன்ற. 4. To be obscured, as splendor, glory, fame; to fade, as beauty; to decline as prosperity; to be reduced in circumstances, power, or authority, தேசற்குறைய. 5. To be overpowered, as light by superior splendor; to be eclipsed, மறைய. 6. To be deprived of freshness—as the countenance, to grow wan or sallow, வாட. 7. To become dull, as the understanding, கெட. 8. To decline, as a religion, சாய. (c.)

விளக்குமங்கிஎரிகிறது.......The lamp burns dimly.

மங்காதவாழ்வு. Unfading prosperity, benedice.

மங்காப்புகழ். Lasting fame.

மங்கினநிறம். A faded color. 2. As மங்கனிறம்.

மங்கினவிளக்கு. A dim lamp.

மங்கினவேளை. Evening twilight.

மங்குங்காலம், s. Time of dearth, or adversity. See பொங்கு.

மங்குசனி, s. One of the evil influences of Saturn, that of declining prosperity. See ஏழரையாண்டுச்சனி in சனி.

மங்காமை, v. noun. neg. Unfadingness, as of colors, &c.

மங்காமைகாத்தான், appel. n. A kind of rice quickly growing and yielding abundantly; (lit.) he who has preserved from destruction, ஓர்வகைநெல்.

மங்கல், v. noun. Decaying, fading, கெடுதல். 2. Dimness, obscurity, gloominess; growing dim, மழுங்கல். (சது.)

மங்கல்விளக்கு. A dim or obscure lamp.

மங்கனிறம். A dim or dingy color.

மங்குலம் — மங்குளம், s. [prov.] Cloudiness, dimness, murkiness, மழுக்கம். 2. Obscuration, perturbation, confusion of mind, கலக்கம். 3. Dulness, gloominess, soberness, gravity of countenance, முகவாட்டம். 4. Dulness of the eye, dimness of sight, பார்வைமங்கம். 5. Uncertainty, doubtfulness, dubiousness, ஐயம். 6. Dulness, obscureness, darkness of a color, நிறமழுக்கம்.

மங்குல், s. A cloud, cloudiness, மேகம். 2. The visible heavens, வானம். 3. Night, இரா. (சது.) 4. Darkness, இருள்.

மங்கை, s. A woman, பெண். 2. A girl from twelve to thirteen years of age inclusive. See பருவம். (சது.)

மங்கைநிர்க்கம், s. One of the ten points in மணப்பொருத்தம்.

மங்கைபங்கன் - மங்கைபங்காளன் - மங்கைபாகன், s. [also அர்த்தநாரீசுரன்.] Siva as half-female.

மங்கையர்க்கரசியார், s. [hon.] A queen of the Pandyan dynasty, one of the sixty-three devotees of Siva, கூன்பாண்டியன்மனைவி.

•மசகம்—மசம், s. A gnat, musquito, கொசுகு. W. p 647. MASA, MASAKA.

மசகிற்புள், s. A species of sea-gull, ஓர்கடற்பறவை.

மசகு—மசவு, s. [prov.] Deep sea, a place far from shore where a boatman has no mark to guide him, கடலிற்நிலைதெரியாத இடம். 2. A mixture of oil and lamp-black, used as grease for common carts, வண்டிமசகு.

மசகு, கிறேன், மசகினேன், வேன், மசக, v. n. To linger, loiter or hang about, with some design, மயங்க. 2. To hesitate, be in suspense, undecided, undetermined, சந்தேகிக்க. (c.)

மசக்கு, கிறேன், மசக்கினேன், வேன், மசக்க, v. a. To charm, to enchant, மயக்க. 2. To confuse, perplex, bewilder, கலக்க. 3. To rub a cloth in order to get out the stiffening, கசக்க.

அவள்மசக்கி. She is an enchantress.

மசக்கல், v. noun. As மசங்கல்.

மசக்கை, s. Longings, aversions, &c., of a pregnant woman, கருப்பமசக்கு. (c.)

மசக்கைக்காரி, s. A pregnant woman.

மசங்கு, கிறது, மசங்கினது, ம், மசங்க, v. n. To become confused, மயங்க. 2. To be crumpled, to grow soft by use, கசங்க. (c.)

மாலைமசங்கும்போதுவந்தேன். I came in the evening twilight.

கோபுரங்கள்மசங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. The pagodas are doubtful. (R)

மசங்கல், v. noun. Time of twilight.

மசண்டை, s. Dusk, twilight, dimness of twilight, அந்திநேரம். (Southern usage.)

மசண்டப்பொழுது — மசண்டைவேளை — மசண்டைநேரம், s. Time of twilight.

மசமசக்க — மசமசென, inf. [com. பசபசக்க, which see.] To itch, crawl, &c.

•மசம், s. A musquito. See மசகம்.

•மசரதம், s. [also மரீசிகம்.] Mirage. See பேய்த்தேர். (இரா.) [ex Tel. மச, perplexity.]

மசாலை, s. [Hind.] Condiments, spices, curry-stuffs, சம்பாரம். 2. Drugs, spices, &c., mashed and given as physic to a beast. See குழிகை. (c.)

மசாலையரைக்க, inf. To grind curry-stuffs.

மசாலைமேய்க்க, inf. To give மசாலை to horse, &c.

மசால்-மஷால், s. [Arab.] A flambeau, a torch, தீவர்த்தி.

மசால்சி — மஷால்ஜி, s. A torch-bearer.

•மசானம், s. [aphærcsis of ஸ்மசானம்.] Burning or burying place for the dead. See மயானம். W. p. 860. S'MASANA. (c.)

•மசி—மஷி, s. Ink, மை. W. p. 647. MASI, MASHI.

மசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be mashed, be worked about with a ladle, &c. 2. [fig.] To yield. (c.)

அரிசிமசிந்தது. The rice was mashed.

அவன்லெருவிலேமசியமாட்டான். He will not be easily persuaded.

மசியல், v. noun. Any thing mashed, a mash, a pulp, மசிந்தது.

மசிவு, v. noun. Mashing, குழைவு.

மசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To mash food, &c., to reduce to a thin pulpy consistence, குழைக்க; [from Sa. Macha, to grind.] (c.)

மசிர், s. Young grass, அறுகு. 2. [vul.] Young hair; pubertas, மயிர்.

மசில்—மசீல்—மஜில், s. [Hind.] A stage of a road in travelling.

மசீது—மசூதி, s. [Arab.] A mosque, musjeed, துருக்கர்கோயில்.

•மசுக்கரம் — மஸ்கரம், s. A kind of cane, the bambû, மூங்கில். W. p. 648. MASKARA.

•மசூசிகம்-மசூரி-மசூரிகம், s. [com. வசூரி.] Small-pox. W. p. 647. MASOORIKA. 2. [prov.] A tomb, துருக்கர்கல்லறை.

மச்சம், s. A small piece cut from a lump of gold before it is given to a goldsmith to work up, மாற்றறியவெட்டும்பொன். 2. A black spot or mole on the skin, மச்சை. (c.)

மச்சப்பொன், s. A piece of gold kept as a sample.

மச்சம்பட, inf. See தேமல்பட.

•மச்சம், s. Fish, மீன். W. p. 632. MAC'HC'HA. 2. A kind of fish, probably the saphari, in which Vishnu is fancied to have been incarnate. See திருமாலவதாரம். 3. Pisces of the Zodiac, மீனவிராசி. 4. One of the eighteen Puranas. See புராணம். 5. A country including Dinajpur and Rangpur, one of the middle divisions of India, ஒர்தேசம். W. p. 635. MATSYA.

மச்சகந்தி—மச்சோதரி, s. (S't.) The mother of the poet Vyasa, வியாசன்றாய்.

மச்சக்கொடி, s. A flag on which a fish is delineated.

மச்சஞ்சாப்பிடுதல், v. noun. Eating fish as distinguishing caste.

மச்சதேசம், s. The Matchia country, in Central India, விராடபுரம்.

மச்சபுராணம், s. The மச்சம் Purana.

மச்சமுனி, s. A distinguished poet and philosopher of the Sid'har class, contemporary with Agastya; of his compositions, only a treatise, வாதநிகண்டு, is extant. See சித்தர்.

மச்சமுனிபாடல், s. The poetry of மச்சமுனி.

மச்சயந்திரம், s. A mark for archers in shape of a fish.

மச்சாவதாரம், s. The incarnation of Vishnu in the form of a fish.

மச்சவிராசி, s. Pisces—as மச்சம்.

மச்சேந்திரநாதர், s. [hon.] One of the nine Sid'dhars. See நவசித்தர்.

•மச்சரம், s. [also மற்சரம்.] Envy, impatience at another's success or prosperity, பொறாமை. W. p. 635. MATSARA.

•மச்சனம், s. Bathing. See மஞ்சனம்.

மச்சாள்—மச்சி, s. [vul.] A sister-in-law, the brother's wife, &c. See மச்சினி.

மச்சான், s. [vul.] A brother-in-law, &c. See மச்சினன், and மச்சுனன்.

மச்சிகை, s. [Tel. మజ్జిగ.] Butter-milk, மோர். (சது.) 2. (S't.) A fly, ஈ.

•மச்சியம், s. (S't.) One of the Puranas. See மச்சம்.

மச்சினச்சி. See மச்சினிச்சி.

மச்சினன் — மச்சுனன், s. [prop. மைத்துனன்.] A brother-in-law; a cousin who is a son of the mother's brother or father's sister.

மச்சினமுறைமை, s. Relationship of மச்சினன்.

மச்சினி - மச்சினச்சி - மச்சினிச்சி - மச்சுனிச்சி, s. [prop. மைத்துனி—மைத்துனச்சி.] A sister-in-law; the wife's younger sister, or younger brother's wife; a cousin who is the mother's brother's daughter, or the father's sister's daughter.

மச்சு, s. A board-partition for the gable of a room, or boarded enclosure of an upper room, மேனிலை. 2. A wainscot-ceiling, பாவுபலகை. 3. Fault, குற்றம். (சது.)

மச்சையழித்தால்குச்சுக்குமாகாது. If we pull down a wainscot-ceiling, we cannot build even a hut out of the materials.

மச்சுப்பாவுதல் — மச்சுப்போடுதல், v. noun. Making a board-partition, or ceiling, on the upper part of a room. 2. Laying rafters or beams.

மச்சுமாளிகை, s. A large hall, palace, &c., with boarded gable-ends to the rooms.

மச்சுவீடு, s. A house with boarded gable-ends. 2. A house with a wainscot-ceiling, பலகைபாவியவீடு.

மச்சுப்போக, inf. [vul.] To decay, to rot, as things exposed to wet, மக்க. 2 [prov.] To be reduced to a mash by boiling, &c., வெந்துகுழைய.

மச்சுமச்செனல், v. noun. Smacking.

மச்சுனமை, s. [vul.] Affection, regard or esteem of brothers-in-law for each other, மைத்துனவுரிமை.

மச்சுனமைகொண்டாடுதல், v. noun. Exercising the friendship or regard of brothers-in-law.

உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சுனமைகொண்டாடாதா. If the plough-man be incompetent, will not the oxen take advantage?

மச்சுனன். See மச்சினன்.

•மச்சை, s. Marrow of the bones, மூளை. W. p. 632. MAJJAN. 2. A wart, மறு. 3. A mark to shoot at, as மச்சயந்திரம்.

•மச்சேந்திரநாதர். See மச்சம், Sa.

மஜரா, s. [Arab.] A village, dependent on some large town, பட்டணஞ்சார்ந்தஊர்.

மஜ்கூர், adj. [Arab.] The above-mentioned, aforesaid, மேற்படி.

மஜ்முதா-மஜ்மூன், s. [Arab.] Meaning, contents of a letter, &c., கருத்து, அடக்கம்.

•மஸ்தகம், s. The head. See மத்தகம்.

மஸ்து, s. [Hind.] Lustiness; stoutness; intoxication; petulance, மதம். (c.)

மஸ்னத், s. [Arab.] Throne, musnud, சிங்காதனம்.

மஷாத்து, s. [Arab.] Survey of lands, நிலஅளவு.

மஷாத்துதார், s. A surveyor.

•மஷி, s. Ink. See மசி.

•மஷ்டு, s. Dregs, வண்டல். (c.)

மஷ்ரூத், s. [Arab.] That which was agreed upon or stipulated—applied to lands, உடன்பட்டது.

•மக்ஷிகம்—மட்சிகம், s. The fly, ஈ. W. p. 631. MAKSHIKA.

•மஞ்சட்டி, s. Bengal-madder, a dye. See மஞ்சிட்டி.—For similar compounds, see under மஞ்சள்.

மஞ்சணத்தி—மஞ்சணற்றி—மஞ்சணா. See மஞ்சள்.

•மஞ்சம், s. A bed-stead, couch, cot, as துய்க்குமஞ்சம், கட்டில். W. p. 632. MAN'CHA. 2. [prov.] A small, showy car used for idols. See சப்பரம்.

மஞ்சம்புல் — மஞ்சனப்புல், s. A grass, Andropogan. (R.)

•மஞ்சரி, s. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 2. A cluster of flowers, பூந்திரள். 3. A flower-garland, பூமாலை. 4. A shoot, a sprout, தளிர். W. p. 632. MANJARI. 5. A poem. See பிரபந்தம். 6. A fruit-stalk, மலர்க்காம்பு. 7. A plant, சருகுவலி, Achyranthes.

கதாமஞ்சரி, s. A series of stories. See கதை.

கருமஞ்சரி, s. See நாயுருவி.

மஞ்சள், s. Indian saffron, long-rooted turmeric, அரித்திரம், Curcuma longa.—Of turmeric are different kinds, as கஸ்தூரிமஞ்சள், Amomum, L; கப்புமஞ்சள், கொச்சிமஞ்சள், a superior kind from Cochin; கறிமஞ்சள், another kind used for curries; கிழங்குமஞ்சள், turmeric with round roots; விரலிமஞ்சள், that with slender roots; மரமஞ்சள், a tree and its root so called, very bitter, and medicinal. See நிசிமஞ்சள். (c.)

மஞ்சட்பாவாடைபோர்த்துக்கொள்ளுகிறது. Putting on a saffron-colored cloth, a religious ceremony.

மஞ்சட்கடம்பு, s. A tree, Nanclea cordifolia.

மஞ்சட்கரு, s. The yolk of an egg. See கரு.

மஞ்சட்கல், s. A kind of mineral. See கொடிக்கோப்பசிலை.

மஞ்சட்காப்பு, s. A spot of turmeric paste on the forehead, a charm. 2. See under, கா, v.

மஞ்சட்காமாலை, s. A kind of jaundice, causing yellowness of the eyes.

மஞ்சட்காளான், s. A yellow kind of mushroom.

மஞ்சட்கொத்து, s. A bunch of turmeric-root, and leaves.

மஞ்சட்சாமந்தி — மஞ்சட்செவ்வந்தி, s. A species of சாமந்தி with yellow flowers.

மஞ்சட்டிரளை, s. Balls of turmeric taken by a widow to the funeral pile and given to relations, in token of her blessing; [ex திரளை]

மஞ்சட்டுணி, s. [vul. மஞ்சத்துணி.] A little piece of cloth dipped in turmeric water and applied to a sore eye.

மஞ்சட்டேறு, s. A root of turmeric. See தேறு.

மஞ்சட்பட்டு, s. Saffron-colored silk.

மஞ்சட்பாவட்டை, s. A shrub, Red dye-root, Morinda citrifolia.

மஞ்சணத்தி—மஞ்சணாற்றி, s. A kind of tree. See மஞ்சனுணா.

மஞ்சணிறம், s. Yellow color.

மஞ்சணீர், s. Turmeric-water with other ingredients for sprinkling on a company at the close of a temple-festival, or marriage; [ex நீர்.]

மஞ்சணீர்குடித்தல், v. noun. Drinking turmeric water, in adopting a child.

மஞ்சணீர்ச்சீட்டு, s. A written agreement of adoption, தத்தபுத்திரவுடன்படிக்கை.

மஞ்சணீர்ப்பிள்ளை, s. An adopted child.

மஞ்சணீர்விளையாட்டு — மஞ்சள்விளையாட்டு, s. Play with turmeric-water, at the close of a temple-festival, or at a marriage.—*Note.* Lime is often added to heighten the color, and cause mischief.

மஞ்சனுணா—மஞ்சணத்தி-மஞ்சணாற்றி, s. A kind of நுணா tree, the timber of which is a bright yellow.

மஞ்சணை, s. [*contr. of* மஞ்சள்நெய்.] Red paint with oil smeared by females, எண்ணெய்க்குங்குமம். [*Southern usage*]

மஞ்சளலரி, s. A species of அலரி.

மஞ்சளாலாத்தி, s. The ceremony of waving turmeric-water about an idol, to dispel the blight of unlucky eyes.

மஞ்சளிளங்கலையன், s. [*prov.*] A kind of rice. See இளங்கலையன்.

மஞ்சளெண்ணெய், s. Turmeric-oil, used medicinally.

மஞ்சள்பூசுதல், inf. [v. noun மஞ்சட்பூசுக.] To smear the person with turmeric water—as females, for beauty or good luck.

மஞ்சள்மந்தாரை, s. A மந்தாரை shrub.

மஞ்சள்வசந்தம், s. A joyful ceremony, in which turmeric is used, ஓர்சடங்கு.

மஞ்சள்வாடை, s. Scent of turmeric at the house of a lying-in-woman, where, to avoid abortion, one pregnant should not come.

மஞ்சள்வெயில், s. Bright yellow sunshine cast on objects, just before sunsetting, &c.

•மஞ்சனம், s. [*also* மச்சனம்.] Bathing another, or an idol, as a religious act. See திருமஞ்சனம். W. p. 632. MAJJANA.

மஞ்சனக்குடம், s. A brazen pot for water to bathe an idol.

மஞ்சனசாலை, s. A bathing room.

மஞ்சனமாடுதல், v. noun. Bathing.

மஞ்சனமெடுத்தல், v. noun. Bringing water, as a brahman on the head, or on an elephant, from a river, or sacred tank, attended with music.

மஞ்சன், s. [*vul. proba. corrup. of* மைந்தன்.] A son, மகன்.

•மஞ்சாடி, s. A kind of tree, Adenanthera pavonia, ஓர்மரம். 2. [*also* மஞ்சாளி.] Seeds or kernels of the tree, used as a weight by jewellers; each being equal to two குன்றிமணி—or to four grains, and five to a scruple, வயிரக்கழஞ்சு.

•மஞ்சாளி, s. [*Tel.* మంజాళి.] A weight. See மஞ்சாடி.

மஞ்சி, s. A kind of small boat, பத்தா. 2. (*Beschi.*) A raised ridge between garden beds, சிறுவரம்பு. (See மஞ்சில்.) 3. (*c.*) Fibre of the மரல் shrub, மரல்நார், Sanseviera zeyl. 4. [*Malay.*] A pimp, a pander, சங்கம்வாங்கி.

மஞ்சிக்கயிறு, s. Twines or cord made of the above fibre.

•மஞ்சிகம், s. A box, trunk, chest, பெட்டி. 2. The தாளி creeper; a winding plant, Convolvulus striat, *L.* (சது.)

•மஞ்சிகன், s. A barber—one of the caste, நாவிதன். (சது.)

•மஞ்சிகை, s. A chest, பேழை. 2. The தாளி creeper, as மஞ்சிகம். 3. An ear-ornament, காதணி. 4. A circular ear-ring, குண்டலம். (சது.)

•மஞ்சிட்டி—மஞ்சிஷ்டி, s. The அமுதகம் shrub and its seed for dyeing, Bixa orellana, *L.* W. p. 632. MANJISHT'HA. 2. The சாய root used for dyeing.

மஞ்சிலிக்கான், s. A plant. See உருத்திரசடை. (*R.*)

மஞ்சில், s. [*in* திவா. மாஞ்சில். *Tel.* మంజిలి.] An old embankment, or causeway, between rice-fields, used as a road, பழையவரம்பின்வழி. (சது.) 2. [*Hind.*] Road or stage of a road in travelling, as மசில்.

•மஞ்சு, s. Beauty, gracefulness, அழகு. W. p. 632. MANJU. 2. A cloud, மேகம். 3. Dew, fog, பனி. 4. A jewel, ஆபரணம். 5. A shed or barn for grain, &c., களஞ்சியம். 6. Strength, force, வலி. 7. Youthfulness, juvenility, இளமை. 8. The ridge of a roof, முகடு. 9. The back of an elephant, யானைமுதுகு. 10. A cot, or bedstead, கட்டில். (See மஞ்சம்.) 11. A board-partition or gable carried above the wall. See மச்சு.

மஞ்சுக்கட்டை, s. Sloping roof of a house. See மறுமாடி.

•மஞ்சுகம், s. A stork, கொக்கு. (சது.)

•மஞ்சுளம், s. Beauty; agreeableness, அழகு. W. p. 632. MANJULA.

•மஞ்சூடை — மஞ்சூஷை, s. A basket like a chest, a large basket, கூடை. W. p. 632. MANJOOS'HA. 2. A box, பெட்டி.

•மஞ்சூரம், s. A kind of gram. See கடலை. (சது.)

மஞ்சூர், s. (*Arab.*) Acceptance, admittance, ஒப்புக்கொள்ளுகை.

மஞ்சூரானசாட்சி. A true witness.

மஞ்ஞை, s. A peacock, மயில். (*p.*)

மஞ்ஞையூர்தி, s. Skanda as having the peacock for his vehicle, கந்தன்.

மடக்கடி. See மடக்கு.

மடக்கம், s. [*prov.*] Flexure, crook, வளைவு. 2. Subjection, subordination, compliance, conformity, பணிவு. 3. Restraint, limitation, அடக்கம். 4. Reverence, veneration, வணக்கம்; [*ex* மடங்கு, v.]

மடக்கு, கிறேன், மடக்கினேன், வேன், மடக்க, v. a. To bend—as the arms, knees, &c., to draw in; to fold, infold, to shut—as a knife; to inflect, deflect, refract; to double, மடிக்க. 2. To turn, turn about—as a horse, carriage or vessel; to turn back, திருப்ப. 3. To repeat, மாறிமாறிச்செய்ய. 4. To stop one's mouth by argument, or sophistry; to confute, refute, overpower, மறுக்க. 5. To subdue in war, to repulse, conquer, abase, mortify, கீழ்ப்படுத்த. 6. To compress; to check, restrain; to beat—as one ox another, in ploughing, அடக்க. 7. To engage or secure for one's self—as a servant, an article, or a cargo of goods, preventing application for sale elsewhere, வசப்படுத்த. 8. To stop or hinder proceedings; to quash, தடுக்க. 9. To check or suppress disease, நோய்தணிக்க. 10. To repress, strike back, turn off, &c., எதிர்த்தோற்ற. 11. To tame, break, or humble, பணிவாக்க. 12. To bring down, to reduce; to break the constitution—as disease, உடற்கட்டுக்குலைக்க. 13. To counteract force, to reduce the power of a medicine or the action of a poison; to check a fire; to mollify, assuage or soften, முறிக்க. 14. (*R.*) To reap—the seed-sown being multiplied, அரியறுக்க.

மாட்டைமடக்கினான். He kept the cattle together in a drove.

மடக்கிக்கொள்ள, inf. To secure for one's self.

மடக்கிப்போட, inf. To check, repress, subdue, repulse. 2. To tame, பக்குவப்படுத்த.

மடக்கிவிட, inf. To subdue, repress, subject to one's own will. 2. To turn back—as enemies or wild beasts.

மடக்கிவைக்க, inf. To quiet, restrain, check, or partially repress.

மடக்குமேசை, s. A table with folding legs. (*Colloq.*)

மடக்குவரிவைத்தல், v. noun. Imposing another tax for a second crop. (*R.*)

மடக்கெழுத்தாணி, s. A folding knife with a style.

மடக்கு, v. noun. [*as substantive.*] Bend, crook, flexure, elbow, corner, inflection, deflection, refraction, முடக்கு. 2. Turn, repetition, recurrence, திருப்பு. 3. A fold, folding—as a knife, a table, &c., மடிப்பு. 4. A curb, check, rebuff, தடை. 5. A kind of earthen vessel, ஓர்மட்பாத்திரம். 6. Alternation, constant recurrence, மாறிமாறிவருதல். 7. A zigzag course, தாறுமாறு. 8. [*in rhet.*] The repetition of a word, foot or line of poetry through the stanza, each time in a different sense; considered as an ornament, and embracing, according to தண்டியலங்காரம், three hundred and fifteen varieties, ஓர்சித்திரகவி.

மடக்கடி, v. noun. Crookedness, unevenness—as of a road, bank, shore, முடக்கு. 2. Danger, peril, hazard—as from a coast, மோசம். 3. Indirectness, or crabbedness of an answer calculated to deceive; browbeating; overbearing, sophistry, குதர்க்கம். 4. Stratagem, device, craft, தந்திரம். 5. Entrapping, entangling, ensnaring, வலைக்குட்படுத்துகை.

மடக்கடிக்காரன், s. A crafty person, one full of devices; a brow-beater, a sophist, குதன்.

மடக்கடிபண்ண, inf. To deceive by stratagem, தந்திரம்பண்ண. 2. To confuse by sophistry, to stop one's mouth by dogmatic assertions, வாயடியடிக்க. 3. To entrap, ensnare, கண்ணிக்குட்படுத்த.

மடக்கடியானபேச்சு, s. Overbearing language.

மடக்கிறால், s. A prawn. See இறால்.

மடக்குக்கத்தி—மடக்குப்பிடிக்கத்தி, s. A folding knife, the clasp-knife commonly in use.

மடக்குக்குடல், s. One of the intestines.

மடக்குமடக்கெனல், v. noun. Sounding or gurgling of water, சத்திக்கொலிக்குறிப்பு.

மடங்கடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To subdue, suppress, restrain, repulse, check in war, argument or law; put to the route, chase, முறியடிக்க.

சதுரங்கபலத்தைமடக்கடித்தான். He put the whole army to flight.

மடங்கல், s. A lion, சிங்கம். 2. Thunder-bolt, இடி. 3. Deluge of fire, ஊழித்தீ. 4. Termination of a Yuga, யுகமுடிவு. 5. Disease, நோய். 6. Yama, god of death, subduer of all things, இயமன். (சது.) 6. See மடங்கு, v.

மடங்கற்கொடியோன், s. Bhîma, second of the five Panduvas, as bearing a lion-banner, வீமன்.

மடங்கு, s. A weight, twenty-five pounds, a *maund*, as மணங்கு. 2. Measure, quantity, degree; fold, times, turn, அளவு, பங்கு. 3. (சது.) Disease, நோய்.

ஒருமடங்கதிகம். As much again, as many again, once double.

இருமடங்கு, s. Two-fold, twice as much, as many, &c.

மும்மடங்கு, s. Three times greater, &c.

நாலுமடங்கு, s. Four-fold.

நாலுமடங்கைம்பது. Four times fifty.

மடங்கு, கிறேன், மடங்கினேன், வேன், மடங்க, v. n. To become bent—as the arm or leg, வளைய. 2. To be shut, closed, folded—as a knife or table, as மூடிக்க. 3. To be inflected, deflected, refracted; to be folded, lapped, or bent out of place, கோண. 4. To bend or turn—as a road, or river, &c., சாய. 5. To turn about, to take a different course, மீள. 6. To be twisted or distorted—as a limb or the neck, முறுக. 7. To be battered, கெளிய. 8. To submit, yield, surrender, கீழ்ப்பட. 9. To be humbled, or tamed; to be reduced—as pride; to be broken—as the constitution, தாழ. 10. To be reduced in force as the wind or heat, தணிய. 11. To yield—as a disease, or poison—to medicines or incantations, உக்கிரமடங்க. 12. To be stopped, hindered, or quashed—as proceedings, &c., அடர. 13. To be turned off, diverted, thrown back—as weapons, தடைபட. 14. To be silenced by argument, sophistry or authority, to be checked, confuted, refuted, வாயடங்க. 15. To be lodged with one—as property on the death of the owner, அடைய.

மடங்கலர், appel. n. [pl.] Foes, enemies; insubordinate persons, பகைவர்.

மடங்கலர்க்கசனிபன்னுளன். He is like a thunder-bolt to his foes. (திருவி.)

மடங்கிக்கிடத்தல், v. noun. Lying down.

மடங்குபலன், s. Ripe corn.

மடங்கல், v. noun. Bending, being bent; a crook, an angle, a corner, கோணல். 2. A returning, மீளல். 3. Curving or blunting the edge, &c., முடிக்கல்.

மடத்தல், v. noun. Being simple or ignorant, *a feminine quality*, மடமையுறல்; [ex மடம்.] (அறநெறி)

மடந்தை, s. A woman, a lady, பெண். A girl from fourteen to nineteen years of age, inclusive. See பருவம்; [ex மடம்.] (சது.)

மடந்தைபாகன், s. Siva—as half female, as மங்கைபாகன்.

மடந்தையாயிருக்கிறாள். She is fruitful.

மடப்பம், s. A principal village or district, the metropolis of five hundred villages, ஐஞ்ஞூற்றுக்குத்தலைக்கிராமம். (சது.) 2. A city surrounded by villages. (சது.)

மடப்பளி, s. [prov.] A caste, *limited to North Ceylon*, ஓர்சாதி; [ex மடப்பம் et அளி, to protect.] 2. [for மடைப்பள்ளி.] A cookhouse.

மடமட, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To sound as water running, or being swallowed; to gurgle; to sound as stiff cloth, to rattle as a carriage, ஒலிக்குறிப்பு.

மடமடப்பு, v. noun. Gurgling, purling or rattling.

மடமடெனல், v. noun. Gurgling, as water; rattling, rustling, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Being done in haste or with despatch, விரைதல்.

மடமடென்றுவிழுந்தது. It fell with a rattling noise.

மடமடென்றுகுடிக்கிறது. Drinking with a gurgling noise.

மடமடென்றுதண்ணீர்பாய்கிறது. The water is flowing gurglingly.

மடமடென்றுவந்தான். He came furiously.

*மடமை, s. Ignorance, அறிவின்மை. 2. Simplicity, as a commendable feminine quality, கபடின்மை. 3. Stupidity, silliness, புத்தியீனம்; [ex மடம்.]

மடமையானவன், s. An ignorant or stupid person.

*மடம், s. A college or school for young brahmans prosecuting sacred studies, வேதம்படிக்குமிடம். 2. A monastery, occupied by ascetics, முனிவர்வாசம். W. p. 632. MAT'HA. 3. A choultry at which rice is given periodically to mendicants, தருமசாலை. 4. A caravansary for pilgrims and other religious mendicants, சத்திரம். 5. A rest-house, இளைப்பாறுமடம். (c.)

மடக்காரர், s. [pl.] Attendants or servants, of a மடம்.

மடதருமம்-மடத்தருமம், s. Donations to, or alms at a மடம்.

மடத்துத்தம்பிரான், s. The overseer of a மடம். See தம்பிரான்.

மடப்பற்று, s. Possessions belonging to a மடம்.

மடாதிபதி, s. The chief of a monastery.

மடாலயம், s. Chapel or temple of a monastery. 2. The monastery itself.

*மடம், s. Ignorance, அறிவீனம். 2. Female simplicity, artlessness, as மடமை; [from Sa. *Mat'ha*, to be confused in mind.]

மடக்கிளி, s. A parrot, as resembling a woman in its talk.

மடக்குயில், s. The koil bird, likened to a woman for sweetness of its voice.

மடக்கொடி, s. [poetic.] A tender, young, married woman; [ex கொடி.]

மடத்தனம், s. [also மடைத்தனம்.] Simplicity, weakness of mind, natural to a female. 2. Stupidity, dulness.

மடநல்லார், s. [pl.] Women, as weak-minded, பெண்கள். (p.)

மடப்பிடி, s. The female elephant, as resembling women in the stateliness of its gait, பெண்யானை.

மடமயில், s. The peacock, as similar to a woman in some of its qualities, மயில்.

மடமான், s. The deer, resembling a woman in its timidity.

மடமொழிமாதர், s. [pl.] Sincere, mild or soft speaking woman.

மடவரல், s. A woman, பெண். (p.)

மடவன்னம், s. The swan, compared to a woman for its beauty and stately walk; [ex அன்னம்.]

மடவார்-மடவியர், s. [sing. மடவாள்.] Women, as sincere and simple, பெண்கள்.

மடவியது. [symbolic verb.] That which is simple, or sincere, commonly as a female quality. (p.)

மடன், s. An ignorant man. (p.) 2. (சது.) Confusion of mind, உன்மத்தம்.

மடநெஞ்சே. O, stupid heart!

மடவி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [prov.] To bend or turn, as a road, or river; to be serpentine, கோண. 2. To be turned, or distorted—as a limb; to be caught with cramp, மடக்க. 3. To be corrugated, சுருக்க. 4. To be warped, கோணிய. 5. To be curved so as to form a hollow or sheath, குடைவாக. 6. To prick up the ears—as an enraged elephant, கொதிக்க.

மடவித்தகாது, s. Erect ears.

மடல், s. Any thing flat and long, especially the leaves of the cocoa, palmyra, areka, plantain, screw-pine (தாழை) and wild date, Phœnix farinifera. சுக்குருவையடித்திக்கொடு. 2. A stand for sacred ashes. See திருநீற்றுமடல். 3. A poem, figuratively describing a disappointed lover riding on a palmyra-stem, ஒர்பிரபந்தம். 4. Stem of a palmyra branch for the above purpose. 5. Eye-lid, கண்ணிமை. 6. Husk enclosing the ears of maize, சோளக்கதிர்மூடியமட்டின்பொருந்தி. 7. A flower-petal, பூவிதழ். 8. The standing pole of a well-sweep, ஏற்றமடல். 9. [prov.] A subsidiary stream or channel forming an angle with the main channel—as கிளைவாய்க்கால். 10. The external border of the ear, காதுமடல். 11. The shoulder-blade and upper arm, தோள்மடல்.

மடலரிதாரம், s. Leaf-orpiment.

மடலூர, inf. [in love poetry.] To ride on a palmyra-branch for a horse—as a disappointed lover.

மடல்விரிய, inf. [poet. மடலவிழ.] To expand as a pine, or plantain-flower-sheath.

மடற்பரி—மடன்மா, s. [fig.] A palmyra stem used as a horse.

மடற்பனை, s. A rough palmyra-tree difficult to ascend, *commonly* சுக்குப்பனை. 2. [fig.] A learned man unwilling to communicate his knowledge; being one of the four classes of teachers. (சூ.)

மடற்றுத்தம், s. Impure carbonate of Zinc, Calamine. [*Ains.* v. 1. p. 574.]

மடவை, s. A kind of fish, a mullet, Mugil cephalus. [also மடவாமீன்.] [*Ains.* v. 1. p. 227.] 2. An oar, a paddle, துடுப்பு.

மடவைக்கெண்டை, s. A small kind of mullet or carp. See கெண்டை.

*மடன், s. An ignorant man. See மடம்.

மடாரெனா, *inf.* An imitative sound as மடமட, ஒலிக்குறிப்பு.

மடி, *s.* The lap of a person, the belly or bosom, வயிறு. 2. Cloth, garment, வஸ்திரம். 3. A piece of cloth of twenty-four cubits, being either four அங்கவஸ்திரம், of six cubits, or two தோவத்தி, of twelve cubits each. 4. A kind of cloth made of the fibre of trees, worn after ablution, as பொத்திநித்தோவத்தி. 5. A fold in the cloth wrapped round the waist, answering for a pocket, மடிக்கது. 6. The udder of an animal; or [*according to R.*] roundness of the female breast. 7. Ruin, loss, detriment, damage, கேடு. 8 Sloth, idleness, indolence, சோம்பல். 9. [*in some connections.*] A time, turn, that which is double, தரம். 10. Disease, ailments, நோய். 11. Lie, falsehood, பொய். 12. Nipple, teat, pap, dug, முலைக்காம்பு. 13. The screw-pine, Cardeira. See தாழை. (சது.) 14. A kind of net, ஓர்வித்வலை. 15. (*Tel.*) Purity.

கள்ளிமடிமானிகாமிகள்வன். The drunkard, the lazy, the haughty, the lustful, the thief. (நன்.)

மடியிற்கனமிருந்தால்வழியிலேபயம். If there be a heavy girdle [from money], there will be fear in the way.

கரைமடி, *s.* A shore-net.

தட்டுமடி, *s.* A deep sea-net.

மடிகசக்க—மடிபிசைய, *inf.* To rub the udder of a cow to fit it for milking.

மடிகழுவ, *inf.* To mollify and wash the udder of a cow after calving.

மடிகோல, *inf.* To make a large lap or fold for the reception of any thing to be given, showing greediness.

மடிசுரக்க, *inf.* To form, as milk in the udder.

மடிச்சீலை—மடிப்பை, *s.* A purse kept in the girdle.

மடிபிடி, *v. noun.* Fisticuffs, scuffle, seizure of one by the waist-cloth. 2. Difficulties and quarrels between persons, சண்டை.

மடிபிடிக்க, *inf.* To seize one by the waist-cloth. 2. To dispute, recriminate.

மடிபிடிவழக்கு, *s.* Mutual complaint, application of two parties at once for redress, &c.

மடிப்பிச்சை, *s.* Alms received in the cloth. 2. Begging very humbly.

தெய்வமே இந்தப்பிள்ளையை மடிப்பிச்சையாய்த்தா வேணும். O God! please to give the child [to us] as alms.

மடிப்பெட்டி, *s.* [*prov.*] A betel-pouch carried in the waist-fold.

மடிமாங்காய்போடுதல், *v. noun.* Charging one falsely, பொய்யாய்க்குற்றஞ்சாற்றல். 2. [*prov.*] Giving bribes, பரிதானங்கொடுத்தல்.

மடியிறக்குதல் — மடிவிடுதல், *v. noun.* Distending of the udder, before calving.

மடியிலேகட்ட, *inf.* To fasten up in the waist-cloth. 2 To pocket by little and little, dishonestly.

மடியிலேபிள்ளையைவைக்க, *inf.* To take a child in arms.

மடியிற்பணம், *s.* [*also* மடிப்பணம்.] Money in pocket.

மடியேற்குதல்—மடியேந்துதல், *v. noun.* Receiving alms in one's cloth—as a woman.

மடியின்மை—மடிவின்மை, *neg.* Alacrity, activity, சுறுசுறுப்பு; [*ex* இன்மை.]

மடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய. *v. n.* To be bent, folded, turned down, or lapped in, மடங்க. 2. To be turned as an edge, or a point, &c., முடங்க. 3. To bend, or incline—as the head of one asleep, &c, தலைசாய. 4. To fall, be beaten down—as grain in the field, கதிர்சாய. 5. To wither, bend and hang—as withered leaves, வாட. 6. To roll over—as waves, அலைமடங்க. 7. To perish; to be slain in war; to perish by epidemics, கெட. 8. To die, சாக. 9. [*in comb.*] To be grieved, disheartened; mortified; to have the affections blunted, திடன்குறைய. 10. [*prov.*] To break, to be broken—as ripe blisters, கொப்புளமுடைய.

மடிகம்பு, *s.* [*prov. com.* படைமரம்.] A weaver's rod for arranging the warp.

மடிகாது—மடிசெவி, *s.* Lopping ears—as of dogs.

மடிசல்—மடியல், *v. noun.* Grain injured by time, &c.

மடிமை, *v. noun.* Idleness, sloth, inactivity, சோம்பற்றனம்.

மடிவு, *v. noun.* Death, சாவு. 2. Ruin, loss, destruction, அழிவு. 3. Inactivity, inertness, சோம்பு. 4. Discouragement. See மனமடிவு.

மடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bend, to turn down, turn in; to double, to fold—as the arms; to double up; to braid; to plat, மடக்க. 2. [*in comb.*] To baffle in speech, to confound by artifice, to play upon words, to equivocate, பேச்சிலேமடக்கடிக்க. 3. To kill, destroy, கொல்ல. (*c.*)

காரியத்தைமடிக்க-பேச்சைமடிக்க, *inf.* To pervert an argument.

மடிகால், *s.* [*com.* மடிப்புக்கால், மடிப்பங்கால்.] A bent leg, as in kneeling, மடக்கியகால். 2. A foot set on the knee of the other leg.

மடித்துத்தைக்க, *inf.* To hem.

மடிப்பு, *v. noun.* Fold, doubling, plait. 2. Hemming, hem, மடிப்புத்தையல். 3. Crease, mark of a fold, மடிப்புக்குறி. 4. Trick, fraud, imposture, snare, entanglement, மோசம்.

மடிப்பானகாரியம். Deception.

மடிப்பானவார்த்தை. Deceptive language.

மடிப்பிலேயகப்படுதல். Being deceived, entrapped.

மடிப்புக்கதவு, *s.* Folding doors.

மடிப்புக்காரன்—மடிப்பாளி, *s.* A cheat, defrauder, impostor, சூதன்.

மடிப்புத்தையல், *v. noun.* Hemming, as மடிப்பு.

மடிப்புப்பண்ண, *inf.* To inveigle.

மடிப்புப்பேச, *inf.* [*v. noun* மடிப்புப்பேச்சு.] To speak in a double sense, so as to deceive.

மடிவிக்க, *inf.* To turn the edge of an instrument, முனைமடங்கச்செய்ய. 2. To kill, slay, destroy, கொல்ல. (*p.*)

மடு, *s.* A pond, pool, tank, குளம். 2. Deep place in a river or channel, ஆற்றிடைப்பள்ளம். (சது.)

மடுவங்கரை, *s.* Side or brink of a pool, or tank, குளக்கரை.

மடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To hold, to contain, பற்றியடைய. 2. To fill, penetrate, suffuse—as odors the nose, நிறைக்க. 3 To take food or drink, உண்ண. 4. To take in by any of the senses, பொறிவழியாற்கொள்ள. 5. To devour, விழுங்க. (நீதிநெறி.) 6. [*prov.*] To seduce, charm, inveigle, entrap, மயக்க. 7. [*prov.*] To prevent, disappoint, frustrate, தடுக்க.

வியாதிமடுத்தடித்துப்போட்டது. The disease killed him.

மடுத்தடிக்க, *inf.* [*prov. for* மடக்கடிக்க, *which see.*] To frustrate an object, &c.

மடுப்பு, *v. noun.* Containing, அடைவு. 2. Filling up; suffusion, நிறைப்பு. 3. Taking food, ஊணேற்கை. 4. Deceiving, inveigling, எத்து. 5. Baffling, frustration, disappointment, மோசப்படுத்துகை. 6. Injury, கேடு.

மடுந்தல், *s.* [*for.*] A hammer, சுத்தியல். *Port. Martello.*

மடை, *s.* Boiled rice, சோறு. 2. A small sluice of a canal or stream, நீர்பாயும்வழி. 3. A flood-gate, as மதகு. 4. Clasp of a necklace, ஆபரணக்கடைப்பூட்டு. 5. Channel for irrigation, வாய்க்கால். 6. Hole, cavity, துவாரம். 7. [*prov.*] Offerings to ferocious deities, துஷ்டதேவதைகளுக்குப்படைப்பு.

பள்ளமடை, *s.* A ditch in moist ground.

முதல்மடை—தலைமடை—மேல்மடை, *s.* Ground near a sluice.

மேட்டுமடை, *s.* A channel on high or dry ground, to aid cultivation.

மடைதிறக்க, *inf.* To open the flood-gate of a tank, for the first time, when it is full.

கடல்மடைதிறந்தவெள்ளம். Like opening a flood-gate of the sea—*spoken in admiration of one's fluency in speech.*

மடைத்தலை—மடைமுகம், *s.* Head of a channel. 2. Sluice of a channel. (சது.)

மடைத்தனம்—மடைப்புத்தி, *s.* Stupidity, awkwardness, as மடத்தனம்.

மடைத்தொழில்—மடைவேலை, *s.* The work of a cook, மடைப்பள்ளிவேலை. 2. [*also* மடவேலை.] Stupidity, clumsiness, awkardness.

மடைநூல், *s.* System of cookery, பாகசாஸ்திரம்.

மடைபரவ—மடைபோட, *inf.* [*prov.*] To spread out oblations for a god, நிவேதனஞ்செய்ய.

மடைப்பயல்—மடப்பயல், *s.* [*also* மடயசாம்பிராணி.] A stupid dunce—*in abuse.*

மடைப்பள்ளி—மடைப்பளி, *s.* A cookhouse, kitchen, அடுக்களை. 2. [*vul.*] A caste, ஓர்சாதி.

மடையர், *s.* [*sing.* மடையன்.] Cooks, சமயபாகியர். 2. Blockheads, fools, அறிவிலார். 3. [*also* மடைகாப்பவர்.] A set of people who look after the flood-gate.

மடையான், *s.* A water-bird, Ardea, ஓர்பறவை.

நொள்ளைமடையான், *s.* A variety of the same.

மட்கலம், *s.* An earthen vessel.—For similar compounds, see under மண்.

மட்கு, கிறேன், மட்கினேன், வேன், மட்க, *v. n.* To become mouldy, &c. See under மண்.

மட்டம், s. Measure, அளவு. 2. Evenness, flatness, சமம். 3. Rule, line, gauging rod, அளவுகோல். 4. Limit, extent, degree, bound, எல்லை. 5. Guess, conjecture, உத்தேசம். 6. Equality in length, height, size, measure, quantity, &c., ஒப்பு. 7. A pony. See வைகோமட்டம். 8. [prov.] A young male elephant, ஆனைக்குட்டி. 9. Sapling of a plantain, bambu, sugar-cane, &c., வாழைகரும்புமுதலியவற்றின்கன்று. 10. The smooth round neck of gold-beads, பொன்மணியின்கழுத்து. 11. Moderation, frugality, மிதம். 12. [loc.] Smallness, குறைவு. 13. Whole quantity, sum, &c., leaving no overplus, சமவெண். 14. (சது.) Shield, கேடகம்.

மட்டம்போட்டான். He did not come.

நீர்மட்டம், s. A water-level. 2. An instrument to make a water-level, நீர்மட்டப்பலகை.

மட்டக்கோல், s. A rule, ruler, a mason's smoothing rule.

மட்டங்கட்ட, inf. To make exact, by line or rule.

மட்டசுத்தம், s. That which is well proportioned. 2. [prov.] Entireness, absoluteness, முழுமை.

மட்டத்தரம், s. Equality in stature and age, of persons, or beasts, சமானம். 2. Medium quality, கடுத்தரம். 3. Inferior degree, தாழ்ந்ததரம்.

மட்டத்துருத்தி, s. A small sized perfuming pot. 2. A pump, &c., as சிவிறி.

மட்டந்தட்ட, inf. To beat or cut even, to level, சமமாக்க. 2. To remove inequalities, to straighten, ஒடுக்க. 3. To bring down pride, or self-importance, அடக்க.

மட்டப்பலகை, s. A mason's measuring or smoothing rule. 2. A carpenter's rule, a ruler.

மட்டப்பொன், s. Gold of an inferior quality.

மட்டமாக்க, inf. To make level or smooth, சமனாக்க. 2. To abolish, to ruin, to raze, தரைமட்டமாக்க. 3. To take away every thing, நிர்மூலமாக்க.

மட்டமாய், adv. Entirely, totally, wholly. 2. Frugally, moderately, as மட்டாய். 3. Without exception.

மட்டமாய்த்தறி. Cut off perpendicularly.

மட்டமாயெடுக்க—மட்டமாக்க, inf. To make exactly level, remove inequalities. 2. To remove wholly.

மட்டமெடுக்க, inf. To take a measurement.

மட்டமொட்ட, inf. To attach the circular neck to the orifice of a gold-bead.

மட்டம்பார்க்க, inf. To examine the levelness or straightness of a channel, road, &c. 2. To smooth, to level.

மட்டம்வெடிக்க, inf. [prov.] To shoot forth, to grow from—as a sapling from the roots of a tree.

மட்டலகு, s. [vul. for மட்டஅலகு.] A plane. See திரண்டஅலகு.

மட்டவேலை, s. Plain work. 2. Rough work, as மட்டிவேலை.

மட்டாயுதம், s. A sword, கட்கம். (சது.)

மட்டி, s. An oyster, a cockle, a muscle. See கருமட்டி and செம்மட்டி. 2. A dolt, blockhead, மூடன். 3. A kind of food for fattening animals. (Beschi.) 4. [Tel. మడ్డి.] Clumsiness, awkwardness, பரும்படி. 5. As மட்டிக்காரை. (c.) 6. (சது.) Weapon in general, ஆயுதப்பொது.

மட்டிக்காரை, s. Rough plaster.

மட்டிச்சகவாசம், s. Associating with block-heads.

மட்டிச்சிப்பி, s. An oyster-shell.

மட்டித்தனம், s. Stupidity, doltishness.

மட்டித்தையல், s. Coarse sewing.

மட்டிப்பயல், s. A stupid fellow, *in abuse.*

மட்டிப்பேச்சு, s. A rude expression.

மட்டிவேலை, s. Rough work.

சீமையதுநாணயவேலை, இந்தத்தேசத்தது மட்டிவேலை. European work is fine; country work, rough.

மட்டிவைத்துத்தேய்க்க, inf. To plaster roughly.

மட்டிகை, s. The seal impressed on cow-dung, &c., put upon a heap of rice-corn in the threshing floor, or upon sacks, சாணிமுத்திரை; [ex மட்டி. v.] (Beschi.)

மட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be, or become circular, to form into circles or ringlets; to coil, மண்டலிக்க. (சது.) 2. v. a. To make circular, வட்டமாக்க. 3. To put on, daub, clap on—as sandal-paste, பூச. (சங்.) 4. [prov.] To ascertain, discover, determine, மட்டுக்கட்ட.

மட்டிப்பு, v. noun. Making circular. 2. Daubing. 3. Ascertaining.

*மட்டியம், s. Time in music. See சத்ததாளம், under தாளம்.

மட்டு, s. Measure, quantity, standard, degree, size, proportion, amount, அளவு. 2. Limit, extent, boundary, scope, range, எல்லை. 3. Estimate, conjecture from the eye, hand or mind, உத்தேசம். 4. Moderateness, tolerableness, that which is middling or common-place, மிதம். (c.) 5. (சது.) Toddy, fermented liquor, கள்.

அம்மட்டு—அம்மட்டும்—அந்தமட்டும். So much, so far.

எம்மட்டு-எம்மட்டும்-எந்தமட்டும். How much, how far?

என்மட்டிலேநானிருக்கிறேன். I am for myself.

மட்டறிய—மட்டிட, inf. To guess, to make an estimate, மதிப்பிட. 2. To bear in mind so as to recognize, or identify; to know well, பழகியறிய. 3. To liken, compare with, ஒப்பிட. 4. To bind, stint, limit, அளவேற்படுத்த.

மட்டாய், adv. Moderately, temperately. 2. Passably, tolerably. 3. As much as is needed. 4. Sparingly, parsimoniously, frugally.

மட்டாய்ச்செலவிடு. Be frugal.

மட்டாயெடு. Take what will answer the purpose.

பேதிமட்டாய்நடக்கிறது. Cholera-cases are few.

மட்டானவன், appel. n. A man of ordinary appearance, rank or abilities; one of middle size. 2. A man rather below the common standard, in rank, &c., தாழ்ந்தவன்.

மட்டிட்டிருக்க, inf. To be limited.

மட்டில்லாமை, neg. v. noun. Immensity. 2. Extravagance. 3. Illimitability.

மட்டுக்கட்ட, inf. To form a judgment from appearances, to know by observation, நிதானிக்க. 2. To recognize, to identify, அறிந்துகொள்ள. 3. To infer, மதிக்க. 4. To comprehend, தெரிய. 5. To make an estimate, மதிப்புச்செய்ய. 6. To stint, to limit. 7. To hinder, தடுக்க.

மட்டுக்கு. To the extent required, to a certain extent, to a limited extent, sparingly.

மட்டுக்குறித்தல், v. noun. Fixing a limit, determining an extent.

மட்டுக்குமட்டு, s. In proportion to the time, number, want, &c., சரிக்குச்சரி. 2. A due or equal proportion. 3. A proportion of a small quantity, கொஞ்சத்திற்கொஞ்சம்.

மட்டுக்குமிஞ்ச—மட்டுமிஞ்ச—மட்டுகடக்க, inf. To exceed bounds. 2. To become incurable—as a disease; irrecoverable—as a debt, &c. 3. To be excessive.

மட்டுக்கும், adv. So much, so far.

மட்டுக்கோல், s. A measuring rod, as மட்டக்கோல். (R.)

மட்டுத்தப்ப, inf. To miss an aim, take the wrong direction, இலக்குத்தவற. 2. To exceed propriety, to behave or speak disrespectfully or impolitely, மரியாதைதவற. 3. To live extravagantly, அளவுகடக்க. 4. To act conceitedly; to assume airs, மிதமிஞ்ச.

மட்டுத்தப்பானபேச்சு. Disrespectful language. 2. Self-conceited talk.

மட்டுத்தப்பானநடை. Disrespectful behavior. 2. Extravagance in living; vanity, self-conceit.

மட்டுத்தப்பானபழக்கம். Disreputable, low practices.

மட்டுத்தப்பிச்செலவழிக்கிறது. Being profuse in expenditure.

மட்டுத்திட்டம், s. Guess, estimate, conjecture, கணிப்பு. 2. Character, circumstances, one's worth, merit, யோக்கியம். 3. Extent, amount, limit, அளவு. 4. Integrity, principle.

மட்டுத்திட்டப்படுத்த—மட்டுத்திட்டம்பண்ண—மட்டுத்திட்டம்பார்க்க, inf. To limit, restrain. 2. To weigh one's character, குணத்தைநிறுக்க. 3. To bring to a settlement, to balance affairs, முடிவுகட்ட.

மட்டுப்பட, inf. To be measured, guaged. 2. To be limited, circumscribed, restrained, curbed, confined. 3. To be comprehended, understood. 4. To decrease, to grow less.

மட்டுப்படுத்த—மட்டுப்பண்ண, inf. To limit, circumscribe, restrain, check, confine, govern. 2. To make an estimate, ascertain a number, quantity or amount, மதிக்க.

மட்டுப்பிடிக்க, inf. To recognize, to identify, அறிய. 2. To comprehend, ascertain, குறிக்க. 3. To decide, determine, நிர்மாணிக்க.

மட்டுமதிப்பு—மட்டுமரியாதை—மட்டுமருக்கு, s. Due regard for another's character or rank. 2. Politeness, good manners. 3. Upright, good, moral behaviour.

மட்டுமதியம், s. [prov.] Actual measurement, அளவு. 2. Moderation, மிதம். 3. As மட்டுத்திட்டம்.

மட்டும், *adv.* Until, so far, as far.
அந்தஊர்மட்டும்போவோம். Let us go as far as the town.

மட்டை, *s.* Stem of the palmyra, cocoa, areca and other palm-leaves; also, in some places, of the plantain, மடல். 2. Husk of a cocoa-nut, தேங்காய்மட்டை. 3. A stupid fellow, முட்டாள். 4. [*fig.*] A snake, பாம்பு. 5. (சு.) A headless body, trunk, உடற்குறை. —*Note.* Most of the compounds are provincial.

மட்டைகடிக்க, *inf.* To bite the lips, as a child in weaning.

மட்டைகட்ட, *inf.* To fasten a palmyra-stem-rind to the top of a basket. 2. To fasten splints on a broken limb.

மட்டைக்கங்கு, *s.* The lower and divided part of a palmyra-stem.

மட்டைக்கட்டுவடலி, *s.* A young palmyra-tree thick with leaves.

மட்டைக்குதிரை, *s.* Cross sticks set up to support a weaver's warp.

மட்டைக்கோரை, *s.* Cyperus procerus, and C. Congus. (*Willd.*)

மட்டைதட்ட, *inf.* To beat the integument of the cocoa-nut to form coir. 2. [*fig.*] To become poor. (*c.*)

மட்டைத்தும்பு, *s.* Fibre of the palmyra-stem used for withes.

மட்டைத்தேள், *s.* 2. A small kind of scorpion, [*prov.*] A kind of centiped, திருகிலகண்டன்.

மட்டைப்படல், *s.* A heap, or fence of palmyra-stems.

மட்டையடியடிக்க, *inf.* To beat with plantain stalks, in sport. 2. [*fig.*] To receive impolitely, உபசாரம்பண்ணாமலிருக்க.

மண, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To smell, மோக்க. (*c.*) 2. To join, unite, கூட்ட. 3. To marry, கலியாணம்பண்ண. 4. To join, கூட. 5. (*c.*) க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To emit fragrance, வாசனைவீச.
அவருன்னைமணந்துகொள்ளுகிறாரோ. Does he approve you?

மணத்தல் — மணப்பு, *v. noun.* Scent, odor, வாசனை. 2. Giving a fragrant smell. 3. Marrying; copulation. (*rare.*) 4. [*prov.*] Entire reduction of property.

மணங்கல், *s.* A large pot, பெரும்பானை. (சு.)

மணங்கு, *s.* A kid or lamb, ஆட்டுக்குட்டி. (திவா.) 2. [*Tel.* மணுகு.] A certain weight or amount, நிறை. See மடங்கு.

மணத்தக்காளி. See மணித்தக்காளி.

மணம், *s.* Fragrance, நற்கந்தம். 2. [*fig.*] Better circumstances, சுகம். (*c.*)

மணங்கட்ட — மணமூட்ட, *inf.* To fumigate with odors; to perfume.

மணங்கமழ, *inf.* To yield fragrance.

மணந்துபார்க்க, *inf.* To smell any thing. 2. To examine by smelling.

மணமாயிருக்க, *inf.* To smell fragrantly. 2. To be prosperous. 3. To be illustrious.

மணம்பிடிக்க, *inf.* To perceive by the smell or scent—as dogs; to be attracted by scent, as insects. 2. [*prov.*] To be attracted, as children, by dainties. 3. To stink badly.

மணம்வீச, *inf.* To diffuse odor.

மணவியது, *symb. verb.* That which is fragrant. (*p.*)

மணம், *s.* Nuptials, marriage, wedding, wedlock, கலியாணம். (சு.) 2. [*fig.*] Better circumstances, சுகம்..
அஷ்டமணம். Eight kinds of marriage: 1. பிரமம், marriage of a virgin to a bachelor; 2. பிராசாபத்தியம், marriage by mutual consent of the relations; the girl having been solicited by the friends of the bridegroom; 3. ஆரிடம், the gift of a girl in marriage; her relations receiving as a present one or two cows, or bullocks; or according to some, the girl is placed between a cow and a bullock with gilded horns and hoofs, and the ceremony is confirmed by the pouring of water; 4. தெய்வம், marriage of a girl bestowed by a deity in recompense for a sacrifice offered by her father; or, as some say, marriage in the presence of a sacrifice.—*Note.* These four are performed before the god of fire, as a witness; 5. காந்தருவம், marriage by the mutual consent of the individuals themselves; without consulting friends, or having a marriage-ceremony; 6. ஆசுரம், marriage in which the bridegroom furnishes the bride with jewels, and pays her friends the sum which they demand for her.—*Note.* Some authorities mention certain heroic, or athletic exploits as the price to be paid. 7. இராக்கதம், marriage in which the girl is taken by force, without her own consent or that of her friends; 8. பைசாசம், marriage in which a girl is forced when asleep, or in a state of insensibility.
மணமும்பிணமும்போகிறவீதியிலிருந்துபேசுகிறேன். I assert it in a street where weddings and funerals pass; *a strong asseveration.*

மணக்கோலம், *s.* Marriage-attire or costume. 2. See கோலம்.

மணப்பந்தல், *s.* A marriage-shed erected and adorned for the wedding.

மணப்பறை, *s.* Drumming at a marriage—oppos. to பிணப்பறை.

மணப்பொருத்தம், *s* A marriage-contract, a written agreement between the parties marrying; or their parents, on giving their children in marriage. 2. See தசப்பொருத்தம்.

மணமகன், *s.* A bridegroom, மணவாளன். 2. (சு.) A husband, புருஷன்.

மணமகள், *s.* A bride, மணவாளி. 2. A wife, மனைவி.

மணம்புரிய, *inf.* To marry.

மணவணி, *s.* Wedding ornaments or decorations; [*ex* அணி.] (*p.*)

மணவறை, *s.* The chamber for the performance of the marriage-ceremony, மணமண்டபம். 2. The bride-chamber, as பள்ளியறை; [*ex* அறை.]

மணவறைத்தோழன், *s.* [*com.* மாப்பிள்ளைத்தோழன்.] A companion or personal attendant of the bridegroom.

மணவாளன்—மணாளன், *s.* [*fem.* மணவாட்டி, மணாட்டி.] A husband, கணவன். 2. A man, ஆண்மகன். (திவா.), [*ex* ஆள்.]

மணவினை, *s.* Nuptial, marriage-ceremony, விவாகச்சடங்கு.

மணவோலை, *s.* A marriage-ola, or invitation to a marriage; [*ex* ஓலை.]

மணவி—மணவிக்கீரை, *s.* A bitter kitchen-herb, ஓர்பூடு, Giseckia pharnaceoides, *L*; [*ex* மணல்.]

மணலை — மணலைமீன், *s.* A kind of fish, a mullet. *Port. Mugem.* (*Beschi.*)

மணல், *s.* Sand, gravel, dust—Of sands are கருமணல், black sand; பருமணல், coarse sand; வெண்மணல், வெள்ளைமணல், white sand; நுண்மணல், பொடிமணல், fine sand.
மணலிலேதைலம்வடிக்கிறது. Extorting with rigor; (*lit.*) extracting oil from sand. 2. Endeavoring to make gain from small things. 3. Borrowing or recovering a debt with difficulty.

மணலூற்று, *s.* A spring in a sandy soil, a well.

மணல்வாரி, *appel. n.* A fine kind of rice, ஓர்நெல். 2. A sand-scraper, மணல்நீக்குங்கருவி.

மணற்காளான்—மணற்கூகை, *s.* [*fig.*] A frog, தவளை.

மணற்குன்று—மணற்றிட்டை, *s.* Sand-heap, sand-bank.

மணற்கை, *s.* [*prov.*] Sandy tract of land; [*ex* கை, place.]

மணற்சோறு, *s.* Sand regarded as rice by children in play.
மணற்சோற்றிலேகல்லாராய்கிறது......Picking stones from rice, as children at play; acting foolishly; see ஆய், *v.*

மணற்பாக்கு, *s.* [*prov.*] Areca-nuts buried in sand to keep them fresh.

மணற்பாடு, *s.* [*prov.*] Sandy soil, unfit for cultivation.

மணற்றவளை, *s.* A kind of frog.

மணற்றரை, *s.* Sandy soil.

மணற்றாரா, *s.* A species of a wild duck or teal; [*ex* தாரா.]

மணவை, *s.* A hearth, a cooking place, அடுப்பு. (சு.)

மணாளன். See மணம், *marriage.*

மணி, *s.* A bead of gold, silver or coral, பொன்முதலியமணி. 2. A necklace, *commonly* மணிமாலை. 3. A sacred bead—as the seed of the Eliocarpus, உருத்திராக்ஷம். 4. A grain, kernel of corn, நென்மணிமுதலியன. 5. Apple of the eye—*commonly*, கண்மணி. 6. Beauty, அழகு. 7. Blackness, கறுப்பு. 8. Any of the three circles about the pupil of the eye. 9. Goodness, auspiciousness, நன்மை. 10. The knuckles or joints of the legs of the lobster, &c., நண்டுக்கொடுக்குமுதலியவற்றின்மணி.
ஒருமணியுமீயான். He will not give even a grain.

மணிகட்ட, *inf.* To tie on a necklace, தாழ்வடம்அணிய.

மணிகோக்க, *inf.* To string beads.

மணிக்கட்டி, *s.* [*prov.*] Bead-like formations on the surface of congealed ghee, lard, &c.

மணிக்குடல், *s.* The small intestines, சிறுகுடல்.

மணிச்சட்டி, *s.* [*prov.*] An earthen pot with a bead-like rim.
மணிச்சட்டிபோலமுகம். A gruff or angry countenance.

மணித்தக்காளி, *s.* [*com.* மணத்தக்காளி.] A species of தக்காளி plant. Black-berried Solanum. Solanum Nigrum.

மணிப்புறா, *s.* The ring-necked turtle-dove.

மணிமலை, *s.* The golden mountain, Mount Méru, மகாமேரு. (சு.)

மணிபிடித்தல்—மணிகட்டல், *v. noun.* Forming of grains of corn in the sheath.

மணியிலையான், *s.* [*prov.*] A kind of fly, ஓரீ.

மணியிரல், *s.* One of the intestines, ஓரிரல்.

மணிபூத, *inf.* To make gold-beads by blowing.

மணியெண்ணி, *appel. n.* [*fig.*] A stingy person; (*lit.*) one who counts the grains of food.

மணிவலை, *s.* A kind of fishing net, சிறுவலை.

•**மணி**, *s.* A gem, a jewel, இரத்தினம். 2. A pearl, முத்து. 3. Wattles on the throats of sheep, அதர். 4. The wrist, *commonly* மணிக்கட்டு. W. p. 632. MAN'I. 5. Sound, ஓசை; [*from Sa. Man'a, to sound.*] 6. A bell or gong, இலுக்குமணி. 7. [*fig.*] The hour of the day, மணிநேரம். 8. A stone for extracting the poison of snakes, விஷக்கல்; *some say* antidotes for poison.

மணிஅடிக்கிறது. The clock strikes; the bell rings.

நவமணி, *s.* Nine kinds of gems. See இரத்தினம்.

அகன்மணி, *s.* A flat gem or bead; a precious stone of a superior kind—as a diamond, or ruby.

மணிகன்னிகை—மணிகர்ன்னிகை, *s.* [*Sa. Manikarnika.*] A sacred tank at Benares, காசித்தீர்த்தத்திலொன்று.

மணிகிலுக்க, *inf.* [*prov.*] To ring a hand-bell.

மணிக்கட்டு—மணிபந்தம், *s.* The wrist.

மணிக்கணக்கு, *s.* The hour of the day by the clock or bell.

மணிக்கயிறு, *s.* A bell-rope. 2. A whip-lash with knots in the end, as அஞ்சமணிக்கயிறு.

மணிக்கிரீபன், *s.* One of Kuvêra's children, குபேரன்மகன்.

மணிக்கூடு, *s.* A frame, stand or covering for a bell, மணிதூக்குமாடம். 2. [*prov.*] A clock, as containing a bell, நாழிகைவட்டில். 3. A clock-case, கடிகாரக்கூடு.

மணிக்கோவை, *s.* A string of beads, a necklace.

மணிதுருவிடுதல், *v. noun.* Perforating, or drilling pearls and gems.

மணிநேரம்—மணிவேளை, *s.* An English hour.

மணிபூரகம் — மணிபூரம், *s.* [*in Hin. physiol.*] One of the six regions of the body—that of the navel, நாபிஸ்தானம். W. p. 632. MAN'IPOORA.

மணிமகுடம், *s.* A crown set with precious stones, a crown worn by great monarchs. 2. [*prov. also* மணிமுடிச்சு.] The button of the child's first book on olas. See மகுடம்.

மணிமங்கலம், *s.* Name of a district, ஓரூர்.

மணிமந்திரௌஷதம், *s.* Three remedies for serpent's bites—snake-stone, incantation and medicine.

மணிமாலை, *s.* A pearl-necklace, முத்துவடம். 2. A poem composed of twenty வெண்பா, and forty கலித்துறை. See பிரபந்தம்.

மணிமேகலை, *s.* One of the five classic poems. See under காவியம்.

மணியடிக்க, *inf.* To strike or ring a bell.

மணியெறித்தல், *v. noun.* Sparkling of gems.

மணிவடம், *s.* Any string of beads or pearls.

மணிவட்டம், *s.* [*in* திவா. மிசைவடம்.] A warrior's ankle-ring. 2. Tinkling ankle-ornaments, பாதசாலம். 3. A gong.

மணியம், *s.* Surveyorship or superintendence, of a temple or a district; a subordinate revenue-office, மணியத்தொழில். 2. Business, employment, occupation, வேலை.

மணியக்காரன், *s.* An overseer, manager or superintendent, உருத்திரோகஸ்தன். 2. The overseer or chief officer of a village or town; a *manigar*, கிராமத்தலைவன்.

மணியஞ்செலுத்தல்–மணியம்பண்ணல், *v. noun.* Executing the trust of an overseer. 2. [*in cant.*] To domineer, to lord it over others.

மணியவேலை, *s.* The employment of a *manigar*.

மணியாசம், *s.* A polishing board, மணியாசப்பலகை. 2. Polish, துலக்கம். (*c.*)

மணியாசமிட—மணியாசம்பண்ண, *inf.* To give the plaster a polish.

மணியாசி — மணியாசு—மணியாசிக்கட்டை—மணியாசிப்பலகை—மணியாசப்பலகை, *s.* A plasterer's polishing board.

மழுங்கு...

மணை, *s.* A low seat or stool, சிறுபீடம். (சது.) 2. Bluntness, மழுங்கல். 3. [*prov.*] A blunt instrument, மழுங்கலாயுதம். 4. [*with* பருத்தி.] An instrument for cleaning cotton, பருத்திமணை. (*R.*)

மணைக்கத்தி, *s.* A blunt knife.

மண், *s.* The earth, the world, பூமி. 2. Lime-mortar, சட்டசாந்து. 3. Hill, mountain, மலை. 4. Atom, particle, grain, அணு. 5. Soil, ground, dirt, land, நிலம். 6. Greatness, superiority, excellency, மாட்சிமை. 7. A paste smeared on the head of a drum to increase its sound, முழவின்மார்ச்சனை.

மண்ணாய்ப்போவாய். You go to dust—*an imprecation.*

மட்கடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To damage, destroy, lose money by negligence. (*Beschi.*)

மட்கலம்–மட்பாண்டம் – மட்பாத்திரம்–மண்பாண்டம்—மண்பாத்திரம், *s.* An earthen vessel. 2. (*fig.*) The body, உடல்.

மட்கு, கிறது, மட்கினது, ம், மட்க, *v. n.* [*as* மக்கு.] To grow dim, be deprived of lustre, glory, brilliance, மழுங்க. 2. To be fouled, to become dirty, அழுக்காக.

மட்குகை, *v. noun.* Becoming mouldy; damaged. 2. As மக்குகை.

மட்சுவர்—மண்சுவர், *s.* A mud-wall.

மண்கட்ட, *inf.* To form earth—as white ants, புற்றுக்கட்ட. 2. To make moulds of earth for casting metals, as கருக்கட்ட.

மண்கட்டை, *s.* [*prov.*] The base of a rocket formed of clay. 2. The body, *spoken diminutively*, உடம்பு.

மண்கலை, *s.* An earthen pot with a skin over its mouth for a drum, குடமுழவு. 2. Any drum, வாச்சியம். (சது.)

மண்கண்டம்—மட்சண்டம், *s.* Stratum of earth, in sinking wells.

மண்கிடங்கு, *s.* A pit for getting earth. 2. [*prov.*] A grave, கல்லறை.

மண்கிணறு, *s.* An unwalled well, or hole for water, in the sand, கற்கட்டாத கிணறு.

மண்குகை, *s.* A cave in the earth, நிலவறை. 2. A hornet's or chafer's nest, குளவிக்கூடு. 3. A crucible for calcining medicines or metals, மண்மூசை.

மண்குளிக்க, *inf.* To roll and besmear itself with dirt—as a child, beast or fowl.

மண்கொழுத்தல், *v. noun.* Land becoming rich.

மண்சீலை, *s.* [*com.* சீலைமண்.] A rag coated with luting tied over a pot for calcining medicines, or tied round medicines to be calcined.

மண்டலம், *s.* The earth, world, பூமி; [*ex* தலம்.] 2. A province, region, district, country, empire, தேசம். Compare மண்டலம், a circle, &c.

மண்டைலம்—மண்தைலம், *s.* Rock-oil, bitumen, petrolium; [*ex* தைலம்.]

மண்ணப்புதல், *v. noun.* Besmearing with mud or clay; [*ex* அப்பு, *v.*]

மண்ணரிநார், *s.* A potter's string for cutting clay. (சது.)

மண்ணரியாளன் — மண்ணரிவான்-மட்பகைஞன்—மட்பகைவன், *s.* A potter, குசவன். (சது.)

மண்ணளாத்தல், *v. noun.* [*prov. vul.*] Being lazy, lounging, சோம்பியிருத்தல்.

மண்ணவர்—மண்ணுள்ளார்–மண்ணோர், *s.* [*pl.*] Men, human beings, மனிதர்.

மண்ணன்—மண்ணி, *s.* [*prov.*] A clown, clod-hopper, dullard; a stupid man, மூடன், மந்தன்.

மண்ணாங்கட்டி—மண்கட்டி, *s.* A clod of earth. 2. [*fig.*] An unimportant thing, பயனற்றது.

மண்ணாங்கட்டிமாப்பிள்ளைக்கு எருமுட்டைபணியாரம். For a clod-like bridegroom, a cake of dried dung.

மண்ணாசை, *s.* Desire of land, power, &c. See ஆசை.

மண்ணிட — மண்பூச, *inf.* To plaster with clay.

மண்ணிலம்—மண்ணுலகு, *s.* The earth, பூமி. (சது.)

மண்ணிலவேந்தன், *s.* The முடிதும்பை shrub.

மண்ணீடு, *s.* A raised verandah, திண்ணை. 2. A cavity, or niche in a wall for a light, or an image, மாடம். (சது.) 3. A room with a plastered roof, மூடுசாந்திட்டவீடு.

மண்ணீட்டாளர், *s.* [*pl.*] Masons, architects, சிற்பாசாரியர். (சது.)

மண்ணீரல், *s.* The spleen, milt, பிளிகை.

மண்ணுடையான்–மண்ணுக்குடையவன், *appel. n.* A potter, குயவன். (சது.) 2. A king, அரசன்.

மண்ணுணி, *appel. n.* A small venomous snake, said to feed on earth; also மண்ணுணிப்பாம்பு. 2. [*vul.* மட்கினி.] A mean, worthless person; (*lit.*) a dirt-eater, படிவில்லாதவன்.

மண்ணுலகு, *s.* The earth, பூமி—oppos. to விண்ணுலகு. (சது.)

மண்ணுணிப்பாம்பு, *s.* A harmless kind of snake.

மண்ணுளாளார், appel. n. [pl.] Men. See மன்னவர்.

மண்ணூற்று, s. A spring in an earthy soil.

மண்ணெடுக்க, inf. To raise up earth, as rats and white ants. 2. To toss up earth—as cows, with their horns. 3. To lower a field by excavation.

மண்ணேறிவிடுதல், v. noun. Becoming marred—as land by a flood of water running over it, and depositing sand. 2. Becoming foul, as water, by dirt washing into it. 3. Working of dirt into a sore.

மண்ணொட்டர், s. [pl.] Well-diggers, &c. See ஒட்டர்.

மண்தாங்கி—மண்டாங்கி—மண்தாங்கிப்பலகை, s. A board which supports the wall over a door, window, &c. (Beschi.)

மண்பவளம், s. An earthen-imitation of red coral, for necklaces and bracelets.

மண்பார், s. [in well-digging.] A strata of hard earth under a rocky strata.

மண்புளித்தல், v. noun. Fermenting, becoming well-seasoned or thick, as mortar mixed and pounded on the preceding day. 2. Land becoming soft, by continued rain.

மண்பூச, inf. To plaster with clay.

மண்பொதுத்தந்தை, s. Brahma—as creator, or evolver, of all worlds, பிரமன்.

மண்போட, inf. To put earth on one's mouth for his burial. 2. To cast earth into the air and curse one, as wishing his death.

மண்மகள், s. The goddess earth, பூமிதேவி.

மண்மகள்புதல்வர், s. [pl.] Vellalas, the caste; (lit.) the offspring of the goddess earth. (சது.)

மண்மக்கள், s. [pl.] The servile caste, சூத்திரர்.

மண்மழை—மண்மாரி, s. A shower of sand or dust.

மண்மாரிமழைமாரிபொழிதல்..........Pouring showers of sand and dust. 2. Casting weapons in showers. 3. Pouring forth vollies of reasons, arguments or rebukes.

மண்மேடு, s. A hillock.

மண்வாரி, appel. n. A great wind drifting the dust.

மண்வாரியிறைத்தல், v. noun. Drifting of dust by the wind. 2. Casting earth—as an elephant, on itself. 3. Casting earth into the air, as a victor in games.

மண்விளையாட்டு. Playing with dirt, as children.

மண்வெட்டி, appel. n. A hoe, a mattock.

மண்வேலை, s. Work in mud, earth, or clay. 2. Work in the fields, as clearing out, levelling, filling up.

மண், s. [by apocope of Sa. Man'da.] Decoration, adorning, embellishment, ஒப்பனை. (சது.)

மண்ணுறுத்த, inf. To adorn, embellish, அலங்கரிக்க. (சி.)

மண்—மண்ணு, கிறேன், மண்ணினேன், மண்ணுவேன், மண்ண, v. a. To ornament, beautify, decorate, அலங்கரிக்க. 2. To wash, to clean by washing, கழுவ. (p.)

மண்ணீர், s. Water to wash with, கழுவுநீர். (முது.)

மண்டகம், s. A cake of flour without sugar, சர்க்கரைபோடாதபூரி. (சது.)

*மண்டகம், s. [improp. for மண்டபம்.] A hall, &c.

மண்டக்கம்—மண்டக்கு, s. A rope for drawing up divers at the pearl-fishery, சலாபக்குளிக்கயிறு. [limited.]

மண்டக்கன்—மண்டக்காரன், s. One that draws up the divers. (Beschi.)

*மண்டபம், s. A hall, or shed, open on one side and connected with a temple, கோவில்மண்டபம். 2. A public, resting place, a choultry, சத்திரம். 3. A temporary saloon, or open shed, adorned with leaves and flowers, for festive occasions—as a marriage, செய்மண்டபம். W. p. 633. MAN'DAPA. 4. [prov. for மண்டலம்.] Squares or compartments in mystic diagrams.

ஆயிரக்கால்மண்டபம், s. A thousand-pillared choultry, in various temples.

மண்டபச்செலவு, v. noun. Expense of cloth, and other adornings, at a festival.

மண்டபப்படி, s. Expense of bringing an idol to the மண்டபம், for a day. 2. Arrangement of pots, fruits, &c, as decorations of the squares.

*மண்டம், s. Skimmings, scum, froth or foam, on boiling or fermenting liquids, ஆடை. W. p. 632. MAN'DA. 2. (சது.) Cream of curdled milk, தயிரேடு. (p.)

*மண்டலம், s. Circle, sphere, orbit, disc, வட்டம். 2. Disc of the sun or moon. 3. A great circle—as the equator or ecliptic, கிராந்திமண்டலம். 4. A region, world—as of the sun, moon, or clouds, as சந்திரமண்டலம். 5. Any circular, or elliptical figure, வளையம். 6. Coil, as of a snake or rope, பாம்புச்சுற்று. W. p. 633. MAN'DALA. 7. A mystic circular diagram, யந்திரம். 8. A bending attitude in archery. See மண்டலநிலை. 9. A course of regimen for forty days, சாற்பதுநாள். 10. See மண்.

திரிமண்டலம் or மண்டலம், s. The three mystic regions of the human body. These are; 1. அக்கினிமண்டலம், that of fire, in the lower abdomen; 2. ஆதித்தமண்டலம், of the sun, in the stomach and heart; 3. சந்திரமண்டலம், of the moon, in the head and shoulders. See these words.

சத்தமண்டலம் or மண்டலம், s. Seven regions in the universe. These are; 1. வாயுமண்டலம், of wind; 2. வருணமண்டலம், of water; 3. சந்திரமண்டலம், of the moon; 4. சூரியமண்டலம், of the sun; 5. நட்சத்திரமண்டலம், of the stars; 6. அக்கினிமண்டலம், of Agni, fire; 7. திரிசங்குமண்டலம், of திரிசங்கு or the Southern cross; which see.

மண்டலநிலை, s. The second of the four attitudes in archery. See நிலை.

மண்டலமழை, s. Rain extending through the country.

மண்டலம்போட—மண்டலமிட, inf. To form into circles or coils, as a snake. 2. To pass round one another—as combatants, or as birds, &c., in a circle, சுற்றிச்சுற்றிவர. 3. To make ornamental, astrological or mystic diagrams, commonly of a circular figure, யந்திரம்வரைக்க.

மண்டலவிதி, s. Directions for making diagrams, for worship, &c.

மண்டலபுருடன், s. [also called வீரமண்டலவன்.] A Jaina ascetic equally eminent as a poet and lexicographer. His poetic lexicon சூடாமணிநிகண்டு, outshines all similar productions in Tamil. He also wrote an epic poem in honor of Argha, திக்கண்டபரிசியன்.

மண்டலாகாரம், s. A circular figure, course, &c., வட்டவடிவம்.

மண்டலாபிஷேகம், s. A daily anointing of an idol for forty days, after the கும்பாபிஷேகம் or other ceremony.

மண்டலார்த்தம், s. Semicircle, அர்த்தசேரம். 2. Semidiameter, பாதிவிட்டம்.

மண்டலீகர், s. [pl.] Kings, sovereigns of a limited reign, அரசர். (சது.)

மண்டலேசன், s. An emperor, an independent monarch, உலகாதிபதி; [ex ஈசன்.]

மண்டலேசுரன்—மண்டலேச்சுவரன், s. An independent sovereign. 2. A monarch who governs a country forty yojana in length, and forty in breadth; or containing over 100,000 hamlets.

*மண்டலி, s. A large venomous serpent; of two kinds, இராத்தமண்டலி, and சிதமண்டலி; which see. 2. A cat, பூனை. 3. A dog, நாய். W. p. 634. MAN'DALIN. 4. The earth, பூமி. 5. A company, a crowd, கூட்டம். (சது.)

மண்டலிக்க, inf. [v. noun மண்டலிப்பு.] To form as circles, ringlets or curves, to coil, as snakes, வட்டமிட. 2. v. a. To form circles, place the legs in a circular form, as archers, விருத்தமாக்க; [ex மண்டலம்.]

மண்டா, s. [for.] A kind of harpoon, a hog or fish-spear with short barbed prongs, ஈரசூலம்.

மண்டி, s. Sediment, dregs, settlings, lees, வண்டல். 2. A warehouse, in which grain is stored, களஞ்சியம். 3. A large market place, பெரியகடை. 4. A bending or squatting posture of the body; sitting like a monkey, மண்டிபோட்டிருக்கை. (c.)

மண்டிக்கால்போட—மண்டிபோட—மண்டியிட, inf. To stand firm with the legs bent, as archers.

மண்டித்தண்ணீர், s. Muddy water.

மண்டியடைய, inf. To settle to the bottom as dregs.

மண்டிகை, s. Cake, bread, அப்பவருக்கம். (சது.)

மண்டிலம், s. A circular motion, வட்டமாயோடுகை. 2. A horse, குதிரை. 3. A country, province, region, தேசம். 4. A dance, or play, கூத்து. 5. War, battle, சண்டை. (சது) 6. [in writing.] As மண்டலம்.

மண்டு, கிறேன், மண்டினேன், வேன், மண்ட, v. n. To be close, crowded, pressed, செருக்க. 2. To be excessive, vehement, fierce, மிக. 3. v. a. To press upon, to attack, தாக்க. 4. To eat and drink greedily, ஆவலாய்ப்புசிக்க. 5. To snatch a thing; to steal, திருட.

எல்லாரும்அங்கேவந்து மண்டிவிட்டார்கள். They all came crowding there.

மண்டர், appel. n. [pl.] Heroes, champions, soldiers, படைவீரர். (சது.)

மண்டிரவல், s. [prov.] Jewels borrowed in straits to be given as pledges for money, கைமாற்றுவாங்கியது.

மண்டுகால், s. A prop to a tree, as முட்டுக்கால்.

மண்டெரி, s. A great fire, a conflagration, பெருந்தீ; [ex எரி.] (சிறுசெறி.)

மண்டல்—மண்டு, v. noun. Pressing, thronging. 2. Abounding. (சது.)

*மண்டூகம், s. A frog, தவளை. W. p. 634. MAN'DOOKA.

மண்டேகர், s. [Hon.] A Rishi, ஒரிருடி.

*மண்டூரம், s. Iron-dross; oxide of iron, இரும்புக்கிட்டம்.

*மண்டை, s. Skull, cranium, brain-pan; also the head, கபாலம். W. p. 633. MAN'DA. (c.) 2. A mendicant's begging-vessel, probably from Siva's using the skull of Brahma, for this purpose, இரப்போர்கலம். (சது.)

அவனுக்குமண்டைப்புழுகுடைக்கிறது. He has a maggot in his head—is obstinate.

மண்டைக்கண், s. Sunken eyes, குழிந்தகண்.

மண்டைக்கரப்பன், s. A cutaneous disease on the head, crusta lactea. See கரப்பன்.

மண்டைக்குடைச்சல்-மண்டைக்குத்து, v. noun. A painful head-ache from neglect of bathing.

மண்டைக்கோழை, s. [prov.] A collection of mucus in the head, ஒர்சேர்ப்.

மண்டைப்பீனசம், s. A class of diseases of the head. See பீனசம்.

மண்டையோடு, s. The skull, the cranium.

மண்டைவறளுதல், v. noun. The head becoming hot and painful for want of oil and bathing.

*மண்டோதரி, s. The wife of Ravana, இராவணன்மனைவி. See மண்டோதரி. (சது.)

மண்ணம், s. Burnt lime, சுட்டசாந்து; [ex மண்.] (சது.)

மண்ணு, s. [prov.] A fish, ஒர்மீன்.

மண்ணுடி, s. A caste of people who are heads of villages on the hills; [ex மண்.]

மண்ணை, s. An ignorant, stupid or dull person, or clown, also மண்ணையன். (c.) 2. A devil, hobgoblin, பேய். 3. Juvenility, youth, இளமை. (சது.)

மண்ணைத்தனம், v. noun. Clownishness, stupidity, மடமை.

மதகு, s. A covered gutter or channel, a sluice, drain, conduit, சிறோடி. (c.)

மதக்கம், s. Stupor caused by over-eating or drinking, or by opium, மயக்கம்; [ex மத, v.] (Colloq.)

மத, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To rejoice, to be delighted, செருக்க. 2. To be luxuriant or fruitful; to grow fat; to be wanton, or lascivious, செர்ழிக்க. 3. To be furious—whether by lust, fanaticism or inebriation, மயக்க. 4. To be intoxicated, வெறிக்க; [from Sa. Muda, v.]

அவன்மதத்துப்போய்த்திரிகிறான். He is infuriated by lust.

மதத்தகண், s. A large, wanton eye—commonly of a female.

மதத்தநோக்கு—மதத்தபார்வை, v. noun. Wanton, lascivious, amorous looks.

மதத்தவள், s. [high dial. வாணிணி.] A meretricious or immodest woman.

மதத்துப்போக, inf. To become rank or luxuriant. 2. As மதமெடுக்க.

மதத்தல்—மதப்பு, v. noun. Being exhilerated, களித்தல். 2. Being fat, wanton, voluptuous, செருக்குதல். 3. Being intoxicated; also spirited or furious—as beasts, வெறிகொள்ளுதல். 4. Being fertile—as land; luxuriant—as trees or vegetation, செழித்தல்.

*மதங்கநாதர், s. One of the nine சித்தர்.

*மதங்கம், s. A certain mountain mentioned in the Ramayana, ஒர்மலை. 2. An elephant, யானை. W. p. 634. MATANGA. 3. [contrac. of மிருதங்கம்.] A small drum.

*மதங்கர், s. Lutists—a class of musicians, பாணர். 2. The name of a Rishi, ஒர்முனி. (சது.)

மதங்கசுந்திரி, s. As மதங்கி, 3.

*மதங்கி, s. A young woman of sixteen, பதினறுவயதுப்பெண். 2. The goddess Kali or Parvati, காளி, பார்வதி. 3. A songstress, பாடுவாள். (சது.)

மதமதக்கத்தாழி, s. A large earthen jar wherein very old persons in ancient times, were placed and interred.

மதமதென, inf. To be wanton, infatuated, மதமுற 2. To be paralyzed, as the limbs, சரிணகுன்ற. 3. [prov.] To be quick, intense, விரைவுக்குறிப்பு. 4. To make a noise in drinking, ஒலிக்குறிப்பு.

மதமதென்றெழும்பினது. It shot up luxuriantly.

மதமதென்றுபெருகிறது. Multiplying rapidly—as a race, or a herd. 2. Throwing out branches, growing very rank.

மதமதென்றுகுடிக்கிறது. Drinking fast in large quantities.

மதமதென்றுபாய்கிறது. Flowing in channels with a gurgling sound.

மதமதென்றுவளர்கிறது. Growing up fast.

மதமதென்றுவேகிறது. Boiling up with a bubbling sound—as vegetable curries.

மதமதப்பு, v. noun. Being without feeling, as sometimes the limbs. 2. Wantonness.

*மதம், s. High exhileration, joy, களிப்பு. 2. Juice from the male elephant's temples when in rut, மதநீர். 3. Strength, வலி. 4. Pride, arrogance, self-consequence, presumption, recklessness, செருக்கு. 5. Animal or vegetable gluten, essence, juice, சாரம். 6. Passion as one of the eighteen infirmities of the body. See பதினெண்குற்றம். 7. Wantonness, lasciviousness, venerial heat or fury, காமவிகாரம் 8. Richness of land, &c., strength, கிலவளம். 9. Inebriety, intoxication; infatuation; fanaticism, religious frenzy, மயக்கம். W. p. 636. MADA. 10. Opinion, sentiment, கருத்து. 11. Belief, religious tenet; religion, சமயமதம். 12. Consent, சம்மதம். (Su. Mata.) (சது.)

மதகளிறு—மதகயம்—மதயானை, s. A rutting elephant.

மதகரி, s. A male elephant, ஆண்யானை.

மதங்கொள்ள, inf. To become arrogant, wanton, vain, mettlesome. 2. To become luxuriant or rank.

மதச்சுவடு—மதம்பாய்சுவடு, s. An elephant's cheek from which juice flows.

மதஸ்தன்—மதத்தன், s. A religionist, a follower of a religious system, சமயத்தான்.

மதஸ்தாபனம், s. A religious institution. 2. A polemical discussion.

மதநீர், s. As மதம், 2.

மதபேதம், s. [appel. மதபேதி.] A sect, சமயபேதம்.

மதமடக்குதல், v. noun. Bringing down or suppressing arrogance, mettle, &c.

மதமத்தகம், s. The கஞ்சா plant, bang. (சது.)

மதமெடுக்க, inf. To become intoxicated, to grow savage; to be voluptuous.

மதமொய், s. An elephant, யானை. (சது.)

மதம்பாய்தல், v. noun. Flowing out—as venereal secretions from elephants, sap from trees, or juice from the bodies of bulls, மதநீர்பாய்தல்.

மதம்பொழிதல், v. noun. Sporting, frolicking, wantoning.

மதவெறி, s. Religious frenzy, fanatic zeal, சமயவெருக்கு. 2. Intoxication, inebriation, குடிவெறி. 3. Wantonness, voluptuousness, காமவெறி. 4. Arrogance, self-consequence, அகங்காரம்.

மதாசாரம்—மதாச்சாரம், s. Religious practice, observance of religious rites, and rules, சமயவொழுக்கம்.

மதாபிமானி, s. An enthusiast, a religious fanatic; [ex அபிமானி.]

மதாமஸ்து, s. Great madness, intoxication; indifference. (Colloq.)

மதாமஸ்தன், s. [prov.] A robust, stout, corpulent man.

மதானுசாரம், s. [appel. மதானுசாரி.] Observing religious rites; [ex அனுசாரம்.]

மதோன்மத்தர், s. [pl.] Persons mad, insane, or intoxicated with vanity, fanaticism, &c., வெறியர்; [ex உன்மத்தர்.]

எழுவகைமதம். The seven objects contemplated by an author. For particulars, see மதம்.

சிவமதம், s. The Saiva system.

துருஷ்கமதம்—இஸ்லாம்மதம், s. The Mohammedan religion, Islamism.

விஷ்ணுமதம், s. The Vaishnuva religion.

மதர், s. Abundance, மிகுதி. 2. [rul. மதார்.] Pride, arrogance, self-conceit; wantonness, செருக்கு. 3. Joy, களிப்பு. (சது.)

அவன்மதார்பிடித்துத்திரிகிறான். He is very self-conceited.

மதர்விழி, s. Wanton looks, a lascivious eye, மதர்த்தகண். (p.)

மதர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To flourish; to be fertile, rich, luxuriant, exuberant, செழிக்க. 2. To be self-conceited, arrogant, செருக்க. 3. To rejoice, to be full of joy, களிக்க.

மதர்ப்பு—மதர்வு, v. noun. Flourishing; being full, abundant, rich, plump, or luxuriant, செழிப்பு. 2. Pride, arrogance, wantonness, இறுமாப்பு. (சது.)

மதலிகை, s. Ornamental hangings, தொங்கல்கள். 2. A kind of jewel, an ornamental chain in gold-smith's work, ஆபரணத்தொடர்ச்குவடிவு. (சது.)

மதலை, s. A ship, a boat, கப்பல். 2. A post, pillar, தூண். 3. A bend in the lower part of an arch, a projecting cornice or moulding. See கொடுங்கை. 4. The கொன்றை tree, Cassia. 5. A son, மகன். (சது.)

முதலில்லார்க்கூதியமில்லை, மதலையாஞ்சார்பில்லார்க்கில்லைநிலை. Those who have no principal get no interest, and those who have no supporting pillar, find no stability.

மதலை, s. [com. for மழலை.] Prattle of children, மழலை. 2. A child, an infant, குழந்தை. [prob. corrupt. of Sa. Madakula, speaking inarticulately.]

மதவு, s. [vul. for மதகு.] A sluice, a drain.

மதளை, s. [vul.] Lisping, prattling of a child, as மழலை.

•மதனம், s. Love, the passion, காமம்; [from Sa. Madana.] Compare மதம். 2. Churning, the act of churning, கடைதல். W. p. 634. MAT'HANA. 3. Silence, taciturnity, மௌனம். (சது.) 4. Perturbation of mind, மனக்கலக்கம்.

மதனம்மலையைச்சாதிக்கும். Silence resists a mountain. [prov.]

மதனகாமப்பூ — மதனகாமேசுரப்பூ, s. A flower which excites venery, a drug. See காமப்பூ.

மதனகாமேசுரமரம், s. A palm tree, as காமமரம்.

மதனசாத்திரம்—மதனநூல், s. Erotics, as காமநூல். See கொக்கோகம்.

மதனராஜன், s. A king.

மதனலீலை, s. Lascivious actions, libidinous indulgence, காமவிளையாட்டு.

மதனன், s. Kama, காமன்.

மதனாலயம், s. Pudendum muliebre. W. p. 636. MADANALAYA.

மதனி—மதினி—மதுனி, s. [vul. for மைத்துனி.] A sister-in-law.

•மதன், s. Kama, காமன். 2. Beauty, அழகு. 3. Perturbation of mind, கலக்கம். 4. Excellency, மாட்சிமை. 5. Strength, வலி. 6. Fertility, வளமை. (சது.)

•மதாணி, s. An ornament for the breast, பெரும்பதக்கம். 2. Jewels, apparel, ornaments, ஆபரணம். (சது.)

மதார், s. Pride, &c. See மதர்.

•மதாவளம், s. An elephant, so called from its strength, யானை; [ex மதம்=மதம், et வளம்.] Compare தந்தாவளம். (சது.)

மதாளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [v. noun மதாளிப்பு.] To thrive, flourish, be luxuriant, grow rich and abundant, செழிக்க. (c.)

மதாளித்துப்போக, inf. To become luxuriant.

மதி, s. A poetic expletive of imperatives, as கேண்மதி, hear this, முன்னிலையசைச்சொல்.

•மதி, s. Moon, சந்திரன்; [ex மதம், joy.] 2. Understanding, intellect, discrimination, அறிவு. (c.) 3. Judgment, discrimination, discernment, விவேகம். (சது.) 4. Reverence, honor; estimation, மதிக்கை. W. p. 634. MATI. 5. A month, lunar month, மாதம். 6. The sign Cancer, கர்க்கடகராசி.

மதிமான். The deer in the moon.

ஏற்றுமதி இறக்குமதி. Import and export.

அவமதி, s. Dulness, as மதிமயக்கம். 2. Disrespect, நிந்தனை.

மதிகூர்லவணம், s. Rock-salt, இந்துப்பு. See சந்திரலவணம். (R.)

மதிகேடு, v. noun. [appel. மதிகேடன், மதிகெட்டவன்.] Folly, stupidity, preposterousness, புத்தியீனம்.

மதிக்கணம், s. As சந்திரகணம்.

மதிசகன், s. Kama—the moon's associate.

மதிச்சடையன், s. Siva. See சசிசேகரன்.

மதிதிசை, s. The north-point.

மதித்துருவம். See சசித்துருவம்.

மதிநாள், s. The fifth lunar asterism. See மிருகசீரிடம்.

மதிப்பகை, s. [lit. the foe of the moon.] Caput draconis, இராகு. 2. Cauda draconis, கேது. (சது)

மதிப்பிரமம்—மதிப்பிராந்தி—மதிமயக்கம், s. Bewilderment, confusion, perturbation.

மதிமகன், s. Mercury, the planet, son of the moon by உரோகணி asterism, புதன்.

மதிமயங்க, inf. To be confused, bewildered, perturbed, distracted.

மதியுணி, appel. n. Caput draconis, that which swallows the moon, இராகு; [ex உணி, eater.] (p.)

மதியிலி, appel. n. A fool, அறிவிலி.

மதியிலிகாள். O, ye fools! (நீதிநெறி.)

மதியீனம், s. Stupidity, folly.

மதிவல்லோர், s. [pl.] Kings, ministers, counsellors, statesmen, அமைச்சர்முதலியோர்.

மதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To estimate, consider, conceive, suppose, compute, அளவிடுதல். 2. To esteem, regard, respect, reverence, கனிக்க; [ex மதி.] 3. To turn, to churn, to whirl, கடைய. 4. v. n. [ex மதம்.] To become fat, libidinous, கொழுக்க.

அவன் என்னைச்சற்றும்மதிக்கிறதில்லை. He does not regard me in the least.

மதித்தல் — மதிப்பு, v. noun. Apprizing, estimating, valuation, எண்ணல். 2. Considering, கருதல். 3. Turning, churning, கடைதல். 4. Being libidinous, மதத்தல்.

•மதிதம், s. [improp. மதிகம்.] Buttermilk, மோர். W. p. 638. MAT'HITA.

மதிப்பிக்க, inf. To cause to esteem, or respect. 2. To cause to apprize.

மதிப்பித்தல், v. noun. Captivation. (நீதிநெறி.)

•மதியம், s. Moon, as மதி, with an incremental அம். (சது.) 2. Guess, estimate, கணிசம்; [ex மதி.] 3. (c.) Noon, mid-day, மத்தியானம். 4. Centre, central part, நடு. See மத்தியம்.

மதியங்காணுதல், v. noun. Making a rough estimate.

மதியந்திரும்ப, inf. To pass the meridian and decline—as the sun or moon. 2. [as adv.] In the afternoon.

மதியாணி—மதியாணிக்கட்டை, s. [vul.] The peg that joins a plough tongue to the yoke, நுகத்தினாணி.

மதில்—மதிள், s. A wall, a wall round a fort, a fortification, சுவர். (c.)

மதிலுண்மேடை, s. A rampart within the parapet.

மதிலுறுப்பு, s. Bastions of a wall.

மதிலெடுக்க, inf. To put up a wall.

மதில்காத்தல்—மதில்வளைத்தல், v. noun. Arts of war. See வெற்றி.

மதிற்சுற்று, s. [com. சுற்றுமதில்.] A surrounding wall.

•மது, s. [gen. மதுவின்.] Sweetness, literally or figuratively, இனிமை. 2. Spirituous liquor, கள். 3. Wine, ardent spirits; liquor distilled from the blossoms of the இருப்பை tree, இருப்பைப்பூத்திராவகம். 4. Honey, தேன். 5. The nectar or honey of flowers, பூந்தேன். 6. Pollen of flowers, மகரந்தம். 7. The month March—April, சித்திரைமாதம். 8. The season of spring, வசந்தகாலம். 9. The name of a daitya; also of a demon slain by Vishnu, அசுரன். W. p. 637. MAD'HU.

மதுகம், s. Sweetness, தித்திப்பு. 2. Liquorice, அதிமதுரம். 3. The இருப்பை. 4. The காட்டு tree. 5. Tin, தரா. (Sa. Mad'huka.)

மதுகரம், s. A bee, தேனீ. 2. A black bee, a kind of beetle, வண்டு. 3. Honey of flowers, கள்; [ex கரம், what makes.] (சது.)

மதுக்காளை, s. [also மருக்காளை.] A plant, the young shoots and bark of which are used in dysentery, ஓர்பூடு.

மதுக்கெண்டை, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

மதுசகன், s. Kama, காமன்; [ex மது, spring and சக, for சகி, friend, the spring being favorable to love.]

மதுசூதனன், s. Vishnu, the destroyer of மது demon, விட்டுணு.

மதுபதி, s. The goddess காளி. (சது.)

மதுபம், s. A bee—as sucking honey; [ex ப, that drink.]

மதுபானம், s. [appel. மதுபானி.] Sweet, and intoxicating liquor.

மதுமத்தை, s. A flower-plant, whose flower is worn by Siva, ஊமத்தை.

மதுமாமிசம்—மதுமாம்சம், s. Toddy and flesh; luxurious living.

மதுரசம், s. Juice of the moon-plant, Asclepias acida; (lit.) sweet juice. 2. Sweetness of flavor or in speech, இனிமை. 3. (சது.) The vine, முந்திரிகை.

மதுவம், s. Sweet liquor, கள். (சது.)

மதுகை, s. Strength, வலிமை. (சது.)

•மதுபம் — மதுவம். See under மது.

•மதுரம், s. Sweetness, இனிமை. (See மதுகை.) 2. One of the four kinds of poetry, as மதுரகவி. 3. The vine, முந்திரிகை. 4. Red sandal, செஞ்சந்தனம். 5. Tenor in music, மத்திமஇசை. (சது.) 6. [by change.] Liquorice, as அதிமதுரம்.

மதுரகவி, s. A pleasing poem. See கவி. [poets மதுரகவிப்புலவர்.] 2. One of the servants of Vishnu, திருமால்தொண்டருள் ஒருவன்.

மதுரபாடணம் — மதுரபாஷணம் — மதுரபாடனம், s. Vocal music, வாய்ப்பாடல். 2. Eloquence or oratory. See கொக்கோகம்.

மதுரவசனம், s. Sweet, pleasing language. 2. Alluring speech, இன்சொல்.

மதுரவள்ளி, s. A creeper.

மதுரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be sweet, delicious, தித்திக்க. 2. To be harmonious, pleasing to the ear, செவிக்கின்பமாக. 3. v. a. To make sweet, உருசியாக்க; [ex மதுரம்.]

•மதுரை, s. The city Madura, or Mathura in Agra, ஓர்நகர். 2. Sweet liquor, any thing sweet or savory, இனிமையானது. W. p. 638. MAD'HURA.

மதுராபுரி, s. As மதுரை, 1.

மதுரைத்தமிழ்நாயனார்—மதுரைப்பாலாசிரியனார்—மதுரைப்பெருமருதனார். Names of three members of the Madura college.

•மதுராகம், s. A bee, வண்டு. 2. The இருப்பை tree. (சது.) See மதுகம்.

•மத்குணம், s. [also மற்குணம்.] A bug, மூட்டை. 2. An elephant, யானை. W. p. 634. MATGUN'A.

•மத்தகம்—மஸ்தகம், s. The head; the top of any thing, தலை. W. p. 648. MASTAKA. 2. The forehead, நெற்றி. 3. Bad ground, பொல்லாநிலம். (சது.) 4. The forehead of an elephant, யானைமத்தகம்.—*Note.* The fourth meaning is given in சது. and then rejected; but it seems to be authorized.

•மத்தம், s. Pleasure, gladness, delight, களிப்பு. 2. Intoxication from liquor, pride, passion, or lust; furiousness, உன்மத்தம். 3. The thorn-apple, a strong narcotic, Datura fastuosa, ஊமத்தம். W. p. 634. MATTA. 4. Churning-stick, as மத்து. (சது.)

மத்தகீசன், s. An elephant—so called from its excitability, யானை; [ex மத்தக=மத்த et ஈசன், lord.]

மத்தங்காய்ப்புல், s. Cynosurus Egyptius. See புல்.

மத்தப்பிரமத்தன், s. An insane person, மதோன்மத்தன்.

மத்தவாரணம், s. An elephant in rut, மதயானை; [ex வாரணம்.] 2. A pillow in the shape of a half moon, திண்டு. (சது.)

•மத்தளம், s. A kind of drum, ஓர்வாச்சியம். W. p. 645. MARDDALA. (c.)

உரலுக்கொருபக்கத்திலேஇடி மத்தளத்துக்கிரண்டுபக்கத்திலும்அடி. The mortar, beaten on one side, the drum on both; i. e. pressed on all sides. [*prov.*]

மத்தளக்கட்டை, s. The wooden frame of a drum.

மத்தளந்தட்டுதல்—மத்தளம்வாசித்தல், v. noun. Beating the மத்தளம்.

•மத்தனம், s. Churning, கடைதல்.

மத்தாப்பு, s. [*for.*] A sort of blue light used on festival occasions, நீலவர்ணவத்தி.

மத்தாப்புப்போட, *inf.* To illuminate by such a light.

•மத்தி, s. Midst, midway, intermediate space or time, நடு; [ex மத்தியம்.] (c.)

நான்பேசும்போதுமத்தியிலேவந்தான். He came in the midst of my speech.

மத்தியாலவத்தை, s. A middle state between சாக்கிரம் and கேவலாவத்தை.

மத்திகை, s. A horse-whip, குதிரைச்சம்மட்டி. 2. A lamp-stand, விளக்குத்தண்டு. (சது.) 3. A flower-garland, பூமாலை. (திவா.)

மத்திக்காய், s. [*loc.*] A kind of earring, ஓர்காதணி.

மத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், மத்திக்க, v. a. To churn, கடைய. 2. To rub, mix, as medicines, &c., as மர்த்திக்க. (c.)

•மத்திமம், s. [*improp.* மத்தியம்.] Mediocrity, what is middling or ordinary, நடு. (See மத்தியமம்.) 2. The tenor in music, மத்திமசுரம். 3. The waist, இடை. 4. One of the three movements in singing, as to quickness, *mediocre.* See காலம். 5. [*in astron.*] Mean. as மத்தியமம்.

எனக்குக்கண்மத்திமபார்வையாயிருக்கிறது. My sight is indifferent, neither good nor bad.

மத்திமகண்டம், s. The central portion of the known continent. See கண்டம்.

மத்திமதானம், s. An ordinary gift. See இடைப்படுதானம்.

மத்திமதீபம், s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

மத்திமபட்சம், s. A middling rate, kind or class, நடுத்தரம்.

மத்திமபரிசம், s. [*in astron.*] Mean-time of the beginning of an eclipse.

மத்திமபாதிச்சா, s. [*in astron.*] Tabular correction of the parallax of the orbit from the first of Cancer, to six signs; also called கக்கிச்சா.

மத்திமபுடம், s. Mean longitude of a planet.

மத்திமபுத்தி, s. [*in astron.*] Mean daily motion of a planet.

மத்திமபூமி, s. [*also* சீதளோஷ்ணபூமி.] Temperate zone. [*adopted.*]

மத்திமன், s. An ordinary man not distinguished, சாமானியன். 2. One in the middle, நடுவிலுள்ளவன்.

•மத்திமை, s. The third finger, as மத்தியமம். 2. One of the four kinds of sound, that which proceeds from the throat. See வாக்கு. (p.)

•மத்தியஸ்தம். See மத்தியம்.

•மத்தியமம், s. The middle place or space, நடு. 2. [*also* மத்தியமை.] The third or middle finger, நடுவிரல். 3. [*in astron.*] Mean. 4. The waist, இடுப்பு. W. p. 639. MADHYAMA.

மத்தியமகதி, s. Mean motion of a planet.

மத்தியமன், s. An ordinary man, as மத்திமன்.

•மத்தியமாவதி, s. A tune used at mid-day, ஓரிராகம்.

•மத்தியம், s. The centre, the middle, நடு. 2. [*in astron.*] Mean. W. p. 639. MADHYA. 3. The waist, இடை. (சது.)

மத்தியகாலம், s. [*in astron.*] Middle of an eclipse, expressed in Nalikai, &c.

மத்தியஸ்தம், s. Mediation, arbitration, adjudication. (c.)

மத்தியஸ்தலம், s. Neutral ground. 2. [*limited.*] Place of departed souls.

மத்தியஸ்தன், s. [*fem.* மத்தியஸ்தி.] A mediator, an umpire, an arbitrator, நடுத்தீர்ப்பவன். W. p. 640. MADHYASTA.

மத்தியதேசம், s. That part of India, which is bounded by Kurukshetra on the north, Allahabad on the south, the Hymalaya mountains on the east, and the Vindhia mountains on the west—comprising the modern provinces of Allahabad, Agra, Delhi, Oude, &c. (*lit.*) *the middle country.* (*Wils.*)

மத்தியமோட்சம், s. [*in astron.*] Mean end of an eclipse, கிரகணவிடுகை.

மத்தியரேகை, s. The equator, or the meridian. (*Modern.*)

மத்தியலோகம், s. [*sometimes* மத்தியமலோகம் or மத்திமலோகம்.] The earth, as central in the Hindu system, பூலோகம்.

மத்தியவிருத்தம், s. The navel, உந்தி. (சது.)

•மத்தியம், s. Vinous or spirituous liquor, மது. W. p. 637. MADYA.

மத்தியபானம், s. [*com.* மதுபானம்.] Drinking intoxicating liquor.

•மத்தியானம், s. Mid-day, noon, நடுப்பகல். W. p. 640. MAD'HYAHNA. (c.)

இவனுக்குமத்தியானத்திற்கும்பிறகு. He is past fifty.

மத்தியானத்துக்குமேலே. In the afternoon.

•மத்தினை, s. A woman equally disposed to chastity and incontinence, காமமும் நாணமும்சமமாகவுள்ளவள். (சது.) 2. A middle aged woman. (*R.*)—In Wils. a girl arrived at puberty.

•மத்திரிப்பு, s. Anger, கோபம். (சது.)

•மத்திரா, s. [*St.* மாத்ரீ, *also* சுமத்திரை.] One of the wives of Pandu, பாண்டுவின்மனைவி. W. p. 656. MADREE. (பா.)

•மத்து, s. Churn-staff, கடைமத்து. W. p. 636. MAT'HIN. (c.) 2. See மஸ்து.

மத்துமலை, s. The மந்தரம் mountain.

மத்தெறிதல், v. noun. Churning. (p.)

ஆயர்மத்தெறிதயிரின்னுள்ளார். They became as curds churned by cow-herds. (சிந்தா.)

•மத்துவம், s. A class of Brahmans—the Madh'vacharya or Dwitas, துவிதர், as distinguished from the Adwitas, அத்துவிதர், followers of Sangaracharya.

மத்துவர்—மாத்துவர், s. [*also* தத்துவாதிகள்.] Brahmans of the மத்துவம் class.

மத்துவாசாரியர், s. [*hon.*] A priest of the மத்துவம் sect; also its founder.

•மத்தை, s. The ஊமத்தை plant, Datura. W. p. 634. MATTA.

மதமத்தைபுண்டதுபோலப்பித்துப்பேசுகிறாய். You rave as if you had eaten Datura.

•மந்தணம், s. [*corrupt. of Sa. Mantran'a.*] Private advice, இரகசியஆலோசனை. 2. (*S't.*) Churning, கடைதல்.

•மந்தம், s. Slowness, tardiness, தாமதம். 2. Dulness, stupidity, கூர்மையின்மை. 3. A disease, indigestion, dyspepsia, அசீரணம். 4. Meanness, smallness, worthlessness, அற்பம். 5. [*in music.*] Lowness of tone, மந்தவிசை. 6. [*in astron.*] Anomaly. 7. The first equated heliocentric longitude. 8. Drunkenness, வெறி. W. p. 642. MANDA. 9. (சது.) A churning stick, மத்து. (*Sa. Mant'ha.*)

அவனுக்குமந்தங்கொடுக்கும். That will give him indigestion.

மந்தம்அடிபட்டுப்போயிற்று. Indigestion is removed.

மந்தகதி, s. A slow pace, தாமதநடை.

மந்தகாசம், s. A species of consumption. 2. [*S't.* மந்தஹாசம்.] A smile. See மந்தாசம்.

மந்தகுணம், s. Dulness, apathy, stupidity.

மந்தகேந்திரம், s. [*in astron.*] Argument of anomaly.

மந்தச்சா, s. [*in astron.*] Equation to the centre. 2. Table of மந்தசரம்.

மந்தபரிதி, s. Epicycle used for computing the first inequality of a planet.

மந்தபலம், s. [*in astron.*] The anomalistic equation of a planet.

மந்தப்படுதல், v. noun. Being torpid—as the bowels. 2. Being slow, dull, inactive, lagging.

மந்தமா, s. An elephant—*as a slow-goer,* யானை; [*ex* மா.] (சது.)

மந்தமாருதம், s. The south wind—*as gentle,* தென்றல்.

மந்தவாரம், s. Saturday, சனிக்கிழமை; [*ex* மந்தன்.]

மந்தவிசை — மந்தவோசை, s. The lowest pitch in music; [*ex* இசை, ஓசை.]

மந்தன், s. A dull person. 2. The planet Saturn, *as slow,* சனி. (சது.)

மந்தாசம்—மந்தாசியம், s. A smile, a gentle laugh, புன்சிரிப்பு; [ex ஆசம், ஆசியம்.]

மந்தார்த்தம்—மந்தவனை, s. The first equated heliocentric longitude of a planet; [ex அர்த்தம்.]

மந்தோச்சம், s. [in astron.] Apsis of a planet's orbit; [ex உச்சம்.]

•மந்தரம், s. Mount *Mandara*, used by the Suras and Asuras in churning the sea of milk after the deluge, தூமலை. 2. Swerga, சுவர்க்கம். W. p. 643. MANDARA. 3. (சது.) The base, or lowest part, in music, மந்த இசை. 4. One of the notes of the musical scale. See கிடிரதம்.

•மந்தரை, s. A female servant of கை கேசி. 2. Daughter of விரோசனன்.

•மந்தனம், s. A cloth thrown over the forehead of an elephant, யானைமுகபடாம்.

•மந்தனி—மந்தினி, s. A churn, தயிர் கடைதாழி. W. p. 642. MANT'HANA.—MANT'HIN.

•மந்தாகினி, s. The celestial Ganges, ஆகாயகங்கை. W. p. 643. MANDAHINEE. 2. (சது.) A woman sixty years of age, அறுபதாண்டுச்சென்றவள்.

•மந்தாரம், s. Cloudiness, darkness, gloominess, the state of being overcast, மேகமூடியதன்மை. (c.)

மந்தாரகாசம், s. A spasmodic asthma, affected by cloudy weather. See காசம்.

மந்தாரங்காட்டுதல், v. noun. Appearing cloudy, being overcast.

மந்தாரம்போடுதல். Becoming cloudy.

மந்தாரச்சிலை, s. A black stone. (R.)

•மந்தாரம், s. One of the five trees of Swerga. See ஐந்தரு. W. p. 643. MANDARA. 2. The shoe-flower shrub, செம்பரத்தை. Hibiscus Rosa Sinensis. (சது.)

மந்தாரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be overcast, be cloudy, மப்பாயிருக்க. [limited.]

மந்தாரை, s. A shrub, a tree, Bauhinia variegata; of which there are five kinds, அந்திமந்தாரை, Polyanthes tuberosa; காட்டுமந்தாரை, Bauhinia tumentosa; செக்கும்மந்தாரை, B. acuminta; சிவப்புமந்தாரை, B. purpurea; வெள்ளைமந்தாரை, B. condida.

•மந்தானம், s. A churning stick, மத்து. W. p. 642. MANT'HANA.

மந்தி, s. Female of the black monkey, கருங்குரங்கின்பெண். 2. Female of another kind, the முசு monkey, ape or marmoset, பெண்முசு. 3. Female monkey in general, பெண்குரங்கு. 4. A black bee, a beetle, a humming insect, வண்டு. (சது.) 5. Monkey in general, குரங்கு.

மந்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be undigested, as food, அசீரணப்பட. (c.) 2. To become dull, stupid, மந்தப்பட.

மந்திப்பு, v. noun. Dulness, sluggishness.

•மந்திட்டி, s. Bengal madder. See மஞ்சிட்டி.

•மந்திரம், s. A mystical verse, as a prayer, or form of exorcism. 2. A section of the Vedas including prayers and hymns. See உபநிடதம் and வேதாங்கம். 3. A formule sacred to some deity; as நம்சிவாயம, நம்மைவஞ்சனாயம. 4. Private deliberation, secret consultation, ஆலோசனை. W. p 641. MANTRA. 5. Opinion, எண்ணம்.

மந்திரங்கால்மதிமுக்கால். The virtue of an incantation is one-fourth and that of wit is three-fourths.

மந்திரத்திலேமாங்காய்விழாது. A mango will not fall from a tree by means of a *mantra*. [prov.]

மந்திரகலை, s. One of the three divisions of the Agamas—the devotional. See தந்திரகலை and உபதேசகலை.

மந்திரகாஷாயம்—மந்திரகாவி, s. Cloth tinged with red ochre, worn by ascetics, and religious mendicants, காவிச்சீலை.

மந்திரகூர்மை, s. Rock-salt, இந்துப்பு.

மந்திரக்காரன் - மந்திரவாதி - மந்திரவாளி, s. A conjurer.

மந்திரக்கூறை, s. The cloth given by the bridegroom to the bride on the day of marriage, with incantations, &c., மணக்கூறை. 2. See கூறை.

மந்திரசத்தி, s. The power of an incantation.

மந்திரசாத்திரம், s. The knowledge of incantations. See கலைஞானம்.

மந்திரசித்தி, s. Success of incantations. See சித்தி.

மந்திரசுத்தி, s. Purification by மந்திரம். See சுத்தி.

மந்திரஸ்தம்பம், s. A post set up by sages, with incantations, as an antidote for venomous bites, or for magical purposes.

மந்திரஸ்தாபனம், s. Uttering incantations over magical letters, diagrams, &c., to communicate virtue to them. See தாபனம்.

மந்திரஸ்நானம், s. (lit.) Magical bathing of the sick by sprinkling a few drops of water on the head and repeating magical letters.

மந்திரஞ்செபிக்க—மந்திரஞ்சொல்ல, inf. To pronounce a *mantra*.

மந்திரதந்திரம், s. A motion of the fingers while repeating incantations.

மந்திரதந்திரத்தினாலேமயக்கமுண்டாக்க. To bewilder by enchantment.

மந்திரதாரணை, s. One of the nine forms of worship by the Saiva yogis. See தாரணை.

மந்திரத்தால்வாய்கட்ட, inf. To stop the mouths of snakes, sharks, wild beasts, &c, by incantations.

மந்திரத்தாற்கட்ட, inf. To bind with spells.

மந்திரப்பிரயோகம், s. The application of a magical formula.

மந்திரமுச்சரித்தல் - மந்திரமுருவேற்றல், v. noun. Repeating *mantras* frequently.

மந்திரம்பண்ண, inf. As மந்திரிக்க.

மந்திரமுருப்போட, inf. To repeat with a rosary the whole round of *mantras*.

மந்திரவாதம், s. An incantation.

மந்திரவாள், s. A magical sword.

மந்திரவிதி, s. A rule for incantations.

மந்திரவித்தை, s. Conjuration.

மந்திராட்சதை, s. Rice mixed with turmeric, and given by Brahmans to their disciples, with prescribed incantations, மஞ்சளக்கதை; [ex அட்சதை.]

மந்திராயுதம், s. An enchanted missile weapon.

மந்திராலோசனை, s. Consultation of a king with his ministers. 2. A cabinet council; [ex ஆலோசனை.]

மந்திரோச்சாரணம், s. Reciting *mantras*. See உச்சாரணம்.

மந்திரோபதேசம், s. Instruction in *mantras*; imparting illumination, மந்திரமுபதேசிக்கை, [ex உபதேசம்.]

மந்திரோபாசனை, s. Worship by *mantras*. See உபாசனை.

தலையணைமந்திரம், s. Curtain-lectures.

•மந்திரம், s. A house, வீடு. 2. A temple, the place of a god, தேவகோவில். 3. The king's residence, அரண்மனை. 4. A horse-stable, குதிரைப்பந்தி. W. p. 643. MANDIRA. 5. Name of a country, ஒர்தேசம். 6. (சிக.) Toddy, கள். 7. (Avv.) A den, குகை.

•மந்திரி, s. A king's counsellor, prime minister. See பிரதானி. W. p. 642. MANTRIN. 2. A chief attendant on a prince, அமைச்சன். 3. One who foretells future events, வருங்காரியஞ்சொல்வோன். 4. Kuvera, குபேரன். 5. The planet Venus, சுக்கிரன். 6. Mercury, புதன். 7. The planet Jupiter, வியாழம். (சது.)

மந்திரித்தனம்—மந்திரித்துவம், s. The office or duty of a minister, or counsellor.

மந்திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To recite mystic formulas, to enchant by incantations, மந்திரத்தாற்கட்ட. 2. [fig.] To give bad advice, துராலோசனைசெய்ய. (c.)

மந்திரித்ததண்ணீர், s. Water enchanted, holy water.

•மந்தினி, s. A churn. See மந்தனி.

மந்து, s. [prov.] A shrub. See காய்வேளை.

•மந்துரம், s. A horse-stable, or row of horses, குதிரைப்பந்தி. W. p. 643. MANDURA.

மந்தை, s. A flock, an herd, ஆட்டுமாட்டுத்தொகுதி. (c.)

மந்தைமந்தையாய். In flocks, herds.

மந்தைக்கல், s. [poet. ஆவுரிஞ்சுதறி.] A rubbing-stone for cattle, மந்தைதேய்க்கல்.

மந்தைமறிக்க, inf. To guard an herd.

மந்தைவெளி, s. A pen for cattle.

மந்தையன், s. [prov. for மந்தன்.] A dullard, a stupid person.

•மந்தோதரி, s. [also மண்டோதரி.] Wife of Ravana, இராவணன்மனைவி. W. p. 643. MANDODAREE.

மப்பு, s. [Tel.] The state of being overcast, beclouded or cloudy, மந்தாரம். 2. Indigestion, மந்தம். 3. A beclouded state of the intellect by intoxication, மயக்கம்.

மப்புமந்தாரமுமாயிருக்கிறது. It is cloudy and overcast.

எனக்குமப்பாயிருக்கிறது. I am bewildered.

•மமகாரம், s. Ideas of self-importance, *a correlative of* அகங்காரம். See சுமேரைமெச்சல்; [ex *Sq.* மம, *the possessive case* mine.]

மமகாரன், s. A king, இராசன். (பிரபு.)

•மமதை, s. Self-conceit, vanity, அகந்தை. W. p. 643. MAMATA.

மம்மர், s. Distress, affliction, துன்பம். 2. Lasciviousness, lust, மயக்கம். (சது.)

மயக்கடி, s. Bewilderment, intoxication, &c., as மயக்கம். (c.)

மயக்கம்—மயக்கு, *s.* Mental delusion, stupor, infatuation, stupidity, drowsiness, intoxication; aberration of mind from ignorance, fascination, fainting or other disturbing cause; a besotted state, உன்மத்தம். 2. Confusion in nature—as in the blending of sexes among animals or vegetables, கலப்பு. 3. [*in gram.*] Combination of letters, coalescence, சையோகம்; also உடனிலைமயக்கம், இடைநிலைமயக்கம்.

மயக்கமின்மை, v. noun. neg. Absence of delusion, infatuation, intoxication, &c. 2. Clearness of understanding, intellectual brightness, mental illumination, தெருளுடைமை.

மயக்கம்பூறுதல்—மயக்குறல், v. noun. Being overcome by intoxication, infatuation, &c., being phrenzied.

மயக்கவணி, s. [*in rhetoric.*] A fault in speech, mistaking one object for another; [*ex* அணி.]—*Note.* According to a work called குவலயானந்தம், it is one of a hundred rhetorical figures.

மயக்கு, கிறேன், மயக்கினேன், வேன், மயக்க, *v. a.* [*com.* மசக்கு.] To fascinate, allure, charm, bewilder, stupify, confuse, attract, enchant, bewitch, கலக்கச்செய்ய.

மயங்கு, கிறேன், மயங்கினேன், வேன், மயங்க, *v. n.* To be confused, enchanted, allured, or intoxicated; to doubt, மருள. (*c.*)

மயங்கவைத்தல், v. noun. A confused style; one of the ten faults. See நூற்குற்றம் under குற்றம்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, s. One of the கொச்சகக்கலிப்பா. See கொச்சகம்.

•மயம், *s.* A camel, ஒட்டை. W. p. 644. Maya. 2. Beauty, in reference only to the works of மயன், a *daitya*, அழகு. 3. A Sanscrit affix expressing nature, quality, possession, property, manner or likeness—as தேசோமயம், splendor; சொர்ணமயம், of a golden quality; விஷ்ணுமயம்; belonging to Vishnu; கோமயம்; cow's dung; அன்னமயம்; property of food; அவன்மயம், as he is, in like manner. In some instances, as in அக்கினிமயம், புகைமயம், it implies excess. 4. One of the thirty-two systems of architecture. See சிற்பநூல்.

தேசம்அவன்மயமாயிருக்கிறது. The country is under his control.

மயகோசம், s. See கோசம்.

மயர்வு, *s.* The illusions of the senses, confusion of mind, ignorance, மயக்கம். (சது.)

மயல், *s.* Confusion, bewilderment, delusion, உன்மத்தம். 2. [*also* மையல்.] Lust, sensual infatuation of either sex, மயக்கம். 3. A demon, an imp, பிசாசம். 4. Dried rubbish, செத்தை. (சது.)

மயல்கொள்ள, inf. To be infatuated.

•மயன், *s.* A *daitya*, the architect of the Asuras, also father of மண்டோதரி, அசுரத்தச்சன். 2. An artificer, an architect, வினைஞன். 3. A lutist, கின்னரன். 4. A carpenter, தச்சன். (*p.*)

•மயானம், *s.* [*com.* மசானம்.] Burning or burial ground, சுடலை. See மசானம்.

மயானக்கிரியை, s. The ceremonies performed in the burning or burial place.

மயானவைரவன், s. Bhairava, as residing in places for burning the dead. See வைரவம்.

மயானவைராக்கியம், s. Vows at a cremation, as சுடலைஞானம். 2. Pledge of fidelity till death—given by a bride.

•மயிடம், *s.* A buffalo, எருமை. (சது.) See மகிடம்.

மயிந்து, கிறேன், மயிந்தினேன், வேன், மயிந்த, *v. n.* [*prov.*] To sneak, slink away, as பதுங்க.

மயிர், *s.* Hair, உரோமம். 2. Fleece of sheep, ஆட்டுமயிர். 3. Down of birds, தூவி. (*c.*)

மயிர்சுட்டுக்கரியாகப்போகிறதா. Can charcoal be made of hair—said of mean savings.

மயிரகம், s. Hair-cloth, woollen cloth, மயிர்ச்சீலை. (சது.)

மயிரிழவு, s. Plucking hair from the head, in token of mourning; *different from* மாரிழவு.

மயிரெறிகருவி, s. Scissors, கத்தரிக்கை. 2. As மயிர்பிடுங்கி. (*p.*)

மயிரொதுக்க—மயிரையொதுக்க, inf. To adjust the hair. See ஒதுக்கு.

மயிரொழுங்கு, s. The line of hair, in females, from the navel upward. (சது.)

மயிரோசனை, s. As மயிர்மாணிக்கம், 2.

மயிர்கழிக்க, inf. To shave off the hair.

மயிர்க்கடை—மயிர்க்கிடை, s. A hair's breadth.

மயிர்க்கண்—மயிர்க்கால், s. A pore of the skin at the root of each hair, as உரோமத்துவாரம்.

மயிர்க்காம்பெறிதல்—மயிர்க்கிளர்ச்சி—மயிர்க்கூச்செறிதல்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு, v. noun. Rising of the hairs of the body. See உரோமபுளகம்.

மயிர்க்குச்சு, s. A hair pencil, துகிலிகை. 2. As கொண்டைக்குச்சு.

மயிர்க்குட்டம், s. A distemper which makes the hair fall off.

மயிர்க்குட்டி, s. The caterpillar, கம்பளிப்பூச்சி. (*Jaff.*)

மயிர்க்குரு, s. Pimples over the pores of the skin. (*R.*)

மயிர்க்குழற்சி, v. noun. Softness, looseness of hair.

மயிர்க்கொன்றை, s. A species of Cassia.

மயிர்க்கோரை, s. A grass.

மயிர்ச்சாந்து, s. [*poet.* மயிருறுசாந்து.] A perfumed unguent for the hair. See சாந்து.

மயிர்ச்சுருள்—மயிர்ச்சுட்டு, s. A roll or curl of hair.

மயிர்பிடுங்கி–மயிர்வாங்கி, appel. n. [*com.* சிமிட்டா.] Tweezers.

மயிர்ப்பட்டு, s. Woollen cloth.

மயிர்ப்பிளவை, s. A scurf in the hair.

மயிர்மாணிக்கம், s. A plant, Ipomoea guamoclit. 2. A concretion in the stomach of a cow, கோரோசனை.

மயிர்முடி, s. A hair-knot, குடுமி.

மயிர்வாரி, appel. n. A comb, சீப்பு. (சது.)

மயிர்வினை, s. Hair-dresser's trade.

மயிர்வினைஞன்–மயிர்களைவோன், appel. n. A barber, நாவிதன். (சது.)

மயிலை, *s.* A mixed color of white and black, grey; ash-color, சாம்பனிறம். (*c.*) 2. A kind of Jasmine, இருவாட்சி. 3. [*poet. form of* மயிலாப்பூர்.] A town, Mailapur. 4. A fish, மீன். 5. Pisces of the Zodiac, மீனம். 6. [*loc. Tel.* మైల.] Foulness, dirt, அழுக்கு.

மயிலைப்பசு, s. A black and white spotted cow.

மயிலைப்பச்சை, s. A green color mingled with black.

மயில், *s.* [*poet.* மஞ்ஞை.] A peacock, தோகை. (*c.*)

மயில்கூத்தாடுகிறது. The peacock struts and spreads its tail.

மயிலேமயிலேஇறகுபோடென்றால்போடுமா. If you ask, will a peacock give you a feather?

மயிலடி, s. A jewel worn by women, on the toes, ஒர்வகைக்காலணி.

மயிலடிக்குருந்து, s. A tree. See குருந்து.

மயிலெண்ணெய், s. A medicinal oil from peacock's fat.

மயில்வாகனன், s. Skanda, as borne by a peacock, கந்தன்.

மயில்விசிறி — மயிற்பிச்சம், s. Ornamental fans of peacock's feathers.

மயிற்கண்—மயிற்கண்ணுருமால், s. A kerchief for the head, dyed in imitation of the peacock's eye.

மயிற்குரல், s. The cry of a peacock.

மயிற்கொண்டை — மயிற்சூட்டு, s. A peacock's crest.

மயிற்பீலி, s. Peacock's feathers. 2. As மயில்விசிறி.

மயிற்றுத்தம், s. Sulphate of copper—blue vitriol, துருசி; [*ex* துத்தம்.]

மயிற்றோகை, s. A peacock's tail.

மயினா—மைனா, *s.* [*Hind.*] The Maina bird, நாகணவாய்ப்புள்.

•மயூரம், *s.* A peacock, மயில். W. p. 644. Mayoora. 2. One of the postures of the Yogi, sitting with two elbows pressed to the navel, the hands on the ground, the feet extended, and the head raised. See ஆசனம். 3. One of the five paces of a horse like a peacock. See தாககதி.

மயூராரி, s. Chamelion, பச்சோந்தி.

•மயேசுரன்—மயேச்சுரன், *s.* An epithet of Siva. See மகேசன்.

•மயேந்திரம். See மகேந்திரம்.

மயேந்திரசாலம். See மகேந்திரசாலம்.

மய்யம், *s.* Middle. See மையம்.

•மரகதம், *s.* An emerald, நவரத்தினத்தி லொன்று. W. p. 644. Marakata. 2. (சது.) Green, emerald-color, பச்சைநிறம்.

மரகதமேனியன், s. Vishnu, விஷ்ணு.

மரகதவல்லி, s. Parvati, பார்வதி. 2. The goddess of virtue, தருமதேவதை. (சது.)

மரகதன், s. Kuvêra, குபேரன். (சது.)

மரக்கா, *s.* [*com. for* மரக்கால், *measure.*] 2. See under மரம்.

மரக்காணம், *s.* The name of a village near Sadras where are salt-pans, ஓரூர்.

மரக்கால், *s.* A corn-measure, the twelfth part of a *kalum*; *locally,* a measure of eight Madras *puddies, commonly* மரக்கா, ஓர்முகத்தலளவைக்கருவி. 2. Crutches, &c. See under கால்; [*ex* மரம்.] (*c.*) 3. (சது.) Dance of Durga, துர்க்கைக்கூத்து. 4. Dance of Vishnu, விஷ்ணுகூத்து. 5. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள். 6. Salt-pans, உப்பளம்.

மரக்கால்துண்டு, s. Deficiency in grain on a second measuring.

•மரணம், *s.* Death, mortality, சாவு. W. p. 644. Maran'a. (*c.*)

சாணெத்தப்பிஞல்மரணம்.........If the leap fail, then death; i. e. be careful in a dangerous transaction. [*prov.*]

மரணஏதுக்கள், *s.* Forebodings of death.

மரணகண்டிகை — மரணத்தறுவாய், *s.* The certainty and signs of death.

மரணகாலம், *s.* The time of death.

மரணக்குறி, *s.* Signs of death, &c. See under குறி.

மரணக்கெடி-மரணபயங்கரம், *s.* Dread of death.

மரணசாசனம் — மரணசாதனம், *s.* A last will and testament.

மரணசீவன், *s.* Mortal existence.

மரணசூதகம்—மரணுசூசம், *s.* Defilement from a dead body. See சூதகம்.

மரணசேஷ்டை, *s.* Convulsions at the approach of death.

மரணச்சனி, *s.* The most severe period of Saturn's influences. See சனி.

மரணதண்டனை, *s.* Punishment of death.

மரணமடைய—மரணமாய்ப்போக, *inf.* To die.

மரணயாகம், *s.* A sacrificial ceremony causing death, குனியப்பிரயோகம்.

மரணயோகம், *s.* [*in astrol.*] One of the three யோகம், unfavorable.

மரணயோக்கியம், *s.* Jeopardy of life.

மரணவேதனை—மரணுவஸ்தை, *s.* The pains or agonies of death.

மரணுசூசம், *s.* As மரணசூதகம்; [*ex* ஆசூசம்.]

•மரணை, *s.* Death, சாவு. (சது.) 2. Memory, ஞாபகம், as ஸ்மரணம்.

•மரதம், *s.* [*also* மிருதம்.] Death, சாவு. W. p. 644. MARATA.

மரத்துவவாழை, *s.* See மருத்துவவாழை.

மரபு, *s.* Established usage, order, propriety, ancestral line—as in இருமரபு. 2. Nature, property, குணம். 3. Antiquity, பழமை. (*p.*)

மரபார், *s.* As மரபினேர், 2.

மரபிலக்கணம், *s.* The use of appropriate terms—as பரியிலத்தி, not பரியிட்டை, the latter being used for horse's dung; also பசவின்கன்று, not பசவின்குட்டி.

மரபினேர், *s.* [*pl.*] The worthy, சான்றோர். 2. Kinsfolks, relations, சுற்றத்தார்.

மரபுச்சொல்—மரபுப்பெயர், *s.* Names or terms appropriate in மரபிலக்கணம்.

மரம், *s.* A tree, shrub, plant, any growing vegetable, விருட்சம். 2. Wood, timber, வெட்டுமரம்.—*Note.* There are three divisions of tree, ஆண்மரம், பெண்மரம், அலிமரம், which see. (*c.*)

மரத்துப்பழம்மரத்தடியிலேவிழும். The fruit of a tree falls near its roots; i. e. sin follows the sinner.

மரக்கணு, *s.* A knot in a tree.

மரக்கலம், *s.* A ship, vessel, bark, boat, நாவாய்.

மரக்கலமோடுதல், *v. noun.* [*transi.* மரக்கலமோட்டுதல்.] Sailing of a ship. See மீகாமன்.

மரக்கலன், *s.* A ship-master. (சது.)

மரக்கறி, *s.* Vegetable curries. (*c.*)

மரக்கன்று, *s.* A young tree. See கன்று.

மரக்கா, *s.* A flower-garden, பூஞ்சோலை; [*ex* கா.] (சது.)

மரக்காரை, *s.* A kind of tree, ஒருமரம்.

மரக்காளான், *s.* A hard fungus growing on trees.

மரக்கோல், *s.* A blunt arrow, மொட்டம்பு. (*p.*) 2. A boat-man's pole, தோணித்தடுப்பு.

மரங்கசிதல், *v. noun.* Water dropping from a tree—as from a banyan, &c.

மரங்கொத்தி, *appel. n.* A wood-pecker, ஓர்புள்.

மரச்செப்பு, *s.* A wooden box, பரணி.

மரச்செறிவு, *s.* A grove, சோலை. 2. A tree in general, மரப்பொது. (சது.)

மரத்துக்கிடக்க, *inf.* To be paralyzed, stiffened.

மரத்துப்போக, *inf.* To become numb, insensible, hard—like wood, விறைக்க. 2. To be amazed, to be panic-struck, பிரமிக்க; [*from Sa. Mru,* to die.] (*c.*)

மரத்தோல்—மரப்பட்டை, *s.* The rind or bark of a tree.

மரநா—மரநாக்கு, *s.* The wooden clapper of a bell.

மரநாய், *s.* The pole-cat, or fitchet.

மரப்பத்தல், *s.* A wooden trough.

மரப்புண், *s.* An open and bad sore, பெரும்புண். (*R.*)

மரப்பெட்டி, *s.* A wooden box.

மரப்பொந்து, *s.* A hole in a tree.

மரமஞ்சள், *s.* Tree-turmeric, a bitter root, ஓர்மஞ்சள்.

மரமரிவாள், *s.* [*com.* இரம்பம்.] A saw.

மரவட்டணம்-மரவட்டம், *s.* A wooden shield, கேடகம்பரிசை.

மரவட்டனை, *s.* A wooden tray, தட்டு.

மரவட்டை, *s.* A wood-leech, a milleped. See ஆயிரக்கால்; [*ex* அட்டை.]

மரவணில், *s.* A large species of squirrel living in trees—different from மலையணில்; [*ex* அணில்.]

மரவண்டு, *s.* A kind of boring beetle in trees.

மரவள்ளி, *s.* Tapioca plant, Janipha Manihot.

மரவாரை, *s.* A joist, beam or sleeper. 2. A staff, or pole for carrying any thing by suspension.

மரவாணி, *s.* A wooden pin. See ஆணி.

மரவிடை, *s.* Ground encumbered by trees. See மாவிடை. [*Govt. usage.*]

மரவினைஞர் — மரவினையாளர், *s.* [*pl.*] Carpenters, தச்சர். (*p.*)

மரவுப்பு, *s.* Potash, Potasa impura.

மரவுரி, *s.* The bark of a tree, as சீரம். See உரி. 2. Cloth made from the bark, மரச்சீலை. (சது.)

மரவெண்ணெய், *s.* A kind of gum obtained from the இலுப்பை tree. 2. See under எண்.

மரவை, *s.* A wooden vessel, மரப்பாத்திரம். (*R*)

மரவொதுக்கு, *s.* The shelter by a tree from the sun, wind, rain or dew; [*ex* ஒதுக்கு.]

மரல், *s.* [*improp.* மருள்.] A shrub the fibre of which is used for cordage, as அரலை.

மரல்மஞ்சி, *s.* The fibres of the above shrub. See மஞ்சி.

மரவம், *s.* The குங்குமம் tree. (சது.)

மரா—மராமரம், *s.* The வெண்கடம்பு tree. 2. The ஆச்சா tree. 3. The Indian fig tree, அரசு. (சது.)

•மராடம் — மராட்டியம்— மராட்டிரம், *s.* The Mahratta country, &c. See மகாராட்டிரம். (சது.)

மராட்டியர், *s.* [*pl.*] The Mahrattas.

மராட்டம், *s.* Place, இடம். 2. Hair of the body, புறமயிர். 3. Hair of females, பெண்மயிர். (சது.)

மராமத்து, *s.* [*Arab.*] Repair.

மராம், *s.* The கடம்பு tree. 2. The வெண்கடம்பு, as மரா. (சது.)

•மராளம், *s.* A sort of goose or swan, with red legs and bill, said to be the Flamingo. W. p. 644. MARALA; in சது. அன்னம். 2. Pomegranate, மாதுளை—in Wils. a garden of those trees. 3. A snake, பாம்பு.

மரிக்க, *inf.* To remember. See ஸ்மரிக்க; [*from Sa. Smru.*]

மரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To die, சாக; [*from Sa. Mru.*]

மரியாமை, *v. noun.* (*neg.*) Immortality, as சாவாமை.

மரிசி, *s.* A new embankment or causeway used as a road, புதுவரம்புவழி. (சது.)

•மரியாதம், *s.* Rectitude, equity, justice, நீதி.

மரியாதப்பிழை, *s.* Unmannerliness.

•மரியாதை, *s.* [*improp.* மரியாதி.] Continuance in the right way, propriety of conduct, rectitude, ஒழுக்கம். 2. Civility, reverence, respectful behavior to a superior, courtesy, complaisance, வணக்கம். (*c.*) 3. A boundary, limit, a dyke, வரம்பு. 4. The sea-shore, கடற்கரை. W. p. 646. MARYYADA. 5. Justice, நீதி. (சது.) 6. A fixed certainty, அமைவித்தநிச்சயம். 7. Way, manner, விதம்.

மரியாதைக்காரன், *s.* A well behaved courteous man.

மரியாதைத்தப்பு, *v. noun.* Disrespect, want of politeness.

மரியாதைபங்கம்—மரியாதைப்பிழை, *s.* Incivility, disrespect.

மரியாதைபண்ண, *inf.* To respect, to treat with respect.

மரியாதைராமன், *s.* The name of a man distinguished for his justice. 2. [*vul.*] Order, propriety, யோக்கியம். (*c.*)

•மரீசம், *s.* Pepper, considered as an antidote, மிளகு. W. p. 644. MAREECHA.

•மரீசி, *s.* Marĕchi, a saint, the son of Brahma, and one of the Prajapatis and Brahmadikas, or first created beings, பிரசாபதிகளிலொருவன். 2. A ray of light, கிரணம். W. p. 644. MAREECHI.

•மரீசிகம்—மரீசிகை, *s.* Mirage. See கானநீர்; [*ex* மரீசி *et* கா, resemblance.]

•மரு, *s.* A fragrant plant, as மருகு. 2. Fragrance, கந்தம். 3. A marriage ceremony. See மருவு.

மருக்காரை, *s.* [*also* மதுக்காரை.] A kind of thorny shrub. See காரை.

மருக்கொழுந்து, *s.* A fragrant kind of shrub, southern wood, Artemisia austriaca, *L.*

மருக்கொழுந்துச்சக்களத்தி, s. A plant. See அசுத்தப்பச்சை.

மருவிட—மருவூட்ட, inf. To feast a bridegroom, as is done by the bride's parents.

மருவுண்டல், v. noun. The dining and receiving presents, by a bridegroom in the house of the bride's parents.

மருகன், s. [fem. மருகி.] A son-in-law. 2. A nephew. See மருமகன். (p.)

•மருகு, s. A kind of plantain, மகர வாழை. (சது.) 2. A fragrant plant, Origanum majoranum, திருநீற்றுப்பச்சை.

•மருக்கடம், s. A monkey or ape. See மர்க்கடம்.

மருங்கு, s. The waist, இடை. 2. Side, பக்கம். 3. [vul.] Order, propriety, யோக்கியம். (c.)

மருங்குல், s. The waist, especially of females, இடை. 2. The side, பக்கம். (சது.)

மருங்கை, s. [prov.] The fifth day after birth, பிரசவித்தைந்தாநாள்.

•மருச்சகன், s. Indra, இந்திரன். (பார.) W. p. 644. MARUTSAK'HA.

மருட்கிழங்கு, s. [prop. மரற்கிழங்கு.] Root of the மருள் plant; [ex மருள்.]

மருட்சி, v. noun. Confusion, மயக்கம். 2. Ignorance, அறிவின்மை. See மருள், v.

மருட்டம், s. That which may intoxicate, மயக்கத்திரவ்யம். 2. (சது.) Toddy, கள்.

மருட்டு, கிறேன், மருட்டினேன், வேன், ட, v. a. To threaten, to menace, பயமுறுத்த, improperly மிரட்டு. 2. To allure, to entice, to fascinate, to bewitch, மயக்க.

மருட்டல்—மருட்டு, v. noun. Threatening. 2. Enticing.

மருட்பா, s. One of the five kinds of verse. See பா; [ex மருள் et பா.] (p.)

மருண்மா, s. An infuriated elephant, மதயானை; [ex மருள் et மா.] (p.)

மருண்மாலை, s. The obscure evening, அந்திநேரம்; [ex மருள் et மாலை.] (p.)

மருதம், s. A species of tree, Terminalia alata (Kœnig), ஓர்மரம். 2. Cultivated ground. See திணை. 3. A rice-field, வயல். 4. Tunes peculiar to agricultural tracts, ஓர்பண். (சது.) 5. [in love poetry.] Love-quarrels, &c. See திணை. 6. A parrot that resorts to the மருத tree, மருதமரக்கிளி.

மருதக்கருப்பொருள், s. Men, beasts, and other living creatures, things, employments, &c., peculiar to agricultural tracts: 1. மருதத்தலைவர், the chiefs, as ஊரன், கிழவன், with their females; 2. மருதத்தெய்வம், the god, Indra, as மருதநிலக்கடவுள்; 3. மருதத்தொழில், employments, sowing, ploughing, reaping, celebrating festivals, &c.; 4. மருதநீர், water, rivers; 5. மருதப்பண், melody, as மருதம்; 6. மருதப்பறை, drums, as கிணை, மணப்பறை; 7. மருதப்புள், birds, as the heron, swan, nightingale of India, ducks, &c.; 8. மருதப்பூ, flowers, as the ape-face-flower, lotus, the water lily, &c; 9. மருதமரங்கள், trees, as மருதம், காஞ்சி, வஞ்சி; 10. மருதமாக்கள், inhabitants, as உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடைச்சியர்; 11. மருதயாழ், lute, known by the name of மருதயாழ்த்திறம்; 12. மருதவிலங்கு, beasts, as buffaloes, the sea-dog; 13. மருதவுணவு, food, as the சம்பா rice, &c.; 14. மருதவூர், villages, as பேரூர், மூதூர்.—For மருதமுதற்பொருள், and மருதவுரிப்பொருள், compare அகப்பொருள்.

மருதநிலக்கடவுள் — மருதவேந்தன், s. An epithet of Indra as the giver of rain, இந்திரன்.

மருதநிலப்பறை — மருதப்பறை, s. A drum of agriculturalists.

மருதயாழ், s. Lutes peculiar to agricultural tracts.

மருதணி-மருதாணி. See மருதோன்றி.

மருது, s. A tree, ஓர்மரம். See மருதம்.

மருதோன்றி, s. [a corrupt. of Sa. Maruvaka. vul. மருதணி, also ஐவணம்.] A flowering shrub, the leaves, flowers and roots of which are used medicinally, and the leaves for a dye, Lawsonia spinosa, L. Henna or broad Egyptian Privet, ஓர்செடி. [Ains. v. 21. p. 90.] [ex மரு.] (c.)

மருத்தீடு. See மருந்து.

மருத்து, adj. Medical. See under மருந்து.

•மருத்து, s. Wind, காற்று. W. p. 644. MARUT.

மருத்துக்கள், ஏ. The seven winds. They are the east, south, west, north; கீழ், under—the lower atmosphere; மேல், above—the upper atmosphere, and பலமோனியுயிர், wind [life] produced in wombs and matrices.

மருத்துவன்—மருத்தன், s. The god of the winds, வாயு, regent of the north-west. See திக்குப்பாலகர். 2. Indra, இந்திரன். 3. See மருத்துவம்.

மருத்துவனாள், s. The first lunar asterism, அச்சுவினிநட்சத்திரம். (சது.)

•மருத்துவம், s. Midwifery, மருத்துவச்சி யின்தொழில். (c.) 2. The practice of medicine, வைத்தியம்.

மருத்துவக்கலைஞன்-மருத்துவநூலோன், s. A physician, வைத்தியன்.

மருத்துவச்சி—மருத்துவிச்சி, s. A mid-wife.

மருத்துவம்பார்க்க-மருத்துவஞ்செய்ய, inf. To do the business of a mid-wife.

மருத்துவர், s. [pl.] Doctors, வைத்தியர். 2. The two celestial physicians of Swerga. See அச்சுவினிதேவர்கள். (சது.)

மருத்துவவாழை, s. [prov.] A kind of plantain.

மருத்துவன், s. A physician.

மருத்துவன்தாமோதரனார், s. [hon.] A professor of the ancient Madura college, who was well skilled in the medical art, சங்கப்புலவரிலொருவர்.

மருந்தம், s. Poison, நஞ்சு. (சது.)

மருந்து, s. Medicine, ஔஷதம். 2. Gun-powder, வெடிமருந்து. 3. A philter, love-potion, வசியமருந்து. (c.) 4. Nectar, ambrosia, அமுதம்.—Note. It is changed as an adjective to மருத்து.

மருந்தேயாயினும்விருந்தோடுண். Eat in company, though it be of ambrosia. (Avv.)

மருந்துமூன்றுநாள்விருந்துமூன்றுநாள். Three days for the operation of medicine, and three days to a guest—in hospitality. [prov.]

எனக்குமருந்திட்டாள். She gave me a love-philter.

மருத்தீடு, s. A love-philter, வசியம். 2. Effects supposed to result from a philter.

மருத்துப்பை, s. [com. மருந்துப்பை.] A bag in which medicines are carried. 2. A leather-case for gun-powder.

மருத்தெண்ணெய், s. [com. மருந்தெண்ணெய்.] Medicinal oil.

மருந்திடுகள்ளி—மருந்துக்கள்ளி, s. An intriguing woman who uses philters.

மருந்துகூட்ட, inf. To prepare medicines.

மருந்துசெய்விக்க, inf. To employ a doctor, to call in medical aid.

மருந்துச்சரக்கு, s. Drugs.

மருந்துச்சாலை, s. An apothecary's shop. 2. A gun-powder-magazine.

மருந்துபிடித்தல், v. noun. Medicine taking or producing effect.

மருந்துபோடுதல். Using a love-philter. 2. Applying medicines.

மருந்தெண்ணெய்ப்பதம், s. See பதம்.

மருப்பு, s. A horn of a beast, விலங்கின் கொம்பு. 2. Ginger, இஞ்சி. (p.)

யானைமருப்பு An elephant's tusk.

மருமகள், s. [poet. மருகி.] A daughter-in-law. 2. A niece who is the woman's brother's daughter, or the man's sister's daughter.

மருமகன், s. [poet. மருகன்.] A son-in-law. 2. A nephew, as above.

மருமக்கள் — மருமக்கள்மார், s. [pl.] Sons-in-law. 2. Nephews and nieces.

•மருமம், s. [com. மர்மம்.] A secret meaning or purpose, இரகசியம். 2. Any vital part of the body, உயிர்நிலை. W. p. 645. MARMMA. 3. The breast, மார்பு. (சது.)

•மருமரம் — மருமராஞ்சம், s. The rustling sound of cloth, or dry leaves, மரவொலிப்பு. W. p. 645. MARMMARA.

மருமா, s. [prov.] A mode of tying a female's hair, ஒருவகைக்கொண்டை.

மருமாப்போட, inf. To dress the hair à la mode.

மருமான், s. A son, மகன். 2. A son-in-law, மருமகன். 3. A male descendant, வழித்தோன்றல். (சது.)

இரவிகுலமருமான். Rama was a descendant of Surya [the sun].

மருவாதி, s. [improp. for மரியாதை.] Politeness, &c.

மருவு, s. [change of மரு.] Fragrance, வாசனை. 2. A marriage ceremony, கலியாணத்திருமணம். 3. A fragrant plant, as மரு.

மருவு, கிறேன், மருவினேன், வேன், மருவ, v. n. and v. a. To come near, to approach, கிட்ட. (சது.) 2. To join, unite, combine, copulate, to have sexual intercourse, கலக்க. 3. To arise intermediately, to be evolved from, grow out of, இடையிலேவர. (p.)

மருவியதம்பதிகளிருவரும். The husband and wife united in affection.

மருவலர், appel. n. [neg.] Enemies, haters, பகைவர். (சது)

மருவார், appel. n. [pl.] Foes, as மருவலர்.

மருவல்-மருவுதல், v. noun. Approaching, embracing.

மருளிந்தம்—மருளிந்தராகம், s. A tune, ஓர்பண். (சது.)

மருள், s. Delusion, illusion, bewilderment of mind, confusion of thought, மயக்கம். 2. Imp, devil, பிசாசம். (சது.) 3. Ravishment from satanic possession, பேயாட்டம். 4. A scare-crow. 5. [improp. for மரல்.] A plant, Bowstring-hemp. See அரலை. (c.) 6. A particle of comparison, உவமையுருபு.

சொல்லேக்குமருள்வைத்தாற்போலிருக்கிறான்......He stands as a scare-crow in a garden.

மருளன்-மருள்பிடித்தவன், s. A fanatic.

மருளூமத்தை, s. A kind of ஊமத்தை plant.

மருள் — மருளு, கிறேன், மருண்டேன், வேன், மருள, v. n. To be confused, bewildered, deluded, மயங்க. 2. To fear, to be timid, பயப்பட.—Note. The infinitive is used as a particle of comparison.

மருளல், v. noun. Fearing, அஞ்சல். 2. Being infatuated, மயங்கல். 3. Inarticulate sounds, எழுத்திலாவொலி. 4. Murmur of voices, பேசவொலுமொலி. (சது.)

மரூஉ—மரூஉச்சொல்-மரூஉமொழி, s. [in gram.] A contracted word, authorized by learned men; but not according to rule—as for மலையமான்நாடு—மலாடு; [ex மருவு, v.]

•மனா, s. An elk; the gayal or yâk, ஓர் வகைமான். 2. [by aphœresis.] A lotus, தாமரை. 3. A frog, தவளை. (சது.)

மனாயிறக்கம், s. An elk-track, மனா நடமாடுமிடம்.

மனாக்காயர்—மனாக்கார், s. A class of Mohammedans, called Chonaker, as coming from Ionia; or Yavanas from யவனம், a country; and Lubbîs. They use the Tamil language.

•மனாநீகம், s. A frog, தவளை. (சது.)

•மர்க்கடம், s. [also மருக்கடம், மக்கடம்.] Monkey, குரங்கு. W. p. 645. MARKAT'A.

மர்க்கடநியாயம்-மர்க்கடநியாயத்தீர்ப்பு, s. Corrupt judgment. See கிமாயத்தீர்ப்பு.

மர்க்கடபுத்தி, s. A monkey-disposition, mischievousness.

மர்ஜி, s. [Hind.] Propriety of conduct, respectful behavior, polite manners, civility, சபாவம்.

•மர்த்தனம், s. Rubbing, grinding, pounding, இடிக்கை. W. p. 646. MARDDANA. 2. [prop. மத்தனம்.] Churning, கடைதல். (Sa. Mat'hana.)

மர்த்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To mix, to compound medicines for another, மருந்துகலக்க. (c.) 2. To beat or grind, உடைக்க, அரைக்க. 3. [improp. for மத்தி.] To churn, கடைய.

•மர்த்தியம், s. The earth, the abode of mortals, உலகம். W. p. 645. MART'HYA.

•மர்மம், s. A vital part in the body, உயிர்நிலையம். 2. A secret, இரகசியம். See மருமம்.

•மலகரி, s. A tune, one of the thirty-two melodies. See இராகம்.

மலக்கடி—மலக்கம், s. Confusion of mind, bewilderment, மயக்கடி; [ex மலங்கு.]

மலங்கல், s. A tank, குளம்; [from Sa. Mala, to hold.] 2. See மலங்கு, v.

மலங்கு, s. An eel, விலாங்கு. (சது.)

மலங்கு, கிறேன், மலங்கினேன், வேன், மலங்க, v. n. To be confused, perturbed, குழம்ப. 2. To shake, to move, அசைய. 3. [fig.] To be troubled, மனங்கலங்க.

அவனையலங்கமலங்கத்தள்ளினான். He pushed him so as to bewilder his mind.

மலங்கல், v. noun. Confusion. 2. Shaking.

மலடு, s. [as adj. மலட்டு.] Barrenness, பழு. 2. A barren beast, பிள்ளைப்பேறில்லாத விலங்கு. (c.)

அறுவகைமலடு. Six kinds of barrenness in women. They are: 1. வாதபித்த மலடு, sterility from bad humors; 2. கிருமிமலடு, by worms in the uterus; 3. சிலேத்துமமலடு, by mucus; 4. வாயுமலடு, by flatulency; 5. குதகமலடு, from hysterics; 6 தன்மாமிசமலடு, from fungus formations.

மலடன், s. [fem. மலடி.] One incapable of procreation.

மலடிமாந்தம், s. A disease in children.

மலட்டுப்புழு — மலட்டுப்பூச்சி, s. A worm said to be in a barren womb causing sterility.

மலட்டுமாடு, s. A barren cow.

மலமலத்தல்-மலமலெனல், v. noun. Sounding as a boiling liquid, or flowing as tears, ஓலிக்குறிப்பு. (c.)

•மலம், s. Excretion of the body—as serum, blood, marrow, urine, ear-wax, phlegm, sweat, &c., but especially the fœces, or excrement, உடம்பினழுக்கு. 2. Sin, பாவம். 3. Dirt, filth, அழுக்கு. 4. Dregs, sediment, வண்டல். W. p. 646. MALA.

மலம், s. The three evil passions or inherent principles of the soul, ஆணவம், மாயை, காமியம், which see.

மலக்கட்டு, v. noun. Constipation of the bowels, மலபந்தம்.

மலக்குடல், s. The great gut, rectum.

மலங்கழுவுதல், v. noun. Expelling moral evils from the soul, அழுக்குப்போக்கல்.

மலசகிதர், s. See under சகிதம்.

மலசம்பந்தம், s. The consequent effects of மலம். (ஞா. 18.)

மலசலாதி, s. Excrements and urine.

மலசுத்தி, s. Evacuation by stool.

மலசுத்தியாகுதல், v. noun. Being discharged, as excrements.

மலச்சிக்கு, s. Costiveness.

மலதூஷிதம், s. Foulness, dirt, filth, அழுக்கு.

மலத்திரயம், s. [also மும்மலம்.] The three மலம். See மலம், s.

மலத்துவாரம், s. [in anat.] The anus.

மலபந்தம், s. Union of the soul with மலம்; [also மலப்பற்று.] 2. As மலக்கட்டு.

மலபந்தன், s. One in whom மலம் is inherent.

மலபரிபாகம்—மலபாகம், s. Ripening of the three inherent principles of the soul for its liberation. (நி. 216.)

மலபாண்டம், s. The body, உடல்.

மலபாதை—மலோபாதை, s. Urgency to stool. (c.)

மலபாதைக்குப்போகவேணும். I must go to stool.

மலப்பற்று. See மலபந்தம்.

மலப்புழு-மலக்கிருமி, s. Small insects in the excrements of the bowels, from disease.

மலமிளக, inf. To be lax in the bowels.

மலமிறுக, inf. To be costive.

மலாசயம் — மலப்பை — மலவாசி, s. [in anat.] The rectum. See பக்குவாசயம்.

மலாந்திரம், s. That part of the intestine called the colon.

•மலயம், s. A mountain. See பொதியம். 2. The mountainous range near Cape Comorin. 3. Malayalim. W. p. 646. MALAYA.

மலயக்கால்—மலயமாருதம்—மலயானிலம், s. South wind, தென்றல். (p.)

மலயசம், s. Sandal-wood, சந்தனம். 2. The south wind, தென்றல்; (lit.) mountain-produced; [ex சம்.] (சது.)

மலரு—மலர், கிறது, மலர்ந்தது, மலரும், மலர, v. n. To open as a flower, to bloom, முகைவிள்ள. 2. To be expanded or extended—as water, the earth, the rays of the sun, &c., விரிய. 3. To look cheerful, to have an open countenance, களிப்புற. (c.) 4. To appear, to rise to view, தோன்ற. 5. To meet, எதிர்ப்பட. 6. To increase, to become full, நிறைய.

அவன்அகமலர்ந்தது. His heart rejoiced.

மலர்ந்திருக்க—மலர்ந்துபோக, inf. To bloom.

மலர்ச்சி, v. noun. Blossoming, blooming, அலர்ச்சி. 2. Cheerfulness, களிப்பு. 3. An effect or appearance from some active cause, எழுச்சி.

மலர்தல், v. noun. Growing, rising. 2. Appearing. 3. Opening, expanding. 4. Increasing. (சது.)

மலர், s. A flower, a blossom, புஷ்பம். 2. The nut or head of a spike. 3. [in prosody.] A metrical foot of a compound syllable. See சீர்.

மலரடி, s. The divine feet, (lit.) flowery feet.

மலரவன்—மலரோன், s. A name of Brahma, பிரமன். (தி.)

மலர்கூம்புதல், v. noun. Closing, as flowers.

மலர்க்கணைவேள், s. Kama. See புஷ்பபாணன்.

மலர்க்கா, s. A flower-garden, புஷ்பவனம்.

மலர்க்காம்பு—மலர்த்தாள், s. Flower-stalk.

மலர்சூட்டுதல், v. noun. Adorning a person with flowers. 2. Placing flowers before an idol.

மலர்தாங்கி, appel. n. A kind of medicinal creeper, ஓர்கொடி.

மலர்த்திரள், s. A collection of flowers.

மலர்த்தேன், s. The anther of a flower. (சது.) 2. As பூந்தேன்.

மலர்மிசையேகினான், appel. n. A name of God or Buddha, புத்தன். (குறள்.)

மலர்த்து, கிறது, மலர்த்தினது, ம், மலர்த்த, v. a. To open itself, as a flower. (R.)

மலாக்கா—மலாயு—மலாய், s. Malacca, the peninsula; also town, தீவு.

மலாக்காக்கட்டை, s. A superior kind of sandal-wood from Malacca. (Beschi.)

மலாயன், s. Malay.

மலாடனார், s. A professor of the ancient Madura college, சங்கப்புலவர்.

மலாடு, s. [contrac. of மலையமாநாடு.] Mountainous country. 2. Malayalim. See கொடுந்தமிழ்நாடு. (p.)

மலார், s. [com. மிலாறு.] A small twig, rod, switch. See விளார்.

•மலாவகம், s. Cakes of the refuse of cocoa-nuts, or sesamum, after the oil is expressed, பிண்ணாக்கு; [ex மலம், sediment, et Sa. Avahut, receiving.] (சது.)

மலி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be cheap, மலிவாயிருக்க. (c.) 2. To be full, to abound, to be plentiful, நிறைய. 3. To increase, அதிகரிக்க.

மலிந்தாற்கடைக்குவரும். If they are plenty they will be offered for sale.

மலிபொற்கலைப்புனைவாள். A damsel adorned with large ornaments of gold. (p.)

மலிவு, v. noun. Abundance, மிகுதி. 2. Cheapness, நயவிலை.

மலிவாய்வாங்கு. Buy cheap.

•மலினம், s. Dirt, filth, அழுக்கு. 2. Badness, கெடுதி. 3. Blackness, கறுப்பு. 4. [fig.] Depravity, wickedness, பாவம்; [ex மலம், dirt.] W. p. 646. Malina.

மலினசலம், s. Muddy water.

மலினமுகன், s. Agni the god of fire, அக்கினி. 2. A ghost or goblin, பிசாசு. 3. The black faced monkey, முசு. (Sa. Malinamuk'ha.) 4. A wicked, vile, cruel man, கொடியவன். 5. A black beetle, வண்டு.

•மலீமசம், s. Dirt, foulness, uncleanness, அழுக்கு. W. p. 646. Maleemasa.

மலை, s. Hill, mountain, பருவதம். 2. Rock, கற்பாறை. [Compare மலயம்.] (c.) 3. A word of comparison, உவமைச்சொல், as சந்திரன்மலைமுகம், a face like the moon.—Note. There are eight principal mountains, in Jambu Dwipa, and seven in India, &c. See கிரி and சத்தகுலாசலம்.

மலைபோல்வந்ததுபனிபோற்போயிற்று. It came as a mountain and went as the dew.

மலங்காடு, s. A mountainous region.

மலைகலக்கி, appel. n. A plant, Adiantum caudatum.

மலைக்கடுகு, s. The hill-mustard.

மலைக்கற்றாழை, s. Mountain கற்றாழை.

மலைக்குகை, s. A mountain-cavern.

மலைக்குக்குறுப்பான், appel. n. A large kind of bird, the mountain-burbet, தீப்புள்.

மலைகல்லிஎலிபிடிக்க. See கல்லு, v.

மலைக்குடவு, s. A recess between two ridges or knolls.

மலைச்சர்க்கரைவள்ளி, s. A kind of winding sweet potato-plant, Jatropha manihot, or Cassada.

மலைச்சாரை, s. [com. மலஞ்சாரை.] A large rat-snake. See சாரை.

மலைச்சாரல், s. The sides or foot of a mountain. 2. A cold wind, or rain from hills, சாரற்காற்று. (Beschi.)

மலைச்சார்பு—மலைச்சார்வு—மலைச்சார், s. A mountainous tract. See சார், v. (சது.)

மலைதாங்கி, appel. n. A plant, Sida lanceolata.—Note. The root is used with ginger for bowel complaints, and intermittent fever.

மலைத்தும்பை, s. A plant, Phlomis biflora.

மலைத்துவரை, s. A variety of lentil, Pigeon-pea, dholl. See துவரை.

மலைத்தேங்காய், s. Fœtid sterculia.

மலைநாடு-மலையமாநாடு, s. [poet. மலாடு.] The malayalim country, மலையாளம்.

மலைநாடன், s. A king of the Sera race as ruling a mountainous country.

மலைநாரத்தை, s. Mountain-orange.

மலைநெல், s. A kind of rice.

மலைபடுதிரவியம், s. Mountainous productions; one of the five sources of riches. See திரவியம்.

மலைபோல்வர, inf. To come like a mountain—used respectfully to persons of rank, honor or power.

மலைப்பக்கம், s. The side of a mount.

மலைப்பச்சை, s. A plant, ஓர்பூடு. 2. A tree, as தமாலம்.

மலைப்பருத்தி, s. [com. மலம்பருத்தி.] Hill-cotton. See பருத்தி.

மலைப்பாம்பு, s. [com. மலம்பாம்பு.] A large mountain-snake.

மலைப்பிஞ்சு, [com. மலம்பிஞ்சு.] Small stones found in boiled rice, &c., in cant.

மலைப்புறம், s. The adjacent parts of a mountain.

மலைமகள் — மலைமடந்தை, s. Parvati, as பருவதவர்த்தனி. (சது.)

மலைமல்லிகை, s. A species of மல்லிகை, Millingtonia hortensis.

மலைமுழை - மலைமுழைஞ்சு-மலைப்பாழி, s. A mountain-cave, மலைக்குகை. (p.)

மலைமுள்ளங்கி, s. A plant, ஓர்பூடு, Ornithogal Gadense. (Rott.)

மலையகராதி, s. Botanical dictionary.

மலையடி—மலையடிவாரம், s. The foot of a hill.

மலையணில், s. A mountain-squirrel.

மலையத்தி, s. A species of அத்தி.

மலையமான், s. Any king of the Sera race, சேரன். (சது.)

மலையமான்கூட்டம். A tribe or colony from the Sera country.

மலையம், s. Summit of a mountain, மலையுச்சி. 2. Lute of a hilly district, குறிஞ்சியாழ். (சது.) 3. See மலை, v.

மலையரசன்—மலையரையன், s. The Himalaya as king of mountains, இமயம்.

மலையரண், s. Mountains, as a defence. See அரண்.

மலையருவி, s. A mountain torrent.

மலையன், s. One of the third class of liberal princes. See வள்ளல். 2. Any king of the Sera race, சேரன். 3. The chief of the hilly country, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன்.

மலையன்சாமை, s. A species of சாமை grain.

மலையாடு, s. A mountain-sheep, as வரையாடு.

மலையாமணக்கு, s. A tree. See ஆமணக்கு.

மலையாரம், s. Sandal-wood, சந்தனம்.

மலையாழி, s. The Malayalim language, மலையாளபாஷை.

மலையாளம் — மலையாழம், s. The Malayalim country.

மலையாளபகவதி. Durga, துர்க்கை.

மலையாளி, s. A native of Malayalim. 2. As மலையர்.

மலையான், s. [pl. மலையார்.] A mountaineer.

மலையிருவேலி, s. A hilly grass, as வைசவகம்.

மலையிஞ்சு—மலையிஞ்சு, s. A species of இஞ்சு. 2. (R.) A hill-date, whose bark is used in distilling spirituous liquors, as that of the வேல் tree.

மலைவருணனை, s. Description of a mountain, மலையைவர்ணித்தல். (p.)

மலைவாணர்-மலைவாழ்நர், s. [pl.] Mountaineers, as மலையர். (p.)

மலைவீரியம், s. Green vitriol, as அன்னபேதி.

மலைவேம்பு, s. A beautiful tree, Persian Lilac. Milia Azidarachta.

மலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To wear, put on, தரிக்க; [from Sa. Malo, v.] 2. To oppose, fight with, எதிர்க்க. 3. To contradict, முட்டுப்பேச. 4. To oppose in meaning, மறுக்க. 5. To fight, போர்செய்ய. (p.)

மலைகளிறு. A fighting elephant.

மலையம். neg. We cannot fight, &c.

மலைவு, v. noun. Delusion, confusion of mind, மயக்கம். 2. Obscurity in language, சொன்மலைவு. 3. Contrariety of meaning in a sentence, பொருள்மாறுபாடு. 4. Opposition, contending with, போர். 5. A word of comparison, உவமைச்சொல்.

மலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To stagger, be confused, மயங்க. (c.) 2. To be crowned with garlands, மாலையணிக்க. 3. v. a. To fight, போர்செய்ய. (p.)

இத்தேசத்தார் கடிகாரத்தை முதலிற்பார்த்தபோழுது மலைத்துப்போனார்கள். When the people of this country saw a watch, for the first time, they were confounded.

மலைப்பு, v. noun. Confusion of mind. (c.) 2. Fighting.

மலைப்பாய்ப்பார்க்கிறது. Looking with astonishment.

மலைக்கலவாய், s. A species of kingfisher. See கலவாய்.

மலைப்பு, s. A kind of dance, கூத்தின் விகற்பம். (சது.) 2. See மலை, v.

மலையகம், s. [prov.] A caste, ஓர்சாதி.

•மலையத்துவசபாண்டியன், s. One of the ancient kings of Madura, and the father of மீனாட்சி.

மல், s. [by apocope of மல்லம்.] Wrestling, boxing, மற்போர். 2. Strength, பலம். 3. Robustness, stoutness, corpulence, திண்மை. 4. Fertility, richness, வளம். 5. Dance of Vishnu, திருமால்கூத்து. 6. A kind of dance, கூத்தின்விகற்பம். (p.)

மற்கடா, s. A fat buffalo. 2. (fig.) A dullard.

•மல்லம், s. A kind of cup or porringer, கிண்ணம், commonly மல்லை. 2. Strength, robustness, வலிமை. 3. Wrestling, boxing, palestra, மற்பிடி. W. p. 640. Malla.

மல்லகசாலை, s. Gymnasium or place for boxing and for other athletic exercises. (இராமா.)

மல்லகஜட்டி—மல்லகசெட்டி—மல்ல செட்டி—மல்லுச்செட்டி, *s.* A title of wrestlers, pugilists.

மல்லகதி, *s.* The jumping pace of a wrestler, or a horse; a gallop. See தாககதி.

மல்லயுத்தம், *s.* The art of wrestling. See கலைஞானம்.

மல்லரங்கம், *s.* A place for boxing, as மல்லகசாலை; [*ex* அரங்கம்.]

மல்லல், *s.* Power, strength, வலி. 2. Abundance, மிகுதி. 3. Greatness, சிறப்பு. (சது.)

மல்லன், *s.* Name of a king or chief of மல்லபுரம். 2. A strong man, வலியோன். (சது.) 3. A wrestler, boxer, மற்போர்செய்வோன்.

மல்லி, *s.* [*prov.*] A stout, corpulent woman, பருத்தவள்.

மல்கா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*com.* மல்லா.] To fall on the back, to lie on the back, முதுகுகீழாய்க்கிடக்க; [*ex* மல்.]

மல்காத்த, *inf.* [*causa. com.* மல்லாத்த.] To make one lie on the back. 2. To set, or lay branches of a vine, கொடிபுரட்டிவிட.

மல்கு, கிறேன், மல்கினேன், வேன், மல்க, *v. n.* To increase, to become multiplied, அதிகரிக்க. 2. To become full, to abound, நிறைய. (*p.*)

மல்கல், *v. noun.* Increasing, abounding.

மல்குவிக்க, *inf.* [*causa.*] To cause to increase. 2. To fill. (சி.)

மல்பூப், *s.* [*Arab.*] Enclosure by a cover, &c, அடக்கம்.

மல்லா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To fall on the back, &c. See மல்கா.

மல்லாந்துமிழ்ந்தால்மார்பின்மேல்விழுமே. If one spit lying on his back it will fall on his breast; i. e. accusing a relative is injuring one's self. [*prov.*]

மல்லாக்குப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. Lying upon the back; also மல்லாக்கடித்துப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 2. [*fig.*] Being backward in doing a thing; playing tricks with a creditor.

மல்லாக்கத்தள்ள, *inf.* To throw one down backward.

மல்லாத்த, *inf.* To turn upside-down. See மல்காத்த.

கவிழ்க்கிறதெளிதுமல்லாத்துகிறதரிது. Easy to upset, but difficult to restore.

•மல்லாய், *s.* [*prov. a corrup. of* மல்லம்.] A cup or vessel—*commonly* மல்லை.

•மல்லரி, *s.* A kind of drum, பம்பை மேளம்.

•மல்லாரி, *s.* A quarrelsome woman, சண்டைக்காரி. 2. (*St.*) A division of a musical mode, வாச்சியத்திறோர்பகுதி. 3. As மல்லரி.

மல்லாரு—மல்லார், கிறேன், மல்லாரந்தேன், வேன், மல்லார, *v. n.* [*also* மல்லா.] To lie upon the back. See மக்கமல்லாரு.

•மல்லி, *s.* The Arabian Jasmine, as மல்லிகை. W. p. 647. MALLI. 2. Coriander, கொத்துமல்லி. 3. See அஷ்டபுதசமூலம். 4. See மல்லம்.

•மல்லிகார்ச்சுனம், *s.* A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

•மல்லிகை, *s.* Arabian Jasmine, Jasminum sambac, ஓர்பூச்செடி. 2. A mendicant's vessel. இரப்போர்கலம். 3. An earthen vessel as a lamp, for holding oil in burning, விளக்குத்தண்டு. 4. A goblet, a drinking vessel, பாத்திரம். W. p. 647. MALLIKA.—*Note.* Of the Arabian Jasmine are different varieties, as, ஆற்றுமல்லிகை, ஈர்க்குமல்லிகை, ஊசிமல்லிகை, காட்டுமல்லிகை, குடமல்லிகை, கொடிமல்லிகை, சிறுமல்லிகை, பேராமல்லிகை, மலைமல்லிகை, which see; அக்கினிமல்லிகை, நாகமல்லிகை, பவளமல்லிகை, வாடாமல்லிகை, are plants of a different species.

மல்லு, *s.* [*as* மல்.] Wrestling, boxing, quarrelling, ஓர்போர். (*c.*) 2. A kind of dance, ஓர்கூத்து.

மல்லுக்கட்ட—மல்லுப்பிடிக்க, *inf.* To wrestle, scuffle. 2. To quarrel.

•மல்லை, *s.* A mendicant's begging vessel; also an eating vessel, இரப்போர்கலம்; [*ex* மல்லம்.] 2. A circle, வட்டம்.

மல்லைகழுவி, *appel. n.* A lower servant; (*lit.*) one who washes plates. (*c.*)

மவ்ஜே, *s.* [*Arab.*] A village, கிராமம்.

•மவுனம், *s.* [*also* மௌனம்.] Silence, taciturnity, பேசாமை. W. p. 676. MOUNA. 2. Silent or abstract meditation, யோகம்.

மவுனங்கலகநாசம். Silence is the destruction of sedition.

மவுனம்மலையைச்சாதிக்கும். Silence resists a mountain.

மவுனி, *s.* [*also* மௌனி.] A silent, taciturn man, பேசாதிருப்போன். 2. A yogi, a muni, யோகி.

மழ, *adj.* Young, tender, infantile, இளமையான. (*p.*)

மழகளிறு. A young male elephant.

மழமழென, *inf.* To be tender, soft, smooth, glossy, &c.

மழலை, *s.* Childhood, tender age, இளமை. 2. [*com.* மதலை, மதலை.] Prattling of children. 3. Soft talk, as of females, மென்மொழி. 4. Imperfect pronunciation.

மழலைப்பிள்ளை, *s.* A lisping child.

மழலைபேசுதல் — மழலைமொழிதல், *v. noun.* Prattling, as children. 2. Speaking imperfectly.

மழவு, *s.* Youth, juvenility, tenderness, இளமை. 2. An infant, குழந்தை. (சது.)

மழவன், *s.* A young man, கட்டிளமையோன். (*p.*)

மழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To shave off the hair—especially from the head and face, மொட்டையாக்க. (சது.)

மழித்தலுநீட்டலும்வேண்டாவுலகம்பழித்ததொழித்துவிடின். It matters little whether one shave off, or wear, his hair, if he but hold the world in contempt. (குறள்.)

மழு, *adj.* [*prov.*] [*a corrupt. from the root,* மழுங்கு.] Intense, excessive, &c.

மழுகூழை, *s.* Any animal deprived of its tail, a bobtail. 2. [*fig.*] A blockhead.

மழுமட்டை, *s.* Downright stupidity.

மழுமொட்டை, *s.* A very blunt thing. 2. A head all over bald.

மழு, *s.* A battle-axe, பரசாயுதம். 2. The battle-axe, as one of the weapons of Siva, சிவனுடையதொன்று. 3. [*in trials of ordeal.*] A testing iron applied redhot to the hand to prove guilt or innocence—as செய்யாமழுவாங்கித்தீக்கொள்ளுதல். See செய்.

தண்ணீர்மழுப்போலேகாய்ந்தது. The water was boiling hot.

மழுமாறி, *appel. n.* An artful rogue; (*lit.*) one who escaped the ordeal.

மழுவன், *s.* [*prov.*] A fearless man, அஞ்சாதவன். 2. An obstinate person, முரடன். 3. A village watchman, ஊர்காப்போன்.

மழுவாளி—மழுவேந்தி, *appel. n.* Siva, the battle-axe-armed, சிவன். 2. Parasu Raman, பரசிராமன்.

மழுவெடுக்க, *inf.* To undergo the trial of ordeal.

மழுக்கம், *s.* Bluntness, want of edge, கூரின்மை—oppos. to தலக்கம். 2. Depression of circumstances, தாழ்வு. 3. Dimness, cloudiness, obscurity—as of the sun in an eclipse, &c., ஒளிமழுங்குகை. 4. Fading as a color, the brightness of a jewel, or the glory of a state, காந்திமங்குகை. 4. Dulness of intellect from age or disease, விவேகமின்மை; [*ex* மழுங்கு, *v.*]

மழுக்கு, கிறேன், மழுக்கினேன், வேன், மழுக்க, *v. a.* To blunt, to dull the edge or point, முனைமழுங்கச்செய்ய. 2. To obscure, to deprive of lustre, or glory, ஒளிகுறைக்க. 3. To obscure, to deprive the intellect of keenness, புத்தியைக்குறைக்க. 4. To beat, to pound, அடிக்க. 5. To hull paddy by pounding, நெல்லுமிதீக்க. (*c.*)

கத்தியைமழுக்கிப்போட்டான். He has blunted the knife.

அவனைகன்றாய்மழுக்கிப்போட்டார்கள்.........They gave him a sound beating.

நெல்லைமழுக்கிவிடு. Simply hull the paddy.

மழுங்கு, கிறேன், மழுங்கினேன், வேன், மழுங்க, *v. n.* To be blunt, or dull—as an edge or point, முனைமழுங்க. 2. To be obscured, be deprived of lustre or glory, காந்திகுறைய. 3. To become dull in feeling, to lose keenness of intellect, புத்திகுறைய. 4. To fade—as a color, the brightness of a jewel, or the glory of a state, ஒளிமங்க. 5. To be dim or obscure—as the sun or moon in an eclipse or behind a cloud, பிரபைமங்க. 6. To pass by without strict examination, inquiry or notice, மறைத்தபோக. (*c.*)

அவன்மழுங்கச்சிரைத்துப்போட்டான். He shaved off all the hair from the head and face.

மழுங்கன், *s.* A plain jewel without any engraving.

மழுங்கல், *v. noun.* Any thing which is blunt, dim, or unpolished. 2. A loggerhead. 3. One devoid of shame.

மழுப்பு, கிறேன், மழுப்பினேன், வேன், மழுப்ப, *v. a.* To put off, to protract, to delay coming to a decision, தாமதப்படுத்த. (*c.*)

மழுப்பன், *s.* A delayer, protractor.

மழை, *s.* Rain. See மாரி. 2. Cloud, மேகம். 3. Water, நீர். 4. Coolness, குளிர்ச்சி. 5. [*fig.*] Abundance, plenty, மிகுதி.

அந்திமழைஅழுதாலும்விடாது. An evening rain will not cease, though you shed tears.

மழைமாரிஉண்டா. Has there been any rain?

மழைபிடிக்கும். There will be much rain.

மழைவரும்—மழைவர்த்துவிடும். It will rain.

மழைஅடிக்கிறது. It rains very violently.

மழையடைத்துக்கொண்டது. It rains incessantly.

மழை வெளிவாங்கிப்போயிற்று—மழைவாங்கிப்போயிற்று. The sky is cleared.

மழைசாரடையாய்ப்போய்விட்டது. It proved a slight rain.

மழைவிட்டோய்ந்தது. It ceased raining; also spoken of the cessation of disputes.

மழைக்கண்மங்கையர். Cool, refreshing-eyed females. (*p.*)

மழைக்கண்ணி, *s.* [*prov.*] A kind of bird, ஓர்பறவை.

மழைகாலம், *s.* [*also* மாரிகாலம்.] The rainy season, monsoon.

மழைக்கால், *s.* A water-spout.

மழைக்காலிருட்டு, *s.* Darkness of a rainy night.

மழைக்கிளி, *s.* A kind of grasshopper, ஓர்விட்டில்.

மழைக்குணம் – மழைக்கோலம் – மழைச்சாடை—மழைத்தோற்றம், *s.* A rainy aspect.

மழைக்கோளாறு, *s.* Cloudiness, &c. See கோளாறு.

மழைக்கோள், *s.* Venus as the planet which brings rain, சுக்கிரன். (*p.*)

மழைசொரிய—மழைபொழிய, *inf.* To rain in torrents, to pour down violently.

மழைதுமிக்க — மழைதூற, *inf.* To drizzle, to rain softly.

மழைத்தாரை, *s.* Rain in torrents, as a stream.

மழைத்துமி, *s.* Drizzling, small or fine drops of rain.

மழைத்துளி, *s.* Rain-drops.

மழைத்தூறல் – மழைத்தூற்றல் – மழைத்துவல், *s.* Drizzling rain.

மழைத்தோற்றம், *s.* Rainy appearances, lowering of clouds.

மழைபெய்ய, *inf.* To rain.

மழைபெலக்க, *inf.* To rain violently.

மழைப்பாட்டம், *s.* A shower of rain.

மழைப்புகார், *s.* [*prov.*] Cloudiness, threatening rain, மழைத்தோற்றம்.

மழைமரக்கால், *s.* [*in astrol.*] The measure or quantity of rain for the year, determined by the ruling planet, மாரியின் அளவு.

மழைமுகங்காணுதல், *v. noun.* Being favored by rain, as vegetation.

மழையடை, *s.* [*com.* அடைமழை.] Continual rain. (*R.*)

மழையிலடிபட, *inf.* To be exposed to rain.

மழைவண்ணன், *s.* Krishna, விட்டுணு.

மளமள, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To crash, to break with a crashing noise.

மளமளப்பு, *v. noun.* The rattling noise of thunder, or of a falling house.

மளமளெனல், *v. noun.* Breaking with a crashing noise, சப்தக்குறிப்பு. (சது.)

கொப்புமளமளென்றுமுறிந்தது. The branch broke with a crash.

மளாரெனல், *v. noun.* Crashing, cracking, ஒலிக்குறிப்பு.

மளிகை—மளிகைக்கடை, *s.* A grocery shop, பலசரக்குக்கடை. (*c.*)

மளுக்கெனல், *v. noun.* Crashing, cracking, ஒலிக்குறிப்பு.

மளுக்கென்றுநெட்டைவிடுகிறது. Cracking the fingers.

•**மள்ளம்–மள்ளல்**, *s.* Strength, power, robustness, வலி. (சது.) W. p. 646. Malla.

மள்ளர், *s.* Strong, powerful persons, பலமுள்ளோர். 2. Warriors, படைவீரர். (சது.)

மள்ளர், *s.* The laboring class in agricultural districts. See பள்ளர். 2. The inhabitants of mountainous districts, குறிஞ்சிநிலமாக்கள். (சது.)

மள்ளு, *s.* Rafters, கைமரம். (*Beschi.*)

மற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To forget, அயர்க்க. 2. To be diverted from a course of conduct, so as to cease from it, விட்டுவிட. 3. To neglect, disregard, அசட்டைபண்ண. 4. [*with* முலை.] To be weaned, முலைமறக்க. (*c.*)

நான்மறந்துபோனேன். I have forgotten.

மறந்துதூங்குகிறது. Sleeping soundly. 2. Being unoccupied.

மறந்துபோகாதே—மறவாதே. Don't forget.

மறதி—மறப்பு, *v. noun.* Forgetfulness. 2. Obscuration or beclouding of the understanding or the spiritual faculties; oblivion as to the events of a former birth. See முக்குணம்.

அசதிமறதியாயிராதே. Be not careless and negligent.

மறதிக்காரன், *s.* A forgetful person.

மறத்தியர், *s.* [*pl.*] Females of desert tracts, பாலைநிலப்பெண்கள். (சது.)

மறத்துப்போக, *inf.* [*com. for* மறுத்துப்போக.] To cease bearing fruit, &c.

மறம், *s.* Disagreement, பிணக்கு. 2. Vice, evil, sin, பாவம். 3. Killing, murder, கொலை. 4. Strength, power, வலி. 5. Military exploits, bravery, வீரம். 6. Yama, இயமன். 7. Wrath, சினம். 8. Anger, கோபம். (சது.) 9. Injury, கேடு. (*p.*)

மறநிலைப்பொருள், *s.* [*one of the six* அரசியல்.] Obtaining revenue and wealth by forced tribute from enemies, and by success in games.

மறநிலையறம், *s.* Punishing soldiers and others who are false to their rice, and refuse to defend their country and recover plundered cattle. See அரசியல்.

மறநிலையின்பம், *s.* Having the pleasure connected with obtaining a bride by some brave act, as subduing a bull, or conquering in archery, &c. See அரசியல்.

மறப்புலி, *s.* A lion, சிங்கம். (சது.)

மறமலி, *s.* An elephant, யானை. (சது.)

மறலி, *s.* Yama, இயமன். 2. Confusion of mind, delusion, மயக்கம்; [*ex* மறல்.]

மறல், *s.* Yama, இயமன். 2. Delusion, illusion, மயக்கம். 3. A kind of dance, ஓர்கூத்து. 4. Hatred, பகை. 5. Dissension, பிணக்கு. 6. Height, elevation, உயரம். 7. Fault, குற்றம். 8. Death, மரணம். 9. Forgetfulness, மறதி. 10. Quarrel, fight, சச்சரவு, போர். 11. Poverty, தரித்திரம்.

மறவர், *s.* A caste, *Maravars*, ஓர்சாதியார். 2. The inhabitants of arid tracts, பாலைநிலமாக்கள். 3. Hunting tribes, வேடர். 4. Warriors, heroes, வீரர்; [*ex* மறம்.]

மறவன், *s.* [*fem.* மறத்தி.] A man of the above caste.

மறவி, *s.* Intoxicating liquor, கள். 2. Defect, குறைவு. 3. Forgetfulness, மறதி; [*ex* மறம்.] (சது.)

•**மஹ்ரஷ்டியர் — மஹ்ரட்டியர்**, *s.* The Mahrattas. See மராடம்.

மறி, *s.* A foal. 2. The young of the armadillo, the sheep, horse and deer. Compare செம்மறி. 3. A deer, பெண்மான். 4. Aries of the Zodiac, மேடவிராசி. (சது.) 5. (திவா.) Musk-deer, கஸ்தூரிமான்.

மறிகாலுகிறது. Bringing forth a foal, by a mare.

மறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be stopped, checked, arrested, detained, &c., தடைபட. 2. To recede, திரும்ப. 3. To roll as waves, மடக்க. (*p.*)

மறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To stop, detain, arrest, check, confine, imprison, தடுக்க. 2. To turn about, திருப்ப. (*c.*) 3. To turn upside down, to upset, மேல்கீழாக்க.

மந்தையைமறித்துவை. Prevent the herd from going astray.

கடன்காரன் அவனை மறித்துக்கொண்டான். The creditor arrested him [on the way].

மறி — மறிப்பு, *v. noun.* Stopping, arresting, as மறியல்.

மறிபட—மறிபட்டுப்போக, *inf.* To be stopped, as the waters of a river. 2. To be hindered, as one on business.

மறியல், *v. noun.* Stopping, detaining, checking, confining, தடை. 2. (*R.*) A halt, கிறுத்தகை. 3. Prison, jail, காவல்.

மறியற்கடுதாசி, *s.* [*prov.*] A warrant of commitment.

மறிதர, *inf.* To return or come back, திரும்பவர. (*p.*)

மறு, *adj.* Another, other, next beyond, மற்ற.

மறுஉத்தரவு, *s.* Another government order. 2. As மறுமொழி.

மறுஉழவு—மறுவுழவு, *v. noun.* The second ploughing.

மறுகறி—மறுகுழம்பு, *s.* Another dish of curry.

மறுகாய்ச்சல், *s.* Return of a fever. 2. A second drying of par-boiled paddy. 3. A second heating of iron, &c.

மறுகால், *s.* The other leg, மற்றைக்கால். 2. [*prov.*] A sluice-way of mason-work for a tank, குளத்துத்தண்ணீர்ப்போக்கு. 3. (*p.*) On the other hand, மறுதரம். 4. As மறுபடி.

மறுகால்வெற்றிலை, *s.* Betel leaves of a second crop.

மறுசனனம்—மறுசன்மம், *s.* Transmigration, as புனர்சன்மம்.

மறுசுற்று, *s.* [*also* மறை.] A spiral screw, the male screw.

மறுசீட்டு, *s.* Another bond or note.

மறுசெய்தி, *s.* An answer or reply.

மறுதடவை—மறுதரம், *s.* Another time, again.

மறுதாக்கல், *s.* A rejoinder.

மறுதாரம், *s.* A second wife.

மறுதேசம், *s.* A foreign country.

மறுநாள், *s.* The next day.

மறுபடி—மறுபடியும். Again, the second time.

மறுபத்தியம், *s.* Regimen after a course of medicine. See பத்தியம்.

மறுபாஷை, *s.* Another language.

மறுபாவி, *s.* An enemy. (*Beschi.*)

மறுபிறப்பு, *s.* Other births, as மறுசனனம். 2. See பிறப்பு.

மறுபேச்சு, *s.* Another word. 2. As மறுமொழி.

நான்சொன்னதற்கு அவன் மறுபேச்சுப்பேசவில்லை. He did not answer again a word to what I said; i. e. he obeyed.

மறுபோகம், *s.* A second crop.

மறுமாடி, *s.* A ridge. 2. The sloping roof over the breadth of a house. (*Beschi.*)

மறுமுகம், *s.* Another face. 2. Another direction. 3. A stranger. See பிறமுகம்.

மறுமுள், *s.* Warts, excrescenses formed on the marks left by small-pox, &c.

மறுமை, *s.* The next birth, as distinguished from இம்மை; the two being used together. 2. The future state.

மறுமொழி — மறுவுத்தரம், *s.* Answer, reply. 2. [*prov.*] Message, errand, அனுப்புஞ்செய்தி.

மறுரூபம்-மறுரூபு, *s.* A metamorphosis.

மறுவிசை. Again, once more.

மறுவோலை, *s.* An answering letter.

மறு, *s.* [*gen.* மறுவின்.] A mole, wart, freckle, மச்சம். 2. Spot, blemish, stain, blot—especially a spot on the moon, மாசு. 3. Stigma, fault, குற்றம். 4. (*fig.*) Harm. See சகெடல். (*c.*)

அதிலேமாசுமறுவில்லை. It is pure; (*lit.*) no spot or stain on it.

திங்கள்மறுவாற்றுஞ்சான்றோரஃதாற்றார். Though the moon endures its spots, yet the perfect suffer them not. (நாலடி.)

மறுப்பட—மறுப்பட்டிருக்க, *inf.* To be spotted. 2. To be injured.

மறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To refuse, deny, disown, இல்லையென. 2. To object, check, contradict, தடுக்க. 3. To confute, to refute the opinion or argument of another, ஆட்சேபித்துத்தள்ள. 4. To double, to repeat a request, a word, &c., as இரட்டிக்க. 5. [*prov.*] To plough a second time, மாறியுழ. 6. (நிக.) To be ashamed, வெட்க. 7. To put away or renounce, நீக்க.

என்புத்திமதியைமறுக்கவேண்டாம். Reject not my counsel. (*Beschi.*)

மறுத்துப்போகுதல், *v. noun.* [*in comb. com.* மறத்துப்போகுதல்.] Ceasing to give, as a cow to give milk, or a tree, fruit.

மறுத்தல்—மறுப்பு, *v. noun.* Refusal, denial. 2. Objection, opposition. 3. Refutation. 4. Denying through shame. 5. [*prov.*] Ploughing again, மறுவுழவு.

மறுப்புறத்தல். Giving after refusal. (*p.*)

மறுகல், *s.* Return of a sickness, வியாதிதிரும்பல். (*R.*) 2. As மறுக்கம்.

மறுகு, *s.* A street, road, தெரு. 2. A narrow street, குறுந்தெரு. (சது.) 3. [*prov.*] A second crop of corn, from the stubble, இரண்டாம்விளைச்சல்.

மறுகு, கிறேன், மறுகினேன், வேன், மறுக, *v. n.* To whirl, revolve, சுழல. 2. To be bewildered, confused, unsteady, unsettled, மயங்க. (*c.*)

என்மறுகிமறுகிநிற்கிறாய். Why are you lingering?

அவன்மெத்தவுமறுகித்தவிக்கிறான். He is much distressed [for want of food].

மறுக்கம், *v. noun.* Whirling, unsteadiness, சுழற்சி. 2. Distress, sorrow, affliction, துன்பம். (*p.*)

மறுகை, *s.* The edible kernel of a young palmyra fruit, as நுங்கு. 2. (*R.*) The half of a filled bag, half of a bullock's load, அரைப்பொதிப்பாரம்.

மறுக்காரை, *s.* [*prop.* மருக்காரை, *which see.*] A thorny shrub.

மறுக்குத்து, *s.* A shrub, Chirongia glabra, ஓர்செடி.

மறுதலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To deny, disown, disavow, மறுக்க. 2. க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To return as a disease, நோய்மீக்களிக்க. 3. To vary, deviate from the original, வேறுபட; [*ex* மறு, *v.*] (*c.*)

மறுதலை—மறுதலிப்பு, *v. noun.* Denial, refusal. 2. Deviation from the original.

மறுதலை, *s.* An enemy, antagonist, சத்துரு; [*ex* மறு, *v.*] 2. See மறுதலி.

மறுவல்—மறுவி, *s.* The civet-cat, நாவிப்பிள்ளை. (நிக. திவா.)

மறை, *s.* A speck or speckle, spot, blemish, கறை. (*c.*) 2. A secret thing, concealment, secresy, இரகசியம். 3. A divine precept, the sacred writings, the Vedas, வேதம். 4. Silent repetition of an incantation, மந்திரம். 5. Word, சொல். 6. A shield, பரிசை. (சது.) 7. Refuge, shelter, அடைக்கலம். 8. [*Tel.* మర.] The spiral winding of a screw, திருகுமறை. 9. [*prov. ex* மறு, *v.*] The second ploughing, மறுஉழவு.

மறைமறையாயிருக்கிறது—மறைவிழுந்திருக்கிறது. It is spotted, black and white; spoken of an animal.

நான்மறை. The four Vedas.

மறைக்கொடியோன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. Dhronacharia as the veda-bannered, துரோணாசாரியன். 3. [*pl.* மறைக்கொடியோர்.] A brahman, பிராமணன்.

மறைசை, *s.* A name of வேதாரணியம்.

மறைத்தலைவி, *s.* Lukshmi, இலக்குமி.

மறைபுகல், *v. noun.* Taking refuge; [*ex* புகு.]

மறைப்பொருள், *s.* The deep treasures of the Vedas.

மறைமுடிவு, *s.* The substance of the Vedas, the Vedanta.

மறைமுதலி—மறைமுதல், *s.* An epithet of the deity, கடவுள். 2. Siva, சிவன்.

மறைமொழி, *s.* Incantation, மந்திரம். 2. The Vedas, வேதம்.

மறையவர்—மறையோர், *s.* [*sing.* மறையவன், மறையோன்.] Brahmans, பிராமணர். 2. Learned sages, முனிவர்.

மறையன், *s.* [*prov. fem.* மறைச்சி.] A spotted bullock, dog, &c., மறுவுடையது.

மறையாணி, *s.* A screw, as திருகாணி.

மறையிலார், *appel. n.* [*pl.*] The ignorant, the low, இழிஞ்சோர். (*p.*)

மறையோன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. Jupiter, preceptor of the celestials, வியாழன். See குரு. 3. See மறையவன்.

மறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be hidden, shrouded, ஒளிக்க. 2. To disappear, become invisible; to vanish, to recede, as a shore from one sailing, தோன்றாதொழிய. (*c.*)

மறைபொருள், *s.* Hidden or secret meaning. 2. A mystery.

அவன்மறைந்துகொண்டான். He lurked in some place.

நிலைமறையமறவனைநம்பாதே. Trust not a double dealing *Marava* man.

மறைவு, *v. noun.* Vanishing, evanescence, தோன்றாமை. 2. Secrecy, a covert, இரகசியம். 3. [*in astron.*] Occultation, கிரகணம். 4. A shelter, a screen, மறைக்கும்படல்.

மறைவிடம், *s.* A hiding or lurking place.

மறைவுகட்ட, *inf.* To fence a place by screens.

மறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To hide, conceal, secret, keep back, as ஒளிக்க. 2. To cover, shroud, shelter, ward off, மூட. (*c.*)

நீமுன்சொன்னதைமறைக்கிறாய். You shift, or contradict, your first statement.

மறைப்பு, *v. noun.* Concealment, obscuration, as ஒளிப்பு. 2. [*vul.* மறப்பு.] A screen, as மறைவு.

*மற்கடம், *s.* [*prop.* மர்க்கடம், *which see.*] A monkey.

*மற்குணம், *s.* A bug. See மத்குணம்.

மற்கோல், *s.* Hatred, enmity, பகை.

*மற்சரம், *s.* Envy, &c. See மச்சரம்.

மற்று. An expletive, அசைநிலை, as அது மற்றவலங்கொள்ளாது, that allows no grief. 2. A disjunctive particle, as கெடுப்பதூஉமற்றெடுப்பதூஉமழை, rain is both destructive and restorative; 3. *adv.* Otherwise, else; as இனிமற்றொன்றுரை, speak again.

மற்ற, *adj.* The other, another, as மற்றை.

மற்றது, *appel. n.* That which is remaining, the other.

மற்றதுகள், *s.* [*com. for* மற்றவை.] Other things.

மற்றப்படி — மற்றைப்படி, *adv.* [*Jaff.* மற்றும்படி.] Else, otherwise.

மற்றவர்—மற்றவர்கள், *s.* Other persons.

மற்றவன், *s.* [*fem.* மற்றவள்.] Another man.

மற்றவை-மற்றவைகள், *s.* As மற்றதுகள்.

மற்றுண்டாகிய—மற்றுமுண்டாகிய—மற்றையுண்டான. Other, not this.

மற்றும். And so on, பிறவும்.

மற்றுந்தேவையானகாரியங்கள். These and other things needful.

மற்றொன்று, *s.* Another thing, or matter.

மற்றொன்றும்—மற்றியாதொன்றும். Any thing besides.

மற்றொன்றுவிரித்தல். Digression from the subject. See தற்குற்றம், under குற்றம்.

மற்றை, *adj.* The next, following, other.

மற்றைநாள். The next day, the following day, the morrow.

மற்றைப்பேர்கள். Other people, the rest of the people.

மற்றையது. Another, the above-mentioned, the aforesaid.

மற்றையோர். Others.

மற்றோ. A word expressive of pity, அதிசயஇரக்கக்குறிப்பு. (சது.)

*மனசு—மனது, *s.* Mind, heart, will, உள்ளம். W. p. 635. MANAS. 2. Purpose, intention, feeling, எண்ணம். 3. Desire, inclination of the mind, விருப்பம்.

மனசறிந்தவன், *appel. n.* One who is fully conscious.

மனசறிய, *inf.* [*adverbially.*] Knowingly or wilfully, as மனசார, நெஞ்சறிய.

மனசறியச்செய்தான். He has wilfully done it.

மனசாயிருக்க, *inf.* To be willing; to purpose.

மனசார — மனதார, *inf.* [*adverbially.*] Spontaneously, cordially.

மனசாரநானொன்றும்அறியேன். To the best of my recollection, I know nothing of it.

மனசிரங்க—மனதிரங்க, *inf.* To pity, to commiserate.

மனசிரங்கிக்கொடுத்தான். He gave it out of pity.

மனசிலேயிடக்கட்டும். Keep your own mind.

மனசிலேவைத்துக்கொள். Keep this in mind.

மனசில்லாமை—மனதில்லாமை, *v. noun.* (*neg.*) Unwillingness, reluctancy.

மனசிளகப்பண்ண, *inf.* To soften the mind. 2. To move the affections.

மனசிலேகாண, *inf.* To meditate, to consider.

மனசுஅதின்மேலேயிருக்கிறது. The mind is bent upon it.

மனசுக்குச்சரிபோனபடிசெய்கிறான். He acts according to his own mind.

மனசுக்கேற்கநடக்க, *inf.* To walk or act according to one's mind or will.

மனசுநோக—மனசுநோவ, *inf.* To be grieved in mind.

மனசொருவிதமாயிருக்கிறது. My mind is wavering.

மனசோடே. Wilfully.

மனதின்தீக்குணம், *s.* [*also* மனத்தீக்குணம்.] The evil dispositions of the mind. See தீக்குணம்.

மனதின்நற்குணம், *s.* The good dispositions of mind: 1. அருள்நினைவு, kind thoughts; 2. ஆசையறுத்தல், mortification of corrupt desires; 3. தவப்பற்று, persevering penance. See நற்குணம்.

மனதைக்கருக்க, *inf.* To wound the feelings. See கருக்கு, *v.*

மனதொழுக்கம் — மனத்தொழுக்கம், *s.* Right way of thinking.

அதின்மேலெனக்குமனதில்லை. It does not suit me.

மனஸ்தாபம் — மனத்தாபம், *s.* Grief, heart-burning. 2. Displeasure, வெறுப்பு. 3. [*Chris. usage.*] Repentance.

உத்தமமனஸ்தாபம். True repentance.

அவரென்மேல்மனஸ்தாபமாயிருக்கிறார். He is displeased with me.

*மனம், *s.* Mind, will, the reasoning faculty, நெஞ்சு. 2. Purpose, intention, sentiment, desire, as மனசு. 3. [*in comb.*] Memory, ஞாபகம்; [*from Sa. Mna.* W. p. 676.]

மனம்போனபடிநடவாதே. Do not follow your own will [obstinately].

மனங்கொண்டதுமாளிகை. What the mind accepts becomes a palace.

மனக்கசப்பு, *s.* Rancor, hatred, bitterness of mind.

மனக்கடினம், *s.* Sternness, hardness of heart.

மனக்கண், *s.* [*com.* மனதின்கண்.] The eye of the mind, mental sight.

மனக்கலக்கம், *s.* Perturbation of mind, agitation.

மனக்கவலை, *s.* Anxiety, care, restlessness of mind.

மனக்கவலைபலக்குறைவு. Anxiety of mind enfeebles.

மனக்களிப்பு, *s.* Elation of spirits, joy. See களிப்பு.

மனக்கள்ளம், *s.* [*com.* மனதிற்கள்ளம்.] Guile.

மனக்காட்சி, *s.* Perception by the senses. See மானதக்காட்சி.

மனக்கிடக்கை, *s.* One's own feeling, &c. See கிட, *v.* (*p.*)

மனக்கிடை, *s.* Inmost thought. (*p.*)

மனக்கிலேசம், *s.* Sorrow of heart.

மனக்குத்துதல், *v. noun.* Sting of conscience, compunction, remorse.

மனக்குருடு, *s.* Mental blindness, illusion.

மனக்குழப்பம், *s.* Agitation of mind.

மனக்குறிப்பு, *s.* Aim of the mind. 2. Guess.

மனக்குறை, *s.* Dissatisfaction, discontent, umbrage.

மனக்குறைதீர்க்கிறது. Relieving a dissatisfied mind, as by granting favors. 2. Revenging injuries.

மனக்கூர்மை, *s.* Sagacity, acumen.

மனக்கோட்டம் — மனத்தழுக்கம், *s.* Envy, dislike. (*p.*)

மனக்கோட்டரவு, *v. noun.* Lowness of spirits.

மனங்கசிய, *inf.* To melt as the heart, to be tender. See கசி.

மனங்கரைய, *inf.* To relent. 2. To be sorry.

மனங்கலக்குவிப்போன், *appel. n.* An epithet of Kama; (*lit.*) one who confuses the mind. See மன்மதன்.

மனங்கனிய, *inf.* To be tender in mind. See கனி, *v.*

மனங்கருக, *inf.* To be displeased. See கருகு, *v.*

மனங்குருவ, *inf.* To be piqued, dissatisfied; to take umbrage.

மனங்கூச, *inf.* To be shy, diffident, &c. See கூச, *v.*

மனங்கூம்ப, *inf.* To close the mind, excluding earthly objects. (*p.*)

மனங்கொதிக்க, *inf.* To grieve. 2. To yearn. 3. To rage with anger.

மனங்கொள்ள, *inf.* To will. 2. To desire.

மனங்கோட, *inf.* To be envious, displeased, &c. (*p.*)

மனங்கோண, *inf.* To be offended, discontented; to be cross, தவறிச்சாய.

மனச்சஞ்சலம், *s.* Grief of mind.

மனச்சம்பூரணம், *s.* Satisfaction of mind.

மனச்சலிப்பு, *v. noun.* Grief, aversion, displeasure.

மனச்சாட்சி, *s.* Testimony of the mind. conscience, as மனோசாட்சி.

மனச்சாய்ப்பு — மனச்சாய்வு, *v. noun,* Inclination of the mind, propensity. 2. Partiality, prejudice, பட்சபாதம்.

மனச்சார்பு. Tendency of the mind, as மனப்போக்கு.

மனஞ்சலித்தல். Being troubled in mind; wearied in spirit.

மனத்தாராளம், *s.* Generosity, openheartedness; frankness.

மனத்தாழ்மை, *s.* Humility, lowliness of mind.

மனத்திடம், *s.* Firmness of mind, resolution, energy.

மனத்திட்டம் — மனநிதானம், *s.* Estimate in the mind of another's abilities, or of any quantity, quality, or distance. 2. As மனநேர்மை.

மனத்தியானம், *s.* Meditation, reflection.

மனத்திருத்தி, *s.* Contentment, satisfaction of mind.

மனத்தீமை, *s.* Depravity of heart.

மனத்துக்கம்—மனத்துயரம், *s.* Grief of mind, sorrow of heart.

மனத்துப்புரவு-மனத்தூய்மை, *s.* Purity of mind, sincerity.

மனத்தெளிவு — மனத்தேற்றம், *v. noun.* Clearness of mind.

மனநிதானம்—மனோநிதானம், *s.* Determination of mind, resolution.

மனநிலை, *s.* Steadiness of mind, firmness of will.

மனநிறை, *s.* Purity of heart, as மனத்தூய்மை. 2. Contentment, as மனத்திருத்தி. 3. Impartiality.

மனநெருடு, *s.* Crabbedness, moroseness, sullenness, வெடுவெடுப்பு.

மனநேர்மை, *s.* Sincerity, truth.

மனநோ—மனநோவு, *s.* Regret, remorse; (*lit.*) pain of mind.

மனநோக்கம், *s.* Aim, intention.

மனநோக, *inf.* To regret; to feel remorse. 2. To be discontented, to repine.

என்னைமனநோகச்செய்தான். He grieved me.

மனந்தளம்ப, *inf.* To vacillate, be unstable in mind. 2. To be distressed with cares.

மனந்தளர, *inf.* To grow discouraged or dispirited.

மனந்திரித்தல்—மனந்திருப்பல், *v. noun.* Turning the mind, changing one's purpose.

மனந்திருந்துதல். Change of mind, reformation of character.

மனந்திரும்புதல். Turning of the mind. 2. [*Chris. usage.*] Conversion.

மனப்படுத்தல். Causing to agree, persuading. (*p.*)

மனப்பதைப்பு. Agonizing pain of mind, intense anxiety. 2. As மனோவாஞ்சை.

மனப்பற்று. Emotion.

மனப்பாடம், *s.* A lesson learned by heart. See பாடம்.

மனப்பால்குடித்தல், *v. noun.* Indulging the imagination, fancying, (*lit.*) drinking the mind's milk.

மனப்பிரமை — மனமருள், *s.* Distraction of mind, derangement.

மனப்பீடை, *s.* Distress of mind. See பீடை.

மனப்பூரணம், *s.* Contentment, as மனத்திருத்தி. 2. Exquisite joy, hilarity, உள்ளக்களிப்பு. 3. Ingenuousness, as மனநேர்மை.

மனப்பூரிப்பு, *v. noun.* [*inf.* மனம்பூரிக்க.] Fulness of heart, excessive joy, மிகுகளிப்பு. 2. Contentment, as மனப்பூரணம்.

மனப்பொறுப்பு. Forbearance, patience, பொறுமை.

மனமகிழ்ச்சி — மனமலர்ச்சி, *v. noun.* [*inf.* மனமகிழ—மனமலர.] Cheerfulness, joy, hilarity.

மனமடிவு, [*inf.* மனமடிக்க, *com.* மனமடிவாக்க.] Pain of mind, mortification, great disgust. 2. Discouragement, dispiritedness, depression, தைரியமின்மை.

மனமுறிய, *inf.* [*v. noun* மனமுறிவு, *aversion*; *sometimes* மனமுறிக்கல்.] To be broken-hearted, dispirited, discouraged.

அவனென்னோடுமனமுறியப்பேசினான். He spoke so as to wound my feelings.

மனமுறுத்த, *inf.* [*com.* மனதையுறுத்த.] To pain the mind as a sarcasm, &c.

மனமேட்டிமை, *s.* Haughtiness of mind.

மனம்பிடிக்க, *inf.* To be pleasing to the mind, to suit one's fancy.

மனம்பேதிக்க, *inf.* To be at variance, to disagree in opinion. 2. To be distracted in mind, as மனக்கலக்க.

மனம்பொங்குதல், *v. noun.* Excitement of the mind from joy, sorrow, or anger. 2. Being enraged.

மனம்பொருந்த, *inf.* [*v. noun* மனப்பொருத்தம்.] To consent to, சம்மதிக்க. 2. To approve, to like, அங்கீகரிக்க. 3. To be in accordance with one's mind.

மனம்பொறுக்க, *inf.* To forbear, to have patience—For the *negat.* see under பொறு.

மனம்போனபோக்கு, *v. noun.* A wilful or head-strong course.

மனரம்மியம், *s.* Contentment, as மனோரம்மியம்.

மனராசி, *s.* Consent of will, as மனோராசி.

மனவருத்தி, *s.* Desire of mind, as மனவிருப்பம். (*p.*)

மனவலி — மனவூக்கம், *s.* Strength of mind; mental energy.

மனவாக்குக்காயம் – மனோவாக்குக்காயம், *s.* The three instruments of good or evil in man—the mind, or thoughts; organs of speech, or words; and the body, or actions.

மனவிகாரம்—மனோவிகாரம், *s.* Aberration of mind.

மனவிசனம், *s.* Displeasure, dissatisfaction.

மனவிருப்பம்—மனோவாஞ்சை, *s.* The desire of the mind. 2. Choice.

மனவுறுதி, *s.* Resolution, as மனத்திடம்.

மனவெரிச்சல், *s.* Envy, jealousy.

மனவெழுச்சி, *v. noun.* Excitement, energy, ambition; [*ex* எழுச்சி.]

மனவேகம்—மனோவேகம், *s.* Activity or quickness of mind, as மனோகதி.

மனவொருமிப்பு — மனவொன்றிப்பு, *v. noun.* Union, harmony, concord.

மனோகுலம்—மனோகுலம்-மனவியாகுலம்—மனோவியாகுலம், *s.* Grief; [*ex* ஆகுலம்.]

மனோகதி, *s.* Quickness of mind, acuteness of perception.

மனோகரம்—மனோக்கியம், *s.* Beautifulness, pleasingness. 2. Desirableness.

மனோசலம்-மனோசலனம், *s.* Emotions of mind.

மனோசன்-மனோபவன்—மனோபு-மனோபோசி—மனோற்பவன், *s.* Kama, the Hindu Cupid; (*lit.*) the mind-born.

மனோசாட்சி, *s.* Conscience, சீவசாட்சி.

மனோச்சாகம்—மனோற்சாகம், *s.* Freedom of mind, தன்னிஷ்டம். 2. As மனவூக்கம்; [*ex* உச்சாகம்.]

மனோதண்டம், *s.* Restraint of one's passions or lustful desires.

மனோதத்தம், *s*, A vow, &c. See தத்தம்.

மனோதைரியம் — மனோபலம் — மனத்தைரியம், *s.* Fortitude, good courage.

மனோநிச்சயம்—மனோநிதானம், *s.* As மனநிதானம்.

மனோபதி, *s.* Brahma's city, பிரமன்நகரம். (ஸ்காந்தம்.)

மனோபவம், *s.* The thought of the mind; (*lit.*) what is born in the mind, மனதிலேபிறந்தது.

மனோபாவம்—மனோபாவனை, *s.* Imagination, fancy, மனதற்பாவிக்கை. 2. [*usage.*] The real state of the mind.

மனோபிஷ்டம்—மனோபீஷ்டம், *s.* Pleasure. See அபிஷ்டம்.

மனோபூசை, *s.* An ejaculation, a mystical form of prayer, மானதபூசை.

மனோமயம்—மனோமயகோசம், *s.* One of the five investitures of the soul. See கோசம்.

மனோரஞ்சிதம், *s.* That which delights the mind, இன்பமானது. See இரஞ்சிதம்.

மனோரதம், *s.* Desire, pleasure, சந்தோஷம். (பஞ்சதந்.)

மனோரமை, *s.* The daughter of Mount Meru and wife of Mount Hymalaya.

மனோரம்மியம், *s.* Satisfaction, contentment; [*ex* இரம்மியம்.]

மனோராசி, *s.* Agreement, consent, as மனராசி.

மனோராச்சியம், *s.* Idle fancy, reverie, chimera, வீணெண்ணம்.

மனோராச்சியம்பண்ண, *inf.* To build castles in the air; (*lit.*) a kingdom in the mind.

மனோலயம், *s.* Extinction of will, மனவொடுக்கம். (கல, 36.)

மனோலி, *s.* A wit, a joker, ஆசியக்காரன்; [*from Sa. Manolowlya.* W. p. 641.]

மனோலித்தனம், *s.* Wit, pleasantry.

மனோவியாபாரம், *s.* The operation of mind, மனதின்செய்லுகை.

மனோவிருத்தி — மனோவிர்த்தி, *s.* The extension or improvement of mind.

மனோற்பவன், *s.* Kama. See மனோசன்.

மனோன்மணி, *s.* Parvati, பார்வதி; [*ex* உன்மணி.] (சது.)

மனாவிருதி, *s.* A kind of melody, இசைப்பாட்டு. (சது.)

மனாவு, *s.* A mock-pearl, அக்குமணி. 2. A conch, சங்கு. 3. A gem in general, மணிப்பொது. (சது.)

•மனனம், *s.* Minding, considering, சிந்தித்தல். W. p. 640. Manana. 2. Memory, ஞாபகம். See மனம். (*c.*)

மனனம்பண்ண, *inf.* To get by heart. 2. To meditate.

•மனுகுலம். See மனம்.

மனுவு, *s.* A gold or silver girdle, as அரைப்பட்டிகை. (சது.)

•மனிசன்—மனிஷன், *s.* [*fem.* மனிஷி.] Man, a male person. See மனுஷன்.

•மனிதர், *s.* [*sing.* மனிதன்.] Men, human beings, mankind, persons, மானிடர்.

மனிதசஞ்சாரம், *s.* Being frequented or inhabited by human beings.

மனிலா, *s.* Manilla, a town in the Philippine Islands, ஊர்.

மனிலாஆத்தா, *s.* Coarse custard-apple, bullock's heart. See ஆத்தா.

மனிலாப்பயறு, *s.* [*also* மனிலாக்கொட்டை.] A plant. See கொக்கட்டை.

மனு, *s.* Petition, request, விண்ணப்பம். 2. *A maund.* See மணு. (*Beschi.*)

இந்தமனுத்தரவேண்டும். Please grant this request.

ஒருமனுவிருக்கிறது. I have to beg of you a favor.

மனுக்கேட்டுக்கொள்ள — மனுச்செய்துகொள்ள, *inf.* To petition.

•மனு, *s.* *Menu*, the great legislator and saint, regarded as the son of Brahma, or a personification of that god, and the author of மானவம் or Institutes of Menu. He is called *Swayambhuva*, மனுச்சக்கிரவர்த்தி. 2. A generic term, applied to the fourteen successive *Menus* who preside over the universe, each for the period of a *Manuvantara*—In the present *Kalpa* there have already been six, of whom *Swayambhuva* was the first. The seventh, or now ruling Menu, is *Vaivoswata*. 3. Man in general, மனுஷன். 4. Mantra, a mystical verse, or formula, மந்திரம். W. p. 641. Manu. 5. One of the treatises of jurisprudence. See தருமநூல்.

மனுப்பெருத்ததேசம். A country thickly populated.

மனுஅவதாரம், *s.* The incarnation of a deity in human form.

மனுஉரு—மனுவுரு, *s.* Human shape.

மனுகுலத்தோர்—மனுமரபோர், *s.* [*pl.*] Descendants of king Menu.

மனுக்கள், *s.* Men.

மனுக்குலம், *s.* Mankind.

மனுநீதி—மனுநெறி, *s.* Statutes, institutes of Menu, தருமநூல். 2. Equity.

மனுப்பிரளயம், *s.* The general deluge at the close of each *Manuvantara*.

மனுப்புத்திரர், *s.* [*pl.*] The descendants of Menu, மனுவமிசத்தார். 2. Men, human beings, மனுடர்.

மனுப்பூடுகள், *s.* [*vul.*] Human beings, *in pity*.

மனுமகன், *s.* A man of noble descent, பிரபு. 2. [*com.* மனுஷமகன்.] An honest man, a man of truth, யோக்கியன்.

மனுமக்கள், *s.* [*pl.*] Men, human beings, மனிதர்.

மனுரூபம் — மனுவடிவம், *s.* Human form, image, shape. 2. As மனுஅவதாரம்.

மனுவந்தரம் — மன்வந்தரம், *s.* The reign of a *Menu*, a period equal to seventy-one ages of the gods, fourteen of them making a Kalpa, or 4,320,000,000 of years, of mortals, மனுவின்அரசாட்சி. W. p. 643. Manvantara.

மனுவர், *s.* [*pl.*] Human beings. (*p.*)

•மனுசன்—மனுஷன்—மனுடன், s. [also மனுஷன்.] Man, மனிதன்; [fem. மனுஷி.] W. p. 641. MANUJA, MANUSHYA. (c.) 2. [in metaph.]—The sentient soul, ஆத்துமா.
மனுஷனைப்பிடித்துத்தின்கிறவர்கள். Cannibals.
மனுஷசங்காத்தம், s. Intercourse with men.
மனுஷசுபாவம், s. Human nature.
மனுஷமகன், s. An honest man. See மனுமகன்.
மனுஷர்சந்தடி, s. Bustle of men.
மனுஷாக, inf. To attain the age of a man. 2. To become illustrious.
மனுஷாவதாரம், s. As மனுஅவதாரம்.
மனுஷீகம், s. [also மானுஷீயம்.] Manhood, human nature.

மனுவர், s. Smiths, blacksmiths, கம்மாளர். (சது.) 2. See மனு, Sa.

மனை, s. A piece of ground of 2,400 square feet, உகுசா-குழிகொண்டநிலம். 2. A house, வீடு. (c.) 3. Wife, மனைவி. 4. Family, household, குடும்பம். 5. A table of cards, in tick-tack, சூதாடுபலகைமினறை.
மனைக்கட்டுக்கிவேசனம், s. Ground on which a house stands.
மனைக்கிழத்தி, s. A wife, மனைவி. (p.)
மனைக்கோன், s. A lizard, பல்லி.
மனைச்சீட்டு—மனைக்கிரயச்சீட்டு—மனைமுறி, s. A title-deed of ground, மனைக்கிரயபத்திரம்.
மனைத்தக்காள், s. A wife, a house-wife; [ex மனை et தக்கான்.] (குறள்.)
மனைத்தாயம், s. [prov.] The virtue of domestic life, இல்லறவொழுக்கம். (குறள்.)
மனைமாட்சிமை, s. The excellency of domestic life, title of a chapter in the Cural.
மனையறம், s. The domestic life, as இல்லறம்.
மனையாட்டி—மனையாள், s. A wife, a bride. (சது.)
மனையையொற்றிவைக்க, inf. To mortgage a house-land.
மனைவரி, s. Quit-rent.
மனைவாழ்க்கை, s. Conjugal life, as இல்வாழ்க்கை.
மனைவிருத்திச்செலவு. The daily expenses in a household.

மனை, v. [improp. for வனை, which see.] To make, &c.

•மனைவி, s. A wife, இல்லாள்; [from Sa. Manavee.]

•மனோசிலை, s. [also சிலை.] A kind of orpiment; red arsenic, ஈர்பாஷாணம். W. p 640. MANAHSILA.

•மனோபலம்—மனோமயம்-மனோன்மணி. See under மனம்.

மன். [an affix particle.] 1. An expletive, ஓரசைச்சொல், அதுமற்கொண்கன்றேரே, that is the chief's chariot. 2. Modification, ஆக்கம், கானமன்பண்டு, [இப்போதுநாடாயிருக்கிறது.] it was formerly a wilderness [now cultivated]. 3. Indicating words omitted necessary for a full sense, ஒழிபிசை, கூரியதோர்வாண்மன், it is a sharp sword [it has cut down many]. 4. What is gone, கழிவு, as சிறிய கட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே, had he obtained an elephant he would have given it to us—[but he is dead]. 5. Greatness, பெருமை, abundance, மிகுதி, as எந்தையெமக்கருளுமன், my father will give us abundantly. (சது.) 6. Durableness, நிலைபேறு, மன்னுஉலகத்துமன்னியது மொழிமோ, say, what is enduring on this unsubstantial earth. 7. A medial particle, இடைநிலை, என்மனார், they will say so. 8. A personal affix, பெயர்விகுதி, வடமன், a northern tribe. 9. s. A king, அரசன்.

மன், s. [Beng.] A maund of $82\frac{2}{7}$ pounds, Avoirdupois.

மன்பதை, s. The world collectively; a crowd of people, மக்கட்பரப்பு. (சது.)

•மன்மதன், s. Kama, காமன். W. p. 643. MANMAT'HA. 2. (சது.) One who confounds the mind, மனக்கலக்குவிப்போன்.
மன்மதன்கணை, டு. The five arrows of Kama. See பஞ்சபாணம்.
மன்மதகிரகம், s. Pudendum mulieris.
மன்மதபாணம், s. An arrow of Kama. 2. A kind of jasmine, ஒர்வகைமல்லிகை.
மன்மதவருஷம், s. The twenty-ninth year in the Hindu cycle, corresponding with A. D. 1835.
மன்மதவேதனை, s. Suffering from love.

•மன்வந்தரம், s. As மனுவந்தரம், under மனு.

மன்விருத்தம், s. As ஆசிரியவிருத்தம். See பா, and பாவினம் under இனம். (சது.)

மன்ற, s. Certainty, தேற்றம். (சது.) 2. Abundance, மிகுதி. (p.)
கடவுளாயினுமாகமடவைமன்றவாழியமுருகே.......O Muruka, god or not, thou art to a certainty ignorant!

மன்றம், s. [also மன்றகம்.] A place of assembly, அம்பலம். 2. An open space, a common, வெளி. 3. A long street, நெடுந்தெரு. 4. Scent, perfume, வாசனை. 5. Certainty, நிச்சயம். (சது.)
மன்றம்கறங்கமணப்பறையாயின. That which has become a festive drum, beaten in an assembly. (கலடி.)

மன்றல், s. Marriage, விவாகம். 2. As மன்றம், 3, 4. (p.)

மன்றாடு, கிறேன், மன்றாடினேன், வேன், மன்றாட, v. a. To pray, entreat, implore, petition, supplicate, வேண்ட. (c.)
மன்றாட்டம்—மன்றாட்டு, v. noun. [improp. மன்றாட்டு.] Petition, request, entreaty, prayer, வேண்டுகை.
மன்றாட்டின்மேலேவர, inf. To come supplicating.
மன்றாட்டுக்கேட்க, inf. To beg a favor.
மன்றாட்டுக்குப்போக, inf. To go to beg or pray.
மன்றாட்டுவேண்டுதல், v. noun. [R. C. usage] Supplication and prayer.

மன்று, s. A court, assembly-room, சபை. 2. The temple of Siva, at Chillumbrum, in South Arcot, சிதம்பரம். 3. (சது.) An open field, வெளி.
மன்றுகூடுதல், v. noun. Coming together as a Panchayat.
மன்றுபட, inf. To come to the knowledge of the public, to be divulged, வெளிப்பட. (சது.)
மன்றுளாடி, appel. n. Siva, as dancing in void space, or as existing in vacuum, சிவன்.

மன்னவன், s. A king, an emperor, அரசன். 2. The twenty-sixth lunar asterism, உத்திரட்டாதி. 3. A universal master, எப்பொருட்குமிறைவன்; [ex மன்.] (p.)

மன்னன், s. A king, a prince, அரசன்; [pl. மன்னர்.] 2. A man in his prime, or from thirty-two to forty-eight, ஆடவர்பருவத்தொன்று; [ex மன்.]
மன்னர்பின்னோர், s. [pl.] The வைசியர் caste, including the three classes employed in industry and labor—merchants, agriculturalists, and shepherds.
மன்னர்மன்னவன்—மன்னர்மன்னன்—மன்னவர்மன்னன், s. The king Dury'od'hana, துரியோதனன். (சது.) 2. A king of kings, as இராசாதிராசன்.

மன்னாட்டு — மன்னாப்பு. See மன்னுட்டு, and மன்னிப்பு.

மன்னார், s. The town of Manaar, ஓரூர். 2. See மன்னு, v.
மன்னார்க்குடாக்கடல், s. The gulf of Manaar.
மன்னார்கோயில், s. Name of another town, ஓரூர்.

மன்னி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To spare, forgive, pardon, governing the dative of the person and the accusative of the thing, பொறுக்க. (c.)
அவனுக்குப்பாவத்தைமன்னித்தார். He forgave his sin.
மன்னிப்பு, v. noun. [improp. மன்னாப்பு.] Pardon, forgiveness, remission.

மன்னிறைதருதல், v. noun. Paying tax, tribute or assessment—as one of the duties of husbandmen, இறைசெலுத்தல். (p.)

மன்னு—மன், கிறேன், மன்னினேன், மன்னுவேன், மன்ன, v. n. To be fixed, lasting; to remain, to be settled, நிலைபெற. 2. [also பன்னு.] To be close or thick, பொருந்த. (p.) 3. [prov.] To gather up the skirts of a garment, திரைக்க.
மன்னார், appel. n. [pl.] Enemies, foes, பகைவர். (சது.)
மன்னுமான், s. The Deity, the lasting one, கடவுள். (p.)
மன்னுயிர், s. Human life, the soul as surviving death, ஆத்துமா. Thus Beschi, உயர்வீட்டை மன்னுயிரெலா முறவருந்த முறிமரக் தோய். (தேம்பாவணி.) 2. Animal life; the soul as transmigrating, சீவன். Thus in the Cural,தன்னுயிர்தானறப்பெற்றானையேனையமன்னுயிரெல்லாந்தொழும். (குறள்.)
மன்னுலகம்—மன்னுலகு, s. The abode of the gods, Swerga; (lit.) the enduring world, மோட்சலோகம். (சது.)
மன்னல் — மன்னுதல், v. noun. Being steady. 2. Persevering.

மன்னெச்சி, s. [prov.] A gruff, surly, pouting countenance, சினக்குறிப்பு.

மன்னை, s. [vul. மென்னை.] The throat, தொண்டை. (c.) 2. [prov.] Anger, displeasure, கோபம். 3. Bloated cheeks, கதுப்பு.
மன்னையிறங்குதல், v. noun. Putting on a gruff, pouting countenance [opprobriously].
மன்னையைப்பிடிக்க, inf. To take one by the throat.
மன்னையைப்பிடித்துறத்திவிட்டது. It seized [it] by the throat and drained off the blood—spoken of a tiger, &c.

மன்னே, s. An expletive, அசைச்சொல். (p.)

மா

மா. A syllabic letter, composed of ம் and ஆ.

மா, *s.* [*gen.* மாவின்.] Flour, meal, dough, pulverized powders, [*commonly* மாவு.] இடிமா. 2. The mango-tree, or fruit, மாமரம், Mangifera Indica. 3. The sweet mango, தேமா. 4. A fraction $\frac{1}{320}$, ஒர்இலக்கம்... 5. (*p.*) A beast, an animal, விலங்கின்பொது. 6. A horse in general, குதிரைப்பொது. 7. The male of the horse, hog and elephant. 8. An expletive, அசைச்சொல், as உப்பின்றபுற்கை யுண்கமாகொற்கையோனே. 9. Strength, வலி. 10. Blackness, கறுப்பு. 11. Cloth, சீலை. 12. A humming insect, வண்டு. 13. A field, வயல். 14. [*prov.*] Dust, தூசு. 15. Calling, a call, அழைப்பு. 16. (*Beschi.*) The after-birth, secundines, சஞ்சக்கொடி.

மாகாய்த்துவிட்டது. The mango-tree bore fruit.

மாவுறைமலையேறும். Small sums may make a large total. [*prov.*]

மாகரி, *s.* A male elephant, ஆண்யானை.

மாகாணி, *s.* One-sixteenth, a fractional part.

ஆயிரமாகாணிஅறுபத்திரண்டரை. A thousand sixteenths make sixty two and a half

மாக்கருவி, *s.* A saddle, குதிரைக்கல்லணை. (சது.)

மாக்கல், *s.* Slate-stone. See கல்.

மாக்காப்பு, *s.* Flour-water. See under கா, *v.*

மாக்குளித்தல், *v. noun.* A kind of girl's play.

மாங்கன்று, *s.* A mango-plant.

மாங்காய், *s.* Unripe mango-fruit. 2. The kidney of quadrupeds, and gizzard of fowls. (*c.*)

மாங்காய்பெரிக்கிறது. The mango has a hot taste.

மாங்காய்ப்பூட்டு, *s.* A kind of lock.

மாங்காயூறுகாய், *s.* A pickle of unripe mangoes.

மாங்காய்வற்றல் — மாவற்றல், *s.* The dried unripe mango-fruit, used in curry.

மாச்சிலை, *s.* A kind of stone, as மாக்கல்.

மாந்தளிர்—மாந்துளிர், *s.* The tender foliage of mango-trees, or the first shootings of mango-leaves.

மாந்தளிர்ப்பச்சை, *s.* A kind of green stone, ஒர்பச்சைக்கல்.

மாந்தோப்பு, *s.* A mango-grove.

மாப்பிசைதல், *v. noun.* Kneading.

மாப்புளித்தல்—மாவுப்புதல். Becoming leavened.

மாமரம், *s.* The mango-tree.

மாம்பழம், *s.* A ripe mango.

மாவடு, *s.* A very young unripe mango-fruit.

மாவரைத்தல், *v. noun.* Grinding corn.

மாவலர், *s.* [*pl.*] Horsemen, குதிரைப்பாகர். 2. Elephant-drivers, யானைப்பாகர்.

மாவிடைமரவிடை, *s.* All kinds of beasts and trees.

மாவிடைமரவிடை சலம்நிதி பாஷாணமுள்பட விற்றேன். I have sold the beasts, water, hidden treasures and stones contained [in the ground]; *a form of a deed.*

மாவிலைத்தோரணம், *s.* A string of mango-leaves. See தோரணங்கட்ட.

மாவிளக்கு, *s.* An offering of kneaded flour in the midst of which a little pit is made for oil or ghee to burn, as in a lamp.

மாவிளக்கெடுக்க, *inf.* To make an offering as above.

மாவிறங்குதல், *v. noun.* Becoming mealy and edible, as the esculent root of the young palmyra.

மாவுத்தன், *s.* An elephant-driver, யானைப்பாகன். (*c.*) 2. A horseman. (*p.*)

***மா**, *adj.* [*contrac. of Sa. Mahat.*] Great, பெரிய. See மகா.

மாகண்டம், *s.* One of the twenty-seven sections of the lunar path, as அதிகண்டம்.

மாகனன், *s.* [*prov.*] A brahman, பிராமணன்.

மாகாளம், *s.* A place celebrated for the worship of Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

மாகாளி, *s.* Durga. (சது.)

மாகேந்திரம், *s.* [*in astrol.*] See தசப்பொருத்தம்.

மாசனம்—மாசனங்கள், *s.* Excellent or great persons, பெரியோர். 2. Brahmans, பிராமணர்.

மாசாந்தம், *s.* Great patience.

மாசாலம், *s.* Whining, cant, சிணுங்குகை. 2. Using affectation, playing tricks.

மாசாலக்கள்ளி, *s.* A dissimulating woman. See கள்ளம்.

மாசேனன், *s.* A name of Argha, அருகன். 2. The deity, கடவுள். (சது.) 3. The god Subramanya, முருகன்.

மாதண்டம், *s.* A principal road, king's high-way, இராசவீதி. (சது.)

மாதவம், *s.* Great austerities.

மாதவர், *s.* [*pl.*] Ascetics, Rishis, இருஷிகள்.

மாதறி, *s.* A large timber, விட்டம். (*R.*)

மாதிசை, *s.* [*prop.* மாதசை, *in astrol.*] Aggregate influence of the planets, as மகாதிசை.

மாதிசை, கூ. The nine planetary influences. They are, சூரியமாதிசை, சந்திரமாதிசை, செவ்வாய்மாதிசை, இராகுமாதிசை, சனிமாதிசை, கேதுமாதிசை, புதன்மாதிசை, சுக்கிரன்மாதிசை; embracing in all one hundred and twenty years.

மாதுரோகம், *s.* [*appel.* மாதுரோகி.] Great treachery.

மாதேவன், *s.* Siva, சிவன், as மகாதேவன். (சது.) 2. See உருத்திரர்.

மாதேவபட்டணம், *s.* A town so called in the extreme south, ஒரூர்.

மாதேவி, *s.* Parvati, பார்வதி.

மாத்தகை, *s.* Superfineness, splendor, மிகுசிறப்பு. (சிதி.)

மாத்தியாகி, *s.* A very liberal person or prince.

மாநடன், *s.* Siva, சிவன். (சது.)

மாபலன், *s.* Wind, காற்று. See மகாபலன்.

மாபலி—மாபலிவாணன், *s.* *Mahabali.* See மகாபலி.

மாபலிபுரம்—மாவலிபுரம், *s.* A town. 2. The seven pagodas near Sadras.

மாபுலி, *s.* A lion, சிங்கம்; *used also in contempt.*

மாபாவி, *s.* A very wicked person.

மாபுற்பாகம், *s.* External Saiva-puja, வெளியரங்கசிவபூசை.

மாபூதி, *s.* One of the seven hells. See நரகம்.

மாப்பிரயத்தனம், *s.* A great effort.

மாப்பிளை — மாப்பிள்ளை, *s.* A bridegroom. 2. A husband. 3. A son-in-law. 4. The Moplas in the Malayalim country.

மாமகம், *s.* A Hindu festival, as மாமாங்கம்.

மாமகக்குளம், *s.* A sacred reservoir at Combaconum.

மாமணி, *s.* A gem, as மாணிக்கம்.

மாமருத்துநூலோர்—மாமாத்திரர், *s.* [*pl.*] Physicians, வைத்தியர். (சது.)

மாமலை, *s.* Any great mountain. (*p.*)

மாமல்லபுரம், *s.* As மாபலிபுரம், 2.

மாமாங்கம், *s.* [*colloq. for* மாமாகம்.] A festival celebrated every twelve years at Combaconum. See மகாமகம். 2. [*in the Malayalum country.*] Period of the reign of a subordinate king under the Raya dynasty of Vijayanagaram.

இவன்நாலுமாமாங்கம்கண்டவன். He is about fifty years old; (*lit.*) one who has seen four such festivals.

மாமாங்கமாளுற்பார்க்கக்கூடாது. Brothers and sisters who have not visited each other during a மாமாங்கம், should not meet without a propitiatory offering.

மாமாத்திரர். See மாமருத்துநூலோர்.

மாமாயை, *s.* [*also* மகாமாயை.] A form of Maya, the maternal principle, or the chief cause of all things.

மாமாலம், *s.* Great deceitfulness.

மாமுகில், *s.* Thick clouds.

மாமுனி, *s.* An epithet of Argha, அருகன். 2. The sage *Vasisht'a*, வசிஷ்டன்.

மாமேரு, *s.* Maha Meru. See மகாமேரு.

மாரதம், *s.* One of the four kinds of war chariots. See இரதம்.

மாரதன். See மகாரதன்.

மாவலி, *s.* *Mahabali.* See மகாபலி.

மாவிரதம், *s.* A religious system of the Saivas. See மகாவிரதம்.

மாவிரதியர், *s.* Saivas. See மகாவிரதியர்.

மாவீரன், s. A great hero, champion.

மாவுரம், s. Strength; [ex உரம்.] (சது.)

*மா, s. Lukshmi, இலக்குமி. 2. Good fortune, felicity. 3. Wealth, செல்வம். W. p. 630. Ma. 4. Beauty, அழகு. 5. Disgust, வெறுப்பு. 6. (Sa.) Mother, as அம்மா, மாதா.

மாதவன், s. Vishnu as the husband of Lukshmi, விஷ்ணு. (R.)

மாமகன், s. Kama, being the son of இலக்குமி, காமன். (சது.)

*மாகதம், s. That which belongs to, or is produced in the kingdom of Magadha, or south Behar, மகதசம்பந்தம்; [ex மகதம்.] W. p. 654. Magad'ha.

மாகதர், s. [pl.] The inhabitants of Magadha, as மகதர். 2. A particular tribe said to spring from a *Kshatrya*, or kingly, mother, and a *Vaisya*, or servile, father. Their profession is that of minstrels, who sing the praises and chivalrous exploits of sovereigns, and attend on the march of an army. They are still numerous in the west of India under the name of *Bhauts*.

மாகதி, s. Long-pepper. See திப்பிலி. 2. A kind of jasmine, முல்லைக்கொடி. Jasminum fricotomum. (*Rott.*) 3. The language of *Maga'dha*, a dialect of Sanscrit; a *Prakrit*—nearly the same as the *Pali* of the Buddhas and Jainas. See *Sa. Magadha*.

*மாகந்தம், s. Mango-tree, மாமரம். W. p. 654. Makanda.

*மாகம், s. The month February, மாசி. W. p. 648. Mag'ha. 2. The tenth lunar mansion, as மகம். 3. The sky, the air, atmosphere, ஆகாயம். (*Sa. Vaka.*)

மாகநீர், s. Sacred bathing, as மாமகம்.

மாகயம், s. A kind of prepared arsenic, ஓர்வகைப்பாஷாணம்.

மாகாணம், s. [*Hind.*] District, province, தேசம். 2. [*in southern usage.*] A Taluk, தாலுகா.

*மாகுலவர், s. [pl.] Hunters, savages, வேடர். (சது.)

*மாகேசுவரி, s. Parvati, as மகேசுவரி.

மாகேவாரி, adj. [*Mahar.*] Monthly. மாகேவாரிசாகுபடி. Monthly cultivation.

மாக்கல்—மாக்கருவி—மாக்காப்பு. See மா, *Tamil.*

மாக்கள், s. [*com.* மக்கள்.] Men, people, mankind, மனிதர். 2. Children, of any age, பிள்ளைகள். (*p.*)

*மாங்கல்யம்—மாங்கல்லியம், s. A marriage badge, tied to the neck.—For the compounds, see மங்கலியம்; [*ex Sa. Mangalya*, propitiousness.]

மாங்கன், s. [*prov.*] A kind of fish, ஓர் மீன். 2. The kidney, மாங்காய்ப்பிண்டம்.

மாங்காய். See மா.

*மாங்கிசம்—மாங்கிஷம், s. Flesh, animal flesh. See மாமிசம், மாம்சம். (*c.*)

மாங்குடி, s. A town, ஓரூர்.

மாங்குடிமருதனார், s. One of the forty-nine professors of the Madura college.

மாசகதாசகம், s. Insinuation, act of worming one's self into favor, or ingratiating one's self by cunning. (*Colloq.*)

அவன்எப்படியோஅவனைமாசகதாசகம்பண்ணித்தன் கைவிற்போட்டுக்கொண்டான். She won and took him by artifice.

மாசக்காய், s. [*also* மாச்சக்காய்.] The gall-nut, the oak-apple. (*c.*)

மாசக்காய்தின்றவன்போலேபேசுகிறாய்.........You speak as if intoxicated. (*R.*)

மாசங்கம். See மாசு.

*மாசம், s. [*gen.* மாஸத்தயின், *vul. for* மாதத்தின்.] Month, as மாதம் W. p 660. Masa.—*Note.* The abbreviated sign is ௴. The months are solar, as the *Vâkya*, and not the *Siddhânta* system, is followed. The twelve months are, சித்திரை, April; வைகாசி, May; ஆனி, June; ஆடி, July; ஆவணி, August; புரட்டாசி, September; ஐப்பசி, October; கார்த்திகை, November; மார்கழி, December; தை, January; மாசி, February; பங்குனி, March. Each of these begins about the 11th or 12th of the corresponding English month; so that it includes most of that month, and a part of the next. The months are also called in Sanscrit as சைத்திரம், வைகாசம், ஜேஷ்டம், ஆஷாடம், சிராவணம், பாத்திரபதம், ஆஸ்வீசம், கார்த்திகம், மார்கசிரம், புஷியம், மாகம், பாற்குனம். To each of the months is alloted one of the twenty-seven asterisms; to April, சித்திரை; to May, விசாகம்; to June, மூலம்; to July, உத்திராடம்; to August, அவிட்டம்; to September, பூரட்டாதி; to October, அச்சுவினி; to November, கார்த்திகை; to December, மிருகசீரிடம்; to January, பூசம்; to February, மகம்; to March, உத்திரம்; that is, to the Tamil months corresponding generally with these.

மாசக்கோறும். Monthly.
போனமாசம். Last month, ultimo.
நடமாசம். The current month.
வருகிறமாசம்-அடுத்தமாசம். Proximo, the next month.

மாசசந்தாயம், s. Tax paid monthly. See சந்தாயம்.

மாசப்பிறப்பு—மாதசங்கிராந்தி, s. The beginning of a month.

மாசமாசம். Month by month.

மாசவிடாய்—மாதவிடாய், s. Women's monthly course, as தலைமுழுகு.

மாசாந்தம், s. The end or last day of a month; [*ex* அந்தம்.] 2. See மா, *adj.*

மாசாந்தரம், *adv.* Monthly, every month; *per mensem.*

மாசார்நாமா, s. (*Pers.*) A statement of fact in writing signed by several respectable persons in attestation of its truth; a memorial. (*Govt. usage.*)

மாசனம், s. [*Hind.*] A confection, similar in effect to opium, ஓர்லேகியமருந்து. 2. See மா, *adj.*

*மாசி, s. February, *recte*, most of February and part of March, ஓர்மாதம். 2. The tenth lunar mansion, மகநாள். (See மாகம்.) 3. A new ridge in a paddy field, புதுவரம்பு. 4. [*colloq. also* மாசு.] Mist, cloud, மேகம். (*Beschi.*)

மேல்மாசி, s. A drizzling cloud.

கொடிமாசிகள், s. Flitting clouds.

மாசிமகம், A great festival at Combaconum. See மகாமகம்.

*மாசிகம்—மாசியம், s. A monthly ceremony through a year for one deceased; the first at the end of thirty days, மாசசிராத்தம். W. p. 660. Masika.

*மாசிபத்திரி, s. Indian wormwood, Artemisia Indica, ஓர்பூடு.

மாசியம்—மாசிம், s. As மாசனம்.

மாசு, s. A spot, stain, or flaw; taint, tarnish, defect, அழுக்கு. 2. Fault. குற்றம். (See மறு.) 3. Cloud, மேகம். 4. Blackness, கருமை. (சது.) 5. The galaxy, or milky way, பால்வீதிமண்டலம்.

மாசங்கம், s. Women's menses, சூதகம்; [*ex* அங்கம்.]

மாசறல், *v. noun.* [*lit. free from spot.*] Being blameless, pure, spotless, பரிசுத்தமாதல். (சது.)

மாசற்றவன், *appel. n.* One who is spotless.

மாசுதீர்ப்பான், *appel. n.* A barber, மயிர்வினைஞன். (சது.)

மாசுமறைத்தது. A cloud has obscured [the sun or moon].

மாசுணம், s. A rock-snake, a large serpent, மலைப்பாம்பு. 2. Snake, பாம்பு. (சது.)

மாசூல், s. (*Hind.*) Product of a field, all kinds of grain, பயிர்வழிமாசூல்.

கண்டமாசூல்என்னவு. What is the actual produce [of the field]?

*மாசை, s. [*also* மாசடை.] Gold, பொன்; [*from Sa. Masha*, a gold-weight.]

மாச்சக்காய், s. [*also* மாசக்காய்.] The gall-nut, Quercus Infectoria. (*Ains.*)

*மாச்சரியம், s. [*also* மாற்சரியம், மச்சரம், மற்சரம்.] Envy, malice, பொறாமை. W. p. 656. Matsarya.

மாச்சல், *v. noun.* [*prop.* மாய்ச்சல்.] Dying. 2. Mortality. See under மாய்.

மாச்சி—மாச்சு, s. [*prov.*] Fetters.

மாஜி. [*Arab.*] Late; recently deceased.

*மாஞ்சி, s. A fragrant substance, ஓர்வாசனைப்பண்டம். (சது.) 2. A medicinal grass, Valeriana Jatamansi. See சடாமாஞ்சி. [*in* சது, மாஞ்சில்.] W. p. 654. Mamsa.

மாடகம், s. The screw-pin of a lute, வீணைமுறுக்காணி. (சது.)

மாடம், s. A house, hall or palace, உப்பரிகை. [*Compare* மாடி.] 2. As மாடக்குழி.

மாடமாளிகைகூடகோபுரங்கள்............Halls, palaces, pinnacles and towers.

பிள்ளையார்மாடம், s. A niche in a wall for an image of பிள்ளையார்.

விளக்குமாடம், s. A hole in a wall for a lamp.

மாடக்குழி, s. [*vul.* மாடாக்குழி.] A niche in a wall.

மாடப்புறா, s. The domestic pigeon.

மாடப்புறாக்கண்ணிறம், s. A medicinal plant. See அழுக்கிறு.

*மாடம்—மாஷம், s. A kind of pulse, green gram, Phaseolus mungo, உழுந்து. W. p. 660. Masha.

மாடல், *v. noun.* [*defective.*] Doing, செய்தல். (சது.)

*மாடன், s. An ignorant or stupid man, a clown, a dullard, முட்டாள். W. p. 660. Masha. 2. The name of a devil, ஒர்பேய்.
சாம்பிராணிமாடன், s. A regular fool. 2. [vul.] An imp, a devil, ஒர்பேய்.

*மாடி, s. A palace, அரமனை. W. p. 655. Mad'i. 2. Distress, danger, இக்கட்டு. 3. Anger, கோபம். 4. The border of a garment, புடவைபோரம். (Sa. Mad'hi.)
மறுமாடி, s. A ridge. See மறு, adj.

மாடு, s. [gen. மாட்டின்.] A cow or bull, the genus bos, மாட்டின்பொது. 2. A place, இடம். 3. Side, பக்கம். 4. A particle of declension for the ablative of place, ஒருருபிடைச்சொல். (p.)
கறக்கிறமாடு. A milch-cow.
அரசன்மாடு. With, or from, the king.
என்வீட்மாடேவா. Come to my house-side. (p.)
தலைமாடு. Head of a bed.
கால்மாடு. Foot of a bed.
மாடுசாய்த்தல் — மாடுபெயர்த்தல்—மாடோட்டுதல், v. noun. Driving cattle.
மாடுமேய்க்க, inf. [appel. n. மாடுமேய்க்கிறவன்.] To feed oxen, &c.
மாட்டடைறைதல், v. noun. [prov.] Endorsing on the back of a note, &c.
மாட்டடி, s. The step, or footstep, of a cow or bull. 2. A severe blow, as though beating an ox.
மாட்டாங்கோல், s. Rod of a ploughman, or drover.
மாட்டிறக்கம், s. A bullock-ford across a river, ஆற்றிறக்கம்.
மாட்டிறைச்சி, s. Beef.
மாட்டிறைச்சிதின்பதில்லையன்றுமின்றும்வேதியர், மாட்டிறைச்சியல்லவோமரக்கறிக்கடொத்தது. The brahmans eat no beef, but is not beef [in assafœtida] with their vegetable curry?
மாட்டுக்கட்டை, s. A stake for tying cattle.
மாட்டுக்காரப்பயல், [vul. மாட்டாங்காரப்பயல்.] s. A neat-herd; also used in contempt.
மாட்டுக்காரன், s. The owner of a cow, or bullock.
மாட்டுக்கிடை,—மாட்டுத்தொழு, s. A cow-stall.
மாட்டுக்கொட்டில், s. A cow-house.
மாட்டுத்தனம், s. Clownishness, brutishness.
மாட்டுப்புத்தி, s. Dullheadedness, brutishness.
மாட்டுப்பொங்கல், s. A cattle-feast. See பொங்கல்.
மாட்டுமுலைக்காளான், s. [prov.] A kind of fungus resembling the teat of an udder.

*மாடு, s. Felicity, prosperity, செல்வம்; [ex மா.] 2. Gold, பொன். 3. A flat gem, அகன்மணி; [from Sa. Mad'a, or Masha.] See மாசை. (சது.)

மாடை, s. [prov.] Being spread and bent forwards, மாடைக்கொம்பன். See கொம்பு.

*மாடை, s. Gold, பொன். (சது.) 2. A gold-coin, a half moidore, மாடைப்பணம். 3. (Tel.) A half pagoda, அரைவராகன்.

மாட்சி—மாட்சிமை, s. Glory, greatness, magnificence, splendor, majesty, மகிமை. 2. Beauty, அழகு; [ex மாண்.]
மனைமாட்சியில்லாள்கண். The glory of the house is the wife. (p.)

மாட்சிமுமதி. The splendid moon. (p.)

மாட்டு, கிறேன், மாட்டினேன், வேன், மாட்ட, v. a. To button, to tackle, பூட்ட. 2. To beat violently, அடிக்க. 3. To put in, as wood into the fire, நுழைக்க. 4. To hook in, to shut, கொக்கிமாட்ட. 4. v. n. [with கொள்ள.] To get entangled. (c.)
அவனைநன்றாய்மாட்டினான். He gave him good blows.
பறவைகண்ணியில்மாட்டிக்கொண்டது. The bird was entangled in a net.
கடிவாளமாட்ட, inf. To bridle.
மாட்டிக்கொடுக்க —மாட்டிவிட—மாட்டிவைக்க, inf. To put into the stocks, தொழுவிலேமாட்ட.
மாட்டல்—மாட்டுதல், v. noun. Buttoning, fastening, hooking, inserting, beating.
மாட்டு, v. noun. A beat, a stroke, as நல்லமாட்டு, good blows. 2. Referring.
மாட்டெடுத்தல், v. noun. A rule of criticism, viz., comparison with other parts of the book. (நன்னூற்பாயிரம்.) 2. [a law term.] Inventory, on the outside of a deed, of the property mentioned, and of its disposal, புறத்திற்குறிப்பு.
மாட்டெடுத்தொழுகல். A rule of criticism—one of the thirty-two உத்தி.
மாட்டேற்று. Allusion, reference, குறிப்பு. 2. As மாட்டெடுத்தல், 2.
மாட்டுவிக்க, inf. To hook, பூட்டுவிக்க.

மாட்டு, வேன், வாய், வான், &c. [defec. v. as positive, used in the future only.] I can, thou canst, he can, &c.
மாட்டேன், டாய், டான், &c. neg. I cannot, thou canst not, he cannot, &c.
அதைச்செய்யமாட்டேனென்கிறான். He refuses to do it.
எழுந்திருக்கமாட்டேன். I cannot get up. 2. I won't get up.
நீபோகமாட்டாயா? Will you not go?
மாட்டாமை, v. noun. Inability, moral or physical incapacity, இயலாமை.
மாட்டார், appel. n. [pl.] Incapable or incompetent persons, வலாதார்.

மாணடி, s. The sacred foot. See மாண்.

*மாணம், s. Greatness, excellency, பெருமை. See மானம், மானியம். (சது.)
நாணமுமில்லைமாணமுமில்லை. There is neither shame nor honor [honesty].

மாணல். See மாணு, v.

*மாணவகன், s. A pupil, scholar, a religious student, மாணாக்கன். 2. A lad more than eight and less than sixteen years of age; a manikin. W. p. 655. Man'avaka.

*மாணவன், s. A man, a male person, ஆண்மகன். (Sa. Man'ava.)

*மாணவ்வியம், s. Childhood, sonship, பிள்ளைத்தன்மை. (Sa. Manavya.)

*மாணாக்கன், s. [a corruption of மாணவகன், pl. மாணாக்கர்.] A scholar, pupil, student, disciple, சற்பேர். (சது.)
மாணாக்கர், s. Three orders of scholars, as given in நன்னூல். They are: தலைமாணாக்கர் or முதன்மாணாக்கர், the first or head scholars; இடைமாணாக்கர், the middling; கடைமாணாக்கர், the last. For particulars see Nannúl.
அவர்கள்ஒருசாலைமாணாக்கர். They are pupils of one school.

மாணி, s. Virum genitalia, penis, ஆண்குறி.
மாணிக்குழி, s. The name of a town, at the south, ஒரூர்.
மாணிக்குறி, s. The penis, or its likeness.
மாணியரிய, inf. To castrate a man.

*மாணி, s. A Brahmachary, or bachelor who is a religious student. See பிரமசாரி.

மாணிக்கத்தாள், s. A prostitute, வேசி.

*மாணிக்கம், s. A ruby, a carbuncle. W. p. 655. Manikya. 2. A precious stone in general, இரத்தினப்பொது. (c.)
மாணிக்கதீபம், s. A very bright gem, said to have been used in king's palaces as a light.
மாணிக்கவாசகர், s. [hon.] A devotee of the Saiva religion and a poet. He flourished during the reign of அரிமர்த்தபாண்டியன் of Madura, and with அப்பர், சுந்தரர், and சம்பந்தர், destroyed Buddhism in Southern India. His compositions, consisting of hymns, and mantras, are considered by Saivas, as of divine authority and are called திருவாசகம், or sacred words. Those of the others, தேவாரம், or sacred hymns. From the place of his nativity, he is also named வாதவூரர்.

மாண், s. Greatness, honor, glory (குறள். p. 6.); splendidness, illustriousness (நீதிநெறி); excellence (Ell. 170.); worthiness (148-3.), பெருமை; [ex மானம்.] (p.)

மாண்—மாணு, கிறேன், மாண்டேன், மாணினேன், மாண்பேன், மாணுவேன், மாண, v. n. To become excellent, பெருமைப்பட. (p.)
மாணடி, s. The great, worshipful or sacred foot.
மாணாமை, neg. Worthlessness, disgracefulness.
மாணார், s. appel. n. [pl.] Foes, enemies, பகைவர். (சது.)
மாண்டது, appel. n. That which has become excellent, மகிமைப்பட்டது.
மாண்டார், appel. n. [pl.] The illustrious, the great, பெருமையோர். (நால.) 2. See மாள்.
மாணல் — மாண்டல், v. noun. Being great, being good.
மாண்பு, v. noun. Honor, dignity (நீதி); excellence (El. 170. 152); respectability, virtue (El. 1886. 1933); மாட்சிமை. 2. Beauty, அழகு.

*மாண்டூகம், s. One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

*மாதங்கம், s. Elephant, யானை. W. p. 655. Matanga. 2. [prov.] Kingship, royalty, government, அரசாட்சி.

*மாதங்கன், s. A mongrel—the mother being of the Rajput caste, and the father of the hunter's tribe, அரசமாதக்கும் வேடனுக்கும் பிறந்தசெருப்புத்தைப்போன். 2. A low caste man, இழிமகன். 3. A hunter, a fowler, வேடன். (Sa. Matanga.) (p.)
மாதங்கர், s. [pl.] The wicked; base, or vile people, chandalas, சண்டாளர்.
மாதங்கி, s. [also மதங்கி.] Kali, காளி. 2. Durga, துர்க்கை. (சது.)

*மாதம், s. A month. See மாசம்.

மாதசூதகம் — மாததூரம்—மாதத்தீட்டு —மாதவிடாய், s. The menses.

மாதசங்கிரமம்—மாதசங்கிராந்தி, s. Beginning of a month, as மாசப்பிறப்பு.

மாதத்தோடேமாதம், s. A month's time, used in reference to the intervening days.

மாதப்படி, s. [appel. மாதப்படிக்காரர்.] Monthly allowance to a temple, or to aged relatives, &c.

மாதப்பிசகு, s. Mistake in reckoning months.

மாதப்பிறப்பு, s. The beginning of a month, மாதத்தோற்றம்.

மாதப்புறு, s. A water-bird which remains in the country during the six months of the wet season only, Onocrotalus. (R.)

மாதமுடிவு— மாதக்கடைசி—மாதவறுதி, s. The end of a month.

மாதவாக்கியம், s. A Table giving the length of the months in days, nalikais, &c

•மாதரி, s. Kali, காளி. See மாதர்.

•மாதர், s. Women, பெண்கள். 2. Matrons, தலைவியர். [sing. மாது.] (சி.) 3. Beauty, அழகு. 4. Desire, lust, ஆசை. (p.)

மாதர்கள், s. The seven saktis, or mothers. They are: பிராமி, Brahmi, consort of Brahma; 2. மயேச்சுவரி, Mahasvari, consort of Siva; 3. கௌமாரி, Kaumari, consort of Kumara; 4. நாராயணி, Narayani, consort of Narayan, or Vishnu; 5. வாராகி, Varahi, consort of Vishnu, as வராகன்; 6. இந்திராணி, Indrani, the consort of Indra; 7. காளி, Kali, the consort of Virabhadra. Some authorities make them eight by including Aparajita wife of Kuvera. W. p. 655. MATRU. Their respective conveyances in order are: 1. அன்னம், a swan; 2. இடபம், a bull; 3. மயில், a peacock; 4. கருடன், Garuda, or a kite; 5. சிங்கம், a lion; 6. யானை, an elephant; 7. பேய், a devil.—Their weapons, மறை or வேதம், the law; 2. பினாகம், a bow; 3. வேல், a lance, or spear; 4. ஆழி, the chakra, a circular missile; 5. கலப்பை, a plough; 6. வச்சிரம், a thunderbolt; 7. சூலம், a trident. (சது.)—Note. Two other lists are given in Wilson.

•மாதலி—மாதுலி, s. The charioteer of Indra, இந்திரன்சாரதி. W. p. 655. MATALI, MATULI.

•மாதவம், s. The season of spring, வசந்தகாலம். 2. The month of May, வைகாசி. 3. Spirituous or fermented liquor, கள்; [ex மது.] W. p. 656. MAD'HAVA. 4. Great austerity. See மா, adj.

மாதவன், s. The Hindu Cupid, lord of the spring-season, வசந்தன். 2. Vishnu, விஷ்ணு. (சது.)

மாதவி, s. Sugar; treacle from sweet toddy, வெல்லம். 2. A large creeper, வசந்தகாலமல்லிகை, Gærtnera racemosa.

•மாதவி, s. A female messenger or procuress, usually for bad purposes; a bawd, தூதிகை. 2. A danseuse, a prostitute, நாடகக்கணிகை. (Sa. Mad'havi.) 3. The wife of Arjuna, sister of Krishna, அருச்சுனன்மனைவி. 4. The wife of Krishna, or கண்ணன்; [ex மாதவன்.] 5. The concubine of கோவலன், a merchant, கோவலன்கூத்தி. 6. The குருக்கத்தி tree. (சது.) 7. See under மாதவம்.

மாதவிகொழுநன், s. Krishna, கண்ணன். 2. Arjuna, அருச்சுனன்—as the husbands of மாதவி, 3, 4.

•மாதளை, s. The Pomegranate, Punica granatum—There are several kinds of மாதளை, including, improperly, the citron as well as the pomegranate; as நாரமாதளை or பூமாதளை, புளிமாதளை, கொடிமாதளை, கொம்மட்டிமாதளை, வெள்ளைமாதளை, which see.

மாதளஞ்செடி, s. The common citron. W. p. 655. MATULUNGA.

மாதளம்பழம், s. Pomegranate-fruit.

வயல்மாதளை, s. A plant. See வயல்.

•மாதா, s. Mother, தாய்; [ex மாதுரு.] 2. Parvati, பார்வதி.

மாதாபிதாகுருதெய்வம். Mother, father, guru, and god—[to be reverenced.]

மாதி, s. A circular motion, வட்டமாயோடல். (சது.) 2. [in astron.] A revolution.

மாதிகம், s. A horse-course, a circus, குதிரைமார்க்கம். (சது.)

மாதிரம், s. The air or atmosphere, ஆகாயம். 2. A region of the world, திசை. 3. Earth or ground, பூமி. 4. A mountain, மலை. 5. An elephant, யானை. (சது.)

•மாதிரி, s. [Tel. మాదిరి.] Pattern, example, manner, way, விதம். 2. (சது.) Specimen, kind, class, form, sample, சாயல். (c.)

மாதிரிகாட்ட, inf. To exhibit models, patterns, &c.

மாதிரியெடுக்க, inf. To take a pattern or copy.

மாதிரிவைக்க, inf. To set an example.

இதென்னமாதிரி. How is this? [in contempt.]

•மாதிருகை, s. Mother, மாதா, as oppos. to புத்திரிகை, a daughter. W. p. 656. MATRUKA. 2. The original—as applied to books, மூலப்பிரதி; oppos. to பிரதி, a copy.

மாது, s. A woman, a damsel, பெண். See மாதர். 2. An expletive, ஓரசைச்சொல்.

மடமாது. A feeble woman. (El. 212. 2.)

விளிந்தன்றுமாதவர்த்தெளிந்தவென்னெஞ்சே. My heart confiding in him too readily, died within me.

மாதுபாகம், s. A precious stone, புஷ்பராகம். 2. A woman's side, பெண்பக்கம்.

மாதுபாகன்—மாதொருபாகன், s. Siva as having his wife Parvati on his side; (lit.) the female-sided, சிவன்.

•மாதுகரம் — மாதூகரம், s. Alms received by a Brahmachary from five individuals, பிராமணரிப்பிச்சை. W. p. 656. MAD'HUKAREE.

•மாதுரியம், s. Sweetness, tastefulness, இனிமை; [ex மதுரம்.] W. p. 656. MAD'HURYYA.

மாதுரியவசனம், s. Sweet words, language, or conversation, இன்சொல்.

•மாதுரு, s. Mother, மாதா. W. p. 655. MATRU.

மாதுருகமனம், s. Incest with a mother.

மாதுருகோத்திரம், s. The maternal pedigree or relatives.

மாதுருவாக்கியம், s. The words of a mother, தாய்சொல்.

•மாதுலன், s. Maternal uncle, a father-in-law, as மாமன். W. p. 655. MATULA.

•மாதுளுங்கம்—மாதுளங்கம்-மாதுளம், s. Pomegranate; Citrus. See மாதளை. (சது.)

•மாதுவம், s. Spirituous liquor, toddy, கள். See மாதவம். (சது.)

மாதோ, s. An expletive, ஓரசைச்சொல், as கமலமொத்திருந்ததுமாதோ—meaning கமலத்தை ஒத்திருந்தன, those resembled the lotus.

•மாத்தியானம்—மாத்தியான்னம்—மாத்தியானிகம், s. The mid-day, noon, as மத்தியானம்; [ex Sa. Madhya et ahna, day.]

மாத்தியானபூசை — மாத்தியானிகபூசை, s. Púja at mid-day. See பூசை.

•மாத்திரம், s. [a pleonastic addition to words.] Quantity, measure, &c., பிரமாணம். (c.) 2. The primitive, subtle, invisible type of visible elementary matter. See தன்மாத்திரை. 3. [as an adv.] Only, solely, exclusively, merely, ஒருசொற்குறிப்பு. W. p. 656. MATTRA.

எம்மாத்திரம். How much?

அம்மாத்திரம். So much.

இம்மாத்திரம். This much.

நான்மாத்திரம்வந்தேன். I came alone.

அவன்சொன்னமாத்திரத்திலே. As soon as he had spoken.

அதைமாத்திரங்கொண்டுவா. Bring that only.

•மாத்திரை, s. A medicinal pill, குளிகை. (c.) 2. Measure, அளவு. 3. Quantity in prosody, எழுத்தினளவு. 4. A moment of time, கணம். (See under இமை.) 5. Swiftness of time, காலவிரைவு. (Sa. Mattra.)

மாத்திரைக்கோல், s. A conjuror's wand, வித்தையாட்டுங்கோல். 2. A measuring rod, அளவுகோல். 3. A yogi's staff.

பேதிமாத்திரை, s. [also விரோசனமாத்திரை.] A drastic pill. See பேதி.

மாத்து, s. [improp. for மாற்று.] A change.

மாத்பர், [Arab.] Creditable, respectable.

•மாந்தம், s. A disease in children. W. p. 657. MANDYA. (c.)

அஷ்டமாந்தம். Eight kinds of மாந்தம். 1. செரியாமாந்தம், indigestion; 2. பொருமாந்தம், visceral obstructions; 3. வலடிமாந்தம், loathing of milk with fever; 4. பெருமாந்தம், flux and cold; 5. வாதமாந்தம், flatulency; 6. சுழிமாந்தம், colic, with rolling of the eyes; 7. வலிமாந்தம், convulsions; 8. கணமாந்தம், fever and disordered bowels.

மாந்தசன்னி, s. Convulsions of infants from indigestion.

மாந்தசுரம் — மாந்தக்கொதி, s. Fever from indigestion, chiefly in children.

மாந்தப்புல், s. A grass. See புல்.

•மாந்தன், s. [pl. மாந்தர்.] A male child, ஆண்மகன். 2. A man or one of human kind, மனிதன்; [from Sa. Mantu. W. p. 641.] (p.)

•மாந்தாதா, s. A king fostered by Indra, ஓரரசன். W. p. 657. MAND'HATRU.

•மாந்தி, s. Mango-tree, மாமரம். (சது.) 2. A marriage ceremony, ஓர்கலியாணச்சடங்கு. 3. v. part. See under மாந்து.

மாந்து, கிறேன், மாந்தினேன், வேன், மாந்த, v. a. To eat, feed, உண்ண. 2. To drink, குடிக்க. 3. To experience pleasure and pain from former births, ஊழ்வினைப்பயனனுபவிக்க. (p.)

மாந்தல், v. noun. Eating. 2. Drinking.

மாந்தி, v. part. Having eaten, &c.

மாந்தை, s. The name of a town, ஓரூர்.

மாப்பு, s. [Arab.] Forgiveness; exemption, as மன்னிப்பு. 2. (R.) Abundance, மிகுதி. சென்னுக்கூனிமாப்பு. A shoal of shrimps.

மாப்பாயிருத்தல், v. noun. Being abundant as clouds, birds, &c.

மாப்புப்பண்ண — மாப்புச்செய்ய, inf. To forgive.

மாப்புறவாணு, s. A free pass for goods, &c. (Govt. usage.)

*மாமடி, s. [in மீளுட்சிபிள்ளைத்தமிழ்.] As மாமன்.

*மாபலி — மாபலிபுரம். See மா, adj.

*மாமன், s. [voc. மாமா.] A mother's brother, maternal uncle, தாயுடன்பிறந்தோன்; [contract. of Sa. Mamaka. W. p. 657.] 2. The paternal aunt's husband, அத்தைகொழுநன். 3. The husband's or wife's father; also his own brothers.

மாமனார், s. [hon.] Father-in-law, as மாமன், 3.

மாமன்முறையோன், s. The husband's or wife's father's brother.

மாமி, s. [pl. மாமிமார்.] The paternal aunt, அத்தை. 2. The maternal uncle's wife, அம்மான்மனைவி. 3. The husband's or wife's mother; also applied to her sisters. மாமிக்கேற்றமருமகளில்லை. There is no daughter-in-law that would suit a mother-in-law.

மாமிமுறையாள், s. Wife's or husband's mother's sister.

மாமியார், s. [hon.] Mother-in-law, as மாமி, 3. See குடம்.

*மாமிசம்—மாம்சம், s. [com. மாங்கிசம், மாங்கிஷம்.] Flesh, meat, தசை. W. p. 654. Mamsa.

துர்மாம்சம், s. Proud flesh. See துர்.

மாம்சகதவியாதி, s. A disease affecting the flesh.

மாம்சகிரந்தி, s. Excrescences, fat breasts, *spoken in contempt by ascetics.*

மாம்சச்சிலை, s. A kind of black stone, ஓர்கல்.

மாம்சதாரி, s. An eater of flesh.

மாம்சபக்ஷணம் — மாம்சபட்சணம், s. [appel. மாம்சபட்சணி.] Eating flesh, ஊனுணவு.

மாம்சபேதி, s. A solvent of flesh.

மாம்சோத்தானம், s. [R. C. usage.] The resurrection of the body, உயிர்த்தெழுகை.

மாமிலத்து—மாமலத்து, s. [Mahar.] Revenue business, பணம்அறவிடுமுறை.

மாமூலனார், s. A professor of the ancient Madura college.

மாமூல், s. [Arab.] Mamul, established custom or usage, பூர்வவழக்கம். (c.) மாமூல்தப்பிநடக்கப்படாது. We cannot deviate from the established custom. மாமூற்படி—மாமூல்பிரகாரம். In the usual manner.

*மாமை, s. Beauty, அழகு. 2. Color, நிறம்; [ex Sa. மா.] (சது.)

*மாயம், s. Ideality, illusion, unreality of the visible world, as மாயை. 2. Hypocrisy, trick, outward garb, வஞ்சனை. 3. Uncertainty, instability, நிலையின்மை. 4. Deception, பொய். 5. Wickedness, evil act, treachery, தீமை. W. p. 657. Maya. 6. Beauty, அழகு. 7. Blackness, கறுப்பு.

அதுகண்ணுக்குக்காணுமல்மாயமாய்ப்போயிற்று. It vanished away from the eyes—*spoken when lost in wonder.*

மாயக்கள்ளி, s. A deceiving and bewitching woman.

மாயக்காறன், s. A conjuror, a juggler; a buffoon.

மாயசாலம், s. Dissimulation, deceit.

மாயஞ்செய்தல், v. noun. Juggling, மாரீசம்பண்ணல்.

மாயப்பெண், s. A disguised woman, or a man in the garb of a woman, as வேஷப்பெண்.

மாயமாலம், s. A deceitful devil, வஞ்சனைபுரிபேய். (R.)

மாயரூபம், s. A phantom, shadow, as மாயாரூபம்.

மாயமடிக்க, inf. To dissemble.

மாயவாக்கை, s. Unstable or mortal body; [ex ஆக்கை.] (p.)

மாயவாழ்வு, s. Transitory enjoyment, illusory life.

மாயன், s. Vishnu, திருமால். 2. A dark-colored person, கரியவன்.

மாயவித்தை, s. Magical tricks, sleight of hand, phantasmagoria, optical illusions.

மாயாவி, s. A conjuror, an impostor, மாயவித்தைக்காரன். (Sa. Mayavin.)

*மாயவன்—மாயோன், s. Vishnu as மாயன்.

*மாயவரம், s. A town. See மாயூரம்.

*மாயவள், s. An evil being, இடாகினி. 2. A maid-servant of Kali, காளிசேவல்செய்மகள். 3. Goddess in general, தெய்வப்பெண். (சது.)

*மாயாசக்தி—மாயாதேவி. See மாயை for these and similar compounds.

மாயிலி, s. A kind of boat, ஓர்வகைப்படகு. (R.)

*மாயுநாடி, s. [in anat.] An artery, the cystic artery, பித்தநாடி.

*மாயூரம், s. A town, Mayaveram, *commonly* மாயவரம், ஓரூர். 2. A peacock, மயில், as மயூரம். (p.)

*மாயேசுவரி—மாயேஸ்வரி, s. Parvati, as consort of Siva—as மகேசுவரி.

*மாயை, s. Falsehood, vanity, ideality of the world, பொய். 2. A power or energy, as மாயாசத்தி. 3. Deceit, fraud, trick, வஞ்சம். 4. Tricks, jugglery, இந்திரசாலம். 5. Lukshmi. W. p. 657. Maya. 6. Kali, காளி. 7. Rati, wife of Kaman, இரதி. 8. A town, as மாயாபுரி. 9. Matter, See வித்தியாதத்துவம்—*Note.* This word retains its Sanscrit pronunciation in combination.

மாயை, ௫. Five kinds of delusion, or evil, on the principles of Adwitas or followers of Sankaracharya. They are: 1. தமம், *the tamasa* disposition—darkness, or obscurity of mind; 2. மாயை, ideality, inherent evil, personified matter; 3. மோகம், depravity, error; 4. அவித்தை, ignorance, folly; 5. அநிர்தம், that which is without, or strange, opposed to God.

அதோமாயை—அசுத்தமாயை, s. Subordinate or inferior illusion, or *Maya.* அதோமாயையிலிருந்துபிரகிருதிதோன்றும். The female principle in nature springs from the inferior *Maya.*

சுத்தமாயை—மகாமாயை, s. Primitive or original *Maya*, as காரணமாயை.

மாயாகாரியம், s. The effects of *Maya*, its various changes, and diversifications in nature.

மாயாசங்கற்பம், s. Any remarkable effect of *Maya* by way of creation or destruction.

மாயாசத்தி, s. A power, energy, or principle which contains the five kinds of மாயை, given above. See மாமாயை.

மாயாசாலம்—மாயாஜித்து, s. Dissimulation, treachery, imposture.

மாயாதருமம், s. Transient or deceptive merit, பொய்ப்புண்ணியம். 2. Nature or peculiarity of *Maya*, மாயையின்றன்மை.

மாயாதர்மம், உ. The two peculiarities of *Maya* are: 1. சங்கோசம், contracting; 2. விகாசம், expanding.

மாயாதாரகம், s. That which has *Maya* for a principal cause.

மாயாதாரணை, s. Things formed by *Maya*, the third of nine classes. See தாரணை.

மாயாதேகம், s. A transitory body, நிலையற்றசரீரம்.

மாயாதேவி, s. The mother of Buddha, புத்தன்றாய்.

மாயாதேவிசுதன், s. The son of *Maya*, Buddha. (சது.)

மாயாபஞ்சகம், s. As மாயை, ௫.

மாயாபாசம், s. Being under the influence of *Maya.*

மாயாபுரி, s. One of the seven famous towns. See புரி. 2. Brass, பித்தளை.

மாயாப்பிரதிவிம்பர், s. [hon.] He whose glories are reflected, in creation, &c., by means of *Maya*, மாயையாற்பிரதிபலிக்குமுதல்வனைபோல். (உபநி-124.)

மாயாமலம், s. As மாயைமலம்.

மாயாரூபம், s. Feigned shapes, forms assumed, or caused by super-human powers.

மாயாலட்சணம், s. The properties of *Maya.* They are five; 1. அசத்து, unreality; 2. சடம், matter; 3. அநித்தம், transientness; 4. துக்கம், distress; 5. கண்டம், division, a part.

மாயாலீலை, s. Sportive illusions, as of Krishna, Siva, &c. See இலீலை.

மாயாவல்லபம், s. The power or efficacy of *Maya.*

மாயாவாதம், s. A religion whose doctrines are false, skepticism, ஓர்மதம்.

மாயாவாதி, s. Destroyer of *Maya*, and its evils. (பிரபுலிங்.) 2. One of the above religion, or sect; a skeptic.

மயாவித்தை, s. Magic, as மாயவித்தை.

மாயாவிமோசனம், s. Removal of *Maya.*

மாயாவிநோதம், s. Legerdemain, sportive deception, கண்கட்டுவித்தை.

மாயைமலம், s. Confusion of mind, one of the three defilements. See மலம்.

மாயையுற்றுள், appel. n. Kali, காளி.

மாயோபாதானம், s. That which is caused by *Maya*; [ex உபாதானம்.]

மாயோமாயோவென, inf. [prov.] To cry, as a cat, பூனையழுதற்குறிப்பு.

மாயோன், s. Vishnu, விட்டுணு. (சது.)
மாயோள், s. A woman as a dissembler.
மாயோனாள், s. The twenty-second lunar mansion, திருவோணம். (சது.)
மாயோன்மருகன், s. Skanda, கந்தன்.

மாய், கிறேன், ந்தேன், வேன், மாய, v. n. To die, perish, &c., சாக. 2. To vanish, be annihilated, be terminated, ஒழிய, மறைய.
கரிமறைக்கும்பயிர். A field with crop [high enough] to hide an elephant. (p.)
கொடுக்கமாட்டாமல்மாய்கிறான். He would rather die than give.
மாய்ச்சல்—மாய்வு, v. noun. Death, சாவு. 2. A shelter, மறைவு. (சது.)

மாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To kill, destroy, reduce to nothing, கெடுக்க. (c.)
உடலைமாய்த்துக்கொள்ளுகிறது. Afflicting one's self by beating the breast, &c., through grief. 2. Laboring hard.
தன்னுயிரைமாய்த்துக்கொண்டான். He killed himself.
மாய்த்தல்—மாய்ப்பு, v. noun. Destroying. (சது.) 2. A hiding, as மறைப்பு. (R.)

மாய்ச்சல், s. [improp. மாச்சல்.] Difficulty, great trouble, வருத்தம். (Colloq.) 2. See மாய், v. n.
அவன்வெகுமாய்ச்சற்படுகிறான். He is in great trouble.

மாய்ச்சி, s. [prov. also மாச்சி, மாச்சு.] Manacle, shackles, புட்டுவிலங்கு.

மாய்மாலம், s. [also மாமாலம்.] Hypocrisy, dissimulation, pretence, மாரீசம். (c.)

•மாரகம், s. [causal form of Sa. Mara.] Death, சாவு. 2. That which causes death, மரணம்வருவிக்கிறது. 3. (St.) Any epidemic disease, as மாரி. W. p. 658. Maraka.

•மாரசயன், s. Buddha. See under மாரன்.

•மாரணம், s. Killing, slaughter, கொலை. W. p. 658. Maran'a. 2. Killing by magic or enchantment, மந்திரத்தாற்கொல்லல்.
மாரணமந்திரம், s. A *mantra* causing death, *used by sorcerers.*
மாரணம்பண்ணுதல், v. noun. Killing by magic. See under எரி, and பேய்.
மாரணயாகம் — மாரணவோமம், s. A sacrificial ceremony causing death. 2. A ceremony for the dead, as அந்தியேஷ்டி.
மாரணவித்தை, s. Necromancy, witchcraft, சூனியவித்தை.

மாரத்துச்சாமை, s. A kind of grain. See சாமை.

•மாரன், s. Kama, காமன். W. p. 658. Mara.
மாரகாகளம், s. The koil bird, குயில்.
மாரசயன், s. A name of Buddha as conqueror of மாரன், புத்தன். (சது.)

•மாராட்டம், s. The Mahratta country, &c., as மகாராட்டிரம். 2. (சது.) A town in general, ஊர்.

மாராப்பு, s. A method of covering the breast by native females; [ex மார்.]
மாராப்புப்போட்டுக்கொள்ளுகிறது. Putting on a scarf as above. 2. Taking a pack on one's back, fastened by a band brought forward.
மாராப்புச்சீலை, s. The cloth for covering the breast. (c.) 2. [prov.] Washerman's pack of cloth.
மாராப்புச்சீலையைப்பற்றியிழுத்தவனைராசா தண்டித்தான். The king punished him for pulling off her breast-cloth.
மாராப்புப்பட்டை, s. A band to fasten in front a load on the back. 2. A sword-belt, கத்தியின்கச்சை.

மாராயம், s. Good news, auspicious tidings, நற்செய்தி. 2. Compliment, congratulation, உபசாரம்; [ex Sa. Ma, auspiciousness.]
மாராயஞ்சொல்லுதல், v. noun. Giving information (by the washerman of the town) of a girl's arriving at puberty.

மாரி, s. Rain, a shower, மழை. 2. A cloud, மேகம். 3. Water, நீர். 4. Fermented sap of a palm tree, கள். (சது.)
மாரியல்லதுகாரியமில்லை. Without rain nothing will prosper. (Avv.)
தேன்மாரி. A shower of honey.
அம்புமாரி. A shower of arrows.
மாரிகாலம், s. Monsoon-time, or the rainy season.
மாரிக்கார், s. A kind of paddy.
மாரிக்குடா, s. The north-eastern quarter, வடகீழ்த்திசை.
மாரிக்குருவி, s. A kind of bird.
மாரிநாள், s. The twelfth lunar mansion, உத்திரநாள். (சது.)
மாரிப்போகம், s. The produce of the புஞ்சை cultivation.
மாரிமறுத்தல், v. noun. The cessation of rain, மழையொழிதல்.

•மாரி, s. Death, சாவு. 2. A destructive and contagious disease, ஒட்டுநோய். W. p. 658. Mari. 3. An evil goddess, supposed to inflict the small-pox, and to deliver from it, *Chandi.* 4. A variety of the small-pox, மாரிமுத்து.
மாரியம்மன் — மாரியம்மை — மாரியாத்தாள், s. The goddess, as மாரி, 3.
மாரியம்மன்கொண்டாடி, appel. n. One possessed with that evil spirit.

மாரிசா, s. A very great billow or surf, breaking over a vessel, &c., பெருந்திரைக்கொள்ளி. 2. Tergiversation, malversation, மாறுபாடு.

மாரிபத்து—மாரீபத்து, [Arab.] To the care of; in the charge of; by means of.
இதைஅவன்மாரிபத்திலேவாங்கினேன். I bought this through him.
இதுஅவன்மாரிபத்திலேவிட்டிருக்கிறது. This is left to his care.

•மாரீசம், s. Hypocrisy, dissimulation. 2. A *Upa-Purana.* See உபபுராணம்.
மாரீசம்பண்ணுதல், v. noun. Dissembling, pretending.

•மாரீசன், s. The name of a Rakshasa, maternal uncle of Ravana, இராவணன்மாமன். W. p. 644. Mareecha.

•மாருதம், s. Air, wind, காற்று. (See கண்டமாருதம்.) 2. Vital air, one of the three humors of the body, வாயு. 3. A demigod of whom there is a class of forty-nine.—*Note.* The demigods called, *Marutas* are said to be sons of Diti, from divisions of the fœtus in utero, by the Vajra or thunderbolt of Indra; [ex Sa. *Mru,* to die.] W. p. 658. Maruta.
மலயமாருதம், s. The south wind, from mount Pothiyam in the south.
மாருதி, s. A name of Hanuman, அநுமான். 2. B'hima, one of the Panduvas, வீமன், (lit.) the wind-born. (Sa. Maruti.)
மாருதிநாகம், s. Sand mixed with lead ore, வங்கமணல்.

மார், s. Breast, *properly* மார்பு. (c.) 2. A plural termination of nouns—as தகப்பன்மார், fathers; and poetically of verbs—as உண்மார், பலபாக்குதி.
மாரடிக்க, inf. To beat the breast, as females in bewailing the dead. 2. [fig.] To be troubled by one. See இழவுக்கடிக்க.
மாரடைப்பு, v. noun. Obstruction of the breast, as in asthma.
மாரிழவு, s. Bewailing the dead by beating one's breast. See மயிரிழவு.
மாரெலும்பு, s. Breast bone, as மார்பெலும்பு.
மார்க்கண்டம், s. The breast of man or beast.
மார்க்கண்டம்வேகவில்லை. The breast bone was not consumed [when the corpse was burned]—*said of one who had a strong attachment to his wife and children.*
மார்த்தோல், s. A toddy-drawer's breast-leathers.

•மார்கழி, s. The month corresponding mostly with December, தனுமாதம். (c.) 2. The fifth lunar mansion, மிருகசீரிடம். W. p. 658. Marga.
மார்கழித்திருவாதிரை. The time when the moon at full is at or near ஆதிரை.

•மார்க்கசிரம், s. The month of December, மார்கழி. W. p. 658. Margasira.

•மார்க்கணம், s. Asking, begging, இரப்பு. 2. An arrow, அம்பு. 3. Research, inquiry, தேடுகை. W. p. 658. Margan'a.
மார்க்கணர், s. [pl.] Mendicants, beggars, இரப்போர். (சது.)

•மார்க்கண்டன்-மார்க்கண்டேயர், s. A muni or sage, the supposed author of the purana called மார்க்கண்டேயம், ஒருமுனி. W. p. 658. Markan'da, Markan'deya.
மார்க்கண்டேயம், s. A *purana* as above. See புராணம்.

•மார்க்கம், s. A road, path, way, orbit, வழி. 2. Conduct, behavior, course of duty, religion, ஒழுக்கம். 3. The month of December, மார்கழி. W. p. 658. Marga. 4. A street; a long street, நெடுந்தெரு. (சது.) 5. A kind of dance, ஒர்கூத்து. 6. A mode of beating time. See தாளப்பிரமாணம்.
எந்தமார்க்கமாய்ப்பிழைக்கிறான். How does he support himself?
அதற்கொருமார்க்கம்பண்ணவேண்டும். You must find some way for it.
அவன் அந்தமார்க்கமாய்ப்போய்விட்டான். He took that road.
ஒருமார்க்கமாய்க்கிரகித்துக்கொண்டான். He has somewhat understood it, i. e. imperfectly.
கிரகங்கள்தந்தம்மார்க்கங்களிற்செல்லுகின்றன. The planets revolve in their orbits.
அதொருமார்க்கமாய்ப்போயிற்று. The difficulty was in a manner settled.
அவர்கள்வெகுமார்க்கமாய்ப்பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். They speak to one another very politely.

அமார்க்கம், *s.* Irreligion.

கிறிஸ்துமார்க்கம், *s.* Christianity, the christian religion.

சன்னியாசமார்க்கம், *s.* Celibacy.

சமுசாரமார்க்கம், *s.* Conjugal life.

சன்மார்க்கம், *s.* Morality.

துன்மார்க்கம், *s.* A wicked course.

விபசாரமார்க்கம், *s.* Adultery.

மார்க்கசகாயதேவர், *s.* A distinguished poet called கவி. Of his compositions, only பிள்ளைத்தமிழ் on the childhood of Skanda, remains.

மார்க்கந்தப்பினவன், *appel. n.* An unprincipled man, one out of the right way.

மார்க்கப்படுத்த—மார்க்கம்பண்ண, *inf.* To seek means. 2. To set in order.

மார்க்கமாய், *adv.* Orderly, in the right way.

மார்க்கமாய்ப்போகிறது. Going in the right path. 2. [*in contempt.*] Acting hypocritically.

•மார்ச்சனம், *s.* Cleaning, wiping, துடைப்பு. W. p. 659. MARJJANA.

மார்ச்சனி, *s.* A broom, விளக்குமாறு. 2. [*adopted.*] Indian rubber.

மார்ச்சனை, *s.* The sound of a drum. 2. A black substance, smeared on a drum, to increase its sound, முழவின்மார்ச்சனை.

•மார்ச்சாலம், *s.* A cat, பூனை. W. p. 659. MARJALA. 2. The pole-cat, மரநாய். (*Sa. Marjjara.*)

மார்ச்சாலநியாயம்—மார்ச்சாலநியாயத்தீர்ப்பு. Partial judgment. See கிமாயத்தீர்ப்பு.

•மார்த்தாண்டன், *s.* The sun, சூரியன். W. p. 659 MARTTAN'DA.

மார்த்தாண்டம், *s.* [*also* பிரமகைவர்த்தம்.] One of the eighteen Puranas. See புராணம்.

மார்பு, *s.* Bosom, breast, chest; *modestly*, the female breast, நெஞ்சு. 2. Breadth, அகலம். (சது.)

மார்பகம்—மார்பம், *s.* Breast, chest, நெஞ்சு. (*p.*)

மார்பாணி, *s.* An eruption on the breast. See ஆணி.

மார்பூசி, *s.* A breast-pin, a broach. (*modern.*)

மார்பெலும்பு, *s.* The sternum. See எலும்பு.

•மாலதி, *s.* A small kind of the fragrant Champaka flower, சிறுசண்பகம். 2. A kind of Jasmine, நல்லிகை. 3. Another species of Jasmine, முல்லை. (சது.)—In Wils. Great flowered Jasmine.

மாலதீவு, *s.* [*sometimes* மால்தீவு.] The Maldive Islands, *said to have formerly been one.*

மாலதீவுத்தேங்காய், *s.* The fruit of a dwarfish cocoanut-tree from the Maldive Islands.

மாலம், *s.* The குங்குமம் tree giving a pleasant smell, நமரம். 2. A devil, பேய்.

மாலமாயம், *s.* Deceit, or allurement of a devil, பேய்தந்திரம்.

•மாலயம், *s.* [*St.* மஹாலயம், *also called* மாளயம்.] A ceremony performed once a year for deceased parents, especially in the month of September.

•மாலர், *s.* A coat of armor, கவசம். 2. Those whose mothers are Brahmans and fathers Sudras. 3. Savages, வேடர். 4. Those of no caste, or Pariars, புலையர்; [*from Sa. Mala.* W. p. 659.] (சது.)

மாலவன், *s.* The planet Mercury, புதன்.

•மாலி, *s.* The name of a Rakshasa, ஒரு இராக்கதன். 2. One who wears a garland, மாலையணிந்தோன். 3. Toddy, கள். (சது.)

•மாலிகை, *s.* A garland, a string of flowers, மாலை. 2. Things that stand in a row, நிரல்படநிற்குங்குழூஉ. W. p. 659. MALIKA.

மாலிகாபரணம், *s.* Ornaments of wreaths, garlands and flowers.

•மாலிங்கம், *s.* A kind of arsenic, as இலிங்கபாஷாணம்.

மாலிமி, *s.* [*Tel.* మాలిమి.] The friendship made in youth, இளம்பருவத்திற்செய்நட்பு. (சது.)

•மாலியவான், *s.* The name of a Rakshasa, ஒரரக்கன்.

•மாலினி, *s.* An epithet of Durga, or Kali, துர்க்கை. W. p. 659. MALIN.

மாலு—மால், கிறேன், மாலினேன், வேன், மால, *v. n.* [*prov.*] To be confused, மயக்க. *v. a.* [*Rottler.*] To form mouldings on a pillar or wall, மாலிழுக்க; [*ex* மால்.]

•மாலுகம், *s.* [*St.* மாலகம்.] The Neem, or Margosa tree, வேம்பு. W. p. 659. MALAKA.

•மாலுதானம், *s.* A green snake, found on trees, which darts at the eyes, a whip-snake, கண்குத்திப்பாம்பு. (சது.) Wils. a variegated snake.

மாலுமி, *s.* The captain of a vessel, a pilot, கப்பலோட்டி. (சது.)

மாலுமிசாஸ்திரம், *s.* The science of sailing or navigating a ship or vessel; navigation.

•மாலூரம், *s.* A tree, Gratævo religiosa, வில்வமரம். W. p. 660. MALOORA.

•மாலை, *s.* A garland, or wreath of flowers, or gold; a string of beads. (*c.*) 2. A poem of several parts, ஒர்பிரபந்தம். 3. A line, a row, ஒழுங்கு. W. p. 659. MALA. 4. Natural quality, இயல்பு. 5. (*c.*) Evening, அந்திப்பொழுது. 6. One of the six divisions of the day, from sunset till ten o'clock. See பொழுது. 7. A kind of disease affecting the neck, as கண்டமாலை. 8. A palace, அரண்மனை. (See மால்.) 9. A woman, பெண். 10. [*in combin.*] Continuity, as உருபுமாலை, declension of nouns; வினைமாலை, conjugation of verbs.

அவள்மாலைமாலையாய்க்கண்ணீர்விட்டழுதாள். She shed tears in streams.

காலைமாலை. Morning and evening.

மாலைமுழுக்காகாது. Bathing [with oil] in the evening is not healthy.

மாலைகட்ட, *inf.* [*appel. n.* மாலைகட்டி.] To make a garland of flowers and leaves.

மாலைகோக்க, *inf.* To string a garland.

மாலைக்கண்—மாலைக்காமாலை, *s.* Night-blindness, nyctalopia.

மாலைக்கண்ணன், *s.* A pur-blind person, nyctalops.

மாலைசாத்த, *inf.* To adorn an idol, &c. with garlands.

மாலைசுழற்றியெறிய, *inf.* To cast a garland at random to ascertain the successor to a deceased king by its falling on the person; or sometimes, the destined husband for a king's daughter. In choosing a king, an elephant sometimes throws the garland.

மாலைசூட, *inf.* To adorn with a garland.

மாலைதுழைஞ்சான், *appel. n.* A dark bird with white breast which nestles in the sand at dusk, ஓர்குருவி.

மாலைநேரம், *s.* The evening time.

மாலைபோட, *inf.* To put a garland on one's neck. 2. [*fig.*] To choose a husband.

மாலைப்பண், *s.* A kind of tune, an evening song, அந்திப்பாடும்பண்.

மாலைப்பதநீர், *s.* [*com.* மாலைப்பதனி.] Palmyra sap taken in the evening.

மாலைமசங்குகிறநேரம், *s.* The dusk of evening.

மாலைமாற்று, *v. noun.* Exchange of garlands. 2. A peculiar species of verse, ஒர்சித்திரகவி.

மாலையணி, *s.* Ornaments of wreaths, garlands and flowers. 2. A rhetorical figure, ஓரலங்காரம்.

மாலையாங்காலம், *s.* [*prop.* மாலைக்காலம்.] Evening, மாலைநேரம். (*usage.*)

மாலையிடு, *v. noun.* [*inf.* மாலையிட.] Casting of a flower garland by a lady, on the person of her choice, மாலையிடுகை. 2. A monument of one burnt with her deceased husband. (*Southern usage.*)

அவளுக்குமாலையிட்டவன். Her husband.

மாலைவெள்ளி, *s.* Venus as the evening star—oppos. to காலைவெள்ளி.

மாலோன், *s.* Vishnu, திருமால்.

•மால், *s.* Greatness, பெருமை; [*ex* மா.] Illusion, delusion, aberration of mind, dullness, stupor, மயக்கம்; [*ex* மலம்.] 3. [*com.* திருமால்.] Vishnu, விட்டுணு. W. p 659. MALA. 4. Argha, அருகன். 5. Indra, இந்திரன். 6. Mercury, புதன். 7. King of the Cholas, சோழன். 8. Wind, காற்று. 9. Cloud, மேகம். 10. Blackness, கருமை. 11. Concupiscence, lust, காமம். (சது.) 12. [*contrac. of Sa. Malika.*] A large building, *Mahl.* [*Hind. usage.*] 13. (*Beschi.*) A kind of net, ஒர்வலை. 14. A sort of ladder, கண்ணேணி. 15. A wooden mould for forming the mouldings of a pillar or cornice of a wall, சிற்பத்தொழிற்கருவியிலொன்று. 16. [*Hind.*] Property, wealth; quit-rent. 17. (*c.*) A form, a schedule, a plan, மாதிரி. 18. A limit, எல்லை. 19. A stable, a stall, இலாயம்.

இருக்கிறமாலிலேயிருக்கட்டும். Let it be as it is.

மாலயற்கரியான். The unknown to Vishnu and Brahma—that is Siva. (சது.)

மாலுக்கிளையாள்—மால்தங்கை, *s.* Durga as younger sister of Krishna, துர்க்கை.

மாலுந்திவந்தோன், *appel. n.* Brahma as one produced from the navel of Vishnu, பிரமன்.

மாலுற, *inf.* To be fascinated, deluded, charmed, மயங்க. 2. To misapprehend, come to an erroneous conclusion, மறுபாடாய்நினைக்க. (*p.*)

மாளுர்தி, s. Garuda the vehicle of Vishnu, கருடன். (சது.)

மால்தார், s. A proprietor, a rich man.

மால்போடுதல், v. noun. Drawing a plan, demarkation.

மால்முடிய, inf. To make a net.

மால்யானை, s. A furious elephant.

மால்வெட்டுதல், v. noun. Cutting out a form or pattern, making a plan or diagram, மாதிரிசெய்தல்.

மான்மகன், s. Brahma, பிரமன். 2. Kama, மன்மதன். (சது.)

மான்மைத்துனன், s. Siva, சிவன்.

மால்குஜாரி, s. (Pers.) Lands paying revenue to Government in distinction from *Lakhiraj*.

மால்ஜாமீன், s. [*Arab.*] Security for the payment of a debt or for personal attendance.

மால்சு, s. [*Hind.*] Rubbing, scrubbing—as a horse.

மால்பு, s. A sort of ladder, as கண்ணேணி. (சது.)

மாவடு, s. A very young mango-fruit—For similar compounds, see மா.

மாவிலங்கை—மாவிலிங்கு, s. A tree, the garlic-pear, or three-leaved caper tree. Cratæva Roxburghü, *L.*—*Note.* Its timber being light, is used for sandals, its bark is astringent and used as a tonic. It has a smell of garlic.

மாவிளம், s. The வில்வம் tree—as மாலூரம். (சது.)

மாவு, s. [*com. for* மா.] Flour.

மாவுத்தன், s. A horseman. See மா.

மாழா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be charmed, fascinated, bewildered, மயங்க. (*p.*)

மாழை, s. Gold, பொன். (Compare மாடை.) 2. Beauty, அழகு. 3. A collection, an accumulation, திரட்சி. 4. Ignorance, அறிவின்மை. 5. A lump of metal, உலோகக்கட்டி. 6. A leaf of palm tree, ஓலை. 7. [*Sa. Mohakala.*] A mango-tree, மாமரம். 8. A sour mango-tree, புளிமா. (சது.) (*p.*)

மாழ், கிறேன், மாழ்ந்தேன், வேன், மாழ, v. n. To be lazy, சோம்ப. 2. To be bewildered, மயங்க. (சது.)

மாழ்கு, s. The fifth lunar mansion, மிருகசீரிடம். (சது.)

மாழ்கு, கிறேன், மாழ்கினேன், வேன், மாழ்க, v. n. To die, சாக. 2. To be allured, bewildered, as மாழ். 3. To mingle, to hold intercourse, மேவ. (*p.*)

மாழ்கல், v. noun. Dying. 2. Being fascinated. 3. Mingling—as of powders; also in sexual intercourse. (சது.)

மாள, s. An expletive prefix in personal verbs, ஓர்முன்னிலைஅசை. (சது.)

சிறிதுதவிர்த்தீகமாளகின்பரிசிலருய்ம்மார். Yet by giving only a little, thy suppliants may be kept alive. (*p.*)

*மாளயம், s. [*com. for* மாலயம், *which see.*] A ceremony for one deceased.

*மாளவம், s. The Malwa country. See தேசம். W. p. 659. Malava.

மாளவகவுளம், s. A melody, ஓர்இராகம்.

*மாளவி, s. A melody. See இராகம்.

*மாளிகை, s. A palace, a strong edifice, அரசன்மனை. W. p. 659. Malika. 2. A house, வீடு.

திருமாளிகை, s. A temple. 2. See திரு.

தேவர்திருமாளிகையெங்கே. Where does your honor live?

மாளு—மாள், கிறேன், மாண்டேன், வேன், மாள, v. n. To die, perish, be absorbed, அழிய. 2. To be exhausted, expended, ஒழிய. 3. (*Colloq.*) To be able, இயல. (*c.*)

ஆடுமாடெல்லாம்மாண்டுபோயின. All the sheep and oxen died; i. e. by some plague.

அதுஉன்னாலேமாளாது. You cannot effect it.

வேலைமாளவில்லை. The work is not yet finished.

மாளாத்திரவியம். Imperishable riches.

மாண்டார்—மாண்டோர், appel. n. [*pl.*] The dead, இறந்தோர். 2. See மாளு.

மாண்டார்வருவரோ. Will the dead come? (முதுரை.)

மாறன், s. A title of Pandyan kings, பாண்டியன். (சது.) 2. An epithet of a Vaishnuva devotee, சடகோபாழ்வார்.

மாறாடு, கிறேன், மாறாடினேன், வேன், மாறாட, v. a. To derange, disorder, invert, புரட்ட. 2. v. n. To waver in mind or intellect, be undetermined, as under dreadful suspicions, தடுமாற; [*ex* மாறு *et* ஆடு.]

அவன்மாறாடப்பார்க்கிறான். He is looking out to cheat.

மாறாடி, appel. n. A cheat, a swindler.

குதிரைமாறாடி. One who cheats in horse-dealing.

மாறாட்டம், v. noun. Craziness, aberration of mind, பைத்தியம். 2. Fraud, trickery, keeping what belongs to another, as deposits, புரட்டு. (*c.*)

மாறாட்டஞ்செய்யாதே. Use no deceit.

மாறாட்டம்பண்ணுதல். Using deceit, or double-dealing.

மாறு, s. A particle of continuity, regularity, time, change of time, as பகன்மாறு வருகிறான், he always comes in the daytime. 2. A besom, a broom, விளக்குமாறு. 3. A twig or branch without leaves, மிலாறு. 4. Mutation, change, வேறு. 5. Enmity, பகை. 6. Recompense, கைம்மாறு.

மாறுகண், s. [*appel.* மாறுகண்ணன்.] Squint eyes, ஓரக்கண்.

மாறுகால்மாறுகைவாங்குதல், v. noun. Cutting off one leg and one hand—a punishment said to have been inflicted by the Zemindars of old times.

மாறுகொளக்கூறல். Contradiction. See நூற்குற்றம், under குற்றம்.

மாறுகோள், s. Contradiction, விரோதம். 2. Discrepancy, ஒவ்வாமை. (*p.*)

மாறுத்தரம், s. An answer, as மறுவுத்தரம். (*c.*)

மாறுபட, inf. [*trans.* மாறுபடுத்த.] To be opposed, to disagree, differ, to be discordant, to be in contrast.

மாறுபடுபுகழ்நிலை, s. A figure in rhetoric. See அலங்காரம்.

மாறுபாஷை, s. Another language, as மறுபாஷை.

மாறுபாடு, v. noun. Opposition, diversity, disagreement, disunion, perverseness, double-dealing. (*c.*)

இதற்குமாறுபாடாக. On the contrary.

மாறுபாட்டுக்காரன், s. A double-dealer, one who contradicts.

மாற்றாந்தகப்பன், s. [*fem.* மாற்றாந்தாய்.] A mother's second husband.

மாற்றுக்கதை—மாற்றுநொடி, s. A conundrum, or riddle proposed in return.

மாற்றுவஸ்திரம், s. A spare cloth, or garment.

மாறு, கிறேன், மாறினேன், வேன், மாற, v. n. To become changed, exchanged, altered, reversed, cured; corrected in state, place, form, appearance, வேறுபட. 2. [*improp. for* மாற்று.] To change money, as மாறிக்கொண்டவன், he who has changed [a rupee]. 3. To lose an employment, *with the dative of the person*, as அவனுக்குத்திபோகம்மாறிப்போயிற்று. 4. [*in combin.*] To change, as மாறிவிழ, to draw back from a promise; மாறிவிழுந்துபேசுகிறது, to tergiversate. 5. v. a. To whip with a rod, அடிக்க. 6. To exchange goods; to barter, பொருள்மாற. 7. To multiply numbers, எண்பெருக்க. 8. [*prov.*] To deny, மறுக்க. (*c.*)

மரங்காய்த்துமாறிப்போயிற்று. The tree has ceased to bear fruit.

அவனுக்குத்திபோகம்மாறிப்போயிற்று. His office passed out of his hands.

மாறி, appel. n. [*in combin.*] One who barters goods. 2. A double-dealing person—as பெட்டைமாறி.

மாறிப்போட, inf. To change, மாற்ற.

மாறியடிக்க, inf. To whiffle, shift about as wind.

மாறிவிழ, inf. To fall headlong. 2. (*R.*) To draw back.

மாறிவிழுந்துபேசுகிறது. Varying in one's word or speech, tergiversating.

மாறிவைக்க, inf. To put a thing out of order.

மாறினவன், appel. n. [*improp. for* மாற்றினவன்.] He that has changed money, &c. 2. One who has changed his habits.

மாறல், v. noun. Moving, ஆடல். 2. Ceasing, being excepted, தவிர்தல். 3. Leaving, விடுதல். 4. Selling, விற்றல். (சது.) 5. An optative form—as மாறுக, let (me, thee, him, her, or it) change; also the plural, let us, &c., also a negative of the same optative form. 6. Changing from one form to another, வேறுபடல். 7. [*in arith.*] Multiplying numbers, எண்பெருக்கல். 8. Being changed, வேறுக்கப்படல்.

மாறுகம், s. A cloth, சீலை. (சது.)

*மாற்கம், s. Way, &c. See மார்க்கம்.

*மாற்சரியம், s. Envy, malice. See மாச்சரியம்.

மாற்றம், s. A word, especially an answer, or reply, சொல். 2. Hatred, பகை. 3. Change, diversity, வேற்றுமை. (சது.) 4. (*R.*) Remedy, as மாற்று; [*ex* மாறு, v.] (*p.*)

மாற்றஞ்சொல்ல — மாற்றமுரைக்க, inf. To say otherwise. 2. To contradict.

மாற்றலர், s. [*pl.*] Enemies, foes, பகைவர். (சது.)

மாற்றவள், s. A female rival. (*p.*)

மாற்றான், s. [vul. மாத்தான், pl. மாற்றார்.] A foe, an enemy, பகைவன்; [ex மாறு.] (c.) 2. (R.) A piece of wood joined to a board of insufficient length, ஒட்டுப்பலகை.

மாற்று, s. Remedy, antidote, counteraction, உபசாந்தம். 2. Barter, truck, exchange, மாறுதல். 3. [vul. மாத்த.] Change of cloths supplied by a washerman on taking those soiled, *a general custom*, வண்ணான்மாற்று. 4. [*in metallurgy.*] Fineness of gold, or silver, by the touchstone, பொன்வெள்ளிகளின்மாற்று. 5. (*Beschi.*) An acre of land or as much as one yoke of oxen can plough in a day, ஏர்ணைமாடொருநாளுழும்நிலம்.

எத்தனைமாற்று. What is the degree of fineness of the gold?

மாற்றுயர்ந்தபொன். Fine gold.

மாற்றுக்கட்டை, s. Inferior in quality, as gold, &c.

மாற்றுக்கொடுக்க, inf. To supply a change of cloths, commonly to women during their confinement, &c. 2. [*with* ஒரு] To administer an antidote.

மாற்றுமருந்து, s. An antidote, or medicine given to repel poison or subdue another medicine.

மாற்றுவஸ்திரம், s. A change of garment.

மாற்று, கிறேன், மாற்றினேன், வேன், மாற்ற, v. a. To change, alter, வேறுபடுத்த. 2. To rectify, convert, cure, set straight, செம்மைப்படுத்த. 3. To dispel, remove, நீக்க. 4. To derange, change, or alter for the worse, கெடுக்க. 5. To abrogate, repeal, தவிர்க்க. 6. To involve, reduce nature to its primitive elements by resolving the whole into the deity, சங்கரிக்க. 7. To barter, traffic, trade, truck, வியாபாரத்திலமாற்ற. 8. To change money, பணமாற்ற. (c.) 9. To deny, detain, தாமதிக்க.

அவன்வியாதியைமாற்றிப்போட்டான். He cured his disease.

அவனைமாற்றிப்போட்டார்கள்..........They have changed him to another place.

இந்தரூபாயைமாற்றிக்கொண்டுவா. Get me the change of this rupee.

மாற்றுவிக்க, inf. To cause to change.

மாற்றல், v. noun. Detaining, denying. 2. Changing.

மான. A word of comparison, உவமைச்சொல்; [ex மானு, v.] 2. An expletive used with verbs in the second person, முன்னிலையசைச்சொல். 3. Infinitive of மானு, ஓர்வினையெச்சம்.

அவன்சொன்னமானடந்தான். He acted as he said, or promised. (p.)

•மானசம் — மானதம், s. The mind, faculty of reason, as மனசு, மனது. 2. Thought, attention, நினைவு. 3. A lake on the Hymalaya mountains, இமையமலைவாவி, W. p. 657. Manasa. 4. A fancied tank, as மானசவாவி. —*Note.* This word is used as an *adj.* in Sans. compounds referring to the mind.

மானதக்காட்சி, s. Mental perception. See காட்சி.

மானதஸ்நானம், s. Mental purification, as மனஸ்நானம். See ஸ்நானம்.

மானததீட்சை, s. A mode of spiritual illumination. See தீட்சை.

மானதபூசை, s. Worship in the mind, spiritualism.

மானதப்பிரத்தியட்சம், s. That which is evident to the eye of the understanding, *a term in Logic or Metaphysics.*

மானதவாவி, s. A celebrated tank said to be in the world of Brahma.

•மானசாரம், s. A treatise on architecture. See சிற்பநூல்.

•மானதம், s. Mind. See மானசம்.

•மானதீபம், s. A Upanishad. See உபநிடதம்.

•மானபோதம், s. A treatise on architecture. See சிற்பநூல்.

•மானம், s. Honor, favor, greatness, பெருந்தன்மை. 2. Pride, self-respect, dignity, பெருமை. 3. Shame, bashfulness, வெட்கம். 4. Measure in general, அளவு. 5. (சது.) Strength, வலி. 6. Fault, குற்றம். 7. Comparison, உவமை. 8. [*colloq. for* வானம்.] The heaven or sky. 9. The computation of a year, solar, lunar, or siderial—as சௌரமானம், சாந்திரமானம். W. p. 656. Mana.—*Note* The word generally takes certain prefixes, as அபி, அனு, அவ, உப, சன், &c., and differs a little in meaning according to the connection. Sometimes it is found in combination, as தன்மைமானம், பகல்மானம், &c.

ஒழுக்கமுள்ளஸ்திரீமானத்தைக்காப்பாள். A gracious woman retaineth honor. (*Prov.* xi. 16.)

மானத்தைமூடு. Cover your nakedness. (c.)

சௌரமானம், s. Solar reckoning, motion of the sun in its orbit.

தேவமானம், s. The periods of time among the gods.

நரமானம், s. The period of man's life.

பிரகற்பதிமானம், s. Reckoning by Jupiter's motion in his orbit.

வெகுமானம், s. A present. See வெகு.

மானஈனம்—மானக்குறை-மானக்கேடு-மானத்தாழ்ச்சி — மானத்தாழ்வு — மானபங்கம் — மானவீனம், s. Dishonor, disgrace, ignominy.

மானக்குருடன், s. A very blind man.

மானங்காத்துக்கொள்ள, inf. See கா, v.

மானங்குலைய—மானங்கெட, inf. To be deflowered, &c. See குலை, v.

மானங்கெட்டவள், appel. n. A shameless woman.

மானதகார்த்தம், s. Virtuous dispositions.

மானபாவன், s. A great man, as மானுபாவன்.

மானமா, s. The yak or bos grunniens, as கவரிமா. (சது)

மானம்பாடி, appel. n. [improp.] A skylark, as வானம்பாடி.

மானமரியாதை, s. Regard and politeness.

மானம்பார்த்தநாடு, s. A country, without rivers, dependent upon rain.

மானயோகார்த்தம், s. Sum of the Semi-diameters of either the sun and moon, or of the moon and earth's shadow.

மானவர், s. [pl.] Honorable people, மானமுடையோர். 2. Heroes, strong men, champions, வீரர். (சது.)

மானவேதியன், s. The venerated lord of the Vedas, வேதமுணர்ந்தோரிறைவன்.

மானி, s. A person of honor, magnanimity. (சது.) 2. A coward. (சவ.)

•மானவம், s. A Upa-Purana. See உபபுராணம். 2. As மனு. See தருமநூல்.

•மானவர், s. [pl.] Men, human beings of the male sex, ஆடவர். 2. Human kind in general, மனிதர். W. p. 657. Manava. 3. See under மானம்.

மானவு, s. Intellectual clearness, தெளிவு; [*from Sa. Mana,* to investigate.] (சது.)

•மானி, s. See under மானம்.

மானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To respect, to honor, to treat with politeness, மதிக்க; [ex மானம்.]

மானு, s. Grand-father, *also* a father, பாட்டன். (*Congu usage.*)

மானுகம், s. The gigantic crane, பெருநாரை.

மானுர், s. [pl.] Women, பெண்கள். (p.) 2. See மானு, v.

•மானிடம்—மானுடம்—மானுஷம் —மானுஷியம், s. Humanity, manliness, that which relates to mankind, மனுஷீகம். W. p. 659. Manusha, Manushya.

மானிடசாதி, s. Mankind.

மானிடஜென்மம், s. Human birth.

மானிடச்சட்டை, s. The human form as assumed by deity.

மானிடத்தன்மன், s. An epithet of Kuvêra as having a human nature, குபேரன். (சது.)

மானிடர்—மானுடர், s. [sing. மானிடன்.] Men, human beings, மனிதர்.

•மானிதம், s. [neg. அவமானிதம்.] Pride; dignity, கனம். (*Sa. Manita.*)

•மானியம், s. Honor, respect, மரியாதை. W. p. 656. Manya. 2. (c.) Lands held on free tenure, உம்பளிக்கை.—*Note.* In the second meaning it is often used for Enams in general.

காணிமானியம், s. Hereditary lands, free of tax.

குடிமக்கள்மானியம், s. Land given to washermen, barbers, &c., in free tenure.

மானியக்காரன், s. One who holds a *manium.*

•மானினி, s. A woman, பெண்; [ex மானம்.] W. p. 657. Manin.

மானு, கிறேன், மானினேன், or மான்றேன், வேன், மான, v. n. To be like, to resemble, be equal to, ஒக்க. 2. To be doubtful, ஐயுற. 3. To be confused, மயங்க. (p.)

மானார், appel. n. [pl.] Enemies, foes, பகைவர். (சது.)

மானல், v. noun. Resembling. 2. Doubting. 3. Being confused. (சது.)

மான்றல், v. noun. Being doubtful, or confused, மயக்கம். (சது.)

•மானுஷம் — மானுஷியம் — மானுஷிகம், s. Human kind. See மானிடம்.

மானுஷன், s. A man, as மனுஷன்.

மானுஷியமில்லாதவன்மனுஷப்பதர். One without urbanity is human chaff.

•மானுடம், s. One of the five kinds of charity. See யாகம், 6. 2. Human kind. See மானிடம்.

மானுடயாகம், s. Giving alms in rice, &c. See யாகம்.

•மானுபாவன், s. [contrac. of மகாநுபாவன்.] An illustrious person.

மான், s. A deer, hart. (c.) 2. Shape, figure, உருவம். 3. A woman, பெண். 4. Capricorn of the Zodiac, மகரவிராசி. 5. A sea-monster, as மகரமீன். 6. A generic term for beast, விலங்கின்பொது.—*Note.* Of deer are, கலைமான், கவரிமான், சருகுமான், புள்ளிமான், வெளிமான், which see.

மானுக்கொருபுள்ளிபேறினுமென்ன குறைந்தாலென்ன. What if there be a spot more or less on the deer! [*prov.*]

மானிடத்தன்—மானிடமுடையோன்—மானிடமேந்தி, *appel. n.* An epithet of Siva, as holding a deer in one of his hands, சிவன்.

மானேறு, s. The male of a deer—as கலைமான். 2. The twelfth lunar mansion, உத்திரநாள்; [*ex* ஏறு.]

மான்களங்கம், s. Spots on the moon, considered as disease from a curse, and supposed to resemble those of the deer.

மான்கிளை, s. A plant. See கிளை.

மான்செவி, s. A plant, hart's-ear. See எருமைநாக்கு.

மான்செவிக்கள்ளி, s. A milky shrub. See கள்ளி.

மான்மதம், s. Musk, கஸ்தூரி. (சது.)

மான்றலை, s. The head of a deer. 2. (சது.) The fifth lunar mansion, as மிருகசீரிடம்; [*ex* தலை.]

•மான், s. The active agency of nature, பிரகிருதித்துவம்; [*from Sa. Manu*, an agent.] (Drew's Kural. *p.* 25.) 2. An affix to words both Sa. and Tamil, implying possessor, as கல்விமான், a learned man; சீமான், an opulent man; மன்னுமான், the Everlasting One, &c.

•மான்மியம், s. Glory, மகிமை.

மி

மி. A syllabic compound of ம் and இ.

மிகு, கிறேன், ந்தேன், [*poet.* மிக்கேன்.] வேன், மிக, *v. n.* To exceed, to surpass, to become superior, அதிகரிக்க. 2. To remain, to be left, be to spare, be superfluous, (*c.*)

மிக, *inf.* [*also* மிகவும், *as adv. or adj. in the superlative.*] Very much, abundantly, பெருக.

மிகப்படல், *v. noun.* Increasing, abounding, அதிகரித்தல்.

மிகப்படச்சொல்லுகிறது. Saying too much.

மிகல். Becoming plentiful, increasing, மிகுதல். 2. Becoming great.

மிகன்மக்கள். The great. (நீதிநெறி.)

மிகவல்லோர், s. [*pl.*] Very powerful persons, அதிவீரர். 2. Those that are well skilled in any art, அறிவிலுயர்ந்தோர்.

மிகவும். Very much, abundantly.

மிகவுஞ்சந்தோஷப்பட்டான். He greatly rejoiced.

மிகவும்வருத்தமாயிருக்கிறது. It is very hard.

மிகவும்பயந்துபோனேன். I was very much afraid.

மிகவுந்தொந்திப்படுகிறான். He is suffering greatly.

மிகு, [*Aorist as an adj.*] Great.

மிகுகொடையாளன், s. Karna, as very liberal, கர்ணன். (சது.)

மிகுதம்—மிகுதி, *v. noun.* Much, abundance, profusion, redundance, அதிகம். 2. Excess, overplus, மீதி. 3. A crowd, திரட்சி. 3. Fulness, satiety, பூரிப்பு. 5. Increase, பொலிவு.

மிகுதியான, [*as an adj.*] Abundant.

மிகுதியானது. That which is abundant.

மிகுதியானபேர். The majority.

மிகுதியும். Greatly, exceedingly.

மிகுதியுஞ்சுருக்கிப்போட்டான்.........He has greatly abridged, or curtailed.

மிகுந்த, [*rel. part. as adj.*] Much, great, &c.

மிகுந்தவாசனை. A strong, fragrant smell.

மிகுந்தகிரயம். An exorbitant price.

மிகுந்தவயசு. Very old age.

மிகுந்திருத்தல், *v. noun.* Being too much, or in excess. 2. Being left, as மிச்சிருத்தல்.

மிகை, *v. noun.* Abundance, superfluity, மிகுதி. 2. Sorrow, affliction, துன்பம். 3. Destruction, கேடு. 4. Trouble, வருத்தம். (சது.) 5. Fault, defect, error, குற்றம்.

மிகைபட, *inf.* To be blamed.

மிகைபடச்சொல்லேல். Don't speak injuriously. (*Avv.*)

மிகைபடக்கூறல், *v. noun.* Redundancy as a fault in composition. See குற்றம், under குற்றம்.

மிகைபோட—மிகைசொல்ல, *inf.* To charge one falsely. (*R.*)

மிக்க, [*rel. part. as adj.*] Overmuch, superior, &c. (*p.*)

தந்தைசொல்மிக்கமந்திரமில்லை. No precept is better than that of a father. (*Avv.*)

மிக்கசெயல், s, Extraordinary power; magnanimity. See ஊராண்மை.

மிக்கு, *v. noun.* Greatness, superiority, பெருமை. (*p.*)

மிக்குடைய. Possessing greatness. (நீதிநெறி)

மிக்கது, *appel. n.* What is abundant, excessive.

மிக்கவன்—மிக்கான், s. A great or excellent person, உயர்ந்தோன்.

மிக்கவை, s. [*pl.*] Remains of food after a meal, மிச்சவை. 2. (சது.) Unjust proceedings, நியாயமற்றவை. 3. Increase, fulness, abundance, மிகுந்திருப்பவை. 4. Food, ஊண். 5. Boiled rice, சோறு.

மிக்கிளமை, s. Juvenility, மிகுந்தஇளமை.

மிக்கோர், s. [*pl.*] Men of knowledge, superior men, அறிஞர். (சது.)

மிகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To augment, to make large, அதிகப்படுத்த. 2. To excel, surpass, surmount, உயர்த்த. 3. க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be increased, பெருக.

ஆஸ்திமிகுத்துப்போயிற்று. Riches are increased.

மிகை—மிக்க. See மிகு, *v. n.*

மிசல், s. [*Arab.*] Entry, தாக்கல். 2. Examination, பரிசோதனை.

மிசல்திர்வை, s. The assessment fixed on a field with reference to the adjacent land. (*Govt. usage.*)

•மிசிரம், s. A mixture, mixing, கலப்பு.

மிசிரவர்ணம், s. A mixed class or tribe.

•மிசிரன்—மிசுரன், s. An affix to the name of certain brahmans, meaning a respectable person—as சக்கேஷ்மிசிரன். W. p. 662. Misra.

மிசுக்கன், s. A vile or worthless person, ஈனன். Compare சக்கான். (*R.*)

மிசுக்கை, s. A trifle; a vile or worthless thing, அற்பமானது.

மிசை, s. Eminence, elevation, உயர்ச்சி. 2. A hill, மேடு. 3. Poverty, தரித்திரம். 4. Food, சோறு. 5. [*prep.*] On, upon, above, மேல். (சது.) (*p.*)

மிசைத்திரள், s. The ankles, கரடு. (சது.)

மிசைவடம், s. A warrior's ankle-rings, வீரதண்டை. (திவா.)

மிசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To eat, to take food, உண்ண. (*p.*)

மிசைதல், *v. noun.* Eating, உண்ணல்.

மிச்சம், s. Excess, surplus, overplus, remainder, that which is to spare, மீதி; [*ex* மிஞ்சு.] (*c.*)

குடிகளில்மிச்சமானபேர்கள். The majority of the inhabitants.

அவன்மிச்சமாயெடுத்துக்கொண்டான். He took too much.

மிச்சஞ்சொச்சம், s. Any thing left; that which can be spared.

•மிச்சரம், s. A mixture, as மிசிரம்.

மிச்சில், s. What is left, or remaining after a meal, *commonly* எச்சில். 2. Any remainder, ஒழிபொருள்; [*ex* மிஞ்சு.] (சது.)

மிச்சை, s. Falsehood, a lie, பொய்; [*a corrupt. of* மித்தை.] 2. Ignorance, அஞ்ஞானம். 3. Poverty, தரித்திரம்; [*from Sa. Michcha*, to cause distress.]

மிஞிறு, s. [*poet. change of* ஞிமிறு.] A chafer, வண்டு. (சது.)

மிஞ்சி, s. A ring worn on the second toe of each foot.—*Note.* It is put on the feet of a bridegroom, as a marriage ceremony by the parents of the bride.

மிஞ்சு, கிறேன், மிஞ்சினேன், வேன், மிஞ்ச, *v. n.* To exceed, abound, surpass, to increase too much, மிக. 2. [*fig.*] To become proud, be elevated, பெருமைகொள்ள.

சாப்பாடுமிஞ்சிப்போனது. There was an excess of food.

காரியம்மிஞ்சிப்போயிற்று. The matter has been already settled.

அவன்மிஞ்சிப்பேசலாமா. Can he speak haughtily ?

அவன்மிஞ்சிமிஞ்சிவருகிறான். He is coming on furiously.

மிஞ்ச, *inf.* [*used adv.*] Excessively. மிஞ்சவொட்டமாட்டேன். He will allow none to act extravagantly.

ஒருவனைமிஞ்சவொட்டாமல்அடப்பிக்கிறது....... Keeping one from exceeding due bounds.

மிஞ்சியிருக்க, *inf.* To be over and above. 2. To be arrogant.

மிஞ்சினது, *appel. n.* The remainder, any thing left as a surplus.

மிஞ்சினதுகொண்டுமேற்கேபோகலாகாது. It is not good to take a surplus and go westward. [*prov.*]

மிஞ்சினவன், *appel. n.* A froward, unmanageable man.

மிடல், *s.* Strength, power, might, வலி; [*from Sa. Misha*, to vie.] (சது.)

மிடறு, *s.* [*gen.* மிடற்றின்.] Throat, தொண்டை. 2. Neck, கழுத்து. 3. The lower jaw, கீழ்வாய். 4. [*improp.* மிணறு.] Draught, quantity of liquid taken at once. (*c.*)

ஒருமிடறுதண்ணீர்குடித்தேன். I took a draught of water.

மிடா, *s.* A large earthen vessel, தடா. 2. A corn-measure containing sixteen மரக்கால், or marcal; *used in Mysore.* (*Beschi.*)

மிடி, *s.* Poverty, want, தரித்திரம். (சது.)

மிடிபடுதல், *v. noun.* Suffering poverty, being pained by want.

மிடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be poor, to be in want, to be destitute, வறுமையுற. (சது.)

மிடிமை, *s.* Poverty, வறுமை. (*p.*)

மிடியன், *s.* A poor man, தரித்திரன்.

மிடுக்கு, *s.* [*also* முடுக்கு.] Strength, stiffness, வலி. 2. Pride, மேட்டிமை.

மிடுக்கன், *s.* A strong, stout, valiant man, வலியுடையோன். 2. [*prov.*] Coarseness, முருக்கன்.

மிடை, *s.* A bush, small shrub, தூறு. (சது.)

மிடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be close, thick, crowded, pressed, நெருங்க. (*p.*)

மிடைதூறு. A thick group of shrubs or bushes.

மிடைபேய். Crowds of vampires.

மிட்டா, *s.* [*Hind.*] An estate, a possession, விருத்திமனை. 2. A small sub-division of a Taluk, *a Mittah*, தக்கடி.

மிட்டாதார், *s.* The proprietor of a *Mittah.*

•மிட்டாயி, *s.* Sweet-meats, confectionery, பலகாரம். [*Hind. usage.*] W. p. 662. Mısнт'a. (*c.*)

மிட்டாயிக்கடை, *s.* A bazaar for confectionery.

மிட்டாயிக்காரன், *s.* A confectioner.

மிணறு, *s.* [*improp. for* மிடறு.] A draught of water, ஒருமிடறுதண்ணீர்.

•மிணுமிணுக்க — மிணுமிணென, *inf.* [*also* முணமுணக்க, முணுமுணுக்க.] To mumble, speak with a low reiterated sound. [*corrupt. of Sa. Manmana.* W. p. 643.]

மிணுமிணுத்தல் - மிணுமிணுப்பு, *v. noun.* Mumbling.

மிண்டி, *s.* [*prov.com.* நெம்புதடி, உலுக்குமரம்.] A lever.

மிண்டு, *s.* A wilful fault, a crime, மதத்தாற்செய்பிழை. (சது.) 2. [*prov.*] A prop, a support, as முட்டு.

மிண்டன், *s.* A strong man, as கண்டன்.

மிண்டு, கிறேன், மிண்டினேன், வேன், மிண்ட, *v. n.* To be thronged, நெருக்க. 2. *v. a.* [*vul.* முண்டு.] To give a push, to force forward; to lift, தள்ள. (*c.*)

நீஎன்னிடத்திலேமிண்டப்பார்க்கிறாய். Will you attempt to contend with me?

மிண்டல் - மிண்டுதல், *v. noun.* Thronging. (சது.) 2. Pushing.

மித, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To float, to swim on the surface of water, &c. 2. To rise high in the sky, மேலெழும்ப. 3. To be heaped, as corn in a measure, மட்டுமிஞ்ச. 4. (*fig.*) To rise in office, dignity, or wealth, மேலாக. 5. To assume a character above the reality, வெறும்பெருமைபண்ண. (*c.*)

மிதப்பு, *v. noun.* Floating. 2. A float. See தூண்டில்.

தம்பிக்குக்கொஞ்சம்மிதப்பாயிருக்கிறது. He is somewhat sulky.

•மிதம், *s.* Abstinence, moderation, as மட்டு. W. p. 661. Mıta. (*c.*)

மிதமாய்ச்சாப்பிடவேண்டும். You must be abstemious in food.

மிதமிஞ்சிப்பேசாதே. Be not assuming when you talk.

மிதசுரம், *s.* Middle accent, as மத்திமசுரம்.

மிதலை, *s.* Navel, கொப்பூழ். (சது.)

மிதவை, *s.* A raft of boards, as தெப்பம்; [*ex* மித, *v.*] 2. Boiled rice, சோறு; [*from Sa. Mid*, to be soft.] (சது.)

மிதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To tread down, trample on, காலால்மிதிக்க; [*from Sa. Mrudu, Mradu.*] (*c.*) 2. *v. n.* To jump, குதிக்க.

மிதி, *v. noun.* Treading, மிதித்தல். 2. A tread. 3. The treadle of a weaver's loom, நெய்வார்காலிலிடுமொன்று. 4. As மிதிமரம்.

மிதிகல், *s.* A step-stone by a well.

மிதிபலகை, *s.* A foot-stool.

மிதிபாகல், *s.* A creeping plant, Momordica muricata; *opposite to* கொம்புப்பாகல்

மிதிமரம், *s.* A step-board near a tank or well. 2. The treadle of a loom.

மிதியடி, *s.* Common shoes. 2. Wooden slippers, பாதகுறடு.

மிதியடிக்கட்டை. A worthless sandal, *spoken contemptuously.*

மிதியிட, *inf.* To make a track or impression by the foot, காலாற்குறிசெய்ய. 2. To tread under foot, மிதிக்க.

மிதியிட்டகளிமண். Trodden clay.

சோவுக்குமிதியிடுகிறது. To mollify contracted or diseased limbs by rubbing them with oil. (*R.*)

•மிதிலை, *s.* [*com.* மிதுலை.] A city in the province of Behar, to the Northwest of Bengal, சனகபதி. 2. The country itself. See விதேகை. W. p. 661. Mıt'hıla.

மிதிலைநகரம், *s.* As மிதிலை, 1.

மிதுக்கை, *s.* A small kind of cucumber-creeper.

மிதுக்கங்காய், *s.* The unripe fruits of the above, used in curry.

மிதுக்கங்காய்வற்றல் — மிதுக்கம்வற்றல், *s.* The dried unripe fruits of மிதுக்கை, used for food after parching.

•மிதுனம், *s.* A couple, a pair, as much again, இரட்டை. 2. Union, copulation, புணர்ச்சி. 3. Gemini of the Zodiac, மிதுனவிராசி. W. p. 661. Mıt'huna. 4. A species of bird, ஒருபுள்.

மிதுனவிராசி, *s.* Gemini.

மிதுனவீதி, *s.* An astronomical tri-section of the Zodiac, named the Gemini course. See சூரியவீதி.

•மித்தியம் — மித்தியை, *s.* Lie, falsehood, பொய். W. p. 661. Mıt'hya.

மித்தியாவாசகம், *s.* Falsehood, a false story, பொய்மொழி.

மித்தியாவாதி, *s.* A liar, பொய்யன்.

மித்தியோத்தரம், *s.* A false reply; [*ex* உத்தரம்.]

மித்தியொபசாரம், *s.* Pretended friendly services; [*ex* உபசாரம்.]

•மித்திரம், *s.* Friendship, affection, நட்பு. W. p. 661. Mıtra. 2. [*com. for* மித்தியம்.] Lying, prevarication; malicious tale-bearing, புரளி, கோள்.

மித்திரக்காரன், *s.* [*vul.*] A false or unjust accuser, கோட்காரன்.

மித்திரதுரோகி — மித்துருதுரோகி, *s.* One who betrays his friends, a traitor, சிநேகத்துரோகி.

மித்திரத்துருகன், *s.* A pretending friend, a traitor, one who pretends to be a friend, வஞ்சகச்சிநேகன். (*Sa. Mitradruha.*)

மித்திரநாள், *s.* The seventeenth lunar mansion. See அநுடநாள். (சது.)

மித்திரபேதம் — மித்துருபேதம், *s.* Sowing discord among friends. See பஞ்சதந்திரம்.

மித்திரன், *s.* A friend, an ally, adherent. [*pl.* மித்திரர்.] 2. Sun, சூரியன். (சது.)

மித்திரை, *s.* A female companion, தோழி.

•மித்துரு *s.* A friend — *oppos. to* சத்துரு, சிநேகன். W. p. 661. Mıtrayu.— For the compounds, see மித்திரம்.

•மித்தை, *s.* [*as* மித்தியம்.] Falsehood, illusion, appearance, பொய். (சது.)

மியா, [*an interjectional affix.*] Hearken, attend, as கேண்மியா, hear thou; சென்மியா, go thou, முன்னிலையசைச்சொல். (*p.*)

மியூலசிவி, *s.* A plant, Sow thistle-leaved Cacalea, Cacalea sonchifolia, ஒர்பூடு.

மிரட்டு, கிறேன், மிரட்டினேன், வேன், மிரட்ட, *v. a.* [*improp. for* வருட்டு, வெருட்டு.] To frighten, பயமுறுத்த. 2. To infatuate, மயக்க. (*c.*)

மிரதம், *s.* Snake, serpent, பாம்பு. (சது.)

மிரளு, கிறேன், மிரண்டேன், வேன், மிரள, *v. n.* [*improp. for* வருளு.] To fear, be confused, or put in mental agitation. (*c.*)

மிராசி — மிராசு, *s.* [*Arab.*] Landlordship, heritage, patrimony, right to official emoluments, உரிமை.

மிராசுதாரன் — மிராஸ்தாரன் - மிராசுதார், *s.* One who holds land or office under the above tenure.

குடிகளுடையமிராசி. Right of the inhabitants.

மிரிகை, s. A tuning key for the cords of a lute, as பிருடை.

மிரியல், s. Pepper, மிளகு. (சது.) Compare மரிசம். (*Tel. usage.*)

•மிருகண்டன் — மிருகண்டு-மிருகண்டன், s. The name of a muni. W. p. 669. MRUKAN'DAKA, MRUKAN'DU.

•மிருகம், s. A deer, an antelope, மான். 2. An animal in general, விலங்கின்பொது. 3. A beast, a brute. W. p. 669. MRUGA. 4. A pig, a hog, பன்றி.

மிருகக்ஷீரம்—மிருகக்ஷீரம், s. The milk of a doe, மான்பால்; [*ex* க்ஷீரம், க்ஷீரம்.]

மிருககுணம்-மிருகத்தனம், s. A brutish disposition, beastliness.

மிருகசஞ்சாரம், s. A place frequented and infested by beasts. 2. Bestiality; beastliness in sexual intercourse; gross indecency, சகமிருகப்புணர்ச்சி.

மிருகசண்டாளம், s. Extreme atrocity; gross sinfulness. See சண்டாளம்.

மிருகசாதி, s. The brute creation. 2. Brutish tribe of people.

மிருகசாலிகை, s. A net or snare by which deers are entrapped, மான்வலை.

மிருகசிரம், s. A mode of using the hands in dancing. See கரவட்சணம்.

மிருகசீரிடம் — மிருகசீரிஷம், s. [*also* மார்கழி.] The fifth lunar mansion containing three stars in Orion, and figured by an antelope's head, whence its name, நக்ஷத்திரம்; [*ex* சிரசு, சிரம், the head.]

மிருகசீவனன்—மிருகத்தியு, s. A fowler, hunter, வேட்டைக்காரன்.

மிருகசைடகம், s. A pole-cat, wild cat, ஆண்பூனை. (*Sa. Mrugachaidaka.*)

மிருகதஞ்சகன், s. A dog, நாய்; [*ex Sa. Damsaka,* who bites.]

மிருகதந்தம், s. Horns, or teeth of hogs, பன்றிமருப்பு.

மிருகதரன், s. Moon, சந்திரன்; [*ex* தரம்.] See மான்களங்கம்.

மிருகதூர்த்தகன், s. Fox, நரி; [*ex* தூர்த்தகன், a cheat.]

மிருகநாபி, s. Musk-bag, கஸ்தூரி. 2. The musk-deer [cat], கஸ்தூரிப்பூனை; [*ex* நாபி, the navel, *the musk being formed in a bag near the navel.*]

மிருகநாபிசம், s. Musk, கஸ்தூரி; [*ex* சம், produced.]

மிருகபதி—மிருகேந்திரன், s. A lion, சிங்கம்; [*ex* பதி, இந்திரன், lord.] (சது.)

மிருகபந்தினி, s. Nets to ensnare musk-deers, மான்வலை; [*ex* பந்தனம்.]

மிருகபயம், s. Fear or danger of wild beasts.

மிருகபாலிகை, s. Musk-cat, கஸ்தூரிப்பூனை; [*ex* பாலி, to preserve.]

மிருகமதம், s. Musk, கஸ்தூரி; [*ex* மதம், *the secretion being considered analogous to that from the temples of elephants in rut.*] (சது.)

மிருகராசன், s. A lion, சிங்கம். (சது.) 2. A species of tiger, வேங்கைப்புலி.

மிருகவாகனன், s. God of the wind, the wind, வாயு.

மிருகவ்வியம், s. Hunting, fowling, வேட்டை.

மிருகாங்கம், s. Wind, காற்று. 2. Moon, சந்திரன்; [*ex* அங்கம்.]

மிருகாங்கன், s. The moon, சந்திரன். 2. Siva, as holding a deer, சிவன். (சது.)

மிருகாண்டி, s. [*in combin. com.* மிறாண்டி, *vul.* முறண்டி.] As காட்டுமிருகாண்டி.

மிருகாதனம், s. A lion, சிங்கம். 2. A hyæna, புலி. 3. A leopard, சிவிங்கி; [*ex Sa. Adana,* eating.]

மிருகாதி, s. A tiger, புலி. (*Sa. Mrugad.*)

மிருகாயினம், s. The skin of a deer, மான்தோல்.

மிருகாரசிங்கி, s. A kind of arsenic, ஓர் பாஷாணம்.

மிருகாரி, s. A lion, சிங்கம். 2. A tiger, புலி. 3. A dog, a hound, நாய்; [*ex* அரி, enemy.]

•மிருசம், s. Sight, perception by the eye, காட்சி; [*from Sa. Mrusa,* to see.]

•மிருடங்கணம், s. Child, பிள்ளை. W. p. 670. MRUD'ANKAN'A.

•மிருடன், s. A name of Siva as delighted, சிவன். W. p. 670. MRUD'A.

•மிருடாலகம் — மிருஷாலகம், s. Mango-tree, மாமரம். W. p. 672. MRUSHALAKA.

•மிருடோத்தியம், s. Lie, falsehood, பொய். W. p. 672. MRUSHOD'HYA.

•மிருதகம், s. A dead body, a corpse, பிரேதம். W. p. 670. MRUTAKA.

•மிருதங்கம், s. Drums, tabours, &c., முழவு. See சகலகுரவம். W. p. 671. MRUDANGA.

•மிருதம், s. A corpse, as மிருதகம். 2. Death, மரணம். W. p. 670. MRUTA. 3. (சது.) Battle, fight, போர்.

மிருதசஞ்சீவி — மிருதசஞ்சீவனி, s. A medicament said to restore the dead to life, as சஞ்சீவி.

மிருதபாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

•மிருதாண்டன், s. The sun, சூரியன். W. p. 670. MRUTAN'DA.

•மிருதாரசிங்கி, s. A kind of poison prepared from lead, ஓர்வகைப்பாஷாணம். See சிங்கி.

•மிருதி, s. A law-book, as ஸ்மிருதி, தருமநூல். 2. Death, as மிருதம், மரணம். (சது.)

•மிருது — மிருதுவு, s. [*com.* மெது, மெதுவு.] Softness, மென்மை. 2. Gentleness, mildness, leniency, சாந்தம். W. p. 671. MRUDU.

மிருதுநட்சத்திரம், s. [*also* இலகுநட்சத்திரம்.] A small star, giving a feeble light.

மிருதுபாஷிதம்—மிருதுபாஷிதம், s. Soft mild conversation, affable language, மென்மொழி.

மிருதுவாதம், s. The soft, gentle, and refreshing south wind, சிறுதென்றல்.

மிருதூற்பலம், s. A blue water-lily, as நீலோற்பலம்; [*ex* உற்பலம்.]

•மிருதுன்னகம், s. Gold, பொன். W. p. 671. MRUDUNNAKA.

•மிருதை, s. Earth, பூமி. W. p. 671. MRUDA.

•மிருத்தஞ்சயன் — மிருத்தியுஞ்சயன், s. An epithet of Siva, as one conquering death, சிவன்; [*ex* மிருத்தியு *et* சய.]

•மிருத்திகை, s. Earth, soil, clay, sand, மண். W. p. 671. MRUTTIKA.

•மிருத்தியு, s. Death, an end of all things, மரணம். 2. Yama, இயமன். W. p. 671. MRUTYU.

•மிருத்து, s. Earth, பூமி. See அவமிருத்து and காலமிருத்து. W. p. 671. MRUD. 2. Death, as மிருத்தியு, மரணம்.

மிருத்துசாந்தி, s. A ceremony in time of sickness to appease the god of death.

மிருத்துசூதகம், s. Impurity from death in a house, மரணசூதகம்.

மிருத்துஞ்சயன்—மிருத்துவஞ்சனன், s. Siva, as மிருத்தஞ்சயன்.

மிருத்துபஞ்சகம் — மிருத்துபயம், s. Liability to death, by contracting marriage at a certain hour, ascertained from astrological calculations, மரணபயம்.

•மிருநாளம், s. The stalk of a lotus, and its fibres, தாமரைத்தொடு. W. p. 670. MRUN'ALA.

மிலாந்து, கிறேன், மிலாந்தினேன், வேன், மிலாந்த, v. n. [*prov.*] To gaze, stare, look about—as persons looking for game; to look wild, or ghastly, as dying people, சறிறக்கப்பார்க்க. Compare மலைக்க.

மிலாந்தி, *appel. n.* One who stares or gazes.

மிலாரடி, s. The state of one in perturbation, a dilemma, மயக்கம். 2. Unfeelingness, stupor, stupefaction, as உன்மத்தம்.

மிலாறு, s. [*also* மலாறு, *prop.* விளார்.] Twigs, reed, tender, fibrous sticks; a switch. (*c.*)

மிலாற்றுலேமழுக்கிவிட்டான். He flogged him smartly with a switch.

•மிலேச்சம், s. A country to the North of the Saraswati river in the neighborhood of Delhi, சரச்சுவதியாற்றின்வடதேசம். (சது.)

மிலேச்சசாதிகள், s. Barbarous nations, foreigners. The tribes enumerated under this head by *Menu*, appear to be principally the inhabitants of the countries bordering on India, north and south; especially those adjacent to Bengal and Behar, and on the Southern part of the Coromandel coast, which are severally called *Paundrakas, O'dras (Uriyas)*, and Draviras; also the Cambojas; Yavanas (Greeks or Bactrians); Sakas; Paravas; Pahlavas (ancient Persians); Chinese; Kiratas, generally mountaineers; Deradas (Daradæ) and K'hasas (Scuthi). W. p. 677.—*Note.* The term is now applied, more especially, to Europeans, and those from any remote country.

மிலேச்சதேசம்—மிலேச்சமண்டலம், s. A foreign country, a country on the borders of India.—According to Wils. any country where the black antelope is not found.

மிலேச்சத்தனம், s. Clownishness, barbarism.

மிலேச்சன், s. [*fem.* மிலேச்சி, மிலேச்சச்சி.] A barbarian, one of a foreign tribe, of a foreign religion, customs, &c., சண்டாளன்.—According to Wils. one speaking any language but Sanskrit, and not subject to the usual Hindu institutions. 2. A weak man, simpleton, dunce, dolt, பேதையன். 3. A clown, clodhopper, மடையன்.

மிலே, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To put on, to dress, அணிய. 2. To put on flowers, சூட. (*p.*)

மிலேச்சு, கிறேன், மிலேச்சினேன், வேன், மிலேச்ச, *v. a.* To put on, அணிய. (*p.*)
　மிலேச்சல்-மிலேச்சுதல்-மிலேதல், *v. noun.* Wearing, adorning, அணிதல். (சது.)

மிழலே, *s.* Prattling, lisping, &c., as மழலே. (சது.)

மிழற்று, கிறேன், மிழற்றினேன், வேன், மிழற்ற, *v. a.* To speak softly, to prattle as a child, மென்மையாய்ச்சொல்ல; [*from Sa. Mlaksha*, to speak incorrectly.] (*p.*)
　மிழற்றல், *v. noun.* Defective speech, கிரம்பாமென்சொல். 2. Speaking, சொல்லல். 3. Inarticulate sound in speech, பேசலா வெழுமொலி. (சது.)

மிழி—முழி, *s.* [*vul.*] The eye-ball, கருவிழி; [*from Sa. Meela*, to wink.] Compare விழி.

மிழுங்கு, *v.* [*vul. for* விழுங்கு, *which see.*] To swallow, devour, eat up.

மிளகாய், *s.* [*vul.* முளகாய்.] Red pepper, *chilly*, goat-pepper-plant, Capsicum frutescens, ஓர்செடி. (*c.*)
　மிளகாய்ச்சக்களத்தி, *s.* A kind of plant, ஓர்செடி, Vinea pusilla.
　மிளகாய்ப்புள், *s.* A kind of gull, ஓர் குருவி.

மிளகு, *s.* Pepper, Piper nigrum, *L.*
　மிளகரணே, *s.* A plant, Prickly toddalia, Scopolia aculeata.
　மிளகாணம், *s.* [*prov.*] Pepper-broth of a thick consistence.
　மிளகுசம்பா, *s.* A kind of rice. See சம்பா.
　மிளகுசாறு — மிளகுதண்ணீர் — மிளகுநீர்—மிளகுரசம், *s.* [*politely* ரசம்.] Pepper-broth, pungent soup.
　மிளகுதக்காளி, *s.* A plant whose fruits resemble the pepper—as மணித்தக்காளி.
　மிளகுதிரி, *s.* A kind of small-pox. See உதிரி.
　மிளகுதூள், *s.* Powdered pepper.
　வால்மிளகு, *s.* A plant. See வால்.

மிளிர், *s.* Greatness, பெருமை. 2. Light, splendor, ஒளி. (சது.)

மிளிர், கிறேன், ந்தேன், வேன், மிளிர, *v. n.* To be great, பெருமைப்பட. 2. To shine, ஒளிசெய்ய. (*p.*)
　மிளிர்தல், *v. noun.* Shining, ஒளிசெய்தல். (சது.)

மிளிறு, *s.* A bear, கரடி. (சது.)

மிறல், *s.* Greatness, பெருமை. (சது.)

•மிறுகம், *s.* [*improp.*] A beast, as மிருகம்.

மிறை, *s.* Fear, அச்சம். 2. Fault, குற்றம். (சது.) 3. Trouble, perplexity. (*p.*)
　மிறைக்கவி, *s.* A curiously constructed poem, as சித்திரகவி.

மிறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To suffer, be afflicted, துன்பப்பட. 2. *v. a.* To inflict suffering, துன்பஞ்செய்ய. (*p.*)
　மிறைத்தல், *v. noun.* Being afflicted or troubled, துன்பப்படல். (சது.)

மினக்கெடு, கிறேன், மினக்கெட்டேன், வேன், மினக்கெட, *v. n.* [*improp.*] To be interrupted from work by useless talk, &c., தடைபட. (*c.*)
　மினக்கேடு, *v. noun.* [*Beschi* மினேக்கேடு, *com. for* வினேக்கேடு.] Uselessness of an action or a business; time lost by interruption of a work; labor expended to no purpose, வியர்த்தம்.

மினவு, கிறேன், மினவினேன், வேன், மினவ, *v. a.* [*com. for* வினவு.] To salute, congratulate, உபசரிக்க. (*Beschi.*)
　மினவுதல், *v. noun.* Salutation.

மினுஹா, *s.* [*Hind.*] Deduction, கழிவு.

மினுன், *s.* A village accountant, கணக்கன். (*Malabar usage.*)

மினுக்கம்—மினுக்கு, *s.* Polish, splendor, ஒளி. 2. [*fig.*] Vainness, worthlessness, a thing of unreal excellency, பகட்டு.
　மினுக்குப்பசை, *s.* A kind of varnish used by weavers, செய்வாரிடும்பசையிலொன்று.
　மினுக்குமினுக்கென, *inf.* To glimmer, coruscate, as fire-flies, &c., மினுமினுக்க.
　மினுக்கெண்ணெய், *s.* A kind of oil to make one's body shine. 2. A varnish.

மினுக்கு, கிறேன், மினுக்கினேன், வேன், மினுக்க, *v. a.* To polish, gloss, brighten, adorn, விளக்க. See துலக்கு.
　விலேமகட்கழகுதன்மேனிமினுக்குதல். The prostitute's adornment is of her body.
　மினுக்கிக்கொள்ள, *inf.* To make one's self gay.

மினுங்கு, கிறது, மினுங்கினது, ம், மினுங்க, *v. n.* To be polished, to brighten, glitter, shine, பிரகாசிக்க.

மினுமினுக்க, *inf.* [*v. noun* மினுமினுப்பு.] To glimmer, glitter, dazzle, இலங்க.

மின், *s.* Coruscation, lightning, glitter, மின்னல். 2. Flash, brightness, ஒளி. 3. A young woman, பெண்மகள். (சது.) 4. [*vul. for* முன்.] Before.
　மின்னுக்கெல்லாம்பின்னுக்குமழை. Rain follows lightning. (*Avv.*)
　மின்சாரம், *s.* Electricity.
　மின்சாரக்கம்பி, *s.* An electric wire.
　மின்சாரயந்திரம், *s.* An electric machine.
　மின்மினி — மின்மினிப்பூச்சி, *s.* [*vul.* மின்னிட்டாம்பூச்சி, மின்னும்பூச்சி.] A fire-fly, glow-worm.
　மின்மினிப்பிரகாசம், *s.* The shining of a glow-worm.
　கிறிஸ்துவின் பிரசங்கத்தின்முன்னே மற்றைமதஸ்தர்களின்பிரசங்கஞ்சூரியப்பிரகாசத்தின்முன்மினமினிப்பிரகாசம்போலிருக்கிறது. In view of the discourses of Christ, those of other religious teachers, are like the glow-worm in the light of the radiant sun.
　மின்னார், *s.* [*pl.*] Women, females, பெண்கள். (*p.*)
　மின்னாள், *s.* A handsome woman. (*p.*)
　மின்னெறி, *s.* The mark of lightning, as running in straight or curved lines, மின்னலின்மார்க்கம்; [*ex* நெறி.]

மின், மின்னுகிறது, மின்னினது, மின்னும், மின்ன, *v. n.* To lighten, flash, coruscate, glitter, ஒளிசெய்ய. (*c.*)
　மின்னுகிறதெல்லாம்பொன்னுமல்ல. All is not gold that glitters.
　மின்னுமலிடிபிடித்தது. It fell as a thunderbolt without flashing—spoken of false charges published on a sudden.
　மின்னிமின்னியிடிக்க, *inf.* To thunder with incessant lightning.
　மின்னியார்க்க, *inf.* To lighten and thunder. (*p.*)

மின்னல், *s.* Lightning, மின். (*c.*) 2. (*Beschi.*) A new and bright coin.
　மின்னல்மின்னுகிறது. It lightens.
　மின்னற்கொடி, *s.* A flash of lightning.

மின்னி — மின்னிப்பயறு, *s.* A leguminous plant, ஓர்பயறு.

மீ

மீ, *s.* A syllabic letter compounded of ம் and ஈ.

மீ. [*as a prefix.*] Upon, above, on, over, up, மேல். 2. *s.* The top, the surface, மேற்புறம். 3. Height, elevation, eminence, loftiness, உயர்ச்சி. 4. Illustriousness, glory, renown, மகிமை. 5. The sky, the heaven, வானம். (*p.*)
　மீகண். Above or over the eye, கண்ணின்மேல். (*p.*)
　மீக்கூர்தல், *v. noun.* An increasing, பெருகல். (சது.)
　மீக்கூற, *inf.* [*v. noun* மீக்கூற்று.] To celebrate, புகழ. 2. To praise, மெய்ச்ச.
　மீக்கூறுவோர், *appel. n.* [*pl.*] Panegyrists, eulogists, புகழ்வோர்.
　மீக்கூற்று. Praise, புகழ். (சது.)
　மீக்கோள், *s.* Ascent; upholding; presumption, ஏறுதல். 2. An upper garment, மேற்போர்வை. (சது.)
　மீச்செலவு, *v. noun.* Forward behavior, presumption, கருவம். (நீதிநெறி.)
　மீத்தோல்-மீந்தோல், *s.* [*com.* பீத்தோல், பீத்தோல்.] The cuticle.

மீகாமன்—மீகான், *s.* [*also* நீகாமன்.] A pilot, steersman, helmsman, the captain of a vessel, மாலுமி. (*p.*)
　மீகாமனில்லாமரக்கலமோடாது. The ship sails not without a master. (*Avv.*)

மீக்குவம், *s.* A tree, மருதமரம், Terminalia. (சது.)

•மீசரம்-மீசுரம், *s.* [*Tel.*] That which is superior or preferable, மேலானது. 2. Plenty, as மிசு. 3. [*prov.*] Speed, விரைவு.
　நீஎனக்கென்னமீசரம். In what are you superior to me?
　இந்தத்தானியம்மீசரமாயிருக்கின்றது. The grain is of a superior quality.
　தானியமீசரமாய்க்கிடைக்கிறது. Corn is plenty.

மீசு, *s.* Abundance, plenty, copiousness, மிகுதி.

மீசுபொலி, s. [prov.] The corn first taken at the threshing floor for religious purposes.

மீசை, s. [in the south, வீசை, also Tel.] Mustachios; [ex மீ, over.]

மீசையைமுறுக்குதல், v. noun. Twisting the mustachios in anger, or defiance, before fighting.

கடுக்குமாசைமீசைக்குமாசை. Desire mustachios and desire gruel, i. e. seek health and wealth.

புரட்டிப்புரட்டியுதைத்தாலும் மீசையிலேமண்படவில்லையென்கிறான். Though he was rolled down and kicked, yet he says that his mustachios did not touch the ground.

மீட்க, inf. To redeem, &c. See மீள், v. a.

மீட்டு, கிறேன், மீட்டினேன், வேன், மீட்ட, v. n. To fillip, to snap a finger from the end of the thumb, விரலைநெரிக்க. (Tel. usage.) 2. To strike the strings of the lute, வீணைவாசிக்க. (c.) 3. To extend the string of a bow, நாணேற்றிப்பிசிக்க.

மீட்டிப்பார்க்க, inf. To try the strings of a lute.

மீட்டல், v. noun. Thrumming, வீணைவாசித்தல். (சது.) 2. See மீள், v. a.

மீட்பர், s. A saviour.--*For this and similar compounds, see* மீள், v. a.

மீதி, s. [contrac. of மிகுதி.] Remains; that which is left, மிகுந்தது. (c.)

மீதியைக்கொண்டுவா. Bring what remains.

மீது. [prep.] On, upon, மேல். 2. Above, over, அதிகம். 3. s. The top, the surface, மேற்புறம். (p.)

என்மீதிரங்கியருளும். Have mercy on me.

மீதூண்விரும்பேல். Be not gluttonous. (Avv.)

மீதுரை, s. Repetition, tautology, பலகால்விளம்பல்; [ex உரை.] (சது.)

மீதிலே—மீதே. On, above, as மீது.

மீதூரு—மீதூர், கிறேன், மீதூர்ந்தேன், மீதூருவேன், மீதூர, v. n. To be pressed, thronged, to be narrow, நெருங்க. (p.)

மீதூர்தல், v. noun. Being pressed, compressed, thronged. (சது.)

மீந்திருக்க, inf. [contrac. of மிகுந்திருக்க.] To be superfluous, to remain or be left, மிஞ்சியிருக்க.

நான்மாத்திரம்மீந்திருக்கிறேன். I only am left.

தின்றமீந்ததைநாய்க்குப்போடு. Throw to the dog what is left after eating.

*மீமாஞ்சை, s. One of the six religious systems. See சமயம். 2. A philosophical system including the பூர்வமீமாஞ்சை, and உத்தரமீமாஞ்சை. See சாஸ்திரம். W. p. 662. Meemamsa.

மீமிசை, prep. Above, over, மேல். (சது.) 2. s. Pleonasm or the use of redundant words, ஒருபொருட்பன்மொழி. (p.)

மீமிசைச்சொல், s. A figure in Rhetoric—redundance of words, as இடைநடு, the middle; நாகிளங்கமுகு, a young areca; புனிற்றிளங்கன்று, a young calf.

மீரு—மீர், v. To remain, as மீது. (R.)

மீருசாதகம், s. (Hind.) Equivocation.

மீளி, s. A king, அரசன். 2. A strong man, திண்ணியன். 3. A chief of a barren country, பாலைநிலத்தலைவன். 4. Great men, worthies, மேன்மக்கள். 5. Greatness, பெருமை. (சது.) 6. Strength, வலி. (p.)

மீளிமை, s. Valor, a heroic appearance; vaunting, வீரத்தன்மை.

மீளு—மீள், கிறேன், மீண்டேன், வேன், மீள, v. n. To turn, take a turn, திரும்ப. 2. To be cured, rescued, redeemed, liberated, இரட்சிக்கப்பட. (c.)

பாம்புகடித்தமீளுகிறது. The bite of the snake is cured.

வியாதிமீளாது. The disease is incurable.

மீளாநரகத்திற்காளாவாய். May you go to an interminable hell; [a curse.]

மீண்டுவர, inf. To return safely.

போனால்மீண்டுவரமாட்டாய். If you go (there) you will not return in safety.

மீள—மீளவும்—மீண்டும், adv. Again, furthermore, மறுபடியும்.

மீளாக்கதி—மீளாமோட்சம், s. Eternal bliss, as distinguished from மீளாநரகம்.

மீட்சி—மீளல், v. noun. A turn, திரும்புகை. (சது.)

நரகத்திலேமீட்சியில்லை. No change in hell.

மீள், மீட்கிறேன், மீட்டேன், மீட்பேன், மீட்க, v. a. To liberate, extricate, release, சிறைமீட்க. 2. To ransom, redeem, bring back, restore, rescue, இரட்சிக்க. 3. To chew the cud, இரைமீட்க. 4. To bring back, திருப்ப.

நான்ஈடுவைத்தநகையைமீட்டுக்கொண்டேன். I have redeemed the mortgaged jewels.

மீட்டும், [as மீண்டும்.] Again, furthermore.

மீட்டெடுக்க, inf. To redeem, to rescue, to save.

மீட்டல் — மீட்பு, v. noun. Releasing, redeeming, saving.

மீட்பர், s. Saviour, redeemer, liberator, restorer, இரட்சகர்.

மீள்விக்க, inf. To cause one to be redeemed, preserved, &c.

மீறு, கிறேன், மீறினேன், வேன், மீற, v. a. [sometimes வீறு.] To break a law; to violate or infringe a right, கடக்க. 2. To go beyond, exceed, அதிகரிக்க. (c.) 3. v. n. [southern usage.] To be over and above, to remain, மீந்திருக்க.

நீஎன்கட்டளைமீறிப்போனாய். You went against my order.

மீறினதுபத்துப்பணம். Ten fanams remain. (Beschi.)

அத்துமீறுதல், v. noun. Passing beyond bounds.

மீறித்திரிய — மீறிநடக்க, inf. To act disorderly.

மீறிப்போக, inf. To grow lofty as a tree. 2. [fig.] To become haughty.

ஆள்மீறிப்போய்விட்டான். He has grown stout.

*மீனம், s. A fish, மீன். 2. One of the signs of the Zodiac, Pisces, ஓரிராசி. W. p. 662. Meena. (p.)

மீனக்கொடியோன் — மீனகேதனன், s. Kama, மன்மதன். 2. An epithet of the Pandyan kings, from their having a fish-banner, பாண்டியன். (சது.)

மீனச்சனி, s. Saturn in the Pisces. See சனி.

மீனமாதம், s. The month of March, பங்குனி.

மீனராசி—மீனவிராசி, s. As மீனம், 1.

மீனாட்சி—மீனாக்ஷி, s. [lit. fish-eyed.] A daughter of Kuvêra, குபேரன்மகள். (Sa. Meenakshee.) 2. Name of the tutelary goddess at Madura, as அங்கயற்கண்ணி. 3. A Hindu proper name, பெயர்.

மீனாம்பூச்சி, s. [prov.] A glow-worm, a fire-fly, மின்மினிப்பூச்சி.

மீன், s. A star, உடு. 2. The fourteenth lunar mansion, சித்திரைநாள்; [ex மின், v.] (சது.)

மீன்முளைத்திருக்கிறது. Stars appear [in the sky]. Vulgar usage.

மதியைமீன்சூழ்ந்ததுபோல. As the stars surround the moon.

மீனிலா, s. Star-light. (R.)

மீன்சுவை, s. As மீன், 2. (சது.)

*மீன், s. [a contrac. of மீனம்.] A fish, மச்சம், commonly மீனு. [fig. சலபுட்பம், சலவாழைக்காய்.] 2. A sea-monster, a shark, சுறமீன். 3. A drum used in a village near the sea, or on a brackish soil, நெய்தற்பறை. (சது.)

மீனங்கம், s. Fish-bone, as மீன்முள்; [ex அங்கம்.]

மீனஞ்சு, s. [com. மீன்கொல்லிப்பூடு.] A plant that kills fish, Crotalaria paniculat; [ex நஞ்சு, poison.]

மீனம்பர், s. Ambergris, செம்மீன்வயிறம்; [ex அம்பர்.]

மீனவன், s. Pandya, as மீனக்கொடியோன். (சது.)

மீனாய், s. [com. நீர்நாய்.] Beaver. See நாய்.

மீனாலயம், s. [lit. abode of fishes.] The ocean, the sea, கடல்; [ex ஆலயம்.]

மீனேறு, s. A sea-monster, probably, the horned shark, மகரமீன். (சது.)

மீன்கண்டம்—மீன்துண்டம், s. A piece of a fish.

மீன்காரன், s. [fem. மீன்காரி.] One who sells fish. 2. A man of the fisher caste.

மீன்குஞ்சு, s. A very young fish, a minnow. See கீச்சுப்பழக்க.

மீன்குத்தி—மீன்கொத்தி, appel. n. [poet. மீனெறி.] Kingfisher.

மீன்குழம்பு, s. [sometimes மீனுணம்.] A fish-sauce.

மீன்கூடு, s. A fishing enclosure.

மீன்கொடியோன், s. Pandya, as மீனக்கொடியோன்.

மீன்கொல்லி—மீன்கொல்லிப்பூடு—மீன்கொல்லி, appel. n. As மீனஞ்சு.

மீன்சிதள், s. Fish-scales, as மீன்செதிள்.

மீன்சிறகு, s. Fish-fins.

மீன்சினை, s. Fish-spawn.

மீன்செதிள்—மீன்செதில்—மீன்செதின், மீன்செதும்பு, s. [sometimes மீன்பிராால், மீன்பிலால்.] Fish-scales.

மீன்படுதல், v. noun. [prov. மீன்பாடு.] Fishes being caught. See படு.

மீன்பறி, s. See பறி.

மீன்பிடிகாரர், appel. n. Fishers.

மீன்பிலி, s. A fish-shaped jewel. See கெண்டைப்பிலி.

மீன்புலால்—மீனாற்றம், s. Bad smell of fish.

மீன்முள்—மீனெலும்பு, s. Fish-bone.

மீன்வேட்டை, s. Fishing.

மீன்வேட்டையாடுகிறது. Fishing or angling.



மு. A syllabic letter, compounded of ம் and உ.

மு, *num. adj.* [*contrac. of* மூ *or* மூன்று.] Three, third—used in combination. Most of the compounds may be referred to திரி.

முக்கடுகம்—முக்கடுகு, *s.* Three spices, as திரிகடுகம்.

முக்கணன்—முக்கண்ணன், *s.* [*lit. three-eyed one.*] An epithet of Siva, சிவன். 2. Vinayaga, விநாயகன். 3. Vîrabadra, வீரபத்திரன். (சது.)

முக்கணி—முக்கண்ணி, *s.* [*fem.*] An epithet of the sakti of Siva—as Kali, காளி, and Parvati, பார்வதி. (சது.) 2. A cocoa-nut, தேங்காய்.

முக்கரணம், *s.* The three classes of faculties, as திரிவிதகரணம். See கரணம்.

முக்கலம், *s.* Three *kalams*, or thirty-six markals.

முக்கனி, *s.* The three special fruits. See முப்பழம்.

முக்காணி, *s.* A fraction, the $\frac{3}{5}$ of a மாகாணி.

முக்காதலர், *s.* [*pl.*] The triple friends, *usually* husband, a male friend, and a son; [*ex* காதலன்.] (சது.)

முக்காதவழி, *s.* See காதம்.

முக்காலம், *s.* The three divisions of time. 2. The three tenses in grammar. These are இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம். See காலம்.

முக்காலமறிந்தவன், *appel. n.* An epithet of the Deity, as knowing the past, present, and future, கடவுள்.

முக்காலி, *s.* A three-footed stool, a tripod, as distinguished from நாற்காலி.

முக்காலும், *s.* Three times. See கால், and குளி, *v.*

முக்கால், *s.* Three fourths, $\frac{3}{4}$. See under கால்.

முக்கால்நோக்கு-முக்காணோக்கு, *v. noun.* One of the four planetary aspects. See நோக்கு.

முக்காழி, *s.* See காழி.

முக்குடுமி, *s.* A trident, சூலம். (சது.) 2. A triple lock of hair. See சிகைப்பா, பக்கக்குடுமி.

முக்குடை, *s.* [*appel.* முக்குடைச்செல்வன்.] The three umbrellas peculiar to Argha, viz.; சந்திராவட்டம், சகலபாசனம், நித்தியவிநோதம்.

முக்குணம், *s.* Three principles in nature, *Satva*, *Raja* and *Tama*. See குணம்.

முக்குலம், *s.* The three races of kings: 1. Solar, or the race of the sun; 2. Lunar or the race of the moon; 3. Agni, the race of fire.

முக்குலைச்சு, *s.* [*prov. in cant numbers.*] Three quarters, முக்கால். 2. A technical word used by certain tribes.

முக்குழிச்சட்டி, *s.* A triple-holed-pan for baking cakes. (*Madura usage.*)

முக்குளம், *s.* The name of a village 2. Three reservoirs reputed to unite the rivers Jumna, Sarasvati and Ganges. 3. The twentieth lunar mansion, பூராடம்.

முக்குற்றம், *s.* The three kinds of guilt. See under குற்றம்.

முக்குற்றங்கடிந்தோன், *appel. n.* God, Deity, கடவுள். 2. B'uddha, புத்தன். (சது.)

முக்கூட்டு, *s.* The second lunar mansion. 2. Oven, hearth. See அடுப்பு.

முக்கூட்டெண்ணெய், *s.* A medicinal oil. See under கூட்டு, *v.*

முக்கோணம், *s.* A triangle, as திரிகோணம். See கோணம்.

முக்கோல், *s.* The three united staves, as திரிதண்டம். 2. (சது.) The twenty-second lunar mansion. See திருவோணம்

முக்கோற்பகவர், *s.* [*pl.*] Those who carry three staves tied together. See திரிதண்டசன்னியாசி, under சன்னியாசம்.

முச்சகம், *s.* Three worlds, as திரிலோகம்.

முச்சங்கம், *s.* The three colleges of learning which existed formerly at Madura. See சங்கம்.

முச்சதுரம், *s.* Three angled or three sided figure.

முச்சத்தி, *s.* Three Saktis. See சத்தி.

முச்சந்தி, *s.* Three periods of the day. See திரிசந்திகாலம், under காலம். 2. See சந்தி.

முச்சிரம், *s.* Trident, சூலம். (*p.*)

முச்சிரடி, *s.* A metrical line of three feet, சிந்தடி.

முச்சுடர், *s.* The three lights. See சுடர்.

முச்சுழி, *s.* The three curled letter ண.

முச்செயல், *s.* Three kinds of divine actions, as முத்தொழில்.

முச்சை, *s.* [*prov.*] Three strings tied to a paper-kite, in a triangular form, to which the line is attached.

முச்சொல்லலங்காரம், *s.* A rhetorical figure, a word or phrase capable of three meanings, as மாதங்கன், a possessor of an elephant; possessor of gold; an epithet of Siva as possessor of Parvati.

முத்தண்டு, *s.* Three staves. See திரிதண்டு.

முத்தமிழ், *s.* Three different kinds of Tamil. See தமிழ்.

முத்தமிழ்முனியோன், *appel. n.* Agastya, அகத்தியன். 2. Bhairava, வைரவன். (சது.)

முத்தரம், *s.* Three kinds, or degrees. 2. Three heads—as in முத்தராத்தார், three persons.

முத்தரையர், *s.* [*pl.*] Wealthy persons, செல்வர். (நாலடி.)

முத்தலை, *s.* The three points or heads of a lance, சூலம்.

முத்தலைவேலோன், *appel. n.* Bhairava, வைரவன். (சது.)

முத்தானம், *s.* The three ways of bestowing gifts. See தானம்.

முத்தீ, *s.* The three household fires. See தீ.

முத்தொகைவினா, *s.* [*in arithm.*] The rule of three, rule of proportion.

முத்தொழில், *s.* The three kinds of divine operation. See பஞ்சகிருத்தியம், under கிருத்தியம்.

முத்தொழிற்பகவன். God—as creating, preserving and destroying.

முத்தொழிலோர், *s.* [*pl.*] Three classes of people—agriculturists, traders and herdsmen, வைசியப்பொது. (சது.)

முத்தொள்ளாயிரம், *s.* A kind of popular poetry embracing three sections of different metres, each containing nine-hundred stanzas, ஓர்காப்பியம்.

முத்தோஷம், *s.* Three humors of the body. 2. Three defects in composition. See தோஷம்.

முந்நாழி, *s.* Three measures. See நாழி.

முந்நீர், *s.* The sea as containing three different kinds of water—rain, river-water, and that of the abyss; and as having three different qualities—to produce, preserve, and destroy, கடல்.

முந்நூல், *s.* The three kinds of sacred learning. See நூல். 2. A brahman's sacred thread, the *poita*, பூணூல். (*p.*)

முந்நூறு, *s.* Three-hundred.

முப்பது, *s.* Thirty; [*ex* பது=பஃது.]

முப்பகை, *s.* The three enemies. See பகை.

முப்பலம் — முப்பலை, *s.* The three medicinal fruits. See திரிபலை.

முப்பழம், *s.* The three chief kinds of fruit, வாழை, plantain; வருக்கை, jack, and மா, mango.

முப்பழமும்சோறும்போடுகிறது. Serving up rice and the best fruits; i. e. treating hospitably. (*c.*)

முப்பழச்சாறு, *s.* The juice of the three kinds of fruit.

முப்பாட்டன், *s.* [*fem.* முப்பாட்டி.] A grand-father's grand-father. (*c.*)

முப்பால், *s.* The three genders, as திரிலிங்கம். 2. Three kinds of subjects, as அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால்.

முப்பாவினம், *s.* The three classes of poems. See பாவினம், under இனம்.

முப்பாழ், *s.* [*in Hindu Metaphysics.*] Three vacua in the human body, said to be in three different parts.

முப்பான், *s.* Thirty; [*ex* பான்.] (*p.*)

முப்பிணி, *s.* The three kinds of temperament. See பிணி.

முப்புடி, *s.* The three qualities, as திரிபுடி.

முப்புடைக்காய், *s.* Cocoa-nut, தேங்காய். (*p.*)

முப்புரம், *s.* [*also* மூவெயில்.] The three cities. See திரிபுரம்.

முப்புரி, *s.* The three strands of a cord. 2. The three cities, as முப்புரம்.

முப்புரிக்கயிறு. A three stranded string, a three-fold cord. (*c.*)

முப்புரிநூல், s. A three-threaded-cord, brahmanical cord, பூணூல்.

முப்புரிநூலோர். Brahmans, those who wear the three-fold-cord, பார்ப்பார். (p.)

முப்புள்ளி, s. The letter ஃ, ஆய்தஎழுத்து. (சது.)

முப்பூரம், s. The three distinct lunar mansions, பூரட்டாதி, பூரம், and பூராடம். (p.)

முப்பேதம், s. The three differences. See பேதம்.

முப்பொருள், s. *Trimurti*, &c. See பொருள்.

முப்பொறி, s. The three organs of sense as instruments of worship. See பொறி.

மும்மடங்கு—மும்மடி, s. Three times over, three-fold. See மடங்கு. (c.)

மும்மடியாகுபெயர், s. A species of nouns of secondary signification, by three steps of application, as கார்அறுக்கப்பட்டது, the rainy season's harvest is gathered. In this கார், black—applied to clouds—is used for the rainy season; the crop gathered is of that season.

மும்மணிக்கோவை, s. A necklace of three strings of beads. 2. A poem of thirty stanzas, divided into three parts of ten stanzas, the verses of each ten, containing different stanzas, and in each ten, the classification is diverse from the rest. See பிரபந்தம்.

மும்மணிமாலை, s. A poem of thirty stanzas, of three different kinds of verse, வெண்பா, கலித்துறை, and அகவல், with the அந்தாதி termination.

மும்மண்டலம், s. The three parts in the human body. See மண்டலம்.

மும்மலம், s. The three evil passions. See மலம்.

மும்மாரி, s. Raining thrice. See திங்கள்.

மும்மீன், s. The fifth lunar mansion. See மிருகசீரிடம். (சது.)

மும்மூர்த்தி, s. The Hindu Triad, as திரிமூர்த்தி.

மும்மூன்று, s. Three times three. 2. Three by three, by threes, மூன்றுமூன்று.

மும்மை, s. Three different states of existence: 1. உம்மை, the former birth; 2. இம்மை, the present state, &c.; 3. அம்மை, or மறுமை, futurity; [ex மை.] (p.)

மும்மொழி, s. Three sorts of speech. See மொழி.

முக, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To draw water, &c., as மொள்ள. 2. [for மோக்க.] To smell. 3. To measure grain or liquids with a measure of capacity.

முகத்தல், v. noun. Drawing water, &c., மொள்ளல்; or baling, சேர்க்கல்.

முகத்தலளவு, s. Measurement of capacity, மொண்டளக்குமளவு.

முகத்தலளவையாகுபெயர், s. Metonymy, by which a measure of capacity—as a gallon—is put for the thing measured. See ஆகுபெயர்.

ஆழவமுக்கிமுகப்பினும்,ஆழ்கடலில் நாழிமுகவாது நானாழி. Though you sink the நாழி measure low in the deep sea, you will draw only that measure of water, i. e. you will receive only what is ordained. (மூதுரை.)

முகவை, s. A ladle, அகப்பை.

முகடி, s. The elder-sister of Lakshmi, மூதேவி; (*lit.*) poverty, or misfortune. (சது.)

முகடு, s. [gen. முகட்டின்.] The top of a hill or mountain, மலையினுச்சி. (சது.) 2. (c.) The ridge of a house, வீட்டினுச்சி. 3. A long cross-beam of a house, விட்டம். 4. The zenith, உச்சி.

அண்டமுகடு, s. See அண்டம்.

முகடுகட்ட—முகடுதெற்ற—முகடுமூட, inf. [sometimes முகடுமுடிக்க.] To construct the ridge of an ola-roof, கூரைவீட்டின் முகடுசேர்க்க.

முகடுந்தல், v. noun. Overcoming, excelling, மேற்கொள்ளல். (இராம.)

முகடோடி, appel. n. [prov.] A long ridge-beam of a house, to which the rafters are fastened.

முகட்டுப்பூச்சி, s. A bug, மூட்டைப்பூச்சி.

முகட்டுவளை, s. [also மோட்டுவளை.] A beam as a cross-tie for rafters to keep them at a proper distance.

முகட்டோடு, s. A ridge-tile.

முகதா — முகதாவு — முகத்தாவு, [*Arab.*] In presence of, before one's face; in person, முகத்தின்முன்.

முகதாவிலேபேசிக்கொள். Speak in person.

முகதாவிலேநின்றான். He stood in the presence [of the king, &c.].

முகப்பு, s. The front, forepart, porch; frontispiece, ஆசாரம்; [ex முகம்.] (c.)

முகப்பிலே. In the front.

முகமன், s. Civility, politeness; officiousness, உபசாரவார்த்தை. (சது) 2. Flattery, முகஸ்துதி; [ex முகம்.]

முகமன்சொல்லுதல்—முகமன்பேசுதல், v. noun. Flattering.

முகமுகெனல், v. noun. The humming of bees, gurgling of water, &c., ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு. (சது.)

•முகம், s. The mouth, வாய். 2. Face, countenance, visage, mien, வதனம். 3. Entrance to a house, a harbor or river, வாயில். 4. Commencement, தொடக்கம். 5. Aspect, look, appearance, தோற்றம். 6. Prospect—as the front of an army, படைமுகம். 7. Head—as of a street, or point, முனை. 8. Design, object, purpose, நோக்கம். 9. Chief, முதன்மை. W. p. 663. MUK'HA. 10. Place, இடம். 11. State or condition, as காரியங்கள்லமுகத்தைக்கொள்ளுகிறது. (*Beschi.*)

அபிமுகம். Presence.

அதோமுகம். A down-cast look.

அறிமுகம். Acquaintance.

சிரிமுகம்—ஸ்ரீமுகம்—ஸ்ரீமுகம்—திருமுகம்.... A letter from a guru.

புதுமுகம். An unknown person; (*lit.*) a new face.

என்வீட்டுமுகமாய்த்திரும்பும். Please turn towards my house.

அவர்கள்ஒருமுகமாயிருக்கிறார்கள். They are all on one side.

காற்றுமுகத்திலேதூற்றிவிடு. Winnow [the corn] before the wind.

கிழக்குமுகமாயிரு. Sit towards the east.

முகத்துக்குமுகக்கண்ணாடி. Personal inquiry is as a perspective.

சுவாலாமுகம்-சுவாலாமுகி, s. A place, where subterraneous fires break forth, venerated by the Hindus.—*Note.* A celebrated *Jvalamukhi* exists in Lahore, to which pilgrimages are made. The soil abounds with carburetted hydrogen, which takes fire on coming in contact with the external air, especially if a light be applied. Vents are made; and a light being brought near the orifice, a flame is kindled; which is fed by the escaping stream of gas. The tongue of Parvati is said to have fallen at this place, அக்கினிக்கமுடம். W. p. 357. JVALAMUK'HEE.

முகம், உ. Two aspects of Brahma as given in the Agamas: 1. அந்தர்முகம், knowing from within; 2. பகிர்முகம், knowing from without.

முகம், யச. Fourteen expressions of the face shewing various emotions and passions. They are: 1. அஞ்சிதமுகம். 2. அதோமுகம். 3. ஆகம்பிதமுகம். 4. பிரகம்பிதமுகம். 5. ஆலோலிதமுகம். 6. உலோலிதமுகம். 7. உத்தவாகிதமுகம். 8. சமமுகம். 9. செவாக்தமுகம். 10. உத்தரமுகம். 11. விதமுகம். 12. பராவிருத்தமுகம். 13. பரிவாகிதமுகம். 14. நிரச்சினமுகம், which see in their places.

முகக்கடுப்பு, s. An austere or harsh countenance.

முகக்கட்டை, s. [com. மோவாய்க்கட்டை.] The chin.

முகக்களை, s. Shining of the countenance.

முகக்கிளர்ச்சி, v. noun. Cheerfulness of the countenance, as முகமலர்ச்சி.

முகக்குறி—முகக்குறிப்பு, s. [in medi.] A symptom expressed by the countenance. See குறி. 2. See குறிப்பு.

முகக்கோட்டம், v. noun. Expression of grief in the countenance; (*lit.*) crookedness of the face. See கோடு, v.

முகங்கழுவுதல். Washing the face before eating.

முகங்காட்டுதல். Shewing one's self for mere ceremony, as at a feast, &c., for a short time. 2. Shewing one's self in order to be known. 3. Shewing the face, as a person standing within doors and calling. 4. Shewing the face as a courtezan to allure paramours.

முகங்குப்புற — முகங்கவிழ, inf. To incline the face towards the ground—used adverbially. Compare குப்புற.

முகங்குருவுதல், v. noun. Being of a sad countenance.

முகங்கொடுத்தல். Granting a kind hearing. 2. Fondling or treating with great indulgence, பட்சங்காட்டல்.

பிள்ளைக்குமுகங்கொடாதே. Indulge not a child.

முகங்கொள்ளல். Shooting forth, as a boil, &c., பருமுகங்காணல்.

முகங்கோடுதல்—முகங்கோணுதல். Being down-cast as the countenance. See கோடு, v.

அவன்முகங்கோணிப்போனான். He went away dissatisfied.

முகச்சரக்கு, s. Commodities for show. [limited.]

முகச்சவரம் — முகச்சௌரம் — முகசேவை, s. Shaving the face.

முகச்சாடை, s. A winking or slight notice, a pretended half notice, கண்ணெடுகாணுமை. 2. As முகச்சாயல்.

முகச்சாயல், s. One's features or likeness. See சாயல்.

அவனுடையமுகச்சாயலாயிருக்கிறான். This one is like the other.

முகச்சாய்ப்பு, v. noun. A slight aversion, or half willingness, anger, விருப்பின்மை.

முகச்செழிப்பம் — முகச்செழிப்பு, v. noun. Cheerfulness of countenance.

முகஞ்சின்னம்போதல், v. noun. Being put out of countenance, or made ashamed, வெட்கப்படுதல்.

முகஞ்சுண்டுதல். Looking sullen. முகத்தைச்சுண்டிக்கொண்டிருக்கிறான் He has contracted his face; looks sullen.

முகஞ்சுளித்தல், v. noun. Frowning, looking angry.

முகஞ்சூம்பிப்போதல், v. noun. The face becoming wan. முகஞ்செத்துப்போகிறது. The countenance fades; (lit.) dies.

முகஞ்செழித்தல், v. noun. Appearing with a cheerful countenance.

முகதரிசனம், s. The propitious sight of a majestic countenance, or of one much loved.

முகதலை, s. The first end of a cloth, that which was fastened to the weaver's beam—oppos. to கடைதலை. 2. (R.) Confrontation.

முகதலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To confront, to face. எங்களைமுகதலைத்துவிடும். Bring us face to face.

முகதலைப்பு, v. noun. Confrontation, as முகதலை, 2.

முகத்தழகு—முகவெட்டு, s. Beauty of countenance, comeliness, perfection.

முகதாட்சிணியம்—முகதாட்சிணை—முகதாக்ஷிணை, s. [vul. முகத்தாச்சிணை.] Respect of persons, complaisance, as முகமாட்டம்.

முகத்தாராளம்—முகபூரணம், s. Cheerfulness, as முகச்செழிப்பு.

முகத்தாலடிக்க, inf. To repulse by the countenance.

முகத்திரியக்குநாடி, s. [in anat.] Transverse facial artery.

முகத்திலரும்ப—முகத்திலரும்பிறங்க—முகத்திலரும்புப்புறப்பட, inf. [com. முகத்திலரும்புமிறங்க, அரும்பம்புறப்பட, sometimes முகத்திலகரிக்கோடிட.] To sprout as the hair on the upper lip of a young man.

முகத்திலேரித்துத்தெறிக்கப்பேசுகிறது. Speaking as one enraged, see தெறி, v.

முகத்திலீயாடவில்லை. A fly will not touch [his] face; i. e. it is distorted with anger, &c.

முகத்திலேவிட்டெறிந்தபோடுகிறது. Casting a reflection, (lit.) throwing in the face.

முகத்திலேசேலைபோட்டுக்கொண்டழுகிறது. Covering the face with one's cloth, and weeping.

முகத்துக்குமுன்னேசொல்லுகிறது. Speaking in one's presence.

முகத்தைக்கோட்டுகிறது. Pouting; being angry.

முகத்திடு, s. A cloth to cover the face of a dead person, மரித்தோர்முகமூடிச்சீலை.

முகத்துதி—முகஸ்துதி, s. Flattery, (lit.) praise to the face.

முகத்துவாரம், s. [loc.] The mouth of a frith, or arm of the sea, கழிமுகம்.

முகத்தெளிவு, v. noun. Placidity or serenity of countenance. 2. A symptom of death. See தெளிவுசொல்லுக.

முகத்தேங்காய், s. [prov.] Upper part of a cocoa-nut next the stem. (Jaff.)

முகநட்பு, s. Appearance of friendship, simulation of kindness.

முகநாடி, s. Appearance of the face, a symptom revealed by the countenance, முகக்குறி.

முகபங்கம், s. Shame-facedness, இலச்சை.

முகபடாம், s. A cloth to cover the face of an elephant.

முகபாடம், s. [com. வாய்ப்பாடம்.] That which one has memoriter, or knows by heart.

முகப்பணி, s. Shaving the face, முகவேலை. (p.)

முகபரிச்சயம்—முகப்பழக்கம், s. [com. முகப்பரிச்சை.] Acquaintance.

முகப்பரு, s. A pimple on the face.

முகப்பாக்கு, s. [prov.] The upper part of an areca-nut.

முகப்பிரியம், s. Respect of persons, as முகமாட்டம்.

முகப்பூச்சு, v. noun. A kind of paint used by dancers. 2. [fig.] Ostentatious appearance, வெளித்தோற்றம்.

முகப்பொருத்தம், s. Outward agreeableness, as முகநட்பு.

முகப்போதரவு, s. [vul.] Coaxing, flattery, இச்சகம்.

முகமண்டலம், s. The circumference or orb of the face, the face, முகவட்டம்

முகமலர்ச்சி — முகமலர்தல், v. noun. Glow of countenance; cheerfulness.

முகமதைத்தல். Swelling of the face.

முகமறிதல். [neg. முகமறியாமை.] Knowing, being acquainted with a person. முகமறியாதவனிடத்திலெப்படிப்பேச How can I talk with a stranger?

முகமறுத்தல். Speaking impartially, or accurately. முகமறுத்துறவாடு. Make friendship without partiality.

முகமாட்டம். Shewing the face. 2. Partiality, respect of persons, பாரபட்சம்.

முகமாயம், s. Confusion of mind, in presence of a fascinating woman. முகமாயக்காரி. A fascinating, handsome woman.

முகமுகமாய், adv. [com. முகாமுகமாய்.] Face to face, personally.

முகமுறிக்க — முகத்தைமுறிக்க, inf. [intrans. முகமுறிய, v. noun முகமுறிவு.] To disoblige, speak or act so as to wound the feelings, break the heart, alienate, &c. ஒருவனைமுகமுறியப்பேசாதே. Don't speak so as to offend one.

முகமுன்னிலை, s. One's presence.

முகமூடி, appel. n. A coat or covering often found on the face of children when born, பிறக்கைபில்முகமூடியிருக்கும்பை.

முகமூடிவஸ்திரம், s. A cloth to cover the face, a veil, முக்காட்டுச்சீலை.

முகமொட்டுதல், v. noun. [prov. in cock-fight.] Shewing the face of one cock to another, to rouse them.

முகம்பார்த்தல். Being kind, or gracious, (lit.) looking in the face. 2. Regarding persons. முகம்பார்த்துப்பேசு. Look [me] in the face, when you speak. அவருடையமுகத்தைப்பார்த்து. For his sake.

முகரூபம், s. Features of countenance, likeness.

முகவசிகரம், s. Bloom or beauty of the face.

முகவசியம், s. Fascination of the countenance, as முகமாயம்.

முகவணை, s. A preface, as முகவுரை. (p)

முகவணைக்கல், s. A stone placed at top across the pillars of a gate, உத்திரப்படிக்கல்.

முகவாசல், s. The front-gate, as தலைவாசல்.

முகவாசை, s. Partiality, முகப்பிரியம்.

முகவாடல்—முகவாட்டம், v. noun. A sad countenance.

முகவாதம்—முகவாதசன்னி, s. A kind of disease, ஓர்நோய். See சன்னி.

முகவாத்தியம், s. Playing on the mouth, by striking it with the hand. 2. See முகவீணை.

முகவிச்சகம், s. Adulation; [ex இச்சகம்.]

முகவிச்சை, s. Desire excited by the countenance; [ex இச்சை.]

முகவிலாசம், s Openness, fairness, brightness of countenance, முகத்தெளிவு.

முகவீணை, s. A musical instrument played with the mouth.

முகவுரை, s. Introduction, preliminary remarks, as பாயிரம்; [ex உரை.]

முகவெள்ளைப்பருந்து, s. A species of white-faced kite, ஓர்பருந்து.

முகவேலை, s. Shaving the face, as முகப்பணி.

முகாமுகமாய். Personally. See முகமுகமாய்.

துவாரமுகம், s. Entrance, door-way, வாசல்.

துறைமுகம், s. A haven. See துறை.

நதிமுகம், s. Mouth of a river.

முகரி, s. [Hind.] Jasmine flower, மல்லிகைப்பூ.

*முகரிமை, s. Great knowledge, பேரறிவு. (சது.) 2. Knowledge of divine things, திவ்வியஞானம்.

முகரியோலை—முரியோலை, s. An uneven palm-leaf, for writing, முடக்கோலை.

முகரு — முகர், கிறேன், முகர்ந்தேன், வேன், முகர, v. a. [com. மோரு.] To smell a thing, examine by the smell, மோக்க.

முகரொலல், v. noun. A kind of sound caused by bees, ஒலிக்குறிப்பு. (சது.)

*முகரை, s. [Tel. மோரை.] Face, in contempt. (Sa. Muk'hara.)

முகல்—முகலன், s. [Arab.] A class of Mohammedans, a moghul.

முகல்தேசம், s. The Mogul country, ஓர்தேசம்.

முகவை, s. A name of Ramnad, இராமநாதபுரம். 2. See முக, v. (p.)

*முகனை, s. Beginning, introduction, exordium, the fore-part, front-corner, முதல்; [ex முகம், first et Sa. Na, giving.] Compare மோனை.

நான்வந்தமுகனையிலேஅவன்போய்விட்டான். He went away about the time I arrived.

முகனைக்காரன், s. A manager, superintendent, head-man, &c., முதலாளி.

முகனைபண்ண, inf. To preside, to lead.

முகனைமுடிவு, s. Beginning and end, ஆதியந்தம்.

ஏகனைமுகனை, s. Cause and result. (Colloq.)

•முகன், s. [poet. form of முகம்.] Face.

•முகாந்தரம், s. Cause, reason, account sake, means, motive, as ஏது; [ex முகம் el அந்தரம்.]

அதற்குமுகாந்தரஞ்சொல்லு. Give a reason for it.

அவன்முகாந்தரத்தில்வாங்கினேன். I bought it for his sake.

முகாந்தரமாக. [as an adv.] On account of, by means of.

அந்தமுகாந்தரமாகநான்வரவில்லை. I did not come for that purpose; 2. I was detained on that account.

முகாபிலா, s. [Arab.] Examination; comparison; confrontation, ஒத்துப்பார்த்தல்.

முகாபிலாராயசம், s. An auditing clerk.

முகாமை, s. [sometimes முகாண்மை.] Headship, superiority, pre-eminence, precedence, தலைமை; [ex முகம்] (c.)

நீஅதற்குமுகாமையாயிருப்பாயா. Will you be the head?

முகாமைக்காரன், s. A head man; president of a society; an agent.

முகாமைபண்ண, inf. To superintend, &c., as தலைமைபண்ண.

முகாம்—முகான், s. [Arab.] A halt, தங்கல்.

முகாம்போட, inf. To halt.

•முகாரி, s. A kind of melody, ஓரிராகம். 2. [prov.] A head man, superintendent, முதன்மைக்காரன்.

முகாவளி, s. [Hind.] Confrontation, as முகதலை.

முகாவளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To confront, முகதலைக்க. (R.)

முகி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. [Tel. ముగియుట.] To end, terminate, be finished, முடிய.

அதுமுகிந்துவருகிறது. It is nearly finished.

முகிவு, v. noun. The end, termination.

முகிவுகாலம், s. The last time, முடிவு காலம்.

முகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [Tel.] To finish, achieve, conclude, accomplish, முடிக்க.

•முகிரம், s. [improp.] A mirror. See முகுரம்.

முகில், s. [a corrup. of Sa. Mihira or Mudira.] A cloud, blue sky, azure. See மேகம்.

முகிலுறுமுதல், v. noun. Rumbling as thunder-clouds. மேகக்குமுறல். (p.)

முகிற்குன்றம், s. A mountain about the top of which the clouds float. மேகமுடிய மலை. 2. A kind of arsenic, வச்சிரத்தபாஷாணம்.

முகிழம், s. [St. முகுளம்.] Flower-bud ready to bloom, மலரும்பருவத்தரும்பு. (சது.)

முகிழி, v. To close up the petals as a flower, as முகிழ்.

•முகிழிதம், s. A flower-bud, as முகிழ்.

முகிழ், s. [as முகிழம்.] A flower-bud, மலரும்பருவத்தரும்பு. (சது.) 2. A mode of using the hands in dancing. See கைலட்சணம். 3. [prov.] The integument of a cocoanut, palmyra fruit, &c., தேங்காய்முதலியவற் றின்மடல்.

முகிழ்ப்புறம், s. That side of a fruit to which the stalk is attached.

முகிழ்—முகிழி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To fold or close up, as a flower its petals, குவிய. (p.)

முகிழ்த்தல், v. noun. [also முகிழ்ப்பு.] Closing or folding up of petals. (சது.)

•முகினி, s. The Tamarind tree, புளிய மரம். (சது.)

•முகுடம், s. A crest, diadem, tiara, as மகுடம். W. p. 663. Mukuta.

•முகுந்தம்—முகுந்தநிதி, s. One of the nine treasures of Kuvera, குபேரனவநிதி களிலொன்று. (Sa. Mukunda.)

•முகுந்தன், s. One free from passion; an epithet of Vishnu, விஷ்ணு. W. p. 663. Mukunda.

•முகுரம், s. A mirror, reflector, &c., கண்ணாடி. W. p. 663. Mukura.

மூக்கறைக்குமுகுரங்காட்டினுற்கோபம்வரும். If you place a mirror before one with an amputated nose, he will be angry.

•முகுர்த்தம்-முகூர்த்தம், s. A division of time, forty-eight minutes or the thirtieth part of a day and night, இரண்டுநாழிகைவரையறை. W. p. 667. Muhoortta. 2. [com. முழுத்தம்.] An auspicious hour, &c., astrologically fixed for a wedding, laying the foundation of a building, &c, சுபவேளை.

முகூர்த்தத்திலேதிருமங்கிலியந்தரிக்கவேணும். The wedding badge must be tied at the auspicious time astrologically fixed.

முகூர்த்தந்தப்பிப்போயிற்று. Is the auspicious time passed?

முகூர்த்தக்கால், s. The first pole of a nuptial booth set at a propitious hour. See கலியாணக்கால்நாட்டுதல் under நாட்டு, &c.

முகூர்த்தநாடி-முகூர்த்தநேரம் - முகுர்த்தவேளை, s. An auspicious hour.

முகூர்த்தமிடுதல்—முகுர்த்தம்வைத்தல், v. noun. Fixing an auspicious hour for marriage.

முகூர்த்தவிசேஷம், s. The good effect of a propitious time.

•முகுள், s. An opening bud, மலரும்பருவத்தரும்பு. W. p. 663. Mukula.

முகுளம், s. State of being closed, as a flower, முகிழ்க்குந்தன்மை.

முகை, s. An opening bud, as முகிழ். 2. A crowd, கூட்டம். 3. A large earthen vessel, மிடா. (சது.)

நாண்முகை, s. A fresh blown flower.

முகை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To bud and part, as a flower ready to blossom, அரும்ப. (p.)

முகைத்தல், v. noun. The budding of a flower, அரும்புதல். (சது.)

முக்கம், s. [improp.] A kind of sound. See முற்கம்.

முக்கறட்டை, s. Spreading hog-weed. See மூக்கறட்டை, மூக்கிரட்டை.

முக்காடு, s. [gen. முக்காட்டின்.] A veil, or part of a cloth, worn as a hood by females. (c.)

வெட்கமேகெட்டு வெளிப்பட்டமுண்டைக்கு முக்காடேது. Why does an impudent, bald-headed widow want a veil?

முக்காடிட—முக்காடுபோட, inf. To veil, or cover the head by pulling up a part of the cloth.

முக்காடுவாங்க, inf. To uncover the head.

முக்காட்டங்கி—முக்காட்டுச்சீலை, s. A hood worn by females.

முக்காட்டுக்கூறை, s. See கூறை.

நிறைமுக்காடு, s. Covering the whole body from head to foot, as the Mohammedan women.

முக்காணியர், s. [pl.] A class of brahmans, ஓர்வகைப்பார்ப்பார். (p.)

முக்காரம், s. A bolt, a bar, தாழ்ப்பாள். 2. [also உக்காரம்.] The bellowing, or roar of bulls, &c., எருதிநுக்கிரத்தம். 3. [vul. for முஷ்கரம்.] Stubbornness.

இவள்முக்காரம்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். She is stubborn in her conduct.

முக்காரம்போடுதல், v. noun. Bellowing, as fighting bulls.

•முக்கியம், s. Chief, that which is primary or principal, eminence, superiority, விசேஷம்; [ex முகம்.] W. p. 664. Mukhya.

அதொருமுக்கியமானகாரியமல்ல. It is not an important matter.

முக்கியக்கருத்து, s. A chief concern.

முக்கியப்பொருள், s. Primary signification, oppos. to கௌணப்பொருள்.

முக்கியமாய், adv. Especially, chiefly.

முக்கியர், s. [pl.] Eminent men, principal men, persons of rank, முதன்மையோர்.

முக்கியவகங்காரம்—முக்கியாமுக்கியவகங்காரம், s. See அகங்காரத்திரயம்.

முக்கு, s. A corner of a street, a nook, as மூலை. 2. Hard pains great effort, பிரயாசம். 3. [Tel. for மூக்கு.] Nose. 4. See முக்கு, v.

என்னை அந்தமுக்கிலேகண்டான். He saw me in the corner of that lane.

வெகுமுக்குமுக்குகிறான். He takes great pains.

முக்கு, கிறேன், முக்கினேன், வேன், முக்க, v. n. To make violent efforts as a woman in child-birth, to travail, to strain at stool. 2. To press any thing under water, to immerse, as அமுக்கு. 3. [in cant.] To eat in large mouthfuls, உண்ண.

தண்ணீரிலேமுக்கியெடு. Sink it in the water and draw it up.

உன்னாலானமட்டும்முக்கிப்பார். You use your utmost endeavor.

முக்கியெடுக்க, inf. To strain in lifting.

முக்கல், v. noun. Confused sounding of voices from a crowd. (சது.)

முக்கு, v. noun. Straining at stool. 2. Suffocation—as நிக்குமுக்கு.

முக்குவர், s. The name of a certain tribe of fishermen, ஓர்வகைச்சாதியார்.

முக்குளி, s. A plant. See கோழிமுளையான்.

முக்குளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To dive for, நீர்மூழ்க. (c.) 2. To bubble up, as கொக்குளி.

முக்குளித்தெடுக்க, inf. To fetch up by diving.

முக்குளிப்பான், *appel. n.* A water-bird, a species of Grobe colymbus; (*lit.*) *the diver.*

முக்கூடல், *s.* A mountain, ஓர்மலை. (*p.*)

முக்கூடற்பள்ளு, *s.* [*vul.* முக்கூடப்பள்ளு.] A species of popular poetry, not included in the ninety-six varieties, ஓர்பிரபந்தம்.

முக்தி—முக்தியார், *s.* [*Arab.*] Agent; the head, தலையானவன்.

முக்தியார்நாமா, *s.* Written authority. 2. A power of attorney.

•முசகம், *s.* Rat, எலி. W. p. 666. MUSHAKA.

முசகு—முசார், *s.* [*Canar.*] Artificially curdled milk, தயிர். (சது.)

முசத்தி, *s.* [*Arab.*] An accountant: a writer in a public office, கணக்கன்.

•முசலம், *s.* A wooden pestle for beating rice, உலக்கை. 2. An iron pestle used as a weapon in war, இருப்புலக்கை. W. p. 667. MUSALA.

•முசலி, *s.* A name of Bhala Rama, the முசலம் being his weapon, பலராமன். 2. A crocodile, முதலை. 3. The blood-sucker, Lacerta cristata, as ஓணான். 4. A house-lizard, பல்லி. 5. A guana, உடும்பு. 6. A tree, Pandanus, தாழை; [*ex* முசலம்.] (சது.)

•முசலிகாசனம்—முசலிகாதனம், *s.* One of the postures of a Yogi, யோகாசனத்தொன்று.

•முசலிகை, *s.* A guana, உடும்பு, as முசலி, உடும்பு. (சது.)

•முசலை, *s.* A root, கோரைக்கிழங்கு.

முசல், *s.* A hare, as முயல், Lepus timidus, *L* (*c*)

முசலைஎழுப்பிவிட்டுநாய்பதுங்கினதுபோல. The dog that started a hare slunk aside; *a good beginning, but bad ending.* [*prov.*]

முசலோட்டம். Swift flight of a hare.

முசல்வலி—முசல்வலிப்பு, *v. noun.* A kind of spasm.

முசற்காது, *s.* A plant, Ludwigia. [*Rheede.*]

முசற்கொம்மட்டி, *s.* A plant, Convolvulus copticus, ஓர்பூடு.

கடுவன்முசல், *s.* A male hare, a buck-hare.

முசாபரி—முசாபர், *s.* [*Arab.*] Travelling, going from place to place, பயணம்.

முசாபர்கானா, *s.* Traveller's bungalow.

முசி, கிறேன், க்கிறேன், ந்தேன், த்தேன், ப்பேன், வேன், முசிய, முசிக்க, *v. n.* To faint; to become dejected, இளைக்க. 2. To grow thin, to become weak, மெலிய; [*from Sa. Muc'ha.*]

முசிப்பு, *v. noun.* Languor, debility, மெலிவு. (சது.) 2. The waist, as இடுப்பு.

முசிப்பாற, *inf.* To rest, to revive, to take comfort.

முசிப்பாற்ற, *inf.* To comfort, console.

முசிப்பாற்றி, *s.* Rest, refreshment, comfort, as இளைப்பாற்றி.

முசிடு, *s.* [*vul.*] Red ant. See முசிறு.

•முசிரம், *s.* Liberality, courteousness, generosity, வள்ளற்றன்மை. W. p. 664. MUC'HIRA.

முசிலாப்பு, *s.* [*prov.*] Compression of bundles, &c., into a small bulk, ஒடுக்கிக்கட்டுதல்.

முசிறு, *s.* [*gen.* முசிற்றின், *vul.* முசிடு, முசுடு, முசுறு, *poetice* முயிறு.] A large red ant. See முசிற்றெறும்பு, under எறும்பு. 2. [*fig.*] One easily enraged, a surly waspish person, முன்கோபி. 3. [*R. sometimes for* முசு.] A black ape.

முசிற்றுமுட்டை, *s.* Eggs laid by red ants.

முசிற்றுமுட்டைத்தைலம், *s.* A medicinal oil prepared from these eggs, used for apoplexy, coma, &c.

முசு, *s.* [*improp.* முசுறு, முசிறு, *poetice* முயிறு.] A large and black kind of wild bearded-ape, ஓர்கருங்குரங்கு. (சது.)

•முசுகுந்தன், *s.* One of the six Sakravartis, or universal monarchs, ஓர்சக்கரவர்த்தி.

முசுக்கட்டை—முசுக்கட்டைச்செடி, *s.* The Indian mulberry.

முசுக்கட்டைப்பூச்சி, *s.* [*com.* கம்பளிப்பூச்சி.] A hairy caterpillar.

முசுடர்—முசுண்டர், *s.* [*pl.*] Low, rude, or mischievous people, கீழ்மக்கள்; [*ex* முசு, an ape, *or* முசுடு.]

முசுடு, *s.* Red ant, as முசிறு.

முசுட்டை, *s.* A kind of climbing plant, Ipomœa candicans, ஓர்கொடி.—It is of two varieties, பேய்முசுட்டை, see பேய்; பொன்முசுட்டை, Cassampelos pareira.

•முசுண்டி, *s.* A kind of weapon, ஓர்படைக்கலம். (சது.)

முசுப்பதி, *s.* Barracks for soldiers, as பாசறை. (சது.)

முசுப்பு, *s.* The hump on an ox's back, எருத்தந்திமில். (*R.*)

ஒட்டகமுசுப்பு, *s.* The hump of a camel.

முசுமுசுக்க, *inf.* To sound as boiling water, நீர்முதலியவொலிக்க. 2. To snuff up as a hog.—In பாகவதம், to snore, குறட்டைவிட; [*ex Sa. Muja, reiterated.*]

முசுமுசுப்பு—முசுமுசெனல், *v. noun.* Sound of boiling. 2. Scratching sound produced by itching, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

முசுமுசுக்கை, *s.* [*com.* மொசுமொசுக்கை.] A plant, Bristly bryonia, Bryonia scabra, *L.*

முசுமுதார்—முஜு—முதார், *s.* [*Arab.*] A taluk accountant next to the Tahsildar. [*Govt. usage.*]

முசும்பு, கிறேன், முசம்பினேன், வேன், முசம்ப, *v. n.* To mumble, mutter, murmur, மொறுமொறுக்க. (*R.*)

முசுறு, *s.* A red ant. See முசிறு.

முசுறுப்புல், *s.* A grass. See புல்.

முச்சட்டை, *s.* (*Tel.* ముచ్చట.) Elegance beauty; neatness, வேடிக்கை.

முச்சி, *s.* Top of the head; zenith, as உச்சி. 2. Tuft worn on the top of the head, as உச்சிக்கொண்டை. 3. Braided hair, மயிர்முடி. (சது.) 4. [*com. for* முச்சில்.] A small winnowing fan for female children, used as a toy. 5. [*Hind. also* முச்சியன்.] Stationer; one who serves out paper, quills, &c., in a public office. [*Govt. usage.*]

முச்சியர், *s.* [*pl.*] Painters, cabinet makers, stationers, &c., வர்ணக்காரர். (*Tel. usage.*) 2. [*prov.*] Carpenters, தச்சர்.

முச்சிலிக்கா — முச்சிலிக்கை, *s.* [*Hind.*] An agreement in writing, a bond given to arbitrators involving a penalty, உறுதிப்படிக்கை.

முச்சில், *s.* [*prop.* முற்றில்.] A toy. See முச்சி. (சது.)

முச்சூடும், *adv.* Entirely, altogether, wholly, as முழுவதும். [*Colloq.*] அவன்சொல்லுகிறதுமுச்சூடும்பொய். What he says is all false.

முச்சை. [*prov.*] Three strings. See மு.

முஸ்திப்பு - முஸ்தீது, *s.* [*Hind.*] Furniture, preparation, ஆயத்தம். எல்லாம்முஸ்திப்பாயிருக்கிறது. Every thing is ready.

•முஷ்கரம், *s.* Pertinacity, stubbornness, obstinacy, முரட்டாட்டம்.

முஷ்கரன், *s.* An obstinate, self-willed person.

•முஷ்டி—முட்டி, *s.* The fist or closed hand, முட்டிக்கை. 2. The hilt or handle of a sword, ஆயுதப்பிடி. 3. A handful of rice given away as alms, ஒருபிடி. W. p. 666. MUSHD'I.

முஷ்டிவாங்கிப்பிழைப்பவன். A brahman who takes alms.

முஞல், *s.* A musquito, a gnat, கொசுகு.

•முஞ்சி, *s.* A kind of reed, of which cords are made, and the brahman's girdle, Saccharum munja, ஒருசாதிநாணல். W. p. 665. MUNJA.

முஞ்சு, கிறேன், முஞ்சினேன், வேன், முஞ்ச, *v. n.* To die, சாக. 2. To end, முடிய. (*p.*)

முஞ்சல், *v. noun.* Dying, as துஞ்சல். 2. Ending. (சது.)

முடக்கம், *s.* Restraint, hindrance, confinement at home, தடை. 2. Lameness, contraction by paralysis, கைகால்முடக்கம்; [*ex* முடக்கு.]

முடக்கமாய்ப்போக, *inf.* To become crippled, lame. 2. To be hindered. 3. To be spoiled, to perish.

உன்னாலேஇந்தக்காரியமுடக்கமாய்ப்போயிற்று..... The thing has been hindered by you.

முடக்கு, *s.* A curve, a bend, மடக்கு. 2. A winding crooked street, as முடுக்கு. 3. A finger ornament, விரலணிவிசேஷம்.

அந்தத்தெருமுடக்காயிருக்கிறது. The street is very crooked.

அதுஒருமுடக்கு. It is a crooked nook.

முடக்கடி, *v. noun.* Hindrance, objection, thwarting.

முடக்கற்றான், *appel. n.* [*also* முடக்கற்றான் and முடக்கொற்றான்.] A medicinal plant, Heart-pea, *curing palsy and gout,* Cardiospermum Halicacabum.

முடக்குக்குடல், *s.* The small guts, as மடக்குக்குடல்.

முடக்குச்சரக்கு, *s.* Damaged goods, as கேடுசரக்கு.

முடக்குப்பனை, *s.* A crooked palmyra-tree.

முடக்கு, கிறேன், முடக்கினேன், வேன், முடக்க, *v. a.* To bend the knees, arms, &c., as மடக்க. 2. To make lame. முடக்கச்செய்ய. 3. To prevent, to hinder, தடுக்க. (*c.*)

அவன்முடக்கிப்படுத்துக்கொண்டான். He lay down, bending his knees and arms close together.

அவனைமுடக்கிப்போட்டது. It made him lame; *spoken of some paralytic disease.*

முடக்கிவைக்க, *inf.* To complete a work of importance, but to speak of it as something trifling—as ஒருகுடிசைமுடக்கிவைத்தேன், I have put together a hut, instead of வீடுகட்டினேன், I have built a house.

முடங்கு, கிறேன், முடங்கினேன், வேன், முடங்க, *v. n.* To bend, contract, மடங்க. 2. To become lame or maimed, கைகால்முடங்க. 3. To be hindered, frustrated, தடைபட. (*c.*)

முடங்குளை, *s.* A lion, as having a mane, சிங்கம். 2. A horse's mane, குதிரையின் பிடரிமயிர்; [*ex* உளை.] (சது.)

முடங்கல், *v. noun.* Contraction from paralysis, &c., திமிர்வாதம். 2. Being bent, as a bow or curved as a wall, மடக்கல். 3. A bambû as curving, மூங்கில். 4. A folded palm-leaf letter, ஓலை. 5. The தாழை tree, Pandanus.

முடக்கு, *v. noun.* Contraction by disease, as முடக்கல், 1. (*R.*)

முடமுடெனல், *v. noun.* A reiterated sound, a rustling of starched cloth, dry leaves or leather, சரசரவெனலொலிக்குறிப்பு. (*c.*)

முடம், *s.* Lameness in a limb. See சப்பம். 2. Any thing bent, முடக்கினது. (*c.*)

கோழிமிதித்துக்குஞ்சுக்குமுடமாகுமா......Will a young chicken become lame by being trampled upon by its mother?

முடப்புல், *s.* A curved bent grass.

முடப்புல்முக்கலநீரைத்தடுக்கும் ....Bent grass will stop a current of three *kalams.*

முடவன், *s.* [*fem.* முடத்தி.] One who is lame, சப்பாணி. 2. *Aruna*, without legs, the charioteer of the sun, அருணன். 3. [*also* மந்தன்.] Saturn the planet, from its slow motion, சனி.

முடவன்கொம்புத்தேனுக்காசைப்பட்டதுபோல... As a lame man desires to have the honey on the branches of a tree.

முடலை, *s.* A ball or globe, உண்டை. 2. A bad smell, நாற்றம். 3. Greatness, பெருமை. 4. Strength, வலி. (சது.)

முடவு, *inf.* [*prov.*] To limp or walk as a lame man, நொண்ட.

முடவாட்டுக்கல், *s.* Bezoar found in sheep, as ஆட்டுக்கல். (*R.*)

முடி, *s.* A crown, கிரீடம். 2. A tuft of hair left upon the crown of the head, as குடுமி. 3. A roll of hair on the head, as மயிர்முடி. 4. The head, தலை. 5. A bundle of rice plants, &c., for transplanting, as நாற்றுமுடி. 6. A plant, Holy basil, Ocimum, துளசி. (சது.) 7. A knot of a string, or in a tree, as முடிச்சு. (*c.*) 8. [*com.* மூடி.] The half of a cocoanut-kernel, தேங்காய்ப்பாதி. (*R.*) 9. [*prov.*] As தேங்காய்க்குடுமி. 10. [*in poet.*] End, as முடிவு.—For some of the compounds refer to கிரீடம், மகுடம்.

புலையனுக்குமுடிபொருந்தாது. A crown will not rest on the head of a *Pulaya.*

அடிமுடி, *s.* Head and foot. See அடி.

முடிகத்தரிக்கிறவன், *appel. n.* [*com.* முடிச்சறுக்கிறவன்.] A cutpurse. (*R.*)

முடிக்காணிக்கை, *s.* [*com.* முடிகாணிக்கை.] An offering of the hair of the head. See காணிக்கை.

முடிக்கீரை, *s.* Young greens. See கீரை.

முடிக்கோரை, *s.* A kind of grass, ஓர் புல்.

முடிசாய்தல், *v. noun.* Dying of a king or patron. (*lit.*) *declining of a crown.*

முடிசூட, *inf.* To wear a crown.

முடிசூட்ட, *inf.* To crown another.

முடிதரிக்க, *inf.* To be crowned. 2. As முடிசூட, and முடிசூட்ட.

முடிதும்பை, *s.* A fragrant kind of plant.

முடித்தேங்காய், *s.* A cocoa-nut with a fibrous knot on the upper part.

முடிபொறுத்தவன், *appel. n.* [*com.* முடிபொறுத்தராசா.] A king, as wearing a crown.

முடிபோட, *inf.* To tie into a knot.

முடிமயிர், *s.* A lock of hair. 2. A bunch of hair for enlarging women's locks, as பொய்மயிர்.

முடிமாலை, *s,* A garland for the head, a chaplet.

முடியிறக்குதல் — முடியெடுக்குதல் — முடிவாங்குதல், *v. noun.* Cutting or shaving off the hair of the head in fulfilment of a vow.

முடியுண்ண, *inf.* To be knitted into knots, முடிபட.

முடியுறுப்பு, *s.* Any ornamental part of a crown.

முடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To tie, or make a knot, முடிச்சுமுடிய. 2. *v. n.* To end, terminate, be finished, or completed, முற்ற. 3. To die, சாக. 4. To be possible, capable, கூட.

நான்சாப்பிட்டுமுடிந்தது. I have done eating.

ஆராதனைமுடிந்தது. The service was over. (*Chris. usage.*)

அதுஉன்னாலேமுடியுமா. Can it be accomplished by you?

நான்வரமுடியாது. I cannot come.

வேலைஎப்போதுமுடியும். When will the work be finished?

அவன்காரியமுடிந்தது. His case is settled, [*fig.*] he is dead.

அதுமுடியாது. It won't do. 2. It is impossible.

அதைமுடியப்பார். See how it ends.

ஆராய்ந்துமுடியாதகாரியம். It is an unfathomable mystery.

அதைமுடிந்துவை. Tie it up in a cloth.

நீகாலால்முடிந்ததை நான்கையாலுமவிழ்க்கமாட்டேன். The knot tied by your feet, I cannot untie with my hand; see அவிழ், *v.*

முடிந்ததுமுடித்தல், *v. noun.* The recapitulation of an author, briefly re-stating the points discussed. See உத்தி.

முடிந்ததுமுற்றும். Finis, end. (*in books.*)

முடிந்துபோக, *inf.* To end, to be completed.

முடிந்துபோட, *inf.* To tie up [money &c.] in a cloth.

முடிய, *inf.* [*as adv.*] Unto the end, finally. See முற்றமுடிய.

முடியல், *s.* All, the whole, எல்லாம். (சது.)

முடியாமை, *neg. v. noun.* Endlessness, முற்றாமை. 2. Impossibility, incapability, கூடாமை.

முடிச்சு, *v. noun.* A knot, a tie; something tied in a bundle.

கொடுமுடிச்சு—படுமுடிச்சு, *s.* A hard intricate knot. See கோடுமை.

முடிச்சுமுடிச்சாயிருக்கிறது. It is full of knots.

முடிச்சைப்போனது மல்லாமல் இளிச்சவாய்ப்பட்டமுங்கூடக்கிடைத்தது. He has lost his money, and is left to grin.

முடிச்சவிழ—முடிச்சுக்குலைய, *inf.* To become loose, or untied, as a knot, or as hair hanging behind and knotted.

முடிச்சவிழ்க்க, *inf.* To untie a knot.

முடிச்சவிழ்க்கி—முடிச்சுமாறி, *appel. n.* A pick-pocket.

திருட்டுப்பையன்கலியாணத்தில்முடிச்சவிழ்க்கிபெரியதனம்பண்ணல். In the marriage of a thief, the pick-pocket is the conductor.

முடிப்பு, *v. noun.* A tie, as முடிச்சு. 2. Money wrapt up in a cloth. See கிழி. 3. (*p.*) End, conclusion, result, completion, &c., as முடிவு.

முடிப்புச்செலுத்த, *inf.* To pay money on a debt, பணங்கட்ட.

முடிப்புச்சொல்ல, *inf.* To conclude a discourse. 2. As முடிவுசொல்ல.

முடிப்புரி, *s.* [*improp.* முடிப்பிரி.] A receiver of rents, taxes, &c., a shroff, சாப்புக்காரன்.

முடிவு, *v. noun.* [*in gram.* முடிபு.] End, termination, close, completion, issue, result, expiration, conclusion, கடை. (சது.) 2. Death, destruction, மரணம்.

முடிவென்னசொல்லுகிறீர். What do you say of the result?

முடிவறிய, *inf.* To know the result, or end, of a matter, as தறைபோக.

முடிவிடம், *s.* The end, or termination, of a subject or sentence.

முடிவிடங்கூறல், *v. noun.* Giving notice where a point in a discussion terminates. See உத்தி.

முடிவிலேபார்க்க, *inf.* To view abstractly, to consider generically; not to take into consideration individual or particular instances, or determine from immediate causes, but to look to the prime cause, முடிவாய்யோசிக்க.

பா:திதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே பார்க்கினின்செயலல்லவோ. Are not thine acts in this world, from an abstract, and generalized view of things? (தாயுமான.)

முடிவில்லாமை, *neg. v. noun.* Eternity, that which hath no end.

முடிவுசொல்ல, *inf.* To decide, or pass sentence.

முடிவுரை, *s.* The conclusion of a work, or discourse; the peroration, as distinguished from முகவுரை, the introduction.

முடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To put on the head, a chaplet, a crown, &c., to invest, சூட்ட. 2. To finish, bring to an end, complete, effect, accomplish, முற்றுவிக்க. (*c.*) 3. To destroy, அழிக்க.

கொண்டையிலேபூமுடித்துக்கொண்டாள். She has decked her tuft of hair with flowers.

அவன்ஒன்றையும்முடிக்கமாட்டான். He won't effect any thing.

பிரசங்கத்தைமுடித்தார். He concluded the lecture.

எப்போகலியாணமுடிக்கப்போகிறாய். When are you going to marry?

முடித்துப்போட்டாயா. Have you finished it?

கனமுடிக்க. It must be done so. (*p.*)

முடித்துக்காட்டல், *v. noun.* Adducing proofs, examples, illustrations, shewing how rules apply in practice. See உத்தி.

முடித்துக்கொடுக்க, *inf.* To finish a work, for one. 2. See கொடு, *v.*

எத்தனைநாளைக்குள்முடித்துக்கொடுப்பாய்.....In how many days will you finish [my] work?

முடுகு, *s.* The female of a kind of elk, கடமைப்பெண். (சு.)

முடுகு, கிறேன், முடுகினேன், வேன், முடுக, *v. n.* To hasten, or be in haste, as கடுகிநடத்தல். 2. To appear in multitudes; to swarm, to throng, மொய்க்க, நெருங்க. 3. To be strong, வலிமைபாய. 4. *v. a.* To oppose, to resist, எதிர்க்க.

முடுகிநட—கடுகிநட. Go quickly.

முடுகியல், *s.* An anapæstic measure, with a recurrence of the same termination, in each word, as in *quadrupedante sonante; commonly* முடுகு, தரிதலை. See அராகம். 2. A part of one kind of poem, கலிப்பாவிலேருறுப்பு.

முடுகு, *v. noun.* A quick measure in music, as முடுகியல்.

முடுகுவெண்பா, *s.* A species of வெண்பா verse composed in quick measure. It is of two kinds, பின்முடுகுவெண்பா, and முன்முடுகுவெண்பா.

முடுக்கர், *s.* A mountain cavern, மலைக்குகை. (சு.) 2. See முடுக்கு.

முடுக்கு, *s.* Corner, recess, கோண். 2. 2. A narrow winding street, as முடக்கு. 3. Strength, power, வலி. 4. Urging, pressing hard, forcing, துரிதப்படுத்தல். (*c.*)

வெகுமுடுக்குப்பண்ணுகிறான். He is urging very hard.

அதொருமுடுக்குவழி It is a narrow street.

முடுக்கர், *s.* [*pl.*] Strong men, பலமுடையோர்.

முடுக்கு, கிறேன், முடுக்கினேன், வேன், முடுக்க, *v. a.* To urge or force together, அவசரப்படுத்த. (*c.*)

கடனைக்குறித்துமெத்தமுடுக்கினான். He has urgently demanded payment of the debt.

முடுவல், *s.* A wild dog, செந்நாய். 2. A dog, நாய். 3. A bitch, பெண்ணாய். (சு.)

முடுவற்படையோன், *s.* An epithet of Bhairava, வயிரவன். (சு.) 2. One who keeps dogs for fighting, படைநாய்களைத்திருக்கிறவன்.

முடை, *s.* A smell of putrefaction, (சதி.) an offensive scent, a stench, நாற்றம். 2. The bad smell of sour butter-milk or curds, மோர்முதலியவற்றின்மொப்புலீச்சம். 3. Flesh, புலால். 4. An umbrella of palm-leaves, ஓலைக்குடை. 5. Straits, as முட்டு.

முடைச்சேரி, *s.* A village of herdsmen in the woods.

முடைநாற்றம், *s.* The stench of a carcass, பிணநாற்றம்.

எனக்குநிதமுடையாயிருக்கிறது. I am in want.

முடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், முடைய, *v. a.* To braid, to plait, to plat, to wattle, பின்ன. (*c.*) 2. *v. n.* To become lean, இளைக்க. (சு.)

கூடைமுடைகிறது. Making baskets.

முட்ட — முட்டவும் — முட்டமுடி மோக, as an *adv.* [*improp. for* முற்ற.] Wholly, altogether.

என்னைமுட்டமுடிபோகத்தற்காரும்..........Please patronize me all my days. [*vul.*]

முட்டடி, *s.* Nearness, adjacency, சமீபம்.

கிட்டடிமுட்டடி. Too near.

முட்டத்தனம், *s.* Ignorance, stupidity, மூடத்தனம்.

•முட்டம், *s.* [*also* திருமுட்டம்.] The name of a town to the south of Madras, ஓரூர். (சு.) 2. See முட்டு, *v.*

முட்டன், *s.* A dunce. See முட்டாள்.

முட்டா, *s.* [*Hind. pl.* முட்டாக்கள்.] Goods, estate, சொத்து. (*R.*)

முட்டாக்கு, *s.* A veil, முக்காடு. 2. A covering, மோர்வை; [*from Sa. Mut'a,* to cover.]

முட்டாக்குக்காரன், *s.* One who wears a veil.

முட்டாள், *s.* A dunce, a simpleton.

முட்டாளுக்குக்கோபமுக்கிலே. A dunce has anger in his nose.

முட்டாள்பெட்டிமகன். A very ignorant man, [*lit.*] son of a silly woman; *used by brahmans.*

முட்டாள்வேலை, *s.* The work of a blunderer.

முட்டி, *s.* A two-fold class of plants, சிறுமுட்டி, Pavonia zeylanica; பேர்முட்டி, Pavonia odorata. 2. A small earthen pot, சிறுபானை. 3. (சு.) The எட்டி tree, Strychnos.

முட்டிச்சுரை, *s.* A gourd whose shell is used for the body of the lute, as கின்னரச்சுரை.

•முட்டி, *s.* The fist. 2. A handful. 3. Alms. See முஷ்டி. 4. Divination to discover any thing concealed in the closed hand. See கவிகுரணம். 4. A mode of using the hands in dancing. See காலகரணம்.

முட்டிக்கத்தரி, *s.* A brinjal, as முட்டைக்கத்தரி.

முட்டிக்கால், *s.* [*appel.* முட்டிக்காலன்.] Knock-knees.

முட்டிக்கால்தட்ட, *inf.* To strike the knees together.

முட்டிச்சண்டை — முட்டியுத்தம், *s.* Boxing, pugilism, கைக்குத்துச்சண்டை.

முட்டியெடுத்தல், *v. noun.* Begging, asking alms.

தும்முட்டி, *s.* A plant. See தும்மட்டி.

பேய்த்தும்முட்டி, *s.* See பேய்.

வீரமுட்டி, *s.* *Vira-Saivas.* See வீரம்.

•முட்டிகை, *s.* Gold-smith's pincers, தட்டார்குறடு; [*from Sa. Mushtika,* a gold-smith.] *P. du Bourges.*

முட்டிகைபோலமுனியாதவைகலும்—கொட்டியுண்பாரக்குறடுபோற்கைவிடுவார். False friends, in time of prosperity, are like pincers that hold on; in adversity like tongs that let go. (*நாலடி.*)

முட்டு, *s.* Want, difficulty, straits, extremity, இடுக்கண். 2. Battering; butting of a beast, முட்டுகை. 3. A prop, a support, தாங்கல். 4. Utensil, as தட்டுமுட்டு. 5. A blockade, an impediment, அடைப்பு. 6. [*in combin.*] A musical instrument, as கட்டுமுட்டு. 7. A bridle, கடிவாளம். 8. The knee, முழங்கால். 9. The menses of women, தொடக்கு. 10. (*R.*) Rising ground, மேடு.

முட்டுப்பபோழ்தில். In the time of adversity. (*நாலடி.*)

எனக்குவெகுமுட்டாயிருக்கிறது. I am in great straits (for money).

முட்டாட்டம், *v. noun.* Stupidity, முட்டாள்தன்மை. 2. Pertinacity, or conceit arising from ignorance. (*Beschi.*) 3. (*R.*) Butting.

முட்டாட்டமாகிறான். He is very pertinacious.

முட்டுக்கட்ட, *inf.* To place a prop. 2. To blockade, shut up a place or an entrance, shut or beset the avenues of a town, வழியடைக்க. 3. [*prov.*] To form ridges in a field, to limit or confine within bounds, எல்லைகட்ட. 4. To form a pile of earth for plants that the water may not injure them.

முட்டுக்கட்டியாட, *inf.* To go on stilts.

முட்டுக்கட்டை, *s.* A block or stake as a prop or support.

முட்டுக்காய்த்தேங்காய், *s.* [*prov.*] A premature cocoa-nut, இளந்தேங்காய்.

முட்டுக்கால், *s.* A supporter, pedestal or beam to support an old wall or an inclined tree. 2. As முட்டிக்கால்.

முட்டுக்குத்த, *inf.* To fall upon the knees. (*Beschi.*)

முட்டுக்குநிற்க, *inf.* To be ready to butt—as beasts.

முட்டுக்கொடுத்தல், *v. noun.* Setting a beam or pole to support any heavy body.

முட்டுச்சீலை, *s.* A menstruous cloth.

முட்டுண்ண, *inf.* To be dashed against. (*c.*)

முட்டுண்டுகுனிகிறது. Ducking the head after having struck it against a lintel; *implying previous want of caution.*

முட்டுத்தொய்வு, *v. noun.* Difficulty of breathing, from pulmonary disease, or the approach of death.

முட்டுப்பட, *inf.* To be pressed, perplexed, in difficulty, or extremity as one beset by creditors, &c.

முட்டுப்பாடு, *v. noun.* Dilemma, exigency, want, குறைபாடு. 2. Evil, தீமை. (சு.)

முட்டுற்றவன், *appel. n.* An ignorant, or foolish person. 2. One in want.

முட்டு, கிறேன், முட்டினேன், வேன், முட்ட, *v. a.* To thrust against, to butt, தாக்க. 2. To oppose, to hinder, தடுக்க. 3. To assault, to attack, எதிர்க்க. 4. *v. n.* To be in want, straits or difficulty, குறைவுற. (*c.*)

பிள்ளையைமாடுமுட்டிப்போட்டது. The ox pushed the child (with its horns).

அன்னமுட்டினுமெல்லாமுட்டும். If rice be deficient, all things will be wanting.

முட்டேம், [*neg. first per. pl.*] We shall not want. (*p.*)

முட்டிக்கேட்க, *inf.* To beg, being in want.

முட்டிக்கொள்ள, *inf.* To hit the head against something.

முட்டை. You will not want. (*p.*)

முட்டை, *s.* Egg, அண்டம். [*See* தோற்றம்.] 2. Bran, தவிடு. 3. (*fig.*) Skanda, கந்தன். 4. [*loc.*] A small spoon, சிறகரண்டி. 5. As எருமுட்டை. 6. See முட்டு, *v.*

முட்டைக்கண், *s.* [*loc.* முண்டைக்கண்.] A goggle eye, a large rolling eye.

முட்டைக்கண்ணீர், *s.* Big drops of tears.

முட்டைக்கத்தரி, s. A brinjal bearing egg-like, short, thick fruits.
முட்டைச்சாம்பல், s. Ashes of burnt cowdung.
முட்டைப்பாசி, s. A water-plant. See பாசி.
முட்டையிட, inf. To lay eggs.
முட்டையோடு, s. The shell of an egg.
முட்டைவடிவு, s. Spheroid.
எருமுட்டை, s. Dried cow-dung. See எரு.

முணங்கு, s. Subjection, obedience, அடக்கம். (சது.)

முணங்கு, கிறேன், முணங்கினேன், வேன், முணங்க, v. n. To be subject to, அடக்க (சது.) 2. [Colloq.] To speak in a suppressed tone, குரலையடக்கிப்பேச.

முணமுணக்க-முணுமுணுக்க, inf. [v. noun முணமுணப்பு] To mutter, whisper, murmur. See மிணுமிணுக்க.

•முண்டகம், s. Lotus, தாமரை. 2. Honey of flowers; palm-tree-sap, கள். 3. A tree, Pandanus, தாழை. 4. A thorn-bush, முட்செடி. 5. A thorny plant, Solanum Indicum. 6. The forehead, நெற்றி. (சது.)
முண்டகன், s. An epithet of Brahma, பிரமன்.
முண்டகாசனை, s. Lukshmi, the lotus-seated, இலக்குமி; [ex ஆசனம்.] (சது.)

•முண்டம், s. The head, தலை. 2. The forehead, நெற்றி. 3. A shaved head, a bald pate, மழித்ததலை. 4. (c.) A headless trunk, உடற்குறை. W. p 665. MUN'DA. 5. A naked body, நிர்வாணசரீரம். 6. A ball or globe, உண்டை. 7. [in anat.] The trunk. 8. One of the Upanishads. See உபநிடதம்.
முண்டமாய்நிற்கிறான். He stands naked.
முண்டாகாரம், s. A headless form, or figure; [ex ஆகாரம்.]

•முண்டனம், s. Baldness; shaving, மொட்டை. W. p. 665. MUN'DANA.

•முண்டன், s. A bald-headed person, மொட்டைத்தலையன். 2. Barber, நாவிதன்; [ex முண்டம்.]

முண்டாசு, s. A turban, தலைப்பாகை. (Colloq.)

முண்டாயி, s. [prov. for மிட்டாயி.] Sweet-meats, confectionary.

•முண்டி, s. A barber, நாவிதன். W. p. 665. MUN'DIN. 2. As முண்டன், 1. (சது.)

முண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To shave the head, சிரைக்க. (p.)

•முண்டிதம், s. Baldness after shaving the head, மொட்டை. (Sa. Mun'dita.)

•முண்டிரம், s. One of the thirty-two Upanishads. See உபநிடதம்.

முண்டு, s. An under girdle-cloth of four cubits, நான்குமுழப்புடைவை. (Travancore usage.) 2. Obstinacy, as முரண்டு.

முண்டு, கிறேன், முண்டினேன், வேன், முண்ட, v. n. To be unruly, refractory; to act saucily, முரண்டுபண்ண. [limited.]

•முண்டை, s. [also முண்டைச்சி.] A widow—as having the head shorn, except the Tengalai Vaishnuvas, விதவை. [ex முண்டம்.] (சது.) 2. (R.) The eye-ball.
முண்டைக்கண், s. [loc.] A large protuberant eye, as முட்டைக்கண்.
முண்டைமோப்பி, s. A widow—having her head shorn. (Tel. usage.)

*முதம், s. Pleasure, delight, உவகை. W. p. 665. MUDA.

முதலை, s. [vul. முதலை, poet. முசலி.] Crocodile, வன்மீன். (c.)—It is of two kinds, சாணாகமுதலை, செம்முக்கன்முதலை, which see.
முதலைக்கோரை, s. A tall grass, Cyperus dubious.
முதலைப்பூண்டு, s. A plant, Polygonum glabr.

முதல், s. The first, the beginning, ஆதி. 2. Stock, principal, fund, capital, money at interest; original cost, பணமுதல். 3. God, Deity, the First, or the Supreme Being, கடவுள். 4. Et cætera, and so on, as முதலிய. 5. The seventh case of nouns, as கான்முதல்வந்தஉரன்மாய்மாலை, the strong illusive darkness that came out of the parched ground. 6. [as a preposition.] From, henceforth, &c., as இதுமுதல்.
முதலக்கேபோ. Go first there.
வட்டியுமுதலுமிழந்தேன். I have lost principal and interest.
முதல்கட்டாது. The capital is insufficient.
முதலிலார்க்கூதியமில்லை. Those without a capital will be without profit.
கண்டுமுதல், s. Produce in kind. See காண்.
கைமுதல், s. Principal on hand.
பறிமுதல், s. Confiscation.
முதலது, s. That which is first, a mode of expressing, முற்று.
முதலவன், s. He who is the first, as முதல்வன்.
முதலற்றுப்போக, inf. To be totally extinguished, spoken of a family.
முதலனுமானம், s. Inference of a future effect from a present cause. See அனுமானம்.
முதலாய், adv. Also, so much, even.
தண்ணீர்முதலாய்க்கேகிடையாது. There is not even water to be got here.
முதலாவது, appel. n. That which is first or foremost.
முதலான. And so on.
புலிகோணாய்முதலானதுஷ்டமிருகங்கள். Tigers, wolves and the like wild beasts.
முதலாளி, s. Proprietor, president, chief.
முதலி, s. The first, முதல்வன். 2. [hon. முதலியார்.] A title of Vellalas, and some other classes. 2. A title of rank in Ceylon.
முதலிச்சாதி, s. A caste, ஓர்சாதி.
முதலிடம், s. The first place, a place of rank.
முதலியன. Et cætera, other things.
முதலியோர், s. [pl.] The remaining persons, others, and so forth.
முதலிலறுதல், v. noun. Eternity. See அறுகுணம் under குணம்.
முதலெழுஞ்சனி, s. The tenth lunar asterism, as மகத்தச்சனி. Compare கடையெழுஞ்சனி and இடையெழுஞ்சனி.
முதலோன், s. The Deity, as முதல்வன்.
முதல்போட, inf. To lay out a capital.
முதல்முதல். In the very first, at the very outset or beginning, for the first time.
முதல்முதலறுத்தவிளைவிலே. In the very first crop of harvest.
முதல்வடி, s. Alcohol, முதல்வடிப்புச்சாராயம். [limited.]
முதல்வர், s. Celestials, வானோர். (சது.) 2. Sovereigns, kings, அதிபதிகள். (p.)
முதல்வள்ளல், s. The first of the three classes of persons famous for liberality. See வள்ளல்.
முதல்வன், s. God, He who is the first, the author and ruler of all, கடவுள். 2. An epithet applied by votaries to their respective deities. 3. A king, அரசன்.
முதல்வி, s. A lady of distinction, தலைவி. (p.)
முதல்வேதம், s. The Rig Veda, இருக்கு.
முதற்கண், s. The first place, as முதலிடம். (p.)
முதற்காரணம், s. Primary cause. See காரணம்.
முதற்காரணகாரியம், s. The proximate or material cause—as the clay is the cause of a குடம் or earthen pot, which, as an effect, is the clay itself transformed.
முதற்காரன், s. A capitalist.
முதற்கொடி, s. The first sprout of a creeper.
முதற்பட்சம், s. The first or best kind or class. 2. For the most part.
முதற்பட்சம்நீவருகிறதில்லை. You don't come at all.
முதற்பலம்—முதற்பலன், s. The first fruit or produce of a field.
முதற்பா, s. The வெண்பா stanza.
முதற்பெயர், s. The chief person, as முதலாளி. 2. [in gram.] Names or nouns denoting the stock or body; oppos. to சினைப்பெயர், those of parts.
முதற்பேறு, s. The first-born, தலைப்பிள்ளை. 2. As முதற்பலன்.
முதற்பொருள், s. Primary arrangements of nature. See அகப்பொருள்.
முதற்றரம், s. [also முதற்றடவை.] The first time. 2. See தரம்.
முதனாள், s. The first lunar mansion, அச்சுவினி. (சது.)
முதனிலைத்தீவகம்—முதனிலைவிளக்கு, s. A figure in Rhetoric. See தீவகம்.
முதனிலைத்தொழிற்பெயர், s. Verbal roots with a substantive meaning. See தொழிற்பெயர்.
முதனூல், s. A rule of the highest authority. See நூல்.
முதன்மாணாக்கர், s. [also தலைமாணாக்கர்.] Students, or pupils of the first order. See மாணாக்கர், s. (சன்.)
முதன்மை, s. Priority, superiority, supremacy, as தலைமை.
முதன்மையானசமயம். The first opportunity. (R.)
முதன்மையோர், s. [pl.] The chief, the eminent.

முதல் — முதலு, கிறேன், முதலினேன், வேன், முதல. v. n. To be first; to begin; to become first, முதலாக. (p.)
முதலல், v. noun. A beginning, துவக்கம். (சது.)

முதலை, s. Crocodile. See முதலை.

முதாரு, s. A calf almost weaned, முதாருகன்று. See முது.

•முதிதம், s. [also முதம்.] Pleasure, delight, happiness, உவகை. W. p. 665. MUDITA.

முதியன், s. A senior. For similar compounds, see முது.

•முதிரம், s. [also முகில்.] Cloud, மேகம். W. p. 665. MUDIRA.

•முதிரன், s. A wicked fellow, a vile person, துர்ச்சனன்; [ex Sa. Mudira, a libertine.]

முதிரை, s. [prov.] A kind of tree, ஓர்மரம். 2. A general name given to காராமணி, அவரை, கொள்ளு, and other pulse. (p.)

முதிரைப்பலகை, s. A plank of the above tree.

முதிர்—முதிரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், முதிர, v. n. To grow old, to have the qualities of age [as stiffness in trees, weakness in men], மூப்ப. 2. To become mature, to grow ripe, பழுக்க. 3. To exceed, to rise above mediocrity, to excel, surpass, become satiated, தேற.

முதிர்ந்தகல்வி. Mature knowledge.

முதிர்க்கிருக்கிறபெண். An unmarried woman of more than twenty-years of age.

வயதினுற்றிழவனுமெனுஞ்செய்கைபினுவின்னம்முதிர்ந்தவனல்ல. Though he is old in years, he is not discreet. (Beschi.)

முதிரவேக, inf. To be much dried, at the fire.

முதிராப்பிண்டம், s. An embryo; a fœtus.

முதிர்காற்று, s. A gale, strong wind, கடுங்காற்று.

முதிர்ந்தசொல் — முதிர்ந்தபேச்சு, s. Language above one's age, habits, or knowledge.

முதிர்ந்தபுத்தி, s. Mature understanding. வாலிபத்திலேமுதிர்ந்தபுத்திகுறைவயதைப்பாமம். Precocity is an index of short life.

முதிர்ந்திட, inf. To become of age; to be old, as முதிர.

முதிர்பிறை, s. The second quarter of the increasing moon, வளர்பிறை.

முதிர்வேனில், s. Season of greatest heat. See பருவம்.

முதிர்ச்சி, v. noun. Great age, old age, being of long standing, grown, வயதின்முதுமை. 2. Excellence; being above mediocrity, [as in learning, practice or habits], தேறுகை. 3. Maturity, excess, முதிவு. 4. As முதிர்ந்தபேச்சு. 5. [prov.] Arrogance.

முதிர்ச்சிக்காரன், s. An arrogant man.

முதிர்பு—முதிர்மை—முதிர்வு, v. noun. Maturity, ripeness.

முதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To mature, முதிரச்செய்ய. (p.)

முதிர்ப்பு, v. noun. Maturity, முதிர்ச்சி.

முதிர்ப்பு, s. Perturbation, கலக்கம். (சது.) 2. See முதிர், v. a.

முது, adj. Old, ancient, original; [ex முதுமை.]

முதாரி—முதாரு—முதாருகன்று, s. A calf almost weaned.

முதாருபால், s. Milk of a cow almost dry. (c.)

முதியகொல்லை, s. A garden long under cultivation.

முதியர்—முதியோர், s. [pl.] Elders, old persons, மூத்தோர். 2. Superiors, பெரியோர். 3. Those well instructed or educated, கற்றோர்.

முதியன், s. An elder, a senior.

முதியான், s. A grown up youth, a young man, adolescens, வாலிபன்; opposed to பொடிந்தான்.

முதுகன்று, s. A weaned calf.

முதுகாடு, s. An ancient forest, பிறங்கியல். 2. As சுடுகாடு. (p.)

முதுகாஞ்சி, s. A treatise in which instruction, and admonition, are given by learned men, நூல்பேதம்.

முதுகாட்டுத்தரிசு, s. Lands left waste upwards of fifteen years. (Govt. usage.)

முதுகால்வெற்றிலை, s. Betel leaves of the last season.—opp. to இளங்கால்வெற்றிலை.

முதுகுன்று, s. A primitive mountain, as விருத்தாசலம். (p.)

முதுக்குறைவு, s. Great knowledge, பேரறிவு. (சது.) 2. Knowledge of spiritual things, திவ்வியஞானம். 3. Puberty [of a female], பெண்பூப்பெய்துகை. (p.)

முதுசாரவு, s. [prov.] Palmyra or Talipot leaves of the second remove from the last tender shoot. See இளஞ்சாரவு.

முதுசொம், s. See சொம்.

முதுசொல், s. An old word or saying.

முதுதவம், s. [also முதியதவம்.] Penance of old time.

முதுநிலம், s. Brackish ground, களர். 2. A large extent of barren ground, பெரும்பாழ்நிலம்.

முதுபயிர், s. Ripe grain. See பயிர். 2. A grown tree ready to bear.

முதுமகன், s. An epithet of the planet Saturn, சனி, elder son of Sûrya.

முதுமொழி, s. An ancient saying.

முதுவர், s. [pl.] Poets, புலவர். 2. Prime ministers of a state, councillors, மந்திரிமர். 3. Persons of erudition, acquainted with ancient learning, முதுணர்ந்தோர். 4. Elders, old persons, honorable men, மூத்தோர்.

முதுகு, s. The back, பின்புறம். (c.) 2. [Tel.] Coarseness, grossness, உரப்பு.

அவன்முதுகுப்புண்இன்னமாறவில்லை. The sore on his back is not yet cured.

முதுகுகாட்ட, inf. To turn the back; i. e. to be defeated, or put to flight, புறங்காட்ட.

முதுகுகொடுக்க, inf. To be defeated, புறங்கொடுக்க. 2. [vul.] To help, assist, துணைசெய்ய.

முதுகுதாங்கி, appel. n. A support to the back, in a palankeen, chair or other piece of furniture, சாய்மானம்.

முதுகுநீர்ச்சடங்கு, s. A purificatory ceremony of pouring water upon the back of a woman in her first pregnancy. See சீமந்தவியாணம்.

முதுகுநூல், s. Coarse yarn.

முதுகுப்பிளவை, s. An ulcer or a cancer on the spine, as ராஜபிளவை.

முதுகுமுள்ளணைதசை, s. [in anat.] Semispinalis dorsi.

முதுகெலும்பு, s. Back-bone, the spine.

முதுமை, s. Antiquity, oldness, பழமை. 2. Old age, முதுவயசு. 3. An old saying, பழமொழி. (சது.)

முதுவர், s. Poets, &c. See முது.

முதுவு, s. [improp.] Roughness, coarseness. See முதுகு.

முதை, s. Ground cleared and prepared for tillage, உட்டுத்திருத்தியநிலம். (சது.)

முதைப்புனம், s. Ground long cultivated.

முதையல், s. A thick and old forest, முதுகாடு. (சது.)

•முத்தகம், s. [in rhet. also முத்தகச்செய்யுள்.] A stanza in which the sense is complete.—oppos. to குளகம், தொகைநிலைச்செய்யுள். W. p. 663. MUKTAKA. 2. A tree, கருக்குவாலி.

முத்தக்காசு, s. Root of the Cyperus juncifolius, as கோரைக்கிழங்கு. (சது.)

முத்தம், s. [improp. for முற்றம்.] Front yard.

•முத்தம், s. Agreeableness, endearment, பிரியம். 2. Lip, உதடு. 3. A kiss, வாயாற்றமுத்தம்; [from Sa. Mugdha.] (c.) 4. Freedom, விடுகை. 5. A pearl, முத்து. W. p. 663. MUKTA. 6. A posture of the yogi, as முத்தாசனம். (p.) 7. Cultivated ground, மருதநிலம்.

முத்தங்கொஞ்ச – முத்தமிட—முத்தியிட, inf. To kiss.

முத்தமிட்டுக்கொண்டார்கள். They kissed one another.

முத்தமாடல் — முத்தாடல், v. noun. Kissing, caressing. (p.)

முத்தர், s. [pl.] Those who have obtained liberation from the evils of sin, பசுக்கள். (சது.)

முத்தன், s. One liberated or emancipated from evil, an epithet of Vishnu, Siva, and Argha.

முத்தாகலாபம், s. A garland of pearls, as முத்தாரம். (Sa. Muktakalapa.)

முத்தாகாரம், s. Mother of pearl, முத்துச்சிப்பி. (Sa. Muktagara.)

முத்தாதனம், s. A position of a yogi—pressing the anus with the ankle of the left foot, under which is placed the ankle of the right; [ex ஆதனம்.]

முத்தாத்துமா—முத்தான்மா, s. A soul ripe for absorption, so as to pass from the head at death, instead of the மூலாதாரம், முத்திபெற்றோன். [usage.]

முத்தாபலம், s. Pearl, முத்து. (Sa. Muktapala.) 2. The இலந்து shrub, its fruit resembling a pearl, Monetia.

முத்தாரம், s. Pearls strung on lines or threads.

முத்தாவலி—முத்தாவளி, s. A garland of pearls, முத்துமாலை; [ex ஆவலி, a row.] 2. A book of Sanscrit Logic. 3. A musical mode.

முத்தர், s. A little hill, திடர். (சது.)

•முத்தி, s. A kiss [com. for முத்தம்.] 2. Freedom from transmigration, பிறப்பிலக்கை. 3. Final beatitude in absorption, மோட்சம். W. p. 663. MUKTI.

அயலார்பிள்ளையைமுத்திமிட்டுக்கொள்ளுகிறதுவாய்க்குகேடு. Kissing a neighbor's child is dangerous to the mouth.

பாதமுத்தித்திருவிழா, s. [R. C. usage.] A festival in commemoration of a woman's kissing Christ's feet.

முத்தி, உ. Two kinds of liberation, viz.: ஜீவன்முத்தி, the soul's being freed from பாசம், before death; 2. விதேகமுத்தி, emancipation from births.

முத்திதானம், s. The place of liberation for souls, மோட்சஸ்தலம்.

முத்திநிசை, s. [also முத்திதசை.] The state of those advanced toward முத்தி. 2. The season when the soul is ripening for liberation. See பெத்ததிசை.

முத்திபதம், s. Heaven as the place of liberated souls, மோட்சபதவி. 2. As முத்தி மார்க்கம்.

முத்திப்பேறு, v. noun. Attainment of bliss.

முத்திமார்க்கம் — முத்திநெறி, s. Way to heaven, மோட்சவழி.

முத்தியடைய — முத்திபெற, inf. To attain final beatitude, to reach heaven.

முத்திவிக்கினம்—முத்திவிலக்கு, s. The three obstacles to final absorption: 1. அறியாமை, ignorance; 2. ஐயம், doubt; 3. திரிபு, perversion.

முத்திவிலக்கின்விரோதி. The counteractions to முத்திவிலக்கு. viz.: 1. சிரவணம், hearing the vedas, &c, read; 2. மனனம், meditation, profound contemplation; 3. நிதித்தியாசனம், constant and fixed attention, perseverance.

முத்திக்கை, s. [com. for முற்றிக்கை.] Seige, அரண்வளைப்பு.

•முத்திரிகை, s. An engraved signet or seal-ring, எழுத்துப்பதித்தமோதிரம். (சது.)—In Wils. a sealed or signed paper.

முத்திரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To seal, முத்திரைபோட.

அவன்வீடுமுத்திரித்திருக்கிறது. His house is sealed [by government].

முத்திருக்கஞ்செடி, s. A plant, the Asarabacca; Asaram Europæum. L, தைபூ.—Note. Ains. has முத்திருக்கஞ்செவி; and Rottler, for this word, gives Carthamus tinctorius.

•முத்திரை, s. Seal, signet, seal-ring, இலஞ்சனை. 2. Stamp, impress, private mark, அடையாளம். W. p. 655. Mudra. 3. Badge of a soldier or peon, முத்திரைப்பில்லை. 4. A distinguishing mark impressed upon a votary with a hot iron. See முத்திரைதானம்பெற. (c.)

கன்னிமுத்திரை, s. The hymen. See கன்னி.

முத்திரைகுத்த — முத்திரைபோட, inf. To seal, to stamp.

முத்திரைகுத்திப்பார்ப்பார், s. [com. தத்துவாதிகள்.] Dwita brahmans, who impress the mark of Vishnu upon a soft paste of sandal-wood-powder, and put it on different parts of their bodies.

முத்திரைக்கம்பு — முத்திரைக்கோல் — முத்திரையச்சு, s. A sealing stick, a stamp.

முத்திரைக்கூடம், s. The place where all kinds of goods are stamped.

முத்திரைச்சூடு, s. Branding an animal.

முத்திரைச்சேவகன், s. A peon, or servant, bearing a badge. (R.)

முத்திரைதானம்பெற, inf. [appel. n. முத்திரைதானம்பெற்றவன்.] To be branded on the shoulders with the mark of a chank and wheel, in honor of Vishnu.

முத்திரைபங்கம், s. Forcing a seal.

முத்திரைப்பலகை, s. A wooden stamp for sealing a heap of corn.

முத்திரைப்பல்லவம்-முத்திரைப்பல்லவி, s. The chorus at the end of each verse in பதம்; the burden of the song, பதத்தின் முடிதோறுமொட்டிப்படிக்கும்பல்லவி.

முத்திரைமோதிரம், s. A ring with a seal.

முத்திரைலாஞ்சனை, s. The sign of a sealing. [a pleonasm.]

முத்திரையுடைக்க — முத்திரையைமுறிக்க, inf. To unseal, to break a seal.

•முத்து, s. Pearl, as முத்தம். 2. Small-pox-pustule, வைசூரி. 3. Castor-seed-kernel or nut, ஆமணக்குமுத்து. 4. Acceptableness, agreeableness, பிரியம். See முத்தம். (c.)

முத்தால்நத்தைபெருமைப்படும் மூடரெத்தாலும் பெருமைப்படார். A snail is held in estimation for its pearl, but the ignorant will on no account be praised. [prov.]

தண்ணீர்முத்துப்போலே. The water is clear as a pearl.

முத்துப்பால்கொண்டிருக்கிறது. The small-pox is suppurating.

வேலைமுத்தோபிள்ளைமுத்தோ. Is the work, or the boy himself, acceptable?

ஆணிமுத்து, s. A superior pearl, round and hard.

முத்திறங்குதல், v. noun. Going down of pustules.

முத்துக்கடுக்கன், s. A pearl-ear-ring.

முத்துக்கற்கம், s. Refuse from pressed castor-oil-kernels. 2. A medicine said to be made from pearls, or according to some, from முத்துக்கற்கம்.

முத்துக்குடை, s. One of the three umbrellas of Argha.

முத்துக்குளி, v. noun. [inf. முத்துக்குளிக்க.] Fishing for pearls.

முத்துக்கொட்டை, s. [com. ஆமணக்குமுத்து.] Kernel of the Palma-Christi.

முத்துக்கோவை—முத்துச்சரம்—முத்துத்தாழ்வடம், s. A pearl-necklace.

முத்துச்சம்பா, s. A species of rice.

முத்துச்சலாபம், s. Pearl-fishery, as சலாபம்.

முத்துச்சனிப்பு, உவ. Twenty different places where pearls are said, literally or metaphorically, to be formed. viz: 1. மதி, the moon; 2. மேகம், a cloud; 3. சங்கு, a shell; 4. சிப்பி, an oyster-shell; 5. மீன், a fish; 6. சுறு, or நத்தை, a snail; 7. முதலை, a crocodile; 8. உடும்பு, the guana; 9. தாமரை, the lotus; 10. வாழை, the plantain tree; 11. கமுகு, the areca; 12. கரும்பு, the sugar-cane; 13. செந்நெல், a superior kind of red rice; 14. மூங்கில், the bambû; 15. யானைக்கொம்பு, the elephant's tusk; 16. பன்றிக்கொம்பு, the tusk of a boar; 17. பசுவின்பல், the tooth of a cow; 18. சரம், a snake; 19. கொக்கு, a stork; 20. சங்கையர்கழுத்து, the neck of fine women.

முத்துச்சிப்பி, s. Pearl-oysters. 2. Mother of pearl. See சிப்பி.

முத்துச்சிவிகை, s. Palanquin made of pearls.

முத்துச்சோளம், s. Maize. See சோளம்.

முத்துத்தாண்டவர், s. A reputed author of lyric poetry and chants.

முத்துத்தாண்டவர்பதம். A recitative poem by the above.

முத்துப்போடுதல் — முத்தெழும்புதல், v. noun. Breaking out of pustules, in small-pox, measles, &c., அம்மைவார்த்தல்.

முத்துமாதளை, s. A species of pomegranate, ஒருமாதளை.

முத்துமாலை—முத்துவடம், s. A pearl-necklace.

முத்துருட்சிமணி, s. See உருளு, v.

முத்துருவி, s. [prov.] An ear-jewel for women, ஒர்காதணி.

முத்துவர்ன்னம், s. Pearl-like color.

முத்துவன்னச்சேலை, s. A woman's cloth full of pearl-like spots.

முத்துவெள்ளை, s. White lead, ceruse, ஒர்வெள்ளைவன்னம்.

முத்தெறிதல், v. noun. Small-pox, &c., attacking seriously, அம்மைவார்த்தல்.

முத்தையன், s. An epithet of Subramanya, சுப்பிரமணியன்.

•முத்தை, s. A very ignorant woman, மிகவுந்தெரிவிலாள். W. p. 664. Mugd'ha. 2. [Tel. ముద్ద.] A handful of boiled-rice, ஒருபிடிசோறு. [vul. மொத்தை.] 3. A lump, a large, unshapen mass, திரட்சி. (சது.)

களிமுத்தை, s. Boiled-balls, of meal from millet or other grain.

வெண்ணெய்முத்தை, s. A lump of butter.

முந்தன், s. The Supreme Being, கடவுள். (பிங்கலம்.)

முந்தானை, s. [prop. முன்றானை, com. முந்தாணி.] The border of a man's or woman's cloth.

முந்தி, s. As முந்தானை. 2. See முந்து.

முந்தியிலேமுடிந்துகொள். Tie it up in the border of your cloth.

முந்திரி, s. [sometimes முந்திரிகை, முந்திரி.] The 320th part of a whole, being of two parts, கீழ்முந்திரி, and மேல்முந்திரி, ஒர்சிற்றிலக்கம். [Compare இம்மி.] 2. [for முந்திரிகை.] Grape-vine.

முந்திரிமேற்காணிமிகுவதேற்கீழ்தன்னைமிந்திரனாவெண்ணிவிடும். When a poor man adds a fraction to his pittance he is ready to think that he shall become Indra. (சலடி.)

முந்திரிகை, s. The Caju, or Cashew, Anacardium Occidentale, ஒர்மரம். 2. The vine, as கொடிமுந்திரி.

முந்திரிகைக்கொட்டை, s. The nut of the Caju, which stands on a pear-shaped fleshy receptacle.

முந்திரிகைப்பழம், s. The cashew-nut fruit. 2. [also திராட்சம்.] The grape.

முந்திரிகைப்பழரசம், s. [also திராட்சரசம்.] The wine; juice of the grape.

முந்திரிகைமரம், s. [also கொட்டைமுந்திரிகை.] The Cashew-nut-tree.

முந்து, s. A white kind of heron, வெண்ணாரை. (சது.)

முந்து, கிறேன், முந்தினேன், வேன், முந்த, v. a. To take precedence, precede, to pass before, take the lead, go to the head, முற்பட. 2. To be prior in time, origin, dignity, rank; to anticipate, முன்னுக. 3. To meet, to come in front, எதிர்ப்பட.

முந்திவந்தசெவியைப்பிந்திவந்தகொம்புமறைத்ததாம். The ears first produced are hidden by the horns which come afterwards. [prov.]

உன்கைமுந்தவேண்டாம். Let not your hand be first.

முந்த, *inf.* [*as an adv.*] Previously, formerly, first.
முந்தவிதைச்செய். Do this first.
முந்தமுந்த. First and foremost, first of all.
முந்தல், *v. noun.* Being first. 2. [*sub.*] A projection, promontory, முனை.
முந்தல்பிந்தல். Behind, and before.
முந்தி, *v. part.* [*as adv.*] First, as முந்த.
முந்திவிட—முந்திப்போ. Go before.
முந்திக்கொள்ள, *inf.* To be forward, to go ahead, *in a bad sense.*
முந்தின. Previous.
முந்து, *as adj.* Old or first, பழமையான. (சங்கப்.)
முந்துற, *inf.* To be first, to precede.
முந்நூழ், *s.* Fate, destiny, original decree, பழவினை; [*ex* ஊழ்.] (*p.*)
முந்தைய, *adj.* First, original, பழைய. (சது.)
முந்தைநாள், *s.* [*improp.* முந்தநாள், முந்தாநாள், *vul.* முந்தாநேத்து.] Day-before-yesterday.
முந்தையோர், *s.* [*pl.*] The ancients, முன்னோர்.

முந்தை, *s.* [*Tel.* ముంత. *com.* மொந்தை.] A small earthen vessel, சிறுகலயம். 2. See முந்த.

முந்நீர், *s.* Sea. See under மு.

•முமுடம், *s.* Entire renunciation, perfect self-denial, துறவு. (*p.*)

•மும்முரம், *s.* [*Tel.* ముమ్మరము.] Raging, wrathfulness, fierceness, vehemence, violence, outrageousness, severity; unrestrained impetuosity; heat of passion or temper, உக்கிரம்; [*from Sa. Murmura*, a fire of chaff.]
வியாதியின்மும்முரத்தையறிதல். Knowing the fierceness of the disease.

மும்முரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*also* மும்மரி.] To rage, storm, be outrageous, to be violent or vehement; to be impetuous, உக்கிரங்கொள்ள.

•மும்முட்சு—முமுட்சு, *s.* Abstraction from all human passion and feeling, and preparation for emancipation, துறவு. 2. Anxiety for liberation from mundane existence, மோட்சாபேட்சை—*In Sa.* one abstracted. W. p. 666. Mumukshu.

முயங்கு, கிறேன், முயங்கினேன், வேன், முயங்க, *v. a.* To embrace, to clasp, to cling to, to cohabit, தழுவ. (*p.*)
முயங்கிக்கொள்ள, *inf.* [*frequentative v.*] To live together as man and wife.
முயங்கித்திரிகிறவன்—முயங்கிப்போகிறவன், *appel. n.* A lewd fellow.
முயக்கம், *v. noun.* Connexion, embrace, தழுவுகை.
முயக்கு—முயங்கல். Embracing.

முயறு—முயல், கிறேன், முயன்றேன், வேன், முயல, *v. n.* To practise, to persevere, to become used to, to make continued exertion, முயற்சிசெய்ய. 2. To begin, to undertake, தொடங்க.
புண்ணியத்தில்முயல்கின்றான். He is persevering in works of charity.
நான்அதைச்செய்யமுயன்றிருக்கிறேன். I have just begun to do it.
முயல்வார், *appel. n.* Devotees, யோகியர்.

முயலல்—முயல்வு, *v. noun.* [*poet.* முயற்றல்.] Endeavoring, persevering, exercising, முயலுகை.
முயற்சி, *v. noun.* [*poet.* முயற்று.] Effort, exertion, activity, earnestness, application, பிரயத்தனம். 2. Practice, performance, perseverance, diligence, industry, அப்பியாசம். (*p.*)
அவன்வெகுமுயற்சியாயிருக்கிறான்........He is very earnest, and active [in it].
முயற்சியுடையாரிகழ்ச்சியடையார். Those who are industrious escape disgrace.
தெய்வமுயற்சி, *s.* Divine operation.
மனுஷமுயற்சி, *s.* Human endeavor.
முயற்சி, உ. Two kinds of ceremonies; 1. சாத்திரமுயற்சி, performing religious ceremonies according to the Shastras; 2. அசாத்திரமுயற்சி—without the Shastras.
முயற்சிபண்ண, *inf.* To exert energy, to make effort, to undertake; to enter into business, to persevere, begin anew from day to day, முயல.
முயற்சியின்மை, *s.* [*poet.* முயற்றின்மை.] Want of perseverance, diligence, industry or life. 2. Idleness, sloth, indolence, சோம்பு.

முயலை, *s.* [*prov.*] A kind of root, ஓர்கோரைக்கிழங்கு. See முசலை.

முயல், *s.* A hare, as முசல். 2. War, contest, போர். (சது.)
முயலின்கூடு, *s.* [*lit. a hare's nest.*] The moon, சந்திரன்; *a poet. metaphor.*
முயற்களங்கம், *s.* The spots on the moon, maculæ. See மான்களங்கம்.
முயற்கொம்பு—முயற்கோடு, *s.* A hare's horns. [*an impossibility.*] See சசவிடாணம்.
முயற்செவிக்கள்ளி, *s.* A plant. See கள்ளி.
முயற்புல், *s.* A grass. See புல்.
முயற்றிசை, *s.* The region of the hare, North-east, வடகீழ்த்திசை.

முயிறு, *s.* [*as* முசிறு.] Red ant, ஒரெறும்பு. (சது.)

•முரசம், *s.* A small or large drum, tabor, முரசு. W. p. 666. Muraja. 2. Drums or musical instruments in general, வாச்சியப்பொது. (சது.)
முரசக்கொடியோன், *s.* An epithet of Dharma Raja, as having on his banner the sign of a drum, தருமராசன்.
முரசபலம், *s.* The jack-tree, பலா. (*Sa. Murajaphala.*)
முரசறைய, *inf.* To proclaim, பறையிட. (*p.*)

•முரசு, *s.* Drum, a tabor, as முரசம். 2. A war-drum, போர்ப்பறை. 3. [*prov.*] The gums, பல்லீறுகிறத்தசை. 4. The twenty-sixth lunar mansion of the Hindus, உத்திரட்டாதிநாள்.
முரசுவைத்தல், *v. noun.* Possessing or being allowed to keep drums, as men of rank.

முரடு, *s.* A joint of the body, யாக்கைமூட்டு. 2. A knot or knob, கணு. (*c.*)
நிலம்முரடாயிருக்கிறது. The land is uneven or rugged.
முரடன், *s.* A rude uncultivated man.
முரட்டாட்டம், *s.* Rudeness, incivility.
முரட்டுக்கழுத்து, *s.* Stiff neck.

முரட்டுக்குணம், *s.* A rough, unyielding, spiteful temper.
முரட்டோலை, *s.* An uneven strip of palm-leaf, as முறியோலை.

முரட்கை, *s.* A kind of poetry, as கலிப்பா. (சது.)

முரண், *s.* Roughness, stubbornness, spitefulness, முரடு. 2. Fierceness, கொடுமை. 3. (சது.) Strength, வலி. 4. A word, or expression, in opposition to another, எதிர்ப்பொருள், as பகல், இரா, &c. 5. One of the six members of a poem, ஓர்தொடை. 6. A fight, a battle, போர். (*p.*)
முரண்டொடை, *s.* A kind of poetry consisting of words taken in contrast. See தொடை.
முரண்பட, *inf.* To be opposite, contradictory, heterogeneous, contentious, மாறுபட.
முரண்மறலி, *s.* Yama, இயமன். (*p.*)
முரண்மொழி, *s.* [*in rhet.*] Contrast, antithesis, எதிர்மொழி.

முரண், முரணுகிறேன், முரணினேன், முரணுவேன், முரண, *v. n.* To be at variance, to dislike, to hate, to be opposed, மாறுபட. 2. To quarrel, to fight, போரிட. (*p.*)
முரணல், *v. noun.* Differing, changing.

முரண்டு, *s.* Perversity, obstinacy, மாறுபாடு; [*ex* முரண்.] (*c.*)
முரண்டன், *s.* An obstinate fellow.
முரண்டுபண்ண, *inf.* [*sometimes* முரண்டடிக்க.] To oppose, to dissent.
முரண்டுத்தனம், *s.* As முரண்டு.

முரண்டு, கிறேன், முரண்டினேன், வேன், முரண்ட, *v. n.* To be obstinate, to resist; to be intricate; to be entangled in a business.
அவன்முரண்டிக்கொண்டிருக்கிறான். He is obstinate.
உன்னாலானமட்டுமுரண்டிப்பார். Resist as much as you can.
முரண்டவைக்க, *inf.* To hook in, to fasten.

•முரதம், *s.* The chank of Vishnu, பாஞ்சசன்னியம். W. p. 666. Murada.

முரம்பு, *s.* A salt-pan, உப்பளம். 2. A hill of stones, கல்லின்மேடு. 3. A creek or small arm of the sea, கழி. 4. Ground raised by gravel, பரல்படுத்துயர்நிலம். 5. A rock, பாறை. (சது.)

•முரலி, *s.* A flute, &c. See முரளி.

முரலு-முரல், கிறேன், முரன்றேன், வேன், முரல, *v. n.* To sound, ஒலிக்க. (*p.*)
முரலல்—முரலுதல், *v. noun.* Sounding. 2. A confused union of sounds, பேசாவெழுமொலி. (சது.)
முரல்வு, *v. noun.* A sound within a thing or body, உள்ளோசை. (சது.)

முரல், *s.* A kind of fish, needle-fish, ஓர்மீன். (*R.*)

•முரளி—முரலி, *s.* A flute or pipe, ஊதுகுழல். W. p. 666. Murali. 2. A small flute blown by the nose, மூக்கால்வாசிக்குங்குழல். 3. A flute or pipe made of a joint of bambu, வேய்ங்குழல். (சது.)

முரற்று, கிறேன், முரற்றினேன், வேன், முரற்ற, *v. a.* To sound, ஒலிக்க. (சது.)

*முரன், s. A Rakshasa killed by Vishnu, இராக்கதன். W. p. 666. MURA.

முராரி, s. Vishnu as the foe of *Mura*, விஷ்ணு; [*ex* அரி, foe.] (சது.)

முரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. [*also* முறி.] To break off, to snap off, ஒடிய. (c.) 2. To perish, to be ruined, கெட. (சது.)

முரிகிரந்தி—முறிகிரந்தி, s. A disease for which the prescribed diet has not been observed; deemed incurable.

முரிகிரந்திப்படுகிறது. Growing worse, as a venereal disease, by neglect of the prescribed diet.

முரிவு, v. noun. A breach *per se*, முறிவு.

முரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*also* முறி.] To break off, snap off, ஒடிக்க. 3. [*in cant.*] To manage a business. (c.)

முரித்தல்—முரிப்பு, v. noun. Breaking, bruising, cracking from external force.

முரிப்பு, s. The hump of oxen, எருத்தித்திமில். (சது.) 2. See முரித்தல்.

முருகியம், s. A drum used by mountaineers, குறிஞ்சிநிலப்பறை. (சது.)

முருகு, s. A little ear-ring for the upper part of the ear, as சந்திரமுருகு. (c.) 2. A kind of sweet scented wood, Agallochum, அகில். 3. Beauty, அழகு. 4. Tenderness, tender age, இளமை. 5. Elevation, height, எழுச்சி. 6. Honey, கள். 7. A festival, திருவிழா. 8. The younger son of Siva, முருகன். 9. Smell, வாசனை. (சது.)

முருகுக்காதுகுத்துகிறது. Boring the ear to put in the முருகு ring.

அதுமுருகுபிஞ்சாயிருக்கவேணும். It must be a tender பிஞ்சு.

முருகன், s. A younger person, இளையோன். 2. The younger son of Siva, குமரன். 3. A *Pujari* or one possessed by *Muruga*, or a devil, வெறியாட்டாளன். (p.)

முருகேசன், s. The god *Subramanya*, சுப்பிரமணியன்; [*ex* ஈசன், lord.]

முருதை, s. [*prov.*] A kind of coral, ஓர்வகைக்கல்.

முருக்கு, s. A kind of tree of rapid growth, used for hedges; Indian coral-tree, Muchie-wood, Erythrina Indica, கிஞ்சுகம். (c.) 2. The lemon-tree, Citrus, எலுமிச்சை. 3. Killing, destruction, கொலை. (சது.) —*Note.* Of the Indian coral tree are three kinds: 1. கலியாணமுருக்கு, the leaves of which are used at weddings, see அரசாணிக்கால்; 2. காட்டுமுருக்கு, or முள்முருக்கு, a wild kind; 3. கரிமுருக்கு, an inferior kind.

முருக்கம்பூ, s. Its beautiful flower.

முருக்கு, கிறேன், முருக்கினேன், வேன், முருக்க, v. a. To destroy, to ruin, அழிக்க. 2. To melt, or dissolve, as உருக்க. 3. To kill, கொல்ல. (p.)

முருக்கல், v. noun. Destroying; melting; killing. (சது.)

முருங்கு, கிறேன், முருங்கினேன், வேன், முருங்க, v. n. To perish, to be destroyed, அழிய. (p.)

முருங்கல், v. noun. Perishing; ruin.

முருங்கை, s. The Muringa tree, Hyperanthera Moringa; *called horse-radish-tree*, ஓர்மரம். (c.)—*Note.* For different kinds of முருங்கை, see காட்டுமுருங்கை, செம்முருங்கை, தவசுமுருங்கை, புனல்முருங்கை.

முருங்கைக்காய், s. The unripe edible legume.

முருங்கைக்காயென்றுசொல்லப்பத்தியமுறிந்துபோகுமா... Will the regimen be violated by simply uttering முருங்கைக்காய்?—as, *words break no bones.*

முருங்கைக்கீரை, s. Its leaves, which are boiled as pot-herbs.

முருங்கைப்பட்டை, s. Its bark used medicinally.

முருங்கைப்பூ, s. Its flowers, boiled with முருங்கைக்கீரை.

முருங்கைவேர், s. The pungent root of this tree, used as a substitute for horse-radish, giving that name to the tree.

நான்பிடித்ததுமுருங்கைக்கொம்பல்லபுளியங்கொம்பு. What I grasp is not a stick of the Muringa, but a branch of the Tamarind tree—*of varied metaphorical usage.*

முருடு, s. A musical instrument, ஓர்வாச்சியம். 2. Drum in general, பறைப்பொது. 3. Large tongs, பெருங்குறடு. 4. Stump of a tree, வெட்டியமரத்தினடி. (சது.)

முருடர், s. A wild tribe of hunters who use this musical instrument, வேடர்.

முருந்து, s. Whiteness, வெண்மை. 2. The white and fresh sprout of a palm-tree, வெண்குருத்து. 3. The quill of a feather, இறகினடிக்குருத்து. (சது.) 4. [*in anat.*] A cartilage, கோமளஎலும்பு.

*முருமுரன், s. One of the seven horses which draw or carry the chariot of Sûrya the sun, சூரியன்குதிரையிலொன்று. W. p. 666. MURMURA.

முலமுலெனல், inf. [*also* மொலுமொலெனல்.] To hum, buzz, as flies making a discordant noise, சப்தக்கொலிக்குறிப்பு.

முலாம், s. [*Hind. also* மலாம், மொலாம்.] Plating of gold or silver, பொன்வெள்ளிப்பூச்சு.

முலாம்பண்ண — முலாம்பூச — முலாம்போட, inf. To gild, to plate.

பொன்முலாந்தகடு. Gold-leaf, foil.

முலை, s. Breast, the breast of a woman, கொங்கை. (c.) 2. Udder of an animal, விலங்கின்மடி. (சி.)

முலைகொடு. Suckle the child.

முலைகுடி—முலைகுடிப்பிள்ளை, s. A sucking child.

முலைக்கச்சு — முலைக்கட்டு, s. Stays for the breast, a sort of bodice worn by females.

முலைக்கண், s. [*high dial.* சூசுகம்.] The orifice of the teats.

முலைக்காம்பு—முலைமுகம், s. The nipple of the breast.

முலைக்கிரந்தி, s. A plant, Barleria Nitida. 2. A venerial eruption on the breast, ஓர்சோரி.

முலைக்குத்து, s. Piercing pain in the breast. See குத்து. v.

முலைச்சிலந்தி, s. An ulcer in a woman's breast.

முலைத்தாய், s. A wet-nurse. See தாய்.

முலைப்பால், s. Mother's milk, breast-milk.

முலைப்பாலெண்ணெய், s. A mixture of breast-milk and castor oil, given to young infants.

முலைமறந்தபிள்ளை, s. A weaned child.

முலைமார்பு, s. The heart, the breast.

முலையுண்ண, inf. To suck as a child.

முல்லை, s. The November-flower, Jasminum Trichotomum, embracing two species, ஓர்கொடி. 2. A sylvan tract of country. See திணை. 3. [*in love poetry.*] Married life. See திணை. 4. Melody, இசை. 5. Chastity, கற்பு. 6. Victory, வெற்றி. 7. A creeper. வனமல்லிகை, Jasminum angustifol. 8. One of the five arrows of மன்மதன். (சது.)

முல்லைக்கருப்பொருள், s. Men, beasts and other living creatures, things and employments peculiar to a wood-land district. viz: 1. முல்லைத்தலைவன், chiefs, heads, as குறும்பொறைநாடன், தோன்றல் with their females; 2. முல்லைத்தெய்வம், the god Krishna; 3. முல்லைத்தொழில், occupations—as feeding cows, grappling with bulls, dancing hand in hand, &c; 4. முல்லையாறு, jungle-rivers; 5. முல்லைப்பண், melody, as சாதாரி; 6. முல்லைப்பறை, drums, as பம்பை; 7. முல்லைப்புள், birds, as jungle-fowl, &c.; 8. முல்லைப்பூ, flowers, the November flower, as above; 9. முல்லைமரம், trees, as Cassia and Memecylon tinctorium; 10. முல்லைமாக்கள், inhabitants, cowherds, shepherds, &c.; 11. முல்லையாழ், lute, known by the name of முல்லை; 12. முல்லையுணவு, food, the சாமை millet, வரகு grain, different kinds of pulse; 13. முல்லையூர், the town, as பாடி; 14. முல்லைவிலங்கு, beasts, the stag and hare.

முல்லைக்காலம், s. The two rainy months August and September, with the dark part of the day.

முல்லைக்கான்யாறு, s. A river having its source in woods. (p.)

முல்லைமுதற்பொருள், s. Principal things in a woodland country or forest, connected with the soil, and season of the year, as முதற்பொருள், under அகப்பொருள்.

முல்லையர், s. [*pl.*] A caste of people who keep cattle, and reside in முல்லை tracts, shepherds, இடையர்.

முல்லையுரிப்பொருள், s. Continuing solitary, as lovers, especially a bride—as உரிப்பொருள், under அகப்பொருள்.

முழக்கம், s. A great noise, a roaring, குமுறுகை. 2. A clamor either joyous or mournful, ஆரவாரம். 3. Sound of drums beaten for victory, போர்ப்பறையொலிப்பு. 4. Thunder-bolts, இடிமுழக்கம்; [*ex* முழங்கு.]

அவன்வீட்டிலேமுழக்கமாய்க்கிடக்கிறது. There is a sound of festivity in his house.

முழக்கு, கிறேன், முழக்கினேன், வேன், க்க, v. a. To sound, to beat a sounding instrument, தொனிக்கச்செய்ய.

அவன்கன்றுமுழக்கிவிட்டான். He spake eloquently, (*lit.*) *he thundered.*

முழக்கு, v. noun. Sound, ஒலி. 2. Beating a sounding instrument, as கொட்டுமுழக்கு.

முழக்கச்சொல்லு. Tell [them] to sound.

முழங்கு, கிறேன், முழங்கினேன், வேன், முழங்க, v. n. To roar, to sound, ஒலிக்க. 2. To thunder, வானங்குமுற.

சங்கீதமுழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. Music, vocal, and instrumental is resounding.

முழம், s. A cubit-measure, containing two spans, இருசாண்கொண்டது. (c.)

இந்தப்புடவைமுழமில்லை. This cloth is not long.

முழக்கட்டை, s. A short cloth; anything wanting the full measure.

முழக்கோல், s. A land-measurer's rod of eight cubits. 2. A cubit-measure. 3. A mason's rule of two cubits, தச்சர் முழக்கோல்.

முழங்கால், s. Knee-joint.

முழங்காலைமுடக்கு. Bow the knees.

முழங்காற்சில்—முழங்காற்சிப்பி, s. Cap of the knee, the knee-pan.

முழங்காற்படியிட, inf. To kneel, to kneel down.

முழங்கை, s. Elbow.

முழத்தடி, s. A stick of a cubit's length. See பறையன்.

முழந்தாள்—முழந்து, s. Knee. (சது.)

முழந்தாள்களையுங்கைகளையுமூன்றிக்கொண்டு நடக்கிறது. Creeping upon the hands and knees.

முழந்தாட்கச்சு, s. A garter. 2. [prov.] A sort of half jacket, half pantaloons.

முழமிட—முழம்போட, inf. To measure cloth, &c., with the arm.

வெறுங்கைமுழம்போடாது. The arm alone does not measure out a cubit; *a subject or instrument is necessary*, so, *cause and effect.*

முழல், s. [*also* கழல்.] A shrub, bearing the Coranga nut, Guilandina bonducella, *L.*, கழற்சிக்கொடி. (சது.)

முழவம், s. A tabret, குடமுழா. 2. A drum, முரசு. (சது.)

முழவு—முழா, s. A drum in general, பறைப்பொது. (சது.) (p.)

முழவின்மார்ச்சனை, s. See மார்ச்சனை, மண்.

முழவுமேளம், s. A kettle-drum.

முழாசு, கிறேன், முழாசினேன், வேன், முழாச, v. n. [prov.] To burst up, blaze up, as சுவாலிக்க.

முழாசு, v. noun. Blazing, conflagration.

முழாவுசால், s. [prov.] The last or exterior furrow in ploughing.

முழி, s. The eye-ball, &c. See விழி, விழி. (c.)

முழி, v. To awake. See விழி.

முழு, adj. All, entire, whole.

முழுப்பூசினிக்காயைச்சோற்றிலேமறைக்கிறாயே.... You conceal an unbroken pumpkin in a dish of rice. [prov.]

முழாள், s. A stout and robust person; a complete hand.—*Note.* For bodily labor, those employed, are reckoned thus: 1. காலாள், a little boy, a fourth of a man, as சிற்றாள்; 2. அரையாள், a half man; 3. முக்காலாள், three quarters of a full laborer; 4. முழாள், a full workman.

முழுக்க, adv. Wholly, entirely, altogether, completely. (Colloq.)

முழுக்கமுழுக்க—முழுமுழுக்க. Intensitive of முழுக்க.

முழுக்கமுழுக்கத்தின்முன். He ate to the full.

முழுக்களவாளி, s. A great thief.

முழுக்காய், s. Entire fruit nearly ripe.

முழுக்கிரகணம், s. A total eclipse.

முழுக்கூறு—முழுப்பங்கு, s. Entire portion.

முழுச்சோம்பேறி, s. A great sluggard.

முழுச்சௌளம், s. [*also* சருவாங்கசௌளம்.] Shaving the whole body.

முழுது, appel. n. That which is entire.

முழுதாய், adv. Wholly, entirely.

முழுதும் — முழுவதும், adv. [poetic முழுது.] All, the whole.

முழுதுங்கொடுத்துவிட்டான். He gave the whole.

முழுதொருங்குணர்ந்தோன். The Omniscient, variously applied by different votaries, கடவுள். (சது.)

முழுத்தேங்காய், s. A cocoa-nut not broken.

முழுநோக்கு, s. Full aspect or influence of a planet. See நோக்கு.

முழுப்பங்கு, s. As முழுக்கூறு.

முழுப்புரட்டன், s. A very deceitful man.

முழுப்புளுகன், s. A down-right liar.

முழுமகன், s. A wild or rude man without education or instruction.

முழுமதி, s. [com. பூரணசந்திரன்.] Full moon. (p.)

முழுமனசாய்—முழுமனதோடே. With all my heart.

முழுமனை, s. A whole or entire ground, measuring sixty feet in length and forty in breadth.

முழுமுதல், s. God as a perfect or entire whole which requires no addition to fill it up, கடவுள்.

முழுமூச்சு, s. Breathlessness.

முழுமை, s. Entireness, perfection, completeness, எல்லாம். (சது.)

முழுமையும். As முழுதும்.

முழுவலயம், s. Victory, வெற்றி. (சது.)

முழுவாசி, s. The whole.

முழுவாசியும். On the whole.

முழுவெலும்பு, s. A skeleton.

முழுகு, கிறேன், முழுகினேன், வேன், முழுக, v. n. To bathe the entire body, by dipping or pouring, *said especially of a woman's bathing after menstruation*, குளிக்க.

பாலைவார்த்துத்தலைமுழுகிவிட்டேன்........I have bathed by pouring milk on my head; i. e. I have lost all my relatives.

முழுகிப்போக, inf. To dive in. 2. To be lost. 3. To have menstrual discharge.

பணமுழுகிப்போயிற்று. The money is irrecoverably lost.

முழுகிப்போகவில்லை—முழுகவில்லை. She did not bathe; i. e. she had no menses. (Beschi.)

முழுக்கு, v. noun. Bathing, as தலைமுழுக்கு, ஸ்நானம். 2. Menses, மாதவிடாய்.

முழுக்குநின்றுபோயிற்று. Menses stopped.

முழுக்காட, inf. To bathe, முழுக.

முழுக்காட்ட, inf. [v. noun முழுக்காட்டு, *sometimes* முழுகுவிக்க.] To bathe another.

முழுக்காளி, s. A diver in the pearl-fishery, சலாபங்குளிக்கிறவன்.

முழுங்கு, v. a. [improp.] To swallow, devour, eat up. See விழுங்கு.

•முழுத்தம், s. [corrupt. of முகூர்த்தம்.] Auspicious time, சுபவேளை. (இராம.)

முழுத்து, கிறேன், முழுத்தினேன், வேன், முழுத்த, v. a. To plunge or dip any one or thing, to drown another, as அமிழ்த்த.

முழை, s. A large mountain-cave, குகை. 2. A stirring-slice, spatula, peel or ladle, தீப்பு. (சது.)

முழைஞ்சு, s. A large mountain-cave, cavern, lair, den, மலைமுழைக்குகை. (பா.)

முழைத்தல், s. Inarticulate sounds, vocal sounds, having no written characters, எழுத்தின்றியஒலி. (சது.) 2. An unwritten language, one not reduced to letters or characters, எழுத்தில்லாப்பாஷை.

முளகரணை, s. [improp.] A plant. See மிளகரணை.

முளரி, s. The lotus, தாமரை. 2. The wood used for a burnt sacrifice, சமித்து. 3. A fire-brand; a meteor or falling star, கடைக்கொள்ளி. 4. A forest, காடு. 5. Subtility, நுண்மை. 6. Fire, நெருப்பு. 7. A thorn-bush, முட்செடி. 8. Wood, விறகு. (சது.)

முளரியான், s. Brahma, பிரமன்.

முளவு, s. A porcupine, முட்பன்றி. (சது.)

முளா, s. A radish, as முள்ளங்கி. (Beschi.)

முளி, s. A joint of the body, குளசு. 2. A knot in the stem of a plant, &c., மரக்கணு. 3. [in anat.] The ancle, பரடு.

முளிபிசக, inf. [appel. n. முளிபிசகிப்போனவன்.] To slip out of joint.

முளிமஞ்சள், s. A little piece of saffron.

நெல்லிமுளி, s. See நெல்லி.

முளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், முளிக்க, v. n. To grow dry, காய. 2. v. a. To dry, to scorch, வறுக்க. (p.)

முளித்தல், v. noun. Becoming dry; drying. (சது.)

முளை, s. A germ, a shoot, the young shoot of a tree or plant, அங்குரம். 2. A wedge of a conical shape, not so flat as the ஆப்பு. 3. A peg, தறி. 4. Hook of a hinge, கதவின்முளை. 5. Staple of a padlock, பூட்டின்முளை. 6. A son, மகன். 7. The core of a boil, பருவின்முளை. 8. Bambu, மூங்கில். 9. A club, தண்டாயுதம். 10. [in anat.] A process.

விளையும்பயிர்முளையிலேதெரியும். The nature of the harvest is known by the young shoot. as, *Anglice,* "*the child is father of the man.*" [prov.]

முளைகடாவ, inf. To drive a peg, wedge, &c. 2. (fig.) To restrain, restrict.

முளைகட்ட, inf. To put moistened seed, as கம்பு or தவசம், into a basket to germinate for eating; or, paddy, &c., for sowing.

முளைக்கீரை, s. A kind of tender greens.

முளைக்குச்சி—முளைக்கூர்ச்சு, s. A pin or peg.

முளைக்கொட்டு, v. noun. A kind of play among girls, dancing around pots of sprouting seeds. (Beschi.)

முளைதெளிக்க, inf. To sow seeds, or plant young plants.

முளைத்தாழ்வு, s. Failure to sprout.

முளைத்தேங்காய், s. A sprouting cocoa-nut, too ripe and too long on the stem.

முளையடிக்க, inf. To nail, to drive wooden pegs into the earth. 2. To coin, to stamp metal.

அதப்படிபேருக்கவேனுமென்றுமுளையடித்தான்.... He has nailed the matter, *determined it*

முளையாணி, s. The staples of hinges.

முளையான், s. A young boy or girl. [*in contempt.*]
இந்தமுளையான்பேச்சையார்கேட்கிறது. Who will listen to the talk of this youngling?
முளைவெறிய, *inf.* To sow sprouted grain. (*p.*)

முளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To spring, to sprout—as seeds, shoots, horns, hair, the beard, &c., to germinate, vegetate, வெளிப்பட. (*c.*) 2. To appear, to come to light, அரும்ப.
நீயெங்கேயிருந்துமுளைத்தாய். Where did you come from?
முளைப்பு, v. noun. Growth, growing, production, வளருகை. 2. Springing, sprouting as seeds; shooting as horns, hair, &c., அரும்புகை.

முள்—முள்ளு, s. A thorn, a brier, a thistle, a bristle, கண்டகம். 2. A fish-bone, a cockspur, மீன்முள். 3. A fork or other sharp pointed instrument, முட்கரவி. 4. A porcupine's quill or spine, பன்றிமுள். 4. Index of a balance, தராசுமுள். 6. The quill or springing points of small feathers, இறகு முள். 7. The roughness or points on the skin of jack-fruit, பலாமுள். 8. Minuteness, நுண்மை.
முள்ளுமேற்சீலை போட்டால் மெள்ள மெள்ள வாங்க வேண்டும். The cloth spread on a thorn-bush must be taken off with care; *manage a dangerous business prudently.*
முள்ளின்மேல்நிற்கிறான். He stands on thorns.
முள்ளிட்டுமுள்வாங்குகிறது. Searching out a thorn with a thorn.
வேலிக்குப்போட்ட முள் காலுக்குவினையாயிற்று.... The thorns of the hedge have become hurtful to the feet; i. e. one who was a help has become a hinderance.
முட்காடு, s. [*com.* முள்ளுக்காடு.] A place full of thorns.
முட்காய்வேளை, s. A plant, Galena spinosa.
முட்கிளுவை, v. A thorny species of கிளுவை tree.
முட்கீரை, s. A green.
முட்கூர், s. Being sharp—as a style.
முட்கொன்றை, s. Cæsalpina scandens *Nob*; [*ex* கெச்சக்காய்.]
முட்கோல், s. A kind of whip or horse-goad.
முட்சங்கு, s. A kind of sea-shell with thorn-like points.
முட்செடி, s. Thorny shrubs.
முட்செவ்வந்தி, s. The rose.
முட்டொறடு, s. A flesh-hook; [*ex* கொறடு.] Exo. xxvii. 3.
முட்பாஷாணம், s. A kind of arsenic.
முட்பூல், s. A thorny Phyllanthus. See பூலா or பூல்.
முண்முருக்கு, s. A thorny species of Butea frondosa. See முருக்கு.
முண்முடி, s. A crown of thorns.
முள்காத்தல், v. noun. [*prov.*] Sitting as a monkey.
முள்வாயன்—முள்வறையன், s. [*prov.*] An insect that consumes wood, a kind of white ant, ஒச்சறையான்.
முள்ளங்கத்தரி—முள்ளாங்கத்தரி, s. A species of brinjal plant, Solanum insanum.
முள்ளங்கி, s. A radish, Raphanus sativus.
முள்ளங்கிக்கிழங்கு, s. Its root used for curry.
முள்ளங்கிழங்கு, s. A hard and inferior kind of yam.
முள்ளஞ்சங்கு, s. A prickly shell, a conch armed with spines.
முள்ளந்தண்டு—முள்ளெலும்பு, s. The spine, the back-bone.
முள்ளம்பன்றி — முட்பன்றி, s. [*poet.* முளவு.] Porcupine.
முள்ளி, s. Any thorny shrub, முட்செடிப்பொது. 2. The Indian night-shade, Solanum Indicum; *L.* The root is used as a decoction in dysuria and Ischuria, நீர்க்கடுப்பு.—*Note.* Of முள்ளி are ஆற்றுமுள்ளி, a thorn-bush, Indian Hyssop; ஆற்று முள்ளி, a thorny plant growing near rivers; கழுதைமுள்ளி, a thorn bush, Acanthus ilicifolius; செம்முள்ளி, a thorny plant, Barleria; சிறுமுள்ளி, another thorny plant; வறட்முள்ளி, a medicinal thorn-bush.
முள்ளிக்கீரை — முள்ளுக்கீரை, s. A species of prickly greens. See கீரை.
முள்ளிலவு, s. A tree, Bombax heptaphyllum.
முள்ளிறைப்புளி, s. A sort of plane.
முள்ளுக்கரப்பன், s. A tingling kind of eruption with pimples.
முள்ளுடைமூலம், s. Roots having spikes. (*p.*)
முள்ளுத்தைத்தல், v. noun. Running a thorn into the foot.
முள்ளுநாயகம், s. A plant whose leaves are used for extracting thorns.
முள்ளுப்பலா—முட்பலா, s. A prickly jack-fruit. See பலா.
முள்ளுப்போட்டடைக்க, inf. To hedge with thorny shrubs.
முள்ளுவாங்கி, appel. n. An instrument to pull out a thorn.
முள்ளெலி, s. A hedge-rat.

முறண்டு, s. [*for* முரண்டு.] Obstinacy, stubbornness.

முறண்டுகம், s. [*prov.*] An arsenic called அவுபலபாஷாணம்.

முறம், s. A winnowing fan, சுளகு. (*c.*) 2. The sixteenth lunar mansion of the Hindus, விசாகம். (சது.)—For the compounds, see சுளகு.
முறச்செவி, s. The ear of an elephant, which resembles a fan.
முறத்தாற்புடைத்தல், v. noun. Winnowing with a fan. 2. [*in cant.*] Striking with a fan.
முறத்தாற்றூற்ற, inf. To winnow grain in the wind.

முறுண்டி, s. [*vul. for* மிருகாண்டி.] An untractable person.

முறி, s. A written bond, the indenture of an apprentice, &c., எழுதுமுறி. 2. A superior kind of brass, உயர்ந்தவெண்கலம். 3. A piece of metal, உலோகத்துண்டு. 4. A kind of fine and hard cloth, நிலவைப்புடவை. 5. A leaf, இலை. 6. A leaf-bud, a sprout, a shoot, தளிர். 7. A slave, அடிமை.
காதற்றமுறி, s. A torn bond. See காது.
நெல்லுமுறி, s. The harvest of rice-corn grown ripe.
முறிகொடுத்தல் — முறிவைத்தல், v. noun. Giving a promise or a penal agreement.
முறிக்கட்டி, s. Bell-metal, &c., in lumps.
முறிச்சாதனம் - முறிச்சீட்டு - முறிப்பட்டையம்—முறிப்பத்திரம், s. A written bond or agreement.
முறிச்சேலை, s. A fine white cloth for a woman, வெள்ளைப்புடவை.
முறியன், s. [*fem.* முறிச்சி, *pl.* முறியர், முறிச்சிகள்.] A slave, அடிமை. (சது.)
முறியெழுத, inf. To write a bond.

முறி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. [*also* முரி.] To break, to separate, part in two—as a tree, a branch, &c., to become broken as an army, உடைய. (சது.) 2. To perish, கெட.
படைமுறிந்தோடிப்போயிற்று. The army is broken, dispersed, defeated.
பத்தியந்தப்புகின்மருந்துமுறிந்துபோம். If diet be unobserved, medicine becomes ineffectual.
அவனுக்குமனமுறிந்துபோயிற்று. His heart is broken.
இரசமுறியமருந்தசாப்பிடுகிறது............Taking medicine as an antidote to mercury.
முறிகரை, s. [*com.* உடைகரை.] A broken bank or dam. See உடைகரை.
முறிகிரந்தி, s. See முரிகிரந்தி.
முறிதிரிகுலை, s. Disease of the spinal nerves. See குலை.
முறிந்துபோனபால், s. Curdled milk.
முறிந்தோடிப்போக, inf. To be routed.
முறியடிக்க, inf. [*com.* முறியடிக்க.] To beat, conquer, put to flight.
முறியப்பேச, inf. [*commonly with* மனம்.] To insult.
முறிச்சல், v. noun. Breaking, as முறிபல். 2 Indigence, want, குறைவு.
எனக்குமிகுமுறிச்சலாயிருக்கிறது. I am now in want.
முறியல், v. noun. Breaking, bruising.
முறிவு, v. noun. A breach, rupture. See மனமுறிவு.

முறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், முறிக்க, v. a. [*also* முரி.] To break a stick; to twist, to writhe; to crush the mind by oppression, முறியச்செய்ய. 2. To break, part into two, தண்டிக்க. (*c.*)
கறைமுறித்தல், v. noun. Removing a spot or stain from cloth, &c. (*R.*)
முறிப்பு, v. noun. Disunion, breach of friendship, சிநேகமுறிவு.
முறிப்பாயிருக்கிறது. Living in enmity, or disunion.

முறிவெட்டியான், s. [*prov.*] A kind of sea-fungus resembling sponge, called a சக்கரைநதி of the கடல்.

முறுகு, கிறேன், முறுகினேன், வேன், முறுக, v. n. To be in haste, விரைய. 2. To wriggle, twist one's self, திருக. 3. To scorch in boiling or frying, கருக. 4. To ripen, to grow dry, முதிர.
புழுக்கல்முறுகிப்போயிற்று.... ....The parboiled paddy is over-dried.
முறுகுசடை, s. Matted or entangled hair-curls.
முறுகுபதம், s. Entire dryness. See மருந்தெண்ணெய்ப்பதம், under பதம்.
முறுகல், v. noun. Making speed. 2. Wriggling, twisting. (சது.)
திருகுமுறுகல். Any thing crooked or twisted, &c. 2. Intricacy, complication; a complicated business.
திருகுமுறுகற்காரன். A thievish fellow. 2. One who uses subterfuges.

முறுக்கு, கிறேன், முறுக்கினேன், வேன், முறுக்க, *v. a.* To wrest, distort, pervert, twist; to twist a rope, திரிக்க. 2. To chafe the limbs of another to promote the circulation of blood, முறுக்கிப்பிடிக்க. 3. *v. n.* To be angry, to chafe, to be irritable, பிணங்க. *(c.)*

என்னமுறுக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய். Why are you angry ?

முறுக்கித்தேய்க்க, *inf.* To chafe the hands and legs in rubbing on oil for bathing.

முறுக்கிவிட, *inf.* To screw the pins of a fiddle, &c. 2. [*fig.*] To induce, to instigate.

அவனைமுறுக்கிவிட்டுச்சும்மாஇருந்தான். He was quiet, having instigated the man.

முறுக்கு, *v. noun.* A kind of cake, ஓர்பண்ணிகாரம். 2. Disagreement, discord, rancor, பிணக்கு. 3. Wresting, twisting. முறுக்குகை. 4. [*fig.*] An upright posture of a person, in full dress, செருப்பு. 5. An authoritative air, impertinence, வீறுப்பு. 6. Compactness of an unblown flower, as தளை.

இந்தக்கயிறுஅதிகமுறுக்கேறியது. This cord is too much twisted.

ஆள்வெகுமுறுக்காயிருக்கிறான். He is well dressed.

கொடிமுறுக்கு, *s.* Overtwisted rope, twine or thread.

முறுக்கடிக்க, *inf.* To oppose another's command.

முறுக்கவரை, *s.* A kind of bean, அவரை, Dolichos tetragonolabus.

முறுக்காணி, *s.* [*poet.* மாடகம்.] Screw for a violin, lute, &c.

முறுக்காற்றுதல், *v. noun.* Loosening what is twisted too much.

முறுக்கிழை, *s.* Well twisted cotton-thread. 2. A kind of striped cotton-cloth, ஓர்வகைச்சேலை.

முறுக்குக்கொம்பு, *s.* Winding horns of cattle.

முறுக்குடைத்தல் — முறுக்குவாங்குதல், *v. noun.* Untwining or untwisting.

முறுக்குப்பணிகாரம், *s.* A twisted cake.

முறுக்குப்பண்ண, *inf.* To be saucy, haughty.

முறுக்குமீசை, *s.* A twisted mustachio, *commonly of wrestlers.*

முறுமுறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*also* மொறுமொறு.] To murmur, grumble, குறைசொல்ல.

முறுமுறுப்பு, *v. noun.* Murmuring, mumbling, discontentment.

முறுவல், *s.* A laugh, smile, நகை. 2. A tooth, teeth, பல். (சது.)

முறுவலிக்க, *inf.* To smile, laugh. (*p.*)

முறை, *s.* Manners, morals, custom, approved course, legality, ஒழுக்கம். 2. Regularity, order, manner, plan, system, routine, course, round, கிரமம். 3. Relationship by blood or marriage, உறவின்முறை. 4. Good nature, good disposition, குணம். 5. Antiquity, பழமை. 6. Repetition, தரம். 7. An expletive, ஓரிடைச்சொல். 8. Complaint, முறைப்பாடு. 9. Turns by which duty or work is done, வரிசை. 10. A book, புத்தகம்.

உனக்கும்அவனுக்குமுறையென்ன. What relationship is there between you and him ?

அம்மான்பெண்ணைக்கொள்ளுகிறதுமுறைதான்...... Marriage contract with the daughter of a mother's brother is lawful.

அக்காளைக்கொண்டால்தங்கைக்குமுறைகேட்கவேண்டுமோ. Is it necessary to inquire whether it is lawful to marry a younger sister when you have married the elder ?

இதுனக்குமுறையல்ல. This does not become you.

இன்றைக்குஎன்முறை. It is my turn to-day.

அறமுறையிடுதல், *v. noun.* Complaining grievously.

திருமுறை, *s.* A name given by Saivas to a book of Manikavasakar; (*lit.*) *the sacred complaint.*

முறைகாரர், *s.* [*pl.*] Those who are employed to attend to a duty by turns.

முறைகேடு, *v. noun.* Indecency, incest, depravity, any disgraceful deed.

முறைக்கட்டு, *s.* See கட்டு.

முறைக்காய்ச்சல், *s.* Intermittent fever. See காய்ச்சல்.

முறைசொல்ல, *inf.* To use the appropriate epithets of consanguinity, as uncle, cousin, &c.

முறைதெரிந்தோன், *appel. n.* An architect, சிற்பாசாரி. 2. An epithet of Brahma, பிரமன். (சது.)

முறைதெரிபகவன், *s.* An epithet of Brahma, பிரமன்.

முறைநிரனிறை — முறைநிரைநிறை, *s.* Arrangement of a series of verbs, nouns, &c., in the order of their nominatives and objectives, as—

இரணியகாட்டவிரணியனிராக்கதலையன்கஞ்சன்
முரணியகோட்டினகத்திற்சரத்தின்முன்றுள்ளிற்றஞ்சத்
தரணியிற்குத்திவிடக்கெய்துதைத்தவன்சப்பவெறப்பன்
அரணியவேழலவிராகவன்கண்ணனுகிவந்தே......The god of Tirupati is he who, assuming the forms of a Hog, of a Lion, of Rama, and of Krishna, pierced, lacerated, shot and kicked, by means of his tusk, claws, arrow and feet; so that these four persons, இரணியாட்சன், இரணியன், சனாக்தலையன், and கஞ்சன், were killed. Observe the four subjects in the first line are employed as nominatives to தஞ்ச, and the four instruments follow next in order just before their respective effects, and the true nominatives in the verse are placed last, referring to the four exploits performed by the four agents.

முறைபிழை, *s.* The reverse, as விலோமம்.

முறைபிழைத்தல், *v. noun.* Transgressing a rule or law. (*p.*)

முறைப்பட, *inf.* To complain, to murmur.

முறைப்பாடு, *v. noun.* A complaint.

முறைமசக்கு, *s.* An unbecoming action, as முறைகேடு. (*R.*)

முறைமசக்காய்த்திரிகிறான். He endeavors to seduce.

முறைமாறுதல், *v. noun.* Changing turns, attending by turns.

முறைமை, *s.* Rule, custom, order, ஒழுக்கம். 2. Right, propriety, உரித்து. 3. Manner, method, கிரமம்.

முறையறிந்துவிளையாட, *inf.* To act with proper regard to consanguinity.

முறையற்றபுணர்ச்சி, *s.* Incest.

முறையிடுதல், *v. noun.* Complaining, uttering complaints, expressing regret, குறைசொல்லல். 2. Lodging a complaint before a magistrate, informing against, வழக்குரைத்தல். 3. [*p. சமா.*] Declaring the right way, establishing rules, விதிஏற்படுத்தல்.

என்மேலேமுறையிட்டான். He has complained against me.

முறையிலார் — முறையிலோர், *appel. n.* [*pl.*] Low people, the vulgar, கீழ்மக்கள்.

முறையிலுயர்புநவிற்சியணி, *s.* A figure of Rhetoric representing the cause and its effect in connexion with the event.

முறையினிலைமை, *s.* The foundation or nature of a rule.

முறையின்வைப்பு, *v. noun.* Orderly arrangement, one of the beauties of style. See அழகு.

முறையீடு, *v. noun.* Complaint, indictment.

முறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com. for* விறை] To become stiff, hard, to stiffen or prick up the ears, as a horse, செறிக்க. 2. [*fig.*] To be haughty.

செருப்புநனைந்துகாய்ந்துமுறைத்துக்கொண்டது...... The slipper has become stiff from having been wet.

அவன்முறைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்..........He is obstinate.

முறைத்துப்பார்க்க, *inf.* [*vul.* முறைச்சுப்பார்க்க.] To look impudently, to stare. 2. To lift up the head, as beasts pricking up their ears.

முறைப்பு, *v. noun.* Stiffness. 2. Haughtiness, impudence.

முற். [*a change of* முன், *before.*] For similar compounds, see under முன்.

முற்கம் — முற்கு, *s.* [*com.* முக்கம்.] A sound with the tongue, like that of a lizard, a cowherd's note, அன்னவோசை. (சது.)

முற்கந்தெறிக்க, *inf.* To sound with the tongue like a lizard.

•**முற்கம்,** *s.* A kind of pulse, பயறு. W. p. 665. Mudga.

•**முற்கரம்,** *s.* A kind of weapon, ஓர் படைக்கலம். W. p. 665. Mudgara.

•**முற்கலம் — முற்கலோபநிஷதம்,** *s.* An Upanishad. See உபநிடதம்.

முற்சனி. See முன்.

முற்றம், *s.* [*improp.* முத்தம்.] The court-yard in a house, முன்றில். (*c.*)

முற்றிக்கை, *s.* [*com.* முத்திக்கை.] Blockade. See முற்றுகை.

முற்றில், *s.* [*com.* முச்சில், முச்சி.] A small winnowing fan, சிறுமுறம். 2. The sixteenth lunar mansion, விசாகம். (சது.)

முற்று, *s.* Entireness, completeness, முழுமை. 2. End, termination, முடிவு. 3. A finite verb, as வினைமுற்று.

முற்றுத்தொடர்மொழி, *s.* A sentence, complete in sense and grammatical in construction.

முற்றுப்பயனிலை, *s.* [*in gram.*] A finite verb.

முற்றுப்பெற, *inf.* To be finished.

முற்றுமடக்கு, *s.* [*in rhet.*] Repetition of a whole line through a stanza each time with a different meaning.

முற்றுமுரண், *s.* Contrast in all the feet in rhyming. See தொடை, iv. 8.

முற்றுமோனை, *s.* Rhyming in the first letter of all the feet. See தொடை, i. 8.

முற்றுவினை, *s.* A finite verb, வினைமுற்று, as செய்தான், வந்தான், &c.

முற்றெச்சம், *s.* A finite verb used for a வினையெச்சம்.

முற்றெதுகை, *s.* Rhyming of the second letter of all the feet. See தொடை, iii. 8.

முற்று, கிறேன், முற்றினேன், வேன், முற்ற, *v. n.* To become mature, to ripen, முதிர. 2. To become hard, solid, வயிரங்கொள்ள. [*improp.* முத்த.] (*c.*) 3. To be finished, completed, முடிய. 4. *v. a.* To complete, to finish, முடிக்க. 5. To blockade, to shut up a port, வளைக்க. (*p.*)

காய்முற்றிப்போயிற்று. The fruit is ripe.

காரியமுற்றிப்போயிற்று. The matter has become aggravated.

வியாதிமுற்றிப்போனது. The disease is incurable.

முற்ற, *inf.* [*as adv. vul.* முட்ட.] Entirely, fully, முடிய.

முற்றநனைந்தவனுக்கீரமில்லை. There is no wetting him who is well drenched.

வழிமுற்றவென்கூடவந்தான். He came with me all the way.

முற்றமுடிய. *as adv.* To the close.

முற்றவிட, *inf.* To leave fruits to ripen.

முற்றவும், *adv.* Wholly, as முற்றும்.

முற்றவுணர, *inf.* To be deeply impressed.

முற்றாய்தம், *s.* The letter ஃ with its full sound—*as distinct from* ஆய்தக்குறுக்கம்.

முற்றியலுகரம் — முற்றுகரம், *s.* The letter உ in its full quantity, unabbreviated உ.—*as distinct from* குற்றுகரம், as கடு poison, கதவு, door, and not as in மதகு, sluice, உதடு, lip, &c.

முற்றிலையபு, *s.* Rhyming in the last letter in all the feet. See தொடை.

முற்றிழை, *s.* A lady completely adorned.

முற்றிழாய். O thou who hast adorned thyself with perfect jewels. (*p.*)

முற்றுகை, *v. noun.* [*com.* முற்றிக்கை.] Straitness, distress, want. [*vul.* முட்டுகை.] 2. [*vul.* முத்திக்கை.] Blockade, seige.

சாப்பாட்டுக்கெனக்குமெத்த முற்றிக்கையாயிருக்கிறது. I am in great distress for want of food.

பட்டணத்தைமுற்றிக்கைபோட்டார்கள். They beseiged the town.

முற்றும். A finite verb, வினைமுற்று, as முடியும். 2. A relative future participle, as முற்றுங்காலத்தில், in ending time. 3. [*adverbially.*] Wholly, entirely, all, முழுதும். 4. [*substantively.*] The end, finis, the end of a book, கடை.

ஒருநாள்முற்றுமென்னசெய்தாய். What have you been doing a whole day?

முற்றல், *v. noun.* Any thing which has become old and hardened, the core or heart of a tree.—*oppos. to* இளசு. 2. Old age, மூப்பு. 3. Ending, முடிதல். 4. As முற்றுகை, 2.

கத்தரிக்காய்முற்றலாயிருக்கிறது. The brinjal-fruit is over-ripe [hard].

முற்றும், *s.* The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். (*சது.*) 2. See முற்று, *v.*

முனசப். [*Arab.*] Proper, fit, தகுந்த.

முனசப்தீர்வை. A just or reasonable tax.

•முனி, *s.* A holy sage, supposed to be more or less divine through rigid abstraction and mortification; a term applied to the Rishis, Brahmadicas and others, ஞானி. 2. An ascetic, தவத்தோன். 3. A Jaina deified teacher, as Argha, குரு. 4. A tree, அகத்தி, Coronilla. W. p. 666. Muni. 5. Buddha, புத்தன். 6. The young elephant, யானைக்கன்று. 7. A bow, வில். (*சது.*)

அகஸ்தியமுனி, *s.* The sage Agastya.

சடாமுனி, *s.* See சடை.

முனிச்சிரேஷ்டன் - முனிபுங்கவன் - முனீசுரன் - முனீந்திரன், *s.* The principal or chief of the Munis, a superior Muni. 2. As Buddha.

முனிமூத்திரம், *s.* Salt in lumps, composed of இவேந்து, இலவுந்து, கடிமை, சவர்ச்சலம், சாரசம் and சங்கேதகம், கல்லுப்பு.

முனி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be angry, displeased, morose, petulant, cynical, கோபிக்க. 2. *v. a* To dislike, வெறுக்க; [*prob. from Sa. Manyu,* anger.]

மோகத்தைமுனி. Abhor sensuality. (*Avv.*)

முனிவு, *v. noun.* Anger, கோபம். 2. Wrath, சினம். 3. Dislike, aversion, வெறுப்பு.

முனிவறுமை, *v. noun. neg.* An angry temper, continued anger. (*p.*)

முனிவுசெய்ய, *inf.* To exercise wrath towards one.

முனிஷி — முன்ஷி, *s.* (*Pers.*) A munshi or teacher of language. 2. As சவாப்நவீஸ்.

முனிசிப் — முன்சிவ், *s.* [*Arab.*] The head of the village-police. 2. The district munsiff, a native judge subordinate to the Zillah judge.

முனிசிப்உத்தியோகம், *s.* The office of a district munsiff.

முனிசிப்நாட்டாண்மை, *s.* The office of a *Natamagar,* holding police-authority.

•முனிவர், *s.* [*sing.* முனிவன்.] Ascetics, hermits who practise austerities and undergo bodily mortifications, தவத்தோர். 2. Heathen ascetics who wear matted hair, சடைமுடியோர்.

முனிவர், எ. The seven Rishis, சத்தரிஷிகள்: 1. அத்திரி, Atri; 2. ஆங்கிரசன், Angirasa; 3. கௌதமன், Gaudama; 4. சமதக்கினி, Jamadagni; 5. பாரத்துவாசன், Bharadvaja; 6. வசிஷ்டன், Vasishta; 7. விசுவாமித்திரன், Visvamitra;—Or according to another list, 1. அகஸ்தியன், Agastya; 2. ஆங்கிரசன், Angirasa; 3. கௌதமன், Gaudama; 4. காசிபன், Kasypa; 5. புலஸ்தியன், Pulasthya; 6. மார்க்கண்டன், Markanda; 7. வசிஷ்டன், Vasishta.

முனிவர், ௩௧. The thirty-one Munis or distinguished persons: 1. அகஸ்தியன், Agastya; 2. அத்திரி, Atri; 3. ஆங்கிரசன், Angirasa; 4. இரணியவன்மமுனி, Hiranya; 5. உரோமமுனி, Roma; 6. ஏரண்டமுனி, Heranda; 7. கலைக்கோட்டுமுனி, Calaikottu; 8. காசிபன், Kasypa; 9. கௌதமன், Gandama; 10. சத்தகுன்முனி, Sattakún; 11. சச்சிதானந்தன், Sachchidhananda; 12. சமதக்கினி, Jamadagni; 13. சனகன், Sanaka; 14. சனற்குமாரன், Sanatkumara; 15. சுகன். Suka; 16. ததிமமுனி, Dadhichi; 17. துருவாசன், Dhurvasa; 18. நாரதன், Nārada; 19. பதஞ்சலி, Patanjali; 20. பாரத்துவாசன், Bharadvaja; 21. பராசரன், Parasara; 22. பதுமமுனி, Padma; 23. பிருகுமமுனி, Bhrugu; 24. பினாகிமமுனி, Pinaki; 25. புலஸ்தியன், Pulastya; 26. மார்க்கண்டன், Markanda; 27. வசிஷ்டன், Vasishta; 28. வான்மீகன், Valmika; 29. விஸ்வாமித்திரன், Visvamitra; 30. வியாக்கிரபாதன், Vyakrapata; 31. வியாசன், Vyasa.

முனை, *s.* Point, sharpened end, tenon, edge, front, நுனி. [*Tel.* கொன, மொன.] 2. A cape, or head-land-projection, நீண்டுகிடந்த நிலம். 3. Battle, fight, war, யுத்தம். 4. Hatred, பகை. 5. Superiority, eminence, priority, முதன்மை. 6. Boldness, audacity, துணிவு. 7. Dislike, aversion, வெறுப்பு. 8. As முனை, ௫.

முனைவிழுந்துபோயிற்று. The point is fallen off. 2. Valor has become prostrate.

முனையாய்வருகிறது. Coming up boldly, or with spirit.

அந்தமுனையிலிருந்து இந்தமுனைமட்டும்வருகிறான்... He comes from that point to this.

இவன்கத்திமுனையில்நிற்கிறான். He stands on the point of a sword; *is in haste to fight.*

முனை, ௫. The five different ways of procuring a livelihood, ஜீவனமுனை: 1. வாள்முனை, by the sword; 2. கொழுமுனை, by the plough; 3. எழுத்தாணிமுனை, by the style or pen; 4. கதிர்முனை, by the distaff and weaving; 5. ஊசிமுனை, by the needle.

முனைகாரன் - முனையுள்ளோன், *s.* A courageous person, a valiant or brave man, தைரியவான்.

முனைகுலைய, *inf.* To be dispirited. See குலை, *v.*

முனைகேடு, *v. noun.* Disrespect, disgrace, shame, insult.

முனைப்பதி, *s.* An encampment or a lodging place for an army. (*சது.*)

முனைமழுங்குதல், *v. noun.* Becoming blunt, as the edge of an instrument. 2. Becoming dispirited, losing courage.

முனைமுகம், *s.* The front in battle, as படைமுகம்.

முனைமுகத்துநில்லேல். Stand not in the van [*in battle*]. (*Avv.*)

முனையிடம், *s.* A city, town, or village in a barren country, பாலைநிலத்தூர். (*சது.*) 2. Battle-field, போர்க்களம்.

முனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be angry, to show signs of indignation, as முனி. 2. To engage in battle, or a fight, போர்செய்க. 3. (*R.*) *v. a.* To hate.

நீயேன்முனைந்துநிற்கவில்லை. Why have you not stood forward?

முனைந்தோர், *appel. n.* [*pl.*] People heated with anger, enemies, பகைவர்.

முனைவு, *v. noun.* [*as* முனிவு.] Anger, கோபம். 2. Aversion, dislike, abhorrence, வெறுப்பு. 3. Wrath, சினம். (*சது.*)

முனைவர், *s.* [*pl.*] Enemies, பகைவர். 2. Sages, ascetics, முனிவர். (*சது.*)

முனைவன், *s.* An epithet of Buddha, புத்தன். 2. Argha, அருகன். [*also* ஜினேந்திரன்.] 3. An enemy, பகைவன். (*சது.*)

முன், [*adj. and adv.*] Before, antecedent, previous, முதலான. 2. Beyond, next, future, இனிமேலான. 3. In presence of, in front —*oppos. to* பின். 4. First in importance, chief, special, முதன்மை. 5. Side, பக்கம். 6. Antiquity, பழமை. 7. The seventh case or local ablative, ஏழனுருபு. 8. Over.—*Note.* Before the hard letters ன் is sometimes changed to ற். It is declined, as முன்னுக்கு, முன்னுலே, &c.

முன்வருங்காரியம். The thing which shall be.

கற்றோர்முற்றோன்றுமிரங்கலர். The learned do not grieve for the past.—*Note. Here* முன *is the seventh case.*

வெப்போன்வெயின்முன்னெரிதீபம்போல. Like a lamp burning in the beams of the bright rayed sun. (*p.*)

முற்காலம், *s.* Former time; old time.

முற்காலத்திலிருந்தமகாத்துமாக்கள். The illustrious of former days.

முற்குளம், *s.* The twentieth lunar mansion. See பூராடம். (சது.)

முற்குறிப்பு, *s.* Prefiguration, prototype.

முற்கூரை—முன்கூரை, *s.* Front-slope of a roof.

முற்கூறு, *s.* Former part, the beginning.

முற்கொழுங்கோல், *s.* The twenty-fifth lunar mansion, பூரட்டாதி. (சது.)

முற்கோபம்—முன்கோபம், *s.* Sudden anger from a slight cause. See கோபம்.

முற்கோபி — முன்கோபக்காரன் — முன்கோபி, *s.* An irascible person, one who is easily provoked.

முற்சனி, *s.* The tenth lunar mansion, மகாசன். (சது.)

முற்பகல், *s.* The former birth. 2. The preceding day. 3. Former time. 4. The forenoon.

முற்பக்கம்—முன்பக்கம், *s.* The front part.

முற்பட, *inf.* To precede, go before. 2. To come in front, to meet.

முற்பவம், *s.* The former or first birth. 2. Evils done in a former birth.

முற்பழி, *s.* Sin committed in a former birth.

முற்பாதி, *s.* The first half of any thing.

முற்பிறப்பு-முன்பிறப்பு, *s.* The former birth.

முன்கட்டு, *s.* The hands pinioned before. 2. The front rooms or buildings in a house. 3. As கைக்கட்டு, 2.

முன்குடுமி, *s.* Men's hair-lock tied in front.

முன்கை, *s.* [*com.* முன்னங்கை.] The arm below the elbow. See கை.

முன்கைவளை, *s.* A bracelet worn by females.

முன்கொம்பு, *s.* The pole attached to the front of a palanquin.

முன்சந்து, *s.* The forepart of the hump of a beast. See சந்து.

முன்சொல், *s.* Old sayings. (*p.*)

முன்தட்டு, *s.* Front beams across the head of a dhoney.

முன்தண்டு-முற்படை, *s.* The van of an army.

முன்பனி—முற்பனி, *s.* The season of evening dew, December and January. See பருவகாலம்.

முன்பன், *s.* He who is the first, the chief, முதல்வன்; [*ex* முன்பு.] (*p.*)

முன்பிறந்தாள், *appel. n.* The elder sister, அக்காள். (சது.)

முன்பின், *adv.* Before and behind, as usual.

எனக்குமுன்பின்னுமில்லை. I have no one to help me.

முன்பின்செய்திறபடிசெய். Do as usual.

முன்பின்விசாரிக்கிறது. Deliberating with one's self about a thing.

முன்பு, *s.* Antiquity, பழமை. 2. Greatness, பெருமை. 3. Strength, வலி. 4. Before, in presence of, முன். (சது.)

முன்புருவம், *s.* [*in anat.*] Anterior bicipetal ridge.

முன்போக-முன்னுக்குப்போக, *inf.* To go before, to advance.

முன்போல — முன்போலே — முன்னேயபோலே. As formerly.

முன்மடி, *s.* A tuck or fold in the cloth for a pocket.

முன்மறம், *s.* Precipitate anger, as முற்கோபம். (*p.*)

முன்மறக்க, *inf.* [*improp. for* மும்மரிக்க.] To grow vehement or passionate, உக்கிரங்கொள்ள. (*R.*)

முன்மறந்திருந்துபேசுகிறான். He speaks with vehement anger.

முன்மாதிரி, *s.* Precedent, example.

முன்முகப்பு, *s.* The front or fore-part. See முகப்பு.

முன்முடுகுவெண்பா, *s.* A வெண்பா, having a quick measure in the first two feet. See முடுகு.

முன்மொழி, *s.* An antecedent. 2. An old saying, முதுமொழி.

முன்மொழிந்துகோடல், *v. noun.* An author's adopting and amplifying what has been stated by other writers. See உத்தி.

முன்வளம், *s.* [*prov.*] The front, fore-part. 2. As அணியம்.

முன்வாய், *s.* The lips, உதடு. 2. The opposite side to that whence the wind blows—in winnowing corn, எதிர்காற்றுவாய்.

முன்வாய்ப்பல், *s.* [*com.* முன்னம்பல்.] Foreteeth, cutters, incisors.

முன்றளை, *s.* Fastening for a beast's fore-leg; [*ex* தளை.]

முன்றாதை, *s.* A grand-father, பாட்டன்; [*ex* தாதை.] (சது.)

முன்றானை, *s.* [*improp.* முந்தாணி.] The skirt of a person's cloth; [*ex* தானை.]

அடிமுன்றானை. The border of a woman's cloth worn inside.

மேல்முன்றானை. The edge of it worn upon her shoulders.

முன்றானைபோட—முன்றானைவிரிக்க, *inf.* To spread the skirts, lay open the skirts, as the wife to her husband.

முன்றில், *s.* [*com.* முற்றம்.] The front yard, or court yard; [*ex* இல்.] (*p.*)

முன்றூதன், *s.* A fore-runner; [*ex* தூதன்.] (*Colloq.*)

முன்றோன்றல், *s.* An elder brother, தமையன்; [*ex* தோன்றல்.] (சது.)

முன்னங்கால், *s.* The fore-feet of a quadruped. 2. The skin or fore-part of the leg.

முன்னங்கை, *s.* The elbow, as முன்கை.

முன்னடந்தகாரியம், *s.* An act of former times.

முன்னடி, *s.* The first part; an entrance-hall in a house; [*ex* அடி.]

அதுமுன்னடியிலேயிருக்கிறது. It is at the entrance, not very far.

முன்னடியார், *s.* [*pl.*] Ancestors.

முன்னடியான், *s.* An image or statue in front of a fane, by which its tutelar god, or goddess, may be known.

சுவாமிவரங்கொடுத்தாலும்முன்னடியான்வரங்கொடான். Though the king may be liberal, the porter will not be. [*prov.*]

முன்னடைப்பன், *appel. n.* An obstruction which prevents chewing the cud.

முன்னடையாளம், *s.* A prognostic, a typical prefiguration—(*R.*) அடையாளம்.

முன்னணி, *s.* The van of an army.

முன்னணியிலேவந்தான். He came in the van of the army.

முன்னணை, *s.* Crib, மாட்டுத்தொட்டி. 2. A first-born child, முதற்பிள்ளை. See பின்னணை.

முன்னதாக. Before, as முன்னமே.

முன்னந்தம், *s.* The front-view.

முன்னந்தொடை, *s.* A fore-shoulder, or quarter of mutton, &c. See தொடை. 2. The front of the thigh.

முன்னமே, *adv.* Before, afore-time, as முன்னே.

நான்முன்னமேவந்திருக்கிறேன்.......I came some time ago.

ஏன்முன்னமேசொல்லவில்லை. Why did you not say [this] before?

முன்னம், *s.* Before. 2. The fore-part —as முன்னங்கால். 3. Sign, mark, குறிப்பு.

முன்னர். Before, முன். 2. *s.* The beginning, தலைக்கம். 3. A place, இடம். (*p.*)

முன்னர்விலக்கு, *s.* A rhetorical or poetical figure. See அலங்காரம்.

முன்னவள், *s.* An elder sister, அக்காள். (*p.*)

முன்னவன், *s.* An epithet of Deity, applied variously, கடவுள். 2. An elder brother, தமையன். 3. The first, முதலானவன்.

முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாதபொருளுமுண்டோ. Will there be any thing which we cannot perform, God being with us?

முன்னவையகத்திணை, *s.* The rule for prognostication. See அகத்திணை. (*p.*)

முன்னற—முன்னுற, *inf.* [*as adv.*] Previously, before-hand, already.

முன்னறச்சொல்லியிருக்கிறேன். I have told [him] beforehand.

முன்னுக, *inf.* To precede, முந்த. [*used adverbially.*]

முன்னுகவைத்தல், *v. noun.* Placing before; setting before the public.

முன்னுடி. As முன்னற. (*Colloq.*)

முன்னுலே. Formerly, before.

முன்னுள், *s.* Yesterday, former days; the former birth; [*ex* நாள்.] 2. As முன்பிறந்தாள்.

முன்னுளையமனிதன். An ancient man.

முன்னுளிப்பேச்சு. *s.* Old saying. 2. A talk of yesterday. (*R.*)

முன்னிட, *inf.* To put before; to advance, to go foremost, முந்த. 2. To succeed, be successful, அநுகூலமாக. 3. To meet one, எதிர்ப்பட. 4. To let another go first. 5. To be prompt, ready, forward, *in a good sense*, தலைப்பட. 6. To invoke, through one's intercession, துணைக்கொள்ள.

உனக்குக்காரியமுன்னிடும். Your affair will succeed.

நான்புறப்படவும்அவன்வந்துமுன்னிட்டான். He met me as I set out.

வாசலிலவனைமுன்னிட்டுப்போனான். At the door, he let him go in first. (*Beschi.*)

சுவாமிமுன்னிட்டுதவும். Lord ! be present and help.

ஒருவனைமுன்னிட்டுப்போகிறது. Going to one in the name of another. 2. Following behind one who goes in front.

சுவாமியைமுன்னிட்டுக்கொண்டுபோ. May the Lord go before you!

முன்னிட்டி, *appel. n.* A crib, a manger, a trough for feeding animals, பத்தல், தொட்டி. (*Beschi.*)

முன்னிருப்பு, *s.* That which was before; goods previously acquired, பூர்வசம்பத்தி.

முன்னிருப்பிலெடுத்துச்செலவழித்தல். Taking from the property previously acquired.

முன்னிரை, *s.* A row of multipliers in the multiplication table—oppos. to பின்னிரை; [*ex* நிரை.]

முன்னிலவு, *s.* The moon from the crescent to the full; [*ex* நிலவு.] (*c.*)

முன்னிலை, *s.* The instrumental cause, துணைக்காரணம். 2. A female addressed in verse, by way of embellishment, as மகடூமுன்னிலை. 3. [*in gram.*] The second person, the person or thing spoken to. (சது.) 4. Help, defence, security. (*R.*) 5. (*Colloq.*) One's presence; [*ex* நிலை.]

அவன்முன்னிலையிலப்படிச்சொல்லுவாயா. Will you say so before him?

முன்னிலைக்காரன், *s.* A head man of the washer and carpenter tribes.

முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்று, *s.* Finite verbs of the second person plural.

முன்னிலைப்பாடு, *v. noun.* Bail, security, pledge, சாமீன்.

முன்னிலையசைச்சொல், *s.* An expletive used with the second person singular, as சென்மியா, where மியா is an expletive.

முன்னிளவல், *s.* An elder brother who is still young, தமையன். 2. The brother next to the oldest; [*ex* இளவல்.] (*p.*)

முன்னிற்க, *inf.* To stand before, protect, பாதுகாக்க; [*ex* நிற்க.]

அஞ்சாமல்வாவெல்லாவற்றிற்கும்நானேமுன்னிற்பேன். Fear nothing, but come, I will protect you.

நானுனக்குமுன்னின்றுபேசமாட்டேன்........I won't speak in your defence.

முன்னிற்கிறவன், *appel. n.* A bail. 2. One who speaks or acts for another. 3. A protector.

முன்னீடு, *s.* A jewel for the ear of a woman. 2. A responsible person.

முன்னும்பின்னும். Before and behind.

முன்னும்பின்னும்பார்த்துச்செய். Do it with due deliberation.

முன்னூல், *s.* Original law, the Veda, வேதம். See முதனூல்; [*ex* நூல்.]

முன்னூற்கேள்வன், *s.* God, the author of the law, கடவுள். (*p.*)

முன்னெண்ணம் — முன்னெழுச்சி, *s.* Thoughts of the past.

முன்னெற்றி, *s.* The upper part of the forehead; [*ex* நெற்றி.]

முன்னே. Before. See முன்னமே.

முன்னேரம், *s.* A little time before night, the evening twilight. 2. The forenoon—oppos. to பின்னேரம், இளம்பகல்.

முன்னேர், *s.* The leading team in ploughing; [*ex* ஏர்.]

முன்னேற, *inf.* To anticipate.

முன்னை, *s.* Previous time, முன். 2. Elder sister, அக்காள். 3. Elder brother, அண்ணன். 4. Antiquity, பழமை. (சது.)

முன்னையது, *appel. n.* That which was before.

முன்னையிலும் — முன்னையைப்பார்க்க. More than before.

முன்னோர், *s.* A king's ministers, மந்திரிகள். 2. Predecessors, ancestors, பெரியோர்.

முன்னையோர், *s.* As முன்னோர், 2.

முன்னொற்றி, *s.* A first mortgage; [*ex* ஒற்றி.]

முன்னோடி, *appel. n.* The leading demon among the devils, supposed to traverse streets in time of pestilence, முன்னோடும்பேய். 2. A silver-stick-bearer going before a palanquin.

முன்னோன், *s.* God, who is before all, கடவுள். 2. Ganesa, விநாயகன். (சது.) 3. An elder brother, தமையன்.

•முன்னதம், *s.* See கரலட்சணம்.

முன்னம், *s.* Thought, intention, கருத்து. 2. Mind, மனம். 3. A tree, Mimosa, சிகைக்காய்மரம். (சது.) 4. See முன்.

முன்னர், *s.* [*poetice.*] Mind, மனம். 2. See முன்.

முன்னு, கிறேன், முன்னினேன், வேன், முன்ன, *v. n.* To precede, to come near. 2. [*also* உன்னு.] To think, நினைக்க. (*p.*)

முன்னல், *v. noun.* Thinking, நினைத்தல். (சது.) 2. Preceding, முந்துதல்.

முன்னாமை. [*negative.*] Non-precedence. 2. Absence of thoughts, நினையாமை.

முன்னை, *s.* [*vul.* மின்னை.] A tree whose leaf is used for pot-herbs and whose root is medicinal; entire-leaved Premna, Premna integrifolia; *L.* ஐம்மரம். 2. See முன். —The different varieties are எருமைமுன்னை, காட்டுமுன்னை, பசுமுன்னை, பேய்முன்னை, which see.

மூ

மூ. A syllabic letter formed of ம் and ஊ.

மூ, *adj.* Antique, old. 2. Three, third, as மு.

மூதாதை, *s.* A grand-father, பாட்டன்.

மூதாய், *s.* Grand-mother, பாட்டி.

மூதேவி, *s.* The goddess of ill luck, misery, or deformity,—the elder sister of Lukshmi. 2. A deformed person.

மூர்க்கன்முகத்திலமூதேவிகுடியிருப்பாள். The மூதேவி will dwell on the face of a passionate fellow.

மூவிணை, *s.* Three yoke of oxen; [*ex* இணை.] (*c.*)

மூவரசர், *s.* The three famous kings. See அரசன்.

மூவர், *s.* Three persons. 2. The Triad.

அவர்கள்மூவரும். All three of them.

மூவழி, *s.* [*in gram.*] Three places as முதல், இடை, கடை.

மூவறிவுயிர், *s.* Creatures of three senses. (*p.*)

மூவாட்டை, *s.* Three years. 2. *adj.* Of three years; [*ex* ஆட்டை.]

மூவிசை, *s.* The three different parts in music. See இசை.

மூவிடம், *s.* The three persons in grammar. See இடம்.

மூவிராசாக்கள்திருநாள், *s.* [*R. C. usage.*] A festival in honor of the three wise men from the East, who came to worship Jesus at Bethlehem.

மூவிலைவேல், *s.* A trident, சூலம். (சது.)

மூவினம், *s.* The three-fold class of consonants. See இனம். 2. The three chief kinds of gregarious cattle—cows, buffaloes, and sheep or goats.

மூவுலகம், *s.* The three worlds. See உலகம்.

மூவுலகாளி, *s.* God—For this and similar compounds, see under உலகம்.

மூவெயில், *s.* [*com.* முப்புரம்.] Three cities of the Asuras. See எயில்.

மூவைந்து—மூவாறு—மூவேழு—மூவெட்டு—மூவொன்பது, *s.* [*in arithm.*] Three times 5, 6, 7, 8, 9, in multiplication.

•மூகம், *s.* Dumbness, மௌனம். W. p. 667. Mooka. 2. [*fig.*] A dumb person.

மூகன், *s.* A demon, the name of an Asura, ஓரசுரன். (*Sa. Mooka.*) 2. (சது.) A dumb man, ஊமன். [*Tel. usage*]

மூகை, *s.* A dumb person, ஊமை.

மூகையெழுத்து, *s.* [*in gram. also* ஊமையெழுத்து.] A mute letter.

மூக்கறட்டை—மூக்கிரட்டை, *s.* A plant, Boerhaavia procumbens, ஒர்பூடு.

மூக்காவளை — மூக்காவளை, *s.* A shrub, Prickly Galega, or goat-rue, Tephrosia spinosa, ஒர்பூடு.

மூ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், மூக்க, *v. n.* To become old, to be older than others, to be senior, முதன்மையுற. (*c.*) 2. To end, முடிய.

மூத்தபிள்ளை. The first-born.

மூத்தமகன். The first-born son.

மூத்தமருமகன். A son-in-law married to the eldest daughter.

மூத்ததிருப்பதிகம், *s.* A small poem by புனிதவதி, a poetess.

மூத்தது, *appel. n.* That which is older than the other.

மூத்ததுமோழைஇளையதுகாளை. The oldest is without horns, the youngest is a bull. [*prov.*]

மூத்தவன். [*fem.* மூத்தவள்.] One who is older than others; a superior.

மூத்தார், *s.* [*hon.*] The husband's elder brother, புருஷன்தமையன்.

மூத்தாள், *s.* Elder sister, அக்காள். 2. The elder sister of Lukshmi, as மூதேவி. 3. An old woman, கிழவி. 4. A mistress, as தலைவி.

மூத்தோர், *appel. n.* [*pl.*] Old men, elders; honorable and eminent persons.

மூத்தோர்சொல்வார்த்தையமிர்தம். The advice given by seniors is nectar. (*Avv.*)

மூத்தோன். An elderly man, from 48 to 64. See பருவம். 2. An elder brother, அண்ணன். 3. The elder son of Siva, விநாயகன். 4. A senior.

மூப்பு, *v. noun.* Seniority, முதுமை. 2. Superiority, pre-eminence, தலைமை.

எல்லாம்அவன்மூப்பிலேவிட்டிருக்கிறது......All things are left to his management.

அவன்எனக்குமூப்பாயிருக்கிறான். He is older than I am. 2. He is my head.

மூப்பர், *s.* [*pl.*] Elders in age, or dignity. 2. [*Chris. usage.*] Deacons, *commonly* சபைமூப்பர்.

மூப்பன், *s.* A head man of the low castes. 2. An elder, a president, தலைவன்.

மூப்பனசுவாமி, *s.* A principal officer in the Travancore country. (*Beschi.*)

மூப்பி, *s.* [*pl.* மூப்பிகள், மூப்பிமார்.] A mistress; a woman of distinction.

மூப்புமுகமை, *s.* [*prov.*] The influence of seniority, priority, superintendence.

மூவாமுதல், *s.* An epithet of the Deity, as never growing old, and never ceasing to be, கடவுள். (*p.*)

மூவாமருந்து, *s.* A preservative. (*p.*)

மூக்கிறைச்சி, *s.* A kind of herb, ஓர் பூடு.

மூக்கு, *s.* Nose, nostril, நாசி. 2. A bird's beak, பறவைமூக்கு. 3. Spout of a pot, or kettle, கலயத்தின்மூக்கு. 4. Lip of a cup or lamp, விளக்கின்மூக்கு. 5. Chit-point of a seed, தானியத்தின்மூக்கு.

இல்லிமூக்கு—சில்லிமூக்கு, *s.* A bleeding nose.

மூக்கடைப்பு, *v. noun.* Hinderance of breath through the nostrils.

மூக்கணங்கயிறு-மூக்காங்கயிறு, *s.* The rope or string which is put through a bullock's nose for a bridle.

மூக்காங்கயிறுகுத்துகிறது. Perforating a bullock's nose for the string.

மூக்கந்தண்டு, *s.* [*com.* மூக்காந்தண்டு.] Bridge of the nose.

மூக்கரிகத்தி, *s.* [*poet.* குளிரி.] An instrument for nipping betel-leaves. (*௳.*)

மூக்கறிவு, *s.* Knowing by smell.

மூக்கறை, *s.* A person with an amputated nose; *in contempt*, மூக்கறைப்பயல்.

மூக்கறைச்சி — மூக்கறைப்பெண், *s.* [*masc.* மூக்கறையன்.] A woman deprived of her nose by amputation or disease.

மூக்கறையனுக்குவாழ்க்கைப்பட்டால்முன்னும்போகவிடான்பின்னும்போகவிடான். A woman whose husband has no nose can neither go forward nor backward; *applied to a fickle-minded master.*

மூக்கன், *s.* A man with a large nose. See காக்கைமூக்கன்.

மூக்காங்கொழுந்து—மூக்குக்கொழுந்து, *s.* End of the nose.

மூக்காலேபோகிறசீவன். A living being which breathes its last by the nose; *said of men in contempt.*

மூக்காலேயழுதல், *v. noun.* Snivelling, crying through the nose.

மூக்கிலி, *appel. n.* A plant, Portalaca meridiana, சொக்கலிப்பூடு. 2. As மூக்கறை.

மூக்குக்கண்ணாடி, *s.* [*high dialect* சுலோசனம்.] A pair of spectacles.

மூக்குக்குத்துதல், *v. noun.* Perforating the nose of a child born after the death of two previous children, to preserve its life.

மூக்குச்சளி — மூக்கூளை, *s.* Mucus of the nose.

மூக்குச்சாத்திரம், *s.* See சரசாஸ்திரம்.

மூக்குச்சிந்த — மூக்குச்சீற, *inf.* [*also* சளிச்சிந்த.] To blow the nose.

மூக்குத்தளுக்கு, *s.* A gold-ring worn in one nostril, by some women.

மூக்குத்தி, *s.* A nose-ornament, or jewel.

மூக்குத்திபோட்டிருக்கிறாள். She wears a nose-jewel.

மூக்குத்தூள்-மூக்குப்பொடி, *s.* Snuff.

மூக்குப்பிளவை, *s.* An ulcer on the nose.

மூக்குப்பூருதல், *v. noun.* [*vul.*] Perforating the nose.

மூக்குமயிர், *s.* Hair in the nostrils.

மூக்குமயிர்பிடுங்கினால்பாரங்குறையுமா. Will one's weight be diminished by pulling out the hair from the nostrils?—*said of mean savings.* [*prov.*]

மூக்குவாளி, *s.* A ring worn in one nostril.

மூக்குறிஞ்ச, *inf.* See உறிஞ்ச, *v.*

மூக்கைச்சுளித்தல் — மூக்கைநெறித்தல், *v. noun.* Turning up the nose.

மூக்கைத்தீட்டுதல். Whetting the beak as a bird.

மூக்கையுமுகத்தையுங்காட்டுதல். Showing an alluring face, as a courtezan. 2. Looking sullen, displeased, &c.

பிள்ளைமூக்கையுமுகத்தையுங்காட்டிக்கொண்டிருந்தாலேபோதும். If the child would only shew its [pretty] face and nose, it would suffice; *said by a mother after its death.*

மூக்கொற்றி, *s.* A gold ring set with a stone or jewel.

மூக்கொற்றிக்காய், *s.* The unripe fruit of the Thumbergia racemosa, used in food.

மூக்கொற்றிக்கோரை, *s.* A grass, Scirpus antarcticus.

மூக்கொற்றிப்பூடு—மூக்கொற்றிப்பூண்டு, *s.* A plant, Inula Indica.

மூங்கர் — மூங்கையர், *s.* [*pl.*] Dumb persons, ஊமர். (*p.*)

மூங்கில், *s.* [*com. used* மூங்கி.] The common graceful bambû, Bambûsa arundinacea, வேய்.—There are கல்மூங்கில், that which is hard; குழாய்மூங்கில், that with a hollow stem; also வில்மூங்கில், and வேலிமூங்கில், which see.

மூங்கிற்பாயுமுரட்டுப்பெண்சாட்டியும். A bambû mat and an obstinate wife. [*prov.*]

மூங்கிலரிசி, *s.* The seed of the bambû freed from the husk; sometimes eaten.

மூங்கிலுப்பு, *s.* A medicinal salt found in certain female bambûs, composed of silex and potash, Tabasheer. [Ains. v. 1. p. 419.]

மூங்கிற்குத்து — மூங்கிற்போத்து, *s.* A cluster of bambû-saplings. See குத்து.

மூங்கிற்குழல்-மூங்கிற்குழாய், *s.* Tube of a bambû.

மூங்கிற்புதர், *s.* A thicket of bambû-canes.

மூங்கிற்றடி, *s.* [*sometimes* மூங்கிற்கழி.] A bambû-cane or stick.

பாம்புக்கரசர்மூங்கிற்றடி. A bambû-rod is a king for a snake.

மூங்கிற்றப்பை, *s.* [*com.* மூங்கிடப்பை.] A split bambû; [*ex* தப்பை.]

மூங்கினெல், *s.* The unhusked bambû-seed; [*ex* நெல்.]

மூங்கின்முத்து, *s.* Pearls said to be produced from the bambû. See முத்துச்சனிப்பு.

மூங்கு, *s.* A kind of lentil, Phaseolus mungo, சிறுபயறு. [*prob. a corrup. of Sa. Moorkha.*] (*Beschi.*)

மூங்கை, *s.* Dumbness, ஊமை. Compare மூகம். (*௳.*)

மூங்கையான், *s.* A dumb man. (*p.*)

மூசாப்பு, *s.* Cloudiness, duskiness as மந்தாரம். 2. Difficult breathing, முட்டுமூச்சு.

மூசாப்பாயிருத்தல், *v. noun.* Gathering of clouds in stormy weather.

மூசாப்புவாங்குதல். The dispersing of clouds.

மூசாலை, *s.* Stupidity, சோம்பு. 2. That which is void of beauty, neatness, &c., அந்தங்கெட்டது. (*p.*)

மூசு, கிறேன், மூசினேன், வேன், மூச, *v. n.* To swarm, throng, cover as flies, மொய்க்க. 2. [*com.* கூச.] To be spoiled or destroyed, கெட. (*௳.*)

கறிமூசிப்போயிற்று. The curry is spoiled. [*Madras usage.*]

மூசண்டை, *s.* [*loc.*] A spoiled cake.

மூசல், *v. noun.* Swarming, thronging. 2. Being spoiled; dying.

மூசுமூசென, *inf.* [*also* மொசுமொசென.] To make a reiterated, craunching sound—as cattle in eating seeds, and grain, ஒலிக்குறிப்பு.

*மூசை, *s.* A crucible; an earthen mould for casting melted metals, மட்குகை. W. p. 669. MOOSHA.

மூச்சு, *s.* Respiration, breath, சுவாசம். (*c.*) 2. Life, strength, ஆண்மை.

ஒருமூச்சுப்போடு. Give an impulse, *used in pounding.*

என்ஒரேமூச்சாய்வாசிக்கிறாய். Why are you reading in one breath?

அவர்கள்முழுமூச்சாய்ப்பாய்ந்துவிழுந்தார்கள்......They rushed on breathlessly.

எனக்குமூச்சடைக்கிறது. I have difficulty of breathing.

மூச்சடக்க, *inf.* To draw in the breath.

மூச்சடைப்பு — மூச்சுத்தாங்குதல், *v. noun.* [*also* மூச்சடைப்பான்.] Difficult and short respiration, asthma, ஓச்சேரம்.

மூச்சன், *s.* [*prov.*] A powerful, strong person, பலசாலி.

மூச்சுக்காட்ட, *inf.* To shew signs of courage.

மூச்சுக்காட்டாமற்போ. Go without making the least noise.

மூச்சுக்குத்து, *s.* A kind of gout.

மூச்சுப்பறிய, *inf.* To escape, as air, or breath.

மூச்சுப்பிடிக்க, *inf.* [*v. noun* மூச்சுப்பிடிப்பு.] To stop, or suppress the breath; [*also* மூச்சுப்பொறுக்க.] 2. To be short of breath.

மூச்சுப்பேச்சு, *s.* [*com.* பேச்சுமூச்சு.] Talk. [*in the negative.*] Absolute silence.

அந்தக்காரியத்தைக்குறித்துப்பேச்சுமூச்சில்லை... There is no talk of that affair in the village.

மூச்சுவாங்க — மூச்செடுக்க, *inf.* To fetch breath, to inhale.

மூச்சுவிட—மூச்செறிய, *inf.* [*v. noun* மூச்செறிவு.] To breathe, to respire.

மூச்சுவிடாமற்பேசுகிறான். He speaks without drawing his breath.

மூச்சொடுங்க — மூச்சடங்க, *inf.* To breathe short, as when dying.

•மூர்ச்சை, *s.* A swoon. See மூர்ச்சை.

•மூஷாதுத்தம், *s.* Blue vitriol, verdigris, துரசு. W. p. 669. MOOSHATUTT'HA.

•மூஷிகம், *s.* A country; a rat, &c. See மூடிகம்.

மூஞ்சி, *s.* The face of a beast—as குரங்குமூஞ்சி, பன்றிமூஞ்சி; *also vul.* of children and others.

மூஞ்சியிலேகாறியுமிழ்ந்தான். He hawked and spit in his face.

மூஞ்சிசுண்ட, *inf.* To contract the face through anger or scorn.

மூஞ்சியைக்காட்ட, *inf.* To pout.

கோணல்மூஞ்சி, *s.* [*com.* கோணமூஞ்சி.] Grimace.

மூஞ்சு, கிறேன், மூஞ்சினேன், வேன், மூஞ்ச, *v. n.* [*also* மொசு.] To press, throng, swarm, மொய்க்க. (சு.)

மூஞ்சல், *v. noun.* Swarming.

மூஞ்சூறு—மூஞ்சூறு, *s.* A musk-rat, or scented mouse, சுண்டெலி. (*c.*)

மூஞ்சூற்றுமுள்ளான்,*s.* A bulbous rooted-creeper, நிலப்பூசணிக்கொடி.

மூஞ்சை, *s.* [*vul.*] A pouting, sullen countenance, கோணியமுகம்.

மூஞ்சையன், *s.* A pouter, a sulky fellow.

•மூடம், *s.* [*also* மோடம்.] Foolishness, stupidity, மதிகேடு. W. p. 667. MOOD'HA. 2. An obscure or dark sky, மந்தாரம்.

இன்றைக்குமூடமாயிருக்கிறது.......The sky is overcast to-day.

மூடகருப்பம், *s.* A bad presentation of a child at birth, கஷ்டப்பிரசவம்.

மூடக்கொத்தான், *s.* [*com.* முடக்கற்றான் —முடக்கொத்தான்.] A twining plant.

மூடதை—மூடத்தனம், *s.* Stupidity, dulness, ignorance. [*Sa. Mood'huta*]

மூடர், *s.* [*sing.* மூடன்.] Foolish or ignorant persons, stupid persons. 2. Low caste persons, inferiors, கீழ்மக்கள்.

மூடாத்துமா, *s.* A dolt, fool, a stupid soul; [*ex* ஆத்துமா.]

மூடாந்தகாரம், *s.* Excessive mental darkness.

கிரமூடன், *s.* A great fool. See கிர.

•மூடிகம்—மூஷிகம், *s.* A rat, எலி. 2. The rat-vehicle of Ganésa, எலிவாகனம். 3. The bandicoot, as பெருச்சாளி. 4. A part of the Malyalam country between Quilon and Cape Comorin. W. p. 669. MOOSHIKA.

மூஷிகவாகனன், *s.* Ganesa, விநாயகன்.

மூடு, கிறேன், மூடினேன், வேன், மூட, *v. a.* To shut, shut in, inclose; shut the eyes, mouth, &c., அடைக்க, பொத்த. 2. To cover, hide, screen, obscure, shroud, veil; to over-lay with gold, மறைக்க. 3. *v. n.* To be filled up, covered, levelled, as—new made furrows by rain, தூர; [*from. Sa. Muda,* to cover.]

வாயைமூடு. Hold your tongue.

அஞ்ஞானமெங்குமூடியிருக்கிறது. Spiritual ignorance extends everywhere.

மூடினமுத்துமூன்றுலோகம்பெறும்மூடாததுமுக்காற்காசும்பெறாது. A pearl kept covered [concealed] is worth three worlds, one exposed is not worth three fourths of a cash; *said of the secrets in science.* [*prov.*]

மூடி, *appel. n.* (*lit.*) That which covers; a cover, lid, top, மூடுகுவி. 2. Half a cocoa-nut, as தேங்காய்மூடி.

மூடிக்கொள்ளுதல், *v. noun.* Covering one's self. 2. [*fig.*] Being long covered, as with darkness, &c.

மூடிவைத்தல். Covering some thing. 2. Concealing secrets.

என்னமூடிமூடிவைக்கிறாய்.........Why do you conceal the matter ?

மூடுகுப்பாயம், *s.* [*prov.*] A mantle or long coat.

மூடுசன்னி, *s.* A species of apoplexy, catalepsy. See சன்னி.

மூடுசாந்து, *s.* A plastered roof.

மூடுசீலை, *s.* A wrapper, a cloth-cover.

மூடுசூளை, *s.* A brick-kiln.

மூடுதிரை, *s.* [*colloq.* மூடுதார்.] A coverlet, a covering cloth.

மூடுபனி, *s.* A fog, mist, haze.

மூடுமந்திரம், *s.* Secret incantations.

மூடல், *v. noun.* Covering over.

மூடை, *s.* A sack, a bag for a beast, பொதிப்பை.

மூட்டம், *s.* That which is covered, மூடியிருப்பது. (சு.) 2. A fire covered so as to yield much smoke, மூடுதழல். 3. A heap of corn covered with straw and mud, மூடுசை. 4. A bonfire, as an *Indra*-bonfire, kindled the day before the பொங்கல், போகிமூட்டம்; [*ex* மூடு, *v.*] 5. Readiness, ஆயத்தம்.

வானமூட்டமாயிருக்கிறது. It is cloudy. (*R.*)

கொசுமூட்டம், *s.* A fire to smoke away musquitoes.

மூட்டங்கட்டுதல், *v. noun.* Making a pit for melting metals. 2. Setting a-going, commencing an undertaking. 3. Preparing, fitting, arranging.

மூட்டங்கலைத்தல் — மூட்டம்பிரித்தல், *v. noun.* Breaking up a covering.

மூட்டம்பண்ண, *inf.* To prepare, or make ready.

மூட்டு, கிறேன், மூட்டினேன், வேன், மூட்ட, *v. a.* To join, link, or sew together, இணைக்க. 2. To kindle, மூளச்செய்ய. 3. To cause to increase—as a flame, அதிகப்படச்செய்ய. 4. To raise a quarrel; to stir up anger, சண்டைமூட்ட. (*c.*)

இரண்டையுமூட்டித்தை. Stitch these two together.

நெருப்பைமூட்டிவிடு. Kindle the fire.

அவன்மூட்டிக்கொண்டுநிற்கிறான். He is assiduously engaged.

மூட்டல், *v. noun.* Conjoining. 2. Increasing, cherishing. (சு.)

மூட்டு, *v. noun.* Excitement, provocation, எழுச்சி. 2. A joint, articulation, a knuckle, பொருத்து. 3. The bridle or bit of a horse, குதிரைக்கடிவாளம். 4. (*R.*) A covering, as மூட்டம்.

அவன்மூட்டுப்பெருத்தஆள். He is a stout person.

மூட்டிலடித்தல். Beating upon the knuckles or joints.

மூட்டுச்சாட்டு. [*prov.*] Scandal, கோள்.

மூட்டுப்பூச்சி—மூட்டைப்பூச்சி, *s.* [*also* முசுட்டுப்பூச்சி.] A bug.

மூட்டை, *s.* Wallet, bag, sachel, knapsack; a load carried in a sack, a bale, சாமான்சுமை; [*Tel.* మూట.] 2. A bug, முசுட்டுப்பூச்சி.

மூட்டைக்காரன், *s.* A porter.

மூட்டைத்திருப்ப, *inf.* To take off, and put on again, the roof of a house. 2. To twist one's neck. (*R.*)

மூட்டைக்காரனுக்குமுழங்காலிற்புத்தி.........A porter's mind is in his knees.

மூணு, *s.* [*vul. for* மூன்று.] Three.

மூதண்டகஷாயம், *s.* See கஷாயம்.

மூதரி — மூதலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*contract. of* முதலிடு.] To confront. (*c.*)

அவனெனக்குமூதலித்துச்சொல்லட்டும். Let him speak to me in person.

மூதா, *s.* A beetle, Acarus, தம்பலப்பூச்சி. (சு.)

மூதாக்கள், *s.* See மூது.

மூதிரி, *s.* A buffalo, எருமை. (சு.)

மூதிரை, *s.* The sixth lunar mansion, as திருவாதிரை. (சு.)

மூது, *adj.* Old; mature, as முதுமை. (*p.*)

மூதணங்கு, *s.* A goddess. See காடுகாள்.

மூதறிஞர், *s.* [*pl.*] Wise men of vast knowledge.

மூதறிவு, *s.* Mature understanding.

மூதாட்கள், *s.* [*com.* மூதாக்கள்.] Fathers, ancestors, முதிபோர்.

மூதாட்டி, *s.* An aged woman.

மூதாளன், *s.* An aged man, a senior.

மூதுணர்ந்தோர், *appel. n.* As முதுவர்.

மூதுணர்வு, *s.* Ripe understanding.

மூதுரை, s. An old saying, as பழமொழி. 2. The name of a moral treatise by Avvyar.

மூதூர், s. An old town. (p.)

மூதை, s. A goddess, as மூதணங்கு.

மூதை, s. A ground cleared of wood. See முதை. 2. See மூது. (p.)

மூத்தல். Being old. See மூ, v.

•மூத்திரம், s. Urine, சிறுநீர். W. p. 667. MOOTRA.

எனக்குமூத்திரம்வருகிறது. I feel urgency to urine.

மூத்திரக்கிருச்சம், s. Strangury, நீர்க்கட்டு; [ex கிருச்சம், pain.]

மூத்திரக்குடுக்கை, s. A vessel of urine; said of one incontinent of urine.

மூத்திரக்குளவி, s. A kind of hornet said to sip urine.

மூத்திரங்கழிய, inf. To urine involuntarily.

மூத்திரசங்கம், s. Flux of urine, diabetes, நீரிழிவு.

மூத்திரபுடம், s. The abdomen, the lower part of the belly, அடிவயிறு.

மூத்திரமார்க்கம், s. [in anat.] The urethra.

மூத்திரம்பெய்ய, inf. [com. மூத்திரம் பேய்] To make water.

மூத்திரவிசர்ச்சனி, s. [in anat.] A urinary muscle, *Accelerator urinæ.*

மூத்திராசயம் — மூத்திரப்பை, s. The urinary vessel or bladder; [ex ஆசயம்.]

மூப்தி—முப்தி, s. [Arab.] A Mohammedan law officer, a *mufti.*

மூப்பு, s. Eldership, &c. See மூ, v.

மூய், கிறேன், ந்தேன், வேன், மூய, v. a. To cover, மூட. (சது.)

மூய்தல், v. noun. Covering, மூடல்.

மூரல், s. Teeth, பல். 2. Laughing, smiling, சிரிப்பு. 3. Boiled rice, சோறு. (சது.)

மூரல்செய்ய, inf. To laugh, சிரிக்க. (p.)

மூரி, s. Laziness, apathy, indolence, சோம்பல். 2. An ox, a bullock, எருது. 3. A buffalo, எருமை. 4. A crack, a breach, நெரிவு. 5. Antiquity, oldness, பழமை. 6. Greatness, பெருமை. 7. Strength, வலி. (சது.) 8. Unevenness of a palm-leaf, ஓலைமூரி.

மூரிமூரித்தல், v. noun. Stretching one's self, நெட்டைமுறித்தல்.

மூரியோலை, s. [also முறியோலை.] An uneven palm-leaf, முடக்கோலை.

•மூர்க்கம், s. Foolishness, ignorance, stupidity, மூடத்தனம். W. p. 667. MOORKHA. 2. Rage, fury, wrath, violence, force, கடுங்கோபம். 3. Obstinacy, opposition from hatred, சலஞ்சாதிப்பு. 4. An earth-worm, a belly-worm, நாகப்பூச்சி.

அவனுடையமூர்க்கமெல்லாமடங்கிப்போய்விட்டது... His mettlesomeness is reduced.

சதைமூர்க்கம், s. Lustiness, stoutness.

மூர்க்கக்குதிரை, s. A vicious horse.

மூர்க்கத்தனம்—மூர்க்ககுணம், s. Obstinacy, opposition.

மூர்க்கவெறி, s. Fury, ungovernable passion.

மூர்க்கர், s. [sing. மூர்க்கன்.] Angry persons. 2. (சது.) Low, ignorant people, கீழ்மக்கள்.

மூர்க்கரோடிணங்கேல். Join not with vicious persons. (Avv.)

மூர்க்கனுமுதலையும்கொண்டதுவிடார். An obstinate man and a crocodile will not lose hold of what they have seized. [prov.]

மூர்க்கன், s. A kind of snake. See செம்பேறுமூர்க்கன். 2. See மூர்க்கர்.

மூர்க்கை, s. An obstinate woman.

•மூர்ச்சனம்—மூர்ச்சனை, s. Swooning, loss of thought—as மூர்ச்சை. W. p. 667. MOORCHANA.

•மூர்ச்சனை, s. A tone or semitone of the gamut, இராகஞ்சைவிலை.

மூர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To swoon away, to fall into a swoon.

மூர்ச்சிப்பு, v. noun. A swoon, a swooning, a fainting fit, loss of consciousness.

•மூர்ச்சை—முர்ச்சை, s. Fainting, loss of consciousness, அறிவுமயக்கம். W. p. 667. MOORCH'HA.

அவன்மூர்ச்சைபாய்க்கிடக்கிறான். He is lying in a swoon.

மூர்ச்சைதீர்த்தவிதருமருந்து. A medicine to remedy a swoon.

மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருக்கிறது. Recovering out of a swoon and rising.

மூர்ச்சைவாயு, s. A wind in the body supposed to cause swooning.

•மூர்த்தம், s. A division of time, two Hindu hours, இரண்டுநாழிகைப்போழ்து. 2. [vul.] One-thirtieth of a natural day, or forty-eight minutes. 3. [in astrol.] A propitious time. See முகூர்த்தம். 4. That which has form, figure, shape, or body. See மூர்த்தி. 5. The head, தலை. W. p. 668. MOORDDHAN.

அஷ்டமூர்த்தம் or மூர்த்தம், அ. The eight forms assumed by Siva in manifesting his nature and perfections: 1. பூமி, the earth; 2. நீர், water; 3. தேயு, fire; 4. வாயு, wind; 5. ஆகாயம், air; [These five are also called, பஞ்சபூதம், five elements.] 6. சூரியன், The sun; 7. சந்திரன், the moon; 8. ஆன்மா, the soul.

•மூர்த்தன்னியம், s. Excitement, animation, கிளர்ச்சி.

•மூர்த்தி, s. The body, figure or shape, உடல், உருவம். W. p. 668. MOORTTI. 2. A form of deity, தேவன். 3. One of the five feminine forms of Siva, corresponding to சத்தியோசாதம். 4. Argha, அருகன். 5. Siva, சிவன். 6. Buddha, புத்தன்.

உம்முடையமூர்த்திவிசேஷத்தால். By your gracious auspices; (lit.) by your forms. (R.)

மும்மூர்த்திகள், s. The Hindu Triad. See மு, adj.

மூர்த்திகரம், s. Divinity, divine nature, essence, தெய்வீகம்.

மூர்த்திகன், s. Kumara, the younger son of Siva, குமரன். 2. Bhairava, a form of Siva, வைரவன்.

மூர்த்திகரிப்பிக்க, inf. To put on a form. 2. To inspire an image with its god; to consecrate an image.

மூர்த்திமான், s. Deity in any form of body.

•மூர்த்தினி, s. The head, தலை. 2. [in geom.] The base. W. p. 668. MOORDDHAN.

•மூலம், s. A root or bulb, the root of a tree, &c., வேர். 2. Origin, commencement, ஆதி. 3. Cause, foundation, instrumentality, காரணம். 4. The nineteenth lunar asterism, containing four stars of the scorpion's tail, மூலநாள். 5. Text of a book, உரையில்லாப்பாடம். W. p. 668. MOOLA. 6. A disease, the piles, hemorrhoids, மூலநோய். 7. The first region of the human body. See மூலாதாரம்.—*Note.* Of the piles are, இரத்தமூலம், bleeding piles; கடுப்புமூலம், Tenesmus; சீழ்மூலம், piles attended with discharge of matter; புறமூலம்—வெளிமூலம், external hemorrhoid; வறள்மூலம், costiveness.

அவன்மூலமாய். By his means.

இவனேயதுக்குமூலம். He is the cause of it.

பணமேமகம்காரமூலம். Money is the root of pride.

அஷ்டமூலம். The eight different medicinal roots, viz.: 1. சுக்கு, dry ginger; 2. அரத்தை, of two kinds, சிற்றரத்தை, Alpinia Galanga minor, பேரரத்தை, Alpinia Galanga major; 3. செவ்வியம், Piper nigrum; 4. சித்திரமூலம், Plumbago Zeylanica; 5. கண்டுபாரங்கி, சிறுதேக்கு, a kind of medicinal root; 6. கோரைக்கிழங்கு, Cyperus juncifolius; 7. நன்னாரிவேர், Indian Sarsaparilla; 8. காஞ்சொறிவேர், Tragia involucrata.

தசமூலம். Ten kinds of medicinal roots used in a tonic medicament: 1. வாகை, Mimosa flexuosa; 2. முல்லை, Jasminum angustifol; 3. பாதிரி, Bignonia chelenoides; 4. நெருஞ்சி, Tribulus terrestris; 5. பெருமுட்டி, Pavonia odorata; 6. வில்வம், Cratæva religiosa; 7. சிற்றாமுட்டி, Pavonia Zeylanica; 8. சிறுவழுதுணை, Solanum Indicum; 9. கண்டங்கத்திரி, Solanum Jaquini; 10. குமிழ், Gmelina Asiatica. (R.)

பஞ்சமூலம். Five kinds of medicinal plants, called together, தசமூலம், in two classes. I. சிறுபஞ்சமூலம், the minor kind: 1. கண்டங்கத்திரிவேர், Solanum jacquini; 2. சிறுவழுதுணைவேர், Solanum Indicum; 3. சிறுமல்லிவேர், Jasminum angustifol; 4. பெருமல்லிவேர், Jasminum undulatum; 5. நெருஞ்சிவேர், Tribulus terrestris. II. பெரும்பஞ்சமூலம், The major kinds: 1. வில்வவேர், Cratæva religiosa; 2. பெருங்குமிழ், Gmelina tomentosa; 3. தழுதாழை, Celerodendron phlomoides; 4. பாதிரிவேர், Bignonia chelenoides; 5. வாகை, Mimosa flexuosa. (சது).—*Note.* For five other medicinal roots, see பஞ்சமூலகஷாயம் under கஷாயம்.

மூலகந்தம், s. A grass, Andropogan muricatum, வெட்டிவேர்; [ex கந்தம், fragrance.] 2. The roots of trees and plants.

மூலகம், s. A root, கிழங்கு. 2. The radish—as முள்ளங்கி. (Sa. Moolaka.)

மூலகாரியம், s. The first, prominent, principal thing.

மூலகுணம், s. An irascible disposition.

மூலக்கடுப்பு, v. noun. Pain from piles. See கடுப்பு.

மூலக்கரப்பன், s. A spreading eruption.

மூலக்காரன், s. One who has the piles. 2. [com. மூலகுணக்காரன்.] A hasty tempered man.

மூலக்கிரந்தி, *s.* A kind of disease from morbid humors in the body.
மூலக்கூறு, *s.* The radical parts of any substance; or its essential nature.
மூலக்கிராணி, *s.* Hemorrhoids or piles with flux. See கிராணி.
மூலக்கொதி, *s.* A kind of disease or pain from the piles, said to cause peevishness, and anger.
மூலகம், *s.* All the vegetable productions which have roots or a bulb; [*ex* கம்.]
மூலச்சூடு, *s.* As மூலக்கொதி.
மூலச்சோதி, *s.* The original or primeval light, i. e. God, கடவுள்.
மூலதனம்—மூலத்திரவியம், *s.* Capital or stock, முதற்பணம். 2. A treasure accumulated by ancestors, பிதிரார்ச்சிதம்.
மூலத்தம்பம், *s.* A Sanscrit treatise on Architecture, சிற்பநூல்.
மூலத்தன்மை, *s.* Principle, பிரகிருதி.
மூலத்தானம் — மூலஸ்தானம், *s.* The interior of a temple. See கர்ப்பக்கிரகம். 2. A king's residence, அரசிருக்கை.
மூலத்துருவம், *s.* Epoch-longitude of a planet. See துருவம்.
மூலநாள், *s.* The nineteenth lunar mansion, as மூலம்.
மூலநோக்காடு-மூலநோய்-மூலவியாதி, *s.* The piles.
மூலபஞ்சாட்சரம், *s.* The five mysterious letters, சிவாயநம, a Saiva formule.
மூலபதம், *s.* The root of a word. See பிண்டம்.
மூலபலம்—மூலப்படை, *s.* The main body of an army.
மூலபலாதிகள், *s.* Roots, fruits, &c., eaten by ascetics in forests; [*ex* பலம், fruits *et* ஆதி, first.]
மூலபாடம், *s.* An original text without a commentary.
மூலபாடை—மூலபாஷை, *s.* The original language—said by Buddhists to be the Pali.
மூலப்பகுதி—மூலப்பிரகிருதி, *s.* Maya as the cause of visible creation.
மூலப்பொருள், *s.* The original or first cause, God, கடவுள். (*p.*)
மூலமந்திரம், *s.* The chief mantra of each sect, as distinguished from the *Gayatri* common to all, especially to the brahmans.
மூலமலம், *s.* The original principle of good and evil, causing successive births. See ஆணவம்.
மூலமுளை, *s.* A hemorrhoidal shoot.
மூலவாயு, *s.* Wind in the intestines.
மூலவாயுவையெழுப்புதல், *v. noun.* Driving upwards the internal wind.
மூலவிக்கிரகம், *s.* The chief or stationary idol in a temple, usually of unwrought black granite—*oppos. to* உற்சவருபம்.
மூலவிருள், *s.* The original darkness of the soul. See மாயை.
மூலவேர், *s.* The first or principal root of a tree, or its stem.
மூலாக்கிரம், *s.* The root and the top. See ஆமூலாக்கிரம்.

மூலாக்கினி, *s.* The warmth of the stomach, as உதராக்கினி. 2. A technical term of Saiva-yogis.
எனக்குமூலாக்கினியாயிருக்கிறது. I feel very hungry.
மூலாக்கினிகெம்பிவிட்டால்தெரியும். If I am exasperated it will appear.
மூலாக்கினியைமுடுக்குகிறது. Urging the internal heat towards the head.
மூலாசனம், *s.* The eating of roots; [*ex* அசனம்.]
மூலாட்சரம், *s.* [*poet.* மூலாக்கரம்.] The primitive letter from which all the letters of the alphabet are derived.
மூலாதாரம், *s.* The first region of the human body, the posteriors including the hip. See ஆதாரம்.
மூலி, *s.* Any plant. 2. A tree as having roots, வேருள்ளது. (*Sa. Moolin.*) 3. A medicinal root, as மூலிகை.
மூலிகம்—மூலிகை—மூலிக்கை, *s.* The root of a tree, also respectively roots of trees and shrubs for medicine.
வனமூலிகை, *s.* Roots of the open fields. See வனம்.
•மூலியம், *s.* Price, விலை. W. p. 668. Moolya. 2. [*com. for* மூலம்.] Means, cause.
நீஇதையாரிமூலியமாய்வாங்கினாய்.......Through whom did you buy this?
மூலை, *s.* Corner, angle, கோணம். [*Tel.* మూల.] 2. A house, வீடு. 3. One of the intermediate points of the compass.
மூலையிலிருக்கிறவனை முற்றத்துக்கிழுக்கப்பார்க்கிறான். He tries to drag one from the house, i. e. *into a quarrel.*
நான்ஒருமூலையிலேமுடக்கிக்கொண்டேன். I took my bed in a corner. [*privately.*]
தென்கிழக்குமூலை. South-east.
தென்மேற்குமூலை. South-west.
வடகிழக்குமூலை. North-east.
வடமேற்குமூலை. North-west.
மூலைக்காற்று, *s.* Wind blowing from an intermediate point.
மூலைக்குடா, *s.* A distant room in a large house, a place or corner in a large field.
மூலைக்குமுட்டாயிருக்க, *inf.* To be fit for nothing, to be cast aside.
மூலைக்கை, *s.* A beam from a corner to the ridge of a roof.
மூலைத்திசை, *s.* Intermediate points of the compass, *distinct from* பெருந்திசை.
மூலைமுடக்கு, *s.* A crooked way, a nook.
மூலையரம், *s.* A three-sided rasp.
மூலையோட, *inf.* To run out too far as a corner, to run out of square.
மூலையோட்டம்—மூலைவாங்கல், *v. noun.* A diagonal extending out of square.
மூலைவாக்கு, *s.* A diagonal position.
மூலைவேர், *s.* The root which runs in a diagonal direction.
மூவு, கிறேன், மூவினேன், வேன், மூவ, *v. n.* To end, முடிய. (*கு.*)—For similar compounds, see மூ, *v.*
மூழி—மூழை, *s.* A ladle made from the half-shell of a cocoa-nut, அகப்பை. 2. A spatula, தப்பு. 3. A churning stick, மத்து. (*கு.*)
மூழ், *s.* [*prov. corrup. of* முகிழ்.] The opening bud of a flower.

மூழ்கு, கிறேன், மூழ்கினேன், வேன், மூழ்க, *v. n.* [*poetic form of* முழுகு] To bathe, submerge, rise above and cover as water. 2. To sink as a ship, அமிழ்க்க. 3. To be ruined, கெட.
மூழ்கல், *v. noun.* Bathing. (*சது.*) 2. Sinking. 3. Perishing.
மூழ்த்து, கிறேன், மூழ்த்தினேன், வேன், மூழ்த்த, *v. a.* [*com.* முழுத்த.] To press or heap upon, அமிழ்த்த, மொய்க்க. (*சூ.*)
•மூளி, *s.* A person defective in any part or member, உறுப்புக்குறை. 2. Anything split or broken, பின்னமானது. 3. [*fig.*] One who wears no jewels in the ear.
மூளிக்காதுடனேவந்தாள்.......She came with naked ears.
மூளிக்காதன், *s.* An earless person. 2. [*fig.*] A மூளி man, as மூளி, 3.
மூளிக்காதுள்ள. Earless.
மூளிக்குடம், *s.* A pitcher broken at the mouth.
மூளிநாய், *s.* A dog with cropped ears.
மூளிமுக்காடு, *s.* A female's hood covering only the head, *distinguished from* முக்காடு.
மூளியுதடு, *s.* A hare-lip, &c. See உதடு.
மூளியோடு, *s.* A chipped tile.
மூளு—மூள், கிறேன், மூண்டேன், வேன், மூள, *v. n.* To kindle, to catch fire, கொளுந்துப்பற்ற. (*c.*)
எசமானுக்கு வேலைக்காரன்மேற்கோபமூண்டது... .. The master's wrath was kindled against his servant.
அதைமூளவை. Set it on fire.
மூளல்—மூளுதல், *v. noun.* Kindling as fire, anger, &c.
மூளை, *s.* Brains, marrow, medullary substance as a constituent part of the body. See தாது. (*c.*)
மூளைசிதறவடிக்க, *inf.* To dash out another's brains.
மூளைவறண்டவன், *appel. n.* An eccentric man, (*lit.*) one whose brains have become dry.
மூன்று, *s.* [*adj. and s. vul.* மூணு.] Three.
மூன்றக்கினி, *s.* The three household fires, as முத்தீ.
மூன்றத்தொருபங்கு, *s.* A third part.
மூன்றவாமாற்றுச்சக்கரச்சுழி. See சுழி.
மூன்றவத்தை, *s.* Three states of the mind, as திரியாவஸ்தை.
மூன்றாங்கட்டு, *s.* The third and last bandage to a broken limb—*a phrase implying a decisive opinion.*
மூன்றாங்கால், *s.* The first foot of the marriage பந்தல், which is set up on the third day before the wedding, a lucky day—the third, fifth or seventh being always chosen. 2. Consanguinity of the third degree. (*c.*)
மூன்றாம்பாட்டன், *s.* [*com.* முப்பாட்டன்.] The grand-father's grand-father.
மூன்றாம்முறைக்காய்ச்சல், *s.* Tertian fever.
மூன்றாம்மடிக்க, *inf.* To fold three times.
மூன்றாவது, *appel. n.* That which is third. 2. [*as an adv.*] Thirdly.

மெ

மெ. A syllabic letter formed of ம் and எ.

மெச்சு, கிறேன், மெச்சினேன், வேன், மெச்ச, v. a. [also மெய்ச்ச.] To admire greatly, to wonder, வியக்க. 2. To praise, to extol highly, to flatter, புகழ. 3. To esteem, மதிக்க. தன்னைமெச்சிக்கொள்ளுகிறான்.........He boasts himself.

மெச்சாதவர்கள், appel. n. Welcome guests, friends, சிநேகிதர்.

மெச்சல்—மெச்சு, v. noun. Approbation, commendation, உவப்பு.

மெட்டு, s. Rise or fall in music, a musical interval, இராகமெட்டு. 2. The bridge of a fiddle, யாழின்மெட்டு. [Tel.] 3. Wood or jungle which surrounds a village, கிராமத்தைச்சூழ்ந்தகாடு. (Beschi.) 4. A place where toll, or custom is paid, ஆயத்துறை.

பெரியமெட்டு, s. The chief place where custom is paid.

மெட்டுச்சேவகன், s. [sometimes மெட்டுக்காரன்.] The keeper of the entrance of such a place; also a toll-gatherer. (Govt. usage.)

•மெது-மெதுவு, s. [a corrup. of மிருது.] Softness. 2. Bluntness of an edge, &c. 3. Gentleness, mildness. (c.)

மெதுவாக்க, inf. To make soft, to soften.

மெதுவாய்ப்பேச, inf. To speak slowly, gently, modestly.

மெதுக்கு, s. [for.] Pomplemose, shaddock, நாரத்தை. 2. [Tel.] Rice, சோறு.

மெதுமெது, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be soft or yielding as fruit; [ex மெது reiterated.]

மெதுமெதுப்பு, v. noun. Softness.

•மெத்து, s. Softness, மென்மை; [from Sa. Mid.] (சது.)

மெத்தென. Softly, gently. (p.)

மெத்தெனப்படுத்தலினித்திரைக்கழகு. A soft bed promotes sleep. (Avv.)

மெத்தெனவு. Mildness of disposition, temper or speech, pliancy, சாந்தகுணம்.

வெட்டெனவுமெத்தெனவைவெல்லாது. Rage will not conquer meekness. (சன்னெறி.)

மெத்து, கிறேன், மெத்தினேன், வேன், மெத்த, v. n. To be abundant, to become great, மிக.

மெத்த—மெத்தவும். Much, abundantly, greatly.

மெத்தவும்பெரிது. It is very great.

மெத்தமெத்தக்கேட்டேன்........I asked him with much entreaty.

மெத்திக்கொள்ள, inf. To be great in quantity, to exceed in proportion.

மெத்தை, s. Bolster, cushion, pillow, bed, mattress, அமளி. 2. Upper story of a house, மேல்வீடு. (சது.) (c.) 3. [Tel.] A terrace, a terraced house; a house of different stories, அடுக்குமெத்தை. See அடுக்கு.

மெத்தைதைக்க, inf. To make a mattress or quilt.

மெத்தைப்பாய், s. A mat for spreading on a mattress.

மெத்தைவீடு, s. A terraced house. 2. Upper story, an upstair-house.

மெந்திரி—மேந்திரி, s. [prov.] The frame work, beams, &c., over a room to which a cloth ceiling may be attached; frame work of a loft, பரண்.

மெய், s. Truth, sincerity,—oppos. to பொய், அசத்தியம். (c.) 2. The body, person, உடம்பு. 3. Surface of the body, or feeling as one of the five senses, ஐம்பொறியுளொன்று. 4. [in gram.] A consonant, மெய்யெழுத்து.

மெய்சொற்பதிவிருக்கிறதுபொய்பொங்கிக்கொண்டுபோகிறது.... Truth is quiet, lie is blustering. [prov.]

மெய்பொய்விசாரிப்பக்க. Find out its truth or falsity.

மெய்கண்டதேவர், s. A poet well skilled in Hindu metaphysics; also called, சுவேதவனப்பெருமாள்.

மெய்காட்டல், v. noun. Exhibiting strength, (lit.) showing the body. (p.)

மெய்கூறல்—மெய்சொல்லல், v. noun. Speaking the truth.

மெய்காப்பாளர், s. [also கஞ்சுகர்.] Body-guards, மெய்க்காவலர்.

மெய்க்கவசம்—மெய்யுறை, s. A coat of armor, a vestment.

மெய்க்கிளை, s. [prov.] Genuine sprouts in jack-trees, &c , as distinguished from பொய்க்கிளை. See கிளை.

மெய்க்கீர்த்திமாலை, s. A panegyric poem in the சட்டை versification, describing the illustrious descent, and famous actions of a hero. See பிரபந்தம்.

மெய்க்கொள்ள, inf. [com. மெய்யென்று கொள்ள.] To believe, take to be true.

மெய்க்கோள், s. Earnest-money. (R.)

மெய்க்கோள்வாங்கினேன். I got money in advance.

மெய்ஞ்ஞானம்-மெய்ஞ்ஞானநிட்டை, s. True wisdom, the state of the most exalted ascetic.

மெய்ஞ்ஞானி, s. The true sage.

மெய்நலம், s. [sometimes மெய்ந்நலம்.] Strength, வலி. (சது.)

மெய்நூல், s. [com. மின்னூல்.] Ancient writings, commonly divine.

மெய்நூலன், s. An epithet of Dronacharya, துரோணாசாரியன். (சது.)

மெய்புகுகருவி, s. A vestment, as மெய்க்கவசம். (p.)

மெய்ப்படாம், s. A mantle or cloak, covering the whole body, கிலேயங்கி; [ex படாம், a cloth.] (p.)

மெய்ப்படுத்த, inf. [intrans. மெய்ப்பட.] To prove substantial.

மெய்ப்பரிசம், அ. Eight sensations of the body; 1. ஊன்றல், from placing; 2. கட்டல், binding; 3. குத்தல், stabbing; 4. தடவல், stroking; 5. தட்டல், patting; 6. தீண்டல், touching; 7. பற்றல், seizing; 8. வெட்டல், cutting—also called, அஷ்டவிதப்பரிசம்.

மெய்ப்பாடு, v. noun. Indication of passion or sentiment, by gesture, or any other signs—as tears for sorrow, the erection of the hairs of the body from love, joy, transport. 2. Experience of truth.

மெய்ப்பை, s. A tight garment fitted to the body, சட்டை. (சது.)

மெய்ப்பொருள், s. Sound doctrine. 2. The truth, an epithet of God, கடவுள். 3. Knowledge, அறிவு. Compare கைப்பொருள்.

மெய்ப்பொறி, s. The body as the organ of touch.

மெய்மதம், s. True religion.

மெய்மயக்கம், s. [in gram.] Consonants occurring together in a word, as ண் and ட in கண்டம்; க்க, in பக்கம். See மயக்கம்.

மெய்மலம்—மெய்மாசு, s. Human dung, மலம். 2. As வேர்வை. (p.)

மெய்மறதி — மெய்மறத்தல், v. noun. Swooning, losing one's senses by delirium, becoming unconscious. (c.)

நான்மெய்மறந்துபோனேன். I had quite forgotten [to bring, &c.]

மெய்மெய்யாய். Very truly, evidently, in the very act.

மெய்மை, s. A truth, fact. 2. Thought, intention, நினைவு.

மெய்மைகூறல், v. noun. Acknowledging the truth.

மெய்யர், appel. n. Brahmans, அந்தணர். 2. Rishis, sages, இருடிகள்.

மெய்யன், appel. n. A true man, an honest person; a trust-worthy, upright man—oppos. to பொய்யன். 2. (p.) A son, மகன்.

மெய்யுணர்தல், v. noun. Understanding and feeling the truth.

மெய்யுரைத்தல், v. noun. Explaining a text; a commentary.

மெய்யெழுத்து, s. A consonant, a body-letter, to which a vowel gives life.

மெய்யென்றிருக்கிறது. Taking for a truth.

மெய்வருக்கை, s. The class of consonants. See வருக்கை.

மெய்விரதன், s. An epithet of Yudhis-t'hira, உதிட்டிரன். 2. An epithet of Bishma, வீடுமன். (p.)

மெய்விவாகம், s. True matrimony, marriage according to law.

மெய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be faithful, or true; to hold the truth.

அவன்மற்றவர்கள்மெய்க்கப்பேசுகிறான்.........He speaks so as to make others believe.

மெய்ப்பு, *v. noun.* Verification. 2. Praise, commendations.

மெய்ச்சு, *v.* [*com.* மெச்சு, *which see.*] To praise.

மெய்ப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To prove, to substantiate, ருசுப்படுத்த.

நீஅதைமெய்ப்பிக்கக்கூடுமா. Can you prove it?

மெய்ப்பிரம், *s.* A cloud, மேகம். (சது.)

மெருகு, *s.* Smoothness, glitter, lustre, தளக்கம். [*Tel.* మెఱుగు.] 2. A plant with a bulbous root, used in medicine, விருகு.

மெருகிட — மெருகுதேய்க்க — மெருகுபோட, *inf.* To polish, make to shine.

மெருகெண்ணெய், *s.* Varnish-oil for giving a lustre to cabinet-work.

மெலி, *s.* Softness, thinness. 2. [*in gram.*] A soft letter, மெல்லெழுத்து; [*ex* மெல்.]

மெலியது, *appel. n.* That which is soft, weak, thin, light. (நீதிநெறி.)

மெலி, கிறேன், ந்தேன், மெலிவேன், ய, *v. n.* To be reduced, emaciated, weak, thin; to shrink, to become lean, gaunt, meagre; to languish; to become reduced in body, mind or circumstances; to be slender, poor, or soft; to assume the form of a soft letter.

நான்மெத்தமெலிந்துபோனேன். I became very lean.

மெலிந்தஓசை, *s.* A soft voice.

மெலிந்தகுடி, *s.* An impoverished family.

மெலிந்தோன், *appel. n.* An unfortunate man, ஏழைமனிதன். (*R.*)

மெலிவு, *v. noun.* Weakness, feebleness, thinness, lightness; lassitude.

உன்னுடம்புமெலிவாயிருக்கிறது. Your body is wasting.

மெலிவடைய, *inf.* To become reduced in body or circumstances.

மெலிவுசெய்ய, *inf.* To distress, afflict, oppress, துன்பஞ்செய்ய. (*p.*)

மெலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To make lean, to make soft. 2. To soften a consonant; also மெலிவிக்க, and மெலியப்பண்ண. (*p.*)

மெலித்தல், *v. noun.* Making soft; softening a consonant—*oppos. to* வலித்தல்—as தட்டை to தண்டை.

மெனு, *s.* A thin coin under the standard weight—*oppos. to* வடு. *P. Du. Bourges.*

மெனுகு, *s.* [*Tel.*] Exquisiteness, minuteness, tenderness, மிருது.

மெல், *adj.* Soft.

மெல்ல, *adv.* [*com.* மென்ன.] Slowly, gently.

மெல்லணை, *s.* A soft pillow, or bed, மெத்தை. (*p.*)

மெல்லன், *appel. n.* The chief of a brackish soil, or of a district near the sea, நெய்தனிலத்தலைவன். (சது.)

மெல்லி, *s.* A woman, பெண். (*p.*)

மெல்லிக்கை, *s.* Thinness, ஒருசட்டை.

மெல்லிது—மெல்லியது, *appel. n.* [*com.* மெல்லிசு.] That which is soft.

மெல்லிதாய்நூற்கிறது.........Spinning fine threads.

மெல்லியநல்லாள், *s.* A gentlewoman, பெருமாட்டி. (*p.*)

மெல்லியர் — மெல்லியார் — மெல்லியவர், *s.* The weak, the emaciated, the delicate, மெலிந்தவர். 2. Women, பெண்கள்.

மெல்லியல், *s.* A female, பெண். [*pl.* மெல்லியலார்.] 2. A tender twig of a tree, இளங்கொம்பு. (சது.)

மெல்லியவாழை, *s.* The soft plantain-tree.

மெல்லியாள், *s.* A woman, பெண். (*p.*)

மெல்லியாடோள்சேர். Live with thine own wife. (*Avv.*)

மெல்லினம், *s.* The class of soft, or nasal consonants, ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்.

மெல்லினவெதுகை, *s.* One of the இனவெதுகை, in which the second letter of each line is any of the soft consonants.

மெல்லெழுத்து, *s.* A soft or liquid consonant.

மெல்லென, *inf.* To be soft, gentle; *used adverbially.*

மெல்லெனப்பாயுந் தண்ணீர்கல்லையுங்குழியப்பாயும். The water which flows gently will excavate a stone.

மென்கணம், *s.* The soft letters, as மெல்லினம். (*p.*)

மென்சொல், *s.* A soft or kind word.

மென்பால், *s.* Fertile and cultivated ground; [*ex* பால், place.]

மென்மை, *s.* Fineness, softness, thinness. See ஊறு. 2. (*p.*) As மெல்லினம்.

மென்மையார், *s.* [*pl.*] Women, as மெல்லியர்.

மென்னடை, *s.* A swan, *as a bird of graceful walk*, அன்னம். 2. A gentle, slow walk, அன்னநடை.

மென்னிலை, *s.* A mode of using the hands in dancing. See கவட்சணம்.

மெல் — மெல்லு, கிறேன், மென்றேன், மெல்லுவேன், மெல்ல, *v. a.* To chew softly, as rice, grapes, &c., to masticate, சவட்ட. 2. [*fig.*] To taunt, to reproach, தூஷிக்க. (*c.*)

மென்றுதுப்பு. Chew and spit (it).

இரவும்பகலுமென்னைமென்றுகொண்டிருக்கிறான்..... He chides me night and day.

பாக்குமென்றடக்குதல். Keeping a cud of betel-leaf, in one cheek.

மெல்லிலை, *s.* Betel-leaf, வெற்றிலை. (*p.*)

மெல்கு, கிறது, மெல்கினது, ம், மெல்க, *v. n.* To be light, not heavy; [*ex* மெல்.] (சன்-பொதுப்பாயிரம்.)

மெழுகு, *s.* [*vul.* மொழுக்கு.] Bee's wax, மச்சியம். (*c.*)

மெழுகிடல் — மெழுக்கிடல், *v. noun.* Waxing, smearing with wax.

மெழுகுகட்டிவார்த்தல், *v. noun.* Pouring melted metal into such a mould.

மெழுகுகட்டுதல், *v. noun.* Forming an image of wax to make a mould, for casting images, or statues, &c.

மெழுகுச்சாணை, *s.* A hone formed of black sand and wax.

மெழுகுச்சீலை, *s.* A cloth smeared with wax.

மெழுகுச்சேர்வை, *s.* Cerate.

மெழுகுதிரி-மெழுகுத்திரி-மெழுகுவத்தி — மெழுகுவர்த்தி, *s.* A wax-candle.

மெழுகுதோய்த்தல், *v. noun.* Dipping in wax, waxing.

மெழுகுத்துணி, *s.* A piece of a cloth, smeared with wax.

மெழுகுத்தட்டு, *s.* Cake of wax, &c.

மெழுகுபதம், *s.* A thick consistency of melted wax. See பதம்.

மெழுகுபணியன், *s.* [*prov.*] Small-pox with pustules small and thick.

மெழுகுபோடுதல், *v. noun.* Waxing cabinet-work, wooden furniture, &c.

மெழுகுவத்தி, *s.* A wax-candle, a taper.

மெழுகெடுத்தல், *v. noun.* [*sometimes* மெழுகழித்தல்.] Taking out the wax used in painting chintz, by boiling.

மெழுகெழுதுதல். Painting figures with wax in coloring chintz.

மெழுகு, கிறேன், மெழுகினேன், வேன், மெழுக, *v. a.* [*vul.* மொழுகு.] To smear, to spread, to coat over with cow-dung, &c., தரைமெழுக. (*c.*)

அவன்செய்தகுற்றத்தைஇவன்பூசிமெழுகுகிறான்...... He cloaks [coats over] the faults of the other.

மெழுகிடல், *v. noun.* Daubing a place with cow-dung, தரைமெழுகல்.

மெழுகுமண், *s.* Clay used in forming a mould over the figure of wax, in casting.

மெழுக்கு, *v. noun.* Smearing a floor with mashed earth and cow-dung; or with sandal paste.

மெழுக்குச்சாத்துதல், *v. noun.* Smearing a floor. (*p.*)

மென்ன, *adv.* [*com. for* மெல்ல.] Softly, gently, with a slow pace.

மென்னப்பேசு. Speak slowly.

மென்னவா. Come softly.

மென்னநட. Walk slowly.

மென்னமென்ன. Too slow.

மென்மேலும், *adv.* Moreover, more and more, over and above, as மேலுமேலும்.

மென்னி-மென்னை, *s.* [*vul. for* மன்னை.] The throat, மிடறு.

மே

மே. A compound letter composed of ம் and ஏ.

மே, s. Love, அன்பு. See மேவு.

•மேகம், s. A cloud, முகில். W. p. 672. Megha.

சத்தமேகங்களுங்கூடிநெருப்புமழைபெய்தாற்போல. As if the seven clouds poured forth fire.

மேகம்வருஷிக்கிறது. It rains.

மேகம்மியாபிக்கிறது. Being overcast, or cloudy.

காலமேகம், s. A cloud in the rainy season.

காளமேகம், s. A dark or heavy cloud, an emblem of fertility, இருண்டமேகம்.

மேகம், எ. The seven different clouds, viz: 1. சம்வர்த்தம், a cloud shedding down gems, மணி; 2. ஆவர்த்தம், a cloud pouring out water, நீர்; 3. புட்கலாவர்த்தம், discharging gold, பொன்; 4. சங்காரித்தம், scattering flowers, பூ; 5. துரோணம், emitting dust, மண்; 6. காளமுகி, dropping stones, கல்; 7. நீலவருணம், belching fire, தீ.

மேகம், கூ. The nine clouds, with their astrological indications: 1. ஆவர்த்தம், little rain. 2. சம்வர்த்தம், great wind. 3. புட்கலம், much rain. 4. துரோணம், scarcity, ruin. 5. காளம், much rain, grains all good. 6. நீலம், a scattering rain, grains dear. 7. வருணம், much rain and wind. 8. வாயுவம், much rain, wind, heat and fear; all grains good. 9. தமம், rain, wind and thunder.

மேககர்ச்சனை—மேககர்ச்சிதம், s. The rumbling of clouds, as கர்ச்சிதம்.

மேகக்கூட்டம்—மேகசாலம்—மேகசஞ்சாரம், s. An assemblage of clouds.

மேகஸ்தம்பம், s. A pillar of cloud.

மேகத்தொனி—மேகமுழக்கம், s. The noise of clouds, or thunder.

மேகநாதம், s. Thunder, முழக்கம். 2. Small greens, Amaranthus, சிறுகீரை. (Sa. Meghanada.)

மேகநாதன், s. An epithet of Indrajit son of Ravana, and reputed conqueror of Indra, இந்திரசித்து.

மேகபடலம், s. An accumulation of clouds. 2. See மேகம், a disease.

மேகபந்தி, s. A range of clouds, முகிலினிரை.

மேகபுஷ்பம், s. Water, நீர். [Sa. Meghapushpa.]

மேகப்புள், s. A lark, வானம்பாடி.

மேகமண்டலம், s. The region of clouds.

மேகமூடுதல், v. noun. Over-spreading of the clouds.

மேகரஞ்சி—மேகவிரஞ்சி, s. A kind of melody, ஓர்இராகம்.

மேகராகக்குறிஞ்சி, s. A melody adapted to a hilly country.

மேகவண்ணம்—மேகவர்ணம், s. The color of clouds.

மேகவண்ணக்குறிஞ்சி, s. A tree, Lawsonia, ஓர்மரம்.

மேகவண்ணன், s. An epithet of Vishnu from his cloud-like color, விஷ்ணு.

மேகவாகனன், appel. n. One whose vehicle is a cloud; the cloud-borne, an epithet of Indra, இந்திரன்.

மேகாதிபன், s. [in calendars.] The planet that governs the clouds for the year; [ex அதிபன்.]

மேகாந்தகாரம், s. Cloudy darkness.

மேகானந்தி—மேகாரம், s. A pea-fowl, மயில்; [ex ஆனந்தம், delight.]

மேகக்கல், s. Bezoar, as ஆட்டுக்கல். (R.)

•மேகம், s. A urinary disease. W. p. 674. Meha. 2. Venereal disease, ஓர்நோய்.

மேககாங்கை—மேககாரகம்-மேககாந்தி, Gonorrhœa, venereal heat.

மேகக்காய்ச்சல், v. noun. Fever from the prevalence of venereal humors.

மேககிரந்தி, s. A venereal ulcer. See கிரந்தி.

மேகக்கிராணி, s. A kind of diarrhœa. See கிராணி.

மேககுஷ்டம், s. Lues venerea. See குஷ்டம்.

மேகநீர், s. Humors from urinary diseases, virus of venereal and other eruptions.

மேகபடலம், s. A spreading venereal sore. 2. Disease of the eye. 3. See மேகம், cloud.

மேகப்புண்—மேகரணம், s. A venereal sore.

மேகப்புற்று, s. A venereal eruption.

மேகவாயு, s. Flatulency in the body, said to be caused by venereal heat.

மேகவியாதி, s. Venereal disease.

மேகஊறல், v. noun. Circulation of bad humors in the body; [ex ஊறல்.]

மேகவெட்டை, s. The whites, fluor albus.

•மேகலை, s. A woman's girdle, or zone, மாதர்இடைக்கட்டு. 2. The swelling sides of a mountain, மலைப்புடைப்பு. W. p. 672. Mekhala. 3. A woman's jewelled girdle, இடையணிபுனைவது. 4. A garment worn by women, ஆடை. 5. A row or ridge of peaks on Mount Meru, மேருகிரிச்சிகரம்.

•மேகனம், s. [in anat.] Pubis.

மேக்கு, s. Height, உயர்ச்சி. 2. The west, மேற்கு. (சது.) 3. [Hind.] A wedge, wooden peg, ஆப்பு. [Tel. usage.]

மேக்கடித்தல், v. noun. Driving in a wedge or stake. 2. [in cant.] Injuring one's cause; deceiving.

•மேசகம், s. The eye of the peacock's tail, மயிற்றோகைக்கண். W. p. 673. Mechaka.

மேசை—மேஜை, s. [Pers. Mej.] A table, ஓர்பீடம். (c.)

மேசைத்துப்பட்டி, s. A table-cloth.

மேஸ்திரி, s. [for.] A head workman, foreman.

•மேடம்—மேடகம்—மேஷம், s. A ram, ஆடு. [also மேழகம்.] 2. Aries of the Zodiac, ஓர்இராசி. W. p. 674. Mesha.

மேடவீதி, s. [in astron.] A tri-section of the Zodiac. See சூரியவீதி.

மேடாயனம்—மேடவிடவம்—மேஷாயனம், s. Vernal equinoctial point.

மேடாயனமண்டலம், s. Equinoctial colure.

மேடு, s. [gen. மேட்டின். also மோடு.] Height, உயரம். 2. A little hill, a hillock, a rising ground, சிறுதிட்டை. 3. An affix to the name of a town, ஊர். 4. Belly, வயிறு. (சது.)

காடுமேடுசுற்றித்திரிகிறான். He is taking (me) amidst hills and jungles. 2. He diverts attention from the point.

மேடும்பள்ளமுமானவழி. An uneven road.

மேட்டாங்காடு, s. A rising ground adapted to புஞ்சை cultivation.

மேட்டுப்பாய்ச்சல், v. noun. The watering of high ground.

மேதிகம், s. Wall, சுவர். (சது.)

மேடை, s. An artificial mound, செய்குன்று. 2. A square place in the open air artificially raised from the ground, சதுக்கம். (c.) 3. A house of two or more stories, உப்பரிகை.

மதிலுண்மேடை, s. A casement in the walls of a fort.

மேட்டி, s. A head-chief, தலைவன்; [ex மேடு.] 2. [Colloq.] Assistant servant; [prob. from Eng. mate.]

மேட்டிமை, s. [Tel. మేటిమి.] Loftiness, haughtiness; excellence, மேன்மை. (c.)

மேட்டிமையானவார்த்தைகள். Swelling words.

மேட்டிமைக்காரன், s. A proud man.

•மேதகம், s. Greatness, excellence, மேன்மை. 2. Valuation, மதிப்பு. (சது.) 3. A precious stone, as கோமேதகம்.

மேதகு, adj. Great, excellent, மேன்மையான.

மேதகையோர், s. [pl.] Eminent persons, உயர்ந்தோர். (p.)

•மேதம், s. A sacrifice, யாகம்—as அசுவமேதம். W. p. 674. Med'ha. 2. Murder, கொலை; [from Sa. Metha, to hurt.]

மேதரவர், s. [Tel. com. மேதைகாரர்.] A class of people who cut and sell bambûs, and make bambû baskets, கூடைகாரர்.

•மேதாரம், s. Mountain, மலை. (சது.)

•மேதாவி. See மேதை.

•மேதி, s. A buffalo, எருமை. (சது.)

மேதிச்சென்னிமிதித்தோள், appel. n. Durga. See மகிடற்செற்றாள். (சது.)

மேதியன், s. Yama, the buffalo-rider, from his vehicle. See இயமன்.

•மேதினி, s. The earth, as made (*according to the legend*) of the *adeps* of two Asuras slain by Brahma, பூமி. W. p. 673. MEDINI.

•மேதை, s. Understanding, knowledge, அறிவு. W. p. 674. MED'HA. 2. Flesh, இறைச்சி. 3. Sap of the palm-tree; mead; any intoxicating beverage, கள். 4. The skin, தோல். 5. A nerve, fibre, நரம்பு. 6. Fatness, கொழுப்பு. 7. The planet Mercury, புதன். 8. Excellency, மேன்மை. 9. [*in anat.*] Membrane; [*ex Sa. Medas.*]

மேதையர், s. [*pl.*] Learned men, poets, புலவர்.

மேதாவி, s. [*pl.* மேதாவியர்.] A man of knowledge, புத்திமான். (சது.)

•மேத்தியம், s. [*neg.* அமேத்தியம்.] Purification, purity, cleanness, சுத்தம். W. p. 674. MED'HYA.

•மேநகை, s. The proper name of a courtezan of Swerga, தேவதாசி. 2. Daughter of Mount Meru, and wife of Hymalaya, as மனோரமை. W. p. 674. MENAKA.

மேநகைபுதல்வி, s. Parvati the wife of Siva, பார்வதி. (சது.) See மருகைவிசத்தனி.

மேந்தலை, s. [*for* மேன்றலை.] Wind-ward side of a vessel. 2. Eminence, excellency, மேன்மை.

மேந்திரி. See மெந்திரி.

மேம்படு, கிறேன், மேம்பட்டேன், வேன், மேம்பட, v. n. To rise high, be elevated in rank, to increase in learning, or any science; to spread—as fame, உயர்; [*ex* மேல்.]

மேம்பாடு, v. noun. [*also* மேன்பாடு.] Nobleness, greatness, grandeur.

மேய, [*poet. form of* மேவ.] Suitable.
மேயாசனமிருக்கை. An appropriate seat, a seat suited to one's rank. (சங்கிரகம்.)

மேய், கிறது, ந்தது, மேயும், மேய, v. a. To graze; to feed, as beasts, fowls or birds—eating grass, grain or seed; to browse, gnaw, or prey on—as lice, white ants, or worms under the skin, உண்ண. (c.)
புழுமேய்கிறது. The worm eats.
கறையான்மேய்கிறது. White ants destroy.
இந்தவண்டிமாட்டைமேய்க்கும்போலே. This cart will eat [destroy] the pair of bullocks, *it is too heavy.*
மேயப்போகிறமாட்டுக்குக் கொம்பிலே புல்கட்டிவிடுவார்கள். Do they tie grass on the horns of a grazing ox? [*prov.*]

மேய்கோல், s. A shepherd's crook, or staff, இடையன்கோல். (*p.*)

மேய்ச்சல், v. noun. Pasturage, feeding, grazing.
மாடுமேய்ச்சலுக்குப்போகிறதில்லை. The cow does not go to graze.

மேய்ச்சற்கறையான், s. A large white ant. See கறையான்.

மேய்ச்சற்றலம், s. Grazing field.

மேய், கிறேன், ந்தேன், வேன், மேய, v. a. [*com. for* வேய்.] To thatch, to cover a house, or construct an awning with leaves, &c., மூட.
அந்தவீடுமேய்ந்தாயிற்று. Is the thatching of the house done?
பொன்னினால்மேய்தல். Gilding a roof.

மேய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், மேய்க்க, v. a. To feed cattle, fowls, &c., graze, மேயச்செய்ய. 2. To give physic to horses, &c., as மருந்துமேய்க்க. (c.)

மேய்க்கி, appel. n. [*com.* மாடுமேய்க்கி.] A neat-herd. (*Beschi.*)

மேய்ப்பர், s. [*pl.*] Herdsmen, shepherds, graziers, இடையர். 2. [*Chris. usage.*] Pastors.

மேய்ப்பு, v. noun. Pasturage. 2. See தேப்பு.

•மேரு, s. A fabulous mountain said to be situated in the centre of the earth called also மகாமேரு, and பொன்மலை. 2. Mount, mountain, a hill in general, மலை. (சது.) 3. The top-seat of an idol in a car, தேரின்மேலாசனம். 4. [*in geogr.*] Axis.—*Note.* Mount Meru is supposed by the Hindus to be in the centre of the *seven* Dwipas, or circular continents, and is compared to the seed-vessel of a lotus, the leaves of which are the different Dwipas. Its height is 84,000 *yojanas* or 1,092,000 miles, according to the common reckoning, of which 16,000 *yojanas* are below the surface of the earth. It has four faces—one towards each point of the compass—that looking to the east is white; to the south, yellow; to the west, black; and to the north, red. The sacred Ganges falls from heaven on its summit, and flows in four streams—like those from the garden of Eden;—the *Ganges* proper going south, the *Bhadrasoma*, north into Tartary, the *Sita*, east and the *Oxus*, west. The regents of the cardinal points occupy, severally, each face. Stripped of fable this mount is probably either the Hymalaya, including the highlands of Tartary to the north; or, as understood by some brahmans, the north pole. The brahmans speak of *Su-Meru* and *Ku-Meru*, and these are said to be the poles or the Zenith and Nadir of the residence of the gods.
மேருவைச்சேர்ந்த காகமும்பொன்னிறம். Even a crow which resorts to mount Meru [will become] gold-colored. [*prov.*]

மேருமணி, s. The principal or uppermost bead in a rosary.

மேருவில்லி, s. An epithet of Siva from his using the mountain மேரு as a bow, சிவன்; [*ex* வில்.]

மேரை, s. [*Tel.* మేర.] Manner, way of doing, வகை. 2. Gravity, sobriety, modesty, மரியாதை. 3. A quantity of corn given at the threshing floor to the washerman, and other servants, குடிமக்கட்குக்களத்திற்குக்கொடுப்பது.
சாஸ்திரிமேரையாகப்பேசுகிறான். He speaks like a learned man.

மேரைதப்பாதவன், appel. n. A temperate man.

மேல், s. The sky, the visible heavens, வானம். 2. The west, மேற்கு. 3. Width, breadth, அகலம். 4. Height, surface, மிசை. 5. [*a particle of declension.*] The seventh case or ablative of place, ஏழுருபு. 6. [*prep.*] On, upon, above, மீது. 7. *adv.* More, more than, அதிகம். 8. Before, previous, former, முன். 9. Hereafter—as a future birth, இனி.
என்தலைமேல். Upon my head.
வீட்டின்மேல். Upon the house.

நான்சொன்னதற்குமேலேசெய்தாய். You have done more than I said.
அங்கேபோனபின்மேலெழுது. Write me, after you have arrived there.
அதற்குமேல்நான்என்னசெய்வேன்.........What shall I do besides, or more?
பத்துமணிக்குமேல்வா.........Come after ten o'clock.
இனிமேல்என்னசெய்வாய். What will you do in future?
மேல்கீழில்லையா. Is there no up and down; no high and low in rank?
சுகத்துக்குமேலேசுகமில்லை. I am not in health of body, (*lit.*) to the outside.
என்மேலொன்றுமில்லை. There is nothing against me.
அவனேமேலாயிருக்கிறான். He stands high.
பகைவர்மேற்சென்றான். He went against the enemy.

மேலகம், s. A high abode; beatification, மோட்சம்; [*ex* அகம், place.] (*p.*)

மேலங்கி, s. A scarf or mantle.

மேலதுகீழதாய். [*also* கீழதுமேலதாய்.] Upside down, subverted.
எல்லாமேலதுகீழதாய்க் கீழதுமேலதாய்ப்போயிற்று. It is all over-turned.

மேலவர், s. [*sing.* மேலவன்.] Superiors, பெரியோர். 2. The celestials, வானோர். (*p.*)

மேலவரிறைவன் — மேலவர்க்கிறைவன், s. An epithet of Subramanya, leader of the celestial armies, முருகன். (சது.) 2. An epithet of Indra, இந்திரன்.

மேலழுக்கு, s. The dirt or filth on the body.

மேலானஇன்பம், s. Supreme enjoyment, the happiness of heaven, பேரின்பம்.

மேலாமினுக்கி, appel. n. A woman who trims herself up. (*Colloq.*)

மேலாலம், s. Rain, மழை. (சது.)

மேலாலவத்தை, s. An ascending அவத்தை, when the soul of one whose births are ended departs upward at death. Compare கீழாலவத்தை.
மேலார்க்கேதெரியப்படுத்துகிறது. Informing a higher authority. (*Govt. usage.*)

மேலானகாரியம், s. High things in general. 2. Sentimental subjects, ஞானவிஷயம்.

மேலானவர், appel. n. A superior.
எல்லாவற்றிலும்மேலானவர். The Most High.

மேலிட, inf. To increase in quantity. 2. To grow, as hatred or malice. 3. To overwhelm, as water.

மேலீடு, v. noun. Superiority in office, superintendence. 2. [*vul.* மேலிடு.] A female's ornament for the upper part of the ear. 3. Prevalence, predominance.

மேலுதடு, s. The upper lip.

மேலும், adv. Moreover, further, besides.

மேலுமேலும். [*also* மென்மேலும்—மேன்மேலும்.] More and more.

மேலுலகம், s. Upper worlds. See உலகம்.

மேலுறுதி—மேலத்தாட்சி, s. Additional evidence, confirmation, as மேற்சாட்சி.

மேலெழுவாருதல், v. noun. Taking off from the top of the heap.

மேலெழுச்சி. Superficialness. 2. [*met.*] Pride, haughtiness, as எழுச்சி.
மேலெழுச்சியாய்ப்போகாதே. Be not careless.

மேலெழுந்தவாரி, s. Superficial quality.

மேலே, adv. Above, over.
மேலேபார். Look up.

மேலே—மேலேக்கு. Afterwards, after some time. 2. The next year, மற்றவருஷம்.
மேலேக்குவாழ்க்கைப்படுகிறேனென்றுநெக்கேமாயிரு என்றதுபோல. As if he said, "I will be married next year, be at ease, oh! neck." *Prov.*
மேலேவருஷம். Next year.
மேலேயார்—மேலேயோர், *s.* [*pl.*] The exalted, as மேலோர். (*p.*)
மேலெலாப்பிலே, *s.* Additional proof, or evidence.
மேலொற்றி, *s.* A second mortgage; [*ex* ஒற்றி]
மேலோங்கிவிளங்குதல், *v. noun.* Being elevated and known.
மேலோர், *s.* [*pl.*] The great, the excellent, the exalted, உயர்ந்தோர். 2. Ancestors, ancients. 3. (*ச.*) Celestials, வானோர். 4. Poets, புலவர். 5. Sages, முனிவர்.
மேல்காற்று, *s.* The west wind.
மேல்குளிக்க, *inf.* To bathe one's body.
மேல்கை, *s.* Further, beyond, on the farther side. 2. Higher rank, standing, degree or pedigree. 3. The west, மேற்கு. 4. High lands, மேடு.
மேல்சாதி, *s.* High caste.
மேல்சீமை — மேற்சீமை — மேனாடு, *s.* The west-country.
மேல்நோக்க, *inf.* [*poet.* மேனோக்க.] To ascend upward, to tend upward.
மேல்நோக்கித்திருமண்ணிடுவோர். A set of Vaishnuvas who turn their tridental religious mark upwards.
மருந்துமேல்நோக்காதிருந்தால்நல்லது. It will be better if the medicine be not vomited.
மேல்நோக்கம்—மேல்நோக்கு, *v. noun.* A forward aspect or tendency, spiritual inclination or pursuit.
மேல்பால், *s.* The west, மேற்கு; [*ex* பால், side.] (*p.*)
மேல்மட்டம், *s.* The upper level of a frame work.
மேல்மாடி *s.* The upstair-room of a palace.
மேல்முந்திரி, *s.* See இம்மி.
மேல்வட்டம், *s.* Superiority, excellency.
மேல்வட்டமாயிருக்க, *inf.* To be superior; to prevail.
மேல்வாய், *s.* The upper part of the inside of the mouth, அண்ணம். 2. The palate, or roof of the mouth.
மேல்வாயிலக்கம், *s.* Numerator of a fraction—*oppos. to* கீழ்வாயிலக்கம்.
மேல்வாய்க்கணக்கு, *s.* Integers, whole numbers.
மேல்வாரம், *s.* The Government's, or a landlord's share of produce—*oppos. to* குடிவாரம்.
மேல்விசாரணை, *s.* Superintendence, oversight.
மேல்விசாரணைக்காரன். A superintendant, one having authority.
மேல்விட்டம், *s.* The beam which supports the roof of a house.
மேல்விதேகம், *s.* One of the nine continents of the Hindus. See நவகண்டம்.
மேல்விலாசம் — மேல்விளாசம், *s.* A superscription, the direction of a letter.
மேல்வீடு, *s.* An upstair-house.

மேல்வெள்ளம், *s.* Fresh rushing current on the swelling of a river.
மேற்கடல், *s.* [*com.* மேல்கடல்.] The western sea.
மேற்கட்டி, *s.* [*Hind.* அசமானகிரி.] The top of a bed, a tester, a canopy, an awning. 2. A cloth spread beneath the roof of a room to prevent the dust from falling. 3. A tarpauling, படங்கு.
மேற்கட்டு, *s.* A loft, an upper story. 2. An upper garment.
மேற்கதி, *s.* Upward tendency as in the growth of vegetables, as in flame, or as of the spiritual mind. 2. Supreme bliss, மோட்சம். (*p.*)
மேற்கதுவாய், *s.* [*in prosody.*] Rhyming in every foot but the second. See தொடை, I. 6.
மேற்கதுவாய்மோனை, *s.* See மோனை.
மேற்காவல்—மேற்காறுபாறு, *s.* Superintendence.
மேற்குலத்தோர் — மேற்குலர், *s.* [*pl. com.* மேல்குலத்தார்.] High caste-people, those of a superior class. 2. Brahmans, அந்தணர்.
மேற்கூரை, *s.* The thatched roof of a house.
மேற்கொதி, *s.* Feverishness of body.
மேற்கொள்ள, *inf.* To rise, to mount. 2. To overcome, to gain eminence, to conquer, to exceed, to rise above. 3. To embrace, to admit.
அவனைநான்மேற்கொண்டுவிட்டேன். I have surpassed him.
குதிரைமேற்கொண்டான். He mounted a horse.
மேற்கோள், *v. noun.* Quotation, ஆதிரி யவசனம். 2. The planet Saturn, சனி. 3. Excellency, மேன்மை. (*ச.*) 4. A covering, போர்வை. (*p.*)
மேற்சட்டம், *s.* The upper part of a door-post.
மேற்சாட்சி, *s.* Additional evidence, confirmation of previous evidence.
மேற்சீட்டு, *s.* A bill annexed to a writing to authenticate it.
மேற்சீமை, *s.* West country.
மேற்சுவாசம் — மேன்மூச்சு, *s.* Hard breathing, as of one dying.
மேற்செம்பாலை, *s.* [*in music.*] A tune pitched on the seventh note.
மேற்செல்லல், *v. noun.* Going beyond, going further; exceeding, surpassing. 2. Going against or attacking an enemy.
பகைவர்மேற்சென்றான். He went against the enemies. (*p.*)
மேற்பக்கம், *s.* The upper side. 2. [*com.* மேல்பக்கம்.] The west side.
மேற்பட, *inf.* To excel, exceed. 2. To overcome. 3. To predominate, preponderate; to be superior. 4. To fall upon or treat harshly.
மேற்படி. Ditto, before-mentioned, aforesaid. (*abriged.*)
மேற்படிகாரியத்தையோசிக்கவேணும். I must think over the matter.
மேற்படியாளைக்கூப்பிடு. Call that man.
மேற்படியூர். The above-mentioned town.
மேற்பரப்பு, *s.* Surface.

மேற்பலகை, *s.* The lintel.
மேற்பாடம், *s.* [*also* மாதிரிகை.] The original of a writing
மேற்பாரம், *s.* A weight for pressure. 2. [*in cant.*] Stuffing the bowels with food.
மேற்பார்வை, *s.* Long-sightedness. 2. Oversight, supervision. 3. A high look, pride.
மேற்புத்தி, *s.* Counsel, advice. (*c.*)
மேற்புறணி—மேற்பட்டை, *s.* The outside bark of a tree.
மேற்புறம்—மேற்றலை, *s.* Outside, surface. 2. [*in seaman's language*] The wind-ward side of a vessel.
மேற்பூச்சு, *v. noun.* Outside-plating.
மேற்போட்டுக்கொள்ள, *inf.* To undertake. 2. [*with the person. dat.*] To be surety for a person.
மேற்போட்டுக்கொண்டுபேசினான். He spoke in one's defence.
மேற்றரம், *s.* The first or best sort.
மேற்றளம், *s.* An upper floor. (*c.*) 2. Body guard. 3. The calix of a flower.
மேற்றிசை, *s.* The west quarter, as மேற்கு; [*ex* திசை.]
மேற்றிசைப்பாலன், *s.* The regent of the west, வருணன். See திக்குப்பாலகர்.
மேற்றிராணி, *s.* Superior power, அதிகாரம். 2. [*R. C. usage.*] A prelate, கண்காணி; [*ex* திராணி.]
மேற்றிராணிப்பட்டம், *s.* The prelatical office.
மேன்படை—மேன்பலம், *s.* The reserve body of an army. (*p.*)
மேன்பலமோடுவந்தார்கள். They came with an auxiliary force.
மேன்பாடு, *s.* Excellency, nobleness, as மேம்பாடு.
மேன்மக்கள், *s.* Great men. (*p.*)
மேன்மக்கள்சொற்கேள். Hear the advice of great men.
மேன்மிச்சம்—மேல்மிச்சம், *s.* Superfluity, more than enough.
மேன்மூடி—மேல்மூடி, *s.* A cover, a lid.
மேன்மேல்—மேன்மேலும். Higher and higher, more and more, as மேலுமேலும்.
மேன்மை, *s.* Greatness, grandeur, sublimity, eminence, excellence, magnanimity, dignity, மகத்துவம். 2. Respect, nobleness, கண்ணியம்.
மேன்மைபாராட்டல், *v. noun.* Glorying, vaunting.
மேன்மைபொருந்தியவர்கள், *s.* The honorable.
மேவு, கிறேன், மேவினேன், வேன், மேவ, *v. a.* To fill up, நிறை. 2. To desire, விரும்பு. 3. To love, நேசிக்க. 4. To make the ground even, level, சமமாக்க. 5. To eat, உண்ண. 6. To join, combine, approach, சேர.
மேவலர் — மேவார், *appel. n.* Foes, enemies, பகைவர். (*ச.*)
மேவினர், *appel. n.* Friends, allies, சிநேகர். 2. Relations, உறவோர். (*p.*)
மேவு, *v. noun.* Desire, ஆசை. (*ச.*)
*மேழகம், *s.* A coat of armor, கவசம். 2. A ram, செம்மறிக்கடா. 3. A ram bred for fighting, குருவட்டேறு; [*ex* மேஷம்.]

மேழி, s. The plough-tail, கலப்பை பின்னைப்பிடி. 2. A plough, கலப்பை. (c.)

மேழிச்செல்வம், s. The wealth of the plough. See கொழு.

மேழியர், s. [pl.] Farmers, வேளாளர். 2. People who live in a cultivated country, மருதநிலமாக்கள். (p.)

•மேளம், s. A collection of musical instruments, பலவாச்சியக்கூட்டம்; [ex Sa. Mela.] 2. A sort of drum, பறை.

மேளங்கொட்டுதல்—மேளஞ்சேவித்தல்—மேளமடித்தல், v. noun. Beating the drum.

மேளமுழக்கம், s. Sound of a drum.

மேளவாத்தியம்பண்ண, inf. To play on instruments.

•மேளனம், s. A crowd, an assembly, சேர்க்கை. W. p. 674. MELANA.

மேற்கு, s. The west; [ex மேல்.]

மேற்கேயிப்போ. Go still west-ward.

மேனி, s. Bodily form or shape; body, உருவம். 2. Color, நிறம். 3. Beauty, அழகு (c.) 4. A caste, ஜாதி.

மேனிகுலைந்துபோயிற்று. The beauty is gone.

மேனிபழியாதிருக்கிறது. Her beauty is not lessened.

பிறந்தமேனியாயிருக்கிறான். He is unadorned (lit.) as he was born. 2. He is uncontaminated.

கறந்தமேனியாய்க்கொண்டுவா. Bring as milked.

அவன்வைசியந்திருமேனி. He is of the Vaisya caste.

மேனிகுலைய, inf. To be deformed, &c. See குலை, v. n.

குப்பைமேனி, s. A plant. See குப்பை.

வெட்டுமேனி, s. New coined money.

•மேனை, s. Wife of the Hymalaya mountain, as மேனகை. W. p. 674. MENA.

மேன்கஸ்து, s. [Hind.] An overseer.

மேன்மை, s. See under மேல்.

மை

மை. A syllabic letter, composed of ம் and ஐ.

மை, s. Black or magical paint for the eyes, அஞ்சனம். 2. Black, blackness; ink, கறுப்பு. 3. Fault, குற்றம். 4. A kind of sheep, செம்மறியாடு. 5. The first sign of the Zodiac, மேடவிராசி. (சு.) 6. A barren woman, மலடி. 7. A barren buffalo, மலட்டெருமை. 8. A cloud, மேகம். 9. An affix expressing an abstract quality, or condition, as இருமை, doubleness; வள்ளன்மை, charitableness; பொறுமை, patience; செய்யாமை, inaction.

இருக்கின்றமையால். Because it is.

மைகூட்ட, inf. To make ink or paint. See கூட்டு, v.

மைக்காடு, s. [also மைக்காட்டுமண்.] Ashes and dust from a goldsmith's furnace; from which by washing they obtain the precious metals, அக்கசாலைமண்.

மைக்காப்பு, v. noun. Coloring the writing of an ola book, மைபோடுதல்.

ஏட்டுக்குமைக்காப்பிட்டான். He blackened the letters of an ola book.

மைக்கூடு, s. An inkstand. (c.)

மைபூசுதல்-மையிடுதல், v. noun. Coloring with ink, or pigment, especially the eye-brows.

மைமா, s. A hog, as being usually black, கரும்பன்றி; [ex மா.] (சு.)

மைமுகன், s. A large and black kind of ape, முசு. (சு.)

மைமை, s. A barren-woman, மலடி. 2. A barren buffalo, மலட்டெருமை. (சு.)

மையுண்கண்ணி, s. A woman with painted eyes. See உண், v. (p.)

மையூட்ட, inf. To paint the eye-lids as women, or tattoo the skin.

மைவிழியார்மனையகல். Avoid the house of those who blacken the lower eye-lids.

•மை, s. Water, நீர். W. p. 630. MA.

மை, கிறது, ந்தது, யும், மைய, v. n. To be slightly pounded, to be separated from the husk by beating, மசிய.

மைசூர், s. A town, Mysore; the country or table-land so called, நாடு.

மைச்சாள்-மைச்சுனி, s. [as மச்சாள், மச்சனி.] Female cousin. 2. A sister-in-law.

மைச்சான் — மைச்சுனன், s. A brother-in-law, cousin, &c., as மச்சான், மச்சனன். (c.)

மைதானம், s. [Hind.] An open field or plain, சமபூமி.

மைதானவெளி, s. A barren and extensive plain.

•மைதிலி, s. Sîta, the wife of Rama, சீதை; [ex மிதிலை, the place of her birth.] W. p. 675. MAIT'HILA.

•மைதுனம், s. Copulation, union, புணர்ச்சி; [ex மிதுனம், a couple.] [Sa. Mait'huna.]

மைதுனம்பண்ணுதல், v. noun. Cohabiting.

•மைத்திரம்—மைத்திரியம், s. Love, friendship, as மித்திரம்.

•மைத்திராவருணம், s. A Upanishad. See உபநிடதம்.

மைத்துனன், s. [fem. மைத்துனி.] A sister's husband, &c. See மச்சான். (சு.)

•மைநாகம்—மைநாகன், s. A rock in the sea between the southern point of the Peninsula and Ceylon, considered in mythology to be the son of Hymalaya, by மேனகை. The personal termination ன் is therefore given in சது. W. p. 675. MAINAKA.

மைந்தன், s. [pl. மைந்தர்.] A son, குமாரன். (சு.) 2. A man, மனிதன். Compare மகன்.

மைந்து, s. Confusion of mind, மயக்கம். 2. Strength, வலி. (சு.)

மைமல், s. [prov.] Evening twilight, மாலைநேரம்.

மைமை, s. A barren woman, &c. See மை.

மையம், s. [also written மய்யம்.] The centre, the middle, நடு. (c.)

மையமாயிருத்தல், v. noun. Being ambiguous, உபயார்த்தப்படுதல். (R.)

மையவாடி, s. A place hedged with thorns; a cemetery. (Beschi.)

மையல், s. Confusion of mind, மயக்கம். Lust, libidinous desire—as மயல், மோகம். 3. A plant, Datura, ஊமத்தம்.

மையலஞ்சந்தை, s. The second-day of a fair, or market. (Beschi.) 2. The daily morning fair at Trichinopoly.

மையா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be confused in mind, மயங்க. (p.)

மலர்காணின்மையாத்திநெஞ்சேயிவள்கண்பலர்காணும்பூவொக்குமென்று. Oh! my soul, thou art bewildered at the sight of the lotus, &c., mistaking it for her eyes.

•மைரேயம், s. A fermented liquor from the flower of the Lythrum fruticosum, இரேயம். W. p. 675. MAIRAYA.

மைனா, s. The Maina bird, as மயினா.

மொ

மொ. A syllabic letter compounded of ம் and ஒ.

மொகமொகெனல், v. noun. [also முகமுகெனல்.] A word imitative of the noise of boiling water, or its gurgling from a narrow necked bottle, சாடிகொலிக்குறிப்பு.

மொகர், s. [Pers.] A seal, முத்திரை. 2. See மோகர்.

மொகவை, s. [for முகவை.] A kind of ladle, அகப்பை.

மொக்கணி, s. A gram-bag tied to a horse's mouth, தோற்பை. 2. [prov.] A kind of bridle for asses and oxen.

மொக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To detain, to stop on a journey, பயணத்திற்றடுக்க. (R)

மொக்கா, s. Mocha, a town in Arabia.

மொக்கு, s. (Tel.) Flower-buds, மொட்டு. 2. Large knots, warts, excrescences, &c., on trees, மரக்கணு. 3. The bowl of a candlestick, குத்துவிளக்கின்மொக்கு; [a corrupt. of மொக்குள்.] 4. Forming ornamental flowers by marking with white powder.

மொக்கன்—மொங்கன், s. A strong, or an athletic man, தடித்தஆள்.

மொக்கு, கிறேன், மொக்கினேன், வேன், மொக்க, *v. a.* To eat voraciously, to gluttonize.

மொக்கித்தின்ன, *inf.* To devour greedily.

மொக்குளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To bubble up, to gurgle, குமிழியிட்டெழ லிக்க.

மொக்குள், *s.* A bubble, a water-bladder, நீர்க்குமிழி. 2. The navel, கொப்பூள். 3. The bud of a flower, the calix, மலரும்பருவத் தரும்பு. (சது.)

மொக்கை, *s.* [*Tel.* మొక్క.] Ignominy, shame, disgrace, வெட்கம். 2. Bulkiness, பருமை. 3. [*loc.*] A notch in a knife. 4. Bluntness of an iron style, கூரின்மை.

மொக்கையானஎழுத்தாணி. A blunt style.

மொக்கைகுலைய, *inf.* To be disgraced, to suffer reproach.

மொக்கைபண்ண, *inf.* To injure one, அவமானப்படுத்த. 2. To use a knife injuriously—notching its edge, or breaking the point, ஆயுதங்கெடுக்க.

மொக்கைபோக, *inf.* To be disgraced or deceived. 2. To be notched as a knife, sword, &c.

மொக்கைச்சோளம், *s.* A kind of Maize. See சோளம்.

மொங்கான், *s.* A ramming block for roads.

மொசுமொசுக்க, *inf.* To crawl, to itch, to feel a sensation like the crawling of insects, தினவுதின்ன.

மொசமொசென்றுசிரங்கரிக்கிறது.......The itch spreads. [*crawls.*]

மொசுமொசுக்கை, *s.* A plant. See முசுமுசுக்கை.

மொசுமொசெனல், *v. noun.* A sound produced by a throng, or swarm of ants, bees, &c.

மாடுமொசுமொசென்றுகுடிக்கிறது.......The ox drinks with a gurgling sound.

மொச்சு—மொச்சுநாற்றம், *s.* [*Tel.* ముచ్చు. *sometimes* மொச்சை.] A strong smell from sheep, ஆட்டுமணம்.

மொச்சடித்தல், *v. noun.* The giving of a strong scent, by sheep.

மொச்சை, *s.* A leguminous creeper, Black-seeded Dolichos, Lablab vulgaris, cultivated in புஞ்சை lands, நிச்செடி.

கடலைமொச்சை, *s.* A kind of மொச்சை.

காட்டுமொச்சை, *s.* A variety not cultivated.

பாம்புமொச்சை, *s.* A plant. See பாம்பு.

மொச்சைக்கொட்டை — மொச்சைப்பருப்பு, *s.* Its pea or vetch.

மொஞ்சி, *s.* The breast, முலை, *in child's talk.*

மொஞ்சிநாற்றம், *s.* The scent of a woman's milk.

மொடமொடெனல் — மொடுமொடெனல்—மொடுமொடுத்தல், *v. noun.* [*also* மடமட வெனல்.] The rustling of dried skins, starched cloth, &c., *an imitative sound,* சத்தக்குறிப்பு. (சது)

மொடு, *s.* [*prov.*] Greatness, bulkiness; cheapness; plentifulness, பருமை, சயம்.

மொடுக்கு, *s.* [*indecl.*] A peculiar sound.

மொடுக்குமொடுக்கென்றுகுடிக்கிறது. Drinking with a gurgling noise in the throat.

மொட்டு, *s.* A tender flower-bud, இளம் பூவரும்பு. (சது.) 2. Glans Penis.

தேர்மொட்டு, *s.* The rounded top of an idol-car.

மொட்டம்பு, *s.* A blunt-pointed arrow, as உதணம். [*ex* அம்பு.] (சது.)

மொட்டை, *s.* A bald head, shaved head, முண்டிதம். (*c.*) 2. Bluntness of an instrument, மழுக்கல். 3. An unmarried young man. (*in contempt.*)

மொட்டைக்கறுப்பர், *s.* The servants of Yama, யமதூதர். (*p.*)

மொட்டைக்குல்லா, *s.* A flat cap.

மொட்டைத்தலை—மொட்டந்தலை, *s.* A bald head.

மொட்டைத்தலையிற்பேன்போலவெளியாயிருக்கின்றது. It is as evident as a louse on a bald pate.

மொட்டைத்தலைபட்டங்கட்டியாளவந்ததோ..... Has that bald [incompetent] head come to govern us?

மொட்டைச்சி, *s.* [*masc.* மொட்டையன், *pl.* மொட்டையர்.] Bald female.

நாலுமொட்டையர்மாத்திரமிருக்கிறார்கள். There are only four bald [senseless] pates.

மொட்டைதட்ட, *inf.* To strip a tree of fruit, &c.

எல்லாம்மொட்டைதட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டான். He has taken away every thing.

மொட்டைப்பார்ப்பாத்தி, *s.* A brahman widow.—*Note.* A brahamani who has lost her husband must shave her head; or her hair, adding to her beauty, will entice men, and so be a cord to bind her husband in hell.

மொட்டைப்புத்தி, *s.* Stupidity, bluntness of intellect.

மொட்டைமாடு, *s.* [*also* மோழை.] A cow, or any of the genus bos without horns.

மொட்டையடிக்க, *inf.* To shave the head entirely, as the widows of brahmans, and of the செட்டி caste. 2. To shave the head of a criminal, as a punishment.

மொட்டையாய்ப்போக, *inf.* To become blunt.

மொட்டையாய்வெட்ட, *inf.* To lop a tree bare.

மொட்டையெழுத்தாணி. A blunt style.

மொட்டைவசனம், *s.* An incomplete sentence; (*lit.*) a bald sentence.

மொண்டணி-மொந்தணி, *s.* [*prov.*] Protuberance or knot on a tree, மரக்கணு.

மொண்டன்-மொண்டாவன்-மொண்டி, *s.* [*prov.*] A species of சாமை grain.

மொண்டி, *s.* [*Tel. for* நொண்டி.] A lame person.

மொண்டு, *s.* Refractoriness, unruliness, முரண்டு. (*R.*)

மொதுமொதெனல், *v. noun.* A noise produced by swallowing or sucking up some thick liquid, ஒலிக்குறிப்பு.

மொத்தம், *s.* The whole, universality, பொது. (சது.) 2. Aggregate, total, கூட்டுத் தொகை. 3. Bulk, hugeness, பருமை. (*c.*)

அதுமொத்தமாயிருக்கிறது. It is bulky, it is lumped together.

மொத்தமாய்க்கொடுப்பேன். I will pay all at once.

மொத்தத்தொகை, *s.* The grand-total.

மொத்தப்பட்டா, *s.* Lease of a village, or district.

மொத்தளம், *s.* [*prov.*] Vast numbers together, a great crowd, கூட்டம்.

மொத்தி, *s.* [*prov.*] Excrescence, protuberance, புடைப்பு.

மொத்து, கிறேன், மொத்தினேன், வேன், மொத்த, *v. a.* To strike, to beat, அடிக்க. (*c.*) மொத்தல் — மொத்து, *v. noun.* Beat.

***மொத்தை**, *s.* A ball or lump. 2. An ignorant woman, as முத்தை.

மொந்தன், *s.* A plantain tree yielding a large fruit, நிவாழை.

மொந்தை, *s.* A small vessel for sour milk, toddy, &c., as முந்தை. (*c.*) 2. A drum open at one end, நிகட்பறை. (சது.)

மொந்தையெடுத்தான். He has taken up [hidden treasure in] a vessel.

மோருக்குப்போய்மொந்தையொளிக்கிறதா....... Going for butter-milk, will he hide his vessel?

மொபஸில், *s.* [*Pers.*] The country, *as opposed to the* town, *Mofussil.*

மொப்பு, *s.* A putrid smell of sour milk, tainted meat, &c., கெடுநாற்றம். (*Colloq.*)

மொப்படித்தல், *v. noun.* Emitting an offensive smell.

மொய், *s.* A company, an assembly, a crowd, கூட்டம். 2. Pride, பெருமை. 3. A fight, war, battle, போர். 4. A field of battle, போர்க்களம். 5. A press, a throng, a swarm, மொய்ப்பு. 6. An elephant, யானை. 7. A beetle, வண்டு. (சது.) 8. Money given or subscribed in small sums, as to a new married couple, மணமுதலியவற்றில்வழங்குமொய்.

அவனுக்கதைமொய்யெழுதிவிட்டேன். I have lost that money; *given it in vain.*

மொய்த்தாய், *s.* A mother, தாய். (சது.)

மொய்ப்பணம், *s.* Money given in small sums, as மொய்.

மொய்யெழுத, *inf.* To subscribe small sums in charity.

மொய்க்கதிர், *s.* The paps of women, or teats of the lower animals, முலை. (சது.)

மொய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To crowd, press, throng, swarm—as flies, bees, ants, &c., நெருங்க. 2. To cover, மூட.

ஈமொய்க்கிறது. Flies swarm.

சரப்பன்மொய்க்கிறது. The eruption is spreading.

தலையில்விஷம்மொய்க்கிறது. The poison has reached the head. (*p.*)

ஒருவனைமொய்த்துக்கொள்ளுதல்......Reducing, impoverishing, or ruining one.

வெல்லப்பானையைச்சுற்றிஈமொய்த்துக்கொண்டதுபோல. As flies surround a pot of sugar.

மொய்ம்பு, *s.* The shoulder, தோள். 2. Strength, prowess, வலி. (சது.)

மொர, *s.* [*indeclin.*] An imitative sound.

மொரமொரவெனல் — மொருமொருவெனல் —மொறுமொறெனல், *v. noun.* Indicating an imitative sound, சத்தக்குறிப்பு.

இலைகாய்ந்துமொருமொருவென்றுபோயிற்று....The dry leaves crumple.

மொலு—மொல்லு, s. [indeclin.] An imitative sound. 2. A noise made with the hands, or feet preparatory to a fight, இரைச்சல்.

மொலுமொலெனல், v. noun. Indicating an unceasing, troublesome talking; also scratching, ஒலிக்குறிப்பு. 2. Indicating a noisy clamor.

மொலுமொலென்றுபிடித்துக்கொள்ளுகிறது....... Attacking one with great noise and bustle.

மொழி, s. A word, a saying, சொல். 2. Speech, declaration, expression, வாக்கியம். தேவமொழி. An oracle, சஜுக்கிரகம்.

மொழி, ௩. Three sorts of speech: 1. மெய்கூறல், speaking the truth; 2. புகழ்கூறல், panegyrising, or flattering; 3. பழிகூறல், calumniating or abusing.

மொழிதடுமாற, inf. To stammer in speaking, naturally or otherwise.

மொழிபிசக — மொழிபிறழ, inf. To fail in keeping one's word.

மொழிபெயர்ப்பு, v. noun. Translation, interpretation. See தாவியாப்பு.

மொழிமாற்று, v. noun. A transposition of words, as சுரையாழவம்மிமிதக்க, the gourd sinks, the grinding stone swims. [சன்னூல்.]

மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள், s. One of the eight modes of constructing a verse. See பொருள்கோள்.

மொழிமுதலெழுத்து, s. Initial letters, proper to begin words. These are any of the twelve vowels, and க, ச, த, ப, ந, ஞ, ந, ம, ய, வ. as animated consonants.—Note. Usually these consonants (as initials) may be animated by any vowel as well as அ, but ஙு, must have also a vowel prefix.

மொழிமுதற்காரணம், s. See காரணம்.

மொழிமை, s. An old word, பழஞ்சொல். (சது.)

மொழியிடையெழுத்து, s. Letters proper to follow inanimate consonants in the middle of a word. See Nannûl.

மொழியிறுதி—மொழியீறு, s. [in gram.] The termination of a word.

மொழியீற்றெழுத்து, s. Final letters. These are, the twelve vowels, and ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், or animated by உ short, as found in குற்றியலுகரமொழிகள்.

மொழியொலிக்குறிப்பு, s. Tone, emphasis, or inflexion.

மொழியோசை, s. Pronunciation, உச்சரிப்பு.

மொழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To say. to speak, சொல்ல. (p.)

மொழிவதறமொழி. Say what thou sayest rightly.

மொழிவதுமறக்கினெழிவதருமம். If the words of the ancients be forgotten, the business will not succeed.

மொழிதல், v. noun. Speaking.

மொழுக்கன், s. [for மழுங்கன்.] A jewel without engraving, a plain jewel.

மொழுக்கன்மோதிரம். A plain ring.

மொழுக்கதோலை. A plain ear-ring for a female.

மொழுப்பு, v. [for மழுப்பு.] To protract a business, delay a law-suit, or put off payment on frivolous pretences.

மொள்ளு, கிறேன், மொண்டேன், வேன், மொள்ள, v. a. To draw water, தண்ணீர் மொள்ள.

மொண்டாலுகிறவீட்டிற் கொண்டாண்டாகிறையும். Does a house with drawn-water [from a well] need water bought?

மொறுமொறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To evince anger, to murmur, as முறமுறக்க.

மொறுமொறெனல், v. noun. Crumpling—as overdone cakes, dried leaves or paper.

மோ

மோ. A syllabic letter compounded of ம் and ஓ.

மோ. An expletive [affixed to the second person singular of verbs.] as கேண்மோ, hear.

•மோகம், s. Fierce, ungovernable lust, lasciviousness, காமம். 2. Desire, affection, ஆசை. 3. Confusion of mind, bewilderment, fainting, உன்மத்தம். See under பகை, உட்பகை க., also மாயை ௫. and பஞ்சபாதுகைகள். W. p. 676. MOHA. 4. [in comb.] Barrenness. See அமோகம்.

மோகம்முப்பதுநாள்ஆசைஅறுபதுநாள். Venereal appetite continues thirty-days, desire for sixty; [after marriage.] Prov.

அவனுக்கதின்பேரிலேமோகம். He lusts after it.

மோகஇச்சை, s. Libidinous desire.

மோககவனம், s. Passionate desire, libidinous inclination; [ex கவனம்.]

மோகங்கொள்ள, inf. To grow libidinous.

மோகந்தீர, inf. To gratify lust.

மோகர், s. [pl.] Painters as fascinating people by their work, சித்திரக்காரர்.

மோகலீலை, s. Lascivious behaviour. See லீலை.

மோகவியாபாரி, s. A lascivious person, காமவிகாரி.

மோகன், s. Kama, the Hindu Cupid, மன்மதன். (சது.)

மோகாந்தகாரம், s. Mental darkness caused by sensuality.

•மோகரம், s. Confusion of mind, fascination; lasciviousness, மயக்கம். 2. Vehemence, ardor, fervency of mind, மோகவுக்கிரம்.

மோகரக்கணை—மோகரபாணம், s. A fiery dart.

மோகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be confused in mind, மயங்க. 2. To be inflamed with anger, கோபிக்க.

•மோகனம், s. Libidinous fascination by magic. See கருமம், க்லைஞானம். 2. Confusion of mind, mental perturbation, giddiness, மயக்கம். W. p. 676. MOHANA.

மோகனக்கல், s. A flat stone as a lintel over the gate-way of a Hindu temple, உத்திரக்கல்.

சோற்றுக்கல்லெடுக்கமாட்டாதவன்மோகனக்கல்லைத்தூக்குவானு. Can one, not able to lift the stones in his rice, carry away the stone-lintel of a temple gate-way ?

மோகனசாஸ்திரம்—மோகனநூல், s. See காமநூல்.

மோகனநாட்டியம், s. Lascivious dancing.

மோகனமாலை, s. The name of a hanging neck-ornament, ஓர்கழுத்தணி.

மோகனவித்தை, s. The art of fascinating by magic.

மோகனாங்கனை—மோகனாங்கினி, s. A fascinating female, as மோகினி; [ex அங்கனை.]

மோகனாஸ்திரம், s. An enchanted missile-weapon; [ex அஸ்திரம்.]

மோகனீயம், s. Subjection to the passions. See அஷ்டகுற்றம், under குற்றம்.

மோகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To lust, to be lascivious, மோகங்கொள்ள; [ex மோகம்.]

மோகிக்கப்பண்ண—மோகிப்பிக்க, inf. To excite to voluptuous desires.

மோகிதன், s. An amorous man, காமங்கொள்வோன்.

மோகிப்பு, v. noun. Fascination, lusting. (உப. 405.)

•மோகினி, s. An attractive woman, மயக்குமுருவுடையாள். 2. A female incarnation of Vishnu, as Mohini. See திருமாலவதாரம்.

மோகினிப்பணம், s. Money given at a temple-procession when the god appears as a female, உற்சவவரிப்பணம். [limited.]

மோகினிரூபம் — மோகினிவடிவம், s. The form of a மோகினி.

மோகூப், s. [Arab.] Stopping; suspending, தள்ளுகை.

அவனைமோகூப்செய்திருக்கிறது. He is suspended.

மோகொரம், s. [com. மொகரம்பண்டிகை.] A Mohammedan festival in commemoration of the martyrdom of Hussan and Hosein [the grandsons of Mohammed,] who ruled at Medina; the former was imprisoned, and the latter slain in battle with Ayzed, king of Syria.

•மோக்கம்—மோக்ஷம்—மோட்சம், s. Heaven, eternal bliss, endless felicity, everlasting happiness, பரகதி. [adopted use.] 2. Liberation, from the body, release from transmigration, entire liberation, absorption, விடுகை. W. p. 675. MOKSHA.

மோக்களா, *s.* [*Hind.*] Joviality, conviviality, ஆரவாரம்.

அவன்வீட்டிலேவெகுமோக்களாவாய்க்கிடக்கிறது... In his house are stir, and bustle.

மோ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*com* முகரு, மோரு.] To smell a thing, மணக்க. 2. [*for* முக.] To draw water, மொள்ள.

இவன்அவளைமோந்துகொண்டேவிருக்கிறான். He is scenting [following] her.

நான்மோவேன். I will not smell.

குடமோக்கவில்லை. The pitcher does not take water.

மோந்துகொடுக்க, *inf.* To smell and give to another.

மோப்ப, *inf.* [*poet. form of* மோக்க.] To smell. See under குழை, *v.*

மோப்பு, *v. noun.* The sense of smell. See மோப்பம்.

மோசம், *s.* Treachery, deceit, cunning, வஞ்சனை. (சது.) 2. Danger, risk, detriment, accident, அபாயம்.

கனமோசம். Great danger.

ஜீவமோசம். Danger of life.

எம்பிமோசம்போகிறது. Being disappointed.

மோசக்காரன், *s.* A deceiver.

மோசத்துக்குட்பட, *inf.* To be exposed to danger.

மோசநாசம், *s.* Treachery, damage, villany, கிருபுரட்டு.

மோசநாசங்கம்பளிவேஷம். Treachery will bring mean attire.

மோசப்பட — மோசம்போக, *inf.* To go wrong, to fall into danger; to be mistaken, to be deceived.

அவனெங்கேபோமோசம்போய்விட்டான். He is somewhere lost, [*through some woman.*]

மோசம்பண்ண — மோசம்போக்க, *inf.* To deceive.

மோசனம், *s.* A species of paddy, ஓர் வகைநெல். (சது.)

•**மோசனம்**, *s.* Liberation, deliverance, the end of an eclipse, கிரகணம்விடுகை. 2. Expiation, abolition, விடுகை. W. p. 657. MOCHANA.

சாபமோசனம். Abolition of a curse.

பாவமோசனம்—பாபவிமோசனம். Expiation of sin.

மோசிகை, *s.* A tuft of hair on the crown of the head, உச்சிமுடி. (உப. 157.)

மோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*prov.*] To err, to go into danger.

மோசுப்பா, *s.* [*Hind.*] Responsibility, security, பொறுப்பு.

மோசூல், *s.* [*Arab.*] A guard, காவல்.

மோடம், *s.* (*Tel.*) Cloudiness, மப்புமந்தாரம். 2. Stupidity. See மூடம்.

மோடன், *s.* An ignorant man, as மூடன்.

அவன்மோடனாயிருக்கிறான். He is a blockhead.

மோடத்தனம், *s.* As மோட்டுத்தனம்.

மோடணம், *s.* [*Tel.*] Stupidity, as மோடு. 2. As மோடி, 3.

என்னைநீமோடணம்பண்ணவாமென்றுபார்க்கிறாயோ. Do you think to fool me?

மோடாமோடி, *s.* Haughtiness, ostentation, pomposity, பெருமோடி. (*Colloq.*)

மோடாமோடியாய்ச்செலவுசெய்கிறது.......Living extravagantly.

மோடி, *s.* An exhibition, a show, வேடிக்கை. 2. Haughtiness, austerity, மேட்டிமை. [*Tel. usage.*] 3. A kind of craft or enchantment. See மசடி. (*c.*) 4. A love-quarrel, பிணக்கு. 5. A forest-goddess. See காடுகாள்.—For some compounds, see மசடி.

இராசமோடி. Royal grandeur.

இராணுவமோடி. The array of an army.

சேவகமோடி. Manners, habit, or bravery of a soldier.

அவன்மோடியாய்த்திரிகிறான்.........He is high-minded, or he looks moody.

எனிக்குமோடிபண்ணுகிறாய். Why do you make such a show?

மோடியாய்வாங்குகிறது. Buying by whole sale.

மோடிக்காரன், *s.* An unfriendly, frowning man.

மோடிப்புடவை, *s.* Cloth all white, without variety of colors. (*R.*)

மோடு, *s.* Height, உயர்ச்சி. 2. A hill, an eminence, மேடு. 3. The top of a height, a hill, house, &c., as முகடு. 3. Greatness, பெருமை. 5. Belly, stomach, வயிறு. 6. Stupidity, ignorance, dullness of intellect, மடமை.—For the compounds, see முகடு, மேடு.

மோட்டுத்தனம், *s.* Stupidity, perverseness.

திருடன்மோட்டைப்பிரிக்கிறான். The thief broke through the top of the house.

•**மோட்சம்**, *s.* End; liberation. See மோக்கம்.

மோட்சகாலம்—மோட்சநாடி, *s.* Time when an eclipse ends, கிரகணம்விடுங்காலம்.

மோட்சசத்துரு, *s.* Obstacles or foes in the way to heaven, as given in the Agamas.

மோட்சசத்துரு, மிக. The thirteen hinderances to bliss. They are: 1. இராகம், passion; 2. த்வேஷம், hatred; 3. காமம், lust, sexual desire; 4. குரோதம், malice; 5. உலோபம், avarice; 6. மோகம், licentiousness; 7. மதம், presumption; 8. மாற்சரியம், envy; 9. சகிமை, impatience; 10. அசூயை, calumny; 11. டம்பம், pomposity; 12. தற்பம், self-importance; 13. அகங்காரம், pride, individuality.

மோட்சசாம்பிராச்சியம், *s.* As மோட்சானந்தம். (*Beschi.*)

மோட்சஞ்சேர — மோட்சமடைய, *inf.* To go to heaven, to gain heaven.

மோட்சதீபம், *s.* Lights with attendant ceremonies for the dead, among the Lingavites, லிங்கதாரிகளுக்குள்வழங்குந்தீபம்.

மோட்சமண்டலம்—மோட்சலோகம், *s.* [*Chris. usage.*] The heavens.

மோட்சமித்துரு, *s.* Aids to heaven. They are, சிரத்தை, devotion; 2. பத்தி, piety.

மோட்சவாசம், *s.* Dwelling in heaven.

மோட்சவாசிகள், *s.* Beatified souls.

மோட்சவிளக்கு, *s.* [*R. C. usage.*] Lamps lighted for the dead; (*lit.*) *the light of glorification.*

மோட்சவிளக்குக்காட்டுதல், *v. noun.* Setting a light for eight days, when a வீரசைவன், or a Pandaram (who are not burned), is buried in a sitting posture. 2. Carrying a lamp or flambeau before a corpse, when taken out to be burnt.

மோட்சானந்தம், *s.* Heavenly felicity.

மோட்சோபாயம், *s.* Means for obtaining bliss; [*ex* உபாயம்.]

மத்தியமோட்சம், *s.* Mean end of an eclipse.

சுத்தமோட்சம், *s.* True end of an eclipse.

•**மோதகம்**, *s.* A cake of a conical form, made of rice-flour filled with pulse, and boiled or steamed, அப்பவருக்கம். 2. A kind of cake called, தோசை. 3. Delight, agreeableness, சந்தோஷம். W. p. 676. MODAKA.

மோதகப்பிரியன், *appel. n.* Ganésa or the belly-god, as fond of this cake, விநாயகன்.

மோதகமரம், *s.* [*com.* குதிரைப்பிடுக்கன்.] A tree, Sterculia.

•**மோதம்**, *s.* Smell, scent, strong perfume, வாசனை. 2. Joy, rejoicing, gladness, சந்தோஷம். W. p. 675. MODA. 3. Intoxication, களிப்பு. 4. Bishop's weed, ஓமம்.

மோதர்பா, *s.* [*Arab. Mohtarpha, improp.* மோதரபா.] Taxes levied on the manufacturing and trading community, தொழில்வரி.

மோதிரம், *s.* A ring for the finger, விரலாழி.

மோதிரக்கன்னி, *s.* A shrub, Hugonia mystax, ஓர்செடி.

மோதிரமொளித்துவிளையாட, *inf.* To play by hiding a ring.

மோதிரம்போட, *inf.* To fasten a ring.

மோதிரவிரல், *s.* The ring-finger.

மோதிரவிளையாட்டு, *v. noun.* A marriage-ceremony in which the bride and bride-groom are required to pick out a ring from a pot of water.

உருட்டுமோதிரம், *s.* A plain gold-ring.

கணையாழிமோதிரம், *s.* A seal-ring.

பட்டாணிமோதிரம், *s.* Three rings, each one having, severally, an emerald, a ruby, and a diamond. (*R.*)

மோது, கிறேன், மோதினேன், வேன், மோத, *v. n. and v. a.* To beat against with force, to strike, to smite, அறைய. 2. To cover with clouds, or as an eagle a dead body, அப்ப.

காற்றுமோதிமோதியடிக்கிறது. The wind blows violently.

அலைமோதுதல், *a. noun.* Beating as waves against the shore. 2. [*fig.*] Being unsettled; wavering.

அலைமோதும்போதேதலைமுழுகுகிறது. Bathing in the sea among beating waves; *performing our duties in the midst of impediments.*

மோதிக்கொள்ளுதல், *v. noun.* [*freq. and reflex.*] Striking against, striking one's self against.

சுவர்க்குமண்மோத, *inf.* To put earth to a mud-wall in making repairs. (*R.*)

மோதல், *v. noun.* Beating, dashing against.

மோத்தை, *s.* The ram of a long legged species of sheep, வெள்ளாட்டுக்கடா. (சது.)

கருப்பஞ்சாறுமோத்தைபோமாட்டெம். Can a ram discern the juice of sugar-cane? (*p.*)

மோப்பம், *s.* [*sometimes* மோப்பு.] Smelling, வாசனையறிகை; [*ex* மோ, *v.*]

மோப்பம்பிடித்தல், *v. noun.* Smelling, detecting a smell, as hounds on a track.

மோப்பி, s. [Tel. మోప్పి.] A widow, *disrespectfully*, கைம்பெண்—as முண்டைமோப்பி.

மோயன்—மோயின், s. [*Arab.*] Establishment.

மோயன்ஜாப்தா, s. A roll of the authorised establishment.

மோரா—மோரு, s. [*Hind.*] A gold-coin, gold-mohur of 15 Rupees; also மொகர். 2. A stool for the feet, பாதப்படி.

மோரீசு, s. The island of Mauritius.

மோர், s. Butter-milk, மச்சிகை. 2. [*improp. for* மொகர்.] A seal.

மோர்பெருக்கிச்சாப்பிடவேணும். Butter-milk must be taken diluted with water.

மோர்க்குழம்பு, s. See குழம்பு.

நீர்மோர், s. Thin watery butter-milk. See நீர்.

மோர்—மோரு, v. [*com. for* மோ.] To smell.

மோவாய், s. The beard, தாடி. (சது.)

மோவாய்க்கட்டை, s. The chin. See கட்டை.

மோவாய்க்கட்டையெலும்பு. The jaw-bone.

மோழல், s. A swine, பன்றி. (சது.)

மோழை, s. A stump, a block, மொட்டை. [See மூ, v.] 2. Stupidity, மூடம். 3. A subterranean water-course, which, if it enters wells, destroys them, கீழூற்று. 4. A beast without horns, கொம்பில்லாதவிலங்கு. 5. (சது.) Rice-gruel, கஞ்சி.

ஏழைமைக்கண்டால் மோழையும்பாயும். Even a beast without horns will butt at a poor person. *Prov.*

கற்றறிமோழை, s. [*vul.* கத்தரிமோழை.] One who appears ignorant though learned, as கற்றறிமூடன்.

மோழைபுறப்படல், v. noun. Gushing out as water from a subterranean stream.

மோழைப்பசு, s. A cow without horns.

மோழைமாடு, s. Any bull without horns; *commonly*, the Genus bos.

மோழையாக்க, *inf.* To stupify.

மோறை, s. [*Tel.* మోర.] The chin.

நான்உன்மோறையைப்பேர்ப்பேன். I will break your chin.

*மோனம், s. Silence, muteness. See மௌனம்.

மோனர், s. [*pl.*] Sages, silent hermits, மௌனியர். (சது.)

மோனை, s. The beginning, ஆதி.—as முதனை. 2. [*in poet.*] A resemblance between the first letter of one சீர் or foot, and the first letter of one or more of the succeeding feet, in the same line. See தொடை.—*Note.* அ corresponds with ஆ, ஐ, ஔ; இ with ஈ, எ, ஏ; உ with ஊ, ஒ, ஓ; ம with வ; ஞ with ந, &c.

மௌ

மௌ. A syllabic letter composed of ம் and ஔ.

மௌஜே, s. [*Arab.*] A town, a village.

மௌஜேவாரி—மௌஜேவார், s. Detailed account of towns.

*மௌஞ்சி, s. The girdle, or waist-cord of a brahman, made of three strings of munja grass, Saccharum spontaneum, நாணற்புல்லரைஞாண். W. p. 676. MOUNJEE.

*மௌட்டியம், s. Fanaticism; ignorance, folly, destitution of spiritual wisdom, மூடத்தனம். W. p. 676. MOUD'HYA.

மௌண்டூகம், s. A Upanishad. See உபநிடதம்.

*மௌத்திகம், s. A pearl, as முத்து. [*Sa. Mouktika.*]

*மௌர்வி, s. A bow-string, வின்னாண். W. p. 678 MOURVVEE.

*மௌலி, s. A lock of hair on the head of men, as குடுமி. 2. A tuft of hair braided round the head, as மயிர்முடி. 3. A crown; a diadem, முடி. 4. The head, தலை. W. p. 676. MOULI. 5. (சது.) Palm-tree-sap. toddy, கள்.

மௌல்வி, s. [*Arab. com.* மோல்வி.] A learned Mohammedan teacher, *Moulvi.*

மௌவல், s. The wild Jasmine, வனமல்லிகை. (சது.)

*மௌனம், s. [*also* மோனம்.] Silence, taciturnity, muteness, பேசாமை. [*Sa. Mouna.*] —*For examples, see* மவுனம்.

*மௌனியர், s. [*sing.* மௌனி.] Hermits, silent devotees, மோனர். [*Sa. Mounee.*]

ய்

ய். The eleventh consonant and first medial, இடையினம்.

ய. A syllabic letter compounded of ய் and அ. It is a numeral, probably a corruption of ௰ the initial of Dasan=ten; a numeral before it is in the place of tens—thus ௩௰, is thirty.—Derivatives from Sa. roots generally have இ prefixed, or ய, changed to எ; as a middle letter for the Sa. ஜ.

யகரவுடம்படுமெய், s. [*in gram.*] The consonant ய் as a connecting letter.

*யக்கர், s. A class of demigods, as இயக்கர். W. p. 677. YAKSHA.

*யக்கியம், s. A sacrifice, யாகம். See எக்கியம்.

*யசசு, s. Glory, fame, praise, புகழ். W. p. 683. YASAS.

*யசமானன், s. Offerer of a sacrifice. 2. A master. See எசமானன், இயமானன்.

*யசனம், s. A sacrifice, யாகம். (சது.) —In *Wils.* offering sacrifices.

*யசுரு—யசுசு, s. The second Veda, Yajur, யசுர் having வேதம், always subjoined. See இயசுர்.

*யட்சிணி, s. A demoness. See எட்சிணி.

*யட்டி, s. A staff, a stick, ஊன்றுகோல். 2. A garland of pearls, முத்தத்தாழ்வடம். W. p. 683. YASHTI.

*யதா, [*Sans. prefix, adj. or adv. com.* எதா.] As, according to; proper, fit, right. W. p. 679. YATHA.

யதாஸ்து. Be it so.

யதாஸ்தானம், s. The proper place.

யதாப்பிரகாரம், s. In like manner.

யதார்த்தம், s. Truth, correctness. See எதார்த்தம்.

*யதி, s. A pause in music. See தாளப்பிரமாணம். 2. A sage, an anchoret, முனி. W. p. 679. YATI. 3. Alliteration, similarity of sound, as மோனை.

*யது, s. The name of a king, son of the fifth of the lunar line, and head of the Yadâva race, ஓரரசன். W. p. 680. YADU.

*யதேஷ்டம், s. [*com.* எதேஷ்டம்.] As much as one wishes, satisfaction. W. p. 680. YATHESHD'A. 2. Profuseness, மிகுதி.

அதுயதேஷ்டமாய்க்கிடைக்கிறது. The article is often exposed for sale.

*யத்தனம்-யத்தினம், s. Preparation, &c. See இயத்தினம், எத்தனம்.

*யந்திரம், s. Machine, engine. See இயந்திரம் or எந்திரம்.

யந்திரசாஸ்திரம், s. Mechanics.

யந்திரஸ்தாபனம், s. Making figures upon a flat piece of metal to be used in *puja*, பூசிக்குஞ்சக்கரம்.

யந்திரவூர்தி, s. A conveyance artificially conducted.

*யமகண்டம், s. [*also* எமகண்டம்.] A composition of the poet காளமேகம், each stanza containing a description of two different things, ஓர்செய்யுள்.

*யமகம், s. A species of alliteration, the repetition of words or syllables of like sound but varying in sense, in the different parts of a stanza, as at the beginning, middle or end of each hemistich. Ten varieties are enumerated. W. p. 681. YAMAKA. One is here given.—

வடமலையப்பனகஞ்சேர்ந்தவனிடைமங்கைகொங்கை
வடமலையப்பனரும் போகந்துய்த்தவன்மாயன் கண்ணன்
வடமலையப்பனருள்போற்றிவைகர்மயக்குசா
வடமலையப்பனிருகாமகாவிள்மலக்குவமே—thus paraphrased, ஆலிலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும்சேஷ

பனத்திலுஞ்சேர்ந்தவன்பின்னைப்பிராட்டியின்கொங்கையில் தாழ் வடம்மலையப்பன்னரும்போகந் துய்த்தவன்மாயன் கண்ணனுகியவடமலையப்பனுடையஅருளைப்பிரார்த்தித்து ஐம்புலன்களுமடக்குகின்றகாரவடம்அலையப்பன்னிரண்டொமங்களையுங்காவிளுல்துதிசெய்வோமாக.

•யமதக்கினி, s. A celebrated Rishi. See சமதக்கினி. W. p. 681. YAMADAGNI.

•யமம், s. A work on law. See தருமநூல். 2. One of the postures of a yogi. See இயமம்.

•யமளம், s. A couple, a brace, a pair, இரட்டை. W. p. 681. YAMALA.

•யமன், s. Yama, the god of death. See இயமன் or எமன்.

யமபகினி, s. The river Jumna as the sister of Yama, யமுனநதி.

யமரதம், s. Male buffalo, as the conveyance of Yama, எருமைக்கடா.

•யமி, s. A sage; one self-restrained, முனிவன். W. p. 681. YAMIN.

•யமுனை, s. The river Jumna, rising near the Himalaya and entering the Ganges at Allahabad, காளிந்திநதி. W. p. 681. YAMUNA.

•யயாதி, s. The fifth of the lunar race, ஓரரசன். W. p. 681. YAYATI.

•யவட்சாரம், s. Nitre, nitrate of potassa, salt-petre. See சவட்சாரம்.—Note. According to some commentators it is said to be prepared from burnt barley.

•யவம், s. Barley, வாற்கோதுமை. W. p. 682. YAVA.

•யவனம், s. A Mohammedan country, perhaps Bactria, or possibly Affghanistan. By late Hindu writers it is applied to Arabia. See தேசம். W. p. 682. YAVANA.

யவனர், s. [pl.] Moormen, artificers, sculptors. See இயவனர்.—According to Wilson it is applied to both the Mohammedan and European invaders of India, and often used for any barbarous race.

•யவ்வனம், s. [also யௌவனம்.] Adolescence. See சவ்வனம்.

யா

யா. A compound letter of ய் and ஆ.

யா, s. An interrogative letter as in யாவன், what man? 2. An interrogative in the neuter plural, அஃறிணைப்பன்மைவினு. 3. Doubt, suspicion, discrepancy, சந்தேகம். 4. An expletive, அசைச்சொல், as யாபன்னிருவ ரகத்தியனுக்குமாணுக்கர், Agastya had twelve pupils. 5. A tree, மரம்.

•யாகம், s. A sacrifice, an oblation, வேள்வி. W. p. 683. YAGA.

யாகம், ரு. Five oblations. See பஞ்சமகாயக்கியம்.

யாகம், உக. Twenty-one sacrifices: 1. அக்கினிஷ்டோமம்; 2. அத்தியக்கினிஷ்டோமம்; 3. உத்தியம்; 4. சோடசி; 5. வாசபேயம்; 6. அதிராத்திரம்; 7. அப்தோரியாமம்; 8. அக்கினிபாதேயம்; 9. அக்கினிகோத்திரம்; 10. தரிசபூர்ணமாசம்; 11. சாதுர்மாசியம்; 12. நிருடபசுபந்தம்; 13. ஆக்கிரானம்; 14. சௌத்திராமணி; 15. அட்டகை; 16. பார்வணம்; 17. சிராத்தம்; 18. சிராவணி; 19. ஆக்கிரகாயணி; 20. சைத்திரி; 21. ஆசவயுசி.

யாகசமித்து, s. Wood and other combustibles for a sacrifice, as சமித்து.

யாகசாலை, s. A sacrificial hall.

யாகசேனன், s. Panchala the father of Drobad'hi, பாஞ்சாலன்.

யாகஞ்செய்ய, inf. To make an oblation.

யாகத்திரவியம், s. The ingredients burnt with a sacrifice, such as ghee, milk, cow's urine, cow-dung, mango-leaves, sandal-wood, &c.

யாகஸ்தம்பம், s. [also யூபஸ்தம்பம்.] A post to which a goat, brought for sacrifice, is tied.

யாகபதி, s. One of the fifteen incarnations of Vishnu. See திருமாலவதாரம்.

யாகபோசனர், s. [pl.] Celestials, வானோர். (சது.)

யா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bind, கட்ட. (சது.) 2. To shut the mouths of others by strong arguments.

யாத்தல், v. noun. Binding.

•யாக்கியவற்கியம், s. A Upanishad. See உபநிடதம். 2. As யாஞ்ஞவற்கியம்.

யாக்கை, s. The body, as consisting of fibres and ligaments, as ஆக்கை. 2. Any thing bound or tied, a frame, a band, a tie, a system, கட்டு; [ex யா, v.] (p.)

யாக்கைக்குறுகுற்றம் – யாக்கைக்குறுபதினெண்குற்றம், s. The eighteen properties of the body: 1. பசி, hunger; 2. நீர்வேட்டல், thirst; 3. பயம், fear; 4. வெகுளி, anger; 5. உவகை, joy; 6. வேண்டல், desire; 7. நினைப்பு, thought; 8. உறக்கம், sleep; 9. நரை, hoariness; 10. நோய், pain; 11. மரணம், death; 12. பிறப்பு, birth; 13. மதம், passion; 14. இன்பம், pleasure; 15. அதிசயம், admiration; 16. வியர்த்தல், sweating; 17. கேதம், affliction; 18. கையறவு, incapacity for work.

யாங்கணம்-யாங்கண், [interrogative.] At what place? as யாங்ஙனம். (p.)

யாங்கு, [interrog.] Where? எங்கு.

யாங்ஙனம், [interrog.] Where; what place, as எங்ஙனம். 2. How, in what manner, of what nature? எப்படி. (p.)

•யாசகம், s. Begging; mendicity, இரப்பு. W. p. 683. YACHAKA.

யாசகம்பண்ண, inf. To practise begging, to seek alms.

யாசகர், s. [sing. யாசகன்.] Beggars, mendicants, இரப்போர். (சது.)

•யாசனம், s. The direction of a sacrifice, யாகஞ்செய்விக்கை. W. p. 683. YAJANA.

யாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To beg, to ask alms, to solicit, இரக்க; [ex Sa. Yacha.] (சது.)

•யாஞ்ஞவற்கியம், s. A work on Hindu law called after its author, Yagnavalkya. See தருமநூல்.

யாடு, s. A goat, as ஆடு. (p.)

யாணர், s. Beauty, அழகு. 2. Carpenters, stone-cutters; architects, தச்சர். 3. A good, நன்மை. 4. Novelty, புதுமை. 5. Fertility, fruitfulness, prosperity, வளமை.

யாண்டு, s. Time, a year, காலம். 2. [interrog.] Where, in what place? எங்கு. (சது.) 3. When? எப்பொழுது. (நீதிநெறி.)

யாண்டும். Always. 2. Under all circumstances. 3. In all places. (p.)

யாண்டை, [interrog.] What place?—as யாங்கண். (சது.)

•யாதம், s. An elephant-goad, &c. See இயாதம். (p.)

•யாதனம், s. A raft, தெப்பம். 2. A boat, a ship, மரக்கலம். (சது.)

•யாதனை, s. [com. வாதனை.] Pain, anguish, agony, torment, துன்பம். 2. Punishment inflicted by Yama, or his ministers, இயமவாதனை. W. p. 684. YATANA. 3. The never ceasing pains of hell, நரகயாதனை.

யாதனுசரீரம். A body capable of unending suffering in hell; see சரீத்திரயம்.

யாதாஸ்து—யாதஸ்து, s. [Arab.] A written memorandum, ஞாபகப்பத்திரம்.

யாதி, s. [Hind.] Memory, ஞாபகம். 2. Meditation, thought, சிந்தனை.

யாது, [inter. pron.] What, which?—an expression of doubt, commonly ஏது. 2. s. Palm-tree-sap, fermented, கள். (சது.) 3. [com. for யாதி.] Memory.

எனக்குயாதில்லை. I do not remember.

யாதாமொருவன் — யாதொருவன். Any body, one or the other.

யாதிற்குங்கடை. The last of all. (p.)

யாதெனில். If it be asked what; that is to say.

யாதொருபொருள் — யாதாகிலுமொன்று — யாதொன்று. Any thing.

யாதோ. There is doubt.

•யாது—யாதுதானர், s. A kind of Rakshasa; in Wils, a goblin or a demon. W. p. 684. YATU, YATUD'HANA.

•யாத்திரை, s. Pilgrimage to sacred places, தேவஸ்தலத்திற்குச்செல்லல். 2. Journeying, especially by sea, கப்பற்பயணம். (c.) 3. A festival with an idol procession, திருவிழா. W. p. 684. YATRA.

தேசயாத்திரைக்குப்போகிறது. Seeking for a livelihood. (R.)

கப்பல்யாத்திரை—சமுத்திரயாத்திரை. A sea-voyage.

கரையாத்திரை. A land-journey.

காசியாத்திரை. A pilgrimage to Benares.

யாத்திராகமம், s. [Chris. usage.] Exodus.

யாத்திரைக்காவி, s. Cloth dyed with red ochre, worn by pilgrims.

யாத்திரைபோக—யாத்திரைபண்ண, *inf.* To go on a pilgrimage. 2. To travel, or make a voyage.

•யாபாரம், *s.* Trade. See வியாபாரம்.

யாப்பண்டம், *s.* [*com. for* வயாப்பண்டம்.] Things longed for by a pregnant woman. See வயா.

யாப்பு, *s.* A bandage, a tie, கட்டு. 2. Poetry, செய்யுள். 3. [*fig.*] Prosody, or binding words together, செய்யுளிலக்கணம். [*ex* யா, *v.*] (*p.*)

யாப்பதிகாரம்—யாப்பிலக்கணம், *s.* That part of grammar which treats of versification, Prosody.

யாப்பருங்கலம், *s.* A treatise on Prosody, ஓர்யாப்புநூல்; [*ex* அருங்கலம்.]

•யாமம், *s.* Midnight, the middle watch of the night. 2. A watch of three hours. 3. Night-time. See சாமம். W. p. 684. YAMA. 4. The south, தெற்கு; [*ex* யமன்.] See திக்குப்பாலகர். 5. A drum beaten with a stick and not the hands, இடக்கைமேளம். (சது.)

நான்யாமத்திலேவருவேன். I shall come at midnight.

யாமவதி, *s.* The night, இராத்திரி. [*Sa. Yamavati.*]

•யாமளம், *s.* Two, a couple, இரட்டை, as யமளம். W. p. 684. YAMALA. 2. Green color, பச்சை.

யாமளை, *s.* Kali, காளி. (சது.)

•யாமிகன், *s.* One spying out a city in disguise, *incognito*, களவோற்றுவோன்; [*ex Sa. Yami*, night.] (சது.)

•யாமியம், *s.* The south, தெற்கு. W. p. 685. YAMYA. 2. [*for* யமம்.] A work on Hindu law. (*R.*)

•யாமினி, *s.* The night, இராத்திரி; [*Sa. Yamninee.*]

•யாமினியம், *s.* The south, தெற்கு; [*ex Sa. Yamini.*] (சது.)

•யாமுனாசாரியர், *s.* A Vaishnuva devotee.

யாம், [*pers. pron. sing.* யான்; *com.* நாம்.] We. (*p.*)

யாரி, *s.* A door, கதவு. (சது.) 2. [*prov.*] An adversary, a rival, as எதிரி.

யார், [*inter. pron.*] Who or which, as ஆர்.

யார், *s.* [*prov.*] A kind of sorrel, as சத்தைக்குரி.

யாலம், *s.* A tree, black-wood, as ஆச்சா.

•யாவச்சீவம், *s.* All that belongs to this life, சீவனுக்குரியசகலமும். [*ex Sa. Yavat*, as long as, *et* சீவம்.] 2. [*fig.*] All things, and secrets. W. p. 685. YAVAJJEEVA.

அவனுடையயாவச்சீவமும் அறிந்திருக்கிறேன்......I know all about him.

யாவத்தீவு—யாவம், *s.* The island of Java.

•யாவத்தும், *adv.* As much as, as many, as far as, அவ்வளவும். W. p. 585. YAVAT.

யாவன், [*inter. pron.*] Who, or which man? as எவன்; [*ex* யா *et* அன்.]

யாவர், [*pl.*] Who?

யாவரும். All people.

யாவரையும், [*accus. of* யாவர் *with* உம்.] All people.

யாவும். All, the whole, எல்லாம்.

யாவை, [*inter. neut. pl.*] What or which things?

யாவையும். All things, எவையும்.

யாழ, [*an expletive.*] A poetic affix to the second pers. sing. as நீயேசெய்வினைமருங்கிற் செலவயர்ந்தியாழநின்கைபுனைவில்லினாணூர்ந்தியே. By using the string of the ornamented bow, you will complete the business, முன்னிலையசைச்சொல்.

யாழல், *s.* The white ant, termites, கறையான். (சது.)

யாழ், *s.* A musical instrument, the lute, வீணை. 2. The first lunar mansion, as அச்சுவினி. 3. The sixth lunar mansion, திருவாதிரை. 4. Gemini in the Zodiac, மிதுனவிராசி. (சது.)

யாழோர்கூட்டம், *s.* Marriage by mutual consent, *synonymous with* காந்தருவமணம்.

யாழ்த்திறம், *s.* Different lutes, peculiar to the different soils, as குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம், பாலை, முல்லை.

யாழ்நரம்பு, *s.* The strings of musical instruments.

யாழ்ப்பாணம், *s.* Jaffna.

யாழ்ப்பாணநாயனார், *s.* A blind minstrel of the Chola country, who being favored by the Singalese king, obtained possession of Jaffna, then uninhabited, and introduced there a colony of Tamil people.

யாழ்ப்பாணர், *s.* The people of Jaffna. 2. Players on the lute, யாழ்வாசிப்போர். (*p.*)

யாழ்வகை, *s.* The different species of lute. They are four. 1. பேரியாழ். 2. சகோடயாழ். 3. மகரயாழ். 4. செங்கோட்டியாழ், which see.

யாழ்வல்லோர், *s.* [*pl.*] Heavenly choristers, கந்தருவர். 2. Skilful players on the lute, வீணைவல்லோர்.

யாழ்வாசிக்க, *inf.* To play upon the lute.

யாளி, *s.* The lion, சிங்கம். 2. Leo, the Zodiacal sign, சிங்கவிராசி. 3. [*also* யாளியானை.] A fabulous animal like a lion with an elephant's proboscis; possibly the mammoth. See ஆளி. 4. A small vessel for casting water to wet the sail of a dhoney, or for lading out bilge water, இறைபட்டை.

யாளியூர்தி, *s.* Durga as lion-borne, காளி.

யாறு, *s.* A river. See ஆறு. (சது.)

•யானம், *s.* Any carriage or vehicle for conveyance, வாகனம். 2. A palankeen, சிவிகை. 3. A vessel, or ship, மரக்கலம். W. p. 684. YANA. 4. Palm-tree-sap, fermented, கள். (சது.)

யானை, *s.* An elephant. 2. The sign of Kuvêra, as regent of the north. 3. The Pepul tree. See ஆனை.

யானைகட்டக்கயிறுதானேயெடுத்துக்கொடுக்கும். The elephant gives the rope to tie itself; *said of those who bring trouble on their own heads. Prov.*

யானைக்கச்சை, *s.* An elephant's rope, or the string around his neck; also his girth.

யானைச்சார்வு, *s.* A place of rest for elephants, a stall for them, யானைதுயிலிடம். (சது.)

யானைத்தடிப்பு—யானைப்பிச்சான், *s.* A plant, Cissus acida.

யானைப்படுகுழி, *s.* A pit-fall for catching elephants.

யானைப்பெருங்காயம், *s.* See பெருங்காயம்.

யானைமாவுத்தன், *s.* An elephant-driver, as மாவுத்தன்.

யானைமீன், *s.* A very large fish so called. (*R.*)

யானைமீனைவிழுங்குமீன், *s.* A fish which swallows the யானைமீன்.

யானைமுகவற்கிளையோன், *s.* An epithet of Vîrabhadra, வீரபத்திரன். (சது.)

யானையீருரி, *s.* See ஈர், *v. a.*

யானையுரித்தோன், *appel. n.* An epithet of Siva, as having skinned an elephant. (சது.)

யானைவிச்சுளி, *s.* A kind of eagle, the ospray, ஓர்கழுகு. (*R.*)

யானைவீரிடல், *v. noun.* The trumpeting of an elephant.

யு

யு. A syllabic letter compounded of ய் and உ.

•யுகந்தரம், *s.* One of the fifty-six countries. See தேசம். 2. See under யுகம்.

யுகம், *s.* The earth, as உகம். (சது.)

•யுகம், *s.* An age of the world as உகம்; any one of the four yugas, in which sense it seems to be a primitive word, found in most of the ancient languages—in Heb. *Olim*; in Gr. *Aion*; in Lat. *Ævum*—like தேவம், which resembles the Greek Theos and Latin Deus. 2. A yoke, *commonly* நுகம். 3. A couple, a pair. See உகம். W. p. 686. YUGA.

யுகம், *s.* The four Yugas, கிரேதாயுகம் or கிருதயுகம்; 2. திரேதாயுகம்; 3. துவாபரயுகம்; 4. கலியுகம். For particulars see the words.

யுகதருமம், *s.* The actions and characteristics of a particular Yuga. 2. The conduct prescribed in the *shastras* for any Yuga, and the events appropriate to it.

யுகந்தரம், *s.* The pole or shaft of a coach, plough, &c., which supports the yoke, ஏர்க்கால்; [*ex* தரம், holding.] (*Sa. Yugand'hara.*)

யுகபேதம், *s.* The difference of one age from another. 2. Any strange or anomalous occurrence supposed to result from the vices of the age.

யுகப்பிரளயம்-யுகாந்தப்பிரளயம், s. The final deluge.

யுகாதி, s. The beginning of a year. 2. An epithet of Argha, அருகன்.

யுகாதிபண்டிகை, s. A feast at the beginning of a year. (*Beschi.*)

யுகாந்தம், s. The end of the world, &c.—For similar compounds, see உகாந்தம்.

•யுகளம்—யுகளி, s. A pair, a brace, இணை. W. p. 686. YUGALA.

•யுக்தம், s. (*St.*) Conclusion, as யுத்தம்.

•யுத்தநாதி, s. Precession of equinoxes at a given time.

யுத்தநாதிவாக்கியம், s. Table of the amount of precession for a given time.

•யுத்தம், s. Fitness, propriety, உசிதம். 2. Combination, closeness, union, சேர்மானம். 3. Any thing proved by inference or argument; equity, நியாயம். 4. Being engaged in or intent upon, as in நியுத்தன். W. p. 685. YUKTA. 5. [*vul.* உயுத்தம்.] War, battle, a fight, போர். (*Sa. Yudd'ha.*)

அவருடையயுத்தப்படிசெய். Follow his advice.

உம்முடையயுத்தமென்ன. What is your opinion?

யுத்தங்கலந்தது. The battle was joined.

யுத்தந்தொடுக்கிறார்கள். They raise a war.

தர்மயுத்தம், s. A lawful war.

யுத்தகளம், s. Battle-field.

யுத்தசன்னத்தன், s. One prepared for battle, as சன்னத்தன். See சன்னத்தம்.

யுத்தசன்னியாசம், s. Renunciation of military life by vow.

யுத்தஞ்செய்ய—யுத்தம்பண்ண, *inf.* To war, to fight, to make war.

யுத்தமுகம், s. [*also* முனைமுகம், *lit. the face of battle.*] The middle or thickest of a fight; the front of the army.

யுத்தாங்கம், s. Divisions of an army in war; [*ex* அங்கம், part.]

•யுத்தி, s. Reasoning, argument, inference, யோசனை. 2. Counsel, advice; a specification of circumstances, or written evidence; the supplying of an ellipsis, a mystical expression; union, connexion, propriety, fitness, யுத்தி. W. p. 685. YUKTI. 3. An expedient, artifice, உபாயம். 4. Deliberation, ஆராய்வு. 5. Attention, discrimination, விவேகம். 6. Deduction from argument, reason, நியாயம். See உத்தி.

யுத்திக்காரன், s. A man with keen intellect; a man of ready apprehension.

யுத்திசித்தி, s. Logical demonstration, logical deduction, rational conclusion.

யுத்திசொல்ல, *inf.* To give counsel.

யுத்திநியாயம், s. Argumentation.

யுத்திபாய்ப்பார்க்க, *inf.* To consider, to observe with attention.

யுத்தியுத்தர்—உத்தியுத்தர், s. Logicians, lawyers, தார்க்கிகர். (தி. 435. 437.)

யுபம், s. Means, practice, skill, art, சாமர்த்தியம். (*R.*)

யுபமாய்ச்செய்கிறது. Doing a thing skilfully.

•யுவ — யுவவருஷம், s. The ninth year of the Hindu cycle, as A. D. 1875.

•யுவராசன், s. A young prince, especially the heir apparent. See இளவரசு. W. p. 687. YUVARJA.

•யுவன், s. [*fem.* யுவதி.] A young man between sixteen and thirty years of age. See உவா. W. p. 687. YUVAN.

யூ

யூ. A syllabic letter compounded of ய் and ஊ.

•யூகம், s. Reasoning, disputation, logic, தருக்கம். 2. Knowledge of secret arts, உட்பொருளுணர்தல். 3. Military array, படைவகுப்பு. 4. Battle, படை; [*from Sa. Ooha; or by aphæresis, Vyooha.* W. p. 821.] 5. A black monkey, கருங்குரங்கு. 6. A female monkey, பெண்குரங்கு. 7. A large black ape, as முசு. (சது.) Compare ஊகம்.

யூகி, s. A reasoning man, a wise, ingenious person, விவேகி. W. p. 167. OOHIN.

யூகமந்திரி, s. A wise minister, as மதிமந்திரி.

யூகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To meditate, scrutinize, consider attentively. See ஊகி. [*from Sa. Ooha*, to reason.]

யூகிபாஷை—யூகிப்பயில், s. A kind of secret language in occult characters.

•யூகை, s. Learning, erudition, கல்வி. 2. [*fig.*] An erudite person; [*ex* யூகம்.]

•யூதம், s. A herd of elephants, யானைக்கூட்டம். (பிங். 52.) 2. A multitude of birds, beasts, &c., விலங்கின்கூட்டம். W. p. 687. YOOT'HA.

யூதநாதன்—யூதபதி—யூதபம், s. The chief elephant, or leader in a wild herd, யானைக்கூட்டத்துக்குத்தலைவானை.

யூதர், s. [*Chris. usage.*] Jews, ஓர்சாதியார்.

•யூபம், s. A sacrificial post to which the victim for sacrifice is bound, யாகஸ்தம்பம். [*also* யூபஸ்தம்பம்.] W. p. 687. YOOPA. 2. A head and trunk deprived of members, உடற்குறை. 3. A sacrifice, யாகம். 4. Battle-array, as யூகம், படைவகுப்பு. (சது.)

யூமியா, s. [*Arab.*] Allowance or pension, calculated originally by the day.

யோ

யோ. A syllabic letter compounded of ய் and ஓ.

•யோகம், s. Religious, and abstract meditation, contemplation; keeping the body in a fixed posture, நிட்டை. 2. Luck, fortune, a lucky conjunction, அதிஷ்டம். 3. Civility, urbanity, உபசாரம். 4. A means, an expedient, உபாயம். 5. Height, excellency, உயர்ச்சி. 6. Effort, perseverance, உற்சாகம். 7. Union, junction—especially of stars and planets, கூடல். 8. An astrological element of an almanac. See பஞ்சாங்கம். 9. An assembly, கூட்டம். W. p. 688. YOGA. 10. [*by aphæresis of* வியோகம்.] Death, சாவு.

அவனுக்குயோகமடிக்கிறது. He has good luck.

எனக்கதிலேயோகமில்லை........I am not fortunate in that.

யோகம், அ, or அஷ்டாங்கயோகம். The eight qualities, of a yogi; 1. இயமம், restraint of the appetites; 2. நியமம், voluntary religious observances; 3. ஆசனம், position; 4. பிராணாயாமம், breathing in a peculiar way; 5. பிரத்தியாகாரம், restraining the senses; 6. தாரணை, fixing the mind on a member of the body; 7. தியானம், silent meditation. 8. சமாதி, vision of one's self—which see in their places.

யோகம், உஎ. [*in astrology.*] Twenty-seven sections of the lunar path or ecliptic, depending upon the sum of the longitudes of the Sun and moon—opp. to Tithi which depends upon their difference. They are: 1. விட்கம்பம்; 2. பிரீதி; 3. ஆயுஷ்மான்; 4. சௌபாக்கியம்; 5. சோபனம்; 6. அதிகண்டம்; 7. சுகர்மம்; 8. திருதி; 9. சூலம்; 10. கண்டம்; 11. விருத்தி; 12. துருவம்; 13. வியாகாதம்; 14. அரிஷணம்; 15. வச்சிரம்; 16. சித்தி; 17. விதிபாதம்; 18. வரியான்; 19. பரிகம்; 20. சிவம்; 21. சித்தம்; 22. சாத்தியம்; 23. சுபம்; 24. சுப்பிரம்; 25. பிராமம்; 26. ஐந்திரம்; 27. வைதிருதி.

யோகக்காட்சி, s. The spiritual perception of the yogi. See காட்சி.

யோககாரன்—யோகமுள்ளவன்—யோகவான், s. A fortunate man.

யோகசமாதி, s. As சமாதி. See யோகம், அ.

யோகசம், s. One of the twenty-eight Agamas of the Saivas. See சிவாகமம்.

யோகசாதனை, s. The practice of *yoga* discipline, and exercise.

யோகசாஸ்திரம் — யோகநூல், s. The science of abstract devotion, including the postures. See கலைஞானம்.

யோகசாரணம், s. A system of religion. See சமயம். III.

யோகஞ்சாதித்தல், v. noun. Practising *yoga* devotions, and contemplations.

யோகட்சேமம்—யோகக்ஷேமம், s. Welfare, well-being; national prosperity, the

good government of a state or agents in maintaining it—as king, minister, priest. 2. News, intelligence, செய்தி.

யோகதண்டம், s. A staff used by *yogis* for supporting the neck to keep their head erect.

யோகதிட்சை, s. Instruction by example. See திட்சை.

யோகத்திலிருக்க—யோகத்தில்நிற்க, *inf.* To remain in profound meditation.

யோகநித்திரை, s. Conscious or contemplative sleep—as an attribute of the gods, especially of Vishnu. See அறிதுயில்.

யோகநிலை, s. Religious and abstract meditation—as யோகம். In the Tantras it is thus described, ஐம்பொறியடக்கி, மூலவாயுவையெழுப்பி, இடைபிங்கலை வழியை மிறைவடைத்து, சுழிமுனைவழியைத் திறந்து, பிரணவநாதத்தொலிகேட்டு, ஐந்தெழுத்தும் பிரணவருபமாகத்தன்மை கண்டுசிதாகாசத்திற்கலந்திருக்கை, by restraining the external senses; driving upwards the air in the entrails; stopping the breath which should come through the nostrils; and opening the porous passage in the head, [the devotee] will hear a divine sound, see the five holy characters, in the shape of a mountain; and enter into union with the omnipresent God.

யோகபதம், s. A complex word, resolvable into simpler elements,—oppos. to ரூடபதம், a simple word, சாரணச்சொல்.

யோகபரீட்சை — யோகாப்பியாசம், s. Experience or practice of *yoga* meditation.

யோகப்பட்டை, s. A thick and broad tape used by *Yogis.* See பட்டை.

யோகப்பிரத்தியட்சம், s. One of the elementary principles of reasoning, or logic, as யோகக்காட்சி.

யோகமார்க்கம், s. *Yoga* system of religion.

யோகரூடி, s. Arbitrary use of a word expressing quality as a substantive, thus அந்தணர், the good natured, is made an epithet of brahmans, காரணஇடுகுறி.

யோகர், s. [*pl.*] Sages among the Jainas or Buddhists, சமணமுனிவர். 2. Anchorets, or ascetics, முனிவர். (சது.)

யோகவேஷ்டி, s. A certain garment or dress, worn by a *yogi* or ascetic.

யோகாக்கினி, s. A heap of fire. 2. Excessive heat, caused in the eyes of a *Yogi* by continued meditation.

யோகாசனம், s. A *Yogi*-posture in meditation. See ஆசனம்.

யோகாசாரியன், s. A teacher of the *Yoga* philosophy.

யோகாதிகாரம், s. Ability to undertake the practice of the *yoga* philosophy; power for abstract meditation. (சி. 21.)

யோகாதிசயம், s. Condition, state, health.

ஒருவனுடையயோகாதிசயங்கேட்கிறது. Inquiring after one's health.

யோகார்த்தம், s. A word of various meanings and significations, பலகருத்துடைய ஒருசொல்; [*ex* அர்த்தம்.]

யோகி, s. A *Yogi*, a contemplative sage, கிருடையெய்வோன். (*El.* 68.) 2. An ascetic, முனிவன். 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். 5. Ayanar, ஐயனர். (சது.) 6. [*in anat*] Abductor muscle.

யோகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To meditate deeply, to contemplate mentally, ஆழ்ந்துநினைக்க; [*ex* யோகம்.]

யோசித்துக்கண்டுபிடிக்கிறது. Inventing.

யோகித்துப்பார்க்கிறான். He is reflecting.

யோகிப்பு, *v. noun.* Meditation, thought, consideration, சிந்திப்பு.

•யோகினி, s. A female fiend, or spirit, attendant on Durga, காளிசேவகப்பெய்ப்பெண். W. p. 688. Yogin. 2. Kali, காளி. (சது.)

யோகினிதிசை, s. The influence of a sevenfold class of demi-goddesses, as calculated in the horoscope.

•யோகு, s. Meditation, as யோகம், நிட்டை.

•யோக்கியதை, s. Propriety, honesty, integrity, யோக்கியம். W. p. 689. Yogyata.

யோக்கியதாபத்திரிகை, s. A certificate of good character.

•யோக்கியம், s. Fitness, suitableness, worthiness, eligibility, qualification, தகுதி. 2. Goodness, desert, worthy conduct, conformity to rule; purity; holiness, as of the Vedas, which may not be learnt by unworthy persons, புனிதம். W. p. 689. Yogya. 5. [*in cant.*] Hazard, danger, fate, மோசம்.

இதைச்செய்வதுஉனக்குயோக்கியமல்ல. It does not become you to do this.

உழவுக்குயோக்கியமானமாடு. An ox fit for ploughing.

இராசயோக்கியம். Becoming for a king.

பிராமணயோக்கியம். Suitable to a brahman.

பிராணயோக்கியம். Risk of life.

பலயோக்கியம். Very good! (*ironical.*)

யோக்கியத்துக்குக்கொடுக்க, *inf.* To advance money, to an honest man upon his character. 2. (*R.*) To risk one's own money in a ship, &c.

யோக்கியபாத்திரம், s. A decent vessel. 2. [*met.*] A respectable person.

யோக்கியப்பட்டவன்—யோக்கியமுள்ளவன்—யோக்கியவான், *appel. n.* An honest man.

யோக்கியர், s. [*sing.* யோக்கியன்.] Worthy persons. 2. Capable heads.

அதற்குஅவன்யோக்கியனல்ல He is not a proper person for the work.

யோக்கியாசனம், s. A seat or place suitable to one's dignity, யோக்கியமானஇடம்.

யோக்கியாதி, s. [*in Hindu astron.*] A table giving the equation of the sun's motion, at the rate of a degree for a day, to his true motion for every day in the year.

யோக்கியாயோக்கியம், s. Worthiness and unworthiness; [*ex* அயோக்கியம்.]

யோக்கியயோக்கியங்தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். One must discriminate worthiness and unworthiness.

•யோசனை, s. A measure of distance reckoned from 4 to 10 நாழிகை, *usually* about 13 miles. *Wils.* about 9 miles. (*Sa. Yojana.*) 2. Thought, opinion, sentiment, discretion, prudence, wisdom, skill, device, scheme, contrivance, ஆலோசனை. 3. A sound, ஓசை. (சது.) 4. [*in astron.*] The 5059th part of a great circle, or on the equator, about 4½ geographical miles.

உம்முடையயோசனையென்ன. What is your opinion?

நான்அங்கேபோகயோசனையாயிருக்கிறேன். I intend to go there.

யோசனைகந்தி, s. An epithet of *Satyavati*, the mother of *Vyasa*, வியாதர்தாய்.

யோசனைக்காரன்—யோசனையுள்ளவன், s. A prudent man.

யோசனைசாலி, s. A politic man.

யோசனைசொல்ல, *inf.* To give advice.

யோசனைபண்ண, *inf.* To consider, to reflect.

யோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To deliberate, to consider, to ponder, ஆராய. (*c.*)

உன்காரியத்தைக்குறித்துயோசிப்பேன். I will consider your case.

•யோசியம், s. [*prov. for* சோதிடம்.] Astrology, prognostication, divination.

•யோதைகள், s. Learned men, sages, men of extraordinary qualifications, அறிவுடையோர். (*p.*)

•யோனி, s. Cause, origin, காரணம். 2. The vulva, இடக்குறி. 3. Birth, பிறப்பு—as கும்பயோனி, one born from a pot, a name of Agastya. W. p. 689. Yoni.

யோனித்துவாரம், s. The genital organs of the female animal creation.

யோனிபேதம், s. Diversities of animal kinds and species. They are seven as எழுபிறப்பு. 1. Supernals and infernals embracing 1,400,000; 2. The human species 900,000; 3. Quadrupeds 1,000,000; 4. Flying creatures 1,000,000; 5. Creeping things 1,100,000; 6. Fishes and other acquatic creatures 1,000,000; 7. Vegetables 2,000,000; in all 84,000,000 different species of creatures. Some reckon 200,000 more than the above for the gods and 200,000 less for vegetables.

யோனிப்பொருத்தம், s. One of the தசப்பொருத்தம்.

யௌ

யௌ. A syllabic compound of ய் and ஔ.

•யௌகிகம், s. A divisible word, பகுபதம்; [*ex* யோகம்.] W. p. 689. Yougika.

•யௌதகம், s. A nuptial gift, presents made to a bride at her marriage, by her father or friends, and to the bridegroom or son-in-law, சீதனம். W. p. 689. Youtaka.

•யௌவனம், s. Adolescence, youth, manhood. See சவ்வனம். 2. Beauty, அழகு. 3. Joy, களிப்பு. (சது.)

ர்

ர். The twelfth consonant and the second of the இடையினம் or medium class. It is not grammatically an initial. When animated by அ, ஆ; இ, ஈ; எ, ஏ; generally, இ is prefixed—as in இரணம், இராகம், இரிஷி, இரீதி, இரெப்பம், இரேகை; sometimes, அ may precede ர—as அரங்கம், அரத்தம், அரம்பை, &c.; and if it is animated by உ, ஊ; ஒ, ஓ; the vowel உ is the proper prefix—as உருசி, உரூபம், உரொட்டி, உரோமம்.—For most words therefore beginning with this letter, see under இ or உ. As foreign terms take their natural pronunciation, both in common conversation and in writing, without the prefix, some are here given.

•ரகசியம், s. A secret, &c. See இரகசியம்.

•ரங்கம், s. A public place, &c. See அரங்கம்.

ரங்கு, s. [Tel.] Color, dye.

•ரசபுத்திரர், s. Rajputs, people of Rajputana.

•ரசம், s. Vegetable juice or flavor. See இரசம். 2. Pepper-broth.

ரசா, s. [Hind.] Leave, உத்தரவு.

ரஸ்தா, s. [Pers.] A road, பாட்டை.

ரஸ்தாளி, s. A plantain-tree, as இரசதாளி. (Colloq.)

ரஸ்தாளிக்கரும்பு, s. A large kind of sugar-cane.

ரஸ்து, s. [Hind.] Provisions. See இரஸ்து.

•ரதம், s. A car, &c. See இரதம்.

•ரத்தினம், s. A gem. See இரத்தினம்.

ரத்து, s. [Arab.] Rejection, தள்ளுபடி.

•ரந்திரம், s. A fissure. 2. [fig.] Secrecy. See இரந்திரம்.

ரம்ஜான், s. [Arab.] A Mohammedan month of fasting.

•ரம்மியம், s. Satisfaction. See இரம்மியம்.

ரயத்து—ரயித்து, s. [Arab.] A cultivator of the soil, a ryot.

ரயித்துவாரி, s. An annual settlement in which each ryot's *pattah* is considered.

ரவாணா, s. [Pers.] A despatch, a permit to pass goods free of duty.

ரவிக்கை, s. [Tel.] A bodice. See இரவிக்கை.

ரா

ராகி, s. [Canar.] A kind of millet, raggy.

ராஜி, s. [Arab.] Consent, agreement; resignation. See இராசி.

ராஜிநாமா, s. A deed of consent. 2. An agreement, a resignation.

என்வேலையைராஜிநாமாசெய்துபோட்டேன்...... I have resigned my employment.

•ராட்சதர், s. [sing. ராட்சதன்.] Rakshasas. See இராக்கதர்.

ராட்டினம், s. [Tel.] A spinning wheel. 2. A turning swing. See இராட்டினம்.

ராதாரி, s. [Tel.] A guide, a pass. 2. Collection of duties on roads.

ராப்தா, s. [Arab.] Thorough-fare.

ராப்பொடி, s. Filings, as அரப்பொடி.

•ராமச்சீத்தா, s. Bullock's heart. See இராமசீத்தா.

•ராமன், s. Rama. See இராமன்.

•ராவணன், s. Ravana. See இராவணன்.

ராவு, v. To file. See இராவு.

ராவுடவேலை, s. The work of filing.

ரி

•ரிஷபம், s. A bull, &c. See இடபம்.

ரிவாஜ், s. [Arab.] Practice, custom, usage, வழக்கம்.

ரீ

ரீகர், s. [Hind.] The black soil generally known as cotton ground, கரம்பைநிலம்.

ரு

•ருசி, s. Good taste, &c. See உருசி.

ருஜு, s. [Hind.] Proof. See உருசு.

ருஜுமம், s. [Arab.] Customary gratuities, perquisites either in kind or money.

•ருஷ்டி, s. Violence, rage, துஷ்டம். W. p. 708. RUSHT'I.

ருமாலை, s. See உருமாலை.

ரூ

•ரூபம், s. Form, shape, &c. See உருபம்.

•ரூபாய், s. [Hind.] A rupee. See உரூபாய்.

ரூபி, v. To prove. See உரூபி.

ரூபுரூபு, s. [Pers.] Presence, face to face, முன்னிலை.

ரெ

ரெட்டு, s. Sackcloth, as இரட்டு, under இரண்டு.

ரெட்டி, s. [Tel.] A caste. See இரெட்டி.

ரெண்டு, s. Two. See இரண்டு.

ரெம்ப, as adv. [also ரொம்ப.] Much, abundantly. (Colloq.)

ரே

ரேகம், s. [vul. for தேகம்.] The body.

•ரேவணசித்தியர், s. A Saiva ascetic-author of a metrical lexicon, called after his name, ரேவணசித்தியர்நிகண்டு.

ரேவு, s. [Tel.] A port, &c. See இரேவு.

ரொ

•ரொக்கம், s. Ready money. See உரொக்கம்.

ரோ

•ரோசம்—ரோஷம், s. Keen sensibility. See உரோசம்.

ரோஜ், s. [Pers.] A day, நாள்.

ரோஜ்நாமா, s. A daily account or report.

ரோஜ்கார், s. [Pers.] Service, situation, பணிவிடை.

ரோந்தை, s. [Tel.] Filthiness, vileness.

•ரோமம், s. The hair of the body. See உரோமம்.

ல்

ல். The thirteenth consonant and third of the இடையினம் class. Like ர் it is not properly, an initial, but has இ or உ prefixed. A few words only are here given as more common without the prefix.

லகோட்டா, s. [Arab.] An envelope.

•லக்கம், s. A number, &c. See இலக்கம்.

லங்கர்கானா, s. [Pers.] An alms-house, a place for distributing food to paupers.

•லச்சை, s. [com. லெச்சை.] Shame; trouble, &c. See இலச்சை.

லஞ்சம், s. [Tel.] A bribe. See இலஞ்சம்.

•லட்சம், s. [com. லெட்சம்.] A lak. See இலட்சம்.

லட்டு, s. [Hind.] A sweet-meat.

லத்தாடு, s. Vexation, agitation. (c.)

லப்பம், s. [for.] Putty, as மக்கு.

லப்பை, s. [also லெப்பை.] Lubbis, a class of Mohammedans.

•லயம், s. Dissolution, destruction. See இலயம்.

லவாடி, s. A prostitute, வேசி. (Colloq.)

லா

லாகிராஜ்-லாக்ஜாரி, s. [Arab.] Land held free from payment of revenue—oppos. to மல்குஜாரி.

லாகிரி, s. Intoxication, as இலகிரி.

•லாகு, s. Facility, as in கைலாகு. See இலாகவம்.

லாகை, s. Way, manner. See இலாகை.

லாஸ்கார், s. [for.] A lascar.

லாடம், s. [Tel.] A horse-shoe. See இலாடம்.

லாயக்கு, s. [Arab.] Fitness, suitableness, ஏற்றது.

லாயம், s. [Tel.] A stable. See இலாயம்.

•லாலனே, s. Support, தாங்கல்.

•லாவணி, s. A Mahratta song, ஓர் பாட்டு.

லாவு, v. [prov.] To pounce or dart upon, as இறுக.

லி

•லிங்காபட்டியம், s. A commentary on the Amera Kosha, அமரம், called after its author Lingapat'ya, லிங்கமல்லிருதநல்.

லு

லுக்சான், s. [Arab.] Waste, loss, சேதம்.

லுச்சா, s. A vile wretch, போக்கிரி. (Colloq.)

லெ

•லெகு, s. Ease, as இலகு.

•லெச்சை, s. Shame. See லச்சை.

•லெட்சம், s. A lak, as லட்சம்.

லெப்பை, s. Lubbis, as லப்பை.

லே

லேஞ்சி — லேஞ்சு, s. [Port. lengo.] A handkerchief, as உறுமால்.

லொ

லொங்க, inf. To be humble. See உலொங்கு.

லொட்டி, s. A small earthern pot used in drawing toddy from the tree, கள்ளுக்குடுவை. See உலொட்டி.

லொட்டிமூஞ்சி, s. [in cant.] A drunkard, குடியன்.

லொட்டை, s. A kind of cake.

லோ

•லோகம், s. World. 2. Metal, &c. See உலகம், or உலோகம்.

லோகாபவாதம், s. A world-wide-scandal.

லோடா, s. [Mahr.] A drinking vessel, செம்பு.

லோட்டு, s. Trouble, வருத்தம். (Colloq.)

•லோபம், s. Stinginess, &c. See உலோபம்.

லோபி, s. An avaricious person.

லௌ

•லௌகிகம்-லௌகீகம், s. Worldliness. See இலௌகிகம்.

வ்

வ். The fourteenth consonant and fourth of the இடையினம், or middle class.

வ. An indication of one fourth, as கால்.

வகரம் — வகாரம் — வஃகான், s. [in gram.] The letter வ, with கரம், காரம், and கான் affixed.

வகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், வகிக்க, v. a. [com. வகி.] To bear, to carry, to assume, to take, to endure, சகிக்க; [from Sa. Vaha.]

•வகிரங்கம், s. An external part, limb or member. See பகிரங்கம். [உ.ப. 217.] (Sa. Vahiranga.)

•வகிரியாகம், s. One of the two kinds of Saiva puja—the external, வெளிபூசங்க பூசை.

வகிரு—வகிர், கிறேன், வகிர்ந்தேன், வகிருவேன், வகிர்வேன், வகிர, v. a. To divide, to slice, to cut in slips, அறுக்க. 2. To disentangle and part the hair, கோத. 3. To distribute, பங்குசெய்ய. 4. To split, பிளக்க. (சூ.)

தலைமயிரைவகிர்ந்துவிடு. Part the hair of the head.

வகிர்ந்துபார்த்தல், v. noun. Cutting to pieces.

வகிர், s. The mark or line of hair, of a woman, parted from the crown to the forehead, மயிர்வகிர், வகுடு. 2. A leather girdle, வார். 3. A long scratch with the nails on the body, கீறு. 4. Way, road, வழி.

வகிர்வகிராய்ச்சிரைக்க, inf. To shave off parts of the beard, and hair of the head, as a punishment.

வகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To classify, divide, separate, designate, apportion, distribute, as good and evil, வகைப்படுத்த. [ராமா. 73, 92. El. 97, 191, 6.] 2. To divide or expend revenue—as a prerogative of kings. See அரசர்வல்லமை.

இயற்றலுமீட்டலுங் காத்தலுங்காத்த வகுத்தலும்வல்ல தரசு. He is a king who is able to acquire, to lay up, to guard, and to distribute (wealth). (குறள்.)

வகுத்துக்காட்டல், v. noun. The subdivision of a scientific or literary work. See உத்தி.

வகுதி, s. A classification of letters, as பரிமாணவகுதி, long and short vowels, and பரிவர்வகுதி, the three sub-divisions of consonants.

•வகுத்திராபிகாரம், s. The five senses or their organs. See ஐம்பொறி; [ex Sa. Vahutra, many ways et அபிகாரம், seizing, &c.]

வகுந்து, s. A way or road, வழி. (ராமா.)

வகுப்பு, s. Beauty, அழகு. (p.) 2. v. noun. A section, paragraph, a division, a class, பகுப்பு.

முதல்வகுப்பு. First class, highest rank.

புயவகுப்பு. The beauty of a shoulder. 2. A division of a poem.

எண்ணின்வகுப்பு—எண்ணின்தானம், s. The Tamil enumeration table, which consists of thirty-six digits. 1. ஏகம், a unit; 2. தசம், ten; 3. சதம், a hundred; 4. சகஸ்திரம், a thousand; 5. அயுதம், ten-thousand; 6. நியுதம், a hundred-thousand; 7. பிரயுதம், a million; 8. கோடி, ten-millions; 9. தசகோடி, a hundred-millions; 10. சதகோடி, a thousand-millions; 11. அர்ப்புதம், ten-thousand millions; 12. நிகர்ப்புதம், a hundred thousand millions; 13. கர்வம், a billion; 14. மகாகர்வம், ten-billions; 15. பதுமம், a hundred billions; 16. மகாபதுமம், a thousand billions; 17. சங்கம், ten-thousand billions; 18. மகாசங்கம், a hundred-thousand billions; 19. க்ஷோணி or கூேஷாணி, one trillion; 20. மகாகூேஷாணி, ten-trillions; 21. க்ஷிதி or கூதி, a hundred trillions; 22. மகாகூதி, a thousand trillions; 23. கோபம், ten-thousand trillions; 24. மகாகோபம், a hundred-thousand trillions; 25. பரார்த்தம், a quadrillion; 26. சாகரம், ten-quadrillions; 27. பரதம், a hundred-quadrillions; 28. அசிந்தியம், a thousand quadrillions; 29. அத்தியந்தம், ten-thousand quadrillions; 30. அனந்தம், a hundred-thousand quadrillions; 31. பூரி, a quintillion; 32. மகாபூரி, ten-quintillions; 33. அப்பிரமேயம், a hundred quintillions; 34. அதுலம், a thousand quintillions; 35. அகம்மியம், ten-thousand quintillions; 36. அவ்வியத்தம், a hundred-thousand quintillions.—Note. Of the above, 11 and 13 are different from what was before given, following the Sanscrit; but these appear to be right.

வகுலி, s. A kind of fish, ஓர்மீன். (சது.)

•வகுளம், s. A tree, மகிழமரம், Mimusops, L. W. p. 728. VAKULA.

வகுளாபரணர், s. One of the twelve distinguished votaries of Vishnu, called also சடகோபர்.

வகுளி, s. A sound, ஒலி. (சது.)

வகை, s. Kind, sort. 2. Manner, way, method, முறை. 3. Means, உபாயம். 4. Class, assortment, தரம். 5. Division, branches, ramifications of a subject, கூறுபாடு. 6. A part, or portion, வகுப்பு. 7. [in arith.] Parts of the தொகை or sum total in addition. 8. (Beschi.) Goods, property, means, வழிவகை. 9. The principal stock in trade, முதல்.

எனக்கொருவகையாயிருக்கிறது. I am in a sort of way; i. e. I am unwell.

அவனுக்குவகையுண்டு. He has property.

வகைதேடுதல். Seeking means.

வகைதொகையறியாதவன், appel. n. A dunce—one who knows not the whole from its parts.

வகைப்படுதல், v. noun. Being classified, assorted, settled.

அதுவகைப்பட்டகாரியம். That is a settled business.

வகையகத்திணை, s. Amplification. See அகப்பாட்டுறுப்பு.

வகையறுத்தல், v. noun. Discerning, distinguishing mentally. 2. Deciphering, unraveling.

வகையுளி, s. A fault in versification, when the first half of a word is to be scanned as a part of the first, and the other, as a part of the second foot—as கடு வைத்துணைத்தேழ்கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்தறித்தகுறள்.

வகையரா — வகைரா, adv. [Arab.] And others; and so forth, உள்ளிட்டார்.

வக்கணம், s. Address of a letter, as வக்கணை. 2. [prov.] Taunt, a twitting accusation, நிந்தை.

வக்கணப்பேச்சு, s. Accusation, invective.

வக்கணத்தி, s. A shrub, Symphoresma involucrata, ஓர்செடி.

வக்கணை, s. The address of a letter, வர்ணனை. 2. [fig.] Esteem, politeness.

வெகுவக்கணையாய்ப்பேசுகிறான்.......He speaks very politely; sometimes used in irony.

அவனுக்கெப்படிவக்கணையெழுத. How must I address him?

வக்கறை, s. [prov. for பற்கறை.] Artificial blackness of the teeth.

வக்கா, s. A bird, a kind of stork, ஓர் பறவை.

வக்காமணி, s. Beads of a kind of cockle-shell, of which strings are tied on children's neck.

வக்காமணிச்செட்டிகள், s. Traders in such shells.

வக்காமணிக்குவழிப்பற்றவன். One not worth a cockle-shell.

வக்காலத்து — வகாலத்து, s. [Arab.] Agency, proxy.

வக்காலத்துநாமா, s. A power of attorney, அதிகாரச்சீட்டு.

•வக்கிரம், s. A curve, a bend, the winding of a river, வளைவு. 2. Retrograde motion, as of a planet, or its direct course and retrogression, மீளமடங்குகை. 3. Violence, cruelty, கொடுமை. 4. Fraud, a lie, dishonesty, வஞ்சனை. W. p. 728. VAKRA. 5. Impatience, envy, பொறாமை. 6 A circle, வட்டம். 7. Confusion, disorder, கலக்கம்.

வக்கிரக்கிரகம், s. A retrograding planet.

வக்கிரசாரம், s. Motion of a planet when retrograding.

வக்கிரதந்தம், s. Curved teeth, fangs, வளைந்தபல்.

மிருகவக்கிரதந்தம். The curved teeth of beasts.

வக்கிரன், s. A man of perverse temper, குரூரன். 2. The planet Mars, செவ்வாய்.

வக்கிராங்கம், s. A swan, as having a crooked neck; அன்னம்; [ex அங்கம்.]

வக்கிராஸ்தமனம், s. Heliacal setting of a planet when retrograding.

வக்கிரோதயம், s. Heliacal rising of a planet when retrograding; [ex உதயம்.]

வக்கிரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be crooked, to be retrograde—as planets, வளைய.

வக்கில்-வக்கீல், s. [Arab.] One endowed with authority to act for another; a pleader in a court of justice.

வக்கு, s. [indeclinable.] An imitative sound. 2. [colloq.] Means, resources, influence, வழி.

வக்குவக்கென்றிருமுகிறது. Making a coughing noise.

அவனுக்குச்சோற்றுக்குவக்கில்லை. He has no means, of getting food.

நாய்வக்குவக்கென்றோடுகிறது...........The dog makes a noise while running.

வக்குத்திரிகரணம், s. [prov.] A bed, படுக்கை.

வங்கணம், s. Friendship, love, familiarity, சிநேகம். (சது.) 2. The name of a country, ஓர்தேயம்.

வங்கணக்காரன்—வங்கணன், s. [fem. வங்கணக்காரி, வங்கணத்தி.] A familiar friend, a clandestine lover.

வங்கணம்பிடித்தல், v. noun. Contracting friendship.

•வங்கம், s. Lead, ஈயம். 2. Tin, தகரம். 3. Bengal, ஓர்தேயம். 4. Bengali language, ஓர்பாஷை. 5. The egg-plant. See கத்தரி. W. p. 729. VANGA. 6. A ship, மரக்கலம். 7. Silver, வெள்ளி.

வங்கசிந்தூரம், s. Red lead, Minium. See செந்தூரம்.

வங்கபஸ்பம், s. White lead, carbonate of lead. See ஈயப்பற்பம்.

வங்கர், s. [pl.] Base, or vile persons. (சது.) 2. People of Bengal, வங்கதேயத்தார்.

வங்கனூர், s. A professor of the ancient Madura college,—commonly ஆலங்குடிவங்கனூர்.

வங்கா, s. A kind of trumpet, காளம்.

•வங்காரம், s. An ingot, or mass of metal, உலோகக்கட்டி. (சது.) 2. Gold, பொன்.

வங்காரவச்சி, s. An herb eaten by poor people, and found, chiefly, near water, Sesuvium adscendens, ஓர்பூண்டு.

தாயுக்குதப்பனுக்குதள்ளிவிட்டகாலத்திலுமொன்றை வைத்தவங்காரவச்சி. The Sesuvium which calls [is offered to] children cast off by their parents [in time of famine].

•வங்காளம், s. [also பங்காளம்.] A country, Bengal, as வங்கம். 2. A kind of tune. See இராகம்.

வங்காளப்பச்சை, s. Subacetate of copper, verdigris, ஓர்வர்ணம்.

வங்கி, s. A crooked instrument, கருவி. (சது.) 2. [Tel. వంకి.] An arm-ring, ஓர் கைவளை.

வங்கிவளையல், s. A kind of bracelet.

•வங்கிசம்—வங்கிஷம், s. Race, family, lineage, descent, kindred. See வமிசம். (c.)

வங்கிசம்வார்த்தைக்கஞ்சும்புழுக்கைபுதைக்கஞ்சும்.... Those of [good] family heed a word, a slave only a kick. [prov.]

வங்கிசவிருத்தப்போகை. The extinction of a race.

வங்கிசம்நாசமாய்ப்போகிறது.......One's family being ruined.

வங்கிஷத்தான் — வங்கிசன், s. [fem. வங்கிஷத்தி.] A kinsman.

வங்கிஷவழி, s. A line of descendants.

•வங்கியம், s. A pipe, a kind of hautboy, இசைக்குழல். (சது.)

வங்கு, s. An orifice, a hole in a stone, or of a rat or snake in the earth, அளை. 2. A cave, a hollow; a space between beams, or the ribs of a vessel; a socket, for a mast, சந்து. 3. A hyena, கழுதைப்புலி. 4. [also மங்கு.] Black spots in the face, முகமங்கு. 5. Bent planks for making a boat, வளைந்தபலகை.

அந்தவங்குதொடாக்கெல்லாமேன்கேட்கிறாய். Why do you inquire so carefully? (lit.) into the holes and crooks.

வங்குபடருகிறது. The spots spread on the body.

வங்குக்கால், s. The knees of a vessel, or timbers to which the planks are nailed.

வங்கூழ், s. Wind, காற்று. (சது.)

வசக்கு, கிறேன், வசக்கினேன், வேன், வசக்க, v. a. [prov. வயக்கு.] To break in, to tame, to subdue, வசப்படுத்த; [ex Sa. Vasa, tamed.]

மாட்டைஉழவுக்குவசக்கவேணும். The oxen must be trained to the plough.

•வசதி, s. A house, a dwelling, a residence, வீடு. W. p. 743. VASATI. 2. (கொ.) A commodity, a convenience, சல்லீடம். (c) 3. (சது.) A town or village in a cultivated country, மருதநிலத்தூர்.

வசதியானஇடம். A commodious place.

•வசந்தம், s. The season of spring, வசந்தகாலம். W. p. 743. VASANTA. 2. The palace of Indra, இந்திரன்மாளிகை. 3. The south-wind, தென்றற்காற்று. 4. Odor, scent, வாசனை. (சது.)

வசந்தகாலம், s. The months of April and May.

வசந்தத்திருநாள் — வசந்தத்திருவிழா, s. A spring festival.

வசந்தபைரவி, s. A kind of melody, ஓரிராகம். (சது.)

வசந்தமண்டபம், s. An edifice open to the gentle south-wind.

வசந்தமாலே, s. A panegyric on the south-wind. See பிரபந்தம்.

வசந்தன், s. Kama, மன்மதன். 2. The south-wind, as வசந்தம்.

வசந்தனடித்தல், v. noun. [sometimes வசந்தங்கவிக்க.] Clapping the hands and dancing, as கும்மி.

•வசந்திகை, s. Spots in the face or on the body, of a yellow color, தேமல். (சது.)

•வசம், s. Subordination; subjection, dependence, கீழ்ப்படிகை. 2. Possession, கைவசம். 3. Proper state, condition, நிலவரம். 4. Good order, regularity, ஒழுங்கு. 5. Possibility, power, இயலுகை. 6. Occupancy, ஆட்சி. W. p. 742. VASA.

இதுஎன்வசத்திலிருக்கிறது. It is in my possession.

இதுஅவன்வசமல்ல. It is beyond his ability.

சரீரம்வசமில்லாமலிருக்கிறது. I am indisposed.

அதைஎன்வசம்பண்ணினான். He has put it in my possession.

அதுவசத்துக்குவாராமற்போயிற்று. It did not succeed.

வசமறியாமலகப்பட்டுக்கொண்டான். Not knowing what was proper, he became entangled.

அவன்வசத்துக்குவந்தான். He is reformed.

அவனந்தேசவசமறியாமற்போனான். He went there not knowing the state [of things].

சப்பட்டைவசமாய்வை. Lay it along flat.

சுவசம், s. Good health; better circumstances.

புறவசம், s. Another's affair, or possession.

வசகிருதி, s. [com. வசவிருதி.] Act of taming, training, reforming; [ex கிருதி.]

வசக்கட்டு, s. Possession. (R.)

இதார்வசக்கட்டாயிருக்கிறது. To whom does this belong?

வசக்கேடு — வசப்பிழை, s. Loss of health, disorder, delirium. (Beschi.)

வசங்கட்டிவைக்க, inf. To deposit a thing in custody of an arbitrator. (R.)

வசங்கண்டவன், appel. n. One who understands the state of things. 2. A man of much experience.

வசங்கெட்டவன், appel. n. An impotent man, one whose health is impaired. 2. A man in reduced circumstances. 3. (R) One who has set himself free.

வசஞ்செய்ய — வசப்படுத்த — வசமாக்க — வசம்பண்ண, inf. [intrans. வசப்பட — வசமாக.] To bring into one's possession, or under one's power.

அவன்வசப்பட்டான். He submitted, yielded.

வசந்தப்பி, [as an adv.] Irregularly, on the wrong side.

இதுவசந்தப்பிச்சேர்த்திருக்கிறது. The parts of the frame are irregularly joined.

வசமழிக்க, inf. To renounce subjection. (Beschi.)

வசமாக்க, inf. To make one's own. See வசஞ்செய்ய.

வசமாய், adv. Aright, in good order.

வசமாயிணை. Join it properly.

வசமாய்வை. Place it rightly.

வசவிர்த்தி, s. Acting according to the pleasure of another.

•வசம்பு, s. Sweet flag, Acorus calamus, உக்ரகந்தம். W. p. 729. VACHA.

வசப்பங்தேறு, s. [com. வசம்புத்தேறு.] A piece of Calamus-root.

வசலே—வசளே, s. A creeper, as பசளே.

வசவி, s. A woman of bad life. See அசதி.

வசவு, s. Abuse, bad language, as வசை.

•வசனம், s. Speech, a word, சொல். 2. A verse, a sentence, வாக்கியம். 3. Prose in distinction from poetry, வாசகம். 4. A rule, an aphorism, பழமொழி. W. p. 729. VACHANA. 5. [in St. gram.] Number, as ஏகவசனம், த்விவசனம், பகுவசனம்; the corresponding Tamil terms being, ஒருமை, இருமை, and பன்மை.

•வசனுவி — வசநாவி, s. A strong poison. See வச்சநாபி, under நாபி. (c.)

வசனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To speak, to say, to discourse, சொல்ல. (p.)

வசனிப்பு, v. noun. Talk, speech, saying.

வசா — வஜா, s. [Arab.] Deduction, கழிவு.

வசி, s. Point, or edge, கூர்மை. 2. A pointed stake, a pale, an impaling stake, கழுமுள். 3. A trident, சூலம். 4. A sword, வாள். 5. The mark of a stripe, தழும்பு. (சது.)

வசிநட — வசிநட்டடைக்க, inf. To place pointed stakes, to make a palisade.

•வசி, s. Possession, as வசியம். (சது.)

வசிகரணம்—வசிகரம், s. Magical subjection. See வசிகரணம்.

வசித்துவம், s. The state of holding in possession. 2. See அட்டசித்தி under சித்தி.

•வசிகரம், s. Beauty, as முகவசிகரம். 2. See வசி.

வசிகரி—வசீகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To use magical charms for obtaining an object, வசியஞ்செய்ய; [ex வசிகரம்.]

வசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. and v. a. To dwell, to live, to abide, reside, தங்க; [ex Sa. Vasa.] 2. To cajole, wheedle, inveigle; to gain one's affections, to charm, வசியஞ்செய்ய; [ex வசம்.] 3. To speak, to utter, வசனிக்க; [ex Sa. Vacha.]

•வசிட்டன்—வசிஷ்டன், s. [also வதிட்டன்.] Vasishta, a Rishi of the first order. See முனி, ௭. W. p. 742. VASISHT'HA. 2. Family-priest of மருத்தராசன். (ராம. 17.)—Note. Vasishta is termed பிரமன்மானதபுத்திரன், son of the mind of Brahma and கோவணன்; also ranked as one of the seven stars of Ursa major.

•வசியம், s. Actual possession, கைவசம். 2. The exercise of a charm, magic influence. See கருமம்; [ex Sa. Vasi. W. p. 742.]

வசியப்படுத்த, inf. To seize, to bring into possession.

வசிவு, s. A curve, an arch, a vault, வளைவு. (சது.)

•வசிகரணம்—வசிகரம், s. [sometimes வசிகரணம்—வசிகரம்.] Magic influence for obtaining an object of desire. See கலைஞானம். 2. Subjection, possession, as வசம். W. p. 742. VASEEKARAN'A.

வசிகரன், s. A magical charmer.

•வசு, s. A ray of light, கிரணம். (தத். 23.) 2. A species of demigod, வசுக்கள். 3. A name of Agni, அக்கினி. 4. Wealth, substance, பொருள். 5. Gold, பொன். W. p. 743. VASU. 6. The young of a cow, a calf, பசுவின்கன்று. (p.)

வசுக்கள், அ. The eight Vasus, viz.: 1. அனலன்; 2. அனிலன்; 3. ஆபசுவன்; 4. சோமன்; 5. தருவன்; 6. பிரத்தியூசன்; 7. பிரபாசன். (ராம. 65, 66, 68.) These names in Sanscrit are D'hava, Druva, Soma, Vishnu, Anila, Anala, Prub'husa, Prab'hava. Their classes including themselves contain 80,000,000. See தேவர்வகை.

வசுதேவன், s. A demigod, father of Krishna, கண்ணனின்தந்தை.

வசுதை—வசுந்தரை—வசுமதி, s. Earth as having wealth, பூமி; [ex Sa. Dha, Dhru, having.] (சது.)

வசுநாள், s. The twenty-third lunar mansion, அவிட்டநாள். (சது.)

•வசுவசி, s. Mace—a spice, சாதிபத்திரி.

•வசூரி, s. [corrup. of மசூரி.] The small-pox, as வைசூரி.

வசூல்—வசூலத்து, s. [Arab.] Collection; government's demand upon land.

வசூல்செய்ய, inf. To collect revenue.

வசூல்பாக்கி, s. Arrear.

வசை, s. A fault, defect, குற்றம். 2. Reproach, censure. (சீதி); blame, stigma, இகழ்ச்சிச்சொல்; [corrup. of Sa. Vachalu, fault.] (சது.)

வசைபொழிய வாழ்வாரே வாழ்வாரிசைபொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர். The good alone truly prosper, those who thrive by wrong do not thrive. (குறள்.)

வசைகவி, s. Satire, a lampoon, commonly அறம். 2. A satirist.

வசைபேச, inf. [prov. வசைவக்கணம்பேச.] To speak reproachfully.

வசைவினே, s. Improper conduct. (p.)

வசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. [prov.] To bend, to yield, to lean, as வளைய. 2. To be environed, to be encompassed, to be enclosed, சூழப்பட.

வசை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prov.] To bend, to incline, to make crooked, வளைக்க. 2. To surround, to encompass, to encircle, சூழ.

•வச்சகம், s. A tree, Millingtoria, as மலைமல்லிகை. W. p. 731. VATSAKA.

•வச்சநாபி, s. A strong poison. See under நாபி.

வச்சி, s. A shrub, Memecylon, காயாமரம். (சது.)

•வச்சிரம், s. Diamond, commonly, வயிரம். See இரத்தினம். 2. [fig.] Any thing very hard. (Beschi.) 3. The thunder-bolt of Indra. See குலிசம். 4. A species of Euphorbia, சதுரக்கள்ளி. 5. A strong glue made of thoroughly boiled hides of oxen, &c., ஓர்பசை. W. p. 729. VAJRA. 6. A weapon used by wrestlers in boxing, a hand of horn. (Beschi.) 7. A treatise on architecture. See சிற்பநூல்.

வச்சிரதாரணே, s. One of the nine forms of worship. See தாரணை, II. 8.

வச்சிரபாணி, s. Indra as holding a thunder-bolt; (*lit.*) the thunder-bolt hand, இந்திரன்.

வச்சிரமணி, s. Diamond—as வச்சிரம்.

வச்சிராங்கம், s. A species of Euphorbia, சதுரக்கள்ளி.

வச்சிராப்பியாசம், s. Cross multiplication. (*Sa. Vajrab'yasa.*)

வச்சிராயுதம், s. The diamond weapon; thunder-bolt.

வச்சிராவர்த்தம், s. The bow of Rama, இராமன்வில். (சது.)

வச்சிரி, s. An epithet of Indra, இந்திரன். (சது.)

•வச்சிரீகரணம், s. Two passages and one receptacle for breath in the human body; the former are the left nostril, இடை, and the right nostril, பிங்கலை; the latter is சுழுமுனை, the place of union for the breath from both.

•வச்சையம், s. A roebuck, Capreolus dorcas, கலைமான். (சது.)

•வக்ஷஸ்தலம், s. The breast, the bosom, மார்பு. W. p. 729. VAKSHAS.

•வஸ்திரம்—வத்திரம், s. A garment, vestment, ஆடை. 2. Cloths, dress, உடை. W. p. 744. VASTRA.

அங்கவஸ்திரம், s. An upper garment to cover the body.

வஸ்திரபோசனம், s. Food and raiment.

வஸ்திராபரணம், s. Clothes and jewels.

வஸ்திராலங்காரம், s. Decoration of one's person by clothes.

*வஸ்து, s. [*pl.* வஸ்துகள், வஸ்துக்கள், *poetice* வத்து.] A thing, a being, a creature, பொருள். W. p. 744. VASTU. 2. [*in cant.*] Spirituous liquors, or any thing intoxicating, மயக்கவஸ்து.

பரமவஸ்து. The Supreme Being.

ஏகவஸ்து. The one Being, God.

வஸ்துதாரணை, s. One of the nine forms of things. See தாரணை. I. 8.

வஸ்துநிச்சயம், s. The certainty of God's existence, கடவுள்நிர்ணயம்.

வஸ்துப்பரிச்சேதம், s. Certainty as to the thing specified. See பரிச்சேதம்.

வஸ்துலட்சணம், s. The properties of the Supreme Being. They are five as given in the Agamas. 1. சத்து, reality; 2. சித்து, spirit; 3. ஆனந்தம், bliss; 4. நித்தியம், eternity; 5. பரிபூரணம், all pervading.

•வஞ்சகம், s. Fraud, deceit, சூது. W. p. 730. VANJCHAKA.

வஞ்சகம்பேசேல். Speak not deceitfully. (*Avv.*)

வஞ்சகம்நெஞ்சைப்பிளக்கும். Deceit will rend one's heart. [*prov.*]

வஞ்சகம்பண்ண, *inf.* To cheat, as வஞ்சிக்க.

வஞ்சகன், s. An impostor, a cheat.

•வஞ்சம், s. Cruelty, vehemency, violence, கொடுமை. 2. Smallness, சிறுமை. 3. A lie, பொய். 4. A sword, வாள். 5. Fraud, as வஞ்சகம்; [*from Sa. Vanjcha.*] (*p.*)

வஞ்சப்பெண், s. A female servant of Kali, காளியேவல்செய்பவள்.

வஞ்சம்வைக்க, *inf.* To foster malicious thoughts, and watch for revenge.

வஞ்சர், s. Deceitful persons. (*p.*)

வஞ்சவம், s. A snake, பாம்பு. (சது.)

•வஞ்சனம், s. [*com.* வஞ்சனை.] Fraud, deceit, வஞ்சகம். (*Sa. Vanjchana.*) 2. A vow, as வஞ்சினம்.

வஞ்சனி, s. A kind of female imp; a female servant of Kali, இடாகினி. 2. A female; a woman, பெண். (சது.)

•வஞ்சனை, s. Deceit, as வஞ்சனம். 2. A lie, falsehood, as பொய். 3. Hypocrisy, dissimulation, as மாயம். (*c.*) 4. An oath, a vow, ஆணை. 5. A goddess, தெய்வப்பெண்.

வஞ்சனைபண்ண, *inf.* To cheat, to deceive.

வஞ்சனையாளன், s. A deceiver.

வஞ்சி, s. A generic name of winding shrubs, படர்கொடிப்பொது. 2. A creeping plant, சீந்தில். 3. A town of the Sera country, now applied to one in the Coimbatore district, *commonly* கரூர். 4. A goddess, தருமதேவதை. 5. A female, பெண். 6. One of the eight wreaths with which conquerors were crowned, அட்டவெற்றிமாலையி லொன்று. 7. A kind of stanza. See பா. 8. One of the different modes of combining metrical feet, வஞ்சித்தளை. (*p.*)

வஞ்சிச்சீர் — வஞ்சியுரிச்சீர், s. A metrical measure ending in a compound syllable. See சீர்.

வஞ்சித்தாழிசை—வஞ்சித்துறை, s. A subdivision of வஞ்சிப்பா. See பா.

வஞ்சிப்பா, s. As வஞ்சி, 7.

வஞ்சியர், s. [*pl.*] Women, பெண்கள். (*p.*)

வஞ்சிவிருத்தம், s. A subdivision of வஞ்சிப்பா. See பா.

வஞ்சிவேந்தன், s. An epithet of Sera kings, சேரன்.

வஞ்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To deceive, to supplant; to defraud, to cheat, வஞ்சனைசெய்ய; [*ex* வஞ்சம்.] (*c.*)

அவனென்னைவஞ்சித்துப்போட்டான்......He has cheated me.

வஞ்சிரம், s. [*also* வஞ்சிரம்.] A kind of fish, ஓர்மீன்.

•வஞ்சினம், s. An oath, சபதம். See வஞ்சனை. (வை.)

•வஞ்சுளம், s. The Ashoca-tree, Uvaria, அசோகம். 2. [*in* சது. வஞ்சுளன்.] A bird, கரிக்குருவி. W. p. 730. VANJULA.

வட, *adj.* Northern; [*ex* வடக்கு.]

வடகரை, s. The north-bank of a river, &c.

வடகலை, s. A religious mark of the Vaishnuvas. See தென்கலைத்திருமண். 2. Sanscrit literature, வடநூல்.

வடகாற்று, s. The north wind, வாடை.

வடகாற்றடிக்கவத்துமழையே. The north-wind blows; there will be rain.

வடகிரி, s. The north or gold-mountain, *Maha-Méru.*

வடகிழக்கு—வடகீழ்த்திசை, s. North-east, வடகிழக்குத்திக்கு.

வடகீழ்த்திசைப்பாலன், s. Siva as the guardian of the north-west, ஈசானன்.

வடகைலாயம், s. The northern Kaylasa, or heaven of Siva.

வடகோடு, s. The northern horn of the cresent moon.

வடகோடை, s. The north-west wind, குன்றுவாடை.

வடதிசைப்பாலன், s. Kuvêra, the guardian of the north, குபேரன்.

வடதேசம், s. Northern countries.

வடநடைப்பகுபதம், s. A Sanscrit word formed by a root with a termination—as நீதிமான், a just man; நீதி is the root and மான் the termination.

வடநூல், s. A Sanscrit book, சமுஸ்கிருதசாஸ்திரம்.

வடநூலோர், s. [*pl.*] Those learned in Sanscrit, சமுஸ்கிருதசாஸ்திரிகள்.

வடந்தை, s. North-wind, வடகாற்று.

வடபரதம், s. Northern India. See பரதம்.

வடபாரிசம்—வடபுறம், s. [*poet.* வடபால்.] Northern side or quarter.

வடபாரிசத்தார், s. [*poet.* வடபாலார்.] People of the north, வடக்கத்தியார்.

வடமர், s. [*pl.*] A class of Brahmans, ஓர்வகைப்பிராமணர்; [*ex* மன்.]

வடமலை, s. The mountain called திருப்பதி, sacred to Vishnu. 2. Mount Meru, மகாமேரு.

வடமலைவாணன்—வடமலைவாண்டன்—வடமலையான், s. A kind of rice-corn, ஓர்வகைநெல். 2. Vishnu as residing in this mountain, திருப்பதிப்பெருமாள்.

வடமீன், s. A small star in Ursa Major, as அருந்ததி.

வடமுகம், s. The northern quarter, வடபாரிசம். 2. [*prov.*] Head of a water-course, in watering garden-beds, நீர்க்கால் மடைப்பு.

வடமேரு, s. The mountain called *Maha-Meru,* மகாமேரு.

வடமேற்றிசைப்பாலன், s. *Vayu* the guardian of the north-west, வாயு.

வடமொழி, s. [*in gram.*] Sanscrit words, or derivatives from them.

வடவேங்கடம், s. The mountain *Tirupati,* வடமலை, as distinguished from தென்வேங்கடம் or அழகர்மலை, near Madura. See வேங்கடம்.

வடவேங்கடந்தென்குமரியாயிடை. In that place, between வடவேங்கடம் and தென்குமரி. (தொல்காப்.)

•வட, *adj.* Of, or belonging to a banyan-tree; [*ex* வடம்.]

வடமரம்—வடவிருக்கம்—வடவிருட்சம், s. A banyan-tree, ஆலமரம்.

•வடகம், s. A seasoning consisting of pulse, onions, cumin, &c., fried together, வற்றல். W. p. 730. VAT'AKA. 2. The skin, தோல். 3. An upper garment, அங்கவஸ்திரம்.

வடக்கு, s. North.

வடக்குப்பார்த்தவீடு. A house facing towards the north.

வடக்கத்தியான், s. An inhabitant of a northern country. Compare தெற்கத்தி.

வடக்கே, *as adv.* Northward.

•வடம், s. A cable, a rope for drawing a car, வடக்கயிறு. 2. A string, நிரைகயிறு. 3. A string of jewels, அணிவடம். 4. The string of a bow, நாணி. 5. Banyan tree, ஆல். W. p. 730. VAT'A. 6. A flower-bud, பூவரும்பு. 7. A town, ஊர். (சது.)

வடக்கயிறு, s. A cable, as வடம், 1.

வடம்பிடிக்க, *inf.* To pull the cable with which a car is drawn.

வடலி, s. [prov.] A young palmyra tree, இளம்பனை.

•வடவனல்-வடவாக்கினி-வடவாநலம் — வடவாமுகம் — வடவாமுகாக்கினி, s. [in mythol.] A submarine fire, which will cause the final conflagration. It is in the shape of a mare's head. Springing from the thighs of அருப்பகமாமுனி, it was received by the ocean. See ஊழித்தீ; [ex வடவை, a mare.] W. p. 597. BAD'AVANALA.

•வடவை, s. A mare, பெண்குதிரை. W. p. 597. BAD'AVA. 2. The submarine fire, as ஊழித்தீ. 3. A buffalo, எருமை. 4. A female elephant, பெண்யானை. (சது.)

வடி, s. Palm-tree-sap, கள். 2. A dog, நாய். (சது.)

வடிகட்ட, inf. To strain, to filter, &c., as வடிக்க. (c.)

வடிகயிறு, s. Halter for a horse, குதிரைக்கயிறு. (சது.)

வடி, கிறது, ந்தது, யும், வடிய, v. n. To percolate, to flow downwards, to trickle down, or fall—as tears from the eyes; to distil by drops, ஒழுக. 2. To be diminished, as water in a tank or river; to ebb, to flow back to the sea, வற்ற. 3. To lengthen, to become long, நீள.

ஆறுஒருமுழம்வடிந்தது. The river is fallen a cubit.

புண்ணிலேசீவடிகிறது. Matter comes from the ulcer.

வடிகாது—வடிந்தகாது, s. [also வடிசற்காது.] Ears with the perforation much enlarged, தொங்குசெவி.

வடிகை, v. noun. Ebbing of the tide, வற்றுகை. 2. Dropping of tears, blood, &c., ஒழுகுகை.

வடிசல் — வடிதல் — வடியல், v. noun. Ebbing; decreasing, வற்றல். 2. Being long, lengthening, நீளல். (சது.)

வடிவு, v. noun. The ebb, as வடிசல். 2. As வடிகை.

வடிவுப்பானை, s. [com. வடிபானை.] A pot which receives distilled liquids. (R.)

வடிக்கதிர், s. [prov. வடிக்கருது.] A spindle, an instrument for twisting threads. (R.)

வடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make to flow, வடியச்செய்ய. 2. To strain, to filter, to filtrate, பிழிய. 3. To distil, தைலமிறக்க. 4. To make clear by decanting liquor from the dregs, வடித்தெடுக்க. 5. To make a sharp point, to point a style, &c., கூராக்க. 6. (சது.) To take or give in possession, வசமாக்க.

சோறுவடித்தல், v. noun. Straining the conjee-water from boiled rice.

காறுவடித்தல். Sharpening the point of a plough-share.

வடிதயிர், s. Curds well strained [and tied up].

வடித்தகஞ்சி—வடிகஞ்சி, s. [vul. வடிச்சகஞ்சி.] Strained conjee-water.

வடியெண்ணெய், s. Oil extracted from a composition of drugs.

வடிப்பு, v. noun. Straining, filtering.

வடிப்பம், s. Beauty, elegance, அழகு. 2. Method, eloquence in speech, செப்பம்.

வடிப்பம்வடிப்பமாய்ப்பேசுகிறாய். You boast yourself. (R.)

வடிம்பு, s. The border or edge of a roof, கூரைச்சாய்வு. 2. Edge of a garment, வஸ்திரத்தினோரம். (R.)

வடிம்புகழி, s. Transverse timbers in a roof, குறுக்குவிட்டம். (R.)

வடிம்புபிடிக்க, inf. To tie cross timbers on a roof.

வடிவம், s. Form, shape, figure, as உருவம். 2. Beauty, comeliness, elegance, as அழகு. (சது.)

வடிவு, s. Form, shape. 2. Beauty, as வடிவம். 3. (சது.) Mons veneris, அல்குல். 4. See வடி, v. n.

இவள்மெத்தவடிவு. She is very beautiful.

ஒலிவடிவு, s. An articulate sound.

வரிவடிவு, s. A letter, as வடிவெழுத்து.

வடிவெழுத்து, s. A letter, a written character, as distinguished from ஒலியெழுத்து. 2. (Beschi.) Fine writing.

வடு, s. [gen. வடுவின், pl. வடுக்கள்.] Unripe fruit, commonly very green mangoes, பிஞ்சு. 2. A scar, wale, cicatrice, தழும்பு. 3. Taunt, reproach, குற்றம். 4. A wart, a mole, மச்சம். (c.) 5. Copper, செம்பு. 6. A kind of lute, மருதயாழ்த்திறம். 7. A beetle, வண்டு. (சது.)

அதுவடுவும்புள்ளியுமாயிருக்கிறது. It has warts and spots.

ஆறாதேநாவினாற்சுட்டவடு. The wound inflicted by a burning tongue never heals. (குறள்.)

வடுச்சொல்ல, inf. To upbraid, reproach, taunt; to cast in the teeth, குற்றங்கூற.

வடுப்பட, inf. To be injured as fruits. 2. To be indented. 3. To be stigmatized.

வடுவுரை, s. A reproach, a scandal, a stigmatizing word, language which injures another's character. (Ell. 287.)

வடுகன், s. Bhairava, a form of Siva, வைரவன். (p.) 2. See வடுகு, Tamil.

வடுகன்றாய்—வடுகி, s. [also called காடுகாள்.] The mother of வைரவன். (சது.)

வடுகு, s. The Telugu country or language, as தெலுங்கு. (c.)

வடுகுபேசுகிறான். He speaks Telugu.

வடுகக்காது, s. Large ear-laps artificially made. (R.)

வடுகச்செட்டி, s. A caste formerly slaves, now registered as Chitties, நீசசாதி.

வடுகன், s. [fem. வடுகச்சி.] A Gentu man.

•வடுகு, s. [St. வடுகரணம்.] The investiture of the sacred thread. See உபநயனம்; [ex Sa. Vat'u. W. p. 730.]

வடு, க்கிறது த்தது, க்கும், வடுக்க, v. n. To set, as the bud of fruits, பிஞ்சுவிட. (p.)

வடுவரி, s. Bees, beetles, insects, வண்டு; [ex வடு.] (சது.)

•வடை, s. A cake made from meal of a kind of pulse, உழுந்து, and rice-flour, fried in ghee, ஓர்பலகாரம். W. p. 730. VAT'A.

வடையுந்தோசையுமடைவுடன்படைத்தல். Religious offering of cakes, pastry, &c. (p.)

வட்கு, கிறேன், வட்கினேன், வேன், வட்க, v. n. To be destroyed, கெட. 2. To be ashamed, as வெட்க. (p.)

வட்கார், appel. n. Enemies, பகைவர். (சது.)

வட்கல், v. noun. Being destroyed. 2. Being ashamed. (சது.)

•வட்டகை, s. Place or region round about. 2. [sometimes வட்டகைநிலம்.] An enclosed field, அடைப்புநிலம்; [ex Sa. Vat'a, to encompass.]

இதஅந்தவட்டகையிலுண்டோ. Is it in that place?

வட்டக்காய், s. (Tel.) The scrotum with the testicles, பீசக்கு.

•வட்டணம், s. A shield, பரிசை. (சது.)

வட்டணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make round or circular, வட்டமாக்க. 2. v. n. [prov.] To become round or circular, வட்டிப்பாய்வர.

வட்டணிக்கை, v. noun. A compass, சுற்றுகை. 2. Roundness, a rounding, வட்டவடிவு.

•வட்டணை, s. A cymbal, தாளம். 2. A circle, வட்டம். (சது.)

வட்டணையுறுத்தல், v. noun. Beating cymbals, தாளந்தட்டல். (p.)

•வட்டம், s. A circle, a circular form, a ring-like shape, சக்கரம். W. p. 730. VAT'A. 2. A halo round the sun or moon, பரிவேடம். 3. A potter's wheel, a mill, திரிகை. 4. A shield, கேடகம். 5. A hand-bell, கைமணி. 6. A pond, or tank, குளம். 7. A receptacle for different things, கொள்கலம். 8. A large water-pot, சிச்சால். 9. A seat, a chair, பீடம். 10. A curved club, a weapon, வளைதடி. 11. A cloth, சீலை, as பரிவட்டம். 12. Lowness, a valley, தாழ்வு. (சது.) 13. A revolution, as that of Jupiter in about twelve years, or his cycle, of sixty years, வியாழவட்டம்,—Note. The Hindus commenced to reckon by the cycle A. D. 426. Twenty-three cycles have already past, and the present cycle is the twenty-fourth. 14. Revolution of a planet. 15. A premium in exchange; (R) loss or gain in money transactions, உள்வட்டம். 16. (Beschi.) Place, as வட்டகை.

அந்தவட்டகைகளிற்காணேன். I did not see [them] in those places.

வட்டஞ்சுற்றியும்வழிக்குவரவேண்டும். Although you pass round, you must get in by the entrance.

அவன்வட்டத்துக்குவந்தான்.........He became teachable.

வட்டக்கலம், s. A round porringer or other vessel.

வட்டக்கிலுகிலுப்பை, s. A species of the கிலுகிலுப்பை plant. See கிலுகிலுப்பை.

வட்டக்கோல், s. Periphery or circumference of a circle; ellipse or other curvilinear figure. (R.)

வட்டங்கொடுத்துமாற்ற — வட்டமிட்டுமாற்ற, inf. To exchange money by paying a premium.

வட்டத்தாமரை, s. A tree growing in the Malayalam country, its leaf resembling that of the lotus.

வட்டத்திரி, s. Match for a gun, நெருப்புவைக்குந்திரி. 2. A rolled bit of cloth put into the pierced lobe of the ear to widen the orifice, காதிறெக்கை.

வட்டத்திருப்பி, s. A plant, Cissampelos. Compare பொன்முசுட்டை.

வட்டத்துக்குக்கொடுக்க, inf. To lend money at a premium.

வட்டப்பாறை, *s.* A round and flat stone, or rock; a rocky barren surface.

வட்டப்பாறைநாச்சியார், *s.* A local Durga at Trivatûr, திருவொற்றியூர், dwelling in a cave covered with a வட்டப்பாறை.

வட்டப்போதிகை, *s.* A circular piece of timber placed under the போதிகை.

வட்டமணியம், *s.* [*com.* வட்டகைமணியம்.] Superintendence over a small tract.

வட்டமரம், *s.* A class of jungle fruit-trees—It is of two varieties, பெருவட்டம், the common வட்டம் tree; சிறுவட்டம், the வட்டம் shrub with scarlet flowers in clusters, the juice of which is pressed and with கல்லெண்ணெய், is given to children for cutaneous eruptions.

வட்டமாய்போடல், *v. noun.* A circular motion or course.

வட்டமிட, *inf.* [*sometimes* வட்டம்போட.] To pass round, to hover about as a hawk; to gyrate. 2. [*fig*] To hang about in order to obtain an object.
 ஆகாசத்திற்பருந்து வட்டமிட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது. The kite in the air continues to sail round.

வட்டம்பண்ண, *inf.* [*prov.*] To repeat daily the praises of a deity.

வட்டம்பிடிய, *inf.* To gain in exchange.

வட்டவடிவு, *s.* A circular form.

வட்டாகிருதி, *s.* A circle, periphery, the circumference of a sphere; [*ex* ஆகிருதி.]

வட்டாரவு, *s.* [*prov.*] The nature or quality of being circular, வட்டவடிவு.

வட்டா, *s.* [*Hind.*] A plate, porringer, or bowl, மல்லே.

வட்டாப்பத்து, *s.* [*prov.*] A fan made of a single Talipot-leaf, ஓலேவிசிறி.

வட்டாரம், *s.* A circuit, a surrounding region, வட்டகை. 2. The court-yard of a house, வீட்டின்சுற்றுப்புறம். 3. A house, வீடு. 4. A place in the house where grain is kept, தானியக்களஞ்சியம்; [*ex* வட்டம்.]
 வட்டாரமெல்லாம்போயிருக்கிறது. The whole house is decayed. (*R.*)

•வட்டி, *s.* Interest on money, முதலின்லாபம். 2. Cowries, small coins, பலகறை. 3. A rough basket of palm-leaves; a twig-basket, கூடை. 4. (*R.*) A kind of sickness incidental to pregnant women. 5. [*improp. for* வட்டில்.] A platter.
 அநியாயவட்டி. Usury.
 தர்மவட்டி. Lawful interest.

வட்டிக்குவட்டி — வட்டிமேல்வட்டி, *s.* Compound interest.
 வட்டிக்குவாசிக்குவாங்குகிறது. Borrowing on interest or making a discount.
 வட்டிபோட்டுக்கொடுப்பாயா.........Will you pay [the money] with interest?

வட்டிகை, *s.* A basket, கூடை. 2. A hand-bell, கைமணி. 3. A picture or carved work, சித்திரம். 4. An unguent, one of the four. See சக்கு. (சது.)

வட்டிகைப்பள்ளம், *s.* [*in anat.*] Fossa ovalis.

வட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v.n.* To be round, வட்டமாக. 2. *v. a.* To swear, to take an oath, ஆணையிட. 3. To beat a cymbal, தாளம்போட. 4. To distribute, or serve out food, or victuals, பந்திபரிமாற. (சது.) 5. (*R.*) To reprove, to reprimand, to censure, கடிய.
 அவனென்னைவட்டித்தான். He reproved me.

வட்டில், *s.* A brass tray, platter, or cup, கிண்ணம். 2. A basket for lading water, as புட்டில். 3. A basket, கூடை. 4. A way, வழி. (சது.) 5. A board for draughts. See சொக்கட்டான்வீடு.

வட்டு, *s.* A small spheroidal pawn or draught, சூதாடுகருவி. 2. Any thing round —as a ball, a bush, the tuft of a palm-tree, or the place where the ribs of an umbrella meet, திரட்சி. (சது.) 3. A kind of play, தவிளையாட்டு. 4. A low, thorny shrub, of the brinjal genus, ஒர்செடி.

வட்டாட, *inf.* To play at draughts.

வட்டுக்கருப்புக்கட்டி, *s.* [*com.* வட்டுக்கருப்பட்டி.] A ball of jaggery.

வட்டுக்காய், *s.* Dice, சூதாடுகருவி. 2. A வட்டு fruit.

வட்டுக்குத்தி, *s.* The part just below the top of a fresh palm-leaf, மரக்குருத்தினடி.

வட்டுவேர், *s.* The root of the வட்டு shrub, used as a medicine for infants.

வட்டுவம், *s.* A kind of purse or bag for betel, areca-nut and lime, for chewing.

வட்டுவப்பை, *s.* A separate pocket in a purse, கல்லப்பை. 2. A purse of triangular form containing several pockets for medicine, as மருந்துப்பை.

வட்டுடை, *s.* A cloth, சீலே. (சது.)

வட்டெலி, *s.* A rat found in trees, தவெலி.

வட்டை, *s.* A way, வழி. (சது.) 2. A cart-wheel without a tire. 3. The stripes on a tiger's body, புலியினுடல்வரி.

வட்புலி, *s.* A lion, சிங்கம்; [*ex* வள்.]

வணக்கம், *s.* Adoration, reverence, submission, respect, worship, தொழுகை; [*ex* வணங்கு.]
 அவனுக்குவணக்கமொன்றுமில்லை. He shows no respect. 2. He receives no reverence.
 வணக்கமுள்ளவன், *appel. n.* A respectful, devout man.
 வணக்கமொடுக்கம், *s.* Good manners, as ஒடுக்கவணக்கம்.

வணக்கு, கிறேன், வணக்கினேன், வேன், வணக்க, *v. a.* To make submissive, கீழ்ப்படுத்த. 2. To bend; to make flexible; to train the body for athletic exercises, வளைக்க.
 வணக்கல், *v. noun.* Bending any thing.
 வணக்கு. Adoration, as வணக்கம். (*p.*)

வணங்கு, கிறேன், வணங்கினேன், வேன், வணங்க, *v. a.* To worship, to adore; to reverence, to salute respectfully, தொழ. 2. *v. n.* To submit one's self, பணிய. 3. To bend, to yield as a plant to the flood, or the wind, வளைய.
 வணங்காக்கழுத்து, *s.* An unbending neck.
 வணங்காமுடியினன் — வணங்காமுடிபோன், *appel. n.* One not subject to any other, an independent monarch, சர்வபௌமன். (சது.) 2. An epithet of Duryodhana who bowed his head to none, துரியோதனன்.
 வணங்கிச்செய்ய, *inf.* To take much pains in doing a thing.
 வணங்கல், *v. noun.* Adoring, தொழுதல். 2. Being bent, வளைதல். (சது.)

வணர், *s.* A vault, an arched roof, வளைவு. (சது.)

•வணிகம், *s.* [*also* வாணிகம்.] Commerce, traffic, trade, வியாபாரம். W. p. 597. Ban'ij.
 வணிகன், *s.* [*pl.* வணிகர்.] A merchant, tradesman, வியாபாரி. 2. One of the வைசியர் caste, a merchant, farmer or herdsman, வைசியன். (சது.)
 வணிகர்குணம், அ. The eight characteristics of merchants: 1. தவிணையாதரல், suffering separations; 2. முனிவிலனுதல், slowness to anger; 3. இடனறிந்தொழுகல், conforming to people of different countries; 4. பொழுதொடுபுணர்தல், catching the spirit of the times; 5. உறுவதுநோக்கல், foresight; 6. இறுவதஞ்சாமை, undauntedness under losses; 7. ஈட்டல், power of accumulating; 8. பகுத்தல், habit of giving.

•வணிச்சியம், *s.* [*also* வாணிச்சியம்.] Trade, trafficking, buying and selling, வர்த்தகம். (*Sa. Banijya.*)

வணிதம், *s.* Goodness, elegance, handsomeness, as வடிப்பம்; [*ex Sa. Varnita.*]

வண்களமர், *s.* [*pl. as* களமர்.] Men of the fourth, or servile tribe, சூத்திரர். 2. Agriculturists, land-owners, *now holding various employments*, வேளாளர்; [*ex* வண்மை.]

வண்சிறை, *s.* [*as* சிறை.] Part of a fort or fortified wall, மதில். (சது.)

வண்டர், *s.* Bards, reciting old compositions, as பண்டர். 2. Panegyrists, encomiasts, மங்கலப்பாடகர். 3. See வண்டன்.

வண்டல், *s.* Dregs, lees, sediment, the mud or mire in tanks, அடிமண்டி. (*c.*) 2. A game at which women play, மகளிர்விளையாட்டு. (சது.)
 வண்டற்படுகை. A muddy bank of a river.

வண்டன், *s.* [*also* மிண்டன், *pl.* வண்டர்.] A valiant man, திண்ணியன். (சது.) 2. A vagabond, a blackguard, a mean and wicked man, துர்ச்சனன். (*c.*)
 வண்டத்தனம், *s.* A wicked action, a lewd course; impudence.
 வண்டப்பேச்சு, *s.* Abusive language.

வண்டானம், *s.* A heron, a pelican, நாரை. (சது.)

வண்டி, *s.* [*sometimes* வண்டில்.] A cart, carriage, *bandy*. See பண்டி. (*c.*)
 சக்கடாவண்டி, *s.* A common cart.
 பெட்டிவண்டி, *s.* A carriage with body and seats.
 வில்வண்டி, *s.* A carriage with springs.
 வண்டிக்காரன், *s. Bandy*-man, the driver.
 வண்டிக்கால், *s.* A carriage wheel.
 வண்டிக்கொழுப்பு, *s.* Grease for the *bandy*.
 வண்டிச்சத்தம், *s.* [*loc.*] Carriage-hire, cart-hire, *commonly* வண்டிவாடகை.
 வண்டிப்பட்டா, *s.* [*loc.* வண்டிக்கட்டு.] The flat iron-bar used for the tire of a cart-wheel.
 வண்டியகவாய், *s.* The axle-tree hole.
 வண்டியிலேறு. Get into the cart.
 வண்டிபோடு. Tie the bullocks; harness the horse. (*Colloq.*)
 வண்டிகுடைகவிழ்ந்தது. The *bandy* was upset.

வண்டு, s. A chafer, a beetle or scarab of any kind, சுரும்பு. (c.) 2. An arrow, அம்பு. 3. A fault, குற்றம். 4. A bracelet, கைவளை. 5. A chank, a conch, சங்கு. 6. The eighth lunar mansion, பூசணி. (சது.)

வண்டுகேன்படுவதல்லால்மனிதரும்படுவதாமே. Not only do insects suffer [by burning lamps], but men [by prostitutes]. (சிந்தா.)

சிள்வண்டு, s. A kind of cricket. See சில்.

விளக்குவெட்டிவண்டு, s. A candle-fly.

வண்டுகொடி, s. The sting of a wasp. 2. The cicatrice of a sting or bite.

வண்டுகொல்லி, appel. n. A kind of flower-tree whose leaves are used to cure cutaneous eruptions, Cassia alata, ஓர்செடி.

வண்டுணாமலர்மரம், s. [lit. a flower-tree untouched by beetles.] Michelia champaca. 2. The வேங்கை tree, Pterocarpus. (சது.)

வண்டேறுமலர், s. A flower untouched by bees. (p.)

வண்டுறை, s. Inarticulate sound, எழுத்தில்லாவோசை. (சது.)

வண்டை, s. [also வெண்டை.] An esculent plant, Hibiscus sinnantus, ஓர்செடி.

•வண்டோதரி s. [also மண்டோதரி.] A name of the wife of Ravana. See மண்டோதரி.

•வண்ணகம், s. A member of the கலிப்பாவுறுப்பு; in general, a rapid, or trochaic measure.

•வண்ணம், s. [also வர்ணம்—வர்னம்—வன்னம்.] A musical mode, a melody, இராகம். 2. [in combin.] Way or manner; property, குணம். 3. Harmony, சந்தம். 4. All kinds of ointment, சாந்துப்பொது. 5. Color, நிறம். 6. Beauty, அழகு. 7. A good, happiness, நன்மை. 8. Variation of metre. 9. Form, figure, வடிவு. 10. [in math.] Co-efficient. W. p. 737. VARN'A.

அவ்வண்ணமாய். In like manner.

எவ்வண்ணமாகிலும். In any wise.

வண்ணக்களஞ்சியம், s. A certain poet.

வண்ணக்குழலி, s. A beautiful woman with perfumed hair. (p.)

வண்ணக்குழிப்பு—வண்ணக்குனிப்பு, s. A melodious tune with a sprightly succession of short syllables. See குழிப்பு.

வண்ணமகள், s. A lady's maid, a woman employed in dressing and adorning another.

வண்ணாந்தக்குக்கீண்ணம்பாடுகிறான்........He sings an unmelodious tune, i. e. he is contrary. [prov.]

வண்ணாத்தி, s. The name of a bird, Mainate, ஓர்பறவை. 2. [also வண்ணாத்திப்பூச்சி.] An insect, ஓர்பூச்சி. 3. A washer-woman. See வண்ணான்.

வண்ணான், s. [fem. வண்ணாத்தி, pl. வண்ணார்.] A washer-man, bleacher, as ஏகாலி.

அழுக்குவண்ணானுக்குப்போட்டிருக்கிறது......The soiled cloths are given to the washer-man.

வண்ணான்துறை — வண்ணாரத்துறை, s. The water-side, where washer-men wash.

வண்ணான்மாற்று, s. Cloths given by washer-men in exchange. See மாற்று. 2. [fig.] Any thing temporary, evanescent, ephemeral.

வண்மை, s. Bounty, liberality, ஈகை. 2. Quality, good quality, property, குணம். 3. Beauty, அழகு. 4. Reputation, celebrity, as கீர்த்தி. 5. Truth, மெய்ம்மை. 6. Fruitfulness, fertility, abundance, வளமை. 7. Manner, nature, விதம். (சது.)

வதக்கம், s. Fatigue; lassitude, வாட்டம்; [ex வதங்கு.]

வதக்கு, கிறேன், வதக்கினேன், வேன், வதக்க, v. a. To cause to fade, to make dry, to scorch, to parch, வாட்ட. (c.)

வதக்கிக்கட்டுதல், v. noun. Applying scorched leaves, or plants, to a wound.

வதக்குவதக்கெனை — வதுக்குவதுக்கெனை, inf. To be hard, or tough; not tender; not well boiled, as greens, &c., வேவாதிருக்க.

வதங்கு, கிறேன், வதங்கினேன், வேன், வதங்க, v. n. To wither, to fade away, to grow dry, வாட. (c.)

செடிகள்வாடிவதங்கிப்போயின. The plants faded away.

வதங்கல், v. noun. That which is withered.

•வதந்தி, s. Speech, talk, report, பேச்சு. W. p. 732. VADANTI.

லோகவதந்தி. The usage of the world.

•வதம், s. Murder, கொலை. W. p. 598. BAD'HA.

வதன், s. A murderer, கொலைசெய்வோன். (சது.)

•வதரி, s. The Jujube tree, as பதரி.

வதவல், s. That which is partially dried or parched, அரைக்காய்ச்சல்.

வதவலரிசி—வதவரிசி, s. Rice not well dried. (Beschi.)

வதறு, கிறேன், வதறினேன், வேன், வதற, v. n. [Tel.] To chatter, to prate, to be talkative; to use abusive language, திட்ட; [ex Sa. Vada, to speak.]

வாயாலேவதறுகிறவன். He is a great prater, and abuser.

•வதனம், s. The mouth, face, countenance, முகம். W. p. 732. VADANA.

•வதானியன், s. A munificent man, a bountiful giver, உதாரன். (Sa. Vadanya.) 2. An epithet of Kuvêra, குபேரன். (சது.)

வதி, s. Mire, சேறு. 2. A way, வழி. (சது.)

எல்லாம்வதியிற்கிடக்கிறது. The things are trodden down in the way.

வதி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To dwell, to abide, to sojourn, to tarry, to stay, தங்க. (பஞ்சதச.)

வதிதல், v. noun. Tarrying, sojourning.

•வதிட்டன், s. Vasishta, husband of அருந்ததி, as வசிட்டன். (p.)

•வதிரன், s. A deaf person, as பதிரன், செவிடன். (சது.)

வதில். In lieu of. See பதில்.

வதுக்கு, s. [Tel. பதுக்கு, బ్రతుకు.] An improved condition, good circumstances.

வதுக்காயிருக்கிறான்—வதுக்குபெற்றிருக்கிறான். He is in better circumstances.

வதுவர், s. [pl.] Horsemen, cavaliers, குதிரைப்பாகர். 2. Riders on elephants, யானைப்பாகர். (சது.)

வதுவை, s. A recent marriage, first joining, புதுமணம். 2. Smell, வாசனை. (சது.)

•வதை, s. Murder, as வதம். [See சித்திரவதை.] 2. Affliction, torment, வாதனை. 3. A honey-comb, தேன்வதை.

அவனைவதைசெய்தான். He killed him.

வதை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To be afflicted, distressed in agony, துன்பப்பட.

சாப்பாடில்லாமல்வதைகிறான். He is distressed for food. (R.)

வதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To kill, to murder, கொல்ல. 2. To torment or distress, in body or mind, துன்புறுத்த.

ஒருவனைஉயிரோடேவதைக்கிறது. Putting any one to great pain.

•வத்தகம் — வர்த்தகம், s. Traffic, trade, commerce, வியாபாரம்.

வத்தங்கி, s. A tree. See வத்தேக்கு.

•வத்தமானம்—வர்த்தமானம், s. A matter, a business. 2. News, &c. See வர்த்தமானம்.

வத்தல், s. [Port. batel.] A little boat. 2. [vul. for வற்றல்.] Dried vegetable fruit.

•வத்தனை, s. Livelihood; wages. See வர்த்தனை.

வத்தாக்கு, s. [Port. Pateca.] The water-melon, கொம்மட்டி.

வத்தாவி, s. Batavia, the chief town in Java, ஓர்நகரம்.

•வத்தி, s. A wick, as வர்த்தி. W. p. 739. VARTHI. 2. [fig.] Slander, கோள்—There are different wicks, as சாம்பிராணிவத்தி, திவத்தி, பகல்வத்தி, மெழுகுவத்தி, விளக்குவத்தி, which see.

தீல்வத்தி, s. [prov.] Tarred wick burnt in the November-festival.

சுளுந்துவத்தி, s. Match for firing cannons. [limited.]

வத்தி, v. To increase, to grow, to thrive. See வர்த்தி.

•வத்திரம், s. The face, முகம். 2. A garment. See வஸ்திரம். W. p. 728. VAKTRA.

•வத்திராட்சம், s. A kind of nut worn by religious mendicants. See ருத்திராட்சம்.

•வத்து, s. A being, thing, &c. See வஸ்து.

வத்தேக்கு, s. The water-melon. See வத்தாக்கு. 2. [southern usage. வத்தங்கி, வத்தங்கிக்கட்டை.] A tree yielding a red-color, Sappan-wood, Casalpinia sappan, வத்தேக்குச்சாயமரம். (Beschi.)

வந்தனம்—வந்தனை. See வரு, v.

•வந்தனம்—வந்தனை, s. Reverence, homage, adoration, வணக்கம். W. p. 734. VANDANA.

வந்தனம் ஐயா. My respects, sir.

வந்தனைபுமக்குத்தந்தேன்மலரடியெனக்குத்தந்தாய்... I offered thee adorations, and thou permittedst me [to approach] thy holy feet.

வந்தனமாலை, s. The ornamental arch of a gate-way, வாயிலின்மேற்சித்திரம். 2. A wreath of flowers, or leaves, hung over the door of a house, தோரணம். [Sa. Vandanamala.]

திஷ்டிவந்தனே, s. Homage by waving lighted torches before great persons, or images. Compare ஆலத்தி.

வந்தனிக்க, inf. To reverence, to adore, வந்தனம்பண்ண.

•வந்தி, s. Bracelets, as கைவந்தி. 2. Perversity, pertinency, முரண்டு. (Beschi.) 3. As வந்தியை.
வந்தியானவுழவு. Difficult ploughing.
வந்தியானவேலை. Hard work.

•வந்திகள், s. Paid panegyrists, புகழ் வோர். 2. Retained minstrels, மங்கலப்பாடகர்; [also வந்தியர்.] 3. Poets, கவிஞர். (சது.)

வந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To do homage, to salute reverentially.
வந்தித்துநிற்போர், appel. n. Paid panegyrists, as வந்திகள். (சது.)

•வந்தியர், s. See வந்திகள்.

•வந்தியை — வந்தி — வந்தை, s. A barren woman, மலடி. W. p. 599. BAND'HYA.

வந்து, s. Wind, காற்று. (சது.)

வந்தை. See வரு.

•வந்தை, s. Greatness, பெருமை. 2. See வந்தியை.

•வபனம், s. Shaving, சிரைக்கை. W. p. 734. VAPANA. 2. Baldness, மூண்டிதம்.

•வபு, s. The body, உடல். (Sa. Vapus.)

•வபை, s. The fat or marrow in the region of the navel, the caul, used in sacrifices, வயிற்றாபிக்குள்வெண்டுஇல் போன்றபுரையாகி யகிணம். W. p. 734. VAPA.

•வமனம், s. Vomiting, சத்திபண்ணுகை. 2. An emetic. W. p. 735. VAMANA.

•வமிசம் — வம்சம், s. Race, lineage, descent, kindred. W. p. 727. VAMSA.—For the compounds, see வங்கிஷம்.
வம்சபாரம்பரை, s. Genealogy.

வம்பலர், s. [pl.] Neighbors, அயலோர். 2. New comers, guests, புதியோர். (சது.)

வம்பல், s. A region of the world, திசை. (சது.)

வம்பு, s. Ribaldry, obscenity, brutal language, தீச்சொல். 2. Insolence, petulance, violence, தீச்செயல். 3. Braggardism, boasting, bombast, வீம்பு. 4. A woman's bodice, கச்சு. 5. Instability, நிலையின்மை. 6. Novelty, புதுமை. 7. An earthen vessel, a water urn, மிடா. 8. Smell, வாசனை. 9. An unseasonable or unripe fruit, வம்புக்காய். 10. A quarrel, சண்டை. (Beschi.) 11. (for.) A kind of cross-tree to which criminals are tied when whipped, வம்புமரம். 12. [prov.] A bastard, வம்புப்பிள்ளை.
வம்படிக்க, inf. To treat one with insolence.
வம்பன், s. [fem. வம்பி.] A mean, vile person.
வம்புதும்பு, s. Ribaldry and taunting.

வம்மரம், s. [for வன்மரம்.] A tree, Satin-wood. See வல்.

வயக்கு, v. To tame, break in, as வசக்கு.

வயங்கு, கிறேன், வயங்கினேன், வேன், வயங்க, v. n. To shine, ஒளிசெய். 2. v. a. conduct, manage, நடத்த. (p.)

வயங்கல், v. noun. Being bright. 2. Conducting, carrying on. (சது.)

•வயசு — வயது, s. Age, period of lifetime from birth, வயசுகாலம். 2. Youth, juvenility, இளமை. W. p. 735. VAYAS.
உனக்கெத்தனைவயசு. How old are you?
வயசுசென்றவன், appel. n. An old man.
வயசுபின்னிடுதல், v. noun. The passing of a life-time.
வயசுப்பிள்ளை - வயசுப்பிள்ளையாண்டான், s. A youth.
திரும்பினவயசிலே. In the post-meridian of life.

வயணம், s. [Tel. also வயனம்.] Manner, way, circumstance, neatness.
வயணமாய், adv. At large, minutely, neatly.
வயணமாய்ச்சொல். Speak particularly.
வயணமாய்ச்சாப்பிடுகிறது. Faring sumptuously.
குழம்புவயணமாயிருந்தது. The curry was very nice.

•வயது, s. Age. See வயசு.

•வயந்தம், s. The season of spring, as வசந்தம்.

வயம், s. Power, might, வலி. (நீதி.) 2. Victory, conquest, வெற்றி. 3. Horse, குதிரை. 4. Water, நீர். (சது.)
வயப்புலி — வயப்போத்து, s. A lion, சிங்கம். (சது.)
வயமா, s. A lion, சிங்கம். 2. A tiger, புலி. 3. An elephant, யானை; [ex மா.]
வயவரி, s. A tiger, புலி. (p.)
வயவன், s. [pl. வயவர்.] A hero, வீரன். 2. A black-bird, as கரிக்குருவி. 3. See வயவு.

•வயம், s. State of subjection, as வசம். 2. A bird, பறவை. (Sa. Vayas.)
வயத்தன், s. One in subjection;—for the compounds, see தன்வசத்தனுதல்.
காற்றுவயமாயிருக்கிறது. The wind is favorable.

வயல், s. A rice-field, கழனி. 2. Ground suitable for rice, மருதநிலம். 3. An open field, வெளி.
வயற்கரை, s. A rice-field. (a pleonasm.)
வயற்காவல், s. A guard in agricultural fields.
வயற்கொடிக்கி, s. A plant, Heliotropium Coromandelianum, L. For similar compounds as வயற்சள்ளி, வயற்செம்பை, வயற்றத்தி, or நிலத்தத்தி, வயல்செட்டி, வயல்மாதளை, வயல்மெருகு, see their primitives.
வயற்சார்பு, s. Agricultural tracts of country.

வயவன், s. A hero, a valiant man. See வயம், and வயவு.

வயவு, s. Desire, love, affection, ஆசை; [ex Sa. Vasa, to desire.] (சது.) 2. (சமா.) The womb, as வயாவு.
வயவன், s. A husband; a friend, காதலன். (p.)

வயளை, s. Spinage. See பசளை.

வயவை, s. A way, வழி. (சது.)

வயனம், s. Manner, mode, &c. See வயணம்.

வயா — வயாவு, s. Faintness, exhaustion from hunger, heat of the sun, &c., as சோர்வு. 2. The faintness, and weakness attending the early stages of gestation; the longings of a pregnant woman, மசக்கை. 3. The pains of child-birth, கருப்பவருத்தம். 4. The womb, கருப்பம். 5. Desire, as வயவு.
வயாமயக்கம், s. Dizziness of a pregnant woman.
வயாப்பண்டம், s. [vul. யா, யாப்பண்டம்.] Things longed for by pregnant women.

வயானம், s. A bird in general, பறவை. (சது.)

வயானன், s. A small black-bird, as வயவன். (சது.)

•வயிக்கிராந்தம் — வைக்கிராந்தம், s. A kind of native arsenic, as குமுதம்.

•வயிடூரியம் — வைடூரியம், s. [St. வைதூர்யம்.] A gem, lapis lazuli. See இரத்தினம்.—Note. The name is derived from a mountain where the stone is found, or a city where it is polished.

வயிதா, s. [Hind.] An instalment. See வாயிதா.

•வயித்தியம்-வைத்தியம், s. Doctoring, therapeutics, பரிகாரம். W. p. 810. VAID'HYA.
வயித்தியஞ்செய்ய — வயித்தியம்பார்க்க, inf. To doctor, to use healing arts.
வயித்தியநாதன், s. A form of Siva.
வயித்தியன், s. [pl. வயித்தியர்.] A physician.

•வயிந்தவம், s. A house. See வைந்தவம்.

வயிரங்கி, s. An instrument for opening the touch-hole of a gun. (Beschi.)

•வயிரம், s. [also வைரம்.] The heart of a tree, மரவயிரம். 2. A diamond, வச்சிரமணி. 3. A diamond-weapon, வச்சிராயுதம். 4. Hardness, solidity, as வச்சிரம். 5. Obstinacy, malice, கலஞ்சாதிப்பு. 6. Wrath, சினம். [Sa. Vaira.] 7. Club, தண்டாயுதம். 8. The point or edge of a thing, கூர்மை. 9. The twenty-second lunar mansion, திருவோணம். 10. An ornamental knob on a tusk or horn, கிம்புரி.
வயிரக்கடுக்கன், s. [loc. ரவைக்கடுக்கன்.] An ear-ring with a diamond inlaid.
வயிரச்சன்னம் — வயிரப்பொடி, s. Diamond-dust, very small diamonds.
வயிரஞ்சாதித்தல், v. noun. [com. வன்மஞ்சாதித்தல்.] Bearing a grudge, cherishing, and giving vent to malice.
வயிரத்தளம், s. A flat diamond, தட்டைவயிரம்.
வயிரப்படை, s. Any weapon, or war-instrument, made of diamond, வச்சிராயுதம். (சது.)
வயிரமணி, s. A diamond. 2. A prismatic-jewel of gold, ஆபரணம். (R.)
வயிரமுத்து, s. Sound pearls of the first quality.
வயிரவாளி, s. A diamond-arrow. 2. [prov.] A female ear-ornament.
உள்வயிரம். Internal soundness or hardness.
புறவயிரம். External soundness or hardness.

•வயிரவம், s. Fear. 2. A sect. See பைரவம்.

வயிரவசாந்தி, s. See சாந்தி.

வயிரவன், s. [also பைரவன், வைரவன்.] A demon, one of the sons, or an incarnation of Siva; under which form he is said to have cut off Brahma's fifth head.—Note. Of Bhairavas there are 80,000,000.

வயிரவன்மடை, s. Oblations and sacrifice, offered to Bhairava.

வயிரவி, s. [also பைரவி.] Durga, துர்க்கை. 2. A musical mode, ஒரிராகம்.

•வயிராகம் — வைராகம், s. Zeal, enthusiasm, as வயிராக்கியம். (Sa. Vairaga.)

•வயிராக்கியம் — வைராக்கியம், s. Absence of secular passions or desires, இச்சையின்மை. W. p. 811. VAIRAGYA. 2. [usage.] Zeal, earnestness, persistence, perseverance, fanaticism, மனோதிட்டம். 3. Obstinacy, pertinacity, பிடிவாதம். (c.)

ஞானவயிராக்கியம், s. Religious zeal; self-denial. (R.)—Note. பத்திவைராக்கியம், பிரசூதவைராக்கியம், மயானவைராக்கியம், see in their places.

வயிராக்கியசதகம்-வைராக்கியசதகம், s. A poem of a hundred verses on self-control, by சாந்தலிங்கதேசிகர்.

வயிராக்கியன், s. A zealot.

•வயிராவி, s. An enthusiast, a Byragee, as வைராகி.

•வயிரி—வைரி, s. An enemy, சத்துரு. 2. [com. வைரி.] A hawk, வல்லூறு; [ex வயிரம்.]

வயிரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. and v. a. To become unfeeling, to be hardened, to be obstinate, கடினப்பட.

வயிரிப்பு, v. noun. A hardening.

வயிரியம், s. A woollen cloth; a cloth made of hair, மயிர்ச்சீலை. (சது.)

வயிரியர், s. [pl.] Hired dancers, male or female, stage-players, கூத்தர். 2. Hired panegyrists, as வந்திகள். (சது.)

வயிர், s. A large trumpet, a horn, ஊதுகொம்பு. (சது.)

வயிறு, s. [gen. வயிற்றின், improp. வயறு.] Belly, paunch, stomach, உதரம். (c.) 2. The womb, கருப்பப்பை. (Ell. 171.)

எனக்குவயிற்றாலேபோகிறது. I have looseness of the bowels.

வயிறுமுழங்குகிறது. Wambling of the bowels.

வயிறுகொதிக்கிறது. The bowels yearn, (lit.) the belly boils.

வயிறுபகீரெனல். Trembling of the belly from sudden fear.

வயிறுகனத்துக்கொள்ள, inf. [v. noun வயிற்றுக்கனப்பு.] To feel heavy in the stomach, &c. See கன, v.

வயிறுகாய—வயிறுகாந்த, inf. To hunger.

வயிறுகுளிர, inf. To be satisfied, refreshed by food; also used adverbially.

வயிறுசம்பூரணமாகுதல், v. noun. Filling the stomach with food.

வயிறுதாரி—வயிற்றுமாரி, s. A glutton; a devourer.

வயிறுபொருமுதல்-வயிறூதுதல், v. noun. Puffing up of the belly, by indigestion. 2. Swelling of the belly from eating.

வயிறெரிய, inf. [v. noun வயிற்றெரிவு.] To feel heat in the stomach. 2. [fig.] To be envious, zealous, பொறாமைகொள்ள. 3. To yearn in compassion, இரங்க. 4. To be hungry, பசிக்க.

இந்தவயிற்றெரிவுஎன்னாலேபார்க்கக்கூடாது. I can't look upon this distressing scene.

வயிற்றிற்கிருமி, s. Belly-worms.

வயிற்றுக்கடுப்பு, s. Pains in dysentery, &c. 2. Dysentery.

வயிற்றுக்கட்டி, s. An abscess in the bowels.

வயிற்றுக்கனப்பு, s. Constipation, &c. See கன, v.

வயிற்றுக்குத்து, s. Piercing pain in the belly.

வயிற்றுக்கொதி, s. Hunger, &c. See கொதி.

வயிற்றுப்பறப்பு, s. [prov. வயிற்றுப்பதி.] Voraciousness. 2. Livelihood sought with great labor, (lit.) flying of the stomach.

வயிற்றுப்பாடு — வயிற்றுப்பிழைப்பு, v. noun. Livelihood.

வயிற்றுப்புகைச்சல், v. noun. [lit. smoking in the belly.] Excessive heat in the stomach from the duodenum, on account of long standing impurities.

வயிற்றுப்பிசும்—வயிற்றுப்பொருமல், s. Flatulency, tympany.

வயிற்றுச்சோற்றுக்குவேலைசெய்கிறது. Serving one for daily support.

வயிற்றுப்போக்கு. Looseness of the bowels. 2. Cholera.

வயிற்றுவலி—வயிற்றுநோய், s. Stomach-ache, belly-ache.

வயிற்றுளைவு, s. Cramp in the stomach. 2. Diarrhœa.

வயிற்றைமொறுத்தல், v. noun. Pinching one's self, stinting in one's food.

வயிற்றெரிச்சல்-வயிற்றெரிவு. Yearning, great sorrow, grief. 2. A pitiful object or event.

வயிற்றெரிச்சலென்னசொல்ல. What can I say of my bowel's yearning?

•வயினம், s. A bird, பறவை; [ex வயம்.]

வயினதேயன், s. The brahmany kite, கருடன். (p.)

வயின், s. Place, இடம். 2. Belly, stomach, வயிறு. 3. A house, வீடு. (சது.) 4. A particle used in declension of the seventh case of nouns, ஏழுனுருபு.

அவன்வயிற்செல்லாய். Go to him. (p.)

•வயோதிகம், s. [also வார்த்திகம்.] Old age, gray hairs, முதுமை; [ex வயஸ், et அதிகம்.] W. p. 735. VAYOD'HIKA.

வயோதிககாலம், s. Time of old age, or of gray hairs.

வயோதிகர், s. [pl.] Old persons, கிழவர்.

வரகு, s. A kind of millet, Paspalum frumentaceum, ஒர்பயிர்.—The different kinds are கேழ்வரகு, raggy; புல்வரகு, Paniculum colonum; பொடிவரகு, Panicam fluitans.

வரகம்வைக்கோல்—வரகுவைக்கோல், s. Its straw used for thatching.

வரகரிசி, s. Its grain freed from the husk.

வரகுக்கோழி, s. A small bustard, Floriken, ஒர்புள். (Ains. v. 1. p. 182.)

வரகுதிரி, s. A kind of small-pox. See உதிரி.

வரட்சி, s. [for வறட்சி.] A kind of disease, which reduces, wastes, and dries up the system.

•வரதை, s. A girl, a virgin, கன்னி. W. p. 735. VARADA.

வரத்து, s. A due, a right, a perquisite, வருமானம். 2. Income, revenue, resources, அசிறை. 3. See வரு, v. (c.)

வருகிறவரத்தின்மேலேசெலவழிக்கிறது. Limiting expenditure to income.

வரப்பு, s. [pl. வரப்புகள்.] A ridge to retain water in corn-fields, வயல்வரம்பு. (c.) 2. A limit, border, எல்லை.

வரப்புப்போட, inf. To make ridges.

வரப்புன், s. A rice-field, வயல். (சது.)

•வரம், s. Boon, gift, privilege, or endowment by a deity or some superior, கொடை. 2. Favor, help, அநுக்கிரகம். 3. Excellency, eminence, மேன்மை. W. p. 735. VARA. 4. One of the nine kinds of treasures, நவநிதியிலொன்று. (சது.)

வரகவி, s. A natural poet, a poetic genius.

வரங்கொடுக்க — வரமளிக்க, inf. To bless as a deity, to endow with supernatural gifts one who has performed rigid austerities.

வரதம், s. Bestowing a gift, granting a boon, ஈதல். (Sa. Varada.)

வரதன், s. One granting a boon, a benefactor, உபகாரன். 2. An epithet of Siva, Vishnu and Argha. (சது.)

வரநதி, s. The river Ganges, கங்கை. (சது.)

வரப்பிரசாதம், s. [appel. வரப்பிரசாதி.] Divine grace, spiritual gifts. (local.)

வரம்பெற்றவன், appel, n. A man who has a particular gift or talent.

வரர், s. [pl.] Sages, மேலோர். 2. Celestials, வானோர். (சது.)

வரன், s. A husband, புருடன். 2. An epithet of Siva and Brahma—as granting boons. 3. An elder brother, தமையன்.

வராங்கம், s. The head, தலை. (சது.) 2. An elegant form, அழகியவுருவம். 3. A celestial body, முத்திபெறுமெய்; [ex அங்கம்.]

வரேந்திரன், s. One richly gifted.

வரோதயன், s. One born by special favor of a god, வரத்தினாற்பிறந்தவன்.

வரம்பு, s. A low ridge in a tilled piece of ground, as வரப்பு. 2. (சது.) A boundary, limit, extent, எல்லை. (சூடா.) 3. A way, வழி. 4. (R.) A brim, விளிம்பு.

வரம்புயரநீருயரும். As the ridges are raised, the water will rise.

வரம்பிகக்க, inf. To exceed limits, to be boundless, அளவுகடக்க. (p.)

வரம்பிலாற்றல், s. Almighty power.

வரம்பிலின்பமுடைமை, v. noun. Possessing infinite happiness, one of the attributes of the Deity. See எண்குணம், under குணம்.

வரம்பில்காட்சி, s. Omniscience.

வரம்பில்ஞானம், s. Infinite wisdom.

வரம்பின்மை, *v. noun. neg.* Being without limit.

வரம்புகட்ட, *inf.* To make ridges or banks in rice-fields to retain the water. 2. To embank, to make a dam. 3. To allot, assign, appropriate.

வரம்புதிரட்ட, *inf.* See திரட்டு, *v.*

•வரர், *s.* Sages. See வரம்.

வரலாறு, *s.* Circumstances, adjuncts, details, சங்கதி. 2. Origin, மூலம். 3. Example in grammar, or science, of the use of words, உதாரணம். 4. A table of contents, அட்டவணை. 5. To wit, namely, as follows, on this wise, திருஷ்டாந்தம். 6. (*Beschi.*) A passage; a coming, வருமாறு; [*ex* வரல் *et* ஆறு, way.]

வரலாற்றுவஞ்சி, *s.* A panegyric in the வஞ்சிப்பா verse on high birth, greatness and fame. See பிரபந்தம்.

நதியின்வரலாறு. The tributaries of a river.

வரவை, *s.* A square or compartment in a paddy-field bounded by ridges, வயல் குட்சதுரம். (*p.*)

•வரன், *s.* A husband, &c. See வரம்.

வரன்று, கிறேன், வரன்றினேன், வேன், வரன்ற, *v. n.* To sweep along or over the ground, as a river, கொழிக்க, வார. (சது.)

•வராகம், *s.* A swine, a hog, a boar, பன்றி. 2. A *purana.* See புராணம். W. p. 736. VARAHA. 3. An incarnation of Vishnu. See திருமாலவதாரம்.

வராகன், *s.* A gold-coin with the figure of a boar; *com.* a Pagoda, worth three and a half rupees, பொற்காசு. 2. (சது.) Vishnu from his incarnation of a boar, விஷ்ணு.

வராகி, *s.* The sakti of Vishnu. See மாதர்கள், ஏ.

•வராங்கம், *s.* The head, &c. See வரம்.

•வராடகம், *s.* The seed-vessel of the lotus, தாமரைக்காய். 2. Small shells, cowries, பலகறை. W. p. 736. VARAT'AKA.

•வராடம், *s.* Small shells, பலகறை, (*Sa. Varat'a.*) 2. A country, as மராடம்.

•வராடி, *s.* Small shells, as வராடம். 2. [*Sa. Varasi.*] Coarse cloth, முரட்டுசீலை. (*p.*)

வராட்டி, *s.* [*for* வறட்டி.] A dried cake of cow-dung, used for fuel, எருவறட்டி.

வராத்தம், *s.* [*Arab. also* பராத்தம்.] An assignment, an order, கட்டளை.

வராத்தக்காரன், *s.* The bearer of an order.

வராலி, *s.* A kind of shrub. See விராலி.

வரால், *s.* [*improp.* விரால், *com.* விராமீன்.] A fish, Ophicephalus striatus, ஓர்மீன். (சது.) 2. See வரு, *v.*

•வராளம், *s.* A snake, பாம்பு. (சது.)

•வராளி, A kind of melody. See இராகம். W. p. 736. VARALI.

வரி, *s.* A line; a streak, வரை. 2. The streak on shells; grained streaks in timber, சங்குவரி. 3. Tribute, impost, toll, tax, duty, குடியிறை. 4. A letter, a line of writing, எழுத்து. 5. A course, as of stones or bricks, கல்வரி. (*Beschi.*) 6. A dot; spots on, the face, &c., தேமல். 7. Length, distance, நீளம். 8. Rice in the husk, நெல். 9. A beetle, வண்டு. 10. A road, வழி. 11. A melody in general, இசைப்பாட்டு. 12. The lines in the palm of the hand, கைவரை.

அதுவரிவரியாயிருக்கிறது. It is striated.

ஒற்றைவரி. A single line.

புல்வரி, *s.* Tax on pasturage—*For* தலைவரி, மனைவரி, நிலவரி, *see in their places.*

வரிக்கடை, *s.* A chafer, வண்டு. (சது.)

வரிக்குதிரை, *s.* A horse with marks, or having different colors. 2. A horse not saddled.

வரிக்குயில், *s.* The striped koil bird.

வரிக்கோரை, *s.* A kind of grass.

வரிச்சந்தி, *s.* A place where four streets meet, a cross-way, நாற்றெருகூடுமிடம். (சது.)

வரிதண்ட, *inf.* To gather a tax.

வரிபிளந்தெழுத, *inf.* To interline.

வரிப்பணம், *s.* Money collected by taxation.

வரிப்புலி, *s.* A striped tiger.

வரிப்புறம், *s.* A squirrel striped on its back, அணில். (சது.)

வரியச்சு, *s.* Black lines laid under paper to guide in writing. (*R.*)

வரியொட்டி, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

வரியோரா, *s.* A species of ஓரா fish.

வரிவைக்க — வரிபோட, *inf.* To impose, to tax. 2. To set bricks, &c., in a course.

முகட்டுவரி, *s.* A house-tax.

வரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To write, to draw lines, எழுத. 2. To paint, சித்திரமெழுத. 3. To bind sticks in regular order for covering a hut, வரிச்சல்வரிய. 4. To tie together the openings of two bags to be laid on a bullock, சாக்குவரிய. (*c.*)

அவன்சம்மாவரிகிறான். He is going on writing.

வேஷ்டியைவரிந்துகட்டிக்கொண்டான். He gathered up and tied the folds of his garment round his waist.

வீடுவரிந்தாயிற்று. The roof-sticks are regularly tied.

வரிகயிறு, *s.* A rope to tie the loading of a cart.

வரிகோணியல், *s.* A bag joined with another.

வரிவடிவெழுத்து, *s.* Written, in distinction from spoken, letters.

வரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bind, to join as a bridegroom and bride, கட்ட. 2. To smear, to paint, பூச. (*p.*)

வரிக்கை, *s.* [*improp. for* வருக்கை.] A jack-tree.

வரிசை, *s.* Order, regularity, row, ஒழுங்கு. 2. Custom, turn in duty or work, முறைமை. (*Ell.* 190. 5.) 3. A present, a donation—especially to a daughter as a marriage-portion, or otherwise, after marriage, வெகுமானம். (சது.) 4. A distinctive mark of honor, or a privilege, granted by authority, as பரிசு. 5. Good circumstances, நற்சீர்.

எட்டெட்டுப்பேராகவரிசைப்படுத்து. In ranks or files of eight deep.

வரிசையாய்நில்லுங்கள். Stand in a line.

கருமவரிசையால். For the sake of securing an object. (நீதி. 65.)

வரிசைகொடுக்க, *inf.* To give presents to a married daughter.

வரிசைகொண்டுபோக-வரிசையெடுக்க, *inf.* To take presents—as the friends of a bridegroom or bride.

வரிசைக்காரன், *s.* An orderly well behaved man. 2. One whose turn has come for duty, as முறைகாரன். (*R.*)

வரிசைக்கிரமம், *s.* Order, regularity.

வரிசைசெய்ய, *inf.* To render civility or courtesy.

வரிசைதப்பி, [*as an adv.*] Without order.

வரிசைபார்த்தல், *v. noun.* Being too precise, formal, or ceremonious.

வரிசைபெற, *inf.* To get distinction or honor.

வரிச்சு—வரிச்சல், *s.* [*loc.* வலிச்சல்.] Transverse lath, or rods, tied across a roof, கலங்கார்வரிச்சு.

வரிச்சாணி—வரிச்சலாணி, *s.* Nails for reapers.

புல்வரிச்சு, *s.* Roof-sticks, tied upon thatch.

•வரிடன், *s.* One of a class of religious ascetics, துறவிதசக்கியரிஷி.

வரியரிசி, *s.* Cumin, சீரகம்.

வரியாத்து—வரியாத்துக்கிழங்கு, *s.* Rhubarb, Rheum palmatum, ஓர்மருந்து.

•வரியான், *s.* The eighteenth of the astrological yogas. See யோகம். W. p. 736. VAREEYAS. 2. An ascetic, as வரிடன்.

வரு, கிறேன் [*com.* வாறேன்], வந்தேன், வேன், வர, *v. n.* [*neg.* வரேன், வாரேன், *imper.* வா.] To come, 2. To happen, occur, சம்பவிக்க. 3. To accrue, be at command—as strength to move a limb, இயல. 4. To proceed spontaneously, இயல்பாய்வர. 5. (*fig.*) To come to mind, தோன்ற.

நீவந்தகாரியமென்ன. What is the object of your coming?

நாளைக்கங்கேவருவேன். I will come there to-morrow.

உனக்குப்பாடம்வருமா. Do you know your lesson?

நீஎப்போவந்தாய். When did you arrive?

எனக்குஅடிக்கக்கைவராது. My hand is not at command to strike him.

அவன்வந்தாபோலேபோனான். He returned no sooner than he came.

உனக்குஎன்னவந்தாலும்நான்இருக்கிறேன். I will be [near], whatever may happen.

இப்பொழுதுஅவனுக்குப்பெருமைவந்துவிட்டது. He is now very proud.

வந்ததைவரப்பற்று. Receive whatever comes.

அவனுக்குவியாதிவந்துகொண்டேஇருக்கிறது. He is always subject to sickness.

ஒருமனம்வந்தால்கொடுப்பான். He will give you if he have a mind.

உனக்குச்சம்பளம்வந்ததா. Did you get your wages?

வாய்வந்தவாறெல்லாம்புகழ்ந்தார்கள். They offered praises with every kind of commendation which could proceed from their mouths. (பிரபுலி.)

எனக்குநினைவுவந்தது. I just remembered.

அப்போதுவாய்வரவில்லை. I could not speak then.

அவனுக்கிரண்டுகாலும்வராது. He is lame in both feet.

வந்தனம்—வந்தும். We came. (*p.*)

வந்தனை-வந்தாய். You came (*second pers. sing.*) (*p.*)

வரக்காட்ட, *inf.* To send off.

வரத்தகும். It is right to come.

வரத்து. [also வருத்து.] Advent; coming in; 2. The entrance of water. 3. The confluence of the water.

இத்தக்குளத்துக்குவரத்தெங்கே. Where is the entry of water to this tank?

வரத்தென்னபோக்கென்ன. What comes and what goes?

வரத்துப்போக்கு. Going and coming. 2. Frequenting.

வரத்தாறு, s. A tributary stream.

வரத்துப்பல்லி, s. An obstructing lizard.

வரப்பற்றிக்கொள்ள, inf. To receive back again.

வரப்பார்க்க, inf. To expect, காக்க. 2. To suffer to come, இடங்கொடுக்க. 3. To wait for, எதிர்பார்க்க.

வரப்போகிறவைகள், appel. n. Future occurrences.

வரவர, [as adv.] By degrees, gradually, at length.

வரவரக்கண்டறிவோம். We shall learn by degrees.

வரவிட, inf. To send away.

வரவொட்டாதேயடிக்க, inf. To drive away people from coming to a worthy person.

வராதநாள், s. Days of absence.

வாரல். Come not. (p.)

வருக. Please to come.

வருகிற, as adj. Next.

வருகிறவாரம். Next week.

வருகிறமாசம். Next month, proximo.

வருகிறவருஷம். Next year.

வருகிறேன். I will come again. 2. I am just coming.

வருங்காலம், s. Future time. 2. The future tense. 3. The expected time of one's coming.

வருங்காரியம், s. A coming event.

வருத்து. A coming in. 2. As வரத்து.

வருபுனல், s. A river, the water of a river, ஆறு. (சது.)

வருமட்டும்—வருமளவும். Until coming.

வருமாறு, s. The way, manner, as வரலாறு.

அவைவருமாறு. They are as follows.

வருமானம், s. Income, sources of income.

வருமானவரி, s. Income-tax.

வருமொழி, s. [in gram.] The word which follows the antecedent.

வருவதும்போவதும். Coming in and going out.

வருவாய், s. Source, means of acquirement, resources or income, also called, பொருள்வருவாய். (Ell. 280.)

வரல், v. noun. A coming, வருகை. 2. As வாரேல், come not. (p.)

வரலாம். I, you or he may come.

வரலாறு, s. As வருமாறு. 2. See in its place.

வரன்முறை, s. A schedule, a genealogical list, வரலாறு. 2. Old, பழமை. (சது.)

வரவு, v. noun. Coming, as வருகை. 2. Income, வருமானம். 3. Any thing received, கைப்பற்றினது.

வரவுவைக்க, s. To enter in the receipt.

வருகை, v. noun. A coming; an advent.

வருகைநாள், s. The day for arriving.

அவருடையவருகைக்கெதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.... I am looking for his coming.

கிறிஸ்துவின்இரண்டாம்வருகை. The second advent of Christ. (Chris. usage.)

•வருக்கம்—வர்க்கம், s. A class, kind, species, வகுப்பு. 2. A multitude, a crowd, கூட்டம். 3. A section, a chapter, அத்தியாயம். 4. An increase by a given ratio, also a square number. W. p. 737. VARGA. 5. Order, regularity, ஒழுங்கு.

வருக்கம், அ. The eight things used for medicines. See அஷ்டவருக்கம்.

வருக்கஎழுத்து, s. A row of compound letters of the alphabet. 2. Classes of letters in the Sanscrit.

வருக்கக்கோவை, s. An alphabetical poem in which the letters with which Tamil words begin are followed in regular order. See பிரபந்தம்.

வருக்கசங்கலிதம். s. Summation of the series of squares of the numbers in their natural order. See சங்கலிதம்.

வருக்கத்திரயங்கள், s. Three orders or classes. 1. மூலிகைவர்க்கம், vegetables; 2. மிருகவர்க்கம், animals; 3. பாஷாணவர்க்கம், minerals, particularly, kinds of arsenic.

வருக்கமாலை, s. A poem subject to restrictions as to the initial letter of every line. See பிரபந்தம்.

வர்க்ககனம், s. The square of a cube.

வர்க்கமூலம், s. The square root.

இரடிவர்க்கம், s. A stanza of two lines in which the first and middle letters of each are the same.

வருக்கு—வர்க்கு, s. Rice-gruel, கஞ்சி.

•வருக்கை—வர்க்கை, s. Order, as வர்க்கம், ஒழுங்கு. 2. Class of letters of the Alphabet—as உயிர்வருக்கை, the class of vowels; மெய்வருக்கை, the class of consonants; உயிர்மெய்வருக்கை, the class of syllabic compounds. (சது.) 3. The jack-tree, பலாமரம், also called வருக்கைப்பலா.

•வருச்சம் — வர்ச்சம், s. Leaving, abandoning. W. p. 737. VARJJA.

உனக்குவர்ச்சராகுகாலம்பிடித்தது. You are under a bad influence.

வர்ச்சகாலம், s. See வர்ச்சியகாலம்.

வருச்சி — வர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To quit, abandon, avoid, or abrogate, நீக்க; [ex வருச்சம்.]

•வருச்சியம் — வர்ச்சியம், s. [com. வர்ச்சம்.] What is to be shunned, excepted, abandoned, தள்ளப்படுவது. (Sa. Varjjya.)

வர்ச்சியகாலம், s. [com. வர்ச்சகாலம்.] A point in each lunar mansion, during the passage of the moon, at which no business should be begun. 2. [met.] An inauspicious time, கேடுகாலம்.

வர்ச்சியாவர்ச்சியந்தெரியாதவன், appel.n. One who does not know what to choose and what to reject.

•வருஷம் — வருடம், s. A year or a year's time. ஆண்டு. 2. Rain, மழை. 3. A principal division of the known continent, கண்டம். W. p. 740. VARSHA.—The common reckoning is by a cycle of 60 years, the years of which are: 1. பிரபவ. 2. இபவ or விபவ. 3. சுக்கில. 4. பிரமோதூத. 5. பிரசோற்பத்தி. 6. ஆங்கீரச. 7. சிமுக, or ஸ்ரீமுக 8. பவ. 9. யுவ. 10. தாது. 11. ஈசுர. 12. வெகுதானிய. 13. பிரமாதி. 14. விக்கிரம. 15. விச or விஷு. 16. சித்திரபானு. 17. சுபானு. 18. தாரண. 19. பார்த்திப. 20. விய.—which twenty are thought to be good years or உத்தமவிம்சதி.—21. சர்வசித்து. 22. சர்வதாரி. 23. விரோதி. 24. விகிர்தி. 25. கர. 26. நந்தன. 27. விசய. 28. சய. 29. மன்மத. 30. துர்முகி. or துன்முகி. 31. ஏவிளம்பி. 32. விளம்பி. 33. விகாரி. 34. சார்வரி. 35. பிலவ. 36. சுபகிருது. 37. சோபகிருது. 38. குரோதி. 39. விசுவாவசு. 40. பராபவ.—which are regarded as twenty medium years, மத்திமவிம்சதி.—41. பிலவங்க. 42. கீலக. 43. சௌமிய. 44. சாதாரண. 45. விரோதிகிருது. 46. பரிதாபி. 47. பிரமாதீச. 48. ஆனந்த. 49. இராட்சத. 50. நள. 51. பிங்கள. 52. காலயுத்தி. 53. சித்தார்த்தி 54. இரௌத்திரி. 55. துன்மதி. 56. துந்துமி. 57. உருத்திரோற்காரி. 58. இரத்தாட்சி. 59. குரோதன. 60. அட்சய. This last twenty are considered unfortunate, அதமவிம்சதி. See the words in loco. In books and inscriptions, the year of the Caliyuga, or of the era of Salivahana, is sometimes also given.

இரண்டுவருஷகாலம். The space of two years.

வருஷசங்கிரமம் — வருஷப்பிறப்பு, s. Beginning of a year.

வருஷந்தோறும் — வருஷவாரி. Every year.

வருஷகாலம், s. Time of rain, மாரிகாலம். (சமா.சது.)

வருஷாந்தம்— வருஷாந்தரம். Yearly, year by year.

வருஷாந்தரசங்கம் — வருஷாந்தரக்கூட்டம், s. [Chris. usage.] An anniversary meeting of a religious society.

வருஷாந்தரவரத்து, s. Annuity.

வருஷி-வருடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rain. 2. v. a. [fig.] To shower down arrows, flowers, &c., சொரிய.

வருடு, கிறேன், வருடினேன், வேன், வருட, v. a. To stroke, to shampoo; to beat or thrum a musical instrument, தடவ. (p.)

வருடல், v. noun. Stroking, chafing.

வருடை, s. [in mythology.] The eight-footed bird, as சரபம். 2. A fleecy sheep, குறும்பாடு. 3. Aries of the Zodiac, மேடவிராசி. 4. Mountain-sheep, வரையாடு. (சது.)

வருட்டம், s. The Neem-tree. See வேம்பு. (சது.)

வருட்டு, கிறேன், வருட்டினேன், வேன், வருட்ட, v. a. To fortify, encourage, strengthen, அப்புறத்த. (p.)

வருட்டல், v. noun. Encouraging, strengthening. (சது.)

•வருணம், s. A color, நிறம். 2. A letter, எழுத்து. 3. A tribe, a caste, a class, சாதி. 4. A musical mode, இசைக்கவி. See வண்ணம். 5. Water, நீர். (Sa. Varun'a.)

நாலுவருணம், s. The four principal castes. See சாதி.

வருணம், ஐ. The five principal colors; 1. வெண்மை, whiteness; 2. கருமை, blackness; 3. செம்மை, redness; 4. பொன்மை, yellowness; 5. பசுமை, greenness. (சது.)

வருணப்பாய், s. [also வண்ணப்பாய்.] A variegated grass-mat.

வருணமண்டலம், s. Region of Varuna, god of the waters, in the upper-world.

வருணமிழைக்க, inf. To mix colors for drawing.

வருணம்பூச — வருணம்வைக்க — வருணம்போட, inf. To paint, to color.

வருணவில், s. The secondary rainbow, உபவானவில்.

வருணன், s. Varuna, god of the waters; regent of the west-point, *com.* வருணபகவான். 2. The fifth of the twelve Adityas. See துவாதசாதித்தர்.

வருணனுள், s. The twenty-fourth lunar mansion, சதயநாள். (சது.)

வருணாசாரம், s. The custom or usages of each class; [*ex* ஆசாரம்.]

வருணாஸ்திரம், s. A missile weapon, from வருணன். 2. A weapon the subject of incantations in the name of Varuna.

•வருணனை, s. Praise, panegyric, தோத்திரம். 2. Describing elegantly, exaggerating, சிறப்பித்தல். W. p. 738. VARN'ANA.

வருணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To color a statement, to exaggerate, to describe elegantly; to praise, சிறப்பிக்க. 2. To show analogy, to make use of figures of comparison, உவமிக்க; [*ex* வருணம்.]

•வருத்தகம்—வர்த்தகம், s. [*also* வத்தகம்.] Trade, commerce, merchandize, வியாபாரம்.

வர்த்தகம்நடக்கிறதா. Is the trade going on?

வர்த்தகசங்கம், s. Chamber of commerce.

வர்த்தகம்விட, *inf.* To give out contracts to *weavers, painters, &c.* 2. To give up trade, &c.

வர்த்தகன், s. A merchant, a trader, வியாபாரி.

கூட்டுவர்த்தகர், s. A company in trade.

வருத்தம், s. Suffering, affliction, pain, suffering, துன்பம். 2. Annoyance, தொந்தரை. 3. Any kind of sickness. [*ex* வருந்து.]

அதெனக்குவருத்தமாயிருக்கிறது. It is very hard for me.

அவனுக்குவருத்தமாயிருக்கிறது. He is very sick.

வருத்தப்பட, *inf.* [*trans.* வருத்தப்படுத்த.] To be troubled, to suffer pain.

•வருத்தனை—வர்த்தனை, s. Wages or fee, வருமானம். (*Sa. Varttana.*)

வருத்து, s. A coming, as வரவு. 2. Income, as வருத்து.

வருத்து, கிறேன், வருத்தினேன், வேன், வருத்த, v. a. To afflict, to cause pain, to vex another, துன்புறுத்த. 2. To cause one to come, வரும்படிசெய்ய.

வருந்து, கிறேன், வருந்தினேன், வேன், வருந்த, v. n. To suffer, to be distressed, to be grieved, துன்புற. 2. v. a. To take pains, முயல. (நீதி.) 3. To beg earnestly, கெஞ்ச.

வருந்திக்கேட்கிறது. Soliciting, entreating.

யாவருக்கும்வருந்தின்றுக. Without molesting any. (*p.*)

வருந்திச்செய்ய, *inf.* To take trouble, to take pains.

வருந்தினர், *appel. n.* Distressed persons.

வருந்தல்—வருந்துதல், v. *noun.* Being troubled; taking pains; soliciting.

•வருமம், s. Malice. See வர்மம்.

வருவாய், s. Source of income. See வரு.

வருவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், வருவிக்க, v. a. To cause to come, வரச்செய்ய. 2. [*in gram.*] To supply an omission, to express what is understood. [*ex* வரு.]

•வரூதம், s. A fender or ledge of wood, or of tiger's skin, for a car, தேரைப்பாதுகாக்கும்புலித்தோல்முதலியன W. p. 736. VAROO-T'HA.

•வரூதினி, s. An army, படை. (*Sa. Varut'hinee.*) 2. The name of a goddess, ஓர்தெய்வப்பெண். (சது.)

வரை, s. Measure, limit, அளவு. 2. A hill or mountain, மலை. 3. A shore, bank, margin, கரை. 4. A small ridge, as சிறுவரம்பு. 5. The lines in the finger, விரல்ரேகை. 6. The bambû, மூங்கில். (சது.) 7. A furrow of the forehead, a wrinkle in the face, வரி. 8. Marriage, விவாகம்.

அதுவரைக்கும்போ. Go as far as that [place].

காலதுவரைக்கும். Up to the present time.

வரைசிறகரிந்தோன், *appel. n.* An epithet of Indra, இந்திரன். (சது.)

வரைபகவெறிந்தோன். An epithet of Kumara, குமரன். (சது.)

வரைபொருட்பிரிதல், v. *noun.* Departing to get means for an intended marriage.

வரையரமகளிர், s. Goddesses residing in mountains, மலைவாழ்தெய்வப்பெண். (*p.*)

வரையற, *inf.* [*as an adv.*] Without remainder, exactly. 2. Abundantly.

வரையறத்தீர்த்துப்போட்டேன். I cleared his account.

வரையறக்கொடுப்போன், *appel. n.* One who gives abundantly.

வரையறவு—வரையறை, v. *noun.* Limit, measure, bound, எல்லை. 2. Strictness, exactness, rigidity, திட்டம். 3. Economy, frugality, provident care, மட்டானசெலவு.

வரையறுக்க, *inf.* To find out, determine or specify a number, or a meaning, மதிக்க. 2. To determine in order the tenses, &c., in grammar. 3. To settle, decide, determine, define, limit, ascertain, எல்லைப்படுத்த. 4. To surround, encircle, வளைக்க.

வரையறுத்தபாட்டியல், s. The name of a composition, ஓர்நூல்.

வரையாடு, s. A kind of mountain-sheep.

வரையுறுத்த, *inf.* To bend, to crook or make crooked, வளைக்க. (*p.*)

வரையோடு, s. [*prov.*] The mouth of a broken pot placed on the top of a mortar to keep the grain from scattering.

வரை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To write, எழுத. 2. To take, கொள்ள. 3. To paint and draw, to delineate, சித்திரமெழுத. 4. To reject, நீக்க. 5. To exchange, மாற்ற. 6. To marry, விவாகஞ்செய்ய. (சது.)

வரையாக்கொடை. A gift which is never withheld.

வரைப்பு, v. *noun.* A limit or border, எல்லை. 2. A wall of a fortification or fane, மதில்.

வரைவு, v. *noun.* Measurement, அளவு. 2. A limit, or bound, எல்லை. 3. Separation, rejection, பிரிவு. 4. Change, perversity, மாறுபாடு. (சது.) 5. Marriage, விவாகம்.

வரைவின்மாது, s. A profligate, one who lives not within proper limits, வேசை. (சது.)

வரோணிக்கம், s. [*R. C. usage.*] A casket for the crucifix.

•வர்க்கம், s. A kind, caste, &c. See வருக்கம்.

•வர்க்கை, s. Order, &c. See வருக்கை.

வர்க்கி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*in arith.*] To square a number.

•வர்ச்சம்-வர்ச்சியம், s. That which should be avoided. See வருச்சியம்.

வர்ச்சி—வருச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To avoid, reject, leave, separate from, தள்ள.

•வர்ணம், s. Color, tribe, &c. See வன்னம், வருணம், வன்னம்.

•வர்த்தகம்—வத்தகம், s. Trade. See வருத்தகம்.

•வர்த்தமானம் — வருத்தமானம்— வத்தமானம், s. [*in gram.*] Present time, present tense, நிகழ்காலம். W. p. 739. VARTTAMANA. 2. Circumstances, particulars, occurring events, நிகழ்வு. 3. Matter, business, சங்கதி. 4. News, செய்தி.

திரிகாலவர்த்தமானங்கள். Occurrences of the past, present and future.

நடந்தவர்த்தமானங்களைச்சொல்லு. Tell (me) the particulars of the case.

வர்த்தமானி, s. A giver of news; a news-paper.

•வர்த்தனம் — வருத்தனம் — வத்தனம், s. Increase, பெருகுகை. W. p 739. VARDD'HANA.

•வர்த்தனை—வருத்தனை — வத்தனை, s. Wages, reward, fees, வரவேண்டியது.—*By Beschi*, a reward to a brahman, &c. W. p. 738. VARTTANA.

•வர்த்தி, s. The wick of a lamp, &c. See வத்தி. 2. A thin plate under gems, இரத்தினங்களின்கீழ்ப்பதிக்குந்தகடு.

வர்த்தி — வருத்தி — வத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To increase, to grow abundantly, to thrive, அதிகரிக்க; [*ex Sa. Vardd'ha.*]

எனக்கொன்றும்வர்த்திக்கிறதில்லை.........Nothing prospers with me.

வர்த்தித்திருக்க—வர்த்தித்துவர, *inf.* To be multiplied.

வர்த்திப்பு, v. *noun.* Augmentation, increase.

•வர்த்துலம் — வருத்துலம் — வத்துலம், s. That which is circular, round, வட்டவடிவு. W. p. 739. VARTTULA.

•வர்மம்—வருமம், s. [*also* வன்மம்.] Malevolence, spite, &c. See மர்மம்.

வர்மி, s. [*masc. and fem.*] A malicious person.

வர்மி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To hate, to bear hatred, to act from malice, சலஞ்சாதிக்க. (*Beschi.*)

வர்ன்னி, v. To praise. See வன்னி.

வலக்காரம், s. A lie, பொய். (சது.) 2. See under வலம், *Sa.*

வல, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To become fruitful, fat or strong, கொழுக்க, as பலக்க. 2. To bend, வளைக்க; [*from Sa. Vala.*] 3. To say, to speak, சொல்ல. (*p*)

வலங்கமத்தார். See வலம், *Tamil.*

•வலங்கம், s. A large family, many relations, பரிசமுசாரம்; [*ex* வலம், *Sa.*]

வலங்கமுடையான். One who has many relatives.

வலங்காரம், s. The side of a drum which is glued.

வலங்கை, s. The right hand. *For other similar compounds, see* வலம், *Tam.*

வலசல், s. A change of abode by a family. *(R.)*

வலசை, s. [*Tel.*] Flying for fear, removing hastily, குடிபோதல். (*c.*)

வலசைவாங்கிப்போகிறது. Flying from home for fear of an enemy.

வலது. See under வலம், *Tamil, and Sa.*

வலந்தம், s. A word, வசனம். 2. A curve, an arch, a vault, வளைவு; [*ex* வல, *v.*]

வலப்பம், s. A slate-stone used for writing. See பலப்பம்.

வலம், s. [*adjectively,* வல.] The side, இடம். 2. The upper side, over, or upon, மேல். 3. The right hand or dexter side, as வலக்கை, வலப்பக்கம், &c. 4. A form of the seventh case, or local ablative, ஏழனுருபு.

கைவலத்தியாழ்வரைகின்றது. A lute was in his hand. (*p.*)

வலக்கை, s. The right-hand.

வலக்கைகொடுக்கிறது. To pledge, giving the right-hand.

வலங்கமத்தார்-வலங்குலத்தார், s. [*prop.* வலங்கைபுறத்தார்.] An honorific appellation of Pariahs.

வலங்கை, s. The right-hand, as வலக்கை. 2. The right-hand class.

வலங்கையான், s. [*pl.* வலங்கையார், *sometimes* வலங்கைபுறத்தார்.] One of the right-hand class.

வலசாரி, s. Turning, wheeling to the right—as in dancing, &c.

வலஞ்சுழி, s. A curl to the right; a curl of hair on a horse's forehead to the right, as a good mark.

திருவலஞ்சுழி. The name of a town on the Kâvery, from a whirlpool in the river; the subject of a legend.

வலது, *appel. n.* That which is on the right; *oppos. to* இடது. 2. See வலம், *Sa.*

வலதுகை, s. The right-hand.

வலதுகைப்பாரிசம் — வலதுபாரிசம், s. The right-side.

வலத்துமாடு — வலத்தெருது, s. The right-hand ox, when yoked.

வலத்தே. To the right-side, *emphatic.*

வலப்பக்கம்—வலப்புறம்—வலதுகைப் பக்கம்—வலதுகைப்பாரிசம், s. The right-side.

வலம்புரி, s. That which is turned to the right. 2. A chank turning to the right, being of great value, *commonly* வலம்புரிச்சங்கு. 3. The circumgyration of a temple, &c., to the right, பிரதட்சிணம். 4. A shrub, Helicteres Isora, *L.*, ஒரு செடி.

வலம்புரிக்காய், s. The fruit of the above shrub, used medicinally.

வலம்புரிப்புல், s. A grass, Andropogon contortum.

•வலம், s. Power, potency, as பலம். 2. Victory, triumph, ascendency, வெற்றி. 3. An army, a force, சேனை. W. p. 741. Vala.

வலக்காரம், s. Might, power, authority.

வலக்காரம்பேசுகிறான். He speaks ostentatiously.

வலது, *appel. n.* That which is strong.

அதுஎன்வலதல்ல. It is not in my power.

வலவந்தம், s. [*vul.* வலவந்தரம், வலற்காரம்.] Compulsion—as பலவந்தம்.

வலவந்தன், s. A powerful man.

வலவன், s. A capable man, சமர்த்தன். 2. A charioteer, தேர்ப்பாகன். 3. A conqueror, வெற்றியாளன். 4. Vishnu, விஷ்ணு.

வலவை, s. As இடாகினி. 2. An epithet of Kali, காளி. 3. A strong woman, வல்லவள். 4. A strong man, வல்லவன். 5. A female attendant, *especially* on Cali, காளியேவற்பெண். (*சது.*)

வலன், s. One who is strong, வல்லவன். 2. An Asura, ஓரசுரன். 3. [*poet. form of* வலம்.] Strength, as பலம். 4. Victory, வெற்றி.

வலாட்டிகன்-வலாட்டியன், s. A powerful man, as பலாஷ்டிகன், பலாட்டியன்.

வலோத்காரம்—வலோற்காரம், s. Force, compulsion, as பலோத்காரம்.

•வலயம், s. A bracelet, அஸ்தகடகம். 2. An enclosure, சூழ். W. p. 741. Valaya. 3. A circle, வட்டம். 4. The sea, கடல். 5. A tank, குளம். (*சது.*)

•வலாகம், s. A heron. See பலாகம்.

•வலாரி, s. Indra as the destroyer of Bala. See பலாரி.

வலி, s. Strength, force, power, the power of a state, வல்லமை. 2. A cramp, or metal-plate, on the corners of cabinet-work, மூலைத்தகடு. (*பாஷ்.*) 3. Large pincers, or tongs, பற்றிரும்பு. 4. Throbbing pains in the head or bowels; shrinking or contracting of a limb, convulsions, spasms, சோவு. 5. A figure of rhetoric, ஓரலங்காரம். 6. The profits, of one day in eight, given at the pearl-fishery to the boat-owners.

எனக்கிதிலேவலியில்லை. I have no pain from it.

கூலிகொடுத்தாலுனக்குச்செய்கிறதற்கென்னவலி.... What trouble is there for you when you get *cooly?*

சிறுவலி, s. Premature pains of a pregnant woman.

வலியது—வலிது, *appel. n.* That which is strong, powerful—*oppos. to* எளியது.

வலியறிதல், *v. noun.* Ascertaining [comparative] force, *as before a battle.* 2. *The heading of a chapter in the Cural.*

வலியன்-வலியான், s. A kind of blackbird, கரிக்குருவி. 2. See வலியார்.

வலியார், s. [*sing.* வலியான்.] The powerful, strong, good or influential; those in good circumstances—*oppos. to* எளியார். See எளியவன்.

வலியாரையஞ்சுமறலி. The god of death respects the strong (*in merit*).

வலியுறுத்தல், *v. noun.* Strengthening; encouraging. 2. Emphasis.

வலி, கிறேன், ந்தேன், வேன், வலிய, *v. n.* To be excited, stimulated, மூள. 2. To venture, துணிய. 3. To stay, தங்க. 4. *v. a.* To force, பலவந்தமாக.

வலிந்தகருத்து, s. A forced meaning. (*p.*)

வலிந்துகோடல், *v. noun.* [*lit. drawing by force.*] Interpreting verses by far-fetched meanings, forcing upon a passage, a meaning not obvious; such meaning is called, வலிந்துகோடற்பொருள்.

வலிய, *inf.* [*as adv.*] Voluntarily, freely, spontaneously, gratuitously, தானே. 2. [*as adj.*] Strong, as வலு.

வலியச்சண்டைக்குவருகிறது. Quarrelling with one unnecessarily.

வலியத்தலைக்கொடுத்தான். He has given himself [his head] willingly, *to the business.*

வலியசர்ப்பம்-வலுசர்ப்பம், s. A strong serpent, a dragon.

வலியவன், s. A strong man. 2. A rich man—*oppos. to* எளியவன்.

வலியவன்வெட்டினதுவாய்க்கால். The channel made by a man in power is the water-course.

வலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To have pain, உளைய. 2. க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க. To pine, droop, languish, ஏங்க. 3. To agree, to concur, உடன்பட. 4. To become stout, திரைக்க. 5. *v. a.* To draw, attract, pull, இழுக்க. 6. To take forcibly, to compel, கட்டாயப்படுத்த. 7. To row a boat, as தண்டுவலிக்க. 8. To hoist the sails of a vessel, பாய்தூக்க. 9. To emphasize words, பலமாயுச்சரிக்க. 10. [*in gram.*] To substitute a hard for a soft consonant, மெல்லினவலியாக்க. 11. To interpret a passage by far-fetched words, அருங்கருத்துக்கொள்ள. 12. To bend, incurvate, வளைக்க. 13. To make efforts for effecting an object, பிரயத்தனஞ்செய்ய. 14. To dry, scorch, parch, வறட்ட. 15. To imagine, think, நினைக்க.

படகைவலித்துக்கொண்டுபோ. Go on rowing the boat.

காந்தக்கல்இரும்பைவலிக்கிறது. The load-stone attracts iron.

எனக்குத்தலைவலிக்கிறது. My head aches.

வலித்திரும்பு, s. A load-stone, as காந்தம்.

வலிமாந்தம், s. Convulsions. See மாந்தம்.

வலிமுகம்—வலீமுகம், s. A monkey, குரங்கு, *as taking a* [*human*] *face.* (*சது.*)

வலித்தல், *v. noun.* Consenting; becoming stout. 2. Substituting a hard consonant for a soft.

வலிப்பு. Convulsions, fits, இழுப்பு. 2. Paining, நோதல். 3. Rowing, தண்டுவலிக்கை. 4. Attraction, ஈர்ப்பு.—Of convulsions are, உள்வலிப்பு, inward; புறவலிப்பு, outward; நடுக்குவலிப்பு, a trembling convulsion.

வலிங்கம், s. [*prov. for* வலுவந்தம்.] Compulsion. (*Jaff.*)

வலிச்சல், s. Roof-lath. See வரிச்சல். 2. [*prov.*] Palmyra fruits that do not ripen, பழுக்காதகொட்டை.

வலிச்சலாணி, s. Nails for laths.

வலிமை, s. Strength, power, as வலுமை. 2. Hardness, வன்மை. 3. Force, பலாத்கம்.

வலிமைகாட்ட, *inf.* To exhibit power, or ability.

வலிமைசெய்ய, *inf.* To force, to ravish.

வலியன், s. A strong man, &c. See வலி.

வலு, *adj.* Strong, powerful, வன்மையான. 2. Great, valiant, heavy, கனமுள்ள. 3. *s.* Strength, பலம். 4. A great musquito, கொசுகு. 5. A coin above the standard-weight. Compare மெலு. 6. [*in cant numb.*] Eight.

வலுவாய்க்கூப்பிடுகிறது. Crying vehemently.

வலுவாய்ச்சொல்லு. Speak loud.

உடம்பிலேவலுவில்லை. There is no strength in my body.

வலுகடினம், *s.* Great hardness.

வலுகட்டாயம், *s.* Much force.

வலுகிழம், *s.* A very old person, animal or thing.

வலுமோசம், *s.* Great danger, or great deception.

வலுவந்தம், *s.* Might. 2. Compulsion, as பலபந்தம்.

வலுவாயன், *s.* A good speaker. See வல்வாயன்.

வலுவுயரம், *s.* Great height.

வலு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be, or grow strong, பலக்க.

உத்திரம்வலுக்குமா. Will the beam prove strong?

வலுக்க. Strongly, vehemently.

வலுமை, *s.* Strength, force, violence.

வலுமைக்குவழக்கில்லை. There is no striving against power.

வலுமைபண்ணுகிறது. Acting with violence.

வலை, *s.* Net, trammel.—Of nets are கயிற்றுவலை, large sea-nets; கரைவலை, a draw-net; வீச்சுவலை, casting net.

வலைகாரர், *s.* [*pl.*] Fishermen.

வலைக்குணுக்கு, *s.* Metal-weights on the lower edge of a net.

வலைபோட—வலையெறிய—வலைவீச, *inf.* To cast a net, as a fisherman, &c.

வலைப்பட, *inf.* To be ensnared, caught in a net; to run a risk; to be endangered. (சது.)

வலைப்பூச்சி, *s.* The spider.

வலையர், *s.* [*sing.* வலையன், *fem.* வலைச்சி.] Inhabitants of villages near the sea, பரதவர். 2. Fishermen. 3. [*southern usage.*] A tribe of people who use nets in the chase, when hunting beasts.

வலையால்முற்றுண்பான்வலையன். The fisherman lives by fishing.

வலையன்சாமை, *s.* A kind of சாமை grain.

•வலையம், *s.* Circuit, boundary, as வலயம்.

•வலோத்காரம், *s.* Violence. See வலம், *Sa.*

வல், *s.* Strength, power, வல்லமை. 2. Quickness, speed, சீக்கிரம். 3. A hillock, மேடு. 4. Dice, சூதாடுகருவி. (சது.)

வல்—வல்ல, *adj.* Powerful; hard.

சர்வத்துக்கும்வல்ல. Omnipotent.

வல்லடி, *s.* Violence, oppression of a king, or other powerful person, பலவந்தம்.

வல்லடிவந்தவனைவாரிக்கொண்டுபோக. May a violent death carry you off. (*a curse.*)

வல்லடியடிக்க, *inf.* To use violence.

வல்லடியிலேபோக, *inf.* To die prematurely.

வல்லடிவழக்கு, *s.* An unjust lawsuit, a forcible attack on one who is weak; laying hands unlawfully upon one's property.

வல்லடிவழக்கைச்சொல்லடிமாமி. As if a son-in-law should say, father-in-law, no harm will come.

வல்லணங்கு, *s.* The malevolent goddess, Durga, துர்க்கை. (சது.)

வல்லவன், *s.* [*sometimes* வல்லவி.] A mighty man.

வல்லவனுக்குப்புல்லும்ஆயுதம். Even grass may be a weapon for a strong man. [*prov.*]

வல்லவனுக்குவல்லவனவையகத்திலுண்டு........ There is in the world a more mighty man.

வல்லமை, *s.* Power, might, as வலிமை.

வல்லமையறைவான், *appel n.* One who vaunts his own prowess not knowing that of his adversary. (*p.*)

வல்லாண்மை, *s.* Manliness; conceitedness. (*Colloq.*)

வல்லார், *s.* [*pl.*] Strong persons, the stronger sex, men, சமர்த்தர். (*Elli.* 179.) 2. [*ex* அல்லு, *v.*] Incapable persons, மாட்டாதார். (சது.) 3. Neighbors, அயலார்.

வல்லார்துக்கம். Mourning for the valiant.

வல்லார்கொள்ளை வாழைப்பழமாகும். The plunder of the powerful will vanish as plantain-fruit. *Prov.*

வல்லாளராசா, *s.* A titular name of a local chief of திருவண்ணாமலை.

வல்லாளர்கண்டன், *s.* [*com.* வல்லாளகண்டன்.] One powerful among the powerful. 2. A dexterous person.

வல்லாளன், *s.* A stout or valiant man, திண்ணியன். 2. A mighty man, வல்லவன். (சது.)

வல்லான்—வல்லோன், *s.* A strong or mighty man.

வல்லிசை, *s.* The treble or high tone in music. 2. A snake, பாம்பு. (சது.)

வல்லினம்—வன்கணம், *s.* The class of hard consonants. See இனம்.

வல்லினஎதுகை, *s.* See இனவெதுகை, under எதுகை.

வல்லீட்டுக்குற்றி, *s.* [*prov.*] A mallet.

வல்லெழுத்து, *s.* Hard consonants, as வல்லினம்.

வல்லெனல், *v. noun.* Repetition of a natural sound, an echo, அநுகரணவோசை.

வல்வாயன் — வலுவாயன், *s.* A good speaker, an eloquent man, an orator; (*lit.*) *one having a strong mouth.*

வல்விலங்கு, *s.* An elephant, யானை. (சது.)

வன்மீன், *s.* A crocodile—For similar compounds, see வன். (சது.)

•வல்கிதம், *s.* An amble, one of the five paces of the horse. See தாரகதி. W. p. 741. VALGITA.

வல்சி, *s.* Eating, உண்டல். 2. Boiled rice, சோறு. (சது.) 3. Rice not boiled, அரிசி; [*corrup. of Sa. Val'bha,* to eat.]

•வல்லகி, *s.* The Indian lute, or *Vin'a,* வீணை. W. p. 742. VALLAKI.

வல்லபம், *s.* Power, might, வல்லமை. [*Colloq.*]

வல்லபசத்தி, *s.* Great strength, as குண்டலிசத்தி.

வல்லபன், *s.* [*fem.* வல்லபி.] A mighty man.

•வல்லபன், *s.* A husband, நாயகன். 2. One beloved or desired, பிரியமுள்ளோன். W. p. 742. VALLAB'HA. 3. See வல்லபம்.

வல்லபை, *s.* A beloved wife, பிரியநாயகி. 2. Female of the Asuras, இராக்ஷசமாது. (சது.) 3. A mistress, சமாட்டி.

வல்லமை, *s.* Power. See வல்.

வல்லம், *s.* A town in the Tanjore district, ஓரூர்.

வல்லத்துக்கல், *s.* An excellent quartz found in that place.

•வல்லரி, *s.* A creeper, கொடி. 2. A compound pedicle, பூங்கொத்து. W. p. 742. VALLARI. 3. A bud, தளிர். (சது.)

•வல்லவன், *s.* A shepherd, a herdsman, இடையன். 2. A cook, சமையற்காரன். W. p. 742. VALLAVA. 3. A husband, as வல்லபன். 4. See under வல்.

வல்லவி, *s.* A wife, மனைவி. (சது.)

வல்லவை, *s.* As வல்லபை.

வல்லவாட்டு — வல்லவட்டு, *s.* [*Tel.* వల్లెవాటు.] A scarf worn by men.

வல்லவாட்டுப்பிச்சைவாங்குகிறது. [Wearing] a scarf and begging.

வல்லவாட்டுப்போட்டுக்கொள். Put on the scarf.

வல்லாரை, *s.* A medicinal plant, Indian Pennywort. See ஆரை. 2. The eighteenth lunar mansion, கேட்டைநாள். (சது.)

வல்லாரைக்கிருதம், *s.* See கிருதம்.

•வல்லி, *s.* A creeper, படர்கொடி. W. p. 742. VALLI. 2. A woman, a young woman, a lady of respectability, பெண். 3. A measure, அளவு. 4. A village of shepherds, இடைச்சேரி. 5. A fetter, கால்விலங்கு. 6. Removal, cessation, நீக்குகை. 7. Separation, பிரிவு. 8. A Upanishad. See உபநிடதம்.

•வல்லிகம், *s.* Pepper, மிளகு. (*Sa. Vallija.*) 2. A climbing plant, the pepper-creeper, கொடி. (சது.)

•வல்லிகை, *s.* The Indian lute, யாழ், வீணை. [as வல்லகி.] 2. A jewel for the ears, காதணி. (சது.)

•வல்லிசாதம், *s.* A creeper, ஓர்கொடி.

•வல்லியம், *s.* A village of shepherds, as வல்லி, இடைபுரி. 2. The name of a mountain, in the Sera kingdom; sometimes also used for the Chola kingdom, as conquered, கொல்லிமலை. 3. A tiger, புலி. (சது.) 4. A tiger-banner of the Chola kingdom.

வல்லு, கிறேன், வல்லினேன், வேன், வல்ல, *v. n.* To be able, possible, வல்லமையுடைத்தாக. (சலவு.)

வல்லுநர், *appel. n.* Strong men, வல்லோர். (சது.)

வல்லுதல், *v. noun.* Being able. 2. Propriety, discipline, ஒழுங்கு.

•வல்லூரம், *s.* Jungle, a thick wood, காடு. 2. Flesh of the wild boar, as வல்லூரம். 3. Loneliness, solitude, தனிமை. 4. A field. வயல். 5. A grassy place, புற்றரை. 6. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 7. Sand, மணல். W. p. 742. VALLURA. 8. A wilderness, a desert, வனாந்தரம்.

வல்லுவம் — வல்லுவப்பை, *s.* [*com.* வட்டுவம்.] A large betel-pouch with several partitions. (*R.*)

வல்லுளி, s. A hog, a swine, பன்றி. (சது.)—in French Dic. a wild boar.

•வல்லூகம், s. The male monkey, ஆண் குரங்கு. 2. A large ape, முசு. 3. A bear, as பல்லூகம். (சது.)

•வல்லூரம், s. Meat, flesh. See வள்ளூரம் (சது.)

வல்லூறு—வல்லூற்றுக்குருவி, s. A bird of prey, a hawk, a falcon, இராசாளி. வல்லூறடிக்கவடைபாள்விழுந்தபோலவீழுவாய்.... Thou shalt be as a stupid stork struck down by a hawk. (a curse.)

வல்லை, s. A disease, a sickness, நோய். 2. Quickness, smartness, speed, விரைவு. 3. Flight of time, காலவிரைவு. 4. A fort, fortress, citadel, கோட்டை. 5. An extensive thicket, a forest, பெருங்காடு. 6. An eminence, a hill, or table-land, மேடு. 7. A circle, a circuit, வட்டம். (சது.) 8. Trouble, pain, distress, வருத்தம். 9. [contract. of வாரில்லை, not come.]

வல்லையம், s. (Tel.) A lance, a javelin.

எறிவல்லையம், s. A missile-lance.

வவி—வவ்வி, s. One who wears no religious mark.

வவ்வரிகொட்ட, inf. To strike the lips, உதடடிக்க. (R.)

வவ்வாலோட்டி, s. A thorny shrub, ஓர்முட்செடி.

வவ்வால், s. [also வௌவால்.] Bats of different kinds, the dormouse.—The most common are, குருட்டுவவ்வால், the small bat; பழந்தின்னிவவ்வால், the large bat, or vampire, Pteropus Javanicus. (c.)

வவ்வால்மீன், s. A kind of flat fish Stromatous Paru, ஓர்மீன்.

வவ்வாற்பந்தம், s. [prov.] A rod carried overhead, supporting a row of pendent torches to grace a procession.

வவ்வு, கிறேன், வவ்வினேன், வேன், வவ்வ. To take up by the handful, and carry off, வார.

வவ்வல், v. noun. Taking up. (சது.)

வழக்கம், s. Custom, habit, usage, fashion, manner, இரி. 2. That which is ordinary, conventional, common, அப்பியாசம். (c.) 3. Bounty, liberality, ஈகை; [ex வழங்கு.]

வழக்கச்சொல், s. Common usage. 2. A proverb, பழமொழி.

இடதுகைவழக்கமானவன், appel. n. A left-handed man.

வழக்கு, s. Custom, usage, manners, வழக்கம். 2. Style, usage, phraseology, வழக்கநடை. 3. Law-suit, litigation, strife, contention, disputation, controversy, debate, altercation—as one of the three charities, அறப்பான்மூன்றுசொன்று.—For ஆறுவழக்கு, see Nannûl.

அறுவழக்கு. An endless dispute which cannot be settled.

ஒருதலைவழக்கு. An ex parte statement.

கணக்குவழக்கு. Dealings, accounts, or affairs not yet settled.

செய்யுள்வழக்கு. Poetic usage.

வழக்கன்—வழக்காளி, appel. n. [sometimes வழக்காடி.] Plaintiff, litigant, disputant, controvertist, wrangler.

வழக்காட, inf. To prosecute.

வழக்கியல்-வழக்குநடை, s. Colloquial style.

வழக்குக்கேட்க, inf. To hear or try a case.

வழக்குச்செய்ய, inf. To wrangle, altercate.

வழக்குச்சொல், s. [poet. for வழக்கச்சொல்.] Words in common use.

வழக்குச்சொல்ல, inf. To state a case in court, to plead, maintain, argue. 2. To claim, to express a claim.

வழக்குத்தீர்க்க, inf. To settle a law-suit, or dispute.

வழக்குத்தொடர, inf. To prosecute in law, to commence a law-suit.

வழக்குத்தோற்க, inf. To lose a suit.

வழக்குப்பேச, inf. To plead a cause.

வழக்குப்பொருள், s. The colloquial meaning of a word,—oppos. to செய்யுட்பொருள்.

வழக்குறுத்த, inf. To decide a law-suit; to settle a dispute.

வழக்குவெல்ல, inf. To win a cause.

வழக்கோரம், s. Partiality in stating, pleading for, or deciding a case.

வழக்கோரம்பேசேல். Don't plead with partiality. (Avv)

வழங்கு, கிறேன், வழங்கினேன், வேன், வழங்க, v. n. To be accustomed, to practise, to be in use; to pass current, as money or words, வழக்கமாக. 2. (p.) To proceed in a suit; to advance, செல்ல. (Ell. 403.) 3. To walk about, உலாவ. 4. v. a. To give, to distribute, ஈய. 5. To speak, சொல்ல 6. To direct, நடத்த. 7. To use.

அவனுக்குக்கைகால்வழங்காது. He is unable to use his hand or foot.

இந்தச்சொல்அங்கேவழங்குகிறதா. Is this word used there?

வாய்க்குவழங்காதகறி. Unpalatable curry.

சர்க்கரைவழங்கினான். He distributed sugar.

வழங்குமின். Ye give. (p.)

வழங்காதசொல், s. A word not in use.

வழங்காதவன், appel. n. neg. A miser, a worthless man.

வழங்கி, appel. n. [masc. or fem. (lit.) one who exchanges.] A pimp, one who prostitutes his own wife; a harlot for money.

வழட்டு. See வழற்று.

வழலிக்கை, s. [Tel. బడలిక.] Languor, weariness, fatigue, இளைப்பு.

வழலு, கிறேன், வழன்றேன், வேன், வழல, v. n. [com. வழலு.] To be scratched, to peal off, as thin skin.

வழலை, s. A kind of snake, வழலைப்பாம்பு. 2. Phlegm, கோழை. (சது.) 3. Soap, சவுக்காரம். 4. A kind of salt, வழலையுப்பு. (R.)

வழவழ—வழுவழு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be slippery, வழுக்க. 2. To babble, to speak without meaning, அலப்ப.

வழவழப்பு-வழுவழுப்பு, v. noun. Slipperiness.

வழற்று, கிறேன், வழற்றினேன், வேன், வழற்ற, v. a. [com. வழட்டு.] To scratch the skin from the body.

வழாநிலை, s. [in gram.] Concord in the different parts of a sentence, faultless combinations—oppos. to வழுவமைதி.

வழாறு, s. A full river; a tank, நிறைபுனல். (சது.)

வழி, s. A way, a road, a path, நடவை. 2. A way in a moral sense, a course of conduct, ஒழுக்கம். 3. Manner, method, mode, விதம். 4. A place, இடம். 5. Original cause, காரணம். 6. A lump or ball—as of butter, &c., திரட்சி. 7. Antiquity, oldness, பழமை. 8. Succession, a following—as வழிநாள், the following day. 9. A form of the seventh case or local ablative, ஏழனுருபு.—as நிழல்வழி, in the shade. 10. A son, as வழித்தோன்றல். 11. Usage, முறைமை.

இந்தவழியெங்கேபோகிறது. Where does this road go?

இதைமுடிக்கவழியறியேன். I do not know how to accomplish this.

அவ்வழி. In that manner.

அவன்வழிக்குவாரமாட்டான். He will not come to a right course [of conduct].

புத்திரர்வழிச்செல்லாத்தொடக்குத்தேற்றியாய்வந்தபாவம். Original sin propagated by children's children.

அவன்வழிப்போகாதே. Do not meddle with him.

என்வழியாக. By my means.

அந்தவீதிவழியாக. By way of that street.

வழிகாட்ட, inf. To show the way, to guide. 2. To direct morally, or religiously.

வழிகாட்டி, appel. n. A guide, a leader; one who shows the way. 2. One who sets a good example.

வழிகாட்டிமரம், s. [sometimes கைகாட்டிமரம்.] A guide-post.

வழிகாண, inf. To find the way. 2. To offer or present itself—as an opportunity, &c.

வழிச்சாரி, s. A beaten road, நடையுள்ளவழி. 2. A bye-path, for custom-house officers, &c., to apprehend smugglers.

வழிச்செலவு, s. Money for expenses on a journey. 2. (p.) A journey.

வழிச்செல்வோன், appel. n. A traveller.

வழிதப்பிப்போக, inf. To miss the road, to go astray.

வழிதுறை, s. [lit. road and harbor.] Means to an end, auxiliary aid.

வழிதுறைதெரியாமல்அலைகிறான். He wanders about not knowing the road, or harbor.

வழிதுறையில்லாமற்பேசினான். He spoke without method.

வழித்தடை, s. Impediments, hinderance in a way or journey.

வழித்துணை, s. A fellow traveller. 2. A guide.

வழித்தோன்றல், s. A son, மகன். (p.)

வழிநாள், s. To-morrow, மறுநாள்—in Stoke's Cural. வழிகால்.

வழிநூல், s. A copy of an original work. See நூல்.

வழிபட, inf. To enter a way, மார்க்கமடைய. 2. To reverence, to perform ritual worship, வணங்க. 3. To follow a way; morally, to attend upon, be devoted to, இணங்கிநடக்க.

வழிபடுத்த, *inf.* To cause one to enter a right road, மார்க்கத்திற்சேர. 2. [*fig.*] To put one into a good way. 3. To regulate, subdue; to cause to reverence, வணக்கஞ்செய்விக்க.

வழிபயக்க, *inf.* To give without refusal, மறுப்பறக்க. (*p.*)

வழிபறிக்க, *inf.* [*v. noun.* வழிப்பறி.] To rob or plunder in the highways.

வழிபாடு, *v. noun.* Reverence, worship; ஆராதனை. 2. Proper conduct, service, (*Ell.*); civility, courtesy, politeness, obedience, வணக்கம். 3. A way; a religious system, கோட்பாடு. 4. Use, custom, habit, வழக்கம்.

வழிபார்க்க, *inf.* To watch an opportunity, as சமையம்பார்க்க. 2. To expect, to look forward to, எதிர்பார்க்க.

வழிப்பயணம், *s.* A journey.

வழிப்பிரிவு, *s.* A place where two or more ways meet.

வழிப்போக, *inf.* [*v. noun.* வழிப்போக்கு.] To go forward, proceed. 2. To intermeddle with others' affairs.

வழிப்போக்கிலேஅவனைக்காண்பாய். You will meet him on your way.

வழிப்போக்கர், *s.* [*pl.*] Way-faring men, travellers.

வழியடைக்க, *inf.* To impede, to obstruct the way, தடுக்க.

வழியனுப்ப, *inf.* To go a little distance with one setting out for a journey, out of respect.

வழியாக. [*as a preposition.*] By or through—as உன்வழியாக, by your means.

வழியுரைப்போர், *appel. n.* [*pl.*] Messengers, தூதர். (*சது.*)

வழிவகை, *s.* [*pl.* வழிவகைகள்.] Means, resources, expedients, உபாயம்.

வழிவழியாய்ப்போக, *inf.* To go by different ways.

வழிவிட, *inf.* To take leave of any one going on a journey after proceeding with him some distance, வழியனுப்ப. 2. To make a way for water to flow; to contrive a way of relief, from some difficulty, தடைநீக்க. 3. [*fig.*] To leave the right way, நெறிதவற. (*Beschi.*)

வழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To flow down, trickle down; to drip through, ஒழுக. 2. To overflow, நிரம்பிப்பாய. (*c.*)

வழிந்தோட, *inf.* To overflow, to diffuse itself.

வழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To rub in with the hand, as an ointment. 2. To scrape, wipe, rub off. 3. To scour or cleanse. (*c.*)

அரைத்துவழிக்கிறது. Scraping off from the grinding stone, spices, &c., when bruised.

சவரகன்கத்தியால்வழிக்கிறது. Shaving one's self, or another.

வழு—வழுவு, *s.* An, error, a mistake, an incongruity, a deviation from rule, a failure, a slip, a lapse, தப்பு. 2. Damage, loss, கேடு. 3. A solecism or impropriety in language, சொற்குற்றம்—For வழு, &c, see *Nannul.*

வழுக்கட்டை, *s.* Stupidity, மூடத்தனம்.

வழுக்கட்டைப்பயல், *s.* A stupid boy.

வழுவமைதி, *s.* Allowed deviation from grammatical rule. It is either கால வழுவமைதி, இடவழுவமைதி, திணைவழுவமைதி, or மரபு வழுவமைதி.—For particulars see *Nannûl.*

வழுவுடைக்காமம், *s.* Unlawful and violent lust. 2. Transgression of propriety towards a female. (*p.*)

வழுக்கு, *s.* Error, deviation, fault, swerving, தவறு. 2. (*சது.*) Forgetfulness, மறதி. 3. Fat, suet, நிணம்.

வழுக்கு, கிறேன், வழுக்கினேன், வேன், வழுக்க, *v. n.* To err, to deviate, to slip, to slide in slippery places, to lapse, சறுக்க. 2. *v. a.* To move back and forth as the eyes, அசைய. (*Beschi.*) 3. To forget, மறக்க. (குறள். 43. 9.) 4. To beat, அடிக்க. 5. To dash against, மோத.

வழுக்குநிலம், *s.* Slippery ground.

வழுக்குப்பாசி, *s.* A water-plant. See பாசி.

வழுக்கை, *s.* The tender pulp of a young cocoa-nut. 2. Baldness. (*c.*)

வழுக்கைத்தலை, *s.* A bald-head.

வழுக்கைத்தேங்காய், *s.* An immature cocoa-nut in which the kernel begins to form.

வழுக்கைப்பலா, *s.* An inferior kind of jack-tree, the kernels of which are soft.

வழுதலை, *s.* Brinjal plant, *commonly* கத்தரிச்செடி. 2. An impaling stake, placed in corn-fields, as a warning to thieves, புனத்திடும்பெரும்கழு. (*சது.*)

வழுதி, *s.* A poetical epithet of the Pandya kings, பாண்டியன். (*சது.*)

வழுது, *s.* A lie, a falsehood, பொய். 2. Straw, வைக்கோல். (*சது.*)

வழுதுணை, *s.* Brinjal. See வழுதலை.

சிறுவழுதுணை, *s.* Solanum Indicum. See தசமூலம்.

வழுத்து, கிறேன், வழுத்தினேன், வேன், வழுத்த, *v. a.* To praise, துதிக்க. (*p.*)

வழுத்தல், *v. noun.* Praising. (*சது.*)

வழுந்து, கிறது, வழுந்தினது, ம், வழுந்த, *v. n.* [*sometimes* வழுந்து.] To chafe, excoriate, wear off the skin, as a load on the shoulder, காய்ப்பேற. (பெரியபுரா.)

வழும்பு, *s.* Suet, fat, நிணம். 2. The slimy mucus on the young of a cow when calved. 3. [*fig.*] Filth, impurity, அழுக்கு.

பாதொருவழும்புமில்லாமல்தீர்த்துப்போடு. Settle the matter without filth.

வழுவு, *s.* An error or failure, &c. See வழு.

வழுவு, கிறேன், வழுவினேன், வேன், வழுவ, *v. n.* [*poetice* வழூஉ.] To miss, as a step, to fail, to be turned out of a course, to be turned aside; to err, to swerve from rule or duty, to sway aside or down, as a load, தவற, விலக. (*c.*)

அவன்வழுவிப்போனான். He has back-slidden.

வழுவிவழுவிப்போகிறது...... Falling off—as a garment; slipping out of the hand—as a fish.

வழுவல்—வழுவுதல், *v. noun.* Sliding down, சறுவல். 2. Erring, தப்புதல்.

காரியத்தக்குவழுவுதல்வராமற்பார். See that the thing do not fail of success.

வழுவற்றேங்காய், *s.* [*prov.*] As வழுக்கைத்தேங்காய்.

வழுவன்கரு, *s.* A species of the கரு fish, ஓர்மீன்.

வழுவாமை, *v. noun. neg.* [*poetice* வழாமை.] Integrity, நேர்மை.

வழுவை, *s.* An elephant, யானை. (*p.*)

வழூஉ, *v.* To fail, &c. See வழுவு.

வழூஉச்சொல், *s.* An incorrect word, an objectionable expression, குற்றமான சொல்.

வழூஉச்சொற்புணர்த்தல், *v. noun.* Employment of inappropriate terms. See சொற்குற்றம் under குற்றம்.

வழூஉநிலை, *s.* Erroneous phraseology, as to gender, number, case, or tense, sanctioned by long usage of the learned —*oppos. to* வழாநிலை.

வழுவழுப்பு, *s,* Lubricity. See வழுவழுப்பு.

வழை, *s.* A tree, சுரபுன்னை. (*சது.*)

வளப்பம், *s.* Luxuriance, fruitfulness, copiousness, fatness, செழிப்பு. [See நாட்டுவளப்பம்.] 2. Greatness, excellence, மாட்சிமை. 3. Goodness, நன்மை. (*Beschi.*)

கிணற்றுத்தவளைக்குநாட்டுவளப்பமேன். What has a frog in a well to do with the customs of the land? [*prov.*]

சாதிவளப்பம், *s.* The peculiarities of a caste.

வளமை, *s.* Copiousness, prosperity, as வளப்பம். 2. Greatness, dignity, honor, increase of power, மாட்சிமை. 3. Wealth, riches, செல்வப்பொலிவு. 4. A benefit, kindness, a favor, உபகாரம்.

வளமையாய்ப்பேசுகிறான். He speaks loftily, vauntingly.

வளமையர், *s.* [*pl.*] Agriculturalists, honorable farmers, புலைசியர். 2. Great, or excellent men, மாட்சிமையுள்ளோர். (*p.*)

வளம், *s.* Abundance, fulness, copiousness, productiveness, செழிப்பு. 2. Part, side, party-interest, a faction, பக்கம். 3, A way, a path, வழி. (*Ell.* 157.) 4. Beauty, அழகு. 5. Excellency, மாட்சிமை. 6. Strength, வலி. 7. Income, wages, salary, profit, வருமானம். 8. Various provisions, &c., பலபண்டம்.

வளமானஇடம். A commodious place.

வளத்தக்காளாள்வாழ்க்கைத்துணை. She who conforms to the income is a good wife. (குறள்.)

வளமடல், *s.* A poem on a disappointed lover. See மடல்.

வளமாய்ச்சாப்பிட, *inf.* To eat of many dishes, to live luxuriously.

வளம்பெற்றிருத்தல், *v. noun.* Being in good circumstances.

வளவன், *s.* An epithet of Chola, as king of a fertile country, சோழன். (*சது.*)

*வளயம், *s.* A hoop, &c. See வலயம்.

வளரு — வளர், கிறேன், வளர்ந்தேன், வேன், வளர, *v. n.* To grow, enlarge, increase; to wax as the moon, விருத்தியாக. (*c.*) 2. [*sometimes.*] To lie asleep, நித்திரைசெய்ய.

அவன்வளர்ந்துவிட்டான். He has grown tall.

கண்வளர்தல். Sleeping. (பஞ் 89.)

வளர்முலைப்பாரங்கண்டு. Seeing the weight of her swelling breasts. (*p.*)

வளரறம், s. Increase in virtue. (p.)

வளர்ந்தஆள், s. A tall person.

வளர்பிறை, s. The crescent moon; oppos. to தேய்பிறை.

வளர்ச்சி, v. noun. Growth, thriftiness, increase, விருத்தி. (Ell. 146.)

வளர்த்தி, v. noun. Increase, growth; stature, tallness.

வளர்த்திபோதாது. It is not high enough.

வளர்த்தியானவன். A tall man.

வளர்வு, v. noun. Spontaneous increase, or growth.

வளர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To cherish, to foster, to bring up; to attend to while growing, whether a child, an animal or a vegetable, பரிபாலிக்க. 2. To cultivate, to rear, to train, ஆக்க. 3. To place or lay down, as an infant, to sleep, as வளர்த்து.

வளர்த்தகடாவைவிலோபாய்ந்ததுபோலே........The house bred ram butted the [fostering] hand which nourished it.

என்னோடேசண்டைவளர்க்கிறான். He nurses a quarrel with me.

நெருப்புவளர்க்கிறார்கள். They are keeping the fire burning.

என்னவளர்த்துப்பேசுகிறாய். Why do you lengthen the discourse?

வளர்கடா—வளர்கிடாய், s. [vul. வளகடா.] A ram reared in the house.

வளர்த்ததகப்பன், s. A foster-father.

வளர்த்தபிள்ளை, s. A foster-child.

வளர்த்தாள், appel. n. A wet nurse; foster-mother, ஊட்டுத்தாய். 2. A female servant that brings up a child, கைத்தாய்.

பெற்றதாய்க்கும்வளர்த்ததாய்க்கும்வித்தியாசமில்லையா... Is there not a difference between an own mother and a foster-mother?

வளர்மயிர், s. A tuft, a knot of hair, மயிர்க்குழற்சி. (சது.)

வளர்த்து, கிறேன், வளர்த்தினேன், வேன், வளர்த்த, v. a. [causat.] To lay down, to cause to lie prostrate; sometimes, to put to sleep கிடத்த. 2. To cause to grow, to make larger, அதிகரிக்கச்செய்ய.

தீவளர்த்த, inf. [also தீவளர்க்க.] To keep the fire burning.

பொன்னின்தகடுகளைவளர்த்த, inf. To beat gold into thin plates. (R.)

வளர்த்திப்பேசுதல்—வளர்த்துப்பேசுதல். Circumlocution in speaking.

வளர்ப்பு, v. noun. Bringing up, fostering; increase, fertilizing, வளர்க்கை. 2. [fig.] One brought up in the house, a servile dependant; also a foster-child, வளர்ப்புப்பிள்ளை.

வளர்ப்புக்கிணக்கமறியாது. A dependant will not understand politeness.

வளவளக்க, inf. [for வழவழக்க.] To be slippery. 2. To babble.

வளவளென்றுஅலப்புகிறான். He is babbling.

வளவி, s. A sloping roof, வீட்டிறப்பு. (சது.)

வளவு, s. [recte வளைவு.] A house, household premises, வீடு. (உரிச். 226.)

வளன், s. [poet. form of வளம்.] Beauty, strength, various utensils, &c.

வளா, Inter. Bravo! See பளா.

வளாகம், s. A place, இடம். 2. A circuit, சுற்றிருக்கை. 3. A millet-field, தினைப்புனம். (சது.) 4. A town near the Coleroon river, ஊர்.

வளார், s. [com. மிலாறு.] A small branch or twig; a rod, a switch. (சது.)

வளாவு, கிறேன், வளாவினேன், வேன், வளாவ, v. a. [com. விளாவு.] To mix, to mix what is cold and what is hot together, கலக்க. 2. To bend, வளைக்க. (சது.)

நீர்வளாவ, inf. To mix water. 2. To wave water round an offering to an idol.

வளாவல், v. noun. Mixing. 2. Bending. 3. As வளைவு. (சது.)

வளி, s. A whirlwind, சுழல்காற்று. 2. Wind, air; air in the body, வாயு. 3. Swollen testicles; a chronic rupture, Hernia, ஒதம்.

வளிவழங்குமல்லன்மாஞாலம். This great, fertile earth over which the wind blows. (Cural.)

வளியன் — வளியிறங்கினவன், s. [vul. வலிப்பிடிக்கன்.] One afflicted with a rupture.

வளுந்து, v. To chaffer. See வழுந்து.

வளுவளு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, [southern use for வழுவழுக்க.] To be slimy, &c.

வளுவளுத்தபேச்சு. Uncertain speech, indecisive language.

வளை, s. A hole, a rat hole, துளைழைவளை. 2. A bracelet of gold, கங்கணம். 3. A bracelet of any material, கைவளை. 4. A chank or shell, சங்கு. 5. The Chakra of Vishnu, சக்கரம். (சது.) 6. A small beam, சிறுத்திரம்—as முகட்டுவளை; [from Sa. Vala.]

வளைக்கழுந்து, s. Tenon in the end of the lower beam in a building.

வளைதொளை, s. Holes and apertures. 2. [fig.] Prying, inquisitiveness.

வளைத்தழும்பு, s. Mark of bracelets in the arm.

வளைபோழுநர்—வளைபோழ்நர், appel. n. [pl.] Makers of mother-of-pearl ornaments, சங்கறுப்போர். (சது.)

வளைமணி, s. A shell-bead, அக்குமணி. 2. A bead made from a shell, சங்குமணி.

வளையகம், s. A conch, சங்கு. (சது.)

வளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், வளைய, v. n. To bend, கோண. 2. To become crooked, கூன. 3. To be twisted, மடங்க. 4. v. a. To besiege, to hover round, to surround, கோல; [from Sa. Vala.]

பட்டணத்தைவளைந்துகொண்டார்கள். They besieged the city.

உடம்புவளைந்துவேலைசெய்கிறது.........Working hard, (lit.) bending one's body and working.

உடம்புவளையாதவன். A lazy fellow.

அதுவளைந்துகொடுக்கிறது. It yields to pressure.

வளைதடி, s. A short curved cudgel used in the chase or in battle.

வளையக்கொடி, s. [prov.] A kind of torture. See அண்ணைத்தாள்.

வளையக்கோலுதல், v. noun. Encompassing, surrounding, environing, monopolizing.

வளைசல், v. noun. Crookedness, a curve, curvature, a bend. 2. A house-yard, a compound.

வளைவு, v. noun. Crookedness, கோணல். 2. A circle, வட்டம். 3. An arch, வில்வடிவு. 4. See வளவு.

வளைவளக்க, inf. To measure a field.

வளைவாணி, s. A hook.

வளைவுவளைக்க, inf. [sometimes வளைவு கட்ட.] To vault, to arch over.

வளைவுவளைக்கிறவன்—வளைவுவளைப்பவன்.....One who makes an arched roof.

வளைவெடுக்க, inf. To straighten what is crooked.

வளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bend, to inflect, மடக்க. 2. To tie, to bind, கட்ட. 3. To hinder, தடுக்க. 4. To carry off, to sweep away, to steal, வார. 5. To environ, surround, encircle, encompass, besiege, சுற்றிக்கோல.

கள்ளர்அவனைவளைத்துக்கொண்டார்கள். Thieves surrounded him.

வளைத்துவளைத்துக்கட்டுகிறான். He is making additions to his house round about.

வளைப்பு, v. noun. A bend, flexure, fold; crookedness, வளைவு. 2. The end of a field where the oxen turn in ploughing, உழவுசால்.

வளைப்புக்கிலைக்குப்பார்க்கிறது. Making a plan for a vault.

•வளையம், s. [as வலயம், also வளயம்.] A bracelet, an armlet, commonly கைவளை. 2. A circuit, enclosure, எல்லை. 3. A hoop, a ring, வட்டம். 4. A tank, குளம். 5. The involved petals of a lotus, தாமரைப்புட்கருள். (சது.)

வளையமாடுதல், v. noun. Winding up a rope or coiling a cable, கயிறுசுருட்டுதல்.

வளையல்—வளையில், s. Glass, கண்ணாடிக்கரு. 2. Glass armlets, bangles, கைவளையல். (Beschi.)

வளையல்மண், s. Mineral-sand, of which glass bangles are made.

வளையாபதி, s. One of the five ancient classic poems in Tamil. See காவியம்.

வளைவி, s. A sloping shed. See வளவி. 2. [vul. for வளையல்.] Glass arm-ring.

வள், s. The ear, காது. 2. A point or edge, கூர்மை. 3. Narrowness, நெருக்கம். 4. Strength, வலி. 5. Beauty, வளம். 6. A leather-thong, வார். 7. The sheath of a sword, வாளுறை. 8. A sword, வாள். (சது.)

வள்ளெனல், v. noun. An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

வள்ளம், s. A corn-measure containing four மரக்கால் or about a peck; used in the Congu country. 2. A brazen eating dish, வட்டில். (சது.) 3. A boat made of the trunk of a tree, a canoe, சிறுதோணி.

வள்ளம்விட, inf. To boat, to go in a boat.

வள்ளல், s. One of unbounded liberality, வரையாதுகொடுப்போன். 2. [colloq.] One's private affairs, (in contempt.)—Note. According to சதுராகராதி, there are three classes, each embracing seven individuals; I. class, முதல்வள்ளல். 1. குமணன். 2. சகரன். 3. சகரன். 4. செம்பியன். 5. துந்துமாரி. 6. நளன். 7. நிருதி; II. class, இடைவள்ளல். 1. அக்குரன். 2. அந்திமான். 3. அரிச்சந்திரன். 4. கன்னன். 5. சந்திமான். 6. சிசுபாலன். 7. தந்தவக்கிரன்; III. class, கடைவள்ளல். 1. எழினி. 2. ஓரி. 3. காரி. 4. நள்ளி. 5. பாரி. 6. பேகன். 7. மலையன். In Nigandu some are different, as சகரி, விராடன், in the first; அக்குரன், சந்தன், in the second and ஆய், in the third.

உன்வள்ளல்தெரியாதோ. Is not your character known?

வள்ளன்மை, s. Liberality, munificence, கொடையுடைமை; [ex மை.]

•வள்ளி, s. A plant, Convolvulus Batatas, ஒருகொடி. 2. A winding plant, Dioscorea sativa, படர்கொடி. W. p. 742. Valli. 3. A ratan-shield, பிரப்பங்கேடகம். 4. A jewel, ஆபரணம். 5. A kind of play, a dance, ஒருகூத்து. 6. A bracelet, கைவளை. (சது.) 7. *Valli*, a name of a consort of *Subramanya*.—*Note.* Of வள்ளி, winding plant, are different varieties, காட்டுக்காய்வள்ளி—காட்டுச்சீரகவள்ளி—காட்டுவள்ளி, Dioscorea bulbifera; சிறுவள்ளி, Dioscorea aculeata; சர்க்கரைவள்ளி, sweet potatoe; கொவ்வள்ளி, Dioscorea var; பெருவள்ளி, the yam, Dioscorea alata; மலைக்காவள்ளி—ஆள்வள்ளி, the Tapioca plant; வெற்றிலைவள்ளி, காய்வள்ளி, another variety; கற்பூரவள்ளி, thick leaved Lavender.

வள்ளிக்கிழங்கு, s. The sweet potato.

வள்ளிமணாளன், s. The younger son of Siva and husband of வள்ளி, முருகன்.

வள்ளியம்மை, s. See வள்ளி, 7. 2. A Hindu proper name.

வள்ளிசு, s. Beauty, neatness, நேர்த்தி. (colloq.)

வள்ளிசாய்ச்சாப்பிடுகிறது. Faring sumptuously, eating delicacies.

வேலைவள்ளிசாயிருக்கவேணும்......It must be neatly done.

வள்ளியம், s. A pipe, ஊதுகுழல். 2. A ship, மரக்கலம். 3. Wax, மெழுகு. (சது.)

•வள்ளியம், s, Pepper, மிளகு. W. p. 742. Vallya.

வள்ளியோர், s. Men, famous for liberality, வரையாதுகொடுப்போர். (சது.)

வள்ளுவன், s. One in a high class of Pariahs who acts as a family-priest, or புரோகிதன், and foretells future events, வருங்காரியஞ்சொல்வோன். See திருவள்ளுவர்.

வள்ளுவசாத்திரம், s. The art of foretelling among the Pariahs.

•வள்ளூரம், s. [St. வல்லூரம்.] Roasted meat, குட்டிறைச்சி. W. p. 742. Valloora. 2. Mutton, ஆட்டிறைச்சி. 3. Beef, ஆவின்இறைச்சி. 4. All kinds of flesh, புலால். (சது.)

வள்ளை, s. A water plant and creeper, Convolvulus repens, ஒருகொடி. 2. A song used by women at work, உலக்கைப்பாட்டு.

வற, க்கிறது, ந்தது, க்கும், வறக்க, v. n. To dry, காய. 2. To grow lean, to shrink, குறைய. 3. (fig.) To be a time of drought. வானம்வறக்குமேல். If the heaven dry up. (Cural.)

வறஆனை, s. A plant. See வறளானை.

வறஒட்டி, s. A kind of pot-herb.

வறக்காலன், s. [fem. வறக்காலி.] One who is thought to bring evil to a family, as தடைகாலன்.

வறத்தல், v. noun. Drying; a drought. (சது.)

வறடு, s. [gen. வறட்டின்.] Dryness, meagerness, வறண்டது. 2. (met.) Barrenness, sterility, மலடு; [ex வறள்.]

வறடன், s. [fem. வறடி.] A very lean man. 2. An impotent man, as மலடன்.

வறட்டு, adj. Barren; sterile.

வறட்டாடு. A barren sheep.

வறட்டுமாடு. A barren cow.

வறட்சி. Drought, dryness. See under வறள்.

வறட்டு, கிறேன், வறட்டினேன், வேன், வறட்ட, v. n. To dry up, to evaporate, காய. 2. v. a. To parch, to scorch, வறக்க; [ex வறள்.]

வறட்டி, s. Dried excrements, dried cow-dung for fuel, எருமுட்டை.

வறட்டல், v. noun. Drying up. 2. Parching.

வறண்டு, கிறேன், வறண்டினேன், வேன், வறண்ட, v. a. [sometimes விறண்டு.] To scratch, with the finger-nails, or with the talons of a cat, as பறண்ட. Beschi.)

வறண்டி, appel. n. A rake, a harrow, குப்பைவாரி. 2. A kind of spatula, வழிக்குங்கருவி.

வறளு—வறள், கிறேன், வறண்டேன், வேன், வறள, v. n. [sometimes வறல்.] To grow dry, to grow very lean, வறக்க. (c.)

அவனுக்குநாவறண்டுபோயிற்று. He has dryness of the tongue.

வறட்காமாலை, s. A kind of jaundice.

வறட்காய்ச்சல், s. Burning fever.

வறட்சி, v. noun. [improp. வரட்சி.] Drought, dryness; heat of the body.

வறட்சிபெருத்தது. The body is covered with eruptions. (R.)

வறட்சுண்டி, s. A species of sensitive plant, Mimosa triquetra.

வறட்பூலா—வறட்பூல், s. A shrub. See பூலா.

வறண்டநிலம், s. A dry field.

வறளானை, s. A plant. See ஆனை.

வறளி, s. Dry cow-dung for fuel, as வறட்டி.

வறள்முள்ளி, s. [com. வறமுள்ளி.] A medicinal thorn-bush. See முள்ளி.

வறிஞர்—வறிஞோர்—வறியோர், s. The poor, poor men, தரித்திரர்; [ex வறுமை.]

வறு, adj. [poetice.] Empty, small, mean.

வறுங்காலம். Time of scarcity, famine.

வறுங்கோடை. A very dry season.

வறுநகை. A smile.

வறுநிலம். Waste ground.

வறுமொழி. A useless word.

வறும்புனம். Land cleared of light grains.

வறு, கிறது, ந்தது, v. n. [defective.] To be grilled, fried, or parched, வறுபட.

வறல், v. noun. Fried fruit.

வறுகு, கிறது, வறுகினது, ம், வறுக, v. a. To cling to, to paw, பிறாண்ட.

வறுகிப்பிடிக்கிறது. Clasping, holding fast.

வறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To dry, to gril, to fry, to parch, to toast, வறட்ட.

வறுத்தக்கொட்டினமுகம். A fiercely angry countenance.

வறுத்தபயறுமுளைக்குமா. Will parched pulse germinate? [prov.]

அதுவறுத்ததுபத்தாது. It needs more parching.

வறுவோடு, s. A potsherd used for parching. 2. [fig.] A good-for-nothing fellow.

வாழ்ந்ததுகெட்டால்வறுவோட்டுக்குமாகாது. If prosperity is destroyed [he] is less than a potsherd. [prov.]

வறுபட, inf. [neuter form of வறு, v. a.] To become parched, grilled, or toasted.

அதுநன்றாய்வறுபடவில்லை......It is not well parched.

வறுமை, s. Poverty, exigence, தரித்திரம். 2. Vacuity, emptiness, வெறுமை. (c.)

வறிது, appel. n. That which is small, insignificant or ignorant. (p.)

வறை, s. Fried meat, &c., துவட்டற்கறி; [ex வறு, v.] (சது.)

வறையல், s. Cakes of beaten oil-seed, பிண்ணாக்கு. 2. As வறை. (சது.)

•வற்கம், s. A bridle, a rein, a horse-rope round the mouth, குதிரைக்கயிறு. [Sa. Valga.] 2. [for வர்க்கம்.] A square.

•வற்கரி, s. A pitcher, a ewer, கரகம். (சது.) 2. As வற்கம்.

•வற்கலை. s. A garment made of bark, மரவுரி. W. p. 741. Valkala.

•வற்காலி, s. A goat, வெள்ளாடு. [Sa. Valgu.]

வற்கி, v. To square. See வர்க்கி.

•வற்சதரம், s. A steer, a young bullock, இளங்கன்று. W. p. 731. Vatsasatara.

•வற்சநாபி, s. A poisonous drug. See நாபி and வசநாபி.

•வற்சம், s. Calf, either of a cow or buffalo, மாட்டின்கன்று. [Sa. Vatsa.] 2. The name of a town, ஒருதேசம். [Sa. Vatsapat'tanam.] 3. The breast, மார்பு. See வக்ஷஸ்தலம்.

•வற்சரம், s. A year, வருடம். W. p. 731. Vatsara.

•வற்சலம், s. Parental tenderness, affection, kindness, அன்பு. 2. A cow fond of its calf, கன்றுக்கிரங்கும்பசு. [Sa. Vatsala.]

•வற்சை, s. A term of endearment to an infant, or scholar, குழந்தை. 2. A barren cow, மலட்டுப்பசு. W. p. 731. Vatsa.

•வற்ணம், s. [improp.] Color. See வன்னம், வர்ணம்.

•வற்தனை, s. [for வர்த்தனை.] Fees.

வற்பம், s. Scarceness of corn, famine, பஞ்சம். (R.)

வற்பகாலம், s. A time of scarcity.

வற்பத்திலொருத்தனைவைத்துத்தாங்குகிறது....... Supporting one in a time of famine.

வற்பு, s. Firmness, strength, உறுதி; [ex வல்.] (சது.)

வற்புறுத்த, inf. To fortify, to strengthen the mind, &c., to cause to be firm, உறுதிப்படுத்த. 2. To assever, to insist on, to declare forcibly, உறுதிச்சொல்ல.

•வற்மம், s. [improp.] Malice, grudge, secret hatred, as வன்மம். 2. See மர்மம்.

வற்மிக்க, inf. To act from malice. (Beschi.)

வற்றம், s. The ebb tide, the flux toward the sea, வற்று. 2. Dryness, வறட்சி.

ஏற்றம்வற்றம். The ebb and flow of the tide.

வற்று, கிறேன், வற்றினேன், வேன், வற்ற, v. n. [vul. வத்து.] To grow dry, dry up—as water; to evaporate, சுவற. 2. To subside, as the tide, வடிய. 3. To become absorbed as humors, or a collection in an abscess, உலர. (Ell. 222. 310.) 4. To wither, to become dry—as leaves or fruit, வாட; [ex வல்.]

குளம்வற்றிப்போயிற்று. The tank is dried up.

அவன்கைவிப்பொழுதுவற்றிப்போயிற்று.........His hand is withered, i. e. he can no longer give alms.

வற்றடிக்க, inf. [contrac. of வற்றஅடிக்க.] To drain a reservoir of water.

முலைப்பாலைவற்றடிக்கிறது. The drying up of the milk in the breast by medical means.

வற்றாச்சமுத்திரம், s. An undiminishing sea.

உன்வீடுவற்றாச்சமுத்திரம்போலிருக்க. May thy house be as the undiminishing sea.

வற்றல், v. noun. Dried fruit or fish, வற்றியஉணவு. 2. Being dry.

வற்று, v. noun. Ebb of the tide, as வற்றம்.

வனப்பு, s. Beauty, fairness, grace, comeliness, excellence, elegance, embellishment, அழகு. (Ell. 164, 171, 262.) 2. [in rhet.] Beauty of composition, ornament in style, அலங்காரம்.—The eight ornaments are அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், இயைபு, இழை, புலன், விருந்து, which see.

•வனம், s. A wilderness, an uncultivated country, காடு. 2. A grove surrounding a town, ஊர்சூழ்ந்தசோலை. 3. Water, நீர். W. p. 732. Vana. 4. The basil plant. See துளசி. 5. A place for burning dead bodies, as சுடுவனம். 6. A way, வழி. 7. Beauty, அழகு. (சது.)

அதுஅங்கேவனமாய்க்கிடக்கிறது. It grows there wild.

வனசஞ்சாரம்-வனசஞ்சரிப்பு, s. [appel. வனசஞ்சாரி.] Dwelling or roaming in a forest, residence in a wilderness.

வனசம்—வனருகம், s. [as சலசம்.] A lotus, as water-born, தாமரை; [ex சம், உருகம்.]

வனசரம், s. A wild elephant, as living in a forest, or forest-born, வனத்திற்பிறந்தயானை. 2. [prov.] Wilderness, a large jungle, பெருங்காடு.

வனசரர்—வனவேடர், s. [pl.] Hunters, foresters. (சது.)

வனசரம், s. Desert, காடு.

வனசெந்து, s. Animals of the desert.

வனச்சார்பு, s. A sylvan tract, முல்லைநிலம். See சார்பு.

வனபூமி, s. A wood-land-country.

வனபோசனம், s. A picnic in the woods. 2. A sacred feast held in groves in the month of November to increase the fertility of the fields.

வனமல்லிகை, s. The wild Jasmine.

வனமாலி, s. An epithet of Vishnu, as having worn a garland of the துளசி plant, விஷ்ணு; [ex மாலை.]

வனவாசம், s. [appel. வனவாசி.] A dwelling or abiding place of a hermit.

வனாந்தரம், s. A desert, or uninhabited place. (c.) 2. Desert after desert; [ex அந்தரம்.]

•வனிதை, s. A female, a damsel, a lady, பெண். 2. A beloved woman; mistress or wife, மனைவி. W. p. 732. Vanita.

வனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To form, fashion, shape, உருப்படுத்த, commonly மனை. 2. (சது.) To adorn, அலங்கரிக்க.

வன், adj. [a change of வல், used in combin.] Strong, வலிய. 2. Great, மிகு. 3. Cruel, கொடிய.

வன்கணம், s. The hard consonants. See வல்லினம்.

வன்கண், s. An evil or envious eye, கொடும்பார்வை. 2. Enmity, envy, பொறாமை. 3. Cruelty, hard-heartedness, கொடுமை. 4. Bravery, வீரத்தன்மை.

வன்கட்பேதையர், s. Women living in a wild and barren country, commonly cruel, பாலைநிலப்பெண்கள். (சது.) 2. Females of savage tribes, குறிஞ்சிநிலப்பெண்கள். (p.)

வன்கண்ணன், s. An envious man.

வன்கண்மை, s. Jealousy. (p.)

வன்காய், s. A hard, woody fruit.

வன்காரம், s. Borax, as வெண்காரம். (limited.)

வன்கிழம், s. A great age, as வனுகிழம். 2. Extreme precocity. 3. Second childhood. See கிழம்.

வன்குருசு, s. [Chris. usage.] The cruel cross.

வன்கொடியன், s. A very severe man; a wicked and cruel person.

வன்கொலை, s. Cruel murder.

வன்சா, s. A cruel death. 2. [fig.] A perishing crop, அறுப்பழிவு.

வன்சிரம்—வன்சிரமீன், s. [com. வஞ்சிரம்.] A kind of fish, Scomber Rottleri.

வன்சிறை, s. Cruel slavery.

வன்சொல்—வன்மொழி, s. Rude language; harsh speech, as கடுஞ்சொல்—oppos. to இன்சொல்.

வன்பகை, s. Burning enmity, implacable hatred, கடும்பகை.

வன்பால், s. Hilly ground, குறிஞ்சிநிலம். 2. Barren ground, பாலைநிலம். 3. A hillock, rising ground, மேடு; [ex பால்.]

வன்பிழை, s. A great fault, a heinous crime.

வன்பு, s. Strength, as வற்பு. 2. Thought, attention, கருத்து, as வன்மை. (உபநி.)

வன்புறை, s. A subject, a peculiar theme or topic, in பொருளதிகாரம்.

வன்பொறை, s. A heavy burden, a large and ponderous weight, பெரும்பாரம். (p.)

வன்மரம், s. A very hard timber; a hard timber-tree, satin-wood, Swietenia chloroxylon. (சது.)

வன்மனம், s. A hard heart, as கல்நெஞ்சு. (உபநி. 59.)

வன்மீன், s. [lit. a hard fish.] A crocodile, முதலை. (சது.)

வன்முகிழ், s. [prov.] Compact part of the cocoa-nut fibre with its shell, தேங்காய்க்கரம்பிளவு.

வன்னசை, s. [in anat.] Tendon.

வன்னெஞ்சு, s. [appel. வன்னெஞ்சன், fem. வன்னெஞ்சி.] A cruel heart.

•வன்மம், s. Malice, grudge, as வர்மம். 2. Any vital member. See மர்மம்.

வன்மத்தானம், s. [also மருமஸ்தானம்.] Any vital part of the body, as உயிர்த்தானம்.

வன்மமாயிருக்க, inf. To be malevolent.

வன்மி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be hardened in mind. 2. To be indurated as trees. [limited.]

•வன்மீகம், s. An ant-hill, புற்று. 2. Ramayana. See வால்மீகம். W. p. Valmeeka.

வன்மை, s. Thought, attention, கருத்து. 2. Strength, வலி. (திரி. 137.) 2. Violence, பலாற்காரம். (Ell. 92.) 3. Skill, competence, ability, சமர்த்து. (Ell. 152.) 4. Hardness, See கூற. 5. Emphasis, force, accent, சொல்வன்மை; [ex வல்.]

•வன்னம், s. Color. See வண்ணம். (Ell. 190.)

•வன்னி, s. Fire, நெருப்பு. 2. The Suma tree, Prosopis spicigera. See சமிதை. W. p. 745. Vahni. 3. A parrot, கிளி. 4. Brahmachari, the first of the four orders, பிரமசாரித்துவம். (சது.) 5. The name of a general in Rama's army, மூலபலத்தலைவன்.

வன்னிகர்ப்பம், s. The bambu, மூங்கில். [Sa. Vahnigarbha.]

வன்னிகர்ப்பன், s. Subramanya, முருகன்.

வன்னிபோக்கியம், s. Ghee, நெய். [Sa. Vahnib'hogya.]

வன்னிமாரகம், s. Water, as extinguishing fire, நீர்; [ex மாரகம்.]

வன்னிமித்திரன், s. Wind as favoring fire, காற்று, [ex மித்திரம்.]

வன்னி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [com. வர்ணி.] To praise, describe, சிறப்பிக்க. 2. To invoke, வேண்ட. See வருணி.

வன்னியன், s. [pl. வன்னியர்.] One of a certain tribe, mostly inhabiting the districts of Trichinopoly and Madura. 2. [loc.] A man of the பள்ளி caste. 3. A certain giant, as வன்னி.

வன்னிமை, s. State of the வன்னியர் caste. (p.)

வா

வா. A syllabic letter of வ் and ஆ.

வா. v. [*imperative.*] Come. See வரு.

வாவெனல், *v. noun.* Bidding one to come, calling.

•வாகடம், *s.* A medical book, வைத்திய நூல். 2. Medical science, வாகடசாஸ்திரம்.

வாகணை, *s.* A jetty extended into a river to turn the stream from the bank.

•வாகனம், *s.* A vehicle, a conveyance of any kind—as a horse, an elephant, or a carriage, ஏறிநடத்தப்படுவன. W. p. 757. VAHNA; *hence* wagon, wain, van. 2. Cloth tied in bundles, மூட்டை, சீலைக்கட்டு. (சது.)

வாகன், *s.* A fine looking man. See வாகு.

•வாகியம், *s.* [*improp.* வாக்கியம், *also* பாகியம்.] That which is out; the open field, வெளி. W. p. 757. VAHYA.

வாகியத்துக்குப்போகிறது. Going out to the fields. 2. [*fig.*] Going to stool.

•வாகினி, *s.* An army, படை. 2. A division of an army, consisting of eighty-one elephants, eighty-one cars, two-hundred and forty-three horse, and four-hundred and five foot, சேனைவேறுதொகை. W. p. 757. VAHINEE.

•வாகீசர்—வாக்கீசர், *s.* A name of அப்பர் a devotee of Siva. (நந். 162.)

•வாகீசுவரன், *s.* An author, writer of a book or poem, ஆக்கியோன். W. p. 746. VAGEES'VARA. 2. Brahma, பிரமன்.

வாகீசுவரி—வாகேசுவரி, *s.* Sarasvati, the wife of Brahma, as the goddess of learning, சரஸ்வதி.

வாகு, *s.* Beauty, அழகு. (சது.)

அதைவாகாய்ச்செய். Do it nicely.

வாகன், *s.* [*fem.* வாகி.] A fair, handsome man; a well behaved person.

வாகெடுக்க—வாக்கெடுக்க, *inf.* To part the hair in a line from the crown of the head towards the nose.

•வாகு, *s.* [*also* பாகு.] Shoulder, தோள். W. p. 605. BAHU.

வாகுசன், *s.* A Kshetriya warrior as born from the shoulders of Brahma, சத்திரியன்; [*ex* சன்.]

வாகுபுரி, *s.* The brahman's string worn over the left shoulder, பூணூல்.

வாகுலேயன், *s.* Kartikeya, the second son of Siva, முருகன். (*Sa. Vahuleya.*)

வாகுவலயம், *s.* A kind of epaulet, as தோளணி.

வாகை, *s.* One of the eight kinds of garlands. See வெற்றிமாலை. 2. Division of a moral book, a moral subject, அறத்தின்துறை. 3. A gift, beneficence, ஈகை. 4. Good behavior, ஒழுக்கம். 5. Plenty, மிகுதி, 6. Victory, வெற்றி. 7. Penance, தவம். (சது.) 8. Nature, பண்பு. 9. (*c.*) A flowering tree, ஓர்பூமரம். 10. A tree whose leaves are medicinal, Mimosa flexuosa. The different kinds are இலைவாகை, காட்டுவாகை, and பெருவாகை; also நிலவாகை, a plant, Cassia senna.

வாகைமாலை, *s.* A wreath of its flowers. See வெற்றிமாலை. 2. A panegyric on a victor crowned with a wreath of வாகை. See பிரபந்தம்.

•வாக்கி, *s.* A rhetorician in ethics. See புலமையர். 2. A natural poet, as வாக்கவி; [*ex* வாக்கு.]

•வாக்கியம், *s.* A sentence; a speech of a great, or divine person, an oracle, வேதவியமம். 2. An aphorism, or wise saying, பழமொழி. 3. A proposition, containing the subject, object, and predicate. 4. The system of Astronomy followed in the south, as distinguished from the Surya Siddhantha, of the north, வாக்கியசித்தாந்தம். 5. An astronomical table, or a line in such table, கணிதத்திலொருவரி. W. p. 746. VAKYA. 6. See வாகியம்.

ஒத்தவாக்கியஅகராதி. A dictionary of parallel passages. (*Chris. usage.*)

மாதுருவாக்கியம். The words of a mother.

மூலவாக்கியம். Original text.

அவவாக்கியம். An inauspicious, or ominous expression.

சுபவாக்கியம். An oracular indication of good.

தேவவாக்கியம். An inspired speech, passage or text.

பிரதமவாக்கியம். The first major proposition in a syllogism.

இரண்டாம்வாக்கியம். The minor proposition. *R. de Nobili.*

வாக்கு, *s.* Manner, way, விதம். 2. Side, direction, பக்கம். 3. Irregularity, ஒழுங்கின்மை.

உடம்பொருவாக்காயிருக்கிறது. My body is a little out of order.

கோட்டியவில்வாக்கறிந்து. Knowing the bent state of the bow. (நாலடி.)

இடத்தவாக்கிலேயிடக்கட்டும். Let [him or it] remain so.

வாக்குக்கண், *s.* [*appel.* வாக்குக்கண்ணன்.] Squint eye, மாறுகண்.

வாக்கெடுக்க, *inf.* See வாகெடுக்க.

•வாக்கு, *s.* Word, speech, வார்த்தை. 2. The mouth, as one of the five organs of the body. See இந்திரியம். [*ex Sa. Vach.*]

வாக்கு, ச. Four different sounds; 1. சூக்குமை, the sound from the navel—the supposed source of the air, or wind which gives intonation; 2. பைசந்தி, sound from the breast or lungs; 3. மத்திமை, sound from the throat or epiglottis; 4. வைகரி, articulate sound, from the tongue or mouth.

அவருடையபதுநல்லவாக்கு. His poetical composition is good.

அவன்வாக்கிலேகேட்டேன். I heard it from his mouth.

அமிர்தவாக்கு, *s.* A sweet word, a word of good omen—*oppos. to* விஷவாக்கு.

வாக்காட, *inf.* To say, to speak. 2. To quarrel, as வாயாட.

வாக்காள், *s.* Sarasvati, as வாகேசுரி.

வாக்குக்குற்றம், *s.* A mistake, or fault, in speech, as வாய்க்குற்றம்.

வாக்குக்கெட்டாதது, *appel. n.* That which is unspeakable.

வாக்கிட, *inf.* To promise. (*p.*)

வாக்குச்சகாயம்பண்ண, *inf.* To aid by words, to recommend.

வாக்குச்சித்தி, *s.* Success from words. See under சித்தி.

வாக்குச்சொல்ல—வாக்குக்கொடுக்க—வாக்குப்பண்ண, *inf.* To promise, declare, pledge one's word.

வாக்குத்தத்தம், *s.* A promise. See தத்தம்.

வாக்குத்தம்பம், *s.* The art of fascinating the mouth. See கலைஞானம்.

வாக்குத்தானம், *s.* See தானம், ௰உ.

வாக்குத்தானச்சனி, *s.* As இரண்டாமிடத்துச்சனி, under சனி. (*R.*)

வாக்குத்திட்சை—வாசகதிட்சை, *s.* Oral instruction—one of the modes of enlightening the mind of a disciple. See திட்சை.

வாக்குநாணயம், *s.* Fidelity to one's word, unfailing fulfilment of promises.

வாக்குப்பிசக, *inf.* To slip, in words or utterance, as the tongue in pronunciation. 2. See பிசகு.

வாக்குப்புரள—வாக்குமாற, *inf.* To fail in a promise, to break one's words.

வாக்குப்புறப்படுதல், *v. noun.* The coming out of words from the mouth.

வாக்குமூலம், *s.* A deposition in which the statements of complainants, defendants, and witnesses, are taken with their signatures. 2. [*as adv. also* வாக்குமூலமாத்திரம்.] By word of mouth; upon one's assertion.

வாக்குமூலம்வாங்குகிறது. Getting one's deposition as a magistrate. (*Govt. usage.*)

வாக்குரோசம்—வாக்குரோஷம், *s.* Irritation from insulting words, irascibility.

வாக்குவசீகரம், *s.* Cajoling, wheedling, இன்சொல்.

வாக்குவல்லபம், *s.* Emphatic and powerful language, oratorial speech.

வாக்குவாதம், *s.* A disputation, a quarrel.

வாக்குவிசேஷம், *s.* An effective speech.

வாக்குவிற்க, *inf.* To give a binding promise, (*lit.*) to sell one's words. (*Colloq.*)

நானவனுக்குவாக்குவிற்றிருக்கிறேன், தவறக்கூடாது. I cannot fail, for I have promised him firmly.

வாக்க, *inf.* To pour out. See வார், *v.*

வாங்கா, *s.* [*vul. for* வங்கா.] Trumpet.

வாங்கு, *s.* A dagger, பிச்சுவா. 2. [*for.*] A bench, a seat, a board with legs, *commonly* வாங்குப்பலகை.

வாங்கு, கிறேன், வாங்கினேன், வேன், வா ங்க, v. a. To receive or take a thing, ஏற்க. 2 To buy, கொள்ள. 3. To bend, வளைக்க. 4. To admit, to receive a person, வரவழைக்க. 5. To draw back, retract, withdraw, பின் வாங்க.

இதைஎங்கேவாங்கினாய். Where did you buy this?

சுவர்சற்றுவாங்கியிருக்கிறது........The wall has given way a little.

உன்கையைவாங்கு. Take away your hand.

ஒருவன்கையைவாங்குகிறது. Cutting one's hand off.

இதைவாங்கிக்கொள். Take this.

வாங்காமல், as adv. Without intermission, incessantly.

வாங்காமலிறைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். They were drawing water continually.

என்வீட்டுக்குவாங்காமல்வருகிறான். He always comes to my house.

வாங்கி, appel. n. [vul.] A pimp, (lit.) one who receives. See கைக்கூலிவாங்கி.

வாங்கிக்கொடுக்க, inf. To buy for another. See கொடு.

வாங்கிப்போக, inf. To go off, to cease.

தண்டுவாங்கிப்போயிற்று. The army has decamped.

மேகம்வாங்கிப்போயிற்று. The clouds are dispersed.

நோவுவாங்கிப்போயிற்று.........The pain has ceased.

வாங்கிப்போட, inf. To take off, to remove.

அவனுக்குத்தியோகத்தைவாங்கிப்போட்டார்கள். He dismissed him.

வாங்கல், v. noun. Receiving, or admitting, ஏற்றல், வரவழைத்தல். 2. Buying, கொள்ளல். 3. Bending, crookedness, bend of a wall, &c, வளைவு (சது.) 4. Untoward feeling, மனஸ்தாபம். 5. Distance, தூரம். 6. Depth, ஆழம்.

இருவருக்கும்வாங்கலாயிருக்கிறது. They both have ill-will against each other.

அதுக்கிதுவாங்கல். This is farther than that.

இந்தநிலம்வாங்கலாயிருக்கிறது. This ground is slippery. (R.)

வாங்கலிறங்கடலிலிறங்கப்படாது. The sea is too deep to ford. (Beschi.)

வாங்கற்காரர், s. Creditors.

வாங்கற்காரருக்குவகைசொன்னான். He compounded with his creditors.

கொடுக்கல்வாங்கல், v. noun. Intermarriage. 2. See கொடு, v.

•வாசகம், s. Sentence, composition, வசனம். 2. Prose, சொன்னடை. 3. Letter, epistle, கடிதம்; [from Sa. Vachaka, a word.]

ஒருவாசகஞ்சொல்லு. Give a dictation.

அதுவாசகமோகவியோ. Is it prose or verse?

வாசகங்கட்ட, inf. To compose language, to make sentences.

வாசகஞானம், s. Mere profession of piety.

வாசகப்பா, s. [improp. வாசாப்பு.] A comedy, tragedy.

வாசகப்புத்தகம், s. A reading-book for learners.

வாசகன், s. A speaker.

ஒருசொல்வாசகன். One who speaks truth; (lit.) a one-word-man.

மேல்வாசகம், s. A copy-book. 2. As மேல்விலாசம்.

•வாசந்தி, s. A large creeper, வசந்தகா லமல்லிகை, Gærtnera racemosa, L. W. p. 756. VASANTA.

•வாசபேயம், s. A kind of sacrifice, ஓர்வேள்வி. W. p. 748. VAJAPEYA.

•வாசம், s. A dwelling place, an abode, a habitation, இருப்பிடம். 2. A borough, a country, a village, ஊர். 3. A city or small town in a cultivated country, மருத நிலத்தூர். 4. Smell, scent, odor, மணம். 5. Cloth, சீலை. W. p. 756. VASA. 6. An arrow, அம்பு. 7. Feathers, wings, இறகு. [Sa. Vasa.] 8. Celerity, heat, swift motion, வேகம். (சது.) 9. Speech, word, வாக்கு. 10. [prov.] Sarasvati, the goddess of learning, சரஸ்வதி. [Sa. Vacha.]

சகவாசம், s. Cohabitation, familiarity. See under சக.

வாசம், ௫. The five aromatics. See பஞ்சவாசம் under சக்தம்.

வாசங்கட்ட — வாசனைகட்ட, inf. To perfume.

வாசஸ்தலம், s. A habitation, a dwelling, a house.

வாசம்பண்ண—வாசஞ்செய்ய, inf. To dwell, inhabit, to lodge.

வாசர் — வாசிகள், s. [sing. வாசன், வாசி.] Dwellers, inhabitants—as வனவா சி, inhabitants of a wilderness.

வாசி, s. A dweller—as வனவாசி, a hermit.

•வாசரம், s. A day, நாள். W. p. 756. VASARA.

வாசலூர், s. A town on the Malabar coast, Barcelore.

வாசல், s. [prop. வாயில்.] A gateway, portal, entrance (c.)—Note. The common entrances are ஆசாரவாசல், சமாவாசல், தலை வாசல், திட்டிவாசல், திருவாசல், தெருவாசல், நுழை வாசல்.

வாசற்கதவு, s. The door that closes the entrance.

வாசற்காப்பான், appel. n. A doorkeeper, a porter.

வாசற்கால், s. The door-frame.

வாசற்காவல், s. Guard at a gate; a watch, a sentry, காவலாளன். 2. Guarding, watching, காப்பு.

வாசற்படி, s. The door-sill; also the door-way.

•வாசவன், s. A name of Indra, இந்திரன். W. p. 756. VASAVA.

•வாசனம், s. Understanding, knowledge, அறிவு. 2. Cloth, புடவை. W. p. 756. VASANA. 3. Voice, sound of the human voice, குரல். 4. Smell, மணம். 5. Reading, வா சிப்பு. See வாசனை.

வாசனி, s. A canopy; a cloth-lining, under the roof of a room, மேற்கட்டி. (சூ.)

•வாசனை, s. Smell, fragrance, மணம். 2. Abode, residence, இடம். 3. [fig.] Knowledge, experience of joys or sufferings by the senses, as வாசனம். 4. (R.) Reading, as எழுத்துவாசனை, reading and writing.

இயற்கைவாசனைசெயற்கைவாசனை. Natural and acquired habits.

வாசனைபடிக்கிறது. It smells; it gives an odor.

வாசனைதட்ட, inf. To perceive [to strike with] a smell.

வாசனைத்திரவியம் — வாசனைப்பண்டம், s. Mingled perfume, spices, aromatics.

வாசனைபூசுதல், v. noun. Unction of fragrant ointment.

வாசனைப்பொடி, s. Sweet scented powder, as சுக்தப்பொடி.

வாசனைவிட, inf. To yield a fragrant smell.

•வாசா, s. (St. வாச்சா.) Speech, வாய் ச்சொல். W. p. 747. VACHA.

வாசாஞானம், s. Speculative knowledge.

வாசாமகோசரம், s. That which is beyond the power of language [to express], வாக்குக்கெட்டாமை; [ex அகோசரம்.] (Ell. 243.)

•வாசாகாரம், s. Zenana; ladies' apartments in a house. அந்தப்புரம்; [ex வாசம் et ஆகாரம்.] W. p. 756. VASAGARA.

வாசாப்பு, s. [loc.] A comedy. See வா சகப்பா.

•வாசாலம்—வாசாலகம், s. [com. வா ய்ச்சாலம்.] Talkativeness, loquaciousness. (Sa. Vachala.)

வாசாலன்-வாசாலகன், s. A just talker. (சது.)

வாசி, s. Reason, cause, நிமித்தம். 2. Quality, nature, தன்மை. 3. Health, convalescence, சொஸ்தம். 4. A quantity, portion, அளவு. 5. Abundance, மிகுதி. 6. Discount.

அரைவாசி. Half-part.

கால்வாசி. Quarter-part.

முக்கால்வாசி. Three-quarter-part.

முழுவாசி. The whole.

வட்டிவாசி. Interest-balance.

தண்டுவாசி. Reparation of loss.

ஆனவாசி. For that reason.

நீவாராதவாசியினாலேகெட்டது. The business failed because you did not come.

அதுமண்வாசி. It is owing to the nature of the soil.

அதிலும்இதுவாசி. This is better than that.

வியாதிவாசியாய்ப்போயிற்று. The disease is cured.

வாசிகாண — வாசியறிய, inf. To find more in quantity.

அளவுவாசிகண்டது. By measure there is an excess.

வாசியாக, inf. [trans. வாசியாக்க.] To be cured.

வாசியாதண்டு, s. Memorandum of the amount of produce, கண்டுமுதற்குறிப்பு.

•வாசி, s. A horse, குதிரை. 2. An arrow, பாணம். 3. A bird, பறவை. W. p. 748. VAJIN. 4. Harmonious song, இசைப்பாட்டு. 5. The first lunar mansion, அச்சுவினி. (சது.) 6. Breath or vital air, a term in the yoga philosophy, சுவாசம். 7. A dweller. See வா சம்.

•வாசிகம், s. News, tidings, intelligence, message, செய்தி. W. p. 747. VACHIKA.

வாசிகன், s. A messenger, தூதன்.

•வாசிகை, s. A garland, மாலை. 2. A string of flowers, கோர்த்தமாலை. (சது.)

வாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To read, படிக்க. 2. To play on the lute, or other musical instrument, வீணைமுதலியவாசி க்க. 3. To learn, கற்க. (c.)

வாசிக்கஅறிந்தவன்—வாசிக்கத்தெரிந்தவன்.... ...A man who knows how to read.

நீயாரிடத்தில்வாசித்தாய். Under whom did you learn?

வாசிப்பு, v. noun. Reading, as வாசனை.

•வாசிட்டம், s. A treatise on Hindu law, as வசிட்டம். See தருமநூல். 2. One of the *Upa-puranas*—as வாசிட்டலைங்கம். See உபபுராணம். (சது.) 3. A part of the Vedas, or particular *mantras*. [*Sa Vasishta*.]

•வாசிராயநீயம், s. A *Upanishad*. See உபநிடதம்.

வாசிப், s. [*Hind.*] Propriety of conduct.
அவன்வாசிபாய்க்கொடுத்துவிடுவான். He will pay regularly.

வாசு, s. A fragrant grass, இருவேலி. (*French Dic.*)

•வாசுகி, s. One of the eight serpents fabled to support the earth—also said to be used as a rope round Mount Mandara in churning the sea of milk. See under சாகம். W. p. 756. Vasuki.

•வாசுதேவன், s. A name of Krishna, கிருஷ்ணன்; [*ex* வசுதேவன்.]

•வாசை, s. A shrub, ஆடாதோடை, Justicia adhatoda. W. p. 755. Vasa.

வாச்ச, *rel. part.* [*vul. for* வாய்த்த.] Succeeded; obtained. See வாய், v.

•வாச்சல்லியம், s. Tenderness, affection, fondness, love, as வற்சலம். W. p. 750. Vatsalya.

•வாச்சி—வாய்ச்சி, s. A carpenter's adze, மரஞ்செதுக்குமாயுதம். W. p. 756. Vasi.
வாச்சியாலெறிதல். Hewing with an adze; a cruel punishment formerly inflicted on criminals.

•வாச்சியம், s. Musical instruments, as வாத்தியம். (சது) 2. The meaning of a வாசகம் or what is said to exist in a வாக்கியம்; the signification either of a simple or complex term, வாசகத்தின்பொருள். 3. Reproach, taunt, நிந்தை. [*ex Sa. Vachya*.] 4. [*prov.*] That which is manifest or clear, வெளிப்படை.

•வாச்சியாயன், s. The name of a Muni who was the author of an erotic Sanscrit work, காமநூற்செய்தமுனி. [*Sa. Vatsyayana*.]

•வாஞ்சனை—வாஞ்சை, s. Desire, wish, affectionate and great desire, ஆசை. W. p. 748. Vanch'chana.
பெருவாஞ்சை. Extravagant, immoderate desire; avarice.
வாஞ்சைவைக்க, *inf.* To have desire, as வாஞ்சிக்க.

வாஞ்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To long for, to wish, to pant after, இச்சிக்க. (c.)

•வாடகை, s. [*vul.* வாடை. *Tel.* బాడిగ.] Rent, hire, anchorage, குடிக்கூலி. W. p. 616. Bhat'aka.

வாடா, [*fem.* வாடி.] Come sirrah. See அடா, அடி. [*contract. of* வா *et* அடா.]

•வாடி, s. An enclosure, a fenced place, அடைப்பு. 2. A garden, தோட்டம். W. p. 748. Vat'a. 3. See வாடா.
அக்கிராமத்துக்குவாடிபோட்டிருக்கிறது. The village is fenced round.

வாடிக்கை, s. [*Tel.* వాడుక.] Custom, usage, habit, வழக்கம்.
அதுஎனக்குவாடிக்கையில்லை.....It is not my habit.

வாடு, கிறேன், வாடினேன், வேன், வாட, v. n. To wither, to fade, to die—as a plant, சோம்ப. 2. To be emaciated, to become weak, இளைக்க. 3. To shrink, desicate, grow dry, வதங்க. 4. [*fig.*] To pine away.
அவன்முகம்வாடவில்லை.......His face is not turned pale.
சேவகர்க்குவாடாதவன்கண்வனப்பு. Soldiers are adorned by unshrinking bravery. (*Ell.* 292.)
இடைவரினும்வாடாதிரு. Though affliction betide thee, pine not. (*Avv.*)

வாடாக்குறிஞ்சி, s. A plant. See குரவகம்.

வாடாமஞ்சள், s. The unfading saffron-shrub.

வாடாமல்லிகை, s. An amaranth, Gomphrena globosa; [*ex* மல்லிகை.]

வாடல், v. noun. Withering, dying, becoming lean, fading.

வாடல்வெற்றிலை, s. A dried betel-leaf.

வாடை, s. The north-wind, வடகாற்று. 2. Wind, காற்று. 3. Fume, effluvia, scent, வாசனை, as மஞ்சள்வாடை. 4. Range, line, order, வரிசை. 5. A street, தெரு. 6. The side of a street, தெருவின்பக்கம்—as கீழண்டைவாடை, the east; தெற்கண்டைவாடை, the south; மேலண்டைவாடை, the west; வடவண்டைவாடை, the north side of a street. 7. A street of herdsmen, இடையர்வீதி. 8. A street of wild foresters, வேடர்வீதி. 9. [*vul.*] Rent. See வாடகை.
வாடைஅடிக்கிறது. The north-wind blows.
வாடைமடங்கும்வசந்தனைக்கண்டே. The north-wind gives place when it sees the south-wind. (*p.*)
அதுவாடையாயிருக்கிறது. It is in a line. (*R.*)
நாய்வாடைபிடித்துவந்தது. The dog has taken the scent.
அதுமேலண்டைவாடையிலிருக்கிறது. It is on the west-side [of the town].

வாடைபிலோட—வாடையாலோட, *inf.* To sail with a north-wind.

வாட்கை, s. [*improp. for* வாழ்க்கை.] Conjugal union, &c.

வாட்சி, s. [*improp.*] An adze. See வாச்சி. (*R.*)

வாட்டம், s. Slope of the ground, or of a roof, which allows the water to flow off, சாய்வு. 2. [*ex* வாடு.] Decay, dryness, &c., வாடுகை. 3. Leanness, மெலிவு. (c.)
முகவாட்டம். A sad countenance.

வாட்டரவு, s. Faintness, சோர்வு. 2. Decay, உலைவு.

•வாட்டம், s. A street, தெரு. 2. A garden, தோட்டம். 3. A way, வழி. (சது.)

வாட்டி, s. A time, turn—as once, twice, தடவை. (*Colloq.*)

வாட்டு, கிறேன், வாட்டினேன், வேன், வாட்ட, v. a. To cause to wither or fade, வதக்க. 2. To vex, afflict, or make lean, தன்புறுத்த. (c.)
அதைநெருப்பிலேவாட்டு. Dry it by the fire.
காய்ச்சல்என்னைவாட்டிவதைத்துவிட்டது......Fever has greatly harrassed me.
உடம்பைவாட்டுகிறான். He mortifies his body.
வாட்டியிலைத்தக்கட்டுகிறது. Applying warmed leaves [to a sore].

வாட்டாழை, s. A kind of sea-plant yielding an edible fruit; [*ex* வாள் *et* தாழை.]

வாட்டு, s. That which is handsome, reasonable, pleasant, or lucky. (*Colloq.*)
அக்காரியம்எனக்குவாட்டாயிருக்கவில்லை. The business does not suit me.
அதெனக்குச்சல்லவாட்டாய்க்கிடைத்தது. I got it very cheap.
வாட்டாயகப்படாதபொருள். A thing that cannot be readily had.

•வாணகந்தி, s. The pepul-tree, அரசமரம். 2. A kind of prepared arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

•வாணம், s. [*com.* பாணம்.] An arrow, அம்பு. 2. A rocket, fire work. W. p. 748, Van'a.—Of rockets are different kinds: ஆகாசவாணம், sky-rocket; எலிவாணம், மூஞ்சூறுவாணம், a running fire work—as a rat or mouse; கம்பவாணம், rockets tied to a pole; சக்கரவாணம், wheel-rockets; துருத்திவாணம், a rocket in the form of a leathern bag, see துருத்தி; தேர்வாணம், one tied in the form of a car; நட்சத்திரவாணம் or பூவாணம், sky-rocket, like stars or flowers; படைவாணம், war-rockets; புதைவாணம், a rocket-mine.
வாணக்குழல், s. A rocket-tube.
வாணங்கட்ட, *inf.* To make rockets.
வாணம்விட, *inf.* To throw rockets.

வாணன், s. A prosperous man. See வாழ்நன். 2. (சது.) The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 3. A chief famous for liberality who lived in தஞ்சாக்கூர், and was called also தஞ்சைவாணன் or தஞ்சாக்கூர்வாணன்; [*ex Sa. Vana*, living.]

•வாணன், s. An Asura, said to have had a thousand hands, and considered as a sovereign, *commonly* வாணாசுரன். W. p. 748. Van'a.

வாணுள், s. [*vul.* வாணுல்.] The life-time, as வாழ்நாள்.

•வாணி, s. [*also* பாணி.] Word, language, சொல். 2. Speech, சொல்லுகை. 3. Sarasvati, the goddess of learning, சரஸ்வதி. W. p. 749. Van'ee. 4. A play, a dance, கூத்து. 5. (சது.) Water, as பாணி.
வாணிகேள்வன், s. Brahma as the husband of Sarasvati, பிரமன்.
வாணினி, s. A dancing girl, கூத்தி. 2. A meretricious, or an immodest, intriguing woman, மதத்தி. W. p. 749. Van'in.
வாணீசன், s. Brahma as lord of வாணி.

•வாணிகம்—வாணிச்சியம்—வாணிபம்—வாணியம், s. [*as* வணிகம், வணிச்சியம்.] Merchandize, traffic, வியாபாரம். W. p. 603. Ban'yjya. 2. Gain, profit, இலாபம்.
வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகம்பேணிப்பிறவுந்தமபோற்செயின். Trade will proft those who regard the rights of others, as well as their own. (*Cural.*)
வாணிகன், s. A merchant, செட்டி. 2. Libra in the Zodiac, துலாராசி. (சது.)
வாணிபர், s. Merchants in general.
வாணியன், s. [*fem.* வாணிச்சி.] A man of the oil-monger-caste, as செக்கான்.

•வாணிதம், s. Toddy, கள். (சது.)

•வாணியன்—வாணினி. See வாணி, வாணிகம்.

வாணுதல், s. A shining forehead, &c. See வாள்.

வாதமை, s. [*vul.*] The almond tree. See வாதுமை.

*வாதம், s. Wind, air, காற்று. 2. The vital airs, வாயு. 3. One of the diseases from bad humors of the body. See முப்பிணி. 4. Rheumatism, gout, inflammation of the joints, வாயுநோய். W. p. 749. VATA. 5. Disputation, argument, discussion, தருக்கம். [Sa. Vada.] 6. Alchemy, a pretended art of transmuting metals, &c.; occult chemistry, as taught in India, இரசவாதம்; [a corrupt. of Sa. Vatiga.]—Note. There are different kinds of rheumatism, as இசிவுவாதம் or பக்கவாதம், a kind of pleurisy; கண்டவாதம், a goitre, wen; கால்நம்பவாதம், a kind of flatulency; குதிவாதம், a cramp in the heels; திமிர்வாதம் palsy, paralysis.

வாதம்ஊதிப்பேதம்ஓதிப்படி. Try alchemy by refining metals, and the Vedas by sound learning. Prov.

வாதகரப்பான், s. The Ailanthus tree.

வாதகரப்பான்பட்டை, s. Its bark which is used as an antidote for paralysis.

வாதகாசம், s. A pulmonic complaint. See காசம்.

வாதகாலம், s. The third period of life; see also பித்தம் and சிலேட்டுமம். 2. The third division of a day.

வாதகுன்மம், s. Hypochondriac disorders. See குன்மம்.

வாதக்காலன்—வாதக்கையன், s. One who is arthritic in his arms and legs.

வாதக்கொதி—வாதசுரம், s. Feverish state of the body from flatulent, or acid humors.

வாதசரீரம், s. A bloated body. See சரீரக்கூறு.

வாதசாரதி, s. An epithet of Agni, as driven by the wind, அக்கினி. (சது.)

வாதசூலை, s. Arthrites, or gout, from cold humors. See சூலை.

வாதநாடி, s. A low, flatulent pulse. See நாடி.

வாதநிகண்டு, s. A treatise on the nostrums and mysteries of Alchemy. There are three such treatises, ascribed severally to போகர், சட்டைமுனி, and மச்சமுனி.

வாதநீர், s. Rheumatic humors, flatulency.

வாதபித்தசூலை, s. An arthritic complaint from bad humors and bile. See சூலை.

வாதபோதம், s. A tree, Butea frondosa, பலாசு. [Sa. Vatapot'ha.]

வாதப்பிடிப்பு, v. noun. Rheumatic affections.

வாதப்பிரமி, s. The antelope—as outstripping the wind, மான். [Sa. Vatapra-mi.]

வாதமடக்கி, appel. n. Two different trees furnishing medicine for flatulency, சத்தகசரி, தழுதாழை.

வாதராட்சதன்குளிகை, s. A medicinal pill.

வாதயுத்தம், s. Contention in argument, disputation; polemical literature.

வாதரோகம்—வாதாதிரோகம்—வாதநோய், s. Acute rheumatism or gout.

வாதாதிசாரம், s. A diarrhœa by which the belly is inflated; the first of the four kinds of அதிசாரம்—the others are, பித்தாதிசாரம், vomiting and purging; சிலேட்டுமாதிசாரம், a severe disease from cold; திரிதோஷாதிசாரம், a fatal disorder in which the three humors are complicated.

வாதரக்காச்சி, s. [prov.] A tree, as வாதாரணம்.

*வாதராயணம், s. Shooting an arrow using a bow, அம்பெய்கை. 2. Acceleration, great velocity, swift motion, மிகுகதி. 3. The peak of a mountain, மலைச்சிகரம். 4. A sort of pine-tree, தேவதாரம். 5. A sword, வாள். W. p. 759. VATARAYAN'A.

*வாதராயணன், s. Vyasa, the compiler of the Vedas and author of Maha Bharata, வியாசன். W. p. 750. VADARAYANA.

*வாதனம், s. Cloth, சீலை. (சது.)

*வாதனை, s. Pain, வருத்தம். [poetice யாதனை.] 2. Impediment, தடை. W. p. 603. BAD'HANA. 3. Knowledge of pleasure and pain, experience through the senses, as வாசனை.

*வாதாயனம், s. A window, பலகணி; [ex வாதம், wind et அயனம், course] W. p. 750. VATAYANA.

*வாதி, s. A complainant, a plaintiff—oppos. to பிரதிவாதி. 2. A disputant, வாதஞ்செய்வோன். W. p. 751. VADIN. 3. One of the four poets. See புலமையர். 4. An alchemist, வாதவித்தைசெய்வோன்; [ex வாதம்.]

வாதிபட்சம், s. Plaintiff's side or part.

வாதிபட்சத்தீர்ந்தது......It was decided in favor of the plaintiff.

வாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To torment, afflict, trouble, plague, as உபாதிக்க; [ex Sa. Vad'ha.] 2. To argue, to dispute, to conduct a logical process, தருக்கிக்க. 3. To discourse, discuss, பேச; [ex வாதம்.]

வாதிப்பிக்க, inf. To cause to plague.

*வாது, s. Disputation, a discussion, தருக்கம். (Ell. 141.) 2. A dispute, a quarrel, சண்டை. [ex வாதம்.] (சது.)

வாதாட, inf. [appel. n. வாதாடுகிறவன், also வாதுக்காரன்.] To dispute, to wrangle.

வாதுமுற்கூறேல். Do not begin a quarrel. (Avv.)

வாதுமை, s. [improp. வாதமை.] Almond tree, வாதுமைமரம்.

வாதுமைக்கொட்டை — வாதுமைக்கொட்டை, s. Almonds.

வாதுமைக்கொட்டைப்பிசின், s. Gum—Tragacanth, Astragalus Verus.

வாதுமைப்பருப்பு, s. A kernel of the same.

வாதுவர், s. Caviliers, horsemen, குதிரைப்பாகர். 2. Elephant drivers, யானைப்பாகர். (சது.)

*வாதுளம், s. An Agama of the Saivas. See ஆகமம்.

*வாதை, s. Affliction, torment, plague, as உபாதை. 2. Sickness, pain, நோய். W. p. 603. BAD'HA.

வாதைப்பட, inf. To suffer pain, to be afflicted.

*வாதோரணமஞ்சரி, s. A poem extolling the bravery of those who subdue a raging elephant, or kill one or more furious elephants of a hostile army. See பிரபந்தம்.

*வாத்தி, s. [com. for உவாத்தி, fem. வாத்திச்சி. hon. வாத்தியார், pl. வாத்திமார்.] A teacher, school-master, கற்பிப்போன். See உவாத்தி.

*வாத்தியம், s. [poet. வாச்சியம்.] Any musical instrument. W. p. 751. VADYA.

வாத்தியமுழக்க—வாத்தியம்பண்ண, inf. To beat the kettle-drum.

வாத்தியம்வாசிக்க, inf. To play upon a musical instrument.

பெரியவாத்தியம், s. A large drum, as பேரிகை. (R.)

வாத்து, s. [for.] A goose, பெருந்தாரா. 2. [Madura usage.] A branch as செப்பு.

*வாத்து—வாஸ்து, s. [used in combin.] A house. W. p. 755. VASTU.

வாத்துசாந்தி—வாஸ்துசாந்தி, s. A propitiatory ceremony. See under சாந்தி.

வாஸ்துபுருடன் — வாஸ்துமன், s. The image made for the வாஸ்துசாந்தி. See காட்டபுருடன்.

வாத்துபோதம், s. An order of architecture. See சிற்பநூல்.

வாந்தம், s. Bantam, a town in Java.

*வாந்தி, s. [Jaff. சத்தி.] Vomiting, ஒக்காளம். W. p. 751. VANTI.

எனக்குவாந்தியாயிற்று I have vomited.

வாந்திக்குவாங்க, inf. To take an emetic.

வாந்திபண்ண — வாந்தியெடுக்க, inf. To vomit.

வாந்திபேதி, s. Cholera, (lit.) vomiting and purging; sometimes வாந்திபிராந்தி.

வாந்திபேதியாற்செத்தான். He died of cholera.

வாந்திமருந்து, s. An emetic.

வாந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To vomit, commonly more than once. [limited.]

வாபஸ்—வாப்ஸ், s. [Pers.] Returning; refunding.

வாபஸ்செய்துபோடு. Return it.

*வாமம், s. Beauty, அழகு. 2. Left side, இடப்பக்கம். (சது. 165. Ell. 164. 8.) 3. Light, brightness, splendor, ஒளி. 4. One of the five faces of Siva, that which indicates illumination. See சதாசிவமுகம், ஆ. 5. A snake, நிப்பாம்பு. 6. Shortness, dwarfishness, குறுமை. 7. Riches, செல்வம். W. p. 751. VAMA. 8. Breast of women, முலை. 9. Counteraction, opposition, எதிரிடை. 10. One of the six systems of religion. See சமயம். 11. (சது.) The thigh, தொடை.

வாமதேவர், s. The name of a Rishi, ஒருருஷி.

வாமதேவன், s. A name of Siva as opposed to human institutions, சிவன்.

வாமலோசனன் s. Vishnu, திருமால்; [ex உலோசனம்.]

வாமலோசனை—வாமாட்சி, s. A woman who has a beautiful eye, அழகியவிழியுடையவள். (சது.) 2. Lukshmi, இலக்குமி.

*வாமலூரு, s. A white ant-hill, a hillock thrown up by termites, புற்று. W. p. 752. VAMALOORA.

வாமலூருதனையன், s. A name of Valmika, author of the Ramayana. See வான்மீகி; [ex தனையன், son.]

•வாமனம், s. Male elephant of the south. See திக்கியானை. 2. Shortness of stature, குள்ளம். 3. The dwarf-incarnation of Vishnu. See திருமாலவதாரம். 4. A Saiva Purana. See புராணம். W. p. 751. VAMANA.

வாமனன், s. A dwarf, குள்ளன். 2. Vishnu, திருமால். (சது.)

•வாமன், s. A name of Argha, அருகன், (சது.)

•வாமி—வாமை, s. One of the five female forms of Siva, corresponding to வாமதேவன்.

•வாயசம், s. A crow, காக்கை. W. p. 752. VAYASA.

வாயசாராதி, s. An owl, ஆந்தை; [ex Sa. Arati, an enemy.]

•வாயம், s. Water, நீர். (சது.)

வாயல், s. Side, பக்கம். 2. A door, as வாயில். (சது.)

வாயில், s. [com. வாசல்.] A door-way, gate-way, portal; an entrance to a house, palace, fort, &c., an inlet, கடை. 2. The organs of sense—as the eyes, ears, &c. considered as avenues to the mind, ஐம்பொறிப்பொது. 3. (தத்.) The mouth and other avenues to the body, நவத்துவாரம். 4. Cause, காரணம். 5. A message, தூது. (சது.)

வாயிலாளர்—வாயில்காப்போர், s. [pl.] Door-keepers.

வாயிலோர், s. Dancers, கூத்தர். 2. As வாயிலாளர். (சது.) 3. Messengers, தூதுவர்.

வாயிற்காட்சி, s. Perception of the senses. (p.)

•வாயு — வாயுவு, s. [com. வாய்வு.] Wind, air, காற்று. 2. Wind or vital air in the system; also windy affections, flatulency, வாதம். W. p. 752. VAYU. 3. Vayu, the wind-god, and regent of the north-west. See திக்குப்பாலகர்.

எனக்குவாயுவுகொண்டிருக்கிறது. I have flatulency in my bowels.

அசீரணவாயு. Indigestion.

வாயு, பி. or தசவாயு. Ten vital airs in the body: 1. பிராணன், situated in the heart; 2. அபானன், in the top of the head and passing downwards; 3. சமானன், in the pit of the throat; 4. வியானன், pervading the whole body; 5. உதானன், in the navel; 6. நாகன், which effects motion and speech; 7. கூர்மன், causing horripilation; 8. கிருகரன், or கிருகான், seated in the face; 9. தேவதத்தன், that which is exhaled in yawning, &c; 10. தனஞ்செயன், or தனஞ்சயன், that which remains in the body after death and escapes by splitting the head. See these words.—For மேகவாயு, தமரகவாயு, பரிசவாயு, see their primaries.

வாயுக்கணம், s. [also மாருதகணம்.] One of the four inauspicious feet. See அஷ்டகணம், under கணம்.

வாயுக்குத்து, s. Pain from wind, and flatulency; cholic.

வாயுசகன் — வாயுச்சகன், s. Fire, as the comrade of wind, அக்கினி; [ex சகன்.]

வாயுதாரணை, s. Suppression of the the vital airs, by yogas, &c.

வாயுத்தம்பம்— வாயுத்தம்பனம் — வாயுஸ்தம்பனம், s. The art of arresting the winds. See கலைஞானம்.

வாயுபகவான், s. The god of the wind.

வாயுபூதம், s. Atmosphere.

வாயுமண்டலம், s. Region of the winds.

வாயுமலடு, s. Sterility from flatulency. See மலடு.

வாயுமூலை, s. North-west, as the source of winds, whence the god sends them forth.

வாயுமைந்தன், s. [lit. wind-born.] Hanuman. 2. Bhima—as மாருதி.

வாயுவம், s. One of nine indications of the clouds. See மேகம், க.

வாயுவாஸ்திரம், s. A wind-dart, received from Vayu.

வாயுவிளங்கம், s. [com. வாய்விளங்கம்.] A medicinal seed, like a pepper-corn, put in the mouth of children to assist their speech. (சது.)

வாயுவின்கூறுபாடு, s. Characteristic qualities of the vital airs in the system, five in number, as நடல், கிடத்தல், கூட்டல், ஏறுதல், இறங்குதல். See வாயுவின்கூறு under கூறு.

வாயுவைப்பிடிக்கிறமருந்து. Medicine that dissipates flatulency.

வாயுவுபத்திரம், s. Pain from flatulency.

வாய், s. Mouth, வாக்கு. 2. A mouthful, வாய்கொண்டது, 3. Mouth of a cup, a bag, a wound; the muzzle of a gun, &c., பற்றுவாய். 4. Lip, or lips, உதடு. 5. (சவ்.) Place, இடம். 6. Manner, mode, விதம். 7. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 8. Truth, மெய். 9. A word, சொல். (சது.)

அவனுக்குவாயாலும்வயிற்றாலும்போகிறது. He is both passing stools, and vomiting.

வாயைமூடு. Hold your tongue.

இன்னம்ஒருவாய்சாப்பிடு. Take a mouthful more.

எனக்குவாயெழவில்லை. I cannot say a word.

இத்திரைகடல்வாயமுதென்கோ. Shall I call this the nectar of the roaring sea ? (p.)

குடத்தின்வாயைப்பிடியாதே. Do not take the pot by its mouth.

சந்துவாய். The joint, or place of joining boards, &c.

தூற்றுவாய். The wind-ward side in winnowing.

வாயடிக்க, inf. To chatter, to tergiversate.

வாயடைக்க, inf. To put to silence, to confute an adversary, to shut his mouth. 2. To fail in speech as a dying person.

வாயலம்ப, inf. To rinse the mouth, before eating, sometimes with appropriate incantations.

வாயறியாதுதின்ன, inf. To eat without thought.

வாயாங்காரம், s. Arrogance as displayed in one's speech; words of self-conceitedness.

வாயாட, inf. [appel. n. வாயாடி.] To speak much and to little purpose, to babble. 2. To quarrel, to argue frivolously, வாதாட.

வாயாடிப்பெட்டிமகன். An impertinent good-for-nothing-man.

வாயார. With open mouth. See ஆர், v.

வாயாவி, s. The breath of the mouth as distinct. from மூச்சு.

வாயாவிபோக்க, inf. To yawn. 2. [met.] To speak vainly.

வாயிலெடுக்க, inf. To vomit.

வாயிலேபோட்டுக்கொள்ள, inf. To injure one, (lit.) to put in the mouth. (abusively.)

வாயில்வந்தபடி. As it flowed from his mouth, at random.

அவன்வாயில்வந்தபடிதிட்டினான். He abused as much as his mouth could.

வாயில்லாச்சீவன் — வாய்விடாச்சீவன், s. Dumb animals.

வாயிழந்துகேட்க, inf. To ask a favor of an inferior, or of an equal.

வாயுதவி—வாயுபகாரம், s. Help or aid by word of mouth.

வாயுபசாரம், s. . Empty compliments.

வாயுறைவாழ்த்து, s. An admonition to young people who behave ill, from their seniors; painful, but useful, நற்பேபுக்தம்.

வாயூற, inf. To water, to form or collect as saliva. 2. To flow from the mouth as spittle, to slaver, சக்கிலொழுக. 3. To water in the mouth for something nice to eat, வாயினீறூற. 4. To long for wealth, fame, office, or learning, அவா.

வாயெடுக்க, inf. To begin to speak, (lit.) to take mouth.

வாயெடுக்கவொட்டாமலடிக்கிறது. Refuting one so that he cannot open his mouth.

வாய்கட்ட, inf. [v. noun வாய்க்கட்டு.] To silence one. 2. To charm a snake or beast so as to prevent its biting. 3. To abstain from improper food when dieting.

வாய்சனக்க, inf. [prov.] To articulate indistinctly, as when having the mouth filled with food.

வாய்கிறுது, s. Arrogant speech.

வாய்கிறுதுபேசினுதைவரும். If one speak arogantly a kick will follow.

வாய்குளற, inf. To bawl, to vociferate, இரைய. 2. As வாய்வெருவ.

வாய்கொடுக்க, inf. To kindle a quarrel.

வாய்கொடாமலிருக்கிறது. Being silent. 2. Being unfriendly.

வாய்க்கட்டை, s. A gag for the mouth, in abuse. 2. [in cant.] Bribery.

வாய்க்கணக்கு, s. Mental arithmetic. 2. Account kept in the memory.

வாய்க்கரிசி, s. A ceremony of putting rice into the mouth of a corpse before burning.

குத்தரிசிக்குற்றுகிறவீட்டிலேவாய்க்கரிசிக்குவழியில்லை. In a rice-pounding-house, there is not a handful for a corpse; those who have abundance have nothing to give.

வாய்க்காசு, s. The money cast with rice upon a corpse. 2. Money given to a witness.

வாய்க்காடிவார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. Being very sorrowful, (lit.) having vinegar poured into the mouth.

வாய்க்கால், s. Water-course, நீரோடுங்கால். 2. (p.) The tenth lunar mansion, மகாள். (சது.)

வாய்க்கால்துக்குப்போகிறது. Going to ease nature.

வாய்க்குவழங்காமலிருக்கிறது. Being unpalatable.

வாய்க்குள்ளேபேச, inf. To mumble, to mutter.

வாய்க்குற்றம், *s.* A verbal mistake or error.

வாய்க்கூடை — வாய்ப்புட்டில் — வாய்ப்பெட்டி, *s.* A small basket for muzzling a calf.

வாய்க்கூலி, *s.* A bribe.

வாய்க்கொழுப்பு, *v. noun.* Arrogance, insolence.

வாய்க்கொழுப்புசீலையாலேவடிக்கதபோலே. As one's insolence forced him to carry hot rice in a napkin. *Prov.*

வாய்சலிக்கத்திட்ட, *inf.* To abuse till the mouth aches.

வாய்ச்சம்பிரதாயம், *s.* Skilfulness in speaking, *sometimes* in reproach. 2. Oral tradition. See சம்பிரதாயம்.

வாய்ச்சாலகம், *s.* [*improp. for* வாசாலகம்.] Talkativeness.

வாய்ச்சொலவு, *s.* Prediction, augury. 2. An ominous speech.

வாய்தடுமாற, *inf.* To make a verbal mistake.

வாய்தாரை, *s.* Edge of a knife or other instrument, keenness of the edge, ஆயுதக்கூர்மை.

வாய்த்தவிடும்போதல். Even the bran is gone; i. e. nothing is left to eat. (பஞ்ச.)

வாய்த்தலை, *s.* A channel of stone for conveying water.

வாய்நீர், *s.* [*com.* வாணீ.] Saliva, spittle.

வாய்நீரூற, *inf.* To slaver.

வாய்நீரொழுக, *inf.* To drivel, to drop saliva from the mouth.

வாய்பாடு, *v. noun.* [*in gram.*] A model, a specimen; a symbolic term, for all roots of verbs, as செய். 2. A symbolic expression in any art or science, as barbara, celarent, &c. in Logic; spondee dactyl, &c. in Poetry.

வாய்பிதற்ற — வாய்பினற்ற, *inf.* To speak without sense, or incoherently.

வாய்புதைக்க — வாய்பொத்த, *inf.* To shut the mouth with the palm of the hand, as children in fear or wonder.

வாய்பூச, *inf.* To wash the mouth. 2. To flatter, to speak smooth things. 3. To bribe a superior. (*Colloq.*)

வாய்போட, *inf.* To interrupt another when talking, or to interfere with others, by words.

வாய்ப்பட்டி, *s.* A chattering woman.

வாய்ப்பாடம், *s.* A lesson learnt by heart.

வாய்ப்பாளை, *s.* A babbling fellow. (*R.*)

வாய்ப்பிரசங்கம், *s.* Oratory, extempore discourse.

வாய்ப்பிறப்பு, *s.* A saying, a declaration.

அவன்வாய்ப்பிறப்பைக்கேள். Hear his deposition.

வாய்ப்புண் — வாய்க்கிரந்தி, *s.* Sore on the tongue or lips; an ulcered mouth.

வாய்ப்பூட்டு, *s.* A lock for the mouth, a gag, *used by anchorites.*

வாய்மட்டம், *s.* Level to the brim, even to the surface. 2. A process in making golden heads.

வாய்மதம், *s.* Arrogant speech.

வாய்மூட, *inf.* To shut one's mouth. See கைவாய்மூட, under கைமூடி.

வாய்மூடு. Shut your mouth, stop speaking.

வாய்மூத்தகுடி, *s.* A family excelling in talk.

வாய்மூத்தவன், *appel. n.* A chief speaker.

வாய்மோசம், *s.* A mistake, inadvertence in speech.

வாய்வட்டம், *s.* A rope or halter to put round a horse's mouth, குதிரைவாய்க்கயிறு. (சது.)

வாய்வழங்க, *inf.* To eat, to use the mouth, உண்ண. 2. To speak, பேச. 3. To promise.

பேசவாய்வழங்கவில்லை The mouth, [*tongue.*] fails to speak—*said of a dying man.*

வாய்விசேஷம், *s.* Speech, oral communication. 2. Report, செய்தி.

வாய்விசேஷமாய்ச்சொன்னேன். I told him by word of mouth.

வாய்விட, *inf.* To speak plainly. 2. To divulge a secret.

அவன்வாய்விட்டழுதான். He wailed, cried aloud, *like a child.*

அவள்வாய்விட்டதினாலேமோசமாயிற்று. Mischief came through her divulging the secret.

வாய்விடல், *v. noun.* Yawning. (*R.*)

வாய்விளங்கம், *s.* A medicinal seed. See வாயுவிளங்கம்.

வாய்விளிம்பு, *s.* The margin, or edge of a thing.

வாய்வெட்ட, *inf.* To silence another.

வாய்வெட்டிவெட்டிப்பேசுவான். One who overcomes in argument.

வாய்வெருவ, *inf.* [*improp.* வாய்பெருவ.] To cry out in sleep from fear, night-mare, &c., as வாய்பிதற்ற.

வாய்வைக்க, *inf.* To bite as a snake, கடிக்க. 2. To eat, as a horse, &c., தின்ன.

வாய், கிறேன், ந்தேன், வேன், வாய, *v. a.* To excell, to surpass, சிறக்க. 2. To succeed, to obtain, அடைய, பெற. (*Ell.* 119.)

நாள்வாயும். Every-day. (சீநி.)

வெளிசெவ்வாய்ந்தோன்..........Beautiful as Kama. (குறள்.)

வாய், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To succeed, to come to a prosperous issue, சித்திக்க. (*c.*) 2. To obtain, realize, பெற. 3. To surpass, exceed, சிறக்க. 4. To join, unite, பொருந்த.

இக்காரியம்வாய்க்குமா. Will this business succeed?

இதோடேஅந்தப்பலகைவாய்க்கவில்லை........That plank does not fit well with this.

எனக்குவாய்த்தபெண்டாட்டியைஎன்னசொல்ல.... What shall I say of my wife lately obtained?

வாய்த்த, *rel. part.* [*as adj. vul.* வாச்ச.] Succeeded, realized. 2. Excellent, genuine. (சீநிசெ.)

வாய்த்துவிட, *inf.* To succeed, to prosper.

வாய்ப்பு *v. noun.* Success, சித்தி. 2. Realization, பேறு. 3. Surpassing, சிறப்பு. 4. Fitness, தகுதி.

வாய்ப்பாய்வந்துசேர்ந்தது. It came in time.

வாய்ப்புடையது. An excellent thing.

வாய்ப்புள், *s.* Omen, auspices—good or bad, நிமித்தம்; [*ex* உள்.] (*p.*)

வய்தல், *s.* A door-way, as வாயில். (சது.)

வாய்தா — வாயிதா, *s.* [*Arab.*] A fixed time for paying tax, or quit-rent, a term, தவணை.

வாய்தாதப்பிப்போயிற்று. The term has expired.

வாய்தாப்பணம். Land revenue for the term.

வாய்ப்பன், *s.* [*prov.*] A kind of cake.

வாய்ப்பன்சட்டி. A kind of *chatti* with a rim.

வாய்மை, *s.* Truth, உண்மை. 2. A word, சொல். 3. Strength, வலி. (சது.)

பகைவாய்மைகள்வீழ்யுமுன்னி. Firm to their promise. (*p.*)

•வாயவு *s.* [*com. for* வாயு.] Wind, &c.

வாரக்கம், *s.* Advance of money to a cultivator. 2. Money to a soldier on enlisting. (*c.*)

வாரடை, *s.* A shred of palm-leaf taken off lengthwise; [*ex* வாரு.]

•வாரணம், *s.* Impediment, obstacle, தடை. 2. A coat of armor, or mail, கவசம். 3. A shield, கேடகம். 4. A jacket, சட்டை. 5. An elephant, யானை. W. p. 753. VARAN'A. 6. A domestic fowl, கோழி. 7. Sea, கடல். 8. A chank, சங்கு. 9. Leaving off, removal, as நிவாரணம், விடுதல். (சது.) 10. A tree, as மாவிலிங்கு. 11. Protection, காப்பு. 12. A hog, பன்றி.

•வாரணாசி, *s.* Benares, காசி. [*contrac. of Sa. Varúnasi.*] (சது.)

•வாரணை — வாரணையம், *s.* Impediment, obstacle, as வாரணம்.

•வாரம், *s.* A week, or a day of the week, கிழமை. 2. Opportunity, occasion, சமயம். 3. Multitude, abundance, மிகுதி. 4. Entrance, door-way, வாயில். W. p. 752. VARA. 5. Love, அன்பு. 6. Proprietorship, property, உரிமை. 7. Bank, shore, கரை. 8. A small divisional ridge in a rice field, சிறுவரம்பு. 9. Wave, திரை. 10. Sea, கடல். 11. Partiality, பக்ஷபாதம். 12. Part, portion, share, பங்கு. 13. A mountain side, மலைச்சாரல். (சது.) 14. A division of the Calendar, பஞ்சாங்கத்திலொன்று. 15. A variation in dancing. See நடனம். 16. The verandah of a house, as தாழ்வாரம். 17. Rent of land, as நிலவாரம்.

வருகிறவாரம்போவேன். I will go next week.

இன்றைக்கென்னவாரம். What day is to-day?

வாரம்பகிர்ந்துகொண்டாயா. Have you got your share of the produce?

காணியைவாரத்துக்குவிட்டிருக்கிறேன்.......I have rented it.

வாரம், எ. The seven days of the week, ஆதித்தவாரம் or ஆதிவாரம், Sunday; சோமவாரம், Monday; மங்கலவாரம், Tuesday; சௌமியவாரம், or புதவாரம், Wednesday; குருவாரம், Thursday; சுக்கிரவாரம், Friday; சனிவாரம், Saturday. According to Tamil use these are ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி, with கிழமை affixed to each.

வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான், *s.* See தம்பிரான்.

வாரக்குடி, *s.* A cultivator of the soil.

வாரத்திட்டம், *s.* Regulated share of the produce of a field between two parties; that of the landlord is மேல்வாரம், and that of the cultivator is குடிவாரம்; the whole is உடைவாரம்.

வாரத்துக்குவளர்க்க, *inf.* To raise fowls, pigs, &c., on shares.

வாரத்துண்டு, *s.* Balance of a share, remaining portion.

வாரப்பாடு, *v. noun.* Partiality, bias, pre-possession.

வாரப்பிரிவு, *v. noun.* [*inf.* வாரம்பிரிக்க.] Division of shares.

வாரம்வாரம். [*as an adv.*] Weekly.

•வாரவாணம், *s.* A coat of armor, கவசம். 2. A quilted jacket, as a defence for the body, பஞ்சுபெய்துதைத்தமெய்க்சட்டை. W. p. 753. VARAVAN'A.

•வாரவாரம், *s.* Armor, mail, கவசம். (சது.)

•வாராவதி, *s.* [*Tel.* వారధి.] A bridge, பாலம்; [*ex* வாரி, water, அ *et* வதி, way.]

•வாராகி, *s.* One of the seven *matris* or mothers. See மாதர், ள. 2. A sow, பெண்பன்றி. W. p. 753. VARAHA.

•வாராணசி, *s.* (*St.*) Benares. See வாரணசி.

வாராணே, *s.* A term of calling. See பின்னிடுத்தமிழ்.

வாரி, *s.* A comb, சீப்பு. 2. A rake, குப்பைவாரி. 3. A plank across a dhoney; [*ex* வாரு.]

•வாரி, *s.* Water, நீர். 2. The sea, கடல். 3. A stable, or stall for elephants, யானைக்கொட்டம். 4. A hole as a trap for catching elephants, யானைப்படுக்குங்குழி. W. p. 753. VARI. 5. A flute or pipe, இசைக்குழல். 6. A door, கதவு. 7. A full river, a reservoir; any deep water, நிறைபுனல். 8. A wall, மதில். 9. A surrounding wall, மதிற்சுற்று. 10. A way, வழி. 11. A door-way வாயில். 12. A flood, an inundation, a torrent, வெள்ளம். 13. Abundance, மிகுதி. (சது.)

பெருவாரிவிளைந்தது. A great crop is grown.

மேலெழுந்தவாரி. Superficialness, (*lit.*) upon a wave.

வாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* and *v. a.* To take an oath, ஆணையிட. 2. To hinder, to stop, தடுக்க. (சது.)

•வாரிசம், *s.* The lotus as the water-born, தாமரை; [*ex* வாரி *et* சம்.] (சது.)

•வாரிதம், *s.* A cloud, மேகம். W. p. 753. VARIDA.

வாரிதி, *s.* [*improp.* வாருதி.] The sea, the ocean, கடல். [*Sa.* Varid'hi.]

•வாரிவாகம், *s.* A cloud as bearing water, மேகம். W. p. 754. VARIVAHA.

வாரு, கிறேன், வாரினேன், வேன், வார, *v. a.* To take up by the handful; to remove people in great numbers out of the world, திரளாகக்கொண்டுபோக. 2. To carry off, கவர. 3. To take or gather, சேர்த்துக்கொள்ள. 4. To steal, திருட. 5. To cast up, as a wave of the sea, or the current of a river, வாரற. 6. To shave a palmyra-leaf, for writing, ஓலைவார. 7. To comb the hair, மயிர்சீவ; [*from Sa.* Vru.]—*Note.* In the last two meanings, the past tense may be also வார்த்தேன்.

இதைவாரிப்போடு......Take away this. 2. Throw sand or earth

பேதிஆனேகரைவாரிக்கொண்டுபோனது. Cholera has taken away many.

வாரியடிக்கிறகாற்று....A wind that blows things away.

வாரியிறைக்க, *inf.* To scatter abroad. 2. [*met.*] To give liberally.

வாருகோல், *s.* A broom; a rake, துடைப்பம்.

வாரெழுத்தாணி, *s.* A kind of style, or iron-pen.

வாரல்—வாருதல், *v. noun.* Gathering; carrying off; thieving; combing, &c.

•வாருணம், *s.* The sea, கடல். 2. The west, மேற்கு. 3. A *Upapurana*. See உபபுராணம். (சது.) 4. An astrological indication of the clouds. See மேகம், ஈ.

•வாருணி, *s.* A name of Agastya, அகஸ்தியன். [*Sa.* Varun'i.] 2. Any distilled spirituous liquor, காய்ச்சிவடித்தமது. 3. The twenty-fourth lunar mansion, சதயம். 4. The west, மேற்கு. W. p 754. VARUN'EE.

•வாருண்டகம்-வாருண்டம், *s.* The fabled eight-footed-bird. See எண்காற்புள். (சது.)

வாரை, *s.* A beam, வாரைவிட்டம். (சது.) 2. A pole for carrying burdens, காவுதடி.

•வார், *s.* Water, நீர். W. p. 752. VAR. 2. A girdle, a band, a girdle of leather, கச்சு. 3. Length, நீளம். 4. Smallness, நுண்மை. 5. A shoe-tie, செருப்புவார்.

கல்லணைவார், *s.* Stirrup-leather.

பின்வார், *s.* A crupper.

வாரிட, *inf.* To cut in slips, or slices, as fish for drying.

வார்க்கயிறு, *s.* A braided leather-thong.

வார், கிறேன், ந்தேன், வேன், வார, *v. n.* To flow down, to drop, ஒழுக. 2. To rise high, உயர. 3. To lengthen, நீள. 4. To know, தெரிய. (சது.) 5. *v. a.* To remove from a surface. See வாரு.

வார்காது, *s.* Ears with the perforation greatly enlarged.

வார்தல், *v. noun.* Running down. 2. Lengthening itself. 3. Being high. (சது.)

வார்ந்தோடுகிறது. Flowing in a torrent.

வார், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pour, சொரிய. 2. To infuse, suffuse, உட்செலுத்த. 3. To cast metal in a mould, உருக்கிவார்க்க. (*c.*)

வார்ப்பதுவார்க்க, *inf.* To pour out for a guest. (*R.*)

வார்ப்பு, *v. noun.* An effusion.

வார்ப்புவேலை, *s.* As வார்ப்படம்.

வார்ஸ், *s.* [*Arab.*] Claim, heirship.

வார்ஸ்தார், *s.* Claimant, an heir.

வார்ஸ்நாமா, *s.* A deed of transfer of one's right.

•வார்த்தகம்—வார்த்திகம், *s.* Infirmity of old age, மூத்தண்மை. 2. Assembly of the aged, மூவர்குழு. W. p. 755. VARDD'HAKA.

•வார்த்தாகம், *s.* The egg-plant, Solanum melongena, கத்தரி. 2. The unripe fruit of this plant, கத்தரிக்காய். W. p. 754. VARTTAKA.

•வார்த்தாகி, *s.* A plant, சிறுவழுதலை, Solanum. [*Sa.* Varttaki.]

•வார்த்தாவகன், *s.* A messenger, தூதன். 2. A carrier, one who conveys letters or news, செய்திகொண்டுபோவோன். [*Sa.* Varttavaha.]

•வார்த்தை, *s.* A word, a phrase, வசனம். 2. [*Chris. usage.*] The word. [*a corrup. of Sa.* Varddura, speech.]

வார்த்தையிலேகுற்றமுண்டா. Is there any harm in words?

வார்த்தைகொடுக்க, *inf.* To speak, to talk.

வார்த்தைநாணயம், *s.* Honesty, as shown in the fulfilment of promises.

வார்த்தைபிசக, *inf.* To fail in one's word.

வார்த்தைப்பாடு, *v. noun.* A promise, an engagement by word.

வார்த்தையிழுக்க, *inf.* To draw one into a dispute.

வார்த்தையெடுக்க, *inf.* To begin to speak.

வார்த்தையைப்புரட்ட, *inf.* To pervert the meaning of a word.

வார்த்தைத்தொழிலோர், *s.* Head cultivators, பூவைசியர்; [*ex Sa.* Vartha, agriculture.] (சது.)

வார்ப்படம், *s.* A casting, வார்ப்படவேலை; [*ex* வார்ப்பு.] (*Colloq.*)

வார்ப்பிக்க, *inf.* To cause to cast metal.

வார்மை, *s.* [*in comb.*] Decorum.

வார்மைசீலமையறியாதவன்.........A man unacquainted with polite manners.

•வால, *adj.* Juvenile, young, as பால. W. p. 603. BALA.

வாலசன்னியாசி, *s.* See பாலசன்னியாசி, under சந்நியாசி. 2. [*in R. C. usage.*] A monk from his youth.

வாலசிங்கம், *s.* A young lion.

வாலத்துவம், *s.* Vigor of youth.

வாலவயசு, *s.* Early age, youthhood.

•வாலகம், *s.* A horse's or elephant's tail, as வால். (சது.)

•வாலகில்லியர், *s.* A number of 60,000 *Rishis*, அறுபதினாயிரம்ருஷிகள்.

•வாலசரம், *s.* A town in Orissa, Ballasore, ஓரூர். 2. A kind of rice-corn brought thence to Madras, ஒர்நெல்.

•வாலதி, *s.* Tail, வால். 2. Elephant's tail, யானைவால். (சது.)

•வாலம், *s.* A tail, வால். 2. The hair of the head, தலைமயிர். W. p. 603. BALA. 3. [*prov.*] Rags, or tatters like a tail, கந்தைத்துணி.

வாலவானசக்குரங்கு, *s.* Mischievous monkey, *in abuse.*

வாலபத்திரம், *s.* The Ebony tree, Diespyros Ebenater, கருங்காலி.

•வாலரசம், *s.* Essence of vermilion, சாதிலிங்கம்வடித்தஇரசம்.

•வாலவாயசம், *s.* Lapis lazuli, வைடூரியம். (சது.)

வாலறிவன், *s.* One of pure intelligence, an epithet of the Deity, கடவுள்; [*ex* வால், purity.] (குறள்.)

•வாலன், *s.* An infant, as பாலன்.

•வாலாசம், *s.* A crupper for a bullock, as பின்வார்; [*ex* வால்.]

வாலாதி, *s.* A horse trained to the race-course. (*Beschi.*)

வாலாமை, *s.* Impurity. See வால்.

வாலாயம், *s.* Cat's eye, as வாலவாயசம். 2. [*Tel.*] Too much familiarity.

•வாலி, *s.* Bali son of Indra, and elder brother of Sugrîva. W. p. 603. BALI.

•வாலியம் — வாலிபம், *s.* Youth, juvenility, as பாலியம். (*c.*)

வாலியகாலம், *s.* Youthful years of a person.

வாலியன், *s.* A youth, as பாலியன்.

•வாலுகம், *s.* Sand, மணல். 2. White sand, வெண்மணல். W. p. 604. BALUKA.

•வாலுங்கி, *s.* A sort of cucumber, Cucumis, கக்கரி. [*Sa. Balungi.*] 2. [*com.* வாலுளுவை.] A medicinal seed. See அதிபதிச்சம். (சது.)

வாலுவர், *s.* Cooks, those employed in the cook-room, மடையர். (சது.)

வாலுவசாஸ்திரம் — வாலுவநூல், *s.* A system of cookery.

வாலுளுவை, *s.* See வாலுங்கி.

•வாலேயம், *s.* An ass, கழுதை. W. p. 604. BALEYA.

வாலை, *s.* A still, an alembic, திராவகம் வடிக்கும்பாத்திரம்.

வாலையிலேற, *inf.* To distil. (*R.*)

•வாலை, *s.* [*also* பாலை.] A child. 2. A girl under maturity. See மகளிர்பருவம்.

•வால், *s.* A tail, trail, train, வாலதி. 2. Purity, truth; clearness, சுத்தம். 3. Whiteness, வெண்மை. 4. Abundance, மிகுதி. [*contrac. of Sa. Vala.* W. p. 603.]

வாலாட்ட, *inf.* [*lit. to wave the tail.*] To do mischief; to be pompous, to show authoritative airs.

வாலாட்டாதே. Do not be impudent, be quiet.

வாலாமை, *s.* Uncleanness, impurity, அசுத்தம். 2. The uncleanness of menstruation, சூதகம். (சது.)

வாலான், *s.* A kind of bearded rice, ஓர்நெல்.

வாலிது. *appel. n.* That which is pure, white, appropriate, தூயது. (சூடா.)

வால்நட்சத்திரம்—வால்மீன்—வால்வெள்ளி, *s.* Comet.

வால்மிளகு, *s.* Long pepper. See மிளகு.

வால்வெள்ளி, *s.* Comet—as வால்நட்சத்திரம்.

வாற்குருவி, *s.* The bird of paradise.

வாற்கொடி, *s.* A long triangular flag for the mizen mast. (*Old Dic.*)

வாற்கோதுமை, *s.* Barley.

•வால்மீகம், *s.* A name of Ramayana, from its author Valmîka, ராமாயணம்.

வாவல், *s.* A bat, வௌவால். (சது.) 2. See வாவு, *v.*

•வாவி, *s.* A small walled tank or reservoir, தடாகம். (*Ell.* 212.) W. p. 751. VAPI.

வாவு, *s.* A school-holiday, a holiday in general. (*Colloq.*)

வாவுமுறை, *s.* Term of vacation.

வாவுவிட, *inf.* To give a holiday.

வாவு, கிறேன், வாவினேன், வேன், வாவ, *v. a.* To jump over; to gallop; to go by leaps, தாண்ட.

வாம்பரி, *s.* [*for* வாவும்பரி.] The galloping horse. (*p.*)

வாவல், *v. noun.* Jumping over.

வாவுத்தன், *s.* The prow of a vessel.

வாழாத்திப்போளம், *s.* [*prov.*] Gum-myrrh.

வாழி—வாழிய, *s.* A poetic expletive, முன்னிலையசைச்சொல். 2. See வாழு.

காணியவாழியமலைச்சாரல். Look to the side of the mountain. (*p.*)

வாழு—வாழ்,கிறேன்,வாழ்ந்தேன்,வேன், வாழ, *v. n.* To live, to sustain life, சீவிக்க. 2. To flourish, to enjoy happiness, to prosper, செழிக்க. (*Ell.* 150.) 3. To be, or exist; to reside, as living creatures in their appropriate place; to roam, சஞ்சரிக்க.

வாழுகின்றகாலம். The time of prosperity. (*p.*)

வாழுகிறபெண். A married girl, living with her husband.

நீர்வாழுஞ்செந்துக்கள். Aquatic creatures.

வாழ—வாழி—வாழிய. [*optative.*] May I, thou, he, she, it, prosper.

வாழ்நன், *s.* A prosperous man. 2. [*sometimes* வாணர்.] An inhabitant, as தஞ்சைவாணர், a resident of Tanjore.

வாழ்நாள், *s.* [*sometimes* வாணுள்.] The days of one's life.

வாழ்வு, *v. noun.* Prosperity, happiness, felicity, life, வாழ்க்கை. 2. Custom, usage.

அற்பவாழ்வு. An insignificant life, transitory happiness.

வாழ்வுதாழ்வு. Prosperity and adversity.

வாழ்வுமங்குதல், *v. noun.* The decrease of one's riches.

பெருவாழ்வு. Great prosperity, bliss.

வாழ்வுப்பெருக்கம்—வாழ்வுமிகுதி.........Great wealth.

வாழை, *s.* Plantain tree, Musa paradisiaca.—*Note.* Of வாழை are different varieties, இரசதாளிவாழை or *commonly* ரஸ்தாளி, that producing fruit of a sweet flavor; கதலிவாழை, another variety; கருவாழை, a black kind; கொட்டைவாழை, a plantain having seeds; செவ்வாழை, a red kind; பேயன்வாழை, an inferior kind, but medicinal; மொந்தன்வாழை, a large variety, ஆனைவாழை, உதிரிவாழை, மருந்துவாழை, &c., are other varieties; பூவாழை and கருவாழை are different plants, which see.

வாழைக்கட்டை, *s.* The large bulbous root of the plantain tree.

வாழைக்காய், *s.* An unripe plantain.

வாழைக்குலை, *s.* An entire cluster of plantains.

வாழைச்சீப்பு, *s.* A comb of plantains.

வாழைத்தண்டு, *s.* Spadix of the plantain. See தண்டு

வாழைத்தாறு, *s.* A cluster of plantains.

வாழைத்தோட்டம், *s.* A plantain-garden.

வாழைநார், *s.* Fibres in the stem of the tree.

வாழைப்பழம், *s.* Plantains.

வாழைப்பூ, *s.* A flower of the plantain-tree, used for curry

வாழைமடல், *s.* [*sometimes* வாழைப்பட்டை.] *s.* The rind of the plantain stem.

வாழைமரம், *s.* As வாழை.

வாழைபடிவாழை.....Plantains from one plantain-root—*so a family.*

வாழையிலை, *s.* Plantain leaves used as an eating vessel.

தொடைவாழை, *s.* A tumor on the thigh. See தொடை.

வாழ்க்கை, *s.* Riches, felicity, செல்வம். 2. A wife, a consort, மனைவி. 3. A borough, a small town, ஊர். 4. A town, in a cultivated district, மருதநிலத்தூர். (சது.) 5. Living prosperously; [*ex* வாழு, *v.*]

இல்வாழ்க்கை, *s.* Domestic life. See இல்.

வாழ்க்கைத்துணை, *s.* A wife, மனையாள். (*Ell.* 216.)

வாழ்க்கைப்பட, *inf.* [*vul.* வாக்கப்பட.] To get married; *used in reference to a woman.*

வாழ்த்து, கிறேன், வாழ்த்தினேன், வேன், வாழ்த்த, *v. a.* To praise, applaud, துதிக்க. 2. To felicitate, congratulate, மங்களம்கூற. (*c.*)

வாழ்த்து, *v. noun.* Benediction, congratulation. See ஆலங்காரம்.

மங்களவாழ்த்து. Congratulatory poem.

சோபனவாழ்த்து. Congratulation on marriage.

வாழ்த்திக்கொடுக்கிறது. Giving a present with congratulation.

வாழ்விக்க, *inf.* To cause one to prosper. 2. To cause a woman to live happily with a husband, வாழும்படிசெய்ய.

வாளாமை, *s.* Silence, taciturnity, மௌனம். 2. Deafness, disobedience, கேளாமை. (சது.)

வாளாதேபோவார்மாந்தர். As men leave [this world] in silence. (சூடா.)

வாளா, *adv.* Silently, quietly, indifferently, fruitlessly, vainly, as சும்மா. (நீதிநெறி.)

•வாளி, *s.* An ear-jewel, or a sort of ear-ring, காதிவெளவி. W. p. 603. BALA. (*c.*) 2. A circular course, வட்டமாய்போடல். 3. An arrow, அம்பு. (சது.)

•வாளை—வாளைமீன், s. A fish, Trichiurus Lepturus. [Sa. Vala] There are three varieties, ஆற்றுவாளை, Silurus bimaculatus; தளைவாளை, another kind of trichiurus; சொட்டைவாளை, another variety.
வாளைகடியன், s. A poisonous snake whose bite is said to be fatal; which enters the mouth of rivers.

வாள், s. A sword, scimitar, கத்தி. 2. A saw, ரம்பம். [aphœrisis of Bhalanga.] 3. Lustre, light, splendor, &c., ஒளி. [Sa. Vhala.]
வாட்காரன் — வாளறுக்கிறவன், s. A sawyer.
வாட்படையாள் — வாள்கைக்கொண்டாள், s. An epithet of Durga, துர்க்கை.
வாளரம், s. A two-edged file, or rasp, to sharpen saws, அரம்.
வாளவரை, s. A kind of pulse. See அவரை.
வாளாண்மை, s. Skill with the sword, வாள்வல்லமைத்திறம். (Ell. 145.)
வாளாயுதம், s. A sword, as வாள்.
வாளுழவர், s. [pl.] Soldiers, heroes, champions, படைவீரர். (சது.)
வாளுறை, s. A scabbard.
வாளேந்தி, appel. n. The sword-armed, the prince.
வாளேர்தடங்கண், s. Large eyes, darting glances keen as a scimitar. (Ell. 186.)
வாள்மீன், s. A sword-fish.
அரிவாள், s. A sickle.
முள்வாள், s. A saw.

வாள்வாளெனல், v. noun. Crying of a dog when beaten; a repetitious sound, ஒலிக்குறிப்பு.

வாறது, [symb. verb. contrac. of வருகிறது. vul.] That which comes.

வாறுன், s. [in seamanship.] A small stay-rope to the leeward of the sail, to keep it in place, கப்பலிலோர்கயிறு. 2. [contrac. of வருகிறான். vul.] He comes.

•வார்த்தை, s. [improp.] A word. See வார்த்தை.

வானகம், s. The visible heavens, &c., as வானம்.
வானகத்தமரர், s. The gods of the celestial regions, as அமரர். (p.)

வானதி, s. The celestial Ganges, ஆகாயகங்கை; [ex வான் et நதி.]

•வானபத்தி, s. A tree bearing fruit without blossoms, பூவாதுகாய்க்குமரம். [an elongation of Vanaspati.]

•வானபத்தியம்—வானப்பிரத்தி, s. A tree bearing fruit from blossoms—as the mango, &c. W. p. 751. VANASPATYA.

•வானப்பிரத்தன் — வானப்பிரஸ்தன், s. A religious hermit, of the third order. [Sa. Vanasprathu.]
வானப்பிரஸ்தாச்சிரமம், s. The state of an anchorite. See ஆச்சிரமம்.

வானம், s. The atmosphere, firmament, heaven, ஆகாயம். [improp. மானம்.] 2. Rain, மழை; [ex Sa. Vana, water.] 3. [prov.] One of the ornamental lines in a tower, கோபுரத்திலோருறுப்பு.
வானஞ்சுருங்கில். If rain be wanting.—see under சுருங்கு.
வானசாஸ்திரம், s. Astronomy.
வானசோதிகள், s. Heavenly bodies.
வானம்பாடி, appel. n. A sky-lark.
வானவரம்பன், s. A title of the Sera kings as having a lofty boundary, சேரன்; [ex வரம்பு.] (சது.)
வானவர், s. Gods, celestials.
வானவருறையுள், s. Residence of the celestials. (p.)
வானவர்முதுவன்—வானோர்முதுவன், s. A title of the Sera kings, சேரன். (சது.) 2. An epithet of Brahma, பிரமன்.
வானவன், s. Any heavenly being of the male sex. 2. (சது.) As வானவர்முதுவன்.
வானவில், s. The rain-bow.
வானோர், s. The celestials of different orders.
வானோர்கணம், &c. or நவவானோர்கணம். The nine orders in heaven according to Romanists: 1. பத்திக்கவாலிகர், seraphs; 2. ஞானிக்கர், cherubim; 3. பத்திராசனர், those who surround the throne of God—These are considered to be invested with dignity of the first order; 4. சாதஇருத்தியர், those employed on gracious errands, messengers; 5. சத்துவர் or சத்திகர், celestial powers; 6. பலத்துவர், those averting evils—These are considered as invested with dignity of the second order; 7. பிரத்திகர், principalities or princes of earthly kingdoms; 8. அதிதூதர், archangels; 9. தூதர், angels, ministering spirits. These are of the third order.

வானோர்கோமான், s. King of the celestials; an epithet of Indra, இந்திரன்.
வானோர்மாற்றலர், s. [pl.] Asuras, as enemies of the Suras, அசுரர். 2. Giants, இராக்கதர். (சது.)
வானோர்வரம், s. The four endowments of celestials: 1. இலகு, lightness; 2. சூக்குமம், subtility; 3. அட்சயம், incorruptibility; 4. பிரகாசம், splendor.

•வானம், s. A dry tree, seasoned wood, உலர்ந்தமரம். (சது.)

•வானரம், s. An ape, a monkey—as having a man's face and living in the woods, குரங்கு; [ex Sa. Vana, pertaining to the woods et Ra to get or Rama, to play.] 2. A sylvan; [ex Sa. Va, resemblance et நரம், a man.] W. p. 751. VANARA.
வானரக்கொடியோன், s. An epithet of Arjuna, as having on his banner a picture of Hanuman, அருச்சனன்.

வானி, s. A tent, கூடாரம். 2. A canopy, a hood, மேற்கட்டி. 3. An army, படை. 4. A warrior's banner, விருதுக்கொடி. (சது.) 5. Bishop's weed, ஓமம்.

•வானீரம், s. A sort of cane or rattan, Calamus rotang, சீப்பிரம்பு. W. p. 751. VANEERA.

வான், s. Air, ether, sky, the visible heavens, ஆகாயம். 2. Rain, மழை. (Ell. 49.) 3. A cloud, மேகம். 4. adj. Great, excellent, eminent, பெருமையான. 5. [as a particle.] A sign of the future tense, எதிர்காலவிடைச்சொல். (p.)
கொல்வான்கொடிப்படையொடுங்கொண்டெழுந்தான் ..... He rose with his bannered army, in order to slay.
வானுலகம், s. The upper world, as தேவலோகம்.
வானேறு, s. A clap of thunder, a thunder-bolt, இடி.
வான்கோழி, s. A turkey, (lit.) a large fowl.
வான்பயிர், s. Articles of cultivation excepting grain, as fruit trees and vegetables.
வான்மீன், s. A group of stars, a constellation, நட்சத்திரம். 2. A star, as மீன். (சது.)

வான்மிகம், s. The rain-bow, இந்திரவில். (சது.)

•வான்மீகி, s. Valmika. See வால்மீகம்.

வி

வி. A syllabic letter composed of வ் and இ.

•வி. A Sanscrit particle and prefix, usually expressing privation, like அ privative—as விமலம், purity, from மலம், filth; வியோகம், disunion, from யோகம், union. Sometimes it implies certainty, or totality, as விமோசனம், total expiation, from மோசனம், liberation. W. p. 758. VI.

•விகங்கம், s. A bird, பறவை. W. p. 795. VIHANGA. 2. A swan, அன்னம். (சது.)

•விகசம், s. [also விகாசம்.] That which is blossoming or opening, as a flower, மலர்ந்தது. W. p. 758. VIKACHA.

விகசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To open, to bloom, மலர; [ex விகசம்.]
கருப்பம்விகசிக்க, inf. To open as the womb.
விகசிதம், s. Blossoming, blooming, அலர்ச்சி; [Sa. Vikasita.]

•விகடம், s. Diversity, obstruction. hinderance, வேறுபாடு. 2. That which is great, பெரியது. W. p. 758. VIKAT'A.
அகடவிகடம், s. Chicanery. See அகடம்.
விகடகவி, s. A sportive verse; a witty saying, a conundrum, சாதுரியபாட்டு. 2. One who writes sportive verses. 3. A buffoon, ஆஸ்தானசக்தோஷி.—Note. This word, read either backwards or forwards, is the name of Kalidas, the celebrated Sanscrit poet in the court of Vicramditya.
விகடசக்கரன், s. The Ganesa of Conjeveram.

விகடபுத்தி, s. Intriguing designs.

விகண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [prov] To refute, ஆட்சேபிக்க.
விகண்டிப்பு, v. noun. Difference.

•விகண்டை, s. [for விதண்டை.] Refutation, ஆட்சேபம். 2. Hostility, impatience, விரோதம்.

•விகமனம், s. A bad course of life, ill conduct, தீநடக்கை; [ex வி et கமனம்.]

•விகர்த்தனன், s. Sun, சூரியன். W. p. 758. VIKARTTANA.

•விகலம், s. Deficiency, a want, குறை. [Sa. Vikala.]

•விகலை, s. A moment, காலநுட்பம். 2. A second or 1-60th of a கலை. 3. (R.) An Indian hour of 24 minutes, நாழிகை; [ex வி et கலை.]

•விகற்பம், s. Diversity, variety, difference, வேற்றுமை. 2. Error, mistake, தவறு. 3. Doubt, ஐயம். W. p. 759. VIKALPA.
என்னோடேவிகற்பம்பண்ணலாமா. Is it proper for you to change toward me?
சித்தவிகற்பம், s. Confusion of mind.
விகற்பக்காட்சி, s. Discrimination between things that differ. See காட்சி.
விகற்பத்தின்முடித்தல், v. noun. An author's discussing a point at large or giving varieties, particulars, &c. in detail. See உத்தி.

விகற்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make a difference or change, வித்தியாசப்படுத்த.

•விகாசம், s. Any thing open; also that which is blown, as a flower, மலர்ந்தது. W. p. VIKASA.

•விகாதம், s. An impediment, obstacle, prohibition; opposition, விரோதம். W. p. 762. VIGHATA.
அவன்விகாதம்பண்ணுகிறான். He contradicts or opposes.
விகாதக்காரன், s. An opponent. (c.)

விகாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [com. விகாதம்பண்ண.] To impede, hinder.

•விகாரம், s. Modification, change—as varieties of inflection or combination in grammar, &c, திரிபு. 2. Sickness, நோய். 3. Delirium, பைத்தியம். 4. Passion, emotion, a change from a quiet or natural state in a soul, or in the deity. W. p. 759. VIKARA.
அவனுக்குவிகாரம்பிறக்தது. He is delirious.
விகாரங்காணுகிறது. Sensual affection arises.
காமவிகாரம்—மோகவிகாரம். Lasciviousness.
விகாரம், அ. The eight evil dispositions, These are காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், for which see உட்பகை, also add இடும்பை, arrogance and அசூயை, envy.
விகாரசன்னி, s. Epilepsy, convulsions.
விகாரப்புணர்ச்சி, s. [in gram.] Changes of letters in the combination of words, being of three kinds: தோன்றல், திரிதல் and கெடுதல்—oppos. to இயல்புப்புணர்ச்சி.
விகாரி, s. [masc. or fem.] A lascivious or lewd person, மோகி. (தி. 232.)

•விகாரி, s. The 22d year of the Hindu Cycle, A. D. 1839—40, தீவருஷம். 2. See under விகாரம்.

விகாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To change, பேதிக்க. 2. To be sensual, மோகிக்க. (p.)

•விகிதம், s. Prescribed rule, direction, appointment, விதிமுறை. 2. Proportion, ratio, வீதம். 3. Comparison of one thing to another, ஒப்பிடுகை. 4. Propriety, தகுதி. 5. Classification, order, வகுப்பு. 6. (c.) Intimacy, harmony, சிநேகம்; [ex Sa. Vihita, fixed. W. p. 796.]
உனக்கும்அவனுக்கும்விகிதமா. Is there great intimacy between you and him?
விகிதமாயிருக்க, inf. To be proper.—Note. The Sanscrit is different.

•விகிரம், s. A bird, பறவை. 2. A fragment, கண்டம். 3. Any thing scattered, இறைக்கப்பட்டது. W. p. 759. VIKIRA.

•விகிருதி — விகிர்தி, s. The twenty-fourth year of the Hindu Cycle, தீவருஷம். 2. [com. in gram. விகுதி.] A change, an ending, a termination.

•விகிர்தம், s. A lie, பொய். 2. Diversity, வேறுபாடு. (சூ.)

விகு, s. Tightness; austerity. See பிகு.

•விகுணம், s. Bad nature, குணமின்மை; [ex வி et குணம்.] W. p. 761. VIGUN'A.
விகுணி, s. [masc. and fem.] One wanting in good qualities, குணக்கெட்டவன். 2. [met.] Intoxicating drink, மது.

•விகுதி, s. Change, விகாரம். 2. [in gram.] The termination in a compound word, பகுபதவுறுப்பிலொன்று. [corrupt. of விகிர்தி.] 3. [in the Sankya philos.] Generated effects, created objects, results of primitive principles not reproductive, as distinct from பிரகிருதி, or பகுதி.

விக்கல், s. Hiccough. See விக்கு.

•விக்கியாதன், s. One well known, a famous man, பிரசித்தன்; [ex வி et கியாதம்.] W. p. 761. VIKHYATA.

•விக்கியாபனம் — விக்ஞாபனம்—விஞ்ஞாபனம், s. A communication, information, அறிவிப்பு. 2. A memorial, விண்ணப்பம். W. p. 765. VIGNGAPANA.

•விக்கியானம்— விக்ஞானம்—விஞ்ஞானம், s. Knowledge, science, secular knowledge, கல்வி. [Sa. Vigngana.]
விக்கியானமயம், s. That which belongs to a science. See மயம்.
விக்கியானி, s. A learned man, கல்விமான்.

•விக்கிரகம், s. A body, a shape, a form, உடல். 2. An idol, an image, சுரூபம். 3. Separation, destruction, as சந்திவிக்கிரகம். W. p. 761. VIGRAHA.
விக்கிரகபூசகன், s. [com. விக்கிரகாராதனைக்காரன்.] An idolater.
விக்கிரகவணக்கம்—விக்கிரகாராதனை, s. Idolatry, worship of images.

•விக்கிரம, s. The fourteenth year of the Hindu cycle, தீவருஷம்.

•விக்கிரமம், s. Bravery, heroism, strength, பராக்கிரமம். 2. Great strength, மிகுபலம். W. p. 761. VIKRAMA.

விக்கிரமாதித்தன் - விக்கிரமசேனன் - விக்கிரமசிங்கன்—விக்கிரமார்க்கன், s. The celebrated Vicramaditya king of Oujein from whom an era is reckoned, commencing fifty-six years before the Christian.
விக்கிரமாதித்தவருஷம், s. The era of Vickramaditya.

•விக்கிரயம், s. Sale, selling, vending, விற்கை; [ex வி et கிரயம்.] W. p. 760. VIKRAYA.
அன்னவிக்கிரயம். The sale of food.
வீட்டுவிக்கிரயம். The sale of a house.
விக்கிரயபத்திரம் — விக்கிரயச்சீட்டு, s. A bill of sale.
விக்கிரயம்பண்ண — விக்கிரயஞ்செய்ய — விக்கிரயப்படுத்த, inf. To sell.

•விக்ஷேபம் — விக்ஷேபம் — விட்சேபம், s. Celestial latitude in general. W. p. 760. VIKSHEPA. 2. [in lunar eclipses.] The latitude of the moon, சசிவிக்ஷேபம். 3. [in solar eclipses.] Three elements to be found, சசிவிக்ஷேபம், இரவிவிக்ஷேபம், சித்தியவிக்ஷேபம், which see.

•விக்கினம், s. Obstacle, impediment, hinderance, difficulty, இடையூறு. 2. That which is noxious, dangerous, injurious—as a drug, தீமை. W. p. 762. VIG'HNA.
விக்கினம்பண்ண-விக்கினப்படுத்த, inf. To hinder, check, impede.
விக்கினேசுரன் — விக்கினேச்சுவரன், s. Ganesa, as remover of obstacles; [ex ஈசுரன்.]

விக்கு, கிறேன், விக்கினேன், வேன், விக்க, v. n. To hickup, hiccough, விக்கலெடுக்க. 2. To be choked, throttled; to stick in the throat, to be stopped as a shooting ear in the spathe, அடைக்க. (c.)
விக்கல், v. noun. [sometimes விக்குள்.] Hiccough.
விக்கலெடுக்க, inf. To hiccough.

•விங்களம், s. Tergiversation, difference, diversity, திரிபு. 2. Guile, deception, insincerity, treachery, கபடம். 3. [usage.] Adulteration, vileness, alloy, கலப்பு. 4. Want of cordiality, coolness in friendship, withholding proper aid, பேதம்.

விங்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To tergiversate, to shift, to separate, பிரிக்க. 2. v. n. To keep back, to be wanting in cordiality or co-operation, கெடுபட. 3. To be insincere, treacherous, deceptive, சூதுசெய்ய. 4. To shift, to be unsteady, நிலைபற்றிருக்க.
விங்களிப்பு, v. noun. Diversity, disagreement, tergiversation.
விங்களிப்புபண்ண, inf. To treat a friend as a stranger.

•விசதம், s. Whiteness, வெண்மை. 2. Any thing clear or pellucid, நிர்மலம். 3. That which is evident or apparent, வெளிப்படை. 4. Purity, சுத்தம். W. p. 780. VISATA.

•விசய, s. The twenty-seventh year of the Hindu cycle, தீவருஷம்.

•விசயச்சந்தம், s. An ornamental string of seven hundred pearls, எழுநூறுகோவைமுத்துத்தாழ்வடம். W. p. 764. VIJAYACHANDA.

•விசயநகரம், s. The name of a town, ஓர்பட்டணம்.

•விசயம், s. Conquest, victory, success, வெற்றி. W. p. 763. VIJAYA. 2. Refuge, shelter, அடைக்கலம். 3. Research, speculation, examination, ஆராய்வு. 4. Doubt, discrepancy, incongruity, ஐயம். 5. Sugar, சருக்கரை. 6. One of the twenty-eight Agamas of the Saivas, சிவாகமங்களிலொன்று. 7. The sun's region, or the solar system, சூரிய மண்டலம். 8. A chariot, or howda, of the gods, தேவவிமானம்.

விசயகோதண்டம், s. A victorious bow, வெற்றிவில்.

விசயதந்தன், s. A rat, எலி. (பஞ்.)

விசயன், s. An epithet of Arjuna, அருச்சுனன். 2. A title of Salivahana, சலி சகாத்தன். 3. The door-keeper of Vishnu, திருமால்வாயில்காப்போன். (சது.)

•விசயாரத்தம், s. Mount Kylasa, கைலைமலை. (சது.)

•விசயை, s. Durga, துர்க்கை. [Sa. Vijaya.]

•விசரம், s. A crowd, a multitude, கூட்டம். W. p. 794. VISARA. 2. Murder, கொலை.

விசர், s. [prov.] Madness, rabidness, பைத்தியம்.

விசர்நாய், s. A mad dog.

விசர்ப்புத்தி, s. Confused understanding, delirium, madness, disorder of the brain.

•விசர்க்கம், s. Setting free, விடுகை. 2. Evacuation, கழிச்சல். 3. [in astron.] The southern course of the sun. W. p. 794. VISARGA.

•விசர்க்கை, s. [in St. gram.] The soft aspirate marked by two dots one above the other (:) denoting a lengthening of the sound.

•விசர்ச்சனம், s. Gift, donation, ஈகை. 2. Relinquishment; despatching, விடுதல். W. p. 794. VISARJANA.

•விசளோ, s. A pan, a shallow earthen vessel, சட்டி. (சது.)

•விசனம், s. Sorrow, affliction, distress, துயர். 2. Intense application; great desire, பேராசை; [contrac. of Sa. Vyasana.] 3. An uninhabited place, a solitary place, மனிதரில்லாதவிடம். [Sa Vijana.] 4. A fan, விசிறி; [contrac. of Sa. Vyajana.] (சது.)

எனக்கதிகவிசனமாயிருக்கிறது. I am very sorry.

விசனக்கரை, s. A cemetery. (R.)

•விசாகம், s. The sixteenth lunar mansion, அனிலாசான். 2. The month of May, as வைகாசி. (p)

விசாகன், appel. n. Kartikeya, குமரன். W. p. 786. VISAKHA.

விசாதி, s. [vul. for வியாதி.] Disease.

•விசாதி—விசாதிபேதம், s. Difference in things unlike—oppos. to சாதி. See பேதம். W. p. 764. VIJATI.

•விசாரணை, s. Investigation, oversight, superintendence, ஆராய்ச்சி. W. p. 763. VICHARAN'A.

சாஸ்திரவிசாரணைபண்ணுகிறது. Searching the Shastras.

வீட்டுவிசாரணைக்காரன். A steward.

விசாரணைக்குக்கொண்டுவருகிறது. To bring to trial.

என்வியாச்சியம்நாளைக்குவிசாரணையாகும். My case will be investigated to-morrow.

விசாரணைக்காரன் — விசாரணைக்கர்த்தன், s. A superintendent.

விசாரணைநியமஸ்தர், s. [R. C. usage.] The ordinary.

•விசாரதம், s. A rhyming quatrain. (R.)

•விசாரதர், s. Learned persons, those who examine, புலவர். W. p. 786. VISARADA.

•விசாரம், s. Care, concern, trouble, anxiety, disquietude, solicitude, கிலேசம். (c.) 2. [Sa. Vichara.] Consultation, ஆலோசனை. 3. Opinion, cogitation, thought, எண்ணம். (சது.)

அவன்மெத்தவிசாரப்படுகிறான். He is very sorry.

விசாரத்தகடு, s. An iron hoop. (R.)

விசாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To think, to consider, எண்ண. [ரோம. 21. 18.] 2. (c.) To take care of, பாதுகாக்க. 3. To provide, or procure, பராமரிக்க. 4. To examine, ஆராய.

என்னசெய்தியென்றுவிசாரி. Inquire what news.

இவனைநன்றாய்விசாரியும். Treat him very hospitably.

குற்றவாளியைவிசாரிக்கிறது. Examining a culprit.

ஒருஇடம்விசாரிக்கிறது. Searching out a place. [of residence].

விசாரிதம், s. What has been investigated, ஆலோசிக்கப்பட்டது. (சது.)

விசாரிப்பு, v. noun. Superintendence. 2. Management, direction. 3. Examination. 4. Oversight of land, or of a village.

இந்தநிலமவன்விசாரிப்பு. This land is his charge.

•விசாலம், s. Extension, நீளம். 2. That which is large, broad, wide, அகலம். W. p. 786. VISALA. 3. A tree, Eugenia racemosa, கடம்பு. 4. An order of architecture. See சிற்பநூல்.

விசாலப்படுத்த, inf. To extend, spread out; to make wide.

விசாலாக்கன்—விசாலாட்சன், s. Garuda, கருடன். 2. Siva, சிவன்; [ex அக்கம்.]

விசாலாட்சி, s. Parvati as having large and beautiful eyes, பார்வதி; [ex அட்சி.]

விசாலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To extend, spread out, become wide, விரிய.

•விசாலை, s. A city, Oujein, உச்சினி. [Sa. Visala.]

விசானம், s. [also வியானம்.] A place of cremation, as மசானம்.

விசி, s. A bench, commonly, விசிப்பலகை. 2. A band, கட்டு.

•விசிகம், s. An arrow, அம்பு. W. p. 786. VISIK'HA. 2. A wave, புனற்றிரை. [Sa. Vichi.]

விசிகை, s. A swath, a band, a girdle. கச்சை. 2. Thought, deliberation, கருத்து. 3. A street, தெரு. (சது.)

விசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fasten, to bind, கட்ட. (சது.)

•விசிட்டம்-விசிஷ்டம், s. Superiority, supreme excellence, eminence, மேன்மை. (சித்.) W. p. 787. VISISHTA.

விசிட்டஞானம், s. Excellent wisdom, divine knowledge.

விசிட்டாத்துவிதம், s. A treatise by எம்பெருமானார்.

விசிதம், s. Sacred ashes, விபூதி. (சது.)

•விசிதை, s. As வசித்துவம். See அஷ்டசித்தி under சித்தி.

•விசித்திரம், s. [also விச்சித்திரம்.] Any thing curiously wrought or handsome, பலசிறமுள்ளது. 2. Wonderfulness, அதிசயம். 3. (Beschi.) Show, pomp, வேடிக்கை; [ex வி et சித்திரம்.] W. p. 763. VICHITRA.

விசித்திரமானவேலை. Very curious workmanship.

விசித்திரம், ௫. The five manual arts. See கைத்தொழில்.

விசித்திரவேளாகொல்லி, s. A kind of melody, கொல்லித்திறம். (சது.)

•விசிராமம், s. Rest, repose, இளைப்பாறுகை. W. p. 788. VISRAMA.

விசிறி, s. A fan, சிற்றாலவட்டம். [Compare விசனம்.] 2. A shrub with leaves, &c., like a fan, Ehretia buxifolia, ஓர்செடி. 3. The top of a letter, the symbols of ி and ீ, எழுத்திலேறுருப்பு.

விசிறிகட்டிநடக்க, inf. To walk with a swinging motion, to swing the hands, &c. (Jaff.)

விசிறிமுருகு, s. An ear-ring of gold like a fan, worn on the upper part of the ear.

மேல்விசிறி, s. The mark of இ, &c., at the top of a letter.

விசிறு, கிறேன், விசிறினேன், வேன், விசிற, v. a. To fan, வீச. 2. To brandish, சுழற்ற. 3. To hurl, to throw with a whirling motion, சுழற்றியெறிய. 4. v. n. To splash, to cast up—as surf; to beat upon—as rain, மோத.

வளைதடியைவிசிறியெறிந்தான். He whirled the cudgel round and threw it.

•விசு—விஷு, s. The fifteenth year of the Hindu cycle, ஒருவருஷம்.

விசுக்கிட—விசுக்கிட்டுக்கொள்ள, inf. [vul.] To become displeased, விரைப்பட.

•விசுத்தி, s. A region of the body. See ஆதாரம். 2. A freeing from, நீங்கல். 3. Equality, சமம். W. p. 787. VISUD'DHI. 4. Phlegm, ஐயம். 5. Purity, சுத்தம். 6. Correction, good state, ameliorated condition, திருத்தம்; [ex வி et சுத்தி.]

விசும்பு, s. The visible heavens, the sky, ether, ஆகாயம். 2. Swerga, the heaven of the inferior gods, தேவலோகம். 3. A cloud, மேகம். 4. A point of the compass, திசை. (சது.)

விசும்புத்திசை, s. The zenith, உச்சி.

விசும்பு, கிறேன், விசும்பினேன், வேன், விசும்ப, v. a. To throw away in contempt, to toss, to cast away, அசட்டையாய்விலக்க. (Beschi.)

•விசுவம் — விச்சுவம், s. The world, உலகம். 2. Entireness, எல்லாம். W. p. 788. VISVA. 3. [also விஷுவம் விஷுவம்.] Equinoxes. See சமவிஷுவம். [Sa. Vishva.]

விசுவகருமன் - விசுவகர்மன்—விசுவகன்மன்—விசுவகர்மா, s. The son of Brahma, and architect of the gods.

விசுவச்சாயை — விசுவச்சாயாங்குலம் s. Equinoctial shadow.

விசுவசித்து, s. A particular ceremony, or sacrifice, ஓர்யாகம்.

விசுவதேவர், s. A particular class of thirteen celestials. (சது.) 2. A class of superiors worshipped at funerals.

விசுவநாதன் — விசுவேசன், s. Siva as worshipped at Benares, காசிச்சிவன். (சது.)

விசுவநாள், s. The twenty-first lunar mansion, உத்திராடம். (சது.)

விசுவப்பிரகாசன், s. One who is a universal light.

விசுவம்பரன், s. Vishnu as supporter of all things, விஷ்ணு. (சது.)

விசுவம்பரை, s. The earth as bearing and nourishing all, பூமி. (சது.)

விசுவரூபம்—விசுவசொரூபம், s. That which exists in all forms.

விசுவரூபன், s. An epithet of Vishnu.

விசுவாமித்திரன், s. [also கௌசிகன்.] A famous Rishi or Muni, preceptor of Rama, who by extraordinary austerities obtained superior powers, and is said by some to have formed creatures, counterpart and opposed to those formed by Brahma.

விசுவாமித்திரசிருஷ்டி, s. Any creature made by Visvamitra.

விசுவாமித்திரப்புல், s. A kind of grass, Saccharum spontaneum.

விசுவான்மா, s. Brahma as soul of the world, பிரமன். (சது.)

•விசுவாசம், s. Confidence, trust, நம்பிக்கை. 2. Faithfulness, veracity, உண்மை. 3. Faith, பத்தி. W. p. 789. VISVASA.

வாக்குவிசுவாசம் Faithfulness to one's word.

அவிசுவாசம். Unbelief, infidelity.

விசுவாசகன், s. A trusty person. (R.)

விசுவாசகாதகன், s. A covenant-breaker, a double-dealing person, a villain. (பஞ்.)

விசுவாசபத்தி, s. Faithful adherence.

விசுவாசபாதகம், s. Breach of trust, violation of intimate belief.

விசுவாசபாதகன், s. A treacherous man.

விசுவாசமில்லாமை, s. Want of confidence. 2. [Chris. usage.] Unbelief.

விசுவாசமுள்ளவன், appel. n. A faithful man. 2. As விசுவாசி.

விசுவாசி, s. [masc. and fem.] One who depends upon another. 2. [Chris. usage.] A believer.

அவன் விசுவாசத்திலிருக்கிறேன். I am under his protection. (R.)

விசுவாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To believe, to credit, to trust, நம்ப.

•விசுவாமித்திரன், s. See விசுவம்.

•விசுவாவசன்—விசுவாவசு, s. One of the celestial singers or Gandharbas, ஓர் கந்திருவன். W. p. 789. VISVAVASU.

•விசுவாவசு, s. The twenty-ninth year of the Hindu cycle, ஓர் வருஷம். 2. See விசுவாவசன்.

விசுளி, s. Fermented palm-tree-sap, கள். (சது.)

•விசேஷகம்—விசேடகம், s. Relation; narrative; anything special. [Sa Viseshaka.]

விசேஷகன், s. One who brings tidings, a narrator, as சுவிசேஷகன்.

•விசேஷணம்—விசேடணம், s. A qualifying term, epithet, attribute; one of the five specialities of grammatical construction. See அன்னுவயவிலக்கணம்.

•விசேஷம்—விசேடம், s. Speciality, peculiarity, a particular thing or matter. See அன்னுவயம். 2. A figure of rhetoric. See அலங்காரம். 3. Difference, distinction, விகற்பம். 4. Excellence, சிறப்பு. W. p. 787. VISESHA. 5. A narrative, a word, சொல். 6. (Beschi.) Remainder, as சேஷம்.

ஏதும்விசேஷமுண்டோ. Is there any thing in particular?

வாய்விசேஷமாய். By word of mouth.

எழுத்துவிசேஷமாய். By letter.

விசேஷக்கால், s. That which inadvertently occurs in conversation. (R.)

விசேஷதினம், s. A feast-day.

விசேஷதீட்சை, s. A special rite by a guru to confirm a disciple. See சிவதீட்சை, under தீட்சை.

விசேஷமாய். Especially, principally.

விசேஷாலங்காரம், s. As விசேஷம், 2.

•விசேஷியம் — விசேடியம், s. The thing qualified. See அன்னுவயவிலக்கணம். [Sa. Viseshya.]

விசேஷி — விசேடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make special, to make prominent, சிறப்பிக்க. 2. To excel, to surpass, மேற்பட.

விசேஷித்தது, appel. n. That which is excellent or preferable.

விசை, s. Spring, elasticity, force, impulse, impetus. 2. Haste, speed, swiftness, தீவிரம். 3. A spring-trap, பொறி. 4. Any mechanical instrument—as a lever, மிண்டி. 5. Bend, distention, வளைக்கை. 6. Change, turn, தரம். 7. A stay, a prop.

விசைதப்பிப்போயிற்று. The contrivance miscarried.

விசையாய்ப்போனான். He went away in haste.

எத்தனைவிசை. How many times, how often?

ஒருவிசை. Once.

விசைமெத்தஇருக்கிறதுஅறுந்துபோம். The rope will break, the distention is so great.

விசைகொள்ள, inf. To be elastic, வலிக்க. 2. To make haste, வேகமுற.

விசைக்காற்று, s. Wind or air in motion from a person walking swiftly.

விசைத்தடி, s. A weaver's instrument. நெய்வார்கருவியினொன்று. 2. A part of a trap.

விசையேற்ற, inf. To set up a spring or trap, to cock a gun, or to bend a bow.

அவன்வில்லைவிசையேற்றினான். He strained the bow.

விசையைத்தட்டுதல், v. noun. Springing a trap. 2. [fig.] Falling into difficulty.

விசையைவைத்துத்தூக்கல். Raising with a lever.

விசை, கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To make haste, தீவிரிக்க. (சது.) 2. To become angry, கோபங்கொள்ள. (p.)

விசைப்பு, v. noun. Anger, கோபம்.

•விசையம், s. Victory. See விசயம்.

•விச்சாதரர் — வித்தியாதரர், s. A class of celestials, தேவசிரேணிவகுப்பார். (சது.)

•விச்சாதி — விசாதி, s. Difference of caste, வேற்றுச்சாதி; [ex வி et சாதி.] W. p. 764. VIJATI.

•விச்சிராமம், s. Evacuation by stool, மலங்கழிக்கை.

•விச்சிரானம், s. A purgative; purging, பேதிமருந்து.

விச்சிரிப்பு-விச்சிலுப்பை, s. A kind of pustules on the skin, as சிச்சிலுப்பான். (Beschi.)

•விச்சின்னம், s. What has been divided, parted, alienated, பிரிக்கப்பட்டது; [ex வி et சின்னம்.] W. p. 763. VICHCHINNA.

விச்சு, s. [also விஞ்சு.] A repetitious sound, அநுகாரஓசை.

விச்சுக்கொட்ட, inf. To make such a sound in contempt.

•விச்சு, s. Seed, as வித்து. 2. Abundance, மிகுதி. (R.)

•விச்சுவம், s. The universe, &c. See விசுவம்.

விச்சுவகாசிபம்—விச்சுவசாரம்—விச்சுவதருமம்—விச்சுவபோதம், s. Different systems of architecture. See சிற்பநூல்.

விச்சுவரேகை, s. Celestial equator, வானவளை.

விச்சுவர், s. A class of celestials, வானோர்சிரேணிவகுப்பார். 2. Artizans, artists, mechanics, workmen, சிற்பர். (சது.)

விச்சுவேசம், s. A system of architecture. See சிற்பநூல்.

விச்சுளி, s. A swift-winged bird, Alcedo, அதிவேகப்பறவை. 2. [also விச்சுவியன்.] An ingenious, quick, clever person, commonly a mere youth who takes a short course and gets before others, சாதுரியமுள்ளவன்.

விச்சுளிப்பாய, inf. To spring as a cat.

விச்சுளியாயிருக்க, inf. To be agile, nimble, expeditious.

விச்சை, s. Street, தெரு. (சது.)

•விச்சை, s. Science, as வித்தை.

•விச்சொரூபம், s. Deformed shape, விகாரவடிவம்; [ex வி, priv. et சொரூபம்.]

விச்சோடு, s. An odd one [of a pair], inequality, ஒவ்வாதது; [ex வி, priv. et சோடு.]

•விஷமம், s. Mischief, wickedness, injury, இடக்கு. 2. That which is difficult, பிரயாசை. W. p. 790. VISHAMA.
விஷமத்துக்காகிலுஞ்செய்கிறான். He acts from rivalry.
விஷமத்துக்குச்சொன்னான். He spoke that maliciously.
விஷமக்கணக்கு, s. A very difficult problem.
விஷமச்சுரம், s. A malignant fever.
விஷமன், s. [fem. விஷமி.] A wicked man.

•விஷம்—விடம். s. Poison, நஞ்சு. 2. Any thing hurtful or destructive. W. p. 790. VISHA.
அப்பியாசேவிஷம்சாஸ்திரம். Want of practice is poison to all learning.
விஷந்தீண்டிச்செத்தான். He was bitten by a snake and died.
காலகூடவிஷம், s. Deadly poison. See காலகூடம்.
விஷக்கடி, s. [com. விஷகடி.] A poisonous bite.
விஷக்கடிவாய், s. The place bitten.
விஷக்கடிவேளை, s. An unfortunate time. (R.)
விஷக்கல், s. The Bezoar-stone, said to draw out poison.
விஷக்காய்ச்சல், s. A pestilential fever. See காய்ச்சல்.
விஷங்கொல்லி, appel. n. (lit. poison killer.) An herb, ஓர்பூடு.
விஷநீர், s. Malignant humors causing swelling, &c.
விஷநீரேற்றம், s. The dropsy.
விஷந்திரும்பல், v. noun. The dispelling of poison.
விஷந்தீண்டல். Being bitten by a venomous snake. See தீண்டு.
விஷபாகம், s. A sudden swelling of the body.
விஷபேதி, s. Virulent diarrhœa, cholera-morbus.
விஷப்பனி, s. Mildew, dew pernicious to health.
விஷமிறக்க, inf. To remove poison.
விஷமிறங்குதல், v. noun. The action of animal poison being subdued.
விஷமுட்டி, s. A poisonous tree, Strychnos, எட்டிமரம்.
விஷமூங்கில், s. A medicinal shrub, Crinum Asiaticum.
விஷமேறுதல், v. noun. Diffusing poison, through the system.
விஷமேற்ற, inf. To cause reduced animal poison to spread again through the system by magic. 2. [fig.] To provoke one to fury, சினக்கோபமூட்ட.
விஷவாக்கு, s. A word of bad omen, as நச்சுவாக்கு.
விஷவாதகரப்பன், s. A kind of cutaneous disease.

விஷமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To turn into poison, விஷமாக. 2. To be mischievous, விஷமம்பண்ண.
விஷமித்தவன், appel. n. A patient whose regimen and medicine disagree.

•விஷயம் — விடயம், s. That which is peculiar, characteristic or natural, உரியது. 2. Objects of sense, worldly objects, காணப்பட்டவைகள். 3. Origin, original cause, காரணம். 4. Semen virile, சுக்கிலம். 5. Refuge, shelter, அடைக்கலம். 6. Country, தேசம். 7. A lord, master, superior, நாயகன். W. p. 791. VISHAYA.
விஷயக்காட்சி, s. Perception of objects by the senses.
விஷயஞானம், s. Knowledge of sensible things.
விஷயபரித்தியாகம், s. Abstraction.
விஷயவஞ்ஞானம், s. Ignorance, illusion. (நிவ. 23.)
விஷயவாஞ்சை, s. Sensuality.

•விஷேபம், s. Mutation, change, திரிபு.

•விஷ்ணு, s. Vishnu. See விட்டுணு.

•விஸ்தரி—வித்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To lay open, expand, விரிக்க. 2. To enlarge, to amplify, பெருக்க. 3. To explain, expound, விரித்துரைக்க.
கொஞ்சம்விஸ்தரித்துச்சொல்லு. Explain the subject a little.
விஸ்தரிப்பு, v. noun. Amplification, exposition.

•விஸ்தாரம்-வித்தாரம், s. Extension, diffusion, amplitude, அகலம். W. p. 794. VISTARA. 2. An order of architecture. See சிற்பநூல். 3. A kind of verse, ஓர்கவி.
விஸ்தாரமானபட்டணம். A town of great extent.
விஸ்தாரமாய்ப்பேசினான். He spoke at large.
விஸ்தாரக்காரன் — வித்தாரக்காரன், s. One who makes long speeches; a boaster.

•விஸ்தீரணம், s. Largeness, extensiveness, prolixity. [Sa. Visteern'a.]
வீடுவிஸ்தீரணமில்லை. The house is not large.
நிலம்விஸ்தீரணமாய்க்கிடக்கிறது. It is an extensive plain.

•விஞ்சை, s. Knowledge, கல்வி. 2. Magic. See வித்தை.
விஞ்சையர், s. A class of celestial singers, as வித்தியாதரர். 2. (சது.) As புலவர்.
விஞ்சையரூர், s. Swerga, நாகலோகம். (சது.)

•விஞ்ஞானம், s. Knowledge, science. See விக்கியானம்.
விஞ்ஞானகலர், s. The first of the three classes of souls, subject to but one மலம், free from births and deaths, and preparing for final absorption. Compare சகலர், and பிரளயாகலர்.
விஞ்ஞானப்பிரகாசம், s. Light of wisdom. (நிப. 442.)
விஞ்ஞானமயம், s. The spiritual faculty with means of discernment. See கோசம்.

விடக்கு, s. Flesh, ஊன். (சது.)

•விடங்கம், s. Beauty, அழகு. 2. Bravery, ability, ஆண்மை. 3. The inside of a bent arm, கொடுக்கை. 4 The projection of a beam or rafter outside the wall of a house, கைப்புறத்துநீண்டஉத்திரம். 5. Dovecotes on a pillar, புறாமடம். 6. The top of a house, முகடு. 7. A flag hoisted in a street, வீதிக்கொடி. (சது.)

விடங்கர், s. A narrow way, சிறுவழி. (சது.)

•விடரூசகம், s. A bird, probably the red partridge, சகோரப்புள். (சது.)

•விடதம், s. Cloud, முகில். 2. Verdigris, துரிசு. (தீபம்.)

•விடதரம், s. A snake, a serpent, பாம்பு; [ex விடம்.] 2. As விடதம்.
விடதரன், s. Siva, as ஆலகண்டன்.

•விடதாரி — விஷதாரி, s. A doctor, a physician, வைத்தியன்; [ex விடம், poison.] (Ell. 281.)

•விடதாளம், s. A rule of keeping time in music. See தாளம், ௯.

விடத்தேரை-விடத்தேர், s. [improp. விடத்தலை.] A medicinal shrub, Mimosa cinerea, ஓர்செடி.
எள்ளிலுஞ்சிறியஇலையென்னஇலை. What leaf is smaller than the sesamum seed? Ans. விடத்தேரை.

விடந்தை, s. The name of a town, ஓரூர். (சது.)

•விடபம், s. A bull, bullock, எருது; (also இடபம்.) [corrup. of Sa. Vrushaba.] 2. A little shrub, சிறுதூறு. 3. A branch of a tree, மரக்கொம்பு. W. p. 765. VIT'APA. 4. [in anat.] Perinæum, or septum of the scrotum. 5. A vehicle and banner of Siva, சிவனூர்தியுங்கொடியும். (சது.)
விடபகதி, s. The short trotting pace of the bull. See தாளகதி.

•விடபி, s. A tree, மரப்பொது. [Sa. VIT'APIN.]

விடப்பு—விடம்பு, s. A fissure, கமர். (சது.)

•விடம், s. Poison. 2. Any thing hurtful. See விஷம். 3. Inflammation from a bite, sting, or prick, &c., கடுப்பு. 4. Gallantry, debauchery, விடமார்க்கம். 5. A mountain, மலை. W. p. 765. VIT'A.
விடன், s. [pl. விடர்.] A gallant, a licentious person, தூர்த்தன். (சது.)

•விடயம், s. Any object of sense. See விஷயம்.

•விடருகம், s. A cat, பூனை. [corrup. of Sa. Vid'uraka.] (சது.)

விடர், s. A fissure, கமர்; [ex Sa. Vid'a.] 2. A forest, காடு. 3. A cleft of a mountain, மலைப்பிளப்பு. 4. See விடம். (சது.)

விடர்வு—விடவு, s. Cranny, chink, வெடிப்பு.

•விடலை, s. A male-child, ஆண்மகன். 2. A bride-groom, மணவாளன். 3. A man from sixteen to thirty-two, சவயதுள்ளவன். 4. The chief of a barren district, பாலைநிலத்தலைவன். 5. A steer, இளங்காளை; [ex Sa. Vrushala.] (சது.)

விடல், s. A fault, குற்றம். 2. See விடு.

•விடவம்—விஷவம்-விஷுவம்-விஷ்வம், s. The equinox. See விசுவம்.

விடவிடென, inf. To tremble from cold, fear, &c., நடுக்கக்குறிப்பு.
குளிர்விடவிடென்றுகொட்டுகிறது. He is shivering with cold.

விடவு, *s.* Any fissure. See விடர்வு.

விடன். See விடம்.

•விடாணம்—விஷாணம், *s.* Horn of animals, விலங்கின்கொம்பு. W. p. 792. VISHAN'A.

•விடாந்தகன், *s.* Siva as remover of the poison at the churning of the sea, சிவன்; [*ex* விடம்.]

விடாய், *s.* Thirst, தாகம். 2. Longing, craving, ஆசை. 3. Weariness, lassitude, சோர்வு; [*ex Sa. Vishada.*] 4. (*R.*) A holiday, விடுமுறை.

என்களைவிடாய்தீர்ந்தது. My weariness is over.

விடாயாற்றி, *appel. n.* Giving repose. 2. A ceremony within a fane after a procession—a resting, விடாயாற்றிப்புசைவம்.

விடாயாற்றிவிருந்து. A scanty meal after a festival.

விடாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To grow thirsty, தாகங்கொள்ள. 2. To grow faint and weary, களைப்பாக.

அவன்விடாய்த்துவிழுந்தான். He fell down from weariness.

எனக்குவிடாய்க்கிறது. I feel thirsty.

விடாய்ப்பு, *v. noun.* Thirsting.

•விடாலகம், *s.* A cat, பூனை. W. p. 766. VID'ALAKA.

விடி, *s.* A curtain, திரைச்சீலை. (சது.)

விடி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To break or dawn, as the day, உதயமாக. 2. To be dissipated; to be divided as night from day; to be dispersed—as poverty, நீங்க. 3. To be full after privation, நிறைந்திருக்க.

எழுந்திருவிடிந்துபோயிற்று. It is day-break, get up.

பலபலவென்றுவிடிந்துவருகிறது. It begins to dawn.

அவனுக்கென்னகிடைத்தாலும்விடியாது. Whatever he may obtain, it will not be enough.

நீபொருபொழுதும்விடியமாட்டாய். You will never prosper.

என்தரித்திரமெப்போதுவிடியும். When shall my poverty be removed?

விடிநிலா, *s.* Morning-moon.

விடியாப்பானை, *s. (lit.)* A vessel which cannot be filled, (*met.*) one who cannot be satisfied. (*local.*)

விடியாமூஞ்சி, *s.* A person with whom nothing prospers. (*in contempt.*)

விடியுமுன்னமேயும். Before day-break.

விடிவெள்ளி, *s.* Morning-star.

விடியல், *v. noun.* Break of day.

விடியற்காலம் — விடியற்றம், *s.* Day-break. 2. [*as an adv.*] Early in the morning.

விடு, கிறேன், விட்டேன், வேன், விட, *v. a.* To set at liberty, to release, to despatch, அனுப்ப. 2. To emit, issue, give out, as the clouds, பகிர்விட. 3. To let flow as water, செல்லப்பண்ண. 4. To quit, leave, forsake, abandon, துறக்க; [*ex Sa. Vit'a,* to break.] 5. To get rid of, part with, கழிக்க. 6. To permit, let, give leave, விடைகொடுக்க. 7. To cease, discontinue, ஒழிய. 8. To split, பிளக்க.

இவ்விடத்தைவிட்டுப்போனான். He has left this place.

போய்விட்டான். He is gone.

அவன்வராவிட்டால். If he do not come.

இல்லாவிட்டால். If not.

அவனைவழிவிட்டுப்போனான். He accompanied another a little way and took leave.

அவனைப்போகவிடாதே. Do not let him go.

வாணம்விட்டார்கள்..........They discharged rockets.

அதைவிட்டுவை. Leave it as it was.

அந்தஉத்திரம்விட்டுப்போயிற்று. The beam is broken.

சாதந்தண்ணீர்விட்டுப்போயிற்று. The boiled rice has become watery.

விடாக்காய்ச்சல் — விடாச்சுரம், *s.* A continued fever, a hectic.

விடாச்சுரந்தீர்க்கும்கொட்டைகரந்தை. The plant, Sphœranthus Indicus, a specific for a hectic.

விடாதகண்டன், *s.* A persevering man.

விடாதவாகுபெயர், *s.* Instrumental nouns used for the agent, as in குதிரைபாய்ந்தவ்வூரைக்கொள்ளையிடப்பட்டது, that town was plundered by the horse [*cavalry*].

விடாப்பிடி, *s.* Taking and keeping hold of a person. 2. Tenaciousness, pertinacity. 3. Unchangeableness, ஒரு கண்டிப்பு.

விடாமழை, *s.* Unceasing showers, as அடைமழை.

விடுகதை, *s.* A riddle, an enigma.

விடுகதைவிடுவிக்கிறது. Solving a riddle.

விடுகாசு, *s.* Small money for change. 2. [*com.* விடுகாசுவளையல்.] A kind of glass arm-ring.

விடுகாலி, *s.* A cow at large, கட்டாமாடு. 2. A person under no restraint, a libertine, துர்த்தன்.

விடுகுறை—விட்டகுறை, *s.* That which is left for a future time.—*oppos. to* தொடுகுறை, தொட்டகுறை. 2. As விடுதுறை.

விடுகோடெருது, *s.* A spare bullock. (*R.*)

விடுதுறை, *s.* A stopping place in singing, reading, or in explaining verse.

விடுதேங்காய், *s.* Cocoa-nuts moved by magic.

விடுந்தலைப்பு, *s.* The front end of a cloth, முன்றானை. (சது.)

விடுபட, *inf.* To be left, abandoned, relinquished, விட்டுவிடப்பட.

விடுமுறை, *s.* Vacation or holidays in a school.

விட்டடி, *s.* The line just read—as விட்டடிக்கொட்டடியுமறியான், he does not know the beginning nor the end, *of a discourse.*

விட்டவர், *appel. n.* Enemies, பகைவர். 2. Ascetics, துறந்தோர். (சது.)

விட்டவாகுபெயர், *s.* A figure in which the name of a person or thing is used for its adjunct—as கல்லைக்கண்டகொள்ளி.

விடேன்றொடேனென்றுநிற்கிறது. Refusing to leave off.

விட்டிசைத்தல், *v. noun.* A diæresis, or sounding one syllable as two, பிரித்திசைத்தல்.

விட்டுக்கொடுக்க, *inf.* To put one forward, &c., in order to try how a matter will go. 2. [*prov.*] To disclose secrets. 3. To roll a cocoa-nut in the new year's game to be struck by a competitor. 4. To pimp.

விட்டுமாற, *inf.* To take another course; to change in principles or conduct.

விட்டுவேலாக்கி, *appel. n.* [*prov.*] One who lends his wife for gain.

விட்டுவிட, *inf.* To forego, to resign, to relinquish.

விடுகை—விடுதல், *v. noun.* Leaving, dispensing with; sending away; setting at liberty, casting or throwing.

விடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To send away, to dismiss, அனுப்ப. 2. To reject, தள்ள. 3. To cause to go, make to walk, நடத்த. 4. To revive, animate, உயிர்க்க. 5. To separate, பிரிக்க. 6. *v. n.* To remain, தங்க.

கட்டைவிடுத்துக்காட்டு. Please open *the packet.*

விடுத்துவிடுத்துச்சொன்னாலுமவனுக்குத்தெரியவில்லை. Although I explained to him again and again he did not understand.

விடுதலை, *s.* Release, liberty, deliverance, நீக்குகை. (*c.*)

விடுதலைப்பத்திரம், *s.* The *Habeas corpus,* granted to some persons.

விடுதலையாக்க, *inf.* To set at liberty.

விடுதி, *s.* Lodging place, a temporary abode, தங்குமிடம். (*c.*) 2. A separate apartment, solitariness, வேறுபாடு. 3. Leave, permission to go, உத்தரவு.

உனக்கெங்கேவிடுதி. Where is your lodging?

இரண்டுஞ்சோடியல்ல, விடுதி. Two things not mated—*as shoes.*

விடுதிமாடு, *s.* A spare bullock.

விடுதியாள், *s.* Any one to be spared. 2. A single man.

விடுதிவிட, *inf.* To give one a lodging. 2. To lodge.

விடுது, *s.* [*in seaman's language.*] A sounding line, as விழுது.

விடுதுவிட்டுப்பார்க்கிறது. Sounding with the lead.

விடுத்தம், *s.* [*Madura usage,* கடுத்தம்.] Change, turn, times, as நாலுவிடுத்தம், four times, தடவை. (*Beschi.*)

விடுப்பு, *s.* Inquisitiveness, ஆராயுங்குணம். 2. A show, curiosity, விநோதம்.

விடுப்புக்காட்ட, *inf.* To show a curious sight.

•விடுவம், *s.* The equinox. See விசுவம்.

விடுவாய்ச்செய்ய, *inf.* To cut off, அறுக்க. (சது.)

விடுவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To liberate, to set free, விடுதலைசெய்ய. 2. To explain, interpret, to solve a riddle, விரித்துரைக்க. (*c.*)

அவனைவிடுவித்துக்கொண்டேன். I set him at liberty.

நானுனக்குவிடுவித்துச்சொல்லவேணுமா. Must I explain to you?

அவனதைவிடுவித்துப்போட்டான். He solved the riddle.

விடேசி, *s.* An arrow, அம்பு. (ஞானவாசி.)

விடேலெனல், *s.* The repetition of a natural sound, அனுகாரவோசை. (சது.)

விடை, s. Answer, reply, உத்தரம். 2. Liberty, leave, license, permission, விடுகை; [ex விடு, 2.] (சு.) 3. [com. விடைக்கோழி.] A pullet.

விடைகொடுக்க, inf. To give an answer. 2. To give leave.

•விடை, s. A bull, எருது. 2. The sign Taurus, இடபராசி. W. p. 802. VRUSHA.

விடைகாலெறிதல், v. noun. Struggling, twiching the legs—as a beast or person in dying. 2. Bending the legs backward. (c.)

விடைதழாஅல். Grappling and subduing a wild bull—as a test of bravery by a suitor; [ex தழுவு.] (p.)

விடையோன், s. An epithet of Siva as having a bull, சிவன். (சு.)

விடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To be angry, கோபங்கொள்ள. 2. To become disjointed, to split, பிரிய. (சு.)

விடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To frown, reprove, கோபிக்க. 2. To reveal secrets, வெளிப்படுத்த. (சு.)

காதைவிடைத்துக்கொண்டோடிற்று. It ran off twisting its ears.

விடைப்பு, v. noun. Manifesting anger. 2. Calumniating.

•விட்கம்பம்-விஷ்கம்பம், s. An astrological yoga. See யோகம். 2. Diameter. W. p. 792. VISHKAMBA.

•விட்சேபம், s. Celestial latitude. See விக்ஷேபம்.

விட்சேபசத்தி, s. Elasticity. (உபயி.)

•விட்டம், s. A cross beam, உத்திரம். (சு.) 2. Any thing put across. 3. Diameter; [ex Sa. Visht'a, penetrated.]

குருட்டுப்பூனைவிட்டத்திற்பாய்ந்தாற்போல. As a blind cat jumped at the beam. Prov.

விட்டக்கோல், s. As விட்டம், 3. (R.)

விட்டார்த்தம், s. Semi-diameter, பாதி விட்டம்.

•விட்டரம், s. A seat of ascetics of Kusa grass, தவத்தோர்பீடம். 2. A tree, மரம். W. p. 792. VISHT'ARA. 3. (சு.) A receptacle, கொள்கலம்.

விட்டாற்றி, s. Rest, repose, as இளைப்பாற்றி; [ex விடு et ஆற்றி.]

விட்டி-விஷ்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To evacuate the stomach, மலங்கழிக்க; [ex விட்டை.]

விட்டில், s. A locust, வெட்டுக்கிளி. 2. [com. விட்டி.] A small winged insect, destructive to rice; a grass-hopper, விட்டிற்பூச்சி. 3. (சு.) A tree, பிரம்மரம், Trophis.

•விட்டுணு — விட்ணு — விஷ்ணு, s. Vishnu one of the Hindu Triad.

விட்டுணுகரந்தை, s. A plant. See கரந்தை.

விட்டுணுகாந்தி, s. A medicinal plant, Evolvulus Alsinoides. 2. [for விட்ணு.] A law-book. See தருமநூல்.

விட்டுணுபதம், s. The milk-sea, பாற்கடல். 2. See வைகுந்தம். 3. The highest heaven, பரமபதம். [Sa. Vishnupata.]

விட்டுணுபுராணம், s. The Vishnu Puranas. See புராணம், and வைணவம்.

விட்டுணுவல்லபை, s. Lukshmi, இலக்குமி; [ex வல்லபை, wife.]

விட்டேறு — விட்டேறாணம், s. Any missile weapon, வேல். (சு.) [ex விடு et ஏறு.]

•விட்டை—விஷ்டை, s. The dung of apes, dogs and some other animals, இலத்தி. W. p. 792. VISHT'A.

விட்டோசை, s. Separating letters in speaking, as விட்டிசை.

விணிகை, s. A bodice for women's breasts, முலைக்கச்சு. (சு.)

விண், s. Air, atmosphere, sky, as ஆகாயம். 2. Cloud, மேகம். 3. Youthfulness, tenderness, இளமை. (சு.)

விண்டலம், s. The etherial space, ஆகாயம்; [ex தலம்.] (சு.)

விண்ணவன், s. A celestial being, தேவன். 2. Argha, அருகன். (சு.)

விண்ணுலகம், s. The world of the celestials.

விண்ணுளார் — விண்ணோர், s. [pl.] The celestials.

விண்ணேறு, s. Thunder-bolt. See ஏறு.

விண்மணி, s. The sun. See நபோமணி.

விண்மண், s. Heaven and earth.

விண்மீன், s. A star. See மீன்.

விண்முழுதாளி, appel. n. Indra as ruler of the sky, இந்திரன். (சு.)

விண்வீழுங்கொள்ளி, s. A meteor.

விண்டல், s. The bambu, மூங்கில். (சது.) 2. See விண் for similar compounds.

விண்டு, s. Wind, காற்று. 2. A cloud, மேகம். 3. A name of Vishnu, விஷ்ணு. 4. A hill or mountain, மலை. 5. The bambu, மூங்கில். (சு.) 6. A plant, தகரை, Cassia Tora. 7. Another plant, as விஷ்ணுகாந்தி.

விண்டுநதி, s. The celestial Ganges, as ஆகாயகங்கை. (சு.)

விண்டுபதம், s. [lit. the abode of wind.] The etherial region, ஆகாயம். (சு.)

விண்ணப்பம், s. A petition, மன்றாட்டு.

விண்ணப்பக்காரன், s. Petitioner.

விண்ணப்பஞ்செய்ய, inf. To petition.

விண்ணப்பபத்திரம், s. A written petition; an application.

விண்ஞாணம், s. Knowledge, wisdom, as விஞ்ஞானம். 2. Pretended speech, habit, &c., artfulness, சாதுரியம். 3. Fashion, taste, assumed qualities of a high character, சாகசம். (Colloq.)

விண்ஞாணக்காரன், s. An ostentatious person, one ludicrously witty.

விண்விண்ணெனல், inf. To sound tinklingly—as the strings of a lute, lyre, &c., இசைக்குறிப்பு. 2. [fig.] To pain accutely as a boil, குத்தலெடுக்க.

விரற்சுற்றுவிண்விண்ணென்றுதெறிக்கிறது. The whitlow is very painful.

வித, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To make special mention of, to indicate something to be noticed, விசேஷித்துரைக்க. 2. To enhance, to distinguish, மிகுக்க.

விதப்பு — விதப்பம், v. noun. Abundance, மிகுதி. (சு.)

விதப்புக்கிளவி, s. [in gram.] A qualifying term.

•விதண்டை, s. [improp. விதண்டா.] Disputation, controversy; investigation, வாக்குவாதம். (உபயி.) W. p. 766. VITAN'DA. 2. Hostility, பகை. (c.)

விதண்டாவாதம், s. A perverse dispute, wrangle.

விதண்டைக்காரன், s. An adversary.

விதண்டைக்குச்சொல்லுகிறது. Speaking invidiously.

விதப்பு, s. Haste, சீக்கிரம். 2. Cornice of a wall, மதிலுறுப்பு. (சு.) 3. See வித, v.

•விதம், s. Form, manner, method, மாதிரி. 2. Kind, sort, இனம். 3. Way, rule, சூத்திரம். W. p. 770. VID'HA.

விதவிதப்பாயிருக்கிறது ....Being of various forms. (R.)

விதத்துக்கொருகறி. A curry of each kind.

அந்தவிதமாய்ச்செய். Follow that method.

பலவிதத்திலுமெனக்குத்தொந்தரவு............I am troubled on all sides.

அதற்கொருவிதம்பண்ணு. Devise some expedient.

•விதரணம், s. A gift, donation, ஈகை. W. p. 766. VITARAN'A. 2. Capacity, cleverness, விவேகம்.

விதரணன், s. [com. விதரணபுருஷன்.] A generous man. 2. An eloquent man.

•விதரணை, s. Cleverness, eloquence, as விதரணம்.

•விதர்க்கம், s. Reasoning, discussion; doubt, conjecture; [ex வி et தர்க்கம்.] (Sa. Vitarka.)

•விதர்ப்பம், s. A district and city to the south-west of Bengal, the modern Bara-Nagpûr, said to be the country of Bhima the father of தமயந்தி wife of Nala-Raja, நிடதேசம். W. p. 467. VIDARB'HA. —Note. The name is said to be given to this country because it produces no தர்ப்பை grass, in consequence of the curse of a Rishi whose son had died of a wound from a blade of the grass.

விதர்ப்பு, s. Fear, அச்சம். [also விதிர்ப்பு.] 2. Crowdiness, closeness, நெருக்கம். 3. Battle, fight, போர். 4. Victory, வெற்றி. (சு.)

•விதலம், s. A division of the lower world, the next below the earth. See கீழேழுலகு under உலகம். [Sa. Vitala.]

விதலை, s. Trembling, shivering, நடுக்கம். (சு.)

விதலையேனே. I who am trembling. (திருவா.)

விதவிதெனல், inf. To be luke-warm. See வெதுவெதெனல்.

•விதவை, s. A widow, அமங்கலி; [ex வி priv. et தவன், husband.] W. p. 770. VID'HAVA.

விதவாகாமி, s. One who has intercourse with a widow.

விதறு, v. [prop. பதறு.] To be overhasty. (R.)

•விதனம், s. Chagrin, sorrow, grief, வேதனை, 2. Repentance, compunction, கழிக்கமும். [Sa. Vyathana, Vyad'hana.]—For the compounds, see விசனம்.

•விதாதா, s. A name of Brahma, பிரமா. 2. Argha, அருக்கம்; [ex வி et தாதா.] (சு.)

•விதாரணம், s. A rent, breach, cleft, பிளப்பு. W. p. 768. VIDARAN'A. 2. [in anat.] Fissures.

•விதானம், s. Manner, way, விதம். 2. Means, expedient, உபாயம். 3. A crowd, கூட்டம். W. p. 770. VID'HANA. 4. An awning, a canopy, மேற்கட்டி.

விதானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To canopy, to spread cloths beneath the roof of a building, or the covering of a marriage saloon, for ornament.

விதானை, s. [prov.] A village officer; used in Jaffna.

•விதி, s. Fate, destiny, ஊழ். 2. Brahma, பிரமன். 3. Institute, precept, text, வேதவிதி. 4. Rule, principle, law, சூத்திரவிதி. 5. Felicity, prosperity, செல்வம். 6. Determination, decision, நியமனம். 7. Truth, உண்மை. 8. Knowledge, அறிவு. 9. An act, an action, செய்தொழில். 10. A proposition, குணம். (சு.) W. p. 770. VIDHI.

விதிப்படி. According to the prescribed rule.

விதியர், s. Writers, accountants, கணக்கர். 2. Military men, சத்திரியர். 3. Kings, ministers, மந்திரிகள். (சு.)

விதிவசம், s. Fate, destiny.

என்விதிவசமப்படியிருந்தது. It was my fate.

விழலுக்குமுத்துநீரிறைத்தேனென்விதிவசமே. It was my destiny I watered the beds [in vain]. (p.)

விதிவிலக்கு, v. noun. Law enjoining and law forbiding, செய்வதும்தவிர்வதும்.

தலையில்விதி, s. Fate [written] in the head. See under தலை.

விதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To appoint, institute, enact, enjoin, நியமிக்க. 2. To make, create, உண்டாக்க. 3. To do, to act, to transact, செய்ய. 4. To say, to utter, to lay down rules, சொல்ல.

அவனுக்குமரணதண்டனைவிதிக்கப்பட்டது. He was condemned to death.

விதித்தோன், appel. n. God the Creator, கடவுள். 2. Brahma, பிரமன்.

விதிப்பு, v. noun. Act of instituting; appointment, நியமிக்கை.

•விதிக்கு, s. A corner-region, கோணத்திசை; [ex வி, priv. et திக்கு.] (சு.)

•விதிதம், s. That which is known, manifest, clear, வெளிப்படை. W. p. 768. VIDITA.

•விதிபாதம், s. An astrological yoga. See யோகம்.

விதிப்பாள், s. Daughter, மகள். (சது.)

•விதியர், s. Writers, &c. See விதி.

விதியுளி, s. A burnt offering of the Hindus, ஓமம். 2. A messenger, தூதன். 3. Matrimony, விவாகம். (சு.)

•விதினை, s. The second phasis of the moon. See திதி. (சு.)

விதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To fear, அஞ்ச. 2. To tremble, to quiver, நடுங்க; [ex Sa. Vyat'ha.] 3. v. a. (சி.) To brandish—as a sword, வாள்வீச.

கைவிதிர்க்கிறது. Swinging the hands.

விதிர்ப்பு, v. noun. Trembling, shivering, நடுக்கம். 2. Tremor, fear, அச்சம்.

விதிர்விதிர்க்க, inf. To throb, to flutter, to quiver with intensity of feeling, to be tremulous, தடிதடிக்க; [ex விதிர் reiterated.]

•விது, s. The moon, சந்திரன். 2. A name of Vishnu, விஷ்ணு. W. p. 770. VID'HU.

விதுக்கு, கிறேன், விதுக்கினேன், வேன், விதுக்க, v. n. To use obscene words. 2. To be in haste. 3. To be lascivious. (R.)

விதுக்குவிதுக்கெனல், v. noun. Fearing, apprehending an assault, or seizure; feeling the heart beat, பதைபதைப்பு.

விதுப்பு, v. noun. Haste, சீக்கிரம். 2. Desire, lust, ஆசை. (சு.) 3. Being sensually inclined, காமித்தல்.

•விதுடி—விதுஷி, s. [mas. and fem.] A learned person, அறிவாளி.

•விதுதமுகம், s. A gesture of the head and face expressive of disgust. See முகம், 8.

விதும்பு, கிறேன், விதும்பினேன், வேன், விதும்ப, v. n. To desire, to long for, hanker after, ஆசைப்பட. (குறள். 369.)

விதும்பல், v. noun. Longing, desiring.

•விதுரன், s. A learned man, அறிஞன். 2. The younger brother of Dhrutarashtra and counsellor of Duryodhana, திரிதராட்டிரன்தம்பி. W. p. 768. VIDURA. 3. A valiant man, திண்ணியன். 4. A widower, பெண்சாதிசாகக்கொடுத்தோன்; [ex Sa. Vidhura.]

•விதேகம், s. Emancipation from the body, either real or imaginary—as in trances, and ecstacies, தேகவியோகம்; [ex வி, priv. et தேகம், body.] 2. As விதேகை.

விதேகமுத்தி, s. Being delivered from bodies and births; attaining union with the deity. See முத்தி. (உபநி.)

•விதேகை, s. A district in the province of Behar, the ancient Mithila or modern Tirhut. See மிதிலை.

•விதேயன், s. One who is compliant, obedient, governable, சொற்படிகேட்போன். W. p. 771. VID'HEYA.

விதை, s. Seed of plants, வித்து. (c.) 2. Greatness, பெருமை. (சு.)

விதைகட்ட, inf. To lay up corn for seed. (தி. 528.)

விதைநெல்தெளிய, inf. To sow seed [grain].

விதைப்புனம், s. A spot of ground newly cultivated, as இதை. (சு.)

விதைமணி, s. Seed-corn.

விதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sow seed, வித்திட. 2. [fig.] To make public.

விதைப்பு, v. noun. Sowing.

விதைப்புக்காலம். The time of sowing.

•வித்தகம், s. Knowledge, ஞானம்.

வித்தகர், s. Artificers, கம்மாளர். 2. Messengers, தூதர். (சு.)

வித்தகன், s. A knowing one, ஞானி. 2. B'hairava, வைரவன். (சு.)

•வித்தம், s. Wealth, gold, பொன். 2. Wisdom, ஞானம். W. p. 767. VITTA.

வித்தன், s. A learned man, வித்துவான்.

வித்தரி, v. To expand. See விஸ்தரி.

•வித்தாரம், s. A kind of verse. See கவி. 2. An order of architecture. 3. Extension, &c. See விஸ்தாரம்.

வித்தாரக்காரன், s. A boaster.

வித்தாரம்பேச, inf. To make long speeches.

•வித்தியர், s. Artificers—as mechanics, goldsmiths, &c., கம்மாளர்; [ex வித்தை.]

•வித்தியாசம், s. [contrac. of வியத்தியாசம்.] Difference, contrariety, வேறுபாடு. (c.) அதற்கிதுவித்தியாசம். This differs from that.

வித்தியாசமானவார்த்தைகள். Abusive language.

•வித்தியாதத்துவம், s. A department of knowledge. For this and other similar compounds, see under வித்தை.

•வித்தீரணம், s. Extensiveness, &c. See விஸ்தீரணம்.

வித்து, s. Seed, விதை. 2. Semen virile, விந்து. 3. Race, lineage, வமிசவழி. 4. [fig.] A cause. See under சம்பிரதாயம்.

வித்துப்பஞ்சமோ. Is grain scarce?

வித்திட, inf. To sow seed. (p.)

வித்துத்தெளிக்க, inf. To scatter seed.

வித்து, கிறேன், வித்தினேன், வேன், வித்த, v. a. To sow, விதைக்க. (p.)

•வித்துரு, s. Lightning, மின்னல். W. p. 769. VIDYUT.

•வித்துருமம், s. Coral, பவளம். W. p. 769. VIDRUMA.

•வித்துவான், s. A learned man. See under வித்தை.

•வித்துவேஷணம்—வித்துவேடணை, s. Excitement to enmity. See சுரமம் and கிலேசனம்.

•வித்துவேஷம் — வித்துவேடம், s. Enmity, hatred, பகை; [ex வி et துவேஷம்.] (சு.)

•வித்தை, s. [St. வித்தியா.] Science, learning, sacred or profane, a branch of learning, கல்வி. W. p. 768. VIDYA. 2. Skill, ingenuity, dexterity, சாமர்த்தியம். 3. Arts displaying skill, சித்திரத்தொழில். 4. Magic, jugglery, சாலவித்தை.—It retains its Sans. pronunciation in most of the compounds.

வித்தியாசாலை, s. A college.

வித்தியாதத்துவம், s. A department of knowledge, one of the தத்துவத்திரயம். According to the Saivas, it includes; 1. காலம், time; 2. நியதி, fate; 3. கலை, science; 4. வித்தை, arts; 5. இராகம், desire; 6. புருடன் or ஆன்மா, soul; 7. மாயை, matter.

வித்தியாதரர், s. [pl.] Demigods of a certain class. See பதினெண்கணம் under கணம்.

வித்தியாதரிசிகள், s. Inspectors of schools.

வித்தியாதானம், s. Charitable instruction of the ignorant, கல்விகற்பிக்கை

வித்தியாதேகம், s. Embodiment of knowledge.

வித்தியாபாரகன், s. One who has studied the arts and sciences.

வித்தியாப்பியாசம், s. Practice in science, experimental science, கல்விப்பயிற்சி. (Beschi.)

வித்தியாரம்பம், s. Beginning of knowledge. (சா.)

வித்தியார்த்தி, s. A scholar, a student, கற்போன்.

வித்தியாலட்சுமி, s. See அஷ்டலட்சுமி.

வித்தியாவந்தன், s. A learned man.

வித்தியேசுரர்-வித்தீசுரர், s. [pl.] Lords of learning, learned men, poets, வித்தைபலர்.

வித்துவசிரோமணி, s. One trancendently eminent for learning.

வித்துவாமிசன் — வித்துவான், s. [pl. வித்துவாமிசர்கள்—வித்துவான்கள்.] A bard, a poet, a learned man, புலவன். 2. (St.) A sage, a theologian.

வித்துவானுக்கேதுபரதேசம். The learned man belongs to all countries.

வித்தைகள், s. Fourteen branches of sacred science. These are the four Vedas, சதுர்வேதம்; the six Vadangas, ஆறங்கம்; the Mimamsa, or theology, மீமாஞ்சை; the Nyaya, or logic, தருக்கம்; the Puranas, புராணம்; the Smritis or law, தருமநூல்.

வித்தைகற்பிக்க, inf. To teach an art or profession.

வித்தைகற்றுக்கொள்ள, inf. To learn an art.

வித்தைக்கவி, s. An artificially constructed poem.

வித்தைக்காரன், s. A juggler.

வித்தையாட, inf. [appel. n. வித்தையாடி.] To practise legerdemain.

வித்தைவிரும்பு. Desire science. (Avv.)

• விநதை, s. The mother of Garuda, கருடன்றாய். W. p. 771. Vinata. 2. A city, so called, விநதைநகர். See சோலம்.

• விநயம், s. Modesty, affability, humility, mildness, பணிவு. 2. Obeisance, decorum, decency, வணக்கம். (சு.)

அத்திவிநயம். Extreme veneration.

விநயபயபக்தி, s. Reverential piety.

• விநாசம், s. Murder, கொலை. 2. Entire destruction; [ex வி et நாசம்.] (சு.)

விநாசகாலேவிபரீதபுத்தி. Bent on his own destruction by a strange fatality.

விநாசன், s. A murderer, a destroyer, அழிப்போன். (சு.)

• விநாடி, s. A minute portion of time, the sixtieth part of an Indian hour, காலநுட்பம்; [ex வி, priv. et நாடி.] [apocope of Sa. Vinad'ika. W. p. 772.]

• விநாயகன், s. Ganesa, விக்கினேசுரன். 2. Budd'ha, புத்தன். 3. Argha, அருகன். W. p. 772. Vinayaka.

விநாயகசஷ்டி, s. The last day of reading the history of Pulliar, being the sixth phasis of the moon in her increase in December. (Jaff.)

• வினீதன், s. One who has been chastised, punished, தண்டிக்கப்பட்டவன். 2. A humble, modest person, வணக்கமுள்ளவன். W. p. 773. Vineeta.

• விநோதம், s. Pastime, diversion, play, sport, பொழுதுபோக்கு. 2. Beauty, handsomeness, pomp, அழகு. [Sa. Vinod'ha.]

அதிவிநோதம். It is very handsome.

விநோதமாய்ச்செய்கிறவன், appel. n. One who makes curious things.

விநோதம்பண்ண, inf. To make a show.

விநோதவித்தை, s. A magical art. (R.)

விநோதன்—விநோதி, s. One engaged in pastime.

• விந்தம், s. The Vind'hya mountains, as விந்தியம். 2. The lotus, as அரவிந்தம். 3. A number, ஓர்எண். (சு.)

• விந்தர், s. Shepherds, cowherds, இடையர். (சு.)

• விந்தியம் — விந்தியகிரி, s. The mountainous range across India from Behar nearly to Guzerat dividing Hindustan proper from the Deccan, ஓர்கிரி. —Note. Until reduced by Agastya, it is said to have obstructed the course of the sun. [Sa. Vind'hya.]

• விந்து, s. A dot, point, புள்ளி. 2. A drop of water, சிந்துவி. W. p. 773. Vindu. 3. (c.) Semen, சுக்கிலம். 4. [in astron.] The twenty-fourth part of a quadrant, the tabular unit. 5. One of the nine forms of Siva. See நவபேதம்.

விந்துவிழுகிறது. Semen emittere.

விந்தாக்கினி, s. The fire of sexual appetite, as one of the three-fold classes of elementary fire in the system. See தீ and அக்கினி.

விந்துநாதம், s. Male and female semen; union of male and female energies. (ஞானா.)

விந்துவழி. By birth.

• விந்தை, s. Admiration, astonishment, ஆச்சரியம். 2. Spectacle, show, pomp, வேடிக்கை. 3. [Sa. Vid'hya.] A name of Durga, துர்க்கை. (சு.)

விந்தைவிந்தைவர்ணமாயிருக்கிறது. It is decorated with various colors.

விந்தைக்காரன், s. An artist. (R.)

விந்தையடிக்க, inf. To do wonderful things.

விந்தையாயிருக்க, inf. To be elegant, curious

விந்தைவிந்தையாய்ப்பாட, inf. To sing melodiously.

விபகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [also விவகரி.] To litigate, to carry on a lawsuit, வழக்குப்பேச.

• விபகலனம் — விபகலிதம், s. [also விவகலிதம்.] Subtraction, கழிப்பு.

• விபகாரம், s. A lawsuit. 2. Usage, &c. See விவகாரம். (தி. 150.)

• விபக்கம்—விபட்சம், s. [in log.] An unnatural simile, a negative proposition. 2. The opposite side or party. See பக்கம். [Sa. Vipaksha.]

நீபட்சமோவிபட்சமோ. Are you for or against the cause?

விபக்கன்—விபட்சன், s. An adversary, an enemy, பகைவன். (சு.)

• விபசாரம், s. [contrac. of வியபிசாரம்.] Incontinence, unchastity, fornication, adultery, வேசித்தனம். (c.)

விபசாரக்கள்ளன் — விபசாரன், s. An adulterer.

விபசாரம்பண்ண, inf. To commit adultery.

விபசாரி, s. [fem.] An adulteress.

• விபஞ்சி—விபஞ்சிகம், s. A lute, வீணை. W. p. 774. Vipanji, Vipanjika.

• விபணி, s. A shop, கடை. 2. A market-street, a place where things are sold, கடைவீதி. [Sa. Vipan'i.]

• விபதம், s. A bad road, கெடுவழி; [ex வி et பதம்.] W. p. 774. Vipat'ha.

• விபத்தம், s. Scarcity, famine, பஞ்சம்; [ex விபத்து.] (சு.)

• விபத்தன், s. One who is separated, வேறுபட்டோன்; [ex Sa. Vib'hakta, separated.]

• விபத்தி, s. Case in grammar, declension, வேற்றுமை. W. p. 777. Vib'hakti. 2. Affliction, distress, as விபத்து. 3. A fault, குற்றம். (சு.)

• விபத்து, s. Affliction, suffering, calamity, adversity, misfortune, ஆபத்து. W. p. 774. Vipad.

விபத்துக்காலம், s. Time of scarcity, distress, a crisis, dilemma.

• விபரம், s. Amplification, narration, &c. See விவரம்.

• விபரீதம், s. Strangeness, uncommonness, excessiveness, அதிசயம். 2. Discordance, contrariety, perversity, வேறுபாடு. (சூ.) [Sa. Viparita.]

விபரீதம்பிறந்தது. An adverse event has arisen.

விபரீதஅர்த்தம், s. A strange meaning.

விபரீதகாலம், s. An adverse time.

விபரீதபுத்தி, s. Incongruity, hetrogeniousness.

• விபலம், s. Fruitlessness, unprofitableness, பயனின்மை; [ex வி, priv. et பலம்.]

• விபவ, s. The second year of the Hindu cycle as A. D. 1868, ஓர்வருஷம்.

• விபவம், s. Happiness, prosperity, வாழ்வு. 2. Riches, wealth, செல்வம். 3. Majesty, highness, மகத்துவம். W. p. 777. Vib'hava.

• விபன்னன், s. A man in adversity, மெலிந்தோன்; [ex Sa. Vipanna, misfortune.]

• விபாகம், s. Felicity, செல்வம்; [ex வி et பாகம்.] 2. Opportunity, பக்குவம். 3. Diversity, change, வேறுபாடு. [Sa. Vipaka.]

விபாகரன் — விபாவசன், s. The sun, சூரியன். 2. Fire, the god of fire, தீக்கடவுள். W. p. 777. Vib'hakara, Vibavasu.

• விபாதம், s. Dawn, day-break, உதயகாலம். [Sa. Vib'hata.]

• விபாவரி, s. Night, இராத்திரி. W. p. 777. Vib'havaree.

• விபாவனை, s. Examination, ஆராய்வு. 2. A figure in rhetoric. See அலங்காரம். [Sa. Vib'havana.]

• விபினம், s. Wilderness, jungle, desert, காடு. W. p. 775. Vipina.

• விபீஷணன்—விபீடணன், s. [lit. one exciting fear.] A younger brother of Ravana, இராவணன்தம்பி.

•விபீதகம், s. A tree, Terminalia Belerica, தான்றிமரம். [Sa. Vibhitaka.]

•விபு, s. The Supreme Being as omnipresent and eternal, கடவுள். 2. A lord, a master, எசமானன். W. p. 777. VIB'HU.

விபுத்துவம், s. Illimitable bulkiness *as distinct from* அணுத்துவம்.

•விபுணன், s. One who excels, நிபுணன்.

•விபுதர், s. Learned men, அறிஞர். 2. Sages, men of great wisdom, மிகக்கற்றோர். 3. Celestials, வானோர்; [*ex* வி *et* புதர்.] [*Sa. Vibhud'ha.*]

•விபுலம், s. Breadth, expanse, width, அகலம். 2. Wide, expanded space, விரிவு; [*ex Sa. Vipula.*] 3. Earth, பூமி. 4. Greatness, eminence, பெருமை. (சது.)

•விபுலை, s. The earth, as விபுலம், பூமி.

•விபூஷணம்—விபூடணம், s. Ornament, decoration, ஆபரணம்; [*ex* வி *et* பூஷணம்.] (சது.)

•விபூதி, s. Ashes of cow-dung smeared by Saivas, திருநீறு. (*c.*) 2. Superhuman power, consisting of eight faculties attributed to Siva, அணிமாமுதலியஅட்டசித்தி. [*See* சித்தி.] 3. Fault, குற்றம். 4. Violence, கொடுமை. 5. Felicity, prosperity, செல்வம்; [*ex* வி *et* பூதி.] 6. Greatness, பெருமை. W. p. 778. VIB'HUTI.

விபூதிகுழைக்க, *inf.* To mix sacred ashes. See குழை, *v.*

விபூதிபோட, *inf.* To throw sacred ashes upon a possessed person.

விபூதிமந்திரிக்க—விபூதியோத, *inf.* To consecrate sacred ashes, by incantations, for the expulsion of disease, of a demon, &c.

விபூதியிட — விபூதிபூச, *inf.* To rub one's self with sacred ashes.

அவனெற்றியிலேவிபூதியிட்டான். He put sacred ashes on his forehead, i. e. deceived him—*used by the Vishnuvas.*

•விப்பிரமம், s. Playfulness of lovers, மோகலீலை. 2. Love quarrels, மோகப்பிணக்கு. 3. Giddiness, confusion, as பிரமை. [*Sa. Vib'hrama.*]

•விப்பிரயோகம், s. Separation, absence, separation of lovers, தலைவன்றலைவிப்பிரிவு. 2. One of the பஞ்சபாணவல்லமை; [*ex* வி, *priv. et* பிர *and* யோகம், union.] W. p. 776. VIPRAYOGA.

•விப்பிரலம்பம், s. Separation of lovers, as விப்பிரயோகம். [*Sa. Vipralamb'ha.*]

•விப்பிரன், s. Brahman, பிராமணன். [*Sa. Vipra.*]

விப்பிரபுத்திபின்புத்தி. The wit of a brahman comes afterwards.

•விப்பிலவம், s. Irregular war, rapine, calamities of a country. See சுட்டெக்குற்றம். [*Sa. Viplava.*]

•விப்புருதி, s. An eating sore, a cancer, carcinoma, an abscess, *commonly* விப்புருதிக்கட்டி.—It is of four kinds, ஓடுவிப்புருதி, a running cancer; கல்விப்புருதி, a hard stone-like-sore; கர்ப்பவிப்புருதி, a disease in the womb, causing sterility; சுக்குவிப்புருதி, a cancer on the hips.

•விமதன், s. An enemy. an adversary, பகைவன்; [*ex* வி, *priv. et* மதம், consent.] W. p. 778. VIMATA.

•விமரிசம் - விமரிசனம்-விமரிசை, s. Inquiry, investigation, proving by inquiry or experiment, ஆராய்வு. W. p. 778. VIMARSA. 2. The task of a scholar after கேள்வி; and this being completed he must begin with பாவனை. [சன்றூல் பாயி.] 3. Genius, wit, cleverness, யூகம். (*p.*)

•விமர்த்தனம், s. Grinding, or triturating perfumes, அரைக்கை; [*ex* வி *et* மர்த்தனம்.] (சது.)

•விமலம், s. Holiness, absence of impurity, பரிசுத்தம்; [*ex* வி, *priv. et* மலம், dirt.] 2. One of the Saiva Agamas. See சிவாகமம்.

விமலன், s. An epithet of deity, applied especially to Argha and Siva, கடவுள். [*Sa. Vimala.*]

விமலாகாசம், s. Etherial space. See சிதாகாசம். (உபநி.)

விமலி, s. Sarasvati, சரசுவதி. (சது.)

விமலை, s. Parvati, பார்வதி. 2. Durga, துர்க்கை. 3. Lukshmi, இலக்குமி. (சது.)

•விமார்க்கம், s. A bad course, ill-behavior, immorality, துன்னடை; [*ex* வி, *priv. et* மார்க்கம்.] 2. Broom, broom-stick, விளக்குமாறு. W. p. 779. VIMARGA.

•விமார்த்தம், s. Half the duration of a lunar eclipse.

•விமானம், s. A self-moving chariot, or car, of the gods, தெய்விகரதம். 2 A shrine, தேவர்கோயில். 3. The world of the celestials, தேவலோகம். 4. The fourth lunar mansion, உரோகிணிநாள். 5. A house seven stories in height, எழுமெத்துமெத்தை. (சது.)

•விமோசனம், s. Relinquishment, expiation, abandonment. See மோசனம்; [*ex* வி *et* மோசனம்.]

பாவங்களைவிமோசனம்பண்ணுகிறது........Blotting out sins.

•விம்ஸகம், s. Twenty collectively, or an aggregate of twenty, இருபதுகூடியது. W. p. 758. VIMSAKA.

சட்விம்ஸகம், s. An aggregate of twenty-six, இருபத்தாறு.

சதுர்விம்ஸகம், s. An aggregate of twenty-four, இருபத்திநாலு.

சதுர்விம்ஸகஸ்தூலதேகம். The visible body which has twenty-four properties.

பஞ்சவிம்ஸகம், s. An aggregate of twenty-five, இருபத்தைந்து.

பஞ்சவிம்ஸகன், s. The life, சீவன்.

•விம்ஸதி, s. Twenty, a score.

•விம்பம், s. Form, figure, image, shape, உருவம். 2. Light, splendor, ஒளி. 3. [*also* பிம்பம்.] The disk of the sun and moon, சந்திரசூரியவிம்பம். 4. Shadow, reflection, பிரதிவிம்பம். W. p. 779. VIMBA. 5. A plant, Bryonia grandis, *L.*, its stalk and fruit, கொவ்வைக்கொடி. 6. A kind of arsenic, சாலங்கபாஷாணம் and பவளமெல்லபாஷாணம். 7. One of the Saiva Agamas. See சிவாகமம்.

•விம்பிகை, s. A plant or creeper, called கொவ்வைக்கொடி. (சது.)

விம்பி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be reflected, as an image, சாயைதோன்ற. (உபநி.)

விம்மிதம், s. The body, உடல். 2. Fear, அச்சம். 3. Admiration, அதிசயம். (சது.)

விம்மு, கிறேன், விம்மினேன், வேன், விம்ம, *v. n.* To swell, grow hard, enlarge—as a limb compressed with a ligature, இறுகிப்புடைக்க. 2. To cry, to sob, as a child, தேம்பியழ. 3. To extend, to expand, increase, அதிகரிக்க. 4. To sound, ஒலிக்க. 5. To rejoice, சந்தோஷிக்க. (உபங்-காவ.)

விம்மியஸ்தனம். A breast full of milk.

விம்மினபூ, s. An opening flower.

விம்மல், *v. noun.* Weeping. 2. Sounding. 3. Being puffed up.

•விய, s. The twentieth year of the Hindu cycle corresponding to A. D. 1886, ஒர்வருஷம்.

•வியக்கம், s. Greatness, பெருமை; [*ex* வியம்.] (சது.)

விய, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n. and v. a.* To esteem, மதிக்க. 2. To show wonder, to be captivated or delighted with, அதிசயிக்க. (நீ.) 3. To praise, to extol, துதிக்க. 4. To exaggerate, to color, to make fair or plausible, பாராட்ட.

வியப்பு, *v. noun.* Admiration, amazement, surprize, அதிசயம்.

•வியங்கம், s. A natural fault or spot. 2. The stain of birth, பிறவிமறு. W. p. 813. VYANGA.

•வியங்கியம், s. [*com.* வேங்கியம்.] Irony, sarcasm, குறிப்பிச்சொல்.

•வியங்குலம், s. The sixtieth part of an inch. [*Sa. Vyangula.*]

வியங்கோள், s. That part of a verb which answers to the Optative Mood, a respectful mode—as கற்கக்கடவ, may you learn without defect, நும்பான்முலிடத்தும்வரு வேல்; [*ex* வியம் *et* கோள்.]

•வியஞ்சகம், s. Pantomime in dancing, அபிநயம்; [*ex Vyanjaka.*]

•வியஞ்சனம், s. A sign, a mark, a signal, அடையாளம். 2. A consonant, ஒற்றெழுத்து. 3. [*com.* வெஞ்சனம்.] Sauce, condiment, any thing to give a relish to food. [*Sa. Vyanjana.*]

•வியட்டி — வியஷ்டி, s. [*in philo.*] Separation, development—*oppos. to* சமட்டி.

வியட்டிரூபம், s. The visible form of things in nature, ஸ்தூலரூபம்.

•வியதிரேகம், s. [*also* வெதிரேகம்.] Difference, வித்தியாசம். 2. A figure in Rhetoric. W. p. 814. VYATIREKA. 3. The negative form of expression, எதிர்மறை.

•வியத்தம்—வியக்தம், s. [*neg.* அவ்வியத்தம்.] That which is manifest, வெளிப்படை. (*p.*)

•வியத்திகை, s. Greatness, excellence, பெருமை. (சது.)

•வியத்தியாசம், s. Difference, *commonly*, வித்தியாசம். 2. Removing from one place to another. W. p. 814. VYATYASA.

•வியந்தரம், s. Devil, பிசாசம். (சது.)

•வியபிசாரம், s. [com. விபசாரம்.] Doing what is prohibited, *hence* adultery, fornication. W. p. 815. VYAB'HICHARA.

வியபிசாரி, s. A prostitute, as விபசாரி. (பஞ்.)

வியப்பிக்க, *inf.* To cause admiration, to fascinate, to captivate, அதிசயிப்பிக்க. (சி.)

வியம், s. The imperative, ஏவல். (p.)

•வியம், s. Greatness, பெருமை. 2. Breadth, அகலம். 3. A body, உடல். 4. A bird, பறவை. (சது.)

வியநெறி, s. The main street, the highway, பெரும்பாதை. (p.)

வியர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sweat, to perspire, *commonly*, வேர்க்க. 2. To be angry or provoked, சினக்கொள்ள.

வியர்ப்பு, v. noun. Anger, கோபம். 2. wrath, சினம். 3. As வேர்வை. (சது.)

வியர்வு—வியர்வை, v. noun. [com. வேர்வை] Sweat, perspiration.

•வியர்த்தம், s. Uselessness, vanity, வீண்; [*ex* வி, *priv*, *et* அர்த்தம்.] W. p. 815. VYART'HA.

வியர்த்தமாய்ப்போயிற்று. It became useless.

வியர்த்தமானவேலை. A useless business.

•வியலிகை, s. Greatness, பெருமை. (சது.)

வியல், s. Breadth, அகலம். 2. Forest, jungle, காடு. 3. Greatness, பெருமை. 4. Expansion, extension, விரிவு. (சது.)

வியலிடம், s. Breadth, அகலிடம். (p.)

•வியவகாரம், s. [com. விவகாரம்.] Municipial law, jurisprudence, முறைமை. 2. A law-suit, வழக்கு. W. p. 816. VYAVAHARA.

வியவன், s. A traveller, வழிச்செல்வோன். 2. A valiant man, திண்ணியன். 3. One in authority, a commander, ஏவுவோன்; [*ex* வியம், body and greatness.] (சது.)

வியன், s. Vastness, greatness, expansion, பெருமை. [*poet. form of* வியம்.] (சது.) 2. Oddness, ஒற்றை. (சங்.) 3. [*vul.* வேன்.] Excess, abundance, அதிகம்.

வியனுலகம், s. The celestial world, தேவலோகம். (சது.)

வியன்கோல், s. A heavy club.

வியன்சங்கலிதம், s. The sum of odd terms in any series—*For* வியன்சமன்சங்கலிதம்—வியன்வியன்சங்கலிதம், see சங்கலிதம்.

வியன்சமன், s. Comparison of things, தாரதம்மியம்.

வியன்சமன்பார்க்கிறது......Examining the properties of persons or things, looking after equalities and inequalities.

•வியாகரணம், s. Grammar, philology, one of the sixty-four கலைஞானம், இலக்கணசாத்திரம். W. p. 817. VYAKARAN'A.

வியாகன், s. [*prov.*] A name of Subraman'ya, சுப்பிரமணியன்.

•வியாகாதம், s. Impediment, obstacle, hinderance, இடையூறு. 2. Destruction, அழிவு. 3. An astronomical yoga. See யோகம். W. p. 818. VYAG'HATA.

•வியாகாரம், s. Ungracefulness, deformity, அவலட்சணம்; [*ex* வி, *priv. et* ஆகாரம், form.] 2. Sound, சத்தம்.

•வியாகிருதி, s. A mystical phrase. See மகாவியாகிருதி. W. p 820. VYAHRUTI.

•வியாகுலம், s. [*also* ஆகுலம்.] Confusion, derangement, கலக்கம். 2. Sorrow, sadness, grief, துக்கம். (c.) W. p. 818. VYAKULA.

வியாகுலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be sorry, grieved, துக்கப்பட. (பஞ்.)

•வியாக்கியாதா, s. As வியாக்கியானன்.

•வியாக்கியானம், s. Commentary, exposition, annotation, உரை. 2. [*fig.*] Contradiction. [*Sa. Vyak'hyana.*]

நான்சொன்னதற்குவியாக்கியானஞ்சொல்லாதே...... Contradict me not. (*Beschi.*)

வியாக்கியானம்பண்ண, *inf.* To explain, interpret, expound.

வியாக்கியானன்—வியாக்கியானி—வியாக்கியாதா, s. Commentator, an expositor.

•வியாக்கிரம், s. A tiger, புலி. 2. [*in combin.*] Best, excellent, சிறந்த. 3. Superiority, மேன்மை. W. p. 818. VYAGHRA.

வியாக்கிராசனம், s. A tiger's skin for a seat, புலித்தோலாசனம்.

•வியாசம், s. Extension, diffusion, விரிவு. 2. Alledged cause, வியம். 3. Discrimination, பகுத்தறிவு. 4. Comparison, simile, உவமை. 5. A work on Hindu law by *Vyasa.* See தருமநூல். 6. Tricks, treachery, artifice, தந்திரம். 7. (*colloq.*) On account of, sake, முகாந்தரம்.

வியாசன், s. [*com.* வேதவியாசன்.] The sage *Vyasa*, compiler of the Vedas, and founder of the Vedantic philosophy, பாதராயணன். W. p. 820. VYASA.

•வியாச்சியம், s. A dispute, difference, strife, law-suit, discord, வழக்கு. (c.)

வியாச்சியக்காரன், s. A claimant.

வியாச்சியந்தொடுக்க, *inf.* To prosecute.

வியாச்சியப்பட்டுக்கொள்ள, *inf.* To dispute about some claim.

•வியாதம், s. Change, alteration, வேறுபாடு. (சது.)

•வியாதன், s. Vyasa, as வியாசன். 2. A famous hunter, ஓர்வேடன். W. p. 818. VYAD'HA.

•வியாதாகாரம். s. Alleviating grief. See தயாவிருத்தி.

•வியாதி, s. Disease, malady, sickness, distemper, நோய். (c.) [*Sa. Vyad'hi.*]

பாதிமுற்றினால்வியாதி. Too much thought brings disease.

வியாதிக்காரன்—வியாதியஸ்தன் — வியாதிபஸ்தன், s. A sick man.

வியாதிசாந்தி, s. A propitiatory ceremony for the removal of disease. 2. See under சாந்தி.

வியாதிபரீட்சை, s. Ascertaining diseases.

வியாதிபரீட்சை, அ., or அஷ்டதானபரீட்சை. The eight places of symptoms: 1. நாடி, the pulse; 2. Face, முகம்; 3. மலம், stool; 4. மூத்திரம், urine; 5. கண், eyes; 6. நா, tongue; 7. சரீரம், body; 8. தொனி, the voice.

வியாதியாய்விழ, *inf.* To fall sick.

•வியாதுதம், s. Moveable things, சரம். W. p. 819. VYATUTA.

•வியாத்தம் — வியாப்தம், s. That which is pervaded, as the universe by the spirit, கலந்தது. W. p. 819. VYAPTA.

வியாத்தி — வியாப்தி, s. That which pervades, the inherent quality, or property, of a substance—as heat in fire; and, pantheistically, God, in the universe, வியாபிப்பது. [*Sa. Vyupti.*]

•வியாபகம், s. Diffusion, comprehension; universality, omnipresence, ubiquity, எங்கும்நிருப்பது. [*Sa. Vyapaka.*]

சருவவியாபகம், s. Omnipresence.

•வியாபாதம், s. An evil design to injure another, வஞ்சகம். W. p. 819. VYAPADA. (சது.)

•வியாபாதனம், s. Killing, murder, கொலை.

•வியாபாரம், s. [*com.* யாபாரம்.] Traffic, merchandize, trade, commerce, business, தொழில். 2. Exercise, practice, அப்பியாசம். W. p. 819. VYAPARA.

மனோவியாபாரமாயிருக்கிறேன். My mind is occupied.

லோகவியாபாரம். Worldly things. (*Beschi.*)

மோகவியாபாரம். Commerce of sensuality.

வியாபாரச்சரக்கு, s. Articles of traffic.

வியாபாரி, s. A merchant, a trader, or pedler.

•வியாபி, s. Deity, the omnipresent, all pervading, எங்குமிருப்போன். 2. What is capable of having inherent properties, as the soul in its original state, as வியாத்தி.

வியாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To pervade, to be diffusive, to belong equally to all parts, எங்குங்நிறைய.

•வியாபினி, s. That which is present every where, as வியாபி. (உபசி.)

•வியாபுத்தி, s. Solicitude; distraction, வருந்தல். (*Beschi.*)

•வியாப்தி. See வியாத்தி.

•வியாப்பியம், s. The ground of an inference, as smoke indicates fire, அருத்தாபத்திப்பொருள். 2. That which may be inferred to exist, வியாத்தியையுடையது. W. p. 819. VYAPYA.

•வியாமம், s. A fathom, a measure of four cubits, நான்குமுழவளவு. [*Sa. Vyama.*]

•வியார்த்தி, s. Meaning; exposition.

வியார்த்திபண்ண, *inf.* To expound.

வியாழம் — வியாழன், s. The planet Jupiter, பிரகஸ்பதி. 2. Preceptor of the gods, தேவகுரு. 3. Thursday, வியாழன். (சது.)

வியாழசக்கரம், s. See பிரகஸ்பதிசக்கரம்.

வியாழவட்டம், s. Every Thursday. 2. See வட்டம்.

•வியாளம், s. A vicious elephant, கெட்டயானை. 2. A snake, பாம்பு. 3. A tiger, புலி. W. p. 822. VYALA.

வியாளக்கிராகி, s. A snake-catcher, பிடாரன்; [*ex* கிராகி.] (சது.)

•வியானன், s. One of the ten vital airs of the body. See வாயு. W. p. 819. VYANA.

•வியூகம், s. Multitude, collection, திரள். 2. Herd, flock, விலங்கின்கூட்டம். 3. [also பூகம்.] Division of an army, படைவகுப்பு. [Sa. Vyûha.]

•வியோகம், s. Separation, பிரிவு. 2. Release from births, வீடு; [ex வி, priv. et யோகம், union.]

தேகவியோகம், s. Death, மரணம்.

•வியோமம், s. The atmosphere, ஆகாயம். (சது.)

•விரகம், s. Separation, absence; parting of lovers or married persons, பிரிவு. W. p. 780. Viraha. 2. Lasciviousness, lust, காமம். [corrup. of Sa. Virakta.]

விரகங்கொண்டவன், appel. n. A lascivious man.

விரகதாபம் — விரகநோய், s. Burning lust, concupiscence.

விரகவேதனை, s. The torment of lewd desire.

விரகாவஸ்தை, s. Vehement lust in ten states: 1. காட்சி, sight [of a woman]; வேட்கை, desire [for her]; 3. உள்ளுதல், thinking [of her]; 4. மெலிதல், pining; 5. ஆக்கஞ்செப்பல், talking of; 6. நாணுவரையிறத்தல், renouncing shame; 7. கண்டனவெல்லாமவையாகத்தோன்றல், fascination from illusive appearances; 8. மறதி, forgetfulness [of all else]; 9. மயக்கம், infatuation; 10. சாக்காடு, death.

விரகி, s. [masc. and fem.] A lascivious person.

•விரகு, s. Discretion, prudence, dexterity, tact, உபாயம், சமர்த்து; [ex Sa. Vraka.] 2. Means, expedient, உபாயம். 3. Destruction, அழிவு. (சது.)

விரகறிந்தவன், appel. n. One who has attained to the age of discretion.

விரகன், s. A skilful person. 2. A conceited person.

விரசு, s. [for விரைவு.] Swiftness. (c.)

விரசு, v. To make haste, as விரசுபண்ண.

விரட்டு, v. To drive away; to frighten. See மிரட்டு.

•விரணம், s. A sore, an ulcer, commonly இரணம். W. p. 822. Vran'a. 2. A kind of grass, Andropogon muricatum, விழல். (சது.)

விரணகாசம், s. A kind of pulmonic affection. See காசம்.

விரணம்போக்கி, appel. n. A plant healing ulcers. See ஆடுதின்னாப்பாளை.

•விரதம், s. A vow, an oath, ஆணை. 2. Penance, தவம். 3. Fasting or other voluntary religious observance—one of the seven good deeds. See புண்ணியம். [Sa. Vrata.]

விரதங்காக்க, inf. To keep a vow—as of perpetual celibacy, continency, &c.

விரதத்துவம், s. A state of self-inflicted austerity.

விரதநியமம், s. Act of initiating, தீட்சித்தல்.

விரதம்பிடிக்க, inf. To fast.

விரதம்விட, inf. To break a fast.

விரதர், s. Ascetics, mendicants, தவத்தோர். (உபயி.)

விரதி, s. One who has renounced the world, துறவி. (சது.)

•விரத்தம்—விரக்தம், s. Renunciation of worldly objects; celibacy, துறவும். W. p. 780. Virakta.

விரத்தன், s. A friar, a bachelor; one devoted to celibacy.

விரத்தி, s. Renunciation, as விரத்தம், துறவு. 2. Fem. of விரத்தன்.

•விரயம், s. [Tel.] Prodigality, மிகுசெலவு. 2. A purge, பேதி.

விரல், s. [pl. விரல்கள்.] Finger, கைவிரல். 2. Toe, கால்விரல்.—Note. The five fingers are அங்குஷ்டம், thumb; 2. தர்ச்சனி, சுட்டாட்டி, சுட்டுவிரல், fore-finger; 3. மத்திமை, நடுவிரல், or பாம்புவிரல், middle finger; 4. அநாமிகை or ஆழிவிரல், ring-finger; 5. கனிஷ்டை or சுண்டுவிரல், little finger.

பெருவிரல், s. The thumb or great toe.

விரலணி, s. Ring, மோதிரம். (p.)

விரல்முழி, s. A knuckle.

விரற்கடை—விரற்கிடை, s. A finger's breadth in which are eight rice-corns; twelve fingers breadth make one சாண், or span.

விரற்சுற்று, s. A whitlow, as நகச்சுற்று.

விரற்புட்டில், s. A thimble, as புட்டில்.

விரவு, s. Mixture, கலப்பு. 2. [improp. for விரகு.] Discretion.

விரவு, கிறேன், விரவினேன், வேன், விரவ, v. a. To mix, unite, mingle, கலக்க. 2. To approach, draw near, அணுக. (p.)

விரவலர், appel. n. [pl.] Enemies, as பகைவர். (சது.)

விரவல், v. noun. Mixing; mixture.

•விரளம், s. Separation, parting, removal, நீக்கம். W. p. 780. Virala.

விரளு, v. To be frightened. See வெருளு.

•விராகம், s. Absence of passion, as an exalted state of the soul, விருப்பின்மை; [ex வி, priv. et இராகம்.] [Sa. Viraga.]

விராகன், s. One without passion; the Deity, கடவுள். 2. (சது.) Argha, அருகன்.

•விராட்டு, s. The first progeny of Brahma, who, having divided himself into male and female, produced *Viraj* from the female; *Viraj* by himself produced the first Menu, or *Swayamb'huva*, who was the progenitor of the *Prajapatis*, and the secondary framer of the visible world. According to some, *Viraj* is the same as *Para-Brahma*, the primary cause. See W. p. 781. Viraj. Others consider him to be the same as *Parama-purusha*, or Vishnu; who, after being formed, offered up himself in sacrifice. See Kennedy's An. 2. The king of birds, the large kite, Falco Pondich, புள்ளரசு. 3. All beings animate and inanimate, amounting to 8400,000, considered to be contained in the mystic form of Vishnu especially at the time of the பிரளயம்.

விராட்புருடன், s. As விராட்டு.

விராத்தம், s. The collection of rent, தண்டல்.

விராத்தக்காரன், s. A collector of rent, தண்டற்காரன்.

•விராத்தியன், s. One who has renounced caste, சாதிதுறம்பட்டவன். 2. A son of a father and mother of a low and mixed caste. (சது.)

•விராமம், s. Rest, recreation, reprieve, இளைப்பாற்றி. 2. A mute consonant, ஒற்றெழுத்து. (சது.)

விராய், s. Fuel, firewood, விறகு. (நீதி.) 2. Materials for a work, தளவாடம். (R.)

விராலி, s. A shrub, Dodonæa viscosa, ஓர்செடி.

விரால், s. [com. for வரால்.] A fish, port. Caboz.

•விராவம், s. Sound, noise, ஒலி. (சது.)

•விராளி, s. Separation, விரகம். Compare விரளம்.

விராறு, s. A parasitic plant, காக்கணம்.

விரி, s. A pannel for bullocks, &c., a pack-saddle, மாட்டுவிரி. (c.) 2. Explanation of a subject, discussion, detail, விரிவு.

விரிகட்ட, inf. To place a pannel on a bullock.

விரிக்கட்டு, s. As விரி.

விரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To expand, open, unfold, become developed—as the elements from Brahma, மலர. 2. To burst asunder, as a ripe fruit. (c.)

விரிதிரைப்பரவை. The wide and billowy ocean. (குறள்.)

விரிகுளம்பு—விரிசற்குளம்பு, s. Cloven foot.

விரிதூறு, s. A thicket, புதர்.

விரியலர், s. A full blown flower, மலர்ந்தபூ. (சது.)

விரிசல், v. noun. A split, a crack, a rent. 2. A wave.

அலைவிரிசல். A curling wave.

சல்லங்குவிரிசலிலகப்பட்டது. The boat was caught by the wave.

விரியல், v. noun. Shining, ஒளிர்தல். 2. Spreading, பரவல். 3. Blossoming, மலர்தல். (சது.)

விரிவு. Expansion, breadth, width, அகலம். 2. As விரித்தல்.

விரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To expand, to spread, to open, to unfold, to develop, விரிவுசெய்ய. 2. To extend, as a speech, நீடிக்க. (c.)

பாயைவிரி. Spread the mat.

விரித்துச்சொல்ல — விரித்துரைக்க, inf. To explain, to amplify, to elucidate, to expatiate.

விரித்துப்பார்க்க, inf. To lay open and inspect a thing.

விரித்துரை—விரியுரை, s. [also விருத்தியுரை.] An extended commentary, as அகலவுரை. (p.)

விரிப்பு, v. noun. Opening; parting.

விரிசிகை, s. An ornamental string, containing thirty-two beads or jewels, worn by women round their waist, ஓர்விதமாதரிடையணி. (சது.)

விரிச்சி, s. A good omen, a good sign, நன்னிமித்தம். (சது.)

•விரிச்சிகம், s. A scorpion, &c. See விருச்சிகம்.

•விரிச்சிகன், s. The sun, சூரியன். (சது.)

•விரிஞ்சனன் — விரிஞ்சன் — விரிஞ்சி, s. An epithet of Brahma, பிரமன். W. p. 781. VIRINCHANA.

விரிஞ்சி, s. [Hind. com. பிரிஞ்சி.] A sort of confection, or seasoned rice, a luxury among Mohammedans, சித்திரான்னம்.

விரியன், s. A snake, adder, viper, விரியன் பாம்பு—Note. Eight kinds are mentioned; 1. அழல்விரியன், எரிவிரியன், the burning viper, so called from the burning pain caused by its bite; 2. இரத்தவிரியன், உதிரவிரியன், the blood-viper of a red color, the bite of which causes the vomiting of blood; 3. வீக்கவிரியன், the tumefacient viper, the bite of which is followed by a swelling of the whole body; 4. எட்டடிவிரியன், a viper of eight feet, causing death when a person has gone that distance after being bitten, *more properly*, எட்டுவரிவிரியன், or one having eight stripes round the body. It is very poisonous; 5. கட்டுவிரியன், the binding viper, its bite causing the joints of the body to become immovable. It is striped, black and white; 6. கழுதைவிரியன், a viper of slow motion like an ass, large and blackish; not very venomous; 7. புல்விரியன், the grass-adder; 8. பெருவிரியன், or கண்ணாடிவிரியன், the great viper, whose poison is more active and deadly than that of any other serpent.

செந்தலைவிரியன் s. A red-headed and dangerous viper.

விதிமுடிந்தவனை விரியன்கடிக்கும். A viper will bite one whose fate is to die. *Prov.*

•விரீகி, s. Rice-corn of various kinds, நெல். W. p. 823. VREEHI.

•விருகம், s. A wild dog, செந்நாய்; [ex Sa. Vruha, a wolf.] 2. A beast, as மிருகம். (Beschi.)

•விருகு, s. [com. வெருகு.] A medicinal plant, having a bulbous root, as வெருகு.

•விருகோதரன், s. A name of Brahma, பிரமன். 2. Bhîma, வீமன்; [ex விருகம், wolf et உதரம், belly.] (சது.)

•விருக்கம், s. A tree, as விருட்சம். (சது.)

வடவிருக்கம், s. The banyan tree. See வட.

விருசு, s. A kind of tree, ஓர்மரம்.

விருசம்பழம். Its fruit, pleasing to the eye but tasteless; *used figuratively of a worthless person.*

•விருச்சிகம், s. A scorpion, தேள். 2. The sign Scorpio, விரிசிகம். W. p. 802. VRUSCHIKA.

•விருஷணம், s. The testicles, பீசம். W. p. 803. VRUSHAN'A.

•விருஷ்டி, s. (St.) Rain, மழை.

•விருட்சம், s. A tree in general, மரப்பொது.

•விருதா, s. Uselessness, fruitlessness, பயனின்மை. W. p. 801. VRUT'HA.

விருதாகாரியம், s. A useless thing.

விருதாவிலேபொல்லாப்புப்படுகிறது. Hurting one's feelings for nothing.

•விருது, s. [Tel.] A banner of certain tribes, கொடி. 2. A trophy, வெற்றிக்கொடி. 3. A badge worn by fencing masters, jugglers, &c., அடையாளம். [also பிருது.] 4. A branch of a family, stem, pedigree, வமிசம். 5. A vow, an obligation, as விரதம்.

என்விருதுபெற்றிருக்கிறேன். I have obtained a badge.

விருதர், s. Warriors, படைவீரர். (சது.)

விருதுகட்ட, inf. To wear a distinguishing badge.

விருதுகாளம், s. A trumpet of victory.

விருதுகொண்டிருக்க, inf. To be under a vow or promise.

விருதுக்கொடி, s. A distinguishing banner.

•விருத்தகங்கை, s. The Godavery river, கோதாவரி. (சது.)

•விருத்தம், s. Any thing circular, a circle, வட்டம். 2. An order of architecture. See சிற்பநூல். 3. One of the three kinds of verse. See பாவினம். 4. Contrariety, change, வேறுபாடு. 5. [Sa Vruddha.] Mature age, மூப்பு. 6. Antiquity, பழமை.

விருத்தசேதனம், s. [Chris. usage.] Circumcision; [ex சேதனம், cutting.]

விருத்தர், s. The aged, கிழவர். 2. Great men, மேலோர். (சது.)

விருத்தரைக்கவனியாதிருப்பவர். They who notice not the aged.

விருத்தவிலக்கணம், s. A poem in which the nine different things which pertain to the prosperity of a king are explained.

விருத்தன், s. An aged man, one above the age of sixty-four.

விருத்தாசலம், s. A hill-town with a Saiva fane, south of Madras, திருமுதுகுன்றம்.

விருத்தாப்பியம், s. Old age, seniority, an advanced stage in life, முதுமை. (c.)

•விருத்தாந்தம், s. Tidings, intelligence, circumstance, வர்த்தமானம். 2. A fable, a story, கதை. W. p. 801. VRUTTANTA.

•விருத்தி-விர்த்தி, s. Increase, growth, increment, வளர்ச்சி. 2. A mode of explaining verse. See உரை. 3. Wealth, prosperity, செல்வம். 4. Profit, income, avails, இலாபம். 5. Appropriate duties, order, rules, ஒழுக்கம். 6. Bondage, slavery, அடிமை. 7. An astrological yoga. See யோகம். 8. Employment, தொழில். 9. A fall in dice.

விருத்திசந்தி, s. A species of verbal combination incident to Sanscrit words.

விருத்தியர், s. [also பிருத்தியர்.] Slaves, அடிமைகள்.

விருத்தியாக, inf. To increase, to grow, to thrive.

விருத்தியுரை, s. See விரித்துரை.

ஆயுசுவிருத்தி. Extreme old age.

சாதிவிருத்தி. Customs of caste.

புத்திரவிருத்தி—சந்தானவிருத்தி. Procreation of children.

•விருத்தை, s. [masc. விருத்தன்.] An aged woman, a woman in the last stage of life, கிழவி; [ex விருத்தம்.]

•விருந்தம், s. A multitude, a company, an association, as பிருந்தம். 2. (சது.) A number of beasts together, a herd, விலங்கின்கூட்டம்.

விருந்தர், s. Guests. See விருந்து.

விருந்தனை, s. A lawful wife; a matron in a household, மனைவி. (சது.)

விருந்து, s. A feast, a banquet, அதிதியர்க்கிடும்உணவு. 2. A guest, அதிதி. (c.) 3. A novelty, புதுமை. (சது.) 4. One of the eight beauties of composition. See வனப்பு.

என்வீட்டுக்குவந்தவிருந்தையடுத்தவீட்டுக்குப்போவென்னலாமா. Is it civil to send a guest to a neighbour's house?

விருந்தர்—விருந்தினர், s. New comers, புதியர். (சது.) 2. Guests, அதிதியர். (p.)

விருந்தாட-விருந்துண்ண, inf. To feast.

விருந்தாடி—விருந்தாளி, s. A guest.

விருந்திட—விருந்துவைக்க, inf. [poet. விருந்தோம்ப.] To give a feast, to show hospitability.

விருந்துசொல்ல-விருந்துக்கழைக்க, inf. To invite to a feast.

விருந்துபுறந்தர, inf. To feel indisposed to be hospitable to guests. (p.)

விருந்தோம்பல், v. noun. Hospitality. (குறள்.)

•விருந்தை, s. [also பிருந்தை.] The Tulasi plant, துளசி. [Sa. Vrunda.] 2. The wife of சலந்தரன், a giant, சலந்தரன்மனைவி.

•விருபன், s. A whitish rat, வெள்ளெலி. (சது.)

விருப்பம்—விருப்பு, s. Desire, appetite, ஆசை. (சது.) 2. Liking, delight, pleasure, choice, பிரியம்; [ex விரும்பு.]

விருப்பம்வைக்க, inf. To desire, to long for.

விருப்பின்மை, s. Absence of desire, want of appetite.

விருப்புவெறுப்பு, s. Desire and aversion.

விரும்பு, கிறேன், விரும்பினேன், வேன், விரும்ப, v. a. To wish, desire, long or be eager for, to covet, to love, to like, ஆசைப்பட. 2. To think intensely, கருத. (c.)

வேம்பைவிரும்பக்கரும்பாம். By desire the Neem tree becomes sugar-cane. *Prov.*

விரும்பிக்கேட்க, inf. To hear with desire. 2. To solicit.

விரும்பல், v. noun. Desiring. 2. Applying the mind intensely. (சது.)

விருவிருக்க—விருவிரென, inf. To feel as a limb recovering from numbness, to tingle, சுப்புக்குறிப்பு. (c.)

முசிறுகடித்தால்விருவிரென்றிருக்கும். The bite of a red ant will cause a tingling.

விருவிருப்பு, v. noun. Tingling after numbness, விறைப்பு. 2. Haste connected with anger, &c., கோபத்தின்விரைவு. 3. Tingling from the poison of a venomous reptile, நஞ்சமுதலியவேறுங்குறிப்பு.

விருளை, s. An ornamental knob or ring of a bridle, கடிவாளப்பூண். (சது.)

•விரூபம், s. Deformity, monstrosity, an unusual form, விகாரரூபம். 2. Difference, வேற்றுமை; [ex வி, priv. et ரூபம்.] (சது.)

விரூபாக்கன்—விரூபாட்சன், s. Siva as having a third eye, சிவன்; [ex அக்கம், the eye.] (சது.)

•விரேசனம், s. [improp. விரோசனம்.] An aperient, a purgative, பேதிமருந்து. 2. Evacuation by stool, மலங்கழிகை. W. p. 781. VIRECHANA.

விரேசனத்துக்குக்குடிக்கிறது. Taking a purge.

விரேசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To have evacuations, to purge.

வினா, s. Seed of herbs, and plants, விதை. 2. Testicles; also, *semen virile*, பீசம். (c.) 3. (சது.) Odor, fragrance, வாசனை. 4. Ground or powdered sandal, சந்து.

விரை. ௫, The five kinds of perfume: 1. கோட்டம், Costus Arabicus, a sweet smelling root; 2. துருக்கம் or கஸ்தூரி, musk; 3. தகரம், fragrant ointment for the hair; 4. அகில், Agallochum, a sweet scented wood; 5. சந்தனம், sandal wood.

விரைக்குவிட, *inf.* To let a fruit ripen for seed.

விரைபோட, *inf.* To dibble seeds.

விரைப்பாடு, *v. noun.* The sowing of a field.

இத்தப்பூமிபத்துக்கோட்டைவிரைப்பாடுள்ளது.... Ten கோட்டை are required for this field; see கோட்டை.

விரைமுந்திரிகை, *s.* [*com.* கொட்டை முந்திரிகை.] The cashew-tree.

விரையடிக்க, *inf.* To geld or castrate bulls, rams, &c., by compression.

விரையெடுக்க, *inf.* To gather seeds of plants. 2. See விரைவாங்க.

விரையொன்றுபோட, *inf.* To plant seed of one kind.—*For the proverb*, see under விரை.

விரைவாங்க—விரையெடுக்க, *inf.* To geld.

விரைவாதம், *s.* See அண்டவாதம்.

விரைவித்துக்கள், *s.* Different kinds of seeds.

விரைவீக்கம், *s.* Swelling of the testicles.

விரை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To hasten, to pass rapidly, தீவிக்க. 2. To long for, ஈருவிக்க. (*Ell.*) 3. To be importunate, to be in earnest, intent upon, முயல. (*p.*)

விரைந்துவந்தான். He came in haste.

விரைவு, *v. noun.* [*com.* விரசு.] Swiftness, celerity, despatch, வேகம்.

விரைதல், *v. noun.* Making haste. 2. Being warm by the heat of the sun. 3. Being eager.

விரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sow. 2. To propagate, to disseminate. See விதை.

விரைப்பு, *v. noun.* Sowing, as விதைப்பு.

•விரோசனம், *s.* [*improp.*] A purgative. See விரேசனம்.

•விரோசனன், *s.* The sun, சூரியன். 2. The father of *Bali* and son of the sovereign Prahlada, பலிச்சக்கரவர்த்திதந்தை. (*சு.*)

•விரோதம், *s.* Hatred, animosity, enmity, பகை. 2. Contrariety, diversity, contradiction, வேற்றுமை. (*சு.*) 3. [*also* விரோதாலங்காரம்.] Antithesis, a figure in rhetoric. See அலங்காரம்.

ஒருவனுக்குவிரோதமாக. Against one.

என்னவிரோதஞ்செய்தேன். What harm did I?

விரோதக்காரன், *s.* An adversary.

விரோதசிலேடை, *s.* [*in rhet.*] An ambiguous expression of contrast.

விரோதம்பண்ண, *inf.* To oppose, to create enmity.

விரோதம்பேச, *inf.* To speak with envy.

விரோதார்த்தம், *s.* A contrary meaning. 2. Intentional opposition; [*ex* அர்த்தம்.]

விரோதி, *s.* An enemy, சத்துரு.

•விரோதி, *s.* The twenty-third year of the Hindu cycle, corresponding with A. D. 1889, ஓர்வருஷம். 2. See விரோதம்.

•விரோதிகிருது, *s.* The forty-fifth year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம்.

விரோதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To hate, பகைக்க. 2. To oppose, to withstand, to resist, எதிர்த்துநிற்க. (*c.*)

•விர்த்தாந்தம், *s.* News. See விருத்தாந்தம்.

விர்ரெனல், *s.* A whirring. See விற்றெனல்.

விலகு, கிறேன், விலகினேன், வேன், விலக, *v. n.* To withdraw, recede from, நீக்க. 2. To step aside, to deviate from, தவிர. 3. (*p.*) To scintillate, துலக்க.

விலகிப்போ. Go away.

விலகியிரு. Sit apart.

தீயோரைவிலகு. Flee from evil men.

விலகல், *v. noun.* Separating. 2. Emitting rays.

விலக்கம், *s.* Prohibition, மறிப்பு. 2. Separation, பிரிப்பு. 3. Seditions, desertion of a place, தேசத்தைவிடுகை. 4. Separation, of a menstruous woman, இல்விலக்கம்.

குடிகள்விலக்கமாயிருக்கிறார்கள். The inhabitants have seditiously left the place.

வீட்டுக்குவிலக்கமாயிருக்கிறவள். A separated menstruous woman.

விலக்கம்பண்ண, *inf.* To excommunicate, to expel from fellowship.

என்னைக்கலியாணத்துக்குவிலக்கம்பண்ணினார்கள். They have excluded me from attending the marriage.

விலக்கு, கிறேன், விலக்கினேன், வேன், க்க, *v. a.* To turn aside, to divert, to avert; to cause to leave, அகலச்செய்ய. 2. To eschew, to discard, தவிர்க்க. (*சி.*) 3. [*fig.*] To forbid, prohibit; to check, retard, obstruct. (*Ell.* 263.) 4. To repudiate; to endeavor to prevent by arguments, irony, &c., மறிக்க.

சண்டையிட்டவர்களைப்பேசாமல்விலக்கிவிட்டேன். I separated them when quarrelling.

விலக்கணி, *s.* A rhetorical embellishment.

விலக்கு, *v. noun.* Prohibition, exception, hinderance, மறிப்பு.—*oppos. to* விதி. 2. Error, fault, வழு. (*சா.*)

விலங்கல், *s.* A hill, or mountain, மலை. 2. Turbid water, a puddle, கலங்கனீர். (*சு.*)

விலங்கு, *s.* Fetters for the feet and hands, தளை. 2. That which is transverse or across, குறுக்கு. 3. Beast in general, மிருகம். 4. Round mark added to a letter, as மேல்விலங்கு, the top of a letter, the symbols of இ and ஈ; கீழ்விலங்கு, the lower part of a letter or some of the symbols of உ and ஊ.

விலங்கரசு, *s.* A lion, the king of beasts, சிங்கம். (*சு.*)

விலங்கு, கிறேன், விலங்கினேன், வேன், விலங்க, *v. n.* To spread, stand apart, பிரிய. 2. To get away, recede from, stand off, as விலக. 3. To scintillate, to twinkle, துலங்க. (*p.*)

விலங்கிநிற்க, *inf.* [*com.* விலகிநிற்க.] To stand afar off.

விலா, *s.* The sides of the body, பழு. (*c.*)

விலாப்பக்கம்—விலாப்புறம்-விலாப்பாரிசம், *s.* The rib-side, all the part under the arm to the waist.

விலாப்புடைக்க, *inf.* To puff up as the sides when the stomach is full.

விலாவெலும்பு – விலாப்பக்கத்தெலும்பு, *s.* The rib-bone.

விலாங்கு, *s.* An eel, ஓர்மீன். (*c.*)

•விலாசம், *s.* Dalliance of men and women, ஆடவர்மகளிர்விளையாட்டு. (*சு.*) 2. Affected aversion or bashfulness of a female, சரசக்குறிப்பு. 3. Beauty, அழகு. W. p. 783. Vilasa. 4. A kind of dramatic rhyme, ஓர்பிரபந்தம். 5. [*also* விலாசம்.] Superscription of a letter, as மேல்விலாசம்.

வீதிவிலாசம். Taking a walk in the street for pleasure.

•விலாசம், *s.* [*by transposition of letters for* விசாலம்.] Spaciousness, extension, width. 2. A saloon; a large hall in a palace.

விலாசமானவீடு. A spacious house.

அதைக்கொஞ்சம்விலாசமாக்கவேணும். I must make it a little wider.

•விலாசனை, *s.* A female sport, மகளிர் விளையாட்டு; [*ex* விலாசம். (*சு.*)

விலாடம், *s.* An obscene pastime. (*Beschi.*)

விலாடிக்க, *inf.* To pay double tribute, இரட்டைவரிகொடுக்க. [*limited.*]

•விலாபம், *s.* Weeping in sleep, கனவுக ண்டிரங்குகை. (*சு.*) 2. The language of grief, lamentation, புலம்புகை. [*Sa Vilapa.*]

•விலாமிச்சை — விலாம்பிச்சை, *s.* The Cuscus, a sweet grass-root, as இலாமிச்சை. See விழல்.

விலாழி, *s.* Foam from a horse's mouth, or lather from hard work, குதிரைவாய்நுரை. 2. Water or mucus from an elephant's proboscis, யானைத்துதிக்கையுமிழ்நீர். (*சு.*)

•விலாளம், *s.* A cat, பூனை. 2. A tom-cat, ஆண்பூனை. (*சு.*)

•விலேபனம், *s.* The oil or perfume of sandal, சந்தனத்தைலம். 2. An unguent, a perfume, வாசனைச்சரக்கு. [*Sa. Vilepana.*]

•விலேபி, *s.* Boiled rice with its water, கஞ்சி. (*சு.*)

விலை, *s.* Price, cost, கிரயம். 2. Selling, sale, விற்கை. (*c.*)

கேட்கிறவிலை. The asking price; offered price.

விலைகட்ட, *inf.* To set a price.

விலைகுறிக்க—விலைமதிக்க, *inf.* To estimate the price of an article.

விலைகேட்க, *inf.* To offer a price.

விலைக்காரர், *s.* Bidders, buyers.

விலைக்கிரயம், *s.* Price.

விலைக்கிராக்கி, *s.* A dear price.

விலைச்சரக்கு, *s.* Things for sale.

விலைஞர், *s.* Those of the chetty-caste, merchants, செட்டிகள். (*சு.*)

விலைதீர்க்க, *inf.* To settle or determine the price.

விலைசலமாய். Cheaply.

விலைபெற, *inf.* To be worth the price.

விலைபேச, *inf.* To bargain.

விலைபொருந்த, *inf.* To discuss the price.

விலைபோக—விலைப்படுத்த, *inf.* To be priced, to be sold.

விலைபோட — விலையிட, *inf.* As விலைகுறிக்க.

விலைப்பண்டம், *s.* An article for sale.

விலைமகள், *s.* A harlot, வேசை. (*p.*)

விலைமேவ—விலையிணங்க, *inf.* To agree on the price.

விலையாளர், *s.* Sellers, dealers, விற்போர். (*p.*)

விலையுணி, *appel. n.* One sold for debt. 2. One whose property is all sold for debt. 3. A slave re-sold, *in reproach.*
விலையேறப்பெற்றது, *appel. n.* That which is precious, high priced.
விலையேற்ற, *inf.* To raise the price of a thing.
விலையொட்ட, *inf.* To add to or increase the price, as a dealer.
இணக்கமானவிலை—சரசமானவிலை, *s.* A cheap price.
உள்ளூர்விலை, *s.* The price of goods in the place, where they are manufactured.
கொள்விலை, *s.* The net price.

•விலோசனம், *s.* [*also* உலோசனம்.] The eye, கண். 2. Sight, seeing, பார்வை; [*ex* வி *et* லோசனம்.] (சு.)

•விலோதம், *s.* Hair of women, பெண் மயிர். 2. The hair of their head knotted behind, மயிர்க்குழற்சி. (சு.)

•விலோதனம், *s.* A flag for ornament, துகிற்கொடி. 2. A large flag, an ensign, பெருங்கொடி. (சு.)

•விலோமம், *s.* The reverse, an opposite course or order, முறைபிறழ். (சு.)

வில், *s.* A bow, தனுசு. (*c.*) 2. The banner of the Sera kings, சேரன்கொடி. 3. The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். 4. Light, ஒளி. (சு.)
வில்லுக்குவிசயன்பரிக்குநகுலன். Vijayan for using a bow, and Nakula for managing a horse.
வில்லம்புசொல்லம்பு, *s.* The arrow discharged from a bow and a cutting sarcasm, *in comparison.*
வில்லவன்—விற்சேரன், *s.* An epithet of the Sera kings, the device, on whose banner, was a bow, சேரன். (சு.)
வில்லாண்மை, *s.* Dexterity with the bow, archery.
வில்லார்—வில்லியர், *s.* Bowmen. [*also* வில்லுடையர்.] 2. Hunters, savages, வேடர்.
வில்லாளன்—வில்லாளி—வில்வல்லோன், *s.* One skilled in archery, an archer.
வில்லேருழவர், *s.* Warriors, படைவீரர். 2. Hunters, as வில்லார். (சு.)
வில்வித்தை — வின்னூல், *s.* Archery, art of using bows.
விற்கழுந்து, *s.* Groove or neck at the ends of the bow to receive the string.
விற்காரன், *s.* An archer.
விற்கால், *s.* A bow-leg.
விற்பூட்டு—விற்பூட்டுப்பொருள், *s.* Inverted construction—For விற்பூட்டுப்பொருள்கோள், see பொருள்கோள்.
வின்னாண், *s.* A bow-string.
வின்னூலாளன், *s.* Dron'acharya. See துரோணாசாரி. (சு.)

வில், விற்கிறேன், விற்றேன், விற்பேன், விற்க, *v. n. and v. a.* To be sold, to sell, to put in sale, விலைக்குக்கொடுக்க. (*c.*)
அதுஎன்னவிலைக்குவிற்கிறது. At what price does it sell?
நான்அதைவிற்றுப்போட்டேன். I sold it.
விற்கிறதுங்கொள்ளுகிறதுமாயிருக்கிறார்கள். They are selling and buying goods.
விற்பன, *appel. n.* Articles for sale, விற்கப்பட்டவை.
விற்பனவு—விற்பனை, *v. noun.* Selling, sale, bargain.—*oppos. to* கொள்வனை.
விற்பனையாயிற்று. Is the sale finished?
விற்பனைசெய்ய, *inf.* To bargain, to sell.

வில்லங்கம், *s.* A bar, an impediment, a difficulty, தடை. (*Beschi.*) 2. A contest, a dispute, விவாதிப்பம். (*c.*)
என்வில்லங்கந்தீர்ந்தது. My difficulty is settled.
வில்லங்கக்காரன், *s.* One who raises a dispute.
வில்லங்கத்திலிருக்க — வில்லங்கமாயிருக்க, *inf.* To be in a dispute.
வில்லங்கப்பட, *inf.* To be troubled.

வில்லடை, *s.* Adversity, இடையூறு. 2. Impediment, as வில்லங்கம்.
எனக்கநேகவில்லடைகள்வந்தன. I was assailed with many troubles.

வில்லண்டம், *s.* [*prov.*] Force, compulsion, பலவந்தம்.

வில்லி, *s.* The Hindu Cupid, மன்மதன். 2. Virabhadra, வீரபத்திரன்; [*ex* வில்] (சு.)

வில்லிபுத்தூரான், *s.* Translator of the Bharata into Tamil. 2. A Vaishnuva devotee.

வில்லூதி — வில்லூதிப்பட்டு, *s.* A kind of woollen or silk-cloth, நூற்சவுத்து.

வில்லை, *s.* That which is circular, a round plate of metal or glass, வட்டமாயிருப்பது. 2. A small round cake, as பில்லை. 3. A patch. 4. A kind of jewel for the ear, வில்லைமுருகு.

•வில்வம்—வில்லம்-வில்லுவம், *s.* A sacred tree, Cratæva religiosa, கூவிளை. The fruit of this tree is medicinal. [*Sa. Vilva.*]
வில்வஞ்சாத்த, *inf.* To cast the fragrant leaves of the வில்வம் at the feet of the idol, with incantations.
வில்வபத்திரி, *s.* Its leaf, used by the Saivas as Tulasi is by Vaishnuvas.

விவகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To debate, dispute, argue, தர்க்கிக்க.

•விவகாரம், *s.* [*contrac. of Sa. Vyavahara.*] Judicial procedure, jurisprudence. See வியவகாரம்.
விவகாரி, *s.* A prosecutor or his advocate. (உலக.)

•விவசம், *s.* Ecstacy, a state of mind in which the senses are absorbed, பரவசம். (சு.) 2. A state of soul without earthly cares; [*ex* வி, *priv. et* வசம், possession.]

•விவசாயம், *s.* Cultivation, agriculture, வேளாண்மை. (*c.*)

•விவத்து, *s.* Sorrow, calamity. See விபத்து.

•விவரணம், *s.* Explanation, as விவரிப்பு.

•விவரம், *s.* A hole, the hollow of a tube; a chasm, cavity, உட்டுளை. 2. Separation, disjunction, பிரிவு. (சு.) 3. (*c.*) A case, a circumstance, the contents of a speech, or particulars of a narrative, விருத்தாந்தம். 4. Difference between the time of new and full moon; the Narlikei passed from sun rise and half the length of that day.
விவரகெதி, *s.* Difference of the daily motion of the sun and moon.
விவரமாய், *adv.* At large, in detail, particularly.
விவரமாய்விசாரிக்க, *inf.* To inquire into circumstantially.

விவரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To relate, to explain at large, விஸ்தரிக்க.
விவரிப்பு, *v. noun.* Explanation, exposition.

•விவர்த்தம்—விவர்த்தனம், *s.* Circumgyration, a rolling or passing round, புரளுகை; [*ex* வி *et* வர்த்தனம்.] (சு.)

•விவாகம், *s.* Marriage, matrimony, கலியாணம். [*Sa. Vivaha.*]
விவாகோச்சிதமகோற்சவங்கள். Nuptial festivities.
மெய்விவாகநிலை. The holy state of matrimony. (*Chris. usage.*)
விவாகசம்பந்தம், *s.* Marriage alliance.
விவாகஸ்திரீ, *s.* A married woman.
விவாகஞ்செய்ய—விவாகம்பண்ண, *inf.* To marry.

•விவாதம், *s.* A dispute, a verbal contention, சொற்கலகம். (சு.) 2. A law-suit, as வாது; [*ex* வி *et* வாதம்.]

•விவிதம், *s.* Various kinds, பலவிதம்; [*ex* வி *et* விதம்] (உலக.)
விவிதமாய். In sundry ways.

•விவேகம், *s.* Cleverness, ingenuity, discrimination, penetration, judgment, புத்தி. 2. The faculty of distinguishing things by their properties; the power of separating Brahma, or invisible spirit, from the visible world, truth from untruth, error from illusion, பகுத்தறிவு. (*Ell.* 61.) 3. The spiritual faculty, மனத்தெளிவு. 4. (*Beschi.*) The preface of a book, பாயிரம்.
சுயமானவிவேகம். Original genius.
விவேகமுள்ளஆத்துமா. A reasonable soul.
விவேகசிந்தாமணி, *s.* A treatise. See under, சிந்தாமணி.
விவேகபருவம், *s.* Age of discretion.
விவேகமோட, *inf.* To develope by degrees, as the understanding. (*p.*)
விவேகவிருத்தி, *s.* Improvement of the faculties, as மனோவிர்த்தி.
விவேகி, *s.* [*male or female.*] A sharp, clever person.

விவேகிக்க, *inf.* To discriminate, to comprehend as with the spiritual faculty, பகுத்தறிய. (*p.*)

•விவேசனம், *s.* Discrimination, judgment, as விவேகம்.
விவேசனம்பண்ண, *inf.* To discern.

விழம்பு, *s.* Boiled rice, சோறு. (*p.*)

விழலர், *s.* The ignorant, the base, அறிவிலார்; [*ex* விழல்.] (நீதிநெறி.)

விழல், *s.* The sweet scented Cuscus grass, Adropogan muricatum, விரணம். 2. A thing of no value or worthless, வீண். 3 See விழு.
வேளாளன்கிரந்தமும்பார்ப்பான்தமிழும்விழல்விழலே... For the Sudra to speak Sanscrit, or the brahman, Tamil, is useless; or *according to Rott.* வெள்ளான்கிரந்தமும்பார்ப்பான்தமிழும்விழவிழலே, if the Sans. work, *Amera Kosha*, of வெள்ளான் [*Amera Simha*] and the Tamil work, தொல்காப்பியம், of பார்ப்பான் [தொல்காப்பியன்] be lost, these languages will be of no value.

விழற்கட்டுவீடு, *s.* A house thatched with reed-grass. (சது.)

விழவு, *s.* A sacred celebration, a festival, as திருவிழா. 2. Gemini of the Zodiac, மிதுனவிராசி. (சது.)

விழா, *s.* A festival, as விழவு. (சது.)

விழி, *s.* [*vul.* முழி.] The eye, கண்—For the compounds, see கருவிழி, மைவிழி, &c.

விழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*vul.* முழி.] To open the eyes, to wake from sleep. 2. To watch, கண்விழிக்க.

விழித்துப்பார்க்க, *inf.* To stare steadily.

விழிப்பு, *v. noun.* Waking up, விழிக்கை. 2. Watchfulness, vigilance, எச்சரிக்கை. 3. Vivacity, சாக்கிரதை. 4. [*com.* முழிப்பு.] Conspicuousness, prominence, as of a color, தெளிவு.

விழியன், *s.* A large-eyed man.

விழு, *adj.* Great; excellent. (*p.*)

விழுப்பொருள், *s.* Great wealth. 2. An excellent sentiment.

விழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், விழ, *v. n.* To fall down, to fall, to fall off—in—out—through; to fall, or sink, as the pulse. 2. To enter, to join, சேர. 3. To be apportioned, allotted, to happen by nature, as ஆரம்விழுந்தநிலி. 4. To die, சாக. (*c.*)

மரத்திலிருந்துவிழுந்தான். He fell down from the tree.

அவன்நினைவுஅதிலேவிழுந்தது.......His mind is fixed upon it.

இன்னஞ்சரக்குவந்துவிழவேண்டும். The arrival of goods is still expected.

நாடிவிழுந்தது. The pulse ceased.

விலைவிழுந்துபோயிற்று.......The price [of the grain, &c.] is low.

அவர்விழுந்துபட்டுபோனார். He is dead.

ஒருவன்மேல்விழுகிறது. Attacking one.

சீட்டவன்பேருக்குவிழுந்தது. The lot cast fell to his name.

விழக்குழி, *s.* A pitfall. (*R.*)

விழக்குழிப்பாய்ச்சுகிறது. (*lit.*) Thrusting one into a pit, (*met.*) making one's business fail, endangering one.

விழத்தட்ட-விழத்தள்ள, *inf.* To thrust one so as to make him fall. 2. To dash a thing out of another's hand.

விழத்தாட்ட, *inf.* To throw one down, &c. See தாட்டு.

விழுசுமை, *s.* A very heavy burden, load or bundle.

விழல்—விழுகை, *v. noun.* Falling.

பாவமடைவிடவொன்றேநரகத்தில்விழவொன்றே, இவ்விரண்டிலொன்றுதப்பாது. Either [one] must forsake sin or fall into hell; one of the two cannot fail. (*Beschi.*)

விழலாண்டி, *s.* Idler, a saunterer, வீணன்.

விழுக்காடு, *s.* The usual rate or price of a thing, பெறும்விலை. 2. Average price, சட்டுவிலை. 3. Share, portion as it falls, proportion, வீதம். (*c.*)

இவனுக்குகொடுத்தவிழுக்காடெனக்குச்சம்பளங்கொடு... Give me as much wages as you give him.

நூற்றுக்குப்பத்துவிழுக்காடு. At ten *per-cent.*

அதெந்தவிழுக்காடாய்விற்கிறது. At what rate does that sell?

விழுக்கு, *s.* Fat, suet, நிணம். (சது.)

விழுங்கு, கிறேன், விழுங்கினேன், வேன், விழுங்க, *v. a.* [*vul.* முழுங்கு.] To absorb, to swallow, to gulp, நுங்க. 2. To clip words, to speak indistinctly, சுருக்கிப்பேச. 3. [*fig.*] To destroy, consume with violence, பட்சிக்க.

என்விழுங்கிவிழுங்கிப்பேசுகிறாய். Why do you clip the words?

விழுதி, *s.* A medicinal plant, Cleome fruticosa, *L.*

விழுது, *s.* The root falling down from the branches of the banyan and some other trees, ஆலம்விழுதுமுதலியன. 2. A weaver's harness, விழுதுநூல். 3. The lead of the mariner for sounding; [*ex* விழு, *v.*] 4. (*R.*) Fat, நிணம். 5. Butter, வெண்ணெய்.

தன்னினத்தாரைவிழுதுபோற்றுங்குவதுபெரியோர்கடன். Great men should maintain their relations as the banyan its descending roots.

விழுதுவிட—விழுதுவிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To take soundings, to cast or heave the lead.

விழுதூன்ற, *inf.* To send down roots, as the banyan.

விழுத்தம், *s.* Black cumin, கருஞ்சீரகம்.

விழுத்து, கிறேன், விழுத்தினேன், வேன், விழுத்த, *v. a.* [*poetice* வீழ்த்த.] To cause to fall, to involve, to overwhelm.

விழுப்பம், *s.* Desire, wish, ஆசை. 2. A tribe, குலம். 3. A good, a benefit; goodness, beneficence, நன்மை. (சது.) 4. Excellence, sublimity, சிறப்பு. (*p.*)

விழுப்பு, *s.* Impurity, pollution, தீட்டு.

விழுமம், *s.* Excellence, magnificence, superiority, சிறப்பு. 2. Goodness, நன்மை. 3. A good state, சீர்மை. 4. Poverty, affliction, இடும்பை. (சது.)

விழுமியது, *appel. n.* That which is pre-eminent.

விழுமியதுபயத்தல், *v. noun.* Containing matter of real excellence; one of the ten beauties of style. See அழகு.

விழுமியன், *s.* A great man.

விழுமியோர், *s.* Excellent persons.

விழுவிழென, *inf.* To be slimy, slippery. See வழுவழென.

விழை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To desire greatly, to be anxious for, to covet, ஆசைப்பட. (குறள்.) 2. To fornicate, புணர. (*p.*)

விழைந்தோர், *appel. n.* Friends, சிநேகிதர். (சது.)

விழைவு, *v. noun.* Intense desire, as from avarice, lust or hunger; connubial love, ஆசைப்பெருக்கம். 2. Mixture, கலப்பு. 3. Internal sound, உள்ளோசை. (சது.)

பரதனபாரதாரங்களின்விழைவிலான். He covets neither the wife nor the wealth of another. (குறள்.)

விழைச்சு, *s.* Tenderness, இளமை, 2. Wantonness, the sexual embrace, புணர்ச்சி. (சது.)

விளக்கணம், *s.* Soldering, பொடிவிளக்கணம். (*Colloq.*)

விளக்கம், *s.* Illustration, elucidation, conspicuousness, தெளிவு. 2. A phase of the moon, சந்திரகலை. (சது.)

விளக்கவொலி, *s.* Articulate sound, பொருடருமொலி.

விளக்கு, *s.* A lamp, தீபம். (*c.*) 2. The fifteenth lunar asterism, Arcturus in Bootes, சோதிநாள். (சது.)

விளக்கெரிகிறது. The lamp burns.

வீடும்விளக்குமாகவைக்கிறது. Providing one with house and lamp; i. e. giving one a living.

விளக்கணைக்க—விளக்கையவிக்க-விளக்கைக்குளிரவைக்க — விளக்கைகிறுத்திப்போட, *inf.* To extinguish a lamp.

விளக்கிட, *inf.* To light lamps. 2. To place lights in a temple, as an act of worship.

விளக்கீடு, *v. noun.* Raising and placing various lights on a certain evening in November. See கார்த்திகைவிளக்கு.

விளக்குக்கொளுத்த-விளக்கேற்ற-விளக்குப்பொருத்த, *inf.* To light a lamp.

விளக்குக்கூடு, *s.* A lantern. 2. As விளக்குமாடம். (*R.*)

விளக்குக்குச்சோறூட்ட — விளக்குக்குப்புதிதூட்ட, *inf.* To present boiled or new rice before burning lamps, as a thank-offering to the god of fire, on gathering the first fruits.

விளக்குத்தகளி, *s.* [*sometimes* விளக்குத்தளி.] A lamp as a utensil.

விளக்குத்தண்டு—விளக்குத்தான்-விளக்குப்பாதம், *s.* A candelabrum, a candle-stick.

விளக்குநாச்சியார், *s.* A burning lamp, personifying a goddess.

விளக்குநிலை, *s.* A salutation addressed to a king, invoking success and prosperity. See பிரபந்தம்.

விளக்குப்போட, *inf.* To prepare lamps for lighting.

விளக்குமாடம், *s.* A small triangular niche in a wall to put lamps in. See மாடம்.

விளக்கெண்ணெய், *s.* Lamp oil. 2. Castor oil for medicinal purposes.

விளக்கேற்றிவைக்க, *inf.* To light and hang up lamps.

இவனுக்குக்காலங்காலத்தாலேஒருவிளக்கேற்றிவைக்கநினைக்கிறேன். I think it is better to marry my son while he is young.

விளக்கையூதிவிடல், *v. noun.* Extinguishing a lamp by blowing with the mouth; *considered a sin.*

விளக்கொளி, *s.* The flame of a lamp and the brilliancy around it.

விளக்கு, கிறேன், விளக்கினேன், வேன், விளக்க, *v. a.* To polish, or brighten, துலக்க. 2. To render conspicuous, to declare, to illustrate, விளக்கஞ்செய்ய. 3. (*Beschi.*) To solder, பொடிவைக்க. 4. [*loc.*] To clear, to sweep, தடைப்பத்தாற்பெருக்க.

வட்டிலைவிளக்கு. Scour the brass-plate.

எனக்கதைவிளக்கிக்காட்டும். Please explain the subject.

மனதைவிளக்குகிறது. Purifying the mind.

விளக்குமாறு, *s.* Broom, or broom-stick.

விளக்குமாற்றுக்கட்டை, *s.* A broom that is worn by long use. See தலைப்பக்கட்டை. 2. [*fig.*] A good-for-nothing.

விளங்கு, கிறேன், விளங்கினேன், வேன், விளங்க, *v. n.* To be conspicuous, to shine, துலங்க. 2. To be clear, to be understood, தெளிய. (*Ell.* 216.) 3. To become renowned, illustrious; to be known, சிறக்க. (ராமா.) 4. To be clean, polished, தப்புரவாக.

எனக்குவிளங்கவில்லை. I don't understand.

அந்தக்குடிவிளங்காது. The family will not prosper.

அதுமெய்யென்றுவிளங்குகிறது. It is evidently true.

விளங்கக்காட்ட — விளங்கவைக்க, *inf.* To make evident.

விளங்கிழை, *s.* A shining jewel. (*Ell.*) 2 (*met.*) A lady.

விளங்குதாரணத்ததாகுதல், *v. noun.* One of the ten beauties of language. See அழகு.

விளங்குதிங்கள், *s.* Venus as the bright planet, சுக்கிரன். (சது.)

விளத்த, *inf.* To explain, make clear, விவரிக்க. [*limited.*]

*விளம்பம், *s.* Slowness, delay, தாமதம். W. p. 782. VILAMBA. 2. The slowest movement, in singing. Compare துரிதம் and மத்திமம்.

காலவிளம்பம்பண்ணுகிறது. Delaying, protracting.

விளம்பரம், *s.* Advertisement, notice, அறிக்கைப்பத்திரம். (*c.*)

விளம்பரப்படுத்த — விளம்பரம்பண்ண, *inf.* To announce.

*விளம்பனம், *s.* Delay, slowness, தாமதம். (சது.)

*விளம்பி, *s.* The thirty-second year of the Hindu cycle, ஓர்வருஷம். [*Sa. Vilambin.*] 2. See விளம்பு.

*விளம்பிதம், *s.* An adagio movement in musical time. (சது.)

விளம்பு, கிறேன், விளம்பினேன், வேன், விளம்ப, *v. a.* To speak openly, to say publicly, சொல்ல. 2. (*Beschi.*) To inquire, விசாரிக்க.

விளம்பி, *appel. n.* [*in combin.*] Toddy as causing talk, as சொல்விளம்பி, கள்.

விளரி, *s.* Youth, juvenility, tenderness, இளமை. 2. Abundance, மிகுதி. 3. Desire, வேட்கை. 4. One of the seven musical sounds, that which proceeds from the chest, நெஞ்சாற்பிறக்குமிசை. 5. One of the strings of the lute, that whose tone is in unison with the pectoral tone, யாழி லோர்நரம்பு. 6. A lute of a maratime district, நெய்தனிலத்தியாழ். (சது.)

விளரிப்பாலை, *s.* A tune. See இசை.

விளர், *s.* Tenderness, இளமை. 2. Fertility, fatness, கொழுமை. 3. Fat, நிணம். 4. Whiteness, வெண்மை. (சது.)

விளர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், விளர்க்க, *v. n.* To become white or pale, as வெளுக்க. (*p.*)

விளவு, *s.* A crack, கமர். 2. [*poeticc.*] Wood-apple tree, விளாமரம். (சது.)

விளவு, கிறேன், விளவினேன், வேன், விளவ, *v. n.* To split, to burst asunder, கமரக. 2. *v. a.* To mix, as விளாவ. (*p.*)

விளா, *s.* [*sometimes* விளாத்தி.] The wood-apple tree, Feronia elephantum.

விளாம்பட்டை, *s.* [*poet.* வெள்ளிலோத்திரம்.] The bark of the விளா, as medicine.

விளாம்பழம், *s.* The wood-apple.

விளாம்பிசின், *s.* Indian gum-arabic.

விளாகம், *s.* A battle-field, போர்க்களம். (சது.)

விளாசம், *s.* A mark on goods, or packets, as விலாசம்.

மேல்விளாசம், *s.* The superscription.

விளாவு, கிறேன், விளாவினேன், வேன், விளாவ, *v. a.* To cool hot water by adding cold, கலக்க. 2. To make a thick fluid thinner, by mixture, குழம்பலைலேசாக்க. (*c.*)

விளாவல், *v. noun.* Mixing cold water with hot. (சது.)

விளி, *s.* A call, அழைப்பு. 2. The vocative case, எட்டாம்வேற்றுமை. (சது.)

விளி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be ruined, spoiled; to perish, கெட. (குறள்.) 2. To become extinct, to die, சாக. 3. To turn about, மறிய. 4. To suffer, வருத்தப்பட. 5. To be angry, கோபிக்க. (*p.*)

விளிபாதநிற்கும்பழி. Imperishable disgrace; an indelible stigma.

விளிவு, *v. noun.* Wrath, கோபம். 2. Death, சாவு. (சது.)

விளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To call, to invite, to summon, அழைக்க. (பஞ்ச.)

விளிம்பு, *s.* Border, edge, ஓரம். 2. Brink, margin, கரை. 3. Eye-lid, கண்ணிமை. (*c.*)

விளிம்பிலேவிட்டிருக்கிறது. It is cracked on the edge.

விளிம்புகட்ட, *inf.* To form the border in mat-making. 2. To form as a border of proud flesh.

விளிம்புதெற்றி, *s.* A seat of mortar-work against the walls of a house, கரைத்திண்ணை. (ராமா.)

விளிவிக்க, *inf.* [*caus.*] To send one to call another, அழைப்பிக்க. 2. To kill, கொல்ல. (*p.*)

போருக்குவிளிவிக்கிறது..........Sending one a challenge.

விளை, *s.* High ground, not supplied with water, கொல்லை. (*Beschi.*)

விளை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To become, to be formed, உண்டாக. 2. To grow, to ripen as corn, செழிக்க. 3. To be formed, as salt and other minerals. to result, கனிய. 4. [*fig.*] To originate.

இங்கேநெல்விளையாது. No rice-corn grows here.

அங்கேஉப்புவிளைகிறது. Salt is produced there.

இந்தக்கல்லின்னும்விளையவில்லை. This gem is not yet well formed.

பொன்விளைகிறமலை. A hill containing veins of gold.

இதுபிடைவிளையுங்காலம். This is a time when misfortunes break out. (*Beschi.*)

விளைகரி, *s.* Coal, pitcoal, நிலக்கரி.

விளைநிலம் — விளைபுலம் — விளையுள், *s.* Fertile ground or fields, a table-land.

விளையவைக்க, *inf.* To expose, set aside the Indigo plant some days to ferment; to leave to crystalize. 2. To kindle a fire for burning a corpse, &c. (*Beschi.*)

விளையும்பயிர், *s.* The nature of the crop. *For an example, see under* முளை.

விளைச்சல், *v. noun.* Ripe grain in the field; crop. 2. Growing, ripening grain, விளைவு.

விளைவு, *v. noun.* Produce of the field. 2. Ripening corn, as விளைச்சல். 3. A cloud, மேகம். (சது.) 4. Concretion, crystalization. 5. Result, consequence, பயன். 6. A field, வயல்.

விளைவுபலன், *s.* The profits of a field.

விளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cultivate the ground to sow. (*p.*)

விளையாடு, கிறேன், டினேன், வேன், விளையாட, *v. n.* To play, sport, frolic, gambol.

விளையாட்டு, *v. noun.* Play, pastime, recreation.

நான்விளையாட்டுக்குச்சொன்னேன். I spoke it simply for fun.

விளையாட்டுக்காட்ட, *inf.* To divert a child. 2. To exhibit a play, &c., before a great person. 3. To play tricks.

விளைவிக்க, *inf.* To cause to grow, to cultivate, to practise husbandry. 2. To assist growth by artificial means.

விள்ளு, கிறேன், விண்டேன், வேன், விள்ள, *v. n.* To open, expand, to open as a blossom, மலர. 2. To split, part, separate, பிரிய. 3. To be at variance, to be diverse, opposed, வேறுபட. 4. To crack, உடைய. 5. *v. a.* To embrace, தழுவ. 6. To speak, reveal, make known, பேச.

எனக்குக்காரியம்விள்ளவில்லை. It is not understood by me. (*c.*)

இதழ்விள்ளுதல். Opening the mouth.

விண்டுபோனார்கள். They disagreed, and separated.

விண்டுசொல்ல, *inf.* To speak freely, without restraint.

விள்ளாதபேச்சு, *s.* Confused discourse, *double entendre.*

விள்ளோடந்தேங்காய், *s.* [*prov. also improp.* வெள்ளோடத்தேங்காய்] A cocoanut in which the kernel easily parts from the shell.

விள்ளல், *v. noun.* Embracing. 2. Unfolding as a flower. 3. Separating. (சது.)

விறகு, *s.* Firewood, fuel, pieces of wood for the hearth, சுள்ளி. (*c.*)

விறகுக்கட்டை, *s.* A stick of wood.

விறகுக்கற்றை, *s.* A handful of firewood.

விறகுதலையன், *s.* A wood-seller. 2. A stupid person.

விறகுவெட்டி, *appel. n.* A wood-cutter.

விற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To fear, அஞ்ச. 2. To be straitened, நெருக்க. 3. To increase, பெருக. 4. To fight, போர்செய்ய. 5. *v. a.* To conquer, வெல்ல. (*p.*)

விறப்பு, v. noun. Fear, அச்சம். 2. Narrowness, straitness, நெருக்கம். 3. Increase, பெருக்கம். 4. A fight, போர். 5. Victory, வெற்றி. (சது.)

விறலி, s. A girl of sixteen years old, பதினறுவயதுப்பெண். 2. A songstress, பாண்மகள். (சது.)

விறலிவிடுதூது, s. A தூது poem; a treatise on harlots and prostitutes.

விறல், s. Strength, வலி. 2. Victory, வெற்றி. 3. Bravery, magnanimity, வீரம். 4. Greatness, பெருமை. (சது.)

விறலோன், s. A robust, muscular man, திண்ணியன். (சது.) 2. Argha, அருகன்.

விறுட்டி, s. [for வறட்டி.] Cakes of dried cow-dung.

விறுண்டு, v. To scratch, claw, tear with the claws, or nails. See வாரண்டு, and பிராண்டு.

விறுய், s. Wantonness; sauciness, வீறுப்பு. (Colloq.)

விறிசு, s. [also புருசு.] A rocket. See கலவிசை. (Beschi.)

விசிரையாடக்கிறது. Running swiftly. (R.)

•விறுதா, s. [improp.] Uselessness. விருதா.

•விறுத்தாந்தம், s. News. See விருத்தாந்தம்.

விறுமா, s. [improp.] See பிரமா.

விறுமிக்க, inf. See பிரமிக்க.

விறுவிறுக்க, inf. To throb, as a boil, or blister, நொதிக்க. 2. To foam with anger, கோபம்பொங்க.

விறுவிறுப்பு, v. noun. Smarting or throbbing of a boil or blister, நொதிப்பு. 2. Raging anger, மிகுகோபம்.

விறுவிறெள, inf. To fear; to hasten, விரைவுக்குறிப்பு.

விறுனே, s. The island of Borneo, ஒர்தீவு.

விறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To become stiff with cold; to become numb—as a limb; to be amazed, to be overcome by surprize or fear; to be paralyzed, மரத்துப்போக.—In பிக்கல்க்கை, used for கோபிக்க.

விறைப்பு, v. noun. Numbness, caused by cold; stupor.

விறைய, inf. [vul. for விறைக்க.] To grow stiff from cold, குளிர.

விற்க, inf. To sell, &c. See வில், v.

விற்றுமுதல், s. Proceeds by sale.

•விற்பத்தி, s. Acumen, skill, learning, கல்வி. 2. Etymology, derivation of words. [corrup. of Sa. Vyutpatti.]

விற்பத்திமான், s. A learned man, அறிஞன்.

•விற்பனம் — விற்பன்னம், s. Harrangue, discourse, பிரசங்கம். 2. Science, learning, கல்வி. [Sa. Vyutpanna.]

விற்பன்னர், s. [sing. விற்பன்னன்.] Learned men, those eminent for learning, சற்றோர். 2. Poets, bards, புலவர். (சது.)

விற்பனே. Selling. See வில், v.

விற்பன்னி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To harangue; to beautify, to represent in vivid colors, வருணிக்க. (p.)

விற்றெள, inf. [com. விர்ரெள.] To make a whirring noise, as a stone whirled in the air, or as rustling paper. (R.)

விற்புருதி, s. An ulcer. See விப்புருதி.

•வினகம், s. The marking nut-tree. See சேங்கொட்டைமரம்.

•வினயம், s. Politeness, as விநயம். 2. [fig.] False dealing, pretension, வஞ்சகம்.

வினவு, கிறேன், வினவினேன், வேன், வினவ, v. a. [com. விஞவு.] To question, to inquire, to investigate, கேட்டறிய. 2. [com. மினவு.] To pay visits of congratulation; to salute. (R.)

விஞ, s. Sagacity, prudence, புத்தி. 2. Attention, கவனம். 3. A question.—oppos. to விடை, கேள்வி. 4. One of the modes of explanation. See உரை. 5. (Beschi.) In computation, where the numbers are of the same kind, and the integers and fractions each one விஞ, as 1 is one விஞ, 1½ two விஞ; 1½ $\frac{1}{20}$ that is an integer with two fractions is three விஞ.

அதெனக்குவிஞவில்லே. I don't remember it.

அவனுக்குவிஞப்போதாது. He has not sufficient discretion.

விஞவோடேகேள். Hear with attention.

தேவிஞமூர்த்தம், s. Interrogation, a query, a problem.

விஞ, ௬. There are according to சது. five special categories, in questioning; 1. அறியான்விஞவல், asking what one does not know; 2. அறிவொப்புக்காண்டல், seeking to learn whether another's knowledge agrees with one's own; 3. ஐயமறுத்தல், clearing up of doubts; 4. அவனறிவுதாங்கோடல், learning what the other knows; 5. மெய்யவற்குக்காட்டல், discovering the truth.—According to Nannul these are அறிவிஞ, அறியாவிஞ, ஐயவிஞ, கொள்வல்விஞ, கொடுத்தல்விஞ, ஏவல்விஞ.

விஞக்குறிப்பு, s. [in gram.] An interrogative pronoun, especially, எவன் and யார்.

விஞப்பெயர், s. An interrogative pronoun.

விஞவறிபருவம், s. Years of discretion.

விஞவறிய, inf. [also விரகறிய.] To begin to understand, as children.

விஞவிடை— விஞவும்விடையும், s. Questions and answers.

விஞவிடைப்புத்தகம், s. A catechism.

விஞவுள்ளவன், appel. n. A judicious man.

விஞவெழுத்து, s. An interrogative letter, as ஆ, எ, ஏ, ஓ, யா.

•விஞ, [prep.] Without, except, besides, அன்றி. (c.)

தங்களேவிஞனெனக்குச்சொல்லயார். Who is there to recommend me besides your honor?

•விஞசன் — விஞடி. See விநாசன், விநாடி.

விஞ, கிறேன், விஞயினேன், வேன், வ, v. a. [poetice.] To ask, to inquire.

•விஞபூதம், s. That which is obscure or doubtful. (P. du Bourges.)

விஞபூதகற்பனே, s. An obscure precept, தெளிவில்லாதது.

விஞவு, கிறேன், விஞவினேன், வேன், விஞவ, v. a. To question, to ask questions, to inquire, கேள்விகேட்க. (c.)

•வினியோகம், s. Giving in expectation of a return, பிரதிபலனைகோக்கிக்கொடுத்தல். W. p. 772. Viniyoga. 2 Distribution of cakes, &c., among brahmans at a shrine.

வினியோகக்காரன், s. A liberal man, கொடையாளன்.

•வினீதன், s. A culprit, one punished, தண்டிக்கப்பட்டவன். 2. A humble, modest man, வினயமுள்ளவன். (சது.) See வீதம்.

வினே, s. Act, action, deed, work, தொழில். 2. Accumulation of moral actions, the results of deeds in former births, ஊழ். 3. An evil deed, mischief, the actions or intentions of enemies, தீவினே. 4. Design, thought, counsel, கருத்து. 5. War, போர். 6. [in gram.] A verb.—Note. Of verbs are தன்வினே, பிறவினே, முற்றுவினே, எச்சவினே, தெரிநிலைவினே, குறிப்புவினே, உடன்பாட்டுவினே, or விதிவினே, மறைவினே or எதிர்மறைவினே, செய்வினே, செயப்பாட்டுவினே, செயப்படுபொருள்குன்றியவினே, செயப்படுபொருள்குன்றாவினே; which see.

அது அதிக வினேசெய்யும்போலேயிருக்கிறது It appears that it will cause me much pain.

வினேக்காலம்வருங்காலம்வீடுவழியுந்தெரியாது. When misfortunes come, we know not even our own house, i. e. are perplexed. [prov.]

தன்வினேதன்னேச்சுடும். His devices injure himself.

வினேயின்காலம். A time of misfortunes.

வினேவழி. According to fate.

வினே, உ. The two-fold actions, good and bad, நல்வினே, தீவினே.

வினேக்குணம், s. Spitefulness, sulkiness.

வினேக்குறிப்பு, s. A conjugated appellative.

வினேக்குறிப்புமுற்று, s. A finite conjugated appellative.

வினேசூழ, inf. To plot evil. (p.)

வினேசெயல்வகை, s. Means of accomplishing an action.

வினேசெய்வோர், appel. n. Workmen; servants. 2. Doers of evil deeds.

வினேச்சொல், s. Verbs of both kinds.

வினேஞர், s. Artificers, கம்மாளர். 2. Ploughmen, மருதநிலமாக்கள். 3. Dancers, கூத்தர். 4. Sudras, சூத்திரர். (சது.)

வினேதீர்க்க, inf. To remove moral corruptions.

வினேத்திட்பம்—வினேவலி, s. Boldness in action.

வினேத்தூய்மை, s. A pure action. (p.)

வினேத்தொகை, s. An aorist form of the relative participle, as செய், instead of செய்த, செய்கிற or செய்யும். See தொகைநிலை.

வினேப்பகாப்பதம்- வினேப்பகுதி, s. The root or primitive verb.

வினைப்பகுபதம், s. The verb with its termination.

வினைப்பயன்—வினைப்போகம்-வினைவழி, s. Fruit of moral actions.

வினைமுதல், s. The agent or subject of the verb.

வினைமுதற்றொழில், s. The object.

வினைமுற்று, s. A finite verb, as செய்தேன், I did.

வினையனுபவிக்க, inf. To suffer for the sins of former births.

வினையன்—வினையுள்ளவன், appel. n. A malicious, deceitful man.

வினையாலணையும்பெயர், s. Finite verbs used as appellatives, as செய்தேன், I who did; மலையேன், I who am the mountaineer.

வினையிலேவெந்துபோகிறது. Being consumed by one's own malice.

வினையுரைப்போர், appel. n. Messengers, தூதர். (சது.)

வினையுவமை, s. A figure in which the verb is the word of comparison, as புலிபோலப்பாய்ந்தான், he jumped like a tiger.

வினையெச்சம், s. An unfinished part of a verb. See எச்சம்.

வினைவளர்த்த, inf. [improp. வினைவளர்க்க.] To create ill-will, enmity, or spite, பகைவிளைக்க.

வினைவிநாசன், s. God as destroyer of sin, கடவுள்; [ex விநாசன்.]

வினைவிளைய, inf. To be produced—as hatred or ill-will.

*வின்னம், s. That which is cut off, split or broken. 2. Difference, variance. distortion of a limb, &c. See பின்னம். 3. (R.) A cavity, a chink, a flaw in gems.

வின்னமாய்நடக்கிறது. Behaving offensively.

வின்னாண்—வின்னூல். See under வில்.

வீ

வீ. A syllabic compound of வ், and ஈ.

*வீ, s. Death, சாவு. 2. Separation, நீக்கம்; [ex Sa. Vee, going] 3. A bird, பறவை. 4. A flower, பூ. (சது.)

வீகம், s. A ring, மோதிரம். 2. A lock, பூட்டு. (சது.)

வீகமுத்திரை, s. [Tel.] A bar upon which a seal is put.

வீ, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To die, சாக. 2. To be ruined, கெட. (சது.)

வீகுதல் — வீதல், v. noun. Dying. 2. Being ruined.

வீவு. Death, சாவு.

வீக்கம், s. Swelling, enlargement, வீங்குகை. 2. Puffing up of the limbs or body; an imposthume, நோய்வீங்கி. (c.) 3. (சது.) Plenty, abundance, மிகுதி; [ex வீங்கு.]

வீக்கங்கொள்ள, inf. To swell, to puff up.

வீக்கமிறங்குதல், v. noun. Sinking of a swelling from the upper to the lower parts of the system.

வீக்கு, கிறேன், வீக்கினேன், வேன், வீக்க, v. a. To tie up, to bind, கட்ட. 2. To destroy, to annihilate, அழிக்க. 3. To cause to swell, வீங்கச்செய்ய. (p.)

வீங்கு, கிறேன், வீங்கினேன், வேன், வீங்க, v. n. To increase in size, as by dropsy, to swell, as from inflammation, தடிக்க. 2. To be copious, to exceed mediocrity, to be full, மிக. 3. To desire greatly, with dative of the thing, ஆசைப்பட. 4. To sleep, நித்திரைசெய்ய. 5. To pine away, மெலிய.

சோற்றுக்குவீங்கிப்போனான்......He longs for food.

வீங்கல், v. noun. Swelling. 2. Sleeping. 3. Longing after a thing.

வீங்கி, appel. n. [in combin.] One over-anxious for a thing—as பொன்னுக்குவீங்கி, சோற்றுக்குவீங்கி, &c. 2. [fig.] The marking nut. See சேங்கொட்டை.

*வீசகணிதம், s. [improp. பீசகணிதம்.] Algebra, அட்சரகணிதம். W. p. 796. VEEJAGAN'ITA.

வீசம், s. One-sixteenth of an integer, மாகாணி. 2. A weight of gold equal to that of a grain, or rice-corn, நெல்லெடைப்பொன். (சது.)

வீசமிடை, s. The smallest weight.

*வீசனம், s. [sometimes விசானம்.] A fan, விசிறி; [Sa. Veejana.] 2. A small fan, சிற்றாலவட்டம்.

வீசு, கிறேன், வீசினேன், வேன், வீச, v. n. To emit as rays, or odor, பரவ. 2. To fan; to beat or dash against—as rain or wind, மோத. 3. To blow, as the wind, காற்றுவீச. 4. v. a. To throw, fling, cast as a weapon, or a net, எறிய. 5. To strew, to scatter, to sow, சிதற. 6. To wave, or flourish, as a sword, அசைக்க. 7. To give liberally, ஈய. 8. To flog, அடிக்க.

காற்றுவீசுகிறது. The wind blows.

அனல்வீசுகிறது. The heat radiates.

கைவீசுகிறது. Swinging the arms in walking.

வித்துவீசுகிறது. Sowing seeds. (Ell. 253.)

கிரணம்வீசுகிறது. Emitting rays.

மணம்வீசுகிறது. Diffusing odors.

தூவானம்வீசுகிறது. Beating in, as rain in scattered drops.

வீசுகோல்—வீசுதமர் — வீசுவில், s. A kind of boring instrument for metal, துரப்பணம்.

வீசுவிற்குடம், s. The head or case of a drill.

வீசல், v. noun. Throwing, எறிதல். 2. Giving liberally, ஈதல். (சது.)

வீச்சு v. noun. A blow, throw, cast, beat, flap, அடி. 2. A swing, a vibration. an impulse, or oscillation, ஆட்டம். 3. Strength, வலி. See உச்சவீச்சு, புறவீச்சு.

வீச்சாட்டம், s. Extension of space. (Beschi) 2. [fig.] Good circumstances.

வீச்சுவலை—வீசுவலை, s. A casting-net.

ஒருவீச்சிலே—ஒருவீச்சோடே. At one blow, or stroke.

வீசை, s. A vis, equal to forty Palams, or about three pounds, two ounces, avordupois. 2. The mustachios, மீசை. (c.)

வீச்சம், s. Smell, commonly, a bad smell, நாற்றம். (c.)

வீச்சு, v. To fly, as வீசு.

*வீஷ்மம் — வீட்டுமம், s. Superstitious zeal, fanaticism, மதாபிமானம்.

வீஷ்மாசாரி, s. The son of சந்தனு, B'hishma.

வீஞ்சு, கிறேன், வீஞ்சினேன், வேன், வீஞ்ச, v. n. To be avaricious, அதிகலோபங்கொள்ள.

வீடாரம், s. A house, வீடு.

*வீடிகை, s. Betel-leaf folded with areca-nut, lime &c., for chewing, தாம்பூலம். (சது.)

வீடு, s. [gen. வீட்டின்.] A house, habitation, abode, மனை. 2. Emancipation from births, separation, heavenly felicity, மோட்சம்; [ex விடு, v.] 3. [in astrol.] A constellation, or house of a planet, இராசிவீடு. 4. (p.) Leaving, விடல்.

வீடுபோவென்கிறது. The house-life says go thou; see under சாவு.

வீடாவழி—வீட்டுக்குவீடு. From house to house.

வீடுகுடிபுக, inf. To engage a house, &c. See குடிபுக.

வீடுங்கூடமும். The main and side rooms of a Hindu house.

வீடுதாங்கி, appel. n. A hanger on, a sponger.

வீடுபெயர — வீடுபெயர்க்க, inf. To remove one's residence or abode.

வீடுபேறு, v. noun. Obtaining heaven, as முத்திப்பேறு. (p.)

வீடும்விளக்குமாய்வைக்க, inf. To provide one a living. See under விளக்கு.

வீடெடுக்க, inf. To lay the foundation of a building.

வீடேறிவர, inf. To come to one's house, as an unwelcome visitor.

வீட்டார்—வீட்டுமனுஷர், s. Domestics, people living in a house.

வீட்டாள், s. A servant in the house, as distinct from காட்டாள்; [ex ஆள்.]

வீட்டிறப்பு, s. The eaves of a house.

வீட்டுக்காரி, s. [masc. வீட்டுக்காரன்.] A female owner of a house. 2. [fig] The wife.

வீட்டுக்கிரியை, s. Funeral rites for a deceased parent. See சோதிட்டம்.

வீட்டுக்குடையவன், appel. n. The owner of a house. 2. The head of a family. 3. The land-lord.

வீட்டுக்குட்சாட்சி, s. Domestic evidence.

வீட்டுக்குத்தூரம் — வீட்டுவிலக்கம்-வீடுவிலக்கம், s. Removal outside of the house, —as of a menstruous woman.

வீட்டுக்குளிர்ச்சி, s. [prov.] Offering fruits, &c., in a house to ferocious deities.

வீட்டுச்சீட்டு, s. The deeds and bills of sale of a house.
வீட்டுப்பண்டம் — வீட்டுப்பொருள், s. Household-utensils.
வீட்டுப்பெண், s. A daughter-in-law. See மாட்டுப்பெண்.
வீட்டுப்பெண்சாதி, s. One's own wife.
வீட்டுப்பெண்சாதிவேம்புங்காட்டுப்பெண்சாதிகரும்பும். His own wife is a Margosa, a strange woman sugar-cane. [prov.]
வீட்டுமணியம் — வீட்டுவிசாரணை, s. Stewardship; business of a house, or family.
வீட்டுமுன்கட்டு, s. The front part of a house.
வீட்டுவாடகை, s. [loc. குடிக்கூலி.] Rent of a house.
வீட்டுள்ளார், appel. n. Householders. (குறள்.) 2. One of the four religious orders.
வீட்டுவீட்டுக்கு. From house to house. 2. To each house.
வீட்டேபோ—வீட்டுக்குப்போ. Go to your house.

வீடு, கிறேன், வீடினேன், வேன், வீட, v. n. To die, சாக. 2. v. a. To let, or leave, off, விட. (p.)
வீடல், v. noun. Dying, சாதல். (சது.) 2. Leaving, as விடல்.

•வீட்சணம் — வீட்சணை, s. Sight, seeing, பார்வை. (சமா.) W. p. 796. VEEKSHAN'A.
கடாட்சவீட்சணை. A gracious look.

வீட்டு, கிறேன், வீட்டினேன், வேன், வீட்ட, v. a. To kill, கொல்ல. (சது.)

•வீட்டுமாசாரி. See வீஷ்மாசாரி.

வீணன், s. An idle fellow. See வீண்.

•வீணை, s. The *Vina* or Indian lute, usually of seven strings and two octaves. 2. One of the sixty-four கலைஞானம், a knowledge of stringed instruments. W. p. 797. VEEN'A.
நாரதவீணை. The lute of *Narada*, the supposed inventor of the *Vina*.
உருத்திரவீணை. The *Vina* of Siva.
வீணாகானம், s. A song with a lute-accompaniment. (சமா.)
வீணாகானம்பண்ணுகிறது. Playing the lute.
வீணாதண்டு, s. A straight bone, as that of the spine, முள்ளெலும்பு. 2. The neck of a guitar, வீணைக்காம்பு.
வீணைவலிக்கட்டு, s. See கிவவு.
வீணைவல்லோர், s. Lute-players. 2. Celestial choristers, கந்தருவர். (சது.)
வீணைவாசிக்க, inf. To play the *Vina*.

வீண், adj. and s. Vain, useless, unemployed, unprofitable.
அதொருவீண்காரியம். It is a vain thing.
அதுவீணாய்ப்போயிற்று. It became useless.
அவன்வீணாயிருக்கிறான். He is unemployed.
வீணலப்பு, v. noun. Talking to no purpose.
வீணன், s. An idle, useless person.
வீணாய்—வீணுக்கு—வீணே, adv. Vainly.
வீணாவீணன், s. A person who has no right to what he demands.
வீணாவிலே. As வீணாய்.
வீணிழவு, s. A vain deprivation, useless privation.
வீண்காலம்-வீணாள், s. Time spent in vain.
வீண்செலவு, s. Useless expenditure.
வீண்சொல், s. Idle talk, unprofitable discourse.
வீண்சோறுதின்னி, appel. n. A useless person whose rice is lost upon him.
வீண்தெண்டம், s. An unjust fine.
வீண்தேங்காய், s. [prov.] A cocoa-nut which breaks easily when dashed against another, in a game.
வீண்பத்தி, s. Superstition.
வீண்பயல், s. An idle fellow. (*in contempt.*)
வீண்பாக்கு, s. Betel-nut taken before eating—*oppos. to* ஊண்பாக்கு.
வீண்பாடு, v. noun. Useless trouble.
வீண்பிரதிட்டை, s. Vanity, மாயை.
வீண்புத்தி, s. Idle imaginations.
வீண்பொழுதுபோக்குகிறது. Trifling away the time.
வீண்போக்கு, s. A vain excuse.

வீதம், s. Rate, ratio, பங்கு. 2. (சது.) Rule, regularity, முறை.
எனக்குஅவன்வீதங்கொடு. Give me at the same rate as to him.

•வீதராகம், s. Freedom from worldly passion, பற்றின்மை. [*Sa. Veetaraga.*] 2. Zeal, fanaticism, as வைராக்கியம். (சது.) 3. Pertinacity, as விஷமம்.

வீதல், s. Poverty, வறுமை. (சது.) 2. See வீ, v.

•வீதி, s. A street, a road, தெரு. 2. A way, வழி. 3. A market-street, கடைவீதி. 4. Row, order, ஒழுங்கு. 5. A straight course, நேரோட்டம். W. p. 797. VEET'HI. 6. A place for breaking in horses, வையாளிவீதி. 7. The breadth or width of a shingle, tile, &c., அகலம்.
வீதிவண்ணச்சீலை, s. A cloth with colored stripes.
வீதிவிட, inf. To break in a horse.
வீதிவிலாசம், s. A walk in the streets.

வீதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [*com.* வீதித்துக்கொள்ள.] To share, to allot, பங்கிட; [*ex* வீதம்.]

வீத்து, v. To flog, as வீச்சு. (*R.*)

•வீபணி, s. [*elongation of Sa. Vipani.*] A market-street, a fair, a market, கடைவீதி.

•வீபத்து, s. [*corrup. of Sa. Vibud'ha.*] The moon, சந்திரன். (சது.)

•வீபற்சு, s. An epithet of Arjuna, அருச்சுனன். (சது.)

வீப்பகழி, s. A flower-arrow of the Hindu Cupid, மன்மதன்கணை; [*ex* வீ *et* பகழி.]

•வீமம், s. A fearful thing. 2. Bulkiness. See பீமம்.
வீமதேவன், s. One of the eleven celestials. See உருத்திரர்.

•வீமன், s. Bhima, &c. See பீமன்.
வீமபாகம், s. A fine dish prepared by வீமன்.

வீம்பு, s. Boasting, swaggering, bombast, vaunting, வீண்பெருமை. (c.)
வீம்பன்—வீம்புக்காரன், s. A boaster, a braggadocio.
வீம்பாட்டம், v. noun. Ostentatious display, bragging.
வீம்புகாட்ட—வீம்புபாராட்ட, inf. To do things from love of display. 2. To boast.
வீம்புபேச, inf. To defy, to challenge.

•வீரட்டாணம், s. A kind of dance, or play, கூத்தின்விகற்பம்; [*ex* வீரம்.] (சது.)

•வீரணம், s. The fragrant Kusa grass and root, இலாமிச்சை. (சது.)

•வீரம், s. Heroism, bravery, fortitude, magnanimity, வீரியம். 2. Strength, might, வலி. 3. A king-like medicine, as செவ்வீரம். W. p. 798. VEERA. 4. A mountain, மலை. (சது.) 5. One of the Saiva Agamas. See சிவாகமம். 6. A posture of the Yogi. See ஆசனம்.
வீரகங்கணம்-வீரகடகம், s. A warrior's bracelet.
வீரகண்டாமணி — வீரகண்டை, s. An ornament or ring for the foot.
வீரகுடியான், s. One employed to sound the chank, or trumpet, on joyful, and mournful occasions, பணிசெய்பவன்.
வீரகெம்பீரன், s. A proud champion.
வீரகேசரி, s. An epithet of a hero. See வீரர், கூ. 2. Vickramaditya.
வீரசாகி, s. [*St.* வீரவிருக்ஷம்.] The marking nut-tree, சேங்கொட்டைமரம். (சது.)
வீரசூரம், s. Heroic valor.
வீரசூரன், s. A veteran. 2. See வீரர், கூ.
வீரசேனன், s. The father of Nala Raja.
வீரசைவம், s. The high Saiva, or *Jungama* system. See சைவம்.
வீரசைவர், s. High Saivas, who worship the Linga; formerly known as the exterminators of the Jainas.
வீரச்செல்வி, s. An epithet of Durga, துர்க்கை. (சது.)
வீரஞ்செலுத்த, inf. To act bravely.
வீரதச்சுவன், s. Kama, மன்மதன். (சது.)
வீரதத்துவம்—வீரத்துவம், s. A heroic spirit, bravery.
வீரதீரம், s. As வீரசூரம்.
வீரதுரந்தரன், s. A champion, one ready to take the part of others, சகாயிகள்.
வீரபத்திரன், s. Virab'hadra, a form of Siva and destroyer of the sacrifice of Daksha.
வீரப்பாடு, s. Victory, conquest, வெற்றி.
வீரமாகாளர், s. The commander of a Jain army.
வீரமாமுனி, s. A name given to Beschi, compiler of சதுரகராதி and author of the *Tembavani* and other works.
வீரமார்த்தாண்டன், s. One of the nine heroes in Subramanya's army. See வீரர், கூ. 2. Any illustrious hero; [*ex* மார்த்தாண்டன், sun.]
வீரமுட்டி-வீரமுஷ்டி, s. A *Vira Saiva*, or *Jangama* mendicant of a ferocious class, and often licentious, வீரசைவப்பண்டாரம். (சது.)

வீரமுத்திரிகை, *s.* An ornament worn on the middle toe, கால்விரலணி. [*Sa. Viramudrika.*]

வீரம்பேச, *inf.* [*also* வீரியம்பேச.] To hector, to boast, to challenge.

வீரர், *s.* [*pl.*] Warriors, heroes, champions.

வீரர், ௯. or நவவீரர். Nine heroes, in the army of Subramanya; 1. வீரவாகு; 2. வீரகேசரி; 3. வீரமகேந்திரன்; 4. வீரமகேந்திரன்; 5. வீரமார்த்தாண்டன்; 6. வீரராக்ஷதன்; 7. வீராந்தகன்; 8. வீரதீரன்; 9. வீரசூரன்.

வீரலட்சுமி, *s.* Goddess of bravery. See அஷ்டலட்சுமி.

வீரவாளிச்சேலை—வீரவாளிப்பட்டு, *s.* A kind of silk-cloth printed with curious devices.

வீரவான், *s.* As வீரியவான்.

வீரவெட்சிமாலை, *s.* A panegyric, on one who has made a successful foray, and been crowned with a wreath of வெட்சி. See பிரபந்தம்.

வீரவெண்டையம், *s.* See வெண்டையம்.

வீரன், *s.* A hero, a veteran, திண்ணியன். 2. An epithet of Argha, and of Bishma.

வீரன்கேண்மைகூரம்பாகும். The friendship of a hero may become a sharp arrow.

வீராதிவீரன், *s.* A hero of heroes, a distinguished hero; [*ex* அதிவீரன்.]

வீராவேசம், *s.* Fury of bravery, as குணம்; [*ex* ஆவேசம்.]

வீராணம், *s.* A kind of drum, ஓர்வகைப் பறை. 2. A town, ஓரூர். (*R.*)

வீராணிக்கிழங்கு, *s.* A plant and root, Viper's grass, *Port.* Escorcioneira, Scorzonera, *L.*

வீராய, *inf.* To scrape together. See பிராய.

•வீரி, *s.* A heroine, வீரமுடையவள். [*masc.* வீரன்.] 2. Durga, Kali, காளி. (*சது.*) 3. A medical twining plant. See வட்டத்திருப்பி; [*ex* வீரம்.]

வீரிட—வீரிட்டழ, *inf.* To bellow, cry aloud, to scream, as a child, as வீரீரெனல்.

•வீரியம், *s.* Strength, vigor, power, வலி. 2. Fortitude, firmness, courage, சௌரியம். 3. *Semen Virile,* விந்து. 4. Bravery, heroism, valor, வீரம். W. p. 799. VEERYYA. 5. (*சது.*) Musical instruments, பறைப்பொது.

வீரியம்பேசேல். Don't boast. (*Avv.*)

வீரியத்தம்பனம், *s.* Privation of strength, by enchantment. 2. *Pillula medicinalis erotica.* (*R.*)

வீரியர், *s.* Heroes, as வீரர்.

வீரியவான், *s.* A brave, powerful man.

•வீருதம், *s.* Bushes, small shrubs, மிலைஅறு. [*Sa. Veerud'h.*]

வீரை, *s.* A tree, ஓர்மரம். 2. The sea, கடல். 3. Affliction, துன்பம். (*சது.*)

வீரைச்செடி, *s.* A kind of shrub.

வீர்வீரெனல், *inf.* To shriek, or cry in anguish, as a child.

குழந்தைவீர்வீரென்றழுகிறது. The infant cries in distress.

வீவு. Death. See வீ, *v.*

வீழி, *s.* A medicinal plant. See விழுதி.

வீழ—வீழ், கிறேன், வீழ்ந்தேன், வேன், வீழ, *v. n.* To fall, [*poetic form of* விழு] 2. *v. a* To desire, ஆசைகொள்ள. 3. To long for, to desire earnestly, மேவ. (*p.*)

வீழ்கதி, *s.* Hell, நரகம். (*சது.*)

வீழ்ச்சி, *v. noun.* Falling.

வீழ், *s.* The falling roots from the branches of a Banyan, &c., as விழுது. (*சது.*)

வீழ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to fall, as வீழ்த்த.

வீழ்க்கை, *v. noun.* Thrusting down, தள்ளுகை. 2. A lapse induced by an external cause.

வீழ்க்கை, *s.* Desire, longing, விருப்பம்; [*ex* வீழ், *v. n.*] 2. The fifteenth lunar mansion, சோதிநாள். (*சது.*) 3. See வீழ், *v. a.*

வீழ்த்து, கிறேன், வீழ்த்தினேன், வேன், வீழ்த்த, *v. a* To cause to fall, to involve, overwhelm, as விழுத்த. (*p.*)

வீறுப்பு. See வீறு.

வீறு, *s.* Greatness; arrogance, பெருமை. 2. Solitariness, தனிமை. 3. Merit, புண்ணியம். 4. Brightness, clearness, பிரகாசம். 5. Disgust, வெறுப்பு. (*சது.*) 6. (*c.*) Strength of medicines, or poisons, மருந்தின்சத்து.

வீறுப்பு, *s.* Arrogance, pomp, இறுமாப்பு. (*c.*)

வீறுகாட்ட—வீறுப்புக்காட்ட, *inf.* To display pride.

வீறுள்ளசரக்கு, *s.* A powerful drug.

வீறு, கிறேன், வீறினேன், வேன், வீற, *v. n.* To be great, பெருமையாக. 2. To be evident, விளங்க. 3. To be disgustful, வெறுப்பாக. 4. To be alone, தனித்திருக்க. 5. To be split, cleft, பிரிய. 6. To draw, delineate, கீற. 7. As பீற. (*p.*)

வட்டம்வீற, *inf.* To describe a circle.

வீற்றம், *v. noun.* Difference, வேறுபாடு.

வீற்று. Solitariness, தனிமை. 2. As வீற்றம். (*சது.*) 3. A curve, வளைவு.

வீற்றுப்பொருள். Sundry goods.

வீற்றிருக்க, *inf.* To sit majestically, or in state, சிறந்திருந்திருக்க. (*c.*)

சிங்காசனத்தில்வீற்றிருக்கிறார். He is seated on the throne.

வெ

வெ. A syllabic compound of வ் and எ.

வெ, *adj.* Hot, warm, harsh, hard, severe, cruel, *used in combination.* It is the radical of many words, as வெங்களம், a battle field; வெந்நீர், hot water; வெய்யில், the heat of the sun, &c.

•வெகு, *adj.* [*St.* பகு.] Much, many, பன்மைக்குறிப்பு. (*c.*)

வெகுகாலம் — வெகுநாள், *s.* A long time.

வெகுசனம், *s.* Many people.

வெகுச்சருதம், *s.* An order of architecture. See சிற்பநூல்.

வெகுதானிய, *s.* The twelfth year of the Hindu cycle or A. D. 1878, ஓர்வருஷம்.

வெகுத்தம், *s.* [*as* மிகுத்தம்.] Much; abundance, மிகுதி.

வெகுத்துவம், *s.* Plurality, பன்மை. 2. Magnificence, மகத்துவம்.

வெகுநாயகம், *s.* Government in the hands of many, பலபேராளுகை.

வெகுநியாயம், *s.* External worship, வெளியாய்ப்பூசை. (*உபசி.*)

வெகுபேர், *s.* A great many.

வெகுமதி, *s.* Present, reward, இனம்.

வெகுமானம், *s.* Regard, respect, honor, மிகுமானம். 2. Hospitality, உபசாரம். 3. Pretension.

வெகுமானக்காரன், *s.* One who makes great pretensions.

வெகுமானிக்க, *inf.* To respect, to shew civility, உபசரிக்க. 2. To make a show of greatness. (*Beschi.*)

வெகுவசனம், *s.* Plural number. See பகுவசனம்.

வெகுவாய், *adv.* Very much, greatly.

வெகுவாய்ச்சொல்ல, *inf.* To inculcate at length.

வெகுர், *s.* Prickly heat, as வேர்க்குரு.

வெகுளி, *s.* Anger, wrath, கோபம். (*சது.*)

வெகுளு—வெகுள், கிறேன், ண்டேன், வேன், வெகுள, *v. n.* To be angry, to be incensed, to be displeased, enraged, கோபிக்க. (*p.*)

வெகுளல்—வெகுள்வு, *v. noun.* Being incensed; indignation.

வெகுளாமை, *s.* The absence of anger

வெஃகு, கிறேன், வெஃகினேன், வேன், வெஃக, *v. a.* To desire ardently, to long for, to wish, அவாவ. (*p.*)

வெஃகல், *v. noun.* Excessive desire, unlawful passion, அதிஆசை. (*சது.*)

வெஃகாமை, *neg.* Dislike, disgust, வெறுப்பு.

வெக்கடுப்பு, *s.* Sore-eyes without inflammation. (*c.*)

வெக்கம், *s.* [*improp.*] Shame. See வெட்கம்.

வெக்காலி, *s.* A kind of tree used for timber, ஓர்மரம்.

வெக்காளம், *s.* Fair weather, without rain, மழையில்லாக்காலம்.

வெக்காளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*com.* வெக்களி.] To clear up, as the weather, வானம்தெளிய.

வெக்காளிப்பு, *v. noun.* Fine weather.

வெக்கை, s. The heat of a close place, சாங்கை. 2. Heat rising from the ground, நிலக்கொதிப்பு. 3. As வெக்கைநோய்.

வெக்கைநோய், s. Looseness with which cattle are attacked. 2. Pox, small-pox, வைகுரிநோய்.

வெங்கண், s. Jealousy, spite, animosity, implacability, enmity, பொறாமை. (p.) 2. A fish with protuberant eyes, ஓர்மீன்.

வெங்களம், s. A battle-field, போர்க்களம்; [ex வெம்.] (சது.)

வெங்கன், s. One reduced to poor circumstances; *in contempt*, வெங்கன்பயல். (*Colloq.*)

வெங்காயம், s. [*also* வெண்காயம்.] An onion, Allium cepa. See சருகனி.

வெங்காரம், s. [*also* வெண்காரம்.] Borax. (*Ell.* 240.)

வெங்கிணுத்தி, s. A large kind of mountain-snake, ஓர்மலைப்பாம்பு.

வெங்கோல், s. A cruel sceptre, an arbitrary government, *oppos. to* செங்கோல், கொடுங்கோல்.

வெச்சுவெச்செனல், *inf.* To grow warm by degrees, அனல்வீச.

வெச்செனல், *inf.* To be hot, to become heated, வெப்பமாக. (நந். 168.)

வெஞ்சமம், s. A tune for a barren country, பாலைநிலத்திராகம். 2. War, battle, போர். (சது.)

வெஞ்சமன், s. The cruel arbiter, Yama, இயமன்; [ex வெம் et சமன்.]

வெஞ்சம், s. Vengeance, பழி. (p.)

•**வெஞ்சனம்**, s. Sauce, condiment, கறிகுழம்பு. (c.) 2. A consonant. See வியஞ்சனம்.

வெஞ்சினச்செல்வன்—வெஞ்சுடர்க்கிரணன். See under வெம்.

வெடி, s. Explosion of a gun, துப்பாக்கிப்பிரசுகிவெடி. 2. Shock, crack, thunder, இடி. 3. Good smell, odoriferous perfume, சுகந்தம். (c.) 4. (சது.) Fear, அச்சம். 5. Toddy, கள். 6. Incense of a good smell, smoke of frankincense, சாம்புகை. 7. An open field, as வெளி.

வெடிபெரும்பிற்று. The report of the gun sounded.

வெடிகிரந்திப்புண், s. A venereal ulcer.

வெடிக்கயிறு, s. A quick-match.

வெடிச்சுட, *inf.* To fire a gun, to produce an explosion.

வெடிதீர—வெடிபோட, *inf.* To fire a cannon.

வெடிநாற்றம், s. A bad smell.

வெடிபலவன், s. A kind of plant, the seed-pods of which burst open with a noise, ஓர்பூண்டு.

வெடிப்பட்டடை, s. See பொட்டில்.

வெடிமருந்து, s. Gun-powder.

வெடியுப்பு—வெடிஉப்பு, s. Salt-petre; nitre, சவட்சாரம்.

வெடியுப்புத்திராவகம், s. Nitric acid, அக்கினித்திராவகம்.

வெடி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To explode, to discharge, படீரென. 2. To crack as earthen ware, to chap open, to part—as the ground; to split, பிளக்க. (c.)

அவன்வெடித்தாற்போலேபேசுகிறான். He speaks in a rattling manner.

வெடித்தகுரல், s. A loud, thundering voice, &c. See குரல்.

வெடிப்பு, v. noun. Crevice, fissure, gap, பிளப்பு. 2. Explosion. 3. [*fig.*] Bad smell. 4. Disgust.

வெடிப்படிக்க, *inf.* To be qualmish from a bad smell, as of some medicines. 2. To shew disgust.

வெடிப்படைக்க, *inf.* To close up crevices or cracks.

வெடில்—வெடியல், s. Explosion of gunpowder, a shock, வேட்டு.

வெடுக்கு, s. Churlishness, as வெடுவெடுப்பு.

வெடுக்கன், s. A churlish man.

வெடுக்கென — வெடுக்குவெடுக்கென, *inf.* To indicate a piercing pain, குத்தற்குறிப்பு.

வெடுவெடுக்க, *inf.* To be cross and sourly disposed, to express discontent in language and behavior, கடுமையாக. (c.)

வெடுவெடுத்தசொல்லி, *appel. n.* A crabbed person, a churl.

வெடுவெடுத்தவன், *appel. n.* A rough, surly, morose man.

வெடுவெடுப்பு, v. noun. Churlishness, crabbedness, சினக்குறிப்பு.

வெடுவெடென, *inf.* To indicate displeasure or anger, சினக்குறிப்பு. (c.)

வெடுவெடென்றுபேசுகிறான். He speaks petulantly.

வெட்கம், s. [*vul.* வெக்கம்.] Shame, modesty, bashfulness, நாணம். (c.)

ஏன்வெட்கப்படுகிறாய். Why are you bashful?

வெட்கக்கேடு, v. noun. [*appel.* வெட்கங்கெட்டவன்.] Shamelessness, absence of shame.

வெட்கங்கெடுக்க, *inf.* To treat one shamefully.

வெட்கஞ்சிக்கி, s. Want of modesty. See சிக்கி.

வெட்கப்பட, *inf.* To be ashamed, to feel shame, to be bashful.

வெட்கப்படுத்த, *inf.* To put one to shame, to disgrace.

வெட்கு, கிறேன், வெட்கினேன், வேன், வெட்க, v. n. [*with dat. of pers.*] To be ashamed, நாண. 2. To be afraid, அஞ்ச.

வெட்கறை, s. A shame-faced person, male or female.

வெட்கிணுவை, s. A species of கிணுவை tree; [ex வெண்.]

வெட்சி, s. A flower-shrub, Ixora coccinea, ஓர்பூச்செடி. 2. A flower-garland worn by a certain class of warriors. See வெற்றிமாலை. (சது.)

வெட்ட. [*in comb.*] Clear, plain, public.

வெட்டவழி, s. A frequented way, or road.

வெட்டவெளி, s. An open plain, a desert; mere vacuum.

வெட்டவெளிச்சம், s. Broad day-light. 2. Being evident.

இவன்பேசகபொய்யென்பது வெட்டவெளிச்சமும் பட்டப்பகலுமாயிருக்கிறது. It is clear as day that he lies.

வெட்டவெளியாய், *adv.* Publicly, notoriously.

வெட்டனவு, s. Rashness—as வெட்டெனவு. (*R.*)

வெட்டாந்தரை, s. Dry ground or soil, உலர்ந்தநிலம். (c.)

வெட்டி, s. Path, road, way, வழி. (சது.) 2. [*colloq.*] Vainness, uselessness, as வீண். 3. See வெட்டு, v.

வெட்டியிலலைந்தேன். I wandered to no purpose.

அதுவெட்டியாய்ப்போயிற்று. It became ineffectual.

வெட்டிப்பயல், s. A worthless fellow.

வெட்டிமை, s. The office of a town-servant, வெட்டியான்சேவகம்.

வெட்டியான், s. The lowest town-servant, one who burns corpses, or digs graves. 2. An insect that cuts off the leaves of grain, ஓர்பூச்சி.

வெட்டிவேர், s. The odoriferous cuscus root, விலாமிச்சம்வேர்.

வெட்டிவேர்த்தட்டி, s. An Indian *tatty* made of the above root, as a screen from the hot wind.

வெட்டு, s. A cut, ஒருறு. (c.)

கல்வெட்டு, s. Engraving in stone. See under கல்.

வெட்டுக்கட்டை, s. The stump of a tree, a pollard.

வெட்டுக்காயம், s. A wound made by a sword, hatchet, &c.

வெட்டுக்கிலக்குப்பார்க்க, *inf.* To watch an opportunity for wounding another.

வெட்டுக்கிளி, s. A grass-hopper. See கிளி.

வெட்டுக்குருத்து, s. Saplings of a lopped tree.

வெட்டுணி, *appel. n.* A disobedient child; a villain, துஷ்டன்.

வெட்டுண்ண—வெட்டுண்டுபோக—வெட்டுப்பட, *inf.* To be cut off.

வெட்டுத்தட்டு, s. [*prov.*] The ear of a drum.

வெட்டுப்போட, *inf.* To give a cut by a hatchet.

வெட்டுமூலை, s. Money lately coined.

வெட்டுவாய், s. A gash, the opening of a cut. 2. A joining, பொருத்து.

வெட்டுவை—வெட்டுவைப்பணம், s. Bad coin.

வெட்டுவானி, s. A locust. (*Beschi.*)

வெட்டுவிழ, *inf.* To fall, cutting.

வெட்டுவேளாண்மை, s. Harvest, அறுப்பு.

வெட்டு, கிறேன், வெட்டினேன், வேன், வெட்ட, v. a. To cut, with a sword or axe, to cut off, to fell by a blow. 2. To engrave, முத்திரைவெட்ட. 3. To dig, as a

well, தோண்ட. 4. To injure, to mar—as insects, புழுவெட்ட. 5. To strike off, as in measuring grain. See தலைவெட்ட. (c.)

அதைவெட்டிப்போடு. Cut it down.

அவனைவெட்டிக்கொன்றுபோட்டார்கள்......They killed him by cutting [his throat].

வெட்டி, *appel. n.* [*in comb.*] That which cuts, as மண்வெட்டி, புழுவெட்டி.

வாய்வெட்டி, *s.* Calumny, slander.

வெட்டரிவாள், *s.* A scythe.

வெட்டிமுறிக்க, *inf.* To fell a tree and cut it to pieces. 2. [*fig.*] To take great pains, to labor hard.

நீயென்னவெட்டிமுறிக்கிறாய்......What hard labor you take?

வெட்டிரும்பு, *s.* A chisel for cutting iron.

வெட்டல், *v. noun.* Cutting, killing, digging, &c. 2. See மெய்ப்பரிசம், and ஊறுபாடு.

வெட்டுவெட்டெனை, *inf.* To indicate anger, சினக்குறிப்பு. 2. To shew signs of fear, அச்சக்குறிப்பு.

வெட்டுவெட்டென்றெறிக்கிறது. It shines very brightly.

வெட்டெனை, *inf.* [*as adv.*] Furiously, violently.

வெட்டெனப்பேசேல். Speak not harshly.

வெட்டெனவு, *v. noun.* Severity, harshness; hardness—*oppos.* to மெத்தெனவு, கடினமானது. (*p.*)

வெட்டை, *s.* Heat in the system, உட்டணம். (சது.) 2. [*Tel.* వెట్ట.] The whites, *fluor albus;* also gonorrhœa, மேகவெட்டை. 3. [*prov.*] Wild land without vegetation, கட்டாந்தரை. 4. Emptiness, வெறுமை. 5. (*R.*) Heat of the ground, நிலக்கொதி. 6. Excessive hardness of metals, &c., கடினம்.

வீடுவெட்டைவெளியாய்ப்போயிற்று. The goods are all gone from the house.

வெட்பகடம், *s.* [*prov.*] Outward show, வீண்பகட்டு.—For similar compounds, see under வெள்.

வெண், *adj.* White, pure, bright; [*ex* வெண்மை.]

வெண்கடம்பு, *s.* See கடம்பு.

வெண்கடுகு, *s,* White mustard. See கடுகு.

வெண்கண், *s.* A fish. See வெங்கண்.

வெண்கதிரோன்—வெண்சுடர், *s.* Moon, the silver-beamed, சந்திரன். (*p.*)

வெண்கலி—வெண்கலிப்பா, *s.* A kind of verse. See கலிப்பா.

வெண்கல், *s.* Marble, (*lit.*) white stone.

வெண்காந்தள், *s.* The white காந்தள் flower.

வெண்காயம், *s.* Onion, as வெங்காயம்.

வெண்காயப்பல், *s.* The tooth-like bulb in the onion.

வெண்காரம், *s.* [*com.* வெங்காரம்.] Borax.

வெண்கிடை-வெண்கிடைச்சி, *s.* White cork tree, a shrub which grows in water. See கிடை.

வெண்குட்டம், *s.* White leprosy.

வெண்குன்றி, *s.* The wild licorice, resembling Glycyrrhiza glabra. See அதிமதுரம். 2. See குன்றி.

வெண்கூதாளம், *s.* A species of கூதாளம் shrub.

வெண்கோஷ்டம், *s.* The white கோஷ்டம் plant.

வெண்சலசமுற்றுள் — வெண்டாமரைபாள், *appel. n.* Sarasvati, as sitting upon the white lotus, சரஸ்வதி. (*சது.*)

வெண்சாமரம்-வெண்சாமரை, *s.* [*improp.* வெண்சாமரை.] A whisk, *chowrah.* See சாமரம்.

வெண்சீர், *s.* A metrical foot. See சீர்.

வெண்சுக்கான்கல், *s.* One of the one-hundred and twenty kinds of natural bodies, உபரசம்.

வெண்டகரை, *s.* The white flowered cassia. See தகரை.

வெண்டலை, *s.* Scull, தலையோடு. (*சது.*)

வெண்டளை, *s.* Connexion of வெண்பா verse. See தளை.

வெண்டாது, *s.* Silver, வெள்ளி; [*ex* தாது. (*சது.*)

வெண்டாமரை, *s.* A white lotus. See தாமரை.

வெண்டாழிசை, *s.* A kind of verse. See தாழிசை.

வெண்டாழை, *s.* A variety of Pandanus odoratissimus with white flowers; [*ex* தாழை.]

வெண்டுகில், *s.* A white cloth. (*p.*)

வெண்டுறை, *s.* One of the divisions of verse. See பா.

வெண்டேர், *s.* Mirage. See கானல்.

வெண்டோன்றி, *s.* The white தோன்றி flower.

வெண்ணாயுருவி, *s.* A species of நாயுருவி plant.

வெண்ணாரை, *s.* A white cormorant. See நாரை.

வெண்ணிலம், *s.* Bare ground.

வெண்ணிலவு—வெண்டிங்கள்—வெண்மதி, *s.* The moon, as வெண்கதிரோன்.

வெண்ணிலை — வெண்ணிலைக்கடன், *s.* A debt without security.

வெண்ணிலைப்பத்திரம், *s.* Note of hand without security.

வெண்ணெய், *s.* [*vul.* வெண்ணை.] Butter, (*lit.*) white ghee.

வெண்ணெய்ச்சுறு, *s.* A species of சுறு fish.

வெண்ணெய்தல், *s.* A white water-flower. See நெய்தல்.

வெண்ணெய்நல்லூர், *s.* A town near Madura, where வெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடையப்பன், patron of கம்பன், lived.

வெண்ணெய்யெடுக்க, *inf.* To make butter.

வெண்ணொச்சி, *s.* A species of நொச்சி plant.

வெண்ணோ, *s.* [*com.* வெக்கப்பு.] Sore-eyes unattended with inflammation.

வெண்ணோக்காடு, *s.* False labor-pains.

வெண்பதம், *s.* Underboiled, &c., இளம்பதம்.

வெண்பலி, *s.* Ashes, சாம்பல். (*சது.*)

வெண்பா, *s.* A species of verse of different kinds. See பா.—The most important are குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா.

வெண்பாப்புலி, *s.* The name of a distinguished poet, திப்புலவர்.

வெண்புணர்ச்சிமாலை, *s.* A poem of three-hundred stanzas of the வெண்பா versification.

வெண்புழுக்கல், *s.* [*prov.*] Underboiling, இளம்புழுக்கல்.

வெண்பொன், *s.* Silver. (*சது.*)

வெண்மட்டம், *s.* Shallowness, superficialness, மேலெழுந்தவாரி.

வெண்மட்டக்கருத்து, *s.* Superficial judgment.

வெண்மட்டவேலை, *s.* Indifferent work.

வெண்மணல், *s.* White sand.

வெண்மணி, *s.* Pearl, முத்து. (*p.*) 2. [*prov.*] One of the three circles about the pupil of the eye.

வெண்மயிர், *s.* Gray hairs, நரைமயிர். 2. (*சது.*) *Chowrah,* as சாமரம்.

வெண்மலை, *s.* The feigned residence of Siva, (*lit.*) the silver mountain. See கைலை. (*சது.*)

வெண்மொந்தன், *s.* A kind of plantain, ஓர்வாழை.

வெண்கலம், *s.* Bell-metal—a composition of செம்பு and வெள்ளீயம். (*c.*)

வெண்டாவி, *s.* Drowsiness induced by eating after a fast, அன்னக்களை. (*Colloq.*)

வெண்டு, *s.* Hollowness of a thing—as of a pipe, tube or cane, உட்டுளை. (*Beschi.*)

வெண்டு, கிறேன், வெண்டினேன், வேன், வெண்ட, *v. n.* To grow dry by the sun, காய.

அதுவெண்டிப்போயிற்று. It became dry.

வெண்டிவெறித்துவந்தான்.......He came very much exhausted.

வெண்டைக்காய்—வெண்டிக்காய், *s.* The unripe fruit of a garden-plant used for curry; the eatable Hibiscus, Abelmoschus esculentus. (*c.*)

வெண்டையம், *s.* [*sometimes* வெண்டயம்.] A woman's trinket, a kind of thumb-ring used by *Pujaris;* a hollow ring with pebbles tied to the feet of horses, elephants, &c. (*c.*)

வீரவெண்டையம், *s.* A larger kind worn on the feet by warriors.

வெண்ணங்கு, *s.* A medicinal plant. See இடைக்கொடி.

வெண்ணந்தை, *s.* A mountain-snake, as வெள்ளெந்தை.

வெண்ணரி, *s.* A plant, ஓர்பூடு.

வெண்மை, *s.* Whiteness, paleness, brightness, as வெள்ளை. 2. (*p.*) Simplicity, sincerity, a tender age, இளமை. 3. Ignorance of the world, அறிவின்மை; [*ex* வெள்.]

வெண்மையறிவு, *s.* Ignorance.

அதுசுத்தவெண்மையாயிருக்கிறது. It is pure white.

•வெதிரேகம், s. Difference, dissimilitude, எதிர்மறை. (சது.) 2. [in logic.] Negative conclusion. See வியதிரேகம்.

வெதிரேகவனுமானம், s. Method of drawing an inference. See அனுமானம்.

வெதிர், s. The bambû, மூங்கில். (சது.) 2. Deafness, செவிடு. (p)

வெதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To fear, அஞ்ச. 2. To be angry, சினக்க. 3. To tremble, நடுக்க. (p.)

வெதிர்ப்பு, v. noun. Fear, trouble, confusion, கலக்கம். 2. An indication of anger, சினக்குறிப்பு. 3. Tremor, நடுக்கம். (சது.)

வெதுப்பம்—வெதுப்பு, s. Warmth, a gentle heat, வெப்பம். 2. A sickness, a frothy diarrhœa, நுரைபேதி; [ex வெதும்பு.]

வெதுப்படக்கி, appel. n. A plant, Ballota disticha, நரிப்பூண்டு.

வெதுப்பு, கிறேன், வெதுப்பினேன், வேன், வெதுப்ப, v. a. To warm, to heat to a gentle degree, வாட்ட. (c.)

வெதுப்பிக்கொள்ள, inf. To warm for one's self.

வெதுப்பல், v. noun. Heating, as a leaf for a medical application.

வெதும்பு, கிறேன், வெதும்பினேன், வேன், வெதும்ப, v. n. To grow warm, to be softened, melted with heat, வெம்ப. 2. To be deprived of greenness or freshness, as fruits, வாட. 3. To be enraged, சினங்கொட்ட.

வெதுவெதுக்க, inf. To be partially withered—as fruits, சற்றுவாட. 2. To be partially boiled, to be parboiled, half cooked, கொஞ்சங்காய. (c.)

தண்ணீர்கொஞ்சம்வெதுவெதென்றிருக்கட்டும். Let the water be a little hot.

வெதுவெதுப்பு, v. noun. A lukewarm state, இளஞ்சூடு.

வெதுவெதுப்பானகுணம், s. Lukewarmness, indecision.

வெந், s. The back, as வெரிந், முதுகு. (சது.)

வெந்கிட, inf. To retreat, fly before an enemy, புறங்காட்ட. (p.)

வெந்தயம், s. [also வெந்தியம், வெந்தையம்.] The Fenugreek plant, the seeds of which are used in dysentery, நிணருக்குச்சரக்கு, Trigonella Fœnum Græcum. (c.)

வெந்திட, inf. To be burned. See வே, v.

வெந்தை, s. A kind of meal-cake, பிட்டு. (சது.)

வெந்நீர், s. Hot water, சுடுநீர்; [ex வெ or வெம் et நீ.] (c.)

வெந்நீர்வைக்க, inf. To prepare hot water.

வெப்பம், s. Heat, வெம்மை. 2. Desire, ஆசை. (சது.)

வெப்பசாரம், s. Indignation, spite, spleen.

வெப்பமுற, inf. To become heated.

வெப்பிக்க, inf. To make hot, சூடாக்க.

வெப்பு, s. Heat, வெம்மை. 2. As வெதுப்பு. (c.)

வெப்புக்கட்டி—வெப்புப்பாவை—வெப்புப்பாவைக்கட்டு, s. A swelling in the intestines after chronic fever.

வெப்புக்கொதி-வெப்புநோய், s. Slight fever, feverishness.

வெப்புநாற்றம், s. An offensive or putrid smell, கெட்டநாற்றம்.

வெப்புவெப்பென்றுபேச, inf. To speak with warmth. (R.)

வெப்புறு, s. Heat, as வெப்பு. (R.)

வெம், adj. Hot, severe, pungent, &c.

வெஞ்சிலைச்செல்வன், s. An epithet of Virab'hadra as bearing a cruel bow, வீரபத்திரன். (சது.)

வெஞ்சுடர்க்கிரணன், s. The sun as the hot-rayed, சூரியன். (சது.)

வெம்பவக்கடல், s. The horrid sea of transmigration. (p.)

வெம்பளிக்கை — வெம்பிளிக்கை, s. Haughtiness, pride, இறுமாப்பு.

வெம்பாய், s. Bombay, the island or town.

வெம்பு, கிறேன், வெம்பினேன், வேன், வெம்ப, v. n. To become prematurely ripe, முதிராதகனிய. 2. To fade, வாட. (c.) 3. To be very hungry, மிகப்பசிக்க. 4. To be angry, கோபமுற.

வெம்பல், v. noun. A premature fruit, வாடினபிஞ்சு. 2. Fading, வாடல். 3. (சது.) Wrath, பெருங்கோபம்.

வெம்மை, s. Heat, glow, வெப்பம். 2. Severity, cruelty, furiousness, harshness, கடுமை. 3. Desire, விருப்பம். 4. See வசு.

வெயில்-வெய்யில், s. [vul. வெய்யல்.] Sunshine, சூரியப்பிரகாசம். 2. The heat and glare of a tropical day, காங்கை. (c.) 3. The sun, சூரியன். 4. Brightness, ஒளி; [ex வெ.]

இன்றைக்குவெயில்மெத்த. It is very hot to-day.

வெய்யில்தாழவா—வெயிற்குளிரவா. Come when the heat has subsided.

வெயிலடிக்க — வெயிலெறிக்க, inf. [v. noun வெயிலெறிப்பு.] To shine as the sun.

வெயிலுந்தரவிந்தம், s. The lotus. See under உந்து.

வெய்யிலுறைக்க, inf. To burn from exposure to the sun, as the skin.

வெயிற்குளிக்க, inf. [prov.] To be greatly exposed to the sun. 2. To go into the sun for warmth.

வெய்யிற்சுடுதல், v. noun. Scorching of the sun.

வெய்யிலில்வைப்போடு. Put [the things] to dry in the sun.

வெய்து. [symb. appel.] That which is hot, சூடுள்ளது; [ex வெம்.] (சது.)

வெய்துபிடிக்க, inf. To cause perspiration. See வேதுபிடிக்க.

வெய்துயிர்க்க, inf. To breath forth fury; to utter sighs in anger or grief, as மூச்செறிய. (p.)

வெய்துறல், v. noun. A sign for expressing fear, அச்சக்குறிப்பு. 2. A sign of anger, சினக்குறிப்பு. 3. Affliction, துன்பம். (சது.)

வெய்தெனல். An indication of haste, விரைவுக்குறிப்பு. (சது.)

வெய்ய, adj. Hot, fierce, lustful, cruel, கொடிய; [ex வெ.]

வெய்யவன்—வெய்யோன், s. The sun, சூரியன். 2. A cruel man, தீயன். 3. The fifth lunar mansion, மிருகசீரிடம். 4. A lustful man, விருப்புற்றோன். (சது.)

வெய்யோன்கதி, s. Mean daily motion of the sun.

வெரிந், s. [also வெந்.] The back, முதுகு. (சது.)

வெரு—வெருவு, s. Fear, dread, அச்சம். (சது.)

வெருக்கொள்ள, inf. [appel. வெருக்கொள்ளி.] To be afraid, to be frightened.

வெருகம், s. The under side of an animal's tail, வாலின்கீழிடம். (சது.)

வெருகு, s. A tom-cat, ஆண்பூனை. (c.) 2. A cat, பூனை. (சது.)

வெருகடி, s. (lit. a cat's foot.) A large pinch, a pugel. (Medical usage.)

வெருகடித்தூள், s. As much powder as can be taken between the thumb and two fingers.

•வெருகு, s. [also விருகு.] A shrub with a very large leaf, used for covering newly planted saplings, நாய்செடி, Arum macrorhizon.

வெருகங்கிழங்கு, s. Its bulbous root used medicinally, Long rooted Arum.

வெருட்டு, கிறேன், வெருட்டினேன், வேன், வெருட்ட, v. a. To terrify, to frighten, அச்சுறுத்த; [ex வெரு.]

வெருட்டு, v. noun. Causing shyness.

வெருவந்தம், s. Fear, terror, அச்சம்; [ex வெருவு.] (சது.)

வெருவரு, கிறேன், வெருவந்தேன், வேன், வெருவர, v. n. To fear, பயப்பட. (p.)

வெருவந்தசெய்யாமை, v. noun. neg. A king's mild government.

வெருவு, கிறேன், வெருவினேன், வேன், வெருவ, v. n. [com. வெருளு.] To fear, to be alarmed, or frightened; to be startled, as a beast, வெருள.

வெருளு—வெருள், கிறேன், வெருண்டேன், வேன், வெருள, v. n. To be frightened; to be confused, மருள. 2. To be infatuated, மயக்க.

வெருளி, appel. n. Scare-crow, bugbear. 2. (சது.) Shyness, as வெருட்சி.

வெருட்சி, v. noun. Shyness, skittishness, of a beast, மருட்சி. 2. Fear, அச்சம்.

வெருள், s. Fear, பயம். 2. Delirium, உன்மத்தம். (சது.)

வெலவெல, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be faint from fatigue; to be cramped, திகைக்க, களைக்க. 2. To be convulsed in the hands and feet, கைகாலுதற.

வெலவெலென்றுதைத்துக்கொள்ளுகிறது. Struggling in the agonies of death.

வெலி, s. [Tel. colloq. பெலி.] Banishment, excommunication, நீக்கல்.

வெலிகாரம், s. [Tel.] Borax, as வெண்காரம்.

வெலித்தி, s. [Tel.] Thin cloth not closely woven, கடித்தமில்லாதது. 2. Any thing having interstices. (c.)

வெல்லம், s. [*Tel.* பெல்லம்.] Coarse sugar, from the cane, கரும்பின்கட்டி. (c.)
வெல்லப்பாகு, s. Treacle, molasses.

வெல்லு — வெல், கிறேன், வென்றேன், வேன், வெல்ல, v. a. To overcome, conquer, subdue, செயிக்க.
ஐம்புலவேடுவனைவென்று. Completely subjecting the senses. (p.)
வெல்லுமா, s. A conquering beast, a tiger, புலி. (சது.)
வெல்லல்—வெல்லுதல், v. noun. Conquering.

வெவ்விது. [*symb. appel.*] That which is hot, severe, &c., as வெய்து.

வெவ்வுரை, s. Severe or inflammatory language, கடுஞ்சொல்; [*ex* வெ.] (p.)

வெவ்வுழவு, s. [*prov.*] Superficial ploughing, மேலுழவு.

வெவ்வேறு, adj. Separate, different, various; [*ex* வேறு reiterated.]
வெவ்வேறுகணக்கு. A separate account.
வெவ்வேறேவைக்க, inf. To place things separately.

வெளி, s. Outside, exterior, புறம். 2. An open field, &c., a space free from obstruction—as a plain, the air, the sky, மைதானம். 3. Ether, as one of the five elements, ஆகாயம். 4. [*fig.*] Publicity, notoriety, பகிரங்கம்.
அதுவெட்டவெளியாயிருக்கிறது. It is an open plain. 2. It is clearly manifest.
வெளிகாண, inf. To be clear as the sky without clouds.
அதுவெளிகண்டுபோயிற்று. It penetrated to the other side.
வெளிகண்டசொல், s. A plain word.
வெளிகொள்ள, inf. To leave an opening, as between furrows.
வெளிக்கட்டு, s. The exterior of a building.
வெளிக்காட்சி—வெளித்தோற்றம், s. An imaginary sight. See உருவெளி.
வெளிக்கிட, inf. [*prov.*] To set out, to start, புறப்பட.
வெளிக்குவர, inf. To come to publicity. 2. [*with the dative.*] To feel urged to stool.
இதுவெளிக்குவராமலுன்மனதிலிருக்கட்டும்...... Make it not public, keep it to yourself.
வெளிக்குப்போக, inf. To go to the privy.
வெளிக்கோபம், s. Manifested displeasure.
வெளிசங்கம், s. As வெளியரங்கம்.
வெளிச்சாடை, s. Outside show, mere profession.
வெளிச்சாயல், s. Outward appearance.
வெளிதிறந்துசொல்ல, inf. To speak plainly and frankly.
வெளிப்பட—வெளியாக, inf. To come out, to issue forth as the breath; to become manifest.
வெளிப்படுத்த—வெளியாக்க—வெளியிட—வெளிவிட, inf. To show, to indicate, to exhibit. 2. To divulge secrets.
வெளிப்படை, s. That which is clear, obvious.
வெளிப்படையானசொல், s. A common word.
வெளிப்படையுவமம், s. An evident comparison.
வெளிப்பயன்—வெளிப்பொருள், s. The obvious meaning.
வெளிப்பாடு, v. noun. [*prov.*] Presents of fruit to great persons.
வெளிப்பொருளாய். Clearly, perspicuously.
வெளிமடை, s. [*prov.*] Offerings of flesh, spirits, &c., to ferocious deities, outside the temple.
வெளிமனிதர், s. Strangers, people not belonging to a domicile.
வெளிமான், s. A grey deer, a roe.
வெளியடை, s. A curtain, a veil, திரைச்சீலை.
வெளியரங்கம், s. Openness, that which is clear or evident, பகிரங்கம்.
வெளியரங்கமாக, inf. To become publicly known.
வெளியாக்க—வெளியிட, inf. To lay open, as வெளிப்படுத்த.
வெளியாடைகள், s. Hangings, tapestry. (R.)
வெளியேபோக, inf. To go out. 2. As வெளிக்குப்போக.
வெளிவாங்க, inf. To be dispersed, as the clouds.
வெளிவிட, inf. To expose. See வெளிப்படுத்த.

வெளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [*prov.*] To break as the day, விடிய. 2. To become clear, as the sight after dimness, as the sky after cloudiness; to brighten, as the sun or moon after being obscured, or as the meaning of an obscure verse, தெளிய. 3. To come to light, as dishonest tricks, வெளியாக. [*limited.*]
வெளித்துக்காட்ட, inf. To clear up after rain.

வெளிசம், s. An angle, தூண்டில். (சது.)

வெளிச்சம், s. Light, properly diffused light,—not an illuminating body; though it is used for a lamp, or other artificial light, விளக்கு. 2. [*fig.*] Publicity. (c.)
இதுவெட்டவெளிச்சமாயிருக்கிறது. It is clear as day-light.
இதுவெளிச்சமாயிற்று. This has been made public.
நிலாவெளிச்சத்திலேநடந்தேன். I walked in the moon-shine.
வெளிச்சங்காட்ட, inf. To show a light, as at sea. 2. To brandish a torch in order to illuminate one's path. 3. To shine. 4. To appear, as a light.
வெளிச்சமான, adj. Bright. 2. Clear, evident.
வெளிச்சம்போட, inf. To make things appear in a favorable light, to make false pretensions, *used in cant.*

வெளிது. [*symb. appel.*] That which is white; [*ex* வெள்.] (p.)

வெளில், s. Squirrel, அணில். 2. A stake for tying a beast, கட்டுத்தறி. 3. A post to which elephants are tied, யானைத்தறி. 4. A stake to which a churning stick is fastened, தயிர்கடைமத்து. 5. Whiteness, வெண்மை. (சது.)

வெளிவிருத்தம், s. A kind of stanza. See பா.

வெளிறு, s. Ignorance, அறிவின்மை. 2. A tree, Cordia, நறுவிலிமரம். 3. A tree having no core, வயிரமில்லாமரம். 4. Whiteness, வெண்மை. (சது.)
வெளிறர், s. [*pl.*] Ignorant men, அறிவிலார். (சது.)
வெளிற்றுமரம், s. Trees without a core, called அலிமரம்.
வெளிற்றுரை, s. An unmeaning word, ignorant notions, வெற்றுரை.

வெளிறு, கிறது, வெளிறினது, ம், வெளிற, v. n. [*com.* வெளிறிப்போக.] To grow white, வெண்மையாக. (c.)

வெளு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To whiten, to bleach, wash clothes, வெள்ளையாக்க. 2. [*fig.*] To drub, அடிக்க. 3. க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To dawn, விடிய. 4. To become white, வெண்மையாக. (c.)
அவன்எனக்குவெளுக்கிறதில்லை. He does not wash my clothes.
அவனைநன்றாய்வெளுத்துவிட்டேன். I heartily beat him.
கிழக்குவெளுக்கிறது. The day breaks (*lit.*) the east dawns.
வெளுத்ததுணி, s. Any piece of cloth that is washed, clean cloth.
வெளுத்துக்காட்ட, inf. To grow pale or white.
வெளுத்துப்போயிற்று. It grew pale.
வெளுப்பு, v. noun. Whiteness, வெண்மை. 2. Paleness, as of the face from sickness, முகவெளுப்பு. 3. The dawn of day, விடியல்.

வெளுவெளுக்க, inf. To become whitened, or pale, வெளுத்துவர.

வெளேரென, inf. To appear very white at a distance. (c.)
வெள்ளைவெளேரென்றிருக்கிறது. It is very white.

வெள், adj. White; the root of வெண்மை, and வெள்ளை.
வெட்பாடம், s. [*prov.*] A lesson learnt merely by rote, as வாய்ப்பாடம்.
வெட்பாலை, s. A plant. See பாலை.
வெட்பாவட்டை, s. A species of பாவட்டை plant.
வெள்வரி, s. Cowries, small shells, பலகறை. (சது.)
வெள்வெடி, s. Blank cartridge, சத்தவெடி.
வெள்வெங்காயம்—வெள்ளைவெங்காயம், s. As வெள்ளுள்ளி.
வெள்வெட்சி, s. A plant. See வெட்சி.
வெள்வேலன்—வெள்வேலோன், s. A king, he who bears the bright lance; [*ex* வேல், a spear.]
வெள்வேல், s. A species of வேல் tree, Acacia leucophlæa, *Roxb.*
வெள்ளடி, s. Any thing plain. 2. Simplicity.
வெள்ளடிச்சேவல், s. A fighting cock with spurs uncut.
வெள்ளலரி, s. The white oleander. See அலரி.
வெள்ளல்லி, s. The white water lily. See அல்லி.

வெள்ளறிவு, s. Superficial knowledge, simplicity, கொஞ்சஅறிவு.
வெள்ளறிவன், s. A person of little wit. (பகு.)
வெள்ளறுகு, s. A plant, Exacum hyssopifolium. [ex அறுக.]
வெள்ளாடு, s. A goat. See ஆடு.
வெள்ளாட்டுக்கடா, s. A he-goat.
வெள்ளாட்டுக்குட்டி, s. A kid.
வெள்ளாக்தை, s. A large kind of snake, ஓர்மலைப்பாம்பு. (*Old. Dic.*)
வெள்ளாமை, s. The white sea-turtle. See பறையாமை.
வெள்ளாம்பல், s. The white water-lily. See ஆம்பல்.
வெள்ளாவி, s. Steam used for cleansing or bleaching clothes. (c.)
வெள்ளாவிகட்ட — வெள்ளாவிவைக்க, *inf.* To put clothes in or over a pot for steaming or boiling.
வெள்ளாவிரை, s. A kind of ஆவிரை shrub.
வெள்ளிடி, s. Any evil coming suddenly like the thunder-bolt of summer clouds.
வெள்ளிடை, s. An open place or field, வெளி. (சது.)
வெள்ளிலை, s. The betel-leaf, வெற்றிலை.
வெள்ளிரு—வெள்ளிருமீன், s. A fish. See செப்மீன்.
வெள்ளீயம், s. Pewter, கல்லீயம்.
வெள்ளீரல், s. The lungs, வெள்ளையீரல்.
வெள்ளுப்பு, s. White salt.
வெள்ளுருட்டு, v. noun. Mere frightening, threatening.
வெள்ளுழவு. Ploughing for sowing while the land is not too dry or wet.
வெள்ளுழவுப்பயிர், s. Young grain in land that was properly moist when the seed was sown, so that the furrows are visible.
வெள்ளுள்ளி, s. Garlic, Allium sativum.
வெள்ளுமத்தை, s. A kind of datura. See ஊமத்தை.
வெள்ளெருக்கு, s. A white species of milky shrub. See under எருக்கு.
வெள்ளெருது, s. A white ox on which Siva rides. See நந்தி.
வெள்ளெலி, s. A white kind of rat.
வெள்ளெலும்பு, s. A blanched bone.
வெள்ளெழுத்து, s. Purblindness. See சாலேசரம்.

வெள்கு, கிறேன், வெள்கினேன், வேன், வெள்க, v. n. To fear, அஞ்ச. 2. To be ashamed, வெட்க. (p.)
வெள்கல், v. noun. Being afraid. 2. Bashfulness, வெட்கம். (சது.)

வெள்ளம், s. An inundation, a flood, a deluge, a strong current, நீர்ப்பெருக்கம். 2. Sea, கடல். 3. Abundance, மிகுதி. 4. A number, ஓரெண். (சது.) 5. [*colloq.*] Truth —*oppos. to* கள்ளம், மெய்.
ஆற்றிலேவெள்ளம்வருகிறது. There is a fresh current in the river.
இதுபோதும், வெள்ளம். It is more than enough.
எத்தனைவெள்ளஞ்சேனை. How many வெள்ளம் of armies!
இதுகள்ளமாவெள்ளமா. Is it true or false?
வெள்ளக்காடு, s. Total inundation of a place or field.
வெள்ளச்சேதம், s. Loss by inundation.
வெள்ளமெடுக்க, *inf.* To overflow with water.
வெள்ளம்போட, *inf.* [*prov.*] To inundate, to deluge.
வெள்ளன், s. An honest man.—*oppos. to* கள்ளன்.

வெள்ளரி, s. A kind of melon, Cucumis sativus. (c.)
நாட்டுவெள்ளரி, s. A variety. See under நாடு.

வெள்ளாஞ்செட்டி. See வெள்ளாளன்.

வெள்ளாட்டி, s. A slave-girl, a female slave, அடிமைப்பெண். (நாலடி.) 2. A female servant, வேலைக்காரி.

வெள்ளாண்மை, s. [*com.* வெள்ளாமை.] Cultivation, tilling the ground. 2. Corn nearly ripe in the field.

வெள்ளாழன் — வெள்ளாளன், s. [*also* வேளாளன். *fem.* வெள்ளாழச்சி.] A man of the agricultural tribe, பூவைசியன். (c.) There are different varieties of this tribe, கொண்டைகட்டிவெள்ளாழர், சைவவெள்ளாழர், துளுவவெள்ளாழர், கார்காத்தவெள்ளாழர், சோழியவெள்ளாழர், பாண்டிவெள்ளாழர், மலையமான்வெள்ளாழர்; see these.

வெள்ளாளன், s. A *Vellala*, as வெள்ளாழன்.
வெள்ளாளன்குடி, s. [*com.* வெள்ளாங்குடி.] A village of farmers.
வெள்ளாளன்செட்டி, s. [*com.* வெள்ளாஞ்செட்டி.] A *chettie* man among agriculturists, a trading *Vellala*.
வெள்ளாளன்பிள்ளை, s. [*com.* வெள்ளாம்பிள்ளை.] A subdivision of the agricultural tribe.

வெள்ளி, s. Silver, வெண்பொன். 2. The planet Venus, சுக்கிரன். 3. Friday, as வெள்ளிக்கிழமை. (c.) 4. Whiteness, வெண்மை. (சது.)
வெள்ளியினன்றுபோனான். She set out on a journey on Friday, *deemed inauspicious for a woman.*
வெள்ளிக்காறு, s. Silver in bars.
வெள்ளிக்கிழமை, s. Friday.
வெள்ளிநகை, s. Silver-jewels.
வெள்ளிநாணயம், s. Silver-coin.
வெள்ளிப்பணிதி, s. Wrought silver-plate.
வெள்ளிநிமிளை, s. Silver-colored bismuth.
வெள்ளிப்பாளம், s. Silver in mass.
வெள்ளிப்பூச்சு, s. Silver-plating.
வெள்ளிபூத்தல், v. noun. Rising of the stars, especially Venus.
வெள்ளிப்பிரிவு, s. The declination of the planet Venus.
வெள்ளிமடந்தான்கெண்டை, s. A kind of கெண்டை fish.
வெள்ளிமலை, s. Kylasu; the silver-mountain, as வெண்மலை; &c., கைலாசம்.

வெள்ளிக்கோல், s. A steel-yard, ஓர் நிறைகோல். (c.)
வெறுநாய்ச்சந்தைக்குப் போனால்வெள்ளிக் கோலாலடிபட்டுவரும். A dog which goes alone to the market will be beaten with a steel-yard.

வெள்ளில், s. Wood-apple-tree, விளா. 2. A bier, பாடை, ஆசந்தி. (சது.)
வெள்ளிலோத்திரம், s. The bark of the above, விளாம்பட்டை.

வெள்ளென, adv. Early in the morning; swiftly, in haste. (c.)
அதிகவெள்ளெனவா. Come very early in the morning.

வெள்ளை, s. Whiteness, வெண்மை. 2. (*fig.*) Plain-heartedness, transparency, apparentness, தெளிவு. 3. Chunam, சுண்ணாம்பு. 4. *Fluor albus*, the whites, வெட்டை. 5. Clothes washed by a *dobie*, வண்ணான்வெளுத்தது. 6. Conch or chank, சங்கு. 7. A goat, வெள்ளாடு. 8. A kid, வெள்ளாட்டுக்குட்டி. 9. Silver, வெள்ளி. 10. White lead. 11. A kind of stanza, as வெண்பா; [*ex* வெள்.]
இதுதப்பவெள்ளையாயிருக்கிறது. It is pure white.
வெள்ளைக்கில்லைகள்ளச்சிந்தை. A pure person is without fraud. [*prov.*]
வண்ணான்வெள்ளைகொண்டுவரவில்லை. The washerman did not bring the clothes clean.
அவளுக்குவெள்ளைசாய்க்கிறது. She has a flux of the whites.
வீடுவெள்ளையடித்திருக்கிறது........The house is white-washed.
பாட்டுவெள்ளையாயிருக்கவேணும். The poetical composition must be plain.
வெள்ளைகொடுக்கவினைதீரும்........By giving chunam, sins will be propitiated. [*prov.*]
வெள்ளைக்கரடி, s. A white bear.
வெள்ளைக்கரு, s. White of an egg. See கரு.
வெள்ளைக்கர்ப்பூரம், s. Crude camphor.
வெள்ளைக்கவி, s. A eulogist who gets another to begin his poem. 2. An ode thus composed.
வெள்ளைக்காகிதம், s. Blank paper.
வெள்ளைக்காக்கணம்—காக்குறட்டை, s. A variety of the காக்கட்டான் shrub.
வெள்ளைக்காரர், s. White-men, Europeans.
வெள்ளைக்கிளி, s. A white kind of parrot, the Cockatoo.
வெள்ளைக்கீரி, s. A sort of mungoose.
வெள்ளைக்குங்கிலியம், s. White resin.
வெள்ளைக்குதிரை, s. A white horse, &c. See under குதிரை.
வெள்ளைக்குப்போட, *inf.* To give clothes to be washed by the washerman.
வெள்ளைக்குன்றி, s. See வெண்குன்றி.
வெள்ளைச்சாரணை, s. A variety of Trianthema monogyna. See சாரணை.
வெள்ளைச்செவ்வந்தி, s. A flowering plant. See செவ்வந்தி.
வெள்ளைச்சொல், s. A common word.
வெள்ளைச்சோளம், s. White maize.
வெள்ளைத்தமிழ், s. Plain Tamil.
வெள்ளைத்தினை, s. White millet. See தினை.
வெள்ளைநிறத்தாள் — வெள்ளைமெய்யாள், *appel. n.* An epithet of Sarasvati, as white, சரஸ்வதி.
வெள்ளைபூண, *inf.* [*com.* வெள்ளைகட்ட.] To put on white garments. (*p.*)
வெள்ளைப்பசளை, s. A variety of the பசளை creeper.

வெள்ளைப்பஸ்பம், *s.* Calcined powder of metals.

வெள்ளைப்பாஷாணம், *s.* Rat's bane, or white oxide of arsenic, as கலிப்பாஷாணம்.

வெள்ளைப்பூண்டு, *s.* Garlic, as வெள்ளுள்ளி, Allium sativum.

வெள்ளைப்போளம், *s.* Myrrh. See போளம்.

வெள்ளைப்பொன்னுவிளை, *s.* A plant. See ஆவிரை.

வெள்ளைமந்தாரை, *s.* A variety of the Bauhinia tree. See மந்தாரை.

வெள்ளைமாதளை, *s.* A pomegranate whose fruit has white seeds.

வெள்ளையடிக்க, *inf.* To white-wash with chunam, சுண்ணம்படிக்க.

வெள்ளையவிழ்க்க, *inf.* To loosen a canopy, or cloth spread over a room.

வெள்ளையானை, *s.* A white elephant.

வெள்ளையானையூர்தி — வெள்ளைவாரணன், *appel. n.* An epithet of Indra and Ayenar, as conveyed on a white elephant, இந்திரன், ஐயனார்.

வெள்ளையுஞ்சொள்ளையும். White apparel—*used in burlesque.*

வெள்ளைவண்ணத்தை, *s.* A dull greyish insect flying by night as well as by day, தும்பி.

வெள்ளைவீச, *inf.* To make signals, with a white flag to a vessel, &c.

வெள்ளைவெளேர். Exceedingly white.

வெள்ளைவெளேரென்றிருக்கிறது............It is exceedingly white.

வெள்ளைவைக்க—வெள்ளைபூச, *inf.* To mix slaked lime with coarse plaster, before polishing.

வெறி, *s.* Drunkenness, fury from liquor, மயக்கம். 2. [*fig.*] Anger, கோபம். (*c.*) 3. Confusion, perturbation, giddiness, கலக்கம். 4. Fermented palm-tree-sap, கள். 5. Fear, அச்சம். 6. A sheep, ஆடு. 7. Swiftness, சீக்கிரம். 8. A bad smell, கற்றம். 9. A devil, பிசாசம். 10. The dance of a *pujari* possessed by an evil spirit, வேலனாடல். (சது.)

வெறிகொள்ளல் — வெறியெடுத்தல், *v. noun.* Being drunk or mad from liquor, or anger; growing violent.

வெறிக்குணம், *s.* An angry temper, கோபக்குணம்.

வெறியன், *s.* A drunkard; a mad man.

வெறியாட, *inf.* To be drunk, to act like a drunken person. 2. To shake and gesticulate as though possessed, through incantations.

வெறியாட்டு, *v. noun.* The agitation, and shaking, &c., of one possessed, சன்னதம்.

வெறியாட்டாளர், *s.* Bacchanalian dancers, தேவராடுவோர்.

வெறியோட, *inf.* To be in despair, as one who has lost a very dear friend, நம்பிக்கையற. 2. To become empty, as a house by the death of its inhabitants, வெறுமையாக. 3. To be overcome as by the sight of excessive brilliancy, திகைக்க.

மின்னூருங்கண்கள்வெறியோடிவிட்டனவே....... The sight dazzled the luminous eyes. (பாரத.)

வெறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be pressed or urged, நெருங்க. (*p.*)

வெறிதல், *v. noun.* Pressing, thronging. (சது.)

வெறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be drunk, or intoxicated, வெறிகொள்ள. 2. To be tantalized, to pant after, உணவுக்கேமாற. 3. To stare, திகைக்க. 4. To become lonely, solitary—as a palace, or a king's court in his absence, வெறுமையாக. (*c.*)

அவனுக்குவெறித்தது. He is intoxicated.

காலம்வெறித்துக்கிடக்கிறது. It is a time of dearth.

வெறிக்கவுஞ்சினக்கவும்பார்க்கிறான். He looks furious.

மரம்வெறித்துக்கிடக்கிறது. The tree has been lopped. (*R.*)

வெறிக்கப்பார்க்க, *inf.* To stare at one as terrified.

வெறித்தகாலம்—வெறிப்புக்காலம், *s.* A time of famine.

வெறித்தநாய், *s.* A mad dog. 2. [*fig.*] A reproachful term for an indigent person, who at the sight of good food looks at it eagerly, like a dog.

வெறித்துப்பார்க்க, *inf.* To stare. 2. To look with an angry face.

வெறிப்பு, *v. noun.* Drunkenness, மதுமயக்கம். 2. Great eagerness, or longing, as a consequence of privation. 3. Famine, பஞ்சம்.

வெறிப்பெடுக்க, *inf.* To be madly fond of any thing.

வெறிது, *s.* Ignorance, அறிவின்மை. (சது.) 2. See under வெறுமை.

வெறு, *adj.* [*in combin.*] Empty, void, poor.

வெறுங்கடுதாசி, *s.* A blank paper.

வெறுங்கால், *s.* A bare foot.

வெறுங்குடம், *s.* An empty pot—as an ill-omen, &c. See குடம்.

வெறுங்கை, *s.* Empty handed, பொருளின்மை.

வெறுங்கோது, *s.* Refuse. 2. [*prov.*] One of no ability, மூடன்.

வெறுஞ்சோறு, *s.* Boiled rice without curry, &c.

வெறுநுகம், *s.* The fifteenth lunar mansion, சோதிநாள். (சது.)

வெறுந்தண்ணீர், *s.* Water only.

வெறுந்தப்பறை, *s.* A complete error.

வெறுந்தலை, *s.* [*appel.* வெறுந்தலையர்.] A bare head as an inauspicious sight, requiring a சாந்தி to remove its effects.

வெறுமனை, *s.* Unoccupied building ground. 2. An empty house.

வெறுமனே. In vain, without advantage; *chiefly used by Brahmans.*

வெறும்பானை, *s.* An empty pot, or vessel.

வெறும்பானையிலீப்புகுந்ததுபோல. Like a fly in an empty vessel.

வெறும்பிலுக்கு, *s.* Foppery without means to support it.

வெறும்பிலுக்குவண்ணான்மாற்று.... Dressing in garments borrowed from a washerman is but vain foppery.

வெறும்பிழை, *s.* A complete error.

வெறும்பொய், *s.* A down-right-lie.

வெறும்புறங்கூறல், *v. noun.* Public invective.

வெறுவாய்கூற, *inf.* To babble.

வெறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dislike, renounce, be disgusted with, have aversion to, பிரியமின்மைப்பட. 2. To hate, detest, பகைக்க. 3. To deny, மறுக்க. (*c.*)

எனக்குமவனுக்கும்வெறுத்திருக்கிறது. There is aversion between him and me.

உலகத்தைவெறுத்துப்போட்டேன். I renounced the world.

எனக்குவெறுக்கிறது. It turns my stomach.

எனக்குமனம்வெறுத்துப்போயிற்று. I am quite disgusted with it.

வெறுக்கச்சாப்பட, *inf.* To eat to satiety.

வெறுப்பு, *v. noun.* Disgust, dislike, aversion, discontent, வேண்டாமை.—*opp. to* விருப்பு. 2. Affliction, துன்பம். 3. Fear, அச்சம். 4. Confusion, கலக்கம். 4. Wrath, கோபம். 5. Closeness, செறிவு. (சது.)

என்பேரிலேவெறுப்புஞ்சலிப்புமாயிருக்கிறான்.... He has a dislike and aversion to me.

வெறுப்பின்மை, *s.* Absence of dislike. See அறத்தறப்பு.

வெறுப்புக்காட்ட, *inf.* To show aversion, disaffection.

வெறுக்கை, *s.* Wealth, gold, பொன். 2. Felicity, செல்வம். 3. Excellent possessions, விழுப்பொருள். (சது.)

வெறுமை, *s.* Emptiness, vapidness, nothingness, சூனியம். (*c.*)

வெறுமையிரு—வெறுமனேயிரு. Be quiet.

வீடுவெறுமையாயிருக்கிறது. There is no one in the house.

வெறுமைப்பட்டவன், *appel. n.* A poor man.

வெறிது, [*symb.-appel.*] That which is empty, வெறுமையானது. 2. [*vul.* வெறிசு.] Emptiness.

வெற்பு, *s.* A hill, a mountain, மலை. (சது.)

வெற்பன், *s.* A chief of a hill-country, குறிஞ்சிநிலத்தலைவன்.

நீடுகல்வெற்பன். A prince of the extended, rocky mountain. (குறள்.)

வெற்றி—வெற்றம், *s.* [*poetic* வென்றி.] Conquest, victory, success; [*ex* வெல்.] (சது.)

வெற்றிகாண, *inf.* To gain a victory, to overcome, to surpass. 2. To win, to gain.

வெற்றிகொள்ள, *inf.* To conquer, to obtain a victory.

வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி, *s.* A panegyric on an army crowned with garlands of கரந்தை flowers, and marching to attack an enemy.

வெற்றிக்கொடி, *s.* The flag of victory.

வெற்றிசூட, *inf.* To wear the conqueror's wreath. 2. To conquer. (*p.*)

வெற்றித்தம்பம், *s.* A post set up as a monument of victory, a trophy.

வெற்றிப்பாடு, *s.* Victory. (உபசி.)

வெற்றிப்புகழ், *s.* Eulogy after a triumph.

வெற்றிமாலை, *s.* A chaplet of victory.

வெற்றிமாலை, அ. or அஷ்டவெற்றிமாலை, The eight kinds of conqueror's wreaths: 1. பகைகினைகவர்ந்தவற்குவெட்சிமாலை, a wreath of the Ixora coccinia; 2. பகைவர்கவர்ந்தன்னிரைமீட்டவற்குக்கரந்தைமாலை, one of Ocimum basilicum; 3. பகைமேற்சென்றவற்குவஞ்சிமாலை, one from the tree called *Vanchi*; 4. வரும்பகைமுன்னெதிருன்றினவற்குக்காஞ்சிமாலை, one made of the Ulmus integrifolia; 5. தன்னரண்காத்தவற்குநொச்சிமாலை, one of the Vitex negundo; 6. பகைவரண்தன்னைசமாக்கினவற்குஉழிஞைமாலை, that of the Illecebrum lanatum; 7. பொருதவற்குத்தும்பைமாலை, one from the Phlomus Indica; 8. போர்வென்றவற்குவாகைமாலை, from the Mimosa flexuosa.

வெற்றிவேந்தர், *s.* Vanquishers, conquerors.

வெற்றிவேல், *s.* A conquering lance.

வெற்றிவேற்கை, *s.* A moral treatise by அதிவீரராமபாண்டியன், beginning with this phrase.

வெற்று, *adj.* [*a change of* வெறு.] Empty, vain.

வெற்றாள் — வெற்றுமனிதன், *s.* An extra hand, one not employed.

வெற்றிலை, *s.* Betel-leaf, (*lit.*) the bare leaf.

வெற்றிலைக்கால் — வெற்றிலைத்தோட்டம், *s.* Betel-garden.

வெற்றிலைச்சுருள், *s.* A roll of betel-leaf for chewing.

வெற்றிலைத்தட்டம், *s.* A betel-salver.

வெற்றிலைப்பட்டி, *s.* See பட்டி.

வெற்றிலைவைக்க, *inf.* To send betel [with areca-nut, &c.] to friends as an invitation to one's wedding.

வெற்றுக்கால், *s.* As வெறுங்கால்.

வெற்றுடம்பு, *s.* A naked body. 2. One without renown. (*p.*)

வெற்றெனத்தொடுத்தல், *v. noun.* Connecting words to no purpose, writing in too high style. See குற்றம் under குற்றம்.

வெற்றோலை, *s.* A blank palm-leaf.

வென்றி, *s.* Victory, triumph, வெற்றி.

வென்றிமாலை, *s.* Wreaths of conquerors, as வெற்றிமாலை. 2. The author of செந்திற்புராணம்.

வென்றியன், *s.* A victor. (*p.*)

வென்றோன், *appel. n.* A conqueror. See under வெல்.

வே

வே. A syllabic compound of வ் and ஏ.

வே, *s.* Spying, reconnoitering, espionage, வேவு. (சது.)

•வேகசரம், *s.* A camel, ஒட்டகம். W. p. 805. Vegasara.

•வேகடம் — வேகடை, *s.* The art of removing the rust of metals, and spots on precious stones, மணிபழுக்கசற்றுகை. 2. Fancy work, போலிவேலை. 3. Youthfulness, யௌவனம். 4. A kind of fish, ஓர்மீன்; [*ex Sa. Vekat'a.* W. p. 804.]

வேகடைத்தாள், *s.* Tinselled paper. குருசாப்பட்டை.

வேகடையாள், *s.* A fop, a beau.

வேகடைவேலை, *s.* Unsubstantial work.

•வேகம், *s.* Swiftness, nimbleness, velocity, activity, கடுமை. 2. Heat, fervor, ardor, zeal, vehemence, eagerness, impetuosity, உக்கிரம். 3. Anger, pride, உத்தண்டம். (*c.*)

மனோவேகம். Swiftness of thought.

வேகவதி, *s.* A river near Conjeveram, கம்பாநதி. 2. The *Vaigai* river near Madura, வைகையாறு. (சது.)

வேகாளம், *s.* Swiftness, அதிவிரைவு. 2. Anger, கோபம். (*c.*)

•வேகி, *s.* One who is agile, quick, nimble, வேகமுடையோன்; [*ex* வேகம்.]

வே, கிறேன், வெந்தேன், வேகுவேன், or வேவேன், வேக, or வேவ, *v. n.* [*neg.* வேகேன், and வேவேன்] To heat, சுட. 2. To seethe, to burn—as bricks in a kiln; to be hot, as water, எரிய. 3. To be inflamed with anger, or lust, உக்கிரங்கொள்ள. (*c.*)

வேகிறது — வெந்துபோகிறது. It is very sultry.

நன்றாய்வெந்திருக்கவேணும். It must be well boiled.

வீடுவெந்துபோனது. The house is burnt.

வாய்வயிறுவேகச்செய்கிறது.......Inflaming the mouth and stomach, as with medicine.

வேகவைக்க, *inf.* To set on the fire to boil.

வேக்காடு, *s.* A burning or boiling. 2. Burning heat, சூடு. 3. A burn, a scald, வெந்தபுண்.

செங்கல்வேக்காடுபெற்றது........The bricks are not properly burnt.

வேக்காளம், *s.* Heat, sultriness, அதிகாங்கை.

•வேங்கடம், *s.* Tripati, a place sacred to Vishnu. See வடவேங்கடம். 2. [*also* தென்வேங்கடம்.] Alagar hills near Madura.

வேங்கை, *s.* The large streaked tiger, *commonly*, வேங்கைப்புலி. 2. The Kino tree, Pterocarpus bilobus, வேங்கைமரம். 3. Gold, பொன். (*p.*)

•வேசகம், *s.* The end of an elephant's tail, யானைநுனிவால். 2. A tail of an animal in general, வால். (சது.)

வேசக், *s.* [*Hind.*] Weariness, களை.

வேசடை — வேசாடை, *s.* [*Tel.*] Weariness, sorrow, துக்கம்.

•வேசம், *s.* [*also* வேஷம்.] Decoration, disguise, masquerade. W. p. 808. Vesa.

வேசரம், *s.* Telugu language, தெலுங்குபாஷை. (*p.*)

•வேசரி, *s.* A mule, கோவேறுகழுதை. [*Sa. Vesara.*] 2. An ass, கழுதை. (சது.)

•வேசனம், *s.* A town in a cultivated country, மருதநிலத்தூர். (சது.)

வேசாடை, *s.* Sorrow. See வேசடை.

வேசாறு, கிறேன், வேசாறினேன், வேன், வேசாற, *v. n.* [*Tel.* வேசட.] To be dispirited, dejected, bereft of energy, சோர. (*c.*)

அவன்மெத்தவேசாறிப்போனான். He is much wearied.

•வேசி — வேசை, *s.* A harlot, a whore, விலைமகள். [*Sa. Vesya.*]

வேசிக்கள்ளன், *s.* A whoremonger.

வேசித்தனம், *s.* Harlotry, whoredom, fornication.

வேசையர், *s.* [*pl.*] Harlots.

•வேஷம் — வேடம், *s.* [*as* வேசம்.] Showy garb, disguise, வேறுருக்கொள்ளுதல்; [*ex Sa. Vesha.*] 2. An ear-ornament, as வேடகம்.

வேஷங்காட்ட, *inf.* To dissemble, to sham.

வேஷதாரி — வேஷக்காரன், *s.* An actor.

வேஷமாற, *inf.* To disguise one's self.

வேஷமெடுக்க, *inf.* To assume a garb.

வேஷம்போட, *inf.* To put on a disguise.

சன்னியாசிவேஷம், *s.* The dress of a Hindu ascetic.

•வேடகம், *s.* One of the sixteen kinds of ear-jewels. See காதணி. (சது.)

வேடன், *s.* [*fem.* வேடச்சி. *pl.* வேடர்.] A hunter, forester, fowler, வேடுவன். (*c.*)—*Note.* This name is given to any wild people, as the hill-tribes who seem to be the aborigines of India.

வேடர்சேரி, *s.* A village of hunters.

வேடிக்கை, *s.* [*Tel.*] A show or spectacle; an exhilarating sight, விநோதம். (*c.*)

வேடிக்கைக்குவிலையில்லைகதைக்குக்காலில்லை ...... There is no [fixed] price for a show, no limit to a story. *Prov.*

அதஒருவேடிக்கையாயிருக்கிறது. It is a grand sight.

வேடிக்கைகாட்ட, *inf.* To make an exhibition for amusement. 2. To act so as to make a spectacle of one's self or others.

வேடு, *s.* A cloth for filtrating, வடிகட்டுசேலை. 2. Cover to the mouth of a vessel, மூடுசேலை. 3. (*R.*) Hunting, or the chase. 4. A tribe of wild people.

வேடுகட்ட, *inf.* To tie a cloth over a pot for cooking with steam. 2. To tie a covering on a pot to keep its contents from spilling.

வேடுவன், *s.* A hunter, as வேடன்.

வேடை, *s.* Heat, intense heat, வெப்பம். 2. Desire, thirst, longing, அபேட்சை. (வாதசைப்பு.)

வேடைக்காலம், *s.* Hot season, the time of vehement heat. (*c.*)

வேட்கை, s. Desire, want, appetite, fondness, amorousness, ஆசை; [ex வேள்.] (சது.)

வேட்கைநீர், s. Water for thirst.

வேட்கைத்துணைவி, s. Wife, consort, the dearest one, மனைவி. (p.)

வேட்கோவன், s. A potter, குயவன்.

வேட்டகம், s. The house of the bride, and bridegroom respectively, மாமியார்வீடு.

வேட்டம், s. [poetice.] Hunting, the chase, snares, toils for catching game, வேட்டை.

வேட்டஞ்செய்காண்டம், s. A chapter in அரிச்சந்திரபுராணம், wherein is related the hunting adventures of Harichandra.

வேட்டல்-வேட்டாள்-வேட்டார். See under வேள், v.

•வேட்டி—வேஷ்டி, s. Cloth, vestments of a man, சோமன். (c.)

சிரவேஷ்டி, s. A headkerchief, a cloth for covering the head.

வேட்டு, s. The report of a gun, வெடி. See அதிர்வேட்டு.

வேட்டுவன், s. A kind of hornet, குளவி. 2. The tenth lunar mansion, மகநாள். 3. A hunter, வேடன். (சது.)

வேட்டை, s. Hunting, fishing, &c, the chase. (c.) 2. (சது.) Affliction, துன்பம். 3. Weariness, இளைப்பு.

வேட்டைக்காரன், s. A hunter.

வேட்டைக்குப்போக, inf. To go a hunting.

வேட்டைப்பல், s. Tusks, வக்கிரதந்தம்.

வேட்டையாட, inf. To chase, to hunt.

மீன்வேட்டை. Angling, fishing.

வேட்பு, s. Desire, விருப்பம். [ex வேள், v.]

வேண, adj. [in combin.] Many, as வேணபொருள், many things. (p.)

வேணகை, s. A surrounding, or outer wall, சுற்றுமதில். (சது.)

வேணவா, s. Impassionate desire, ஆசைப்பெருக்கம்; [ex வேண் et அவா] (தொல்கா.)

•வேணி, s. A river, நதி. [See திரிவேணி.] 2. Air, ether, ஆகாயம். 3. A street of herdsmen, இடையர்வீதி. 4. Matted hair, மயிர்ச்சடை. (சது.) 5. A root of a tree, மரவேர்.

வேணீர், s. Water to allay thirst, தாக நீர்; [ex வேள் et நீர்.] (p.)

•வேணு, s. Hollowness, tubularity, உட்டுளை. 2. A bambû, மூங்கில். 3. A herdsman's reed or pipe, குழல். 4. A bow, வில். 5. A sword, வாள். (சது.) 6. A knowledge of wind-instruments. See கலைஞானம்.

வேணும். [contrac. of வேண்டும்.] It is wanted.

வேணுமென்றபாக்கியம். All needful prosperity.

வேண், s. One of the twelve districts in which கொடுந்தமிழ் is spoken. See கொடுந்தமிழ்நாடு. 2. rel. part. Poetic form of வேண்டு.

வேண்டு, கிறேன், வேண்டினேன், வேன், வேண்ட, v. a. To beg, entreat, beseech, மன்றாட. 2. To approve, to like, விரும்ப. 3. To want, to need—Note. In this latter sense it is principally a defective or impersonal verb. It is conjugated, as வேண்டுகிறது, it is necessary; வேண்டிற்று, was necessary; வேண்டும், com. வேணும், will be necessary; negative, வேண்டாம், com. வேணாம்; rela. part. வேண்டுகிற, வேண்டிய, வேண்டின.

எனக்கதுவேணும். I want it.

சீக்கிரமாய்வரவேணும். You must come in haste.

உனக்கென்னவேண்டும். What do you want?

அவன்உனக்கென்னவேணும். What relation does he bear to you?

வேண்டாது—வேண்டாதே—வேண்டாமல். Not wanting.

வேண்டாதுபோனான். He went away displeased.

வேண்டாத்தலையன், s. An abrupt man.

வேண்டாமை, s. Aversion, dislike.

வேண்டார், appel. n. Foes, பகைவர்.

வேண்டாவெறுப்பு, v. noun. Unwillingness, indifference.

வேண்டி, v. part. Being wanted. 2. [as a prepos.] With, for the sake of.

வேண்டியிருக்கிறது. It is wanted.

வேண்டியதாயிருக்கவில்லை. It is not required.

என்னத்தைவேண்டி. With what object?

என்னைவேண்டி. For my sake.

வேண்டிக்கொள்ள, inf. To solicit, to pray.

வேண்டியகாரியம், s. Needful things.

வேண்டியசகாயம், s. All needed help.

வேண்டியழைக்க, inf. To invite with desire.

வேண்டியமட்டும். As much as is wanted.

வேண்டுமானபோது. Whenever you want

வேண்டல்—வேண்டுதல், v. noun. Desiring, supplicating, begging.

•வேதகம், s. Difference, disagreement. See பேதகம்.

வேதகாரர், s. [Tel. மேதரவர்.] Basket-makers, பொருக்கர். (சது.)

•வேதண்டம், s. An elephant, யானை. [Sa. Ved'anda.] 2. The silver-mountain Kylasa, கைலை. 3. A mountain, மலை. (சது.)

•வேதம், s. The holy books of the Hindus--said to have been revealed by Brahma, but compiled from tradition by Vyasa. They are four in number; 1. இருக்கு, Rig Veda, chiefly relating to ritual worship; 2. யசுர், Yajur Veda, concerning the ceremonies observed in sacrifices; 3. சாமம், Sama Veda, containing odes, hymns and chants; 4. அதர்வணம், Atharvan'a, with mantras or magical formulas, the least esteemed of the four.

உபவேதம், s. The four secondary sciences. These are அருத்தவேதம், commentary on the Vedas; ஆயுர்வேதம், Physic; காந்தருவவேதம், music; தனுர்வேதம், archery.

வேதகலாபம், s. Religious persecution.

வேதக்காரர், s. Brahmans skilled in one or more of the Vedas. (R.) 2. [Heathen usage] Roman Catholics.

வேதக்கொடியோன், s. An epithet of Dron'acharya as the Veda-bannered, துரோணாசாரியன். (சது.)

வேதசாஸ்திரம், s. The four Vedas and six Shastras collectively. 2. [corrup. usage.] Theology.

வேதசாஸ்திரி, s. One learned in the Vedas and Shastras. 2. [not authorized.] A theologian.

வேதசாட்சி, s. [R. C. usage.] A martyr.

வேதசாரம், s. [lit. the essence of religion.] The title of a book. 2. A reed, நாணற்புல்.

வேதநாயகன், s. The Deity as lord of the Vedas, பிரமன், கடவுள்.

வேதநூல், s. A religious system.

வேதபாரகர், s. Brahmans, பார்ப்பார். 2. Those who are well versed in the Vedas. See பாரம். 3. [Chris. usage.] Scribes, expounders of the Jewish law.

வேதபாராயணம், s. Study of the Vedas.

வேதபுஸ்தகம், s. [Christ. usage.] The Bible.

வேதப்புரட்டு, v. noun. Perversion of the Vedas. 2. [in Christ. usage.] Corruption of the true religion, heresy.

வேதமாயாவாதம், s. A religious sect.

வேதமுதல்வி, s. An epithet of Sarasvati, Lukshmi, and Parvati.

•வேதமோத, inf. To recite the Vedas; [ex ஓது.]

வேதரஞ்சகன், s. Brahma, பிரமன்.

வேதவியாக்கியானம், s. [Chris. usage.] Expounding the Scriptures.

வேதவியாசர், s. Vyasa, compiler of the Vedas.

வேதன், s. God, கடவுள். 2. Jupiter, வியாழம். 3. Argha, அருகன். (p.)

வேதா, s. God, கடவுள். 2. Brahma, பிரமன். (சது.)

வேதாகமம், s. Authoritative books corresponding with the Vedas. 2. [Chris. usage.] The Bible.

வேதாக்கிரேசர், s. Chief teachers of the Vedas.

வேதாக்கினி, s. A sacrificial fire. See அக்கினி.

வேதாங்கம், s. Sciences subordinate to the Vedas, of which there are six: 1. மந்திரம், mantras; 2. நிகண்டு, vocabulary; 3. வியாகரணம், grammar; 4. சந்தோபிசிதம், prosody; 5. நிருத்தம், explanation of mystic words; 6. சோதிடம், astronomy, astrology.—According to Wils. சிட்சை and கற்பம், are given for the first two.

வேதாந்தம், s. [lit. the end of the Vedas.] A refined system of philosophy taught by Vyasa in the Uttara-mimamsa, and reduced by himself to 500 stanzas. It was commented on by Madevacharya, Sankaracharya, and Ramanujacharya, severally in the Dwaita, Adwaita, and Visishta—adwaita systems. The first and last allow a distinct existence of matter, but not its eternity. The second denies the real existence of matter, and resolves all existence into God. The Vedanta, simply stated, is a system of Pantheism. See அத்துவிதம். and துவிதம். 2. The thirty-two Upanishads, or appendixes, to the Vedas. See சங்கிரகம்.

வேதாந்தசூடாமணி, s. A metaphysical treatise by சிவப்பிரகாசதேசிகர்.

வேதாந்தமதஸ்தாபனம், s. Establishing the doctrines of the Vedanta system.

வேதாந்தன்—வேதாந்த்தன், s. God as the object of the Vedas, கடவுள்.

வேதாந்தி, s. [pl. வேதாந்திகள்.] One skilled in the *Vedanta*.

வேதோக்தம், s. That which is scriptural or declared in the Vedas.

•வேதனம், s. Knowledge, அறிவு. 2. Hire, கூலி. 3. Salary, monthly wages, சம்பளம். (சது.)

•வேதனை, s. Pain, நோய். 2. Affliction, annoyance, வருத்தம். 3. Vexation, அலைக்கை. (சது.) 4. Knowledge, as வேதனம்.

வேதனைக்காட்சி, s. A term in logic to denote a variety of simple apprehensions.

•வேதன் — வேதா, s. Brahma, &c. See under வேதம்.

•வேதாளம் — வேதாளக்கிரகம், s. An imp, a fiend, a familiar spirit, a demon, ஓர்பிசாசம்.

•வேதாளி, s. A name of Kali, காளி.

வேதாளியர், s. Panegyrists, புகழ்வோர். (சது.)

•வேதி, s. A sacrificial fire-place, a raised altar, யாகமேடை. 2. A quadrangular spot in a court-yard, சதுரமேடை. 3. A high seat along the out-side of the wall of a house, திண்ணை. 4. An outside wall, மதில். 5. The eighteenth lunar mansion, கேட்டைநாள். (சது.)

•வேதிகை, s. A raised altar, as வேதி. [Sa. *Vedika*.] 2. A shield, கேடகம். (சது.)

வேதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [com. பேதி.] To transmute metals, to change, வேறுக்க. 2. To practise Alchemy, வியாப்படுத்த. 3. To divide, split, பிளக்க.

வேதித்தல், v. noun. Changing; splitting. (சது.)

•வேதிதம், s. A tube or any thing hollow, துளையுடைப்பொருள். (சது.)

•வேதியர், s. [sing. வேதியன்.] Brahmans who read the Vedas, பார்ப்பார். (சது.)
மாளவேதியன். The illustrious brahman.

•வேதினம், s. A saw, ஈர்வாள்.

வேது, s. That which is warm, as வெய்து. 2. A sudorific medicine, வேதுமருந்து. 3. A caustic medicine, காரமருந்து.

வேதுபிடிக்க, inf. [prov. வேதுகுளிக்க.] To use a sudorific.

•வேதை, s. Affliction, துன்பம். [*See* வாதை.] 2. Alchemy, transmutation of metals, பொன்னுக்குவை; [ex வேதி, v.]

•வேத்திரம், s. A ratan, a staff, பிரம்பு. 2. An arrow, அம்பு. (சது.) 3. A tree, இலந்தை, Zizyphus jujuba.

வேத்திரதரன், s. A staff-bearer, door-keeper, வாயிற்காப்போன். (சது.)

வேந்தவை, s. The king's court, இராசசபை; [ex வேந்து, et அவை.] (திரிசெ.)

வேந்தன், s. A king, அரசன். 2. Indra, இந்திரன். 3. The sun, சூரியன். 4. The moon, சந்திரன். 5. Jupiter, வியாழம். (சது.)

வேந்து, s. A king, as வேந்தன். 2. Royalty, இறைமை. (p.)

வேந்துரு, s. An ancestor in the sixth degree.

வேந்தோன்றி, s. A flower plant, Gloriosa superba, காந்தட்கிழங்கு.

வேப்பாலை, s. The oval leaved rose-bay, Nerium anti-dysentericum, *L*. [*Ains*. v. 2. p. 461.]

•வேமம், s. A loom, நெய்வார்தறி.

•வேம்பு-வேப்பமரம், s. [*adjectively*, வேப்பு.] The Margosa or Neem tree, Azadirachta Indica. There are two varieties, கருவேம்பு and மலைவேம்பு, which see; சிவனார்வேம்பு and நிலவேம்பு are two different medicinal plants.

வேம்புவிரும்பக்கரும்பாகும். If it wished, the bitter Margosa might become sugar-cane; i. e. "where's a will there's a way."

அவனுக்குவீடுவேம்பாய்ப்போயிற்று. His house [wife], has become bitter, *used by a married woman*.

வேப்பங்கள், s. Sour juice that oozes from some Margosa trees, taken medicinally for venerial eruptions, &c.

வேப்பங்காய், s. Its unripe fruit or drupe.

வேப்பமுத்து, s. The seeds of the வேம்பு.

வேப்பம்பட்டை, s. The bark of the வேம்பு, used as a tonic and febrifuge.

வேப்பம்பலகை, s. Boards from the tree.

வேப்பிலை, s. The leaves of the வேம்பு used medicinally, and as a charm for possessed persons, or animals, and those bitten by poisonous reptiles.

வேப்பெண்ணெய், s. The oil extracted from the seeds.

வேம்பின்றாரோன், appel. n. An epithet of the Pandya kings. See விம்பத்தாரோன்.

வேயர்—வேயல். See வேய்.

வேயாம், s. The jujube tree, இலந்தை.

வேயுள்—வேய்தல், s. A small niche in a wall, மாடம்; [ex வேய்.] (சது.)

வேய், s. Any thing hollow, a tube, உட்டுளைப்பொருள். 2. A bambû, மூங்கில். 3. Eaves-dropping, overhearing, ஒற்று. (p.)

வேயர்—வேய்கள், s. Spies, வேவுகாரர். (சது.)

வேயல், s. A bambû, as வேய். (சது.)

வேயிசை, s. The sound of a pipe.

வேய்ங்குழல், s. A herdsman's pipe, made of bambû, as மூங்கிற்குழல்.

வேய், கிறேன், ந்தேன், வேன், வேய, v. a. To roof with straw, leaves, &c., to cover in, as a building, *commonly*, மேய, மூட. 2. To put on, as a crown, or a garland, சூட. 3. To decorate, adorn, அலங்கரிக்க. 4. To dress, to put on jewels, அணிய. (p.)

வேய்தல், v. noun. Thatching, decorating, dressing, putting on. (சது.)

வேரம், s. Obstinacy, resistance, சலஞ்சாதிப்பு. (சது.) 2. Collection of the clouds, as in the morning with the sun behind, மேகக்கூட்டம். (p.)

வேரல், s. A bambû, மூங்கில். (சது.)

வேரி, s. Toddy, honey, sweet juice of fruits, கள். 2. Smell, scent, வாசனை. 3. The scented root of the Andropogan, வெட்டிவேர். (சது)

வேர், s. The root of a tree or plants, மூலம். 2. [*fig*.] Foundation, or cause, காரணம். (c.) 3. Sweat, as வேர்வை. 4. Anger, கோபம். (p.)

இவனிதற்குவேர். He is the cause of this.

ஆணிவேர், s. The tap-root. See ஆணி.

பக்கவேர், s. The side-root.

வேரிறங்க—வேர்தரிக்க, inf. To strike root.

வேரூன்ற—வேர்பற்ற— வேர்க்கொள்ள, *inf*. To take root.

வேரோட, inf. To run out as roots.
இலுப்பைமரம்வெகுதூரம்வேரோடும் The இலுப்பை tree extends its roots very far.

வேர்க்கடலை, s. Ground-nut of the West Indies. See கடலை.

வேர்க்குச்சு, s. A weaver's brush made of grass-roots.

வேர்க்குரு, s. [vul. வேக்குரு.] Prickly heat; desudation.
வேர்க்குருத்தோன்றுகிறது. Breaking out of the prickly heat.

வேர்க்குறி, s. An indication of wrath, சினக்குறிப்பு.

வேர்க்கொம்பு, s. Green ginger, இஞ்சி. 2. Dry ginger, சுக்கு.

வேர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To perspire, to sweat, as வியர்க்க. (c.) 2. To be angry, to be indignant, கோபிக்க.
எனக்குவேர்க்கிறது. I perspire.

வேர்த்துவடிய, inf. To be distilled, as liquors.

வேர்ப்பார், appel. n. Those who are angry. (p.)

வேர்ப்பு, v. noun. Sweat, as வேர்வை. 2. Anger, கோபம்.

வேர்வை, v. noun. Sweat, perspiration.

•வேலாவலயம், s. The sea, கடல். 2. The earth, பூமி; [ex வேலை et வலயம்.] (சது.)

வேலி, s. A hedge or wall, மதில். (c.) 2. Custody, watch, காவல். 3. A particular measure of ground of five காணி or about five acres, நிலத்தளவையிலொன்று. (*Tanjore usage*.) 4. A village; *also* an affix to the name of some villages, ஊர்.

வேலிக்கால், s. Stakes in hedging.

வேலிப்பருத்தி, s. Hedge-cotton, Hairy flowered cynanchum. See உத்தமதாளி.

வேலிப்பாகல், s. See கொல்லம்பாகல்.

வேலிமூங்கில், s. A plant, Justicia Betonica.

வேலியடைக்க—வேலிபோட, inf. To set a hedge.

•வேலை, s. Work, labor, தொழில். 2. Workmanship, செய்பொருள். (c.) 3. Sea, ocean, கடல். 4. Sea-shore, கடற்கரை. 5. Time; opportunity, as வேளை. 6. The present time, கிகழ்காலம். (சது.) 7. (ஈமா.) Boundary, எல்லை.

வேலைக்கள்ளிக்குப்பிள்ளைமேற்சாக்கு. A shuffling woman makes her child an excuse, *said of an idle wife*. [*prov.*]

ஒருவனிடத்தில் வேலைபார்க்கிறது. Looking after a workman.

வேலைபாய்கிறதா. Is the work going on?

அதஅதிகவேலைகொள்ளும். It requires much work.

எனக்குவேலைபோயிற்று. I lost my situation.

வேலைக்காரன்—வேலையாள், *s.* [*fem.* வேலைக்காரி.] A servant, a workman.

வேலைக்குவைக்க, *inf.* To employ.

வேலைப்பரீட்சை, *s.* Trial of one's skill in business. 2. [*com.* வேலைத்திறம்.] Skill in the management of affairs.

வேலைப்பாடு, *v. noun.* Workmanship, that which is wrought.

வேலையினக்கெட்டவன், *appel. n.* A loiterer.

வேலையிற்றுயின்றோன், *appel. n.* Vishnu as sleeping on the sea, விஷ்ணு. (*p.*)

வேலைவைக்க, *inf.* To cause one to work unnecessarily, வீண்வேலையிட. 2. [*prov.*] To make appointments.

வேல், *s.* Dart, spear, lance, javelin, கைவேல். 2. All kinds of armor, ஆயுதப்பொது. 3. [*com.* வேலமரம்.] A tree of three varieties. See கருவேல், குடைவேல், and வெள்வேல். 4. A bambû, மூங்கில்.

ஆலும்வேலும்பல்லுக்குறுதி. The splint of the banyan and வேல் tree, gives strength to the teeth; see under நாலு.

வேலம்பட்டை, *s.* The astringent bark of the வேல் tree, used in making arrack.

வேலன், *s.* Kumara, the younger son of Siva, முருகன். 2. One possessed of a devil, வெறியாட்டாளன். (*சது.*)

வேலனுடல், *v. noun.* A dance by one possessed. See வெறியாடல்.

வேலிறையோன், *appel. n.* Kartikeya as lance-bearer, சாத்திகேயன்.

வேலாயுதம், *s.* A lance, as வேல்; [*ex* ஆயுதம்.]

வேலாயுதன், *s.* Kumara, as வேலன்.

வேவிக்க, *inf.* To boil, to decoct; [*ex* வே.]

வேவு, *s.* Spy, ஒற்று, உளவு. 2. Burning வேடிகை. (*சது.*)

வேவாள் — வேவுகாரன், *s.* A spy, a scout.

வேவுபார்க்க, *inf.* To spy out, to explore.

வேழம், *s.* An elephant, யானை. 2. Sugar-cane, கரும்பு. 3. A bambû, மூங்கில். 4. A reed, Arundo, கொறுக்கை. (*சது.*)

வேழம்பர், *s.* Pole-dancers, கழைக்கூத்தர். (*சது.*)

வேளன், *s.* A potter, &c., as வேளான்.

வேளா, *s.* A large cetaceous fish, Grampus, வேளாக்கு.

வேளாண்மை, *s.* Cultivation of the soil, agriculture, *commonly*, வெள்ளாமை. 2. (*சது.*) A gift. bounty, ஈகை. 3. Liberality, உபகாரம். 4. Truth, மெய். (*p.*)

வேளாண்மைமாந்தரியல்பு, ம. The ten virtues of the agriculturist: 1. ஆணைவழிநிற்றல், keeping an oath; 2. அழிந்தோரைநிறுத்தல், raising up the fallen; 3. கைக்கடனாற்றல், being obliging; 4. கவிகைத்தன்மை, having compassion; 5. ஒக்கல்போற்றல், supporting relations; 6. ஒவாமுயற்சி, perseverance; 7. மன்னிறைதருதல், paying taxes; 8. ஒற்றுமைகோடல், being peaceable; 9. விருந்துபுறந்தருதல், hospitality; 10. திருந்தியவொழுக்கம், correct conduct.

வேளாவளி, *s.* One of the thirty-two tunes, the feminine of பூபாளம். See இராகம்.

வேளாளர், *s.* Agriculturists, பூவைசியர். 2. Liberal persons, ஈகையாளர். (*சது.*)

வேளான், *s.* A potter, குயவன். 2. A sub-division of the வேளாளர் tribe.

வேளிர், *s.* Petty kings, rulers of a small country, குறுநிலத்தரசர். (*சது.*)

•வேளை, *s.* Time; season; opportunity, காலம். 2. A small shrub, edible and medicinal, Cleome pentaphylla, தைவேளை.—Of this are two varieties, நாய்வேளை, or நல்லவேளை, and காய்வேளை, which see. காய்வேளை is another species. (*c.*)

வேளைக்குறை — வேளைப்பிழை, *s.* Misfortune, adversity from astrological influence.

வேள், *s.* A man from eighteen to fifty years of age, ஆண்மகன். 2. Kama, the god of love, காமன். 3. Skanda, குமரன். (*சது.*) 4. Desire, lust, ஆசை. 5. A benefit, benefaction, உபகாரம். (*p.*)

வேள், வேட்கிறேன், வேட்டேன், வேட்பேன், வேட்க, *v. a.* To sacrifice, யாகஞ்செய்ய. 2. To long for, to desire earnestly, பேராசைகொள்ள. 3. To marry, விவாகஞ்செய்ய. (*p.*)

வேட்டார் — வேட்டோர், *appel. n.* Friends, சிநேகிதர். 2. Married persons, விவாகமானோர்.

வேட்டாள், *appel. n.* A married woman, மணம்புரிந்தவள்.

வேட்டோன். A man's friend, சிநேகிதன். 2. A husband, புருஷன். (*சது.*)

வேள்புலவரசர், *s.* The inhabitants of a central province in India, சளுவர். (*சது.*)

வேள்வி, *s.* A sacrifice, an oblation, யாகம். 2. Adoration, worship, ஆராதனை. 3. Beneficence, ஈகை. 4. A sacrificial pit, ஓமகுண்டம். 5. The tenth lunar mansion, மகம். (*சது.*)

வேள்விக்குண்டம், *s.* A sacrificial pit.

வேள்வித்தறி, *s.* A sacrificial post, as யூபஸ்தம்பம்.

வேள்விநாயகன், *s.* An epithet of Indra.

வேள்வியோம்ப, *inf.* To offer burnt sacrifices.

வேள்வியாளர், *s.* Brahmans, பிராமணர். 2. Munificent persons, ஈகையாளர்.

வேள்வு, *s.* Marriage-presents, மணவரிசைப்பண்டம்.

வேள்வெடுக்க, *inf.* To send marriage-presents [eatables] from the house of the bridegroom to that of the bride, and *vice versa*.

வேறல், *v. noun.* [*poetic form of* வெல்லல்] Conquest, vanquishing, வெற்றிகொள்ளல்.

வேறு, *s.* Other, that which is different, distinct from, வேற்றுமையுடையது. [*Lat. Varusanum.*] 2. A symbolic verb. 3. *adj.* Otherwise, மற்ற.

தேகத்துக்குவேறேயான்மாவுண்டு. The soul exists independently of the body.

வேறுக, *inf.* [*trans.* வேறுக்க.] To be separated, disunited.

வேறிடம், *s.* A separate place, ஏகாந்தம்.

வேறுகாரியம், *s.* Another thing.

வேறுபட, *inf.* [*trans.* வேறுபடுத்த.] To change, to disagree, to be modified; to be declined, as nouns; to become alienated.

வேறுபடச்சொல்லுகிறது. Altercation; (*lit.*) *exchanging words.*

வேறுபாடு, *v. noun.* [*also* வேறுபடல்.] Difference, diversity, disagreement, variation, inflection, alteration, வித்தியாசம்.

வேறுபாடாக. [*as an adv.*] Otherwise.

வேறே. *adj. and adv.* Different, separately.

வேறேகாரியம், *s.* As வேறுகாரியம்.

வேறேநினைவு, *s.* A different mind. 2. Inattention, absence of mind.

வேறேமார்க்கம், *s.* A different way. 2. Another religion.

வேறேயிருக்க, *inf.* To live separately.

வேறேவைக்க, *inf.* To lay aside.

வேறொருவன், *s.* [*com.* வேறொருத்தன்.] Another man.

வேற்றலம், *s.* Wind, காற்று. (*சது.*)

வேற்று, *adj.* Strange, &c., as வேறு.

வேற்றான், *s.* A stranger. 2. A pariah, *used by himself.*

வேற்றுக்கால், *s.* A different footstep.

வேற்றுக்காற்று, *s.* A different wind. 2. Breaking wind, *crepitus.*

வேற்றுக்குரல், *s.* A strange voice. 2. An unusual sound.

வேற்றுத்தேவன், *s.* A strange god.

வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கு, *s.* The combination of two consonants of different sound.

வேற்றுப்பொருள், *s.* A varied object or subject, any thing extraneous or different, as a quality from its subject.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, *s.* A figure in rhetoric. See அலங்காரம்.

வேற்றுமனிதன், *s.* A stranger, an alien, one not of the company in question.

வேற்றுரு, *s.* A disguised form, another shape.

வேற்றுமை, *s.* Difference, distinction, வித்தியாசம். [*vul.* வேத்துமை.] 2. Contrast, a figure in rhetoric. See அலங்காரம். 3. [*in gram.*] Case, termination for case, விபத்தி.

வேற்றுமைகாட்ட, *inf.* To present a different appearance. 2. To point out differences.

வேற்றுமைத்தொகை, s. Suppression of the signs of cases in the combination of two words.

வேற்றுமைபண்ண, inf. To change. 2. To treat differently from usual. 3. To cause quarrels.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, v. noun. One of the two kinds of புணர்ச்சி, in grammar, when the antecedent-noun has the sign of the case, expressed or understood.

வேற்றுமைமயக்கம், s. [in gram.] Antiptosis.

வேற்றுமையாயிருக்க, inf. To be at variance.

வேற்றுமைவிரி, s. [in gram.] The signs of the case being expressed in the combination of two words.

வேனல்—வேனில், s. Heat, கானல். 2. The hot season. See இளவேனில் and முதுவேனில். (சது.)

வேனற்காலம்—வேனிற்காலம், s. The hot season.

வேனிலாளி — வேனிலான், s. Kama. காமன். (சது.)

வேனின்மாலை, s. A poem describing the two divisions of the hot season. See பிரபந்தம்.

•வேன், s. [com. for வியன்.] Excess.

வை

வை. A syllabic compound of வ் and ஐ.

வை, s. Straw, வைக்கோல். 2. Sharpness, keenness, point, கூர்மை. (சது) 3. The earth, as வையகம் (p.)

•வைகடிகன், s. A jeweller, one who cuts and polishes gems, இரத்தினங்களைச்சாணை பிடிப்போன். (சது.)

•வைகரி, s. One of the four kinds of sounds, articulation. See வாக்கு. 2. Accuracy, regulation, திட்டம். (சது.) 3. [also வைகரியகங்காரம்] One of the three அகங்காரம், that connected with Rajata guna. (சிவ. சித்.)

வைகல், s. Dawn of day, விடியல். 2. A day, நாள். 3. The passing day, கழிவுநாள். [a corrupt use of Sa. Vaikala, evening.] (சது.)

•வைகல்லியம், s. Defect, imperfection, குறைவு. W. p. 809. VAIKALYA.

வைகறை—வைகுறு, s. Day-break, விடியல். 2. The morning watch from two in the morning till day-break.

வைகறைதுயிலெழு. Rise early in the morning. (Avv.)

வைகறைவேவா. Come very early.

•வைகாசம், s. [also வைசாகம்.] The month of May, strictly a part of May and a part of June, வைகாசிமாதம்.

•வைகாசி, s. As வைகாசம். (c.) 2. The sixteenth lunar mansion, விசாகம்.

•வைகாநசம்—வைகானசம், s. One of the two Vaishnuva Agamas.

•வைகாநசன், s. An inhabitant of jungles, a hermit, வனவாசி. [Sa. Vaikhanasa.]

வை, கிறேன், தேன், வேன், வைய, v. a. To abuse, to revile, திட்ட. (c.)

வையட்டும். Let him rail on.

வையச்சொல்ல, inf. To instigate one to scold.

வைதல், v. noun. [com. வசவு.] Abusing, reviling. (சது.)

வைகு, கிறேன், வைகினேன், வேன், வைக, v. n. To stay in a journey at night, இராத்தங்க. (p.)

•வைகுண்டம்—வைகுந்தம், s. The heaven of Vishnu; also any place or shrine where he is supposed to be, திருமால்பதம். [Sa. Vaikuntha.]

வைகுண்டஅம்மானை, s. A book describing heaven, written in அம்மானை verse.

வைகுண்டன் — வைகுந்தன் — வைகுந்தநாதன், s. Vishnu, விஷ்ணு. (சது.)

•வைகுல்லியம் — வைகூலியம், s. Contrariety, grudge, hatred, &c., எதிரிடை; [corrup. of Sa. Vaigun'ya.]

வைகுல்லியம்பண்ண, inf. To be contrary, to repel admonition.

வைகை, s. [also வேகவதி.] The Vaigai river, which passes Madura, மதுரையாறு.

வைகைத்துறைவன், s. A title of the Pandyan kings of Madura, பாண்டியன். (சது.)

வைக்கல், s. [vul. for வைக்கோல்.] Straw.

•வைக்கிராந்தம், s. A kind of arsenic, நீர்பாஷாணம். (R.)

வை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To put, to lay, place, set aside, deposit, to possess, to have, to endow.

நீஅதைஎங்கேவைத்தாய்.........Where did you place it?

இதைவைத்துக்கொள். Keep this.

அப்படியென்றுவைத்துக்கொள்...... Take it for granted that it is so.

நிறுத்திவைக்கிறது. Delaying or deferring.

கிருபைவைக்கிறது. Showing favor.

நாங்கள்ஆண்டவர்வைத்தபயிர். We are God's husbandry.

வைத்துக்கொடுக்க, inf. To deliver safe, a deposit.

வைத்துக்கொள்ள, inf. To keep for one's self. 2. [in comb.] To suppose, to take for granted.

வைத்துப்போட, inf. To leave unsettled or to forsake.

என்னைவைத்துப்போட்டுக் கலியாணமுடித்துக்கொண்டான். He [my brother] has taken a wife and left me [his sister] unmarried.

என்னைவைத்துப்போட்டுப்போனான். He has left me in the lurch.

வைத்துவைக்க, inf. To lay up, to reserve.

வைப்பு, v. noun. Placing, வைத்திருக்கை. 2. A deposit, any thing reserved for a special purpose, சேமநிதியம். 3. Concubinage, கூத்தியாள்வைத்தல். (c.) 4. A place, இடம். 5. A town, ஊர். 6. A preparation of medicines, மருந்துவைப்பு.

வைப்பாட்டி, s. A concubine; [cr ஆட்டி, a woman.]

வைப்பாட்டிவைக்கிறது. Keeping a concubine.

வைப்புக்கட்டு, v. noun. Fabrication, a conspiracy.

வைப்புச்சரக்கு, s. Prepared medicines.

வைப்புப்பாஷாணம், s. Prepared arsenic. See பாஷாணம்.

வைப்புப்பு, s. An artificial salt.

கோரக்கர்வைப்பு, s. A treatise on the composition and preparation of medicines, by கோரக்கர், a Siddhar.

வைக்கோல், s. [vul. வைக்கல்.] Straw.

வைக்கோல்வாரி, appel. n. A rake for straw.

வைக்கோற்கந்து, s. Straw heaped round the threshing floor.

வைக்கோற்குதிரை — வைக்கோற்பாம்பு, s. Bundles of straw to stop the breach of a river.

வைக்கோற்கூளம், s. Chaff of straw.

வைக்கோற்புரி, s. Straw-ropes—large and thick. See புரி.

வைங்கியாரம், s. Hatred, grudge, பகை.

•வைசயந்தம், s. Palace of Indra, இந்திரனுப்பரிகை. (சது.)

•வைசயந்தி, s. A garland worn by Vishnu, திருமால்மாலை. (சது.)

•வைசாகம்-வைசாகி, s. The month of May. See வைகாசம். (சது.)

•வைசியன், s. [pl. வைசியர்.] A man of the third caste among the Hindus. W. p. 812. VAISYA.

வைசியர், s. The three subdivisions of the Vaisya class: 1. தனவைசியர் or வணிகர், traders or merchants; 2. பூவைசியர் or உழவர், agriculturists or farmers; 3. கோவைசியர் or இடையர், owners of herds, or flocks, or graziers.

வைசியர்தொழில், s. The three employments of the above; 1. பொருளீட்டல், gathering riches; 2. பயிர்செய்தல், cultivating the ground; 3. ஆநிரைகாத்தல், keeping cattle.

•வைசூரி, s. [com. வசூரி.] The smallpox. See மசூரி.

•வைசேஷிகம், s. The Vaiseshika doctrine of Kanada in distinction from the system of Gautama. See சாத்திரம்.

•வைச்சிரவணன், s. Kuvera the god of wealth, குபேரன். (சது.)

•வைஷ்ணவம்—வைணவம், s. The Vaishnuva system as distinguished especially from the Saiva and Buddhist systems, சமயம். 2. The Vishnu Purana. See புராணம். 3. Bambû seed, மூங்கிலரிசி. (சது.)

•வைடம்மியம் — வைஷம்மியம், s. Hatred, enmity. See under பாதகம்.

•வைடூரியம், s. A precious gem, cat's eye. See வயிடூரியம். (சது.)

•வைணவம், s. The Vaishnuva system, &c. See வைஷ்ணவம்.

வைணவர், s. The followers of Vishnu, or Vaishnuvas.

வைணவாகமம், s. A title applied to the two *Vaishnuva* books, பாஞ்சராத்திரம் and வைகானசம். These relate to the ritual ceremonies of the *Vaishnuvas*; the last contains selections from the Vedas. The first is of the *Tantra* class. For particulars see பாஞ்சராத்திரம்.

வைணவி, s. One of the seven *Matris*. See மாதர்.

•வைணிகன், s. A player on the Vina or lute, வீணைவாசிப்போன். (சது.)

•வைதரணி, s. A river of the town of Yama, யமபுரத்தியாறு. (சது.)

•வைதருப்பம், s. A mode of rhetoric opposed to hyperbole, கௌடத்திற்கெதிர்.

•வைதர்ப்பி, s. A patronymic of தமயந்தி, the wife of Nala; [*ex* விதர்ப்பம்.]

•வைதனிகம், s. The wages of a laborer for a day, அற்றைக்கூலி. (சது.)

•வைதாளிகன், s. A bard. See பள்ளியெழுச்சிபாடுவோன். (சது.)

•வைதிகம்—வைதீகம், s. Conformity to the Vedas; religion.—*oppos. to* லௌகிகம், வேதமார்க்கம். [*Sa. Vaidika.*]

வைதீகர், s. Those who walk according to the Vedas. (சது.)

அவன்வைதீகத்திலிருக்கிறான். He leads a religious life.

•வைதிருதி, s. An astrological Yoga. See யோகம், உஎ.

•வைதூரியம், s. A gem. See வயிடூரியம்.

•வைதேகன், s. The son of a Vaisya man and Brahmani woman, a panegyrist by office, பார்ப்பனத்திக்கும்வைசியனுக்கும்பிறந்தவன். W. p. 810. VAIDEHAKA.

•வைதேகி, s. Sita, wife of Rama, சீதை; [*ex* வி *et* தேகம்.] (சது.)

•வைத்தியம், s. [*also* வயித்தியம்.] Medicine, in theory or practice, of three kinds, அசுரவைத்தியம், தேவவைத்தியம், and மானுஷவைத்தியம். See சல்லியம்.

வைத்தியசாஸ்திரம், s. Medical science.

வைத்தியநாதன், s. A form of Siva, சிவன்.

வைத்தியபாகம், s. See under பாகம்.

வைத்தியன், s. A physician.

வைத்தூறு, s. Straw, வைக்கோல். (பஞ்.)

•வைநதேயன் — வைனதேயன், s. *Garuda*, as the carrier of Vishnu, கருடன். (சது.)

•வைநம், s. Distribution, allotment, பகிர்வு.

•வைநாசிகன், s. A slave, அடிமை. 2. A cob-web, சிலம்பி. [*Sa. Vainasika.*]

•வைநீதகம், s. A carriage drawn by a pair or two, or three pairs of bullocks, or horses, சவிவாருதலியவைட்டியபண்டி. (சது.)

•வைந்தவம், s. A horse, குதிரை. (தி. 415.) Compare சைந்தவம்.

•வைபவம், s. Wealth, prosperity, as விபவம். (சது.) 2. [*prov.*] A history, account, narrative, சரவுறு.

நடந்தவைபவமென்ன. What are the particulars of the case?

அவனுடையவைபவத்தையென்னசொல்ல. What can I say of his grandeur?

•வைபோகம், s. Delight, pleasure, சிற்றின்பசம்பிரமம். (c.) 2. [*prov.*] Manner, fashion, வண்ணம். 3. Discriminating powers of the intellect, விவேகம்.

வைபோகி, s. A voluptuary.

வைப்பாட்டி, s. A concubine. (c.)

வைப்பு, s. Greatness, பெருமை. (சது.) 2. See வை, v.

•வைமாத்திரேயன், s. A step-son, சக்களத்திமகன். (சது.)

வையகம், s. The earth, பூமி; [*ex* வை, the earth, *et* அகம், interior, all within.]

வையம், s. The earth, பூமி. 2. The fourth lunar mansion, உரோகிணி. 3. A palankeen, சிவிகை. 4. A car, தேர். 5. A carriage, வண்டில். 6. A bullock-cart, மாட்டுவண்டி. 7. A conveyance in general, வாகனம். (சது.)

•வையாகரணன், s. A grammarian, இலக்கணம்படித்தோன். (சது.) 2. Compiler of a grammar, இலக்கணஞ்செய்வோன்; [*ex* வியாகரணம், grammar.]

•வையாசம், s. [*for* வியாசம்.] A treatise on Hindu law. See தருமநூல்.

•வையாபுரி, s. A name of Pulney sacred to Skanda. 2. A Hindu proper name for men. (*p.*)

வையாபுரிக்குளம், s. A large tank at Pulney sacred to Skanda.

வையாளி, s. A full gallop, குதிரையின் கதி. (c.)

வையாளிவிட, *inf.* To gallop a horse.

வையாளிவீதி, s. A hippodrome. See குதிரைவையாளிவீதி. (சது.)

•வைரம், s. Enmity, hostility, hatred, விரோதம். 2. Bravery, championship, வீரம்—For the compounds, see வயிரம்.

•வைரவம், s. Fear. 2. A sect. See பைரவம் and வயிரவம்.

•வைராகி, s. [*also* பைராகி.] An ascetic, a devotee, one of a particular class of devotees, a *Byraghee*. [*Sa. Vairagin.*]

•வைராக்கியம், s. Absence of desire. 2. Zeal; fanaticism. See வயிராக்கியம்.

•வைரி, s. An enemy, &c. See வயிரி.

•வைரியர், s. [*also* வயிரியர்.] Singers, a class of people whose occupation is to sing chants and praise those who employ them, பாணர்.

•வைரோசனன், s. An epithet of *Maha-Bali*, one of the *Chakravartis*, மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி. (சது.)

•வைவச்சுதன், s. The seventh *Menu* of the present *Manuvantara*. See மனு. 2. Yama, யமன்; [*Sa. Vaivasvata.*]

•வைனதேயன், s. Garuda. See வைநதேயன்.

வெள

வெள, s. A syllabic compound of வ் and ஔ.

வெளவம், s. The lotus; a white flowered lotus, தாமரை. (*p.*)

வெளவால், s. A bat. See வவ்வால்.

வெளவி, s. A deer, மான்.

வெளவு, கிறேன், வெளவினேன், வேன், வெளவ, v. n. [*also* வவ்வு.] To seize or grasp, பிடிக்க. 2. To take by force, or stealth, கொள்ளையிட. 3. To steal, திருட. 4. To gather up, வார.

வெளவல், v. noun. Seizing; taking up; stealing; plundering. (சது.)

ஸ்ரீ. A prefix to the names of deities, persons, or compositions out of respect. See சிரீ and திரு [*a corrupt. of* ஸ்ரீ, felicity.]

ADDENDA.

அ

•அகஸ்மாத், *adv.* Causelessly; suddenly. (*Govt. usage.*)

•அகம்பாத்துவம், *s.* Insolence, arrogance, செருக்கு.

•அகம்பாவம், *s.* Pride, பெருமை.

அக்கடா, *indecl.* Perfect ease,—நான் அக்கடாவென்றிருக்கிறேன்.

அக்கப்போர், *s.* Trouble, molestation, வருத்தம். (*Colloq.*)
  அவனோடேஅக்கப்போர்கொடுக்கக்கூடவில்லை......I cannot be troubled with him.

அக்கேனம், *s.* The letter ஃ.

•அங்கணம், *s.* 6. A space between two pillars; a partition; an inner room.

அங்காமி, *adj.* [*Pers.*] Temporary, extra.

அசல்பேரீஜ், *s.* Original assessment.

அசற்பிரதி, *s.* A fair copy.

அசனுத், *s.* [*Arabic.*] Orders, vouchers, warrants.

அசூர்—உசூர், *s.* [*Ar.*] The presence; the officer of a district; the head quarters.
  அசூர்க்கச்சேரி, *s.* An office where a collector of revenue, or a magistrate, transacts business.

அச்சி, *s.* [*Malay.*] A whore, தாசி.

அச்சுக்கட்டு, *s.* Land prepared for rice cultivation. (*Govt. usage.*)

•அஸ்தாந்தரம், *s.* Treasure, பொக்கிஷம்.

அஸ்திரி, *s.* [*Hind.*] A lining.

அடங்கல், *s.* An enclosure, சுற்றுவட்டம். 2. A contract, குத்தகை.

•அட்சரூலை, *s.* A venereal disease. See சூலை.

அட்டுப்பு, *s.* Boiled salt, காய்ச்சுப்பு. [*ex* அடு, *v.*]

அதாலத்து, *s.* [*Ar.*] A court of justice. Adawlut.

•அத்தநாசம், *s.* Destruction of property, பொருள்நாசம். (*c.*)

அத்தாயம், *s.* Intermediate space, அந்தரம். (*c.*)

அநாதிகரம்பு — அநாதித்தரிசு—அநாதிபஞ்சர்—அநாதிபீடு, *s.* Land waste from time immemorial.

•அபாயம், *s.* Danger, crisis, மோசம்.

•அபானம் — அபானத்துவாரம், *s.* The anus, &c. See under அபு.

அப்பத்தாள்—அப்பாயி, *s.* Grandmother on the father's side.

அப்பியந்தரம், *s.* Delay, தாமதம்.

அப்வாபு, *s.* [*Hind.*] Miscellaneous heads in several accounts.

அமல், *s.* [*Ar.*] Act, management. 2. As அமுல்.
  அமல்தார், *s.* A native collector of revenue.

அமானத்து, *s.* [*Ar.*] A deposit.

அமீர், *s.* [*Ar.*] A nobleman, பிரபு.

அமேஷா, [*Pers.*] Always, for ever.

அம்மாச்சி, *s.* Mother. 2. Grandmother by the mother's side. (*Colloq.*)

அயன், [*Ar.*] Actual, regular, ordinary. 2. *s.* Circar or government *as distinguished from* Inam or Zemindary.
  அயன்ஜமா, *s.* Actual collection.
  அயன்நிலம், *s.* Lands which pay revenue to government.

அய்மாசு, *s.* [*Pers. prop.* ஆஜ்மாயஷ்.] Trial, பரிசோதனை.

அருக்குத் — அர்க்கத்து, *s.* [*Ar.*] Hinderance, prevention, தடக்கல்.

அருணாசலக்கவிராயர், *s.* The reputed author of இராமாடகம்.

அரும்பம், *s.* 14. The first sprouting of the hair on the upper lip of a young man; [*ex* அரும்பு, *v.*] (*c.*)

அரைக்காணி, *s.* A hundred and sixtieth part.

அர்க்கார்—அர்க்காரி, *s.* [*Hind.*] A courier, a messenger, சேவகன்.

அர்ஜி, *s.* [*Pers.*] Petition, letter or application.
  அர்ஜிதாஸ்து, *s.* A written petition.

அலாக்கு — அலாயிதா, *adj.* [*Ar.*] Separate, distinct.

அலுப்பினுத்தி, *s.* [*for.*] A pin, குண்டூசி.

அலுமாரி—அல்மாரி, *s.* [*Port.*] Almira, a wardrobe, a press.

அல்லா, *s.* [*Ar.*] God, கடவுள்.

அவஸ்தைபூசுதல், *v. noun.* Sacrament of extreme unction. (*R. C. usage.*)

அவரி—அவிரி, *s.* Indigo plant. See அவுரி.

•அவிழ்தம, *s.* [*corrup. of* ஔஷதம்.] Medicine. (*c.*)

அவ்வாறு, *s.* That way; [*ex* அ, *ct* ஆறு, way.] 2. Six by six [See under ஆறு, six.]

அளவன், *s.* See அளம்.

அறு, *v.* Cease. 2. Past tense neuter, அற்றது, it ceased. See அற்றுப்போக.

அறுவை, *s.* 3. *v. noun.* Sawing timbers, பலகையறுத்தல்; [*ex* அறு, *v. a.*]

அனற்று, *v.* 3. [*com.* அனத்து.] To moan, groan with pain.

அனுஜ், *s.* [*Hind.*] Grain-produce.

அனுமத்து, *s.* [*Ar.*] Deposit, charge. 2. That which is in common, பொது.
  அதுஅனுமத்திலேயிருக்கிறது. It is common property.

அன்னுசு, *s.* [*Hind.*] Pine-apple, as அன்னாசி.

ஆ

•ஆகஸ்மீகம், *s.* Suddenness, unexpectedness, சடிதி.
  ஆகஸ்மீகமாகநடந்தது. It happened suddenly, or without any apparent cause.

•ஆகரம், *s.* A mine; a rich source of something good, or excellent, as குணாகரம், ரத்னாகரம். W. p. 102. Akara.

ஆகர்—ஆக்கர் — ஆகைர், *s.* [*Arab.*] End, close, முடிவு.

ஆகே, *adv.* [*Hind.*] Before, முன்.

ஆக்கும். [*fut. neut. of* ஆக்கு, *v.*] *In the middle of a sentence it express* certainty; at *the end*, doubt.

ஆசாமி, *s.* [*Ar.*] A person, an individual. 2. Holder of a place.
  ஆசாமிவாரியிசாப், *s.* An account showing the name of each individual.

ஆச்சி, *s.* Mother, தாய்.

ஆச்சு. [*for* ஆயிற்று.] It is done.

ஆஜ்மாயஷ், *s.* [*Pers.*] Examination.

•ஆஸ்திகன், *s.* A deist—*oppos. to* நாஸ்திகன்.

ஆட்சி. Possession, &c. See ஆள், *v.*

ஆண்டை, *s.* A master of slaves. See ஆள், *v.*

ஆதே. A verbal affix of the negative imperative—as செய்யாதே, do it not. 2. [*also* ஆமல்.] A negat. verbal participle as வராதே—வராமல், not coming.

ஆப்காரி, *s.* [*Pers.*] Revenue derived from taxes on the manufacture and sale of spirituous liquor and drugs, வருமானம்.

•ஆப்தம, *s.* An era, ஆண்டு.

ஆப்பை, *s.* [*vul. for* அகப்பை.] A ladle.

•ஆமஷம் — ஆமிஷம், *s.* Estimate, உத்தேசம். 2. Produce, பலன். (*Colloq.*)

ஆமது—ஆமத், *s.* [*Pers.*] Income, வரவு.

ஆம்படையான், *s.* [*loc.*] A husband. See அகமுடையான்.

ஆலாட்டு, v. noun. [com. for ஆலவாட்டு.] Drying in the sun.

•ஆலாபனம், s. Directing the movements of a tune. 2. As ஆலபம்.

ஆல்அவால், s. [Ar.] State of one's circumstances, சிகிச்சாகம்.

•ஆவரணீயம், s. See ஞானாவரணீயம்.

•ஆவாசம், s. 2. An agricultural district, மருதநிலத்தூர். (கி.)

ஆள்மாகாணம், s. An establishment of servants, coolies, &c.

இ

இங்ஙனம், s. [adv. இங்ஙனே.] This place. See under இ.

இசாபு, s. [Ar.] An account, கணக்கு.

இசாரா, s. [Ar.] A contract; monopoly.

இசுமு, s. [Ar.] Name, நாமம்.

இசுமுவாரி, s. Detailed account containing the names of individuals. (Govt. usage.)

இஜதாசார், s. [Ar.] A mark of respect, greeting, வந்தனோபசாரம்.

இஜாரா, s. [Ar.] Rent; farm.

இஜாராதார், s. A renter.

இஜிரா, s. [Ar.] Flight, Hegira.

இஸ்ஸா, s. [Ar.] Share, portion, பங்கு.

இஸ்திமிரார், s. [Ar.] Permanency, perpetuity, நிலைமை.

இஸ்தியார், s. [Ar.] Notice, publication, விளம்பரம்.

இஸ்திரி, s. [Hind.] Ironing of clothes.

இடங்கழி, s. 2. A measure used in the Malabar country, நாழி.

இத்திலா, s. [Ar.] Information, செய்தி.

இந்துவி, s. Mahratta language. (Colloq.)

இயானை, s. An elephant, யானை. (p.)

இரட்டையர், s. Twin brothers who acquired great reputation by their facility in extempore versification.

•இராஜஸ்ரீ—இராயஸ்ரீ, adj. Respectable, honorable.

இராதா, s. [Ar.] Intention, design, நோக்கம்.

இருதி, s. A syllable of two letters.

இருபோகம், s. Two crops.

இருமு, s. A word of two syllables.

இர்சால், s. [Ar.] Remittance.

இலாக்கா, s. [Ar.] Limit, jurisdiction, எல்லை.

இலைச்சுருளி, s. A plant, ஒரீபூண்டு.

இவ். A demonstrative pronoun. 2. As இவை. (p.)

இனம், s. 2. Land free of assessment, Inam lands.

இனம்தார், s. A person enjoying Inam lands.

இன்னினி, adv. Just now. (நாலடி.)

ஈ

ஈசு, s. A quarrel, சண்டை.

ஈரொட்டு, s. Uncertainty. See under இரண்டு.

ஈர்க்க, inf. [vul. as இரிக்க.] To become wet. See under ஈரம்.

உ

•உகாதி, s. 2. As யுகாதி, 1.

உக்கும்—உக்கூம், s. [Ar.] Permission, order, உத்தரவு.

உக்கும்நாமா, s. A standing rule for the details of land-revenue-assessment, issued by a Collector. (Govt. usage.)

உசிர், s. [vul. for உயிர்.] Life.

உசூர், s. [Ar.] As அசூர்.

உச்சந்தலை, s. The crown of the head.

உச்சு, s. [improp. for உச்சி.] Dog—as உச்சுக்காட்டல். See under உச்சி.

உடைவாரம், s. The whole produce, முழுவிளைவு. (Colloq.)

உணங்கல், s. That which is thin and slender.

•உதாகரணம், s. Example, உதாரணம்.

•உத்துதம்—உத்துதமுகம்; s. Raising up the head. See முகம், &c.

•உபகிராமம், s. A suburb.

•உபநயனம், s. 2. As உபநயம்.

•உபநியாசம், s. 2. Detail, explanation, விவரம்.

உபயம், s. 4. [colloq. for உபயோகம்.] Serviceableness, usefulness.

•உபாரல், s. Help, aid, உதவி.

உமேது—உமைது, s. [Pers.] Waiting; expectation; hope.

உமேதுவார், s. A candidate for an office, a volunteer.

உருவாரம், s. 2. [vul.] A statue.

உள்விழ, inf. 3. To fall short, to decrease, குறைய.

உறமுறை, s. [com. for உறவின்முறை.] Relations.

உறுப்பு, s. 10. Protrusion of the lower bowels.

உறுமி, s. A drum. See உறுமு.

ஊ

ஊக்கு, v. 5. To consider, meditate upon, சிந்திக்க. (p.)

ஊனறு, v. [for ஊன்று.] To plant.

ஊரோமல், s. Rumor. See ஓமல்.

எ

எங்குக்கெங்கு. That which is very far from this, (in comparison.)

எசலி, s. Rivalry, as எசலாட்டம்.

•எசுசு, s. The Yajur Veda, as யசுர்.

எச்சம், s. 7. Bequest, bequeathment. 8. Truth, உண்மை. (சூடா.)

எச்சி, s. [vul. for எச்சில்.] Saliva, &c.

எஞ்சணி, s. An ellipsis; [ex எஞ்சு, v.]

எண், s. 11. [in combi.] Eight. See under எட்டு.

எண்கால், s. Eight fourths.

எண்ணின்தானம்—எண்ணின்வகுப்பு, s. The enumeration-table. See வகுப்பு.

எதுவிதமும். At all events.

எரித்துக்கிடக்க, inf. [com. எரிச்சுக்கிடக்க.] To be pungent to the taste.

எரிபொரி, s. Excessive rage and fury, (lit.) burn and fry.

எருத்து. 3. [adj. of எருது, which see.]

எவ்வெட்டு. Eight by eight. See எட்டெட்டு.

எழு, s. 4. [in comb.] Seven. See ஏழு.

ஏ

•ஏககோசம், s. Registry of the lands of a village in the name of a single inhabitant, commonly மொத்தப்பட்டம்.

•ஏகதேசம், s. 6. [colloq.] Scurrilousness.

•ஏகபோகம், s. 5. One crop.

ஏகூண், s. [Mah.] The whole, முழுமை.

ஏங்கல், s. Internal convulsions, commonly in children, இசிப்பு. 2. See under ஏங்கு.

ஏங்கல்தூங்கல். Necessary helps.

ஏராதது, symb. appel. [com. for ஏலாதது.] That which is not acceptable.

ஏல். A neg. poetic termination of the second person singular imperative—as கேளேல், hear not.

ஏற்கனவே. adv. [com. for ஏற்கவே.] Before, early.

ஐ

ஐஞ்சு, s. Five, ஐந்து.

ஐம்புலாதி, s. Anxiety. See ஐம்புலம்.

ஒ

ஒசரம். For the sake of. See ஓசரம்.

ஒச்சம், s. 2. Blemish, fault, பழுது.

ஒடிக்கு, s. Distortion. 2. See ஒடிக்கு, v.

ஒட்டு, s. 12. Adhesion, &c. See ஒட்டு, v.

ஒட்டுமா, s. A grafted mango-tree.

ஒண்டிக்குடி, s. A family dwelling in another's house.

ஒண்ணு, s. [vul. for ஒன்று.] One.

ஒதுப்புறம், s. See ஒதுக்குப்புறம்.

ஒத்தடம், s. [Tel.] A kind of fomentation. (c.)

ஒத்து. 5. [*gerund of* ஒ.] Being like.

ஒப்படி, *s.* The end of the harvest. 2. The act of threshing corn. (*Govt. usage.*)

ஒப்படிபண்ண, *inf.* To attend to the threshing of corn, as some superintendents.

ஒருதி, *s.* A syllable of one letter.

ஒருத்துவம், *s.* Unitarianism, ஒருத்துவாசிக்கம். [*adopted.*]

ஒருமு, *s.* A word of one syllable.

ஒளிய, *inf.* To lurk unseen, பதுங்கியிருக்க.

ஓ

ஓசி, *s.* Cringing for a trifle.

ஓட்டடை, *s.* A pan-cake. For similar compounds, see under ஓடு.

ஓப்படியாள், *s.* [*improp.* ஒப்பிடியாள்.] The husband's elder brother's wife.

க

கக்குசு, *s.* [*Port.*] A privy.

கசடு, *s.* Dregs, settlings, lees.

கசர், *s.* [*Ar.*] Surplus, profit in the exchange of coins.

கசர்பாபத்து, *s.* An undisbursed balance.

கசனு—கஜானு, *s.* [*Arab.*] Treasury.

கசான்ஜி, *s.* Treasurer.

கசாயிக்காரன், *s.* [*Pers.*] A butcher.

கசாலர், *s.* [*Ar.*] Embarrassment; distress, நெருக்கம்.

கசுபா—கஸ்பா, *s.* [*Ar.*] A principal village; the head station in a Taluk, or district.

கசுவுநார், *s.* [*Tel.*] Fibres of a plant called கசு.

கச்சாவசூல், *s.* [*Hind.*] Recovery of what has been embezzled.

கஜ்ஜியா, *s.* [*Pers.*] A quarrel, சண்டை.

கடகால், *s.* [*for.*] A small iron-bucket.

கடதாசி, *s.* [*Pers.*] Paper, காகிதம்.

கட்டடம், *s.* [*Tel.*] A building, an edifice. 2. Binding.

கட்டம், *s.* 3. [*in dice.*] The divisions in a backgammon-board.

கட்டாணி — கட்டாவு, *s.* [*Hind.*] Reaping of corn, அறுப்பு.

கட்டாப்பு, *s.* An enclosure, fenced ground, வேலியடைப்பு.

கட்டுத்தொகை, *s.* Grand total.

கணை, *s.* [*com. for* கணம்.] A kind of hectic fever.

கண்டிராவி, *s.* [*com. for* கண்ணுராவி.] A pitiable sight.

கண்டுமுதல், *s.* Produce in kind. *See this and similar compounds under* காண்.

கண்ணடைய, *inf.* To be satisfied. 2. To sleep.

கண்ணற, *inf.* To quit, நீங்க. (*p.*)

•கண்ணியம், *s.* Respectability, dignity, honor, கனம்.

கண்ணு, *v.* [*vul. for* கன்று.] To grow hard as fruits.

கதிமி, *s.* [*Ar.*] The head ryot or cultivator, தலைமைக்குடி.

கபர், *s.* [*Ar.*] News, செய்தி.

கபர்தார். [*Hind.*] Take care!

கபாத்து, *s.* [*Hind.*] A capon. 2. Pruning.

கபாபு, *s.* [*Ar.*] A dish of roasted meat.

கபூல், *s.* [*Ar.*] Consent, approval, சம்மதம்.

கபூலேத்து, *s.* An agreement in writing.

கமலம், 3. A small flat diamond, வைரத்தப்பு. (*Colloq.*)

கமலை, *s.* [*com. for* கவலை.] A leathern basket for irrigation.

கமாஸ், *s.* A musical mode, ஒருராகம்.

கமாமிசு, *s.* [*Ar.*] Affairs, business.

கமான், *s.* [*Pers.*] An arch, வளைவு.

கம்பத்து-கம்மத்து, *s.* [*Hind.*] Pomp, splendor, டம்பம்.

கம்பிவேஷ்டி, *s.* A man's cloth with a striped border.

கம்மத்தம், *s.* Grant of a village for a wife's private expenses, generally understood to be for betel, தாம்பூலடம்பளம் (*Colloq.*)

கம்மி, *s.* [*Pers.*] Deficiency, decrease, குறைவு.

கம்மென, *inf.* To be calm.

கயவாளி — கசவாளி, *s.* A stingy person.

கயிற்றளவு, *s.* Measurement by a rope of a heap of grain or corn in stack.

கரடா, *s.* A rough paper, *commonly*, காடுதாசு.

கரணை, *s.* A joint; knots in trees, கணு.

•கரம், *s.* [*Pers.*] Hot. [Sa. K'hara.]

கரம்நரம், *s.* Hot and cold.

கரமசாலை, *s.* Pungent curry-stuffs.

கரார் — கரால், *s.* [*Arab.*] An agreement. 2. [*fig.*] Certainty, reality, உறுதி. See கரு.

கரார்பண்ண, *inf.* To make certain.

கருகுமணி, *s.* A small black bead. (*c.*)

கருக்கல், *s.* Cloudiness, மப்பு. 2. [*prov.*] Day-break. 3. See கருக்கு, *v.*

கருங்கும்மென, *inf.* To be thick, dark.

•கருணன், *s.* Karn'a. See கன்னன். (*Sa.*)

கருத்து, *s.* 10. Good, utility, பலன். (*c.*) அந்தமருந்திலேகருத்தில்லை. No effect from the medicine.

ஆளிலேகருத்தில்லை. He is not a person of good parts.

கருப்பட்டி, *s.* Jaggery. (*Colloq.*)

கருவல், *s.* [*masc. and fem.*] One who is black. See கறுவல்.

கர்ச்சு, *s.* [*Hind.*] Expenditure, charges, செலவு.

•கர்ணம், *s.* 2. The village-accountant, கணக்கன்.

கர்ணீகம், *s.* The office of a *karnam.*

கர்பரி, *s.* [*Hind.*] Confusion, கலிபலி.

கலாயி, *s.* [*Hind.*] The silvering of a mirror; the lining of copper vessels.

கலாயிபூச, *inf.* To line copper vessels.

கலால், *s.* [*Ar.*] Distilled or fermented liquor, கள், சாராயம்.

கலால்தீர்வை, *s.* Tax on spirits.

கலுங்கு, *s.* A sluice, as கலிங்கு.

•கல்பனை, *s.* Invention, fabrication.

•கல்மஷம், *s.* Dirt; dross, as கன்மடம்.

கல்லணை, *s.* 2. A dam built of stone, an *anicut*; [*ex* கல் *et* அணை.]

கல்லல், *s.* Disturbance, tumult, கலாதி.

கவாத்து-கவாயத்து, *s.* [*Hind.*] Drill of soldiers.

கவுல்நாமா, *s.* A written agreement showing the terms on which land is held.

கவுல்வாங்க, *inf.* To take waste lands for a certain number of years, paying a small but increasing rent.

கவுடா, *s.* [*Dekhani.*] Head of a village.

கழுணி, *s.* [*com. for* கழுநீர்.] Water in which rice has been washed.

கழுந்தா, *s.* [*poetice.*] As கழுந்து.

களவாணி, *s.* [*for* களவாளி.] A thief.

கறி, *s.* [*Hind.*] An hour, மணித்தியாலம்.

கறுப்பணன், *s.* A demigod, as கறுப்பன்.

கற்றல். Learning. *This and similar compounds, see under* கல், *v.*

கா

காசா, *adj.* [*Ar.*] Own; personal, சுய.

காசாவர்க்கம், *s.* Tenants of a higher class.

காசுக்கட்டி, *s.* See காய்ச்சுகட்டி.

காஜி, *s.* [*Ar.*] A Mohammedan judge, Cazy.

காடாரம்பம், *s.* Land where dry grain is grown. (*Govt. usage.*)

காடிகானு, *s.* [*Ar.*] A shade for keeping carts.

•காட்டம், *s.* Pungency, acrimony, any thing hot. [*Sa. Gad'a.*]

இரசம்அதிககாட்டமாயிருக்கட்டும்.........Let the pepper-water be hot.

•காதகன், *s.* 2. A scheming person, *commonly*, யமகாதகன், murderer of Yama.

காதி, *s.* Double threaded coarse cloth, இரட்டு. (*Colloq.*)

காத்தட்டி, *s.* A climbing plant. See காத்தொட்டி.

காபில், s. [Ar.] A clever and able man, சமர்த்தன்.

காமரா—காம்பரா, s. [Pers.] A room, a chamber, அறை.

காமுகாரி, s. [Arab.] Work, repairs.

காம், s. [Hind.] A village.

காம்காசேரி. Every cultivated village.
காம்ஜுமாபந்தி. Village-settlement.

காயம், adj. [Ar.] Fixed, permanent.

அந்தஉத்தியோகங்காயமல்ல. It is not a permanent employment.

காயலார், s. [loc.] Moormen, commonly as from காயல்பட்டணம்.

காய்தா, s. [Ar.] Order, as காயிதா.

கார்கானு, s. [Hind.] A work-shop: an establishment, வேலைசெய்யிடம்.

கார்பார், s. [Pers.] Management. See காருபார்.

•காலகரணம், s. Delay. (Colloq.)

•காலாவதி, s. The proper season for cultivation, பயிர்செய்பருவம்; [ex அவதி.]

காவல்மிராசு, s. Right or privileges of watchmen.

காஞங்கோழி, s. A turkey. See கான்.

கி

•கிங்கிலியர், s. Servants. See கிங்கரர்.

கிஸ்திபந்து, s. [Pers.] A written rule showing when the kist becomes due, and the proportion for each term.

கிஸ்திபேரீஸ்து, s. [Pers. and Ar.] The assumed bariz of a village on which the amount of kist is regulated.

கிஷ்மிஷ், s. [Hind.] A raisin.

கித்தாப்பு, s. A book. See கிதாப்பு.

கிபாயத்து, s. [Ar.] Profit, advantage; gain from lands held at reduced rates, பயன்.

•கிரேதாயுகம், s. [Add.] A period of 1,728,000 years.

கில்லேதார், s. [Pers.] Commandant of a fort, கோட்டைவிசாரணைக்காரன்.

கிழண்டு, [with போக.] Becoming very old—used only in this form.

கிஞரா, s. [Pers.] Side; bank, shore, கரை.

கு

குசாமத்தி, s. [Hind.] Coaxing, wheedling, commonly, குசாமத்திதீதனம்.

குசூர், s. [Ar.] Want, deficiency, குறை.

குடவறை, s. An excavation.

குடியாயக்கட்டு, s. The total of the inhabitants.

குடியிருப்புநத்தம், s. Houses and lands occupied by Mirasdars, free of tax.

குடிவாரம், s. The laborer's share of the wet produce of land or salt-pans.

குடு, s. A money-fee payable by landholders on the Neilgherries to the Todas.

குடைப்புக்கார், s. A kind of கார் paddy.

குண்டா, s. The 40th part of an acre.

குண்டுசாலை, s. Boundary of a principal town.

குத்பா, s. [Ar.] A lecture delivered at a mosque after prayers on Fridays.

குப்பென, inf. [as an adv.] All at once.

•கும்பிபாகம், s. See நரகம்.

குருவிஞ்சி, s. A plant, ஓர்பூண்டு, Ehret buxifolia.

குலால், s. [Ar.] The red powder used at the holi festival, குலால்பொடி.

குல்பேரீஜ், s. [Ar.] Total revenue.

குழிநிலம், s. A measure of 25,600 square feet.

குளுமை, s. [vul.] Coldness. See குளிர்மை.

குனு, s. [Pers.] A fault; crime, குற்றம்.

கூ

•கூகம், s. A hidden word.

•கூசம், s. A female breast, especially of a young unmarried woman, முலை.

கூர்ட்டு, s. [Tel.] A land-measure equal to $3\frac{1}{8}$ acres—used in Nellore.

கெ

•கெட்டணே, s. A beating or ramming down, கெட்டித்தல். Sa. Ghad'd'an'a. (c.)

கெலி, s. Terror, as கிலி.

கே

கேத்து, s. [Hind.] A field, a spot.

கை

கைது, s. [Ar.] Imprisonment, காவல்.
கைதி, s. A prisoner.

கைபத், s. [Ar.] Absence. 2. Money in a treasury due to absent native officials to be expended in the Taluk.

கைபியத், s. [Ar.] News, particulars.

கைராத்து, s. [Pers.] Any thing given in charity, தருமம்.

கொ

கொசறு, s. [Tel.] See கொசகு.

கொசுவம்—கொய்சுவனம், s. [com. for கொய்சகம்.] The gathered end of a woman's cloth.

கொயிஸ்தான், s. [Pers.] High land, hilly districts, மலைநாடு.

கொய்யாங்கட்டை, s. A button for windows.

கொற்றை, adj. Mean. (p.)

கொனே, s. [Tel.] The tip of a thing. See முனை.

கோ

கோஸ்மாசு, s. Deception, tricks, எத்து. (Colloq.)

கோஷா, s. [Pers.] A corner, a retired place, commonly for Mohammedan females of respectability.

கோஷ்பாரா, s. [Pers.] Abstract of accounts, commonly கோஷ்பாராக்கணக்கு.

கோட்டா, s. [Hind.] Deriding, mocking—as கோட்டாபண்ண, கேலி.

கோபாலி, s. A gold coin current in the district of Salem.

கோனுமை, s. Preparation, commencement, தொடக்கம்.

ச

சஷ்டகல்வி, s. Babbling, as சட்டகல்வி.

சதாஹி, [Ar.] The above said, மேற்படி.

•சதாபதி, s. God who is eternal; [ex சதா et பதி.] (p.)

•சத்தாங்கோபகாரம், s. The seven acts of benevolence regarding the body. See தயாவிருத்தி; [ex சத்த et அங்க and உபகாரம்.]

சந்தூக், s. [Ar.] A box or chest.

சந்தூக்ஜட்தி, s. Examination of a coffer.

சபப், s. [Arab.] Reason, cause, motive.

சமார், s. An average, as சுமார்.

சம்ஜாயி — சம்ஜாயஷ், s. [Hind.] Reconciliation; satisfaction, compromise.

சம்ஜாயிபண்ண—சம்ஜாயிக்க, inf. To reconcile two parties.

சாஞ்சாம், s. [Ar.] Baggage; furniture, தட்டுமுட்டு.

சர்பரா, s. [Pers.] Provision.

சர்பராசெய்ய, inf. To provide.

சர்வதுமாலா, s. [St. and Ar.] Land held free of assessment, as சருவமானியம்.

சவுக்கி, s. [Hind.] A toll-office, as சவுக்கை.

•சனியோகி, s. A devotee who does not give up his family, இல்லறயோகி.

சன்வாது, adv. [Pers.] Yearly, வருஷாந்தரம்.

சன்வாதுபாக்கி, s. Yearly balance.

சன்னதிமில்கியத் இஸ்திமிரார், s. [Arab.] Deed of permanent lordship given by government to a Zemindar.

•சன்னவீரம், s. A fine necklace, ஓர்மாலை.

சா

•சாகரப்பிரவை, s. See நரகம்.

சாத்து, s. [with கை.] An invoice of goods, as கைச்சாத்து. 2. v. noun. Beating, drubbing, அடி.

சாயர்தீர்வை, *s.* [*Arab.*] Transit duties including all imposts that are not actually land-revenue.

சாயெபு, *s.* [*Ar.*] The whole, மொத்தம்.

சாய்பு, *s.* Sahib, master, எஜமான்.

சாலஸ்திரி, *s.* [*Pers.*] A horse-doctor, குதிரைக்காணி.

சானிகை, *s.* [*Hind. also* சாணுக்கு.] An earthen dish, மண்பாத்திரம்.

சி

சிகர்புல்டி, *s.* [*Pers.*] Land ploughed but not sowed, விதைபாகிலம்.

சித்தார், *s.* [*Hind.*] A musical instrument, guitar, தந்தவாத்தியம்.

சிப்பாயி, *s.* [*Pers.*] A soldier of native infantry, a sepoy.

சிமத்தரப், *s.* [*Pers.*] Terms, commonly applied to subdivisions of a district.

சிமார், *s.* [*Pers.*] An average, more or less.

சிரி, *s.* [*Pers.*] Land liable to assessment, as distinct from Inam.

சிவாய்ஜமா, *s.* [*Hind.*] Extra demands on lands cultivated after the regular *Jamabundy* has closed; also the proceeds of sale of waifs and strays.

சிற்றகத்தியம், *s.* A small grammar of அகஸ்தியன். See பேரகத்தியம்.

சிற்றுமல்லி, *s.* A wild jasmine. See அடப்பாதசமூலம்.

சினையாகுபெயர், *s.* One of the ஆகுபெயர், the figurative use of a member for the whole.

சீ

சீவனமுறை, *s.* The ways of procuring a livelihood. See முறை, ஐ. (*p.*)

•சீவனும்சம், *s.* An allotted subsistence.

சீவனும்சக்காரி, *s.* A woman who has a sum allotted to her out of the common estate.

செ

செக்குபந்தி, *s.* [*Hind.*] Defining of boundaries, எல்லைப்படுத்தல்.

செய்கால், *s.* Land constantly under cultivation. (*Govt. usage.*)

செராங்கை, *s.* A handful.

செவ்வல், *s.* Red soil, *commonly* செவ்வல்தரை. 2. A kind of bird, as செவ்வற்காடை.

சே

சேற்றுப்புண், *s.* A cutaneous eruption on the foot from frequent walking in mud.

சொ

சொதசொதென, *inf.* To be over-boiled, as rice.

சோ

சோப்தார், *s.* [*Pers.*] A mace-bearer, a silver-stick-peon, வெள்ளித்தடிக்காரன்.

சௌ

சௌக்காரி, *s.* [*Hind.*] A merchant of the first rank, பரிவர்த்தகன்.

ஜ

ஜரீப், *s.* [*Ar.*] Measurement of lands.

ஷா

ஷாதி, *s.* [*Pers.*] The marriage-ceremony and entertainment.

ஷாவில், *s.* [*for.*] The second class of நஞ்செய் lands.

ஷி

ஷியா, *s.* [*Ar.*] A follower of the sect of Ali, a heretic.

ட

டகாயத், *s.* [*Pers.*] An attack made by robbers, கள்ளர்க்தவிழுதல்.

டமேஷாயி, *s.* [*Pers.*] Payments or remissions on a certain scale, among several.

டி

டிசாயி, *s.* [*Dekhani.*] Ruler, land-lord.

டை

டைஹாத், *s.* [*Ar.*] An entire village held as *Inam.*

டோ

டோபி, *s.* [*Pers.*] Washerman.

த

தகத், *s.* [*Hind.*] A throne.

அதொருதகத்தானஇடம். It is an excellent place.

தகிடி—தகிடிக்கே, *s.* [*Hind.*] An expression of bravery.

தக்காவி, *s.* [*Ar.*] Advance of money to ryots to enable them to cultivate their lands.

தக்சீர், *s.* [*Ar.*] Fault; guilt, பிழை.

தஸ்தீக், *s.* [*Ar.*] A fixed amount of expenditure for any particular purpose.

தஸ்பந்தம், *s.* [*Pers.*] Inam land given by a native ruler to one who has constructed a tank.

தஸ்ரு, *s.* [*Hind.*] The Dussera, a Hindu festival of ten days, தசருப்பண்டிகை.

தப்தர்—தவ்தர், *s.* [*Pers.*] Records, as தஸ்திரம்.

தப்தரக்குமஸ்தா, *s.* A record-keeper.

தமான், *s.* [*Hind.*] A kind of cloak worn by Moormen.

•தம், *s.* A wife, மனைவி. (*p.*)

தம்பதி. Husband and wife.

தய்க்கா — தக்கியா, *s.* [*Hind.*] A fakir's residence, பக்கிரிஇருப்பிடம்.

•தரித்திரியம், *s.* [*com. for* தாரித்திரியம்.] Poverty, வறுமை.

தலைப்பு, *s.* The end of a cloth. 2. A heading or title of a book.

தலைப்பிலேமுடிகிறது. Tying up in the corner of one's cloth. 2. Tying a knot in a handkerchief to aid the memory.

தா

தாகாயத். [*Ar.*] Until, மட்டும்.

•தாபந்திரியம், *s.* Great distress, straits. (சஞ்சரி.)

தாமரங்காய் — தாமரைக்காய், *s.* [*prov.*] The liver, as resembling the pericarp of a lotus.

தி

திகதி, *s.* Date, day of the month, as தேதி.—The abbreviated sign is தி-.

•திரிதராட்டிரன், *s.* Dhritarashtra, father of Duryodhana and uncle of Pandava princes.

•திருமூலர், *s.* A Saiva ascetic and philosopher, cotemporary with Agustya, and who like that sage exerted himself in extending the worship of Siva, among the Tamil people. Dr. Ainslie notices a medical treatise of his called திருமூலர்வைத்திய வாகடம்; but he is chiefly celebrated for his திருமூலர்மந்திரம், a voluminous work on the Saiva system.

•திரையோதசி, *s.* See திரயோதசி.

தீ

தீத்தீ, *s.* A word used by bullock-drivers.

•தீவனம், *s.* Appetite. 2. Eatables.

து

•துச்சனம், *s.* Badness, viciousness, as துச்சனம்.

துனியா, *s.* [*Ar.*] A country, நாடு.

துயில், *s.* [*com. for* துகில்.] A cloth.

துரா, *s.* [*com. for* தரா.] Mixture of copper and spelter.

•துராகிதம், *s.* Violence, as துராகதம்.

துர்கை, *s.* [*Ar.*] A tomb, or shrine, of some Mohammedan saint.

தெ

•தெண்டவது, *s.* A humble petition—used in epistolary writing; [*ex Sa. Dan'davat.*]

தெய்தி, *s.* Day of the month, date.

தே

தேகேவார். [*Mah.*] Village by village.

தேஸ்கரி, *s.* [*Pers.*] The privileged class, *especially* the brahmans and Mohammedans, who were allowed some abatement of rent when they undertook cultivation.

தேவடி, *s.* [*Ar.*] A royal palace.

தேவாங்கு, *s.* See தேய்வாங்கு.

தொ

தொட்டாற்சுருங்கி — தொட்டாற்சிணுங்கி, *appel. n.* The sensitive plant.

தோ

தோடர், *s.* A pastoral tribe, considered to be the aborigines of the Neilgherries, தோதுயர்.

தோது, *s.* Similitude, parallel, இணை.

தோபா—தோப்பா—தோப்பாப்பணம், *s.* [*Ar.*] Tribute from an inferior to a superior ruler.

தோம்தர், *s.* [*Tel.*] Mosquito curtains.

ந

நண்ணுய், *adv.* [*for* நன்ருய்.] Well—used by brahmans.

நறுக்கரிசி, *s.* Rice over-boiled. See சொறுக்கரிசி. (*c.*)

நற்றம், *s.* Goodness, நன்மை. (*p.*)

நா

நாகுதா, *s.* [*Hind.*] Captain of a ship.

நாசூக், *s.* [*Ar.*] Agreeableness, exquisiteness, neatness, இதம்.

நாமா, *s.* [*Ar.*] A deed, a bond.

நாயிக், *s.* A corporal, a Naik, as நாயக்கன்.

நி

நிக்கா, *s.* [*Ar.*] A celebration of marriage among Mohammedans. In the Carnatic it is applied to a second marriage, called *nikka*, the *shuddee*-wife being still living.

நிசிந்தா, *s.* [*Per.*] A clerk, a writer.

•நிதி. Add 9. கர்வம், a small sized gem.

நெ

நெரக்கு, *s.* [*Ar.*] Price fixed, நிரக்கு.

நொ

நொறுநாட்டியம், *s.* Superciliousness, making unfavorable allusions. (*Colloq.*)

ப

பங்கித்தபால், *s.* A stick carried over the shoulder with slings at both ends for burdens, and banghy parcels.

•பசவன்—பசவண்ணன், *s.* A form of Siva. (*p.*)

பசல்ஜாஸ்தி, *s.* [*Ar.*] A double tax imposed on fertile land, இரட்டைவரி.

பஸ்தி, *s.* [*Hind.*] A village, ஊர். 2. A commodious place.

•பஞ்சாயத்து-பஞ்சாயம், *s.* [*Hind.*] A council of five arbitrators.

பத்வா, *s.* [*Ar.*] A judicial decree. 2. Mohammedan law as pronounced by a *mufti*.

பயாம்வார், *s.* [*Ar.*] A detail of items.

பரக்கு, *s.* [*Hind.*] Examination of coins, சோட்டம்.

•பரமாத்துமா, *s.* 3. [*colloq.*] A simpleton.

பராந்து, *s.* [*vul.*] Hawk. See பருந்து.

பராவர்ப்பட்டி, *s.* [*Ar.*] A pay-list, a muster-roll.

பர்கண்டாஸ், *s.* [*Pers.*] An armed police.

•பர்ச்சனியன், *s.* Indra, இந்திரன். (*p.*)

பல்லா — பல்லாய், *s.* [*Hind.*] A earthen vessel.

பா

•பாடலி—பாடலிபுரம், *s.* Name of a city. (பஞ்.)

பாதாளக்கரண்டி, *s.* A grappling hook to take up things fallen into a well.

பாப்பாத்தி—பாப்பாத்திப்பூச்சி, *s.* A butterfly.

பாரா, *s.* [*Hind.*] Watching, custody, காவல்.

பி

பித்வி, *s.* [*Ar.*] A low servant.

பிரமராக்காச்சி, *s.* [*loc.*] A plant.

பில்லாணி, *s.* Silver rings worn by women on their toes, ஓர்காலணி.

பீ

•பீகரம், *s.* Frightfulness, பயம்.

பீக்கை, *s.* [*loc.*] A delicate thing.

பு

புஸ்தி, *s.* [*Hind.*] The whiskers.

புறக்குடி, *s.* A temporary tenant.

பூ

•பூகதம், *s.* That which is buried in the earth, பூமியிற்புதைத்தது.

•பூஜிதை, *s.* Worship, வணக்கம்.

•பூவரன், *s.* A king, அரசன். (*p.*)

பூற்காரம், *s.* Sobbing.

பெ

பெருக்கமரம், *s.* A tree, as பப்பரப்புளி.

பே

பேரம், *s.* [*Tel. local.*] Trade, வியாபாரம்.

பொ

பொடுக்கெனல், *v.noun.* Breaking with a noise, as cords. 2. Being sudden, quick, விரைவுக்குறிப்பு. (*c.*)

உயிர்பொடுக்கென்றுபோயிற்று. The life suddenly left the person.

போ

போயி, *s.* A palankeen-bearer. (*c.*)

ம

மகமல்—மக்மல், *s.* [*Hind.*] Velvet.

மங்கு, *s.* Spots on the face, as வங்கு. 2. Ruin, loss, கேடு.

மதூர்க்கல், *s.* [*loc.*] A fine black marble used as a touch-stone.

மலாரம், *s.* [*Tel.*] A string or bunch of bracelets, கைவளையற்கொத்து.

மலுக்கு, *s.* A slip-knot. (*c.*)

மல்சுற்று, *s.* [*Tel.*] A screw-driver, திருகாணி. (*Colloq.*)

மறுதாய், *s.* A step-mother.

மா

மாறல், *s.* Reason, cause, முகாந்தரம்.

மானவாரி, *s.* A kind of paddy. 2. Wet cultivation, dependent upon rain.

மெ

மெட்டி, *s.* A ring worn on the toe, ஓர்காலணி. (*Tel. usage.*)

மெலுக்குவை, *s.* [*loc.*] Exquisiteness, as மெலுக்கு. 2. Wakefulness, விழிப்பு.

மே

மேஜோடு, *s.* [*for.*] Stockings.

மேன்மை, *s.* Excellence, as மேன்மை.

மோ

மோஜா, *s.* [*Hind.*] Boots.

வ

வருத்துருப்பு, *s.* [*Ar.*. பர்தரப்.] Dismissal, தள்ளுபடி.

வல்லக்காடு, *s.* Violence, வலவந்தம்.

•வற்சம், *s.* 4. Infancy, குழந்தைப்பருவம்.

வா

வாயோலை, *s.* A memorandum of grain taken from a heap and usually kept in the heap; [*ex* வாய், place.]

•வார்த்தவ்வியம், *s.* Senility, கிழப்பருவம். (*p.*)

வார்நாமா, *s.* [*Ar.*] Bill of lading, ஏற்றுமதிநாமா.

வி

•விபசாயம், *s.* Cultivation, as விவசாயம். (*c.*)

விருந்துபுறந்தா, *inf.* 2. To be hospitable. See வேளாண்மைசெய்தல்.

•விவஸ்தை, *s.* Discriminating knowledge; capacity, பகுத்தறிவு.

வே

வேடிதம், *s.* An unpleasant smell arising from boiling medicinal plants, மருந்துநாற்றம். (*Colloq.*)

ERRATA.

The following as Sanscrit words should have had the Asterisk.

அகராதி, அசங்கியம், அசங்கை, அஸ்தமனம், அடவி, அடாணு, அட்டகாசம், அட்டாதுஷ்டம், அட்டாலை, அணு, அத்தம், அத்தாட்சி, அத்தியக்கினிட்டோமம், அவதி, அவந்தரம், அன்னபேதி, இராசியம், இருத்தை, இலேசு, உகாதி, உச்சினி, உஞ்சை, உடுக்கை, உமை, உரூபிகரம், உரோசம், ஊகம், ஊமத்தம், எதோத்தேசபட்சம், எத்தனம், எந்திரம், ஓடம், கங்கம், கடம்பு, கடிதடம், கடுகம், கணிசம், கண்டகி, கண்டை, கண்ணிகை, கதலி, கதலிபாகம், கத்தன், கத்தி, கப்பளை, கம்பத்தம், கம்பம், கம்பீரம், கயம், கரடகம், கருகூலம், கருத்தமன், கருத்தன், கருமம், கருவடம், கரோடிகை, கர்த்தவ்வியம், கர்வடம், கர்னம், கலயம், கலி—கலியுகம், கலிதம், கல்லோலம், களாசாஸ்திரம், களாபடனம், கற்பகம், கனிட்டிகை, கன்னிகாரம், காடாந்தகாரம், காண்டாமிருகம், காளத்தி, காளாத்திரி, கிண்கிணி, கிரேதாயுகம், குளீரம், கெவுரிசங்கம், கொக்கோகம், சக்களை, சங்கலோஷ்டம், சச்சற்புடம், சந்தமாமா, சமானோதகர், சயபித்தம், சரதலம், சிந்துவாரம், சிரிடம், சீவனுகினி, சீனக்காரம், சூரி, தற்பம், தாழி, தானை, திரச்சீனமுகம், தீபாவலி, தோடகம், பரம், வாரிதி, விபாகரன்.

The following, as being *originally*, Tamil, should not have had the Asterisk. ஆணி, a nail; குடி, a house; சா, to die; நீர், water; பேட்டை, a suburb; மீன், a fish; தூசி, dust; சரக்கு, commodities; பள்ளி, a school; பல்லி, a herdman's village.

அக்கராகாரம், for Pyrethum, read Pyrethrum.

அக்கு, for Dellenia, read Dillenia.

அக்குருக்கி. Add *ex* உருக்கி.

அண்டை, *in the example*—omit *ex* பகிர்.

அறுபொழுது, [*last line but one,* under ஆறு.] for eleven, read ten.

*அனுமானம், 3. for fishes, read freshes.

ஆசு, 3. for சமிசை, read சமசை.

*ஆனனம், omit, see ஆநநம்.

இரிபு, 2. read *s.* as *St.*

இறப்பு—இறப்பினையென்றும், change to பொறுத்தலிறப்பினையென்றும், be patient under reproach.

ஈயை, for see இண்டு—read see ஈ, *v.*

உடை, *s.* Clothes, &c. for உடைநடைபாவனை, உடு, *v. a.* see under உடை, *v. n.*

உம், 6. for கோற்றர், read கொற்றர்.

உரோகணி, for fourteenth, read fourth.

ஊறு, *Note*, for மேன்மை, read மென்மை.

ஏமாற்று, for *inf. v. a.*

ஏற்படுத்து—*ex* ஏறு, read *ex* ஏல்.

ஒக்கொலை, make ஒக்கோலை.

ஒடி, for, *v. a*—read, *v. n.*

ஒலைக்கணுட்டு, make ஓலைக்கிணுட்டு.

ஒலைமுரி, make ஓலைமூரி.

கழற்சிக்கொட்டை, for bonduce, read bonduc.

கள்ளி, for இலைக்கள்ளி, read சதுரக்கள்ளி; or *(R.)* பலகைக்கள்ளி, Cactus, or prickly pear.

*கற்கிச்சா, *ex* சா, for sign, read sine.

காட்டுமந்தாரை—for Bauhinia acuminata, read, B. tomentosa.

கிலுகிலுப்பை, for lumifolia, read laburnifolia.

*கும்பி, omit compare கும்பிபாகம்.

*சத்கிரியநாபி, make சத்திரியநாபி.

*சப்பணம், for அட்டணை read அட்டணை.

*சமாதானம், 5. மனம்லைவு, read மனஅமைவு.

*சனி, 8. Pices, make Pisces.

சில்லை, for *prov.* read, நாலடி.

*சிவாகமம், தீபதம் make தீப்தம்.

சிறுக்கன், for *prov.* read, poetic.

தங்கம். Put, *used for gold and silver*, in brackets, *and read,* Fine or pure gold.

*தசாவஸ்தை. omit See அவஸ்தை, and, which see.

*தச்சன், *Sa.* Thakshaka, read Thakshan.

தற்கிழமை, *s.* For possession, read possessor.

*தற்பம், omit, a change of தளிமம்.

தீர், *v. in the example;* for, he finished a tune, read, he beat the time.

*துதமுகம், for thirty-two, read, fourteen.

துப்பறவு, omit, துப்பரவு and *(R.)* and read, sincerity, pureness; [*ex* தப்பு *et* அறவு]

*துவாரம், சிறுதுவாரம், for astron. read anat.

*தைசதம், சாத்துவிதம் make சாத்துவிகம்.

தொகை. 7. "as far as day", for day, read dug.

நிதி, *add*, 9. கர்வம்.

*நூனுதிகம், for நூனுணிக்கம், read நூனுணிக்கம்.

பசான், for as பசான், read பசானம்.

*பஞ்சமகாயக்கியம், see யாகம், make, see மகாயக்கியம்.

பத்தியத்துக்கருக்கி, make பத்தியத்துக்குக்கருக்கி.

*பாகவதம், omit or eighteenth.

*பாஞ்சராத்திரம், for பஞ்சராத்திரி read பாஞ்சராத்திரி.

*பாலியம். *Sa. P.* read B.

பிரமு, *v.* omit a, after have.

*பீர், 2. for பசல், read, பசலை.

*புடம், [*last line but one*] for பூடம் read, பூபுடம்.

*புண்ணியபூ, for Asia read, India.

பேராமுட்டி, for oderata read, odoratá.

போணி, for பொகணி, read போகணி.

மசண்டப்பொழுது, read மசண்டைப்பொழுது.

முழுப்பூசினி, read முழுப்பூசணி.

யாகம், ௫. See பஞ்சமகாயக்கியம், make, see மகாயக்கியம்.

வணப்பு, omit, which see.

வால், *Sa. V.* read *B.*

*விகாரி, for மோகி read, காமி.

INDIAN ABBREVIATIONS.

அணா	An anna	அ/ணா
அரைமா	$\frac{1}{40}$	அ [?]
அளம்	Salt pan	அ/ல
ஆக	Total	ஆ [?]
இரண்டுமா	$\frac{1}{10}$	ஐ [?]
இருதூணி	Eight marcals	வத [?]
ஐங்குறுணி	Five marcals	தவ [?]
கலம்	A kalam	௬ா [?]
காசு	A cash	கா [?]
காணி	A cawney	8 [?]
குழி	A square yard	கு [?]
குறுணி	One marcal	ஸ [?]
கெசம்	A yard	கெ [?]
க்கு	Until	௵ [?]
சிரஞ்சீவி	Long lived	சீ [?]
தேதி	Date	உ [?]
நஞ்செய்	Wet cultivation	ந/செ [?]
நம்பர்	A number	ந [?]
நாளது	Current	நா [?]
நிலம்	Ground	நி/ல [?]
நிலுவை	Balance	நி [?]
நெல்லு	Paddy	ஜ [?]
பணம்	Fanam	௳ [?]
பதக்கு	Two marcals	ஊ [?]
பாரம்	A candy	௱ [?]
பிள்ளை	A title of rank	பி [?]
புன்செய்	Dry cultivation	பு [?]
பைசா	A pie	௸ [?]
பொன்	Ten fanams	பொ [?]
போக	What is spent	போ [?]
மா	$\frac{1}{20}$	ப [?]
மாகாணி	$\frac{1}{16}$	ப8 [?]
மாசம்	A month	மீ [?]
முக்காணி	$\frac{3}{80}$	ஜ [?]
முதல்	From the first	மு/ல [?]
முந்திரி	$\frac{1}{320}$	வத [?]
மேற்படி	Above said	௷ [?]
ரூபாய்	A rupee	ரூ [?]
வகையரா	Belonging to	வ/ல [?]
வசம்	Charge	ஜ [?]
வரவு	Receipts	வ/ர [?]
வராகன்	A pagoda	வ [?]
வருஷம்	A year	வரு [?]

Note.—This Dictionary contains more than 67,000 words, and Rottler's nearly 37,000. In the former are 67,452, and in the latter 36,901; making 30,551 more in this work than in Rottler's. The proportion of Primaries and Secondaries is about the same in each; this Dictionary having 22,214 Primaries of which 7,944 are Sanscrit, and 45,238 Secondaries, and Rottler's having 12,168 Primaries and 24,733 Secondaries.



